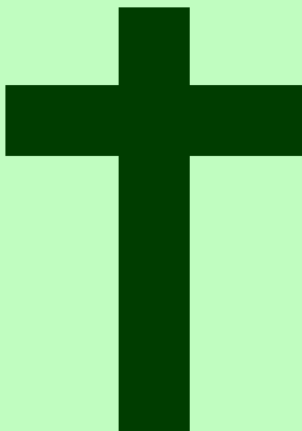

Муқеддес Калам
(кирил йезиқ)

The Holy Bible in the Uyghur language, written in Cyrillic
script

Муқеддес Калам (кирил йезиқ)
The Holy Bible in the Uyghur language, written in Cyrillic script

Copyright © 2010 Mukeddes Kalam - Uyghur Bible Translation Committee

Language: Uyghur tili (Uyghur)

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

You include the above copyright and source information.

If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2021-09-11

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 22 Feb 2024 from source files dated 31 Aug 2023
b6bd0959-14d2-5233-b340-6f210a8f13c5

Contents

Яритилиш	1
Мисирдин чиқиш	92
Лавийлар	179
Чөл-баявандики сәпәр	233
Қанун шәрһи	302
Йәшуа	363
Батур һакимлар	406
Рут	451
Самуил «1»	459
Самуил «2»	507
Падишаһлар «1»	551
Падишаһлар «2»	604
Тарих-тәзкирә «1»	655
Тарих-тәзкирә «2»	703
Әзра	758
Нәһәмия	776
Әстәр	802
Аюп	815
Зәбур	891
Пәнд-несиһәтләр	1053
Һекмәт топлиғучи	1104
Күйләрниң күйи	1120
Йәшая	1138
Йәрәмия	1294
Йәрәмияниң жиға-зарлири	1406
Әзакиял	1419
Даниял	1509
Һошия	1539
Йоел	1563
Амос	1571
Обадия	1588
Юнус	1591
Микаһ	1595
Наһум	1610
Һабаккук	1617
Зәфания	1625
Һагай	1632
Зәкәрия	1637
Малаки	1658
Матта	1665

Маркус	1747
Луқа	1797
Юханна	1884
Росулларның паалийәтлири	1949
Римликларға	2023
Коринтликларға «1»	2060
Коринтликларға «2»	2091
Галатияликларға	2113
Әфәсуслукларға	2128
Филиппиликларға	2142
Колосиликләргә	2152
Тесалоникаликларға «1»	2160
Тесалоникаликларға «2»	2167
Тимотийға «1»	2172
Тимотийға «2»	2183
Титусқа	2190
Филемонға	2194
Ибранияларға	2197
Якуп	2224
Петрус «1»	2235
Петрус «2»	2248
Юханна «1»	2255
Юханна «2»	2266
Юханна «3»	2268
Иәһуда	2270
Вәһий	2275

Яритилиш

Худаниң аләмни яритиши

¹ Муқәддәмдә Худа асманлар билән зиминни яратти. □ ■ ² У чағда йәр болса шәкилсиз вә купқуруқ һаләттә болди; қараңғулуқ чоңқур суларниң йүзини қаплиди; Худаниң Роһи чоңқур сулар үстидә ләрзан пәрваз қилатти. □

³ Худа: «Йоруқлуқ болсун!» девиди, йоруқлуқ пәйда болди. ⁴ Худа йоруқлуқниң яхши екәнлигини көрди; Худа йоруқлуқ билән қараңғулуқни айриди. ⁵ Худа йоруқлуқни «күндүз», қараңғулуқни «кечә» дәп атиди. Шу тәриқидә кәч билән сәһәр өтти, бу тунжа күн болди. □

⁶ Андин Худа: — Суларниң арилиғида бир бошлуқ болсун вә сулар жуқури-төвән иккигә айрилип турсун, деди. □ ■ ⁷ Шуниң билән Худа бир бошлуқ һасил қилип, суларни бошлуқниң астиға вә бошлуқниң үстигә айривәтти; иш әнә шундақ болди. □ ■ ⁸ Худа бу бошлуқни «асман» дәп атиди. Шу тәриқидә кәч билән сәһәр өтти, бу иккинчи күн болди.

⁹ Андин Худа: «Асманниң астидики сулар бир йәргә жиғилсун, қуруқ тупрақ көрүнсун!» девиди, дәл шундақ болди. ■ ¹⁰ Худа қуруқ тупрақни «йәр», жиғилған суларни болса «деңизлар» дәп атиди. Худа буларниң яхши болғанлигини көрди.

¹¹ Андин Худа йәнә: «Йәр һәр хил өсүмлүкләрни, уруқлуқ отяшларни, мевә беридиған дәрәқләрни түрлири бойичә өзидә үндүрсун! Мевиләрниң ичидә уруқлири болсун!» девиди, дәл шундақ болди; ¹² йәрдики өсүмлүкләрни, йәни уруқ чиқидиған отяшларни өз түрлири бойичә, мевә беридиған, йәни мевилриниң ичидә уруқлири болған дәрәқләрни өз түрлири бойичә үндүрди. Худа буларниң яхши болғанлигини көрди. ¹³ Шу тәриқидә кәч билән сәһәр өтти, бу үчинчи күн болди.

¹⁴ Худа йәнә: «Күндүз билән кечини айрип бериш үчүн асманларда йоруқлуқ жиқимлар болсун. Улар күнләр, пәсиллар вә жилларни айрип турушқа бәлгү болсун; ■ ¹⁵ улар асманларда туруп нур чиқарғучи болуп, йәр йүзигә йоруқлуқ бәрсун!» девиди, дәл шундақ болди. ■ ¹⁶ Худа икки чоң нур чиқарғучи жиқимни яратти; чоң нур чиқарғучини күндүзни башқуридиған, кичик нур чиқарғучини кечини башқуридиған қилди. һәмдә йәнә юлтузларниму яратти. ¹⁷⁻¹⁸ Худа буларни йәргә йоруқлуқ берип, күндүз билән кечини башқуруп, йоруқлуқ билән қараңғулуқни айрисун дәп асманларниң гүмбизигә орунлаштурди. Худа буниң

□ **1:1** «Худа» — ибраний тилида «Әлоһим» дейлиду. Бу тоғрилиқ «Тәбирләр»ни көрүң. «Асманлар» — Муқәддәс Китап бойичә үч қатлам асман бар; биринчи қат асман «атмосфера», иккинчи қат асман «аләм бошлуғи», үчинчи қат асман Худаниң әршидури. Шуңа «асман» көп йәрләрдә «асманлар» дейлиду. ■ **1:1** Аюп 38:4; Зәб. 32:5-6; 88:12; 135:5-6; Рос. 14:15; 17:24; Ибр. 11:3 □ **1:2** «болди» — Бәзи тәржимиләрдә «еди» яки «туратти» дәп елинған. Алимларниң бу айтә үстидики үч хил қариши тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. «чоңқур сулар» — деңиз-океанларни көрситиду. «қаплиди» — яки «қаплиған еди». «ләрзан пәрваз қилатти» — мошу һаләтни ибраний тилида «(тухум бесиватқан) күрүк тохуад һаләттә туриду» дәп чүшүнүшкиму болиду. □ **1:5** «кәч билән сәһәр» — «тунжа күни»дә «кәч билән сәһәр» болған екән, ундақта «тунжа күн» адәттики бир күни, йәни 24 саатлик бир күнни көрсәтгән болуши мүмкин. Адәттә Муқәддәс Китаптики барлиқ хатириләрдә, шундақла бүгүнгә қадәр ибранийларда «күн»ниң беши кәч яки ашхам билән башлиниду дегән қараш бар. □ **1:6** «бир бошлуқ» — ибраний тилида «йейилған бир нәрсә». ■ **1:6** Зәб. 32:6; 103:3; 135:5-6; Пәнд. 8:28; Йәш. 42:5; Йәр. 10:12; 51:15 □ **1:7** «суларниң арилиши» — бу тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. ■ **1:7** Зәб. 32:7; 135:6; Пәнд. 8:24; Зәб. 148:4. ■ **1:9** Аюп 26:10; 38:8; зәб. 23:2; 135:6. ■ **1:14** Зәб. 135:7. ■ **1:15** Қан. 4:19; Йәр. 31:35

яхши болғанлиғини көрди. ¹⁹ Шу тәриқидә кәч билән сәһәр өтти, бу төртинчи күн болди.

²⁰ Худа йәнә: «Суларда миғ-миғ җаниварлар болсун, учар-қанатлар йәрний үстидә, асман бошлуғида учсун» деди.

²¹ Шундақ қилип Худа судики чоң-чоң мәхлукларни, шундақла суларда миғ-миғ жаниварларни өз түрлири бойичә вә һәр хил учар-қанатларни өз түрлири бойичә яратти. Худа буниң яхши болғанлиғини көрди. ²² Худа бу жанлиқларға бәхит-бәрикәт ата қилип: «Нәсиллинип, көпийип, деңиз сулирини толдуруңлар, учар-қанатларму йәр йүзидә көпәйсун» деди. ²³ Шу тәриқидә кәч билән сәһәр өтти, бу бәшинчи күн болди.

²⁴ Худа йәнә: «Йәр жаниварларни өз түрлири бойичә чиқарсун — мал-чарвиларни, өмүлиғүчи жаниварларни вә явайи һайванларни өз түрлири бойичә апиридә қилсун» — девиди, дәл шундақ болди. ²⁵ Шундақ қилип Худа йәрдики явайи һайванларни өз түрлири бойичә, мал-чарвиларни өз түрлири бойичә вә йәр йүзидә өмүлиғүчи барлиқ жаниварларни өз түрлири бойичә яратти. Худа буниң яхши болғанлиғини көрди. ²⁶ Андин Худа: «Өз сүрәт-образимизда, Бизгә охшайдиган қилип инсанни яритайли. Улар деңиздики белиқларға, асмандики учар-қанатларға, барлиқ мал-чарвиларға, пүткүл йәр йүзигә вә йәр йүзидики барлиқ өмилиғүчи жаниварларға егидарчилик қилсун» деди. ²⁷ Шундақ қилип, Худа инсанни Өз сүрәт-образида яратти;

Уни Өзиниң сүритидә яратти;
Уларни әркәк-чиши қилип яратти. ■

²⁸ Худа уларға бәхит-бәрикәт ата қилип: «Силәр нәсиллинип, көпийип, йәр йүзини толдуруп бойсундуруңлар; деңиздики белиқлар, асмандики учар-қанатларға, шуниңдәк йәр йүзидә жүридиған һәр бир һайванларға егидарчилик қилиңлар» деди. ²⁹ Андин Худа йәнә: «Мана, Мән пүткүл йәр йүзидики уруқлуқ отяшлар билән уруқлуқ мевә беридиған һәр бир дәрәкларни силәргә озуклуқ болсун дәп бәрдим; ³⁰ шундақла йәрдики барлиқ жаниварлар билән асмандики барлиқ учар-қанатлар вә йәр йүзидә барлиқ өмилиғүчиләргә, йәни барлиқ жан-жаниварларға озуклуқ болсун дәп барлиқ гүл-гияларни бәрдим» девиди, дәл шундақ болди. ³¹ Худа яратқанлириниң һәммисигә сәпселип қариди, вә мана буларниң һәммиси наһайити яхши болған еди. Шу тәриқидә кәч билән сәһәр өтти, бу алтинчи күн болди. ■

2

¹ Шундақ қилип асман билән зимин, пүткүл мәвжудатлири билән қошулуп яритилип болди. ²

² Худа йәттинчи күнигичә қилидиған ишини тамамлиди. У йәттинчи күни барлиқ яритиш ишини тохтитип арам алди. ³ ³ Йәттинчи күни Худа барлиқ

□ **1:21** «чоң-чоң мәхлуклар» — бу сөз гаһи вақитларда «әждиһа»ни билдүриду. ■ **1:22** Яр.

8:17. □ **1:26** «Худаниң сүрәт-образида болуш» — бу тоғрилик вә «Худаға охшайдиган қилиниш», шундақла Худаниң бу айәттә «Биз, Бизниң» дегини тоғрилик «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз.

■ **1:27** Яр. 5:1; 9:6; 1Кор. 11:7; Әф. 4:24; Кол. 3:10. ■ **1:28** Яр. 8:17; 9:1, 2, 7. ■ **1:29** Яр.

9:3; зәб. 103:14, 15 ■ **1:30** Зәб. 103:13-14 ■ **1:31** Қан. 32:4; Мар. 7:37. □ **2:1** «пүткүл

мәвжудатлар» — ибраний тилида «барлиқ қошунлири». Бу сөз, шүбһисизки, барлиқ жаниварларнила әмәс, асмандики барлиқ ютузлар вә керуб-пәриштиләрниму өз ичигә алиду. □ **2:2** «арам алди» — Худаниң «арам елиши» тоғрилик «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. ■ **2:2** Мис. 20:11; 31:17;

Қан. 5:14; Ибр. 4:4.

ярיתיш ишлиридин арам алған күн болғанлиги үчүн, шу күнни бәхитлик күн қилип, уни «муқәддәс күн» дәп бекитти. □

«Асман-зиминниң тарихлири» {2:4-4:26} *** Ерәм бағ — Адәм атини ярיתיш жәряни

⁴ Пәрвәрдиғар Худа зимин билән асманни яратқан күнидә, асман-зиминниң ярיתיш жәряниниң тарихлири мундақ: —□ ⁵ Зиминдә техи һеч гүл-гия, йәрдә һеч отяш үнмигән еди; чүнки Пәрвәрдиғар Худа йәр йүзигә һөл-йегин яғдурмиған еди, шундақла йәр терийдиған адәмму йоқ еди.□ ⁶ Лекин йәрдин булақ сүйи чиқип, тамам йәр йүзини суғарди.□ ⁷ Андин Пәрвәрдиғар Худа адәмни йәрниң тописидин ясап, һаятлик нәпасини униң бурниға пүвлиди; шуниң билән адәм тирик бир жан болди.□ ⁸ Андин кейин Пәрвәрдиғар Худа мәшрик тәрәптә Ерәм дегән жайда бир бағ бена қилип, ясиған адәмни шу йәргә орунлаштурди.□ ⁹ Пәрвәрдиғар Худа йәрдин көзни қамлаштуридиған чирайлик, мевилири йейишлик һәр хил дәрәқни үндүрди; у йәнә бағниң оттурисида «һаятлик дәриғи» вә «яхши билән яманни билгүзгүчи дәрәқ»ни үндүрди.□ ¹⁰ Бағни суғиришқа Ерәмдин бир дәрия еқип чиқти; андин бөлүнүп, төрт еқин болди. ¹¹ Биринчи еқинниң нами Пишон болуп, алтун чиқидиған пүткүл һавилаһ зиминини айленип өтиду. ¹² Бу жутниң алтуни һаһйити есил еди; шу йәрдә пурақлик девирқай билән ақ һеқиқму чиқиду.□ ¹³ Иккинчи дәрияниң нами Гийон болуп, пүткүл Куш зиминини айленип өтиду. ¹⁴ Үчинчи дәрияниң нами Дижлә болуп, Ашурниң шәрқидин еқип өтиду, төртинчи дәрияниң нами Эфрат еди.□

¹⁵ Пәрвәрдиғар Худа адәмни елип Ерәм беғиға ишләп, пәрвиш қилсун дәп уни шу йәргә қоюп қойди.□ ¹⁶ Пәрвәрдиғар Худа адәмгә әмир қилип: бағдики һәр бир дәрәқ мевилиридин халиқиниңчә йә; ¹⁷ амма «яхши билән яманни билгүзгүчи

□ **2:3** «муқәддәс күн» — «Муқәддәс Китап»та, «муқәддәс» дегән сөз «Худаға мәхсус аталған», «Худаниң ишлитишигә мәхсус айрылған», «Худағила мәһсүп» дегәндәк мәнидә ишлитилиду. □ **2:4**

«Пәрвәрдиғар» — мошу китапта елинған «Пәрвәрдиғар» болса, ибраний тилидики «Яһвәһ» дегәнниң тәржимисидур. «Яһвәһ» Худаниң йәнә бир исми болуп, «Мәңгүлүк Болгучи», «Өзүм бардурман», «Әһдисидә мәңгү тургучи Худа» дегәнни билдүриду. Бу тоғрилиқ йәнә мунасивәтлик табирләрни көрүң. «Асман-зиминниң ярיתיш жәряниниң тарихлири мундақ» — ибраний тилида: «асман-зиминларниң дәвир-тарихлири мундақ болди». «Кириш сөз»имиздә ейтқинимиздәк, «Аләмниң Ярיתיлиши» дегән китапта он бир «толидот» («тарих») болуп, һәр бири «булар паланчи-пोकунчи дәврениң толидоти (тарихи)...» дегән сөвләр билән башлиниду. Бу йәрдә баян қилиниватқини тарихниң биринчисидур (2:4-4:26). «Пәрвәрдиғар Худа зимин билән асманни яратқан күни» дегән мошу йәрдә бәлким 24 саатлик бир күн әмәс, бәлки 2:4-4:26дә баян қилинған пүткүл мәзгилни көрсәтсә керәк. □ **2:5** «һеч гүл-гия, йәрдә һеч отяш үнмигән еди» — бу жүмлидә бәлким Ерәм беғида алаһидә болған әһвал көздә тутулған болуши мүмкин. □ **2:6** «булақ сүйи» — яки «бир хил туман». □ **2:7** «Адәм» вә «топа» — ибраний тилида «топа» вә «адәм» дегән сөзниң тәләпузи йеқин; у йәнә «қизил» дегән сөз билән мунасивәтлик (Оттура Шәриқтә топа қизилға майил болиду). □ **2:7** 1Кор. 15:45, 47. □ **2:8**

«Ерәм» — ибраний тилида «Едән». Мәнәси «ләззәт», «һозур». □ **2:9** «һаятлик дәриғи» вә «яхши билән яманни билгүзгүчи дәрәқ» — бу дәрәқләр тоғрилиқ «қошумча сөз»имизни көрүң. □ **2:9** Вәһ. 2:7. □ **2:12** «деврқай» — яки «мәрвайит». □ **2:14** «Дижлә» — ибраний тилида «һиджәкәл». «Ашур» — Асурийәниң қедимки нами. □ **2:15** «пәрвиш қилсун» — ибраний тилида «пәрвиш қилиш» мошу йәрдә йәнә «қоғдаш, мудәпиә қилиш, қараш» дегән мәнини өз ичигә алиду. Ениқки, инсанниң әмгәк-хизмәт қилиши инсанниң гунакар болғанлиғиниң нәтижәси әмәс, бәлки Худа инсанларға ата қилған бир хил бәхит-бәрикәттүр. Бирақ инсанларниң гунаға петип қалғандин кейинки қилған әмгиги бәк жапәлик болиду.

дэрәк»ниң мевисидин йемигин; чүнки униңдин йегән күнүндә жәзмән өлисән, — деди.

Һава'аниниң яритилиши

¹⁸ Андин Пәрвәрдигар Худа йәнә сөз қилип: — Адәмниң ялғуз туруши яхши әмәс; Мән униңға мас келидиган бир ярдәмчи һәмраһни ясап берәй, — деди. □

¹⁹ Пәрвәрдигар Худа тупрақтин даладики барлиқ җаниварлар билән асмандики һәммә учар-қанатларни ясаған еди; уларға адәмниң немә дөп ат қойидиганлиғини билиш үчүн, У уларни адәмниң алдиға кәлтүрди. Адәм һәр бир җаниварға немә дөп ат қойған болса, униң ети шу болуп қалди. ²⁰ Бу тәриқидә адәм һәммә мал-чарвиларға, асмандики учар-қанатларға вә даладики һәр бир җаниварларға ат қойди; вәһаләнки, адәм өзигә мас келидиган һеч бир ярдәмчи һәмраһ учратмиди.

²¹ Шуниниң билән Пәрвәрдигар Худа адәмгә бир қаттиқ уйқа салди; у ухлап қалди. У ухлатқанда, У униң биқинидин бир аз елип, андин униң орнини әт-гөш билән етип қойди. □ ²² Шуниниң билән Пәрвәрдигар Худа адәмниң биқинидин алған шу қисимдин бир аялни ясап, уни адәмниң қешиға әкәлди. ■ ²³ Адәм ата хошал болуп: — Мана бу сүйәклиримдики сүйәк, етимдики әт болғач, «аял» дөп аталсун; чүнки у әрдин елинғандур, — деди. □ ■

²⁴ Шуниниң үчүн әр киши ата-анисидин айрилип, өз аялиға бағлинип бир болуп, иккиси бир тән болиду. □ ■

²⁵ Адәм ата билән аяли һәр иккиси ялаңач болсиму, һеч уялмайтти. □ ■

3

Адәм атиниң Худаниң әмригә хилаплиқ қилиши

¹ Йәр йүзидә илан Рәб Пәрвәрдигар яратқан даладики һайванларниң һәммисидин һейлигәр еди. У аялдин: — Худа растинла бағдики дәрәкләрниң һеч қайсисиниң мевисидин йемәңлар, дедиму? — дөп сориди. □

□ **2:18** «униңға мас келидиган» — яки «өзигә охшаш». «ярдәмчи һәмраһ» — бу сөз һәргиз аял кишиниң әр кишиниң мәлум тәрәптә төвән туридиганлиғини көрсәтмәйду. Чүнки Муқәддәс Китаптики бәзи йәрләрдә Худа Өзиниң инсанға «ярдәмчи» болидиганлиғи көрситилиду (мәсилән, «Зәб.» 9:35, 29:11, 45:1-2, 53:6дә). □ **2:21** «биқинидин бир аз елип» — яки «бир тал қовурғисини елип». ■ **2:22** 1Кор. 11:8. □ **2:23** «аял» — ибраний тилида: «ишшаһ», «әр киши» «иш» дегән сөз билән ипадилиниду. Бу сөзләр әрәбчә «инсан» вә «ниса» дегән сөзләр билән мунасивәтлик. ■ **2:23** Мал. 2:14; әф. 5:30,31.

□ **2:24** «бағлиниш» — ибраний тилида: «бағлиниш» дегән бу сөзниң мәнаси «жилим билән чаплиниш» дегәнгә йеқиндур. «бир тән» — яки: «бир әт». «бир тән болиду» — яки: «бир тән болушиға тоғра келиду». ■ **2:24** Мат. 19:5; Мар. 10:7; әф. 5:28, 29, 31; 1Кор. 6:16. □ **2:25** «ялаңач болсиму, һеч уялмайтти» — бу муһим әйт тоғрилиқ биз «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. ■ **2:25** Яр. 3:7. □ **3:1** «илан... дөп сориди» — биздә гуман йоқки, иланни ишлитип сөз қилғучи Шәйтан еди («Вәһ.» 12:9, 20:2ни көрүң). Оқурмәнләр шуни байқайдуки, Шәйтан «Худа» дегини билән, «Рәб» яки «Пәрвәрдигар» дегән наамларни қәт'ий ишләтмәйду. У аялдин соал сориганда Худаниң ейтқан сөзидики «халиқиниңчә» дегән сөзни чиқириветиду.

² Аял иланға жавап берип: — Бағдики дәрәқләрниң мевилирини йесәк болиду.

³ Амма бағниң оттурисидики дәрәқниң мевиси тоғрисида Худа: «Буниңдин йемәңлар, қолму тәккүзмәңлар, болмиса өлисиләр» дегән, деди. □

⁴ Илан аялға: — Ундақ эмәс! һәргиз өлмәйсиләр! ■ ⁵ Бәлки силәр уни йегән күнүңларда, Худа көзүңларниң ечилип, Худаға охшаш яхши билән йамни билдиган болуп қалидиганлиғиңларни билиду, — деди. ■

⁶ Аял дәрәқниң мевисиниң йемәклик үчүн яхшилиғини, униң көзни қамлаштуридиганлиғини көрүп, һәмдә дәрәқниң адәмни әқиллиқ қилидиган жәлипкарлиғини көрүп, мевидин йеди вә униңдин йенида турған еригиму бәрди; уму йеди. □ ■ ⁷ Йейиши биләнла һәр иккисиниң көзлири ечилип, өзлириниң ялаңач екәнлигини билип, әнжир йопурмақлирини елип бир-биригә улап тикип, өзлиригә япкуч қилип тартти.

⁸ Күн салқинлиғанда, улар Пәрвәрдиғар Худаниң бағда маңған шәписини аңлап қелип, адәм аяли билән Пәрвәрдиғар Худаниң һазир болғинидин қечип бағдики дәрәқләрниң арисиға йошурунувалди. □ ⁹ Лекин Пәрвәрдиғар Худа төвлап адәмни чақирип униңға: Сән нәдә? — деди.

¹⁰ Адәм ата жавап берип:

— Мән бағда шәпәңни аңлап, ялаңач турғиним үчүн қорқуп кетип, йошурунивалдим, — деди.

¹¹ Худа униңға: — Ялаңач екәнлиғиңни саңа ким ейтти? Мән саңа йемә, дәп әмир қилған дәрәқниң мевисидин йедиңму-я? — деди.

¹² Адәм жавап берип: — Сән маңа һәмраһ болушқа бәргән аял дәрәқниң мевисидин маңа бәргән еди, мән йедим, — деди.

¹³ Пәрвәрдиғар Худа аялға: — Бу немә қилғиниң? — деди. Аял жавап берип: — Илан мени алдап аздуурса, мән йәп саптимән, — деди. ■

Худаниң илан, Адәм ата вә һава анини жазалиши

¹⁴ Пәрвәрдиғар Худа иланға мундақ деди: — «Бу қилғиниң үчүн,

Сән һәммә мал-чарвилардин,

Даладики барлиқ һайванатлардин бәкрәк ләнәткә қалисән;

Қосиғиң билән беғирлап меңип,

Өмрүңниң барлиқ күнлиридә топа йәйсән. □

□ **3:3** «Бағдики дәрәқләрниң мевилирини йесәк болиду» — һава анимиз Худаниң тапилиғинини ейтқанда, биринчидин «халиқиниңчә» дегән сөзни дейишни унтуп қалған, иккинчидин Худаниң сөзигә: «қол тәккүзмәңлә» дегәнини қошуп қойиду (2:4). Лекин һава анимиз мошу сөзләрни бебаситә Худадин аңлиған эмәс, ери Адәм атимиз униңға тоғра йәткүзүши керәк еди; шуңа бу хаталиқниң мәсуулийити Адәм атимиздиму болуши мүмкин. Йәнә диққәт қилимизки, гәрчә «бағниң оттурисида» икки дәрәк болсиму, һава анимиз пәқәт «бағниң оттурисидики дәрәк» дәп, бирла дәрәқни тилға алиду. Униң көңли алиқачан шу дәрәқкә мәптүн болуп қалған болуши мүмкин. ■ **3:4** 2Кор. 11:3. ■ **3:5** Юһ. 8:44. □ **3:6** «Аял ... көрди» — һава ана учриған аздурулушни Мәсһи Әйса учриған синақ билән селиштурсақ уларда охшаш үч амил мөвжут — «Луқа» 4:1-14 вә «1Юһ.» 2:16ни көрүң. Инжіл бойичә һава анимиз алдинип қалғучи, толуқ гуна садир қилғучи Адәм атимиздур; чүнки у һеч қаршилиқ көрсәтмәй, билип туруп шу мевидин йеди («1Тим.» (1)» 2:14ни көрүң). Адәм атимиз һава аниниң йенида болғини билән, йәнила уни мевини йейиштин тосумиди. ■ **3:6** Рим. 5:12,14-21; 1Тим. 2:14. □ **3:8** «күн салқинлиғанда» — яки «күнниң салқин шамал вақтида». «Күнниң салқинлишиши вақти» Оттура Шәриқтә қәчқурун башлиниду. ■ **3:13** Вәһ. 12:13. □ **3:14** «Пәрвәрдиғар Худа иланға мундақ деди» — Худа иландин һеч қандақ соал соримайду. «бәкрәк ләнәткә қалисән» — башқа бир хил тәржимиси: «пәқәт сәнла шу ләнәтләргә қалисән...». Амма Адәм атимизниң гунаий үчүн барлиқ жан егилири ләнәткә қелип өлиду; шуңа биз 3:14дики тәржимини тоғра дәп қарайми. «**Топа йәйсән**» — Иланларниң өзүги топа эмәс, әлвәттә, бирак улар һәрдаими озуқ йегәндә топа йемәй қалмайду. Бу иш иланниң пәсләстүрүлгәнлигини, номусқа қалдурулғанлигини тәкитләйду.

- 15 Вә мән сән билән аялның арасыга,
Сениң нәслиң билән аялның нәслиниң арасыга өчмәнлик салымән;
У сениң бешиңни дәссәп зәхимләндүриду,
Сән қоуп униң тапинини чекип зәхимләндүрисән». □ ■
- 16 Андин Худа аялга: — «Сениң һамилдарлиғиңниң жапа-мушәққәтлерини көпәйтмән;
Сән қаттиқ толғақ ичидә бошинисән;
Сән ериндин үстүн турушқа һәвәс қилсаңму,
У үстүндин ғожилик қилиду» — деди. □ ■
- 17 Андин У Адәм атиға: — «Сән аялның сөзигә қулақ селип,
Мән саңа йемә, дәп әмир қилған дәрәқтин йегиниң түпәйлидин,
Сениң түпәйлидин йәр-тупрақ ләнитимгә учрайду;
Әмрүңниң барлиқ күнлиридә пәкәт жапалиқ ишләпла, андин униңдин өзүқлинисән. □
- 18 Йәр саңа тикән билән қамғақ үндүриду;
Шундақтиму сән йәрдики зираәт-отяшларни йәйсән. □
- 19 Таки сән тупраққа қайтқичә йүз-көзүң тәргә чүмгәндә, андин нан йейәләйсән;
Чүнки сән әсли тупрақтин елинғансән;
Сән әслидә топа болғач,
Йәнә топиға қайтисән» — деди.
- 20 Униң аяли барлиқ жан егилириниң аниси болидиғини үчүн адәм униңға «һава» дәп ат қойди. □
- 21 Пәрвәрдигар Худа Адәм ата билән униң аялиға һайван терилиридин кийим қилип кийдүрүп қойди. □ ■

Адәм ата билән һава аниниң Ерәм бағдин қоғлиниши

- 22 Пәрвәрдигар Худа сөз қилип: — Мана, адәм Бизләрдин биригә охшап қалди, яхши билән яманни билди. Әнди қолини узитип һаятлик дәриғидин елип йәвелип, та әбәткичә яшавәрмәслиги үчүн уни тосушимиз керәк, деди. □

- **3:15** «У сениң бешиңни дәссәп зәхимләндүриду» — аялның нәсли шундақ қилиду. «У сениң бешиңни дәссәп зәхимләндүриду, сән қоуп униң тапинини чекип зәхимләндүрисән» — мошу бешәрәттә көрситилгән иш шуки, аял кишиниң нәсли Шәйтәнниң бешини пути билән дәссәп янчиғанда, Шәйтәнму униңға һужум қилип тапинини яриландүриду. Бу бешәрәтни дуняға келидиған Күтқүзгучи тоғрилиқ дәп ишинимиз. Буниң үстидә «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. ■ **3:15** Мат. 4:1; Кол. 2:15. □ **3:16** «Һамилдарлиғиңни. ... көпәйтмән» — инсан өлидиған қилинғачқа, аял киши көпрақ бала туғуши керәк. «Сән ериндин үстүн турушқа һәвәс қилсаңму, у үстүндин ғожилик қилиду» — башқа бир хил тәржимиси: «Шундақтиму, ериңгә күчлүк иштияқ бағлайсән ва у сени башқуриду». Амма Худаниң мошу һөкүми билән гуна түпәйлидин әр-аял арасида зиддийәт вә күрәш пайда болди, дегәнлиқтур, дәп қараймиз. Охшаш пеилларни ишләткән, охшаш шәкилик бир жүмлә 4:7дә тепилиду. ■ **3:16** 1Кор. 14:34; 1Тим. 2:11,12; Тит. 2:5; 1Пет. 3:6. □ **3:17** «аялның сөзигә» — ибраний тилидә «аялның авазига». «... дәрәқтин йегиниң түпәйлидин» — әлвәттә, Адәм атиниң бу дәрәқниң мевисини йеишини көрситиду. Әслий тәкст ибраний тилидә «дәрәқтин» дәп елиниду. □ **3:18** «Сән йәрдики зираәт-отяшларни йәйсән» — Нуһ пәйғәмбәрниң дәвригичә инсанларға пәкәт зираәт-отяш (ғошни әмәс) йейишкә рухсәт еди (1:29ни көрүң). □ **3:20** «һава» — ибраний тилидики «һаятлик» дегән сөз билән аһаңдаш. Адәм атиниң бу сөзлири бешәрәтлик еди; чүнки һава ана тәхичә бала туғмиған еди. □ **3:21** «Һайван терилири» — бу териләрни ишлитиш үчүн әлүму гунасиз һайванатлар өлуши керәк. Бу бәлким биринчи қурбанлиқлар болуши мүмкин. Худаниң Адәм ата вә һава анимизгә ейтқан сөзлири ва қилған муамилиси тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. ■ **3:21** 2Кор. 5:1-5 □ **3:22** «Бизләр» — тоғрилиқ йәнә «қошумчә сөз»имизни (1:26 тоғрилиқ) көрүң. «Уни тосушимиз керәк» — мошу сөвләр әйни тексттә йөк.

23 Шуниң билән Пәрвәрдигар Худа уни Ерәм бағдин қоғлап чиқириветти; шундақ қилип уни йәргә ишләйдиган, йәни өзи әсли апиридә қилинған тупраққа ишләйдиган қилип қойди. 24 Адәмни қоғливетип, һаятлиқ дәриғигә баридиган йолни муһапизәт қилиш үчүн, у Ерәм беғиниң мәшриқ тәрипигә керубларни вә төрт тәрәпкә пирқирайидиган ялқунлуқ бир шәмшәрни қоюп қойди. □

4

Қабил билән һабил

1 Адәм ата аяли һава билән биллә болди; һава һамилдар болуп Қабилни туғуп: «Мән бир адәмгә егә болдум — У Пәрвәрдигардур!» — деди. □

2 Андин у йәнә Қабилниң иниси һабилни туғди. һабил падичи болди, Қабил болса терикчи болди. □ 3 Бекитилгән шундақ бир вақит-саатта шундақ бир иш болдики, Қабил тупрақниң һосулидин Пәрвәрдигарға һәдийә кәлтүрди. □ 4 һабилму падисидин қойлириниң тунж依лиридин, йәни уларниң йеғидин һәдийә сунди. Пәрвәрдигар һабилни вә униң сунған һәдийәсини қобул қилди. □ 5 Лекин Қабил вә униң сунғинаға қаримиди. Шу вәжидин Қабилниң толиму аччиғи келип, чирайи тутулди.

6 Шуниң билән Пәрвәрдигар Қабилға: Немишкә аччиқлинисән? Немә үчүн чирайиң тутулуп кетиду? 7 Әгәр дурус иш қилсаң, сән көтирилмәмсән? Лекин дурус иш қилмисаң, мана гуна ишиқ алдида сени тайлап беғирлап ятиду, у сени өз илकिгә алмақчи болиду; лекин сән униңдин ғалип келишиң керәк, деди. □

8 Қабил иниси һабилға: «Далиға чиқип келәйли!» деди. Далада шу вақиә болдики, Қабил иниси һабилға қол селип, уни өлтүрди. □ ■

9 Пәрвәрдигар Қабилға: Иниң һабил нәдә? — дәп сориди. У жавап берип: Билмәймән, мән инимниң баққучисиму? — деди.

□ **3:24** «Керублар» — бөлким аләмдики әң күчлүк вә әң жуқури дәриғилик пәриштиләр яки мәхлуқлар болуши мүмкин. «Тәбирләр»ни көрүң. □ **4:1** «Адәм ата аяли һава билән биллә болди» — ибраний тилида «Адәм ата аяли һавани тониди» билән ипадилиниду. «Қабил» — ибраний тилида «Қайин» яки «Кайин» дейилиду. «Қайин» дегән исим ибраний тилида «егә болдум» дегән сөз билән аһандаш. «Мән бир адәмгә егә болдум — у Пәрвәрдигардур!» — башқа бир хил тәржимиси: «Пәрвәрдигарниң ярдими билән бир оғулға егә болдум». Әйни текст «Мән бир адәмгә егә болдум — Пәрвәрдигар!» дегән мәзмунди. Бизниңчә һава анимиз «Худаниң Қутқузғучи тоғрилиқ вәдиси һазир мән туққан бала билән әмәлгә ашурулди!» дәп ойлап қалған болса керәк. У һаһайити тезла Қабилниң вәдә қилинған Қутқузғучи әмәслиғини билип йетиду, әлвәттә. □ **4:2** «Һабил» — ибраний тилида «Һабәл» болуп, мәнәси «бир тиниқ», «һор», «бус» «һеч немә» дегәндәктур. Шүһисизки, бу исим һава анимиз яки Адәм атимизниң бир хил үмүтсизлинини билдүриду. □ **4:3** «Бекитилгән шундақ бир вақит-саатта» — ибраний тилида «күнләрниң ахирида» дегән сөзләр билән ипадилиниду. Бу сөзгә қариганда, Худа һабил вә Қабилға Өзиниң һозуриға киридиган бир күнни бекитип бәргән болуши мүмкин. □ **4:4** «уларниң йеғи» — қойларниң әң есил қисми дәп қарилатти. «Пәрвәрдигар һабилни униң сунған һәдийәсини қобул қилди» — ибраний тилида «Пәрвәрдигар униң өзигә вә униң сунған һәдийәсигә қариди». ■ **4:4** Ибр. 11:4. □ **4:7** «Әгәр дурус иш қилсаң, сән көтирилмәмсән?» — ибраний тилида «Әгәр дурус иш қилсаң, көтирилиш болмамду?» дейилиду. Әнди немә көтирилиду? Яки Қабилниң йүзи яки елип кәлгән қурбанлиғи (тоғра болса) көтирилиду яки қобул қилиниду. Йәнә бир мүмкинчилиги бар тәржимиси шуки: — «Сән (Қабил) иниңдин жуқури (ака сүпитигә лайиқ) көтирилсән» дегәндәк болиду. «дурус иш қилмисаң...» — Немишкә Қабилниң һәдийәси қобул қилинимиди? «Қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. □ **4:8** «Қабил иниси һабилға: «Далиға чиқип келәйли!» деди» — әң кона көчүрмиләрдә пәқәт «Қабил иниси һабил билән сөзлишип туруп, далада...» дейилиду. ■ **4:8** Мат. 23:35; 1Юһа. 3:12; Йәһ. 11.

10 Худа униңға: — Сән немә қилдиң? Мана, иниңниң қени йәрдин маңа пәрәд көтириватиду! ■ 11 Энди иниңниң қолунда төкүлгән қенини қобул қилишқа ағзини ачқан йәрдин қоғлинип, ләнәткә учрайсән. □ 12 Сән йәргә ишлисәнму у буниңдин кейин саңа қувитини бәрмәйду; сән йәр йүзидә сәрсан болуп, сәргәрдан болисән, — деди. ■

13 Буни аңлап Қабил Пәрвәрдигарға жавап қилип: — Мениң бу жазаимни адәм көтирәлмигидәк! 14 Мана, Сән бүгүн мени йәр йүзидин қоғлидиң, мән әнди Сениң йүзүңдин йошурунуп жүримән; йәр йүзидә сәрсан болуп сәргәрданлиқта жүримән; шундақ болидуки, кимла мени тепивалса, өлтүрүветиду! — деди. □ ■

15 Лекин Пәрвәрдигар униңға жавап берип: — Шундақ болидуки, кимки Қабилни өлтүрсә, униңдин йәттә һәссә интиқам елиниду, — деди. Шуларни дәп Пәрвәрдигар Қабилға учриған бириси уни өлтүрүвәтмисун дәп униңға бир бәлгү қоюп қойди.

16 Шуниң билән Қабил Пәрвәрдигарниң һозуридин чиқип, Ерәмниң мәшриқ тәрипидики Нод дегән жутта олтирақлишип қалди. □

Қабилниң әвлатлири — «мәдинийәт»ниң башилиши

17 Қабил аяли билән биллә болуп, аяли һамилдар болуп һанохни туғди. У вақитта Қабил бир шәһәр бена қиливататти; у шәһәрниң намини оғлиниң исми билән һанох дәп атиди. □ 18 һанохтин Ирад төрәлди, ирадтин Мәһуяил төрәлди, Мәһуяилдин Мәтушаил төрәлди, Мәтушаилдин Ләмәх төрәлди.

19 Ләмәх өзигә икки хотун алди. Бириниң исми Адаһ, йәнә бириниң исми Зиллаһ еди. □ 20 Адаһ Ябални туғди. У чедирда олтиридиган көчмән малчиларниң бовиси еди, □ 21 униң инисиниң исми Юбал еди. Бу чилтар билән нәй чалғучиларниң бовиси еди. □ 22 Зиллаһ йәнә Тубал-қайин дегән бир оғулни туғди. У мис-төмүр әсвапларни сокқучи еди. Тубал-қайинниң Наамаһ исимлик бир сиңлиси бар еди.

23 Ләмәх болса аяллириға сөз қилип:

— «Әй Адаһ билән Зиллаһ, сөзүмни аңлаңлар!
Әй Ләмәхниң аяллири, гепимгә кулақ селиңлар!
Мени зәхимләндүргини үчүн мән адәм өлтүрдүм,
Тенимни зедә қилғанлиғи үчүн бир жигитни өлтүрдүм.

24 Әгәр Қабил үчүн йәттә һәссә интиқам елинса,
Ләмәх үчүн йәтмиш йәттә һәссә интиқам елиниду!» — деди. □ ■

Шет билән Енош

■ 4:10 Ибр. 12:24. □ 4:11 «ағзини ачқан йәрдин қоғлинип...» — демәк: (1) йәр-зимин һабилниң қенини қобул қилишқа ағзини ачқан вә (2) Қабил шу зиминдин қоғланған. ■ 4:12 Пәнд. 28:17.

□ 4:14 «кимла мени тепивалса, өлтүрүветиду!» — рошонки, шу вақитта йәр йүзидә адәмләр аллиқачан көпийип кәткән еди. «Кимла мени тепивалса өлтүрүветиду!» — Қабил қайәргила барса шу йәрдики тупрақ үнмәс болуп қалиду. У меңиватқан бир апәттур, шуңа уни көргәнла киши уни йоқиғишни ойлایدү. ■ 4:14 Аюп 15:20, 21. □ 4:16 «Нод» — мәнәси «сәргәрданлиқ», «беарамлиқ». □ 4:17 «Қабилниң аяли» — Қабилниң аяли бәлким униң сиңлиси яки нәврә сиңлиси болса керәк («Яр.» 5:4ни көрүң). Шу вақитта йеқин туққанлири билән никаһлиниш мәнгий қилинған әмәс; йәнә бир тәрәптин, бундақ никаһлиниш дәсләпки дәвирләрдә һеч қандақ ирқий (генетикалик) кәмтүклүк яки кесәл кәлтүрүп чиқармайтти. □ 4:19 «Ләмәх өзигә икки хотун алди» — бу әрләрниң тунҗа қетим икки аял елиши еди. Гәрчә шу чағда Худа бу тоғрилиқ беваситә әмир бәрмигән болсиму, рошонки, У Адәм атимизға пәкәт бир һава анимизни яритип бәргән еди («Мат.» 19:3-бни көрүң).

□ 4:20 «бовиси» — яки «пири», «асасчиси» □ 4:21 «Енош» — яки «пири», «асасчиси». □ 4:24 «Ләмәх болса аяллириға сөз қилип... деди» — Ләмәхниң бу сөзлириниң хатирлинишидики мәхсәт бәлким инсанийәтниң умумән һаһайти тәкәббурилишип, мәнмәнчиликкә петип кәткәнлигини көрситиш үчүн болуши мүмкин. ■ 4:24 Яр. 4:15.

25 Адәм ата йәнә аяли билән биллә болди. Аяли бир оғул туғуп, униңға Шет дәп ат қоюп: Қабил һабилни өлтүрүваткини үчүн Худа униң орниға маңа башқа бир әвлат тикләп бәрди, деди. □

26 Шеттинму бир оғул туғулди; у униңға Енош дәп ат қойди. Шу вақиттин тартип адәмләр Пәрвәрдигарниң намаиға нида қилишқа башлиди. □

5

Адәм атиниң әвлатлири — Нуһ пәйгәмбәрғичә

1Тар. 1:1-27

1 Бу Адәм атиниң әвлатлириниң нәсәбнамисидур: —

Худа инсанни яратқан күнидә, уни Өзигә охшаш қилип яратти. □ ■ 2 У уларни әр жинис вә аял жинис қилип яритип, уларға бәхит-бәрикәт ата қилип, яритилған күнидә уларниң намини «адәм» дәп атиди. □ ■

3 Адәм ата бир йүз оттуз яшқа киргәндә униңдин өзигә охшайдиған, өз сүрәт-образидәк бир оғул төрәлди; у униңға Шет дәп ат қойди. 4 Шет туғулғандин кейин Адәм ата сәккиз йүз жил өмүр көрүп, униңдин йәнә оғул-қизлар төрәлди. □ ■

5 Адәм атимиз жәмий тоққуз йүз оттуз жил күн көрүп, аләмдин өтти.

6 Шет бир йүз бәш яшқа киргәндә униңдин Енош төрәлди. ■ 7 Енош туғулғандин кейин Шет сәккиз йүз йәттә жил өмүр көрүп, униңдин йәнә оғул-қизлар төрәлди.

8 Шет жәмий тоққуз йүз он икки жил күн көрүп, аләмдин өтти. 9 Енош тохсән яшқа киргәндә униңдин Кенан төрәлди. ■ 10 Кенан туғулғандин кейин, Енош сәккиз жүр он бәш жил өмүр көрүп, униңдин йәнә оғул-қизлар төрәлди. 11 Енош жәмий тоққуз йүз бәш жил күн көрүп, аләмдин өтти.

12 Кенан йәтмиш яшқа киргәндә униңдин Маһалалел төрәлди. 13 Маһалалел туғулғандин кейин Кенан сәккиз йүз қириқ жил өмүр көрүп, униңдин йәнә оғул-қизлар төрәлди. 14 Кенан жәмий тоққуз йүз он жил күн көрүп, аләмдин өтти.

15 Маһалалел атмиш бәш яшқа киргәндә униңдин Ярәд төрәлди. 16 Ярәд туғулғандин кейин Маһалалел сәккиз йүз оттуз жил өмүр көрүп, униңдин йәнә оғул-қизлар төрәлди. 17 Маһалалел жәмий сәккиз йүз тохсән бәш жил күн көрүп, аләмдин өтти.

18 Ярәд бир йүз атмиш икки яшқа киргәндә униңдин һанох төрәлди. ■ 19 һанох туғулғандин кейин Ярәд сәккиз йүз жил өмүр көрүп, униңдин йәнә оғул-қизлар төрәлди. 20 Ярәд жәмий тоққуз йүз атмиш икки жил күн көрүп, аләмдин өтти.

□ 4:25 «Шет» — ибраний тилида «бекитилгән» яки «тикләнгән» дегән мәнидә болуши мүмкин.

□ 4:26 «Енош» — («ажиз» инсан» дегән мәнидә. Бу сөз әрәбчидин уйғур тилиға кирип «инсан» болуп қалған. «Адәмләр Пәрвәрдигарниң намаиға нида қилишқа башлиди» — бу ибарә Худаға ибадәт-дуа қилишни билдүриду («Йоел» 2:32, «Рос.» 2:21, «Рим.» 10:13, «1Кор.» 1:2ни көрүң). □ 5:1 «Бу Адәм атиниң әвлатлириниң нәсәбнамисидур» — мошу жүмлә билән «Аләмниң Яритилиши»ниң иккинчи «толидот»и («старихи»), йәни «Адәм атиниң толидоти» («Адәм атиниң әвлатлириниң нәсәбнамиси»)

(5:1-6:8). башлиниду («толидот» тоғрилиқ «кириш сөз»ни көрүң). «бу Адәм атиниң әвлатлириниң нәсәбнамисидур» — мошу жүмлә йәнә келип бәлким Адәм ата өзи хатириләп қалдурған қисминиң хатимиси болуши мүмкин вә китапниң йеңи бир қисминиң, йәни 3-қисминиң башлинишиду (5:1-6:8).

■ 5:1 Яр. 1:26; 9:6; 1Кор. 11:7. □ 5:2 «Уларни әр жинис вә аял жинис қилип яритип,...»

— 1-айәттә инсан «уни» дейилиду; 2-айәттә «уларни» дейилиду. Демәк, 1-айәттә әр-аялниң бир гәвдә еканлиги көрситилиду; шуңа инсан «у» дейилиду. ■ 5:2 Яр. 1:26; Мар. 19:4; Мар. 10:6. □ 5:4

Шет туғулғандин кейин Адәм ата сәккиз йүз жил өмүр көрүп... — ибраний тилида «Шет туғулғандин кейин Адәм атиниң күнлири сәккиз йүз жил болди». Бу бабтики охшаш шәкиллик жүмләрниң ибраний тилидики шәкли шундақ. ■ 5:4 1Тар. 1:1. ■ 5:6 Яр. 4:26. ■ 5:9

1Тар. 1:2. ■ 5:18 1Тар. 1:3.

²¹ Һанох атмиш бәш яшқа киргәндә уныңдин Мәтушәләһ төрәлди. ²² Мәтушәләһ туғулғандин кейин һанох үч йүз жылғичә Худа билән бир йолда меңип, йәнә оғул-қызларни тапти. ²³ Һанохның йәр йүзидә барлиқ көргән күнлири үч йүз атмиш бәш жил болди; ²⁴ У Худа билән бир йолда меңип яшайтти; у туюқсиз көздин ғайип болди; чүнки Худа уни Өз йениға елип кәткән еди. □ ■

²⁵ Мәтушәләһ бир йүз сәксән йәттә яшқа киргәндә уныңдин Ләмәх төрәлди.

²⁶ Ләмәх туғулғандин кейин Мәтушәләһ йәттә йүз сәксән икки жил өмүр көрүп, уныңдин оғул-қызлар төрәлди. ²⁷ Мәтушәләһ жәмий тоққуз йүз атмиш тоққуз жил күн көрүп, аләмдин өтти.

²⁸⁻²⁹ Ләмәх бир йүз сәксән икки яшқа киргәндә бир оғул тепип, униң исмини Нух атап: — Пәрвәрдигар тупраққа ләнәт қилди; шуңа биз йәргә ишлигинимиздә һәмдә қоллиримизниң жапалиқ әмгигидә бу бала бизгә тәсәлли бериду, — деди. □

³⁰ Нух туғулғандин кейин Ләмәх бәш йүз тохсән бәш жил өмүр көрүп, уныңдин йәнә оғул-қызлар төрәлди. ³¹ Ләмәх жәмий йәттә йүз йәтмиш йәттә жил күн көрүп, аләмдин өтти.

³² Нух бәш йүз яшқа киргәндин кейин, уныңдин Шәм, һам вә Яфәт төрәлди.

6

Худаниң инсанларның рәзиллигинин азаплиниши

¹ Вә шундақ болдики, инсанлар йәр йүзидә көпийишкә башлиғанда, шундақла қызларму көпләп туғулғанда, ² Худаниң оғуллири инсанларның қизлириниң чирайлиқлиғини көрүп, халиғанчә таллап, өзлиригә хотун қилишқа башлиди. □ ■

³ У вақитта Пәрвәрдигар сөз қилип: —

— Мениң Роһум инсанлар билән мәңгү күрәш қиливәрмәйду; чүнки инсан әттур, халас. Кәлгүсидә уларның өмри пәкәт бир йүз жигирмә яштин ашмисун! —

■ 5:21 Йәһ. 14. ■ 5:22 Ибр. 11:5. □ 5:24 «Һанох... Худа билән бир йолда меңип яшайтти» —Һанох болса пәйғәмбәр еди; у Худаниң чүшүридиған жазалири тоғрилиқ ағаһаландуратти («Йәһ.» 14-айәтни көрүң). «Ибр.» 11:5ниму көрүң. Униң оғлини «Мәтушәләһ» дәп атиши бәлким бешәрәт болуши мүмкин еди. Чүнки «Мәтушәләһ»ниң мәнаси «У өлгәндә, (шу иш) барлиққа келиду!» дегән мәнидә. Оқурмәнләр һесаплап көрсә, Мәтушәләһ өлгән жили Худаниң жазаси болған топан апити йәр йүзигә чүшкәнлиғини билиду. ■ 5:24 Ибр. 11:5. □ 5:28-29 «Нух» — бу исимниң мәнаси «арам» дегәнлик болуп, ибраний тилида «тәсәлли» дегән сөзгә йеқин келиду. □ 6:2 «Худаниң оғуллири» — бу тоғрилиқ төрт хил чүшәнчә бар: — (1) инсан әмәс, бәлки әрштики бир хил затлар, пәриштиләр яки роһлардин ибарәттур. (2) инсан әмәс, бәлки жинлар яки яман роһлардин ибарәттур. (3) һәр жәһәттин адәттики инсанлардин жуқури адәмләр, падиша яки һөкүмдар. (4) Қабилниң худасиз әвлатлиридәк әмәс, бәлки Худа йолида маңидиған шетниң ихләсмән әвлатлириду. Биз биринчи көзқарашта болимиз; «Аюп» 1:6, 2:1, 38:7ни көрүң. Буниң сәвәвини «қошумчә сөз»имиздә беримиз. ■ 6:2 Йәһ. 6-7

деди. □

⁴ Шу күнлөрдә (вә шундақла кейинки күнлөрдиму), Худаниң оғуллари инсанларниң қизлириниң йениға берип, улардин балиларни тапқинида, гигантлар йәр йүзидә пәйда болди. Булар болса қедимки заманлардики даңлиқ палван-батурлар еди. □ ⁵ Пәрвәрдигар инсанниң өткүзүватқан рәзиллиги йәр йүзидә көйийп кәткәнлигини, уларниң көңлидики нийәтлириниң һәр қачан яман болуватқинини көрди. □ ⁶ Шуниң билән Пәрвәрдигар йәр йүзидә адәмни апиридә қилғиниға пушайман қилип, көңлидә азапланди. ⁷ Буниң билән Пәрвәрдигар: —

Өзүм яратқан инсанни йәр йүзидин йоқитимән — инсандин тартип мал-чарвиларғичә, өмилигүчи һайванлардин асмандики қушларғичә, һәмминини йоқ қилимән; чүнки Мән уларни яратқинимға пушаймән қилдим, — деди.

⁸ Лекин Нух болса Пәрвәрдигарниң нәзиридә шәпқәт тапқан еди.

Нухниң кемә ясиши

⁹ Нух вә униң иш-излири төвәндикичә: —

Нух һәққаний, өз дәвридикиләр арасида әйипсиз адәм еди; Нух Худа билән бир йолда меңип яшайтти. □ ¹⁰ Нухтин Шәм, һам, Яфәт дегән үч оғул төрәлди.

¹¹ Пүткүл жаһан Худаниң алдида рәзиллишип, һәммә йәр зораванлиққа толуп кәткән еди. ¹² Худа йәр йүзигә нәзәр селивиди, мана, жаһан рәзилләшкән еди; чүнки барлиқ әт егилириниң йәр йүзидә қиливатқини юзүкчилик еди. □ ¹³ Шуниң билән Худа Нухқа: —

Мана, алдимға барлиқ әт егилириниң заваллиғи йетип кәлди; чүнки пүткүл йәр-жаһанни уларниң сөвәвидин зораванлиқ қаплиди. Мана, Мән уларни йәр билән қошуп һалак қилимән. ¹⁴ Әнди сән өзүңгә гофәр яғичидин бир кемә

□ **6:3 «Инсан әттур»** — «әт» дегән ибарә (вә униңға охшап кетидиған башқа ибариләр) инсанларниң гуналири билән мунасивәтлик һалда тилға елинғанда, дайим дегидәк инсанларниң гунаға әсир болуп қелишини, йәни өз етидики һәвәс-иштияқлириға әсир болуп қелишини тәкитләйду. «әт» дегән сөз Муқәддәс Китапта мошу йәрдә биринчи қетим инсанниң тәбиитини көрсәткән. «Римлиқларға»дики кириш сөзини күрүң. **«Мениң Роһум инсанлар билән мәңгү күрәш қилвәрмәйду»** — бу жүмлиниң башқа бир хил тәржимиси: «Мениң Роһум инсанлар билән мәңгү яшавәрмәйду». Лекин бизниңчә Худа бу әйттә өз Роһиниң адәмниң гунаини чәкләш үчүн униң вижданида күрәш қилидиганлигини көрсәткән болуши керәк; бу тәржимини алди-кайнидики баянларға әң мувапик тәржимә дәп қараймиз. Худа адәмниң гуналириға чәк қоюш үчүн униң өмригә чәк (120 яш) қойиду («Тесалоникалиқларға (2)»дики «қошумчә сөз»имизни күрүң. Оқурмәнләр шуни байқайдуки, Нухтин илгири адәмләр бир нәччә йүз жил яшайтти. «Кәлгүсидә уларниң өмри пәқәт бир йүз жигирмә яштин ашмисун» дегәнниң башқа бир хил чүшәнчиси: «Бирақ уларға йәнила бир йүз жигирмә жил (топан кәлгичә) өмүр беримән».

□ **6:4 «гигантлар»** — ибраний тилида «нафилим» дегән сөз билән ипадилиниду. «Нафилим» дегәнниң әслидики мәнәси «жиқилғанлар» болуши мүмкин. **«даңлиқ палван-батурлар»** — улар гәрчә «палван-батурлар» болсиму, улар Худаниң нәзиридә интайин рәзил еди (5-айәтни күрүң).

□ **6:5 «һәр қачан»** — ибраний тилида «пүткүл күнидә». ■ **6:5** Яр. 8:21; Аюп 15:16; Пәнд. 6:14; Йәр. 17:9; Мат. 15:19; Рим. 3:10,11,12; 8:6.

□ **6:9 «Нух вә униң иш-излири төвәндикичә: —»** — мошу жүмлә билән «Аләмниң Яритилиши»ниң үчинчи «толидот»и («тарихи»), йәни «Нухниң тарихи» яки «нуһниң толидоти» (6:9-9:29) башлиниду («толидот» тоғрилиқ «кириш сөз»ни күрүң).

■ **6:9** Яр. 5:22. □ **6:12 «әт егилири»** — бу ибарә Муқәддәс Китапта адәттә инсанларни көрситиду (6:3ниң изаһатини күрүң). Бәзи вақитларда «әт егилири» (масилән, 19-айәттә) һайванларни өз ичигә алиду (6:4ни күрүң). **«Барлиқ әт егилириниң ... қиливатқини юзүкчилик еди»** — ибраний тилида «барлиқ әт егилири... өз йолини бузған еди».

ясап, кеминиң ичидә бөлмә-ханиларни қилип, ичи-тешини қаримай билән суга. □

¹⁵ Сән уни шундақ ясиғин: — Узунлуғи үч йүз гәз, кәңлиги әллик гәз вә егизлиги оттуз гәз болсун. □ ¹⁶ Кеминиң пешайвини астиға бир очуқчилик яса, униң егизлиги бир гәз болсун; ишигини кеминиң йенифа орунлаштур; кемини асти, оттура вә үсти қилип үч қәвәт яса. □

¹⁷ Чүнки мана, Мән Өзүм асманниң астидики һаятлик тиниқи барлиги һәр бир әт егисини һалак қилидиған су топанни йәр йүзигә кәлтүримән; буниң билән йәр йүзидики барлиқ мәхлуқлар тиниқидин тохтайду. ¹⁸ Лекин сән билән әһдәмни түзимән. Сән өзүң, оғуллириң, аялиң вә келинлириңни елип бирликтә кемигә кириңлар. ■ ¹⁹ Өзүң билән тәң тирик сақлап қелиш үчүн, барлиқ җандарлардин һәр қайсисидин бир җүп, йәни әркикидин бирини, чишидин бирини кемигә елип киргин; □ ²⁰ Тирик қелиш үчүн қушларниң һәр бир түрлиридин, мал-чарвиларниң һәр бир түрлиридин вә йәрдә өмилигүчи җаниварларниң һәр бир түрлиридин бир җүпи қешиңға кириду. ²¹ Өзүң вә уларниң озуклуғи үчүн һәр хил йемәкликләрдин елип, йениңға ғәмлигин, — деди.

²² Нуһ шундақ қилди; Худа өзигә буйруған һәммә ишни у бежа кәлтүрди. ■

7

Топан баласи

¹ Пәрвәрдиғар Нуһқа мундақ деди: —

«Сән пүтүн өйдикилириң билән кемигә киргин; чүнки бу дәвирдә алдимда сени һәққаний дөп көрдүм. ■ ²⁻³ Һәммә һалал һайванларниң әркәк-чишисидин йәттә җүптин, һарам һайванларниң әркәк-чишисидин бир җүптин елип, шуниңдәк асмандики учар-қанатларниңму әркәк-чишисидин йәттә җүптин елип, уларниң нәслини пүткүл йәр йүзидә тирик сақлаш үчүн өзүң билән биллә әкир. □ ■

⁴ Чүнки йәттә күндин кейин уда кирик кечә-күндүз йәр йүзигә ямғур яғдуримән; Өзүм ясиған һәммә җаниварларни йәр йүзидин йоқитимән».

⁵ Шуниң билән Нуһ Пәрвәрдиғар униңға буйруғиниңиң һәммисигә әмәл қилди. ■

⁶ Йәр йүзини топан басқанда Нуһ алтә йүз яшта еди. ⁷ Топандин қулулуп қелиш үчүн Нуһ билән оғуллири, аяли вә келинлири биллә кемигә кирди. ■ ⁸⁻⁹ Һалал һайванлар болсун, һарам һайванлар болсун, қушлар билән йәрдә өмилигүчи җаниварлар болсун, һәр бир түрдин бир җүп-бир җүптин әркәк-чиши болуп, Худа Нуһқа буйруғандәк кемигә, Нуһниң қешиға кирди. ¹⁰ Вә шундақ болдики, йәттә күндин кейин, йәр йүзини топан бесишқа башлиди.

□ **6:14** «гофәр яғичи» — яки «арча яғичи». «кемә» — мошу йәрдә «сандуқ» дегән сөз билән ипадилиниду. Узунлуғи, кәңлиги вә егизлиги вә буларниң бир-бириға болған нисбити һазирқи замандики әң чоң кемиләрниңкигә охшап кетиду. Лекин шәкли пәқәт сандуқтәк еди. Сәвәви, шу кеминиң мәхсити деңизда меңиш әмәс, пәқәт ләйләп жүрәштин ибарәт еди. □ **6:15** «гәз» — Муқәддәс Китапта ишлитилгән «гәз» адәмниң қолниң җәйнәктин бармақниң учигичә болған арилиги (тәхминән 45 сантиметр) еди. □ **6:16** «Кеминиң пешайвини астиға бир очуқчилик яса» — бу җүмлиниң көп хил тәрҗимилири бар, лекин асасий мәнәси охшаш. ■ **6:18** 1Пет. 3:20; 2Пет. 2:5. □ **6:19**

«барлиқ җандарлар» — ивраний тилидә «әт егилиридин». Бази вақитларда «әт егилири» (мәсилән, 7:15дә) һайванларни өз ичигә алиду. ■ **6:22** Яр. 7:5; Ибр. 11:7. ■ **7:1** Яр. 6:9; 2Пет. 2:5.

□ **7:2-3** «Һәммә һалал һайванларниң әркәк-чишисидин йәттә җүптин» — яки «Һәммә һалал һайванларниң әркәк-чишисидин йәттидин». «Һалал» вә «Һарам» — Нуһниң дәвридә «Һалал» вә «Һарам» дегән укум йегили болидиған вә йегили болмайдиған һайванларни көрсәткән әмәс (9:3-34ни көрүң), бәлки қурбанлиққа немини сунушқа болидиған яки болмайдиғанлигини көрсәткән еди (8:20ни көрүң). «учар-қанатларниңму әркәк-чишисидин йәттә җүптин» — яки «учар-қанатларниңму әркәк-чишисидин йәттидин». ■ **7:2-3** Лав. 11. ■ **7:5** Яр. 6:22. ■ **7:7** Мат. 24:38; Луқа 17:27; 1Пет. 3:20.

11 Нухниң өмриниң алтә йүзинчи жили, иккинчи ейиниң он йәттинчи күнидә чоңқур деңизларниң тәглиридики барлиқ булақлар йерилип, асманниң пәнжирилири ечилип кәтти. □ 12 Ямғур уда қириқ кечә-күндүз йәр йүзигә тохтимай яғди.

13 Дәл ямғур башланған күни, Нух, Нухниң Шәм, Һам, Яфәт дегән оғуллири, Нухниң аяли билән үч келини кемигә кирди. 14 Улар билән биллә һәр хил явайи һайванлар түр-түри бойичә, һәр хил мал-чарвилар түр-түри бойичә, йәрдә өмилигүчи һәр хил җаниварлар түр-түри бойичә вә һәр хил учар-қанатлар, йәни һәр хил қанатлиқ җаниварлар түр-түри бойичә кемигә кирди. 15 Эт егилиридин, йәни барлиқ һаятлиқ тиники болған һәр хил җандарлардин, бир җүп-бир җүп болуп, кемигә нуһниң қешиға кирди. 16 Киргәнләр Худаниң нуһқа буйруғинидәк эт егилириниң һәртүриниң әркәк-чишиси еди. Андин Пәрвәрдигар ишкни етивәтти. □

17 Топан йәр йүзини уда қириқ күн бесип, сулар улғийип кәтти. Кемә йәр үстидин көтирилип ләйләп қалди. 18 Су улғийип, йәр үстидә техиму егизләп кәтти; кемә су үстидә давалғуп туратти. 19 Сулар йәр йүзидә толиму улғийип, пүткүл асманниң астидики барлиқ егиз тағларниму бесип кәтти. 20 Сулар тағлардин йәнә он бәш гәз өрләп, тағ чоққилириму су астида қалди.

21 Буниң билән йәр йүзидә жүргүчи һәммә эт егилири, учар-қушлар, мал-чарвилар, явайи һайванлар, йәрдә өмилигүчи һәммә җаниварлар, җүмлидин пүткүл адәмләр һәммиси өлди; ■ 22 қуруқлуқта яшиғучи, бурнида һаятлиқ тиники бар болғанларниң һәммиси өлди. 23 Йәр йүзидики жени барларниң һәммиси, инсан болсун, мал-чарвилар болсун, өмилигүчи һайванлар болсун, асмандики қушлар болсун, һәммиси һалак болуп йәр йүзидин йоқ қилинди; пәқәт Нух вә кемидә униң билән биллә турғанлар қутулуп қалди. ■ 24 Бир йүз әллик күнгичә йәр йүзини су бесип турди. □ ■

8

Топанниң йениши

1 Худа Нухни, шундақла кемидә униң билән биллә болған барлиқ явайи һайванлар билән барлиқ мал-чарвиларни әслиди. Шуниң билән Худа бир шамал чиқирип йәр йүзини йәлпүтти вә сулар йенишқа башлиди. 2 Чоңқур деңизларниң тәглиридики булақлар вә асманниң пәнжирилири етилип, асмандин төкүлгән ямғур тохтиди. 3 Сулар барғансери йәр йүзидин янди; бир йүз әллик күн өткәндин кейин хелә азлиди.

4 Йәттинчи айниң он йәттинчи күни, кемә Арарат тағ тизмилиридики бириниң үстидә тохтап қалди. □ 5 Сулар онинчи айғичә барғансери азийип, онинчи айниң биринчи күни тағ чоққилири көрүнүшкә башлиди.

6 Қириқ күндин кейин Нух кемигә өзи орнатқан дәризини ечип, 7 бир қузғунни сиртқа чиқарди. У йәр йүзидики сулар тартилип болғичә уян-буян учуп жүрди.

8 Униңдин кейин Нух суларниң йәр йүзидин тартилған-тартилмағанлиғини

□ 7:11 «чоңқур деңизларниң тәглиридики барлиқ булақлар» — яки «йәрниң (астидики) чоңқур тәглиридики барлиқ булақлар». □ 7:16 «Пәрвәрдигар ишкни етивәтти» — ибраний тилида «Пәрвәрдигар уни ичигә солап қойди». ■ 7:21 Луқа 17:27. ■ 7:23 2Пет. 2:5. □ 7:24 «йәр йүзини су бесип турди» — яки «су йәр йүзиниң үстидин ғалип кәлди». ■ 7:24 Зәб. 27:10; 92:1-4; 103:6-9 □ 8:4 «тохтап қалди» — ибраний тилида «дәм алди». «Арарат тағлири» шәрқий Түркийәдә болуши мүмкин.

билиш үчүн, бир кәптәрни чиқарди. ⁹ Лекин сулар техичә пүткүл йәр йүзини қаплап турғачқа, кәптәр путини қойғидәк жай тапалмай, Нухниң қешиға кемигә йенип кәлди. Шуниң билән Нух қолини сунуп уни тутуп, кемигә әкиривалди. ¹⁰ У йәттә күн сақлап, бу кәптәрни кемидин йәнә сиртқа чиқарди. ¹¹ Кәптәр кәчтә униң қешиға йенип кәлди; мана, униң тумшуғида йеңи үзүвалған зәйтун йопурмиғи бар еди. Буни көрүп Нух суларниң йәр йүзидин тартигинини билди. ¹² У йәнә йәттә күн сақлап, кәптәрни йәнә сиртқа чиқарди, амма бу қетим кәптәр униң йениға қайтип кәлмиди. ¹³ Нух алтә йүз бир яшқа киргән жили, биринчи айниң биринчи күнидә су йәр йүзидин қуруған еди. Нух кеминиң қапқиқини ечип қаривиди, йәрниң қуруғинини көрди. ¹⁴ Иккинчи айниң жигирмә йәттинчи күни, йәр йүзи пүтүнләй қуруп болди. ¹⁵⁻¹⁶ У вақитта Худа Нухқа сөз қилип: — Сән өзүң, аялиң, оғуллириң вә келинлириң кемидин чиқинлар. ¹⁷ Өзүң билән биллә болған барлиқ әт егилиридин һәр бир түрдикә жаниварларни, йәни учар-қанатларни һәм мал-чарвиларни, йәрдә өмилигүчи һайванларниң һәммисини өзүң билән қошуп кемидин елип чиқкин; шуниң билән улар йәр йүзидә тарилип-тарқилип, нәсиллинип зиминда көпәйсун, — деди. ¹⁸ Шуниң билән Нух, аяли, оғуллири вә келинлири билән биллә сиртқа чиқти. ¹⁹ Жаниварларниң һәммиси, барлиқ өмилигүчи һайванлар, барлиқ учар-қанатлар, йәрдә мидирлап жүридиғанларниң һәр қайсиси өз түрлири бойичә кемидин чиқишти.

Нухниң Худаға атап қурбанлиқ сунуши

²⁰ Шу чағда Нух Пәрвәрдиғарға атап бир қурбанғаһни ясиди; у һалал жаниварлар билән һалал қушларниң һәр түридин елип келип, қурбанғаһниң үстидә «көйдүрмә қурбанлиқ» өткүзди. ²¹ Шундақ қилип Пәрвәрдиғар хушбуй пурап мәмнун болди; Пәрвәрдиғар көңлидә: — «Инсанниң көңүл-нийити яшлиғидин тартип рәзил болсиму, Мән инсан түпәйлидин йәргә йәнә ләнәт оқумаймән вә әнди бу қетимқидәк һәммә жандарларни уруп йөқитивәтмәймән. ²² Бундин кейин, йәр мәвжүт күнлиридә, Териш билән орма, Соғ билән иссиқ, Яз билән қиш, Күндүз билән кечә үзүлмәй айленип туриду» — деди. [■]

9

Худаниң Нух билән әһдә түзүши

[■] **8:8** «кәптәрни» — яки «пахтәк». Ибрания тилида бу қуш «йона» дәп атилиду. «Йона» ибрания тилида һәм кәптәрни һәм пахтәкниму көрситиду. [■] **8:17** Яр. 1:22, 28; 9:1. [■] **8:20** «көйдүрмә қурбанлиқ» — сунушта һайванниң һәммә қисми Худаға атап көйдүрүлиду. [■] **8:20** Лав. 11. [■] **8:21** «хушбуй» — ибрания тилида «арам бәргүчи пурақ» дегән сөзләр билән ипадилиниду. Тәвратта қурбанлиқлардин чиққан «хушбуй» дейилгәндә адәттә «арам бәргүчи пурақ» дегән сөз билән ипадилиниду. «яшлиғидин тартип» — яки «кичигидин тартип». «Мән ... йәргә йәнә ләнәт оқумаймән вә әнди бу қетимқидәк һәммә жандарларни уруп йөқитивәтмәймән» — ахирқи заманда Худа пүткүл йәрни топан билән әмәс, бәлки от билән йөқитиду (9:11ни, «2Пет.» 3:6-7, «Вәһ.» 21:1ни көрүң). [■] **8:21** Яр. 6:5; Пәнд. 22:15; Мат. 15:19. Мар. 7:21-23 [■] **8:22** «Териш билән орма, соғ билән иссиқ, яз билән қиш» — Оттура Шәриқтә «жилниң алтә пәсли» дәп қарилиду. [■] **8:22** Йәр. 33:20,25.

¹ Худа Нух билэн униң оғуллириға бәхит-бәрикәт ата қилип, уларға мундақ деди:

«Силәр жүплишип көпийип, йәр йүзини толдуруңлар.■ ² Йәр йүзидики барлиқ жаниварлар, асмандики барлиқ кушлар, барлиқ йәр йүзидә мидирлап жүргүчиләр вә деңиздики барлиқ белиқларниң һәммиси силәрдин қорқуп вәһимидә болсун; булар қолуңларға тапшурулғандур. ³ Мидирлап жүридиған һәр қандақ жаниварлар силәргә озук болиду; Мән силәргә көк отяшларни бәргәндәк, буларниң һәммисини әнди силәргә бәрдим.■ ⁴ Лекин силәр гөшни ичидики жени, йәни қени билән қошуп йемәслиғиңлар керәк.■ ⁵ Қениңлар, йәни жениңлардики қан төкүлсә, Мән бәрһәк униң һесавини алимән; һәр қандақ һайванниң илкидә қениңлар бар болса Мән униңға төләткүзимән; инсанниң қолида бар болса, йәни бирисиниң қолида өз қериндишиниң қени бар болса, Мән униңға шу қанни төләткүзимән.■

⁶ Кимки инсанниң қенини төксә, Униң қениму инсан тәрипидин төкүлиду;

Чүнки Худа инсанни Өз сүрәт-образидә яратқандур.■

⁷ Әнди силәр, жүплишип көпийип, йәр йүзидә тарилип-тарқилип көпийиңлар».■

⁸⁻⁹ Андин Худа Нух билән униң оғуллириға сөз қилип мундақ деди: — «Мана Өзүм силәр билән вә силәрдин кейин келидиған әвлатлириңлар билән, шундақла силәр билән биллә турған һәр бир жан егиси, учарқанатлар, мал-чарвилар, силәр билән биллә турған йәр йүзидики һәр бир явайи һайванлар, кемидин чиққанларниң һәммиси билән — йәр йүзидики һеч бир һайванни қалдурмай, улар билән Өз әһдәмни түзимән.■ ¹¹ Мән силәр билән шундақ әһдә түзимәнки, нә барлиқ әт егилири топан билән йоқитилмас, нә йәрни вәйран қилидиған һеч бир топан йәнә кәлмәс».□

¹²⁻¹³ Худа йәнә: — «Мән Өзүм силәр билән вә қешинлардики һәммә жан егилири билән мәңгүлүк, йәни пүткүл әвлатлириңларғичә бекиткән мошу әһдәмниң бәлгүси шуки: — Мана, Мән Өзүм билән йәрниң оттурисида болған әһдиниң бәлгүси болсун дәп һәсән-һүсинимни булутлар ичигә қойимән; ¹⁴⁻¹⁵ вә шундақ болидуки, Мән йәрниң үстигә булутларни чиқарғинимда, шундақла һәсән-һүсән булутлар ичидә аян болғинида, Мән силәр билән әт егилири болған барлиқ жаниварлар билән түзгән әһдәмни яд етимән; буниңдин кейин сулар һәргиз һәммә жандарларни һалақ қилғучи топан болмас. ¹⁶ һәсән-һүсән булутлар арисидә пәйда болиду; Мән униңға қараймән вә шуниң билән Мәнки Худа йәр йүзидики әт егилири болған барлиқ жаниварлар билән оттуримизда бекиткән әһдәмни яд етимән», — деди.

¹⁷ Худа Нухқа йәнә: — «Мана бу Мән Өзүм билән йәр йүзидики барлиқ әт егилири оттурисида бекиткән әһдәмниң нишан-бәлгүсидур», — деди.

Нух вә униң оғуллири; Нухниң өз оғуллири тоғрилиқ бешарити

¹⁸ Нухниң кемидин чиққан оғуллири Шәм, һам вә Яфәт еди. һам Қанаанниң атиси болди.□ ■

¹⁹ Бу үчи Нухниң оғуллири болуп, пүткүл йәр йүзигә таралған аһалә шуларниң нәсил-әвлатлириду. ²⁰ Нух терикчилик қилишқа башлап, бир үзүмзарлиқ бәрпа

■ **9:1** Яр. 1:28; 8:17. ■ **9:3** Яр. 1:29. ■ **9:4** Лав. 3:17; 7:26; 17:14; 19:26; Қан. 12:23. ■ **9:5** Мис. 21:12,28. ■ **9:6** Яр. 1:27; Жиг. 4:13; Мат. 26:52; Вәһ. 13:10. ■ **9:7** Яр. 1:28; 8:17. ■ **9:8-9** Йәш. 54:9. □ **9:11** «әһдә» — ибраний тилида «әһдәм». □ **9:18** «Қанаан» — мошу «Қанаан» дегән киши «Қананийлар»ниң әждати еди. ■ **9:18** Яр. 6:10.

қилди. □ 21 У уның шарабидин ичип, мәс болуп қелип, өз чедири ичидә кийим-кечәкклирини селиветип, ялаңач йетип қалди. 22 Қанаанниң атиси һам келип, атисиниң әвритини көрүп, сиртқа чиқип икки қериндишиға ейтти. 23 Шәм билән Яфәт қопуп йепинжини елип, мүрисиғә артип, кәйничә меңип кирип, атисиниң ялаңач бәдинини йепип қойди. Улар йүзини алди тәрәпкә қилип, атисиниң ялаңач тенигә қаримиди. □ 24 Нуһ шарапниң кәйпидин ойғинип, кәнжи оғлиниң өзигә немә қилғинини билип: —

25 Қанаанға ләнәт болғай!

У қериндашлириниң қулиниң қули болсун,
— дәп қарғиди. □

26 У йәнә: —

Шәмниң Худаси болған Пәрвәрдиғарға тәшәккүр-мәдһийә кәлтүрүлгәй!

Қанаан Шәмниң қули болсун.

27 Худа Яфәтни авутқай!

У Шәмниң чедирлирида турғай,

Қанаан болса уның қули болғай! — деди. □

28 Нуһ топандин кейин үч йүз әллик жил өмүр көрди. 29 Бу тәриқидә Нуһ жәмий тоққуз йүз әллик жил күн көрүп, аләмдин өтти.

10

Нуһниң үч оғлиниң әвлатлири — «Әлләрниң нәсәбнамиси»

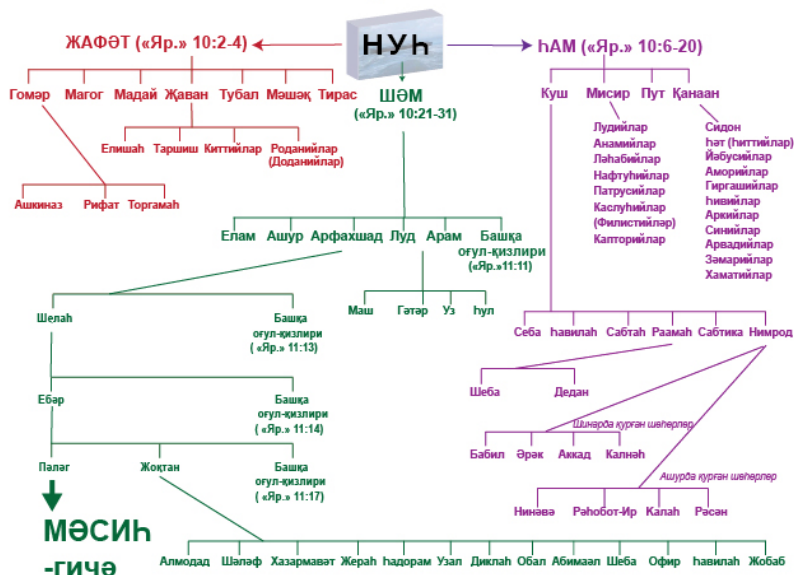
1Тар. 1:1-27

¹Төвәндикиләр Нуһниң оғуллириниң әвлатлириду: — уның оғуллири Шәм, һам вә Яфәт болуп, топандин кейин улардин оғуллар төрәлгән: —□ ■

□ **9:20** «**териқчилик қилишқа башлап**» — ибраний тилида «тупрақ әли еди» дегән сөзләр билән ипадилиниду. □ **9:23** «**йепинчи**» — мошу йәрдә бәлким атисиниң кийимини көрситиши мүмкин. Бу сөздин қариганда, һам уни дадисиниң чедириниң елип чиққан болуши мүмкин. □ **9:25** «**Қанаанға ләнәт болғай!**» — Яман иш қилғини һам турса, немишкә оғли Қанаан ләнәткә қалди? Бу мәсилә тоғрилиқ, шундақла Нуһ пәйғәмбәрниң бу бешаритиниң башқа қисимлири үстидә «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. □ **9:27** «**Нуһ пәйғәмбәрниң 25-27-айәттики бешарити**» — Нуһ пәйғәмбәрниң бу бешарити үстидә «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. □ **10:1** «**изаһат**» — мошу бабтики нәсәбнамидики бәзи тәпсилатлар вә нәсәбнамидики йәтмиш әлниц һазирқи қайси әл екәнлиги тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни, шундақла мунасивәтлик хәритини көрүң. «**Төвәндикиләр Нуһниң оғуллириниң әвлатлириду:** — » — мошу жүмлә билән «Аләмниң Яритилиши»ниң төртинчи «толидот»и («тарихи»), йәни «Нуһниң оғуллириниң толидоти» («Нуһниң оғуллириниң әвлатлириниң тарихи») (10:1-11:9) башлиниду. ■ **10:1** 1Тар. 1:4

«ӘЛЛӘРНИҢ НӘСӘПНАМИСИ»

Әлләрнің нәсәпнамиси

- 2 Яфәтнің оғуллири болса, Гомәр, Магог, Мадай, Яван, Тубал, Мәшәк вә Тирас еди. ■
- 3 Гомәрнің әвлатлири: Ашкиназ, Рифат вә Торгамәһ еди.
- 4 Яваннің әвлатлири: Елишаһ, Таршиш, Киттийлар вә Доданийлар еди. □
- 5 Буларның әвлатлири деңиз бойлирида вә аралларда айрим-айрим яшиған хәлиқләр болуп, һәр қайсиси өз тили, өз аилә-қәбиллири бойичә өз зимилирида тарқилип олтирақлашқан.
- 6 Һамның оғуллири Куш, Мисир, Пут вә Қанаанлар еди. □ ■
- 7 Кушның оғуллири Себа, һавилаһ, Сабтаһ, Раамаһ вә Сабтика еди. Раамаһның оғуллири Шеба вә Дедан еди. 8 Куштин йәнә Нимрод төрәлгән; у йәр йүзидә һаһайити күчтүңгүр адәм болуп чиқти. □ ■ 9 У Пәрвәрдигарның алдида күчтүңгүр овчи болди; шу сәвәптин «паланчи болса Нимродтәк, Пәрвәрдигарның

■ **10:2** 1Тар. 1:5. □ **10:4** «буларның әвлатлири» — Бәзи алимлар «Яфәтнің барлиқ әвлатлири»ни көрситиду, дәп қарайду. Йәнә базилар пәқәт Яванның әвлатлирини көрситиду, дәп қарайду. Биз иккинчи пикиргә майил. □ **10:6** «Мисир» — ибраний тилида «митсраим». «Пут» — «Ливийә»дикиларның әждати болди. ■ **10:6** 1Тар. 1:8. □ **10:8** «Нимрод» — бу исим «асий» «исян кәтәргүчи» дегән мәнидә. Шүһисизки, бу исим униңға кейинрәк қоюлуп, униң Худаға қарши чиққанлигини көрсәткән. ■ **10:8** 1Тар. 1:10.

алдида күчтүңгүр овчи экән» дегән гәп тарқалған. □ 10 Униң падишалиғи Шинар зиминидики Бабил, Эрәк, Аккад вә Калнәһ дегән шәһәрләрдә башланған еди. □ 11-12 У бу зиминдин Ашур зиминиға чиқип Нинәвә, Рәһобот-Ир, Калаһ вә Нинәвә билән Калаһниң оттурисидики Рәсән дегән шәһәрләрниму бена қилди (булар қошулуп «Катта Шәһәр» болди). □

13 Мисирниң әвлатлири Лудийлар, Анамийлар, Ләһабийлар, Нафтуһийлар, 14 Патросийлар, Каслуһийлар (Филистийләр Каслуһийлардин чиққан) вә Кафторийлар еди.

15 Қанаандин тунжа оғул Зидон төрилип, кейин йәнә һәт төрәлгән. 16 униң әвлатлири болса Йәбусийлар, Аморийлар, Гиргашийлар, 17 һивийлар, Аркийлар, Синийлар, 18 Арвадийлар, Зәмарийлар вә һаматийлар еди. Шуниндин кейин, Қананийларниң қәбилилири һәр тәрәпкә тарқалип кәтти. 19 Қананийларниң жут чегариси болса Зидондин тартип, Гәрар тәрипиғә созулуп, Газаға чиқип, андин Содом, Гоморра, Адмаһ билән Зәбоим тәрипиғә тутишип, Лешағичә йетип баратти.

20 Жуқириқилар болса һамниң оғуллири болуп, өз қәбилиси вә тиллири бойичә қовм болуп өз зиминлирида олтирақлашқан еди.

21 Шәмму оғул пәрәэнтлик болди; Шәм болса Яфәтниң акиси, Ебәрләрниң атабовиси болди.

22 Шәмниң оғуллири Елам, Ашур, Арфахшад, Луд, Арам; ■ 23 Арамниң оғуллири Уз, һул, Гәтәр, Маш еди. □

24 Арфахшадтин Шелаһ төрәлди, Шелаһтин Ебәр төрәлди. □ ■ 25 Ебәрдин икки оғул төрәлгән болуп, бириниң исми Пәләг еди, чүнки у яшиған дәвирдә йәр йүзидә бөлүнүш болди; Пәләгниң инисиниң исми Йоқтан еди. □

□ 10:9 «У Пәрвәрдигарниң алдида күчтүңгүр овчи болди» — бу сөзләр бәлким Нимродниң исмини чүшәндүриду. «Овчи» мошу йәрдә бәлким һайванларнила әмәс, инсанларни овлайдиганлиғини көрситиши мүмкин; бу йәрдә «овчи» дегән сөзниң «жаһангир» дегән мәнәсиму бар. Кона йәһудий устазлар («раббилар»)ниң һәммиси: «Пәрвәрдигар алдида күчтүңгүр овчи болди» дегән сөзләр униң Худаға қарши турғанлиғини көрситиду, дәп қарайтти. Чүнки Нимрод кейин бәрпа қилған шәһәрләр, жүмлидин Бабил шәһири Худа вә униң хәлқигә қарши чиққан, шундақла Худаға қарши чиқшиниң символы болуп қалған. «паланчи болса Нимродтәк, Пәрвәрдигарниң алдида күчтүңгүр овчи экән» — бу сөзниң мәнәси интайин сәлбий болуши мүмкин: «у һаһайити хәтәрлик адәм», «һаһайити тәкәббур бир жаһангир», «һәтта Пәрвәрдигарға қарши чиқишқә петиниду» дегәндәк мәниләрни көрситиду. □ 10:10

«Шинар» — «Бабил» яки «Бабилон»ниң башқа бир наמידур. «айәтнiң башқа хил тәржимиси» — «униң падишалиғиниң асаси Шинар зиминидики Бабил, Эрәк, Аккад вә Калнәһ дегән шәһәрләр еди».

□ 10:11-12 «Ашур» — йәһни «Асурийә». Мүмкинчилиги барки, Нимрод Бабил шәһиридә Худаға қарши болған һәрикәткә башламчи болған еди; шуңа кейин (инсан тиллири қалаймиканлаштурулғанда) у Бабил шәһиридин чиқип кетишкә мәжбур болди. «У бу зиминдин Ашур зиминиға чиқип» дегәнниң башқа бир хил тәржимиси «Ашур шу зиминдин чиқип,...». «булар қошулуп «Катта Шәһәр» болди» — демәк, Нинәвә дегән «катта шәһәр»ни көрситиду («Юн.» 1:1, 3:2, 3:3, 4:11ни көрүң). Чүнки кейинрәк, бу Нинәвә, Рәһобот-Ир, Калаһ вә Рәсән дегән төрт шәһәр бирлишип бир чоң катта шәһәр, йәһни «Нинәвә шәһәри» болди. Бәзи алимлар «Катта Шәһәр» пәқәт Калаһ билән Рәсәндин ибарәт икки шәһәрни көрситиду, дәп қарайду; бизниңчә «катта шәһәр» Нинәвә, Рәһобот-ир, Калаһ вә Рәсәнләрниң һәммисини өз ичигә алиду. ■ 10:22

Яр. 11:10; 1Тар. 1:17. □ 10:23 «Маш» — яки «Мәшәк». □ 10:24 «Ебәр» — мәнәси бәлким «дәриядин» өткүчи. «Ибраний» дегән сөз бәлким бу сөздин чиққан. ■ 10:24 1Тар. 1:18. □ 10:25

«Пәләг» — бу сөзниң тәләппузи «бөлүнүш»кә йеқиндур. «У яшиған дәвирдә йәр йүзидә бөлүнүш болди» — бу сөз һәқтә үч хил имканийәт бар: (1) бу сөзләр Бабил мунари вақисидә (11-бап), Худаниң тилни бөлүши билән әлләрниму бөлгәнлиғини, шундақла «йәр йүзидикиләрниң бөлүнүп кәткән»лиғини көрситиду; (2) йәр-зиминниң өзиниң бөлүнүп кәткәнлиғини көрситиду («Яр.» 1:9 бойичә йәр-зимин әслидә бирла қуруқлуқ еди, чоқум кейинчә мәлум вақитта һазирқи Асия, Явропа, Африқа, Америка, Австралий вә Антарктика қитғәлиригә бөлүнгән); (3) жүқурида тилға елинған икки имканийәтниң тәң йүз бәргәнлиғини көрситиду.

26 Йоктандин Алмодад, Шэлэф, Хазармавэт, Йераһ, 27 һадорам, Узал, Диклаһ, 28 Обал, Абимаэл, Шеба, 29 Офир, һавилаһ вә Йобаб төрэлди. Буларниң һәммиси Йоктанниң оғуллири еди. 30 Уларниң олтарған жайлири болса Мешадин тартип, Сәффар дегән районниң шәриқ тәрипидики таққиçе созулатти.

31 Жуқириқилар болса Шәмниң оғуллири болуп, өз қәбилиси вә тиллири бойиçе қовм болуп өз зиминлирида олтирақлашқан еди.

32 Жуқиридикиләр Нунһниң әвлатлири болуп, улар өз нәсәблири вә қовмлири бойиçе хатириләнгән. Топандин кейинки йәр йүзидики барлиқ қовмлар уларниң ичидин тарқалған. ■

Әлләрниң йәр йүзидә тарқақлаштурулуши

11

«Бабил мунари вақисиси» — Худаниң инсанларниң тилини парчиливетиши

1 У заманда пүткүл йәр йүзидики тил һәм сөз бир хил еди. □ 2 Лекин шундақ болдики, адәмләр мәшриқ тәрәпкә сәпәр қилип, Шинар жутида бир түзләңликни учритип, шу йәрдә олтирақлашти. ■ 3 Улар бир-биригә: — Келиңлар, биз хиш қуюп, отта пиширайли! — дейишти. Шундақ қилип, улар қурулушта ташниң

■ **10:32** Рос. 17:26 □ **11:1** «пүткүл йәр йүзидики тил ... бир хил еди» — бу тил қайси тил болуши керәк? Биз уни ибраний тили, дәп қараймиз. Сәвәви: (1) «Аләмниң Яритилиши»да учрайдиған, «Бабил мунари» вақисидин илгәрки барлиқ нам-исимлар ибраний тилидики нам-исимлар еди; (2) «Аләмниң Яритилиши» 1-11 баблардики көп айтләрдә «сөз оюни» ишлитилгәнлиги бизгә мәлум (мәсилән, 2:32, 11:9 вә шуниңға мунасивәтлик изаһатларни көрүң). Әгәр шу замандики тил ибраний тили болмиған болса, ундақта, «Аләмниң Яритилиши»да шундақ «сөз оюниниң ишлитилиши мүмкин болмайтти. ■ **11:2** Яр. 10:10.

орниға хиш, лайниң орниға қаримай ишлэтти. ⁴ Улар йәнә: — Келиңлар, әнди өзимизгә бир шәһәр бена қилип, шәһәрдә учи асманларға тақашқидәк бир мунар ясайли! Шундақ қилип өзимизгә бир нам тикләләймиз. Болмиса, пүткүл йәр йүзигә тарилип кетимиз, — дейишти. □ ■

⁵ У вақитта Пәрвәрдигар адәм балири бена қиливатқан шәһәр билән мунарни көргили чүшти. ⁶ Пәрвәрдигар: — «Мана, буларниң һәммиси бир қовмдур, уларниң һәммисиниң тилиму бирдур; бу уларниң ишиниң башлинишидур! Бундин кейин уларниң нийәт қилған һәр қандақ ишини һеч тосувалғили болмайду. ⁷ Шуңа Биз төвәнгә чүшүп уларниң бир-бириниң гәплирини уқалмаслиғи үчүн уларниң тилини *башқа-башқа қилип* қалаймиқанлаштуруватәйли» — деди.

⁸ Шундақ қилип Пәрвәрдигар уларни у жайдин пүткүл йәр йүзигә таритивәтти. Шуниң билән улар шәһәрни ясаштин тохтап қалди. ■ ⁹ Шуңа бу шәһәрниң нами «Бабил» дәп аталди; чүнки у йәрдә Пәрвәрдигар пүткүл йәр йүзидикиләрниң тилини қалаймиқанлаштуруватти. Шундақ қилип Пәрвәрдигар уларни у жайдин пүткүл йәр йүзигә таритивәтти. □

Шәмниң нәсәбнамиси

1Тар. 1:1-27

¹⁰ Төвәндикилә Шәмниң әвлатлиридур: — топан өтүп икки жилдин кейин, Шәм йүз йешида, униңдин Арфакшад төрәлди. □ ■ ¹¹ Арфакшад туғулғандин кейин Шәм бәш йүз жил өмүр көрүп, униңдин йәнә оғул-қизлар төрәлди.

¹² Арфакшад оттуз бәш яшқа киргәндә униңдин Шеләһ төрәлди. ¹³ Шеләһ туғулғандин кейин Арфакшад төрт йүз үч жил өмүр көрүп, униңдин йәнә оғул-қизлар төрәлди.

¹⁴ Шеләһ оттуз яшқа киргәндә униңдин Ебәр төрәлди. ¹⁵ Ебәр туғулғандин кейин Шеләһ төрт йүз үч жил өмүр көрүп, униңдин йәнә оғул-қизлар төрәлди.

¹⁶ Ебәр оттуз төрт яшқа киргәндә униңдин Пәләг төрәлди. ¹⁷ Пәләг туғулғандин кейин Ебәр төрт йүз оттуз жил өмүр көрүп, униңдин йәнә оғул-қизлар төрәлди.

¹⁸ Пәләг оттуз яшқа киргәндә униңдин Рәу төрәлди. ■ ¹⁹ Рәу туғулғандин кейин Пәләг икки йүз тоққуз жил өмүр көрүп, униңдин йәнә оғул-қизлар төрәлди.

²⁰ Рәу оттуз икки яшқа киргәндә униңдин Серуг төрәлди. ²¹ Серуг туғулғандин кейин Рәу икки йүз йәттә жил өмүр көрүп, униңдин йәнә оғул-қизлар төрәлди.

²² Серуг оттуз яшқа киргәндә униңдин Наһор төрәлди. ²³ Наһор туғулғандин кейин Серуг икки йүз жил өмүр көрүп, униңдин йәнә оғул-қизлар төрәлди.

□ **11:4** «учи асманларға тақашқидәк бир мунар ясайли» — уларниң мошу мәхсити бир хил мәғрурлуқни билдүрүплә қалмай, балки йәнә мунар арқилиқ асмандики роһлар (җин-шәйтанлар) билән алақә қилиш («эф.» 2:2), палчилик қилиш мәхситиниңму барлигини ипадиләйду. Демәк, у мунар Худаниң йолиға қаримуқарши болған. Униң үстигә уларниң бундақ өзлирини тарилип кетиштин сақлаш тәдбири Худаниң адәмләргә: «силәр жүплишип көпийип, йәр йүзини толдуруңлар» (9:1) дегән әмригә хилап еди. ■ **11:4** Қан. 1:28 ■ **11:8** Қан. 32:8; Рос. 17:26. □ **11:9** «Бабил» — бу сөзниң икки мәнәси бар: — «Худаниң дарвәзиси» вә «қалаймиқанчилиқ»; шүбһисизки, шәһәрни курғучилар «мошу шәһәр билән асманларға житимиз» дегән мәхсәттә шәһәргә «Худаниң дарвәзиси» дегән мәнилик намни қойған; лекин кейин «Бабил» дегән сөзниң «қалаймиқанчилиқ» дегән иккинчи мәнәси шу шәһәргә дәл мунасиб кәлди. «Пәрвәрдигар уларни у жайдин пүткүл йәр йүзигә таритивәтти» — бу вақиә 10-баптики йәтмиш әл-қовмниң қайси йол билән бир-бириниң айрилип кәктләнлигини, шундақла Нимродниң Бабил шәһириниң чикип кәткәнлигини чүшәндүриду. Йәнә бир мүмкинчилиги барки, Бабилдикиләр кейинки дәвирләрдә чоқунған илаһ «Мардук» яки «Мәродак» әслидә Нимродниң өзи еди. □ **11:10** «Төвәндикилә Шәмниң әвлатлиридур: — » — мошу жүмлә билән «Аләмниң Яритилиши»ниң бәшинчи «толидоти» («тарихи»), йәни «Шәмниң толидоти» («Шәмниң әвлатлириниң тарихи») (11:9-11:26) башлиниду. ■ **11:10** Яр. 10:22-31; 1Тар. 1:17. ■ **11:18** 1Тар. 1:25

24 Наһор жигирмә тоққуз яшқа киргәндә уныңдин Тәраһ төрәлди. 25 Тәраһ туғулғандин кейин Наһор бир йүз он тоққуз жил өмүр көрүп, уныңдин йәнә оғул-қизлар төрәлди.

26 Тәраһ йәтмиш яшқа киргәндә уныңдин Абрам, Наһор вә һаран төрәлди.

Тәраһның нәсәбнамиси

27 Тәраһның әвлатлири төвәндикичә: — Тәраһтин Абрам, Наһор вә һаран төрәлди; һарандин Лут төрәлди. □ ■ 28 Лекин һаран туғулған жути болған, калдийләрның Ур шәһиридә атиси Тәраһның алдида, Тәраһтин илгири өлди. □ 29 Абрам билән Наһор иккиси өйләнди. Абрамның аялиның исми Сарай, Наһорның аялиның исми Милкаһ еди; Милкаһ һараннинг қизи еди; һаран болса Милкаһ вә Исканһиң атиси еди. ■ 30 Лекин Сарай туғмас болғачқа, униң балиси йоқ еди. ■

31 Тәраһ болса оғли Абрамни, нәвриси Лут (һараннинг оғли)ни вә келини, йәни Абрамның аяли Сарайни елип, Қанаан зиминиға бериш үчүн калдийләрның Ур шәһиридин йолға чиқти; бирақ улар һаран дегән жайға йетип кәлгәндә, шу йәрдә олтирақлишип қалди. □ ■ 32 Тәраһның көргән күнлири икки йүз бәш жил болуп, һаранда аләмдин өтти. □

12

Худаниң Ибраһим, йәни Абрамни таллиши — Ибраһимның етиқати

1 Пәрвәрдигар әслидә Абрамға мундақ дегән еди: —

Сән өз жутуңдин, өз уруқ-туққанлириңдин вә өз ата жәмәтиңдин айрилип, Мән саңа көрситидигән зиминға барғин. ■ 2 Шундақ қилсаң Мән сени улук бир хәлиқ қилип, саңа бәхит-бәрикәт ата қилип, намиңни улук қилимән; шуниң билән сән өзүң башқиларға бәхит-бәрикәт болисән; 3 кимләр саңа бәхит-бәрикәт тилисә Мән уларни бәрикәтләймән, кимки сени хорлиса, Мән чоқум уни ләнәткә қалдуримән; сән арқилиқ йәр йүзидики барлиқ аилә-қәбиләләргә бәхит-бәрикәт ата қилиниду! — деди. □ ■

□ 11:27 «Тәраһның әвлатлири төвәндикичә: —» — мошу жүмлә билән «Аләмнің Яритилиши»нің алтинчи «толидоти» («тарихи»), йәни «Тәраһның толидоти» («Тәраһның әвлатлириниң тарихи») (11:27-25:11) башлиниду. ■ 11:27 Йә. 24:2; 1Тар. 1:26. □ 11:28 «Калдийләр» — ибраний тилида «қасдийлар». ■ 11:29 Яр. 22:20. ■ 11:30 Яр. 16:1, 2; 18:11, 12. □ 11:31 «Қанаан зиминиға бериш үчүн калдийләрның Ур шәһиридин йолға чиқти» — хәритә бетини көрүң. ■ 11:31 Йә. 24:2; Наһ. 9:7; Рос. 7:4. □ 11:32 «Ибраһимның сапири» — мунасивәтлик хәритини көрүң. ■ 12:1 Рос. 7:3; Ибр. 11:8. □ 12:3 «сени хорлиса» — яки «сени төвән көрсә», «сени пәс қилса». «сән арқилиқ йәр йүзидики барлиқ аилә-қәбиләләргә бәхит-бәрикәт ата қилиниду!» — Худаниң бу интайин муһим әһдиси вә шәртлири тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. ■ 12:3 Яр. 18:18; 22:18; 26:4; Рос. 3:25; Гал. 3:8.

ИБРАҺИМНИҢ СӘПИРИ (Яритилиш 12-баб)

Ибраһимниң сәпири

⁴ Абрам Пәрвәрдигар униңға ейтқини бойичә һарандин айрилди; Лутму униң билән биллә маңди. Абрам һарандин чиққинида йәтмиш бәш яшта еди.

⁵ Абрам аяли Сарай билән инисиниң оғли Лутни елип, уларниң жиққан барлиқ мал-мүлүгини қошуп, һаранда егидарчилик қилған адәмләрни биллә қетип, Қанаан зиминиға бериш үчүн йолға чиқти; шундақ қилип улар Қанаан зиминиға йетип кәлди. ⁶ Абрам зиминни кезип, Шөкәм дегән жайдики «Морәһниң дуб дәриғи»ниң йениға кәлди (у чағда у зиминда Қананийлар туратти).

⁷ Пәрвәрдигар Абрамға көрүнүп, униңға: — Мән бу зиминни сениң нәслиңгә ата қилимән, — деди.

Шуниң билән у шу йәрдә өзигә көрүнгән Пәрвәрдигарға атап бир қурбанғаһ салди. ⁸ Андин у бу йәрдин йөткилип, Бәйт-Әлниң шәрқидики таққа барди; ғәрип тәрипидә Бәйт-Әл, шәриқ тәрипидә Айи дегән жай бар еди; у шу йәрдә чедир тикти. У шу йәрдә Пәрвәрдигарға атап бир қурбанғаһ ясап, Пәрвәрдигарниң намини чақирип ибадәт қилди. ⁹ Андин кейин Абрам тәдрижйй көчүп, жәнубидики Нәгәв райониға қарап йөткәлди.

Абрамниң Мисирға чүшүши

■ **12:5** Рос. 7:4. ■ **12:6** Яр. 10:18,19; 13:7. □ **12:7** «У... Пәрвәрдигарға атап бир қурбанғаһ салди» — қизиқ бир йери шуки, Абрам бир нәччә қурбанғаһ салиду, лекин сунған қурбанлиқлири тоғрисида һеч қандақ хатирә йоқтур. Бәлким у көңлидә: — «Пәрвәрдигар маңа шундақ шапаәт көрсәткән турса, униңға ибадәт йолида мәлум бир қурбанлиқ сунушум керәк» дәп ойлиған болсиму, лекин немини қурбанлиқ сүпитидә сунушунин мувапик болидиғанлиғини билмәй, ясаған қурбанғаһлар қурбанлиқсиз қуруқ туруп қалған болуши мүмкин. ■ **12:7** Яр. 13:15; 15:18; 17:8; 24:7; 26:4; Қан. 34:4. □ **12:8** «Пәрвәрдигарниң намини чақирип ибадәт қилди» — яки «Пәрвәрдигарниң намини чақирип нида қилди». 4:26ни көрүң.

¹⁰ Зиминда ачарчилик болган еди; Абрам Мисирга чүшти; у шу йөрдө вақтинчә турмақчи болған еди, чүнки зиминда ачарчилик бәк еғир еди. ¹¹ Амма шундақ болдики, у Мисирга йеқинлашқанда, аяли Сарайға: — Мана, мән сениң һесүн-жамалиңниң гөзәлигини билимән. ¹² Шундақ болидуки, мисирлиқлар сени көрсә, «Бу униң аяли екән» дәп, мени өлтүрүветип, сени тирик қалдуриду. ¹³ Шунуң үчүн сениң: «Мән униң сиңлиси» дейишиңни өтинимән. Шундақ қилсаң, мән сениңдин яхшилиқ тепип, сән арқилиқ тирик қалимән, — деди. ¹⁴ Абрам Мисирга киргәндә шундақ болдики, мисирлиқлар дәрвәкә аялның гөзәл экәнлигини көрди. ¹⁵ Пирәвнның әмирлириму уни көрүп, Пирәвнғә униң тәрипини қилди; шуниң билән аял Пирәвнның ордисиға елип кирилди. ¹⁶ Пирәвн Сарайның сәвәвидин Абрамға яхши муамилә қилди; шуниң билән у қой, кала, һаңға ешәкләр, қул-дедәкләр, мада ешәкләр вә төғиләргә еришти. ¹⁷ Амма Пәрвәрдигар Пирәвн вә өйидикилирини Абрамның аяли Сарайның сәвәвидин толиму еғир вабаларға муптила қилди. ¹⁸ Шунуң үчүн Пирәвн Абрамни чақирип униңға: — «Бу зади сениң маңа немә қилғиңиң? Немишкә униң өз аялиң экәнлигини маңа йтмидиң? ¹⁹ Немишкә уни «сиңлим» дәп мениң уни хотунлуққа елишимға сәвәпкар болғили тас қалисән! Мана бу аялиң! Уни елип кәткән! — деди. ²⁰ Пирәвн өз адәмлиригә Абрам тоғрисида әмир қилди; улар уни, аялини вә униң барлигини қошуп йолға селивәтти.

13

Абрам билән Лутниң айрилип кетиши

¹ Шунуң билән Абрам аяли вә униң барлиқ нәрсилирини һәмдә Лутни елип Мисирдин чиқип, Қанаанниң жәнубидики Нөгәв жутиға маңди. ² У чағда Абрамниң мал-варан вә алтун-күмүчлири көп болуп, хеләла бай еди. ³ У көчүп жүрүп, жәнуптики Нөгәвдин Бәйт-Әлгә, йәни Бәйт-Әл билән Айиниң оттурисидаки әслидә чедир тиккән жайға, ⁴ қурбанға ясиған жайға қайтип қалди. Абрам шу йөрдә Пәрвәрдигарның намини чақирип ибадәт қилди. ⁵ Абрам билән биллә маңған Лутниңму қой-кала падилири вә чедирлири бар еди. ⁶ Әнди улар биллә турса, зимин уларни қамдалмайтти; ⁷ бу сәвәптин Абрамның падичилири билән Лутниң падичилириниң арасида жедәл чиқти (у вақитта Қананийлар билән Пәриззийләр шу зиминда туратти). ⁸ Шуңа Абрам Лутқа: — «Биз болсақ қериндашлармиз, сән билән мениң арамда, мениң падичилирим билән сениң падичилириң арасида талаш-тартиш пәйда болмисун. ⁹ Мана, алдиңда пүткүл зимин турмамду? Әнди сән мәндин айрилғиң; әгәр сән сол

□ **12:10** «чүшти» —Ибраһийларға нисбәтән улар Худаниң «муқәддәс зимин»и болған Қанаан (Пәләстин)дин чиқип һәр қайси жайларға (уларниң жуғрапийлик орни егиз болсун, пәс болсун) маңса, «чүшүш» дегән пейл билән ипадилиниду; шуниндәк һәр қайси йәрдин Пәләстингә қарап маңса, «чиқиш» дегән пейл билән ипадилиниду. «Абрам Мисирға чүшти» — Абрам (Ибраһим)ниң Мисирға чүшүши тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиз («Ибраһимниң һаятидин алидиган сәвақлар вә ибрәтләр»)дә азрақ тохтилимиз. ■ **12:13** Яр. 20:12; 26:7. □ **12:15** «Пирәвн» — Мисирниң падишасиниң умумий унвани еди. ■ **12:17** Зәб. 104:14-15 ■ **13:3** Яр. 12:8. ■ **13:4** Яр. 4:26; 12:8.

■ **13:6** Яр. 36:7. □ **13:7** «У вақитта Қананийлар билән Пәриззийләр шу зиминда туратти» — «Қананийлар вә Пәриззийләр»ниң тилға елинишиниң сәвәви бәлким (1) Ибраһимниң алисидә ички жедәл болса, әтрапидики бутпәрәсләр алдида Ибраһимниң Худа тоғрилиқ бәргән гувалиғиға дағ чүшәтти; (2) ички жедәл аилини ақизлаштуруветатти, шуниң билән әтрапидики қәбилиләр пурәсттин пайдилинип уларға һужум қилишиму мүмкин еди. ■ **13:7** Яр. 12:6.

тәрәпкә барсаң, мән оң тәрәпкә барай; әгәр сән оң тәрәпкә барсаң, мән сол тәрәпкә барай», — деди.■

¹⁰ У вақитта Лут нәзәр селип көрдик, Иордан вадисидики барлиқ түзләңликниң Зоар шәһиригичә һәммила йәрниң сүйи интайин мол еди; Пәрвәрдигар Содом билән Гоморрани вәйран қилиштин илгири бу йәр бәәйни Пәрвәрдигарниң беги, Мисир зиминидәк еди.□ ¹¹ Шунинң билән Лут өзигә Иордан вадисидики пүткүл түзләңликни талливалди; андин Лут мәшриқ тәрәпкә көчүп барди. Шундақ қилип иккилән айрилди. ¹² Абрам Қанаан зиминида олтирақлашти; Лут болса түзләңликтики шәһәрләрниң арасида турди; у бара-бара чедирлирини Содом шәһири тәрәпкә йөткиди. ¹³ Содом хәлқи рәзил адәмләр болуп, Пәрвәрдигарниң нәзиридә толиму егир гунакарлар еди.■

Абрамниң һеbronға көчүши

¹⁴ Лут Абрамдин айрилип кәткәндин кейин, Пәрвәрдигар Абрамға: — Сән әнди бешини кәтирип, өзүң турған жайдин шимал вә жәнупқа, мәшриқ вә мәгрип тәрәпкә қаригин; ¹⁵ чүнки сән һазир көрүватқан бу барлиқ зиминни саңа вә нәслиңгә мәңгүлүк беримән.□ ■ ¹⁶ Сениң нәслиңни йәрдики топидек саңа қилимән; шундақки, әгәр бириси йәрдики топини санап чиқалиса, сениң нәслиңниму санап чиқалиши мүмкин болиду.■ ¹⁷ Орнуңдин тур, бу зиминни узунлуғи вә кәңлиги бойичә айланип чиққин; чүнки Мән уни саңа ата қилимән, — деди.

¹⁸ Шуңа Абрам чедирлирини йөткәп, һеbron шәһиригә йеқин Мамрәдики дубзарлиқниң йениға берип олтирақлашти; у шу йәрдә Пәрвәрдигарға атап бир қурбанға ясиди.■

14

Абрамниң Лутни қутқузуши

¹ Шинарниң падишаси Амрафәл, Әлласарниң падишаси Ариок, Еламниң падишаси Кедорлайомәр вә Гойимниң падишаси Тидалниң күнлиридә шу вақиә болдики, ² улар бирлишип Содомниң падишаси Бера, Гоморраниң падишаси Бирша, Адмаһниң падишаси Шинаб, Зәбоимниң падишаси Шәмъебәр вә Бела (йәни Зоар)ниң падишасиға қарши һужумға атланди. ³ Бу бәшиниң һәммиси келишип Сиддим вадисиға, йәни «Шор Деңизи» вадисиға жиғилди.□ ⁴ Улар он икки жил Кедорлайомәргә беқинди болди, он үчинчи жилға кәлгәндә, Кедорлайомәргә қарши исян кәтәрди.

⁵ Он төртинчи жили Кедорлайомәр вә униңға иттипақдаш болған падишалар һәммиси жиғилип, Аштарот-Карнаим дегән йәрдә рәфайийларға, шундақла һам

■ **13:9** Яр. 20:15; 34:10. □ **13:10** «барлиқ түзләңлик.... сүйи интайин мол еди» — бу йәрләр һазир «Өлүк Деңиз» әтрапидики купкуруқ қағжирақ жайлардур. «Пәрвәрдигарниң беги» — демәк, Ерәм беги. «Мисир зиминидәк» — Мисир зимини, болупму Нил дәрияси әтрапи толиму мунбәт, сүйи мол зиминдур. ■ **13:13** Яр. 18:20; Әз. 16:49. □ **13:15** «сән һазир көрүватқан бу барлиқ зиминни саңа ... беримән» — у көрүватқан зимин Лут талливалған Иордан вадисини өз ичигә алатти. Бу Худаниң биринчи қетим зиминни Ибраһимниң нәслигила әмәс, бәлки йәнә Ибраһимғиму беримән, дәп вәдә қилиши еди. Лекин әмәлийәттә, Ибраһим өмридә Палестин зиминидин пәқәт бир парчә йәрликла сетивалған (23-бап); шуңа Худаниң бу вәдиси Ибраһимниң тирилғанда, зиминға мирасхор болидиганлигини көрситидиган бир бешәрәт болса керәк. ■ **13:15** Яр. 12:7; 15:7,18; 17:8; 26:4; Қан. 34:4; Рос. 7:5. ■ **13:16** Яр. 15:5; 17:4; Қан. 10:22; Йәр. 33:22; Рим. 4:17,18; Ибр. 11:12. ■ **13:18** Яр. 14:13. □ **14:3** «Шор деңизи» — «Өлүк Деңиз» дәпму атилиду.

дегән йәрдә зузийларға, Шавәһ-Кириатайымда Емийларға һужум қилип уларни йәнди; ⁶ андин улар һорийларни уларниң Сеир тегида мәғлуп қилип, чөлниң йенидики Эл-Паранғичә сүрүп-тоқай қилди. ⁷ Арқидинла, улар Ән-Мишпатқа (йәни Қадәшкә) йенип келип, Амаләкләрниң пүткүл жутини булаң-талаң қилди; һазазон-Тамарда олтиришлиқ Аморийларниму һужум қилип мәғлуп қилди. ⁸ Шуниң билән Содомниң падишаси, Гоморраниң падишаси, Адмаһниң падишаси, Зәбоимниң падишаси вә Беланиң (йәни Зоарниң) падишаси чиқип, Сиддим вадисидә уларға қарши жәң қилишқа сәп тизди; ⁹ мошу *бәшәйлән* Еламниң падишаси Кедорлайомәр, Гойимниң падишаси Тидал, Шинарниң падишаси Амрафәл, Элласарниң падишаси Ариоқ қатарлиқлар билән соқушти; йәни төрт падиша билән бәш падиша өз ара соқушти. ¹⁰ Сиддим вадисидики һәммила йәрдә қаримай *орәклири* бар еди. Содом вә Гоморраниң падишалери қечип, орәкләргә чүшүп кәтти. Амма қалғанлар болса таққа қечип кәтти.

¹¹ *Ғалип кәлгән төрт падиша болса* Содом билән Гоморраниң һәммә мал-мүлкини вә барлиқ озуқ-түлүгини елип кәтти. ¹² Улар йәнә Абрамниң жийәни Лутниму малири билән қошуп елип кәтти; чүнки у Содомда олтирақлашқан еди.

¹³ Һалбуки, қутулуп қалған бириси берип бу ишларни ибраний Абрамға ейтти. Шу чағда у Аморий Мамрәниң дубзарлиғиниң йенида туратти. Мамрә болса Әшкол вә Анәрниң акиси еди; бу үчәйлән Абрам билән иттипақдаш еди. □ ■

¹⁴ Абрам қериндишиниң әчир болуп қалғанлиғини аңлап, өз өйдә туғулған, алаһидә тәрбийиләнгән үч йәш он сәккиз адәмни башлап чиқип, *төрт падишани* қоғлап данғичә барди. □ ¹⁵ Кечиси у адәмлирини гуруппиларға бөлүп, улар билән бирликтә һужум қилип уларни мәғлуп қилип, уларни Дәмәшқниң шимал тәрипидики һобаһ дегән жайғичә қоғлап берип, ¹⁶ пүткүл *олжа алған* мал-мүлүкни қайтурувалди; өз қериндиши Лутни, униң мал-мүлки вә хотун-қизлирини, шундақла *барлиқ қалған* адәмләрни яндуруп кәлди.

Мәлкизәдәкниң Абрамға бәхит тилиши

¹⁷ Абрам Кедорлайомәр вә униң билән иттипақдаш падишаларни мәғлуп қилип, қайтит кәлгәндә, Содомниң падишаси Шавәһ вадиси (йәни Хан вадиси)ға униң алдиға чиқти. ¹⁸ Салемниң падишаси Мәлкизәдәкму нан билән шарап елип алдиға чиқти. У зат болса, һәммидин Алий Тәңриниң каһини еди; □ ■

¹⁹ у Абрамни бәхит-бәрикәтләп: — «Абрам асман билән зиминниң Егиси болған һәммидин Алий Тәңри тәрипидин бәрикәтләнсун!» □ ²⁰ Шундақла дүшмәнлирини өз қолуңға тапшурған һәммидин Алий Тәңригә һәмдусана оқулғай!» — деди.

Абрам болса ғәниймәт алған нәрсиләрниң ондин бирини униңға бәрди.

²¹ Андин Содомниң падишаси Абрамға: — Адәмләрни маңа бәргәйла, ғәниймәтләрни өзлиригә алғайла, — деди.

■ **14:5** Яр. 15:20; Қан. 2:10,11. □ **14:13** «ибраний» — бу йәрдә «ибраний» дегән сөз биринчи қетим тилға елинған. «Ибраний» дегән сөз төвәндикдәк икки хил мәнидә болуши мүмкин : — (1) Ибраһим Ебәр дегән кишиниң әвлади (21:10); (2) «өткүчи». «Ибраний» дегәнниң бәлким «абар» («өтмәк») дегән пейл билән мунасивити болуши мүмкин. Ибраһим Қанаан зиминда туруватқанларға нисбәтән «дәриядин өткән киши» — демәк, у «улуқ дәрия» (Әфрат дәрияси)дин өтүп кәлгән киши еди. «бу үчәйлән Абрам билән иттипақдаш еди» — сәл тоғрирақ тәржимә қилсақ «Абрам бу үчәйлән билән иттипақдаш еди».

■ **14:13** Яр. 13:18. □ **14:14** «Абрам ... төрт падишани қоғлап данғичә барди» — тәхминән 150-200 километргеҗа қоғлиған. □ **14:18** «Мәлкизәдәк» — бу зат тоғрилиқ «Зәбур» 109-күйдики изаһатларни, шундақла «Ибранийларға» дики 5-7-бапларни вә шуларниң изаһатлири, «қошумчә сөз» иниму көрүң. ■ **14:18** Ибр. 7:1, 2, 3. □ **14:19** «Асман билән зиминниң Егиси» — яки «асман билән зиминниң Яратқучиси».

22 Лекин Абрам Содомниң падишасиға жавап берип: — Мән болсам асман билән зиминниң Егиси болған һәммидин Алий Тәңри Пәрвәрдиғарға қол көтирип қәсәм қилғанмәнки, 23 мән сәндин һәтта бир тал жип нә бир тал боқучиниму нә сениң башқа һәр қандақ нәрсәни алмаймән; болмиса, сән кейин: «мән Абрамни бай қилип қойдом» дейиши мүмкин.

24 Шуңа жигитлиримниң йегән-ичкини, шундақла маңа һәмраһ болғанлар, йәни Анәр, Эшкол вә Мамрәләргә тегишлик үлүштин башқа, мән *гәниймәттин* һеч нәрсә алмаймән; шулар өзлиригә тегишлик үлүшини алсун, — деди. □

15

Худаниң Абрамға көрүнүп, униң билән әһдә түзүши

1 Бу ишлардин кейин Пәрвәрдиғарниң сөз-калами Абрамға аламәт көрүнүштә келип: «Әй Абрам, қорқмиғин; Мән Өзүм қалқиниң вә зор инғаминдурмән» — деди. □ ■ 2 Лекин Абрам: — Әй Рәб Пәрвәрдиғар, маңа немә берисән? Мана мән балисиз турсам, өй-бисатлиримға варислиқ қилғучи мошу Дәмәшқлик Әлиезәрла бардур, — деди.

3 Абрам йәнә: Мана, Сән маңа һеч нәсил бәрмидиң, мана өйүмдә туруватқанлардин бири маңа варис болиду, деди.

4 Шу һаман Пәрвәрдиғарниң сөз-калами униңға келип: «Бу киши саңа варис болмайду, бәлки өз пуштундин болидиған киши саңа варис болиду», — деди.

5 Шуниң билән Пәрвәрдиғар уни ташқирива елип чиқип: — Әнди асманға қарап юлтузларни сана — Қени, уларни саналамсәнкин?! — деди. Андин униңға: — Сениң нәслиңму шундақ болиду, — деди. ■

6 Абрам Пәрвәрдиғарға ишәнди; Пәрвәрдиғар униңдики бу *ишәшни* униң һәққанийлиғи дәп һесаплиди. ■ 7 Йәнә униңға: Мән бу зиминға егә қилишқа сени Калдийәдики Ур шәһиридин елип чиққан Пәрвәрдиғардурмән, — деди. ■

8 Лекин Абрам: — И Рәб Пәрвәрдиғар, мән униңға жәзмән егә болидиғинимни қандақ билимән? — дәп сориди.

9 Пәрвәрдиғар униңға: — Мән үчүн үч яшлиқ бир инәк, үч яшлиқ бир чиши өчкә, үч яшлиқ бир қочқар билән бир кәптәр вә бир бажқа елип кәлгин, — деди.

10 Шуңа у буларниң һәммисини елип, уларниң һәр бирсини йеримдин икки парчә қилип, йеримини йәнә бир йеримигә удулму удул қилип қоюп қойди; амма қушларни парчилимиди. □ 11 Қарға-қузгунлар тапларниң үстигә чүшкәндә, Абрам уларни үркүтүп һайдивәтти.

12 Лекин күн патай дегәндә, Абрамни еғир бир уйқа басти вә мана, униң үстигә дөһшәтлик бир вәһимә, том қараңғулук чүшти. 13 Андин Пәрвәрдиғар Абрамға: — Жәзмән билишиң керәкки, сениң нәслиң өзлириниң болмиған бир зиминдә мусапир болуп, шу йәрдики хәлиқниң қулуғида болиду вә шундақла,

□ 14:24 «жигитләр» — Ибраһимниң өз хизмәткарлирини көрситиду. Ибраһимниң һәмраһлири Анәр, Эшкол вә Мамрә бәлким Пәрвәрдиғарға етиқат қилғучилар болмиғачқа, Ибраһим өзигә қойған қаттиқ талапни (һеч гәниймәт алмаймән дегәндәк) уларниң үстигә қоймайду. □ 15:1 «Мән Өзүм қалқиниң

вә зор инғаминдурмән» — башқа бир хил тәржимиси: «Мән саңа зор инғам бәрғүчидурмән».

■ 15:1 Зәб. 15:5; 17:3; 18:12 ■ 15:5 Мис. 32:13; Қан. 10:22; Рим. 4:18; Ибр. 11:12. ■ 15:6 Рим. 4:3,9,18,22; Гал. 3:6; Яқ. 2:23. ■ 15:7 Зәб. 104:9-13 □ 15:10 «чүшәнмә» — кона заманларда икки тәрәп бир-бири билән әһдә түзмәкчи болса, авал кала яки қойни союп, икки парчә қилип парчиләйтти; андин икки тәрәп союп икки парчә қилған малниң оттурисидин таң өтүп бир-биригә қәсәм қилатти. Бу ишниң мәнәси, «қайсимиз әһдини бузсақ, Худа уни бу сойған малға охшаш қилсун!»

дәмәклик болуши мүмкин. Шуңа ибраһий тилида «әһдә түзүш» адәттә «әһдә кесиш» дейилиду. «Ияр.» 34:8, 18-20-әйтләрни көрүң.

бу хәлиқ уларға төрт йүз жылғичә жәбир-зулум салиду. ■ 14 Лекин Мән уларни куллукқа салғучи шу таипиниң үстидин һөкүм чиқиримән. Кейин улар нурғун байлиқларни елип шу йәрдин чиқиду. ■ 15 Амма сән болсаң, аман-хатиржәмлик ичидә ата-бовилириңға қошулисән; узун өмүр көрүп андин дөпнә қилинисән. □ ■ 16 Лекин шу йәрдә төрт әвлат өтүп, нәслиң бу йәргә йөнип келиду; чүнки Аморийларниң қәбиһлигиниң зихи техи тошмиди, деди. □ ■ 17 Шундақ болдики, күн петип қараңғу болғанда, мана, гөшләрниң оттурисидин өтүп кетиватқан, ис-түтәк чиқип турған бир отдан билән ялқунлуқ бир мәшбәл көрүнди. □ 18-19 Дәл шу күни Пәрвәрдиғар Абрам билән әһдә түзүп униңға: — «Мән сениң нәслиңгә бу зиминни Мисирниң еқинидин тартип Улуқ дәрия, йәни Әфрат дәриясиғичә беримән; йәни Кенийләр, Көниззийлар, Кадмонийлар, ■ 20 һиттийлар, Пәризийлар, Рәфайийлар, 21 Аморийлар, Қананийлар, Гиргашийлар вә Йәбусийларниң жутини уларниңки қилимән» деди.

16

Исмаилниң туғулушу

1 Амма Абрамниң аяли Сарай униңға һеч бала туғуп бәрмиди; лекин униң һәжәр исимлиқ мисирлиқ бир дедиги бар еди; □ 2 Сарай Абрамға: — Мана, Пәрвәрдиғар мени туғуштин тости. Әнди сән мениң дедигимниң кешига киргин; бәлким у арқилиқ ана болуп тиклинишим мүмкин, — деди. Абрам болса Сарайниң сөзини қобул көрди. □

3 Шуниң билән Абрамниң аяли Сарай дедиги мисирлиқ һәжәрни өз ери Абрамға тоқаллиққа апирип бәрди (у вақитта Абрам Қанаан зиминида он жил олтарған еди). 4 Абрам һәжәрниң кешига кирди вә у һамилдар болди. Амма у өзиниң һамилдар болғинини билгинидә, у аял ғожайинни көзгә илмас болуп қалди.

5 Сарай Абрамға қейидап: — Маңа чүшкән бу хорлуқ сениң бешингә чүшсун! Мән өз дедигимни кучиғиңға селип бәрдим; әнди у өзиниң һамилдар болғинини көргәндә мән униң нәзираидә көзгә илинмидим. Хәйр, Пәрвәрдиғар сән билән мениң оттуримиздә һөкүм чиқарсун! — деди.

■ 15:13 Мис. 12:40; Рос. 7:6; Гал. 3:17.

■ 15:14 Мис. 3:22; 11:2; 12:35,36.

□ 15:15

«ата-бовилириңға қошулисән» — бу сөз ейтилған объектқа қарап мәнәсини бекитиш мүмкин. Аңлиғучи этикатлиқ киши болса өлгәндин кейин униң роһи һәққанийларниң роһлириниң кешига кетиду; этикатсиз болса, уларниң роһи этикатсизлар билән биллә болиду («Луқа» 16:13-19 вә «қошумчә сөз»ниму көрүң).

■ 15:15 Яр. 25:7, 8.

□ 15:16 «Аморийларниң қәбиһлиги» — Аморийлар Қанаан зиминида туруватқан қәбиләләр ичдә «йәтәкчи қәбилә» һесаплинатти.

«Аморийларниң қәбиһлигиниң зихи техи тошмиған еди» — демәк, Худа уларға товва қилиш пурсити бәрсиμου, улар товва қилмай, йәнила гунаға петип, Худа бекиткән чәккә йәткәндә, Ибраһимниң әвлатлири болған Исраиллар арқилиқ уларни жазалайду; Исраиллар уларни зиминидин һайдап йөкитиду. Бу ишлар «Чөл-Баявандики Сәпәр», «Қанун Шәрһи» вә «Йәшуа»да тәпслил тәсвирлиниду. «Мисирдин чиқиш»тики «қошумчә сөз»имизниму көрүң.

■ 15:16 Мис. 12:40.

□ 15:17 «чүшәнмә» — бу нәрсиләрниң әһмийти, шундақла Худа Ибраһим билән бағлиған шу әһдә тоғрисида «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз.

■ 15:18-19 Яр. 12:7; 13:15; 24:7; 26:4; Мис. 32:13; Қан. 1:8; 34:4.

□ 16:1 «һәжәр» — бу исим ибраний тилида «һағар» дәп елиниду. Бирақ бәзи оқурмәнләр Исмаилниң аписини «һәжәр» дәп аташқа адәтләнгән.

□ 16:2 «бәлким у арқилиқ қурулушум мүмкин». Әйни вақиттики өрп-адәтләр бойичә, аял ғожайинниң дедиги аял ғожайинниң еригә бала туғуп бәрсә, балини аял ғожайинниң балиси һесаплашқа болатти.

6 Абрам Сарайға: — Мана, дедигиң өз қолуңдидур; саңа немә лайиқ көрүнсә униңға шуни қилгин, — деди. Буниң билән Сарай униңға қаттиқлиқ қилишқа башлиди; буниң билән у униң алдидин қечип кәтти.

7 Амма Пәрвәрдигарниң Пәриштиси уни чөлдики бир булақниң йенида, йәни Шур йолиниң бойидики булақниң йенидин тепип, униңға: □ 8 Әй Сарайниң дедиги һәжәр, һәдин кәлдиң, нәгә барисән? — дәп сориди. У жавап берип: — Мән ғоҗайним Сарайниң алдидин қечип чиқтим, — деди.

9 Пәрвәрдигарниң Пәриштиси униңға: — Аял ғоҗайниңниң қәшиға қайтип берип, униң қол астида бол, — деди.

10 Пәрвәрдигарниң Пәриштиси униңға йәнә: — Сениң нәслиңни шундақ көпәйтмәнки, көплүгидин уни санап болғили болмайду, — деди.

11 Андин Пәрвәрдигарниң Пәриштиси униңға: Мана, сән һамилдарсән; сән бир оғул туғуп, униңға Исмаил дәп ат қойгин; чүнки Пәрвәрдигар сениң җәбир-җапайиңни аңлиди. □ 12 У явайи ешәк кәби бир әқәм болиду; униң қоли һәр әдәмгә қарши узитилиду, шуниңдәк һәр әдәмниң қоли униңға қарши узитилиду; у қериндашлириниң удулида айрим туриду, деди. □ ■

13 һәжәр өз-өзигә: «Мән мошу йәрдә мени Көргүчини арқисидин көрдүм» дәп, өзигә сөз қилған Пәрвәрдигарни: «Сән мени көргүчи Тәңридурсән» дәп атиди. □

14 Шуниң билән у қудук: «Бәэр-лаһай-рой» дәп аталди. У Қадәш билән Бәрәд шәһириниң арилиғидидур. □ ■

15 һәжәр Абрамға бир оғул туғуп бәрди. Абрам һәжәр униңға туғуп бәргән оғлиға Исмаил дәп ат қойди. ■ 16 һәжәр Абрамға Исмаилни туғуп бәргәндә Абрам сәксән алтә яшта еди.

17

Худаниң Өз әһдисини бекитиши; әһдә бәлгүси — хәтнә

1 Абрам тохсан тоққуз яшқа киргәндә, Пәрвәрдигар Абрамға көрүнүп униңға: — Мән Қадир Тәңридурмән. Сән Мениң алдимда меңип, камил болгин. □ ■ 2 Мән Өзүм билән сениң араңда әһдәмни бекитип, сени интайин зор көпәйтмән, — деди. ■

3 Абрам өзини ташлап йүзини йәргә йеқип ятти; Худа униң билән йәнә сөзлишип шундақ деди: —

□ 16:7 «Пәрвәрдигарниң Пәриштиси» — «Тәбирләр»ни көрүң. «Пәрвәрдигарниң Пәриштиси» Тәврат дәвридә интайин алаһидә бир шәхс еди. Бәзи ишларда У Худаниң орнида көрүнәтти (мәсилән, йәнә 7-14-әйтә, 18-бапни көрүң). □ 16:11 «Исмаил» — ибраний тилида «Ишмаил». Мәнәси «Худа аңлиди». □ 16:12 «У қериндашлириниң удулида айрим туриду» — яки «шәриқ тәрипидә туриду».

Мәйли қайси тәржимиси тоғра болсун, бешәрәтниң асасий мәнәси шуки, Исмаил (вә униң әвлатлири) башқилар билән, һәтта өз уруқ-туққанлири билән арилашмай айрим туриду яки уларға өчмәнликтә яшайду. ■ 16:12 Яр. 25:18. □ 16:13 «мени Көргүчини арқисидин көрдүм» — яки пәқәт «мени Көргүчини көрдүм». Йәнә башқа бир хил тәржимиси: «Мени көргүчини көрүпму, йәнә тирик қалдим!». □ 16:14 «Бәэр-лаһай-рой» — мәнәси «мени Көргүчиниң қудуғи». ■ 16:14 Яр. 24:62; 25:11. ■ 16:15 Гал. 4:22. □ 17:1 «Қадир Тәңри» — ибраний тилида «Әл-Шатдай». «Шатдай» дегән сөз бәлким «мүрә» дегән мәнәдики сөздин чиққан — шуниң билән «шатдай» «мән йөләнгән мүрәм» дегәндәк йеқимлиқ мәнәни билдүриду. «Мениң алдимда меңип» — Худаға етиқат қилғучиларға Худаниң тәйярлиған бир йоли бар, улар униңда меңиши керәк. Демәк, етиқатчилар «Худа мени көрүп туриду, вижданим бойичә меңиши керәк» дегән уқумда яшайду. ■ 17:1 Яр. 5:22. ■ 17:2 Яр. 12:2; 13:16; 15:5, 18; Мис. 2:24; 6:4; Лав. 26:42.

4 Өзүмгө кэлсэм, мана, Мениң аңдәм сән билән түзүлгәндур: — Сән нурғун әл-милләтләрниң атиси болисән. □ 5 Шуниң үчүн сениң исмиң буниңдин кейин Абрам аталмайду, бәлки исмиң Ибраһим болиду; чүнки Мән сени нурғун әл-милләтләрниң атиси қилдим. □ 6 Мән сени интайин зор көпәйтимән; шуниң билән сәндин көп әл-қовмларни пәйда қилимән, пуштуңдин падишалар чиқиду. ■

7 Мән сән вә сәндин кейинки нәслиңниң Худаси болуш үчүн Өзүм сән вә сәндин кейинки нәслиңниң арасида әбәдий аңдә сүпитидә бу аңдәмни тикләймән; ■

8 Мән саңа вә сәндин кейинки нәслиңгә сән һазир мусапир болуп турған бу зиминни, йәни пүткүл Қанаан зиминини әбәдий бир мүлүк сүпитидә ата қилимән; вә Мән уларниң Худаси болимән, — деди. ■

9 Андин Худа Ибраһимға йәнә: — Сән өзүң Мениң аңдәмни тутқин, өзүң вә сәндин кейинки нәслиңму әвлаттин-әвлатқа буни тутуши керәк. 10 Мән сән билән вә сәндин кейинки нәслиң билән түзгән, силәрниң тутушуңлар керәк болған аңдәм шуки, араңлардики һәр бир әркәк хәтнә қилинсун. □ 11 Шуниң билән силәр хәтнилигиңларни кесиветишиңлар керәк; бу Мән билән силәрниң араңлардики аңдиниң бәлғуси болиду. ■ 12 Барлиқ әвлатлириңлар, нәсилдин-нәсилгә араңларда, мәйли өйдә туғулғанлар болсун, яки әвладиңлардин болмай ятлардин пулға сетивелинғанлар болсун, һәммә әркәк сәккиз күнлүк болғанда хәтнә қилинсун. ■ 13 Өйүңдә туғулғанлар билән пулуңға сетивалғанларниң һәммиси хәтнә қилиниши керәк. Шундақ қилғанда, Мениң аңдәм тәнлириңларда орнап, әбәдий бир аңдә болиду. 14 Лекин хәтнилиги туруп, техи хәтнә қилинмиған һәр бир әркәк Мениң аңдәмни бузған һесаплинип, үзүп ташлиниду, — деди.

15 Худа Ибраһимға йәнә сөз қилип: — Аялиң Сарайни әнди Сарай дәп атимигин, бәлки исми Сарай болсун. □ 16 Мән униңға бәхит-бәрикәт берип, униңдинму саңа бир оғул беримән. Мән дәрвәкә уни бәрикәтләймән; шуниң билән у әл-милләтләрниң аниси болиду; хәлиқләрниң падишалариму униңдин чиқиду, — деди. □

17 Ибраһим йәнә өзини йәргә етип дүм йетип күлүп кәтти вә көңлидә: «Йүз яшқа киргән адәмму балилиқ болаларму? Тохсан яшқа киргән Сарайму бала туғарму?!», — деди. □

18 Ибраһим Худаға: — Аһ, Исмаил алдинда яшиса еди! деди. □

19 Худа униңға: — Яқ, аялиң Сарай жәзмән саңа бир оғул туғуп бериду. Сән униңға «Ишақ» дәп ат қойғин. Мән униң билән өз аңдәмни түзимән; бу униңдин

□ 17:4 «мана, Мениң аңдәм сән билән түзүлгәндур: —» — яки «мана, Мән сән билән түзгән аңдәм шудур: -». ■ 17:4 Рим. 4:17. □ 17:5 «Ибраһим» — ибраний тилида «Авраһам». Буниң мәнаси «нурғун әвлатлириниң атиси» яки «көплигән хәлиқләрниң атиси». ■ 17:6 Мат. 1:6. ■ 17:7 Яр. 13:15. ■ 17:8 Яр. 15:18; Қан. 1:8. □ 17:10 «Мән сән билән...» — ибраний тилида «Мән силәр билән...». Бу «силәр» Ибраһим вә барлиқ өйдики адәмләрни көрситиши керәк. ■ 17:11 Рос. 7:8; Рим. 4:11. ■ 17:12 Лав. 12:3; Лука 2:21. □ 17:15 «Сарай» — мәнаси «мениң мәликәм». Лекин «Сарай» болса пәкәт «мәликә» дегән мәнидә. Буниң әһмийити бәлким шуки, шу чағдин башлап Сарай пәкәт Ибраһим өзигилә «мәликә» болупла қалмай, бәлки Худа алдидиму етиқати түпайлидин «мәликә» дәп һесаплиниду («Ибр.» 11:11ни көрүң). □ 17:16 «... у әл-милләтләрниң аниси болиду» — Сарайдин болған шу әл-милләтләр «Йәһуда», «Исраил» (он қәбилә) вә «Едом» болиду. Он қәбилә сүргүн болғандин кейин улардин һазирқи бир нәччә милләт шакилләнгән болуши мүмкин. □ 17:17 «Ибраһим ... күлүп кәтти» — Ибраһим йәнә өзини йәргә етип дүм йетип күлүп кәтти ибраһимниң күлгәнлиги бәлким йерим ишәш, йерим ишәсизлиқтин, йерим гумандин, йерим хошаллиқтин болса керәк. Лекин «Рим.» 4:17-21дә дейилгәнләр бойичә, Ибраһим тезла толуқ ишәшкә кәлди. Униң болғуси оғли «Ишақ»ниң исминиң мәнаси «күлкә»дур. □ 17:18 «Исмаил Сениң алдинда яшиса еди!» — Мәнәси, бәлким, «Исмаил сән Худаниң бәхит-бәрикитигә еришсун!» дегәндәктур. Хелә рошәнәк, Ибраһим мошу вақиткичә Исмаилни Худа вәдә қилған оғлум, дәп үмүт қилип кәлгән еди.

кейин келидиган нәсли билән бағлиған әбәдий бир әһдә сүпитидә болиду. □ ■

20 Исмаилға кәлсәк, униң тоғрисидики дуайиңни аңлидим. Мана, Мән уни бәрикәтләп, нәслини көпәйттип, интайин зор көпәйттимән. Униң пуштидин он икки эмир чиқиду; Мән уни улук бир хәлиқ қилимән. □ ■ 21 Бирақ әһдәмни болса Мән келәр жили дәл мошу вақитта Сараһ саңа туғуп беридиган оғул — Исһақ билән түзимән, — деди. ■

22 Худа Ибраһим билән сөзлишип болуп, униң йенидин жуқуриға чиқип кәтти.

23 Шуниң билән шу күнила Ибраһим өз оғли Исмаилни, өз өйидә туғулғанлар вә пулга сетивалғанларниң һәммисини, йәни униң өйидики барлиқ әркәкләрни елип, Худа униңға ейтқандәк уларниң хәтнилигини кесип хәтнә қилди.

24 Ибраһимниң хәтнилиги кесилип, хәтнә қилинғанда, тохсән тоққуз яшқа киргән еди. 25 Униң оғли Исмаилниң хәтнилиги кесилип, хәтнә қилинғанда, он үч яшта еди. 26-27 Ибраһим билән униң оғли Исмаил дәл шу күнниң өзидә хәтнә қилинди вә шундақла униң өйидики һәммә әр кишиләр, мәйли өйидә туғулған болсун яки яттин пулга сетивелинғанлар болсун, һәммиси униң билән биллә хәтнә қилинди.

18

Әрштин чүшкән үч мейман

1 Пәрвәрдигар Мамрәдики дубзарлиқниң йенида Ибраһимға көрүнди; бу күн әң иссиған вақит болуп, у өз чедириниң ишигидә олтиратти. 2 У бешини көтирип нәээр селивиди, мана униң удулида үч киши өрә туратти. Уларни көрүп у чедириниң ишигини қопуп, уларниң алдиға жүгүрүп берип, йәргә тәккидәк тазим қилип: ■ 3 — и Рәббим, әгәр пеқир нәээрлиридә илтипат тапқан болсам, өтүнимәнки, қуллириниң йенидин өтүп кәтмигәйла; □ 4 азгина су кәлтүрүлсун, силәр путлириңларни жуяп дәрәқниң тегидә арам еливелиңлар. 5 Силәр өз қулуңларниң йенидин өткән екәнсиләр, мән бир чишләм нан елип чиқай, силәр һардуқуңларни чиқирип, андин өтүп кәткәйсиләр, деди. Улар жавап берип: — Ейтқиниңдәк қилғин, девиди, 6 Ибраһим чедирға Сараһниң қешиға жүгүрүп кирип, униңға: — Үч дас есил ундин тез хемир жуғуруп тоғач әткин, — деди. □

7 Андин Ибраһим кала падисиға жүгүрүп берип, юмран урдан бир мозайни таллап, чакириға тапшурди; у буни тезла тәйяр қилди.

8-9 Андин Ибраһим сериқ май, сүт вә тәйярлатқан мозайни елип келип, уларниң алдиға тутуп, өзи дәрәқниң тегидә уларниң алдида өрә турди; улар улардин йеди. Улар униңдин: аялиң Сараһ нәдә, дәп соривиди, у жавап берип: — Мана, чедирда, деди.

10 Бириси: — Мән келәр жили мошу вақитта қешиңға жәзмән қайтип келимән, вә мана у вақитта аялиң Сараһниң бир оғли болиду, — деди. Сараһ болса униң кәйнидики чедирниң ишигидә туруп, буларни аңлавататти. □ ■

11 Ибраһим билән Сараһ иккиси яшинип, қерип қалған еди; Сараһта аял кишиләрдә болидиган адәт көрүш тохтап қалған еди. ■ 12 Шуңа Сараһ өз ичидә

□ 17:19 «Исһақ» — мәнаси «күлкә». ■ 17:19 Яр. 18:10; 21:2. □ 17:20 «улук бир хәлиқ» — бу әрәбләрдур. ■ 17:20 Яр. 16:10; 25:12,16. ■ 17:21 Яр. 21:2. ■ 18:2 Ибр. 13:2.

□ 18:3 «Рәббим» — ибраний тилида «Адонай». Бу сөзигә қариганда Ибраһим бу мейманниң Пәрвәрдигар еканлигини билип йәткән еди. □ 18:6 «үч дас» — ибраний тилида «үч сәһ». Үч сәһ бәлким 22 литр ун болуши мүмкин еди. □ 18:10 «Бириси» — ибраний тилида «у». ■ 18:10 Яр. 17:19,21; 21:2. ■ 18:11 Яр. 17:17; Рим. 4:19; Ибр. 11:11.

күлүп: — Мән шунчә қерип кәткән турсам, растинла ләззәт көрәләрмәнму? Еримму қерип кәткән турса? — дәп хиял қилди.■

¹³ Пәрвәрдиғар Ибраһимға: — Сараһниң: «Мән қерип кәткән турсам, растинла бала туғармәнму?» дәп күлгини немиси? ¹⁴ Пәрвәрдиғарға мүмкин болмайдиған тилсимат иш барму? Бекиткән вақитта, йәни келәр жили дәл бу чағда қайтти келимән вә у вақитта Сараһниң бир оғли болиду, — деди.■

¹⁵ Амма Сараһ қорқуп кетип: — Күлмидим, дәп инкар қилди. Лекин У: — Яқ, сән күлдүң, — деди.

Ибраһимниң Худадин жийәни Лут үчүн өтүнүши

¹⁶ Андин бу затлар у йәрдин қопуп, Содом тәрәпкә нәзирини ағдурди. Ибраһимму уларни узитип, улар билән биллә маңди.

¹⁷ Пәрвәрдиғар: — Мән қилидиған ишимни Ибраһимдин йошурсам боламду?■

¹⁸ Чүнки Ибраһимдин улук вә күчлүк бир әл чиқиду вә шуниңдәк йәр йүзидики барлиқ әл-милләтләр у арқилиқ бәхит-бәрикәткә муйәссәр болидиған турса?■ ¹⁹ Чүнки Мән уни билип таллиғанмән; у чоқум өз балилирини вә униң өйидикиләрни өзигә әгәштүрүп, уларға Пәрвәрдиғарниң йолини тутуп, һәққанийлиқни вә адаләтни жүргүзүшни үгитиду. Буниң билән Мәнки Пәрвәрдиғар Ибраһим тоғрилиқ қилған вәдәмни әмәлгә ашурумән, — деди.□

²⁰ Андин Пәрвәрдиғар мундақ деди: — «Содом вә Гоморра тоғрилиқ көтирилгән дад-пәрәяд наһайити күчлүк, уларниң гунайи интайин еғир болғини үчүн,□²¹ Мән һазирла чүшимән, қилмишлири растинла шу дад-пәрәядлардин Маңа мәлум болғандәк шунчә рәзилму, билип бақай; унчә рәзил болмиғандиму, Мән уни билишим керәк».

²² Шуниң билән бу кишиләр у йәрдин қозғилип, Содом тәрәпкә йол алди. Лекин Ибраһим йәнила Пәрвәрдиғарниң алдида өрә туратти.□

²³ Ибраһим йеқин берип: — Сән растинла һәққанийларни рәзилләр билән қошуп һалак қиламсән? ²⁴ Шәһәрдә әллик һәққаний киши бар болуши мүмкин; Сән растинла шу жайни һалак қиламсән, әллик һәққаний киши үчүн у жайни кәчүрүм қилмамсән? ²⁵ Яқ, яқ. Бу иш Сәндин нери болғай! һәққанийларни рәзилләргә қошуп өлтүрүп, һәққанийларға рәзилләргә охшаш муамилә қилиш Сәндин нери болғай! Пүткүл жаһанниң сорақчиси адаләт жүргүзмәмду? — деди.■

²⁶ Пәрвәрдиғар жавап берип: — Әгәр Мән Содом шәһиридә әллик һәққанийни тапсам, улар үчүн пүткүл жайни аяп қалимән, — деди.

²⁷ Андин Ибраһим жавап берип: — Мана мән пәқәт топа билән күлдин ибарәт болсамму, мән Еғәм билән сөзләшқили йәнә петиналидим. ²⁸ Мабада шу әллик һәққанийдин бәш киши кам болса, Сән бу бәш кишиниң кам болғини үчүн пүткүл шәһәрни йоқитамсән? — деди.

У: — Әгәр Мән шу йәрдә қириқ бәшни тапсамму, уни йоқатмаймән, деди.

■ **18:12** һак. 19:26; 1Пет. 3:6. ■ **18:14** Мат. 19:26; Луқа 1:37. ■ **18:17** Ам. 3:7. ■ **18:18**

Яр. 12:3; 22:18; 26:4; Рос. 3:25; Гал. 3:8. □ **18:19** «Чүнки Мән уни билип таллиғанмән; у чоқум өз балилирини вә униң өйидикиләрни өзигә әгәштүрүп...» — башқа бир хил тәржимиси: «Чүнки Мән... у өз балилириға үгәтсун дәп уни билип талливалдим». Лекин бундақ тәржимә әйтәниң иккинчи қисмиға анча мас кәлмәйду. □ **18:20** «Содом билән Гоморра тоғрилиқ көтирилгән дад-пәрәяд» — бу пәрәяд шүбһисизки, Содом билән Гоморра тәрипиндин хорланған вә зулум йеғәнләрдин көтирилгән болса керәк («Әз.» 16:49ни көрүң). □ **18:22** «бу кишиләр» — кейинки баянлар бойичә, Пәрвәрдиғар Ибраһим билән қалди; қалған икки зат Содомға маңиду вә шу йәрдә (19-бап) Лутни қутқузувалиду. Шу икки зат пәриштиләр еди (19:1). ■ **18:25** Рим. 3:6.

29 Ибраһим Униңға сөзини давам қилип: — Шу йәрдә қириқ кишила тепилиши мүмкин, девиди, *Пәрвәрдигар*: — Бу қириқи үчүн уни йоқатмайман, — деди.

30 У йәнә сөз қилип: И Егәм, хапа болмиғайсән, мән йәнә сөз қилай. Шу йәрдә оттузи тепилиши мүмкин? — деди.

У: — Әгәр Мән у йәрдә оттузни тапсамму, йоқатмайман, — деди.

31 У йәнә сөз қилип: — Мана әнди мән Егәм билән сөзләшкили жүрәт қилдим; шу йәрдә жигирмиси тепилиши мүмкин, — деди.

Пәрвәрдигар сөз қилип: бу жигирмиси үчүн у йәрни йоқатмайман, — деди.

32 У сөзләп: — И Егәм, хапа болмиғай, мән пәкәт мошу бир қетимла сөз қилай! Шу йәрдә они тепилиши мүмкин, девиди, у жавап берип: — Мән они үчүн уни йоқатмайман, — деди.

33 Пәрвәрдигар Ибраһим билән сөзлишип болғандин кейин кәтти; Ибраһимму өз қайиға қайтип кәтти.

19

Содом шәһиридикләрниң рәзиллиги

1 Икки пәриштә кәчтә Содомға йетип кәлди; шу чағда Лут Содомниң дәрвазисидә олтиратти. Лут уларни көрүпла орнидин туруп, алдиға чиқип йүзи йәргә тәккидәк тазим қилип: □ 2 — Мана, әй ғожилирим, кәминилириниң өйигә чүшүп путлириңларни жуюп қонуп қалғайсиләр; андин әтә сәһәр қоуп иолға қиқсаңларму болиду, девиди, булар жававән: — Яқ, биз шәһәр мәйданида кәчләймиз, — деди. ■

3 Амма у уларни чиң тутувиди, ахир улар униң билән берип өйигә кирди. У уларға дәстихан селип, петир тоғачларни пиширип бәрди, улар ғизаланди. ■

4 Улар техи ятмиған еди, шәһәрдикиләр, йәни Содомниң әркәклири, яш, қери һәммиси һәр қайси мәһәллиләрдин келип өйни қоршивалди; 5 улар Лутни чақирип униңға: — Бүгүн кәчтә сениңкигә киргән адәмләр қени? Уларни бизгә чиқирип бәр, биз улар билән йеқинчилик қилимиз, — деди.

6 Лут дәрвазиниң алдиға, уларниң қешиға чиқип, ишикни йепиветип, 7 уларға: — Әй бурадәрлирим, мундақ рәзилликни қилмаңлар! 8 Мана, техи һеч әр билән биллә болмиған икки қизим бар; уларни силәргә чиқирип берәй. Улар билән халиқиниңларни қилиңлар. Амма бу адәмләр өгүзмиң сайиси астиға киргән экән, силәр уларни һеч немә қилмаңлар! — деди.

9 Лекин улар жавап берип: «Нери тур!» дегиничә, йәнә: — Бу йәрдә турушқа кәлгән бу мусапир һаким болмақчимикән? Әнди саңа уларға қилғандинму бәттәр яманлиқ қилимиз! — дәп Лутни қистап, ишикни чеқишқа бастуруп кәлди. ■

10 Амма у икки киши қоллирини узитип Лутни өйгә өз қешиға тартип әкиривелип, ишикни тақивалди 11 вә өйниң дәрвазисиниң алдидики адәмләрни кичигидин тартип чоңиғичә корлуққа муптила қилди; шуниң билән улар дәрвазини издәп, халидин кәтти.

Лутниң Содомдин қечиши

12 Андин иккәйлән Лутқа: — Мошу йәрдә йәнә бирәр кимиң барму? Қуйоғул, оғул яки қизлириң вә яки шәһәрдә башқа адәмлириң болса уларни бу йәрдин елип

□ 19:1 «дәрвазисидә олтиратти» — кона заманларда пәкәт шәһәрниң мөтивәрлири вә ақсақаллири дәрвазида олтиришқа муйәссәр еди. Шуңа Лут Содом шәһиридә «мөтивәр» һесаплинатти. ■ 19:2 Яр. 18:4. ■ 19:3 Ибр. 13:2. ■ 19:9 Мис. 2:14; Рос. 7:27; 2Пет. 2:7, 8.

кәтकिन! ¹³ Чүнки биз бу йәрни йөкитимиз; чүнки улар тоғрилик көтирилгән дәд-пәрәд Пәрвәрдигарниң алдида интайин күчлүк болгач, Пәрвәрдигар бизни уни йөкитишкә әвәтти, — деди.

¹⁴ Шуниң билән Лут ташқириға чиқип, қизлирини алидиған болғуси күйөгүллириниң қешиға берип: «Әнди қопуп бу йәрдин чиқип кетиңлар; чүнки Пәрвәрдигар шәһәрни йөкитиду» — деди. Амма у болғуси күйөгүллириниң нәзиригә чакчақ қилғандәк көрүнди.

¹⁵ Таң атқанда, пәриштиләр Лутни алдиритип: — Әнди қопуп аялиң билән қешиңдики икки қизиңни алғин; болмиса шәһәрниң қәбиһлигигә четилип қелип, халак болисән, — деди.

¹⁶ Амма у техичә арисалди болуп турғанда, Пәрвәрдигар униңға рәһим қилғанлиғи үчүн, у иккилән Лутниң қолини, аялиниң қолини вә икки қизиниң қоллирини тутуп, уларни шәһәрниң сиртиға әчиқип, орунлаштуруп қойди.

¹⁷ Уларни чиқарғандин кейин шу иш болдики, улардин бири униңға: — Жениңни елип қач, халак болмаслиғиң үчүн кәйниңгә қаримай, түзләңликтики һеч йәрдә тохтимай, таққа қачқин! — деди.

¹⁸ Лекин Лут уларға: — Ундақ болмиғай, әй ғоҗам, өтүнүп қалай! ¹⁹ Мана, кәминәң көзүндә илтипат тапти, женимни қутқуздуң, маңа зор пәрһәмәт көрсәттиң; амма мән таққа қачалмаймән; ундақ қилсам, маңа бирәп әпәт чүшүп, өлүп кетәрмәнмекин. ²⁰ Қара, аву шәһәргә қечип барса болғидәк наһайити йеқин экән, шундақла кичик шәһәр экән! Өтүнүп қалай, мениң шу йәргә қечишимға йол қойғайсән! У кичик шәһәр әмәсмү?! Женим шу йәрдә аман қалиду! — деди.

²¹ Пәриштә униңға жавап берип: — Хәйр, бу иштимү саңа мақул болай, сән ейтқан шу шәһәрни вәйран қилмай. ²² Әнди у йәргә тездин қечип барғин; чүнки сән шу йәргә йетип бармиғичә һеч иш қилалмасмән, — деди. Шуңа у шәһәрниң исми «Зоар» дәп аталған. [□]

Содом билән Гомора шәһәрлириниң вәйран қилиниши

²³ Лут Зоарға йетип барғанда күн нури йәр йүзигә чечилған еди. ²⁴ Шу чағда Пәрвәрдигар әрштин, өз йенидин Содом билән Гоморраниң үстигә гуңгут вә от яғдуруп, ²⁵ шу шәһәрләрни, пүткүл түзләңликни һәмдә шәһәрләрдикли барлиқ аһалиләр вә йәрдин үнгәнләрни қошуп бәрбат қилди.

²⁶ Лекин Лутниң арқисидин маңған аяли кәйнигә қаривиди, туз түврүккә айлинип қалди. [■]

²⁷ Әтиси таң сәһәрдә, Ибраһим қопуп илгири Пәрвәрдигарниң алдида турған жәйға чиқип, ²⁸ Содом билән Гоморра тәрәпкә, шундақла түзләңликниң һәммә йеригә нәзәр селивиди, мана, йәр йүзидин хумданның түтүнидәк түтүн өрләватқинини көрди. ²⁹ Амма шундақ болдики, Худа у түзләңликтики

□ **19:18** «ғоҗам» — яки «Рәббим». □ **19:22** «Зоар» — мәнәси «кичик». Лутниң бу илтими толиму ғәлитә еди: (1) Зоар әслидә «түзләңликтики бәш шәһәр»дин бири болуп (14:2), Содом билән йеқин мунасивәттә еди. Шундақла Содомға охшау гуналарға петип қалған болуши мүмкин еди. Шуңа пәриштиләр әслидә Зоарни йөкатмақчи болған (22-айәт); (2) Лут Содом шәһириниң гуналирини вә хәтәрлигини убдан билип турупму, йәнила униңға охшайдиған йәнә бир шәһәргә қачмақчи болди; (3) гәрчә Худа әжайип йол билән уни вә аиллидиклирини қутқузған болсиму, у йәнила «таққа қечиш»тин қорқти, у бәлки «бирәп әпәт бешимға чүшүши мүмкин» дәп ойлиған болуши мүмкин. Булар униң етиқатсизлиғи еди. (4) бизницә, униң шундақ илтимас қилишиниң сәвәви, у «сепиллик шәһәр» ичидә турсам аман-есән болимән» дәп билди. Ибраһим болса Худаниң башпанаһлиғиға ишинип, сепилсиз чедирларда туруп, толиму хатирҗам яшиди. (5) ахир берип Лут Зоарда хатирҗам болалмай йәнила таққа чиқип шу йәрни макан қилди (30-айәт). Бу вакиәләр тоғрилик йәнә «қошумчә сөзимиздиму азрақ тохтилимиз. ■ **19:24** Қан. 29:22; Йаш. 13:19; Йәр. 20:16; 50:40; Жиг. 4:6; Әз. 16:50; Нош. 11:8; Ам. 4:11; Зәф. 2:9; Луқа 17:29; 2Пет. 2:6; Йәһ. 7. ■ **19:26** Луқа 17:32.

шәһәрләрни вайран қилғанда, У Ибраһимни есигә елип, Лут турған шәһәрләрни бәрбат қилғанда уни балаю-апәтний ичидин чиқирип қутқузди.□

Лут вә униң қизлири

30 Амма Лут Зоар шәһиридә туруштин қорққачқа, Зоардин кетип, таққа чиқип, икки қизи билән шу йәрдә мақанлашти. У икки қизи билән бир өңкүрдә турди.

31 Әнди чоң қиз кичигигә: — Атимиз болса қерип кәтти; дунияний қайдә-йосунни бойичә бу жутта бизгә йеқинчилик қилидиған һеч әр киши қалмиди. 32 Қени, атимизни шарап билән мәс қилип қоюп, униң билән биллә ятайли; шундақ қилсақ, биз пәрзәнт көрүп атимизниң уруғини қалдуралаймиз, — деди.

33 Шуниң билән улар у кечиси атисигә шарап ичкүзүп мәст қилип қоюп, чоң қизи кирип атиси билән ятти. Лекин Лут униң кирип ятқининиму, қоуп кәтқининиму һеч сәзмиди.

34 Әтиси шундақ болдики, чоңи кичигигә: — Мана, мән ахшам атам билән яттим; бүгүн кәчгиму униңға йәнә шарап ичкүзәйли; шуниң билән сән кирип униң билән ятқин; шундақ қилип, һәр иккимиз пәрзәнт көрүп атимизниң нәслини қалдуралаймиз, — деди.

35 Шуниң билән улар у кечиси атисигә шарап ичкүзүп мәст қилип қоюп, кичик қизи орнидин туруп униң билән биллә ятти. Амма Лут униң кирип ятқининиму, қоуп кәтқининиму һеч сәзмиди.

36 Шундақ қилип, Лутниң иккила қизи өз атисидин һамилдар болуп қалди.

37 Чоңи болса оғул туғуп, униң етини Моаб қойди; у бүгүнки Моабийларниң атисидур.□

38 Кичигиму оғул туғуп, униң етини Бән-Амми қойди. У бүгүнки Аммонийларниң атисидур.□

20

Ибраһим билән Абимәләк

1 Ибраһим у йәрдин чиқип, жәнуп тәрәптики Нәгәвгә көчүп келип, Қадәш билән Шурниң арилиғида туруп қалди; бир мәзгилдин кейин Гәрарда олтирақлашти.

2 Шу йәрдә Ибраһим аяли Сараһ тоғрисида: «У мениң сиңлимдур», дегән еди. Шуниң билән Гәрарниң падишаси Абимәләк адәм әвәтип, Сараһни өзигә хотун болушқа еливалди.■

3 Лекин бир күни кечиси чүшидә Худа Абимәләккә келип униңға: — Мана, сән өзүңгә еливалған аял сәвәвидин әнди өлгән адәмдурсән; чүнки у башқа бирсиниң аялидур — деди.

4 Амма Абимәләк униңға теһи йеқинчилик қилмиған еди. У Худаға: — И Рәб, һәққаний бир хәлиқниму һалак қиламсән?□ 5 У өзиму маңа: «У мениң сиңлим» дәп ейтмидиму? Йәнә келип, бу аялму «У мениң акам», дәп ейтқан еди. Мән болсам сап көңлүм вә дурус нийитим билән бу ишни қилдим, — деди.□

6 Худа чүшидә униңға йәнә: — Бу ишни сап көңүл билән қилғиниңни биләмән; шу сәвәптин Мән сени алдимда гуна қилиштин тосуп, униңға тегишиңгә қоймидим.

□ 19:29 «у Ибраһимни есигә елип...» — ибраний тилида «Худа Ибраһимни есигә елип...». □ 19:37

«Моаб» — «атиниң сүйи» яки «атидин болған». □ 19:38 «Бән-Амми» — мәнәси: «хәлқимниң оғли».

■ 20:2 Яр. 12:13; 26:7. □ 20:4 «һәққаний хәлиқниму һалак қиламсән?» — Абимәләкниң ейдикиләргә, болупму қиз-аялларға бир хил ваба чүшкән еди (18-айәт). Шуниң билән мошу йәрдә у пақәт өзи үчүндә эмәс, балки өз хәлқи үчүн рәһим тилимәкчи. Абимәләкниң көп жәһәтләрдә хелә яхши тәрәплири бар. □ 20:5 «сап көңлүм вә дурус нийитим билән...» — ибраний тилида «қолумниң пақлиғи билән...».

7 Энди у кишиниң аялини өзигә қайтуруп бәр; чүнки у Пәйгәмбәр, у сениң һәққиңдә дуа қилиду вә сән тирик қалисән. Эгәр уни яндуруп бәрмисәң шуни билип қойгинки, сән вә һәммә адәмлириң қошулуп җәзәмән өлисиләр, — деди.

8 Абимәләк әтигән таң сәһәрдә қопуп, һәммә хизмәткарлирини чақирип, бу сөзләрниң һәммисини уларниң кулақлириға салди; бу адәмләр наһайити қорқушуп кәтти. ⁹ Андин Абимәләк Ибраһимни чақирип униңға: — Бу бизгә немә қилғиниң? Мән саңа зади немә гуна қилдим, сән мән вә падишалиғимға еғир бир гунани жүкләп қойдуң? Маңа қилмайдиған ишларни қилдиң! — деди.

¹⁰ Абимәләк Ибраһимға йәнә: — Сән зади бизниң немә ишимизни көргиниң үчүн мошу ишни қилдиң? — деди. □

¹¹ Ибраһим җавап берип: — «Бу йәрдә шүбһисизки һеч ким Худадин қорқмайдиқән, улар мени аялим түпәйлидин өлтүрүветиду», дәп ойлиған едим. ¹² Әмәлийәттә, униң мениң сиңлим экәнлиги раст, лекин у мениң ата бир, ана бөләк сиңлим; кейин у мениң аялим болди. □ ¹³ Лекин Худа мени атамниң өйидин чиқирип сәргәрданлиққа жүргүзгинидә, мән аялимға: — Биз қайәргила барсақ, сән маңа шундақ шапаәт көрсәткәйсәнки, мениң тоғрамда: «Бу мениң акам болиду», дегин, — дәп ейтқан едим — деди. ■

¹⁴ Андин Абимәләк қой-калилар, куллар вә дедәкләрни елип уларни Ибраһимға бәрди вә аяли Сараһниму униңға қайтуруп бәрди.

¹⁵ Абимәләк: — Мана мениң зиминим болса алдиңда турупту; көзүңгә қайси йәр яқса шу йәрдә турғин, — деди.

¹⁶ У Сараһқа: «Мана, мән акаңға миң күмүч тәңгә бәрдим; мана булар өз йениңдиқиләр, шундақла һәммә адәмләрниң көз алдида уятни япқучи болиду; шуниң билән сән һәр қандақ дағ-әйиптин халас болисән». □ ¹⁷⁻¹⁸ Ибраһим Худаға дуа қилди, Худа Абимәләк, аяли вә кенизәклирини сақайтти; андин улар йәнә бала туғалайдиған болди; чүнки Пәрвәрдиғар Ибраһимниң аяли Сараһ түпәйлидин Абимәләкниң өйидики һәммә хотунларниң балиятқулирини етип қойған еди.

21

Исһақниң дуняға келиши

¹ Энди Пәрвәрдиғар вәдә қилғинидәк Сараһни йоқлиди; Пәрвәрдиғар Сараһқа дегинидәк қилди. □ ■ ² Сараһ һамилдар болуп, Ибраһим қериганда Худа униңға бекиткән вақитта бир оғул туғуп бәрди. ■ ³ Ибраһим өзигә төрәлгән оғли, йәни Сараһ униңға туғуп бәргән оғлиниң исмини Исһақ қойди. □ ⁴ Андин Ибраһим Худа униңға буйруғинидәк өз оғли Исһақ туғулуп сәккизинчи күни хәтнә қилди. ■

□ **20:10** «сән зади бизниң немә ишимизни көргиниң үчүн мошу ишни қилдиң?» — Абимәләк бу иккинчи соални бәлким һәқиқи қәмтәрлик билән соригән болса керәк. У шүбһисизки Худадин қорққчка, Худаниң Ибраһим тоғрилиқ «У пәйгәмбәр» дегән сөзини есидин чиқармиди. □ **20:12** «лекин у мениң ата бир, ана бөләк сиңлим» — ибраний тилида «лекин у анамниң қизи әмәс, бәлки атамниң қизи еди». ■ **20:13** Яр. 12:13. □ **20:16** «шуниң билән сән һәр қандақ дағ-әйиптин халас болисән» — биз шу замандики өрп-адәтләрдин толуқ хәвәрдар болмиғачқа, Абимәләкниң бу сөгитиниң әһмийитини һазир чүшинишимиз тәсрәк болиду; һалбуки, униң мәхсити ениқ көрүниду.

□ **21:1** «Пәрвәрдиғар ... Сараһни йоқлиди» — Тәврат-Инҗилда, Худа мәлум кишини яки мәлүк хәлиқни «йоқлап» униңға яки уларға йеқинлашса, яки алаһидә бахит-бәрикәт, шапаәт көрситиду, яки қаттиқ җазалайду. Мошу йәрдә бәхит-бәрикәт йәткүзүш үчүн, әлвәттә. Бу ишта қизик бир йери шуки, Ибраһим башқилар үчүн «улар балилик болсун» (20:17-18) дәп дуа қилғандин кейин өзиму пәрзәнт көриду. ■ **21:1** Яр. 17:19; 18:10. ■ **21:2** Яр. 18:10,14; Гал. 4:23; Ибр. 11:11. □ **21:3** «Исһақ» — «күлкә».

■ **21:4** Яр. 17:10.

5 Оғли Ишақ туғулған чағда, Ибраһим йүз яшта еди. 6 Сараһ: «Худа мени күлдүрүвәтти; һәр ким бу ишни аңлиса, мән билән тәң күлүшиду», деди.

7 У йәнә: — Кимму Ибраһимға: «Сараһ бала емитидиған болиду!» дәп ейталайтти? Чүнки у қериганда униңға бир оғул туғуп бәрдим! — деди.

Һәжәр билән Исмаилниң қоғлиниши

8 Бала чоң болуп, әмчәктин айрилди. Ишақ әмчәктин айрилған күни Ибраһим чоң зияпәт өткүзүп бәрди. 9 Амма Сараһ мисирлиқ һәжәрниң Ибраһимға туғуп бәргән оғулниң *Ишақни* мәсқирә қиливатқинини көрүп қалди. 10 Шуниң билән у Ибраһимға: — Бу дедәк билән оғлини һайдивәт! Чүнки бу дедәкниң оғли мениң оғлум Ишақ билән тәң варис болса болмайду!, — деди.■

11 *Сараһниң* бу сөзи Ибраһимға толиму еғир кәлди; чүнки *Исмаилму* униң оғлидә!□ 12 Лекин Худа Ибраһимға: — Балаң вә дедигиң вәжидин бу сөз саңа еғир кәлмисун, бәлки Сараһниң саңа дегәнлириниң һәммисигә қулақ салғин; чүнки Ишақтин болғини сениң нәслиң һесаплиниду.■ 13 Лекин дедәкниң оғлидинму бир хәлиқ-милләт пәйда қилимән, чүнки уму сениң нәслиң, — деди.■

14 Әтиси таң сәһәрдә Ибраһим қопуп, нан билән бир тулум суну елип һәжәргә берип, өшнисигә йүдкүзүп, балини униңға тапшуруп, иккисини йолға селип қойди. Һәжәр кетип, Бәәр-Шебаниң чөлидә кезип жүрди.□ 15-16 Әнди тулумдики су түгәп кәткән еди; һәжәр балини бир чатқалниң түвигә ташлап қоюп, өз-өзигә: «Балиниң өлүп кетишигә қарап чидимаймән» дәп, бир оқ етимчә жираққа берип, удулида олтарди. У удулида олтирип, пәрәд кәтирип жиғлиди.

17 Худа оғулниң жиға авазини аңлиди; шуниң билән Худаниң Пәриштиси асмандин һәжәрни чақирип униңға: — Әй һәжәр, саңа немә болди? Қорқмиғин; чүнки Худа оғулниң *йиса* авазини ятқан йеридин аңлиди. 18 Әнди қопуп, қолуң билән балини йөләп турғуз; чүнки Мән уни улук бир әл-милләт қилимән, — деди.■

19 Шуан Худа *һәжәрниң* көзлирини ачти, у бир қудуқни көрди. У берип тулумға су толдуруп, оғулға ичкүзди.

20 Худа у бала билән биллә болди; у өсүп чоң болди. У чөлдә яшап, мәргән болуп йетишти. 21 У Паран чөлидә турди; шу вақитларда аниси униңға Мисир зиминидин бир қизни хотунлуққа елип бәрди.

Ибраһимниң Абимәләк падиша билән келишим түзүши

22 У вақитларда шундақ болдики, Абимәләк вә униң ләшкәр беши Фикол келип Ибраһимға: — Қилған һәммә ишлириңда, Худа сениң билән биллидур. 23 Әнди сән дәл мошу йәрдә маңа, оғлумға вә нәврәмгә хиянәт қилмаслиққа Худаниң намида қәсәм қилип бәргәйсән; мән саңа көрситип кәлгән мейриванлиғимдәк, сәнму маңа вә сән һазир туруватқан жутқа мейриванлиқ қилғайсән, — деди.■

24 Ибраһим: Қәсәм қилип берәй, деди.

25 Андин Ибраһим Абимәләкниң чакарлири тартивалған бир қудуқ тоғрисида Абимәләкни әйиплиди. 26 Абимәләк: — Бу ишни қилған кишини билмәймән; сән бу ишни маңиму ейтмасән; мән бу ишни пәқәт бүгүнла аңлишим, — деди.

27 Ибраһим қой-кала елип Абимәләккә тәқдим қилди; андин улар иккилиси әһдә қилишти. 28 Ибраһим йәнә падидин йәттә чиши қозини бир тәрәпкә айрип қойди. 29 Абимәләк Ибраһимдин: — Сән бир тәрәпкә айрип қойған

■ 21:10 Гал. 4:30. □ 21:11 «егир» — яки «яман». ■ 21:12 Рим. 9:7; Ибр. 11:18. ■ 21:13 Яр. 16:10; 17:20. □ 21:14 «бала» — шу вақитта Исмаил 15-16 яшқа киргән еди. ■ 21:18 Яр. 16:10; 17:20. ■ 21:23 Яр. 14:23.

бу йәттә чиши қозиниң немә мәнаси бар? — дәп соривиди, ³⁰ у: — Мениң бу қудуқни қолиғинимни етирап қилғиниңға гувалиқ сүпитидә бу йәттә чиши қозини қолумдин қобул қилғайсән, — дәп җавап бәрди.

³¹ Бу иккиси шу йәрдә қәсәм қилишқанлиғи үчүн, у шу җайни «Бәәр-Шеба» дәп атиди. □ ³² Шу тәриқидә улар Бәәр-Шебада әлдә қилишти. Андин Абимәләк вә униң ләшкәр беши Фикол қозғилип, Филистийләрниң зиминиға йенип кәтти. □

³³ Ибраһим Бәәр-Шебада бир түп жулғунни тикип, у йәрдә Әбәдий Тәңри болған Пәрвәрдиғарниң намиға нида қилип ибадәт қилди. □ ■ ³⁴ Ибраһим Филистийләрниң зиминида узун вақитқичә туруп қалди. □

22

Худаниң Ибраһимни синиши — Исақни қурбанлиқ қилиш

¹ Бу ишлардин кейин шундақ болдики, Худа Ибраһимни синап униңға: — Әй Ибраһим! деди. У: мана мән! — дәп җавап бәрди.

² У: — Сән оғлуңни, йәни сән сөйидиған ялғуз Исақни елип, Мория жутиға берип, шу йәрдә, Мән саңа ейтидиған тағларниң бириниң үстидә уни көйдүрмә қурбанлиқ сүпитидә сунғин, — деди. □ ■

³ Этиси Ибраһим сәһәр қопуп, ешигини тоқуп, жигитлиридин иккилән билән Исақни биллә елип, көйдүрмә қурбанлиқ үчүн отун йерип, Худа униңға ейтқан йәргә қарап маңди. ⁴ Үчинчи күни Ибраһим бешини кетирип қарап, жирақтин у йәрни көрди.

⁵ Ибраһим жигитлиригә: — Силәр ешәк билән мошу йәрдә туруп туруңлар. Мән балам билән у йәргә берип, сәждә қилип, андин қешиңларға йенип келимиз, — деди.

⁶ Шуниң билән Ибраһим көйдүрмә қурбанлиққа керәклик отунни елип, оғли Исаққа йүдкүзүп, өзи қолиға пичақ билән отни елип, иккиси биллә жүрүп кәтти.

⁷ Исақ атиси Ибраһимға: — Әй ата! девиди, у униңға җавап берип: — Мана мән, оғлум, деди. У униңдин: — Мана от билән отунғу бар, амма көйдүрмә қурбанлиқ болидиған қоза қени? — дәп соривиди, ⁸ Ибраһим җавап берип: — Әй оғлум, Худа Өзи Өзигә көйдүрмә қурбанлиқ қозини тәминләйду, — деди. Андин иккиси биргә йолини давамлаштурди.

⁹ Ахирида улар Худа Ибраһимға ейтқан җайға йетип кәлди. Ибраһим у йәрдә қурбанғаһ ясап, үстигә отунни тизип қойди. Андин у оғли Исақни бағлап, уни қурбанғаһдики отунниң үстидә ятқузди. ■ ¹⁰ Андин Ибраһим қолини узитип, оғлини боғузлиғи пичақни алди.

¹¹ Шуан Пәрвәрдиғарниң Пәриштиси асмандин уни чақирип униңға: — Ибраһим, Ибраһим! — дәп вақириди.

У: — Мана мән, — деди. □

□ **21:31 «Бәәр-Шеба»** — «қәсәм қудуғи» дегән мәнидә. Ибраһим тилида «қәсәм» («шеба» яки «шебуа») вә «йәттә» («шеба») дегәнләрниң аһаңи охшаш болғачқа, йәнә «йәттиниң қудуғи» дегән мәнасиму бар.

□ **21:32 «Фикол»** — Гәрар падишаниң сәрдариниң умумий унвани еди (26:26). □ **21:33**

«бир түп жулғунни тикип» — жулғун тикиш хурапий иш әмәс, бәлки униң әһмийити хошна әл билән әлдә түзгәнлиги үчүн, «мошу йәрдә узун вақит турмақчимән» дегәнәк мәнини билдүрүштин ибарәт еди. ■ **21:33 Яр. 4:26.** □ **21:34 «узун вақит»** — ибраһим тилида «нурғун күнләр». □ **22:2**

«Мория» — «2Тар.» 3:1ни көрүң. Худа Ибраһимға көрсәткән шу тағ бәлки кейин Сулайман муқәддәс ибадәтханани салған җай, шундақла Әйсә Мәсһ крестләнгән тағ (шимал тәрипи) болуши мүмкин. ■ **22:2**

Ибр. 11:17. ■ **22:9 Яқ. 2:21.** □ **22:11 «Пәрвәрдиғарниң Пәриштиси»** — 16:7 вә изаһатини көрүң. «Ибраһим, Ибраһим» — Худаниң адәмниң исмини икки қәтим чақириси — униңға болған чоққур мейир-муһәббитини вә Өзигә толиму әзиз экәнлигини көрситиду.

12 У униңға: — Сән балиға қолуңни тәккүзмигин, уни һеч немә қилмигин; чүнки Мән сениң Худадин қорққанлиғиңни билдим; чүнки сениң оғлуңни, йәни ялғуз оғлуңни Мәндин айимиңдиң, — деди.

13 Ибраһим бешани көтирип қаривиди, мана, арқисида мүңгүзлири чатқалға чирмишип қалған бир қочқарни көрди. Ибраһим берип қочқарни елип, уни оғлиниң орнида көйдүрмә қурбанлиқ қилип сунди. 14 Шуниң билән Ибраһим шу жайға «Яһвәһ-Йирәһ» дәп ат қойди. Шуңа кишиләр: «Пәрвәрдиғарниң тегида тәминлиниду» дегән бу сөз бүгүнгә қадәр ейтилип келиватиду. □

15 Пәрвәрдиғарниң Пәриштиси асмандин Ибраһимни иккинчи қетим чақирип униңға: —

16 Сән өз оғлуңни, йәни ялғуз оғлуңни айимап бу ишни қилғиңиң үчүн Мән Өзүм билән қасәм қилимәнки, дәйду Пәрвәрдиғар, ■ 17 — Мән сени зор бәрикәтләп, нәслиңни асмандики юлтузлардәк нурғун көпәйтип, деңиз саһилидики қумдәк ғолдитимән; нәслиң болса дүшмәнлириниң дәрвазилириға егә болиду. □ ■

18 Сән Мениң авазимға қулақ салғиңиң үчүн йәр йүзидики барлиқ әл-жутлар нәслиңниң нами билән өзлири үчүн бәхит-бәрикәт тиләйду, — деди. □ ■

19 Андин Ибраһим жигитлириниң қешиға йенип барди. Улар һәммиси орниндиң турушуп Бәэр-Шебаға йол алди. Ибраһим Бәэр-Шебада туруп қалди.

Наһорниң әвлатлири

20 Бу ишлардин кейин Ибраһимға: «Мана Милкаһму иниң Наһорға бир қанчә оғул туғуп берипту», дегән хәвәр йәтти. 21 Улар болса тунжа оғли уз, униң иниси Буз вә Арамниң атиси болған Кәмуәл, 22 андин Кәсәд, Хазо, Пилдаш, Йидлаф вә Бетуәл дегән оғуллар еди. 23 (Бетуәлдин Ривкаһ төрәлди). Бу сәккизини Милкаһ Ибраһимниң иниси Наһорға туғуп бәрди. 24 Шуниңдәк униң кенизиги Рәумаһму Тебах, Гаһам, Тахаш вә Маакаһ дегәнләрни туғуп бәрди.

23

Ибраһимниң Сараһни дәпнә қилиши

1 Сараһ бир йүз жигирмә йәттә яшқичә өмүр көрди. Бу Сараһниң өмриниң жиллири еди. 2 Сараһ Қанаан зиминидики Кириат-Арба, йәни һеbronда вапат болди. Ибраһим берип Сараһ үчүн матәм тутуп жиға-зерә қилди. 3 Ибраһим өз мәрһумәсиниң йенидин қопуп, һиттийларға сөз қилип:

4 — Мән болсам араңларда мусапир мейман, халас; силәр әнди араңлардин маңа бир йәрлик бериңлар; шуниң билән мән бу мәрһумәмни алдимда көрүнүп турмишү үчүн елип берип дәпнә қилай, — деди. □ ■

5-6 **Һиттийлар Ибраһимға жавап берип: —**

И ғоҗам, бизгә қулақ салғайла! Сили аримизда Худаниң бир шаһзадиси һесаплинила! Аримиздики әң есил йәрликни таллап, шу йәрдә мәрһумәлирини

□ **22:14 «Яһвәһ-Йирәһ» — «Яһвәһ (Пәрвәрдиғар) тәминлигүчидур» дегән мәнидә. «Пәрвәрдиғарниң тегида тәминлиниду» — Бу сөз этиқатчилар арасида бир тәмсил болуп қалған еди. «Қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ 22:16 Лука 1:73; Ибр. 6:13. □ 22:17 «дәрвазиларға егә болуш» — пүткүл шәһәрни қолға алғанға баравәр. ■ 22:17 Яр. 24:60. □ 22:18 «йәр йүзидики барлиқ әл-жутлар ... бәхит-бәрикәт тиләйду» — яки «йәр йүзидики барлиқ әл-жутлар нәслиңниң вәстиси билән бәхит-бәрикәт тапиду». ■ 22:18 Яр. 12:3; 18:18; 26:4; Рос. 3:25; Гал. 3:8. □ 23:4 «бериңлар» — Ибраһимниң «бериңлар» дегини билән, бу «сетип бериңлар» дегәнни билдүридиған силиқ-сипайә мәнидики гәптур (9-айәтни көрүң). ■ 23:4 Рос. 7:5.**

дәпнә қилғайла! Мәрһумәлирини дәпнә қилишқа һеч қайсимиз өз йәрлигини силидин айымайду, — деди.

⁷ Ибраһим орнидин туруп, у зиминдики хәлиққә, йәни һиттийларға тазим қилип, ⁸ уларға: — Әгәр мәрһумәмниң көз алдимда туривәрмәслиги үчүн, уни елип берип, дәпнә қилишимни рава көрсәңлар, ундақта сөзүмни аңлап мениң үчүн Зоһарниң оғли Әфронға сөз қилип, ⁹ униң етизиниң айиғида өзиниңқи болған Макпеләһниң ғарини маңа беришини илтимас қилиңлар. У маңа буни силәрниң араңларда ғәристан болушқа толук нәрхидә бәрсун, — деди.

¹⁰ Шу чағда Әфрон һиттийлар арасида олтиратти. Шуниң билән һиттийлиқ Әфрон һиттийларниң алдида, йәни шәһириниң дәрвазисидин киргүчиләрниң һәммисиниң алдида Ибраһимға жавап берип: — ¹¹ Йоқсу, әй ғоҗам, маңа кулақ салғайла. Бу етизлиқни, шундақла униңдики ғарни силигә берәй; уни өз хәлқим болған адәмләрниң алдида силигә бәрдим; өз мейитлирини дәпнә қилғайла, — деди.

¹² Андин Ибраһим йәнә зимин хәлқи алдида тазим қилип, ¹³ Шу зиминдики хәлиқниң кулақлири алдида Әфронға: — Илтимасимға кулақ салғайла; мән бу етизлиқниң нәрхи бойичә пул берәй, уни мәндин қобул қилғайла, андин мән мейитимни шу йәрдә дәпнә қилай, — деди.

¹⁴ Әфрон Ибраһимға жавап берип униңға:

¹⁵ Әй ғоҗам, маңа кулақ салғайла; төрт йүз шәкәл күмүчкә ярайдиған бир етизлиқ, сили билән мениң арамда немә еди? Сили мейитлирини дәпнә қилғайла — деди. □

¹⁶ Ибраһим Әфронниң сөзигә қошулди; андин Әфрон һиттийлар алдида ейтқан бани, йәни шу чағдики сода өлчими бойичә төрт йүз шәкәл күмүчни таразида тартип бәрди. ■ ¹⁷ Шундақ қилип Мамрәниң удулидики Макпеләһқа җайлашқан Әфронниң етизлиғи, йәни етизлиқниң өзи, униңдики ғар, шундақла етизлиқниң ичи вә әтрапидики барлиқ дәрәкләрниң һәммиси. ■ ¹⁸ һиттийларниң көз алдида Ибраһимға тапшурулуп, йәни Әфронниң шәһириниң дәрвазисидин барлиқ киргүчиләрниң алдида униң мүлки қилип бекитилди. ¹⁹ Шуниндин кейин Ибраһим аяли Сараһни Қанаан зиминдики Мамрә (йәни, һеbron)ниң удулидики Макпеләһниң етизлиғиниң ғарида дәпнә қилди. ²⁰ Шу тәриқидә у етизлиқ вә униңдики ғар һиттийлар тәрипидин Ибраһимға ғәристан болушқа тайин қилинди.

24

Ибраһимниң хизмәткариниң Исақ үчүн қиз издиши

¹ Ибраһим қерип, йеши бир йәргә берип қалған еди; Пәрвәрдиғар Ибраһимға һәр тәрәптә бәхит-бәрикәт ата қилған еди. ² Ибраһим өйидики әң мөтивәр хизмәтқари, өзиниң пүтүн мал-мүлкини башқуридиған ғоҗидарға: — Қолуңни янпашмниң астиға қойғин; □ ■ ³ Мән сени асманларниң Худаси шундақла йәрниң Худаси болған Пәрвәрдиғарниң нами билән қәсәм қилдуримәнқи, сән мән һазир туруватқан бу Қананийларниң арасидин оғлумға қиз елип бәрмәй, ■ ⁴ Бәлки өз жутумға, шундақла өз урук-туққанлиримниң қешиға берип, оғлум Исаққа хотун елип бәргәйсән, — деди.

□ **23:15** «төрт йүз шәкәл күмүчкә ярайдиған бир етизлиқ, сили билән мениң арамда немә еди?» — әмәлийәттә бу баһа интайин жуқури баһа еди. Ибраһим униң мәхситини убадн чүшинәтти.

■ **23:16** Яр. 50:13. ■ **23:17** Рос. 7:16. □ **24:2** «әң мөтивәр» — яки «һәммидин яшанған».

■ **24:2** Яр. 47:29. ■ **24:3** Яр. 28:1.

⁵ Хизмэткари уиңға: — Мабада у қиз мән билән бу жутқа кэлгили унимиса, ундақта өзлири чиққан шу жутқа оғулларини яндуруп апирамдимән? — деди.

⁶ Ибраһим уиңға жавап берип: — Һези бол, оғлумни һәргиз шу йәргә яндуруп бармигин! ⁷ Мени атамниң өйи билән туғулған жутумдин йетәкләп елип кәлгүчи, йәни маңа сөз қилип: — «Сениң нәслиңгә бу жутни беримән», дәп маңа қәсәм қилған, асманниң Худаси болған Пәрвәрдигар Өз Пәриштисини алдиңға әвәтиду; шуниң билән сән у йәрдин оғлумға қиз елип келәләйсән.■

⁸ Шундақтиму, әгәр қиз сән билән бу йәргә кәлгили унимиса, мән саңа қилдуридиған қәсәмдин халас болисән; амма оғлумни у йәргә һәргиз яндуруп бармигин, — деди.

⁹ Шуниң билән хизмәткар қолини ғоҗиси Ибраһимниң янпишиниң астиға қоюп туруп, бу тоғрида уиңға қәсәм қилди.

¹⁰ Андин хизмәткар бу тоғрида ғоҗисиниң төгилиридин онни, шундақла ғоҗисиниң һәр хил есил нәрсилирини елип йолға чиқти; у Арам-Наһараим райониға сәпәр қилип, Наһорниң шәһиригә йетип кәлди.□ ¹¹ У шәһәрниң сиртидики бир қудуқниң йенида төгилирини чөкүндурди: бу кәчкурун, қиз-аялларниң су тартқили чиқидиған чеги еди. ¹² У дуа қилип: — Әй ғоҗам Ибраһимниң Худаси болған Пәрвәрдигар, өтүнимәнни, бүгүн мениң ишимни оңға тартқайсән, ғоҗам Ибраһимға шапаәт көрсәткәйсән.□ ¹³ Мана мән бу йәрдә қудуқниң бешида туруватимән вә шәһәр хәлқиниң қизлири бу йәргә су тартқили келиватиду. ¹⁴ Әнди шундақ болсунки, мән қайси қизға: «Комзикиниң чүшүрсән, мән су ичивалсам боптикән!» десәм, у жавап берип: «Мана ичкин, мән төгилириниңму суғирип қояй», десә, у қиз сән қулуң Исаққа бекиткиниңниң өзи болсун. Буниндин сениң ғоҗам Ибраһимға шапаәт қилғиниңни биләләймән, — деди.

¹⁵ У теһи сөзини түгәтмәйла, мана Ривкаһ козини мүрисидә көтирип чиқип кәлди; у болса Ибраһимниң иниси Наһорниң аяли Милкаһтин туғулған оғли Бегуәлниң қизи еди;■ ¹⁶ Қиз интайин чирайлиқ болуп, һеч әр киши тәғмигән пак қиз еди. У қудуқниң бойиға чүшүп, комзикини толдуруп андин чиқти.

¹⁷ Хизмәткар уиң алдиға жүгүрүп берип: — Өтүнүп қалай, комзикинтин азғина су отливалай, деди.

¹⁸ У жавап берип: — Ичкәйла, әй ғоҗам! дәпла, комзәкни дәрһал қолиға елип, уиң су ичиши үчүн сунди.

¹⁹ У сүйидин уиңға қанғичә ичкүзгәндин кейин: — Төгилиригиму қанғичә су ичкүзүп қояй, — деди.

²⁰ Шуниң билән у дәрһал комзәктики сунни олаққа төкүветип, йәнә қудуққа су тартқили жүгүрүп барди; у уиң һәммә төгилиригә су тартип барди. ²¹ У киши уиңға көзини тиккиничә жим-жит туруп, Пәрвәрдигарниң йолини оң қилған, қилмиғанлиғини билиш үчүн күтүвататти. ²² Төгиләр су ичип қанғанда, шундақ болдики, һелиқи киши йерим шәкәллик бир алтун бурун һалқиси билән икки қолиға он шәкәллик алтун биләйүзүкни чиқирип қизға берип уиңға: ²³ Сән кимниң қизи болисән? Маңа дәп бәрсәң! Атаңниң өйидә бизгә қонғидәк җай барму? — дәп сориди.

■ **24:7** Яр. 12:1, 7; 13:15; 15:18; 26:4; Мис. 32:13; Қан. 34:4; Рос. 7:5. □ **24:10** «Арам-Наһараим» — яки «Месопотамия», йәни «икки дәрйяниң оттурисидики район». □ **24:12** «мениң ишимни оңға тартқайсән» — ибраний тилида «ишни мениң алдимда йүз бәргүзгәйсән!». «шапаәт» — мошу йәрдә «шапаәт» ибраний тилида «хасәд» дегән сөз билән ипадилиниду. Бу сөзниң мәнаси бәк чоңқур болуп, көп йәрләрдә «өзгәрмәс муһәббәт» яки «өзгәрмәс меһриванлиқ» дәп тәрҗимә қилиниду. Көп йәрләрдә бир хил әһдә билән бағлиқ болиду; шуңа сөзниң узунрақ бир хил тәрҗимиси: «меһир-муһәббәт әндисидә һаман туриду» дегәндәк болиду. ■ **24:15** Яр. 22:23

24 Киз униңға: — Мән Милкаһниң Наһорға туғуп бәргән оғли Бетуэлниң қизи болимән, — деди, ■ 25 йәнә униңға: — Бизниңқидә саман билән боғуз кәңри, силәргә қонғили жайму бар, — деди.

26 Шуан бу адәм еңишип Пәрвәрдигарниң алдида сәждә қилип: 27 Өз шапаити билән һоҗамдин вападарлиғини айимиған, ғоҗам Ибраһимниң Худаси болған Пәрвәрдигарға һәмдусана оқулай! Пәрвәрдигар бу сәпиримдә мени ғоҗамниң қериндашлири турған өйгә башлап кәлди! — деди.

28 Қиз жүгүрүп берип, буларниң һәммисини анисиниң өйдикиләргә ейтип бәрди.

29 Әнди Ривкаһниң Лабан дегән бир акиси бар еди. Лабан қудуқниң бешиға, у адәмниң қешиға жүгүрүп чиқти. 30 Чүнки у сиңлисиниң бурун һалқисини вә қоллиридики биләйүзүкләрни көрүп, һәмдә сиңлисиниң: у адәм маңа мундақ-мундақ деди, дегинини аңлап, у адәмниң қешиға барди. Мана, у киши қудуқниң йенида төгиләрниң қешида туратти. 31 Лабан униңға: — Әй Пәрвәрдигарниң бәхит-барикити ата қилинғучи, киргәйла! Немә үчүн ташқирида турдила? Мән өйни тәйярлап қойдум, төгиләргиму жай раслидим, — деди.

32 У адәм өйгә кирди; Лабан төгиләрдин жүкни чүшүрүп, төгиләргә саман билән боғуз берип, у кишиниң һәм униң һәмраһлириниң путлирини жуйғили су елип кәлди; □ 33 андин у кишиниң алдиға таам қоюлди; лекин у: — Мән гепимни демәй туруп таам йемәймән, — деди. Лабан җавап берип: — Ейтқайла, деди.

34 У: — Мән болсам Ибраһимниң хизмәткаримән; 35 Пәрвәрдигар ғоҗамға көп бәхит-барикәт ата қилғачқа, у улук бир киши болди. У униңға қой билән қала, күмүч билән алтун, қул билән дедәкләрни, төгә билән ешакләрни бәрди.

36 Ғоҗамниң аяли Сараһ қериганда ғоҗамға бир оғул туғуп бәргән еди. Ғоҗам оғлиға өзиниң барлиғини атиди. 37 Ғоҗам мени қасәм қилдуруп: «Сән мән туруватқан зиминдики Қананийларниң қизлиридин оғлумға хотун елип бәрмә, 38 бәлки җәзмән атамниң өйигә, өз туққанлиримниң қешиға берип, оғлумға хотун елип бәргәйсән», — деди. 39 У вақитта мән ғоҗамға: «У қиз мән билән кәлгили унимисичу?» — десәм, 40 у маңа җавап берип: «Тутқан йоллирим униңға очуқ болған Пәрвәрдигарим Өз Пәриштисини сениң билән әвәтип, йолуңни оң қилиду. Бу тәриқидә сән мениң аилидикилирим арисидин, атамниң җәмәти ичтин оғлумға хотун елип берисән. 41 Шундақ қилип аиләмдикиләрниң қешиға йетип баргиниңда, сән мән қилдурған қасәмдин халас болисән; улар саңа қизни бәрмисиму охшашла қасәмдин халас болисән», — дегән еди.

42 Шуңа мән бүгүн бу қудуқниң қешиға келип: — Әй, ғоҗам Ибраһимниң Худаси болған Пәрвәрдигар, әгәр сән бу сәпиримни оң қилсаң: — 43 мана мән су қудуғиниң йенида туруватимән; вә шундақ болсунки, су тартқили кәлгән қизға: «Комзикиңдин маңа бир отлам су бәргән болсаң», десәм, 44 у маңа: «Сән ичкин, төгилириңгиму су тартип берәй», дәп җавап бәрсә, ундақта бу қиз дәл Пәрвәрдигар Өзи ғоҗамниң оғли үчүн бекиткән қиз болсун, дәп дуа қилған едим. 45 Көңлүмдә теһи сөзүм түгимәйла, мана, Ривкаһ комзәкни мүрисидә көтирип чиқип, қудуқниң бойиға чүшүп су тартти; мән униңға: — Илтпәт қилип, маңа су ичкили қойсаң, девидим, 46 у дәрһал комзикни мүрисидин чүшүрүп: «Ичкәйла, төгилириниму суғирип қояй», деди. Шуниң билән мән ичтим; у төгилиримниму суғирип қойди. 47 Андин мән униңдин: — Кимниң қизи болисән, дәп сорисам, у җавап берип: — Мән Наһорниң Милкаһдин туғулған оғли Бетуэлниң қизи болимән, — деди. Шу чағда мән униң бурниға һалқа, қоллириға биләйүзүкләрни селип қойдум; 48 андин еңишип Пәрвәрдигарға сәждә қилдим; ғоҗамниң қериндишиниң қизини униң оғли үчүн елип кетишкә мениң йолумни оң қилғини үчүн, ғоҗамниң Худаси болған Пәрвәрдигарға һәмдусана ейттим.

■ 24:24 Яр. 22:23. □ 24:32 «Лабан төгиләрдин жүкни чүшүрүп» — ибраний тилида «у төгиләрдин жүкни чүшүрүп».

49 Энди силәр ғоҗамға ихлас қилип шапаәт көрситәйли десәңлар, буни маңа дәнлар. Эгәр халимисаңлар, униму маңа ейтиңлар, мән оң тәрәпкә яки сол тәрәпкә баримән, — деди. □

50 Энди Лабан билән Бетуәл жавап берип: — Бу иш Пәрвәрдигардин болғач, силигә я ундақ я бундақ дейәлмәймиз. □ 51 Мана, Ривкаһ алдилирида туриду; уни елип кәткәйла. У Пәрвәрдигарниң дегинидәк өз ғоҗилириниң оғлиға хотун болсун, — деди.

52 Ибраһимниң хизмәтқари уларниң сөзлирини аңлап, йәргә еңишип, Пәрвәрдигарға сәждә қилди. 53 Андин, хизмәтқар күмүч буюмларни, алтун буюмларни вә кийим-кечәкләрни чиқирип, буларни Ривкаһқа бәрди; у йәнә қизниң акиси вә анисиғиму қиммәтлик һәдийәләрни сунди.

54 Андин у вә һәмраһлири билән биллә йәп-ичип, шу йәрдә қонуп қалди. Этиси сәһәрдә қопуп, у уларға: мени ғоҗамниң қешиға йолға селип қоюңлар, девиди,

55 Қизниң акиси билән аниси униңға: — Қиз бир қанчә күн яки он күн йенимизда турсун; андин барсун, — деди.

56 Амма у уларға: — Пәрвәрдигар мениң сәпиримни оң қилған экән, мени тосмаңлар; ғоҗамниң қешиға беришим үчүн мени йолға селип қоюңлар, — деди.

57 Улар униңға: — Қизни чақирип, униң ағзидин аңлап бақайли, дәп 58 Ривкаһни чақирип униңдин: — Бу адәм билән барамсән? дәп соривиди, у: — Барай, дәп жавап бәрди.

59 Шуниң билән улар сиңлиси Ривкаһни, униң баққан аниси, Ибраһимниң хизмәтқари вә адәмлири билән қошуп йолға селип қойди. ■ 60 У вақитта улар Ривкаһқа бәхит тиләп:

— Эй сиңлимиз, миңлиған он миңлиған адәмләрниң аниси болғайсән!

Нәслиң дүшмәнлириниң дәрвазилириға егә болғай! — деди.

61 Шуниң билән Ривкаһ билән униң дедәклири орнидин туруп, төгиләргә минип, у кишигә әгишип маңди. Шундақ қилип хизмәтқар Ривкаһни елип йолға чиқти.

62 Исақ Бәэр-лаһай-рой дегән жайдин байила қайтип кәлгән еди; чүнки у жәнуптики Нәгәвдә туратти; ■ 63 Исақ кәчқурун истиқамәткә далаға чиққан еди; у бешини көтирип қариса, мана төгиләр келивататти. 64-65 Ривкаһ бешини көтирип, Исақни көрди; у дәрһал төгидин чүшүп, хизмәтқардин: — Сәһрада бизниң алдимизға чиқиватқан бу киши ким болиду? — дәп сориди.

Хизмәтқар: — Бу ғоҗамдур! деди. Ривкаһ дәрһал чүмбилини тартип йүзини йепивалди.

66 Хизмәтқар әнди қилған һәммә ишлирини Исаққа ейтип бәрди. 67 Исақ қизни аниси Сараһниң чедириға башлап кирди; у Ривкаһни өз әмригә алди; у униң хотуни болди. У уни яхши көрүп қалди; бу тәриқидә Исақ анисиниң вапатидин кейин тәсәлли тапти. □

25

Ибраһимниң башқа әвлатлири 1Тар. 1:28-42

□ 24:49 «Эгәр халимисаңлар, униму маңа ейтиңлар, мән оң тәрәпкә яки сол тәрәпкә баримән» — рошәнки, хизмәтқар ишниң қандақ болушидин қәтғийнәээр, Ибраһимниң аилисидикиләрниң қешиға йетип барғинида, улар қизни бәрмисиму охшашла қасәмдин халас болидиганлиғи ениқ турсиму, у қизни издәштин янмайтти. □ 24:50 «силигә я ундақ я бундақ дейәлмәймиз» — Ибраһий тилида: «силигә я яман я яхши дейәлмәймиз». ■ 24:59 Яр. 35:8 ■ 24:62 Яр. 16:14; 25:11. □ 24:67 «Исақ анисиниң вапатидин кейин тәсәлли тапти» — Сараһ бу иштин бурун вапат болған еди (23-бапни көрүң).

1 Ибраһим Кәтураһ исимлик йәнә бир аялни алған еди. 2 У Ибраһимға Зимран, Йокшан, Медан, Мидиян, Ишбак вә Шуаһни туғуп бәрди.■ 3 Йокшандин Шеба билән Дедан төрәлди; Деданниң әвлатлири Ашурийлар, Летушийлар вә Леуммийлар еди.□ 4 Мидиянниң оғуллири Әфаһ, Ефәр, һанох, Абида вә Әлдааһ еди. Булар һәммиси Кәтураһниң әвлатлири еди.

5 Ибраһим барлиғини Ишаққа ативәткән еди;■ 6 Ибраһим теһи һаят вақтида кичик хотунлиридин болған оғуллириға һәдийәләрни берип, андин буларни оғли Ишақтин жирақ турсун дәп, күн чиқиш тәрәпкә, шәрқий зиминға әвәтивәткән еди.□

Ибраһимниң өлүми вә дәнә қилиниши

7-8 Ибраһимниң өмриниң күнлири бир йүз йәтмиш жил болди; у толиму қерип, күнлири тошуп, нәпәстин тохтап вапат болди; у өз қовминиң қешиға берип қошулди.□ ■ 9 Униң оғуллири Ишақ вә Исмаил уни Мамрәниң удулиға жайлашқан, һиттий Зоһарниң оғли Әфронниң етизлиғидики Макпеләһниң ғарида дәнә қилди. 10 Бу етизлиқни Ибраһим һиттийлардин сетивалған еди; мана бу йәрликкә Ибраһим дәнә қилинди, аяли Сараһму мошу йәргә дәнә қилинған еди.

11 Ибраһим вапат болғандин кейин шундақ болдики, Пәрвәрдиғар униң оғли Ишақни бәрикетлиди. Ишақ Бәәр-Лаһай-Ройниң йенида туратти.

Исмаилниң әвлатлири

12 Төвәндикиләр Сараһниң мисирлик дедиғи һәжәрдин туғулған, Ибраһимниң оғли болған Исмаилниң әвлатлири: —□

13 Исмаилниң оғуллириниң, уларниң нәсәбнамилири вә қәбилилири бойичә исми төвәндикичә: — Исмаилниң тунжа оғли Небайот; андин Кедар, Адбәәл, Мибсам,■ 14 Мишма, Думаһ, Масса, 15 һадад билән Тема, Йәтур билән Нафиш вә Қәдәмаһ еди. 16 Булар болса Исмаилниң оғуллири болуп, уларниң кәнт вә чедирғаһлири уларниң нами билән аталған болуп, улар он икки қәбилигә әмир болған еди.

17 Исмаилниң өмриниң жилири бир йүз оттуз йәттә жил болди; у ахирқи нәпсини тартип вапат болуп, өз қовминиң қешиға берип қошулди.

18 Униң әвлатлири һавилаһ районидин тартип шурғичә олтирақлашти (Шур болса Мисирниң уттурисида болуп, Ашурға баридиған йолда еди). Исмаил өзиниң барлиқ қериндашлириниң удулида олтирақлашти.□

Әсав билән Яқутниң дуняға келиши

■ 25:2 1Тар. 1:32. □ 25:3 «ашурийлар» — мошу «ашурийлар» болса кейинки «Ашурлар» яки «Асурийлар» эмәс. «Ашурлар» яки «асурийлар» болса шәмниң әвлатлиридин еди (10:22ни көрүң).

■ 25:5 Яр. 24:36. □ 25:6 «кичик хотунлири» — һәжәр вә Кәтураһлар еди. Ибраһимниң шундақ орунлаштуруши, шүбһисизки, кейинки вақитларда оғуллири арисида Худа вәдә қилған мирас (Пәләстин зимини) үстидә чиқиши мүмкин болған жедәләрниң алдини елиш үчүн еди. □ 25:7-8 «өз қовминиң қешиға берип қошулди» — 15:15 вә изаһатини көрүң. ■ 25:7-8 Яр. 15:15. □ 25:12 «төвәндикилар ... Исмаилниң әвлатлири» — мошу жүмлә билән «Аләмниң Яритилиши»ниң йәттинчи «толидоти» («тарихи»), йәни «Исмаилниң толидоти» («Исмаилниң әвлатлириниң тарихи») (25:12-18) башлиниду. ■ 25:13 1Тар. 1:29. □ 25:18 «Исмаил өзиниң барлиқ қериндашлириниң удулида олтирақлашти» — бу баян Исмаил тоғрисидики илгәрки бешәрәт (16:12)ниң әмәлгә ашурулушини көрситиду; униндин бәлким Исмаил вә әвлатлириниң өз қериндашлири болған йәһудийлар вә башқилар билән қаршилишиниң башланғанлиғини пуратқан болуши мүмкин. Мошу айттиқи «Ашур» Асурийә эмәс, бәлким Синай чөлидики бир районни көрситиши мүмкин.

19 Ибраһимниң оғли Исақниң нәслиниң баяни мундақтур: — Ибраһимдин Исақ төрәлди. □ 20 Исақ Падан-Арамда олтиришлиқ арамай Бетуәлниң қизи, арамай Лабанниң сиңдиси болған Ривкаһни хотунлуққа алғанда қириқ яшқа киргән еди.

21 Амма Ривкаһ болса туғмас болғачқа, Исақ хотуни үчүн Пәрвәрдиғарға дуа-тилавәт қилди; Пәрвәрдиғар униң дуасини ижабәт қилди; шуниң билән аяли Ривкаһ һамилдар болди. ■

22 Амма униң қосигидики икки бала бир-бири билән соқушқили турди. Шуниң билән Ривкаһ: — Әгәр бундақлиғини билсәм, һамилдар болуп немә қилаттим? — дәп Пәрвәрдиғардин сәвәвини соригили барди.

23 Пәрвәрдиғар униңға: —

«Сениң қосигиңда икки әл бардур, Ичиңдин икки хәлиқ чиқип бир-биридин айрилиду, Бир хәлиқ йәнә бир хәлиқтин ғалип келиду, Чоңи кичигиниң хизмитини қилиду» — деди. ■

24 Униң ай-күни тошқанда, мана униң қосигида дәрвәкә бир жүп кош гезәк бар еди. □ 25 Авал туғулғини қизғуч болуп, пүтүн бәдини жувидәк түклүк еди. Улар униң исмини Әсав дәп қойди. □ 26 Андин иниси қоли билән Әсавниң тапинини тутқан һалда чиқти. Бу сәвәптин униң исми Яқуп дәп қоюлди. Улар туғулғанда Исақ атимиш яшта еди. ■

Әсавниң тунжилиқ һоқуқи, йәни тунжа оғуллуқ һоқуқни сетиветиши

27 Балилар өсүп чоң болди; Әсав маһир овчи болуп, дала-жаңғалда жүридиған адәм болди. Яқуп болса дурус адәм болуп, чедирларда туратти. □ 28 Исақ Әсавниң овлап кәлгән гөшидин дайим йәп турғачқа, униңға амрақ еди. Лекин Ривкаһ Яқупқа амрақ еди.

29 Бир күни Яқуп почақ шорписи қайнитивататти; Әсав даладин һерип-ечип қайтип кәлди. 30 Әсав Яқупқа: — Мән һалимдин кәттим! Өтүнүп қалай, аву қизилдин бәрсәң! — Аву қизил нәрсидин мени озукландурсаңчу! Мән һалимдин кәттим, — деди (шу сәвәптин униң ети «Едом» дәпму аталди). □

31 Яқуп униңға: — Ундақ болса, тунжилиқ һоқуқуңни маңа сетип бәргин, — деди. □

32 Әсав: — Мән өләй дәватимән, бу тунжилиқ һоқуқуниң маңа немә пайдиси? — деди. ■

33 Яқуп: — Әмисә һазир маңа қәсәм қилгин, девиди, у униңға қәсәм қилип, тунжилиқ һоқуқини Яқупқа сетип бәрди.

□ 25:19 «Ибраһимниң оғли Исақниң нәслиниң баяни мундақтур»: — мошу жүмлә билән «Аләмниң Яритилиши»ниң сәкзиничи «толидот»и («тарихи», йәни «Исақниң толидоти») («Исақниң нәслиниң баяни») (25:19-35:26) башлиниду. ■ 25:21 Рим. 9:10. ■ 25:23 2Сам. 8:14; Рим. 9:12.

□ 25:24 «Әсав» — «түклүк». □ 25:25 «Яқуп» — мәнәси «тапанға есилгүчи» яки көчмә мәнидә «орун басар» яки «муһапизәтчи» дегәнлик еди. Кейин Әсав Яқупқа өч болуп қелип, униң исмини «орун егилвалгүчи» дегән сәлбий мәнидә ишлитиду (27:36). ■ 25:26 Нош. 12:4. □ 25:27 «чүшәнмә» — умумән ейтқанда, Тәвратта овчилик қилиш сәлбий қарилиду. «Чедирларда туратти» Яқупни һорун адәм дегәнлик әмәс, бәлки аилсидики ишлар, болупму чарвичилиқ билән шуғуллиниватқинини көрситиду. Яқупниң тәҗрибилиқ қойчи еканлиги 29:7дин көрүниду. Бәзи тәрҗимиләрдә «Яқуп җимғур адәм» дейилғини билән ибраний тилидики бу сөз («там» яки «тамам») Тәвратта дайим «дурус», «камит» — «тунжа оғуллуқ һоқуқ» — Бу һоқуқ төрт ишни өз ичигә алған болуши мүмкин: — (1) пүткүл аилсидикиләр үчүн егидарчилик мәсзулийити; (2) башқа оғулларға қариганда, атисидин мирасни бир һәссә көп елиш; (3) атисиниң бәхит-барикәт тиләш хәйрлик дуасидин алаһидә бәһриман болуш; (4) пүткүл аилсидикиләр үчүн һаһинлик (дуа қилиш) вәзиписини өтәш. Биз «тунжилиқ һоқуқи» тоғрисида «қошумчә сөз»имиздә йәнә тохтилимиз. ■ 25:32 Йәш. 22:13; 1Кор. 15:32.

34 Шуниң билән Яқуп Әсавға нан билән қизил почак шорписини бәрди. У йәпичип орнидин туруп кәтти. Шундақ қилип Әсав тунҗилиқ һоқуқиға шунчә етиварсиз қариган еди.

26

Ишақниң Гәрарда мусапир болуп туруши

1 Қанаан зиминида Ибраһимниң вақтидики ачарчиликтин башқа йәнә бир қетимлиқ ачарчилик йүз бәрди. Шуниң билән Ишақ Гәрар шәһиригә, Филистийләрниң падишаси Абимәләкниң қешиға барди. □ 2 Пәрвәрдигар униңға көрүнүп мундақ деди: — Сән Мисирға чүшмәй, бәлки Мән саңа көрситип беридиган жутта турғин. □ 3 Мошу зиминдин чиқмай мусапир болуп турғин; шуниң билән Мән сән билән биллә болуп, саңа бәхит-бәрикәт ата қилимән; чүнки Мән сән вә нәслиңгә бу зиминларниң һәммисини берип, атаң Ибраһимға бәргән қәсимимни ада қилимән; □ 4 нәслиңни асмандики юлтузлардәк көпәйтмән вә нәслиңгә бу зиминларниң һәммисини беримән; йәр йүзидики барлиқ әл-жутлар нәслиңниң нами билән өзлиригә бәхит-бәрикәт тиләйду; □ 5 Чүнки Ибраһим Мениң авазимға қулақ селип, тапилиғиним, әмирлирим, бәлгүлимилирим вә қанунлиримни бежа кәлтүрди, — деди.

6 Шуниң билән Ишақ Гәрарда туруп қалди. 7 Амма у йәрлик кишиләр униң аяли тоғрисидә сориса у: — Бу мениң сиңлим болиду, — деди; чүнки Ривкаһ интайин чирайлиқ болғачқа, Ишақ өз-өзигә: «Бу мениң аялим болиду», десәм, бу йәрлик адәмләр Ривкаһниң сәвәвидин мени өлтүрүветәрмекин, — дәп қорқти.

8 Лекин у шу йәрдә узақ вақит турғандин кейин шундақ болдики, Филистийләрниң падишаси Абимәләк дәризидин қаривиди, мана Ишақ вә аяли Ривкаһ бир-биригә әркилишип туратти. □ 9 Андин Абимәләк Ишақни чақирип: — Мана, у жәзмән сениң аялиң екән! Сән немә дәп: «У мениң сиңлим», дедиң? — девиди, Ишақ униңға: — Чүнки мән әслидә униң сәвәвидин бириси мени өлтүрүветәрмекин, дәп әнсиригән едим, — деди.

10 Абимәләк униңға: Бу бизгә немә қилғиниң? Тас қапту хәлиқ арисидин бирәрси аялиң билән биргә болғили?! Ундақ болған болса сән бизни гунаға патқузған болатиң! — деди.

11 Андин Абимәләк һәммә хәлиқкә буйруп: — Кимки бу кишигә вә яки хотуниға қол тәккүзсә жәзмән өлтүрүлмәй қалмайду, — дәп ярлиқ чүшүрди.

12 Ишақ у зиминда терикчилик қилди: у шу жили йәрдин йүз һәссә һосул алди; Пәрвәрдигар уни бәрикәтлигән еди. 13 Бу киши баш көтирип, барғансери равақ тепип, толиму катта кишиләрдин болуп қалди. 14 Униң қой-кала падилирини вә өйидики қуллири интайин көпәйди; Филистийләр униңға һәсәт қилғили турди.

15 Бу сәвәптин униң атиси Ибраһимниң күнлиридә атисиниң қуллири қолиған қудуқларниң һәммисини Филистийләр етип, топа билән тиндуруватти. □

□ 26:1 «Абимәләк» — шу вақатта Гәрар падишасиниң умумий унвани еди. Бу «Абимәләк» Ибраһимниң вақтидики «Абимәләк» (20-бап) эмәс. □ 26:2 «Сән Мисирға чүшмәй» — Гәрар шәһири Қанаан зимининиң ичидә болуп, Мисир зиминиға баридиган йол үстидә еди. ■ 26:3 Яр. 13:15; 15:18. □ 26:4 «йәр йүзидики барлиқ әл-жутлар нәслиңниң нами билән өзлиригә бәхит-бәрикәт тиләйду» — яки «йәр йүзидики барлиқ әл-жутлар нәслиңниң вәстиси билән бәхит-бәрикәт тапиду».

■ 26:4 Яр. 12:3; 18:18; 22:18. □ 26:8 «Ишақ вә аяли Ривкаһ бир-биригә әркилишип туратти» — яки «Ишақ аяли Ривкаһни силап туратти». □ 26:15 «қудуқларниң һәммисини Филистийләр етип, топа билән тиндуруватти» — ачарчилик болған вақтида бундақ қилиш яман иш һесаплинатти һәм һамақәтлик болатти.

16 Абимәләк Исаһақа: — Сән биздин зиядә күчийип кәттиң, әнди аримиздин чиқип кәткиң, — деди.

17 Исаһақ у йәрдин кетип, Гәрар вадисига чедир тикип, шу йәрдә туруп қалди.

18 Ибраһим һаят вақтида қуллири бир мунчә қудуқларни қазған еди; бирақ Ибраһим өлгәндән кейин, Филистийләр буларни топа билән тиндуруткән еди. Исаһақ бу қудуқларни қайтидин колитип, уларға атиси илгири қойған исимларни йәнә қойди. 19 Исаһақниң қуллири вадида қудуқ қолаватқанда сулири урғуп чиқип ақидиған бир қудуқни тепивалди. 20 Лекин Гәрардики падицилар Исаһақниң падичилиридин уни талишип: — Бу су бизниңкидур, — деди. Улар Исаһақ билән жедәлләшкәкчә, у бу қудуқни «Есәк» дәп атиди. 21 Улар йәнә башқа бир қудуқни колиди, улар йәнә бу қудуқ тоғрисида жедәлләшти. Шуниң билән Исаһақ буниң исмини «Ситнаһ» дәп атиди. 22

Андин у у йәрдин кетип, башқа йәргә берип, шу йәрдимү йәнә бир қудуқ колиди; әнди Гәрардикиләр бу қудуқни талашмиди. Бу сәвәптин у униң етини «Рәһобот» қоюп: «Әнди Пәрвәрдигар биз үчүн жай бәргән экән, бу зиминда мевилик болимиз», — деди. 23

Андин у у йәрдин чиқип Бәэр-Шебаға барди. 24 Пәрвәрдигар шу кечиси униңға көрүнүп: — Мән болсам атаң Ибраһимниң Худасидурмән; қорқмиғиң, чүнки Мән сән билән биллимән, сени бәхит-бәрикәтләп, нәслиңни қулум Ибраһимниң сәвәвидин көпәйтимән, — деди.

25 У шу йәрдә бир қурбанғаһ ясап, Пәрвәрдигарниң намиға нида қилип ибадәт қилди. У шу йәрдә чедирини тикти, Исаһақниң қуллири шу йәрдә бир қудуқ колиди.

Исаһақниң Абимәләк билән падиша келишим түзүши

26 Әнди Абимәләк, ағиниси Аһуззат билән ләшкәр беши Фикол биргә Гәрардин чиқип, униң қешиға барди. 27 Исаһақ уларға: — Маңа өчмәнлик қилип, мени араңлардин қоғливаткәндин кейин, немә үчүн мениң қешиға кәлдиңлар? — деди.

28-29 Улар жававән: — Биз Пәрвәрдигарниң сән билән биллә болғинини рошән байқидуқ, шуниң билән биз сениң тоғранда: «Оттуримизда бир келишим болсун, йәни бизләр билән сән бир-биримизгә қәсәм берип әһдә қилишайли» дедуқ; шу вәжидин сән бизгә һеч қандақ зиян-зәхмәт йәткүзмигәйсән; биз саңа һеч тәгмигинимиздәк, шундақла саңа яхшилиқтин башқа һеч бир немә қилмигинимиздәк (бәлки сени аман-есәнлик ичидә йолуңға әвәткән едуқ) сәнму шундақ қилғайсән. Мана һазир сән Пәрвәрдигар тәрипидин бәхит-бәрикәт көрүватисән! — дейишти. 30

Шуниң билән у уларға бир зияпәт қилип бәрди. Улар болса йәп-ичти. 31 Этиси таң сәһәрдә улар қопуп бир-биригә қәсәм қилишти; андин Исаһақ уларни йолға селип қойди; улар униң қешидин аман-есән кәтти.

32 У күни шундақ болдики, Исаһақниң қуллири келип, униңға өзи колиған қудуқ тоғрисида хәвәр берип: «Биз су таптуқ!» деди. 33 У униң намини «Шибаһ» қойди. Бу сәвәптин бу шәһәрниң исми бүгүнгичә «Бәэр-Шеба» дәп атилип кәлмәктә. 34

Әсавниң ят қәбилидин алған аяллири

□ 26:20 «Есәк» — «мажира». □ 26:21 «Ситнаһ» — «қаршилиқ». □ 26:22 «Рәһобот» — «азатә йәр». □ 26:28-29 «әһдә қилишиш» — «әһдә кесиш» дегән сөзләр билән ипадилиниду (15:10ни көрүң). □ 26:33 «Шебаһ» вә «Шеба» — бу икки сөз «қәсәм» дегәнни билдүриду. «Бәэр-шеба» дегәнниң мәнаси «қәсәмниң қудуғи». Бу бәлким шу йәрдики иккинчи қудуқ болуши мүмкин; Ибраһим әслидә охшап кетидиған иш түпәйлидин шу йәргә охшаш исим қойған еди (31:21нимү көрүң).

34 Эсав қириқ яшқа киргәндә, һиттийлардин болған Бээриниң қизи Йәһудит билән һиттийлардин болған Елонниң қизи Басиматни хотунлуққа алди. 35 Амма булар Ишақ билән Ривкаһниң көңлигә азап елип кәлди.■

27

Яқупниң Ишақни алдиши

1 Ишақ қерип, көзлири торлишип, көзи ғува көридиған болуп қалғанда шундақ болдики, у чоң оғли Эсавни чақирип униңға: — Оғлум! — деди.

У: — Мана мән! — дәп жавап бәрди.

2 У униңға: — Мана мән әнди қерип кәттим, қанчилик күн көридиғинимниму билмәймән. 3 Шуңа сәндин өтүнимән, қураллириң, йәни садақ вә оқяйиңни елип жаңгалға чиқип, мән үчүн бир ов овлап кәл; 4 мән яхши көридиған ләззәтлик тамақтин бирни етип, маңа кәлтүргин. Мән уни йәп, өлүштин илгири көңлүмдин саңа бәхит-бәрикәт тиләп дуа қилай, — деди.

5 Ишақ оғли Эсавға сөз қилғанда Ривкаһму аңлиди. Эсав ов овлап кәлгили жаңгалға чиқип кәткәндә, 6-7 Ривкаһ оғли Яқупқа: — Мана мән атаңниң акаң Эсавға: «Сән ов овлап келип, маңа ләззәтлик бир таамни әткин; мән уни йәп өлүп кетиштин бурун Пәрвәрдиғар алдида саңа бәхит-бәрикәт тиләп дуа қилай», — дәп ейтқинини аңлап қалдим. 8 Әнди, и оғлум, сөзүмгә қулақ селип буйруғинимни қилгин. 9 Сән дәрһал падиға берип, өшкиләрниң ичидин есил икки оғлақни елип кәлгин; мән улардин атаң үчүн у яхши көридиған ләззәтлик бир таам тәйяр қилай. 10 Сән уни атаңниң алдиға елип киргин. Шуниң билән у йәп, өлүп кетиштин бурун саңа бәхит-бәрикәт тиләп дуа қилиду, — деди. 11 Лекин Яқуп аниси Ривкаһға: — Мана акам Эсав болса түклүк киши, мән болсам түксиз силик тәнлик адәммән. 12 Мабада атам мени силап қалса, ундақта мән униң нәзиридә уни мазақ қилғучи адәм болуп қелип, бешимға бәрикәт әмас, бәлки ләнәт тапармәнмекин, деди.

13 Аниси униңға: — Әй оғлум, саңа чүшидиған ләнәт маңа чүшсун; амма сән пәқәт сөзүмгә қулақ селип, берип оғлақларни елип кәл, — деди.

14 У берип уларни елип келип, анисиға бәрди. Аниси униң атиси яхши көридиған ләззәтлик бир таамни тәйяр қилди. 15 Андин Ривкаһ тунжа оғли Эсавниң өйдә өз йенида сақлақлиқ әң есил кейимлирини елип кичик оғли Яқупқа кийдүрүп, 16 оғлақларниң терисини икки қоли билән бойниниң түксиз жайиға йөгәп, 17 андин өзи әткән ләззәтлик таамлар билән нанларни оғли Яқупниң қолиға тутқузди. 18 Яқуп атисиниң қешиға кирип: — Әй ата! — деди.

У: — Мана мән! Оғлум, сән ким болисән? — девиди, 19 Яқуп атисиға жавап берип: — Мән чоң оғуллири Эсавмән, маңа ейтқанлиридәк қилдим; әнди орунлиридин туруп, олтирип қилған овумниң төшигә еғиз тегип, андин көңүллиридин маңа бәхит-бәрикәт тиләп дуа қилғайла, — деди.

20 Ишақ оғлиға: — Әй оғлум, қандақму уни шунчә тез тепип кәлдиң? — девиди, у жавап берип: — Чүнки Пәрвәрдиғар Худалири уни дәл йолумға йолуқтурди, — деди.

21 Ишақ Яқупқа: — Әй оғлум, йеқинрақ кәл, сән раст оғлум Эсавму, әмәсму, силап бақай, — деди.

22 Шуниң билән Яқуп атиси Ишақниң қешиға йеқин барди; у уни силап туруп: — Аваз Яқупниң авазы, лекин қол болса Эсавниң қолидур, — деди.

23 Униң қоллири болса акиси Әсавниң қоллиридәк түклүк болғини үчүн уни тоналмай, униңға бәхит-бәрикәт тиләп дуа қилди. 24 Андин у йәнә: — Сән раст оғлум Әсавмусән? дәп соривиди, у жавап берип: — Дәл мән, — деди.

25 Ишақ униңға: — Таамни елип кәлгин, мән оғлумниң ов гөшидин йәп, көңлүмдин саңа бәхит-бәрикәт тиләп дуа қилай, — деди. Яқуп уни униң алдиға қойди; у йеди. У шарап кәлтүрүвиди, униму ичти.

26 Андин атиси Ишақ униңға: — Әй оғлум, әнди йеқин келип мени сөйгин, — деди.

27 У униң қешиға берип уни сөйди. Атиси униң кийиминиң пуриғини пурап униңға бәхит-бәрикәт тиләп дуа қилип: — «Мана, оғлумниң тенидики пурақ Пәрвәрдигар бәрикәтлигән көкләмзарниң хуш пуриғиға охшайдикән!» □

28 Худа саңа асманниң шәбними,
Йәрниң мунбәт күчини ата қилип,
Ашлиқ-түлүк билән шарапниму көп бәргәй. ■

29 Хәлиқләр сениң қуллиғиңда болғай,
Әл-милләтләр алдиңда тизланғай;
Қериндашлириңға ғожа болғайсән;
Анаңниң оғуллири саңа тизланғай;
Саңа ләнәт қилғанлар ләнәткә қалғай;
Саңа бәхит тилигәнләр бәхит тапқай!» — деди. ■

Әсавниң Ишақтин дуа тәләп қилиши

30 Шундақ болдики, Ишақ Яқупқа дуа қилип болуп, Яқуп атиси Ишақниң қешидин чиқип болушиға, акиси Әсав овдин қайтип кәлди. 31 Уму ләззәтлик таамларни етип, атисиниң қешиға елип кирип, атисиға: — Ата қопқайла, оғуллириниң ов гөшидин йәп, көңүллиридин маңа бәхит-бәрикәт тиләп дуа қилғайла, — деди.

32 Атиси Ишақ униңға: — Сән кимсән? — деди. У жавап берип: — Мән оғуллири, чоң оғуллири Әсавмән! — деди.

33 Буни аңлап Ишақ алақзадиликкә чүшүп, пүтүн бәдини жалақлап титрәп: — Ундақта баятин ов овлап елип кәлгини ким? Сән келиштин бурун униң һәммә нәрсисидин йәп, униңға бәхит-бәрикәт тиләп дуа қилдим; вә бәрһәк, у бәхит-бәрикәт көриду! — деди.

34 Әсав атисиниң сөзлирини аңлапла интайин ечинарлиқ һалда үн селип аччиқ пәрәд көтирип атисиға: — Мениму, и ата, мениму бәхит-бәрикәтлигәйла! — деди. ■

35 У жавап берип: — Сениң иниң һейлә билән шарап, саңа тегишлик бәхит-бәрикәтни елип кетипту, деди.

36 Әсав: — Раст униң ети Яқуп әмәсмү?! Чүнки у икки қетим мени путлап, орнумни тартивалди. Авал тунжилиқ һоқуқумни тартивалди вә мана һазир у маңа тегидиған бәхит-бәрикәтни елип кәтти, — деди, Андин йәнә: — Мениң үчүн бирәр бәхит-бәрикәт қалдурмидилиму? — деди. □ ■

37 Ишақ Әсавға жавап берип: — Мана, мән уни үстүңгә ғожа қилдим; һәммә қериндашлирини униң қуллиғида болидиған қилдим; ашлиқ вә йеңи шарап

□ 27:27 «көкләмзарниң хуш пуриғи» — демәк, даладики һәр хил гүл-гияниң вә от-чөпниң хуш пуриғи сипдүрүлгән. ■ 27:28 Ибр. 11:20. ■ 27:29 Яр. 12:3. ■ 27:34 Ибр. 12:17. □ 27:36 «мени путлап, орнумни тартивалди» — бу дегәнлик ивраний тилида бирла сөз билән ипадилиниду. Оқурмәнләрнин есидә барки, «Яқуп» дегәнниң бир мәнәси «орун егиливалғучи» (25:26ни көрүң). Мошу йәрдә «путлиғичи» дегән йәнә бир мәнәси болуши мүмкин. ■ 27:36 Яр. 25:33.

билэн уни қувәтлидим; әй оғлум, әнди саңа йәнә немиму қилип берәләймән? — деди.

³⁸ Әсав атисига йәнә: — Әй ата, силидә пәкәт шу бирла бәхит-бәрикәт бар едимү? Маңа, әй ата, маңиму бәхит-бәрикәт тиләп дуа қилғайла! деди. Андин у үн селип жиғлап кәтти. ■

³⁹ Атиси Исақ униңға жавап берип: — «Мана, туралғу жайиң йәрниң мунбәт күчидин нери, Егиз асманниң шәбнимидин жирақ болур;

⁴⁰ Сән қиличиңға тайинип жан бақисән,

Иниңниң хизмитидә болисән;

Лекин чегаридин чиқип кәзгиниңдә,

Сән бойнундин униң боюнтуруғини чиқирип сундуруветисән» — деди.

⁴¹ Шуңа Әсав атиси униңға тилигән бәхит-бәрикәт сәвәвидин Яқупқа өчмәнлик сақлап жүрди. Әсав көңлидә: — Атамниң матәм күнлири йеқинлишип қалди; шу

чағда иним Яқупни өлтүрүветимән, дәп хиял қилди. ⁴² Лекин Ривкаһ чоң оғли Әсавниң бу сөзлиридин хәвәр тапти. У кичик оғли Яқупни чақирип униңға: —

Мана акаң Әсав сени өлтүрүветимән дәп өз-өзидин тәсәлли тепиветиптү; ⁴³ әнди әй оғлум, сөзүмгә кулақ селип, қопуп һаранға, акам Лабанниң қешиға кечип

кәткин; ⁴⁴ акаңниң қәһри яңгичә, униң қешида бир нәччә вақит турғин. ⁴⁵ Акаң аччиғидин йенип, сениң униңға қилғиниңни унтуп кәткичә шу йәрдә туруп

турғин; андин мән адәм әвәтип, сени у йәрдин алдуруп келимән. Немә үчүн бир күндила һәр иккиңлардин мәһрум болуп қалай? — деди.

Яқупниң Лабанниң йенига сәпәр қилиши

⁴⁶ Амма Ривкаһ Исаққа: — Мән мошу һиттий қизлар вәжидин женимдин жақ тойдум. Әгәр Яқупму бу жуттики қизлардин, мошундақ һиттий қизни хотунлуққа алса яшиғинимниң маңа немә пайдиси? — деди. ■

28

¹ Шуниң билән Исақ Яқупни чақирип, униңға бәхит-бәрикәт тиләп, униңға жекиләп: — Сән Қананийларниң қизлиридин хотун алма; ² бәлки қопуп, Падан-Арамға, анаңниң атиси Бетуәлниң өйигә берип, у йәрдин анаңниң акиси Лабанниң қизлиридин хотун алғин. ■ ³ Һәммигә Қадир Тәһри сени бәхит-

бәрикәтләп, көпәйтип, сәндин көп хәлиқләрни чиқирип көпәйткәй, ⁴ Шундақла Ибраһимниң бәхит-бәрикитини саңа вә сениң билән нәслиңгә бәргәй; шундақ

қилип сән һазир Мусапир болуп туруватқан йәрни, йәни әслидә Худа Ибраһимға бәргән зиминни егиләйсән! — деди. ■

⁵ Шуниң билән Исақ Яқупни йолға салди. У Падан-Арамға, арабий Бетуәлниң оғли, Яқуп билән Әсавниң аниси Ривкаһниң акиси Лабанниң қешиға қарап маңди. □

Әсавниң йәнә бир аял елиши

⁶⁻⁷ Әсав Исақниң Яқупқа бәхит-бәрикәт тиләп, уни Падан-Арамға шу йәрдин хотун елишқа әвәткәнлигини, шундақла униңға бәхит-бәрикәт тиләп, униңа жекиләп: Сән Қананийларниң қизлиридин хотун алмиғин, дегәнлирини уқуп, Яқупниңму өз ата-анисиға итаәт қилип, Падан-Арамға кәткенини көргинидә,

⁸ Әсав: — қанаанийларниң қизлири атам Исақниң нәзиридә яман көрүнидикән,

дәп билип йәтти. ⁹ У Исмаилниң қешиға берип, һазирқи хотунлириниң үстигә Ибраһимниң оғли Исмаилниң қизи, Небайотниң сиңлиси Маһалатни хотунлуққа алди.

Яқупниң Бәйт-Әлдә чүш көрүши

¹⁰ Яқуп болса Бәэр-Шебадин чиқип, һаран тәрәпкә меңип, ¹¹ бир йәргә йетип кәлгәндә, күн олтирип кәткәчкә шу йәрдә қонмақчи болди. У шу йәрдики ташлардин бирини елип, бешиға ястук қилип қоюп, ухлиғили ятти. ¹² У бир чүш көрди: — Мана, учи асманларға тақишидиган бир пәләмпәй йәрдә тикләклик туратти; Худаниң пәриштилири униңда чиқип-чүшүп турушатти. ¹³ Мана, Пәрвәрдигар униң үстидә туратти. У: — «Мән болсам атаң Ибраһимниң Худаси вә Ишақниң Худаси болған Пәрвәрдигардурмән; Мән сән ятқан бу зиминни сениң билән нәслиңгә беримән. ¹⁴ Нәслиң болса йәрниң тописидәк көп болуп, сән мәгрип билән мәшриқкә, шимал билән жәнупқа йейилисән; сән вә нәслиңниң вәстиси билән йәр йүзидики барлиқ аилә-қәбиләләр бәхит-бәрикәт тапиду. ¹⁵ Мана, Мән сән билән биллидурмән, қәйәргә барсаң сени аман-есән сақлап, бу зиминға сени қайтуруп келимән; чүнки саңа ейтқан сөзүмни ада қилмай туруп, сени ташлимаймән» — деди. ¹⁶ Андин Яқуп ойғинип: — Бәрһәқ, Пәрвәрдигар бу йәрдиур, лекин мән уни билмәптимән, — деди. ¹⁷ У қорқуп кетип: Бу жай аламәт дәһшәтлик бир жай экән! Бу Худаниң өйи билән асманниң дәрвәзисидин башқа һеч жай әмәстур, — деди.

¹⁸ Яқуп әтиси сәһәр қопуп, бешиниң астиға қойған ташни елип, *хатирә* түврүк сүпитидә тикләп, үстигә зәйтун мейи қуюп қойди. ¹⁹ У жайниң исмини Бәйт-Әл дәп атиди; амма илгири у жайниң ети Луз еди.

²⁰ Андин Яқуп қәсәм билән вәдә қилип: — Әгәр Худа мениң билән биллә болуп, бу сәпиримдә мени сақлап, йегили нан, кийгили кийим берип, ²¹ Мән атамниң өйигә аман-есән йенип барсам, ундақта Пәрвәрдигар мениң Худайим болиду; ²² Шуниндәк мән хатирә түврүк сүпитидә тикләп қойған бу таш Худаниң өйи болиду; һәм шундақла сән мана беридиган барлиқ нәрсиләрниң ондин бир үлүшини саңа тәқдим қилмай қалмаймән, — деди.

29

Яқупниң Лабанниң өйигә бериши

¹ Андин Яқуп сәпирини давамлаштуруп, мәшриқтики қовмларниң зиминиға йетип кәлди. ² У қаривиди, мана, яйлақта бир қудук туратти, униң йенида үч топ қой падиси туратти; чүнки хәлиқ бу қудуқтин падиларни суғиратти. Қудуқниң ағзига йоған бир таш қоюқлуқ еди. ³ Қачаники падиларниң һәммиси у йәргә жиғилса, падичилар бирликтә қудуқниң ағзидики ташни жумилитиветип, қойларни суғирип, андин ташни йәнә қудуқниң ағзига өз орниға қоюп қоятти. ⁴ Яқуп *падичилардин*: Әй бурадәрләр, силәр қәйәрлик? — дәп сориди. Улар: — Биз һаранлиқмиз, деди.

⁵ У улардин: — Силәр Наһорниң оғли Лабанни тонумсиләр? — дәп сориди. Улар: — Тонуймиз, деди.

□ **28:11** «ташлардин бирини елип, бешиға ястук қилип қоюп,...» — яки «ташлардин бирини елип, униң бешиға қоюп...». ■ **28:12** Юһ. 1:52. ■ **28:13** Яр. 35:1, 3; 48:3; Қан. 12:20; 19:8. ■ **28:14** Яр. 12:3; 18:18; 22:18; 26:4. □ **28:18** «Бәйт-Әл» — «Худаниң өйи». ■ **28:18** Яр. 31:13; 35:14.

6 У улардин: — У саламәтму, дәп соривиди, улар жавап берип: — У саламәт туруватиду. Мана энә униң қизи Раһилә қойлири билән келиватиду, деди.

7 У: — Мана, күн техи егиз турса, һазир техи малниң жиғилидиған вақти болмиди; немишкә қойларни суғирип, андин йәнә берип отлатмайсиләр? — деди.

8 Улар жавап берип: — Яқ, мундақ қилалмаймиз. Авал падицларниң һәммиси жиғилип, падицлар ташни қудуқниң ағзидин жумилитивәткәндин кейин, андин қойларни суғиримиз, деди.□

9 У улар билән гәплишип турғинида, Раһилә атисиниң қойлири билән йетип кәлди; чүнки у қой баққучи еди. 10 Шундақ болдики, Яқуп анисиниң акиси Лабанниң қизи Раһилә билән анисиниң акиси Лабанниң қойлирини көргәндә, у қопуп берип, қудуқниң ағзидин ташни жумилитиветип, анисиниң акиси Лабанниң қойлирини суғарди. 11-12 Андин Яқуп Раһиләни сөйүп, жуқури аваз билән жиғлап ташлиди вә Раһиләгә: — Мән сениң атаңниң туққини, Ривкаһниң оғли болиман, девиди, у жүгүрүп берип атисигә хәвәр бәрди.

13 Шундақ болдики, Лабан өз сиңлисиниң оғли Яқупниң хәвирини аңлиғанда, униң алдига жүгүрүп берип, уни қучағлап сөйүп, өйигә башлап кәлди. Андин Яқуп Лабанға кәчүрмишлриниң һәммисини дәп бәрди.□

14 Лабан униңға: — Сән дәрвәкә мениң сүйәк билән гөшүмдурсән! — деди. Буниң билән у униң қешида бир айчә туруп қалди.

Яқупниң алдинп қелиши

15 Андин Лабан Яқупқа: — Сән мениң туққиним болғач, маңа бекарға хизмәт қиламсән? Ейтқина, һәққиңгә немә алисән? — деди.

16 Лабанниң икки қизи бар еди; чоңиниң ети Леяһ, кичигиниң ети Раһилә еди.

17 Леяһниң көзлири йеқимлиқ еди; амма Раһиләниң болса тақи-турқи келишкән, һөсни-жамали чирайлиқ қиз еди.□ 18 Яқупниң көңли Раһиләгә чүшкән болуп Лабанға: — Мән сениң кичик қизиң Раһилә үчүн саңа йәттә жил хизмәт қилай, деди.■

19 Лабан жавап берип: — Уни башқа кишигә бәргинимдин саңа бәргиним яхши. Энди мениңкидә турғин, деди.

20 Яқуп Раһиләни елиш үчүн йәттә жил хизмәт қилди. Амма у уни интайин яхши көргәчкә, бу жиллар униңға пәқәт бир нәччә күндәкла билинди. 21 Вақит тошқанда Яқуп Лабанға: — Мана мениң күнлирим тошти. Энди аялимни маңа бәргин, мән униң қешиға кирәй, деди. 22 Лабан шу йәрдики һәммә кишиләрни жиғип, зияпәт қилип бәрди. 23 Лекин шундақ болдики, кәч киргәндә, у чоң қизи Леяһни Яқупниң йениға елип кәлди; Яқуп униң қешиға кирип биллә болди. 24 Лабан өз дедиги Зилпаһни қизи Леяһға дедәк қилип бәрди.

25 Этиси шундақ болдики, мана алдида Леяһ туратти! У Лабанға: — Бу зади маңа немә қилғиниң? Әжәба, мән Раһилә үчүн саңа хизмәт қилмидимму? Мени немишкә шундақ алдидиң?! — деди.

26 Лабан: Бизниң жутимизда кичигини чоңидин илгири ятлиқ қилидиған рәсим-қайдә йоқ. 27 Энди сән чоңиниң йәттә күнлүк той мурасимини өткүзүп

□ 29:8 «падицлар» — ибраний тилида «улар». Шу падицлар бир түркүм һоқуқлуқ падицлар болса керәк. Яки болмиса улар ейтқан ишлар шу йәрдә бир өрп-адәт болуп қалған болса керәк.

□ 29:13 «кәчүрмишлриниң һәммисини» — ибраний тилида «бу ишларниң һәммисини». Демәк, тәржимимиздәк «йүз бәргән һәмма ишларни», яки у баятин Раһиләгә ейтқан ишларни (туққанчилиқ мунасивәтлирини) көрсәтсә керәк. □ 29:17 «Леяһниң көзлири йеқимлиқ» — ибраний тилида «Леяһниң көзлири мулайим» (яки «юмшак»). Буниң башқа хил тәржимилери болса: (1) тиниқ; (2) ақиз (яхши көрмәйдиған); (3) нурсиз. ■ 29:18 Һош. 12:13.

болгин; андин йәнә иккинчисиниму саңа берәйли; у сениң маңа йәнә йәттә жил қилидиған хизмитиңниң һәққи болиду, — деди.

²⁸ Яқуп мақул болуп, Леяһниң йәттә күнлүк той мурасимини өткүзүп болғанда, Лабан қизи Раһиләниму униңға хотунлуққа бәрди. ²⁹ Лабан дедиги Билһаһни қизи Раһиләгә дедәк қилип бәрди. ³⁰ Бу тәриқидә Яқуп Раһиләниңму қешиға кирди; у Раһиләни Леяһдин зиядә яхши көрди. Андин кейин у йәнә йәттә жил Лабанға хизмәт қилди.

Яқупниң пәрзәнтлири

³¹ Амма Пәрвәрдигар Леяһниң әтиварланмиғанлиғини көргәндә, униңға туғушни несиپ қилди. Лекин Раһилә туғмас еди. ³² Леяһ һамилдар болуп бир оғул туғуп: — «Пәрвәрдигар харланғинимни көрди; әнди ерим мени яхши көриду» дәп униң исмини «Рубән» қойди. □

³³ У йәнә һамилдар болуп, бир оғул туғуп: — «Пәрвәрдигар әтиварланмиғанлиғини аңлап, буни һәм маңа бәрди» дәп, униң исмини Шимеон қойди. □

³⁴ У йәнә һамилдар болуп, бир оғул туғуп: — «Әнди бу қетим ерим маңа бағлиниду; чүнки мән униңға үч оғул туғуп бәрдим» дәп униң исмини Лавий қойди. □

³⁵ У йәнә һамилдар болуп, бир оғул туғуп: — «Әнди бу қетим мән Пәрвәрдигарға һәмдусана оқуй!» дәп униң исмини Йәһуда қойди. Андин у туғуттин тохтап қалди. □

30

¹ Амма Раһилә өзиниң Яқупқа бала туғуп берәлмигинини көргәндә, һәдисигә һәсәт қилип Яқупқа: — Маңа бала бәргин; болмиса өлимән, — деди.

² Шуниң билән Яқупниң Раһиләгә ғәзиви келип: — Мән балиятқуниң мевисини сәндин аййған Худаниң орнидиму?! — деди.

³ — Мана, дедигим Билһаһ бу йәрдә туриду; сән униң қешиға киргин, у мениң қучиғимға туғсун; мән у арқилиқ балилиқ болай, — деди Раһилә. □

⁴ Шуниң билән у дедиги Билһаһни униңға хотун қилип бәрди; Яқуп униң қешиға кирди. ⁵ Билһаһ һамилдар болуп, Яқупқа бир оғул туғуп бәрди.

⁶ Раһилә: — «Худа мән үчүн адаләт жүргүзүп пәрјадимни аңлап, маңа бир оғул бәрди», дәп униң исмини Дан қойди. □

⁷ Раһиләниң дедиги Билһаһ йәнә һамилдар болуп, Яқупқа иккинчи оғлини туғуп бәрди. ⁸ Раһилә: — «Мән һәдәм билән бәслишип қаттиқ тутушуп, йәңдим» дәп униң исмини Нафтали қойди. □

□ **29:31** «униңға туғушни несип қилди» — ибраний тилида «у униң балиятқусини ачти». □ **29:32**

«Рубән» — «қара, бир оғул бала!» дегән мәнидә. □ **29:33** «Шимеон» — «аңлаш» яки «аңлиған» дегән мәнидә. □ **29:34** «Лавий» — «бағланған» яки «уланған» дегән мәнидә. □ **29:35** «Йәһуда» —

«һәмд» яки «мәдһийә» дегән мәнидә. Леяһниң сөзи интайин әһмийәтлик болуп, бу униң ихласмәнлиги вә етиқатини испатлайду. Йәһуда туғулғичә униң барлиқ арзу-тиләклири ери Яқупниң муһәббитигә еришиштин ибарәт еди. Лекин һазир еришмигән болсиму агринмиди, бәлки Худаға мәдһийә оқуп, униңдин тәсәлли алди. □ **30:3** «у мениң қучиғимға туғсун» — ибраний тилида «у мениң тизлирим үстигә туғсун» — демәк, дедәк туққан балилар Раһиләниң һесаплиниду. Ибраний тилида «мән у арқилиқ қурулиман» яки «униң вәстиси билән мениң өйүм қурулиду». □ **30:6** «Дан» — «у һөкүм чиқарди» яки «у адиллиқ қилди!» дегән мәнидә. □ **30:8** «мән һәдәм билән бәслишип қаттиқ тутушуп, ...»

— ибраний тилида «Худаниң мәдिति билән һәдәм билән челишип,...». «Нафтали» — «елишиш» яки «челишиш» дегән мәнидә.

9 Леяһ өзиниң туғуттин тохтап қалғанини көрүп, дедиги Зилпаһни Яқупқа хотун қилип бәрди. 10 Леяһниң дедиги Зилпаһ Яқупқа бир оғул туғуп бәрди. 11 Леяһ: — «Немидегән тәләйлик-һә!» дәп униң исмини Гад қойди.□

12 Леяһниң дедиги Зилпаһ Яқупқа иккинчи оғлини туғуп бәрди. 13 Леяһ: «Мән бәхитликтурмән! Чүнки хотун-қизлар мени бәхитлик дейишиду!» дәп униң исмини Ашир қойди.□

14 Буғдай ормиси күнлиридә Рубән чиқип етизлиққа барди вә етиздин бир қанчә муһәббәтгүлини терип, буларни аниси Леяһниң қешиға әкәлди. Әнди Раһилә Леяһқа: — Өтүнүп қалай, оғлуңниң муһәббәтгүлидин бир нәччини маңа бәргин! — деди.□

15 Леяһ униңға жававән: — Еримни тартивалғиниң йәтмәмду? Әнди оғлумниң муһәббәтгүлиниму тартивалмақчимусән? — деди. Раһилә жавап берип: — Ундақ болса у оғлуңниң муһәббәтгүллири үчүн бүгүн кечә сән билән ятсун, — деди.

16 Яқуп кәчқурун етиздин қайтип кәлгинидә, Леяһ униң алдиға чиқип: — Мениң қешимға киришиң керәк; чүнки мән оғлумниң муһәббәтгүллири билән сени ижаригә алдим, — деди. Шундақ девиди, у бу кечә униң билән ятти. 17 Худа Леяһниң дуасини аңлиди; у һамилдар болуп, Яқупқа бәшинчи оғлини туғуп бәрди. 18 Шуниң билән Леяһ: «Дедигимни еримгә бәргинимгә Худа әнди маңа «ижарә һәққим»ни ата қилди» дәп униң исмини Иссакар қойди.□

19 Леяһ йәнә һамилдар болуп, Яқупқа алтинчи оғлини туғуп бәрди. 20 Леяһ: — «Худа маңа яхши тойлуқ ата қилди; әнди ерим мениң билән биллә туридиган болди; чүнки мән униңға алтә оғул туғуп бәрдим» дәп униң исмини Зәбулун қойди.□

21 Шуниңдин кейин, у бир қиз туғуп, униң исмини Динаһ қойди.□

22 Амма Худа Раһиләни яд қилип, дуасини аңлап уни туғидиган қилди,□ 23 у һамилдар болуп, бир оғул туғди. У: — «Худа мени номустин халас қилди», деди.

24 У: — «Пәрвәрдигар маңа йәнә бир бала бәрсә» дәп, униң исмини Йүсүп қойди.□

Яқупниң бейиши

25 Раһилә Йүсүпни туққандин кейин Яқуп Лабанға: — Мени өз жутумға, өз вәтинимгә кәткили қойгин. 26 Мениң саңа ишләп еришкән иш һәққим болған аяллим билән балилиримни маңа бәргин; мән кетәй; чүнки мениң саңа ишлигән жапалиқ хизмитим өзүңгә аян, — деди.

27 Лабан униңға жававән: Нәзириңдә илтипат тапқан болсам, өтүнүп қалай, йенимдин кәтмә. Чүнки мән Пәрвәрдигарниң сениң сәвәвиндин маңа бәрикәт бәргинини тонуп йәттим, девиди, Яқуп йәнә: — 28 Маңа алидиган һәққини тохтатқин; мән саңа шуни берәй, деди.

29 Яқуп униңға жавап берип: — Мән саңа қандақ хизмәт қилип кәлгиним, мениң қолумда маллириңниң қандақ болғини өзүңгә аян. 30 Чүнки мән кәлмәстә мелиң аз еди; әнди наһайити зор бир топ болди. Мениң қедимим қайәргә йәтсә, Пәрвәрдигар саңа бәрикәт ата қилди. Әнди мән қачан өз аиләм үчүн егилик тикләймән? — деди.

□ 30:11 «Гад» — «тәләйлик» яки «оңушлуқ» дегән мәнидә. □ 30:13 «Ашир» — «бәхитлик» дегән мәнидә. □ 30:14 «муһәббәтгүл» — (яки «мандрәк») — бу өсүмлүк муһәббәтни қозғап, һамилдар болуш имканийитини ашуриду, дәп қарилатти. □ 30:18 «Иссакар» — «ижарә» яки «инғам» дегән мәнидә.

□ 30:20 «ерим мениң билән биллә туридиган болди» — яки «ерим мени һәрмәтләйдиган болди». «Зәбулун» — «макан қилиш» яки «һәрмәтләш» дегән мәнидә. □ 30:21 «Динаһ» — «(адил) һөкүм» дегән мәнидә. □ 30:22 «уни туғидиган қилди» — ибраний тилидә «балиятқусини ечивиди».

□ 30:24 «Йүсүп» — «у йәнә бериду» яки «у қошуп бериду» дегән мәнидә.

31 Шуниң билән Лабан: — Мән саңа немә берәй, девиди, Якуп: — Сән маңа һеч немә бәрмигин; пәкәт мениң шу ишимға қошулсаңла, мән йәнә падаңни бекип, улардин хәвәр алимән. ³² Мән бүгүн пүткүл падаңни арилап, ала-чипар қойларни, қара-қоңур пахланларни, шундақла өшкиләрниң ичидинму ала-чипарлирини айрип чиқимән. Булар мениң иш һәққим болсун. □

33 Кейин, мениң һәққимни тәкшүрүп кәлгән вақтинда, һәққаний болгиним көз алдинда испатлиниду; өшкиләр арасида ала-чипар болмиғанлириниң һәммиси, пахланлар арасида қара-қоңур болмиғанлириниң һәммиси оғрилап келингән һесаплансун, — деди.

34 у вақитта Лабан: — Мақул, дегиниңдәк болсун, — деди.

35 Шу күни Лабан тағил вә ала-чипар текиләрни, ала-чипар чиши өшкиләрни, шундақла аз-паз ақ чикими болған барлиқ өшкиләрни, барлиқ қара-қоңур қозиларни айрип, өз оғуллириниң қолиға тапшуруп, ³⁶ өзи билән Якупниң оттурисида үч күнлүк арилиқни қойди. Якуп болса Лабанниң падилириниң қалгинини бақти. □

37 Лекин Якуп терәк, бадам вә чинар дәрәқлиридин юмран чивиқларни елип, қовзиқини йоллуқ қилип шилип, ақ сизикларни чиқарди. ³⁸⁻³⁹ Андин мал күйлигән вақитлирида су ичкили кәлгәндә, у мошу шилған чивиқларни падилар су ичидиған йәрләрдики улақларға малниң алдига тикләп қоятти. Мал бу тағил чивиқларниң алдига жүпләшкәндин кейин улар тағил вә ала-чипар қозиларни туғди.

40 Андин Якуп бу қозиларни Лабанниң падисидин айрип чиқарди; андин у Лабанниң падисиниң йүзлирини тағил вә қоңур қойлириға қаритип жүпләштүрди; шундақ қилип, у өз мелини Лабанниң мелиға қошмай бөләк қоюп, өзи үчүн айрим бадиларни қилди. □ ⁴¹ Сағлам күчлүк мал жүпләшкенидә, Якуп чивиқларни падиниң көз алдига улақларда қоятти; маллар шу чивиқларниң йенида жүплишәтти. ⁴² Лекин жүплишиватқан мал ажиз болса, у чивиқларни қоймайтти. Бу тәриқидә ажизлири Лабанға, күчлүклири Якупқа тәвә болди.

43 Шундақ қилип, бу киши наһайити бай болуп, маллири, дедәклири, қуллири, төгилири вә ешәклири хелә көп болди.

31

Якупниң Лабанниң йенидин қечиши

1 Амма Якуп Лабанниң оғуллириниң: — Якуп атимизниң пүтүн мал-мүлкени елип кәтти; униң еришкән бу дөлити атимизниң тәәллуқатидин кәлгән, дегинини аңлап қалди. □ ² Якуп Лабанниң чирайиға қаривиди, мана, у өзигә

□ **30:32** «қара-қоңур пахланлар» — Пәләстиндә қоңур яки қара рәнлиқ қойлар аз учрайду. «өшкиләрниң ичидинму ала-чипарлири» — Пәләстиндә өшкиләрниң көпинчиси пүтүнләй қара яки пүтүнләй қоңурдур. «булар» — яки «булардин туғулғанлар». □ **30:36** «өзи» — яки «улар». «үч күнлүк арилиқни қойди» — демәк, Лабан дәрһал падисидин Якупниң һәққи болған мални, шундақла кәлгүсидә шундақ нәслини чиқаралайдиғанларни айрип, Якуптин жирақ қилди. □ **30:40** «Лабанниң падисиниң йүзлирини тағил вә қоңур қойлири» — Лабан бундақ тағил вә қоңур қойларни аллиқачан айриған болсиму, бу сөзләргә қариганда у йәнила бундақлардин бәзилерини Якупқа тапшурған охшайду. Әгәр Лабанниң оғулири падиларни беқиқа ишәшлик болмиса, Лабан шу «тағил вә қоңур қойлар»дин чоң қойларни Якупқа қайтидин тапшуруши мүмкин. Башқа бир имканийәт барки, Якупниң бәзи тағил яки қоңур қозилири чоң болганда у уларни Лабанниң ақ рәнлиқ қойлири арасиға қошқан. Якупниң Лабан билән болған вақтидики тарих тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. □ **31:1** «бу дөлити» — ибраний тилида «бу шан-шәрәпни».

бурунқидәк хуш пейл болмиди. ³ Бу чағда, Пәрвәрдигар Яқупқа: — Сән ата-бовилириңниң зиминиға, өз уруқ-туққанлириңниң қешигә қайтип кәткин. Мән сениң билән биллә болимән, — деди.

⁴ Шуниң үчүн Яқуп адәм әвәтип, Раһилә вә Леяһни өз падиси турған көкләмгә чақирип келип ⁵ уларға мундақ деди: — Мән атаңларниң чирайиға қарисам маңа бурунқидәк хуш пейл болмиди; амма атамниң Худаси мән билән биллә болуп кәлди. ⁶ Күчүмниң йетишичә атаңларға ишләп бәргиним силәргә аян; ⁷ һалбуки, атаңлар мени ахмақ қилип, һәққимни он қетим өзгәртти; лекин Худа униң маңа зиян йәткүзүшигә йол қоймиди. ⁸ Әгәр у: «Ала-чипар қозилар һәққиң болиду», десә, барлиқ падилар ала-чипар қозилигили турди. У: «Тағил қозилар һәққиң болсун», десә, барлиқ падилар тағил қозилигили турди. ⁹ Бу तरीқидә Худа атаңларниң маллирини тартивелип, маңа бәрди. ¹⁰ Падилар күйлигән вақитта мән бир қетим чүшүмдә бешимни көтирип шуни көрдүмки, мана, малларниң үстигә жүплишишкә етилған қочқар-текиләрниң һәммиси тағил яки ала-чипар еди. ¹¹ Андин Худаниң Пәриштиси чүшүмдә маңа: «Әй Яқуп», девиди, мән жавап берип: «Мана мән», дедим.

¹² У маңа: — «Әнди бешини көтирип қаригин; мана малларниң үстигә жүплишишкә етилған қочқар-текиләрниң һәммиси тағил вә ала-чипардур; чүнки Мән Лабанниң саңа қилғининиң һәммисини көрдүм. ¹³ Мән Бәйт-Әлдә саңа көрүнгән Тәңридурмән. Сән шу йәрдә түврүкни мәсилләп, Маңа қәсәм ичтиң. Әнди сән орниңдин туруп, бу зиминдин чиқип, уруқ-туққанлириңниң зиминиға янғин» деди. □ ■

¹⁴ Раһилә вә Леяһ униңға жавап берип: — Атимизниң өйдә бизгә тегишлик несивә яки мирас қалмиғанму? ¹⁵ Биз дарвәкә униңға ят адәм һесаплинип қалғанму?! У бизни сетивәтти, тойлуғимизниму пүтүнләй йәп кәтти! □

¹⁶ Шундақ болғандин кейин, Худа Атимиздин саңа елип бәргән барлиқ дөләт биз билән балилиримизниңқидур. Әнди Худа саңа немә дегән болса, шуни қилгин, — деди.

¹⁷⁻¹⁸ Шуниң билән Яқуп орнидин туруп, балилири вә аяллирини төгиләргә миндуруп, еришкән барлиқ маллири вә барлиқ тәәллуқатини, йәни Падан-Арамда тапқан тәәллуқатлирини елип, атиси Ишақниң йениға беришқә Қанаан зиминиға қарап йол алди.

¹⁹ Лабан болса қойлирини қирқиғили кәткән еди; Раһилә өз атисиға тәвә «өй бутлири»ни оғрилап еливалди. □ ²⁰ Яқуп арабий Лабанға өз қешидин оғрилиқчә қечип кетидиганлиғини уқтурмай уни алдап қойған еди. □ ²¹ У бар-йоқини елип қечип кәтти; у дәриядин өтүп Гилеад теги тәрәпкә қарап йол алди. □

Лабанниң Яқупни қоғлиши

²² Үчинчи күни, Лабанға Яқупниң қачқини тоғрисида хәвәр йәтти. ²³ У өз туққанлирини елип, йәттә күнлүк йолғичә кәйнидин қоғлап берип, Гилеад

□ **31:13** «Мәсиһләш» вә «Мәсиһ» — бу ишлар тоғрисида «Тәбирләр»ни көрүң. Бу йәрдә Муқәддәс Китапта «мәсиһләш» яки «мәсиһ қилиш» дегән пейлниң тунжа қетим ишлитилишидур. ■ **31:13** Яр. 28:13,14,15. □ **31:15** «тойлуқлиримиз» — мошу йәрдә Яқупниң Леяһ вә Раһиләни елиш үчүн ишлигининиң қиммитини көрсәтсә керәк. □ **31:19** «өй бутлири» — ибраний тилида «тарафим». Бу бутлар қолда кетәргидәк кичик болуп, адәттә күмүчтин ясилатти. Қедимки вақитлардики бәзи бутпәрәс жәмийәтләрдә «тарафим»ға егә болған адәм өйниң барлиқ тәәллуқатиниң егиси, гоҗайини дәп һесаплинатти. Шуңа бу кичик «тарафим» күмүч болғини үчүн әмәс, балки қануний әһмийити үчүн Лабанға интайин муһим еди. □ **31:20** «уни алдап қойған еди» — ибраний тилида «униң көңлини оғрилиди» билән ипадилиниду. □ **31:21** «дәрия» — мошу йәрдә «Әфрат дәрияси»ни көрситиду.

тегида униңға йетишти. ²⁴ Лекин кечиси Худа арамай Лабанниң чүшигә кирип униңға: «Сән һези бол, Якупка я ақ я көк демә!» деди.□

²⁵ Лабан Якупка йетишип барғанда, Якуп чедирини тағниң үстигә тикгән еди. Лабанму туққанлири билән Гилеад тегиниң үстидә чедир тикти. ²⁶ Лабан Якупка: — Бу немә қилғиниң? Сән мени алдап, қизлиримни урушта алған олжідәк елип кәттиң? ²⁷ Немишкә йошурун қачисән, маңа хәвәр бәрмәй мәндин оғрилиқкә кәттиң? Маңа дегән болсаң мән хошал-хурамлиқ билән ғәзәл оқуп, дап вә чаң челип, сени узитип қоймамтим? ²⁸ Шундақ қилип сән маңа өз оғуллим вә қизлиримни сөйүп узитип қоюш пурситиниму бәрмидиң. Бу ишта ахмақлиқ қилдиң.□ ²⁹ Силәргә зиян-зәхмәт йәткүзүш қолумдин келәтти; лекин түнүгүн кечә атаңниң Худаси маңа сөз қилип: «Һези бол, Якупка я ақ я көк демә» деди. ³⁰ Хош, сән атаңниң өйини толуму сәгинғиниң үчүн кәтмәй қоймайсән; лекин немишкә йәнә мениң бутлиримни оғрилидиң? — деди.

³¹ Якуп Лабанға жавап берип: — Мән қорқуп қатчим; чүнки сени қизлирини мәндин мәжбурий тартиваламдикин, дедим. ³² Әнди бутлириңға кәлсәк, улар кимдин чиқса шу тирик қалмайду! Қериндашлиримиз алдида мәндин қандақла немәниң тонувалсаң, уни елип кәт, — деди. һалбуки, Якупниң Раһиләниң бутларни оғрилап кәлгинидин хәвири йоқ еди.

³³ Лабан алди билән Якупниң чедиригә кирип, андин Леяһниң чедире һәм икки дедәкниң чедирлиригә кирип ахтуруп һеч немә тапалмиди. Леяһниң чедирини чиқип, Раһиләниң чедиригә кирди. ³⁴ Раһилә болса өй бутлирини елип, буларни төгиниң чоминиң ичигә тиқип қоюп, үстидә олтиривалған еди. Лабан пүткүл чедирини ахтуруп, һеч немә тапалмиди.

³⁵ Раһилә атисигә: — Әй ғоҗам, алдинда туралмиғиним үчүн хапа болмиғин; чүнки мән һазир аялларниң адәт мәзгилидә туруватимән, — деди. Шундақ қилип, Лабан һәммә йәрни қоймай ахтурупму, өй бутлирини тапалмиди.□

³⁶ Шуниң билән Якуп аччиқлап Лабан билән жедәллишип кәтти. Якуп Лабанға: — Сән мени кәйнимдин мунчә алдирап-тенәп қоғлап кәлгидәк мәндә немә сәһвәнлик, немә гуна бар? ³⁷ Сән һәммә жүк-тақлиримни ахтуруп чиқтиң, өйүңниң нәрсилиридин бирәр немә тапалидиңму? Бир немә тапқан болсаң, мениң қериндашлирим билән сениң қериндашлириңниң алдида уни қойғин, улар биз иккимизниң арисидә һөкүм қилсун. ³⁸ Мән мошу жигирмә жил қешиңда турдум; һеч қачан сағлиғиң вә чиши өшкилириң бала ташливәтмиди; падириңдин қочқарлириңни йегиним йоқ. ³⁹ Боғуветилгәнлирини қешиңға елип кәлмәй, бу зиянни өзүм толдурдум; кечиси оғриланған яки күндүзи оғриланған болсун сән уни мәндин төлитип алдиң. ⁴⁰ Мениң күнлирим шундақ өттики, күндүзи иссиқтин, кечиси соғтин қийнилип, уйқа көзүмдин қачатти. ⁴¹ Мениң күнлирим мошу жигирмә жилда өйүңдә туруп шундақ болди; он төрт жил икки қизиң үчүн саңа хизмәт қилдим, алтә жил падаң үчүн хизмәт қилдим; униң үстигә сән иш һәққимни он қетим өзгәрттиң. ⁴² Әгәр атамниң Худаси, йәни Ибраһимниң Худаси, йәни Исақниң Қорқунучиси Болғанниң Өзи мән билән

□ **31:24** «Якупка я ақ я көк демә!» — ибраний тилида «Якупка я яхши я яман гәпни қилма!». Бу сөзләр бәлким: «униңға бәрикәт тилимә яки уни қарғима» дегәнлик болса керәк. Худа немишкә «Якупка яхши гәп қилма» дегән? Бизниңчә Худа Лабанниң алдамчи маһийитини убадан биләтти; у Якупка бәрикәт тилисә алдамчи нийити билән тиләйдигинини биләтти. Униң «яман гәп қилиш»иға, йәни уни қарғашқа йол қоймайтти, әлвәттә. Шунча «Якупка я яхши я яман гәпни қилма!» дегини бәлким «пақәт һәқиқәттин сөзлә!» дегәнлик болуши мүмкин. Бирақ Лабаниң Якуп билән болған сөһбитигә қарисақ у йәнила ялғанчилиқтин жирақ кәтмәйду! □ **31:28** «өз оғуллим» — Лабаниң «оғуллим» дегини униң һейлигерлигини аян қилиду. Униң Якуптин тугулан нәврә оғулири бар еди, лекин у уларни «мениң оғуллим» дәп һесаплайтти. □ **31:35** «мән һазир аялларниң адәт мәзгилидә туруватимән» — ибраний тилида: «аялларниң адити һазир маңа чүшти».

биллэ болмиса еди, сән жәзмән мени куруқ қол қилип қайтуруветәттиң. Лекин Худа мениң тартқан жәбир-жапалиримни, қоллиримниң мушәққитини көрүп түнүгүн кечә саңа тәнбиһ бәрди, — деди.

Яқупниң Лабан билән келишим түзүши

43 Лабан Яқупқа жавап берип: — Бу қызлар мениң қизлирим, бу оғулар мениң оғуллирим, бу пада болса мениң падам болиду; шундақла көз алдиндики һәммә нәрсә миниңқидур; амма мән бүгүн бу қизлиримни вә уларниң туққан оғуллирини немә қилай?[□] 44 Қени кәл, сән билән иккимиз бир әһдә түзүшәйли, бу мән билән сениң оттуримизда гува болсун, — деди.

45 Шуниң билән Яқуп бир ташни елип өрә тикләп түврүк қилип қойди. 46 Андин Яқуп қериндашлириға: — Таш жиғиңлар, — деди, ташларни елип келип догилиди, шу йәрдә таш догисиниң йенида ғизалиништи. 47 Лабан бу догини «Йәгар-Саһадута» дәп атиди, Яқуп униңға «Галеэд» дәп ат қойди.[□] 48 Лабан: — Бу дога бүгүн сән билән мениң оттурамда гува болсун, — деди. Шуңа бу сәвәптин догиниң нами «Галеэд» аталди. 49 У жай йәнә «Мизпаһ», дәпму аталди; чүнки Лабан йәнә: — Иккимиз бир-биримиз билән көрүшмигән вақитларда, Пәрвәрдиғар сән билән мениң оттурамда қаравул болуп күзитип турсун.[□] 50 Әгәр сән қизлиримни бозәк қилсаң, яки қизлиримниң үстигә башқа хотунларни алсаң, башқа һеч киши қешимизда һазир болмиған тәғдирдиму, мана, Худа мән билән сениң араңда гувачидур!

51 Лабан Яқупқа йәнә: — Мана, бу доғиға қара, мән билән сән иккимизниң оттурисида мән тикләп қойған бу түврүккиму қара; 52 кәлгүсидә бу дога вә бу түврүкму мән яман нийәт билән бу догидин сениң тәрипиңгә өтмәслигим үчүн, сениңму нийитиңни яман қилип бу дога вә бу түврүктин өтүп мениң тәрипимгә кәлмәслиғиң үчүн гувачи болсун.[□] 53 Ибраһимниң илаһи, Наһорниң илаһи вә бу иккисиниң атисиниң илаһлири аримизда һөкүм чиқарсун, — деди. Яқуп болса атиси Исақниң Қорқунучиси Болғучи билән қәсәм қилди.[□]

54 Андин Яқуп тағ үстидә бир қурбанлиқ сунуп, қериндашлирини өзи билән тамақлинишқа тәклип қилди. Улар һәмдәстихан олтарди вә кечиси тағда қонди.[□] 55 Әтиси таң сәһәрдә Лабан орнидин туруп, нәврилири билән қизлирини сөйүп, уларға бәхит-бәрикәт тиләп, өз өйигә раван болди.

32

Яқупниң Әсав билән көрүшүшкә тәйярлиниши

1 Яқуп өз йолиға кетип баратти; йолда Худаниң пәриштилири униңға учриди. ■

□ 31:43 «мениң оғуллирим» — 28-аяттики изаһатни көрүң. «көз алдиндики һәммә нәрсә миниңқидур» — мошу сөзләс пүтүнләй хата, әлвәттә. Яқуп буларниң һәммисигә өз қолиниң әжри билән еришкән еди. □ 31:47 «Йәгар-Саһадута» — арабий тилида, «Галеэд» ибраний тилида «гувалиқ догиси» дегән мәнидә. □ 31:49 «Мизпаһ» — «күзитиш мунари» дегән мәнидә болуп, йәнә «у күзитип турсун» дегән сөзниң аһаңиға йеқин. □ 31:52 «сениңму нийитиңни яман қилип бу дога вә бу түврүктин өтүп мениң тәрипимгә кәлмәслиғиң үчүн гувачи болсун» — әгәр жуқурида ейтқинимиздәк «өй бутлири»ға егә болуш «өйниң өзигә егә болғанлиқ» һесапланса, ундақта Лабаниң бу сөзлириниң мәхсити: — «Яқуп яки униң әвлатлири өй бутлиримни елип, мениң өй-тәәллуқатлиримни тартивелиш нийитидә мән тәрәпкә һәргиз кәлмисун» дегәнликтин ибарәт еди. □ 31:53 «Ибраһимниң илаһи, Наһорниң илаһи вә бу иккисиниң атисиниң илаһлири» — Лабан, Ибраһимниң атиси Тәраһ вә Наһорлар асаһән бутпәрәсләр еди («Йәш.» 24:2ни көрүң). □ 31:54 «тамақлинишқа тәклип қилди» — бу таам бәлким қурбанлиқниң гәши болуши мүмкин. Ундақта у «енақлиқ қурбанлиғи» сүпитидә сунулан болса керәк («Лав.» 3-бапни көрүң). ■ 32:1 Яр. 48:16.

² Якуп уларни көрүп: — Бу жай Худаниң баргаһи экән! — дөп, бу жайниң намини «Маһанаим» дөп қойди. □

³ Андин Якуп Сеир зиминидики «Едом яйлиғи»ға, акиси Әсавниң қешиға алдин хәвәрчиләрни әвәтип, ⁴ уларға жекиләп: — Силәр ғоҗамға, йәни Әсавға: «Кәминилири Якуп мундақ деди: — Мән Лабанниң қешида мусапир болуп, та мошу вақитқичә турдум. ⁵ Әнди мәндә қала, ешәк вә қойлар, кул-дедәкләрму бар; мән өзлириниң нәзиридә илтипат тапармәнмекин дөп ғоҗамға хәвәр йәткүзүшни лайиқ көрдүм», дәңлар, — деди.

⁶ Хәвәрчиләр Якупниң йениға йенип келип: — Биз акилири Әсавниң қешиға бардук; у төрт йүз кишини елип, силиниң алдилириға келиватиду, — деди.

⁷ Якуп һаһайити қорқуп, ғәм-ғуссигә чүшүп адәмлирини қой, қала вә төгилиригә қошуп, икки топқа айриди. ⁸ У: — «Әгәр Әсав келип бир топимизға һужум қилса, йәнә бир топ қечип қутулуп қалар» — дөп ойлиди.

⁹ Андин Якуп мундақ дуа қилди: — И атам Ибраһимниң Худаси вә атам Исақниң Худаси! Маңа: «Өз зиминиң вә урук-туққанлириңниң қешиға йенип кәткин, саңа яхшилиқ қилимән» дөп вәдә қилған Пәрвәрдиғар! ■ ¹⁰ — Мән Сениң Өз кулуңға көрсәткән өзгәрмәс барлиқ мәриванлиғиң вә барлиқ вападарлиғиң алдида һеч немә әмәсмән; чүнки мән бу Йордан дәриясидин өткинимдә ялғуз бир һасам бар еди. Әнди мән икки топ адәм болуп қайтиватимән. □ ¹¹ Өтүнүп қалай, мени акам Әсавниң қолидин қутқузғайсән; чүнки у келип мән билән хотун-балилиримни өлтүрүвәтмәдидин, дөп қорқимән. ¹² Сән: «Мән жәзмән саңа зор яхшилиқ қилип, сениң нәслини деңиздики қумдәк һәдди-һесапсиз көп қилимән», дегән едиң, — деди. ■

¹³⁻¹⁵ У шу кечиси шу йәрдә қонуп қалди; андин у қол илигидики маллардин елип, акиси Әсавға икки йүз өчкә, жигирмә текә, икки йүз сағлиқ, жигирмә қочқар, оттуз чиши төгини тайлақлири билән, қириқ инәк, он буқа, жигирмә мада ешәк, он һаңға ешәкни соғат қилип тәйярлап, □ ¹⁶ Буларни айрим-айрим топ қилип хизмәткарлириниң қолиға тапшуруп, уларға жекиләп: — Силәр мәндин бурун меңип, һәр топниң арасида арилиқ қоюп һайдап меңиңлар, — деди.

¹⁷ У әң алдидики топ билән маңған кишикә әмир қилип: — Акам Әсав саңа учриғанда, әгәр у сәндин: «Кимниң адимисән? Қәйәргә барисән? Алдиңдики жаниварлар кимниң?» — дөп сориса, ¹⁸ Ундақта сән жавап берип: «Булар кәминилири Якупниң болуп, ғоҗам Әсавға әвәткән соғаттур. Мана, у өзиму кәйнимиздин келиватиду» — дегин, деди.

¹⁹⁻²⁰ Шу тәриқидә у иккинчи, үчинчи вә улардин кейинки падиларни һайдап маңғучи кишиләрғиму охшаш әмир қилип: — Әсав сизләргә учриғанда, силәрму униңға шундақ дәңлар, андин: — Мана, кәминилири Якуп өзиму арқимиздин келиватиду, — дәңлар, деди; чүнки у: — Мән алдимда барған соғат билән уни мени кәчүрүм қилдуруп, андин йүзини көрсәм, мени қобул қилармекин, — дөп ойлиған еди. □

²¹ Шундақ қилип соғат алдин әвәтилди; у шу кечиси барғаһда қонуп қалди.

Якупниң Худа билән челишиши

²² У шу кечидә қопуп, икки аяли вә икки дедиги вә он бир оғлини елип, Яббок кечигидин өтүп кәтти. ²³ У уларни еқиндин өткүзди, шундақла һәммә

□ **32:2** «Маһанаим» — буниң мәнәси «икки барғаһ». Бу «икки барғаһ» Якупниң барғаһи вә Худаниң барғаһини көрситиду. Якупниң «барғаһ» дегинидин қариганда, шу жайда көргән паршиптиләр дәрвәкә интайин көп болса керәк. ■ **32:9** Яр. 31:13. □ **32:10** «Һеч немә әмәсмән» — ибраний тилида «интайин кичикмән». □ **32:12** Яр. 28:13. □ **32:13-15** «Һаңға ешәк» — яки «тахәй». □ **32:19-20**

«уни мени кәчүрүм қилдуруп, андин...» — ибраний тилида «униң йүзи алдида кафарәт қилалаймән, андин...». «Кафарәт» дегән иш тоғрилиқ «Мис.» 29:33 вә изаһати, шундақла «Тәбирләр»ниму көрүң.

тәәллүгиниму у қарши тәрәпкә өткүзди. ²⁴ Якуп болса бу қатта ялғуз қалди; бир зат келип шу йәрдә униң билән таң атқичә челишти. ²⁵ Лекин бу зат уни йеңәлмәйдиганлигини көрүп, униң янпишиниң йириқиға қолини тәккүзүп қойди; шуниң билән улар челишиватқанда Якупниң янпиши қазандин чиқип кәтти. □

²⁶ У зат: — Мени қоюп бәргин, чүнки таң атай дәп қалди, деди.

— Сән мени бәрикәтлимигичә, сени қоюп бәрмәймән, деди Якуп. ■

²⁷ У униңдин: — Етиң немә? дәп сориди.

У: етим Якуп, — деди.

²⁸ У униңға: — Сениң етиң буниңдин кейин Якуп болмай, бәлки Исраил болиду; чүнки сән Худа биләнму, инсан биләнму елишип ғалип кәлдин, — деди. □ ■

²⁹ Андин Якуп униңдин: — Намиңни маңа дәп бәргин, девиди, у: — Немишкә мениң намимни сорайсән? — деди вә шу йәрдә униңға бәхит-бәрикәт ата қилди. □

³⁰ Шуниң билән Якуп: — Худани йүзүм-йүз көрүп, женим кутулуп қалди, дәп у жайниң намини «Пәниәл» дәп атиди. □

³¹ У Пәниәлдин өтүп маңғанда, күн униң үстибешини йорутти; амма у янпиши түпәйлидин ақсап маңатти .

³² Бу сәвәптин Исраиллар бүгүнгичә йотиниң үгисидики пәйни йемәйду; чүнки шу Зат Якупниң янпишиниң йириқиға, йәни униң пейигә қолини тәккүзүп қойған еди.

33

Якупниң Әсав билән учришиши

¹ Якуп бешини көтирип қаривиди, мана Әсав төрт йүз киши билән келивататти. Шуниң билән у балилирини айрип, Леяһ, Раһилә вә икки дедәккә тапшурди; ² у икки дедәк вә уларниң балилирини һәмминиң алдида маңдурди, андин Леяһ билән униң балилирини, әң ахирида Раһилә билән Йүсүпни маңдурди. ³ Өзи болса уларниң алдиға өтүп маңди, у акисиниң алдиға йегип барғичә йәттә қетим йәргә баш уруп тазим қилди. ⁴ Әсав униң алдиға жүгүрүп келип, уни кучағлап, бойниға бешини қоюп, уни сөйди; һәр иккиси жиғлишип кәтти. ⁵ Андин Әсав бешини көтирип қарап, аяллар вә балиларни көрүп: — Бу сән билән биллә кәлгәнләр кимләр? — дәп сориди.

Якуп: — Булар Худа шапаәт қилип кәминилиригә бәргән балилардур, — деди.

⁶ Андин икки дедәк вә уларниң балилири алдиға берип, униңға тазим қилди;

⁷ Андин Леяһму униң балилири билән алдиға берип, тазим қилди, ахирида Йүсүп билән Раһилә алдиға берип, тазим қилди.

⁸ Әсав: — Маңа йолда учриған әшу топлириңда немә мәхситиң бар? — девиди, Якуп жавап берип: — Бу ғоҗамниң алдида илтипат тепишим үчүндур, деди.

⁹ Лекин Әсав: — Әй қериндишим, мәнәдә йетип ашқидәк бар. Сениң өз нәрсилириң өзүңгә қалсун, деди.

¹⁰ Амма Якуп: — Ундақ қилмиғин; әгәр мән нәзәрлиридә илтипат тапқан болсам, соғитимни қолумдин қобул қилғайла; чүнки силиниң мени хошаллиқ билән қобул қилғанлирини көрүп, дидарлирини көргинимдә Худаниң дидарини көргәндәк болдум! ¹¹ Әнди саңа кәлтүрүлгән, Худадин көргән бу бәрикәтлиримни

□ 32:25 «янпишиниң йириқиға...» — яки «янпишиниң үгисигә». ■ 32:26 һош. 12:4. □ 32:28

«Исраил» — мәнәси «Худа билән биллә болған әмир» вә униң билән тәң «Худа билән елишкучи».

■ 32:28 Яр. 35:10. □ 32:29 «Пәниәл» — (яки «Пәнәул») — мәнәси «Худаниң җамали». □ 32:30

«Худани йүзүм-йүз көрүп, женим кутулуп қалди» — бу интайин сирлик вақиә үстидә «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз.

қобул қилгайла; чүнки Худа маңа шапаәт көрсәтти, һәммә нәрсилирим бар болди, — дәп униндин қайта-қайта өтүнүвиди, у қобул қилди.

¹² Андин Әсав: — Әнди биз қозғилип сәпиримизни давамлаштурайли, мән сениң алдинда маңай, деди.

¹³ У униңға жававән: — Ғоҗам көрдилә, балилар кичик, қешимда емидиған қоза вә мозайлар бар; әгәр мән буларни бир күнла алдиртип қоғлап маңдурсам, пүткүл пада өлүп кетиду. ¹⁴ Шуңа өтүнмәнки, ғоҗам кәминилиридин алдида маңғач турсун; мән алдимдики мал-чарвиларниң меңишиға, шундақла балиларниң меңишиға қарап аста меңип, ғоҗамниң қешиға Сеирға удул барай, деди.

¹⁵ У вақитта Әсав: — Ундақ болса, мән өзүм билән кәлгән кишиләрдин бир нәччини қешинда қоюп кетәй, деди. Лекин у жавап берип: — Буниң немә һажити? Пәқәт ғоҗамниң нәзиридә илтипат тапсамла шу купайә, деди.

¹⁶ Әсав у күни йолға чиқип Сеирға йенип кәтти. ¹⁷ Яқуп сәпәр қилип, Суккот дегән жайға кәлгәндә, у йәргә бир өй селип, маллириға лапасларни ясиди. Шуңа бу йәр «Суккот» дәп аталди. □

¹⁸ Шу тәриқидә Яқуп Падан-Арамдин қайтип, Қанаан зиминидики Шәкәм шәһиригә аман-есән кәлди. У шәһәрниң алдида чедир тикти. ■ ¹⁹ Андин у чедир тиккән йәрниң бир қисмини Шәкәмниң атиси болған һаморниң оғуллиридин бир йүз қәситигә сетивелип, □ ²⁰ Шу йәрдә бир қурбанғаһ селип, намини «Әл-Әлоһә-Исраил» дәп атиди. □

34

Шәкәмниң Динаһниң номусиға тегеши

¹ Бир күни, Леяһниң Яқупқа туғуп бәргән қизи Динаһ жутниң қизлири билән көрүшкили чиқти. ■ ² Шу жутниң әмри һивий һаморниң оғли Шәкәм уни көрүп қелип, уни тутувелип, зорлап номусиға тәғди. ³ Амма униң көңли Яқупниң қизи Динаһқа чүшүп, уни яхши көрүп қалди вә униңға муһәббети билән көңүл сориди.

⁴ Шуниң билән Шәкәм атиси һамордин: — Бу қизни маңа хотунлуққа елип бәргин, дәп тәләп қилди.

⁵ Яқуп Шәкәмниң қизи Динаһниң иппитигә тәккәнлигини аңлап қалди. Униң оғуллири маллири билән далаларда еди; шуңа Яқуп улар кәлгичә жим туруп турди. ⁶ Шәкәмниң атиси һамор Яқупниң алдиға униң билән сөзләшкили чиқти; ⁷ Яқупниң оғуллири хәвәрни аңлапла далалардин қайтип кәлгән еди.

Булар Шәкәмниң қилмайдигән ишни қилип, Яқупниң қизиниң номусиға тегип Исраил қәбилисидә шәрмәндилик қилғини үчүн азаплинип, интайин қаттиқ ғәзәпләнди. □ ⁸ һамор уларға сөз қилип: — Оғлум Шәкәмниң көңли қизиңларға чүшүп қапту. Илтипат қилип уни оғлумға хотунлуққа бәрсәңлар! ⁹ Биз билән қуда-бажа болуп, қизлириңларни бизгә бериңлар, бизниң қизлиримизниму силәр елиңлар; ¹⁰ Биз билән биллә туруңлар. Мана, йәр алдиңларда турупту; бу йәрни макан қилип, сода қилип, өзүңлар үчүн өй-мүлүк елиңлар, — деди.

¹¹ Шәкәм қизниң атиси билән ака-укилириға: — Нәзириңларда илтипат тапсам дәймән; силәр немә десәңлар, шуни берәй. ¹² Мәндин қанчилик тойлуқ яки соғат

□ **33:17** «Суккот» — мәнәси «кәпиләр» яки «лапаслар». ■ **33:18** Йә. 24:32; Рос. 7:16. □ **33:19** «қәситә» — пул бирлиги болуп, қиммити бизгә намәлум. □ **33:20** «Әл-Әлоһә-Исраил» — мәнәси «Әл» Исраилниң Тәңрисидур» (ибраний тилида «Әл» болса «илаһ», «Худа» дегәнни билдүриду). ■ **34:1**

Яр. 30:21. □ **34:7** «Исраил қәбилисидә» — ибраний тилида «Исраилда». «Исраил» дегән бу сөз мошу йәрдә «Исраил қәбилиси» яки «Исраил хәлқи»ни көрсәткән. Буниң Муқәддәс Китапта биринчи қетим шу мәнидә ишлитилиши болиду.

тәләп қилсаңлар, маңа ейтқиниңларчә берәй; пәқәт бу қизни маңа хотунлуққа бәрсаңларла болиду, деди.

¹³ Яқупниң оғуллири болса Шәкәм вә атиси һаморға һейлә-микир билән жавап бәрди, чүнки у сиңлиси Динаһниң иппитигә тәккән еди; ¹⁴ уларға: — Биз бундақ қилалмаймиз, сиңлимизни хәтнәсиз бирисигә беришкә мақул дейәлмәймиз; чүнки бу бизгә номус болиду. ¹⁵ Пәқәт бир шәртимизгә көнсәңларла силәргә мақул болимиз; силәрниң барлиқ әркәклириңлар хәтнә қилинип биздәк болса, ¹⁶ Қизлиримизни силәргә берип, силәрниң қизлириңларни биз елип араңларда олтирип, бир қовм болуп қалимиз. ¹⁷ Амма бизгә қулақ салмай хәтнә қилинишқа унимисаңлар, ундақта биз қизимизни елип кетимиз, — деди.

¹⁸ Уларниң сөзлири һамор вә оғли Шәкәмниң нәзиригә яқти. ¹⁹ Жигит бу ишни кәйнигә созмиди, чүнки у Яқупниң қизига ежил болуп қалған еди; у атисиниң өйидә һәммидин әтиварлиқ еди. ²⁰ Шуниң билән һамор оғли Шәкәм билән шәһәрниң дәрвазисига берип, шәһәрниң адәмлиригә сөз қилип: — ²¹ Бу адәмләрниң биз билән енақ өткүси бар. Шуңа улар мошу жутта туруп сода-сетиқ қилсун; мана, бу жайниңИкки тәрипи уларға йәткидәк кәңриду. Биз уларниң қизлирини хотунлуққа елип, өз қизлиримизни уларға беримиз. ²² Лекин пәқәт аримиздики һәммә әркәк улар хәтнә қилинғандәк хәтнә қилинса, у адәмләр аримизда туруп биз билән бир хәлиқ болушқа мақул дәйду. ²³ Шу тәриқидә уларниң мал-тәәлуқати, һәммә чарпайлири бизниңки болмамду? Биз пәқәт уларға мақул десәкла, улар аримизда туриду, — деди.

²⁴ Шуниң билән шәһәрниң дәрвазисидин кирип-чиқидиғанларниң һәммиси һамор билән оғли Шәкәмниң сөзигә қулақ салди. Шәһәрниң дәрвазисидин кирип-чиқадиғанларниң һәммиси хәтнә қилинди. ²⁵ Амма үчинчи күни, улар техичә ағриқ ятқинида шундақ болдики, Яқупниң икки оғли, йәни Динаһниң акилири Шимеон билән Лавий һәр қайсиси өз қиличини елип, шәһәр хатиржәмлик ичидә турғинида бесип кирип, һәммә әркәкни өлтүрүвәтти; ²⁶ Улар һамор билән оғли Шәкәмниму қиличлап, Динаһни Шәкәмниң өйидин елип кәтти. ²⁷ Андин Яқупниң барлиқ оғуллири: «Улар сиңлимизниң номусига тәгди» дәп, өлтүрүлгәнләрниң жайига келип, шәһәрни булап-талаң қилди.

²⁸ Уларниң қой-кала, ешәклирини, шәһәрдики һәммини, етизлиқлардики һәммини елип кәтти, ²⁹ Шундақла уларниң барлиқ мал-мүлкини булап-талап, барлиқ хотун-балиларни әсир қилип, өй ичидики барлиқ нәрсиләрниму қошуп елип кәтти.

³⁰ Яқуп Шимеон вә Лавийни әйипләп: — Силәр мени балаға тикип, зиминдикиләр — Қананийлар билән Пәризийләрниң алдида сеситтиңлар. Бизниң адимимиз аз бир хәлиқтурмиз; улар маңа қарши чиқип жиғилип һужум қилиду; шуниң билән мән вә жәмәтим вәйран болимиз, — деди.

³¹ Амма улар жавап берип: — Әжәба, сиңлимизға бир паһишә аялға қилғандәк муамилә қилса боламду? — деди.

35

■ **34:14** Яр. 17:12,13,14. □ **34:25** «Динаһниң акилири» — оқурмәнләрниң есидә барки, Шимеон вә Лавий Динаһниң бир туғқан (Лейядин туғулған) иккинчи вә үчинчи акиси еди. ■ **34:25** Яр. 49:6. □ **34:27** «улар сиңлимизниң номусига тәгди» — бу толиму ашурувәткәнлик болиду. Чүнки пәқәт бирла адәм шундақ қилған еди. □ **34:30** «бизниң адимимиз аз бир хәлиқтурмиз» — ибраний тилида «мән саним аз адәммән». □ **34:31** «Әжәба, сиңлимизға бир паһишә аялға қилғандәк муамилә қилса боламду?» — бу вақиә тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз.

Худаниң Бәйт-Әлдә Якупқа башпанан болуши

1 Андин Худа Якупқа: — Сән һазир Бәйт-Әлгә чиқип, шу йәрни макан қил, өзүң акаң Әсавдин қечип маңғиниңда саңа көрүнгән Мән Тәңригә бир қурбанғаһ ясигин, — деди. ■

2 Шуниң билән Якуп өйидикиләр вә өзи билән биллә болғанларниң һәммисигә мундақ деди: — Араңлардики ят илаһ бутлирини ташливетип, өзүңларни паклап егинлириңларни йәңгүшләңлар. 3 Андин қопуп Бәйт-Әлгә чиқимиз. Мән шу йәрдә қийинчиликта қалғанда дуайимни ижабәт қилип, жүргән йолумда мениң билән биллә болуп кәлгән Тәңригә қурбанғаһ салай, — деди.

4 Шуниң билән өз қоллиридики һәммә ят илаһ бутлирини, шундақла қулақлиридики зириләрни чиқирип Якупқа бәрди. Якуп буларни Шәкәмдики дуб дәриғиниң түвигә көмүп қойди. 5 Андин улар сәпәргә атланди; амма әтрапидики шәһәрләрни Худадан болған бир вәһимә басқачқа, улар Якупниң оғуллирини қоғлимиди. 6 Бу тәриқидә Якуп вә униң билән биллә болғанларниң һәммиси Қанаан зиминидики Луз, йәни Бәйт-Әлгә йәтп кәлди. 7 У шу йәрдә бир қурбанғаһ ясиди; акисидин қечип маңғинида шу йәрдә Худа униңға көрүнгини үчүн бу жайниң исмини «Әл-Бәйт-Әл» дәп атиди. □ ■

8 Ривкаһниң баққан аниси Дәбораһ болса шу йәрдә аләмдин өтти. У Бәйт-Әлниң айиғидики дуб дәриғиниң түвидә дәпнә қилинди. Бу сәвәптин шу дәрәк «Жиға-Зарниң дуб дәриғи» дәп аталди. □

Худаниң Якупқа йәнә бир қетим бәхит ата қилип, йеңи исмини тәкрарлиши

9 Якуп шу йол билән Падан-Арамдин йенип кәлгәндин кейин, Худа униңға йәнә бир қетим көрүнүп, униңға бәхит-бәрикәт ата қилди. ■ 10 Андин Худа униңға: — Сениң исмиң Якуптур; амма мундин кейин сән Якуп аталмай, бәлки намиң Исраил болиду, дәп униң исмини Исраил қоюп қойди. ■ 11 Андин Худа йәнә униңға: — Мән Өзүм һәммигә Қадир Тәңридурмән; сән нәсиллинип, көпәйгин; бир әл, шундақла бир түркүм әлләр сәндин пәйда болиду; падишаларму сениң пуштундин чиқиду. □ ■ 12 Мән Ибраһим вә Исаққа бәргән зиминни саңа беримән, шундақла сәндин кейинки нәслиңгиму шу зиминни беримән, — деди.

13 Андин Худа униң билән сөzlәшкән жайдин, униң йенидин жуқуриға көтирилди. 14 Якуп Худа өзи билән сөzlәшкән жайда бир таш түврүкни тикләп, үстигә бир шарап һәдийәсини төкти вә зәйтун мейи қуоп қойди. ■ 15 Якуп Худа өзи билән сөzlәшкән шу жайниң намини «Бәйт-Әл» дәп атиди. □

Раһиләниң туғутта өлүп кетиши

16 Андин улар Бәйт-Әлдин меңип, Әфратқа азгина йол қалғанда, Раһиләни толғақ тутуп кетип, қаттиқ туғут азавида қалди. 17 Амма толғиғи қаттиқ еғирлашқанда, туғут аниси униңға: — Қорқмиғин, бу қетим йәнә бир оғлуң болидиған болди — деди.

18 Шундақ болдики, Раһилә жени чиқиш алдида, ахирқи нәпәси билән оғлиға «Бән-Они» дәп исим қойди; амма униң атиси уни «Бән-Ямин» дәп атиди. □

■ 35:1 Яр. 27:43; 28:12,13. □ 35:7 «Әл-Бәйт-Әл» — мәнәси «Бәйт-Әлдики Худа». ■ 35:7

Яр. 28:19. □ 35:8 «Жиға-Зарниң дуб дәриғи» — ибраний тилида «Аллон-бақут». ■ 35:9

һош. 12:5. ■ 35:10 Яр. 32:27; 2Пад. 17:34. □ 35:11 «бир әл, шундақла бир түркүм әлләр

сәндин пәйда болиду; падишаларму сениң пуштундин чиқиду» — бу бешарәт тоғрилиқ «қошумчә сөзимиздә азрақ тохтилимиз. ■ 35:11 Яр. 17:1, 6; 28:3; 48:3 ■ 35:14 Яр. 28:18. □ 35:15

«Бәйт-Әл» — «Худаниң өйи». Бу Якупниң иккинчи қетим бу намни шу йәргә қоюши еди. Шүбһисизки, у бу намниң әһмийитини бир қадәр толук чүшәнгини үчүн шундақ қилди. □ 35:18 «Бән-Они» — (әрәбчә

«Ибн-Аний») — мәнәси «қайғумниң оғли». «Бән-Ямин» (Бинямин) дегәнниң мәнәси «оң қолдики оғул» яки «амәтлик бала».

19 Раһилә вапат болди вә Бәйт-Ләһәм дәп атилидиған Әфратниң йолиниң бойиға дәпнә қилинди. ■ 20 Яқуп униң қәбриниң үстигә бир хатирә теши тикләп қойди. Бүгүнгә қәдәр «Раһиләниң Қәбир Теши» шу йәрдә турмақта. 21 Андин Исраил сәпәрни давамлаштуруп Мигдал-Едирниң у тәрипидә өз чедирини тикти. □

Яқупниң оғулири

22 Исраил у зиминда турған вақтида, Рубән берип өз атисиниң кенизиги Билһаһ билән бир орунда ятти; Исраил буни аңлап қалди.

Яқупниң он икки оғли бар еди: —■

23 Леяһдин туғулған оғулири: — Яқупниң тунжа оғли Рубән вә Шимеон, Лавий, Йәһуда, Иссакар һәм Зәбулун еди.■

24 Раһиләдин туғулған оғулири: — Йүсүп вә Бинямин еди.

25 Раһиләниң дедиги Билһаһдин туғулған оғулири: — Дан вә Нафтали еди.

26 Леяһниң дедиги Зилпаһдин туғулған оғулири: — Гад билән Ашир еди. Булар болса Яқупқа Падан-Арамда туғулған оғулири еди.

Исһақниң аләмдин өтүши

27 Энди Яқуп атиси Исһақниң қешиға, Ибраһим вә Исһақ Мусапир болуп турған Кириат-Арба, йәни һебронниң йенидики Мамрәгә кәлди. 28 Исһақниң көргән күнлири бир йүз сәксән жил болди. 29 Исһақ толиму қерип, күнлири тошуп, нәпәстин тохтап вапат болди вә өз қовминиң қешиға берип қошулди. Униң оғулири Әсав билән Яқуп уни дәпнә қилди. □ ■

36

Әсавниң әвлатлири

1Тар. 1:35-54

1 Төвәндикиләр Әсавниң әвлатлириду (Әсав йәнә Едом дәпму атилиду): —□ ■

2 Әсав аяллирини Қананийларниң қизлиридин алди, йәни һиттийлардин болған Елонниң қизи Адаһ билән һивийлардин болған Зибеонниң нәвриси, Анаһниң қизи Оһолибамаһни алди; 3 униңдин башқа Исмаилниң қизи, Небайотниң сиңлиси Басиматниму алған еди. 4 Адаһ Әсавға Елифазни туғуп бәрди; Басимат болса Реуәлни туғди. 5 Оһолибамаһ Йәуш, Яалам вә Кораһни туғди; булар Қанаан зиминида Әсавға туғулған оғулар еди.

6 Әсав аяллири, оғул-қизлири, өйидики һәммә кишилирини вә чарпайлирини, барлиқ улақлирини, шундақла Қанаан зиминида тапқан барлиқ тәллүқатлирини елип, иниси Яқуптин айрилип, башқа бир жутқа көчүп кәтти. 7 Чүнки һәр иккисиниң тәллүқатлири интайин көп болғачқа, бир йәрдә биллә туралмайтти; мусапир болуп турған зимин уларниң мал-чарвилириниң

■ 35:19 Яр. 48:7. □ 35:21 «Исраил» —Йәни Яқуп, әлвәттә. «Мигдал-Едир» — мәнәси «қой падиси мунари».

■ 35:22 Яр. 49:4. ■ 35:23 Яр. 46:8; Мис. 1:2. □ 35:29 «күнлири тошуп,...» — ибраний тилида «күнләр билән толған болуп, ...» дегән сөзләр билән ипадилиниду.

«өз қовминиң қешиға берип қошулди» — «ибраний тилида «өз қовмилириға қошулди» — 15:15 вә изаһатини көрүң. ■ 35:29 Яр. 25:8. □ 36:1 «Төвәндикиләр Әсавниң әвлатлириду» — мошу жүмлә билән «Аләмниң Яритилиши»ниң тоққузинчи «толидот»и («тарихи»), йәни «Әсав (Едом)ниң әвлатлириниң тарихи» («Әсавниң әвлатлириниң тарихи») (36:1-8) башлиниду. «Едом» — буниң мәнәси «қизил» болуп, Сеир районидики тупрақниң рәңгини көрситиду. Әсав өзимү «қизил адәм» болуп, «қизил бир зимин»да олтирақлашқан. ■ 36:1 1Тар. 1:35.

көплүгидин уларни бақалмайтти.■ 8 Буниң билән Әсав (Әсав Едом дәпму атилиду) Сеир тегиға берип, олтирақлишип қалди.■

9 Төвәндикиләр тағлиқ район Сеирдики Едомийларниң ата-бовиси Әсавниң әвлатлириду: —□

10-13 Әсавниң оғуллири: — Әсавниң аяли адаһниң оғли Елифаз; Әсавниң аяли Басиматниң оғли Реуэл. Елифазниң оғуллири: — Теман, Омар, Зәфо, Гатам вә Кәназ еди. Әсавниң оғли Елифазниң кичик хотуни Тимна еди; у Елифазға Амаләкни туғуп бәрди. Жуқирилар болса Әсавниң аяли адаһниң әвлатлири еди. Реуэлниң оғуллири: — Наһат, Зәраһ, Шаммаһ вә Миззаһ еди; булар Әсавниң аяли Басиматниң әвлатлири еди.

14 Әсавниң аяли, йәни Зибееонниң чоң қизи, Анаһниң қизи болған Оһолибамаһниң оғуллири: у Әсавға Йәуш, Яалам вә Кораһни туғуп бәрди.

15 Әсавниң әвлатлириниң ичидин төвәндики әмирләр чиққан: — Әсавниң тунжа оғли Елифазниң оғуллиридин: — әмир Теман, әмир Омар, әмир Зәфо, әмир Кеназ, □ 16 әмир Кораһ, әмир Гатам вә әмир Амаләк чиққан. Булар Едом зиминида Елифазниң нәслидин чиққан әмирләр болуп, Адаһниң әвлатлири еди.

17 Әсавниң оғли Реуэлниң оғуллиридин әмир Наһат, әмир Зәраһ, әмир Шаммаһ вә әмир Миззаһлар чиққан; булар Едом зиминида Реуэлниң нәслидин чиққан әмирләрду; буларниң һәммиси Әсавниң аяли Басиматниң әвлатлири еди.

18 Әсавниң аяли Оһолибамаһниң оғуллиридин әмир Йәуш, әмир Яалам вә әмир Кораһлар чиққан. Булар Анаһниң қизи, Әсавниң аяли Оһолибамаһниң нәслидин чиққан әмирләр еди.

19 Булар Әсавниң, йәни Едомниң әвлатлири болуп, *едомийларниң* әмирлири еди.

Сеирниң әвлатлири — һорийлар

20-21 һорийлардин болған Сеирниң Едом зиминида олтарған әвлатлири: — Лотан, Шобал, Зибееон, Анаһ, Дишон, Езәр вә Дишан еди. Булар Сеирниң әвлатлири болуп, Едом зиминида һорийларниң әмирлири еди. □ ■

22 Лотанниң оғуллири һори билән һемам еди; Лотанниң сиңлиси Тимна еди.

23 Шобалниң оғуллири: Алван, Манаһат, Ебал, Шефо вә Онам еди.

24 Зибееонниң оғуллири: — Аяһ вә Анаһ еди. Бу Анаһ чөлдә атиси Зибееонниң ешәклирини беқиветип, аршаңларни тепивалған Анаһниң дәл өзи шу еди.

25 Анаһниң пәрзәнтири: оғли Дишон; Анаһниң қизи Оһолибамаһ еди.

26 Дишонниң оғуллири: һәмдан, Әшбан, Итран вә Керан еди.

27 Езәрниң оғуллири: Билһан, Зааван вә Акан еди.

28 Дишанниң оғуллири: Уз вә Аран еди.

■ 36:7 Яр. 13:6. ■ 36:8 Йә. 24:4. □ 36:9 «Төвәндикиләр ... Едомийларниң ата-бовиси Әсавниң әвлатлириду: —» — мошу жүмлә билән «Аләмниң Яритилиши»ниң онинчи «толидот»и («тарихи»), йәни «Әсавниң Сеирда олтирақлашқан әвлатлириниң толидоти» («Әсавниң Сеирда олтирақлашқан әвлатлириниң тарихи») (36:9-37:1) باشлиниду. Әсав авал Қанаан зиминида туруп бир нәччә пәрзәнт көрди; булар 1-8-айәттә хатирлиниду. Андин у «Сеир тағлиқ райони»да туруп у йәрдә бир нәччә пәрзәнтлик болған; бу йәрдә дейливатқини шуларниң әвлатлирини көрситиду (36:9-37:1). Мәзкур тарих шу тағлиқ районлуқ «һорийлар»ниң тарихини өз ичигә алиду. Қариганда, һорийлар авал Әсавларға бойсунуп, андин улар билән ассимилятсийилишип бир милләт, йәни «Едомлар» яки «Едомийлар» болуп қалған. □ 36:15 «әмирләр» — мошу йәрдә Әсавниң нәслидин чиққан қәбилиләрниң әмирлири (қәбилә башлиқлири)ни көрсәтсә керәк. □ 36:20-21 «һорийлардин болған Сеирниң Едом зиминида олтарған әвлатлир» — һорийлар Әсавлар «Сеир зимини»ға кириштин илгирила шу йәрдә олтирақлашқанлар еди. Сеир уларниң әждати болуп, зимин униң исми билән аталған еди. ■ 36:20-21 1Тар. 1:38.

29-30 Һорийларның өзлириниң эмирлири: эмир Лотан, эмир Шобал, эмир Зибеон, эмир Анаһ, эмир Дишон, эмир Езэр вә эмир Дишан еди. Булар болса һорийларның Сеир зимиинида өз намлири бойичә аталған қәбилеләрниң эмирлири еди.

Едомдики падишалар

31 Исраилларниң үстигә һеч падиша теһи сәлтәнәт қилмаста Едом зимиинида сәлтәнәт қилған падишалар төвәндикидәк: —■

32 Беорниң оғли Бела Едомда сәлтәнәт қилди; униң шәһириниң исми Динһабәһ еди.

33 Бела өлгәндин кейин, бозраһлиқ Зәраһниң оғли Йобаб униң орнида сәлтәнәт қилди.

34 Йобаб өлгәндин кейин, теманийларниң зимиинидин кәлгән һушам униң орнида сәлтәнәт қилди.

35 һушам өлгәндин кейин, Бедадниң оғли һадад униң орнида сәлтәнәт қилди. У Моабниң яйлақлирида мидиянийларға һужум қилип йәңгән еди. Униң шәһириниң исми Авит еди.

36 һадад өлгәндин кейин, масрәкаһлиқ Самлаһ униң орнида сәлтәнәт қилди.

37 Самлаһ өлгәндин кейин, «Дәрияниң бойидики Рәһобот»тин кәлгән Саул униң орнида сәлтәнәт қилди.□

38 Саул өлгәндин кейин, Акборниң оғли Баал-һанан униң орнида сәлтәнәт қилди.

39 Акборниң оғли Баал-һанан өлгәндин кейин, һадад униң орнида сәлтәнәт қилди. Униң шәһириниң исми Пау еди. Униң аялиниң исми Мәһетабәл болуп, у Мәй-Заһабниң қизи болған Матрәдниң қизи еди.□

40-43 Әсавниң нәслидин болған әмирләр уларниң ат-исимлири, жәмәтлири, нәсәбнамилири вә турған жайлири бойичә: эмир Тимна, эмир Алваһ, эмир Йәһәт, эмир Оһолибамаһ, эмир Елаһ, эмир Пинон, эмир Кеназ, эмир Теман вә эмир Мибзар, эмир Магдийәл вә эмир Ирамлар еди. Булар Едомийларниң әмирлири болуп, өзлири егиләп олтирақлашқан жайлар өз намлири билән аталған еди. Мана шу тәриқидә Әсав Едомийларниң ата-бовиси болди.□ ■

37

Йүсүп вә униң қериндашлири

1 Яқуп болса атиси мусапир болуп турған йәрдә, йәни Қанаан зимиинида олтирақлашти.■

2 Төвәндикиләр Яқуп әвлатлириниң иш-излиридур.

Йүсүп жигит болуп он йәттә яшқа киргән чағлирида, акилири билән биллә қойларни бақатти; у атисиниң кичик хотунлири Билһаһ вә Зилпаһниң оғуллири билән биллә ишләйтти. Йүсүп атисиға уларниң начар қилиқлирини ейтип

■ **36:31** 1Тар. 1:43. □ **36:37** «Дәрия» — мошу йәрдә «Әфрат дәрияси»ни көрситиду. □ **36:39**

«Акборниң оғли ... өлгәндин кейин, һадад униң орнида сәлтәнәт қилди» — қариғанда, һорийларниң падишалири сулалә түзүми бойичә әмәс, мәлум сайлам йоли билән таллинатти. □ **36:40-43** «мана шу тәриқидә Әсав Едомийларниң ата-бовиси болди» — яки «булар болса Едомдики өзлири егиләп олтирақлашқан жайлардики әмирләр еди».

«мана шу тәриқидә Әсав Едомийларниң ата-бовиси болди» — қизиқ бир иш шуки, Исраиллар теһи мусапир болуп жүрүватқанда, Әсавлар аллиқачан муқим зимиинлиқ болуп, падишалиқ түзүми болған, шундақла хеләлә тәрәққий қилған болса керәк. Бирақ кейин Исраиллар улардин көп тәрәпләрдә ешип кәтти. ■ **36:40-43** 1Тар. 1:51. ■ **37:1** Яр. 36:7; Ибр. 11:9.

қоятти. ³ Йўсуп Исраилниң қериған вақтида тапқан балиси болғачқа, уни башқа оғуллиридин бәкрәк яхши көрәтти. Шуңа у Йўсупкә узун йәңлик тон тиктүрүп бәрди. ⁴ Амма акилири атисиниң уни өзлиридин яхши көридиғинини көрүп, униңға өч болуп қалған еди вә униңға чирайлиқ гәп қилматти.

⁵ Униң үстигә Йўсуп бир чүш көргән болуп, уни акилириға дәп беривиди, улар униңға техиму өч болуп кәтти. ⁶ Йўсуп уларға мундақ деди: — Мениң көргән шу чүшүмни аңлап беқиңлар. ⁷ Мана, биз һәммиз этизларда ашлиқларни бағлаватқидәкмиз. Қарисам мениң өнчәм өрә туруптидәк; силәрниң өнчәнлар болса мениң өнчәмниң чөрисигә олишип тазим қилип турғидәк! — деди.

⁸ Акилири униңдин: — Әжәба, сән бизгә падиша боламсән? Үстимизгә һөкүмранлиқ қиламсән? — дәп сориди. Униң көргән чүшлири вә гепидин акилири уни техиму яман көрди.

⁹ Кейин у йәнә бир чүш көрди вә чүшини акилириға дәп: — Мана, мән йәнә бир чүш көрдүм. Қарисам, қуяш билән ай вә он бир юлтуз маңа тазим қилип турғидәк! — деди.

¹⁰ У бу чүшни атиси вә акилириға дәп бәрди. Атиси униңға тәнбиһ берип: — Бу көргиниң зади қандақ чүш? Әжәба, мән, анаң вә ака-укилириң алдиңға берип, саңа йәргә баш уруп тазим қилимизму? — деди. ¹¹ Шуниң билән акилири униңға һәсәт қилғили турди. Амма атиси шу гәпни көңлигә пүкүп қойди. ■

Йўсупниң Мисирға, қуллуққа сетилиши

¹² Әнди Йўсупниң қериндашлири атисиниң қойлирини баққили Шәкәмгә кәткән еди. ¹³ Исраил Йўсупкә: — Акилириң Шәкәмдә пада беқиватидиғу? Кәл, мән сени уларниң қешига әвәтәй, дивиди, Йўсуп: — Мана мән, деди.

¹⁴ У униңға: — Әнди берип акилириң аман-есәнму-әмәсму, қойлар аман-есәнму-әмәсму, маңа хәвирини елип кәлгин, дәп уни һеброн жилғисидин йолға салди; у Шәкәмгә барди.

¹⁵ Шу йәрдә бириси униң қалада тенәп жүргинини көрүп униңдин: — Немә издәватисән, дәп сориди.

¹⁶ У: — Мән акилиримни издәватимән. Уларниң падилирини қәйәрдә беқиватқанлиғини ейтип бәрсиңиз, деди.

¹⁷ У адәм жавап берип: — Улар бу йәрдин кетип қалди, чүнки мән уларниң: «Жүрүңлар, Дотанға барайли» дегинини аңлидим, деди.

Шуниң билән Йўсуп акилириниң арқисидин берип, уларни Дотандин тапти.

¹⁸ Улар уни жирақтин көрүп, у теги уларниң қешига кәлмәйла, уни өлтүрүветишни мәслиһәтләшти. ¹⁹ Улар бир-биригә: — Мана һелиқи чүш көргүчи келиватиду. ²⁰ Келиңлар, уни өлтүрүп мошу йәрдики орәкләрдин биригә ташливетәйли, андин: — Вәһший бир һайван уни йәп кетипту, дәйли. Шунда, биз униң чүшлириниң немә болидиғинини көримиз! — деди.

□ **37:2** «Төвәндикиләр Яқуп әвлатлириниң иш-излириду» — мошу жүмлә билән «Аләмниң Яритилиши»ниң он биринчи «толидот»и (ахирқи «толидот» яки «тарих»), йәни «Яқупниң әвлатлириниң толидоти» («Яқупниң әвлатлириниң иш-излири») (37:2-50:26) башлиниду. **«Йўсуп атисиға уларниң начар қилқиригини ейтип қоятти»** — оқурмәнләр Йўсупниң акилириниң кейинки ишлиридин у бәргән бу хәвәрниң раст яки раст әмәслигини көрәләйду. □ **37:3** «узун йәңлик тон» — шу дәвирләрдики әмирләр вә падишалар өз шаһзадилери яки есилзадилеригә шундақ «узун йәңлик тон» кийгүзәтти. Башқа бир хил тәржимиси «ала раңлик тон». □ **37:10** «ака-укилириң» — Йўсупниң бир уқиси, йәни Биньямин бар еди. Шу вақатта у бәк кичик еди. ■ **37:11** Рос. 7:9.

21 Амма Рубән буни аңлап уни уларниң қоллиридин қутқузмақчи болуп: — Уни өлтүрмәйли, деди. □ ■ 22 Рубән уларға йәнә: — Қан төкмәңлар! Бәлки уни чөлдики мошу орақкә ташливетиңлар; лекин униңға қол тәккүзмәңләр, деди (әмәлийәттә, у уни уларниң қолидин қутқузуп, атисиниң қешиға қайтурувәтмәкчи еди).

23-24 Йүсүп акилириниң қешиға йетип кәлгәндә улар уни тутуп, униң алаһидә тонини, йәни кийиклик узун йәңлик тонини салдурувелип, орақкә ташливетти. Лекин орақ қуруқ болуп, ичидә су йоқ еди.

25 Андин улар тамақ йегили олтарди. Улар бешини көтирип қаривиди, мана Исмаилларниң бир карвини Гилеад тәрәптин келивататти. Төгилиригә дора-дәрмәк, тутия вә мурмәккилар артилған болуп, Мисир тәрәпкә кетивататти.

26 Йәһуда қериндашлириға: — Бизниң бир туққан қериндишимизни өлтүрүп, қенини йошурғинимизниң немә пайдиси бар? 27 Келиңлар, уни Исмаилларға сетиветәйли; қандақла болмисун у бизниң инимиз, бир туққан қериндишимиз; шуңа униңға қол салмайли, девиди, қериндашлири буниңға қулақ салди. □

28 Мидиянлик Содиғәрләр шу йәрдин өтүп кетиватқанда, улар Йүсүпни орақтин тартип чиқирип, уларға жигирмә күмүч тәңгигә сетивәтти. Булар болса Йүсүпни Мисирға елип кәтти. ■

29 Рубән орақниң йениға қайтип келип, Йүсүпниң орақтә йоқлуғини көрүп, кийимлирини житип, 30 инилириниң қешиға берип: — Бала йоқ туриду! Әнди мән нәгә барай?! — деди.

31 Амма улар Йүсүпниң тонини елип, бир текини боғузлап тонни униң қениға миләп, 32 Андин узун йәңлик тонни атисиниң қешиға әвәтип, униңға: — Буни биз тепивалдуқ; бу оғлуңниң тониму-әмәсму, өзүң көрүп баққин, деди.

33 У уни тонуп: — Бу дәрвәкә мениң оғлумниң тони экән; бир вәһший һайван уни йәп кәткән охшайду; шүбһисизки, Йүсүп титма-титма қиливетилипту! — деди.

34 Шуниң билән Яқуп кийимлирини житип, белигә бәз бағлап, нурғун күнләргичә оғли үчүн матәм тутти. 35 Униң һәммә оғул-қизлири йениға келип униңға тәсәлли бәрсиму, у тәсәллини қобул қилмай: «Мән тәһтисараға чүшүп оғлумниң қешиға барғичә шундақ матәм тутимән!» деди. Йүсүпниң атиси шу пети униңға аһ-зар көтирип матәм тутти. ■

36 Әнди мидиянийлар Йүсүпни Мисирға елип берип, Пирәвнниң бир ғождари, пасибан беши Потифарға сатти. □ ■

38

Йәһуда билән Тамар

1 У вақитларда шундақ болдики, Йәһуда ака-укилириниң қешидин кетип, һираһ исимлик Адулламлик бир кишиниңкигә чүшти. 2 Шу йәрдә Йәһуда Шуа исимлик бир Қананийниң қизини көрди; у уни хотунлуққа елип қешиға кирип ятти. □ ■

3 У һамилдар болуп бир оғул туғди; Йәһуда униңға «Әр» дәп ат қойди. 4 У йәнә һамилдар болуп, бир оғул туғди вә униңға Онан дәп ат қойди. 5 Андин йәнә

□ 37:21 «қутқузмақчи болуп...» — ивраний тилида «қутқузуп...». ■ 37:21 Яр. 42:22. □ 37:27 «у бир туққан қериндишимиз» — ивраний тилида «у бизниң әтлиримиз». ■ 37:28 һак. 8:24; Зәб. 104:17-18; Рос. 7:9. ■ 37:35 Яр. 42:38; 44:29,31. □ 37:36 «пасибан беши» — шу чағдики «пасибан беши» дегән мәнсап бәлким «жаллат беши» дегәннимү өз ичигә алатти. ■ 37:36 Яр. 39:1; Зәб. 104:17-18 □ 38:2 «бир Қананийниң қизи» — оқурмәнләрниң есидә барки, Қананийлар имансиз вә әхлақсиз бир хәлик еди. ■ 38:2 1Тар. 2:3.

намилдар болуп бир оғул туғди вә униңға Шәләһ дәп ат қойди. У туғулғанда Йәһуда Кезибда еди.■

⁶ Йәһуда тунжа оғли Әргә Тамар исимлик бир қизни елип бәрди. ⁷ Лекин Йәһуданиң тунжа оғли Әр Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзил болғачқа, Пәрвәрдигар уни өлтүрди.

⁸ Бу чағда Йәһуда Онанға: — Ақаңниң аялиниң кешиға кирип, уни хотунлуққа елип қериндашлиқ бурчини Ада қилип, ақаң үчүн нәсил қалдурғин, деди.□

⁹ Амма Онан бу нәсилниң өзигә тәвә болмайдиғанлиғини билип, акисиға нәсил қалдурмаслик үчүн һәр қетим акисиниң аяли билән биллә болғанда мәнийсини йәргә ақтуруветәтти. ¹⁰ Униң бу қилмиши Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзил көрүнгәчкә, униму өлтүрүвәтти.

¹¹ Йәһуда әнди келини Тамарға: — Оғлум Шәләһ чоң болғичә атаңниң өйидә тул олтирип тургин, деди. Чүнки у ичидә: — Буму акилириға охшаш өлүп кетәрмекин, дәп қорқти. Шуниң билән Тамар берип атисиниң өйидә туруп қалди. ¹² Әнди көп күнләр өтүп, Шуаниң қизи, Йәһудаға тәккән аял өлди. Йәһуда тәсәлли тапқандин кейин адулламлик дости һираһ билән биллә өзиниң қой қирқигучилириниң әһвалини билишкә Тимнаһқа чиқти.

¹³ Тамарға: — Қейинатаң қойлирини қирқигили Тимнаһқа йол алди, дегән хәвәр йәтти. ¹⁴ Шуниң билән Тамар Шәләһ чоң болған болсиму, мән униңға хотунлуққа елип берилмидим, дәп қарап, туллуқ кийимини селиветип, чүмбәл тартип бәдинини орап, Тимнаһ йолиниң үстидә Әнаимға кириш еғизигә берип олтарди.

¹⁵ Әнди Йәһуда уни йүзи йеипиқлик һалда көргәндә: — Бу бир паһишә аял охшайду, дәп ойлиди.□ ¹⁶ У йолдин бурулуп униң йениға берип, өз келини екәнлигини билмәй: — Кәл, мән сән билән биллә болай, деди. У жавап берип: — Мән билән биллә болсаң, маңа немә берисән? дәп сориди.

¹⁷ У униңға: — Падамниң ичидин бир оғлақни саңа әвәтип берәй, деди. Аял: — Сән уни әкелип бәргичә, маңа рәнигә бирәр нәрсә берәмсән? дәп соривиди, ¹⁸ У: — Саңа немини рәнигә берәй? — деди.

У: — Өз мөһүрүң билән униң шойнисини вә қолундики һасаңни рәнигә бәргин, девиди, у буларни берип, униң билән биргә болди. Шуниң билән у униңдин намилдар болуп қалди.

¹⁹ Андин Тамар орниндин туруп маңди; у пәрәнжини селиветип, туллуқ кийимини кийивалди.

²⁰ Йәһуда: — У хотунниң қолидики рәнини яндуруп кәлсун дәп адулламлик достиниң қоли арқилиқ оғлақни әвәтти, амма у уни тапалмиди. ²¹ У шу жайдики адәмләрдин: — Әнаимдики йолниқ бойида олтарған бутпәрәс паһишә қени, дәп сориса, улар: — Бу йәрдә һеч бир бутпәрәс паһишә болған әмәс, дәп жавап бәрди.□

²² Буниң билән у Йәһуданиң кешиға йенип берип: — Мән уни тапалмидим; униң үстигә у жайдики адәмләрму: «Бу йәрдә һеч бир бутпәрәс паһишә аял болған әмәс» дейишти, деди.

■ **38:5** Чөл. 26:20. □ **38:8** «қериндашлиқ бурчи» — қедимки заманларниң өрп-адәтлири бойичә, бириси өз мал-мүлкигә варислик қилидиған пәрәнти болмай өлүп кәтсә, ундақта өлгүчиниң ака яки укси униңға бир варис пәрәнт қалдуруш үчүн аялини хотунлуққа елиши керәк еди. Бу аялдин пәрәнт туғулса, ундақта у өзиниңкә әмәс, бәлки өлгән қериндишиниң һесаплинатти. Кейин бу ишни Муса пайғәмбәр йәһудийларға қанун дәп бекиткән («Қан.» 25:5-10). □ **38:15** «бу бир паһишә аял охшайду» — шу вақитларда паһишә аялар йүзини етивалатти; той қилған аялар вә қизлар адәттә чүмбәлсиз жүрәтти. Пәкәт той қилидиған лайиқи алдидила қизлар йүзини йебивалатти (24:65ни көрүң). □ **38:21** «бутпәрәс паһишә» — Қананийлар арасида бутпәрәслиқниң паһишәвазлик билән зич мунасивити бар еди. «Ким бундақ «бутпәрәс паһишә» билән биллә болса, униңға буттин бир бәхит-бәрикәт келиду» дәп қарилатти.

23 Йәһуда: — Бопту, у нәрсиләрни у елип кәтсә кәтсун; болмиса, башқиларниң мәсқирисигә қалимиз. Немила болмисун, мән униңға оғлақ әвәттим, лекин сән у хотунни тапалмидиң, деди.

24 Үч айчә өткәндиң кейин бириси Йәһудаға: — Сениң келиниң Тамар бузукчилик қилди, униң үстигә зинадин һамилдар болуп қалди, дегән хәвәрни йәткүзди. Йәһуда жававән: — Уни елип чиқинлар, көйдүрүветилсун! — деди.

25 Лекин у елип чиқилғанда қейинатисаға хәвәр әвәтип: — Бу нәрсиләрниң егиси болған адәмдин һамилдар болдум! Әнди сән көрүп бақ, бу мөһүр, шойниси вә һасиниң кимниң екәнлигини етирап қилгин, деди.

26 Йәһуда бу нәрсиләрни етирап қилип: — У маңа нисбәтән һәқлиқтур; дәрвәқә мән уни оғлум Шәләһқа елип бәрмидим, деди. Бу иштин кейин Йәһуда униңға йәнә йеқинчилик қилмиди. □

27 Униң туғут вақти йеқинлашти, мана қосиғида кош гезәк бар еди. ■ 28 У туққан вақтида балилардин бириси қолини чиқиривиди, туғут аниси дәрһал бир қизил жипни елип: «Бу авал чиқти» дәп униң қолиға чигип қойди.

29 Лекин у қолини йәнә ичигә тиқивалди, мана униң иниси чиқти. Шуниң билән туғут аниси: «Сән қандақ қилип бөсүп чиқтиң!» деди; шуниң билән униңға «Пәрәз» дегән ат қоюлди. □ ■ 30 Андин қолиға қизил жип чигилгән акиси туғулди. Униң исми Зәрәһ дәп аталди. □

39

Йүсүпниң Потифарниң өйидә хизмәт қилиши

1 Йүсүп болса Мисирға елип келинди; уни Пирәвнниң ғождари, пасибан беши Потифар шу йәргә елип кәлгән Исмаилларниң қолидин сетивалди. ■ 2 Лекин Пәрвәрдигар Йүсүп билән биллә болғачқа, униң ишлири оңға тартти; у мисирлиқ ғожисиниң өйидә туруп қалди. ■ 3 Униң ғожиси Пәрвәрдигарниң униң билән биллә екәнлигини, шундақла у немә иш қилса, Пәрвәрдигарниң униң қолида ронақ тапқузғанлиғини байқиди. 4 Шуниң билән Йүсүп униң нәзирада илтипат тепип, униң хас хизмәтчиси болди. Ғожиси уни өйини башқурушқа қойди вә барлиқ тәәллуқатини униң қолиға тапшурди.

5 Вә шундақ болдики, у уни өйи вә барлиқ тәәллуқатини башқурушқа қойғандин тартип, Пәрвәрдигар бу мисирлиқниң өйини Йүсүпниң сәвәвидин бәрикәтлиди; Пәрвәрдигарниң бәрикити униң пүтүн аилиси вә барлиқ терикчилиғиға кәлди.

6 Шуниң билән Потифар барлиқ ишлирини Йүсүпниң қолиға тапшуруп, өз тамигини йеиштин башқа һеч қандақ иш билән қари болмиди.

Йүсүп болса қамити келишкән, хушчирай жигит еди.

7 Бир нәччә вақит өткәндиң кейин шундақ болдики, униң ғожисиниң аялиниң Йүсүпкә көзи чүшүп қелип: — Мән билән ятқин! — деди. ■

□ 38:26 «У маңа нисбәтән һәқлиқтур» — Тамарниң бу ишларда болуш мәхсити көңүл шуши үчүн әмәс, бәлки пәрәзәнт көрүш үчүн еди. Йәһуда әслидә «Мән униңдин техиму гунакармән» дейишкә тоғра келәтти, әлвәттә. ■ 38:27 1Тар. 2:4. □ 38:29 «Сән қандақ қилип бөсүп чиқтиң!» — башқа бир хил тәржумиси: «Сән қандақ қилип бөсүп чиқтиң? Бундақ иш бешиңға йәнә келиду!»

(әйни сөз «бөсүп чиқиш» бешиңға йәнә келиду!). «Пәрәз» — «бөсүлгән жай» яки «бөскүчи» дегән мәнидә. ■ 38:29 Мат. 1:3. □ 38:30 «Зәрәһ» — Бабил яки арамыи тилида «қип-қизил» дегән мәнидә.

Ибраһий тилида «пақирақ» дегән мәнидә. Бу бабниң тарихий әһмийити тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. ■ 39:1 Яр. 37:28; Заб. 104:17. ■ 39:2 Рос. 7:9. ■ 39:7 Пәнд. 7:13.

8 Амма у унимай ғоҗисиниң аялиға мундақ деди: — Мана ғоҗам өйдики ишларни, шундақла барлиқ тәәллуқатини қолумға тапшурди, маңа толиму ишинип ишлирим билән кари болмайду. ⁹ Бу өйдә мәндин чоң адәм йоқ, Сәндин башқа у һеч бир нәрсини мәндин айимиди — чүнки сән униң аялидурсән! Шундақ туруқлуқ мән қандақму бундақ рәзилликни қилип Худа алдида гунакар болай? — деди.

¹⁰ Гәрчә һәр күни Йүсүпкә шундақ десиму, шундақла у униң билән йетип униңға йеқинчилик қилишни яки униң билән биргә турушни рәт қилған болсиму, ¹¹ шундақ бир вақиә болдики, бир күни у өз иши билән өй ичигә киргән еди, өйдикиләрдин һеч қайсиси өйниң ичидә әмәс еди; ¹² бу аял униң тонини тутувелип: — Мән билән ятқин! деди. У тонини униң қолиға ташлап қоюп, жүгүргән пети қечип ташқирига чиқип кәтти. ¹³ Аял Йүсүпниң тонини өз қолиға ташлап қечип чиқип кәткинини көрүп, ¹⁴ өйидики хизмәтчилерини чақирип уларға: — Қараңлар, ерим бизгә һақарәт кәлтүрсун дәп бир ибраний адәмни елип кәпту! Бу адәм йенимға кирип: «Сән билән ятай» девиди, қаттиқ вақиридим! ¹⁵ у мениң қаттиқ вақиригинимни аңлап, тонини йенимға ташлап, ташқирига қечип кәтти, деди.

¹⁶ Шуниң билән ғоҗиси өйигә йенип кәлгичә у Йүсүпниң тонини йенида сақлап қойди. ¹⁷ Андин у еригиму шу гәпни қилип: — Сән елип кәлгән һелиқи ибраний қул маңа һақарәт қилишқа қешимға кирди. ¹⁸ Лекин мән қаттиқ вақирап-жақирдим, у тонини қешимда ташлап, ташқирига қечип кәтти, — деди.

¹⁹ Униң ғоҗиси аялиниң: — Сениң қулуң мени ундақ-мундақ қилди, дегән гәплирини аңлап ғәзививе оттәк туташти. ²⁰ Шуниң билән Йүсүпниң ғоҗиси уни тутуп орда мунарлиқ зинданға қамап қойди. Шу йәргә пәқәт падишаниң мәһбуслири солинатти. Буниң билән у шу йәрдә солаққа йетип қалди. □ ■

²¹ Лекин Пәрвәрдигар Йүсүп билән биллә болуп, униңға шапаәт көрситип, уни зиндан бегиниң нәзиридә илтипат таптурди. ²² Шуниң билән зиндан беги гундиханида ятқан һәммә мәһбусларни Йүсүпниң қолиға тапшурди. Шу йәрдә қилинидигән һәр қандақ иш униң қоли билән болатти. ²³ Зиндан беги Йүсүпниң қолидики һеч қандақ иштин ғәм қилматти; чүнки Пәрвәрдигар униң билән биллә болуп, у һәр немә қилса Пәрвәрдигар уни оңушлуқ қилатти.

40

Йүсүпниң зиндандашлириниң чүшлиригә тәбир бериши

¹ Бу ишлардин кейин Мисир падишасиниң сақийси вә баш навийи Мисир падишасиниң зитиға тегип гунакар болуп қалди. ² Шуниң билән Пирәвн униң бу икки мәнсәпдариға, йәни баш сақий вә баш навайға ғәзәплинип, ³ уларни пасибан бешиниң сарийиға, Йүсүп солақлиқ мунарлиқ зинданға солап қойди. □

⁴ Пасибан беши Йүсүпни уларниң хизмитидә болуп уларни күтүшкә тайинлиди. Улар солақта бир нәччә күн йетип қалди.

⁵ Улар иккиси — Мисир падишасиниң сақийси вә навийи гундиханида солақлиқ турған бир кечидә чүш көрди. Һәр бириниң чүшиниң өзигә хас тәбири бар

□ **39:20** «Йүсүпни тутуп орда мунарлиқ зинданға қамап қойди» — жуқуриқи изаһатта ейтқинимиздәк, Потифар «җалалат беши» болуши мүмкин еди. Шуңа у Йүсүпни өлүм җазасиға мәһкәм қилишқа һоқуқлуқ болатти. Униң шундақ қилмаслиғи көңлидә аялиниң гәплиригә гуман пәйда болғанлиғиға испат болуши мүмкин. Қайси аяқ астида дәссилш хәтиригә қалған аял өзини бозәк қилмақчи кишиниң кийимини тутувелишни халайтти? ■ **39:20** Зәб. 104:18 □ **40:3** «пасибанларниң беши» — Потифар болса керәк (39:1ни көрүң).

еди. ⁶ Этиси әтигәндә, Йүсүп уларниң қешиға киривиди, уларниң гәмкин олтарғинини көрди; ⁷ шуңа у өзи билән биллә ғожисиниң сарийида солақлиқ ятқан Пирәвнниң бу икки мәнсәпдаридин: — Немишкә чирайиңлар бүгүн шунчә солғун? — дәп сориди.

⁸ Улар униңға жавап берип: — Иккимиз бир чүш көрдүк; амма чүшимизниң тәбирини йешип беридиган киши йоқ, деди. Йүсүп уларға: — Чүшкә тәбир бериш Худадин болиду әмәсму? Чүшүңларни маңа ейтип бериңлар, — деди. □

⁹ Буниң билән баш сақий Йүсүпкә чүшини ейтип: — Чүшүмдә алдимда бир үзүм тели турғидәк; ¹⁰ бу үзүм телиниң үч шехи бар экән. У бих уруп чечәкләп, саплырада узум пишип кетиптүдәк; ¹¹ Пирәвнниң қәдәһи қолумда экән; мән үзүмләрни елип Пирәвнниң қәдәһигә сиқип, қәдәһни униң қолиға сунуптимән, деди.

¹² Йүсүп униңға жававән: Чүшниң тәбири шудурки, бу үч шах үч күнни көрситиду. ¹³ Үч күн ичидә Пирәвн қәддиңни руслитип, сени мәнсивиңгә қайтидин тайинлайду. Буниң билән сән бурун униңға сақий болғандәк Пирәвнниң қәдәһини униң қолиға сунидиган болисән. □ ¹⁴ Лекин ишлириң онушлуқ болғанда мени ядиңға йәткүзүп, маңа шапәт көрситип Пирәвнниң алдида мениң тоғрамда гәп қилип, мени бу өйдин чиқартқайсән. ¹⁵ Чүнки мән һәқиқәтән ибранийларниң зиминидин һаһәк тутуп елип келиндим; бу йәрдимү мени зинданға салғидәк бир иш қилмидим, — деди.

¹⁶ Баш навай Йүсүпниң шундақ яхши тәбир бәргинини көрүп униңға мундақ деди: — Мәнмү өзүмни чүшүмдә көрдүм; мана, бешимда ақ нан бар үч севәт бар экән. ¹⁷ Әң үстүнки севәттә навайлар Пирәвнғә пишарған һәр хил назу-немәтләр бар экән; лекин қушлар бешимдики у севәттики нәрсиләрни йәп кетиптүдәк, — деди.

¹⁸ Йүсүп жававән: — Чүшниң тәбири шудурки: — Бу үч севәт үч күнни көрситиду.

¹⁹ Үч күн ичидә Пирәвн сениң бешини кесип, жәситиңни дәрәккә асидикән. Шуниң билән учарқанатлар келип гөшүңни йәйдикән, — деди. □

²⁰ Үчинчи күни шундақ болдики, Пирәвнниң туғулған күни болғачқа, у һәммә хизмәткарлири үчүн бир зияпәт қилип бәрди, шундақла дәрвәкә хизмәткарлириниң арасида баш сақийниң бешини көтәрди вә баш навайниң бешини алди; □ ²¹ у баш сақийни қайтидин өз мәнсивигә тайинлиди; шуниң билән у Пирәвнниң қәдәһини униң қолиға қайтидин сунидиган болди. ²² Лекин баш навайни болса Йүсүп уларға тәбир бәргәндәк есивәтти. ²³ Амма баш сақий Йүсүпни һеч әслимәй, әксичә уни унтуп қалди.

41

Йүсүпниң падишаниң чүшигә тәбир бериши

¹ Топтоғра икки жил өтүп, Пирәвн бир чүш көрди. Чүшидә у *Нил* дәриясиниң бойида турғидәк. ■ ² Һәм чирайлиқ һәм семиз йәттә туяқ инәк дәриядин чиқип, қумушлуқта отлаптүдәк. ³ Андин йәнә йәттә туяқ инәк дәриядин чиқипту; улар

□ **40:8** «чүшимизниң тәбирини йешип беридиган киши йоқ» — шу дәвирләрдә Мисирда «чүшни йәшкүчи» дәйдиған «алаһидә кәсп»тики бир хил адәмләр бар еди. □ **40:13** «Пирәвн қәддиңни руслитип...» — ибраний тилида: — «Пирәвн бешини кетирип...». □ **40:19** «Пирәвн сениң бешини кесип...» — ибраний тилида: «Пирәвн бешини үстүңдин кетирип...». . Мошу сөзләрни 13-айәт билән селиштурғили болиду. □ **40:20** «бешини алди» — ибраний тилида бу ибарә «бешини көтәрди» дегән сөз билән ипадилиниду. Лекин бу «баш көтириш» орнини өстүрүш әмәс, бәлки каллисини елишни көрситиду. ■ **41:1** Зәб. 104:19

сәт һәм орук болуп, алдинки инәкләрнің йенида, дәриянің бойида турупту. ⁴ Бу сәт һәм орук инәкләр у йәттә чирайлик һәм семиз инәкләрни йәветипту. Шу вақитта Пирәвн ойғинип кетипту.

⁵ У йәнә ухлап, иккинчи қетим чүш көрди: — Мана, бир түп буғдай шехидин тоқ вә чирайлик йәттә башақ чиқипту. ⁶ Улардин кейин йәнә йәттә башақ чиқипту; улар һәм орук вә пучәк болуп, шәриқ шамилида солишип қалған еди. ⁷ Бу орук башақлар у йәттә семиз, тоқ башақни жутуп кетипту. Андин Пирәвн ойғинип кетипту, бу уның чүши екән.

⁸ Әтиси уның көңли наһайити беарам болуп, Мисирдики һәммә палчи-жадугәрләр билән барлик данишмәнләрни чақиртип кәлди. Пирәвн өз чүшини уларға ейтип бәрди; лекин һеч ким Пирәвнгә чүшләрнің тәбирини дәп берәлмиди. □

⁹ У чағда баш сақий Пирәвнгә: — Бүгүн мениң өткүзгән хаталиқлирим есимгә кәлди. ¹⁰ Бурун Пирәвн жанаблири қуллириға, йәни пекир вә баш навайға аччиқлинип, бизни пасибан бешиниң сарийида солаққа ташлиған едила; ¹¹ Шу чағларда һәр биримиз бир кечидә бирдин чүш көрдүк; һәр қайсимиз көргән чүшниң тәбири башқа-башқа еди. ■ ¹² Шу йәрдә биз билән билә пасибан бешиниң қули болған бир ибраний жигит бар еди. Уныңға чүшлиримизни ейтивидүк, у бизгә чүшлиримизниң тәбирини баян қилди; у һәр биримизниң көргән чүшигә қарап тәбир бәргән еди. ¹³ Шундақ болдики, ишлар дәл уның бәргән тәбиридә дейилгәндәк йүз бәрди; жанаблири пеқирни өз мәнсивимгә қайтидин тайинлидила, баш навайни дарға астила, — деди.

¹⁴ Шуның билән Пирәвн адәм әвәтип, Йүсүпни чақирди; улар дәрһал уни зиндандин чиқарди. Йүсүп бурут-сақилини чүшүрүп, кийимлирини йәңгүшләп, Пирәвннің алдиға кирди. ■ ¹⁵ Пирәвн Йүсүпкә: — Мән бир чүш көрдүм, амма уның тәбирини ейтип берәләйдигән һеч ким чиқмиди. Аңлисам, сән чүшкә тәбир берәләйдикәнсән, — деди.

¹⁶ Йүсүп Пирәвнгә жавап берип: — Тәбир береш өзүмдин әмәс; лекин Худа Пирәвнгә хатиржәмлик беридигән бир жавап бериду, — деди. □

¹⁷ Пирәвн Йүсүпкә: — Чүшүмдә мән дәриянің қирғиқида туруптимән. □

¹⁸ Қарисам, дәриядин һәм семиз һәм чирайлик йәттә туяқ инәк чиқип қумушлуқта отлапту. ¹⁹ Андин улардин кейин ажиз, толиму сәт һәм орук йәттә туяқ инәк чиқипту. Мән Мисир зиминида шундақ сәт инәкләрни көргән әмәсмән.

²⁰ Бу орук, әски инәкләр болса авалқи йәттә семиз инәкни йәветипту. ²¹ Уларни йәвәткән болсиму, қосиғиға бир неминиң киргәнлиги һеч аян болмапту, уларның көрүнүши бәлки бурунқидек сәт имиш. Андин мән ойғинип кәттим.

²² Андин йәнә бир чүш көрдүм, мана бир шахтин йәттә һәм тоқ һәм чирайлик башақ чиқипту. ²³ Андин йәнә йәттә пучәк, орук башақ чиқипту; улар шәриқ шамили билән солишип йәруп кетипту. ²⁴ Бу орук башақлар йәттә чирайлик башақни йәп кетипту. Мән бу ишни палчи-жадугәрләргә дәп бәрсәм, маңа тәбирини ейтип беридигән һеч киши чиқмиди, деди.

²⁵ Йүсүп Пирәвнгә: — *Жанаблири* Пирәвннің чүшлири бир мәнидидур. Худа Өзи қилмақчи болған ишлирини Пирәвнгә алдин билдүрдү. ²⁶ Бу йәттә яхши инәк йәттә жилни көрситиду; йәттә яхши башақму йәттә жилни көрситиду. Бу чүшләр охшаш бир чүштур.

²⁷ Улардин кейин чиққан йәттә орук, яман сәт инәк йәттә жилни көрситиду;

□ **41:8** «уның көңли» — ибраний тилида: — «уның роһи». ■ **41:11** Дан. 2:2. ■ **41:14** Зәб. 104:20; Дан. 2:25. □ **41:16** «хатиржәмлик беридигән бир жавап» — яки «аман-есәнликкә елип баридигән бир жавап». □ **41:17** «дәрия» — Нил дәрияси. Мисирлиқларға нисбәтән пақәт бир дәрия, йәни Нил дәриясила бардур.

шәриқ шамили билән солишип қалған йәттә қуруқ башақму шундақ болуп, ачарчилик болидиған йәттә жилдур. ²⁸ Мән Пирәвнгә дәйдиған сөзүм шуки, Худа йеқинда қилмақчи болған ишни Пирәвнгә аян қилди. ²⁹ Мана, пүткүл Мисир зиминида йәттә жилғичә мәмурчилик болиду; ³⁰ андин йәттә жилғичә ачарчилик болиду; шуниң билән Мисир зиминида пүткүл мәмурчиликни унутқузидиған ачарчилик зиминни вәйран қилиду. ³¹ Келидиған ачарчиликниң сәвәвидин зиминда болған мәмурчилик кишиләрниң есидин көтирилип кетиду; чүнки ачарчилик толиму еғир болиду. ³² Лекин чүшниң яндурулуп, Пирәвнгә икки қетим көрүнгининиң әһмийити шуки, бу иш Худа тәрипидин бекитилгән болуп, Худа уни пат арида әмәлгә ашуриду.

³³ Әнди Пирәвн өзи үчүн пәм-парасәтлик һәм дана бир кишини тепип, Мисир зиминиға қойсун. ³⁴ Пирәвн шундақ қилсунки, мәмурчилик болған йәттә жилда Мисир зиминидин чиққан ашлиқниң бәштин бирини топлаңлар дәп зиминға назарәтчиләрни тайинлисун. ³⁵ Булар шу келидиған тоқчилик жиллирида барлиқ ашлиқни топлап, шәһәр-шәһәрләрдә йемәклик болсун дәп бугдай-қонақларни Пирәвнниң қол астиға жәм қилип сақлитип қойсун. ³⁶ *Жиғилған* шу ашлиқлар Мисир зиминида болидиған йәттә жилиқ ачарчиликқа тақабил туруш үчүн сақлансун; шу тәриқидә зимин ачарчиликтин һалак болмайду, — деди.

Йүсүпниң Мисирни идарә қилиши

³⁷ Бу сөз Пирәвн вә униң хизмәткарлириниң нәзиригә таза яқти. ■ ³⁸ Шуниң билән Пирәвн хизмәткарлириға: — Бу кишидәк, ичидә Худаниң роһи бар йәнә бирисини тапаламдуқ?! — деди. ■

³⁹ Пирәвн Йүсүпкә: — Худа саңа буниң һәммисини аян қилған экән, сәндәк пәмлик һәм дана һеч ким чиқмайду. ⁴⁰ Сән әнди мениң өйүмни башқурушқа бекитилдиң, барлиқ хәлким сениң ағзиға қарап өзлирини тәртипкә тизсун. Пәқәт тәхттила мән сәндин үстүн туримән, — деди. □ ■

⁴¹ Ахирида Пирәвн Йүсүпкә: — Мана, мән сени пүткүл Мисир зимининиң үстигә тайинлидим, — деди.

⁴² Буниң билән, Пирәвн өз қолидин мөһүр үзүгини чиқирип, Йүсүпниң қолиға салди; униңа нәпис канап рәхттин тикилгән либасни кийгүзүп, бойниға бир алтун зәнжир есип қойди. ⁴³ Уни өзиниң иккинчи шаһанә һарвусиға олтарғузуп, униң алдида: «Тиз пүкүңлар!» — дәп жар салдурди. Шундақ қилип, Пирәвн уни пүткүл Мисир зиминиға тикләп қойди.

⁴⁴ Андин Пирәвн Йүсүпкә йәнә: — Мән дегән Пирәвндурмән; пүткүл Мисир зиминида сәнсиз һеч ким қол-путини мидирлатмисун! — деди. □

⁴⁵⁻⁴⁶ Пирәвн Йүсүпкә Зафинат-Паанияһ дегән намни бәрди вә он шәһиридики каһин Потифираһниң қизи Асинатни униңға хотунлуққа елип бәрди. Шундақ қилип Йүсүп пүткүл Мисир зиминини башқуруш үчүн чөргиләшкә чиқти. Йүсүп Мисир падишаси Пирәвнниң хизмитидә болушқа бекитилгәндә оттуз яшта еди; у Пирәвнниң алдидин чиқип, Мисир зимининиң һәр қайси жайлирини көздин кәчүрди. □

■ 41:37 Рос. 7:10. ■ 41:38 Зәб. 104:20-22. □ 41:40 «тәртипкә тизсун» — яки «бойсуниду».

■ 41:40 Зәб. 104:21-22 □ 41:44 «Мән дегән Пирәвндурмән; пүткүл Мисир зиминида сәнсиз һеч ким қол-путини мидирлатмисун!» — яки «Мән Пирәвндурмән; лекин пүткүл Мисир зиминида сениң рухситиңсиз һеч ким қол-путини мидирлатмисун!».

□ 41:45-46 «Зафинат-Паанияһ» — мәнәси «Худаниң сөз қилиши билән у (Йүсүпни демәкчи) һаят туриду» дегән болуши мүмкин. Башқа бир хил тәржимиси «Дунианиң Қутқузғучиси».

- ⁴⁷ Мәмурчилик болған йәттә жил ичидә зиминниң һосули дога-дога болди. □
- ⁴⁸ Йәттә жлда у Мисир зиминидин чиққан ашлиқни жиғип, шәһәр-шәһәргә топлиди; һәр қайси шәһәрниң әтрапидики етизликниң ашлиғини у шу шәһәрниң өзигә жуғлап қойди. ⁴⁹ Шу тәриқидә Йүсүп деңиздики күмдәк һаһайити көп ашлиқ топлиди; ашлиқ һәдди-һесапсиз болғачқа, улар һесаплашни тохтатти.
- ⁵⁰ Ачарчилик жилири йетип келиштин бурун Йүсүпкә икки оғул төрәлди. Буларни Ондики каһин Потифәраһниң қизи Асинат униңға туғуп бәрди. ■
- ⁵¹ Йүсүп: «Худа пүтүн жапа-мушәққитим вә атамниң пүтүн аилисини көңлүмдин көтиривәтти» дәп тунжа оғлиға Манассәһ дәп ат қойди; □ ⁵² андин: «Мән азап-оқубәт чәккән жутта Худа мени мевилик қилди» дәп иккинчисигә Әфраим дәп ат қойди. □
- ⁵³ Мисир зиминида мәмурчилик болған йәттә жил аяқлашти. ⁵⁴ Андин Йүсүпниң ейтқинидәк ачарчиликниң йәттә жили башланди. У чағларда башқа барлиқ жутлардиму ачарчилик болди; лекин Мисир зиминидики һәр йәрләрдә нан бар еди. ■ ⁵⁵ Ачарчилик пүткүл Мисир зиминни басқанда, хәлиқ ашлиқ сорап Пирәвнгә пәрәд қилди. Пирәвн мисирлиқларниң һәммисигә: — Йүсүпниң қешига берип, у силәргә немә десә, шуни қилиңлар, — деди.
- ⁵⁶ Ачарчилик пүткүл йәр йүзини бесип кәтти. Йүсүп һәр йәрдики амбарларни ечип, мисирлиқларға ашлиқ сататти; ачарчилик Мисир зиминида интайин еғир болғили турди. ⁵⁷ Ачарчилик пүткүл йәр йүзини басқан болғачқа, барлиқ жутлардики хәлиқму ашлиқ алғили Мисирға Йүсүпниң қешига келәтти.

42

Йүсүпниң қериндашлириниң Мисирға ашлиқ алғили бериши

- ¹ Әнди Яқуп Мисирда ашлиқ барлиғини билгинидә оғуллириға: — Немишкә бир-биринларға қаришип турисиләр? — деди.
- ² Андин йәнә: — Маңа қараңлар, аңлишимчә Мисирда ашлиқ бар экән. У йәргә берип, андин шу йәрдин бизгә ашлиқ елип келиңлар; буниң билән өлүп кәтмәй, тирик қалимиз, — деди. ■
- ³ Буниң билән Йүсүпниң он акиси ашлиқ сетивалғили Мисирға йолға чиқти. □
- ⁴ Лекин Яқуп Йүсүпниң иниси Биняминниң бирәр яманлиққа учрап қелишин қорқуп уни акилири билән биллә әвәтмиди. ⁵ Шуниңдәк ачарчилик Қанаан зиминидиму йүз бәргәчкә, Исраилниң оғуллири ашлиқ алғили кәлгәнләр арасида бар еди.
- ⁶ Йүсүп зиминниң валийси болуп, жутниң барлиқ хәлқигә ашлиқ сетип бәргүчи шу еди. Йүсүпниң акилири келип униң алдида йүзлирини йәргә тәккүзүп тазим қилди. □ ■ ⁷ Йүсүп акилирини көрүпла уларни тонуди; лекин у тонушлуқ бәрмәй, уларға қонал тәләппузда гәп қилип: — Қәйәрдин кәлдиңлар, дәп сориди. Улар жававән: — Қанаан зиминидин ашлиқ алғили кәлдуқ, — деди.

□ **41:47** «дога-дога» — ибраний тилида «чаңғал-чаңғал». ■ **41:50** Яр. 46:20; 48:5. □ **41:51** «Манассәһ» — мәнәси «унтулдурған». □ **41:52** «Әфраим» — мәнәси «икки һәсә мевилик». ■ **41:54** Яр. 45:6; зәб. 104:16. ■ **42:2** Рос. 7:12. □ **42:3** «Йүсүпниң он акиси ... Мисирға йолға чиқти» — Яқупниң оғуллириниң өзлириниң Мисирға бериши аилисиниң ачарчилик түпәйлидин намратлишип кәткәнлиғини көрсәтсә керәк; баридиған хизмәтчиләрму қалиған болуши мүмкин. □ **42:6** «Йүсүпниң акилири келип униң алдида йүзлирини йәргә тәккүзүп тазим қилди» — бу иш билән Йүсүпниң көргән чүшлири теһи толуқ әмәлгә ашурулмиди; атиси Яқуп, иниси Бинямин вә өгәй анисиниң Мисирға келиши билән көргән чүшлири толуқ әмәлгә ашурулиду. ■ **42:6** Яр. 37:7.

8 Йүсүп акилирини тонуган болсиму, лекин улар уни тонумиди. 9 Йүсүп энди улар тоғрисида көргән чүшлирини есигә елип, уларға: — Силәр жасус, бу әлнің мудапиесиз жайлирини күзәткили кәлдиңлар, — деди. □ ■

10 Амма улар уныңға жавап берип: — Эй гоҗам, ундақ әмәс! Бәлки кәминилири ашлиқ сетивалгили кәлди! 11 Биз һәммимиз бир адәмнің оғуллири, сәмимий адәмләрмиз. Кәминилири жасус әмәс! — деди.

12 У уларға йәнә: — Ундақ әмәс! Бәлки зиминнің мудапиесиз жайлирини көргили кәлдиңлар, — деди.

13 Улар жавап берип: — Кәминилири әслидә он икки қериндаш едук; биз һәммимиз Қанаан зиминидики бир адәмнің оғуллиридурумиз; лекин кәнжи инимиз агимизнің қешида қелип қалди; йәнә бир инимиз йоқап кәтти, — деди. ■

14 Амма Йүсүп уларға йәнә: — Мана мән дәл силәргә ейтқинимдәк, жасус экәнсиләр! □ 15 Пирәвннің һаяти билән қәсәм қилимәнки, кичик иниңлар бу йәргә кәлмигичә силәр бу йәрдин чиқип кетәлмәйсиләр; силәр шуниң билән синилисиләр. 16 Иниңларни елип кәлгили бириңларни әвәтиңлар, қалғанлириңлар болса солап қоюлисиләр. Буниң билән ейтқиниңларниң раст-ялғанлиги испатлиниду; болмиса, Пирәвннің һаяти билән қәсәм қилимәнки, силәр жәзмән жасус! — деди. □

17 Шуниң билән у уларни үч күнгичә солап қойди. 18 Үчинчи күни Йүсүп уларға мундақ деди: — Мән Худадин қорқидиған адәммән; тирик қелишиңлар үчүн мошу ишни қилиңлар: — 19 Әгәр сәмимий адәмләр болсаңлар, қериндашлириңлардин бири силәр соланған гундиханида солақлиқ туриварсун, қалғиниңлар ачарчиликта қалған аиләңлар үчүн ашлиқ елип кетиңлар; 20 Андин кичик иниңларни қешимға елип келиңлар. Шуниң билән сөзлириңлар испатланса, өлмәйсиләр!, — деди. Улар шундақ қилидиған болди. ■

21 Андин улар өз ара: — Бәрһәк, биз инимизгә қилған ишимиз билән гунакар болуп қалдук; у бизгә ялвурсиму уның азавини көрүп туруп уныңға кулақ салмидук. Шуниң үчүн бу азап-оқубәт бешимизгә чүшти, — дейишти.

22 Рубән уларға жававән: — Мән силәргә: балиға зулум қилмаңлар, дегән әмәсмидим? Лекин унимиңлар. Мана әнди уның қан қәрзи биздин сориливатиду, — деди. ■

23 Амма Йүсүп улар билән тәржиман арқилиқ сөzlәшкәккә, улар Йүсүпнің өз гәплирини укуп туруватқинини билмиди. 24 У улардин өзини чәткә елип, жиғлап кәтти. Андин уларның қешиға йенип келип, уларға йәнә сөз қилип, уларның арисидин Шимеонни тутуп, уларның көз алдида бағлиди.

Йүсүпнің акилириниң Қанаанға қайтиши

25 Андин Йүсүп әмир чүшүрүп, уларның тағарлириға ашлиқ толдуруп, һәр бирисиниң пулини қайтуруп тағирлиға селип қоюп, сәпәр һазирлиқлириму берилсун дәп буйрувиди, уларға шундақ қилинди. 26 Шуниң билән акилири ешәклиригә ашлиқлирини артип, шу йәрдин кәтти.

27 Амма өтәңгә кәлгәндә улардин бири ешигигә йәм бәргили тағирини ечивиди, мана, өз пули тағарниң ағзида туратти. 28 У қериндашлириға: — Мениң пулумни қайтуруветипту. Мана у тағиримда туриду, деди. Буни аңлап уларның жүриги

□ 42:9 «әлнің мудапиесиз жайлири» — ибраний тилида «әлнің ялаңач жайлири». ■ 42:9 Яр. 37:5. ■ 42:13 Яр. 43:29. □ 42:14 «мана мән дәл силәргә ейтқинимдәк, жасус экәнсиләр!» — Йүсүпнің буни дегинидики мәнтикә бәлким «Ким өз оғуллириниң һәмминсине дегидәк бирақла Мисирға баридиған хәтәрик йолға маңдурапти?!» дегәндәк болуши мүмкин. □ 42:16

«ейтқиниңларниң раст-ялғанлиги испатлиниду» — ибраний тилида «силәрдә һәқиқәт бар-йоқлуғи испатлиниду». ■ 42:20 Яр. 43:5; 44:23. ■ 42:22 Яр. 37:21,22.

су болуп, титришип бир-биригә: — Бу Худаниң бизгә зади немә қилгиниду? — дейишти.

²⁹ Улар Қанаан зиминиға, атиси Якупниң қешиға келип, бешидин өткән һәммә вақиеләрни униңға сөзләп берип: ³⁰ — хелиқи киши, йәни шу зиминниң ғожиси бизгә қопал гәп қилди, бизгә зиминни пайлиғучи жасустәк муамила қилди; ³¹ әнди биз униңға: «Биз болсақ сәмимий адәмләрмиз, жасус әмәсмиз.

³² Биз бир атидин болған оғулар болуп, он икки ака-ука едук; бири йоқап кәтти, кичик инимиз һазир Қанаан зиминида атимизниң йенида қалди» десәк,

³³ хелиқи киши, йәни шу зиминниң ғожиси бизгә мундақ деди: «Мениң силәрниң сәмимий экәнлигиңларни билишим үчүн, қериндашлириңларниң бирини мениң йенимда қалдуруп қоюп, ач қалған айләңлар үчүн ашлик елип кетиңлар; ³⁴ андин кичик иниңларни қешимға елип келиңлар; шундақ қилсаңлар, силәрниң жасус әмәс, бәлки сәмимий адәмләр экәнлигиңларни биләләймән. Андин қериндишиңларни силәргә қайтуруп беримән вә силәр зиминда сода-сетик қилсаңлар болиду» — деди.□

³⁵ Амма шундақ болдики, улар тағарлирини төккәндә, мана һәр бириниң пулдини өз тағарлирида туратти! Улар вә атиси өзлириниң чигиклик пуллирини көргәндә, қорқуп қелишти.■ ³⁶ Атиси Якуп уларға: — Мени оғлумдин жуда қилдиңлар! Йүсүп йоқ болди, Шимеонму йоқ, әнди Биняминниму елип кәтмәкчи болуватисиләр! Мана бу ишларниң һәммиси мениң бешимғила кәлди! — деди.

³⁷ Рубән атисиға: — Әгәр мән Биняминни қешиңға қайтуруп елип кәлмисәм, мениң икки оғлумни өлтүрүвәтकिन; уни мениң қолумға тапшурғин; мән уни қешиңға яндуруп елип келимән, — деди.

³⁸ Лекин Якуп җавап берип: — Оғлум силәр билән биллә у йәргә чүшмәйду; чүнки униң акиси өлүп кетип, у өзи ялғуз қалди. Мабада йолда кетиватқанда униңға бирәр келишмәслик кәлсә, силәр мәнәк бир ақ чачлиқ адәмни дәрд-әләм билән тәхтисараға чүшүриветисиләр, — деди.

43

Йүсүпниң ақилриниң Биняминни Мисирға елип бериши

¹ Ачарчилик зиминни интайин еғир басқан еди. ² Бу сәвәптин улар Мисирдин елип кәлгән ашлиқни йәп түгәткәндә, атиси уларға: — Йәнә берип бизгә азғина ашлик елип келиңлар, — деди.

³ Лекин Йәһуда униңға җававән: — хелиқи киши бизни қаттиқ ағаһландуруп: «Иниңлар силәр билән биллә кәлмисә, йүзүмни көримән дөп хиял қилмаңлар» дегән. ⁴ Әгәр инимизни биз билән биллә әвәтсән, биз берип саңа ашлик елип келимиз. ⁵ Амма әвәтишкә унимисаң, биз бармаймиз; чүнки хелиқи киши бизгә: «Иниңлар силәр билән биллә кәлмисә, йүзүмни көримән дөп хиял қилмаңлар» дегән, — деди.■

⁶ Израил уларға: — Силәр немишкә маңа шунчә яманлиқ қилип у кишигә: «Йәнә бир инимизму бар» дедиңлар, — деди.

⁷ Улар җававән: — У киши бизниң вә аилимизниң әһвалини сүрүштүрүп кочилап: «Атаңлар теһи һаятму? Йәнә бир иниңлар барму?» — дөп сориди. Биз униң шу соалиға яриша җавап бәрдуқ. Униң бизгә: «Иниңларни елип келиңлар» дәйдиғинини нәдин биләйли? — деди.

⁸ Йәһуда атиси Израилға: — Балини мән билән әвәтकिन; биз дәрһал қозғилип йолға чиқайли; шундақта биз вә сән, бизләр һәм балилиримиз өлмәй, тирик

□ **42:34** «зимин» — Мисир зиминини көрситиду. ■ **42:35** Яр. 42:25; 44:1. ■ **43:5** Яр. 42:20; 44:23;

қалимиз. ⁹ Мән униңға кепил болимән; сән униң үчүн мениң мениңдин һесап алисән; әгәр мән уни сениң қешиңға аман-есән яндуруп келип, йүзүниң алдида турғузмисам, пүткүл өмрүмдә алдинда гунакар болай. □ ¹⁰ Чүнки кечикмигән болсақ, бу чаққичә икки қетим берип келәттуқ, — деди.

¹¹ Уларниң атиси Исраил уларға: — Ундақ болса, мундақ қилиңлар: — У кишигә қача-қуачаңларға зиминдики әң есил мевиләрдин соғат алғач бериңлар: йәнә азғина тутия, азрақ һәсәл, дора-дәрманлар, мурмәкки, пистә вә бадамларни алғач бериңлар. ¹² Қолуңларда икки һәсә пул елип, тағарлириңларниң ағзидики өзүңларға яндурулған пулниму алғач бериңлар. Еһтимал, бу ишта сәһвәнлик көрүлгән болуши мүмкин. ¹³ Иниңларниму биллә елип, қозғилип у кишиниң йениға йәнә бериңлар. ¹⁴ һәммигә Қадир Тәңри Өзи силәрни у кишиниң алдида рәһимгә ериштүргәй. Буниң билән у силәрниң шу йәрдики қериндишиңларни вә Биняминни қоюп берип, силәргә қошуп қоярмекин; өзүм навада балилиримдин жуда болсам болай! — деди.

¹⁵ Шуниң билән бу адәмләр шу соғатни елип, қоллириға икки һәсә пулни тутуп, Биняминни елип қозғилип, Мисирға берип Йүсүпниң алдида һазир болди.

¹⁶ Йүсүп Биняминни улар билән көргинидә, өз өйини башқуридаған ғожидариға буйруп: — Бу адәмләрни өйүмгә башлап кирип, мал союп таам тәйяр қилғин; чүнки бу кишиләр чүшлүк ғизани мән билән йәйду, — деди.

¹⁷ У киши Йүсүпниң буйруғинидәк қилип, адәмләрни Йүсүпниң өйигә башлап кирди. ¹⁸ Улар болса Йүсүпниң өйигә башлап келинғинидин қорқушуп: — Алдинқи қетим тағарлиримизға яндурулған пулниң сәвәвидин биз униң өйигә елип келиндүк; униң мәхсити бизгә һужум қилип, үстимиздин бесип кул қилип, ешәклиримизни тартивелиш охшайду, — дейишти.

¹⁹ Улар Йүсүпниң өйини башқуридаған ғожидарниң йениға келип, өйниң ишигиниң түвидә униңға: —

²⁰ Әй ғожам, биз һәқиқәтән әслидә мошу йәргә ашлиқ алғили кәлгән едук;■

²¹ Шундақ болдики, биз өтәңгә келип өз тағарлиримизни ассақ, мана һәр биримизниң пули, әйни еғирлиғи бойичә тағарлиримизниң ағзида турупту; шуңа биз буни яндуруп қолимизда алғач кәлдуқ.■ ²² Ашлиқ алғили қолимизда башқа пулму елип кәлдуқ; амма тағарлиримизға пулни кимниң селип қойғанлиғини билмидүк, — деди.

²³ У уларға: — Хатиржәм болуңлар, қорқмаңлар. Силәрниң Худайиңлар, атаңларниң Худаси тағарлириңларда силәргә байлиқ ата қилған охшайду; силәрниң пулуңларни алиқачан тапшуруп алдим, — деди. Андин у Шимеонни уларниң қешигә елип чиқти. ²⁴ У киши уларни Йүсүпниң өйигә башлап кирип, уларниң путлирини жуюшға су әкирип берип, андин ешәклиригә йәм бәрди.■

²⁵ Улар Йүсүпниң чүштә келишигә үлгүртүп соғатни тәйярлап қойди; чүнки улар өзлириниң шу йәрдә ғиза йәйдиғини аңлиған еди.

²⁶ Йүсүп өйгә кәлгәндә улар қоллиридики соғатни өйгә униң алдиға елип кирип, бешини йәргә тәккүзүп униңға тазим қилди.■ ²⁷ У улардин һал сорап, андин: — Силәр гепини қилған қери атаңлар саламәтму? У һаятму? — деди.

²⁸ Улар жавап берип: — Силиниң куллири бизниң атимиз саламәт туруватиду, у теһи һаяттур, — дәп униң алдида егилип тазим қилди.

²⁹ Йүсүп бешини кәтирип, өз иниси Биняминни көрүп: — Силәр маңа гепини қилған кичик иниңлар шуму? — дәп сорап: — Әй оғлум, Худа саңа шапаәт көрсәткәй! — деди.■

□ 43:9 «мениңдин һесап алисән» — ибраний тилида «мениң қолумдин һесап алисән». ■ 43:9 Яр. 44:32. ■ 43:20 Яр. 42:3. ■ 43:21 Яр. 42:27,35. ■ 43:24 Яр. 18:4. ■ 43:26 Яр. 37:10; 42:6. ■ 43:29 Яр. 42:13.

30 Йүсүпниң өз инисиға болған сеғиниш оти қаттиқ күчийип, жиғливалғидәк халий жай издәп, алдирап ичкирики өйгә кирип таза бир жиғливалди. ■ 31 Андин йүзини жуяп чиқип, өзини бесивелип: — Таамларни қоюңлар, — дәп буйруди.

32 Хизмәткарлар Йүсүпкә айрим, уларға айрим вә Йүсүп билән биллә тамаққа кәлгән мисирликларғиму айрим тамақ қойди; чүнки мисирликлар ибранийлар билән бир дәстиханда тамақ йеишни жиркинчилик дәп қарап, улар билән биллә тамақ йемәйтти. 33 Йүсүпниң қериндашлири униң удулида, һәр бири чоң-кичик тәртиви бойичә олтарғузулди; чоңи чоңлуғиға яриша, кичиги кичиклигигә яриша олтарғузулди; улар бир-биригә қарап һәйран қелишти.

34 Йүсүп алдидики дәстихандики тамақлардин уларға бөлүп бәрди. Амма Биняминға бәргини башқиларниңкигә қариғанда бәш һәссә көп еди. Улар шарап ичип, униң билән хуш кәйп қилишти.

44

Йүсүпниң қериндашлирини ахирқи қетим синиши

1 Андин у өз өйини башқуридиған ғождарига буйруп: — Бу кишиләрниң тағарлирини елип көтирәлигидәк ашлиқ қачилап, һәр бириниң пулини тағириниң ағзига селип қойғин; 2 андин мениң жамимни, йәни күмүч жамни ашлиқниң пули билән биллә әң кичигиниң тағириниң ағзига селип қойғин, — деди. У адәм Йүсүпниң дегинидәк қилди.

3 Әтиси таң йориғанда, улар ешәклири билән биллә йолға селип қоюлди. 4 Лекин улар шәһәрдин чиқип анчә узун маңмайла, Йүсүп ғождарига: — Орнуңдин тур, бу адәмләрниң кәйнидин қоғлиғин; уларға йетишкиниңдә уларға: «Немишкә яхшилиққа яманлиқ қайтурдуңлар? 5 Ғоҗам шу җамда шарап ичиду һәмдә униңда пал ачиду әмәсму?! Мундақ қилғиниңлар рәзиллик қилғиниңлар болмамду!» дегин, — деди. □

6 Бу адәм уларниң кәйнидин йетишип берип, уларға бу сөzlәрни қилди. 7 Улар униңға җававән: — Ғоҗимиз немишкә мундақ гәп қилиду? Мундақ ишни қилиш кәминилиридин нери болсун! 8 Биз әслидә тағарлиримизниң ағзидин тапқан пулниму Қанаан зиминидин силиниң қашлириға қайтуруп беришкә әкәлгән едук. Шундақ туруқлуқ қандақму ғоҗилириниң өйидин алтун-күмүчни оғрилайли? 9 Кәминилириңниң арисидә кимдин бу җам тепилса, шу өлүмгә мәһкүм болсун, бизму ғоҗимизниң қуллири болайли, — деди.

10 Ғоҗидар җававән: — Ейтқан сөзлириңлардәк болсун; җам кимниң йенидин тепилса, шу киши қулум болуп қелип қалсун, қалғанлириңлар бегуна болисиләр, — деди.

11 Шуниң билән улар алдирап-тенәп, тағарлирини йәргә чүшүрүп, һәр бири өз тағирини ечип бәрди. 12 Ғоҗидар чоңиниңкидин башлап кичигиниңкигичә ахтурди, җам Биняминниң тағирини тепилди. 13 Буни көрүп улар кийимлирини житишип, һәр бири ешигигә қайтидин жүкни артип, шәһәргә қайтти.

Йәһуданиң Бинямин үчүн йелиниши

14 Шундақ қилип Йәһуда вә қериндашлири Йүсүпниң өйигә кәлди; у техи шу йәрдә еди. Улар униң алдиға келип өзлирини йәргә етишти. 15 Йүсүп

■ 43:30 Яр. 45:2. □ 44:5 «Ғоҗам шу җамда шарап ичиду һәмдә униңда пал ачиду әмәсму?!» — Йүсүп Худаниң пәйғәмбири болғачқа, «пал ечиш» қатарлиқ ишларни қәтғий қилмайтти. Униң геги акилирини синаш мәхситидә ейтилған, халас.

уларга: — Бу силәрниң зади немә қилғиниңлар? Мениңдәк адәмниң чоқум пал ачалайдиганлиғини билмәмтиңлар? — деди.□

16 Йәһуда жававән: — Биз ғоҗимизға немиму дейләймиз? Немә гәп қилалаймиз, қандақ қилип өзимизни ақлалаймиз? Худа кәминлириниң қәбиһлиғини ашкарә қилди. Мана, биз вә қолидин җамлири тепилған киши һәммимиз ғоҗимизға қул болидиган болдуқ, — деди.□

17 Лекин Йәһудә: — Мундақ қилиш мәндин нери болсун! Бәлки җам кимниң қолидин тепилған болса пәқәт шу киши мениң қулум болиду. Лекин қалғанлириңлар аман-есән атаңларниң қешиға кетиңлар, — деди.

18 Андин Йәһуда униңға йеқин берип мундақ деди: — Әй ғоҗам, кәминлиригә кулақ селип ғоҗамниң кулиқига бир еғиз гәп қилишқа иҗазәт бәргәйла. Ғәзәплири кәминлиригә туташмиғай; чүнки өзлири Пирәвнғә охшаш экәнла.

19 Әслидә ғоҗам кәминлиридин: «Атаңлар я иниңлар барму?» дәп соривидила, 20 биз ғоҗимизға жававән: «Бизниң бир қери атимиз бар вә у қериганда тапқан, яш бир балисиму бар. Бу балиниң бир анисидин болған акиси өлүп кетип, у өзи ялғуз қалди; униң атиси уни интайин сөйиду» десәк, 21 Сили кәминлиригә: «Униң өзини қешиға елип келиңлар, мән уни өз көзүм билән көрәй» дедила.■

22 Биз ғоҗимизға жавап берип: «Жигит атисидин айрилалмайду; әгәр атисидин айрилса, атиси өлүп кетиду» десәк, 23 Сили йәнила кәминлиригә: «Әгәр кичик иниңлар силәр билән биллә кәлмисә, йүзүмни йәнә көримиз дәп хиял қилмаңлар» дегән едила.■ 24 Шуниң билән биз кәминлири атимизниң қешиға барғанда ғоҗамниң сөзлирини униңға ейттуқ; 25 андин атимиз йәнә: «Йәнә берип, бизгә азрақ ашлиқ елип келиңлар» девиди, 26 Биз жававән: «Биз шу йәргә қайтидин чүшәлмәймиз; әгәр кичик инимиз биз билән биллә болса, ундақта баримиз; чүнки кичик инимиз биз билән биллә болмиса, у затниң йүзи алдида туралмаймиз», дедуқ.□

27 Силиниң қуллири бизниң атимиз бизгә йәнә: «силәргә мәлумки, аялим маңа икки оғул туғуп бәргән еди. 28 Бир мениң йенимдин чиқип, йоқ болуп кәтти; мән: у җәзмән титма-титма қиливетилипту, дәп ойлидим, шундақла уни бүгүнгичә көрмидим.■ 29 Әнди силәр буниму мениң қешимдин елип кетип, униңға бир келишмәслик келип қалса, силәр мәнәк бир ақ чачлиқ адәмни дәрд-әләм билән тәхтисараға чүшүриветисиләр», дегән еди.■ 30 Әнди мән силиниң қуллири мениң атамниң қешиға барғанда, шу бала биз билән болмиса униң жени балиниң жениға бағланған болғачқа, 31 шундақ болидуки, у балиниң йоқлуғини көрсә, җәзмән өлүп кетиду; шуниң билән силиниң қуллири бизниң атимиз болған бу ақ чачни дәрд-әләм ичидә тәһтисараға чүшүрүвәткән болимиз. 32 Чүнки мәнки кәминлири атамға бу жигит үчүн кепил болуп: «Әгәр мән уни қешиңға қайтуруп кәлмисәм пүткүл өмрүмдә атамниң алдида гунакар болай» дегән едим.■ 33 Шуңа һазир өтүнүп қалай, мәнки кәминлири у жигитниң орнида ғоҗамниң қешида қул болуп турсам, у жигит қериндашлири билән биллә қайтип кәтсә!

34 Чүнки жигит мән билән болмиса, мән қандақму атамниң қешиға баралаймән? Атамға шундақ азап-оқубәтниң чүшүшини көзүм көргүчи болмисун! — деди.

□ 44:15 «Мениңдәк адәмниң чоқум пал ачалайдиганлиғини билмәмтиңлар?» — 5-айәттики изаһатни көрүң. □ 44:16 «Худа кәминлириниң қәбиһлиғини ашкарә қилди» — Йәһуданиң мошу гепи мошу йәрдә бәлки Йүсүпниң җами тағарлиридин тепилғанлиғини әмәс, бәлки улар өткәндә иниси Йүсүпкә өткүзгән яманлиқни көрсәтсә керәк. Йәһуда өзлириниң алдида турғиниңи Йүсүп экәнлиғини билмәйтти, әлвәттә. ■ 44:21 Яр. 42:15. ■ 44:23 Яр. 43:3, 5 □ 44:26 «У затниң йүзи алдида туралмаймиз» — ибраний тилида «шу кишиниң йүзини қайтидин көрәлмәймиз». ■ 44:28 Яр. 37:33. ■ 44:29 Яр. 42:38. ■ 44:32 Яр. 43:9.

45

Йүсүпниң қериндашлириға өзини ашкарилиши

1-2 Йүсүп өз йенида турғанларниң алдида өзини туталмай: — һәммә адәм алдимдин чиқириветилсун! дөп вақириди. Шуниң билән Йүсүп өзини қериндашлириға ашкарә қилғанда униң қешида һеч ким болмиди. У қаттиқ жиғлап кәтти; мисирлиқлар уни аңлиди, Пирәвнниң ордисикиләрму буниңдин тезла хәвәр тапти. □ 3 Йүсүп қериндашлириға: — Мән Йүсүп болиман! Атам һазир һаятму?! — дөп сориди. Амма қериндашлири униңға қарап һодуқуп кетип, һеч жавап берәлмәй қалди. 4 Лекин Йүсүп уларни: — Қени, маңа йеқин келиңлар, дөп чақириди. Улар йеқин кәлди, у йәнә: — Мән силәрниң иниңлар, йәни силәр Мисирға сетивәткән Йүсүп болиман. ■ 5 Әнди мени мошу йәргә сетивәткиниңлар үчүн азапланмаңлар, өзүңларни әйипкә буйрумаңлар; чүнки Худа адәмләрниң һаятини сақлап қелиш үчүн мени силәрдин бурун бу йәргә әвәтти. ■ 6 Чүнки һазир зиминдики ачарчиликқа икки жил болди; лекин теһи йәнә бәш жилғичә һеч терилғуму болмайду, ормиму болмайду. 7 Шуниң үчүн силәргә дуняда бир қалдини сақлап қелиш үчүн, улук бир нижатлик көрситип, силәрниң тирик қутулушуңлар үчүн Худа мени силәрдин бурун бу йәргә әвәтти. 8 Шундақ болған экән, мени мошу йәргә әвәткүчи силәр әмәс, бәлки Худадур. У мени Пирәвнгә атиниң орнида қилип, униң пүткүл өйигә ғоҗа қилип тикләп, пүткүл зиминға баш вәзир қилип қойди. □ 9 Әнди тездин атамниң қешиға берип, униңға: — Сениң оғлуң Йүсүп: «Худа мени пүткүл Мисирға ғоҗа қилип қойди. Сән кечиктүрмәй, мениң қешимға кәлгин; 10 сән Гошән жутида турисән; шуниң билән сән өзүң, оғуллириң, нәврилириң, қоһлириң, калилириң вә һәммә тәәллуқатлириң билән маңа йеқин турисиләр. 11 Өзүң, айләң вә һәммә тәәллуқатиңни намратлик бәсивалимисун дөп мән сени шу йәрдә бақимән; чүнки йәнә бәш жил ачарчилик бардур», деди, — дөңлар.

12 — Мана силәрниң көзлириңлар вә иним Биняминниң көзлири силәргә гөп қиливатқан мениң өз ағзим екәнлигини көрүватиду. 13 Атамға мениң Мисирдики бу барлиқ шан-шәривим һәмдә силәрниң барлиқ көргиниңлар тоғрисида ейтип, атамни тездин бу йәргә елип келиңлар, — деди. ■

14 Шуниң билән у өзини Биняминға етип униң бойниға гирә селип жиғлап кәтти; Биняминму униң бойниға йөлинип жиғлиди. 15 Андин Йүсүп барлиқ қериндшалирини сөйүп, уларни бир-бирләп қучағлап жиғлиди. Андин қериндшалири униң билән параңлашти.

16 Йүсүпниң қериндшалири кәлди, дегән хәвәр Пирәвнниң ордисиға йәткүзүлди; бу Пирәвн вә хизмәткарлириниң нәзиридә қутлук иш болди. 17 Пирәвн Йүсүпкә: — Қериндашлириңға: — «Силәр әнди мундақ қилиңлар; улақлириңларға жүк артип, Қанаан зиминиға берип, 18 атаңлар вә жәмәтиңларни елип мениң қешимға келиңлар; мән Мисир зиминидин әң есил йәрләрни силәргә берәй; силәр бу зиминдин чиққан назу-немәтләрдин йәйсиләр» — дегин. 19 Саңа болған әмрим шуки, сән уларға: «Балилириңлар вә аяллириңларни елиш үчүн Мисир зиминидин һарвуларни елип бериңлар. Шуниндәк атаңларниму бу йәргә йәткүзүп келиңлар. 20 Пүткүл Мисир зиминидин әң есил җайлар силәрниңки болғачқа, өз сәрәмҗанлириңларға қариңлар болмисун» дөп буйруғин, — деди. □

□ 45:1-2 «Мисирлиқлар уни аңлиди, Пирәвнниң ордисикиләрму буниңдин тезла хәвәр тапти» — яки «Мисирлиқлар, шундақла Пирәвнниң ордисидикилар уни аңлиди». ■ 45:4 Яр. 37:28; зәб. 104:17; Рос. 7:9, 13. ■ 45:5 Яр. 50:19,20,21. □ 45:8 «атиниң орнида қилип» — мошу йәрдә бәләким Йүсүпниң Пирәвнгә чоң мәслиһәтчи екәнлигини көрсәтәс керәк. ■ 45:13 Рос. 7:14. □ 45:20 «өз сәрәмҗанлириңларға қариңлар болмисун» — ибраний тилида «көзүңлар сәрәмҗанлириңларға һәсрәт чәкмисун».

21 Шуниң билән Исраилниң оғуллири шундақ қилди; Йүсүп Пирәвнниң буйруғи бойичә уларға харвуларни берип, йоли үчүнму озук бәрди. 22 Уларниң һәр биригә бир қур кийим бәрди; лекин Биняминга болса у үч йүз күмүч таңга, бәш қур кийим бәрди. 23 У атисигиму шу һәдийәләрни, йәни Мисирниң әсил мәһсулатлири артилған он һаңга ешәк һәмдә ашлиқ, нан вә атисига йол тәйярлиғи артилған он мада ешәкни әвәтти. 24 Андин у қериндашлирини йолга селип, уларға: — Йолда жедәлләшмәндлар, дәп жекилиди. Улар йолға раван болди. 25 Улар Мисирдин чиқип, Қанаан зиминиға атиси Яқупниң қешига берип, 26 униңға Йүсүп өзлиригә ейтқан гәпләрни йәткүзүп: «Йүсүп теги һаят экән! У пүткүл Мисир зиминиға баш вәзир экән!» деди. Амма у уларға ишәнмәй, жүриги қетип хошидин кетәй дәп қалди.

27 Лекин улар Йүсүпниң өзлиригә ейтқан барлиқ сөзлирини униңға дегәндә, шундақла Йүсүпниң өзини елип келишкә әвәткән харвуларниму көргәндә, уларниң атиси Яқупниң роһиға жан кирди. 28 Исраил шуниң билән: — Әнди арминим йоқ! Оғлум Йүсүп теги һаяттур! Мән өлмәстә берип уни көрүвалай, — деди.

46

Яқупниң пүтүн аилисини елип Мисирға меңши

1 Шуниң билән Исраил барлиқ тәәлуқатини елип йолға чиқип, Бәәр-Шебаға кәлди. У шу йәрдә атиси Исақниң Худасига қурбанлиқларни сунди. 2 Кечиси Худа аламәт көрүнүшләрдә Исраилға: — Яқуп, Яқуп! девиди, у жавап берип: — Мана мән! — деди.

3 У: — Атаңниң Тәңриси болған Худа Мәндурмән. Сән Мисирға бериштин қорқмиған, чүнки Мән сени шу йәрдә улук бир қовм қилимән. 4 Мән сениң билән Мисирға биллә баримән вә Мән Өзүм жәзмән йәнә сени шу йәрдин яндуруп келимән. Йүсүп өз қоли билән сениң көзүңни жумдуриду, — деди.

5 Андин Яқуп Бәәр-Шебадин йолға чиқти; Исраилниң оғуллири атиси Яқуп вә уларниң бала-жақилирини Пирәвн уни епкелиш үчүн әвәткән харвуларға олтарғузуп, 6-7 чарпайлири билән Қанаан зиминида тапқан тәәлуқатлирини елип маңди. Бу тәриқидә Яқуп билән барлиқ әвлатлири Мисирға кәлди; оғуллирини, оғул нәврилирини, қизлирини, қиз нәврилирини жиғип, нәсиллириниң һәммисини өзи билән биллә елип Мисирға кәлди.

8 Исраилниң оғуллири, йәни Яқупниң Мисирға кәлгән әвлатлири төвәндикичә: — Яқупниң тунжа оғли Рубән; 9 Рубәнниң оғуллири һанох, Паллу, һәзрон билән Карми.

10 Шимеонниң оғуллири: — Йәмуәл, Ямин, Оһад, Яқин, Зоһар вә Қананий аялдин болған Саул.

□ 45:24 «йолда жедәлләшмәндлар» — бу несийәтни бәлким уларниң өзини Мисирға севәткәнлиги тоғрилиқ бир-бирини йәнә әйиплишидин әнсерәп ейткән болса керәк. □ 46:2

«Яқуп, Яқуп» — Худаниң адәмниң исмини икки қетим чақариши Худаниң униңға болған чоққур меһир-муһәббитини вә өзигә толиму әзиз экәнлигини көрситиду. ■ 46:3 Яр. 13:16; 16:10; 17:2; 22:17; 26:24; 28:13; 32:9; 35:11; 48:4. □ 46:4 «Йүсүп өз қоли билән сениң көзүңни жумдуриду»

— демәк, Йүсүп Яқуп сәкратқа чүшүп қалғанда униң йенида болиду. «Мән Өзүм жәзмән йәнә сени шу йәрдин яндуруп келимән» дегән жуқуриқи сөвләр шүбһисизки, Яқуп Қанаан зиминида дәпнә қилинипла қалмай, бәлки Қанаан зиминида ахири заманда тирилиду, дегән мәнини көрситиду. ■ 46:4 Чөл. 20:15; Қан. 10:22; Йә. 24:4, 5, 6; Зәб. 104:23, 24; Йәш. 52:4; һош. 11:1. ■ 46:5 Рос. 7:15. ■ 46:8 Мис. 1:2; 6:13; Чөл. 26:5; 1Тар. 4:8. □ 46:10 «Саул» — яки «Шаул». ■ 46:10 Мис. 6:15; 1Тар. 4:24.

- 11 Лавийниң оғуллири: — Гәршон, Коһат вә Мәрари. ■
- 12 Йәһуданиң оғуллири: — Әр, Онан, Шәләһ, Пәрәз вә Зәраһ. Амма Әр вә Онан Қанааниң зиминида өлүп кәткән еди. Пәрәзниң оғуллири һәзрон билән һамулар еди. ■
- 13 Иссакарниң оғуллири: — Тола, Пуаһ, Йоб вә Шимрон. □
- 14 Зәбулунниң оғуллири: — Сәрәд, Елон вә Жаһлийәл.
- 15 Булар Леяһниң Яқупқа Падан-Арамда туғуп бәргән оғул-әвлатлири еди; у йәнә қизи Динаһни туғуп бәрди. Буниң бу оғул-қиз пәрзәнтлири жәмий болуп оттуз үч жан еди.
- 16 Гадниң оғуллири: — Зифион, һагги, Шуни, Әзбон, Ери, Ароди вә Арәли. ■
- 17 Аширниң оғуллири: — Йимнаһ, Йишваһ, Йишви вә Берияһ. Уларниң сиңлиси Сераһ еди; Берияһниң оғуллири һәбәр вә Малкиәл еди. ■
- 18 Булар болса Лабан қизи Леяһқа дедәк болушқа бәргән Зилпаһниң Яқупқа туғуп бәргән оғуллири болуп, жәмий он алтә жан еди. ■
- 19 Яқупниң аяли Раһиләниң оғуллири Йүсүп вә Бинямин.
- 20 Йүсүпкә Мисир зиминида төрәлгән оғуллири Манассәһ вә Әфраим; буларни Ондики каһин Потифираһниң қизи Асинат униңға туғуп бәрди. ■
- 21 Биняминниң оғуллири: — Белаһ, Бәкәр, Ашбәл, Гера, Нааман, Еһи, Рош, Муппим, һуппим вә Ард. □ ■
- 22 Булар Раһиләниң Яқупқа туғуп бәргән оғул-әвлатлири болуп, жәмий он төрт жан еди.
- 23 Данниң оғли: — һушим.
- 24 Нафталиниң оғуллири: — Яһзиәл, Гуни, Йәзәр вә Шилләм. ■
- 25 Булар Лабан қизи Раһиләгә дедәк болушқа бәргән Билһаһниң Яқупқа туғуп бәргән оғул-әвлатлири болуп, жәмий йәттә жан еди. ■
- 26 Яқупниң келинлиридин башқа, Яқупниң пуштидин болған, униң билән биргә Мисирға кәлгәнләр жәмий атмиш алтә жан еди.
- 27 Йүсүпниң Мисирда туғулған оғуллири икки еди. Яқупниң жәмәтидин болуп, Мисирға кәлгәнләр жәмий йәтмиш жан еди. ■

Яқуп вә униң жәмәтиниң Мисирға йетип келиши

- 28 Яқуп Йүсүптин көрсәтмә елип, әзлирини Гошәнгә башлап беришқа Йәһудани Йүсүпниң қешиға әвәтти. Шундақ қилип улар Гошән жутиға келип чүшти. □
- 29 Йүсүп өзиниң вәзирлик һарвусини қатқузуп, атиси Израилниң алдиға Гошәнгә чиқти. У өзини униң алдиға һазир қилип атисиға өзини етип бойниға бешини қоюп кучаглап, узундин узун жиглиди. ³⁰ Израил Йүсүпкә: Мән сениң йүзүңни көрүп, тирик экәнлигини билдим; әнди өлсәмму арминим йоқ, — деди. □
- 31 Андин Йүсүп қериндашлири вә атисиниң өйдикилиригә мундақ деди: — Мән һазир чиқип Пирәвнгә хәвәр берип: «Қанаан зиминида олтарған қериндашлирим, шундақла атамниң өйдикиләр қешимға кәлди; ³² бу адәмләр падичалар болуп, мал беқиш билән шуғуллини кәлгән, қой-калилири, шундақла барлиқ мал-мүлүклирини елип кәлди» дәп ейтай. ³³ Шундақ болидуқи, Пирәвн силәрни чақириду; шу чағда у силәрдин: «Немә оқитиңлар бар?»

■ 46:11 1Тар. 5:27. ■ 46:12 Яр. 38:3, 4, 5; 1Тар. 2:5. □ 46:13 «Пуаһ» — яки «Пуваһ», «Чөл.» 36:23ни көрүң. «Йоб» — яки «Яшуб». ■ 46:16 1Тар. 5:11. ■ 46:17 1Тар. 7:30. ■ 46:18 Яр. 29:24. ■ 46:20 Яр. 41:50; 48:5. □ 46:21 «Белаһ» — яки «Бела». ■ 46:21 1Тар. 7:6; 8:1. ■ 46:24 1Тар. 7:13. ■ 46:25 Яр. 29:29. ■ 46:27 Қан. 10:22; Рос. 7:14. □ 46:28 «Яқуп Йүсүптин көрсәтмә елип, әзлирини Гошәнгә башлап беришқа Йәһудани Йүсүпниң қешиға әвәтти» — яки «әзлири Гошәнгә беришгән авал Йәһудани Йүсүпкә уқтуруш үчүн әвәтти». □ 46:30 «өлсәмму арминим йоқ» — ибраний тилида «өлсәм болиду».

дәп сориса, ³⁴ силәр жавап берип: — Кәминилири кичигимиздин тартип ата-бовилиримизға охшаш пада бекип кәлгәнмиз, — дәнлар. Шундақ десәнлар Гошән жутида олтирип қалисиләр; чүнки падичиларниң һәммиси мисирлиқлар арисидә көзгә илинмайду. □ ■

47

¹ Йүсүп Пирәвнниң қешиға келип: — Атам билән қериндашлирим қой-калилири, шундақла һәммә мал-мүлүклирини биллә елип Қанаан зиминидин кәлди. Мана, улар һазир Гошән жутиға чүшти, дәп хәвәр берип, ² қериндашлириниң ичидин бәшәйләнни елип, Пирәвнниң алдиға һазир қилди. ³ Пирәвн униң қериндашлиридин: — Немә оқитиңлар бар, дәп соривиди, улар Пирәвнгә жавап берип: — Кәминилири ата-бовилиримизға охшаш мал баққучилармиз, — деди. ■

⁴ Андин улар Пирәвнгә йлтимас қилип: — Қанаан зиминида қаттиқ қәһәтчилик болғачқа, кәминилириниң қойлиримизни бақидиғанға яйлақму йоқ; шуңа бу зиминда мусапир болуп турушқа кәлдук; жанаблиридин тәләп қилимизки, кәминилириниң Гошән жутида турушиға ижазәт бәргәйла, — деди.

⁵ Пирәвн Йүсүпкә: — Атаң вә қериндашлириң қешиңға кәлди; ⁶ мана Мисир зимини сениң алдинда турупту; атаң вә қериндашлириңни зиминниң әң есил йеридә олтарғузғин; улар Гошән жутида мақан қилсун. Шуниндәк, әгәр сән уларниң ичидики қабил кишиләрни билсәң, буларни мениң чарпайлиримға назарәтчи қилгин, — деди.

⁷ Кейин, Йүсүп атиси Яқупни елип, Пирәвнниң алдиға һазир қилди; Яқуп Пирәвнгә бәхит-бәрикәт тилиди.

⁸ Андин Пирәвн Яқуптин: — Өмрүңниң жил-күнлири нәччигә йәтти? — дәп сориди. ⁹ Яқуп Пирәвнгә жавап берип: — Мусапирлиқ сәпириمنىң күнлири бир йүз оттуз жилға йәтти; өмрүمنىң күнлири аз һәм жапа-мушәққәтлик болуп, ата-бовилиримниң мусапирлиқ өмүр сәпириниң күнлиригә техи йәтмиди, — деди. ■

¹⁰ Шуниң билән Яқуп Пирәвнгә бәхит-бәрикәт тиләп, алдидин чикип кәтти.

¹¹ Шуниң билән Йүсүп атиси билән қериндашлирини Мисир зиминида олтирақлаштуруп қойди; Пирәвнниң буйруғинидәк уларға зиминниң әң есил йеридин, йәни Рамсәс дегән жуттин тәвәлик бәрди. ¹² Йүсүп атиси, қериндашлири, шундақла атисиниң һәммә өйдикилирини бала-жақилириниң санлириға қарап ашлиқ билән тәминләп бақти.

Йүсүпниң дана һөкүмранлиғи

¹³ Амма ачарчилик қаттиқ егир болғачқа, зиминниң һеч йеридә озук-түлүк тепилмиди; Мисир зимини билән Қанаан зимини ачарчиликтин хараплишип кәтти. ¹⁴ Йүсүп ашлиқ сөтип Мисир зимини билән Қанаан зиминидики барлиқ пулни жиғивалди. Андин Йүсүп бу пулни Пирәвнниң ордисиға йәткүзүп бәрди. ¹⁵ Амма Мисир зимини билән Қанаан зиминидики Пул түгәп кәткәндә мисирлиқларниң һәммиси Йүсүпниң алдиға келип: — Бизгә нан бәргәйла! Пул түгәп кәткини үчүн силиниң алдилирида өлимизму? — деди.

□ **46:34** «чүшүмә» — шу геги билән Йүсүп: (1) өз аилсидикиләрниң Мисир иқтисадиға жүк болмайдиғанлиғини, өзлириниң женини бақалайдиғанлиғини көрсәтмәкчи; (2) уларниң Гошән дегән чәт районда турушини бекитмәкчи. Шундақ болғанда, Израил хәлқи Мисирлиқлар билән анчә ассимилиятсийә болмайду, шундақла Мисирдин қешиш керәк болса, Гошән жути Қанаан зиминиға бир қадәр йеқинрақ еди. ■ **46:34** Яр. 43:32; Мис. 8:22. ■ **47:1** Яр. 45:10. ■ **47:3** Яр. 46:34. ■ **47:9** Зәб. 118:19; ибр. 11:9,13.

16 Йүсүп жававән: — Пулуңлар қалмиған болса, чарпайлириңларни елип келип бәрсәңлар, мән маллириңларига озук-түлүк тегишип беримән, — деди.

17 Буниң билән улар чарпайлирини Йүсүпниң қешиға елип кәлгили турди; Йүсүп уларниң атлири, қой падилири, қала падилири вә ешәклириниң орниға озук-түлүк бәрди; шу жили маллириниң орниға уларға озук-түлүк берип бақти. 18 У жил аяқлишип, улар иккинчи жили униң қешиға келип униңға: — Биз ғожимиздин һеч немини йошурмаймиз; пулимиз түғиди, чарпай мал падилиримиз болса ғожимизниң илқидә, ғожимизниң алдида тәнлиримиз билән йеримиздин башқа һеч нәрсә қалмиди. 19 Немишкә көз алдилирида биз һәм йеримизму өлүп кәтсүн? Әнди сили өзимиз вә йеримизни озук-түлүккә тегишу еливалғайла; өзимиз вә йеримиз Пирәвнниң болуп, униңға кул болайли. Биз өлүп кәтмәй, тирик турушимиз, йеримизму вәйран болмаслиғи үчүн бизгә урук-түлүк бәргәйла, деди.

20 Бу тәриқидә Йүсүп Мисирниң пүткүл терилғу йерини Пирәвн үчүн сетивалди; чүнки ачарчилик қаттиқ болғачқа, мисирлиқларниң һәр бири өз етизини сетип бәрди. Шуниң билән йәр-зимин Пирәвнниң болуп қалди. 21 Йүсүп хәлиқни Мисирниң бу четидин йәнә бир четигичә һәр қайси шәһәрләргә кәчүрди.□

22 Пәкәт каһинларниң йерини у алмиди; чүнки каһинларға Пирәвн тәрипидин алаһидә тәминат берилгәчкә, улар Пирәвн тәрипидин тәминләнгән үлүшини йәп, өз йәрлирини сатмиған еди.

23 Йүсүп хәлиқкә: — Мана, мән бүгүн өзүңлар билән йәрлириңларни Пирәвн үчүн сетивалдим. Мана силәргә урук! Әнди йәр териңлар. 24 Әнди шундақ қилисиләрки, чиққан һосулдин бәштин бирини Пирәвнгә берип, қалған төрт қисмини өзүңларға елип қелиңлар; у уруклуқ һәмдә өзүңларға, жүмлидин өйүңдикиләргә вә кичик балилириңларға озук болсун, — деди.

25 Улар жававән: — Сили женимизни қутқуздила. Ғожимизниң нәзиридә илтипат тапқан болсақла, Пирәвнниң қуллири болуп турайли, — деди.

26 Шуниң билән Йүсүп: — «Һосулниң бәштин бири Пирәвнгә берилсун» дәп бу ишни бүгүнгә қәдәр Мисир зимини үчүн қанун-бәлғүлимә қилди. Пәкәт каһинларниң йерила буниң сиртида болуп, Пирәвнгә тәвә болмиди.

Яқупниң ахирқи тәливи

27 Исраиллар Мисир зиминида, Гошән өлкисидә олтирақлашти; улар шу жайда йәр-зиминлик болуп, көйийип, толиму көпәйди. 28 Яқуп Мисир зиминида он йәттә жил өмүр көрди; буниң билән Яқупниң өмүр күнлири бир йүз қириқ йәттә жилға йәтти. 29 Исраилниң күнлири сәкратқа йеқинлашқанда, оғли Йүсүпни чақиртип, униңға: — Әгәр нәзириңдә илтипат тапқан болсам, қолуңни янпашмиң астиға қоюп, маңа шапаәт вә садақәтликни көрситип, мени Мисирда дәпнә қилма; ■ 30 бәлки мән ата-бовилирим билән ятидиған вақтимда мени Мисирдин елип кетип, уларниң ғористаниға дәпнә қилгин, деди. У жавап берип: — Мән ейтқиниңдәк қилай, — деди.

□ 47:21 «чүшәнмә» — хәлиқләрниң йезилардин шәһәрләргә көчүрүлүшиниң сәвәви: (1) тупрақта гия үнмәс болуп қалғачқа, хәлиқниң шу йәрдә туруверишиниң пайдиси йоқ еди; (2) хәлиқ шәһәрдә турса уларға «қутқузуш ашлиғи» тарқитип беришкә қолайлиқ болатти. Бу вақитлиқ тәдбир болуп, кейин Йүсүп уларға урук бәргәндә (23-айәт) хәлиқ бәлким өз жутлириға қайтқан болуши мүмкин. Башқа бир хил тәржимиси: «Шу тәриқидә Йүсүп хәлиқни Мисирниң бу четидин йәнә бир четигичә қуллуғиға киргүзди».

■ 47:29 Яр. 24:2.

31 Якуп униңға: — Маңа қасәм қилип бәргин, — деди. У униңға қасәм қилип бәрди; андин Исраил карватниң баш тәрипидә сәждә қилди. □ ■

48

Якупниң Әфраим вә Манассәһкә хәйрлик дуа қилиши

1 Бу ишлардин кейин бириси Йүсүпкә: — Мана атаң кесәл болуп қапту, дәп хәвәр бәрди. У икки оғли Манассәһ билән Әфраимни биллә елип барди. 2 Бириси Якупқа: — Мана оғлуң Йүсүп қешиңға келиватиду, дәп хәвәр беривиди, Исраил күчәп қопуп кариватта олтарди.

3 Якуп Йүсүпкә: — һәммигә Қадир Тәңри маңа Қанаан зиминидики Луз дегән жайда аян болуп, мени бәрикәтләп ■ 4 маңа: Мана, Мән сениң нәслиңни көпәйттип, сени интайин зор көпәйтмән, сәндин бир түркүм хәлиқ чиқиримән; бу зиминни сәндин кейинки нәслиңгә әбәдий мирас қилип беримән, дәп ейтқан еди. ■ 5 Әнди мән Мисирға келиштин илгири саңа Мисир зиминида туғулған икки оғлуң мениң һесаплиниду; Әфраим билән Манассәһ болса, худди Рубән билән Шимеонға охшаш, һәр иккиси мениң оғуллим болиду. □ ■ 6 Улардин кейин тапқан балилириң өзүңниң болиду; улар кәлгүсидә мирасқа еришкәндә акилириниң нами астида болиду. □ 7 Маңа кәлсәк, Падандин келиватқинимда Раһилә Қанаан зиминида йол үстидә Әфратқа аз қалғанда мени ташлап өлүп кәтти. Мән уни шу йәрдә, йәни Әфратқа (йәни Бәйт-Ләһәмгә) баридиған йолда дәпнә қилдим, — деди. □ ■

8 Андин Исраил Йүсүпниң оғуллириға қарап: — Булар кимдур, — дәп сориди.

9 Йүсүп атисиға жававәт: — Булар болса Худа маңа бу йәрдә бәргән оғуллиримдур, — деди. У: — Уларни алдимға йеқин кәлтүргин, мән уларға бәхит-бәрикәт тиләй, — деди.

10 Әнди Исраилниң көзлири қерилиғидин ғувалишип *яхши* көрәлмәйтти. Шуңа Йүсүп уларни униң алдиға йеқинрақ кәлтүрди; у уларни сөйүп қучағлиди.

11 Андин Исраил Йүсүпкә: — Мән сениң йүзүңни көрәләймән дәп һеч ойлимиған едим; лекин Худа мени сениң балилириңниму көрүшкә несип қилди, — деди.

12 Йүсүп балиларни *Якупниң* тизлириниң арилиғидин елип, йүзини йәргә тәккүзүп тазим қилди. □ 13 Андин Йүсүп бу иккиләни Исраилниң алдиға йеқин елип келип, Әфраимни оң қоли билән тутуп Исраилниң сол қолиға удуллап турғузди; Манассәһни сол қоли билән тутуп Исраилниң оң қолиға удуллап турғузди. 14 Лекин Исраил оң қолини узитип, кәңжи балиси Әфраимниң бешиға қойди, сол қолини Манассәһниң бешиға қойди. Манассәһ тунжиси болсиму, у икки қолини қайчилап тутуп шундақ қойди. 15 У Йүсүпкә бәхит-бәрикәт тиләп: — Атилирим Ибраһим билән Исақ Худа дәп билип йүзи алдида маңған, мени

□ 47:31 «Исраил карватниң баш тәрипидә сәждә қилди» — қона грекчә тәржимиси (LXX)дә («Исраил» һасисиға йөлинип Худаға сәждә қилди) дейилиду. Мошу йәрдә икки мәнәси болуши мүмкин («Ибр.» 11:21ниму көрүң). ■ 47:31 Ибр. 11:21. ■ 48:3 Яр. 17:1. ■ 48:4 Яр. 28:3; 35:11. □ 48:5 «һәр иккиси мениң оғуллим болиду» — кейин Манассәһ вә Әфраимдин болған қәбилеләр Исраилниң он икки қәбилисидин иккиси һесапланди. ■ 48:5 Яр. 41:50; 46:20. □ 48:6 «улар кәлгүсидә мирасқа еришкәндә акилириниң нами астида болиду» — демәк, әгәр Йүсүпниң кейин оғуллири болса, Манассәһниң қәбилиси яки Әфраимниң қәбилисиниң бир азәси һесаллинип, шу қәбилиниң бир қисми сүпитидә тегишлик мирас алалайтти. □ 48:7 «мени ташлап өлүп кәтти» — яки «мени һәсрәткә қалдуруп өлүп кәтти». «мән уни (Раһиләни) шу йәрдә, йәни Әфратқа баридиған йолда дәпнә қилдим» — Раһилә Йүсүпниң өз аниси, әлвәттә. Бәлким анисиниң өлүми тоғрилиқ тәпсилатлар униң есидә анчә қалмиған болуши мүмкин еди. ■ 48:7 Яр. 35:19. □ 48:12 «Якупниң» — ибраний тилида «униң».

пүткүл өмрүмдө бу күнгичө падицидөк йетәклөп бөқип кәлгән Худа, ¹⁶ Маңа һәмжәмәт болуп мени һәммә бала-қазадин кутғузған Пәриштә бу икки оғулни бәрикәтлисун; улар мениң исмим вә атилирим болған Ибраһим вә Исақниң исимлири билән атилип, йәр йүзидә көп авуғай! — деди. □ ■

¹⁷ Йүсүп атисиниң оң қолини Эфраимниң бешиға қойғинини көрүп көңлидә хапа болди; шуңа у атисиниң қолини тутуп, Эфраимниң бешидин елип Манассәһниң бешиға йөткимәкчи болуп, □ ¹⁸ атисига: — Әй ата, бундақ қилмигин; чүнки мана, тунжиси будур; оң қолуңни униң бешиға қойгин! — деди.

¹⁹ Лекин атиси рәт қилип: — Билимән, и оғлум, билимән; униңдинму бир қовм чиқип, өзиму улук болиду, амма дәрһәқиқәт униң иниси униңдин теҳиму улук болиду; униң нәслидин наһайити көп қовмлар пәйда болиду, — деди. ■

²⁰ Шуниң билән шу күни у бу иккисини бәрикәтләп: — Кәлгүсидә Исраиллар бәхит-бәрикәт тилигәндә: «Худа сени Эфраим билән Манассәһдәк улук қилсун!» дәйдиған болиду, деди. Бу тәриқидә у Эфраимни Манассәһтин үстүн қойди. ■

²¹ Андин Исраил Йүсүпкә йәнә: — Мана, мән өлимән; лекин Худа силәр билән биллә болуп, силәрни ата-бовилириңларниң зиминиға қайтуруп бариду. ²² Мән саңа қериндашлириңниңкидин бир үлүш йәрни артуқ бәрдим; шу йәрни өзүм қилич вә оқяйим билән Аморийларниң қолидин тартивалған едим. □ ■

49

Яқупниң вәсийити — оғуллириға тилигән бәхит-бәрикәтлири вә бәргән бешарәтлири

¹ Андин Яқуп оғуллирини чақирип уларға мундақ деди: — һәммиңлар жәм болуңлар, мән силәргә кейинки күнләрдә силәр йолуғидиған ишларни ейтип берәй: —

² Жиғилип келип аңлаңлар, и Яқупниң оғуллири; Атаңлар Исраилға кулақ селиңлар.

³ Әй Рубән, сән мениң тунжа оғлумсән, Күч-қудритимсән,

Күчүм бар вақтимниң тунжа мевисидурсән, Салапәт вә қудрәттә алди едиң, ■

⁴ Лекин қайнап тешип чүшкән судәк, Энди алди болалмассән;

Чүнки сән атаңниң көрписигә чиқтиң, Шуниң билән сән уни булғидиң!

У мениң көрпәмниң үстигә чиқти! □ ■

■ **48:15** Ибр. 11:21. □ **48:16** «...һәмжәмәт болуп ... кутқузған» — ибраний тилида «гоел» дегән пейл билән ипадилиниду. Мошу йәрдә «гоел» дегән пейл Тәвратта биринчә қетим ишлитилиду. «Аюп» 19:25 вә изаһатини вә «Тәбирләр»ниму көрүң. ■ **48:16** Яр. 31:42; 32:1. □ **48:17** «Йүсүп атисиниң оң қолини Эфраимниң бешиға қойғинини көрүп көңлидә хапа болди» — ибраний тилида «атисиниң оң қолини Эфраимниң бешиға қойғини Йүсүпниң көзлиригә яман иштәк көрүнди». ■ **48:19** Рут 4:11,12.

■ **48:20** Йәр. 31:20. □ **48:22** «Мән саңа ... бир үлүш йәрни артуқ бәрдим» — дегән сөзләрниң йәнә мүмкин болған икки мәнәси бар: — (1) «саңа... ашу «яғлик район» (көп зәйтун мейини чикидиған зимин)ни тәқдим қилдим,...» яки (2) «саңа... Шәкәм дегән йәрни ... тәқдим қилдим» (34-бапни көрүң). Эмәлийәттә үч мәнә охшашла тоғра болуши мүмкин. ■ **48:22** Йә. 13:7; 16:1; 17:1; 24:8. ■ **49:3** Яр. 29:32; Қан. 21:17; зәб. 77:51. □ **49:4** «У мениң көрпәмниң үстигә чиқти!»

— Рубәнниң атисиниң тоқили Билһаһ билән биллә ятқинини көрситиду (35:22). Яқупниң бу улук бешарәтлири тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә тәпсилирәк тохтилимиз. ■ **49:4** Яр. 35:22; 1Тар. 5:1.

- 5 Шимеон билән Лавий қериндашлардур;
Уларниң қиличлири зораванлиқниң қураллиридур! □
- 6 Аһ женим, уларниң мәслиһитигә кирмигин!
И иззитим, уларниң жамаити билән четилип қалмиғай!
Чүнки улар аччиғида адәмләрни өлтүрүп,
Өз бешимчилик қилип буқиларниң пейини кәсти. ■
- 7 Уларниң аччиғи әшәддий болғачқа ләнәткә қалсун!
Ғәзивиму рәһимсиз болғачқа ләнәткә қалсун!
Мән уларни Яқупниң ичидә тарқитиветимән,
Исраилниң ичидә уларни чечиветимән. □ ■
- 8 Әй Йәһуда! Сени болса қериндашлириң тәрипләр,
Қолуң дүшмәнлириңниң гәжғисини басар.
Атаңниң оғуллири саңа баш урар. □
- 9 Йәһуда яш бир ширдур;
Әй оғлум, сән овни тутупла чиқтиң;
У ширдәк овниң йенида чөкүп созулуп ятса,
Яки чиши ширдәк йетивалса,
Кимму уни қозғашқа петинаяр? □ ■
- 10 Шаһанә һаса Йәһудадин кетип қалмайду,
Йәһуданиң пуштидин қанун чиқарғучи өксүмәйду,
Таки шу һоқуқ Егиси кәлгичә күтиду;
Кәлгәндә, жаһан хәлиқлири униңға итаәт қилиду. □ ■
- 11 У тәхийини үзүм телиға,
Ешәк балисини сортлуқ үзүм телиға баглап қоаяр.
У либасини шарапта жуяп,
Тонини үзүм шәрбитидә жуаяр. □
- 12 Униң көзлири шараптин қизирип кетәр,
Чишлири сүт ичкинидин аппақ турар. □
- 13 Зәбулун деңиз бойини макан қилар,
Макани кемиләрниң панահғани болар,
Йәр-зимини Зидонғичә йетип барар. ■

□ **49:5** «Уларниң қиличлири зораванлиқниң қураллиридур!» — 34:25-31ни көрүң. ■ **49:6** Яр. 34:25. □ **49:7** «тарқитиветимән,... чечиветимән» — Яқуп пәйғәмбәр болғачқа униң мошу сөзлири Худаниң сөзигә баравәр болиду. Бу сөзни Худа Өзи Яқупниң агзи арқилиқ ейтқан болса керәк. ■ **49:7** Йә. 19:1; 21:3-45. □ **49:8** «Сени болса қериндашлириң тәрипләр» — оқурмәнләрниң есидә барки, «Йәһуда» дегәнниң мәнаси «тәрипләш» яки «мәдһийә»дур (29:35ни көрүң). □ **49:9** «сән өз тутупла чиқтиң» — бу сөз, шүбһисизки, Йәһуданиң кәлгүсидә толук ғәлибә қилидиғанлиғини көрситиду. «Ширдәк чөкүп созулуп ятса яки чиши ширдәк йетивалса,...» дегән сөзләрни қошуп киргүздүк; чүнки бизниңчә бу жүмлә алдинки жүмлә билән зич бағлинишлик. Демәк, Йәһуда ғәлибә қилипла қалмай, бәлки ғәлибиниң мевилиридин бемалал һозурлинишқа муйәссар болиду. Йәһуда Мәсиһниң әждати болғачқа, мошу сөзләр Мәсиһниң өзи тоғрисида тәхиму инавәтлик болуши керәк. «У ширдәк овниң йенида чөкүп созулуп ятса, яки чиши ширдәк йетивалса,...» дегәнниң башқа бир хил тәржимиси: «У ширдәк яки чиши ширдәк Марашқа йетивалса,...». ■ **49:9** Чөл. 24:9; Мик. 5:7. □ **49:10** «Йәһуданиң пуштидин» — ибраний тилида «Йәһуданиң путлири арисидин» — демәк, униң нәслидин, пуштидин. «қанун чиқарғучи» — яки «идарә қилғучиниң тутқан тайиғи». «шу һоқуқ Егиси» — ибраний тилида «Шилоһ» дегән сөз билән ападилиниду. Бу улук бешарәт тоғрисида «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. ■ **49:10** Мат. 2:6. □ **49:11** «шарапта» — ибраний тилида «үзүм қенида». «ешәк балисини сортлуқ үзүм телиға баглап қоаяр, ... либасини шарапта жуяп, Тонини үзүм шәрбитидә жуаяр» — демәк, Йәһуда қабилиси шунчә бай болидуки, тәхәйни әң есил үзүм телиға баглайду, тәхәйниң уни тартип жулуветишидин яки уни йәп кетишидин қорқмайду вә халиса кейимини жуйғанда суниң орнида шарап ишлтиду. □ **49:12** «қизирип кетәр» — яки «нурлинар». ■ **49:13** Йә. 19:10,11.

- 14 Иссакар бәстлик бәрдәм бир ешәктур,
У икки қотан арисидә ятқандур;
15 У арамгаһниң яхши экәнлигигә қарап,
Зиминниң есиллигини көрүп,
Жүк көтиришкә мүрисини егип,
Алванға ишләйдиған қул болуп қалар. □
- 16 Дан Исраил қәбилелиридин бири болар,
Өз хәлқигә һөкүм чиқарар. □
- 17 Дан йол үстидики илан,
Чиғир йол үстидә турған зәһәрлик бир иландур.
У атниң туйиғини чеқип,
Ат мингүчини арқига моллақ атқузар.
18 И Пәрвәрдигар, нижәтиңға тәлмүрүп күтүп кәлдим!
- 19 Гадқа болса, қарақчилар қошуни һужум қилар;
Лекун у тапинини бесип зәрбә берәр. □
- 20 Аширниң тамигида зәйтун мейи мол болар,
У шаһлар үчүн назу-немәтләрни тәминләр. □
- 21 Нафталидин чирайлиқ гәпләр чиқар,
У әркин қоюветилгән маралдур.
22 Йүсүп мевилик дәрәқниң шехидур,
Булақниң йенидики көп мевилик шахтәктур;
Униң шахчилири тамдин һалқип кәткәндур. □ ■
- 23 Я атқучилар униңға азар қилип,
Униңға оқ атти, униңға нәпрәтләнди. ■
- 24 Һалбуки, униң оқайи мәзмут турар,
Қол-биләклири әплик турғузулар,
Шу күч Якуптики қудрәт Егисиниң қоллиридиндур —
(Исраилниң Қорам Теши, йәни униң Падичиси Униңдин чиқар!) □
- 25 Әшу күч атаңниң Тәңрисидиндур — (У саңа мәдәт берәр!)
Йәни һәммигә Қадирдиндур — У сени бәрикәтләр!
Жуқирида асманниң бәрикәтлири билән,
Төвәндә ятқан чоңқур суларниң бәрикәтлири билән,
Әмчәк билән балиятқуниң бәрикти билән сени бәрикәтләр! □
- 26 Сениң атаңниң тилигән бәрикәтлири ата-бовилиримниң тилигән
бәрикәтлиридин зиядә болди,
Улар мәңгүлүк тағ-едирларниң чәтлиригичә йетәр,
Улар Йүсүпниң бешиға чүшәр,

□ 49:15 «арамгаһ» — бәлким Худа өзигә вәдә қилған мирас зимининиң яхши бир қисмини көрсәтсә керәк. □ 49:16 «Дан» — бу намниң мәнаси «һөкүм» яки «һөкүм чиқарғучи» яки «сотчи». □ 49:19 «Гад» — ибраний тилида «Гад»ниң мәнаси «қошун» яки «һужум». □ 49:20 «Аширниң тамигида зәйтун мейи мол болар» — яки «Аширниң йеридин мол ашлиқ чиқар». □ 49:22 «дәрәқниң шехи» — ибраний тилида мошу йәрдә «мевилик дәрәқниң балиси» дегән сөвләр билән ипадилиниду. Бу икки жүмлә ичидики «мевилик» дегән сөз «Әфраим» дегән сөз билән ипадилиниду; оқурмәнләрниң есидә барки «Әфраим» дегәнниң мәнаси «икки һәссә мевилик». «униң шахчилири» — ибраний тилида «униң қизлири». ■ 49:22 1Тар. 5:1. ■ 49:23 Яр. 50:20. □ 49:24 «Исраилниң қорам теши, йәни униң падичиси униңдин чиқар!» — демәк, «Исраилниң Қорам Теши», «униң һәқиқий Падичиси», йәни Қутқузғучи-Мәсиһ Худаниң Өзидин чиқису. Башқа бир хил тәржимиси: «(Йәни Исраилниң Қорам Тешидин, униң Падичисидиндур)». □ 49:25 «Һәммигә Қадир» — Худаниң бир наמידур.

Йәни өз қериндашлиридин айрим турғучиниң чоққисиға тегәр. □ ■

27 Бинямин житқуч бөридәктур;

Әтигәндә у овни йәр.

Кәчқурун у олжисини тәқсим қилар» — деди.

28 Буларниң һәммиси Исраилниң он икки қәбилиси болуп, мәзкур сөзләр болса атисиниң уларға тилигән бәхит-бәрикәт сөзлириду. У шуниң билән уларниң һәр биригә мас келидиған бир бәрикәт билән уларға бәхит-бәрикәт тилиди.

Яқупниң өлүми вә ахирқи вәсийити

29 Андин Яқуп уларға мундақ тапилиди: — «Мән әнди өз қовмимниң қешиға қошулимән. Силәр мени ата-бовилиримниң йенида, һиттийлардин болған Әфронниң етизлиғидики ғарға дәпнә қилиңлар; 30 у ғар болса Қанаан зиминида Мамрәниң удулида, Макпеләһниң етизлиғида. Ғарни Ибраһим ғөристан болсун дәп шу етизлиқ билән қошуп һиттий Әфрондин сетивалған еди. ■ 31 Шу йәрдә Ибраһим аяли Сараһ билән дәпнә қилинған; шу йәрдә Исақ аяли Ривкаһ биләнму дәпнә қилинған; шу йәрдә мәнму Леяһни дәпнә қилдим. ■ 32 Бу етизлиқ һәм ичидики ғар һәтнәң әвлатлиридин сетивелинған еди».

33 Яқуп оғуллириға бу вәсийәтни тапилап болуп, путлирини кариватта түзләп, нәпәс тохтап өз қовмиға қошулди. ■

50

Яқупниң дәпнә қилиниши

1 Йүсүп атисиниң йүзигә өзини етип, униң үстидә жиғлап, уни сөйди. 2 Андин Йүсүп өз хизмитидә болған тевипларға атисини мумия қилишни буйруди; шуниң билән тевиплар Исраилни мумия қилди. □ 3 Буни қилишқа қириқ күн кәтти, чүнки мумия қилишқа шунчилик күн кетәтти. Мисирлиқлар униңға йәтмиш күн матәм тутти.

4-5 Униңға һаза тутуш күнлири өтүп болғанда, Йүсүп Пирәвнниң ордисидикиләргә: — Мән нәзириңларда илтипат тапқан болсам, Пирәвнниң кулақлириға сөз қилиңларки: — Атам маңа қәсәм қилдуруп: «Мана мән өлимән; сән мени мән Қанаан зиминида өзүм үчүн қолап қойған гөргә дәпнә қилғин» дегән еди. Әнди Пирәвн маңа ижәзәт бәргәй, мән берип атамни дәпнә қилип болуп йенип кәлсәм, — деди. ■

6 Пирәвн жававән: — Сән берип өзүңгә атаң қәсәм қилдурғандәк уни дәпнә қилғин, деди.

7 Шуниң билән Йүсүп атисини дәпнә қилғили маңди. Пирәвнниң барлиқ хизмәткарлири, ординиң ақсақаллири һәм Мисир зиминидики ақсақаллар униң билән һәмраһ болуп маңди. 8 Йүсүпниң өйидики һәммиси, қериндашлири вә атисиниң өйидикиләрму биллә барди; улар пәқәт кичик балилири, қой-кала падилирини Гошән жутида қоюп кәтти. 9 Униң билән йәнә жәң һарвулири вә атлиқларму биллә барди; шуниң билән улар һаһайити чоң бир қошун болди.

□ 49:26 «Улар мәңгүлүк тағ-едирларниң чәтлиригичә йетәр» — башқа бир хил тәржимиси: — «Улар мәңгүлүк тағларниң бәрикәтлиридин зиядә болди». «өз қериндашлиридин айрим турғучиниң...» — яки «өз қериндашлири арасидин әмир болғучиниң...» ■ 49:26 Қан. 33:16 ■ 49:30 Яр. 23:9,16. ■ 49:31 Яр. 25:9; 35:29; Рос. 7:16. ■ 49:33 Рос. 7:15. □ 50:2 «мумия қилиш» — адәмниң жәситини чириштин сақлаштин ибарәттур. Мисирда алаһидә мумия қилиш кәспи билән шуғуланғучилар бар еди; ләкин у кишиләр мумия қилғанда көп бутпәрәслик мурасимлирини өткүзәтти, шуңа Йүсүп уларни ишләтмәй, бәлки өз тевиплирини шу ишқа буйруди. ■ 50:4-5 Яр. 47:29.

10 Улар Иордан дэриясиниң у тэрипидики «Атадниң хамини»ға йетип кэлгәндә, шу йәрдә қаттиқ вә һәсрәтлик жиға-зерә қилип матәм тутуп жиғлашти. Йүсүп атиси үчүн йәттә күн матәм тутти. 11 Шу жутта олтиришлиқ Қананийлар Атадниң хаминида болған бу матәмни көрүп: — Бу мисирлиқларниң интайин қаттиқ тутқан һазиси болди, дейишти. Бу сәвәптин у жайниң нами «Абәл-Мизраим» дәп аталди; у Иордан дэриясиниң у тэрипидидур.□

12 Якупниң оғуллири униң өзлиригә тапилигинидәк қилди; 13 униң оғуллири уни Қанаан зиминиға елип берип, Мамрәниң удулида, Макпеләһниң етизлигиниң ичидики ғарда дәпнә қилди. Шу ғарни Ибраһим қәбирстанлиқ қилай дәп Макпеләһниң етизлиги билән қошуп һиттий Әфрондин сетивалған еди.■

14 Йүсүп атисини дәпнә қилғандин кейин, өзи, қериндашлири, шундақла атисини дәпнә қилишқа униңға һәмраһ болуп чиққан һәммә хәлиқләр Мисирға йенип кәлди.

Йүсүпниң қериндашлирини хатиржәм қилиши

15 Лекин Йүсүпниң қериндашлири атисиниң өлүп кәткенини көргәндә: — Әнди Йүсүп бизгә дүшмән болуп бизниң униңға қилған барлиқ яманлиғимизни үстимизгә яндурамекин, дейишти.

16 Улар Йүсүпниң қешиға адәм әвәтип: — Атилири өлүштин илгири бизгә вәсийәт қилип тапилап: — 17 «Силәр Йүсүпкә: — Акилириң саңа рәзиллик қилған еди; әнди уларниң асийлиги һәм гунайини кәчүргин! — дәңлар» — дегән еди. һазир силидин өтүнүмизки, атилириниң Худасиниң бәндилириниң асийлигини кәчүргәйла! — деди. Йүсүп бу гәпләрни аңлап жиғлиди.

18 Андин акилири келип униң алдида өзлирини йәргә етип: — Мана, биз силиниң қуллиридурмиз! — деди.

19 Лекин Йүсүп уларға жававән: — Қорқмаңлар! Мән Худаниң орнида туруватамдим?■ 20 Силәр дәрвәкә маңа шу ишни яман нийәт билән қилдиңлар; лекин Худа бүгүнкү күндикидәк нурғунлиған хәлиқниң женини тирик сақлап қелиш үчүн шу ишни яхшилиққа бекиткән еди. 21 Шуңа әнди қорқмаңлар; мән һәм силәрни һәм бала-жақилиқларни бақимән, — деди вә уларниң көңлини хатиржәм қилип меһрилик гәп қилди.

Йүсүпниң аләмдин өтүши

22 Йүсүп атисиниң жәмәти билән биллә Мисирда туруп қалди. Йүсүп бир йүз он жил өмүр көрди. 23 Бу тәриқидә Йүсүп Әфраимниң үчинчи әвладини көрди; Манассәһниң оғли Макириң балилириму униң тизлири үстидә туғулди.□ ■

24 Йүсүп қериндашлириға: — Мән өлүп кетимән; лекин Худа чоқум силәрни йоқлап силәрни бу зиминдин чиқирип, Ибраһим, Исақ вә Якупқа беришкә қәсәм қилип вәдә қилған зиминға йәткүзиду, — деди.□ ■

□ 50:11 «Абәл-Мизраим» — мәнәси: «мисирлиқларниң матими» вә «мисирлиқларниң етизлиги» дегәнләрни билдүрүши мүмкин. «Иордан дэриясиниң у тэрипидә» болса Иордан дэриясиниң шәрқий тэрипидә. ■ 50:13 Яр. 23:16; Рос. 7:15,16. ■ 50:19 Яр. 45:5. □ 50:23 «Макириң балилириму униң тизлири үстидә туғулди» — дегән ибарә бәлким: (1) Йүсүп мошу чәврилиригә өзиниң оғуллиридәк қарайтти; (2) мошу чәврилири Йүсүпниң беваситә мирасхори қилинди. ■ 50:23 Чөл. 32:39. □ 50:24 «Худаниң йоқлиши» — ибраний тилида «йоқлаш» дегән бу пейл Худа билән мунасивәтликИшлитилгән болса, Униң гәмхорлуқ қилиши, инсанниң һалидин хәвәр елишини өз ичигә алиду. ■ 50:24 Ибр. 11:22.

²⁵ Андин Йүсүп йәнә қериндашлириға қәсәм ичкүзүп: «Худа сәләрни чоқум йоқлайду; шу чағда сәләр мениң сүйәклиримни елип, бу йәрдин чиқип кетишиңлар керәк», — деди. □ ■

²⁶ Йүсүп бир йүз он яшқа киргәндә вапат тапти. Улар уни мумия қилип, Мисирда бир мейит сандуғиға селип қойди.

Мисирдин чиқиш

Исраилларниң Мисирда тартқан азаплири

1 Вә төвәндикиләр Исраил билән биллә Мисирға барған оғуллириниң исимлири (улар һәр қайсиси өз бала-жақилирини елип, Яқуп билән биллә Мисирға барған еди): — □ ■ 2 Рубән, Шимеон, Лавий, Йәһуда, 3 Иссакар, Зәбулун, Бинямин, 4 Дан, Нафтали, Гад вә Ашир. 5 Энди Яқупниң пуштидин болғанлар жәмий болуп йәтмиш адәм еди. Бу вақитта Йүсүп Мисирда еди. ■

6 Кейин Йүсүп, униң барлиқ қериндашлири һәмдә барлиқ замандашлири өлүп түғиди. 7 Шундақиму, Исраиллар көп туғулул, тез көпийип, интайин күчәйди; улар зиминға бир кәлди. ■ 8 У вақитларда Йүсүпни билмәйдиған йеңи бир падиша Мисирда тәхткә чиқти. □ ■ 9 У хәлқиғә: Мана, Исраилларниң хәлқи биздин зиядә көпийип һәмдә биздинму күчлинип кәтти. 10 Энди биз уларға нисбәтән ақиланә иш тутайли; болмиса, улар техиму көпийип кетиду, мабада уруш партлап қалса, шундақ болидуки, улар дүшмәнлиримиз тәрәпкә өтүп, бизгә һужум қилип, жуттин чиқип кетиши мүмкин, — деди. ■

11 Шуниң билән улар уларни қаттиқ әмгәкләр билән харлаш үчүн иш башлирини тайинлап назарәтчиликкә қойди. Шуниң билән Исраиллар Пирәвн үчүн Питом билән Раамсәс дегән маддий әшя сақлайдиған шәһәрләрни ясап бәрди. □

12 Лекин уларни қанчә эзгәнсери, булар шунчә көпийип һәммә йәрни қаплиди; буниң билән мисирлиқлар Исраилларға өч болуп кәтти. □ ■ 13 Шуниң билән мисирлиқлар Исраилларға зулум қилип, уларни техиму қаттиқ ишлитип еғир ишларға салди. 14 Мисирлиқлар уларни лайчилик, хиш-кесәк қуюш вә егизларниң һәр хил әмгәклиригә селип, ишниң қаттиқлиғи билән уларниң турмушиға қаттиқ еғирчилик салди; уларни немә әмгәккә салмисун, интайин жапалиқ еди.

15 Мисир падишаси икки ибраний туғут анисиға сөз қилип (уларниң бириниң исми Шифраһ, йәнә бириниң исми Пуаһ еди): □

16 — силәр қачанлиғи ибраний хотунларни туғдурсаңлар, туққанда урдан қараңлар; бовақ оғул болса, өлтүрүветиңлар; қиз болса, тирик қоюңлар, — деди. □

17 Лекин туғут анилири Худадин қорқуп, Мисирниң падишаси уларға ейтқандәк қилмай, бәлки оғул бовақларни тирик қойди.

18 Шуңа Мисирниң падишаси туғут анилирини чақиртип улардин: — Бу немә қилғиниңлар?! Оғул балиларни немишкә тирик қойдуңлар? — дәп сориди.

19 Туғут анилири Пирәвнгә жавап берип: — Ибраний аяллар мисирлиқ аялларға охшимайду. Улар күчлүк, сағлам-тимән болғини үчүн туғут анилири уларниң қешигә йетип барғичә, өзлири туғуп болиду, — деди.

□ 1:1 «Вә» — «вә» дегән бу сөз «Мисирдин чиқиш» дегән китапниң «яритилиш» дегән китап билән зич бағлинишиқ экәнлиғини көрситиду. «Яр.» 50:26ни көрүң. «Исраил» — оқурмәнләрниң есидә барки, Худа Яқупниң исмини «Исраил»ға өзгәрткән еди («Яр.» 32:28, 35:10ни көрүң). ■ 1:1 Яр. 46:8; Мис. 6:14.

■ 1:5 Яр. 46:27; Қан. 10:22; Рос. 7:14. ■ 1:7 Қан. 26:5; Рос. 7:17 □ 1:8 «Йүсүпни билмәйдиған йеңи бир падиша» — бәлким «Һиксос Пирәвнләр» сулалисини ағдурған киши «Ақмос» (милладийадан илгири 1570-1546-жиллар) болуши мүмкин. ■ 1:8 Рос. 7:18 ■ 1:10 Рос. 7:19

□ 1:11 «Раамсәс» — башқа йәрләрдә «Раамсәс» дәп атилиду. □ 1:12 «Исраилларға өч болуп кәтти» — яки «Исраиллар түпәйлидин азар йеди». ■ 1:12 Зәб. 104:24-25 □ 1:15 «Ибранийлар» — йәһудийларни, йәни Исраилларни көрситиду. □ 1:16 «туққанда урдан қараңлар» — Ибраний тилида «тоғут орундуқида сәпселип қараңлар».

20 Нәтижидә, Худа туғут анилириға илтисат көрсәтти; Исраил хәлқи давамлик көпийип, техиму күчәйди. 21 Шундақ болдики, туғут анилири Худадин қорқидиған ихламән болғанлиғи үчүн Худа уларни аилилик болушқа муйәссәр қилди.

22 Буниң билән Пирәвн барлиқ пухрелириға: — Исраиллардин йеңи туғулған оғул балиларниң һәммисини дәрияға ташлаңлар, лекин қиз балиларниң һәммисини тирик қалдуруңлар, дәп әмир қилди. □ ■

Мисир империйәси

2

Мусаниң дуняяға келиши

1 Лавийниң жәмәтидин болған бир киши берип, Лавийниң нәслидин болған бир қизни хотунлуққа алди. ■ 2 Бу аял һамилдар болуп, бир оғул туғди. Ана униң чирайлиқ екәнлигини көрүп, уни үч ай йошуруп саклиди. ■ 3 Уни йәнә йошурушқа амалсиз қалғанда, қомуштин бир севәт ясап, униңға ярьелим вә мом суғап, балини ичигә селип, дәрияниң қирғиқидики қомушлуқ арасиға қоюп қойди. □ 4 Андин балиниң һәдиси униңға немә боларкин дәп жирақтин қарап турди. 5 У вақитта Пирәвнниң қизи суға чөмүлгили дәрия тәрәпкә кәлди; униң

□ **1:22 «дәрия»** — мәзкур китапта «дәрия» пәкәт Нил дәриясини көрситиду. Мисирда һеч қандақ башқа чоң дәрия йоқ. Бүгүнгә қәдәр Мисирлиқлар «дәрия» деса, пәкәт Нил дәриясинилә көрситиду. Мошу вақиәләр йүз бәргән заманларда Мисирлиқлар йәнә Нил дәриясини «өз илаһлиримиздин бири» дәп һесаплап униңға чоқунатти. ■ **1:22 Рос. 7:19** ■ **2:1 Мис. 6:20; Чөл. 26:59** ■ **2:2 1Тар. 23:13; Рос. 7:20; Ибр. 11:23** □ **2:3 «севәт»** — ибраний тилида «сандуқ» — бу сөз «Яр.» 6:14дә Нуһ пәйғәмбар ясаған «кемә»ниму билдүриду. «дәрияниң қирғиқидики қомушлуқ арасиға қоюп қойди» — мисирлиқлар Нил дәриясини илаһ дәп қаригақча, мисирлиқ аялларниң Нил дәриясида даим жуонуш адити бар еди. Шүбһисизки, Мусаниң анисиниң шундақ қилиши мисирлиқ бир аялниң уни тепивелип, униңға рәһим қилип беқивалсун, дегәнни мәхсәт қилған еди.

чөрилири дәрия бойида айлинип жүрди. Пирәвнниң қизи қомушлуқниң арасида турған севәтни көрүп, хас чөрисини уни елип чиқишқа әвәтти. □ ■ 6 У севәтни ечип қаривиди, мана, бир оғул балини көрди вә у бала жиғлап кәтти. Мәликә униңға ич ағритип: — Бу шүбһисизки ибранийларниң балилиридин бири экән, деди.

7 У чағда балиниң һәдиси Пирәвнниң қизидин: — Мән берип, сили үчүн балини емитип бақидиған бир ибраний иник ана тепип келәйму? — дәп сориди.

8 Пирәвнниң қизи униңға: — Барғын, деди. Қиз берип бовақниң анисини чақирип кәлди. 9 Пирәвнниң қизи униңға: — Бу балини елип кетип мән үчүн емитип беқип бәр; һәққиңни беримән, деди. Шуниң билән аял балини елип кетип, уни емитип бақти.

10 Бала чоң болғанда уни Пирәвнниң қизиниң қешиға елип барди; у униңға оғул болди. У: «Мән уни судин чиқиривалған» дәп униңға Муса дегән исимни қойди. □

Мусаниң Исраилни қутқузмақчи болуши вә Мидиян дәлитигә қечип кетишкә мәжбур болуши

11 Муса чоң болғандин кейинки күнләрдә шундақ болдики, у өз қериндашлириниң йениға барди вә уларниң еғир әмгәккә селиниватқанлиғини өз көзи билән көрди. Арида, бир мисирлиқниң ибраний қериндашлиридин бирини уруватқанлиғини көрди. ■ 12 У төрт әтрапиға қарап, адәм йоқлуғини көрүп, хелиқи мисирлиқни уруп өлтүрүп, қумға көмүп йошуруп қойди. 13 Этиси у йәнә чиқип қаривиди, мана икки ибраний бир-бири билән соқушувататти; у йолсизлиқ қиливатқан кишигә: — Өз қериндишиңни немишкә урисән? — деди.

14 Хелиқи киши жавап берип: — Ким сени бизгә һаким вә сорақчи қилип қойди? Хелиқи мисирлиқни өлтүргиниңдәк мениму өлтүрмәкчимусән? — деди. Муса бу гәпни аңлап қорқуп өз ичидә: «Мән қилған иш хәзмән ашкарә болуп қапту!» дәп ойлиди. ■

15 Пирәвн һәм бу иштин хәвәр тепип, Мусани өлтүрмәкчи болди; лекин Муса Пирәвнниң алдидин қечип, Мидиян зиминиға берип олтирақлашти. Бир күни, у қудуқниң йениға келип олтарди. ■ 16 Мидиянниң каһининиң йәттә қизи бар еди; улар келип, атисиниң қойлирини суғиришқа су тартип оқурларға куюп толдурушқа башлиди. 17 У вақитта йәрлик падицилар келип, уларни һайдиди, Муса қопуп қизларға ярдәм берип, қойлирини суғиришип бәрди.

18 Улар атиси Реуәлниң қешиға йенип кәлгәндә, улардин: — Немишкә бүгүн шунчә төз йенип кәлдиңлар? — дәп сориди.

19 Улар жавап берип: — Бир мисирлиқ адәм бизни падициларниң қолидин қутқузди һәмдә биз үчүн су тартип, қой падимизни суғирипму бәрди! — деди.

20 У қизлириға: — Ундақта у киши һазир нәдә?! Уни немишкә сиртта ташлап кәлдиңлар? Уни тамаққа чақириңлар, — деди.

21 Муса у киши билән биллә турушқа мақул болди. У қизи Зиппораһни униңға хотунлуққа бәрди.

□ 2:5 «севәтни» — ибраний тилида «сандуқни». 3-әйәттики изаһатни көрүң. ■ 2:5 Рос.

7:21; Ибр. 11:23 □ 2:10 «Муса» — ибраний тилида «Муса» дегән сөз «тартип чиқариш» дегән сөз билән аһаңдаштур; қедимки Мисир тилида «суниң балиси» дегән мәнидә болуши мүмкин. Ахирида Мусаниң шәрәплик бурчи Исраилни «су (йәни, Қизил Деңиз)дин яки су арқилиқ қутқузуп чиқариштин ибарәт болиду. Оқурмәнләр диққәт қилса, Пирәвнләрниң исимлириниң көпинчә «мос» яки «мосис» дегән қошумчә билән ахирлашқинини байқалайду. ■ 2:11 Рос. 7:23; Ибр. 11:24,25 ■ 2:14 Рос. 7:27

■ 2:15 Рос. 7:29

²² У аял униңға бир оғул туғуп бәрди; Муса «Мән яқа жутта мусапирдурмән» дөп, униң исмини Гәршом дөп қойди. □ ■

²³ Нурғун күнләр өтүп, Мисирниң падишаси өлди. Исраиллар өз куллуқ ҳалити түпәйлидин аһ-зар уруп, налә-пәрәд көтәрди; куллуқтин болған пәрәди Худаниң һозуриға берип йәтти. ²⁴ Худа уларниң аһ-зарлирини аңлап, Өзиниң Ибраһим билән, Исақ билән вә Яқуп билән түзгән әһдисини есигә алди. ■ ²⁵ Шуниң билән Худа Исраилларниң һал-әһвалини көрди вә Худа уларға көнүл бөлди.

3

Худаниң Мусани чақиршиш

¹ Муса болса қейинатиси Мидиянниң каһини Йәтрониң қой падисини бақатти. У қойларни башлап чөлниң әң четигә Худаниң теги, йәни һорәб тегиниң бағриға кәлди. □ ² Шу йәрдә бир азғанлиқтин өрләп чиқиватқан от ялкуни ичидин Пәрвәрдигарниң Пәриштиси униңға көрүнди. Мана, азғанлиқ отта көйүватқан болсиму, лекин азған өзи көйүп кәтмигән еди. □ ³ Муса: — Мән берип, бу әжайип мәнзини көрүп бақай; азғанлиқ немишкә көйүп кәтмәйдиғанду? — дөп ойлиди.

⁴ Пәрвәрдигар униң буни көргили йолдин чәтнәп азғанлиққа кәлгинини көрди; Худа азғанлиқ ичидин уни: — Муса! Муса! — дөп чақирди. У: Мана мән! — дөп жавап бәрди. □

⁵ У униңға: — Бу йәргә йеқин кәлмә; путлириндин кәшиңни салгин; чүнки сән турған бу йәр муқәддәс жайдур. □ ■ ⁶ Мән атаңниң Худаси, Ибраһимниң Худаси, Исақниң Худаси вә Яқупниң Худасидурмән, — деди.

Буни аңлап Муса Худаға қараштин қорқуп, йүзини етивалди. ■

⁷ Пәрвәрдигар униңға мундақ деди: — Бәрһәк, Мән Мисирда туруватқан қовмимниң тартиватқан азап-оқубәтлирини көрдүм, назарәтчиләрниң уларни харлаватқанлиғидин қилған пәрәдини аңлидим; чүнки Мән уларниң дәрдиригини билимән. ■ ⁸ Шуңа Мән уларни мисирлиқларниң қолидин қутқузуп,

шу зиминдин чиқирип, яши һәм кәң бир зиминға, сүт билән һәсәл еқип туридиған бир зиминға, йәни Қананий, һиттий, Аморий, Пәриззий, һивий вә Йәбусийларниң жутиға елип беришкә чүштүм. ⁹ Мана әнди Исраилларниң налә-пәрәди Маңа йәтти, мисирлиқларниң уларға қандақ зулум қилғанлиғиниму көрдүм. ¹⁰ Әнди сән кәл, Мән сени хәлқим Исраилларни Мисирдин елип чиқариш үчүн Пирәвнниң алдиға әвәтимән, — деди. ■

¹¹ Лекин Муса Худаға: — Мән ким едим, Пирәвнниң алдиға берип Исраилларни Мисирдин чиқаралиғидәк? — деди.

□ **2:22 «Гәршом»** — мошу ИСИМ «яқа жутлуқ» дегән сөз билән аһандаш. Мусаниң туңжа балисига бу исимни қоюши бәлким Худа униңға тапшурмақчи болған хизмәт орниниң шу йәрдә әмәслигини билдүрүш үчүн болуши мүмкин. ■ **2:22 Мис. 18:2, 3** ■ **2:24 Яр. 15:14** □ **3:1 «Йәтро»** — Реуәлниң йәнә бир исми. Бәзидә «Йатар» дөпму йезилиду. «У қойларни башлап...» — Оттура Шәриқтә падицилар адәттә қойлирини башлап уларниң алдида маңиду. «Һорәб» — Синай тегиниң йәнә бир исми.

□ **3:2 «Пәрвәрдигарниң Пәриштиси»** — Тәврат дөврида интайин алаһидә бир шәхс еди. Бәзи ишларда у Худаниң орнида көрүнәтти. «Тәбирләр» һәм «Қошумчә сөз»имизниму көрүң. □ **3:4 «Муса, Муса»** — адәмниң исмини икки қетим чақиршиш — Худаниң униңға болған чоққур мейир-муһаббитини вә өзигә толиму әзиз экәнлигини көрситиду. □ **3:5 «Муқәддәс жай»** — «Муқәддәс Китап»та, «муқәддәс» дегән сөз «Худаға мәхсус аталған», «Худаниң ишлитишигә мәхсус айрилған», «Худағили мәнсуп» дегәндрок мәнида ишлитилиду. ■ **3:5 Йә. 5:15** ■ **3:6 Мат. 22:32; Мар. 12:26; Луқә 20:37; Рос. 7:32** ■ **3:7 Рос. 7:34** ■ **3:10 Зәб. 104:26; һош. 12:14; Мик. 6:4; Рос. 7:35**

12 У жавап берип: — Бәрһәк, Мән сән билән биллә болиман; сән қовмни Мисирдин елип чиққандин кейин бу тағда Худаға ибадәт қилисиләр; бу иш мана өзәңгә Мениң сени әвәткинимниң испат-бәлгүси болиду, — деди. ■

13 Шуниң билән Муса Худаға: — Мән Исраилларниң қешиға берип уларға: «Ата-бовилириңларниң Худаси мени қешиңларға әвәтти» десәм, улар мәндин: «Униң нами немә?» — дәп сориса, уларға немә дәп жавап беримән? — деди.

14 Худа Мусаға: — Мән «Әзәлдин бар Болғучи» дурмән — деди.

Андин У: — Берип, Исраилларға: ««Әзәлдин бар Болғучи» мени қешиңларға әвәтти» дәп ейтқин, деди. □

15 Худа Мусаға йәнә: — Исраилларға: — «Ата-бовилириңларниң Худаси, Ибраһимниң Худаси, Исақниң Худаси вә Якупниң Худаси болған «Яһвәһ» мени қешиңларға әвәтти; У: *Яһвәһ дегән* бу нам әбәткичә Мениң налим болиду, дәвирдин-дәвиргичә Мән шу нам билән әскә елинимән, дәйду» — дегин. □

16 — Берип, Исраилниң ақсақаллирини жиғип уларға: — «Ата-бовилириңларниң Худаси, йәни Ибраһим, Исақ вә Якупниң Худаси болған Пәрвәрдиғар маңа көрүнүп: — Мән силәрни йоқлап кәлдим, Мисирда силәргә қандақ муамилә қилинватқанлиғини көрдүм; □ 17 шуниң үчүн сөзүм шудурки, Мән силәрни Мисирниң зулумидин чиқирип, Қананийлар, һиттийлар, Аморийлар, Пәриззийләр, һивийлар вә Йәбусийларниң зимини, йәни сүт билән һәсәл еқип туридиған зиминға елип баримән, деди, — дегин, деди.

18 — Шуниң билән улар сениң сөзүңгә қулақ салидиған болиду. У вақитта сән, өзүң вә Исраилниң ақсақаллири билән биргә Мисир падишасиниң алдиға берип, униңға: «Ибраһийларниң Худаси Пәрвәрдиғар биз билән көрүшти. Әнди сиздин өтүнмизки, бизгә үч күнлүк йолни бесип, чөлгә берип, Худайимиз Пәрвәрдиғарға қурбанлиқ қилишқа ижәзәт бәргәйсиз» — дәңлар.

19 Лекин Мисир падишасиниң һәтта күдрәтлик бир қолниң астида турупму, силәрни йәнила қоюп бәрмәйдигинини билимән. 20 Шуңа қолумни узитип, мисирлиқларни Мән өз зимини ичидә көрсәтмәкчи болған һәр хил карамәт-мәҗизилирим билән уримән; андин *Пирәвн* силәрни қоюп бериду.

21 Бу қовмни мисирлиқларниң алдида илтипат таптуримән вә шуниң билән шундақ болидуки, силәр шу йәрдин чиққиниңларда, куруқ қол чиқмайсиләр.

22 Бәлки һәр бир аял киши өз хошнисидин вә өз өйидә олтиришлиқ ят аялдин күмүч зиннәт буюмлири, алтун зиннәт буюмлири вә кийим-кечәкләрни тәләп қилиду. Бу нәрсиләрни оғул-қизлириңларға тақайсиләр, кийдүрисиләр; шу тәриқидә мисирлиқлардин олжа алған болисиләр, — деди. ■

4

Худаниң Мусаға алаһидә иқтидар ата қилиши

□ 3:12 «сән қовмни Мисирдин елип чиққандин кейин бу тағда Худаға ибадәт қилисиләр; бу иш мана өзәңгә Мениң сени әвәткинимниң испат-бәлгүси болиду» — қизиқ иш шуки, Худа Мусаға көрсәтмәкчи болған испат-бәлгү у Худаниң әмригә итаәт қилип, узун вақит өткәндин кейин андин көрүлиду; демәк, Мусаниң иман-етиқати шуниң билән синилиду. ■ 3:12 Йә. 1:5 □ 3:14 «Мән Әзәлдин бар Болғучи» дурмән — яки «Мән әсли Өзүмдурмән» яки «Һемишә барниң Өзи Мәндурмән». Бу нам (ибраһий тилида «Яһвәһ»), шүбһисизки, Худаниң һеч өзгәрмәйдиганлиғи, униң һәрдаим «вақиттин сирт» та туруватқанлиғи, өтүмш, һазир яки кәлгүси вақитлар билән чәкләнмәйдиганлиғини көрситип тәкитләйду. Адәттә тәржимимиздә бу нам «Пәрвәрдиғар» дәп тәржимә қилиниду. □ 3:15 «Яһвәһ» — даим тәржимимиздә «Пәрвәрдиғар» дегән нам билән тилға елиниду. У тоғрилиқ 3:14тики изаһатни көрүң. □ 3:16 «Йоқлаш» — бу пейл Худа билән мунасивәтлик ишлитилгән болса, гәмхорлуқ қилиш, инсанниң һалидин хәвәри елишни өз ичигә алиду. ■ 3:22 Мис. 11:2; 12:35; әс. 39:10

1 Муса жавап берип: — Мана, улар маңа ишәнмэй туруп, сөзүмгә кулақ салмайду, бәлки: «Пәрвәрдигар саңа көрүнмиди», дейиши мүмкин, деди.

2 Пәрвәрдигар униңға: — Қолуңдики бу немә? — дәп сориди.

У: — Бу бир һаса, дәп жавап берди.

3 У: — Уни йәргә ташла, деди. Уни йәргә ташливиди, у бир иланға айланди; Муса униң алдидин қачти. 4 Андин Пәрвәрдигар Мусаға: — Қолуңни узитип, уни қуйруғидин тут, девиди, у қолини узитип, уни тутти. У йәнә униң қолида һасиға айланди.

5 Пәрвәрдигар йәнә: — Буниң билән улар ата-бабалириниң Худаси, йәни Ибраһимниң Худаси, Исақниң Худаси вә Якупниң Худаси болған Пәрвәрдигарниң саңа көрүнгинигә ишиниду, — деди.

6 Пәрвәрдигар униңға йәнә: — Қолуңни қойнуңға салғин, девиди, у қолини қойниға селип чиқиривиди, мана, қоли песә-мохо кесилигә гириптар болуп қардәк ақирип кәтти.

7 Андин униңға: — Қолуңни йәнә қойнуңға салғин, девиди, қолини қойниға салди. Уни йәнә қойнидин чиқиривиди, мана, өз әкисигә келип әтлириниң башқа йәрлиридәк болди.

8 Пәрвәрдигар йәнә: — Шундақ болидуки, әгәр улар саңа ишәнмэй, алдинқи мөжизилик аламәтгә көңүлшимисә, улар иккинчи мөжизилик аламәткә ишиниду. □ 9 һалбуки, улар бу икки мөжизигә йәнила ишәнмисә вә я сөзүңгә кулақ салмиса, ундақта сән *Нил* дәриясиниң сүйидин елип, қуруқ йәргә төккин. Шуниң билән сән дәриядин алған су қуруқ йәр үстидә қанға айлениду, деди. ■

10 Андин Муса Пәрвәрдигарға: — Әй Егәм, мән әслидинла гәпкә уста әмәстим, сән қулуңға сөз қилғандин кейинму йәнила шундақ; чүнки мән ағзим қалва вә тилим еғир адәмән, — деди.

11 Пәрвәрдигар униңға: — Ким инсанға еғиз бәргән? Ким адәмни гача яки гас, көргүчи яки қор қилған? Шундақ қилғучи Мән Пәрвәрдигар әмәсму? 12 Әнди сән барғин, Мән Өзүм сениң ағзиң билән биллә болимән, немә сөзләйдигиниңни саңа үгитип туримән, — деди. ■

13 Лекин у: — Әй Егәм! Сәндин өтүнүп қалай, Сән бу *ишқа* халиған башқа бирисини әвәтип, шуниң қоли билән қилғин! — деди.

14 Буни аңлап Пәрвәрдигарниң гәзиви Мусаға тутишип: — Лавийлардин болған ақаң һарун бар әмәсму? Униң гәпни урдан қилалайдигинини билимән. Мана, у әнди сениң алдинға чиқишқа алиқачан йолға чиқти; у сени көрсә, көңли толиму хуш болиду. 15 Әнди дәйдигән гәпләрни униңға ейт; Мән Өзүм сениң ағзиң билән биллә вә униң ағзи билән биллә болимән, немә қилиш керәклигиләрни силәргә үгитимән. □ ■ 16 һарун сениң орнунда хәлиқкә сөзләйду; шундақ болидуки, у саңа еғиз болиду, сән униңға Худадәк болисан. 17 Бу һасини қолуңға елип, униң билән шу мөжизилик аламәтләрни көрситисән, — деди.

Мусаниң Мисирға қайтиши

18 Шуниң билән Муса қейинатиси Йәтрониң қешиға йенип берип, униңға: — Маңа ижәзәт бәргәйла, Мисирдики қериндашлиримниң қешиға барай, улар һаятму, әмәсму көрүп келәй, деди. Йәтро Мусаға: — Аман-есән берип кәлгин, — деди.

19 Муса теһи Мидияндики вақтида, Пәрвәрдигар униңға йәнә: — Мисирға йенип баргин! Чүнки сениң жениңни истигән кишиләр өлүп кәтти, — деди.

□ 4:8 «Алдинқи мөжизилик аламәткә көңүлшимисә, улар иккинчи мөжизилик аламәткә ишиниду» —Ибраһий тилида «алдинқи мөжизилик аламәтниң гегигә кулақ салмиса, улар иккинчи мөжизилик аламәтниң гегигә ишиниду». ■ 4:9 Мис. 7:19 ■ 4:12 Мат. 10:19; Мар. 13:11; Луқа 12:12

□ 4:15 «Әнди дәйдигән гәпләрни униңға ейт» — ибраһий тилида «униңға гәп қилип ағзига дәйдигән сөзләрни салғин». ■ 4:15 Мис. 7:2

20 Шуниң билән Муса аяли вә оғулларини елип, уларни бир ешккә миндүрүп, Мисир зиминиға беришкә йолға чиқти. Маңғанда Муса Худаниң һасисини алғач кәтти.

21 Пәрвәрдиғар Мусаға: — Мисирға йенип барғиниңда сән агаһ бол, Мән қолуңға тапшурған барлиқ қарамәтләрни Пирәвнниң алдида көрсәткин. Лекин Мән униң көңлини хәлиқни қоюп бәрмиғидәк қаттиқ қилимән.

22 Сән Пирәвнгә: — «Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: — Исраил Мениң оғлум, Мениң тунжа оғлум болиду. 23 Шуниң үчүн Мән саңа: Оғлумни Өзүмгә ибадәт қилишкә қоюп бәр, дедим. Униңға йол қоюшни рәт қилидиған болсаң, сениң тунжа оғлуңни өлтүримән» — дегин, — деди. □

24 Амма Муса сәпәр қилип бир қоналғуға кәлгәндә, Пәрвәрдиғар униңға учрап, уни өлтүрүвәтмәкчи болди. 25 Шуниң билән Зиппораһ бир чақмақ тешини елип, оғлиниң хәтнилигини кесип, уни ериниң айиғиға ташлап: — Сән дәрвәқә алдимда қан төкәр әр экәнсән! — деди. □

26 Шуниң билән Пәрвәрдиғар уни қоюп бәрди (бу чағда Зиппораһ униңға: «Сән дәрвәқә алдимда қан төкәр бир әр экәнсән!» — деди. Бу сөзини у хәтнә түпәйлидин ейтти). □

27 Пәрвәрдиғар һарунға: — Сән чөл-баяванға берип, Муса билән көрүшкин, девиди, у берип Худаниң теғида униң билән учришип, уни сөйди.

28 Муса өзини әвәткән Пәрвәрдиғарниң һәммә сөзлири билән қилишкә буйруған барлиқ мөҗизилик аламәтләрни һарунға дәп бәрди. 29 Андин Муса билән һарун берип, Исраилларниң барлиқ ақсақалларини жиғди. 30 һарун Пәрвәрдиғарниң Мусаға ейтқан һәммә сөзлирини баян қилди вә хәлиқниң көз алдида шу мөҗизилик аламәтләрни көрсәтти. 31 Буни көрүп, хәлиқ ишәнди; Пәрвәрдиғарниң Исраилларни йоқлап, улар учриған харлиқларни көргәнлигини аңлиған һаман, башлирини егип сәждә қилишти.

5

Муса вә һарунниң Пирәвн билән көрүшүши

1 Андин Муса билән һарун Пирәвнниң алдиға берип, униңға: — Исраилниң Худаси Пәрвәрдиғар саңа: — «Уларниң берип чөлдә Маңа ибадәт қилип, һейт өткүзүшигә қовмимға йол қойсун» дәйду, — деди.

2 Лекин Пирәвн жавап берип: — Униң сөзигә қулақ селип, мени Исраилға йол қойғузидиған қандақ Пәрвәрдиғар экән у? Мән у Пәрвәрдиғарни тонумаймән һәм Исраилғиму йол қоймаймән, деди. ■

3 Улар сөз қилип: — Ибранияларниң Худаси биз билән көрүшти. Шуңа өтүнмизки, бизгә Пәрвәрдиғар Худайимизға қурбанлиқ сунуш үчүн бизгә чөлгә беришкә үч күнлүк йолға рухсәт бәргәйсиз. Болмиса, У бизни ваба яки қилич билән уруши мүмкин, — деди. ■

4 Лекин Мисирниң падишаси уларға жавап берип: — Әй Муса вә һарун, немишкә иккиңлар хәлиқни ишлиридин тохтитип қоймақчи болисиләр? Берип өз әпкишиңларни кетириңлар! — деди.

□ **4:23** «Оғлумни Өзүмгә ибадәт қилишкә қоюп бәр, дедим. Униңға йол қоюшни рәт қилидиған болсаң, сениң тунжа оғлуңни өлтүримән» — яки «Оғлумни Өзүмгә ибадәт қилишкә қоюп бәргин дегән болсамму, сән уни қоюп бәрмидиң. Бу саваттин Мән әнди сениң тунжа оғлуңни өлтүримән». □ **4:25**

«хәтнилигини... айиғиға ташлап» — яки «хәтнилигини... айиғиға тәккүзүп». «Сән дәрвәқә алдимда қан төкәр әр экәнсән!» — Зиппораһниң бу сөзи вә бу сирлиқ вақи тоғрилиқ «қошумчә сөз»нимиздә азрақ тохтилимиз. □ **4:26** «хәтнә түпәйлидин» — мошу йәрдә ибрания тилида «хәтнә» көплүк шәклидә — «хәтниләр». ■ **5:2** Мис. 3:19; Аюп 21:15 ■ **5:3** Мис. 3:18

⁵ Пирэвн йәнә: — Мана, хәлиқ жутта зиядә көпийип кәтти. Силәр болсаңлар, уларни әпкәшлиридин халас қилмақчисиләр, деди.

⁶ Шу күни Пирэвн назарәтчиләргә вә назарәтчиләрниң қол астидики иш башлириға буйруқ чүшүрүп: —

⁷ Назирдин башлап хәлиқкә илгәркидәк кесәк қуюшқа саман бәрмәңлар! Улар саманни өзлири жиғсун. ⁸ Лекин илгири қанчилик кесәк қуяп кәлгән болса, хелиһәм кам қилмай шунчилик кесәк қуйдуруңлар; чүнки улар һорунлишип: «Худайимизға қурбанлиқ өткүзүшкә бизни барғили қой» дәп гәлвә қилишиватиду. ⁹ Әнди уларни өз ишиға толук бәнд болуп, ялған-явидақ гәпләргә кулақ салмаслиғи үчүн, бу адәмләрниң үстигә техиму еғир әмгәкләрни жүкләңлар, — деди.

¹⁰ Шуниң билән хәлиқниң үстидики назарәтчиләр билән иш башлири чиқип хәлиқкә: Пирэвн шундақ дедик, мән әнди силәргә саман бәрмәйдиған болдум. ¹¹ Өзүңлар беринлар, өзүңлар үчүн қайәрдин саман тапалисаңлар, шу йәрдин елип келиңлар; лекин қилидиған ишлириңлар болса қилчиликму кемәйтилмәйду, — деди.

¹² Буниң билән хәлиқ пүткүл Мисир зиминиға тарилип, саманниң орниға пахал жиғишқа башлиди.

¹³ Назарәтчиләр болса уларни қистап: Силәргә саман берилгән чағдикидәк һазирму һәр күнлүк ишни шу күни қилиңлар, деди.

¹⁴ Израилларниң үстигә Пирэвнниң назарәтчилири тәрипидин қоюлған Израиллиқ иш башлири таяқ йеди вә: — Түнүгүн вә бүгүн немишкә кесәк қуюш вәзипсини бурунқидәк тошқузуп орунлимидиңлар?! — дәп тил ишитти.

¹⁵ Андин Израиллиқ иш башлири Пирэвнниң алдиға берип: Немишкә өз қуллириға муңдақ муамилә қилидила? ¹⁶ Өз қуллириға һеч саман берилмиди. Лекин назарәтчиләр йәнила «кесәк қуйдуруңлар» дәп бизни буйруйду. Мана, өз қуллири таяқ йәватиду, амма әйип болса өзлириниң адәмлиридә, дәп пәрәд қилди.

¹⁷ Лекин у йәнә: — Силәр һорун екәнсиләр! һорун екәнсиләр! Шуңа силәр: «Берип Пәрвәрдигарға қурбанлиқ өткүзүшимизгә ижазәт бәр дөватисиләр.

¹⁸ Қайтип берип ишини қилиш! Силәргә саман берилмәйду, бирақ кесәкләрни бәлгүләнгән сан бойичә авалқидәк толук тапшурушисән, деди. ¹⁹ Израиллиқ иш башлири Пирэвнниң: «Силәр һәр күнлүк вәзипәңларни, йәни тәләп қилған кесәкләрни бәлгүләнгән сандин кемәйтсәңлар қәтъий болмайду» дегинигә қарап, бешиға бала-қазаниң чүшидиғанлиғини билишти. ²⁰ Улар Пирэвнниң алдидин чиқип келиватқанида, улар билән көрүшүшкә келип шу йәрдә сақлап турған Муса вә һарун билән учришип қалди. ²¹ Улар Муса билән һарунға: — Бизни Пирэвнниң нәзиридә вә униң әмәлдарлириниң нәзиридә сеситип, бизни өлтүрүшкә уларниң қолиға қилич тутқузғиниңлар үчүн, Пәрвәрдигар силәрниң үстүңларға һөкүм қилсун! — деди. □

Худаниң Израилларни азат қилишқа вәдә қилиши

²² Шуниң билән Муса Пәрвәрдигарниң алдиға йенип берип униңға: — Әй Егәм, немишкә бу хәлиқни балаға тиктиң? Сән немә үчүн мени әвәттиң? ²³ Чүнки мән Пирэвнниң алдиға кирип Сениң намиң билән сөз қилғинимдин тартип, у бу хәлиқниң үстигә техиму зиядә азап қилғили турди. Амма Сән техичә қовмиңни һеч қутқузмидиң, — деди.

□ 5:21 «Әмәлдарлири» — ибраний тилида «хизмәткарлири» яки «қуллири». Гәрчә мошу кишиләр Пирэвнниң ордисида әмәлдарлиқ орунда турған болсиму, лекин улар йәнила Пирэвнниң «қуллири» дәп һесапланған болса керәк.

6

1 Лекин Пәрвәрдигар Мусаға: — Энди сән Мениң Пирәвнгә қилидиганлиримни көрисәң; чүнки у қудрәтлик бир қолдин мәжбурлинип, уларни қоюп бериду, қудрәтлик бир қолниң сәвәвидин өзиниң зиминидин уларни қоғлап чиқириветиду, — деди.

2 Андин Худа Мусаға йәнә сөз қилип мундақ деди: — Мән Пәрвәрдигардурмән.

3 Мән Ибраһимға, Исаққа вә Якупқа Қадир-мутләк Тәңри сүпитидә көрүндүм; лекин «Яһвәһ» дегән намим билән уларға ашкарә тонулмидим. □ 4 Мән улар билән: — «Силәр мусапир болуп олтарған зиминни, йәни Қанаан зиминни силәргә беримән» дәп, улар билән әһдә бағлишип вәдә қилғанмән. 5 Энди Мән мисирлиқлар кул қилип зулум салған Исраилларниң аһ-зарлирини аңлап, қилған шу әһдәмни есимгә алдим.

6 Шуңа Исраилларға мундақ дегин: — «Мән Пәрвәрдигардурмән; Мән Өзүм силәрни мисирлиқларниң егир жүклири астинди чиқирип, уларниң қуллуғидин азат қилип, қолумни узитип уларға чоң балаю-апәтләрни чүшүрүп, силәргә һәмжәмәт болуп һөрлүккә ериштүримән. □ 7 Силәрни Өз қовмим болушқа қобул қилимән вә Өзүм Худайиңлар болимән; шуниң билән силәр өзүңларни мисирлиқларниң жүклириниң астинди қутқузуп чиқаргучиниң Мән Худайиңлар Пәрвәрдигар екәнлигини билисиләр. 8 Мән шуниң билән силәрни қол көтирип Ибраһимға, Исаққа вә Якупқа беришкә қасәм қилған зиминға елип баримән; Мән у йәрни силәргә мирас қилип зиминлиққа беримән; Мән Пәрвәрдигардурмән».

9 Буларниң һәммисини Муса Исраилларға дәп бәрди; лекин улар егир қуллуқ азаивидин пиғанға чүшкән болуп, униңға кулақ салмиди. □

10 Андин Пәрвәрдигар Мусаға йәнә: — 11 Берип Мисирниң падишаси Пирәвнгә: «Исраилларниң зиминиңдин кетишигә йол қой», дәп ейтқин, деди.

12 Лекин Муса Пәрвәрдигарниң алдида: Мана, Исраиллар маңа кулақ салмиған йәрдә, Пирәвн қандақму мәндәк калпуки хәтнә қилинмиған бир адәмгә кулақ салсун? — деди. □

13 Амма Пәрвәрдигар Муса вә һарунға сөزلәп, уларниң Исраилларға вә Мисирниң падишаси Пирәвнгә Исраиллар тоғрилиқ: — «Улар Мисир зиминидин елип чиқирилсун» дегән әмир йәткүзүшини буйруди.

Муса билән һарунниң әждатлири, нәсәбнамиси

14 Төвәндикиләр жәмәт башлиқлири: — Исраилниң тунжа оғли болған Рубәнниң оғуллири һануқ, Паллу, һәзон вә Карми. Булар болса Рубәнниң нәсиллири еди. ■

15 Шимеонниң оғуллири: — Йәмуэл, Ямин, Оһад, Яқин, Зоһар вә қанаанлиқ аялдин болған Сауллар еди; булар Шимеонниң нәсиллири еди. ■

16 Лавийниң оғуллириниң исимлири, нәсәбнамилригә асасән: Гәршон, Коһат вә Мәрари; Лавийниң өмриниң жилири бир йүз оттуз йәттә жил болди. ■

17 Гәршонниң оғуллири аилилири бойичә: — Либни вә Шимәй. ■

□ **6:3** «Яһвәһ» — мошу намни адәттә «Пәрвәрдигар» дәп тәржимә қилимиз. «Яһвәһ» дегән намим билән уларға ашкарә тонулмидим» дегән сөзләр тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. □ **6:6** «силәргә һәмжәмәт болуп һөрлүккә ериштүримән» — ибраний тилида «гаал» дегән бир пейл биләнла ипадилниду. Бу пейл тоғрилиқ «Тәбирләр» вә «Аюп» 19:25 вә изаһатиниму көрүң. □ **6:9** «пиғанға чүшкән болуп,...» — яки «сәвирсизликтин чидимай,...» □ **6:12** «калпуки хәтнә қилинмиған» — бу сөзләр билән Муса өзиниң ағзи калва болупла қалмай, йәнә (өзиниң 4:10-17дә хатириләнгән Худаға болған қақшашлирини эсләп) өзиниң Худаниң алдида хелә налайиқ ишларни қилғанлигини, гәп-сөздә гунайи бар адәм экәнлигиниму көрсәтмәкчи. ■ **6:14** Яр. 46:9; Чөл. 26:5; 1Тар. 5:3 ■ **6:15** Яр. 46:10; Чөл. 26:12; 1Тар. 4:24 ■ **6:16** Яр. 46:11; Чөл. 3:17; 26:57; 1Тар. 6:1-30 ■ **6:17** 1Тар. 6:2; 23:7

18 Коһатниң оғуллири: — Амрам, Йизһар, һеbron билән Уззиэл. Коһат бир йүз оттуз үч жил өмүр көрди.■

19 Мәрариниң оғуллири: — Маһли вә Муши. Булар нәсәбнамилири бойичә Лавийниң нәсиллири еди.■

20 Амрам өз һаммиси Йокәбәдни хотунлуққа алди, Йокәбәд униңға һарун вә Мусани туғуп бәрди. Амрам бир йүз оттуз йәттә жил өмүр көрди.□ ■

21 Йизһарниң оғуллири: — Кораһ, Нәфәг вә Зикри еди.

22 Уззиэлниң оғуллири: — Мишаэл, Элзафан вә Ситри еди.

23 һарун болса Наһшонниң сиңлисини, йәни Амминадабниң қизи Елишебани хотунлуққа алди. У униңға Надаб билән Абиһуни, вә Әлиазар билән Итамарни туғуп бәрди.■

24 Кораһниң оғуллири: — Ассир, Әлканаһ вә Абиасаф; булар Кораһларниң нәсиллири еди.

25 һарунниң оғли Әлиазар Путиәлниң қизлириниң бирини хотунлуққа алди; у униңға Финиһасни туғуп бәрди; булар болса өз нәсәби бойичә һаммиси Лавийларниң жәмәт башлқлири еди.

26 Пәрвәрдигарниң: — Исраилларни қошунлардәк топ-топи билән Мисир зиминидин елип чиқиңлар, дегән әмрини тапшуривалғучилар дәл мошу һарун билән Муса еди. 27 Исраиллар Мисирдин чиқирилсун, дәп Мисирниң падишаси Пирәвнгә сөз қилғанлар дәл бу кишиләр, йәни мошу Муса билән һарун еди.

Һарунниң Мусаға вакалитән сөзлиши

28 Пәрвәрдигар Мисирниң зиминида Мусаға сөз қилған вақтида 29 Мусаға: «Мән Пәрвәрдигардурмән. Саңа ейтқинимниң һаммисини Мисирниң падишаси Пирәвнгә дегин», дәп әмир қилди.

30 Лекин Муса Пәрвәрдигарниң алдида: — Мәндәк калпуки хәтнә қилинмиған бир кишигә Пирәвн қандақму кулақ салсун?» — дәп жавап бәргән еди.■

7

1 Шуниң билән Пәрвәрдигар Мусаға: — Мана, Мән Пирәвнниң алдида сени Худаниң орнида қилдим. Ақаң һарун болса сениң пәйғәмбириң болиду. 2 Мән саңа буйруғинимниң һаммисини униңға дәйсән; андин ақаң һарун Пирәвнгә униң өз зиминидин Исраилларни қоюп бериши керәклиги тоғрисида сөз қилиду.

□ ■ 3 Лекин Мән Пирәвнниң көңлини қаттиқ қилимән; буниң билән Мән Мисир зиминида мөҗизилик аламәтләр вә карамәтлирини көпләп көрситимән.

4 Шундақтиму, Пирәвн силәргә кулақ салмайду. Амма Мән Мисирниң үстигә һөкүм чиқирип қолумни узитип, чоң балаю-апәтләрни чүшүрүп, қошунлирим болған Өз қовмим Исраилларни Мисир зиминидин чиқиримән. 5 Өз қолумни Мисирниң үстигә созғинимда, Исраилларни уларниң арасидин чиқарғинимда мисирлиқлар Мениң Пәрвәрдигар екәнлигимни тонуп йетиду, — деди.

6 Муса билән һарун шундақ қилди; Пәрвәрдигар уларға қандақ тапилиған болса, уларму шундақ қилди.

■ 6:18 1Тар. 6:3; 23:12 ■ 6:19 1Тар. 6:4; 23:21 □ 6:20 «Амрам өз һаммиси Йокәбәдни хотунлуққа алди» — шу чағда өз һаммисини хотунлуққа елиш мәнһий қилинған әмир («Лав.» 18:12-23) теһи Исраилға беримлигән еди. ■ 6:20 Мис. 2:1; Чөл. 26:59 ■ 6:23 Чөл. 3:2; 26:60; 1Тар. 5:29; 24:1 ■ 6:30 Мис. 6:12; Мис. 4:10 □ 7:2 «Һарун болса сениң пәйғәмбириң болиду» — демәк, һарун өзи Мусаниң сөзлирини Пирәвнгә яки хәлиқкә йәткүзиду. ■ 7:2 Мис. 4:14

7 Улар Пирэвнгә сөз қилған вақитта Муса сәксән яшқа, һарун сәксән үч яшқа киргән еди.

Һарунниң һасиси

8 Пәрвәрдиғар Муса билән һарунға сөз қилип: —

9 Энди Пирэвн силәргә: — Өзүңларни тәстиқлап бир мөжизә көрситиңлар, десә, сән һарунға: — һасаңни елип Пирэвнниң алдиға ташлиғин, дәп ейтқин. Шундақ қилиши биләнла һаса иланға айлиниду, деди.

10 Шуниң билән, Муса билән һарун Пирэвнниң алдиға берип, Пәрвәрдиғарниң буйруғинидәк қилди; һарун һасисини Пирэвн билән униң әмәлдарлириниң алдиға ташлиғиди, у иланға айланди. □ 11 У вақитта Пирэвн данишмәнлири вә сәһригәрлирини чақиртип кәлди; Мисирниң җадугәрлириму өз җадуси билән охшаш ишни қилди. 12 Уларниң һәр бири өз һасисини ташлиди; уларму иланға айланди. Лекин һарунниң һасиси уларниң һасилирини жутуп кәтти. 13 Бирақ Пәрвәрдиғар ейтқандәк Пирэвнниң көңли қаттиқлиқ билән Пәрвәрдиғар ейтқандәк уларға қулақ салмиди.

Биринчи апәт — қан апити

14 Андин Пәрвәрдиғар Мусаға мундақ деди: — Пирэвнниң көңли қаттиқ; у қовмни қоюп беришни рәт қилиду. 15 Энди сән әтә сәһрдә Пирэвнниң қешиға барғин (шу вақитта у су бойиға чиқиду) — Сән униң билән көрүшүшкә дәрияниң бойида сақлап турғин; иланға айланған һасини қолуңға еливал. 16 Сән униңға мундақ дегин: — «Ибранийларниң Худаси Пәрвәрдиғар мени алдиңға: «Чәлдә Маңа ибадәт қилиши үчүн қовмимни қоюп бәр» дейишкә әвәткән еди; лекин мана, бу вақитқичә һеч аңлимидиң. 17 Шуңа Пәрвәрдиғар саңа: — «Сән шу аламәт билән Мениң Пәрвәрдиғар екәнлигимни билисән», дәйду — Мана, мән қолумдики һаса билән дәрияниң сүйини урсам, су қанға айлиниду, 18 дәрияниң белиқлири өлүп, дәрияниң сүйи сесип кетиду; мисирлиқлар судин сәскинип, ичәлмәйдиған болуп қалиду».

19 Пәрвәрдиғар Мусаға йәнә: — Сән һарунға: — һасаңни елип мисирлиқларниң сулири қанға айлансун дәп уларниң үстигә, йәни еқинлири, өстәңлири, көллири вә су амбарлири үстигә қолуңни узатқин. Шуниң билән пүткүл Мисир зимиинида, һәтта яғач вә таш қачилардики суларму қанға айлиниду, дегин, деди.

20 Муса билән һарун Пәрвәрдиғарниң буйруғинидәк қилди; һарун Пирэвн вә әмәлдарлириниң көз алдида һасини көтирип, дәрияниң сүйини урувиди, пүтүн дәрияниң сүйи қанға айлинип кәтти. ■ 21 Дәриядики белиқлар өлүп, дәрияниң сүйи сесип кәтти. Мисирлиқлар дәрияниң сүйини ичәлмәйдиған болуп қалди, пүткүл Мисир зимиини қанға толди. 22 Лекин Мисирниң җадугәрлириму өз җадулири билән һәм шундақ қилди. Бу сәвәптин Пәрвәрдиғар ейтқандәк Пирэвнниң көңли қаттиқ болуп, уларға қулақ салмиди; 23 әксичә Пирэвн өйигә қайтип кетип, бу ишкә һеч писәнт қилмиди. 24 Дәрияниң сүйини ичәлмигини үчүн барлиқ мисирлиқлар ичкидәк су тепиш үчүн дәрияниң әтраплирини колди.

25 Пәрвәрдиғар дәрияни уруп, йәнә йәттә күн өтти.

□ 7:10 «Пирэвнниң әмәлдарлири» — мәзкур китапта «Пирэвнниң әмәлдарлири» ибраний тилида «хизмәткарлири» дегән сөз билән ипадилиниду. ■ 7:20 Мис. 17:5; Зәб. 77:44; 104:29

8

Иккинчи апәт — пақа апити

¹ Андин Пәрвәрдигар Мусаға: — Пирәвнниң алдига берип уиңға: — Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Маңа ибадәт қилишқа Өз қовмимни қоюп бәр. ² Лекин уларни қоюп беришни рәт қилсаң, мана, Мән делитиңниң һәммә йерини пақилар билән бастуруп уримән. ³ Дәрияда топ-топ пақилар пайда болуп, дәриядин чиқип ордаңға, һожраңға, орун-көрпәңгә, әмәлдарлириңниң өйлиригә киривалиду, шуниндәк хәлқиңниң учисига, тонур вә тәңнилириңгә ямишип чиқивалиду. □ ⁴ Пақилар өзүңниң үстибешига, хәлқиңниң үстибешига вә һәммә әмәлдарлириңниң үстибешига ямишип чиқивалиду» — дегин, — деди. ⁵ Пәрвәрдигар Мусаға: — Сән һарунға: Пақиларниң Мисир зимининиң үстигә чиқиши үчүн қолуңни узитип, һасаңни еқинлар, естәңләр вә көлләрниң үстигә шилтиғин, дегин — деди. ⁶ Шуниң билән һарун қолини Мисирниң сулири үстигә узатти; шундақ қиливиди, пақилар чиқип Мисир зиминини қаплиди. ⁷ Лекин жадуғәрләрму өз жадулири билән охшаш ишни қилип, Мисир зимини үстигә пақиларни пайда қилди. ⁸ Пирәвн Муса билән һарунни чақиртип: — Пақиларни мәндин вә хәлқимдән нери қилиш үчүн Пәрвәрдигардин өтүнүңлар. Шундақ болса, мән хәлқиңни Пәрвәрдигарға қурбанлиқ қилсун дәп қоюп беримән, деди. ⁹ Муса Пирәвнғә: — Бопту, мән иззитиңни қилай, пәкәт дәриядики пақиларла қелип, башқилири өзүңдин вә өйлириңдин айрилсун дәп, сән, әмәлдарлириң вә хәлқиң үчүн мениң дуа қилидиган вақтимни бекиткин, деди. □

¹⁰ У жавап берип: — Әтә болсун, деди.

Муса уиңға: — Худайимиз Пәрвәрдигарға охшаш һеч бириниң йоқлуғини билишиң үчүн сениң дегиниңдәк болсун. ¹¹ Пақилар сәндин, өйлириңдин, әмәлдарлириң вә хәлқиңдин чиқип кетиду; пәкәт дәриядила қалиду, деди.

¹² Шуниң билән Муса вә һарун Пирәвнниң алдидин чиқип кәтти. Андин Муса Пирәвнниң үстигә әвәтилгән пақилар тоғрисида Пәрвәрдигарға нида қилди.

¹³ Пәрвәрдигар Мусаниң тилигинидәк қилди. Буниң билән өйләрдики, һойлилардики вә етизлардики пақилар өлди.

¹⁴ Хәлиқ уларни жиғип дога-дога қилди, пүткүл жут-зимин сесикчиликқа толди.

¹⁵ Лекин Пирәвн апәттин халас болғинини көргәндә, көңлини қаттиқ қилип, Пәрвәрдигар ейтқинидәк уларға қулақ салмиди. ■

Үчинчи апәт — паша апити

¹⁶ Андин Пәрвәрдигар Мусаға: — Сән һарунға: — һасаңни узитип, йәрниң тописини урғин. Буниң билән у пашига айленип, пүткүл Мисир зиминини қаплайду, дегин, — деди. □

¹⁷ Улар шундақ қилди; һарун қолини узитип һасиси билән йәрниң тописини урувиди, адәмләр вә һайванларниң үстибешини паша басти; пүткүл Мисир зиминидики топа-чаңлар пашига айланди. ■ ¹⁸ Жадуғәрләрму өз жадулири билән шундақ қилип паша пайда қилишқа урунған болсиму, пайда қилалмиди. Пашилар болса һәм адәмләрниң һәм һайванларниң үстибешини қаплап кәтти.

¹⁹ Андин жадуғәрләр Пирәвнғә: — Бу иш Худаниң бармиғиниң қилғини! — дейишти. Лекин Пирәвн көңлини қаттиқ қилип, Пәрвәрдигар ейтқинидәк уларға қулақ салмиди.

□ **8:3** «ордаңға» — яки «өйүңгә». □ **8:9** «мән иззитиңни қилай» — ибраний тилида «мәндин иззәткә муйәссәр болғин». ■ **8:15** Мис. 7:14 □ **8:16** «пашига» — башқа хил тәржимиси: «питларға». Башқа хил һашарәтләримү көрситиши мүмкин. ■ **8:17** Зәб. 104:31

Төртинчи апәт — көкүйүңләр апити

20 Пәрвәрдигар Мусаға: — Этә сәһәр қопуп Пирәвнниң алдиға берип турғин — (шу вақитта у су бойиға чиқиду) униңға: «Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Маңа ибадәт қилиши үчүн Өз қовмимни қоюп бәр!»

21 Чүнки әгәр қовмимни қоюп бәрмисәң, мана Мән сениң вә әмәлдарлириң, хәлқиң үстигә, өйлириңгә көкүйүңләрни әвәтимән; шуниң билән мисирлиқларниң өйлири вә һәтта улар туруватқан тупрақму көкүйүңләр билән толиду. □

22 Лекин шу күнидә Өз қовмим туруватқан Гошән жутини башқичә қилимән; шундақ болидуки, у йәрдә көкүйүңләр тепилмайду. Шуниң билән сән Мән Пәрвәрдигарниң бу зимиңда болғанлиғимни билисән. □

23 Шундақ қилип Мән Өз қовмимни сениң хәлқиңдин пәриқләндүримән; бу мөжизилик аламәт әтә йүз бериду», дәп ейтқин, деди.

24 Пәрвәрдигар дегинини қилди. Пирәвнниң өйлиригә, әмәлдарлириниң өйлиригә көкүйүңләр топ-топ болуп кирди; пүтқүл Мисир зимининиң һәммә йери көкүйүңләр тәрипидин харап болушқа башлиди. ■ 25 Пирәвн Муса билән һарунни чақиртип келип уларға: Берип мошу зимиңда Худайиңларға қурбанлиқ өткүзүңлар, — деди. 26 Лекин Муса жавап берип: — Бундақ қилиш бизгә таза мувапик болмайду; чүнки биз Пәрвәрдигар Худайимизға сунмақчи болған қурбанлиқ мал мисирлиқларға нисбәтән жиркинчиликтур. Әнди әгәр биз мисирлиқларниң көз алдида яман көрүңгән нәрсини қурбанлиқ қилсақ улар бизни чалма-кесәк қиливәтмәмду? □ ■ 27 Биз үч күнлүк йолни бесип, чөлдә Пәрвәрдигар Худайимиз бизгә буйруғинидәк униңға қурбанлиқ сунушимиз керәк, деди.

28 Пирәвн: — Силәрни Пәрвәрдигар Худайиңларға чөлдә қурбанлиқ өткүзүшкә барғили қойимән; пәқәт бәк жирақ кетип қалмаңлар, мениң үчүн дуа қилиңлар, деди. 29 Муса жавап берип: — Мана, мән сениң алдиндин чиқип Пәрвәрдигарға илтижа қилимән вә көкүйүңләр сән Пирәвндин, әмәлдарлириңдин вә хәлқиңдин әтә чиқип кетиду; лекин Пирәвн йәнә һейлә ишлитип, хәлиқни Пәрвәрдигарға қурбанлиқ қилишқа бериштин тосқучи болмисун, деди.

30 Муса Пирәвнниң алдиндин чиқип, Пәрвәрдигарға шундақ илтижа қилди.

31 Пәрвәрдигар Муса тилигинидәк қилди; у көкүйүңләрни Пирәвн, әмәлдарлири вә хәлқидин чиқиривәтти; һәтта бир тал көкүйүңму қалмиди.

32 Лекин Пирәвн бу қетимму көңлини қаттиқ қилип, қовмни қоюп бәрмиди. ■

9

Бәшинчи апәт — ваба апити

□ 8:21 «көкүйүңләр» — буларниң қайси һашарәт экәнлиги һазир бизгә намәлум. «Зәб.» 77:45дә бу һашарәтләр адәмләрни чақидиғанлиғи ейтилиду, шуңа бу һашарәт көкүйүң яки шуниңға охшап кетидиған бир хил чивин болса керәк. □ 8:22 «...сән Мән Пәрвәрдигарниң бу зимиңда болғанлиғимни билисән» —Яки «...сән Мән Пәрвәрдигарниң йәр йүзидә мөвжүт экәнлиғимни билисән». ■ 8:24 Зәб.

77:45; 104:31 □ 8:26 «Худайимизға сунмақчи болған қурбанлиқ мал мисирлиқларға нисбәтән жиркинчиликтур» — мисирлиқларға нисбәтән «жиркинчилик болғини» қойлардин ибарәт еди.

Улар қойларни, шундақла қойчиларниму жиркинчилик дәп қариған; лекин пайдини көзләп Мисирдики бәзи йәрләрдә қой беқилатти («Яр.» 46:34ни көрүң). Мошу айтәтнәң башқа бир хил чүшәндүрүлүши бойичә, мисирлиқлар бәзи малларға (мәсилән, калиларниң бәзи хиллиригә) чоқунатти. Әгәр Исраиллар улар чоқунған бир хил мални қурбанлиқ қилса, улар гәзәплинәтти, әлвәттә. ■ 8:26 Яр. 43:32; 46:34

■ 8:32 Мис. 8:11

¹ Андин Пәрвәрдигар Мусаға: — Пирәвнниң алдиға берип униңға: — «Ибранияларниң Худаси Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Маңа ибадәт қилишиға Өз қовмимни қоюп бәр. ² Әгәр уларни қоюп беришни рәт қилип, йәнила тутуп турувалидиған болсаң, ³ мана, Пәрвәрдигарниң қоли етизлиқтики чарпайлириңниң үстигә, ат-ешәкләр, төгиләр, вә қой-калилириңниң үстигә чүшүп интайин егир бир ваба кәлтүриду. ⁴ Лекин Пәрвәрдигар Исраилниң чарпайлирини мисирлиқларниң чарпайлиридин пәрикләндүриду. Нәтижидә, Исраилниң чарпайлиридин һеч бири өлмәйду» — дегин, деди. ⁵ Пәрвәрдигар вақитни бекитип: — Этә Пәрвәрдигар зиминда бу ишни қилиду, деди. ⁶ Этиси Пәрвәрдигар шундақ қилди; мисирлиқларниң барлиқ чарпайлири өлди; лекин Исраилларниң чарпайлиридин бириму өлмиди. ⁷ Пирәвн адәм әвәтип тәкшүривиди, мана, Исраилларниң чарпайлиридин бириму өлмигән еди. Лекин Пирәвнниң көңли қаттиқ қилинип, у қовмни қоюп бәрмиди.

Алтинчи апәт — чақа апити

⁸ Андин Пәрвәрдигар Муса вә һарунға: — Хумданниң күлидин чаңгилиңларни тошқузуп елиңлар, андин Муса уни Пирәвнниң көз алдида асманға қаритип чачсун. ⁹ Шундақ қилиши билән күл пүткүл Мисир зиминини қаплайдиған чаң-тозан болиду вә Мисир зиминидики һәммә йәрдә адәмләр вә һайванларниң бәдинигә чүшүши билән һүррәк-һүррәк чақа чиқириду, — деди. ¹⁰ Шуниң билән улар хумдандин күл елип, Пирәвнниң алдиға берип турди вә Муса уни асманға қаритип чачти; у адәмләр вә һайванларниң бәдинигә чүшүши билән һүррәк-һүррәк чақа чиқарди. ¹¹ Жадуғәрләр чақилар дәстидин Мусаниң алдида туралмай қалди; чүнки жадуғәрләрниң бәдининиму, башқа барлиқ мисирлиқларниму охшаш чақа бесип кәткән еди. ¹² Лекин Пәрвәрдигар Пирәвнниң көңлини қаттиқ қилди; шуңа Пәрвәрдигар дәл Мусаға ейтқинидәк у уларға кулақ салмиди.

Йәттинчи апәт — мөлдүр апити

¹³ Андин Пәрвәрдигар Мусаға: — Этә таң сәһәр қопуп, Пирәвнниң алдида туруп униңға: «Ибранияларниң Худаси Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Қовмимни Маңа ибадәт қилишқа қоюп бәр; ¹⁴ чүнки Мән бу қетим һәммә балаю-апәтлимни жүригигә, әмәлдарлириң вә пухралириңниң үстигә әвәтимән. Буниң билән сән пүткүл йәр йүзидә Мәндәк башқа бириниң йоқ экәнлигини билисән. ¹⁵ Чүнки Мән қолумни узитип, өзүң вә қовмиңни ваба билән урған болсамиди, бу вақиткичә сән йәр йүзидин йоқилип кетәттиң. ¹⁶ һалбуки, Мениң сени орнуңға тиклишимдики мөкситим шу едики, дәл Өз қудритимни саңа көрситиш, шундақла наминниң пүткүл йәр йүзидә жақалиниши үчүн еди. ¹⁷ Сән йәнә қовмимға чоңчилик қилип, уларни қоюп беришни рәт қиливерәмсән? ¹⁸ Мана, әтә мошу вақитларда Мисир дөлети бена болғандин буян һеч көрүлүп бақмиған қаттиқ мөлдүрни яғдуримән. ¹⁹ Шуниң үчүн адәм әвәтип, һайван вә етизда бар-йоқуңни жиғип ичкири солиғин; чүнки өйгә қайтурулмай сиртта қалған адәм вә һайванларниң һәммиси мөлдүрниң астида қелип өлүп кетиду! — дегин, деди. ²⁰ Буни аңлап Пирәвнниң әмәлдарлириңниң арисидин Пәрвәрдигарниң сөзидин қорққан һәр бир адәм өз қулири вә чарпайлирини жүгүртүп өйлиригә елип кәлди. ²¹ Лекин Пәрвәрдигарниң сөзини етиварға алмиғанлар өз қул вә маллирини ташқарида қалдуруп қойди.

22 Пәрвәрдигар Мусаға: — Мисир зиминидики һәр йәрдә, адәмләр үстигә, малларниң үстигә, шундақла Мисир зиминидики далаларниң һәммә отчөплириниң үстигә мөлдүр яғсун дәп, асманға қарап қолуңни көтәргин, деди.

23 Муса шуниң билән һасисини асманға қаритип көтиривиди, Пәрвәрдигар гүлдүрмамини гүлдүрлитип, мөлдүр яғдурди, йәр йүзидә чақмақ чеқиндилери чепип жүрәтти. Шундақ қилип Пәрвәрдигар Мисир зимини үстигә мөлдүр яғдурди. □ 24 Мөлдүр йеғип, мөлдүр билән от арилаш чүшти; мөлдүр шунчә егир болдики, Мисир делити бена болғандин тартип ундақ қаттиқ мөлдүр йеғип бақмиған еди. 25 Мөлдүр пүткүл Мисир зимининиң һәр йеридә чүшүп, инсан болсун, һайван болсун, һәммисини урди; мөлдүр етиздики һәммә отчөпни уруп, йәрдики һәммә дәл-дәрәкләрниму сундурувәтти. 26 Пақәт Исраиллар олтиришлиқ Гошән зиминидила мөлдүр яғмиди.

27 Пирәвн адәм әвәтип Муса билән һарунни чақиртип уларға: — Мән бу қетим гуна қилдим! Пәрвәрдигар һәққанийдур; Сәһвәнлик болса мән вә халқимдин өтти. □ 28 Йәнә берип Пәрвәрдигардин өтүнүп илтижа қилиңлар! Худадин чиққан бу қаттиқ гүлдүрмамилар вә мөлдүр йетип ашти! Силәрни қоюп берәй; силәр әнди мошу йәрдә турувәрсәңлар болмайду, — деди.

29 Муса униңға жавап берип: — Мән шәһәрдин чиққанда, Пәрвәрдигар тәрәпкә қарап қоллиримни йейип көтиримән; гүлдүрмамилар шу һаман бесикип мөлдүр йәнә яғмайду. Йәр йүзи Пәрвәрдигарниңқидур, дәп билишиң үчүн шундақ болиду. 30 Лекин сән вә сениң әмәлдарлириң, силәрниң Пәрвәрдигар Худадин теһичә қорқмайватқиниңларни билимән, деди.

31 Шу чағда арпа баш чиқирип, зиғир гунчилиған болғачқа, зиғир вә арпа мөлдүрдин вәйран қилинди. 32 Лекин буғдай билән қара буғдай кейинрәк бих чиқарғачқа, вәйран қилинмиди.

33 Муса Пирәвнниң алдидин кетип, шәһәрдин чиқип Пәрвәрдигар тәрәпкә қарап қоллирини йейип көтәрди. Шуниң билән гүлдүрмама вә мөлдүр тохтап, ямғур йәргә йәнә төкүлмиди. 34 Амма Пирәвн ямғур, мөлдүр вә гүлдүрмамиларниң тохтиғинини көргәндә, йәнә гуна садир қилди; уму, әмәлдарлириму көңлини қаттиқ қилишти. 35 Бу тәриқидә Пирәвнниң көңли қаттиқ туруверип, Пәрвәрдигар Мусаниң вастиси билән ейтқәндәк, Исраилларни қоюп беришни рәт қилди. ■

10

Сәккизинчи апәт — чекәткә ашти

1 Андин Пәрвәрдигар Мусаға: — Пирәвнниң алдиға баргин; чүнки уларниң арисидә бу мөжизилик аламәтләрни көрситишим үчүн Пирәвнниң көңлини вә әмәлдарлириниң көңлини қаттиқ қилип қойдум. ■ 2 Бу иш билән Мениң мисирлиқларни қандақ рәсва қилғанлиғим вә уларниң арисидә көрсәткән мөжизилик аламәтлиримни сән оғлуңниң андин нәврәңниң қулиқиға йәткүзисән. Буниң билән Мениң Пәрвәрдигар екәнлигимни билисиләр, деди. □ 3 Шуниң билән Муса билән һарун Пирәвнниң алдиға берип, униңға: — Ибраһийларниң Худаси Пәрвәрдигар мундақ дәйду: «Өзүңни алдимда төвән тутушни қачанғичә рәт қилисән? Маңа ибадәт қилиш үчүн қовмимни қоюп бәр.

□ 9:23 «Йәр йүзидә чақмақ чеқиндилери чепип жүрәтти» — ЯКИ «от йәр йүзигә тохтависиз чүшти».

□ 9:27 «Сәһвәнлик болса мән вә халқимдин өтти» — ЯКИ «мән өзүм вә халқим рәзилдур». ■ 9:35 Мис. 4:21; 7:3 ■ 10:1 Мис. 4:21; 9:34 □ 10:2 «қандақ рәсва жағалиғанлиғим» — ЯКИ «қаттиқ жағалиғанлиғим».

4 Чүнки әгәр сән қовмимни қоюп беришни рәт қилсаң, мана, Мән әтә сениң жутуңға чекәткә әвәтимән. 5 Улар силәр зимин йүзини көрмигидәк қилип йепиветиду, силәрниң мөлдүрдин аман қалған нәрсилериңларниму, далаларда өскән һәммә дәл-дәрәқлириңларниму йәп кетиду. 6 Улар орда-сарайлириңға, әмәлдарлириңниң сарайлири, шундақла барлиқ мисирлиқларниң өйлиригә толуп кетиду; бундақ апәтни ата-боваңлириң вә ата-бовилириңниң ата-бовилириму йәр йүзидә апиридә болғандин тартип көрүп бақмиған» — деди-дә, бурулуп Пирәвнниң алдидин чиқип кәтти. 7 Пирәвнниң әмәлдарлири униңға: — Бу адәм бизгә қачангичә қапқан болар? Өз Худаси Пәрвәрдиғарға ибадәт қилишқа бу адәмләрни қоюп бәргәйла! Мисирниң харап болғинини техичә көрмәйватамдила? — деди. 8 Шуниң билән Муса билән һарун Пирәвнниң алдиға йәнә чақиритип келинди. У уларға: — Пәрвәрдиғарға ибадәт қилиш үчүн бериңлар; лекин баридиғанлар зади кимләр? — деди.

9 Муса жавап берип: — Яшлиримиз вә қери-чүриләр билән, оғуллимиз вә қизлиримиз билән, қой вә кала падилимизни елип һәммимиз баримиз; чүнки биз Пәрвәрдиғар үчүн һейт өткүзүшимиз керәк, деди.

10 У уларға: — Силәрни бала-жақаңлар билән қошуп қоюп бәргинимдә, Пәрвәрдиғар силәр билән биллә болғай! Мана, алдиңларда балаю-апәт турупту!

□ 11 Йоқсу, бундақ қилишиңларға болмайду! Пәрвәрдиғарға ибадәт қилишқа пәкәт араңлардин әр кишиләрла барсун! Чүнки силәрниң тәливиңлар дәл шу әмәсмиди! — деди-дә, улар Пирәвнниң алдидин қоғлап чиқирилди.

12 Андин Пәрвәрдиғар Мусаға: — Мисир зимининиң үстигә колуңни узатқин. Шундақ қилсаң, чекәткиләр Мисир зиминини бесип, зиминдики һәр хил отяшларни, йәни мөлдүрдин аман қалғанниң һәммисини йәп кетиду, деди.

13 Муса һасисини Мисир зимининиң үстигә узатти; Пәрвәрдиғар шу күни вә кечиси зимин үстигә шәриқ шамили чиқарди. Сәһәрдә, шәриқ шамили чекәткиләрни учуруп кәлди. ■ 14 Чекәткиләр Мисирниң пүткүл зиминиға йейилип, Мисирниң пүтүн чегарисиниму басти. Апәт интайин еғир болди; илгири бундақ чекәткә апити болуп бақмиған, мундин кейинму униңдәк болмайду.

15 Улар пүткүл зиминниң йүзини қаплиди, йәр қараңғулишип кәтти; улар мөлдүрдин аман қалған зиминдики һәммә отяшларни вә дәл-дәрәқләрниң барлиқ мевилирини йәп кәтти. Шуниң билән пүткүл Мисир зимини тәвәсидики дәл-дәрәқләрдә яки даладики гүл-ғияларда һеч йешилиқ қалмиди.

16 Андин Пирәвн алдирап-тенәп Муса билән һарунни чақиртип уларға: — Мән һәм Худайиңлар Пәрвәрдиғар алдида һәм силәрниң алдиңларда гуна қилдим.

17 Әнди мошу бир қетим гунайимдин өтүп Пәрвәрдиғар Худайиңлардин бу өлүмни мәндин елип кетишини илтижа қилишиңларни өтүнимән, — деди.

18 Шуниң билән Муса Пирәвнниң алдидин чиқип Пәрвәрдиғарға илтижа қилди.

19 Шуниң билән Пәрвәрдиғар шамални бурап фәрип тәрәптин интайин күчлүк боран чиқирип, чекәткиләрни учуруп, Қизил Деңизға фәриқ қилди; Мисирниң пүткүл тәвәсидә бир талму чекәткә қалмиди. 20 Лекин Пәрвәрдиғар Пирәвнниң көңлини қаттиқ қилип қойғини үчүн у Исраилларни қоюп бәрмиди.

□ 10:10 «Пәрвәрдиғар силәр билән биллә болғай!» — бу тәһдит салидиған, һаһайти кинайилик, һәжвий гәп, әлвәттә. Башқа бир хил тәржимиси «Пәрвәрдиғарни силәр билән болсун дәп, силәрни бала-жақаңлар билән қошуп қоюп берәдим?». «Мана, алдиңларда балаю-апәт турупту!» — ибраний тилида «яманлиқ», «апәт» яки «балаю-апәт» «ра» дегән сөз билән ипадилиниду. Лекин мисирлиқларниң муһин илаһи — «қуяш илаһи»ниң намини «Ра» болғачқа, Пирәвнниң сөзи икки бислиқ болушиму мүмкин; ундақ болғанда иккинчи мәнәси: «Мениң илаһим «Ра» силәрни жазалайду!» дегәнлик болиду («алдиңларда «ра» турупту!»). Мошу ибарәт башқа тәржимиләрдә «Мана, силәрдә яман һийәт бар!» дәпму тәржимә қилиниду. ■ 10:13 Зәб. 77:46; 104:34,35

Тоққузунчи апәт — қараңғулуқ апити

21 Андин Пәрвәрдигар Мусаға: — Қолуңни асманға қаритип узатқин; шуниң билән қаттиқ бир қараңғулуқ болиду, һәтта адәм силиса қолиға туюлғидәк қоюқ қараңғулуқ Мисир зиминини қаплайду, — деди.

22 Андин Муса қолини асманға қаритип узитивиди, қоюқ бир қараңғулуқ Мисир зиминини үч күнгичә қаплап турди. ■ 23 Үч күнгичә бири йәнә бирини көрәлмәс вә я һеч ким өз жайидин қозғилалмас болди; лекин барлиқ Исраиллар олтарған жайларда йоруқлуқ бар еди. 24 Пирәвн Мусани чақиртип униңға: — Берип, Пәрвәрдигарға ибадәт қилиңлар. Пәкәт қой вә кала падилириңлар қалсун; балажақилириңларниму елип барсаңлар болиду, деди. 25 Муса жававән: — Ундақта Худайимиз Пәрвәрдигарға қурбанлиқ қилишқа *инақлиқ* қурбанлиғи вә көйдүрмә қурбанлиғиға лазимлиқ чарпайларни сән бизгә берәмсән? □

26 Өзимизниң чарпайлиримиз биз билән биргә кетиши керәк, бир туйиғиму кәйнидә қалса болмайду; чүнки Худайимиз Пәрвәрдигарға ибадәт қилишқа қурбанлиқ қилидиғинимизни булардин таллишимиз лазим. У йәргә йетип бармиғичә, Пәрвәрдигарға қайси қурбанлиқлар билән ибадәт қилидиғинимизни билмәймиз, — деди.

27 Лекин Пәрвәрдигар Пирәвнниң көңлини қаттиқ қилди; у уларни йәнила қоюп бәрмиди. 28 Пирәвн Мусаға: — Алдимдин йоқал! һези бол, иккинчи маңа көрүңгүчи болма! Чүнки йүзүмни йәнә көргән күнүң жеңиндин айрилисән, — деди.

29 Муса униңға: — Раст ейттиң! Мән сениң йүзүңни иккинчи көргүчи болмайман, — деди. ■

11

Онинчи апәт — пүтүн Мисирдики тунҗа балиларниң өлуши. Мусаниң Пирәвнгә ейтқан ахирқи сөзлири

1 Шуниң билән Пәрвәрдигар Мусаға: — Йәнә бир апәтни Пирәвнниң үстигә вә Мисирниң үстигә чүшүримән. Андин у силәрни бу йәрдин кетишкә йол қойиду вә у силәрни һәммә нәрсилириңлар билән қошуп қоюп берип, бу йәрдин мултәк қоғлап чиқириду. □ 2 Әнди сән халиққә тапилап: — һәр бириңлар, әр кишиләрниң һәр бири өз хошнисидин, аял кишиләрниң һәр бири өз хошнисидин күмүч буюмларни, алтун буюмларни сорап алсун, дегин, — деди □ ■

3 (Пәрвәрдигар хәлқини мисирлиқларниң алдида илтипат тапқузди. Шуниңдәк Муса дегән бу адәм Мисир зиминида Пирәвнниң әмәлдарлириниң нәзиридә болсун, пухрларниң нәзиридә болсун, наһайити улук зат болди). ■ 4 Андин Муса йәнә: — Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Мән йерим кечидә чиқип Мисирни кезип чиқимән. ■ 5 Шу вақитта тәхттә олтириватқан Пирәвнниң тунҗа оғлидин тартип яргунчак тартидигән дедәкниң тунҗа оғлиғичә, шундақла барлиқ чарпайларниң тунҗилири, йәни Мисирдики барлиқ тунҗа жан егилири өлиду. ■ 6 Бу сәвәптин пүткүл Мисир зиминида қаттиқ бир пәрәд көгирилиду; униңдин илгири шундақ пәрәд болуп бақмиған еди, мундин кейинму бундақ пәрәд аңланмайду. 7 Лекин Исраилларға, мәйли адәмлири, мәйли һайванатлириға

■ 10:22 Зәб. 104:27,28 □ 10:25 «бизгә» — ибраний тилида «қолимизға». «бизгә берәмсән?» — яки «бизгә беришиң керәк!». ■ 10:29 Ибр. 11:27 □ 11:1 «Йәнә бир апәтни Пирәвнниң үстигә вә Мисирниң үстигә чүшүримән...» — бу сөзләрни Муса теги Пирәвнниң алдини қимай туруп Пәрвәрдигар униңға ейтқан болса керәк (8-айәтни көрүң). □ 11:2 «халиққә тапилап...» — ибраний тилида «халиқниң кулақлириға сөз қилип...». ■ 11:2 Мис. 3:22; 12:35 ■ 11:3 Мис. 12:36 ■ 11:4 Мис. 12:29 ■ 11:5 Мис. 12:12

болсун, һатта бир тал иштму қавап қоймайду. Буниндин Пәрвәрдигарниң мисирлиқлар билән Исраилни пәриқләндүридиғанлиғини билисиләр».

8 — Шуниң билән бу әмәлдарлириңниң һәммиси алдимға келип, маңа тазим қилип: «Сили өзлири вә силигә әгәшкән барлиқ қовмлири чиқип кетишкәйла!» дәп ейтиду, андин чиқип кетимән» — деди-дә, қаттиқ гәзәп билән Пирәвнниң алдидин чиқип кәтти. □ ■

9 Пәрвәрдигар Мусаға: — Мисир зиминида Мениң қарамәт мөҗизилиримниң көпләп көрситилиши үчүн Пирәвн силәргә қулақ салмайду, — дегән еди.

10 Муса билән һарун бу қарамәт мөҗизиләрниң һәммисини Пирәвнниң алдида көрситип болди; ләкин Пәрвәрдигар Пирәвнниң көнлини қаттиқ қилип қойғини үчүн у Исраилларни униң зиминидин кәткили қоймиди. ■

12

Өтүп Кетуш һейту

1 Пәрвәрдигар Мисир жутида Муса вә һарунға мундақ деди: —

2 Бу ай силәргә айларниң ичидә беши, жилниң тунҗа ейи болиду. □ 3 Силәр пүтүн Исраил жамаитигә сөз қилип: — Бу айниң онинчи күни һәммиңлар атилириңларниң айлиси бойичә бир қозини елиңлар; һәр бир аилигә бирдин қоза елиңлар. □ 4 Әгәр мәлум бир аилә бир қозини йәп болалмиғидәк болса, ундақта өй егиси йенидики хошниси билән бирлишип адәм саниға қарап бир қоза елиңлар; һәр бир кишиниң иштиһасиға қарап һесаплап мувапиқ бир қоза һазирлаңлар. 5 Һәр бириңлар таллайдиған қозаңлар беҗирим, бир яшлиқ әркәк болсун; қой яки өшкә падилиридин таллансиму болиду. ■ 6 Қозини бу айниң он төртинчи күнигичә йениңларда турғузуңлар, — дегин.

— Шу күни Исраилниң пүткүл жамаити таллиған мелени гугумда сойсун. □

7 Андин улар униң қенидин елип гөш йейилгән өйниң ишиқниң баш тәрипигә һәм икки ян кешикигә сүркәп қойсун. 8 Улар шу кечиси гөшини отта қавап қилип йесун; уни петир нан вә аччиқ-чүчүк көктат билән қошуп йесун. ■ 9 Қәтҗий хам яки суда пиширип йемәңлар, бәлки уни баш, пуг вә ич-қаринлири билән отта қавап қилип йәңлар. 10 Униң һеч немисини әтигә қалдурмаңлар. Әгәр әтигә ешип қалғанлири болса, уни отқа селип көйдүрүветиңлар.

11 Силәр уни мундақ һаләттә йәңлар: — Уни йегәндә бәллириңларни чиң бағлап, аяқлириңларға кәш кийип, қоллириңларда һаса тутқан һалда тез йәңлар. У болса Пәрвәрдигарниң «өтүп кетиш» қозисиду. □ 12 Чүнки Мән

□ 11:8 «Шуниң билән бу әмәлдарлириңниң һәммиси алдимға келип, маңа тазим қилип: .. андин чиқип кетимән» — деди-дә, қаттиқ гәзәп билән Пирәвнниң алдидин чиқип кәтти» — 1-8 айтәтә хатириләнгәндәр Муса билән Пирәвнниң оттурисида болған җедал (10-бапта хатирилгән)ниң давами болса керәк. ■ 11:8 Мис. 12:30 ■ 11:10 Мис. 9:16; Рим. 9:17 □ 12:2 «Бу ай силәргә ... жилниң тунҗа ейи болиду» — бу вақиттин илгири Худаниң хәлқи үчүн жилниң беши күздә (Сентәбрдә) башлинатти (Муқәддәс Китапта буниндин илгәрки барлиқ вақитлар шундақ һесаплинатти). Оттура шәриқтики әлләрниң һәммисиниң шундақ календари бар еди. □ 12:3 «қоза» —Ибраий тилида «қоза» дегән сөз оғлақкимү көрситиду. ■ 12:5 Лав. 1:3; 22:21; Мал. 1:8; 1Пет. 1:19 □ 12:6 «гугум» — ибраий тилида «икки кәч арилиғида» дегән сөз билән ипадилиниду — демәк, күн петиватқан чағдин қараңғу чүшкичә болған арилиқтики вақит. «Биринчи кәч» кәчқурун яки күн петиш, «иккинчи кәч» кечини көрсәтсә керәк. Исраилда ишлитилгән календар бойичә йеңи күн кәч кириши билән башлиниду. Шуңа шу кечә билән биринчи айниң он бәшинчи күни башлиниду. ■ 12:8 Чөл. 9:11; 1Кор. 5:8 □ 12:11 «У болса Пәрвәрдигарниң «өтүп кетиш» қозисиду» — ибраий тилида «Бу Пәрвәрдигарниң «пасха»сиду». Ибраий тилида «пасха» яки «песах» «өтүп кетиш» дегән укумини билдүриду. «Өтүп кетиш» дегәнниң мошу йәрдә немини көрсәткини тоғрисида 13-айәт вә изаһатини көрүң.

чилап, қачидики қанни ишикниң беши вә икки кешикигә сүркәңлар. Силәрдин әтигәнгиçә һеч ким өйиниң ишигидин қәтғий чиқмисун. □ 23 Чүнки Пәрвәрдиғар мисирлиқларни уруп һалак қилиш үчүн, зиминни кезип өтиду; У ишикниң беши вә икки кешикидики қанни көргәндә, Пәрвәрдиғар һалак қилғучиниң өйлириңларға кирип силәрни урушидин тосуш үчүн муһапизәт қилип ишикниң алдиға өтүп туриду. □ ■

24 Бу рәсим-қайдени өзүңлар вә балилириңлар үчүн әбәдий бир бәлгүлимә сүпитидә тутуңлар. □ 25 Силәр Пәрвәрдиғар Өз вәдиси бойичә силәргә беридиған зиминға киргиниңларда бу һейтлик ибадәтни тутуңлар. 26 Балилириңлар силәрдин: «бу ибадетиңларниң мәнәси немә?» — дәп сориса, ■ 27 силәр: «Бу мисирлиқларни ургинида, Мисирда Исраилларниң өйлириниң алдиға өтүп туруп, бизниң өйдикилимизни қутқузған Пәрвәрдиғарға болған «өтүп кетиш» қурбанлиғи болиду» — дәңлар. Шунни аңлиғанда, хәлиқ еңишип Худаға сәждә қилди.

28 Андин Исраиллар қайтип берип, Пәрвәрдиғар дәл Муса билән һарунға әмир қилғандәк иш көрди. ■

Тунжә туғулған әркәкләрниң өлтүрүлүши

29 Вә шундақ болдики, йерим кечә болғанда, Пәрвәрдиғар Пирәвнниң тәхтидә олтириватқан тунжәсидин тартип зинданда йетиватқан мәнбусниң тунжәсиғичә, Мисир зиминидики тунжә оғуларниң һәммисини уруп өлтүрди, шундақла у һайванатларниң тунжә туғулғанлириниңму һәммисини өлтүрди. ■

30 Адәм өлмигән бирму өй қалмиғачқа, шу кечиси Пирәвнниң өзи, униң барлиқ әмәлдарлири вә барлиқ мисирлиқлар кечидә орнидин қопти; Мисир зиминида интайин қаттиқ пәрәд көтирилди. ■ 31 Пирәвн кечидә Муса билән һарунни чақиртип: — Туруңлар, силәр вә Исраиллар билән биллә мениң хәлқимниң арисидин чиқип кетиңлар; ейтқиниңлардәк берип, Пәрвәрдиғарға ибадәт қилиңлар! 32 Силәрниң дегиниңлар бойичә қой, өчкә, кала падилириниму елип кетиңлар; мән үчүнму бәхит-бәрикәт тиләңлар, — деди. 33 Мисирлиқ пухраларму «һәммимиз өлүп кәткидәкмиз» дейишип, хәлиқни зиминдин тез чиқириветиш үчүн уларни кетишкә алдиратти. 34 Хәлиқ теһи болмиған хемирлирини елип, уни тәңниләргә селип, кийим-кечәклири билән йөгәп, мүрилиригә елип көтирип меңишти. 35 Исраиллар Мусаниң тапилиғини бойичә қилип, мисирлиқлардин күмүч буюмлар, алтун буюмлар вә кийим-кечәкләрни сорап елишти. ■ 36 Пәрвәрдиғар хәлиқни мисирлиқларниң көз алдида илтипат тапқузғини үчүн мисирлиқлар уларниң өзлиридин сориғанлирини бәрди; шундақ қилип Исраиллар мисирлиқлардин гәниймәтләрни елип кәтти.

Исраилларниң Мисирдин чиқип кетиши

37 Шуниң билән Исраиллар балиларни һесапқа алмиғанда алтә йүз миңчә әркәк болуп, Рамсәстин чиқип, Суккот шәһиригичә пиядә маңди. 38 Улар билән биллә

□ 12:22 «зупа» — зупа бир хил өсүмлүк; башқа бир исми «лепәкгүл». □ 12:23 «һалак қилғучи» — бәлким бир хил пәриштини көрсәтсә керәк («Зәб.» 77:10н көрүң). «өтүп туруш» — «өтүп туруш» яки «өтүп кетиш» дегәнниң мәнәси тоғрилиқ 12:13тики изаһатни көрүң. ■ 12:23 Ибр. 11:28

□ 12:24 «бу рәсим-қайдә» — Худаниң кейинки әмирлири бойичә, «өтүп кетиш һейти»да (1) һәр бир аилиниң бир қозини қурбанлиқ қилиши; (2) униң гөшини кечидә йейиши; (3) бу гөшни петир нан вә аччиқ көктатлар билән биллә йейиши қатарлиқлар тәләп қилиниду («Чөл.» 9:1-14, «Қан.» 16:1-8ни көрүң). ■ 12:26 Йә. 4:6 ■ 12:28 Ибр. 11:28 ■ 12:29 Зәб. 77:51; 104:36; 134:8; 135:10 ■ 12:30 Зәб. 104:36,38 ■ 12:35 Мис. 3:21; 11:2; Зәб. 104:37

чоң бир топ шалғут хәлиқму уларға қошулуп маңди, йәнә нурғун чарвилар, көплигән кала-қой падилири билән биллә чиқти. □

³⁹ Мисирдин алғач чиққан хемирдин улар петир нан-тоғачларни әтти; чўнки улар Мисирда бирдәм-йерим дәм турғузулмай һайдалғини үчүн хемир болмиған еди; улар әзлири үчүн йемәклик тәйярливелишқиму үлгүрәлмигән еди.

⁴⁰ Исраилларниң Мисирда турған вақти жәмий төрт йүз оттуз жил болди.

■ ⁴¹ Шундақ болдики, шу төрт йүз оттуз жил тошқанда, дәл шу күнидә Пәрвәрдигарниң барлиқ қошунлири Мисир зиминидин чиқип кәтти. ⁴² Шу күни кечидә улар Мисир зиминидин чиқирилғини үчүн, шу кечини улар Пәрвәрдигарниң кечиси дәп тутуши керәк; шу кечини барлиқ Исраиллар әвлаттин әвлатқичә Пәрвәрдигарға атап тутуп, түниши керәк.

Өтүп кетиш һейтиниң қайдә-түзүмлири

⁴³ Пәрвәрдигар Муса билән һарунға мундақ дегән еди: — Пасха қозиси тоғрисидики бәлгүлимә шу болсунки: — һеч қандақ ят әллик адәм униңдин йемисун. ⁴⁴ Лекин һәр кимниң пулға сетивалған қули болса, у хәтнә қилинсун, андин униңдин йесун.

⁴⁵ Амма өйүңларда вақитлиқ туруватқан мусапир яки мәдикар буниңдин йесә болмайду.

⁴⁶ Гөшни башқа бир өйгә елип чиқмиғин; бирла өйдә йейилсун; қозиниң һеч бир сүйиғи сундурулмисун. ■

⁴⁷ Пүткүл Исраил жамаити бу һейтни өткүзсун.

⁴⁸ Әгәр сениң билән биргә турған мусапир болса, Пәрвәрдигарға атап пасха һейтини өткүзмәкчи болса, ундақта алди билән барлиқ әркәклири хәтнә қилинсун; андин келип һейт өткүзсун. У зиминда туғулған кишидәк саналсун. Лекин һеч бир хәтнисиз адәм униңдин йемисун. ⁴⁹ Зиминда туғулған киши һәм араңларда турған мусапир үчүн охшаш қанун-бәлгүлимә болсун.

⁵⁰ Шуниң билән Исраилларниң һәммиси дәл Пәрвәрдигар Муса билән һарунға буйруғандәк шу ишларни ада қилди. ⁵¹ Шу күнниң өзидә Пәрвәрдигар Исраилларни қошун-қошун бойичә Мисир зиминидин чиқарди.

13

Тунҗи туғулғанни Худаға аташ

¹ Пәрвәрдигар Мусаға: ² — Исраиллар арисидә балиятқуниң барлиқ тунҗа әркәк мевисини, мәйли у инсанниң яки һайванниң болсун, Маца атап муқәддәс қилгин; у Маца мәнсуптур, дегән еди. ■

³ Муса хәлиқкә мундақ деди: — Силәр Мисирдин ибарәт «қуллуқ макани»дин чиққан бу күнни яд етиңлар; чўнки Пәрвәрдигар силәрни бу йәрдин қудрәтлик қоли билән чиқарди. Буниң үчүн һеч болдурулған нәрсә йейилмисун.

⁴ Абиб ейиниң бүгүнки күни йолға чиққан күн. □ ■ ⁵ Әнди Пәрвәрдигар саңа беришкә ата-бовилириңға қәсәм қилған, сүт билән һәсәл еқип туридиған зиминға, йәни Қананий, һиттий, Аморий, һивий вә Йәбусийларниң зиминиға

□ **12:38 «шалғут хәлиқ»** — кейинки вақиәләрдин (мәсилән, «Чөл.» 11:4 қатарлиқлар) қариганда, Исраиллардин башқа бир нәчә миллиләрдин болған бир түркүм кишиләрни көрсәтсә керәк. ■ **12:40** Яр. 15:13; Рос. 7:6; Гал. 3:17 ■ **12:46** Чөл. 9:12; юһ. 19:36 ■ **13:2** Мис. 22:29; 34:19; Лав. 27:26; Чөл. 3:13; 8:17; Лука 2:23 □ **13:4 «Абиб ейи»** — Исраилниң календари бойичә жилниң биринчи ейидур, ибранилар ишләткән календар бойичә, бәзи жилирида Март ейида, бәзи жилирида Априлда башлиниду (12:2ни көрүң). «Абиб» дегәнниң мәнаси: «бих уруш», «өсүп чиқиш»тур. ■ **13:4** Мис. 23:15

сени елип барғинида мошу Абиб ейида шу ибадәтни тутқин. ⁶ Йәттә күнгичә петир нан йәңлар; йәттинчи күнидә Пәрвәрдигарға алаһидә атиған һейт өткүзүлсун. ⁷ Йәттә күн ичидә петир нан йейилсун; силәрниң араңларда һеч қандақ болдурулған нан тепилмисун вә я чегарилириң ичидә һеч хемиртуруучму көрүмисун. ⁸ Шу күни сән өз оғлуңға: «Мисирдин чиққинимда Пәрвәрдигарниң маңа көрсәткән илтипатиғия дә қилип тәшәккүр билдүрүш үчүн, бу һейтни өткүзимән», дәп чүшәндүргин.

⁹ Пәрвәрдигарниң қанун-тәлиминиң һемишә ағзиндин чүшмәслиги үчүн, бу бәлгүлимини қолуңға бәлгү қилип селивал, пешанәңгә қашқидәк әсләтмә қилип орнитивал; чүнки Пәрвәрдигар сени қудрәтлик қоли билән Мисирдин чиқарди. ¹⁰ Әнди бу бәлгүлимини жилму-жил бекитилгән вақтида тутқин.

¹¹ Пәрвәрдигар сән билән ата-бовилириңа қилған қәсими бойичә сени Қананийларниң зиминиға елип берип, уни саңа тәқдим қилғандин кейин, шундақ қилишиң керәк: — ¹² барлиқ балиятқуниң тунжа мевисини Пәрвәрдигарға атап сунисән; шундақла чарпай мелиңниң һәммә тунжа әркәклириму Пәрвәрдигарға мәнсуп болсун. □ ■ ¹³ Амма ешәкләрниң һәммә тунжилириниң орниға бирдин қоға бәргин. Әгәр униң орниға бир нәрсә бәрмисән, униң бойини сундурувәткин. Оғуллириңлар арасида барлиқ тунжилириниң орниға һөрлүк бәдили төлүшүң керәк. □

¹⁴ Кейинки күнләрдә оғлуң сәндин: «буниң мәнәси немидур», дәп сориса, сән униңға жавап берип: «Пәрвәрдигар қудрәтлик қоли билән бизни Мисирдин чиқирип, «қуллуқ макани»дин азат қилди. ¹⁵ Шундақ болдики, Пирәвн бәйни қаттиқлиқ қилип бизни қоюп беришни рәт қилғинида, Пәрвәрдигар Мисир зиминидики барлиқ тунжа туғулғанларни, инсанниң болсун, малниң болсун, һәммисини уруп өлтүрди; буниң үчүн мән малниң балиятқусиниң тунжа мевисини, йәни һәммә тунжа туғулған әркәклирини Пәрвәрдигарға атап қурбанлиқ қилип сунимән вә оғуллиримниң һәр бир тунжилири үчүн һөрлүк бәдили төләп беримән», дәп ейтқин. ¹⁶ Бу бәлгүлимини қолуңға әсләтмә-бәлгә қилип селивал, пешанәңгә қашқидәк әсләтмә қилип орнитивал, чүнки Пәрвәрдигар қудрәтлик қоли билән бизни Мисирдин чиқарди» — дегин. ■

Булут түвүғи вә от түвүғи

¹⁷ Амма Пирәвн хәлиқни кетишкә қойғандин кейин, Филистийләрниң зиминидики йол йеқин болсиму, Худа уларни шу йол билән башлимиди; чүнки у: «хәлқим жәңгә учрап қалса, қорқуп пушайман қилип, Мисирға йенип кетиши мүмкин» дәп ойлиған еди. ¹⁸ Шу сәвәптин Худа хәлиқни айландуруп, Қизил Деңиз тәрәптики чөлниң йоли билән башлап маңди. Шундақ қилип Исраиллар Мисирдин чиққинида, қураллинип жәңгә тәйяр болуп тәртип билән маңди.

¹⁹ Муса Йүсүпниң сүйәклириниму биллә еливалди; чүнки Йүсүп әслидә Исраилниң оғуллири болған қериндашлирини: «Худа чоқум силәрни йоқлап

□ **13:12** «... һәммә тунжа әркәклириму Пәрвәрдигарға мәнсуп болсун» — Пәрвәрдигар Мисирда барлиқ тунжиларни өлүмдин қутқузған болуп, уларниң һәммиси «өлүмдин тирилгәндәк» униңға мәнсуп еди. Амма (инсан болсун, мал болсун) тунжа туғулғанлар болса пүтқүл аилигә вәкилик қилатти.

■ **13:12** Мис. 22:30; 34:19; Лав. 27:26; Чөл. 8:17; Әв. 44:30 □ **13:13** «ешәкләрниң һәммә тунжилириниң орниға бирдин қоға бәргин...» — умумән ейтқанда, улақларни қурбанлиқ қилишкә болмайтти; пәқәт қой, қала, оғлақ вә кәптәр қатарлиқларла болатти. Йәнә келип, улақларниң орниға қойларни қурбанлиқ қилишкә рухсәт берилишидә улақларниң иқтисадиқ қиммитиниң жуқурилиги нәзәрә елинған. ■ **13:16** Мис. 13:9; Қан. 6:8; Пәнд. 3:3

һалиңлардин хәвәр алиду; шу чағда силәр мениң сүйәклиримни мошу йәрдин биллә елип кетинлар» дәп қәсәм қилдурған еди. □ ■

²⁰ Андин улар Суккоттин чиқип, чөлнің четидики Етам дегән йәрдә чедирлирини тикти. ²¹ Энди Пәрвәрдигар уларға йол көрситишкә күндүзи бир булут түврүгидә, кечиси йоруклуқ беришкә от түврүгидә болуп уларның алдида жүрәтти. Шунинң билән улар кечә-күндүз йол жүрәләйтти. ²² Булут түврүги күндүзи, от түврүги кечиси хәлиқтин айрилмай, алдида жүрәтти.

14

Исраилларның Қизил Деңиздин өтүши

¹ Пәрвәрдигар Мусаға: ² — Сән Исраилларға: «Силәр бурулуп Мигдол билән деңизнің арилиғидики Пи-һаһиротның алдиға берип чедир тикиңлар; Баал-Зефонның удулидики деңизнің бойида чедир тикиңлар», дегин. □ ■ ³ Шунинң билән Пирәвн: «Исраиллар зимиңда езип қалди, чөлнің ичидә қамилип қалди» дәп ойлайду; ⁴ Исраилларни қоғлисун дәп Мән Пирәвннің көңлини қаттиқ қилимән; шундақ қилип, Мән Пирәвн вә униң пүткүл қошунлири арқилик Өз улуқлуғумни аян қилимән; вә мисирлиқлар Мениң Пәрвәрдигар экәнлигимни билиду, — деди.

Исраиллар Худаниң сөзи бойичә қилди. ■

⁵ «У хәлиқ кечип кәтти» дәп Мисирның падишасиға хәвәр бериливиди, Пирәвн билән әмәлдарлири хәлиқ тоғрисидики қараридин йенип: «Исраилларни қуллуқтин қоювәткинимиз, бу зади немә қилғинимиз?!» — дейишти.

⁶ Пирәвн дәрһал жәң харвусини қоштуруп, өз хәлқини башлап йолға чиқти.

⁷ У йәнә алтә йүз хилланған жәң харвуси, шундақла Мисирдики барлиқ жәң харвулирини жиғдуруп, уларның һәр биригә ләшкар башлиқлирини олтарғузуп елип маңди. ⁸ Пәрвәрдигар Мисирның падишаси Пирәвннің көңлини қаттиқ қилғини үчүн, у Исраилларни қоғлиди. Бу чағда Исраиллар қоллирини егиз көтиришкән һалда Мисирдин чиқип болған еди. □

⁹ Мисирлиқларның һәммиси йәни Пирәвннің барлиқ атлири билән жәң харвулири, атлиқ ләшкарлири билән пүткүл қошуни уларни қоғлап, Исраиллар деңиз бойиға чедир тиккән жайда, йәни Пи-һаһиротның йенида, Баал-Зефонның удулида уларға йетишти. ■ ¹⁰ Пирәвн йеқинлашқанда, Исраиллар бешини көтирип қаривиди, мана, мисирлиқлар уларның арқисидин жүрүш қилип қоғлап келивататти! Шунни көргәндә Исраиллар толиму қорқушуп, Пәрвәрдигарға низа-пәрәд көтәрди. ¹¹ Улар Мусаға: — Мисирда гөристан тепилмасмиди, сән бизни чөлдә өлсун дәп мошу йәргә елип кәлдиңғү?! Бизни Мисирдин елип чиқип, бизгә мундақ қилғиниң немиси?! ¹² Мисирда турған вақтимизда биз саңа: «Бизни мисирлиқларның қуллуғида болушимизға қойғин, биз билән қариң болмисун» дәп ейтмиғанмидуқ? Мисирлиқларның қуллуғида болғинимиз чөлгә келип өлгинимиздин әвзәл болатти! — деди. ■

¹³ Буниң билән Муса хәлиқкә: — Қорқмай, тик туруңлар, Пәрвәрдигарның бүгүн силәргә жүргүзидиған нижәтини көрисиләр; чүнки силәр бүгүн көргән мисирлиқларни иккинчи көрмәйсиләр. ¹⁴ Пәрвәрдигар силәр үчүн жәң қилиду, лекин силәр болсаңлар жим турсаңларла болди, деди.

□ **13:19** «...Йоқлап һалиңлардин хәвәр алиду» — бу ивраний тилида пәкәт «йоқлап» дегән бирла сөз билән ипадилиниду. ■ **13:19** Яр. 50:25; Йә. 24:32 □ **14:2** «деңиз» — «Қизил Деңиз»ни көрситиду. Харитини көрүң. ■ **14:2** Чөл. 33:7 ■ **14:4** Мис. 4:21; 10:20 □ **14:8** «қоллирини егиз көтиришкән һалда» — хошаллиқ, мәртанилик билән, демәк. ■ **14:9** Йә. 24:6 ■ **14:12** Мис.

15 Андин Пәрвәрдигар Мусаға: — Немишкә сән Маңа пәрәд көтирисән? Исраилларға: «Алдиға меңиңлар» дәп буйруғин. 16 Лекин сән һасаңни көтирип қолуңни деңизға узитип, уни иккигә бөлгин; шундақта, Исраиллар деңизниң оттурисидин куруқ йәр билән өтүп кетиду. □

17 Мана, Мән уларни қоғлисун дәп мисирлиқларниң көңүллирини қаттиқ қилимән, шуниң билән Мән Пирәвн вә униң пүткүл қошуни, жәң һарвулири вә атлиқлири арқилиқ Өз улуклугимни аян қилимән. 18 Шундақ қилип, Мән Пирәвн вә униң жәң һарвулири вә атлиқлири арқилиқ Өз улуклугимни аян қилгинимда, мисирлиқлар Мениң Пәрвәрдигар екәнлигимни билиду, деди.

19 Исраилниң қошуниниң алдида жүрүватқан Худаниң Пәриштиси әнди уларниң кәйнигә өтти; шуниңдәк уларниң алдида маңған булут түврүгиму уларниң кәйнигә йөтклип, □ 20 мисирлиқларниң чедирғанни билән Исраилниң чедирғаниниң арилиғида тохтиди; бу булут бир тәрәптә қараңғулуқ чүшүрүп, йәнә бир тәрәптә кечини йорутти. Буниң билән пүтүн бир кечә бир қошун йәнә бир қошунға йеқин келәлмиди. □

21 Муса қолини деңизниң үстигә узатти; Пәрвәрдигар пүтүн кечә шәриқтин күчлүк бир шамал чиқирип, деңизниң сүйини кәйнигә яндурди; У сун и яндуруп деңизни куруқ йәр қилди, сулар иккигә бөлүнди. ■ 22 Шу тәриқидә Исраиллар деңизниң оттурисидики куруқ йәрдин меңип, өтүп кәтти; сулар болса уларниң оң вә сол йенида көтирилип тамдәк туратти. □ ■ 23 Амма мисирлиқлар уларни қоғлап келивататти — Пирәвнниң барлиқ атлири, жәң һарвулири вә атлиқ ләшкәрлири уларниң кәйнигин деңизниң оттурисиғичә кәлди. 24 Таң атқанда шундақ болдики, Пәрвәрдигар от билән булут түврүгидә туруп мисирлиқларниң қошунни қариди вә мисирлиқларниң қошунни паракәндичилик чүшүрди. 25 У уларниң һарвулириниң чақлирини патқузуп, һайдап меңишини мүшкүл қилди. Мисирлиқлар: — Жүрүңлар, Исраилниң алдинин қачайли, чүнки Пәрвәрдигар улар үчүн мисирлиқларға қарши жәң қиливатиду, — дейишти. □

26 Пәрвәрдигар Мусаға: — Сулар йенип мисирлиқларниң үстигә, уларниң жәң һарвулириниң үстигә вә атлиқлириниң үстигә еқип берип, уларни чөктүрүвәтсун дәп қолуңни деңизниң үстигә узатқин, — деди.

27 Муса қолини деңизниң үстигә узитивиди, таң атқанда деңизниң сүйи йәнә әслий һалитигә йенип кәлди. Қечиватқан мисирлиқлар еқинға қарши жүгүрүшти, Пәрвәрдигар уларни деңизниң оттурисидә моллақ атқузди. 28 Су әслигә йенип келип, жәң һарвулири билән атлиқларни, йәни Исраилларниң арқидин қоғлап деңизға киргән Пирәвнниң пүткүл қошунини ғәриқ қиливәтти; улардин бириму сақ қалмиди. ■ 29 Лекин Исраиллар деңизниң оттурисидики куруқ йәр билән меңип өтүп кәтти; сулар уларниң оң вә сол йенида көтирилип тамдәк туратти. ■ 30 Шу тәриқидә Пәрвәрдигар у күни Исраилларни мисирлиқларниң қолидин кутқузди; Исраиллар мисирлиқларниң деңизниң бойида өлүк ятқинини көрди. 31 Исраил хәлқи Пәрвәрдигарниң мисирлиқларға ишләткән зор қудритини көрүп, Пәрвәрдигардин қорқти; улар Пәрвәрдигарға вә униң қули Мусаға ишәнди.

□ 14:16 «өтүп кетиду» — бу иккинчи «өтүп кетиш»тур. «өтүп кетиш һейти»да алдинки вә бу «өтүп кетиш» әслиниду (12:13, 23ниму көрүң). □ 14:19 «Худаниң Пәриштиси» — бу зат тоғрилиқ 3:2 вә униң изаһатини көрүң. □ 14:20 «бу булут бир тәрәптә қараңғулуқ чүшүрүп...» — шу вақит уларниң оттуриси болғачқа, адәттә айдиң болатти. ■ 14:21 Йә. 4:23; Зәб. 77:13; 105:9; 113:1-7

□ 14:22 «өтүп кәтти» — Йәһудийлар «өтүп кетиш» һейтини тәбриклигәндә, мошу Қизил Деңиздин «өтүп кетиш»ниму әсләп тәбрикләйду. ■ 14:22 1Кор. 10:1; Ибр. 11:29 □ 14:25 «у уларниң һарвулириниң чақлирини патқузуп...» — башқа бир нәччә хил тәржимиләриму учриши мүмкин. ■ 14:28 Зәб. 77:53; 105:11 ■ 14:29 Зәб. 76:20

15

Мусаниң Худага мәдһийә оқуши

1 Шу чағда Муса билән Исраиллар Пәрвәрдигарға мәдһийә окуп муну күйни ейтти: —

«Мән Пәрвәрдигарни мәдһийиләп күй ейтай,

Чүнки У карамәт улуқлуғини көрсәтти;

У ат вә мингүчини деңизға ташливәтти. □ ■

2 Мениң күчүм һәм мениң күйүм Яһ Өзидур;

У маңа нижат болди;

У мениң Тәңримдур, мән Уни улуқлаймән;

У мениң атамниң Худасидур, мән Уни алий дәп мәдһийиләймән. □ ■

3 Пәрвәрдигар җәңчидур,

Яһвәһ Униң намидур. □

4 Пирәвнниң җәң һарвулирини һәм қошунлирини деңизға ташливәтти;

Униң алий ләшкәр башлиқлири Қизил Деңизда ғәрик қилинди.

5 Чоңқур сулар уларни көмүвәтти,

Улар худди таштәк деңиз тегигә чөкүп кәтти. ■

6 Сениң оң қолуң, әй Пәрвәрдигар,

Қудрити билән шан-шәрәп тапти;

Сениң оң қолуң, әй Пәрвәрдигар,

Дүшмәнни кукум-талқан қиливәтти. ■

7 Өз улуқлуғуңниң һәйвиси билән өзүңгә қарши чиққанларни набут қилдиң,

Сән отлуқ ғәзивиңни әвәттиң,

У саманни көйдүргән оттәк уларни жутувәтти.

8 Димиғиңниң нәпәси билән сулар дөң болуп өрлиди,

Жушқунлиған долқунлар дөң кәби тик турди,

Деңизниң оттурисидики чоңқур сулар қатуруп қоюлди. □ ■

9 Дүшмән деди: «Мән уларни қоғлаймән, йетишимән, олжа елип үләштүримән,

Улардин дәрдимни чиқиримән,

Қиличимни суғуруп, өз қолум билән уларни набут қилимән».

10 Лекин Сән нәпәсиң билән пүвлидиң,

Деңиз уларни көмүвәтти;

Улар жушқунлуқ суларда қоғушундәк чөкүп кәтти. ■

11 Илаһларниң арисидә, әй Пәрвәрдигар,

Ким Сениң тәндишиң болсун?

Пак-муқәддәслик ичидә Өз һәйвитиңни көрситидиған,

Һәмд-мәдһийиләр арисидә дәһшәтлик туридиған,

Мөҗизә-карамәт яритидиған,

Сәндәк ким болсун?

12 Сән оң қолуңни узитишиң билән,

Йәр-зимин уларни жутувәтти.

13 Лекин Өзүңгә һәмҗәмәт қилип қутқуған қовмни рәһимдиллиғиң билән башлап чиқтиң;

□ **15:1** «У карамәт улуқлуғини көрсәтти» — яки «У шанлиқ ғәлибә кучти». ■ **15:1** Зәб. 105:12

□ **15:2** «Яһ» —Мошу тәржимидә биз Худаниң «Яһвәһ» яки «Йәһовәһ» дегән намини «Пәрвәрдигар» дәп тәржимә қилдуқ. «Яһ» болса «Яһвәһ» дегән бу исминиң қисқартилған шәклидур. ■ **15:2** Зәб. 17:3;

зәб. 117:14; Йәш. 12:2 □ **15:3** «Яһвәһ» —Мошу тәржимидә биз Худаниң «Яһвәһ» яки «җәһовәһ» дегән намини адәттә «Пәрвәрдигар» дәп тәржимә қилдуқ. Мәнәси «Әзалдин Болғучи». 3:13-14 вә изаһатни көрүң. ■ **15:5** Нәһ. 9:11 ■ **15:6** Зәб. 117:15,16 □ **15:8** «Димиғиңниң нәпәси билән» — яки «қәһриңниң роһи билән». ■ **15:8** Йәш. 63:12,13; һаб. 3:10 ■ **15:10** Зәб. 73:13; 105:11

Сән уларни Өз муқәддәс маканиңға қудритиң билән һидайәт қилип йетәклидиң. □

14 Ят хәлиқләр буни аңлап, титришип кәтти;
Филистийәдә туруватқанларни толғақтәк азап тутти.

15 Андин Едомниң әмирлири дәккә-дүккигә чүшти;
Моабниң палванлирини болса, раса титрәк басти;
Қанаан зиминидикиләрниң жүриги су болуп ақти; ■

16 Қорқунуч вә дәһшәт уларни басти;
Билиғниң һәйвити билән улар худди таштәк мидирлалмай қалди;
Хәлқиң өтүп кәткичә, и Пәрвәрдигар,
Өзүң рәнә төләп һәр қилған хәлқиң өтүп болғичә. □ ■

17 Уларни башлап кирип,
Өз мирасиң болған тағда көчәттәк тикисән,
Өз маканиң қилған жайға, и Пәрвәрдигар,
Өз қоллириң тәйярлиған муқәддәс жайға, и Рәб, уларни елип барисән.

18 Пәрвәрдигар әбәдил-әбәткичә падиша болуп һөкүм сүриду!

19 Чүнки Пирәвнниң атлири,
Жәң һарвулири атлиқлири билән биллә деңизға кирип болди;
Пәрвәрдигар деңизниң сулирини уларниң үстигә яндурди,
Лекин Израиллар болса деңизниң оттурисидин куруқ йәрдин меңип өтүп кәтти». □

20 Андин һарунниң һәдиси пәйғәмбәр Мәрийәм қолиға дапни алди, барлиқ қиз-аялларму қолиға дап елип, уссул ойнишип униңға әгәшти. ■

21 Мәрийәм уларға жававән мундақ күйни оқуди: —

«Пәрвәрдигарни мәдһийиләп күй ейтиңлар,
Чүнки У зор улуклугини көрсәтти;
У ат вә мингүчини деңизға ташливәтти!». □

Худа хәлиқни синайду — Мараһтики аччиқ су

22 Андин Муса Израилларни Қизил Деңиздин башлап, Шур чөлигә елип барди. Улар уда уч күн чөлдә жүрүп, су тапалмиди. 23 Андин улар Мараһқа йетип кәлди; лекин у йәрниң сүйи аччиқ болуп, сүйини ичкили болмайтти; шуңа у жайниң нами «Мараһ» дәп қоюлған. □ ■ 24 У вақитта халайиқ: — Биз немә ичимиз? — дәп Мусадин ағринип ғотулдашқили турди.

25 У Пәрвәрдигарға пәрәд көтәрди; Пәрвәрдигар униңға бир дәрәқни көрсәтти; у дәрәқ яғичини елип, суға ташливиди, су татлиқ суға айланди. У йәрде Пәрвәрдигар уларға һөкүм-бәлғүлимә бекитип, уларни синап, мундақ деди: — 26 «Әгәр силәр көңүл қоюп Худайиңлар Пәрвәрдигарниң сезини аңлап, Униң нәзиридә дурус болғанни қилип, әмирлиригә кулақ селип, барлиқ һөкүмлирини тутсаңлар, ундақта, Мән мисирлиқларниң үстигә салған

□ **15:13** «Һәмжәмәт қилип қутқузан» — мошу ибарә ибраний тилида «даал» дегән бир пейл биләнла ипадилиниду. Бу пейл тоғрилиқ «Тәбирләр» вә «Аюп» 19:25 вә изаһатиниму көрүң. «Өз муқәддәс маканиңға» — ибраний тилида «Өз муқәддәслиғиңниң маканиға». ■ **15:15** Қан. 2:4 □ **15:16** «Өзүң рәнә төләп һәр қилған хәлқиң» — бу уқум жуқуриқи 13-әйттики «Сән һәмжәмәт қилип қутқузан... хәлқиң» дегән уқумға йеқиндур. «... Өзүң рәнә төләп һәр қилған хәлқиң өтүп болғичә» — бу айәт бешәрәт болуп: (1) Қанаандики хәлиқ вә Моабтики аһалиләр Худаниң хәлқиниң Мисирдин чиққинини аңлап улардин интайин қорқиду («Йә.» 2:8-11ни көрүң); (2) кейинки күнләрдә Израил Қанаан зиминини егиләшкә Иордан дәриясидин өтиду». Бу иш болғичә һең қандақ башқа әл-милләт уларниң йолини тосувалалмайду (17-әйтәни көрүң). ■ **15:16** Қан. 2:25; 11:25; йә. 2:9 □ **15:19** «...куруқ йәрдин меңип өтүп кәтти» — бәзи тәржимиләрдә Мусаниң бу шеири 18-айәт билән тохтайду. ■ **15:20** 1Сам. 18:6 □ **15:21** «У зор улуклугини көрсәтти» — яки «У шанлиқ гәлибә қучти». □ **15:23** «Мараһ» — «аччиқ» дегән мәнида. ■ **15:23** Чөл. 33:8

кесәлләрдин һеч бирини үстүңгә салмаймән; чүнки Мәнки силәргә шипалиқ бәргүчи Пәрвәрдигардурмән».¹

²⁷ Андин улар Елимға йетип кәлди. Шу йәрдә он икки булақ билән йәтмиш хорма дәриғи бар еди; улар шу йәрдә суларниң бойида чедир тикти.

Исраилларниң «Мисирдин чиқиш»тики сәпир — Мисирдин Қанаангичә болған сәпәр

«Мисирдин чиқиш»тики сәпәр

16

Манна билән бөдүнә

¹ Андин Исраилларниң пүткүл жамаити Елимдин йолға атланди; Мисир зимииндин чиқип, иккинчи ейиниң он бәшинчи күнидә Елим билән Синайниң оттурисидики Син чөлигә йетип кәлди. ² Амма Исраилларниң пүткүл жамаити чөлдә Муса билән һарунниң яман гепини қилип ғотулдашқили турди. ³ Исраиллар уларға: — Пәрвәрдигарниң қоли бизни Мисир жутидила өлтүрүвәткән болса болмасмиди! Шу йәрдә биз гөш қайнаватқан қазанларни чөридәп олтирип, тойғидәк нан йемигәнмидуқ? Лекин силәр бу жамаәтниң

□ **15:26** «Пәрвәрдигарниң сөзини» — ибраний тилида «Пәрвәрдигарниң авазини». ■ **16:1** Чөл. 33:5-49

Һәммисини ачлиқ билән өлтүрмәкчи болуп бизни бу чөлгә елип кәлдиңлар! — дейишти. □ ■

⁴ Буниң билән Пәрвәрдигар Мусаға: — Мана, Мән асмандин силәргә нан яғдуримән; шуниң билән хәлиқ һәр күни чиқип, бир күнлүк лазимлигини жиғивалсун. Бу тәриқидә Мән уларниң Мениң қанун-әмирлиримдә маңидиған-маңмайдиғанлигини синаймән. ■ ⁵ Һәр һәптиниң алтинчи күни шундақ болидуки, улар жиғивалғанлирини тәйярлисун; у башқа күнләрдә еришидиғинидин бир һәссә көп болиду, — деди. □ ⁶ Андин Муса билән һарун барлиқ Исраилларға: — Бүгүн ахшам силәрни Мисир зиминидин елип чиқкучиниң Пәрвәрдигар экәнлигини билисиләр вә ⁷ этә силәр Пәрвәрдигарниң шан-шәривини көрисиләр; чүнки У силәрниң Униң яман гепини қилип ғотулдашқиниңларни аңлиди; бизгә кәлсәк, силәр яман гепимизни қилип ғотулдиғидәк биз ким едук? — деди.

⁸ Муса йәнә: Пәрвәрдигар бүгүн ахшам силәргә йегили гөш берип, этә этигәндә тойғидәк нан бәргәндә буни билисиләр; чүнки Пәрвәрдигар силәр Униң яман гепини қилип ғотулдиғиниңларни аңлиди. Энди биз немә едук? Силәрниң ғотулдашқиниңлар бизләргә қаритилған әмәс, бәлки Пәрвәрдигарға қаритилғандур, — деди.

⁹ Андин Муса һарунға: — Сән Исраилларниң пүткүл жамаитигә: «Пәрвәрдигарниң алдиға келиңлар; чүнки У яман гәп билән ғотулдашқиниңларни аңлиди», дәп ейтқин, — деди. ¹⁰ Шундақ болдики, һарун Исраилларниң пүткүл жамаитигә сөzlәп турғинида, улар чөл тәрәпкә қаривиди, мана, Пәрвәрдигарниң жуласи булутта аян болди. ■ ¹¹ Шуниң билән Пәрвәрдигар Мусаға мундақ деди: —

¹² — Мән Исраилларниң яман гәп қилип ғотулдашқинини аңлидим; әнди уларға: «Гугумда силәр гөш йәйсиләр вә этигәндә нандин тоюнисиләр, шуниң билән силәр Мениң Пәрвәрдигар Худайиңлар экәнлигимни билип йетисиләр» — дәп ейтқин, деди. □ ■

¹³ Кәчкурунда шундақ болдики, бөдүниләр учуп келип, чедирғаһни қаплап кәтти; әтиси этигәндә, чедирғаһниң әтрапидики йәрләргә шәбнәм чүшкән еди. ■

¹⁴ Әтрапта ятқан шәбнәм кәтирилип кәткәндин кейин, мана, чөллүкниң йәр йүзидә қиравдәк непиз, кичик-кичик жумилақ нәрсиләр туратти. ■ ¹⁵ Исраиллар уни көргәндә, униң немә экәнлигини билмигини үчүн: — Бу немиду? — дәп сорашти.

Муса уларға жававән: — Бу Пәрвәрдигар силәргә ата қилған озук-түлүктур. ■

¹⁶ Пәрвәрдигар шу ишни әмир қилип дедиги, «Һәр бириңлар йәйдиғиниңларға қарап униндин жиғивелиңлар; һәр бириңлар аилидики адәм саниға қарап, һәр бир адәмгә бир омәр миқдарда жиғиңлар; һәр адәм өз чедиридики кишиләр үчүн жиғиңлар» — деди. □

¹⁷ Исраиллар шундақ қилип, бәзиси көпрәк, бәзиси азрақ жиғивалди. ¹⁸ Улар уни омәр миқдари билән өлчивиди, көп жиққанларниңкидин ешип кәтмиди,

□ **16:3** «Пәрвәрдигарниң қоли бизни Мисир жутидила өлтүрүвәткән болса болмасмиди!...» — уларниң қақшашлири толиму орунсиз еди, әлвәттә. Чүнки биринчидин, Исраилларниң Мисирдин елип кәлгән чарва маллири аз әмәс еди (12:38ни көрүң). Иккинчидин, улар Мисирда қуллуқта болған чағлириду улар еришидиған йәмәкликләр анчә көп болған әмәс еди («Қан.» 3:7, 8:1-3ни көрүң).

■ **16:3** Чөл. 11:4; 1Кор. 10:10 ■ **16:4** Зәб. 77:24; 104:40 □ **16:5** «алтинчи күн» — бу жүмә күниду. Шу күни Йәһудийлар жиққан «манна»дин икки күнлүк тамақни тәйярливелиши керак еди. Чүнки әтиси, йәни йәттинчи күни шабат күни («дәм елиш күни») еди. ■ **16:10** Мис. 13:21

□ **16:12** «гугум» — ибраний тилида «икки кәч арилиғида» дегән сөз билән ипадалиниду. 12:6 вә изаһатни көрүң. ■ **16:12** Юһ. 6:49,58 ■ **16:13** Чөл. 11:31; Зәб. 104:40 ■ **16:14** Чөл. 11:7; Нәһ. 9:15; Зәб. 77:24; 104:40 ■ **16:15** Юһ. 6:31; 1Кор. 10:3 □ **16:16** «бир омәр» — «әфаһ»ниң ондин

бир қисми, йәни икки литрчә еди.

аз жиққанларниңму кәмлик қилмиди; һәр бир киши өз йәйдиғиниға қарап жиққан еди. □ ■ 19 Муса уларға: — һеч қандақ адәм булардин һеч немини әтигә қалдурмисун, деди.

20 Шундақ болсиму, улар Мусаниң сөзигә қулақ салмиди; бәзиләр униңдин бир қисмини әтигә сақлап қойди. Амма сақлап қойғини қурутлап сесип кәтти. Бу иш үчүн Муса уларға хапа болуп аччиқланди. 21 Шу сәвәптин уларниң һәр бири һәр әтигини чиқип өз йәйдиғиниға қарап жиғивалатти; қалғанлири болса аптап чиққанда ерип кетәтти.

22 Лекин алтинчи күни шундақ болдики, улар күнлүк озукниң икки һәссисини жиғди; демәк, һәр бир киши үчүн икки омәр миқдарда жиғивалди; андин жамаәт әмирлири һәммиси келип буни Мусаға ейтти.

23 Муса уларға: — Мана Пәрвәрдигарниң дегини: — Әтә арам күни, Пәрвәрдигарға аталған муқәддәс шабат күни болиду; пиширидиғиниңларни пиширип, қайнитидиғиниңларни қайнитип, ешип қалғанниң һәммисини әтигә сақлап қоюңлар, — деди.

24 Улар Муса буйруғандәк, ешип қалғанни әтисигә сақлап қоювиди, улар сесип қалмиди, қурутлапму кәтмиди. 25 Муса уларға: — Буни бүгүн йәңлар; чүнки бүгүн Пәрвәрдигарға аталған шабат күни болғини үчүн бүгүн даладин тапалмайсиләр. 26 Алтә күн силәр жиғсаңлар болиду; лекин йәттинчи күни шабат болғини үчүн у күнидә һеч немә тепилмайду, — деди.

27 һалбуки, йәттинчи күни хәлиқтин бир нәччиси озук-түлүк жиққили чиқивиди, һеч немә тапалмиди. 28 Пәрвәрдигар Мусаға: «Силәр қачанғичә Мениң әмирлирим вә қанун-бәлгүлимилиримни тутушни рәт қилсиләр? 29 Мана, Пәрвәрдигар силәргә шабат күнини бекитип бәрди; шуңа йәттинчи күни һәр бириңларни өз орнида туруп, сиртларға чиқмисун дәп, алтинчи күни икки күнлүк озук бериду», — деди. 30 Шуниң билән хәлиқ йәттинчи күни арам алди.

31 Исраиллар бу озукни «манна» дәп атиди; униң шәкли юмғақсүт уруғидәк, рәңги ақ болуп, тәми һәсәлгә миләнгән қотурмачқа охшайтти. □ ■

32 Муса уларға: — Пәрвәрдигарниң әмри шуки, — Кейинки әвлатлириңларға Мән силәрни Мисирдин елип чиққанда, Мән силәргә чөлдә йеишкә ата қилған нанни көрситиш үчүн, униңдин комзәккә бир омәр тошқузуп, улар үчүн сақлап қоюңлар, — деди.

33 Муса һарунға: — Кәлгүси әвлатлириңларға көрситишкә сақлаш үчүн бир комзәкни елип, униңға бир омәр миқдарда манна селип, Пәрвәрдигарниң һозурида қоюп қойғин, — деди. ■

34 Кейин, һарун Пәрвәрдигар Мусаға буйруғандәк комзәкни сақлаш үчүн уни

□ 16:18 «Һәр бир киши өз йәйдиғиниға қарап жиққан еди» — йәнә бир тәржимиси: «Һәммәйләниң жиғивалғини өз ейтияжигә дәлмудәл еди». Бу айтни икки хил чүшиниш мүмкин: — (1) Худаниң бәлгүлимиси бойичә бир киши үчүн дәл бир омәр миқдарда йемәклик тәқдим қилинатти. Шуниң билән һәммәйлән жиққандин кейин, омәр миқдари билән өлчигинидә, озук-түлүк («манна»)ни артуқ жиғивалған киши аз жиққан кишигә кам болғанни толдуруп берәтти. Ахир һәммә кишигә керәк болған йемәклик тәқ тәмин етиләтти. Бу мөжизә әмәс, тәбиий иш еди. (2) хәлиқ мәйли көп манна жиққан болсун, яки азрак жиққан болсун, Худаниң карамити билән жиғивалғини дәл өз аилисиниң ейтияжигә мас болди. Бу ишниң өзи мөжизә еди, әлвәттә. «манна»ниң һәр күни асмандин чүшүши мөжизә болупла қалмай, маннаниң миқдариму дәл һәммәйләнгә керәк болғанға баравәр еди. Бизниңчә, «2Кор.» 8:15 бойичә, биринчи чүшәнчә тоғра болса керәк; чүнки шу айттә расул Павлус «манна жиғиш» дегән ишни мисал қилип, Худаниң бәндилирини бир-биригә беришкә ригбәтләндүриду. ■ 16:18 2Кор. 8:15

□ 16:31 «манна» — «немә бу?» дегән мәнидә (15-айәтни көрүң). ■ 16:31 Чөл. 11:7 ■ 16:33 Ибр. 9:4

һөкүм-гувалиқ сандугиниң алдида қоюп қойди. □

³⁵ Шу тәриқидә Исраиллар адәм олтирақлашқан бир зиминға йетип кәлгичә қириқ жил «манна» йеди; улар Қанаан зимининиң чегаралириға йәткичә манна йеди. ■

³⁶ Әйни чағда бир «омәр» «әфаһ»ниң ондин биригә баравәр еди.

17

Қорам таштин чиққан су

¹ Андин пүткүл Исраил жамаити қопуп, Син чөлидин чиқип, Пәрвәрдигарниң әмри бойичә сәпәр қилип, Рәфидим дегән йәргә келип чедирлирини тикти. Амма у йәрдә хәлиқкә ичкили су йоқ еди. ² Шуниң билән хәлиқ Муса билән жедәллишип: — Бизгә ичкили су бәргин! — деди. Лекин Муса уларға: — Немишкә мениң билән жедәллишисиләр? Немишкә Пәрвәрдигарни синайсиләр? — деди. ■

³ Лекин хәлиқ чаңқап, су тәләп қилип, Мусадин ағринип ғотулдишип: — Сән немишкә бизни, балилиримизни вә мелимизни уссузлуқ билән өлтүрүшкә Мисирдин елип кәлдиң? — деди. ⁴ Шуниң билән Муса Пәрвәрдигарға пәрәд кәтирип: — Бу хәлиқни қандақ қилсам болар?! Улар һелила мени чалма-кесәк қилиши мүмкин! — деди.

⁵ Пәрвәрдигар Мусаға жававән: — Сән Исраилниң ақсақаллиридин бир нәччисини өзүң билән биллә елип чиқип, Нил дәрйясиниң сүйини урғиниңда ишләткән һасаңни қолуңға елип хәлиқниң алдиға барғин; ■ ⁶ Мана, Мән шу йәрдә, һорәб теғидики қорам ташниң үстидә сениң алдиңда туримән; сән қорам ташни урғин. Буниң билән униңдин хәлиқкә ичкили су чиқиду, — деди.

Муса Исраилниң ақсақаллириниң көз алдида шундақ қилди. □ ■ ⁷ Муса Исраилларниң жедәлләшкени вә уларниң «Пәрвәрдигар аримизда зади барму-йоқму?» дейишип Пәрвәрдигарни синиғини үчүн, у йәрни «Массаһ» вә «Мәрибаһ» дәп атиди. □

Амаләкләр билән жәң қилиш

⁸ Шу чағда Амаләкләр келип Рәфидимдә Исраилға һужум қилди. ■ ⁹ Муса Йәшуаға: Сән өзимиздин Амаләк билән жәң қилишқа адәм таллиғин. Мән әтә Худаниң һасисини қолумға елип дөңниң чоққисидә туруп туримән, деди. □

¹⁰ Йәшуа Муса буйруғинидәк қилип, Амаләкләр билән жәң қилди. Муса, һарун вә Хур дөңниң чоққисига чиқти. ¹¹ Шундақ болдики, Муса қолини кәтирип турса, Исраил ғалип келәтти, лекин у қоллирини пәскә чүшүрүп турса, Амаләк ғалип келәтти. ¹² Мусаниң қоллири еғирлишип кәтти; улар бир ташни елип келип униң астиға қойди; у униң үстидә олтарди; андин һарун билән Хур бири бир

□ **16:34 «һөкүм-гувалиқ»** — мошу йәрдә «һөкүм-гувалиқ» Худаниң Исраилға бәрмәкчи болған түп әмирлирини, шундақла униң Исраил билән болидиған әңдисини көрситиду (20-бапни көрүң). Худаниң муқәддәс маһийити вә Характери шу әмирләрдә аян қилинғачқа, «һөкүм-гувалиқ» дәпму атилиду. Шу әмирләр «әһдә сандуғи» ичидә сақлақлиқ таш тахтайләр үстигә пүтүлгән (40:20ни көрүң). «... Уни һөкүм-гувалиқ сандуғиниң алдида қоюп қойди» — әһдә сандуғиниң тәсвирини билиш үчүн 25-бап, 10-22-айәтләргә қаралсун. «Ибр.» 9:4тин қариганда, «манна» комзики кейинки вақитта әһдә сандуғи ичигә, муқәддәс қанун ташлири алдиға қоюлған. ■ **16:35** Йә. 5:12; Нәһ. 9:15 ■ **17:2** Чөл. 20:3, 4 ■ **17:5** Мис. 7:20 □ **17:6 «һорәб теғи»** — Синай теғиниң башқа бир исми. ■ **17:6** Чөл. 20:9; Зәб. 77:15-16; 113:8; 1Кор. 10:4 □ **17:7 «Массаһ»** — «синаш» дегән мәнидә, «Мәрибаһ» — «жедәл-мақра» дегән мәнидә. ■ **17:8** Қан. 25:17,18 □ **17:9 «Сән өзимиздин Амаләк билән жәң қилишқа адәм таллиғин»** — ЯКИ «Сән өзимизгә адәмләрни таллап, Амаләк билән соқушқили чиққин».

тәрипидә, бири йәнә бир тәрипидә униң қоллирини йөләп турди; бу тәриқидә униң қоллири таки күн патқичә мәзмут турди. ¹³ Шундақ қилип, Йәшуа Амаләк вә униң хәлқини қиличлап набут қилди. □

¹⁴ Пәрвәрдигар Мусаға: — Бир әслимә болсун дәп бу ишларни бир китапқа йезип қалдурғин, шундақла шуларни Йәшуаниң қулақлириға оқуп бәр; чүнки Мән Амаләкниң намини асманларниң астидин, һәтта адәмләрниң есидинму мултәк өчүрүветимән, деди. ■

¹⁵ Андин Муса бир қурбанғаһни ясап, намини «Пәрвәрдигар туғумдур» дәп атиди □ ¹⁶ вә Муса: — Яһниң тәхти алдида бир қол кәтирилип: — «Пәрвәрдигар әвлаттин әвлатқичә Амаләккә қарши жәң қилиду» дейилгән еди, — деди. □ ■

18

Йәтронниң Мусани Зиярәт қилиши вә униңға несихәт қилиши

¹ Мусаниң қейинатиси, йәни Мидиянниң каһини Йәтро Худаниң Муса үчүн һәмдә Өз хәлқи Исраил үчүн барлиқ қилғанлири тоғрилиқ аңлиди, йәни Пәрвәрдигарниң Исраилни Мисирдин чиқарғанлиғидин хәвәр тапти. ■ ²⁻³ Шуниң билән Мусаниң қейинатиси Йәтро Мусаниң әслидә өз йениға әвәтгивәткән аяли Зиппораһ вә униң икки оғлини елип йолға чиқти (биринчи оғлиниң исми Гәршом дәп қоюлған еди; чүнки Муса: «мән яқа жутта мусапир болуп туруватимән» дегән еди. □ ■ ⁴ Йәнә бириниң исми Әлиезәр дәп қоюлған еди; чүнки Муса: «Атамниң Худаси маңа ярдәмдә болуп, мени Пирәвнниң қиличидин кутқузди», дегән еди).

□ ⁵ Шундақ қилип Мусаниң қейинатиси Йәтро Мусаниң оғуллири билән аялини елип, Мусаниң чөлдә, Худаниң тегиниң йенида чедир тикгән йеригә йетип кәлди.

⁶ У әслидә Мусаға: — «Мана, мәнки қейинатаң Йәтро сениң аялиңни вә униң икки оғлини елип йениңға кетиватимән» дәп хәвәр әвәткән еди. ⁷ Шуниң билән Муса өз қейинатисиниң алдиға чиқип, тазим қилип, уни сөйди. Улар бир-биридин һал-әһвал соришип чедирға кирди; ⁸ Андин Муса қийнатисиға Исраилниң вәжидин Пәрвәрдигарниң Пирәвн вә мисирлиқларға қилған һәммә әмәллирини сөзләп, уларниң йол бойи бешиға чүшкән жәбир-жапаларни баян қилип, Пәрвәрдигарниң қандақ қилип уларни кутқузғинини ейтип бәрди.

⁹ Буни аңлап Йәтро Пәрвәрдигарниң Исраилға көрсәткән барлиқ яхшилиғидин, уларни мисирлиқларниң қолидин кутқузғанлиғидин шатланди. ¹⁰ Йәтро шадлинип: — Силәрни мисирлиқларниң вә Пирәвнниң қолидин кутқузған Пәрвәрдигарға тәшәккүрләр болғай! У бу қовмни мисирлиқларниң қолидин кутқузди! ¹¹ Мән Пәрвәрдигарниң барлиқ илаһлардин үстүн туридиғанлиғини әнди билдим; чүнки У дәл улар йоғанчилиқ қилған ишта Өзиниң улардин үстүн туридиғанлиғини намайән қилди — деди. □ ■

□ **17:13** «қиличлап,...» — ибраний тилида «қилич биси билән уруп,...». ■ **17:14** Чөл. 24:20; Қан. 25:17, 18, 19; 1Сам. 15:2, 3 □ **17:15** «Пәрвәрдигар туғумдур» — ибраний тилида «Яһвәһ-нисси».

□ **17:16** «Яһ» — «Яһвәһ» (Пәрвәрдигар)ниң қисқартилма шәклидур. «Яһниң тәхти алдида бир қол кәтирилип: ....» — кимниң қолиниң Худаниң тәхти алдида кәтирилгәнлиги ениқ ейтилмайду; бизниңчә бу сирлиқ иш әршәтә Худаниң алдида йүз бәргән болуп, қасәм қилип «кәтирилгән қол» болса «Пәрвәрдигарниң қоли» («Йәш.» 25:10, 41:20, 53:1, 66:14, «Юһ.» 12:38), йәни «Пәрвәрдигарниң Кули» болған Мәсиһ («Йәш.» 42:1, 19, 49:6, 52:13)ни көрсәтсә керәк. ■ **17:16** 1Сам. 15:2 ■ **18:1** Мис. 2:16; 3:1 □ **18:2-3** «Гәршом» — «яқа жутлуқ» дегән сөз билән аһаңдаш. ■ **18:2-3** Мис. 2:22 □ **18:4** «Әлиезәр» — «Худайим ярдәмдур» дегән мәнида. □ **18:11** «улар йоғанчилиқ қилған ишта» — мошу йәрдә «улар» сахта илаһлар, бутларни көрситиду (12:12, 15:11ни көрүң). Бәзи алимлар бу сөз мисирлиқларни көрситиду, дәп қарайду. ■ **18:11** Мис. 1:10,16,22; 5:7; 14:18

¹² Андин Мусаниң қейинатиси Йэтро Худаға атап бир көйдүрмә қурбанлиқ вә бир нәччә *тәшәккүр* қурбанлиқлирини елип кәлди; һарун билән Исраилниң һәр бир ақсақили Мусаниң қейинатиси билән биллә Худаниң һозурида таам йейишкә кәлди. □

Йэтрониң ақиланә мәслиһити

¹³ Этиси Муса хәлиқниң иш-дәвалири үстидин һөкүм чиқаришқә олтарди; хәлиқ әтигәндин тартип кәчкичә Мусаниң чөрисидә турушти. ¹⁴ Мусаниң қейинатиси униң хәлқи үчүн қилған ишлирини көргәндә униңдин: — Сениң хәлиқкә қиливатқан бу ишиниң зади немә иш? Немишкә сән бу *ишта* ялғуз олтирисән, барлиқ хәлиқ немә үчүн әтигәндин кәчкичә сениң чөрәндә туриду? — деди.

¹⁵ Муса қейинатисиға жавап берип: — Хәлиқ Худадин йол издәшкә мениң қешимға келиду. ¹⁶ Қачанки уларниң бир иш-дәваси чиқса улар йенимға келиду; шуниң билән мән уларниң оттурисида һөкүм чиқиримән вә шундақла Худаниң қанун-бәлгүлимилирини уларға билдүримән, — деди.

¹⁷ Мусаниң қейинатиси униңға: — Бу қилғиниң яхши болмапту. ¹⁸ Сән жәзмән өзүнни һәмдә чөрәндә турған хәлиқниму чарчитип қойисән; чүнки бу иш саңа бәк еғир келиду. Сән уни ялғуз қилип йетишәлмәйсән. ¹⁹ Энди мениң сөзүмгә қулақ салғиң, мән саңа бир мәслиһәт берәй вә *шундақ қилсаң*, Худа сениң билән биллә болиду: — Сән өзүң Худаниң алдида хәлиқниң вәкли болуп, уларниң ишлирини Худаға мәлум қилғиң; ²⁰ сән хәлиқкә қанун-бәлгүлимләрни үгитип, маңидиған йолни көрситип, уларниң қандақ бурчи барлиғини уқтурғиң. ²¹ Шуниң билән бир вақитта сән пүткүл хәлиқниң арасидин Худадин қорқидиған, нәпсанийәтчиликни яман көридиған һәм қабилыйәтлик һәм диянәтлик адәмләрни тепип, уларни хәлиқниң үстигә баш қилип, бәзисини миң беши, бәзисини йүз беши, бәзисини әллик беши, бәзисини он беши қилип тайинлиғиң. □ ²² Шуниң билән булар һәр қандақ вақитта хәлиқниң иш-дәвалирини сораиду. Эгәр чоң бир иш-дәва чиқип қалса, буни саңа тапшурсун; лекин һәммә кичик иш-дәваларни улар өзлири бежирисун. Шундақ қилип, улар сениң вәзипәни йениклитип, жүкүңни көтиришүп бериду. ²³ Эгәр шундақ қилсаң вә Худа саңа шундақ буйруса, өзүң *вәзипәндә* пут тирәп туралайсән вә хәлқиңму хатиржәмлик билән өз жайиға қайтип кетиду, деди.

²⁴ Муса қейинатисиниң сөзигә қулақ селип дегининиң һәммисини қилди. ■

²⁵ Муса пүткүл Исраил арасидин қабилыйәтлик адәмләрни таллап, уларни хәлиқниң үстигә баш қилип, бәзисини миң беши, бәзисини йүз беши, бәзисини әллик беши, бәзисини он беши қилип қойди. ²⁶ Булар һәр қандақ вақитта хәлиқниң иш-дәвалирини сорап турди; тәсрәк иш-дәваларни болса, Мусаға йоллайтти, кичик иш-дәваларни болса өзлири сорайтти.

²⁷ Андин Муса қейинатисини йолға селип қойди, у өз жутиға қайтип кәтти.

19

Исраиллар Синай тегидә

□ **18:12** «тәшәккүр қурбанлиқлири» — ибраний тилида «зәбақ» дейилиду. һарун вә ақсақаларниң Йэтро билән биллә шу қурбанлиқлардин йегәнлиги уларниң тәшәккүр қурбанлиғи экәнлигини испатлайду. Чүнки «тәшәккүр қурбанлиқлири»дин сунғучи кишиму йесә болатти. □ **18:21** «диянәтлик адәмләр» — ибраний тилида «һәқиқәткә тәва адәмләр». ■ **18:24** Қан. 1:9

1 Исраиллар Мисир зиминидин чиқип, дэл үчинчи ейиниң башланған күни Синай чөлигә йетип кәлди. □ 2 Улар Рәфидимдин чиқип, Синай чөлигә йетип келип, чөлдә чедир тикти; Исраил шу йәрдә, тағниң удулида тохтап чедир тикти. 3 Муса Худаниң алдиға чиқивиди, Пәрвәрдиғар тағдин униңға хитап қилип мундақ деди: — Сән Яқупниң жәмәтигә сөз қилип, Исраилларға муну хәвәрни йәткүзгин: — ■ 4 «Мениң мисирлиқларға немә қилгинимни, шундақла Мән силәрни худди бүркүт балилирини қанатлириға миндүрүп елип жүргәндәк, Өз қешимға елип кәлгинимни өзүңлар көрдүңлар. □ ■ 5 Әнди силәр дәрһәқиқәт Мениң сөзүмни аңлап, әһдәмни тутсаңлар, ундақта барлиқ әлләрнин арасида Маңа хас бир гөһәр болисиләр — чүнки пүткүл йәр Мениңкидур — ■ 6 вә силәр Маңа каһинлардин тәркиб тапқан хас бир падишалиқ вә муқәддәс бир қовм болисиләр». Мана бу сән Исраилларға дейишиң керәк болған сөзләрдур, — деди. □ ■

7 Шуниң билән Муса йенип келип, хәлиқниң ақсақаллирини чақиртип, Пәрвәрдиғар униңға буйруған шу сөзләрниң һәммисини уларға йәткүзди.

8 Хәлиқниң һәммиси бир еғиздин: — Пәрвәрдиғар буйруғанниң һәммисигә чоқум әмәл қилимиз! — дәп жавап бәрди. Андин Муса хәлиқниң жавап сөзлирини Пәрвәрдиғарниң қешигә берип йәткүзди. ■

9 Пәрвәрдиғар Мусаға: — Мана, Мән саңа сөз қилгинимда хәлиқ авазимни аңлисан, һемишә саңа ишәнсун дәп, йениңға қара булутниң қараңғулуғи ичидә қелимән, дәп ейтти. Мусаму хәлиқниң дегәнлирини Пәрвәрдиғарға аңлатти.

10 Пәрвәрдиғар Мусаға йәнә: — Сән хәлиқниң қешигә берип, бүгүн вә әгә уларни пак-муқәддәс қилип, кийим-кечәклирини жуйдурғин. 11 Улар үчинчи күнигә тәйяр турсун; чүнки үчинчи күни барлиқ хәлиқниң көз алдида Пәрвәрдиғар Синай теғиға чүшиду. 12 Сән хәлиқ үчүн тағниң әтрапиға бир пасил қилип, уларға: «Силәр еһтият қилиңлар, таққа чиқмаңлар яки униң етигигә тегип кәтмәңлар. Кимки таққа тәгсә өлтүрүлмәй қалмайду; □ ■ 13 Униңға һәтта бирәр қоли тегип кәтсиму, чалма-кесәк қилип өлтүрүлсун яки оқ етип өлтүрүлсун. Мәйли һайван яки инсан болсун, шундақ қилса, тирик қалдурулмисун» — дәп ейтқин. Лекин Канай узун челинса, улар тағниң түвигә чиқсун, деди. □

14 Муса тағдин чүшүп хәлиқниң қешигә берип, хәлиқни Худаға атап муқәддәс қилди; улар кийим-кечәклирини жујди. 15 Андин Муса хәлиқкә: — Үчинчи күнигә тәйяр туруңлар; һеч ким аяли билән йеқинчилик қилмисун, деди. ■

16 Үчинчи күни болғанда, таң йоруши билән шундақ болдики, гүлдүррамаилар гүлдүрләп, чақмақ чеқип, тағ үстидә қоюқ бир парчә булут пәйда болди, зор қаттиқ челинған канайниң авазии аңланди. Буни көрүп чедирғаһдики пүткүл

□ 19:1 «үчинчи ейиниң башланған күни» — башқа бир хил тәржимиси бойичә «үчинчи ай» жилиң (календарниң) үчинчи ейини көрситиду. ■ 19:3 Рос. 7:38 □ 19:4 «худди бүркүт балилирини қанатлириға миндүрүп елип жүргәндәк,...» — бәзидә ана бүркүт балилириға учушни үгәткәндә уларни дүмбисигә миндүрүп учиду. ■ 19:4 Қан. 29:1; 32:11 ■ 19:5 Қан. 7:6; 10:14,15; 14:2; 26:18; Зәб. 134:4; Йәш. 41:8; Тит. 2:14 □ 19:6 «силәр маңа каһинлардин тәркиб тапқан хас бир падишалиқ ... болисиләр» — башқа бир хил тәржимиси «силәр маңа падишалар вә каһинлар ...болисиләр». ■ 19:6 1Пет. 2:9 ■ 19:8 Мис. 24:3 □ 19:12 «хәлиқ үчүн тағниң әтрапиға» — яки «хәлиқ әтрапиға». ■ 19:12 Ибр. 12:18 □ 19:13 «Униңға... тегип кәтсиму» — демәк, таққа тегиш. Башқа бир хил тәржимиси «униңға (таққа тәккән кишигә) адәмниң қоли тәгмисун...». «чалма-кесәк қилинсун яки оқ етип өлтүрүлсун» — демәк, таққа тәккән кишини өлтүрүши керәк; бирақ хилаплиқ қилған ундақ бир кишини тағ етигидә (қәтһий чәкләнгән жайға киргәнлиги сәвәплик) өлтүрүш үчүн һәр қандақ киши униңға тәгсә яки униңға йеқин барса болмайтти; шуңа уни чалма-кесәк қилиш яки оқ билән өлтүрүш керәк еди. Башқа бир хил тәржимиси «(Худа тәрипинин) өлтүрүлиду». ■ 19:15 1Сам. 21:4; 1Кор. 7:5

- хәлиқ қорқунучидин титрәп кәтти. □ ■ 17 Муса хәлиқни Худаниң алдида һазир болушқа чедиргаһдин елип чиқти. Улар келип тағниң түвидә өрә турди. ■ 18 Пәрвәрдигар Синай теғиға отта чүшүп кәлгини үчүн ис-түтәк пүткүл тағни қаплиди; ис-түтәк хумдандин өрлигән ис-түтәктәк үстигә өрләп чиқти. Пүткүл тағ қаттиқ тәвренишкә башлиди. ■ 19 Канай аваз барғансери күчийип интайин қаттиқ чиқти. Муса сөз қиливиди, Худа аңлап үнлүк аваз билән җавап бәрди. □ 20 Пәрвәрдигар Өзи Синай теғиға, тағниң чоққисига чүшти; андин Пәрвәрдигар Мусани тағниң чоққисига чақиривиди, Муса таққа чиқти. 21 Пәрвәрдигар Мусаға: — Сән чүшүп халайиқни агаһландуруп: Улар «Пәрвәрдигарни көримиз» дәп пасилдин бөсүп өтмисун; ундақ қилса, улардин көп адәм һалак болиду, дәп ейтқин. 22 Пәрвәрдигарға йеқин келәләйдиған каһинларму өзлирини маңа атап муқәддәс қилсун; болмиса, Пәрвәрдигар *сепилни* бөскәндәк уларға һалакәт йәткүзиду, — деди. 23 Муса Пәрвәрдигарға: — Халайиқниң Синай теғиға чиқиши мүмкин әмәс; чүнки Сән Өзүң бизгә қаттиқ агаһландурдуң; тағни «муқәддәс» дәп қарап, униң әтрапиға пасилларни бекитиңлар, дәп әмир қилдиң, — деди. 24 Пәрвәрдигар Мусаға: — Маң, сән чүшүп кәткин. Андин сән һарунни елип, биллә чиққин; лекин каһинлар вә хәлиқ болса Пәрвәрдигарниң қешиға барайли дәп пасилдин бөсүп өтмисун; болмиса, *Пәрвәрдигар сепилни* бөскәндәк уларниң үстигә чүшиду, — деди. 25 Шуниң билән Муса хәлиқниң қешиға чүшүп, уларға бу сөзни йәткүзди.

20

Он пәрз

- 1 Худа муну барлиқ сөзләрни баян қилип мундақ деди: —
- 2 Мән сени «қуллүк макани» болған Мисир зиминидин чиқирип кәлгән Пәрвәрдигар Худайиңдурмән. ■
- 3 Сениң Мәндин башқа һеч қандақ илаһиң болмайду.
- 4 Сән өзүң үчүн мәйли жуқуридики асманда болсун, мәйли төвәндики зиминда болсун, яки йәр астидики суларда болсун, һәр қандақ нәрсиниң қияпитидики һеч қандақ ойма шәкилни ясима. □ ■
- 5 Сән бундақ нәрсиләргә баш урма яки уларниң қуллугиға кирмә. Чүнки Мәнки Пәрвәрдигар Худайиң вәпасизлиққа һәсәт қилғучи Тәнридурмән. Мәндин

□ 19:16 «гүлдүрмамилар» — ибраний тилида «авазлар». «канайиң авазы» — яки «бурға авазы». ■ 19:16 Ибр. 12:18 ■ 19:17 Қан. 4:10,11 ■ 19:18 һак. 5:4; зәб. 67:9; 76:19; 113:4; 143:5; һаб. 3:10 □ 19:19 «Муса сөз қиливиди, Худа аңлап үнлүк аваз билән җавап бәрди» — башқа бир хил тәржимиси: «Муса сөз қиливататти, Худа аңлап үнлүк аваз билән җавап беривататти». ■ 20:2 Мис. 13:3; Қан. 5:6; Зәб. 80:11 □ 20:4 «Сән өзүң үчүн ... һәр қандақ нәрсиниң қияпитидики һеч қандақ ойма шәкилни ясима» — 5-айәттин ениқ көрүнидики, 4-айәттә хатириләнгән: «өзүң үчүн ... шәклидә.. ясима» дегән бу әмирниң көздә тутқини адәмләр чоқунуш мәкситидә ясигән һәр қандақ шәкилләрдур. Демак, бу язиларда сәнәтәтнин өзи яки бәдийий иҗадиәт, мәсилән рәссамлиқ яки һәйкәлтирашлиқ мәнгий қилинған әмәс. Мәсилән, «муқәддәс чедир» вә кейинки «муқәддәс ибадәтхана»да бир нәччә сүрәтләр (херублар, гүлләр, хорма дәрәқ қатарлиқларниң сүрәтлири) көрүниду. Булар бутлар әмәс, пәқәт бәзәш мәкситидә ишләнгән. ■ 20:4 Лав. 26:1; Зәб. 96:7

нәпрәтләнгәнләрнің қәбиһликлирини өзлиригә, оғуллиригә, һәтта нәврә-чәврилиригичә чүшүримән, □ 6 Амма Мени сөйидигән вә әмирлиримни тутидиганларға миң әвладигичә өзгәрмәс мейриванлиқ көрситимән. □

7 Пәрвәрдигар Худайиңнің намини қалаймиқан тилға алма; чүнки кимдәким намини қалаймиқан тилға алса, Пәрвәрдигар уни гунакар һесаплимай қалмайду. ■

8 Шабат күнини муқәддәс дәп билип тутқили ядиңда сақлигин. ■ 9 Алтә күн ишләп барлиқ ишлириңни түгәтқин; ■ 10 лекин йәттинчи күни Пәрвәрдигар Худайиңға аталған шабат күнидур; сән шу күни һеч қандақ иш қилмайсән; мәйли сән яки оғлуң болсун, мәйли қизиң, мәйли қулуң, мәйли дедиғиң, мәйли буқаң яки сән билән бир йәрдә туруватқан мусапир болсун, һеч қандақ иш қилмисун.

□ 11 Чүнки алтә күн ичидә Пәрвәрдигар асман билән зиминни, деңиз билән униң ичидики барини яратти андин йәттинчи күнидә арам алди. Буниң үчүн Пәрвәрдигар шабат күнини бәхит-барикәтлик күн қилип, уни муқәддәс күн дәп бекитти. ■

12 Ата-анаңни һөрмәт қил. Шундақ қилсаң Пәрвәрдигар Худайиң саңа ата қилмақчи болған зиминда узун өмүр көрисән. ■

13 Қатиллиқ қилма. ■

14 Зина қилма. ■

15 Оғрилиқ қилма.

16 Хошнаң тоғрилиқ ялған гувалиқ бәрмә. □

17 Сән хошнаңның өй-имаритигә көз қириңни салма, нә хошнаңның аяли, нә униң қулиға, нә униң дедиги, нә униң қалиси, нә униң ишиги яки хошнаңның һәр қандақ башқа нәрсисигә көз қириңни салма. □ ■

Хәлиқниң вәһимиси

18 Пүткүл хәлиқ гүлдүрмамиларни, чеқин-ялқунларни, канайиң авазини вә тағдин өрләп чиққан ис-түгәкләрни көрди вә аңлиди; улар буларни көрүп, титришип жирақ турушти 19 вә Мусаға: — Бизгә сәнла сөз қилғайсән, биз аңлаймиз; лекин Худа бизгә Өзи сөз қилмисун; чүнки ундақ қилса өлүп кетимиз, деди. ■

20 Муса халайиққа жававән: — Қорқмаңлар; чүнки Худаниң бу йәргә келиши силәрни синаш үчүн, йәни силәрниң Униң дәһшәтлигини көз алдиңларға

□ 20:5 «вапасизлиққа һәсәт қилғучи Тәңри» — бу ибарә тоғрилиқ «тәбирләр» вә «қанун шәрһи»дики «қошумчә сөз»имизни көрүң. «Мәндин нәпрәтләнгәнләрнің қәбиһликлирини өзлиригә, оғуллиригә, һәтта нәврә-чәврилиригичә чүшүримән» — бу муһим сөз тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни, шундақла «Эзакиял»дики «қошумчә сөз»имизни (18-, 33-баплар тоғрилиқ) көрүң. □ 20:6

«әмирлиримни тутидиганларға миңлиған әвладигичә» — башқа бир хил тәржимиси: «әмирлиримни тутидиган миңлиғанлириға...». Бирақ «Қан.» 7:9 тәржимимизгә мас келиду. «өзгәрмәс мейриванлиқ» — мошу йәрдә «өзгәрмәс мейриванлиқ» ибраний тилида «хәсәд» дегән сөз билән ипадилиниду. Бу сөзниң мәнәси бәк чоққур болуп, көп йәрләрдә «өзгәрмәс муһәббәт» яки «өзгәрмәс мейриванлиқ» дәп тәржимә қилиниду. Көп йәрләрдә бир хил әһдә билән бағлиқ болиду; шуңа сөзниң узунрақ бир хил тәржимиси: «мейриванлиқ түпәйлидин әһдидә даим туридиганлиғи» дегили болиду. Мәсилән, бу сөз «Яр.» 21:23, 24:12, 32:10, «Мис.» 15:13, 34:6, 7ләрдә ишлитилгән. □ 20:7 Лав. 9:12; Мат. 5:33 ■ 20:8 Әз. 20:12 ■ 20:9 Мис. 23:12; 34:21; Лука 13:14 □ 20:10 «йәттинчи күни.....шабат күнидур» — ибраний тилида «шабат» вә «йәттинчи» дегәнләр аһаңдаш сөз. «сән билән бир йәрдә туруватқан» — ибраний тилида «дәрвазилириң ичидә туруватқан» дегән сөз билән ипадилиниду. ■ 20:11 Яр. 2:2; Ибр.4 ■ 20:12 Мат. 15:4; әф. 6:2 ■ 20:13 Мат. 5:21 ■ 20:14 Мат. 5:27 □ 20:16 «Хошнаң тоғрилиқ ялған гувалиқ бәрмә» — Тәврат-инжіл бойичә «хошнаң»

Худа бизниң йенимизга йекин қилған һәр бир адәмни көрситиду, әлвәттә. □ 20:17 «хошнаң» — бу сөз тоғрилиқ жуқуриқи изаһатни көрүң. ■ 20:17 Рим. 7:7 ■ 20:19 Қан. 5:25; Ибр. 12:19

кәлтүрүп, гуна қилмаслиғиңлар үчүндүр, — деди. □ 21 Шунуң билән халайиқ нерида турди; лекин Муса Худа ичидә турған қоюқ булутниң қешига йеқин барди. ■

Қурбангаһ тоғрисидаки низам

22 Пәрвәрдиғар Мусаға: — Сән берип Исраилларға муну сөзләрни йәткүзгин: «Силәргә әрштин сөз қилғинимни көрдүңлар. 23 Силәр Мениң орнумда илаһ дәп күмүчтин бутлар ясимаңлар, яки өзүңлар үчүн алтундин бутларни ясимаңлар.

24 — Сән Мән үчүн тупрақтин бир қурбангаһ ясап, шу йәрдә көйдүрмә қурбанлиқ вә енақлиқ қурбанлиқлириңни, қой-өшкә билән калилириңни сунғин. Умумән Мән хәлиқкә наминни һәрмәт билән әслитидиган барлиқ жайларда, йениңға келип саңа бәхит-бәрикәт ата қилимән. ■

25 — Әгәр Маңа атап ташлардин қурбангаһ ясимақчи болсаң, ойулған ташлардин ясиғин; чүнки ташларға әсвавиңни тәккүзсәң, улар напак болуп қалиду. □ ■

26 Қурбангаһимға чиқидиган пәләмпәй болмисун; ундақ болғанда, пәләмпәйдин чиққичә әвритиң көрүнүп қелиши мүмкин», — деди.

21

Қулларға муамилә қилиштики һөкүм-бәлғүлимиләр

1 — Сән уларниң алдиға қойидиган һөкүм-бәлғүлимиләр мунулардур: —

2 Әгәр сән бир ибраний қулни сетивалған болсаң, у алтә жилғичә хизмитиңдә болуп, йәттинчи жили төләмсиз һәр қилинсун. ■ 3 У қул қилинишқа тәнһа һаләттә елип келинған болса, тәнһа һаләттә кәтсун. Аяли билән биргә елип келинған болса, аялиму униң билән биллә кәтсун.

4 Әгәр ғожиси униңға хотун елип бәргән болса, шундақла аяли униңға оғул-қизларни туғуп бәргән болса, аял балилири билән ғожисиға қелип, әр ялғуз кәтсун. 5 Лекин әгәр қул елан қилип: «Мән ғожам, аялим вә балилиримға муһәббитим болғини үчүн һәр болуп кәтмәймән» десә, ■ 6 ундақта униң ғожиси уни Худаниң *ибадәт соруниниң* алдиға елип берип, уни ишикниң алдида яки ишикниң кешикиниң алдида турғузсун; андин ғожиси бигиз билән униң қулиқини тәшсун. Шундақ қилип, у мәңгүгә ғожисиниң қули болуп қалиду. □

7 Әгәр бирким қизини дедәкликкә сетивәткән болса, у әр қуллар һәр қилинғандәк һәр қилинсун. 8 Әгәр өзигә хас сетивалған қиз ғожисиға яқмиса, ундақта у қиз тәрәпниң һәқ төләп уни һәр қилишиға йол қоюши керәк. Лекин ғожисиниң уни ят хәлиқкә сетиш һоқуқи болмайду; чүнки ғожиси униңға вапасизлиқ қилғандур.

□ 20:20 «силәрниң Униң дәһшәтлигини көз алдиңларға кәлтүрүп, гуна қилмаслиғиңлар үчүндүр» — яки «Униңдин болған қорқунуч сениң көз алдида болуп, бу гуна қилмаслиғиңлар үчүндүр». ■ 20:21 Мис. 19:17; Ибр. 12:18 ■ 20:24 Мис. 27:1; 38:1 □ 20:25 «ташларға әсвавиңни тәккүзсән, улар напак болуп қалиду» — 4-айәттики әмир бойичә, Худани билдүридиған һеч қандақ сүрәт яки шәкил болмайду. Бу айәттики әмир қурбангаһ ташлириниң үстидә һеч қандақ шәкил-сүрәтләрниң болмаслиғи («напак» болмисун дәп), бутпәрәслик гунайиниң алдини елиш үчүн берилгән. ■ 20:25 Қан. 27:5; Йә. 8:30, 31 ■ 21:2 Қан. 15:12; Йәр. 34:14 ■ 21:5 Қан. 15:16 □ 21:6 «Худаниң ибадәт соруниниң алдиға» — яки «Худаниң алдиға» яки «һакимләрниң алдиға». «андин ғожиси бигиз билән униң қулиқини тәшсун» — демәк, қулниң қулиқини ишик қанитиға яки ишик кешикигә йеқип туруп, қулиқиниң юмшиқини ишиккә яки ишикниң кешикигә миқдайду.

□ 9 Эгәр у қизни оғлига хас бекиткән болса, ундақта у бәлгүлимиләр бойичә униңға өз қизидәк муамилә қилсун.

10 Эгәр ғожиси йәнә хотун алса, әслидә әмригә алған дедигиниң йемәк-ичмекини, кийим-кечигини вә әр-хотунчилик бурчини кемәйтмисун. 11 Эгәр у шу үч ишни ада қилмиса, ундақта у бәдәл төлимәй һәр болсун.

Уруш-талаш һәққидә

12 Кимки бир адәмни уруп өлтүрүп қойса, уму чоқум өлтүрүлсун. ■ 13 Лекин эгәр у киши өлгүчиниң женини пайлап туруп қәстән өлтүрмигән, бәлки мән Худа униң қоли арқилиқ шу кишиниң өлүшигә йол қойған болсам, ундақ әһвалда Мән униңға қачидиған бир жайни орунлаштуримән. 14 Лекин эгәр бириси өз хошнисини һейлә билән өлтүримән дәп, униңға қәстән һужум қилса, у гәрчә *панаһ издәп* қурбанғаһимға кечип кәлсиму, у шу йәрдә тутулсун вә өлүмгә мәһкүм қилинсун.

15 Кимки өз атиси яки анисиға қол тәккүзсә, чоқум өлтүрүлсун. ■

16 Кимки бир адәмни булап сатқан болса яки униң қолида барлиғи мәлум болса, жәзмән өлтүрүлүши керәк.

17 Кимки өз атиси яки анисиға ләнәт қилип қарғиған болса, жәзмән өлтүрүлүши керәк. ■

Башқиларни зәһимләндүрүш һәққидә

18 Эгәр икки киши урушуп қелип, бири йәнә бирини таш я мошти билән урса, урулған киши өлмәй, орун тутуп йетип қалған болса, 19 у киши қопуп һасиға тайинип ташқирига чиққидәк болса, ундақта уни урған киши жазадин халас қилинсун; пәкәт зәһимләнгүчиниң йетип иштин қалған вақти үчүн төләм берип, уни давалитип сәлмимаза сақайтсун.

20 Эгәр бириси қули яки дедигини таяқта урса, шундақла қул яки дедәк нәқ мәйданда өлүп кәтсә, униң үчүн *игиси* чоқум жазаға тартилсун. □ 21 Лекин эгәр таяқ йегүчи бир-икки күн тирик турса, ундақта қул ғоҗайининиң шәхси мал-мүлки болғини үчүн, қулниң жазасиға тартилмисун.

22 Эгәр кишиләр бир-бири билән урушуп қелип, һамилдар бир аялни уруп салса, һамилдар аялда балиси балдур туғулушидин башқа зәһимлиниш болмиса, аялниң ериниң төләм тәливи бойичә һакимларниң тәстиқидин өткүзүлүп жәриманә төлисун. □ 23 Эгәр *аял* яки *бала* зиян-зәхәткә учриған болса, ундақта жениға жан, □ 24 кезигә көз, чишиға чиш, қолиға қол, путиға пут, ■ 25 көйүккә көйүк, зәһимгә зәһим, көккә көк төләнсун. 26 Эгәр бириси өз қул я дедигиниң кезини уруп накар қилип қойса, көзи вәҗидин уни азат қилсун. 27 Шунидәк бириси өз қули я дедигиниң чишини уруп чиқиривәткән болса, чиши вәҗидин уни азат қилсун. ■

Мал-улақлар тоғрилиқ бәлгүлимиләр

□ 21:8 «ғожиси униңға вәпасизлиқ қилғандур» — адәттә әр киши дедәк сетивалған болса, уни өз кенизиги яки тоқили қилип әмригә алған һесапинатти. Шуңа дедәкниң кам дегәндиму тоқаллиқ һоқуқи бар еди. ■ 21:12 Лав. 24:17 ■ 21:15 Мат. 15:4 ■ 21:17 Лав. 20:9; Пәнд. 20:20; Мат. 15:4; Мар. 7:10 □ 21:20 «униң үчүн егиси чоқум жазаға тартилсун» — ибраний тилида «униң интиқами чоқум елиниду». □ 21:22 «балиси балдур туғулушидин башқа» — яки «балиси чүшүп кетиштин башқа». Алди-кәйни сөзләргә қариганда, мошу йәрдә пәкәт «балдур туғулса» дегән тәрҗимиси тоғра болса керәк. □ 21:23 «Эгәр аял яки бала зиян-зәхәткә учриған болса,...» — ибраний тилида пәкәт «Эгәр зәрәр-зәхәт болуп чиқса,...» дейилиду. ■ 21:24 Лав. 24:20; Қан. 19:21; Мат. 5:38

28 Эгәр бир кала бир әр яки аял кишини үсүп өлтүрүп қойса, шу кала чокум чалма-кесәк қилиниши керәк, униң гөши йейилмисун. Лекин калиниң егисигә гуна кәлмисун. ■ 29 Лекин бу уйниң илгиридин үсүш адити болуп, егисигә бу һәктә агаһ берилгән болса, лекин йәнила уни бағлимигини үчүн әр-аял кишиләрни үсүп өлтүрүп қойған болса, ундақта кала чалма-кесәк қилинсун, егисиму өлүмгә мәһкүм қилинсун. 30 Лекин униңдин хун һәққи тәләп қилинса, өз жениниң орнида униңға қанчилик төләм қоюлған болса шуни бәрсун. 31 Калидин үсүлгүчи оғул яки қиз бала болса, калиниң егиси охшашла жуқуриқи һөкүмдикидәк бир тәрәп қилинсун. 32 Кала қул яки дедәкни үскән болса, калиниң егиси үсүлгүчиниң ғожисиға оттуз шәкәл күмүч бәрсун; андин кала чалма-кесәк қилинсун.

33 Эгәр бириси бир ориниң ағзини очуқ қоюп яки қолаватқан ориниң ағзини япмай, кала яки ешәк униңға чүшүп кәтсә, □ 34 Ундақта ориниң егиси мал егисиниң зийинини толук төләп бәрсун; өлгән мал униңқи болиду.

35 Эгәр бирисиниң калиси йәнә бирисиниң калисини үсүп өлтүрүп қойған болса, ундақта улар тирик қалған калини сетип, пулни баравәр бөлүшүн һәм өлүк калиниму шундақ бөлүшүн. 36 Лекин калиниң илгиридин үсидиған адити барлиғи ениқ туруп, егиси уни бағлимай қоювәткән болса, ундақта үскүчи калиниң егиси калиға кала төләп бәрсун, өлүк кала униң болсун.

22

Төләм төләш һәққидики низам

1 Эгәр бириси бир кала яки қойни оғрилап, уни сойса я сетивәтсә, у бир калиниң орниға бәш кала, бир қойниң орниға төрт қой төлисун. □ ■

2 Оғри там тәшкәндә тутулуп қелип, таяқ йәп өлүп қалса, өлтүргүчигә хун жазаси кәлмисун. 3 Лекин шу вақиә болған пәйттә күн чиқип қалған болса, ундақта өлтүргүчи хун жазасиға тартилсун.

Оғри оғрилиғини төләп зиянни толуклап бериши керәк; униңда бир немә болмиса, қуллуққа сетилип, оғрилиған нәрсини төлиши керәк.

4 Оғри тутулғанда оғрилиған нәрсә, кала болсун, ешәк болсун, қой болсун униң қолида тирик һаләттә тепилса, у икки һәссә қиммәттә төләп бәрсун. □

5 Эгәр бириси өз мал-чарвилирини етизлиққа яки үзүмзарлиққа отлашқа қоювәтип, башқиларниң бағ-егизлиғида отлашқа йол қойса, ундақта у өзиниң әң есил мәһсулатлиридин яки үзүмзарлиғиниң әң есил мевисидин зиянни төләп бәрсун.

6 Эгәр от кетип, тикәнликкә тутишип кетип, андин өнчиләрни, баш тартип пишқан зираәтти көйдүрүп, пүткүл етизлиқни күл қиливәтсә, ундақта от қойғучи барлиқ зиянни төләп бәрсун. □

■ 21:28 Яр. 9:5 □ 21:33 «бир ориниң ағзини» — яки «бир қудуқниң ағзини». □ 22:1 «... у бир калиниң орниға бәш кала, бир қойниң орниға төрт қой төлисун» — немешкә калини бәш һәссә, қойни төрт һәссиләп толуклаш керәк? Кала-қой һәр иккиси гөш, жуң-терә вә сүт берәләйду, кала йәнә әмгәк қилалайду; шуңа калиниң кәмлиги көпрәк зиянни кәлтүриду. ■ 22:1 2Сам. 12:6 □ 22:4 «Оғри тутулғанда оғрилиған нәрсә, ... униң қолида тирик һаләттә тепилса, у икки һәссә қиммәттә төләп бәрсун» — немешкә бу айәттә көрситилгән жаза 1-айәттики жазиға охшимайду? Бәзи алимларниң пиқричә: (а) оғриланған мал теги оғриниң қолида болғачқа, егисиниң зийни 1-айәттикин аз болуши мүмкин; (ә) бу оғри теги 1-айәттики оғридәк яманлиқни үгәнгән әмәс; (п) 4-айәттики оғриниң кала-қойни оғрилаш гүнайини өзлүгидин иқрар қилған болушиму мүмкин. Биз бу үч пиқригә қайилмиз. □ 22:6 «тикәнлик» — етизлар арисидики читлар яки қашалар адәттә тикәнләрдин қилиниду.

7 Эгәр бириси хошнисига пул яки мал-дуниясини аманәт қилған болса, булар өйидин оғрилинип кәтсә, шундақла оғри кейин тутулса, у оғрилигинини икки һәссә қиммәттә төләп бәрсун. 8 Лекин оғри тепилмиса, өй егисиниң хошнисиниң мелига қол тәккүзгән я тәккүзмигәнлиги мәлум болсун дәп, һакимларниң алдиға кәлтүрүлсун. 9 һәр хил хиянәт, у мәйли кала, ешәк, қой, кийим-кечәк болсун, жүтүрүп қойған һәрсә болсун, улар тоғрилиқ бир хошниси: «әмәлийәттә мундақ еди» дәп талашқан болса, һәр иккисиниң дәваси һакимларниң алдиға кәлтүрүлсун; һакимлар қайсиға гуна бекитсә, шу хошнисига икки һәссә қиммәттә төләп бәрсун. □

10 Эгәр бириси хошнисига ешәк, кала, қой яки башқа бир чарпайни аманәт қилса, бу аманәт мели киши көрмәй өлүп кәтсә, яки зәхимләнсә, яки һайдап әкитилсә, □

11 ундақта хошнисиниң мелига қол тәккүзгән я тәккүзмигәнлиги мәлум болсун дәп, Пәрвәрдигарниң алдида уларниң оттурисида бир қәсәм ичүрүлсун. Мал егиси бу қәсәмни қобул қилсун; хошниси униңға төләм төләп бәрмисун. □

12 Лекин мал оғриланған болса, у егисигә төләп бәрсун. 13 Эгәр уни вәһший һайван боғуп қойған болса, у малниң қалдугини гувалиқ үчүн көрситип, уни төләп бәрмисиму болиду.

14 Эгәр бириси хошнисидин бир улақни өтнә елип, улақ егиси йоқ йәрдә зәхимләнсә яки өлүп қалса, өтнә алғучи толук төләп бәрсун. 15 Лекин егиси нәк мәйданда болса, өтнә алғучи төләп бәрмисун; улақ ижаригә елинған болса, алғучи төләм төлимисун; чүнки уни ижарә төләп әкәлгән.

Иҗтимаий мәсулият

16 Эгәр бир адәм техи ятлик болмиған бир қизни аздуруп, униң билән биллә ятса, ундақта у униң тойлуғини бериши керәк, андин уни хотунлуққа алсун. 17 Лекин қизниң атиси уни униңға бәргили унимиса, зина қилғучи пак қизларниң тойлуғига баравәр келидиған күмүч пулни таразида өлчәп бәрсун.

18 Жадуғәр хотунни тирик қоймиғин. ■

19 һайван билән жинсий мунасивәт өткүзгән һәр бири жәзмән өлүмгә мәһкүм қилинсун. ■

20 Кимдәким бирдин-бир Пәрвәрдигардин башқа һәр қандақ илаһға қурбанлиқ сунса, һарам дәп мултәк һалакәткә мәһкүм қилинсун. □ ■

21 Силәрму Мисирда мусапир болуп турған екәнсиләр, мусапир болған кишини һеч харлимаңлар вә яки униңға һеч зулум қилмаңлар. ■

22 һәр қандақ тул хотун яки житим балини хорлимаңлар. ■ 23 Сән уларни һәр қандақ тәрәптә хорлисан, улар маңа пәряд көтәрсә, Мән уларниң авазини чоқум аңлаймән; 24 шуниң билән ғәзивим тутишип, силәрни қиличлап өлтүримән, силәрниң хотунлириңлар тул қилинип, балилириңлар житим болуп қалиду.

□ 22:9 «һакимларниң алдиға...» — яки «Худаниң алдиға...». «һакимлар қайсиға...» — яки «Худа қайсиға...». □ 22:10 «һайдап әкитилсә» — ибраний тилида бу сөз адәттә «булиниш» дегән сөз билән ипадилиниду; лекин мошу йәрдә бәлким тәсадикий бир ишни, мәсилән чөчүп кетип,

чечилип кетишини көрситиши мүмкин; оғрилиниш мәсилиси 12-айәттә көрситилиду. □ 22:11 «Пәрвәрдигарниң алдида уларниң оттурисида бир қәсәм ичүрүлсун» — бу қәсәмни бәлким, егиси: «Мән һәқиқәтән шу нәрсини паланчи кишигә тапшуруп аманәт қилдим» дегәндәк, аманәтти қобул қилғучи киши: «Мән шу аманәтни һәқиқәтән жүтүрүп қойдум, уни оғрилидим, башқиларға сатмидим» дегәндәк қилиши мүмкин. ■ 22:18 Қан. 18:10,11 ■ 22:19 Лав. 18:23; 20:15 □ 22:20 «мултәк һалакәткә мәһкүм қилинсун» — ибраний тилида «һарам» қилинсун; «һарам» — «мултәк һалак қилиниш керәк» дегәнни билдүриду. ■ 22:20 Қан. 17:2, 3, 4, 5 ■ 22:21 Лав. 19:34 ■ 22:22 Зәк. 7:10

25 Эгәр сән Мениң хэлқимниң ичидин саңа хошна болған кәмбәғәлгә қәриз бәргән болсаң, униңға жазанихорлардәк муамилә қилмигін; униңдин өсүм алмаңлар. ■

26 Эгәр сән хошнаңниң чапинини гөрүгә алған болсаң, күн олтармаста униңға яндуруп бәр. ■ 27 Чүнки чапини униң бирдин-бир йеппинчиси болуп, бәдинини япидиған кийим шудур. У болмиса, у немини йеппинип ятиду? Бу сәвәптин Маңа пәрәд қилса, пәрәдини аңлаймән; чүнки Мән шәпқәтликтурмән.

28 Худаға күпүрлүк қилма, вә хэлқиңниң әмирлириниму қарғап тиллима. □ ■

29 Хаминиңниң һосулиниң ашқинидин вә шарап-зәйтун мейи көлчигиңдин ташқинидин Маңа һәдийә сунушни кечиктүрмигін.

Сән оғуллириңниң тунжисини Маңа атигін. □ ■

30 Қала билән қойлириңниң тунжа балилириниму һәм шундақ атигін; тунжа бала йәттә күнгичә аниси билән биллә турсун; амма сәккизинчи күни уни Маңа атап сунгін. ■

31 Силәр Маңа аталған муқәддәс кишиләр болисиләр; шуңа далада житқуч һайван тәрипидин боғулған һайванниң гөшини йемәңлар, бәлки уни ишларға ташлап бериңлар. ■

23

Һәққанийәт вә адиллиқ

1 Ялған гәпни яймигін вә я ялған гувалиқ берип рәзил адәмгә ян басмигін.

2 Топқа әгишип рәзил ишта болма яки дәва-дәстурларда гувалиқ бәргәндә топқа әгишип һәқиқәтни бурмилима. 3 Кәмбәғәл дәва қилса, униңға ян басма. ■

4 Дүшминиңниң қала я ешиги езип кетип, саңа учрап қалса, уни елип келип, егисигә чоқум тапшуруп бәр. ■ 5 Эгәр саңа өч болғанниң ешиги жүкни көтирәлмәй жүкниң астида ятқинини көрсән, уни ярдәмсиз ташлимай, бәлки униңға ярдәмлишип ешигини қопурушуп беришиң зөрүр. ■

6 Араңдики кәмбәғәлниң дәвасида адаләтни бурмилима. ■

7 Һәр қандақ сахта иштин өзүңни нери тарт; беғуна адәм билән һәққаний адәмни өлтүрмигін; чүнки Мән рәзил адәмни һәргиз адил дәп ақлимаймән. 8 Шуниңдәк һеч қандақ пара йемә; чүнки пара көзи очуқларни кор қилип, һәққанийларниң сөзлирини бурмилайду. ■

9 Мусапир кишиләргә зулум қилма; чүнки өзүңлар Мисир зиминида мусапир болуп турған болғачқа, мусапирниң роһий һалини билисиләр. ■

«Шабат жили» вә шабат күни

10 Алтә жил өз йериңни терип, һосуллирини ал. 11 Лекин йәттинчи жили йәргә арам берип уни бош қой; хэлқиңниң намратлири униңдин жиғип йесун,

■ 22:25 Лав. 25:36,37; Қан. 23:18,19; Зәб. 14:5; Пәнд. 28:8; Әз. 18:8 ■ 22:26 Қан. 24:12,13

□ 22:28 «Худа(ға)» — ибраний тилида «Әлоһим»(ға). Бу сөз бәзидә Худаниң вәкиллири болған «Һақимлар»ни билдүриду («Зәб.» 81-күй вә изаһатлирини көрүң). Шуңа бәзи таржумиләрдә «Һақимлар» дейилиду. ■ 22:28 Мис. 21:6, 8; Рос. 23:3, 4, 5 □ 22:29 «Хаминиңниң һосули ...дин ташқинидин Маңа һәдийә сунушни кечиктүрмигін» — бу әйәттә көздә тутулғини (башқа йәрлири билән селиштурулғанда) тунжа һосулни көрситиду, лекин бу әйәттиң өзидә ундақ беваситә әйтилмайду. Әйәттиң иккинчи қисми «тунжа оғуллириңниң Худаға атилиши» тоғрилиқ һәм 30-әйәт «чарпайниң тунжқилири» тоғрилиқ болғачқа, 29-әйәттиң биринчи қисми бәлким «тунжа һосул» тоғрилиқ болуши мүмкин. ■ 22:29 Мис. 13:2,12 ■ 22:30 Мис. 23:19; Лав. 22:27; Әз. 44:30 ■ 22:31 Лав. 22:8; Әз. 44:31 ■ 23:3 Лав. 19:15 ■ 23:4 Қан. 22:1, 2; Луқа 6:27; Фил. 2:4 ■ 23:5 Қан. 22:4 ■ 23:6 Қан. 27:19 ■ 23:8 Қан. 16:19; 1Сам. 8:3; Пәнд. 19:6; Топ. 7:7 ■ 23:9 Мис. 22:21; Лав. 19:33; Қан. 24:17

улардин ашқинини жаңгалдики һайванлар йесун; шундақла үзүмзарлиғиң билән зәйтунзарлиғиңниму шундақ қилғиң. □ ■

12 Алтә күн ичидә өз ишиңни ада қилип, йәттинчи күни арам елишиң зөрүр. Буниң билән кала-ешәклириң арам тапиду, дедигиңниң оғли билән мусапир кишиму һардуқини чиқариду. ■

13 Мән саңа ейтқинимниң һәммисини көңүл бөлүп ада қил; башқа илаһларниң намини тилиңға алма; булар һәтта ағзиңғиму чиқмисун. □ ■

Үч муһим һейт-байрам

14 һәр жилда үч қетим мениң үчүн һейт өткүзгин. 15 Алди билән «петир нан һейти»ни өткүз; саңа әмир қилғинимдәк Абиб ейдики бекитилгән күнләрдә йәттә күн петир нан йегин; чүнки шу айда сән Мисирдин чиққан едиң. Шу һейтта һечкиши алдимға қуруқ қол кәлмисун. ■

16 Сән әжир қилип теригән етиздики зираитиңниң тунжа һосулини орғанда «орма һейти»ни өткүз; шундақла сән әжир синдүрүп йәрдин ахирқи һосул-мәһсулатлириңни жил ахирида жиққанда «һосул жиғиш һейти»ни өткүз. □

17 Жилда үч қетим әркәклириңниң һәммиси Рәб Пәрвәрдиғарниң һозуриға һазир болсун.

18 Сән маңа аталған қурбанлиқниң қенини хемиртуруч селинған нан билән сунмиғиң; һейт қурбанлиғиңниң йегини болса кечичә қондуруп әтигичигә сақлима. □

19 Зиминиңдики дәсләпки һосулниң әң яхшисини Пәрвәрдиғар Худайиңниң өйигә елип кәл.

Оғлақни анисиниң сүтидә қайнитип пишарма. □ ■

Пәрвәрдиғарниң Пәриштисиниң йолларни тәйярлиши

20 Мана, Мән бир Пәриштини йолда сени қоғдап, Мән саңа тәйярлиған йәргә елип барсун дәп, алдиңда жүрүшкә әвәтимән. ■ 21 Сән униң алдида өзүңгә ағаһ бол, униң авазига қулақ сал. Униң зитига тәгмә; болмиса, у

итаәтсизлиқлириңни кәчүрмәйду; чүнки Мениң намин уиндиду. □ 22 Лекин әгәр сән униң авазига қулақ селип, Мениң барлиқ буйруғанлиримға әмәл қилсаң, Мән дүшмәнлириңгә дүшмән, күшәндилириңгә күшәндә болиман. ■ 23 Чүнки Мениң Пәриштәм алдиңда жүрүп, сени Аморий, һиттий, Пәриззий, Қананий, һивий вә Йәбусийларниң зимиңиға башлап кириду; Мән уларни йөқитимән.

□ **23:11** «Лекин йәттинчи жили йәргә арам берип уни бош қой;...» — Худа Өз хәлқигә шундақ әмир бәргән екән, әлвәттә улардин хәвәр алиду. Бу әмиргә бағлиқ вәдиләр тоғрисидә «Лав.» 25:1-7, 11, 12ни, болупму 20-22-әйтләрни көрүң. ■ **23:11** Лав. 25:4, 5 ■ **23:12** Мис. 20:8; 31:13-17.

□ **23:13** «Мән саңа ейтқинимниң һәммисини көңүл бөлүп ада қил» — ибраний тилида «Мән силәргә ейтқиним... ада қилиңлар» дейлиду. ■ **23:13** Чөл. 32:38; Йә. 23:7; зәб. 15:4; һош. 2:19; зәк. 13:2 ■ **23:15** Мис. 12:14,15; 13:3; 34:20; Қан. 16:16 □ **23:16** «орма һейти» — мошу һейт йәнә «һантиләр һейти» һәм «дәсләпки орма һейти» дәпму атилиду. «һосул-мәһсулатлириң» — мошу «һосул-мәһсулатлириң» ашлиқларни һәм һәр хил мевә-чивә мәһсулатлирини өз ичигә алиду. □ **23:18** «қурбанлиқ» — бу сөз әдәттә «енақлиқ қурбанлиғи» яки «тәшәккүр қурбанлиғи»ни көрситиду. □ **23:19** «Оғлақни анисиниң сүтидә қайнитип пишарма» — бу әмир бәлким әтраптики бутпәрәс хәлиқләрниң мәлум өрп-адитигә әгәшмәслик керәклигини көрситиши мүмкин. Бу тоғрилиқ йәнә «Лавийлар»дики «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ **23:19** Мис. 34:26 ■ **23:20** Мис. 33:2 □ **23:21** «өзүңгә ағаһ бол» — ибраний тилида «өзүңгә қара» («шамар») дегән пейл билән ипадилиниду. 20-әйттә Пәриштиниң уларни «қоғдайдиғанлиғи» (ибраний тилида «қарайдиғанлиғи») «хамар» дегән охшаш пейл билән ипадилиниду. ■ **23:22** Яр. 12:3

24 Сән уларниң илаһлириға баш уруп ибадәт қилма вә яки улар қилғандәк қилма; бәлки уларниң бутлирини үзүл-кесил чеқивәт, бут түврүклирини үзүл-кесил кукум-талған қиливәт; [□] 25 Лекин Худайиңлар Пәрвәрдигарниң ибадитидә болуңлар. Шундақ қилсаңлар У нан билән сүйүңларни бәрикәтләйдү; Мән барлиқ кесәликини араңлардин чиқирип ташлаймән. [■] 26 Буниң билән зиминиңда бойидин ажрап кетидиған яки туғмас һеч бир аял яки чарпай болмайду; өмрүниң күнлирини толук қилимән. [■]

27 Мән сениң алдиңда вәһимимни әвәтимән, қайси таипигә йеқинлашаң шуларни паракәндә қилимән; шуниң билән һәммә дүшмәнлириңни кәйнигә яндуруп қачурумән. [■] 28 һивийлар, Қананийлар вә һиттийларни алдиндиң қоғлап чиқириветишкә сериқ һәриләрни алдиңда жүрүшкә әвәтимән. [□] [■]

29 Амма зиминиң Харабилишип, далада вәһший һайванлар көпийип саңа хәвп болуп қалмаслиғи үчүн, шу әлләрни алдиндиң бир жилғичә һайдивәтмәймән, ³⁰ Бәлки сән көпийип, зиминни пүтүнләй мирас қилип болғичә, аз-аздин һайдап туримән.

31 Сениң зиминиңниң чегарилирини Қизил Деңиздин тартип Филистийләрниң деңизигичә, шуниңдәк чөлдин тартип Әфрат дәрјясиғичә бекитимән; чүнки зиминда туруватқанларни һайдиветип йерини егилишиң үчүн, уларни қолуңға тапшурумән. [□] [■] 32 Сән улар билән вә яки илаһлири билән һеч қандақ бир әһдә түзмә. [■] 33 Уларниң сени алдимда гунаға паткузмаслиғи үчүн уларни зиминиңда қәтһий турғузма. Чүнки мабада сән уларниң илаһлириниң ибадитидә болсаң, бу иш саңа қапқан болиду. [■]

24

Худаниң Мусаниң вәстиси билән Исраил хәлқи билән муқәддәс әһдини түзүши

1 У Мусаға йәнә: — «Сән берип, өзүң билән биллә һарун, Надаб, Абиһуни вә Исраилларниң ақсақаллири арисидин йәтмиш адәмни елип, Пәрвәрдигарниң һозуриға чиқип, жирақта туруп сәждә қилиңлар. ² Пәкәт Мусала Пәрвәрдигарниң алдиға йеқин кәлсун; башқилар йеқин кәлмисун, хәлиқ униң билән биллә үстигә чиқмисун, — деди.

3 Муса келип Пәрвәрдигарниң барлиқ сөзлири билән һөкүмлирини халайиққа дәп бәрди; пүткүл халайиқ бир авазда: — Пәрвәрдигарниң ейтқан сөзлириниң һәммисигә әмәл қилимиз! — дәп жавап беришти. [■]

4 Андин Муса Пәрвәрдигарниң һәммә сөзини хатириливелип, әтиси сәһәр қоуп тағниң түвидә бир қурбанғаһни ясап, шу йәрдә Исраилниң он икки қәбилисиниң сани бойичә он икки таш түврүкни тиклиди. ⁵ Йәнә Исраилларниң бир нәччә жигитлирини әвәтти, улар берип Пәрвәрдигарға көйдүрмә қурбанлиқлар сунди, енақлиқ қурбанлиғи сүпитидә бир нәччә топақниму союп сунди. ⁶ Андин Муса қанниң йеримини қачиларға қачилиди, йәнә йеримини қурбанғаһ үстигә чачти. ⁷ Андин у әһдинамини қолиға елип, хәлиқкә оқуп бәрди. Улар жававән:

[□] 23:24 «уларниң бутлирини үзүл-кесил чеқивәт,...» — яки «уларни (Қананийларниң) йөқитип,...».

[■] 23:25 Мис. 15:26; Қан. 7:15 [■] 23:26 Қан. 7:14 [■] 23:27 Мис. 14:24; Йә. 10:10 [□] 23:28

«сериқ һәрә» — бу исим ибраний тилида адәттики һәридин чоң вә тегхиму қаққақ бир хил һәрини көрсәтә керәк. [■] 23:28 Қан. 7:20; Йә. 24:12 [□] 23:31 «Филистийларниң деңизи» — «Оттура Деңиз»ни көрситиду. [■] 23:31 Чөл. 34:3, 4 [■] 23:32 Мис. 34:12,15; Қан. 7:2 [■] 23:33

Йә. 23:13; һак. 2:3 [■] 24:3 Мис. 19:8; 24:7; Қан. 5:27

— Пәрвәрдигарниң ейтқининиң һәммисигә кулақ селип, итаәт қилимиз! — дейишти. □

⁸ Шуниң билән Муса қачилардики қанни елип, хәлиқкә сепип: — Мана, бу Пәрвәрдигар мошу сөзләрниң һәммисигә асасән силәр билән бағлиған әһдиниң қенидур, деди. ■

⁹ Андин кейин Муса вә һарун, Надаб вә Абиһу Исраилларниң ақсақаллиридин йәтмиш адәм билән биллә тағ үстигә чиқишти. ¹⁰ Улар шу йәрдә Исраилниң Худасини көрди; униң айғиниң астида худди көк яқуттин ясалған нәпис паяндаздәк, асман гүмбизидәк сүпсүзүк бир жисим бар еди. □ ■ ¹¹ Лекин у Исраилларниң мөтивәрлиригә қол тәккүзмиди; улар Худани көрүп турди һәмдә йәп-ичишти.

Мусаниң йәнә Синай тегиға чиқиши

¹² Пәрвәрдигар Мусаға: — Тағ үстигә, қешимға чиқип шу йәрдә турғин. Саңа уларға үгитишкә таш тахтайларни, йәни Мән йезип қойған қанун-әмирни беримән, деди.

¹³ Шуниң билән Муса қопуп, Ярдәмчиси Йәшуани елип маңди. Муса Худаниң тегиға чиқти. ¹⁴ У авал ақсақалларға: Биз йенип кәлгичә мошу йәрдә бизни сақлап туруңлар. Мана, һарун билән хур силәрниң йениңларда қалиду; әгәр бирисиниң иш-дәваси чиқса, уларниң алдиға барсун, — деди.

¹⁵ Шуниң билән Муса тағниң үстигә чиқти вә тағни булут қаплиди.

¹⁶ Пәрвәрдигарниң жуласи Синай теғиниң үстидә тохтиди; булут уни алтә күнгичә қаплап турди; йәттинчи күни, Пәрвәрдигар булут ичидин Мусани чақирди; ¹⁷ Пәрвәрдигарниң жуласиниң қияпити Исраилларниң көз алдида тағниң чоққисидә һәммини жутқучи өтәк көрүнди. ■ ¹⁸ Муса булутниң ичигә кирип, тағниң үстигә чиқип кәтти. Муса қириқ кечә-күндүз тағда турди.

25

Ибадәт чедири үчүн сунулидиган һәдийләр

¹ Пәрвәрдигар Мусаға мундақ деди: —

² Сән Исраилларға ейтқин, улар Маңа бир «көтәрмә һәдийә»ни кәлтүрсун; кимниң көнли һәдийә сунушқа хуш болса, униңдин Маңа сунулидиган «көтәрмә һәдийә»ни тапшурувелиңлар. □ ■ ³ Силәр улардин тапшурувалидиган көтәрмә һәдийә: — Алтун, күмүч, мис, ⁴ көк, сөсүн вә қизил рәнлик жип, канап рәхт, тивит, ⁵ қизил боялған қочқарниң терилири, делфинниң терилири, акатсийә яғичи, □ ⁶ чирақ үчүн зәйтун мейи, «мәсиһләш мейи» вә хушбуй үчүн хушбуй дора-дәрмәкләр, ⁷ әфод билән «қошен»ға орнитилидиган ақ һеқиқ вә башқа

□ **24:7** «хәлиқкә оқуп бәрди» — ибраний тилида «хәлиқниң кулақлириға оқуп бәрди». ■ **24:8**

Ибр. 9:20; 1Пет. 1:2 □ **24:10** «улар шу йәрдә Исраилниң Худасини көрди» — йәни, Худаниң өзини аян қилғанлиғини көрди. ■ **24:10** Вәһ. 4:6 ■ **24:17** Ибр. 12:29 □ **25:2** «көтәрмә һәдийә» — каһин яки һәдийәни сунғучи Пәрвәрдигарниң алдиға икки қоллап егиз кәтирип апиридиған алаһидә һәдийә. Мошу айттә дейилгән «көтәрмә һәдийә» көплигән хәлиқ

елип келидиган, чоң көләмлик һәдийә болиду. Шүбһисизки, мәзкур «көтәрмә һәдийә»ниң һәр бир қисмини сунғучи киши өзи Худа алдида икки қоллап кәтирип униңға атайду (35:22, 24). ■ **25:2** Мис. 35:5; 1Тар. 29:3,5,9,14; Әзра 2:68; 3:5; Нәһ. 11:2 □ **25:5** «делфинниң терилири» — яки «деңиз ейиқиниң терилири» яки «борсуқниң терилири».

есил ташлар болсун. □ ■ 8 Мениң өзлири арасида макан қилишим үчүн шулардин Маңа бир муқәддәс туралғуни ясисун. 9 Уни Мән саңа барлиқ көрсәтмәкчи болғинимға асасән, йәни ибадәт чедириниң нухсиси вә барлиқ әсвап-сайманлириниң нухсисиға опохшаш қилип ясаңлар.

Әһдә сандуғи

10 Улар акатсийә яғичидин бир сандуқ ясисун. Униң узунлуғи икки йерим гәз, кәңлиги бир йерим гәз, егизлиги бир йерим гәз болсун. □ ■ 11 Сән уни сап алтун билән қаплигин; ичи вә сиртини алтун билән қаплап, униң үстүнки қисминиң чөрисигә алтундин гирвәк чиқар. 12 Униңға алтундин төрт һалқа қуйдуруп, төрт четиқиға бекитдин. Бир тәрипигә икки һалқа, йәнә бир тәрипигә икки һалқа болсун. □ 13 Сән һәм акатсийә яғичидин икки балдақ ясап, һәр иккисини алтун билән қаплигин; 14 андин сандуқ улар арқилик кәтирилсун дөп, балдақларни сандуқниң икки йенидики һалқилиридин өткүзүп қойгин. 15 Балдақлар һемишә сандуқтики һалқида турсун; улар униңдин чиқарилмисун. ■

16 Мән саңа беридиған һөкүм-гувалиқни сандуққа қойгин. □ ■ 17 Сандуқниң ялқучи сүпитидә сән алтундин узунлуғи икки йерим гәз, кәңлиги бир йерим гәз болған бир «кафарәт тәхти» ясиғин. □ ■ 18 Икки керубни алтундин соқуп ясиғин. Уларни кафарәт тәхтиниң икки тәрипигә орнатқин. □ ■ 19 Бир керубни бир тәрипигә, йәнә бир керубни йәнә бир тәрипигә орнитиш үчүн ясиғин. Икки тәрипидики керубларни кафарәт тәхти билән бир гәвдә қилиңлар. □ 20 Керублар бир-биригә йүзләнсун, қанатлирини кафарәт тәхтиниң үстигә керип, қанатлири билән уни яфсун; керубларниң йүзи кафарәт тәхтигә қаритилсун. ■

21 Сән кафарәт тәхтини сандуқниң үстигә қоюп, Мән саңа беридиған һөкүм-гувалиқни сандуқниң ичигә қойгин. ■ 22 Мән шу йәрдә сән билән көрүшимән; кафарәт тәхти үстидә, йәни һөкүм-гувалиқ сандуғиниң үстидики икки керубниң оттурисида туруп саңа Исраилларға йәткүзүшкә тапшуридиған барлиқ әмирлирим тоғрисида сөз қилимән. ■

Ширә

□ 25:7 «Әфод» вә «қошен» — Булар тоғрилиқ 6-14-айәтләргә қаралсун. У жилиткидәк бир хил алаһидә кийим болуп, ичидә Худаниң керәк болған ишлар тоғрилиқ йолини яки ирадисини көрситидиған «Урим» вә «Туммим» дегән алаһидә икки таш сақлақлиқ еди. ■ 25:7 Мис. 28:4-14 □ 25:10 «акатсийә яғичи» — интайин қаттиқ, узунғичә чиримайдиған бир хил яғачтур. «гәз» — Муқәддәс Китапта ишлитилгән «гәз» — адәмниң жәйнигидин бармиғиниң учигичә болған арилиғиға (тәхминән 45 сантиметр) баравар келиду. ■ 25:10 Мис. 37:1; Ибр. 9:1 □ 25:12 «төрт четиқиға» — яки «төрт путиға». ■ 25:15 Пад. 8:8 □ 25:16 «саңа беридиған һөкүм-гувалиқ» — Худа Мусаға тапшуридиған «он парз» яки «он әмир» пүтүлидиған икки таш тахтаини көрситиду (31:18ни көрүң). Немишкә «гувалиқ» дейилиду? Чүнки «он парз» Худаниң һәққаниң тәбиитигә гувалиқ бериду. ■ 25:16 Ибр. 9:4 □ 25:17 «кафарәт» — (ибраний тилида «кафар» яки «киппур») дегәнниң түп мәнаси «йешиш»тин ибарәт. Гуналарға «кафарәт кәлтүрүш» дегәнлик «гуналарни йешиш» дегәнликтур. Тәврат дәвридә Худа гуналарни вақитлиқ «япатти» вә шуниңдәк шу гуналардин товва қилип қурбанлиқ кәлтүргән бәндилирини кәчүрүм қилатти. Инжил дәври кәлгәндә у Мәсиһниң қурбанлиғи вәстиси билән инсанларниң гуналирини «елип ташлайду» («Юһ.» 1:29, 36ни көрүң). Мошу йәрдә сандуқниң япкучини «кафарәт тәхти» дөп тәржимә қилдуқ, чүнки 22-айәттә: «Мән шу йәрдә сән билән көрүшимән; кафарәт тәхти үстидә... туруп саңа ... сөз қилимән» дейилиду. Демәк, бу жай Худаниң олтарған бир тәхтигә охшаштур. ■ 25:17 Мис. 37:6 □ 25:18 «Керублар» — бөлким әләмдики әң күчлүк вә әң жуқури дәржилик пәриштиләр яки мәхлуқлар болуши мүмкин. «Тәбирләр»ни вә мунасивәтлик сехмини көрүң. ■ 25:18 Ибр. 9:5 □ 25:19 «икки тәрипидики керубларни кафарәт тәхти билән бир гәвдә қилиңлар» — яки «икки тәрипидики керублар билән кафарәт тәхти бир пүтүн алтундин ясалсун». ■ 25:20 Ибр. 9:5 ■ 25:21 Ибр. 9:4, 5 ■ 25:22 Чөл. 7:89

23 Һәм акатсийә яғичидин узунлуғи икки гәз, кәңлиги бир гәз, егизлиги бир йерим гәз болған бир ширә ясиғин. 24 Уни сап алтун билән қаплап, униң үстүнки қисминиң чөрисигә алтундин гирвәк чиқар. 25 Сән ширәниң чөрисигә төрт илик егизликтә бир ләв ясиғин; бу ләвниң чөрисигиму алтундин бир гирвәк чиқар. □ 26 Сән у ширәгә алтундин төрт һалқа ясап, бу һалқиларни ширәниң төрт бұжигидики четиқәғә йәтқин. 27 Ширәни кәтиришкә балдақлар өткүзүлсун дәп, һалқилар ширә левигә йәқин бекитилсун. 28 Балдақларни акатсийә яғичидин ясап, алтун билән қаплиғин; ширә улар арқилиқ кәтирилиду. 29 Ширәгә яндап легән, қача-тәхсә, пиялә вә «шарап һәдийәлири»ни чачидиған қәдәһләрни ясиғин; уларни сап алтундин ясиғин. 30 Мениң һозурумда турушқа сән ширәгә һемишә «тәқдим нан»ни қойғин. □

Чирақдан

31 Сән һәм сап алтундин бир чирақдан ясиғин. У чирақдан соқуп ясалсун; чирақданниң пути, ғоли, қәдәһлири, ғунчә вә чечәклири пүтүн бир алтундин соқулсун. □ ■ 32 Чирақданниң ғолиниң икки йенидин алтә шахчә чиқирилсун — чирақданниң бир йенидин үч шахчә, чирақданниң йәнә бир йенидин үч шахчә чиқирилсун; 33 бир йенидики һәр бир шахчидә бадам гүли шәклидә ғунчиси вә чечиги болған үч қәдәһ чиқирилсун, йәнә бир йенидики һәр бир шахчидә бадам гүли шәклидә ғунчиси вә чечиги болған үч қәдәһ чиқирилсун. Чирақданға чиқирилған алтә шахчиниң һәммиси шундақ ясалсун. 34 Чирақданниң ғолидин бадам гүли шәклидә ғунчиси вә чечиги болған төрт қәдәһ чиқирилсун. □ 35 Булардин башқа биринчи икки шахчиниң астида бир ғунчә, иккинчи икки шахчиниң астида бир ғунчә, үчинчи икки шахчиниң астида бир ғунчә болсун; чирақданға чиқирилған алтә шахчиниң асти һәммиси шундақ болсун. 36 Униң шу ғунчилири һәм шахчилири чирақдан билән бир гәвдә қилинсун — бир пүтүн сап алтундин соқуп ясалсун. 37 Сән чирақданниң йәттә чиригини ясиғин; чирақлар удулға йоруқ чүшүрәлиши үчүн үсти тәрәпкә орнитилсун. 38 Униң пилик қайчилири билән күлданлири сап алтундин ясалсун. 39 Чирақдан вә униң барлиқ әсваплири бир талант сап алтундин ясалсун. □ 40 Саңа тағда аян қилинған нусха бойичә буларни еһтият билән ясиғин. ■

□ 25:25 «егизликтә» — яки «кәңликтә». Мунасивәтлик схемини көрүң. «ләв» вә «ләвниң чөрисигә чиқирилған гирвәк» — буларниң рольи бәлким ширәниң үстидики нанларни чүшүп кетиштин сақлаштур. □ 25:30 «тәқдим нанлар» — ибраний тилида «һозури нанлар» («Худаниң һозуридики нанлар»). Адәттә жәмий он икки парчә нан қоюлатти. Бу Исраилларниң он икки қәбилисигә вәкиллик қилатти. Исраил қаһинлири нанларни тизип қоюш арқилиқ, өзлириниң әмгәк мевилерини Пәрвәрдигарға аташни халайдиганлиғини, бу арқилиқ өзлири еришкән мол һосулниң Пәрвәрдигарниң ата қилғанлиғини етирап қилишни билдүрүшә еди («Лав.» 24:5-6). □ 25:31 «чирақданниң... қәдәһлири, ғунчә вә чечәклири» — булар чирақданға чиқирилған шу хил нусхиларни көрситиду. 32-40-айәтләр вә мунасивәтлик схемини көрүң. ■ 25:31 Мис. 37:17 □ 25:34 «ғолидин» — йәни ғолиниң үстүнки қисмидин. 35-айәтни көрүң. □ 25:39 «бир талант алтун» — бәлким 4.4 килограммча болуши мүмкин. ■ 25:40 Рос. 7:44; Ибр. 8:5

Ибадәт чәдиринің әсваблири

«мис қурбанғаһ»

«йоған дас»

алтун чирақдан

«тәқдим нан»
қюлидиған ширә

хушбуйғаһ

әһдә сандуқи

әһдә сандуқиниң ичи

26

Ибадәт чедири — йопуқлири

¹ Муқәддәс чедирни он парчә йопуқтин ясатқин; йопуқлар непиз тоқулған ақ канап рәхткә көк, сөсүн вә қизил жиплар арилаштурулуп ишлансун; униңға керубларниң сүритини чевәр қолларға нәпис қилип кәшиләп чиқарғузгин. ■

² Һәр бир йопуқниң узунлуғи жигирмә сәккиз гәз, кәңлиги төрт гәз болуп, һәр бир йопуқ охшаш чоң-кичикликтә болсун. ³ Йопуқларниң бәши бир-биригә улансун, қалған бәш йопуқму һәм бир-биригә улансун. ⁴ Сән улап чиқилған биринчи чоң парчиниң әң четидики қисмиға бир тәрипигә рәңги көк измә қадиғин, шуниңдәк улап чиқилған иккинчи чоң парчиниң әң четидикисиниң бир тәрипиғиму һәм шундақ қилғин. ⁵ Биринчи чоң парчиниң әң четидики қисмиға әллик измә қадиғин, иккинчи чоң парчиниң әң четидикисигиму әллик измә қадиғин. Измиләр бир-биригә удулмуудул болсун. ⁶ Муқәддәс чедир бир пүтүн болсун үчүн алтундин әллик илғу ясап, икки чоң парчә йопуқни шу илғулар билән бир-биригә туташтургин.

⁷ Муқәддәс чедирни йешиш үчүн өшкә тивитидин йопуқларни ясиғин; йопуқтин он бир парчә ясиғин. ■ ⁸ Йопуқларниң һәр бириниң узунлуғи оттуз гәз, кәңлиги төрт гәз болуп, он бир йопуқниң һәммиси охшаш чоң-кичикликтә болсун. ⁹ Йопуқларниң бәшини улап бир қилип, қалған алтә йопуқниму улап бир қилип, алтинчи йопуқни икки қат қилип, чедирниң алди тәрипигә саңгилитип қойғин. □

¹⁰ Сән биринчи улап чиқилған чоң парчиниң әң четидики қисмиға әллик измә, иккинчи улап чиқилған чоң парчиниң әң четидики қисмиға әллик измә қадиғин.

¹¹ Сән һәм мистин әллик илғу ясап, чедир бир пүтүн болсун үчүн уларни измиләргә өткүзүп икки чоң парчини улап қойғин. ¹² Лекин йопуқниң чедирниң кәйнидин ешип қалған қисми, йәни ешип қалған йерим парчиси чедирниң кәйни тәрипидә саңгилап турсун. ¹³ Чедир йопуқлириниң чедирниң бойидин артуқ қисми, йәни у тәрипидин бир гәз, бу тәрипидин бир гәз, чедирниң икки тәрипидин саңгилап, уни *толуқ* япсун. □

¹⁴ Буниндин башқа, чедирға қизил боялған қочқар терисидин йопуқ ясап яқин, андин униң үстидинму делфин терисидин ясалған йәнә бир йопуқни қаплиғин.

¹⁵ Муқәддәс чедирниң тик тахтайлирини акатсийә яғичидин ясап тиклиғин. ¹⁶ Һәр бир тахтайниң узунлуғи он гәз, кәңлиги бир йерим гәз болсун. ¹⁷ Һәр бир тахтайниң иккидин туруми болсун, һәр икки тахтай шулар билән бир-биригә четилсун; чедирниң барлиқ тахтайлирини шундақ ясиғин.

¹⁸ Чедирниң тахтайлирини шундақ ясиғин; жигирмисини жәнуп тәрәпкә тиклиғин; ¹⁹ бу жигирмә тахтайниң тегигә күмүчтин қириқ тәглик ясиғин; бир тахтайниң *астидики* икки туруми үчүн иккидин тәглик, йәнә бир тахтайниң икки туруми үчүн иккидин тәглик ясиғин. ²⁰ Шуниндәк чедирниң удул тәрипидә, йәни шимал тәрипидә жигирмә тахтай болсун; ²¹ буларниң қириқ тәглиги күмүчтин болсун; бир тахтайниң тегигә иккидин тәглик, йәнә бир тахтайниң тегигә иккидин тәглик орунлаштурулсун. ²² Чедирниң кәйни тәрипигә, йәни ғәрип тәрәпкә алтә тахтай ясап тиклиғин. ²³ Чедирниң кәйни тәрипидики икки булуғға икки тахтай ясап орнатқин. ²⁴ Бу булуғ *тахтайлири* астидин

■ 26:1 Мис. 36:8 ■ 26:7 Мис. 36:14 □ 26:9 «chedирниң алди тәрипигә саңгилитип қойғин» — яки «chedирниң кәйнигә қайрип қойғин». Мунасивәтлик схемини көрүң. □ 26:13 «chedирниң икки тәрипидин саңгилап, уни *толуқ* япсун» — канап рәхттин (кәндир рәхттин) қилинған ичидики йопуқниң узунлуғи жигирмә сәккиз гәз болғачқа, чедирниң икки тәрипигә толуқ йәтмәйтти; йопуқ билән йәрниң арилғида бир гәз арлиқ қалатти. Өшкә тивитидин қилинған йопуқниң узунлуғи оттуз гәз болғачқа, чедирни толуқ япатти. Чедирниң схемилерини көрүң (вә мунасивәтлик схемини көрүң).

үстигичә икки қат қилинип *тахтайларни* өз ара четиштурсун, үсти бир Һалқиға бекитилсун. Һәр иккиси шундақ қилинип, икки булуңға тикләнсун. □ 25 Арқа тәрәптә сәккиз тахтай болиду, уларниң күмүчтин ясалған он алтә тәглиги болиду; бир тахтайниң тегидә икки тәглик, йәнә бир тахтайниң тегидә икки тәглик болиду.

26 Буниңдин башқа сән акатсийә яғичидин балдақ ясиғин; чедирниң бу тәрипидики тахтайларға бәш балдақни, 27 чедирниң у тәрипидики тахтайларға бәш балдақни, чедирниң арқа тәрипидики тахтайларға, йәни ғәрип тәрипидики тахтайларға бәш балдақни ясиғин. 28 Тахтайларниң оттурисидики оттура балдақ бу тәрәптин у тәрәпкә йетидиған болсун.

29 Тахтайларни алтун билән қаплап, балдақлар өткүзүлидиған Һалқиларни алтундин ясап, балдақларни алтун билән қаплиғин. 30 Чедирни саңа тағда аян қилинған нухса бойичә ясап тиклиғин. ■

31 Сән непиз тоқулған ақ канап рәхткә көк, сөсүн вә қизил жиплар арилаштурулуп ишләнгән бир пәрдә ясиғин; уни чевәр қоллар керубларниң сүритини нәпис қилип чүшүрүп кәштиләп чиқсун. ■ 32 Уни акатсийә яғичидин ясалған төрт хадиға есип қойғин. Бу хадилар алтун билән қаплансун, һәр бириниң алтун илмики болсун; хадилар күмүчтин ясалған төрт тәгликкә орнитилсун. 33 Пәрдә чедир йопуғидики илмәкләргә есилип саңгилитип қоюлсун; андин һөкүм-гувалиқ сандуғини шу йәргә кәлтүрүп, пәрдиниң ичигә елип киргин. Шуниң билән пәрдә силәр үчүн муқәддәс жай билән әң муқәддәс жайниң оттурисидики бир айрима пәрдә болсун. 34 Андин сән «кафарәт тәхти»ни әң муқәддәс жайдики һөкүм-гувалиқ сандуғиниң үстигә қойғин.

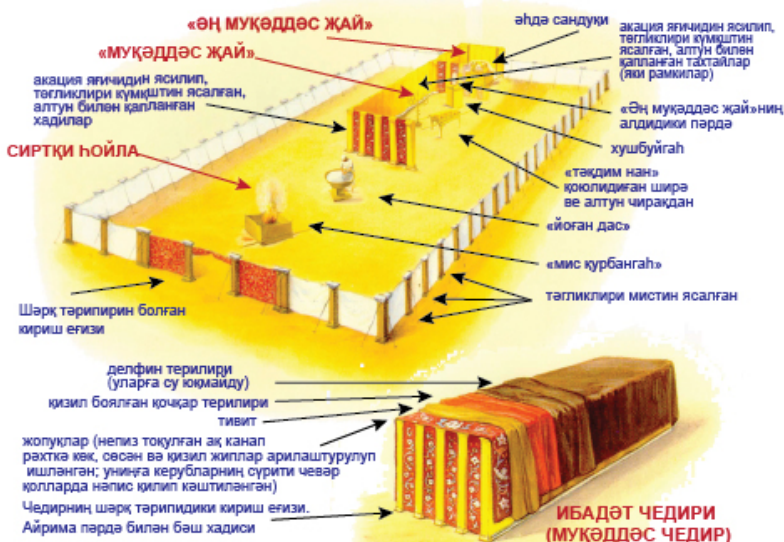
35 Ширә болса пәрдиниң тешиға орунлаштурулсун; чирақданни ширәниң удулиға, чедирниң жәнуп тәрипигә қойғин; ширәни шимал тәрипигә қойғин.

36 Буниңдин башқа сән чедирниң кириш еғизигә непиз тоқулған ақ канап рәхткә көк, сөсүн вә қизил жиплар арилаштурулуп ишләнгән бир пәрдә ясиғин; у кәштичи тәрипидин кәштиләнсун. ■ 37 Бу пәрдә үчүн акатсийә яғичидин бәш хада ясап, уларни алтун билән қаплиғин; һәр бириниң алтун илмики болсун; уларниң тегигә бәш данә тәгликни мистин қуюп тәйярлатқин.

□ 26:24 «...тахтайлири ... икки қат қилинип тахтайларни өз ара четиштурсун» — булуң тахтайлириниң қайси шәкилдә экәнлигигә бир немә дейиш тәс. һеч болмиғанда улар кәйнидики тахтайлар һәм ядики тахтайларни бир-биригә туташтуруш рольини ойниши керәк; бизниңчә булуң тахтайлири йенидики тахтайларға турумлири билән четилиши керәк (17-айәтни көрүң). Бәзи алимларниң пиқричә булуң тахтайлири оттурисидин егилип, «үч бүжәклик сизгүч шәклидә (йәни «Л» шәклидә) қилинған болуши мүмкин. Мунасивәтлик схемини көрүң. ■ 26:30 Мис. 25:9,40; Рос. 7:44; ибр. 8:5 ■ 26:31 Мис. 36:35 ■ 26:36 Мис. 36:37

МУҚӘДДЭС ИБАДӘТ ЧЕДИРИ — ЧЕДИРНИҢ ӨЗИ ВӘ СИРТҚИ ҺОЙЛИСИ

ҚУРБАНЛИҚЛАРНИ СУНУШ

Ибадәт чедир вә сиртқи һойлиси

¹ Сән қурбангаһни акатсийә яғичидин ясиғин. Қурбангаһ төрт часа болсун; узунлуғи бәш гәз, кәңлиги бәш гәз, егизлиги үч гәз қилинсун. ■ ² Униң төрт бүжигигә қоюлидиган мүңгүзлирини ясиғин; мүңгүзлири қурбангаһ билән бир гәздә қилинсун. Қурбангаһни мис билән қаплиғин. ³ Қурбангаһниң яғ вә күлини елишқа дасларни ясиғин; униңға хас болған гүжәкләрни, кориларни, лахшигирларни вә отданларниму ясиғин; униң барлиқ әсваплирини ясашқа мис ишләткин. ⁴ Қурбангаһ үчүн мистин бир шала ясиғин; шаланиң төрт бүжигигә төрт мис һалқа ясап бекитип қойғин. ⁵ Шалани қурбангаһниң қап белиниң астидики гирвәктин төвәнрәк туридиган қилғин, шундақта шала қурбангаһниң дәл оттурисида болиду. □ ⁶ Қурбангаһқа икки балдақ ясиғин; улар акатсийә яғичидин болсун, уларни мис билән қаплиғин. ⁷ Қурбангаһни көтәргәндә, балдақлар униң икки йенида болуши үчүн, уларни һалқиларға өткүзүп қойғин. ⁸ Қурбангаһни тахтайлардин ясиғин, ичи бош болсун; у тағда саңа аян қилинған нусха бойичә һүнәрвәнләр тәйяр қилсун.

Ибадәт чедириниң һойлиси

⁹ Муқәддәс чедирниң һойлисиниму ясиғин. һойлиниң жәнубиға, йәни жәнупқа йүзләнгән тәрипигә непиз тоқулған ақ канап рәхттин пәрдиләрни тоқуғин; шу тәрипиниң узунлуғи йүз гәз болсун. ■ ¹⁰ Пәрдиләрни есишқа жигирмә хада ясалсун; уларниң тегигә қоюшқа жигирмә мис тәглик ясалсун; хадиларниң илмики билән балдақлар болса күмүчтин ясалсун. □

¹¹ Шуниңға охшаш шимал тәрипидиму узунлуғи йүз гәз келидиган пәрдә болсун. Пәрдиләрни есишқа жигирмә хада ясалсун; уларниң тегигә қоюшқа жигирмә мис тәглик ясалсун; хадиларниң илмики билән балдақлар болса күмүчтин ясалсун.

¹² һойлиниң фәрип тәрипидә узунлуғи әллик гәз келидиган пәрдә болсун; униң он хадиси вә он тәглиги болсун.

¹³ һойлиниң шәриқ тәрипи, йәни күн чиқишқа йүзләнгән тәрипиниң кәңлиги әллик гәз болсун. ¹⁴ Бир тәрипидә он бәш гәз келидиган пәрдә болсун; униң үч хадиси билән үч тәглиги болсун. ¹⁵ Йәнә бир тәрипидә он бәш гәз келидиган пәрдә болсун; униң үч хадиси билән үч тәглиги болсун. ¹⁶ һойлиниң кириш еғизига жигирмә гәз келидиган бир пәрдә қоюлсун; пәрдә непиз тоқулған ақ канап рәхткә көк, сөсүн вә қизил жиплар арилаштурулуп, кәштичи тәрипидин кәштиләнсун. Униң төрт хадиси билән төрт тәглиги болсун.

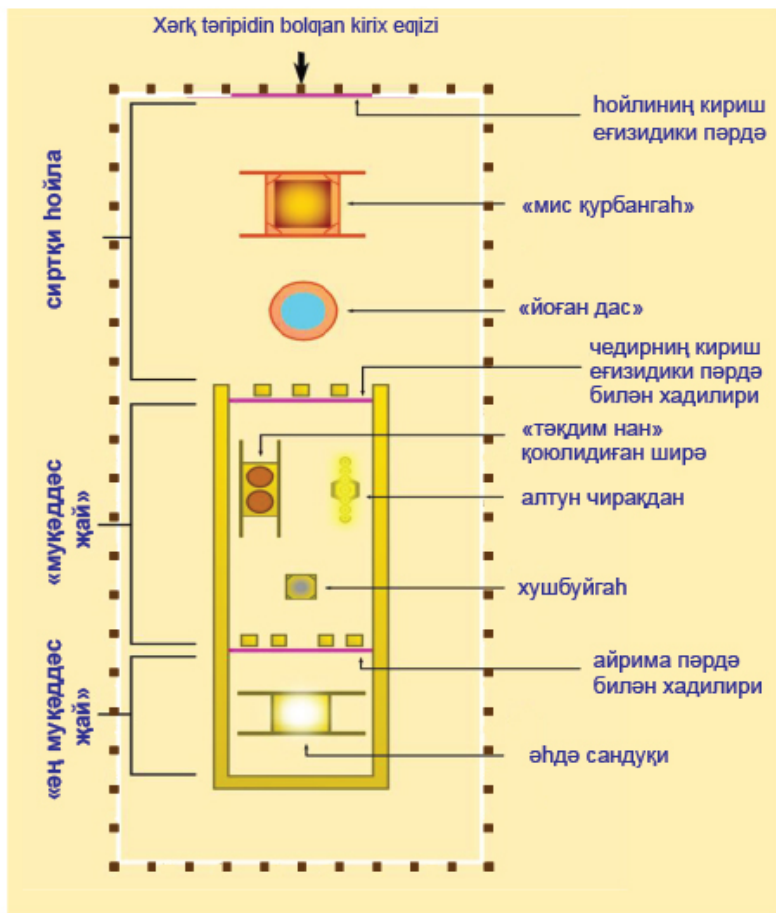
¹⁷ һойлиниң чәрасидики һәммә хадилар күмүчтин ясалған балдақлар билән бир-биригә четилсун; уларниң илмәклири күмүчтин, тәгликлири мистин ясалсун.

¹⁸ һойлиниң узунлуғи йүз гәз, кәңлиги һәр икки тәрипи әллик гәз болсун; непиз тоқулған ақ канап рәхттин ишләнгән пәрдиниң егизлиги бәш гәз қилинсун; хадиларниң тәгликлири мистин ясалсун.

¹⁹ Муқәддәс чедирниң иш-хизмитидә ишлитилидиган барлиқ әсвап-сайманлири һәмдә барлиқ миқ-қозуқлири, шундақла һойлиниң барлиқ миқ-қозуқлири мистин болсун.

■ **27:1** Мис. 38:1 □ **27:5** «шала» — барлиқ әйәтләрдин қариганда, шаланиң функсийиси мундақ: (1) қурбангаһниң отханисидики отни көтириш; (2) шалани көтәргәндә қурбангаһму тәң көтирилиш; шала қурбангаһниң асти тәрипиға, йәнә гирвәкниң астиға қоюлғачқа, шалани көтәргәндә гирвәккә терилип қурбангаһму тәң көтириләтти. «Қошумчә сөз»имиз һәм чедирниң схемиларини көрүң (мунасивәтлик схемини көрүң). ■ **27:9** Мис. 38:9 □ **27:10** «балдақлар» — улар хадиларни өз ара четип туридиган таяқчилар болуп, хадиларни муқимлаштуруш вә пәрдиләрниму көтириш рольини ойнайду (38:17ни көрүң). «Балдақлар»ниң башқа тәржимилари: «һалқилар» яки «чәмбәрләр».

ИБАДӘТ ЧЕДИРИ (МУҚӘДДӘС ЧЕДИР) («Мисирдин чиқиш» 25-31, 35-40-бап)

Ибадәт чедирі вә сиртқи һойлиси

Йениң туридиган чирақ һәққидики бәлгүлимә

20 — Чирақниң һемишә йениң туруши үчүн, чираққа ишлитишкә зәйтундин соқуп чиқирилған сап майни қешиңға кәлтүрүшкә Исраилларни буйруғин. ■ 21 Жәмаәт

чедириниң ичидә, һөкүм-гувалиқ сандуғиниң удулидики пәрдиниң ташқирида һарун вә оғуллири һәр кечиси әтигәнғичә Пәрвәрдиғарниң алдида чирақларниң йениң турғузуш ишида болсун. Бу иш дәвирдин-дәвирғичә Исраилларға әбәдий бир қанун-бәлғүлимә болсун. □

28

Каһинларниң муқәддәс кийимлири

1 Сән Исраилларниң ичидин ақаң һарун вә униң оғуллирини өз қешиңға кәлтүргин; уларни, йәни һарун вә оғуллири Надаб, Абиһу, Әлиазар вә Итамарларниң Мениң каһинлиқ хизмитимдә болуши үчүн йениңға кәлтүргин. ■ 2 Ақаң һарунға һәм шәрәп һәм гөзәллик үчүн муқәддәс кийимләрни тәйярлиғин. 3 Һарунниң Маңа муқәддәс қилинип, Мениң каһинлиқ хизмитимдә болуши үчүн, Мән әқил-парасәттиң роһи билән қәлблирини толдурған чевәр кишиләрниң һәр биригә сөз қилип, уларни алаһидә кийимләрни тикишкә буйруғин. 4 Улар тикидиған кийимләр мунулардин ибарәт: — бир қошен, бир әфод, бир тон, кәштиләнгән бир халта көйнәк, бир сәллә вә бир бәлвағ. Мениң каһинлиқ хизмитимдә болуши үчүн, улар ақаң һарунға вә оғуллириға муқәддәс кийимләрни тиксун. □

Әфодниң лайиһилиниши

5 Униңға алтун вә көк, сөсүн, қизил жиплар билән непиз тоқулған ақ канап рәхт ишлитилсун; 6 әфодни улар алтун вә көк, сөсүн, қизил жиплар билән непиз тоқулған ақ канап рәхтләрни тәйярлап, чевәр қолларға нәпис қилип кәштилитип ишләтсун. ■ 7 Әфодниң икки бешини бир-биргә туташтуруш үчүн икки долисида мүрилик тасма болсун. □ 8 Әфодниң үстидин бағлайдиған, кәштиләнгән бәлвағ әфод билән бир пүтүн қилинсун вә униңға охшаш сипта ишлинип, алтун вә көк, сөсүн, қизил жиплар вә непиз тоқулған ақ канап рәхттин ясалсун. □ 9 Икки ақ һеқиқни тепип, уларниң үстигә Исраилниң оғуллириниң намлирини ойдурғин; 10 уларниң намлириниң алтиси бир яқутқа оюлсун, қалған алтиси болса йәнә бир яқутқа оюлсун, һәммиси туғулуш тәртиви бойичә пүтүлсун. 11 Худди яқут нәқишчилири ишлигәндек, мөһүр оюлғандәк Исраилниң оғуллириниң намлирини икки яқутқа ойдурғин; улар алтундин ясалған көзлүккә бекитилсун. 12 Исраилниң оғуллириға әсләтмә таш болсун үчүн, икки яқутни әфодниң икки мүрилик тасмисиға қадигуғин; шундақ болғанда, һарун Пәрвәрдиғарниң алдида уларниң намлирини әсләтмә сүпитидә мүрилиридә көгирип жүриду. 13-14 Буниңдин башқа, сән алтундин йәнә икки көзлүк вә сап алтундин шойнидәк ешип етилгән икки зәнжір ясатқин; андин ешилмә зәнжірләр көзлүкләргә бекитилсун. □

Қошенниң яслиши

□ 27:21 «Жамаәт чедире» — бу ибадәт чедиреға берилгән башқа бир нам. ■ 28:1 Ибр. 5:4 □ 28:4 «Әфод» вә «қошен» — булар вә қатарлиқлар тоғрилиқ «Тәбирләр»ни вә мунасивәтлик схемиларни көрүң. «Әфод» жилиткигә охшайдиған бир хил кийим, «қошен» каһинниң мәйдисигә тақилидиған мәйдә янчук болуп, үстигә он икки қәбилигә вакилик қилидиған он икки қиммәтлик таш бекитилгән. ■ 28:6 Мис. 39:2 □ 28:7 «...икки долисида мүрилик тасма болсун» — мунасивәтлик схемини көрүң. □ 28:8 «Әфодниң бәлвеги» — 5-айәттә тилға елинған икки әмәс. «Лав.» 8:7ни көрүң. □ 28:13-14 «йәнә икки көзлүк» — мошу икки көзлүк әфодниң икки мүрисигә бекитилгән, 9-12-айәтләрдә тилға елинған икки ақ һеқиқ орунлаштурулған көзлүкләрдүр.

15 «Һөкүм қошени»ни чевәр қолларға нәпис қилип кәштитип яساتқин; уни һәм эфодни ишлигән усулда ясаған, алтун вә көк, сөсүн, қизил жиплар билән непиз тоқулған ақ канап рәхттин ясиғин. □ ■ 16 У икки қат, төрт часа қилинсан; узунлуғи бир ғерич, кәңлиғиму бир ғерич болсан. □ 17 Униң үстигә төрт қатар қилип ғөһәрләрни орнатқин: — биринчи қатарға қизил яқут, сериқ ғөһәр вә зумрәт орнитилсан; 18 иккинчи қатарға көк қаштеши, көк яқут вә алмас орнитилсан; 19 үчинчи қатарға сөсүн яқут, пироза вә сөсүн кварталс орнитилсан; 20 төртинчи қатарға берил яқут, ақ һеқиқ вә анарташ орнитилсан; буларниң һәммиси алтун көзлүк ичигә орнитилсан. 21 Бу ғөһәрләр Исраилниң оғуллириниң намлириға вәкил қилинип, уларниң санидәк он икки болуп, мөһүр ойғандәк һәр бир ғөһәргә он икки қабалиниң нами бирдин-бирдин пүтүлсан. 22 Қошенға шойнидәк ешилгән сап алтундин икки ешилмә зәнжір ясиғин. 23 Қошенға алтундин икки һалқа етип, икки һалқини қошенниң жуқуриқи икки бүжигигә бекитилсин; □ 24 андин алтундин ешилип ясалған икки зәнжірни қошенниң жуқуриқи икки бүжигидики һалқидин өткүзүп, 25 ешилгән шу зәнжірләрниң икки учини икки көзлүккә бекитип, көзлүкләрни эфодниң икки мүрилиқ тасмисиниң алди қисмиға орнатқин. 26 Буниңдин башқа сән алтундин икки һалқа ясап, уларни қошенниң асти тәрипидики икки бүжигигә бекиткиң; алар эфодқа тегишип туридиған қилинип ичигә қадалсан. □ 27 Мундин башқа сән алтундин йәнә икки һалқа ясап, уларни эфодниң икки мүрилиқ тасмисиниң алди төвәнки қисмиға, йәни эфодқа улинидиған жайға йеқин қилип, кәштитиләнгән бәлвағдин егизрәк қилип бекиткиң. 28 Қошенниң эфодниң кәштитиләнгән бәлвеғидин жуқурирақ туруши, қошенниң эфодтин ажрап кәтмәслиғи үчүн қошенниң һалқисини көк шойна билән эфодниң һалқисигә четип қойғин. 29 Шундақ қилғанда, һарун муқәддәс жайға киргәндә, һөкүм қошенини тақиғаққа, Исраилниң оғуллириниң намлирини әсләтмә сүпитидә жүригиниң үстидә Пәрвәрдигарниң алдида дайим кәтирип жүргән болиду. □ 30 һарун Пәрвәрдигарниң алдиға киргәндә, урим билән туммим униң жүриғи үстидә болуши үчүн, буларни һөкүм қошениниң ичигә алғин; мошундақ қилғанда, һарун Исраилларға бағлиқ һөкүмләрни һемишә Пәрвәрдигарниң һозурида өз жүриғи үстидә кәтирип жүргән болиду. □

Баш кәһин кийидиған башқа кийимлә; баш кәһинниң оғуллириниң кийимлири

31 Эфодниң ичидики тонни пүтүнләй көк рәңлик қилғин. □ ■ 32 Тонниң башқа кийилидиған төшүғи дәл оттурисида болсан; униң житилип кәтмәслиғи үчүн худди бақар тоқуғандәк, савутниң яқисигә охшаш чөрисигә пәвз чиқирилсан. □ 33-34 Униң етигиниң чөрисигә көк, сөсүн вә қизил жиптин анарларни тоқуп □ 28:15 «Һөкүм қошени» — ичидики «урим вә туммим» дегән ташлар арқилиқ Худаниң мәлум иш тоғрисидики ирадисини яки һөкүмини сораш үчүн ишлитилгән (30-айәтни көрүң). ■ 28:15 Мис. 39:8 □ 28:16 «У икки қат, төрт часа қилинсан» — демәк, янчүк шәклидә. □ 28:23 «қошенниң жуқуриқи икки бүжигигә» — ибраний тилида «қошенниң икки бешиға». □ 28:26 «қошенниң асти тәрипидики икки бүжигигә» — ибраний тилида «қошенниң икки бешиға». □ 28:29 «қошен» — қошен вә униң мунасивәтлик тәпсилатлирини көрүш үчүн мунасивәтлик схемини көрүң. □ 28:30 «урим вә туммим» — алаһидә бир хил ташлар. Бу ташлар арқилиқ Исраил хәлки Худадин йол сориса болатти. Һәмдә улардин һәр хил жавап чиқатти; мәсилән, «шундақ», «яқ» дегәндәк. Бази аһвалларда һеч қандақ жавап бәрмәслиғиму мүмкин (мәсилән, «Һак.» 20:23, «1Сам.» 14:37, 23:2-4, 28:6, «2Сам.» 2:1 қатарлиқларни көрүң). «Урим»ниң мәнаси «нурлар», «Туммим»ниң мәнаси «муқәмәллик» яки «муқәмәл ишлар» дегәнлик; лекин уларниң тәпсилатлири һазир бизгә намәлум. □ 28:31 «Эфодниң ичидики тон» — тон эфодниң ичигә кийилиду (мунасивәтлик схемини көрүң). ■ 28:31 Мис. 39:22 □ 28:32 «савут» — жәңчиниң алаһидә кийими.

асқин һәмдә алтун қоңғурақларни ясап, чөрисидики анарларниң арилиғиға бирдин есип қойғин; тонниң етигиниң пүткүл чөрисигә бир алтун қоңғурақ, бир анар, йәнә бир алтун қоңғурақ, бир анар... бекитилсун. □ 35 һарун хизмәт қилған вақтида шу тонни кийсун; буниң билән һарун Пәрвәрдигарниң алдиға барғанда, йәни муқәддәс жайға, Пәрвәрдигарниң алдиға кирип-чиққанда униң авази аңлинип туриду-дә, у өлүмдин аман қалиду. □

36 Андин кейин сән сап алтундин нәпис бир отуғатни ясап, униң үстигә мөһүргә нәқишләнгәндәк: «Пәрвәрдигарға муқәддәс қилинди» дәп ойғин; □ ■ 37 уни көк рәңлик жип билән сәллисигә чиккин; у сәллиниң алди тәрипигә тақалсун; 38 у һарунниң пешанисидә турсун. Буниң билән һарун Исраилларниң муқәддәс қилип кәлтүргән барлиқ муқәддәс һәдийәлиригә чаплашқан гуналарни өз үстигә елип кәтириду; һәдийәләрниң Пәрвәрдигарниң алдида қобул қилиниши үчүн отуғат һемишә униң пешанисигә тақақлиқ турсун. □

39 Буниңдин башқа ақ канап рәхттин бир көйнәк тоқуғин, шуниңдәк канап рәхттин тоқулған бир сәллә тәйярлиғин; кәштиләнгән бир бәлвағ ясиғин. □

□ 28:33-34 «анарлар» — мошу «анарлар» маржәндәк чоңлуқта тоқулған болуши керәк. □ 28:35 «Һарун ... Пәрвәрдигарниң алдиға кирип-чиққанда **қоңғурақларниң** авази аңлинип туриду-дә, у өлүмдин аман қалиду» — қоңғурақларниң авазлири Худаға баш кәһинниң Исраилға вәкилик қилидиғанлиғини әслитиду. □ 28:36 «отуғат» — баш кийимигә тақилидиған кичик тахта яки мәнсәп бәлгүсидин ибарәт. ■ 28:36 Мис. 39:30 □ 28:38 «Исраилларниң муқәддәс қилип кәлтүргән барлиқ муқәддәс һәдийәлиригә чаплашқан гуналар» — буниң мәнәси: (1) Исраилларниң мошу һәдийә-қурбанлиқларни кәлтүрүштин мәхсити (Худаниң сөзигә асасән) гунайини йешиштин ибарәттүр, шуңа һәдийәләр гуна билән мунасивәтликүр; (2) Исраиллар һәдийә-қурбанлиқлирини кәлтүргинидә кәлтүрүш усулида диққәтсизликтин һәдийәләр гунаға четилип қелиши мүмкин яки һәдийә кәлтүргүчиниң нийәтлиригә мәлум яман ғәрәз четишлик болуши мүмкин. Биз иккинчи чүшәнчигә майил. □ 28:39 «канап рәхттин бир көйнәк тоқуғин» — яки «канап рәхттин аличипар бир халта көйнәк тиккин». «кәштиләнгән бир бәлвағ ясиғин» — бу бәлвағ әфодниңки эмәс. «Лав.» 8:7ни көрүң.

Баш каһин хизмәттә кийдиган «гүзәл һәм шәрәплик» муқәддәс кийимләр («Мисирдин чиқиш» 28:4-43)

Баш каһинниң муқәддәс кийимлир

40 һарунниң оғуллириға халта көйнәкләрни тиккин; уларғиму бәлвағларни тәйярла, уларға егиз бөкләрниму тиккин; булар уларға һәм шәрәп һәм гөзәллик болсун. 41 Буларниң һәммисини сән ақаң һарун вә униң оғуллириға кийдүргин; андин уларниң Мениң алдимда каһинлиқ хизмитимдә болуши үчүн уларни

мәсиһләп, Маңа муқәддәс қилип айриғин.□

42 Уларниң әврәтлириниң йепиқ туруши үчүн уларға кәнап рәхттин тамбал әттүргин; у белидин янпишиғичә йешип турсун. 43 һарун вә оғуллири жамаәт чедиригә киргәндә яки муқәддәс жайда хизмәттә болуш үчүн қурбангаһқа йеқинлашқанда, улар гунакар болуп өлүп кәтмәслиги үчүн тамбали кийивалсун. Бу униңға вә униңдин кейинки нәсиллири үчүн әбәдий бир бәлгүлимә болсун.□

29

Һарун вә униң оғуллириниң каһинлиққа айрилиши

1 Уларниң Маңа муқәддәс қилинип, каһинлиқ хизмитимдә болуши үчүн мундақ ишни ада қилишиң керәк: — сән бир яш әркәк топақ билән икки қоққарни талла (һәммиси бежирим болсун) ■ 2 һәмдә петир нан, зәйтун мейи иләштүрүлгән петир тоғач вә зәйтун мейи сүрүлүп мәсиһләнгән петир һәмәк нанларни тәйярла, буларниң һәммисини буғдай унидин қилғин; □ 3 нанларниң һәммисини бир севәткә селип, севәтни, топақни вә икки қоққарни биллә һәдийә қилип кәлтүргин.

4 Сән һарун вә униң оғуллирини жамаәт чедириниң кириш еғизигә йеқин елип келип, уларни су билән жуғйғин; 5 андин кийимлирини елип келип, һарунға халта көйнәк, әфод тони вә әфодни кийдүргин, қошени тақйғин; андин белигә әфодниң каштиләнгән бәлвегини бағлиғин. □ 6 Бешиға сәллини йөгәп, сәллигә муқәддәс отуғатни тақап қойғин. 7 Андин мәсиһләш мейини елип, бешиға қуюп уни мәсиһлиғин.■

8 Андин сән униң оғуллирини елип келип, уларға халта көйнәкләрни кийдүргин; 9 уларға, йәни һарун вә униң оғуллириға бәлвағларни бағлап, егиз бөкләрни кийдүргин. Шуниң билән әбәдий бәлгүлимә бойичә, каһинлиқ хизмити уларниңқи болиду; шундақ қилип, сән һарун билән униң оғуллирини Худаға муқәддәс қилип айрип тайинлиғин.

10 — Сән топақни жамаәт чедириниң алдиға елип кәлгин; елип кәлгиниңдә һарун билән униң оғуллири қоллирини топақниң бешиға қойсун. □ ■

11 Андин сән бу топақни Пәрвәрдигарниң алдида, жамаәт чедириниң кириш еғизиниң йенида боғузлиғин; 12 топақниң қенидин елип бериғиң билән уни қурбангаһниң мүңгүзлиригә сүрүп, қалған қанниң һәммисини қурбангаһниң түвигә төкүп қуйғин. 13 Ич қарнини йөгәп турған барлиқ майни, шундақла жигәрниң үстидики чава май, икки бөрәк вә уларниң үстидики майни ажритип буларни қурбангаһта көйдүргин. 14 Топақниң гөши, териси вә тезигини болса

□ **28:41** «Мениң алдимда каһинлиқ хизмитимдә болуш» — бу әйәттики «алдимда каһинлиқ хизмитимдә болуш» ибраний тилида «қолға тутқузуш» яки «қолға бериш» дегән сөз билән ипадилиниду. Каһинлиқ вәзиписи асаән Худаниң қурбанлиқлирини өз қолиға елиш билән башлинатти; шуңа улар қолиға һеч қандақ башқа ишларни елишиға болмайтти. □ **28:43** «жамаәт чедиригә киргәндә» — Мошу йәрдә чедирниң һойлисиға киришни көрситиду. ■ **29:1** Лав. 8:2; 9:2 □ **29:2** «тоғач» — ибраний тилида бу сөз яки һалқисман яки чәккүч билән тешилгән бир хил нанларни көрситиду. □ **29:5** «әфод тони» — тонниң әфод билән зич мунасивети болғачқа, бәзи йәрләрдә «әфод тони» дейилиду. ■ **29:7** Мис. 30:25 □ **29:10** «қоллирини топақниң бешиға қойсун» — Тәврат вә Инжил дәвридику «қолларни башқа қоюш» қол қойғучиларниң қол қоюлғучи билән бир тәрәптә туридиганлиғи яки униң орнида болидиганлиғини билдүриду. Мошу йәрдә һарун вә оғуллириниң «қоллирини башқа қоюши» «биз мошу қурбанлиққа охша Худаға мутләк аталғанмиз» дегәнни билдүрмәчки болиду. ■ **29:10** Лав. 1:3

чедиргаһниң сиртига елип чиқип, отта көйдүрүвәткин; бу гуна қурбанлиғи болиду.■

15 Андин сән қоққарларниң бирини елип кәлгин; һарун билән униң оғуллири қоллирини қоққарниң бешига қойсун; 16 андин сән бу қоққарни боғузлап, униң қенидин қурбангаһниң үсти қисминиң әтрапиға сәпкин. ■ 17 Қоққарни парчилап, униң ич қарни билән пачақлирини жуоп, уларни гөш парчилири вә башниң үстигә қоюп, 18 пүтүн қоққарни қурбангаһта көйдүргин. Бу Пәрвәрдигарға аталған көйдүрмә қурбанлиқ — от арқилиқ сунулидиган, Пәрвәрдигарға хушбуй йәтқүзидиган һәдийә болиду. 19 Кейин сән иккинчи қоққарни елип кәлгин; һарун вә униң оғуллири қоллирини қоққарниң бешига қойсун. 20 Андин бу қоққарни боғузлап қенидин елип, һарунниң оң қулиқиниң юмшиқига, униң оғуллириниң оң қулиқиниң юмшиқига, уларниң оң қоллириниң чоң бармиғи билән оң путлириниң чоң бармиғиға сүркәп қойгин, қалған қанни қурбангаһниң үсти қисминиң әтрапиға сәпкин. □ 21 Андин қурбангаһ үстидики қандин вә мәсиһләш мейидин елип, һарунниң үстигә, униң кийимлиригә, шуниңдәк униң оғуллириниң үстигә вә уларниң кийимлиригиму сәпкин. Шундақ қилип у вә униң кийимлири, униң оғуллири вә уларниң кийимлириму униң билән төң Худаға атап муқәддәс қилинған болиду.

22 Андин сән қоққарниң мейи, қуйруқ мейи, ич қарнини йөгәп турған барлиқ май, жиғәрнини үстидики чава май, икки бөрәк вә уларниң үстидики майни чиқар һәмдә оң арқа путини алгин — (чүнки бу қоққар қанинлиққа тикләш *қурбанлиғига аталған* қоққардур) — 23 — буниңдин башқа сән Пәрвәрдигарниң алдида қоюлған петир нан севитидин бир гирдини, зәйтун мейи иләштүрүлгән петир тоғачтин бирни вә петир һәмәк нандин бирни елип, 24 буларниң һәммисини һарунниң қоллириға вә униң оғуллириниң қоллириға қоюп, уларни «пулаңлатма һәдийә» сүпитидә Пәрвәрдигарниң алдида пулаңлатқузгин. 25 Андин сән буларни уларниң қоллиридин тапшуруп елип, Пәрвәрдигарниң алдида хушбуй чиқарсун дәп, қурбангаһтики көйдүрмә қурбанлиқниң үстидә қоюп көйдүргин. Бу от арқилиқ Пәрвәрдигарға сунулған һәдийә болиду.

26 Сән һарунни қанинлиққа тикләш қурбанлиғиға аталған қоққарниң төшини елип «пулаңлатма һәдийә» сүпитидә Пәрвәрдигарниң һозурида пулаңлатқин; бу сениң үлүшүң болиду. □ 27 Шуниңдәк, сән қанинлиққа тикләш қурбанлиғиға аталған қоққарниң «пулаңлатма һәдийә» сүпитидә пулаңлитилған төши билән «көтәрмә һәдийә» сүпитидә егиз кәтирип пулаңлитилған арқа путини, йәни һарун вә униң оғуллириға беғишланған шу үлүшләрни «муқәддәс» дәп айрип бекиткин. □ 28 Шуниң билән бу нәрсиләр әбәдий бәлгүлимә бойичә Исраиллар тәрипидин һарун вә оғуллириға беғишланған несивә болиду; чүнки у көтәрмә һәдийәдур. Булар Исраиллар тәрипидин сунулидиган енақлиқ қурбанлиқлиридин айрип чиқилип, уларниң Пәрвәрдигарға атап «егиз көтәргән һәдийә»си һесаплинип, «көтәрмә һәдийә» болиду.■

29 һарунниң муқәддәс кийимлиригә кейин оғуллири варислиқ қилиду. Улар мәсиһлинип, қанинлиққа тайинланғандә шу кийимләрни кийсун.

30 Оғуллириниң қайсиси униң орнини бесип қанин болса, жамаәт чедирға кирип муқәддәс жайниң ичидә хизмәткә киришкәндә, бу кийимләрни уда йәттә

■ 29:14 Лав. 4:12; Ибр. 13:11 ■ 29:16 Ибр. 9:12,19 □ 29:20 «қулиқиниң юмшиқига» — яки «қулиқиниң учига». □ 29:26 «пулаңлатма һәдийә» — Пәрвәрдигарниң алдида егиз кәтирип алаһидә пулаңлатқан һәдийәдур. «Пулаңлатма һәдийә» адәттә барлиқ қанинларға тәвә болиду.

□ 29:27 «көтәрмә һәдийә» — қанин яки һәдийәни сунған киши Пәрвәрдигарниң алдиға икки қоллап алаһидә егиз кәтирип атиған һәдийә. «көтәрмә һәдийә» адәттә қурбанлиққа мәсәул қанинға тәвә болиду. ■ 29:28 Лав. 7:31,34; 10:14

күн кийип жүрсун.

³¹ Сән каһинлиққа тикләш қурбанлиғиға аталған қочқарни елип, униң гөшини муқәддәс жайда пишаргин; □ ³² андин һарун вә оғуллири қочқарниң гөши билән севәттики нанларни жамаәт чедириниң кириш еғизидә йесун; ■ ³³ улар өзлириниң каһинлиққа тайинлинишидә Худаға атап муқәддәс қилинғанда кафарәткә ишлитилгән нәрсиләрни йесун, лекин булар муқәддәс болғачқа, ят киши буниңдин һеч немини йемисун. □ ■ ³⁴ Эгәр каһинлиққа тикләш қурбанлиқ гөшидин яки нандин әтигә азрақ ешип қалса, ешип қалғанни отта көйдүрүвәт; булар муқәддәс болғачқа, һеч ким униңдин йесә болмайду.

³⁵ Сән шу тәриқидә һарун вә униң оғуллири тоғрисидә буйруғинимниң һәмписини бежа кәлтүрүп, уда йәттә күнгичә уларни каһинлиққа тикләш өзмиһсини ада қилгин. ³⁶ һәр күни кафарәт қилинишқа гуна қурбанлиғи сүпитидә бир топақни сунгин. Қурбанғаһниң өзини гунадин пак қилишқа униң үчүнму кафарәт кәлтүргин, муқәддәс қилинсун дәп, уни зәйтун мейи билән мәсийлигин. ³⁷ Йәттә күнгичә сән қурбанғаһ үчүн кафарәт кәлтүрүп, уни муқәддәс қилгин. Буниң билән у «әң муқәддәс нәрсиләрниң бири» һесаплиниду; униңға тәккән һәммә нәрсә муқәддәс һесаплиниду. □

Күндилик қурбанлиқ тоғрисидә

³⁸ Мана, қурбанғаһта һемишә сунидиғанлириң мунулар: — һәр күни бир яшлиқ икки қоза қурбанлиқ қилинсун. ■ ³⁹ Бирини әтигәндә, йәнә бирини гугумда қурбанлиқ қилип сунгин. □ ⁴⁰ Биринчи қоза билән биргә зәйтун мейидин бир һинниң төрттин бири иләштүрүлгән буғдай унидин *әфәһниң* ондин бири вә йәнә шарап һәдийәси сүпитидә төрттин бир һин шарап кушуп сунулсун. □ ⁴¹ Иккинчи қозини гугумда сунгин; уни әтигәнлик қурбанлиқниңкидәк, хушбуй болуши үчүн от арқилиқ Пәрвәрдиғарға аталған қурбанлиқ сүпитидә ашлиқ һәдийә вә шарап һәдийә билән қошуп сунгин. ⁴² Шу тәриқидә бу көйдүрмә қурбанлиқ нәсилдин-нәсилгә жамаәт чедириниң кириш еғизидә Пәрвәрдиғарниң һозурида өткүзүлүп дайимлик қурбанлиқ болсун; Мән *Пәрвәрдиғар* шу йәрдә силәр билән көрүшүп, сән билән сөзлишимән. ⁴³ Шуниңдәк Мән шу йәрдә Исраиллар билән учришимән, шуниң билән у жай Мениң шан-шәригим билән муқәддәс қилиниду. ⁴⁴ Мән жамаәт чедир билән қурбанғаһни Өзүмгә атап муқәддәс қилимән; һарун вә униң оғуллириниму Өзүмгә каһинлиқ хизмәттә болушқа айрип муқәддәс қилимән. ⁴⁵ Шундақ қилип Мән Исраилларниң арасидә макан қилип, уларниң Худаси болимән. ■ ⁴⁶ У вақитта улар Мениң уларниң арасидә макан қилишим үчүн уларни Мисир зиминидин чиқирип кәлгән Худаси Пәрвәрдиғар екәнлигимни билиду; Мән уларниң Худаси Пәрвәрдиғардурмән.

□ **29:31** «муқәддәс жай» — мошу йәрдә ибадәт чедирниң һойлисини көрситиду («Лав.» 8:31ни көрүң). «пишаргин» — яки «қайнатқин». ■ **29:32** Лав. 8:31; 24:9 □ **29:33** «ят киши» — мошу йәрдә каһин болмиған кишини көрситиду. ■ **29:33** Лав. 10:14; Мат. 12:4 □ **29:37** «Буниң билән у «әң муқәддәс нәрсиләрниң бири» һесаплиниду; униңға тәккән һәммә нәрсә муқәддәс һесаплиниду» — муқәддәс чедирдики барлиқ жабдуқлар «әң муқәддәс» вә «муқәддәс» дәп белиниду. «Әң муқәддәс» болғанларға тәккәнләр шу мунасивәт билән алаһидә «Худаниңки» дәп һесаплинатти (30:29, «Лав.» 6:18, 27, «әз.» 46:20ниму көрүң). Адәттә шундақ қилған кишиләр өлүмгә мәһкүм қилиниши керәк еди; лекин панаһ издигәнләр қурбанғаһниң мүңгүзлирини тутса болатти («Ипад.» 1:50ни көрүң). ■ **29:38** Чөл. 28:3 □ **29:39** «гугумда» — ибраний тилидә «икки кәч арилиғида» дегән сөз билән ипадилиниду — демәк, күн петиватқан чағдин қараңгу чүшкичә болған арилиқтики вақит. □ **29:40** «бир әфәһ» — тәхминән 2 қура яки 22 литр. Бир һин тәхминән 3.6 литр. ■ **29:45** Мис. 25:8; Лав. 26:12; Зәб. 77:60; Зәк. 2:14; 2Кор. 6:16; Вәһ. 21:3

30

Хушбуйгаһ

1 Сән йәнә хушбуй яндуруш үчүн бир хушбуйгаһни ясатқин; уни акатсийә яғичидин тәйярлигин. □ ■ 2 У төрт часа, узунлуғи бир гәз, кәңлиги бир гәз, еғизлиги икки гәз болсун. Униң төрт бұжигидики мүңгүзләр униң билән бир пүтүн қилип ясалсун. 3 Сән уни, йәни униң үстини, төрт әтрапини һәм мүңгүзлирини сап алтун билән қаплатқин; униң үсти қисминиң чөрисигә алтундин гирвәк чиқарғин. 4 Униңға алтундин икки һалқа ясап, униң гирвикиниң астиға бекитқин; уларни икки йениға удулму удул бекитқин. Хушбуйгаһни көтиридиған икки балдақни селиш үчүн буларни хушбуйгаһниң икки тәрипиғә орунлаштурғин. □ 5 Балдақлирини акатсийә яғичидин ясап, алтун билән қаплигин.

6 Хушбуйгаһни һөкүм-гувалиқ сандуғиниң удулидики пәрдиниң сиртиға, йәни Мән сән билән көришидиған жай болған һөкүм-гувалиқ сандуғиниң үстидики кафарәт тәхтиниң удулиға қойғин.

7 һарун шуниң үстидә есил хушбуй әтирни яндурсун; һәр күни әтигәнлиги чирақларни пәрлигили кәлгәндә, хушбуйларни яндурсун. ■ 8 Шуниңдәк һарун гугумда чирақларни тизип яққанда, хушбуй яндурсун. Шундақ қилип Пәрвәрдигарниң алдида нәсилдин-нәсилгә хушбуй һемишә өчүрүлмәй йеиңқ болиду. □

9 Силәр униң үстидә нә һеч қандақ ғәйрий хушбуй яндурмаңлар, нә көйдүрмә қурбанлиқ нә ашлиқ һәдийә сунмаңлар, шундақла униң үстигә һеч қандақ шарап һәдийәни төкмәңлар.

10 һәр жылда һарун бир қетим хушбуйгаһниң мүңгүзлиригә кафарәт кәлтүрсун; һәр қетим кафарәт кәлтүридиған гуна қурбанлиғиниң қени билән униң үчүн кафарәт кәлтүрсун. Нәсилдин-нәсилгә шундақ қилинлар; бу хушбуйгаһ Пәрвәрдигарға «әң муқәддәс» һесаплинидиған нәрсиләрниң қатаридиндур.

Санақтин өткүзүлгәндә тапшурулидиған кафарәт пули

11 Пәрвәрдигар Мусаға мундақ деди: —

12 Сән Исраилларниң санини ениқлаш үчүн уларни саниғиниңда, уларниң санилиши вәғидин арисигә балау-апәт кәлмәслиги үчүн, уларни саниғиниңда һәр бир адәм өз жени үчүн Пәрвәрдигарға кафарәт пули тапшурсун. □ ■

13 Ройхәткә елинип, санақтин өткәнләрниң һәммиси бериши керәк болғини шуки, һәр бири муқәддәс жайдики шәкәлниң өлчәм бирлиги бойичә йерим шәкәл бәрсун (бир шәкәл жигирмә гәраһқа баравәр келиду). Бу йерим шәкәл

□ **30:1** «Хушбуйгаһ» — мунасивәтлик схемини көрүң. ■ **30:1** Мис. 37:25 □ **30:4** «икки йениға» — яки «икки бұжигигә». Мунасивәтлик схемини көрүң. ■ **30:7** 1Сам. 3:3

□ **30:8** «гугумда» — 12:7дики изаһатни көрүң. «чирақларни тизип яққанда» — чирақлар дайим йеиңқ туриду, асасән өчүрүлмәйду (27:20, «Лав.» 24:2ни көрүң). Мошу сөз бәлким чирақданниң үстидики йәттә қадәһни бир-бирләп чүшүрүп, зәйтун мейини куюп андин қайтидин яндурушни билдүрүши мүмкин. □

□ **30:12** «уларни саниғиниңда һәр бир адәм өз жени үчүн Пәрвәрдигарға кафарәт пули тапшурсун» — Немишкә санақтин өткүзүлүш вәғидин кафарәт кәлтүрүши керәк? Хәлиқниң санини ениқлаштин икки хил гуна пәйда болуши мүмкин: (1) Исраил хәлқи өзлириниң көплүгини билип, тәкабурлишип кетиши мүмкин; (2) қийинчиликқа дуч кәлгәндә, улар Худаға таянмай, бәлки өз күч-қудритигә тайиниши мүмкин еди. Исраиллардин бу пулни елиш уларға өзлириниң гуналиқ тәбиити төғрилик ағаһландуруштин ибрәт еди; дәрвәкә бу пул муқәддәс чедирда уларға кафарәт кәлтүрүшкә каһинлар тәрәпидин өткүзүлидиған хизмәттә ишлитиләтти (16-айәт). Худаниң буйруғи болмиса хәлиқни санақтин өткүзүшкә қәтғий болмайтти (мәсилән, «1Тар.» 21:1-5ни көрүң). ■ **30:12** Чөл. 1:2

Пәрвәрдигарга «көтәрмә һәдийә» болиду. □ ■ 14 Ройхәткә елинип, санақтин өткәнләр, йәни жигирмә яш яки униңдин чоңларниң һәр бири Пәрвәрдигарга шу «көтәрмә һәдийә»ни бәрсун. 15 Өз жениңларга кафарәт кәлтүрүш үчүн Пәрвәрдигарга көтәрмә һәдийә бәрғиниңларда бай киши йерим шәкәлдин артуқ бәрмисун, кәмбәғәл кишиму йерим шәкәлдин кам бәрмисун. 16 Сән Исраиллардин шу кафарәт пулини тапшуруп елип, жамаәт чедириниң хизмитигә беғишлап ишләткин; у пул Исраилларга Пәрвәрдигарниң һозурида әсләтмә сүпитидә жениңларга кафарәт кәлтүридиған болиду.■

Жуюнуш деси, йәни «паклиниш деси»

17 Пәрвәрдигар Мусаға мундақ деди: —

18 Сән жуюнушқа ишлитишкә мистин йоған бир дас вә униңга мистин бир тәглик ясақтин; уни жамаәт чедири билән қурбангаһниң оттурисиға орунлаштуруп, ичигә су тоштуруп қойғин. 19 һарун билән униң оғуллири униңдики су билән пут-қоллирини жуйсун. 20 Улар жамаәт чедириға киргәндә өлмәслиги үчүн су билән өзини жуюши керәк; улар хизмәт қилиш үчүн, қурбангаһқа йеқин берип Пәрвәрдигарга от арқилиқ атилидиған қурбанлиқ сунмақчи болғинидиму, шундақ қилсун. 21 Улар өлмәслиги үчүн пут-қоллирини жуйсун; бу иш уларға, йәни өзи вә униң нәсиллири үчүн әвлаттин әвлатқичә әбәдий бир бәлгүлимә болиду.

□ **30:13** «муқәддәс жайдики шәкәлниң өлчәм бирлиги бойичә» — «шәкәл» күмүчниң өлчими болуп, адәттә 11.4 грамма баравәр болуши мүмкин. «Муқәддәс жайдики шәкәлниң өлчәм бирлиги» шүбһисизки, пүткүл әл үчүн өзгәрмәс өлчәм болсун дәп, муқәддәс жайда сақланған муқим бекитилгән бир нәччә хил өлчәм бирлиги болса керәк. ■ **30:13** Лав. 27:25; Чөл. 3:47; Әв. 45:12 ■ **30:16** Мис. 38:25

Ибадәт чәдириниң әсваблири

«мис қурбанғаһ»

«йоған дас»

алтун чирақдан

«тәқдим нан»
қоюлидиған ширә

хушбуйғаһ

әһдә сандуқи

әһдә сандуқиниң ичи

22 Пәрвәрдигар Мусаға мундақ деди: —

23 Сән һәммидин есил хушбуй дора-дәрмәкләрдин тәйярла, йәни мурмәкки суюқлуғидин бәш йүз шәкәл, дарчиндин икки йүз әллик шәкәл, егирдин икки йүз әллик шәкәл, □ 24 қовзақдарчиндин бәш йүз шәкәл елип (бу өлчәмләр муқәддәс жайдики шәкәлницә өлчәм бирлиги бойичә болсун) вә зәйтун мейидинму бир һин тәйярла; □ 25 бу дора-дәрмәкләр билән мәсиһ қилиш үчүн бир муқәддәс май — әтирчи чиқарғандәк бир хушбуй май чиқаргузгин. Бу «муқәддәс мәсиһләш мейи» болиду.

26 Сән униң билән жамаәт чедирини, һөкүм-гувалиқ сандуғини, 27 ширә вә униң барлиқ қача-қучилирини, чирақдан вә униң әсваплирини, хушбуйғаһни, 28 көйдүрмә қурбанлиқ қурбанғаһни вә униң әсваплирини, жуюнуш деси вә униң тәглигини мәсиһлигин; 29 сән шу тәрздә уларни «әң муқәддәс нәрсиләр» қатаридә муқәддәс қилгин. Уларға тәккән һәр қандақ нәрсиму «муқәддәс» һесаплиниду.□

30 һарун билән униң оғуллирини болса Маңа каһинлиқ хизмәттә болуши үчүн мәсиһләп муқәддәс қилгин. 31 Исраилларға сөз қилип мундақ ейтқин: — Бу май әвлаттин әвлатқичә Маңа аталған муқәддәс мәсиһләш мейи болиду.

32 Уни адәмницә бәдинигә қуйса болмайду; шуниңдәк униңға охшайдиған яки тәркиби охшишидиған һеч қандақ майларни ясимаңлар. У муқәддәс болғини үчүн силәргиму муқәддәс болуши керәк. □ 33 Кимки тәркиби шуниңға охшайдиған май тәңшисә, яки уни елип ят бирисигә сүрсә, у өз хәлқи арисидин үзүп ташлиниду.□

Хушбуй ясаш усули

34 Пәрвәрдигар Мусаға мундақ деди: —

Сән хушбуй дора-дәрмәкләр, йәни хушбуй йелим, деңиз қулулиси мейи, ақ девирқай вә сап мәстики тәйярлигин. Буларницә һәммиси охшаш миқдарда болсун; □ 35 Худди әтирчи май чиқарғанға охшаш, уларни тәңшәп хушбуй ясигин; у тузланған, сап вә муқәддәс пурақлиқ әтир болиду. 36 Сән униңдин азрақ елип, талқандәк убдан езип, жамаәт чедиридики һөкүм-гувалиқ сандуғиниң удулиға, йәни Мән силәр билән көрүшидиған жайниң алдиға қойгин. Бу силәргә Пәрвәрдигарға аталған «әң муқәддәс нәрсиләр» қатаридә һесаплансун.

37 Силәр ясаған бу хушбуйниң ретсепи билән өзүңләргиму охшаш бир хушбуйни ясивалсаңлар болмайду. У саңа нисбәтән ейтқанда Пәрвәрдигарға хас қилинған муқәддәс болиду. 38 Кимки униң пуриғини пурап һозурлиниш үчүн униңға охшап кетидиған һәр қандақ бир хушбуйни ясиса, у өз хәлқи арисидин үзүп ташлансун.

□ **30:23** «500 шәкәл» — тәхминән 6 килограм. □ **30:24** «бир һин» — тәхминән 3.6 литр.

□ **30:29** «әң муқәддәс нәрсиләр» вә «муқәддәс» — муқәддәс чедирдики барлиқ жабдуқлар «әң муқәддәс» вә «муқәддәс» дәп белиниду. «әң муқәддәс» болғанларға тәккәнләр шу мунасивәт билән алаһидә «Худаниңқи» дәп һесаплинатти (30:29, «Лав.» 6:18, 27, «Әз.» 46:20ниму көрүң). □ **30:32** «адәмницә бәдинигә» — ибраний тилида «адәмницә әтлиригә». «муқәддәс мәсиһләш мейи» адәмницә бәдинигә қуйса болмайду — бәзи алимлар буни «каһинлардин башқиларға қуйса болмайду» дәп чүшиниду. Лекин «Зәбур» 131:2гә қариганда, мәсиһләш мейи каһинларни мәсиһләп қуюлганда уларницә бәдинигә тәгмәй, бәлки баш кийнимидин еқип сақалдин өтүп кийим-кечәклиригә чүшәтти. □ **30:33** «Кимки... ят бирисигә сүрсә,...» — демәк, каһинлардин башқиларницә үстигә. «у өз хәлқи арисидин үзүп ташлиниду» — 19:12дики изаһатни көрүң. □ **30:34** «деңиз қулулиси мейи» — яки «ониқа» яки намәлум бир хил өсүмлүкницә йелими. «ақ девирқай» — яки «галбанум». Буниң пуриги ачқиқ болсиму, дориларға иләштүрүлгәндә уларницә көйүш вақтини узартиду вә уларни техиму хуш пурақлиқ қилиду.

31

Ибадәт җайини ясиғучи устиларниң таллиниши

¹ Пәрвәрдиғар Худа Мусаға мундақ деди: —

² Мана, Мән Өзүм Йәһуда қәбилисидин болған Хурниң нәвриси, уриниң оғли Бәзаләлни исмини атап қақирдим; □ ³ уни Худаниң Роһи билән толдуруп, униңға даналиқ, әқил-парасәт, илим-һекмәт егилитип, уни һәртүрлүк ишни қилишқа қабилыйәтлик қилип, ⁴ түрлүк-түрлүк һүнәрләрни қилалайдиған, йәни алтун, күмүч вә мис ишлирини қилалайдиған, ⁵ яқутларни кесип-оялайдиған, уларни зиннәт буюмлириға орниталайдиған, яғачларға нәқиш чиқиралайдиған, һәр хил һүнәр ишлирини қамлаштуралайдиған қилдим.

⁶ Шуниңдәк мана, Мән йәнә Дан қәбилисидин Аһисамақниң оғли Оһолиябни униңға ярдәмчиликкә тайинлидим, шундақла Мән саңа буйруған һәммә нәрсиләрни ясисун дәп, барлиқ пәм-парасәтлик кишикәрниң көңлигә техиму әқил-парасәт ата қилдим; ⁷ шуниң билән улар җамаәт чедирини, һөкүм-гувалиқ сандугини, униң үстидики кафарәт тәхтини, чедириниң һәммә әсваплирини, ⁸ ширә билән униң қача-қучилирини, сап алтундин ясилидиған чирақдан билән униң барлиқ әсваплирини, хушбуйғанни, ⁹ көйдүрмә қурбанлиқ қурбанғанни билән униң барлиқ әсваплирини, жуюш деси билән униң тәглигини ясалайдиған, ¹⁰ хизмәт кийимлири, йәни каһинлиқ хизмитидә кийилидиған, һарун каһинниң муқәддәс кийимлири вә униң оғуллириниң каһинлиқ кийимлирини тоқуялайдиған, □ ¹¹ мәсиһләш мейи вә муқәддәс җайға тәйярилидиған есил дора-дәрмәкләрдин хушбуйни ясалайдиған болди. Мән саңа әмир қилғиним бойичә улар барлиқ ишни беҗа кәлтүриду.

Шабат күни, йәни «дәм елиш күни»ни тутуш керәк

¹² Пәрвәрдиғар Мусаға әмир қилип мундақ деди: —

¹³ Сән Исраилларға әмир қилип уларға: — «Силәр Мениң шабат күнлиримни чоқум тутуңлар; чүнки булар силәрниң өзүңларни пак-муқәддәс қилғучиниң Мән Пәрвәрдиғар экәнлигини билишиңлар үчүн Мән билән силәрниң оттураңлардики бир нишанә-бәлгү болиду. ¹⁴ Шабат күни силәргә муқәддәс қилип бекитилгини үчүн, уни тутуңлар; кимки уни бузса, өлүм җазасиға тартилмиса болмайду; бәрһәк, кимки у күнидә һәр қандақ ишни қилса, өз хәлқи арасидин үзүп ташлансун. ■ ¹⁵ Алтә күн ичидә иш қилинсун; лекин йәттинчи күни Пәрвәрдиғарға аталған муқәддәс күн болуп, арам алидиған шабат күни болиду; кимки шабат күнидә бирәр иш қилса, өлүм җазасиға тартилмиса болмайду. ¹⁶ Исраиллар шабат күнини тутуши керәк; улар әбәдий әһдә сүпитидә уни әвлаттин әвлатқичә тутсун. ¹⁷ Бу Мән билән Исраилларниң оттурисида әбәдий бир нишанә-бәлгү болиду; чүнки Пәрвәрдиғар алтә күн ичидә асман билән зиминни яритип, йәттинчи күнидә арам елип раһәт тапқан еди», — дегин. ■

¹⁸ Худа Синай тегида Мусаға бу сөзләрни қилип болғандин кейин, икки һөкүм-гувалиқ тахтийини униңға тапшурди. Тахтайлар таштин болуп, сөзләр Худаниң бармиғи билән уларға пүтүлгән еди. ■

□ **31:2** «исмини атап қақирдим» — мошу сөзләр Худаниң мәлум бир кишини мәлум муһим бир иш үчүн алаһидә таллап қақирғанлиғини көрситиду. «Йәш.» 45:3, 4ни көрүң. «Бәзаләл» — мәнаси «Худаниң сайисидә» яки «Худаниң башпанәһида». ■ **31:2** Мис. 35:30; 1Тар. 2:20 □ **31:10** «хизмәт кийимлири» — яки «каһинлиқ хизмәт кийимлири». ■ **31:14** Мис. 20:8; Қан. 5:12; Әс. 20:12

■ **31:17** Яр. 1:31; 2:2, 3; Мис. 20:11 ■ **31:18** Мис. 32:16

32

Алтун Мозайга чоқунуш гунайи

¹ Хәлиқ Мусаниң тағдин чүшмәй һаял болуп қалғинини көрүп, һарунниң қешиға жиғилип униңға: — Сән қопуп, бизгә алдимизда йол башлап маңидиған бир илаһ ясап бәргин! Чүнки бизни Мисир зиминидин чиқирип кәлгән Муса дегән хәлиқи кишигә немә болуп кәткәнлигини билмәймиз, — дейишти.■

² Һарун уларға: — Хотунлириңлар билән оғул-қизлириңларниң қулақлиридики алтун зирә һалқиларни чиқирип, мениң қешимға елип келиңлар, деди.

³ Шуниң билән пүткүл хәлиқ өз қулақлиридики алтун зирә һалқиларни чиқирип һарунниң қешиға елип кәлди. ⁴ У буларни уларниң қолидин елип, искинә билән қуйма бир мозайни ясапқузди. Шуниң билән улар: — Әй Исраил, сени Мисир зиминидин чиқирип кәлгән Худайиңлар мана будур! — дейишти.

⁵ Һарун уни көрүп униң алдида бир қурбанғаһни яситип андин: «Әтә Пәрвәрдиғар үчүн бир һейт өткүзүлиду», дәп елан қилди.

⁶ Әтиси улар сәһәр қопуп, көйдүрмә қурбанлиқларни сунуп, енақлиқ қурбанлиқлириниму кәлтүрди; андин халайиқ олтирип йәп-ичишти, қопуп йәш-ишрәт қилишти.□ ■

⁷ Шу чағда Пәрвәрдиғар Мусаға: — Орнуңдин тур, тездин пәскә чүшкин! Чүнки сән Мисир зиминидин чиқирип кәлгән хәлқиң бузүқчиликқа берилип кәтти.

■ ⁸ Мән уларға буйруған йолдин шунчә тезлә чәтнәп, өзлири үчүн бир қуйма мозайни ясап, униңға чоқунуп қурбанлиқ кәлтүрүшти һәмдә: «Әй Исраил, сени Мисир зиминидин чиқирип кәлгән Худайиң мана шудур!», дейишти, — деди.■

⁹ Андин Пәрвәрдиғар Мусаға: — Мана, бу хәлиқни көрүп қойдум; мана, улар дәрвәкә бойни қаттиқ бир хәлиқтур. ■ ¹⁰ Әнди Мени тосма, Мән гәзәп отумни уларниң үстигә чүшүрүп, уларни жутуветимән; андин сени улүк бир әл қилимән, — деди.□

¹¹ Лекин Муса Худаси Пәрвәрдиғардин өтүнүп илтижа қилип мундақ деди: — Әй Пәрвәрдиғар, немишкә сән гәзәп отуңни Өзүң зор қудрәт вә күчлүк қол билән Мисир зиминидин чиқирип кәлгән хәлқиңниң үстигә чүшүрисән? ■

¹² Мисирлиқлар мазақ қилип: — Уларниң бешиға бала чүшүрүш үчүн, уларни тағларниң үстидә өлтүрүп йәр йүзидин йөқитиш үчүн, уларниң Худаси уларни елип кәтти, — дейишсунму? Өз отлүк гәзивиндин йенип, Өз хәлқиңгә балаю-апәт кәлтүрүш нийитиндин янғайсән! ■ ¹³ Өз қуллириң Ибраһим, Исақ вә Исраилни яд қилгин; Сән уларға қәсәм билән вәдә қилип: «Нәслиңларни асмандики кәлтүрүрәк көпәйтимән, Өзүм униң тоғрисида сөзлигән мошу зиминниң һәммисини нәслиңларға беримән, улар униңға мәңгү еғидарчилик қилидиған болиду» дегән едиңгу, — деди.□ ■

¹⁴ Шуниң билән Пәрвәрдиғар Өз хәлқиңиң үстигә: «Балаю-апәт чүшүримән» дегән нийитидин янди.

¹⁵ Муса көйнигә бурулуп, икки һөкүм-гувалиқ тахтийини қолиға елип тағдин чүшти. Тахтаиларниң икки тәрипигә сөзләр пүтүлгән еди; у йүзигиму, бу йүзигиму пүтүклүк еди. ¹⁶ Бу тахтаилар болса Худаниң Өзиниң Өзиниң ясиғини, пүтүлгәнлири болса Худаниң Өзиниң пүткини еди, у тахтаиларға оюлған еди.■

¹⁷ Йәшуа хәлиқниң көтәргән чуқан-сүрәнлирини, вақирашлирини аңлап Мусаға: — Чедирғаһдин жәңниң хитаби чиқиватиду, деди.

■ **32:1** Рос. 7:40 □ **32:6** «қопуп йәш-ишрәт қилишти» — яки «қопуп уссул ойниғили турди».

■ **32:6** 1Кор. 10:7 ■ **32:7** Қан. 32:5 ■ **32:8** 1Пад. 12:28 ■ **32:9** Мис. 33:3; Қан. 9:6,13; Йәш. 48:4; Йәр. 5:3; һош. 4:16 □ **32:10** «Мени тосма» — яки «мени қоюп бар».

■ **32:11** Зәб. 105:19-23

■ **32:12** Чөл. 14:13-19. □ **32:13** «... Ибраһим, Исақ вә Исраилни яд қилгин» — оқурмәнләрниң есидә болсунки, Яқупниң иккинчи исми «Исраил» еди.

■ **32:13** Яр. 12:7; 13:15; 15:18; 26:4; 28:13; Қан. 34:4 ■ **32:16** Мис. 31:18; Қан. 9:10

18 Лекин у жавап берип: — Аңлиниватқан аваз нә нусрәт тәнтәниси әмәс, нә мәғлубийәтнің пәряди әмәс, бәлки нахша-күй садаси! — деди.

19 Муса чедиргаһға йекин келип, мозайни вә жамаәтнің уссулға чүшүп кәткәнлигини көрүп шундақ дәрғәзәп болдики, тахтаиларни қолидин ташлап тағниң түвидә чеқивәтти. ■ 20 Андин улар ясиған мозайни отқа селип көйдүрүп, уни янчип кукум-талқан қилип, су үстигә чечип Исраилларни ичишкә мәжбурлиди. ■

21 Андин Муса һарунға: Сән уларни шунчә еғир гунаға паткузғидәк, мошу хәлиқ саңа немә қилди? — деди.

22 һарун жавап берип: — Ғоҗамның ғәзәп-аччиғи туташмиғай! Бу хәлиқнің қандақ экәнлигини, уларның зәзилликкә майил экәнлигини убдан билисән. ■

23 Улар маңа: — «Бизгә алдимизда йол башлап маңидиған бир илаһни ясап бәргин; чүнки бизни Мисир зиминидин чиқирип кәлгән Муса дегән шу адәмгә немә болғинини билмәймиз», деди. 24 Мән уларға: «Кимдә алтун болса шуни чиқирип бәрсун» десәм, улар маңа тапшуруп бәрди; мән уни отқа ташливидим, мана, бу мозай чиқти, — деди. □

25 Муса хәлиқнің қандақсигә тизгинсиз болуп кәткәнлигини көрди; чүнки һарун уларни дүшмәнлириниң алдида мәсқирә объекти болушқа өз мәйлигә қоюваткән еди. 26 Муса чедиргаһның кириш еғизига берип, шу йәрдә туруп: — Кимки Пәрвәрдиғарның тәрипидә болса мениң йенимға кәлсун! — деди. Шуну девиди, Лавийларның һәммиси униң қешиға жиғилди.

27 У уларға: — Исраилның Худаси Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: — «Һәр бир киши өз қиличини янпишиға есип, чедиргаһның ичигә кирип, бу четидин у четигичә кезип жүрүп, һәр бири өз қериндишини, өз дост-бурадирини, өз хошнисини өлтүрсун!» — деди. □

28 Шуниң билән Лавийлар Мусаниң буйруғини бойчә иш көрди; шу күни хәлиқнің ичидин үч миң киши өлтүрүлди.

29 Андин Муса: — һәр бириңлар бүгүн өзүңларни Пәрвәрдиғарға хас болушқа атидиңлар; чүнки һәр бириңлар һәтта өз оғлуңлар һәм қериндишиңларниму айимидиңлар; шуниң билән бүгүн бәхит-бәрикәтни үстүңларға чүшүрдүңлар, деди. □

30 Этиси Муса хәлиқкә сөз қилип: — Силәр дәрвәкә наһайити еғир бир гуна садир қилдиңлар. Әнди мана, мән Пәрвәрдиғарның алдига чиқимән; гунайиңлар үчүн кафарәт кәлтүрәләймәнмекин, — деди.

31 Шуниң билән Муса Пәрвәрдиғарның алдига йенип берип: — һәй...! Бу хәлиқ дәрвәкә еғир бир гуна садир қилип, өзлиригә алтундин илаһларни ясапту!

32 Лекин әнди Сән уларның гунайини әпу қилишқа униғайсән..., унимисаң, исмимни Өзүң язған дәптириңдин өчүрүвәткин! — деди.

33 Пәрвәрдиғар Мусаға жавап берип: — Кимки Мениң алдимда гуна қилған болса, униң етини Өз дәптиримдин өчүрүветимән.

34 Әнди сән берип, Мән саңа ейтқан жайға хәлиқни башлап баргин. Мана, Мениң Пәриштәм алдиңда маңиду. Лекин уларға жаза беридиған күнүм кәлгәндә, уларға гунайи үчүн жаза беримән, деди. □

35 Бу сөздин кейин Пәрвәрдиғар хәлиқнің һарунның қоли билән мозайни қуйдуруп ясатқини үчүн уларни ваба билән җазалиди.

■ 32:19 Қан. 9:17 ■ 32:20 Қан. 9:21 ■ 32:22 1Юһ. 5:19 □ 32:24 «чиқирип бәрсун» — ибраний тилида «үзүп бәрсун». □ 32:27 «бу четидин у четигичә» — ибраний тилида «бу кириш еғизидин у кириш еғизига». □ 32:29 «Пәрвәрдиғарға хас болушқа атидиңлар» — ибраний тилида «Пәрвәрдиғар үчүн қоллириңларни толдуруңлар» — демәк, улар өзлирини униң хизмитигә бегишлиди.

□ 32:34 «уларға жаза беридиған күнүм» — ибраний тилида «Мән уларни йөклиған күнидә». «Худаниң йөклиши» — У йекин келип җазасини чүшүриду яки болмиса бәхит-бәрикитини кәлтүриду. «Тәбирләр»ниму көрүң.

33

Пәрвәрдигарниң Исраилларни Синай тегидин кетишкә буйруши

1 Пәрвәрдигар Мусаға мундақ деди: — Сән орнуңдин туруп, өзүң Мисир зиминидин елип кәлгән хәлиқ билән биллә мошу йәрдин кетип: «Мән сениң нәслиңгә уни беримән» дәп қәсәм қилип Ибраһимға, Исаққа вә Якупқа вәдә қилған зимингә барғин. ■ 2 Шуниң билән сениң алдиңда бир Пәриштә әвәтип, Қананий, аморий, һиттий, пәриззийләрни, һивий билән йәбусийларни һайдап чиқирип, □ 3 сени сүт билән һасәл еқип туридиған зиминға кәлтүримән. Чүнки силәр бойни қаттиқ бир хәлиқ болғачқә, йолда силәрни һалақ қиливәтмәслигим үчүн, Өзүм силәрниң араңларда болуп, шу зиминға биллә чиқмаймән, — деди. □ ■ 4 Халайиқ бу қаттиқ сөзни аңлап, қайғуға чөмүп һеч қайсиси өз зибу-зиннәтлирини тақимиди. 5 Чүнки Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип: — Сән берип Исраилларға: «Пәрвәрдигар: — Силәр бойни қаттиқ бир хәлиқ экәнсиләр; әгәр Мән Пәрвәрдигар араңларға чиқип бир дәқиқила турсам, силәрни йөқитивәткән болаттим. Әнди силәр өзүңлардики зибу-зиннәтләрни еливетиңлар; шу чағда Мән силәргә немә қилидигинимни билимән, деди», дәп ейтқин, — дегән еди. 6 Шуңа Исраиллар һорәб тегидин айрилипла зибу-зиннәтлирини өзлиридин еливетти. □

«Көрүшүш чедири»

7 Шуниң билән Муса өз чедирини елип, уни чедиргаһниң сиртида, чедиргаһдин нерирақ бир жайға тикип, уни «көрүшүш чедири» дәп атиди. Кимки Пәрвәрдигарни издәп, йол соримақчи болса чедиргаһниң сиртидики «көрүшүш чедири»ға баратти. □ 8 Шундақ болаттики, һәр қетим Муса чедирға чиқса, пүткүл халайиқ қопуп, һәр бири өз чедириниң ишигидә өрә туруп, Муса чедирға кирип болғичә униң кәйнидин қаришип туратти. 9 Андин Муса һәр қетим чедирға кирип кәтсә шундақ болаттики, булут түврүги чүшүп, чедирниң кириш еғизидә тохтайтти; шуниң билән Пәрвәрдигар Муса билән сөзлишәтти. □ 10 Пүткүл халайиқ булут түврүгиниң жамаәт чедириниң кириш еғизидә тохтигинини көрәтти; уни көргинидә хәлиқниң һәммиси қопуп, һәр бири өз чедириниң ишигидә туруп сәждә қилишатти. 11 Шу чағларда Пәрвәрдигар Муса билән кишиләр өз дост-бурадири билән сөzlәшкәндәк, йүзүм-йүз сөзлишәтти. Андин Муса чедиргаһға йенип келәтти;

■ **33:1** Яр. 12:7; 26:4; 28:13 □ **33:2** «сениң алдиңда бир Пәриштә әвәтип, ...» — шүбһисизки, 32:34дә тилға елинған пәриштә. □ **33:3** «Өзүм силәрниң араңларда болуп, шу зиминға биллә чиқмаймән» — демәк, Худа Өзи «мүқәддәс чедир»ни макан қилип уларниң арисидә турмай, улар билән биллә бармайду, Өз орниға улар билән биллә беришкә «Өз Пәриштәм»ни әвәтиду. Әмәлийәттә «Пәрвәрдигарниң Пәриштиси» Пәрвәрдигарниң Өз һозуриға баравәр еди; лекин Муса пәйғәмбәр вә хәлиқ бу нуқтини теһи чүшәнмәйтти (4-айәтни көрүң). 3:2-3, изаһат вә «Тәбирләр»ни көрүң. ■ **33:3** Мис. 32:9; Қан. 9:13 □ **33:6** «Шуңа Исраиллар ... зибу-зиннәтлирини өзлиридин еливетти» — яки «Шуниң билән, Исраиллар һорәб (Синай) тегидин айрилғандин тартип, зиннәт буюмларни зади тақимиди». □ **33:7** «Муса өз чедирини елип, ...» — яки «Муса чедирни елип, ...». Бизниңчә «мүқәддәс чедир» теһи ясалмиған еди. «көрүшүш чедири» — чоң мүқәддәс чедир ясалғандин кейин уму «көрүшүш чедири» яки «жамаәт чедири» дәп атилиду. □ «Кимки Пәрвәрдигарни издәп, йол соримақчи болса чедиргаһниң сиртидики «көрүшүш чедири»ға баратти» — Худаниң 3- вә 5-айәттики сөзигә қариганда, Муса: «Худа әнди аримизда, йәни чедиргаһ оттурисидики «мүқәддәс чедир»да турмақчи әмә; шуңа чедирни ясигинимиз бекар болиду, Худа униңда бәрибир турмайду» — дәп ойлиған болса керәк. Шуңа Худа билән сөзлишип үчүн у чедирниң орнида чедиргаһниң сиртида өз чедирини тиккән. □ **33:9** «булут түврүг чүшүп, ... тохтайтти; шуниң билән Пәрвәрдигар Муса билән сөзлишәтти» — демәк, Худаниң һозури булут түврүгидә туратти.

лекин унинг хизматкари болган нунниң оғли Йәшуа дегән яш жигит чедирниң ичидин чиқмайтти.

Мусаниң Пәрвәрдигарниң шан-шәривини көрүши

¹² Муса Пәрвәрдигарға мундақ деди: — Мана, Сән дайим маңа: «Бу хәлиқни елип чиққин» дәп кәлдиң; лекин Өзүң маңа: «Мән сени исмиңни билип тонуймән», вә шуниңдәк «Нәзирим алдида илтипат таптиң» дегән болсаңму, Сән мениң билән биргә кимни әвәтидигиниңни маңа аян қилмидиң. □ ¹³ Әгәр мән растинла нәзириңдә илтипат тапқан болсам, өзүмниң Сени тонушум үчүн, нәзириңдә илтипат тепиверишим үчүн маңа Өз йолуңни аян қилғайсән; мана, бу хәлиқниң Өз хәлқиң болғинини нәзириңдә тутқайсән! — деди.

¹⁴ У жавап берип: Мән Өзүм сән биллә биллә берип, саңа арам ата қилимән, — деди. □

¹⁵ Муса уныңа жававән: — Әгәр Сән Өзүң биз билән биллә маңмисаң, бизни бу йәрдин чиқармиғайсән; ¹⁶ чүнки, мән вә хәлқиң нәзириңдә илтипат тапқинимиз немидин билиниду? Әжәба, Өзүңниң биз билән биллә маңғиниңдин билинмәмду? Шу сәвәптин мән вә хәлқиң йәр йүзидики һәр бир таипиләрдин алаһидә пәриқләнмәмдуқ?! — деди. ■

¹⁷ Пәрвәрдигар Мусаға: — Мошу илтижайиңниму ижабәт қилимән; чүнки сән нәзириңдә илтипат таптиң вә Мән сени исмиңни билип тонуймән, деди. □

¹⁸ Шуниң билән Муса: — Өз шан-шәрпиңни маңа көрсәткәйсән, — деди.

¹⁹ Пәрвәрдигар: — Өзүмниң пүткүл мөһриванлиғини сениң көз алдиңдин өткүзимән вә алдиңда «Яһвәһ» дегән намини жакалаймән. Кимгә шапаәт қилмақчи болсам шуниңға шапаәт көрситимән, кимгә рәһим-шәпқәт көрсәтмәкчи болсам, шуниңға рәһим-шәпқәт көрситимән, деди. □ ■

²⁰ Пәрвәрдигар уныңа: — Сән йүзүмни көрәлмәйсән; чүнки һеч адәмзат Мени көрсә тирик қалмайду, деди.

²¹ Андин Пәрвәрдигар: — Мана, йенимда бир жай бардур; сән шу йәрдики қорам ташниң үстидә турғин. ²² Мениң шан-шәривим өтидигән вақитта, шундақ болидуки, Мән сени шу қорам ташниң йериқидә турғузуп, Мән өтүп болғичә сени қолум билән йеппи турумән. ²³ Андин қолумни тартивалимән; шуниң билән сән Мениң арқа тәрипимни көрисән, лекин йүзүм көрүнмәйду, — деди. □

34

Һөкүм-гувалиқ тахтайлриңиң қайта берилиши

¹ Пәрвәрдигар Мусаға: — Сән авалқиға охшаш өзүң үчүн таштин икки тахтаини йонуп кәл; Мән бу тахтайларға сән илгири чеқивәткән тахтайлардики сөзләрни йезип қойимән. ■ ² Сән әтә әтигәнгичә тәйяр болуп, сәһәрдә Синай теғиға чиқип,

□ **33:12** «Мән сени исмиңни билип тонуймән» — бу сөзләр Худаниң мәлум бир кишини (мошу йәрдә Мусани) алаһидә сөйидигинини яки таллиғанлиғини көрситиду. □ **33:14** «...Мән саңа арам ата қилимән» — жуқурида, 32:10дә Худа Мусаға: «Мени тосма» (ибраний тилида «Маңа арам бергин!» яки «Мени қойгин») дегән еди; лекин у һазир Мусаға «Мән саңа арам ата қилимән» дәйду. ■ **33:16** Қан.

4:7 □ **33:17** «...Мән сени исмиңни билип тонуймән» — 12-айәт вә изаһатини көрүң. □ **33:19** «Яһвәһ» — оқурмәнләрниң есидә болуши мүмкинки, «Яһвәһ» Худаниң алаһидә наmidур, мәнәси «Мәңгү Бар Болғучи» дегәндәк. Биз бу намини адәттә «Пәрвәрдигар» дәп тәржимә қилимиз. ■ **33:19** Рим. 9:15 □ **33:23** «... сән Мениң арқа тәрипимни көрисән» — «... сән Мениң кәйнимдә қалған изналимни көрисән» дегәндәк тәржимилириму учриши мүмкин. «Лекин йүзүм көрүнмәйду» — яки «лекин йүзүмниң көрүлүши болмайду». ■ **34:1** Қан. 10:1

шу йёрда тағниң чоққисида Мениң алдимда һазир болгин. ³ Лекин һеч киши сән билән биллә чиқмисун вә яки тағниң һеч йеридә башқа адәм көрүнмисун, қой-қалиларму тағниң түвидә отлимисун, — деди. ■

⁴ Муса авалқиға охшаш таштин икки тахтаини йонуп, әтиси таң сәһәр қопуп, бу икки таш тахтаини қолида елип, Пәрвәрдигарниң буйруғини бойичә Синай теғиға чиқти.

⁵ Шуниң билән Пәрвәрдигар булутта чүшүп, шу йёрда Мусаниң қешида туруп, «Яһвәһ» дегән намини жақалиди. □ ⁶ Пәрвәрдигар униң көз алдидин өтүп: — «Пәрвәрдигар, Пәрвәрдигар, рәһимдил вә меһри-шәпқәтликтур, асан ғәзәпләнмәйдиган, шапаәт билән вәпаси кәң Тәңридуру, □ ■ ⁷ миңлиғанон миңлиғанларға рәһим-шапаәт көрситип, қәбиһлик, асийлиқ вә гунани кәчүргүчидур; лекин у гунакарларни һәргиз гунасиҙ дәп қаримәйдиган, бәлки атиларниң қәбиһлигиниң қазасини балилири вә нәврлиригичә, шундақла үчинчи вә төртинчи әвладигичә жүкләйдиган Тәңридуру» — дәп жақалиди. □ ■

⁸ Шуниң билән Муса дәрһал йәргә баш қоюп сәждә қилип: — ⁹ — Әй Рәб, әгәр мән растинла нәзириңдә илтипат тапқан болсам, ундақта и Рәб, аримизда биз билән маңғайсән; чүнки бу хәлиқ дәрвәкә бойни қаттиқ бир хәлиқтур; бизниң қәбиһлигимизни вә гунайимизни кәчүргәйсән, бизни Өз мирасиң болушқа қоуб қилғайсән! — деди. ■

Яңливаштин әһдә түзүш

¹⁰ Шуниң билән у Мусаға: — Мана, Мән бир әһдә түзимән; сениң барлиқ хәлиқиң алдида пүткүл йәр йүзиниң һеч бир жайида яки һеч бир әл арасида қилинип бақмиған мөжизиләрни яритимән. Шуниң билән сән арасида болған хәлиқиңниң һәммиси Пәрвәрдигарниң қарамәт әмәлини көриду; чүнки Мениң силәргә қилидиган әмәлим дәрвәкә дәһшәтлик иш болиду. □ ■ ¹¹ Мән бүгүн саңа тапилайдиган әмирлиримни тутқин; мана, Мән силәрниң алдиқлардин Аморий, Қананий, һиттий, Пәриззий, һивий вә Йәбусийларни һайдап чиқиримән.

¹² Әнди һези болгинки, сән баридиган зиминда туруватқанлар билән һеч әһдә бағлашмиғин; болмиса, бу иш силәргә қапқан болиду; ■ ¹³ бәлки силәр уларниң қурбанғаһлирини чөвүп, бут түврүклирини сундуруп, «ашәраһ» бутлирини кесип ташлаңлар. □ ¹⁴ Чүнки сән һеч қандақ башқа илаһқа ибадәт қилмаслиғиң керәк — чүнки Мәнки Пәрвәрдигарниң нами «Вәпасизлиққа һәсәт Қилғучи» болуп, әсәт қилғучи бир илаһдурмән. ■ ¹⁵ Болмиса, шу зиминда туруватқанлар билән һәдә түзүшүң мүмкин; андин улар илаһлириниң кәйининдә жүрүп бузуқчилик қилип, илаһлириға қурбанлиқлар өткүзгинидә, силәрни чақирса уларниң қурбанлиқлиридин йәп кетишиңлар мүмкин; ¹⁶ сән шундақла йәнә уларниң қизлирини оғуллириңға хотунлуққа елип беришиң мүмкин; у қизлар

■ **34:3** Мис. 19:12,13 □ **34:5** «Яһвәһ» — 33:19 вә изаһатни көрүң. □ **34:6** «Пәрвәрдигар, Пәрвәрдигар» — ибраний тилида «Яһвәһ, Яһвәһ». «шапаәт» — ибраний тилида «хәсәд» билән ипадилиниду (20:6 вә изаһатни көрүң). ■ **34:6** Мис. 33:19 □ **34:7** «рәһим-шапаәт» — ибраний тилида «хәсәд» дегән сөз билән ипадилиниду (20:6 вә изаһатни көрүң). «атиларниң қәбиһлигиниң қазасини балилири вә нәврлиригичә, шундақла үчинчи вә төртинчи әвладигичә жүкләйдиган» — бу муһим сөз тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни (20:5, 34:7 тоғрилиқ), шундақла «Әзакиял»дики «қошумчә сөз»имизни (18-, 33-баплар тоғрилиқ) көрүң. ■ **34:7** Мис. 20:6; Чөл. 14:18; Қан. 5:10; Зәб. 85:15; 102:8; 144:8; Йәр. 32:18 ■ **34:9** Лав. 25:38; Зәб. 27:9; 32:12; Зәк. 2:16 □ **34:10** «Мениң силәргә қилидиган әмәлим» — ибраний тилида «Мениң саңа қилидиган әмәлим». ■ **34:10** Қан. 5:2; Йә. 10:12,13 ■ **34:12** Мис. 23:32; Чөл. 33:51; Қан. 7:2 □ **34:13** «ашәраһ бутлири» — бәлким бутпәрәсликкә беғишланған дәрәкликләрдур. Дәрәкләр бәлким аял бут шәклидә оналған яки нәқишләнгән болуши мүмкин. ■ **34:14** Мис. 20:5

өз илаһлириниң кәйнидин жүрүп бузуқчилик қилғинида, улар оғуллириңниму өз илаһлириниң арқисидин маңғузуп, бузуқчилик қилдуруши мүмкин. ■

17 Өзүң үчүн һеч қандақ қуйма бутларни яساتмигин.

18 Петир нан һейтини тутуңлар; Мениң әмир қилғинимдәк Абиб ейида, бекитилгән вақитта йәттә күн петир нан йәңлар. Чүнки силәр Абиб ейида Мисирдин чиққансиләр. ■

19 Балиятқуниң тунжа мевиси Мениңки болиду; чарпай маллириңниң ичидин дәсләп туғулған әркәкләр, кала болсун, қой болсун уларниң тунжилириниң һәммиси Мениңки болсун. ■

20 Лекин ешәкләрниң тунжа тәхәйлириниң орниға қоza билән бәдәл төлишиң лазим болиду. Әгәр орниға қоza бәрмисәң, тәхәйниң бойини сундурувәткин. Тунжи оғуллириңни болса, уларға бәдәл төләп қайтурувал. һеч ким Мениң һозурумға қуруқ қол кәлмисун. □ ■

21 Сән алтә күн ичидә иш-әмәлиниң қилип, йәттинчи күни арам елишиң зөрүр; йәр һайдаш вақти болсун, орма вақти болсун, арам елишиң зөрүр. ■

22 Йеңи буғдайниң тунжа һосулини тәбрикләйдиған «һәптиләр һейти»ни өткүзүңлар; жилиң ахирида «һосул жиғиш һейти»ни өткүзүңлар. □ ■

23 Сениң һәр бир әркәк кишилириң жылда үч қетим Исраилниң Худаси болған Рәб Пәрвәрдиғарниң алдиға һазир болсун. ■ 24 Чүнки Мән таипиләрни алдиндин һайдиветип, чегаралириңни кеңәйтимән; шуниңдәк сән жылда үч қетим Пәрвәрдиғар Худайиңниң алдиға һазир болушқа чиқип барсаң, һеч ким йериңгә көз қирини салмайду.

25 Маңа сунулидиған қурбанлиқниң қенини болдурулған нан билән билә сунмигин; яки өтүп кетиш һейтиниң қурбанлиғиниң гөшини әтигә қалдурма. □ ■

26 Зиминиңниң дәсләпки һосулидин тунжа мәһсулатларни Пәрвәрдиғар Худайиңниң өйигә кәлтүрүп ата.

Оғлақни анисиниң сүтидә қайнитип пишарма. □ ■

27 Пәрвәрдиғар Мусаға: — Бу сөzlәрни өзүң үчүн йезивалғин; чүнки Мән мошу сөzlәрни асас қилип сән билән вә Исраил билән әһдә бағлидим, деди.

28 У вақитта Муса шу йәрдә Пәрвәрдиғарниң һозурида қириқ кечә-күндүз турди; у һеч нәрсә йемиди, һеч су ичмиди. У йәрдә Пәрвәрдиғар тахтайларға әһдиниң сөзлири болған он әмирни пүтти. □ ■

■ 34:16 1Пад. 11:2 ■ 34:18 Мис. 12:15; 23:15 ■ 34:19 Мис. 13:2; 22:29; Әс. 44:30

□ 34:20 «... тунжа тәхәйлириниң орниға қоza билән бәдәл төлишиң лазим болиду» — демәк, қоza тәхәйниң орниға қурбанлиқ қилиниду. ■ 34:20 Мис. 13:13; 23:15; Қан. 16:16 ■ 34:21 Мис.

20:9 □ 34:22 «жилиң ахирида» — ибраний тилида «жилиң өзгиришидә» — йәни күздә. «һосул жиғиш һейти» — мошу һосул болса мевә-чевиләрниңкиду. Ибранийлар ишләткән календар бойичә, һейт йәттинчи айда, бәзи жилирида Сентәбрдә, бәзи жылларда Октябрдә болатти. ■ 34:22 Мис. 23:16

■ 34:23 Мис. 23:17; Қан. 16:16 □ 34:25 «Маңа сунулидиған қурбанлиқниң...» — ибраний тилида «Мениң қурбанлиғимниң...». Мошу йәрдә бу сөз бәлким жуқурида тилға елинған үч һейттики кейдүрмә қурбанлиқларни яки енақлиқ қурбанлиқлирини көрсәтсә керәк. «Мениң қурбанлиғимниң қени» болса мәзкур һейтларда қурбанға үстигә төкүлидиған қанларни көрситиду. ■ 34:25 Мис. 23:18

□ 34:26 «Оғлақни анисиниң сүтидә қайнитип пишарма» — бу әмир бәлким әтраптики бутпәрәс хәлиқләрниң мәлум өрп-адитигә әгәшмәслик керәклигини көрситиши мүмкин. Бу тоғрилик йәнә «Лавийлар»дики «қошумчә сөзимизни көрүң. ■ 34:26 Мис. 23:19; Лав. 22:27; Қан. 14:21 □ 34:28

«у һеч нәрсә йемиди» — ибраний тилида «һеч нанни йемиди». «У йәрдә Пәрвәрдиғар тахтайларға әһдиниң сөзлири болған он әмирни пүтти» — ибраний тилида «У йәрдә у тахтайларға әһдиниң сөзлири болған он әмирни пүтти». Бәзиләр: «У» Мусани көрситиду, дөп қарайду, бирақ «Қан.» 10:2-4тин ениқ көрүнидуки, бу сөzlәрни пүткүчи Худа Өзидур. ■ 34:28 Мис. 24:18; 31:18; 34:1; Қан. 4:13; 9:18

Мусаниң йўзиниң пақирап туруши

29 Муса Синай тегидин чүшкәндә шундақ болдики (у тағдин чүшкәндә икки һөкүм-гувалиқ тахтийи униң қолида еди), өзиниң *Пәрвәрдигар* билән сөзләшкини үчүн йўзиниң пақирап кәткенини билмәйтти. ■ 30 Әнди һарун вә барлиқ Исраиллар Мусани көрди, мана, униң йүз териси пақирап туратти; улар униңға йекин бериштин қоркушти.

31 Лекин Муса уларни чақиривиди, һарун вә жамаәтниң барлиқ башлири йенип, униң қешиға кәлди; Муса улар билән сөзләшти.

32 Шуниндин кейин, барлиқ Исраиллар униң йениға кәлди; у вақитта Муса Пәрвәрдигар өзигә Синай тегида сөз қилғинида тапшурған барлиқ әмирләрни уларға тапилиди. 33 Муса уларға дәйдиғинини дәп түгәтти. У сөзлигәндә йүзигә бир чүмпәрдә тартивалған еди; □ ■ 34 Қачанки Муса Пәрвәрдигар билән сөзлишишкә униң һозуриға кирсә, чүмпәрдини еливетәтти, таки у йенип чиққичә шундақ болатти; йенип чиққанда өзигә немә тапиланған болса, шуни Исраилларға ейтип берәтти. 35 Исраиллар Мусаниң йүз терисиниң пақирап турғинини көрәтти; шуңа Муса йәнә таки Пәрвәрдигар билән сөзләшкили униң һозуриға киргичә йүзигә чүмпәрдә тартивалатти.

35*Шабат күни, йәни «арам елиш күни»ниң бәлгүлимилири*

1 Муса Исраилларниң пүткүл жамаитини жиғип уларға: — Пәрвәрдигар силәргә қилишқа буйруған әмирләр мунулардур: — ■

2 Алтә күн иш-әмгәк күни болсун; лекин йәттинчи күни силәргә нисбәтән муқәддәс бир күн болуп, Пәрвәрдигарға аталған арам алидиған шабат күни болсун. һәр ким шу күнидә иш-әмгәк қилса өлүмгә мәһкүм қилинсун. ■ 3 Шабат күнидә барлиқ туралғулириңларда һәргиз от қалимаңлар, — деди. ■

Ибадәт жайи үчүн һәдийә сунуш

4 Муса Исраилларниң пүткүл жамаитигә сөз қилип мундақ деди: — «Пәрвәрдигар буйруған әмир мана шуки: —

5 Өзүңларниң араңлардин Пәрвәрдигарға бир «көтәрмә һәдийә» кәлтүрүңлар; көңли халиғанларниң һәр бири Пәрвәрдигарға бир «көтәрмә һәдийә»сини кәлтүрсун: йәни алтун, күмүч, мис, ■ 6 көк, сөсүн вә қизил жип, ақ канап рәхт, өшкә тивити, ■ 7 қизил боялған қочқар териси, делфин териси, акатсийә яғичи, ■ 8 чирақдан үчүн зәйтун мейи, «мәсһләш мейи» билән хушбуй үчүн ишлитилидиған есил дора-дәрмәкләр, ■ 9 әфодқа һәм қошенға орнитилидиған һеқиқ вә башқа яқутларни кәлтүрүңлар». ■

Ибадәт чедириниң материал-үскүнлирини ясап

10 — «Араңлардики барлиқ маһир устилар келип Пәрвәрдигар буйруғанниң һәммисини ясап бәрсун: □ 11 — муқәддәс чедир билән униң ички вә ташқи йопуқлирини, илғулирини, тахтайлирини, балдақлирини, хадилирини вә

■ 34:29 2Кор. 3:7 □ 34:33 «У сөзлигәндә йүзигә бир чүмпәрдә тартивалған еди» — яки «у (Муса) уларға сөzlәп болғанда йүзигә ниқап тартивалди». ■ 34:33 2Кор. 3:7,13 ■ 35:1 Мис.34:32 ■ 35:2 Мис. 20:8; 31:15; Лав. 23:3; Қан. 5:12; Луқа 13:14 ■ 35:3 Мис. 16:23 ■ 35:5 Мис. 25:2 ■ 35:6 Мис. 25:4 ■ 35:7 Мис. 25:5 ■ 35:8 Мис. 25:6 ■ 35:9 Мис. 25:7; 28:17,20 □ 35:10 «маһир устилар» — ибраний тилида «көңли даналар».

буларниң тәгликлирини, ■ 12 әһдә сандуғи вә униң балдақлирини, «кафарәт тәхти»ни, «айрима пәрдә-йопуқ»ни, 13 ширә вә униң балдақлирини, униң барлиқ қача-қучилирини вә «тәқдим нанлири»ни, ■ 14 йоруклуқ үчүн ясалған чирақдан вә униң асваплирини, униң чирақлири вә чирақ мейини, 15 хушбуйгаһ вә униң балдақлирини, «Мәсиһләш мейи»ни, дора-дәрмәкләрдин ишләнгән хушбуйни, муқәддәс чедириниң кириш еғизидики «ишиқ пәрдис»ни, ■ 16 көйдүрмә қурбанлиқ қурбангаһи вә униң мис шаласини, балдақлирини вә барлиқ асваплирини, жуюнуш деси вә униң тәглигини, ■ 17 һойлиниң пәрдилирини, униң хадилири вә уларниң тәгликлирини, һойлиниң кириш еғизидики пәрдини, ■ 18 чедирниң миқ-қозуқлирини, һойлиниң миқ-қозуқлирини, шундақла барлиқ танилирини, ■ 19 тоқулидигән кийимләр, йәни муқәддәс жайниң хизмитигә каһинлиқ хизмитидә кийилидигән, һарун каһинниң муқәддәс кийимлирини һәм униң оғуллириниң кийимлирини тәйяр қилсун». □ ■

Хәлиқниң «кәтәрмә һәдийә»си

20 Шуниң билән пүткүл Исраил жамаити Мусаниң йенидин чиқип кетишти. 21 Андин көңли тартқанларниң һәр бири, роһи өзлиригә түрткә болғанларниң һәр бири келип, жамаәт чедирини ясашқа, шундақла чедирниң хизмитидә ишлитилидигән барлиқ сәрәмжанларни ясашқа вә муқәддәс кийимләрни тикишкә Пәрвәрдиғарға аталған «пулаңлатма һәдийә»ни кәлтүргили турди. 22 Улар әрләрму, аялларму келип, сунушқа көңли хуш болғанларниң һәр бири һәдийә кәлтүрүп, булапка, зирә-һалқа, үзүк, зуннар-биләйүзүк қатарлиқ һәр хил алтун буюмларни елип кәлди; алтунни «кәтәрмә һәдийә» қилип берәй дегәнләрниң һәр бири уни Пәрвәрдиғарға сунди. □ 23 Кимдә көк, сөсүн, қизил жип билән ақ канап рәхт, өшкә тивити, қизил боялған қочқар териси вә делфин териси болса, шуларни елип келишти. 24 Күмүч я мистин кәтәрмә һәдийә кәлтүрәй дегәнләрниң һәр бири шуни Пәрвәрдиғарға һәдийә қилип сунди. Кимдә чедирниң хизмитидә ишлитилидигән һәр хил сәрәмжанларға яриғидәк акатсәй яғичи болса, уни елип кәлди. 25 Қоли чевәр аялларниң һәр бири өз қоллири билән егирип, шу егиргән жип вә рәхтләрни, йәни көк, сөсүн вә қизил жип билән ақ канап рәхтләрни кәлтүрди, □ ■ 26 Шуниңдәк көңли қозғалған аялларниң һәммиси һүнирини ишлитип өшкә тивитидин жип егиришти. 27 Әмирләр әфод вә қошенға орнитилидигән һеқиқлар вә аяқларни, 28 дора-дәрмәкләрни, чираққа вә мәсиһләш мейиға ишлитилидигән зәйтун мейини, хушбуйға ишлитилидигән есил дора-дәрмәкләрни кәлтүрди. ■ 29 Шу тәриқидә Исраиллар Пәрвәрдиғар Мусаниң вастиси билән буйруған ишларниң һәр қайсиға бир нәрсә беришкә көңли тартқан болса, әр болсун аял болсун һәр бири шуни елип келип, Пәрвәрдиғарға атап ихтиярий һәдийә бәрди.

Ибадәт чедирини Ясигучи һүнәрвәнләр

30 Андин Муса Исраилларға мундақ деди: —

■ 35:11 Мис. 26:26 ■ 35:13 Мис. 25:23, 30 ■ 35:15 Мис. 26:36; 30:1; 31:11 ■ 35:16 Мис. 27:4; 30:18 ■ 35:17 Мис. 27:9, 16 ■ 35:18 Мис. 27:19 □ 35:19 «тоқулидигән кийимләр» — яки «каһинлиқ хизмәт кийимлири». ■ 35:19 Мис. 28; 31:10 □ 35:22 «Улар әрләрму, аялларму келип,...» — яки «Әр кишиләр аял кишиләргә эғишип,...». □ 35:25 «қоли чевәр» — ибраний тилида «көңли дана». ■ 35:25 Пәнд. 31:19 ■ 35:28 Мис. 25:6

«Мана, Пәрвәрдигар Йәһуда қабелисидин хурниң нәвриси, Уриниң оғли Бәзаләлни исмини атап чақирип, □ ■ 31 уни Худаниң Роһи билән толдуруп, униңга даналиқ, әқил-парасәт, илим-һекмәт егилитип, уни һәртүрлүк ишни қилишқа қабилыйәтлик қилип, ■ 32 уни түрлүк-түрлүк һүнәрләрни қилалайдиган — алтун, күмүч вә мис ишлирини қилалайдиган, ■ 33 яқутларни кесип-оялайдиган, зиннәт буюмлирига орниталайдиган, яғачларга нәқиш чиқиралайдиган, һәр хил һүнәр ишлирини қамлаштуралайдиган қилди. ■ 34 У йәнә униң көңлигә, шуниңдәк һәм Дан қабелисидин болған Аһисамақниң оғли Оһолиябниң көңлигә *башқиларға* һүнәр үгитиш нийәт-истиқини селип, 35 уларниң көңүллирини даналиқ-һекмәт билән толдуруп, уларни һәр хил нәққашлиқ-оймичилиқ ишлирига маһир қилип, көк, сөсүн вә қизил жип билән ақ канап рәхт билән көшгичилик қилишқа һәмдә бапкарлиққа иқтидарлиқ қилди. Шуниң билән улар һәр хил һүнәр ишлириниң вә һәр хил лайһиниләш ишлириниң һөддисидин чиқалайдиган болди. ■

36

1 Шуниң билән Бәзаләл вә Оһолияблар, шуниңдәк Пәрвәрдигар муқәддәс чедир ясаһниң һәр хил ишлирига керәк болған даналиқ-һекмәт вә әқил-парасәтни ата қилған маһир устиларниң һәр бири уларға қошулуп, шу ишни униң әмир қилғини бойичә әмәлгә ашуриду».

Хәлиқниң һәдийәлири

2 Шу вақитта Муса Бәзаләл вә Оһолиябни, шундақла Пәрвәрдигар даналиқ-һекмәт билән көңүллирини толдурған, көңли өзини шу ишни қилишқа қатнишишқа далаләт қилған барлиқ һүнәрвән-касипларни чақирип жигди.

3 Улар келип муқәддәс чедирни ясашқа, шундақла униң иш-хизмәтлиригә керәклик сәрәмжанларни ясашқа Исраиллар елип кәлтүргән барлиқ «көтәрмә һәдийә»ләрни Мусадин тапшурувалди. Исраил хәлқи йәнилә өз мәйли билән һәр күни әтигини Мусаға ихтиярий һәдийә кәлтүрүп туратти. 4 Андин муқәддәс чедирниң ишлирини қиливатқан устиларниң һәммиси қолидики ишини қоюп қоюп келип, 5 Мусаға: — Хәлиқниң елип кәлгини Пәрвәрдигар бизгә қилишқа буйруған ишни пүткүзүшкә еһтијәж болғинидин көп ешип кәтти! — дейишти.

6 Андин Муса әмир қилип, пүткүл чедиргаһ бойичә: «Мана, әр болсун, аял болсун, һеч ким муқәддәс чедирни ясаш үчүн «көтәрмә һәдийә» сүпитидә йәнә һеч қандақ нәрсә тәйярлап кәлмисун!» дәп жақалатти. Буниң билән көпчилик һәдийәләр кәлтүрүштин тохтитилди. 7 Чүнки улар тәйярлиған материаллар пүткүл қурулуш ишига йетәтти, һәтта ешип қалатти.

Ибадәт чедириниң ясилиши

8 Муқәддәс чедирниң қурулуш ишини қиливатқан устиларниң һәр бири непиз тоқулған ақ канап рәхткә көк, сөсүн вә қизил жиплар арилаштурулуп ишләнгән он парчә йопуқ ясап, керубларниң сүритини йопуқларға чевәрлик билән лайһиниләп нәпис қилип кәшиләп чиқти. 9 Һәр бир йопуқниң узунлуғи жигирмә сәккиз гәз, кәңлиги төрт гәз болуп, һәр бир йопуқ охшаш чоң-кичикликтә

□ 35:30 «исмини атап чақирип,...» — бу сөзләр Худаниң мәлум бир кишини мәлум муһим бир иш үчүн алаһидә таллап чақирғанлиғини көрситиду. «Йш.» 45:3, 4ни көрүң. «Бәзаләл» — мәнаси «Худаниң сайисидә» яки «Худаниң башпанаһида». ■ 35:30 Мис. 31:2 ■ 35:31 Мис. 31:3

■ 35:32 Мис. 31:4 ■ 35:33 Мис. 31:5 ■ 35:35 Мис. 26:1

қилинди. ■ ¹⁰ Базалал йопуқларниң бәшини бир-биригә улиди, қалған бәш йопуқниму һәм бир-биригә улиди. ■ ¹¹ У улап чиқилған биринчи чоң парчиниң әң четидики қисминиң бир тәрипигә рәңги көк измиләрни қадиди, шунидәк улап чиқилған иккинчи чоң парчиниң әң четидикисиниң бир тәрипигиму шундақ қилди. ■ ¹² Биринчи чоң парчиниң әң четидики қисмигә әллик измә қадиди, иккинчи чоң парчиниң әң четидикисигиму әллик измә қадиди. Измиләр бир-биригә удулмуудул қилинди. ■ ¹³ Муқәддәс чедир бир пүтүн болсун үчүн у алтундин әллик илғу ясап, икки парчә йопуқни шу илғулар билән бир-биригә туташтурди.■

¹⁴ У муқәддәс чедирни йепиш үчүн өшкә тивитидин йопуқларни ясиди; йопуқтин он бир парчә ясиди. ■ ¹⁵ Йопуқларниң һәр бириниң узунлуғи оттуз гәз, кәңлиги төрт гәз болуп, он бир йопуқниң һәммиси охшаш чоң-кичикликтә қилинди. ■ ¹⁶ Йопуқларниң бәшини у улап бир қилип, қалған алтә йопуқниму улап бир қилди. ■ ¹⁷ У биринчи улап чиқилған чоң парчиниң әң четидики қисмигә әллик измә, иккинчи улап чиқилған чоң парчиниң әң четидики қисмигә әллик измә қадиди. ■ ¹⁸ У чедир бир пүтүн болсун үчүн һәм мистин әллик илғу ясап, икки чоң парчини улап қойди.■

¹⁹ У буниңдин башқә чедиргә қизил боялған қочқар терисидин йопуқ ясап япти, андин униң үстидинму делфин терисидин ясалған йәнә бир йопуқни қаплиди.■

²⁰ У муқәддәс чедирниң тик тахтайлирини акатсийә яғичидин ясап тиклиди.

■ ²¹ һәр бир тахтайниң узунлуғи он гәз, кәңлиги бир йерим гәз қилинди. ■

²² һәр бир тахтайниң иккидин туруми бар еди, һәр икки тахтай шулар билән бир-биригә четилди; у чедирниң барлиқ тахтайлирини шундақ ясиди.■

²³ У чедирниң тахтайлирини шундақ ясиди; жигирмиси жәнуп тәрәпкә орнитилди; ■ ²⁴ у бу жигирмә тахтайниң тегигә күмүчтин қириқ тәглик ясиди; бир тахтайниң астидики икки туруми үчүн иккидин тәглик, йәнә бир тахтайниң икки туруми үчүн иккидин тәгликни ясиди.■

²⁵ Шунидәк у чедирниң удул тәрипигә, йәни шимал тәрипигә жигирмә тахтай ясиди, ■ ²⁶ шундақла буларниң қириқ тәглигини күмүчтин ясиди; бир тахтайниң тегигә иккидин тәглик, йәнә бир тахтайниң тегигә иккидин тәглик орунлаштурулди. ■ ²⁷ Чедирниң кәйни тәрипигә, йәни ғәрип тәрәпкә алтә тахтайни ясап орнатти. ■ ²⁸ У чедирниң кәйни тәрипидики икки булуңға икки тахтайни ясап орнатти. ■ ²⁹ Бу булуң тахтайлари астидин үстигичә икки қат қилип тахтайлари өз ара четиштурди, үсти бир һалқиға бекитилди. У һәр иккисини шундақ ясап, икки булуңға орнатти. ■ ³⁰ Шуңлашқиму у тәрипидә сәккиз тахтай болди, уларниң күмүчтин ясалған он алтә тәглиги бар еди; бир тахтайниң тегидә икки тәглик, йәнә бир тахтайниң тегидә икки тәглик бар еди.■

³¹ Буниңдин башқә у акатсийә яғичидин балдақ ясиди; чедирниң бу тәрипидики тахтайларға бәш балдақни, ■ ³² чедирниң у тәрипидики тахтайларға бәш балдақни, чедирниң арқа тәрипидики тахтайларға, йәни ғәрип тәрипидики тахтайларғиму бәш балдақни ясиди. ■ ³³ У тахтайларниң оттуридики оттура балдақни бу тәрәптин у тәрәпкә йәткүзүп ясиди. ■ ³⁴ У тахтайларни алтун билән қаплап, балдақлар өткүзүлидиған һалқиларни алтундин ясап, балдақларни алтун билән қаплиди.■

■ 36:9 Мис. 26:2 ■ 36:11 Мис. 26:4 ■ 36:12 Мис. 26:5,10 ■ 36:13 Мис. 26:6 ■ 36:18 Мис. 26:11 ■ 36:19 Мис. 26:14 ■ 36:20 Мис. 26:15 ■ 36:21 Мис. 26:16 ■ 36:22 Мис. 26:17 ■ 36:23 Мис. 26:18 ■ 36:24 Мис. 26:19 ■ 36:25 Мис. 26:20 ■ 36:26 Мис. 26:21 ■ 36:27 Мис. 26:22 ■ 36:28 Мис. 26:23 ■ 36:29 Мис. 26:24 ■ 36:30 Мис. 26:25 ■ 36:31 Мис. 26:26 ■ 36:32 Мис. 26:27 ■ 36:33 Мис. 26:28 ■ 36:34 Мис. 26:29

35 У непиз тоқулған ақ канап рэхткә көк, сөсүн вә қизил жиплар арилаштурулуп ишләнгән бир пәрдә ясиди; уни керубларниң сүритини чевәрлик билән лайиһиләп нәпис қилип чүшүрүп, кәштиләп чиқарди. ■ 36 Уни есишқа у акатсийә яғичидин төрт хада ясап, алтун билән қаплиди. Уларниң илмәклири алтундин ясалди; хадиларға у күмүчтин төрт тәгликни қуюп ясиди. ■

37 У чедирниң кириш еғизига нәпис тоқулған ақ канап рэхткә көк, сөсүн вә қизил жиплар арилаштурулуп ишләнгән бир пәрдә ясиди, уни кәштичигә кәштиләтти. ■ 38 У йәнә бу пәрдиниң бәш хадисини илмәклири билән қошуп ясиди; уларниң башлирини вә балдақлирини алтун билән қаплиди; уларниң бәш тәглиги мистин ясалди. □ ■

37

Әдә сандуғини ясау

1 Андин Бәзаләл әдә сандуғини акатсийә яғичидин ясиди; униң узунлуғи икки йерим гәз, еғизлиги бир йерим гәз, кәңлиги бир йерим гәз еди. ■ 2 У униң ичи вә сиртини сап алтун билән қаплиди, униң үстүнки қисминиң чөрисигә алтундин гирвәк чиқарди. 3 У униң үчүн алтундин төрт һалқа қуюп, уларни униң төрт четиқиға бекитти; бир тәрипиғә икки һалқа, йәнә бир тәрипиғә икки һалқа бекитти. □ 4 У һәм акатсийә яғичидин икки балдақ ясап, һәр иккисини алтун билән қаплиди; 5 андин сандуқ улар арқилиқ көтирилсун дәп, балдақларни сандуқниң икки йенидики һалқилиридин өткүзүп қойди.

6 У сандуқниң *ялқучи сүпитидә* алтундин узунлуғи икки йерим гәз, кәңлиги бир йерим гәз болған бир «кафарәт тәхти» ясиди. 7 У икки керубни алтундин соқуп ясиди; уларни кафарәт тәхтиниң икки тәрипиғә орнатти; 8 бир керубни бир тәрипиғә, йәнә бир керубни йәнә бир тәрипиғә орнатти. У икки тәрипиғидики керубларни кафарәт тәхти билән бир гәвдә қилди. □ ■ 9 Керублар бир-биригә йүзлинип, қанатлирини кафарәт тәхтиниң үстигә керип, қанатлири билән уни йеппип туратти; керубларниң йүзи кафарәт тәхтигә қаритилди. ■

Ширә

10 У һәм ширәни акатсийә яғичидин ясиди; униң узунлуғи икки гәз, кәңлиги бир гәз, еғизлиги бир йерим гәз еди. ■ 11 У уни сап алтун билән қаплап, униң үстүнки қисминиң чөрисигә алтундин гирвәк чиқарди. ■ 12 У ширәниң чөрисигә төрт илик еғизлиқтә бир ләв ясиди; бу ләвниң чөрисигиму алтундин бир гирвәк чиқарди. ■ 13 У ширәгә алтундин төрт һалқа ясап, бу һалқиларни ширәниң төрт бүжигидики четиққа орнатти. ■ 14 Ширәни көтиришкә балдақлар өткүзүлсун дәп, һалқилар ширә левигә йеқин бекитилди. ■ 15 Ширә үчүн вә балдақларни акатсийә яғичидин ясап, алтун билән қаплиди; ширә улар билән көтириләтти.

■ 36:35 Мис. 26:31 ■ 36:36 Мис. 26:32 ■ 36:37 Мис. 26:36 □ 36:38 «бәш хадиниң башлирини вә балдақлирини алтун билән қаплиди» — 26:37-айәттики мошу хадиларни «алтун билән қаплигин» дейилиду. Мошу айәттә қаплиниш көлүми даириси ениқ көрүниду — қариғанда, пүтүн хадилар эмәс, бәлки пәқәт «башлири» вә «четиқ»лири алтун билән қаплиниду. «Балдақлар» — улар хадиларни өз ара четип туридиган таяқчилар болуп, хадиларни муқимлаштуруш вә пәрдиләрниму көтириш ролыни ойнайду (38:17ни көрүң). «Балдақлар»ниң башқа тәржимилири: «һалқилар» яки «чәмбәрләр». ■ 36:38 Мис. 26:37 ■ 37:1 Мис. 25:10 □ 37:3 «төрт четиқиға» — яки «төрт путиға». □ 37:8 «У икки тәрипидики керубларни кафарәт тәхти билән бир гәвдә қилди» — яки «У керублар билән кафарәт тәхтини бир пүтүн алтундин ясиди». ■ 37:8 Мис. 25:19 ■ 37:9 Мис. 25:20 ■ 37:10 Мис. 25:23 ■ 37:11 Мис. 25:24 ■ 37:12 Мис. 25:25 ■ 37:13 Мис. 25:26 ■ 37:14 Мис. 25:27

16 У ширәнің үстигә қоюлидиган барлиқ буюмларни, йәни легәнлирини, қача-қуча тәхсилирини, «шарап һәдийәлири»ни қуйидиган қәдәһ вә пиялиләрниң һәммисини сап алтундин ясиди.■

Чирақданни ясаш

17 У һәм чирақданни сап алтундин ясиди; чирақданни соқуп ясиди; чирақданниң пути, ғоли, қәдәһлири, ғунчилири вә гүллири бир пүтүн алтундин соқулди. ■

18 Чирақданниң ғолиниң икки йенидин алтә шахчә чиқирилди — чирақданниң бир йенидин үч шахчә, униң йәнә бир йенидин үч шахчә чиқирилди; ■ 19 бир йенидики һәр бир шахчидә бадам гүли шәклидә ғунчиси вә чечиги болған үч қәдәһ чиқирилди, йәнә бир йенидики һәр бир шахчидә бадам гүли шәклидә ғунчиси вә чечиги болған үч қәдәһ чиқирилди. Чирақданға чиқирилған алтә шахчиниң һәммиси шундақ ясалди. ■ 20 Чирақданниң ғолидин бадам гүли шәклидә ғунчиси вә чечиги болған төрт қәдәһ чиқирилди. □ ■ 21 Булардин башқа биринчи икки шахчиниң астида бир ғунчә, иккинчи икки шахчиниң астида бир ғунчә, үчинчи икки шахчиниң астида бир ғунчә ясалған еди; чирақданға чиқирилған алтә шахчиниң астиниң һәммиси шундақ еди. 22 Униң шу ғунчилири һәм шахчилири чирақдан билән бир гәвдә қилинди — бир пүтүн сап алтундин соқуп ясалди. ■ 23 У чирақданниң йәттә чириғини, шундақла униң пилиқ қайчилири билән күлданлирини сап алтундин ясиди. ■ 24 У чирақдан вә униң барлиқ әсваплирини бир талант сап алтундин ясиди. □ ■

Хушбуйғаһни ясаш

25 У йәнә хушбуйғаһни акатсийә яғичидин ясиди. Униң узунлуғи бир гәз, кәңлиги бир гәз, егизлиги икки гәз болуп, төрт часа қилип ясалди; төрт бұжигидики мўңғүзләр униң билән бир пүтүн қилип ясалди. ■ 26 У уни, йәни униң үстини, төрт әтрапини һәм мўңғүзлирини сап алтун билән қаплиди; униң үсти қисминиң чөрисигә алтундин гирвәк чиқарди. ■ 27 Униңға алтундин икки һалқа ясап, униң гирвикиниң астиға бекитти; уларни икки йениға удулму удул бекитти. Хушбуйғаһни көтиридиган икки балдақни селиш үчүн буларни хушбуйғаһниң икки тәрипигә орунлаштурди. □ ■ 28 У балдақларни акатсийә яғичидин ясап, алтун билән қаплиди.■

29 У һәм муқәддәс Мәсиһләш мейини ясиди, андин әтирчи чиқарғандәк дорә-дәрмәкләрни тәңшәп сап хушбуйғаһни ясиди.■

38

Қурбанғаһни ясаш

1 У көйдүрмә қурбанлиқ қурбанғаһини акатсийә яғичидин ясиди. Қурбанғаһ төрт часа болуп, узунлуғи бәш гәз, кәңлиги бәш гәз, егизлиги үч гәз қилинди. ■ 2 У униң төрт бұжигигә қоюлидиган мўңғүзлирини ясиди; мўңғүзлири қурбанғаһ билән бир гәвдә қилинди. Қурбанғаһни мис билән қаплиди. ■ 3 У қурбанғаһниң

■ 37:16 Мис. 25:29 ■ 37:17 Мис. 25:31 ■ 37:18 Мис. 25:32 ■ 37:19 Мис. 25:33 □ 37:20 «ғолидин» — йәни ғолиниң үстүнки қисмидин. 35-айәтни көрүң. ■ 37:20 Мис. 25:34 ■ 37:22 Мис. 25:36 ■ 37:23 Мис. 25:37,38 □ 37:24 «бир талант алтун» — бәлким 4.4 килограммчә болуши мүмкин. ■ 37:24 Мис. 25:39 ■ 37:25 Мис. 30:1, 2 ■ 37:26 Мис. 30:3 □ 37:27 «икки йениға...» — яки «икки бұжигиға...». ■ 37:27 Мис. 30:4 ■ 37:28 Мис. 30:5 ■ 37:29 Мис. 30:22,34 ■ 38:1 Мис. 27:1 ■ 38:2 Мис. 27:2

барлиқ эсваплирини — униңға хас болған дасларни, гүжәкләрни, кориларни, лахшигирларни вә отданларниму ясиди; униң барлиқ эсваплирини мистин ясиди. ■ ⁴ Қурбанғаһ үчүн мистин бир шала ясиди; шалани қурбанғаһниң қап белиниң астидики гирвәктин төвәнрәк туридиған қилди; шала қурбанғаһниң дәл оттурисида еди. ■ ⁵ У шаланиң төрт бүжигигә балдақлар өткүзүлидиған төрт мис һалқини қуюп ясиди. ⁶ У балдақларни акатсийә яғичидин ясап, уларни мис билән қаплиди. ⁷ Андин у қурбанғаһни кәтириш үчүн балдақларни қурбанғаһниң икки йенидики һалқиларға өткүзүп қойди. У қурбанғаһни тахтайләрдин, ичини бош қилип ясиди. ■

Ибадәт чәдириниң әсваблири

«мис қурбанғаһ»

«йоған дас»

алтун чирақдан

«тәқдим нан»
қоюлидиган ширә

хушбуйғаһ

әһдә сандуқи

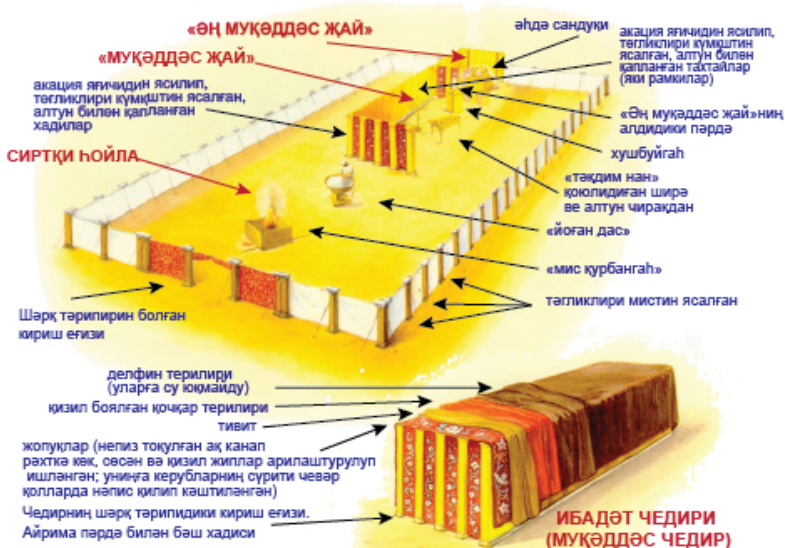
әһдә сандуқиниң ичи

8 У йәнә жуянуш десини мистин, униң тәглигиниму мистин ясиди; у буларни «көрүшүш чедири»ниң кириш егизиниң алдида хизмәттә болған аялларниң мис әйнәклиридин ясиди.■

МУҚӘДДӘС ИБАДӘТ ЧЕДИРИ — ЧЕДИРНИҢ ӨЗИ ВӘ СИРТҚИ НОЙЛИСИ

ҚУРБАНЛИҚЛАРНИ СУНУШ

Ибадәт чедири вә сиртқи нойлиси

Ибадәт жайиниң нойлиси

⁹ Андин у чедирниң һойлисину ясиди. Һойлиниң жәнубига, йәни жәнупқа йүзләнгән тәрипигә непиз тоқулған ақ канап рәхттин пәрдиләрни ясиди; униң узунлуғи йүз гәз еди. ■ ¹⁰ Пәрдиләрни есишқа жигирмә хада вә хадиларниң жигирмә тәглигини у мистин ясиди. Хадиларниң илмәклири вә балдақлири күмүчтин ясалған еди.

¹¹ Шуниңға охшаш шимал тәрипидиму узунлуғи йүз гәз келидиган пәрдә бар еди. Пәрдиләрни есишқа жигирмә хада вә хадиларниң жигирмә тәглигини у мистин ясиди. Хадиларниң илмәклири вә балдақлири күмүчтин ясалған еди.

¹² Шуниңға охшаш гәрип тәрипидә узунлуғи әллик гәз келидиган пәрдә бар еди; пәрдиләрни есишқа он хада вә хадиларниң он тәглигини у мистин ясиди. Хадиларниң илмәклири вә балдақлири күмүчтин ясалди.

¹³ Һойлиниң шәриқ тәрипи, йәни күн чиқишқа йүзләнгән тәрипиниң кәңлиги әллик гәз еди. ¹⁴ Бир тәрипидә он бәш гәз келидиган пәрдә болуп, униң үч хадиси билән үч тәглиги бар еди. ¹⁵ Йәнә бир тәрипидиму он бәш гәз келидиган пәрдә болуп, униң үч хадиси билән үч тәглиги бар еди. ¹⁶ Һойлиниң чәрисидики пәрдиләрниң һәммиси непиз тоқулған ақ канап рәхттин тикилгән еди.

¹⁷ Һойлиниң чәрисидики һәммә хадиларниң тәглиги мистин, уларниң илмәклири вә балдақлири күмүчтин ясалди; хадиларниң башлириму күмүчтин қапланған еди. Һойлиниң чәрисидики һәммә хадилар күмүчтин ясалған балдақлар билән бир-биригә четилди.

¹⁸ Һойлиниң кириш еғизидики пәрдә непиз тоқулған ақ канап рәхткә көк, сөсүн вә қизил жиплар арилаштурулуп, кәштичиләр тәрипидин кәштиленди; униң узунлуғи жигирмә гәз, еғизлиги Һойлидики пәрдиләрниң еғизлигидә охшаш болуп бәш гәз еди. ¹⁹ Униң төрт хадиси билән мистин ясалған төрт тәглиги бар еди; хадиларниң илмәклири күмүчтин ясалди, уларниң башлири күмүч билән қапланди вә балдақлири күмүчтин ясалди.

²⁰ Муқәддәс чедирниң һәм чәрисидики Һойлиниң барлиқ миқ-қозуқлири мистин ясалди.

Ибадәт чедири үчүн аталған материяллар

²¹ Муқәддәс чедир, йәни «һөкүм-гувалиғи чедири» үчүн аталған материялларниң сани төвәндә хатириләнгән (Улар Мусаниң буйруғи билән, каһин Һарунниң оғли Иғамарниң қол астидики Лавийлар мәсул болуп санақтин өткүзүлүп, Худаға аталған еди): —

²² Йәһуда қәбилисидин болған Хурниң нәвриси, Уриниң оғли Бәзаләл Пәрвәрдиғар Мусаға буйруғанниң һәммисини ада қилди; ²³ Дан қәбилисидин болған Аһисамақниң оғли Оһолияб униң ярдәмчиси еди; у болса нәққашлиқ-оймичилиқ устиси, лайиһилиғүчи һәмдә көк, сөсүн, қизил жиптин ақ канап рәхткә кәштә тикәләйдиған уста еди.

²⁴ Муқәддәс чедирни ясашқа ишлитилгән алтун, йәни «пулаңлатма һәдийә» сүпитидә кәлтүрүлгән алтунниң һәммиси муқәддәс жайдики шәкәлниң өлчәм бирлиги бойичә жигирмә тоққуз талант йәттә йүз оттуз шәкәл еди. □ ²⁵ Жәмаәт арисидин санақтин өткүзүлгән адәмләр тәрипидин кәлтүрүлгән күмүч болса муқәддәс жайдики шәкәлниң өлчәм бирлиги бойичә бир йүз талант бир миң

■ 38:9 Мис. 27:9 □ 38:24 «жигирмә тоққуз талант йәттә йүз оттуз шәкәл...» — бир «талант» 3000 шәкәл еди. «муқәддәс жайдики шәкәл»ниң бирлиги (алтун) 224 грам болған болса, ундақта бу алтунларниң еғирлиги тәхминән 2 тонна болған болиду.

йәттә йүз йәтмиш бәш шәкәл еди. □ 26 Бу күмүч нопуси ройхәткә елинған кишиләрдин елинған еди — демәк, кимки жигирмә яш я униңдин чоң, санақтин өткүзүлгәнләрниң һәр бири бир бека, йәни муқәддәс жайдики шәкәлниң өлчәм бирлиги бойичә йерим шәкәл күмүч бәрди. Санақтин өткән киши алтә йүз үч миң бәш йүз әллик киши еди.

27 Муқәддәс жайниң тәгликлирини һәм оттурисидики пәрдиниң тәгликлирини қуюшқа йүз талант күмүч кәтти; йүз талант күмүчтин йүз тәглик ясилип, һәр бир тәглик үчүн бир талант ишлитилди. 28 У қалған бир миң йәттә йүз йәтмиш бәш шәкәл күмүчтин хадиларниң илмәклирини ясиди, уларниң башлирини қаплиди, шуниңдәк уларни бир-биригә чатидиған балдақларни ясиди.

29 «Пулаңлатма һәдийә» сүпитидә кәлтүрүлгән мис болса йәтмиш талант, икки миң төрт йүз шәкәл чиқти. □ 30 Буниңдин у жамаәт чедириниң кириш еғизиниң тәгликлирини, мис қурбанғаһни, униң мис шаласи вә қурбанғаһниң барлиқ әсваплирини, 31 һойлиниң чөрисидики хада тәгликлирини, һойлиниң кириш еғизидики тәгликләрни, чедирниң барлиқ қозуқлирини вә һойлиниң чөрисидики қозуқларниң һәммисини ясиди.

39

Кәһинларниң муқәддәс кийимлириниң тикилиши

1 Пәрвәрдиғар Мусаға буйруғинидәк көк, сөсүн вә қизил жиплар ишлитилип, муқәддәс чедирниң хизмитидә кийилидиған *каһинлиқ* кийимләр, шундақла һарунниң муқәддәс кийимлири тәйяр қилинди. ■

□ 38:25 «жамаәт арасидин санақтин өткүзүлгән адәмләр...» — бу «адәмләр» әркәк кишиләрни көрситиду («Чөл.» 1:2-46ни көрүң). «бир йүз талант бир миң йәттә йүз йәтмиш бәш шәкәл ...» — күмүчкә нисбәтән «талант» вә «шәкәл»ниң бирлиги алтунниңкигә охшаш болса, бу күмүчләрниң еғирлиги тәхминән 6.7 тонна болған болиду. □ 38:29 «йәтмиш талант, икки миң төрт йүз шәкәл...» — бир «талант» мис 1500 шәкәл яки бәзидә 3000 шәкәл һесаплиниду; бир шәкәл мис 224 грам яки 540 грам болуши мүмкин. Ундақта бу мисниң еғирлиги 23-92 тонна оттурисида болса керәк. ■ 39:1 Мис. 31:10; 35:19

Баш каһин хизмәттә кийдиган «гүзәл һәм шәрәплик» муқәддәс кийимләр («Мисирдин чиқиш» 28:4-43)

Баш каһинниң муқәддәс кийимлир

² Бәзаләл алтун вә көк, сөсүн, қизил жиплар билән непиз тоқулған ақ канап рәхтләрдин әфодни ясап тәйярлиди. ■ ³ Улар алтунни соқуп непиз қилип, уни кесип жип қилди, андин буларни маһирлик билән көк жиплар, сөсүн жиплар вә

қизил жиплардин ақ канап рэхткә лаһайиләнгән нухилар үстигә тоқуди. □ ■

⁴ Улар эфодниң алди вә кәйни қисмини бир-биргә туташтуруп туридиган икки мүрилик тасма ясиди; эфодниң икки тәрипи бир-биригә туташтурулди.

⁵ Эфодниң үстигә бағлайдиган бөлвағ эфод билән бир пүтүн қилинған болуп, униңға охшаш сипта ишлинип, алтун вә көк, сөсүн, қизил жиплар вә непиз тоқулған ақ канап рэхттин ясалди; һәммиси Пәрвардигарниң Мусаға буйруғинидәк қилинди. ■ ⁶ Улар икки ақ һеқиқни икки алтун көзлүккә орнитип, уларниң үстигә худди мөһүр ойғандәк Исраилниң оғуллириниң намлирини оюп ясиди. ■ ⁷ Исраилниң оғуллириға әсләтмә таш болсун үчүн, Пәрвардигар Мусаға буйруғандәк икки яқутни эфодниң икки мүрилик тасмисиға бекитип қойди. □ ■

Һөкүм қошеннини ясау

⁸ У қошенни чевәр қолларға нәпис қилип кәштитип ясиди; уни эфодни ишлигән усулда алтун вә көк, сөсүн, қизил жиплар билән непиз тоқулған ақ канап рэхттин ясиди. ⁹ Улар қошенни икки қат, төрт часа қилип ясиди; икки қат қилинғанда узунлуғи бир ғерич, кәңлигиму бир ғерич келәтти. ■ ¹⁰ Униң үстигә төрт қатар қилип гөһәрләрни орнатти: — бир қатардикиси қизил яқут, сериқ гөһәр вә зумрәтләр еди; бу биринчи қатар еди. ■ ¹¹ Иккинчи қатарға көк қаштеши, көк яқут вә алмас, ■ ¹² үчинчи қатарға сөсүн яқут, пироза вә сөсүн кварц, ¹³ төртинчи қатарға берил яқут, ақ һеқиқ вә анарташ орнитилди; буларниң һәммиси алтун көзлүккә бекитилди. ¹⁴ Бу гөһәрләр Исраилниң оғуллириниң намлириға вәкил қилинип, уларниң санидәк он икки болуп, мөһүр ойғандәк һәр бир гөһәргә он икки қәбилиниң нами бирдин-бирдин пүтүлди.

¹⁵ Улар қошенға шойнидәк ешилгән сап алтундин икки ешилмә зәнжир ясиди; ¹⁶ улар қошенға алтундин икки көзлүк вә икки һалқа етип, икки һалқини қошенниң жуқуриқи икки бүжигигә бекитти; □ ¹⁷ андин шу алтундин ешилип ясалған икки зәнжирни қошенниң жуқуриқи икки бүжигидики һалқидин өткүзүп, ¹⁸ ешилгән шу зәнжирләрниң икки учини икки көзлүккә бекитип, көзлүкләрни эфодниң икки мүрилик тасмисиниң алди қисмиға орнатти. ¹⁹ Буниңдин башқа улар алтундин икки һалқа ясап, уларни қошенниң *асти тәрипидики* икки бүжигигә бекитти; улар эфодқа тегишип туридиган қилинип ичигә қадалди. □ ²⁰ Мундин башқа улар алтундин *йәнә* икки һалқа ясап, уларни эфодниң икки мүрилик тасмисиниң алди төвәнки қисмиға, эфодқа улинидиган жайға йеқин, кәштитиләнгән бөлвағдин егизрәк қилип бекитти. ²¹ Улар қошенниң эфодниң бөлвегидин жуқурирақ туруши, қошенниң эфодтин ажрап кәтмәслиги үчүн көк шойна билән қошенниң һалқисини эфодниң һалқисиға четип қойди. Буларниң һәммиси Пәрвардигарниң Мусаға буйруғинидәк қилинди.

Кашинлар кийидиган башқа кийимләрниң тикилиши

²² Базалал эфодниң ичидики тонни пүтүнләй көк рәнлик қилди. ²³ Тонниң башқа кийилидиган төшүги дәл оттурисида, худди савутниң яқисидәк ишләнгән еди; житилип кәтмәслиги үчүн униң чөрисигә пәваз ишләнди. □ ²⁴ Улар

□ **39:3** «Улар алтунни соқуп непиз қилип, уни кесип жип қилди, ... көк, сөсүн, қизил жиплардин ақ канап рэхткә лаһайиләнгән нухилар үстигә тоқуди» — әйни ибраний текстни чүшиниш бир қәдәр тәс. Униң бир нәччә хил тәржимиси учриши мүмкин. ■ **39:3** Мис. 28:6 ■ **39:5** Мис. 28:8

■ **39:6** Мис. 28:9,10,11 □ **39:7** «... икки яқутни эфодниң икки мүрилик тасмисиға бекитип қойди» — эфод тоғрилик мунасивәтлик сехмини көрүң. ■ **39:7** Мис. 28:12 ■ **39:9** Мис. 28:16

■ **39:10** Мис. 28:17 ■ **39:11** Мис. 28:18 □ **39:16** «икки бүжигигә» — ибраний тилида «икки бешига». □ **39:19** «икки бүжигигә» — ибраний тилида «икки бешига». □ **39:23** «савут» — жәңчиниң алаһидә кийими.

тонниң етигиниң чөрисигә көк, сөсүн вә қизил жиптин анарларни тоқуп есип қойди. ²⁵ Улар һәмдә алтун қоңғурақларни ясап, қоңғурақларни тонниң етигиниң чөрисигә, анарларниң арилиғиға бирдин есип қойди; һәр икки анарниң оттурисига бир қоңғурақ есип қоюлди. ²⁶ *Қаһинлиқ* хизмитигә аит *қоңғурақлар* тонниң етигиниң чөрисигә бекитилди; бир алтун қоңғурақ, бир анар, бир алтун қоңғурақ, бир анар қилип бекитилди; һәммиси Пәрвәрдигарниң Мусаға буйруғинидәк қилинди.

²⁷ Улар һарун билән униң оғуллириға непиз тоқулған ақ канап рәхттин халта көйнәкләрни тикти; ■ ²⁸ сәллини ақ канап рәхттә ясиди, шундақла чирайлиқ егиз бөкләрни ақ канап рәхттә, тамбалларни непиз тоқулған ақ канап рәхттә тәйярлиди; ²⁹ буниңдин башқа улар бәлвағниму көк, сөсүн вә қизил жип арилаштурулуп кәштиленгән, непиз тоқулған ақ канап рәхттә тәйярлиди; буларниң һәммиси Пәрвәрдигарниң Мусаға буйруғинидәк қилинди.

³⁰ Улар йәнә нөпис тахтайни, йәни муқәддәс отуғатни сап алтундин ясап, униң үстигә мөһүр ойғандәк: «Пәрвәрдигарға муқәддәс қилинди» дәп оюп пүтти; ■

³¹ улар отуғатқа көк рәңлик жипни бағлап, униң билән отуғатни сәллигә тақиди, булар Пәрвәрдигарниң Мусаға буйруғинидәк қилинди. ■

Мусаниң ясалған сәрәмжанларни көздин кәчүрүши

³² Шу тәриқидә жамаәтниң ибадәт чедириниң һәммә курулуши пүткүзүлди; Исраиллар Пәрвәрдигарниң Мусаға буйруғининиң һәммисини шу бойчә қилди; шу тәриқидә һәммисини пүттүрди. ³³ Улар чедирни Мусаниң йеңиға елип кәлди — чедир йопуқлирини, униң барлиқ әсваплирини, илмәклирини, тахтайлирини, балдақлирини, хадилири билән тәгликлирини, ■ ³⁴ шуниңдәк қизил боялған қочқар терисидин ясалған йопуқ билән делфин терисидин ясалған йопуқни, «айрима пәрдә»ни, ³⁵ әһдә сандуғи вә униң балдақлирини, «кафарәт тәхти»ни, ³⁶ ширә вә униң барлиқ әсваплирини, шундақла «тәқдим нанлар»ни, ■ ³⁷ сап алтундин ясалған чирақдан билән униң чирақлирини, йәни үстигә тизилған чирақларни, униң барлиқ әсваплири һәм чирақ мейини, ³⁸ алтун хушбуйғаһ, мәсийләш мейи, дора-дәрмәкләрдин ясалған хушбуйғи, чедирниң кириш еғизиниң пәрдисини, □ ³⁹ мис қурбанғаһ билән униң мис шаласини, униң балдақлири билән һәммә әсваплирини, жуюш деси билән униң тәглигини, ⁴⁰ һойлиниң чөрисидики пәрдиләрни, униң хадилири вә уларниң тәгликлирини, һойлиниң кириш еғизиниң пәрдис билән һойлиниң танилири вә қозуқлирини, муқәддәс чедирниң, йәни жамаәт чедиригә аит хизмәткә ишлитилидиған барлиқ әсвапларни, ⁴¹ муқәддәс жайға аит хизмәт үчүн тикилгән қаһинлиқ кийимини, йәни һарун қаһинниң муқәддәс кийимлири билән униң оғуллириниң қаһинлиқ кийимлирини болса, һәммисини елип кәлди. ■

⁴² Бу ишларниң һәммисини Исраиллар Пәрвәрдигарниң Мусаға барлиқ буйруғанлири бойчә әнә шундақ ада қилған еди. ⁴³ Муса ишларниң һәммисигә тәсйилий қариди, мана, улар Пәрвәрдигарниң буйруғини бойчә бу ишларни пүткүзгән еди; буйрулғандәк, дәл шундақ қилған еди; Муса буларни көрүп, уларға бәхит-бәрикәт тиләп дуа қилди.

40

■ 39:27 Мис. 28:39 ■ 39:30 Мис. 28:36; 29:6 ■ 39:31 Мис. 28:37 ■ 39:33 Мис. 35:11
 ■ 39:36 Мис. 31:8 □ 39:38 «алтун хушбуйғаһ» — ибраний тилида «алтун қурбанғаһ». ■ 39:41 Мис. 31:10

Ибадәт чедириниң тиклиниши

¹ Андин Пәрвәрдиғар Мусаға мундақ әмир қилди: —

² Биринчи айниң беши, айниң биринчи күни сән жамаәт чедириниң муқәддәсханисини тиклигин. □ ³ Һөкүм-гувалиқ сандуғини униң ичигә қоюп, ички пәрдә арқилиқ әһдә сандуғини тосуп қойғин; ⁴ ширәни чедирниң ичигә әкирип, үстигә тизилидиған нәрсиләрни тизғин; андин чирақданни әкирип, үстигә чирақларни орунлаштурғин. □ ■ ⁵ Алтун билән қаплаган хушбуй көйдүргүчи қурбанғаһни һөкүм-гувалиқ сандуғиниң удулиға тикләп қойғин; чедирниң кириш еғизиниң пәрдисини есип қойғин. □ ■

⁶ Көйдүрмә қурбанлиқ қурбанғаһини муқәддәсханиниң, йәни жамаәт чедириниң кириш еғизиниң алдиға қойғин; ⁷ андин жууш десини жамаәт чедири билән қурбанғаһниң оттурисиға орунлаштуруп, су тоштуруп қойғин.

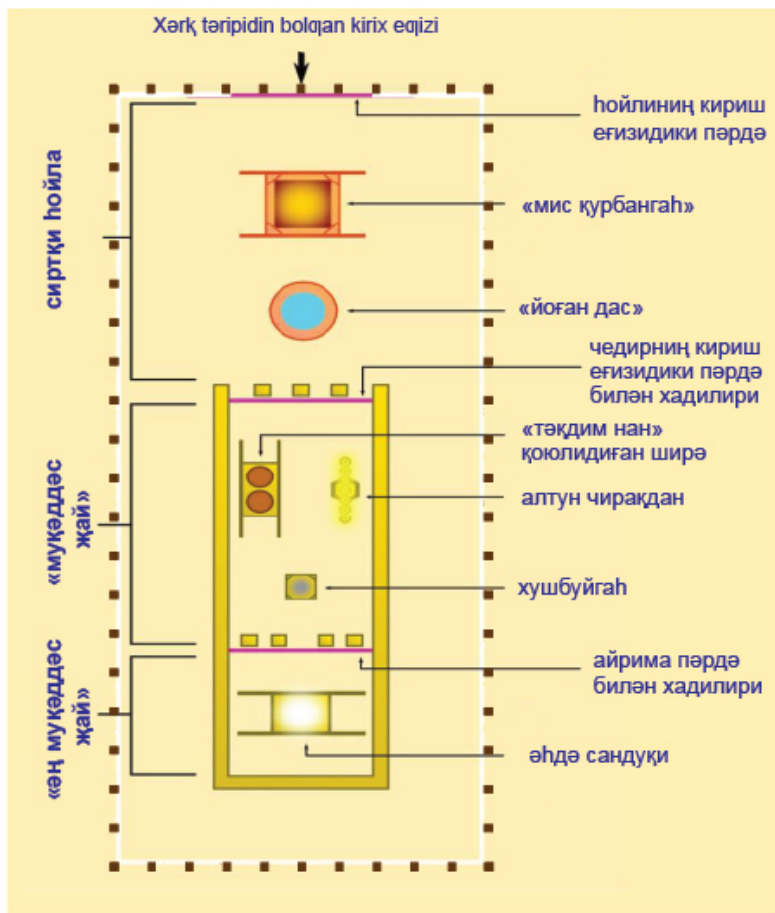
□ **40:2** «муқәддәсханиси» — демәк, чедирниң өзи, йәни «муқәддәс жай» билән «әң муқәддәс жай».

□ **40:4** «чирақларни орунлаштурғин» — яки «чирақларни йеқип қойғин». ■ **40:4** Мис. 26:35; 27:20 □ **40:5** «хушбуй көйдүргүчи қурбанғаһ» — хушбуйғаһни көрситиду. ■ **40:5** Мис.

26:36

ИБАДӘТ ЧЕДИРИ (МУҚӘДДӘС ЧЕДИР) («Мисирдин чиқиш» 25-31, 35-40-бап)

Ибадәт чедери вә сиртқи Һойлиси

⁸ Һойлиниң чөрисигә пәрдиләрни бекитип, Һойлиниң киреш еғизиниң пәрдисини асқин; ⁹ андин «мәсиһләш мейи»ни елип, ибадәт чедери вә униң ичидики барлиқ нәрсиләрни мәсиһләп, уни вә барлиқ һәммә әсваплирини Худаға атап муқәддәс қилғин. Шундақ қилип пүткүл чедир муқәддәс болиду.

¹⁰ Сән көйдүрмә қурбанлиқ қурбангаһини, шундақла униң барлиқ әсваплирини мәсиһләп, уни Худага *атап* муқәддәс қилғин; буниң билән қурбангаһ «әң муқәддәс нәрсиләр» қатаридә болиду. ■

¹¹ Сән йәнә жуянуш деси вә униң тәглигини мәсиһләп муқәддәс қилғин. ¹² Андин һарун билән униң оғуллирини жамаәт чедириниң кириш еғизига йеқин әкилип, уларни су билән жуйғин; ¹³ һарунға муқәддәс кийимләрни кийдүрүп, Маңа қаһинлиқ хизмәттә болуши үчүн уни мәсиһләп, *Маңа айрип* муқәддәс қилғин.

¹⁴ Андин униң оғуллирини елип кирип, уларға халта көйнәкләрни кийдүрүп,

¹⁵ уларниң атисини мәсиһлигиниңдәк Маңа қаһинлиқ хизмитидә болуши үчүн уларниму мәсиһлигин. Шуниң билән уларниң бу мәсиһлиниши улар үчүн әвлаттин әвлатқичә әбәдий қаһинлиқниң *бәлгиси* болиду. □

¹⁶ Муса шундақ қилди; Пәрвәрдигар униңға немә буйруған болса, у шундақ бежа кәлтүрди.

¹⁷ Шундақ болдики, иккинчи жилниң биринчи ейида, айниң биринчи күнидә ибадәт чедир тикләнди. □ ■

¹⁸ Муса чедирни тикип, тәгликлирини орунлаштуруп, тахталирини тизип, уларниң балдақлирини бекитип, хадилирини тиклиди. ¹⁹ Муқәддәс чедирниң үстигә ички йопуқни япти, андин униң үстигә ташки йопуқни йеппип қойди; буларниң һәммиси Пәрвәрдигарниң Мусаға буйруғинидәк қилинди.

²⁰ Андин у һөкүм-гувалиқни елип, уни сандуқ ичигә қойди; балдақларни әһдә сандуғиниң *һалқилиридин* өткүзүп, «кафарәт тәхти»ни сандуқниң үстигә орунлаштурди. □

²¹ Әһдә сандуғини муқәддәс чедир ичигә елип кирип, оттуриға «айрима пәрдә»ни тартти; шундақ қилип у һөкүм-гувалиқ сандуғини пәрдә арқилиқ тосуп қойди. һәммә иш Пәрвәрдигарниң Мусаға буйруғинидәк қилинди. ■

²² У ширәни жамаәт чедирига елип кирип, муқәддәс жайниң шимал тәрипигә, «әң муқәддәс жай»дики пәрдиниң сиртиға қойди. ²³ «Тәқдим нанлар»ни ширәниң үстигә, Пәрвәрдигарниң алдиға тизип қойди; буларниң һәммиси Пәрвәрдигарниң Мусаға буйруғинидәк қилинди. ■ ²⁴ Андин у чирақданни жамаәт чедирига елип кирип, уни муқәддәс жайниң жәнуп тәрипигә, ширәниң удулиға қойди, ²⁵ чирақларни Пәрвәрдигарниң алдиға орунлаштурди; буларниң һәммиси Пәрвәрдигарниң Мусаға буйруғинидәк қилинди.

²⁶ Андин у *хушбуйни көйдүргүчи* алтун қурбангаһни ичидики пәрдиниң алдиға тиклиди; □ ²⁷ Униң үстидә есил хушбуйни көйдүрди; буларниң һәммиси Пәрвәрдигарниң Мусаға буйруғинидәк қилинди.

²⁸ У ибадәт чедириниң кириш еғизига пәрдә тартти. ²⁹ Андин көйдүрмә қурбанлиқ қурбангаһини жамаәт чедиридики муқәддәс жайниң кириш еғизига йеқин қойди; униң үстидә көйдүрмә қурбанлиқ вә қошумчә ашлиқ һәдийәсини өткүзди; буларниң һәммиси Пәрвәрдигарниң Мусаға буйруғинидәк қилинди. □

³⁰ Жуянуш десини жамаәт чедир билән қурбангаһниң оттурисиға қоюп, жуошқа ишлитилидиған сунни дасқа тошқузуп қуйди.

■ **40:10** Мис. 29:37 □ **40:15** «Уларниң атисини мәсиһлигинидәк маңа қаһинлиқ хизмитидә болуши үчүн уларниму мәсиһлигин» — бу ишниң, йәни һарун вә оғуллирини мәсиһләп қаһинлиққа тайинлаш мурасиминиң тәпсилатлири «Лав.» 8-бапта хатириләнгән. □ **40:17** «иккинчи жили» — демәк, Мисирдин чиққандин кейинки иккинчи жили. ■ **40:17** Чөл. 7:1 □ **40:20** **һөкүм-гувалиқ** — Худа Мусаға тапшурған «он пәрз» яки «он әмир» пүтүлгән икки таш тахтаини көрситиду (31:18ни көрүң). ■ **40:21** Мис. 35:12 ■ **40:23** Мис. 25:30 □ **40:26** «хушбуй көйдүргүчи алтун қурбангаһ» — хушбуйгаһни көрситиду. □ **40:29** «**көйдүрмә қурбанлиқниң** қошумчә ашлиқ һәдийәси» — һәр бир көйдүрмә қурбанлиққа бир ашлиқ һәдийә қошуп сунулуши керәк (мәсилән, «Чөл.» 28-29-бапларни көрүң).

31-32 Муса вә һарун билән униң оғуллири қачанла жамаәт чедириға кирсә яки қурбанғаһқа йеқин барса, Пәрвәрдигарниң Мусаға буйруғинидәк қоллирини шу суда жуятти. Булар Пәрвәрдигарниң Мусаға буйруғинидәк қилинди.

33 Андин у чедир һәм қурбанғаһниң әтрапиға һойла пәрдисини тикләп, һойлиниң кириш еғизиниң пәрдисини тартти. Шу тәриқидә Муса пүткүл ишни тамамлиди.

Пәрвәрдигарниң парлақ нуруниң ибадәт чедирини қаплиши

34 Шуниң билән булут жамаәт чедирини қаплап, Пәрвәрдигарниң жуласи ибадәт чедирини толдурди. ■ 35 Булут сайә чүшүрүп, Пәрвәрдигарниң жуласи чедирни толдурғини үчүн, Муса жамаәт чедириға кирәлмиди.

36 Қачанки булут жамаәт чедиридин көтирилсә, Израиллар сәпәргә атлинатти. һәр бир қетим сәпәрдә шундақ болатти. 37 Булут көтирилмисә улар қозғалмай, таки көтирилидиған күнгичә сәпәргә чиқмайтти. 38 Чүнки күндүзи Пәрвәрдигарниң булути муқәддәс чедир үстидә туратти, кечиси униң үстидә от көрүнәтти; пүткүл Израил жәмәтиниң көз алдида уларниң барлиқ қилған сәпәрлиридә шулар көрүнәтти. ■

Лавийлар

«Каһин-лавийларниң дәстури» *** Көйдүрмә қурбанлиқ тоғрисидаки бәлгүлимиләр

¹ Вә Пәрвәрдигар Мусани чақирип жамаәт чедиридидин униңға сөз қилип мундақ деди: —□

² Сән Исраилларға сөз қилип уларға мундақ дегин: — Әгәр силәрдин бириңлар Пәрвәрдигарниң алдиға бир қурбанлиқни сунмақчи болсаңлар, қурбанлиғиңларни чарпайлардин, йәни кала яки ушшақ маллардин сунушуңлар керәк.

³ Әгәр униң сунидиғини калилардин көйдүрмә қурбанлиқ болса, ундақта у бежирим әркәк һайванни кәлтүрсун; униң Пәрвәрдигарниң алдида қобул болуши үчүн уни жамаәт чедириниң кириш ағзиниң алдида сунсун. ■ ⁴ У қолини көйдүрмә қурбанлиқниң бешиға қойсун; шуниң билән қурбанлиқ униң орниға қафарәт болушқа қобул қилиниду. □ ⁵ Андин у Пәрвәрдигарниң һозурида буқини боғузлисун; каһинлар болған һарунниң оғуллири қенини кәлтүрүп, жамаәт чедириниң кириш ағзидики қурбанғаһниң үсти қисминиң әтрапиға сәпсун.

⁶ Андин қурбанлиқ қилеучи көйдүрмә қурбанлиқ қилинған һайванниң терисини союп, тенини парчилисун ⁷ вә һарун каһинниң оғуллири қурбанғаһта от қалап отниң үстигә отунларни тизсун. ⁸ Андин каһинлар болған һарунниң оғуллири гөш парчилирини, беши вә мейи билән қошуп, қурбанғаһдики отниң үстидики отунниң үстигә тәртип билән тизип қойсун. □ ⁹ Лекин униң ич-қарни билән пачақлирини қурбанлиқ сунеучи суда жуйсун; андин каһин һәммисини елип келип қурбанғаһниң үстидә көйдүрсун. Бу от арқилиқ сунулидиган қурбанлиқ һесаида, Пәрвәрдигарға хушбуй чиқирилидиган көйдүрмә қурбанлиқ болиду.

Қой падисидин қилинған қурбанлиқ

¹⁰ Әгәр у көйдүрмә қурбанлиқ қилиш үчүн ушшақ маллардин қой я өшкә қурбанлиқ қилай десә, ундақта у бежирим болған бир әркинини кәлтүрсун.

¹¹ У уни қурбанғаһниң шимал тәрипидә Пәрвәрдигарниң һозурида боғузлисун. Андин каһинлар болған һарунниң оғуллири қенини елип, қурбанғаһниң үсти қисминиң әтрапиға сәпсун. ¹² қурбанлиқ қилеучи болса гөшни парчалап, беши билән мейини кесип айрисун. Андин каһин буларни елип қурбанғаһтики отниң үстидики отунниң үстидә тәртип бойичә тизип қойсун. ¹³ Лекин униң ич-қарни билән пачақларни қурбанлиқ сунеучи суда жуйсун; андин каһин һәммисини елип келип қурбанғаһниң үстидә көйдүрсун. Бу от арқилиқ сунулидиган қурбанлиқ һесаида, Пәрвәрдигарға хушбуй чиқирилидиган көйдүрмә қурбанлиқ болиду.

□ **1:1 «Вә»** — «Лавийлар» яки «Каһин-лавийларниң дәстури» дегән китап «вә» дегән сөз билән башлиниду. Шуниң билән бу сөз «Каһин-лавийларниң дәстури»ни «Мисирдин чиқиш» дегән китапниң әң ахирқи айти (40-бап, 38-айәт) билән зич бағлайду. Мәзкур китап униң давамидур. «Кириш сөз»имизни көрүң. **«жамаәт чедири»** — яки «көрүшүш чедири». «жамаәт чедири» дегән сөздики «жамаәт» ибраний тилида «Худа билән учришиш» яки «Худа билән дидарлишиш» дегән уқумни билдүриду. ■ **1:3 Мис. 29:10** □

1:4 «қафарәт болуш» — (ибраний тилида «кафар» яки «киппур») түп мәнәси «йепиш». Гуналарға «қафарәт кәлтүрүш» дегәнлик «гуналарни йепиш» дегәнликтур. Тәврат дәвридә Худа гуналарни вақитлиқ япатти вә шуниңдәк шу гуналардин товва қилип қурбанлиқ кәлтүргән бәндилирини кәчүрүм қилатти. Инжіл дәври кәлгәндә у Мәсиһниң қурбанлиғи вәстиси билән инсанларниң гуналирини «елип ташлайду» («Юһ.» 1:29, 36ни көрүң). □ **1:8 «каһинлар болған һарунниң оғуллири»** — һарун баш каһин, оғуллири каһинлар қилип бекитилгән еди («Мис.» 28:1).

Учар-қанатлардин қилинган көйдүрмә қурбанлиқ

14 Эгәр қурбанлиқ қилғучи Пәрвәрдигарға атап учар-қанатлардин көйдүрмә қурбанлиқ қилай десә, ундақта у пахтәкләрдин яки кәптәр балилиридин қурбанлиқ кәлтүрсун. 15 Каһин уни қурбанғаһниң йениға елип келип, бешини толғап үзүп уни қурбанғаһниң үстидә көйдүрсун; униң қени сиқилип қурбанғаһниң темиға сүртүлсун. 16 Лекин ташлиғини пәйлири билән қошуп қурбанғаһниң шәриқ тәрипидики күллүккә ташливәтсун; □ 17 у қурбанлиқни икки қанитиниң оттурисидин ярсун, бирақ уни икки парчә қиливәтмисун. Андин каһин буни елип қурбанғаһдики отниң үстидики отунниң үстигә қоюп көйдүрсун; бу от арқилиқ сунулидиган қурбанлиқ һесаविда, Пәрвәрдигарға хушбуй чиқирилидиган көйдүрмә қурбанлиқ болиду.

2

Ашлиқ һәдийәләр

1 Эгәр бирким Пәрвәрдигарниң һозуриға ашлиқ һәдийә сунмақчи болса һәдийәси есил ундин болуши керәк; у униңға зәйтун мейи қуюп андин үстигә мәстики салсун. □ ■ 2 У уни елип каһинлар болған һарунниң оғуллириниң алдиға кәлтүрсун; андин каһин һәдийә сунғучиниң ядлиниши үчүн зәйтун мейи иләштүрүлгән ундин бир чаңгал елип, һәммә мәстики билән қошуп, бу һәдийәни қурбанғаһта көйдүрсун; бу от арқилиқ сунулидиган, Пәрвәрдигарға хушбуй чиқирилидиган һәдийә болиду. ■ 3 Амма ашлиқ һәдийәдин қалғини болса, һарун билән униң оғуллириға тәвә болсун. Бу Пәрвәрдигарға от арқилиқ сунулғанларниң ичидә «әң муқәддәсләрниң бири» һесаплиниду. □ ■

Пиширилған ашлиқ һәдийәләр

4 Эгәр сән тонурда пиширилған нәрсиләрдин ашлиқ һәдийә сүнай десәң, улар зәйтун мейи иләштүрүлгән есил ундин пиширилған тоғачлар яки зәйтун мейи сүрүлүп мәсиһләнгән петир һәмәк нанлардин болсун. □

5 Эгәр сениң кәлтүридиған һәдийәң тавида пиширилған ашлиқ һәдийә болса у зәйтун мейи иләштүрүлүп есил ундин петир һалда етилсун. 6 Сән уни уштуп үстигә зәйтун мейи қуйғин; у ашлиқ һәдийә болиду.

7 Сениң кәлтүридиған һәдийәң қазанда пиширилған ашлиқ һәдийә болса ундақта у есил ун билән зәйтун мейида етилсун. 8 Шу йолларда тәйярланған ашлиқ һәдийәләрни Пәрвәрдигарниң һозуриға кәлтүргин; уни каһинға бәргин, у уни қурбанғаһқа елип бариду. 9 Каһин болса ашлиқ һәдийәдин «ядлиниш үлүши»ни елип қурбанғаһниң үстидә көйдүрсун. Бу от арқилиқ сунулидиган, Пәрвәрдигарға хушбуй чиқирилидиган һәдийә болиду. 10 Амма ашлиқ һәдийәдин қалғини болса, һарун билән униң оғуллириға тәвә болсун. Бу

□ 1:16 «ташлиғини пәйлири билән қошуп...» — яки «қуйруқ пәйлири билән үчәйлирини қошуп...». □ 2:1 «есил ун» — ибраний тилида тәкитләнгини яхши тартилған, бир хил юмшақлиқта, һеч қандақ кепәк арилашмиған ун. ■ 2:1 Мис. 6:15; 9:17; Чөл. 15:4 ■ 2:2 Лав. 6:8 □ 2:3 «Пәрвәрдигарға от арқилиқ сунулғанларниң ичидә «әң муқәддәсләрниң бири»» — һәдийә-қурбанлиқлар «әң муқәддәс» ва «муқәддәс» дәп бөлиниду. «әң муқәддәс» болған һәдийә-қурбанлиқларни пәкәт каһинлар өзила йейишкә, шундақла муқәддәс җайдила йейишкә болатти. «муқәддәс» һесапланған таамлардин анидидикилири йейишкә болатти. ■ 2:3 Лав. 10:12 □ 2:4 «тоғачлар» — ибраний тилида бу сөз яки һалқисман яки чәккүч билән тешилгән бир хил нанларни көрситиду.

Пәрвәрдигарга от арқилиқ сунулғанларниң ичидә «әң муқәддәсләрниң бири» һесаплиниду.

¹¹ Силәр Пәрвәрдигарниң һозуриға сунидиған һәр қандақ ашлиқ һәдийәләр ечитқу билән тәйярланмисун. Чүнки силәрниң Пәрвәрдигарга отта сунулидиған һәдийәңларниң һеч қайсисида ечитқу яки һәсәлни көйдүрүшкә болмайду.

¹² Буларни Пәрвәрдигарниң алдиға «дәсләпки һосул» сүпитидә сунсаңлар болиду, лекин улар хушбуй сүпитидә қурбанғаһниң үстидә көйдүрүлүп сунулмисун.■

¹³ Сеиң һәр бир ашлиқ һәдийәң туз билән тузлиниши керәк; ашлиқ һәдийәңни Худайиңниң әһдә тузидин мәһрум қилмай, һәммә ашлиқ һәдийәлириңни туз билән тузлиғин.■

¹⁴ Әгәр сән Пәрвәрдигарга «дәсләпки һосул»дин ашлиқ һәдийә сүнай десән, ундақта зираәтниң йеңи пишқан көк бешини елип, данларни отта қоруп, езип талқан сүпитидә сунғин; бу «дәсләпки һосул» һәдийәси болиду; ¹⁵ сән униңға зәйтун мейи қуюп үстигә мәстики салғин; бу ашлиқ һәдийә болиду.

¹⁶ Каһин болса униңдин, йәни қоруп езилгән данлар билән зәйтун мейидин бир қисмини елип һәммә мәстики билән қошуп, боларни «ядлиниш үлүши» сүпитидә көйдүрсун. Бу от арқилиқ Пәрвәрдигарга сунулған һәдийә болиду.

3

Енақлиқ қурбанлиқлири

¹ Бирисиниң сунидиғини енақлиқ қурбанлиғи болса, шундақла калилардин сунса, у Пәрвәрдигарниң һозуриға бежирим бир әркикени яки чишисини кәлтүрсун. ² У сунидиған бу һайванниң бешиға қолини қоюп, андин уни жамаәт чедириниң кириш еғизи алдида боғузлисун. Андин каһинлар болған һарунниң оғуллири қенини қурбанғаһниң үсти қисминиң әтрапиға сәпсун. ³ Сунғучи киши бу енақлиқ қурбанлиғидин Пәрвәрдигарга атап отта сунулидиған һәдийә сүпитидә бир қисмини елип беғишлисун, йәни ич қарнини йөгәп турған майни, шундақла барлиқ ич мейини елип ■ ⁴ икки бәрәкни вә уларниң үстидики һәмдә икки янпишидики майни ажритип, жігәрниң бәрәккичә болған чава мейини кесип, елип кәлсун. ⁵ һарунниң оғуллири болса буларни қурбанғаһниң үстигә кәлтүрүп от үстигә қоюлған отунниң үстидики көйдүрмә қурбанлиққа қошуп көйдүрсун. Бу от арқилиқ сунулидиған, Пәрвәрдигарга хушбуй чиқирилидиған қурбанлиқ болиду.■

Қой падисидин болған енақлиқ қурбанлиғи

⁶ Бирисиниң Пәрвәрдигарга қилидиған енақлиқ қурбанлиғи үчүн сунидиғини ушшақ малдин болса, ундақта у бежирим бир әркикени яки чишисини кәлтүрсун. ⁷ Әгәр униң қурбанлиғи қой болса уни Пәрвәрдигарниң алдиға кәлтүрүп, ⁸ қурбанлиқ қилидиған бу һайванниң бешиға қолини қоюп, андин уни жамаәт чедириниң кириш ағзиниң алдида боғузлисун. Андин һарунниң оғуллири қенини елип қурбанғаһниң үсти қисминиң әтрапиға сәпсун. ⁹ Сунғучи киши бу енақлиқ қурбанлиғидин Пәрвәрдигарга атап отта сунулидиған һәдийә сүпитидә бир қисмини, йәни униң мейини елип беғишлисун, — пүтүн майлиқ қуйруғини униң омуртқисиға йеқин йәрдин ажритип елип, ич қарнини йөгәп турған майни, шундақла барлиқ ич мейини елип, ¹⁰ икки бәрәкни вә уларниң

үстидики һәмдә икки янпишидики майни ажритип, жигәрниң бөрәккичә болған чава мейини кесип, елип кәлсун. ¹¹ Каһин буларни қурбангаһниң үстидә көйдүрсун; бу отта сунулидиган, Пәрвәрдигарға аталған таам һәдийәси болиду. ■

¹² Униң сунидигини өшкә болса, буни Пәрвәрдигарниң һозуриға кәлтүрсун. ¹³ У қолини униң бешиға қоюп, андин уни жамаәт чедириниң алдида боғузлисун. Андин һарунниң оғуллири қенини елип қурбангаһниң үсти қисминиң әтрапиға сәпсун. ¹⁴ Андин сунғучи киши бу қурбанлиқтин Пәрвәрдигарға атап отта сунулидиган һәдийә сүпитидә бир қисмини елип бегишлисун, йәни ич қарнини йөгәп турған майни, шундақла барлиқ ич мейини елип, ¹⁵ икки бөрәкни вә уларниң үстидики һәмдә икки янпишидики майни ажритип, жигәрниң бөрәккичә болған чава мейини кесип, елип кәлсун. ¹⁶ Каһин буларни қурбангаһниң үстидә көйдүрсун; бу отта сунулидиган, хушбуй чиқиридиган таам һәдийәси болиду. Майниң һәммиси Пәрвәрдигарға тәвәдур.

¹⁷ Бу һәр қандақ турар жайиңларда силәргә әбәдий бәлгүлимә болиду; силәр һеч қандақ май яки қан йәмәслигиңлар керәк. □ ■

4

Гуна қурбанлиғи, йәни «гунани тиләш қурбанлиғи»

¹ Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди: —

² Исраилларға сөз қилип мундақ дегин: — «Бириси билмәй езип, Пәрвәрдигар «қилма» дәп буйруған һәр қандақ әмирләрдин биригә хилаплиқ қилип селип, гуна қилса, төвәндикидәк қилсун: —

³ — әгәр мәсиһләнгән каһин хәлиқни гунаға путлаштуридиган бир гунани қилса, ундақта у бу қилған гунаи үчүн бир бежирим яш топақни елип келип, Пәрвәрдигарға гуна қурбанлиғи сүпитидә сунсун. □ ⁴ У топақни жамаәт чедириниң кириш ағзиниң йениға, Пәрвәрдигарниң алдиға кәлтүрүп, қолини униң бешиға қоюп, андин топақни Пәрвәрдигарниң һозурида боғузлисун.

⁵ Андин мәсиһләнгән каһин топақниң қенидин азгина елип, жамаәт чедири ичигә көтирип апарсун; ■ ⁶ каһин шу йәрдә бармиғини қанға чилап, қанни муқәддәс жайниң пәрдисиниң алдида, Пәрвәрдигарниң һозурида йәттә мәртивә сәпсун. ⁷ Шундақла каһин қандин елип, жамаәт чедири ичидә Пәрвәрдигарниң алдида турған хушбуйгаһниң муңғүзлиригә сүрсун. Топақниң қалған һәммә қенини болса, жамаәт чедириниң кириш ағзиниң алдидики көйдүрмә қурбанлиқ қурбангаһиниң түвигә төкүп қойсун; ■ ⁸ андин у гуна қурбанлиғи болған топақниң ичидин һәммә мейини ажритип чиқарсун — йәни ич қарнини йөгәп турған май билән қалған ич мейи, ■ ⁹ икки бөрәкни вә уларниң үстидики һәмдә икки янпишидики майни ажритип, жигәрниң бөрәккичә болған чава мейини ажратсун ¹⁰ (худди енақлиқ қурбанлиғи болған калиниң ичидики май ажритилғандәк); андин каһин буларни көйдүрмә қурбанлиқ қурбангаһиниң үстидә көйдүрсун. ■ ¹¹ Лекин топақниң териси билән һәммә гөши, баш

■ **3:11** Лав. 21:6,8,17,21,22; 22:25; Әз. 44:7; Мал. 1:12 □ **3:17** «әбәдий» — Тәвраттики «әбәдий» дегән сөз ибрани тилида икки мәнидә ишлитилиду: (1) мөңгү; (2) шу вақиттики чеки бекитилмигән, қарәлсиз, мөһләтсиз узун бир мәзгилни көрситиду. «қошумчә сөз»имизнимү көрүң. ■ **3:17** Яр. 9:4; Лав. 7:26; 17:10,14 □ **4:3** «мәсиһләнгән каһин» — бәлким «баш каһин»ни көрситиши мүмкин. «Мәсиһ қилиш» яки «мәсиһләш» тоғрисида «Мис.» 28:41ни вә изаһатини көрүң. ■ **4:5** Лав. 16:14; Чөл. 19:4

■ **4:7** Лав. 9:9 ■ **4:8** Лав. 3:3,4 ■ **4:10** Лав. 3:5

билән пачақлири, ич қарни билән жинини, ■ 12 йәни пүткүл топақниң қалған қисимлирини чедиргаһниң сиртиға елип чиқип, пак бир йәргә, йәни күлләр төкүлидигән жайға елип чиқип, отунниң үстидә отта көйдүрсун. Булар күлләр төкүлидигән жайда көйдүрүветилсун. □ ■

13 Эгәр пүткүл Исраил жамаити өзи билмигән һалда езип гуна қилған болса, Пәрвәрдигарниң «қилма» дәп буйруған һәр қандақ әмирлиригә хилаплиқ ишларниң бирини қилип селип, гунаға чүшүп қалса, □ ■ 14 шундақла уларниң садир қилған гунайи айдиңлашқан болса, ундақта жамаәт гуна қурбанлиғи сүпитидә бир яш топақни сунуп жамаәт чедириниң алдиға кәлтүрсун. 15 Жамаәтниң ақсақаллири Пәрвәрдигарниң алдида қоллирини топақниң бешиға қоюп, андин топақни Пәрвәрдигарниң алдида боғузлисун. 16 Мәсиһләнгән каһин топақниң қенидин азгина елип жамаәт чедирини ичигә елип кирсун; □ 17 шу йәрдә бармиғини қанға чилап, қанни муқәддәс жайниң пәрдисиниң алдида, Пәрвәрдигарниң һозурида йәттә мәртивә сәпсун. 18 Шундақла каһин қандин елип жамаәт чедирини ичидә Пәрвәрдигарниң алдида турған хушбуйгаһниң мүңгүзлиригә сүрсун. Топақниң қалған һәммә қенини болса, жамаәт чедириниң кириш ағзиниң алдидики көйдүрмә қурбанлиқ қурбангаһиниң түвигә төкүп қойсун; 19 каһин топақниң ичидин барлиқ мейини ажритип елип, қурбангаһниң үстидә көйдүрсун. 20 У гуна қурбанлиғи болған илгәрки топақни қилғиниға охшаш бу топақниму шундақ қилсун; вә дәл шундақ қилиши керәк; шу йол билән каһин улар үчүн кафарәт кәлтүриду; шу гуна улардин кәчүрүлиду. 21 Андин у топақни чедиргаһниң ташқириниға елип чиқип, илгәрки топақни көйдүргәндәк бу топақниму көйдүрсун. Бу жамаәт үчүн гуна қурбанлиғи болиду.

22 Эгәр бир әмир билмәй униң Худаси Пәрвәрдигарниң «қилма» дегән һәр қандақ әмирлириниң биригә хилаплиқ қилип селип, гунаға чүшүп қалса, 23 вә қилған гунайи өзигә мәлум қилинған болса, ундақта у өзи қурбанлиқ үчүн бежирим бир текини сунсун; □ 24 у қолини текиниң бешиға қоюп, андин уни көйдүрмә қурбанлиқ қилинидигән һайванларни боғузлайдигән жайға елип берип Пәрвәрдигарниң алдида боғузлисун. Бу бир гуна қурбанлиғи болиду. 25 Каһин гуна қурбанлиғиниң қенидин бармиғина азгина елип, уни көйдүрмә қурбанлиқ қурбангаһиниң мүңгүзлиригә сүрүп қойсун; андин қалған қенини көйдүрмә қурбанлиқ қурбангаһиниң түвигә төкүп қойсун. 26 У енақлиқ қурбанлиғи қилинған һайваниң мейини көйдүргәндәк, униң барлиқ мейини қурбангаһта көйдүрсун. Бу йол билән каһин уни гунайидин пакландуруш үчүн кафарәт кәлтүриду вә шу гунайи униңдин кәчүрүлиду.

27 Эгәр пухралардин бири билмәй униң Худаси Пәрвәрдигарниң «қилма» дегән һәр қандақ әмирлириниң биригә хилаплиқ қилип селип, гунаға чүшүп қалса, ■ 28 вә қилған гунайи өзигә мәлум қилинған болса, ундақта у өзиниң, йәни у садир қилған гунайи үчүн қурбанлиқ қилишқа бежирим бир чиши өшкини сунсун; □ 29 у қолини гуна қурбанлиғиниң бешиға қоюп,

■ 4:11 Мис. 29:14; Чөл. 19:5 □ 4:12 «күлләр» — мошу йәрдә қурбанлиқларниң күллирини көрситиду. ■ 4:12 Лав. 16:27; Чөл. 19:3; Ибр. 13:11 □ 4:13 «жамаәт өзи билмигән» — бу ибраний тилида «бу иш жамаәтниң көзигә йәтмигән» дегән сөзләр билән ипадилиниду. ■ 4:13 Лав. 9:15; Чөл. 15:24-31 □ 4:16 «Мәсиһләнгән каһин» — яки «мәсиһ қилинған каһин» бәлким «баш каһинни көрситиши мүмкин. □ 4:23 «вә» — ибраний тилида «ва» дегән сөз билән ипадилиниду; һәмдә «вә» һәм «яки» дегән икки хил мәнини билдүриду. ■ 4:27 Чөл. 15:27 □ 4:28 «вә қилған гунайи өзигә мәлум қилинған болса...» — ибраний тилида «вә» «ва» дегән сөз билән ипадилиниду; һәмдә «вә» һәм «яки» дегән икки хил мәнини билдүриду.

андин уни көйдүрмә қурбанлиқларни боғузлайдиган жайға елип берип боғузлисун. ³⁰ Андин каһин униң қенидин бармиғиға азғина елип уни көйдүрмә қурбанлиқ қурбанғаһиниң мўңгүзлиригә сүрүп қойсун; қалған барлиқ қенини қурбанғаһниң түвигә төкүп қойсун. ³¹ Енақлиқ қурбанлиғи қилинған һайванниң мейи ичидин ажритилғандәк униңму һәммә мейини ажритип чиқарсун; каһин уни Пәрвәрдигарниң алдида хушбуй кәлтүрсун дәп қурбанғаһниң үстидә көйдүрсун. Шу йол билән каһин униң үчүн кафарәт кәлтүриду; шу гуна униңдин кәчүрүлиду. ■

³² Эгәр у киши гуна қурбанлиғи үчүн қоза кәлтүрүшни халиса, бежирим бир чиши қозини сунсун. ³³ У қолини гуна қурбанлиғи қозисиниң бешиға қоюп, көйдүрмә қурбанлиқлар боғузлинидиган жайға елип берип, уни гуна қурбанлиғи сүпитидә боғузлисун. ³⁴ Андин каһин гуна қурбанлиғиниң қенидин бармиғиға азғина елип уни көйдүрмә қурбанлиқ қурбанғаһиниң мўңгүзлиригә сүрүп қойсун; униң қалған барлиқ қенини у қурбанғаһниң түвигә төкүп қойсун. ³⁵ Енақлиқ қурбанлиғи қилинған қозиниң мейи ичидин ажритилғандәк, униңму һәммә мейини ажритип чиқарсун; каһин буларни Пәрвәрдигарға атап отта сунулидиган барлиқ қурбанлиқларға қошуп, қурбанғаһниң үстидә көйдүрсун. Шу йол билән каһин униң садир қилған гунайи үчүн кафарәт кәлтүриду; шу гуна униңдин кәчүрүлиду.

5

Итаәтсизлик қурбанлиғи, йәни «итаәтсизликни тиләш қурбанлиғи»

¹ Эгәр бириси мәлум ишқа гувачи болуп, шундақла униңға қәсәм буйрулғинида көргини яки билгинидин мәлумат бәрмисә, ундақта у қәбиһлигиниң жазасиға тартилиду. ² Эгәр бириси өзи билмәй напак бир нәрсигә тегип кәтсә — мәйли у напак бир һайванниң жәсити болсун, мәйли напак бир чарпайниң жәсити болсун, яки напак бир өмилигүчи һайванниң жәсити болсун, мошундақ нәрсигә тегип кәтсә уму напак санилип гунакар һесаплиниду; ■ ³ эгәр шуниңдәк бириси өзи туймай мәлум кишиниң адәмни напак қилидиган һәр қандақ нијаситигә тегип кәтсә, шундақла у буни билип йәтсә, ундақта у гунакар һесаплиниду. ⁴ Эгәр бириси аңсиз рәвиштә яман яки яхши бир ишни қилай дәп қәсәм қилип салса (кишиләр һәртүрлүк иш тоғрисида аңсиз рәвиштә қәсәм қилиши мүмкин), шундақла у буни тонуп йәтсә, у бу ишлар түпәйлидин гунакар һесаплиниду. ⁵ Бириси жуқуриқи һәр қайси ишларда мән гунакар болдум дәп билсә, у өз гунайини «мән мундақ гуна қилдим» дәп иқрар қилсун; ⁶ андин өзи садир қилған гунайиниң кафарити үчүн Пәрвәрдигарниң алдиға «итаәтсизликни тилигүчи қурбанлиқ» сүпитидә ушшақ малдин сағлиқ вә я бир чиши өшкини гуна қурбанлиғи қилип кәлтүрсун; андин каһин уни гунайидин пакландурушқа униң үчүн кафарәт кәлтүрсун.

⁷ Эгәр у қойлардин қурбанлиқ қилишқа қурби йәтмисә, у қилған итаәтсизлиги үчүн икки пахтәк яки икки бачкини елип келип, бирини гуна қурбанлиғи үчүн, йәнә бирини көйдүрмә қурбанлиқ үчүн Пәрвәрдигарниң алдиға сунсун. ■ ⁸ У буларни каһинниң қешиға кәлтүргәндә, каһин авал гуна қурбанлиғиға тәйярланғанни қурбанлиқ қилип бойнини үзмәй, бешиға йеқин

жайидин толғисун, лекин бешини бойнидин үзүвәтмисун; □ ■ 9 андин гуна қурбанлиғиниң қенидин азғина елип қурбанғаһниң темиға чачсун; қалған қени болса қурбанғаһниң түвигә сиқип чиқирилсун. Буниң өзи гуна қурбанлиғи болиду.

10 Амма иккинчисини болса бекитилгән бәлгүлимә бойичә көйдүрмә қурбанлиқ қилип сунсун. Бу йол билән каһин униң қилған гунаи үчүн кафарәт кәлтүриду вә шу гуна униңдин кәчүрүлиду. ■

11 Эгәр икки пахтәк яки икки бачкини кәлтүрүшкә қурби йәтмисә, ундақта гуна қилған киши гуна қурбанлиғи үчүн есил ундин бир әфаһниң ондин бирини кәлтүрсун; бу гуна қурбанлиғи болғачқа у униң үстигә зәйтун мейи қуймисун яки үстигә һеч қандақ мәстикә салмисун; чүнки у гуна қурбанлиғи болиду. □

12 У уни каһинниң қешиға кәлтүрсун вә каһин буниңдин сунәучиниң «ядлиниш үлүши» сүпитидә бир чаңгал елип, шуни Пәрвәрдиғарға атап отта сунулан қурбанлиқларға қошуп, қурбанғаһниң үстидә көйдүрсун. Буниң өзи гуна қурбанлиғи болиду. ■ 13 Бу йол билән у шу гуналардин қайсисини қилған болса, каһин униң үчүн кафарәт кәлтүриду. Ашлиқ һәдийәләрдикигә охшаш қалған қисми каһинға тәвә болиду. ■

14 Андин Пәрвәрдиғар Мусаға сөз қилип мундақ деди: —

15 Бириси билмәй Пәрвәрдиғарға аталған муқәддәс нәрсиләргә нисбәтән итаәтсизлиқ қилип гуна өткүзсә, ундақта у Пәрвәрдиғарниң алдиға ушшақ малдин бежириим бир қоққарни итаәтсизлиқ қурбанлиғи қилип кәлтүрсун; шу итаәтсизлиқ қурбанлиғи болған қоққарниң баһасини сән муқәддәс жайдики шәкәлниң өлчәм бирлиғи бойичә күмүч шәкәлгә тохтатқин. □ ■ 16 Андин шу киши муқәддәс нәрсиләргә нисбәтән өткүзгән хаталиғиндин болған зиянни толдурсун, шундақла зиянниң бәштин бири бойичә қошуп каһинға төләм төлисун. Бу йол билән каһин итаәтсизлиқ қурбанлиғи болған қоққарниң вәстиси билән униң үчүн кафарәт кәлтүриду; шу гуна униңдин кәчүрүлиду. □

17 Эгәр бириси билмәй Пәрвәрдиғарниң «қилма» дегән һәр қандақ әмирлириниң бирәрисигә хилаплиқ қилип, гунакар болған болса у қәбиһлиғиниң жәзасиға тарғилиду; 18 шундақ болса, у ушшақ малдин сән тохтатқан қиммәттә бежириим бир қоққарни итаәтсизлиқ қурбанлиғи қилип сунсун. Бу йол билән каһин униң билмәй өткүзгән итаәтсизлиғи үчүн кафарәт кәлтүриду вә шу итаәтсизлиқ гунаи униңдин кәчүрүлиду.

□ 5:8 «каһин авал гуна қурбанқиғага ...» — ибраний тилида «у аввак гуна қурбанқиғага...». ■ 5:8 Лав. 1:15 ■ 5:10 Лав. 1:15 □ 5:11 «бир әфаһ» — тәхминән 2 күрә яки 22 литр. ■ 5:12 Лав. 2:2; 4:35 ■ 5:13 Лав. 2:3 □ 5:15 «сән... тохтатқин» — бу әйттики әмир Муса пәйғәмбәргә ейтилған; шүбһисизки, униңдин кейин қайси каһин мәсул болса шунңиму ейтилиду. «шәкәл» — күмүчниң өлчими болуп, адәттә 11.4 грамма баравәр болуши мүмкин. «Муқәддәс жайдики шәкәлниң өлчәм бирлиғи» шүбһисизки, пүткүл әл үчүн өзгәрмәс өлчәм болсун дәп муқәддәс жайда сақланған, муқим бекитилгән бир нәччә хил өлчәм бирлиғи болса керәк. «...ушшақ малдин бежириим бир қоққарни итаәтсизлиқ қурбанлиғи қилип кәлтүрсун; шу итаәтсизлиқ қурбанлиғи ... өлчәм бирлиғи бойичә күмүч шәкәлгә тохтатқин» — йәнә бир хил тәржимиси: — «...ушшақ малдин бежириим бир қоққарни итаәтсизлиқ қурбанлиғи қилип сунсун яки итаәтсизлиқ қурбанлиғиниң орниға сән каһин муқәддәс жайдики күмүч шәкәлниң бирлиғи бойичә тохтатқан баһа бойичә күмүч шәкәл кәлтүрсун». ■ 5:15 Мис. 30:13; Лав. 27:2-27. □ 5:16 «... хаталиғиндин болған зиянни толдурсун, шундақла зиянниң бәштин бири бойичә қошуп каһинға төләм төлисун» — мошу әйтләрдик «зиян» әслидә кәлтүрүш керәк болған бир қурбанлиқ яки һәдийәниң қиммитини яки напак һаләттә булған қойған муқәддәс нәрсиләрниң қиммитини көрсәтсә керәк. Ундақ гуна қилған киши: (1) бежириим бир қоққар елип келиду; (2) каһин шу қоққарға баһа қойиду; (3) қоққарниң баһаси зияндин кам болса шу киши толдуриду; (4) униңдин башқа зиянға бәштин бирини қошуп төләйду.

19 Бу итаәтсизлик қурбанлиғи болиду; чүнки у дәрһәқиқәт Пәрвәрдигарниң алдида итаәтсизлик қилған.

6

1 Андин Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди: —

2 Эгәр бириси гуна қилип Пәрвәрдигарниң алдида вапасизлиқ қилип, хошниси өзигә аманәт яки капаләткә бәргән бир нәрсә яки хошнисидин зораванлиқ билән булувалған мәлум бир нәрсә тоғрисида ялған гәп қилған болса яки хошнисидин наһәқлиқ билән мәлум нәрсини тартивалған болса, ³ яки жүтүп кәткән бир нәрсини тепивелип униңдин танса яки кишиләрниң гуна садир қилған һәр қандақ бир Иши тоғрисида ялған қәсәм ичсә, ■ ⁴ У гуна қилған ишта өзини гунакар дәп тонуп йәтсә, ундақта у буливалған яки наһәқ тартивалған нәрсә яки униңға аманәткә берилгән нәрсә болсун, яки жүтүп кетип тепивалған нәрсә болсун, □ ⁵ яки у һәр қандақ нәрсә тоғрисида ялған қәсәм ичкән болсун, униң һәммисини толук баһаси бойичә төлисун, шундақла шу баниң бәштин бир қисми бойичә қошуп төлисун; у итаәтсизлик қурбанлиғини қилған күнидә төләмини егисигә тапшуруп бәрсун. ⁶ Андин у Пәрвәрдигарниң алдиға итаәтсизлик қурбанлиғи сүпитидә ушшақ малдин сән тохтатқан қиммәт бойичә бежирим бир қочқарни итаәтсизлик қурбанлиғи қилип каһинниң қешиға елип кәлсун. □

⁷ Каһин бу йол билән униң үчүн Пәрвәрдигарниң алдида кафарәт кәлтүриду вә у һәр қайси ишта итаәтсизлик қилған болсиму у униңдин кәчүрүлиду.

⁸ Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди: —

⁹ Сән һарун билән оғуллириға көйдүрмә қурбанлиқ тоғрисида әмир қилип мундақ дегин: — Көйдүрмә қурбанлиқ тоғрисида қайдә-низам мундақ болиду: — Көйдүрмә қурбанлиқ пүтүн кечә таң атқичә қурбанғаһтики очақниң үстидә көйүп турсун; вә қурбанғаһниң отини өчүрмәй йениқ турғузуңлар. ¹⁰ Каһин канап тонини кийип, ялаңачлиғини йепип, сағрисигичә канап ич тамбал кийип турсун; қурбанғаһниң үстидики от билән көйдүрүлгән көйдүрмә қурбанлиқниң қүлини елип, қурбанғаһниң бир тәрипидә қойсун; ¹¹ андин кийимлирини селиветип башқа кийимләрни кийип, қүлини чедирғаһниң сиртиға елип чиқип пакиз бир жайда қойсун. ¹² Қурбанғаһниң оти болса һемишә йенип турсун; уни һеч вақит өчүрүшкә болмайду, каһин өзи һәр күни әтигәндә униңға отун селип, үстигә көйдүрмә қурбанлиқни тизсун вә униң үстигә енақлиқ қурбанлиғиниң мейини қоюп көйдүрсун. ¹³ Үзүлмәс бир от қурбанғаһниң үстидә һемишә көйүп турсун; у һәргиз өчүрүлмисун.

Аддий пухраларниң ашлиқ һәдийәлири

¹⁴ Ашлиқ һәдийә тоғрисида қайдә-низам мундақ: — һарунниң оғуллиридин бири уни Пәрвәрдигарниң алдиға, қурбанғаһниң алдиға кәлтүрсун. ■ ¹⁵ У ашлиқ һәдийә болған есил унға қолини селип униңдин шундақла униңдики зәйтун мейидин бир чаңгал елип вә һәдийәниң үстидики барлиқ мәстикини қошуп, буларни қурбанғаһ үстидә көйдүрсун; бу һәдийәниң «ядлиниш үлүши» болуп, Пәрвәрдигарниң алдида хушбуй кәлтүрүш үчүн қилинған болиду. ■

¹⁶ Ешип қалғанлирини болса һарун билән оғуллири йесун; у ечитку селинмай

■ **6:3** Чөл. 5:6 □ **6:4** «у гуна қилған ишта өзини гунакар дәп тонуп йәтсә,...» — йәнә бир хил тәржимиси: «у гуна қилған ишта итаәтсизлик қилса,...». □ **6:6** «сән тохтатқан қиммәт бойичә...» — «сән» бу йәрдә һарунни көрситидү; шүбһисизки, униңдин кейин қайси каһин мәсүл болса шуниму көрситидү. ■ **6:14** Чөл. 15:4-21. ■ **6:15** Лав. 2:9

пиширилуп муқаддас бир жайда йейилсун; улар уни жамаат чедириниң бойлисида йесун. ¹⁷ У мутләк ечитқусиз пиширилсун. Мән отта Маңа сунулидиган қурбанлиқ-һәдийәләр ичидин шуни уларниң өз үлүши болсун дәп уларға һәқ қилип бәрдим; у гуна вә итаәтсизликни тилигүчи қурбанлиқларға охшаш «әң муқаддәсләрниң бири» һесаплиниду. ¹⁸ һарунниң әвладидин болған әркәкләрниң һәммиси буниңдин йесун; бу дәвирдин-дәвиргә араңларда әбәдий бир бәлгүлимә болиду; Пәрвәрдиғарға атап отта сунуланлиридин булар уларниң үлүши болсун. Униңға қол тәккүзгүчи жәзмән муқаддас болуши керәк. □ ■

¹⁹ Пәрвәрдиғар Мусаға сөз қилип мундақ деди: —

²⁰ һарун Мәсиһлинидиган күнидә у вә оғуллириниң Пәрвәрдиғарниң алдиға сунидиғини мундақ болуши керәк: — Улар үзүлмәс ашлиқ һәдийә сүпитидә есил ундин бир әфәһниң ондин бирини сунуши керәк; әтигини йеримини, ахшими йәнә йеримини сунсун. □ ²¹ У тавида зәйтун мейи билән етилсун; у зәйтун мейиға чилап пиширилғандин кейин сән уни елип кир; ашлиқ һәдийәниң пиширилған парчилирини хушбуй сүпитидә Пәрвәрдиғарға атап сунгин. □

²² һарунниң оғуллириниң қайсиси униң орнида турушқа Мәсиһләнгән болса уму һәдийәни шундақ тәйярлап сунсун; бу әбәдий мутләк бир бәлгүлимә болиду. Бу һәдийә Пәрвәрдиғарға атап толук көйдүрүлсун. ²³ Каһинниң һәр бир ашлиқ һәдийәси болса пүтүнләй көйдүрүлсун; у һәргиз йейилмисун.

Гуна қурбанлиғи тоғрисидики қайдә-низам

²⁴ Пәрвәрдиғар Мусаға сөз қилип мундақ деди: —

²⁵ һарун билән оғуллириға мундақ дегин: — Гуна қурбанлиғи тоғрисидики қайдә-низам мундақ: — Гуна қурбанлиғиму көйдүрмә қурбанлиқ боғузлинидиган жайда, Пәрвәрдиғарниң алдида боғузлансун; бу хил қурбанлиқ «әң муқаддәсләрниң бири» һесаплиниду. ²⁶ Гуна қурбанлиғини өткүзгүчи каһин өзи уни йесун; қурбанлиқ муқаддас бир йәрдә, жамаат чедириниң бойлисида йейилсун. ■ ²⁷ Униң гошигә қол тәккүзгүчи һәр ким муқаддас болмиса болмайду, шуниңдәк әгәр униң қени бирисиниң кийимигә чачрап кәтсә, ундақта қан чечилған жай муқаддас бир йәрдә жуялсун. ²⁸ Қайси сапал қазанда қурбанлиқ қайнитилип пиширилған болса, у сундурулсун. Әгәр у мис қазанда қайнитип пиширилған болса, у қирип сүрүлсун һәм су билән жуялсун. ²⁹ Каһинлардин болған барлиқ әр кишиләр униңдин йесә болиду. Бу «әң муқаддәсләрниң бири» һесаплиниду.

³⁰ һалбуки, муқаддас жайда кафарәт кәлтүрүш үчүн қени жамаат чедиригә киргүзүлгән һәр қандақ гуна қурбанлиғи болса, һәргиз йейилмисун, бәлки пүтүнләй көйдүрүлсун. ■

7

Итаәтсизлик қурбанлиғи тоғрисидики қайдә-низам

□ **6:18** «униңға қол тәккүзгүчи жәзмән муқаддас болуши керәк» — яки «униңға тәккүчи һәр қандақ нәрсә муқаддас нәрсә болуши керәк». ■ **6:18** Мис. 29:37 □ **6:20** «бир әфәһ» — тәхминән 2 күрә яки 22 литр. □ **6:21** «... кейин сән уни елип кир» — «сән» бу йәрдә һарунни көрситиду; шүбһисизки, униңдин кейин қайси каһин мәсул болса шуниму көрситиду. ■ **6:26** һош. 4:8 ■ **6:30** Лав. 4:5; Ибр. 13:11

1 Итаәтсизлик қурбанлиғи тоғрисидаки қайдә-низам мана мундақ: — Бу қурбанлиқ «әң муқәддәсләрниң бири» һесаплиниду. ² Көйдүрмә қурбанлиқ боғузлинидиған жайда итаәтсизликни тиләш қурбанлиғиму боғузлиниду; *каһин* қенини қурбанғаһниң үсти қисминиң әтрапига сәпсун. ³ Қурбанлиқ қилғучи киши барлиқ мейини сунсун; йәни майлиқ қуйруғи билән ич қарнини йөгәп турған майни, □ ⁴ икки бөрәкни вә уларниң үстидики һәмдә икки янпишидики майни ажритип, жигәрниң бөрәккичә болған чава мейини ажритип сунсун. ⁵ Каһин буларни Пәрвәрдигарға атап отта сунулидиған қурбанлиқ сүпитидә қурбанғаһта көйдүрсун. Бу итаәтсизлик қурбанлиғи болиду. ⁶ Каһинлардин болған әр кишиләрниң һәммиси буни йесун; у муқәддәс йәрдә йейилсун; у «әң муқәддәсләрниң бири» һесаплиниду. □

⁷ Гуна қурбанлиғи қандақ болса итаәтсизлик қурбанлиғиму шундақ болиду; улар иккиси тоғрисидаки қайдә-низам охшаш; бу қурбанлиқ кафарәт кәлтүрүшкә қурбанлиқ өткүзгүчи каһинниң өзигә тәвә болсун.

Көйдүрмә қурбанлиқлар вә ашлиқ һәдийәләрдин каһинларға тегидиган үлүши тоғрилиқ бәлғүлимә

⁸ Каһин бирисиниң сунған көйдүрмә қурбанлиғини өткүзгән болса, көйдүрмә қурбанлиқниң териси шу каһинниң болиду. ⁹ Тонурда пиширилған һәр бир ашлиқ һәдийә, шундақла қазанда яки тавида етилгән һәр бир ашлиқ һәдийә болса уни өткүзгән каһинниң болиду, йәни каһинниң өзигә тәвә болиду. ¹⁰ һәр бир ашлиқ һәдийә, мәйли зәйтун мейи арилаштурулған болсун, яки қуруқ кәлтүрүлгән болсун, булар һарунниң оғуллириниң һәр биригә баравәр бөлүп берилиду.

Енақлиқ қурбанлиғи тоғрисидаки қайдә-низам

¹¹ Пәрвәрдигарға атап кәлтүрүлгән енақлиқ қурбанлиғи тоғрисидаки қайдә-низам мундақ: —

¹² Сунмақчи болған киши уни тәшәккүр ейтиш үчүн сунса, ундақта у «тәшәккүр қурбанлиғи» билән биллә зәйтун мейи иләштүрүлгән петир тоғачлар, зәйтун мейи сүрүлүп мәсиһләнгән петир һәмәк нанлар вә есил ундин зәйтун мейиға чилап пиширилған тоғачларниму кәлтүрсун. □ ■ ¹³ Шу тоғачлардин башқа, йәнә тәшәккүр ейтидиған енақлиқ қурбанлиғи билән биллә ечитқу селинған нанларниму сунсун; ¹⁴ у шу сунғанлириниң һәр бир түридин бирни елип Пәрвәрдигар үчүн қош қоллап сунидиған «көтәрмә һәдийә» қилип кәлтүрсун; бу енақлиқ қурбанлиғиниң қенини қурбанғаһниң үстигә сәпкән каһинниң өзигә тәгсун. □ ¹⁵ Тәшәккүр билдүридиған енақлиқ қурбанлиғиниң гөши болса қурбанлиқ қилинған шу күни йейилиши керәк; қурбанлиқни сунғучи киши таң атқичә униң һеч немисини қалдурмисун. □

¹⁶ Әгәр униң сунған қурбанлиғи қәсимигә хас қурбанлиқ яки ихтиярий кәлтүргән қурбанлиқ болса, ундақта һайванниң гөши қурбанлиқ қилинған күндә йейилсун; униндин ешип қалғини болса, әтисиму йейишкә болиду; ■ ¹⁷ лекин

□ **7:3** «Қурбанлиқ қилғучи киши» — ибраний тилида «У». □ **7:6** «муқәддәс йәрдә» — бу сөzlәр муқәддәс жайниң әтрапидики һойлини көрситиду, «муқәддәс чедир» («әң муқәддәс жай» вә «муқәддәс жай»)ни өз ичигә алмайду. □ **7:12** «петир тоғачлар» — ибраний тилида бу сөз яки һалқисиман яки чәккүч билән тешилгән бир хил нанларни көрситиду.

■ **7:12** Зәб. 115:8 □ **7:14** «көтәрмә һәдийә» — каһин яки һәдийәни сунған киши Пәрвәрдигарниң алдиға икки қоллап алаһидә егиз көтирип атиған һәдийә. «Көтәрмә һәдийә» адәттә қурбанлиққа мәсул каһинға тәвә болиду. □ **7:15** «қурбанлиқни сунғучи киши» — ибраний тилида «У». ■ **7:16** Лав. 19:6

қурбанлиқниң гөшидин үчинчи күнигичә ешип қалса, у отта көйдүрүлүши керәк.

¹⁸ Енақлиқ қурбанлиғиниң гөшидин үчинчи күнидә йейилсә, ундақта қурбанлиқ қобул болмайду, қурбанлиқ сунғучиниң һесабиғиму һесапланмайду, бәлки мәкруһ болиду; кимдәким униңдин йесә өз қәбиллигиниң җазасиға тартилиду.

¹⁹ Шундақла напак нәрсигә тегип қалған гөшму йейилмәслиги керәк, бәлки отта көйдүрүлүши керәк. һәр қандақ пак адәм напак нәрсигә тәғмигән қурбанлиқниң гөшини йесә болиду. ²⁰ Лекин кимки напак һаләттә туруп Пәрвәрдигарға аталған енақлиқ қурбанлиғидин йесә, ундақта у өз хәлқидин үзүп ташлиниду. □ ■

²¹ Кимки напак бир нәрсигә тегип кәтсә (мәйли напак һаләттики адәм болсун, напак бир һайван болсун яки һәр қандақ напак жиркинчилик нәрсә болсун) вә шундақла Пәрвәрдигарға хас аталған енақлиқ қурбанлиғиниң гөшидин йесә, ундақта у өз хәлқидин үзүп ташлиниду. □

Аддий пухраларға қаритилған бәлғүлимиләр

²² Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди: —

²³ Исраилларға мундақ дегин: — Силәр кала, қой вә өшкиләрниң мейини һәргиз йемәңлар. ²⁴ Өзлүгидин өлгән яки житқучлар боғуп қойған һайванниң җәситиниң мейини һәр қандақ ишқә ишләткили болиду, лекин һәргиз униңдин йемәңлар. ²⁵ Чүнки кимки Пәрвәрдигарға атап отта сунулидиган һәр қандақ һайванниң мейини йесә, шуни йегән киши өз хәлиқлиридин үзүп ташлиниду. □

²⁶ Силәр һәр қандақ туруп җайиңларда һеч қандақ қанни, йәни учар-қанатларниң болсун яки чарпайларниң болсун қенини һәргиз естимал қилмаңлар. ■

²⁷ Кимдәким һәр қандақ қанни естимал қилса, шу киши өз хәлиқлиридин үзүп ташлиниду. □

Енақлиқ қурбанлиқлириниң қаһинларға тәқдим қилинидиган қисимлири

²⁸ Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди: —

²⁹ Исраилларға мундақ дегин: — Кимки Пәрвәрдигарға атап бир енақлиқ қурбанлиғи сунса, ундақта у Пәрвәрдигарға хас болған һәдийәни шу енақлиқ қурбанлиқтин айрип кәлтүрсун. ³⁰ Өз қоли билән Пәрвәрдигарға атиған, отта сунулидиган һәдийәләрни, йәни май билән төшни қошуп елип келип, төшни «пулаңлатма һәдийә» сүпитидә Пәрвәрдигарниң алдида пулаңлатсун. □ ■

³¹ Қаһин мейини қурбанғаһ үстидә көйдүрүвәтсун. Төш болса һарун билән униң оғуллириға хас болсун.

³² Енақлиқ қурбанлиқлириңларниң оң арқа путини силәр «көтәрмә һәдийә» сүпитидә қаһинға бериңлар. ³³ һарунниң оғуллиридин қайсиси енақлиқ қурбанлиғиниң қени билән мейини сунған болса өз үлүши үчүн оң арқа путини өзи алсун. ³⁴ Чүнки мән Исраилларниң енақлиқ қурбанлиқлиридин «пулаңлатма һәдийә» болған төш билән «көтәрмә һәдийә» болған арқа путини әбдий бир

□ **7:20** «өз хәлқидин үзүп ташлиниду» — мошу сөзләрниң мундақ бир нәччә чүшәнчиси болуши мүмкин: (1) Пәрвәрдигар Өзи уни өлтүриду; (2) җамаәт уни өлтүрүши керәк; (3) җамаәт уни ибадәт сорунлиридин һайдиветиши яки пүткүл җәмийәт уни паливетиши керәк; (4) униңдин һеч нәсил қалдурулмайду. Бизниңчә башқа айттә ениқ буйруқ көрситилмигәнчә, мошу йәрдә биринчи чүшәнчә (Худа Өзи шу адәмни дуниядин кәткүзиду) тоғра болуши мүмкин, дәп қараймиз. ■ **7:20** Лав. 15:3

□ **7:21** «өз хәлқидин үзүп ташлиниду» — 20-айәт вә изаһатини көрүң. □ **7:25** «өз хәлқидин үзүп ташлиниду» — 20-айәт вә изаһатини көрүң. ■ **7:26** Яр. 9:4; Лав. 3:17; 17:14 □ **7:27** «өз хәлқидин үзүп ташлиниду» — 20-айәт вә изаһатини көрүң. □ **7:30** «пулаңлатма һәдийә» — Пәрвәрдигарниң алдида егиз көтирип алаһидә пулаңлатидиган һәдийәдур. «Пулаңлатма һәдийә» адәттә барлиқ қаһинларға тәвә болиду. ■ **7:30** Мис. 29:24

бэлгүлимә билән Исраиллардин елип, каһин һарун вә униң оғуллининиң һәкқи болсун дәп уларға тәқдим қилдим. □ ■

35 Муса һарун билән оғуллинини Пәрвәрдигарниң қуллуғида каһин болушқа униң алдиға кәлтүргән күнидә, уларға Пәрвәрдигарға атап отта сунулидиған қурбанлиқлардин тәқдим қилинидиған каһинлиқ үлүши мана шудур. □ 36 Муса уларни Мәсиһлигән күнидә, Пәрвәрдигар бу үлүшни Исраиллардин елип уларға берилсун дәп әмир қилған. Бу Исраилларға дәвирдин дәвиргичә әбәдий бир бэлгүлимә болиду. □

Хуласә

37 Көйдүрмә қурбанлиқ билән ашлиқ һәдийәси, гуна қурбанлиғи билән итаәтсизлиқ қурбанлиғи, каһинлиққа тикләш қурбанлиғи билән енақлиқ қурбанлиғи тоғрисидақи қайдә-низам мана шудур. □ 38 Пәрвәрдигар Исраилларға: «Силәр бу Синай баявинида Пәрвәрдигарниң алдиға қурбанлиқлариниңларни сунуңлар» дәп буйруған күнидә, у буларниң һәммисини Синай теғида Мусаға тапшуруған еди.

8

Каһинларниң хас хизмәтләргә айрилиши — «Мис.» 40:17-38 ниму көрүң

1 Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип: — 2 һарунни оғуллири билән биллә, вә уларниң мәхсус кийимлирини, «мәсиһләш мейи»ни, гуна қурбанлиғи болидиған топақ билән икки қочқарни, петир нан селинған севәтни елип келип, □ ■ 3 Исраилниң пүтүн жамаитини жамаәт чедириниң кириш ағзиниң алдиға жәм қилгин, — деди. 4 Пәрвәрдигар униңға буйруғинидәк қилди, жамаәт жамаәт чедириниң кириш ағзиниң алдиға жигилди. 5 Андин Муса жамаәткә: — Пәрвәрдигар буйруған иш мана мундақ, — деди. ■

6 Шуниниң билән Муса һарун билән униң оғуллинини алдиға кәлтүрүп уларни су билән жуяп, 7 һарунға көйнәк кийдүрүп, бәлвағ бағлап, тонни кийдүрди вә үстигә әфодни япти; у әфодниң бәлвеғини бағлап, әфодни униңға тақап қойди. ■ 8 Андин Муса униңға «қошен»ни тақап, қошенниң ичигә «урим билән туммим»ни селип, □ ■ 9 Бешиға сәллә йөгәп Пәрвәрдигар униңға буйруғинидәк сәлиниң алди тәрипигә «алтун тахтилиқ муқәддәс отуғат»ни бекитип қойди. ■

10 Андин Муса мәсиһләш мейини елип ибадәт чедирини билән ичидики барлиқ нәрсиләрниң һәммисини мәсиһләп муқәддәс қилди. 11 У майдин

□ 7:34 «әбәдий бир бэлгүлимә» — Тәвраттики «әбәдий» дегән сөз ибраний тилида икки мәнидә ишлитилиду: (1) мәңгү; (2) шу вақиттики чеки бекитилмигән, қәрәлсиз, мөһләтсиз узун бир мәзгилни көрситиду. «Қошумчә сөз»имизниң көрүң. ■ 7:34 Мис. 29:27; Чөл. 18:11 □ 7:35 «Муса» — ибраний тилида «у». □ 7:36 «Муса» — ибраний тилида «у». □ 7:37 «каһинлиққа тикләш қурбанлиғи» — бу хил қурбанлиқ енақлиқ қурбанлиғиға охшап кетиду, бу 8-бап, 22-32-айәтләрдә тәҗсирлиниду. Ибраний тилида «каһинлиққа тикләш қурбанлиғи» («қолларни») толдуруш қурбанлиғи дегән сөзләр билән ипадилениду — чүнки Худа бу мурасим арқилиқ һарунниң әвлатлири болған каһинларниң қолирини (1) қурбанлиқлар билән вә (2) каһинлиқ мәсуулийитини тапшуруш билән «толдуриди». □ 8:2 «мәсиһләш мейи» — бу тоғрилиқ «Мис.» 30:23-33ни көрүң. ■ 8:2 Мис. 28:1, 2; 30:25 ■ 8:5 Мис. 29:4 ■ 8:7 Мис. 28:4 □ 8:8 «әфод», «қошен», «урим вә туммим» — каһинлиқ кийимләр; «әфод», «қошен» («мәйдилик») вә «урим вә туммим» тоғрилиқ «Мис.» 28-бапни көрүң. ■ 8:8 Мис. 28:30 ■ 8:9 Мис. 28:36; 29:6

елип қурбангаһқа йәттә мәртивә чечип, қурбангаһ билән униң барчә кача-кучилирини, жуюнуш деси вә тәглигини Худаға атап муқәддәс қилишқа мәсиһлиди. ¹² У йәнә мәсиһләш мейидин азрак елип һарунниң бешиға куюп уни Худаға атап муқәддәс қилишқа мәсиһлиди. ■

¹³ Андин Муса һарунниң оғуллирини алдиға кәлтүрүп, Пәрвәрдигар униңға буйруғинидәк уларға көйнәк кийдүрүп, бәллиригә бәлвағ баглап, уларға егиз бөкләрниму тақап қойди. □ ■

Каһинларни «Худаға атап тикләш» қурбанлиқлири

¹⁴ Андин у гуна қурбанлиғи қилинидиған топақни йетиләп кәлди; һарун билән униң оғуллири гуна қурбанлиғи қилинидиған топақниң бешиға қоллирини қойди. ■ ¹⁵ У уни боғузлиди, андин Муса қенидин елип, өз бармиғи билән қурбангаһниң мүңгүзлиригә, чөрисигә сүрүп қурбангаһни гунадин паклиди; қалған қанни болса у қурбангаһниң төвигә төкүп, муқәддәс болушқа кафарәт кәлтүрди. ¹⁶ Андин у ич қарнини йөгәп турған майниң һәммисини, жигәрниң үстидики чава майни, икки бөрәк вә үстидики майлирини қошуп алди; андин Муса буларни қурбангаһниң үстидә көйдүрди. □ ¹⁷ Бирақ Муса топақниң териси билән гөши вә тезигини болса Пәрвәрдигар өзигә буйруғинидәк чедиргаһниң ташқирида отта көйдүрүвәтти. □ ■

¹⁸ Андин у көйдүрмә қурбанлиқ қилинидиған қочқарни кәлтүрди; һарун билән униң оғуллири қоллирини қочқарниң бешиға қойди. □ ¹⁹ һарун қочқарни боғузлиди; андин Муса қенини елип қурбангаһниң үсти қисминиң әтрапиға сәпти; □ ²⁰ һарун қочқарни парчә-парчә қилип парчилиди; андин Муса бешини, парчиланған гөшлирини барлиқ мейи билән қошуп көйдүрди. □ ²¹ Үчәй-қеринлири билән пачақлирини суда жуйди. Андин Муса қочқарни пүтүн пети қурбангаһ үстидә көйдүрди. Бу Пәрвәрдигар Мусаға буйруған, «Пәрвәрдигарға атап отта сунулидиған хушбуй чиқидиған қурбанлиқ» еди. ■

²² Андин у каһинлиққа тикләш қурбанлиғи қилинидиған қочқарни, иккинчи қочқарни кәлтүрди; һарун билән униң оғуллири қоллирини қочқарниң бешиға қойди. ²³ У уни боғузлиди; вә Муса униң қенидин елип һарунниң оң қулиқиниң юмшиқи билән оң қолиниң баш бармиғиға сүрүп вә оң путиниң чоң бармиғиғиму сугап қойди. □ ²⁴ Андин Муса һарунниң оғуллирини алдиға кәлтүрүп, қандин елип уларниң оң қулақлириниң юмшиқи билән оң қоллириниң баш бармақлириға сүрди, уларниң оң путлириниң чоң бармақлириғиму сугап қойди, қалған қанни Муса қурбангаһниң чөрисигә сәпти. ²⁵ Шундақ қилип, у мейи билән майлиқ қуйруғини, ич қарнини йөгәп турған барлиқ май билән жигәрниң үстидики чава мейини, икки бөрәк вә үстидики майлирини қошуп елип оң арқа путиниму кесип елип, ■ ²⁶ Пәрвәрдигарниң алдидики петир нан селинған севәттин бир петир тоғач билән бир зәйтун май тоғичи вә бир данә һәмәк нанни елип буларни май билән оң арқа путниң үстидә қойди; ²⁷ андин буларниң һәммисини һарун билән униң оғуллириниң қоллириға тутқузуп, пулаңлатма һәдийә болсун дәп Пәрвәрдигарниң алдида пулаңлатти. ■ ²⁸ Андин Муса буларни

■ **8:12** Зәб. 132:2 □ **8:13** «егиз бөкләр» — бу сөз һарунниң баш кийимидин башқа бир хил баш кийимни, бәлким егизрәк бир хил баш кийимни көрситиши мүмкин. ■ **8:13** Мис. 29:9

■ **8:14** Мис. 29:1 □ **8:16** «Андин у ич қарнини...» — «у» һарунни көрситиши мүмкин.

□ **8:17** «Муса...» — ибраний тилида «у» — Мусани көрситиши мүмкин. ■ **8:17** Мис. 29:14; Лав.

4:11 □ **8:18** «...у... кәлтүрди;...» — «у» Мусани көрситиши мүмкин. □ **8:19** «Һарун кучқарни

боғузлиди...» — ибраний тилида «у кучқарни боғузлиди...». □ **8:20** «Һарун кучқарни парчә-парчә

қилип парчилиди» — ибраний тилида «у кучқарни парчә-парчә қилип парчилиди;...». ■ **8:21** Мис.

29:18 □ **8:23** «У уни боғузлиди...» — «у» һарунни көрситиши мүмкин. ■ **8:25** Мис. 29:22

■ **8:27** Мис. 29:24

уларниң қоллиридин елип қурбангаһтики көйдүрмә қурбанлиқниң үстидә қоюп көйдүрди. Бу «каһинлиққа тикләш қурбанлиғи» болуп, Пәрвәрдигарға атап отта сунулидиган, хушбуй чиқидиган қурбанлиқ еди. ²⁹ Андин Муса төшни елип пулаңлатма һәдийә сүпитидә Пәрвәрдигарниң алдида пулаңлатти; Пәрвәрдигарниң униңға буйруғини бойичә, «каһинлиққа тикләш қурбанлиғи» болған қочқарниң бу қисми Мусаниң үлүши еди.■

Һарун вә оғуллирини Мәсиһ қилиш

³⁰ Андин Муса Мәсиһләш мейидин вә қурбангаһниң үстидики қандин бир аз елип, һарун билән униң кийимлиригә вә оғуллири билән уларниң кийимлиригә сәпти. Шундақ қилип, у һарун вә кийимлирини, оғуллири билән уларниң кийимлирини муқәддәс қилди.■

³¹ Муса һарун билән униң оғуллириға мундақ буйруди: — «Бу гөшни жамаәт чедириниң кириш ағзидә қайнитип пиширип шу йәрдә олтирип «каһинлиққа тикләш қурбанлиғи»ға тәвә болған севәттики нан билән қошуп йәңлар; буларни һарун билән оғуллири йесун, дәп буйруғинимдәк уни йәңлар; ■ ³² лекин гөш билән нандин ешип қалғанлириниң һәммисини отта көйдүрүветиңлар.

³³ Силәр йәттә күнгичә жамаәт чедириниң кириш ағзидин чиқмай, Худаға атап каһинлиққа тикләш күнлириңлар тошқичә шу йәрдә туруңлар; чүнки силәрни Худаға атап каһинлиққа тикләш үчүн йәттә күн кетиду.□

³⁴ Бүгүн қилинған ишлар Пәрвәрдигарниң буйруғини бойичә силәр үчүн кафарәт кәлтүрүлсун дәп қилинди. □ ³⁵ Силәр өлмәслигидар үчүн Пәрвәрдигарниң әмрини тутуп жамаәт чедириниң кириш ағзиниң алдида кечә-күндүз йәттә күн турушуңлар керәк; чүнки маңа шундақ буйрулди».

³⁶ Һарун билән оғуллири Пәрвәрдигарниң Мусаниң вәстиси билән буйруғининиң һәммисини бежа кәлтүрди.

9

Каһинларниң хизмитиниң муқәддәс ибадәт чедиридә башлиниши

¹ Сәккизинчи күни Муса һарун билән униң оғуллири вә Израилниң ақсақаллирини чақирип, ² һарунға мундақ деди: — «Сән гуна қурбанлиғиға бежирим бир мозайни, көйдүрмә қурбанлиққа бежирим бир қочқарни өзүң үчүн елип, Пәрвәрдигарниң алдиға кәлтүргин, ■ ³ андин Израилларға сөз қилип: — Силәр гуна қурбанлиғи үчүн бир текә елип келиңлар, көйдүрмә қурбанлиқ үчүн бир мозай вә бир қоza елип келиңлар, һәр иккиси бежирим, бир яшқа киргән болсун; ⁴ Пәрвәрдигарниң алдида сунушқа енақлиқ қурбанлиғи сүпитидә бир топақ билән бир қочқарни елип, зәйтун мейи иләштүрүлгән ашлиқ һәдийә билән биллә кәлтүрүңлар; чүнки бүгүн Пәрвәрдигар Өзини силәргә аян қилиду, дегин».

⁵ Улар Муса буйруған нәрсиләрни жамаәт чедириниң алдиға елип кәлди; пүткүл жамаәт йеқин келип, Пәрвәрдигарниң алдида һазир болуп турди. ⁶ Муса: — Мана,

■ **8:29** Мис. 29:26; Лав. 7:33 ■ **8:30** Мис. 29:21 ■ **8:31** Мис. 29:32; Лав. 24:9 □ **8:33** «Худаға атап каһинлиққа тикләш» — бу әйәттики «Худаға атап каһинлиққа тикләш» ибраний тилида «қолни толдуруш» дегән ибарә билән ипадилиниду. 7:37 вә «Мис.» 28:41 вә изаһатини көрүң. Каһинлиқ вәзиписи асасән Худаниң қурбанлиқлирини өз қолиға елиш билән башлинатти. □ **8:34** «Бүгүн қилинған ишлар ... кафарәт кәлтүрүлсун дәп қилинди» — яки «силәр үчүн кафарәт кәлтүрүлсун дәп, бүгүн қилинғандәк мундин кейинму һәм қилинсун, дәп Пәрвәрдигар буйруди». ■ **9:2** Мис. 29:1

бу Пәрвәрдигар буйруған иштүр; буни қилсаңлар Пәрвәрдигарниң шан-шәриви силәргә аян болиду, деди.

7 Шуниң билән Муса һарунға: — Сән қурбанғаһқа йеқин берип гуна қурбанлиғиң билән көйдүрмә қурбанлиғиңни сунуп өзүң вә хәлиқ үчүн кафарәт кәлтүргин; андин хәлиқниң қурбанлиғиниму сунуп, Пәрвәрдигар әмир қилғандәк улар һәққидә кафарәт кәлтүргин» — деди.■

8 Шуни девиди, һарун қурбанғаһқа йеқин берип өзи үчүн гуна қурбанлиғи болидиған мозайни боғузлиди. 9 һарунниң оғуллири қанни униңға сунуп бәрди; у бармиғини қанға тәккүзүп, қурбанғаһниң мүңгүзлиригә сурди, қалған қанни қурбанғаһниң түвигә куйди. 10 Гуна қурбанлиғиниң мейи билән икки бәрәк вә жигәрниң үстидики чава майни елип, Пәрвәрдигар Мусаға буйруғинидәк уларни қурбанғаһ үстидә көйдүрди. 11 Гөш билән терисини болса чедирғаһниң ташқириға елип чиқип отта көйдүрди.

12 Андин у көйдүрмә қурбанлиқ қилидиған қочқарни боғозлиди; һарунниң оғуллири униңға қанни сунуп бәрди; у буни қурбанғаһниң үсти қисминиң әтрапиға сәпти. 13 Андин улар парчә-парчә қилинған көйдүрмә қурбанлиқни беши билән биллә униңға сунуп бәрди; у буларни қурбанғаһта көйдүрди. 14 У ич қарни билән пачақлирини жуяп, буларниму қурбанғаһниң үстидә, көйдүрмә қурбанлиқниң үстигә қоюп көйдүрди.

15 Андин у хәлиқниң қурбанлиғини кәлтүрди; хәлиқниң гуна қурбанлиғи болған текини боғузлап, илгири һайванни сунғандәк униму гуна қурбанлиғи қилип сунди. ■ 16 У көйдүрмә қурбанлиқ қилидиған мални кәлтүрүп буниму бәлгүлимә бойичә сунди. 17 Андин у ашлиқ һәдийәни кәлтүрүп униңдин бир чаңгал елип әтигәнлик көйдүрмә қурбанлиққа қошуп қурбанғаһ үстидә көйдүрди. □ ■

18 Андин хәлиқкә болидиған енақлиқ қурбанлиғи болидиған топақ билән қочқарни боғузлиди. һарунниң оғуллири қенини униңға сунуп бәрди; у буни қурбанғаһниң үсти қисминиң әтрапиға сәпти. 19 Улар топақ билән қочқарниң май қисмини, йәни майлиқ куйруғи, ич қарнини йөгәп турған майлирини, икки бәрәк вә жигәрниң чава мейини елип, 20 Бу май парчилирини икки төшниң үстидә қойди, һарун буларни қурбанғаһниң үстидә көйдүрди. □ 21 Ахирида һарун икки төш билән оң арқа путина пулаңлатма һәдийә сүпитидә Мусаниң буйруғинидәк Пәрвәрдигарниң алдида пулаңлатти. ■ 22 Андин һарун қоллирини хәлиқкә қаритип кәтирип, уларға бәхит тилиди; у гуна қурбанлиғи, көйдүрмә қурбанлиқ вә енақлиқ қурбанлиғини сунуп, қурбанғаһтин чүшти.

23 Муса билән һарун жамаәт чедирғаға кирип, йәнә йенип чиқип хәлиқкә бәхит тилиди; шуниң билән Пәрвәрдигарниң шан-шәриви пүткүл хәлиқкә аян болди; 24 Пәрвәрдигарниң алдидин от чиқип, қурбанғаһ үстидики көйдүрмә қурбанлиқ билән майларни жутуп кәтти. Пүткүл хәлиқ буни көрүп, товлишип, дүм жикилишти. ■

10

Надаб билән Абуһу вә «гәйрий от»

■ 9:7 Лав. 16:6; Ибр. 7:27 ■ 9:15 Лав. 4:13 □ 9:17 «әтигәнлик көйдүрмә қурбанлиқ» — һәр әтигәндә сунулиши керәк болған қоza қурбанлиғи («Мис.» 29:38-40ни көрүң). ■ 9:17 Мис. 29:38; Лав. 2:1 □ 9:20 «һарун ... көйдүрди» — ибраний тилида «у ... көйдүрди». ■ 9:21 Лав. 7:32 ■ 9:24 1Пад. 18:38; 2Тар. 7:1

1 Һарунниң оғуллири Надаб билән Абиһу иккиси өз хушбуйденини елип униңға от йеқип үстигә хушбуйни селип, Пәрвәрдиғар уларға буйруп бақмиған гәйрий бир отни Пәрвәрдиғарға сунди; □ 2 шуниң билән Пәрвәрдиғарниң алдидин от чиқип уларни йәвәтти; шуан улар Пәрвәрдиғарниң алдида өлди. ■

3 Муса һарунға: — Мана, бу Пәрвәрдиғарниң: «Мән Маңа йеқин кәлгән адәмләрдә Өзүмниң муқәддәс еканлиғимни көрситимән вә барлиқ хәлиқниң алдида улуклинимән» дегән сөзиниң өзидур, деди. Шуни девиди, һарун жим туруп қалди. ■

4 Муса һарунниң тағиси Уззиэлниң оғуллири болған Мишаәл билән Әлзафанны қақирип уларға: — Силәр йеқин келип өз қериндашлириңларни муқәддәс жайниң алдидин көтирип, чедиргаһниң ташқириға елип чиқиңлар» — деди.

5 Шуниң билән улар йеқин келип, уларни кийиклик көйнәклири билән көтирип Мусаниң буйруғинидәк чедиргаһниң ташқириға елип чиқти.

6 Муса һарун вә оғуллири Әлиазар билән Итамарға: — Силәр башлириңларни очук қоймаңлар, кийимлириңларни житмаңлар; болмиса өзүңлар өлүп, пүткүл жамаәткә гәзәп кәлтүрисиләр; лекин қериндашлириңлар болған пүткүл Исраил жәмәти Пәрвәрдиғар яққан от түпәйлидин матәм тутуп жиғлисун. 7 Амма силәр болсаңлар Пәрвәрдиғарниң Мәсиһләш мейи үстүңларға сүрүлгән болғачқа, жамаәт чедириниң ташқириға чиқмаңлар; болмиса өлисиләр, деди. Шуни девиди, улар Мусаниң буйруғинидәк қилди. ■

Һарун вә әвлатлириға тапиланған бәлгүлимиләр

8 Пәрвәрдиғар һарунға сөз қилип мундақ деди: — 9 «Сән өзүң вә оғуллириң шарап вә я башқа күчлүк һарақларни ичип, жамаәт чедирға һәрғиз кирмәңлар; болмиса, өлүп кетисиләр. Бу силәр үчүн дәвирдин-дәвиргә әбәдий бир бәлгүлимә болиду. 10 Шундақ қилсаңлар, муқәддәс билән адәттикини, пак билән напакни пәриқ етип ажриталайдиган болисиләр; 11 шундақла Пәрвәрдиғар Мусаниң вәстиси билән Исраилларға тапшурған һәммә бәлгүлимиләрни уларға үгитәләйсиләр».

12 Муса һарун вә униң тирик қалған оғуллири Әлиазар билән Итамарға мундақ деди: — «Силәр Пәрвәрдиғарға атап отта сунулидиган қурбанлиқ-һәдийәләрдин ешип қалған ашлиқ һәдийәни елип уни қурбангаһниң йенида ечитқу арилаштурмиған һалда йәңлар; чүнки у «әң муқәддәсләрниң бири» һесаплиниду. □ 13 Бу Пәрвәрдиғарға атап отта сунулидиган нәрсиләрдин сениң несивәң вә оғуллириңниң несивиси болғачқа, уни муқәддәс жайда йейишиңлар кәрәк; чүнки маңа шундақ буйрулғандур. ■ 14 Униңдин башқа пулаңлатма һәдийә қилинған төш билән көтәрмә һәдийә қилинған арқа путни сән вә оғул-қизлириң биллә пак бир жайда йәңлар; чүнки булар сениң несивәң билән оғуллириңниң несивиси болсун дәп, Исраилларниң енақлиқ қурбанлиқлиридин силәргә берилгән. 15 Улар көтәрмә һәдийә қилинған арқа пут билән пулаңлатма һәдийә қилинған төшни отта сунулидиган майлири билән қошуп, Пәрвәрдиғарниң алдида пулаңлатма һәдийә сүпитидә пулаңлитиш үчүн кәлтүрсун; Пәрвәрдиғарниң буйруғини бойичә булар сениң вә оғуллириңниң несивиси болиду; бу әбәдий бир бәлгүлимә болиду».

□ **10:1 «гәйрий от»** — Надаб вә Абиһу бәлким (1) хушбуй пуритишта чоғни бәлким қурбангаһтин башқа бир йәрдин алған; (2) улар сунидиган хушбуйни тоғра арилаштурмиған («Мис.» 30:9ни көрүң); (3) улар хушбуй сунғанда Пәрвәрдиғарниң ибадәтханисига мунасивәтлик әмирләрниң бирәрсигә хилаплиқ қилған болса кәрәк. ■ **10:2** Чөл. 3:4; 26:61; 1Тар. 24:2 ■ **10:3** Лав. 8:35 ■ **10:7** Лав. 21:12

□ **10:12 «отта сунулидиган қурбанлиқ-һәдийәләр»** — «отта сунулидиган қурбанлиқ-һәдийәләр»дин бәзидә бир қисими қалдурулуп, қанинға вә бәзидә сунғучи кишиниң өзигиму йейишкә берилиду. Қалған қисми көйдүрүлиду, әлвәттә. ■ **10:13** Лав. 2:3; 6:16

Гуна қурбанлигиниң бузулуши

¹⁶ Андин Муса гуна қурбанлиғи қилидиган текини издивиди, мана у аллиқачан көйдүрүлүп болган еди. Бу сәвәптин у һарунниң тирик қалған икки оғли Элиазар билән Итамарға аччиқлинип: ¹⁷ — Немишкә силәр гуна қурбанлиғиниң гөшини муқәддәс жайда йемидиңлар? Чүнки у «әң муқәддәсләрниң бири» һесаплинәтти, Пәрвәрдигар силәрни жамаәтниң гунайини көтирип улар үчүн униң алдида кафарәт кәлтүрсун дәп, шуни силәргә тәқсим қилған еди. ¹⁸ Мана, униң қени муқәддәс жайниң ичигә кәлтүрүлмиди; силәр әслидә мән буйруғандәк уни муқәддәс жайда йеишиңлар керәк еди, — деди. □ ■

¹⁹ Лекин һарун Мусаға: — Мана, булар бүгүн *тогра иш қилип* өзлириниң гуна қурбанлиғи билән көйдүрмә қурбанлиғини Пәрвәрдигарниң алдида сунди; мениң бешимға шу ишлар кәлди; әгәр мән бүгүн гуна қурбанлиғиниң гөшини йегән болсам, Пәрвәрдигарниң нәзиридә убдан болаттиму? — деди.

²⁰ Муса буни аңлап жававидин рази болди.

11

Һалал вә һарам җаниварлар

¹ Пәрвәрдигар Муса билән һарунға мундақ деди: —

² Исраилларға мундақ дегин: — Йәр йүзидики барлиқ һайванларниң ичидин силәргә йеишкә болидиган җаниварлар шуки: — ■

³ һайванлар ичидә һәм туяқлири пүтүн ачимақ (туяқлири пүтүнләй йериқ) һәм көшигүчи һайванларниң һәр бирини йесәңлар болиду. □ ⁴ Лекин көшигүчи яки ачимақ туяқлиқ һайванлардин төвәндикиләрни йемәслиғиңлар керәк: — Төгә: чүнки у көшигини билән туйиғи ачимақ әмәс. Шуңа у силәргә һарам болиду.

⁵ Суғур болса көшигини билән туйиғи ачимақ әмәс — у силәргә һарам болиду. □

⁶ Тошқан болса буму көшигини билән туйиғи ачимақ әмәс — у силәргә һарам болиду.

⁷ Чошқа болса туяқлири ачимақ (туяқлири пүтүнләй йериқ) болғини билән көшимигини үчүн силәргә һарам болиду.

⁸ Силәр шу һайванларниң гөшидин йемәслиғиңлар керәк вә уларниң өлүгигиму тәғмәңлар. Улар болса силәргә һарам болиду.

⁹ Суда яшайдиган җаниварлардин төвәндикиләрни йеишкә болиду: — судики, йәни дәррия-деңизлардики җаниварлардин қанити вә қасирақлири болғанларни йеишкә болиду; ¹⁰ лекин дәррия-деңизларда яшайдиган, йәни суларда топ-топ үзидиган барлиқ җаниварлардин, қасирақлири яки қанити болмиғанлирини йемәслиғиңлар керәк; улар силәргә жиркеничлик саналсун.

¹¹ Мәзкур җаниварлар дәрвәкә силәргә жиркеничлик саналсун; силәр уларниң гөшидин йемәслиғиңлар керәк; уларниң өлүгини жиркеничлик дәп қараңлар. ¹² Судики җаниварларниң ичидин қанити билән қасириғи болмиған җаниварларниң һәммиси силәргә жиркеничлик саналсун.

□ **10:18** «униң қени муқәддәс жайниң ичигә кәлтүрүлмиди» — каһинлар вә пүтүн хәлиқ жамаитиниң гуна қурбанлиғиниң қени муқәддәс жайниң ичигә елип кирилиду; каһинлар мошу хил қурбанлиқниң гөшини йеишигә болмайтти (4:1-21ни көрүң). ■ **10:18** Лав. 4:5; 6:26; 16:27 ■ **11:2** Қан. 14:4; Рос. 10:14 □ **11:3** «көшигүчи» — мошу йәрдә икки-үч ашқазини бар һайванларнила әмәс, бәлки йәнә озукни юмшақ чайнайдиган барлиқ һайванларни көрситиду. □ **11:5** «суғур» — яки «сичқан» — тағларда яшайдиган кичик бир һайван.

Һалал вә һарам қушлар

13 Учар-қанатлардин төвәндикиләр силәргә жиркиничлиқтур; улар йейилмәслиги керәк вә силәргә жиркиничлик болсун: — йәни бүркүт, қорултаз-тапқушлар, деңиз бүркүти, □ 14 қарлиғач қуйруқлуқ сар, лачин вә уларниң хиллири, 15 һәммә қарға-қозғунлар вә уларниң хиллири, 16 мөшүкяпилақ, тәғиқуш, чайка, сар вә уларниң хиллири, 17 һувқуш, қарна, ибис, □ 18 аққу, сақийқуш, белиқьалғуч, □ 19 ләйләк, турна вә униң хиллири, һөпүп вә шәпәрән қатарлиқлар силәргә һарам саналсун. □

Һалал вә һарам һашарәтләр

20 Буниңдин башқа төрт путлап маңидиған, учидиған ушшақ җаниварларниң һәммиси силәргә жиркиничлик болиду. 21 һалбуки, төрт путлап маңидиған, учидиған ушшақ җаниварлардин төвәндикиләрни йесәнлар болиду: — пути билән үгилик пачиғи болуп, йәр йүзидә сәкрәләйдиғанларни йесәнлар болиду; □ 22 буларниң ичидин силәргә йейишкә болидиғанлири: — чекәткә вә униң хиллири, қара чекәткә вә униң хиллири, томузға вә униң хиллири, чаққиқиз вә униң хиллири. 23 Лекин төрт путлуқ болған өмилиғүчи һәм учидиған һәммә башқа җаниварлар силәргә жиркиничлик саналсун. □

Өлүкләр төғрилиқ

24 Бу җаниварлардинму мундақ йол билән напак болисиләр; бирким уларниң өлүк тенигә тәгсә кәч киргичә напак һесаплиниду. 25 Кимдәким буларниң өлүгиниң бир қисмини көтәрсә өз кийимлирини жуюши керәк, у киши кәч киргичә напак һесаплиниду.

26 Туяқлири ачимақ, бирақ пүтүнләй бөлүнмигән яки көшимәйдиған һайванларниң һәммиси силәргә һарамдур; һәр ким уларниң өлүгигә тәгсә напак саналсун. □ 27 Төрт пути билән маңидиған һайванларниң ичидин тапини билән маңидиғанларниң һәммиси силәргә напак болуп, һәр ким уларниң өлүк тәнлиригә тәгсә кәч киргичә напак санилиду. 28 Кимки уларниң өлүгини көтәрсә өз кийимлирини жуюши керәк, у киши кәч киргичә напак туриду. Бу һайванлар болса силәргә һарам болиду.

29 Йәр йүзидә өмилиғүчи ушшақ җаниварларниң ичидин силәргә һарам болғанлар муналар: — қариғу замор, чашқан, кәсләнчүк вә уларниң түрлири, □ 30 салма, қизил кәсләнчүк, там кәсләнчүги, түгүрүк кәсләнчүк вә хамелеон

□ 11:13 «қорултаз-тапқушлар» — ибраний тилида «устихан чаққучи куш». Йәни бир тәржимиси «белиқьалғуч». □ 11:17 «һувқуш» — яки «кичик һувқуш». «қарна» — яки «суға сунғүгүчи». Буниң қандақ куш экәнлигини билиш тәс. □ 11:18 «аққу» — буниң қандақ куш экәнлигини билиш тәс. «белиқьалғуч» — яки «доғдақ» □ 11:19 «турна» — яки «қотан». «... турна вә униң хиллири, һөпүп вә шәпәрән қатарлиқлар...» — бу тизимликтики кушларниң көпинчисиниң ибраний тилидики нами Тавратта пақәт бир-икки қетим көрүнгән болғачқа, уларниң қайси кушлар экәнлигини топтоғра бекитиш бәзидә мүмкин болмайду. һалбуки, уларниң умумий типлири, шүбһисизки, тәржимимиздәк болиду.

□ 11:21 «төрт путлап маңидиған» — ибранийларниң көзқаришичә һашарәтләр төрт пути билән маңиду, уларниң алдинқи иккиси «қол» һесаплиниду. □ 11:23 «силәргә йейишкә болидиғанлири: — чекәткә вә униң хиллири, ... чаққиқиз вә униң хиллири... һәммә башқа җаниварлар силәргә жиркиничлик саналсун» — «чекәткә»дин башқа, ибраний тилидин бу һарашәтләрниң намлирини җәмләштүрүш тәс. Биз «қошумчә сөз»имиздә һалал-һарам һайванлар үстидә тохтилимиз. □ 11:26 «һәр ким уларниң өлүгигә тәгсә...» — ибраний тилида «һәр ким уларға тәгсә...» — шүбһисизки, бу уларниң өлүклирини көрситиду (24-айәтни көрүң). Чүнки алайли, ешәкни миниш адәмни напак қилмайду. □ 11:29 «чашқан» — яки «сесик күзән».

қатарлиқлар харам болиду. □ 31 Буларниң һәммиси йәр йүзидә өмүлигүчи һәммә ушшақ жаниварларниң ичидә силәргә харам болиду; уларниң өлүгигә тәгсә, кәч киргичә напак санилиду.

32 Бу жаниварларниң өлүги һәр қандақ немигә чүшүп қалса шу немә напак һесаплиниду — һәр қандақ яғач қача-қуча болсун, кийим болсун, терә болсун, тағар болсун, һәр қандақ ишқа ишлитилидиған әсвап болсун, суға чилиниши керәк; улар кәч киргичә напак санилип, кейин пак болиду. ■

33 Буларниң бири сапалдин ясалған һәр қандақ қача ичигә чүшүп қалса, шу қача ичидики һәммә нәрсә напак саналсун вә қача өзи сундурулсун. 34 Әгәр қачидики судин аш-таам үстигә чачрап кәтсә, аш-таам напак саналсун вә шундақла қачидики һәр қандақ ичимликму напак саналсун. 35 һәр немигә ундақ өлүкниң бирәр қисми чүшүп қалсиму, напак саналсун. Әгәр тонур вә очақ болса, напак болди дәп чеқиветилсун; улар силәргә харам болсун. 36 Лекин шундақ әһвалда булақ яки су жиғилидиған көлчөк йәнила пак санилиду; амма бирким уларниң өлүк тенигә тәгсә напак болиду. 37 Әгәр ундақ өлүкниң бирәр қисми теришқа тәйярланған данларға чүшүп қалса, буму йәнила пак санилиду. 38 Лекин әгәр данниң үстигә су қуялғандин кейин шундақ бир өлүкниң бирәр қисми чүшүп қалса, ундақта бу данлар силәргә напак саналсун.

39 Әгәр силәргә йейишкә болидиған һайванлардин бири өлүп қалса, униң өлүгигә тәккән киши кәч киргичә напак саналсун. 40 Кимки ундақ өлүкниң гөшидин йесә, өз кийимлирини жуюши керәк вә кәч киргичә напак саналсун; шундақла ундақ бир өлүкни көтәргән кишиму кийимлирини жуюши керәк вә у киши кәч киргичә напак саналсун.

41 Йәр йүзидә өмүлигүчи һәммә ушшақ жаниварлар жиркиничлик санилип, һәргиз йейилмисун. 42 Қосиги билән беғирлап маңидиған жанивар болсун, йәр йүзидә жүрүп төрт пути билән яки көп путлири билән маңидиған өмилигүчи жаниварларниң һәртүрлүгини болса, уларни һәргиз йемәңлар; чүнки улар жиркиничликдур.

43 Силәр болсаңлар мундақ өмилигүчи жаниварниң сәвәвидин өзүңларни жиркиничлик қилмаслиғиңлар керәк. Өзүңларни улар түпәйлидин напак қилмаңлар, болмиса уларниң сәвәвидин булғинип қалисиләр; 44 чүнки Мән Худайиңлардурмән. Силәр өзүңларни Өзүмгә атап муқәддәс қилишиңлар керәк; Мән Өзүм муқәддәс болғач силәрму өзүңларни муқәддәс тутушуңлар керәк. Силәр өзүңларни йәр йүзидә өмилигүчи ушшақ һәр қандақ жаниварларниң сәвәвидин напак қилмаңлар. ■ 45 Чүнки Мән өз Худайиңлар болушқа силәрни Мисир зиминидин чиқарип кәлгән Пәрвәрдигардурмән; силәр муқәддәс болуңлар, чүнки Мән муқәддәстурмән.

46 Шулар болса чарпай билән учар-қанатлар, суда жүридиған һәр бир жанивар билән йәр йүзидә өмилигүчи һәр бир ушшақ жаниварлар тоғрисидики қанун-бәлгүлимидур. 47 Булар билән харам-һалални уқуп, йейишкә болидиған һайван билән йейишкә болмайдиған һайванларни пәриқ етәләйсиләр.

12

Аял кишиниң туеуттин кейинки «паклиниши»

1 Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди: —

□ 11:30 «... түгүрүк кәсләнчүк вә хамелеон қатарлиқлар» — «хамелеон»дин башқа жаниварларниң намлирини ибраний тилидин жәзмләштүрүш тәс. ■ 11:32 Лав. 15:12 ■ 11:44 Лав. 19:2; 20:7; 1 Пет. 1:16

² Исраилларга сөз қилип мундақ дегин: — «Аял киши һамилдар болуп оғул туғса, адәт көрүп ағриқ болған күнлиридикидәк йәттә күнгичә напак саналсун.

□ ³ Сәккизинчи күни оғли болса хәтнә қилинсун. □ ⁴ Аял болса шуниңдин кейин оттуз үч күнгичә «қан паклиниш»та турсун; паклиниш күнлири тамам болмиғичә һеч бир муқәддәс нәрсигә тәгмисун, муқәддәс жайғиму кирмисун.

□ ⁵ Әгәр у қиз туғса ундақта адәт күнлиридикидәк икки һәптигичә напак туруп, андин атмиш алтә күнгичә «қан паклиниш»та турсун.

⁶ Мәйли оғул яки қиз туғсун, қан паклиниш күнлири тамам болғандин кейин у аял көйдүрмә қурбанлиқ үчүн бир яшқа киргән қозини, гуна қурбанлиғи үчүн бир бачка яки пахтәкни елип жамаәт чедириниң кириш ағзиға, каһинниң қешиға кәлтүрсун. ⁷ Каһин уни Пәрвәрдигарниң алдида сунуп, шу аял үчүн кафарәт кәлтүриду; шуниң билән у хунидин пак болиду. Оғул яки қиз туққан аял тоғрисидики қанун-бәлгүлимә мана шудур.

⁸ Әгәр униң қозиға қурби йәтмисә, у икки пахтәк яки икки бачка кәлтүрсун; уларниң бири көйдүрмә қурбанлиқ үчүн, йәнә бири гуна қурбанлиғи үчүн болиду; шу йол билән каһин униң үчүн кафарәт кәлтүриду; у аял пак болиду. □

13

Һәр хил терә кесәллири тоғрилиқ бәлгүлимиләр

¹ Пәрвәрдигар Муса билән һарунға сөз қилип мундақ деди: —

² Бирисиниң бәдининиң терисидә бир чиқан, яки тәмрәткә яки пақирақ ташма чиқип, униңдин бәдининиң терисидә пәсә-мохо кесилиниң жарәһити пәйда болған болса, у киши һарун каһинниң яки униң каһин оғуллиридин бириниң қешиға кәлтүрүлсун. □ ³ Каһин униң бәдининиң жарәһитигә қарайду; жарәһәт болған жайниң түки ақирип кәткән һәмдә жарәһәтму әтрапидики теридин қениқрақ көрүнсә, бу пәсә-мохо кесәллигидур. Шуңа каһин уни көргәндин кейин шу кишини «напак» дәп жақалисун.

⁴ Лекин әгәр униң бәдининиң терисидики пәйда болған әшу ялтирақ чиқан ақ болуп, әтрапидики теридин қениқрақ көрүнмисә вә түкиму ақирип кәтмигән болса, каһин бу жарәһәт бар кишини йәттә күнгичә айрим солап қойсун.

⁵ Йәттинчи күни каһин униңға қарисун вә әгәр жарәһәт охшаш туруп, терисидә кеңийип кәтмигән болса, каһин уни йәнә йәттә күнгичә айрим солап қойсун.

⁶ Йәттинчи күни каһин униңға йәнә қарисун вә жарәһәтниң рәңги суслашқан вә кеңийип кәтмигән болса, ундақта каһин уни «пак» дәп жақалисун; жарәһәтниң

□ **12:2** «адәт көрүп ағриқ болған күнлири» — ибраний тилида «айрим туруш күнлири». Қиз-аяллар адәт көргән вақтида «напак» һесаплинип, ери билән биллә болса ериму кәч киргичә «напак» һесаплиниду, шундақла муқәддәс ибадәтханиға кирсә яки қурбанлиқларниң гөшлиридин йәсә болмайду. Лекин Тәврат-Инжил бойичә һәр қандақ вақитларда Худаниң хәлқи дуа-ибадәт қилса боливериду! □ **12:3**

«хәтнә қилинсун» — ибраний тилида «униң хәтнилиги кесилсун» дегән сөзләр билән ипадилиниду.

■ **12:3** Яр. 17:12; Лука 1:59; 2:21; Юһ. 7:22 □ **12:4** «шуниңдин кейин оттуз үч күнгичә қан паклиниш»та турсун» — аял өз еригә йеқинлишиш тәрәптә «пак» һесаплинатти, лекин муқәддәс чедирға кирип қурбанлиқ қилишқа болмайтти. □ **12:8** «Әгәр униң қозиға қурби йәтмисә...»

— ибраний тилида: — «Әгәр униң қоза елишқа қоли қисқилиқ қилса...». «у аял пак болиду» — бу бабтики «аялларниң паклиги» дегән тема тоғрилиқ көп уқушмаслиқлар болғачға, биз у тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. □ **13:2** «бәдининиң терисидә» — демәк, сақал яки чачлири ичидә эмәс (29-37-ниму көрүң). «пәсә-мохо» — бу баблардики «пәсә-мохо» кесили пақәт мохо кесили болупла қалмай, бәлки нәччә хил терә кесәлликлирини көрситиши мүмкин. «Қошумчә сөз»имизни көрүң.

пәкәт бир чақа экәнлиги бекитилип, кесәл киши өз кийимлирини жууп пак саналсун.

⁷ Лекин әгәр у каһинға көрүнүп «пак» дәп жакаланғандин кейин шу чақа терисидә кеңийип кәтсә, ундақта у йәнә бир қетим каһинға көрүнсун. ⁸ Каһин уныңға йәнә қарисун вә әгәр чақа уның терисидә кеңийип кәткән болса, каһин уни «напак» дәп жакалисун; у жараһәт пәсә-моходур.

⁹ Әгәр биркимдә пәсә-мохо жараһити пәйда болуп қалса каһинның қешигә кәлтүрүлсун. ¹⁰ Каһин уның жараһитигә сәпселип қарисун; вә әгәр терисидә ақ бир чиқан пәйда болған, түки ақирип кәткән болса вә чиқан чиққан жайда әт-гөши көрүнүп қалған болса, ¹¹ бу уның бәдининиң терисигә чүшкән кона пәсә-мохо жараһитиниң қайтидин қозғилиши болуп, каһин уни «напак» дәп жакалисун. У напак болғини үчүн уни солашниң һажити йоқ.

¹² Лекин әгәр пәсә-мохо қозғилип, жараһити бар кишиниң терисигә йейилип кәткән болса, каһин нәгила қариса шу йәрдә шу «пәсә-мохо» болса, терисини бешидин путиғичә қаплап кәткән болса, ¹³ ундақта каһин уныңға сәпселип қарисун; мана, шу пәсә-мохо жараһити пүтүн бәдинини қаплап кәткән болса, у жараһити бар кишини «пак» дәп жакалисун; чүнки уның пүтүн бәдини ақирип кәткән болуп, у «пак» дәп саналсун.

¹⁴ Лекин қачаники уныңда әт-гөши көрүнүп қалса, у киши напак саналсун.

¹⁵ Каһин мундақ көрүнгән әт-гөшигә қарап, у кишини «напак» дәп жакалисун; чүнки шу әт-гөш напак болуп, у пәсә-мохо кесилидур.

¹⁶ Һалбуки, әгәр әт-гөши қайтидин өзгирип, ақарса у киши йәнә каһинның қешигә кәлсун. ¹⁷ Каһин уныңға сәпселип қарисун; жараһәт ақарған болса, каһин жараһити бар кишини «пак» дәп жакалисун; у пак санилидур.

¹⁸ Әгәр биркимниң бәдининиң терисигә һүррәк чиқип сақийип, ¹⁹ һүррәкниң орнида ақ чиқан яки қизғуч дағ пәйда болған болса, каһинға көрситилсун.

²⁰ Каһин уныңға сәпселип қарисун; әгәр дағ әтрапидики теридин қениқрақ көрүнсә, шундақла уныңдики түкләр ақирип қалған болса, ундақта каһин уни «напак» дәп жакалисун; чүнки бу һүррәктин қозғилип пәйда болған пәсә-мохо кесили жараһитидур.

²¹ Лекин каһин уныңға сәпселип қариганда, дағ чиққан жайда ақирип қалған түкләр болмиса, вә дағму әтрапидики теридин қениқрақ болмиса, рәңги сәл сусрақ болған болса, ундақта каһин уни йәттә күнғичә айрим солап қойсун.

²² Әгәр дағ дәрвәкә терисигә йейилип кәткән болса, каһин уни «напак» дәп жакалисун; чүнки бу пәсә-мохо жараһитидур.

²³ Амма әгәр дағ өз жайида тохтап йейилмиған болса, бу пәкәт һүррәкниң зәхми, халас; каһин уни «пак» дәп жакалисун.

Көйүк ярису тоғрилиқ

²⁴ Әгәр бирисиниң бәдининиң терисиниң мәлум жайи көйүп қелип, көйгән жай ақ-қизғуч яки пүтүнләй ақ дағ болуп қалса, ²⁵ каһин уныңға сәпселип қарисун; әгәр шу дағдики түкләр ақирип кәткән, дағму әтрапидики теридин қениқрақ болуп қалған болса, ундақта бу көйүк ярисидин пәйда болған пәсә-мохо кесилидур; каһин уни «напак» дәп жакалисун; чүнки у пәсә-мохо жараһитидур.

²⁶ Лекин әгәр каһин сәпселип қариганда, дағниң орнида һеч қандақ ақирип кәткән түк болмиса, шундақла дағму әтрапидики теридин қениқ болмиса, бәлки рәңги сус болса, ундақта каһин уни йәттә күнғичә айрим солап қойсун.

²⁷ Йәттинчи күни каһин уныңға йәнә қарисун; дағ терисидә кеңийип кәткән болса, каһин уни «напак» дәп жакалисун; чүнки у пәсә-мохо жараһитидур.

28 Амма эгәр дағ жайида тохтап, йеийлмиған болса, шундақла рәңги сус болса, бу пәқәт көйүктин болған чавартқу, халас; каһин уни «пак» дәп жакалисун; чүнки у көйүкниң татуғи, халас.

Чач яки сақал ичидә пәйда болған жарահәтләр

29 Эгәр бир әр яки аял кишиниң бешида яки сақилида жарահәт пәйда болса, 30 каһин жарահәткә сәпселип қарисун; эгәр жарահәт әтрапидики теридин қениқрақ көрүнсә, үстидә шалаң сериқ түк болса, ундақта каһин уни «напак» дәп жакалисун; чүнки бу жарահәт қақач болуп, баш яки сақалдики песә-мохониң аламитидур.

31 Эгәр каһин қақач жайға сәпселип қариганда, у әтрапидики теридин қениқ көрүнмисә, шундақла униң ичидә һеч қандақ қара түкму болмиса, ундақта каһин қақичи бар кишини йәттә күнгичә айрим солап қойсун. 32 Каһин йәттинчи күни қақачка йәнә сәпселип қарисун; қақач кеңийип кәтмәй, үстидиму һеч қандақ сериқ түк болмиса, шундақла қақач әтрапидики теридин қениқ көрүнмисә, 33 жараһити бар киши барлиқ чач-сақилини чүшүрүвәтсун; қақачниң өзини ғирдимисун. Каһин қақичи бар кишини йәнә йәттә күнгичә айрим солап қойсун.

34 Йәттинчи күни каһин қақачка сәпселип қарисун; эгәр қақач теридә кеңийип кәтмигән болса, шундақла әтрапидики теридин қениқ көрүнмисә, каһин уни «пак» дәп жакалисун. Андин у кийимлирини жуйсун; шуниң билән у пак санилиду.

35 Лекин эгәр у «пак» дәп жакаланғандин кейин қақач теридә кеңийип кәтсә, 36 каһин униңға йәнә сәпселип қарисун; эгәр қақач теридә кеңийип кәткән болса, сериқ түкниң бар-йоклуғини тәкшүрүшниң һажити йоқ; чүнки бу киши напактур. 37 Эгәр қақач жайида шу пети қелип, үстидин қара түк үнүп чиққан болса, қақач сақайған болиду; шу киши пак болғачқа, каһин уни «пак» дәп жакалиши керәк.

38 Эгәр әр яки аял кишиниң бәдининиң терисидә дағ пәйда болуп, бу дағлар пақирақ һәм ақ болса 39 каһин сәпселип қарисун; эгәр бәдәнниң терисидики шу дағлар сушлишип боз рәңгә йүзләнгән болса, бу теридин чиққан бир ташма, халас; бу киши пак саналсун.

Пайнәкбаш тоғрилиқ

40 Эгәр биркимниң бешиниң түклири чүшүп кәткән болса, у пәқәт бир тақир баш, халас; у пак саналсун. 41 Эгәр униң бешиниң түки пешанә тәрипидин чүшкән болса, у пәқәт пайнәкбаш, халас; у йәнила пак саналсун. 42 Лекин эгәр униң тақир беши яки пайнәк бешида қизғуч ақ дағ көрүнсә, ундақта шу жарահәт униң тақир беши яки пайнәк бешидики песә-мохо кесилиниң бир аламитидур.

43 Каһин жараһитигә сәпселип қарисун; эгәр униң тақир бешида яки пайнәк бешида ишшиқ жарահәт болса һәмдә песә-мохо кесилиниң аламитидәк қизғуч ақ көрүнсә, 44 ундақта у песә-мохо кесилигә гириптар болған адәм болуп, напак һесаплиниду. Униң бешиға шундақ жарահәт чүшкән болғач, каһин уни мулқә «напак» дәп жакалисун.

45 Шундақ жараһити бар песә-мохо кесили болған киши кийимлири житиқ, чачлири чувуқ, бурут-сақили йепиқлиқ һалда: «Напак, напак!» дәп товлап жүрүши керәк. □ ■ 46 Шу жараһити болған барлиқ күнләрдә у «напак» санилиду; у напак болғачқа, айрим туруши керәк; униң туралғуси чедирғаһниң сиртида болсун.

Кийим-кечэк, рэхт яки терә-хурумларда пәйда болған «песә-мохо» кесили

47 Эгәр бир кийимдә, мәйли жуңдин яки канаптин тикилгән болсун униңда песә-мохо из-деғи пәйда болса, □ 48 йәни канап яки жуңдин тоқулған рэхттә, өрүш жипида яки арқақ жиплирида болсун, терә-хурумда яки теридин етилгән һәр қандақ нәрсиләрдә песә-мохо из-деғи болса, □ 49 шундақла кийим-кечәк яки терә-хурумда, өрүш жип яки арқақ жиплирида, я терә-хурумдин етилгән нәрсиләрдә пәйда болған из-дағ йешилрақ яки қизғуч болса бу из-дағ «песә-мохо из-деғи» дәп қарилип қаһинға көрситилсун. □ 50 Қаһин даққа сәпселип қарисун, андин из-дағ пәйда болған нәрсини йәттә күнгичә айрим сақлисун. 51 У йәттинчи күни из-дағға қарап бақсун; из-дағ чүшкән кийим-кечәк, мәйли арқақ жипта яки өрүш жипта болсун, яки терә-хурумда яки терә-хурумдин етилгән нәрсидә болсун, у кеңийип кәткән болса, бу из-дағ чириткүч песә-мохо кесили дәп һесаплинип, улар напак саналсун. 52 Шуниндәк қаһин өрүш жип яки арқақ жипида из-дағ болса кийим-кечәк яки терә-хурумдин етилгән нәрсидә шундақ из-дағ болса уларниму көйдүрүвәтсун; чүнки бу чириткүч песә-мохо кесилидур. Мундақ нәрсиләрниң һәммисини отта көйдүрүш керәктур.

53 Лекин қаһин униңға сәпселип қариганда, из-дағ кийим-кечәктики өрүш жипта болсун, арқақ жипта болсун, яки терә-хурумдин етилгән нәрсидә болсун, из-дағ кеңәймигән болса, 54 ундақта қаһин деғи бар нәрсини жуюлсун дәп буйруп, иккинчи қетим уни йәттә күнгичә сақлисун. 55 Бу нәрсә жуюлғандин кейин қаһин йәнә даққа сәпселип қарисун; әгәр униң рәңги өзгәрмигән болса (гәрчә кеңийип кәтмигән болсиму), у йәнила напактур; сән уни отта көйдүргин. Чүнки мәйли униң из-деғи ич йүзидә болсун яки таш йүзидә болсун у чириткүч из-дағ һесаплиниду.

56 Лекин әгәр қаһин сәпселип қариганда, мана, дағниң рәңги жуюлғандин кейин суслишип кәткән болса, у шу қисмини кийим-кечәктин, өрүш жиптин яки арқақ жиптин болсун, яки терә-хурумдин болсун уни житип елип, ташливәтсун. 57 Эгәр бу из-дағ кийим-кечәктә, мәйли арқақ жипта яки өрүш жипта болсун, я терә-хурумдин етилгән нәрсидә көрүнсун, бу кеңийдиған бир хил песә-мохо из-деғи дәп саналсун; сән у чаплашқан кийим-кечәкни көйдүрүвәткин. 58 Лекин әгәр из-дағ кийим-кечәктә болсун (өрүш жипида яки арқақ жипида болсун) яки терә-хурумдин етилгән нәрсидә болсун, жуюлуш билән чиқип кәтсә, ундақта бу егин иккинчи қетим жуюлсун, андин пак саналсун.

59 Песә-мохо кесилиниңкидәк из-дағ пәйда болған жуң яки канап рэхттин тоқулған кийим-кечәк (из-дағ өрүш жипта яки арқақ жипта болсун) яки терә-хурумдин етилгән нәрсиләр тоғрисидақи қанун-бәлгүлимә мана шудур; буниң билән уларни пак яки напак жақалашқа болиду.

14

Песә-мохо кесәллиридин паклиниш бәлгүлимилири

1 Пәрвәрдиғар Мусаға сөз қилип мундақ деди: —

2 Песә-мохо болған киши пак қилинидиған күнидә бежа қилиш керәк болған қанун-бәлгүлимә мана төвәндикидәктур: — У қаһинниң алдиға кәлтүрүлсун.

□ 13:47 «песә-мохо из-деғи» — ибраний тилида «песә-мохо яриси». □ 13:48 «өрүш жипида» — яки «тағ жипи» — тоқулмиларниң бойиға тартилған жипи. □ 13:49 «...кийим-кечәк яки терә-хурумда ... пәйда болған из-дағ йешилрақ яки қизғуч болса бу из-дағ «песә-мохо из-деғи» дәп қарилип қаһинға көрситилсун» — бу әйтләрдә тилға елинған «песә-мохо кесили»ниң рәхт-кийимгә яки терә-хурумға жуқуши бәлким адәмни һайран қалдурарлиқ иш болуши мүмкин. Бу тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң.

■ ³ Каһин чедиргаһниң ташқириға чиқип, песә-мохо болған кишигә сәпселип қарисун; әгәр песә-мохо болған киши кесилидин сақайған болса, ⁴ Ундақта каһин пак қилинидиган кишигә пак, тирик қуштин иккени униңға қошуп кедир яғичи, қизил рәхт вә зофа кәлтүрүшкә буйрусун. □ ⁵ Андин каһин қушларниң бирини екін су қачиланған сапал козиниң үстидә боғузлаңлар дәп буйрусун; □ ⁶ андин тирик қушин болса, каһин уни кедир яғичи, қизил рәхт вә зофа билән елип келип, бу нәрсиләрниң һәммасини тирик қуш билән биргә екін суниң үстидә боғузланған қушниң қениға чилисун, ⁷ андин песә-моходин пак қилинидиган кишигә йәттә қетим сепиши билән уни пак дәп жақалисун; вә тирик қушни далаға қоюп бәрсун.

«Пак қилиниш»тики йәттә күн

⁸ Песә-моходин пак қилинидиган киши кийимлирини жуюп, бәдинидики барлиқ түкләрни чүшүрүп, суда жуюнғандин кейин пак һесаплиниду. Андин униңға чедиргаһқа киришкә ижазәт болиду; пәкәт у йәттә күнгичә өз чедириниң тешида туруши керәк. ⁹ Йәттинчи күни у бәдинидики һәммә түкләрни чүшүрсун; башниң чач-сақаллири вә қешини, йәни барлиқ түклирини чүшүрсун; у кийимлирини жуюп өз бәдинини суда жуйсун, андин пак болиду.

Сәккизинчи күни

¹⁰ Сәккизинчи күни у икки бежирим әркәк қо́за билән бир яшқа киргән бежирим чиши қозиндин бирни, шуниңдәк бир *афан*ниң ондин үчигә баравәр зәйтун мейи иләштүрүлгән есил ун «ашлиқ һәдийә»ни, бир лог зәйтун мейини кәлтүрсун.

□ ¹¹ Уни «пак» дәп жақалайдиган бу рәсим-қаидини өткүзидиган каһин пак қилинидиган кишини вә у нәрсиләрни жамаәт чедириниң кириш ағзида, Пәрвәрдигарниң алдида һазир қилсун. ¹² Андин каһин әркәк қозиларниң бирини елип итаәтсизлик қурбанлиғи қилип сунуп, униң билән биллә шу бир лог зәйтун мейиниму кәлтүрүп, пулаңлатма һәдийә сүпитидә Пәрвәрдигарниң алдида пулаңлатсун. ¹³ Қо́за болса муқәддәс бир жайниң ичидә гуна қурбанлиғи билән кәйдүрмә қурбанлиқлар боғузлинидиган жайда боғузлансун; чүнки итаәтсизлик қурбанлиғи болса гуна қурбанлиғиға охшаш, каһинға тәвә болуп «әң муқәддәсләрниң бири» санилиду. □ ■

¹⁴ Каһин итаәтсизлик қурбанлиғиниң қенидин елип пак қилинидиган кишиниң оң қулиқиниң юмшиқиға вә оң қолиниң чоң бармиғи билән оң путиниң чоң бармиғиғиму сүрүп қойсун. ¹⁵ Андин каһин шу бир лог зәйтун мейидин елип, өзиниң сол қолиниң алиқиниға азғина куйсун. ¹⁶ Каһин оң бармиғини сол қолидики зәйтун мейиға чилап, Пәрвәрдигарниң алдида йәттә қетим бармиғи билән сәпсун.

¹⁷ Андин каһин қолидики қалған майдин елип, пак қилинидиган кишиниң оң қулиқиниң юмшиқиға, оң қолиниң баш бармиғиға вә оң путиниң баш бармиғиға сүрүлгән итаәтсизлик қурбанлиғиниң қениниң үстигә сүрүп қойсун.

¹⁸ Сүрүп болуп, каһин қолидики ешип қалған майни пак қилинидиган кишиниң бешиға куйсун. Бу йол билән каһин униң үчүн Пәрвәрдигарниң алдида кафарәт кәлтүриду. ¹⁹ Андин каһин гуна қурбанлиғини сунуп, пак қилинидиган кишини напаклиғидин пак қилишқа кафарәт кәлтүриду; ахирида у кәйдүрмә

■ **14:2** Мат. 8:4; Мар. 1:44; Лука 5:14; 17:14 □ **14:4** «қизил рәхт» — яки «қизил жип». «зофа» — бир хил өсүмлүк; башқа бир исми «лепәкгүл». □ **14:5** «екін су қачиланған сапал козиниң үстидә...» — яки «екін су үстидә тутуп турулған сапал козиниң үстидә...». □ **14:10** «бир лог» — бәлким тәхминән бир летрниң йерими болуши мүмкин. □ **14:13** «муқәддәс бир жай» — мошу йәрдә муқәддәс жайниң һойлисини көрситиду. ■ **14:13** Лав. 7:7

қурбанлиқни боғузлисун. ²⁰ Каһин көйдүрмә қурбанлиқ билән ашлиқ һәдийәни қурбангаһта сунсун. Бу йол билән каһин униң үчүн кафарәт кәлтүрүп, у киши пак болиду.

²¹ Лекин у кәмбәғәлликтин шундақ қилишқа қурби йәтмисә, өзигә кафарәт кәлтүрүш үчүн «пулаңлатма һәдийә» сүпитидә ялғуз бир әркәк қозини итаәтсизлик қурбанлиғи қилип кәлтүрсун, шуниндәк ашлиқ һәдийә үчүн бир әфәһниң ондин биригә баравәр зәйтун мейи иләштүрүлгән есил ун билән бир лог зәйтун мейини кәлтүрсун □ ²² вә өз әһвалиға яриша икки пахтәк яки икки бачка елип кәлсун; бири гуна қурбанлиғи үчүн, йәнә бири көйдүрмә қурбанлиқ үчүн болсун; ²³ сәккизинчи күни буларни өзиниң пак қилиниши үчүн жамаәт чедириниң кириш ағзига елип келип, Пәрвәрдигарниң алдида каһинниң қешиға кәлтүрсун. ²⁴ Каһин итаәтсизлик қурбанлиғи болидиған әркәк қоза билән шу бир лог майни елип, буларни пулаңлатма һәдийә сүпитидә Пәрвәрдигарниң алдида пулаңлатсун. ²⁵ Итаәтсизлик қурбанлиғи қилинған әркәк қозини болса өзи боғузлисун; андин каһин итаәтсизлик қурбанлиғиниң қенидин азғина елип, пак қилинидиған кишиниң оң қулиқиниң юмшиқига, оң қолиниң баш бармиғига вә оң путиниң баш бармиғига сүрсун. ²⁶ Андин каһин майдин елип, сол қолиниң алиқиниға азғина қуйсун. ²⁷ Шундақ қилип, каһин оң бармиғи билән сол қолидики майдин Пәрвәрдигарниң алдида йәттә қетим сәпсун. ²⁸ Андин каһин өзи қолидики майдин елип, пак қилинидиған кишиниң оң қулиқиниң юмшиқига вә оң қолиниң баш бармиғи билән оң путиниң баш бармиғига итаәтсизлик қурбанлиғиниң қениниң үстигә сүрсун. ²⁹ Шуниң билән Пәрвәрдигарниң алдида униңға кафарәт кәлтүрүшкә каһин қолидики майниң қалгинини пак қилинидиған кишиниң бешиға қуйсун; ³⁰ андин шу киши өз қурбига қарап пахтәктин бирни яки бачкидин бирни сунсун; ³¹ өз қурбига қарап, бирини гуна қурбанлиғи, йәнә бирини көйдүрмә қурбанлиқ қилип ашлиқ һәдийә билән биллә сунсун. Бу йолда каһин Пәрвәрдигарниң алдида пак қилинидиған киши үчүн кафарәт кәлтүриду.

³² Өзидә пәсә-мохо болған, пак қилиниши үчүн важип болидиған нәрсиләрни кәлтүрүшкә қурби йәтмәйдиған кишиләр тоғрисидики қанун-бәлгүлимә мана шулардур.

Пәсә-мохо кесили басқан өйләр тоғрилиқ

³³ Пәрвәрдигар Муса билән һарунға мундақ деди: — ³⁴ — Силәр Мән өзүңларға мирас қилип беридиған Қанаан зиминиға киргәндин кейин, Мән силәр егә болидиған шу зиминдики бир өйгә бир хил пәсә-мохо ярисини әвәтсәм, ³⁵ өйниң егиси каһинниң қешиға берип, униңға буни мәлум қилип: «Мениң өйүмгә ваба жуққандәк көрүниду», дәп мәлум қилиши керәк. □

³⁶ Каһин болса: — Өйдики һәммә нәрсиләр напак болмисун үчүн мән берип бу вабаға сәпселип қараштин бурун өйни бекарлаңлар, дәп буйрусун. Андин каһин кирип өйгә сәпселип қарисун. ³⁷ У шу вабаға сәпселип қаригинида, мана өйниң тамлириға ваба дағлири жуққан жайлар кавак болса, һәм йешилға

□ **14:21** «кафарәт кәлтүрүш үчүн ... ялғуз бир әркәк қозини итаәтсизлик қурбанлиғи қилип кәлтүрсун» — мошу йәрдә «итаәтсизлик қурбанлиғи»ниң сәвәп-мәхсити ениқ көрүниду — кесәл болған киши кесили түпәйлидин Худаға һеч қандақ қурбанлиқ яки һәдийә суналмиса, шу вақиттики сунмиған қурбанлиқлири үчүн Худаға қәриздәр дәп һесаплиниду. «Итаәтсизлик қурбанлиғи» болса бу қәризниң орнида болатти. Мәсилән мәзкур китап, 5-бап, 14-19-айәтни көрүң. □ **14:35** «мениң өйүмгә ваба жуққандәк көрүниду» — бу айәтләрдә тилға елинған «пәсә-мохо Кесили»ниң өйләргә жуқуши бәлким адәмни һәйран қиларлиқ иш болуши мүмкин. Бу тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң.

майил яки қизғуч болуп, тамниң йүзидин қениқрақ болса, □ 38 каһин өйниң ишигиниң алдиға чиқип, ишиқни йәттә күнгичә тақап қойсун. 39 Андин каһин йәттинчи күни йенип келип, сәпселип қаригинида, өйниң тамлиридики из-дағ кеңийип кәткән болса, 40 каһин: — Ваба жуққан ташларни чиқирип шәһәрниң сиртидики напак бир жайға ташливетиңлар, дәп буйрусун. 41 Шуниң билән биргә у өйниң ичиниң төрт әтрапини қирдорсун вә улар қирған суғақни болса шәһәрниң тешидики напак бир жайға төкүвәтсун. 42 Андин улар башқа ташларни елип, илгәрки ташларниң орнида қойсун вә башқа һак лай етип, униң билән өйни қайтидин сугисун.

43 Әгәр у ташларни чиқирип, өйни қирдуруп қайтидин сугатқандин кейин, өйдә ваба деги йәнә пәйда болса, 44 ундақта каһин йәнә кирип буниңға сәпселип қарисун. Сәпселип қаригинида, мана из-дағ өйдә кеңийип кәткән болса, бу өйгә жуққини чириткүч ваба болиду; өй напак санилиду. 45 Бу вәждин улар өйни, йәни яғач-таш вә барлиқ сугиқи билән биллә чүшүрүп, һәммисини көтирип шәһәрниң сиртидики напак бир жайға ташливетсун. 46 Кимдәким өй тақалған мәзгилдә униңға кирсә, у кәч киргичә напак санилиду. 47 Әгәр бирким өй ичидә ятқан болса, кийимлирини жуйсун; вә әгәр бириси өйдә ғизаланған болса, уму өз кийимлирини жуйсун. 48 Лекин каһин кирип, өйгә сәпселип қаригинида өй сугалғандин кейин ваба униңда кеңийип кәтмигән болса, ундақта каһин өйни «пак» дәп жақалисун; чүнки униңдики ваба сақайған болиду.

49 Андин у өйниң пак қилиниши үчүн икки қуш, кедир яғичи, қизил рәхт билән зофа елип келип, 50 қушларниң бирини еқин су қачиланған сапал козиниң үстидә боғузлисун; □ 51 андин у кедир яғичи, зофа, қизил рәхт вә тирик қушни биллә елип келип, бу нәрсиләрниң һәммисини боғузланған қушниң қениға, шундақла еқин суға чилап, өйгә йәттә мәртивә сәпсун; 52 бу йол билән у өйни қушниң қени, еқин су, тирик қуш, кедир яғичи, зофа вә қизил рәхт арқилиқ напаклиқтин паклайду. 53 Андин у тирик қушни шәһәрниң сиртида, далада қоюп бәрсун. У шундақ қилип, өй үчүн кафарәт кәлтүриду; у өй пак санилиду.

54 Булар болса һәр хил пәсә-мохо жаранити, қақач, 55 кийим-кечәк вә өйгә жуққан пәсә-мохо вабаси, 55b теридики чиқанлар, тәмрәткә вә пақирақ ақ из-дағлар тоғрисидики қанун-бәлгүлимидур. 56 Шу бәлгүлимиләр билән бир нәрсиниң қайси әһвалда напак, қайси әһвалда пак болидиғанлиғини пәриқ етишкә көрсәтмә беришкә болиду; мана бу пәсә-мохо тоғрисидики қанун-бәлгүлимидур.

15

Ақма тоғрилиқ

1 Пәрвәрдиғар Муса билән һарунға сөз қилип мундақ деди: —

2 Исраилларға мундақ дәнлар: — һәр қандақ әркәкниң өз тенидин ақма чиқса шу киши шу ақма сәвәвидин напак саналсун. □ 3 Ақма чиқиштин болған напаклиқ тоғрисидики һөкүм шуки, ақмиси мәйли тенидин еқип турсун яки еқиштин тохтитилған болсун, шу киши йәнила напак саналсун; 4 мундақ ақма болған киши ятқан һәр бир орун-көрпә напак санилиду вә у қайси нәрсиниң үстидә олтарса шу

□ 14:37 «... кавак болса» — яки «томпиий чикқан болса». Ибраний тилидики бу сөз Муқәддәс Китапта бирла қетим тепилиду. □ 14:50 «...еқин су қачиланған сапал козиниң үстидә» — яки «... еқин су үстидә тутуп турулған сапал козиниң үстидә». □ 15:2 «...әркәкниң өз тенидин ақма чиқса...» — бу аяётләрдик «әркәкниң тени» дегән сөз көп йәрләрдә әврәт, уят йәрлирини көрситиду.

нәрсиму напак санилиду. ⁵ Кимки у ятқан орун-көрпигә тәгсә, өз кийимлирини жуюп, суда жуюнсун, андин кәч киргичә напак саналсун. ⁶ Шуниндәк кимки мундақ ақма болған киши олтарған нәрсидә олтарса өз кийимлирини жуюп, суда жуюнсун вә кәч киргичә напак саналсун. ⁷ Кимки ақма болған кишиниң тенигә тәгсә, өз кийимлирини жуюп, суда жуюнсун, вә кәч киргичә напак саналсун. ⁸ Әгәр ақма болған киши пак бирисигә түкүрсә, шу киши өз кийимлирини жуюп, суда жуюнсун, кәч киргичә напак саналсун. ⁹ Қайсибир егәр-тоқумниң үстигә ақма болған киши минсә, шу нәрсә напак саналсун. ¹⁰ Кимки униң тегидә қоюлған нәрсиләргә тәгсә кәч киргичә напак санилиду; вә кимки шу нәрсиләрни кәтәрсә, өз кийимлирини жуюп, суда жуюнсун, вә кәч киргичә напак саналсун. ¹¹ Ақма болған киши қолини жуймастин биркимгә тәккүзсә, шу киши өз кийимлирини жуюп, суда жуюнсун вә кәч киргичә напак саналсун. ¹² Ақма болған киши сапал қачини тутуп салса, шу қача чеқиветилсун; яғач қача болса суда жуюлсун. ■

«Ақмидин паклиниш» тоғрилиқ

¹³ Қачаники ақма бар киши ақма һалитидин кутулса, өзиниң пак қилиниши үчүн йәттә күнни һесаплап өткүзүп, андин кийимлирини жуюп, еқин суда жуюнсун; андин пак санилиду. ¹⁴ Сәккизинчи күни икки пахтәк яки икки бачкени елип, жамаәт чедириниң кириш ағзиға, Пәрвәрдигарниң алдиға кәлтүрүп, қәһинға тапшурсун. ¹⁵ Қәһин улардин бирини гуна қурбанлиғи үчүн, йәнә бирини көйдүрмә қурбанлиқ үчүн сунсун. Бу йол билән қәһин Пәрвәрдигарниң алдида униң ақма болғанлиғиға қәфарәт кәлтүриду. ¹⁶ Әгәр бир әркәкниң мәнийси өзлүгиниң чиқип кәткән болса, у пүтүн бәдинини суда жуйсун, у кәч киргичә напак саналсун. ¹⁷ Шуниндәк адәмниң мәнийси қайси кийимигә яки терисигә жуқуп қалса, суда жуюлсун вә кәч киргичә напак саналсун. ¹⁸ Әр вә аял киши бир-биригә йеқинлишиши билән мәний чиқса, иккиси жуюнсун вә кәч киргичә напак саналсун.

Аял кишиләрдики ақма келиш тоғрилиқ

¹⁹ Әгәр аял кишиләр ақма келиш һалитидә турса вә ақмиси хун болса, у йәттә күнгичә «айрим» турсун; кимки униңға тәгсә кәч киргичә напак саналсун. □ ²⁰ «Айрим» туруш мәзгилидә, қайси нәрсиниң үстидә ятса, шу нәрсә напак санилиду, шундақла қайси нәрсиниң үстидә олтарған болса, шу нәрсиму напак саналсун. ²¹ Һәр ким униң орун-көрписигә тәгсә өз кийимлирини жуюп, суда жуюнсун вә кәч киргичә напак саналсун. ²² Һәр ким у олтарған нәрсигә тәгсә, өз кийимлирини жуюп, суда жуюнсун вә кәч киргичә напак саналсун. ²³ Вә әгәр бирким у ятқан яки олтарған жайда қоюлған бирәр нәрсигә тәгсә, кәч киргичә напак саналсун. ²⁴ Әгәр бир әр киши шу һаләттики аял билән биргә ятса, шундақла униң хун напаклиғи шу әргә жуқуп қалса, у йәттә күнгичә напак саналсун; у ятқан һәр бир

■ **15:12** Лав. 6:21; 11:33 □ **15:19** «ақма келиш һалити» — бу әйәтләрдә көрсилитилгән ағриқларниң көпинчиси әврәт, уят йәриридики һаләтләтни көрсәтсә керәк. «айрим» — бу әйәттики «айрим» — айрим солап қоюлсун дегәнни билдүрмәйду (масилән, 24-әйәтни көрүң).

орун-көрпиму напак саналсун. □ ■

²⁵ Эгәр аял кишиниң адәт вақтиниң сиртидиму бир нәччә күнгичә хуни келип турса, яки хун ақмиси адәт вақтидин ешип кәткән болса, ундақта бу напак қан еқип турған күнлириниң һәммисидә, у адәт күнлиридә турғандәк саналсун, йәнә напак саналсун. ■ ²⁶ Қан кәлгән һәр бир күндә у қайси оруд-көрпә үстидә ятса, булар у адәт күнлиридә ятқан оруд-көрпиләрдәк һесаплиниду; у қайси нәрсиниң үстидә олтарған болса, шу нәрсә адәт күнлириниң напаклиғидәк напак саналсун. ²⁷ һәр ким бу нәрсиләргә тәгсә напак болиду; шу киши кийимлирини жуяуп, суда жуяусун вә кәч киргичә напак саналсун.

Аял кишиләрниң һәйиздин башқа хун келиштин паклиниши

²⁸ Аял киши қачан хун келиштин сақайса, у йәттә күнни һесаплап, өткүзүп болғанда пак санилиду. ²⁹ Сәккизинчи күни у икки пахтәк яки икки бачкини елип жамаәт чедириниң кириш ағзиға, қаһинниң қешиға кәлтүрсун. ³⁰ Қаһин буларниң бирини гуна қурбанлиғи үчүн, йәнә бирини көйдүрмә қурбанлиқ үчүн өткүзсун; бу йол билән қаһин униң напак ақма қенидин пак болушиға униң үчүн Пәрвәрдигарниң алдида кафарәт кәлтүриду.

Хуласә

³¹ Силәр мошу йол билән Исраилларни напаклиғидин үзүңлар; болмиса, улар напаклиғида туриверип, уларниң арасида турған мениң туралғу чедиримни булғиши түпәйлидин напак һалитидә өлүп кетиду. ³² Ақма келиш һалитидә болған киши вә мәний кетиш билән напак болған киши тоғрисида, ³³ Шуниңдәк хун келиш күнлиридики ағриқ аял киши тоғрилиқ, ақма һаләттә болған әр вә аял тоғрилиқ, напак һаләттики аял биллә ятқан әр тоғрилиқ кәлгән қанун-бәлгүлимә мана шулардур.

16

«Кафарәт күни»

¹ һарунниң икки оғли Пәрвәрдигарниң алдиға йеқинлишиши билән өлүп кәтти. Улар өлүп кәткәндин кейин, Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилди. ■ ² Пәрвәрдигар Мусаға мундақ деди: — «Сән өз қериндишиң һарунға: «Сән өлүп кәтмәслигин үчүн пәрдиниң ичидики муқәддәс жайға қоюлған әһдә сандуғиниң үстидики «кафарәт тәхти»ниң алдиға һәр вақит кәлмә», дегин. Чүнки Мән «кафарәт тәхти»ниң үстидики булутта аян болимән. ■ ³ һарун әң муқәддәс жайға муну йол билән кирсун: — Гуна қурбанлиғи үчүн бир яш топақ, көйдүрмә қурбанлиқ үчүн бир қочқарни кәлтүрсун; ⁴ өзи муқәддәс канап халта көйнәкни кийип, әтлирини япидиған канап иштанниму кийип, белигә бир канап бәлвағни бағлап, бешиға канап сәллини йөгәп кәлсун. Булар муқәддәс кийимләр болғачқа, кийиштин илгири бәдинини суда жуяусун. □

□ **15:24** «хун напаклиғи» — әр-аял биллә ятқанда аялниң адити туюқсиз келип қелип, хун қени тәсадибийлиқтин әр кишигә тегип кетишини көрситиду. Эгәр әр киши аялниң адәт көргинини билип туруп униңға йеқинлашқан болса, ундақта һәр иккиси (аял киши мәжбурланмиған болса, әлвәттә) Худаниң беваситә көрситидиған жазасиға учрайду (20:18ни көрүң). Шүбһисизки, Худаниң бу әмирдики мәхсити, аял кишиләргә аялниң әң қийин вақтида арам бериштин ибарәт еди. ■ **15:24** Лав. 18:19 ■ **15:25** Мат. 9:20 ■ **16:1** Лав. 10:1,2 ■ **16:2** Мис. 30:10; Ибр. 9:7 □ **16:4** «әтлири» — бу айәттики «әтлири» дегән сөз әврәт, уят йәрлирини көрситиду.

5 У Исраилларниң жамаитидин гуна қурбанлиғи үчүн икки текә, көйдүрмә қурбанлиқ үчүн бир қочқарни тапшурувалсун. 6 Шуниң билән һарун авал гуна қурбанлиғи болидиған топақни сунуп, өзи вә өз өйидикиләр үчүн кафарәт кәлтүрүши керәк. ■ 7 Андин у икки текини елип, уларни жамаәт чедириниң кириш ағзиниң алдиға кәлтүрүп, Пәрвәрдигарниң алдида турғузсун. 8 Андин һарун бу икки текә тоғрисидә чәк ташлисун; чәкниң бирини «Пәрвәрдигар үчүн», йәнә бирини «азазәл үчүн» ташлисун. □ 9 һарун Пәрвәрдигарға чәк чүшкән текини кәлтүрүп, гуна қурбанлиғи сүпитидә сунсун. 10 Лекин «азазәл»гә чәк чүшкән текини болса, кафарәт кәлтүрүши үчүн чөлгә һайдилишкә, шундақла «азазәл»гә әвәтилишкә Пәрвәрдигарниң алдида тирик қалдурулсун. 11 Андин һарун гуна қурбанлиғини, йәни өзи үчүн болған топақни кәлтүрүп, өзи вә өз өйидикиләр үчүн кафарәт кәлтүрүшкә өзигә гуна қурбанлиғи болидиған бу топақни боғузлисун; 12 Андин у Пәрвәрдигарниң алдидики қурбангаһтин елинған чоғ билән толған бир хушбуйданни елип, икки қоллап юмшақ езилгән есил хушбуй әтир билән толдуруп, буни пәрдиниң ичигә елип барсун; 13 андин хушбуй ис-түтики һөкүм-гува сандуғиниң үстидики кафарәт тәхтини қаплисун дәп, хушбуйни Пәрвәрдигарниң һозуридики отниң үстигә қойсун; шуниң билән у өлмәйду. 14 У топақниң қенидин елип өз бармиғи билән кафарәт тәхтиниң шәриқ тәрипигә чечип, кафарәт тәхтиниң алдигиму өз бармиғи билән қандин елип, йәттә қетим сәпсун. □ ■

15 Андин у хәлиқ үчүн гуна қурбанлиғи қилинидиған текини боғузлисун; қенини пәрдиниң ичигә кәлтүрүп, топақниң қенини қилғандәк қилсун, йәни униң қенидин елип кафарәт тәхтигә вә кафарәт тәхтиниң алдиға чачсун. 16 У бу йол билән муқәддәс жай үчүн кафарәт кәлтүрүп, уни Исраилларниң напаклиғидин, һәммә итаәтсизлиқлирини елип баридиған гуналиридин паклайду вә шуниңдәк уларниң напаклиғи арасидә туруватқан жамаәт чедири үчүнму шундақ кафарәт қилсун. 17 У кафарәт кәлтүрүш үчүн әң муқәддәс жайға киргәндин тартип униңдин чиққичә һеч бир адәм жамаәт чедири ичидә болмисун; бу йол билән у өзи, өйидикиләр вә Исраилниң пүткүл жамаити үчүн кафарәт кәлтүриду.

18 Андин у Пәрвәрдигарниң алдидики қурбангаһқа чиқип, униң үчүнму кафарәт кәлтүриду; шуниңдәк топақниң қени билән текиниң қенидин елип қурбангаһниң чәрисидики мүнғүзләргә сүрсун; □ 19 у бармиғи билән қандин елип қурбангаһниң үстигә йәттә қетим сәпсун; шуниң билән у уни Исраилларниң напаклиқлиридин паклап Худаға атап муқәддәс қилиду.

Гуна қурбанлиғи болидиған тирик текә тоғрилиқ

20 — Муқәддәс жай, жамаәт чедири вә қурбангаһ үчүн кафарәт кәлтүрүп болғандин кейин, у тирик текини кәлтүрсун; 21 андин һарун икки қолни тирик текиниң бешиға қоюп туруп, униң үстидә туруп, Исраилларниң барлиқ қәбиһлиқлири вә итаәтсизлиқлирини елип баридиған гуналирини иқрар қилип,

■ **16:6** Ибр. 7:27,28 □ **16:8** «Азазәл» — алимлар «азазәл» тоғрилиқ төрт пикирдә болуп кәлгән: (1) бу исим «текә» билән «һайдалмәк» дегән сөзларниң бирикмиси болуп, «һайдивәтгән текә» дегәнни билдүриду; (2) «вәйранә қилиш» яки «елип ташлиниш» дегәнни билдүриду; (3) тик бир яр; (4) бир хил жин-алвастиниң исми. Биз биринчи яки иккинчи пикиргә майилмиз (иккилиси тоғра болуши мүмкин). «қошумчә сөз»имиздә бу тоғрилиқ тохтилимиз. һеч болмиғанда төртинчи пикирни әң намувалиқ дәп қараймиз; 23-бап вә «қошумчә сөзни» көрүң. □ **16:14** «шәриқ(ий) тәрипи» — сандуқниң алди тәрипи. «кафарәт тәхтиниң алдигиму» — бәлким кафарәт тәхтиниң алдидики йәр йүзигә.

■ **16:14** Лав. 4:6; Ибр. 9:25; 10:4 □ **16:18** «Пәрвәрдигарниң алдидики қурбангаһ» — (1) муқәддәс жайдики «хушбуйгаһ» яки (2) һойлидики қурбангаһни көрситиду. Бизниңчә, 20-айәттики сөзләрдин (ибадәт чедириниң үч қисми үчүн кафарәт кәлтүрүлгәнлигинин) қариганда, муқәддәс жайдики хушбуйгаһни көрситиши мүмкин.

уларни текиниң бешиға артсун; андин уни йенида тәйяр туридиган бир адәмниң қоли билән чөлгә әвәтивәтсун. ²² Бу йол билән текә уларниң һәммә қәбийһликлирини өз үстигә елип, адәмзатсиз чөлгә кетиду. Шуңа у текини чөлгә қоювәтсун. □

Ахирқи рәсмийәтләр

23 — Андин һарун жамаәт чедириға кирип муқәддәс жайға киргән вақитта кийгән канап кийимлирини селип шу йәрдә уларни қоюп қойсун. ²⁴ У муқәддәс йәрдә өз бәдинини суда жуюп, өз кийимлирини кийип ташқириға чиқип, өзиниң көйдүрмә қурбанлиғи билән хәлиқниң көйдүрмә қурбанлиғини сунуп, шу йол билән өзи вә хәлиқ үчүн кафарәт кәлтүриду. ²⁵ Шундақла у гуна қурбанлиғиниң мейини қурбанғаһа көйдүрсун.

²⁶ «Азәзәл»гә бекитилгән текини елип берип қоювәткән киши өз кийимлирини жуюп, бәдинини суда жуюп, андин чедирғаһқа киришкә болиду. ²⁷ Кафарәт кәлтүрүш үчүн қени әң муқәддәс жайға елип кирилип, гуна қурбанлиғи қилинған топақ билән гуна қурбанлиғи қилинған текини бириси чедирғаһниң ташқириға елип чиқип, уларниң териси, гөши вә тезәклирини отта көйдүрсун. ■ ²⁸ Уларни көйдүргән киши өз кийимлирини жуюп, бәдинини суда жуюп, андин чедирғаһқа киришкә болиду.

Умумий бәлгүлимиләр

29 — Мана бу силәргә бир әбәдий қанун-бәлгүлимә болсун: — һәр йәттинчи айниң онинчи күнидә силәр өз нәпсиңларни тартип өзүңларни төвән тутуңлар вә һеч қандақ иш қилмаңлар; мәйли йәрликләр болсун яки араңларда туруватқан Яқ. жутлуқлар болсун шундақ қилишиңлар керәк. □ ■ ³⁰ Чүнки шу күнидә силәрни паклашқа силәр үчүн кафарәт кәлтүрулиду; Пәрвәрдигарниң алдида силәр һәммә гуналириңлардин пак болисиләр. ³¹ Бу күн силәргә пүтүнләй арам алидиган шабат күни болуп, нәпсиңларни тартип өзүңларни төвән тутисиләр; бу әбәдий бир бәлгүлимидур. □

³² Кимки атисиниң орнида каһинлиқ жүргүзүш үчүн мәсиһ қилинип, Худаға атап тикләнгән каһин болса шу йол билән кафарәт кәлтүриду. У канаптин етилгән муқәддәс кийимни кийип туруп, □ ³³ Әң муқәддәс жай үчүн кафарәт кәлтүриду; жамаәт чедири билән қурбанғаһ үчүнму кафарәт кәлтүриду; қалған каһинлар билән барлиқ хәлиқниң жамаити үчүн һәм кафарәт кәлтүриду.

³⁴ Бу болса силәр үчүн әбәдий бир бәлгүлимә болиду; шуниң билән Исраилларни барлиқ гуналиридин паклаш үчүн жилда бир қетим кафарәт кәлтүрүп берисиләр».

Шуниң билән һарун Пәрвәрдигар Мусаға буйруғинидәк қилди. ■

17

Бутпәрәслиқниң алдини елиш — тоғра ибадәт тоғрилиқ

□ **16:22** «... Шуңа у текини чөлгә қоювәтсун» — бу икки текә тоғрисидики тәпсилатлар тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизниму көрүң. ■ **16:27** Лав. 6:23; Ибр. 13:11 □ **16:29** «нәпсиңларни тартип өзүңларни төвән тутуңлар» — ибраний тилида бирла сөз билән ипадилиниду. Йәһудий әнъәнилири бойчә бу ишлар роза тутушни өз ичигә алатти. «мәйли йәрликләр болсун...» — «йәрликләр» қанаан зиминда тугулған Исраилларни көрситиду. ■ **16:29** Лав. 23:27 □ **16:31** «пүтүнләй арам алидиган шабат» — ибраний тилида «шабатларниң шабаты». □ **16:32** «Худаға атап тикләнгән каһин» — баш каһин, демәк. ■ **16:34** Мис. 30:10; Ибр. 9:7

1 Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди: —

2 һарун билән оғуллири вә барлиқ Исраилларға мундақ дегин: — Пәрвәрдигар силәргә буйруған һөкүм шуки: —

3-4 Исраилниң жәмәтлиридин болған һәр қандақ киши қурбанлиқ қилмақчи болуп, кала яки қой яки өшкини жамаәт чедириниң кириш ағзида, Пәрвәрдигарниң туралғу чедириниң алдиға, Пәрвәрдигарға аталған қурбанлиқ сүпитидә йетиләп әпкәлмәй, бәлки чедиргаһниң ичидә яки ташқирида боғузлиса, униңдин аққан қан шу кишиниң гәдинигә артилиду; бу адәм «қан төккән» дәп, өз хәлқидин үзүп ташлиниду. □ 5 Бу һөкүмниң мәхсити Исраилларниң һазирқидәк далада мал союп қурбанлиқ қилишниң орниға, қурбанлиқлирини жамаәт чедириниң кириш ағзида Пәрвәрдигарниң алдиға кәлтүрүп, каһинға тапшуруп Пәрвәрдигарға «енақлиқ қурбанлиқлири» сүпитидә сунуп боғузлиши үчүндур. 6 Каһин қанни елип жамаәт чедириниң кириш ағзиниң йенидики Пәрвәрдигарниң қурбангаһиниң үстигә сепип, Пәрвәрдигарға хушбуй кәлтүрүш үчүн майни көйдүрсун. ■ 7 Шуниң билән улар әнди бурунқидәк бузуклуқ қилип текә-жинларниң кәйнидә жүрүп, уларға өз қурбанлиқлирини өткүзүп жүрмисун. Мана бу улар үчүн дәвирдин-дәвиргичә әбәдий бир бәлгүлимә болсун.

8 Сән уларға: — Исраилниң жәмәтидин яки уларниң арасида туруватқан яқа жутлуқлардин бири көйдүрмә қурбанлиқ яки башқа қурбанлиқ өткүзмәкчи болса, 9 уни Пәрвәрдигарға атап сунуш үчүн жамаәт чедирига кириш ағзиниң алдиға кәлтүрмисә, у киши өз хәлиқлиридин үзүп ташлансун» — дегин.

Қан йемәслик тоғрилиқ

10 Әгәр Исраилниң жәмәтидин болған һәр қандақ адәм яки уларниң арасида туруватқан яқа жутлуқлар қан йесә, Мән йүзүмни қанни йегән шу кишигә қарши қилимән, уни өз хәлқидин үзүп ташлаймән. ■ 11 Чүнки һәр бир жаниварниң жени болса униң қенидидур; Мән уни жениңлар үчүн қурбангаһ үстигә кафарәт кәлтүрүшкә бәргәнмән. Чүнки қан өзидики жанниң вастиси билән кафарәт кәлтүриду. □ 12 Шуға бу сәвәптин Мән Исраилларға: — «Силәрниң һеч бириңлар қан йемәслигиңлар керәк, араңларда туруватқан яқа жутлуқларму қан йемәслиги керәк» — дегән едим. 13 Әгәр Исраиллардин бири яки уларниң арасида туруватқан яқа жутлуқларниң бири йейишкә болидиган бир чарпай һайван яки қушни овлап, қенини төксә, уни топа билән йепип қойсун. 14 Чүнки һәр бир жаниварниң жени болса, униң қенидин ибарәттур. Униң жени қенида болғач мән Исраилларға: «Силәр һеч қандақ жаниварниң қенини йемәңлар, чүнки һәр бир жаниварниң жени униң қенидидур; кимки уни йесә үзүп ташлиниду» — дедим.■

□ 17:3-4 «изаһат» — бу әйәт йәнә «Исраилниң жәмәтлиридин болған һәр қандақ киши кала, қой яки өшкини чедиргаһниң ичидә яки ташқирида боғузлап, жамаәт чедириниң кириш ағзида, йәни Пәрвәрдигарниң туралғу чедириниң алдиға кәлтүрүп Пәрвәрдигарға атап қурбанлиқ сүпитидә сунмиған болса, ундақта, аққан қан шу кишиниң гәдинигә артилиду» дәп тәржимә қилиниду. Бу тәржимини қоллайдиган пикирләргә майил әмәсмиз. Чүнки алтә йүз миң аиллилик һәр күни өзлири үчүн (қурбанлиқ үчүн әмәс) сойидиган мални «чедириниң кириш ағзида» союши һәргиз мүмкин әмәс. «Қошумчә сөз»нимизни көрүң. «Өз хәлқидин үзүп ташлиниш» — Худаниң Өзи шу адәмниң бешиға беваситә жаза чүшүридиганлигини көрсәтсә керәк. Бизниңчә бу сөзләр (башқа сөзләр қошулмиған әһвалда) Исраилларға: — «Силәр шу адәмни өлүмгә мәһкүм қилишиңлар керәк» дегәнлик әмәс. ■ 17:6 Мис. 29:18; Лав. 4:31 ■ 17:10 Яр. 9:4; Лав. 3:17; 7:27; 19:26; Қан. 12:16,23; 1Сам. 14:33 □ 17:11 «Һәр бир жаниварниң...» — ибраний тилида «һәр бир эт егисиниң». ■ 17:14 Яр. 9:4

Һайванларниң өлүклири тоғрилиқ

15 Кимдәким өлүп қалған яки житқучлар боғуп титма-титма қиливәткән бир һайванни йесә, мәйли у йәрлик яки яқа жутлуқ болсун өз кийимлирини жууп, суда жуонсун вә кәч киргичә напак саналсун; андин у пак болиду. ■ 16 Лекин у яки кийимлирини юмиса, яки суда бәдинини юмиса, шу киши өз қәбиһлигиниң жазасини тартиду.

18*Итаәтмән хәлиқ болуш — мәнбий қилинған жинсий мунасивәтләр*

1 Пәрвәрдиғар Мусаға сөз қилип мундақ деди: — 2 Сән Исраилларға мундақ дегин: — «Мән болсам Худайиңлар Пәрвәрдиғардурмән. 3 Силәр илгири турған Мисир зиминидикидәк ишларни қилмаңлар вә яки Мән силәрни елип баридиған Қанаан зиминидикидәк ишларни қилмаңлар; уларниң рәсим-адәтлиридә жүрмәңлар, 4 бәлки Мениң һөкүмлиримгә әмәл қилип, қанун бәлгүлимилиримни тутуп шу бойичә меңиңлар. Мән Худайиңлар Пәрвәрдиғардурмән. 5 Силәр чоқум Мениң бәлгүлимилирим билән һөкүмлиримни тутушңлар керәк; инсан уларға әмәл қилидиған болса уларниң сәвәвидин һаятта болиду. Мән Пәрвәрдиғардурмән. □ ■

6 — һеч ким өзигә йеқин туққан болған аялға йеқинлиқ қилип әвритини ачмисун. Мән Пәрвәрдиғардурмән.

7 Анаңниң әвритигә тәгмә, бу атаңниң әвритигә тәккиниң болиду; у сениң анаң болғачқа униң әвритигә тәгсәң болмайду. □

8 Атаңниң аялиниң әвритигиму тәгмә, чүнки шундақ қилсаң атаңниң әвритигә тәккәндәк болиду. ■

9 Сән ача-сиңлиңниң, бир атидин болған яки бир анидин болған, яки шу өйдә туғулған яки башқа йәрдә туғулған болсун, униң әвритигә тәгмә.

10 Сән өз оғлуңниң қизи вә яки қизиңниң қизиниң әвритигә тәгмә; чүнки уларниң әврити сән өзүңниң әвритидур.

11 Сән атаңниң аялиниң қизиниң әвритигә тәгмә; у атаңдин туғулған, сениң ача-сиңлиң, шуңа униң әвритигә тәгмә. □ ■

12 Сән атаңниң ача-сиңлисиниң әвритигиму тәгмә, чүнки у атаңниң биртуққинидур. ■

13 Сән анаңниң ача-сиңлириниң әвритигиму тәгмә, чүнки у анаңниң биртуққинидур.

14 Атаңниң ака-инилириниң аялиниң әвритигә тәгмә; уларниң аяллириға йеқинлиқ қилма; чүнки улар сениң һаммаңдур. ■

15 Сән келиниңниң әвритигә тәгмә; у сениң оғлуңниң аяли болғачқа, униң әвритигә тәгсәң болмайду. ■

16 Сән ака-инилириңниң аялиниң әвритигә тәгмә; чүнки бу өз ака-инилириңниң әвритигә тәккәндәк болиду. ■

■ 17:15 Мис. 22:31; Лав. 11:40; Әз. 44:31 □ 18:5 «һаятта болиду» — әһмийәтлик, һәқикий роһий һаятта. ■ 18:5 Әз. 20:11,13; Рим. 10:5; Гал. 3:12 □ 18:7 «әврәткә тегиш» — жинсий мунасивәт өткүзмәк (ибраний тилида «әврәтни ечиш» дегән сөз билән ипадилиниду). Ибраний тилида «анаңниң әвритини ача, бу атаңниң әвритини ачкиниң». Худа алдида әр-хотун бир тән болғачқа, анисиниң әвритини ечиш атисиниң әвритини ачқанға баравәрдур. Мундақ қилмиш анисигиму, атисигиму чоң һөрмәтсизлик, әләвәттә. ■ 18:8 Лав. 20:11; 1Кор. 5:1 □ 18:11 «атаңниң аяли» — мошу йәрдә өгәй аниси яки атисиниң тоқилини көрситиду. ■ 18:11 Лав. 20:17 ■ 18:12 Лав. 20:19 ■ 18:14 Лав. 20:20; Әз. 22:11 ■ 18:15 Лав. 20:12 ■ 18:16 Лав. 20:21

17 Сән бир аялга вә шуниң билән биргә униң қизиниң әвритигә тәгмә; шундақла униң оғлиниң қизи вә қизиниң қизиниму хотунлуққа елип әвритигә тәгмә. Улар бир-биригә йеқин туққан болғачқа, мундақ иш пәсәндиликтур. ■

18 Сән аялиң һаят вақтида, униң ача-сиңлисини хотунлуққа елип әвритигә тәгмә. Ундақ қилсаң хотунуңға күндәшлик азавини кәлтүрисән.

19 Сән бир аялниң адәт көрүп напак турған вақтида йеқинлиқ қилип әвритигә тәгмә. □ ■

20 Сән өз хошнаңниң аяли билән зина қилип өзүңни униң билән напак қилма. ■

21 Сән өз нәслиңдин һеч бирини Моләк мәбудиға атап оттин өткүзсәң қәтһий болмайду. Әгәр шундақ қилсаң Худайиңниң намини напак қилған болисән. Мән Өзүм Пәрвәрдигардурмән. □ ■

22 Сән аяллар билән биргә болғандәк әр киши билән биргә болма. Бу иш жиркинчиликтур. ■

23 Сән һеч һайван билән мунасивәт қилип өзүңни напак қилма; шуниңдәк аял кишиму мунасивәт қилдуруш үчүн бир һайванниң алдиға бармисун. Бу иш ипласлиқтур. ■

24 Силәр бу ишларни қилип өзүңларни напак қилмаңлар, чүнки мән силәрниң алдиңлардин чиқириватқан таипиләр болса шундақ ишларни қилип өзлирини напак қилған ²⁵ вә зиминиму напак болғандур. Буниң үчүн Мән у зиминниң қәбиһлигини өз бешиға чүшүримән, шуниңдәк у зиминму өзидә туруватқанларни қусуп чиқириветиду.

26 Лекин силәр болсаңлар Мениң бәлгүлимилирим билән һөкүмлиримни тутуңлар; силәрдин һеч ким, мәйли йәрлик яки араңларда туруватқан яқа жутлуқ болсун бу жиркинчилик ишлардин һеч бирини қилмисун ■ ²⁷ (чүнки бу барлиқ жиркинчилик ишларни силәрдин илгири шу зиминда турған хәлиқ қилип кәлгәчкә, зиминниң өзи напак болуп қалди). ²⁸ Шундақ қилип зиминни напак қилсаңлар, зимин өзи силәрдин илгири өзидә турған әлләрни қусуп чиқарғандәк, силәрниму қусуп чиқириветиду. ²⁹ Чүнки бу жиркинчилик ишларниң һәр қандикини қилғучи, — мундақ қилмишларни қилған һәр қандақ киши өз хәлиқ арисидин үзүп ташлиниду. □

30 Силәр Мән силәргә тапилиғинимға әмәл қилишиңлар зөрүрдур; — демәк, силәр өзүңлардин илгири өткәнләр тутқан шу жиркинчилик рәсим-қадиләрни тутуп, өзүңларни напак қилмаслиғиңлар керәк. Мән Худайиңлар Пәрвәрдигардурмән.

19

Һәр хил бәлгүлимиләр вә һөкүмләр

1 Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди: —

2 Сән Исраилларниң пүткүл жамаитигә сөз қилип уларға мундақ дегин: — «Мән Худайиңлар Пәрвәрдигар муқәддәс болғачқа, силәрму муқәддәс болушуңлар керәк. ■

■ **18:17** Лав. 20:14 □ **18:19** «адәт көрүп» — ибраний тилида «айрим һаләттә болуп» дегән сөзләр билән ипадилиниду. ■ **18:19** Лав. 20:18 ■ **18:20** Лав. 20:10; Қан. 22:22; Юһ. 9:5 □ **18:21**

«Сән өз нәслиңдин һеч бирини ... оттин өткүзсәң қәтһий болмайду» — «оттин өткүзүш» инсаний қурбанлиқларни көрсәтсә керәк. ■ **18:21** Лав. 20:2; Қан. 18:10; 2Пад. 17:17; 23:10 ■ **18:22** Лав. 20:13 ■ **18:23** Лав. 20:15,16 ■ **18:26** Лав. 20:22 □ **18:29** «өз хәлиқдин үзүп ташлиниду»

— 17-бап, 5-айәт вә униң изаһатини көрүң. ■ **19:2** Лав. 11:44; 20:7,26; 1Пет. 1:16

³ Силәр һәр бириңлар анаңлар билән атаңларни иззэтләңлар; Мениң шабат күнлиримни болса, уларни тутушуңлар керәк. Мән өзүм Худайиңлар Пәрвәрдигардурмән.■

⁴ Силәр әрзимәс бутларға таянмаңлар, өзүңлар үчүн куйма бутларни ясимаңлар. Мән өзүм Худайиңлар Пәрвәрдигардурмән.□ ■

⁵ Силәр Пәрвәрдигарға енақлиқ курбанлиғини кәлтүрүшни халисаңлар, қобул қилинғидәк йол билән уни сунуңлар. ⁶ Силәр уни сунған күни вә әтиси у йейилсун; үчинчи күнигә қалғини болса отта көйдүрүлсун. ■ ⁷ Әгәр униңдин бир қисми үчинчи күни йейилсә курбанлиқ һарам һесаплинип қобул қилинмайду.

⁸ Кимки униңдин йесә өз гунайини өз үстигә алиду, чүнки у Пәрвәрдигарға атап муқәддәс қилинған нәрсини напак қилди; ундақ киши өз хәлқидин үзүп ташлиниду.

⁹ Силәр зиминиңлардики һосулни жиғсаңлар, сән етизиңниң булуң-пушқақлириғичә тамам жиғивалма вә һосулундин қалған васаңни теривалмиғин. ■ ¹⁰ Үзүм таллириңни пасаңдиватма вә үзүм таллиридин чүшкән үзүмләрниму теривалма, бәлки буларни кәмбәғәлләр билән мусапирларға койғин. Мән Өзүм Худайиңлар Пәрвәрдигардурмән.

¹¹ Силәр әғрилик қилмаңлар, алдамчилик қилмаңлар, бир-бириңларға ялған сөзлимәңлар.■

¹² Мениң нагим билән ялған қәсәм ичмәңлар, ундақ қилсаң Худайиңниң намини булғайсән. Мән Пәрвәрдигардурмән.■

¹³ Өз хошнаңға зулум қилма, униңкини өзүңниң қиливалма. Мәдикарниң һәққини кечичә йениңда қондуруп қалма.■

¹⁴ Ғас кишини тиллима, кор кишиниң алдида путлишаңғу нәрсини қойма; бәлки өз Худайиңдин қорққин. Мән Пәрвәрдигардурмән.

¹⁵ һөкүм қилғиниңларда һеч һаһәқлиқ қилмаңлар; намратқиму ян басмай, байғиму йүз-хатирә қилмай, бәлки адиллиқ билән өз хошнаң үстидин тоғра һөкүм қилғин.■

¹⁶ Өз хәлқиңниң арисидә гәп тошуғучи болуп жүрмә; хошнаңниң жениға һеч қандақ зиян-зәхмәт йәткүзмә. Мән Пәрвәрдигардурмән.■

¹⁷ Сән көңлүңдә өз қериндишиңдин нәпрәтләнмигин; хошнаңда гуна болса сән униң сәвәвидин бешиңға гуна келип қалмаслиғи үчүн униңға тәнбиһ-несиһәт бәргин.■

¹⁸ Сән интиқам алмиғин вә өз хәлқиңниң нәслигә һеч адавәтму сақлимиғин, бәлки хошнаңни өзүңни сөйгәндәк сөйгин. Мән Пәрвәрдигардурмән.■

¹⁹ Силәр Мениң қанун-бәлгүлимилиримни тутуңлар. Сән өз чарпайлириңни башқа нәсилләр билән чепиштурма, етизиңға икки хил уруқ салмиғин, икки хил жиптин тоқолған кийимни киймә.■

²⁰ Әгәр бир әр киши қиз-чокан билән йетип мунасивәт өткүзсә, вә у башқа бири билән вәдиләшкән дедәк болса, бу дедәкниң һөрлүк пули тапшурулмиған болса, яки униңға һөрлүк берилмигән болса, мувапиқ жаза берилсун. Лекин

■ **19:3** Мис. 20:12; 31:13; Лав. 26:2 □ **19:4** «әрзимәс бутлар» — ибраний тилида «әрзимәс илаһлар» дегән сөзләр билән ипадилиниду. ■ **19:4** Мис. 34:17 ■ **19:6** Лав. 7:16 ■ **19:9** Лав. 23:22; Қан. 24:19 ■ **19:11** Мис. 20:15 ■ **19:12** Мис. 20:7; Қан. 5:11 ■ **19:13** Қан. 24:14; Яқ. 5:4 ■ **19:15** Қан. 1:17; 16:19; Пәнд. 24:23 ■ **19:16** Мат. 23:1 ■ **19:17** Мат. 18:15; Луқа 17:3; 1Юһа. 2:9,11; 3:15 ■ **19:18** Мат. 5:39,43,44; 22:39; Луқа 6:27; Рим. 12:19; 13:9; 1Кор. 6:7; Гал. 5:14; 1Тес. 5:15; 1Пет. 3:9; Яқ. 2:8 ■ **19:19** Қан. 22:9,11

қиз-чокан һәр қилинмиғачқа, һәр иккиси өлтүрүлмисун. □ 21 Әр киши болса өзиниң итаәтсизлик қурбанлиғини жамаәт чедириниң кириш ағзиниң алдиға, Пәрвәрдигарниң алдиға кәлтүрсун; итаәтсизлик қурбанлиғи бир қочқар болсун.

22 Каһин у итаәтсизлик қурбанлиғи үчүн кәлтүргән қочқарни елип униң садир қилған гунайи үчүн Пәрвәрдигарниң алдида кафарәт кәлтүриду; униң қилған гунайи униңдин кәчүрүлиду.

23 Силәр зиминға кирип һәр хил йәйдиған мевилик дәрәқләрни тиккән болсаңлар, мевилирини «хәтнисиз» дәп қараңлар; үч жилғичә буни «хәтнисиз» дәп қарап униңдин йемәңлар. 24 Төртинчи жили уларниң һәммә мевилири Пәрвәрдигарға мәдһийә сүпитидә муқәддәс қилип беғишлансун. 25 Андин бәшинчи жилдин тартип силәр уларниң мевилиридин йейишкә башлаңлар. Шундақ қилсаңлар зимин мәһсулатлирини силәргә зиядә қилиду. Мән Худайиңлар Пәрвәрдигардурмән.

26 Силәр қан чиқмиған нәрсини йемәңлар. Нә палчилик нә жадугәрлик қилмаңлар. □

27 Силәр бешиңларниң чекә-чәрисидики чачни чүшүрүп дүгиләк қиливалмаңлар, сақалниң уч-янлирини бузмаңлар. ■

28 Силәр өлгәнләр үчүн бәдиниңларни зәхим йәткүзүп тилмаңлар, өзүңларға һеч қандақ гүл-сүрәт чәкмәңлар. Мән Пәрвәрдигардурмән. ■

29 Сән қизиңни бузуқлуқ-паһишиликкә селип напак қилмиғин. Болмиса, зиминдикиләр бузуқлуқ-паһишиликкә берилип, пүткүл зиминни әйш-ишрәт қаплап кетиду.

30 Силәр Мениң шабат күнлиримни тутуңлар, Мениң муқәддәс жайимни һөрмәтләңлар. Мән Пәрвәрдигардурмән.

31 Жинкәшләр билән сеһиргәләргә таянмаңлар, уларниң кәйнидин жүрүп өзүңларни напак қилмаңлар. Мән өзүм Худайиңлар Пәрвәрдигардурмән. ■

32 Ақ баш кишиниң алдида орнуңдин тур, қериларни һөрмәт қилғин; Худайиңдин қорққин. Мән Пәрвәрдигардурмән.

33 Бир мусапир зиминда араңларда туруватқан болса силәр униңға зулум қилмаңлар, ■ 34 бәлки араңларда туруватқан мусапир силәргә йәрлик кишидәк болсун; уни өзүңни сөйгәндәк сөйгин; чүнки силәрму Мисир зиминида мусапир болғансиләр. Мән Худайиңлар Пәрвәрдигардурмән.

35 Силәрниң һөкүм чиқиришиңларда, узунлуқ, еғирлик вә һәжим өлчәштә һеч қандақ наһәқлик болмисун; 36 силәрдә адил тараза, адил тараза ташлири, адил әфәһ кәмчини билән адил һин кәмчини болсун. Мән силәрни Мисир зимининдин чиқирип кәлгән Худайиңлар Пәрвәрдигардурмән. □ ■

37 Силәр Мениң барлиқ қанун-бәлгүлимилирим вә барлиқ һөкүмлиримни тутуп, уларға әмәл қилиңлар; мән Пәрвәрдигардурмән.

20

Өлүмгә лайиқ гуналар

1 Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди: —

□ 19:20 «мувапик жаза берилсун» — бәлким әр киши дедәкниң егисигә яки униң билән вәдиләшкән кишигә жәриманә төлиши керәк. □ 19:26 «Силәр қан чиқмиған нәрсини йемәңлар» — қан йейиш әпсунчилик-жадугәрликиниң айрилмас бир қисми болатти. ■ 19:27 Лав.

21:5 ■ 19:28 Қан. 14:1 ■ 19:31 Лав. 20:6 ■ 19:33 Мис. 22:21 □ 19:36 «бир әфәһ» — тәхминән 2 күрә яки 22 литр. «бир һин» — тәхминән 3.6 литр. ■ 19:36 Пәнд. 11:1; 16:11; 20:10

² Сән Исраилларға сөз қилип мундақ дегин: — Әгәр Исраилларның бири вә яки Исраил зиминида туруватқан мусапирларның бири Моләк бутига нәслинің бирини бегишлиса, уныңға өлүм жазаси берилиши керәк; зиминдикиләр уни чалма-кесәк қилсун. ³ Вә Мән Өз йүзүмни бу кишигә қарши қилимән, чүнки өзи өз әвлатлириниң бирини Моләк бутига бегишлап муқәддәс жайимни паскина қилип, Мениң наминни булғиғини үчүн уни өз хәлқидин үзүп ташлаймән. ⁴ Әгәр зиминда туруватқанлар өз нәслидин бирини Моләккә бегишлиғанда шу кишигә көзлирини жумуп, уның билән қари болмиса, шундақла уни өлтүрмисә, ⁵ Мән Өзүм йүзүмни у киши билән уның аилисигә қарши қилимән, уни вә уныңға әгишип бузуқчилик қилғучилар, йәни Моләкниң кәйнидин жүрүп бузуқчилик қилғучиларның һәммисини өз хәлқидин үзүп ташлаймән. □

⁶ Жинкәшләр билән сәһиргәрләргә тайинип, уларның кәйнигә кирип бузуқчилик қилип жүргүчиләр болса, Мән йүзүмни шу кишиләргә қарши қилип, уни өз хәлқидин үзүп ташлаймән. ■

⁷ Шуңа өзүңларни пак қилип муқәддәс болуңлар, чүнки Мән Худайиңлар Пәрвәрдиғардурмән. ■ ⁸ Қанун-бәлгүлимилимимни тутуп, уларға әмәл қилиңлар; Мән болсам силәрни муқәддәс қилғучи Пәрвәрдиғардурмән.

⁹ Әгәр бирким өз атиси яки анисини қарғиса, уларға өлүм жазаси берилмисә болмайду; чүнки у өз ата-анисини қарғиғини үчүн өз қени өз бешиға чүшкән болиду. ■

¹⁰ Әгәр бирким башқисиниң аяли билән зина қилса, йәни өз хошнисиниң аяли билән зина қилса, зина қилған әр билән аял иккиси өлүм жазасини тартмиса болмайду. ■

¹¹ Әгәр бириси атисиниң аяли билән ятса, өз атисиниң әвритигә тәккән болиду; улар иккиси өлүм жазасини тартмиса болмайду; уларның қени өз бешиға чүшкән болиду. □ ■

¹² Бириси өз келини билән ятса, иккиси ипласлиқ қилғини үчүн өлүм жазасини тартмиса болмайду; уларның қени өз бешиға чүшкән болиду. ■

¹³ Бириси аял киши билән ятқандәк әр киши билән ятса иккиси жиркиничлик иш қилған болиду; уларға өлүм жазаси берилмисә болмайду. Өз қени өз бешиға чүшкән болиду. ■

¹⁴ Әгәр бириси қизи билән анисини қошуп хотунлуққа алса пәсәндилик қилған болиду. Әр билән икки аял отта көйдүрүлсун. Шуниң билән араңларда һеч пәсәндилик иш болмайду. □ ■

¹⁵ Бириси бир һайван билән мунасивәт өткүзсә, у өлүм жазасини тартсун, һайванниму өлтүрүңлар. ■

¹⁶ Әгәр аял киши бир һайванниң қешиға берип мунасивәт қилдурса, аял билән һайванниң иккисини өлтүрүңлар; өз қени өз бешиға чүшкән болиду.

¹⁷ Бириси ача-сиңлисини, йәни атисидин яки анисидин болған қизни елип, әвритигә тәгсә вә бу қизму уның әвритигә тәгсә уятлиқ иш болиду; шуниң үчүн әр-аял иккиси өз хәлқиниң көз алдидин үзүп ташлансун; у өз һәдә яки сиңлисиниң әвритигә тәккәчкә, өз қәбиһлиги өз бешиға чүшкән болиду. ■

■ **20:2** Лав. 18:21 □ **20:5** «өз хәлқидин үзүп ташлаймән» — бу ибарә адәттә адәмниң Худаниң беваситә жазаси билән дуниядин жуда қилинишини көрситиду. ■ **20:6** Лав. 19:31 ■ **20:7** Лав. 11:44; 19:2; 1Пет. 1:16 ■ **20:9** Мис. 21:17; Пәнд. 20:20; Мат. 15:4 ■ **20:10** Лав. 18:20; Қан. 22:22; Юһ. 8:5 □ **20:11** «атисиниң аяли» — мошу йәрдә өгәй аниси яки атисиниң тоқилини көрситиду. ■ **20:11** Лав. 18:8 ■ **20:12** Лав. 18:15 ■ **20:13** Лав. 18:22 □ **20:14** «бириси қизи билән анисини қошуп хотунлуққа алса» — яки «... бириси қизи билән анисини қошуп улар билән зина қилип ятса...». ■ «отта көйдүрүлүш» — улар богузланғандин кейин, әлвәттә. Бу жаза болса уларни дәннә қилиниш имтиязидин мәһрум қилиду. ■ **20:14** Лав. 18:17 ■ **20:15** Лав. 18:23 ■ **20:17** Лав. 18:9

18 Бириси адәт көргән ағриқ вақтида бир аял билән биргә йетип, униң әвритигә тәгсә, ундақта у униң қан мәнбәсигә тәккән, аялму қан мәнбәсини ечип бәргән болуп, иккиси өз хәлқидин үзүп ташлиниду. ■

19 Сән өз анаңниң ача-сиңлиси вә атаңниң ача-сиңлисиниң әвритигә тәгмә; чүнки кимки шундақ қилса йеқин туққининиң әвритигә тәккән болиду; улар иккилисиниң өз қәбиһлиги өз бешиға чүшкән болиду. ■

20 Бириси тағисиниң аяли билән ятса тағисиниң әвритигә тәккән болиду; иккилиси өз гунайини өз бешиға алиду; улар пәрзәнтсиз елиду. ■

21 Бириси ака-инисиниң аялини алса паскина бир иш болиду. У өз биртуққан ака-инисиниң әвритигә тәккән болиду; улар иккилиси пәрзәнтсиз қалиду. □ ■

Паклиқ, муқәддәслик, итаәтмәнлик

22 Силәр Мениң барлиқ қанун бәлгүлимилирим билән барлиқ һөкүмлиримни тутуп, буниңға мувапик әмәл қилиңлар; болмиса, Мән силәрни елип берип турғузидиған зимин силәрни қусуп чиқириветиду. ■ 23 Силәр Мән алдиңлардин һайдиветидиған әлләрниң рәсим-қайдилири бойичә маңсаңлар болмайду; чүнки улар бу жиркиничлик ишларниң һәммисини қилип кәлди, вә шуниң үчүн улар Маңа жиркиничлик болди. ■ 24 Шуниң үчүн Мән силәргә: «Силәр уларниң зиминини мирас қилип алисиләр; Мән шу сүт билән һәсәл ақидиған зиминни силәргә беримән», дәп ейтқан едим; силәрни башқа хәлиқләрдин айрим қилған Худайиңлар Пәрвәрдигардурмән. ■ 25 Шуңа силәр пак вә напак чарпайларни пәриқ етип, пак вә напак учар-қанатларни тонуп, Мән силәр үчүн айрип, напак қилип бекитип бәргән жаниварларниң ичидин һәр қандиқи, чарпай яки учар-қанат болсун яки йәрдә әмилиғүчи жанивар болсун, уларниң һеч бири билән өзүңларни напак қилмаңлар. ■ 26 Силәр Маңа хас пак-муқәддәс болушуңлар керәк; чүнки Мән Пәрвәрдигар пак-муқәддәстурмән, силәрни Маңа хас болсун дәп барлиқ әлләрдин айрим қилғанмән.

Жинкәш-жадуғәрләрдин ағаһ болуш төғрилиқ

27 Жинкәш яки сәһиргәр болған һәр қандақ әр яки хотун кишигә өлүм жазаси берилмисә болмайду; хәлиқ уларни чалма-кесәк қилсун; уларниң қени өз бешиға чүшкән болиду. ■

21

Кашинларни башқуридиған бәлгүлимиләр

1 Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди: —

■ **20:18** Лав. 18:19 ■ **20:19** Лав. 18:12,13 ■ **20:20** Лав. 18:14 □ **20:21** «...У өз биртуққан ака-инисиниң әвритигә тәккән болиду; улар иккилиси пәрзәнтсиз қалиду» — 18-19-бапларда ағаһ қилған гуналарниң жазабири 20-бапта көрситилгән болуп, бу жазаларниң түрлири сәккиз хил: — (1) өлүм жазаси (намәлум йол билән); (2) чалма-кесәк қилиш (мәсилән, 1-айәт); (3) «өз хәлқидин үзүп ташлиниш» — Худаниң бир кишини беваситә жазалап уни бу дуниядин жуда қилиши; (4) «униң қени униң бешиға чүшиду» — намәлум йол билән Худа тәрипидин өлүм жазаси берилиду; (5) дәпнә қилинмай отта көйдүрүлүш (боғузланғандин кейин); (6) «хәлиқниң көз алдидин үзүп ташлиниш» — бу хәлиқниң көз алдида Худа тәрипидин намәлум йол билән өлүм жазасига тартилиш; (7) «өз гунайи өз бешиға чүшкән болиду» — буниңда, бәлким, Худаниң шу кишигә беваситә мувапик амма намәлум бир жазани чүшүрүши; (8) әвлатсиз қалдуруш. ■ **20:21** Лав. 18:16 ■ **20:22** Лав. 18:26 ■ **20:23** Лав. 18:3,30 ■ **20:24** Мис. 3:8 ■ **20:25** Лав. 11:2; Қан. 14:4 ■ **20:27** Қан. 18:10; 1Сам. 28:7

Сән каһинлар болған һарунниң оғуллириға мундақ дегин: — бир каһин өз хәлқиниң арисидики өлгәнләр вәжидин өзини напак қилмисун. ² Пәқәт өзиниң йеқин туққанлири үчүн — аниси билән атиси, оғли билән қизи вә ака-инисиниң өлүги түпәйлидин өзини напак қилса болиду; ³ шуниңдәк әгәр ача-сиңлиси әргә тәгмәй пак қиз һаләттә өзи билән биллә туруватқан болса, униң өлүги түпәйлидин өзини напак қилса болиду; ⁴ чүнки каһин өз хәлқиниң арисидә мөтивәр болғачқа, өзини напак қилип булғимаслиғи керәк. □

⁵ Каһинлар бешини йерим-ята қилип чүшүрмәслиги, сақилиниң уч-янлирини һәм чүшүрмәслиги, бәдинигиму зәхим йәткүзүп тилмаслиғи керәк, ⁶ бәлки улар өз Худасиға муқәддәс туруп, Худасиниң намини булғимаслиғи керәк; чүнки улар Пәрвәрдиғарға атап отта сунулидиган қурбанлиқларни, өз Худасиниң ненини суниду; шуңа улар муқәддәс болуши керәк.

⁷ Улар бир аялни өз әмригә алғанда паһишә аялниму, бузук аялниму алмаслиғи керәк вә ери қоювәткән аялниму алмисун. Чүнки каһин болса өз Худасиға хас муқәддәс қилинған. ⁸ У Худайиңниң ненини сунғини үчүн у саңа нисбәтән муқәддәс дәп санилиши керәк; чүнки силәрни муқәддәс қилғучи Пәрвәрдиғар Өзүм муқәддәстурмән.

⁹ Әгәр бир каһинниң қизи паһишилик қилип өзини булғиған қилса, өз атисини булғиған болиду; у отта көйдүрүлсун.

Баш каһин тоғрилиқ бәлгүлимиләр

¹⁰ Бешиға мәсиһләш зәйтун мейи төкүлгән, каһинлиқ кийимләрни кийишкә тикләнгән, өз қериндашлириниң арисидә баш каһин қилинған киши ялаңбаш болмисун, кийимлириниму житмисун; □ ¹¹ У йәнә һеч өлүккә йеқинлашмаслиғи керәк, һәтта атиси вә яки анисиниң өлүклириниң вәжидин өзини напак қилмаслиғи керәк. □ ¹² У вәзиписидә туруватқанда муқәддәс жайдин һәргиз айрилмисун вә шуниңдәк Худасиниң муқәддәс жайини булғимаслиғи керәк; чүнки униң Худасиниң уни Өзигә хас қилған «мәсиһләш мейи» униң бешида туриду. Мән Пәрвәрдиғардурмән.

¹³ У хотун алса пак қизни елиши керәк; ¹⁴ тул вә яки әрдин қоветилгән аял вә яки бузук вә яки паһишә аял болса буларни алмаслиғи, бәлки өз хәлқидин болған пак қизни хотунлуққа елиши керәк. ¹⁵ Болмиса у өз хәлқиниң арисидә өз уруғини напак қилиду; чүнки уни муқәддәс қилғучи Пәрвәрдиғар Мәндурмән.

Каһинлар тоғрисидики йәнә бир нәччә бәлгүлимә

¹⁶ Пәрвәрдиғар Мусаға сөз қилип мундақ деди: — ¹⁷ Сән һарунға мундақ дегин: — «Әвлаттин-әвлатқичә сениң нәслиңдән болған бириси мәйип болса, Худаниң ненини сунуш үчүн йеқин кәлмисун; ¹⁸ мәйип болған һәр қандақ киши һәргиз йеқин кәлмисун — яки кор болсун, тоқур болсун, панақ болсун яки бир эзаси йәнә бир жүпидин узун болған адәм болсун, ¹⁹ пути яки қоли сунуқ болсун,

□ **21:4** «чүнки каһин өз хәлқиниң арисидә мөтивәр болғачқа, өзини напак қилип булғимаслиғи керәк» — башқа бир хил тәржимиси: «чүнки у (каһин) өз хәлқи ичидә аялниң ери сүпитидә өзини напак қилип булғимаслиғи керәк». Бу тәржиминиң мәнаси: «у аял тәрәпниң уруқ-туққанлириниң өлүклиригә йеқин кәлмәслиги, униңға тәгмәслиги керәк». □ **21:10** ««ялаңбаш болуш» вә «кийимләрни житиш» — һәр икки һәрикәт матәм тутушниң бир хил ипадиси еди. Баш каһиниң алаһидә һәм муқәддәс вәзиписи болғачқа, һәтта матәм ишлиридимү хизмәт орни вә бурчидин айрилмаслиғи керәк еди (11-12-аятәтнимү керүң).

□ **21:11** «У йәнә һеч өлүккә йеқинлашмаслиғи керәк,... өлүклириниң вәжидин өзини напак қилмаслиғи керәк» — бириси өлүккә тәгсә «напак» дәп һесапланғачқа, каһин бир өлүккә тәккән болса өз вәзиписини жүргөзәлмәйдиган болуп қалиду.

²⁰ док болсун, парпа болсун, көзидә ақ болсун, қичишқақ болған болсун, тәмрәткә басқан болсун яки уруқдени езилгән һәр ким болсун, □

²¹ һарун каһинниң нәслидин болған ундақ мәйип кишиләрниң һеч бири Пәрвәрдиғарға атап отта сунулидиған нәрсиләрни кәлтүрүшкә йеқин бармисун; ундақ киши мәйиптур; у өз Худасиниң ненини сунушқа йеқин кәлмисун.

²² һалбуки, у өз Худасиниң ненини, йәни «әң муқәддәс» вә «муқәддәс» һесапланған нәрсиләрниң һәр иккисидин йесун. ²³ Пәқәт у пәрдидин өтүп ичкирисиғә кирмәслиги яки қурбанғаһқиму йеқин бармаслиги керәк; чүнки у мәйиптур; болмиса, у Мениң муқәддәс жайлиримни булғиған болиду; чүнки уларни муқәддәс қилғучи Пәрвәрдиғар Өзүмдурмән».

²⁴ Бу сөзләрниң һәмғисини Муса һарун билән униң оғуллири вә Исраилларниң һәммисиғә ейтип бәрди.

22

Муқәддәс нәрсиләрдин ким бәһримән болиду?

¹ Пәрвәрдиғар Мусаға сөз қилип мундақ деди: —

² Сән һарун билән униң оғуллириға мундақ дегин: — «Силәр Исраилларниң Маңа атиған муқәддәс һәдийләрни еһтиятчанлиқ билән бир тәрәп қилиңлар, болмиса улар намимни булғиши мүмкин. Мән Пәрвәрдиғардурмән». ³ Уларға мундақ дегин: — «Силәр һәр бир дәвирләрдә, барлиқ нәсиллиңлардин һәр қайсиси Исраиллар Пәрвәрдиғарға атиған пак нәрсиләргә напак һаләттә йеқинлашса, ундақ киши Мениң алдимдин үзүп ташлиниду. Мән Пәрвәрдиғардурмән.

⁴ һарунниң нәслидин бири пәсә-мохо яки ақма кесили болған болса, пак болмиғичә муқәддәс нәрсиләрдин йемисун. Бирким өлүкниң сәвәвидин напак болған биркимгә вә яки мәнийси еқип кәткән кишигә тегип кәтсә, ■

⁵ яки адәмни напак қилидиған өмилигүчи жаниварға тәгсә яки һәр қандақ жуқуп қалидиған напаклиғи бар бир адәмгә тегип кәтсә, (напаклиғи немидин болушидин қәтһинәзәр) ⁶ мундақ нәрсиләргә тәккән киши кәч киргичә напак болуп, муқәддәс нәрсиләрдин йемисун. У бәдинини суда жуйсун ⁷ андин күн олтарғанда пак санилип, муқәддәс нәрсиләрдин йейишкә болиду; чүнки булар униң озугидур.

⁸ У әзлүгидин өлгән вә яки житқучлар боғуп қойған һайванни йейиш билән өзини напак қилмисун. Мән Пәрвәрдиғардурмән. ■

⁹ Улар Мениң бу тапилиғанлиримни тутуши керәк; болмиса, буниңға иһлассизлиқ қилса, шу өлүк түпәйлидин гунакар болуп өлиду; уларни муқәддәс қилғучи Пәрвәрдиғар Өзүмдурмән.

¹⁰ Каһинларға ят болған һеч қандақ киши муқәддәс нәрсиләрдин йемисун. Каһинниң йенидики мусапир-мәһман вә яки мәдиқари болсун уларму муқәддәс нәрсиләрдин йемисун. ¹¹ һалбуки, каһин өзи пул чиқирип сетивалған қул униңдин йейишкә болиду; шуниңдәк униң өйидә туғулған кишиму униңдин йесә болиду.

¹² Каһинниң қизи ят кишигә тәккән болса уму «көтәрмә һәдийә» сүпитидә аталған муқәддәс нәрсиләрдин йемисун. □ ¹³ Лекин әгәр каһинниң қизи тул болуп қелип, яки қоюп берилип пәрзәнтсиз һаләттә атисиниң өйигә йенип келип, яш вақтидикидәк олтарған болса, ундақта атисиниң таамидин йейәләйду; лекин һеч бир ят киши униңдин йемәслиги керәк. ■

□ 21:20 «ярпа болсун» — яки «йигләп қалған болсун». ■ 22:4 Лав. 15:2 ■ 22:8 Мис. 22:31; Лав. 17:15; Әз. 44:31 □ 22:12 «ят киши» — мошу йәрдә каһин болмиған кишини көрситиду.

■ 22:13 Лав. 10:14

14 Эгәр бирким билмәй, муқәддәс нәрсиләрдин йәп салса, ундақта у униңға шуниң бәштин бирини қошуп, муқәддәс нәрсиниң өзи билән каһинға қайтуруп бәрсун.

15 *Каһинлар* Исраилларниң Пәрвәрдиғарға атиған нәрсилерини булғимаслиғи керәк; □ 16 болмиса, хәлиқ муқәддәс һәдийиләрдин йейиши билән, каһинлар хәлиқниң гәдинигә итаәтсизлиқ гунайини жүкләп қойған болиду; чүнки уларни муқәддәс қилғучи Пәрвәрдиғар Өзүмдурмән». □

Қасәмгә бағқиқ қурбанлиқ вә ихтиярий қурбанлиқлар

17 Пәрвәрдиғар Мусаға сөз қилип мундақ деди: — 18 Сән һарун билән униң оғуллири вә Исраилларниң һәммисигә мундақ дегин: — Эгәр Исраил жәмәтидин бири вә яки Исраил зиминида туруватқан мусапирларниң бири өз қасәмлиригә бағлиқ қурбанлиқ яки ихтиярий қурбанлиқни сунуп, Пәрвәрдиғарға атап көйдүрмә қурбанлиқ қилмақчи болса, 19 ундақта у қобул қилиниши үчүн бежирим әркәк кала, қой яки өшкиләрдин кәлтүрүңлар. 20 Әйиви болмиған бир жаниварни сунушуңлар керәк; чүнки шундақ болғини силәр үчүн қобул қилинмас.

21 Бириси калилардин яки ушшақ малдин өз қасәмлиригә бағлиқ қурбанлиқ яки ихтиярий қурбанлиқни сунуп, Пәрвәрдиғарға атап енақлиқ қурбанлиғи қилмақчи болса, сунулан һайван қобул қилиниши үчүн бежирим болуши керәк; униң һеч қандақ әйиви болмисун. ■ 22 Кор яки ақсақ-чолоқ, чонақ яки яриси йириндап кәткән, тәмрәткә басқан яки қотур-чақа бесип қалған һайванлар болса — буларни Пәрвәрдиғарға атап сунсаңлар яки буларни Пәрвәрдиғарға атап қурбанлиқ сүпитидә қурбанғаһта отта көйдүрсәңлар болмайду.

23 Топақ яки қойниң мәлум жүп әзасидин бири узунрақ я қисқа болса, мундақларни ихтиярий қурбанлиқ сүпитидә өткүзсәң болиду, лекин қасәмгә бағлиқ болса қурбанлиқ үчүн қобул қилинмас.

24 Урукдини зәхимләнгән, езилип кәткән, йерилған яки пичилған һайванни Пәрвәрдиғарға атап қурбанлиқ қилмаңлар. Мундақ ишни өз зиминиңлардиму һәргиз қилмаңлар.

25 Худайиңларниң нени сүпитидә яқа жутлуқ кишиниң қолидин шундақ һайванлардин һеч қайсисини елип сунмаңлар; чүнки улар мәйип болғачқа, силәр үчүн қобул қилинмайду. □

Башқа бир нәччә бәлғүлимә

26 Пәрвәрдиғар Мусаға сөз қилип мундақ деди: — 27 Бир мозай, қоза яки оғлақ туғулса йәттә күнгичә анисини әмсун; сәккизинчи күнидин башлап Пәрвәрдиғарға атап отта сунидиған қурбанлиқ сүпитидә қобул болушқа ярайду. □

□ 22:15 «*Каһинлар*» — ибраний тилида «Улар». Каһинлар хәлиқниң муқәддәс нәрсиләрдин йемәслигигә мәсәул еди (16-айәтни көрүң). Бәзи алимлар «улар»ни «хәлиқ» дәп тәржимә қилиду.

□ 22:16 «*чүнки уларни муқәддәс қилғучи Пәрвәрдиғар Өзүмдурмән*» — мошу йәрдә «уларни» бәлким каһинларниң өзлирини көрситиши мүмкин. ■ 22:21 Қан. 15:21; 17:1 □ 22:25

«*Худайиңларниң нени*» — униңға аталған түрлүк һәдийә-қурбанлиқлар. Мошу йәрдә кәздә туғулғини һайванлардур. Башқа бир хил тәржимиси: «Худайиңларниң нени сүпитидә силәр яқа жутлуқ кишиниң қолидин һеч қурбанлиқни елип сунмаңлар вә силәр шундақ һайванлар (мәйип һайванлар)дин һеч қайсисини сунмаңлар; чүнки улар мәйип болғачқа, силәр үчүн қобул қилинмайду». Лекин бизинчә бу тәржимә тоғра әмәс; чүнки Мусаға чүшүрүлгән қанун бойичә яқа жутлуқлар хәтнә қобул қилса, қурбанлиқларни сунушқа болатти. «*силәр үчүн қобул қилинмайду*» — мошу йәрдә «силәр» қурбанлиқ сунған яқа жутлуқни өз ичигә алиду. □ 22:27 «*анисини әмсун*» — ибраний тилида «ана астида турсун».

28 Мэйли кала болсун, қой болсун, силэр аниси билэн балисини бир күндә боғузлимаңлар.

29 Силэр Пәрвәрдигарға атап бир тәшәккүр қурбанлиғи сунмақчи болсаңлар, қобул қилинишқа лайиқ болған йол билэн сунуңлар. 30 У сунулған күнидә йейилиши керәк; униңдин һеч немини әтисигә қалдурмаслиғиңлар керәк. Мән Пәрвәрдигардурмән. ■

31 Силэр Мениң әмирлиримни чиң тутуп, уларға әмәл қилиңлар. Мән Пәрвәрдигардурмән. 32 Мениң муқәддәс намимни булғимаңлар, Мән әнди Исраилларниң арасида муқәддәс дәп билинимән. Мән силәрни муқәддәс қилғучи Пәрвәрдигар болуп, 33 Худайиңлар болушқа силәрни Мисир зиминидин чиқирип кәлдим. Мән Пәрвәрдигардурмән.

23

Худа Исраилға бекиткән һейт-байрамлар

1 Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди: — 2 Сән Исраилларға мундақ дегин: — Пәрвәрдигар бекиткән һейтлар, силэр муқәддәс сорунлар болсун дәп чақирип жакалайдиган һейтлирим мана мунулардур: □

3 (алтә күн иш-әмгәк қилинсун; лекин йәттинчи күни «хас шабат күни», муқәддәс сорунлар күни болиду; у күни һеч қандақ иш-әмгәк қилмаңлар. Қәйәрдила турсаңлар бу күн Пәрвәрдигарға аталған шабат күни болиду). □ ■

«Өтүп кетиш һейти» вә «петир нан һейти»

4 Силэр бекитилгән күнлири муқәддәс сорунлар болсун дәп чақирип жакалайдиган, Пәрвәрдигарниң һейтлири мана мунулардур: □ 5 Биринчи айниң он төртинчи күни гугумда Пәрвәрдигарға аталған «өтүп кетиш һейти» болиду. □ ■

6 Шу айниң он бәшинчи күни Пәрвәрдигарға аталған «петир нан» һейти болиду; силэр йәттә күнгичә петир нан йәйсиләр. 7 Биринчи күнидә силэр муқәддәс жиғилиш қилип, һеч қандақ иш-әмгәк қилмаңлар. 8 Силэр йәттә күнгичә

■ **22:30** Лав. 7:15 □ **23:2** «Пәрвәрдигар бекиткән һейтлар» — мошу ибарини тоғрирақ баян қилсақ «Пәрвәрдигар бекиткән вақит-пәсиләр» дегән болиду. Бу «пәсил-вақитлар»ниң көпинчиси шатлинидиган, хушал пәйтләр болсиму, лекин «кафарәт күни» ундақ күн әмәс. **«сорунлар»** — мошу йәрдә «сорун» (яки «жиғилиш») дегән сөз «сорунға чақирилиш» дегән мәнини билдүриду. Нәгә чақирилиду? Тәкитлинидиган иш халиқниң жәм болуши әмәс, бәлки **«Худаниң** йениға жиғилишқа чақирилиш»тин ибарәттур. Әмәлийәттә, бәзи һейтлар вә шабат күнлиридә халиқниң һәммиси жиғилип әмәс, бәлки һәр бир аилә «қәйәрдә турса», шу өй-чедирларда жәм болуп Худа бәргән арамдин бәһримән болиду. Шундақла улар шу күни Худани сегинип, униңға тәшәккүр-мәдһийә қайтуруши мүмкин, лекин бу ишлар муқәддәс қанунда рәсмий бекитилгән әмәс. □ **23:3** «хас шабат күни» — ибраний тилида «шабатларниң шабаты» — мәхсус арам алидиган күн. **«сорунлар»** — мошу «сорунлар» дегәнниң мәнаси тоғрилиқ 2-айәттики изаһатни көрүң. **«шабат күни»** — мошу йәрдә «шабат күни»ниң тилға елинишиниң сәвәви бәлким шуки, мәлум бир һейт шабат күнигә тоғра келип қалған болса, шу күнидә охшашла иш қилмай арам елиши керәк еди. ■ **23:3** Мис. 20:9; 23:12; Қан. 5:13; Луқа 13:14 □ **23:4** «Пәрвәрдигарниң һейтлири» — һейтлар тоғрилиқ «Чөл.» 28-бап, «Қан.» 16:1-17ниму көрүң. □ **23:5** «гугумда» — ибраний тилида «икки кәч арилиғида» дегән сөз билән ипадилиниду — Демәк, күн петиватқан чағдин қараңғу чүшкичә болған арилиқтики вақит. **«өтүп кетиш «пасха» һейти»** — бу һейт тоғрилиқ «Мисирдин чиқиш» 12-бап, болупму 13-айәт вә изаһатини, шундақла «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ **23:5** Мис. 12:18; 23:15; Чөл. 28:16; Қан. 16:1

Пәрвәрдигарға атап отта сунидиған қурбанлиқларни сунуп туруңлар. Йәттинчи күнидә муқәддәс жиғилиш болиду; һеч қандақ иш-әмгәк қилмаңлар.

«Дәсләпки һосул» һейти

⁹ Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди: —

¹⁰ Сән Исраилларға мундақ дегин: — Силәр Мән өзүңларға тәқдим қилидиған зимиңға кирип, униңдин һосул жиққиниңларда, һосулуңларниң дәсләпки пишқинидин бир бағламни каһинниң қешиға елип бериңлар. □ ¹¹ Каһин силәр үчүн қобул болушқа уни Пәрвәрдигарниң алдида пулаңлатсун; уни пулаңлатқан вақит болса шабатниң әтиси болиду. □ ¹² Силәр уни пулаңлатқан күндә силәр бир яшқа киргән бежирим бир қозини Пәрвәрдигарға атап көйдүрмә қурбанлиқ сүпитидә сунуңлар; ¹³ шуниңға қошуп ашлиқ һәдийә сүпитидә зәйтун мейи иләштүрүлгән есил ундин бир әфәһниң ондин бирини Пәрвәрдигарға хушбуй кәлтүрсун дәп отта сунуңлар; буниңға қошуп шарап һәдийә сүпитидә шараптин бир һинниң төрттин бирини сунуңлар. ¹⁴ Силәр Худайиңларға хас болған бу һәдийәни сунидиған күндин илгири йеңи һосулдин һеч немини, нә нан нә қомач нә көк баш болсун йемәңлар. Бу дәвирдин-дәвиргичә силәр үчүн қәйәрдә турсаңлар әбәдий бир бәлгүлимә болсун.

«Һәптиләр һейти» — бәзидә «орма һейти», «дәсләпки орма һейти» дәпму атилиду

¹⁵ Андин силәр шу шабат күнниң әтисидин, йәни шу бир бағламни пулаңлатма һәдийә сүпитидә сунған күнниң әтисидин тартип, йәттә һәптә санаңлар (улар толуқ һәптә болуши керәк); ■ ¹⁶ йәттинчи шабатниң иккинчи күнигичә әллик күнни санаңлар; андин Пәрвәрдигарға атап йеңи һосулдин бир ашлиқ һәдийә сунуңлар. ¹⁷ Өзүңлар туруватқан жайлардин пулаңлатма һәдийә сүпитидә есил ундин бир әфәһниң ондин иккисидә етилгән икки нанни елип кәлтүрүңлар; улар ечитқу селип етилгән болсун; булар Пәрвәрдигарға аталған дәсләпки һосул һәдийәси дәп һесаплиниду. □ ¹⁸ Нандин башқа йәнә бир яшлиқ йәттә бежирим қоза, яш бир топақ вә икки қочқарни көйдүрмә қурбанлиқ сүпитидә Пәрвәрдигарға атап сунуңлар; уларға хас ашлиқ һәдийәлири вә шарап һәдийәлирини қошуп, һәммиси Пәрвәрдигарға хушбуй кәлтүрүшкә сунулсун.

¹⁹ Буниңдин башқа силәр гуна қурбанлиғи үчүн бир текини, енақлиқ қурбанлиғи үчүн бир яшлиқ икки қозини кәлтүрүңлар; ²⁰ каһин буларни, йәни шу икки қозини дәсләпки һосул нанлириға қошуп пулаңлатма һәдийә сүпитидә Пәрвәрдигар алдида пулаңлатсун. Булар болса Пәрвәрдигарға аталған муқәддәс санилип, каһинға тәгсун. ²¹ Шу күни силәр «бүгүн бизләргә муқәддәс жиғилиш болиду» дәп жакалаңлар; шу күни һеч қандақ иш-әмгәк қилмаңлар. Бу силәр үчүн қәйәрдила турсаңлар әбәдий бир бәлгүлимә болиду.

Һосул оруш тоғрилиқ бәлгүлимә

- **23:10** «һосулуңларниң дәсләпки пишқинидин бир бағламни каһинниң қешиға елип бериңлар» — бу әйәттики һосул болса арпа һосули еди. Буғдай һосули кейин болиду (16-әйәт). □ **23:11** «уни пулаңлатқан вақит болса шабатниң әтиси болиду» — «өтүп кетиш» (биринчи айниқ он төртинчи күни) һейтиниң әтисидин башлап йәттә күнлүк «петир нан һейт»и болиду. Йәһудий әңгәйлири бойичә бу йәттә күн ичидә калған шабат күнниң иккинчи күни «дәсләпки һосул һейти» болиду. ■ **23:15** Қәсн. 16:9,10
- **23:17** «булар ... дәсләпки һосул һәдийәси дәп һесаплиниду» — бу һосул болса, буғдай һосули еди. «Дәсләпки һосул һейти»дики һосул болса арпа һосули еди.

22 Етизиңниң булуң-пучқақлиригиче тамам жиғивалмаңлар, вә һосулуңдин қалған васаңни теривалмигин, бәлки буларни кәмбәғәлләр билән мусапирларға қойгин. Мән Өзүм Худайиңлар Пәрвәрдигардурмән. ■

«Канай челиш һейти»

23 Пәрвәрдигар Мусаға мундақ деди: — 24 Сән Исраилларға мундақ дегин: — Силәр йәттинчи айниң биринчи күни толуқ арам елип, канайлар челиниш билән әсләтмә йосунда һейт қилип, муқәддәс сорунларни түзүңлар. □ ■ 25 У күндә һеч қандақ иш-әмгәк қилмаңлар; Пәрвәрдигарға атап отта сунулидиган бир қурбанлиқ сунуңлар.

«Кафарәт күни»

26 Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди: —

27 Йәттинчи айниң онинчи күни болса кафарәт күни болиду; у күн силәр үчүн муқәддәс жиғилиш күни болиду; шу күни нәпсиңларни тартип өзүңларни төвән тутуп, Пәрвәрдигарға атап отта сунулидиган қурбанлиқни сунуңлар; □ ■

28 У күндә һеч қандақ иш-әмгәк қилмаңлар; чүнки у бир кафарәт күни болуп, шу күн өзүңлар үчүн Худайиңлар Пәрвәрдигар алдида кафарәт қилинишқа бекитилгәндур. 29 Һәр ким шу күни нәпсини тартмай өзини төвән тутмиса өз хәлқидин үзүп ташлиниду. 30 Кимдәким шу күндиму һәр қандақ бир иш қилса, Мән шу адәмни өз хәлқидин үзүп ташлаймән. 31 Шу күни һеч қандақ иш қилмаңлар; бу дәвирдин-дәвиргиче силәр үчүн қәйәрдә турсаңлар бир әбәдий бәлгүлимә болиду. 32 У күн силәр үчүн толуқ арам алидиган шабат күни болиду; нәпсиңларни тартип өзүңларни төвән тутуңлар. Шу айниң тоққузинчи күни гугумдин тартип әтиси гугумгиче шабат күнигә рийәә қилип арам елиңлар.

«Кәпиләр һейти»

33 Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди: —

34 Сән Исраилларға мундақ дегин: — Йәттинчи айниң он бәшинчи күнидин башлап, йәттә күнгичә Пәрвәрдигарниң «кәпиләр һейти» болиду. □ ■ 35 Биринчи күндә муқәддәс жиғилиш болиду; һеч қандақ иш-әмгәк қилмаңлар. 36 Йәттә күнгичә Пәрвәрдигарға атап отта сунулидиган қурбанлиқ сунуңлар; сәккизинчи күндә силәргә муқәддәс жиғилиш болиду; Пәрвәрдигарға атап отта сунулидиган қурбанлиқ сунуңлар. Бу өзи тәнтәнилик жиғилиш болғач, у күни һеч қандақ иш-әмгәк қилмаңлар. ■

37 Силәр «муқәддәс сорунлар болсун» дәп жакалайдиган, йәни Пәрвәрдигар бекиткән һейтлар мана шулардур. Шу сорунларда силәр һәр қайси күнгә бекитилгини бойичә, Пәрвәрдигарға атап отта сунулидиган һәдийә-қурбанлиқ, йәни көйдүрмә қурбанлиқ, ашлиқ һәдийә, башқа һәр хил қурбанлиқлар вә шарап һәдийәләрни сунисиләр; 38 булардин башқа, Пәрвәрдигарниң шабат күнлирини тутисиләр вә Пәрвәрдигарға атап қалған һәдийәлириңларни берип, қәсәм қурбанлиқлириңларниң һәммисини ада қилип, ихтиярий қурбанлиқлириңларниң һәммисини сунисиләр.

■ 23:22 Лав. 19:9; Қан. 24:19 □ 23:24 «канайлар» — яки «бургилар» (қочқарниң мүңгүзлири).

■ 23:24 Чөл. 29:1 □ 23:27 «кафарәт күни» — ибраний тилида «кафарәтләр күни».

«нәпсиңларни тартип өзүңларни төвән тутуп, ...» — ибраний тилида бирла сөз билән ипадилиниду.

Йәһудий әңгәнилири бойичә бу ишлар роза тутушни өз ичигә алатти. 16:29-31ниму көрүң. ■ 23:27

Лав. 16:29,31; Чөл. 29:7 □ 23:34 «йәттинчи ай» — ибраний тилида «бу йәттинчи ай». ■ 23:34

Мис. 23:16; Чөл. 29:12; Қан. 16:15 ■ 23:36 Юһ. 7:37

39 Силәр әнди зиминдин һосул-мәһсулатлирини жиғип болуп, йәттинчи айның он бәшинчи күнидин башлап йәттә күн Пәрвәрдигарниң һейтини өткүзүңлар. Биринчи күни толук арам елиш болиду, сәккизинчи конидиму толук арам елиш болиду. □ 40 Биринчи күни силәр есил дәрәкләрдин шах-путақларни чатап, йәни хорма дәрәклири билән қоюқ йопурмақлиқ дәрәкләрниң шахлирини кесип, ериқ бойидики сөгәт чивиқлирини қирқип Худайиңлар Пәрвәрдигар алдида йәттә күнни шундақ шат-хурам өткүзисиләр. □ 41 Силәр һәр жили бу йәттә күнни Пәрвәрдигарға атиған бир һейт сүпитидә өткүзүңлар; дәвирдин-дәвиргичә бу силәр үчүн әбәдий бир бәлгүлимә болиду. Силәр һейтни йәттинчи айда өткүзүңлар. 42 Йәттә күнгичә кәпиләрдә туруңлар. Исраилда туғулғанларниң һәммиси кәпидә турсун. □ 43 Буниң билән Мән Исраилларни Мисир зиминидин чикаргинимда, уларни кәпиләрдә турғузгинимни әвлатлириңлар билиду. Өзүм Худайиңлар Пәрвәрдигардурмән. 44 Шундақ қилип Муса Пәрвәрдигарниң бекиткән шу һейтлирини Исраилларға баян қилди.

24

«Чирақдан» вә «тәқдим нан ширәси тоғрисидики бәлгүлимиләр

1 Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди: —

2 Исраилларға чирақ һемишә йәниқ туруши үчүн зәйтундин соқуп чиқирилған сап майни саңа елип келишкә буйруғин. 3 һарун жамаәт чедириниң ичидә, һөкүм-гувалиқ сандуғиниң удулидики пәрдиниң сиртида һәр кечиси әтигәнгичә Пәрвәрдигарниң алдида чирақларни шундақ пәрләп турсун. Бу дәвирдин-дәвиргичә силәр үчүн әбәдий бир бәлгүлимә болиду. □ 4 һарун һемишә Пәрвәрдигарниң алдида бу чирақларни пак чирақданниң үстигә тизип қойсун. □

5 Сән йәнә есил буғдай унидин он икки тоғачни әткин. һәр бир тоғач бир әфәһниң ондин иккисигә баравәр болсун. 6 Андин сән Пәрвәрдигарниң алдидики пак ширәниң үстигә алтидин икки қатар қилип тизгин. □ 7 һәр бир қатарниң үстигә сап мәстики қойгин; шуниң билән улар Пәрвәрдигарға атап отта сунулидиған һәдийә, әсләтмә нан болиду.

8 Буларни у Исраилларға вакалитән һәр бир шабат күни Пәрвәрдигарниң алдида тизсун; бу әбәдий бир әһдидур. 9 Нанлар һарун билән униң оғуллирига тәвә болиду; улар уларни муқәддәс жайда йәсун; чүнки бу нәрсиләр Пәрвәрдигарға атап отта сунулған нәрсиләр ичидә «әң муқәддәсләрниң бири» дәп санилип, һарунға тәвә болиду; бу әбәдий бир бәлгүлимидур. ■

Худаниң намиға күтүрлүк қилиш гунайиниң жазаси

□ 23:39 «һосул-мәһсулатлири» — мошу «һосул-мәһсулатлири» ашлиқлар һәм һәр хил мевә-чивә мәһсулатлирини өз ичигә алиду. □ 23:40 «есил дәрәкләрдин шах-путақларни чатап, ...» — ибраний тилида «есил дәрәкләрдин мевини чатап, ...». □ 23:42 «Йәттә күнгичә кәпиләрдә туруңлар, ...» — бу кәпиләр жуқуридики шах-чивиқлардин ясилиши керәк. □ 24:3 «һөкүм-гувалиқ сандуғи» — мошу йәрдә «һөкүм-гувалиқ» Худаниң Исраилға болған түп әмирлирини, шундақла униң Исраил билән болған әһдисини көрситиду; Худаниң муқәддәс маһийити вә характери шу әмирләрдә аян қилинғачка, «һөкүм-гува» дәпму атилиду. Оқурмәнләргә аянки, шу әмирләр әһдә сандуғи ичидә сақлақлиқ таш тахтайләр үстидә пүтүклүк еди. Шуңа бәзидә сандуқ «һөкүм-гувалиқ сандуғи», ибадәт чедери болса, «һөкүм-гувалиқ чедери» дәп атилиду. □ 24:4 «пак чирақдан» — яки «сап алтун чирақдан». □ 24:6 «пак ширә» — яки «сап алтун ширә». ■ 24:9 Мис. 29:32; Лав. 8:31; 1Сам. 21:6; Мат. 12:4

10 Аниси Исраилий, атиси Мисирлик бир огул бар еди. У Исраилларниң арисига барди; у чедиргахта бир Исраилий билән урушуп қалди. 11 Улар соқушқанда Исраилий аялның огли күпүрлүк қилип, *Пәрвәрдигарниң* намини булғап қарғиди. Хәлиқ уни Мусаниң алдиға елип барди. У кишиниң анисиниң исми Шеломит болуп, у Дан қәбилисидин болған Дибриниң қизи еди. □ 12 Шуниң билән улар Пәрвәрдигарниң һөкүм буйруғи чиққичә у кишини солап қойди. □

13 Андин Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди: —

14 Қарғиғучини чедиргахның ташқирига елип чиққинлар. Униң ейтқинини аңлиғанларниң һәммиси қоллирини униң бешиға қойсун, андин пүткүл жамаәт бир болуп уни чалма-кесәк қилсун.

15 Һәмдә сән Исраилларға мундақ дегин: — Әгәр бирким өз Худасини һақарәтләп қарғиса өз гунаини тартиду. 16 Пәрвәрдигарниң намиға күпүрлүк қилған һәр қандақ киши өлүмгә мәһкүм қилинсун; пүткүл жамаәт чоқум бир болуп уни чалма-кесәк қилсун; мәйли у мусапир болсун яки йәрлик болсун, муқәддәс намиға күпүрлүк қилса өлтүрүлсун. □

17 Әгәр бириси башқа бирисини уруп өлтүрсә, у өлүмгә мәһкүм қилинсун.

18 Бириси бир чарпайни өлтүрсә, униң үчүн һайванни төләп, жанға-жан төләп бәрсун.

19 Бирким өз хошнисини мәйип қилса, у өзигә қандақ қилған болса, униң өзигиму шундақ қилинсун. 20 Бирәр әзаси сундуруветилгән болса, униңму сундурулсун; көзигә-көз, чишиға-чиш накар қилинсун; башқа кишини қандақ әхчимләндүргән болса уму һәм шундақ қилинсун. ■

21 Кимдәким бир чарпайни өлтүрсә, чарпай төләп бәрсун; адәмни уруп өлтүргән киши болса, өлүм жағасиға мәһкүм қилинсун.

22 Силәрдә бирла қанун болсун. мусапир яки йәрлик болсун, баравәр муамилә қилинсун; чүнки Мән Худайиңлар Пәрвәрдигардурмән.

23 Муса Исраилларға шуларни деди; шуниң билән улар шу қарғиғучини чедиргахның ташқирига елип чиқип, чалма-кесәк қилди. Шундақ қилип, Исраиллар Пәрвәрдигарниң Мусаға әмир қилғинидәк қилди.

25

Зиминиң «шабат жили»

1 Пәрвәрдигар Синай тегида Мусаға сөз қилип мундақ деди: — 2 Сән Исраилларға мундақ дегин: — Мән силәргә беридиған зиминға киргиниңларда у зиминиң өзиму Пәрвәрдигарға атап бир шабат арамини алсун. ■ 3 Сән алтә жил етизиңни терип, алтә жил таллиқ беғиңни чатап, улардин һосуларни жиққин; 4 амма йәттинчи жили зиминиң өзи үчүн бир «шабатлиқ арам» болсун; у Пәрвәрдигарға аталған бир «шабат» һесаплиниду. Шу жили сән етизиңни теримайсән вә таллиғиңни чатимайсән. 5 Өзлүгидин үнүп чиққан һосулни ормайсән; вә чаталмиған таллириңниң үзүмлирини үзмәйсән; чүнки шу жил зимин арам алидиған жилдур.

6 Һалбуки, зимин шабат жилида чиқарған һосул һәмминларға озук болиду, йәни өзүң үчүн, кул-дедигиң үчүн, мәдиқариң үчүн вә сениңкидә туруватқан мусапир

□ 24:11 «муқәддәс нам» — мошу йәрдә ибраний тилида «муқәддәс нам» әмәс, пәқәт «Нам» дейлиду. Демәк, Пәрвәрдигарниң нами (16-айәтни көрүң). □ 24:12 «...Пәрвәрдигарниң һөкүм буйруғи чиққичә,...» — ибраний тилида «...Пәрвәрдигарниң азғига қарап, у һөкүм чиқарғичә,...».

□ 24:16 «муқәддәс нам» — мошу йәрдә ибраний тилида пәқәт «Нам» дейлиду. ■ 24:20 Мис. 21:24; Қан. 19:21; Мат. 5:38 ■ 25:2 Мис. 23:10

үчүн, шуниндәк мал-варанлириң үчүн ⁷ Вә зимиңдики явайи һайванлар үчүнму озук болиду; зиминиң һәммә һосули озук болиду.□

«Канай-бурға чалидиган жили», йәни «азатлиқ жили», «шатлиқ жили»

⁸ Шуниндәк сән йәттә қетимлиқ шабат жилини, йәни йәттә һәссә йәттә жилини саниғин; йәттә шабат жил күнлири қириқ тоққуз жил болиду. ⁹ Шунчилик вақит өтүп, йәттинчи айда, айниң онинчи күни, кафарәт күнидә бурға челип садасини жуқури чиқирисиләр; кафарәт күниниң өзидә силәр пүткүл зимиңларда бурғиниң садасини аңлитисиләр.

¹⁰ Шу әллигинчи жилини силәр муқәддәс дәп билип, пүткүл зиминда униңда барлиқ туруватқанларниң һәммисигә азатлиқни жакалишиңлар керәк. Шу жил силәргә «азатлиқ жили» болиду, һәр бириңлар өз йәр-мүлүклириңларға қайтисиләр, һәр бириңлар өз аилә-жәмәтиңларға қайтип барисиләр. □

¹¹ Бу әллигинчи жили силәргә бир азатлиқ жили болсун; у жили һеч немә теримайсиләр, өзлүгиниң үнүп чиққан һосулниму ормайсиләр вә чаталмиған таллириңларниң үзүмлириниму жиғмайсиләр. ¹² Чүнки бу азатлиқ жили болуп, силәргә муқәддәс һесаплансун; униң һосулини болса, етиз-далилардин тепип һәммиңлар йәйсиләр.□

Йәр-мүлүкләрниң яңдурулуши

¹³ Азатлиқ жили араңлардики һәр бир адәм өз йәр-мүлүкигә қайтсун. ¹⁴ Силәр хошнаңларға бир немә сетип бәрсәңлар, яки хошнаңлардин бир немә сетивалсаңлар, бир-бириңларни бозәк қилмаңлар. □ ¹⁵ Хошнаңдин йәрни сетивалсаң, ундақта «азатлиқ жили»дин кейин өткән жилларниң санини һесаплав униңдин сетивелишиң керәк; уму қалған жилларниң саниға қарап, йәрниң кейинки һосуллириға асасән саңа сетип бәрсун. ¹⁶ «Азатлиқ жили»ғичә болған жиллар көпрәк болса, баһасини шуниңға мувапиқ жуқури көтирисән; қалған жиллар азрақ болса, баһасини шуниңға мувапиқ кемәйтсун. Чүнки қалған жилларниң һосуллири қанчә болса, у шу бойичә саңа сетип бериду. ¹⁷ Силәр бир-бириңларни бозәк қилмаңлар, бәлки Худайиңлардин қорқуңлар; чүнки Мән болсам Худайиңлар Пәрвәрдигардурмән.

¹⁸ Силәр Мениң бәлгүлимилиримни тутуп, һөкүмлиримдә туруп, шуларға әмәл қилиңлар; силәр шундақ қилсаңлар, зимиңларда теч-аман турисиләр.

¹⁹ Шуниң билән зимин силәргә өз мевисини бериду, силәр тойғидәк йәп, униңда теч-аман турисиләр.

²⁰ Әгәр силәр: — Мана, бизгә терип һосулни жиғишқа ижазәт берилмисә, йәттинчи жили немә йәймиз, дәп сорисаңлар, ²¹ силәргә мағлум болсунки, алтинчи жилида үч жилиниң һосулини бәрсун дәп, Мән үстүңларға бәриkitимни «чүш» дәп буйруймән. ²² Вә шундақ болидуки, силәр сәккизинчи жили терийсиләр,

□ **25:7** «... зимиңдики явайи һайванлар үчүнму озук болиду; зиминиң һәммә һосули озук болиду» — демәк, (1) етиз-таллиқниң егиси өз йеридин өзлүгиниң үнүп чиққан «тәбийи һосул»ни оғақ вә пичақ билән һәрғиз алмаслиғи керәк; (2) барлиқ халиқ шу «тәбийи һосул»дин, шундақла һәр хил дәрәқләрниң мевисини вә зиминдики башқа тәбийи озуклуқни (қимниң йеридә болушидин қәтғийнәзәр) халиғанчә қол билән үзсә болатти; (3) һәтта зиминдики явайи һайванларму униңдин бәһримән болушқа болатти; шуниң үчүн етиз әтрапидики чит-қашаларни ечип бериши керәк еди. □ **25:10** «Азатлиқ жили» — әслидә ибраний тилида «бурға (челиш) жили» дәп атилатти. Кейин, униң чүшәнчиси тезла «азатлиқ жили», «шатлиқ жили» дегәнгә өзгәрди. □ **25:12** «шабат жили» — бу иш тоғрисидики бәлгүлимилирни, 5-7-айәтләрдин вә изаһатлиридин көрүң. □ **25:14** «Силәр хошнаңларға бир немә сетип бәрсәңлар, яки хошнаңлардин бир немә сетивалсаңлар» — бу айәттики «бир немә» шүбһисизки йәр-зиминларни яки егиликни көрситиду (13-айәтни көрүң).

амма тоққузунчи жилиғичә ешип қалған кона һосулдин техичә йәйсиләр; шу тоққузунчи жилиғичә силәр кона ашлиқтин йәйсиләр.

²³ Йәр-зимин сетилса, мәңгүлүк сетилмисун, чүнки зиминниң өзи Мениңқидур, силәр болсаңлар Мениң йенимдики мусапир вә меһман, халас. ²⁴ Силәр егә болидиған пүткүл зиминда йәр-зиминниң егилиригә уни «қайтурувелиш һоқуқи»ни яритип беришиңлар керәк. ²⁵ Әгәр қериндашлириңлардин бири кәмбәғәллишип, өз мирас йерини сетивәткән болса, униң йеқин туққини, йәни «һәмжәмәт шапаәтчи»си келип өз қериндиши сатқан йәрни қайтуруп сетивалсун. □ ²⁶ Әгәр униң һеч шапаәтчи туққини болмиса, лекин у яндурувелишқа керәклик пулни тапалиса, □ ²⁷ Ундақта сатқиниға қанчә жил болғанлиғини һесаплап, *азадлиқ жилиғичә* қалған жиллар үчүн сетивалған кишигә мувапиқ пул берип, өз йеригә қайтсун. ²⁸ Лекин әгәр у яндурувелишқа керәклик пулни тапалмиса, өзи сетип бәргән йәр азатлиқ жилиғичә алғучиниң қолида турсун; азатлиқ жили кәлгәндә йәр йәр сетивалғучиниң қолидин чиқсун, өз егиси өз йәр-мүлкигә қайтсун.

Сетип бәргән өйләр тоғрилиқ

²⁹ Әгәр бириси сепиллиқ шәһәрниң ичидики бир туралғу өйни сатқан болса, сетип бир жил ичидә уни яндурувелиш һоқуқи бардур. Толуқ бир жил түгәп болғичә, яндурувелиш һоқуқи бардур. ³⁰ Лекин пүтүн жил ичидә яндурувелинмиса, сепиллиқ шәһәрниң ичидики бу өй нәсилдин-нәсилгә алған кишиниң қолида болуп, азатлиқ жили кәлсиму яндурулмас.

³¹ Лекин сепилсиз кәнтләрниң өйлири болса зиминниң етизлиридәк һесаплиниду; уларни яндуруп сетивалғили болиду; азатлиқ жили кәлгәндә әсли егисиниң қолиға яндурулиду.

³² Лекин Лавий шәһәрлиридә болса, Лавийлар өз мираси болған шәһәрләрдики өйлирини халиса һәр қачан қайтурувелиш һоқуқи бардур. □ ³³ Лавийлардин бири өйлирини, йәни өз мираси болған шәһәрдики бир өйни қайтурувелиш һоқуқи бар болсиму, *лекин қайтуруп алмиған болса*, ундақ әһвалда у азатлиқ жили кәлгәндә яндурулиду; чүнки Лавий шәһәрлириниң өйлири болса Лавийларниң Исраилларниң арисидики мираси болиду. □ ³⁴ Шундақ һәм буларниң шәһәрлириниң чөрисидики етиз-йәрлири болса, уларниң әбәдий мираси болғачқа, сетилса болмайду.□

Қәрисләр вә қулар тоғрилиқ бәлгүлимиләр

³⁵ Саңа хошна болған, қериндашлириңлардин бири кәмбәғәллишип, өз женини бақалмай қалса, сән уни мусапир яки яқа жутлуқ меһмандәк йенинда турғузуп,

□ **25:25 «һәмжәмәт шапаәтчи»** — мошу сөз ибраний тилидики «гоел»ниң тәржимисидур. Тәвраттики нурғун йәрләрдә бу сөз тепилиду (мәсилән, «Аюп» 19:25ни вә изаһатни көрүң). Бәзидә «һәмжәмәт қутқузғучи» дәп тәржимә қилиниду. Бу сөз умумән бирисиниң мәлум аваричиликкә учриғинида, униңға туққанчилиқ (һәмжәмәтлик) қилип уни қутқузуш үчүн бәдәл төләйдиған қутқузғучи туққинини билдуриду. □ **25:26 «лекин у яндурувелишқа керәклик пулни тапалиса»** — ибраний тилида «у» «униң қоли» дегән сөз билән ипадилиниду. □ **25:32 «Лавийларниң шәһәрлири»** — Исраил ичидә Лавийларға алаһидә хас болған 48 шәһәр бар еди («Чөл.» 35-бап, «Йәшуа» 21-бапни көрүң). □ **25:33 «Лавийлардин бири өйлирини... қайтурувелиш һоқуқи бар болсиму,... у азатлиқ жили кәлгәндә яндурулиду»** — яки «Әгәр Лавийлардин бири башқа бирисидин (йәни башқа бир Лавий адәмдин) өз мираси болған шәһәридә бир өйни сетивалсиму, азатлиқ жили кәлгәндә яндурулиду». Бу айтниқ йәнә бәзи башқа тәржимилири яки шәрһлири учриши мүмкин. □ **25:34 «... буларниң шәһәрлириниң чөрисидики етиз-йәрлири ... сетилса болмайду»** — бу етизлар уларниң хусусий тәәллуқати әмәс, бәлки уларниң «коллектив» тәәллуғи еди.

униңдин хәвәр алғин. ³⁶ Сән униңдин өсүм вә яки пайда алмиғин; сән Худайиңдин қорқуп, қериндишиңни қешинда турушқа қойғин. ■ ³⁷ Пулуңни униңға өсүмгә бәрмә, ашлиғиңниму пайда елиш мәхситидә униңға өтнә бәрмигин.

³⁸ Худайиңлар болушқа, Қанаан зиминини силәргә беришкә силәрни Мисир зиминидин чиқирип кәлгән Худайиңлар Пәрвәрдиғар Өзүмдурмән.

³⁹ Эгәр саңа хошна болған қериндишиң кәмбәғәллишип, өзини саңа сатса, уни қулдәк қуллуқ хизмитигә салмиғин; ■ ⁴⁰ бәлки у қешинда мәдиқар яки мусапирдәк турсун; азатлиқ жилиғичә сениң хизмитиңдә болсун; ⁴¹ андин азат болуп өзи билән балилири қешиндин чиқип, өз жәмәтигә йенип берип, ата-бовилириниң йәр-мүлкигә қайтсун. □ ⁴² Чүнки улар Мән Өзүм Мисир зиминидин чиқирип елип кәлгән қул-бәндилирим болғачқа, уларни қулдәк сетишқа йол қойманлар. ⁴³ Сән уларға қаттиқ қоллуқ билән ғожилиқ қилмайсән, бәлки Худайиңдин қорққин.■

⁴⁴ Лекин өзүңгә қул яки дедәк алмақчи болсаң, уларни әтраптики ят әлләрдин шундақ қул я дедәк сетивалсаң болиду. ⁴⁵ Булардин башқа, араңларда олтирақлашқан мусапирларниң пәрзәнтлирини вә шуларниң жәмәтидин, йәни силәр билән биллә туруватқан, зиминиңларда туғулғанлардин қуллар сетивалсаңлар болиду; шуниң билән улар силәрниң мүлкүңлар болуп қалиду. ⁴⁶ Силәр мошуларни өзүңлардин кейинки балилириңларға мирас қилип, уларға мүлкүк болушқа қалдурсаңлар болиду; мошуларни әбәткичә қул қилсаңлар болиду; лекин өз қериндашлириңлар болған Исраиллар арисидә болса, бир-бириңларға қаттиқ қоллуқ билән ғожилиқ қилмаслиғиңлар керәк.

⁴⁷ Эгәр араңларда олтиришлиқ бир мусапир яки яқа жутлуқ бейиған вә униңға хошна қериндишиң кәмбәғәллишип, өзини шу хошна мусапирға вә яки шу мусапирниң мәлум бир әвладиға сатса, ⁴⁸ у сетилгәндин кейин униңда пул төләп һөрлүккә чиқиш һоқуқи қалиду; униң ака-укилириниң һәр қайсиси уни һөрлүккә сетивалса болиду. ⁴⁹ Шуниндәк униң тағиси яки тағисиниң оғли вә яки жәмәтидин болған һәр қайси йеқин туққини уни һөрлүккә сетивалса болиду; яки өзиниң қурби йәтсә, пул берип өз-өзини һөрлүккә сетивалса болиду. □ ⁵⁰ Уни сетивалидиған киши униң ғојиса билән гәплишип сетилған жилдин тартип азатлиқ жилиғичә қанчилик болғанлиғини һесаплап, сетивелиш баһасини жилларниң саниға қарап һесаплисун; һөрлүк пули һесаплашта қулниң ғојисаға ишләшкә керәк болған қалған күнлириниң һәққи «мәдиқарниң ишлигән күнлири»дәк һесаплансун. □ ⁵¹ Азатлиқ жилиға йәнә хелә жиллар болса, шуни һесаплап, сетилған пулниң нисбити бойичә һөрлүк пулини һесаплап бәрсун; ⁵² эгәр азатлиқ жилиға аз жиллар қалған болса, уни һесап қилип, қалған қуллуқ жиллириға мувапиқ пулни яндуруп бәрсун.

⁵³ Болмиса, қул шу ғојисиниң йенидә жиллиқ мәдиқардәк туруши керәк; униң

■ **25:36** Мис. 22:25; Қан. 23:18; Пәнд. 28:8; Әз. 18:8; 22:12 ■ **25:39** Мис. 21:2; Қан. 15:12; Йәр. 34:14

□ **25:41** «андин қул азат болуп өзи билән балилири ... ата-бовилириниң йәр-мүлкигә қайтсун» — «Мис.» 21:2-6-айәтләрдә берилгән бәлгүлимиләр бойичә ибраний қул алтә жил ишләп болғандин кейин азатлиққа қоюп берилиши керәк. Лекин «азатлиқ жили» униң ишләшкә керәк болған алтә жил тошмайла кәлсә, шу жили у аилиси билән азатлиққа чиқиду. ■ **25:43** Әф. 6:9; Кол. 4:1 □ **25:49** «...өзиниң қурби йәтсә, пул берип өз-өзини һөрлүккә сетивалса болиду» — демәк, ғојайини ят әллик болса, «Мис.» 21:2-6-айәтләрдәки «қул алтә жил ишләп андин азат болиду» дегән бәлгүлимә инавәтлик болмайду. □ **25:50** «... қалған күнлириниң һәққи «мәдиқарниң ишлигән күнлири»дәк һесаплансун» — демәк, қалған жилларға мәдиқарниң иш һәққи өлчими бойичә пул һесаплап төлиши керәк.

ғожиси сениң көз алдиңда униңға қаттиқ қоллуқ билән ғожилиқ қилмисун.□

54 Эгәр кул жуқуриқи йоллар билән һөрлүккә чиқалмиса, азатлиқ жили кәлгәндә қоюп берилсун — у балилири билән қошулуп азат болиду. 55 Чүнки Исраилларниң өзи Маңа кул-бәндилярдур; улар Мән Өзүм Мисир зимииндин чиқирип кәлгән кул-бәндилиримдур. Худайиңлар Пәрвәрдигар Өзүмдурмән.

26

Худага итаәтмән болушиң бәхит-бәрикти, итаәтсизлик кәлтүридиған балаю-апәтләр

1 Силәр өзүңлар үчүн һеч қандақ бут ясимаңлар яки өзүңларға һеч ойма мәбуд яки һәйкәл-түврүкни турғузмаңлар яки уларға баш урушқа оюлған нәқишлик ташларни зимиинларда һәргиз тиклимәңлар; чүнки Өзүм Худайиңлар Пәрвәрдигардурмән. ■ 2 Мениң шабат күнлиримни тутуп, муқәддәс жайимға ихласмән болуңлар. Мән Пәрвәрдигардурмән.■

3 Эгәр силәр мениң бәлгүлимилиримдә меңип, әмирлиримни тутуп уларға әмәл қилсаңлар, ■ 4 Мән йериңларниң өз һосулини берип турушиға, даладики дәрәкларниң мевисини чиқаришиға вақтида ямғурлириңларни яғдуруп туримән. 5 Шуниң билән хаман тепиш вақти үзүм жиғиш пәслигичә болиду, үзүм жиғиш вақти терилғу вақтигичә болиду; силәр нениңларни тоюнғичә йәп, өз зимиинларда теч-аман турисиләр. ■ 6 Мән зимиинға арам-течлиқ ата қилимән, шуниң билән һеч ким силәрни қорқиталмайду, арамхуда йетип ухлайсиләр; вәһши һайванларни зимииндин йоқитимән, қиличму зимиинлардин өтмәйду; ■ 7 силәр дүшмәнлириңларни қоғлайсиләр, улар алдиңларда қиличлинип жиқилиду. 8 Силәрдин бәш киши йүз кишини қоғлайду, йүз киши он миңни қачуриду; дүшмәнлириңлар болса алдиңларда қиличлинип жиқилиду. ■ 9 Мән силәргә йүзүмни қаритип, силәрни пәрзәнт көргүзүп көпәйтимән, силәр билән бағлиған әһдәмни мәзмут турғузимән. 10 Силәр техичә узун сақланған қона ашлиқни йәватқиниңларда, йеңи ашлиқ чиқиду; йеңиси вәжидин қонисини чиқириветисиләр. 11 Мән Өз маканимни араңларда турғузимән вә қәлбим силәрдин нәпрәтләнмәйду. ■ 12 Мән араңларда меңип силәрниң Худайиңлар болимән вә силәр Мениң хәлқим болисиләр.

13 Мән силәрни Мисирда уларниң қуллири болуштин һәр қилишқа шу зимииндин чиқарған Худайиңлар Пәрвәрдигардурмән; Мән боюнтуруғуңларниң асарәтлирини сундуруп, қәддиңларни тик қилип маңғуздум.

14 һалбуки, эгәр силәр Маңа қулақ салмай, бу әмирләрниң һәммисигә әмәл қилмай, ■ 15 бәлгүлимилиримни ташлап, қәлбиңлардин һөкүмлиримни яман көрүп, барлиқ әмирлиримни тутмай, әһдәмни бузаңлар, 16 Мәнму бешиңларға шу ишларни чүшүримәнки, — Мән силәргә вәһимә селип, көзүңларни қор қилидиған, жениңларни зәипләштүридиған сил-ваба кесили, кезик кесилини бешиңларға чүшүримән. Силәр уруғуңларни бекар чечип-терийсиләр, чүнки дүшмәнлириңлар уни йәп кетиду.

□ 25:53 «... униң ғожиси сениң көз алдиңда униңға қаттиқ қоллуқ билән ғожилиқ қилмисун» — демәк, йәһудийлардин бири яқа жултуқ бир ғожайинниң қол астида кул болуп ишлесе, хошна болған йәһудий қериндашлири униң һалиға йетип, униңдин хәвәр елиши керәк. ■ 26:1 Мис. 20:4; Қан. 5:8; 16:22; 3әб. 96:7 ■ 26:2 Лав. 19:30 ■ 26:3 Қан. 28 ■ 26:5 Лав. 25:19 ■ 26:6 Аюп 11:18,19 ■ 26:8 Йә. 23:10 ■ 26:11 Әз. 37:26; 2Кор. 6:16 ■ 26:14 Қан. 28:15; Жиг. 2:17; Мал. 2:2

17 Мән йүзүмни силәргә қарши қилимән, шуниң билән силәр дүшмәнлириңлардин урулуп қачидиған болисиләр; силәрни өч көргүчиләр үстүңлардин һөкүмранлиқ қилиду; һеч ким силәрни қоғлимисиму, қачисиләр. ■

18 Булардин һеч ибрәт алмай, бәлки Маңа йәнә қулақ салмисаңлар, Мән гуналириңлар түпәйлидин силәргә болған жазани йәттә һәссә еғирлитимән, 19 күч-һайвәңлардин болған һакавурлуғиңларни сундуриман; асминиларни төмүрдәк қилип, йериңларни мистәк қиливетимән; □ 20 әжир-жапайиңлар бекарға кетиду, йериңлар һосул бәрмәйду, даладики дәрәқләргә мевә чүшмәйду.

21 Әгәр йәнила Мән билән қарши маңсаңлар, шундақла Маңа қулақ салмисаңлар, Мән гуналириңларға лайиқ бешиңларға чүшидиған ваба-күлпәтләрни йәнә йәттә һәссә еғирлитимән. 22 Араңларға силәрни балилириңлардин жуда қилидиған, чарпайлириңларни йөқитидиған, силәрни азлитидиған явайи һайванларни әвәтимән; йол-кочилириңлар адәмзатсиз чөлдәк болуп қалиду. 23 Силәр бу ишлар арқилиқ ибрәт-тәрбийә алмай, бәлки йәнила Маңа қарши маңсаңлар,

24 Мәнму силәргә қарши меңип, гунайиңлар түпәйлидин болған жазани йәнә йәттә һәссә еғирлитип, Мән Өзүм силәрни уримән; ■ 25 үстүңларға әһдәмни бузғанлиқниң интиқамини алидиған қилич чүшүримән; шуниң билән силәр шәһәрләргә жиғиливалисиләр, Мән араңларға ваба чүшүримән; шуниң билән силәр дүшмәнләрниң қолиға чүшисиләр. 26 Силәргә йөләнчүк болған ашлиқни қурутиветимән; он аял бир болуп бир тонурда нан йеқип, нанларни силәргә таразида тартип бериду, амма буни йегиниңлар билән тоймайсиләр. □

27 Әгәр булардин һеч ибрәт алмай, маңа қулақ салмисаңлар, бәлки маңа қарши маңсаңлар, 28 Мәнму қәһр билән силәргә қарши маңимән; Мән, йәни Мән Өзүм гуналириңлар түпәйлидин жаза-тәрбийини йәнә йәттә һәссә еғирлитип чүшүримән. 29 Шуниң билән силәр оғуллириңларниң гөши вә қизлириңларниң гөшини йәйсиләр; ■ 30 шундақла Мән қурбанлиқ «жуқури жай»лириңлани вәйран қилип, «күн түврүк»лириңларни сундуруп, өлүклириңларни сунуқ бутлириңларниң үстигә ташливетимән; Мениң қәлбим силәрдин нәпрәтлиниду. □ ■ 31 Мән шәһәрлириңларни вәйран қилип, муқәддәс жайлириңларни харап қилип, қурбанлиғиңларниң хушбуйлирини йәнә пуримаймән; 32 зиминни һалакәткә елип баримән; униңда олтирақлашқан дүшмәнлириңлар бу әһвалға һәйрануһәс қалиду. 33 Силәрни әлләрниң арисига таритип, кәйниңлардин қилични суғуруп қоғлаймән; шуниң билән зиминиңлар вәйран болуп шәһәрлириңлар харап қилиниду. 34 У вақитта, силәр дүшмәнлириңларниң зиминида туруватқиниңларда, зимин вәйранә болған барлиқ күнләрдә, зимин өз шабат күнлиридин сөйүниду; у заманда зимин дәрвәкә арам елип өз шабатлиридин сөйүниду. ■ 35 Өзи вәйранә болуп турған барлиқ күнлиридә у арам алиду, йәни силәр униңда туруватқан вақиттики шабат күнлириңларда

■ 26:17 Пәнд. 28:1 □ 26:19 «... асминиларни төмүрдәк қилип, йериңларни мистәк қиливетимән» — демәк, асмандин һөл-йегин чүшмәйду һәмдә бәлким уларниң дуалири асмандин жуқуриға өтмәйду, йәр сусиз болуп интайин қаттиқлишип болиду. ■ 26:24 2Сам. 22:27; 3Әб. 17:27-28 □ 26:26 «силәргә йөләнчүк болған ашлиқни қурутиветимән; ...» — сөзсүз тәржимә қилғанда

«Мән силәрниң «нан һаса»ларни сундуриветкинимдә, ...». «Йөләнчүк» дегән сөз ивраний тилида адәттә «таяқ» яки «һаса»ни билдүриду. Мүмкинчилиги барки, қедимки заманларда Йәһудий халқи өз нанлирини бир таяқта (зихқә өткүзгәндәк) көтирип маңатти. Умумән, мәнаси бизниң тәржимә қилғинимиздәк болса керәк. ■ 26:29 Қан. 28:53; 2Пад. 6:28; Жиг. 4:10 □ 26:30 «жуқури жайлар» — Исраил вә Йәһуда узундин бери тағ чоққилири қатарлиқ жайларда һәр хил бутларға чоқуну, һәтта әшу жайларда «инсан қурбанлиқ»ларни қилип кәлгән («Әз.» 16:21, 20:28 қатарлиқларни көрүң).

«Күн түврүк»лириңларни» — «күн түврүк»ләр бәлким күнгә чоқунушқа мунасивәтлик бут-һайкәлләр болуши мүмкин. Башқа бир хил тәржимиси: — «исриқданлириңларни». ■ 26:30 2Тар. 34:7 ■ 26:34 Лав. 25:2

һеч алмиған арамни әнди алиду.

³⁶ Араңлардин қутулуп қалғанлар болса, улар дүшмәнләрниң зиминлирида турғинида көңүллиригә жүрәкзадилик салимән, шуниң билән улар чүшкән бир йопурмақниң шәписини аңлиса қиличтин қачқандәк қачиду; һеч ким қоғлимисиму жиқилип чүшиду. ³⁷ Гәрчә һеч ким уларни қоғлимисиму, дәрвәқә қиличтин жиқитилғандәк улар бир-бириниң үстигә путлишип жиқилиду; силәрдә дүшмәнлириңларға қарши турғидәк күч қалмайду. ³⁸ Әлләрниң арисидә һалак болисиләр, дүшмәнлириңларниң зимини силәрни йәп кетиду. ³⁹ Араңлардин қутулуп қалғанлири болса өз рәзиллиги түпәйлидин дүшмәнлириңларниң зиминида зәиплишиду; вә ата-бовилириниң рәзиллигидиму жүрүп, шулар зәипләшкәндәк уларму зәиплишиду. □

Гуналарни иқрар қилип нижат тепиш

⁴⁰ Һалбуки, улар өзи қилған рәзиллиги билән ата-бовилириниң садир қилған рәзиллигини, Маңа йүз өрүп асийлиқ қилгинини, шундақла уларниң Маңа қарши туруп маңгинини бойниға алиду, □ ⁴¹ шуниңдәк Мениң уларға қарши маңғинимға, шуниңдәк уларни дүшмәнлириниң қолиға тапшурғинимға иқрар болиду. Шуңа әгәр у вақитта уларниң хәтнисиз көңли төвән қилинип, өз қәбиһлигиниң жазасини қобул қилса, ⁴² ундақта Мән Яқуп билән бағлиған әһдәмни яд қилип, Исақ билән бағлиған әһдәмниму вә Ибраһим билән бағлиған әһдәмниму есимгә кәлтүримән, зиминниму яд қилимән. ⁴³ Чүнки зимин улардин ташлинип, уларсиз болуп харабә турған вақитта, шабат күнлиридин сөйүниду; улар болса өз қәбиһлигиниң жазасини қобул қилиду; сәвәви дәл шуки, улар Мениң һөкүмлимни ташлиди, бәлгүлимилиримни қәлбидин яман көргән еди.

⁴⁴ Һалбуки, шундақ болсиму, улар өз дүшмәнлириниң зиминида турғинида Мән уларни ташлимаймән яки уларға өчлүк қилмаймән, шуниңдәк улар билән бағлиған әһдәмни бузмаймән, уларни йоқатмаймән; чүнки Мән Өзүм уларниң Худаси Пәрвәрдиғардурмән. ■ ⁴⁵ Мән бәлки уларни дәп, уларниң Худаси болушқа әлләрниң көзи алдида Мисир зиминидин чиқирип кәлгән ата-бовилири билән бағлашқан әһдәмни есимдә тутимән. Мән Пәрвәрдиғардурмән.

Хуласә

⁴⁶ Пәрвәрдиғар Мусани васитә қилип, Синай теғида өзи билән Исраилларниң оттурисидә бекиткән һөкүмләр, бәлгүлимиләр вә қанунлар мана шулар еди.

27

Қошумчә қисим — Қәсәм билән Худаға аталған кишиләр тоғрилиқ

¹ Пәрвәрдиғар Мусаға сөз қилип мундақ деди: —

² Сән Исраилларға мундақ дегин: — Әгәр бириси пәвқульаддә бир қәсәм қилип мәлум кишиниң женини Пәрвәрдиғарға атиған болса, ундақта шу кишигә сән

□ **26:39** «ата-бовилириниң рәзиллигидиму жүрүп, шулар зәипләшкәндәк уларму зәиплишиду» — яки «өзлиридики, шундақла ата-бовилириниң рәзиллигидә жүрүп зәиплишиду». □ **26:40** «... Маңа қарши туруп маңгинини бойниға алиду» — шу әйәттиң қизиқ бир йери шуки, униңда ениқ һалда хәлиқниң бирла чоң рәзиллиги, бирла чоң асийлиги көрситилгәндәк туриду. Қайси «бирла гуна» десәк, жавап шүбһисизки, Инжилда тепилиду — у болсиму, өз Күтқүзгучи-Мәсиһини рәт қилиштин ибарәт. ■ **26:44** Қән. 4:31; Рим. 11:1,26

бекиткән жениниң қиммитиниң нәрхи төвәндикидәк болиду; [□] 3 Йеши жигирмә билән атмишниң арилиғида болған әр киши болса, сән тохтитидиған қиммити муқәддәс жайдики шәкәлниң өлчәм бирлиги бойичә болсун; униң қиммити әллик шәкәл күмүчкә тохтитилсун. [□] 4 Аял киши болса, араңларда тохтитилған қиммити оттуз шәкәл болсун. ⁵ Әгәр йеши бәш билән жигирминиң арилиғида болса, әркәк үчүн тохтитилидиған қиммити жигирмә шәкәл болуп, аял киши үчүн он шәкәл болсун. ⁶ Әгәр йеши бир ай билән бәш яшниң арилиғида болса, тохтитилидиған қиммити оғул бала үчүн бәш шәкәл, қиз бала үчүн үч шәкәл күмүч болсун. ⁷ Әгәр атмиш я униңдин чоңрақ яштики киши болса, тохтитилидиған қиммити әр киши үчүн он бәш шәкәл, хотун киши үчүн он шәкәл болсун.

⁸ Әгәр бириси тохтитилған қиммитини төләшкә қурби йәтмисә, у өзини каһинниң алдида тәқ қилсун; каһин униң қиммитини бекитсун. Каһин қәсәм қилғучиниң әһвалиға қарап униң қиммитини тохтитип бәрсун.

Қошумчә қисим — қәсәм үчүн Худаға аталған һайванлар тоғрилиқ

⁹ Әгәр бириси қәсәм қилип Пәрвәрдигарға қурбанлиқ болушқа лайиқ болидиған бир һайванни униңға атиған болса, ундақта шундақ һайванлар Пәрвәрдигарға атап мутләқ муқәддәс саналсун; [□] 10 һайван начар болса униң орниға яхшини яки яхшиниң орниға начирини тегишишкә яки орниға башқисини алмаштурушқа һәргиз болмайду. Мабада атиғучи у һайванниң орниға йәнә бир һайванни йәңгүшлимәкчи болса, Авалқиси билән орниға әкәлгининиң һәр иккиси муқәддәс саналсун. ¹¹ Әгәр һайван Пәрвәрдигарға аталған қурбанлиққа лайиқ болмайдиган бир «напак» һайван болса, ундақта у һайванни каһинниң алдиға елип кәлсун; ¹² андин каһин өзи униң яхши-яманлиғиға қарап қиммитини тохтатсун; каһин қиммитини қанчә тохтатқан болса шундақ болсун.

¹³ Әгәр егиси пул төләп һайванни қайтурувлмақчи болса, тохтитилған қиммитигә йәнә униң бәштин бирини қошуп бәрсун.

Қәсәм үчүн Худаға аталған өйләр тоғрилиқ

¹⁴ Әгәр бириси Пәрвәрдигарға муқәддәс болсун дәп өйини униңға атап муқәддәс қилса, каһин униң яхши-яманлиғиға қарап қиммитини тохтатсун; каһин униң қиммитини қанчә тохтатқан болса, шу қиммити инавәтлик болиду. ¹⁵ Кейин әгәр өйни атиғучи киши уни қайтурувалмақчи болса, у тохтитилған қиммитигә униң бәштин бирини қошуп бәрсун; андин өй йәнә униң болиду.

Қәсәм үчүн Худаға аталған йәр-етизлар тоғрилиқ

¹⁶ Әгәр бириси өз мал-мүлки болған етизликниң бир қисмини Пәрвәрдигарға атап муқәддәс қилса, қиммити униңға қанчилик уруқ терилидиғанлиғиға қарап

[□] 27:2 «сән бекиткән жениниң қиммитиниң нәрхи төвәндикидәк болиду» — шүбһисизки, мошу йәрдә «сән» баш каһин яки бу ишқә мәсул болған каһинниң көрситиду. [□] 27:3 «муқәддәс жайдики шәкәлниң өлчәм бирлиги» — шүбһисизки, пүткүл әл үчүн өзгәрмәс өлчәм болсун дәп муқәддәс жайда сақлақлик, муқим бекитилгән бир нәччә хил өлчәмләрдин бири болуши керәк. «Шәкәл» күмүчниң (яки алтунниң) өлчими болуп, адәттә 11.4 грам әтрапида болуши мүмкин. «... Униң қиммити әллик шәкәл күмүчкә тохтитилсун» — ибраний тилида «сән... униң қиммитини тохтитип бәргин» дейилиду. Биз уни «...униң қиммити ... тохтитилсун» дәп мәжһул шәкилдә алдуқ. Кейинки айтләрдиму биз шу ибарини «мәжһул шәкил»дә ипадилидуқ. [□] 27:9 «Пәрвәрдигарға атап мутләқ муқәддәс саналсун» — демәк, қурбанлиқларға лайиқ болған һайванлар қәсәм билән Худаға аталған болса, кейин уларни пул төләп қайтувелишкә һеч болмайду. У яки қурбанлиқ болиду яки Худаға вакалитән турған каһин-лавийларға тегиду.

тохтитилсун; бир хомир арпа уруғи кетидиған йәр болса, қиммити әллик шәкәл көмүшкә тохтитилсун. □ 17 Әгәр бириси «азатлық жили»дин тартип өз етизлиғини муқәддәс қилса, сән қанчә тохтатсаң шу болсун. □ 18 Лекин әгәр бириси «азатлық жили»дин кейин өз етизлиғини муқәддәс қилған болса, каһин келидиған азатлық жилиғичә қанчилик жыллар қалғанлиғини һесаплап қиммитини тохтатсун. Өтүп кәткән жылларға қарап толук баһадин мувапиқ пул кемәйтилсун.

19 Әгәр бириси өз етизлиғини муқәддәс қилғандин кейин пул төләп уни қайтувалмақчи болса, у сән тохтатқан қиммитигә йәнә униң бәштин бирини қошуп бәрсун; шуниң билән етизлиқ униң өз қолиға қайтиду.

20 Әгәр у пул берип етизлиқни қайтувалмиған болса яки башқа бирисигә сетип бәргән болса, кейин шу етизлиқни қайтурувелишқа болмайду, □ 21 Бәлки азатлық жили кәлгәндә етизлиқ «егисигә қайтурулидиғанда» у мутләқ беғишланған йәргә охшаш, Пәрвәрдиғарға атап муқәддәс қилинип, мирас һоқуқи каһинға өтиду. □

22 Әгәр бириси сетивалған амма өз мираси болмиған бир парчә йәр-етизни Пәрвәрдиғарға атап муқәддәс қилған болса, 23 каһин азатлық жилиғичә қалған жилин һесаплап, қиммитини тохтатсун. Андин у күни шу киши тохтитилған қиммитини Пәрвәрдиғарға муқәддәс қилған нәрсә сүпитидә кәлтүрсун. 24 Лекин азатлық жили кәлгәндә, етизлиқ кимдин елинған болса, шу кишигә, йәни әслидики егисигә қайтуруп берилсун.

25 Сән тохтитидиған барлиқ қиммәтләр болса һемишә муқәддәс жайдики шәкәлниң өлчәм бирлиги бочичә һесаплансун; бир шәкәл жигирмә гәрәһқа баравәр болиду. ■

Тунқи туеульгинини Худаға бәдәл төләп қайтурувелиш

26 Лекин чарпайниң тунқа балиси тунжа бала болғанлиғи сәвәвидин әслидинла Пәрвәрдиғарға атилидиған болғачқа, қала болсун, қой-өшкә болсун һеч ким уни «Худаға атап» муқәддәс қилмисун; чүнки у әслидә Пәрвәрдиғарниң еди. ■ 27 Әгәр у напак бир һайвандин туғулған болса, егиси сән тохтатқан қиммәткә йәнә униң бәштин бирини қошуп берип, андин өзигә қайтурувалсун; лекин әгәр егиси уни

□ 27:16 «Етизлиқни Пәрвәрдиғарға атап муқәддәс қилиш» — бу иш бәлким етизлиқни Худаниң вәкиллири, йәни каһин-лавийларға тапшуруш еди; шундақ болса, улар шу етизлиқниң пайдисини жилму-жил алалайтти; яки болмиса атиғучи киши өзи каһин тәрипинди тохтитилған пулини беваситә каһин-лавийларға тапшуратти. «хомир» — «хомир»ниң әслий мәнаси «ешәк көтирәлиғидәк жүк» болуп, тәхминән 220-300 литр. □ 27:17 «... сән қанчә тохтатсаң шу болсун» — бу әйәттики «сән» шүбһисизки, әйни вақиттики каһинни көрситиду. «азатлық жилидин тартип» һесаплиған баһа болса чокум жуқуриқи 16-айәт бойичә қанчә хомир уруқ чечилидиған болса, униң әллик һәссиси (тоғрирақ, 49 һәссиси) болған шәкәл болиду, дегән көрсәтмә билән һесаплиниду. 18-19-айәттә башқа әһваллар көрситилиду.

□ 27:20 «... яки башқа бирисигә сетип бәргән болса,...» — «яки» дегәнниң башқа бир хил тәржимиси: «бирақ». «башқа бирисигә сетип бериш» — бәлким ишлитиш һоқуқини башқа бирисигә сетиш. Бәзи шәрһчиләр мошу йәрни «башқа бирисигә сәтқучи»ни етизлиққа мәсул каһинни көрситиду, дәп қарайду. □ 27:21 «мутләқ беғишланған йәргә охшаш» — «мутләқ беғишланған» ибраний тилида «һәрәм» дегән сөз билән ипадилиниду. Бу сөз адәттә Худаға мутләқ аталған нәрсиниң һеч қандақ адәмгә тәвә болмайдиғанлиғини билдүриду. Гаһи әһвалда «һәрәм» дәп бекитилгән (Худаға мутләқ аталған) нәрсиләр пүтүнләй вайран қилиниши керәк. ■ 27:25 Мис. 30:13; Чөл. 3:47; Әс. 45:12 ■ 27:26 Мис. 13:2; 22:29; 34:19; Чөл. 3:13; 8:17

өзигә қайтувалмаймән десә, бу һайван сән тохтатқан қиммәткә сетилсун. □

Пәрвәрдигарға мутләқ аталған нәрсиләр тоғрилиқ

28 Эгәр бириси Пәрвәрдигарға өз мелидин, адәм болсун, һайван болсун яки мирас йери болсун, Пәрвәрдигарға мутләқ атиған болса, ундақ нәрсә һәргиз сетилмисун яки бәдәл төләш биләнму қайтуулмисун. Пәрвәрдигарға мутләқ аталған һәр нәрсә болса «әң муқәддәсләрниң бири» һесаплинип, униңға хас болиду. ■ 29 Эгәр бир адәм Худаға мутләқ хас аталған болса, ундақта униң үчүн бәдәл берилип, қайтуувелинишқа һәргиз болмайду; у чокум өлтүрүлүши керәк. □

«Ондин бир» өшрә болған нәрсиләрни қайтуувелиш тоғрилиқ

30 Йәр-зиминдин чиққан һәммә һосулниң ондин бири болған өшрә болса, йәрниң данлиқ зираәтлири болсун яки дәрәқләрниң мевиси болсун, Пәрвәрдигарниңки болиду; у Пәрвәрдигарға муқәддәс қилинғандур. □ 31 Бириси өз өшрилиридин мәлум бир нәрсини бәдәл берип қайтувалмақчи болса, у шуниңға йәнә униң қиммитиниң бәштин бирини қошуп берип, қайтуувалсун.

32 Кала яки қой-өшкә падисидин елинидиған өшрә болса падичиниң тайиғи астидин өткүзүлгән һайванлардин һәр онинчиси болсун; Пәрвәрдигарға атилип муқәддәс қилинғини шу болсун. 33 һеч ким униң яхши-яманлиғиға қаримисун вә яки уни алмаштурмисун; эгәр уни алмаштуримән десә, Авалқиси билән орниға алмаштурулған һәр иккиси муқәддәс саналсун; у һәргиз бәдәл төлүп қайтуувелинмисун.

34 Пәрвәрдигар Синай теғида Мусаға тапилған, Исраилларға тапшуруш керәк болған әмирләр мана шулар еди.

□ 27:27 «...игиси сән тохтатқан қиммәткә йәнә униң бәштин бирини қошуп берип,...» — бу әйәттики «сән» шүбһисизки, әйни вақиттики каһинни көрситиду. «... бу һайван сән тохтатқан қиммәткә сетилсун» — «Мис.» 34:19-20-әйәтниму көрүң. Биринчи бәлгүлимә чөл-баяванда болған вақитта инавәтлик еди, бу иккинчи бәлгүлимә болса зиминға киргәндин кейин инавәтлик болатти. ■ 27:28 Йә. 6:18; 7:13-26. □ 27:29 «у өлтүрүлүши керәк» — Худа Өзи бир нәрсини «бу маңа «һәрәм» (мутләқ аталған) болсун» дегән болса, адәттә шу нәрсә жиркинчилик болуп, һалакәткә лайиқ еди. «һәрәм» дегән сөз «йоқитиш керәк болған» дегән мәнидә. Бир нәччә мисаллар төвәндики әйәтләрдә тепилиду: — «Мис.» 22:20, «Чөл.» 18:14, 21:2-3, «Қан.» 13:15, «Йәшуа» 6:17-18, 21. Бәзидә «һәрәм» Худаға аталған есил, яхши нәрсиниму көрситиду. □ 27:30 «... һәммә һосулниң ондин бири болған өшрә» — «әшрә» дегән сөз мошу йәрдә Худаға аталған, мәсулатлардин ондин бирини көрситиду. «данлиқ зираәтлири» — ибраний тилида «данлири».

Чөл-баявандики сәпәр

Исраил халқиниң биринчи қетим ройхәткә елиниши

1 Вә Исраиллар Мисирдин чиққандин кейин иккинчи жили иккинчи айнаң биринчи күни Пәрвәрдиғар Синай чөлидә, жамаәт чедирида туруп Мусаға мундақ деди: —□

2 Силәр пүткүл Исраил жамаитини қәбилиси, ата жәмәти бойичә санини елип чиқиңлар; адәмләрниң исми асас қилинип, барлиқ әркәкләр тизимлансун.■

3 Исраиллар ичидә умумән жигирмә яштин ашқан, жәңгә чиқалайдиғанларни һарун билән иккиңлар уларниң қошун-қисмилири бойичә санақтин өткүзүңлар.

4 һәр бир қәбилидин силәргә ярдәмлишидиған бирдин киши болсун; уларниң һәр бири уларниң ата жәмәтиниң беши болиду. 5 Төвәндикиләр силәргә ярдәмлишидиғанларниң исимлиғи: — Рубән қәбилисидин Шидөрниң оғли Элизур; 6 Шимеон қәбилисидин Зури-шаддайниң оғли Шелумийәл; 7 Йәһуда қәбилисидин Амминадабниң оғли Наһшон; 8 Иссакар қәбилисидин Зуарниң оғли Нәғанәл; 9 Зәбулун қәбилисидин Нелонниң оғли Елиаб; 10 Йүсүп әвлатлири ичидә Әфраим қәбилисидин Аммиһудниң оғли Әлишама; Манассәһ қәбилисидин Пидаһзурниң оғли Гамалийәл; 11 Бинямин қәбилисидин Гидеониниң оғли Абидан; 12 Дан қәбилисидин Аммишаддайниң оғли Аһиәзәр; 13 Ашир қәбилисидин Окранниң оғли Пагийәл; 14 Гад қәбилисидин Деуәлниң оғли Әлиасаф; 15 Нафтали қәбилисидин Енанниң оғли Аһира).

16 Булар жамаәт ичидин қақирилғанлар, йәни ата жәмәт-қәбиллириниң башлиқлири, миңлиған Исраилларниң баш сәрдарлири еди. □ 17 Шуниң билән Муса билән һарун исми аталған бу кишиләрни башлап, 18 иккинчи айнаң биринчи күни пүткүл жамаәтни жиғди; улар хәлиқниң һәр бириниң қәбилә-нәсәби, ата жәмәти бойичә исмини асас қилип, жигирмә яштин жуқуриларниң һәммисини бир-бирләп тизимлиди. 19 Пәрвәрдиғар Мусаға қандақ буйруған болса, Муса Синай чөлидә уларни шундақ санақтин өткүзди.

20 Исраилниң тунжа оғли Рубәнниң әвлатлири ата жәмәти, аилиси бойичә, исми асас қилинип, жигирмә яштин ашқан, жәңгә чиқалайдиған әркәкләрниң һәммиси бир-бирләп тизимланди; 21 Рубән қәбилисидин санақтин өткүзүлгәнләр жәмий қириқ алтә миң бәш йүз киши болди.□

22 Шимеонниң әвлатлири ата жәмәти, аилиси бойичә, исми асас қилинип, жигирмә яштин ашқан, жәңгә чиқалайдиған әркәкләрниң һәммиси бир-бирләп тизимланди; 23 Шимеон қәбилисидин санақтин өткүзүлгәнләр жәмий әллик тоққуз миң үч йүз киши болди.

24 Гадниң әвлатлири ата жәмәти, аилиси бойичә, исми асас қилинип, жигирмә яштин ашқан, жәңгә чиқалайдиғанларниң һәммиси бир-бирләп тизимланди;

25 Гад қәбилисидин санақтин өткүзүлгәнләр жәмий қириқ бәш миң алтә йүз әллик киши болди.

□ **1:1** «Вә Исраиллар Мисирдин чиққандин кейин» — «вә» дегән бу сөз «Чөл-баявандики сәпәр» дегән китапниң «Ҡаһин-лавийларниң дәстури» вә «Мисирдин чиқиш» дегән китаплар билән зич бағланғанлиғини көрситиду. «Мисирдин чиқиш» 40-бап, 1- вә 38-айәтни көрүң. Мәзкур китап бу икки китапниң давамидур. «жамаәт чедири» — яки «көрүшүш чедири». «жамаәт чедири» дегән сөздә «жамаәт» дегәнлик ибраний тилида «Худа билән учришиш» дегән укумни билдүриду. ■ **1:2** Мис. 30:12 □ **1:16** «жамаәт ичидин қақирилған» — дәмәк, Худа тәрйипидин. Башқа бир хил тәржымиси: «жамаәт тәрйипидин сайланған».

□ **1:21** «миң» — бәзи алимлар ибраний тилидики «миң» дегән сөзни «жәмәт» дәп тәржымә қилди. Лекин ундақ тәржымә мәзкур китапниң көп йәрлиригә зит келиши мүмкин.

26 Йәһуданиң әвлатлири ата жәмәти, аилиси бойичә, исми асас қилинип, жигирмә яштин ашқан, жәңгә чиқалайдиғанларниң һәммиси бир-бирләп тизимланди; 27 Йәһуда қәбилисидин санақтин өткүзүлгәнләр жәмий йәтмиш төрт миң алтә йүз киши болди.

28 Иссакарниң әвлатлири ата жәмәти, аилиси бойичә, исми асас қилинип, жигирмә яштин ашқан, жәңгә чиқалайдиғанларниң һәммиси бир-бирләп тизимланди; 29 Иссакар қәбилисидин санақтин өткүзүлгәнләр жәмий әллик төрт миң төрт йүз киши болди.

30 Зәбулунниң әвлатлири ата жәмәти, аилиси бойичә, исми асас қилинип, жигирмә яштин ашқан, жәңгә чиқалайдиғанларниң һәммиси бир-бирләп тизимланди; 31 Зәбулун қәбилисидин санақтин өткүзүлгәнләр жәмий әллик йәттә миң төрт йүз киши болди.

32 Йүсүпниң әвлатлири: — униң оғли Әфраимниң әвлатлири ата жәмәти, аилиси бойичә, исми асас қилинип, жигирмә яштин ашқан, жәңгә чиқалайдиғанларниң һәммиси бир-бирләп тизимланди; 33 Әфраим қәбилисидин санақтин өткүзүлгәнләр жәмий қириқ миң бәш йүз киши болди.

34 Йүсүпниң иккинчи оғли Манассәһниң әвлатлири ата жәмәти, аилиси бойичә, исми асас қилинип, жигирмә яштин ашқан, жәңгә чиқалайдиғанларниң һәммиси бир-бирләп тизимланди; 35 Манассәһ қәбилисидин санақтин өткүзүлгәнләр жәмий оттуз икки миң икки йүз киши болди.

36 Биняминниң әвлатлири ата жәмәти, аилиси бойичә, исми асас қилинип, жигирмә яштин ашқан, жәңгә чиқалайдиғанларниң һәммиси бир-бирләп тизимланди; 37 Бинямин қәбилисидин санақтин өткүзүлгәнләр жәмий оттуз бәш миң төрт йүз киши болди.

38 Даниң әвлатлири ата жәмәти, аилиси бойичә, исми асас қилинип, жигирмә яштин ашқан, жәңгә чиқалайдиғанларниң һәммиси бир-бирләп тизимланди;

39 Дан қәбилисидин санақтин өткүзүлгәнләр жәмий атмиш икки миң йәттә йүз киши болди.

40 Аширниң әвлатлири ата жәмәти, аилиси бойичә, исми асас қилинип, жигирмә яштин ашқан, жәңгә чиқалайдиғанларниң һәммиси бир-бирләп тизимланди;

41 Ашир қәбилисидин санақтин өткүзүлгәнләр жәмий қириқ бир миң бәш йүз киши болди.

42 Нафталиниң әвлатлири ата жәмәти, аилиси бойичә, исми асас қилинип, жигирмә яштин ашқан, жәңгә чиқалайдиғанларниң һәммиси бир-бирләп тизимланди; 43 Нафтали қәбилисидин санақтин өткүзүлгәнләр жәмий әллик үч миң төрт йүз киши болди.

44 Жуқириқилар болса санақтин өткүзүлгәнләр болуп, Муса билән һарун һәм Исраилларниң он икки әмри (һәр бири өз ата жәмәтигә вәкил болди) уларни санақтин өткәзгән. 45 Шундақ қилип, Исраилларниң һәммиси, йәни Исраилда жигирмә яштин ашқанлардин, жәңгә чиқалайдиғанларниң һәммиси ата жәмәтлири бойичә тизимланди; 46 Санақтин өткүзүлгәнләр жәмий алтә йүз үч миң бәш йүз әллик киши болди. ■

Лавийларниң һесапқа киргүзүлмигәнлиги

47 Бирақ Лавийлар ата жәмәт-қәбилиси бойичә санақниң ичигә киргүзүлмиди.

48 Чүнки Пәрвәрдиғар Мусаға сөз қилип: — 49 «Сән пәқәт Лавий қәбилисинила шу һесапқа киргүзмигин, уларниң умумий саниниму Исраилларниң қатарига киргүзмигин. □ 50 Лекин сән Лавийларни Худаниң һөкүм-гувалиғи сақлақлиқ

чедир вә униң ичидики барлиқ қача-қуча әсвапларни һәм униңға даир барлиқ нәрсиләрни башқурушқа тайинлигин; улар ибадәт чедирини вә униң ичидики барлиқ қача-қуча әсвапларни көтириду; ибадәт чедириниң хизмитини қилғучилар шулар болсун, улар чедирниң төрт әтрапида өз чедирлирини тиксун.□ 51 Чедирни көчүридиған чағда уни Лавийлар сөксун; чедирни тикидиған чағда уни Лавийлар тиксун; *Лавийларға* ят болған һәр қандақ адәм униңға йеқинлашса өлүмгә мәһкүм қилинсун. 52 Исраиллар барғаһ курғанда һәр адәм өз қисмида, өзигә хас туғ астиға чедир тиксун.□ 53 Бирақ *Худаниң* гәзиви Исраил жамаитиниң үстигә чүшмәслиги үчүн, Лавийлар *Худаниң* һөкүм-гувалиғи сақлақлиқ чедирниң төрт әтрапиға барғаһ курсун; Лавийлар *Худаниң* һөкүм-гувалиғи сақлақлиқ чедирни муһапизәт қилишқа мәсәул болиду» — дегән еди.

54 Исраиллар әнә шундақ қилди; Пәрвәрдиғар Мусаға қандақ буйруған болса, улар шундақ қилди.

2

Һәр қайси қәбилиләрниң барғаһ қуруш тәртиви вә орни

1 Пәрвәрдиғар Муса билән һарунға мундақ деди: —

2 Исраиллар һәр бири өзлириниң туғи астиға, өзлириниң ата жәмәтиниң байриғи астида чедир тиксун; жамаәт чедириниң төрт әтрапидин сәл жиракрақ барғаһ курсун.

3 Күн чиқиш тәрәпкә, шәриқ тәрәпкә қаритип өз туғи астида қошун-қисми бойичә барғаһ қуридиғини Йәһуда болсун; Йәһудаларниң әмри Амминадабниң оғли Наһшон болсун. 4 Униң қошунни, йәни санақтин өткүзүлгәнләр жәмий йәтмиш төрт миң алтә йүз киши. 5 Униң йенида барғаһ қуридиғини Иссакар қәбилиси болсун; Иссакарларниң әмри Зуарниң оғли Нәтанәл болсун. 6 Униң қошунни, йәни санақтин өткүзүлгәнләр жәмий әллик төрт миң төрт йүз киши. 7 Уларниң йенида йәнә Зәбулун қәбилиси болсун; Зәбулунларниң әмри һелонниң оғли Елиаб болсун. 8 Униң қошунни, йәни санақтин өткүзүлгәнләр жәмий әллик йәттә миң төрт йүз киши. 9 Умумән Йәһуда барғаһиға қарайдиғанларниң һәммиси, йәни қошун-қисимлири бойичә санақтин өткүзүлгәнләр жәмий бир йүз сәксән алтә миң төрт йүз киши; улар алди билән йолға чиқсун.

10 — Жәнуп тәрәптә, туғ тикләп, қошун тәртиви билән барғаһ қуридиғини Рубән қәбилиси болсун; Рубәнларниң әмри Шидәрниң оғли Элизур болсун. 11 Униң қошунни, йәни санақтин өткүзүлгәнләр жәмий қириқ алтә миң бәш йүз киши. 12 Униң йенида барғаһ қуридиғини Шимеон қәбилиси болсун; Шимеонларниң әмри Зури-шаддайниң оғли Шелумийәл болсун. 13 Униң қошунни, йәни санақтин өткүзүлгәнләр жәмий әллик тоққуз миң үч йүз киши. 14 Уларниң йенида Гад қәбилиси болсун; Гадларниң әмри Деуәлниң оғли Әлиасаф болсун.□ 15 Униң қошунни, йәни санақтин өткүзүлгәнләр жәмий қириқ бәш миң алтә йүз әллик киши. 16 Рубән барғаһиға қарайдиғанларниң һәммиси, йәни қошунни бойичә санақтин өткүзүлгәнләр жәмий бир йүз әллик бир миң төрт йүз әллик киши; улар икинчи сәп болуп йолға чиқсун.

□ 1:50 «Худаниң һөкүм-гувалиғи сақлақлиқ чедир» — «ибадәт чедириниң башқа бир нами. «Гувалиқ» яки «һөкүм-гувалиқ» болса Худаниң Исраилға болған түп әмирлирини, шундақла униң Исраил билән болған әндисини көрситиду; Худаниң муқәддәс маһийити вә характери шу әмирләрдә аян қилинғачқа, «һөкүм-гува» дәпму атилиду. □ 1:52 «туғ» — мошу йәрдә бәлким һәр қәбилиниң өз туғини көрситиду (2:2ни көрүң). □ 2:14 «Деуәл» — яки «Реуәл».

17 Андин жамаат чедири билән Лавийларниң баргаһи башқа баргаһларниң оттурисида маңсун; улар қандақ баргаһ курған болса, шундақ йолға чиқсун; һәр қайсиси өз орнида өз туғи астида болсун.

18 — Күн петиш тәрәптә, туғ тикләп, қошун тәртиви билән баргаһ қуридиғини Эфраим қәбилиси болсун; Эфраимларниң әмри Аммиһудниң оғли Әлишама болсун. 19 Униң қошуни, йәни санақтин өткүзүлгәнләр жәмий қириқ миң бәш йүз киши. 20 Униң йенида баргаһ қуридиғини Манассәһ қәбилиси болсун; Манассәһләрниң әмри Пидәһзурниң оғли Гамалийәл болсун. 21 Униң қошуни, йәни санақтин өткүзүлгәнләр жәмий оттуз икки миң икки йүз киши. 22 Уларниң йенида Бинямин қәбилиси болсун; Биняминларниң әмри Гидеониниң оғли Абидан болсун. 23 Униң қошуни, йәни санақтин өткүзүлгәнләр жәмий оттуз бәш миң төрт йүз киши. 24 Умумән Эфраим баргаһиға қарайдиғанларниң һәммиси, йәни қошун қисимлири бойичә санақтин өткүзүлгәнләр жәмий бир йүз сәккиз миң бир йүз киши; улар үчинчи сәп болуп йолға чиқсун.

25 — Шимал тәрәптә, туғ тикләп, қошун тәртиви билән баргаһ қуридиғини Дан қәбилиси болсун. Данларниң әмри Аммишаддайниң оғли Аһиәзәр болсун. 26 Униң қошуни, йәни санақтин өткүзүлгәнләр жәмий атмиш икки миң йәттә йүз киши. 27 Униң йенида баргаһ қуридиғини Ашир қәбилиси болсун; Аширларниң әмри Окранниң оғли Пагийәл болсун. 28 Униң қошуни, йәни санақтин өткүзүлгәнләр жәмий қириқ бир миң бәш йүз киши. 29 Уларниң йенида Нафтали қәбилиси болсун; Нафталиларниң әмри Енанниң оғли аһира болсун. 30 Униң қошуни, йәни санақтин өткүзүлгәнләр жәмий әллик үч миң төрт йүз киши. 31 Дан баргаһиға қарайдиғанларниң һәммиси, йәни қошун-қисимлири бойичә санақтин өткүзүлгәнләр жәмий бир йүз әллик йәттә миң алтә йүз киши; улар өз туғлири астида һәмминиң кәйнидә йолға чиқсун.

32 Жуқиридикиләр өз ата жәмәти бойичә санақтин өткүзүлгән Исраиллардур; қошун-қисимлири бойичә баргаһларда санақтин өткүзүлгәнләр жәмий алтә йүз үч миң бәш йүз әллик киши болди. ■ 33 Бирақ Лавийларла, Пәрвәрдигарниң Мусаға қилған әмри бойичә, Исраиллар қатаридә санақтин өткүзүлмиди. ■

34 Исраиллар Пәрвәрдигарниң Мусаға қилған барлиқ әмри бойичә иш тутуп, өзлириниң туғи бойичә баргаһ қурагги; улар өз қәбилиси вә ата жәмәти тәртиви бойичә йолға чиқатти.

3

Һарунниң әвлатлири

1 Пәрвәрдигар Синай тегида Муса билән сөзләшкән күнләрдә, һарун билән Мусаниң әвлатлири төвәндикиләрдин ибарәт еди. □ 2 һарунниң оғуллириниң исми мундақ; тунжа оғлиниң исми Надаб еди, униң йәнә Абиһу, Әлиазар, Итамар дегән оғуллири бар еди. ■ 3 һарунниң оғуллириниң исми әнә шундақ еди, улар мәсиһләнгән каһинлар еди; Муса уларни каһинлиқ вәзиписини өтәшкә Худаға атап айриған еди. □ 4 Лекин Надаб билән Абиһу Синай чөлидә гәйрий бир отни Пәрвәрдигарниң алдиға сунғини түпәйлидин Пәрвәрдигар алдида өлди вә

■ 2:32 Мис. 38:26; Чөл. 1:46 ■ 2:33 Чөл. 1:48, 49 □ 3:1 «күнләрдә» — ибраний тилида «күндә». ■ 3:2 Мис. 6:23 □ 3:3 «Худаға атап айриш» — бу әйәттики «Худаға атап айриш» ибраний тилида «қолға селиш» яки «қолни толдуруш» билән билдүрүлиду. «Мис.» 28:41 вә изаһатини көрүң. Каһинлиқ вәзиписи асасән Худаниң қурбанлиқлирини өз қолиға елиши билән башлинатти.

уларниң һеч нәсли қалдурулмиди; Әлиазар билән Итамар өз атиси һарун алдида каһинлиқ вәзиписини өтиди.■

Лавийларниң вәзиписи

⁵ Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип: —

⁶ Сән Лавий қәбилисини алдиңға кәлтүрүп, уларни каһин һарунниң хизмитидә болушқа униң алдиға һазир қил.■ ⁷ Улар һарунниң һаҗити вә пүткүл җамаәтниң һаҗитидин чиқип җамаәт чедириниң алдида вәзипә өтәп, ибадәт чедириниң хизмитини беҗирсун. ⁸ Улар йәнә җамаәт чедиридики барлиқ қача-қуча әсвапларни башқуруш билән Исраилларниң хизмитидә болуп вәзипә өтәп, ибадәт чедириниң ишлирини беҗирсун. ⁹ Сән Лавийларни һарун билән униң оғуллириға тәқсимләп бәргин; улар Исраиллар ичидин мәхсус униңға таллап берилгән. ¹⁰ Һарун билән оғуллирини болса сән өзиниң каһинлиқ вәзиписини өтәшкә бекиткин; һәр қандақ ят киши йеқинлашса өлтүрүлсун, — деди.

Лавийларниң таллиниши

¹¹ Андин Пәрвәрдигар Мусаға мундақ деди: —

¹² — Қара, Мән Исраиллар ичидин Лавийларни таллидим, уларни Исраил ичидә балиятқуниң барлиқ тунҗа мевисиниң орниға, йәни чоң оғуллириниң орниға қойимән, шуңа Лавийлар Мениң болиду.□ ■ ¹³ Чүнки тунҗа оғуллириниң һәммиси Мениңкидур; Мән Мисир зиминида тунҗа туғулғанларниң һәммисини қәтл қилған күнидә Исраилларниң ичидики тунҗиларниң һәммисини, мәйли адәм болсун яки һайван болсун, муқәддәс һесаплап Мениңки қилған едим. Улар Мениңкидур; Мән Пәрвәрдигардурмән.■

Лавийларниң нопусиниң санақтин өткүзүлүши

¹⁴ Андин Пәрвәрдигар Синай чөл-баяванида Мусаға: —

¹⁵ — Сән Лавийларни ата җәмәти, аилиси бойичә санақтин өткүз; барлиқ әркәкләрни, йәни бир айлиқтин ашқанларниң һәммисини санақтин өткүз, — деди. ¹⁶ Шуниң билән Муса Пәрвәрдигарниң әмри бойичә, өзигә дейилгәндәк Лавийларни санақтин өткүзди.

¹⁷ Лавийниң оғуллириниң исми мундақ: — Гәршон, Коһат, Мәрари.■

¹⁸ Гәршонниң оғуллириниң исми аилилири бойичә Либни вә Шимәй еди.

¹⁹ Коһатниң оғуллири аилилири бойичә Амрам, Изһар, һеbron вә Уззиәл еди.

²⁰ Мәрариниң оғуллири аилилири бойичә Маһли вә Муши еди. Буларниң һәммиси ата җәмәти бойичә Лавийларниң җәмәти болди.

²¹ Гәршондин Либниларниң җәмәти билән Шимәйләрниң җәмәти вужудқа кәлди; булар Гәршонларниң җәмәтлири еди. ²² Барлиқ әрләрниң саниға асасән, бир айлиқтин ашқанлириниң санақтин өткүзүлгәнлири җәмий йәттә миң бәш

■ **3:4** Лав. 10:1-7; Чөл. 26:61; 1Тар. 24:2 ■ **3:6** Чөл. 16:9; 18:2 □ **3:12** «тунҗа балилар Мениңкидур» — Худа әслидә Исраилларни Мисирдин қутқузуш йолида Мисирлиқларниң барлиқ тунҗа оғуллирини вә һәтта һайванларниң тунҗа балилириниму өлтүрүвәткән еди. Бирақ Исраиллар «өтүп кетиш һейтиниң қозиси» («пасха қоза»)ниң қенини ишк кешәклиригә сепиши билән, уларниң тунҗа оғуллири вә һайванларниң тунҗа балилири шу ақивәттин қутқузулуп қилинған. Худа Исраилларниң тунҗилирини алайтән қутқузған болғачқа, һазир хәлиққа: «тунҗа балилар Мениңкидур» дәйду. Демәк, улар әслидә Худаниң куллуғида болуши керәк еди, лекин Худа «Мән уларниң орниға Лавийларни қойимән» дөп өз хизмитигә Лавийларни уларниң орниға қобул қилди (13-әйтниму көрүң). ■ **3:12** Мис. 13:2 ■ **3:13** Мис. 13:2; 22:29; 34:19; Лав. 27:26; Чөл. 8:16; Луқа 2:22 ■ **3:17** Мис. 6:16, 17, 18; Чөл. 26:57; 1Тар. 6:1, 16; 23:6

йүз киши болди. ²³ Гәршонниң жәмәти ибадәт чедириниң арқа тәрипидә, йәни ғәрип тәрәптә барғаһ қурди; ²⁴ Гәршон жәмәтиниң әмри Лаәлниң оғли Әлиасаф еди. ²⁵ Гәршонларниң жамаәт чедиридики вәзиписи ибадәт чедириниң өзидики астинқи икки япқуч-пәрдә, униң үстидики йопуқ вә жамаәт чедириниң ишик пәрдисигә, ²⁶ шундақла һойла әтрапидики пәрдилә, һойла дәрвәзисиниң пәрдиси (һойла пәрдилири ибадәт чедире билән қурбанғаһни чәрипәд туратти) вә һойлида ишлитилидиған мунасивәтлик барлиқ таниларға қараш еди.

²⁷ Коһаттин Амрамларниң жәмәти, Изһарларниң жәмәти, һеbronларниң жәмәти вә Уззиәлләрниң жәмәти вужудқа кәлди; бу Коһатларниң жәмәтлири еди.

²⁸ Барлиқ әркәкләрниң сани бойичә, бир айлиқтин ашқанлар жәмий сәккиз миң алтә йүз адәм болуп чиқти; улар муқәддәс жайға қараш вәзиписини өтәйдиған болди. ²⁹ Коһат әвлатлириниң жәмәтлири жамаәт чедириниң жәнуп тәрипидә барғаһ тикти. ³⁰ Коһат жәмәтиниң әмри Уззиәлниң оғли Әлизафан еди.

³¹ Уларниң вәзиписи әһдә сандуғи, ширә, чирақдан, икки қурбанғаһ, шуниңдәк муқәддәс жайниң ичидә ишлитидиған қача-қуча, пәрдә вә ибадәт чедириниң ичидә ишлитидиған барлиқ нәрсиләргә қараш еди.

³² Лавийларниң әмирлириниң әмри болса кәһин һарунниң оғли Әлиазар еди; у муқәддәсханиға қараш вәзиписини өтәйдиғанлар үстидин назарәт қилидиған болди.

³³ Мәраридин Маһли жәмәти билән Муши жәмәти вужудқа кәлди; булар Мәрариниң жәмәтлири болди. ³⁴ Барлиқ әркәкләрниң саниға асасән, бир айлиқтин жуқури болғанлар санақтин өткүзүлгәндә жәмий алтә миң

икки йүз киши чиқти. ³⁵ Мәрариниң жәмәтиниң әмри Абиһайилниң оғли Зурийәл болди; улар ибадәт чедириниң шимал тәрипигә барғаһ қурди.

³⁶ Мәрари әвлатлириниң вәзиписи ибадәт чедириниң тахтайлири, балдақлири, хадилириға, тәгликлири барлиқ әсвап-жабдуқлириға қараш, шуниңдәк буларға мунасивәтлик ишлитилидиған барлиқ нәрсиләргә, ³⁷ шундақла һойлиниң төрт әтрапидики хадиларға вә уларниң тәгликлири, қозуқ вә таниларға мәсәул болушқа бәлгүләниди.

³⁸ Ибадәт чедириниң алдиға, шәриқ тәрипигә, йәни жамаәт чедириниң күнчиқиш тәрипигә барғаһ қурғанлар Муса, һарун вә һарунниң оғуллири еди; улар Исраилларниң хизмитидә болуш вәзиписини өтәп, муқәддәс жайға қарайдиған болди; уларға ят болған һәр қандақ адәм муқәддәс жайға йеқинлашса, өлтүрүләтти. ■

³⁹ Муса билән һарун Пәрвәрдигарниң әмри бойичә, санақтин өткүзгән барлиқ Лавийлар, жәмәтлири бойичә, йәни бир айлиқтин жуқури санақтин өткүзүлгән әркәкләр жәмий жигирмә икки миң чиқти.

Лавийларниң Исраилларниң тунжәлириниң орнини бесип Худаға атилиши

⁴⁰ Пәрвәрдигар Мусаға: — Сән Исраиллар ичидә бир айлиқтин ашқан тунжә оғулларни санақтин өткүзүп, исим-фамилиси бойичә тизимлап чиқ. ⁴¹ Сән Лавийларни Исраилларниң барлиқ тунжәлириниң орнида Маңа хас қил (Мән Пәрвәрдигардурмән); Лавийларниң мал-чарвилириниму Исраилларниң барлиқ тунжә мал-чарвилириниң орнида Маңа хас қил, — деди.

⁴² Муса Пәрвәрдигарниң әмри бойичә, Исраилларниң тунжәлирини қоймай санақтин өткүзди. ⁴³ Бир айлиқтин жуқури тунжә оғул балилирини исим-фамилиси билән санақтин өткүзгәндә, улар жәмий жигирмә икки миң икки йүз йәтмиш үч киши чиқти.

□ **3:25** «чедириниң өзидики астинқи икки япқуч-пәрдә» — ибраний тилида «туралғу өзи вә чедирини» — мәнаси чоқум тәржимимиздәк болуши керәк. «Мис.» 25:1-13ни көрүң. ■ **3:38** Чөл. 3:10; 16:40

44 Пәрвәрдигар Мусаға мундақ деди: — 45 Сән Лавийларни Исраилларниң тунжилириниң орнида Маңа талла, шундақла Лавийларниң мал-чарвилириниму Исраилларниң мал-чарвилириниң орнида Маңа талла; шуниң билән Лавийлар Мениңки болиду; Мән Пәрвәрдигардурмән. 46 Вә Лавийларниң санидин артуқ чиққан Исраилларниң тунжилири, йәни шу икки йүз йәтмиш үчи үчүн һәрлүк һәққини қобул қилгин; 47 шуларниң һәр бири үчүн бәш шәкәл күмүч ал, киши саниға қарап болсун; муқәддәс жайдики шәкәлниң өлчәм бирлиги бойичә улардин алгин (бир шәкәл жигирмә гәрәһдур). 48 Артуқ чиққан адәмләрниң, йәни һәрлүк һәққини төлиши керәк болғанларниң күмүчини һарун билән униң оғуллириға бәр.

49 Әнди Лавийлар тәрипидин «һөрлүккә чиқирилған» дәп һесапланған тунжа оғулардин артуқ чиққанлардин болса, Муса улардин шу һөрлүк һәққини алди; 50 у Исраилларниң тунжилиридин шу күмүчни, йәни муқәддәс жайдики шәкәлниң өлчәм бирлиги бойичә жәмий бир миң үч йүз атмиш бәш шәкәл алди.

51 Муса Пәрвәрдигарниң әмри бойичә «һөрлүккә чиқирилған»ларниң күмүчини дәл Пәрвәрдигар буйруғинидәк, һарун билән униң оғуллириға бәрди.

4

Кохат әвлатлириниң вәзиписи

1 Андин Пәрвәрдигар Муса билән һарунға сөз қилип мундақ деди: —

2 Сән Лавийлар ичидин ата жәмәти бойичә Кохат әвлатлириниң умумий санини тизимлигин, 3 оттуз яштин әллик яшқичә болған, жамаәт чедирида иш-хизмәт қилишқә келәләйдиганларниң һәммисини тизимлап чиқ. 4 Кохат әвлатлириниң жамаәт чедири ичидики вәзиписи әң муқәддәс буюмларни башқуруш болиду. 5 Баргаһ көчүрүлидигән чағда, һарун билән униң оғуллири кирип «әң муқәддәс жай»дики «айрима пәрдә-йопуқ»ни чүшүрүп, униң билән һөкүм-гувалиқ сандуғини йөгисун; 6 андин униң үстини делфинниң терисидин етилгән йопуқ билән орап, үстигә көк бир рәхтни йеппип, андин көтиридигән балдақларни өткүзсун. 7 Тәқдим нан тизилгән ширәгә көк бир рәхт селинип, үстигә легән, тәхсә, пиялә вә шарап һәдийәлирини чачидигән қәдәһләр тизип қоюлсун; ширәдимү «даимий нан» тизилип туривәрсун; 8 бу нәрсиләрниң үсти қизил рәхт билән, униң үсти йәнә делфин терисидә етилгән бир йопуқ билән йеппилип, андин көтиридигән балдақлар өткүзүп қоюлсун. 9 Улар көк рәхт елип, униң билән чирақдан билән үстидики чирақларни, пилик қисқучларни, күлданларни вә чирақданға ишлитидигән, барлиқ май қачилайдигән қачиларни йеппип қойсун. 10 Улар йәнә чирақдан билән чирақданға ишлитидигән һәммә

□ **3:46 «икки йүз йәтмиш үчи»** — «Исраилларниң тунжа оғуллири»ниң сани 22273 (43-айәт) «Лавийларниң» болса 22000 еди (39-айәт), әнди «Лавийларниң санидин артуқ чиққан Исраилларниң тунжилири»ниң сани 273 адәм еди. □ **3:47 «бир шәкәл»** — тәхминән 11.4 грам болуши мүмкин, бәш шәкәл 57 грам. «муқәддәс жайдики шәкәлниң өлчәм бирлиги» — «муқәддәс жайдики шәкәлниң өлчәм бирлиги» шүбһисизки, пүткүл әл үчүн өзгәрмәс өлчәм болсун дәп, муқәддәс жайда сақлақлиқ, мүким бекитилгән бир нәччә хил өлчәмлардин бири болуши керәк еди. ■ **3:47 Мис. 30:31; Лав. 27:25; Чөл. 18:16; Әз. 45:12**

□ **3:50 «бир миң үч йүз атмиш бәш шәкәл»** — тәхминән 16.4 килограм. □ **4:3 «иш-хизмәт қилишқә келәләйдиганлар»** — ибраний тилида «иш-хизмәт қилишқә келәләйдигән қошун» дегән сөзләр билән ипадилиниду. □ **4:6 «делфинниң териси»** — яки «деңиз ейкиниң териси» яки «борсуқниң териси». □ **4:7 «тәқдим нан ширәси»** — яки «һозурий нан ширәси» («Худаниң һозуридики нан»лар) — Мошу йәрдә пәкәт «Худаниң һозуридики ширә» дегән сөз билән ипадилиниду. Нанлар вә алтун ширә тоғрилиқ «Мис.» 25:23-30 вә «Лав.» 24:5-9ни көрүң. «даимий нан» — «тәқдим нан»ниң башқичә атилиши. ■ **4:7 Мис. 25:30** ■ **4:9 Мис. 25:31,38**

кача-куча эсвапларни делфин терисидин етилгән йопуқ билән йөгәп, андин әпкәшкә селип қойсун.

11 Алтун хушбуйгаһқа көк бир рәхт селип, йәнә делфин терисидә етилгән йопуқ билән йеппип, андин көтәргүчкә қош балдақларни өткүзүп қойсун. □ 12 Муқәддәс жайниң ичидә ишлитидигән барлиқ кача-кучиларни көк бир рәхт билән йөгәп, андин үстигә делфин терисидә етилгән йопуқни йелип, андин бир әпкәшкә селип қойсун.

13 Улар қурбангаһни күлидин тазилап, үстигә сөсүн рәңлик бир рәхтни йейип қойсун. 14 Андин йәнә қурбангаһта ишлитилидигән эсваплар — күлдан, илмәк, бәлгүжәк, чиниләр, шундақла барлиқ эсвапларни қурбангаһ үстигә тизип, андин делфин терисидә етилгән бир йопуқ билән йелип, андин көтиридиған балдақларни өткүзүп қойсун.

15 Пүтүн баргаһтикиләр йолга чиқидигән чағда, һарун билән униң оғуллири муқәддәс жай вә муқәддәс жайдики барлиқ кача-куча эсвапларни йеппип болғандин кейин, Коһатниң әвлатлири келип көтәрсун; лекин өлүп кәтмәслик үчүн муқәддәс жайдики кача-куча эсвапларға қараштин ибарәт. Жамаәт чедири ичидики нәрсиләрдин шуларни Коһатниң әвлатлири көтириши керәк.

16 һарунниң оғли Әлиазарниң вәзиписи чирақ мейи, хушбуй әтир, дайимий тәқдим қилинидиған ашлиқ һәдийә билән мәсиһләш мейиға қараш, шундақла пүткүл ибадәт чедири билән униң ичидики барлиқ нәрсиләр, муқәддәс жай һәм муқәддәс жайдики кача-куча эсвапларға қараштин ибарәт. ■

17 Андин Пәрвәрдиғар Муса билән һарунға сөз қилип мундақ деди: —

18 Силәр Коһат жәмәтидикиләрни Лавийлар арисидин қәтғий йоқитип қойманлар; 19 бәлки уларниң өлмәй, һаят қелиши үчүн улар «әң муқәддәс» буюмларға йеқинлашқан чағда, һарун билән униң оғуллири кирип уларниң һәр биригә қилидигән вә көтиридиған ишларни көрситип қойсун; 20 улар пәқәт муқәддәс жайға киргәндә муқәддәс буюмларға бир дәқиқиму қаримисун, ундақ қилип қойса өлүп кетиду. □

Гәршон әвлатлириниң вәзиписи

21 Пәрвәрдиғар Мусаға сөз қилип мундақ деди: —

22-23 Гәршон әвлатлири ичидә ата жәмәти вә аилилири бойичә, оттуз яштин әлиқ яшқичә болған, жамаәт чедири ичидә хизмәт қилиш селигә кирәләйдиған һәммисини санақтин өткүзүп умумий санини ал. □ 24 Гәршон аилилириниң қилидиған хизмити вә улар көтиридиған нәрсиләр төвәндикичә: 25 — улар жамаәт чедириниң өзини, йәни астидики ички пәрдилири вә сиртқи пәрдилирини, униң япқучини, шундақла үстигә япқан делфин терисидә етилгән йопуқни вә жамаәт чедириниң кириш ишигиниң пәрдисини, □ 26 ибадәт чедири билән қурбангаһни чөридәп тартилған һойлидики пәрдиләр билән кириш

□ 4:11 «алтун хушбуйгаһ» — ибраний тилида «алтун қурбангаһ». ■ 4:16 Мис. 29:40; 30:23,24,34,35 □ 4:20 «улар пәқәт ... бир дәқиқиму қаримисун» — демәк, һарунниң оғуллири каһинлар муқәддәс буюмларни йеппиватқан вақитта муқәддәс чедирға кирмәслиги керәк, пәқәт буюмлар йеппилгәндин кейин киришкә болиду.

□ 4:22-23 «хизмәт қилиш селигә кирәләйдиғанлар» — ибраний тилида «жәңгә чиқалайдиған қошундикиләр» дегән сөзләр билән ипадилиниду. Ички мәнәси, шүбһисизки, каһинларниң муқәддәс жайда Исраил үчүн қурбанлиқларни өткүзүп, уларға роһий әкил болуши Исраиллар үчүн жин-шәйтәнлар билән роһий уруш хизмити қилғанға баравәр. □ 4:25 «астидики ички пәрдилири вә сиртқи пәрдилири» — ибраний тилида «туралғуниң пәрдилири вә жамаәт чедири». Мәнәси чоқум тәржимимиздәк болиду. Чедирниң төрт қәвәт йопуғи бар еди; (1) ички пәрдилири; (2) өшкә терилири; (3) қизил буялған қочқар терилири; (4) делфин терилири. Бәзи вақитларда 2-қәвити, йәни өшкә терисидин етилгән пәрдиләр «жамаәт чедир»ниң өзи дәп һесаплинатти. «Мисирдин чиқиш» 25:1-15ни көрүң.

дәрвазисиниң пәрдисини, шуларға хас танилирини вә ишлитидиган барлиқ қача-қуча әсвапларни көтәрсун; бу әсвап-үскүниләргә мунасивәтлик керәк болган ишларни қилсун. ²⁷ Гәршон әвлатлириниң пүтүн вәзиписи, йәни улар көтиридиган вә бежиридиган барлиқ ишлар һарун вә униң оғуллириниң көрсәтмилири бойичә болсун; уларниң немә көтиридиганлигини силәр бәлгүләп бериңлар. ²⁸ Гәршон әвлатлириниң жәмәтлириниң жамаәт чедириниң ичидә қилидиган хизмити шулар; улар каһин һарунниң оғли Итамарниң қол астида туруп ишлисун.

Мәрари әвлатлириниң вәзиписи

²⁹ Мәрариниң әвлатлириниму, уларни ата жәмәти, аилилири бойичә, санақтин өткүз; ³⁰ оттуз яштин әллик яшқичә болган, жамаәт чедири ичидә хизмәт қилиш сепигә кирәләйдиган һәммисини санақтин өткүзүп умумий санини ал.□ ³¹ Уларниң жамаәт чедири ичидики барлиқ хизмити, йәни көтириш вәзиписи мундақ: — Улар жамаәт чедириниң тахталири, балдақлири, хадилири вә уларниң тәгликлири, ³² һойлиниң төрт әтрапидики хадилар, уларниң тәгликлири, қозуқлири, таналири, барлиқ әсвап-үскүнә һәм шуларға керәклик болган барлиқ нәрсиләрни көтириш болсун; улар көтиридиган әсвап-үскүниләрни намини атап бир-бирләп һәр адәмгә көрситип бериңлар. ³³ Мәрари жәмәт-аилилириниң жамаәт чедири ичидә қилидиган барлиқ ишлири әнә шулар; улар каһин һарунниң оғли Итамарниң қол астида туруп ишлисун.

Лавийларниң нопусиниң санақтин өткүзүлүши

³⁴⁻³⁵ Муса билән һарун вә жамаәтниң әмирлири Коһатниң әвлатлириниң оттуз яштин әллик яшқичә болган, жамаәт чедирида хизмәт қилиш сепигә кирәләйдиганларниң һәммисини ата жәмәти, аилилири бойичә санақтин өткүздү.□ ³⁶ Улардин жәмәти бойичә санақтин өткүзүлгәнләр жәмий икки миң йәттә йүз әллик киши болуп чиқти. ³⁷ Мошулар Коһат жәмәтидин санақтин өткүзүлгәнләр болуп, жамаәт чедирида иш қилидиган һәр бири, йәни Пәрвәрдигарниң Мусаниң вәстиси билән қилган әмри бойичә Муса билән һарун санақтин өткүзгәнләр еди.

³⁸⁻³⁹ Гәршонларниң ата жәмәти, аилилири бойичә, оттуз яштин әллик яшқичә болган, жамаәт чедирида хизмәт қилиш сепигә кирәләйдиган һәммиси санақтин өткүзүлдү; ⁴⁰ ата жәмәти, аилилири бойичә санақтин өткүзүлгәнләр жәмий икки миң алтә йүз оттуз киши болуп чиқти. ⁴¹ Мошулар Гәршон жәмәтидин санақтин өткүзүлгәнләр болуп, жамаәт чедирида иш қилидиган һәр бири, йәни Пәрвәрдигарниң Мусаниң вәстиси билән қилган әмри бойичә Муса билән һарун санақтин өткүзгәнләр еди.

⁴²⁻⁴³ Мәрариларниң ата жәмәти, аилилири бойичә, оттуз яштин әллик яшқичә болган, жамаәт чедирида хизмәт қилиш сепигә кирәләйдиган һәммиси санақтин өткүзүлдү; ⁴⁴ ата жәмәти, аилилири бойичә санақтин өткүзүлгәнләр жәмий үч миң икки йүз киши болуп чиқти. ⁴⁵ Мошулар Мәрари жәмәтидин санақтин өткүзүлгәнләр болуп, жамаәт чедирида иш қилидиган һәр бири, йәни Пәрвәрдигарниң Мусаниң вәстиси билән қилган әмри бойичә Муса билән һарун санақтин өткүзгәнләр еди.

⁴⁶⁻⁴⁷ Санақтин өткүзүлгән Лавийлар мана шулар еди; Муса билән һарун һәм Исраилларниң әмирлири улардин ата жәмәти, аилилири бойичә, оттуз яштин әллик яшқичә болган, жамаәт чедирида хизмәт қилиш вә жүк күтүрүш

□ **4:30** «хизмәт қилиш сепигә кирәләйдиганлар» — 23-айәтни вә изаһатини көрүң. □ **4:34-35** «сепигә кирәләйдиганлар» — 23-айәтни вә изаһатини көрүң, 39-, 43-айәттә охшаш сөzlәр тепилиду.

вәзиписигә кирәләйдиганларни санақтин өткүзгән. ⁴⁸ Уларниң сани жәмий сәккиз миң бәш йүз сәксән адәм болуп чиқти. ⁴⁹ Пәрвәрдигарниң әмри бойичә, улар Муса тәрипидин санақтин өткүзүлди; һәр ким өзи қилидиган Иши вә көтиридиган жүкигә асасән санақтин өткүзүлди. Буларниң һәммиси Пәрвәрдигарниң Мусаға әмир қилгинидәк болди.

5

Напакларни баргаһтин айриш керәк

¹ Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип: — ²⁻³ Сән Исраилларға әмир қилип: «Силәр писә-мохо кесили билән ақма кесилигә гириптар болғанларни, шундақла өлүккә тегиши билән напак болуп қалған һәммисини әр-аял демәй баргаһтин чиқириветиңлар. Баргаһларни булғивәтмәслиги үчүн уларни баргаһтин чиқириветиңлар; чүнки Мән баргаһ оттурисида макан қилдим» — дегин, — деди. □ ■

⁴ Исраиллар шундақ қилип уларни баргаһтин чиқириветти; Пәрвәрдигар Мусаға қандақ әмир қилған болса, Исраиллар шундақ қилди.

Төләм төләш низами — «итаәтсизлик қурбанлиги» вә қошумчә төләм

⁵ Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди: —

⁶ Сән Исраилларға ейтқин: — Мәйли әр яки аял болсун, әгәр у инсанларниң Пәрвәрдигарға вәпасизлик қилидиган һәр қандақ гуналиридин бирини садир қилип, шуниң билән гунакар дәп бекитилсә, ⁷ ундақта у өзи өткүзгән гунайиға иқрар қилип, итаәтсизлиги кәлтүрүп чиқарған, зиянланғучиниң зийинини толук төләп бериши керәк вә униң сиртида у кишигә йәнә бәштин бир үлүшни қошуп төләп бәрсун. ⁸ Зиянланғучиниң мабада итаәтсизлик кәлтүрүп чиқарған зиянға берилгән төләм пулини алғидәк туққини болмиса, төләм пули гунакар болған кишиниң кафаритигә сунулидиган қошқарға қошулуп, Пәрвәрдигарға атилип, каһинға берилсун. ⁹ Шуниңдәк Исраилларниң Худаға атиған барлиқ муқәддәс һәдийәлири, йәни каһинға кәлтүргән нәрсиләрдин барлиқ «көтәрмә қурбанлиқ-һәдийә»ләр каһинға һесап болсун. ¹⁰ Һәр ким Худаға атиған һәдийәләр муқәддәс дәп һесаплансун, шундақла каһинниң болсун; кишиләр каһинға немә һәдийә қилса, униң һәммиси каһинниң болсун. ■

Зина қилди дәп әр қилинған хотунни синаш усули вә бир тәрәп қилиш низами

¹¹ Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди: —

¹² Сән Исраилларға сөз қилип мундақ дегин: — Әгәр бирисиниң хотуни өз еридин йүз өрүгән, садақәтсизлик қилған болса, ¹³ — демәк, бәшқә бириси билән йеқинлашқан, шундақла униң булғанғанлиги ериниң көзлиридин йошурун болған болса, һеч гувачи болмиған һәм гуна қилған чегида тутулупму қалмиған болса, ¹⁴ шундақ әһвалда, ери өз хотунидин гуман қилип күнлисә, хотуни растла зина қилип булғанған болса (яки өз хотуниға гуман қилип күнлисиму, хотуни зина қилмиған вә булғанмиған болса) ¹⁵ әһвалини испатлаш үчүн бу адәм хотунини каһинниң йениға әкәлсун һәм хотуни үчүн зөрүр ашлиқ

□ **5:2-3** «писә-мохо кесили билән ақма кесилигә гириптар болғанлар» — «Лав.» 13-бапни, 15-бап 16-, 19-, 25-, 31-айәтни көрүң. «өлүккә тегиши билән напак болуп қалған...» — мәсилән, уруқ-туққинини дәпнә қилиши билән. **«баргаһлар»** — һәр қайси қәбиләләрниң өз баргаһлири, демәкчи. ■ **5:2-3** Лав. 13:3, 46; 15:2; 21:1 ■ **5:6** Лав. 5:21, 22 ■ **5:7** Лав. 5:24 ■ **5:8** Лав. 5:21-26 ■ **5:10** Лав. 10:12

һәдийәси, йәни арпа ундин ондин бир әфәһни алғач кәлсун; шу һәдийәниң үстигә у һеч зәйтун мейи қуймисун яки һеч мәстики қошуп қоймисун; чүнки бу күндашлиқ һәдийәси, әсләтмә ашлиқ һәдийәси болуп, уларниң қәбиһлигигә болған әсләтмиду.[□]

16 Каһин у хотунни алдиға кәлтүрүп, Пәрвәрдигарниң һозурида турғузсун.

17 Каһин комзәккә муқәддәс судин қуюп, ибадәт чедириниң йәр тописидин бир чимдим елип суға чечип қойсун.[□] 18 Каһин у хотунни Пәрвәрдигарниң һозурида турғузуп, бешини ечип, әсләтмә ашлиқ һәдийәси, йәни күндашлиқ һәдийәсини униң қолиға тутқузсун, андин каһин қолиға қарғиш кәлтүргүчи әләм сүйини алсун.

19 Каһин у хотунға қәсәм ичкүзүп, униңға «Дәрвәкә сән һеч қандақ адәм билән биллә ятмиған, ериңниң орнида башқа бириси билән биллә болушқа езип бузуклуқ қилмиған болсаң, ундақта сән бу қарғиш кәлтүргүчи әләм сүйидин халас болғайсән.[□] 20 Лекин сән ериңниң орнида башқа бирисигә йеқинлишип өзүңни булғиған болсаң, ериңдин башқа бир әр сән билән биллә ятқан болса, —» десун; 21-22 андин каһин у хотунға қарғиш қасимини ичкүзгәндин кейин, йәнә униңға: «— Пәрвәрдигар янпашәни йиглитип, қосиғиңни ишшитивәтсун, шуниңдәк Пәрвәрдигар сени өз хәлқиң ичидә қарғиш вә қәсәм ичиш дәстикигә айландурсун; бу қарғиш сүйи ич-қарниңға кирип, қосиғиңни ишшитивәтсун, янпашәни йигилитивәтсун» дегәндә, у хотун: «Амин, амин» десун.

23 Шуниңдәк каһин бу қарғиш сөзлирини дәптәргә пүтүп қойсун, шундақла язған сөзләрни әләм сүйигә чилисун, 24 андин у хотунға бу қарғиш кәлтүргүчи әләм сүйини ичкүзсун, бу қарғиш кәлтүргүчи су униң ичигә кириши биләнла униңға азап-әләм болиду.

25 Каһин у хотунниң қолидин күндашлиқ ашлиқ һәдийәсини елип, уни Пәрвәрдигарниң һозурида пулаңлитип болғандин кейин, қурбанғақа елип кәлсун. 26 Каһин һәдийәдин бир сиқим ун елип, хатирә һесавида қурбанғақа қоюп көйдүрсун; андин у хотунға бу сунни ичкүзсун.

27 Каһин әнди у хотунға сунни ичкүзгәндин кейин, әгәр у һәқиқий булғанған болуп, өз еригә садақәтсизлик қилған болса, чоқум шундақ болидуки, бу қарғиш сүйи униң ичигә киргәндин кейин униңға азап-әләм кәлтүриду; униң қосиғи ишшип, янпиши йигиләп кетиду; шуниң билән у хотун өз хәлқи ичидә қарғишқа кетиду. 28 Лекин әгәр у хотун булғанмиған пак болса, шу иштин халас болиду вә әксичә һамилдар болуп пәрзәнтлик болиду.

29 Мана бу күндашлиқ тоғрисидаки қанундур; хотун өз ериниң орнида башқа бириси билән биллә болуши билән езип булғанған болса[□] 30 вә яки бириси хотунидин гуман қилип күнлисә, ундақта у хотунини Пәрвәрдигарниң алдида турғузсун, каһин униңға шу қанун бойичә һәммини ижра қилсун. 31 Әнә шундақ қилғанда, әр гунадин халас болуп, хотун өз гунайини көтириду.[□]

6

«Назарийлар»ниң низами

1 Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди: —

□ 5:15 «бир әфәһ» — тәхминән 2 күрә яки 22 литр еди. □ 5:17 «муқәддәс су» — «жунонш деси»дин елинған су болса керәк. □ 5:19 «ериңниң орнида» — бу дегәнликниң башқа бир хил тәржимиси «ериңниң әмри астида туруп».

□ 5:29 «ериңниң орнида» — бу дегәнликниң башқа бир хил тәржимиси «ериңниң әмри астида туруп». □ 5:31 «хотун өз гунайини көтириду» — гунайи бар болса, алватта. Бу қанунда әр билән хотунға нисбәтән бирәр баравәрсизлик барму? Мошу иш тоғрилиқ «қошумчә сөз»нимиздә азрақ тохтилимиз.

² Сән Исраилларга ейтқин: «Мәйли әр яки аял болсун, «Өзүмни Пәрвәрдигарга атап, назарийлардин болимән» дегән алаһидә бир қасәмни ичкән болса,□

³ ундақта у өзини һарақ-шараптин айрип пәрһиз тутсун; һарақ-шарап билән ишләнгән сиркиниму ичмисун яки һәр қандақ үзүм шәрбитини ичмисун вә һөлқуруқ үзүмләрниму йемисун. ⁴ Өзини Пәрвәрдигарга атиған барлиқ күнләрдә, үзүм телидин чиққан һәр қандақ нәрсини, мәйли үзүм уруғи болсун, шакили болсун, уларни йейишкә болмайду.□

⁵ Өзүмни Пәрвәрдигарга атидим дәп қасәм қилған күнлиридә, уларниң бешиға устира тәккүзүшкә болмайду; өзини Пәрвәрдигарга атиған күнләр өтүп болмиғичә, у муқәддәс болуши керәк; улар чачлирини узун қоюши керәк.□ ■ ⁶ у қасәм ичкән барлиқ күнлиридә һеч қандақ өлүкләргә йеқинлишишкә болмайду.□

⁷ Униң өз атиси, аниси, кериндиши яки һәдә-сиңлири өлүп қалған болса, уларни дәп өзини напак қилмаслиғи керәк; чүнки бешида Пәрвәрдигарғила хас болимән дәп бәргән вәдисиңиң бәлгүси болиду.□ ⁸ Өзини Худаға ативәткән барлиқ күнләрдә у Пәрвәрдигар алдида муқәддәс болуп турсун.

⁹ Атабада бир киши униң йенида туюқсиз өлүп қелип, өзини Пәрвәрдигарга атиғанлиқниң бәлгүси болған беши булғанған болса, у өзини паклаш күни вә кейинки йәттинчи күниму чечини алдурсун. ¹⁰ Сәккизинчи күни у икки пахтәкни яки икки бачкини елип жамаәт чедириниң дәрвазиси алдида каһинға тапшурсун. ¹¹ Каһин бирини гуна қурбанлиғи, йәнә бирини көйдүрмә қурбанлиқ сүпитидә сунуп, өлүк сәвәвидин напак болуп қалған гунайини тиләп кафарәт қилсун; назарий шу күнниң өзидә өз бешини қайтидин муқәддәс-пак қилсун, ¹² у өзини Пәрвәрдигарга атиған күнлирини яңливаштин башлисун, шуниң билән бир яшлиқ бир әркәк қозини итаәтсизлик қурбанлиғи қилип сунсун; илгәрки күнлири болса инавәтсиз һесаплансун; чүнки униң өзини *Пәрвәрдигарга* атиған һалити булғанған.

¹³ Назарийлардин бири өзини *Пәрвәрдигарғила* атиған күнләр тошқан күнидә у тоғрилиқ қанун-бәлгүлимә мундақ: — Кишиләр уни жамаәт чедириниң дәрвазиси алдиға әкәлсун; ¹⁴ у өзи Пәрвәрдигарга сунулидигән көйдүрмә қурбанлиқ үчүн бир яшлиқ бежирим әркәк қозини, гуна қурбанлиғи үчүн бир яшлиқ чиши бежирим бир қозини, енақлиқ қурбанлиғи үчүн бежирим бир қошқарни кәлтүрсун, ¹⁵ шундақла бир севәт петир нан, зәйтун мейи иләштүрүлгән есил ундин пиширилған тоғачлар һәмдә зәйтун мейи сүрүлүп мәсийләнгән петир һәмәк нанлар вә шу қурбанлиқларниң қошумчә ашлиқ һәдийәлири вә шарап һәдийәлирини кәлтүрсун.□ ¹⁶ Каһин буларни Пәрвәрдигарниң һозуриға кәлтүрүп, Назарийниң шу гуна қурбанлиғи билән көйдүрмә қурбанлиғини сунсун; ¹⁷ у Пәрвәрдигарга аталған енақлиқ қурбанлиғи сүпитидә қошқарни сунсун, униңға қошуп бир севәт петир нанни сунсун; каһин шулар билән тәң Назарий қошуп тәқдим қилған ашлиқ һәдийә билән шарап

□ **6:2 «Назарий»** — «назарий» дегән сөз («Худаға атиған» дегән мәнини билдүриду. □ **6:4 «Назарий болимән»** — «Назарий болимән» дәп қасәм қилған кишиләр өзини мәлум бир мөһләттә яки өмүрвайәт Худаға атайду (мәсилән, «һак.» 13:5, «Луқа» 1:15ни көрүң). □ **6:5 «чачлирини узун қоюши керәк»** — бу ишта (а) мәтәм билдүрүштә чачлирини чүшүрүш мәңгий килиниду; (ә) өзигә бир хил номуслуқ кәлтүриду (чүнки у аялдәк көрүниду). Шуниң билән өзини қасәм ичип Худаға атиғанлиғини һәммә адәмгә аян болиду. ■ **6:5 һак. 13:5; 1Сам. 1:11** □ **6:6 «өлүкләр»** — бу сөз һайванларниң таплириниму өз ичигә алиду. □ **6:7 «өзини напак қилмаслиғи»** — оқурмәнләргә аянки, ким бир қасәткә тәккән болса вақитлиқ «напак» дәп һесаплиниду (униң муқәддәс жайға йеқинлишишиға яки қурбанлиқ қилишиға болмайтти. «Лавийларниң дәстүри» 5:2-3, 11-бапни көрүң). **«Бешида... бәлгүси болиду»** — узун чачлири, демәк. □ **6:15 «тоғачлар»** — ибраний тилида бу сөз яки һалқисиман яки чәккүч билән тешилгән бир хил нанларни көрситиду.

Һәдийәни кәлтүрүп сунсун. ¹⁸ Назарий жамаәт чедириниң дәрвазиси алдида өзини Пәрвәрдигарға атиғанлиғиға бәлгү қилип қоювәткән чечини чүшүрүп, чечини елип енақлиқ қурбанлиғи астидики отқа қойсун. ¹⁹ Назарий шу тәриқидә өзини Пәрвәрдигарғила атиғанлиқ чечини чүшүрүп болғандин кейин, каһин қайнап пиширилған қошқарниң бир алди қолини һәм севәгтин бир петир нан билән бир петир һәмәк нанни елип келип Назарийниң қолиға тутқузсун. ²⁰ Каһин буларни Пәрвәрдигарниң алдида пулаңлатма қурбанлиқ сүпитидә өрүсун; булар пулаңлатма қурбанлиқ сүпитидә сунған төш билән кәтәрмә һәдийә қилинған алди қол билән қошулуп, муқәддәс дәп һесаплинип каһинға берилсун; андин кейин Назарий шарап ичсә болиду. ²¹ Шулар болса қәсәм ичкән Назарий тоғрисидә, өзини Пәрвәрдигарға аташта сунуш зөрүр болған қурбанлиқ-һәдийәләр тоғрисидә бекитилгән қанун-бәлгүлимидур; шуниңдәк униң қоли немигә йәтсә шуни сунсиму болиду; у ичкән қәсими бойичә, йәни өзини Худаға аташ вәдиси тоғрилик шу низам-бәлгүлимә бойичә һәммә ишни ада қилсун; вәдисигә әмәл қилсун.

Каһинларниң бәхит-бәрикәт тиләп қилған сөзи

- ²² Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди: —
²³ Сән һарун билән униң оғулириға сөз қилип мундақ дегин: — Силәр Израилларға мундақ бәхит-бәрикәт тиләңлар: —
²⁴ «Пәрвәрдигар силәргә бәхит-бәрикәт ата қилғай, силәрни Өз панаһида сақлиғай;
²⁵ Пәрвәрдигар йүзини силәрниң үстүңләрдә йорутуп, силәргә шапаәт қилғай;
²⁶ Пәрвәрдигар йүзини үстүңларға қаритип кәтирип, силәргә хатиржәмлик бәргәй!» — дәп тиләңлар.
²⁷ Улар шундақ қилип наһимни Израилларниң үстигә қондуриду вә Мән уларға бәхит-бәрикәт ата қилимән.

7

Һәр қайси қәбилә әмирлириниң һәдийәлири

- ¹⁻² Муса ибадәт чедирини тиклигән күни, у чедирни мәсиһ қилип майлап муқәддәс қилди, шундақла униң ичидики барлиқ әсвап-жабдуқлар, қурбанғаһ вә униң барлиқ қача-қуча әсваплирини мәсиһ қилип майлап муқәддәс қилди; шү күни шундақ болдики, Израилниң әмирлири, йәни уларниң ата жәмәтиниң башлиқлири болған, қәбилә әмирлири келип һәдийәләрни сунди; шу қәбиләләрниң әмирлири санақтин өткүзүш ишиға назарәт қилғучилар еди. ³ Улар өзлириниң һәдийәлирини Пәрвәрдигарниң һозуриға һазир қилишти, кәлтүрүлгән бу һәдийәләр жәмий болуп алтә һарву, он икки өкүздин ибарәт еди; һәр икки әмир бирлишип бирдин сайивәнлик һарву, һәр бир әмир бирдин өкүз елип кәлди; улар бу һәдийәләрни чедириниң алдиға әкилишти. ⁴ Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип: —
⁵ Жамаәт чедириниң ишлириға ишлитиш үчүн сән бу нәрсиләрни қобул қилип, Лавийларниң һәр бириниң бежиридиған ишлири бойичә уларниң ишлитишигә бәргин, — деди.

■ 6:18 Рос. 21:24 ■ 6:20 Мис. 29:27 □ 7:1-2 «ибадәт чедирни тикләш» қатарлиқ ишлар «Мис.» 40-бап, 17-34-айәтләрдә тәсвирлиниду. Демәк, «шу күни»дики ишлар «Чөл.» 1-6-баплардики ишлардин авал, шундақла «Лав.» 8:11тики ишлардин кейин йүз бәргән еди. ■ 7:1-2 Мис. 40:18

6 Шуниң билән Муса харву билән өкүзләрни қобул қилип Лавийларға тапшуруп бәрди. 7 У Гәршон әвлатлириниң қилидиган ишлириға асасән, уларға икки харву билән төрт өкүз бәрди. 8 Мәрари әвлатлириниң қилидиган ишлириға асасән, уларға төрт харву билән саккиз өкүз бәрди; уларниң һәммиси каһин һарунниң оғли Итамарға қарайтти; 9 лекин у Коһатниң әвлатлириға һеч немә бәрмиди; чүнки улар муқәддәс нәрсиләрни кәтиришкә мәсьул еди; демәк, улар мәсьул болған нәрсиләрни өз мүрисидә кәтирәтти.□

10 Қурбангаһ майлинип мәсиһләнгән күни, уни Худаға бегишлаш йолида әмирләр сунидиган һәдийәлирини елип келип, қурбангаһ алдиға қоюшти.

11 Пәрвәрдигар Мусаға: —

Улар қурбангаһни бегишлаш йолида һәдийәлирини сунсун; һәр бир әмир өз күнидә сунсун, — деди.

12 Биринчи күни һәдийә сунғучи Йәһуда қәбилисидин Амминадабниң оғли Наһшон болди. 13 У сунған һәдийә еғирлиғи бир йүз оттуз шәкәл келидиган бир күмүч легән, еғирлиғи йәтмиш шәкәл келидиган бир күмүч дас болуп, булар муқәддәс жайдики шәкәлниң өлчәм бирлиги бойичә өлчәнди; ашлиқ һәдийә болсун дәп иккисигә зәйтун мейи арилаштурулған есил ун толдурулған еди;□

14 он шәкәл еғирлиқта, хушбуй толдурулған бир алтун пиялә; 15 көйдүрмә қурбанлиқ үчүн бир әркәк топақ, бир қочқар, бир яшлиқ бир әркәк қоза; 16 гуна қурбанлиғи үчүн бир текә; 17 енақлиқ қурбанлиғи үчүн икки буқа, бәш қочқар, бәш текә, бир яшлиқ бәш әркәк қоза; булар Амминадабниң оғли Наһшон сунған һәдийәләр еди.

18 Иккинчи күни һәдийә сунғучи Иссакарниң әмри Зуарниң оғли Нәтанәл болди. 19 У сунған һәдийә еғирлиғи бир йүз оттуз шәкәл келидиган бир күмүч легән, еғирлиғи йәтмиш шәкәл келидиган бир күмүч дас болуп, булар муқәддәс жайдики шәкәлниң өлчәм бирлиги бойичә өлчәнди; ашлиқ һәдийә болсун дәп иккисигә зәйтун мейи арилаштурулған есил ун толдурулған еди; 20 он шәкәл еғирлиқта, хушбуй толдурулған бир алтун пиялә; 21 көйдүрмә қурбанлиқ үчүн бир топақ, бир қочқар, бир яшлиқ бир әркәк қоза; 22 гуна қурбанлиғи үчүн бир текә; 23 енақлиқ қурбанлиғи үчүн икки буқа, бәш қочқар, бәш текә, бир яшлиқ бәш әркәк қоза; булар Зуарниң оғли Нәтанәл сунған һәдийәләр еди.

24 Үчинчи күни һәдийә сунғучи Зәбулун әвлатлириниң әмри һелонниң оғли Елиаб болди. 25 У сунған һәдийә еғирлиғи бир йүз оттуз шәкәл келидиган бир күмүч легән, еғирлиғи йәтмиш шәкәл келидиган бир күмүч дас болуп, булар муқәддәс жайдики шәкәлниң өлчәм бирлиги бойичә өлчәнди; ашлиқ һәдийә болсун дәп иккисигә зәйтун мейи арилаштурулған есил ун толдурулған еди; 26 он шәкәл еғирлиқта, хушбуй толдурулған бир алтун пиялә; 27 көйдүрмә қурбанлиқ үчүн бир топақ, бир қочқар, бир яшлиқ бир әркәк қоза; 28 гуна қурбанлиғи үчүн бир текә; 29 енақлиқ қурбанлиғи үчүн икки буқа, бәш қочқар, бәш текә, бир яшлиқ бәш әркәк қоза; булар һелонниң оғли Елиаб сунған һәдийәләр еди.

30 Төртинчи күни һәдийә сунғучи Рубән әвлатлириниң әмри Шидерниң оғли Әлизур болди. 31 У сунған һәдийә еғирлиғи бир йүз оттуз шәкәл келидиган бир күмүч легән, еғирлиғи йәтмиш шәкәл келидиган бир күмүч дас болуп, булар муқәддәс жайдики шәкәлниң өлчәм бирлиги бойичә өлчәнди; ашлиқ һәдийә болсун дәп иккисигә зәйтун мейи арилаштурулған есил ун толдурулған еди; 32 он

□ 7:9 «муқәддәс нәрсиләр» — башқа бир хил тәржимиси «муқәддәс жай». □ 7:13 «шәкәл» — күмүчниң өлчәми болуп, адәттә 11.4 грамға баравәр болуши мүмкин. Шуңа 130 шәкәл 1.5 килограмм, 70 шәкәл 0.8 килограмм болуши мүмкин. «муқәддәс жайдики шәкәлниң өлчәм бирлиги бойичә» — 3:47-айәттики изаһатни көрүң.

шәкәл еғирлиқта, хушбуй толдурулған бир алтун пиялә; ³³ көйдүрмә қурбанлиқ үчүн бир топақ, бир қочқар, бир яшлиқ бир әркәк қоза; ³⁴ гуна қурбанлиғи үчүн бир текә; ³⁵ енақлиқ қурбанлиғи үчүн икки буқа, бәш қочқар, бәш текә, бир яшлиқ бәш әркәк қоза; булар Шидөрниң оғли Әлизур сунған һәдийәләр еди.

³⁶ Бәшинчи күни һәдийә сунғучи Шимеон әвлатлириниң әмри Зури-шаддаһниң оғли Шелумийәл болди. ³⁷ У сунған һәдийә еғирлиғи бир йүз оттуз шәкәл келидиған бир күмүч легән, еғирлиғи йәтмиш шәкәл келидиған бир күмүч дас болуп, булар муқәддәс жайдики шәкәлниң өлчәм бирлиғи бойичә өлчәнди; ашлиқ һәдийә болсун дәп иккисигә зәйтун мейи арилаштурулған есил ун толдурулған еди; ³⁸ он шәкәл еғирлиқта, хушбуй толдурулған бир алтун пиялә; ³⁹ көйдүрмә қурбанлиқ үчүн бир топақ, бир қочқар, бир яшлиқ бир әркәк қоза; ⁴⁰ гуна қурбанлиғи үчүн бир текә; ⁴¹ енақлиқ қурбанлиғи үчүн икки буқа, бәш қочқар, бәш текә, бир яшлиқ бәш әркәк қоза; булар Зури-шаддаһниң оғли Шелумийәл сунған һәдийәләр еди.

⁴² Алтинчи күни һәдийә сунғучи Гад әвлатлириниң әмри Деуәлниң оғли Әлиасаф болди. ⁴³ У сунған һәдийә еғирлиғи бир йүз оттуз шәкәл келидиған бир күмүч легән, еғирлиғи йәтмиш шәкәл келидиған бир күмүч дас болуп, булар муқәддәс жайдики шәкәлниң өлчәм бирлиғи бойичә өлчәнди; ашлиқ һәдийә болсун дәп иккисигә зәйтун мейи арилаштурулған есил ун толдурулған еди; ⁴⁴ он шәкәл еғирлиқта, хушбуй толдурулған бир алтун пиялә; ⁴⁵ көйдүрмә қурбанлиқ үчүн бир топақ, бир қочқар, бир яшлиқ бир әркәк қоза; ⁴⁶ гуна қурбанлиғи үчүн бир текә; ⁴⁷ енақлиқ қурбанлиғи үчүн икки буқа, бәш қочқар, бәш текә, бир яшлиқ бәш әркәк қоза; булар Деуәлниң оғли Әлиасаф сунған һәдийәләр еди.

⁴⁸ Йәттинчи күни һәдийә сунғучи Әфраим әвлатлириниң әмри Аммиһудниң оғли Әлишама болди. ⁴⁹ У сунған һәдийә еғирлиғи бир йүз оттуз шәкәл келидиған бир күмүч легән, еғирлиғи йәтмиш шәкәл келидиған бир күмүч дас болуп, булар муқәддәс жайдики шәкәлниң өлчәм бирлиғи бойичә өлчәнди; ашлиқ һәдийә болсун дәп иккисигә зәйтун мейи арилаштурулған есил ун толдурулған еди; ⁵⁰ он шәкәл еғирлиқта, хушбуй толдурулған бир алтун пиялә; ⁵¹ көйдүрмә қурбанлиқ үчүн бир топақ, бир қочқар, бир яшлиқ бир әркәк қоза; ⁵² гуна қурбанлиғи үчүн бир текә; ⁵³ енақлиқ қурбанлиғи үчүн икки буқа, бәш қочқар, бәш текә, бир яшлиқ бәш әркәк қоза; булар Аммиһудниң оғли Әлишама сунған һәдийәләр еди.

⁵⁴ Сәккизинчи күни һәдийә сунғучи Манассәһ әвлатлириниң әмри Пидаһзурниң оғли Гамалийәл болди. ⁵⁵ У сунған һәдийә еғирлиғи бир йүз оттуз шәкәл келидиған бир күмүч легән, еғирлиғи йәтмиш шәкәл келидиған бир күмүч дас болуп, булар муқәддәс жайдики шәкәлниң өлчәм бирлиғи бойичә өлчәнди; ашлиқ һәдийә болсун дәп иккисигә зәйтун мейи арилаштурулған есил ун толдурулған еди; ⁵⁶ он шәкәл еғирлиқта, хушбуй толдурулған бир алтун пиялә; ⁵⁷ көйдүрмә қурбанлиқ үчүн бир топақ, бир қочқар, бир яшлиқ бир әркәк қоза; ⁵⁸ гуна қурбанлиғи үчүн бир текә; ⁵⁹ енақлиқ қурбанлиғи үчүн икки буқа, бәш қочқар, бәш текә, бир яшлиқ бәш әркәк қоза; булар Пидаһзурниң оғли Гамалийәл сунған һәдийәләр еди.

⁶⁰ Тоққузинчи күни һәдийә сунғучи Бенямин әвлатлириниң әмри Гидеониниң оғли Абидан болди. ⁶¹ У сунған һәдийә еғирлиғи бир йүз оттуз шәкәл келидиған бир күмүч легән, еғирлиғи йәтмиш шәкәл келидиған бир күмүч дас болуп, булар муқәддәс жайдики шәкәлниң өлчәм бирлиғи бойичә өлчәнди; ашлиқ һәдийә болсун дәп иккисигә зәйтун мейи арилаштурулған есил ун толдурулған еди; ⁶² он шәкәл еғирлиқта, хушбуй толдурулған бир алтун пиялә; ⁶³ көйдүрмә қурбанлиқ үчүн бир топақ, бир қочқар, бир яшлиқ бир әркәк қоза; ⁶⁴ гуна қурбанлиғи үчүн

бир текә; ⁶⁵ енақлик қурбанлиғи үчүн икки буқа, бәш қочқар, бәш текә, бир яшлиқ бәш әркәк қо́за; булар Гидеониниң оғли Абидан сунған һәдийәләр еди.

⁶⁶ Онинчи күни һәдийә сунғучи Дан әвлатлириниң әмри Аммишаддаиниң оғли Аһиәзәр болди. ⁶⁷ У сунған һәдийә еғирлиғи бир йүз оттуз шәкәл келидиған бир күмүч легән, еғирлиғи йәтмиш шәкәл келидиған бир күмүч дас болуп, булар муқәддәс жайдики шәкәлниң өлчәм бирлиги бойичә өлчәнди; ашлиқ һәдийә болсун дәп иккисигә зәйтун мейи арилаштурулған есил ун толдурулған еди; ⁶⁸ он шәкәл еғирлиқта, хушбуй толдурулған бир алтун пиялә; ⁶⁹ көйдүрмә қурбанлиқ үчүн бир топақ, бир қочқар, бир яшлиқ бир әркәк қо́за; ⁷⁰ гуна қурбанлиғи үчүн бир текә; ⁷¹ енақлик қурбанлиғи үчүн икки буқа, бәш қочқар, бәш текә, бир яшлиқ бәш әркәк қо́за; булар Аммишаддаиниң оғли Аһиәзәр сунған һәдийәләр еди.

⁷² Он биринчи күни һәдийә сунғучи Ашир әвлатлириниң әмри Окранниң оғли Пагийәл болди. ⁷³ У сунған һәдийә еғирлиғи бир йүз оттуз шәкәл келидиған бир күмүч легән, еғирлиғи йәтмиш шәкәл келидиған бир күмүч дас болуп, булар муқәддәс жайдики шәкәлниң өлчәм бирлиги бойичә өлчәнди; ашлиқ һәдийә болсун дәп иккисигә зәйтун мейи арилаштурулған есил ун толдурулған еди; ⁷⁴ он шәкәл еғирлиқта, хушбуй толдурулған бир алтун пиялә; ⁷⁵ көйдүрмә қурбанлиқ үчүн бир топақ, бир қочқар, бир яшлиқ бир әркәк қо́за; ⁷⁶ гуна қурбанлиғи үчүн бир текә; ⁷⁷ енақлик қурбанлиғи үчүн икки буқа, бәш қочқар, бәш текә, бир яшлиқ бәш әркәк қо́за; булар Окранниң оғли Пагийәл сунған һәдийәләр еди.

⁷⁸ Он иккинчи күни һәдийә сунғучи Нафтали әвлатлириниң әмри Енанниң оғли Аһира болди. ⁷⁹ У сунған һәдийә еғирлиғи бир йүз оттуз шәкәл келидиған бир күмүч легән, еғирлиғи йәтмиш шәкәл келидиған бир күмүч дас болуп, булар муқәддәс жайдики шәкәлниң өлчәм бирлиги бойичә өлчәнди; ашлиқ һәдийә болсун дәп иккисигә зәйтун мейи арилаштурулған есил ун толдурулған еди; ⁸⁰ он шәкәл еғирлиқта, хушбуй толдурулған бир алтун пиялә; ⁸¹ көйдүрмә қурбанлиқ үчүн бир топақ, бир қочқар, бир яшлиқ бир әркәк қо́за; ⁸² гуна қурбанлиғи үчүн бир текә; ⁸³ енақлик қурбанлиғи үчүн икки буқа, бәш қочқар, бәш текә, бир яшлиқ бәш әркәк қо́за; булар Енанниң оғли Аһира сунған һәдийәләр еди.

⁸⁴ Қурбанғаһ майлинип мәсиһләнгән күнидә, Исраил әмирлири қурбанғаһқа сунған һәдийәләр: — жәмий он икки күмүч легән, он икки күмүч дас, он икки алтун пиялә болди, ⁸⁵ һәр бир күмүч легәнниң еғирлиғи бир йүз оттуз шәкәл, һәр бир күмүч дасниң еғирлиғи йәтмиш шәкәл еди; мошу қача-қучиға кәткән күмүч муқәддәс жайдики шәкәлниң өлчәм бирлиги бойичә өлчәнгәндә, жәмий икки миң төрт йүз шәкәл чиқти; ⁸⁶ хушбуй билән толдурулған алтун пиялә он икки болуп, муқәддәс жайдики шәкәлниң өлчәм бирлиги бойичә өлчәнгәндә, һәр бир алтун пиялиниң еғирлиғи он шәкәл чиқти; бу алтун пиялилерниң алтун жәмий бир йүз жигирмә шәкәл чиқти; ⁸⁷ көйдүрмә қурбанлиқлар үчүн болған маллар: — жәмий он икки топақ, он икки қочқар, он икки бир яшлиқ әркәк қо́за еди, һәр бири тегишлиқ ашлиқ һәдийәләр билән биллә сунулди; он икки текә гуна қурбанлиғи үчүн сунулди; ⁸⁸ енақлик қурбанлиқлири үчүн сунулғини жәмий жигирмә төрт буқа, атмиш қочқар, атмиш текә, бир яшлиқ атмиш әркәк қо́за еди. Қурбанғаһ майлинип мәсиһлинип, уни Худаға беғишлаш йолида сунулған һәдийәләр мана мошулар.

⁸⁹ Муса *Пәрвәрдигар* билән сөzlәшклики жамаәт чедириға киргән чеғида, у «һөкүм-гувалиқ сандуғи»ниң үстидики «кафарәт тәхти»ниң икки тәрипидики керубниң оттурисидин униң өзигә гәп қилған авазини аңлап турди; Пәрвәрдигар шу йолда униңға сөз қилатти. □

8

Алтун чирақдан

¹ Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип: —

² Сән һарунға: «Сән чирақлар яқидиған чағда йәттә чирақниң һәммиси чирақданниң алдини йорутидиған болсун» дәп ейтип қой, — деди.■

³ һарун шундақ қилди; у чирақдан үстидики чирақларниң һәммисини яндуруп, худди Пәрвәрдигарниң Мусаға ейтқинидәк, чирақ нурини чирақданниң алдини йорутидиған қилип қойди. ⁴ Чирақданниң ясилиши мундақ: у алтундин болқа билән соқуп ясалған, путидин гүллиригичә болқа билән соқуп чиқарилған. Пәрвәрдигар Мусаға көрсәткән нухидәк, у чирақданни шундақ ясагати.■

Лавийларниң Худаниң хизмитигә атап паклинип айрилиши

⁵ Пәрвәрдигар Мусаға мундақ деди: —

⁶ Сән Исраилларниң ичидин Лавийларни таллап чиқип паклигин. ⁷ Уларни паклаш үчүн уларға мундақ қил: «кафарәт сүйи»ни уларниң бәдинигә чачқин; андин улар өзлири пүтүн бәдинини устура билән чүшүрсун, кийимлирини жуяп өзини пак қилсун.□ ⁸ Андин кейин улар бир топақ билән шуниңға қошуп ашлиқ һәдийәсини, йәни зәйтун меий иләштүрүлгән есил унни кәлтүрсун; сән гуна қурбанлиги үчүн йәнә бир топақни кәлтүр. ⁹ Сән Лавийларни жамаәт чедириниң алдиға кәлтүр вә пүтүн Исраил жамаитини жиғип кәл; ¹⁰ Лавийларни Пәрвәрдигарниң һозуриға һазир қилгин; андин Исраиллар келип қоллирини уларниң үстигә қойсун. ¹¹ һарун Лавийларни Исраилларниң «пулаңлатма қурбанлиқ»и сүпитидә Пәрвәрдигарниң хизмитини қилсун дәп, Пәрвәрдигарға һәдийә қилсун.□ ¹² Лавийлар қоллирини һелиқи икки топақниң бешиға қойсун; сән бирини гуна қурбанлиги болсун, бирини көйдүрмә қурбанлиқ болсун, Лавийлар үчүн кафарәт кәлтүрсун дәп Пәрвәрдигарға сунгин.□ ¹³ Сән андин Лавийларни һарун билән униң оғуллириниң алдида турғузуп, уларни пулаңлатма қурбанлиқ сүпитидә Пәрвәрдигарға һәдийә қил.

¹⁴ Лавийлар Мениңки болсун дәп, сән Лавийларни әнә шу тәриқидә Исраиллардин айрип чиқ.■ ¹⁵ Андин Лавийлар кирип жамаәт чедириниң ишлирини қилса болиду; сән уларни пакландур, уларни пулаңлатма қурбанлиқ сүпитидә һәдийә қил. ¹⁶ Чүнки улар Исраиллар ичидә пүтүнләй Маңа аталған; Мениң уларни Мениңки болсун дәп таллишим уларни Исраилларниң арисидә балиятқуниң тунжа мевиси орнида қойғанлиғимдур. ¹⁷ Чүнки Исраилларниң тунжиси, мәйли у инсан яки һайван болсун, пүтүнләй Маңа тәвәдур; Мән Мисир зиминида барлиқ тунжиларни өлтүргән күни уларни Өзүмгә муқәддәс қилип еливалған едим.■ ¹⁸ Мениң Лавийларни у йол билән таллишим уларни Исраилларниң ичидики тунжилариниң орнида қоюшум үчүндур.■ ¹⁹ Вә жамаәт чедиридә Исраилларниң хизмитидә болсун вә Исраилларниң гунайини тиләп кафарәт кәлтүрсун, шуниңдәк Исраиллар муқәддәс жайға йеқинлашқанда улар арисидә бала-қазә чиқмисун дәп, Мән Исраиллар ичидин Лавийларни һарун билән униң оғуллириға бәрдим. ²⁰ Муса, һарун вә пүткүл Исраил жамаити Лавийларни шундақ қилди; Пәрвәрдигарниң Лавийлар тоғрилиқ Мусаға буйруғинидәк Исраиллар һәммисини бежә кәлтүрди. ²¹ Лавийлар шундақ қилип өзлирини гунадин паклап, кийим-кечәклирини жуяп пакизлиди; һарун

■ **8:2** Мис. 25:37 ■ **8:4** Мис. 25:31 □ **8:7** «кафарәт сүйи» — ивраний тилида «гуна сүйи» яки «гунадин паклаш сүйи». Бу су 19-бапта тәпсилиий тәсвирлиниду. □ **8:11** «Һәдийә қилсун» — ивраний тилида «иғраңлатсун».

□ **8:12** «сән ... Пәрвәрдигарға сунгин» — Тәврат бойичә, бу Муса пәйғәмбәрниң өзи һаһиниң орнида бирдин-бир қурбанлиқ қилған вақит еди. ■ **8:14** Чөл. 3:45

■ **8:17** Мис. 13:2; 22:29; 34:19; Лав. 27:26; Чөл. 3:13; Луқа 2:23 ■ **8:18** Чөл. 3:12

уларни пулаңлатма қурбанлиқ сүпитидә Пәрвәрдигарға һәдийә қилди; һарун йәнә уларни паклашқа *гунайини тиләп* кафарәт қилди. ²² Андин кейин Лавийлар кирип һарунниң алдида, шундақла униң оғуллириниң алдида, жамаәт чедири ичидики ишларни қилишқа киришти; Пәрвәрдигар Лавийлар тоғрилиқ Мусаға қандақ буйруған болса, Исраиллар уни шу бойичә бежа кәлтүрди.

²³ Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди: —

²⁴ Лавийларниң вәзиписи мундақ болсун: — Жигирмә бәш яштин жуқурилири кирип жамаәт чедири ичидики ишларни қилишқа сәпкә кирсун; ²⁵ әллик яшқа йәткәндин кейин сәптин чекинип шу хизмәтни қилмисун; ²⁶ лекин улар жамаәт чедири ичидә қериндашлириға ярдәмлишип, уларниң һажәтлиридин чиқишқа болиду, амма чедиридики рәсмий вәзипидә болмисун. Лавийларниң вәзипилири һәқкидә уларға әнә шундақ қил.

9

Синай чөл-баявинида «өтүп кетиш һейти»ни өткүзүш

¹ Мисир зиминидин чиққандин кейинки иккинчи жили биринчи айда, Пәрвәрдигар Синай чөлидә Мусаға буйруп: —

² Исраиллар бекитилгән вақитта өтүп кетиш һейтини өткүзсун; ³ йәни мошу айниң он төртинчи күни гугумда, бекитилгән вақитта, барлиқ бәлгүлимә вә қайдә-тәртип бойичә һейтни өткүзүңлар, — деди. ⁴ Шунинң билән Муса Исраилларға сөз қилип өтүп кетиш һейтини өткүзүшни буйруди. ⁵ Улар биринчи айниң он төртинчи күни гугумда, Синай чөлидә өтүп кетиш һейтини өткүзди; Пәрвәрдигар Мусаға қандақ буйруған болса, Исраиллар шундақ қилди. ⁶

⁶ Бир нәччәйлән бир өлүккә тегип кетип напак болуп қалғанлиғи үчүн, улар шу күни өтүп кетиш һейтини өткүзәлмиди-дә, улар шу күни Муса билән һарунниң алдиға келип Мусаға: —

⁷ Биз өлүп қалған адәмгә тегип кетип напак болуп қалған болсақму, лекин немишкә Исраилларниң қатаридә, бекитилгән вақитта Пәрвәрдигарға сунушқа керәк болғинини елип келиштин рәт қилинимиз? — дейишти.

⁸ — Тохтап туруңлар, мән берип Пәрвәрдигар силәр тоғраңларда немә буйруйдикин, аңлап бақай, — деди Муса уларға.

⁹ Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди: —

¹⁰ Сән Исраилларға мундақ дегин: «Силәр вә силәрниң әвлатлириңлар ичидә бәзиләр өлүкләргә тегип кетип напак болуп қалған болса яки узақ сәпәр үстидә болса, улар йәнилә Пәрвәрдигар үчүн өтүп кетиш һейтини өткүзүшкә болиду. ¹¹

Ундақ кишиләр иккинчи айниң он төртинчи күни гугумда һейтни өткүзсун; *һейт таамини* петир нан вә аччиқ көктатлар билән биллә йесун; ¹² улардин өтигә азрақму қалдурмисун вә *қозисиниң* устиханлиридин бирәрсиниму сундурғучи болмисун; улар һейтни өтүп кетиш һейтиниң барлиқ бәлгүлимилири бойичә өткүзсун. ¹³ Һалбуки, пак болған, сәпәр үстидиму болмиған амма өтүп кетиш һейтини өткүзүшкә етивар бәрмиған киши болса өз хәлқидин үзүп ташлиниду;

□ **8:24** «сәпкә кирсун» — ивраний тилида «жәң үчүн қошунға кирсун» дегән сөзләр билән ипадилиниду. 4:23ни вә изаһатни көрүң. ■ **9:2** Мис. 12:1-28; Ләв. 23:5; Чөл. 28:16; Қан. 16:2

□ **9:3** «гугум» — ивраний тилида «икки кәч арилиғида» дегән сөзләр билән ипадилиниду — демәк шәпәк вақти, «күн петиш» вә қараңғулуқ арилиғида болған вақит. □ **9:5** «гугум» — 3-айәттики изаһатни көрүң. □ **9:10** «улар йәнилә Пәрвәрдигар үчүн өтүп кетиш өткүзүшкә болиду» — яки «у йәнилә Пәрвәрдигар үчүн өтүп кетиш һейтини өткүзиду». □ **9:11** «гугум» — 3-айәттики изаһатни көрүң.

□ **9:12** ««өтүп кетиш һейти»дики қоза» — «Мис.» 12:46, «Юһ.» 19:36ни көрүң. ■ **9:12** Мис. 12:46; Юһ. 19:33, 36

чүнки бекитилгән вақитта Пәрвәрдигарға сунуш керәк болғинини сунмиғанлиғи үчүн, у өз гунайини өз үстигә алиду. [□] ¹⁴ Эгәр араңларда туруватқан ят әллик бир мусапир Пәрвәрдигар үчүн өтүп кетиш һейтини өткүзүшни халиса, у өтүп кетиш һейти тоғрисидики бәлгүлима вә қайда-тәртип бойичә өткүзсун; ят әллик мусапирлар үчүн вә зиминда туғулғанлар үчүнму араңларда шу бирла низам болсун. ■

Худаниң Исраилларни чөл-баяванда өз булути вә оти билән йетәклиши

¹⁵ Ибадәт чедири тикләнгән күни, булут ибадәт чедирини, йәни һөкүм-гувалиқ чедирини қаплап турди; кәчтин таки әтигәнгичә, булут худди оттәк ибадәт чедириниң үстидә турди. [□] ■ ¹⁶ Дайим шундақ болатти; күндүзи булут ибадәт чедирини қаплап туратти, кечиси у отқа охшайтти. ¹⁷ Қачаники булут жамаәт чедириниң үстидин көтирилсә, Исраиллар йолға чиқатти; булут қәйәрдә тохтиса, Исраиллар шу йәрдә барғаһ тикәтти. ¹⁸ Исраиллар Пәрвәрдигарниң буйруғи бойичә маңатти, Пәрвәрдигарниң буйруғи бойичә барғаһ тикәтти; булут ибадәт чедириниң үстидә қанчә узақ тохтиса, улар барғаһта шунчә узақ туратти. ■ ¹⁹ Булут ибадәт чедириниң үстидә хелә күнләргичә тохтап турса, Исраилларму Пәрвәрдигарниң көрситмисини тутуп сәпәргә чиқмайтти; ²⁰ мабада булут ибадәт чедириниң үстидә пәқәт бир нәччә күнла тохтиса, улар Пәрвәрдигарниң буйруғи бойичә шу вақитта барғаһ куруп ятатти, андин йәнә Пәрвәрдигарниң буйруғи бойичә сәпәргә атлинатти. ²¹ Вә мабада булут пәқәтла кәчтин әтигәнгичә тохтап, әттигәндә булут йәнә көтирилсә, улар йәнә йолға чиқатти; мәйли күндүзи яки кечиси булут көтирилсила, улар сәпәргә чиқатти. ²² Булут ибадәт чедириниң үстидә узунрақ турса, мәйли икки күн, бир ай, бир жил турсиму, Исраиллар йолға чиқмай барғаһта туруверәтти; лекин булут көтирилип маңсила улар сәпирини давамлаштуратти. ■ ²³ Пәрвәрдигарниң буйруғи билән улар барғаһ кураатти, Пәрвәрдигарниң буйруғи билән улар сәпәрни давамлаштуратти; улар Пәрвәрдигарниң Мусаниң вастиси билән бәргән әмри бойичә, Пәрвәрдигарниң көрситмисини тутатти.

10

Күмүч канай челиниш вақитлири

¹ Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди: —

² Сән өзүңгә икки канай ясаққин; уларни күмүчтин соқтур. Улар жамаәтни жиғишқа, шундақла жамаәтни барғаһлирини жиғиштуруп йолға чиқишқа чақариш үчүн ишлитилиду. ³ Икки канай челинганда пүткүл жамаәт сениң йениңға жамаәт чедири дәрвазисиниң алдиға жиғилидигән болсун. ⁴ Эгәр ялғуз бири челинса, әмирлири, йәни миңлиған Исраилларниң миң бешилири сениң йениңға келип жиғилсун. ⁵ Силәр қаттиқ жуқури аваз билән чалғанда күн чиқиш тәрәптики барғаһлар йолға чиқсун. [□] ⁶ Андин силәр иккинчи қетим қаттиқ, жуқури аваз билән чалғанда жәнуп тәрәптики барғаһлар йолға чиқсун; улар йолға чиққан чағда канай қаттиқ, жуқури аваз билән челиниши керәктур.

□ **9:13** «өз хәлқидин үзүп ташлиниду» — бу ибарә адәттә адәмниң Худаниң беваситә жазаси билән дуниядн кетишини көрситиду. «Мис.» 12:19дики изаһатни көрүң. ■ **9:14** Мис. 12:49

□ **9:15** «Ибадәт чедирини қаплиған булут» — «Мис.» 40:34-38ни көрүң. ■ **9:15** Мис. 40:34

■ **9:18** 1Кор. 10:1 ■ **9:22** Мис. 40:36, 37 □ **10:5** «қаттиқ жуқури аваз билән» — башқа бир хил тәржимиси: «агаһ аваз билән».

7 Жамаәтни жигилишқа чақиридиған чағда, канай челиңлар, амма қаттиқ, жуқури аваз билән чалмаңлар; 8 һарунниң әвлатлири, қаһин болғанлар канайларни чалсун; булар силәргә әвлатму-әвлат бир әбәдий бәлгүлимә болсун. □ 9 Әгәр силәр өз зимиңларда силәргә зулум салған дүшминиңлар билән жәң қилишқа чиқсаңлар, қаттиқ, жуқури аваз билән челиңлар. Шуниң билән өзүңларниң Худаси болған Пәрвәрдиғарниң алдида яд етилип, дүшминиңлардин кутулсиләр. 10 Буниңдин башқа, хошал күнлириңларда, бекитилгән һейтлириңларда вә айниң биринчи күнлиридә, силәр көйдүрмә қурбанлиқ вә енақлиқ қурбанлиқлирини сунғиниңларда, қурбанлиқларниң алдида туруп канай челиңлар; шуниң билән канайлар силәрни Худайиңларға әсләткүчи болиду; Мән Худайиңлар Пәрвәрдиғардурмән.

Синайдин йолға чиқиш тәртиви

11 Иккинчи жили, иккинчи айниң жигирминчи күни булут һөкүм-гувалиқ чедириниң үстидин көтирилди; □ 12 шуниң билән Исраиллар Синай челидин чиқип, йол елип сәпәрлирини башлиди; булут Паран челидә тохтиди. 13 Бу уларниң биринчи қетим Пәрвәрдиғарниң Мусаниң вастиси билән қилған әмри бойичә йолға чиқиши болди. 14 Йәһуда барғаһи өзиниң туғи астида қошун-қошун болуп алди билән йолға чиқти; қошунниң башлиғи Амминадабниң оғли Наһшон еди. ■ 15 Иссакар қәбилиси қошуниниң башлиғи Зуарниң оғли Нәтанәл еди. 16 Зәбулун қәбилиси қошуниниң башлиғи һелонниң оғли Елиаб еди. 17 Андин ибадәт чедери чувулуп, Гәршонниң әвлатлири билән Мәрариниң әвлатлири уни көтирип йолға чиқти. 18 Рубән барғаһи өзиниң туғи астида қошун-қошун болуп йолға чиқти; қошунниң башлиғи Шидәрниң оғли Әлизур еди. 19 Шимеон қәбилиси қошуниниң башлиғи Зури-шаддаһиң оғли Шелумийәл еди. 20 Гад қәбилиси қошуниниң башлиғи Деуәлниң оғли Әлиасаф еди. 21 Андин Коһатлар муқәддәс буюмларни көтирип йолға чиқти; улар йетип келиштин бурун ибадәт чедирини кәтәргүчиләр келип уни тикләп қоюшқан еди. ■ 22 Әфраим барғаһи өзиниң туғи астида қошун-қошун болуп йолға чиқти; қошунниң башлиғи Аммиһудниң оғли Әлишама еди. 23 Манассәһ қәбилиси қошуниниң башлиғи Пидаһзурниң оғли Гамалийәл еди. 24 Бинямин қәбилиси қошуниниң башлиғи Гидеониниң оғли Абидан еди. 25 Дан барғаһи һәммә барғаһларниң арқа муһапизәтчиси болуп, өзиниң туғи астида қошун-қошун болуп йолға чиқти; қошунниң башлиғи Аммишаддаһиң оғли Аһиәзәр еди. 26 Ашир қәбилиси қошуниниң башлиғи Окраниң оғли Пагийәл еди. 27 Нафтали қәбилиси қошуниниң башлиғи Енанниң оғли Аһира еди. 28 Булар Исраиллар йолға чиққанда қошун-қошун болуп меңиш тәртиви еди; улар шу тәриқидә йолға чиқти.

Мусаниң қейнақиси һобабқа болған тәливи

29 Муса өзиниң қейнатиси, Мидиянлиқ Реуәлниң оғли һобабқа: — Биз Пәрвәрдиғар вәдә қилған йәргә қарап сәпәр қиливатимиз, У: «Мән у йәрни силәргә мирас қилип беримән» дегән; өзлириниң биз билән биллә меңишлирини

□ 10:8 «булар» — канайлар өзлири. □ 10:11 «һөкүм-гувалиқ» — мошу йәрдә «һөкүм-гувалиқ» Худаниң Исраилға ата қилған түп әмирлирини, шундақла униң Исраил билән болидиған әңдисини көрситиду («Мис.» 20-баһни көрүң). Худаниң муқәддәс маһийити вә характери шу әмирләрдә аян қилинғачқа, униң «һөкүм-гувалиқ»и доғму атилиду. Шу әмирләр «әһдә сандүғи» ичидә сақлақлиқ таш тахтаһлар үстигә пүтүлгән («Мис.» 40:20ни көрүң). ■ 10:14 Чөл. 1:7; 2:3 ■ 10:21 Чөл. 4:4

өтүнимән, биз силигә яхши қараймиз, чүнки Пәрвәрдигар Исраил тоғрилиқ бәхит-саадәт ата қилимән дәп вәдә бәргән, — деди.

³⁰ Лекин һобаб Мусаға: — Яқ, мән өз жутум, өз уруқ-туққанлиримға кетимән, — деди.

³¹ Муса униңға: Биздин айрилип кәтмисилә; чүнки сили чөлдә қандақ барғаһ қуришимиз керәклигини билила, сили бизгә көз болуп бәрсилә. ³² Шундақ болидуқи, биз билән биллә барсила, кәлгүсидә Пәрвәрдигар бизгә қандақ яхшилиқ қилса, бизму силигә шундақ қилимиз! — деди.

³³ Исраиллар Пәрвәрдигар теғидин йолға чиқип үч күн йол маңди; Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғи уларға арам алидигән йәр издәп уларниң алдида үч күн йол башлап маңди.

³⁴ Улар чедирлирини жиғиштуруп йолға чиқидигән чағларда, Пәрвәрдигарниң булути һаман уларниң үстидә болатти. ³⁵ Әһдә сандуғи йолға чиқидигән чағда Муса: «Орнуңдин турғайсән, и Пәрвәрдигар; дүшмәнлирини тирипирән болсун; Саңа өчләр йүзүниң алдинин қачсун!» — дәйтти. ³⁶ Әһдә сандуғи тохтиған чағда у: «Қайтип кәлгәйсән, и Пәрвәрдигар, миңлиған-түмәнлиған Исраил хәлқи арасиға қайтип кәлгәйсән!» — дәйтти.

11

Хәлиқниң йол бойи ғотулдишип Пәрвәрдигарниң аччигини кәлтүрүши

¹ Вә шундақ болдики, хәлиқ ғотулдишатти, уларниң ғотулдашлири Пәрвәрдигарниң қулиқиға йетип интайин рәзил аңланди; У бу сөзләрни аңлиди вә Униң ғәзиви қозғалди; Пәрвәрдигарниң от-ялқуни уларниң арасида тутушип, барғаһниң четидики бәзиләрни көйдүрүшкә башлиди. ² Хәлиқ бу чағда Мусаға ялвуривиди, Муса Пәрвәрдигардин тилиди; шуниң билән от пәсийип өчти. ³ Пәрвәрдигарниң оти уларниң оттурисида туташқанлиғи үчүн у у йәргә «Табәраһ» дәп ат қойди. □

Хәлиқниң озук тоғрилиқ ғотулдашлири

⁴ Уларниң арасидики шалғут кишиләрниң нәпси тақилдап кәтти, Исраилларму йәнә жиғлашқа башлиди: «Әнди бизгә ким гөш бериду? □ ⁵ Һелиму есимиздики, биз Мисирдики чағларда пул хәжлимәй турупму белиқ йейәләйттуқ, йәнә тәрхәмәк, тавуз, пияз вә күдә пияз билән самсақму бар еди. ⁶ Мана бу йәрдә һазир көз алдимизда маннадин башқа һеч немә йоқ, әнди бизниң женимизму қуруп кетиватиду» дейишти.

⁷ Манна гоя юмғақсүт уруғиға, көрүнүши гоя кәһриваға охшайтти. ⁸ Кишиләр уян-буян чепип уни жиғип, бәзидә ярғунчақта езип, бәзидә һаванчида соқуп, я бәзидә қазанда пиширип нан қилип йәйтти; тәми зәйтун майлиқ тоғачларға охшайтти. □ ⁹ Кечидә барғаһқа шәбнәм чүшкәндә, маннаму шуниң үстигә чүшәтти.

¹⁰ Муса хәлиқниң аилиму-аилә һәр бири өз чедириниң ишиги алдида жиға-зерә қилишиватқинини аңлиди; буниңға Пәрвәрдигарниң ғәзиви қаттиқ қозғалди, бу иш Мусаниң нәзирадимму яман көрүнди. ¹¹ Муса Пәрвәрдигарға: —

■ **10:35** Зәб. 67:1-3 ■ **11:1** Қан. 9:22; зәб. 77:21; 105:13-18 □ **11:3** «Табәраһ» — «көйүш» дегән мәнидә. □ **11:4** «шалғут кишиләр» — бәзиләр «бекар тәләпләр» дәп тәржимә қилиду. Лекин кейинки сөзләрдин қариғанда, улар бәлким Исраиллардин айрим, башқа бир нәччә милләтләрдин болған бир түркүм кишиләр болуши мүмкин. ■ **11:4** Мис. 12:38; 16:3; Зәб. 105:14; 1Кор. 10:6 ■ **11:7** Мис. 16:14, 31; Зәб. 77:24-25; Юһ. 6:31, 49 □ **11:8** «тәми зәйтун майлиқ тоғачларға охшайтти» — яки «тәми татлиқ зәйтун майға охшайтти».

Сән бу барлиқ хәлиқниң егир жүкини маңа артип қоюп, мән қулуңни немишкә бундақ қийнайсан; немишкә мән Сениң алдиңда илтипат тапмайман? ¹² Я мән бу пүтүн хәлиқкә һамилдар болуп, уларни туғдумму? Сән теһи маңа: «Сән уларни Мән қәсәм ичип уларниң ата-бовилириға мирас қилған шу йәргә йәткүзгичә, Худди баққан атиси әмчәтики бовақни бағриға алғандәк бағриңға елип көтирип маң» дәватисән? ¹³ Мән бу хәлиқкә нәдин гөш тепип берәләймән? Чүнки улар маңа жиғлап: «Сән бизгә йегидәк гөш тепип бәр!» дейишмәктә. ¹⁴ Мән бу хәлиқни көтиришни ялғуз үстүмгә елип кетәлмәйдикәнмән, бу иш маңа бәк егир келиватиду. ¹⁵ Әгәр Сән маңа мошундақ муамилә қилмақчи болсаң, мән өтүнүп қалай, бу харап һалитимни маңа көрсәтмәй, илтипат қилип мени өлтүрүвәт! — деди.

Пәрвәрдиғарниң Мусаға йәтмиш ақсақални таллап чиқишни буйруши

¹⁶ Пәрвәрдиғар Мусаға мундақ деди: —

Исраил ақсақаллири ичидин, сән йенимға тонуйдиған хәлиқ ақсақаллири вә бәгләрдин йәтмишни таллап жиққин, уларни жамаәт чедириниң алдиға әкәл. Улар сениң билән биллә шу йәрдә турсун. ¹⁷ Мән шу йәргә чүшүп сениң билән сөзлишимән; вә сениң үстүндә туруватқан Роһни елип уларниң үстигиму бөлүп қойимән. Шуниң билән улар сән билән биллә хәлиқни көтириш мәсәулийитини үстигә алиду, андин сән уни өзүң ялғуз көтәрмәйдигән болисән. ¹⁸ Сән хәлиқкә мундақ дегин: «Әтә гөш йийишкә тәйярлинип өзәңләрни Худаға атап пақлаңлар; чүнки силәр Пәрвәрдиғарниң қулиқини ағритип жиғлап: «Әнди ким бизгә гөш бериду? Аһ, Мисирдики һалимиз бәк яхши еди!» дегән едиңлар әмәсму? Пәрвәрдиғар дәрвәкә силәргә гөш бериду, силәр униңдин йәйсиләр. ¹⁹ Силәр бир күн, икки күн әмәс, бәш күн, он күн әмәс, жигирмә күнму әмәс, ²⁰ бәлки пүтүн бир ай йәйсиләр, таки бурниңлардин етилип чиқип һә болғичә йәйсиләр; чүнки силәр араңларда туруватқан Пәрвәрдиғарни мәнситмәй, униң алдида жиғлап туруп: «Биз немә үчүн Мисирдин чиқтуқ?» — дедиңлар».

²¹ Муса: — Мән уларниң арисидә туруватқан бу хәлиқтин йолға чиқалайдиған әркәкләр алтә йүз миң турса, Сән теһи: «Мән уларни гөш йәйдиған, һәтта пүтүн бир ай гөш йәйдиған қилимән» дәйсән; ²² әмисә қой, кала падилириниң һәммиси соулса уларға йетәмду? Яки деңиздики һәммә белиқ уларға тутуп берилсә, уларниң йийишигә йитәрму? — деди.

²³ Шуниң билән Пәрвәрдиғар Мусаға: — Пәрвәрдиғарниң қоли қисқа болуп қагтиму? Әнди көрүп баққина, Мениң саңа дегән сөзүм әмәлгә ашуруламду-йоқ? — деди.

²⁴ Шуниң билән Муса чиқип Пәрвәрдиғарниң сөзини хәлиқкә йәткүзди вә хәлиқ ичидики ақсақаллардин йәтмиш адәмни таллап жиғип уларни жамаәт чедириниң әтрапида турғузди. ²⁵ Андин Пәрвәрдиғар булут ичидин чүшүп, Муса билән сөзлишип, униңдики Роһтин елип йәтмиш ақсақалға қойди; Роһ уларниң үстигә қонуши билән улар бешарәт беришкә киришти. Лекин шу вақиттин кейин улар ундақ қилмиди. ²⁶ Лекин у чағда улардин икки адәм барғаһта қалди; бирисиниң исми Әлдад, иккинчиси Медад еди (улар әслидә ақсақалларниң арисидә тизимланған еди, лекин ибадәт чедиригә чиқмай қалған еди). Роһ уларниң үстидиму қонди вә улар барғаһ ичидә бешарәт беришкә башлиди. ²⁷ Яш бир жигит жүгүрүп келип Мусаға: —

□ 11:17 «сениң үстүндә туруватқан Роһ» — шүбһисизки, Худаниң Өзиниң Муқәддәс Роһи. 29-айәтни көрүң. ■ 11:20 Чөл. 21:5 □ 11:21 «йолға чиқалайдиған әркәкләр» — яки «пиядә әскәрләр». 1:46ни көрүң. ■ 11:22 Юһ. 6:7 ■ 11:23 Йәш. 50:2; 59:1

Әлдад билән Медад баргаһта бешәрәт бериватиду, — деди. ²⁸ Мусаниң хизмәтқари, Муса таллиған сәрхил жигитлиридин бири, Нунниң оғли Йәшуа қопуп: —

И ғоҗам Муса, уларни тосуғайла, — деди. ²⁹ Лекин Муса униңға: — Сән мениң сәвәвимдин һәсәт қиливатамсән? Пәрвәрдиғарниң пүтүн хәлқи пәйғәмбәр болуп кәтсә еди, Пәрвәрдиғар Өзиниң Роһини уларниң үстигә қойса еди! — деди.

³⁰ Шуниң билән Муса билән Исраил ақсақаллириниң һәммиси баргаһқа қайтип кетишти.

Пәрвәрдиғарниң бөдүнә чүшүрүши

³¹ Әнди Пәрвәрдиғар алдидин бир шамал чиқип, у деңиз тәрәптин бөдүниләрни учуртуп келип, баргаһниң әтрапиға йейивәтти; бөдүниләр баргаһниң у тәрәпидиму бир күнлүк йол, бу тәрәпидиму бир күнлүк йол кәлгидәк йәр йүзини икки гәз егизликтә кәлгидәк қаплиди. □ ■

³² Хәлиқ орнидин туруп пүткүл шу күни, шу кечиси вә әтиси пүтүн күн бөдүнә тутуп жигди, әң аз дегәнлириму алаһазәл икки хомир жигди; улар буларни баргаһниң төрт әтрапиға өзлири үчүн йейишти. □ ³³ Улар гөшни чайнап езип болмай, гөш техи чишлири арасида турғанда, Пәрвәрдиғарниң ғәзиви уларға қозғилип, хәлиқни интайин еғир бир ваба билән урди. □ ■ ³⁴ Шуңа кишиләр шу йәрни «Қиброт-һаттавах» дәп атиди; чүнки улар шу йәрдә нәпси тақилдиган кишиләрни йәрликкә қойған еди. □ ³⁵ Кейин хәлиқ Қиброт-һаттавахтин йолға чиқип һазиротқа келип, һазиротта тохтиди.

12

Мәрийәм билән һарунниң Мусаға қара чаплиғанлиғи

¹ Мәрийәм билән һарун Мусаниң һәбәшлик қизни хотунлуққа алғини үчүн униңға қарши сөз қилди (чүнки у һәбәшлик бир қизни алған еди). □ ² Улар: — Пәрвәрдиғар пәкәт Муса биләнлә сөзлишип, биз билән сөзләшмәптимү? — дейишти. Бу гәпни Пәрвәрдиғар аңлиди. ³ Муса дегән бу адәм интайин кәмтәр-мөмин адәм болуп, бу тәрәптә йәр йүзидикиләр арасида униң алдиға өтидигини йоқ еди.

⁴ Пәрвәрдиғар Муса, һарун вә Мәрийәмгә туюқсиз: — Силәр үчүңлар жамаәт чедириға келиңлар, — деди. Үчилиси чиқип кәлди.

⁵ Андин Пәрвәрдиғар әрштин булут түврүги ичидә чүшүп, жамаәт чедириниң алдида тохтап, һарун билән Мәрийәмни қичқиривиди, улар алдиға кәлди.

□ **11:31** «Йәр йүзини икки гәз егизликтә кәлгидәк қаплиди.» — башқа бир хил тәржимиси: «йәр йүзидин алаһазәл икки гәз егизликтә учуп кәлди». «гәз» — Муқәддәс Китапта ишлитилгән «гәз» адәмниң қолиниң жәйнәктин бармақниң учигичә болған арилиги (тәхминән 45 сантиметр) еди. ■ **11:31** Мис. 16:13; Зәб. 77:26-28 □ **11:32** «хомир» — Бир «хомир» тәхминән миң литргә баравәр. Бөдүниләрниң йейилиши, шүбһисизки, гөшини қақлаш үчүн еди. □ **11:33** «Пәрвәрдиғарниң ғәзиви уларға қозғилип, хәлиқни... урди» — Худа немишкә хәлиқ қақшиған вақтида әмәс, бәлки дәл бөдүниләргә еғиз тәккәндә уларни урди? Шүбһисизки, У уларни шу ишта синиди. Улар әслидә Униңдин нарази болуп гуманлинип: «Әнди бизгә ким гөш бериду?» — дейишкән еди (4-айәт). Бирақ Худа уларға көз алдида гөш бәргини билән, улар гуманидин товва қилмиди яки тәшәккүр ейтмиди. ■ **11:33** Зәб. 77:29-31

□ **11:34** «Қиброт-һаттавах» — мәнәси «Нәпсанийәтниң қәбирлири». □ **12:1** «Һәбәшлик» — «Ефиопийәлик» дегәнниң башқичә атилиши. Тексттә, Мусаниң биринчи аяли болған Зиппораһниң һаят яки һаят әмәслиги тоғрилиқ хәвәр берилмайду.

⁶ У уларға: — Энди силәр гепимни аңлаңлар, әгәр силәрниң араңларда пәйгәмбәр болса, Мән Пәрвәрдигар аламәт көрүнүштә униңға Өзүмни аян қилимән, чүшидә униң билән сөзлишимән. ⁷ Лекин қулум Мусаға нисбәтән ундақ әмәс; у барлик аиләм ичидә толиму садиқтур; ⁸ Мән униң билән тепишмақ ейтип олтармай, йүзму йүз туруп беваситә сөзлишимән; у Мән Пәрвәрдигарниң қияпитини көрәләйду. Энди силәр немишкә қулум Муса тоғрилик яман гәп қилиштин қорқмидиңлар? — деди. □ ■

⁹ Пәрвәрдигарниң отлуқ гәзиви уларға қозғалди вә у кетип қалди.

Мәрийәмниң мохо болуп қалғанлиғи

¹⁰ Шуниң билән булут жамаәт чедири үстидин кәтти, вә мана, Мәрийәм худди аппақ қардәк пәсә-мохо болуп кәтти; һарун бурулуп Мәрийәмгә қаривиди, мана, у пәсә-мохо болуп қалған еди. ¹¹ һарун Мусаға: — Вай ғоҗам! Наданлиқ қилип гуна өткүзүп қойғанлиғимиз сәвәвидин бу гунани бизниң үстимизгә артмиғайсән. ¹² У худди анисиниң қосиғидин чиққандила бәдини йерим чирик, өлүк туғулған балидәк болуп қалмиғай! — деди.

¹³ Шуниң билән Муса Пәрвәрдигарға: — И Тәңри, униң кесилини сақайтивәткән болсаң, — дәп нида қилди.

¹⁴ Пәрвәрдигар Мусаға: — Әгәр атиси униң йүзигә түкүргән болса, у йәттә күн хијилчилик ичидә турған болатти әмәсму? Энди у барғаһниң сиртиға йәттә күн қамап қоюлсун, андин у қайтип кәлсун, — деди. □

¹⁵ Шуниң билән Мәрийәм барғаһ сиртиға йәттә күн қамап қоюлди, таки Мәрийәм қайтип кәлгичә хәлиқ йолға чиқмай туруп турди.

13

¹ Андин кейин хәлиқ һазироттин йолға чиқип, Паран чөлидә барғаһ қурди.

Мусаниң Қанаанни чарлап келишкә оң икки чарлиғуочи әвәтиши

² Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип: —

³ Мән Израилларға мирас қилип бәргән Қанаан зиминини чарлап келишкә адәмләрни әвәткән; һәр бир ата җәмәткә төвә қәбилидин бирдин адәм чиқирилсун, улар өз қәбилисидики әмир болсун, — деди. ⁴ Муса Пәрвәрдигарниң әмри бойичә, уларни Паран чөлидин йолға салди; уларниң һәммиси Израилларниң башлири еди.

⁵ Төвәндикиләр уларниң исимлири: — Рубән қәбилисидин Заккурниң оғли Шаммуя, ⁶ Шимеон қәбилисидин Хориниң оғли Шафат, ⁷ Йәһуда қәбилисидин Йәфуннәһниң оғли Каләб, ⁸ Иссакар қәбилисидин Йүсүпниң оғли Игал, ⁹ Әфраим қәбилисидин Нунниң оғли Һошия, ¹⁰ Бинямин қәбилисидин Рафуниң оғли Палти, ¹¹ Зәбулун қәбилисидин Содиниң оғли Гаддийәл, ¹² Йүсүп қәбилисидин, йәни Манассәһ қәбилисидин Сусиниң оғли Гадди, ¹³ Дан қәбилисидин Гималлиниң оғли Аммијәл, ¹⁴ Ашир қәбилисидин Микаилниң оғли Сәтур, ¹⁵ Нафтали қәбилисидин Вофсиниң оғли Наһби, ¹⁶ Гад қәбилисидин Макинниң оғли Геуәл. ¹⁷ Мана булар Муса чарлап келиңлар дәп Қанаан зиминиға әвәткән адәмләрниң исми. Муса Нунниң оғли Һошияни Йәһошуя дәп атиди. □

□ **12:8** «йүзү йүз» — ибраний тилида «егизму егиз». ■ **12:8** Мис. 33:11; Қан. 34:10 □ **12:14** «атиси униң йүзигә түкүргән болса, у йәттә күн хијилчилик ичидә турған болатти әмәсму?» — бу сөzlәр ибранийлар арисидики қәдимки бир өрп-адәтни көрсәтә керәк. □ **13:17** «Һошия» — ибраний тилида «у кутқузиду», «Йәһошуя» — «Пәрвәрдигар (Йәвәһ) кутқузиду» дегән мәнидә. «Әйса» ибраний тилида дәл шу исимдур.

18 Муса уларни чарлап келишкә Қанаанға сәпәрвәр қилип: — Силәр мошу йәрдин Нәгәв чөли тәрәпкә қарап меңиңлар, андин тағлиқ районға чиқиңлар. □

19 У йәрниң қандақ экәнлигини, у йәрдикиләрниң күчлүк-ажизлигини, аз яки көплүгини көрүп беқиңлар; 20 улар туруватқан йәрниң қандақ экәнлигини, яхши-яманлигини көрүңлар; улар туруватқан шәһәрләрниң қандақ экәнлигини, барғаһлиқ шәһәр яки сепил-қәлғәлик шәһәр экәнлигини; 21 у йәрниң мунбәт яки мунбәтсиз экәнлигини, дәл-дәрәқлириниң бар-йөклүгини көрүп келиңлар. Жүрәкликрәк болуп, мевә-чивилиридин алғач келиңлар, — деди.

Бу чағ дәл үзүм пишип қалған вақит еди. 22 Улар шу тәрәпләргә чиқип, зиминни Зин чөлидин тартип таки һамат еғизиниң йенидики Рәһобқичә берип чарлашти.

23 Улар жәнуп тәрәптә һеbronға барди, у йәрләрдә Анақийларниң әвлатлиридин Аһиман, Шишай, Талмай дегәнләр олтиришлиқ еди. Әслидә һеbron шәһири Мисирдики Зоан шәһиридин йәттә жил илгири ясалған еди. □ 24 Улар «Әшкол жиғиси»ға кәлди, у йәрдә бир сап үзүми бар бир үзүм шехини кесип, бир балдаққа есип икки адәмгә көтәргүзүп маңди; улар азрак анар билән әнжирму елип қайтип кәлди. □ 25 Исраиллар шу йәрдә кесивалған әшу үзүм сәвәвидин у йәр «Әшкол жиғиси» («үзүм сапиғи жиғиси») дәп аталди.

26 Улар қириқ күндин кейин у йәрләрни чарлап түгитип, қайтип кәлди.

Чарлиғучиларниң мәлумати

27 Улар келип, Паран чөллүгидики Қадәштә Муса, һарун вә пүтүн Исраил жамаити билән көрүшти. Улар иккиләнгә һәм пүткүл Исраил жамаитигә мәлумат бәрди һәм зиминниң мевилирини уларға көрсәтти. 28 Улар Мусаға мәлумат берип: —

Биз өзлири бериңлар дегән йәрләргә бардуқ, растинла сүт билән һәсәл еқип туридиған йәр экән, мана булар шу йәрниң мевилири. ■ 29 Бирақ у йәрдикиләр бәк күчтүңгүр экән, шәһәрләр сепиллик болуп һәм пухта-һәйвәтлик экән. Униң үстигә, биз у йәрдә Анақийларниң әвлатлириниму көрдуқ. 30 Амаләкләр жәнуп тәрәптә туридикән; һиттийлар, Йәбусийлар, Аморийлар тағларда туридикән; Қананийлар деңиз бойлирида вә Иордан дәрияси бойлирида туридикән, — деди.

31 Каләб Мусаниң алдида көпчиликни тиничлитип: —

Биз дәрһал атлинип берип у йәрни егиләйли! Чүнки биз чоқум ғалип келимиз — деди.

32 Лекин униң билән биллә чиққан башқилар болса: —

Улар биздин күчлүк экән, шуңа уларға һужум қилсақ болмайду, — дейишти.

33 Андин чарлиғучилар өзлири чарлап кәлгән зиминниң әһвалидин Исраилларға яман мәлумат берип:

— Биз кирип чарлап өткән зимин болса өз аһалисини йәйдигән зимин экән; биз у йәрдә көргәнләрниң һәммиси йоған адәмләр экән. 34 Биз у йәрләрдә «Нәфилийләр» дегән *гигант* адәмләрни көрдуқ (дәрвәкә Анақийларниң әвлатлири Нәфилийләрдин чиққандур); биз өзимизгә қарисақ чекәткидәк туридикәнмиз, биз уларгиму шундақ көринидикәнмиз, — деди. □

□ 13:18 «Нәгәв чөли» — «Нәгәв» дегән чөл Пәләстинниң жәнуби тәрипидә болуп, мошу йәрдә вә көп башқа йәрләрдә «жәнуп»ни билдүриду. □ 13:23 «жәнуп» — иИбраний тилида «Нәгәв». □ 13:24 «Әшкол» — мәнәси «үзүмләр». ■ 13:28 Мис. 3:8; 33:3 □ 13:34 «Нәфилийләр» — топандин илгири пәйдә болған гигантлар еди. һәммиси топанда йөқитилған болғачқа, чарлиғучиларниң шу геги пәкәт өзлириниң тоқуған әпсанилири, халас. Гәрчә «Анақийлар»му гигантлар болсиму («Қан.» 9:1-2ни көрүң), уларниң «Нәфилийләр» билән һеч қандақ мунасивити йөк еди. һалбуки, роһий жәһәттин бу гигантларниң «Нәфилийләр»ниң әслидики келип чиқиши билән мунасивити болуши мүмкин («Яр.» 6:1-4).

14

Исраилларниң тапа-тәнә қилиши

1 Шуниң билән барлиқ жамаәт дад-пәрәяд көтирип жиғлиди; улар кечичә жиға-зерә қилишип чиқти. 2 Исраиллар Муса билән һарунға тапа-тәнә қилип: — Биз балдурла Мисирда өлүп кәтсәк боптикән! Мошу чөл-жәзиридә өлүп кәтсәк боптикән! 3 Пәрвәрдигар немишкә бизни қилич астида өлсун, хотун бала-жақилиримиз булинип, *дүшмәнниң олжиси болсун* дәп бизни бу йәргә башлап кәлгәнду? Униңдин көрә, Мисирға қайтип кәткенимиз яхши эмәсму? — дәп ғотулдашти. 4 Шуниң билән улар бир-биригә: — Башқидин бир башлиқ тикләп Мисирға қайтип кетәйли, — дейишти.

5 Муса билән һарун пүтүн Исраил жамаити алдида жиқилип дүм ятти. 6 Шу йәрни чарлап кәлгәнләр ичидики Нунниң оғли Йәшуа билән Йәфуннәһниң оғли Каләб кийимлирини житип, 7 пүтүн Исраил жамаәтчилигигә: — Биз чарлап келишкә өтүп барған зимин интайин бәк яхши зимин екән. 8 Эгәр Пәрвәрдигар биздин сөйүнсә, бизни шу зиминға, йәни һәсәл билән сүт еқип туридиған шу зиминға башлап берип, уни бизгә бериду. 9 Силәр пәкәт Пәрвәрдигарға асийлиқ қилмаңлар! У зиминдикиләрдин қорқмаңлар, чүнки улар бизгә нисбәтән бир ғизадур; уларниң панаһдарлири улардин кәтти, Пәрвәрдигар болса биз билән билә; улардин қорқмаңлар, — деди.■

10 һалбуки, пүткүл жамаәт тәрәп-тәрәптин: — У иккисини чалма-кесәк қилип өлтүрүветәйли, дейишти. Лекин Пәрвәрдигарниң жуласи жамаәт чедирида Исраилларға аян болди.

Худаниң жазаси, Мусаниң хелқ үчүн нуда қилғанлиги

11 Пәрвәрдигар Мусаға: — Бу хәлиқ Мени қачангичә мәнситмәйду? Гәрчә уларниң оттурисида шунчә мөжизилик аламәтләрни яратқан болсамму, лекин улар Маңа қачангичә ишинишмәйдикән? 12 Мән уларни ваба билән уруп йокитимән, шуниң билән сени улардин техиму чоң вә қудрәтлик бир әл қилимән, — деди.

13 Муса болса Пәрвәрдигарға мундақ деди: — «Бундақ болидиған болса бу ишни мисирлиқлар аңлап қалиду, чүнки Сән улук қудретиң билән бу хәлиқни уларниң арасидин елип чиққан едиң;■ 14 вә Мисирлиқлар бу ишни шу зиминдики хәлиқләргиму ейтиду. У зиминдики аһалиму Сән Пәрвәрдигарниң бу хәлиқниң арасида екәнлигиңни, Сән Пәрвәрдигарниң уларниң алдида йүзүм-йүз көрүнгәнлигиңни, Сениң булутиң дайим уларға сайә чүшүрүп кәлгәнлигини, шундақла Сениң күндүзи булут түврүгидә, кечиси от түврүгидә уларниң алдида маңғанлигиңни аңлиған еди.■

15 Әнди Сән бу хәлиқни худди бир әдәмни өлтүргәндәк өлтүрүвәтсән, Сениң нам-шөһритиңни аңлиған әлләрниң һәммиси: 16 «Пәрвәрдигар бу хәлиқни Өзи уларға беришкә қәсәм қилған зиминға башлап баралмайдигәнлиги үчүн, шуңа уларни әшу чөл-жәзиридә өлтүрүветипту» дәп қалиду.■ 17 Әнди өтүнимәнки, Рәббим қудретиңни жар и қилдурғайсән, Өзүңниң: 18 «Пәрвәрдигар асанлиқчә аччиқланмайду, Униң меһир-муһәббити тешип туриду; У гуна вә итаәтсизлиқни кәчүриду, лекин гунакарларни һәргиз гунасиз дәп қаримайду, атиларниң қәбиһлигини атисидин балисиғичә, һәтта нәврә-чәврилиригичә уларниң үстигә жүкләйду» дегиниңдәк қилғайсән.□ ■ 19 Меһрий-шәпқитиңниң кәңрилиги

■ 14:9 Қан. 20:3 ■ 14:13 Мис. 32:12 ■ 14:14 Мис. 13:21; 40:38 ■ 14:16 Қан. 9:28

□ 14:18 «атиларниң қәбиллигини атисидин балисиғичә, һәтта нәврә-чәврилиригичә уларниң үстигә жүкләйду» — бу муһим сөз тоғрилиқ «Әзакиял»дики «қошумчә сөз»имизни (18-, 33-баплар тоғрилиқ) көрүң. ■ 14:18 Мис. 20:5; 34:6; Қан. 5:9; Зәб. 85:15; 102:8; 144:8; Юн. 4:2

бойичә, Мисирдики чагдин таки һазиргичә дайим кәчүрүп кәлгиниңдәк, бу хәлиқниң қәбиһлигини кәчүргәйсән!».

²⁰ Пәрвәрдигар: — «Бопту, сән дегәндәк уларни кәчүрдүм. ²¹ Лекин Өз һаятим билән қәсәм қилимәнки, пүткүл йәр йүзи Мән Пәрвәрдигарниң шан-шәриви билән толиду.

²² Һалбуки, Мениң жулайимни, Мисирда вә чөл-жәзиридә көрсәткән мөҗизилик аламәтлиримни көрүп турупму Мени мошундақ он қетимлап синап йәнә авазимға кулақ салмиғанлар, ²³ Мән қәсәм ичип уларниң ата-бовилириға мирас қилип беримән дегән у зиминни һәргиз көрәлмәйду; Мени мәнситмигәнләрдин бириму у жутни көрәлмәйду. ■ ²⁴ Лекин өзидә башқичә бир роһниң болғини, пүтүн қәлби билән Маңа әгәшқини үчүн кулум Каләбни у киргән йәргә башлап киримән; униң әвлатлириму у йәргә мирасхор болиду. ■ ²⁵ (шу чағда Амаләкләр билән Қананийлар тағлиқ жилғиларда турувататти) — Әтә силәр йолуңлардин бурулуп, Қизил Деңизға баридиған йол билән меңип чөлгә сәпәр қилиңлар» — деди.

Пәрвәрдигарниң Исраилларни җазалиши

²⁶ Пәрвәрдигар Муса билән һарунға сөз қилип мундақ деди:

²⁷ — Мән Мениң яман гепимни қилип ғотулдишидиған бу рәзил җамаәткә қачангичә чидишим керәк? Исраилларниң Мениң яман гепимни қилғанлири, шу тохтәвсиз ғотулдашлириниң һәммисини аңлидим. ■ ²⁸ Сән уларға: —

Пәрвәрдигар мундақ дәйду: «Мән һаятим билән қәсәм қилимәнки, хәп, Мән силәргә қулиқимға киргән сөзлириңлар бойичә муамилә қылмайдигән болсам! ■

²⁹ Силәрниң өлүгүңлар мошу чөлдә ятиду; силәрниң ичиңларда санақтин өткүзүлгәнләр, йәни йеши жигирмидин ашқан, Мениң яман гепимни қилип ғотулдиғанларниң һәммиси пүтүн сани бойичә ■ ³⁰ Силәргә қол көтирип қәсәм қилип,

туралғуңлар қилип беримән дегән зиминға һеч кирәлмәйду; пәкәт Йәфуннәһниң оғли Каләб билән Нунниң оғли Йәшуала кириду. ■ ³¹ Силәрниң кичик балилириңлар, йәни «Булинип, дүшмәнниң олжиси болуп қалиду»

дейилгәнләрни Мән башлап киримән, улар силәр кәмситкән у зиминдин бәһримән болиду. ³² Бирақ силәр болсаңлар, силәр жиқилип, өлүгүңлар бу чөлдә қалиду. ³³ Силәрниң балилириңлар бузуқлуқ-вапасизлигиңларниң

әлимини тартип, өлүгүңлар чөлдә йоқалғичә, бу чөлдә қириқ жил сәргәрдан болуп жүриду. □ ³⁴ Силәрниң шу зиминни чарлиған күнлириңларниң сани

бойичә, қириқ күнниң һәр бир күнини бир жил һесаплап, қәбиһликлириңларни қириқ жил өз үстүңларға елип жүрисиләр; шу чағда Мениң өзүңлардин ятлашқинимниң немә екәнлигини билип йетисиләр» — дегин. ■ ³⁵ Мән

Пәрвәрдигар шундақ дегән екәнмән, жиғилип Маңа қарши чиққан бу рәзил хәлиқ җамаитигә Мән чоқум шундақ қилимән; улар мошу чөл-жәзиридә йәветилиду, шу йәрдә өлиду.

³⁶ Муса у зиминни чарлап келишкә әвәткәнләр қайтип кәлгәндә, у зимин тоғрилиқ яман хәвәр елип келиш билән пүтүн җамаәтни ғотулдитип, Мусаниң яман гепини қилғузғанлар, ³⁷ йәни у зимин тоғрилиқ яман хәвәр әкәлгән бу кишиләрниң һәммиси ваба кесили тегип Пәрвәрдигарниң алдида өлди. ■

³⁸ Зиминни чарлап келишкә барған адәмләр ичидин пәкәт Нунниң оғли Йәшуа билән Йәфуннәһниң оғли Каләбла һаят қалди.

■ **14:23** Қан. 1:35, 36 ■ **14:24** Йә. 14:8, 9 ■ **14:27** Зәб. 105:24-26 ■ **14:28** Чөл. 26:65; 32:11 ■ **14:29** Қан. 1:35; ибр. 3:17 ■ **14:30** Йә. 14:6 □ **14:33** «бузуқлуқ-вапасизлигиңлар» — ибраний тилида «паһшивазлиқлириңлар». Худадин езип кетиш Тәврат-Инҗилда «паһшивазлиқ» дәп һесаплиниду. ■ **14:34** Зәб. 94:8-11 ■ **14:37** 1Кор. 10:10; Йәһ. 5

Өз мәйличә һужумга өтүп мәглуп болуп кечिश

39 Муса бу гәпләрни пүткүл Исраил жамаитигә ейтивиди, һәммиси бәк һәсрәт чәкти. 40 Улар әтигән таң атқанда туруп таққа чиқип: — Мана биз кәлдуқ! Пәрвәрдигар ейтқан жутқа чиқип һужум қилайли; чүнки биз гуна қилдуқ, — дейшти.

41 — Силәр йәнә немишкә Пәрвәрдигарниң әмригә хилаплиқ қилисиләр? — деди Муса, — Бу иш ғәлибилик болмайду! 42 Пәрвәрдигар араңларда болмиғачқа, дүшмәнниң қиличи астида өлүп, мәглуп болмаслиғиңлар үчүн һужумга чиқмаңлар. 43 Чүнки Амаләкләр билән Қананийлар у жутта, силәрниң алдиңларда туриду; силәр қилич астида өлүп кетисиләр; чүнки силәр Пәрвәрдигардин тенип кәттиңлар, Пәрвәрдигар силәр билән биллә болмайду.

44 Лекин, гәрчә Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғи вә Муса баргаһтин қозғалмиған болсиму, улар йәнилә өз мәйличә таққа чиқип һужумга өтті. 45 Шунинң билән Амаләкләр билән шу тағда турушлуқ Қананийлар чүшүп уларни таки Хормаһғичә қоғлап, битчит қилип қирғин қилди.

15

Түрлүк қурбанлиқлар тоғрисидики қайдә-низам

1 Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди: —

2 Сән Исраилларға мундақ дегин: — Силәр маканлишишиңлар үчүн силәргә тәкдим қилип беридиған зиминға киргән чеғиңларда, 3 әгәр Пәрвәрдигарға атап отта сунулидиған, униңға хушбуй болсун дәп бирәр һәдийә-қурбанлиқ қилмақчи болсаңлар, қурбанлиқ кала яки қой-өшкә падисидин болсун. У көйдүрмә қурбанлиқ болсун, қәсәмни ада қилиш қурбанлиғи болсун, ихтиярий қурбанлиқ яки силәргә бекитилгән һейтлардики зөрүр қурбанлиқ болсун, 4-5 қурбанлиқ сунғучи киши Пәрвәрдигарға атиғиниға бир ашлиқ һәдийәсини қошуп кәлтүрсун. Көйдүрмә қурбанлиқ яки башқа қурбанлиқ қоza болса, ундақта ашлиқ һәдийәси зәйтун мейидин бир һинниң төрттин бири иләштүрүлгән есил ундин әфәһниң ондин бири болсун; униңға йәнә шарап һәдийәси сүпитидә төрттин бир һин шарапни қушуп сунсун. □ ■

6 Қурбанлиғиң қоққар болса, сән униңға ашлиқ һәдийәси сүпитидә үчтин бир һин зәйтун мейи иләштүрүлгән есил ундин әфәһниң ондин иккиси болсун 7 вә шарап һәдийәси сүпитидә төрттин бир һин шарапни қушуп сунсун; булар Пәрвәрдигарға хушбуй чиқарсун дәп сунулсун. 8 Әгәр сән Пәрвәрдигарға көйдүрмә қурбанлиқ, яки қәсәм ада қилиш қурбанлиғи яки енақлиқ қурбанлиғи сүпитидә топақ атиған болсаң, 9 ундақта топаққа ашлиқ һәдийә сүпитидә йерим һин зәйтун мейи иләштүрүлгән есил ундин әфәһниң ондин үчини, 10 шарап һәдийә сүпитидә йерим һин шарапни қошуп сунғин; булар Пәрвәрдигарға атилип отта сунулуп, хушбуй чиқарсун дәп кәлтүрүлсун.

11 һәр бир сунулған топақ, қоққар, қоza яки оғлаққа нисбәтән мошундақ қилинсун. 12 Силәр сунидиғиниңларниң сани бойичә, һәр хил қурбанлиқниң саниға қарап шундақ қилисиләр.

13 Шу зиминда туғулғанларниң һәммиси Пәрвәрдигарға хушбуй чиқарсун дәп, отта сунулидиған қурбанлиқ қилмақчи болса әнә шундақ қилсун. 14 Шунинңдәк

■ 14:41 Қан. 1:41 □ 15:3 «бирәр һәдийә-қурбанлиқ қилмақчи болсаңлар» — бу әйттә көздә туғулған қурбанлиқларниң һәммиси «көйдүрмә қурбанлиқ» яки «енақлиқ қурбанлиғи» дур (5-әйтни көрүң). □ 15:4-5 «бир әфәһ» — тәхминән 2 күрә яки 22 литр еди. Бир һин тәхминән 3.6 литр еди. ■ 15:4-5 Лав. 2:1; 6:14

силәр билән биллә туруватқан мусапир яки әвлатму-әвлат силәр билән биллә туруватқанлар болса, хушбуй чиқарсун дәп отта сунулидиган қурбанлиқ қилмақчи болса, силәр қандақ қилған болсаңлар, уларму шундақ қилсун.

¹⁵ Пүткүл жамаәткә, мәйли силәр болуңлар яки силәр билән биллә туруватқан мусапир болса, һәмминлар үчүн охшаш бир бәлгүлимә болиду; силәр үңдәк дәвирму-дәвир әбәдий бир бәлгүлимә болиду; Пәрвәрдигар алдида силәр қандақ болсаңлар, мусапирларму шундақтур. ■ ¹⁶ Силәргиму, араңларда туруватқан мусапирларгиму охшаш бир қанун-бәлгүлимә, охшаш бир һөкүм болсун.

¹⁷ Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди: —

¹⁸ Сән Исраилларға сөз қилип уларға мундақ дегин: — «Силәр Мән силәрни әкиридиган зиминға йетип барғанда, ¹⁹ шу йәрдин чиққан ашлиқни йәйдиган чеғинларда, Пәрвәрдигарға бир «көтәрмә һәдийә» тәқдим қилиңлар. ²⁰ Силәр һәр бир йеңи хемирдин пишқан нанлардин бирини «көтәрмә һәдийә» қилип тәқдим қилиңлар; силәр уни тәқдим қилғанда худди хаманниң «көтәрмә һәдийә»сигә охшаш болсун. □ ²¹ Дәвирдин-дәвиргә силәр дәсләпки һосулдин чиққан хемирдин бир нанни «көтәрмә һәдийә» сүпитидә Пәрвәрдигарға сунуңлар.

Билмәй қилған гунаһи үчүн кафарәт кәлтүрүш

²² Әгәр силәр өзүңлар билмәй езип гуна қилип, Пәрвәрдигарниң Мусаға буйруған бу барлиқ әмирлиригә әмәл қилмиған болсаңлар, □ ²³ йәни Пәрвәрдигар буйруған күндин етиварән барлиқ әвлатлириңларғичә Пәрвәрдигарниң Мусаниң вастиси билән силәргә буйруған барлиқ ишлириға әмәл қилмиған болсаңлар, ²⁴ жамаәт шундақ бирәр гунаһиң билмәй өткүзүлгәнлигини хәвәрсиз болса, ундақта пүткүл жамаәт Пәрвәрдигарға хушбуй чиқарсун дәп яш бир топақни көйдүрмә қурбанлиқ сүпитидә сунсун һәмдә қаидә-низам бойичә униңға мунасивәтлик ашлиқ һәдийә билән шарап һәдийәни қошуп сунсун, вә униң үстигә бир текини гуна қурбанлиғи сүпитидә сунсун. ²⁵ Шу йол билән каһин пүткүл Исраил жамаити үчүн кафарәт кәлтүрүп, бу гуна улардин кәчүрүм қилиниду; чүнки бу билмәй өткүзүп қойған гуна вә улар өзлириниң билмәй өткүзүп қойған гунаһи үчүн қурбанлиқ, йәни Пәрвәрдигарға атап отта сунулидиган қурбанлиқ вә гуна қурбанлиғини бирликтә Пәрвәрдигар алдиға сунған. ²⁶ Бу гуна пүткүл Исраил жамаити билән уларниң арасида туруватқан мусапирларниң һәммисидин кәчүрүм қилиниду, чүнки бу пүткүл хәлиқ билмәй туруп өткүзүп қойған гунаду.

²⁷ Әгәр бир киши билмәстин гуна қилип қойған болса, у бир яшлиқ бир чиши оғлақни гуна қурбанлиғи сүпитидә сунсун. ■ ²⁸ Каһин шу йол билән билмәй гуна қилип қойған адәм үчүн кафарәт кәлтүриду; униң үчүн кафарәт кәлтүрсә униң Пәрвәрдигар алдида билмәй өткүзгән гунаһи униңдин кәчүрүм қилиниду. ²⁹ Билмәй бирәр сәһвәнлик өткүзүп қойған барлиқ кишиләргә, мәйли шу зиминда туғулған Исраиллар болсун яки уларниң арасида туруватқан

■ **15:15** Мис. 12:49; Чөл. 9:14 □ **15:20** «Силәр һәр бир йеңи хемирдин пишқан наналардин бирини «көтәрмә һәдийә» қилип тәқдим қилиңлар» — башқа бир хил тәржимиси: «Силәр дәсләпки һосулдин чиққан хемирдин бир нан пиширип уни «көтәрмә һәдийә» қилип тәқдим қилиңлар» (бирақ тәржимимиз «Әз.» 44:30дин қариганда тоғрирақ болуши мүмкин). «хаманниң «көтәрмә һәдийә»сигә охшаш болсун» — оқурмәнләргә мәлумки, Исраиллар йеңи пишқан һосулдин тунжа қисмини хамандин айрип, Худаға атиши керәк («Мис.» 23:19, 34:22 вә 26ни көрүң.) □ **15:22** «әмәл қилмиған болсаңлар» — бу әйәтләрдә көздә туғулған гуна Худаниң әмирлиригә **әмәл қилмаслиқтин** ибарәт; «Лав.» 4-бапта тилға елинған қурбанлиқлар Худаниң әмирлиригә **хилаплиқ қилған ишларға** кафарәт кәлтүридиган қурбанлиқлардин ибарәт. ■ **15:27** Лав. 4:27

мусапирларга болсун, — силәрниң һәммиңларга охшаш бир қанун-бәлгүлимә тәтбиқлиниду.

Билип туруп қилған гуналар тоғрилиқ

³⁰ Лекин жүригини қаптәк қилип иш көргән киши, мәйли у зиминда туғулған болсун яки мусапир болсун, Пәрвәрдиғарға һақарәт кәлтүргән болиду; у һаман өз хәлқидин үзүп ташлиниду. ³¹ У Пәрвәрдиғарниң сөзини мәнситмигән экән, Пәрвәрдиғарниң әмригә хилаплиқ қилған экән; шуниң үчүн у чоқум үзүп ташлиниду; гунайи өзиниң бешиға чүшиду.

Шабат күнигә хилаплиқ қилғучиларға берилидиған жәза

³² Исраиллар чөл-жәзиридики вақитлирида, бир кишиниң шабат күнидә отун тәргәнлиги байқалди. ³³ Отун териватқанлигини байқап қалғанлар уни Муса, һарун вә пүткүл жамаәтниң алдиға елип кәлди. ³⁴ Уни қандақ бир тәрәп қилиш керәклиги теһи көрситилмигәчкә, улар уни қамап қойди. ³⁵ Пәрвәрдиғар Мусаға: — У адәм өлтүрүлмисә болмайду; пүтүн жамаәт уни барғаһниң тешиги әпчиқип чалма-кесәк қилип өлтүрсун, — деди. ³⁶ Андин пүтүн жамаәт у адәмни барғаһ сиртиға әпчиқип, худди Пәрвәрдиғар Мусаға буйруғандәк, чалма-кесәк қилип өлтүрди.

Кийим-кечәкләргә чуча тутуш низами

³⁷ Пәрвәрдиғар Мусаға сөз қилип мундақ деди: — ³⁸ Сән Исраилларға мундақ дегин, улар әвлатму-әвлат кийим-кечәклириниң чөрисигә чучиларни тутсун һәм бүжигидики чучилириниң һәр биригә көк шойна тикип қойсун; ³⁹ бу хил чучилар силәрниң уни тикип турушуңлар үчүн болиду; уни көргәндә Пәрвәрдиғарниң барлиқ әмирлирини есиңларда тутуп, уларға әмәл қилишиңлар үчүн бу силәргә бир әсләтмә болиду; шуниңдәк силәрниң һазирқидәк өзүңларниң көңлүңлар вә көзүңларниң көйнигә кирип, қатирап бузуқлуқ қилип кәтмәслигиңлар, ⁴⁰ Мениң барлиқ әмирлиримни әстә тутушуңлар һәм униңға әмәл қилип, Худайиңларға атап пак-муқәддәс болушуңлар үчүн болсун. ⁴¹ Мән Худайиңлар болуш үчүн силәрни Мисир зиминидин елип чиққан Пәрвәрдиғардурмән; Мән Пәрвәрдиғар Худайиңлардурмән.

16

Кораһ, Датан вә Абирамниң асийлиқ қилиши

¹ Лавийниң әвриси, Коһатниң нәвриси, Изһарниң оғли Кораһ вә Рубәнниң әвлатлиридин Елиабниң оғуллири Датан билән Абирам вә Пәләтниң оғли Он ² Исраиллар ичидики жамаәт әмирлири болған, жамаәт ичидин сайлап чиқилған мөтивәрләрдин икки йүз әллик кишини башлап келип Мусаға қарши чиқти. ³ Улар жигилип Мусаға қарши һәм һарунға қарши чиқип: —

□ **15:32** «бир кишиниң шабат күнидә отун тәргәнлиги байқалди» — шүбһисизки, бу вақиә жуқуриқи 30-31-айәттики принципқа мисал кәлтүрүлүш үчүн баян қилиниду. ■ **15:34** Лав. 24:12 ■ **15:38** Қан. 22:12; Мат. 23:5 □ **15:39** «бузуқлуқ» — Тәвраттики көп қисимларда көрситилгән бу «бузуқлуқ»ниң һәм жисманий жәһәти (әйш-ишрәт) һәм роһий жәһәти (бутпәраслиқ қилип Худаға вәпасизлиқ қилиш) бардур. ■ **16:1** Чөл. 26:9; 27:3; Йәһ. 11

Силәр һәддиңлардин бәк аштиңлар, пүткүл жамаәтнің һәммиси пак-муқәддәс, Пәрвәрдигарму уларның арасида, шундақ туруғлуқ силәр немә дәп өзүңләрни Пәрвәрдигарның жамаитидин үстүн қоюсиләр? — деди.

4-5 Муса уларның гепини аңлап дүм жиқилип, Корահ билән уның гуруһидикиләргә сөз қилип: —

Этә этигәндә Пәрвәрдигар кимләрниң Өзигә мәнсуп экәнлигини, кимләрниң пак-муқәддәс экәнлигини аян қилиду; шу кишини Өзигә йеқинлаштуриду; кимни таллиған болса, уни Өзигә йеқинлаштуриду. ⁶ Силәр муңдақ қилиңлар: —

Сән Корահ вә сениң гуруһидикиләр һәммиси хушбуйданларни әпкелиңлар; ⁷ этә Пәрвәрдигарның алдида хушбуйданларға от йеқип, хушбуйни уның үстигә қоюңлар; Пәрвәрдигар кимни таллиса, шу муқәддәс-пак болған болсун! Әй силәр Лавийлар, һәддиңлардин бәк аштиңлар! — деди.

⁸ Муса йәнә Корահқа:

— И Лавийлар, гепимгә кулақ селиңлар. ⁹⁻¹⁰ Исраилның Худаси Пәрвәрдигар силәрни Өзиниң чедириниң ишлирини қилсун дәп һәмдә жамаәтнің алдида уларниң хизмитидә болсун дәп Өзигә йеқинлаштуруш үчүн силәрни Исраил жамаитидин айрип чиққан — йәни Пәрвәрдигар сени вә сениң һәммә қериндашлириң болған Лавийның әвлатлирини бирдәк Өзигә йеқинлаштурганлиғи силәрчә кичик ишму? Силәр йәнә техи каһинлиқ вәзиписини тама қиливатамсиләр?[□] ¹¹ Шу вәждин сән вә сениң гуруһидикиләр һәммиси жиғилип Пәрвәрдигарға қарши чиқиветипсиләр-дә; һарун немиди, силәр уның үстидин шунчилик ағринип ғотулдишип кәткидәк? — деди.

¹² Муса Елиабның оғли Датан билән Абирамни қичқирип келишкә адәм әвәтивиди, улар:

— Бармаймиз! ¹³ Сениң бизни сүт билән һәсәл ақидиған зиминдин башлап чиқип бу чөл-жәзиридә өлтәрмәкчи болғанлиғиңның өзи кичик ишму? Сән техи өзүңни падиша һесаплап бизниң үстимиздин һөкүмранлиқ қилмақчиму?[□]

¹⁴ Һалбуки, сән бизни сүт билән һәсәл ақидиған жутқа башлап кәлмидиң, етиз вә үзүмзарлиқларниму бизгә мирас қилип бәрмидиң. Сән бу хәқнің көзиниму оювалмақчиму? Биз бармаймиз! — деди.

¹⁵ Буни аңлап Муса қаттиқ ғәзәплинип Пәрвәрдигарға: —

Уларның соғат-һәдийәсигә етивар қилмиғайсән; мән уларның һәтта бирәр ешигиниму тартивалмидим, бирәр адимигиму һеч зиян-зәхмәт йәткүзмидим, — деди. ■

Худаниң жазаси

¹⁶ Муса Корահқа: —

Этә сән вә сениң гуруһидикиләр — сән, улар вә һарун Пәрвәрдигарның алдиға келиңлар. ¹⁷ Һәр бириңлар өзүңларның хушбуйданлириңларни әкилип уның үстигә хушбуйни селиңлар; һәр бириңлар өзүңларның хушбуйданлириңларни, йәни жәмий икки йүз әллик хушбуйданни елип уни Пәрвәрдигарның һозурида тутуп туруңлар; сәнму, һарунму һәр бириңлар өз хушбуйданлириңларни елип келиңлар, — деди.

□ **16:9-10** «Пәрвәрдигар силәрни, йәни Лавийларни... Өзигә йеқинлаштуруш үчүн силәрни Исраил жамаитидин айрип чиққан...» — оқурмәнләрниң есидә болуши керәкки, Худа әслидә Лавий қабилиси ичидин һарун вә уның әвлатлирини Өзигә каһин болушқа таллиған еди, қалған Лавийларни муқәддәс чедирдики хизмәттә болуп каһинларға ярдәмчи рольда болушқа бекиткән еди. □ **16:13** «Бизни сүт билән һәсәл ақидиған зиминдин башлап чиқип...» — мошу адәмләр Мисир зиминини махтимақчи болуп, шу йәрдики қуллуқ һаятини пүтүнләй унтуди. ■ **16:15** 1Сам. 12:3

18 Шунинң билән һәр бир адәм өзиниң хушбуйданини елип, отни йекип, хушбуй селип, Муса вә һарун билән бирликтә җамаәт чедириниң дәрвазиси алдида турушти. 19 Корәһ Муса билән һарунға һужум қилғили пүтүн җамаәтни жиғип җамаәт чедириниң дәрвазиси алдиға келивиди, Пәрвәрдигарниң жуласи пүткүл җамаәткә аян болди. 20 Пәрвәрдигар Муса билән һарунға сөз қилип: —

21 Силәр бу хәлиқниң арисидин нери туруңлар, мән көз жумуп ачқичә уларни жутуветимән, — девиди, 22 Муса билән һарун дүм жиқилип: —

И Тәңрим, барлиқ эт егилириниң роһлириниң Худаси, бир адәм гуна қилса, гәзивиңни пүтүн җамаәткә чачамсән? — деди.■

23 Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип: — 24 Сән җамаәткә: «Силәр Корәһ, Датан вә Абираминиң турар җайлиридин айрилип улардин нери кетиңлар» — дөп буйруқ бәр, — деди.

25 Шунинң билән Муса орнидин туруп Датан билән Абирам тәрәпкә қарап маңди; Исраил ақсақалириму униңға әгишип маңди. 26 Муса җамаәткә: — Силәрдин өтүнимән, бу рәзил адәмләрниң чедирлиридин жирақ кетиңлар, уларниң барлиқ гуналири сәвәвидин улар билән билә вәйран болмаслиғиңлар үчүн уларниң һеч нәрсисигә қол тәккүзмәңлар, — деди.

27 Шунинң билән җамаәт Корәһ, Датан, Абирамниң чедирлириниң төрт әтрапидин нери кәтти; Датан билән Абирам болса өз аяллирини, оғул-қизлирини вә бовақлирини елип чиқип өз чедириниң ишиги алдида турди.

28 Муса: — Буниңдин силәр шуни билисиләрки, бу ишларниң һәммиси мениң көңлүмдин чиққан әмәс, бәлки Пәрвәрдигар мени уларни ада қилишқа әвәткән:

29 — әгәр бу адәмләрниң өлүми адәттики адәмләрниң өлүмигә охшаш болидиған яки уларниң бешига чүшидиған қисмәтләр адәттики адәмләр дучар болидиған қисмәтләргә охшаш болидиған болса, Пәрвәрдигар мени әвәтмигән болатти.

30 Әгәр Пәрвәрдигар йеңи бир ишни қилип, йәр әғзини ечип уларни вә уларниң пүтүн нәрсисини жутуп кетиши билән, улар тирикла тәһтисараға чүшүп кәтсә, у чағда силәр бу адәмләрниң Пәрвәрдигарни мәнситмигәнлигини билип қалисиләр, — деди.

31 Мусаниң бу гепи ахирлишиши биләнла уларниң пути астидики йәр йерилди.

32 Йәр әғзини ечип уларни барлиқ аилсидикиләр билән, шуниндәк Корәһкә тәвә һәммә адәмләрни қоймай тәәллуқатлири билән қошуп жутуп кәтти.■ 33 Шундақ қилип, улар вә уларниң тәвәсидикиләрниң һәммиси тирикла тәһтисараға чүшүп кәтти, йәр уларниң үстидә йепилди. Улар шу йол билән җамаәтниң арисидин йоқалди. 34 Уларниң әтрапида турған Исраилларниң һәммиси уларниң налисини аңлап: «Йәр бизниму жутуп кетәрмекин!» дейишип қечишти.

35 Андин Пәрвәрдигарниң алдидин бир от чиқип, хушбуй сунуватқан һелиқи икки йүз әллик адәмниму жутуп кәтти.■

Яднамә қилишқа қалдурулған хушбуйданлар

36 Пәрвәрдигар Мусаға мундақ деди: —

37 Сән каһин һарунниң оғли Әлиазарға буйруғин, у хушбуйданларни от арисидин теривелип, чоғлирини жирақларға чечивәтсун, чүнки у хушбуйданлар Худаға аталғандур; 38 шуңа өзиниң жениға өзи замин болған гунакарларниң хушбуйданлирини теривалгин; улар қурбанғаһни қаплаш үчүн соқуп непис түникә қилинсун, чүнки бу хушбуйданлар әслидә Пәрвәрдигарниң һозуриға сунулуп униңға аталип муқәддәс қилинған. Шундақ қилип улар кейин Исраилларға ибрәт болидиған ишарәт-бәлгү болиду.

39 Шуниң билән каһин Әлиазар отта көйдүрүветилгәнләр сунған мис хушбуйданларни теривалди; улар қурбангаһни қаплитишқа непиз түникә қилип соқулди. 40 Шуниң билән қурбангаһниң бу қаплимиси һарунниң әвлатлирига ят адәмләрниң худди Кораһ билән униң гуруһидикиләргә охшаш қисмәткә қалмаслиғи үчүн, Пәрвәрдигарниң һозурида хушбуй көйдүрүшкә йеқинлашмаслиғиға Исраиллар үчүн бир әсләтмә болди. Бу Пәрвәрдигарниң Мусаниң вастиси билән Әлиазарға буйруғанлириду.

Жамаәтниң һарунниң ялвуруши сәвәвидин қутулуп қелиши

41 Этиси пүтқүл Исраил жамаити Муса билән һарунниң яман гепини қилип: — Силәр Пәрвәрдигарниң хәлқини өлтүрдүңлар, — дәп ғотулдашти. 42 Вә шундақ болдики, жамаәт Муса билән һарунға һужум қилишқа жиғиливатқанда, жамаәт бурулуп жамаәт чедирига қаривиди, вә мана, булут чедирни қапливалди һәм Пәрвәрдигарниң жуласи аян болди. 43 Шуниң билән Муса билән һарун жамаәт чедириниң алдиға берип турди. 44 Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип: —

45 Мән көзни жумуп ачқичә уларни йөқитип ташлишим үчүн иккиңлар бу жамаәттин чиқип нери кетиңлар, — дәп буйрувиди, иккилән жиқилип йәрдә дүм ятти. 46 Муса һарунға: —

Сән хушбуйданни елип униңға қурбангаһтики оттин сал, униңға хушбуй қоюп, улар үчүн кафарәт кәлтүрүшкә тезликтә жамаәтниң арасиға апар; чүнки қәһр-ғәзәп Пәрвәрдигарниң алдидин чиқти, ваба басқили турди, — деди. 47 һарун Мусаниң дегинидәк қилип, хушбуйданни елип жамаәтниң арасиға жүгүрүп кирди; вә мана, ваба кишиләрниң арасида башланған еди; у хушбуини хушбуйданға селип, хәлиқ үчүн кафарәт кәлтүрди. 48 У өлүкләр билән тирикләр оттурасида турувиди, ваба тохтиди. 49 Кораһниң вақиәси мунасивити билән өлгәнләрдин башқа, ваба сәвәвидин өлгәнләр он төрт миң йәттә йүз киши болди. 50 һарун жамаәт чедириниң дәрвазиси йенида турған Мусаниң йениға йенип кәлди; ваба тохтиди.

17

Һарунниң һасисиниң чечәклиши

1 Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди: — 2 «Сән Исраилларға сөз қилип, улардин ата жәмәти бойичә, һәр қәбилиниң әмридин бирдин он икки һаса алғин; сән уларниң һәр бириниң исмини өзиниң һасисиға йезип қойғин. 3 Лавий қәбилисиниң һасисиға һарунниң исмини язғин, чүнки һәр бир ата жәмәт қәбилә башлиғи үчүн бир һаса вәкил болиду. 4 Сән бу һасиларни жамаәт чедиридики һөкүм-гувалиқ сандуғиниң алдиға, йәни Мән сениң билән көрүшидиған йәргә қойғин. 5 Вә шундақ болидуки, Мән таллиған кишиниң болса, униң һасиси бих сүриду; шундақ қилип Исраилларниң силәргә ғудурашқан гәплирини тохтитип Маңа аңланмайдиған қиливетимән».

□ 16:49 «Кораһ вә аилсидикиләр» тоғрилиқ — изаһат — Кораһ вә аилсидикиләр шундақ әшәддий әкивәткә учриғини билән, униң кейинки бази әвлатлири «Зәбур»ниң бази қисимлирини (мәсилән, 41-48-күйләрни) язған. Кораһдикиләрниң базилири 24-айәттә көрситилгән әмиргә итаәт қилған болса керәк. □ 17:4 «Һөкүм-гувалиқ» — мошу йәрдә «Һөкүм-гувалиқ» Худаниң Исраилға болған түп әмирлирини, шундақла униң Исраил билән болған әһдисини көрситиду; Худаниң муқәддәс маһийити вә характери шу әмирләрдә аян қилинғачқа, «Һөкүм-гува» дәпму атилиду. Оқурмәнләргә аянки, шу әмирләр әһдә сандуғи ичидә сақлақлиқ таш тахтаилар үстидә пүтүклүк еди. Шуңа бәзидә сандуқ «Һөкүм-гувалиқ сандуғи», ибадәт чедири «Һөкүм-гувалиқ чедири» дәп атилиду. ■ 17:4 Мис. 25:22

6 Шуниң билән Муса Исраилларға шундақ сөз қилди; уларниң һәммә әмирлири униңға бирдин һасини, жәмий болуп он икки һасини бәрди; һәр бир ата жәмәткә бир һаса вәкил болди, һарунниң һасисиму шуларниң ичидә еди. 7 Муса һасиларни һөкүм-гувалиқ чедириға әкирип Пәрвәрдигарниң һозуриға қойди.

8 Вә шундақ болдики, Муса әтиси һөкүм-гувалиқ чедириға киривиди, мана, Лавий жәмәтигә вәкил болған һарунниң һасиси бих сүрүп, ғунчилап, чечәкләп, бадам чүшкән еди. 9 Муса һасиларниң һәммисини Пәрвәрдигарниң алдидин елип чиқип, Исраил хәлқигә көрсәтти; улар көргәндин кейин һәр ким өз һасилирини елип кетишти.

10 Пәрвәрдигар Мусаға: — Шу асийлиқ қилғучи балиларға бир агаһ бәлгүси болсун дәп һарунниң һасисини һөкүм-гуваниң алдиға әкирип қойғин. Шундақ қилсан сән уларниң ғудурашқан ғәплирини тохтитип, Маңа аңланмайдиган қилисән; уларму шуниң билән өлүп кәтмәйду, — деди. □ ■

11 Муса шундақ қилди; Пәрвәрдигар өзигә қандақ буйруған болса у шундақ қилди.

12 Исраиллар Мусаға сөз қилип: —

Биз нәпәстин қалай дәватимиз, биз түгәштуқ, биз һәммимиз түгәштуқ!

13 Пәрвәрдигарниң ибадәт чедириға йеқинлашқанлар өлмәй қалмайду, шундақ экән, биз һәммимиз мултәқ нәпәстин қелишимиз керәкму? — дейишти.

18

Каһин вә Лавийларниң вәзиписи

1 Пәрвәрдигар һарунға мундақ деди: —

Сән, оғуллириң вә ата жәмәтиндикиләр сениң билән бирликтә муқәддәс жайға мунасивәтлик болған гунани, шуниңдәк сән вә оғуллириң бирликтә каһинлиқ вәзиписигә мунасивәтлик болған гунани үстүңләргә алисиләр. □ 2 Сән қериндашлириң болған Лавий қәбилисидикиләрни, йәни ата-бовилириңниң қәбилисидикиләрни өзүң билән бирләштүр һәм уларни хизмитиңни қилиши үчүн башлап елип кәл; бирақ сән билән оғуллириң сениң билән бирликтә һөкүм-гувалиқ чедири алдида хизмәтләрни қилсун. □ 3 Улар сениң буйруқлириңға тәйяр туруп, шундақла чедирдики барлиқ хизмәт-вәзиписини өтәйду; пәкәт муқәддәс жайдики қача-қуча әсвапларға вә қурбанғаһқа йеқинлашмисун; ундақ қилса, уларму, силәрму өлүп кетисиләр. 4 Улар сениң билән бирлишип, жамаәт чедиридики вәзипини өтәп, қилидиган һәр бир ишини қилсун; пәкәтлә һеч ят кишиләр силәргә йеқинлашмисун. 5 Қәһр-ғәзәп йәнә Исраилларниң бешиға чүшмисун үчүн, силәр муқәддәс жайдики вәзипә билән қурбанғаһдики вәзипини өтәшкә мәсәул болунлар. 6 Мана, Мән Өзүм силәрниң қериндашлириңлар болған Лавийларни Исраиллар ичидин таллап чиқтим; улар жамаәт чедириниң ишлирини қилишқа Пәрвәрдигарға тәқдим қилинған болуп, силәргә соға сүпитидә ата қилинған. ■ 7 Лекин сән вә оғуллириң сениң билән бирликтә каһинлиқ вәзипәңләрдә туруп, қурбанғаһтики барлиқ ишларни һәм пәрдә

□ 17:10 «Һөкүм-гува» — 17:4тики изаһатта көрситилгәндәк, мошу йәрдә «Һөкүм-гува» Худаниң Исраилға болған түп әмирлирини көрситиду, шундақла уларни сақлайдиган әһдә сандуғини көрситиду.

■ 17:10 Ибр. 9:4 □ 18:1 «муқәддәс жайға мунасивәтлик болған гуна» — демәк, муқәддәс жай билән мунасивәтлик мәлум гуна өткүзүлдә, шу гунаниң мәсәулийитини биринчи үстигә алғучи каһинлар һәм Лавийлар болиду; гуна каһинлиқ билән мунасивәтлик иш болса мәсәулийәтни биринчи үстигә алғучи каһинлар болуши керәк. Мошу агаһ, шүбһисизки, 17-баптики вақиә билән мунасивәтлик агаһтур. □ 18:2 «бирләштүр» — бу сөз мошу йәрдә вә 4-айәттә ибраний тилида «Лавий» дегән сөз билән ипадилиниду

(«Яр.» 29:34ни көрүң). ■ 18:6 Чөл. 3:45

ичидики ишларни бежириңлар; силәрниң вәзипәңләр шундақ болсун. Каһинлик вәзиписини, хизмитимдә болушңлар үчүн силәргә соға қилип бәрдим; ят адәмләр йеқинлашса, өлтүрүветилсун.

Каһинларниң елишқа тегишлик үлүши

⁸ Пәрвәрдигар һарунға мундақ деди: —

Мән Маңа сунулан көтәрмә һәдийәләрни, йәни Исраиллар Маңа муқәддәс дәп атиған барлиқ нәрсиләрни үлүшүңлар болсун дәп, мана мәңгүлүк бәлгүлимә билән саңа вә сениң әвлатлириңға тәқдим қилдим. ⁹ Исраиллар отта сунидиған, «әң муқәддәс» нәрсиләрдин силәргә мунулар қалдуруп берилиду: — уларниң Маңа атап сунған барлиқ нәрсилери, йәни барлиқ ашлиқ һәдийәләрдин, барлиқ гуна қурбанлиқлиридин, барлиқ итаәтсизлик қурбанлиқлиридин «әң муқәддәс» һесапланғанлири, саңа вә әвлатлириңға ата қилиниду. ¹⁰ Сән шу үлүшүңни «әң муқәддәс» сүпитидә йегин, силәрдин болған һәр бир әр киши уни йесун; у саңа «әң муқәддәс» дәп билинсун. □

¹¹ Мунуларму сениң болиду: — Исраилларниң соғатлири ичидин көтәрмә һәдийәләр, барлиқ пулаңлатма һәдийәләр сениң; Мән уларни саңа, шундақла оғуллириң билән қизлириңға мәңгүлүк бәлгүлимә билән тәқдим қилдим; сениң өйүңдики һәр бир пак адәм униңдин йесә болиду. ■ ¹² Зәйтун мейидин әң есилини, йеңи шараптин әң есилини, шундақла ашлиқтин әң есилини, йәни Исраиллар Пәрвәрдигарға атап сунған дәсләпки пишқан мәнсулатларниң һәммисини Мән саңа тәқдим қилип бәрдим. ¹³ Улар йәрдин елип Пәрвәрдигарға атап әкәлгән дәсләпки пишқан нәрсиләрниң һәммиси сениң болсун; өйүңдики һәр бир пак адәм униңдин йесә болиду.

¹⁴ Исраилда Худаға мутләк атилидиған һәр бир нәрсә сениң болиду. ■

¹⁵ Улар Пәрвәрдигарға атап кәлтүридиған барлиқ жаниварларниң тунжилири, мәйли инсан яки улақ-чарпай болсун сениң болиду; һалбуки, инсанларниң тунжилирини болса уларни төләп төләп яндурувалсун вә напак һайванларниң тунжилирини төләп төләп яндурувалсун. □ ■ ¹⁶ Төләм төләш керәк болғанлар үчүн йеши бир айлиқтин ашқанда төләп пули төләнсун; уларға сән тохтатқан баһа бойичә, йәни муқәддәс жайдики шәкәлниң өлчәм бирлиги бойичә (бир шәкәл жигирмә гәһәдур) баһа қоюп, бәш күмүч шәкәл ал. ■ ¹⁷ Пәқәт тунжа кала, тунжа қой яки тунжа оғлаққа төләп алсаң болмайду; уларниң һәммиси муқәддәстур. Сән уларниң қенини қурбанғаһқа чечип, мейини Пәрвәрдигарға атап отта сунулидиған, Униңға хушбуй кәлтүридиған қурбанлиқ сүпитидә көйдүргин. ¹⁸ Уларниң гөши сениң болиду; худди «көтәрмә һәдийә» қилинған төш вә оқ арқа путиға охшаш, саңа тәвә болиду. ¹⁹ Исраиллар Пәрвәрдигарға атап сунған муқәддәс нәрсиләр ичидики көтәрмә һәдийә-қурбанлиқниң һәммисини Мән саңа вә сениң билән биллә туруватқан оғул-қизлириңға мәңгүлүк бәлгүлимә билән тәқдим қилдим. Бу Пәрвәрдигар алдида саңа вә сениң билән биллә туруватқан әвлатлириң үчүн мәңгүлүк тузлук әһдә болиду.

Лавийларниң вәзитилири һәм үлүшлири

²⁰ Пәрвәрдигар һарунға мундақ деди: —

□ **18:10** «сән шу үлүшүңни «әң муқәддәс» сүпитидә йегин» — «әң муқәддәс» һесапланған нәрсиләр «муқәддәс йәрдә», йәни муқәддәс жайдики һойлида йейилиши керәк еди. Масилән, «Лав.» 6:16ни көрүң.

■ **18:11** Лав. 10:14 ■ **18:14** Лав. 27:28 □ **18:15** «барлиқ жаниварларниң тунжилири» — ибраний тилида «барлиқ эт егиси (болған жанивар)ниң балаяткусини ачидиғанлар». «төләм төләп яндурувалсун» — демәк, хәлиқ уларниң орнида каһинларға пул бериши керәк. ■ **18:15** Мис. 13:2; 22:29; Лав. 27:26; Чөл. 3:13 ■ **18:16** Мис. 30:13; Лав. 27:25; Чөл. 3:47; Әв. 45:12

Исраил зиминида сениң һеч қандақ мирасиң болмайду, уларниң арасидиму һеч қандақ несивәң болмайду; Исраиллар арасида мана Мән Өзүм сениң несивәң, сениң мирасиңдурмән. ■ 21 Лавийларға болса, уларниң Өтәйдиган хизмәтлири, йәни жамаәт чедиридики хизмити үчүн, мана Мән Исраилда тәқдим қилинған барлиқ «ондин бир үлүш»ниң һәммисини уларға мирас қилип бәргәнмән. 22 Буниңдин кейин, гунакар болуп өлүп кәтмәслиги үчүн, Исраиллар жамаәт чедириға йеқинлашмисун. 23 Жамаәт чедиридики хизмәтни болса, уни өтигүчиләр пәкәт Лавийларла болиду вә шу ишта болған гунайини өзлири үстигә алиду, бу силәр үчүн әвлатму-әвлат мәңгүлүк бир бәлгүлимә болиду; уларниң Исраилларниң ичидә һеч қандақ мираси болмайду. □ 24 Чүнки Исраилларниң Пәрвәрдигарға атап кәтәрмә һәдийә сүпитидә сунған «ондин бир үлүш»ни Лавийларға мирас қилип тәқдим қилидиган болдум; шуңа Мән улар тоғрилиқ: Исраиллар ичидә һеч қандақ мираси болса болмайду, — дедим.

25 Пәрвәрдигар Мусаға мундақ деди: —

26 Сән Лавийларға ейтқин: «Силәр Исраилларниң қолидин Мән силәргә мирас болсун дәп тәқдим қилған «ондин бир үлүш»ни алған екәнсиләр, силәр шу ондин бир үлүшниң йәнә ондин бир үлүшини айрип, уни Пәрвәрдигарға атап кәтәрмә һәдийә сүпитидә сунуңлар. 27 Бу йол билән силәрниң шу «кәтәрмә һәдийә»ңлар силәргә «хамандики ашлиғиңлар»дин һәм «шарап кәлчигидики толуп ташқан шарабиңлар»дин аталғанлар һесаплиниду. □ 28 Бундақ болғанда, силәр Исраилларниң қолидин алған ондин бир үлүшниң һәммисидин Пәрвәрдигарға атап кәтәрмә һәдийә сунисиләр; силәр Пәрвәрдигарға атиған шу «кәтәрмә һәдийә»ни каһин һарунға бериңлар. 29 Силәргә тәқдим қилинған барлиқ нәрсиләрдин әң есилини елип шуларни муқәддәс һесаплап «Пәрвәрдигарға аталған толук кәтәрмә һәдийә» сүпитидә сунуңлар».

30 Шуңа сән Лавийларға ейтқинки, «Силәр шулардин әң есилини кәтирип сунсаңлар, бу силәр Лавийларниң хамандики ашлиғиңлар вә шарап кәлчигидики шарабиңларға охшаш һесаплиниду. 31 Шундақ қилғандин кейин силәр вә өйдикилириңлар шу «ондин бир үлүш»ләрни халиған йәрдә йесәңлар болиду, чүнки бу силәрниң жамаәт чедиридики хизмитиңларниң инғами болиду; □

32 Силәр шу үлүшләрдин әң есилини кәтирип сунсаңлар, мошу ишиңлар сәвәвидин гунакар болмайсиләр. Ундақ қилсаңлар силәр Исраиллар атиған муқәддәс нәрсиләрни булғимайсиләр, шуниң билән өлмәйсиләр».

19

Қизил сийирниң күли

1 Пәрвәрдигар Муса билән һарунға сөз қилип мундақ деди: —

■ 18:20 Қан. 10:9; 18:2; Әс. 44:28 □ 18:23 «шу ишта болған гунайини өзлири үстигә алиду» — демәк, мабада Лавийлар муқәддәс чедирни булғап, гуна садир қилса, шундақла уларниң бехәстилигидин хәлиқ муқәддәс чедирни булғап һәр қандақ гуна садир қилған болса, баш мәс'улийәтни Лавийлар өз үстигә елиши керәк. □ 18:27 «...силәрниң шу «кәтәрмә һәдийә»ңлар... дин аталғанлар һесаплиниду» — Лавийларниң һеч қандақ хамини яки шарап кәлчәклири йоқ еди, әлвәттә. Шуңа улар өзлири хәлиқтин қобул қилған «ондин бир үлүш»ләрдин ондин бирини елип, Пәрвәрдигарға «кәтәрмә һәдийә»ләрни атиши керәк. Шу йол билән уларниң сунғини худди деханларниң Пәрвәрдигарға өз һосулидин сунғиниға охшаш болиду. □ 18:31 «силәр вә өйдикилириңлар» — мошу йәрдә Лавийларни көрситиду. □ 18:32 «силәр Исраиллар атиған муқәддәс нәрсиләрни булғимайсиләр, шуниң билән өлмәйсиләр» — башқа бир хил тәржимиси: «силәр Исраиллар атиған муқәддәс нәрсиләрни һеч булғимаңлар; болмиса, өлисиләр».

2 Мән Пәрвәрдигар әмир қилған қанун-бәлгүлимә шуки: — Сән Исраилларға буйруғин, улар бежирим, нуқсансиз, боюнтуруқ селинмиған қизил яш сийирдин бирни сениң йениңға әкәлсун. 3 Сән сийирни каһин Әлиазарға тапшур, у уни чедирғанниң сиртиға әпчиқсун, андин бириси сийирни униң алдида боғузлисун.■

4 Каһин Әлиазар бармиғини қанға миләп, жамаәт чедириниң алдиға қаритип йәттә мәртәм чачсун.■ 5 Андин бириси Әлиазарниң көз алдида пүткүл сийирни көйдүрсун, йәни униң териси, гөши, қени вә тезәклирини көйдүрсун.■ 6 Каһин кедир яғичи, зофа өсүмлүги вә қизил рәхтни сийир көйдүрүлидиған отқа ташлисун.□ 7 Андин каһин өз кийимини жуйсун вә бәдинини суда жуйсун, андин кейин барғаһқа қаришқә болиду; лекин каһин кәч киргичә напак саналсун.

8 Сийирни көйдүргән кишиму кийимлирини су билән жуяуп, өз бәдинини суда жуйсун, андин у кәч киргичә напак саналсун. 9 Пак бир адәм сийирниң күлини жиғип барғаһниң сиртидики пак бир йәргә қойсун; у Исраил жамаити үчүн «напаклиқни чиқарғучи су»ни ясашқа шу йәрдә сақлансун, у бир «гунани паклиғучи»дур. 10 Сийирниң күлини жиғиштурған адәм өзиниң кийимлирини жуйсун вә кәч киргичә напак саналсун. Бу Исраилларға вә уларниң арисидә туруватқан мусапирларға мәңгүлүк қанун-бәлгүлимә болиду.

Хәлиқни напаклиқтин паклаш низами

11 — Өлүккә, йәни һәр қандақ өлгән кишиниң жәситигә тегип кәткән һәр бир киши йәттә күн напак санилиду.■ 12 У адәм үчинчи күни ашу су билән өзини паклисун, һәмдә йәттинчи күниму паклисун, андин у пак санилиду; әгәр у үчинчи күни һәмдә йәттинчи күни өзини паклимиса, пак саналмайду.□ 13 Һәр қандақ адәм өлүккә, йәни һәр қандақ өлгән кишиниң жәситигә тегип кәтсә, һәмдә өзини паклимиса, Пәрвәрдигарниң чедирини булғиған болиду; шу киши Исраил арисидин үзүп ташлиниду; чүнки «напаклиқни чиқарғучи су» униңға сепилмигәчкә, у напак санилиду; униң напаклиғи техичә үстидә туриду.

14 Әгәр бирәр киши бир чедир ичидә өлүп қалған болса, у тоғрилиқ қанун-бәлгүлимә мундақ болиду: — шу чедирға киргән һәр бирси вә чедирда туруп қалғанларниң һәр бири йәттә күн напак санилиду. 15 Һәр бир очуқ турған, ағзи йепилмиған қача-қучиларниң һәммиси напак санилиду. 16 Шуниндәк далада қилич-шәмшәр билән өлтүрүлгәнләргә, яки өзи өлүп қалғанниң өлүғигә, яки адәмниң устихининиңа яки қәбригә тәккән һәр бир киши йәттә күнгичә напак санилиду. 17 Кишиләр бу напак киши үчүн «пакландурғучи қурбанлиқ»ниң күлидин азрак елип комзәккә селип, уларниң үстигә еқин су қуйсун. 18 Андин пак бир киши зофа өсүмлүгини елип шу суға тәккүзүп уни чедирға вә ичидики барлиқ қача-қучиларға һәм шу йәрдә турған барлиқ кишиләрниң үстигә сепип қойсун, вә йәнә уни устиханға, өлтүрүлгүчигә яки қәбригә тәккән кишиниң үстигә сепип қойсун.■ 19 Үчинчи күни вә йәттинчи күни хелиқи пак адәм пак болмиған адәмләрниң үстигә шу сунни сепип қойсун; шундақ қилғанда, йәттинчи күнигә кәлгәндә у киши пакланған болиду; андин у киши кийимлирини жуяуп, бәдинини суда жуйсун, кәч киргәндә у пак санилиду.

20 Лекин напак болуп қелип, өзини паклимисан киши Пәрвәрдигарниң муқәддәс жайини булғиғини үчүн, жамаәт арисидин үзүп ташлиниду; «напаклиқни

■ 19:3 Ибр. 13:11, 12 ■ 19:4 Ибр. 9:13 ■ 19:5 Мис. 29:14; Лав. 4:11, 12 □ 19:6 «қизил рәхтни» — яки «қизил жипни». ■ 19:11 Чөл. 31:19; һаг. 2:13 □ 19:12 «Изаһат» — толуқ айтәниң башқа бир хил тәржимиси: «У адәм үчинчи күни әнә шундақ (напаклиқни чиқарғучи) су билән өзини паклисун, йәттинчи күни у пак санилиду; әгәр у үчинчи күни өзини паклимиса, йәттинчи күни пак саналмайду». ■ 19:18 Зәб. 50:9

чиқарғучи су» уның үстигә сепилмигән, шуңа у напак санилиду. ²¹ Бу Исраилларға мәңгүлүк бәлгүлимә болиду, «напакликни чиқарғучи су»ни сәпкән киши болса өзиниң кийимлирини жуйсун вә «напакликни чиқарғучи су»ға тәккән киши кәч киргичә напак саналсун. ²² Напак киши тәккән һәр қандақ нәрсиму напак санилиду; бу нәрсиләргә тәккән кишиләрму кәч киргичә напак саналсун.

20

Мәрийәмниң вапат болуши

¹ Биринчи айниң ичидә Исраиллар, йәни пүткүл Исраил жамаити Зин чөлигә йетип келип, Қадәштә туруп қалди; Мәрийәм шу йәрдә вапат болди вә шу йәргә дәпнә қилинди.

Мәрибаһ сүйи — хәлиқниң йәнә қақшиши

² Жамаәткә ичидиғанға су йоқ еди, улар жиғилип Муса билән һарунға һужум қилғили турди. ³ Хәлиқ Муса билән тәгишип: — Қериндашлиримиз Пәрвәрдигарниң алдида өлгән чағда бизму биллә өлсәк боптикән! ⁴ Силәр немә үчүн биз вә чарпайлиримизни бу йәрдә өлүп кәтсун дәп, Пәрвәрдигарниң жамаитини бу чөл-жәзиригә башлап кәлдиңлар? ⁵ Силәр немә үчүн бизни Мисирдин елип чиқип бундақ дәһшәтлик йәргә әкәлдиңлар? Бу йәрдә я терикчилик қилғили йәр болмиса, я әнжир, үзүм, анар болмиса, ичидиғанға суму болмиса, — дейшти.

⁶ Шуниң билән Муса билән һарун жамаәттин айрилип жамаәт чедириниң дәрвазиси алдиға келип дүм жиқиливиди, Пәрвәрдигарниң жуласи у иккисигә аян болди. ⁷ Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди: —

⁸ Һасини қолуңға ал, андин сән ақаң һарун билән бирликтә жамаәтни жиғип, уларниң көз алдидила қорам ташқа буйруқ қил; шундақ қилсаң қорам таш өз сүйини чиқириду; шу йол билән сән уларға су чиқирип, жамаәт вә чарпайлири ичидиғанға су берисән. □ ■

⁹ Шуниң билән Муса Пәрвәрдигарниң әмри бойичә Пәрвәрдигарниң һозуридин һасини алди. ¹⁰ Муса билән һарун иккиси жамаәтни қорам ташниң алдиға жиғди вә Муса уларға: — Гепимгә қулақ селиңлар, и асийлар! Биз силәргә бу қорам таштин су чиқирип берәйлиму?! — деди. ¹¹ Андин Муса һасини билән қорам ташни икки қетим урувиди, һаһайити көп су еқип чиқти, судин жамаәтму, чарпайларму ичишти. ¹² Пәрвәрдигар Муса билән һарунға: — Силәр Маңа ишәнмәй, Исраиллар алдида Мени муқәддәс дәп һөрмәтлимигиниңлар үчүн, иккиңларниң бу жамаәтни Мән уларға тәкдим қилип бәргән зиминға башлап киришиңларға йол қоймаймән, — деди. □ ■

¹³ Су чиқирилған жай «Мәрибаһ сулири» дәп аталған; Исраиллар шу йәрдә

■ **20:3** Чөл. 16:32, 49 □ **20:8** «Һасини қолуңға ал» — Мусаниң шу һасини көп қетим Худаниң йолида ишлитилип келингән. Биринчи қетимқиси «Мис.» 4:2дә тепилиду. ■ **20:8** Нәһ. 9:15; Зәб. 77:15, 16; 104:41; 113:8 ■ **20:10** Қан. 32:51; Зәб. 105:32, 33 ■ **20:11** Зәб. 77:15-16; 104:41; Йәш. 43:20; 48:21; 1Кор. 10:4 □ **20:12** «Силәр Маңа ишәнмәй, Исраиллар алдида Мени муқәддәс дәп һөрмәтлимигиниңлар үчүн» — Муса билән һарунниң «Исраиллар алдида Худани муқәддәс дәп һөрмәтлимәслик» гунайи тоғрилиқ «қошумчә сөз»нимиздә азрақ тохтимиз. «Қорам таш» тоғрилиқ «1Кор.» 10:4ни вә изаһатини көрүң. ■ **20:12** Чөл. 27:14; Қан. 1:37

Пәрвәрдигар билән такаллашқанлиги үчүн, У уларниң оттурисида Өзиниң муқәддәс экәнлигини көрсәтти.□

Едомларниң Исраилларниң чегаридин өтүшигә йол қоймаслиги

14 Муса Қадәштин Едом падишаси билән көрүшүшкә әлчи әвәтип униңға: «Қериндашлар Исраил мундақ дәйду: — Биз тартиватқан жәбр-жапаларниң қандақлиги өзлиригә мәлум,■ 15 бизниң ата-бовилиримиз Мисирға чүшкән болуп, биз Мисирда узақ заман туруп кәттук; мисирлиқлар бизгиму, бизниң ата-бовилиримизгиму яман муамилә қилди; 16 биз Пәрвәрдигарға йелиниведук, У бизниң заримизға қулақ селип, Пәриштә әвәтип бизни Мисирдин елип чиқти. һазир мана, биз өзлириниң чегарисиға жайлашқан Қадәш дегән бир шәһәрдә туруватимиз.□ ■ 17 Әнди бизниң зиминлиридин өтүшимизгә рухсәт қилған болсила, биз етиз-ерик вә үзүмзарлиқлардин өтмәймиз, қудуқлириңладин суму ичмәймиз; «Хан йоли» билән меңип чегарилиридин өтүп кәткичә оқ-солға бурулмаймиз» — деди.

18 Лекин Едомлар униңға: «Силәрниң бизниң зиминимиздин өтүшүңләргә болмайду, өтимән десәңлар қилич кәтирип силәргә жәңгә чиқимиз» — деди.□

19 Исраиллар униңға: «Биз «кәтирилгән йол» билән маңимиз, өзимиз вә маллиримиз сүйүңларни ичсәк, нәрхи бойичә һәққини беримиз; биз пәкәт пиядә өтүп кетимиз, башқа һеч тәливимиз йоқ» девиди,□ 20 Едом падишаси: «Яқ, Өтмәйсиләр!» деди. Едом падишаси һаһайити көп адимини башлап чиқип Исраилларға зор һәйвә көрсәтти.□ 21 Шундақ қилип Едомлар Исраилларниң уларниң тәвәлигидин өтүшигә әнә шу йосунда йол қоймиди; шуниң билән Исраиллар Едомларниң алдидин бурулуп кәтти.■

Һарунниң вапат болғанлиги

22 Улар Қадәштин йолға чиқти; пүткүл Исраил хәлқи һор тегиға кәлди.■

23 Пәрвәрдигар Едомниң чегарисидики һор тегида Муса билән һарунға сөз қилип мундақ деди: —

24 Һарун өз хәлиқлиригә қошулуп кетиду; иккиңлар Мәрибаһ сулири дегән жайда Мениң әмримгә хилаплиқ қилғиниңлар үчүн, униң Мән Исраилларға тәқдим қилип бәргән зиминға киришигә болмайду.□ 25 Сән һарун билән оғли Әлиазарни елип һор тегиға чиқчи;■ 26 һарунниң кийимлирини салдуруп, оғли Әлиазарға кийдүрүп қой; һарун шу йәрдә өлүп, өз хәлиқлиригә қошулиду.

27 Муса Пәрвәрдигарниң дегинидәк қилди, үчәйлән пүткүл жамаәтниң көз алдида һор тегиға чиқти. 28 Муса һарунниң кийимлирини салдуруп униң оғли Әлиазарға кийдүрүп қойди; һарун тағниң чоққисидә өлди. Андин Муса билән Әлиазар тағдин чүшүп кәлди.■ 29 Пүткүл жамаәт һарунниң өлгәнлигини билди; шуниң билән пүтүн Исраил жәмәти һарун үчүн оттуз күн матәм тутти.

□ **20:13 «Мәрибаһ»** — «такаллишиш» дегән мәнидә. **«Пәрвәрдигар»** уларниң оттурисида өзиниң муқәддәс экәнлигини көрсәтти — Худа Муса вә һарунниң Өзини һәрмәтлимизини үчүн, уларни жазалап, Мусаниң хәлиқ алдида қилған бәһәрмәтлик сөзлириниң Өзигә вәкиллиқ қилмайдиғанлигини ипадиләп, хәлиқ алдида Өзиниң пак-муқәддәслигини көрсәтти. ■ **20:14 Қан. 23:6; Об. 10; Об. 12** □ **20:16 «Пәриштә»** — бәзиләр «Әлчи» дәп тәржимә қилиду. Лекин «Мис.» 23:20, 23, 34:32дин қариганда, мәнаси дәрвәқә «Пәриштә»дур.

□ **20:16 Мис. 2:23; 14:19** □ **20:18 «... бизниң зиминимиздин ... силәргә жәңгә чиқимиз»** — ибраний тилида «... мениң зиминимдин... силәргә жәңгә чиқимән» дейлиду. □ **20:19 «биз»** — ибраний тилида «мән». □ **20:20 «Едом падишаси»** — ибраний тилида «Едом». ■ **20:21 Һак. 11:18** ■ **20:22 Чөл. 33:37** □ **20:24 «өз хәлиқлиригә қошулуш»** — мошу ибарә тоғрилиқ «Яр.» 25:8 вә изаһатини көрүң, Шүбһисизки, бу ибарә адәм өлгәндин кейин, роһиниң йәнәлә һаят болидиғанлигини көрситиду. ■ **20:25 Чөл. 33:38; Қан. 32:50** ■ **20:28 Қан. 10:6; 32:50**

21

Қананийларның мәғлүп қилиниши

¹ Жәһупта турушлуқ Арад мәмликетиниң Қананийлардин болған падишаси Израилларниң Атарим йоли билән келиватқанлиғини аңлап, чиқип улар билән сокушуп, нәччәйләнни тутқун қилип кәтти. ² Андин Израиллар Пәрвәрдигарға қәсәм ичип: «Әгәр бу хәлиқни бизниң қолимизға пүтүнләй тапшуридиған болсаң, уларниң шәһәрлирини вәйран қилип ташлаймиз» — деди. ³ Пәрвәрдигар Израилларниң пәрядини аңлап, Қанаанийларни уларниң қолиға тапшурди, шуниң билән улар Қананийларни уларниң шәһәрлири билән қошуп вәйран қилди; шу сәвәптин улар шу йәрни «Хормаһ» дәп атиди. ⁴

Зәһәрлик иланлар билән мис илан

⁴ Улар һор теғидин йолға чиқип, Едом зиминини айланип өтүш үчүн, Қизил деңиз бойидики йолни бойлап маңди; хәлиқ мошу йол сәвәвидин көңлидә толиму тақәтсиз болуп, ⁵ Худаға вә Мусаға қарши чиқип: — Силәр немә үчүн бизни чөл-жәзиридә өлсун дәп Мисир зиминидин башлап чиққансиләр? Бу йәрдә я ашлиқ, я су йоқ, көңлимиз бу әрзимәс нанлардин бизар болди, дейишти. ⁶ Шу сәвәптин Пәрвәрдигар уларниң арасиға зәһәрлик иланларни әвәтти; иланлар уларни чақти, шу сәвәптин Израиллардин нурғун адәм өлүп кәтти. ⁷ Хәлиқ Мусаниң алдиға келип униңға: — Биз ағзимизни бузуп, Пәрвәрдигарға һәм саңа һужум қилип, яман гәп қилип гуна қилдук; Пәрвәрдигарға тилавәт қилсаң, у бу иланларни аримиздин елип кәткәй, — девиди, Муса хәлиқ үчүн дуа қилди.

⁸ Пәрвәрдигар Мусаға: —

Сән бир зәһәрлик иланниң шәклини ясап хадиға есип қойгин; илан чеқивалған һәр бири униңға қарисила қайта һаятқа еришиду, — деди. ⁹ Муса мистин бир илан яситип хадиға есип қойди; вә шундақ болдики, илан биркимни чеқивалған болса, у бу мис иланға қарисила, улар һаят қалди. ¹⁰

Оботтин Писгаһгичә меңиш

¹⁰ Израиллар йәнә йолға чиқип Оботқа келип чедир тикти. ¹¹ Йәнә Оботтин йолға чиқип, Моаб зимининиң удулида күн чиқиш тәрәптики Ййә-Ибаримға келип чедир тикти. ¹² Улар йәнә у йәрдин йолға чиқип Зәрәд жилғисидә чедир тикти. ¹³ Йәнә у йәрдин меңип Аморийларниң зимининиң четидин чиқип чөл-баявандин өтүп, еқип турған Арнон дәриясиниң у қетида чедир тикти (чүнки Арнон дәрияси Моабийларниң чегариси болуп, Моабийлар билән Аморийларниң оттурисидә еди. ¹⁴⁻¹⁵ Шуңа «Пәрвәрдигарниң жәңнамиси» дегән китапта: — «Суфаһдики Ваһәб вә дәрия-вадилири, Арнон дәрияси вә жилғилириниң янбағирлири, Арниң туралғусигичә йетип, Моабниң чегарисиға чүшиду» дәп пүтүлгән еди). ¹⁶

⁴ **21:1** «Жәһупта» — ибраний тилида «Нәгәвдә». Нәгәв болса Пәләстин зимининиң жәһуп тәрипидики чоң чөлүк йәрдур. ⁵ **21:3** «Хормаһ» — дегәнниң мәнәси «вәйранә». ⁶ **21:5** «әрзимәс нанлар» — бу сөз Худа уларниң үстигә һәр күни чүшүридиған «манна»ни көрситиду. «Мис.» 16:13-36ни көрүң. ⁷ **21:6** «зәһәрлик иланлар» — Ибраний тилида «от иланлар». ⁸ **21:6** 1Кор. 10:9 ⁹ **21:8** Юһ. 3:14 ¹⁰ **21:9** «мистин бир илан... яситип хадиға есип қойгин» — бу вақиә тоғрилиқ йәнә «Юһ.» 3:14-15ни көрүң. ¹¹ **21:9** 2Пад. 18:4; Юһ. 3:14 ¹² **21:10** Чөл. 33:43 ¹³ **21:13** Һак. 11:18 ¹⁴ **21:14-15** «тәржимә» — бу қәдимки шеирниң бир нәччә хил тәржимилири бар. Бу йәрдә Муса пайғәмбәрнин уни нәкил кәлтүрүшиниң мәхсити, шүбһисизки, Пәрвәрдигар қәдимдин тартип Моаб үчүн бекиткән чегараниң Арнон дәрияси билән Ар шәһири экәнлигини испатлаш үчүндур.

16 *Исраиллар* йәнә у йәрдин меңип Бээргә кәлди; «Бээр» қудуқ дегән мәнидә болуп, илгири Пәрвәрдигар Мусаға: «Сән хәлиқни жиг, Мән уларға ичидиган су берәй» дегәндә шу қудуқни кәздә тутқан. 17 Шу чағда Исраиллар муну нахшини ейтишқан: —

«Аһ қудуқ, чиқсун сүйүң булдуқлап,
Нахша ейтиңлар, қудуққа бегишлап:

18 Бу қудуқни әмирләр,
Хәлиқниң каттилири қазған,
Қанун чиқарғучиниң сөзи билән,
Һасилири билән қазған».

Исраиллар чөл-баявандин йәнә Маттананһа, □ 19 Маттананһин Наһалийәлгә, Наһалийәлдин Бамотқа, 20 Бамоттин Моаб даласидики жилғиға, йәнә чөл-баяван тәрәпкә қарап турған Писгаһ теғиниң чоққисиға йетип барди.

Аморийларниң падишаси билән Башан падишасини йәңгәнлиги

21 Исраиллар Аморийларниң падишаси Сиһонниң алдиға әлчиләрни әвәтип: □ ■

22 — Бизниң өз зиминлиридин өтүвелишимизгә ижазәт бәргәйла; биз силиниң етизлиқлириға вә үзүмзарлиқлириға кирмәймиз, қудуқлиридин суму ичмәймиз; тәвәлиридин өтүп кәткичә «Хан йоли»дин чиқмаймиз, — деди. ■

23 Сиһон Исраилларни өз чегарисидин өткили қоймайла қалмастин, әксичә у Исраиллар билән соқушимән дәп, өзиниң барлиқ хәлқини жигип чөлгә қарап атланди. У Яһазға келип Исраилға һужум қилди. ■ 24 Исраиллар уни қилич билән чепип өлтүрүп, униң жутини Арнон дәриясидин Яббок дәриясиғичә, йәни Аммонийларниң чегарисиғичә егилиди; Аммонийларниң чегариси болса бәк мустәһкәм еди. □ ■ 25 Исраиллар бу йәрдики һәммә шәһәрни егилиди һәм Аморийларниң шәһәрлиригә, йәни һәшбонға вә униңға тәвә барлиқ йезақишлақларғиму кирип орунлашти. ■ 26 Чүнки һәшбон әслидә Аморийларниң падишаси Сиһонниң мәркизий шәһири еди; Сиһон әслидә Моабниң илгәрки падишаси билән соқушқан, униң Арнон дәриясиғичә болған һәммә зиминини тартивалған еди. 27 Шу сәвәптин шаирлар: —

«Һәшбонға келиңлар!
Мана Сиһонниң шәһири яңливаштин қурулсун,
Сиһонниң шәһири мәһкәм қилинсун.

28 Чүнки һәшбонниң өзидин қикти бир от,
Сиһонниң шәһиридин бир ялқун ялқунлап,
Жутувәтти Моабтики Ар шәһирини,
Арнондики егиз жайларниң әмирлирини. ■

29 Вай саңа әй Моаб!

Һәй Кемешниң үммити, түгәштиңлар!
Чүнки Кемеш өз оғуллирини қачқунға айландурди,

□ 21:18 «қанун чиқарғучиниң сөзи билән» — башқа бир хил тәржимиси: — «таяқлири билән». «хәлиқниң каттилири қазған, ... һасилири билән қазған» — бу ишниң шу алаһидилиги барки, пақәт аддий пухраларла әмәс, хәлиқниң каттилириму әмгәк қилип қудуқ қолашти. □ 21:21 «изаһат» — «Қан.» 2:26-3:11ниму көрүң. ■ 21:21 Қан. 2:26; һак. 11:19 ■ 21:22 Чөл. 20:17 ■ 21:23 Қан. 2:30; 29:7; йә. 24:8; һак. 11:20 □ 21:24 «Аммонийларниң чегарисиғичә егилиди» — башқа бир хил тәржимиси: «Аммонийларниң чегариси Язәр еди» (32-әйтни көрүң). ■ 21:24 Қан. 2:33,37; 29:7; йә. 12:2; 24:8; һак. 11:2; зәб. 134:10-12; 135:19-21; Ам. 2:9 ■ 21:25 Қан. 2:34, 35 ■ 21:28 Йәш. 48:45

Кизлирини әсирликкә берип, Аморийларның падишаси Сиһонға тутуп бәрди! □ ■

³⁰ Биз уларни жиқитивәттүк,

Һәшбон таки Дибонғичә һалак болди;

Биз һәтта Нофаһқичә (Нофаһтин Мәдәбаға йетиду) уларның жутини вәйран қиливәттүк!» — дәп шеир йешиқан еди. □

³¹ Шунинг билән Исраиллар әнә шу тәриқидә Аморийларның жутига орунлашти.

³² Муса Яазәрни чарлап келишкә чарлиғучиларни әвәтти; андин Исраиллар Яазәрниң йеза-қишлақлирини ишғал қилип, у йәрләрдики Аморийларни йеридин қоғливәтти. ³³ Шуниндин кейин Исраиллар бурулуп, Башанниң йолини бойлап маңди; Башанниң падишаси Ог вә униң барлиқ хәлқи чиқип

Әдрәйдә Исраиллар билән жәң қилишқа сәп түзди. ■ ³⁴ Пәрвәрдигар Мусаға: — Қорқма, Мән уни, униң барлиқ хәлқи һәм зиминини қолуңға тапшуримән; сән уни илгири һәшбонда турушлуқ Аморийларның падишаси Сиһонни қилғандәк қилисән, — деди. ■ ³⁵ Шунинг билән улар Ог билән униң оғуллирини һәм барлиқ хәлқиниң бирини қоймай қирип ташлиди вә униң зиминини егилиди. ■

22

Моаб падишаси Балақниң Балаамни Исраилни қарғашқа чақирши

¹ Исраиллар йәнә йолға чиқип Моаб түзләңликлиридә, йәни Иордан дәриясиниң шәриқ тәрипидә, Йерихонниң удулида чедир тикти. ² Исраилларниң Аморийларға қилған ишлириниң һәммисини Зиппорниң оғли Балақ кәһүп турған еди.

³ Моаблар хәлиқтин интайин қорқушти, чүнки улар бәк көп еди; Моабийлар Исраилларниң сәвәвидин бәк алақзадә болуп кетишти. ⁴ Моабийлар Мидиян ақсақаллириға: «Бу бир топ адәм әтрапимиздики һәммә нәрсини, худди қала етиздики отни ялмиғандәк ялмап йәп кетидиған болди» — дейишти. У чағда Зиппорниң оғли Балақ Моабниң падишаси еди.

⁵ У әлчиләрни Беорниң оғли Балаамниң алдига, Балаамниң ана жутидики улук дәрия бойидики Петор шәһиригә берип, Балаамни чақирип келишкә әвәтип: падишасимиз: — «Қарисила, бир хәлиқ Мисирдин чиққан еди; мана, улар пүтүн зиминға ямрап кәтти, мана улар бизниң удулимизға келип чүшти. □ ■ ⁶ Улар мениндин күчлүк болғачқа, әнди әзлири келип бу хәлиқни мән үчүн бир қарғап бәргән болсила; бәлким мән уларни йеңип, бу зиминдин қоғлап чиқиршим мумкин; чүнки әзлири кимгә бәхит тилисилә шуниң бәхит кучидиғанлиғини, кимни қарғисила, шуниң қарғишқа қалидиғанлиғини билимән» дәйду, дәңлар, — деди. ⁷ Моабниң ақсақаллири билән Мидиянниң ақсақаллири қоллирида пал селиш инғамлирини елип маңди; улар Балаамниң алдига келип Балақниң гәплирини йәткүзди. ⁸ Балаам уларға: —

Бүгүн ахшам мошу йәрдә қонуп қелиңлар, мән Пәрвәрдигарниң маңа қилған сөзи бойичә силәргә жавап йәткүзимән, — деди. Шунинг билән Моабниң шу әмирлири Балаамниңқидә қонуп қалди. □

⁹ Худа Балаамниңқигә келип: —

□ **21:29** «Кемош» — Кемош Моаб чоқунған бут еди. Моабийларниң униңға өз балилирини қурбанлиқ қилиш адити бар еди («2Пад.» 3:27ни көрүң). Бу тарихқа қариганда, Кемошниң «өз хәлқигә» һеч пайдиси болмиған еди! ■ **21:29** 1Пад. 11:7, 33 □ **21:30** «биз уларни жиқитивәттүк» — яки «биз уларға аттук». ■ **21:33** Қан. 3:1; 29:7 ■ **21:34** Зәб. 135:20 ■ **21:35** Зәб. 135:20, 21, 22 □ **22:5** «Балаам» — Балаамниң ким экәнлиги тоғрилик йәнә «қошумчә сөз»имизни көрүң.

■ **22:5** Йә. 24:9 □ **22:8** «Улук дәрия» — Әфрат дәриясини көрситиши мумкин.

□ **21:29** «Кемош» — Кемош Моаб чоқунған бут еди. Моабийларниң униңға өз балилирини қурбанлиқ қилиш адити бар еди («2Пад.» 3:27ни көрүң). Бу тарихқа қариганда, Кемошниң «өз хәлқигә» һеч пайдиси болмиған еди! ■ **21:29** 1Пад. 11:7, 33 □ **21:30** «биз уларни жиқитивәттүк» — яки «биз уларға аттук». ■ **21:33** Қан. 3:1; 29:7 ■ **21:34** Зәб. 135:20 ■ **21:35** Зәб. 135:20, 21, 22 □ **22:5** «Балаам» — Балаамниң ким экәнлиги тоғрилик йәнә «қошумчә сөз»имизни көрүң.

■ **22:5** Йә. 24:9 □ **22:8** «Улук дәрия» — Әфрат дәриясини көрситиши мумкин.

□ **21:29** «Кемош» — Кемош Моаб чоқунған бут еди. Моабийларниң униңға өз балилирини қурбанлиқ қилиш адити бар еди («2Пад.» 3:27ни көрүң). Бу тарихқа қариганда, Кемошниң «өз хәлқигә» һеч пайдиси болмиған еди! ■ **21:29** 1Пад. 11:7, 33 □ **21:30** «биз уларни жиқитивәттүк» — яки «биз уларға аттук». ■ **21:33** Қан. 3:1; 29:7 ■ **21:34** Зәб. 135:20 ■ **21:35** Зәб. 135:20, 21, 22 □ **22:5** «Балаам» — Балаамниң ким экәнлиги тоғрилик йәнә «қошумчә сөз»имизни көрүң.

■ **22:5** Йә. 24:9 □ **22:8** «Улук дәрия» — Әфрат дәриясини көрситиши мумкин.

□ **21:29** «Кемош» — Кемош Моаб чоқунған бут еди. Моабийларниң униңға өз балилирини қурбанлиқ қилиш адити бар еди («2Пад.» 3:27ни көрүң). Бу тарихқа қариганда, Кемошниң «өз хәлқигә» һеч пайдиси болмиған еди! ■ **21:29** 1Пад. 11:7, 33 □ **21:30** «биз уларни жиқитивәттүк» — яки «биз уларға аттук». ■ **21:33** Қан. 3:1; 29:7 ■ **21:34** Зәб. 135:20 ■ **21:35** Зәб. 135:20, 21, 22 □ **22:5** «Балаам» — Балаамниң ким экәнлиги тоғрилик йәнә «қошумчә сөз»имизни көрүң.

■ **22:5** Йә. 24:9 □ **22:8** «Улук дәрия» — Әфрат дәриясини көрситиши мумкин.

□ **21:29** «Кемош» — Кемош Моаб чоқунған бут еди. Моабийларниң униңға өз балилирини қурбанлиқ қилиш адити бар еди («2Пад.» 3:27ни көрүң). Бу тарихқа қариганда, Кемошниң «өз хәлқигә» һеч пайдиси болмиған еди! ■ **21:29** 1Пад. 11:7, 33 □ **21:30** «биз уларни жиқитивәттүк» — яки «биз уларға аттук». ■ **21:33** Қан. 3:1; 29:7 ■ **21:34** Зәб. 135:20 ■ **21:35** Зәб. 135:20, 21, 22 □ **22:5** «Балаам» — Балаамниң ким экәнлиги тоғрилик йәнә «қошумчә сөз»имизни көрүң.

■ **22:5** Йә. 24:9 □ **22:8** «Улук дәрия» — Әфрат дәриясини көрситиши мумкин.

Сениң билән биллә турған бу адәмләр ким? — девиди, ¹⁰ Балаам Худаға: — Моаб падишаси Зиппорниң оғли Балақ әлчиләрни әвәтип маңа: ¹¹ «Қарисила, Мисирдин бир хәлиқ чиққан еди, улар пүтүн зиминға ямрап кәтти; бу йәргә келип мениң үчүн уларни қарғап бәрсилә, шундақ қилсила бәлким уларни йеңип, бу йәрдин қоғливетәлишим мумкин» — деди, — деди.

¹² Худа Балаамға:

Сән улар билән биллә барсаң болмайду, у хәлиқни қарғисаңму болмайду, чүнки уларға бәхит-бәрикәт ата қилинған, — деди. ¹³ Балаам әтигән туруп Балақниң әмәлдарлириға: —

Силәр өз жутуңларға қайтип кетиңлар, чүнки Пәрвәрдигар мениң силәр билән биллә беришимға рухсәт қилмиди, — деди. ¹⁴ Моабниң әмәлдарлири қопуп Балақниң йениға келип униңға: —

Балаам биз билән биллә келишкә унимиди, — деди.

¹⁵ Шуниң билән Балақ техиму көп вә техиму мөтивәр әмәлдарларни әвәтти,

¹⁶ Улар Балаамниң алдига келип униңға: —

«Зиппорниң оғли Балақ мундақ дәйду: — «Һеч немә силиниң йенимға келишлирини тосумиғай; ¹⁷ чүнки мән өзлирини зор шан-шөһрәткә егә қилимән; немә десилә макул дәймән; шуңа маңа әшу хәлиқни қарғап бәрсилә болиду», — деди.

¹⁸ Балаам Балақниң хизмәткарлириға жававән: —

Балақ маңа өзиниң алтун-күмүчкә лиқ толған өз өйини бәрсиму, мәйли чоң яки кичик иш қилай, Худайим Пәрвәрдигарниң маңа буйруғанлиридин һалқип кетәлмәймән. ¹⁹ Силәрму бүгүн ахшам мошу йәрдә қонуп қелиңлар, Пәрвәрдигар йәнә шу ишлар тоғрисида маңа немә дәйдикин, шуни биләй, — деди.

²⁰ Шу кечиси Худа Балаамниңқиғә келип униңға: —

У кишиләр сени тәклип қилип кәлгән болса, улар билән биллә барғин, лекин сән Мениң саңа ейтидиғанлирим бойичә иш қилишиң керәк, — деди.

Пәрвәрдигарниң Пәриштиси билән Балаамниң ешиги

²¹ Балаам әтигән туруп ешигини тоқуп Моабниң әмирлири билән биллә маңди.

²² Худа Балаамниң маңғанлиғидин гәзәпләнди; Пәрвәрдигарниң Пәриштиси уни тосушқа йолда туратти. У шу чағда ешигигә минип икки ғулами билән биллә кетивататти. ²³ Мада ешәк Пәрвәрдигарниң Пәриштисиниң қолиға қилич алған һалда йолда турғанлиғини көрүп, йолдин чиқип етизлиқ билән меңивиди,

Балаам ешәкни йолға чиқип меңишқа думбалап урди. ²⁴ Пәрвәрдигарниң Пәриштиси икки тәрипи тосма там билән тосалған үзүмзарлиқтики тар бир йолда турувалди. ²⁵ Ешәк Пәрвәрдигарниң Пәриштисини көрүп, тамға қистилип меңип, Балаамниң пуғини тамға қистап яриландуруп қойди; Балаам ешәкни йәнә думбалиди. ²⁶ Пәрвәрдигарниң Пәриштиси болса йәнә алдигирақ берип,

оң я солға бурулушқа болмайдиган техиму тар бир йәрдә күтүп турди. ²⁷ Ешәк Пәрвәрдигарниң Пәриштисини көрүп маңмай, Балаамниң астида йетивалди; Балаам қаттиқ хапа болуп, ешәкни һасиси билән қаттиқ думбалап кәтти. ²⁸ Бу чағда Пәрвәрдигар ешәккә зуван киргүзүвиди, ешәк Балаамға: —

Мени үч қетим думбалайдиганға саңа немә яманлиқ қиптимән? — девиди, ²⁹ Балаам ешәккә: —

Сән мени сәтләштүрдүң, қолумда қилич болған болса еди, сени чепип өлтүрүветәттим! — деди.

■ **22:18** Чөл. 24:13 □ **22:22** «Пәрвәрдигарниң Пәриштиси» — Тәврат дәвридә интайин алаһидә бир шәхс еди. Бәзи ишларда У Худаниң орнида көрүнәтти (мәсилән, Тәвраттики «Яр.» 16:4-17-айәт, 18-бапни һәмдә «Тәбирләр»ниму көрүң).

■ **22:23** 2Пет. 2:16; йәһ. 11 ■ **22:28** 2Пет. 2:16; йәһ. 11

■ **22:18** Чөл. 24:13 □ **22:22** «Пәрвәрдигарниң Пәриштиси» — Тәврат дәвридә интайин алаһидә бир шәхс еди. Бәзи ишларда У Худаниң орнида көрүнәтти (мәсилән, Тәвраттики «Яр.» 16:4-17-айәт, 18-бапни һәмдә «Тәбирләр»ниму көрүң).

■ **22:23** 2Пет. 2:16; йәһ. 11 ■ **22:28** 2Пет. 2:16; йәһ. 11

■ **22:18** Чөл. 24:13 □ **22:22** «Пәрвәрдигарниң Пәриштиси» — Тәврат дәвридә интайин алаһидә бир шәхс еди. Бәзи ишларда У Худаниң орнида көрүнәтти (мәсилән, Тәвраттики «Яр.» 16:4-17-айәт, 18-бапни һәмдә «Тәбирләр»ниму көрүң).

■ **22:23** 2Пет. 2:16; йәһ. 11 ■ **22:28** 2Пет. 2:16; йәһ. 11

30 Ешәк Балаамға: — Мән сениңки болғинимдин тартип минип кәлгән ешигиң мән әмәсму? Илгири мән саңа мошундақ қилиш адитим болуп баққанму? — девиди,
— Яқ, — деди Балаам.

Балаамниң әйиплиниши

31 Әнә шу чағда Пәрвәрдигар Балаамниң көзлирини ачти, Балаам Пәрвәрдигарниң Пәриштисиниң қиличини ғилипидин чиқирип, йолда турғанлиғини көрди; у йәргә бешини қоюп сәждә қилди. 32 Пәрвәрдигарниң Пәриштиси униңға: —

Сән ешигиңни немә үчүн үч қетим думбалайсән? Қаригина, маңған йолуң Мениң нәзиримдә тәтүр болғачқа, сени тосушқа чиққучи Мән Өзүм едим. 33 Ешәк Мени көрүп үч қетим Мениң алдимдин бурулуп кәтти; әгәр ешәк Мениң алдимдин бурулуп кәтмигән болса, Мән алиқачан сени өлтүрүп ешәкни тирик қалдурған болаттим, — деди.

34 Балаам Пәрвәрдигарниң Пәриштисигә: —

Мән гунакармән, Өзлириниң йолда мени тосуп турғанлиқлирини көрмәптимән; мабада әнди мениң беришим нәзәрлиридә рәзил көрүнсә, мән қайтип кетәй, — деди.

35 Пәрвәрдигарниң Пәриштиси Балаамға йәнә: — Бопту, бу кишиләр билән биллә барғин, бирақ пәкәт Мән саңа дегән сөзнила дегин, — деди. Шуниң билән Балаам Балақниң әмәлдарлири билән биллә маңди.

Балақниң Балаамни қарши елиши

36 Балақ Балаамни келиветипту дәп аңлап, қарши елиш үчүн Моабниң Арнон дәриясиниң бойидики, чегариниң әң бешидики шәһиригә кәлди. 37 — Мән силини чақиришқа шунчә жиддий әлчи әвәткән едим, немә үчүн келишкә унимидила? Мән силини шан-шөһрәткә егә қилалмайттимму? — деди Балақ Балаамға.

38 — Қарисила, мана кәлдимғу, әнди мән өз алдимға бир немә дейәләйттимму? — деди Балаам, — Худа ағзимға немә гәпни салса, мән шунила дәймән.

39 Балаам Балақ билән биллә йолға чиқип Кириат-Хузотқа кәлди. 40 Балақ кала, қойларни союп қурбанлиқ қилип, уларниң гөшидин Балаам вә униң билән биллә болған әмирләргә әвәтип бәрди. 41 Андин Балақ әтиси сәһәрдә Балаамни Баалниң егиз жайлириға елип чиқти; у шу йәрдин Исраил хәлқиниң әң чәттики бир қисмини көрди. □

23

Балақ билән Балаамниң қурбанлиқ сунуши

1 Балаам Балаққа: —

Сили мошу йәргә маңа йәттә қурбанғаһ яситип бәрсилә, мошу йәргә йәнә йәттә бука билән йәттә қошқарму һазирлап бәрсилә, — деди. 2 Балақ Балаамниң дегинидәк қилип бәрди; Балақ билән Балаам иккиси һәр бир қурбанғаһқа

■ 22:32 2Пет. 2:15 □ 22:36 «әң бешидики шәһиригә» — падишаниң меһманни қарши елиш үчүн, шунчә узун йолға берип алдиға чиқиши униңға болған чоңқур һөрмитини билдүрүш үчүн еди, әлвәттә. □ 22:41 «Баалниң егиз жайлириға елип чиқти» — «Баал» бутниң исми. Шу чағларда бутпәрәсләр дайим өз бутлириға қурбанлиқ қилип ибадәт қилишқа йеқин әтраптики мәлум бир нәччә егиз жайларға чиқатти. Башқа бир хил тәржимиси: «Бамот-Баалға елип чиқти».

қурбанлиқ қилишқа бирдин буқа билән бирдин қошқар сунди. ³ Балаам Балаққа:

Сили өз көйдүрмә қурбанлиқлириниң йенида турсила, мән алдиға баримән, Пәрвәрдигар мениң билән көрүшүшкә келәмдикин? У маңа немә дәп көрсәтмә бәрса, мән өзлиригә шуни дәп беримән, — деди вә бир дөңгә чиқти.

⁴ Худа Балаам билән көрүшти; Балаам Худаға: —

Мән йәттә қурбангаһазирлаттим, һәр бир қурбангаһқа қурбанлиқ сүпитидә бирдин буқа билән бирдин қошқар сундум, — деди. ⁵ Пәрвәрдигар Балаамниң ағзига бир сөзни селип: — Балақниң йениға қайтип берип униңға мундақ, мундақ дегин, — деди. ⁶ Шуниң билән у Балақниң йениға қайтип барди. Мана, у вә Моабниң барлиқ әмирлири униң көйдүрмә қурбанлиғиниң йенида туратти.

Балаамниң биринчи қетим бешарәт бериши

⁷ Балаам калам сөзини ағзига елип мундақ деди: —

Балақ мени Арам дегән жуттин,

Моаб шаһи Балақ мени мәшриқ тағлиридин елип келип,

Мундақ деди: —

Кәл, мениң үчүн Яқупни қарғигин.

Кәл, Израилни раса бир сөкүп әйиплигин. □

⁸ Тәңри Өзи қарғимиган бирәвни мән қандақ қарғай?

Пәрвәрдигар Өзи сөкүп әйиплимигән бирәвни мән қандақ сөкүп әйипләй?

⁹ Мән қорам ташларниң чоққилирида туруп уни көрмәктимән,

Дөңләрдә туруп униңға нәзәр салмақтимән;

Мана, улар йәккә яшайдиған бир қовм,

Улар башқа қовмларниң қатаридә саналмайдү. ■

¹⁰ Яқупниң топилирини ким һесаплап чиқалайдү?

Һәтта Израилниң төрттин бириниму ким санап чиқалайдү?

Мениң женим һәққанийниң өлүмидәк өлсун,

Мениң ахирим униңкидәк болғай! □

¹¹ Балақ Балаамға қарап: —

Сән маңа немә қиливатисән?! Мән сени дүшмәнлиримни қарғап беришкә чақиритқан турсам, мана сән әксичә пүтүнләй уларға амәт тилидиң! — деди.

¹² — Пәрвәрдигарниң ағзимға салғинини йәткүзүшкә көңүл қоймисам боламти? — дәп жавап бәрди Балаам.

¹³ Балақ Балаамға: — Мениң билән биллә башқа бир йәргә барсила, уларни шу йәрдин көрәләйла; бирақ уларниң һәммисини әмас, уларниң чегаридики бир қисминила көрәләйла; сили шу йәрдә туруп уларни мән үчүн қарғап бәрсилә, — деди.

¹⁴ Шуниң билән Балақ Балаамни «Зофимниң даласи»ға, Писгаһ теғиниң чоққисиға башлап берип, шу йәрдә йәттә қурбангаһ салдуруп, һәр бир қурбангаһқа қурбанлиқ сүпитидә бирдин буқа, бирдин қошқар сунди. □ ¹⁵ Балаам Балаққа: —

Сили мошу йәрдә өзлириниң көйдүрмә қурбанлиқлириниң йенида туруп турсила, мән аву яққа берип көрүшүп келәй, — деди. □ ¹⁶ Пәрвәрдигар Балаам билән көрүшүп, униң ағзига бир сөзни селип: —

□ **23:7** «калам сөзи» — Худа үгәткән сөз (5-әйтни көрүң). Гәрчә Балаам әски адәм, һәтта «сахта пәйгәмбәр» вә палчи болгини билән, Худа мошу йәрдә униң ағзи арқилиқ Израилға болған мөһри-шәпқитини ениқ көрситидү. ■ **23:9** Қан. 33:28 □ **23:10** «Яқупниң топилирини ким һесаплап чиқалайдү?» — мәнәси бәлким «топилиғида топидәк болған Яқупни ким һесаплап чиқалайдү?» — дегәндәк болуши керәк. □ **23:14** «Зофимниң даласи» — яки «Күзәтчиларниң даласи». □ **23:15** «көрүшүп келәй» — Пәрвәрдигар билән көрүшүш, әлвәттә. Балаам Балақни хапа қилмаслиқ үчүн, бәлким Пәрвәрдигарниң намини беваситә тилға алмайду.

Сән Балақниң йениға қайтип униңға мундақ, мундақ дегин, — деди. ■ 17 Балаам Балақниң йениға қайтип кәлгәндә, мана, у вә Моабниң барлиқ әмирлири униң көйдүрмә қурбанлиғиниң йенида туратти.
— Пәрвәрдигар немә деди? — дәп сориди Балақ.

Балаамниң иккинчи қетим бешарәт бериши

18 Балаам калам сөзини ағзига елип мундақ деди: — «Һәй Балақ, сән қопуп аңлиғин,

Аһ, Зиппорниң оғли, маңа қулақ салғин.

19 Тәңри инсан әмәстур, У ялған ейтмайду,
Яки адәм балисиму әмәстур, У пушайман қилмайду.
У дегән екән, ишқа ашурмай қаламду?

У сөз қилған екән, вужудқа чиқармай қаламду? ■

20 Мана, маңа «бәрикәтлә» дәп тапшурулди,
У бәрикәтлигән екән, буни мән яндуралмаймән.

21 У Яқупта һеч гуна көрмигән,
Исраилда һаһәқлиқни учратмиған.

Худаси Пәрвәрдигар униң билән биллә,

Падишаһниң тәнтәнә авази униң арисидидур. □ ■

22 Тәңри уни Мисирдин елип чиққан;

Униңда явайи калиниңқидәк күч бардур. □ ■

23 Чүнки Яқупларға әпсун карға кәлмәйду,
Исраилларғиму пал карға кәлмәйду.

Вақти-саити кәлгәндә,

Яқуп билән Исраил тоғрисидә: —

«Тәңри һәқдәр карамәт иш қилип бәргән-һә!»

Дәп жақаланмай қалмайду!

24 Мана, бу қовм чиши ширдәк қопиду,

Әркәк ширдәк қәддини руслайду;

Өзи овлиған овни йемигичә,

Өлтүргәнләрниң қенини ичмигичә,

Һәргиз ятмайду!».

25 Балақ Балаамға: — Болди, сили уларни азрақму қарғимисила, уларға амәтму тилимисилә! — деди.

26 Балаам Балаққа жавап қилип: — Мән силигә: — «Пәрвәрдигарниң маңа ейтқанлириниң һәммисигә әмәл қилмисам болмайду» дегән әмәсмидим? — деди.

Балаамниң үчинчи қетим бешарәт бериши

27 Балақ Балаамға: — Кәлсилә, мән силини башқа бир йәргә апирай, Худаниң нәзиридә сили шу йәрдә туруп уларни қарғашлири мувапиқ тепилармекин? — деди. 28 Шуниң билән Балақ Балаамни башлап, чөл-баяванға қарайдиған Пеор теғиниң чоққисиға кәлди.

29 Балаам Балаққа: — Сили бу йәрдә маңа йәттә қурбанғаһ салдуруп бәрсилә, йәттә буқа билән йәттә қошқарму тәйярлап бәрсилә, — деди. 30 Балақ Балаамниң дегинидәк қилди, һәр бир қурбанғаһқа бирдин буқа билән бирдин қочқар сунди.

■ 23:16 Чөл. 22:35 ■ 23:19 1сам. 15:29; Яқ. 1:17 □ 23:21 «һаһәқлиқ» — яки «балаю-апәт» яки «балаю-апәтниц сәвәви». «падишаниң тәнтәнә авази» — яки «падишаниң (қарши елиниш) тәнтәниси».

■ 23:21 Зәб. 31:1, 2; 50:11-12; Йәр. 50:20; Рим. 4:7 □ 23:22 «униңда явайи калиниңқидәк күч бардур» — ибраний тилида «униң явайи калиниң мүңгүзлири бардур». ■ 23:22 Чөл. 24:8

24

¹ Балаам Пәрвәрдигарниң Исраилларға бәхит-бәрикәт ата қилишни мувапик көргәнлигини көрүп йетип, алдинқи икки қетимқидикидәк сеһир ишлителиккә бармиди, бәлки йүзини чөл-баяван тәрәпкә қаратти. ² Балаам бешини көтирип Исраилларниң қәбилә бойичә чедирларда олтирақлашқанлигини көрди, Худаниң Роһи униң үстигә чүшти. ³ Шунинң билән у агзига калам сөзини елип мундақ деди: —

«Беорниң оғли Балаам йәткүзидигән калам сөзи,
Көзи ечилмиған адәмниң ейтидигән калам сөзи,
⁴ Йәни Тәңриниң сөзлирини аңлиғучи,
Һәммигә Қадирниң аламәт көрүнүшини көргүчи,
Мана әнди көзи ечилип дүм жиқилған киши йәткүзгән калам сөзи: —□

⁵ Аһ Якуп, чедирлириң нәкәдәр гөзәл,
Туралғулириң нәкәдәр гөзәл, аһ Исраил!

⁶ Гоя кеңәйгән дәрия вадилридәк,
Худди дәрия бойидики бағлардәк,
Гоя Пәрвәрдигар тикип өстүргән уд дәрәқлиридәк,
Дәрия бойидики кедир дәрәқлиридәк;

⁷ Сулар униң соғилиридин еқип чиқиду,
Әвлатлири сүйи мол жайларда болиду;
Падишаси Агагдин ешип кетиду,
Униң падишалиғи үстүн қилинип гүллиниду.□

⁸ Тәңри уни Мисирдин елип чиққан,
Униңда явайи буқиниң күчи бардур;
Дүшмән әлләрни у йәп кетиду,
Устиханлирини езип ташлайду,
Оқя етип уларни тешип ташлайду.■

⁹ У бағирлап ятса, әркәк ширдәк,
Ятса һәм чиши ширдәк,
Ким уни қозғитишқа петиһар?
Ким саңа бәхит-бәрикәт тилисә, бәхит-бәрикәт тапиду.
Ким сени қарғиса, қарғишқа кетиду».■

¹⁰ Балақ Балаамға аччиқлинип, қолини қолиға уруп кәтти; Балақ Балаамға: — Мән силини дүшминимни қарғап беришкә қичқиртқан едим вә мана, сили үч қетим пүтүнләй уларға амәт тилидилә! ¹¹ Әнди тездин жутлириға қечип қәтсилә; мән әслидә силиниң иззәт-һөрмәтлирини катта қилай дегән едим, мана Пәрвәрдигар силини бу катта иззәт-һөрмәткә наил болуштин тосуп қойди, — деди.

¹² Балаам Балаққа: — Мән әслидә өзлириниң әлчилиригә: ¹³ «Балақ маңа өзиниң алтун-күмүчкә лиқ толған өз өйини бәрсиму, Пәрвәрдигарниң буйруғинидин һалқиң, өз мәйлимчә яхши-яман иш қилалмаймән; Пәрвәрдигар маңа немә десә, мән шуни дәймән» дегән әмәсмидим?■ ¹⁴ Әнди мән өз хәлқимгә қайтимән; кәтсилә, мән өзлиригә бу хәлиқниң күнләрниң ахирида силиниң хәлиқлиригә қандақ муамилә қилидигәнлигини ейтип берәй, — деди.

□ **24:4** «көзи ечилип дүм жиқилған киши йәткүзгән калам сөзи» — башқа бир хил тәржимиси: «... көзлири ечилған адәм ейтидигән калам сөзи», йәни «Тәңриниң сөзлирини аңлиғучи, һәммигә Қадирниң аламәт көрүнүшини көргүчи, көзи очуқ туруп дүм жиқилған киши йәткүзгән калам сөзи». Мүмкинчилиги барки, Балаам 22-баптики вақәни әсләйду; шу чағда «Пәрвәрдигарниң Пәриштиси»ни униң ешиги көргән, амма у көрмигән, андин Худа «униң көзини ачти» □ **24:7** «Арағ» — бәлким Амаләк яки уларниң әтрапидики хәлиқләрниң падишалириниң унвани еди. «1Сам.» 15:8ни көрүң. Башқа бир хил тәржимиси: «Гог». ■ **24:8** Чөл. 23:22 ■ **24:9** Яр. 49:9; Чөл. 23:24 ■ **24:13** Чөл. 22:18

Балаамниң төртинчи қетим бешарәт бериши

15 У калам сөзини ағзиға елип мундақ деди: —
 Беорниң оғли Балаам йәткүзидиган калам сөзи,
 Көзлири ечилмиған киши ейтқан калам сөзи,

16 Тәңриниң сөзлирини аңлиғучи,

Һәммидин Алийниң вәһийлирини билгүчи,

Һәммигә Қадирниң аламәт көрүнүшини көргүчи,

Мана әнди көзи ечилған дүм жиқилиған киши йәткүзидиган калам сөзи: —□

17 Мән Уни көримән, лекин һазир әмәс;

Мән Униңға қараймән, лекин йеқин йәрдин әмәс;

Яқуптин чиқар бир юлтуз,

Көтириләр Исраилдин бир шаһанә һаса;

Чеқиветәр у Моабниң чекисини,

Барлиқ Шетләрниң бешини янқийду. □ ■

18 Едом униңға тәвә болиду,

Йәнә теһи дүшмини Сеирлар униңға тәвә болиду;

Исраил болса батурлуқ қилиду.

19 Яқуптин чиққан бири сәлтәнәт сүриду,

Шәһәрдә қалған һәммәйләнни йоқитиду». □ ■

Балаамниң ахирқи бешарити

20 Андин Балаам Амаләкни көрүп, мундақ калам сөзини ейтти: —

«Амаләк еди әсли әлләр арисидә баш,

Әнди һалакәттур тәғдир-қисмити». □

21 Андин Балаам Кенийләрни көрүп мундақ калам сөзини ейтти: —

«Сениң маканиң мустәһкәм болуп,

Чаңғаң қорам таш ичидә болсиму,

22 Лекин силәр Кенийләр һалак қилинип турисиләр;

□ **24:16** «көзи ечилған дүм жиқилиған киши йәткүзидиган калам сөзи» — башқа бир хил тәржимиси: «... көзлири ечилған адәм ейтидиган калам сөзи». Демәк, «Тәңриниң сөзлирини аңлиғучи, һәммигә Қадирниң аламәт көрүнүшини көргүчи, көзи очуқ дүм жиқилған киши йәткүзгән калам сөзи».

□ **24:17** «йеқин йәрдин әмәс» — яки «пат арида әмәс». «Шетләр» — мәлум қәбилини яки техиму мүмкинчилиги барки, Адәм атиниң оғли Шетниң әвлатлирини, йәни (Нүһ пәйғәмбәрниң әвлатлири болған) барлиқ инсанларни көрситиши мүмкин. Ундақта бу бешарәт Мәсиһниң барлиқ инсанлар үстидин һөкүмранлиқ қилидиганлигини көрситиду. «Шетләр» дегәнниң башқа бир хил тәржимиси: «ғовға-топилаң көтәргүчиләр». «бешарәтни шәрһләш» —бу бешарәт (16-19) авал Давут падишани, андин Давутниң әвлади болған Мәсиһни көрситиду. Бу бешарәттә Давут падишаниң Моаб, Едом вә Сеирни (Сеир Едом турған жутниң башқа бир исми) ишғал қилидиганлиги ейтилиду, дәрвәқә Давут у йәрләрни ишғал қилиду («2Сам.» 8:2, «Зәб.» 59:1-3). Ахирқи заманда Мәсиһ Исраилни күтқүзуш үчүн, Исраилларниң дүшмәнлиригә шу охшаш ишларни қилиду. ■ **24:17** Йәр. 48:45 □ **24:19** «Шәһәр» — бәлким Моабниң пайтәхтини көрситиши мүмкин. «Шәһәрдә қалған һәммәйлән» дегәнниң башқа бир хил тәржимиси: «шәһәрниң қалдуғи» (демәк, шәһәрниң қалған йәрлири). ■ **24:19** 2Сам. 8:14 □ **24:20** «Амаләк еди әсли әлләр арисидә баш» — бәлким һәжвий, кинайилик гәп. Амаләк дегән әл Исраилға биринчи болуп һужум қилған еди, бәлким улар өзлирини «әлләрниң беши» дәп чағлиған болуши мүмкин — Лекин улар һалак болиду. Бу иш авал Саул падиша («1Сам.» 14-15-бап) андин Давут падиша арқилиқ («1Сам.» 27:8, «2Сам.» 12:8), ахирда Шимеонлар арқилиқ болған («2Тар.» 4:34).

Таки Ашур силәрни тутқун қилип кәткичә».□

²³ Балаам йәнә калам сөзини давам қилип мундақ деди: —

«Аһ, Тәңри бу ишларни қилған чеғида,
Ким тирик қелишқа қадир болар?»

²⁴ Киттим тәрәплиридин кемиләр келип,

Зулум-зәхмәт салиду Ашурға,

Зулум-зәхмәт салиду Ебәргә;

Лекин Киттимдин кәлгүчи өзиму халакәткә йүзлинәр.□

²⁵ Шунің билән Балаам орнидин қопуп өз жутиға қайтти; Балақму өз йолиға маңди.

25

Исраилларниң Пеорда езиқтурулуп бузуқлуқ қилиши

¹ Исраиллар Шиттимда турған мәзгилдә, хәлиқ Моаб қизлири билән бузуқлуқ қилишқа берилип кәтти.■ ² У қизлар Исраилларни өз илаһлириға аталған курбанлиқларға қатнишишқа қақирди; Исраилларму курбанлиқлардин йәйдигән, уларниң илаһлириға бирликтә чоқунидигән болди.■ ³ Исраиллар Баал-Пеор билән әнә шу тәриқидә бағлинип кәткәнлиги үчүн, Пәрвәрдигарниң Исраилларға аччиғи қозғалди.□ ■ ⁴ Пәрвәрдигар Мусаға: —

Пәрвәрдигарниң қаттиқ ғәзиви Исраилларға чүшмисун үчүн, хәлиқниң әмирлириниң һәммисини тутуп, уларни Мениң алдимда аптапта есип қойғин, — деди.■

⁵ Шунің билән Муса Исраилниң сорақчилириға: — Силәр берип һәр бириңлар өзүңларниң Баал-Пеор билән бағлинип кәткән адәмлирини өлтүрүветиңлар, — деди.

⁶ Вә Муса пүткүл Исраил жамаити билән жамаәт чедириниң дәрвазиси алдида жига-зерә қилип туруватқанда, мана Исраиллардин бирәйлән келип уларниң көз алдидила Мидияний бир қизни өз қериндашлириниң йениға елип маңди.

⁷ Каһин һарунниң нәвриси, Элиазарниң оғли Финиһас буни көрүп, жамаәт ичидин қопти-дә, қолиға нәйзә елип,■ ⁸ хелиқи Исраил адәмниң арқисидин чедирниң ичкиригә кирип, қиз билән иккисиниң қарниға нәйзә тиқивәтти. Исраиллар арисидә тарқалған ваба әнә шу чағдила тохтиди. ⁹ Шу чағда ваба тегип

□ **24:22 «Ашур»** — Асурийәни көрситиду. Бешарәт бәлким Асурийә империйәси тәрипиндн әмәлгә ашурулған. Асурийә императори Тиглат-Пиләсәр ИИИ миладийәдин илгәрки 742-жили, Шалманәзәр V миладийәдин илгәрки 722-жили кенийләрни Исраиллар билән биргә тутқун қилип, елип кәткән болуши мүмкин. Бәзи алимлар бешарәтти башқа бир «Ашур» дәп аталған хәлиқни көрситиду, дәп қарайду («Яр.» 25:3, «2Сам.» 2:9). □ **24:24 «Ебәр»** — Ибраниларниң әждатини, шундақла мошу йәрдә йәһудий хәлқини көрситиши мүмкин. **«Киттим»** — Тәвратниң авалқи дөвирлиридә «Киттим» Кретләрни көрситәтти. Бешарәт авал миладийәдин илгәрки 13-әсирдә Филистийләрниң оттура шәриқкә тажәвуз қилишини көрситиду. Кейинки вақитларда «Киттим» дегән бу исим Оттура Деңиз тәрәптнн яки мәгриб тәрәптнн келип тажәвуз қилидигән һәр қайси әлләрни көрсәткән. Шуңа бу бешарәт йәнә Рим империйәсиниң оттура шәриқкә тажәвуз қилишини (миладийәдин илгәрки 190-жили башланған) көрситиши мүмкин («Дан.» 11:30ни вә изаһатларни көрүң). Ахир берип Рим империйәси халак болди; у ахир заманда йәнә бир қетим дәжжалниң башқуруши астида болуп, йәнә бир шәкилдә пәйда болуши мүмкин; ахирда Мәсиди дәжжалниң империйәсини мутләк халак қилду. ■ **25:1 Чөл.** 31:16; 33:49 ■ **25:2 Зәб.** 105:28; һош. 9:10 □ **25:3 «Баал»** — бутниң исми; «Баал-Пеор» дегән сөз Пеор дегән жайни «алаһидә башқурған Баал»ни көрситиду. ■ **25:3 Зәб.** 105:29 ■ **25:4 Қан.** 4:3; йә. 22:17 ■ **25:7 Зәб.** 105:30

өлгәнләр жәмий жигирмә төрт миң адәмгә йәткән еди. ¹⁰ Андин Пәрвәрдигар Мусаға мундақ деди: —

¹¹ — «Каһин һарунниң нәвриси, Әлиазарниң оғли Финиһас Мени дәп вапасизлиққа болған һәситимни өз һәсити билип, Мениң Исраилларға болған гәзивимни янурди. Шуңа гәрчә Мән вапасизлиққа болған һәситимдин гәзәпләнгән болсаму, Исраилларни йоқитивәтмидим. ¹² Шуңа сән: — «Мана, Мән униңға өз аман-хатиржәмлик әһдәмни тәқдим қилимән! ¹³ Бу әһдә униңға вә униң әвлатлириға тәвә болидиган мәңгүлүк каһинлиқ әһдиси болиду, чүнки у өз Худасини дәп вапасизлиққа һәсәт қилип, Исраиллар үчүн кафарәт кәлтүрди» — дәп жакалиғин».

¹⁴ Өлтүрүлгән йәни һелиқи Мидияний қиз билән биллә өлтүрүлгән Исраил адәмниң исми Зимри болуп, Салуниң оғли, Шимеон қәбилисидики бир жәмәтниң әмри еди. ¹⁵ Өлтүрүлгән Мидияний қизниң исми Козби болуп, Зурниң қизи еди; Зур болса Мидияний бир қәбилиниң башлиғи еди. ¹⁶ Пәрвәрдигар Мусаға: —

¹⁷ Сән Мидиянийларға арам бәрмәй зәрбә бәргин; ¹⁸⁻¹⁹ Чүнки улар һейлә-микир ишлитип силәргә арам бәрмигән; Пеордики ишта, шундақла уларниң сиңлиси болған Мидиянниң бир әмриниң қизи Козбиниң ишидиму һейлә-микир ишлитип силәрни аздурған, — деди. Козби ваба тарқалған күнидә Пеордики иш сәвәвидин өлтүрүлди. [■]

26

Исраилларниң иккинчи қетим санақтин өткүзүлүши

¹ Вабадин кейин Пәрвәрдигар Муса билән һарунниң оғли Әлиазарға сөз қилип:
 [□]

² Силәр пүткүл Исраилларниң жамаити ичидә жигирмә яштин ашқан, жәңгә чиқалайдиғанларни ата жәмәти бойичә һесаплап санақтин өткүзүңлар, — деди. [■]

³ Шуниң билән Муса билән каһин Әлиазар Моаб түзләңликлиридә, йәни Йерихониң йенидики Иордан дәриясиниң бойида Исраиллар билән сөзлишип уларға: ⁴ «Пәрвәрдигарниң Муса вә Мисирдин чиққан Исраилларға буйруғини бойичә, силәрдин жигирмә яштин ашқанларниң һәммиси *тизимлипин* санақтин өткүзүлүши керәк» дәп уқтурди. *тизимлитилған санлар мундақ болди:* — [□] [■]

⁵ Исраилниң тунжа оғли Рубән еди. Рубәнниң әвлатлири, йәни һануқниң нәслидин болған һануқ жәмәти; Паллуниң нәслидин болған Паллу жәмәти; [■]

⁶ һәзрон нәслидин болған һәзрон жәмәти; Карми нәслидин болған Карми жәмәти. ⁷ Булар Рубәнниң жәмәтлири болуп, улардин санақтин өткүзүлгини жәмий қириқ үч миң йәттә йүз оттуз киши болди.

[■] 25:9 1Кор. 10:8 [■] 25:11 2Кор. 11:2 [■] 25:12 Зәб.105:31 [■] 25:17 Чөл. 31:2

[■] 25:18-19 Вәһ. 18:6 [□] 26:1 **вабадин кейин** — бу ваба билән әйни чағда Пәрвәрдигарға асейлиқ қилған чоңларниң қалдуқлири өлтүрүлди (64-65-әйтләрни көрүң). [■] 26:2 Чөл. 1:3

[□] 26:4 **һәммиси тизимлипин санақтин өткүзүлүши керәк** — бу санақтин өткүзүшнiң мәнәсләтири шүбһисизки: (1) Қанаан зимниға киргәндин кейин улар көп қетим жәңгә чиқиши керәк болатти. Шуниңға тәйярлик қилиш үчүн Исраилларниң һәр бир жәңчиси сәп-сәпләрдә орунлаштурулуши керәк; (2) улар Қанаан зимниға кириш алдида туриду; пат арида шу зимин һәр бир қәбилиға, жәмәткә, айлиғ сәнлириға қарап тәқсим қилиниду (34:16-29). Шуңа хәлиқниң сәнлири қәбилиж-жәмәт бойичә тәселий ениқлиниши керәк еди; (3) Худаниң сөзиниң әмәлгә ашурулуши билән әслидә өзигә қарши чиққан «чоңлар»ниң һәммисиниң йоқалғанлигини испатлаш үчүн болди (64-65-әйтнiң көрүң). [■] 26:4 Чөл.

1:1, 2, 3 [■] 26:5 Яр. 46:9; Мис. 6:14; 1Тар. 5:1

8 Паллуниң оғли Елиаб; ⁹ Елиабниң оғуллири Нимуэл, Датан, Абирам еди. Датан билән Абирам әслидә жамаәт ичидин чақирилған мәтивәрләр болсиму, Кораһ гуруһидикиләр Пәрвәрдиғар билән такаллашқанда, улар билән бирлишип Муса вә һарун билән такаллашқан еди. □ ■ ¹⁰ Йәр ағзини ечип уларни Кораһ билән биргә жутуп кәткән; шу чағда Кораһ гуруһидикиләрниң һәммиси өлгән; башқиларға ибрәт болсун дәп, от униң икки йүз әллик адимини жутуп кәткән.

¹¹ Лекин Кораһниң әвлатлири өлүп кәтмигән.

¹² Шимеонниң әвлатлири, жәмәт бойичә, Нәмуәлниң нәслидин болған Нәмуәл жәмәти; Ямин нәслидин болған Ямин жәмәти; Яқин нәслидин болған Яқин жәмәти; □ ¹³ Зәраһ нәслидин болған Зәраһ жәмәти; Саул нәслидин болған Саул жәмәти. ¹⁴ Булар Шимеонниң жәмәтлири болуп, жәмий жигирмә икки миң икки йүз адәм чиқти.

¹⁵ Гад қәбилисидин, жәмәт бойичә, Зәфон нәслидин болған Зәфон жәмәти; һағги нәслидин болған һағги жәмәти; шуни нәслидин болған шуни жәмәти;

¹⁶ Озни нәслидин болған Озни жәмәти; ери нәслидин болған ери жәмәти;

¹⁷ Арод нәслидин болған Арод жәмәти; Арәли нәслидин болған Арәли жәмәти.

¹⁸ Булар Гад әвлатлириниң жәмәтлири болуп, улар жәмәтлири бойичә санақтин өткүзүлгәндә жәмий қириқ миң бәш йүз адәм чиқти.

¹⁹ Йәһуданиң оғуллири Ер билән Онан еди; бу иккиси Қанаан зиминида өлүп кәткән. ■ ²⁰ Йәһуданиң әвлатлири, жәмәти бойичә, Шилаһниң нәслидин болған Шилаһ жәмәти; Пәрәзниң нәслидин болған Пәрәз жәмәти; Зәраһниң нәслидин болған Зәраһ жәмәти. ²¹ Пәрәзниң әвлатлири һәзронниң нәслидин болған һәзрон жәмәти; һамулниң нәслидин болған һамул жәмәти. ■ ²² Булар Йәһуданиң жәмәтлири болуп, улар жәмәт бойичә санақтин өткүзүлгәндә жәмий йәтмиш алтә миң бәш йүз адәм чиқти.

²³ Иссакарниң әвлатлири, жәмәт бойичә, Толаһниң нәслидин болған Тола жәмәти; Пуаһниң нәслидин болған Пуаһ жәмәти; ²⁴ Яшубниң нәслидин болған Яшуб жәмәти; Шимронниң нәслидин болған Шимрон жәмәти. ²⁵ Булар Иссакарниң жәмәтлири болуп, улар жәмәт бойичә санақтин өткүзүлгәндә жәмий атмиш төрт миң үч йүз адәм чиқти.

²⁶ Зәбулунниң әвлатлири, жәмәти бойичә, Сәрәдниң нәслидин болған Сәрәд жәмәти; Елон нәслидин болған Елон жәмәти; Жаһлийәлниң нәслидин болған Жаһлийәл жәмәти. ²⁷ Булар Зәбулунниң жәмәтлири болуп, улар жәмәт бойичә санақтин өткүзүлгәндә жәмий атмиш миң бәш йүз адәм чиқти.

²⁸ Йүсүпниң оғуллири: — жәмәт бойичә, Манассәһ билән Әфраим еди.

²⁹ Манассәһниң әвлатлири: — Макирниң нәслидин болған Макир жәмәти (Макирдин Гилеад төрәлгән), Гилеадниң нәслидин болған Гилеад жәмәти еди. ■ ³⁰ Төвәндикиләр Гилеадниң әвлатлири: — Йәәзәрниң нәслидин болған Йәәзәр жәмәти; һаләкниң нәслидин болған һаләк жәмәти; ³¹ Асрийәлниң нәслидин болған Асрийәл жәмәти; Шәкәмниң нәслидин болған Шәкәм жәмәти; ³² Шәмиданиң нәслидин болған Шәмида жәмәти; һәфәрниң нәслидин болған һәфәр жәмәти. ³³ һәфәрниң оғли Зәлофиһад оғул пәрзәнт көрмәй қиз пәрзәнт көргән; Зәлофиһадниң қизлириниң исми Маһлаһ, Ноаһ, һоғлаһ, Милкаһ, Тирзаһ еди. ■ ³⁴ Булар Манассәһниң жәмәтлири болуп, санақтин өткүзүлгәндә жәмий әллик икки миң йәттә йүз адәм чиқти.

³⁵ Төвәндикиләр Әфраимниң әвлатлири, жәмәти бойичә: — Шутилахниң нәслидин болған Шутилах жәмәти; Бәкәрниң нәслидин болған Бәкәр жәмәти;

□ 26:9 «чақирилған мәтивәрләр болсиму» — башқа бир хил тәржимиси: «чақирилған болсиму,...»

■ 26:9 Чөл. 16:12 □ 26:12 «Намуәл» — «Яр.» 46:10дә «Йәмуәл». ■ 26:19 Яр. 38:7, 10; 46:12

■ 26:21 Яр. 46:12 ■ 26:29 Йә. 17:1 ■ 26:33 Чөл. 27:1

Таһанниң нәслидин болған Таһан жәмәти. ³⁶ Шутиланиң әвлатлири Еранниң нәслидин болған Еран жәмәти. ³⁷ Мана булар Әфраим әвлатлириниң жәмәтлири болуп, һәр қайси жәмәтләр бойичә санақтин өткүзүлгәндә жәмий оттуз икки миң бәш йүз адәм чиқти. Жәмәтлири бойичә, уларниң һәммиси Йүсүпниң әвлатлири еди.

³⁸ Биняминниң әвлатлири, жәмәти бойичә, Беланиң нәслидин болған Бела жәмәти; Ашбәлниң нәслидин болған Ашбәл жәмәти; Аһирамниң нәслидин болған Аһирам жәмәти; ³⁹ Шәфуфамниң нәслидин болған Шуфам жәмәти; һуфамниң нәслидин болған һуфам жәмәти. □ ⁴⁰ Ард билән Нааман Беланиң оғуллири еди; Ардниң нәслидин болған Ард жәмәти; Нааманниң нәслидин болған Нааман жәмәти. ⁴¹ Булар Биняминниң әвлатлири болуп, жәмәт бойичә санақтин өткүзүлгәндә жәмий қириқ бәш миң алтә йүз адәм чиқти.

⁴² Төвәндикиләр Данниң әвлатлири болуп, жәмәт бойичә, Шуһамниң нәслидин болған Шуһам жәмәти; жәмәт бойичә булар Данниң жәмәтлири еди. ⁴³ Шуһамниң һәммә жәмәти санақтин өткүзүлгәндә жәмий атмиш төрт миң төрт йүз адәм чиқти.

⁴⁴ Аширниң әвлатлири, жәмәт бойичә, Йимнаһниң нәслидин болған Йимнаһ жәмәти; Йешвиниң нәслидин болған Йешви жәмәти; Берияһниң нәслидин болған Берияһ жәмәти. ⁴⁵ Берияһниң әвлатлири, жәмәт бойичә, һәбәрниң нәслидин болған һәбәр жәмәти; Малкиәлниң нәслидин болған Малкиәл жәмәти.

⁴⁶ Аширниң қизиниң исми Сераһ еди. □ ⁴⁷ Булар Ашир әвлатлириниң жәмәтлири болуп, улар жәмәт бойичә санақтин өткүзүлгәндә жәмий әллик үч миң төрт йүз адәм чиқти.

⁴⁸ Нафталиниң әвлатлири, жәмәт бойичә, Яһзиәлниң нәслидин болған Яһзиәл жәмәти; Гуниниң нәслидин болған Гуни жәмәти; ⁴⁹ Йәээрниң нәслидин болған Йәээр жәмәти; Шилләмниң нәслидин болған Шилләм жәмәти. ⁵⁰ Булар Нафталиниң жәмәтлири болуп, жәмәт бойичә санақтин өткүзүлгәндә жәмий қириқ бәш миң төрт йүз адәм чиқти.

⁵¹ Жуқириқилар Исраиллардин санақтин өткүзүлгәнләр болуп, жәмий алтә йүз бир миң йәттә йүз оттуз адәм чиқти.

⁵² Пәрвәрдиғар Мусаға сөз қилип мундақ деди: —

⁵³ Зимин мошуларға ройхәткә елинған сан бойичә мирас қилип тәқсим қилинсун. □ ⁵⁴ Мирасни адәм сани көп қәбилиләргә көпрәк, адәм сани аз қәбилиләргә азрақ бөл; мирас ройхәттин өткүзүлгән адәм саниға қарап һәр бир адәмгә бөлүп берилсун. ■ ⁵⁵ һалбуки, зимин чәк ташлиниш йоли билән бөлүнсун; улар мирасқа өзлириниң ата жәмәт-қәбилисиниң нами бойичә варислиқ қилсун. ■ ⁵⁶ Мирас уларға чәк ташлаш йоли билән адәм саниниң аз-көпүгигә қарап һәр бир *аилә-жәмәткә* бөлүп берилсун.

⁵⁷ Төвәндикиләр ата жәмәт бойичә санақтин өткүзүлгән Лавийлар: — Гәршонниң нәслидин болған Гәршон жәмәти; Коһатниң нәслидин болған Коһат жәмәти; Мәрариниң нәслидин болған Мәрари жәмәти. ■ ⁵⁸ Булар Лавийларниң жәмәтлири: — Либни жәмәти, һеброн жәмәти, Маһли жәмәти, Муши жәмәти, Кораһ жәмәти. Коһаттин Амрам төрәлгән. ⁵⁹ Амрамниң аялиниң исми Йокәбәд болуп, Лавийниң Мисирда туғулған қизи еди; у Амрамға һарун, Муса вә уларниң һәдиси Мәрийәмни туғуп бәргән. ■

⁶⁰ һарундин Надаб, Абиһу, Әлиазар, Итамар төрәлгән. ⁶¹ Лекин Надаб билән

□ 26:39 «Шәфуфамниң» — яки «Шуфамниң». □ 26:46 «Сераһ» — яки «Саһаһ». □ 26:53 «ройхәткә елинған сан бойичә» — ибраний тилида «адәм исми билән елинған сан бойичә». ■ 26:54 Чөл. 33:54 ■ 26:55 Чөл. 33:54; Йа. 11:23; 14:2 ■ 26:57 Мис. 6:17, 18, 19, 20 ■ 26:59 Мис. 2:1, 2; 6:19

Абиһу Пәрвәрдигарниң алдиға ғәйрий бир отни сунғанда өлүп кәткән. □ ■
 62 Лавийлар ичидә бир айлиқтин ашқан барлиқ әрәкләр санақтин өткүзүлгәндә жәмий жигирмә үч миң адәм чиқти. Улар Исраиллар ичидә санақтин өткүзүлмигән, чүнки уларға Исраиллар ичидә һеч қандақ мирас зимин бөлүп берилмигән.

63 Жуқирида ейтилған адәмләр Моаб түзләңликлиридә, Йерихониң удулидики Иордан дәрияси бойида Муса билән каһин Әлиазар тәрипидин санақтин өткүзүлгән Исраиллардур. 64 Бирақ бу адәмләр ичидә Муса билән каһин һарун илгири Синай чөлидә санақтин өткүзгәндә санақтин өткүзүлгән бирму адәм йоқ еди. 65 Чүнки Пәрвәрдигар улар тоғрисида: «Улар чөлдә өлмәй қалмайду» дәп ейтқан еди. Шуңа, Йәфуннәһниң оғли Каләб билән Нунниң оғли Йәшуадин башқа бириму қалмиған. ■

27

Зәлофиһадниң қизлири — Мирас тоғрисидики алаһидә бәлғүлимиләр

1 Йүсүпниң оғли Манассәһниң нәслидин болған жәмәтләр ичидә Манассәһниң чәвриси, Макирниң әвриси, Гилеадниң нәвриси, һәфәрниң оғли Зәлофиһадниң қизлири болуп, уларниң исми Маһлаһ, Ноаһ, һоғлаһ, Милкаһ, вә Тирзәһ еди. ■

2 Улар жамаәт чедириниң дәрвазиси алдиға келип, Муса билән каһин Әлиазар вә әмирләр билән пүткүл жамаәтниң алдида туруп: 3 — Бизниң атимиз чөлдә өлүп кәткән; у у йәрдә Пәрвәрдигарға һужум қилғили жиғилғанлардин әмәс, йәни Корәһ гуруһидикиләрдин әмәс; у бәлки өз гунайи ичидә өлгән, вә униң оғул пәрэнти йоқ еди. 4 Немә үчүн атимизниң оғли йоқлуғи сәвәплик униң нами униң жәмәтидин өчүрүветилиду? Өзлириниң бизгә атимизниң қериндашлири қатарида мирас бөлүп беришлирини өтүнмиз, — деди.

5 Муса уларниң бу ишини Пәрвәрдигарниң алдиға қойди. 6 Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди: —

7 Зәлофиһадниң қизлириниң ейтқини дурус, сән чоқум уларға атисиниң қериндашлири қатарида мирас бәр; уларниң атисиниң мирасини уларға өткүзүп бәргин. ■ 8 Сән Исраилларға ейтқин: «Бир адәм өлүп кәткән чағда униң оғли болмиса, ундақта силәр униң мирасини қизигә өткүзүп бериңлар.

9 Қизи болмиса, мирасини қериндашлириға бериңлар. 10 Қериндашлири болмиса, мирасини ата жәмәт тағилириға бериңлар. 11 Әгәр униң атисиниң қериндашлири болмиса, ундақта униң мирасини униң жәмәтидики әң йеқин бир туққиниға бериңлар; у адәм униң мирасиға егә болсун. Бу Пәрвәрдигар Мусаға буйруғандәк, Исраилларға чүшүрүлгән һөкүм, қанун-бөлгүлимә болуп қалсун».

Йәшуаниң Мусаниң вәзитисигә варислиқ қилиши

12 Пәрвәрдигар Мусаға: —

Сән маву Абарим теғиға чиқип, Мән Исраилларға тәқдим қилған зиминға қарап бақ. □ ■ 13 Көрүп болғандин кейин сәнму ақаң һарунға охшаш өз хәлиқлирингә қошулисән. □ ■ 14 Чүнки Зин чөлидә, жамаәт жедәл чиқарған чағда, иккиңлар Мениң буйруғимға асийлиқ қилип, суниң ишида (Зин чөлидә,

□ 26:61 «Ғәйрий от» — мошу вақиә «Лав.» 10-бапта хатирлиниду; «Лав.» 10:1дики изаһатниму көрүң. ■ 26:61 Лав. 10:2; Чөл. 3:4; 1Тар. 24:2 ■ 26:65 Чөл. 14:28, 29, 34, 35; 1Кор. 10:5, 6 ■ 27:1 Чөл. 26:33; 36:2; Йә. 17:3 ■ 27:3 Чөл. 14:35; 16:1; 26:64 ■ 27:7 Чөл. 36:2 □ 27:12 «Изаһат» — «Қан.» 31:1-8ниму көрүң. ■ 27:12 Қан. 32:48, 49 □ 27:13 «өз хәлиқлирингә қошулисән» — бу ибарә тоғрилиқ «Яр.» 25:8 вә изаһатини көрүң. ■ 27:13 Чөл. 20:24

Қадәштики «Мәрибаһ сулири» дегән жайда) Мени жамаәтнің алдида муқәддәс дәп һөрмәтлимидиңлар, — деди.■

15 Муса Пәрвәрдиғарға сөз қилип: 16-17 — И Пәрвәрдиғар, барлиқ әт егилириниң роһлириниң Худаси, Өз жамаитиниң падицисиз падидак болуп қелишиниң алдини елиш үчүн жамаәтни идарә қилидиған, уларниң алдиға кирип чиқалайдиған, уларни башлап маңалайдиған бир әдәмни тикләп беришиңни тиләймән, — деди. □ ■

18 Сән Нунниң оғли Йәшуани таллигин, — деди Пәрвәрдиғар Мусаға, — Униңда Роһум бар, сән қолуңни униң бешиға қой, □ ■ 19 уни каһин Әлиазар вә барлиқ жамаәтнің алдида турғузуп вәзипигә қой. 20 Сән пүткүл Исраил жамаити униң гегигә кириши үчүн өзүңниң иззәт-шөһритиңдин бир қисмини униңға бәргин. 21 У каһин Әлиазарниң алдида турсун, Әлиазар уримбир һөкүмини васитә қилип туруп, Пәрвәрдиғарниң һозурида униң үчүн йол сорисун; Исраил хәлқи, йәни пүткүл жамаәт униң буйруғи билән чиқиду, униң буйруғи билән кириши керәк. □ ■

22 Шуниң билән Муса Пәрвәрдиғарниң буйруғи бойичә иш көрүп, Йәшуани башлап келип, каһин Әлиазарниң вә барлиқ жамаәтнің алдида турғузди;

23 Әлиазар қолини униң бешиға қоюп, уни Пәрвәрдиғарниң Мусаниң вәстиси билән буйруғинидәк вәзипигә қойди.

28

Дайимлиқ көйдүрмә қурбанлиқ, йәни күнлүк көйдүрмә қурбанлиқ сунуш тоғрисидики низам

1 Пәрвәрдиғар Мусаға сөз қилип мундақ деди: —□

2 Сән Исраилларға буйруп: — «Маңа сунулған һәдийә-қурбанлиқларни, йәни Маңа озүк болидиған, хушбуй кәлтүридиған отта сунулидиған һәдийә-қурбанлиқларни болса, силәр һәр бирини бекитилгән қәрәлидә сунушқа көңүл қоюңлар» — дегин. 3 Сән уларға йәнә: «Силәрниң Пәрвәрдиғарға атап отта сунидиған көйдүрмә қурбанлиғиңлар мундақ болиду: — һәр күни бежирим бир яшлиқ әркәк қозидин иккинни дайимий көйдүрмә қурбанлиқ қилиңлар.■

4 Әтигини бирни, гугумда бирни сунуңлар; □ ■ 5 йәнә төрттин бир һиндин соқуп чиқирилған зәйтун мейи иләштүрүлгән есил ундин ондин бир әфәһни ашлиқ һәдийә сүпитидә сунуңлар. □ ■ 6 Синай теғида бәлгүләнгән, Пәрвәрдиғарға атап хушбуй чиқарсун дәп, отта сунулидиған дайимий көйдүрмә қурбанлиқ мана шудур. 7 һәр бир қоға үчүн униңға қошулидиған шарап һәдийәси төрттин бир

■ 27:14 Чөл. 20:12 □ 27:16-17 «алдиға кирип чиқалайдиған» — ибраний тилида «хәлиқниң» алдида чиқип кирәләйдиған». Бу ибарә ибраний тилида хәлиқни сирттики дүшмәнләргә тақабил турушқа йетәкчилик қилалайдиған вә ички ишларни убадан бир тәрәп қилалайдиған дегәнни биләдириду. ■ «башлап маңалайдиған» — ибраний тилида «башлап чиқип кирәләйдиған». Жуқирқи изаһатни көрүң. ■ 27:16-17 Чөл. 16:22; Ибр. 12:9; 1Пад. 22:17; Мат. 9:36; Мар. 6:34 □ 27:18 «Роһум бар» — ибраний тилида «Роһ бар» — Худаниң Муқәддәс Роһи. ■ 27:18 Қан. 3:21; 34:9

□ 27:21 «урим» — бир хил таш еди. Уларниң қандақ еканлигини һазир бир немә демәк тәс. Лекин улар арқилик Худа Өзиниң ирадисини издәйдиғанларға йол көрситәтти. «Мис.» 28:30 вә изаһатни көрүң. ■ 27:21 Мис. 28:30; Лав. 8:8 □ 28:1 «Дайимлиқ көйдүрмә қурбанлиқ» — яки «дайимий көйдүрмә қурбанлиқ» яки «күнлүк көйдүрмә қурбанлиқ». «Мис.» 29:38-46ниму көрүң. ■ 28:3 Мис. 29:38 □ 28:4 «гугум» — ибраний тилида «икки кәч арилиғида» дегән сөз билән ипадилиниду — демәк, күн петиватқан вақит билән қараңғу чүшүш арилиғида болған вақит. □ 28:5 «бир әфәһ» — тәхминән 2 күрә яки 22 литр еди. Бир һин тәхминән 3.6 литр еди. ■ 28:5 Мис. 16:36; 29:40; Лав. 2:1

һин шарап болиду; ечитма ичимлик болған шарап һәдийәси муқәддәс җайда Пәрвәрдигарға сунуп төкүлсун. □ 8 Сән иккинчи бир қозини гугумда сунғин; уни әтигәндиқәк ашлиқ һәдийәси вә шарап һәдийәси билән қошуп сунғин; у хушбуй кәлтүрүш үчүн Пәрвәрдигарға атап отта сунулидиган көйдүрмә қурбанлиқ болиду.

Шабат күни сунулидиган қурбанлиқ

9 — Шабат күни бежирим бир яшлиқ икки әркәк қоза сунулсун; униңға қошуп зәйтун мейи иләштүрүлгән есил ундин әфәһниң ондин иккиси ашлиқ һәдийә сүпитидә сунулсун вә шарап һәдийәси сунулсун; 10 бу һәр бир шабат күнидә сунулидиган шабат күнидики қурбанлиқтур; униң билән дайимий көйдүрмә қурбанлиқ вә қошумчә сунулидиган шарап һәдийәси биллә сунулсун.

Айниң биринчи күни сунулидиган қурбанлиқ

11 — һәр айниң биринчи күни Пәрвәрдигарға атилидиган көйдүрмә қурбанлиқ сунуңлар; йәни икки яш топақ, бир қоққар, бир яшлиқ бежирим йәттә әркәк қозини сунуңлар. 12 һәр топақ бешиға зәйтун мейи иләштүрүлгән есил ундин әфәһниң ондин үчи ашлиқ һәдийә сүпитидә, қошқарға зәйтун мейи иләштүрүлгән есил ундин әфәһниң ондин иккиси ашлиқ һәдийә сүпитидә, 13 һәр бир қоза бешиға зәйтун мейи иләштүрүлгән есил ундин әфәһниң ондин бири ашлиқ һәдийә сүпитидә сунулсун; бу Пәрвәрдигарға отта сунулидиган, хушбуй чиқиридиган бир көйдүрмә қурбанлиқтур. 14 Уларниң шарап һәдийәлири болса: — һәр бир топақ бешиға шараптин йерим һин, қошқар бешиға һинниң үчтин бири, һәр бир қоза бешиға һинниң төрттин бири сунулсун. Бу һәр айда сунулидиган айлиқ көйдүрмә қурбанлиқ болуп, жилниң һәр ейида шуңдақ қилинсун. 15 Буларниң үстигә Пәрвәрдигарға атилидиган гуна қурбанлиқ сүпитидә бир текә сунулсун; шуларниң һәммиси дайимий көйдүрмә қурбанлиқ вә қошумчә шарап һәдийәси билән биллә сунулсун.

«Өтүп кетиш һейти» һәм «петир нан һейти»дики қурбанлиқлар

16 Биринчи айниң он төртинчи күни Пәрвәрдигарға аталған «өтүп кетиш» қозиси сунулсун. □ ■ 17 Шу айниң он бәшинчи күни һейт башлиниду; йәттә күн петир нан йейилсун. 18 Биринчи күни муқәддәс жиғилиш өткүзүлсун, һеч қандақ иш-әмгәк қилмаслиғиңлар керәк, ■ 19 шу күни отта сунулидиган, Пәрвәрдигарға аталған көйдүрмә қурбанлиқ сүпитидә яш топақтин иккени, бир қоққар вә йәттә бир яшлиқ әркәк қоза сунуңлар; улар алдинларда бежирим көрүнсун; 20 шуларға қошулидиган ашлиқ һәдийәлири зәйтун мейи иләштүрүлгән есил ун болуп, һәр бир топақ бешиға әфәһниң ондин үчи, қоққар бешиға әфәһниң ондин иккиси, 21 шу йәттә қоза бешиға әфәһниң ондин бири сунулсун; 22 шуниңдәк *гунайиңлар* үчүн кафарәт кәлтүрүшкә гуна қурбанлиғи сүпитидә бир текә сунулсун. 23 Буларниң һәммисини әтигәндиқәк көйдүрмә қурбанлиқ, йәни дайимий көйдүрмә қурбанлиқтин айрим сунуңлар. 24 Силәр бу тәриқидә уда йәттә күн Пәрвәрдигарға атап отта сунулидиган, хушбуй кәлтүридиган ашундақ һәдийә-қурбанлиқларни сунуңлар; шуларниң һәммиси дайимий көйдүрмә қурбанлиқ вә қошуп сунулидиган шарап һәдийәсиниң

□ 28:7 «муқәддәс җай» — мошу йәрдә ибадәт чедириниң һойлисини көрсәтсә керәк.

□ 28:16 «Пәрвәрдигарға аталған «өтүп кетиш» қозиси сунулсун» — Ибраһий тилида «Пәрвәрдигарға аталған «өтүп кетиш» болиду». Бу һейт тоғрилиқ «Лав.» 23:5-14ниму көрүң. ■ 28:16 Мис. 12:18; 23:15; Лав. 23:5 ■ 28:18 Лав. 23:7

сиртида сунулиду. ²⁵ Йәттинчи күни муқәддәс жиғилиш өткүзүңлар, шу күни һеч қандақ иш-әмгәк қилишқа болмайду.

«Һәптиләр һейти», йәни «Дәсләпки орма һейти»дики қурбанлиқлар

²⁶ «Дәсләпки орма» күни, йәни «Һәптиләр һейти»ңларда силәр йеңи ашлиқ һәдийәни Пәрвәрдиғарға сунған чағда муқәддәс жиғилиш өткүзүңлар; һеч қандақ иш-әмгәк қилмаңлар. ²⁷ Силәр Пәрвәрдиғарға аталған, хушбуй кәлтүридиған көйдүрмә қурбанлиқ сүпитидә яш топақтин иккини, қочқардин бирни, бир яшлиқ әркәк қозидин йәттини сунуңлар. ²⁸ Шуларға қошуп сунулидиған ашлиқ һәдийә зәйтун мейи иләштүрүлгән есил ундин болуп, һәр бир топақ бешиға әфәһниң ондин үчи, қочқар бешиға әфәһниң ондин иккиси, ²⁹ шу йәттә қоza бешиға әфәһниң ондин бири сунулсун; ³⁰ шуниңдәк силәрниң *зунайиңлар* үчүн кафарәт кәлтүрүшкә *гуна қурбанлиғи сүпитидә* бир текә сунулсун. ³¹ Шуларниң һәммиси дайимий көйдүрмә қурбанлиқ вә униң ашлиқ һәдийәсигә қошуп (буларниң һәммиси алдиңларда бежирим көрүнсун), шарап һәдийәлири билән биллә сунулсун.

29

Канай челиш һейтидики қурбанлиқлар *** «Лав.» 23:23-25 ниму көрүң

¹ Йәттинчи айниң биринчи күни силәр муқәддәс жиғилиш өткүзүңлар; у күни һеч қандақ иш-әмгәк қилмаслиғиңлар керәк. Бу силәр үчүн канайлар челинидиған күни болиду. ² Силәр Пәрвәрдиғарға аталған, хушбуй кәлтүридиған көйдүрмә қурбанлиқ сүпитидә яш бир топақ, бир қочқар, йәттә бир яшлиқ бежирим әркәк қозини сунуңлар. ³ Шуларға қошуп сунулидиған ашлиқ һәдийә зәйтун мейи иләштүрүлгән есил ундин болуп, һәр бир топақ бешиға әфәһниң ондин үчи, қочқар бешиға әфәһниң ондин иккиси, ⁴ шу йәттә қоza бешиға әфәһниң ондин бири сунулсун; ⁵ шуниңдәк силәрниң *зунайиңлар* үчүн кафарәт кәлтүрүшкә *гуна қурбанлиғи сүпитидә* бир текә сунулсун. ⁶ Шуларни айниң биринчи күнидики көйдүрмә қурбанлиқ вә униңға қошумчә болған ашлиқ һәдийәси, дайимий көйдүрмә қурбанлиқ, униңға қошумчә болған ашлиқ һәдийәси вә буларға қошулидиған шарап һәдийәлириниң сиртида сунуңлар; буларниң һәммиси һәр бири бәлгүлимә бойичә Пәрвәрдиғарға атап отта хушбуй кәлтүрсун дәп сунулсун.

Кафарәт күни сунулидиған қурбанлиқлар *** «Лав.» 23:26-32 ниму көрүң.

⁷ Йәттинчи айниң онинчи күни силәр муқәддәс жиғилиш өткүзүңлар; нәпсиңларни тартип өзүңларни төвән тутуңлар. У күни һеч қандақ иш-әмгәк қилишқа болмайду. ⁸ Силәр Пәрвәрдиғарға аталған, хушбуй кәлтүридиған көйдүрмә қурбанлиқ сүпитидә яш бир топақ, бир қочқар, бир яшлиқ әркәк қозидин йәттини сунуңлар (буларниң һәммиси алдиңларда бежирим көрүнсун). ⁹ Шуларға қошуп сунулидиған ашлиқ һәдийә зәйтун мейи иләштүрүлгән есил ундин болуп, һәр бир топақ бешиға әфәһниң ондин үчи,

□ **28:26** «Дәсләпки орма» күни, йәни «Һәптиләр һейти»ңларда — яки «йәни (силәр) һәптәңларни (демәк, йәттә һәптә) өткүзгәндин кейин». «Лав.» 23:15-22 ниму көрүң. □ **29:1** «муқәддәс жиғилиш» — «муқәддәс жиғилиш»лар яки «муқәддәс сорун»лар тоғрилиқ «Лав.» 23:2 вә изаһатини көрүң. ■ **29:1** Лав. 23:24 □ **29:7** «нәпсиңларни тартип өзүңларни төвән тутуп» — Ибраһий тилида бирла сөз билән ипадилиниду. Йәһудий әнъәнилири бойичә бу ишлар роза тутушни өз ичигә алатти. 16:29-31 ниму көрүң. ■ **29:7** Лав. 16:29, 31; 23:27 ■ **29:8** Чөл. 28:19

қоңқар бешиға әфәһнің ондин иккиси, ¹⁰ шу йәттә қоңа бешиға әфәһнің ондин бирини, ¹¹ шуниңдәк гуна қурбанлиғи сүпитидә бир текә сунуңлар; уларниң һәммиси кафарәт күнидики гуна қурбанлиғи, дайимий көйдүрмә қурбанлиқ, униң қошумчә ашлиқ һәдийәси вә буларниң шарап һәдийәлири биллә сунулсун.

«Кәпиләр һейти»дики қурбанлиқлар *** «Лав.» 23:33-44ниму көрүң.

¹² Йәттинчи айниң он бәшинчи күни муқәддәс жиғилиш өткүзүңлар; у күни һеч қандақ иш-әмгәк қилишқа болмайду. Пәрвәрдиғарға атап йәттә күн һейт қилиңлар; ¹³ силәр Пәрвәрдиғарға атап, хушбуй кәлтүрсун дәп отта сунулидиған көйдүрмә қурбанлиқ сүпитидә яш топақтин он үчни, икки қоңқар, бир яшлиқ әркәк қозидин он төртни сунуңлар (шулар һәммиси бежирим болсун).

¹⁴ Шуларға қошуп сунулидиған ашлиқ һәдийә зәйтун мейи иләштүрүлгән есил ундин болуп, он үч топақ бешиға әфәһнің ондин үчи, икки қоңқар бешиға әфәһнің ондин иккиси, ¹⁵ он төрт қоңа бешиға әфәһнің ондин бирини, ¹⁶ шуниңдәк гуна қурбанлиғи сүпитидә бир текә сунуңлар; шуларниң үстигә дайимий көйдүрмә қурбанлиқ, униң қошумчә ашлиқ һәдийәси вә шарап һәдийәси биллә сунулсун.

¹⁷ Иккинчи күни яш топақтин он иккени, икки қоңқар, бир яшлиқ әркәк қозидин он төртни сунуңлар (шулар һәммиси бежирим болсун) ¹⁸ вә шундақла топақлар, қоңқарлар вә әркәк қозиларниң саниға қарап бәлгүлимә бойичә қошумчә сунулидиған ашлиқ һәдийәлири билән шарап һәдийәлирини сунуңлар.

¹⁹ Шуниңдәк гуна қурбанлиғи сүпитидә бир текә сунуңлар; шуларниң үстигә дайимий көйдүрмә қурбанлиқ, униң қошумчә ашлиқ һәдийәси вә шуларниң шарап һәдийәлири биллә сунулсун.

²⁰ Үчинчи күни бир яш топақтин он бирни, икки қоңқар, бир яшлиқ әркәк қозидин он төртни сунуңлар (шулар һәммиси бежирим болсун) ²¹ вә шундақла топақлар, қоңқарлар вә әркәк қозиларниң саниға қарап бәлгүлимә бойичә қошумчә сунулидиған ашлиқ һәдийәлири билән шарап һәдийәлирини сунуңлар; ²² шуниңдәк гуна қурбанлиғи сүпитидә бир текә сунуңлар; шуларниң үстигә дайимий көйдүрмә қурбанлиқ, униң қошумчә ашлиқ һәдийәси вә шарап һәдийәси биллә сунулсун.

²³ Төртинчи күни яш топақтин онни, икки қоңқар, бир яшлиқ әркәк қозидин он төртни сунуңлар (шулар һәммиси бежирим болсун) ²⁴ вә шундақла топақлар, қоңқарлар вә әркәк қозиларниң саниға қарап бәлгүлимә бойичә қошумчә сунулидиған ашлиқ һәдийәлири билән шарап һәдийәлирини сунуңлар; ²⁵ шуниңдәк гуна қурбанлиғи сүпитидә бир текә сунуңлар; шуларниң үстигә дайимий көйдүрмә қурбанлиқ, униң қошумчә ашлиқ һәдийәси вә шарап һәдийәси биллә сунулсун.

²⁶ Бәшинчи күни яш топақтин тоққузни, икки қоңқар, бир яшлиқ әркәк қозидин он төртни сунуңлар (шулар һәммиси бежирим болсун) ²⁷ вә шундақла топақлар, қоңқарлар вә әркәк қозиларниң саниға қарап бәлгүлимә бойичә қошумчә сунулидиған ашлиқ һәдийәлири билән шарап һәдийәлирини сунуңлар; ²⁸ шуниңдәк гуна қурбанлиғи сүпитидә бир текә сунуңлар; шуларниң үстигә дайимий көйдүрмә қурбанлиқ, униң қошумчә ашлиқ һәдийәси вә шарап һәдийәси биллә сунулсун.

²⁹ Алтинчи күни яш топақтин сәккизни, икки қоңқар, бир яшлиқ әркәк қозидин он төртни сунуңлар (шулар һәммиси бежирим болсун) ³⁰ вә шундақла топақлар, қоңқарлар вә әркәк қозиларниң саниға қарап бәлгүлимә бойичә қошумчә сунулидиған ашлиқ һәдийәлири билән шарап һәдийәлирини сунуңлар;

31 шуниңдәк гуна қурбанлиғи сүпитидә бир текә сунуңлар; шуларниң үстигә дайимий көйдүрмә қурбанлиқ, униң қошумчә ашлиқ һәдийәси вә шарап һәдийәси биллә сунулсун.

32 Йәттинчи күни яш топақтин йәттини, икки қочқар, бир яшлиқ әркәк қозидин он төртни сунуңлар (шулар һәммиси бежірим болсун) ³³ вә шундақла топақлар, қочқарлар вә әркәк қозиларниң саниға қарап бәлгүлимә бойичә қошумчә сунулидиған ашлиқ һәдийәлири билән шарап һәдийәлирини сунуңлар;

34 шуниңдәк гуна қурбанлиғи сүпитидә бир текә сунуңлар; шуларниң үстигә дайимий көйдүрмә қурбанлиқ, униң қошумчә ашлиқ һәдийәси вә шарап һәдийәси биллә сунулсун.

35 Сәккизинчи күни силәр муқәддәс жиғилиш өткүзүңлар; у күни һеч қандақ иш-әмгәк қилмаңлар. ³⁶ Силәр Пәрвәрдигарға атап, хушбуй кәлтүрсун дәп отта сунулидиған көйдүрмә қурбанлиқ сүпитидә бир топақ, бир қочқар вә бир яшлиқ әркәк қозидин он төртни (шулар һәммиси бежірим болсун)

37 һәмдә топақ, қочқар вә әркәк қозиларниң саниға қарап, бәлгүлимә бойичә қошумчә сунулидиған ашлиқ һәдийәлири билән шарап һәдийәлирини сунуңлар;

38 шуниңдәк гуна қурбанлиғи сүпитидиму бир текә сунуңлар; шуларниң үстигә дайимий көйдүрмә қурбанлиқ, униң қошумчә ашлиқ һәдийәси вә шарап һәдийәси биллә сунулсун.

39 Бәлгүләнгән һейтлириңларда Пәрвәрдигарға атап сунулидиған қурбанлиқ-һәдийәләр әнә шулардур; силәрниң қасәмгә бағлиқ яки ихтиярән сунидиғанлириңлар, көйдүрмә қурбанлиқлириңлар, ашлиқ һәдийәлириңлар, шарап һәдийәлириңлар вә енақлиқ қурбанлиқлириңлар болса, уларниң сиртидидур.

30

1 Шундақ қилип, Муса Пәрвәрдигарниң өзигә буйруғанлириниң һәммисини қалдурмай Исраилларға уқтурди.

Қасәм қилиш низами

2 Муса Исраилларниң қәбилә башлиқлириға сөз қилип мундақ деди: — Пәрвәрдигарниң буйруғанлири мундақ: —

3 Әгәр бирәв Пәрвәрдигарға қасәм ичкән болса яки өз өзини чәклимәкчи болуп қасәм ичкән болса, ләвзидин қайтишқа болмайду, һаман ағзидин чиққан һәммә гәп бойичә иш тутуши керәк. [■]

4 Қиз бала яш болуп, теһи атисиниң өйидики чағда, өз-өзини чәкләш тоғрилиқ Пәрвәрдигарға қасәм бәргән болса, ⁵ амма атиси қизиниң қасимини яки өз-өзини чәкләш тоғрисидә бәргән вәдисини аңлиған вә қизиниң алдида үндимәй шүк турған болса, ундақта униң барлиқ қасәмлири вә өз-өзини чәкләш тоғрисидә қилған һәммә вәдиси инавәтлик болиду. ⁶ Лекин қизниң атиси аңлиған чағда уни тосқан болса, униң қилған қасәмлири яки өз-өзини чәкләш тоғрисидә қилған вәдилиридин һеч бири инавәтлик болмайду; атиси уни тосқан болғачқа, Пәрвәрдигарму уни кәчүриду.

7 — Әгәр у қасәм қилған яки өз-өзини чәкләшкә ағзидә тәнтәклик билән вәдә қилған һаләттә әргә тәккән болса, ⁸ ери шуни аңлиған болса, лекин аңлиған күни үндимәй шүк турған болса, ундақта униң қилған қасәмлири яки өз-өзини чәкләшкә қилған гәплири инавәтлик болиду. ⁹ Әгәр ери аңлиған күни уни тосқан болса, униң қилған қасимини вә өз-өзини чәкләш тоғрилиқ ағзидин чиқарған

тәнтәк гәплирини бекар қилса, ундақта улар инавәтсиз болиду; Пәрвәрдигар уни кәчүриду.

¹⁰ Лекин тул хотун яки еридин ажришип кәткән хотунлар қилған қәсәм, йәни униң өзини чәкләш тоғрилиқ қилған барлиқ вәдилири болса инавәтлик болиду.

¹¹ Әгәр у ериниң өйидә қәсәм қилған яки өз-өзини чәкләш тоғрилиқ қәсәм-вәдә ичкән, ¹² ери аңлап туруқлуқ шүк турувелип тосмиған болса, ундақта униң барлиқ қилған қәсәмлири вә өз-өзини чәкләш тоғрилиқ қилған барлиқ вәдилири инавәтлик болиду. ¹³ Лекин униң ери аңлап турған чағда униң қәсәм-вәдилирини еник рәт қилған болса, аял ағзидин чиқарған вәдә бериш вә өз-өзини чәкләп туруш тоғрилиқ қилған барлиқ вәдилириниң һеч қайсиси инавәтлик болмайду; униң ери буларни рәт қилған болғачқа, Пәрвәрдигар уни кәчүриду.

¹⁴ Аялниң бәргән вәдисини вә униң чидап туруп өзүмни чәкләймән дәп қилған қәсәм-вәдисини униң ери инавәтликму қилалайду, инавәтсизму қилалайду.

¹⁵ Әгәр униң ери һәр күни униң алдида шүк турувелип гәп қилмиса, ундақта униң бәргән барлиқ қилған қәсәмлирини вә өз-өзини чәкләп туруш тоғрилиқ қилған һәммә вәдилирини инавәтлик қилғанлиғи һесаплиниду; чүнки ериниң аңлап турған күнидә гәп қилмай шүк турғанлиғи униң аялиниң қәсәм-вәдилирини күчкә егә қилғанлиғидур. ¹⁶ Лекин ери аялиниң қәсәм-вәдилирини аңлап һаһайити узақ вақитлардин кейин андин униң қәсәм-вәдилирини инавәтсиз қилса, ундақта у аялиниң гунайини өз үстигә алған болиду.

¹⁷ Жуқириқилар Пәрвәрдигарниң Мусаға буйруғанлири, йәни ери билән аяли, ата билән өз өйидә туруватқан, теһи яшлиғида болған қизи оттурисидики низам-бәлгүмиләрдур.

31

Мидиянларға жәң қилиш вәзитиси

¹ Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип: —

² Сән Мидиянлардин Исраилларниң интиқамини ал, андин өз хәлиқлириңгә қошулисән, — деди. ■

³ Муса хәлиқкә мундақ деди: — Араңлардин жәңгә чиқишқа бир түркүм адәмләрни қуралландуруңлар; андин улар Мидиянлардин Пәрвәрдигар үчүн интиқам елишқа атлансун. ⁴ Силәр Исраилларниң һәр бир қәбилисидин жәң қилишқа миңдин адәм маңдуруңлар.

⁵ Шуниң билән түмәнлигән Исраил хәлқиниң һәр қәбилисидин миңдин, жәмий он икки миң адәм жәң қилишқа қуралландурулди. ⁶ Муса һәр қәбилидин миңдин адәмни жәң қилишқа маңурди һәмдә Әлиазарниң оғли Финиһасни улар билән биллә маңурди, Финиһасниң қолида муқәддәс әсваплар вә ағаһ канай бар еди. □

⁷ Улар Пәрвәрдигарниң Мусаға буйруғини бойичә Мидиянлар билән соқушқили чиқип, әркәкләрниң һәммисини өлтүрүвәтти; □ ⁸ мошу өлтүрүлгәнләрдин башқа, йәнә Мидиянниң Әви, Рәкәм, Зур, Хур вә Рәба дегән бәш падишасини өлтүрди; йәнә Беорниң оғли Балаамни қилич билән чепип ташлиди. ■ ⁹ Исраиллар Мидиянларниң хотун-қизлири вә балилирини тутқун қилип кәтти, йәнә уларниң пүтүн чарва маллири, қой падилири вә мал-мүлүклирини олжа қилди; ¹⁰ улар

■ **31:2** Чөл. 25:17; 27:13 □ **31:6** «муқәддәс әсваплар» — нәмә екәнлиғи һазир еник әмәс. «урим» вә «туммим» болуши мүмкин. «Ағаһ канай» бәлким 10:2дә тилға елинған икки канай еди. □ **31:7** «Мидиянлар билән соқушқили чиқип, әркәкләрниң һәммисини өлтүрүвәтти» — Пәрвәрдигарниң Мидиянлар тоғрилиқ бу буйруғи 25:16-18димү хатирлиниду. «Әркәкләрниң һәммиси» — жәңгә қатнашқан әркәкләр, әлвәттә. ■ **31:8** Йә. 13:21, 22

туруватқан йәрләрдики барлиқ шәһәр вә барлиқ баргаһлириға от қоювәтти; **11** улар адәм болсун мал болсун барлиқ гәниймәт, барлиқ олжини елип кәтти; ■

12 улар тутқан әсирләрни һәм олжа-гәниймәтни Моаб түзләндиклиригә, Иордан дәрияси бойға жайлашқан Йерихониң удулидики баргаһқа әкилип, Муса билән каһин Әлиазарға, шундақла Израилларниң жамаитигә тапшурди. **13** Муса, каһин Әлиазар вә жамаәтниң барлиқ әмирлири баргаһниң сиртиға чиқип уларни қарши алди.

14 Лекин Муса жәндин қайтқан һәрбий сәрдарларға, йәни миң беши, йүз бешиларға хапа болуп: —

15 Силәр аялларниң һәммисини тирик қалдурдуңларму? **16** Қараңлар, дәл шулар Балаамниң һейлә-мәслиһәти билән Пеордики ишта Израилларни Пәрвәрдигар алдида гунаға паткузуши билән, Пәрвәрдигарниң жамаитигә ваба яғдурулған әмәсму? □ ■ **17** Әнди силәр барлиқ оғул балиларни өлтүрүветиңлар, әрләр билән мунасивәт өткүзгән аялларни қоймай өлтүрүветиңлар. ■ **18** Бирақ яш қизлар, йәни әрләр билән мунасивәт өткүзмигәнләрни болса, өзлириңларға тирик қалдуруңлар. □

19 Силәр баргаһ сиртида йәттә күн чедир тикип туруңлар; адәм өлтүргән вә өлүккә тәккән һәр ким үчинчи күни вә йәттинчи күни өзини паклисун; силәр вә силәр әсир қилған кишиләрниң һәммиси шундақ қилсун. □ **20** Барлиқ кийим-кечәк, терә әсвап үскүниләр, тивитта тоқулған барлиқ нәрсиләр һәм яғач әсвап-үскүниләрниң һәммисини паклаңлар, — деди.

21 Каһин Әлиазар жәңгә чиқип қайтқан ләшкәрләргә:

— Мана Пәрвәрдигар Мусаға буйруған қанун-бәлгүлимә: **22** алтун, күмүч, мис, төмүр, қәләй, қоғушун қатарлиқ **23** отқа чидамлиқ нәрсиләрниң һәммисини оттин өткүзүңлар, шундақ қилсаңлар пак һесаплиниду; шундақтиму, йәнила «напақлиқни чиқарғучи су» билән пакизлаңлар; отқа чидамсиз нәрсиләрни шу судин өткүзүңлар. ■ **24** Йәттинчи күни кийимлириңларни жуюңлар, андин силәр пак һесаплинисиләр; андин кейин баргаһқа кирсәңлар болиду, — деди.

Жәң гәниймәтлириниң тәқсим қилиниши

25 Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди: —

26 Сән каһин Әлиазар вә жамаәт ичидики қәбилә каттилири билән бирликтә елинған олжа-гәнимәтниң, адәм болсун, чарпай болсун, шуларниң умумий санини һесаплап чиққин; **27** олжа-гәниймәтни иккигә бөл, йеримини жәңгә чиққанларға бәр, қалған йеримини барлиқ жамаәткә бәр. ■ **28** Сән йәнә чиқип жәңгә қатнашқан ләшкәрләр алидиған адәм, кала, ешәк яки қой падилиридин бәш йүздин бирини Пәрвәрдигарға аталған үлүш болсун дәп айригин; **29** силәр шуни ләшкәрләргә тәвә болған йеримидин елип Пәрвәрдигарға аталған «көтәрмә һәдийә» сүпитидә каһин Әлиазарға тапшуруңлар. **30** Израилларға тәвә болған йериминиң адәм, кала, ешәк, қой падилири, шундақла һәр хил һайванлардин әлиқтин бирини Пәрвәрдигарниң жамаәт чедириға қарашқа мәсъял болған Лавийларға бериңлар.

■ **31:11** Қан. 20:14 □ **31:16** «*Мидиянлиқ аяллар* ... Израилларни... гунаға паткузуши билән, Пәрвәрдигарниң жамаитигә ваба яғдурулған әмәсму?» — бу ваба тоғрилиқ 25:1-3ни көрүң. ■ **31:16** Чөл. 25:1, 2, 18; 2Пет. 2:15; Вәһ. 2:14 ■ **31:17** һәк. 21:11 □ **31:18** «*яш қизлар*» — яки «қиз балилар».

□ **31:19** «*Силәр баргаһ сиртида йәттә күн чедир тикип туруңлар... үчинчи күни вә йәттинчи күни өзини паклисун*» — яки «һәр ким адәм өлтүргән вә өлүккә тәккән болса, силәр баргаһ сиртида йәттә күн чедир тикип туруңлар; һәр ким үчинчи күни вә йәттинчи күни өзини паклисун». ■ **31:23** Чөл. 19:9

■ **31:27** 1Сам. 30:24

31 Шуниң билән Муса билән каһин Әлиазар Пәрвәрдигарниң Мусаға буйруғинидәк қилди.

32 Әнди олжа-ғәниймәт, йәни жәңгә чиққан ләшкәрләр еливалған нәрсиләрдин қалғини қой жәмий алтә йүз йәтмиш бәш миң, 33 кала йәтмиш икки миң, 34 ешәк атмиш бир миң, 35 әркәкләр билән мунасивәт өткүзмигән қизлар оттуз икки миң чиқти. 36 Жәңгә чиққанларниң үлүши, йәни уларға тәвә йерими, қой жәмий үч йүз оттуз йәттә миң бәш йүз; 37 бу қой падилиридин Пәрвәрдигарға аталғини алтә йүз йәтмиш бәш болди; 38 кала оттуз алтә миң, буниңдин Пәрвәрдигарға аталғини йәтмиш икки болди. 39 Ешәк оттуз миң бәш йүз чиқти, буниңдин Пәрвәрдигарға аталғини атмиш бир болди. 40 Адәм он алтә миң чиқти, буниңдин Пәрвәрдигарға аталғини оттуз икки адәм болди. 41 Муса Пәрвәрдигар өзигә буйруғини бойчә Пәрвәрдигарға сунулидиған «көтәрмә һәдийә» болған үлүшни каһин Әлиазарға тапшуруп бәрди. ■

42 Исраилларға тәвә болған йерими, йәни Муса жәңгә чиқип кәлгәнләрдин елип бөлүп бәрғини — 43 жамаәткә тәвә болған шу йерими — қой үч йүз оттуз йәттә миң бәш йүз, 44 кала оттуз алтә миң, 45 ешәк оттуз миң бәш йүз, 46 адәм он алтә миң еди. 47 Муса Пәрвәрдигар өзигә буйруғини бойчә, Исраилларға тәвә болған шу йериминиң, мәйли адәм яки һайван болсун, әлликтин бирини айрип елип Пәрвәрдигарниң ибадәт чедириға қарашқа мәсул болған Лавийларға тапшурди.

48 Пүткүл қошунниң сәрдарлири, миң беши, йүз бешилири Муса билән көрүшкили келип, 49 Мусаға: — Хизмәткарлириниң қол астида жәң қилған ләшкәрләрниң умумий санини санақтин өткүзсәк бириму кам чиқмиди. 50 Шуңа, мана Пәрвәрдигарниң һозурида өзимизниң гунайиниң кафарити үчүн һәр қайсимиз еришкәнләрни Пәрвәрдигарға аталған һәдийә қилимиз — алтун буюмлар, пүт-қол эңжирлири, биләйүзүк, мөһүр үзүк, зирә-һалқа, маржанларниң һәммисини елип кәлдүк, — деди.

51 Шуниң билән Муса билән каһин Әлиазар улар әкәлгән алтунларни, йәни алтунда ясалған һәр хил буюмларни алди. 52 Уларниң миң беши вә йүз бешилиридин алғини Пәрвәрдигарға аталған «көтәрмә һәдийә» сүпитидә сунулди; барлиқ алтун жәмий он алтә миң йәттә йүз әллик шәкәл чиқти 53 (ләшкәрләрниң һәр бири өзлири үчүн мал-мүлүкни булаң-талаң қилишқан еди). ■ 54 Муса билән каһин Әлиазар миң беши вә йүз бешилириниң қолидин алтунни елип, жамаәт чедириниң ичигә әкирип, уни Пәрвәрдигарниң һозурида Исраиллар үчүн яднамә қилди.

32

Икки қәбилиниң дәрияниң күн чиқиш тәрипидики зиминни тәләп қилғанлиги

1 Рубәнниң әвлатлири билән Гадниң әвлатлириниң кала падилири толиму көпәйгән еди; уларниң Язәрниң зимини билән Гилеадниң зиминиға көзи чүшти; вә мана, шу зимин чарва беқишқа мас келидиған йәр еди. □ 2 Шуңа улар Муса, каһин Әлиазар вә жамаәтниң әмирлириниң алдиға келип уларға: —

3 Атарот, Дибон, Язәр, Нимраһ, һәшбон, Әләләһ, Сәбам, Небо, Бәон дегән йәрләр, □ 4 йәни Исраил жамаәти алдида Пәрвәрдигар мәғлуп қилип бәргән йәрләр болуп, чарва беқишқа бап йәрләр экән, қуллириниңму чарва мели бар,

■ 31:41 Чөл. 18:8,19 ■ 31:53 Қан. 20:14 □ 32:1 «Изаһат» — «Қан.» 3:12-22ниму көрүң.

□ 32:3 «Сибмаһ» — яки «Сибмаһ».

— деди ⁵ вә йәнә: — Әгәр силиниң алдилирида илтипатлирига еришкән болсақ, бизни Иордан дәриясидин өт демәй, бу йәрни бизгә мирас қилип бәрсилә, — деди.

⁶ Муса Гадниң әвлатлири билән Рубәнниң әвлатлириға: — Қериндашлириңлар жәңгә чиққан вақтида силәр мошу йәрдә тураптиңлар? ⁷ Силәр немә үчүн Исраилларниң дәриядин өтүп Пәрвәрдигар уларға ата қилип бәргән зиминға киришигә көңуллирини совутисиләр? ⁸ Илгири мән Қадәш-Барнеадин ата-бовилириңларни шу зиминни чарлап келишкә әвәткинимдә уларму шундақ қилишқан еди. ⁹ Улар Әшкол жилғисига чиқип, у зиминни көрүп, Исраилларниң көңлини Пәрвәрдигар ата қилип бәргән зиминға кириштин совутқан. ¹⁰ Шу чағда Пәрвәрдигарниң аччиғи келип қәсәм қилип: ¹¹ «Мисирдин чиққан жигирмә яштин жуқурилар чин көңлидин Маңа әгшмигәчкә, улар Мән Ибраһим, Ишақ, Яқупларға «Силәргә ата қилимән» дәп қәсәм қилған зиминни көрсә, Мән Пәрвәрдигар болмай кетәй!» ¹² Пәқәт кәниззийләрдин болған Йәфуннәһниң оғли Каләб билән Нунниң оғли Йәшуала Маңа чин көңлидин әгәшкән болғачқа, зиминни көрәләйду», дегән еди. ¹³ Шуниң билән Пәрвәрдигарниң Исраилларға аччиғи қозғалғачқа, Пәрвәрдигарниң алдида рәзил болғанни қилған әшу бир әвлат өлүп түгигичә, у уларни чөл-баяванди қириқ жил сәргәрданлиқта жүргүздә. ¹⁴ Әнди мана, гунакарларниң әвлатлири болған силәрму ата-боваңларниң изини бесип Пәрвәрдигарниң Исраилларға болған қаттиқ гәзивини техиму қозғимақчи бопсиләрдә! ¹⁵ Әгәр силәр униңға әшиштин бурулуп кәтсәңлар, ундақта У Исраилларни йәнә чөл-баяванди ташиветиду, бу һалда силәр бу барлиқ хәлиқни харап қилған болисиләр, — деди.

¹⁶ Икки қәбилиниң адәмлири Мусаниң алдиға келип униңға: —

Биз бу йәрдә маллиримизға қотан, балилиримизға қәлтә-шәһәр салайли. ¹⁷ Биз болсақ қураллинип, Исраилларни өзигә тәвә қайлириға башлап барғичә сәпниң алдида маңимиз; бу зиминдики ят хәлиқләр сәвәплик, бизниң кичик балилиримиз мустәһкәм шәһәрләрдә туруши керәк. ¹⁸ Исраиллар өз мираслириға егә болмигичә биз өйимизгә һәргиз қайтмаймиз. ¹⁹ Чүнки биз улар билән Иордан дәриясиниң күн петиш тәрипидики зиминға яки униңдинму жирақтики зиминға тәң егидар болмаймиз, чүнки мирасимиз Иордан дәриясиниң бу тәрипидә, йәни күн чиқиштидур, — деди.

²⁰ Муса уларға: — Әгәр шундақ қилсаңлар, йәни Пәрвәрдигарниң алдида қураллинип жәңгә чиқип, ²¹ силәрдин қуралланғанларниң һәммиси Иордан дәриясидин өтүп, Пәрвәрдигар Өз дүшмәнлирини уларниң зиминидин қоғлап чиқирип болғанда, ²² шу зимин Пәрвәрдигар алдида бойсундурулуп болғанда андин қайтсаңлар, силәр Пәрвәрдигар вә Исраиллар алдида гунасиз һесаплинисиләр; бу зиминму Пәрвәрдигар алдида силәргә мирас қилип берилиду. ²³ Лекин бундақ қилмисаңлар, мана, Пәрвәрдигар алдида гунакар болисиләр; шуни урдан билишиңлар керәкки, гунайиңлар өзүңларни қоғлап бешиңларға чүшиду. ²⁴ Әнди силәр ағзиңлардин чиққан гөпиңлар бойичә иш тутуңлар, балилириңлар үчүн шәһәр, қой падилириңлар үчүн қотан селиңлар, — деди.

²⁵ Гадниң әвлатлири билән Рубәнниң әвлатлири Мусаға: —

Қуллири ғоҗам ейтқинидәк қилиду. ²⁶ Хотун-бала чақилиримиз, кәлилар вә барлиқ чарпайлиримиз Гилеадниң һәр қайси шәһәрлиридә қалиду; ²⁷ Лекин қуллири, жәңгә тәйярлинип қуралланғанларниң һәр бири ғоҗам ейтқандәк дәриядин өтүп Пәрвәрдигарниң алдида жәң қилиду, — деди.

²⁸ Шуниң билән Муса улар тоғрилиқ кәһин Әлиазар билән Нунниң оғли Йәшуаға

вә Исраилниң барлиқ қәбилә башлиқлириға тапилап, ²⁹ уларға: — Әгәр Гадниң әвлатлири билән Рубәнниң әвлатлири қураллинип Пәрвәрдигарниң алдида жәңгә чиқишқа силәр билән бирликтә Иордан дәриясидин өтсә, у зимин силәрниң алдинларда бой сундурулса, ундақта силәр Гилеад зиминини уларға мирас қилип бериңлар. ³⁰ Әгәр улар қураллинип силәр билән биллә өтмәймиз десә, ундақта уларниң мираси араңларда, йәни Қанаан зиминида болсун, — деди.

³¹ Гадниң әвлатлири билән Рубәнниң әвлатлири: —

Пәрвәрдигар қуллириға қандақ буйруған болса, биз шундақ қилимиз. ³² Биз қураллинип Пәрвәрдигарниң алдида дәриядин өтүп Қанаан зиминиға киримиз, андин Иордан дәриясиниң бу йеқидики зимин бизгә мирас қилип берилидиған болиду, — дейишти.

³³ Шуниң билән Муса Аморийларниң падишаси Сиһонниң падишалиғи билән Башанниң падишаси Огниң падишалиғини, зимин вә тәвәсидики шәһәрләрни, әтрапидики шәһәрләр билән қошуп, һәммисини Гадниң әвлатлириға, Рубәнниң әвлатлириға вә Йүсүпниң оғли Манассәһниң йерим қәбилисигә бәрди. ³⁴ Гадниң әвлатлири Дибон, Атарот, Арөөр, ³⁵ Атрот-Шофан, Язәэр, Йогбихаһ,

³⁶ Бәйт-Нимраһ, Бәйт-һаран қатарлиқ мустәһкәм шәһәрләрни салди вә шундақла қотанларни салди.

³⁷ Рубәнниң әвлатлири йеңидин һәшбон, Әләләһ, Кириатайим, ³⁸ Небо, Баал-Меон (жуқуриқи исимлар өзгиртилгән) вә Сибмаһни салди; һәм улар салған шәһәрләргә йеңидин нам бәрди.

³⁹ Манассәһниң оғли Макирниң әвлатлири Гилеадқа жүрүш қилип, у йәрни елип, шу йәрдә турушлуқ Аморийларни қоғливатти. ⁴⁰ Шуниң билән Муса Гилеадни Манассәһниң оғли Макирға беривиди, у шу йәрдә туруп қалди.

⁴¹ Манассәһниң оғли Яир Аморийларниң йеза-қишлақлирини һужум қилип елип, бу йеза-қишлақларни һавот-Яир дәп атиди. □

⁴² Нобаһ Кинат вә униңға қарашлиқ йеза-қишлақларни һужум қилип елип Кинатни өз исми билән Нобаһ дәп атиди.

33

Мисирдин Абәл-Шитимеичә болған қириқ жилиқ сәргәрданлиқ сәпәр

¹ Төвәндикиләр өз қошунлири бойичә, Муса билән һарунниң йетәкчилиги астида Мисир зиминидин чиққан Исраилларниң маңған йоллириду; ² Муса Пәрвәрдигарниң әмри бойичә, өзлириниң сәпәр қилған йоллирини пүтүп қойди, уларниң сәпәр қилған йоллири мундақ: —

³ Биринчи айниң он бәшинчи күни *Исраиллар* Рамсәс шәһиридин сәпәргә чиқти; өтүп кетиш һейтиниң әтиси улар барлиқ Мисирлиқларниң көз алдида мәртанилик билән йолға чиқти. □ ⁴ Бу чағда Мисирлиқлар уларниң арисидики Пәрвәрдигар тәрипидин өлтүрүлгәнләрни, йәни барлиқ тунжа оғуллирини дөпнә қиливатқан еди; Пәрвәрдигар Мисирлиқларниң мәбудлириниң үстидин һөкүм чүшүрди. □ ⁵ Исраиллар Рамсәстин йолға чиқип Суккотқа берип чедир тикти.

⁶ Улар Суккоттин йолға чиқип чөл-баяванның айиғидики Етамға берип чедир

■ **32:28** Йә. 1:13; 4:12 ■ **32:33** Қан. 3:12; Йә. 13:8; 22:4 ■ **32:39** Яр. 50:23 □ **32:41** «Һавот-Яир» — «Яирниң йезилири» дегән мәнида. □ **33:3** «мәртанилик билән» — ибраний тилида «қолини жуқуриға көтәргән һалда». ■ **33:3** Мис. 12:37 □ **33:4** «Пәрвәрдигар Мисирлиқларниң мәбудлириниң үстидин һөкүм чүшүрди» — «Мис.» 12:12ни өз изаһатини көрүң.

тикти. ■ 7 Етамдин йолга чиқип, айлинип Баал-Зефонниң удулидики Пи-Хахиротқа берип Мигдолниң алдида чедир тикти. ■ 8 Пи-хахироттин йолга чиқип, деңизниң оттурисидин өтүп, Етам чөлидә үч күн йол жүрүп Мараһда чедир тикти. ■ 9 Мараһдин йолга чиқип Елимгә кәлди; Елимдә он икки булақ билән йәтмиш хорма дәриғи бар еди; улар шу йәрдә чедир тикти. ■ 10 Елимдин йолга чиқип Қизил Деңиз бойида чедир тикти. ■ 11 Қизил Деңиздин йолга чиқип Син чөлидә чедир тикти. ■ 12 Син чөлидин йолга чиқип Дофқаһқа келип чедир тикти. ■ 13 Дофқаһдин йолга чиқип Алушқа берип чедир тикти. ■ 14 Андин кейин Алуштин йолга чиқип Рифидимға келип чедир тикти, у йәрдә хәлиқкә ичидиған су тепилмай қалди. ■ 15 Рифидимдин йолга чиқип, Синай чөлигә берип чедир тикти. ■

Чөлдә сәргәрдан болуш

16 Синай чөлидин йолга чиқип Қиброт-һаттавахқа келип чедир тикти. ■ 17 Қиброт-һаттавахдин йолга чиқип һазиротта чедир тикти. ■ 18 һазироттин йолга чиқип Ритмаһда чедир тикти. ■ 19 Ритмаһдин йолга чиқип Риммон-Пәрәздә чедир тикти. ■ 20 Риммон-Пәрәздин йолга чиқип Либаһда чедир тикти. ■ 21 Либаһдин йолга чиқип Риссаһда чедир тикти. ■ 22 Риссаһдин йолга чиқип Кәһәлатаһда чедир тикти. ■ 23 Кәһәлатаһдин йолга чиқип Шафир теғида чедир тикти. ■ 24 Шафир теғидин йолга чиқип һарадаһта чедир тикти. ■ 25 һарадаһдин йолга чиқип Макһилотта чедир тикти. ■ 26 Макһилоттин йолга чиқип Таһатта чедир тикти. ■ 27 Таһаттин йолга чиқип Тәраһда чедир тикти. ■ 28 Тәраһдин йолга чиқип Митқаһда чедир тикти. ■ 29 Митқаһдин йолга чиқип һашмонаһта чедир тикти. ■ 30 һашмонаһтин йолга чиқип Мошәротта чедир тикти. ■ 31 Мошәроттин йолга чиқип Бәнә-Яаканда чедир тикти. ■ 32 Бәнә-Яакандин йолга чиқип Хор-һагидгадқа берип чедир тикти. ■ 33 Хор-һагидгадтин йолга чиқип Йотбатаһқа келип чедир тикти. ■ 34 Йотбатаһтин йолга чиқип Абронаһқа келип чедир тикти. ■ 35 Абронаһтин йолга чиқип Әзион-Гәбәргә келип чедир тикти. ■ 36 Әзион-Гәбәрдин йолга чиқип Зин чөлидә, йәни Қадәштә чедир тикти. ■ 37 Қадәштин йолга чиқип Едом зимининиң чегарисидики һор теғида чедир тикти. ■ 38 Исраиллар Мисир зиминидин чиққандин кейинки қириқинчи жили бәшинчи айниң биринчи күни, кәһин һарун Пәрвәрдигарниң әмри бойичә һор теғиға чиқип шу йәрдә өлди. ■ 39 һарун һор теғида өлгән чеғида бир йүз жигирмә үч яшта еди.

40 У чағда, Қанаан зимининиң жәнубида турушлуқ Қананийларниң падишаси Арад Исраиллар келиветипту дәп аңлиған еди. ■ 41 Исраиллар һор теғидин йолга чиқип Залмонаһда чедир тикти. ■ 42 Залмонаһдин йолга чиқип Пунонға келип чедир тикти. ■ 43 Пунондин йолга чиқип Оботқа келип чедир тикти. ■ 44 Оботтин йолга чиқип Моабниң чегарисидики Ийә-Абаримға келип чедир тикти. ■ 45 Ийимдин йолга чиқип Дибон-Гадқа келип чедир тикти. □ 46 Дибон-Гадтин йолга чиқип Алмон-Диблатайимға келип чедир тикти. ■ 47 Алмон-Диблатайимдин йолга чиқип Небониң алдидики Абарим тағлиғиға келип чедир тикти. ■ 48 Абарим тағлиғидин йолга чиқип Йерихониң удулида Йордан дәриясиниң бойидики Моаб түзләңликлиридә чедир тикти. ■ 49 Моаб түзләңликлиридә

■ 33:6 Мис. 13:20 ■ 33:7 Мис. 14:2 ■ 33:8 Мис. 15:22, 23 ■ 33:9 Мис. 15:27 ■ 33:11 Мис. 16:1 ■ 33:14 Мис. 17:1 ■ 33:15 Мис. 19:1 ■ 33:16 Чөл. 11:34, 35 ■ 33:30 Қан. 10:6 ■ 33:36 Чөл. 20:1 ■ 33:37 Чөл. 20:22 ■ 33:38 Чөл. 20:25; Қан. 32:50 ■ 33:40 Чөл. 21:1 ■ 33:41 Чөл. 21:4 ■ 33:43 Чөл. 21:10 □ 33:45 «Ийим» — «Ийә-Абарим» дегәнниң қисқартылған шәкли.

Иордан дәриясини бойлап тиккән чедирлири Бәйт-Йәшимоттин тартип Абәл-Шиттимғичә барди. □ ■

⁵⁰ Пәрвәрдигар Моаб түзләңликлиридики Иордан дәрияси бойида Йерихониң удулида Мусаға сөз қилип мундақ деди: —

⁵¹ Сән Исраилларға сөз қилип мундақ буйруғин: — «Силәр Иордан дәриясиниң өтүп Қанаан зиминиға кәлгән чегинларда, ⁵² зиминдики барлиқ туруватқанларни алдиңлардин һайдиветиңлар, уларниң барлиқ ойма, куйма бутлирини чекип ташлаңлар һәм барлиқ «жуқури жай»лирини вәйран қилип ташлаңлар. □ ■ ⁵³ Силәр шу зиминни егиләп маканлишиңлар, чүнки Мән у зиминни силәргә мирас қилип бергәнмән. ⁵⁴ Силәр жәмәт бойичә чәк ташлап, зиминни өзүңләргә мирас қилип елиңлар; адими көпрәкләргә көпрәк мирас бөлүп бериңлар; адими азрақларға азрақ мирас бөлүп бериңлар; чәк ташланғанда кимләргә қәйәр чиққан болса, шу йәр униң мираси болсун; силәр мирасқа ата қәбилә-жәмәт бойичә варислиқ қилиңлар. ■ ⁵⁵ һалбуки, әгәр у зиминда туруватқанларни алдиңлардин һайдивәтмисәңлар, улардин қелип қалғанлар чоқум көзүңләргә тикән, биқиниңларға янтақ болуп санжилиду, турған зиминиңларда силәрни паракәндә қилиду; ■ ⁵⁶ вә шундақ болидуки, Мән әслидә уларға қандақ муамилә қилмақчи болған болсам, силәргә шундақ муамилдә болиман».

34

Қанаан зиминиңиң чегараси

¹ Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди: —

² Сән Исраилларға сөз қилип мундақ буйруғин: «Силәр Қанаан зиминиға киргән чағда, силәргә мирас болушқа тәқсим қилинидиған зимин Қанаан зимини болиду; зиминниң бекитилгән жай-чегаралири мундақ болиду: —

³ Силәрниң жәнуп тәрипинләр Зин чөлидин башлап Едом чегарисиға тақалсун; андин жәнуп тәрәптики чегараңлар «Шор деңизи»ниң жәнуп тәрипиниң әң айиғиға йәтсун; □ ■ ⁴ шу йәрдин чегараңлар «Сериқ Ешәк давини»ниң жәнуп тәрипинин бурулуп зинға өтсун; униң айиғи топтоғра Қадәш-Барнеаниң жәнубида болиду; андин у йәрдин йәнә һазар-Аддарға берип, Азмонға тутишиду; □ ⁵ андин чегара Азмондин бурулуп меңип, Мисир еқиниға бариду вә деңизғичә тутишиду.

⁶ Күн петиш тәрәптә чегараңлар «Улуқ деңиз»ниң өзи болиду, йәни униң бойлири болиду; мана бу силәрниң күн петиш тәрәптики чегараңлар болиду. □

⁷ Шимал тәрәптики чегараңлар мундақ болиду: — «Улуқ деңиз»дин башлап һор теғиғичә пасил сизилсун; ⁸ пасил сизиғи һор теғидин башлап Хамат еғизиға созулуп, андин чегара Зәдадға туташсун; □ ⁹ чегара йәнә Зифронға өтүп һазар-Енанда ахирлашсун; мана бу силәрниң шималий чегараңлар болиду.

□ **33:49** «Абәл-Шиттим» — «Акатсий чимәнзарлиғи» дегән мәнидә. ■ **33:49** Чөл. 25:1; Йә.

2:1 □ **33:52** ««жуқури жай»лар» — әслидә бутпәрәсләр мөбүдлириға чоқунидиған, тавап қилидиған тағ чоққилири қатарлиқ жайлар еди. Исраиллар кейинки вақитларда шу йәрләрдә Пәрвәрдигарға ибадәт қилатти, бирақ узун өтмәйла бутпәрәс хәликләргә әгишип шу йәрләрни бутпәрәслик қилидиған жайлар қиливалди. «Лав.» 26:30ни вә изаһатини көрүң. ■ **33:52** Қан. 7:2-26 ■ **33:54** Чөл. 26:54-65 ■ **33:55** Йә. 23:13; һак. 2:3 □ **34:3** «Шор деңизи» — йәнә «Өлүк деңиз» дәпму атилиду.

■ **34:3** Йә. 15:1 □ **34:4** «Сериқ Ешәк давини» — ибраний тилида «Акраббим давини». □ **34:6** «Улуқ деңиз» — һазир «Оттура деңиз» дәп атилиду. □ **34:8** «Хамат еғизи» — яки «Либо-Хаматқа».

10 Андин шәрқий чегарайиңларниң пасил сизиги назар-Енандин Шефамғичә сизилсун. 11 Бу чегара Шефамдин Айинниң күн чиқиш тәрипидики Риблаһқа чүшиду; андин чегара шу йәрдин чүшүп Киннәрәт деңизиниң давинидин өтүп күн чиқиш тәрәпкә тутишиду. □ 12 Андин чегара төвәнләп Иордан дәриясини бойлап чүшүп, Шор Деңизигичә йәтсун. Мана бу чегаралар билән бекитилгән зимиңлар болиду».

13 Муса Израилларға сөз қилип мундақ дәп буйрудиди: — «Мана бу Пәрвәрдиғар тоққуз қәбилә вә йерим қәбилигә тәқдим қилинсун дәп буйруған, чәк ташлиниш арқилиқ өзүңлар варислиқ қилидиған зимиңлар болиду; 14 чүнки Рубән қәбилисидикиләр ата жәмәти бойичә вә Гад қәбилисидикиләр ата жәмәти бойичә өз мирасиға аллиқачан варислиқ қилип уни егилигән, Манассәһниң йерим қәбилисиму өз мирасиға варислиқ қилип уни егилигән; 15 Бу икки қәбилә вә йерим қәбилә Йерихониң удулида, Иордан дәриясиниң шәрқий қирғиқидики күн чиқиш тәрәптә өз мираслирини елип болған».

Зиминни тәқсим қилишқа назарәт қилғучи хадимлар

16 Пәрвәрдиғар Мусаға сөз қилип мундақ деди: — 17 Төвәндикиләр зиминни силәргә тәқсим қилип бәргүчиләрниң исимлиғи: — Каһин Әлиазар вә Нунниң оғли Йәшуа. ■ 18 Силәрму йәнә зимин тәқсим қилишқа ярдәмлишиш үчүн һәр қәбилидин бирдин әмир таллап бериңлар.

19 Буларниң исми мундақ: — Йәһуда қәбилисидин Йәфуннәһниң оғли Каләб. □ 20 Шимеон қәбилисидикиләрдин Аммиһудниң оғли Шәмуәл. □ 21 Бинямин қәбилисидин Кислонниң оғли Әлидад. 22 Дан қәбилисидикиләрдин Йоглиниң оғли, әмир Букки еди. 23 Йүсүпниң әвлатлиридин: — Манассәһ қәбилисидикиләрдин Әфодниң оғли әмир һаннийәл 24 һәм Әфраим қәбилисидикиләрдин Шифтанниң оғли әмир Кәмуәл. 25 Зәбулун қәбилисидикиләрдин Парнақниң оғли әмир Әлизафан; 26 Иссакар қәбилисидикиләрдин Аззаниң оғли әмир Палтийәл; 27 Ашир қәбилисидикиләрдин Шеломиниң оғли әмир Ахиһуд; 28 Нафтали қәбилисидикиләрдин Аммиһудниң оғли әмир Пәдаһәл еди.

29 Мана булар Пәрвәрдиғар әмир қилип Израилларға Қанаан зиминидики мираслирини тәқсим қилишқа бекиткәнләр еди.

35

Лавийларниң шәһәрлири

1 Пәрвәрдиғар Йерихониң удулида, Иордан дәриясиниң бойидики Моаб түзләңликлиридә Мусаға сөз қилип мундақ деди: —

2 Сән Израилларға мундақ әмир қил, улар мирас қилип еришкән зиминдики бәзи шәһәрләрни Лавийларниң олтиришиға бәрсун; у шәһәрләрниң өп-чәрисидики яйлақларниму Лавийларға бәрсун. ■ 3 Шундақ қилип уларниң туридиған шәһәрлири болиду вә шу шәһәрләргә төвә яйлақларға уларниң чарпайлири, башқа мал-мүлүклири һәмдә барлиқ һайванлири орунлаштурулиду.

□ 34:11 «Киннәрәт деңизи» — яки «Киннәрәт көли» кейин «Галилийә деңизи», «Тибириус деңизи» дәпму аталған. «Киннәрәт»ниң мәнаси «чилтар» — көлниң шәкли чилтарсимандур. ■ 34:17 Йә. 14:1

□ 34:19 «Йәһуда Йәһуда қәбилисидин» — яки «Йәһуда қәбилиси үчүн». □ 34:20 «Шәмуәл» — яки «Самуил». ■ 35:2 Йә. 21:2

4 Силәр Лавийларга беридиган шәһәрләрдики яйлақлар сепилидин башлап һесаплиғанда миң гәз болсун. □ 5 Силәр йәнә шәһәр сиртидин күн чиқиш тәрәпкә қарап икки миң гәз, жәнуп тәрәпкә қарап икки миң гәз, күн петиш тәрәпкә қарап икки миң гәз, шимал тәрәпкә қарап икки миң гәз өлчәңлар, шәһәр оттурида болсун; шәһәрләр әтрапидики мошу йәрләр улар үчүн яйлақлар болсун. □ 6 Силәр Лавийларга бәргән шәһәрләр ичидә алтә шәһәр «панәһлик шәһири» болсун; силәр шуларни адәм өлтүрүп қойған кишиләрниң шу шәһәрләргә қечип беривелишиға бикитиңлар; булардин башқа уларға йәнә қириқ икки шәһәр бериңлар. □ 7 Силәр Лавийларга беридиган шәһәрләр жәмий қириқ сәккиз болуп, шу шәһәрләр билән уларға тәвә яйлақлар уларға берилсун. 8 Силәр уларға беридиган шу шәһәрләр Исраиллар мирас қилған тәвәликләрдин болсун; адәми көпрәк болғанлардин көпрәк, адими азрак болғанлардин азрак елиңлар; һәр бир қәбилә өзигә тәқсим қилинған мирасқа асасән шәһәрләрдин бәзилирини елип Лавийларға тәқсим қилип бәрсун. □

Панәһлик шәһирлири ••• «Қан» 19:1-13; «Йәшуа» 20:1-9ни көрүң

9 Пәрвәрдиғар Мусаға сөз қилип мундақ деди: —

10 Сән Исраилларға мундақ дегин: «Силәр Иордан дәриясидин өтүп Қанаан зимиңиға киргиниңларда, □ 11 тәсадибийликтин адәм өлтүрүп қойғанларниң панәһлиниши үчүн қечип беривелишиға бир нәччә шәһәр таллап бекитиңлар.

12 Шундақ қилғанда бу шәһәрләр адәм өлтүргүчи таки жамаәт алдида сораққа тартилғичә, қисаскарниң өлтүрүп қоюшидин панәһлинидиган шәһәрләр болиду. □ 13 Силәр бекиткән бу шәһәрләр силәргә панәһлинидиган алтә шәһәр болиду.

14 Панәһлик шәһири үчүн Иордан дәриясиниң күн чиқиш тәрипидә үч шәһәр, Қанаан зимиңидиму үч шәһәрни айрип қоюңлар. □ 15 Бу алтә шәһәр Исраиллар, ят әлдикиләр вә уларниң арисидә арилишип олтарған мусапирлар үчүн панәһлик шәһәрлири болсун; тәсадибийликтин адәм өлтүрүп қойған һәр бир киши шу йәрләргә қечишқа болиду.

16 — Әгәр бирәв төмүр әсвап билән уруп адәм өлтүрүп қойған болса, у қәстән адәм өлтүргән қатил болиду; қәстән адәм өлтүргүчи жәзмән өлтүрүлүши керәк.

17 Әгәр бирәв қол көтирип адәм өлтүргидәк таш билән уруп адәм өлтүрүп қойған болса, у қәстән адәм өлтүргән қатил болиду; қәстән адәм өлтүргүчи жәзмән өлтүрүлүши керәк. 18 Әгәр бирәв адәм өлтүргидәк қалтәк билән уруп адәм өлтүрүп қойған болса, у қәстән адәм өлтүргән қатил болиду; қәстән адәм

□ 35:4 «гәз» — Муқәддәс Китапта ишлитилгән «гәз»ни бәлким бир «қәйәнәк» дейишкә тоғра келиду — йәни адәмниң жәйнигидин бармақлириниң учигичә болған арилиқ (тәхминән 45 сантиметр).

□ 35:5 «айәттиң шәһири» — мошу айәттики «икки миң гәз» бәлким шу яйлақларниң узунлуғи болуши мүмкин. Демәк, Лавийларниң улар туридиган шәһәр әтрапидә уларға яйлиқ қилип айрилған төрт парчә йери бар еди; һәр бир парчә йәр сепилгә яндаш болуп, узунлуғи икки миң гәз, кәңлиги бир миң гәз келәтти. □ 35:6 «чүшәнчиси» — төвәндики 10-34-айәтләрдики қанунни көрүң. ■ 35:6 Йә. 21:21

□ 35:8 «панәһлик шәһәрлири» — Лавийлар ялғуз бу шәһәрләрдә турған әмәс; бирақ бәлким өзлири шу шәһәрләрдин турушқа халиған өйләрни әтраптики қәбилидикиләрдин авал таллаш һоқуқи болуши мүмкин. Мәсилән, «һак.» 9:1дә «Шәқәм» (Лавийларниң бир шәһири)дә йәнә «Абимәләк вә қериндашлири» туратти. ■ 35:10 Қан. 19:2; Йә. 20:2 □ 35:12 «Қисаскар» **ЯКИ** «қисас әлеучи»

— (ибраний тилида «гоел») мошу йәрдә өлтүрүлгүчиниң йеқин бир туққинини көрситиду. Бириси башқа бирисини (мәйли қәстән яки қәстән болмисун) өлтүргән болса, өлтүрүлгүчиниң аилисидин бириси «қан қисас алимән» дегән бир киши өлтүргүчиниң қенини елиш һоқуқи бар еди. «Панәһлик шәһәрләр» дегән нисам-түзүм өлтүрүш ишниң қатиллиқ яки тәсадибийликтин болғанлиғини ениқлашқа йитәрлик вақит болсун дегән мәхсәт билән бекитилгән. «Гоел» тоғрилиқ йәнә «Аюп» 19:25 вә изаһатини көрүң. ■ 35:14 Қан. 4:41; Йә. 20:8

өлтүргүчи жазмән өлтүрүлүши керек. ¹⁹ Қан қисас алғучи киши шу қатилни өлтүрсун; у қатилни учратқан йеридә өлтүрсун. ²⁰ Эгәр бирәв өчмәнлик билән бирисини иштирип жиқитиветип яки мөкүп туруп бирәр нәрсә етип өлтүрүп қойған болса, ²¹ яки өчәкишип мушт билән уруп өлтүрүп қойған болса, адам урғучи жазмән өлтүрүлүши керек, чүнки у қатил болиду; қан қисас алғучи киши қатилни учриған йәрдә өлтүрүвәтсун.

²² Лекин у адамниң өчи йок, тәсадибий иштириветип яки мәхсәтсизла бирәр нәрсә етип, ²³ яки адәм өлтүргидәк һәр қандақ бир ташни адәмни көрмәй етип селип, адәм өлтүрүп қойған болса, униң әслидә униңға һеч қандақ өчи болмиса, униңға зиянкәшлик қилиш нийитиму болмиса; ²⁴ бундақ әһвалда, жамаәт шу қанун-һөкүмләргә асасән адәм өлтүргүчи билән қан қисас алғучи оттурисида кесим қилсун. ²⁵ Жамаәт тәсадибий адәм өлтүрүп қойғучини қан қисас алғучи кишиниң қолидин жазмән күткүзувалсун; улар уни қечип беривалған панаһлиқ шәһиригә аман-есән қайтуруп бәрсун; андин муқәддәс май билән мәсиһләнгән баш каһин өлүп кәткичә у шу шәһәрдә турсун. ²⁶ Лекин тәсадибийликтин адәм өлтүрүп қойған киши эгәр қечип беривалған панаһлиқ шәһириниң тәвәсидин чиқип кәткән болса, ²⁷ шундақла қан қисас алғучи киши уни панаһлиқ шәһириниң пасиллириниң сиртида учритип қелип өлтүрүвәткән болса, ундақта қан қисас алғучи қан төкүш гунайини тартмайду; ²⁸ чүнки тәсадибийликтин адәм өлтүрүп қойған киши әслидә баш каһин өлүп кәткичә панаһлиқ шәһиридә туруши керек еди; баш каһин өлүп кәткәндин кейин өз тәвәлиги болған зиминға қайтип барса болиду.

²⁹ — Булар силәр турушлуқ һәммә йәрдә әвлатму-әвлат қанун-бәлгүлимиләр болсун.

³⁰ Башқа бирисини өлтүргән қатилни болса, бир нәччә гувачиниң гувалиғидин кейин андин өлтүрүшкә болиду; лекин пәқәт бирла гувачиниң гувалиғи болса, у уни өлтүрүшниң сәвәби болмайду. ■

³¹ Өлүмгә лайиқ гуна өткүзгәнләргә, йәни қәстән адәм өлтүргәнләр үчүн силәр һеч қандақ төләм пулини қәтғий қобул қилмаңлар; ундақ киши жазмән өлтүрүлүши керек. ³² Шуниндәк панаһлиқ шәһәргә қечип беривалған киши үчүн баш каһин өлүп кетиштин илгири өз йеригә қайтип келивелишиға һеч қандақ төләм пулини қәтғий қобул қилмаңлар.

³³ Шундақ қилсаңлар, өзүңлар турған зиминни булғиған болмайсиләр, чүнки қан зиминни булғайду; зиминда төкүлгән қанға дәл шу қанни төккән кишиниң өз қенидин башқа һеч қандақ кафарәт кәлтүрүшкә болмайду. ³⁴ Өзүңлар олтарған зиминни, йәни Мән Өзүм мақан қилған зиминни булғимаңлар; чүнки Мән Пәрвәрдигар Исраиллар арасида мақан тутқучидурмән.

36

Аял мирасхорниң турмуш қуруши тоғрисидики низам

¹ Йүсүп әвлатлириниң жәмәтлиридин Манассәһниң нәвриси, Макирниң оғли Гилеадниң әвлатлириниң жәмәт башлиқлири Муса вә Исраилларниң каттилири болған әмирләрниң алдиға келип мундақ деди: — ² «Пәрвәрдигар илгири ғоҗамға чәк ташлап зиминни Исраил хәлқиғә мирас қилип тәқсим қилип беришни буйруған; ғоҗамму Пәрвәрдигарниң қериндишимиз Зәлофиһадниң мирасини униң қизлириға тәқсим қилип бериш тоғрисидики буйруғиниму

■ 35:20 Қан. 19:11 □ 35:22 «мәхсәтсизла» — ибраний тилида «мөкүнгән һалда әмәс болуп...».

■ 35:30 Қан. 17:6; 19:15

алған. ■ ³ Лекин, улар Исраилларның башқа қәбилесидикиләргә ятлик болуп кәтсә, уларның мирасиму ата-бовилиримизнің мирасидин чиқип уларның әрлириниң қәбилесиниң мирасиға қошулуп кетиду; ундақ болғанда биз чәк ташлап еришкән мирас түгәйду. ⁴ Исраилларның «азатлик жили» кәлгәндә уларның мираси уларның әрлириниң қәбилесиниң мирасиға қошулуп кетиду; бундақ болғанда уларның мираси бизнің ата-бовилиримизнің мирасидин елип кетилиду». □

⁵ Муса Пәрвәрдигарның сөзи бойичә Исраилларға сөз қилип мундақ әмир қилип: — Йүсүп қәбилесидикиләр тоғра ейтиду. ⁶ Зәлофиһаднің қизлири тоғрисида Пәрвәрдигарның буйруғини мундақ: «Улар өзлири халиған әргә ятлик болса болувериду, лекин өз жәмәти, өз ата қәбилесидин болған биригә ятлик болуши керәк. ⁷ Шундақ болғанда Исраилларның мираси бир қәбилидин йәнә бир қәбилигә йөткилип кәтмәйду; Исраилларның һәр бири өз ата-бовилириниң қәбилесиниң мирасини чиң тутуп қоюп бәрмәслиги керәк. ⁸ Исраилларның һәр бири өз ата-бовилириниң мирасини егиләш үчүн Исраил қәбилелиридин мирасқа варислик қилған һәр бир қиз-аял өз ата-бовилириниң қәбилесидин болған бирисигә ятлик болуши керәк. ⁹ Мошундақ болғанда, Исраилларның мираси бир қәбилидин йәнә бир қәбилигә йөткилип кәтмәйду; чүнки Исраил қәбилелири өз мирасини қолидин бәрмәслиги керәк, — деди.

¹⁰ Пәрвәрдигар Мусаға қандақ әмир қилған болса, Зәлофиһаднің қизлириму шундақ қилди. ¹¹ Зәлофиһаднің қизлиридин Маһлаһ, Тирзаһ, Ноглаһ, Милкаһ вә Ноаһлар өз тағилириниң оғуллириға ятлик болди. ■ ¹² Улар Йүсүпниң оғли Манассәһниң әвлатлириниң жәмәтидидикиләргә ятлик болди; уларның мираси йәнила атисиниң қәбилеси ичидә қалди.

¹³ Булар Пәрвәрдигар Йерихониң удулида, Иордан дәриясиниң бойидики Моаб түзләңликлиридә Мусаниң вәстиси билән Исраилларға буйруған әмирләр вә һөкүмләрду.

■ **36:2** Чөл. 26:55, 56; 27:7; 33:54; Йа. 17:3, 4 □ **36:4** «азатлик жили» — әслидә ибраний тилида «бурга (челиш) жили» дәп атилатти. Кейин, униң чүшәнчиси тезла «азатлик жили», «шатлик жили» дегәнә өзгәрди. «Лав.» 25-бап, болупму 25:10 вә изаһатини көрүң. ■ **36:11** Чөл. 27:1

Қанун шәрһи

Пәрвәрдиғарниң мейриванлиғи — тарихни қайта баян қилиш

¹ Төвәндә хатириләнгини Мусаниң Иордан дәриясиниң шәрқий тәрипидики Паран билән Тофәл, Лабан, назирот, Ди-Заһабниң оттурисида, йәни Суфниң удулидики чөл-түзләңликтә, пүткүл Исраилға ейтқан сөзлириду: —

² һорәб теғидин чиқип, Сеир теғиниң йоли билән Қадәш-барнеаға барғичә жәмий он бир күнлүк йол еди. ³ һалбуки, Муса бу барлиқ сөзләрни Пәрвәрдиғарниң уларни дәп өзигә тапилиғини бойичә Исраилларға ейтқан вақти қириқинчи жили, он биринчи айниң биринчи күни болди; ⁴ бу вақит Муса һәшбонни пайтәхт қилған Аморийларниң падишәси Сиһонни вә Аштарот вә Әдрәйни пайтәхт қилған Башанниң падишәси Оғни мәғлуп қилғандин кейинки мәзгил еди. ■ ⁵ Шуниң билән Иордан дәриясиниң шәрқий тәрипидики Моаб зиминида Муса пәйғәмбар бу қанун-тәлимини шәрһләшкә башлап, мундақ деди: —

⁶ «Пәрвәрдиғар Худайимиз һорәб теғида бизгә сөз қилип: — «Силәрниң мошу тағ әтрапида турған вақтинлар йетәрлик болди; ⁷ әнди бурулуп сәпәргә атлинип, Аморийлар туруватқан еғизликкә вә униңға йеқин болған барлиқ жайларға, жүмлидин Арабаһ түзләңлиғигә, тағлиқларға, ойманлиққа, жәнупқа, деңиз бойлириға, улук дәрия, йәни Әфрат дәриясиғичә Қананийларниң зиминиға һәм Ливан зиминиға бериңлар. ⁸ Мана, Мән шу зиминни силәрниң алдиңларға қойдум; кириңлар, Пәрвәрдиғар ата-бовилириңларға, йәни Ибраһим, Исақ, Яқуп вә уларниң әвлатлириға: «Силәргә беримән» дәп қәсәм қилған зиминни егиләңлар» — дегән еди. ■

⁹ Шуңа Мән шу чағда силәргә: —

«Мән жүкүңларни ялғуз көтирәлмәймән. ■ ¹⁰ Пәрвәрдиғар Худайиңлар силәрни көпәйтти; мана, бүгүн силәр асмандики юлтузлардәк нурғунсиләр. ¹¹ Ата-боваңларниң Худаси болған Пәрвәрдиғар дәрвәкә силәрни һазирқидин йәнә миң һәссә көпәйткәй, шундақла вәдә қилғинидәк силәргә бәхит-бәрикәт ата қилғай! ¹² Лекин мән өзүм ялғуз қандақму силәрниң жапалириңларни, жүкүңларни вә талаш-тартишиңларни көтирәләймән? ¹³ Өзүңлар үчүн һәр қайси қәбилириңлардин данишмән, йорутулған мөтивәрләрни таллаңлар, мән уларни үстүңләргә йолбашчи қилимән» — дедим.

¹⁴ Силәр болсаңлар маңа: — «Сениң ейтқиниң яхши гәп болди», дедиңлар.

¹⁵ Шуниң билән мән қәбилириңлардин мунәввәр адәмләрни, йәни данишмән һәм мөтивәр адәмләрни таллап, үстүңләргә йолбашчи қилип, миң беши, йүз беши, әллик беши вә он беши қилип тайинлап, қәбилириңлар үчүн һәр хил әмәлләрни тутушқа тиклидим. ¹⁶ Шу чағда мән араңлардики сорақчиларға: «Қериндашлириңлар арасидики әрз-дәваларни сораңлар, қериндаш билән қериндашниң оттурисида вә пухрайиң билән хошна олтарған яқа жутлуқлар оттурисида адил һөкүм чиқириңлар; ■ ¹⁷ һөкүм чиқарғанда һеч қандақ кишиниң йүз-хатирисини қилмаңлар; мәйли кичик болсун, чоң болсун силәр һәммисиниңла ишлирини сораңлар. Силәр инсанларниң селитидин қорқмаслиғиңлар керәк, чүнки мошу һөкүм чиқириш иши Худаға тәвә иштур. Силәргә тәс чүшидиған иш болса, мениң алдимға елип келиңлар, мән уни аңлаймән» — дедим. ■ ¹⁸ Әйни чағда мән қилишқа керәк болған барлиқ ишлар тоғрилиқ тапилиғанмән.

Қадәш-Барнеадики Худаға болған ишәшсизлик

19 Биз Пәрвәрдиғар Худайимиз бизгә буйруғандәк һорәбтин чиқип, Аморийларниң тағлиғиға бардуқ вә силәр шу йолдики бепаян, дәһшәтлик чөлһи көрдүңлар; биз униң һәммисидин өтүп, Қадәш-Барнеаға кәлдуқ. 20 Вә мән силәргә: — «Силәр Пәрвәрдиғар Худайимиз бизгә ата қилидиған, Аморийларниң теғиға йетип кәлдуқ. 21 Мана, Пәрвәрдиғар Худайиңлар бу зиминни алдиңларға қойди; ата-боваңларниң Худаси Пәрвәрдиғар силәргә ейтқандәк, шу йәргә чиқип уни егиләңлар; қорқмаңлар, һеч һодуқмаңлар» — дедим.

22 Шуниң билән силәр һәммиңлар йенимға келип маңа: — «Биз зиминға кириштин илгири алдин адәмләрни әвәтәйли; улар биз үчүн у йәрһи күзитип, чиқшишимиз керәк болған йол вә биз учрайдиған шәһәрләр тоғрилиқ хәвәр йәткүзсун» — дедиңлар.

23 Бу иш нәзиримгә мувапиқ көрүнүп, мән араңлардин он икки адәмһи, йәһни һәр қайси қәбилидин бирдин адәмһи таллидим. ■ 24 Улар йолға атлинип таққа берип, Әшкол жилғисига чүшүп у йәрһи тәкшүрүп көрүшти. □ ■ 25 Улар қоллириға шу зиминдики мевиләрдин елип бизгә кәлтүрди вә мәлумат берип: «Пәрвәрдиғар Худайимиз бизгә тәқдим қилған бу зимин яхшидур» — деди.

26 һалбуки, силәр зиминға чиқишқа унимидиңлар, Пәрвәрдиғар Худайиңларниң әмригә қарши чиқип Униңға асийлиқ қилдиңлар ■ 27 вә өз чедириңларда қақшап: «Пәрвәрдиғар бизгә өч болғанлиғидин бизни Аморийларниң қолиға тапшуруп һалак қилиш үчүн Мисир зиминидин чиқарған. 28 Әнди биз нәгә барармиз? Чүнки кериндашлиримиз: «Шу йәрдики адәмләр биздин чоң һәм егиз бир хәлиқ экән; уларниң шәһәрлири интайин чоң, сепиллири асманға тақишидикән; униң үстигә биз шу йәрдә Анакийларни байқидуқ», дәп көңлимизни паракәндә қиливәтти» — дедиңлар. □ ■

29 Шуңа мән силәргә: «Қорқмаңлар, уларниң алдида дәккә-дүккигә чүшмәңлар; 30 силәрһиң алдиңларда маңидиған Пәрвәрдиғар Худайиңлар Мисир зиминида көз алдиңларда барлиқ қилғанлиридәк силәр үчүн жәң қилиду; 31 силәр йәнә чөл-баявандиму барлиқ маңған йоллириңларда мошу йәргә йетип кәлгичә инсан өз оғлини қучиғида көтәргинидәк Пәрвәрдиғар Худайиңларһиңму силәрһи көтәргинини көрдүңлар. 32-33 Шуниңдәк гәрчә У йәнә кечидә отта, күндүздә булут ичидә силәрһиң алдиңларда меңип, барғаһ тиккидәк йәрләрһи издәп теһип үчүн жүргән болсиму, бу ишта Пәрвәрдиғар Худайиңларға ишәнмидиңлар. ■

34 Пәрвәрдиғар бу сөзләрһи қилған авазиңларһи аңлап гәзәплинип: 35 «Бу рәзил дәвирдикилардин һеч бир адәм һәр қандақ йол билән Мән ата-бовилириға тәқдим қилишни қәсәм қилған бу яхши зиминни көргүчи болмайду! ■ 36 Пәқәт Йәфуннәһниң оғли Каләб пүтүн қәлби билән Пәрвәрдиғарға әгәшкәчкә, шула зиминни көриду вә у өз пути билән кезип чиққан барлиқ йәрһи униңға вә униң балилириға беримән» — дәп қәсәм қилди. □

37 Шу чағда Пәрвәрдиғар силәрһиң сәвәвиңлардин мәндинму аччиқланди вә: «Сәнму шу йәргә киргүчи болмайсән. □ ■ 38 лекин алдиңда хизмәттә туруватқан Нунниң оғли Йәшуа кирәләйду. Уни күчләндүргин, чүнки у Исраилларһи униңға

■ 1:23 Чөл. 13:2-38. □ 1:24 «йолға атлинип» — ибраний тилида «йолға бурулуп» ■ 1:24 Чөл. 13:23 ■ 1:26 Чөл. 14:2 □ 1:28 «чоң һәм егиз бир хәлиқ» — яки «көп һәм егиз бир хәлиқ». «Анакийлар» — йоған бойлуқ гигант адәмләр еди («Чөл.» 13:33, «Қан.» 2:10, 21, 9:2һи көрүң). ■ 1:28 Чөл. 13:28 ■ 1:32-33 Мис. 13:21 ■ 1:35 Чөл. 14:22, 23; зәб. 94:10-11 □ 1:36 «Пәқәт Йәфуннәһниң оғли Каләб пүтүн қәлби билән Пәрвәрдиғарға әгәшкәчкә,...» — мошу вақиә «Чөл.» 13-14-бапта хатирилиниду. □ 1:37 «Шу чағда Пәрвәрдиғар силәрһиң сәвәвиңлардин мәндинму аччиқланди» — мошу вақиә «Чөл.» 20:1-13дә хатирилиниду. ■ 1:37 Чөл. 20:12; 27:14; Қан. 3:26; 4:21; 34:4

мирас қилдуриду. ³⁹ Шуниңдәк силәрниң: «Улар дүшмәнләрниң олжиси болуп қалиду» дегән кичик балилириңлар, йәни бүгүнки күндә яхши-яманни пәриқ етәлмәйдиған балилириңлар болса, кириду; Мән у йәрһи уларға ата қилимән вә улар уни егиләйду.

⁴⁰ Лекин силәр болсаңлар, бурулуп Қизил Деңизға баридиған йол билән чөл-баяванға қайттиңлар» — деди.□

⁴¹ Шу чағда силәр маңа жавап берип: «Биз дәрвәқә Пәрвәрдиғар алдида гуна садир қилдуқ. Шуниң үчүн биз һазир Пәрвәрдиғар Худайимиз бизгә қилған барлиқ әмри бойичә жәң қилғили чиқимиз» — дедиңлар. Шуниң билән силәрниң һәр бириңлар өз бешимчилик қилип қурал-ярақлириңларни есип, таққа чиқмақчи болдуңлар. ⁴² Лекин Пәрвәрдиғар маңа: Уларға: — «Чиқмаңлар, жәң қилмаңлар, чүнки Мән араңларда әмәсмән; силәр чоқум дүшмәнлириңлар алдида мәғлуп болисиләр», дегин, деди.

⁴³ Мән силәргә сөз қилдим, лекин силәр кулақ салмидиңлар, бәлки Пәрвәрдиғарниң сөзигә қарши чиқип асийлиқ қилип, өз бешимчилик қилип таққа чиқтиңлар. ⁴⁴ Лекин тағда турған Аморийлар силәргә қарши атлинип, бир топ һәриләрдәк силәрһи таки Хормаһғичә қоғлап, Сеирда силәрһи қиличлап өлтүрди. ⁴⁵ Силәр қайтип келип Пәрвәрдиғар алдида жиға-зерә көтәрдиңлар, амма Пәрвәрдиғар пәрәдиңларһи аңлимиди, я униңға кулақ салмиди.

⁴⁶ Шуниң билән силәр Қадәштә нурғун күнләр туруп қалдиңлар — силәр қанчә күнләр шу йәрдә турдуңлар!□

2

Қадәш-барнеадин Моабқа болған сәпәр

¹ Андин биз бурулуп, Пәрвәрдиғар маңа ейтқандәк Қизил деңизға баридиған йол билән сәпәргә атландуқ; биз нурғун күнләр Сеир теги әтрапида айлинип жүрдуқ.

² Пәрвәрдиғар маңа сөз қилип: —

³ «Силәрһиң мошу тағһи айлинип турған вақтиңлар йетәрлик болди; әнди шимал тәрәпкә бурулуңлар. ⁴ Хәлиқкә: — Силәр Сеирда туруватқан қериндишиңлар Әсавларһиң чегарисидин өтидиған болдуңлар; улар силәрһиң қорқиду, шуңа бәк еһтият қилип, ⁵ уларға жәң қозғимаңлар; чүнки мән силәргә уларһиң зимиһидин һәтта тапанчилик йәрһиму бәрмәймән; чүнки Сеир теғһини Әсавға мирас қилип бәрдим. ■ ⁶ Силәр уларға пул төләп озуқ-түлүк сетивелиңлар, пул төләп су сетивелиңлар. □ ⁷ Чүнки Пәрвәрдиғар Худайиңлар қолуңлардики барлиқ әжирһи бәрикатләп кәлгән; У силәрһиң бу бепаян чөл-баявандин меңип өтүватқиниңларда һәмһини билди; Пәрвәрдиғар Худайиңлар бу қириқ жил силәр билән биллә болди; һеч нәрсидин кам болмидиңлар» — деди.□

⁸ Шуниң билән биз Сеирда туруватқан қериндашлиримиз Әсавларһиң зимиһидин вә Арабаһ түзләңлиғидин, шундақла Елат вә Езион-Гәбәрдин өтүп, бурулуп Моабдики чөл-баяван йоли билән маңдуқ. ⁹ Пәрвәрдиғар маңа:

□ **1:40** «Қизил Деңиз» — яки «Қомушлуқ деңиз». □ **1:46** «...силәр Қадәштә нурғун күнләр туруп қалдиңлар — силәр қанчә күнләр шу йәрдә турдуңлар!» — бу әйәтһиң ибраний тилидики мәнәһини чүшиниш тәс. Башқа икки хил тәржимиси: «... силәр Қадәштә аллиқачан турған күнләрдәк (йәни 40 күн) шу йәрдә туруп қалдиңлар» яки «...силәр башқа йәрләрдә қанчилик турған болсаңлар, Қадәштиму шунчилик туруп қалдиңлар» (демәк, чөл-баяванда кезип жүргән 38 жилһиң йерһи, йәни 19 жил Қадәш-Барнеада өткән). ■ **2:5** Яр. 36:8 □ **2:6** «Силәр уларға пул төләп...» — ибраний тилида «Силәр уларға күмүч төләп...». □ **2:7** «...У силәрһиң... өтүватқиниңларда һәмһини билди...» — мошу сөз бәлким «У (Худа) силәрһиң хәвәр елип кәлди» дегән мәнһини өз ичигә алиду.

«Моабийларни аварә қилмаңлар яки уларға жәң қозғимаңлар; чүнки Мән уларниң зиминини силәргә мирас қилип бәрмәймән; чүнки Мән Ар шәһәр-зиминини Лутниң әвлатлириға мирас қилип бәрдим» — деди □ ¹⁰ (Әмийләр әслидә шу йәрдә туратти; улар Анакийларға охшаш күчлүк, сани көп, егиз бойлук бир хәлиқ еди. ¹¹ Улар Анакийлардәк «гигантлар» дәп һесаплиниду; лекин Моабийлар уларни «Әмийләр» дәп атайду. □ ¹² Сеирда әслидә һорийлар туратти; лекин Әсавлар һорийларни зиминидин һайдиветип, уларни йөқитип орниға олтирақлашти — худди Исраиллар Мәнки Пәрвәрдиғар уларға тәқдим қилған, уларниң тәвәлиги болған зиминға қилғиниға охшаш).

¹³ Пәрвәрдиғар: «Әнди һазир орнуңлардин туруп Зәрәд еқинидин өтүңлар» деди. Буни аңлап биз Зәрәд еқинидин өттүк.

¹⁴ Қадәш-Барнеадин айрилип Зәрәд еқинидин өткичә болған күнләр оттуз сәккиз жил болди; бу дәл худди Пәрвәрдиғар уларға қәсәм қилғинидәк, у дәвирдики жәңчиләр барғаһтин пүтүнләй йөқитилғичә болған арилиқтики вақит еди. □

¹⁵ Дәрвәкә Пәрвәрдиғарниң қоли уларни барғаһтин йөқитип түгәткичә уларни һалак қилишқа қарши чиққан еди.

¹⁶ Вә шундақ болдики, шу жәңчиләр өлүп хәлиқ арисидин пүтүнләй түгигәндин кейин, ¹⁷ Пәрвәрдиғар маңа сөз қилип: —

¹⁸ «Силәр бүгүн Моабниң, йәни Арниң чегарисидин өтисиләр. ¹⁹ Шуниң билән силәр Аммонийларға йеқин келисиләр; амма уларни аварә қилмаңлар яки уларға жәң қозғимаңлар; чүнки Мән Аммонийларниң зиминини силәргә мирас қилип бәрмәймән; чүнки Мән уни Лутниң әвлатлириға мирас қилип бәрдим» — деди. □

²⁰ (бу зиминму «гигантларниң зимини» һесаплиниду; чүнки илгири гигантлар шу йәрдә турған еди; Аммонийлар уларни «Замзумлар» дәп атайду. □

²¹ Улар Анакийларға охшаш күчлүк, сани көп, егиз бойлук бир хәлиқ еди. Пәрвәрдиғар уларни Аммонийларниң алдида йөқитиши билән Аммонийлар уларни зиминидин мәһрум қилип, уларниң орниға олтирақлашқан еди. ²² Пәрвәрдиғар Сеирда турған Әсавлар үчүнму охшаш иш қилди, уларниң алдидин һорийларни йөқатти; шуниң билән Әсавлар уларни зиминидин мәһрум қилип, бүгүнгә қәдәр уларниң орниға олтирақлашқан еди. ²³ Вә Газа шәһиригичә кәнт-қишлақларда олтирақлашқан аввийларни болса, Кафтордин чиққан Кафторийлар йөқитип, уларниң орниға олтирақлашти). □

²⁴ — «Әнди орнуңлардин қозғилиңлар, сәпириңларға чиқиңлар; Арнон дәриясидин өтүңлар; мана, Мән һәшбонниң падишаси Аморий Сиһонни вә униң зимининиму қолуңларға тапшурдум; ишни башлаңлар, зиминни егиләшкә, униң билән жәң қилишқа чиқиңлар; ²⁵ Мән бүгүндин башлап силәрниң қорқунучуңлар

□ **2:9** «Лутниң әвлатлири» — демәк, Моабийлар вә Аммонийлар («Яр.» 19:30-38ни көрүң). □ **2:11**

«Улар Анакийлардәк «гигантлар» дәп һесаплиниду» — ибраний тилида «Рәфайийлар» дегән сөзләр билән ипадилиниду. □ **2:14** «Қадәш-Барнеадин айрилип Зәрәд еқинидин өткичә болған күнләр оттуз сәккиз жил болди...» — 1:34-39ни вә «Чөл.» 14:26-34ни көрүң. Худаниң сөзигә ишәнмигән, жигирмә яштин ашқан барлиқ «жәңчиләр»ниң һәммиси («шу дәвир»дә 20 яштин 60 яшкичә болғанлар) Худа вәдә қилған зиминни көрмөй чөл-баванда өлүп түгигән еди. □ **2:19** «Лутниң әвлатлири» — демәк, Моабийлар вә Аммонийлар («Яр.» 19:30-38ни көрүң). □ **2:20** «Гигантларниң зимини» — яки «Рәфайийларниң зимини». □ **2:23** «Газа» — мошу йәрдә Газа «Аззаһ» дейилиду.

«...кәнт-қишлақларда олтирақлашқан аввийларни болса, Кафтордин чиққан Кафторийлар йөқитип, уларниң орниға олтирақлашти» — Муса пәйғәмбәр немишкә Исраилларға бу төрт йәрдики гигантлар (Әмийлар, Анакийлар, һорийлар вә Аввийлар)ни тилға алиду? Шүбһисизки, у Исраилларға: «Қараңлар, Худа бу етиқатсиз хәлиқләр (Аммонийлар, Әсавлар қатарлиқ) алдида бу гигантларни йөқатқан йәрдә, силәр Канаанға чиқип шу йәрдә туруватқан гигантлар билән соқушстин зади немишкә қорқисиләр?» дәп ригбәтләндүрмәкчи болиду. Кафтор — Крет аралы.

вә вәһшителиңларни пүткүл асман астидики хәлиқләр үстигә чүшүримән; улар силәрниң хәвириңларни аңлап силәрниң түпәйлиңлардин титрәп дәккә-дүккигә чүшиду».

Һәшбонниң падишаси Сиһон мәғлуп болиду

26 Шу чағда мән һәшбонниң падишаси Сиһонға Кәдәмот чөлидин әлчиләрни әвәтип, теңлиқ салими йоллап: — ■

27 «Бизниң зиминиңдин өтүшимизгә йол қойғайсән; оңға, солға бурулмай, пәқәтла йолдин чиқмай маңимиз. ■ 28 Сән маңа озуқ-түлүкни пулга сетип берисән, сун пулга сетип берисән; биз пәқәтла пиядә меңип өтимиз, халас.

29 Сeirда туруватқан Әсавлар, Арда туруватқан Моабийлар бизгә муамилә қилғандәк сәнму биз Иордан дәриясидин өтүп, Пәрвәрдиғар Худайимиз бизгә тәкдим қилидиған зиминға киргичә шундақ муамилә қилғайсән» — дедим.

30 Лекин һәшбонниң падишаси Сиһонниң бизниң у йәрдин өтүшимизгә йол қойғуси йоқ еди; чүнки Пәрвәрдиғар Худайиңлар уни силәрниң қолуңларға тапшуруш үчүн униң роһ-қәлбини қаттиқ, көңлини жаһил қиливәткән (бүгүнки әһвал дәрвәкә шундақ). 31 Пәрвәрдиғар маңа: «Мана, Мән алдиңларда Сиһонни вә униң зиминини силәргә тапшурушқа башлидим; ишни башлаңлар, униң зиминини егиләш үчүн уни ишғал қилишқа киришиңлар» — деди.

32 Сиһон дәрвәкә өзи вә барлиқ хәлқи биз билән қаршилишиш үчүн жәң қилишқа Яһазға чиқти. ■ 33 Лекин Пәрвәрдиғар Худайимиз уни бизниң алдимизда қолимизға тапшурди; биз униң өзини, оғуллирини вә барлиқ хәлқини уруп мәғлуп қилдуқ. ■ 34 Шу чағда биз униң барлиқ шәһәрлирини ишғал қилип уларни пүтүнләй һалак қилдуқ; улардики барлиқ әркәк, қиз-аял вә балиларни бириниму қоймай йоқаттуқ; улардин һеч қайсисини тирик қоймидуқ. □ 35 Биз пәқәт өзлиримиз үчүн чарва маллирини вә ишғал қилған шәһәрләрдин олжа гәниймәт алдуқ.

36 Арнон дәрияси бойидики Ароәрдин вә шу йәрдики жылғидики шәһәрдин тартип Гилеадқичә һеч қандақ шәһәр бизгә тәң келәлмиди; Пәрвәрдиғар Худайимиз бизниң алдимизда һәммисини мәғлубийәткә учратти. □ 37 һалбуки, силәр Аммонийларниң зиминиға, чегариси болған пүткүл Яббок вадисига, тағдики шәһәрләргә яки Пәрвәрдиғар Худайимиз бизгә мәнъий қилған һәр қайси йәргә йеқинлашмидиңлар.

3

Башанниң падишаси Оғниң мәғлуп қилиниши

1 Андин биз бурулуп, Башанға баридиған йол билән чиқип маңдуқ; Башанниң падишаси Ог вә барлиқ хәлқи бизгә қарши жәң қилишқа Әдрәйгә чиқти. ■

2 Пәрвәрдиғар маңа: «Униңдин қорқмиғин; чүнки Мән уни, униң хәлқи вә зиминини қолуңға тапшурдум; һәшбонда турған Аморийларниң падишаси Сиһонни немә қилған болса, униму шундақ қилисән» — деди. ■

■ 2:26 Чөл. 21:21; һак. 11:19 ■ 2:27 Чөл. 21:21,22 ■ 2:32 Чөл. 21:23 ■ 2:33 Қан. 29:6 □ 2:34 «...биз униң барлиқ шәһәрлирини ишғал қилип уларни пүтүнләй һалак қилдуқ» — «һалак қилдуқ» дегән сөзләр Худаниң буйруши билән мәлум бир ал, шәһәр яки һәртүрлүк нәрсини тәлтөкүс йоқитишни билдүриду.

□ 2:36 «Арнон дәрияси бойидики Ароәрдин вә шу йәрдики жылғидики шәһәрдин тартип...» — башқа бир хил тәржимиси: «Арнон дәрияси бойидики Ароәр, йони жылғидики шәһәрдин тартип...». «Һеч қандақ шәһәр бизгә тәң келәлмиди» — яки «бизгә нисбәтән һеч шәһәр сепили егиз кәлмиди». ■ 3:1 Чөл. 21:33; Қан. 29:6 ■ 3:2 Чөл. 21:34

3 Пәрвәрдиғар Худайимиз дәрвәкә Башанниң падишаси Оғни вә барлиқ хәлқини қолимизға тапшурди; биз униңға һужум қилип улардин һеч кимни қалдурмай кирдуқ. 4 Шу вақитта биз униң барлиқ шәһәрлирини ишғал қилдуқ; биз униң шәһәрлиридин еғилимигән бирисиму қалмиди. Булар Башандики Оғниң падишалиғи, йәни пүткүл Арғоб райони болуп, жәмий атмиш шәһәр еди. 5 Бу шәһәрләрниң һәммиши еғиз сепиллар вә балдақлиқ қовуқлири билән мустәһкәм қилинған еди; уларға қарашлиқ йеза-кәнтләр интайин көп еди. 6 Биз уларни һәшбонниң падишаси Сиһонни қилғинимиздәк тәлтөкүс йоқаттуқ — Барлиқ шәһәрләр, әрләр, аял-балиларни қоймай һәммисини тәлтөкүс йоқаттуқ. 7 Биз пәкәт әзлиримиз үчүн барлиқ чарва-малларни вә шәһәрләрдин олжа гәниймәт алдуқ.

8 Шу чағда биз Иордан дәриясиниң шәриқ тәрипидә турушлуқ Аморийларниң икки падишасиниң қолидин зиминини, йәни Арнон дәриясидин һәрмон теғиғичә болған зиминини тартивалдуқ. 9 (Һәрмон теғини Зидонийлар «Сирион», Аморийлар «Сенир» дәп атайду); 10 Биз йәнә түзләңликтики барлиқ шәһәрләр, пүткүл Гилеад вә Башан падишаси оғниң падишалиғидики Саликаһ вә Әдрәй шәһәриғичә, Башанниң барлиқ зиминини еғилидуқ. 11 (Шу чағда гигантларниң қалдуғидин пәкәт Башанниң падишаси Оғ қалған еди; униң қаривити төмүрдин ясалған еди; мана, у Аммонийларниң Раббаһ шәһиридә сақлиниватмамду? Униң узунлуғи тоққуз гәз, кәңлиги төрт гәз. «Гәз» — адәттики адәмниң жәйниги өлчәм қилинған). 12

Биз шу чағда еғилигән зимин мундақ: — Арнон дәрияси йенидики Ароәш шәһиридин тартип, Гилеад тағлиғиниң йеримини вә униңдики шәһәрләрни Рубән вә Гад қәбилисидикиләргә тәқдим қилдим; 13 Гилеадниң қалған зимини вә Оғ падишаниң зимини болған пүткүл Башанни мән Манассәһниң йерим қәбилисигә тәқдим қилдим (пүткүл Арғоб райони, йәни пүткүл Башан «гигантларниң зимини» дейилиду. 14 Манассәһниң оғли Яир пүткүл Арғоб районини, йәни Башанни Гәшурийлар вә Маакатийларниң чегарисиғичә еғилигән вә уни өз исми билән «Һаввот-Яир» дәп атиған. Бүгүнгә қәдәр у шундақ аталмақта). 15 Гилеадни болса мән Макирға тәқдим қилдим. 16 Рубәндикиләр вә Гадтикиләргә мән Гилеадтин Арнон дәриясиғичә (вадиниң оттуриси чегара еди), шундақла Аммонийларниң чегараси болған Яббок дәриясиғичә болған зиминни тәқдим қилдим; 17 йәнә Писгаһ тағлиғи астида ятқан Арабаһ түзләңлиги (тағлиқ түзләңлиқниң шәрқий тәрипидә) вә Иордан дәриясиниң Киннәрәт көлидин тартип Туз деңизигичә болған қисмини уларға чегара қилип бәрдим.

Иордан дәриясиниң шәрқий тәрипидики икки йерим қәбилигә болған көрсәтмиләр

18 Мән шу чағда силәргә: —

□ **3:6** «тәлтөкүс йоқитиш» — мошу сөз Худаниң буйруши билән мәлум бир әл, шәһәр яки һәртүрлүк нәрсини толуқ йоқитишни билдүриду. □ **3:8** «Иордан дәриясиниң шәриқ тәрипидә» — ибраний тилида «Иордан дәриясиниң бу тәрипидә» □ **3:11** «гигантларниң қалдуқлиридин» — ибраний тилида «Рәфайийларниң қалдуқлиридин». «униң қаривити» — яки «униң мейит сандуғи». «гәз» — Муқәддәс Китапта ишлитилгән «гәз»ни бәлким бир «жәйнәк» дейишкә тоғра келиду, йәни адәмниң жәйниғидин бармақлириниң учигичә болған арилиқ (тәхминән 45 сантиметр) еди. Мошу йәрдә «гәз» «гигантлар»ниң жәйниги билән әмәс, «адәттики адәм»ниң жәйниги билән һесаплиниду. ■ **3:12** Чөл. 32:33 □ **3:13** «гигантларниң зимини» — яки «Рәфайийларниң зимини». □ **3:14** «Һаввот-Яир» — йәни «Яирниң йеза-кәнтлири». Яир Манассәһниң әвлади. □ **3:17** «Киннәрәт көли» — «Киннәрәт көли» кейин «Галилийә деңизи», «Тиберийус деңизи» дәпму аталған. «Киннәрәт»ниң мәнәси «чилтар» — көлниң шәкли чилтарсимандур. «Туз деңизи» — йәни «Өлүк Деңиз».

Пәрвәрдиғар Худайиңлар өзүңларниң тәәлуқатиңлар болсун дәп егилишиңлар үчүн бу зиминни силәргә ата қилған; араңлардики жәңчиләр жәңгә тәйярлинип қуралланған һалда қериндашлириңлар болған Исраилларниң алдида дәриядин өтүңлар; ■ ¹⁹ Пәқәт бала-жақилириңлар вә мал-чарвилириңлар (мал-чарвилириңларниң көплигини билимән) мән силәргә тәқсим қилған шәһәрләрдә қалсун; ²⁰ Пәрвәрдиғар қериндашлириңларға силәрниң арам алғиниңлардәк арам бәрғичә, улар Пәрвәрдиғар Худайиңлар Иордан дәриясиниң у тәрипидә уларға тәқдим қилған зиминни егилигичә улар билән биргә жәң қилиңлар; андин силәр һәр бириңлар мән силәргә тәқсим қилған өз тәәлуқатиңларға қайтисиләр» — дәп тапилиғанмән.

²¹ Шу чағдиму мән Йәшуаға: «Сән Пәрвәрдиғар Худайиңларниң мошу икки падишаға қилғанлириниң һәммисини өз көзүң билән көрдүң; Пәрвәрдиғар сән баридиған йәрдики падишалиқларниму шуниңға охшаш қилиду. ■ ²² Силәр улардин қорқмаңлар; чүнки Пәрвәрдиғар Худайиңлар өзи силәр үчүн жәң қилиду» — дәп тапилиғанмән.

²³ Шу чағда мән Пәрвәрдиғардин өтүнүп: —

²⁴ «И Рәб Пәрвәрдиғар, Сән Өз қулуңға Өз улуқлуғуң вә күчлүк қолуңни аян қилишқа кириштиң; чүнки мәйли асманларда яки зиминда болсун Сениң қилғанлириңға вә күч-қудритиңгә тәң кәлгидәк шундақ илаһ барму? ■ ²⁵ Сәндин өтүнүмәнки, мени Иордан дәриясинин өтүп, шу йәрдики яхши зиминни — Шу яхши тағлиқни вә Ливанни көрүшкә несип қилғайсән», — дедим.

²⁶ Лекин Пәрвәрдиғар силәрниң сәвәвиңлар түпәйлидин маңа гәзәплинип илтижайимға қулақ салмиди, бәлки маңа: «Болди, бәс! Бу ишни алдимда иккинчи тилға алғучи болма. □ ■ ²⁷ Сән Писгаһниң чоққисига чқип бешиңни көтирип, өз көзүң билән мәғрибкә, шималға, жәнупқа вә мәшриқкә тикилип қара; чүнки сән мошу Иордан дәриясинин өтмәйсән. ²⁸ Йәшуаға вәзипини тапилигин, уни риғбәтләндүрүп жүрәклик қил; чүнки у бу хәлиқниң алдидин өтүп сән көридиған шу зиминға уларни егә қилғузиду» — деди.

²⁹ Шунинң билән биз Бәйт-Пеорниң удулидики вадида туруп қалдуқ.

4

Әндидә көрситилгән имтиязлар — Муса сөзини давам қилиду

¹ — Әнди, и Исраил, мән силәргә үгитидиған мошу бәлгүлимиләргә һәм һөкүмләргә қулақ селиңлар; уларға әмәл қилсанлар һаятлик таписиләр вә шундақла ата-бовилириңларниң Худаси Пәрвәрдиғар силәргә тәқсим қилидиған зиминға кирип уни егиләйсиләр. ■ ² Мән силәргә тапшуридиған Пәрвәрдиғар Худайиңларниң мошу әмирлиригә әмәл қилишиңлар үчүн, мән силәргә әмир қилған сөзгә һеч немини қошмаңлар һәмдә униңдин һеч немини чиқиривәтмәңлар. ■

³ Силәр өз көзлирңлар билән Пәрвәрдиғарниң Баал-Пеорниң түпәйлидин қилған ишлирини көргәнсиләр; чүнки Баал-Пеорға әгәшкәнләрниң һәммисини Пәрвәрдиғар Худайиңлар араңлардин йоқатти; □ ■ ⁴ Лекин Пәрвәрдиғар

■ **3:18** Чөл. 32:20 ■ **3:21** Чөл. 27:18 ■ **3:24** 1Сам. 2:2; Заб. 88:8, 9, 10 □ **3:26** «...Пәрвәрдиғар ... сәвәвиңлар ... маңа гәзәплинип илтижайимға қулақ салмиди» — «Чөл.» 20:1-13ни көрүң. ■ **3:26** Қан. 1:37; 31:2; 34:4 ■ **4:1** Лав. 19:37; 20:8; 22:31 ■ **4:2** Қан. 13:1; Пәнд. 30:6; Вәһ. 22:18 □ **4:3** «Баал-Пеор» — бир хил бут. «Чөл.» 25-бапни көрүң. «Пәрвәрдиғарниң Баал-Пеорниң түпәйлидин қилған ишлирини көргәнсиләр» — «Чөл.» 25-бапни көрүң. ■ **4:3** Чөл. 25:4; Йә. 22:17

Худайиңларға чиң бағланғанлардин һәр бириңлар бүгүнгә қәдәр һаят туруватисиләр.

⁵ Мана, мән Пәрвәрдиғар Худайим маңа әмир қилғандәк, кирип егиләйдиған зиминда турғанда уларға әмәл қилсун дәп силәргә бәлгүлимә һәм һөкүмләрни үгәттим. ⁶ Силәр уларни чиң тутуп әмәл қилиңлар; чүнки шундақ қилсаңлар бу һөкүмләрниң һәммисини аңлиған хәлиқләрниң көз алдида силәрниң дана вә йорутулған бир хәлиқ экәнлиғиңлар испатлиниду; улар дәрвәқә: «Бу улук әл дәрһәқиқәт дана һәм йорутулған бир хәлиқ экән» — дәйду. ⁷ Чүнки Пәрвәрдиғар Худайимизниң бизниң Униңға нида қилған һәр бир тиләклиримиздә бизгә йеқин турғинидәк, өзигә йеқин турған бир Худаси болған бизгә охшаш башқа бир улук әл барму? ■ ⁸ Мән алдиңларға қойған мошу пүткүл қанундикидәк адил бәлгүлимиләр һәм һөкүмләргә егә болған силәрдәк башқа бир улук әл барму?

һорәбтики әһдә төғрилик әслитин-ағаһландурушу

⁹ Өз көзүңлар билән көргән ишларни унтумаслиғиңлар, һәтта өмрүңларниң барлиқ күнлиридә қәлбиңлардин чиқармаслиғиңлар үчүн өзүңларға еһтият қилиңлар вә ихласлик билән қәлбиңларни *езшитин* сақлаңлар; шуниндәк силәр көргиниңларни балилириңларға вә балилириңларниң балилириға йәткүзүңлар;

■ ¹⁰ Силәр һорәб теғида Пәрвәрдиғар Худайиңларниң алдида турған күни Пәрвәрдиғар маңа: «Хәлиқни Мениң сөзлиримни аңлиши үчүн йенимға жиққин; шуниң билән улар сөзлиримни үгинип, йәр йүзидики барлиқ күнлиридә Мәндин әйминиду вә балилириға үгитиду» — дегән еди. ¹¹ Силәр йеқин келип тағниң түвидә турдуңлар; бу тағниң оти асманларниң бағриғичә көйүп йәтти, һәмдә қараңғулуқ, булутлар вә сүр тағни қаплиди; ■ ¹² Пәрвәрдиғар отниң оттурисидин силәргә сөз қилди; силәр сөзләрниң садасини аңлидиңлар, лекин һеч шәкилни көрмидиңлар; силәр пәқәт бир авазни аңлидиңлар. ¹³ Вә У шу чағда силәргә әмир қилған әһдисини, йәни «он әмир»ни аян қилди вә уларни икки таш тахтай үстигә пүтти. □ ¹⁴ Вә шу чағда Пәрвәрдиғар маңа әмир қилип, силәр дәриядин өтүп егиләйдиған зиминда уларни уларға әмәл қилишиңлар үчүн силәргә бәлгүлимиләр һәм һөкүмләрни үгитишни тапилиди.

¹⁵ Өзүңларға наһайити еһтият қилиңларки (чүнки Пәрвәрдиғар һорәб теғида от оттурисидин силәргә сөз қилғанда һеч қандақ шәкилни көрмигәнсиләр), ¹⁶⁻¹⁸ өзүңларни булғап, мәйли әркәк яки аял сүритидә, мәйли йәр йүзидики һәр қандақ һайван яки асманда учидиған һәр қандақ куш болсун, мәйли йәр йүзидә һәр қандақ өмилиғичи һайван яки йәр астидики сулардики һәр қандақ белиқ болсун, уларниң сүритидә һеч қандақ шәкил-қияпәттики ойма бутни өзүңлар үчүн ясимаңлар, ¹⁹ яки шуниндәк, бешиңларни көтирип асманларға қарап, қуяш, ай, юлтузлар, йәни пүткүл самави қошунни көрүп, көңлүңлар майил булуп уларға баш егип кутлуғиға кирмәңлар; чүнки Пәрвәрдиғар Худайиңлар буларни пүткүл асман астидики барлиқ хәлиқләр үчүн орунлаштурған. □

■ **4:7** Қан. 26:19 ■ **4:9** Қан. 6:7; 11:19 ■ **4:11** Мис. 19:18 □ **4:13** «он әмир» — ибраний тилида «он сөз».

□ **4:19** «Пәрвәрдиғар Худайиңлар буларни пүткүл асман астидики барлиқ хәлиқләр үчүн орунлаштурған» — «самави қошун» дегән сөз (1) күн, ай вә нурғунлиған юлтузларни; (2) булар билән мунасивәтлик пәриштиләр яки асмандики роһий күчләрни көрситиду. Тәвраттин билимизки, асмандики юлтузларниң пәриштиләр вә бәлким асмандики яман күчләр биләнму мунасивәти бар («Зәб.» 146:4, «Аюп» 38:4-7, «Вәһ.» 12:4ни көрүң). Бу әйәттики учурға қариганда Худа (1) күн, ай вә юлтузларни пүткүл инсанйәттиң мәнпәәти (Йәр йүзидикиләргә нур вә тәпт бериш, йолучилар үчүн йөнлишни көрситип бериш қатарлиқни) көзләп яратти; (2) улар билән мунасивәтлик болған самави күчләр Худаға хас бәндилярниң хизмитидә болушқа тәйяр туриду («Ибр.» 1:14ни көрүң); (3) Худа **Өзигә хас бәндилиридин** (мошу йәрдә Израилдин) хәвәр алғанда пәқәт пәриштиләр арқилиқ ярдәмлишиплә қалмай, бәлки өзи шәхсән һалини сорайду.

20 Лекин силәрни болса Пәрвәрдиғар Өз мираси болған бир хәлиқ болушуңлар үчүн «төмүр тавлаш хумдани»дин, йәни Мисирдин елип чиқти. ■ 21 Лекин Пәрвәрдиғар силәрниң вәҗәңлардин маңа ғәзәплилип, Пәрвәрдиғар Худайиңлар силәргә мирас болуш үчүн ата қилидиған яхши зимин тоғрисида: — «Сән шу йәргә киришкә Иордан дәриясидин өтмәйсән» дәп қәсәм қилди. ■ 22 Шуңа мән мошу зиминда өлүшүм муқәррәр; Иордан дәриясидин өтмәймән; бирақ силәр болсаңлар униңдин өтүп шу яхши зиминни егиләйсиләр.

23 Пәрвәрдиғар Худайиңларниң силәр билән түзгән әһдисини унтумаслиғиңлар, шундақла өзүңлар үчүн Пәрвәрдиғар Худайиңлар силәргә мәнғий қилған ойма бутни яки һәр қандақ һәрһисниң шәкил-қияпитини ясимаслиғиңлар үчүн өзүңларға һези болуңлар. 24 Чүнки Пәрвәрдиғар Худайиңлар һәммини жутқучи бир от, вапасизлиққа һәсәт қилғучи бир Худадур. □ ■

Әһдидин йеңишниң ақивити вә униңға итаәт қилишниң бәрикити

25 Силәр пәрзәнтләр, пәрзәнтиңларниң пәрзәнтлирини көрүп, зиминда узақ вақит турғандин кейин, бир хил шәкил-қияпәттә болған ойма бутни ясиған, шуниңдәк Пәрвәрдиғар Худайиңларни рәнжитип униң нәзираидә рәзил болғанини қилип өзүңларни булғиған болсаңлар, 26 мән асман-зиминни үстүңларға гувачи болушқа чақиримән, силәр Иордан дәриясидин өтүп, егиләйдиған шу зиминдин тезла пүтүнләй йоқ қилинисиләр; силәрниң униңда яшиған күнлириңлар узун болмайду, силәр бәлки униңдин пүтүнләй йоқ қилинисиләр.

27 Пәрвәрдиғар силәрни барлиқ хәлиқләр арасиға тарқитиду, Пәрвәрдиғарниң силәрни һайдиши билән силәр шу әлләр арасида кичик бир қалдуқ болисиләр. ■

28 Силәр шу йәрләрдә туруп яғачтин яки таштин ясалған, нә көрәлмәйдиған, нә аңлалмайдиған, нә йемәйдиған, нә пуралмайдиған, пәкәт инсанниң қолиңиз ясиғини болған илаһларниң қуллуғида болисиләр. ■ 29 Силәр шу йәрләрдә Пәрвәрдиғар Худайиңларни издәйсиләр; пүтүн қәлбиңлар вә пүтүн жениңлар билән уни издисәңлар, уни таписиләр. 30 Силәр еғир азап-оқубәт тартқиниңларда, бу ишларниң һәммиси бешинларға чүшкәндә, силәр Пәрвәрдиғар Худайиңларға йенип келисиләр вә униң авазиға кулақ талисиләр. 31 Чүнки Пәрвәрдиғар Худайиңлар рәһимдил бир Худадур; У силәрни ташливатмәйду, нә һалак қилмайду, нә ата-бовилириңлар билән қәсәм ичип түзгән әһдисини һеч унтумайду.

32 Әнди, силәрдин илгири, Худа инсанни йәр йүзидә яратқан күнидин тартип өткән күнләр тоғрилиқ сүрүштә қилиңлар, шундақла асманларниң бир четидин йәнә бир четигигә сүрүштә қилиңларки, мошуниңға охшаш улук бир иш болуш баққанму? Униңға охшаш бир ишни аңлап баққанму? 33 Силәргә охшаш, Худаниң от ичидин чиққан авазини аңлап тирик қалған башқа бир хәлиқ барму?

34 Пәрвәрдиғар Худайиңлар көз алдиңларда силәр үчүн Мисир зиминида қилғанлиридәк, қийин синақлар билән, мөҗзизилик аламәтләр билән, карамәтләр билән, уруш билән, күчлүк қол һәм зутиланған биләк билән вә дәһшәтлик вәһимиләр билән силәрдин башқа бир хәлиқни ят бир әлниң

■ 4:20 Мис. 19:5 ■ 4:21 Қан. 1:37; 3:26; 31:2; 34:4 □ 4:24 «Пәрвәрдиғар Худайиңлар ... вапасизлиққа һәсәт қилғучи бир Худадур» — мошу «һәсәт» Израилниң Худасиға эмәс, бәлки түрлүк жиркеничлик бутларға ибадәт қилғанилиңға қарап Муқәддәс Роһниң «ибадәт пәкәт Худағила мәнсуп болуш керәк» дәп бутларға яки бутларниң қайнидә туруватқан жин-шәйтанларға вә уларниң вәкили болған сахта пәйғәмбәрләргә болған һаситини көрситиду. Бу тема тоғрилиқ «кириш сөз»имизини көрүң. ■ 4:24 Мис. 20:5; 34:14; Қан. 5:9; 6:15; 9:3; Ибр.12:29 ■ 4:27 Қан. 28:62,64 ■ 4:28 Зәб. 113:12-15; 134:15-17

арисидин чиқирип Өзигә хас қилиш үчүн келип урунуп баққанму? □

³⁵ Пәрвәрдиғарла Худадур, униңдин башқа бириси йоқтур, дәп билишиңлар үчүн силәр бу улуге ишларни көрүшкә муйәссәр қилинғансиләр. ■ ³⁶ Силәргә тәлим бериш үчүн У асманлардин силәргә Өз авазини аңлатти; У йәр йүзидә Өзиниң улук отини көрсәтти; силәр шу отниң оттурисидинму униң авазини аңлидиңлар.

³⁷ Униң үстигә, ата-бовилириңларға бағлиған муһәббити түпәйлидин һәмдә уларниң кейинки әвлатлирини таллиғанлиғи үчүн, У силәрни Мисирдин шәхсән Өзи зор қудрити билән қутқузуп чиқарди; □ ■ ³⁸ У шуниңдәк силәрниң алдинлардин өзүңлардин көп вә күчлүк болған әлләрни зиминидин һайдап, силәрни униңға киргүзүп, уни бүгүнки күндикидәк силәргә мирас қилиш үчүнму шундақ қилғандур. ³⁹ Шуңа бүгүн шуни билип қоюңларки вә көңлүңларни шуниңға бөлүңларки, Пәрвәрдиғар жуқуридики асманларда болсун, астидики йәр-зиминда болсун Худадур; Униңдин башқа һеч бири йоқтур. ⁴⁰ Шуниңдәк силәрниң вә кейинки балилар-әвлатлириңларниң әһвали яхши болуш үчүн, Пәрвәрдиғар Худайиңлар силәргә ата қилидиған зиминда күнлириңларни узун, һәтта мәңгүлүк қилиш үчүн мән бүгүнки күндә силәргә тапилаватқан Униң бәлгүлимилири вә әмирлирини тутуңлар».

Муса пәйғәмбәр «панәһлиқ шәһәр»ләрни айрип бекитиду ••• Тәпсилатлири «Чөл.» 35:6-34дә көрситилиду

⁴¹ Андин Муса Иордан дәрјясиниң шәрқий тәрипидә үч шәһәрни айрип бекитти; ■ ⁴² мәхсити, һеч қандақ өч-адавити болмай, тәсадибий хошнисини өлтүрүп қойса, өлтүргән киши шу йәрләргә, йәни шу шәһәрләрдин биригә қечип берип аман-есән қелиштин ибарәт еди. ⁴³ Бу шәһәрләр болса: — Рубәнләрниң зиминидин чөл-баявандики Бәзәр, Гадларниң зиминидин Гиләдтики Рамот, Манассәһәрниң зиминидин Башандики Голандин ибарәт еди. ■

Әддиниң қайта жақалиниши

⁴⁴ Муса Исраилларниң алдиға қойған қанун мана төвәндикидәк: —

⁴⁵ (булар болса Исраиллар Мисирдин чиққанда Муса пәйғәмбәр уларға жақалиған ағаһ-гувалар, бәлгүлимиләр һәм һөкүмләрду; ⁴⁶ Муса вә Исраиллар Мисирдин чиққанда Аморийларниң һәшбон шәһиридә турушлук падишаси Сиһонни өлтүргән еди; Муса бу әмирләрни Сиһонниң зиминида, Иордан дәрјясиниң шәриқ тәрипидә, Бәйт-Пеорниң удулидики вадида Исраилларға жақалиған. □ ■ ⁴⁷ Шу чағда Исраиллар Сиһонниң вә Башанниң падишаси Оғниң зиминини, йәни Иордан дәрјясиниң күн петиш тәрипидики Аморийларниң икки падишасиниң зимининиму егилигән еди; ■ ⁴⁸ уларниң зимини Арнон дәрјясиниң қирғиқидики Ароәрдин тартип Сион (йәни һәрмон) теғигичә, ⁴⁹ шундақла Иордан дәрјясиниң шәриқ тәрипидики пүткүл Арабаһ түзләңлиги вә Писгаһ теғиниң бағриға қайлашқан «Түзләңликтики деңиз»ғичә еди). □

□ **4:34** «...келип урунуп баққанму?» — «келип» дегән сөз Худаниң халқини қутқузуш үчүн Өзи шәхсән кәлгәнлигини көрситиду. «...дәһшәтлик вәһимиләр билән силәрдин башқа бир хәлиқни ... Өзигә хас қилиш үчүн келип урунуп баққанму?» — башқа бир хил тәржимиси: «...дәһшәтлик вәһимиләр билән башқа бир хәлиқни... өзигә хас қилиши үчүн келип урунуп баққан бир илаһ барму?». ■ **4:35** Қан. 32:39; Йәш. 45:5,18,22; Мар.12:29,32 □ **4:37** «уларниң кейинки әвлатлирини» — ибраний тилида «униң кейинки нәслини». «шәхсән Өзи» — ибраний тилида «Өзиниң йүзи билән». ■ **4:37** Мис. 13:3,9,14 ■ **4:41** Чөл. 35:6,14 ■ **4:43** Йә. 20:8 □ **4:46** «шәриқ тәрипидә» — ибраний тилида «бу тәрипидә». ■ **4:46** Чөл. 21:24; Қан. 1:4 ■ **4:47** Чөл. 21:33; Қан. 3:3 □ **4:49** «Түзләңликтики деңиз» — мошу йәрдә «Өлүк Деңиз»ни көрситиду.

5

Әһдигә шәрһ бериш — киреш сөз

1 Шуниң билән Муса пүткүл Исраилни чакирип уларға мундақ деди: — «И Исраил, мән бүгүн кулақлириңларға аңлитиватқан бу бәлгүлимиләргә һәм һөкүмләргә кулақ селиңлар, уларни үгиниңлар, уларға әмәл қилишқа көңүл бөлүңлар!

2 Пәрвәрдиғар Худайимиз биз билән һорәб теғида әһдә түзди. ■ 3 Бу әһдини Пәрвәрдиғар ата-бовилиримиз билән түзгән әмәс, бәлки биз билән, йәни бүгүнки күндә тирик қалған бизләр билән түзди. 4 Тағда от ичидә туруп Пәрвәрдиғар силәр билән йүз туранә сөзләшкән еди 5 (шу чағда силәргә Пәрвәрдиғарниң сөз-каламими жакалаш үчүн мән силәр вә Пәрвәрдиғарниң оттурисида турған едим; силәр отниң алдида қорқуп, таққа чиқишни халимидиңлар).■

Он әмир

6 У мундақ деди: — «Мән сени Мисир зиминидин, йәни «куллуқ макани»дин чиқарған Пәрвәрдиғарниң Худадурмән.■

7 Сениң Мәндин башқа һеч қандақ илаһиң болмайду.

8 Сән өзүң үчүн мәйли жуқуридики асманда болсун, мәйли төвәндики зиминда болсун, яки йәр астидики суларда болсун, һәр қандақ нәрсиниң қияпитидики һеч қандақ ойма шәкилни ясима; □ 9 Сән бундақ нәрсиләргә баш урма яки уларниң куллугиға кирмә. Чүнки Мәнки Пәрвәрдиғар Худайиң вәпасизлиққа һәсәт қилғучи Худадурмән. Мәндин нәпрәтләнгәнләрниң қәбиһлиқлирини өзлиригә, оғуллириға, һәтта нәврә-чәврилиригичә чүшүримән. □ ■ 10 Амма Мени сөйидиған вә әмирлиримни тутидиғанларға миң әвладигичә өзгәрмәс мәриванлиқ көрситимән.□

11 Пәрвәрдиғар Худайиңниң намини қалаймиқан тилға алма; чүнки кимдәким намини қалаймиқан тилға алса, Пәрвәрдиғар уни гунакар һесаплимай қалмайду.■

12 Пәрвәрдиғар Худайиң саңа әмир қилғандәк шабат күнини муқәддәс дәп билип тут, униңға әмәл қил. ■ 13 Алтә күн ишләп барлиқ ишлириңни түгәткән; 14 лекин йәттинчи күни Пәрвәрдиғар Худайиңға аталған шабат күнидур. Сән шу күни һеч қандақ иш қилмайсән; мәйли сән яки оғлуң болсун, мәйли қизиң, мәйли кулуң, мәйли дедигиң, мәйли буқаң, мәйли ешигиң, мәйли һәр қандақ башқа улигиң, яки сән билән бир йәрдә туруватқан мусапир болсун, һеч қандақ иш қилмисун; шуниң билән кулуң вә дедигиң сәндәк арам алалайду. □ 15 Сән өзүңнә әслидә Мисир зиминида кул болғанлиғиңни, Пәрвәрдиғар Худайиң күчлүк қоли вә узатқан билиги билән сени шу йәрдин чиқарғанлиғиңни есиндә тут; шу сәвәптин Пәрвәрдиғар Худайиң саңа шабат күнини тутушни әмир қилған.

■ 5:2 Мис. 19:5 ■ 5:5 Мис. 19:16; 20:18 ■ 5:6 Мис. 20:2-21; 3әб. 80:11 □ 5:8 «өзүң үчүн ... шәкилдә... ясима» — бу әмирниң көздә тутқини адәмләр чоқунуш мәхситидә ясиған һәр қандақ шәкилләрдур. Башқа мәхәтләр билән ясиған шәкилләр тоғрулуқ сөз йоқ. □ 5:9 «Мәндин нәпрәтләнгәнләрниң қәбиһлиқлирини өзлиригә, оғуллириға, һәтта нәврә-чәврилиригичә чүшүримән» — бу муһим сөз тоғрилиқ «Мисирдин чиқиш»тики «қошумчә сөз»имизни (20:5, 34:7 тоғрилиқ), шундақла «эзақиял»дики «қошумчә сөз»имизни (18-, 33-баплар тоғрилиқ) көрүң. ■ 5:9 Мис. 20:5; 34:7,14; Йәр. 32:18 □ 5:10 «миң әвладигичә...» — әслидә «миңлиған әвладигичә...». Айәтниң башқа бир хил тәржимиси: — «Амма Мени сөйидиған вә әмирлиримни тутидиған миңлиғанлириға өзгәрмәс мәриванлиқ көрситимән». Бирақ 7:9ни көрүң. ■ 5:11 Лав. 19:12; Мат. 5:33 ■ 5:12 Йәр. 2:2; Мис. 23:12; 35:2; Лав. 23:3; 3ә. 20:12; Ибр. 4:4 □ 5:14 «шабат күни» — ибраний тилида «шабат» вә «йәттинчи» дегәнләр аһандаш сөз. «сән билән бир йәрдә туруватқан» — ибраний тилида «дәрвәзилириң ичидә туруватқан» дегән сөз билән ипадилиниду.

16 Пәрвәрдиғар Худайиң саңа әмир қилғандәк ата-анаңни һөрмәт қил. Шундақ қилсаң Пәрвәрдиғар Худайиң саңа ата қилмақчи болған зиминда узун өмүр көрисән, һалиң яхши болиду. ■

17 Қатиллиқ қилма. ■

18 Һәм зина қилма. ■

19 Һәм оғриллиқ қилма.

20 Һәм хошнаң тоғрилиқ ялған гувалиқ бәрмә. □

21 Һәм хошнаңниң аялини тама қилма вә нә униң өйи, униң етизи, униң қули, нә униң дедиги, нә униң калиси, нә униң ешигигә яки хошнаңниң һәр қандақ башқа нәрсисигә көз қириңни салма. ■

22 — бу сөзләрни Пәрвәрдиғар тағда, от, булут вә сүрлүк қараңғулуқ ичидин күчлүк авазни билән силәрниң пүткүл жамайтиңларға ейтқан вә уларға Цеч башқа сөзләрни қошмиған; у уларни икки таш тахтайға пүтүп маңа тапшурди. ■

23 Вә шундақ болдики, қараңғулуқтин чиққан авазни аңлиғиниңларда вә отлуқ тағ көйгинидә силәр, йәни қәбилә башлиқлириңлар вә ақсақаллириңлар йенимға келип: —

24 «Мана, Пәрвәрдиғар Худайимиз өз шан-шәриви вә улуклуғини аян қилди вә биз униң авазини от оттурисидин аңлидуқ, шуниң билән биз бүгүнки күндә Худа инсанлар билән сөзләшкән болсиму, уларниң тирик қалғанлиғини көрдуқ.

25 Әнди биз жеңимизгә тәвәккүл қилишимизниң немә һажити? Чүнки мошу дәһшәтлик от бизни жутуветиду. Әгәр биз Пәрвәрдиғар Худайимизниң авазини аңлавәрсәк өлүп кетимиз. 26 Чүнки әт егилиридин һаят егиси Худаниң отниң оттурисидин сөзлигән авазини аңлап, биздәк тирик туруватқанлардин ким бар?

■ 27 Сән өзүң Пәрвәрдиғар Худайимизгә йеқинлишип, униң сөзлигәнлириниң һәммисини аңлиғин; андин Пәрвәрдиғар Худайимиз саңа сөзлигәнлириниң һәммисини бизгә ейтип берисән; шуниң билән биз уни аңлап әмәл қилимиз» — дедиңлар. ■

28 Пәрвәрдиғар силәрниң бу маңа ейтқан сөзлириңларни аңлап маңа: «Бу хәлиқниң саңа ейтқан сөзлирини аңлидим; уларниң барлиқ ейтқан сөзлири дурустур. 29 Кашки уларда Мәндин қорқуп, әмирлиримни изчил тутидиған бир қәлб болсиди, уларниң һали вә балилириңниң һали мәңгүгә яхши болатти! 30 Сән берип уларға: «Чедириңларға қайтиңлар» — дегин. 31 Сән болсаң йенимда турғин; Мән сениң уларға үгитишиң керәк болған әмирләр, бәлгүлимиләр вә һөкүмләрниң һәммисини саңа ейтип беримән; шуниң билән улар Мән уларға тәвәлиқ қилип беридиған зиминда туруп буларға әмәл қилидиған болиду.

32 Әнди Пәрвәрдиғар Худайиңлар силәргә әмир қилғандәк қилишқа көңүл бөлүңлар; униңдин оң вә солға таймаңлар! 33 Пәрвәрдиғар Худайиңлар силәргә әмир қилған барлиқ йоллирида меңиңлар; шундақ қилсаңлар һаятлик тепип, һалиңлар яхши болиду вә силәр егидарчилиқ қилидиған зиминда туруп күнлириңлар узун болиду». □

6

Худаниң әһдисиниң жәвһири — Униң әмирлиригә әмәл қилишниң бәхит-бәрикетти

■ 5:16 Лав. 19:3; Мат. 15:4; Луқа 18:20; әф. 6:2, 3 ■ 5:17 Мат. 5:21; Луқа 18:20; Рим. 13:9 ■ 5:18 Луқа 18:20 □ 5:20 «Хошнаң тоғрилиқ ялған гувалиқ бәрмә» — Тәврат-Инжіл бойичә «хошнаң» Худа бизниң йенимизгә йеқин қилған һәр бир адәмни көрситиду. ■ 5:21 Рим. 7:7 ■ 5:22 Қан. 9:10, 11 ■ 5:26 Қан. 4:33; һак. 13:22 ■ 5:27 Мис. 20:19; ибр. 12:19 □ 5:33 «...һаятлик тепип, һалиңлар яхши болиду» — Худаниң барлиқ әмирлири бу мәхсәттиду. Бу тема «Қанун Шәрһи»дики көп йәрләрдә көрүлидиған бир темидур.

1 «Мана, булар Пәрвәрдиگار маңа силәр дәриядин өтүп егиләйдиған зиминда турғиниңларда уларға эмәл қилишиңлар үчүн силәргә үгитишни тапилиған әмирләр, бәлгүлимиләр һәм һөкүмләрду: —

2 (шуниң билән силәр, йәни сән өзүң, оғлуң вә нәврәң барлиқ тирик күнлириңларда Пәрвәрдиگار Худайиңлардин қоркуп, мән силәргә тапилаватқан униң барлиқ бәлгүлимә вә әмирлирини тутисиләр, шундақла узун күнләрни көрисиләр. 3 Сән, и Исраил, уларни аңлап әмәл қилишқа көңүл қоюңлар; шуниң билән ата-бовилириңларниң Худаси Пәрвәрдиگار силәргә дегинидәк, сүт билән һәсәл әқип туридиған мунбәт зиминда туруп, һалиңлар яхши болиду вә саниңлар интайин көпийиду): —

4 — Аңлаңлар, әй Исраил: — Пәрвәрдиگار Худайимиз, Пәрвәрдиگار бир бирликтур; □ ■ 5 сән Пәрвәрдиگار Худайиңни пүтүн қәлбиң билән, пүтүн жениң билән вә пүтүн күчүң билән сөйгин. ■

6 Мән саңа бүгүн тапилиған бу сөзләр қәлбиңдә болсун; 7 Сән уларни балилириңға синдүрүп үгәт, мәйли өйдә олтарғанда, йолда маңғанда, орнунда ятқанда вә орнундин туруватқанда һәр вақит улар тоғрилиқ сөзлигин; ■ 8 уларни қолуңға әсләтмә-бәлгү қилип теңивал, пешанәңгә қашқидәк символ қилип орнитивал; 9 Сән уларни өйүндики кешәклириңгә вә дәрвазилириңға пүткүзгин.

10 Вә Пәрвәрдиگار Худайиң сени қәсәм қилип ата-бовилириңға, йәни Ибраһим, Ишақ вә Яқупқа вәдә қилған зиминни саңа ата қилиш үчүн сени униңға башлиғанда, — өзүң қурмиған улук вә есил шәһәрләргә, 11 өзүң бисатлиқ қилмиған алиқачан есил бисатлиқ қилинған өйләргә, өзүң қолимиған, алиқачан коланған қудуқларға, өзүң тикмигән үзүмзарлар вә зәйтунзарларға муйәссәр қилинишиң билән сән йәп тоюнғандин кейин, ■ 12 — әйни чағда сени Мисир зиминидин, йәни «қуллуқ макани»дин чиқарған Пәрвәрдиگارни унтуштин һези бол. 13 Сән Пәрвәрдиگار Худайиңдин қорққин, ибадитидә болғин вә қәсәм қилсаң униң нами биләнла қәсәм ичкин. ■ 14 Силәр башқа илаһлар, йәни әтрапиңдики әлләрниң илаһлирини қәтъяй издимәңлар; 15 Чүнки араңларда туруватқан Пәрвәрдиگار Худайиң вапасизлиққа һәсәт қилғучи Тәңриду. Әгәр шундақ қилсаң Пәрвәрдиگار Худайиңниң ғәзиви саңа қозғилип, У сени йәр йүзидин йоқатмай қалмайду.

16 Силәр Пәрвәрдиگار Худайиңларни Масаһта синиғандәк Уни синимаңлар. □ ■ 17 Пәрвәрдиگار Худайиңларниң әмирлирини, силәргә тапилиған гува-һөкүмлири вә бәлгүмилирини көңүл қоюп тутуңлар.

18 Пәрвәрдиگار Худайиңларниң нәзиридә дурус вә яхши болғанни қилиңлар; шундақ қилғанда һалиңлар яхши болиду вә Пәрвәрдиگار ата-бовилириңларға беришкә қәсәм қилған зиминға кирип уни егиләйсиләр, 19 шундақла Пәрвәрдиگار вәдә қилғандәк барлиқ дүшмәнлириңларни алдиңлардин һайдап чиқириветисиләр.

Кейинки дәвирләрни әслитиш

20 Кәлгүсидә оғлуң сәндин: — «Пәрвәрдиگار Худайимиз силәргә тапилиған ағаһ-гува, бәлгүлимә һәм һөкүмләр немә?» дәп сориса, 21 сән оғлуңға мундақ дәйсән:

□ 6:4 «Пәрвәрдиگار Худайимиз, Пәрвәрдиگار бир бирликтур» — «бирлик» дегән сөз ибраний тилида «әқад» дейилиду. Бу сөз адәттә икки яки бир нәччә нәрсиниң бир гәвдилигини билдүриду («Яр.» 2:24, «Мис.» 24:3 қатарлиқлар). Башқа бир хил тәржимиси: «Пәрвәрдиگار Худайимизду, Пәрвәрдиگار бирду».

■ 6:4 Қан. 4:35; Мар. 12:29; Юһ. 17:3; 1Кор. 8:4, 6 ■ 6:5 Қан. 10:12; Мат. 22:37; Луқа 10:27

■ 6:7 Қан. 4:9; 11:19 ■ 6:11 Қан. 8:9,10 ■ 6:13 Қан. 10:20; Мат. 4:10; Луқа 4:8 □ 6:16

«Силәр Пәрвәрдиگار Худайиңларни Масаһта синиғандәк Уни синимаңлар» — «Мис.» 17:2-7ни көрүң. «Масаһ» дегәнниң мәнаси «синаш». ■ 6:16 Мис. 17:2; Чөл. 20:3; Мат. 4:7; Луқа 4:12

«Биз әслидә Мисирда Пирәвнниң қуллири экәнмиз; бирақ Пәрвәрдиғар бизни Мисирдин күчлүк бир қол билән чиқарған. ²² Пәрвәрдиғар көз алдимизда улук һәм дәһшәтлик мөҗизилик аламәтләр вә карамәтләрни көрситип, Пирәвнниң үстигә һәм униң барлиқ аилисидикиләрниң үстигә чүшүрди; ²³ У ата-бовилиримизга қәсәм ичип вәдә қилған зиминни бизгә ата қилип, униңға бизни башлап киришкә шу йәрдин йетәкләп чиқарған. ²⁴ Пәрвәрдиғар бизгә бу барлиқ бәлгүлимиләрни тутушни, Пәрвәрдиғар Худайимиздин қорқушни тапилиған; У һалимизниң дайим яхши болуши вә бизниң бүгүнкидәк тирик сақланғандәк, Униң панаһида болушимиз үчүн шундақ тапилиғандур; ²⁵ вә Пәрвәрдиғар Худайимизниң алдида у бизгә тапилиғандәк бу барлиқ әмирләргә әмәл қилишкә көңүл бөлсәк бу биз үчүн һәққанийлик болиду».

7

Бутпәрәс әл-милләтләрни зиминдин йоқитиш

¹ Пәрвәрдиғар Худайиң сени һазир егиләшкә кетиватқан зиминға башлап киргүзгәндин кейин, алдиндин көп ят әл-милләтләрни, йәни һиттийлар, Гиргашийлар, Аморийлар, Қананийлар, Пәриззийлар, һивийлар, Йәбусийларни — сәндин күчлүк әл-милләтләрни һайдиветиду. ■ ² Әнди Пәрвәрдиғар Худайиң алдиңда уларни қолуңға тапшуруши билән сән уларға һужум қилғиниңда, сән уларни тәлтөкүс йоқитишиң керәк; улар билән һеч әһдә түзишиңгә вә уларға һеч рәһим қилишиңға болмайду. □ ■ ³ Сениң улар билән никаһлишишиңға болмайду; сән қизиңни уларниң оғуллириға беришиңгиму вә уларниң қизини оғлуңға елип беришиңгиму болмайду; ■ ⁴ чүнки улар оғлуңни Маңа әгишиштин езиқтуриду вә шуниң билән оғуллириң башқа илаһларға чоқуниду; у чағда Пәрвәрдиғарниң ғәзиви силәргә қозғилип, силәрни тезла йоқитиду. ⁵ Сән уларға шундақ муамилә қилғинки, уларниң қурбанғаһлирини бузуветиңлар, бут түврүклирини чеқиветиңлар, ашәраһ бутлирини кесиветиңлар вә ойма бутлирини от билән көйдүрүветиңлар; □ ■ ⁶ чүнки силәр Пәрвәрдиғар Худайиңларға пак-муқәддәс бир хәлиқтурсиләр; Пәрвәрдиғар Худайиңлар силәрни йәр йүзидики барлиқ башқа хәлиқләрдин үстүн қилип, Өзигә хас бир хәлиқ болушқа талливалған. ■ ⁷ Пәрвәрдиғарниң силәргә меһир чүшүп силәрни талливалғини силәрниң башқа хәлиқләрдин көп болғанлиғиңлар үчүн әмәс, әмәлийәттә силәр барлиқ хәлиқләр арасида әң аз едиңлар, ⁸ Пәрвәрдиғарниң силәрни сөйгини сәвәвидин вә ата-бовилириңлар алдида бәртән қәсимигә сәдиқ болғанлиғи үчүн Пәрвәрдиғар силәрни күчлүк қол билән күткүзүп, һөрлүк бәдили төләп «қуллуқ макани»дин, йәни Мисир падишаси Пирәвнниң қолидин чиқарған. □ ■ ⁹ Шуңа силәр Пәрвәрдиғар Худайиңларниң бәрһәқ Худа, вәдисидә турғучи Тәңри экәнлигини билишиңлар керәк; У Өзини сөйүп, әмирлирини тутқанларға миң дәвиргичә өзгәрмәс меһир көрситип әһдисидә турғучидур; ■ ¹⁰ лекин Өзигә өчмәнләрниң ишлирини өз бешиға очуқ-ашкарә чүшүрүп, уларни йоқитиду; Өзигә өчмәнләрниң һәр биригә өзи қилған

■ **7:1** Қан. 31:3 □ **7:2** «...уларға һеч рәһим қилишиңға болмайду» — бу әмир (вә униңға охшап кетидиған башқа барлиқ әмирләр) тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ **7:2** Мис. 23:32; 34:15; Чөл. 33:52; Йә. 11:11 ■ **7:3** Мис. 34:16; 1Пад. 11:2 □ **7:5** «ашәраһ» — «аял бутлар», бәлким бутпәрәсликкә беғишланған дәрәқликләрдур. Дәрәқләр бәлким бут шәклидә оюлған яки нәқишланған болуши мүмкин. ■ **7:5** Мис. 23:24; 34:13; Қан. 12:2, 3 ■ **7:6** Қан. 19:5; Қан. 4:20; 14:21; 26:18; 28:9; 1Пет. 2:9 □ **7:8** «һөрлүк бәдили төләп ...чиқарған» — мошу сирлиқ сөзләр тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. ■ **7:8** Қан. 10:15 ■ **7:9** Мис. 20:5; Қан. 5:9

ишлирини уларниң бешига очуқ-ашкара қайтурушқа кечиктүрмәйду. ■ 11 Силәр Мән бүгүн силәргә тапилиған әмир, бәлгүлимиләр һәм һөкүмләргә әмәл қилиш үчүн уларни чиң тутуңлар.

Әддини тутушниң бәхит-бәрикәтлири

12 Чоқум шундақ болидуки, бу бәлгүлимиләргә кулақ селип, көңүл қоюп әмәл қилисаңлар, Пәрвәрдигар Худайиңлар ата-бовилириңларға қәсәм билән вәдә қилған әһдә вә меһирни силәргә көрситип туриду; ■ 13 Сени сөйүп бәрикәтләп, ата-бовилириңға қәсәм билән саңа беришкә вәдә қилған зимиңда турғузуп көпәйтиду; шу йәрдә пәрзәнтлириңни, йәр-туприғиңдики мәһсулатларни, буғдийиңни, йеңи шарабиңни, зәйтун мейиңни, калилириңниң нәслини вә қойлириңниң қозилирини бәрикәтләп көпәйтиду. □ 14 Сән барлиқ әлләрдин зиядә бәхит-бәрикәт көрсән; араңда, әр-аял яки мал-чарваң арасида һеч туғмаслиқ болмайду; □ ■ 15 Пәрвәрдигар сәндин барлиқ кесәлләрни нери қилиду вә сән өзүң көргән Мисирдики дәһшәтлик вабалардин һеч қайсисини үстүңгә салмайду, бәлки саңа өч болғанларға салиду.

Араңлардики барлиқ бутпәрәслик из-қалдуқлирини йоқитиш керәк

16 Сән Пәрвәрдигар саңа тапшурған барлиқ хәлиқләрни йоқитишиң керәк; сән уларни көргәндә, уларға һеч рәһим қилмаслиғиң керәк, сән уларниң илаһлириниң қуллуғиға кирмәслиғиң керәк; әгәр шундақ қилсаң, бу иш саңа қилтақ болиду. □ 17 Әгәр сән көңлүңдә: «Бу әлләр мәндин күчлүк; мән қандақ қилип уларни зиминидин қоғливетәләймән?» — десән, 18 улардин қорқма; Пәрвәрдигар Худайиңниң Пирәвн һәм барлиқ Мисирлиқларни қандақ қилғанлиғини әслигин, 19 — йәни Пәрвәрдигар Худайиң сени шу йәрдин чиқириш үчүн васитә қилған, өз көзүң билән көргән дәһшәтлик һөкүм-синақлар, меңгизилик аламәтләр вә карамәтләр, күчлүк қол вә созулған биләкни мәнкәм есиңдә тут; Пәрвәрдигар сән қорқуватқан барлиқ хәлиқниму шундақ қилиду. ■ 20 Униң үстигә Пәрвәрдигар Худайиң таки уларниң сәндин йошурунған қалдуқлири йоқитилғичә уларниң арасиға сериқ һәриләрни әвәтиду; □ ■ 21 Сән улардин қорқмаслиғиң керәк; чүнки Пәрвәрдигар Худайиң араңдидур; У улук вә дәһшәтлик бир Илаһдур. 22 Пәрвәрдигар Худайиң шу әлләрни алдиндин пәйдинпәй һайдайду; сән уларни бирақла йоқитиветәләймән; бирақла йоқитиветкән тәғдирдиму, даладики һайванлар көпийип, үстүңгә бастуруп келиши мүмкин. 23 Лекин алдиңға илгириләп маңғиниңда Пәрвәрдигар Худайиң уларни қолуңға тапшуриду вә уларни паракәндә қилип, йоқитилғичә дәккә-дүккигә салиду. 24 У уларниң падишаларини қолуңға тапшуриду, сән уларниң намлириниму асман астиндин йоқ қилисән; уларни йоқатқичә һеч бир әдәм алдиңда туралмайду. 25 Силәр уларниң ойма бутини от билән көйдүрүветиңлар; көз қириңларни шуларниң үстидики алтун-күмүчкә салмаңлар, уларни алмаңлар; болмиса у

■ 7:10 Наһ. 1:2 ■ 7:12 Лав. 26:3; Қан. 28:1 □ 7:13 «пәрзәнтлириң» — мошу йәрдә ибраний тилида «балиятқуниң мевиси» билән ипадилиниду. □ 7:14 «сән барлиқ әлләрдин зиядә бәхит-бәрикәт көрсән...» — мошу йәрдә «сән» дегән сөз Худа пүткүл Исраилни бир әдәмдәк көрүп, уларға бир гәвдә сүпитидә сөзләйду. «араңда, әр-аял яки мал-чарваң арасида...» — ибраний тилида «араңда, мәйли әрәккәләр мәйли аялларда яки мал-чарваң арасида...». ■ 7:14 Мис. 23:26 □ 7:16 «...уларни көргәндә, куларға һеч рәһим қилмаслиғиң керәк...» — ибраний тилида «сениң көзүң уларни һеч аймисун...». ■ 7:19 Қан. 4:34; 29:3 □ 7:20 «сериқ һәрә» — әдәттики һәридин техиму чоң вә чаққақ бир хил һәрини көрситиши мүмкин. ■ 7:20 Мис. 23:28; йә. 24:12

силәргә қилтақ болиду; чүнки у Пәрвәрдиғар Худайиң алдида жиркиничлик бир нәрсидур. ²⁶ Сән һеч қандақ жиркиничлик нәрсини өйүңгә елип кәлмә; болмиса сән униңға охшаш ләнәтлик нәрсә болуп қалисән; сән униңдин қаттиқ йиргән, униңға мутләк нәпрәтлән; чүнки у ләнәтлик бир нәрсидур.

8

Пәрвәрдиғарниң тәминатлирини әсләш

¹ Мән силәргә бүгүн тапилиған бу барлиқ әмирләргә әмәл қилишқа көңүл қоюңлар; шундақ қилғанда силәр һаят болисиләр, көпийисиләр вә Пәрвәрдиғар ата-бовилириңларға қәсәм қилип вәдә қилған зиминға кирип уни егиләйсиләр.

² Пәрвәрдиғар Худайиң сени төвән қилип, көңлүңдә нәмә барлиғини, униң әмирлирини тугидиған-тутмайдиганлиғиңни биләй дәп сени синаш үчүн бу қириқ жил чөл-баяванда йетәклигән йолни әслигин. ³ Дәрвәқә у сени төвән қилип, сени ач қоюп, сән әслидә билмәйдиган, шундақла ата-бовилириң көрүп бақмиған «манна» билән озукландурған; У саңа инсан пәқәт йемәклик биләнлә әмәс, бәлки Пәрвәрдиғар Худайиңниң ағзидин чиққан барлиқ сөзлири биләнму яшайдиганлиғини билдүрүш үчүн шундақ қилди. □ ■ ⁴ Бу қириқ жилда кийим-кечигиң кониримиди, путуң ишип кәтмиди. ■ ⁵ Сән шуни билип қойғинки, адәм өз оғлини тәрбийилигәндәк, Пәрвәрдиғар Худайиң сени тәрбийиләйду; □

⁶ Шуңа сән Униң йоллирида меңип вә Униңдин қорқуп, Пәрвәрдиғар Худайиңниң әмирлирини тутқин. ⁷ Чүнки Пәрвәрдиғар Худайиң сени яхши бир зиминға — ерик-екинлири, булақлири вә жилға-дөңләрдә урғуп чиқидиған улук сулири бар бир зиминға — ⁸ буғдай вә арпа, үзүм таллири, әнжир дәрәқлири вә анарлири бар бир зиминға, зәйтун дәрәқлири вә һәсәл бар бир зиминға, ⁹ — сән һеч немидин кәмлик тартмай озуклуқ йәйдиган бир зиминға — ташлири төмүр, тағлиридин мис қолайдиған бир зиминға йетәкляп кириду; ¹⁰ сән шу йәрдә йәп тоюнисән вә Пәрвәрдиғар Худайиң саңа ата қилған шу яхши зимин үчүн униңға тәшәккүр-мәдһийә ейтисән. ■

¹¹ Мән саңа бүгүн тапилиған Пәрвәрдиғар Худайиңниң әмирлири, бәлгүлимилири һәм һөкүмлирини тутмаслиқтин, Уни унтуп қелиштин һези бол; ¹² болмиса, сән йәп тоюнғандин кейин, есил өйләрни қуруп уларда олтирақлашқандин кейин, ¹³ қала-қой падилириң көпийип, алтун-күмүчүң, шундақла сениң барлиғиң көпәйгәндин кейин, ¹⁴ көңлүң мәғрурлинип сени Мисир зиминидин, йәни «қуллуқ макани»дин чиқирип қутқузған Пәрвәрдиғар Худайиңни унтуйсән; ¹⁵ (У сени бепаян вә дәһшәтлик чөл-баявандин, йәни зәһәрлик иланлар вә чаянлар қаплап кәткән, сусирап қағжирап кәткән бир чөл-баявандин йетәкляп чиққан, шу йәрдә саңа чәмақ тешидин су чиқирип бәргән, □ ■ ¹⁶ сени өзини төвән тутсун дәп синап, саңа ахир раһәт-бәрикәт көрситиш үчүн чөл-баяванда ата-бовилириң көрүп бақмиған «манна» билән озукландурған) ■ ¹⁷ — әгәр уни унтусаң, көңлүңдә: «Өз күчүм, өз қолумниң қудрити мени мошу дөләткә ериштүргән» дейишиң мүмкин. ¹⁸ Шуңа Пәрвәрдиғар Худайиңниң Өзи сени дөләткә ериштүргүчи қудрәтни бәргүчи

□ **8:3** «манна» — бу иш тоғрилиқ «Мис.» 16-бапни көрүң. «... Худайиңниң ағзидин чиққан барлиқ сөзлири» — ибраний тилида «...Худайиңниң ағзидин барлиқ чиққанлири». Оқурмәнләрниң есида барки, Адәм ата әслидә «Худаниң нәпәси» билән һаятқа еришти. ■ **8:3** Мис. 16:14,15; Мат. 4:4; Луқа 4:4

■ **8:4** Қан. 29:6; Нәһ. 9:21 □ **8:5** «Сән шуни билип қойғинки...» — ибраний тилида «Сән қәлбиндә шуни билгинки...» ■ **8:10** Қан. 6:11,12 □ **8:15** «зәһәрлик иланлар...» — ибраний тилида «отлуқ иланлар». ■ **8:15** Мис. 17:6; Чөл. 20:11; Зәб. 77:15-16; 113:8 ■ **8:16** Мис. 16:14,15

екәнлигини әсләп, Уни есиңдә тут; шуниң билән у ата-бовилириңға қәсәм қилип вәдә қилған әһдини бүгүнки күндикидәк мәһкәм қилиду. ¹⁹ Әгәр сән Пәрвәрдиғар Худайиңни қачаники унтусаң, башқа илаһларға әгәшсәң, уларниң қулуғида болуп уларға баш урсаң, мән силәргә бүгүн шу ағаһни берәйки, шундақ болидуки, силәр тәлтөкүс һалак болисиләр. ²⁰ Пәрвәрдиғар көз алдиңларда йоқитиватқан әлләрдәк силәрму йоқитилисиләр; чүнки силәр Пәрвәрдиғар Худайиңларниң авазига кулақ салмиғансиләр.

9

Худаниң әлләрни Қанаан зиминидин һайдишиниң сәввәи

¹⁻² Аңла, и Израил! Сән бүгүн өзүңдин чоң вә күчлүк әлләргә егә болуш үчүн, сепиллири асманға тақишидиған чоң шәһәрләрни егиләш үчүн, Анакийларни қоғлап чиқириш үчүн Иордан дәриясидин өтисән (сән уларни билисән, улар тоғрилиқ «ким Анакийлар алдида туралисун!» дәп аңлиғансән). ³ Сән бүгүнки күндә шуни билип қойғинки, сениң алдиңда маңғучи Пәрвәрдиғар Худайиңниң Өзидур, У ялмап жутқучи оттур; у мошу әлләрни һалак қилиду, алдиңда уларни тездин жиқитиду; сән уларниң тәвәлигини егиләп, Пәрвәрдиғар саңа ейтқандәк уларни тездин йоқитисән. ⁴ Пәрвәрдиғар уларни алдиңдин һайдиғандә сән көңлүңдә: «Һәққанийлиғим сәввәидин Пәрвәрдиғар мени зиминни егиләш үчүн униңға йетәкләп кирди» демигин; бәлки шу әлләрниң рәзиллиги түпәйлидин Пәрвәрдиғар сениң алдиңда уларни тәәллуқатидин мәһрум қилиду. ⁵ Сән уларниң зиминиға кирип уни егилишиң сениң һәққаний болғанлиғиңдин яки көңлүңниң дуруслуғидин әмәс, бәлки бу әлләрниң рәзиллиғидин вә Пәрвәрдиғар ата-бовилириң Ибраһим, Исақ вә Якупқа қәсәм қилған сөзигә әмәл қилиш үчүнму Пәрвәрдиғар Худайиң уларни сениң алдиңда тәәллуқатидин мәһрум қилиду. ⁶ Әнди шуни билип қойғинки, Пәрвәрдиғар Худайиң бу яхши зиминни саңа мирас қилғини сениң һәққанийлиғиңдин әмәс, чүнки сән әсли бойни қаттиқ бир хәлиқсән.

Израилниң жаһиллиги

⁷ Әнди сениң чөл-баяванда Пәрвәрдиғар Худайиңни қандақ гәзәпләндүргәнлиғиңни есиңдә тутқин — Уни унтума. Сән Мисир зиминидин чиққан күндин бери таки бу йәргә кәлгичә Пәрвәрдиғарға асийлиқ қилип кәлдиң. ⁸ Силәр һорәб теғида Пәрвәрдиғарни гәзәпләндүргән вә Пәрвәрдиғар силәргә аччиқлинип, силәрни һалак қилмақчи болди. ⁹ Шу чағда мән таш тахтайларни, йәни Пәрвәрдиғар силәр билән түзгән әһдә тахтайлирини тапшурувелиш үчүн таққа чиққан едим; мән тағда қириқ кечә-күндүз турдум (мән нә тамақ йемидим, нә су ичмидим); ¹⁰ Шуниң билән Пәрвәрдиғар маңа Өз бармиғи билән пүткән икки тахтайни тапшурди; уларда Пәрвәрдиғар тағда от ичидә силәргә сөзлигән чағда, жамаәт жиғилған күни ейтқан барлиқ сөзләр пүтүлгән еди. ¹¹ Вә шундақ болдики, қириқ кечә-күндүз өтүп, Пәрвәрдиғар маңа икки таш тахтай, йәни әһдә тахтайлирини бәрди. ¹² Вә Пәрвәрдиғар маңа: «Орнуңдин турғин, мошу йәрдин чүшкин; чүнки сән Мисирдин чиқарған хәлқиң өзлирини булғиди; улар тезла Мән уларға тапилиған йолдин чәтнәп өзлиригә қуйма бир бутни

■ 9:1-2 Чөл. 13:32,33 ■ 9:3 Қан. 4:24; Ибр. 12:29 ■ 9:5 Яр. 12:7; 13:15; 15:7; 17:8; 26:4; 28:13

■ 9:7 Мис. 14:11; 16:2; 17:2; Чөл. 11:4 ■ 9:8 Мис. 32:4; Зәб. 105:19-21 ■ 9:9 Мис. 24:18; 34:28 □ 9:10 «Өз бармиғи билән пүткән...» — ибраний тилида «Худаниң бармиғи билән пүткән».

■ 9:10 Мис. 31:18

ясиди» деди. ¹³ Пәрвәрдиғар маңа сөз қилип: «Мән бу хәлиқни көрүп йәттим; мана, у бойни қаттиқ бир хәлиқтур. ■ ¹⁴ Мени тосма, Мән уларни йөқитимән, уларниң намини асманниң тегидин өчүрүветимән вә шундақ қилип, сени улардин чоң вә улук бир хәлиқ қилимән» — деди.■

¹⁵ Мән бурулуп, тағдин чүштүм; тағ болса от билән ялқунлавататти; икки әһдә тахтий икки қолумда еди. ¹⁶ Мән көрдүм, мана силәр Пәрвәрдиғар Худайиңлар алдида гуна қилипсиләр; силәр өзүңлар үчүн қуйма бир мозайни ясапсиләр; силәр тезла Пәрвәрдиғар силәргә тапилиған йолдин чәтнәп кетипсиләр. ¹⁷ Мән икки тахтайни икки қолумға елип, чөрүп ташлап, уларни көз алдиңларда чеқивәттим.

¹⁸ Силәр Пәрвәрдиғарни гәзәпләндүрүп барлиқ өткүзгән гунайиңлар, йәни Пәрвәрдиғарниң нәзираидә рәзил болғанни қилғиниңлар үчүн, йәнә авалқидәк Пәрвәрдиғар алдида жиқилип, қириқ кечә-күндүз дүм яттим (мән һеч нәрсә йемидим, су ичмидим) □ ¹⁹ чүнки мән Пәрвәрдиғарниң силәрни йөқитидиған қаттиқ гәзиви һәм қәһридин қорқтум. Пәрвәрдиғар шу чағдиму мениң тилигимни ағлиди. ²⁰ Пәрвәрдиғар һарундин гәзәплинип, униму йөқатмақчи болди; мән һарун үчүнму дуа қилдим. ²¹ Мән силәрниң гунайиңларни, йәни ясиған мозайни елип уни отта көйдүрдүм вә уни янчип кукум-талқан қилип езивәттим; униң тописини елип тағдин чүшидиған ериқ сүйигә чечивәттим ■ ²² (силәр йәнә Табәраһ, Массаһ, Киброт-һаттаваһдиму

Пәрвәрдиғарни гәзәпләндүрдүңлар. ■ ²³ Пәрвәрдиғар силәрни Қадәш-Барнеадин Қанаанға мандурмақчи болуп силәргә: «Чиқип, Мән силәргә тәқдим қилған зиминни егиләңлар» — дегәндиму, силәр Униң сөзигә қарши чиқип асийлиқ қилдиңлар, нә Униңға ишәнмидиңлар, нә авазига һеч кулақ салмидиңлар. □ ■ ²⁴ Мән силәрни тонуған күндин тартип силәр Пәрвәрдиғар Худайиңларға асийлиқ қилип кәлдиңлар).

²⁵ Шуниң билән мән әшу чағда Пәрвәрдиғар алдида өзүмни йәргә етип йәнә қириқ кечә-күндүз дүм яттим; дәрвәкә дүм яттим; чүнки Пәрвәрдиғар силәргә қарап «уларни йөқитимән» дегән еди. ²⁶ Шуңа мән Пәрвәрдиғарға дуа қилип: «Й Рәб Пәрвәрдиғар, Сән Өз улуклуғуң арқилиқ Өзүң үчүн һөрлүк бәдили төләп сетивалған, Мисирдин күчлүк қолуң билән чиқарған Өз хәлиқ болған мирасиңни йөқатмиғайсән; □ ■ ²⁷ Өз қуллириң Ибраһим, Исақ вә Яқупни есиңдә тутқайсән; бу хәлиқниң башбаштақлиғига, уларниң рәзилиги яки гунайига қаримигайсән; ²⁸ бөлмиса, сән бизни елип чиққан шу зиминдикиләр: «Пәрвәрдиғар бу хәлиқни уларға вәдә қилған зиминни егиләшкә елип кирәлмәйдиғанлиги үчүн вә уларға нәпрәтләнгини түпәйлидин уларни чөл-баяванда йөқитишқә Мисирдин чиқарди» — дәйду.■

²⁹ Қандақла болмисун, улар зор күчүң вә узартилған билигиң билән Мисирдин чиқарған хәлиқиң вә сениң мирасиңдур» — дедим.

10

Йеңи нурсәт

■ **9:13** Мис. 32:9; 33:3; 34:9; Қан. 10:16; 31:27; 2Пад. 17:14 ■ **9:14** Мис. 32:10; Зәб. 105:23 □ **9:18** «мән һеч нәрсә йемидим...» — ибраний тилида «мән һеч нанни йемидим...». ■ **9:21** Мис. 32:20 ■ **9:22** Мис. 17:7; Чөл. 11:1,4,34 □ **9:23** «Униң сөзигә қарши чиқип...» — ибраний тилида: «Униң авазига қарши чиқип...». ■ **9:23** Чөл. 13:3; 14:1 □ **9:26** «Өз хәлиқ болған мирасиң» — «Худаниң мираси» мошу йәрдә Өз хәлиқни көрситиду. Мәсилән, «Мис.» 34:9ни көрүң. ■ **9:26** Мис. 32:11; Чөл. 14:13 ■ **9:28** Мис. 32:12; Чөл. 14:16

1 Шу чағда Пәрвәрдиғар маңа: «Өзүң үчүн авалқидәк икки таш тахтайни оюп чиқип, таққа йенимға кәл. Өзүңгә яғачтин бир сандуқ ясиғин. ■ 2 Мән бу тахтайларға сән чекивәткән авалқи тахтайлардики сөзләрни язимән; сән уларни сандуққа қойисән» — деди.

3 Шуниң билән мән акатсийә яғичидин бир сандуқ ясидим, авалқидәк икки таш тахтай оюп чиқтим; икки тахтайни қолумда кетирип таққа чиқтим.

4 Пәрвәрдиғар әслидә от ичидин тағда жамаәт жиғилған күндә силәргә ейтқан шу он әмирни авалқи пүтүктәк тахтайларға язди; Пәрвәрдиғар уларни маңа тапшурди. □ 5 Мән бурулуп тағдин чүшүп тахтайларни өзүм ясиған сандуққа қойдум; Пәрвәрдиғар маңа тапилиғинидәк улар теһи униңда турмақта.

Чөл-баявандики сәпәрниң хатимиси

6 Шу чағда Исраиллар Бәәрот-Бәнә-Яакандин Мосәраһқа йол елип маңди; һарун шу йәрдә әлди вә шу йәрдә дәпнә қилинди; униң оғли Әлиазар униң орнини бесип каһинлиқ қилди. ■ 7 Исраиллар шу йәрдин Гудгодаһқа, андин Гудгодаһтин Йотбатаһқа сәпәр қилди (Йотбатаһ ериқ-еқини мол йәрдур). ■ 8 Шу чағда Пәрвәрдиғар әһдә сандуғини кетиришкә, Пәрвәрдиғарниң алдида хизмитидә туруп униң намида бәхит-бәрикәт тиләшкә Лавий қәбилисини өзигә таллап айриди. Вә бүгүнгә қәдәр шундақ болуватиду. 9 Шуңа Лавий қәбилисиниң Исраил қериндашлири ичидә несивиси яки мираси йоқтур; Пәрвәрдиғар униңға ейтқандәк, Пәрвәрдиғар Өзи униң мирасидур. □ ■

10 Мән әнди авалқи күнләрдикидәк кириқ кечә-күндүз Пәрвәрдиғар алдида тағда турдум; Пәрвәрдиғар шу чағдиму тилиғимгә кулақ салди; у силәрни йоқатмиди. ■ 11 Пәрвәрдиғар маңа: «Орнундин тур, хәлиқни башлап алдида йол алғин; шуниң билән улар Мән уларға тәқдим қилишқа ата-бовилириға қәсәм қилип вәдә қилған зиминни еғиләш үчүн униңға кирсун» — деди.

Пәрвәрдиғарни сөйгиң, хәлиқни сөйгиң

12-13 Әнди, и Исраил, Пәрвәрдиғар Худайиң сәндин немә тәләп қилиду? — һалиң яхши болсун дәп мениң бүгүн силәргә мошу тапилиғанлиримдин башқа нәрсини тәләп қиларму? — Униң тәләп қилғини болса Пәрвәрдиғар Худайиңдин қорқуп, Униң көрсәткән барлиқ йоллирида меңип, Уни сөйүп, пүткүл қәлбиң вә пүткүл жеңиң билән Пәрвәрдиғар Худайиңниң хизмитидә болуп, Пәрвәрдиғарниң әмирлири вә бәлгүлимилирини тутуштин ибарәт әмәсму? ■

14 Мана, асманлар вә асманларниң асмини Пәрвәрдиғар Худайиңға мәнсуптур; йәр йүзи вә униңдики һәммә нәрсиләрму Униңға мәнсуптур. ■ 15 һалбуки, Пәрвәрдиғар пәқәт ата-бовилириңлардин сөйүнүп, уларни сөйди вә шуниң билән бүгүнкидәк барлиқ әлләр арисидин ата-бовилириңларниң кейинки нәслини, йәни силәрни таллиди. 16 Шуңа көңлүңларни хәтнилиқ қилиңлар, бойнүңларни йәнә қаттиқ қилмаңлар. ■

17 Чүнки Пәрвәрдиғар Худайиңлар худаларниң Худаси, рәбләрниң Рәбби, улуқ Илаһ, Қудрәтлик вә Дәһшәтлик Болғучи, инсанларниң йүз-хатирисини қилмиғучи, һеч қандақ парини алмиғучидур; ■ 18 У житим-йәсир вә тул

■ 10:1 Мис. 34:1 □ 10:4 «он әмир» — ибраний тилида «он сөзни». ■ 10:6 Чөл. 20:28; 33:30,38 ■ 10:7 Чөл. 33:32,33 □ 10:9 «Лавий қәбилисиниң... несивиси яки мираси йоқтур»

— Қанаан зиминиға киргәндин кейин Лавийлар вә каһинларниң (башқа қәбилиләрниқидәк) шәхсий йәр-зимин яки шәһәрлири болмайду. Улардики һәр бир аилгә Исраилларниң шәһәрлири ичидин бирәр турар жай берилиду. ■ 10:9 Чөл. 18:20-32; Қан. 18:1; Әс. 44:28 ■ 10:10 Қан. 9:18, 19

■ 10:12-13 Қан. 6:5; Мат. 22:37; Луқа 10:27 ■ 10:14 Яр. 14:19; Зәб. 23:1; 113:24 ■ 10:16 Мис. 32:9; 33:3; 34:9; Қан. 9:13; Йәр. 4:4 ■ 10:17 2Тар. 19:6, 7; Апоп 34:19; Рос. 10:34; Рим. 2:11; Гал. 2:6; әф. 6:9; Кол. 3:25; 1Пет. 1:17; Вәһ. 17:14

хотунларниң дәвасини сорайду, мусапирни сөйүп униңға йемәк-ичмәк вә кийим-кечәкни бәргүчидур. □ ¹⁹ Шуңа силәрму мусапирни сөйүшүңлар керәк; чүнки силәрму Мисир зиминида мусапир едиңлар.

²⁰ Сән Пәрвәрдигар Худайиңдин қорққин; сән Униң ибадитидә болғин, Униңға бағланғин вә *пәқәт* Униң наמידила қәсәм ичкин. ■ ²¹ У сән үчүн өз көзүң билән көргән бу улук вә дәшәтлик ишларни қилған; У сән мәдһийләйдиган, сениң Худайиңдур; ²² ата-бөвилириң жәмий йәтмиш жан Мисирға чүшкән еди; вә һазир Пәрвәрдигар Худайиң сени асмандики юлтузлардәк көп қилди. □ ■

11

Худаға итаәтмән болушиңиң бәхит-бәркити

¹ Энди сән Пәрвәрдигар Худайиңни сөйгин, Униң тапилиғини, бәлғүлимилирини, һөкүмлирини һәм әмирлирини изчил тутқин. ²⁻³ Шу ишларни бүгүн есиңларда тутуңлар, чүнки мән Пәрвәрдигар Худайиңниң жаза-тәрбийиси, улуклуғи, күчлүк қоли вә узартилған билигини, Мисир зиминида Мисир падишаси Пирәвнгә һәм униң пүткүл зимини үстигә көрсәткән мөҗизилик аламәтлири вә қилғанлирини көрмигән балилириңларға сөзлимаймән □ ⁴ (чүнки улар *Пәрвәрдигарниң* Мисирниң қошуни, уларниң атлири, уларниң жәң һарвулириға қилған ишлири, йәни Қизил Деңизниң сулири билән уларни фәриқ қилип, үзүл-кесил һалак қилғанлиғи, □ ⁵ Униң силәр мошу йәргә кәлгичә силәргә немә қилғанлиғи, ⁶ Униң Рубәнниң әвлади, Елиабниң оғуллири Датан вә Абирамға немә қилғанлиғи, йәни пүтүн Исраиллар арасида йәр йүзиниң ағзини қандақ ечип уларни аилисидикилири вә чедирлири билән қошуп барлиқ тәәллуқатлири билән жутувәткәнлигини көрмигән еди); ■ ⁷ *мән бәлки силәргә сөз қилимән*; чүнки силәрниң көзлириңлар Пәрвәрдигар қилған барлиқ улук ишларни көрди.

Вәдә қилинған зиминиң мол байлиқлири

⁸ Энди, мән силәргә бүгүн тапилиған барлиқ әмирләрни тутуңлар; шундақ қилсаңлар күчлинип, һазир өтүп егилимәкчи болған зиминға кирип уни егиләйсиләр ⁹ вә Пәрвәрдигар ата-бөвилириңларға қәсәм қилип уларға һәм әвлатлириға беришкә вәдә қилған зиминда, йәни сүт билән һәсәл еқип туридиган мунбәт бир зиминда туруп узун өмүр көрисиләр. ¹⁰ Чүнки силәр егиләшкә киридиган шу зимин силәр чиққан Мисир зиминидәк әмәс; у йәр болса, силәр униңға урук чачқаңдин кейин пүтуңлар билән сугиридиган көктатлиқтәк зимин еди; □ ¹¹ бирақ силәр егиләшкә өтидиган шу зимин болса тағ-жилғилири болған бир зиминдур; у асмандики ямғурдин су ичиду, ¹² у Пәрвәрдигар Худайиң Өзи әзиләйдиган бир зиминдур; чүнки Пәрвәрдигар Худайиңниң көзлири жилниң бешидин жилниң ахиригичә үзлүксиз униңға тикилиду. ¹³ Шундақ болидуки,

□ **10:18** «житим-йесир» — ибраний тилида «атисизлар». ■ **10:20** Қан. 6:13; 13:4; Мат. 4:10; Лука 4:8 □ **10:22** «ата-бөвилириң жәмий йәтмиш жан Мисирға чүшкән еди...» — яки «ата-бөвилириң йәтмиш жан билән Мисирға чүшкән еди...». ■ **10:22** Яр. 15:5; 46:27; Мис. 1:5; Рос. 7:14 □ **11:2-3** «шу ишларни бүгүн есиңларда тутуңлар...» — ибраний тилида «шу ишларни бүгүн билиңларки,...». □ **11:4** «...Пәрвәрдигарниң Мисирниң қошуни,ни ... үзүл-кесил һалак қилғанлиғи» — ибраний тилида «Пәрвәрдигарниң Мисирниң қошуни.ни ...таки бүгүнгә қәдәр һалак қилғанлиғи» — бу ибарә уларниң түптин һалак қилинғанлигини тәкитләйду. ■ **11:6** Чөл. 16:31; 27:3; Зәб. 105:16-17 □ **11:10** «пүтуңлар билән сугиридиган зимин» — Мисирда етизлар (бүгүнгә қәдәр) инсанниң пути билән айландурдиган бир хил аддий насус билән сугирилиду.

силәр Пәрвәрдиғар Худайиңларни сөйүп, пүткүл қәлбиңлар вә пүткүл жеңиңлар билән уның ибадитидә болуш үчүн мән силәргә бүгүн тапилиған әмирләргә көңүл қоюп кулақ салсаңлар, ¹⁴ У: «Мән зиминиңларға өз пәслидә ямғур, йәни дәсләпки вә кейинки ямғурларни ата қилимән; шуның билән ашлиқлириңлар, йеңи шарабиңлар вә зәйтун мейиңларни жиғалайсиләр; ¹⁵ Мән шундақла мал-варанлириң үчүн от-чөп беримән; сән йәп-ичип тоюнисән» — дәйду.

Итаәтмән болуш вә балиларға тәрбийә беришиң бәхити

¹⁶ Қәлбиңлар алдинип, башқа илаһларның қуллуғиға кирип, уларға чоқунуп кәтмәслиғиңлар үчүн өзүңларға һези болуңлар; ¹⁷ болмиса, Пәрвәрдиғарның ғәзиви силәргә қозғилип, ямғур яғмаслиғи үчүн асманларни етиветип ямғур яғдурмайду, тупрақ мәһсулатлирини бәрмәйду вә Пәрвәрдиғар силәргә ата қилидиған мунбәт зиминдин йоқитилисиләр.

¹⁸ Силәр мениң бу сөзлиримни қәлбиңларға пүкүп жеңиңларда сақлаңлар, қолуңларға әсләмә-бәлгү қилип теңивелиңлар, пешанәңләргә қашқидәк символ қилип орнитивелиңлар; ¹⁹ Силәр уларни балилириңларға үгитисиләр; өйдә олтарғиниңларда, йолда меңиватқиниңларда, ятқиниңларда вә орундин қопқиниңларда улар тоғрилиқ сөзләңлар; ²⁰ Уларни өйүңләрдики кешәкләргә вә дәрвазилириңларға пүтүп қоюңлар. ²¹ Шуның билән силәрның Пәрвәрдиғар ата-бовилириңларға беришкә қәсәм қилип вәдә қилған зиминда туридиған күнлириңлар вә балилириңларның күнлири узун болиду, йәр йүзидики күнлириңлар асманниң күнлиридәк болиду. ²² Мән бүгүнки күндә силәргә тапилиған бу пүткүл әмирни ихлас билән тутсаңлар, йәни Пәрвәрдиғар Худайиңларни сөйүп, уның барлиқ йоллирида меңишиңлар билән уныңға бағлансаңлар, ²³ ундақта Пәрвәрдиғар силәрның көз алдиңларда бу барлиқ әлләрни зиминдин мәһрум қилип һайдайду вә силәр өзүңлардин чоң вә күчлүк әлләрның тәәллуқатини егиләйсиләр. ²⁴ Тапиниңлар дәссигән һәр бир жай силәрныңки болиду; чегараңлар чөл-баявандин тартип, Ливанғичә вә Әфрат дәрјасидин Оттура Деңизғичә болиду. ²⁵ һеч ким алдиңларда туралмайду; Пәрвәрдиғар Худайиңлар силәргә ейтқинидәк, силәрдин болған қорқунуч вә дөһшәтни силәр дәссигән барлиқ жайлар үстигә салиду.■

Муса «бәхит-бәрикәт вә ләнәт»ни Исраилниң алдига қойиду

²⁶ Мана, мән бүгүн алдиңларға бәхит-бәрикәт вә ләнәтни қойимән; ²⁷ Мән силәргә бүгүн тапилиған Пәрвәрдиғар Худайиңларның әмирлиригә итаәт қилсаңлар, бәхит-бәрикәт болиду; ²⁸ Пәрвәрдиғар Худайиңларның әмирлиригә итаәт қилмисаңлар, бәлки силәр тонумиған башқа илаһларға әгишип, мән бүгүн тапилиған йолдин чәтнәп кәтсәңлар, силәргә ләнәт чүшиду.

²⁹ Шундақ қилишиңлар керәкки, Пәрвәрдиғар Худайиңлар силәрни силәр егиләшкә киридиған зиминға елип киргәндин кейин, бәхит-бәрикәтни Гәризим

□ **11:14** «дәсләпки вә кейинки ямғурлар» — «дәсләпки ямғурлар» 10-айда яғиду вә тупрақ юштилиши билән йәр һайдашкә андин уруқ чечишкә мүмкин болиду. «кейинки ямғурлар» болса Қанаанда 3- яки 4-айда йеғип, әтиязлиқ зираәтләрни пишириш рольини ойнайду. Шуңа һәр бир дехан «кейинки ямғур»ға тәшнадур, улар уни бәк қәдирләйду. ■ **11:16** Қан. 8:19 ■ **11:18** Қан. 6:6, 8 ■ **11:19** Қан. 4:9; 6:7 □ **11:21** «йәр йүзидики күнлириңлар асманниң күнлиридәк болиду» — мәнаси бәлким күнләр көп һәм бәхитлиқ болиду, дегәндәк болуши мүмкин. Башқа бир нәчә хил тәржимилири учриши мүмкин. □ **11:24** «Оттура Деңизғичә...» — ибрәний тилида «кәйни деңизғичә...». ■ **11:24** Йә. 1:3; 14:9 ■ **11:25** Мис. 23:27

теги үстидә вә ләнәтһи Әбал теги үстидә туруп жакалайсиләр. □ ■ 30 Бу тағлар Йордан дәрияһиниң қарши тәрипидә, Гилгалһиниң удулидики Арабаһ түзләңлигидә туруватқан Қананийларһиниң зиминида, мәғриб йолиһиниң арқисидә, Морәһтики дуб дәрәқлиригә йеқин йәрдә әмәсу?

31 Чүнки силәр Пәрвәрдиғар Худайиңлар силәргә тәқдим қиливатқан зиминни егиләш үчүн униңа киришкә Йордан дәрияһиниң өтисиләр; силәр дәрвәкә уни егиләйсиләр вә униңда олтирақлишисиләр. 32 Силәр мән алдиңларға қойған бу барлиқ һөкүмләр вә бәлгүлимиләргә әмәл қилишқа көңүл қоюңлар.

12

Худа таллайдиган жайда, муқәддәсханида ибадәт қилиш

1 Ата-бовилириңларһиниң Худаси болған Пәрвәрдиғар силәриңиң егилишиңларға беридиған зиминда турғанда, йәр йүзидики барлиқ күнлириңларда көңүл қоюп тутушуңлар керәк болған бәлгүлимиләр һәм һөкүмләр мана мунулардур: —

2 Силәр һайдап чиқарған әлләриңиң егиз тағлар, дөңләр вә һәр бир йешил дәрәк астидики өз илаһлириниң қуллуғида болған ибадәтһаһлирини тәлтөкүс йөқитишиңлар керәк; ■ 3 Уларһиниң қурбанһаһлирини бузуңлар, бут түврүклирини чеқиңлар вә ашәраһлирини от билән көйдүрүветиңлар; илаһлириниң ойма мәбудлирини кесип ташлаңлар; уларһиниң исим-намлириниму шу йәрдин йөқитишиңлар керәк. ■

4 Силәр Пәрвәрдиғар Худайиңларһиниң хизмитидә улардәк қилмаңлар, 5 бәлки Пәрвәрдиғар Худайиңлар Өз намини тикләш үчүн барлиқ қәбилилириңларһиниң зиминлири ариһиниң талиған, Өз туралғуси болған жайһини издәңлар, шу йәргә келиңлар; ■ 6 шу йәргә силәр көйдүрмә вә енақлиқ қатарлиқ қурбанлиғиңларһини, мәһсулатлириңлардин ондин бири болған өшриләрни, қолуңлардики көтәрмә һәдийәләрни, қәсәмгә бағлиқ һәдийәләрни, ихтиярий һәдийәләрни вә қой-кала падилириңларһиниң тунжа балилирини әкилисиләр; 7 Силәр аиләндикиләр билән қошулуп шу йәрдә Пәрвәрдиғар Худайиңларһиниң алдида зияпәт қилиңлар, силәр Пәрвәрдиғар Худайиңлар силәрни бәрикәтлигән қол әмгигиңларһиниң мевисидин шатлиһисиләр. □ 8 Силәр биз бүгүн қилғинимиздәк, йәни һәр бириңлар өз билгиниңларчә қилғиниңлардәк қилмаслиғиңлар керәк; 9 Чүнки Пәрвәрдиғар Худайиңлар силәргә беридиған арамлиқ һәм мирасқа теһи йетип кәлмидиңлар.

10 Бирақ силәр Йордан дәрияһиниң өтүп, Пәрвәрдиғар Худайиңлар силәргә мирас қилип беридиған зиминға олтирақлашқандин кейин, шундақла у силәрни әтрапиңлардики барлиқ дүшмәнлириңлардин қутқузуп арам бәргәндин кейин, силәр теһ-аман турғанда, 11 шу чағда Пәрвәрдиғар Худайиңлар Өз намини қойидиған бир жай болиду; силәр шу йәргә көйдүрмә вә енақлиқ қатарлиқ қурбанлиғиңларһини, мәһсулатлириңлардин ондин бири болған өшриләрни, қолуңлардики көтәрмә һәдийәләрни вә Пәрвәрдиғарға атап қәсәм қилған есил һәдийәләрни әкилисиләр; ■ 12 вә Пәрвәрдиғар Худайиңлар алдида шатлиһисиләр, йәни силәр, оғул-қизлириңлар, қул-дедәклириңлар вә силәр

□ 11:29 «Гәризим теги үстидә... вә .. Әбал теги үстидә туруп жакалайсиләр» — ибраний тилида «Гәризим теги үстигә... вә .. Әбал теги үстигә қоюсиләр». Бу йәрләрдә әһдидики бәхит-бәрикәтләр вә ләнәтләр жақалиниду һәм таш үстигә пүтүлиду. Мошу иһиниң тәһсилатлири 27-28-бағларда вә «Йәшуа» 8:30-35дә теһилиду. ■ 11:29 Қан. 27:12,13; Йә. 8:33 ■ 12:2 Мис. 34:12,13; Қан. 7:5 ■ 12:3 һак. 2:2 ■ 12:5 2тар. 7:12 □ 12:7 «қол әмгигиңларһиниң мевисидин...» — ибраний тилида «қолуңлардики оқәттин...» ■ 12:11 1Пад. 8:29

билән бир йәрдә туруватқан Лавийлар (чүнки уларның араңларда һеч қандақ несивиси яки мираси йоктур) һәммиңлар шатлинисиләр. □ ■

13 Сән көйдүрмә қурбанлиқлириңни удул кәлгән жайларда қилмаслиқ үчүн көңүл қойғин; 14 Пәқәт Пәрвәрдиғар һәммә қәбиллириңниң зиминлири арисидин таллиған жайда көйдүрмә қурбанлиқлириңни қил вә шу жайда мениң саңа барлиқ тапилиғинимға әмәл қил.

15 һалбуки, сән көңлүң тартқиничә Пәрвәрдиғар Худайиң сени бәрикәтлигини бойичә шәһәр-йезилириңда һалал һайванларни союп (худди жәрән яки кейик гөшидин йегәнгә охшаш), гөш йесәң болиду; мәйли пак, мәйли напак кишиләр болсун уларның гөшини йесә болиду. □ 16 Силәр пәқәт уни қени билән қошуп йемәслиғиңлар керәк; силәр қенини су төккәндәк йәргә төкүветишиңлар керәк. ■ 17 Сән ашлиқтин, йеңи шараптн, зәйтун мейидин ондин бири болған өшрилириңни яки кала-қой падилириңниң тунжа балилирини, яки қасәмгә бағлиқ һәдийәлириңни, ихтиярий һәдийәлириңни яки қолуңдики көтәрмә һәдийәлириңни шәһәр-йезилириңда йемәслиғиң керәк; □ 18 бәлки буларни Пәрвәрдиғар Худайиң алдида, Пәрвәрдиғар Худайиң таллайдиған жайда йейишиң керәк, йәни сән, оғлуң, қизиң, қул-дедиғиң вә сән билән бир йәрдә туруватқан Лавийлар биргә йесәң болиду; вә сән Пәрвәрдиғар Худайиң алдида әмгиғиңниң барлиқ мевисидин шатлинисән. □ 19 Өзүңгә һези болғинки, сән зиминда турған барлиқ күнлириңдә Лавийлардин ваз кәчмәслиғиң керәк.

Қанни йемәслик керәк

20 Пәрвәрдиғар Худайиң саңа вәдә қилғандәк чегаралириңни кеңәйткәндә, сән көңлүң тартп: «гөш йәймән» десәң, сән көңлүңниң тартқиничә гөш йесәң болиду. ■ 21 Әгәр Пәрвәрдиғар Худайиңлар Өз намини қоюшқа таллайдиған жай сәндин бәк жирақ болса, сән Пәрвәрдиғар саңа төқдим қилған кала-қойлардин елип сойисән; мән саңа тапилиғандәк уларни сойисән вә шәһәр-йезилириң ичидә көңлүң тартқиничә боғузлап йәйсән. □ 22 Жәрән яки кейик йегәндәк уларни йәйсән; мәйли пак мәйли напак кишиләр болсун униң гөшидин йесә болиду. 23 Пәқәт шуниңдин һези болғинки, уларның қенини йемә; чүнки жан дегән қандидур; сән гөшни жан билән қошуп йемәслиғиң керәк. 24 Сән қанни йемәслиғиң керәк; бәлки уни суни йәргә төккәндәк йәргә төкүвәт. 25 Сән уни йемәслиғиң керәк; шундақ қилсаң һалиң вә сәндин кейинки балилириңниң һали яхши болиду; чүнки сән Пәрвәрдиғарниң нәзиридә дурус болғанни қилған болисән.

26 Бирақ сәндики Пәрвәрдиғарға атиған вә қасәмгә бағлиқ нәрсиләрни болса, сән уларни елип Пәрвәрдиғар таллайдиған жайға апирисән; 27 сән шу йәрдә Пәрвәрдиғар Худайиңниң қурбанғаһи үстидә көйдүрмә қурбанлиқлириңни, гөш билән қенини сунғин; башқа қурбанлиқлириңниң қениниму Пәрвәрдиғар Худайиңниң қурбанғаһи үстидә куйғин вә гөшини йегин.

□ 12:12 «силәр билән бир йәрдә туруватқан...» — ибраний тилида «дәрвазилириң ичидә туруватқан» дегән сөз билән ипадилиниду. ■ 12:12 Чөл. 18:20; Қан. 10:9; 18:1 □ 12:15 «шәһәр-йезаңларда...» — Ибраний тилида «дәрвазилириңлар ичидә» дегән сөзләр билән ипадилиниду. ■ 12:16 Яр. 9:4; Лав. 7:26; 17:10; Қан. 15:23 □ 12:17 «шәһәр-йезаңларда турған» — ибраний тилида «дәрвазилириңлар ичидә турған» дегән сөзләр билән ипадилиниду. □ 12:18 «сән билән бир йәрдә туруватқан» — ибраний тилида «дәрвазилириң ичидә туруватқан» дегән сөз билән ипадилиниду. «әмгиғиңниң барлиқ мевисидин...» — ибраний тилида «қолуңлардики барлиқ оқәттин...» ■ 12:20 Яр. 9:4; Лав. 7:26; 17:10; Қан. 15:23 □ 12:21 «шәһәр-йезилириңлар ичидә» — ибраний тилида «дәрвазилириңлар ичидә» дегән сөзләр билән ипадилиниду.

28 Мән саңа тапилиған бу барлиқ сөзләргә кулақ селип көңүл бөлгин. Шундақ қилсаң, Пәрвәрдиғар Худайиңларниң нәзиридә яхши вә дурус болғанни қилған болисән вә өз һалиң вә сәндин кейинки әвлатлириңниң һали яхши болиду.

Бутларниң жиркинчилиги

29 Пәрвәрдиғар Худайиң сән баридиған йәрдики әлләрниң зиминини егилишиң үчүн уларни сениң алдиңда йоқитиду. Шу чағда, сән уларниң зиминини егиләп шу йәрдә турғиниңда, ³⁰ Шу әлләр алдиңда йоқитилғандин кейин, уларниң изидин меңишқа езиқтурулмаслиғиң үчүн өзүңгә һези бол вә: — «Бу әлләр өз илаһлириңиң ибадитини қандақ тутқан болғийди? Мәнму шундақ қилип бақайчу!» дәп уларниң илаһлирини һеч издимә. ³¹ Сән Пәрвәрдиғар Худайиңниң хизмитидә болғиниңда қәтһий уларниң йоли бойичә иш тутмаслиғиң керәк; чүнки немә иш Пәрвәрдиғарға жиркинчилик болса, немә иш Униңға нәпрәтлик болса, улар өз илаһлири үчүн шу ишларни қилған; улар һәтта өз оғуллирини вә қизлириниму илаһлириға атап отта көйдүрүп кәлгән.

Бутпәрәслик вә сахта пәйғәмбәрләр

32 Мән силәргә тапилиғанлиги әмәлләргә әмәл қилишқа көңүл бөлүңлар; униңға һеч немә қошмаңлар, униңдин һеч нәрсини чиқиривәтмәңлар. ■

13

1 Әгәр араңлардин пәйғәмбәр яки чүш көргүчи чиқип, силәргә мәлум бир мөжзилик аламәт яки карамәтни көрситип берәй десә ² вә у силәргә алдин-ала дегән мөжзилик аламәт яки карамәт әмәлгә ашурулса, амма шуниң билән мунасивәтлик «башқа илаһларға (йәни силәр тонумиған илаһларға) әғишәйли» вә «уларниң қуллуғида болайли» десә, ³ шу пәйғәмбәр яки чүш көргүчиниң сөзлиригә кулақ салмаңлар; чүнки шу тапта Пәрвәрдиғар Худайиңлар силәрниң уни, йәни Пәрвәрдиғар Худайиңларни пүтүн қәлбиңлар вә пүтүн жениңлар билән сөйидиған-сөймәйдиғиниңларни билиш үчүн синаватқан болиду.

⁴ Силәр Пәрвәрдиғар Худайиңларға әғишип меңишиңлар керәк; силәр Униңдин қорқуңлар, әмирлирини тутуңлар, Униң авазига кулақ селиңлар; силәр Униң хизмитидә болуп Униңға бағлиниңлар. ■ ⁵ Шу пәйғәмбәр яки чүш көргүчи болса өлүмгә мәһкүм қилиниши керәк; чүнки у силәрни Мисир зиминидин қутқузуп чиқарған, йәни «қуллуқ макани»дин һөрлүк бәдили төләп қутқузған Пәрвәрдиғар Худайиңларға асийлиқ қилишни қутратти, шундақла Пәрвәрдиғар Худайиңлар сени меңишқа әмир қилған йолдин езиқтурушқа урунди; силәр мошундақ рәзилликни араңлардин йоқитишиңлар керәк. ■

Аилиниң ичидә пәйда болған сахта пәйғәмбәрләр

6-7 Қериндишиң, мәйли анаңниң оғли яки өз оғлуң яки қизиң, жан-жигириң болған аялиқ яки жан достуң астиртин сени аздурмақчи болуп: «Барайли, башқа илаһларниң қуллуғиға кирәйли» десә, йәни өзүң яки ата-бовилириң һеч тонумайдиған, әтрапиңдики әлләрниң илаһлири болсун, йеқин болсун, жирақ болсун, һәтта йәр йүзиниң бу четида яки у четида болсун, шуларниң қуллуғиға кирәйли десә, □ ■ ⁸ ундақта сән униңға қошулма яки униңға кулақ салма; сән уни һеч айма, униңға рәһим қилма вә униң гунайини һеч йошурма;

■ 12:32 Қан. 4:2; Пәнд. 30:6; Вәһ. 22:18 ■ 13:4 Қан. 10:20 ■ 13:5 Қан. 18:20; Йәр. 14:15

□ 13:6-7 «жан-жигириң болған аялиқ» — ибраний тилида «қучиғиндики аялиқ». ■ 13:6-7 Қан.

□ 9 қандақла болмисун, уни өлтүргин; уни өлтүрүшкә тунжа қол салғучи сән бол, андин барлиқ хәлиқниң қоллири әгишип шундақ қилсун. ■ 10 У сени Мисир зиминидин, «қуллуқ мақани»дин қутқузуп чиқарған Пәрвәрдиғар Худайиңни ташлашқа езиқтурмақчи болди, шуңа сән уни өлтүрүшүң, чалма-кесәк қилишиң керәк; 11 Шуниң билән пүткүл Исраил аңлайду, қорқиду, шуниңдин кейин йәнә шундақ рәзил ишни араңларда қилмайду.■

Мәлум жуттикиләр топлишип қилған бутпәрәсликниң жазаси

12-13 Әгәр Пәрвәрдиғар Худайиң олтирақлишишқа саңа тәқдим қилған мәлум бир шәһәрдә: «Аримиздин бәзи рәзил адәмләр чиқип: «Барайли, башқа илаһларниң қуллуғида болайли» дәп силәр һеч тонумайдиған илаһларға әгишишкә өз шәһиридикиләрни езиқтурди» дегән хәвәрни аңлисаң, □ 14 шу һаман тәкшүрүп сүрүштә қил; раст болса, дәрвәкә бу жиркиничлик иш араңларда йүз бәргәнлиги испатланған болса, 15 ундақда сән шу шәһәрдикиләрни қилич билән өлтүрүп, бу шәһәрни вә униң ичидики барлиқ нәрсиләрни, жүмлидин мал-варанлирини тәлтөкүс һалақ қиливәт. 16 Униңдики барлиқ олжини оттуридики чоқ мәйданға кейип, шу шәһәрни барлиқ олжини билән қошуп Пәрвәрдиғар Худайиңға аталған көйдүрмә қурбанлиқтәк от билән көйдүрүвәт; у мәңгүгә харабилик болиду — қайтидин қурулмаслиғи керәк. 17 Тәлтөкүс һалакәткә бекитилгән һеч бир нәрсә қолуңға чаплашмисун; шундақ қилсаң Пәрвәрдиғар ғәзивидин йенип саңа рәһим көрситиду; У саңа ичини ағритип, ата-бовилириңға қәсәм қилғандәк сени көпәйтиду. 18 Сән мән бүгүн тапилиған Пәрвәрдиғар Худайиңниң барлиқ әмирлирини тутуп, униң нәзиридә дурус болғанни қилиш үчүн авазига қулақ салсаң, һалиң шундақ яхши болиду.

14

Пәрвәрдиғар алдидики һалаллиқ вә һарамлиқ — һалал вә һарам жәниварлар

1 Силәр Пәрвәрдиғар Худайиңларниң пәрзәнтлиридурсиләр; өлгәнләр үчүн бәдиниңларни һеч кәсмәслигинлар керәк вә яки маңдай чечинларни қирип тақир қилмаслигинлар керәк; □ ■ 2 чүнки сән Пәрвәрдиғар Худайиңға аталған муқәддәс бир хәлиқтурсән; Пәрвәрдиғар йәр йүзидики барлиқ хәлиқләр арисидин Өзиниң алаһидә гәһири болған бир хәлиқ болуши үчүн сени таллиғандур. ■ 3 Сән һеч қандақ жиркиничлик нәрсини йәмәслигин керәк. 4 Төвәндикиләр силәр йеишкә болидиған һайванлар: — кала, қой, өчкә; ■ 5 кейик, жәрән, буға, явайи өчкә, аһу, бөкән, явайи қой; 6 шундақла һайванлар ичидә туяқлири пүтүнләй ачимақ (туяқлири пүтүнләй йериқ) һәм көшигүчи һайванларниң һәр хилини йесәңлар болиду. □ 7 Лекин, көшигүчи яки ачимақ туяқлиқ һайванлардин төвәндикиләрни йәмәслигинлар керәк:— Төгә, тошқан вә суғур (чүнки улар көшигүчи болғини билән туйиғи ачимақ әмәстур. Шуңа улар силәргә һарам болиду).□

□ 13:8 «сән уни һеч айма...» — ибраний тилида «көзүң уларни һеч айимисун...». ■ 13:9 Қан. 17:7 ■ 13:11 Қан. 17:13 □ 13:12-13 «бәзи рәзил адәмләр...» — ибраний тилида «белиал (Иблис)ниң бәзи балилири...». □ 14:1 «өлгәнләр үчүн ... маңдай чечинларни қирип тақир қилмаслигинлар керәк» — бутпәрәс Қананийлар арисидә шундақ өрп-адәтләр көп еди. ■ 14:1 Лав. 19:27,28; 21:5 ■ 14:2 Қан. 7:6; 26:18 ■ 14:4 Лав. 11:2 □ 14:6 «көшигүчи һайванлар» — мошу йәрдә икки-үч ашқазини бар һайванларнила әмәс, бәлки йәнә озүкни юмшақ чайнайдиган барлиқ һайванларни өз ичигә алиду. □ 14:7 «суғур» — яки «сичқан» — тағларда яшайдиган кичик бир һайван.

8 Чошқа болса туяқлири ачимақ болғини билән көшимигини үчүн силәргә һарам болиду. Шундақ һайванларниң гөшини йемәслигиңлар керәк вә һәм өлүклиригә тәғмәслигиңлар керәк.

9 Суда яшайдиган җаниварлардин төвәндикиләрни йейишкә болиду: — судики җаниварлардин қанити вә қасирақлири болғанларни йейишкә болиду, ¹⁰ лекин қанити вә қасирақлири болмиғанларни йемәслигиңлар керәк; улар силәргә нисбәтән һарам болиду.

11 Барлиқ һалал қушларни йесәңлар болиду; ¹² бирақ төвәндики учар-қанатларни йемәслигиңлар керәк: йәни бүркүт, тапқуш-гечирлар, деңиз бүркүти, □

13 қарлиғач қуйруқлуқ сар, лачин, қорултаз-тапқушлар вә уларниң хиллири, ¹⁴ һәммә қарға-қозғушлар вә уларниң хиллири, ¹⁵ мөшүкяпилақ, төгиқуш, чайка, сар вә уларниң хиллири, ¹⁶ һувқуш, ибис, ақ қу, □ ¹⁷ сақийқуш, белиқьалғуч, қарна, □ ¹⁸ ләйләк, турна вә униң хиллири, һөпүп билән шәпәрәң дегәнләр силәргә һарам саналсун. □ ¹⁹ һәр бир қанатлиқ өмүлигүчи һашарәтләр болса силәргә нисбәтән һарам болиду; уларни йемәслигиңлар керәк. □

²⁰ Силәр барлиқ һалал қушларни йесәңлар болиду.

²¹ Силәр һеч қандақ өлүк җанварни йемәслигиңлар керәк; силәр ундақ нәрсини шәһәр-йезаңлар ичидә туруватқан мусапирларға бериңлар; улар униңдин йесә болиду яки уни ят әлликләркә сетивәтсиму болиду; чүнки сән Пәрвәрдиғар Худайиңға аталған муқәддәс бир хәлиқтурсән. Сән оғлақни анисиниң сүтидә қайнитип пишарсаң болмайду. □ ■

Пәрвәрдиғарға бегишлаш

²² Сән җәзмән һәр жили етиздики һәммә териқчилик мәһсулатлириңниң ондин бирини айришиң керәк; ²³ сән шуларни, йәни ашлиғиң, йеңи шарабин, зәйтун мейиңниң ондин бирини Пәрвәрдиғар Худайиңниң алдида, йәни У Өз намини қалдурушқа таллайдиган җайда йә, шундақла кала-қой падилиридин айрилған тунҗа балилирини шу йәрдә йә; шундақ қилсаң Пәрвәрдиғар Худайиңдин даим қорқушни үгинисән. ■

²⁴ Вә Пәрвәрдиғар Худайиң сени бәрикәтлигәндә, У Өз намини қалдурушқа таллиған шу җай сәндин интайин жирақ болуп, мәһсулатлириңни шу йәргә апиралиғидәк болсаң, ²⁵ сән шу чағда уни пулға сетип, пулни қолуңға теңип, Пәрвәрдиғар Худайиң таллиған җайға барғин вә ²⁶ вә көңлүң немә тартса, мәйли кала, қой, мәй-шарап, мусәлләс болсун, яки шуниңдәк көңлүң тартқан һәр қандақ нәрсини шу пулға алсаң болиду; андин сән вә өйүңдикиләр шу йәрдә униңдин йәп-ичип, Пәрвәрдиғар Худайиң алдида шат-хурам болисиләр. ■

□ **14:12 «тапқуш-гечирлар»** — ибраний тилида «устихан чаққучи қуш». Йәни бир тәрҗимиси «белиқьалғуч». □ **14:16 «һувқуш»** — яки «кичик һувқуш». «ақ қу» — ибраний тилидин буниң қандақ қуш экәнлигини билиш тәс. □ **14:17 «сақийқуш»** — сақийқуш яки «суға сүңгүгүчи». Ибраний тилидин буниң қандақ қуш экәнлигини билиш тәс. «қарна» — яки «қотан». □ **14:18 «турна»** — яки «қотан». «ләйләк, турна ... дегәнләр силәргә һарам саналсун» — бу һалал вә һарам нәрсиләр тоғрилиқ «Лавийлар»дики «қошумчә сөз»имизни көрүң.

□ **14:19 «һәр бир қанатлиқ өмүлигүчи һашарәтләр ... уларни йемәслигиңлар керәк»** — бу тизимликтики қушларниң көпинчисиниң ибраний тилидики нами Төвратта пәқәт бир-икки қетим көрүнгән болғачқа, уларниң қайси қушлар экәнлигини топтоғра бекитиш базидә мүмкин болмайду. һалбуки, уларниң умумий типлири, шүбһисизки, тәрҗимимиздәк болиду. □ **14:21 «шәһәр-йезаңлар ичидә»** — ибраний тилида «дарвазилириңлар ичидә» дегән сөзләр билән ипадилиниду. «оғлақни анисиниң сүтидә қайнитип пишарсаң болмайду» — бу әмир бәлким әтраптики бутпәрәс хәлиқләрниң мәлум өрп-адитигә әғшәмәслик керәклигини көрситиши мүмкин. Бу тоғрилиқ йәнә «Лавийлар»дики «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ **14:21** Мис. 23:19; 34:26

■ **14:23** Қан. 12:17,18 ■ **14:26** Мат. 21:12

27 Шәһәр-йезилириңда туруватқан Лавийларни унтумаслиғиң керәк, чүнки араңларда униң һеч қандақ несивиси яки мираси йоқ. □ ■ 28 Һәр үч жилниң ахирида сән шу жилдики мәһсулатлириңдин ондин бирини өшрә қилип чиқар; сән уни шәһәр-йезилириң ичидә топла; □ 29 шуниң билән Лавийлар (чүнки араңларда униң һеч қандақ несивиси яки мираси йоқ), мусاپир, житим-йесирләр вә тул хотунлар келип униңдин йәп тоюнсун; шундақ қилсаң Пәрвәрдиғар Худайиң қолуңдики барлиқ мевини бәрикәтләйду.

15

Қәриزلәрдин халас қилиш

1 Һәр бир йәттә жилниң ахирида сән бир «халас қилиш»ни жақалиғиң. ■ 2 Бу «халас қилиш» мундақ болиду: — барлиқ қәриз егилири хошнисига бәргән қәризни кәчүрүм қилиши керәк; уни хошнисидин яки қериндишидин тәләп қилмаслиғи керәк; чүнки Пәрвәрдиғар алдида бир «халас қилиш» жақаланди. □ 3 Чәтәлликтин болса тәләп қилишқа болиду; лекин қериндишиңда болған қәризни кәчүрүм қилишиң керәк.

4 Һалбуки, араңларда һажәтмәнләр болмайду; чүнки Пәрвәрдиғар Худайиң силәргә мирас болуш үчүн егилишиңларға беридиған шу зиминда турғиниңда сени зиядә бәрикәтләйду; 5 Пәқәт силәр Пәрвәрдиғар Худайиңларниң авазига қулақ селип, мән силәргә бүгүн тапилиған бу пүтүн әмиргә әмәл қилишқа көңүл бөлсәнлар шундақ болиду. 6 Чүнки Пәрвәрдиғар Худайиң саңа вәдә қилғандәк у сени бәрикәтләйду; сән көп әлләргә капаләтлик елип қәриз берисән, лекин улардин қәриз алмайсән; сән көп әлләр үстигә һөкүм сүрисән, лекин улар үстүңдин һөкүм сүрмәйду.

Сехий болуңлар!

7 Пәрвәрдиғар Худайиң саңа беридиған зиминда шәһәр-йезаңлар ичидә туруватқан қериндашлириң арасидин кәмбәғәл бир адәм болса, сән униңға көңлүңни қаттиқ қилма яки һажити чүшкән қериндишиңға қолуңни жумувалма; □ 8 сән бәлки сехийлиқ билән униңға қолуңни очуқ қил вә униңда немә кам болса чоқум һажитидин чиқип униңға өтнә берип тур. 9 Көңлүңдә намрат қериндишиңдин ағринип: Йәттинчи жил, йәни «халас жили» йеқинлашти, дәп рәзил ойда болуштин, униңға һеч нәрсә бәрмасликтин һези бол; шундақ болуп қалса у сениң тоғраңда Пәрвәрдиғарға пәрјад көтириши билән бу иш саңа гуна һесаплиниду. □ 10 Сән чоқум униңға сехийлиқ билән бәргин; униңға бәргиниңдә көңлүңдә нарази болма; чүнки бу иш үчүн Пәрвәрдиғар Худайиң сени барлиқ ишлириңда вә қолуңдики барлиқ әмгигиңдә бәрикәтләйду. ■ 11 Чүнки кәмбәғәлләр зиминдин йоқап кәтмәйду; шуңа мән саңа: «Сән сехийлиқ билән

□ 14:27 «Шәһәр-йезилириңда» — ибраний тилида «Дәрвазилириң ичидә» дегән сөз билән ипадилиниду. ■ 14:27 Чөл. 18:20, 24; Қан. 10:9; 12:12; 18:1, 2; 26:12 □ 14:28 «шәһәр-йезилириң ичидә» — ибраний тилида «дәрвазилириң ичидә» дегән сөз билән ипадилиниду. ■ 15:1 Мис. 21:2; Йәр. 34:14 □ 15:2 «... Пәрвәрдиғар алдида бир «халас қилиш» жақаланди» — бәзи алимлар бу «халас қилиш» дегәнниң мәнәси, қәриз егилири йәттә жил ичидә қәриздәрлардин қәризни соримаслиғи керәк; лекин йәттинчи жилдин кейин қәриزلәрни қайтидин сорашқа болиду, дәп бекитилгән, дәп қарайду. □ 15:7 «шәһәр-йезаңлар ичидә» — ибраний тилида «дәрвазилириңлар ичидә» дегән сөzlәр билән ипадилиниду. □ 15:9 «...намрат қериндишиңдин ағринип» — ибраний тилида «намрат қериндишиңға көзүңни рәзил қилип» дегән сөzlәр билән ипадилиниду. ■ 15:10 Мат. 5:42; Луқа 6:35

зиминдики қериндишиңға, йәни сениң намратлириңға вә һажәтмәнлириңға қолуңни ачқин» — дәп тапилидим.■

Қулларни қоюветиш

12 Сениң қериндишиң, мәйли ибраний әр яки ибраний аял болсун саңа сетилған болса, у алтә жил қулуғуңда болиду, андин йәттинчи жилида сән уни өзүңдин халас қилип қоювәт. ■ 13 Уни қоювәткәндә қуруқ қол қоювәтсән болмайду;

14 сән чоқум қойлириндин, хаминиңдин вә шарап көлчигиндин тәқдим қилишиң керәк; Пәрвәрдиғар Худайиң сени бәрикәтлигини бойичә сән униңға бәр.

15 Сениң әслидә Мисир зиминида қул болғанлиғиңни, шуниңдәк Пәрвәрдиғар Худайиң сени һөрлүк бәдили төләп қутқузғанлиғини ядиңда тут; шуңа мән бүгүн бу ишни саңа тапилидим.

16 Һалбуки, шу қулуң саңа: «мән сәндин кәтмәймән» десә (чүнки у сени вә айләндикиләрни сөйиду, сениң билән һали яхши болиду) 17 — шу чағда сән бигизни елип униң қулиқини ишиктә тәш. Шуниң билән у мәңгүгә сениң қулуң болиду. Шуниңдәк дедигиңиму шундақ муамилә қилғин.■

18 Қулуңни йениңдин қоюветиш саңа еғир кәлмисун; чүнки у қулуғуңда алтә жил болғачқа, қиммити мәдикарниңкидин икки һәссә артуқ болиду; уни қоювәтсәң Пәрвәрдиғар Худайиң барлиқ ишлириңда сени бәрикәтләйдү.□

Худаға әң есилни бегиллаш

19 Калилириң вә қойлириң арисида туғулған барлиқ тунжа әркәк мозай-қозилириңни Пәрвәрдиғар Худайиңға ата; калилириңниң тунжисини һеч қандақ әмгәккә салма, қойлириңниң тунжисини қирқима. ■ 20 Сән вә өйүңдикиләр

һәр жили шу мелиңни Пәрвәрдиғар Худайиң алдида, Пәрвәрдиғар таллайдиған жайда йәңлар. 21 Бирақ шу һайванларниң бир йери мәйип болса, мәйли у мәжруһ, кор яки униңда һәр қандақ нуқсан болса, уни Пәрвәрдиғар Худайиңға қурбанлиқ қилмаслиғиң керәк. ■ 22 Бәлки уни шәһәр-йезаңлар ичидә йесәң болиду; кишиләр мәйли пак яки напак болсун, уни жәрән яки кейикни йегәндәк йесә болиду. □ 23 Пәқәт сән униң қенини йемә; қенини суни йәргә төккәндәк төкүвәт.■

16

«Өтүп кетиш һейти» вә «петир нан һейти»

1 Абиб ейини алаһидә есиндә тут вә өтүп кетиш һейтини Пәрвәрдиғар Худайиңға атап тәбриклигин; чүнки Пәрвәрдиғар Худайиң сени Абиб ейида Мисирдин кечидә чиқарған. □ ■ 2 Сән «өтүп кетиш һейти»ниң мелини (мәйли қой яки кала падисидин болсун) Пәрвәрдиғар Худайиң таллап бекитидиған жайда униңға атап қурбанлиқ қилғин; 3 шундақла сән һеч қандақ болдурулған нанни

■ 15:11 Мат. 26:11; Юһ. 12:8 ■ 15:12 Мис. 21:2; Йәр. 34:14 ■ 15:17 Мис. 21:6 □ 15:18

«қиммити мәдикарниңкидин икки һәссә артуқ болиду» — қул һәр күни егиси үчүн ишләйдиған вақит мәдикар ишлигән вақитниң икки һәссидин көп болуши мүмкин; чүнки қул кечә-күндүз гоҗайинниң буйруғи астида туруши керәк. ■ 15:19 Мис. 13:2; 22:29; 34:19; Лав. 27:26; Чөл. 3:13 ■ 15:21 Лав. 22:20; Қан. 17:1 □ 15:22 «шәһәр-йезаңлар ичидә» — ибраний тилида «дәрвазилириң ичидә» дегән сөз билән ипадилиниду. ■ 15:23 Қан. 12:16,23 □ 16:1 «Абиб яки

«Нисан» ейи» — Худа ибранийларға тапшурған календарниң биринчи ейи. «Мис.» 12-бапни көрүң. «өтүп кетиш һейти» — ибраний тилида «пәсах» яки «пәсха» дегән сөз билән билдүрүлиду. ■ 16:1 Мис. 12:2;

Лав. 23:5; Чөл. 9:1; 28:16

йемәслигиң керәк; сән униң билән йәттә күн петир нан, йәни «күлпәт нени»ни йейишиң керәк; чүнки сән Мисир зиминидин алдирашлиқта чиқтин; шуниң билән сән өмрүңниң барлиқ күнлиридә Мисир зиминидин чиққан шу күнни ядинда тутқайсән. **4** Йәттә күн чегаралириң ичидә, өйүңдә һеч қандақ ечитку тепилмисун; сән биринчи күни кәчтә қилған қурбанлиқ гөшләрни әтигәнгә қалдурмаслиғиң керәк. **■**

5 Сән өтүп кетиш һейти қурбанлиғини Пәрвәрдиғар Худайиң саңа тәқдим қилидиған шәһәр-йезилириңниң һәр қандикида қилсаң болмайду; **6** бәлки өтүп кетиш һейти қурбанлиғини сән Пәрвәрдиғар Худайиң Өз намини турғузуш үчүн таллайдиған җайдила қил; уни кәчқурун, күн петиш вақтида, йәни Мисирдин чиққандики вақитқа охшаш вақитта қилисән. **7** Уни Пәрвәрдиғар Худайиң таллайдиған җайда пиширип йегин; андин әтигәндә чедирлириңға қайтсаң болиду.

8 Сән алтә күн петир нан йәйсән; йәттинчи күни Пәрвәрдиғар Худайиң алдида тәнтәнилик сорун күни болиду; сән һеч қандақ иш-әмгәк қилмайсән.

«Һәптиләр һейти»

9 Андин йәттә һәптини санайсән; ашлиққа оғақ салғандин башлап йәттә һәптини санашқа башлайсән; **□** **■** **10** андин сән «Һәптиләр һейти»ни Пәрвәрдиғар Худайиң алдида қолуңдики ихтиярий һәдийә билән өткүзисән; Пәрвәрдиғар Худайиң саңа бәрикәтлигиниңә қарап уни ихтиярән сунисән. **11** Шуниң билән сән Пәрвәрдиғар Худайиң алдида, У Өз намини турғузушқа таллайдиған җайда шатлинисән; сән өзүң, оғлуң, қизиң, қулуң, дедигиң, сән билән бир йәрдә туруватқан Лавийлар, араңлардики мусапирлар, житим-йесирләр вә тул хотунлар шатлинисиләр. **12** Сән шуниң билән әслидә Мисирда кул болғанлиғиңни есиңгә кәлтүрүп, бу барлиқ бәлғүлимиләрни тутуп әмәл қилгин.

13-14 Сән «кәпиләр һейти»ни йәттә күн өткүзисән; сән хаман вә шарап кәлчигиңни жиққан чегинда, оғлуң, қизиң, қулуң, дедигиң, шәһәр дәрвазиси ичидә туридиған Лавийлар, мусапирлар, житим-йесирләр вә тул хотунлар шу һейтта шатлинисиләр. **■** **15** Пәрвәрдиғар таллайдиған җайда сән йәттә күн Пәрвәрдиғар Худайиң алдида һейт өткүзисән; чүнки Пәрвәрдиғар Худайиң барлиқ мәһсулатлириңда, қолуң қилған ишларда сени бәрикәтләйду вә сән дәрвәкә пүтүнләй шатлинисән.

16 Жилда үч қетим, петир нан һейти, һәптиләр һейти вә кәпиләр һейтида сениң барлиқ әркәклириң Пәрвәрдиғар Худайиң алдида, у таллайдиған җайда һазир болуши керәк; улар Пәрвәрдиғар алдида қуруқ қол һазир болса болмайду; **■**

17 бәлки Пәрвәрдиғар Худайиңниң саңа тәқдим қилған бәрикити бойичә һәр бири қолидин келишичә сунсун.

Адаләт жүргүзүш

18 Хәликиң үстидин адаләт жүргүзүп адил һөкүм чиқириш үчүн, сән Пәрвәрдиғар Худайиң саңа тәқдим қилидиған барлиқ шәһәр-йезилириң ичидә һәр бир қәбилидә сорақчи вә әмәлдарларни бекитишиң керәк. **□** **19** Адаләтни бурмилисаң болмайду; адәмләргә йүз-хатирә қилсаң болмайду; пара алсаң болмайду; пара болса ақиланиләрниң көзлирини кор қилиду һәм адилларниң

■ 16:3 Мис. 12:19; 34:18 **■ 16:4** Мис. 12:10, 13:7, 23:18, 34:25 **□ 16:9** «ашлиқ» — мошу йәрдә арпини көрситиду. **■ 16:9** Мис. 23:16; Лав. 23:15; Чөл. 28:26 **■ 16:13-14** Мис. 23:16; Лав. 23:34 **■ 16:16** Мис. 23:15, 17; 34:23 **□ 16:18** «шәһәр-йезаңлар ичидә» — ибраний тилида «дәрвазилириңлар ичидә» дегән сөzlәр билән ипадилиниду.

сөзлирини бурмилайду. ■ 20 Сән мутләк адаләтһи издишиң керәк; шундақ қилсаң һаят көрисән һәмдә Пәрвәрдиғар Худайиң саңа тәқдим қилидиған зиминни егиләйсән.

Һәр қандақ бутпәрәсликтин жирақ туруш

21 Сән өзүң үчүн ясайдиған Пәрвәрдиғар Худайиңниң қурбанғаниниң әтрапиға «ашәраһ» бутһи қилинидиған һеч қандақ дәрәқ тикмәслиғиң керәк □ 22 вә өзүң үчүн һеч қандақ бут түврүғи тикләмәслиғиң керәк; ундақ нәрсиләр Пәрвәрдиғар Худайиңға жиркинничлиқтур.

17

1 Пәрвәрдиғар Худайиңға һәр қандақ нуқсани яки башқа кәмчилиғи болған қала яки қойһи қурбанлиқ сүпитидә сунмаслиғиң керәк; чүнки ундақ қилиш Пәрвәрдиғар Худайиңға жиркинничлиқтур. ■

2-3 Пәрвәрдиғар Худайиң саңа тәқдим қилидиған шәһәр-йезаң ичидә әр болсун, аял болсун, бирисиниң Пәрвәрдиғар Худайиңниң алдида бирәр рәзил ишни қилғанлиғи — Уһиң әһдисигә хилаплиқ қилғанлиғи, башқа илаһларға (мәсилән, Мән саңа ибадәт қилишқа мәнһий қилған қуяш, ай яки пүткүл самави қошун болған юлтузларға), ибадәт қилип уларға баш урғанлиғи байқалса, □ ■

4 — шундақ бир иштин хәвәр тапқан яки уни аңлиған болсаң, ундақта сән әстайидиллиқ билән сүрүштүргин; бу иш испатлинип раст чиқса, дәрвәқә Исраилда шундақ жиркинничлик иш қилинған болса, 5 сән шу рәзил ишни қилған әр яки аялни дәрвазириңға елип чиқип, шу әр яки аялни өлүмгә мәнһүм қилип чалма-кесәк қилишиң керәк. 6 Бирисини өлүмгә мәнһүм қилиш үчүн икки-үч гувачиниң сөзлири болуши керәк. Бирисини бирла гувачиниң сөзи билән өлтүрүшкә болмайду. ■ 7 Өлтүрүлидиғанда авал гувачилар қол салсун, андин барлиқ хәлиқ қол салсун; шундақ қилсаңлар силәр рәзиллиқни араңлардин һайдиветисиләр. ■

Алий сот

8 Шәһәр-йезаңларда һөкүм чиқиришқа саңа тәс келидиған бир иш чиқса, мәйли хун дәваси, һәқ-тәләп дәваси яки зораванлиқ дәвасида, һәр қандақ талаш-тартиш болса орнуңлардин туруп Пәрвәрдиғар Худайиң таллайдиған жайға бериңлар. □ ■ 9 Силәр Лавий каһинларниң вә шу чағда болидиған сорақчи бәғһиң йеһеһи бәрисиләр вә улардин һөкүм сораһисиләр; улар силәр үчүн һөкүм чиқириду. □ 10 Силәр Пәрвәрдиғар таллайдиған әшу йәрдә турғанларниң силәргә тапшуридиған һөкүм сөзи бойичә ижра қилисиләр; уларниң силәргә

■ 16:19 Мис. 23:8; Лав. 19:15; Қан. 1:17 □ 16:21 «ашәраһ бутһи» — бәлким бутпәрәсликкә бәғһишланған дәрәқликләрдур. Дәрәқләр бәлким аял бут шәклидә оюлған яки нәқһишләнған болуши мүмкин еди. ■ 17:1 Лав. 22:20-25; Қан. 15:21 □ 17:2-3 «шәһәр-йезаңлар ичидә» — ибраний тилида «дәрвазириңлар ичидә» дегән сөзләр билән ипадилиниду. «самави қошун болған юлтузлар» — булар тоғрилиқ 4:19ни вә изаһатһи кәрүң. ■ 17:2-3 Қан. 13:7 ■ 17:6 Чөл. 35:30; Қан. 19:15; Мат. 18:16; 2Кор. 13:1; Ибр. 10:28 ■ 17:7 Қан. 13:10 □ 17:8 «... мәйли хун дәваси, һәқ-тәләп дәваси яки зораванлиқ дәвасида, һәр қандақ талаш-тартиш болса,... » — ибраний тилида «қан вә қан арисида, дәва билән дәва арисида, мушт-таяқ билән мушт-таяқ арисида болсун, һәр қандақ талаш-тартиш болса...» дегән сөзләр билән ипадилиниду. ■ 17:8 2Тар. 19:10; Мал. 2:7 □ 17:9 «Лавий каһинлар» — каһинлар Лавийларниң қәбилисидин бәлгүлиниду.

көрсәткениниң һәммисигә әмәл қилип көңүл бөлүшүңлар керәк. □ 11 Силәр уларниң силәргә көрсәткән қанун һөкүми бойичә, чиқиридиған қарари бойичә қилисиләр; улар силәргә тапшуридиған сөздин оң я солға чәтнәп кәтмәңлар. 12 Вә башбаштақлиқ қилип, Пәрвәрдиғар Худайиңниң хизмити үчүн шу йәрдә туридиған һаһинға яки сорақчи бәккә қулақ салмиған киши болса, шу адәм өлүмгә мәһкүм болиду; шуниң билән силәр рәзилиқни Исаилдин һайдап чиқириләр. 13 Шундақла, барлиқ хәлиқ буларни аңлап қорқиду вә йәнә башбаштақлиқ қилмайду.

Падиша қандақ болуши керәк?

14 Сән Пәрвәрдиғар Худайиң саңа тәқдим қилидиған зиминға кирип уни егилигәндә, шундақла униңда турғанда: «Мән әтрапимдики әлләрниңкидәк өзүмгә бир падиша тиклимәкчимән» десәң, 15 шу чағда сән өзүңгә пәкәт Пәрвәрдиғар Худайиң таллайдиғинини тикләйсән; үстүңгә қериндаш болмиған чәтәллиқни бекитмәслиғиң керәк. 16 *Падишаһ* болса өзи үчүн атларни көпәйтмәслиғи яки атларни көпәйтмән дәп хәлиқни Мисирға қайтурмаслиғи керәк; чүнки Пәрвәрдиғар силәргә: «Силәр шу йол билән һәрғиз қайтурмаслиғиңлар керәк» дегән еди.

17 Падиша көп аялларни өз әмригә алмаслиғи керәк; болмиса униң көңли езип кетиши мүмкин. У өзи үчүн алтун-күмүчни көпәйтмәслиғи керәк.

18 Падишаһлиқ тәхтигә олтарғинида у өзи үчүн Лавий һаһинларниң алдида мошу қанунни бир дәптәргә көчүрүп пүтүши керәк. 19 Шу дәптәр униң йенида дәйим болуши вә уни өмриниң барлиқ күнлиридә оқуши керәк; шундақ қилса у Пәрвәрдиғар Худасидин қорқуп, мошу қанунниң сөзлири вә бәлгүлимилирини тутуп уларға әмәл қилишни үгиниду. 20 Шундақла униң көңли қериндашлири алдида һакавурлишип кәтмәйду, бу әмирләрдин оң я солға чәтнәп кәтмәйду вә шуниңдәк Исаил арисиди униң вә оғуллириниң падишалиқ күнлири көп болиду. □

18

Лавийлар вә һаһинларниң несивиси

1 Лавий һаһинлар вә шуниңдәк барлиқ Лавийлар қәбилисиниң Исаилда һеч қандақ несивиси яки мираси болмайду; улар Пәрвәрдиғарға атап отта сунулидиған қурбанлиқлардин вә *Пәрвәрдиғарниң* мирасидин йеишикә болиду, □ ■ 2 Бирақ уларниң қериндашлири арисидә һеч қандақ мираси болмайду; Пәрвәрдиғар ейткәндәк, У Өзи уларниң мирасиду. ■ 3 Каһинларниң қурбанлиқ қилидиған хәлиқтин алидиған үлүши мундақ: — (мәйли кала яки қой болсун) қол, еңәк гөши вә үчәй-қерини каһинларға берилиду. 4 Силәрниң ашлиғиңлардин, йеңи шарабиңлардин вә зәйтун мейиңлардин дәсләпки пишқан һосулни вә қойлириңлардин дәсләпки қирқилған жуңни униңға берисиләр;

□ 17:10 «Пәрвәрдиғар таллайдиған әшу жай» — мошу 8-13-айәтләрдә «(Худа) таллайдиған жай»... «Пәрвәрдиғар таллайдиған жай...» бәлким Лавийлар вә каһинлар һәмдә «сорақчи бәг» (демәк, шу дәвирдики «батур һаким») туридиған шәһәр-йезиларни көрситиши мүмкин. «Йашуа» 21:13-19ни көрүң, Тәвраттики «Батур һакимлар» вә «Самуил»да «дәва сорап һөкүм чиқириш» ишлири көп учрайду. □ 17:20 «бу әмирләдин...» — ивраний тилида «бу әмирдин...». □ 18:1 «Пәрвәрдиғарниң мирасидин йеиш» — демәк, Пәрвәрдиғарниң мираси болған зиминдики мәһсулатлардин йеиш. ■ 18:1 Чөл. 18:20; Қан. 10:9; 1Кор. 9:13 ■ 18:2 Чөл. 18:20-32; Қан. 10:9; Әз. 44:28

5 чүнки Пәрвәрдиғар Худайиң уни вә униң әвлатлирини Өз намида хизмитидә дайим турушқа барлиқ қәбилилириңлар ичидин талливалған.

6 Әғәр Лавий болған бир адәм пүткүл Исраилдики һәр қандақ шәһәр-йезидин, йәни өзи маканлашқан жайдин чиқип, Пәрвәрдиғар таллайдиған жайға кәлсә 7 вә шу йәрдә Пәрвәрдиғар алдида турғучи барлиқ қериндашлириға охшаш Пәрвәрдиғар Худасиниң намида хизмәтгә турған болса, 8 ундақта (мәйли у атисидин қалған мирасини сетивәткән яки сетивәтмигән болсун) униң йәйдиған үлүши қериндашлириниңкидәк болуши керәк.□

Сеһир-жадугәрлик қилишқа болмайду, һәқиқий пәйгәмбәргә қулақ селиңлар

9 Сән Пәрвәрдиғар Худайиң саңа беридиған зиминға киргән чағда, сән шу йәрдики әлләрниң жиркинчилик адәтлирини үгәнмәслигиң керәк. 10 Араңларда өз оғли яки қизини оттин өткүзидиған, палчилик, рәмчилик, әпсанийлик, жадуғәрлик □ ■ 11 яки дәмидичилик қилғучи яки жинкәш, сеһиргәр яки өлгәнләрдин йол соригучи һеч қандақ киши болмисун; 12 чүнки бундақ ишларни қилидиған һәр қандақ киши Пәрвәрдиғарға нәпрәтлик болиду; бу жиркинчилик ишлар түпәйлидин Пәрвәрдиғар Худайиң шу әлләрни алдиңлардин һайдап чиқириду.

13 Сән Пәрвәрдиғар Худайиң алдида әйипсиз мукәммәл болушуң керәк; 14 чүнки сән зиминдин һайдайдигән бу әлләр рәмчиләр вә палчиларға қулақ салиду; бирақ Пәрвәрдиғар Худайиң сени ундақ қилишқа йол қоймайду.

Кәлгүсидики улук пәйгәмбәр

15 Пәрвәрдиғар Худайиң силәр үчүн араңлардин, қериндашлириңлар арасидин маңа охшайдигән бир пәйгәмбәр турғузиду; силәр униңға қулақ селиңлар.

■ 16 Бу силәр һорәб тегида жиғилған күндә Пәрвәрдиғар Худайиңлардин: «Пәрвәрдиғар Худайимниң авазини йәнә аңлайми, бу дәһшәтлик отни көрмәйли, болмисә өлүп кетимиз» дәп тәләп қилғиниңларға пүтүнләй мас келиду. ■ 17 Шу чағда Пәрвәрдиғар маңа: «Уларниң маңа дегән сөзи яхши болди. 18 Мән уларға қериндашлири арасидин саңа охшайдигән бир пәйгәмбәрни турғузимән, Мән Өз сөзлиримни униң ағзиға салимән вә у Мән униңға барлиқ тапилиғинимни уларға сөзләйду. ■ 19 Вә шундақ болидуки, у Мениң наминда дәйдиған сөзлиримгә қулақ салмайдигән һәр қандақ киши болса, Мән униңдин һесап алимән.□

20 Амма Мениң наминда башбаштақлиқ қилип Мән униңға тапилимиған бирәр сөзни сөзлисә яки башқа илаһларниң намида сөз қилидиған пәйгәмбәр болса, шу пәйгәмбәр өлтүрүлсун.□ ■

□ **18:8** «мәйли у атисидин қалған мирасини сетивәткән яки сетивәтмигән болсун,...» — Лавийларниң өз алдиға чоң зимини болмайтти, бәлки пақәт бәзи шәһәрләрдә қору-жайлири вә әтрапида чәклик йялақлирила болатти. «Чөл.» 35:1-8ни көрүң. Башқа нәччә хил тәржимилири учриши мүмкин. □ **18:10** «...балилирини оттин өткүзүш» — бәлким «инсан қурбанлиғини» көрситиши мүмкин. ■ **18:10** Лав. 18:21; 20:27; 1Сам. 28:7; Йәш. 8:19 ■ **18:15** Юһ. 1:46; Рос. 3:22; 7:37

■ **18:16** Мис. 20:19; Қан. 5:25; Ибр. 12:19 ■ **18:18** Юһ. 4:25 □ **18:19** «*шу пәйгәмбәр*»

Мениң наминда дәйдиған сөзлиримгә қулақ салмайдигән һәр қандақ киши болса, мән униңдин һесап алимән» — бу улук пәйгәмбәрниң салаһийити тоғрилиқ «қошумчә сөзимиздә тохтилимиз.

□ **18:20** «*башқа илаһларниң намида сөз қилидиған пәйгәмбәр ... өлтүрүлсун*» — башқа бир хил тәржимиси: «башқа илаһларниң намида сөз қилидиған пәйгәмбәр ... өлиду» — демәк, өзлүғидин өлиду. Бизниңчә мошу йәрдә Худаниң көрсәткени шу пәйгәмбәрни өлтүрүш керәклиги болса керәк. ■ **18:20**

Қан. 13:6; Йәр. 14:14

²¹ Эгәр сән көңлүңдә: «Пәрвәрдигар қилмиған сөзни қандақ пәриқ етимиз» десәң, ²² бир пәйғәмбәр Пәрвәрдигарниң намида сөз қилған болса вә у бешарәт қилған иш тоғра чиқмиса яки әмәлгә ашурулмиса, ундақта бу сөз Пәрвәрдигардин чиқмиған; шу пәйғәмбәр башбаштақлиқ билән сөзлигән дәп, униңдин қорқма.

19

Адам өлтүрүш тоғрисидаки қанун — панаһлиқ шәһәрлири

¹ Пәрвәрдигар Худайиңлар силәргә беридиған зиминдики таипиләрни силәрниң әлдиңлардин үзүп ташлиған вақтида вә силәр шундақла уларниң шәһәрлири вә өйлиридә турғиниңларда, ² силәр шу чағда Пәрвәрдигар Худайиңлар силәргә беридиған зиминда үч шәһәрни айрим қилишиңлар керәк; ³ шундақла, адам өлтүргән һәр бир киши шу йәрләргә, шу шәһәрләрниң биригә қечип беривалсун дәп йол һазирлап, Пәрвәрдигар Худайиңлар мирас болушқа силәргә беридиған зиминни үч районға бөлисиләр. ⁴ Тирик қелиш үчүн шу йәрләргә қечип беривалған, адам өлтүргән киши тоғрилиқ бәлгүлимә мундақ: — у хошнисини тәсадибийлиқтин уруп өлтүрүп қойған, шундақла әслидә униңға өч-адавити болмиған болса, шу йәргә қечип беривалса болиду. ⁵ Мәсилән, у хошниси билән отун кесишкә орманға киргән болуп, дәрәкни кесишкә палтини көтәргәндә палта беши сепидин ажрап кетип хошнисига тегип кетип уни өлтүрүп қойса, ундақта жавапкар киши бу шәһәрләрдин биригә қечип беривелип һаят қалиду; ⁶ болмиса, қан қисаси алғучи фәзиви қайниғанда адам өлтүргән кишини қоғлайду вә йол узун болғачқа, униңға йетишивелип өлтүрүветиши мүмкин; әмәлийәттә, у киши өлүмгә лайиқ әмәс, чүнки униң әслидә хошнисига һеч қандақ өч-адавити йоқ еди. ⁷ Шуна мән силәргә: «Өзүңлар шундақ үч шәһәрни айришиңлар керәк» дәп әмир қилимән.

⁸ Пәрвәрдигар Худайиңлар ата-бовилириңларға қәсәм қилғинидәк чегарайиңларни кеңәйтишни, ата-бовилириңларға вәдә қилған барлиқ зиминни силәргә тәқдим қилишни халайду; ⁹ силәр Пәрвәрдигар Худайиңларни сөйүш вә униң йоллирида дайим меңиш үчүн мән силәргә бүгүн тапилиған бу әмирини тутсаңларла У шундақ қилиду, ундақта силәрму өзүңлар үчүн бу үч шәһәрдин башқа йәнә үч шәһәрни қошисиләр. ¹⁰ Вә шундақ қилсаңлар Пәрвәрдигар Худайиңлар силәргә мирас қилип тәқдим қилидиған зимин арасида наһәк қан төкүлмәйду вә шуниңдәк гәдиниңларға хун гунайи чүшмәйду. ¹¹ Лекин бириси хошнисига өч-адавәт тутқан болса, пайлап туруп униңға һужум қилип, уруп өлтүрүвәтсә вә шу шәһәрләрдин биригә қечип беривалған болса, ¹² ундақта униң өз шәһиридики ақсақаллар адам әвәтип уни шу йәрдин яндуруп келиши керәк, андин уни өлтүрүлсун дәп «қан қисаси алғучи»ниң қолиға тапшуруши керәк. ¹³ Сән уни һеч айимиғин, шундақ қилғанда Исраилдин төкүлгән гунасиҙ қанниң деғини тазилиған болисиләр; андин һалиңлар яхши болиду.□

■ **19:2** Мис. 21:13; Чөл. 35:9-34; Йә. 20:2 ■ **19:4** Мис. 21:13; Қан. 4:41,42 □ **19:6** «қан қисаси алғучи» — қан қисасиға елишқа һоқуқлуқ кишиниң ролы тоғрисидаки қанун-бәлгүлимиләр «Чөл.» 35:10-35дә көрситилиду. «Йол узун болғачқа» — бирла панаһлинидиған шәһәр болғанда, адам өлтүргән киши турған жай у шәһәргә жирақ болуп қелиши мүмкин; шуна, Пәләстиндә бир-биридин тарқақ алтә шәһәр (андин йәнә үч шәһәр) талининип «панаһлиқ шәһәр» дәп бекитилгән. ■ **19:8** Йр. 28:13; Қан. 12:20 □ **19:9** «мән силәргә бүгүн тапилиған бу әмир» — бәлким «Қанун Шәрһи» дегән китаптики әһдә, йани барлиқ әмир-парманларни көрситиши мүмкин. ■ **19:9** Йә. 20:7 ■ **19:11** Йр. 9:6; Мис. 21:12,14; Лав. 24:17; Чөл. 35:16 □ **19:13** «сән уни һеч айимиғин» — ибраний тилида «көзүң уни һеч айимисун».

Гувачилар тоғриликъ қанун

14 Пәрвәрдиғар Худайиң саңа егиләш үчүн тәқдим қилидиған зиминда бурунқилар мирас йериндә бекиткән, хошнаңниң пасил тешини йөткимәслиғиң керәк. ■

15 Мәлум жинайәт яки гуна тоғрисидә бирисигә «У гуна қилған» дәп әрз-шикайәт қилишта ялғуз бирла гувачи болса купайә қилмайду, бәлки һәммә иш икки яки үч гувачиниң сөзи билән бекитилсун. ■

16 Бириси тоғриликъ «паланчи-поқунчи гуна қилған» дәп әрз қилидиған қара нийәтлик бир гувачи чиқса, 17 дәвалишип қалған икки адәм Пәрвәрдиғарниң алдида, шу күнләрдә болидиған каһинлар вә сорақчи бәгләр алдида һазир болсун; 18 сорақчи бәгләр әстайидилликъ билән тәкшүрсун; әгәр һелиқи гувачи ялған гувачи болуп, өз қериндиши тоғриликъ ялған гувалиқ бәргән болса, 19 ундақта, силәр дәл у қериндишиға қилмақчи болғинидәк униңғиму шундақ қилиңлар. Шундақ қилсаңлар рәзилликни араңлардин йөқитисиләр. ■ 20 Қалған хәлиқму бу ишни аңлайду вә қорқиду вә шундақла, араңларда ундақ рәзил ишни йәнә қилмайду. 21 Силәр һеч рәһим қилмаңлар; жанға жан, көзгә көз, чишқа чиш, қолға қол, путқа пут елинсун. □ ■

20*Дүшмәнләр билән жәң қилиш тоғриликъ*

1 Әгәр сән дүшмәнлириңгә жәң қилғили чиқип, ат вә жәң һарвулирини, шундақла өзүңдин көп болған бир әлни көрсәң, улардин һеч қорқма. Чүнки сени Мисир зиминидин чиқрип кәлгән Пәрвәрдиғар Худайиң Өзи сән билән биллидур.

2 Силәр жәңгә чиқиш алдида каһин өзи алдиға чиқип хәлиқкә сөз қилип 3 уларға: Әй Исраил, аңлаңлар! Силәр бүгүн дүшмәнлириңлар билән соқушуш алдида туруватисиләр. Коңүллириңлар жүрәтсиз болмисун; қорқмаңлар, титримәңлар, уларниң сәвәвидин дәккә-дүккигә чүшмәңлар; 4 чүнки Пәрвәрдиғар Худайиң Өзи дүшмәнлириңлар үстидин ғәлибә қилишиңлар үчүн силәр билән биллә жәңгә чиқиду» — дәп ейтсун.

5 Шу чағда әмәлдарлар хәлиқкә мундақ десун: — «Араңларда бир йеңи өй селип, уни Худаға аtimiған бириси барму? Ундақта у өз өйигә йенип кәтсун, болмиса у жәндә өлүп кетип, башқа киши келип уни Худаға атиши мүмкин.

6 Тәк селип үзүмзар бәрпа қилип, теһи униң мевисини йемиған бирким барму? Бар болса өйигә йенип кәтсун, болмиса у жәндә өлүп кәтсә, башқа киши келип униң мевисини йеиши мүмкин. ■

7 Бир қиз билән вәдиләшкән болуп, теһи уни өз әмригә алмиған бирким болса, у өйигә йенип кәтсун, болмиса у жәндә өлүп кәтсә, башқа киши келип уни өзигә хотунлуққа елиши мүмкин. ■

8 Андин мәнсәпдарлар хәлиқкә йәнә сөзләп: «Қорқуп кәткән, жүрәтсиз бирким барму? У өйигә йенип кәтсун. Болмиса қериндашлириниң жүригиму униңкидәк жасарәтсиз болуп қелиши мүмкин» дәп ейтсун. ■

9 Әмәлдарлар хәлиқкә шуларни ейтқандин кейин улар хәлиқниң алдида йетәкчилик қилишқа қошунларға сәрдарларни тиклисун.

■ **19:14** Пәнд. 22:28 ■ **19:15** Чөл. 35:30; Қан. 17:6; Мат. 18:16; Юһ. 8:17; 2Кор. 13:1; Ибр. 10:2

■ **19:19** Пәнд. 19:5 □ **19:21** «Силәр һеч рәһим қилмаңлар» — ибраний тилида «көзүң һеч айимисун». «жанға жан, чишқа чиш, путқа пут ... елинсун» — бу сөзләр «қисас елиш» принципи әмәс, бәлки Худаниң муқәддәс қануниниң адил тәливидур. Худаға тәшәккүр, Униң мөһри-шәпқити адиллиғидин зиядә һалқип чиқиду! «Мат.» 5:38-48ни көрүң. ■ **19:21** Мис. 21:23; Лав. 24:20; Мат. 5:38 ■ **20:6**

Лав. 19:23,24,25 ■ **20:7** Қан. 24:5 ■ **20:8** һак. 7:3

¹⁰ Силәр һужум қилишқа мәлум бир шәһәргә йеқинлашқиниңларда авал униңға сүлһи тоғрисида сөз қилиңлар. ¹¹ Әгәр улар сүлһини халаймиз, дәп жавап берип өз дәрвазилрини силәргә ачса, ундақта униңда туруватқан һәммә хәлиқ силәргә беқинип қуллуқ һашарда болиду. ¹² Лекин силәр билән сүлһи қилишқа унимай, бәлки силәр билән жәң қилмақчи болса силәр уни қоршаңлар. ¹³ Пәрвәрдиғар Худайиңлар уни қолуңларға тапшурғанда униңдики һәр бир әркәкни қиличлап өлтүрүңлар; ¹⁴ лекин аяллар билән балилири, қала билән шәһәрдики һәммә нәрсини, йәни барлиқ гәниймәтни өзүңларға олжа қилип елиңлар; Пәрвәрдиғар Худайиңлар өз дүшмәнлириңлардин силәргә елип бәргән олжидин йәп сөйүнисиләр. ¹⁵ Силәрдин жирақта болған, *зиминга тәвә болмиған* әлләрниң шәһәрлиригә шундақ қилиңлар.

Қананийлар билән жәң қилиштики қанун

¹⁶ Лекин Пәрвәрдиғар Худайиңлар силәргә мирас қилип беридиған зиминдики әлләрниң шәһәрлирини болса, уларниң ичидики тиниқи бар һеч нәрсини тирик қоймай, ■ ¹⁷ бәлки Пәрвәрдиғар Худайиңлар силәргә буйруғандәк һиттийлар билән Аморийлар, Қананийлар билән Пәриззийләр, һивийлар билән Йәбусийларниң һәммисини тәлтөкүс йоқитишиңлар керәк. ¹⁸ Болмиса, улар өз илаһлириға чоқунуштики һәммә жиркинчилик ишлирини силәргә үгитип, Пәрвәрдиғар Худайиңларға гуна қилидиған болисиләр.

¹⁹ Бир шәһәрни егиләш үчүн узун вақит жәң қилип қоршап турушқа тоғра кәлсә, униң әтрапидики дәрәқләрни палта билән кесип вәйран қилмаңлар; чүнки уларниң мевисини йесәңлар болиду. Шуңа уларни кәсмәңлар; чүнки даладики дәрәқләр қоршивелиш керәк болған адәммиди? ²⁰ Лекин силәр мевилик дәрәк әмәс дәп билгән дәрәқләрни кесип йоқитип, силәр билән соқушқан шәһәрни һужум қилип ғулитишқа шу дәрәқләрдин истиһкам-потәйләрни ясисаңлар болиду.

21

Ениқланмиған қатиллиқ делоси тоғрисида

¹ Әгәр Пәрвәрдиғар Худайиңлар силәргә мирас қилип егиләшкә беридиған зиминда, далада өлтүрүлгән бир жәсәт тепилса, амма уни өлтүргән адәм мәлум болмиса, ² ақсақаллириңлар билән сорақчи бәглириңлар чиқип өлүк тепилған йәр билән әтрапидики шәһәрләрниң арилиғини өлчисун; ³ өлтүрүлгүчиниң жәситигә әң йеқин шәһәрниң ақсақаллири болса ишқа селинмиған, боюнтороқму селинмиған инәк тепип кәлсун; ⁴ шу шәһәрниң ақсақаллири инәкни сүйи тохтимай ақидиған, һайдилип терилмиған бир жилғиға елип берип, шу жилғиниң өзидә инәкниң бойнини сундурувәтсун; ⁵ шу чағда Лавийниң әвлатлири болған каһинлар уларниң қешиға кәлсун; чүнки Пәрвәрдиғар Худайиңлар уларни Өзиниң алдида хизмәттә болуп, Пәрвәрдиғарниң намида бәхит-бәрикәт тиләшкә таллиғандур. Һәр бир дәвә вә һәр бир таяқ жазаси уларниң сөзи бойичә кесилсун. ⁶ Өлтүрүлгүчиниң жәситигә әң йеқин шәһәрдики ақсақалларниң һәммиси шу жилғиға келип, бойни сундурулған инәкниң үстидә туруп, қоллирини жуяуп ⁷ гувалиқ берип: «Қоллиримиз болса бу қанни төкмиди, көзлиримиз бу ишни көрмиди; ⁸ әй Пәрвәрдиғар, Сән Өзүң һөрлүк бәдили төләп қутқузған хәлқиң Исраилни кәчүргәйсән вә һаһәқ аққан қанниң гунайини Исраил хәлқиңгә артмиғайсән»

— десун; шундақ қилип бу қан гунайиға кафарәт кәлтүрүлгән болиду. ⁹ Силәр шундақ қилип Пәрвәрдигарниң нәзиридә тоғра болғанни қилип һаһәк төкүлгән қанниң гунайини өзүңлардин чиқиривәткән болисиләр.

Хотунлуққа елинған әсир тоғрилиқ қанун

¹⁰ Әгәр силәр дүшмәнлиринлар билән жәң қилғили чиққиниңларда Пәрвәрдигар Худайиңлар уларни қолуңларға бәргәч, улардин әсир алған болсаңлар, ¹¹ бу әсирләрниң арисидә чирайлиқ бир аялни көрүп, көңлүң униңға чүшүп, уни әмриңгә елишни халисаң, ¹² ундақта уни өйүңгә елип барғин; у чечини чүшүрүп, тирнақлирини ясап, ¹³ әсирликтә кийгән кийимлирини селип, өйүңдә олтирип толуқ бир ай ата-аниси үчүн матәм тотсун; андин сән униң қешиға кирип уни өзүңгә аял қилип униңға әр болсаң болиду. ¹⁴ Кейин, әгәрдә көңлүң униңдин сөйүнмисә, у қәйәрни халиса, барғили қоюшуң керәк; уни пулга сатмиғин вә униңға дедәктәк муамилә қилмиғин, чүнки сән униңға йеқинлиқ қилип уят қилғансән.

Балилар тоғрилиқ қанун

¹⁵ Әгәр бирисиниң икки аяли болуп уларниң биригә амрақлиқ, йәнә биригә өчлүк қилған болса вә амрақ вә өч болған һәр иккисидин оғул туғулған болса, тунжисини өч аялидин тапқан болса ¹⁶ ундақта у киши оғуллириға барини мирас үчүн үләштүрүп бәргән күнидә өч аялиниң оғли, йәни униң тунжа оғлиниң орниға амрақ аялиниң оғлини тунжа оғуллуққа қоюшқа болмайду. ¹⁷ У бәлки өч аялиниң оғлини тунжа оғлум дәп етирап қилсун; чүнки бу униң күч-қуввити бар вақтидики дәсләпки мевисидур; тунжа оғуллуқ һоқуқи униңқи болғачқа, атиси барлиқ мал-мүлүктин униңға икки үлүш мирас бәрсун.■

¹⁸ Әгәр бирисиниң башбаштақ вә итаәтсиз оғли болса, у нә атисиниң сөзигә, нә анисиниң сөзигә қулақ салмай, һәтта таяқ-тәрбийиму қар қилмай, уларниң гепини йәнилә аңлимиса, ¹⁹ Униң ата-аниси уни тутуп, шәһәрниң дәрвазисигә елип берип, шәһәрниң ақсақаллириниң қешиға кәлтүрсун; □ ²⁰ улар шәһәрниң ақсақаллириға әрз қилип: — «Бу оғлимиз башбаштақлиқ вә итаәтсизлик қилип, сөзимизни аңлимай жүриду; у нәпси яман, шарапхор болуп қалди» дәп ейтсун. ²¹ Шуниң билән шәһәрниң һәммә хәлқи бир болуп уни чалма-кесәк қилип өлтүрсун. Силәр бу йол билән өзүңлардин рәзиллиқни чиқириветисиләр; пүткүл Исраил бу ишни аңлап қорқидиған болиду.

Жинайәтчиниң жәсити

²² Әгәр бириси өлүм жазасигә лайиқ гуна садир қилип, өлтүрүлгән болса вә жәситини бир дәрәққә есип қойған болсаңлар, ²³ өлүги кечичә дәрәқтә қалмисун; қандақла болмисун, силәр дәрәққә есилғучини шу күндә көмүветиңлар (чүнки кимдәким дәрәққә есилған болса, Худа тәрипидин ләнәткә қалдурулған киши һесаплиниду). Шундақ қилсаңлар, Пәрвәрдигар Худайиңлар силәргә мирас қилип бәргән зиминни булғимиған болисиләр.■

22

Жүткән қаниварлар, кийиниш қатарлиқлар тоғрилиқ бәлгүлимиләр

■ **21:17** Яр. 49:3; 1Тар. 5:1; 3әб. 77:51 □ **21:19** «... уни тутуп, шәһәрниң дәрвазисигә ... шәһәрниң ақсақаллириниң қешиға кәлтүрсун» — қона заманларда шәһәрниң ақсақаллири сорақ-дәвалар устидин һөкүм чиқириш үчүн шәһәр дәрвазисидә олтиратти. ■ **21:23** Гал. 3:13

- ¹ Сән қериндишиңниң қалиси я қойи езип кәткинини көрсәң, чатиқиң болмай жүрмә; қандақла болмисун, уни қериндишиңниң қешиға йәткүзүп бәр. ■
- ² Әгәрдә қериндишиң саңа йеқин олтармиса вә яки егисини тонумисаң, шу һайванни өз өйүңгә елип келип, қериндишиң уни издәп кәлгичә өзүң сақлап андин униңға тапшуруп бәргин. ³ Сән охшашла униң жүткән ешиги яки кийимлириниму шундақ қил; шундақла қериндишиңниң һәр қандақ жүткән нәрсисини тепивалсаң, униму шундақ қилғин; сән өзүңни бу иштин қачурмиғин.
- ⁴ Әгәр қериндишиңниң ешиги яки қалисиниң йолда жиқилип чүшкинини көрсәң, сән бу әһвалдин өзүңни қачурмиғин; қериндишиңға ярдәмлишип улиғини тартип турғузғин.
- ⁵ Аял киши болса әрләрниң кийимини киймисун; шуниңға охшашла әр киши аял кишиниң кийимини киймисун; чүнки кимки шундақ қилса, Пәрвәрдиғар Худайиңниң алдида жиркинчилик болиду.
- ⁶ Әгәр сән йолда кетиветип, бир дәрәктә яки йәрдә балилири яки тухумлири болған кушниң угисиға учрисаң, аниси тухум яки балилирини бесип ятқан болса, ана-балилирини бирақла алмиғин; ⁷ һеч болмиғанда сән анисини қоюветип, балилиринила алсаң болиду; шундақ қилсаң саңа яхши болуп узун өмүр көрисән.
- ⁸ Йеңи бир өй салсаң, өгүзүңгә бир тосма там ясиғин; болмиса бириси униңдин жиқилип чүшсә, өзүңгә қан төкүлүш гунайини кәлтүрүшүң мүмкин.

Саплиқ тоғрисидики ишлар

- ⁹ Өз үзүмзарлиғиңға икки хил урук чачмиғин; болмиса териғиниңниң һәммиси вә үзүмзарлиқниң мәһсулатлири булғанған һесаплиниду. □ ■
- ¹⁰ Сән қала билән ешәкни биргә қошуп йәр һайдимиғин.
- ¹¹ Жуң вә қанаптин ибарәт икки хил жиптин тоқолған кийимни киймиғин.
- ¹² Сән йепинған тоңуңниң төрт бужигигә пөпүк қойғин. ■

Әр-хотунлуқта сап диллиқ болуш керәк

- ¹³ Әгәр бири хотун елип униңға йеқинчилик қилғандин кейин униңға өч болуп, ¹⁴ Униң яман гепини қилип, униңға бәтнам чаплап, әрз қилип: «Мән бу хотунни алдим, лекин униңға йеқинчилик қилсам униң қиз әмәслигини билдим» десә, ¹⁵ ундақта қизниң ата-аниси қизниң пақлиқ испатини елип шәһәр дәрвазисида олтарған шәһәрниң ақсақаллириға кәлтүрсун, ¹⁶ андин қизниң атиси ақсақалларға сөз қилип: «Мән қизимни бу кишигә хотунлуққа бәрдим, лекин у униңға өч болуп қалди; ¹⁷ вә мана, у униң яман гепини қилип, бәтнам чаплап әрз қилип: «Қизиңниң қиз әмәслигини билдим» дәйду. Бирақ мана қизимниң пақлиқ испати!» дәп, испат рәхтни ақсақалларниң алдида йеийп қойсун. ¹⁸ У вақитта шәһәрниң ақсақаллири ерини тутуп униңға таяқ-тәрбийә берип, ¹⁹ Исраилдики бир пақ қизниң яман гепини қилип, униңға бәтнам чаплидиң дәп, йүз шәкәл күмүч төләтсун; андин улар пулни қизниң атисиға бәрсун дәп бекитсун. Амма қиз болса шу кишиниң хотуни болуп туривериши керәк; әр пүтүн өмридә уни қоюп бәрсә болмайду.

■ 22:1 Мис. 23:4 □ 22:9 «Өз үзүмзарлиғиңға икки хил урук чачмиғин» — мәнәси (1) үзүмзар ичидә икки хил ашлиқ теришқа болмайду; (2) үзүмзар ичидә, үзүм уруклиридин башқа урукларни теришқа болмайду. Бизниңчә биринчи мәнәси тоғриду (Лав. 19:19ни көрүң). «булғанған һесаплиниду» — башқа бир хил тәржимис: «мүқәддәсликкә мусадирә қилиниду» — демәк, мусадирә қилинип Худаға, йәни ибадәтханидики хизмәттә ишлитишкә тапшурулуши керәк. Шүбһисизки, бу әйттиқи вә 10-11-әйәтләрдики әмирләрниң һәм әмәлий пайдиси бар һәм роһий жәһәттин көп көчмә мәнәси бар. Оқурмәнләр әзлири Инжилдин шу көп көчмә мәнилирини тапалайду. ■ 22:9 Лав. 19:19 ■ 22:12 Чөл. 15:38; Мат. 23:5

20 Лекин бу сөз раст чиқип, қизниң паклиқ испати болмиса, 21 қизни атисиниң өйиниң дәрвазиси алдиға апарсун вә атисиниң өйдә бузуклуқ қилип Исраилниң ичидә шәрмәндилик қилғанлиғи үчүн униң шәһириниң адәмлири шу йәрдә уни чалма-кесәк қилип өлтүрсун. Шундақ қилғиниңларда силәр өзүңлардин рәзилликни чиқириветисиләр.

22 Әгәр бириси ери бар хотун билән зина қилип тутулуп қалса, зина қилишқан әр-хотун иккилиси өлтүрүлсун. Шундақ қилғанда Исраилниң ичидин рәзилликни чиқириветисиләр. ■

23 Әгәр бириси шәһәрдә бирәв билән вәдилишип қойған бир қизни учритип, униң билән биллә болса, 24 иккилисини шәһәрниң дәрвазисиға елип чиқип чалма-кесәк қилип өлтүрүңлар; қиз болса шәһәрдә туруп вақиримиғини үчүн, әр болса башқисиниң вәдиләшкән қизи билән ятқини үчүн өлтүрүлсун. Шундақ қилип, силәр өзүңлардин рәзилликни чиқириветисиләр.

25 Әгәр әр киши башқиси билән вәдиләшкән қизни далада учритип, уни тутувелип униң билән ятса, пәқәт қиз билән ятқан әр киши өлтүрүлсун. 26 Қизға болса, һеч немә қилмаңлар, чүнки қизниң өзидә өлүмгә лайиқ һеч гуна йоқ. Бу иш болса бириси хошнисига һужум қилип уни өлтүрвәткәнгә охшаш иштур. 27 Чүнки у башқисига вәдиләшкән қизни далада тутувалғанда, қиз товлиған болсиму уни кутқузғидәк киши тепилмиған.

28 Әгәр бириси бирәр әр билән вәдиләшмигән қизни тутувелип, униң билән йетип һәр иккиси тутулса, 29 қиз билән ятқан адәм қизға йеқинчилик қилип һәр қилғини үчүн қизниң атисига әллик шәкәл күмүч бериши керәк; андин қизни өзигә хотун қилип елиши керәк; у пүткүл өмридә уни қоюп бәрсә болмайду. ■

30 һеч ким атисиниң хотунини алмаслиғи керәк, атисиниң йотқинини ачмаслиғи керәк. □

23

Жамаәтниң саплиғи

1 Кимки соқулуш яки кесилиш түпәйлидин ахта қиливетилгән болса, Пәрвәрдиғарниң жамаитигә кирмисун. □

2 Кимки һарамдин туғулған болса Пәрвәрдиғарниң жамаитигә кирәлмәс; онинчи әвладиғичә мундақлардин һеч ким Пәрвәрдиғарниң жамаитигә кирмисун.

3 һеч бир Аммоний вә я һеч бир Моабий Пәрвәрдиғарниң жамаитигә кирмисун; онинчи әвладиғичә улардин һеч ким Пәрвәрдиғарниң жамаитигә һәргиз кирмисун. ■ 4 Сәвәп шуки, силәр Мисирдин чиққиниңларда улар алдинларға йемәклик, су елип чиқмиди вә силәргә зиянкәшлик қилишқа силәрни қарғисун дәп, Арам-Наһараимдики Петорлуқ Беорниң оғли Балаамни яллиди. □ ■ 5 Лекин Пәрвәрдиғар Худайиңлар болса Балаамниң сөзини аңлимай, балки силәр үчүн қарғишни бәрикәткә айландурувәтти; чүнки Пәрвәрдиғар Худайиңлар силәргә

■ 22:22 Лав. 20:10 ■ 22:29 Мис. 22:16 □ 22:30 «атисиниң хотуни» — өгәй аниси яки атисиниң тоқили. «атисиниң йотқинини ачмаслиғи керәк» — демәк, атисиниң тоқили яки өгәй аниси билән мунасивәт өткүсә атисиниң номуסיға тәккән болуп һесаплиниду. □ 23:1

«Пәрвәрдиғарниң жамаити» — бу ибарә: биринчидин муқәддәс жай алдида болсун яки башқа йәрләрдә болсун ибадәт сорунлирини, шундақла Пәрвәрдиғар Исраилға тапшурған һейт-байрамларға қатнишиш имтиязини көрситиду; иккинчидин, Исраилдики толук һоқуқлуқ пухралар, йәни әмәлдар, ақсақаллар яки сорақчи болайдиғанларни көрсәтсә керәк. «...ахта болуп қалған болса Пәрвәрдиғарниң ибадәт жамаитигә кирәлмәс» — қедимки заманларда бутпәрәсләр өз бутлириға садақәтлигини билдүрүш үчүн бәзидә өз жинсий әвалирини кесиветәтти. ■ 23:3 Нәһ. 13:1 □ 23:4 «улар алдинларға йемәклик, су елип чиқмиди» — ибраний тилида «улар алдинларға нан, су елип чиқмиди». ■ 23:4 Чөл. 22-24

муһәббәт бағлиған. ⁶ Силәр һәммә күнлириңларда Аммонийлар вә Моабийларниң аман-есәнлиги вә бәхитини һәргиз истимәңлар.

⁷ Лекин Едомийлар қериндишиңлар болғач, уларға нәпрәт билән қаримаңлар. Мисирлиқларғиму нәпрәт билән қаримаңлар, чүнки силәр уларниң зиминида мусапир болуп турған едиңлар. ⁸ Буларниң үчинчи әвладидин туғулған балилар Пәрвәрдигарниң ибадәт җамаитигә кирсә болиду.

Шәхсий тазилиқ

⁹ Дүшмәнлириңгә қарши җәңгә чиқип чедир тиксән, һәр хил напаклиқтин еһтият қилгин. ¹⁰ Әгәр араңларда кечиси бириси чүшидә Шәйтан атлап напак болған болса, у чедиргаһдин чиқип кәтсун; чедиргаһқа удулла кирмисун; □ ¹¹ кәчкурун киргәндә у суға чүшүп, күн патқанда чедиргаһға йенип кирсун.

¹² *Һажәтиңлар* үчүн чедиргаһниң сиртида бир җайиңлар болсун; тәрәткә шу йәргә беринлар. ¹³ Сайманлириң ичидә бир гүжәк болсун; сән сиртта тәрәткә олтарсаң, униң билән өрәк колап тәрितिңни көмүвәт. ¹⁴ Чүнки Пәрвәрдигар Худайиң сени қуткузушқа, дүшмәнлириңни алдиңларға тапшурушқа чедиргаһиң оттурисида жүриду; шуңа сениң чедиргаһиң пак болсун. Болмиса У сениңкидә бирәр паскинилик көрсә сәндин айрилип кетиши мүмкин.

Қулларға қандақ муамилә қилиш

¹⁵ Өз ғожисидин қечип йениңға кәлгән қулни өз ғожисиға тутуп бәрмигин. ¹⁶ У араңларда силәр билән биллә туруп, қайси шәһәрниң дәрвазиси ичидә қайси йәрни таллиса, шу йәрдә турсун. Силәр униңға зулум қилмаңлар.

¹⁷ Исраилниң қизлириниң арисидә һеч бир паһишә болмисун, Исраилниң оғуллириниң арисидә һеч бир паһишә һәзиләк болмисун. ¹⁸ Бир қасәмни бежа көлтүрмәк үчүн Пәрвәрдигар Худайиңларниң өйигә паһишиниң пулини яки һәзиләкниң пулини кәлтүрмигин; чүнки бу иккиси Пәрвәрдигар Худайиңниң алдида жиркеничлиқтур. □

Өсүм вә қасәмләр тоғрилиқ

¹⁹ Силәр өз қериндишиңлардин өсүм алмаңлар; пулниң өсүми болсун, ашлиқниң өсүми болсун яки һәр қандақ өсүм алғидәк башқа нәрсиниң өсүмини алсаңлар болмайду. ■ ²⁰ Амма чәтәллиқтин өсүм алсаңлар болиду, лекин қериндишиңлардин һеч өсүм алмаңлар. Шундақ қилсаңлар Пәрвәрдигар Худайиңлар силәр уни егиләшкә киридиған зиминда, қоллириңларниң барлиқ әмгигидә силәргә бәрикәт бериду.

²¹ Сән Пәрвәрдигар Худайиң алдида бир нәрсини аташқа қасәм қилған болсаң, униңға әмәл қилишқа һаял қилма. Болмиса, Пәрвәрдигар Худайиң уни сәндин тәләп қилғинида гунакар болисән. ■ ²² Лекин әгәр сән бир нәрсини аташқа қасәм қилмисаң, у саңа һеч гуна болмайду.

²³ Ағзиниңдин чиққанға әмәл қилгин; Пәрвәрдигар Худайиңға қасәм қилип атиғиниңни, йәни ағзиниң сөзи бойичә ихтирий һәдйиәңни сунушуң керәк.

²⁴ Сән хошнаңниң таллиғиға кирсәң халиқиниңчә йәп тоюн, амма қача-қучаңға елип маңмигин.

□ **23:10** «Шәйтан атлап» — биз мошу сөзни тәржимимиздә ишләткинимиз Шәйтанның бу ишқа мәсәул екәнлигини көрсәткинимиз йоқ. Оқурмәнлар бу сөзгә тонуш болғанлиғи үчүн ишләтүүк, халас. □ **23:18** «Һәзиләк» — ибраний тилида «ит». Аяттә алаһида көздә тутулғини бутпәрәслик йолида паһишә болуп тенини сатқучилар. ■ **23:19** Мис. 22:25; Лав. 25:36; Нәһ. 5:2-13; Луқа 6:34, 35 ■ **23:21** Чөл. 30:3

25 Хошнаңниң пишқан зираәтлигигә кирсәң, қолуң билән зираәтниң бешини үзүп алсаң болиду; амма хошнаңниң зираәтлиригә оғақ салғучи болма.■

24

Талақ хети бериш тоғрилиқ

1 Эғәр бириси бир аялни әмригә алғандин кейин униңда бирәр сәт ишни билип, униңдин сөйүнмисә, ундақта у талақ хетини пүтүп, униң қолиға бериши керәк; андин уни өз өйидин чиқиривәтсә болиду. □ ■ 2 Аял униң өйидин чиққандин кейин башқа әргә тәгсә болиду. 3 Бу иккинчи әрму уни яман көрүп, талақ хетини йезип қолиға берип уни өз өйидин чиқиривәтсә яки уни алған иккинчи ери өлүп кәтсә 4 уни қоюп бәргән авалқи ери уни напак һесаплап, иккинчи қетим хотунлуққа алмисун; чүнки ундақ қилса, Пәрвәрдигарниң алдида жиркинчилик иш болиду. Сән Пәрвәрдигар Худайиң саңа мирас қилип беридиған зиминниң үстигә гуна жүклимигин.□

Рәһимдиллиқ, мохо кесили вә адаләт тоғрилиқ

5 Эғәр бирким йеңидин хотун алған болса униңға нә жәңгә чиқиш, нә башқа бирәр ишқа буйрулмисун; у бәлки алған хотунини хуш қилиш үчүн бир жилғичә әркин-азат болуп өйидә олтарсун.■

6 Һеч ким яргунчақ яки түгмәнниң үсти тешини капаләткә алмисун; чүнки бу иш бирисиниң һаятини капаләткә алғандәк болиду.

7 Эғәр бирким Исраиллардин болған қериндишиниң бирини булап келип, уни күлдәк ишләтсә вә яки уни сетивәтсә шу булаңчи өлтүрүлсун; силәр шундақ қилсаңлар араңлардин рәзилликини чиқириветисиләр.■

8 Песә-мохо вабаси пәйда болса, өзүңларға пәхәс болуңлар, Лавий каһинларниң силәргә барлиқ көрсәткинини қилиңлар; мән уларға қандақ әмир қилған болсам шуниңға көңүл қоюп әмәл қилиңлар. ■ 9 Мисирдин чиққиниңларда Пәрвәрдигар Худайиңларниң йолда Мәрийәмгә қандақ қилғинини әскә елиңлар.□

10 Эғәр сән өз бурадәр-хошнаңға қәриз бәрсәң, капаләт елиш үчүн өйигә кирмигин; 11 бәлки ташқарида туруп тур; саңа қәриздәр киши өзи саңа беридиған капаләтни ташқариға елип чиқсун. 12 Шу киши йоқсул болса сән униңдин капаләткә алған кийимни йепинип ухлимиғайсән; □ 13 Һеч болмиғанда сән бәлки капаләтни күн патқанда униңға қайтуруп бәргин; шундақ қилсаң у өз тонини йепинип ухлиғанда, саңа бәхит-бәрикәт тиләйду. Шундақ қилсаң бу иш саңа Пәрвәрдигар Худайиңниң алдида һәққанийлиқ санилиду.■

14 Ажиз, намрат мәдиқарға һаһәқлиқ қилма, мәйли у қериндашлириңлардин болсун яки йеза-шәһәрлириңларда турған мусапирлардин болсун. ■ 15 У намратлиқтин өз һәққиғә интизар болғачқа, у ишлигән шу күни күн петиштин

■ 23:25 Мат. 12:1 □ 24:1 «бириси... аялида бирәр сәт ишни билип,...» — бу йәрдики «сәт (уятлиқ) иш» зинани көрсәтмәйду; зинахорлуқ болса өлүм жазаси бериләтти. Шуңа «сәт иш» бәлким аялиниң башқа әрләргә қарап наз-кәрәшмә қилиши, зина қилмай лекин башқа бириси билән бир хил ойнишини көрситиши мүмкин. ■ 24:1 Мат. 5:31; 19:7; Мар. 10:4 □ 24:4 «...ундақ қилса, Пәрвәрдигарниң алдида жиркинчилик иш болиду» — немишкә бу иш «Пәрвәрдигарниң алдида жиркинчилик иш болиду»? Бу мәсилә тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. ■ 24:5 Қан. 20:7 ■ 24:7 Мис. 21:16 ■ 24:8 Лав. 13:2 □ 24:9 «... Пәрвәрдигар Худайиңларниң йолда Мәрийәмгә қандақ қилғинини әскә елиңлар» — «Чөл.» 12:1-15ни көрүң. ■ 24:9 Чөл. 12:10 □ 24:12 «сән униңдин капаләткә алған кийимни йепинип ухлимиғайсән» — яки «кәчтә ухлигиниңда униңдин капаләткә алған кийимни йеңидә қалдурмигин». ■ 24:13 Мис. 22:26 ■ 24:14 Лав. 19:13; Яқ. 5:4

бурун һәққини чоқум бәргин; болмиса, у сениң тоғранда Пәрвәрдиғарға пәрјад көтириду, бу иш гуна болуп бешиңға чүшиду.

¹⁶ Балилириниң жинайти үчүн ата өлтүрүлмисун, балиларму атиниң жинайти үчүн өлтүрүлмисун; бәлки жинайти бар болған һәр бир киши өз гунайи үчүн өлүм жазасини тартсун.■

¹⁷ Сән мусапир яки житим тоғрисидики һөкүмни бурмилима; тул аялниң кийим-кечәклириниму капаләткә алма, ■ ¹⁸ бәлки өзүниң Мисирда кул болуп Пәрвәрдиғар Худайиң сени шу йәрдин һәр қилип қутқузуп кәлгинини ядиңға кәлтүргин. Шуңа мән саңа буниңға әмәл қилгин дәп буйруймән.

¹⁹ Сән етизиғиңниң һосулини жиққиниңда бир бағ өнчини унтуп қалған болсаң, уни елип келиш үчүн йенип бармигин; у өнчә мусапир, житим-йесир вә тул хотунға тәгсун. Шундақ қилғанда Пәрвәрдиғар Худайиң сениң қоллириңниң барлиқ әмгигини бәрикәләйдү.■

²⁰ Зәйтун дәриғиңни қаққиниңдин кейин шахлирида қалғанлирини қайта қақма; қалдуқлири мусапир, житим-йесир вә тул хотунға тәгсун.

²¹ Үзүмзарлиғиңниң үзүмлирини жиғип болғандин кейин ваһаң қилмигин. Қалдуқлири мусапир, житим-йесир вә тул хотунға тәгсун.

²² Өзүңниң Мисир зиминида кул болғиниңни ядиңға кәлтүргин; шуңа мән саңа буниңға әмәл қилгин дәп буйруймән.

25

Һәр түрлүк қанун-бәлғүлимиләр

¹ Әгәр икки киши бир нәрсини талишип қелип, һөкүм беришни тәләп қилип сот алдиға кәлсә, ундақта сорақчилар дәваға һөкүм чиқирип һәқдарни һәқ, гунайи бар адәмни гунакар дәп жақалисун. ² Әгәр гунакар адәм дәрригә лайиқ болса, сорақчи уни өзиниң алдида йәргә ятқузуп, униң қилған гунайиға лайиқ санап дәррилисун. ³ Лекин пәқәт қириқ дәррида урулсун; шуниңдин зиядә урулмисун, көп урулса шу қериндишиң көз алдинда кәмситилгән болиду.■

⁴ Сән һаман тепиватқан калиниң ағзини боғмигин.■

⁵ Әгәр бир йәрдә туридиған қериндаш ака-иниларниң бири бала йүзи көрмәй өлүп кәтсә, өлгән кишиниң аяли ят бир кишигә тәгмисун; бәлки униң ериниң биртуққан қериндиши униң қешиға кирип уни хотунлуққа елип, биртуққан қериндашлиқ бурчини ада қилсун; ■ ⁶ өлгән қериндишиниң исми Исраилдин өчүрүлмәслиги үчүн аялниң тунҗа балисига униң исми қоюлсун.

⁷ Лекин әгәр бу киши йәңгисини елишни халимиса, йәңгиси *шәһәр* дәрвазисидики ақсақалларниң қешиға берип: «Еримниң биртуққан қериндиши өз қериндишиниң исмини Исраилда қалдурушқа унимиди; у мән үчүн биртуққан қериндашлиқ бурчини ада қилишқа унимиди», дәп ейтсун.■

⁸ Андин униң шәһиридики ақсақаллар уни чақиртип униңға несифәт қилсун; әгәр у: «Мән уни хотунлуққа елишни халимаймән», дәп чиң турувалса, ⁹ йәңгиси ақсақалларниң көз алдида униң қешиға берип, униң путидин кәшини салдуруп, йүзигә төкүрүп: «Бир туққан қериндиши үчүн айлә қурушқа унимиған кишигә шундақ қилинсун!» дәп жақалисун. ■ ¹⁰ Шу кишиниң нами Исраилниң ичидә: «Кәши селинғучиниң өйи» дәп аталсун.

¹¹ Әгәр икки адәм бир-бири билән урушуп қалғинида бириниң аяли өз еригә ярдәмлишип ерини урғучиниң қолидин ажратмақчи болуп, қолини узитип

■ 24:16 2Пад. 14:6; 2Тар. 25:4; Йәр. 31:30; Әс. 18:20 ■ 24:17 Мис. 22:21,22; Пәнд. 22:22; Йәш. 1:23; Йәр. 5:28; 22:3; Әс. 22:29; Зәк. 7:10 ■ 24:19 Лав. 19:9; 23:22 ■ 25:3 2Кор. 11:24 ■ 25:4 1Кор. 9:9; 1Тим. 5:18 ■ 25:5 Мат. 22:24; Мар. 12:19; Луқа 20:28 ■ 25:7 Рут 4:7 ■ 25:9 Рут 4:5

урғучиниң жан йерини тутувалса, ¹² ундақта сән униңға һеч рәһим қилмай қолини кесивәт. □

¹³ Сениң халтаңда чоң-кичик икки хил тараза теши болмисун.

¹⁴ Өйүңдә чоң-кичик икки хил әфәһ сақлима. □

¹⁵ Тараза тешиң топтоғра, дурус болсун; әфәһиңму топтоғра, дурус болсун. Шундақ қилсаң Пәрвәрдигар Худайиң саңа беридиган зиминда өмрүң узун болиду. ¹⁶ Чүнки кимки шундақ ишлар қилса, кимки һаһәк иш қилса, Худайиң Пәрвәрдигарниң алдида жиркиничлик санилиду. ■

Амаләкләрдин келидиган хәтәрни йоқитиш

¹⁷ Мисирдин чиқип келиватқиниңларда Амаләкләрниң силәргә немә қилғинини есиңларда тутуңлар; ■ ¹⁸ улар Худадин қорқмай, йолда силәргә учрап, силәр һерип-чарчап һалиңлар қалмиған чағда, кәйниңларда қалған аңиз кишиларни уруп йоқатмидиму? У Худадин һеч қорқмиди. ¹⁹ Шуңа, Пәрвәрдигар Худайиң мирасиң болсун дәп саңа егиләшкә беридиган зиминда, Пәрвәрдигар Худайиң әтрапиндики барлиқ дүшмәнлириңдин аманлиқ бәргинидә, Амаләкләрниң намини асманниң тегидә әсләнмигидәк дәрижидә өчүрүвәт; бу ишни унутма.

26

Мевә вә башқа мәһсулатлардин «биринчи һосул»ни Худаға аташ

¹ Сән Пәрвәрдигар Худайиң саңа мирас қилип беридиган зиминға кирип уни өзүңниң қилип егиләп олтирақлашқанда, ² Пәрвәрдигар Худайиң саңа беридиган зиминниң һосулини алғанда, сән йәрниң дәсләпки пишқан мевисини елип, севәткә селип Пәрвәрдигар Худайиң Өз намини қоюшқа таллайдиган жайға елип беришиң керәк; ■ ³ андин шу вақиттики каһинниң қешиға кәлтүрүп, униңға: «Пәрвәрдигар Өзи бизгә беришкә ата-бовилиримизға қәсәм қилған зиминға кирдим, бүгүн мән Пәрвәрдигар Худайиңниң алдида шундақ болғиниға гувамән», дәп ейтисән.

⁴ Каһин севәтни қолуңдин елип уни Пәрвәрдигар Худайиңниң қурбанғаһиниң алдида қойиду; ⁵ андин сән Пәрвәрдигар Худайиңниң алдида сөз қилип мундақ дәйсән: — «Мениң атам әсли ғериб бир арамай еди; Мисирға чүшүп олтирақлашти; улар шу йәрдә сани аз мусапир болсиму, барғансери көпийип улук, күчлүк, чоң бир хәлиқ болди. □ ■ ⁶ Лекин Мисирлиқлар бизгә қаттиқ қоллуқ қилип, зулум селип бизни еғир әмгәккә салди. ⁷ Амма биз ата-бовилиримизниң Худаси Пәрвәрдигарға пәрәд қиливидуқ, Пәрвәрдигар авазимизни аңлап биз тартиватқан харлиқ, жапа вә зулумға нәзирини салди.

⁸ Шуниң билән Пәрвәрдигар күчлүк қол вә узартқан биләк, дәһшәтләр вә мөжзилик аламәтләр вә карамәтләр билән бизни Мисирдин чиқирип ⁹ бизни бу йәргә елип келип бу зиминға, йәни сүт билән һәсәл еқип туридиган бир зиминға егә қилди!

¹⁰ Әнди мана, әй Пәрвәрдигар, сән Маңа бәргән бу зиминниң мевисиниң дәсләпки пишқинини сениң қешиңға әкәлдим», дәйсән.

□ **25:12** «сән униңға һеч рәһим қилмай...» — ибраний тилида «көзүң уни һеч айимай...». □ **25:14** «әфәһ» — ашлиқ-данларниң өлчәм бирлиги, тәхминән 20 яки 27 литр. ■ **25:16** Пәнд. 11:1 □ **25:17** Мис. 17:8 ■ **26:2** Мис. 23:19; 34:26; Лав. 2:14; 23:10; Чөл. 15:17 □ **26:5** «Мениң атам әсли ғериб...» — яки «мениң атам әсли сәргәрдан» яки «мениң атам әсли йоқап кетәй дегән». ■ **26:5** Яр. 46:1

Шуларни дәп, севәтһи Пәрвәрдиғар Худайиңниң һозурида қоюп, Пәрвәрдиғар Худайиңниң алдида сәждә қилисән; ¹¹ шундақ қилип сән вә өйүңдикиләр Пәрвәрдиғар Худайиңниң силәргә ата қилған һәммә немәтһиридин хуш болуңлар; өзүң, Лавийлар вә араңларда туридиған мусапирлар қошулуп шатһиниңлар.

Үчинчи жилдики өшрә

¹² Сән һәр үчинчи жилида, йәни ондин бири болған өшрә жилида һәммә һосулуңниң ондин бирини өшрә айрип болғандин кейин, сән Лавий билән мусапирға, житим-йесир, тул хотунларға дәрвазилириңниң ичидә шулардин йәп тоюнсун дәп берисән; ¹³ вә сән Пәрвәрдиғар Худайиңниң алдида сөз қилип шундақ дейсән: «Мән өйүмдин Худаға муқәддәс қилинған нәрсиләрни айрип елип чиқип, сән Маңа тапилиған әмир бойичә буларни Лавий билән мусапирға, житим-йесир, тул хотунларға бәрдим; мән Сениң әмирлириңниң һеч бирини нә бузимдим, нә һеч қачан унутмидим; ¹⁴ матәм тутқанһиридим шулардин һеч немини йемидим, напак һаләттә туруп буниңдин бир немини алмидим; өлгән кишигә атап буниңдин һеч немә бәрмидим, бәлки Пәрвәрдиғар Худайимниң авазини аңлап һәр ишта Сән маңа әмир қилғиниң бойичә қилдим. ¹⁵ Әнди Сән муқәддәс маканиң болған асманлардин нәзәр селип Өз хәлқиң Исраилни, шундақла ата-бовилиримизға қәсәм билән қилған вәдәң бойичә, һәсәл билән сүт ақидиған, бизгә бәргән бу зиминни бәрикәтһиғәйсән».

Хуласә

¹⁶ Бүгүн Пәрвәрдиғар Худайиң бу бәлгүлимиләргә һәм һөкүмләргә әмәл қилишқа әмир қилди; пүтүн қәлбиң, пүтүн жеңиң билән уларни тутуп уларға әмәл қил.

¹⁷ Сән бүгүн Пәрвәрдиғарни өзүңниң Худайиң болушқа, шундақла Униң йолһирида меңишқа, Униң бәлгүлимилиригә, Униң әмирлиригә, Униң һөкүмлиригә әмәл қилип Униң авазига қулақ селишқа қобул қилдиң; ¹⁸ вә Пәрвәрдиғар болса бүгүн силәрни Өзиниң хас хәлқи болушқа, униң барһиқ әмирһирини тутушқа (у силәргә вәдә қилғандәк) силәрни қобул қилди.

¹⁹ Шундақ болса, У силәргә иззәт, нам-шөһрәт вә шан-шәрәп берип, Өзи яратқан барһиқ әлләрдин силәрни үстүн қилиду. Буниң билән силәр униң ейтқинидәк, Пәрвәрдиғар Худайиңлар үчүн муқәддәс бир хәлиқ болисиләр.

27

Шәкәмдә жиғилиш — бәхит-бәрикәт вә ләнәтһиқ ишлар

¹ Муса вә Исраилниң ақсақалһири хәлиққа буйруп мундақ деди: —

«Мән бүгүн силәргә тапилиған бу барһиқ әмирни тутуңлар. ² Иордан дәрияһиридин өтүп Пәрвәрдиғар Худайиңлар силәргә беридиған зиминға киргән күндә, силәр чоң-чоң ташларни тикләп уларни һак билән ақартиңлар; ³ андин ата-бовилириңларниң Худаси Пәрвәрдиғар силәргә вәдә қилғинидәк, Пәрвәрдиғар Худайиңлар силәргә беридиған, сүт билән һәсәл еқип туридиған зиминға киришиңлар үчүн дәриядин өткиниңләрдә, бу қанунниң һәммә сөзлирини шу ташларға пүтүп қоюңлар. ⁴ Силәр Иордан дәрияһиридин өтүп, мениң бүгүнки әмрим бойичә шу ташларни Ебал теғида тикләп, уларни һак билән ақартиңлар.

⁵ Силәр шу йәрдә Пәрвәрдиғар Худайиңлар үчүн төмүр әсвап тәғмигән ташлардин

■ 26:12 Лав. 27:30; Чөл. 18:24; Қан. 14:28, 29 ■ 26:13 Қан. 14:27 ■ 26:15 Йәш. 63:15
■ 26:17 Яр. 17:7 ■ 26:18 Мис. 19:5; Қан. 7:6; 14:2 ■ 26:19 Қан. 4:7 ■ 27:2 Йә. 4:1

қурбанға ясаңлар; ■ ⁶ Пәрвәрдиғар Худайиңларниң бу қурбанғаһи ойулмиған, пүтүн ташлардин ясалсун; униң үстидә көйдүрмә қурбанлиқларни Худайиңлар Пәрвәрдиғарға атап сунуңлар, ⁷ вә шу йәрдә енақлиқ қурбанлиқлириниму сунуңлар, улардин йәп Пәрвәрдиғар Худайиңларниң һозурида шатлиниңлар. ⁸ Силәр шу ташлар үстигә бу қанунниң һәммә сөзлирини ениқ пүтүп қоюңлар».

⁹ Андин Муса билән Лавий каһинлар пүткүл Исраилға сөз қилип: «Әй Исраил, шүк туруп аңлаңлар! Силәр бүгүн Пәрвәрдиғар Худайиңларниң хәлқи болдуңлар.

¹⁰ Әнди Пәрвәрдиғар Худайиңларниң авазига кулақ селип, мән бүгүн силәргә тапилиған униң әмирлири вә бәлгүлимилиригә әмәл қилиңлар» — дейишти.

¹¹ Шу күни Муса хәлиқкә әмир қилип мундақ деди: —

¹² Силәр Иордан дәриясидин өткәндиң кейин, булар, йәни Шимеон, Лавий, Йәһуда, Иссакар, Йүсүп билән Биняминлар Гәризим теғиниң үстидә туруп, хәлиқкә бәхит-бәрикет тилисун. ■ ¹³ Булар, йәни Рубән, Гад, Ашир, Зәбулун, Дан билән Нафтали Ебал теғиниң үстидә ләнәт оқушқа турсун.

Әһдидә көрситилгән ләнәтлик ишлар

¹⁴ У вақитта Лавийлар Исраилларниң һәммисигә жуқури аваз билән: —

¹⁵ «Қимки һүнәрвәнниң қоли билән бирәр ойма яки қуйма мәбудни ясап чиқса (Пәрвәрдиғар алдида жиркиничлик иштур!), уни йошурунчә тикләп қойса ләнәткә қалсун» дәп жақалисун. Андин хәлиқниң һәммиси жававән: — Амин! десун. □

¹⁶ «Қимки ата-анисини көзгә илмиса ләнәткә қалсун» дәп жақалисун. Андин хәлиқниң һәммиси жававән: — Амин! десун.

¹⁷ «Қимки хошнисиниң пасил тешини йөткисә ләнәткә қалсун», дәп жақалисун. Андин хәлиқниң һәммиси жававән: — Амин! десун.

¹⁸ «Қимки бир корни йолдин аздуурса ләнәткә қалсун» дәп жақалисун. Андин хәлиқниң һәммиси жававән: — Амин! десун.

¹⁹ «Қимки мусапир, житим-йесир вә тул хотун тоғрисидики һөкүмни бурмилиса, ләнәткә қалсун» дәп жақалисун. Андин хәлиқниң һәммиси жававән: — Амин! десун.

²⁰ «Қимки атисиниң хотуни билән ятса, атисиниң йотқинини ачқан болғачқа ләнәткә қалсун» дәп жақалисун. Андин хәлиқниң һәммиси жававән: Амин! — десун. □

²¹ «Қимки һайван билән мунасивәт қилса ләнәткә қалсун» дәп жақалисун. Андин хәлиқниң һәммиси жававән: Амин! — десун.

²² «Қимки атисиниң қизи яки анисиниң қизи болған өз һәмшириси билән ятса ләнәткә қалсун» — дәп жақалисун. Андин хәлиқниң һәммиси жававән: Амин! — десун.

²³ «Қимки қейинаниси билән ятса ләнәткә қалсун» дәп жақалисун. Андин хәлиқниң һәммиси жававән: Амин! — десун.

²⁴ «Қимки хошнисини пайлап туруп йошурун өлтүрсә ләнәткә қалсун» дәп жақалисун. Андин хәлиқниң һәммиси жававән: — Амин! десун.

²⁵ «Қимки гунасивәт адәмни өлтүрүп униң қени үчүн һәқ алса ләнәткә қалсун» дәп жақалисун. Андин хәлиқниң һәммиси жававән: — Амин! десун.

■ **27:5** Мис. 20:25; Йә. 8:31 ■ **27:12** Қан. 11:29 □ **27:15** «ләнәткә қалсун» — мошу сөзниң мошу йәрдики асасий укуми хәлиқниң ләнәтигә қалғанлиғи әмәс, бәлки «Худа ләнәт қилди», «Худаниң жазасига учрайдиган» дегән укумни билдүриду. □ **27:20** «атисиниң йотқинини ачқан...» — бу сөзләр тоғрилиқ 22:30ни вә изаһатини көрүң.

26 «Кимки бу қанунниң сөзлиригә көңүл бөлмәй, униңға әмәл қилишта чиң турмиса, ләнәткә қалсун» дәп жақалисун. Андин хәлиқниң һәммиси жававән: — Амин! десун. ■

28

Әһдиниң бәхит-бәрикәтлири

1 Әгәр сән Пәрвәрдиғар Худайиңниң сөзини аңлап, Униң мән бүгүн саңа тапуридиған әмирлиригә әмәл қилишқа көңүл бөлсән, Худайиң Пәрвәрдиғар сени йәр йүзидики һәммә әлләрниң үстигә чоң қилиду; ■ 2 Пәрвәрдиғар Худайиңниң сөзини аңлисаң бу һәммә бәхит-бәрикәтләр саңа әгишип үстүңгә чүшиду: —

3 Сән шәһәрдә бәхит-бәрикәтлик болисән, сәһрадиму бәхит-бәрикәтлик болисән.

4 Балиятқуңниң мевиси билән йериңниң мевиси, чарпайлириңниң мевиси, йәни калаңниң нәсиллири вә қой падилириң туққини болса, бәхит-бәрикәтлик болиду.

5 Севитиң бәхит-бәрикәтлик болиду, тәңнәңму бәхит-бәрикәтлик болиду.

6 Сән кирсәңму бәхит-бәрикәтлик болисән, чиқсаңму бәхит-бәрикәтлик болисән.

7 Саңа қарши чиққан дүшмәнлириңни Пәрвәрдиғар алдиңда мәғлуп қилиду; улар бир йол билән саңа һужумға келип, йәттә йол билән алдиңдин қачиду.

8 Сениң амбарлириңда вә қолуң билән қилидиған барлиқ ишлириңда Пәрвәрдиғар үстүңгә бәхит-бәрикәт буйруйду; Пәрвәрдиғар Худайиң саңа беридиған зиминда У сени бәрикәтләйду.

9 Әгәр сән Пәрвәрдиғар Худайиңниң әмирлирини тутуп йоллирида маңсаң, Өзи қәсәм билән саңа вәдә қилғандәк Пәрвәрдиғар сени тикләп Өзигә муқәддәс бир хәлиқ қилиду. 10 Шуниң билән йәр йүзидики һәммә хәлиқләр сениң Пәрвәрдиғарниң нами билән аталғиниңни көрүп сәндин қорқиду.

11 Пәрвәрдиғар сени яшнитиду; саңа беришкә ата-бовилириңға қәсәм билән вәдә қилған зиминда сени өз бәдиниңниң мевиси билән чарпайлириңниң мевиси вә йериңниң мевисини мол вә бәркәтлик қилиду. ■

12 Пәрвәрдиғар сениң зиминиңға өз вақтида ямғур берип қоллириңниң һәммә ишлирини бәрикәтләш үчүн өз ғәзниси болған асманни саңа ачиду; өзүң һеч кимдин қәриз алмайсән, бәлки көп әлләргә қәриз берисән. 13 Пәрвәрдиғар сени қуйруқ әмәс, баш қилиду; сән пәқәт үсти болуп, асти болмайсән. Әгәр мән силәргә бүгүн тапилиған Пәрвәрдиғар Худайиңниң әмирлиригә кулақ селип, уларни тутуп әмәл қилсаң, 14 шундақла мән бүгүн силәргә буйруған һәммә сөзләрниң һеч биридин оң яки солға чәтнәп кәтмисән, башқа илаһларға әгишип куллүғиға кирмисән, шундақ болиду.

Бәхит-бәрикәтниң ләнәткә айлинши

15 Лекин шундақ болидуки, әгәр Пәрвәрдиғар Худайиңниң авазига кулақ салмай, мән бүгүн силәргә тапилиған униң барлиқ әмирлири билән бәлгүлимилирини тутмисаңлар һәм уларға әмәл қилмисаңлар, бу ләнәтләрниң һәммиси саңа әгишип үстүңгә чүшиду: —■

16 Сән шәһәрдә ләнәткә қалисән, сәһрадиму ләнәткә қалисән.

17 Севитиң ләнәткә қалиду, тәңнәңму ләнәткә қалиду.

18 Баляятқуңниң мевиси, йериңниң мевиси, калаңниң нәсиллири вә қой падиляриңниң туққини ләнәткә қалиду.

19 Сән кирсәңму ләнәткә қалисән, чиқсаңму ләнәткә қалисән.

20 Сениң Пәрвәрдиғарни ташлиған рәзил қилмишлириң үчүн у сән йоқ қилиңғичә, тездин һалак қилиңғичә, қолуң қилған барлиқ ишлириңда сениң үстүңгә ләнәт, паракәндилик вә дәшнәм чүшүриду. 21 Пәрвәрдиғар сән егилшкә киридиған зимиңдин сени йоқатқичә саңа ваба чаплаштуриду. 22 Пәрвәрдиғар сени сил-ваба кесили, кезик кесили, яллуғлуқ кесили вә бәзгәк кесилигә гириптар қилип, қурғақчилик, чавириш апити вә һал апитигә муптила қилиду. Бу апәтләр сән йоқ қилиңғичә сени қоғлайду. □ ■

23 Бешиңниң үстидики асман мистәк, айиғиңниң астидики йәр төмүрдәк болиду.

■ 24 Пәрвәрдиғар сениң зимиңиңда яғидиған ямғурни топа-чаң вә қум қилиду; улар таки сән һалак болғичә асмандин үстүңгә чүшиду.

25 Пәрвәрдиғар Өзи сени дүшмәнлириңниң алдида мәғлуп қилиду. Сән уларға қарши бир йол билән берип, уларниң алдидин йәттә йол билән қачисән; йәр йүзидики һәммә әлләрни дәккә-дүккигә салидиған объект болуп қалисиләр. 26 Өлүклириңлар асмандики барлиқ учар-қанатлар билән йәр йүзидики һайванларға йәм болиду; уларни һайдиветидиған һеч ким чиқмайду.

27 Пәрвәрдиғар сени Мисирдики сақаймас яра-чақилири, чиқан-һүррәкләр, тәмрәткә, қичишқак билән уриду. □ ■ 28 Пәрвәрдиғар сени сараңлиқ, корлуқ вә паракәндилик билән уриду. 29 Сән күпкүндүздә кор киши қараңғуда тәмтилигәндәк тәмтиләп жүрисән, барлиқ йоллириң ақмайду; сән күндин-күнгә пәкәт зулум билән булаңчиликқа учриғучи болисән, сени қутқузидиған һеч ким чиқмайду.

30 Сән бир хотун билән вәдиләшсәң башқа бир адәм униң билән ятиду; өйни салсаң униңда олтиралмайсән, тәк тиккән болсаң мевисини йейәлмәйсән.

31 Калаң көзлириңниң алдида союлиду, лекин гөшидин йейәлмәйсән; қарап туруп ешигиң сәндин булап кетилиду, саңа йенип кәлмәйду. Қойлириң дүшмәнлириңниң қолиға чүшүп кетиду, уларни яндуруп келишкә ярдәмгә һеч ким чиқмайду.

32 Оғул билән қизлириң башқа бир әлниң қолиға чүшүп, көзлириң пүтүн күн уларға тәлмүрүш билән чарчайду; лекин қолуң уларни қутқузушқа амалсиз қалиду.

33 Йериңниң мәһсулатлири билән әмгигиңниң барлиқ мевисини сән тонумайдиған бир әл йәп кетиду; сән барлиқ күнлириңдә езилип зулум тартисән;

34 Көзлириң көргән ишлардин сән сараң болуп кетисән.

35 Пәрвәрдиғар сени тапиниңдин чоққаңғичә, тизин билән пачақ-пуглириңғичә сақаймас дәһшәтлик яра-чақилар билән уриду.

36 Пәрвәрдиғар сени өз үстүңгә тиклигән падишасиңға қошуп өзүң вә ата-бовилириң тонумиған бир әлгә тутуп бериду. Сән шу йәрдә туруп яғач вә таштин ясалған башқа илаһларға чоқунисән. 37 Сән Пәрвәрдиғар сени елип баридиған һәммә әлләр арисидә вәһимә, сөз-чөчәк вә тапа-тәниниң объекти болуп қалисән.

Бәхит-бәрикәтниң ләнәткә айлиниши — давами

38 Сән етизлиққа берип көп уруқ чачисән, лекин чекәткиләр уларни йәп кетип, униңдин аз жиғип келисән. ■

□ 28:22 «қурғақчилик» — яки «қилич», «чавириш апити» — яки «қурғақ шамал». ■ 28:22 Лав.

26:16 ■ 28:23 Лав. 26:19 □ 28:27 «Мисирдики сақаймас яра-чақилири...» — бәлким Худа Исраилни Мисирдин қутқузғанда Мисирликларға чүшүргән яра-чақиларни көрситиши мүмкин («Мис.» 9:9-11ни көрүң). ■ 28:27 Мис. 9:9 ■ 28:38 Мик. 6:15; һаг. 1:6

39 Талларни тикип пәрвиш қилсаңму, уларни курутлар йәп кетип, нә мевисини жиғалмайсән, нә шарап ичәлмәйсән.

40 Зиминиңниң һәр йеридә зәйтун бағлириң болсиму, униң мейи билән бәдиниңни мәсиһләп майлалмайсән; чүнки дәрәқләрдик мевиләр пишмайла чәшүп кетиду.

41 Оғул вә қиз пәрзәнт көрсәңму, лекин улар йениңда турмайду; чүнки улар сүргүн болуп кетиду.

42 Сениң һәр бир дәриғиң билән йериңниң барлиқ мәһсулатлирини чекәткиләр өзиниң қилиду.

43 Араңларда туруватқан мусапир сәндин барғансери үстүн болуп, сән барғансери төвән болуп қалисән. 44 У саңа қәриз бәргүчи болиду, амма сән униңға қәриз берәлмәйсән. У баш болиду, сән қуйруқ болисән.

45 Сән Пәрвәрдиғар Худайиңниң авазига кулақ салмай, У саңа тапилиған әмир вә бәлгүлимиләрни тутмиғиңиң үчүн бу ләнәтләрниң һәммиси сән һалак қилинғичә сени қоғлап йетип, үстүңгә чүшиду. 46 Бу ләнәтләр өзүң вә нәслиңниң үстигә мәңгүлүк чүшидиған мәжизилик аламәт вә карамәт болуп қалиду.

47 Сән кәңричиликтә шатлиқ вә көңүл хушлуғи билән Пәрвәрдиғар Худайиңниң қуллуғида болмиғачқа, 48 буниң орниға сән ачлиқ вә уссузлуқ, ялаңачлиқ вә һәр нәрсиниң кәмчилиғидә болуп Пәрвәрдиғар саңа қарши әвәтидиған дүшмәнлириңниң қуллуғида болуп қалисән; У сени һалак қилғичә бойнуңға төмүр боюнтуруқни салиду. 49 Пәрвәрдиғар жирақтин, йәни йәр йүзиниң четидин сән тилини билмәйдиған, бүркүттәк шуңғуп келидиған бир әлни саңа қарши әвәтиду. 50 У әлпази әшәддий, қериларға йүз-хатирә қилмайдиған вә яшларға меһир көрсәтмәйдиған бир әл болиду. 51 У сән һалак болғичә,

чарвилириңниң нәсли билән йериңниң мәһсулатлирини йәп кетиду; чүнки у сени йоқитип болмиғичә саңа нә ашлиқ, нә йеңи шарап, нә зәйтун мейи, нә калаңниң мозайлири нә қой падилириңниң қозилиридин бир немини қоймайду. 52 Сән таянған пүткүл зиминиңдики һәммә еғиз, мәһкәм сепиллириң өрүлүп чүшкичә, у пүткүл зиминиңдики барлиқ дәрвазилириң алдиға келип, сени қоршивалиду; у Пәрвәрдиғар Худайиң саңа бәргән зиминиңниң һәр йеридики һәммә дәрвазилириң алдиға келип, сени қоршивалиду. 53 Шу вақитта дүшмәнлириңниң қистап келишлири билән болған қамал-қистаңниң азап-оқубәтлири ичидә, Пәрвәрдиғар Худайиң саңа ата қилған, өз тениңниң мевиси болған оғуллириңниң гөшини вә қизлириңниң гөшини йәйсән. ■

54 Вә шундақ болидуки, араңлардики назук, интайин силиқ-сипайә бир адәм қериндиши, кучиғидики аяли, шундақла теһи тирик балилиридин қизғинип, уларға яман көзи билән қарайду; 55 шуңа, дүшмәнлириңниң қамал-искәнжисидә сән өз дәрвазилириң ичидә қийналғиниңда һеч немә қалмиғанлиғи үчүн, у өзи йәватқан балилириңниң гөшинин уларниң һеч қайсисиға азрақму бәрмәйду.

56-57 Араңлардики әслидә назук вә силиқ-сипайә болған, силиқ-сипайилиғи вә назуклуғидин пути билән йөргә дәссәшниму халимайдиған аял кучиғидики ери, оғул-қиз пәрзәнтлиридин қизғинип, уларға яман көзи билән қарайду; чүнки дүшмәнлириңниң қамал-искәнжиси билән сән өз дәрвазилириң ичидә қийналғиниңда һеч нәрсә қалмиғачқа, у өз пути арилиғидин чиққан бала һәмраһи билән өзи туққан балилирини йошурунчә йәйду.

Худаниң әһдисидин чиқишниң ақивити

58 Сән бу китапта пүтүлгән бу қанунниң барлиқ сөзлиригә әмәл қилишқа көңүл бөлмисән, Пәрвәрдиғар Худайиңниң улук вә һәйвәтлик наминин қорқмисән,

59 Пәрвәрдиғар сениң үстүңгә чүшүридиған вабалар һәм нәслиңниң үстигә чүшүридиған вабаларни әжайип қилиду; У дәһшәтлик, узаққа созулидиған вабаларни вә еғир, узаққа созулидиған кесәлләрни үстүңгә вә нәслиңгә чүшүриду; 60 Пәрвәрдиғар сән қорқидиған, Мисирдики барлиқ кесәлләрни үстүңгә чүшүрүп, саңа чаплаштуриду. 61 Шуниндәк бу қануний китапта пүтүлмигән һәммә кесәл вә һәммә вабаниму Пәрвәрдиғар таки сән һалак болғичә үстүңгә чүшүриду. 62 Шуниндәк билән әслидә асмандики юлтузлардәк нурғун болсаңларму, әндиликтә аз бир түркүм кишиләр болуп қалисиләр; чүнки силәр Пәрвәрдиғар Худайиңларниң авазига қулақ салмидиңлар.

63 Вә шундақ болидуки, Пәрвәрдиғар илгири силәргә яхшилиқ қилип, силәрни авутқинидин сөйүнгәндәк, У әнди силәрни йоқитип һалак қилидиғинидин сөйүниду; шуниндәк билән силәр егиләшкә киридиған зиминдин жулуп ташлинисиләр. ■ 64 Пәрвәрдиғар силәрни йәр йүзиниң бу четидин у четигичә болған һәммә әлләрниң арасига тарқитиду; силәр өзүңлар яки ата-бовилириңлар тонумиған яғач билән таштин ясалған илаһларниң куллуғида болисиләр; ■ 65 Силәр у әлләрниң арасида нә арам тапалмайсиләр, нә тапиниңлар тирәп турғидәк һеч мәзәт жай болмайду; Пәрвәрдиғар бәлки шу йәрдә силәрниң көңлүңларни ғувалаштуруп титритип, көзүңларни қараңғулаштуруп жеңиңларни солаштуриду. 66 Силәр қарап туруп жеңиңлар қилда есиқлиқтәк туриду; силәр кечә-күндүз дәккә-дүккидә болуп жеңимдин айрилип қалармәнму? — дәп қорқисиләр; 67 көңлүңни басқан вәһимә вә паракәндичилик вә көзлириң көргән көрүнүсләр түпәйлидин әтигини: «Кашки кәч болсиди!», кәчтә болса: «Кашки әтигән болсиди!» дәйсән. 68 Пәрвәрдиғар силәргә вәдә қилип: «Силәр бу йолни иккинчи йәнә көрмәйсиләр» дегән шу йол билән силәрни кемигә чүшүрүп Мисирға яндуриду. Силәр шу йәрдә дүшмәнлириңларға қул-дәдәк болушқа өзүңларни сатисиләр, лекин силәрни алғили адәм чиқмайду.

29

Муса пәйғәмбәр хәлиқкә сөз қилиду — әсләш вә жеңиләш

1 Төвәндикиләр Пәрвәрдиғар Израиллар билән әһдә бағлаш үчүн Моаб зимиңида Мусаға тапилиған сөзләрдур. Бу әһдә Пәрвәрдиғар улар билән һорәбдә қилған әһдидин башқа бир әһдә еди.

2 Муса пүткүл Израилни чақирип уларға мундақ деди:

«Силәр Пәрвәрдиғарниң Мисир зимиңида Пирәвнғә, униң барлиқ хизмәткарлири вә зимиңниң һәммә йеридә көз алдиңларда немә иш қилғинини көрдүңлар, ■ 3 йәни шу чоң апәтләр билән улук мөҗизилик аламәт вә қарамәтләрни өз көзүңлар билән көрдүңлар. ■ 4 Лекин Пәрвәрдиғар силәргә бүгүңгичә чүшәнгидәк көңүл, көргидәк көз вә аңлиғидәк қулақ бәрмиди. 5 Мән қириқ жил силәрни баяванда йетәкләп жүрдүм; шу вақитларда үстүңлардики кийимлириңлар кониримиди, путуңлардики кәшиңларму конирап кәтмиди. 6 Худа Өзиниң силәрниң Пәрвәрдиғар Худайиңлар экәнлигини билсун дәп, силәргә йейишкә нан, ичишкә шарап яки күчлүк ичимлик несип қилмиди. 7 Силәр бу жайға йетип кәлгиниңларда һәшбонниң падишаси Сиһон билән Башанниң падишаси Ог биз билән жәң қилғили чиқти; амма биз уларни уруп

мәғлуп қилдук; ■ 8 биз уларниң зиминлирини елип Рубәнләр билән Гадлар вә Манассәһниң йерим қәбилисиғә мирас қилип бәрдук.■

9 Әнди силәр һәммә ишлириңларда раваж тепиш үчүн бу әһдиниң сөзлирини тутуп, уларға әмәл қилиңлар.

10 Бүгүн һәммиңлар — кәбилә башлиқлириңлар, ақсқаллириңлар, әмәлдарлириңлар, шуниңдәк Исраилниң һәммә әрлири, 11 кичик балилириңлар, аяллириңлар, чедирғаһиңларда туруватқан мусапирлар, шундақла отун кәскүчилириңлар вә су тошуғучилириңларму, һәммиңлар Пәрвәрдиғарниң алдида һазир туруватисиләр; 12 мәхсәт шуки, Пәрвәрдиғар Худайиңларниң әһдисигә, йәни Пәрвәрдиғар Худайиңлар бүгүн силәргә бәргән қәсими билән бағлиған әһдигә дахил болушүңлар үчүндур, 13 Вә шуниң билән тәң У силәрни бүгүн Өзигә хас бир хәлиқ қилип силәргә вәдә қилғинидәк, ата-бовилириңларға, йәни Ибраһим, Исһақ вә Якупка қилған қәсими бойичә өзи силәргә Худа болуштур.■ 14 Лекин мән бу әһдә вә қәсәмни ялғуз силәр биләнлә әмәс, 15 бәлки бүгүн биз билән бу йәрдә Пәрвәрдиғар Худайимизниң алдида туруватқанлар, шундақла бүгүн бу йәрдә биз билән биргә болмиған кишиләрниң һәммиси биләнму түзүшимән.□ 16 (чүнки силәр бизниң Мисир зимиңида қандақ турғанлиғимиз вә сәпиримиздә әлләрниң оттурисидин қандақ өтүп кәлгинимизни убдан билисиләр; 17 Силәр уларниң арисидики жиргиничлик нәрсиләрни, уларниң арисидики яғач, таш, алтун вә күмүчтин ясалған бутларни көрдүңлар). 18 Әһдиниң мәхсити болса, силәрниң араңлардики һәр бир әр, һәр бир аял, һәр бир аилә вә һәр бир қәбилилириңлардин бүгүн көңли Пәрвәрдиғар Худайимиздин йенип, шу әлләрниң илаһлириниң куллүғиға кирип кетидиған һеч киши болмисун, шундақла араңларда өт сүйи вә әмән чиқиридиған йилтиз пәйда болуп қалмисун үчүндур. ■ 19 Дәрвәкә шундақ болидуки, шу ләнәт сөзлирини аңлиғанда өз көңлидә өз-өзини бәхит-бәрикәтлик санап: «Мән қанчә башбаштақлик билән маңсамму, тәч-аманлиқта туриверимән», дегүчи шундақ бир киши болиду; нәтижидә, нәм йәрму чаңқақ йәргә охшашла вәйран қилиниду.

□ 20 Пәрвәрдиғар мундақ кишини әпу қилмайду, бәлки Пәрвәрдиғарниң ғәзиви билән отлуқ қәһри түтүндәк шу кишигә чүшиду; бу китапта пүтүлгән һәммә ләнәтләр униң бешиға чүшиду; Пәрвәрдиғар униң исмини асманниң тегидин өчүриду. 21 Пәрвәрдиғар бу қанун китавида пүтүлгән әһдиниң һәммә ләнәтлири бойичә Исраилниң барлиқ қәбилилиридин уни айрип чиқип, апәткә муптила қилиду.

22 Кәлгүси дәвир болса, йәни силәрдин кейин чиқидиған балилириңлар вә шундақла жирақ жуттин кәлгән мусапирлар Пәрвәрдиғар шу зиминниң үстигә әвәткән балаю-апәтләр билән кесәлләрни көриду; 23 Пәрвәрдиғар ғәзиви вә қәһри билән вәйран қилған Содом, Гоморра, Адмаһ вә Зәбоимларниң вәйранчилиғидәк зиминниң һәммә йери гуңгутлишип, шорлишип, көйүп кәткенини, терикчиликму, һосулму болмиғинини, от-чөпму үнмиғинини көриду; 24 буни көргәнләр, һатта һәммә әл-жут: «Немишкә Пәрвәрдиғар бу зиминға мундақ қилғанду? Немишкә Униң ғәзиви шунчә қаттиқ, әшәддий болғанду?» дәп сорайду; ■ 25 андин уларға жавап берилип: «Улар ата-бовилириңниң Худаси Пәрвәрдиғарниң уларни Мисир зиминидин қуткузуп

■ 29:7 Чөл. 21:24,33; Қан. 2:32; 3:1 ■ 29:8 Чөл. 32:33; Қан. 3:12; Йә. 13:8 ■ 29:13 Яр. 17:7

□ 29:15 «Лекин мән бу әһдә... кишиләрниң һәммиси биләнму түзүшимән» — мошу сөзләрдә (14-15-айәттә) «мән» дегән сөзлигүчи Муса пәйғәмбәр болса керәк. ■ 29:18 Рос. 8:23; Ибр. 12:15

□ 29:19 «нәм йәрму чаңқақ йәргә охшашла вәйран қилиниду» — яки «мәс киши уссуз кишигә қошулуп йөқитилиду». Башқа бир нәччә хил тәржимилириму учриши мүмкин. Лекин умумий мәнаси шүбһисизки, һәммә адәм апәткә учрап йөқитилиду. ■ 29:24 Йәр. 2:28

чиқарғинида улар билән бекиткән әһдини ташлап, ²⁶ берип уларниң несивиси болмиған, өзиму тонумиған илаһларниң қуллуғиға кирип, уларға чоқунғини үчүн шундақ болди. ²⁷ Мана бу сәвәптин Пәрвәрдиғарниң ғәзиви бу зимиңға тутушип, бу китапта пүтүлгән һәммә ләнәтти униң үстигә кәлтүрди. ²⁸ Шуниң үчүн Пәрвәрдиғар ғәзәп, ачқичи вә зор қәһр билән уларни жутидин жулуп, башқа бир жутқа ташлиди» — дейлиду.

²⁹ Һәр бир йошурун сирлар болса Пәрвәрдиғар Худайимизниңкидур; лекин һәр қандақ ашқариланған вәһийләр болса бу қанунниң сөзлиригә әмәл қилишимиз үчүн әбәткичә биз вә балилиримизниңкидур.

30

¹ Вә шундақ болидуки, бу барлиқ ишлар, йәни мән сениң алдиңда қойған бу бәрикәт билән ләнәт бешиңға чүшкинидә, Пәрвәрдиғар Худайиң сени һайдивәткән әлләрниң арисида туруп буларни есиңгә елип көңүл бөлүп, ² өзүң вә балилириң Пәрвәрдиғар Худайиңниң йениға йенип Униң авазиға кулақ селип, мән бүгүн саңа әмир қилған барлиқ ишларға пүтүн қәлбиң вә пүтүн жениң билән итаәт қилсаң, ³ шу чағда Пәрвәрдиғар Худайиң сени сүргүнлүктин қайтуруп, саңа ичини ағритип, Пәрвәрдиғар Худайиң Өзи һайдивәткән әлләрдин жиғип келиду.

■ ⁴ Гәрчә араңлардин һәтта асманларниң четигичиму һайдилип кәткәнләр болсиму, Пәрвәрдиғар Худайиң сени шу йәрдин жиғип жәм қилип келиду.

■ ⁵ Пәрвәрдиғар Худайиң сени ата-бовилириңниң тәвәлиги болған зимиңға кәлтүриду вә сән уни егиләйсән; У саңа яхшилиқ қилип ата-бовилириңниң санидин зиядә көп қилиду; ⁶ Пәрвәрдиғар Худайиңни пүтүн қәлбиң, пүтүн жениң билән сөйүшкә Пәрвәрдиғар Худайиң қәлбиңни вә нәсиллириңниң қәлбини хәтнә қилиду; шуниң билән силәр һаят яшайсиләр. ■ ⁷ Шундақла Пәрвәрдиғар Худайиңлар бу һәммә ләнәтләрни дүшмәнлириңларниң үстигә, силәргә нәпрәтлинидиғанларниң үстигә, силәргә зиянкәшлик қилғанларниң үстигә чүшүриду. ⁸ Силәр болсаңлар йенип келип Пәрвәрдиғар Худайиңларниң авазига кулақ селип, мән бүгүн силәргә тапилаған һәммә әмирлиригә әмәл қилисиләр. ⁹ Шундақ қилсаңлар, Пәрвәрдиғар Худайиңлар қоллириңларниң һәммә ишида, бәдиниңларниң мевисини, чарпай маллириңларниң мевисини вә йериңниң мевисиниму көпәйтип силәрни зор яшнитиду. Чүнки Пәрвәрдиғар силәрниң ата-бовилириңларға яхшилиқ қилиштин сөйүнгәндәк, силәргә яхшилиқ қилиштин сөйүниду. ■ ¹⁰ Силәр Пәрвәрдиғар Худайиңларниң авазига кулақ селип, бу қанун китавида пүтүлгән әмирләр билән бәлгүлимиләрни тутуп, пүтүн қәлбиңлар, пүтүн жениңлар билән Пәрвәрдиғар Худайиңларниң тәрипигә бурулсаңларла, шундақ болиду.

¹¹ Чүнки мән бүгүн саңа тапилаған бу әмир сән үчүн қарамәт иш әмәс яки сәндин жирақму әмәс. □ ¹² Бу әмир асманниң үстидә әмәс, сениң: «Бизниң униңға әмәл қилмиқимиз үчүн ким асманға чиқип уни елип чүшүп бизгә аңлитиду?» дейишиңниң һажити болмайду. ■ ¹³ Вә шуниңдәк бу әмир деңизниң у тәрипидиму әмәстур, сениң: «Бизниң униңға әмәл қилмиқимиз үчүн ким деңиздин өтүп, уни елип келип бизгә аңлитиду» дейишиңниң һажити болмайду.

¹⁴ Чүнки бу сөз болса униңға әмәл қилмиқиң үчүн саңа бәк йеқин, йәни ағзиңда

■ 30:3 Нәһ. 1:8; Заб. 105:45-47; Йәр. 32:37 ■ 30:4 Нәһ. 1:9 ■ 30:6 Йәр. 32:39; Әс. 11:19; 36:26

■ 30:9 Қан. 28:11 □ 30:11 «бу әмир сән үчүн қарамәт иш әмәс» — бу әйәттики «қарамәт» дегән сөз адәттә пәкәт Худала қилидиған ишни яки Худаниң сүпитини көрситиду. ■ 30:12 Рим. 10:6-8

вә көңлүңдә бардур.□

15 Мана, мән бүгүн алдинларда һаят билән яхшилиқ, өлүм билән яманлиқни қойдум; 16 чүнки өзүм саңа һөкүм берип: — Силәр Пәрвәрдиғар Худайиңларни сөйүп, Униң йоллирида меңип, әмирлири, бәлгүлимилири һәм һөкүмлиригә әмәл қилиңлар, дәп бүгүн силәргә тапилидим; шундақ қилсаңлар силәр яшап көйийип, уни егиләшкә киридиңған зиминға барғиниңларда Пәрвәрдиғар Худайиңлар силәрни бәрикәтләйду. 17 Лекин әгәр көңлүңни тәтүр қилип, қулақ салмай аздурулуп, башқа илаһларға баш уруп чоқунғили турсаң, 18 мән шуни бүгүн силәргә ағаһландуруп ейтип қояйқи, силәр һалак болмай қалмайсиләр; силәр уни егиләшкә Йордан дәриясидин өтүп баридиңған зиминға кирғиниңларда узун өмүр көрәлмәйсиләр.

19 Мән бүгүн һаят билән өлүмни, бәрикәт билән ләнәтни алдинда қойғинимға асман билән зиминни үстүңгә гува болушқа чақиримән; әнди өзүң вә нәслиң яшай десәңлар, һаятни талливал; ■ 20 Пәрвәрдиғар Худайиңни сөйүп, Униң авазига қулақ селип, Униңға бағланғин; чүнки У Өзи сениң һаятиң вә өмрүңниң узунлуғидур; чүнки шундақ қилсаң Пәрвәрдиғар ата-бовилириң болған Ибраһим, Исақ вә Якупқа: «Мән силәргә уни беримән» дәп қәсәм қилип вәдә қилған зиминда турисән».□

31

Йәшуа Мусаға орун басар қилип бекитилиду

1 Андин Муса берип һәммә Исраилға сөз қилди; 2 у мундақ деди: «Мән бүгүн бир йүз жигирмә яшқа кирдим; әнди силәргә сәрдар яқи башлиғучи болалмаймән. Пәрвәрдиғар маңа: Сән бу Йордан дәриясидин өтмәйсән, дегән еди.□ ■

3 Лекин Пәрвәрдиғар Худайиңлар Өзи силәрни йетәкләп дәриядин өтүп, бу әлләрни алдинларда вәйран қилиду; шуниң билән уларниң мал-мүлкини егиләйсиләр; Пәрвәрдиғарниң ейтқинидәк, Йәшуа силәрниң алдинларда башлап дәриядин өтиду. ■ 4 Пәрвәрдиғар Сиһон билән Ог дегән икки Аморий падишаси вә уларниң зиминини һалак қилғандәк, у бу әлләргиму шундақ қилиду. ■

5 Амма Пәрвәрдиғар уларни қолуңларға тапшурғинида, мән силәргә тапилиған пүткүл әмир бойичә уларға муамилә қилисиләр. ■ 6 Жүрәтлик вә қәйсәр болуңлар, уларниң алдида титримәңлар, улардин һеч қорқмаңлар; чүнки силәр билән биргә барғучи Пәрвәрдиғар Худайиңлар Өзидур; У силәрдин ваз кәчмәйду, силәрни һәргиз ташливетмәйду!» ■

7 Андин Муса Йәшуани чақирип пүткүл Исраилниң көз алдида униңға сөз қилип: «Сән жүрәтлик вә қәйсәр болғин; чүнки бу хәлиқ Пәрвәрдиғар уларниң ата-бовилириға қәсәм қилип беришкә вәдә қилған зиминға киргәндә сән улар билән биллә беришиң керәк; сән уларға уни егилитип мирас қилдурисән. 8 Мана, сениң алдинда маңғучи Пәрвәрдиғар Өзидур; У сән билән биллә болуп сәндин ваз кәчмәйду, сени һәргиз ташливетмәйду! Сән қорқмиғин, паракәндә болма!» — деди.■

□ 30:14 «... бу сөз ... саңа бәк йеқин, йәни ағзиңда вә көңлүңдә бардур» — «Рим.» 10:6-10ни көрүң. ■ 30:19 Қан. 4:26 □ 30:20 «...чүнки У Өзи сениң һаятиң вә өмрүңниң узунлуғидур;» — мошу йәрдә «У Өзи» дегәниң башқа бир хил чүшәнчиси «бу иш» (йәни, Худаниң әмирлирини тутуш).

□ 31:2 «силәргә сәрдар яқи башлиғучи болалмаймән» — мошу йәрдә ибраний тилида «силәрниң алдинларда чиқип-кирип жүрәлмәймән» дегән сөзләр билән ипадилиниду. ■ 31:2 Чөл. 27:12; Қан. 3:26 ■ 31:3 Чөл. 27:18 ■ 31:4 Чөл. 21:24,33 ■ 31:5 Қан. 7:1,2 ■ 31:6 Йә. 1:5; ибр. 13:5 ■ 31:8

Йә. 1:9

Мусаниң әһдинамә йезип тапшуруши

9 Муса бу қанунни йезип болуп, уни Пәрвәрдиғарниң әһдә сандуғини көтиридиған Лавийниң әвлади болған каһинлар билән Исраилниң барлиқ ақсақаллириға тапшуруп бәрди. 10 Муса уларға мундақ буйруди: — «Һәр йәттә жылниң ахирқи жилида, йәни азатлиқ жили дәп бекитилгән вақитта, «кәпиләр һейти» башланғанда, 11 Исраилниң һәммиси келип Пәрвәрдиғар Худайиңниң һозурида жәм болуш үчүн у таллайдиған жайға жиғилғанда, уни аңлисун дәп пүткүл Исраилниң алдида бу қанунни оқуп берисән. ■

12 Шуниң үчүн шу чағда барлиқ хәлиқни, әр болсун, аял болсун, бала болсун, қовуқлириңниң ичидә туруватқан мусапир болсун, уларниң һәммиси аңлап, үгинип, Пәрвәрдиғар Худайиңлардин қорқуп, бу қанунниң барлиқ сөзлирини тутуп униңға әмәл қилсун, дәп уларни жиққин. □ 13 Шундақ болса, уларниң бу қанунни тонумиған балилириму уни аңлап үгинип, силәр егиләшкә Иордан дәриясидин өтүп баридиған зимиңда яшиған барлиқ күнлиридә Пәрвәрдиғар Худайиңлардин қорқидиған болиду».

Муса Йәшуаға өз вәзитиси тоғрилиқ буйруйду

14 Андин Пәрвәрдиғар Мусаға сөз қилип: «Мана сениң өлидиған вақтиң йеқинлишип қалди. Әнди Йәшуани чақирғин, иккиңлар жамаәт чедириға берип шу йәрдә һазир болуңлар. Мән униңға вәзипә тапшурумән» деди.

Шуниң билән Муса билән Йәшуа иккиси берип, жамаәт чедирида һазир болди.

15 Пәрвәрдиғар булут түврүғиниң ичидә көрүнди; булут түврүғи чедириңиң дәрвәзисиниң үстидә тохтиди.

16 Пәрвәрдиғар Мусаға мундақ деди: «Мана, сән ата-бовилириңниң қешида ухлаш алдида турисән; андин бу хәлиқ қозғилип, баридиған зимиңдики ят илаһларға әғишип бузукчилик қилип, Мени ташлап, Мән улар билән бағлиған әһдини бузиду. □ 17 Шу вақитта Мениң ғәзивим уларға тутилип, Мән уларниму ташлап, улардин йүзүмни йошурумән. Улар жутуветилиду, көп балаю-апәт вә күлпәтләр бешиға чүшиду вә улар шу вақитта: «Шүбһисизки, Худайимиз аримизда болмиғини үчүн, бу балалар бешимизға чүшти» — дәйду.

□ 18 Лекин Мән уларниң башқа илаһларға майил болуп әғишип, қилған һәммә рәзиликлири үчүн шу күни йүзүмни пүтүнләй йошурумән.

19 Әнди силәр өзүңлар үчүн бу ғәзәлни пүтүп, уни Исраилларға үғитиңлар; бу ғәзәлниң кейин Исраилларниң әйивигә Мән үчүн гувачи болуши үчүн уни уларниң ағзига салғин. 20 Чүнки Мән уларни Мән ата-бовилириға қәсәм билән вәдә қилған, сүт билән һәсәл еқип туридиған жутқа киргүзимән; андин улар йәп тоюп, сәмригәндә башқа илаһларға әғишип, уларниң куллуғиға кириду вә Мени көзгә илмай әһдәмни бузиду. 21 Амма шундақ болидуки, көп балаю-апәтләр билән күлпәтләр уларниң бешиға чүшкинидә, бу ғәзәл уларни әйипләп гува бериду; чүнки бу ғәзәл уларниң әвлатлириниң ағзида унтулмайду. Чүнки Мән уларни уларға қәсәм билән вәдә қилған зимиңға теһи киргүзмәйла уларниң немә хиял қиливатқинини удан билимән».

22 Шуларни дәп, Муса шу күни бу ғәзәлни йезип, Исраилларға үғәтти. 23 Андин Пәрвәрдиғар Нунниң оғли Йәшуаға: «Жүрәтлик вә қәйсәр болғин, чүнки сән Мән

■ **31:11** Эзра 10:8; Нәһ. 8:1,2,3,8 □ **31:12** «... қовуқлириңниң ичидә туруватқан мусапир» — демәк, «силәр билән биллә туруватқан мусапир». «Силәр билән биллә туруватқан» ибраний тилида адәттә «қовуқлириңлар ичидә туруватқан» дегән сөзләр билән ипадилиниду. □ **31:16** «бузукчилик қилиш» — мошу йәрдә Худаға вәпасизлиқ яки асийлик қилиши билдүриду. Қанаандики әлләр арасида «бузукчилик» роһий жәһәттә болупла қалмай, жисманий жәһәттиму бутпәрәсликкә мунасивәтлик жинсий бузукчилик мәвжүт еди. □ **31:17** «шу вақитта» — ибраний тилида «шу күни».

Исраилларға қәсәм билән вәдә қилған зиминға уларни башлап кирисән вә Мән сән билән биллә болиман» дәп әмир қилди. ■

²⁴ Муса бу қанунниң сөзлирини бир китапқа пүтүнләй йезип болғандин кейин ²⁵ у Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғини кәтирип маңған Лавийларға буйруп мундақ деди: ²⁶ — Бу қанун китавини силәрниң әйивинләргә гувачи болуп туруши үчүн Пәрвәрдигар Худайиңларниң әһдә сандуғиниң йениға қоюңлар. ■ ²⁷ Чүнки мән силәрниң асий вә бойнунлар қаттиқ экәнлигиңларни билимән. Мана, мән теһи араңларда тирик турсам Пәрвәрдигарға асийлик қилип кәлдиңлар; өлүмүмдин кейин силәр техиму шундақ қилисиләр!

²⁸ Мән уларниң қулақлириға бу сөзләрниң һәммисини аңлитишим үчүн, шундақла йәр билән асманни уларниң әйивигә гувачи болушқа чақирисим үчүн әнди мениң алдимға қәбилириңларниң һәммә ақсақаллири вә әмәлдарлирини жиғиңлар. ²⁹ Чүнки өлүмүмдин кейин силәрниң түптин бузулуп, мән силәргә әмир қилған йолдин чәтнәп кетидигиниңларни билимән. Шуниң билән күнләрниң ахирида күлпәтләр бешиңларға чүшиду; чүнки силәр Пәрвәрдигарниң нәзираидә рәзил болғанни қилип, қоллириңларниң ишлири билән униң ғәзивини қозғайсиләр». □

³⁰ Андин Муса Исраилларниң пүткүл жамаити алдида бу ғәзәлниң текстини баштин-ахирғичә оқуп бәрди: —□

32

Әһдә шәртлиригә гувачиларни чақирис — Мусаниң ғәзили

¹ «Қулақ селиңлар, әй асманлар, мән сөзләй; Ағзимниң сөзлирини аңла, и йәр-зимин!

² Тәлимим болса ямғурдәк яғиду,

Сөзлирим шәбнәмдәк тамиду,

Юмран от-чөп үстигә чүшкән сим-сим ямғурдәк,

Көкзарлиқниң үстигә чүшкән хасийәтлик ямғурдәк болиду.

³ Чүнки мән Пәрвәрдигарниң намини баян қилимән;

Әнди Худайимизни улук дәп жакалаңлар!

⁴ У қорам таштур, Униң әмәллири мукәммәлдур;

Униң барлиқ йоллири һәққанийдур.

У һаһәклиғи йоқ, вападар бир Худа,

Адил вә диянәтликтур.

⁵ Амма Өз хәлқи униңға бузуқлуқ қилди;

Уларниң қилмишлири Униң Өз балилириниңкидәк болмиди — мана бу уларниң әйивидур!

Улар әгир вә иплас бир нәсилдур!

⁶ Әй ахмақ вә надан хәлиқ,

Пәрвәрдигарниң яхшилиғини шундақ яндурамсән?

У сени бәдәл төләп һәр қилған атаң әмәсму?

У сени яритип, сени тиклигән әмәсму?

⁷ Өткән күнләрни есиңгә алгин,

Дәвирдин-дәвирғичә өткән жилларни ойлигин;

Атаңдин сора, у саңа дәп бериду;

Ақсақаллириңға соал қой, улар сени хәвәрләндүриду.

■ 31:23 Йә. 1:6 ■ 31:26 2Пад. 22:8 □ 31:29 «күнләрниң ахирида» — ахирқи заманни көрсәтсә керәк. □ 31:30 «пүткүл жамаити алдида» — ибраний тилида «...пүткүл жамаитиниң қулақлири ичигә...».

8 Һәммидин алий болғучи әлләрниң үлүшини уларға үләштүргәндә,
Адам атиниң пәрзәнтлирини бир-бирини бөлгинидә,
У хәлиқләрниң чегарилирини Исраил балилириниң саниға қарап бекиткән. □

9 Чүнки Пәрвәрдигарниң несивиси болса униңға хас болған хәлқидур;
Яқуп худди чәк ташлинип чиққандәк, Униң мирасидур. □

10 У уни чөл бир зиминда,
Шамал һувлайдиган дәһшәтлик бир баяванда уни тапти;
Уни орап әтрапида қоғдап турди,
Уни көз қаричуқидәк сақлиди; □

11 Худди бүркүт өз чаңгисини тәвритип,
Балилириниң үстидә пәрваз қилип,
Қанатлирини йейип уларни пәйлириниң үстигә елип көтәргинидәк,

12 Пәрвәрдигарму униңға шундақ ялғуз йетәкчилик қилди;
Һеч қандақ ят илаһ униң билән биллә әмәс еди.

13 У уни йәр йүзиниң егиз жайлириға миндүрди,
Вә у етизлиқниң мәһсулатидин йеди,

У униңға қия таштин һәсәл шоритип,
Чақмақ тешидин зәйтун мейи шоратти; ■

14 Саңа қала қаймиғи билән қой сүтини ичкүзүп,
Қозиларниң йегини,
Башандики қочқарлар вә текиләрниң гөшини йегүзүп,
Есил буғдайниң есил данлиридин йегүзди,
Сән болсаң үзүм қени болған сап шарапни ичтиң.

15 Лекин Йәшурун сәмрип тәпкәк болуп қалди;

Бәрһәк, сән сәмрип кәттиң,
Бордилип кәттиң,
Тоюнуп кәттиң!

У өзини яратқан Тәңрини ташлап,
Өз нижәтиниң Қорам Тешини көзгә илмиди. □

16 Улар болса ят илаһларға әгишип Униң вапасизлиққа болған һәситини қозғиди,
Жиргиничлик ишлар билән Униң ғәзивини кәлтүрди.

17 Улар Егә-Тәңриси әмәс жинларға,
Өзи билмәйдиган илаһларға,
Ата-бовилириму қорқмайдиган,
Йеңи пәйда болуп қалған илаһларға қурбанлиқ қилди.

18 Сән өзүңни төрәлдүргән Қорам Ташни көңлүңдин чиқардиң,
Сени апиридә қилған Тәңрини унтудуң.

19 Пәрвәрдигар буни көрүп,
Оғул-қизлириниң Униң аччиғини кәлтүргинидин, улардин бизар болуп мундақ деди: —

20 «Мән улардин йүзүмни йошурумән,
Уларниң ақивитини көрүп бақай;
Чүнки улар иплас бир нәсилдур,
Қәлбидә вападарлиғи йоқ балилардур.

21 Егә-тәңриси әмәсләр билән һәситимни кәлтүрди,
Әрзимәс мәбудлири билән қәһримни қозғиди;

□ 32:8 «У хәлиқләрниң чегарилирини Исраил балилириниң саниға қарап бекиткән» — бәзи кона көчүрмиләрдә: «У хәлиқләрниң чегаралирини Худаниң оғуллириниң саниға қарап бекиткән еди» дейилиду. □ 32:9 «Яқуп» — мошу йәрдә Исраилларни көрситиду. □ 32:10 «уни орап әтрапида қоғдап турди» — башқа бир хил тәржимиси: «у уни қоғдап жүрүп уни тәрбиййилиди».

■ 32:13 Қән. 33:26; Йәш. 58:14 □ 32:15 «Йәшурун» — Исраилниң йөнә бир исми — мәнәси «тик түридиған», «дурус» дегәнлик.

Шуңа «һеч хәлиқ әмәс» болған бир хәлиқ арқилик уларниң һәситини қозғаймән, Надан бир әл арқилик уларниң аччиғини кәлтүримән. □ ■

22 Чүнки Мениң ғәзивимдин бир от туташти;

У тәһтисараниң тегиғичә көйүп бариду,
У йәр билән униң мәһсулатини йәп кетиду,
Вә тағларниң һуллириниму туташтуриду. ■

23 Мән уларниң үстигә балаю-апәтләрни доғилаймән;
Я-оқлиримни бирни қоймай уларға атимән.

24 Улар ачарчиликтин йегиләп кетиду,
Томуз иссиқ вә вабаниң нәштәрлири тәрипидин йәп кетилиду;
Уларға қарши житқуч һайванларниң чишлирини,
Топида өмилигүчиләрниң зәһирини әвәтимән.

25 Ташқирида қилич уларни мусибәткә салиду,
Ичкиридә вәһимә басиду;

У жигит билән қизни,
Әмчәктики бала билән ақ чачлиқни һәммисини йоқитиду.

26 Мән: «Уларни чепиветимән,
Инсанларниң арисидин уларниң намини өчүримән» — дәйттим, □

27 Бирақ дүшмәнниң мәсқирә қилишидин қорқтум;
Исраилниң рәқиблири бу ишни хата чүшинип: —
Бу иш бизниң қолимизниң күчлүклүгидин болған болса керәк,
Пәрвәрдиғар буни һеч қилмиди» демисун дәп, бу ишни қилмидим.

28 Исраил несиһәттин мәһрум болған бир әл,
Уларниң һеч әқил-пәми йоқтур.

29 Аһ, улар дана болсиди!

Шундақ болса буни чүшинип,
Өз ақивити қандақ болидиғинини ойлайтти!

30 Әгәр уларниң Қорам Теши уларни сетивәтмигән болса,
Пәрвәрдиғар уларни дүшмәнлиригә ташлап бәрмигән болса,
Бир киши қандақму миң кишини өз алдидин һайдийалайтти?,
Икки киши қандақму он миң кишини қачуралайтти?

31 Чүнки башқиларниң қорам теши болса бизниң Қорам Тешимиздәк әмәстур.
Буниңға дүшмәнлиримиз өзлири гувалиқ бәрсун!

32 Чүнки уларниң үзүм тели Содомниң үзүм телидин,
Гоморраниң етизлиқлиридин чиққандур;

Үзүмлири зәһәрлик үзүмләрду,
Уларниң һәр бир сапиғи аччиқтур,

33 Шараби болса әждиһаларниң зәһириду,
Кобраларниң әжәллик зәһириду.

34 Пәрвәрдиғар: «Буларниң һәммиси Мениңкидә сақлақлиқ әмәсму?
Өз ғәзнилиримдә мөһүрләнгән әмәсму?

35 Интиқам Мениңкиду,
Яманлиқни қайтурушму шундақ,
Булар улар путлишидиған вақитқичә сақлақлиқ туриду,
Чүнки уларниң балаю-апәтлик күни йеқинлашмақта,

□ 32:21 «Шуңа «һеч хәлиқ әмәс» болған бир хәлиқ арқилик... Надан бир әл арқилик уларниң аччиғини кәлтүримән» — у улук бешарәтниң әмәлгә ашурулуши тоғрилиқ «һош.» 1:9, 2:32, «Рим.» 10:19ни көрүң. ■ 32:21 Рим. 10:19 ■ 32:22 Йәр. 15:14 □ 32:26 «Уларни чепиветимән» — яки «Уларни тарқитимән», «Уларни чечиветимән».

Уларниң бешиға чүшидиған ишлар болса тез келиватиду. □ ■

36 Чүнки Пәрвәрдиғар уларниң күчи түгәп кәткәнлигини, уларниң *азийип*, һәтта ажиз яки мәйипләрниңму қалмиғинини көргәндә,

У Өз хәлқиниң үстигә һөкүм чиқириду,

Өз бәндилиригә меһри-шәпқәт көрситиду. □ ■

37 У вақитта У мундақ дәйду: «Ҷени, уларниң илаһлири?

Өзигә таянч қилған қорам теши әнди қәйәрдиур?

38 Уларниң өткүзгән қурбанлиқлириниң йеғини йеғән,

Уларниң шарап һәдийәлиридики шарабини ичкәнләр қәйәргә кәтти?

Әнди улар орнидин туруп силәргә ярдәм берип, панаһиңлар болсун! □

39 Әнди Мән Өзүм, пәқәт Мәнла «Шу» дурмән,

Маңа һәмраһ һеч қандақ илаһниң йоқлуғини көрүп билиңлар.

Мән өлтүрүп тирилдүримән,

Зөһимләндүрүп сақайтимән;

Вә һеч ким Мениң қолумдин қутқузалмайду. □ ■

40 Чүнки Мән қолумни асманларға көтирип: —

«Әбәткичә һаяттурмән» дәп ейтип,

41 Чақнап туридиған қиличимни иштик қилимән,

Мениң қолум адаләтни қурал қилип тутиду,

Дүшмәнлиримдин интиқам алимән,

Мәндин нәпрәтләнгүчиләрниң қилғанлирини уларға яндуримән!

42 Мән я оқлиримни қан ичкүзүп мәс қилимән,

Мениң қиличим гөш йәйду,

Мән уларни өлтүрүлгәнләр билән әсирләрниң қенини,

Дүшмәнниң сәрдарлириниң башлирини йәп-ичидиған қилимән. ■

43 Әй әлләр, Униң хәлқи билән биллә шатлиниңлар,

Чүнки У Өз бәндилириниң қениниң интиқамини алиду,

Өз дүшмәнлиригә қисас яндуриду,

Өз зимиини билән хәлқи үчүн кәчүрүм-кафарәт кәлтүрүп бериду. ■

Муса гәзили тоғрисидә буйруқ чүшүриду

44 Әнди Муса билән Нунниң оғли Йәшуа келип бу гәзәлниң барлиқ сөзлирини хәлиқниң алдида оқуп бәрди. □ 45 Андин Муса бу һәммә сөзләрни барлиқ Исраил алдида ахирлаштуруп 46 уларға сөз қилип: «Мән бүгүн оттураңларда силәрни ағаһландуруп гувалиқ бәргән бу барлиқ сөзләргә көңүл бөлүңлар; силәр буларни

□ 32:35 «... Булар улар путлишидиған вақитқичә сақлақлиқ туриду» — бизниңчә мошу әйәттики «улар» Исраилларни көрситиду. Бәзи алимлар «Худаниң дүшмәнлири (ят әлләр)ни көрситиду» дәп қарайду. Лекин Худа интиқамлири билән ахирида Исраилниң әң ажиз пәйтидә уларни куққузиду («Йәр.» 30-бапни, ушбу бабтики 36-, 42-әйәтни көрүң). ■ 32:35 Рим. 12:19; Ибр. 10:30; 1Пет. 2:23

□ 32:36 «...уларниң азийип, һәтта ажиз яки мәйипләрниңму қалмиғинини көргәндә» — башқа бир хил тәржимиси: «яки кичик яки чоң болса, уларниң азийип һеч кимниң қалмиғинини көргәндә,...».

«Өз хәлқи үстигә һөкүм чиқириду» — өз ичигә икки тәрәпни елиши керәк: (1) Худаниң хәлқи униң тәрбийә җазалирини көргәндин кейин гуналирини иқрар қилип, униң кәчүрүмигә муйәссар болиду; (2) Худа Өз хәлқигә рәзиллик қилғучиларға өзиниң қилған рәзиллигини өзигә яндуриду. «Өз бәндилиригә меһри-шәпқәт көрситиду» — башқа бир хил тәржимиси: «Өз бәндилири тоғрилиқ нийитидин йениду». ■ 32:36 Қан. 32:36 □ 32:38 «Әнди улар орнидин туруп силәргә ярдәм берип, панаһиңлар болсун!» — Худа мошу йәрдә Исраил әслидә таянған бутларни мәсқирә қилиду. □ 32:39

«Маңа һәмраһ һеч қандақ илаһниң йоқлуғини көрүп билиңлар» — яки «Мәндин башқа һеч қандақ илаһ болмиғанлигин көрүп белиңлар». ■ 32:39 Қан. 4:35; 1Сам. 2:6; Йәш. 45:5,18,22 ■ 32:42 Эәб. 7:13-14; 67:22-24; Йәш. 34:6; Әз. 21:9-11 ■ 32:43 Рим. 15:10 □ 32:44 «Нунниң оғли Йәшуа» — ибраний тилида: «Нунниң оғли һошия» (һошия Йәшуаниң башқа бир хил атилиши).

балилириңларға тапилап: «Бу қанунниң һәммә сөзлиригә әмәл қилишқа көңүл қоюңлар» дәп буйрушуңлар керәк. ⁴⁷ Чүнки бу сөз силәргә мунасивәтсиз, қуруқ сөз әмәс, бәлки силәрниң һаятиңлардур! Силәр у зиминни егиләшкә Иордан дәриясидин өтисиләр; өткәндин кейин у зиминда бу сөз арқилиқ узун өмүр көрисиләр» — деди.

Мусаниң өлүми тоғрилиқ буйруқлар

⁴⁸ Йәнә шу күни Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди: —

⁴⁹ Сән ушбу Абарим теғиға, йәни Йерихониң уттуридики, Моабниң зиминидики Небо теғиға чиққин вә шу йәрдә Мән Исраилларға өз тәвәлиги болуш үчүн беридиған Қанаан зиминини көргин. ■ ⁵⁰ Андин ақаң һарун һор теғида өлүп өз хәлиқлиригә қошулғандақ, сәнму чиқидиған шу тағда өлүп хәлиқлириңгә қошулғин; ■ ⁵¹ чүнки силәр Зин чәлидики Мәрибаһ-Қадәшниң сулириниң йениға барғанда, иккиңлар Исраилларниң арасида Маңа вапасизлиқ көрситип, Исраилларниң арасида Мени «муқәддәс» дәп һөрмәтлимидиңлар. ■ ⁵² Шуңа сән Исраилларға беридиған шу зиминни удулуңда көрисән, лекин униңға кирәлмәйсән.

33

Муса пәйгәмбәр Исраилға дуа қилип бәхит тиләйду

¹ Худаниң адими болған Мусаниң өлүмидин илгири Исраилларни бәрикәтләшкә тилигән бәхит-тиләклири мунулар: —

² У мундақ деди: —

«Пәрвәрдигар Өзи Синай теғидин келип,
Сеирдин чиқип Исраил үстигә парлиди;
Паран теғидин пәйда болуп чақниди,
У түмәнлигән муқәддәсләрниң оттурисидин чиқип кәлди;
Оң қолидин Исраилға аталған отлуқ бир қанун чиқти. □ ■

³ Дәрһақиқәт, У хәлиқни сәйиду;
Сениң барлиқ муқәддәс бәндилириң қолуңдидур;
Уларниң һәр бири айиғиң алдида олтирип,
Сөзлириңгә муйәссәр болиду.

⁴ Муса бизгә бир қанун буйруп,
Буни Яқупниң жамаитигә мирас қилип бәрди;

⁵ Хәлиқниң сәрдарлири жәм болуп,
Исраилниң қәбилилири бир йәргә жиғилғанда,
У Йәшурунниң оттурисида падишадәк болди. □

Мусаниң қәбилеләр үчүн тилигән хәйр-дуалири вә бәргән бешарәтлири

⁶ «Рубән болса, адәмлири өлүп кәтмәй, һаят турсун;
Униң адәмлири аз болмисун».

⁷ Мусаниң Йәһуда тоғрисида тилигән бәхити мундақ: —

■ **32:49** Чөл. 27:12 ■ **32:50** Чөл. 27:13; 33:38 ■ **32:51** Чөл. 20:12 □ **33:2**
«Сеирдин Исраиллар чиқип үстигә парлиди» — «Исраиллар» ибраний тилида: «улар». «муқәддәсләр» — пәриштиләрни көрсәтсә керәк. «... Исраилға аталған» — ибраний тилида: «...уларға аталған». «... уларға аталған отлуқ бир қанун чиқти» — башқа икки хил тәржимиси: «...уларға (Исраилға) аталған от ялқунлири чиқти» яки «...уларға (Исраилға) йетәклигүчи от ялқулири чиқти». ■ **33:2** һаб. 2:3, 4 □ **33:5**
«У Йәшурунниң оттурисида падишадәк болди» — мошу жүмлидики «У» Мусаниң көрситиду, дәп қараймиз. Бәзи алимлар Худаниң көрситиду, дәп қарайду.

«Йәһуданиң авазини аңлиғайсән, и Пәрвәрдиғар;
Уни өз хәлқигә қобул қилдурғайсән;
Униң қоллири улар үчүн күрәш қилсун;
Әнди өзини әзгүчиләргә қарши турушқа униңға мәдәт болғайсән».[□]

8 У Лавий тоғрисида мундақ деди: —

«Сениң урим вә туммим ташлириң Сениң бу муқәддәс бәндәңгә тапшурулған;
Сән уни Массәһда синидиң,
Мәрибаһниң сулириниң йенида униң билән талаштиң».[□]

9 У өз ата-аниси тоғрисида: «Уларға йүз-хатирә қилмаймән», дәп ейтти,
Өз қериндашлириниң һеч йүзини қилмай,
Өз балилириниму тонушни халимай,
Бәлки Сениң сөзүңгә әмәл қилип, әһдәңни чиң тутти».[□]

10 Мана, *Лавийлар* Яқупқа һөкүмлириңни уқтуриду,
Улар Исраилға қанунуңни үгитиду;
Улар димиғиңға хушбуйни суниду,
Қурбанғаһиңға пүтүн көйдүрмә қурбанлиқларни кәлтүриду.

11 И Пәрвәрдиғар, униң тәәллуқатини бәрикәтлиғәйсән,
Униң қоллириниң әжри Сени хуш қилғидәк болғай,
Униңға қарши чиққанлар вә униңдин нәпрәтләнгәнләр болса,
Уларни қопалмиғидәк һалда бәллирини сундурғайсән!»

12 У Бинямин тоғрисида мундақ деди: —

«Пәрвәрдиғарниң сөйгини болса,
У Униң йенида бехәтәр макан қилиду,
Пәрвәрдиғар сайә болуп пүтүн күн уни сақлайду,
У уни мүриси оттурисида маканлаштуриду»

13 Йүсүп тоғрисида у мундақ деди: —

«Униң зимини Пәрвәрдиғар тәрипидин бәрикәтлик болғай!
Асманларниң есил немәтлири билән,
Шәбнәм билән,
Йәр тегидики немәтлири билән».^{□ ■}

14 Күндин һасил болидиған есил мәһсулатлири билән,
Айдин һасил болидиған есил немәтлири билән,

15 Қедимки тағларниң алий немәтлири билән,
Мәңгүлүк дөңләрниң есил немәтлири билән,

16 Йәрниң есил немәтлири вә униңға толған һәммә мәвжудатлири билән,
Азғанлиқта турғучи Затниң шапаити билән бәрикәтләнсун!
Буларниң һәммиси Йүсүпниң бешиға,

[□] **33:7** «Уни өз хәлқигә қобул қилдурғайсән» — ибраний тилида сөзмүсөз «Уни өз хәлқиниң арасиға киргүзгәйсән» дейилиду. Йәһуданиң кейинки тарихиға қариғанда, бу бешәрәт Муса пәйғәмбәрниң Йәһуданиң нәсли болған Давутниң падишалиги, әң муһими Давутниң нәсли Мәсһ тоғрилиқ бешәрәтлик дуаси болуши керәк. **«У қоллири улар үчүн күрәш қилсун»** — буниңда «улар» «өз хәлқи»ни көрсәтсә керәк. **«Униң қоллири улар үчүн күрәш қилсун»** — буниң башқа бир хил тәржимиси: «Униң қоллири өз һажитидин чиқсун». [□] **33:8** «урим вә туммим» — тоғрилиқ «Мис.» 28:30ни көрүң. Худа Лавийларни таллишиниң бир сәвәви 32:25-29дә көрүлиду; Худа уни Өз хизмитидә болушқа таллиғачқа, мошу йәрдә Худа уни «Мениң муқәддәс бәндәм» дәп атайду. **«Массәһ»** — «Масһа» дегән жайниң мәнаси «синаш» («Мис.» 17:7ни көрүң). **«Мәрибаһ»** — «Мәрибаһ» дегән жайниң мәнаси «талаш-тартиш, күрәш» («Чөл.» 20:13 вә 24ни көрүң). [□] **33:9** «Өз қериндашлириниң һеч йүзини қилмай, ...бәлки Сениң сөзүңгә әмәл қилип, әһдәңни чиң тутти» — көздә тутулған вақиәләр «Мис.» 32:21-29дә хатирилиниду. [□] **33:13** «йәр теги» — бәлким йәр астидики суларни яки деңиз тәглирини көрситиду. [■] **33:13** Яр. 49:25

Йәни өз қериндашлиридин айрилғанниң чоққисига чүшсун. □ ■

17 Униң һәйвиси өз буқисиниң тунжисидәктур;
Униң муңгүзлири явайи калиниң муңгүзлиридактур,
Улар билән у әл-жутларниң һәммисини бирақла йәр йүзиниң чәтлиригичә үсиду.

Мана Әфраимниң түмәнлигән адәмлири,
Манассәһниң миңлиған адәмлири шундақ болиду. □

18 Забулун тоғрисидә у мундақ деди: —
«Әй Забулун, сән чиққиниңда шатланғин;
Әй сән Иссакар, өз чедирлириңда хуш болғин!

19 Мана улар хәлиқләрни таққа чақириду,
Шу йәрдә улар һәққаныйлиқниң қурбанлиқлирини суниду,
Чүнки улар деңиздики мол дөләтләрни,
Қумға көмүлгән гөһәрләрни сүмүрүп уларға муйәссәр болиду».

20 Гад тоғрисидә у мундақ деди: —
«Гадниң зиминини кеңәйткүчигә бәхит-бәрикәт болғай;
Гад болса чиши ширдәк олтирақлашти;
У биләк һәм баш терисини титма-титма қиливетиду; □

21 Шу йәрдә у әң есил несивини талливалди;
Чүнки шу йәрдику у һөкүм бекиткүчиниң үлүши болған жай сақлақлиқтур;
У хәлиқниң сәрдарлири билән келип,
Исраил билән биргә Пәрвәрдигарниң адалити билән һөкүмлирини жүргүзди. □

22 Дан тоғрисидә у мундақ деди: —
«Дан болса яш бир ширдур;
У Башандин тақлап өтиду». □

23 Нафтали тоғрисидә у мундақ деди: —
«Әй Нафтали, илтипатқа тоюнғансән,
Пәрвәрдигар тәрипидин кәлгән бәхит-бәрикәткә толуп,
Мәғрип билән жәнупни өзүңгә мүлүк қилип егиләйсән».

24 Ашир тоғрисидә у мундақ деди: —
«Ашир оғулар билән бәрикәтлиниду;
У қериндашлири арисидә илтипат көрсун;
Пути майға чилансун. □

25 Дәрваза балдақлириң төмүр билән мистин болиду;
Күнлириң қандақ болса, күчүңму шуниңға мувапиқ тәң болиду. □

26 «— Әй Йәшурун, Тәңриңдәк башқа һеч ким йоқтур;
У саңа ярдәмгә асманлар үстигә,

□ **33:16** «Азғанлиқта турғучи Зат» — мошу зат Пәрвәрдигарниң Пәриштисидур («Мис.» 3:2-бни көрүң). ■ **33:16** Яр. 49:26 □ **33:17** «Униң һәйвиси өз буқисиниң тунжисидәктур» — башқа бир хил тәржимиси: «униң буқисиниң тунжиси униңға шарәп кәлтүрсун». «униң муңгүзлири явайи калиниң муңгүзлиридактур» — явайи кала болса нәсли қуруған интайин йоған бир хил кала еди. «...Манассәһниң миңлиған адәмлири шундақ болиду» — толуқ айтәниң мәнәси: (1) бу икки қәбилә Йүсүпниң муңгүзлириду; (2) жуқурида ейтилған бәхит-бәрикәтләр Йүсүпкә хас болуп, бу икки қәбилениң бешига чүшиду. Биз иккинчи мәнәгә майилмиз. □ **33:20** «Гад болса чиши ширдәк олтирақлашти» — яки «Гад... йетивалди». «У биләк һәм баш терисини титма-титма қиливетиду» — бәлким Гадниң дүшминиңгә қаттиқ зәрбә беридиғанлиғини көрситиду. □ **33:21** «һөкүм бекиткүчи» — (1) қанун барғучи (Муса пәйғәмбарниң өзини); (2) Қанаан зиминини бөлүп тақсим қилғучи (Йәшуа пәйғәмбар)ни көрситиду. □ **33:22** «У Башандин тақлап өтиду» — бу сөзләр бәлким «һак.» 18:27-28дә хатирлиңән вақини көрситидиған бешәрәт болуши мүмкин. □ **33:24** «Ашир... пути майға чилансун» — кейин, Ашир турған жайда көп зәйтун мейи ишләп чиқарған. □ **33:25** «Дәрваза балдақлириң» — яки «Айиғиңниң боқучилири».

Зор һәйвиси билән булутларниң үстигә минип келиду. □ ■

27 Эзәлий Худа сениң башпанаһиңдур,

Астиңда әбәдий биләкләр туриду.

У сениң алдиндин дүшмәнни һайдап: —

«Уларни һалак қилғин!» дәп саңа буйруйду.

28 Шуниң билән Исраил ашлиқ билән йеңи шарап мол болған бир зиминда туруп,

Ялғуз аман-есән мақан тутиду,

Яқупниң булиқи охшашла аман-есән болиду;

Униң асманлириму шәбнәм темитип туриду. □ ■

29 Бәхитликсән, и Исраил!

Сәндәк Пәрвәрдигарниң Өзи қутқузған хәлиқтин йәнә ким бар?

У болса сениң мәдәткар қалқиниң,

Һәйвәтлик қиличиңдур!

Сениң дүшмәнлириң саңа зәиплишип бойсуниду;

Сән уларниң егиз жайлирида дәссәп маңисән.

34

Муса пәйғәмбәрниң өлүми

1 Андин Муса Моабниң түзләңликлиридин чиқип Небо теғиниң үстигә, йәни Йерихониң уттурисидики Писгаһ теғиниң чоққисига чиқти. Шу йәрдә Пәрвәрдигар униңға пүткүл зиминни көрсәтти; Гилеадтин Данғичә, ■ 2 пүткүл Нафтали билән Әфраим вә Манассәһниң зиминини, Йәһуданиң пүткүл зимини билән қошуп мәғриптики деңизғичә, 3 жәнуптики Нәгәв зиминини, «Хорма шәһири» дәп аталған Йерихо вадисидики түзләңликни Зоар шәһиригә қәдәр, һәммини униңға көрсәтти.

4 Андин Пәрвәрдигар униңға сөз қилип: «Мән қәсәм қилип: «Бу зиминни сениң нәслиңгә беримән» дәп Ибраһим, Исақ вә Яқупқа вәдә қилған зимин мана мошудур. Әнди саңа уни өз көзүң билән көрүшкә несип қилдим, лекин сән шу йәргә өтүп кирәлмәйсән» деди. ■

5 Андин Пәрвәрдигарниң ейтқинидәк, Пәрвәрдигарниң кули Муса шу йәрдә, йәни Моабниң зиминида вапат болди. 6 У уни Моабниң зиминидики тағ жилғисида, Бәйт-Пеорниң уттурисида дәпнә қилди; униң қәбриниң қәйәрдә экәнлигини бүгүңгичә һеч ким билмәйду.

7 Муса вапат болған вақитта бир йүз жигирмә яшқа киргән еди, лекин көзлири һеч торлашмиған вә мағдуридин һеч кәтмигән еди.

8 Исраиллар Муса үчүн Моабдики түзләңликтә оттуз күнғичә матәм тутти. Шуниң билән Муса үчүн матәм тутуп жиғлайдиган күнләр түгигән еди.

9 Муса қоллирини униң үстигә қойғачқа, Нунниң оғли Йәшуа даналиқ бәргүчи Роһ билән толған еди. Шуниң билән Исраиллар униңға итаәт қилип, Пәрвәрдигарниң Мусаға буйруғинидәк қилди. ■

□ 33:26 «Әй Йәшурун, Тәңриңдәк башқа һеч ким йоқтур» — яки «Әй Йәшурун, Тәңридәк башқа һеч ким йоқтур». ■ 33:26 Қан. 32:13; Йәш. 58:14 □ 33:28 «... Исраил ... мол болған бир зиминда туруп, ялғуз аман-есән мақан тутиду» — мошу жүмлидики «ялғуз» Худадин башқа һеч қандақ панаһ яки муһапизәт керәк болмайду, дегәнликни көрситиду. «Яқупниң булиқи»: — (1) Исраилниң зиминидики су мәнбәлирини көрситиши мүмкин; (2) Худа уларға булақтәк роһий һаятлық мәнбәси болуп, өзгәрмәй мәзмут туридигәнлигини көрситиши мүмкин. Биз иккинчи мәнәсигә майилмиз. ■ 33:28 Йәр. 23:6; 33:16; Зәб. 67:27 ■ 34:1 Қан. 3:27 ■ 34:4 Яр. 12:7; 13:15; 15:18; 26:4; 28:13 ■ 34:9 Чөл. 27:18

¹⁰ Мусадин кейин униңдәк Пәрвәрдигар билән йүз туранә сөзләшкән иккинчи бир пәйғәмбәр Исраил ичидә чиқмиди; ¹¹ Пәрвәрдигарниң уни Мисир зиминиға әвәтиши билән у шу йәрдә Пирәвнгә, униң хизмәткарлири вә пүткүл зиминидикиләр алдида көрсәткән һәммә мөжизилик аламәт вә карамәтләргә, ¹² аян қилинған шу барлиқ улук қудрәткә вә Мусаниң пүткүл Исраилниң көз алдида көрсәткән барлиқ дәһшәтлик һәйвисиғә тәң турғидәк һеч қандақ адәм чиқмиди. □

□ **34:12** «... аян қилинған шу барлиқ улук қудрәткә...» — ибраний тилида «аян қилинған шу барлиқ улук қудрәтлик қолға...».

Йәшуа

Пәрвәрдигарның Йәшуа пәйгәмбәрни чақариши, униңға вәзипә тапшуруши

¹ Вә Пәрвәрдигарның кули болған Муса вапат болғандин кейин шундақ болдики, Пәрвәрдигар Мусаниң хизмәтқари, Нунниң оғли Йәшуаға сөз қилип мундақ деди:

² Мениң қулум Муса вапат болди. Әнди сән қозғилип, бу хәлиқниң һәммисини башлап Иордан дәриясидин өтүп, Мән уларға, йәни Исраилларға тәқдим қилидиган зиминға киргин. ³ Мән Мусаға ейтқинимдәк, путуңларниң тапини қайәргә тәккән болса, шу жайни силәргә бәрдим; ⁴ чегараңлар чөл-баявандин тартип Ливанғичә, һиттийларниң зиминини өз ичигә елип, Эфрат дәриясидин күн петиштики Оттура Деңизғичә болиду. ⁵ Сениң барлиқ һаят күнлириңдә һеч ким саңа қарши туралмайду. Мән Өзүм Муса билән биллә болғандәк сениң билән биллә болуп, сени һәргиз ташливәтмәймән. ⁶ Сән жүрҗәтлик вә қайсәр болғин; чүнки сән бу хәлиқни Мән ата-бовилириға беришкә қасәм билән вәдә қилған зиминға мирасхор қилип егилитисән. ⁷ Мениң қулум Муса саңа буйруған барлиқ қанунға әмәл қилишқа көңүл бөлүп, қәтҗий жүрҗәтлик вә толиму қайсәр болғин; сән қайәргила барсаң ишлириң ғәлибилик болуши үчүн униңдин я оң я солға чәтнәп кәтмә; ⁸ бу қанун китавини өз ағзиндин нери қилмай, униң ичидә пүтүлгәнниң һәммисини тутуп, уни кечә-күндүз зикир қилип оила; шундақ қилсаң йоллириңдә ғәлибилик болуп, өзүң ронақ таписән. ⁹ Мана саңа: — Жүрҗәтлик вә қайсәр бол, дәп буйруған едимғу? Шуңа һеч вәһимигә чүшмә, жүрәксиз болма; чүнки қайәргә барсаң Пәрвәрдигар Худайиң сән билән биргидур.

Йәшуаниң хәлиқни Қанаанға кирип жәң қилишқа тәйярлиши

¹⁰ Шуниң билән Йәшуа хәлиқниң башлириға буйруп: —

¹¹ Силәр чедиргаһтин өтүп хәлиқкә: — Өзүңлар үчүн озук-түлүк тәйяр қилиңлар, чүнки үч күн тошқанда силәр Иордан дәриясидин өтүп Пәрвәрдигар Худайиңлар силәргә беридиган зиминни егиләш үчүн кирисиләр, — дәңлар, деди.

¹² Йәшуа Рубәнләр билән Гадлар вә Манассәһниң йерим қәбилисигә сөз қилип: —

¹³ Худаниң кули болған Мусаниң силәргә буйруп: — Пәрвәрдигар Худайиңлар силәргә арамлик ата қилип бу зиминни силәргә бәргән, дәп ейтқинини

□ **1:1** «Вә Пәрвәрдигарның кули болған Муса вапат болғандин кейин...» — мошу жүмлә «вә» дегән сөз билән башлинип, «Йәшуа» дегән китапниң «Қанун Шәрһи» дегән китап билән зич бағланғанлиғини көрситиду. «Қан.» 34:12-айәтни көрүң. ■ **1:1** Қан. 1:38; 34:5 □ **1:2** «Мениң қулум Муса вапат болди» — оқурмәнләрниң есиде барки, Муса таққа чиқип Худаниң һозурида ялғуз өлгән вә Худа тәрипиндин дәпнә қилинған. һеч ким бу ишларға көз гувачи болмиған еди («Қан.» 34:5-6). ■ **1:3** Қан. 11:24; Йә. 14:9 □ **1:4** «Оттура Деңизғичә...» — ибраний тилида «Улуқ Деңизғичә...». ■ **1:5** Қан. 31:6, 8; Ибр. 13:5, 6 ■ **1:6** Қан. 31:23 □ **1:7** «...қәтҗий жүрҗәтлик вә толиму қайсәр болғин» — һәр қандақ киши Худаниң әмирлиригә асасән барлиқ хәлиқкә йетәкчилик қилип, хәлиқниң ишлирини идарә қилиш үчүн интайин жүрҗәтлик болуши керәк. ■ **1:7** Қан. 5:32; 28:14 □ **1:8** «китаптики бу қанун китави» — (яки «муқәддәс қанундики бу китап» яки «китаптики бу қанун») — яки «Қанун Шәрһи» яки «Муса пәйгәмбәрниң бәш китави»ни (йәни «Яритилиш», «Мисирдин Чиқиш», «Лавийлар» «Чөл-баявандики сәпәр», шундақла «Қанун Шәрһи»ни) көрситиду. ■ **1:8** Зәб. 1:2

есиңларда тутуңлар. □ 14-15 Хотун бала-жақаңлар вә чарпайлириңлар Муса өзи силәргә тәксим қилған, Иордан дәриясиниң бу тәрипидики зиминда қалсун, лекин араңларда қанчилик батур палван болсаңлар, силәр өз қериндашлириңларниң алдида сәптә туруп уларға ярдәм берип жәң қилиңлар; таки Пәрвәрдигар Худайиңлар қериндашлириңларға силәргә ата қилғиниға охшаш арам ата қилип, қериндашлириңларға у уларға мирас қилип беридиған зиминни егиләтгичә шундақ қилиңлар. Андин силәр тәвәлигиңлар болған зиминни, йәни Худаниң кули болған Муса силәргә тәксим қилған, Иордан дәриясиниң күн чиқиш тәрипидики бу зиминни егиләш үчүн қайтип бериңлар, — деди. □

16 Улар Йәшуаға жавап берип: — Сән бизгә әмир қилғанниң һәммисигә әмәл қилимиз, сән бизни қәйәргә әвәтсәң, шу йәргә баримиз. 17 Биз һәммә ишта Мусаниң сөзигә кулақ салгинимиздәк саңа кулақ салимиз; бирдин-бир тилигимиз, Пәрвәрдигар Худайиң Муса билән биллә болғандәк сениң биләнму биллә болғай! 18 Кимки сениң әмриңгә итаәтсизлик қилип, сән бизгә буйруған һәр қандақ сөзлириңгә кулақ салмиса, өлтүрүлиду! Сән пәқәтлә жүрҗәтлик вә қәйсәр болғин, — деди.

2

Чарлиғучиларни әвәтиш

1 Андин кейин Нунниң оғли Йәшуа икки чарлиғучини Шиттимдин әвәтип уларға: — Силәр берип у зиминни, болупму Йерихо шәһирини чарлап келиңлар, деди. Шуниң билән улар у йәргә берип, Раһаб атлиқ бир паһишиниң өйигә кирип қонди. 2 Лекин бириси келип Йерихо падишасиға: — Бүгүн кечә Исраиллардин бир нәччә киши бу зиминни чарлиғили кәпту, дөп хәвәр йәткүзди.

3 Шуниң билән Йерихо падишаси Раһабниң қешиға адәм әвәтип: — Сениң қешиңға келип, өйүңгә киргән шу кишиләрни бизгә тапшуруп бәргин, чүнки улар бу зиминниң һәр йерини пайлиғили кәпту, — деди.

4 Лекин у аял у икки кишини елип чиқип йошуруп қойған еди; у жавап берип: — Дәрвәкә бу кишиләр мениң қешимға кәлди, лекин мән уларниң нәдин кәлгәнлигини билмидим; 5 қараңғу чүшүп, қовуқни етидиған вақит кәлгәндә шундақ болдики, бу адәмләр чиқип кәтти. Мән уларниң қәйәргә кәткенини билмәймән. Уларни тездин қоғлисаңлар, чоқум йетишивалисиләр, — деди.

6 Лекин у аял уларни өгүзгә елип чиқип, өгүзниң үстидә рәтләп йейип қойған зиғир пахаллириниң астиға йошуруп қойған еди. 7 У вақитта уларниң кәйнидин издәп қоғлиғучилар Иордан дәриясиниң йоли билән чиқип дәрия кечиклиригичә қоғлап барди. Уларни қоғлиғучилар шәһәрдин чиқиши биләнлә, шәһәрниң қовуқи тақалди.

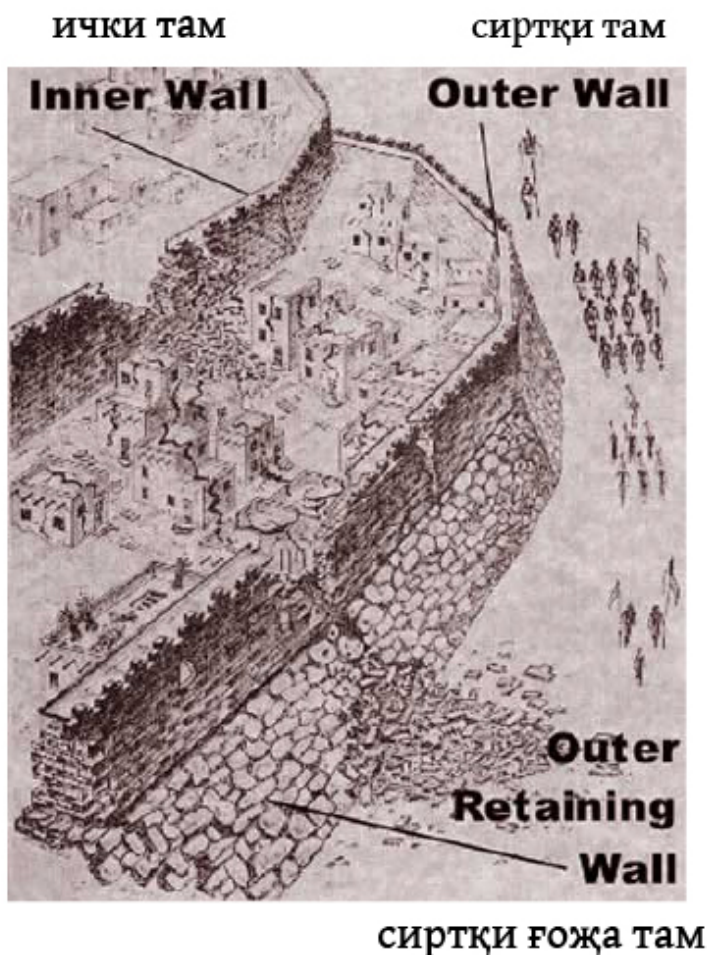
8 Шу вақитта, у иккилән техи ухлашқа ятмиған еди, Раһаб өгүзгә чиқип уларниң қешиға берип 9 уларға: — Пәрвәрдигарниң бу зиминни силәргә мирас қилип бәргәнлигини, шундақла силәрдин болған вәһимәңлар бизләргә чүшүп, бу зиминдикиләрниң һәммиси алдиңларда һалидин кетәй дегинини билимән; 10 чүнки биз силәр Мисирдин чиққиниңларда Пәрвәрдигарниң алдиңларда

□ 1:13 «Пәрвәрдигар Худайиңлар .... бу зиминни силәргә бәргән, дөп ейтқинини есиңларда тутуңлар» — Муса пәйғәмбәрниң «Худа... силәргә арамлиқ ата қилип бу зиминни силәргә бәргән» дегән сөзлири мошу икки йерим қәбилиниң Иордан дәриясиниң шәриқ тәрипидин өзлири үчүн балдурла йәр-зимин егилигәнлигини көрситиду. Хәлиқ һазир дәриядин өтүп гәрбий тәрәптики зиминни егиләшкә кириду. Муса пәйғәмбәрниң бу сөзлири «Қан.» 3:18-20дә тепилиду. □ 1:14-15 «бу тәрәп» — дәрияниң шәриқ тәрипи, һазирқи Сурийә зиминини көрситиду.

Җизил Деңизни қорутқанлиғини, шундақла силәрниң Иордан дәриясиниң у тәрипидики Аморийларниң икки падишаси Сихон билән Огни қандақ қилғанлиғиңларни, уларни мултәқ йоқатқанлиғиңларни аңлидуқ. ■ 11 Буни аңлап жүригимиз су болуп, силәрниң сәвәвиңлардин һәр қайсимизниң роһи чиқип кәтти. Чүнки Пәрвәрдигар Худайиңлар болса жуқурида, асманларниң һәмдә төвәндә йәрниң Худасидур. ■ 12-13 Әнди силәрдин өтүнимәнки, мән силәргә көрсәткән һиммитим үчүн силәрму мениң атамниң җәмәтигә һиммәт қилишқа Пәрвәрдигарниң нами билән маңа қәсәм қилиңлар, шундақла ата-анамни, ака-ука, ача-сиңил қериндашлиримни вә уларға тәвә барлиғиға чеқилмаслиғиңлар, җенимизни тирик қалдуруп, өлүмдин қутқузушуңлар тоғрисидә маңа бир капаләт бәлгүсини бериңлар, — деди.

14 Иккилән униңға: — Әгәр сән бу ишимизни ашкарилап қоймисаң, силәр җениңлардин айрилсаңлар, бизму җенимиздин айрилғаймиз! Шуниндәк шундақ болидуки, Пәрвәрдигар бизгә бу зимиңни егә қилғузғанда, биз җәзмән силәргә мәрһиванларчә вә сәмиимий муамилидә болимиз, деди.

15 Шунинң билән аял уларни пәнҗиридин бир тана билән чүшүрүп қойди (чүнки униң өйи шәһәрниң сепилидә болуп, у сепилиниң үстидә олтиратти).

Йерихо шәһиридики қош қатламлик сәпиләр

¹⁶ Аял у иккисигә: — Қоғлиғучилар силәргә учрап қалмаслиғи үчүн, таққа чиқип, у йәрдә үч күн йошурунуп туруңлар; қоғлиғучилар шәһәргә қайтип кәлгәндин кейин, андин силәр өз йолуңларға маңсаңлар болиду, — деди.

¹⁷ Иккиси аялға: — Әгәр сән бизниң дегинимиздәк қилмисаң, сән бизгә қилғузған қәсәмдин халас болимиз: — ¹⁸ Мана, биз зиминға киргән чағда, сән бизни чүшүрүшкә ишләткән бу қизил танини пәнжіригә бағлап қойғин; андин ата-анаңни, ака-ука қериндашлириңни, шундақла атаңниң барлиқ жәмәтидикиләрни өйүңгә, өзүңгә жиғип жәм қилғин. ¹⁹ Шундақ болидуки, өйүңниң ишиклиридин ташқириға чиққан һәр киминиң қени өз бешида болиду; биз униңға мәсәул әмәсмиз; лекин бирәв өйүңдә сән билән биллә болған

бирисиниң үстигә қол салса, ундақта униң қени бизниң бешимизгә чүшкәй! ■
 20 Эгәр сән бу ишимизни ашкарилап қойсаң, сән бизгә қилғузған бу қәсәмдин халас болимыз, — деди.

21 Раһаб җавап берип: — Силәрниң дегиниңләрдәк болсун дәп, уларни йолға селип қойди. Улар кәткәндин кейин, аял пәнҗиригә у қизил танини баглап қойди.

22 У иккиси у йәрдин айрилип, таққа чиқип, қоғлиғучилар *шаһәргә* қайтип кәткичә у йәрдә үч күн турди. Қоғлиғучилар йол бойидики һәммә йәрни издәпму уларни тапалмиди. 23 Андин бу иккиси тағдин чүшүп, қайтип манди; улар дәриядин өтүп, Нунниң оғли Йәшуаниң кешиға келип, бешидин кәчүргәнлириниң һәммисини униңға дәп бәрди. 24 Улар Йәшуаға: — Пәрвәрдигар дәрвәкә барлиқ зиминни қолимизға тапшурди; зиминда туруватқанларниң һәммиси бизниң түпәйлимиздин роһи чиқип кәтти, — деди.

3

Исраилниң Иордан дәриясидин өтүши

1 Йәшуа әтиси таң сәһәрдә туруп, пүткүл Исраил билән Шиттимдин айрилип Иордан дәриясиға кәлди; улар дәриядин өткичә шу йәрдә барҗаһ тикип турди.

2 Үч күн тошуп, сәрдарлар чедирҗаһтин өтүп, 3 хәлиқкә әмир қилип: — Силәр Пәрвәрдигар Худайиңларниң әһдә сандуғини, йәни Лавийларниң уни көтирип маңғинини көргән һаман, турған орнуңлардин қозғилип, әһдә сандуғиниң кәйнидин әгишип меңиңлар. 4 Лекин униң билән силәрниң арилиғиңларда икки миң гәз арилиқ қалсун; қайси йол билән маңидигиниңларни билишиңлар үчүн, униңға йеқинлашмаңлар; чүнки силәр илгири мошу йол билән меңип бақмиғансиләр, — деди.

5 Йәшуа хәлиқкә: — Өзүңларни пак-муқәддәс қилиңлар, чүнки әтә Пәрвәрдигар араңларда мөҗизә-карамәтләрни көрситиду, — деди. 6 Андин Йәшуа каһинларға: — Әһдә сандуғини көтирип хәлиқниң алдида дәриядин өтүңлар, дәп буйрувиди, улар әһдә сандуғини елип хәлиқниң алдида манди.

7 Пәрвәрдигар Йәшуаға сөз қилип: — Һәммә Исраилниң Меңиң Муса билән биллә болғинимдәк, сениң биләнму биллә болидиғанлиғимни билиши үчүн бүгүндиң етиварән сени уларниң нәзиридә чоң қилимән. ■ 8 Әнди сән әһдә сандуғини көтәргән каһинларға: — Силәр Иордан дәриясиңиң сүйиниң бойиға йетип кәлгәндә, Иордан дәрияси ичидә туруңлар, — дегин, — деди.

9 Йәшуа Исраилларға: — Бу яққа келиңлар, Пәрвәрдигар Худайиңларниң сөзини аңлаңлар, деди.

10-11 Андин Йәшуа: — Мана, силәр шу иш арқилиқ мәңгүлүк һаят Тәңриниң араңларда экәнлигини, шундақла Униң силәрниң алдиңлардин һиттийлар, Гирҗашийлар, Аморийлар, Қананийлар, Пәриззийлар, һивийлар, Йәбусийларни һайдиветидиғанлиғини билисиләр — пүткүл йәр-зиминниң егисиниң әһдә сандуғи силәрниң алдиңларда Иордан дәрияси ичидин өткүзүлиду. 12 әнди Исраилниң қәбилилиридин он икки адәмни таллаңлар, һәр қайси қәбилидин бирдин болсун; 13 шундақ болидуки, пүткүл йәр-зиминниң Егиси болған Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғини көтәргән каһинларниң тапини Иордан дәриясиңиң сүйигә тәккәндә, Иордан дәриясиңиң сүйи, йәни баш еқинидин еқип кәлгән сулар үзүп ташлинип, дәрия көтирилип дөң болиду, — деди. ■

14 Әнди шундақ болдики, хәлиқ чедирлиридин чиқип Иордан дәриясидин өтмәкчи болғанда, әһдә сандуғини көтәргән каһинлар хәлиқниң алдида маңди; ■ 15 әһдә сандуғини көтәргүчиләр Иордан дәриясиға йетип келип, путлири суға тегиши биләнла (орма вақтида Иордан дәриясиниң сүйи дәрияниң икки қирғиқидин тешип чиқиду), ■ 16 жуқури еқиндики сулар хелә жирақтила, Зарәтанның йенидики Адәм шәһириниң йенида тохтап, дөң болди; Арабаһ түзләңлиги бойидики деңизға, йәни «Шор Деңизи»ға еқип чүшүватқан кейинки еқими үзүлүп қалди; хәлиқ болса Йерихо шәһириниң удулидин дәриядин өтүп маңди. □ 17 Пүткүл Исраил куруқ йәрни дәссәп, барлиқ хәлиқ Иордан дәриясидин пүтүнләй өтүп болғичилик, Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғини көтәргән каһинлар Иордан дәриясиниң оттурисида куруқ йәрдә мәзмут турди.

4

Дәриядин өткәнлиги хатириләш

1 Пүткүл хәлиқ Иордан дәриясидин тамамән өтүп болғанда, Пәрвәрдигар Йәшуаға сөз қилип: —■

2 Хәлиқниң арисидин он икки адәмни таллигин, һәр қәбилидин бирдин адәм болсун, 3 уларға: — Силәр Иордан дәриясиниң оттурисидин, каһинларниң путлири мәзмут турған жайдин он икки ташни елип, уларни көтирип келип өзүңлар бүгүн кечә барғаһ тикидиған йәргә қоюңлар, дегин, деди.

4 Шуниң билән Йәшуа һәр қәбилидин бирдин адәмни, йәни Исраиллар арисидин таллиған он икки кишини чақирди; 5 андин Йәшуа уларға: — Силәр Иордан дәриясиниң оттурисиға чүшүп Пәрвәрдигар Худайиңларниң әһдә сандуғиниң алдиға берип, Исраилниң он икки қәбилисиниң саниға мас һалда бирдин ташни елип мүрәңләргә қоюңлар. 6 Чүнки бу араңларда бир әсләтмә-бәлгү болиду; кәлгүсидә балилириңлар: — Бу ташларниң силәргә немә әһмийти бар? — дәп сорап қалса, силәр уларға: —

7 Иордан дәриясиниң сулири Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғиниң алдида үзүп қоюлди; әһдә сандуғи Иордан дәриясидин өткүзүлгәндә Иордан дәриясиниң сулири үзүп қоюлди; шуңа бу ташлар Исраилларға мәңгүлүк бир әсләтмә-бәлгү болиду, — дәп жавап берисиләр.■

8 Шуниң билән Исраиллар Йәшуа уларға буйруғандәк қилди. Пәрвәрдигарниң Йәшуаға қилған әмри бойичә Исраилниң қәбилилириниң саниға мувапик Иордан дәриясиниң оттурисидин он икки ташни елип, қонидиған жайға көтирип берип, шу йәрдә қоюп қойди.

9 Буниндин башқа Йәшуа Иордан дәриясиниң оттурисида әһдә сандуғини көтәргән каһинларниң путлири мустәһкәм турған жайда он икки ташни тикләп қойди. Бу ташлар болса бүгүнгичә шу йәрдә туриду.

10 Пәрвәрдигар Йәшуаға хәлиқкә ейтишқа тапилиған барлиқ ишлар орунланғичилик, йәни Муса әслидә Йәшуаға буйруғанлириниң һәммиси бежа кәлтүрүлгичә, әһдә сандуғини көтәргән каһинлар Иордан дәриясиниң оттурисида тохтап турди. Хәлиқ шу йәрдин тездин өтүвататти. 11 Шундақ болдики, барлиқ хәлиқ тамамән өтүп болғанда, Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғи билән каһинлар хәлиқниң алдидин өтти. 12 Рубәнләр билән Гадлар вә Манассәһниң йерим қәбилисидикиләрму Мусаниң уларға буйруғинидәк сәптә

түзүп Исраилларның алдида дәриядин өтти. □ ■ 13 Жәмий болуп кирик миңчә куралланган киши Пәрвәрдигарның алдидин өтүп, Йерихо түзләндиклиригә келип, жәң қилишқа тәйяр турди.

14 У күни Пәрвәрдигар Йәшуани пүткүл Исраилның нәзиридә чоң қилди; улар уның пүтүн өмридә Мусадин қорққандәк унингдинму қорқти. ■

15 Пәрвәрдигар Йәшуаға сөз қилип: —

16 һөкүм-гувалиқ сандуғини көтәргән каһинларға: — Иордан дәриясидин чиқиңлар, дәп буйруғин, деди. □

17 Шуңа Йәшуа каһинларға: — Иордан дәриясидин чиқиңлар, дәп буйруди.

18 Шундақ болдики, Пәрвәрдигарның әһдә сандуғини көтәргән каһинлар Иордан дәриясиниң оттурисидин чиқип, путлириниң тапини қуруқлуқни дәссиши биләнла, Иордан дәриясиниң сүйи йәнә өз жайыға қайтип келип, авалқидәк икки қирғиқиғичә тешип еқишқа башлиди.

19 Хәлиқ болса биринчи айның онинчи күни Иордан дәриясидин өтүп, Йерихониң шәрқиниң әң чәт тәрипидики Гилгалға келип чедиргаһ тикти.

20 Улар Иордан дәриясидин алғач кәлгән он икки ташни болса, Йәшуа уларни Гилгалда тикләп қойди; 21 андин Исраилларға: — Кейин балилириңлар өз атилиридин: — Бу ташларның әһмийити немә, дәп сориса, 22 силәр балилириңларға мундақ уқтуруп қоюңлар: — «Исраил илгири қуруқ йәрни дәссәп Иордан дәриясидин өткән еди; 23 чүнки Пәрвәрдигар Худайиңлар биз Қизил Деңиздин өткичә алдимизда уның сулирини қурутуп бәргәндәк, Пәрвәрдигар Худайиңлар силәр өткичә алдиңларда Иордан дәриясиниң сүйини қурутуп бәрди; ■ 24 йәр йүзидики барлиқ әлләр Пәрвәрдигарның қолиның қанчилик күчлүклүгини билсун, шундақла силәрның Пәрвәрдигар Худайиңлардин һемишә қорқушуңлар үчүн У шундақ қилди» — деди.

5

1 Шундақ болдики, Иордан дәриясиниң гәрип тәрипидики Аморийларның һәммә падишалири билән деңизниң йенидики Қананийларның һәммә падишалири Пәрвәрдигарның Исраиллар өтүп кәткичә уларның алдидин Иордан сулирини қандақ қурутуп бәргинини аңлиғанда, жүрәклири су болуп, Исраилларның сәвәвидин уларның роһи чиқай дәп қалди.

Йеңи бир дәвирниң сүннәт қилиниши

2 У вақитта Пәрвәрдигар Йәшуаға сөз қилип: — Сән чақмақ ташлиридин пичақларни ясап, Исраилларни иккинчи қетим хәтнә қилғин, деди. ■

3 Шуниң билән Йәшуа чақмақ ташлиридин пичақларни ясап, Исраилларни «Хәтнилик дөңлүги»дә хәтнә қилди. □ 4 Йәшуаниң уларни хәтнә қилишиниң сәвәви шу едики, Мисирдин чиққан жәңгә яриғидәк һәммә әркәкләр Мисирдин чиққандин кейин чөллүкниң йолида өлүп түгигән еди. 5 Чүнки Мисирдин

□ 4:12 «...Мусаниң уларға буйруғинидәк сәптә түзүп,...» — яки «Мусаниң уларға буйруғинидәк курал-ярақларни көтирип,...». ■ 4:12 Чөл. 32:20, 29 ■ 4:14 Йә. 3:7 □ 4:16 «Һөкүм-гувалиқ сандуғи» — мошу йәрдә «Һөкүм-гувалиқ» Худаниң Исраилға болған түп әмирлирини, шундақла уның Исраил билән болған әһдисини көрситиду; Худаниң муқәддәс маһийити вә характери шу әмирләрдә аян қилинғачқа, «Һөкүм-гува» дәпму атилиду. Оқурмәнләргә аянки, шу әмирләр әһдә сандуғи ичидә сақлақлиқ таш тахтайлар үстидә пүтүклүк еди. Шуңа бәзидә сандуқ «Һөкүм-гувалиқ сандуғи», ибадәт чедери «Һөкүм-гувалиқ чедери» дәп атилиду. ■ 4:23 Мис. 14:21 ■ 5:2 Мис. 4:25 □ 5:3 «Хәтнилик дөңлүги» — ибраний тилида «Гибеаһ һааралот».

чиққан барлиқ хәлиқ хәтнә қилинған болсиму, лекин Мисирдин чиқип чөллүкниң йолида жүргән вақитта Исраил арасида туғулғанларниң һәммиси хәтнисиз қалған еди; ⁶ Чүнки әслидә Пәрвәрдигарниң авазига кулақ салмиған, Мисирдин чиққан хәлиқ ичидики жәңгә яриғидәк барлиқ әркәкләр өлүп түгигичә Исраиллар қириқ жил чөлдә жүргән еди; Пәрвәрдигар уларға: — Силәрни Мән ата-бовилириңларға беришкә қәсәм билән вәдә қилған зиминни, йәни сүт билән һәсәл ақидиған жутни көргүчиләр қилмаймән, дәп қәсәм қилған еди. ■

⁷ Лекин Пәрвәрдигар уларниң орнини бастурған әвлатлири болса, йолда хәтнә қилинмиғачқа, Йәшуа өзи уларни хәтнә қилди. ⁸ Барлиқ хәлиқ хәтнә қилинип, сақайғичилик чедирлирида, өз орунлиридин чиқмай турди.

⁹ У вақитта Пәрвәрдигар Йәшуаға: — Бүгүн Мән Мисирниң ар-номусини үстүңлардин жумилитивәттим, деди. Шуниң билән у жайға «Гилгал» дәп нам қоюлуп, таки бүгүнгичә шундақ аталмақта. □

¹⁰ Шуниң билән Исраиллар Гилгалда чедир тикип турди. Биринчи айниң он төртинчи күни ахшими Йерихо дияриниң түзләңдиклиридә «өтүп кетиш һейти»ни өткүзди. ■ ¹¹ «Өтүп кетиш һейти»ниң әтиси улар шу йәрниң ашлиқ мәһсулатлиридин йеди, жүмлидин шу күни петир нанларни вә қомачларни йеди. ■ ¹² Улар шу зиминниң ашлиқ мәһсулатлиридин йегәндин кейин, әтиси «манна»ниң чүшүши тохтиди. Шу вақиттин тартип Исраилларға һеч манна болмиди; шу жилда улар Қанаан зимининиң мәһсулатлиридин йеди.

Йерихо шәһириниң үстидин гәлибә қилиш

¹³ Амма Йәшуа Йерихоға йеқин кәлгәндә, бешини көтирип қаривиди, мана униң алдида сугурулған қилични тутуп турған бир адәм туратти. Йәшуа униң қешигә берип униңдин: — Сән биз тәрәптиму, яки дүшмәнлиримиз тәрәптиму? — дәп сориди. ■

¹⁴ У жавап берип: — Яқ, ундақ әмәс, бәлки Мән Пәрвәрдигарниң қошунлириниң Сәрдари болуп кәлдим. — деди.

Йәшуа йәргә дүм жиқилип сәждә қилип униңға: — Рәббимниң қулиға немә тапшуруқлири баркин? дәп сориди. □ ■

¹⁵ Пәрвәрдигарниң қошуниниң Сәрдари Йәшуаға: — Путундики кәшини салгин, чүнки сән турған йәр муқәддәс жайдур, девиди, Йәшуа шундақ қилди. ■

¹⁶ Йерихо сепилиниң қовуқ-дәрвазилири Исраилларниң сәвәвидин мәһкәм етилип, һеч ким чиқалмайтти, һеч ким кирәлмәйтти.

■ **5:6** Чөл. 14:23 □ **5:9** «Мисирниң ар-номуси» — бу немини көрситиду? Бизниңчә у мундақ үч жәһәтти өз ичигә алиду: . (1) сүннәт қилиниши билән улар бутпәрәс Мисирлиқларға охшимайдиган болди, Худаниң әһдисигә бағланған кишиләрдин болди («Яр.» 17:10-14ни көрүң); (2) Мисирлиқлар әслидә уларни мазақ қилип: «улар чөл-баяванда өлмәй қалмайду» дегән болуши мүмкин («Мис.» 32:12); улар вәдә қилинған зиминға кириши билән бу мазақ сөзи йоқ болатти; (3) Исраиллар һазир қуллуқта қелиш номуслуғидин азат болған. «Гилгал» — «жумилаш» дегән мәнидә. ■ **5:10** Мис. 12:6 ■ **5:11** Мис. 12:39; Лав. 2:14 ■ **5:13** Мис. 23:23 □ **5:14** «Йәшуа йәргә дүм жиқилип сәждә қилип...» — хелә рошәнки, Йәшуа бу затни Худаниң сүпитидә дәп билип сәждә қилганда, у зат уни тосумиди. Кейин (6:2) «Пәрвәрдигарниң қошуниниң Сәрдари» болған шу зат Пәрвәрдигардәк сөзләйду. Бу «Пәрвәрдигарниң Париштиси» — Худаниң өзини ашқарилиши болуп, йәни Мәсһиниң Өзидин башқа һеч ким әмәстур. «Яр.» 16:7ни вә изаһатни көрүң. ■ **5:14** Яр.17:1-3; Мис.23:20-22 ■ **5:15** Мис.3:5

6

1 Пәрвәрдигар Йәшуаға сөз қилип: — Мана, Мән Йерихо шәһирини, падишасини һәмдә батур жәңчилерини қолуңға тапшурдум.

2 Әнди силәр, йәни барлиқ жәңчиләр шәһәрни бир қетим айлинип меңиләр; алтә күнгичә һәр күни шундақ қилиңлар. 3 һәмдә йәттә каһин әһдә сандугиниң алдида қочқар мүңгүзидин етилгән йәттә бургини көтирип маңсун; йәттинчи күнигә кәлгәндә силәр шәһәрни йәттә қетим айлинисиләр; каһинлар бурғиларни чалсун. 4 Шундақ болидуки, улар қочқар бурғилири билән созуп бир аваз чиқарғинида, барлиқ кишиләр бурғиниң авазини аңлап, қаттиқ тәнтәнә қилип товлисун; буниң билән шәһәрниң сепиллири тегидин өрүлүп чүшиду, һәр бир адәм алдиға қарап егилип кириду, — деди.

5 Шуниң билән Нунниң оғли Йәшуа каһинларни чақирип уларға: — Силәр әһдә сандугини көтирип меңиләр; йәттә каһин Пәрвәрдигарниң әһдә сандугиниң алдида йәттә қочқар бурғисини көтирип маңсун, деди

6 У хәлиқкә: — Чиқип шәһәрни айлиниңлар; қураллиқ ләшкәрләр Пәрвәрдигарниң әһдә сандугиниң алдида маңсун, деди.

7 Йәшуа буни хәлиқкә буйруғандин кейин, Пәрвәрдигарниң алдида йәттә қочқар бурғисини көтәргән йәттә каһин алдиға меңип бурғиларни чалди; Пәрвәрдигарниң әһдә сандуги болса уларниң кәйнидин елип меңилди.

8 Қураллиқ ләшкәрләр бурға челиватқан каһинларниң алдида маңди; әһдә сандугиниң арқидин қоғдигучи кошун әгишип маңди. Каһинлар маңғач бурға чалатти.

9 Йәшуа хәлиқкә буйруп: — Мән силәргә: «Товлаңлар» демигичә нә товлимаңлар, нә авазиңларни чиқармаңлар, нә ағзиңлардин һеч бир сөзмү чиқмисун; лекин силәргә «Товлаңлар» дегән күнидә, шу чағда товлаңлар, — дегән еди.

10 Шу тәриқидә улар Пәрвәрдигарниң әһдә сандугини көтирип шәһәрни бир айланди. Халайиқ чедирғаһқа қайтип келип, чедирғаһда қонди.

11 Этиси Йәшуа таң сәһәрдә қопти, каһинларму Пәрвәрдигарниң әһдә сандугини йәнә көтәрди; 12 Пәрвәрдигарниң әһдә сандугиниң алдида йәттә қочқар бурғисини көтәргән йәттә каһин алдиға меңип тохтимай челип маңатти; каһинлар маңғач бурға чалғанда, қураллиқ ләшкәрләр уларниң алдида маңди, арқидин қоғдигучи кошун әгишип маңди. □

13 Иккинчи күниму улар шәһәрниң әтрапини бир қетим айлинип, йәнә чедирғаһқа йенип кәлди. Улар алтә күнгичә шундақ қилип турди.

14 Йәттинчи күни улар таң сәһәрдә қопуп, охшаш һаләттә йәттә қетим шәһәрниң әтрапини айланди; пәқәт шу күнила улар шәһәрниң әтрапини йәттә қетим айланди.

15 Йәттинчи қетим айлинип болуп, каһинлар бурға чалғанда Йәшуа хәлиқкә: — Әнди товлаңлар! Чүнки Пәрвәрдигар шәһәрни силәргә тапшуруп бәрди! 16 Лекин шәһәр ва униң ичидики барлиқ нәрсиләр Пәрвәрдигарға мутләк аталғанлиғи үчүн силәргә «һарам»дур; пәқәт паһишә аял Раһаб билән униң пүтүн өйидикиләрла аман қалсун; чүнки у биз әвәткән әлчилеримизни йошуруп қойған еди. □ 17 Лекин силәр қандақла болмисун «һарам» дәп бекитилгән

□ **6:12** «каһинлар маңғач бурға чалғанда, қураллиқ ләшкәрләр уларниң алдида маңди, арқидин қоғдигучи кошун әгишип бурға чалғач маңди». □ **6:16** «Пәрвәрдигарға мутләк аталғанлиғи үчүн силәргә һарам болиду» — «һарам» ибраний тилида «һәрәм». Мошу укум ибраний тилида пәқәт «Пәрвәрдигарға «һәрәм» дәп атилиду» дегән сөзләр билән ипадилиниду. Ибраний тилида «һәрәм» дәп бекитилгән һәр бир нәрсә адәттә мутләк һалак қилиниши керәк (24-айәтни көрүң). Лекин мошу қетим шәһәрдин елинған металдин ясалған нәрсиләр Пәрвәрдигарниң йолида ишлитилишкә сақлансун, дәп буйрулған еди (19-айәтни көрүң).

нәрсиләрдин өзүңларни тартиңлар; болмиса, «һарам» қилинған нәрсиләрдин елишиңлар билән өзүңларни һарам қилип, Израилниң чедиргаһиниму һарам қилип униң үстигә апәт чүшүрсиләр. ¹⁸ Амма барлиқ алтун-күмүч, мис вә төмүрдин болған нәрсиләр болса Пәрвәрдигарға муқәддәс қилинсун; улар Пәрвәрдигарниң ғәзнисигә киргүзүлсун, — деди. ■

¹⁹ Шунинң билән хәлиқ товлишип, каһинлар бурға чалди. Шундақ болдики, хәлиқ бурға авазини аңлиғинида интайин қаттиқ товливиди, сепил тегидин өрүлүп чүшти; хәлиқ униң үстидин өтүп, һәр бири өз алдиға атлинип кирип, шәһәрни ишғал қилди. ■ ²⁰ Улар әр-аял болсун, қери-яш болсун, қой-кала вә ешәкләр болсун шәһәр ичидики һәммини қиличлап йоқатти.

²¹ Йәшуа у зиминни чарлап кәлгән икки адәмгә: — Силәр у паһишә хотунниң өйигә кирип, униңға бәргән қәсимиңлар бойичә уни вә униңға тәвә болғанларниң һәммисини елип чиқиңлар, деди. ■

²² Шунинң билән икки чарлиғучи яш жигит кирип, Раһабни ата-аниси билән қериндашлириға қошуп һәммә нәрсилири билән елип чиқти; улар униң барлиқ уруқ-туққанлирини елип келип, уларни Израилниң чедиргаһиниң сиртиға орунлаштуруп қойди. ²³ Халайиқ шәһәрни вә шәһәр ичидики һәммә нәрсиләрни от йеқип көйдүрүвәтти. Пәқәт алтун-күмүч, мис вә төмүрдин болған қача-қуча әсвапларни жиғип, Пәрвәрдигарниң өйиниң ғәзнисигә әкирип қойди.

²⁴ Лекин Йәшуа паһишә аял Раһабни, ата жәмәтидикиләрни вә униңға тәвә болғанлириниң һәммисини тирик сақлап қалди; у бүгүнгичә Израил арисидә туруватиду; чүнки у Йәшуа Йерихони чарлашқа әвәткән әлчиләрни йошуруп қойған еди.

²⁵ У чағда Йәшуа агаһ-бешарәт берип: — Бу Йерихо шәһирини қайтидин ясашқа қопқан киши Пәрвәрдигарниң алдида қарғиш астида болиду; у шәһәрниң улини салғанда тунжа оғлидин айрилиду, шәһәрниң қовуқлирини орунлаштуридиған чағда кичик оғлидинму айрилиду, — деди. □ ■

²⁶ Пәрвәрдигар Йәшуа билән биллә еди; униң нам-шәһрити пүткүл зиминға кәң тарқалди.

7

Ақанниң гуна қилип Израил үстигә апәт чүшүрүши

¹ Лекин Израил «һарам» нәрсиләр үстидә итаәтсизлик қилди; чүнки Йәһуда қәбилисидин болған Зәраһниң әвриси, Забдиниң нәвриси, Карминиң оғли Ақан дегән киши һарам дәп бекитилгән нәрсиләрдин алған еди. Буниң билән Пәрвәрдигарниң ғәзиви Израилға қозғалди. ■

² Йәшуа Йериходин Бәйт-Әлниң шәриқ тәрипидики Бәйт-Авәнниң йенида болған Аيي шәһиригә бир нәччә адәм әвәтип уларға: — У йәргә чиқип у зиминни чарлап келиңлар, дәп буйруди. Шунинң билән у адәмләр чиқип Аيي зиминини чарлап кәлди. ³ Улар қайтип келип, Йәшуаға: — һәммә хәлиқниң у йәргә беришиниң һажити йоқ экән, икки-үч миңчә адәм болсила айиға һужум қилип уни егиләләйду; у йәрдә олтиришиқ кишиләр аз болғачқа, пүткүл хәлиқни аварә қилип у йәргә әвәтмигин, — деди.

■ 6:18 Чөл. 31:54 ■ 6:19 Ибр. 11:30 ■ 6:21 Йә. 2:14; ибр. 11:31 □ 6:25 «У чағда Йәшуа агаһ-бешарәт берип...» — башқа бир хил тәржимиси: - «У чағда Йәшуа қәсәм ичип...». Лекин бизниңчә Йәшуаниң сөзи қәсәм әмәс. «...шәһәрниң қовуқлирини орунлаштуридиған чағда кичик оғлидинму айрилиду» — бу бешарәтниң әмәлгә ашурулуши «1Пад.» 16:34дә хатирилиниду. ■ 6:25 1Пад. 16:34 ■ 7:1 Йә. 22:20; 1Тар. 2:7

4 Шунинң билән хәлиқтин үч миңчә киши у йәргә чиқти; лекин булар Айиниң адәмлири алдидин қечип кетишти. 5 Айиниң адәмлири улардин оттуз алтичә кишини уруп өлтүрди; қалғанларни сепил қовуқиниң алдидин Шебаримғичә қоғлап берип, у йәрдики даванда уларни уруп мәғлуп қилди. Андин хәлиқтин жүриги су болуп, қаттиқ сарасимгә чүшти. □ 6 Йәшуа кийимлирини житип, Исраилниң ақсақаллири Пәрвәрдиғарниң әһдә сандуғиниң алдида йәргә дүм жиқилип, башлириға топиларни чечип, у йәрдә кәч кирғичә йетип қалди.

7 Йәшуа: — Аһ, Рәб Пәрвәрдиғар, сән бизни Аморийларниң қолиға тапшуруп һәк қилиш үчүн, бу хәлиқни немишкә Иордан дәриясиниң бу тәрипиғә өткүзгәнсән? Биз Иордан дәриясиниң у тәрипидә турувәргән болсақ боптикән!

8 Әй Рәббим! Исраил өз дүшмәнлириниң алдидин бурулуп қачқан йәрдә мән немиму дейләймән? 9 Қананийлар, шундақла зиминдә барлиқ туруватқанлар буни аңлиса бизни қапсивелип йәр йүзидин намимизни үзүп ташлайду; шу чағда Сән улук нам-шөһритиң үчүн немиләрни қилисән?! — деди.

10 Лекин Пәрвәрдиғар Йәшуаға жавап берип мундақ деди: — «Орнуңдин қоп! Немишкә шундақ дүм ятисән? 11 Исраил гуна қилди! Улар йәнә Мән уларға тапилиған әһдәмгә хилаплиқ қилип, һарам дәп бекитилгән нәрсиләрдин елип, оғрилиқ қилип, алдамчилик қилип һәм һарам бекитилгәнни өз маллириниң арасиға тикип қойди. 12 Шуңа Исраиллар дүшмәнлириниң алдида тик туралмайду; улар өзлирини «һарам» қилип бекитип, мутләк йоқитилишкә йүзләнгәчкә, дүшмәнлириниң алдидин бурулуп арқисиға қачиду. Әгәр силәр «һарам» дәп бекитилгәнни араңлардин тамамән йоқ қилмисаңлар, мундин кейин мән силәр билән биллә болмаймән.

13 Әнди сән туруп хәлиқни пак-муқәддәс қилип уларға: — «Әтә үчүн өзүңларни пак қилиңлар; чүнки Исраилниң Худаси Пәрвәрдиғар шундақ дәйду: — Әй Исраил, сәндә «һарам» дәп бекитилгән нәрсә бардур; бу һарам нәрсини араңлардин йоқ қилмиғичилик дүшмәнлириңларниң алдида тик туралмайсиләр. 14 Әтә сәһәрдә силәр қәбилә бойичә һазир қилинисиләр; шундақ болидуки, Пәрвәрдиғар бекиткән қәбилә жәмәт-жәмәти бойичә бирдин-бирдин алдиға кәлсун; Пәрвәрдиғар бекиткән жәмәт аила-аилә бойичә бирдин-бирдин һазир болуп алдиға кәлсун; андин Пәрвәрдиғар бекиткән аилидики әркәкләр бирдин-бирдин алдиға келип һазир болсун. □ 15 Шундақ болидуки, һарам дәп бекитилгән нәрсини өз йенида сақлиған киши тепилғанда, Пәрвәрдиғарниң әһдисигә хилаплиқ қилғанлиғи үчүн һәм шундақла Исраил ичидә рәзиллик садр қилғини үчүн у вә униңға барлиқ тәвә болғанлар отта көйдүрүлсун, — дәйду», дәп ейткән.

16 Йәшуа әтиси таң сәһәрдә туруп Исраилни алдиға жиғип, қәбилә-қәбилини һазир қиливиди, Йәһуда қәбилиси бекитилди; 17 у Йәһуданиң жәмәтлирини һазир қиливиди, Зарһийлар жәмәти бекитилди. У Зарһийлар жәмәтини аилә-аилә бойичә алдиға кәлтүрүвиди, Забди дегән киши бекитилди. □ 18 Забди өз аилисидики әркәкләрни бирдин-бирдин һазир қиливиди, Йәһуда қәбилисидин Зәраһниң әвлади, Забдиниң нәвриси, Карминиң оғли Ақан бекитилди. □

19 Шунинң билән Йәшуа Ақанға: — Әй оғлум, Исраилниң Худаси Пәрвәрдиғарға шан-шәрәпни қайтуруп берип, Униң һөрмити үчүн қилғанлирини иқрар қилғин;

□ 7:5 «...қалғанларни сепил қовуқиниң алдидин Шебаримғичә» — яки «қалғанларни сепил қовуқиниң алдидин «дәзләр» дегән жайғичә». □ 7:14 «Пәрвәрдиғар бекиткән қәбилә жәмәт-жәмәти бойичә бирдин-бирдин алдиға кәлсун...» — Худа қайси йол билән гунакар қәбилини көрсәткәнлиги мошу йәрдә аян қилинмайду; шүбһисизки, көрситиш йоли чәк ташлаш яки баш каһин көтәргән «урим ва туммим» арқилиқ болған болса керәк. □ 7:17 «Зарһийлар жәмәти» — яки «Зарһийлар». «Зарһийлар» дегән «Зәраһлар»ниң башқа бир шәкли (1:7ни көрүң). □ 7:18 «Зәраһниң әвлади» — ибраний тилида «Зәраһниң оғли».

мәндин һеч немини йошурмай, қилғиниңниң һәммисини маңа ейтқин, деди.□

20 Ақан Йәшуаға җавап берип: — Мән дәрвәкә Исраилниң Худаси Пәрвәрдиғар алдида гуна қилип, мундақ-мундақ қилдим: 21 мән олжиниң арисидин Шинарда чиққан чирайлиқ бир тонға, икки йүз шәкәл күмүч, әллик шәкәл еғирлиқтики алтун тахтаға көзүм қизирип уларни еливалдим. Мана, бу нәрсиләрни чедиримниң оттурисидики йәргә көмүп қойдум, күмүч уларниң астида, — деди.□

22 Шуларни девиди, Йәшуа әлчиләрни әвәтти, улар чедирға жүгүрүп барди вә мана, нәрсиләр дәрвәкә чедирда йошуруқлуқ болуп, күмүч буларниң астида еди. 23 Улар бу нәрсиләрни чедирдин елип чиқип Йәшуаға, шундақла барлиқ Исраилларниң қешиға кәлтүрүп, Пәрвәрдиғарниң алдиға қойди. 24 Андин Йәшуа билән пүткүл Исраил җамаити қопуп Зәраһниң оғли Ақанни, күмүч, тон вә алтун тахта билән қошуп, униң оғуллири билән қизлирини, уйлири билән ешәклири, қойлири, чедири билән барлиқ тәвәликлирини елип Ақор җилғисига кәлтүрди.

25 Йәшуа Ақанға: — Сән бешимизға қанчилик апәт кәлтүрдүң! Мана, бүгүн Пәрвәрдиғар сениң үстүңгә апәт кәлтүриду, — деди. Андин пүткүл Исраил җамаити уни чалма-кесәк қилип өлтүрди. Улар аилисидикиләрниму чалма-кесәк қилип өлтүргәндин кейин, һәммини отта көйдүрүвәтти. □ 26 Андин халайиқ бир чоң доға ташни униң үстигә доғилап қойди. Бүгүнгә қәдәр у у йәрдә турмақта. Буниң билән Пәрвәрдиғарниң ғәзиви янди. Шуниниң билән шу йәргә «Апәт җилғиси» («Ақор җилғиси») дәп нам қоюлди вә бу күнгичә шундақ аталмақта.□

8

Исраилниң Айи шәһри үстидин әлибә қилиши

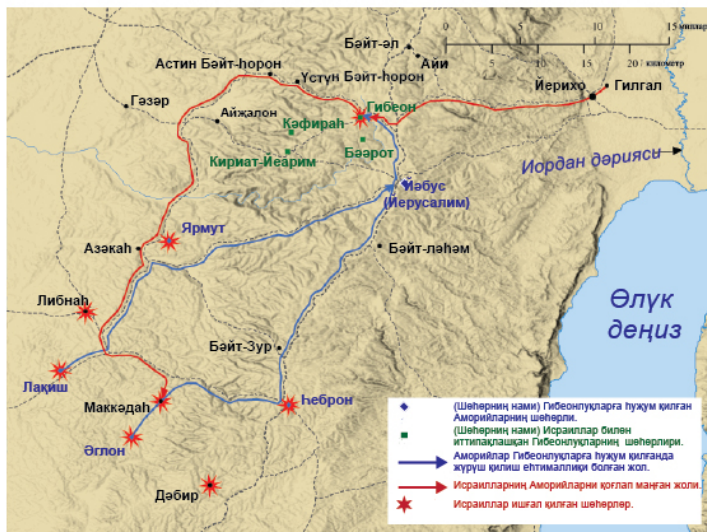
1 Пәрвәрдиғар Йәшуаға: — Сән һеч қорқма, һәм һодукмиғин. Туруп, барлиқ жәңчиләрни өзүң билән елип, Айи шәһригә чиққин. Мана, Мән Айиниң падишаси, хәлқи, шәһири вә зиминини қошуп сениң қолуңға тапшурдум. ■

2 Сән Йерихо билән униң падишасига қандақ қилған болсаң Айи шәһири билән униң падишасигиму шундақ қилисән. Пәқәт силәр бу қетим шәһәрдин олжа вә чарпайларни алсаңлар болиду. Әнди сән шәһәрниң кәйни тәрипигә һужум қилишқа пистирма қойгин, — деди.■

□ 7:19 «Пәрвәрдиғарға шан-шәрәпни қайтуруп берип Униң һөрмити үчүн қилғанлириңни иқрар қилгин» — Ақанниң қилғанлирини иқрар қилғининиң өзи Худаға шан-шәрәпни қайтурушни болиду, чүнки бу иш Худаниң һәммә иштин хәвәрдар болғинини халайиқ алдида көрситидиган иштур.

□ 7:21 «Шинар» — Бабилниң башқа бир наmidур. □ 7:25 «...Исраил җамаити **Ақанни** чалма-кесәк қилип өлтүрди. Улар аилисидикиләрниму чалма-кесәк қилип өлтүргән...» — Ақанниң аилисидикиләр чалма-кесәк қилинди; чүнки аилисидикиләр униң гунайини көрүп туруп униң тоғрилиқ җим турғачқа, униңға шерик болуп қалған. □ 7:26 «Апәт җилғиси» — ибраний тилида «Ақор җилғиси». ■ 8:1 Қан. 1:21; 7:18 ■ 8:2 Қан. 20:14; Йә. 6:21

Йәшуа пәйгәмбәрнің Қанаанниң жәнубий тәрипидики һәрбий жүрүшлири

Қанаан жәнубий тәрипидә жүргүзүлгән һәрбий жүрүшләр

³ Шуниң билән, Йәшуа билән һәммә жәңчиләр қозғилип, айға һужум қилишқа чиқти. Йәшуа оттуз миң батур жәңчини илғап кечидә уларни мандурди

⁴ вә уларға мундақ тапилиди: — «Силәр ағаһ болуп, шәһәрдин бәк нери кәтмәй шәһәрниң кәйнидә мөкүнүп туруп, һәммиңлар бөктүрмә һужумға тәйяр туруңлар. ⁵ Мән өзүм билән қалған һәммә кишиләрни елип шәһәргә йеқин баримән; шундақ болидуки, улар балдурқидәк алдимизға чиқип һужум қилғанда, биз уларниң алдидин қачимиз; ⁶ улар жәзмән бизниң кәйнимиздин қоғлайду; улар: «Исраиллар балдурқидәк алдимиздин қечип кәтти» дәп ойлайду, биз уларни аздуруп шәһәрдин жирақ елип чиқимиз. Шуниң үчүн биз уларниң алдидин қачимиз. ⁷ У вақитта силәр бөктүрмидин қоуп чиқип, шәһәрни ишғал қилиңлар; чүнки Пәрвәрдигар Худайиңлар бу шәһәрни силәрниң қолуңларға тапшуриду. ⁸ Шәһәрни ишғал қилғандин кейин Пәрвәрдигарниң тапилиғини бойичә у шәһәрни от йеқип көйдүриветиңлар. Мана, мән силәргә әмир бәрдим».

⁹ Йәшуа уларни йолға салди, улар берип Бәйт-Әл билән Айиниң оттурисида, Айиниң ғәрип тәрипидә бөктүрмә селип марап олтарди. Йәшуа болса у кечиси хәлиқниң арасида қонди. ¹⁰ Әтиси сәһәр Йәшуа қоуп, хәлиқни жиғип тәкшүрди; андин у Исраилниң ақсақаллири билән биллә хәлиқниң алдида Айға қарши маңди. ¹¹ Униң билән биллә болған һәммә жәңчиләрму униң билән чиқип, шәһәрниң алдиға йеқин берип, Айиниң шимал тәрипидә чедир тикти. Улар чүшкән жай билән Айиниң оттурисида бир жилға бар еди. ¹² Йәшуа бәш миңчә адәмни таллап елип берип, Бәйт-Әл билән Айиниң оттурисида, шәһәрниң ғәрип тәрипидә бөктүрмә турғузған еди. ¹³ Шундақ қилип, барлиқ хәлиқ, йәни шәһәрниң шимал тәрипидики барғаһтики қошун билән ғәрип тәрипидики пистирма қошун орунлаштуруп бөлүнди. Шу кечиси Йәшуа өзи қилғиниң

оттурисиға чүшти. ¹⁴ Айиниң падишаси шу әһвални көрди вә шәһәрдикиләр алдирап сәһәр қопушти; падиша билән барлиқ хәлқи Исраил билән соқушуш үчүн бәлгүләнгән вақитта Арабаһ түзләңлигигә чиқти. Лекин падишаниң шәһәрниң кәйнидики пистирма қошундин хәвири йоқ еди. □ ¹⁵ Йәшуа билән барлиқ Исраил болса өзлирини улардин йеңилгәнгә селип, чөл тәрәпкә қачти. ¹⁶ Шәһәрдә бар хәлиқниң һәммиси уларни қоғлашқа чақирилди; улар келип Йәшуани қоғлиғанда, улар аздурулуп шәһәрдин жирақ қилинди. ¹⁷ Айи билән Бәйт-Әлнийң ичидә Исраилни қоғлашқа чиқмиған һеч бир әр киши қалмиди; улар шәһәрни очуқ қоюп, һәммиси Исраилни қоғлап чиқип кәтти.

¹⁸ У вақитта Пәрвәрдигар Йәшуаға: — Қолундики нәйзини айиға қаритип узатқин; чүнки Мән уни сениң қолуңға тапшурдум, — девиди, Йәшуа қолидики нәйзини шәһәргә қаритип узатти. ¹⁹ У қолидики нәйзини узатқан һаман пистирмида ятқанлар жайидин тезла чиқип, жүгүргиничә шәһәргә етилип кирип, уни ишғал қилип шуан от йекип көйдүрүвәтти.

²⁰ Айиниң адәмлири бурулуп қаривиди, мана шәһәрдин асман-пәләк өрләватқан түтүнни көрди, я у яққа я бу яққа қачайли десә, һеч һали қалмиған еди; чөл тәрәпкә қачқан Исраиллар бурулуп өзлирини қоғлап келиватқанларға һужум қилди. ²¹ Йәшуа билән барлиқ Исраил пистирма қошунниң шәһәрни елип болғанлиғини, шундақла шәһәрдин түтүнниң өрләп чиққинини көрүп, йенип келип, Айиниң адәмлирини өлтүргили турди. ²² Шуниң билән бир вақитта шәһәрни алғанларму шәһәрдин чиқип уларға һужум қилди. Шуниң билән улар Исраилларниң оттурисида, бәзилири бу тәрәптин, бәзилири у тәрәптин қапсалип қалди. Исраиллар уларниң һеч бирини қоймай, һәммисини өлтүрүвәтти. ■

²³ Улар Айиниң падишасини тирик тутуп, Йәшуаниң алдиға елип барди.

²⁴ Исраил далада учриған барлиқ айиқларни, йәни өзлирини чөлгичә қоғлап кәлгәнләрни қирип йоқатқандин кейин (уларниң һәммиси қиличлинип йоқитилған еди), барлиқ Исраил Айиға йенип келип, у йәрдикиләрни қиличлап өлтүрди. ²⁵ Шундақ болдики, шу күнидә өлтүрүлгән әр-аяллар, йәни айиқларниң һәммиси он икки миң адәм еди. ²⁶ Чүнки Йәшуа Айида туруватқан һәммә адәм йоқитилмиғичә қолидики узутуп турған нәйзисини жиғмиған еди. ²⁷ Һалбуки, Пәрвәрдигарниң Йәшуаға буйруған сөзи бойичә Исраиллар шәһәрдики чарпай билән олжини өзлири үчүн алди. ■ ²⁸ Андин Йәшуа Айи шәһирини көйдүрүп, уни әбәткичә Харабалиқ догисиға айландурүвәтти; таки бүгүнгичә у шундақ турмақта.

²⁹ Айиниң падишасини болса, у бир дәрәқкә астуруп, у йәрдә кәчкичә турғузди. Күн патқанда Йәшуа әмир қиливиди, кишиләр униң өлүгини дәрәқтин чүшүрүп, уни шәһәрниң қоуқиниң алдиға ташлап, үстигә чоң бир дога ташни догиливәтти; бу таш догиси бүгүнгичә турмақта. ■

Исраилниң өзлирини Пәрвәрдигарниң әһдисигә қайтидин бағлиши

³⁰ Андин Йәшуа Ебал тегида Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарға қурбанғаһ ясади. ³¹ Пәрвәрдигарниң қули Мусаниң Исраилға буйруғини бойичә, Мусаға назил қилинған қанун китабидә пүтүлгәндәк, қурбанғаһ һеч бир төмүр әсвәп тәккүзүлмигән пүтүн ташлардин ясалған еди. Униң үстидә хәлиқ Пәрвәрдигарға атап көйдүрмә қурбанлиқлар вә енақлиқ қурбанлиқлири сунуп турди. ■

□ **8:14** «бәлгүләнгән вақитта» — бәлким Бәйт-Әлдикиләр билән пүтүшкән мәлум бир вақит болуши мүмкин (17-айәтни көрүң). Башқа бир хил тәржимиси «бәлгүләнгән жайда». ■ **8:22** Қан. 7:2 ■ **8:27** Чөл. 31:22, 26; Йә. 8:2 ■ **8:29** Қан. 21:22, 23 ■ **8:31** Мис. 20:25; Қан. 27:4

32 Шу йәрдә Йәшуа униң ташлириниң үстигә пүткүл Исраилниң алдида Муса пүткән қанунни көчүрүп пүтүп қойди. ■ 33 Андин пүткүл Исраил хәлқи, уларниң ақсақаллири, әмәлдарлири билән һакимлири, мәйли мусапирлар болсун яки уларниң арисидә туғулғанлар болсун, һәммиси Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғиниң икки тәрипидә, әһдә сандуғини көтәргән каһинлар болған Лавийларниң алдида өрә турди; Пәрвәрдигарниң қули Мусаниң дәсләптә буйруғини бойичә, Исраилларниң бәхит-бәрикитини тиләшкә хәлиқниң йерими Гәризим теги алдида, йәнә бир йерими Ебал теги алдида турди.□

34 Андин Йәшуа қанун китавида пүтүлгәнниң һәммисигә мувапик қанундики һәммә сөзләрни, жүмлидин бәхит-бәрикәт сөзлири вә ләнәт сөзлирини оқуп бәрди. 35 Йәшуа буларни пүткүл Исраил җамаитигә, жүмлидин аяллар, балилар вә уларниң арисидә туруватқан мусапирларға оқуп бәрди; Мусаниң барлиқ буйруғанлиридин һеч бир сөзни қалдурмиди. ■

9

Гибенлуқларниң Исраилни алдап қоюши

1 Әнди шундақ болдики, Иордан дәриясиниң фәрип тәрипидики, йәни тағлиқ райондики, Шәфалаһ ойманлигидики, Улуқ Деңиз бойидики, Ливанниң удулиғичә созулған барлиқ жутлардики падишалар вә шуниңдәк һиттийлар, Аморийлар, Қананийлар, Пәризийләр, һивийлар, Йәбусийларниң падишалири бу иштин хәвәр тапқанда, □ 2 һәммиси бир болуп Йәшуа билән Исраилға қарши җәң қилғили иттипақлашти.

3 Амма Гибен аһалилири Йәшуаниң Йерихо билән Айға немә қилғинини аңлиғанда, 4 улар һейлә-микир ишлитип, өзлирини узун сәпәрдә болғандәк көрситип, ешәкләргә қона тағар-хуржун билән қона, житиқ-ямақ шарап тулумлирини артип, □ 5 путлириға ямақ чүшкән қона көшләрни кийип, қона жул-жул егинләрни үстигә ориған еди; улар сәпәргә алған нанларниң һәммиси пахтилишип қуруп кәткән еди. □ 6 Улар Гилгал чедирғаһиға берип Йәшуаниң қешиға кирип униң билән Исраилларға: — Биз жирақ жуттин кәлдуқ; биз билән әһдә түзсәңлар, деди.

7 Лекин Исраиллар һивийларға җавап берип: — Силәр бизниң аримизда туруватқан мошу йәрликләр болушудлар мүмкин; ундақта биз силәр билән қандақму әһдә түзимиз? — деди.

8 Улар Йәшуаға: — Биз сениң қуллириңмиз, деди. Йәшуа улардин: — Силәр ким, қәйәрдин кәлдиңлар? — дөп сориди.

9 Улар униңға җавап берип: — Сениң қуллириң болса Пәрвәрдигар Худайиңниң намини аңлиғанлиги үчүн наһайити жирақ жуттин кәлди. Чүнки биз Униң нам-шөһритини вә Униң Мисирда қилған һәммә ишлирини, 10 шундақла Униң Иорданниң у тәрипидики Аморийларниң икки падишаси, йәни һәшбонниң падишаси Сифон билән Аштаротта туруқлуқ Башанниң падишаси Оғқа немә қилғинини аңлидуқ. ■ 11 Шуңа ақсақаллиримиз билән жутта турғучи һәммә

■ 8:32 Қан. 27:3 □ 8:33 «Андин пүткүл Исраил хәлқи... һәммиси ... каһинлар болған Лавийларниң алдида өрә турди; ... хәлиқниң йерими Гәризим теги алдида, йәнә бир йерими Ебал теги алдида турди» — бу ишни Худа илгири Исраилға бекиткән («Қан.» 11:29 вә 27-28-бапларни көрүң). ■ 8:35 Қан. 31:11 □ 9:1 «Улуқ деңиз» — һазирқи «Оттура Деңиз»дур. □ 9:4 «өзлирини узун сәпәрдә болғандәк көрситип...» — яки «өзлирини әлчиләр қилип көрсәткән,...» яки «бир мунчә озуқ-түлүк тәйярлиған,...». □ 9:5 «сәпәргә алған нанлар... қуруп кәткән еди» — яки «сәпәргә алған нанлар... қуруп кәткән едиувилип кәткән еди». ■ 9:10 Чөл. 21:24, 33; Қан. 1:4

хәлиқ бизгә сөз қилип: — Қолуңларға сәпәргә лазимлиқ озуқ-түлүк елип, берип Исраиллар билән көрүшүп уларға: «Биз силәрнің қуллуғуңларда болимиз; шуңа биз билән әһдә түзүңлар», дәңлар, дөп бизни әвәтти. ¹² Силәрнің қешиңларға қарап йолға чиққан күнидә биз сәпиримиз үчүн өйимиздин алған нан иссиқ еди, мана һазир у қуруп, пахтилишип кетипту. ¹³ Бу шарап тулумлири болса шарап қачилиғанда йеңи еди, мана әнди житилип кетипту. Биз кийгән бу кийимләр вә көшләр сәпәрнің интайин узунлуғидин конирап кәтти, — деди.

¹⁴ Шуниң билән Исраиллар уларның озуқ-түлүгидин азрақ алди, лекин Пәрвәрдигардин йол соримиди. □

¹⁵ Шундақ қилип, Йәшуа улар билән сүлһи түзүп, уларни тирик қоюшқа улар билән әһд бағлиди; жамаәт әмирлириму уларға қәсәм қилип бәрди.

¹⁶ Улар әһдә бағлишип үч күндин кейин, бу хәлиқнің өзлиригә хошна экәнлигини, өзлириниң арисидә олтиришлиқ экәнлиги уларға мәлум болди.

¹⁷ Исраиллар сәпирини давамлаштуруп үчинчи күни уларның шәһәрлиригә йетип кәлди; уларның шәһәрлири Гибеон, Кәфирах, Бәәрот билән Кириат-йеарим еди. ¹⁸ Жамаәтнің әмирлири илгири Исраилның Худаси Пәрвәрдигарның нами билән уларға қәсәм қилған болғачқа, Исраиллар уларға һужум қилмиди.

Буниң билән пүткүл жамаәт әмирләр үстидин ғотулдашқили турди. ¹⁹ Лекин әмирләрнің һәммиси пүткүл жамаәткә: — Биз уларға Исраилның Худаси Пәрвәрдигарның нами билән қәсәм қилип бәргәчкә, уларға қол тәккүзәлмеймиз.

²⁰ Биз уларға қилған қәсәмимиз түпәйлидин, үстимизгә ғәзәп чүшмәслиги үчүн уларни тирик қалдурушмиз керәк; уларға шундақ қилмисақ болмайду, деди.

²¹ Андин әмирләр жамаәткә йәнә: — Уларни тирик қоюңлар; һалбуки, улар пүткүл жамаәт үчүн отун яргучи вә су тошуғучилар болиду, деди. Бу иш әмирләр жамаәткә дегәндәк болди.

²² У вақитта Йәшуа уларни чақирип уларға: — Силәр аримиздики йәрликләр туруп, немишкә биз жирақтин кәлдуқ, дөп бизни алдидиңлар? ²³ Буниң үчүн силәр әнди ләнәткә қелип, араңларда Худайимнің өйи үчүн отун яридиған вә су тошуйдиған қул болуштин бирәр адәмму мустәсна болмайду, — деди.

²⁴ Шуниң билән улар Йәшуаға жавап берип: — Пәрвәрдигар Худайиңнің өз қули болған Мусаға әмир қилип, барлиқ зиминни силәргә беришкә, шундақла зиминда туруватқанларның һәммисини алдиңлардин йоқитишқа вәдә қилғанлиги қуллириң болған пеқирларға ениқ мәлум қилинди; шуңа биз силәрнің түпәйлиңлардин женимиздин жәзмән айрилип қалимиз дөп вәһимигә чүшүп, бу ишни қилип салдуқ. ■ ²⁵ Әнди биз қолуңға чүштүк; нәзириңгә нема яхши вә дурус көрүнсә шуни қилғин, — деди.

²⁶ Йәшуа әнә шундақ қилиш билән уларни Исраилның қолидин қутқузди; Исраиллар уларни өлтүрмиди. ²⁷ Лекин шу күни Йәшуа Пәрвәрдигар таллайдиған жайда жамаәт үчүн вә Пәрвәрдигарның қурбанғаһи үчүн уларни отун яргучилар вә су тошуғучилар дөп бекитти. Улар бүгүнгә қәдәр шундақ қилип кәлмәктә.

10

Аморийларның иттипақдаш қошунның үстидин ғалип келиши — әжайип бир мөҗизә

□ **9:14** «уларның озуқ-түлүгидин азрақ алди» — бәлким уларның сөзлири раст-ялғанлигини билиш үчүн озуқ-түлүктин азрақ елип тетип баққан болуши мүмкин. ■ **9:24** Қан. 7:1, 2

1 Шундақ болдики, Йерусалимниң падишаси Адони-зәдәк Йәшуаниң Айи шәһирини ишғал қилип, уни мултәк йоқатқанлиғини, Йерихо билән униң падишасиға қилгинидәк, Айи билән униң падишасиғиму шундақ қилғинини, Гибеонда олтарғучиларниң Исраил билән сүлһ түзүп, уларниң арисидә туруватқанлиғини аңлап, □ ■ 2 у вә хәлқи қаттиқ қорқти; чүнки Гибеон болса Айидин чоң шәһәр болуп, пайтәхт шәһәрлиридәк еди; униң һәммә адәмлири толиму батур палванлар еди. 3 Шуниң билән Йерусалимниң падишаси Адони-зәдәк һебронниң падишаси һоһам, Ярмутниң падишаси Пирам, Лақишниң падишаси Яфия вә Әглонниң падишаси Дәбиргә хәвәр әвәтип: — 4 Мениң йенимға келип Гибеонларға һужум қилишимиз үчүн маңа мәдәт бериңлар; чүнки улар болса Йәшуа вә Исраиллар билән сүлһ түзүвалди, — деди.

5 Шундақ қилип Аморийларниң бәш падишаси, йәни Йерусалимниң падишаси, һебронниң падишаси, Ярмутниң падишаси, Лақишниң падишаси вә Әглонниң падишаси — улар өзлири барлиқ қошунлири билән биллә чиқип, Гибеонниң удулида барғаһ тикип, униңға һужум қилди.

6 Буниң билән Гибеонлиқлар Гилгалдики чедирғаһқа, Йәшуаниң қешиға адәм әвәтип: — Сән өз қуллириңни ташливәтмәй, дәрһал қешимизға келип мәдәт берип, бизни қутқузгин; чүнки тағлиқ районда олтиришлиқ Аморийларниң барлиқ падишалари бирлишип бизгә һужум қилди, — деди. □

7 Буни аңлап Йәшуа барлиқ жәңчиләрни, жүмлидин һәммә батур палванларни елип Гилгалдин йолға чиқти. 8 Пәрвәрдигар Йәшуаға: — Улардин қорқмигин; чүнки Мән уларни сениң қолуңға тапшурдум, уларниң һеч бири алдинда пут тирәп туралмаиду, — деди.

9 Йәшуа Гилгалдин чиқип пүтүн кечә меңип уларниң үстигә туяқсиз чүшти.

10 Пәрвәрдигар уларни Исраилниң алдида тирипирән қилди, Йәшуа уларни Гибеонда қаттиқ мәғлуп қилип қирип, Бәйт-һоронға чиқидиған даван йолида қоғлап, Азикаһ билән Маккәдаһкичә сүрүп-тоқай қилди. 11 Улар Исраилдин кечип, Бәйт-һоронниң даванидин чүшүватқанда, Пәрвәрдигар таки улар Азикаһқа йәткичә асмандин уларниң үстигә чоң-чоң мөлдүр-ташларни яғдурди. Улар өлди; мошу мөлдүрләр билән өлтүрүлгәнләр Исраиллар қиличлап өлтүргәнләрдин көп еди.

12 Андин Йәшуа Пәрвәрдигарға сөз қилди, — йәни Пәрвәрдигар Аморийларни Исраилниң алдиға тапшурған күнидә у Исраилниң көз алдида Пәрвәрдигарға мундақ деди: — «Әй куяш, Гибеон үстидә тохтап тур! Әй ай, Айғалон жилғиси үстидә тохтап тур!»

13 Шуни девиди, хәлиқ дүшмәнләрдин интиқам елип болғичилик куяш маңмай тохтап турди, айму тохтап турди. Бу вақиә Яшарниң китаविда пүтүлгән әмәсмиди? Куяш тәхминән пүтүн бир күн асманниң оттурисида тохтап олтиришқа алдиримиди. □ 14 Пәрвәрдигар бир инсанниң нидасиға қулақ салған шундақ бир күн илгири болуп бақмиған вә кейинму болуп бақмиди; чүнки Пәрвәрдигар Исраил үчүн жәң қилди.

15 Андин Йәшуа билән пүткүл Исраил Гилгалдики чедирғаһқа йенип кәлди.

16 Амма у бәш падиша болса кечип Маккәдаһтики ғарға йошурунивалди.

17 Шуниң билән бириси Йәшуаға мәлум қилип: — У бәш падиша тепилди; улар Маккәдаһтики ғарға йошурунивапту, деди. 18 Йәшуа: — Ундақ болса ғарниң ағзиға чоң-чоң ташларни жумилитип қоюңлар, андин униң алдида адәмләрни

□ 10:1 «Йерусалимниң падишаси Адони-зәдәк» — оқурмәнләргә ениқки, шу чағда Йерусалим шәһири теһи Исраилларға тәвә әмәс. ■ 10:1 Йә. 6:15; 9:15 □ 10:6 «сән өз қуллириңни ташливәтмәй,...» — ибраний тилида «қолуңни қуллириңдин елип кәтмигәй,...». □ 10:13 «Яшарниң китави» — яки «Адаләтпәрвәр кишиниң китави». Бу китап Тәвратта тепилмаиду; «2Сам.» 1:18диму тилға елиниду.

күзәткә қоюңлар. ¹⁹ Лекин силәр тохтап қалмай дүшмәнлириңларни қоғлап кәйнидә қалғанларни қириңлар; уларни өз шәһәрлиригә киргүзмәңлар, чунки Пәрвәрдигар Худайиңлар уларни қолуңларға тапшуруп бәрди, — деди.

²⁰ Андин шундақ болдики, Йәшуа билән Исраиллар буларни қирип қаттиқ мәғлуп қилип йоқатти; лекин кечип қутулған бир қалдук мустәһкәм шәһәрлиригә қиривалди. ²¹ Андин барлиқ хәлиқ Маккәдаһтики чедиргаһқа, Йәшуаниң қешиға тинич-саламәт йенип кәлди. һеч ким Исраилларға қарши еғиз ечишқа жүрәт қилалмиди. □

²² Йәшуа: — Ғарниң ағзини ечип, у бәш падишани ғардин чиқирип мениң қешимға елип келиңлар, — деди.

²³ Улар шундақ қилип бәш падишани, йәни Йерусалимниң падишаси, һеbronниң падишаси, Ярмутниң падишаси, Лақишниң падишаси вә Әглонниң падишасини ғардин чиқирип униң қешиға елип кәлди. ²⁴ У падишалар Йәшуаниң қешиға кәлтүрүлгәндә, Йәшуа Исраилниң һәммә адәмлирини чақирип, ези билән жәңгә чиққан ләшкәр сәрдарлириға: — Келип путлириңларни бу падишаларниң гәдинигә қоюңлар, — деди. Шундақ девиди, улар келип путлирини уларниң гәдәнлиригә қойди. ²⁵ Андин Йәшуа уларға: — Қорқмаңлар вә һеч һодуқмаңлар, қәйсәр вә ғәйрәтлик болуңлар; чүнки Пәрвәрдигар силәр һужум қилған барлиқ дүшмәнлириңларға шундақ ишни қилиду, — деди.

²⁶ Андин Йәшуа падишаларни қиличлап өлтүрүп, жәсәтлирини бәш дәрәқкә есип қойди; улар дәрәқләрниң үстидә кәчкичә есиқлик турди. ■ ²⁷ Күн патқанда Йәшуаниң буйруғи билән кишиләр өлүкләрни дәрәқләрдин чүшүрүп, улар илгири йошурунған ғарға ташлап, ғарниң ағзиға чоң-чоң ташларни қоюп қойди. Бу ташлар таки бүкүнгә қәдәр шу йәрдә турмақта.

Зиминниң жәнубий тәрипидә уруш қилиш

²⁸ У күни Йәшуа Маккәдаһни ишғал қилип, униң падишаси билән шәһиридики һәммә хәлиқниң бириниму қоймай қиличлап мутләк йоқатти; у Йерихониң падишасиға қилғинидәк Маккәдаһниң падишасигиму шундақ қилди.

²⁹ Андин Йәшуа билән барлиқ Исраиллар Маккәдаһтин чиқип, Либнаһқа берип Либнаһ шәһиригә һужум қилди. ³⁰ Пәрвәрдигар униму падишаси билән қошуп Исраилниң қолиға тапшуруп бәрди; Йәшуа уни қилич билән уруп, шәһиридики һәммә хәлиқниң бириниму қоймай қиличлап өлтүрди; у Йерихониң падишасиға қилғинидәк униң падишасигиму шундақ қилди.

³¹ Андин Йәшуа билән барлиқ Исраил Либнаһдин чиқип, Лақишқа берип, уни қамал қилип униңға һужум қилди. ³² Пәрвәрдигар Лақишни Исраилниң қолиға тапшурди; улар икинчи күнила уни қилич билән елип, дәл Либнаһқа қилғинидәк, шәһиридики хәлиқниң бириниму қоймай қиличлап өлтүрди.

³³ У вақитта Гәзәрниң падишаси һорам Лақиш шәһиригә мәдәт бериш үчүн чиқип кәлди; лекин Йәшуа уни барлиқ адәмлири билән қошуп уруп, улардин һеч кимни тирик қоймай өлтүрди.

³⁴ Андин Йәшуа билән барлиқ Исраил Лақиштин чиқип, Әглонға берип уни қамал қилип, у шәһәргә һужум қилди. ³⁵ Улар шу күни шәһәрни елип, униңдики адәмләрни қиличлиди; шу күни Йәшуа шәһәрдики барлиқ кишиләрни тәлтөкүс йоқатти; у дәл Лақишқа қилғинидәк, уларғиму шундақ қилди. ³⁶ Андин Йәшуа билән Исраилниң һәммиси Әглондин чиқип һеbronға берип, у шәһәргә һужум қилди. ³⁷ Улар уни елип, дәл Әглонда қилғандәк униң падишасини қиличлап,

□ **10:21** «...қарши еғиз ечишқа жүрәт қилалмиди» — яки «...тәһдигит селишқа жүрәт қилалмиди».

■ **10:26** Қан. 21:23; йә. 8:29

униңға қарашлиқ һәммә йеза-кәнтлирини елип, уларниң ичидә олтиришлиқ һәммә адәмниң һеч бирини қоймай қиличлап йоқатти. Йәшуа шәһәрни вә ичидики барлиқ адәмләрни мутләқ йоқатти.

38 Андин Йәшуа билән барлиқ Исраиллар Дәбиргә берип, у шәһәргә һужум қилди.

39 У шәһәрни елип вә униңға қарашлиқ һәммә йеза-кәнтлирини қилич билән уруп, падишасини тутуп, булардики барлиқ адәмләрниң һеч бирини қоймай тәлтөкүс йоқатти. Йәшуа һебронға қилғинидәк, Либнаһқа вә униң падишасиға қилғинидәк, Дәбир билән униң падишасигиму шундақ қилди.

40 Бу тәриқидә Йәшуа шу пүтүн жутни, йәни тағлиқ районни, жәнубий Нәгәв жутини, Шәфәлаһ ойманлиғини, давандики жутларни һужум қилип елип, һәммә жутни ишғал қилип барлиқ падишалири билән мәғлуп қилди. Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар буйруғинидәк, у һеч кимни қоймай, бәлки нәпәси барларниң һәммисини мутләқ йоқатти. ■ 41 Йәшуа Қадәш-Барнеадин тартип Газағичә болған жутларни, шуниндәк Гошәнниң пүткүл жутини таки Гибеонғичиму һужум билән алди. 42 Бу қетимқи урушта Йәшуа бу падишаларни мәғлуп қилип, уларниң зиминини егилиди. Чүнки Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар Исраил тәрәптә туруп жәң қилди.

43 Андин Йәшуа билән барлиқ Исраил Гилгалдики чедиргаһқа йенип кәлди.

11

Шималий иттипақдаш әлләр билән уруш қилиш

1 Амма һазорниң падишаси Ябин буларни аңлап Мадонниң падишаси Йобаб билән Шимронниң падишаси вә Ақсафниң падишасиға адәм әвәтти, 2 шундақла шималдики тағлиқ райондики падишаларға, Киннәротниң жәнубидики түзләңлик, ойманлиқ вә ғәриптики Дор егизлигидики һәммә падишаларға әлчи әвәтти; □ 3 У йәнә шәриқ билән ғәрип тәрәптики Қананийлар, Аморийлар, һиттийлар, Пәриззийләр билән тағлиқ райондики Йәбусийлар вә һәрмон теғиниң етигидики Мизпаһ жутида туруватқан һивийларни чақирди. 4 Улар, йәни падишалири вә барлиқ қошунлири чиқти; уларниң сани деңиз саһилидики күмдәк көп еди, уларниң нурғун ат вә жәң һарвулири бар еди. 5 Бу һәммә падишалар бир болуп жиғилип, Исраил билән жәң қилиш үчүн Мәром сулириниң бойида чедирларни тикти.

■ 10:40 Қан. 7:2; 20:16, 17; Йә. 8:2 □ 11:2 «Дор егизлиги» — яки «Нафат-Дордики».

Йәшуа пәйгәмбәрнің Қанаанниң шималий тәрипидики һәрбий жүрүшлири

Қанаан шималий тәрипидә жүргүзүлгән һәрбий жүрүшләр

6 Лекин Пәрвәрдиғар Йәшуаға: — Сән улардин һеч қорқмиғин; чүнки Мән әтә мошу вақитларда уларниң һәммисини Исраилниң алдида һалакәткә тапшуриман. Сән уларниң атлириниң пәйлирини кесип, һарвулирини отта көйдүрүветисән, — деди.

7 Буни аңлап Йәшуа билән униң һәммә жәнчилири Мәрәм сулириниң йениға

берип, уларның үстигә туюксиз чүшүп һужум қилди. ⁸ Пәрвәрдигар уларни Исраилның қолиға тапшурди; уларни уруп Чоң Зидон вә Мисрэфот-Майимғичә, шундақла шәриқ тәрәптики Мизпаһ вадисиғичә сүрүп берип, улардин һеч бирини қоймай қиличлап өлтүрди. ⁹ Йәшуа Пәрвәрдигарның өзигә буйруғинидәк қилип, уларның атлириниң пәйлирини кесип, һарвулирини отта көйдүрүвәтти.

¹⁰ Шу чағда Йәшуа қайтип берип, һазорни ишғал қилип, униң падишасини қиличлап өлтүрди. һазор болса шу дәвирләрдә әшу барлиқ әлләрниң беши еди.

¹¹ *Исраиллар* шәһәр ичидә олтиришлиқ һәммисини қиличлап өлтүрүп, һеч нәпәс егисини қоймай һәммисини үзүл-кесил йоқатти; һазорни Йәшуа отта көйдүрүвәтти, ¹² Шу падишаларның барлиқ пайтәхт шәһәрлирини елип, уларниң падишалирини мәглуп қилди; Пәрвәрдигарның қули болған Муса буйруғинидәк, у уларни қиличлап үзүл-кесил йоқатти. ■ ¹³ Лекин егизликкә селинған шәһәрләрни болса, Исраил көйдүрмиди; Йәшуа улардин пәкәт һазорнила көйдүрүвәтти. ¹⁴ Исраиллар бу шәһәрләрдикә ғәниймәтләрни вә чарпайларни өзлиригә олжа қилип алди, лекин ичидики һәммә адәмләрни қиличлап йоқатти; улар бирму нәпәс егисини тирик қоймиди.

¹⁵ Пәрвәрдигар Өз қули болған Мусаға немә буйруған болса, Мусаму Йәшуаға шуни буйруған еди вә Йәшуаму шундақ қилди. У Пәрвәрдигарның Мусаға буйруғинидин һеч немини қалдурмай һәммини шу бойичә ада қилди. ■

¹⁶ Шу тәриқидә Йәшуа шу зиминның һәммисини, йәни тағлиқ райондики зиминларни, барлиқ жәнубий Нәгәв зиминини, барлиқ Гошән зиминини, ойманликтики зиминларни, түзләндиктики зиминларни вә Исраилның тағлиқ районлирини вә Шәфәләһ ойманлиғини, □ ¹⁷ Сеир давиниғичә созулған һалак теғидин таки һәрмон теғиниң етигидики Ливан жилғисигә жайлашқан Баал-Гадқичә болған зиминни егилиди; у уларның һәммә падишалирини тутуп уларни өлүмгә мәһкүм қилди. □ ¹⁸ Шу тәриқидә Йәшуа бу һәммә падишалар билән узун вақит жәң қилди.

¹⁹ Гибеонда олтирақлашқан һивийлардин башқа, һеч бир шәһәр Исраил билән сулһ түзмиди. Исраил уларның һәммисини жәң арқилиқла алди.

²⁰ Чүнки уларның көңлиниң қаттиқ қилиниши, Исраил билән жәң қилиш нийитидә болуши Пәрвәрдигардин еди; буниң мәхсити, уларның үзүл-кесил йоқитилиши; йәни, уларға һеч рәһим қилинмай, әксичә Пәрвәрдигар Мусаға буйруғинидәк уларның йоқитилиши үчүн еди.

²¹ У вақитта Йәшуа келип Анакийларға һужум қилип уларни тағлиқ райондин, һеброндин, Дәбирдин, Анабдин, Йәһуданиң һәммә тағлиқ райони билән Исраилның һәммә тағлиқ районидин йоқатти; Йәшуа уларни шәһәрлири билән қошуп үзүл-кесил йоқатти. □ ²² Шуниң билән Исраилларның зиминида Анакийлардин һеч бириму қалдурулмиди; пәкәт Газа, Гат вә Ашдодта бир нәччисила қалди.

²³ Шу тәриқидә Йәшуа Пәрвәрдигар Мусаға вәдә қилғандәк пүткүл зиминни алди; Йәшуа уни Исраилға уларның қошун-қәбилиси бойичә мирас қилип тәқсим қилди. Андин зимин жәңдин арап тапти.

12

Ишғал қилинған зимин вә шәһәрләр

■ **11:12** Қан. 20:16, 17; Йә. 10:40 ■ **11:15** Мис. 23:32, 33; 34:12; Чөл. 33:52; Қан. 7:2; 20:16

□ **11:16** «Исраил тағлиқ районлири» — шу районның кейинки нами. □ **11:17** «Һалак теги»

— яки «Силиқ Тағ». □ **11:21** «Анакийлар» — гигантлардин болған бир қәбила.

1 Исраил Иордан дәрәясиниң у тәрипидә, йәни күн чиқиш тәрипидә икки падишани өлтүрди. Улар уларниң зиминини, йәни Арнон дәрәясидин тартип һәрмон тағлиғиға туташқан зимин билән шәриқ тәрәптики барлиқ Арабаһ түзләңлигини егилиди. Шу икки падишалар болса: —□

2 бирси һәшбонда турушлуқ Аморийларниң падишаси Сиһон; у Ароэр (Ароэр Арнон дәрәясиниң бойида) вә Арнон жилғисидики шәһәрдин тартип, Гилеадниң йеримини өз ичигә алған Яббок дәрәясиғичә (бу Аммонийларниң чегариси еди) болған йәрләрдә сәлтәнәт қилатти; ³ у сәлтәнәт қилған зимин йәнә шәриқ тәрәптики Киннәрот деңизидин тартип Арабаһ деңизигичә, йәни Шор деңизигичә созулған Арабаһ түзләңлигини, шундақла шәриқ тәрәптики Бәйт-Йәшимотқа баридиған йолни вә жәнуп тәрипидә Писгаһ теғиниң даванлириниң четигичә созулған зиминни өз ичигә алатти.□

4 Униңдин башқа Исраил Башан падишаси Оғниң зиминини алди; у Рәфайийлар дейилидиған гигантларниң қалдуғидин бири еди (улар Аштарот вә Әдрәйдә туратти). ■ ⁵ у һәрмон теғидики жутларға, Салкаһ вә пүткүл Башан зиминиға, йәни Гәшурийлар билән Маакатийларниң чегарисиғичә, шуниңдәк Гилеадниң йеримниға, таки һәшбонниң падишаси Сиһонниң чегарисиғичә сәлтәнәт қилатти.

6 Пәрвәрдиғарниң қули болған Муса билән Исраиллар буларға һужум қилип мәғлуп қилған еди вә Пәрвәрдиғарниң қули Муса шу зиминни Рубәнләрғә, Гадрларға вә Манассәһниң йерим қәбилисигә мирас қилип бәргән еди.■

7 Төвәндикиләр Йәшуа билән Исраиллар Иордан дәрәясиниң ғәрип тәрипидә һужум қилип мәғлуп қилған падишалардур; уларниң зиминлири Ливан жилғисидики Баал-Гадтин тартип, Сеирниң даванлириниң йенидики һалак теғигичә болған зиминлардин ибарәт еди. Йәшуа бу зиминларни Исраилниң қошун-қәбилилири бойичә уларға мирас қилип бәрди, ■ ⁸ жүмлидин тағлиқ жутни, Шәфәлаһ ойманлиғини, Арабаһ түзләңлигини, егизликтики даванларни, чөлүкни вә жәнуптики Нөгәв зиминини, һиттийлар, Аморийлар, Қананийлар, Пәриззийләр, һивийлар вә Йәбусийларниң зиминлирини бөлүп бәрди: —

⁹ Уларниң падишалариниң бири Йерихониң падишаси, бири Бәйт-Әлниң йенидики Айиниң падишаси, ¹⁰ бири Йерусалимниң падишаси, бири һебронниң падишаси, ¹¹ бири Ярмутниң падишаси, бири Лақишниң падишаси, ¹² бири Әғлонниң падишаси, бири Гәзәрниң падишаси, ¹³ бири Дәбирниң падишаси, бири Гәдәрниң падишаси, ¹⁴ бири Хормаһниң падишаси, бири Арадниң падишаси, ¹⁵ бири Либнаһниң падишаси, бири Адулламниң падишаси, ¹⁶ бири Маккәдаһниң падишаси, бири Бәйт-Әлниң падишаси, ¹⁷ бири Таппуаһниң падишаси, бири һәфәрниң падишаси, ¹⁸ бири Афәкниң падишаси, бири Лашаронниң падишаси, ¹⁹ бири Мадонниң падишаси, бири һазорниң падишаси, ²⁰ бири Шимрон-Мәронниң падишаси, бири Ақсафниң падишаси, ²¹ бири Таанақниң падишаси, бири Мәғиддоһниң падишаси, ²² бири Кәдәшниң падишаси, бири Кармәлниң йенидики Йокнеамниң падишаси, ²³ бири Дор егизлиғидики Дорниң падишаси, бири Гойимниң падишаси, □ ²⁴ бири Тирзаһниң падишаси болуп, жәмий отуз бир падиша еди.

□ **12:1** «Изаһат» — мошу баблардики мәзmunларни убданрақ чүшиниш үчүн мунасивәтлик хәритиләрни көрүң. □ **12:3** «Киннәрот деңизи» — яки «Галилийә деңизи». «Шорлуқ деңиз» — һазир «Өлүк Деңиз» дәп атилиду. ■ **12:4** Қан. 1:4 ■ **12:6** Чөл. 21:24; 32:33 ■ **12:7** Йә. 10:40

□ **12:23** «Дор егизлиғидики Дорниң падишаси» — яки «Нафат-Дордики дорниң падишаси».

13

Пәрвәрдигарниң йәнә Йәшуага сөз қилиши

¹ Амма Йәшуа яшинип, йеши хелә бир йәргә берип қалған еди. Пәрвәрдигар униңға мундақ деди: — «Сән әнди қерип қалдиң, йешиңму чоңийип қалди, лекин йәнә егилиниши керәк болған нурғун зимин бар. ² Бу зиминлар болса мунулар: — Филитийләрниң вә Гәшурийларниң барлиқ жутлири, ³⁻⁴ йәни Мисирниң шәриқ тәрипидики Шиһор дәриясидин тартип, шимал тәрипидики Әкрон шәһириниң чегаралиригичә созулған йәрләр (шу жут Қананийларниң зимини һесаплинатти), жүмлидин Газа, Ашдод, Ашкелон, Гат вә Әкрондики бәш Филитий әмир башқуридиған жутлар билән Аввийларниң жәнуп тәрәптики жутлири; Зидонийларға тәвә болған Мәараһдин тартип Афәк билән Аморийларниң чегарасигичә болған Қананийларниң барлиқ зимини; ⁵ Гәбалийларниң зимини вә барлиқ Ливан зимини, йәни күн чиқиш тәрәптики һәрмон теғиниң етигидики Баал-гадтин тартип, Хамат райониға кириш еғизигичә болған зиминлар; ⁶ Ливандин тартип Мисрәпот-Майимгичә созулған тағлиқта барлиқ олтуруватқанларниң, йәни Зидонийларниң зимини қатарлиқлардин ибарәттур. Бу зиминдики хәлиқниң һәммисини Мән Исраил алдидин қоғливетимән. Шуңа сән чоқум Мениң саңа буйруғиним бойичә буни чәк ташлап Исраиллиқларға мирас қилип тәқсим қилип беришиң керәк. ⁷ Сән әнди бу зиминларни тоққуз қәбилә билән Манассәһниң йерим қәбилисигә мирас қилип бөлгин».

□ **13:3-4** «Мәараһдин» —яки «Араһдин».

□ **13:5** «Хамат райониға кириш еғизигичә...» — яки

«Либо-Хаматқичә...».

Қанаан (Палестин) (Йәшуа пәйгәмбәр земинни тәқсим қилғандин кейин)

Қанаан земининиң тәқсим қилиниши

Иордан дәриясиниң шәриқ тәрипидики мирас земинлар

8 Рубәнләр билән Гадлар болса, Манассәһниң йерим қәбилиси билән бирликтә Иордан дәриясиниң у қети, йәни шәриқ тәрипидә Мусаниң уларға бәргән мирасиға егә болди; буни Пәрвәрдиғарниң қули болған Муса уларға мирас

қилип бәргән еди: — □⁹ Уларниң зиминлири Арнон жылғисиниң бойидики Ароәрдин тартип, жұмлидин жылғиниң оттурисидики шәһәр вә Дибонғичә созулған Мәдәба түзләңлиги, ¹⁰ һәшбонда сәлтәнәт қилған, Аморийларниң падишаси Сиһонниң Аммонийларниң чегарисигичә болған һәммә шәһәрлири; ¹¹ Гилеад билән Гәшурийлар вә Маакатийларниң чәт жутлири, һәрмон тегиниң һәммиси вә Салкаһғичә созулған барлиқ Башан зимини; ¹² *гигантлар болған* Рәфайийларниң қалдуқ нәслидин болған Аштарот билән Әдрәйдә сәлтәнәт қилған Оғниң Башандики пүткүл падишалиқ зиминидин ибарәт еди; мошу зиминдикиләрни Муса мәглуп қилип, зиминлириға егә болди. □ ¹³ Лекин Исраиллар Гәшурийлар билән Маакатийларни өз жутлиридин қоғливатмиди; шуңа Гәшурийлар билән Маакатийлар бүгүңгичә Исраил арисидә турмақта.

¹⁴ Лекин Муса Лавий қабилисигә һеч мирас зиминни бәрмигән; Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар уларға ейтқинидәк, Пәрвәрдигарға атап отта сунулған қурбанлиқлар уларниң мирасидур. □

¹⁵ Муса Рубәнләр қабилисигә, жәмәт-аилилири бойичә жутларни мирас қилип бәрди. ¹⁶ Уларниң зимини болса Арнон жылғисиниң йенидики Ароәрдин тартип, жылғиниң оттурисидики шәһәр вә Мәдәбаниң йенидики пүткүл түзләңлик, ¹⁷ һәшбон вә униңға қарашлиқ түзләңликтики һәммә шәһәрләр, Дибон, Бамот-Баал, Бәйт-Баал-Меон, ¹⁸ Яһаз, Кәдәмот, Мәфаат, □ ¹⁹ Кириатайим, Сибмаһ, вә «Жилға теги»дики Зәрәт-Шаһар, ²⁰ Бәйт-Пеор, Писгаһ теғидики даванлар, Бәйт-Йәшимот, ²¹ түзләңликтики барлиқ шәһәрләр вә һәшбонда сәлтәнәт қилған, Аморийларниң падишаси болған Сиһонниң пүткүл сәлтәнәтиниң зиминини өз ичигә алди. Бу падиша вә униң билән шу жутта олтиришлиқ, *Сиһонға* беқинған сәрдарлар Әви, Рәкәм, Зур, Хур вә Рәба қатарлиқ Мидиян әмирлири болса Муса тәрипидин өлтүрүлгән еди. ²² Шу вақитта Исраиллар өлтүргәнләр ичидә Беорниң оғли палчи Балаамму бар еди; униму улар қиличлап өлтүргән еди. ■

²³ Рубәнләрниң зимининиң чегараси Иордан дәриясиниң өзи еди. Рубәнләрниң жәмәт-аилилири бойичә уларға бөлүнгән мираси мана бу шәһәрләр билән кәнт-қишлақлири еди. □ ■

²⁴ Муса йәнә Гад қабилисигә, йәни Гадларниң жәмәт-аилилири бойичә уларға мирас бөлүп бәргән еди. ²⁵ Уларниң зиминлири болса Язәр билән Гилеадниң барлиқ шәһәрлири, Аммонийларниң зимининиң йерими таки Раббаһ алдидики Ароәргичә, ²⁶ һәшбондин тартип Рамат-Мизпәһ вә Бәтонимғичә, Маһанайимдин тартип Дәбирниң чегарисигичә, ²⁷ жылғиға жайлашқан Бәйт-һарам, Бәйт-Нимраһ, Суккот вә Зафонлар, һәшбонниң падишаси Сиһонниң сәлтәнәтиниң Иордан дәриясиниң шәрқий қетидики қалған қисми, дәрияни яқилап Киннәрәт Деңизиниң у бешиғичә еди.

²⁸ Гадларниң жәмәт-аилилири бойичә уларға бөлүнгән мираси мана бу шәһәрләр билән кәнт-қишлақлири еди.

²⁹ Муса Манассәһниң йерим қабилисигиму мирас бәргән еди; Манассәһниң йерим қабилисигә жәмәт-аилилири бойичә бу мирас бөлүп берилгән еди: — ³⁰ зиминлири Маһанайимдин тартип, пүткүл Башан зимини, Башанниң

□ **13:8** «Рубәнләр билән Гадлар болса, Манассәһниң йерим қабилиси билән бирликтә...» — ибраний тилида «Рубәнләр билән Гадлар болса, униң билән бирликтә...». □ **13:12** «Рәфайийлар» — гигантлар еди. Улар тоғрилиқ «Қан.» 2:10-11, 20, 3:11ни көрүң. □ **13:14** «... Муса Лавий қабилисигә һеч мирас зиминни бәрмигән» — ибраний тилида «... у Лавий қабилисигә һеч мирас зиминни бәрмигән». □ **13:18** «Яһаз» — яки «Яһазәһ». ■ **13:22** Чөл. 31:8 □ **13:23** «Рубәнләрниң зимининиң чегараси Иордан дәриясиниң өзи еди» — ибраний тилида «Рубәнләрниң зимининиң чегараси Иордан дәриясиниң өзи вә униң чегариси еди». ■ **13:23** Чөл. 34:14, 15

падишаси Огниң пүткүл сәлтәнитиниң зимини вә Яирниң барлиқ йеза-кәнтлири (бу йеза-кәнтләр Башанниң өзигә жайлашқан болуп, жәмий атмиш еди), ■

³¹ Гилеадниң йерими билән Башан падишаси Огниң сәлтәнитидики Аштарот вә Эдрәй шәһәрлири Манассәһниң оғли Макирниң әвладиға тәвә қилинған болуп, Макирларниң йерим қисмиға жәмәт-аилилири бойичә мирас қилип бөлүп берилгән еди.

³² Муса Иордан дәриясиниң шәриқ қетида, Йерихониң удулида, Моабниң түзләңликлиридә болған вақтида бөлүп бәргән мираслар мана бу зиминлар еди. □

³³ Лекин Муса Лавий қәбилисигә һеч мирас зиминни тәқдим қилмиди; Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар уларға ейтқинидәк, У Өзи уларниң мирасидур. ■

14

Йәһудаға тәқдим қилинған зиминлар

¹ Исраилларниң Қанаан зиминидин алған мираслар төвәндикидәк; Әлиазар каһин билән Нунниң оғли Йәшуа вә Исраил қәбилелиридики жәмәт-аилә башлиқлири мошу мирасларни уларға бөлүп бәргән. ■ ² Пәрвәрдигар Мусаниң вәстиси билән тоққуз йерим қәбилә тоғрисида буйруғинидәк, уларниң һәр бириниң үлүши чәк ташлаш билән бөлүп берилди. ■ ³ Чүнки қалған икки қәбилә билән Манассәһниң йерим қәбилисиниң мирасини болса Муса Иордан дәриясиниң у тәрипидә уларға тәқсим қилған еди; лекин у Лавийларға уларниң арасида һеч мирас бәрмигән еди ⁴ (Йүсүпниң әвлатлири Манассәһ вә Әфраим дегән икки қәбилигә бөлүнгән еди. Лавийларға болса, турушқа болидиған шәһәрләр бекитилип, шундақла шу шәһәрләргә тәвә яйлақлардин чарпайлирини бақидиған вә мал-мүлүклирини орунлаштуридиған йәрләрдин башқа уларға һеч үлүшләрни бәрмигән еди).

⁵ Пәрвәрдигар Мусаға қандақ буйруған болса, Исраиллар шундақ қилип зиминни бөлүшүвалди.

Каләбкә тәқдим қилинған зимин

⁶ Йәһудалар Гилгалға, Йәшунаниң қешиға кәлди, Кәнизий Йәфуннәһниң оғли Каләб Йәшуаға мундақ деди: — «Пәрвәрдигар Өз адими болған Мусаға мән билән сениң тоғраңда Қадәш-Барнеада немә дегәнлигини билесәнгу; ■ ⁷ Пәрвәрдигарниң адими Муса мени Қадәш-Барнеадин зиминни чарлап келишкә әвәткәндә, мән қириқ яшта едим; чин *етиқатлиқ* көңлүм билән униңға хәвәр йәткүзгән едим. □ ⁸ Амма мән билән чиққан қериндашлирим хәлиқниң көңлини су қиливәткән еди. Лекин мән болсам пүтүн қәлбим билән Пәрвәрдигар Худайимға әгәштим. ■ ⁹ У күни Муса қасәм қилип: — «Сән пүтүн қәлбиң билән Пәрвәрдигар Худайиңға әгәшкиниң үчүн, сениң путуң дәссигән зимин жәзмән әбәткичә сениң билән нәслиңниң мираси болиду» — дегән еди. ¹⁰ — Мана Исраил чөлдә сәргәрдан болуп жүргәндә, Пәрвәрдигар Мусаға шу сөзләрни дегән күнидин кейинки қириқ бәш жил ичидә Өзи ейтқинидәк мени тирик сақлиди. Мана мән бүгүн сәксән бәш яшқа

■ **13:30** Чөл. 32:14; Қан. 3:4, 14 □ **13:32** «Муса Иордан дәриясиниң шәриқ қетида, Йерихониң удулида, Моабниң түзләңликлиридә болған вақтида...» — «Чөл.» 22-бапни көрүң. ■ **13:33** Чөл. 18:20; Қан. 10:9; 18:2 ■ **14:1** Чөл. 34:17 ■ **14:2** Чөл. 26:55 ■ **14:6** Чөл. 14:24; Қан. 1:36 □ **14:7** «чин етиқатлиқ көңлүм билән» — ибраний тилида «пүтүн көңлүм билән» дәп ипадилиниду. Чарлигучилардин пәқәт Каләб билән Йәшуала зимин тоғрилиқ адәмниң иман-етиқатини ригәтләндүридиған хәвәрләрни йәткүзгән еди («Чөл.» 13-14-бап). ■ **14:8** Чөл. 14:24

кирдим. ¹¹ Мән мошу күндиму Муса мени чарлашқа әвәткән күндикидәк күчлүкмән, мәйли жәң қилиш болсун яки бир йәргә берип-келиш болсун, мениң йәнила балдурқидәк күч-дәрманым бардур. □ ■ ¹² Әнди Пәрвәрдигар шу күнидә вәдә қилған бу тағлиқ жутни маңа мирас қилип бәргин; чүнки у күни сәнму у йәрдә Анакийлар туридиғанлиғини, шундақла чоң һәм мустәһкәм шәһәрләр барлиғини аңлидиңғу. Лекин Пәрвәрдигар мән билән биллә болсила, Пәрвәрдигар ейтқинидәк мән уларни қоғливетимән». □

¹³ Буни аңлап Йәшуа Йәфуннәһниң оғли Каләбкә бәхит-бәрикәт тиләп, һеbronни униңға мирас қилип бәрди. ¹⁴ Шуңа һеbron таки бүгүнгичә Кәниззий Йәфуннәһниң оғли Каләбниң мираси болуп турмақта; чүнки у пүтүн қәлби билән Исраиллиқ Худаси Пәрвәрдигарға әгәшкән ¹⁵ (илгири һеbron болса Кириат-Арба дәп атилатти. Арба дегән адәм Анакийлар арасида әң даңқи чиққан адәм еди). Шундақ қилип зимин жәңдин арам тапти. □

15

Йәһудаларға тәқдим қилинған зиминниң чегараси вә шәһәрлири

¹ Йәһудалар қәбилисиниң мираси болса жәмәт-аиллири бойичә чәк ташлинип еришкән зимин болуп, жәнубий тәрәпниң учи Едомниң чегарасиға вә Зин чәлигә туташти; ² жәнубий чегараси «Шор деңизи»ниң айиғидин, йәни жәнубий тәрәпкә чоқчийип чиққан колтуқтин башлинип, □ ■ ³ «Серик Ешәк давини»ниң жәнуп тәрипидин өтүп, Зинға туташти; андин Қадәш-Барнеаниң жәнубини яқилап һәзронға өтүп, Аддарға берип, Каркааһқа бурулуп, □ ⁴ Азмонға өтүп Мисир екини билән чиқип, учи деңизға тақишатти. Бу уларниң жәнубий чегараси еди. □

⁵ Шәрқий чегараси болса Шор деңизидин Иордан дәриясиниң деңизға қуюлидиған еғизигичә еди; шималий чегараси болса деңизниң Иордан дәриясиниң деңизға қуюлидиған еғизидин башлинип, ⁶ андин Бәйт-һоглаһға берип, Бәйт-Арабаһниң шималидин өтүп, Рубәнниң оғли Боһанниң тешиниң қешиғичә еди; ⁷ андин чегара Ақор жилғисидин Дәбиргә қарап өтүп, у йәрдин шимал тәрипигә бурулуп, жилғиниң жәнуп тәрипидики Адуммимға чиқидиған даванниң удулидики Гилгалға йетип берип, андин Ән-Шәмәш сулиридин өтүп, Ән-Рогәл булиқиға тутишатти; ⁸ у йәрдин «Бән-һинномниң жилғиси»ға чиқип, Йәбусийлар еғизлигидин, йәни Йерусалимниң жәнуп тәрипидики давандин өтүп, андин һинном жилғисиниң алдиға, йәни ғәрип тәрәпкә, Рәфайийларниң жилғисиниң шималий бешидики тағниң чоққисига чиқти; □ ⁹ чегара бу тағниң чоққисидин Нефтоаһ сүйиниң булиқиға берип, андин Әфрон теғидики шәһәрлириниң йени билән чиқип, у йәрдин Баалаһ (йәни Кириат-Йеарим)ға йетип берип, ¹⁰ андин Баалаһтин өтүп, ғәрип тәрипигә қайрилип Сеир теғиға берип, Йеарим теғи (йәни Кесалон)ниң шималий бағридин өтүп, Бәйт-Шәмәшкә чүшүп, Тимнаһтин өтти; ¹¹ андин шималға қарап Әкронниң давини билән чиқип Шикронға өтүп, Баалаһ теғиниң йениға тутишип, Ябнәәлгә йетип, андин учи

□ **14:11** «...бир йәргә берип-келиш болсун...» — ибраний тилида «чиқиш-кириш болсун...» билән ипадилинду. ■ **14:11** Чөл. 27:17; Қан. 31:2 □ **14:12** «Анакийлар» — гигантлардин болған бир қәбилә. □ **14:15** «Кириат-Арба» — «Арбаниң йеза-кәнтлири» дегән мәнида. □ **15:2** «Шор деңизи» — йәнә «Өлүк Деңиз» дәпму атилиду. ■ **15:2** Чөл. 34:4 □ **15:3** «Серик Ешәк давини» — ибраний тилида «Ақраббим давини», бәзидә шундақ атилиду. □ **15:4** «учи деңизға тақишатти» — бу деңиз «Оттура Деңиз»дур. **Уларниң жәнубий чегараси** — ибраний тилида «силарниң жәнубий чегараңлар». □ **15:8** «Бән-һинном» — «һинномниң оғли» дегән мәнида.

деңизга тақашқан еди. ¹² Ғәрип тәрипидики чегариси болса деңиз бойлири еди. Йәһудаларниң жәмәт-аилилири бойичә уларга тохтитилған төрт тәрипидики чегара мана шу еди. ■

¹³ Йәфуннәһниң оғли Каләбгә болса, Пәрвәрдигарниң Йәшуага бәргән әмри бойичә, униңга Йәһудаларниң арасида бир үлүш, йәни Анакниң атиси Арбаниң шәһири болған һеброн ата қилинди. ■ ¹⁴ Каләб шу йәрдин Шешай, Аһиман вә Талмай дегән үч Анакниңи қоғливатти; улар үчи Анакниң әвлади еди. ■ ¹⁵ Андин шу йәрдин чиқип, Дәбирдә туруватқанларга һужум қилди (илгири Дәбирниң нами Кириат-Сәфәр еди). ¹⁶ Каләб: — Кимки Кириат-Сәфәргә һужум қилип уни алса, униңга қизим Аксаһни хотунлуққа беримән, дегән еди.

¹⁷ Каләбниң укиси Кеназниң оғли Отнийәл уни ишғал қилди, Каләб униңга қизи Аксаһни хотунлуққа бәрди. ¹⁸ Шундақ болдики, қиз ятлик болуп униң кешига барар чагда, ерини атисидин бир парчә йәр сорашқа үндиди. Аксаһ ешәктин чүшүшигә Каләб униңдин: — Сениң немә тәливиң бар? — дәп сориди. □

¹⁹ У жавап берип: — Мени алаһидә бир бәрикәтлигәйсән; сән маңа Нәгәвдин қағжирақ йәр бәргән экәнсән, маңа бир нәччә булақниму бәргәйсән, — деди. Шуни девиди, Каләб униңга үстүн булақлар билән астин булақларни бәрди. □

²⁰ Төвәндикиләр Йәһуда қәбилисигә уларниң жәмәт-аилилири бойичә тәккән мирас үлүшләрдур: —

²¹ Йәһуда қәбилисиниң әң жәнубига жайлашқан, Едом чегариси тәрәптики шәһәрләр: — Кабзәәл, Едәр, Ягур, ²² Кинаһ, Димонаһ, Ададаһ, ²³ Кәдәш, һазор, Йитнан, ²⁴ Зиф, Тәләм, Беалот, ²⁵ һазор-һадаттаһ, Керийот-һәзрон (йәни һазор), ²⁶ Амам, Сема, Моладаһ, ²⁷ һазар-Гаддаһ, һәшмон, Бәйт-Пәләт, ²⁸ һазар-Шуал, Бәәр-Шеба, Бизийотия, ²⁹ Баалаһ, Ижим, Езәм, ³⁰ Әлтолад, Кесил, Хормаһ, ³¹ Зиклаг, Мадманнаһ, Сансаннаһ, ³² Либаот, Шилһим, Аһин вә Риммон қатарлиқлар жәмий жигирмә тоққуз шәһәр вә уларга қарашлиқ кәнт-қишлақлар еди. □

³³ Шәфәләһ ойманлиғидики шәһәрләр болса Әштаол, Зореаһ, Ашнаһ, ³⁴ Заноаһ, Ән-Ганним, Таппуаһ, Әнам,

³⁵ Ярмут, Адуллам, Сокоһ, Азикаһ, ³⁶ Шаарайим, Адитаим, Гәдәрәһ вә Гәдәротаим болуп, жәмий он төрт шәһәр вә уларга қарашлиқ кәнт-қишлақлар еди.

³⁷ Булардин башқа йәнә Зинан, һадашаһ, Мигдал-Гад, ³⁸ Дилеан, Мизпаһ, Йоқтәәл, □ ³⁹ Лақиш, Бозкат, Әглоһ, ⁴⁰ Каббон, Лаһмас, Қитлиш, □ ⁴¹ Гәдәрот, Бәйт-Дагон, Наамаһ вә Маккәдаһ болуп, жәмий он алтә шәһәр вә уларга қарашлиқ кәнт-қишлақлар еди.

⁴² Буниңдин башқа йәнә Либнаһ, Етәр, Ашан, ⁴³ Йәфтаһ, Ашнаһ, Нәзиб, ⁴⁴ Кеилаһ, Ақзиб вә Марәшаһ болуп, жәмий тоққуз шәһәр вә йәнә уларга қарашлиқ кәнт-қишлақларму бар еди; ⁴⁵ йәнә Әкрон билән униңга қарашлиқ йеза-

■ 15:12 Чөл. 34:6 ■ 15:13 Йә. 14:15; һак. 1:20 ■ 15:14 һак. 1:10 □ 15:18 «Аксаһ ешәктин чүшүшигә Каләб униңдин ... сориди» — бу иш сәл сирлиқ туюлиду. Немишкә Отнийәлниң өзи бу тәләпни қоймайду? 18-айәткә қариганда, пурсәт кәлкәндә, Аксаһ өзи дадисига 19-айәттики тәләпни қойиду. □ 15:19 «сән маңа Нәгәвдин йәрни бәргән экәнсән...» дейилиду. Әмәлийәттә Дәбир дегән шәһәр Нәгәвдә әмәс (Нәгәв Йәһуданиң жәнубий тәрипидики чөлүк еди), бәлки тағлиқ районда еди. Лекин әтрапида су аз болғаңқа, Аксаһ шу йәрни «Нәгәвдәк (демәк, қағжирақ) бир йәр» дәп пуритиду. □ 15:32 «... жәмий жигирмә тоққуз шәһәр вә уларга қарашлиқ кәнт-қишлақлар еди» — тизимланған шәһәрләр 29 әмәс, бәлки 36 шәһәр; тизимланған шәһәрләрниң намлири бәлким «қаршлиқ кәнт-қишлақлар»дин бир нәччисини өз ичигә алса керәк (мәсилән, 23- вә 25-айәттики «һазор»). □ 15:38 «Мизпаһ» — яки «Мизпәһ». □ 15:40 «Лаһмас» — яки «Лаһмам».

кәнтләр, ⁴⁶ шундаклар Әкронниң гәрип тәрипидин тартип Ашдодниң йенидики һәммә шәһәрләр билән уларниң кәнт-қишлақлири қошулуп, ⁴⁷ Ашдод вә униңға қарашлиқ йезилар вә кәнт-қишлақлар, Газа шәһири вә шундаклар Мисир еқинигичә вә Улуқ Деңизниң қирғиқиғичә, униңға қарашлиқ йезилар вә кәнт-қишлақлар бар еди.

⁴⁸ Тағлиқ райондики шәһәрләр: — Шамир, Яттир, Сокоһ, ⁴⁹ Даннаһ, Кириат-Саннаһ (йәни Дәбир), ⁵⁰ Анаб, Әштәмоһ, Аним, ⁵¹ Гошән, һолон вә Гилоһ болуп, жәмий он бир шәһәр вә уларға қарашлиқ кәнт-қишлақлар еди.

⁵² Буниңдин башқа йәнә Араб, Думаһ, Ешан, ⁵³ Яним, Бәйт-Таппуаһ, Афикаһ,

⁵⁴ һумтаһ, Кириат-Арба (йәни һеbron) вә Зиор болуп, жәмий тоққуз шәһәр вә уларға қарашлиқ кәнт-қишлақлар бар еди.

⁵⁵ Буниңдин башқа йәнә Маон, Кармәл, Зиф, Юттаһ, ⁵⁶ Йизрәәл, Йоқдеам, Заноаһ,

⁵⁷ Кайин, Гибеаһ вә Тимнаһ болуп, жәмий он шәһәр вә уларға қарашлиқ кәнт-қишлақлар бар еди.

⁵⁸ Буниңдин башқа йәнә һалһул, Бәйт-Зур, Гәдор, ⁵⁹ Маарат, Бәйт-Анов вә Әлтәкон болуп, жәмий алтә шәһәр вә уларға қарашлиқ кәнт-қишлақлар бар еди.

⁶⁰ Буниңдин башқа йәнә Кириат-Баал (йәни Кириат-Йеарим) вә Раббаһ дегән икки шәһәр вә уларға қарашлиқ кәнт-қишлақлар бар еди.

⁶¹ Чөлддики шәһәрләр болса: — Бәйт-Арабаһ, Миддин, Сәкакаһ, ⁶² Нибшан, «Шор Шәһири» вә Ән-Гәди, жәмий алтә шәһәр вә уларға қарашлиқ кәнт-қишлақлар еди. ⁶³

Лекин Йерусалимда олтирақлиқ Йәбусийларни болса Йәһудалар қоғливетәлмигән; шуңа та бүгүнгичә Йәбусийлар Йәһудалар билән Йерусалимда биллә турмақта.

16

Йүсүф қәбилисиниң мираси — йәни Әфраим вә Манассәһ қәбилилириниң мираси

¹ Йүсүпниң әвлатлириға чәк ташлинип чиққан мирас зимин болса Йерихоға туташ болған Иордан дәриясидин тартип, Йерихониң шәриқ тәрипидики көлләргичә болған жутлар вә Йериходин чиқип, чөлдин өтүп Бәйт-Әлниң тағлиқ райониға созулған жутлар еди. ² Чегариси Бәйт-Әлдин тартип Лузға, андин Аркийларниң чегарисидики Атаротқа йетип, ³ андин гәрип тәрипигә берип, Яфләтийләрниң чегарисиға тутишуп, Астин Бәйт-һоронниң четигә чүшүп, Гәзәргә берип деңизда ахирлишатти. ⁴ Йүсүпниң әвлатлири, йәни Манассәһ билән Әфраимлар еришкән мирас үлүши мана шу еди.

⁵ Әфраимларниң жәмәт-аилири бойичә алған зиминиң чегариси төвәндикидәк: — мирас зиминниң шәриқ тәрәптики чегариси Атарот-Аддардин тартип үстүн Бәйт-һоронғичә йетип, ⁶ андин деңизға берип шималға қарап Микмитатқа чиқти; андин йәнә шәриқ тәрипидики Таанат-Шилоһқа қайрилип, униңдин өтүп шәриқ тәрәпкә қарап Яноаһқа, ⁷ Яноаһдин чүшүп Атарот билән Нааратқа йетип, Йерихоға тутишип Иордан дәрисигә чиқти.

⁸ Чегара Таппуаһдин гәрип тәрәпкә чиқип Канаһ еқинигичә берип, деңизға йетип аяқлашти. Әфраимниң қәбилисигә, йәни уларниң жәмәт-аилилиригә тәккән мирас үлүши шу еди. ⁹ Буниңдин башқа Әфраимлар үчүн Манассәһниң мирасиниң оттурисида бир нәччә шәһәрләр айрилған еди; бу айрилған

[□] **15:49** «Кириат-Саннаһ» — яки «Кириат-Сәфәр». [□] **15:50** «Әштәмоһ» — яки «Әштәмоа».

[□] **15:62** «Шор Шәһири» — яки «Йр-һаммәләһ». [□] **16:1** «шәриқ тәрипидики көлләргичә» — яки

«шәриқ тәрипидики булақларғичә».

шәһәрләрнің һәммиси қарашлиқ кәнт-қишлақлири билән қошулған еди. ¹⁰ Амма Әфраимлар Гәзәрдә олтиришлиқ Қананийларни қоғливетмигән еди; шуңа Қананийлар та бүгүнгичә Әфраимның арисидә туруп, мәхсус һашарчи мәдикарлар болуп турмақта.

17

Манассәһнің мираси

¹ Манассәһ Йүсүпнің тунжа оғли болғачқа, уның қәбилисигиму чәк ташлинип мирас берилгән. Манассәһнің тунжа оғли Макирның әвлатлири (Макир Гилеадның атиси еди) батур палван болғачқа, уларға Гилеад билән Башан мирас қилип берилди. □ ² Манассәһнің қалған әвлатлириму, жүмлидин Абиезәрләр, һәләкләр, Асриәлләр, Шәкәмләр, һәфәрләр билән Шемидалар өз жәмәт-аилилири бойичә мирас үлүшини алди. Булар болса Йүсүпнің оғли Манассәһнің әр жәмәт аилилири еди.

³ Әнди Манассәһнің чәвриси, Макирның әвриси, Гилеадның нәвриси, һәфәрның оғли Зәлофиһадның оғул пәрзәнтлири йоқ болуп, пәкәт қизлирила бар еди. Уның қизлириниң исимлири Маһлаһ, Ноаһ, һоғлаһ, Милкаһ вә Тирзаһ еди. ■ ⁴ Улар каһин Әлиазар билән Нунның оғли Йәшуа вә әмирләрның қешигә берип уларға: — Пәрвәрдиғар Мусаға биз тоғрилиқ қериндашлиримиз қатаридә мирас беришкә әмир қилған еди, деди. Шуни девиди, Йәшуа Пәрвәрдиғарның әмри бойичә уларның атисиниң қериндашлири қатаридә уларға мирас бәрди. ■ ⁵ Буның билән Йордан дәриясиниң у тәрипидики Гилеад билән Башан зиминлиридин башқа, Манассәһкә йәнә он үлүш йәр берилди. ⁶ Чүнки Манассәһнің қизлири уның оғуллириниң қатаридә мирасқа егә болған еди; Гилеад зимини Манассәһнің қалған әвлатлириға тәккән еди. □

⁷ Манассәһнің зимининиң чегариси болса Аширдин тартип Шәкәмнің уттуридики Микмитатқа берип, андин жәнуп тәрипигә қайрилип, Ән-Таппуаһда турғучиларның жайиғичә тутишатти. □ ⁸ Чүнки Таппуаһның зимини болса Манассәһгә тәккән еди; лекин Манассәһнің чегарисидики Таппуаһ шәһири Әфраимға төвә еди. ⁹ Чегариси у йәрдин Канаһ еқиниға чүшүп, жиһғиниң жәнуп тәрипи билән чиқти. У йәрдики шәһәрләр болса Манассәһнің шәһәрлириниң арисидә болсиму, Әфраимға тәғди. Манассәһнің чегариси жиһғиниң шимал тәрипи билән берип деңизға йетип ахирлишатти. ¹⁰ Жиһғиниң жәнуп тәрипидики зимин Әфраимға, шимал тәрипидики зимин Манассәһкә төвә еди; гәрип тәрипиниң чегариси деңиз еди. Уларның зимини шимал тәрипидә Аширның үлүшигичә йетип, шәриқ тәрипи Иссакарның үлүшигә туташқан еди.

¹¹ Манассәһкиму Иссакар билән Аширның үлүшлири ичидин Бәйт-Шеан вә уныңа қарашлиқ кәнтләр, Иблеам билән уныңа қарашлиқ кәнтләр, Дор аһалиси билән Дорға қарашлиқ кәнтләр, Ән-Дор аһалиси билән Ән-Дорға қарашлиқ кәнтләр, Таанақ аһалиси билән Таанаққа қарашлиқ кәнтләр вә Мегиддо аһалиси билән Мегиддоға қарашлиқ кәнтләр, йәни «Үч Егизлик» дегән жут тәғди.

□ **17:1** «...уларға Гилеад билән Башан мирас қилип берилди» — ибраний тилида «...уныңа Гилеад билән Башан мирас қилип берилди». Мүқәддәс Китапта пүтүн бир жәмәт бәзидә пәкәт атисиниң исми билән атилип бир адәмдәк көрситилиду. ■ **17:1** Яр. 46:20 ■ **17:3** Чөл. 26:33; 27:1 ■ **17:4** Чөл. 27:7; 36:2 □ **17:6** «Манассәһнің қизлири уның оғуллириниң қатаридә...» — мошу әйәттики «Манассәһнің қизлири» вә «оғуллири» дегән сөз уның қиз әвлатлири вә оғул әвлатлирини көрситиду. □ **17:7** «жәнуп тәрипи» — мошу йәрде ибраний тилида «оң тәрипи» дегән сөзләр билән ипадиләнгән.

□ 12 Лекин Манассәһ бу шәһәрдикиләрни қоғливитәлмиди; Қананийлар шу жутларда туруверишкә нийәт бағлиған еди. ■ 13 Исраиллар барғансери күчәйгәчкә Қананийларни өзлиригә һашарчи қилип беқиндурди, лекин уларни өз йәрлиридин мутләк қоғливитәлмиди.

14 Йүсүпләр болса Йәшуаға: — Бизләр Пәрвәрдигар һазирғичә шундақ бәрикәтләп кәлгән, чоң бир хәлиқ турсақ, сән немишкә чәк ташлаш билән бизгә пәкәт бир үлүш мирас, бир парчә йәрлә бәрдиң? — деди.

15 Йәшуа уларға жавап берип: — Әгәр силәр чоң бир хәлиқ болсаңлар, Әфраимниң тағлиқ жути силәргә тар кәлгән болса, орманға берип у йәрдики Пәриззийләр билән *гигант* Рәфайийлар жутида дәрәқләрни кесип, өзүңлар үчүн бир жайни чиқиривелиңлар, деди.

16 Лекин Йүсүпләр: — Тағлиқ жут бизгә йәтмәйду; шуниң билән бир вақитта жилғида туруватқанлар, мәйли Бәйт-Шеанда вә униңға қарашлиқ кәнтләрдә болсун яки Йизрәәл жилғисида туруватқан Қананийлар болсун, һәммисиниң төмүрдин жәң һарвулири бар экән, деди.

17 Шундақ девиди, Йәшуа Йүсүп жәмәти болған Әфраим билән Манассәһгә сөз қилип: — Силәр дәрвәкә чоң бир хәлиқсиләр вә зор күчүңлар барду; шуңа силәргә пәкәт бир үлүшлә мирас берилсә болмайду; 18 әшу пүткүл тағлиқ жутму силәргә берилиду; гәрчә у орманлиқ болсиму, силәр уни кесип бошитисиләр вә униң әтраплириғиму егә болисиләр; Қананийларниң төмүр жәң һарвулири бар, шундақла күчлүк болсиму, силәр уларни һайдап чиқиривитәләйсиләр, — деди. □

18

Шилоһда жиғилиш — қалған йәттә қәбилиниң мираси

1 Пүткүл Исраиллар жәмаити Шилоһқа жиғилип, у йәрдә ибадәт чедири тикти. Гәрчә зимин уларниң алдида бойсундурулған болсиму, □ 2 лекин Исраиллар арасида өз мирас үлүши теһи тәқсим қилинмиған йәттә қәбилә қалған еди.

3 Шуңа Йәшуа Исраилларға мундақ деди: — «Ата-бовилириңларниң Худаси Пәрвәрдигар силәргә бәргән бу зиминни қолуңларға елишқа суслуқ қилип қачанғичә кәйнигә сүрисиләр? 4 Силәр өзүңлар үчүн һәр қәбилидин үч адәмни таллаңлар; мән уларни қозғилип бу пүткүл зиминни айленип чиқип, уни һәр бир қәбилә өз мирас үлүшигә мувапиқ сизип-хатириләшкә, андин қешимға йенип келишкә әвәтимән. 5 Улар зиминни йәттә үлүшкә бөлсун; лекин Йәһуда қәбилиси болса жәнуптики өз үлүш зиминида туривәрсун, Йүсүпниң жәмәтиму шимал тәрәптики өз үлүш зиминида туривәрсун. 6 Силәр зиминни йәттә үлүшкә бөлүп, пасилини хатириләп сизип йенимға келиңлар; андин мән Пәрвәрдигар Худайимизниң алдида бу йәрдә силәр үчүн чәк ташлаймән. 7 Амма Лавийларниң болса, араңларда үлүши болмайду, чүнки Пәрвәрдигарниң қаһинлиғи уларниң мирасидур. Гад билән Рубән вә Манассәһ йерим қәбилиси болса Иордан дәриясиниң у қети, шәриқ тәрипидә Пәрвәрдигарниң кули болған Муса уларға мирас қилип бәргән йәрләрни алиқачан алғандур».

□ 17:11 «Бәйт-Шеан» — бәзигә «Бәйт-Шан» дейилиду. «Уч Егизлиқ» дегән жут — башқа бир нәччә тәржимилирини учриши мүмкин. ■ 17:12 һәк. 1:27 □ 17:18 «униң әтраплириғиму егә болисиләр» — демәк, пәкәт тағлиқ районға әмәс, бәлки әтрапидики вә отуридисидики жилғиларда турған Қананийларни һайдивитип, шу йәрләргиму егә болисиләр. □ 18:1 «Шилоһ» — мүкәддәс чедир тунжа тикләнгән шәһәр еди.

⁸ Зиминни хатирләшкә бекиткән кишиләр қозғилип йолға чиққанда, Йәшуа уларға қаттиқ җекиләп: — Силәр берип зиминни айланип, уни сизип-хатирләп мениң қешимға йенип келиңлар; андин мән мошу йәрдә, Шилоһниң өзидә Пәрвәрдигарниң алдида силәр үчүн чәк ташлаймән, деди.

⁹ Шундақ девиди, бу адәмләр берип зиминни айланип, уни сизип-хатирләп, шәһәрләр бойичә йәттә үлүшкә бөлүп, хатиригә сизип, Шилоһдики чедирғанға, Йәшуаниң қешига йенип кәлди.

¹⁰ Андин Йәшуа Шилоһда Пәрвәрдигарниң алдида улар үчүн чәк ташлиди вә шу йәрдә қәбилә-җәмәти бойичә зиминни Исраилларға тақсим қилип бәрди.

Биняминниң мираси

¹¹ Биняминлар қәбиләсигә җәмәт-аилилири бойичә чәк тартилды; улар чәк аркилик еришкән зимин Йәһудалар билән Йүсүпләрниң зимини оттурисидики жут болди. ¹² Уларниң шималий чегариси Иордан дәриясидин башлап, Йерихониң шимал тәрипидики даванни яндап, ғәрип тәрипигә қарап тағлиқ жутқа чиқип вә Бәйт-Авәнниң чәлигә тутишатти; ■ ¹³ андин Лузға чиқип, луз, йәни Бәйт-Әлниң җәнуп тәрипини яндап өтүп, астин Бәйт-һоронниң җәнубидики таққа йеқин Атарот-Аддарға чүшти; ¹⁴ чегара шу йәрдин өтүп ғәриптин җәнупқа қайрилип, Бәйт-һоронниң җәнубиниң удулидики тағдин Йәһудаларниң шәһәрлиридин бири болған Кириат-Баал (йәни Кириат-Йеарим)ға туташти. Бу ғәрип тәрәпниң чегариси еди. ¹⁵ Җәнуп тәрәпниң чегариси Кириат-Йеаримниң четидин башлап ғәрип тәрипигә меңип, Нәфтоаһтики су мәнбәсигә туташти; □ ¹⁶ чегара андин Рәфайийларниң җилғисиниң шимал тәрипигә җайлашқан Бән-һинномниң җилғисиниң удулидики тағниң бешига чүшүп, андин һинномниң җилғиси билән йәнә чүшүп, Йәбусийларниң егизлигиниң җәнуп тәрипи билән меңип, андин Ән-Рогәл булиқиға йәтти; ■ ¹⁷ андин шимал тәрипигә қайрилип Ән-Шәмәш булиқидин өтүп, Адуллам давининиң удулидики Гәлилотқа берип, Рубәнниң оғли Боһанниң тешига чүшүп, ■ ¹⁸ вә Арабаһ түзләңлигиниң шимал тәрипидики егизликтин өтүп, Арабаһ түзләңлигигә чүшти. ¹⁹ Андин чегара шимал тәрипигә чиқип Бәйт-һоғлаһниң давиниға тутишип, Иордан дәриясиниң җәнубий егизидә, йәни Шор деңизиниң шималий қолтуғида ахирлашти. Бу җәнуп тәрәпниң чегариси еди. ²⁰ Шәриқ чегариси болса Иордан дәриясиниң өзи еди. Бу Биняминларниң үлүши болуп, уларға җәмәт-аилири бойичә тохтитилған мирас зимининиң чегариси шу еди.

²¹ Биняминлар қәбиләсигә җәмәт-аилилири бойичә тәккән шәһәрләр болса төвәндикиләрдур: — Йерихо, Бәйт-һоғлаһ, Емәк-Кәзиз, ²² Бәйт-Арабаһ, Зәмарайим, Бәйт-Әл, ²³ Аввим, Параһ, Офраһ, ²⁴ Кәфар-һаамонай, Офни вә Геба болуп, җәмий он икки шәһәр вә уларға қарашлиқ кәнт-қишлақлар еди; ²⁵ Буниңдин башқа Гибеон, Рамаһ, Бәэрот, ²⁶ Мизпаһ, Кәфираһ, Мозаһ, ²⁷ Рәкәм, Ирпәәл, Таралаһ, ²⁸ Зәлаһ, һа-Әләф, Йәбуси (йәни Йерусалим), Гибеаһ вә Кириат болуп, җәмий он төрт шәһәр вә униңға қарашлиқ кәнт-қишлақларму бар еди. Бу болса Биняминларниң мирас үлүши болуп, җәмәт-аилилири бойичә уларға берилгән еди. □

19

■ 18:12 Йә. 7:2 □ 18:15 «Нәфтоаһтики су мәнбәсигә» — ибраний тилида «Нәфтоаһтики суларниң булиқиға». ■ 18:16 Йә. 15:7, 8 ■ 18:17 Йә. 15:6 □ 18:28 «һа-Әләф» — яки пәкәт «Әләф» (мениси «миң»)

Шимеонниң мираси

¹ Иккинчи чәк Шимеонға чиқти, йәни Шимеонлар қәбилисигә жәмәт-аилилири бойичә тартилди; уларниң мираси болса Йәһудаларниң мирас үлүшиниң арасида еди. ² Уларниң еришкән мираси ичидә Бәәр-Шеба, Шеба, Моладаһ, ³ һазар-Шуал, Балаһ, Езәм, ⁴ Әлтолад, Битул, Хормаһ, ⁵ Зиклаг, Бәйт-Маркабот, һазар-Сусаһ, ⁶ Бәйт-Либаот вә Шаруһән болуп, жәмий он үч шәһәр вә уларға қарашлиқ кәнт-қишлақлар еди.

⁷ Буниңдин башқа йәнә Аийн, Риммон, Етәр, Ашан болуп, жәмий төрт шәһәр вә уларға қарашлиқ кәнт-қишлақлар ⁸ һәмдә жәнуп тәрәптики Баалат-Бәәр (йәни жәнупдики Рамаһ)ғичә болған бу төрт шәһәрниң әтрапидики һәммә кәнт-қишлақларму бар еди. Булар Шимеонлар қәбилисиниң үлүши болуп, жәмәт-аилилири бойичә еришкән мираси еди.

⁹ Шимеонларниң мирас үлүши Йәһудаларниң үлүшиниң ичидин елип берилди; чунки Йәһудаларниң мирас үлүши өзлиригә көплүк қилған еди, шуңа Шимеонларниң мирас үлүши уларниң мирас үлүшиниң ичидин берилди.

Зәбулунниң мираси

¹⁰ Үчинчи чәк Зәбулунлар қәбилисигә жәмәт-аилилири бойичә тартилди; уларниң мирас чегариси Саридқа баратти, ¹¹ чегариси гәрип тәрәптә Мареалаһқа берип Даббәшәткә йетип Йокнеамниң удулидики еқинға тутишатти; ¹² у Саридтин шәриқ тәрипигә қайрилип, күн чиқишқа бурулуп Кислот-Табор жутиға тутишип, Дабиратқа өтүп, Яфияға барди; ¹³ андин шу йәрдин у шәриқ тәрипигә күн чиқишқа йәнә бурулуп, Гат-Һәфәр вә Әт-Казинға келип Неаһқа созулған Риммон жутиға йетип барди. ¹⁴ Андин у йәрдин шимал тәрәпкә қайрилип, һаннатонға йетип берип, Йифтаһ-Әлниң жилғисида ахирлашти. ¹⁵ Уларниң үлүши йәнә Каттат, Наһалал, Шимрон, Йидалаһ вә Бәйт-Ләһәмниму орап, жәмий он икки шәһәр вә уларға қарашлиқ кәнт-қишлақларниму өз ичигә алатти.

¹⁶ Бу болса, йәни бу шәһәрләр вә уларға қарашлиқ кәнт-қишлақлар Зәбулунларниң мирас үлүши болуп, жәмәт-аилилири бойичә уларға берилгән еди.

Иссакарниң мираси

¹⁷ Төртинчи чәк Иссакарға чиқти, йәни Иссакарлар қәбилисигә жәмәт-аилилири бойичә тартилди; ¹⁸ уларға берилгән жутлар Йизрәәлғичә болуп, Кәсуллот, Шунәм, ¹⁹ һафарайим, Шион, Анаһарат, ²⁰ Раббит, Кишион, Ебәз, ²¹ Рәмәт, Ән-Ганним, Ән-Һаддаһ вә Бәйт-Паззәзни өз ичигә алди; ²² андин чегариси Табор, Шаһазимаһ вә Бәйт-Шәмәшкә йетип, Йордан дәриясида ахирлашти; уларниң үлүши жәмий он алтә шәһәр вә уларға қарашлиқ кәнт-қишлақлар еди.

²³ Бу болса, йәни бу шәһәрләр вә уларға қарашлиқ кәнт-қишлақлар Иссакарларниң мирас үлүши болуп, жәмәт-аилилири бойичә уларға берилгән еди.

Аширниң мираси

²⁴ Бәшинчи чәк Аширлар қәбилисигә жәмәт-аилилири бойичә тартилди; ²⁵ уларниң зимини һәлкат, һали, Бәтән, Ақсаф, ²⁶ Алламмәләк, Амеад вә Мишални өз ичигә алди; чегариси гәрип тәрәптә Кармәл билән Шинор-Лиһнатқа тутишип, ²⁷ андин шәриқ тәрәпкә қайрилип Бәйт-Дагонға берип, Зәбулун зимини билән Йифтаһ-Әл жилғисиниң шимал тәрипидин өтүп, Бәйт-Емәк билән Неиәлгә

йетип берип Кабулның шимал тәрипигә чиқти; □ 28 Еброн, Рәһоб, һаммон вә Канаһни өз ичигә елип Чоң Зидонға йетип барди. 29 андин чегариси Рамаһ тәрипигә қайрилип, Тур дегән мустәһкәм шәһиргә берип, Хосаһқа қайрилип, Ақзиб билән һәбәлгә туташ болған деңизда ахирлашти; □ 30 зимини Уммаһ, Афәк вә Рәһобниму өз ичигә алған; жәмий жигирмә икки шәһәр вә уларға қарашлиқ кәнт-қишлақларни өз ичигә алған еди.

31 Бу болса, йәни бу шәһәрләр вә уларға қарашлиқ кәнт-қишлақлар Аширларның мирас үлүши болуп, жәмәт-аилилири бойичә уларға берилгән еди.

Нафталиниң мираси

32 Алтинчи чәк Нафталиға чиқти, йәни Нафталилар қәбилисигә жәмәт-аилилири бойичә тартилди; 33 уларның чегариси болса һәләфтин чиқип, Заананнимдики дуб дәриғидин өтүп, Адами-Нәкәб вә Ябнәалдин чиқип, Лаккумға йетип Иордан дәриясиға берип ахирлашти. □ 34 Андин ғәрип тәрәпкә қайрилип Азот-Табораға берип, шу йәрдин һукоккоқа чиқип, жәнупта Зәбулунның үлүш зиминиға тутишип, шималда Аширның үлүш зиминиға йетип, күн чиқиш тәрипидә Иордан дәриясиниң йенида, Йәһуданиң үлүш зиминиға улашти. 35 Нафталиниң мустәһкәм шәһәрлири Зиддим, Зәр, һаммат, Раккат, Киннәрәт, 36 Адамаһ, Рамаһ, һазор, 37 Кәдәш, Әдрәй, Ән-һазор, 38 Йирон, Мигдал-Әл, һорәм, Бәйт-Анат вә Бәйт-Шәмәшләр болуп, жәмий он тоққуз шәһәр вә уларға қарашлиқ кәнт-қишлақлар еди.

39 Бу болса, йәни бу шәһәрләр вә уларға қарашлиқ кәнт-қишлақлар Нафталилар қәбилисиниң мирас үлүши болуп, жәмәт-аилилири бойичә уларға берилгән еди.

Данниң мираси

40 Йәттинчи чәк Данларның қәбилисигә чиқти; у уларның жәмәт-аилилири бойичә тартилди. 41 Уларның мирас зимини болса Зореаһ, Әштаол, Ир-Шәмәш, 42 Шаалаббин, Айжалон, Йитлаһ, 43 Елон, Тимнатаһ, Әкрон, □ 44 Әл-тәкәһ, Гиббетон, Баалат, 45 Йәһуд, Бәнә-Барак, Гат-Риммон, 46 Мә-Яркон, Раккон вә Яфониң удулидики жутни өз ичигә алди.

47 Лекин Данларның зимини өз қолидин кәткән болғачқа, Данлар чиқип Ләшәмгә һужум қилип уни ишғал қилди; аһалисини қиличлап йоқитип, у йәрни өзиниң қилип маканлашти; андин улар Ләшәмгә атиси Данниң исмини қоюп, уни Дан дәп атиди. □

48 Мана булар, йәни бу шәһәрләр вә уларға қарашлиқ кәнт-қишлақлар Данлар қәбилисигә, уларның жәмәт-аилилири бойичә мирас қилип берилгән еди.

Йәшуа пәйгәмбәрның мирас үлүши

49 Бу тәриқидә *Исраиллар* зиминни чегара-чегара бойичә бөлүп болди; андин улар Нунның оғли Йәшуаға өз арисидин мирас бөлүп бәрди. 50 Пәрвәрдигарның буйруғи бойичә Йәшуа тилигинидәк униңға Әфраим тағлиқ жутидики Тимнат-Сераһ дегән шәһәрни бәрди; буниң билән у шәһәрни куруп чиқип, униңда турди. 51 Мана булар Әлиазар каһин билән Нунның оғли Йәшуа вә Исраилның қәбилә-жәмәтлириниң каттабашлири бир болуп Шилоһда, жамаәт чедириниң

□ 19:27 «шимал тәрипи» — ибраний тилида «сол тәрипи» дегән сөзләр билән ипадилиниду.

□ 19:29 «Ақзиб билән һәбәлгә туташ болған» — яки «Ақзиб жутиниң йенида». □ 19:33

«Адами-Нәкәб» — яки «Адами, Нәкәб». □ 19:43 «Тимнатаһ» — яки «Тимнаһ». □ 19:47 «Лекин Данларның зимини өз қолидин кәткән болғачқа, Данлар чиқип...» — башқа бир хил тәржимиси: — «Лекин Данларның зимини шулар (шу шәһәрләр) билән чәкләнгән болғачқа, Данлар чиқип...».

дәрвазисиниң алдида туруп, Пәрвәрдигарниң алдида чәк ташлап бөлүп тәқсим қилған мираслардур. Бу тәриқидә улар зиминниң тәқсиматини түгәтти.

20

Панаһлиқ шәһәрләр

- ¹ Пәрвәрдигар Йәшуаға сөз қилип мундақ деди: —
² Сән Исраилларға мундақ дегин: — «Өзүм Мусаниң вастиси билән силәргә буйруғандәк, өзүңлар үчүн «панаһлиқ шәһәрләр»ни таллап бекитиңлар; ■ ³ билмәй, тәсадипилиқтин адәм уруп өлтүрүп қойған һәр қандақ киши у шәһәрләргә қечип кәтсун. Буниң билән бу шәһәрләр силәргә қан интиқамини алғучидин панаһгаһ болиду. ⁴ Адәмни *шундақ өлтүргән* киши бу шәһәрләрниң биригә қечип берип, шәһәрниң қовуқиға келип, шу йәрдә шәһәрниң ақсақаллириға өз әһвалини ейтсун; улар уни өзигә қобул қилип шәһәргә киргүзүп, униң өзлири билән биллә турушиға униңға жай бәрсун. ■
⁵ Әнди қан қисасини алғучи уни қоғлап кәлсә, улар адәм өлтүргән кишини қисаскарниң қолиға тапшуруп бәрмисун; чүнкі шу кишиниң бурундин өз хошнисига һеч өч-адавити болмиған, бәлки тәсадипий уруп өлтүрүп қойған.
⁶ Адәм *өлтүргән* киши жамаәт алдида сорақ қилинғичә шу шәһәрдә турсун; андин шу вақиттики баш каһин өлүп кәткәндә, у шу шәһәрдин айрилип, өз шәһиригә, йәни қечип чиққан шәһәрдики өйигә йенип кәлсун.
⁷ Шуниң билән улар Нафтали тағлиқ жутидики Кәдәшни, Эфраимниң тағлиқ жутидики Шәкәмни вә Йәһуданиң тағлиқ жутидики Кириат-Арба, йәни һебронни, ⁸ Йерихониң шәриқ тәрипидики, Иордан дәриясиниң у қетидики Рубән қәбилисиниң зиминидин түзләңликниң чөлидики Бәзәрни, Гад қәбилисиниң зиминидин Гилеадтики Рамотни вә Манассәһ қәбилисиниң зиминидин Башандики Голанни таллап бекитти. ■
⁹ Мана бу шәһәрләр барлиқ Исраиллар вә уларниң арасида туруватқан мусапирлар үчүн панаһгаһ болушқа бекитилгән шәһәрләрду; кимки билмәй, тәсадипилиқтин адәм өлтүргән болса, униң жамаәт алдида сорақ қилинишидин бурун, қан қисаскарниң қолида өлмәслиги үчүн шу шәһәрләргә қечип кетишкә бу шәһәрләр бекитилгән.

21

Лавийларниң турушиға шәһәрләрни бекитиш

- ¹ У вақитта Лавий жәмәтлириниң каттивашлири каһин Әлиазар, Нунниң оғли Йәшуа вә Исраил қәбилириниң каттивашлириниң кешиға берип, ■ ² Қанаан зиминидики Шилоһда уларға: — Мусаниң вастиси арқилиқ Пәрвәрдигар биз тоғрилиқ: «Уларға турушқа шәһәрләрни, маллири үчүн яйлақларни қошуп бәргин», дәп ейтқан, деди. ■
³ Шуни девиди, Исраиллар Пәрвәрдигарниң әмри бойичә өз мирас үлүшлиридин муну шәһәрләр билән яйлақларни қошуп Лавийларға бәрди: —
⁴ биринчи ташланған чәк Коһат жәмәтлиригә чиқти; чәк ташлинип, Лавийлар ичидики каһин һарунниң әвлатлириға Йәһуда қәбилиси, Шимеон қәбилиси вә Бинямин қәбилисиниң зиминлиридин он үч шәһәр бекитилди; ⁵ Андин

■ 20:2 Мис. 21:13; Чөл. 35:6; Қан. 19:1, 2 ■ 20:4 Чөл. 35:22, 23; Қан. 19:4, 5 ■ 20:8 Қан. 4:43

■ 21:1 1Тар. 6:39 ■ 21:2 Чөл. 35

Коһатниң қалған әвлатлириға чәк ташлинип, Эфраим қәбилә-жәмәтлириниң зиминидин, Дан қәбилисиниң зиминидин вә Манассәһ йерим қәбилисиниң зиминлиридин он шәһәр бекитилди.

⁶ Гәршонниң әвлатлириға чәк ташлинип, Иссакар қәбилә-жәмәтлириниң зиминидин, Ашир қәбилисиниң зиминидин, Нафтали қәбилисиниң зиминидин вә Манассәһниң йәнә бир йерим қәбилисиниң зиминидин он үч шәһәр бекитилди.

⁷ Мәрариниң әвлатлириға, жәмәт-аилилири бойичә чәк ташлинип, Рубән қәбилисиниң зиминидин, Гад қәбилисиниң зиминидин вә Зәбулун қәбилисиниң зиминидин он икки шәһәр бекитилди.

⁸ Бу тәриқидә Пәрвәрдиғар Мусаниң вастиси билән буйруғинидәк Исраиллар чәк ташлап бу шәһәрләр билән яйлақлирини қошуп, Лавийларға бәрди.

⁹ Улар Йәһуданиң қәбилиси билән Шимеонниң қәбилисиниң зиминидин төвәндә тизимланған муну шәһәрләрни бәрди: — ¹⁰ (чәк ташланғанда, Лавийларниң нәсли болған Коһатлар жәмәтидики һарунниң әвлатлириға биринчи чәк чиққачқа муну шәһәрләр берилди): —

¹¹ уларға Йәһуданиң тағлиқ районидики Кириат-Арба (Арба Анакниң атиси еди), йәни һеbron билән әтрапидики яйлақларни қошуп бәрди. ¹² Лекин шәһәргә төвә етизлар билән кәнт-қишлақларни Йәфуннәһниң оғли Каләбкә мирас қилип бәрди. ¹³ Шундақ қилип улар һарун каһинниң әвлатлириға адәм өлтүргән кишиләр панаһлинидиған шәһәр һеbron вә яйлақлирини, йәнә уларға Либнаһ билән яйлақлирини, ¹⁴ Яттир билән яйлақлирини, Эштәмоа билән яйлақлирини, ¹⁵ һолон билән яйлақлирини, Дәбир билән яйлақлирини,

¹⁶ Аийн билән яйлақлирини, Юттаһ билән яйлақлирини, Бәйт-Шәмәш билән яйлақлирини бәрди; бу икки қәбилиниң зиминлиридин жәмий тоққуз шәһәрни бәрди. ¹⁷ Мундин башқа уларға Бинямин қәбилисиниң зиминидин Гибеон билән яйлақлирини, Геба билән яйлақлирини, ¹⁸ Анатот билән яйлақлирини, Алмон билән яйлақлирини қошуп жәмий төрт шәһәр бәрди.

¹⁹ Бу тәриқидә каһинлар, йәни һарунниң әвлатлириға берилгән шәһәрләр он үч болди; булар әтрапидики яйлақлири билән берилди.

²⁰ Улар йәнә Лавийларниң нәслидин болған Коһатниң қалған жәмәтлиригиму шәһәрләрни бәрди. Чәк ташлаш билән уларға бекитилгән шәһәрләр мунулар: — уларға Эфраим қәбилисиниң зиминидин ²¹ Эфраимниң тағлиқ районидики адәм өлтүргән кишиләр панаһлинидиған шәһәр Шәкәм билән яйлақлирини, йәнә Гезер билән яйлақлири, ²² Кибзаим билән яйлақлири вә Бәйт-Һорон билән яйлақлири болуп, жәмий төрт шәһәрни бәрди; ²³ буниңдин башқа Дан қәбилисиниң зиминидин Әлтәкәһ билән яйлақлири, Гиббетон билән яйлақлири, ²⁴ Айжаһалон билән яйлақлири вә Гат-Риммон билән яйлақлири болуп, жәмий төрт шәһәрни бәрди. ²⁵ Буниңдин башқа Манассәһ йерим қәбилисиниң зиминидин Таанақ билән яйлақлири, Гат-Риммон билән яйлақлири болуп, жәмий икки шәһәрни бәрди. ²⁶ Бу тәриқидә Коһатларниң қалған жәмәтлиригә берилгән шәһәрләр он болди; булар әтрапидики яйлақлири билән берилди.

²⁷ Лавийларниң жәмәтлиридин болған Гәршонларға болса улар Манассәһниң йерим қәбилисиниң зиминидин адәм өлтүргән кишиләр панаһлинидиған шәһәр Башандики Голан билән яйлақлирини, шундақла Бәәштераһ билән яйлақлирини, жәмий икки шәһәрни бәрди; ²⁸ йәнә Иссакар қәбилисиниң зиминидин Кишион билән яйлақлири, Дабират билән яйлақлири, □ ²⁹ Ярмут билән яйлақлири вә Ән-Ганним билән яйлақлири болуп, жәмий төрт шәһәрни бәрди; ³⁰ буниңдин башқа Ашир қәбилисиниң зиминидин Мишал билән яйлақлири, Абдон билән

□ **21:28** «Дабират» — яки «Дабрат».

ййлақлири, ³¹ һәлкат билән ййлақлири вә Рәһоб билән ййлақлири болуп, жәмий болуп төрт шәһәрни бәрди; ³² буниңдин башқа Нафтали қәбилисиниң зиминидин адәм өлтүргән кишиләр панаһлинидиған шәһәр Галилийәдики Кәдәш билән ййлақлирини, йәнә һаммот-Дор билән ййлақлири вә Картан билән әтрапидики ййлақлири болуп, жәмий үч шәһәрни бәрди.

³³ Бу тәриқидә Гәршонларға берилгән шәһәрләр он үч болди; булар әтрапидики ййлақлири билән берилди.

³⁴ Қалған Лавийларға, йәни Мәрарилар жәмәтлиригә Зәбулун қәбилисиниң зиминидин Йокнеам билән ййлақлири, Картаһ билән ййлақлири, ³⁵ Димнаһ билән ййлақлири вә Наһалал билән ййлақлири болуп, жәмий төрт шәһәрни бәрди. ³⁶ Буниңдин башқа Рубән қәбилисиниң зиминидин Бәзәр билән ййлақлири, Яһаз билән ййлақлири, □ ³⁷ Кәдәмот билән ййлақлири вә Мәфаат билән ййлақлири болуп, жәмий төрт шәһәрни бәрди. ³⁸ Буниңдин башқа Гад қәбилисиниң зиминидин адәм өлтүргән кишиләр панаһлинидиған шәһәр Гилеадтики Рамот билән ййлақлирини, йәнә Маһанайим билән ййлақлири, ³⁹ һәшбон билән ййлақлири вә Жаазәр билән ййлақлири болуп, жәмий төрт шәһәрни бәрди.

⁴⁰ Булар болса қалған Лавийларниң жәмәтлиригә, йәни Мәрарилар жәмәтлиригә берилгән барлиқ шәһәрләрдур; уларға чәк ташлиниш билән берилгән үлүши он икки шәһәр еди.

⁴¹ Исраилларниң зимини ичидин Лавийларға бекитип берилгән шәһәрләр жәмий қириқ сәккиз еди; булар әтрапидики ййлақлири билән берилди. ⁴² Бу шәһәрләрниң һәр бириниң әтрапида ййлақлири бар еди; шәһәрләрниң һәммиси шундақ еди.

⁴³ Пәрвәрдиғар шу тәриқидә Исраилларниң ата-бовилириға беришкә қәсәм билән вәдә қилған пүткүл зиминни уларға бәрди; улар келип уни егиләп, у йәрдә олтарди.

⁴⁴ У вақитта Пәрвәрдиғар илгири уларниң ата-бовилириға қәсәм билән вәдә қилғинидәк, уларға һәр әтрапида тинич-арамлиқ бәрди; уларниң дүшмәнлиридин һечқандиқи уларниң алдида қәддини руслап тик туралмайтти; бәлки Пәрвәрдиғар һәммә дүшмәнлирини уларниң қолиға тапшурди.

⁴⁵ Пәрвәрдиғарниң Исраилниң жәмәтигә вәдә қилған һиммәтлиридин һеч бири қалдурулмай әмәлгә ашурду.

22

Шәриқ тәрәптики зиминлар тәқсим қилинған қәбилеләрниң өз мирәсигә қайтип бериши

¹ У вақитта Йәшуа Рубәнләр, Гадлар вә Манассәһ йерим қәбилисидикиләрни чақирип уларға: —

² Силәр болсаңлар Пәрвәрдиғарниң қули Мусаниң силәргә буйруғининиң һәммисигә әмәл қилдиңлар, мениң силәргә әмир қилған барлиқ сөзлиримгиму қулақ салдиңлар; ■ ³ силәр бу нурғун күнләрдә таки бүгүнгә қәдәр қериндашлириңларни ташливәтмәй, бәлки Пәрвәрдиғар Худайиңлар силәргә әмир қилған вәзипини тутуп калдиңлар; ⁴ әнди Пәрвәрдиғар Худайиңлар вәдә қилғинидәк, қериндашлириңларға арамлиқ бәрди; шуңа силәр Пәрвәрдиғарниң қули Муса Иордан дәриясиниң у тәрипидә силәргә бәргән мирас зиминиңларға,

өз чедирлириңларға қайтип бериңлар. ■ ⁵ Пәкәтла Пәрвәрдигарниң қули Муса силәргә буйруп тапшурған қанун-әмирләргә әмәл қилишқа, йәни Пәрвәрдигар Худайиңларни сөйүп, Униң барлиқ йоллирида меңип, әмирлирини тутуп униңға бағлинип, пүтүн қәлбиңлар вә пүтүн жан-дилиңлар билән Униң хизмитидә болушқа ихлас билән көңүл бөлүңлар, — деди. ■

⁶ Шуниң билән Йәшуа уларни бәхит-бәрикәт тиләп, йолға салди; улар өз чедирлириңға қайтип кетишти.

⁷ Манассәһ йерим қәбилисигә болса Муса уларға Башанни мирас қилип бәргән еди; йәнә бир йерим қәбилигә Йәшуа Иордан дәриясиниң бу қети, йәни ғәрип тәрипидә уларниң қериндашлириниң арасида мирас бәрди. Йәшуа уларни өз чедирлириңға қайтиш йолиға салған вақтида, у уларғиму бәхит-бәрикәт тиләп,

⁸ уларға: — Интайин көп байлиқлар, интайин көп чарпайларни, шундақла көп миқдарда күмүч, алтун, мис, төмүр вә кийим-кечекләрни елип, өз чедирлиңларға қайтип бериңлар; дүшмәнлириңлардин алған олжини қериндашлириңларға үлөштүрүп бериңлар, деди. □

⁹ У вақитта Рубәнләр, Гадлар вә Манассәһ йерим қәбилиси Қанаан зиминидики Шилоһдин чиқип Исраиллардин айрилип, Пәрвәрдигарниң Мусаниң вәстиси билән қилған әмри бойичә уларниң тәәллуқати болған өз мирас зимини Гилеад жутиға қарап қайтип маңди.

Чоң уқушмаслиқ — ички урушниң алдини елиш

¹⁰ Рубәнләр, Гадлар вә Манассәһ йерим қәбилиси Қанаан зиминидики Иордан дәриясиниң бойидики Гәлилотқа йетип кәлгәндә, у йәрдә Иордан дәриясиниң бойида бир қурбанғаһни ясиди; қурбанғаһ наһайити чоң вә һайвәтлик ясалған еди. □ ■ ¹¹ Исраилларға: «Мана Рубәнләр, Гадлар вә Манассәһ йерим қәбилиси Қанаан зиминидики Иордан дәриясиниң у қетидики Гәлилотта, йәни Исраилларниң удулида бир қурбанғаһни ясапту» дегән хәвәр аңланди.

¹² Исраиллар бу хәвәрни аңлиған һаман, уларниң пүткүл жамаити улар билән урушуш үчүн Шилоһқа топланди.

¹³ У вақитта Исраиллар каһин Әлиазарниң оғли Финиһасни Гилеад зиминидики Рубәнләр, Гадлар вә Манассәһ йерим қәбилисигә маңдурди ¹⁴ вә шундақла униң билән он әмирни, Исраилниң һәр бир қәбилисидин жәмәт башлиғи болған бирдин әмирни униңға һәмраһ қилип әвәтти; һәр бир әмир һәр қайси ата жәмәттики миңлиған Исраилларниң каттивеши еди.

¹⁵ Булар әнди Гилеад зиминиға, Рубәнләр, Гадлар вә Манассәһ йерим қәбилисигә келип уларға: — ¹⁶ Мана Пәрвәрдигарниң пүткүл жамаити силәргә мундақ дәйду: «Силәрниң Пәрвәрдигарға әгишиштин йенип, өзүңларға қурбанғаһни ясап, Исраилниң Худасидин йүз өрүп, Пәрвәрдигарға асийлиқ қилип өткүзгән бу рәзиллигиңлар зади қандақ иш? □ ¹⁷ Пеорда бурун өткүзгән қәбиһлигимиз бизгә йетип ашмасму? Гәрчә Пәрвәрдигарниң жамаитиниң бешига ваба чүшкән болсиму, биз техи бүгүнгә қәдрә бу иштин өзимизни пакландурмидуқ. □ ■

■ **22:4** Чөл. 32:33; Қан. 3:13; 29:8; Йә. 13:8 ■ **22:5** Қан. 10:12 □ **22:8** «алған олжини қериндашлириңларға үлөштүрүп бериңлар» — яки «алған олжини қериндашлириң билән үлишип елиңлар». □ **22:10** «...дәриясиниң бойидики Гәлилотқа» — нуниң башқа бир хил тәржимиси: «...дәриясиниң бойидик даириси» яки «...дәриясиниң бойидик дугиләк догилири». ■ **22:10** Йә. 18:7

□ **22:16** «Силәрниң Пәрвәрдигарға әгишиштин йенип, өзүңларға қурбанғаһни ясап...» — Муса пәйғәмбәргә назил қилинған қанун бойичә, Пәрвәрдигарниң ибадити үчүн ялғуз бирла қурбанғаһ бекитилгән, шундақла қурбанғаһ Пәрвәрдигар өзи бекиткән жайда туруши керәк еди («Мис.» 24:20, «Лав.» 17:3-4, «Қан.» 12:5-бни көрүң). □ **22:17** «Пеорда бурун өткүзгән қәбиһлигимиз бизгә йетип ашмасму?» — Пеорда өткүзгән гуналар вә кейинки вақиә «Чөл.» 25-бапта хатирилгән.

■ **22:17** Чөл. 25:3; Қан. 4:3

18 Силәр бүгүн Пәрвәрдигарға әгишиштин яндинлар; шундақ болидуки, силәр бүгүн Пәрвәрдигарға асийлик қилған болғачқа, у жәзмән әтә Исраилниң пүткүл жамаитигә гәзәплиниду. 19 һалбуки, мабада силәр мирас қилип алған зимин напак болуп қалған болса, Пәрвәрдигарниң тәвәлиги болған зиминға, Униң чедири тикләнгән жутқа йенип келип, аримизда мирас елиңлар. Пәқәт Пәрвәрдигар Худайимизниң қурбанғаһидин башқа өзүңлар үчүн қурбанғаһ ясаш билән Пәрвәрдигарға вә бизләргә асийлик қилмаңлар. 20 Зәраһниң оғли Ақан һарам бекитилгән нәрсиләрдин елип, итаәтсизлик қилған әмәсму? Шу сәвәптин қәбиһлиги үчүн ялғуз улар өлтүрүлүп қалмай, Пәрвәрдигарниң гәзиви йәнә пүткүл Исраил жамаитиниң үстигә чүшкән әмәсму?».

21 Шуниң билән Рубәнләр, Гадлар вә Манассәһ йерим қәбилиси миңлиған Исраилларниң каттивашлириға жавап берип мундақ деди: —

22 «Илаһларниң илаһи Пәрвәрдигарду! Илаһларниң илаһи болған Пәрвәрдигар Өзи буни болиду, Исраилму уни билгәй! Әгәр бу иш асийлик болса яки Пәрвәрдигарға итаәтсизлик болса, әнди бизләрни бүгүн өлүмдин айимаңлар! ■

23 Әгәр бизниң өзимиз үчүн қурбанғаһни ясишимиз Пәрвәрдигарға әгишиштин йениш үчүн болған болса, шундақла қурбанғаһниң үстидә көйдүрмә қурбанлик сунуш, ашлиқ һәдийәлирини сунуш, енақлик қурбанлиқлирини сунуш үчүн болған болса, ундақта Пәрвәрдигар Өзи бу иш тоғрилиқ биздин һесап алсун; 24 әксичә бу ишни қилишимизниң сәвәви һәқиқәтән шуки, кәлгүсидә

силәрниң балириңлар бизниң балиримизға: «Силәрниң Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар билән қандақ мунасивитиңлар бар? 25 Әй Рубәнләр вә Гадлар, Пәрвәрдигар биз билән силәрниң оттуримизда Иордан дәрјясини чегара қилип қойған әмәсму? Шуңа силәрниң Пәрвәрдигардин һеч қандақ несивәңлар йоқтур!» дейишдин әндишә қилдуқ. 26 Шуңа биз: «Қопуп бир қурбанғаһ ясайли; лекин бу көйдүрмә қурбанлиқлар үчүнму әмәс, башқа хил қурбанлиқлар үчүнму әмәс,

27 бәлки кәлгүсидә Пәрвәрдигарниң алдида көйдүрмә қурбанлиқлиримиз билән башқа хил қурбанлиқлиримиз вә енақлик қурбанлиқлиримиз билән униң ибадитидә болушимиз үчүн, силәр вә бизниң оттуримизда, шундақла кейинки дәвирлиримиздә бир әсләтмә гувалиқ болсун үчүн уни ясидуқ; балириңларниң кәлгүсидә балилиримизға «Пәрвәрдигардин һеч қандақ несивәңлар йоқ» демәслиги үчүн шундақ қилдуқ. ■ 28 Әгәр улар кәлгүсидә биз билән әвлатлиримизға шундақ десә, биз жавап берип: «Мана, көйдүрмә қурбанлиқ сунуш үчүн яки башқа хил қурбанлиқларни сунуш үчүн ясалған әмәс, бәлки силәр билән бизниң оттуримизда бир гувалиқ болсун дәп ясалған, бу Пәрвәрдигарниң ата-бовилиримиз ясиған қурбанғаһиниң әндизисидур!» дейәләймиз.

29 Пәрвәрдигарға асийлик қилип, Пәрвәрдигарға әгишиштин йенип, Пәрвәрдигар Худайимизниң чединиң алдида турған қурбанғаһтин башқа иккинчи бир қурбанғаһни ясап, униң үстидә көйдүрмә қурбанлик, ашлиқ һәдийәләр вә башқа хил қурбанлиқларни өткүзүш нийити биздин нери болғай!».

30 Каһин Финиһас вә униң билән биллә кәлгән жамаәт әмирлири, йәни миңлиған Исраилларниң каттивашлири Рубәнләр, Гадлар вә Манассәһләрниң ейтқан сөзлирини аңлиғанда улар шуниңдин хуш болди. 31 Әлиазарниң оғли каһин Финиһас Рубәнләр, Гадлар вә Манассәһләргә: — Силәр Пәрвәрдигарға бу итаәтсизлики қилмиғиниңлар үчүн Пәрвәрдигарниң оттуримизда туруватқанлиғини әнди билдуқ; силәр бу иш билән Исраилларни Пәрвәрдигарниң қолидин қутқуздүңлар, деди.

32 Андин Әлиазар каһинниң оғли Финиһас билән әмирләр Рубәнләр вә Гадларниң йенидин, Гилеад зиминидин чиқип Қанаан зиминиң Исраилларниң йениңа

йенип келип бу хәвәрни уларга дәп бәрди. ³³ Бу иш Исраилларның нәзиридә яхши көрүндә; Исраиллар Худага һәмдусана ейтип, Рубәнләр билән Гадларга һужум қилип, улар билән урушуп уларның туруватқан зиминини вәйран қилайли, дегән гәпни иккинчи тилга алмиди.

³⁴ Рубәнләр билән Гадлар бу құрбангаһқа «Гувалиқ» дәп ат қойди; чүнки улар: — «У аримизда Пәрвәрдигарның Худа екәнлигигә гувадур» деди. □

23

Йәшуа пәйгәмбәрның Исраилның әмир-ақсақаллирини агаһландуруп, уларга несихәт бериши

¹ Пәрвәрдигар Исраилга әтрапидики дүшмәнлиридин арам берип узун заманлар өтүп, шундақла Йәшуа қерип, йешиму чоңийип қалғанда, ² Йәшуа пүткүл Исраилни, уларның ақсақаллирини, башлиқлири, һаким-сорақчилири билән бәг-әмәлдарлирини чақирип уларга мундақ деди: — «Мән қерип қалдим, йешимму чоңийип қалди. ³ Пәрвәрдигар Худайиңларның силәр үчүн мошу йәрдики барлиқ таипиләргә қандақ ишларни қилғинини өзүңлар көрдүңлар; чүнки силәр тәрәптә туруп жәң қилғучи Пәрвәрдигар Худайиңлар Өзидур. ⁴ Мана, мән өзүм йоқатқан һәммә әлләрның зиминлири билән қалған бу таипиләрның зиминлирини қошуп қәбилә-жәмәтиңлар бойичә чәк ташлап Иордан дәрйясидин тартип күн петиш тәрәптики Улуқ Деңизғичә, силәргә мирас қилип тәқсим қилип бәрдим. ⁵ Пәрвәрдигар Худайиңлар Өзи уларни алдиңлардин қоғлап чиқирип, көзүңлардин нери қилип, Пәрвәрдигар Худайиңлар силәргә ейтқинидәк силәр уларның зиминига егә болисиләр. ■ ⁶ Шуңа силәр толиму қәйсәр болуп Мусаниң қанун китавада пүтүлгәнниң һәммисини тутуп, оң я солга чәтнәп кәтмәй, уиңға әмәл қилишқа көңүл бөлүңлар; ■ ⁷ шундақ қилип, араңларда қелип қалған бу таипиләр билән барди-кәлди қилмаңлар; шунидәк уларның илаһлириниң намлирини тилга алмаңлар яки уларның нами билән қәсәм қилмаңлар; уларга ибадәт қилмаңлар, уларга баш урмаңлар; ■ ⁸ бәлки бүгүңгичә қилғиниңлардәк, Пәрвәрдигар Худайиңларга бағлинип туруңлар. ■ ⁹ Чүнки Пәрвәрдигар алдиңлардин чоң-чоң вә күчлүк әлләрни қоғлап чиқиривәткәндур; бүгүңгичә һеч қандақ адәм алдиңларда пут тирәп туралмиди. ¹⁰ Пәрвәрдигар Худайиңлар силәргә ейтқини бойичә силәр тәрәптә туруп жәң қилғини үчүн силәрдин бир адимиңлар уларның миң адимини тирипирән қилиду. ■

¹¹ Шуңа Пәрвәрдигар Худайиңларни сөйүш үчүн өз көңлүңларга қаттиқ сәгәк болуңлар! ¹² Чүнки әгәр силәр Униңдин йүз өрүп араңларда қалған бу әлләр билән арилишип-бағлинип, улар билән қода-бажа болуп, улар билән бериш-келиш қилсаңлар, ¹³ ундақта силәргә шу иш аян болсунки, Пәрвәрдигар Худайиңлар алдиңлардин бу әлләрни иккинчи қоғлап чиқармайду, бәлки булар силәргә қапқан вә қилтақ болуп, биқиниңларга қамча болуп чүшүп, көзүңләргә тикән болуп санжілиду; ахирда Пәрвәрдигар Худайиңлар силәргә бәргән бу яхши зиминдин мәһрум болуп йоқилисиләр.

¹⁴ Мана, мән бүгүн барлиқ адәмләр муқәррәр бесип өтидигән йолни маңимән; силәрның пүтүн дилиңлар вә вужудуңларга шу рошәнки, Пәрвәрдигар Худайиңларның силәр тоғрилиқ қилған мубарәк вәдилриниң һеч бири әмәлгә ашурулмай қалмиди; һәммиси силәр үчүн бежа кәлтүрүлүп, һеч қайсиси йәрдә қалмиди. ¹⁵⁻¹⁶ Лекин силәр Пәрвәрдигар Худайиңларның силәргә әмир қилип

□ **22:34** «Гувалиқ» — иврит тилида «Ед». ■ **23:5** Мис. 14:14; 23:27; Чөл. 33:53; Қан. 6:19; Йә. 13:6 ■ **23:6** Қан. 5:32; 28:14 ■ **23:7** Мис. 23:13; Зәб. 15:4; Йар. 5:7; Зәф. 1:5; Әф. 5:3 ■ **23:8** Қан. 11:22 ■ **23:10** Лав. 26:8; Қан. 32:30

тохтатқан әһдисини бузғанда, Пәрвәрдиғар Худайиңлар силәргә вәдә қилған һәммә бәрикәт үстүңләргә чүшүрүлгәндәк, шундақ болидуки, Пәрвәрдиғар Худайиңлар силәрни Өзи силәргә бәргән зиминдин йоқатқичә барлиқ ағаһ қилған ишни чүшүриду; силәр берип, униң әһдисини бузуп башқа илаһларға ибадәт қилип баш урсаңлар, Пәрвәрдиғарниң ғәзиви силәргә тутишип, силәрни Өзи силәргә бәргән яхши зиминдин тезлә йоқ қилиду».

24

Йәшуа пәйғәмбәрниң пүткүл Исраилни ағаһландуруп, уларға несихәт қилиши

1 Андин Йәшуа Исраилниң һәммә қәбилилирини Шәкәмгә жиғип, Исраилниң ақсақаллири, башлиқлири, һаким-сотчилири билән бәг-әмәлдарлирини чақирди; улар өзлирини Худаниң һозуриға һазир қилғанда ² Йәшуа пүткүл хәлиқкә: Исраилниң Худаси Пәрвәрдиғар: — «Қедимки заманда ата-бовилириңлар, жүмлидин Ибраһим билән Наһорниң атиси Тәрәһ дәрияниң у тәрипидә олтиратти; улар башқа илаһларниң қуллуғида болатти. □ ■ ³ Лекин Мән атаңлар Ибраһимни дәрияниң у тәрипидин елип келип, уни башлап пүткүл Қанаан зиминини айландуруп, униң нәслини көпәйтип униңға Исақни бәрдим. □ ■ ⁴ Андин Мән Исаққа Яқуп билән Әсавни бәрдим; Әсавға Сеир тағлиқ районини тәвәлик қилип бәрдим, Яқуп билән оғуллири болса Мисирға чүшүп барди. ■ ⁵ Кейинрәк Мән Муса билән һарунни әвәтип, Мисирлиқлар арисидә әмәллирим билән уларға дәһшәтлик вабаларни чүшүрдүм; андин силәрни шу йәрдин елип чиқтим. ■ ⁶ Мән бу тәриқидә ата-бовилириңларни Мисирдин елип чиқип, улар Қизил Деңизға йетип кәлгинидә, мисирлиқлар жәң һарвулири вә атлиқ әскәрлири билән ата-бовилириңларни қоғлап деңизгичә кәлди. □ ■ ⁷ Исраиллар шуан Пәрвәрдиғарға нида қиливиди, У силәр билән Мисирлиқларниң арисига тум қараңғулуқ чүшүрди; андин деңизни уларниң үстигә бастуруп япти. Силәр Өз көзлириңлар билән Мениң Мисирда нәмә қилғинимни көрдүңлар; андин силәр узун вақитқичә чөлдә турдүңлар. ⁸ Кейинрәк Мән силәрни Иордан дәриясиниң у тәрипидә турған Аморийларниң зиминиға башлап кәлдим; улар силәр билән соқушқанда мән уларни қолуңларға берип, силәр уларниң зиминини егилидиңлар. Мән уларни алдиңлардин йоқитивәттим. ■

⁹ У вақитта Моабниң падишаси, Зиппорниң оғли Балақ қоғуп, Исраил билән жәңгә чүшти вә силәрни қарғаш үчүн Беорниң оғли Балаамни чақирип кәлди; ¹⁰ лекин Мән Балаамниң сөзигә кулақ салмидим; шуниң билән у силәргә қайта-қайта бәхит-бәрикәт тилиди вә Мән силәрни Балақниң қолидин қутқуздум.

¹¹ Кейинрәк силәр Иордан дәриясидин өтүп Йерихоға барғанда Йерихониң адәмлири Аморийлар, Пәриззийләр, Қананийлар, һиттийлар, Гиргашийлар, һивийлар вә Йәбусийлар силәр билән урушқа қоққини билән Мән уларни қолуңларға тапшуруп бәрдим; ■ ¹² Мән алдиңларға сериқ һәрини әвәттим, сериқ һәрә Аморийларниң иккила падишасини һайдивәткәндәк уларниму һайдивәтти;

□ **24:2** «дәрияниң у тәрипидә» — мошу йәрдә «дәрия» «Әфрат дәрияси»ни көрситиду. ■ **24:2** Яр. 11:26, 31; Қан. 26:5 □ **24:3** «дәрияниң у тәрипидин» — мошу йәрдә «дәрия» «Әфрат дәрияси»ни көрситиду. ■ **24:3** Яр. 12:1; 21:2. ■ **24:4** Яр. 25:24; 36:8; 46:1 ■ **24:5** Мис. 3:10-22; 4:1-17; 12:37 □ **24:6** «улар Қизил Деңизға йетип кәлгинидә» — мошу йәрдә «улар» ибраний тилида «силәр» ейтилиду. ■ **24:6** Мис. 14:1 ■ **24:8** Чөл. 21:21, 33 ■ **24:11** Йә. 3:14; 6:1, 20; 10:8; 11:8

бу иш силәрнің қиличиңлар яки оқайиңлар билән болмиди. □ ■ 13 Мән силәргә өз қолуңлар билән әмгәк сиңдүрмигән бир зиминни, өзүңлар ясимигән шәһәрләрни бардим, вә силәр шуларда макан қилдиңлар; өзүңлар тикмигән үзүмзарлиқлар билән зәйтунзарлиқлардин мевилирини йәватисиләр» дәйду, — деди. ■

14 — Шуңа әнди силәр Пәрвәрдигардин қорқуп ихласмәнлик вә һәқиқәт ичидә униң ибадитидә болуңлар; ата-бовилириңлар дәриянің у тәрипидә вә Мисирда чоқуңған илаһларни ташлап, пәқәт Пәрвәрдигарнің қуллуғида болуңлар. □

15 Лекин әгәр Пәрвәрдигарнің ибадити силәргә яман көрүнсә, кимгә ибадәт қилидигиниңларни талливелиңлар — мәйли ата-бовилириңлар дәриянің у тәрипидә турғанда чоқуңған илаһлар болсун яки силәр туруватқан зиминдики Аморийларның илаһлири болсун, уларни таллаңлар; лекин мән билән өйүмдикиләр болсақ Пәрвәрдигарнің ибадитидә болимиз, — деди.

16 Хәлиқ жавап берип: — Пәрвәрдигарни тәрк етип башқа илаһларның ибадитидә болуш биздин нери болсун! 17 Чүнки биз билән ата-бовилиримизни «қуллуқ макани» болған Мисир зиминидин чиқирип, көзимизнің алдида бу чоң мөҗизилик аламәтләрни көрситип, қайси йолда маңмайли, қайси хәлиқнің арасидин өтмәйли, бизни сақлиғучи Пәрвәрдигар Худайимиз Өзидур!

18 Пәрвәрдигар бу зиминда турған барлиқ таипиләрни, жүмлидин Аморийларни алдимиздин қоғливатти; шуңа бизму Пәрвәрдигарнің ибадитидә болимиз; чүнки У бизнің Тәңримиздур! — деди.

19 Йәшуа хәлиқкә: — Силәр Пәрвәрдигарнің ибадитидә болалмайсиләр, чүнки У муқәддәс бир Худадур; У вапасизлиқкә һәсәт қилғучи бир Тәңри болғачқа, итаәтсизликлириңлар билән гуналириңларни кәчүрәлмәйду. 20 Әгәр силәр Пәрвәрдигарни ташлап, ят илаһларға чоқуңған болсаңлар Уму силәрдин йүз өрүп, силәргә яшшилиқ қилип кәлгәннің орнида силәргә бала кәлтүрүп йоқитиду, — деди. ■

21 Лекин хәлиқ Йәшуаға жавап берип: — һәргиз ундақ болмайду! Биз Пәрвәрдигарнің ибадитидә болимиз, — деди.

22 Буни аңлап Йәшуа хәлиқкә: — Өзүңларның Пәрвәрдигарни, Униң ибадитидә болушни таллиғанлиғиңларға өз-өзүңларға гувачи болдуңлар, девиди, улар: — Өзимиз гува! — дәп жавап беришти.

23 У: — Ундақ болса әнди араңлардики ят илаһларни чиқирип ташливетип, көңлүңларни Исраилнің Худаси Пәрвәрдигарға интилидигән қилиңлар, деди.

24 Хәлиқ Йәшуаға жавап берип: — Биз Пәрвәрдигар Худайимизнің ибадитидә болуп, униң авазигила қулақ салидигән болимиз, деди.

25 Шуның билән Йәшуа у күни хәлиқ билән әһдә бағлишип, Шәкәмдә улар үчүн һөкүм-бәлгүлимиләрни тохтитип бәрди. ■ 26 Андин Йәшуа бу һәммә сөзләрни Пәрвәрдигарнің қанун китабиға пүтүп, йоған бир ташни елип келип, уни Пәрвәрдигарның муқәддәс жайиниң йенидики дуб дәриғиниң астиға тикләп қойди. 27 Андин Йәшуа хәлиқкә: — Мана бу таш болса бизгә гува болуп туриду; чүнки у Пәрвәрдигарның бизгә қилған һәммә сөзлирини аңлап турди; у Пәрвәрдигар Худайиңлардин танмаслиғиңлар үчүн үстүңларда гувачи болуп туриду, — деди.

28 Йәшуа шуларни дәп хәлиқни йолға селип, һәр бирини өз мирас йеригә яндурди.

□ 24:12 «серик һәрә» — ибраний тилида адәттики һәридин техиму чоң вә чаққақ бир хил һәрини көрситиши мүмкин. ■ 24:12 Мис. 23:28; Қан. 7:20; Зәб. 43:4 ■ 24:13 Қан. 6:10, 11, 12

□ 24:14 «дәриянің у тәрипидә» — мошу йәрдә «дәрия» «Әфрат дәрияси»ни көрситиду. ■ 24:20 Йә. 23:15 ■ 24:25 Мис. 15:25

²⁹ Бу ишлардин кейин Нунниң оғли, Пәрвәрдигарниң қули Йәшуа бир йүз он йешида вапат болди. ³⁰ Улар уни елип берип, Эфраим тағлиқ районида, Гааш тегиның шимал тәрипидики өз мирас үлүши болған Тимнат-Сераһ дегән жайда дәпнә қилди. ■

³¹ Йәшуаниң пүткүл һаят күнлиридә, шундақла Йәшуадин кейин қалған, Пәрвәрдигарниң Исраил үчүн қилған һәммә мәжизилик әмәллирини убдан билидигән ақсақалларниң пүткүл һаят күнлиридиму Исраил Пәрвәрдигарниң ибадитидә болуп турди.

³² Йүсүпниң сүйәклирини болса, Исраиллар уларни Мисирдин елип кәлгән еди. Улар буларни Шәкәмгә елип берип, Яқуп Шәкәмниң атиси һаморниң оғуллиридин йүз кәситаһ күмүчкә сетивалған йәрдә дәпнә қилди. Шу йәр Йүсүпләрниң мирас үлүши болуп қалди. □ ■

³³ Һарунниң оғли Әлиазарму вапат болди; улар уни оғли Финиһасқа мирас қилип берилгән Эфраимниң тағлиқ районидаки Гибеаһ дегән жайда дәпнә қилди. □

■ **24:30** Йә. 19:50; һак. 2:9 □ **24:32** «кәситаһ» — һазирғичә қиммити ениқланмиған бир хил күмүч тәңгә еди («Яр.» 33:19 вә «Аюп» 42:11). ■ **24:32** Яр. 33:18-20; Яр. 50:25; Мис. 13:19

□ **24:33** «Эфраимниң тағлиқ районидаки Гибеаһ» — яки «Эфраимниң тағлиқ районидаки дөң».

Батур һакимлар

Исраилларның Қананийлар билән жәң қилип, зиминни қисмән егилиши

1 Вә Йәшуа вапат болғандин кейин шундақ болдики, Исраиллар Пәрвәрдиғардин: — Биздин ким авал чиқип Қананийлар билән соқушсун? — дәп сориди. □ ■

2 Пәрвәрдиғар сөз қилип: — Йәһуда чиқсун; мана, Мән зиминни уның қолиға тапшурдум, — деди. □

3 У вақитта Йәһуда акиси Шимеонға: — Сән мениң билән биллә Қананийлар билән соқушушқа, маңа чәк ташлинип мирас қилинған зиминға чиқсаң, мәнму саңа чәк ташлинип мирас қилинған зиминға сән билән биллә чиқип соқушимән, девиди, Шимеон уның билән биллә чиқти. □

4 Йәһуда у йәргә чиққанда, Пәрвәрдиғар Қананийлар вә Пәриззийләрни уларның қолиға тапшурди. Шунның билән улар Безәк дегән жайда уларни уруп қирип, он миң адимини өлтүрди. 5 Улар Безәктә Адони-Безәк дегән падиша билән учришип қелип, уның билән соқушуп Қананийлар билән Пәриззийләрни уруп қирди. □

6 Адони-безәк қачти, улар қоғлап берип, уни тутувелип, қолириниң чоң бармиғи билән путлириниң чоң бармиғини кесивәтти. 7 Шунның билән Адони-Безәк: — Әйни чағда қолириниң чоң бармиғи билән путлириниң чоң бармиғи кесиветилгән йәтмиш падиша дәстихинимниң тегидики увақларни терип йегән еди. Мана әнди Худа мениң қилғанлиримни өзүмгә яндурди, деди. Андин улар уни Йерусалимға елип барди, кейин у шу йәрдә өлди. □

8 Йәһудалар Йерусалимға һужум қилип шәһәрни ишғал қилди; улар у йәрдә олтарғучиларни қиличлап қирип, шәһәргә от қоювәтти.

9 Андин Йәһудалар чүшүп, тағлиқ район, жәнупдики Нәгәв вә Шәфәләһ ойманлиғида туруватқан Қананийлар билән соқушти. ■

10 Андин Йәһудалар һеброндики Қананийларға һужум қилип, Шешай, Аһиман вә Талмайларни уруп қирди (илгири һеbron «Кириат-Арба» дәп атилатти). □ ■

11 Андин улар у йәрдин чиқип, Дәбирдә туруватқанларға һужум қилди (илгири Дәбир «Кириат-Сәфәр» дәп атилатти). ■

12 Каләб: — Кимки Кириат-Сәфәргә һужум қилип уни алса, уныңа қизим Аксаһни хотунлуққа беримән, дегән еди.

13 Каләбниң укиси Кеназниң оғли Отнийәл уни ишғал қилди, Каләб уныңа қизи Аксаһни хотунлуққа бәрди. 14 Вә шундақ болдики, қиз *ятлиқ болуп* уның кешиға

□ **1:1** «Вә Йәшуа вапат болғандин кейин шундақ болдики...» — мошу жүмлә «Вә» дегән сөз билән башлинип, «Батур һакимлар» дегән китапниң «Йәшуа» дегән китап билән зич бағланғанлиғини көрситиду. «Йәшуа» 24:33-айәтни көрүң. Мәзкур китап «Йәшуа» дегән китапниң давамидур. ■ **1:1** һәк. 20:18

□ **1:2** «Йәһуда» — мошу йәрдә Йәһуда қәбилисини көрситиду. □ **1:3** «Шимеон» —

мошу йәрдә Шимеон қәбилисини көрситиду. «Сән мениң билән биллә Қананийлар билән соқушушқа, маңа чәк ташлинип мирас қилинған зиминға чиқсаң,...» — мошу айәттики «сән», «мән», «маңа», «уның» дегәнләр қәбилидики көп адәмларни көрситиду. □ **1:5** «Адони-Безәк» — бәлким шу падишаниң исми әмәс, бәлким уның унвани болуши мүмкин; мәнәси «Безәкниң әмри». □ **1:7**

«...Андин улар **Адони-Безәкни** Йерусалимға елип барди, кейин у шу йәрдә өлди» — Йәһуда вә Шимеонларниң Адони-Безәкни тирик қалдуруши Муса пәйғәмбәр вә Йәшуа пәйғәмбәрниң бу таипиләр төғрисида тапилиғиниға хилап еди (мәсилән, «Қан.» 7:16, «Йә.» 10:40, 11:12). ■ **1:9** Йә. 10:36; 11:21;

15:13 □ **1:10** «Шешай, Аһиман вә Талмайлар» — бу үч адәм гигант еди («Йә.» 15:14). ■ **1:10** Йә. 15:14 ■ **1:11** Йә. 15:15-19.

барар чагда, ерини атисидин бир парча йәр сорашқа үндиди. Аксаһ ешәктин чүшүшигә Каләб униңдин: — Сениң немә тәливиң бар? — дәп сориди. □

15 У жавап берип: — Мени алаһидә бир бәрикәтлигәйсән; сән маңа Нәгәвдин қағжирақ йәр бәргән экәнсән, маңа бир нәччә булақниму бәргәйсән, деди. Шуни девиди, Каләб униңға үстүн булақлар билән астин булақларни бәрди. □

16 Мусаниң қейинатисиниң әвлатлири болған Кенийләр Йәһудаға қошулуп «Һормилиқ Шәһәр»дин чиқип Арадниң жәнуп тәрипидики Йәһуда чәлигә берип, шу йәрдики хәлиқ билән биллә турған еди. □

17 Йәһуда болса акиси Шимеон билән биллә берип, Зәфат шәһиридә туруватқан Қананийларни уруп қирип, шәһәрни мултләқ вәйран қилди; шуниң билән шәһәрниң исми «Хормаһ» дәп аталған. □

18 Андин Йәһудалар Газа билән униң әтрапини, Ашкелон билән униң әтрапини, Әкрон билән униң әтрапини егилиди. 19 Пәрвәрдиғар Йәһуда билән биллә болғач, улар тағлиқ жутни мәғлуп қилип алди; лекин жиғлидикиләрни болса, уларниң тизмүр жәң харвулири болғачқа, уларни зиминидин қоғливетәлмиди. □

20 Улар Мусаниң буйруғинидәк һебронни Каләбкә бәрди. Шуниң билән Каләб Анакниң үч оғлини у йәрдин қоғливетти. ■

21 Лекин Биньяминлар болса Йерусалимда олтириватқан Йәбусийларни қоғлап чиқириветәлмиди; шуңа та бүгүнгичә Йәбусийлар Биньяминлар билән Йерусалимда биллә турмақта.

22 Йүсүпниң жәмәти Бәйт-Әлгә һужум қилди; Пәрвәрдиғар улар билән биллә еди. 23 Йүсүпниң жәмәти Бәйт-Әлниң әһвалини билип келишкә чарлиғучиларни әвәтти (илгири шәһәрниң нами Луз еди). ■ 24 Чарлиғучилар шәһәрдин бир кишиниң чиқип келиватқинини байқап униңға: — Шәһәргә киридиған йолни бизгә көрситип қойсаң, саңа шапаәт көрситимиз, — деди.

25 Шуниң билән шу киши шәһәргә киридиған йолни уларға көрситип қойди. Улар берип шәһәрдикиләрни уруп қиличлиди; лекин у адәм билән аилисидикиләрни аман қойди. □ 26 У адәм кейин һиттийларниң зиминиға берип, шу йәрдә бир шәһәр бәрпа қилип, намини Луз дәп атиди. Та бүгүнгичә униң нами шундақ аталмақта.

27 Лекин Манассәһләр болса Бәйт-Шеанни вә униңға қарашлиқ кәнтләрни, Таанақни вә униңға қарашлиқ кәнтләрни ишғал қилмиди; улар Дор вә униңға

□ **1:14** «Аксаһ ешәктин чүшүшигә Каләб униңдин ... сориди» — бу иш сәл сирлиқ туюлиду. Немишкә отнийәлниң өзи бу тәләпни қоймайду? Аксаһ тойға барғанда униң атисиму униңға һәмраһ болуп барған болса керәк; шуниң билән Отнийәлниңкигә барғанда Аксаһ өзи алдирап кетип беваситә атисига шу тәләпни қойған болса керәк. □

1:15 «сән маңа Нәгәвдин қағжирақ йәр бәргән экәнсән» — ибрани тилида пәкәт «сән маңа Нәгәвдин йәр бәргән экәнсән...» дейлиду. Әмәлийәттә Дәбир дегән шәһәр Нәгәвдә әмәс (Нәгәв Йәһуданиң жәнубий тәрипидики чөллүк еди); бәлки тағлиқ районда еди. Лекин әтрапида су аз болғачқа, Аксаһ шу йәрни «Нәгәвдәк (демәк, қағжирақ) бир йәр» дәп пуритиду. □

1:16 «Һормилиқ Шәһәр» — Йерихониң башқа бир нами. Йәшуа Йерихо шәһирини харабә қилған еди («Йә.» 6:24); шуңа «Һормилиқ Шәһәр» мошу йәрдә Йерихониң әтраплирини көрсәтсә керәк. «Мусаниң қейинатисиниң әвлатлири болған Кенийләр Йәһудаға қошулуп ... шу йәрдики хәлиқ билән биллә турған еди» — бу хәвәрни беришниң сәвәви Кенийләрниң Йәһуда қәбилисидикиләргә болған амрақлиғини көрситиштигән ибарәт болса керәк. □

1:17 «Һормаһ» — буниң мәнәси «вәйран қилиш». □ **1:19**

«...жиғлидикиләр» — башқа бир хил тәржимиси: «... төвән жуттикиләр». ■ **1:20** Чөл. 14:24; Йә.

14:13 ■ **1:23** Яр. 28:19 □ **1:25** «... шу киши шәһәргә киридиған йолни уларға көрситип қойди» —

Йүсүпниң жәмәтидикиләр шәһәрни аллиқачан қоршивалған еди; бу киши шәһәргә киридиған мәхпий йолни көрситип қойған ошһайду.

қарашлиқ кәнтләрдики хәлиқни, Иблеам вә униңға қарашлиқ кәнтләрдики хәлиқни, Мегиддо вә униңға қарашлиқ кәнтләрдики хәлиқни қоғливатмиди, зимини алмиди; Қананийлар шу зиминда туруверишкә бәл бағлиған еди.

□ ■ 28 Исраил барғансери күчәйгәчкә Қананийларни өзлиригә һашарчи қилип беқиндурди, лекин уларни өз йәрлиридин пүтүнләй қоғливатмиди.

29 Эфраимларму Гәзәрдә туруватқан Қананийларни қоғливатмиди; шуниң билән Қананийлар Гәзәрдә улар билән биллә туривәрди. □ ■

30 Зәбулун нә Қитронда туруватқанларни нә Наһалолда туруватқанларни қоғливатмиди; шуниң билән Қананийлар уларниң арасида олтирақлишип, уларға һашарчи мәдикар болди. □

31 Ашир болса нә Аккода туруватқанларни нә Зидонда туруватқанларни қоғливатмиди, шундақла Аһлаб, Ақзиб, һәлбаһ, Афәк Рәһобларда туруватқанларниму қоғливатмиди. □ 32 Шуниң билән Аширлар шу зиминда туруватқанларниң арасида, йәни Қананийларниң арасида олтирақлишип қалди; улар Қананийларни өз йеридин қоғливатмиди.

33 Нафталилар нә Бәйт-Шәмәштә туруватқанларни нә Бәйт-Анатта туруватқанларни қоғливатмиди; шуниң билән улар шу зиминда туруватқанларниң арасида, йәни Қананийларниң арасида олтирақлишип қалди; Бәйт-Шәмәш вә Бәйт-Анаттики хәлиқ уларға һашарчи мәдикар болди.

34 Аморийлар Данларни тағлиқ районға мәжбурий һайдап чиқириветип, уларни жилға-түзләңликкә чүшүшкә йол қоймиди. 35 Аморийлар һәрәс теғи, Айжалон вә Шаалбимда туруверишкә нийәт бағлиған еди; лекин Йүсүп жәмәтиниң қоли күчәйгәндә, Қананийлар уларға һашарчи мәдикар болди. 36 Аморийларниң чегариси болса «Серик Ешәк давини»дин қорам тешиға өтүп жуқури тәрипигә баратти. □

2

Пәрвәрдигарниң Пәриштисиниң Исраилға тәнбиһ бериши

1 Пәрвәрдигарниң Пәриштиси Гилгалдин Боқимға келип: — Мән силәрни Мисирдин чиқирип, ата-бовилириңларға қасәм қилип бәргән зиминға елип келип: «Мән силәр билән қилған әһдәмни әбәткичә бекар қилмаймән; □ ■

2 Лекин силәр бу зиминиң хәлқи билән һеч қандақ әһдә бағлимаңлар, бәлки уларниң қурбанғаһлирини бузуп ташлишиңлар керәк» — дегән едим; лекин силәр Мениң авазимға қулақ салмидиңлар. Бу силәрниң немә қилғиниңлар?! ■ 3

3 Шуңа Мән шу чағда силәргә: «Шундақ қилсаңлар уларни силәрниң алдиңлардин қоғливатмәймән; улар биқиниңларға янтақ болуп санжілиду,

□ 1:27 «Манассәһләр» — оқурмәнләрниң есидә барки, Йүсүп қәбилиси Манассәһ қәбилиси вә Эфраим қәбилиси дәп иккигә бөлүнәтти. ■ 1:27 Йә. 17:11, 12 □ 1:29 «Эфраимларму...» — жуқуриқи 27-айәттики изаһатни көрүң. Йүсүп қәбилиси Манассәһ қәбилиси вә Эфраим қәбилиси дәп иккигә бөлүнәтти. ■ 1:29 Йә. 16:10 □ 1:30 «Наһалол» — яки «Наһалал». □ 1:31 «Афәк» — яки «Афк». □ 1:36 «Серик Ешәк давини» — бәзидә (ибраний тилиға әғишип) «Акраббим давини» дәп атилиду. қорам теши» — яки «Села». «Аморийларниң чегариси ... «Серик Ешәк давини»дин қорам тешиға өтүп жуқури тәрипигә баратти» — башқа бир хил тәржимиси: «Аморийларниң чегариси болса «Серик Ешәк давини»дики қорам тешидин тартип жуқури тәрипигә баратти». □ 2:1 «Пәрвәрдигарниң Пәриштиси» — «тәбирләр»ни көрүң. ■ 2:1 Яр. 17:7; Мис. 23:20-22; Қан. 29:13, 14 ■ 2:2 Қан. 7:2; 12:3

уларниң илаһлири силэргә тор-қапқан болиду» — дәп агаһландурдум, — деди. □ ■

⁴ Пәрвәрдигарниң Пәриштиси барлиқ Исраилларға буларни дегәндә, улар үн селип жиғлап кетишти. ⁵ Шуниң билән бу жайниң нами «Боким» дәп қоюлди; улар шу йәрдә Пәрвәрдигарға атап қурбанлиқларни сунди. □

Йәшуа пәйгәмбәрниң дәвридин кейин болған ишлар

⁶ Йәшуа хәлиқни тарқитиветивиди, Исраиллар һәр қайсиси өзлиригә мирас қилинған зиминни егиләш үчүн қайтип кетишти. ■ ⁷ Йәшуаниң пүткүл һаят күнлиридә, шундақла Йәшуадин кейин қалған, Пәрвәрдигарниң Исраил үчүн қилған һәммә карамәт әмәллирини убдан билгән ақсақалларниң пүткүл һаят күнлиридиму *Исраил* хәлқи Пәрвәрдигарниң ибадитидә болуп турди. ⁸ Әнди Нунниң оғли, Пәрвәрдигарниң кули Йәшуа бир йүз он йешида вапат болди. ⁹ Улар уни елип берип, Әфраим тағлиқ районидә, Гааш тегиниң шимал тәрипидики өз мирас үлүши болған Тимнат-Сераһ дегән жайда дәпнә қилди. □ ¹⁰ Бу дәвирдикиларниң һәммиси өлүп өз ата-бовилириға қошулуп кәтти; улардин кейин Пәрвәрдигарниму тонумайдиған, шундақла униң Исраил үчүн қилған әмәллирини билмигән бир дәвир пәйда болди.

Исраилниң гунани үзлүксиз тәқрарлиши

¹¹ Шуниңдин тартип Исраил Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзил болғанни қилип Баал-бутларниң ибадитигә киришти. ¹² Улар өзлирини Мисир зиминидин чиқирип елип кәлгән ата-бовилириниң Худаси Пәрвәрдигарни ташлап, әтрапидики таипиләрниң илаһлиридин болған ят илаһларға әгишип, уларға баш уруп, Пәрвәрдигарниң ғәзивини қозғиди. ¹³ Улар Пәрвәрдигарни ташлап, Баал вә Ашәраһларниң куллуғиға киришти. □

¹⁴ Буниң билән Пәрвәрдигарниң ғәзиви Исраилға тутишип, харап қилинсун дәп, у уларни талан-тараж қилғучиларниң қолиға ташлап бәрди, йәнә әтрапидики дүшмәнлириниң қолиға тапшуруп бәрди; шуниң билән улар дүшмәнлириниң алдида баш кәтирәлмиди. ■ ¹⁵ Улар қәйәргә бармисун, Пәрвәрдигарниң қоли уларни әпәт билән урди, худди Пәрвәрдигарниң дегинидәк, вә Пәрвәрдигарниң уларға қәсәм қилғинидәк, улар толиму азаплиқ һаләткә чүшүп қалди. ■ ¹⁶ Андин Пәрвәрдигар уларниң *арисидин* батур хакимларни турғузди, улар *Исраилларни* талан-тараж қилғучиларниң қолидин қутқузуп чиқти.

¹⁷ Шундақтиму, улар өз хакимлириға кулақ салмиди; әксичә улар ят илаһларға әгишип бузуқлук қилип, уларға баш уруп чоқунди; ата-бовилириниң маңған йолидин, йәни Пәрвәрдигарниң әмирлиригә итаәт қилиш йолидин тезла чиқип кәтти; улар һеч итаәт қилмиди. ¹⁸ Пәрвәрдигар қачаники улар үчүн батур хакимларни турғузса, Пәрвәрдигар һаман шу батур хаким билән биллә болатти, батур хакимниң һаят күнлиридә уларни дүшмәнлириниң қолидин қутқузуп чиқатти; чүнки уларни харлап әзгәнләр түпәйлидин кәтирилгән аһ-зарларни аңлиған Пәрвәрдигар уларға ичини ағритатти.

□ **2:3** «улар биқиниңларға янтақ болуп санжилиду» — яки «улар силәрни қилтақларға чүшүриду».

■ **2:3** Мис. 23:33; 34:12; Қан. 7:16; Йә. 23:13 □ **2:5** «Боким» — мәнәси «жиглиғучилар». «... улар шу йәрдә Пәрвәрдигарға атап қурбанлиқларни сунди» — бу ишқа қариганда, «Пәрвәрдигарниң Пәриштиси» аян болған чағда, шу йәрләрдә қурбанлиқ қилса болатти. Адәттә пақәт Худа бекиткән жайдила қурбанлиқ сунушқа болатти («Қан.» 12:5-14ни көрүң). ■ **2:6** Йә. 24:28 □ **2:9** «Тимнат-Сераһ» — яки «Тимнат-Һәрәс». □ **2:13** ««Ашәраһлар» яки *Ашәраһ бутлар*» — бәлким бутпәрәсликкә бегишланған дәрәқликләрдур. Дәрәқләр бәлким аял бут шәклидә оюлған яки нәқшләнгән болуши мүмкин.

■ **2:14** Зәб. 43:13-15; Йәш. 50:1 ■ **2:15** Лав. 26; Қан. 28

19 Лекин батур һаким өлүп кетиши биләнла, улар арқисиға йенип, ят илаһларға әгишип, уларниң қуллуғиға кирип, уларға баш урушуп, өзлирини ата-бовилиридинму зиядә булғайтти; улар нә шу қилмишлиридин тохтимайтти, нә өз жаһил йолидин һеч янмайтти. ■ 20 Шуниң билән Пәрвәрдиғарниң ғәзиви Исраилға қаттиқ туташти, У: — «Бу хәлиқ Мән уларниң ата-бовилириға тапилиған әһдәмни бузуп, авазимға қулақ салмиғини үчүн, 21 буниңдин кейин Мән Йәшуа өлгәндә бу жутта қалдурған таипиләрдин һеч бирини уларниң алдидин қоғливәтмәймән; ■ 22 буниңдики мәхсәт, Мән шулар арқилиқ Исраилниң уларниң ата-бовилири тутқандәк, Мән Пәрвәрдиғарниң йолини тутуп маңидиған-маңмайдиганлиғини синаймән» — деди.

23 Шуниң билән Пәрвәрдиғар шу таипиләрни қалдуруп, уларни нә дәрһалла зиминидин мәһрум қилип қоғливәтмиди нә Йәшуаниң қолиғиму тапшуруп бәрмигән еди. □

3

1 Төвәндикиләр Пәрвәрдиғар Қананийлар билән болған жәңни бешидин өткүзмигән Исраилниң *әвлатлирини* синаш үчүн қалдуруп қойған таипиләр ² (У Исраилларниң әвлатлирини, болупму жәң-урушларни көрүп бақмиғанларни пәқәт жәңни өгүнсун дәп қалдурған еди): —

3 — улар Филистийләрниң бәш әмирлиги, барлиқ Қананийлар, Зидонлуқлар вә Баал-һәрмон теғидин тартип Хамат еғизигичә Ливан тағлиғида туруватқан һивийлар еди; □ 4 Уларни қалдуруп қоюштики мәхсити Исраилни синаш, йәни уларниң Пәрвәрдиғарниң Мусаниң вәстиси билән ата-бовилириға буйруған әмирлирини тутидиған-тутмайдиганлиғини билиш үчүн еди. 5 Шуниң билән Исраиллар Қананийлар, йәни һиттийлар, Аморийлар, Пәриззийләр, һивийлар вә Йәбусийлар арисида турди; 6 Исраиллар уларниң қизлириға өйлинип, өз қизлирини уларниң оғуллириға берип, уларниң илаһлириниң қуллуғиға кирди.

■ 2:19 һак. 3:12 ■ 2:21 Йә. 23:13 □ 2:23 «Шуниң билән Пәрвәрдиғар шу таипиләрни қалдуруп, уларни ... нә Йәшуаниң қолиғиму тапшуруп бәрмигән еди» — бу әйәтләр, йәни 10-23-әйәтләр «Батур һакимлар» дегән китапниң қисқа йәкүнидин ибарәттур. □ 3:3 «Хамат еғизигичә...» — яки «Либо-һаматқичә...».

«Батур һакимлар»ниң дәври

«Батур һакимлар»ниң дәври

Биринчи «батур һаким» — Отнийәл

7 Исраиллар Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзил болғанни қилип, өз Худаси Пәрвәрдигарни унтуп, Бааллар вә Ашәраһларниң қулуғиға кирди. 8 Шуниң билән Пәрвәрдигарниң ғәзиви Исраилға тутишип, уларни Арам-Наһараимниң

падишаси Кушан-Ришатаимниң қолиға тапшурди. Бу тәриқидә Исраиллар сәккиз жилғичә Кушан-Ришатаимға беқинди болди. □ ⁹ Исраиллар Пәрвәрдиғарға пәрәд көтәргәндә, Пәрвәрдиғар улар үчүн бир қутқузғучини турғузуп, у уларни қутқузди. У киши Каләбниң иниси Кенәзниң оғли Отнийәл еди.

¹⁰ Пәрвәрдиғарниң Роһи униң үстигә чүшүп, у Исраилға һакимлиқ қилди; у жәңгә чиқивиди, Пәрвәрдиғар Арамниң падишаси Кушан-Ришатаимни униң қолиға тапшурди; буниң билән у Кушан-Ришатаимниң үстидин ғалип кәлди.

□ ¹¹ Шуниндин кейин зиминда қириқ жилғичә аманлиқ болди; Кенәзниң оғли Отнийәл аләмдин өтті.

Исраилниң йәнә гуна қилиши вә жазалиниши, «батур һаким Әһуд»

¹² Андин Исраиллар йәнә Пәрвәрдиғарниң нәзирадиң рәзил болғанни қилди; улар Пәрвәрдиғарниң нәзирадиң рәзил болғанни қилғачқа, у Моабниң падишаси Әглонни Исраил билән қаришилишишқа күчлөндүрди. ¹³ У Аммонийлар вә Амаләкийләрни өзигә тартип, жәңгә чиқип Исраилни уруп қирип, «Һормилиқ Шәһәр»ни ишғал қилди. □ ¹⁴ Буниң билән Исраиллар он сәккиз жилғичә Моабниң падишаси Әглонға беқинди болди.

¹⁵ Шунин билән Исраиллар Пәрвәрдиғарға пәрәд көтәрди; Пәрвәрдиғар улар үчүн бир қутқузғучи, йәни Бинямин қәбилисидин болған Ғәраниң оғли Әһудни турғузди; у солхай еди. Исраил униң қоли билән Моабниң падишаси Әглонға соғат әвәтти.

¹⁶ Әнди Әһуд өзигә бир гәз узунлуқта икки бислиқ бир шәмшәр ясатқан еди; уни кийиминиң ичигә, оң янпишиниң үстигә қистурвалди; ¹⁷ у шу һаләттә соғатни Моабниң падишаси Әглонниң алдиға елип кәлди. Әглон толиму семиз бир адәм еди. ¹⁸ Әһуд соғатни тәқдим қилип болғандин кейин, соғатни көтирип кәлгән кишиләрни кәткүзүвәтти; ¹⁹ андин өзи Гилгалниң йенидики таш оймилар бар жайдин йенип, падишаниң қешиға келип: — Әй падиша, мәнәдә өзлиригә дәйдиған бир мәхпийәтлик бар еди, — девиди, падиша: — Жим тур! — деди. Шунин билән әтрапидики хизмәткарларниң һәммиси сиртқа чиқип кәтти. □

²⁰ Андин Әһуд падишаниң алдиға кәлди; падиша ялғуз салқин балиханида олтиратти. Әһуд: — Мәнәдә сили үчүн Худадин кәлгән бир сөз бар, девиди, падиша орундуқтин қопуп өрә турди. ²¹ Шунин билән Әһуд сол қолини узитип оң янпишидин шәмшәрни суғуруп елип, униң қосиғиға тикти. ²² Шундақ қилип шәмшәрниң дәстисиму тиғи билән қошулуп кирип кәтти, семиз ети шәмшәрни қисвалғачқа, Әһуд шәмшәрни қосиғидин тартип чиқиривалмиди; үчәй-поқи арқидин чиқти. □

²³ Андин Әһуд даланға чиқип, балиханиниң ишиклирини ичидин етип қулуллап қойди. ²⁴ У чиқип кәткәндә, падишаниң хизмәтчилири келип қариса, балиханиниң ишиклири қулуллақлиқ еди. Улар: — Падиша салқин өйдә чоң тәрәткә олтарған болса керәк, дәп ойлиди. □

□ **3:8 «Хамат еғизигәчә...»** — «Арам-Наһараим» яки «Месопотамия», йәни «Икки дәрјаниң оттурисидики район». □ **3:10 «Арам»** — «Сурийә»ниң қедимки нами. □ **3:13 «Һормилиқ Шәһәр»** — Йерихонниң башқа бир нами. □ **3:19 «Гилгалниң йенидики таш оймилар бар жай...»** — яки «Гилгалниң йенидики таш оймилар бар жай ойма бутлар...» яки «Гилгалниң йенидики ташликлар...». **«Жим тур!»** — бу буйруқ мошу йәрдә «Бу мәхпий хәвәрни хизмәткарлирим алдида демә, мән халий болушум керәк» дегән мәнидә болса керәк. Шуңа хизмәткарлири чекиниду. □ **3:22 «... үчәй-поқи арқидин чиқти»** — әйтәттиң бу ахирқи қисминиң башқа икки-үч тәрјимилири бар: «у (шәмшәр) арқидин чиқти», «у (шәмшәр) икки пути оттурисидин чиқти», «у (Әһуд) (балиханиниң) кәйнидин чиқти».

□ **3:24 «чоң тәрәткә олтарған болса керәк»** — ибрани тилида: «путлирни яқан болса керәк» дегән сөзләр билән ипадилиниду.

25 Улар узун сақлап кирмисәк сәт боларму дәп ойлашти; у йәнила балиханиң ишиклирини ачмиғандин кейин, ачкүчни елип ишикләрни ечивиди, мана, ғожисиниң йәрдә өлүк ятқинини көрди. 26 Энди улар иккилинип қарап турған вақтида, Әһуд қечип чиққан еди; у таш оймилар бар жайдин өтүп, Сеираһқа қечип кәлгән еди. 27 Шу йәргә йәткәндә, у Әфраим тағлиқ районида канай челивиди, Исраиллар униң билән биргә тағлиқ райондин чүшти, у алдида йол башлап манди. 28 У уларға: — Маңа әгишип жүрүңлар, чүнки Пәрвәрдигар дүшминиңлар Моабийларни қолуңларға тапшурди, — девиди, улар униңға әгишип чүшүп, Иордан дәриясиниң кечиклирини тосуп, һеч кимни өткүзмиди. 29 У вақитта улар Моабийлардин он миңчә әскәрни өлтүрди; буларниң һәммиси тәмбәл палванлар еди; улардин һеч бир адәм қечип кутулалмиди. □

30 Шу күни Моаб Исраилниң қолида бесиктурулди. Зимин сәксән жилғичә аман-течлиқта турди.

Шамгар

31 Әһуддин кейин Анатниң оғли Шамгар һаким болди; у алтә йүз Филистийәликни бирақла кала санжіғуч билән өлтүрди; уму Исраилни куткузди. □

4

Дәбораһ вә Барақ

1 Энди Әһуд вапат болғандин кейин Исраиллар Пәрвәрдигарниң нәзиридә йәнә рәзил болғанни қилғили турди. 2 Шуниң билән Пәрвәрдигар уларни Қананийларниң падишаси Ябинниң қолиға ташлап бәрди. Ябин һазор шәһиридә сәлтәнәт қилатти; униң қошун сәрдариниң исми Сисера болуп, у һарошәт-Ғойим дегән шәһәрдә туратти. □ ■ 3 Исраиллар Пәрвәрдигарға налә-пәрәд көтәрди, чүнки Ябинниң тоққуз йүз төмүр жәң һарвуси болуп, Исраилларға жигирмә жилдин буян толиму зулум қилип кәлгән еди.

4 У вақитта Лапидотниң хотуни Дәбораһ дегән аял пәйғәмбәр Исраилға һаким еди. 5 У Әфраим тағлиғидики Рамаһ билән Бәйт-Әлниң оттурисидики «Дәбораһниң хорма дәриғи»ниң түвидә олтиратти; барлиқ Исраиллар дәвалири тоғрисидә һөкүм соригили униң қешигә келәтти.

6 У адәм әвәтип Нафтали жутидики Кәдәштин Абиноамниң оғли Барақни чақиртип келип, униңға: — Мана, Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар мундақ әмир қилған әмәсму?! У: — Сән берип Нафталилар қабилиси һәм Зәбулун қабилисидин он миң адәмни өзүң билән биллә елип Табор теғиға чиққин; □ ■ 7 шуниң билән

□ 3:29 «...улар Моабийлардин он миңчә әскәрни өлтүрди...» — бу он миңчә әскәр бәлким Моабниң Исраилларни куллукта чиң тутуп туруш үчүн Исраил зиминни идәрә қилишқа қалдурған қошун болса керәк. Әһудниң Иордан дәриясиниң кечиклирини тосуши уларниң Моаб зиминиға қечш йолини тосуштин ибарәт еди. «... тәмбәл палванлар...» — яки «... семиз палванлар...».

□ 3:31 «Әһуддин кейин Анатниң оғли Шамгар һаким болди... уму Исраилни куткузди» — Шамгарниң Филистийләр билән жәң қилғанлиғи униң Исраилниң мәғриб тәрипидә, деңиз бойидики түзләңликтә һаким еканлигини көрситиши мүмкин. 4:1гә қариганда, «Дәбораһ вә Барақ» Шамгар билән замандаш болса керәк; лекин улар зиминниң шимал вә шәриқ тәрипидә һакимлиқ қилатти. □ 4:2 «Қананийларниң падишаси Ябин...» — «Ябин» һазор падишасиниң исми әмәс, бәлки униң унвани болуши мүмкин. «... Ябинниң қолиға ташлап бәрди» — ибраний тилида «Ябинниң қолиға сетип бәрди». «Һарошәт-Ғойим дегән шәһәр...» — яки «Таипиләрниң орманлиқ шәһири». ■ 4:2 1Сам. 12:9 □ 4:6 «... Пәрвәрдигар мундақ әмир қилған әмәсму?!» — яки «... Пәрвәрдигар саңа әмир қилған әмәсму?».

■ 4:6 Ибр. 11:32

Мән Ябинниң қошун сәрдари Сисерани жәң харвулири вә қошунлири билән қошуп Кишон еқининиң бойиға, сениң қешиңға барғуси нийәткә селип, уни қолуңға тапшуриман дегән, — деди.■

⁸ Барақ униңға: — Әгәр сән мән билән биллә барсаң, мәнму баримән. Сән мән билән бармисаң, мәнму бармаймән! — деди.

⁹ Дәбораһ жававән: — Макул, мән сән билән барсам барай; һалбуки, сәпириң саңа һеч шан-шәрәп кәлтүрмәйду; чүнки Пәрвәрдигар Сисерани бир аял кишиниң қолиға тапшуриду, — деди. Шуниң билән Дәбораһ қоуп Барақ билән биллә Кәдәшкә маңди.□

¹⁰ Барақ Зәбулунлар вә Нафталиларни Кәдәшкә чақиртти; шуниң билән он миң адәм униңға әгәшти; Дәбораһму униң билән чиқти ¹¹ (шу чағда кенийләрдин болған һәбәр өзини Мусаниң қейинатиси һобабниң нәслидин болған кенийләрдин айрип чиқип, Кәдәшниң йенидики Заанаимниң дуб дәриғиниң йенида чедир тиккән еди).■

Табор тегиңиң мәнзириси (Йизрә'әл түзләңликидин қарайдиған)

¹² Әнди Сисераға: — Абиноамниң оғли Барақ Табор тегиға чиқипту, дегән хәвәр йәткүзүлдү. ¹³ Шуну аңлап Сисера барлиқ жәң харвулирини, йәни тоққуз йүз төмүр жәң харвусини вә барлиқ әскәрлирини жиғип, һарошәт-Гойимдин чиқип, Кишон еқининиң йенида топлиди.

¹⁴ Дәбораһ Бараққа: — Қопқин; бүгүн Пәрвәрдигар Сисерани сениң қолуңға тапшуридиған күндүр. Мана, Пәрвәрдигар алдиңда йол башлиғили чиқти әмәсмү?! — деди. Шуну девиди, Барақ вә он миң адәм униңға әгишип Табор тегидин чүшти. ¹⁵ Пәрвәрдигар Сисерани, униң һәммә жәң харвулири вә барлиқ

■ 4:7 Зәб. 82:10-11 □ 4:9 «... Пәрвәрдигар Сисерани бир аял кишиниң қолиға тапшуриду» — ибраний тилида «Пәрвәрдигар Сисерани бир аял кишиниң қолиға сетип бериду». ■ 4:11 Чөл. 10:29

қошунини қошуп Барақниң қиличи алдида тирипирән қилди; Сисера өзи жәң һарвусидин чүшүп, пиядә қечип кәтти.■

16 Барақ жәң һарвулирини вә қошунни һарошәт-Гойимгичә қоғлап барди; Сисераниң барлиқ қошуни қилич астида жиқилди, бириму қалмиди. 17 Лекин Сисера пиядә қечип, Кенийләрдин болған һәбәрниң аяли Яәлниң чедириға барди; чүнки һазорниң падишаси Ябин билән Кенийләрдин болған һәбәрниң жәмәти оттурисида достлуқ алақиси бар еди.

18 Яәл Сисерани қарши елишқа чиқип униңға: — Әй ғоҗам, киргинә! Қорқма, мениңкигә киргин, деди.

Шуниң билән Сисера униң чедириға кирди, у униң үстигә йотқан йепип қойди.

19 У униңға: — Мән уссап кәттим, маңа бир отлам су бәргинә, девиди, аял берип сүт тулумини ечип, униңға ичкүзүп, андин йәнә уни йепип қойди.■

20 Андин Сисера униңға: — Сән чедирниң ишигидә сақлап турғин. Бирким келип сәндин: — Бу йәрдә бирәрси барму, дәп сориса, йоқ дәп жавап бәргин, — деди.

21 Әнди һәбәрниң аяли Яәл қоуп, бир чедир қозуғини елип, қолида болқини тутқиничә шәпә чиқармай униң қешиға барди; у һерип кәткәчкә, қаттиқ ухлап кәткән еди. Яәл униң чекисигә қозуқни шундақ қақтики, қозуқ чекисидин өтүп йәргә кирип кәтти. Буниң билән у өлди.

22 Шу чағда, Барақ Сисерани қоғлап кәлди, Яәл алдиға чиқип униңға: — Кәлгин, сән издәп кәлгән адәмни саңа көрситәй, — деди. У униң чедириға кирип қаривиди, мана Сисера өлүк ятатти, қозуқ техичә чекисигә қеқиқлиқ туратти.

23 Шундақ қилип, Худа шу күни Қанаан падишаси Ябинни Исраилларниң алдида төвән қилди. 24 Шу вақиттин тартип Исраиллар барғансери күчийип, Қанаан падишаси Ябиндин үстүнлүкни егилиди; ахирда улар Қанаан падишаси Ябинни йоқатти.

5

Нусрәт нәзмиси

1 Шу күни Дәбораһ вә Абиноамниң оғли Барақ мундақ нәзмә оқуди: —

2 Исраилда йетәкчиләр йол башлиғини үчүн,
Хәлиқ ихтиярән өзлирини пида қилғини үчүн,
Пәрвәрдигарға тәшәккүр-мәдһийә оқуңлар!

3 Әй падишалар, аңлаңлар,
Әй әмирләр, кулақ селиңлар!
Мән, мән Пәрвәрдигарға атап нәзмә оқуймән,
Мән Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарға күй ейтимән.

4 И Пәрвәрдигар, сән Сеирдин чиққиниңда,
Едомниң яйлиғидин чиқип жүрүш қилғиниңда,
Йәр титрәп, асманлардин сулар тамчиди,
Шундақ, булутлар ямғурлирини яғдурди;■

5 Тағлар Пәрвәрдигарниң алдида тәврәнди,
Әнә Синай теғиму тәвренип кәтти,
Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарниң алдида.□ ■

6 Анатниң оғли Шамгарниң күнлиридә,
Һәм Яәлниң күнлиридә,

■ 4:15 Зәб. 82:10-11 ■ 4:19 Һак. 5:25 ■ 5:4 Зәб. 67:8, 9, 10 □ 5:5 «... Әнә Синай теғиму тәвренип кәтти, Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарниң алдида» — яки «Йәни Синай теғида аян болған Худаниң алдида, — Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарниң алдида». ■ 5:5 Мис. 19:18; зәб. 67:16, 17, 18; 96:5

Чоң йоллар ташлинип қелип,

Йолучилар әгир-тоқай чиғир йоллар билән маңатти;

7 Израилда әзимәтләр йоқап кәтти,

Таки мәнки Дәборәһ қозғилип,

Израилда бир ана сүпитидә пәйда болғинимғичә. □

8 *Израиллар* йеңи илаһларни таллиди;

Уруш дәрвазилириға йетип кәлди.

Қириқ миңчә Израиллиқниң арисидә,

9 бир қалқан я бир нәйзә тепилисичу?! □

9 Қәлбим Израилниң әмирлиригә қайилдур,

Улар хәлиқ арисидә өзлирини ихтиярән пида қилди;

Пәрвәрдигарға тәшәккүр-мәдһийә оқуңлар!

10 И ақ ешәкләргә мингәнләр,

И нәпис зилчиләрниң үстидә олтарғанлар,

И йолда жүргәнләр, көңүл бөлүңлар! □

11 Су әкилидиган жайларда олжа бөлүшүватқанларниң жушқун авазилрини аңлаңлар!

Улар шу йәрләрдә Пәрвәрдигарниң һәққаний әмәллирини мәдһийиләп,

Униң Израилдики әзимәтлириниң һәққаний әмәллирини тәриплишиду.

Шу вақитта Пәрвәрдигарниң хәлқи чүшүп дәрвазиларға йетип келип: — □

12 «И Дәборәһ, ойған, ойған,

Ойған, ойған, фәзәл ейтқин!

Орнундин тур, и Барақ,

Әсирлириңни ялап маң, и Абиноамниң оғли!» — дейишиду. □

13 Мана хәлиқниң аз бир қалдис алийжанабларға әгишиш үчүн чүшти,

Пәрвәрдигарниң хәлқи йенимға палван кәби чүшүп кәлди. □

14 Мана, Әфраимлардин Амаләктә йилтиз тартип қалғанлар кәлди;

Мана, Биняминларму қовмлириңға қошулуп әгишип кәлди;

Макирдин әмирләр чүшүп кәлди,

Зәбулундин сәрдарлиқ һасисини тутқанлар йетип кәлди. □

15 Иссакарниң әмирлири Дәборәһға қошулди;

□ **5:7** «Израилда әзимәтләр йоқап кәтти» — яки «Израилда кәнт-қишлақлар йоқап кәтти». □ **5:8**

«Уруш дәрвазилириға йетип кәлди» — демәк, Израил тирик Худани ташлап бутларни таливалгини үчүн Худаниң шу жазаси уларниң бешиға чүшти. □ **5:10** «нәпис зилчиләрниң үстидә олтарғанлар»

— яки «тоқумларниң үстидә олтарғанлар». «И ақ ешәкләргә мингәнләр, и нәпис зилчиләрниң үстидә олтарғанлар, и йолда жүргәнләр...» — бу айттә пуритилған мәнә бәлким «И, Израилда һазир раһәт күнларни көргүчиләр, силәр үчүн өз һаятини тәваккүл қилғанларни әсләңлар!» дегәндәк болуши мүмкин.

□ **5:11** «Су әкилидиган жайларда олжа бөлүшүватқанлар...» — демәк, нусрәт қазанғанлиқтин һәтта су әкалгили чиққанларму олжидин өз ара бөлүшиду. Башқа бир хил тәржимиси: — «Оқячиларниң һәвғасидин кутулғанлар су алидиган жайларда туруп, Пәрвәрдигарниң һәққаний әмәллирини мәдһийиләп, униң Израилдики әзимәтлириниң һәққаний әмәллирини тәриплишиду. Шу вақитта...».

□ **5:12** «И Дәборәһ, ойған, ойған! ... орнундин тур, и Барақ!...» — 12-әйттиқи нәмзә хәлиқ қечип чиқвалған тағлиқтин аман-есән чүшүп, өз шәһириниң дәрвазилириға кәлгәндә хошаллиғидин Дәборәһ вә Бараққа ейтқан сөйүнүш сөзлири болса керәк. □ **5:13** «Мана хәлиқниң аз бир қалдис алийжанабларға әгишиш үчүн чүшти» — демәк, Худаға сәдиқ болған «хәлиқ қалдис» аз болсиму, Барақ вә башқа жасарәтлик әзимәтләргә әгәшкән. Башқа бир хил тәржимиси: «Хәлиқниң аз бир қалдис күчлүкләрниң үстидин ғалип кәлди». «Пәрвәрдигарниң хәлқи залимларға қарши чиқишқа мениң йенимға чүшти». Бу айттәни йәнә бир һәччә хил тәржимилири учриши мүмкин. □ **5:14** «Мана, Әфраимлардин Амаләктә йилтиз тартип қалғанлар кәлди» — Әфраим қәбилиси әслидә Амаләкләрниң зиминини егилигән вә уларни һайдивәткән еди. «Макирдин...» — «Макир» мошу йәрдә Манассәһ қәбилисигә вәкиллик қилиду.

Барақ немә қилған болса Иссакарму шундақ қилип,
Униң кәйнидин жилғиға тап бастуруп етилип чүшти!
Рубәнниң аилә-жәмәтлиридикиләрниң арисидә шунчә улук нийәтләр
қалблиригә пүкүлгән еди!□

¹⁶ Сән немишкә қотанларниң ичидә туруп,
Қойларға челинған нәйниң авазини аңлашни халап қалдиң?
Рубәнниң аилә-жәмәтлиридикиләрниң арисидә шунчә улук нийәтләр
қалблиригә пүкүлгән еди!

¹⁷ Гилеадлар болса Иордан дәриясиниң у тәрипидә туруп қалди;
Данларму немишкә кемиләрниң йенидә тохтап қалди?
Аширлар болса деңиз бойида жим олтиривалди,
Деңиз қолтуқлирида туруп қалди.

¹⁸ Забулунлар жанлирини өлүмгә тәвәккүл қилди;
Нафталиларму жәң мәйданидики жукуру жайларда һәм шундақ қилди!

¹⁹ Падишаһлар һәммиси келип, соқушти,
Қананийларниң падишалариму урушқа чиқти;
Таанақта, Мегиддоңиң су бойлирида урушти.
Лекин бир азму күмүч олжа алалмиди!

²⁰ Асманларда юлтузларму жәң қилди,
Орбитилиридин Сисераға қарши жәңгә атланди.

²¹ Кишон дәриясиниң еқини дүшмәнни еқитип кәтти;
Шу қедимий дәрия, у Кишон дәриясидур!
Әй менің женим, пүтүн күчүң билән алға басқин!□

²² Уларниң атлириниң тувақлири такираң-такираң қилмақта,
Толпарлири чапмақта, чапмақта.

²³ Мәрозға ләнәт оқуңлар, дәйду Пәрвәрдигарниң Пәриштиси,
У йәрдә олтарғучиларға ләнәт оқуңлар,
Қаттиқ ләнәт оқуңлар;

Чунки улар Пәрвәрдигарға ярдәмгә кәлмиди,
Залимларға қарши Пәрвәрдигарға ярдәмгә кәлмиди.□

²⁴ Аяллар ичидә кәнийлик һәбәрниң аяли Яәл бәхит-бәрикәтләнсун,
Чедирда турған аяллар ичидә у бәхит-бәрикәт тапсун!

²⁵ Сисера су соривиди, у униңға сүт бәрди,
Есилзадиләргә лайиқ бир қачида қаймақ тутти;

²⁶ У сол қолини чедир қозуғиға,
Оң қолини төмүрчиниң болқисиға узатти;

Сисерани уруп,
Баш сөңүкини чеқип,
Чекисидин янчип өткүзүвәтти.□

²⁷ Сисера униң икки путиниң арилиғиға қийсайди,
У жиқилди, у өлүктәк ятти,

□ **5:15** «Рубәнниң аилә-жәмәтлиридикиләрниң арисидә» — яки «Рубәнниң еқинлириниң бойида». «Рубәнниң аилә-жәмәтлиридикиләрниң арисидә шунчә улук нийәтләр қалблиригә пүкүлгән еди!» — бу һаһайити һәжвий, кинайилик һәп. Рубәнләрдә шунчә жүксәк нийәт болғини билән һеч немә қилмиди (16-айәтни көрүң). □ **5:21** «Кишон дәриясиниң еқини уларни еқитип кәтти» — мошу сөзләр жуқуриқи «асманлардики юлтузлар жәң қилди» дегән сөзләрни йорутиду. Язда Кишон дәрияси еқинида су йоқ дейәрлик болиду; қишта күчлүк ақиду. Шуңа, шу хуләсигә келимизки, һава райи өзгирип, көп ямғур яққачқа, Кишон дәрияси тешип, Сисераниң жәң һарвулирини еқитип кәтти яки уларни патқаққа патуруп қойди (4-айәттә шу қаттиқ ямғур тилға елиниду). □ **5:23** «Залимларға қарши Пәрвәрдигарға ярдәмгә кәлмиди» — яки «Батурилирини елип, Пәрвәрдигарға ярдәмгә кәлмиди». □ **5:26** «Яәл сол қолини чедир қозуғиға, ... чекисидин янчип өткүзүвәтти» — бу айәтләргә қариганда Яәл Сисераниң бешиға қаққан қозуқни болқа билән үч қетим урған.

У уның икки путиниң арилиғиға қийсайди, у жиқилди,
Қийсайған йәрдә у жиқилип, жан бәрди.

28 Сисераниң аниси пәнжириндин сиртқа сәп салди,
У пәнжириниң ружикидин товлап: —
«Уның жәң һарвуси немишкә шунчә узақчичә кәлмәйду?
Жәң һарвулириниң атлириниң туяқ садаси немишкә шунчә һаял болиду? — деди.

29 Уның дедәклири арисидә даналар җавап бериду,
Шундақла, у дәрвәкә өз-өзигә җавап бериду: —

30 «Улар олҗилирини жиғип бөлүшүватқан болмисун йәнә?!
Һәр бир әркәккә аяғ асти қилишқа бир-иккидин қиз тәккәнду,
Сисераға рәңдар кийимләр,

Гүл каштиленгән рәңдар кийимләрдин олҗа тәккәнду,
Булақчиниң бойниға алди-кәйни кәштиленгән рәңдар кийимләр тәккән болса
керәк!□

31 И Пәрвәрдигар, Сениң барлиқ дүшмәнлириң әнә шундақ йоқутулғай!
Лекин Сени сөйгәнләр қуяшниң өрләватқандики қудритидәк күчлүк болғай!».
Шуниң билән зимин қириқ жилғичә теч-аманлиқ тапти.

6

Исраилниң гуна қилиши, җазалиниши; Худаниң Гидеонни һакимлиққа чақириси

1 Исраиллар Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзил болғанни қилди; шуниң билән
Пәрвәрдигар уларни йәттә жилғичә Мидиянийларниң қолиға тапшуруп
бәрди. 2 У вақитта Мидиянийлар Исраилниң үстидин ғалип келип, Исраил
Мидиянийларниң сәвәвидин әзлири үчүн тағлардин, өңкүрләрдин вә қорам
ташлардин панаһ җайларни ясиди.□

3 Һәр қетим Исраиллар уруқ териганда шундақ болаттики, Мидиянийлар,
Амаләкийләр вә мәшриқтикиләр келип уларға һужум қилатти. 4 Уларға һужум
қилишқа барғаһларни тикип, зиминдики һосулни вәйран қилип, Газағичә
Исраилға һеч қандақ ашлиқ қалдурмай, уларниң қой, кала, ешәклириниму
елип кетәтти. 5 Чүнки улар чекәткиләрдәк көп болуп, өз мал-чарвилири
вә чедирлирини елип келәтти; уларниң адәмлири вә төгилири сан-санақсиз
болуп, зиминни вәйран қилиш үчүн таҗавуз қилатти. 6 Шуниң билән Исраил
Мидиянийларниң алдида толиму хар һаләткә чүшүп қалди; андин Исраиллар
Пәрвәрдигарға налә-пәряд көтәрди.

7 Мидиянийларниң дәстидин Исраил Пәрвәрдигарға пәряд көтәргинидә
шундақ болдики, 8 Пәрвәрдигар Исраилға бир пәйғәмбәрни әвәтти. У келип
уларға: — Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар мундақ дәйду: «Мән силәрни
Мисирдин чиқирип, «қуллуқ макани»дин елип чиққан едим; 9 силәрни
мисирлиқларниң қолидин, шундақла силәргә барлиқ зулум қилғучиларниң
қолидин қутқузуп, уларни алдиңлардин қоғливетип, уларниң зиминини силәргә
бәрдим 10 вә силәргә: «Мана, Мән Пәрвәрдигар силәрниң Худайиңлардурмән;
силәр Аморийларниң зиминида турғиниңлар билән уларниң илаһлиридин

□ 5:30 «Булақчиниң бойниға алди-кәйни кәштиленгән рәңдар кийимләр тәккән болса керәк!» —
яки «Мениң бойнумға икки алди-кәйни кәштиленгән кийимләр олҗа қилип тәккән болса керәк!». □ 6:2
«қорам ташлардин панаһ җайларни ясиди» — яки «қорғанлардин панаһ җайларни ясиди». Ибраний
тилида «истинһаклиқ җайлардин панаһ җайларни ясиди».

қорқмаңлар» дегән едим. Лекин силәр Мениң авазимға қулақ салмидиңлар», — деди.■

11 Андин Пәрвәрдигарниң Пәриштиси келип Офраһ дегән жайда Абиесәр жәмәтидики Йоашқа тәвә болған дуб дәриғиниң түвидә олтарди. У вақитта Йоашниң оғли Гидеон Мидиянларниң булаңчилиғидин сақлиниш үчүн шарап көлчиги ичидә бугдай тепивататти.□

12 Пәрвәрдигарниң Пәриштиси уиңға көрүнүп: — Эй жасарәтлик палван, Пәрвәрдигар сән билән биллидур! — деди.

13 Гидеон уиңға жавап берип: — И ғоҗам, әгәр Пәрвәрдигар биз билән биллә болған болса, бу көргүлүкләр немишкә үстимизгә кәлди? Ата-бовилиримиз бизгә сөзләп бәргән уиң барлиқ мөҗизилири қени? Булар тоғрисида ата-бовилиримиз: «Мана, Пәрвәрдигар бизни Мисирдин чиқирип кәлмигәнмиди?» — деди. Лекин бүгүнки күндә Пәрвәрдигар бизни ташлап, Мидиянниң қолиға тапшуруп бәрди! — деди.

14 Пәрвәрдигар уиңға қарап: — Сән мошу күчүңгә тайинип, берип Исраилни Мидиянниң қолидин кутқузғин! Мана, Мән сени әвәткән әмәсму? — деди.■

15 Гидеон Уиңға: — И Рәб, мән Исраилни қандақ кутқузалаймән? Мениң аиләм болса Манассәһ қәбилиси ичидә әң намрити, өзүм атамниң жәмәтидә әң кичигидурмән, — деди.

16 Пәрвәрдигар уиңға: — Мән жәмән сән билән биллә болимән; шуңа сән Мидиянларни бир адәмни урғандәк уруп қирисән, — деди.

17 Гидеон Уиңға илтиҗа қилип: — Мән нәзириңдә илтипат тапқан болсам, мән билән сөзләшкүчиниң һәқиқәтән Сән Өзүң экәнлигигә бир аламәт көрсәткәйсән;

18 өтүнимән, мән йенип келип өз һәдийә-қурбанлиғимни алдиңға қойғичә бу йәрдин кәтмигәйсән, — деди.

У жавап берип: — Сән йенип кәлгичә күтимән, деди.

19 Гидеон берип өйгә кирип бир оғлақни тәйярлап, бир әфаһ есил ундин петир нан пиширип, гөшни севәткә селип, шорписини кориға усуп буларни уиң қешиға елип келип, уиңға сунди (У техичә дуб дәриғиниң түвидә олтиратти).

□ 20 Андин Худаниң Пәриштиси уиңға: — Бу гөш билән петир нанларни елип берип, мошу йәрдики қорам ташниң үстигә қоюп, шорпини төккин, — девиди, у шундақ қилди. 21 Пәрвәрдигарниң Пәриштиси қолидики һасини узитип учини гөш билән петир нанларға тәккүзивиди, қорам таштин от чиқип, гөш билән петир нанларни йәп кәтти. Шу һаман Пәрвәрдигарниң Пәриштисиму уиң көзидин ғайип болди.

22 Шуниң билән Гидеон уиң Пәрвәрдигарниң Пәриштиси экәнлигини билип: — Апла, и Рәб Пәрвәрдигар! Чатақ болди, чүнки мән Пәрвәрдигарниң Пәриштиси билән йүзүм-йүз көрүшүп қалдим...! — деди.

23 Лекин Пәрвәрдигар уиңға: — Хатиржәм болғин! Қорқмиғин, өлмәйсән, — деди.□

24 Шуниң билән Гидеон Пәрвәрдигарға атап у йәрдә бир қурбанғаһ ясап, уиң исмини «Яһвәһ-шалом» дәп атиди. Бу қурбанғаһ та бүгүнгичә Абиесәр жәмәтиниң Офраһ дегән жайида бар.□

25 У кечиси Пәрвәрдигар уиңға: — Сән атаңниң чоң буқиси вә йәттә яшлиқ иккинчи буқисини елип атаңға тәвә болған Баал қурбанғаһини өрүп, уиң

■ 6:10 2Пад. 17:35, 38 □ 6:11 «... шарап көлчиги ичидә бугдай тепивататти» — шарап көчлигидә бугдай тепиш толиму қолайсиз, әлвәттә; бу Гидеонниң Мидиянлардин қорққанлиғини көрситиду. ■ 6:14 1Сам. 12:11; Ибр. 11:32 □ 6:19 «бир әфаһ» — 22 литр.

Ашлиқ аз болған күнләрдә намрат бир аилә үчүн бу наһайити чоң бир һәдийә-қурбанлиқ болатти. □ 6:23 «Хатиржәм болғин» — ибрания тилида «Шалом еләйкум!» (Саламуәләйкум). Ибрания тилида мәнәси адәттә «саңа аман-саламәтлик болғай!». □ 6:24 «Яһвәһ-шалом» — буниң мәнәси: «Пәрвәрдигар хатиржәмликтур».

йенидики Ашәраһ бутини кесивәткин. □ 26 Андин мошу қорғанниң үстигә Пәрвәрдигар Худайиңға аталған, бәлгүләнгән рәсим бойичә бир қурбанға ясап, иккинчи бир буқини елип, өзүң кесивәткән Ашәраһниң парчилирини отун қилип қалап, уни көйдүрмә қурбанлиқ қилгин, — деди. □

27 Шуниң билән Гидеон өз хизмәтчилиридин он адәмни елип берип, Пәрвәрдигарниң өзигә ейтқинидәк қилди; лекин у атисиниң өйдикиләрдин вә шәһәр адәмлиридин қорққини үчүн, у бу ишни күндүзи қилмай, кечиси қилди.

28 Этиси сәһәрдә шәһәр хәлқи қоуп қариса, мана, Баал қурбанғаһи өрүветилгән, униң йенидики Ашәраһ бутини кесивәтилгән еди вә йеңи ясалған қурбанғаһниң үстидә иккинчи буқа қурбанлиқ қилинған еди. 29 Буни көрүп улар бир-биригә: — Бу ишни ким қилғанду? — дейишти. Улар сүрүштүривиди, буни Йоашниң оғли Гидеонниң қилғанлиғи мәлум болди. 30 Шуниң үчүн шәһәрниң адәмлири Йоашқа: — Оғлуңни чиқирип бәргин! У Баал қурбанғаһини өрүп, униң йенидики Ашәраһни кесивәткени үчүн өлтүрүлсун! — деди.

31 Бирақ Йоаш өзигә қаршилишишқа турған көпчиликкә жавап берип: — Силәр Баал үчүн дөвалашмақчимусиләр? Силәр уни қутқузмақчиму? Кимки униң тоғрисида дөвалашса этигә қалмай өлүмгә мәһкүм қилинсун! Әгәр Баал дәрвәкә бир худа болса, ундақта униң қурбанғаһини бириси өрүвәткени үчүн, у шу адәм билән өзи дөвалашсун! — деди. □

32 Бу сәвәптин атиси Гидеонни «Йәруббаал» дәп атиди, чүнки атиси: «У Баалниң қурбанғаһини өрүвәткени үчүн, Баал өзи униң билән дөвалашсун!» дегән еди. □

33 Амма Мидиян, Амаләкләр вә мәшриқтикиләрниң һәммиси жиғилип, Иордан дәриясидин өтүп Йизрәәл жиғисидә чедирлирини тикишти. 34 У вақитта Пәрвәрдигарниң Роһи Гидеонниң үстигә чүшти; у канай челивиди, Абиезәр жәмәтидикиләр жиғилип униң кәйнидин әгишип маңди. 35 Андин у әлчиләрни Манассәһниң зиминиға берип, у йәрни айлинип келишкә әвәтивиди, Манассәһләр жиғилип униңға әгишип кәлди. У Аширларға, Зәбулунларға вә Нафталиларға әлчи әвәтивиди, уларму униң алдиға чиқишти.

Гидеонниң Худадин икки қетим аламәт сорииши

36 Гидеон Худаға: — Әгәр Сән һәқиқәтән ейтқиниңдәк мениң қолум билән Исраилни қутқузидиған болсаң, 37 Ундақта мана, мән хаманға бир парчә қой териси қоуп қойимән; әгәр пәқәт териниң үстигила шәбнәм чүшүп, чөрисидики

□ 6:25 «Сән атаңниң буқиси вә йәттә яшлиқ иккинчи буқисини елип...» — башқа бир хил тәржимиси: «Сән атаңниң яш буқисини, йәни униң йәттә яшлиқ иккинчи буқисини елип,...». «Баал қурбанғаһини өрүп...» — Баалға аталған қурбанғаһ бәк чоң болса керәк. Икки буқа бәлким қурбанғаһни тартип өрүш үчүн керәк болуши мүмкин. «...униң йенидики Ашәраһ бутини кесивәткин» — «Ашәраһ»лар тоғрилиқ 2:13 вә изаһатини көрүң. □ 6:26 «...мошу қорғанниң үстигә...» — яки «...қорам тешиниң үстигә...» «бәлгүләнгән рәсим бойичә» — «Қан.» 25:6-7ни көрүң. «өзүң кесивәткән Ашәраһниң парчилирини отун қилип қалап, уни көйдүрмә қурбанлиқ қилгин» — 2:5 вә изаһатини көрүң. Пәрвәрдигарниң пәриштиси яки Пәрвәрдигар өзи мөмин бәндилиригә көрүнгән йәрләрдә, у қурбанғаһлар вә қурбанлиқлар тоғрисидики бекиткән бәлгүлимиләр бәзидә башқича болуши мүмкин. Гәрчә шу йәр Пәрвәрдигар Исраилларға қурбанлиқ қилиш үчүн рәсмий бекиткән жай болмисиму, шундақла Гидеон өзи каһин болмисиму, Худа бәрибир өзи бекиткән бәлгүлимилиригә өзи егидур; униң Гидеонға қилған бу әмирлири өзиниң шундақ пәвқүльаддә жиддий әһвалларда ғаһи вақитларда өз бәлгүлимилирини өзгәртидиғанлиғини испатлайду. □ 6:31 «Силәр Баал үчүн дөвалашмақчимусиләр?» — яки «Силәр Баал үчүн жәң қилмақчимусиләр?». «...әтигә қалмай өлүмгә мәһкүм қилинсун!» — яки «...мошу әтигәндила қалмай өлүмгә мәһкүм қилинсун!». □ 6:32 «Бу сәвәптин атиси...» — ибраний тилида «Бу савәптин у...» яки «Бу савәптин улар...». «Йәруббаал» — бу исминин мәнаси: «Баалниң өзи униң билән жәң қилсун!» (яки «дөвалашсун!»).

йәрләрниң һәммиси куруқ турса, мән Өзүң ейтқининдәк мениң қолум арқилиқ Исраилни қутқузмақчи болғиниңни билимән, — деди.

³⁸ Иш дәрвәқә шундақ болди. Этиси сәһәрдә Гидеон қопуп, жуңни сиқивиди, лик бир пиялә шәбнәм сүйи чиқти.

³⁹ Андин Гидеон Худаға йәнә: Ғәзивиңни маңа қозғимиғайсән, мән пәқәт мошу бир қетимла дәймән! Сәндин өтүнәй, мән пәқәт йәнә бу қетим бу терә билән синап бақай; илтижа қилимәнки, әнди бу қетим пәқәт терә куруқ болуп, чәрисидики йәрниң һәммисигә шәбнәм чүшкәй, — деди.■

⁴⁰ Бу кечисиму Худа шундақ қилди; дәрвәқә пәқәт терила куруқ болуп, чәрисидики йәрниң һәммисигә шәбнәм чүшкән еди.

7

Худаниң Гидеонни икки қетим синиши вә хатиржәм қилиши

¹ Йәруббаал (йәни Гидеон) вә өзигә қошулған һәммә хәлиқ этиси сәһәр қопуп, һарод дегән булақниң йениға берип чедир тикти. Мидиянийларниң ләшкәрғаһи болса униң шимал тәрипидә, Морәһ егизлигиниң йенидики жилғида еди. ² Әнди Пәрвәрдиғар Гидеонға: — Саңа әғәшкән хәлиқниң сани интайин көп, шуңа Мән Мидиянийларни уларниң қолиға тапшуралмаймән. Болмиса Исраил: «Өзимизни өзимизниң қоли қутқузди» дәп махтинип кетиши мүмкин. ³ Шуниң үчүн сән әнди хәлиққә: «Кимләр қорқуп титрәк басқан болса, улар Гилеад теғидин йенип кәтсун» дәп жақалиғин — деди.

Шуниң билән хәлиқниң арисидин жигирмә икки миң киши қайтип кетип, пәқәт он миңила қелип қалди.■

⁴ Пәрвәрдиғар Гидеонға йәнә: — Хәлиқниң сани йәнила интайин көп; әнди сән буларни суниң левиғә елип кәлгин. У йәрдә Мән уларни сән үчүн синақтин өткүзәй; Мән кимни көрситип: «У сән билән барсун десәм», у сән билән барсун; лекин Мән кимни көрситип: «У сән билән бармисун» десәм, у сән билән бармисун, — деди.

⁵ Шуниң билән Гидеон хәлиқни суниң левиғә елип кәлди. Пәрвәрдиғар униңға: — Кимки ишт су ичкәндәк тили билән ялап су ичсә, уларни айрим бир тәрәптә турғузғин; һәм кимки тизлинип туруп су ичсә, уларниму айрим бир тәрәптә турғузғин, — деди.

⁶ Шундақ болдики, очумини ағзиға тәккүзүп ялап су ичкәнләрдин үч йүзи чиқти. Қалғанларниң һәммиси тизлинип туруп су ичти. ⁷ Андин Пәрвәрдиғар Гидеонға: — Мән мошу сани ялап ичкән үч йүз адәмниң қоли билән силәрни қутқузуп, Мидиянни сениң қолуңға тапшуримән; лекин қалған хәлиқ болса һәммиси өз жайиға йенип кәтсун, — деди.□

⁸ Шуниң билән бу үч йүз адәм озук-түлүк вә канайлирини қолиға елишти; Гидеон Исраилниң қалған барлиқ адәмлирини өз чедириға қайтуруветип, пәқәт шу үч йүз адәмни елип қалди. Әнди Мидиянийларниң ләшкәрғаһи болса уларниң төвән тәрипидики жилғида еди.

⁹ Шу кечиси шундақ болдики, Пәрвәрдиғар униңға: — Сән қопуп ләшкәрғаһқа чүшкин, чүнки Мән уни сениң қолуңға тапшурдум; ¹⁰ әгәр сән чүшүштин қорқсаң, өз хизмәтқариң Пураһни биллә елип ләшкәрғаһқа чүшкин. ¹¹ Сән

■ 6:39 Яр. 18:32 ■ 7:3 Қан. 20:8 □ 7:7 «Мән мошу сани ялап ичкән үч йүз адәмниң қоли билән силәрни қутқузуп, Мидиянни сениң қолуңға тапшуримән...» — бу синашның әһмийити бәлким кимниң жәң тәрәпкә ойғақ туруватқанлиғини көрситиши мүмкин. Су ичкәндә тизлинип йүзини суға тикип ичкәнләр хәтәрғә анча сағәк болмиса керәк. Бу ишлар тоғрилиқ башқа хил чүшәнчләрму бар.

уларниң немә дейишиватқинини аңлайсән, андин сән ләшкәрғаһқа һужум қилип чүшүшкә жүрҗәт қилалайсән, деди.

Буни аңлап у хизмәтқари Пураһни елип ләшкәрғаһниң четидики әскәрләрниң йениға барди. □ ¹² Мана Мидиян, Амаләк вә барлиқ мәшриқтиқиләр чекәтқиләрдәк көп болуп, жилғиниң бойға йейилған еди; уларниң төгилири көплигидин деңиз саһилидики қумдәк һәдди-һесапсиз еди. ■

¹³ Гидеон барғанда, мана, у йәрдә бириси һәмраһиға көргән чүшини сөзләп беривататти: — Мана, мән бир чүш көрдүм, чүшүмдә мана, бир арпа тоғичи Мидиянниң ләшкәрғаһиға домулап чүшүптүдәк; у чедирға келип соқулуптидәк, шуниң билән чедир өрүлүп, дүм көмтүрүлүп кетипту — дәвататти.

¹⁴ Униң һәмраһи жававән тәбир берип: — Буниң мәнаси шуки, у тоғач Йоашниң оғли, Исраиллиқ адәм Гидеонниң қиличидин башқа нәрсә әмәстур; Худа Мидиян вә униң барлиқ қошунини униң қолиға тапшурупту, деди.

¹⁵ Шундақ болдики, Гидеон бу чүшни вә униң берилгән тәбирини аңлап, сәждә қилди. Андин у Исраилниң ләшкәрғаһиға йенип келип: — Қопуңлар, Пәрвәрдиғар Мидиянниң ләшкәрғаһини қолуңларға тапшурди, — деди.

Гидеонниң ғәлибә қилиши

¹⁶ Шуниң билән у бу үч йүз адәмни үч гуруппиға бөлүп, һәммисиниң қолиға бирдин канай билән бирдин куруқ комзәкни бәрди; һәр бир комзәк ичидә бирдин мәшғәл қоюлди.

¹⁷ У уларға: — Силәр маңа қарап, мениң қилғинимдәк қилиңлар. Мана, мән ләшкәрғаһниң қешиға барғанда, немә қилсам, силәрму шуни қилиңлар; ¹⁸ мән вә мән билән һәмраһ болуп маңған барлиқ адәмләр канай чалсақ, силәрму ләшкәрғаһниң чөрисидә туруп канай челиңлар вә: «Пәрвәрдиғар үчүн һәм Гидеон үчүн!» дәп товлаңлар, — деди.

¹⁹ Кейинки йерим кечилик күзәтниң башлинишида, күзәтчиләр йеңидин алмашқанда, Гидеон вә униң билән биллә болған йүз адәм ләшкәрғаһниң қешиға кәлди; андин улар канай челип қоллиридики комзәкләрни чақти.

²⁰ Шу һаман үч гуруппидикиләрниң һәммиси канай челип, комзәкләрни чекип, сол қоллирида мәшғәлләрни тутуп, оң қоллирида канайларни елип: — Пәрвәрдиғарға вә Гидеонға аталған қилич! — дәп товлашқиничә, ²¹ уларниң һәр бири ләшкәрғаһниң әтрапида, өз жайида турушти; яв қошунни тәрәп-тәрәпкә петирап, вақирап-жақираған пети қачқили турди. ²² Бу үч йүз адәм канай чалғанда, Пәрвәрдиғар пүткүл ләшкәрғаһтики яв ләшкәрлирини бир-бирини қиличлашқа селип қойди, шуниң билән яв қошунни Зерәрәһқа баридиған йолдики Бәйт-Шиттаһ тәрәпкә қачти; улар Таббатниң йенидики Абәл-Мәһолаһниң чегарисиғичә қачти. ■

²³ Андин Нафтали, Ашир вә пүткүл Манассәһниң қәбиллиридин Исраиллар чақрип келинди вә улар Мидиянийларни қоғлиди.

²⁴ Шуниң билән Гидеон Әфраим пүткүл тағлиғини арилап келишкә әлчиләрни әвәтип Әфраимларға: — «Силәр чүшүп Мидиянийларға һужум қилиңлар, Бәйт-Бараһқичә, шундақла Иордан дәриясиғичә барлиқ еқин кечиклирини егиләп, уларни тосувелиңлар», деди. Шуниң билән Әфраимниң һәммә адәмлири жиғилип, Бәйт-Бараһқичә вә Иордан дәриясиғичә барлиқ еқин кечиклирини егилди. ²⁵ Улар Мидиянниң Орәб вә Зәәб дегән икки әмрини тутувалди; Орәбни улар «Орәб қорам теши» сүтидә, Зәәбни «Зәәб шарап көлчиги»дә өлтүрди,

□ 7:11 «жүрҗәт қилалайсән» — ибрани тилида «қолуң күчләндүрүлиду». ■ 7:12 һәк. 6:3, 5, 33 ■ 7:22 Зәб. 82:10-11

Мидиянийларни қоғлап берип, Орәб вә Зәәбниң башлирини елип, Иордан дәриясиниң у тәрипиғә Гидеонниң қешиға кәлди.■

8

¹ (Кейин, Әфраимлар униңға: — Сән немишкә бизгә шундақ муамилә қилисән, Мидиянийлар билән соқушқа чиққанда, бизни қақирмидиңғу, дәп униң билән қаттиқ дейишип кәтти.■ ² У уларға җававән: — Мениң қилғанлиримни қандақму силәрниң қилғиниңларға тәңләштүргили болсун? Әфраимниң үзүмләрни пасаңдигини, Абиеәзрләрниң үзүм үзгинидин артуқ әмәсму?

³ Худа Мидиянниң әмирлири Орәб билән Зәәбни қолуңларға тапшурған йәрдә, мениң қолумдин кәлгини қандақму силәрниң қилғиниңларға тәңләштүргили болсун? — деди. Шундақ девиди, уларниң униңға болған аччиги янди.□

⁴ Әнди Гидеон Иордан дәриясиниң бойиға йетип кәлди. У вә өзигә һәмраһ болған үч йүз адәм һерип кәткән болсиму, улар йәнила Мидиянийларни қоғлап дәриядин өтти. □ ⁵ Гидеон Суккот шәһиридикиләргә: — Маңа һәмраһ болуп кәлгән кишиләргә нан бәрсәңлар, чүнки улар һерип-чарчап кәтти. Биз Мидиянниң икки падишаси Зәбаһ вә Залмуннани қоғлап кетип баримиз, — деди.

⁶ Лекин Суккотниң чоңлири җавап берип: — Зәбаһ вә Залмунна һазир сениң қолуңға чүштиму?! Биз сениң мошу ләшкәрлириңгә нан берәмдуқ?! — деди.□

⁷ Гидеон: — Хәп! Шундақ болғини үчүн Пәрвәрдиғар Зәбаһ вә Залмуннани мениң қолумға тапшурғанда, әтлириңларни чөлдики янтақ вә шоха билән хаманда тепимән, — деди.

⁸ Гидеон у йәрдин Пәнүәлгә берип, у йәрдики адәмләргиму шундақ девиди, Пәнүәлдики кишиләрму униңға Суккоттикеләрдәк җавап бәрди. ⁹ У Пәнүәлдикиләргә: — Мән гәлибә билән йенип кәлгинимдә, бу мунариңларни әрүветимән, — деди.□

¹⁰ У чағда Зәбаһ вә Залмунна Каркор дегән җайда еди; улар билән маңған қошунда он бәш миңчә ләшкәр бар еди. Булар болса мәшриқлиқләрниң пүткүл қошунидин қелип қалғанлири еди, чүнки улардин қилич тутқанлиридин бир йүз жигирмә миң өлтүрүлгән еди. ¹¹ Гидеон болса Нобаһ вә Йогбихаһниң шәрқидики көчмәнләр йоли билән чиқип Мидиянниң ләшкәрғаһиға һужум қилип, уларни тар мар қилди; чүнки ләшкәрғаһтикеләр толиму әндишсиз турған еди. □

¹² Зәбаһ вә Залмунна қечип кәтти; Гидеон кәйнидин қоғлап берип, Мидиянниң бу икки падишаси Зәбаһ вә Залмуннани тутувалди; у пүткүл ләшкәрғаһтикеләрни алақзадә қилип тирипирән қиливәтти.■

¹³ Андин Йоашниң оғли Гидеон һәрәс давинидин өтүп, җәндин қайтип кәлди.

¹⁴ У Суккотлуқ бир яш жигитни тутувелип, униңдин сүрүштә қиливиди, жигит униңға Суккотниң чоңлири вә ақсақаллириниң исимлирини йезип бәрди. Улар

■ **7:25** Зәб. 82:12-13; Йәш. 10:26 ■ **8:1** һак. 12:1 □ **8:3** «уларниң униңға болған аччиги янди» — ибраний тилида «униңға қарап уларниң роһлири тиничландурулди». □ **8:4** «Әнди Гидеон Иордан дәриясиниң бойиға йетип кәлди... дәриядин өтти» — 1-3-айәттә хатириләнгән вақиәләр (Әфраимларниң Гидеонларға ачқиқлиниши) 4-21-айәтләрдә хатириләнгән вақиәләрдин кейин болған болса керәк. □ **8:6** «Зәбаһ вә Залмунна һазир сениң қолуңға чүштиму?!» — ибраний тилида «Зәбаһ вә Залмуннаниң алқанлири һазир сениң қолуңға чүштиму?!». «Биз сениң мошу ләшкәрлириңгә нан берәмдуқ?!» — уларниң нан бәрмәслик сәвәби бәлким шуки, биз нан бәргәндин кейин Гидеон мәҗлуп болса (униң аран үч йүз адими бар еди), Мидиянийлар қайтип келип биздин өч алиду, дәп қорққан яки болмиса уларниң Мидиянийлар билән иттипақи болса керәк. □ **8:9** «Мән гәлибә билән йенип кәлгинимдә...» — ибраний тилида «Мән аман-течлиқ елип йенип кәлгинимдә...». □ **8:11** «... шәрқидики көчмәнләр йоли...» — ибраний тилида «... шәрқидики чедирларда турғучилар йоли». Шу йәр Мидиянийларниң зимини ичидә еди. ■ **8:12** Зәб. 82:12-13

жәмий болуп йәтмиш йәттә адәм еди. ¹⁵ Андин Гидеон Суккотниң адәмлириниң қешиға йетип барғанда: — Силәр мени заңлиқ қилип: «Зәбаһ вә Залмунна һазир сениң қолуңға чүштимү? Биз сениң билән биллә маңған мошу һаргин адәмлириңгә нан берәмдуқ?» дегән едиңлар! Мана, у Зәбаһ вә Залмунна дегәнләр! — деди. □

¹⁶ Шуни дәп у шәһәрниң ақсақаллирини тутуп келип, чөлдики янтақ билән шохиларни елип келип, улар билән Суккотниң адәмлирини уруп әдивини бәрди. □

¹⁷ Андин у Пәнүәлниң мунарини өрүп, шәһәрдики адәмләрни өлтүрди.

¹⁸ Гидеон Зәбаһ вә Залмуннани сорақ қилип: — Силәр иккиңлар Таборда өлтүргән адәмләр қандақ адәмләр еди? — дәп соривиди, улар жавап берип: — Улар саңа интайин охшайтти; уларниң һәр бири шаһзадидәк еди, — деди.

¹⁹ У буни аңлап: — Улар мениң бир туққанлиримдур, биз бир аниниң оғуллимиз. Пәрвәрдигарниң һаяти билән қасәм қилимәнки, силәр әйни вақитта уларни тирик қойған болсаңлар, мән силәрни һәргиз өлтүрмәйттим, — деди;

²⁰ шуниң билән у чоң оғли Йәтәргә: — Сән қоғуп буларни өлтүргин, — деди. Лекин оғул кичик болғачқа қорқуп, қиличини суғурмиди.

²¹ Шуниң билән Зәбаһ вә Залмунна: — Сән өзүң қоғуп бизни өлтүргин; чүнки адәм қандақ болса күчиму шундақ болиду, — деди. Шундақ девиди, Гидеон қоғуп Зәбаһ вә Залмуннани өлтүрди. У төгилириниң бойнидики һилал ай шәкиллик безәкләрни еливалди. ■

Гидеонниң падиша болушни рәт қилиши вә бутпәрәслик йолиға кириши

²² Андин Исраиллар Гидеонға: — Сән бизни Мидиянниң қолидин қутқуған экәнсән, өзүң бизгә падиша болғин; оғлуң вә оғлуңниң оғлиму бизниң үстимизгә һөкүм сүрсун, — деди.

²³ Амма Гидеон уларға жавап берип: — Мән үстүңләргә сәлтәнәт қилмаймән, оғлумму үстүңләргә сәлтәнәт қилмайду; бәлки Пәрвәрдигар Өзи үстүңләргә сәлтәнәт қилиду, деди. □

²⁴ Андин Гидеон уларға йәнә: — Силәргә пәкәт бирла илтимасим бар: — һәр бириңлар өз олжаңлардин һалқа-зериләрни маңа бериңлар, деди (Мидиянлар Исмаиллардин болғачқа, һәр бири алтун зирә-һалқиларни тақайтти).

²⁵ Улар жавапән: — Беришкә разимиз, дәп йәргә бир йепинчини селип, һәр бири униң үстигә олжисидин зирә-һалқиларни елип ташлиди. ²⁶ У сорап жиққан алтун зириләрниң еғирлиғи бир миң йәттә йүз шәкәл алтун еди, буниңдин башқа Мидиян падишалари өзигә асқан һилал ай шәкиллик буюмлар, зуннар, учисиға кийгән сөсүн егинләр вә төгиләрниң бойниға асқан алтун зәнжирләрму бар еди. □

²⁷ Гидеон бу нәрсиләрдин бир әфод яситип, өз шәһири Офраһта қоюп қойди. Нәтижидә, пүткүл Исраил уни издәп бузуқчилик қилди. Буниң билән бу нәрсә

□ **8:15** «Зәбаһ вә Залмунна» — ивраний тилида «Зәбаһ вә Залмуннаниң алқанлири». □ **8:16** «...улар билән Суккотниң адәмлирини уруп әдивини бәрди» — яки «...улар билән Суккотниң адәмлирини «хаманда тәпти»». Уларни өлтүргән болуши мүмкин (17-айәтниму көрүң). ■ **8:21** Зәб. 82:12-13

□ **8:23** «Мән үстүңләргә сәлтәнәт қилмаймән» — Исраилниң төливи (22-айәт): «Сән Гидеон бизгә падиша болғайсән» дегәнликтур. Гидеон уларға һакимлик қилғини билән уларниң төливини қәтгий рәт қилиду («Кириш сөзимизни, «Самуил (1)» 8- вә 12-бап вә «Самуил (1)»дики «Қошумчә сөз»имизниму көрүң). □ **8:26** «1700 шәкәл» — алтун болса бәлким 20 килограммчә келәтти.

Гидеон вә униң пүтүн аилисигә бир тор-қапқан болди.□

²⁸ Мидиянийлар шу тәриқидә Исраилларниң алдида бойсундурулуп, иккинчи баш көтирәлмиди; зимин Гидеонниң күнлиридә қириқ жилғичә тинич-арамлиқ тапти.

²⁹ Йоашниң оғли Йәруббаал қайтип берип, өз өйидә олтарди. ³⁰ Гидеонниң аяллири көп болғачқа, униң пуштидин йәтмиш оғул төрәлди. ³¹ Шәкәмдә униң бир кенизигиму бар еди; у униңға бир оғул туғуп бәрди, Гидеон униң исмини «Абимәләк» дәп қойди.□

³² Йоашниң оғли Гидеон узун өмүр көрүп, қерип аләмдин өтти. У Абиезәрләргә тәвә болған Офраһда, өз атиси Йоашниң қәбригә дәпнә қилинди.

³³ Гидеон өлгәндин кейин Исраиллар кәйнигә йенип, Баал бутлириға әгишип бузқчилик қилди вә «Баал-Берит»ни өзлириниң илаһи қилип бекитти.

³⁴ Шундақ қилип Исраиллар өзлирини әтрапидики барлиқ дүшмәнлириниң қолидин кутқузған өз Худаси Пәрвәрдигарни унтуди ³⁵ вә шундәк Гидеонниң Исраилға қилған һәммә яхшилиқлирини һеч әслимәй, Йәруббаал (йәни Гидеон)ниң жәмәтигә һеч бир мәриванлиқ көрсәтмиди.

9

Абимәләкниң ака-укилирини өлтүрүши вә падиша болувелиши

¹ Әнди Йәруббаалниң оғли Абимәләк Шәкәмдики анисиниң ака-укилириниң қешига берип, улар вә анисиниң атисиниң пүткүл жәмәтидикиләргә: — ² Силәр Шәкәмдики барлиқ адәмләрниң кулиқиға сөз қилип уларға: «Силәр үчүн йәтмиш киши, йәни Йәруббаалниң оғуллири үстүңләргә һөкүм сүргини яхшиму яки бирла адәмниң үстүңләрдin һөкүм сүргини яхшиму? Есиңларда болсунки, мән силәрниң қан-қериндишиңлармән» — дегән гепимни йәткүзүңлар, — деди.□

³ Шуниң билән униң анисиниң ака-укилири у тоғрилиқ бу гәпләрниң һәммисини Шәкәмдикиләрниң кулақлириға ейтти. Уларниң көңли Абимәләккә майил болуп: — У бизниң қериндишимиз экәнғу, дийишип, ⁴ Баал-Беритниң бутханисидин йәтмиш шәкәл күмүчни елип, униңға бәрди. Бу пул билән Абимәләк бир мунчә бекар тәләп лүкчәкләрни яллап, уларға баш болди. ⁵ Андин у Офраһқа, атисиниң өйигә берип өзиниң ака-укилири, йәни Йәруббаалниң оғуллири болуп жәмий йәтмиш адәмни бир ташниң үстидә өлтүрүвәтти. Лекин Йәруббаалниң кичик оғли Йотам йошурунивалғачқа, кутулуп қалди.

□ **8:27** «әфод» — әслидә баш һаһин кийидиған алаһидә бир хил кийим еди. У тоғрилиқ «Мис.» 28:6-30 вә изаһатлирини көрүң. Муса пәйғәмбәр Исраилларға бекиткән қанун бойичә пүткүл Исраил үчүн пәкәт бирла әфод болуши керәк; униң үстигә пәкәт Баш һаһинла уни тақиши керәк еди. «...пүткүл Исраил әфодни издәп бузқчилик қилди» — Муса пәйғәмбәр бекиткән қанун бойичә «әфод» арқилиқ Исраил хәлқи Худадин йол соралайтти. Лекин Гидеон ясиған бу әфод Худа бекиткән әфод эмәс вә һаһинларниң йәтәкчилиги астида ишлитилгән эмәс. Нәтижидә Гидеон вә аилисидикиләр шу әфод арқилиқ һоқуқини чәктин ашуруп жүргүзгән вә Исраиллар әфодқа бут сүпитидә чоқунуп кәткән охшайду. «Бузқчилик» — Худа алдида һәр қандақ бутпәрәслик «роһий бузуклуқ» яки «роһий паһишвазлиқ» дәп һесаплиниду. □ **8:31** «...у Гидеонға бир оғул туғуп бәрди, Гидеон униң исмини «Абимәләк» дәп қойди» — қизик бир йери шуки, Гидеон падиша болушни рәт қилғини билән падишадәк көп аяллик болған вә Шәкәмдики кенизигидин туғулған оғлиға «мениң атам падишадур» («Абимәләк») дәп исим қойған. □ **9:2** «...мән силәрниң қан-қериндишиңлармән» — ибраний тилида «...мән силәрниң сүйәк вә әтлиринлардинмән».

6 Андин пүткүл Шәкәмдикиләр вә Бәйт-Миллодикиләрниң һәммиси жиғилишип берип Абимәләкни Шәкәмдики дуб дәриғиниң түвидә падиша қилип тиклиди. □ ■

7 Бу хәвәр Йотамға йәткүзүлди; у берип Гәризим теғиниң чоққисига чиқип, у йәрде туруп жуқури авазда көпчиликкә товлап: — Әй Шәкәм чоңлири, мениң сөзүмгә кулақ селиңлар, андин Худаму силәргә кулақ салиду. □ 8 Күнләрдin бир күни дәрәкләр өзлириниң үстигә һөкүм сүридиған бир дәрәкни мәсиһләп падиша тикләшкә издәп чиқип, зәйтун дәриғигә: — Устимизгә падиша болуп бәргин, дәптикән. 9 Зәйтун дәриғи уларға жавап берип: — Худаға вә инсанларға болған һөрмәтни ипадиләйдиған мейимни ташлап, башқа дәрәкләрниң үстидә туруп пулаңлашқа кетәдмид? — дәпту.

10 Буни аңлап дәрәкләр әнжир дәриғиниң қешиға берип: — Сән келип үстимизгә падиша болғин, дәп илтиқа қипту; 11 Әнжир дәриғи уларға жавап берип: — Мән өз ширнәм билән яхши мевәмни ташлап, башқа дәрәкләрниң үстидә туруп пулаңлашқа кетәдмид? — дәпту.

12 Шунин билән дәрәкләр үзүм таллиғиниң қешиға берип: — Сән келип бизниң үстимизгә падиша болғин, дәпту, 13 үзүм тели уларға жавап берип: — Мән Худа билән адәмләрни хуш қилидиған йеңи шарапни ташлап, башқа дәрәкләрниң үстидә туруп пулаңлашқа кетәдмид? — дәпту.

14 Андин дәрәкләрниң һәммиси азғанниң қешиға берип: — Сән келип бизниң үстимизгә падиша болғин, дәпту; 15 азған уларға жавап берип: — Әгәр силәр мени сәмимий нийитиңлар билән үстүңләргә падиша қилишни халисаңлар, келип мениң сайәмниң астида панаһлиниңлар; болмиса, азғандин бир от чиқиду вә Ливанниң кедир дәрәқлирини йәп кетиду! — дәпту. □

16 Әгәр силәрниң Абимәләкни падиша қилғиниңлар раст сәмимий вә дурус нийәт билән болған болса, Йәруббаал вә униң аилсидикиләргә яхшилиқ қилған, униң қилған әмәлири бойичә униңға қайтурған болсаңлар — □ 17 (чүнки атам силәр үчүн жәң қилип, өз женини хәтәргә тәвәккул қилип силәрни Мидиянниң қолидин күтқүзди! 18 Лекин силәр бүгүн атамниң жәмәтигә қарши қозғилип, униң оғуллирини, жәмий йәтмиш адәмни бир ташниң үстидә өлтүрүп, униң дедигиниң оғли Абимәләкни туққиниңлар болғини үчүн Шәкәм хәлқиниң үстигә падиша қилип тикләпсиләр!) 19 — әнди әгәр силәр Йәруббаал вә жәмәтигә сәмимий вә дурус муамилә қилған болсаңлар, силәр Абимәләктин хошаллиқ тапқайсиләр, уму силәрдин хошаллиқ тапқай! 20 Лекин болмиса, Абимәләктин от чиқип, Шәкәмдикиләр вә Бәйт-Миллониң хәлқини йәп кәтсун; шундақла, Шәкәмдикиләр вә Бәйт-Миллониң хәлқиниңдин от чиқип, Абимәләкни йәп кәтсун! — деди.

21 Йотам қериндиши Абимәләктин қорқуп, қечип Бәәр дегән жайға берип, у йәрде олтирақлишип қалди.

22 Абимәләк Исраилға үч жил сәлтәнәт қилди. 23 Худа Абимәләк билән Шәкәмниң адәмлири оттурисига бир яман роһ әвәтти; шунин билән Шәкәмдикиләр

□ 9:6 «улар... жиғилишип берип Абимәләкни Шәкәмдики дуб дәриғиниң түвидә падиша қилип тиклиди» — илгири Йәшуа пәйғәмбәр шу жайда хәлиқ билән «Худаниң йолида маңайли» дәп әһдә түзүп, әһдинамини шу дуб дәриқиниң түвиғә көмүп қойған («Йә.» 26:24). ■ 9:6 Йә. 24:26 □ 9:7 «у берип Гәризим теғиниң чоққисига чиқип, у йәрде туруп жуқури авазда көпчиликкә товлап...» — демисәкму, Гәризим теги Шәкәм шаһириниң удулида туриду. □ 9:15 «... болмиса, азғандин бир от чиқиду вә Ливанниң кедир дәрәқлирини йәп кетиду!» — Йотамниң бу тәмсили өз атисини көрситиду, әлвәттә; Гидеон гәрчә «теги пас» адәм болсиму, Исраилға йетәкчилик қилишқа өз һаятини бир нәччә қетим тәвәккул қилди; шунин үчүн Исраиллар униңға вә аилсигә мейри-шәпқәт көрситиши керәк. □ 9:16 «Йәруббаал» — йәни «Гидеон» — 6:32ни көрүң. «униң қилған әмәлири бойичә...» — ибрани тилида «униң қоллириниң әмәлири бойичә...».

Абимәләккә асийлиқ қилишқа қозғалди. □ 24 Буниң мәхсити, Йәруббаалниң йәтмиш оғлиға қилинған зораванлиқ вә қан қәризни уларни өлтүргән қериндиши Абимәләкниң бойниға чүшүрүш, шундақла өз ака-укилирини өлтүрүшкә уни қоллап-қувәтлигән Шәкәмдики кишиләрниң бешиға чүшүрүштин ибарәт еди.

25 Шәкәмдики кишиләр Абимәләкни тутмақчи болуп, тағларниң чоққилириға пайлақчиларни бөктүрмә қилип турғузди; улар у йәрдин өткән йолучиларниң һәммисини булаң-талаң қилди. Бу иш Абимәләккә йәткүзүлди.

26 Әбәдниң оғли Гаал өз ака-укилири билән Шәкәмгә көчүп келивиди, Шәкәмдики кишиләр униңға ишәш бағлап уни өз яр-йөлиги қилди. 27 Шундақ қилип улар шәһәрдин етизлиққа чиқип, үзүмзарларниң үзүмлирини үзүп сиқип, шарап ясап, шатлиқ қилип өз бутиниң ибадәтханисиға кирип, йәп-ичишип Абимәләкниң үстидин ләнәт оқуғили турди. □ 28 Әбәдниң оғли Гаал: — Абимәләк дегән ким еди? Шәкәм дегән немә еди, биз немә дәп униңға хизмәт қилғидәкмиз?! У Йәруббаалниң оғли әмәсму? Зәбул униң назатәтчиси әмәсму? Силәр Шәкәмниң атиси һаморниң адәмлириниң хизмитидә болсаңлар болиду! Биз немишкә Абимәләкниң хизмитидә болидикәнмиз? □ 29 Кашки бу хәлиқ мениң қол аstimда болса еди! У чағда мән Абимәләкни һайдивәттәттим. Мән Абимәләккә: — Өз қошуниңни көпәйттип, жәңгә чиққин! — дегән болаттим.

30 Әнди шәһәр башлиги Зәбул Әбәдниң оғли Гаалниң бу сөзлирини аңлиғинида, аччиғи келип, 31 әлчиләрни Абимәләкниң қешиға йошурунчә әвәтип: «Мана, Гаалниң оғли қериндашлири билән Шәкәмгә келиватиду; мана, шәһәрни силигә қарши чиқишқа қутритиватиду. □ 32 Шуңа сили адәмлирини елип бүгүн кечә шәһәр әтрапидики етизлиққа берип марап олтарғайла; 33 әтә күн чиққан һаман қозғилип шәһәргә һужум қилғайла; у вә униң адәмлири силигә қарши чиққанда, сили әһвалға қарап униңға тақаил турғайла, — деди.

34 Буни аңлап, Абимәләк һәммә адәмлирини елип, кечиси чиқип, төрт топқа бөлүнүп, йошурунуп Шәкәмгә һужум қилишқа марап олтарди.

35 Әбәдниң оғли Гаал сиртқа чиқип шәһәрниң дәрвазисидә ерә турғанда, Абимәләк өз адәмлири билән йошурунған жайдин чиқти. 36 Гаал хәлиқни көрүп Зәбулға: — Мана тағ чоққилиридин адәмләр чүшүватиду, деди. Лекин Зәбул униңға жававән: — Тағларниң көләңгиси саңа адәмләрдәк көрүниду, — деди.

37 Гаал йәнә сөз қилип: Мана, бир топ адәмләр дөңләрдин чүшүп келиватиду, йәнә бир топ адәмләр «Палчиларниң дуб дәриғи»ниң йоли билән келиватиду, — деди.

38 Андин Зәбул униңға: — Сениң: «Абимәләк дегән ким еди, биз униң хизмитидә болаттуқму?» дәп чоң гәп қилған ағзиң һазир қени? Мана булар сән көзгә илмиған хәлиқ әмәсму? Әнди чиқип улар билән соқушуп баққин! — деди.

□ 9:23 «бир яман роһ» — бир жин, демәк. □ 9:27 «шарап ясап,...» — ибраний тилида «үзүмләрни дәссәп,...».

□ 9:28 «Абимәләк дегән ким еди? Шәкәм дегән немә еди, биз немә дәп униңға хизмәт қилғидәкмиз?! У Йәруббаалниң оғли әмәсму?» — оқурмәнләрниң есидә барки, «Йәруббаал» дегәнниң мәнәси «Баалниң өзи келип униң билән жәң қилсун!» дегәнлик болуп, Гидеон (йәни, Йәруббаал)ниңму Баалға қарши туридигәнлигини билдүрәтти. Шуңа Гаалниң сөзиниң мәнәси Шәкәмдикиләр баалпәрәсләр туруп, немишкә Баалға қарши турған адәмниң оғлиниң хизмитидә болиду?» дегәндәк еди. «силәр Шәкәмниң атиси һаморниң адәмлириниң хизмитидә болсаңлар болиду» — оқурмәнләрниң есидә барки, Якуп пәйғәмбәрниң дәвридә Шәкәмдикиләр һамор дегән бир кишигә беқинди еди («Яр.» 34-бапни көрүң). һамор тунжа оғлиға шәһәрниң намини исим қилип қойған. «Шәкәмниң атиси» дәл мошу һаморни көрситиду; Абимәләк шәһәрни сораштин бурун «шәһәр башлиғи» һаморниң жәмәтидикиләрдин чиққан болса керәк. □ 9:31 «Мана, шәһәрни силигә қарши чиқишқа қутритиватиду» — яки «Мана, шәһәрни силигә қарши турушқа мустәһкәмләватиду».

39 Шуниң билән Гаал Шәкәмдикиләр билән чиқип Абимәләк билән соқушушқа башлиди. 40 Лекин Абимәләк уни мәғлуп қилип қоғлиди; у униң алдидин қачти, шундақла нурғун яриланған адәмләр шәһәрниң дәрвазисиғичә йетишип кәткән еди. 41 Андин Абимәләк Арумаһда туруп қалди. Зәбул болса Гаал вә униң қериндашлирини қоғлап, уларниң Шәкәмдә турушиға йол қоймиди. 42 Этиси Гаалдикиләр далаға чиқти; бу хәвәр Абимәләккә йәткәндә 43 у хәлқини елип, уларни үч топқа бөлүп, далада йошурунуп марап турди; у қарап турувиди, Шәкәм хәлқи шәһәрдин чиқти. У қопуп уларға һужум қилди. 44 Абимәләк вә униң билән болған биринчи топ атлинип шәһәрниң дәрвазисиниң алдиға бесип берип, у йәрдә турди; қалған икки топ етилип берип далада турған адәмләргә һужум қилип уларни қириветти. 45 Шу тәриқидә Абимәләк пүтүн бир күн шәһәргә һужум қилип, уни елип, униңда туруватқан хәлиқни өлтүрүп, шәһәрни ханивәйран қилип үстигә тузларни чечивәтти.

46 Шәкәм мунаридики адәмләрниң һәммиси буни аңлап, Берит дегән бутниң ибадәтханисидики қорғанға киривалди. □ 47 Шәкәм мунаридики адәмләр бир йәргә жиғиливапту, дегән хәвәр Абимәләккә йәтти. 48 Шуниң билән Абимәләк адәмлирини елип Залмон теғиға чиқти; у қолиға палтини елип дәрәқниң бир шехини кесип елип, өшнисигә қоюп, андин өзи билән болған хәлиқкә: — Мениң немә қилгинимни көрдүңлар, әнди силәрму тездин шундақ қилиңлар, — деди.

49 Буни аңлап хәлиқниң һәр бири Абимәләктәк бирдин шахни кесип елип, униңға әгишип берип, шахларни қорғанниң йениға доғилап, от қоюп қорған вә униңда болғанларни көйдүрүвәтти. Буниң билән Шәкәмниң мунаридики һәммә адәмләр, жәмий миңчә әр-аял өлди.

50 Андин Абимәләк Тәбәзгә берип, у йәрдә барғаһ қуруп Тәбәзкә қоршап, һужум қилип уни ишғал қилди. 51 Лекин шәһәрниң оттурисида мустанкәм бир мунар бар еди; барлиқ әр-аял, жүмлидин шәһәрниң һәммә чоңлири у йәргә қечип берип, дәрвазини ичидин тақап, мунарниң үстигә чиқивалди.

52 Абимәләк мунарға һужум қилип, униңға от қоюшқа мунарниң дәрвазисиға йеқинлашқанда, 53 бир аял яргунчақниң үстүнки тешини Абимәләкниң бешиға етип униң баш сүңикини сундуриветти. ■ 54 Андин Абимәләк дәрһал өз яриғини көтәргүчи жигитни чақирип униңға: — Қиличиңни сугуруп мени өлтүрүвәтकिन; болмиса, хәлиқ мениң тоғрамда: «Бир аял киши уни өлтүрүветипту» дейишиду, — деди. Буни аңлап жигит уни санжіп өлтүрүвәтти.

55 Андин Израилниң адәмлири Абимәләкниң өлгинини көрүп, уларниң һәммиси өз жайлириға қайтип кетишти. 56 Шундақ қилип Худа Абимәләкниң өзиниң йәтмиш ака-уқисини өлтүрүп, атисиға қилған рәзиллигини униң өз бешиға яндурди; 57 шуниндәк Худа Шәкәмниң адәмлири қилған барлиқ яманлиқлириниму уларниң бешиға яндуруп чүшүрди. Буниң билән Йәруббаалниң оғли Йотам ейтқан ләнәт уларниң үстигә кәлди.

10

Тола вә Яирниң «һаким» болуши

1 Абимәләктин кейин Иссакақ қәбилисидин болған Додониң нәвриси, Пуаһниң оғли Тола дегән киши Израилни қутқузушқа турди; у Әфраимниң тағлиридики

□ 9:46 «Шәкәм мунаридики адәмләр... буни аңлап, Берит дегән бутниң ибадәтханисидики қорғанға киривалди» — бу әйәткә қариғанда «Шәкәм мунари» Шәкәм шәһиринин айрим турса керәк. Мүмкинчилиги барки, у «Бәйт-Милло» дегән жайға охшаштур (9:20-әйәттә хатириләнгән ләнәтни көрүң).

■ 9:53 2Сам. 11:21

Шамир дегән жайда туратти; ² у Исраилға жигирмә үч жил һаким болуп аләмдин өтти вә Шамирда дөпнә қилинди.

³ Униңдин кейин Гилеадлиқ Яир турди; у Исраилға жигирмә икки жил һаким болди. ⁴ Униң оттуз оғли болуп, улар оттуз тәхәйгә минип жүрөттi. Улар оттуз шәһәргә егидарчилиқ қилатти; бу шәһәрләр Гилеад жутида болуп, та бүгүнгичә «Яирниң кәнтлири» дөп аталмақта. □ ⁵ Яир вапат болуп, Камонда дөпнә қилинди.

Исраилниң йәнә гунаға петиши

⁶ Лекин Исраиллар йәнә Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзил болғанни қилип, Баал билән Ашәраһ бутлириға баш уруп, шундақла Сурийәниң илаһлири, Зидондикиләрниң илаһлири, Моабниң илаһлири, Аммонийларниң илаһлири вә Филистийләрниң илаһлириниң ибадитигә кирип, Пәрвәрдигарни ташлап, униңға ибадәттә болмиди. □ ⁷ Шуниң билән Пәрвәрдигарниң гәзиви Исраилға қозғилип, уларни Филистийләрниң вә Аммонийларниң қолиға ташлап бәрди.

□ ⁸ Булар болса шу жили Исраилларни қаттиқ бесип әзди; андин улар Иордан дәриясиниң мәшриқ тәрипидә Аморийларниң зиминидики Гилеадта олтиришлиқ барлиқ Исраил хәлқигә он сәккиз жилғичә зулум қилди. □

⁹ Аммонийлар йәнә Иордан дәриясидин өтүп, Йәһуда, Бинямин вә Әфраим жәмәтигә қарши һужум қилди: шуниң билән пүткүл Исраил қаттиқ азапланди.

¹⁰ Шуниң билән Исраиллар Пәрвәрдигарға пәрәд қилип: — Биз саңа гуна қилдуқ, өз Худайимизни ташлап, Баал бутлириниң қуллуғиға кирип кәттуқ, деди.

¹¹ Пәрвәрдигар Исраилларға: — Мән силәрни мисирлиқлардин, Аморийлардин, Аммонийлардин вә Филистийләрдин қутқузған әмәсмидим? ¹² Зидонийлар, Амаләкләр вә Маонлар келип силәргә зулум қилғинида, Маңа пәрәд қилғиниңларда силәрни уларниң қолидин қутқузған әмәсмидим?

¹³ Шундақтиму, силәр йәнә Мени ташлап, ят илаһларниң қуллуғиға кирдиңлар. Мән силәрни әнди қутқузмаймән! ¹⁴ Әнди берип өзүңлар таллиған илаһларға пәрәд қилиңлар, қийинчилиққа қалған чеғиңларда шулар силәрни қутқузсун, — деди.

¹⁵ Амма Исраиллар Пәрвәрдигарға ялвуруп: — Биз гуна қилдуқ! Әнди нәзириңгә немә яхши көрүнсә бизгә шундақ қилгин, бизни пәкәт мошу бир қетимла қутқузвалғайсән! — деди.

¹⁶ Шуниң билән Исраил ят илаһларни өз арисидин чиқирип ташлап, Пәрвәрдигарниң ибадитигә киришти; *Пәрвәрдигар* Исраилниң тартиватқан азап-оқубәтлирини көрүп, көңли йерим болди.

Ғерип адәмниң сәрдар болуши — Йәфтаһ

¹⁷ Шу вақитта Аммонийлар топлинип Гилеадта чедирғаһ тикти; Исраилларму жиғилип келип Мизпаһға чүшүп чедирғаһ тикти. ¹⁸ Гилеадтики хәлиқниң чоңлири өз ара: — Ким Аммонийлар билән соқушушқа башламчи болса, у барлиқ Гилеадттикиләргә баш болиду, деди. ■

□ **10:4** «Яирниң кәнтлири» — яки «Һавот-Яир». □ **10:6** «Сурийә» — ибраний тилида «Арам».

■ **10:6** һәк. 2:11; 3:7; 4:1; 6:1 □ **10:7** «... Аммонийларниң қолиға ташлап бәрди» — ибраний тилида «...Аммонийларниң қолиға сетип бәрди».

□ **10:8** «... Иордан дәриясиниң мәшриқ тәрипидә» — ибраний тилида «... Иордан дәриясиниң тәрипидә».

■ **10:13** Қан. 32:15; Йәр. 2:13 ■ **10:18** һәк. 11:6, 9, 10, 11

11

1 Шу чагда Гилеадлик Йәфтаһ дегән киши батур палван еди. У бир паһишә аялның оғли болуп, Гилеадтин төрөлгән еди. □ ■ 2 Лекин Гилеадның өз аяли уныңа бир нәччә оғул бала туғуп бәргән еди; бу аялдин туғулған оғуллири чоң болғанда Йәфтаһни өйдин чоғлап: — Сән башқа хотундин болған оғул болғачқа, атимизниң өйдин мирасқа егә болмайсән, — деди.

3 Шуның билән Йәфтаһ қериндашлиридин қечип, Тоб дегән зиминда туруп қалди. Шу йәрдә бир мунчә бекар тәләпләр Йәфтаһниң әтрапиға бир-бирләп жиғилди. Улар уның билән кирип-чиқип жүрәтти. □

4 Амма бир нәччә вақит өткәндә Аммонийлар Исраил билән соқушқа чиқти.

5 Аммонийлар Исраилға һужум қилғанда Гилеадның ақсақаллири Йәфтаһни Тоб зиминидин елип кәлмәкчи болуп уның йениға барди. 6 Улар берип Йәфтаһқа илтижа қилип: — Бизниң Аммонийлар билән уруш қилишимиз үчүн сән келип бизгә сәрдар болуп бәргин, — деди.

7 Йәфтаһ Гилеадның ақсақаллириға жававән: — Силәр мени өч көрүп атамның жәмәтидин һайдивәткән едиңларғу, әнди бешиңларға балаю-апәт чүшкәндә қандақсигә мениң қешимға келип қалдиңлар, — деди.

8 Гилеадның ақсақаллири Йәфтаһқа: — Дурус, лекин сени биз билән биллә берип Аммонийларға қарши жәң қилип, Гилеадта һәммә олтириватқанларға баш болсун дәп, қешинға кәлдуқ, — деди.

9 Йәфтаһ Гилеадның ақсақаллиридин: — Әгәр силәр мени Аммонийлар билән соқушқа яндуруп барғиниңларда, Пәрвәрдигар уларни қолумға тапшурса, мән силәргә баш боламдимән? — дәп сориди.

10 Гилеадның ақсақаллири Йәфтаһқа жавап берип: — Ейтқиниңдәк қилмисақ, Пәрвәрдигар Өзи аримизда гува болуп һөкүм чиқарсун! — деди.

11 Буни аңлап Йәфтаһ Гилеадның ақсақаллири билән барди; хәлиқ уни өзлиригә һәм баш һәм сәрдар қилип тиклиди. Йәфтаһ Мизпаһға барғанда һәммә сөзлирини Пәрвәрдигарниң алдида баян қилди. □

Йәфтаһниң тарихтин дәрс бериши

12 Андин Йәфтаһ Аммонийларның падишасиға әлчиләрни әвәтип, уныңдин: — Мениң зиминимға бесип кирип, мән билән соқушуща мәндә немә һәққиң бар еди? — дәп сориди.

13 Аммонийларның падишаси Йәфтаһниң әлчилиригә жавап берип: — Чүнки Исраиллар Мисирдин чиқип кәлгәндә улар Арнон дәриясидин тартип *шимаддики* Яббок еқиниғичә вә *гәриптә* Иордан дәриясиғичә мениң зиминимни булап егилвалған еди. Әнди сән бу йәрләрни течлик билән маңа яндуруп бәр! — деди.

14 Йәфтаһ әлчиләрни Аммонийларның падишасиниң қешигә йәнә әвәтип 15 уныңа: — Йәфтаһ сөз қилип мундақ дәйду: «Исраил нә Моабниң зиминини нә Аммонниң зиминини егилимиди, ■ 16 бәлки улар Мисирдин чиқип кәлгәндә чөл-баяванда меңип Қизил деңиздин өтүп, андин Қадәш дегән жайға йетип

□ 11:1 «Йәфтаһ бир паһишә аялның оғли болуп, Гилеадтин төрөлгән еди» — Йәфтаһниң атиси Гилеад Манассәһниң нәвриси Гилеад эмәс, әлвәттә («Чөл.» 26:29). Лекин у Гилеадтиликәр арисида уларниң чоңлириниң бири болса керәк. «Гилеад» (мәниси «ташлиқ район») дегән жай хелә бурунла шу нам билән тонулған (мәсилән «Яр.» 31:21). Манассәһниң нәвриси Гилеадқа шу йәрниң намини исим қилип қойған охшайду; кейин уның әждатлири дәрвәкә шу районда олтирақлашти. ■ 11:1 Ибр. 11:32 □ 11:3 «... чиқип-кирип жүрәтти» — ибраний тилида бу ибарә бәлким булаңчилик қилишқа чиқишни көрситиши мүмкин. □ 11:11 «...һәммә сөзлирини Пәрвәрдигарниң алдида баян қилди» — башқа бир хил тәржимиси: «һәммә ишларни Пәрвәрдигарниң алдида жүргүзәтти». ■ 11:15 Чөл. 21:13; Қан. 2:9, 19

кәлгән еди; ¹⁷ шу чагда Исраиллиқлар Едом падишасиниң қешиға әлчиләр әвәтип: «Зиминлиридин кесип өтүвелишқа ижәзәт бәргәйла» дәп соривиди, Едом падишаси унимиған еди. Шуниң билән улар Моаб падишасиниң қешиға *илтиҗа билән* әлчиләрни әвәтсә, уму қошулмаған еди. Шу сәвәптин Исраиллар Қадәштә туруп қалған; ¹⁸ андин улар чөл-баяван билән меңип Едом зимини билән Моаб зиминини айланип өтүп, Моаб зимининиң шәриқ тәрипидин келип, ахирида Арнон дәриясиниң шу қетида чедир тикти. Улар Моабниң чегариси ичигә кирмиди; чүнки Арнон дәрияси Моабниң чегарасидур. ¹⁹ Андин Исраил Аморийларниң падишаси Сиһонға, йәни һәшбонниң падишасиниң қешиға әлчиләрни әвәтип: «Бизниң зиминлириниң ичидин өтүп өз җайимизға беривелишимизға ижәзәт бәргәйла» — деди.■

²⁰ Лекин Сиһон Исраилға ишәш қилалмай, жутидин өткили қоймиди; у бәлки хәлиқлириниң һәммисини жиғип, Җаһзаһ дегән җайға чүшүп чедиргаһ тикип, Исраил билән урушти. ²¹ Амма Исраилниң Худаси Пәрвәрдиғар Сиһонни барлиқ хәлки билән қошуп Исраилниң қолиға тапшурди, Исраиллар уларни уруп қирди. Андин Исраил шу йәрдә олтиришлиқ Аморийларниң һәмма зиминини егилиди.

²² Арнон дәриясидин тартип Яббок еқинигичә, чөл-баявандин тартип Иордан дәриясиғичә Аморийларниң пүткүл зиминини егилиди. ■ ²³ Исраилниң Худаси Пәрвәрдиғар Аморийларни Өз хәлки болған Исраилниң алдидин қоғлап чиқарди, әнди сән шу жутқа егә болмақчимусән? ²⁴ Сеңиз илаһиң Қемош саңа егиләткән йәргә өзүң егә болдуңу? Шуниңға охшаш Пәрвәрдиғар Худайимиз алдимиздин һайдап чиқиривәткән хәлиқниң йеригә болса, бизму шуниңға егә болимиз.□

²⁵ Әнди сән дәрвәқә Моабниң падишаси болған Зиппорниң оғли Балақтинму күчлүкму? У қачан Исраил билән тиркәшкән яки Исраил билән җәң қилишқа жүрәт қилған? ■ ²⁶ Йәнә келип, Исраил һәшбон вә униңға қарашлиқ йеза-қишлақларда, Ароэр вә униңға қарашлиқ йеза-қишлақларда һәмдә Арнон дәриясиниң бойидики барлиқ шәһәрләрдә үч йүз жил макан тутуп олтарған вақитларда, немишкә силәр шу йәрләрни қайтувалмидиңлар?□

²⁷ Шуңа мән саңа гуна қилмидим, бәлки маңа таҗавуз қилип, яманлиқ қилғучи сән өзүндурсән. Бирдин-бир адаләт чиқарғучи Пәрвәрдиғар Өзи бүгүн Исраиллар билән Аммонийларниң оттурисида һәкүм чиқарсун! — деди.

²⁸ Лекин Аммонийларниң падишаси Йәфтаһниң әлчи әвәтип ейтқан сөзлирини тиңшимиди.

Йәфтаһниң қәсәм қилиши

²⁹ Шу вақитта Пәрвәрдиғарниң Роһи Йәфтаһниң үстигә чүшүп, у *қувәтлинип* Гилеад билән Манассәһләрниң жутидин өтүп Гилеадтики Мизпаһқа берип, андин Гилеадтики Мизпаһдин Аммонийлар тәрәпкә маңди. ³⁰ Шу чагда Йәфтаһ Пәрвәрдиғарға қәсәм ичип: — Эгәр Сән дәрвәқә Аммонийларни қолумға тутуп бәрсән, ³¹ ундақта мән Аммонийларниң қешидин теч-аман йенип кәлгимиздә, өйүмниң ишигидин чиқип маңа тунҗа йолуққини Пәрвәрдиғарға аталған болиду, мән уни көйдүрмә қурбанлиқ қилимән, — деди.□

■ **11:17** Чөл. 20:17 ■ **11:19** Чөл. 21:22; Қан. 2:26 ■ **11:22** Қан. 2:36 □ **11:24** «Сеңиз илаһиң Қемош саңа егиләткән йәргә өзүң егә болдуңу?» — Йәфтаһниң «илаһиң Қемош» дегини һәргизму Қемошни һәқиқәтән «бир худа» дәп етирап қилғини әмәс, әлвәттә. У пәкәт ишларни Аммонийларниң падишасиниң көзқариши бойичә баян қилиду, халас. 27-айәтни көрүң. ■ **11:25** Чөл. 22:2 □ **11:26**

«Исраил һәшбон ... һәмдә Арнон дәриясиниң бойидики барлиқ шәһәрләрдә үч йүз жил макан тутуп олтарған вақитларда» — бу «300 жыл»ниң қандақ һесапланғанлиғини «қошумча сөз»нимиздин көрүң.

□ **11:31** «... өйүмниң ишигидин чиқип маңа тунҗа йолуққини...» — Йәфтаһниң мошу йәрдә көздә тутқини әслидә инсан әмәс, бәлки бирәр чарпай болса керәк.

32 Шуниң билән Йәфтаһ чиқип Аммонийлар билән соқушқили улар тәрәпкә өтти; Пәрвәрдигар уларни униң қолиға тапшурди. 33 Шуниң билән у Ароәрдин тартип Миннитқичә уларни қаттиқ уруп қирип, жигирмә шәһәрни елип, Абәл-Қерамимғичиму йетип барди. Буниң билән Аммонийлар Исраилға бойсундурулди.

34 Андин Йәфтаһ Мизпаһқа қайтип өйигә кәлгәндә өз қизи дап челип уссул ойнап униң алдиға көрүшқили чиқти. Бу униң ялғуз қизи болуп, униңдин башқа һеч оғул-қизи йоқ еди. 35 У уни көргәндә өз егинлирини житип: — Аһ, аһ, мениң қизим! Сән мени интайин яман һалға чүшүрдүң, мени дәрәкә чүшүргүчиләрдин бири болуп қалдиң; чүнки мән Пәрвәрдигарға ағзимни ечип, ейтқан гепимдин йенивалалмаймән, — деди.□

36 Қизи униңға: — Әй ата, Пәрвәрдигарға ағзиңни ечип вәдә қилған болсаң, ағзиңдин чиққини бойчә, маңа шуни қилғин; чүнки Пәрвәрдигар сениң дүшмәнлириң болған Аммонийлардин интиқамиңни елип бәрди, — деди.

37 Андин у атисиға йәнә: — Мениң шу илтмасимни қобул көргинки, маңа икки айлиқ мөһләт бәрсәң; мән қиз достлирим билән берип тағларда жүрүп, қизлигим үчүн матәм тутуvalай, — деди.□

38 Атиси жавап берип: — Барғин, деди. Униңға икки айлиқ мөһләт берип далаға әвәтти. У берип, қиз достлирини елип тағларға чиқип, икки айғичә өзиниң қиз пети қалғиниға аһ-зар көтирип жиғлап жүрди. 39 Шундақ болдики, у икки айдин кейин атисиниң қешиға йенип кәлгәндә, атиси униң үстигә қилған қасимини бежа кәлтүрди. Бу қиз болса һеч әр кишигә йеқинлашмиған еди. Шуниң билән Исраилда шундақ бир өрп-адәт пәйда болдики, □40 һәр жили Исраилниң қизлири өйдин чиқип Йәфтаһниң қизини төрт күн әсләп хахириләйдиган болди.□

12

Исраилда һәсәтхорлуқ түпәйлидин жедәл пәйда болуши

1 Лекин Әфраимийлар болса топлишип Зафон тәрәпкә өтүп Йәфтаһқа соал қоюп: — Сән Аммонийлар билән жәң қилғили барғиниңда немишкә бизни билә беришкә чақирмайсән? Әнди биз өйүңни өзүң билән қошуп отта көйдүрүветимиз, — деди.□ ■

2 Йәфтаһ уларға жавап берип: — Мән билән хәлқим Аммонийларға қарши қаттиқ жәң қиливатқанда, силәрни чақирсам, мени уларниң қолидин қутқузмидиңлар. 3 Силәрниң келип мени қутқузмайдиғанлиғиңларни көрүп, женимни алқинимға елип қоюп, Аммонийларға һужум қилишкә атландим, Пәрвәрдигар уларни қолумға тапшурди. Әнди силәр немишкә бүгүн келип маңа һужум қилмақчисиләр? — деди.□

4 Лекин Әфраимлар Гилеадларни һақарәтлән: — Силәр и Гилеадлар, Әфраимниң арисидә вә Манассәһниң арисидә туруватқан мусапирлар, Әфраимда туруватқан

□ 11:35 «Сән мени интайин яман һалға чүшүрдүң, мени дәрәкә чүшүргүчиләрдин бири болуп қалдиң» — ибраний тилида: «Сән мени бәк пәскә чүшүрдүң, мени паракәндә қилғучиларниң бири болуп чиқтиң». □ 11:37 «...қизлигим үчүн матәм тутуvalай» — демәк, өй-очақсиз, пәрзәнтсиз болуп бу дунядин кетидигини үчүн. □ 11:39 «...атиси Йәфтаһ униң үстигә қилған қасимини бежа кәлтүрди» — Йәфтаһ өз қизини қурбанлиқ қилдиму? Яки бу сөзләрниң башқа мәнаси барму? «Қошумчә сөз»имиздә алимларниң пикирлири тоғрилиқ азрақ мулаһизә жүргүзимиз. □ 11:40 «...Йәфтаһниң қизини төрт күн әсләп хахириләйдиган болди» — яки «... Йәфтаһниң қизини төрт күн әсләп матәм тутидиган болди». □ 12:1 «...Зафон тәрәпкә өтүп...» — яки «шимаһ тәрәпкә өтүп...». □ 12:1 һәк. 8:1 □ 12:3 «...һужум қилишкә атландим» — ибраний тилида «...һужум қилишкә өтүм». Малум бир дәрәя-өстәңдин өткән болса керәк.

качкунсиләр, халас! — деди. Шунинң билән Йәфтаһ барлиқ Гилеадтикиләрни жиғип Әфраим билән соқушти. Улар Әфраимларни уруп қирип мәғлуп қилди. □

⁵ Андин Гилеадтикилә Иордан дәриясиниң кечиклирини тосуп, Әфраимларни өткүзмиди. Шундақ болдики, Әфраимлиқ бирәр качқон кечиккә келип: — Мени өткили қойгин, десә Гилеадтикилә униңдин: — Сән Әфраимийму? — дәп сорайтти. У киши «яқ» десә, □ ⁶ улар униңға: — «Шиболәт» дегин! — дәйтти. Әгәр у киши натоғра тәләппуз қилип «сиболәт» дәп жавап берип қалса, улар уни тутуп Иордан дәриясиниң кечигиниң йенида өлтүрүвәтәтти. Шу тариқидә шу вақитта қириқ икки миңчә Әфраимий өлтүрүлдди. □

⁷ Йәфтаһ алтә жил Исраилға һаким болди. Андин Гилеадлиқ Йәфтаһ аләмдин өтүп, Гилеад шәһәрлириниң биридә дәпнә қилинди.

Ибзанниң һаким болуши

⁸ Униңдин кейин Бәйт-Ләһәмлик Ибзан Исраилға һаким болди. ⁹ Униң оттуз оғли, оттуз қизи болуп, оттуз қизини сиртқа әргә берип, сирттин оттуз қизни оғуллириға елип бәрди. У йәттә жилғичә Исраилға һаким болди. □ ¹⁰ Андин Ибзан өлүп, Бәйт-Ләһәмдә дәпнә қилинди.

Елон вә Абдонниң һаким болуши

¹¹ Униңдин кейин Зәбулун қәбилисидин болған Елон Исраилға һаким болуп, он жил Исраилда һөкүм сүрди. ¹² Андин Зәбулун қәбилисидин болған Елон өлүп, Зәбулун зиминидики Айжалон дегән жайда дәпнә қилинди.

¹³ Униңдин кейин Пиратонлуқ Хилләлниң оғли Абдон Исраилға һаким болди.

¹⁴ Униң қириқ оғли вә оттуз нәвриси бар еди. Улар йәтмиш ешәккә минип маңатти. У Исраилға сәккиз жил һаким болди. ■ ¹⁵ Андин Пиратонлуқ Хилләлниң оғли Абдон өлүп, Әфраим зиминида, Амаләкләрниң тағлиқ районидики Пиратон дегән жайда дәпнә қилинди.

13

Шимшонниң туғулуши

¹ Лекин Исраиллар Пәрвәрдигарниң нәзиридә йәнә рәзил болғанни қилди; шунинң билән Пәрвәрдигар уларни қириқ жилғичә Филистийләрниң қолиға ташлап қойди. ■

² Шу чағда Зореаһ дегән жайда, Дан жәмәтидин болған, Маноаһ исимлиқ бир киши бар еди. Униң аяли туғмас болуп, һеч балиси йоқ еди. ³ Пәрвәрдигарниң Пәриштиси бу аялға аян болуп униңға: — Мана, сән туғмас болғиниң үчүн бала туғмидиң; лекин әнди сән һамилдар болуп бир оғул туғисән. ⁴ Амма сән сәгәк болуп, шарап яки күчлүк һарақ ичмә, һеч напак нәрсиниму йемигин. ■ ⁵ Чүнки

□ **12:4** «Силәр и Гилеадлар, Әфраимниң арисидә вә Манассәһниң арисидә туруватқан мусапирлар, Әфраимда туруватқан качкунсиләр, халас!» — Гилеадлар әслидә Манассәһ қәбилисидин келип чиққан еди. □ **12:5** «Андин Гилеадтикилә Иордан дәриясиниң кечиклирини тосуп, Әфраимларни өткүзмиди» — яки «Андин Гилеадтикилә Әфраимниң удулидики Иордан дәриясиниң кечиклирини тосувалди». □ **12:6** «Шиболәт» — Бу сөзниң мәнаси «еқин» яки «калкүн» болуп, мошу вақитларда пәкәт кечиккә йәткән адәмләрниң тәләппузини синаш үчүн ишлитилгән, халас. Рошәнки, Әфраимийлар адәттә «ш»ниң тәләппузини чиқаралмайтти. «Сиболәт» — бунинң мәнаси «бугдай башиқи». □ **12:9** «Ибзанниң оттуз оғли, оттуз қизи болуп...» — рошәнки, Ибзан Йәфтаһқа охшимайтти, у көп аяллиқ болған еди. ■ **12:14** һак. 10:4 ■ **13:1** һак. 2:11; 3:7; 4:1; 6:1; 10:6 ■ **13:4** Чөл. 6:2, 3

мана, сән һамилдар болуп бир оғул туғисән. Бу бала анисиниң қосигидики чағдин тартип Худаға аталған «назарий» болидиғини үчүн, униң бешиға һәрғиз устира селинмисун. У Исраилни Филистийләрниң қолидин қутқузуш ишини башлайду, — деди. □ ■

6 Аял ериниң қешиға берип, униңға: — Мана, Худаниң бир адими йенимға кәлди; униң турқи Худаниң Пәриштисидәк, интайин дәһшәтлик экән; лекин мән униңдин: «Нәдин кәлдиң» дәп соримидим, уму өз нам-шәривини маңа дәп бәрмиди. □ 7 У маңа: — «Мана, сән һамилдар болуп бир оғул туғисән; у бала анисиниң қосигидики чағдин тартип өлидиған күнигичә Худаға аталған бир назарий болидиған болғачқа, әнди сән шарап яки күчлүк һарақ ичмә вә һеч напак нәрсиниму йемигин» деди, — деди.

8 Буни аңлап Маноаһ Пәрвәрдиғарға дуа қилип: — Аһ Рәббим, Сән бу йәргә әвәткән Худаниң адими бизгә йәнә келип, туғулидиған балиға немә қилишимиз керәклигини үғитип қойсун, дәп илтижа қилди.

9 Худа Маноаһниң дуасини аңлиди; аял етизлиқта олтуғинида, Худаниң Пәриштиси йәнә униң қешиға кәлди. Амма униң ери Маноаһ униң қешида йоқ еди. 10 Андин аял дәрһал жүгүрүп берип, еригә хәвәр берип: — Мана, һелиқи күни йенимға кәлгән адәм маңа йәнә көрүнди, девиди, 11 Маноаһ дәрһал қопуп аялиниң кәйнидин меңип, у адәмниң қешиға келип: — Бу аялға келип сөз қилған адәм сәнму? — дәп соривиди, у жававән: — Шундақ, мәнтурмән, деди.

12 Маноаһ униңға: — Ейтқан сөзлириң бежа кәлтүрүлгәндә, бала қайси тәриқидә чоң қилиниши керәк, у немә ишларни қилиду? — дәп сориди.

13 Пәрвәрдиғарниң Пәриштиси Маноаһқа жавап берип: — Мән бу аялға ейтқан нәрсиләрниң һәммисидин у һези болуп өзини тартсун; 14 у үзүм телидин чиққан һеч қандақ нәрсидин йемисун, шарап яки күчлүк һарақ ичмисун, һеч напак нәрсиләрдиң йемисун; мән униңға барлиқ әмир қилғинимни тутсун, деди.

15 Маноаһ Пәрвәрдиғарниң Пәриштисигә: — Илтипат қилип, кәтмәй турсила, өзлиригә бир оғлақ тәйярлайли, девиди, 16 Пәрвәрдиғарниң Пәриштиси Маноаһқа жавап берип: — Сән Мени тутуп қалсаңму, Мән нениңдин йемәймән; әгәр сән бирәр көйдүрмә қурбанлиқ сунмақчи болсаң, уни Пәрвәрдиғарға атап сунушүң керәк, деди (униң шундақ дейишиниң сәвәви, Маноаһ униң Пәрвәрдиғарниң Пәриштиси экәнлигини билмигән еди).

17 Андин Маноаһ Пәрвәрдиғарниң Пәриштисидин: — Өзлириниң нам-шәриви немиду? Ейтип бәргән болсила, сөзлири әмәлгә ашурулғинида, силигә һөрмитимизни билдүрәттуқ, — деди.

18 Пәрвәрдиғарниң Пәриштиси униңға жававән: — Намимни сорап қалдиңғу? Мениң нагим карамәт тилсиматтур, — деди. □

19 Шуниң билән Маноаһ оғлақ билән ашлиқ һәдийәсини елип берип уни қорам ташниң үстидә Пәрвәрдиғарға атап сунди. Пәрвәрдиғарниң Пәриштиси уларниң көз алдида әжайип карамәт бир ишни қилип көрсәтти; Маноаһ вә аяли қарап турди. 20 Шундақ болдики, от ялқуни қурбанғаһтин асманға кетирилгәндә, Пәрвәрдиғарниң Пәриштисиму қурбанғаһтин чиққан от ялқуни ичидә жуқуриға

□ 13:5 «Назарий» — Худаниң йолиға алаһидә аталған бир киши. Улар тоғрилиқ «Чөл.» 6-бап вә изаһатларни көрүң. ■ 13:5 Чөл. 6:5; 1Сам. 1:11 □ 13:6 «Худаниң Пәриштисидәк» — аял көргән мошу Пәриштиниң «Худаниң пәриштиси» яки «Пәрвәрдиғарниң Пәриштиси» (демәк, Мәсһ) дегән затниң өзи («Тәбирләр»имизни вә кейинки 16-айәтни көрүң). □ 13:18 «Намимни сорап қалдиңғу? Мениң нагим карамәт тилсиматтур» — Маноаһ өз дуасиға жававән кәлгән Пәрвәрдиғарниң Пәриштисини инсан дәп ойлайду. «Карамәт тилсимат» дегән мошу сүпәт ибраний тилида («пәлә») пәкәт Худаниң Өзини яки униң қилған ишларини сүпәтләш үчүн ишлитилиду.

чиқип кәтти. Маноаһ билән аяли буни көрүп, өзлирини йәргә ташлап йүзлирини йәргә йеқип дүм ятти.

21 Шуниндин кейин Пәрвәрдигарниң Пәриштиси Маноаһқа вә униң аялиға қайта көрүмиди. Маноаһ шу вақитта униң Пәрвәрдигарниң Пәриштиси экәнлигини билди. 22 Андин Маноаһ аялиға: — Мана, биз чоқум өлимиз, чүнки биз Худани көрдүк! — деди. ■

23 Лекин аяли униңға жавап берип: — Әгәр Пәрвәрдигар бизни өлтүрүшкә лайиқ көргән болса, ундақта у көйдүрмә курбанлиқ билән ашлиқ һәдийәни қолимиздин қобул қилмиған болатти, бу ишниму көрсәтмигән болатти вә шундақла бундақ сөзләрни бизгә ейтмиған болатти, — деди.

24 Шу иштин кейин аял бир оғул туғди, униң исмини Шимшон қойди. Бу бала өсүп, чоң болди вә Пәрвәрдигар уни бәрикәтлиди. □ ■

25 Зореаһ билән Әштаолниң оттурисидики Маһанәһ-Данда Пәрвәрдигарниң Роһи униңға өз тәсирини көрситишкә башлиди. □

14

Шимшонниң Филистий бир қизни әмригә алмақчи болуши

1 Бир вақитта, Шимшон Тимнаһқа чүшүп, у йәрдә бир қизни көрди; у Филистий қизлиридин бири еди. □ 2 У шу йәрдин чиқип ата-анисиниң йениға қайтип: — Мән Тимнаһда Филистий қизлиридин бирини көрдүм, уни маңа хотунлуққа елип бериңлар, — деди.

3 Бирақ ата-аниси униңға: — Қериндашлириңниң қизлириниң ичидә яки бизниң пүткүл қовмимизниң арисидин саңа бир қиз чиқмасму? Немишкә хәтнисиз болған Филистийләрниң қешиға берип, улардин хотун алмақчи болисән? — деди; амма Шимшон атисиға: — Уни маңа елип бәргин, чүнки у маңа бәк яқти, — деди. □

4 Униң ата-аниси бу ишниң Пәрвәрдигар тәрипидин болғинини билмиди. Чүнки Филистийләр шу чағда Исраил үстидин һөкүм сүрүп турған болғачқа, У Филистийләргә тақабил турушқа пурсәт яратмақчи еди. □

5 Әнди Шимшон ата-аниси билән Тимнаһқа чүшти; улар Тимнаһдики үзүмзарлиқларға йетип кәлгәндә, мана бир яш шир һөкиригән пети униңға етилди. 6 Шуан Пәрвәрдигарниң Роһи униң үстигә чүшүп, у қолида һеч немә болмиған һаләттә ширни тутуп, уни оғлақни житқандәк житип титма-титма қиливәтти. Лекин у бу ишни ата-анисиға демиди. □ 7 Андин у Тимнаһқа чүшүп, у қиз билән параңлашти, у қиз Шимшонға бәк ярап кәтти.

8 Бирмәзилдин кейин у қизни елип келиш үчүн қайта барғанда, ширниң өлүгини көрүп бақай дөп йолдин бурулуп қаривиди, мана ширниң искилитиниң ичидә бир топ һәсәл һәрилири билән һәсәл туратти. 9 У һәсәлдин очумиға елип йәп маңди; ата-анисиниң йениға кәлгәндә, уларғиму бәрди, уларму йеди,

■ **13:22** Мис. 33:20; Қан. 5:26; һак. 6:22, 23 □ **13:24** «Шимшон» — «қуяштәк (күчлүк)» яки «рошән, парлиқ адәм». ■ **13:24** Ибр. 11:32 □ **13:25** «Маһанәһ-Дан» — яки «Данниң барғаһи».

□ **14:1** «Тимнаһ» — яки «Тимнатаһ». □ **14:3** «бизниң пүткүл қовмимизниң арисидин...» — ибраний тилида «мениң пүткүл қовмим арисидин...».

□ **14:4** «...яратмақчи еди» — ибраний тилидики мошу сөз адәттә «издимәкчи еди» дегәнни билдүриду. Мүмкинчилиги барки, Худаниң Роһи Шимшонни тезрәк Филистийләргә һужум қилишқа қозғигини билән, лекин у Худаниң Роһиниң шу түрткисигә техичә етивар қилмаивататти. □ **14:6** «Лекин Шимшон бу ишни ата-анисиға демиди» — Шимшон «назарий» болғачқа, һеч қандақ үзүмдин болған нәрсини йемәслиги керәк еди.

Шуңа Шимшон үзүмзарлиқ билән маңмай, ата-анисидин айрилип маңған болса керәк. Лекин ата-аниси «назарий» болмиғачқа үзүмзарлиқтин удул өтсә болатти. Шу сәвәптин Шимшонниң ата-аниси униң ширни өлтүргинини билмиди.

лекин өзиниң һәсәлни ширниң искилитиниң ичидин елип кәлгинини уларға демиди. ¹⁰ Униң атиси униңға һәмраһ болуп чүшүп қизниң өйигә кәлди, у йәрдә Шимшон бир зияпәт бәрди, чүнки бурундинла той қилидиған жигитләр шундақ қилидиған рәсм-қаидә бар еди. ¹¹ Улар Шимшонни көрүп, униңға һәмраһ болушқа оттуз жигитни тепип кәлди; улар униңға һәмраһ болди. □

¹² Шимшон уларға: — Мән силәрдин бир тепишмақ сорай, әгәр силәр зиярәт қилинидиған йәттә күн ичидә униң мәнәсини маңа дәп берәлисәнлар, мән силәргә оттуз данә канап көйнәк билән оттуз жүрүш егин беримән; ¹³ әгәр уни йешип берәлмисәнлар, силәр маңа оттуз данә канап көйнәк билән оттуз жүрүш егин беринлар, — деди. Улар униңға: — Макул, ундақ болса тепишмиқини ейтқин, қени аңлайли, — деди.

¹⁴ У уларға: — Йейилидиғини йегүчиниң ичидин чиқти; татлиқ күчтүңгүрниң ичидин чиқти, бу нәмә? — деди. Улар үч күнгичә бу тепишмақни тапалмиди.

¹⁵ Йәттинчи күни шундақ болдики, улар Шимшонниң аялиниң қешиға берип: — Сән ериниң алдап-сийлап, тепишмақниң мәнәсини бизгә ейтип беришкә макул қилгин; болмиса сени атаңниң өйи билән қошуп көйдүрүветимиз. Силәр бизни йоқсул қилишқа бу йәргә чақирғанму?! — деди. □

¹⁶ Шимшонниң аяли униң алдида жиғлап туруп: — Сән маңа өч, мени пәкәт сөймәйсән; сән мениң қовмимниң балилиридин бир тепишмақни соридиң, амма маңа мәнәсини ейтип бәрмидиң, дәп жиғлиғили турди. Шимшон униңға жававән: — Мана, мән уни ата-анамғиму дәп бәрмигән турсам, саңа дәп берәмдим? — деди.

¹⁷ Зияпәт өткүзүлгән йәттә күнидә у ериниң алдида жиғлапла жүрди. Шундақ болдики, йәттинчи күни болғанда аяли уни қистап турувалғачқа, униңға тепишмақниң мәнәсини ейтип бәрди. Андин аял берип өз хәлқиниң адәмлиригә тепишмақниң мәнәсини дәп бәрди. □ ¹⁸ Шуниң билән йәттинчи күни күн патмаста, шәһәрниң адәмлири униңға жавап берип: — Һәсәлдинму татлиғи барму? Ширдинму күчтүңгүри барму? — деди.

У уларға жавап берип: — Әгәр силәр мениң иниким билән йәр ағдурмиған болсаңлар, тепишмиқимни һәргиз тапалмайттиңлар! — деди.

¹⁹ У вақитта Пәрвәрдигарниң Роһи униң үстигә чүшти; у Ашкелонға чүшүп, Ашкелондикиләрдин оттуз кишини өлтүрүп, улардин олжа елип, олжидин егинләрни елип келип, тепишмақниң мәнәсини йешип бәргәнләргә бәрди. Шуниңдәк Шимшонниң фәзиви келип, ата-анисиниң өйигә йенип кәтти. □

²⁰ Андин Шимшонниң аяли Шимшонниң һәмраһлиридин қолдаш болған жигиткә тәвә қилинди. □

15

Шимшонниң Филистийләр билән қаршилишишқа башилиши

¹ Амма бир нәччә вақит өтүп бұғдай оруш мазгили кәлгәндә шундақ болдики, Шимшон бир оғлақни елип өз аялиниң өйигә берип: «Мән хотунумниң қешиға униң һужрисига киримән» деди. Лекин аялиниң атиси уни ичкиригә киришигә йол қоймиди. ² Қейнатиси униңға: — Мән һәқиқәтән сизни униңға мултәк

□ **14:11** «...оттуз жигитни тепип кәлди» — шимшонниң тойида униңға һәмраһ болушқа чақирған болса керәк. □ **14:15** «йәттинчи күни...» — бәзи кона көчүрмиләрдә «тәрттинчи күни...» дейлиду. □ **14:17** «Зияпәт өткүзүлгән йәттә күнидә у ериниң алдида жиғлапла жүрди»

— яки «Зияпәт өткүзүлгән йәттә күнлүк зияпәттиң қалған вақтида у униңға (Шимшонға) ешиливелип жиғлапла турди». □ **14:19** «Ашкелон» — Филистийләрниң чоң бир шәһири. □ **14:20** «қолдаш болған жигиткә...» — яки «өзигә ағинә қилған жигиткә».

өч болуп кәтти, дәп ойлидим; шуңа мән уни сизниң қолдишиңизға беривәткән едим. Һалбуки, униң кичик синдиси униңдин техиму чирайлиққу? Униң орниға шуни алған болсиңиз! — деди.□

³ Амма Шимшон уларға: — Әнди мән бу қетим Филистийләрғә зиян йәткүзсәм, маңа гуна болмаиду! — деди.

⁴ Шуни дәп Шимшон берип үч йүз чилбәрени тутуп келип, отқашларни тәйярлап, чилбәриләрни жүпләп қуйруқлирини бир-биригә четип, икки қуйриқиниң оттурисиға бирдин отқашни асти; □ ⁵ отқашларға от йеқип чилбәриләрни елип берип, Филистийләрниң етиздики ормиған зираәтлиригә қоюп бәрди. Шуниң билән у дога-дога өнчиләрни, орулмиған зираәтләрни, шундақла зәйтун бағлириниму көйдүрүвәтти. □ ⁶ Филистийләр буни көрүп: Буни ким қилди, — дәп сориса, хәлиқ жавап берип: — Тимнаһлиқ адәмниң күйөгли Шимшон қилди; қейинатиси униң аялини униң қолдишиға беривәткини үчүн шундақ қилди, — деди. Шуниң билән Филистийләр чиқип, у аял билән атисини отта көйдүрүвәтти.

⁷ Шимшон уларға: — Силәр шундақ қилғиниңлар үчүн, мән силәрдин интиқам алмай болди қилмаймән, — деди.

⁸ Шуниң билән Шимшон уларни қир-чап қилип қәтл қиливәтти; андин у берип Етам қорам тешиниң өңкиридә турди.□

⁹ У вақитта Филистийләр чиқип, Йәһуда жутида чедир тикип, Ләһи дегән жайда йейлиди. □ ¹⁰ Йәһудалар болса: — Нәмишкә бизгә һужум қилмақчи болисиләр? — девиди, улар жавап берип: — Биз Шимшонни тутуп бағлап, у бизгә қандақ қилған болса, бизму униңға шундақ қилимиз, дәп чиқтуқ, — деди.

¹¹ Шуниң билән Йәһуда жутидики үч миң киши Етам қорам тешиниң өңкиригә чүшүп, Шимшонға: — Сән Филистийләрниң үстимиздин һөкүм сүрүватқинини билмәсән? Шуни билип туруп, сән нәмишкә бизгә шундақ қилдиң? — деди. У уларға: — Улар маңа қилғандәк, мәнму уларға қилдим, дәп жавап бәрди.

¹² Улар униңға: — Биз сени бағлап Филистийләрниң қолиға тапшуруп бериш үчүн кәлдуқ, девиди, Шимшон уларға: — «Биз өзимиз саңа һужум қилип өлтүрмәймиз», дәп маңа қәсәм қилиңлар, деди.

¹³ Улар униңға: — Сени өлтүрмәймиз; пәқәт сени чиң бағлап, уларниң қолиға тапшуруп беримиз; һәргиз өлүмгә мәнһүкүм қилмаймиз, дәп жавап бәрди. Шуни дәп улар икки йеңи арғамча билән уни бағлап, қорам ташниң үстидин елип маңди. ¹⁴ У Ләһигә кәлгәндә, Филистийләр вақирашқиничә униң алдиға жүгүрүшүп кәлди. Амма Пәрвәрдигарниң Роһи униң үстигә чүшүп, қоллирини бағлиған арғамчилар от туташқан кәндир жиптәк үзүлүп, түгүчләр қоллиридин йешилип кәтти. ¹⁵ Андин у ешәкниң йеңи бир еңәк сүйигини көрүп, қолини узитипла елип, униң билән миң адәмни уруп өлтүрди.□

¹⁶ Шимшон: — «Ешәкниң бир еңәк сүйиги билән адәмләрни өлтүрүп, Уларни дога-дога қиливәттим, Ешәкниң бир еңәк сүйиги билән миң адәмни өлтүрдүм!» — деди.□

□ **15:2** «...уни сизниң қолдишиңизға беривәткән едим» — яки «уни синиң ағинәңгә беривәткән едим».

□ **15:4** «үч йүз чилбәрә» — бәзи тәржимиләрдә «үч йүз түлкә» дейилиду. Ләкин чилбәриләр топ болуп жүргәчкә, азрақ гошни йәмчүк қилиш билән уларни тутивелиш түлкиләрни тутувелиштин көп асан болиду. □ **15:5** «етиздики ормиған зираәтлири» — ибраний тилида «етиздики өрә турған зираәтлири» — демәк, пишай дәп қалған зираәтләр. □ **15:8** «Шимшон уларни қир-чап қилип қәтл қиливәтти» — ибраний тилида «Шимшон уларни янпаш вә пацақлириға уруп, уларни өлтүрүвәтти».

□ **15:9** «Ләһи дегән жайда йейлиди» — яки «Ләһи дегән жайда жәңгә сәп түзди». □ **15:15** «у ешәкниң йеңи бир еңәк сүйигини көрүп...» — кона сүйәк болған болса, чүрүклигидин асанла сунуп кәткән болатти. □ **15:16** «Уларни дога-дога қиливәттим» — яки «Уларни икки дога қиливәттим». Бу шеирдин қариганда, Шимшон икки яки униңдин көп қетим Филистийләр билән соқушқан болуши мүмкин.

17 Буларни дәп ешәкниң еңәк сүйигини ташливәтти. Шуниндәк у шу җайға «Рамот-Леи» дәп нам қойди. □

18 У интайин уссап Пәрвәрдигарға пәрәд қилип: — Сән Өз қулуңниң қоли билән бунчә чоң нусрәтни барлиққа кәлтүрдүң, әнди мән һазир уссузлуқтин өлүп, хәтнисизләрниң қолиға чүшүп қалармәнму? — деди. ■

19 Шунинчә билән Худа леһидики азғалин ярди, су униңдин урғуп чиқти. Шимшон ичип, роһи урғуп жан кирди. Бу сәвәптин бу булаққа «Ән-Һаккорә» дәп нам қоюлди; та бүгүнгичә у Леһида бар. □

20 Шимшон Филистийләрниң дәвридә жигирмә жилғичә Исраилға һаким болди. □

16

Шимшонниң мәғлуп болуши

1 Андин Шимшон Газаға барди, у у йәрдә бир паһишә аялни көрүп, қирип униң билән йеқинчилиқ қалди. 2 Лекин Газалиқлар бирисиниң: — Шимшон бу йәргә кәлди, дегинини аңлап, шәһәрни қоршап, кечичә шәһәрниң қоуқида үн чиқармай марап турди вә: Әтә таң йоруғанда уни өлтүримиз, — дейишти.

3 Шимшон йерим кечигичә ятти; андин орнидин туруп шәһәр қоуқиқниң икки қанитини тутуп, уни икки кешики вә балдақ-тақиқи билән қошуп, бирақла қоуруп, өшнисигә артип һебронниң удулидики таққа елип чиқип кәтти. □

4 Кейин у Сорәк жилғисидә олтиришлиқ Дилилаһ исимлиқ бир аялни көрүп, униңға ашиқ болуп қалди. 5 Буни билип Филистийләрниң әмирлири у аялнин қешиға берип униңға: — Сән уни алдап, униң күчтүңгүрлүгиниң зади нәдин болғанлиғини қолап сорап, бизниң қандақ қилсақ уни йеңәләйдиғанлиғимизни, уни бағлап бойсундуралайдиғанлиғимизни ейтип бәрсәң, биз һәр биримиз саңа бир миң бир йүз күмүч тәңгә беримиз, — деди.

6 Шунинчә билән Дилилаһ Шимшондин: — Сән күчтүңгүрлүгүңниң зади нәдин болғанлиғини, шундақла қандақ қилғанда сени бағлап бойсундурғили болидиғанлиғини ейтип бәргин! — деди.

7 Шимшон униңға җававән: — Адәмләр мени йәттә тал қурутулмаған йеңи я киричи билән бағлиса, мән аҗизлап башқа адәмләрдәк болуп қалимән, — деди. □

8 Шунинчә билән Филистийләрниң әмирлири йәттә тал қурутулмаған йеңи я киричини елип келип, бу аялға беривиди, у бу киричләр билән уни бағлап қойди

9 (Дилилаһ бир нәччә адәмни һуҗрида пайлап турушқа йошуруп қойған еди). У Шимшонға: — Әй Шимшон, Филистийләр сени тутқили кәлди! — деди.

У қоуп киричләрни чигә шойна отта көйүп үзүлүп кәткәндәк үзүвәтти. Шунинчә билән униң күчтүңгүрлигиниң сири ашқариланмиди.

□ **15:17** «Рамот-Леи» — «Леһиниң егизлиги». ■ **15:18** 1Сам. 17:26, 36; 2Сам. 1:2 □ **15:19**

«Ән-Һаккорә» — «пәрәд көтәргүчниниң булиқи». □ **15:20** «Шимшон ... жигирмә жилғичә Исраилға

һаким болди» — Шимшонниң һаким болған вақти бәлким Абимәләк вә Йәфтаһниң һөкүм сүргән вақитлири билән замандаш болса керәк; у Паләстинниң гәрбидә, улар шәриқ вә шималида һөкүм сүрәтти. □ **16:3** «Һебронниң удулидики тағ» — бәлким Газадин 40 километр җирақлиқта еди.

□ **16:7** «Адәмләр мени йәттә тал қурутулмаған йеңи я киричи билән бағлиса...» — Шимшон назарий болғачқа, «йеңи я киричлири» әслидә өлүк һайванниң җәситидин елинидиғини үчүн униңға нисбәтән «напак» һесаплинатти. Униң геһи ялған болғини билән, һәқиқәткә йеқин еди; униң күчтүңгүрлүги униң назарий болғанлиғидин болған. Униң «йеңи» (башқилар ишләтмигән) дейишиниң савәби «Бириси мени шундақ йеңи киричләр билән бағлиса, киричләрни мени напак қилиш тәсири азрак болиду» дәп ойлиғинидин болса керәк.

10 Буни көрүп Дилилаһ Шимшонға: — Мана, сән мени алдап, маңа ялған ейтипсән! Энди маңа сени немә билән бағлиса болидиғанлиғини ейтип бәргин, — деди.□

11 У жавап берип: — Адәмләр мени һеч ишлэтмигән йеңи арғамча билән бағлиса, мән ажизлап башқа адәмләрдәк болуп қалимән, — деди.

12 Шуниң билән Дилилаһ йеңи арғамча елип келип, уни бағлап: — Әй Шимшон, Филистийләр сени тутқили кәлди! — деди (әслидә бир нәччә адәм һужрида йошурунуп, уни пайлап турушқан еди). Лекин Шимшон өз қолидики арғамчиларни жипни үзгәндәк үзүп ташлиди.

13 Буни көрүп Дилилаһ Шимшонға: — Сән һазирғичә мени алдапсән, маңа ялған ейтипсән; энди маңа сени немә билән бағлиса болидиғанлиғини ейтип бәргин, — деди. У жавап берип: — Сән мениң бешимки йәттә өрүм чачни дукандики өрүш жип билән қошуп өрүп қойсаңла болиду, — деди.□

14 Шуниң билән Шимшон ухлиғанда у униң бешимки йәттә тал чачни өрүш жип билән қошуп өрүп, қоуққа бағлап қоюп униңға: — Әй Шимшон, Филистийләр сени тутқили кәлди! — деди. Шимшон уйқидин ойғинип, өрүш жип билән қоуқни бирақла тартип юливатти.□

15 Андин аял униңға: — Маңа көңлүң йоқ туруп, қандақсигә саңа ашиқ болдум, дәйсән? Сән мени үч қетим алдап, күчтүңгүрлүгүңниң нәдин болғанлиғини маңа ейтип бәрмидиңғу, — деди.

16 Униң һәр күни сөзлири билән уни қисташлири вә ялвурешлири билән Шимшонниң өлгидәк ичи пушти вә шундақ болдики, 17 у көңлидики сирини қоймай униңға ашкарә қилип: — Мән анамниң қосиғидики чағдин тартип Худаға атилип назарий болғиним үчүн, бешимға һәргиз устира селинип бақмиған; әгәр мениң чечим чүшүрүветилсә, күчүм мәндин кетип, мән ажизлап башқа адәмләрдәк болуп қалимән, — деди.

18 Дилилаһ униң өзигә көңлидики һәммә сирини дәп бәргинини көрүп, Филистийләрниң әмирлирини чарқирип келишкә адәм маңдуруп: — «Бу қетим силәр йәнә бир чиқинлар, чүнки Шимшон көңлидики һәммә сирни маңа ашкарә қилди» деди. Шуниң билән Филистийләрниң әмирлири қоллириға күмүчләрни елип, униң қешиға чиқти.

19 Андин Дилилаһ уни өз янпишиға ятқузуп, ухлитип қоюп, бир адәмни чақирип кирип униң бешимки йәттә өрүм чачни чүшүрүватти; шундақ қилип у Шимшонниң бозәк қилинишини башлиғучи болди. Шимшон күчидин кәткән еди. 20 У: — Әй Шимшон, Филистийләр сени тутқили кәлди! — деди, у уйқидин ойғинип: — Мән орнумдин туруп, илгәрки бир қанчә қетимкидәк, бошинип кетимән, дәп ойлиди. Лекин у Пәрвәрдигарниң өзидин кәткенини билмәйтти. 21 Шуниң билән, Филистийләр уни тутувелип, көзлирини оюп, Газаға елип чүшүп, уни мис эәнжирләр билән бағлап, зинданда ун тартишқа салди.□

22 Лекин бешимки чүшүрүветилгән чечи йәнә өсүшкә башлиди.

Шимшонниң шәрәплик һалда өлүши вә дәпнә қилиниши

23 Кейин, Филистийләрниң әмирлири өз илаһи болған Дагон үчүн чоң бир қурбанлиқ өткүзүшкә һәм тәбрикләп шатлинишқа жигилди. Чүнки улар: —

□ 16:10 «Мана, сән мени алдап, маңа ялған ейтипсән! ....» — рошәнки, «пайлап олтарғучилар» бағлаш усулиниң нәтижисини күтүп өзлири йошурунған йәрдин чиқмиди. Шимшон өйдә Дилилаһ билән иккимизла бар, дәп ойлайду. □ 16:13 «дукандики өрүш жип билән» — яки «дукандики таг жипи билән», йәни токулмиларниң бойиға тартилған жипи билән.

□ 16:14 «Шимшон ухлиғанда у униң бешимки йәттә тал чачни өрүш жип билән қошуп өрүп...» — мошу сөзләрни кона грек нусхисидин алдуқ. □ 16:21 «уни мис эәнжирләр билән бағлап, зинданда ун тартишқа салди» — ун тартиш адәттә аял кишиниң иши еди.

Мана, илаһимиз дүшминимиз болған Шимшонни қолимизға тапшуруп бәрди, — дейишти.

²⁴ Хәлиқ Шимшонни көргәндә, өз илаһини даңлап: — Илаһимиз болса, жутиமிழни вәйран қилғучини, адәмлиримизни көп өлтүргән дүшминимизни қолимизға чүшүрүп бәрди! — дейишти.

²⁵ Улар таза шат-хурамлиқ кәйпигә чөмүп: — Шимшон кәлтүрүлсун, у бизгә бир оюн көрситип бәрсун, дейишти; улар Шимшонни зиндандин елип чиқти. У уларниң алдида оюн көрсәтти. Әнди улар уни икки түврүкниң оттурисида тохтитип қойған еди. ²⁶ Шуниң билән Шимшон қолини тутуп турған жигиткә: — Мени қоювәт, өйни кәтирип турған түврүкләрни силап, уларға йөлинивалғили қойғайсән, — деди.

²⁷ У чағда өй әр-аяллар билән лиқ толған еди, Филистийләрниң әмирлириниң һәммисиму шу йәрдә еди; өгүздиму Шимшонниң көрситиватқан оюнини көрүватқан тәхминән үч миңчә әр-аял бар еди.

²⁸ Шимшон Пәрвәрдигарға нида қилип: — Әй Рәб Пәрвәрдигар, мени яд қилип пәкәт мошу бир қетим маңа күч ата қилғайсән; и Худа, шуниң билән икки көзүмниң интиқамини Филистийләрдин бир йолила алғузғайсән! — деди.■

²⁹ Шимшон шуларни дәп өйни кәтирип турған оттуридики икки түврүкни тутувалди; бирини оң қоли билән, йәнә бирини сол қоли билән тутуп, уларға тайинип турди.

³⁰ Андин: «Филистийләр билән бирликтә өлүп кәтсәм!» дәп бәдинини егип күчини жиғип *иттиривиди*, өй өрүлүп, у йәрдики әмирләр билән барлиқ хәлиқниң үстигә чүшти. Буниң билән өз өлүми билән өлтүргән адәмләр униң тирик вақтида өлтүргәнлириниң көп болди. ³¹ Андин кейин униң қериндашлири вә атисиниң барлиқ жәмәти чүшүп, уни кәтирип, Зореаһ билән Әштаолниң оттурисиға елип берип, атиси Маноаһниң қәбридә дәпнә қилди. У жигирмә жил Исраилға һаким болған еди.

17

Исраилларниң бутпәрәслик йолиға кириши

¹ Эфраимниң тағлирида Микаһ исимлиқ бир киши бар еди. ² У анисиға: — Сениң һелиқи бир миң бир йүз күмүч тәңгәң оғрилап кетилгән еди; сән тәңгиләрни қарғидиң вә буни маңа дәп бәрдиң. Мана, күмүч мәнә, уни мән алғандим, девиди, аниси: — Әй оғлум, Пәрвәрдигар сени бәрикәтлиғәй!, — деди.□

³ Микаһ бу бир миң бир йүз күмүч тәңгини анисиға яндуруп бәрди. Аниси: — Мән әслидә бу пулни сән оғлумни дәп Пәрвәрдигарға беғишлап, униң билән ойма бут вә куйма бут ясашқа ативәткән едим; әнди йәнила саңа берәй, деди.

⁴ Лекин Микаһ күмүчни анисиға қайтуруп бәрди; аниси униңдин икки йүз күмүч тәңгини елип бир зәргәргә берип, бир ойма бут билән бир куйма бут ясапти; улар Микаһниң өйигә қоюп қоюлди. □ ⁵ Микаһ дегән бу киши әслидә бир бутхана пәйда қилған, шуниңдәк өзигә бир әфод билән бир нәччә «тәрафим»ни ясиған

■ 16:28 Ибр. 11:32 □ 17:2 «...тәңгиләрни қарғидиң...» — қарғашниң мәзмунни бәлким «Бу пул бәрикәтлик болмисун, алғучи кишигә палакәт чүшүрсун» дегәндәк болса керәк. «...вә буни маңа дәп бәрдиң» — ибраний тилида: «...вә мениң кулақлиримға сөзлидиң». □ 17:4 «...аниси униңдин икки йүз күмүч тәңгини елип бир зәргәргә берип, бир ойма бут билән бир куйма бут ясапти...» — мошу сөздин қариғанда, аписи нийитидин йенип, пулниң бир қисмини өзидә қалдурған еди.

еди; андин өз огуллиридин бирини каһинлиққа мәхсус тайинлап, уни өзигә каһин қилди. □

⁶ Шу күнләрде Исраилда һеч падиша болмиди; һәр ким өз нәзиридә яхши көрүнгәнни қилатти. □ ■

Микаһның бир Лавийни «каһин болуш»қа яллиши

⁷ Йәһуда жәмәтиниң тәвәсидики Бәйт-Ләһәмдә Лавий қәбилисидин болған бир жигит бар еди; у шу йәрдә мусапир болуп туруп қалған еди. □ ⁸ Бу жигит бир жай тепип турай дәп, Йәһудаларның жутидики Бәйт-Ләһәм шәһиридин чиқти.

У сәпәр қилип, Әфраим тағлиғиға, Микаһның өйигә келип чүшти.

⁹ Микаһ униңдин: — Қайәрдин кәлдиң, дәп соривиди, у униңға жававән: — Мән Йәһудаларның жутидики Бәйт-Ләһәмлик бир Лавиймән, бир жай тепип турай дәп чиқтим, — деди.

¹⁰ Микаһ униңға: — Ундақ болса мән билән туруп, маңа һәм ата һәм каһин болуп бәргин; мән саңа һәр жили он күмүч тәңгә, бир жүрүш егин вә күндилик йемәк-ичмикиңни берәй, — деди. Буни аңлап Лавий киши униңкигә кирди.

¹¹ Лавий у киши билән турушқа рази болди; жигит шу кишигә өз огуллиридин биридәк болуп қалди. ¹² Андин Микаһ бу Лавий кишини *каһинлиққа* мәхсус тайинлиди. Шуниң билән *Лавий* жигит униңға каһин болуп, Микаһның өйидә туруп қалди. □

¹³ Андин Микаһ: — Бир Лавий киши маңа каһин болғини үчүн, Пәрвәрдигарның маңа яхшилиқ қилидигинини билимән, — деди. □

18

Дан қәбилисиниң өзлири үчүн бир мирас қайни тепиши

¹ Шу күнләрде Исраилда һеч падиша болмиди; шундақла шу күнләрде Данларның қәбилиси өзлиригә олтирақлишиш үчүн жай издәватқан еди, чүнки шу күнгичә улар Исраил қәбиллири арасида чәк ташлинип бекитилгән мирас зиминға

□ **17:5 «эфод»** — «эфод» тоғрилиқ 8:27 вә изаһатини көрүң. «Эфод» әслидә баш каһин кийдигән алаһидә бир хил кийим еди. У тоғрилиқ «Мис.» 28:5-30 вә изаһатлирини көрүң. **«тарафим»** — ибраний тилидики сөз болуп, «өй бутлири» дегәнни билдүриду. Бу бутлар қолда көтәргидәк кичик болуп, адәттә күмүчтин ясилатти. Қедимки вақитлардики бази бутпәрәс жәмийәтләрдә «тарафим»ға егә болған адәм өйниң барлиқ тәәлуқатиниң егиси, ғоҗайини дәп һесаплинатти. **«... өз огуллиридин бирини каһинлиққа мәхсус тайинлап, уни өзигә каһин қилди»** — пәқәт һарунның әвлатлирила каһин болушқа һоқуқлуқ еди. □ **17:6 «Шу күнләрде Исраилда һеч падиша болмиди; һәр ким өз нәзиридә яхши көрүнгәнни қилатти»** — мошу сөзләр, шүбһисизки, Худаниң вақти кәлгәндә Исраилға Өзи падиша тайинлаш махситидә болғанлиғини көрситиду. ■ **17:6 һәк. 18:1; 21:25** □ **17:7 «Йәһуда жәмәтиниң тәвәсидики Бәйт-Ләһәм»** — Бәйт-Ләһәм Лавийларға бекитилгән шәһәрләрдин әмәс еди. Бу кишиниң шу йәргә немигә барғини ениқ әмәс. □ **17:12 «Микаһ бу Лавий кишини каһинлиққа мәхсус тайинлиди»** — ибраний тилида: «Микаһ бу Лавий кишиниң қолини толдурди». Бу сөз мошу йәрдә икки бислиқтур —

(1) у Микаһның қолини мәхсус каһинлиқ вәзиписи билән «толдурди» вә (2) (һәжвий җәһәттин) пул билән толдурди. «Шуниң билән Лавий жигит униңға каһин болуп, Микаһның өйидә туруп қалди» — пәқәт һарунның әвлатлирила каһин болушқа һоқуқлуқ еди; башқа Лавийларның каһин болуш һоқуқи йоқтур, әлвәттә. □ **17:13 «Бир Лавий киши маңа каһин болғини үчүн, Пәрвәрдигарның маңа яхшилиқ қилидигинини билимән»** — демисәкму, бу сөзләр пүтүңләй хурапий бир көзқараш, әлвәттә. 18-бапта сөзләрниң хаталиғи чиқип туриду.

еришмигән еди. □ ■ ² Шуниң билән Данлар пүткүл жәмәтидин Зореаһ вә Әштаолда олтиришлик бәш палванни зиминни чарлап келишкә әвәтти вә уларға тапилап: — Силәр берип зиминни чарлап келиңлар, деди. Улар сәпәр қилип Әфраим тағлиқ жутиға келип Микаһниң өйигә чүшүп у йәрдә қонди. ³ Улар Микаһниң өйиниң йенида турғинида Лавий жигитниң авазини тонуп, униң қешиға кирип униңдин: — Сени ким бу жайға елип кәлди? Бу йәрдә немә иш қилисән? Бу жайда немигә ериштиң? — дәп сориди.□

⁴ У уларға жававән: — Микаһ маңа мундақ-мундақ қилип, мени яллап өзигә каһин қилди, деди.

⁵ Буни аңлап улар униңға: — Ундақ болса бизниң маңған сәпиримизниң оңушлуқ болидиған-болмайдиганлиғини билмикимиз үчүн, Худадин сорап бәргин, — деди.

⁶ Каһин уларға: — Хатиржәм беривериңлар. Маңған йолуңлар Пәрвәрдигарниң алдидидур, — деди.□

⁷ Шуниң билән бу бәш адәм чиқип, Лаиш дегән жайға йетип кәлди. Улар у йәрдикки хәлиқниң теч-аман яшаватқинини, турмушиниң Зидонийларниң өрп-адәтлири бойичә екәнлигини, хатиржәмлик вә раһәт ичидә туруватқинини көрди; шу зиминда уларни хар қилғучи һеч қандақ һоқуқдар йоқ еди; улар Зидонийлардин жирақта туратти, шундақла башқилар биләнму һеч қандақ барди-кәлди қилишмайтти.□

⁸ Бәш палван Зореаһ вә Әштаолға өз қериндашлириниң қешиға қайтип кәлди. Қериндашлири улардин: — Немә хәвәр елип кәлдиңлар? — дәп сориди.

⁹ Улар жававән: — Биз қопуп уларға һужум қилайли! Чүнки биз шу зиминни чарлап кәлдуқ, мана, у интайин яхши бир жут екән. Әнди немишкә кимир қилмай жим олтирисиләр? Әнди дәрһал берип, у жутни елишкә әзмәңләрни әзмәңлар, берип һужум қилип зиминни егиләңлар. ¹⁰ У йәргә барғиниңларда силәр теч-аман туруватқан бир хәлиқни, һәр әтрапиға созулған кәң-азатә бир зиминни көрисиләр! Худа у йәрни силәрниң қолуңларға тапшурғандур. У жутта йәр йүзидә тепилидиған барлиқ нәрсиләрдин һеч бири кам әмәс, деди.

¹¹ Шуниң билән Данларниң жәмәтидин алтә йүз адәм қәңгә кураллиниң, Зореаһ вә Әштаолдин чиқип маңди. ¹² Улар Йәһуда жутидики Кириат-Йеарим дегән жайға берип, чедир тикти (шуңа бу жай таки бүгүнгичә «Данниң ләшкәрғаһи» дәп аталмақта; у Кириат-Йеаримниң арқа тәрипигә жайлашқан еди). □ ■

¹³ Андин улар у йәрдин Әфраим тағлиқ райониға берип, Микаһниң өйигә йетип кәлди.

¹⁴ Лаиш жутиға чарлаш үчүн барған бәш киши өз қериндашлириға: — Биләсиләр? Бу өйдә бир әфод тони, бир нәччә тәрафим бутлири, бир ойма мәбуд вә куйма мәбуд бардур! Әнди қандақ қилишиңлар керәклигини

□ **18:1** «Шу күнләрдә Данларниң қәбилиси өзлиригә олтирақлишиш үчүн жай издәватқан еди» — «Йәшуа» 19:40-48да бу ишлар баян қилиниду. Шу әйәтләрдин қариганда: «чәк ташлинип бекитилгән мирас зиминға еришмигән еди» дегәнниң мәнаси «...толуқ еришәлмигән еди» дегәндәк болса керәк. ■ **18:1** һәк. 17:6; 21:25

□ **18:3** «Лавий жигитниң авазини тонуп...» — яки «Лавий жигитниң теләппузини тонуп...». □ **18:6** «Маңған йолуңлар Пәрвәрдигарниң алдидидур» — демәк, йолуңлар Худаниң нәзирагә яхши көрүниду. □ **18:7** «турмушиниң Зидонийларниң өрп-адәтлири бойичә екәнлигини» — мошу шәһәр бәлким Зидонийларниң бир мустәмлигиси болған болуши мүмкин еди. «шу зиминда уларни хар қилғучи һеч қандақ һоқуқдар йоқ еди» — әгәр Лаиштикиләрдин пайдиллинидиған башқа бир йәрлик һакимийәт бар болса, Лаишни егиләш үчүн мошу һакимийәт биләнму соқушуш керәк болатти, әлвәттә. Шу сөзниң башқа бир хил тәржәмиси: «уларниң үстидә номус ишларни әйипләйдигән һеч қандақ һаким йоқ еди».

□ **18:12** «Данниң ләшкәрғаһи» — ибраний тилида «Маһанәһ-Дан». «арқа тәрипи» — бу сөзниң башқа бир хил тәржәмиси «ғәрип тәрипи». ■ **18:12** һәк. 13:25

ойлишиңлар! — деди. □

¹⁵ Улар бурулуп Лавий жигитниң өйигә (Микаһқа тәвә өйгә) кирип униңдин һал сориди. ¹⁶ Дан қәбилисидин болған жәң қураллирини көтәргән алтә йүз киши дәрваза алдида туруп турди. ¹⁷ У зиминни чарлашқа барған бәш адәм бутханиаа кирип, ойма бут, әфод тони, тәрафим бутлири вә куйма бутни елип чиқти. Каһин жәң қураллирини көтәргән алтә йүз киши билән биллә дәрвазида туратти. ¹⁸ Бу бәш адәм Микаһниң өйигә кирип ойма бут, әфод тонини, тәрафим бутлири вә куйма бутни елип чиққанда каһин улардин: — Бу немә қилғиниңлар?! — дәп сориди.

¹⁹ Улар униңға: — Үн чиқармай, ағзиңни қолуң билән етип, биз билән меңип, бизгә һәм ата һәм каһин болуп бергин. Сениң пәқәт бир адәмниң өйидикиләргә каһин болғиниң яхшиму, яки Исраилниң бир жәмәти болған пүтүн бир қәбилигә каһин болғиниң яхшиму? — деди.

²⁰ Шундақ девида, каһинниң көңли хуш болуп, әфод, тәрафим бутлири вә ойма мәбудни елип хәлиқниң арасиға кирип турди. ²¹ Андин улар бурулуп, у йәрдин кәтти; улар балилири вә чарпайларни вә жүк-тақлириниң һәммисини алдида мандурувәткән еди. ²² Микаһниң өйидин хелә жирақлиғанда Микаһниң өйиниң тәрапидики хәлиқлар жиғилип, Данларға қоғлап йетишти. ²³ Улар Данларни тәвәләп чақирди, Данлар бурулуп Микаһқа: — Саңа немә болди, бунчивила көп хәлиқни жиғип келип немә қилмақчисән?! — деди.

²⁴ У жавап берип: — Силәр мән ясатқан мәбудларни каһиним билән қошуп алдиңлар, андин кәттиңлар! Маңа йәнә немә қалди?! Шундақ туруқлуқ силәр теги: «Саңа немә болди?» — дәватисиләргү! — деди.

²⁵ Данлар униңға: — Үнүңни чиқарма, болмиса аччиғи яман кишиләр сени тутувелип, сени вә айләндикиләрни жанлиридин жуда қилмисун, йәнә, — деди.

²⁶ Буларни дәп Данлар өз йолиға маңди; Микаһ уларниң өзидин күчлүк екәнлигини көрүп, йенип өз өйигә кәтти.

²⁷ Улар Микаһ ясатқузған нәрсиләр вә униң каһинини елип, Лаишқа һужум қилди; у йәрдики хәлиқ теч-аман вә хатиржәм туруватқан еди; улар уларни қиличлап қирип, шәһәрни отта көйдүрүвәтти. ²⁸ Шәһәрни қутқузғидәк һеч адәм чиқимиди; чүнки бу шәһәр Зидондин жирақта еди, хәлқи һеч ким билән барди-кәлди қилишмайтти. Шәһәр Бәйт-Рәһобниң йенидики жилғида еди. Данлар шәһәрни қайтидин қуруп, олтирақлашти. ²⁹ Улар бу шәһәргә Исраилниң оғуллиридин болған, өз атиси Данниң исмини қоюп Дан дәп атиди. Илгири у шәһәрниң нами Лаиш еди. ■

³⁰ Данлар шу йәрдә бу ойма бутни өзлиригә тиклиди; Мусаниң оғли Гәршомниң әвлади Йонатан вә униң оғуллири болса шу зиминниң хәлқи сүргүн болушқа елип кетилгән күнгичә Данларниң қәбилисигә каһин болуп турған еди. □

³¹ Худаниң өйи Шилоһда турған барлиқ вақитларда, Данлар өзлири үчүн тиклигән, Микаһ ясатқузған ойма мәбуд Данда турғузулди. □

19

Әшәддий бузуқчилик

□ **18:14** «тәрафим бутлири» — 17:5дики изаһатни көрүң. ■ **18:29** Йә. 19:47 □ **18:30** «Гәрсомниң әвлади» — ибраний тилида «Гәрсомниң оғли». □ **18:31** «Худаниң өйи Шилоһда турған барлиқ вақитларда» — Шилоһ шәһири муқәддәс чедир тунжа тикләнгән жай еди («Йә.» 18:10, 19:51, «1Сам.» 3:1ни көрүң). Сулайман падиша ибадәтханини Йерусалимда қуруштин илгири (қайси вақит экәнлиги бизкә намәлум) Шилоһ ибадәт соруну сүпитидә ишлитилмәй ташилветилгән еди («Йәр.» 7:12ни көрүң).

1 Исраилда теги падиша тикләнмигән шу күнләрдә, Әфраим тағлиқ райониңиң чәт тәрипидә олтиришлиқ бир Лавий киши бар еди; у Йәһуда жутидики Бәйт-Ләһәмлик бир қизни кенизәкликкә алди. ■ 2 Лекин у кенизәк еригә вапасизлиқ қилип, униң йенидин чиқип, Йәһуда жутидики Бәйт-Ләһәмгә атисиниң өйигә берип, төрт аичә турди. □

3 У вақитта униң ери қопуп кенизигигә яхши гәпләрни қилип, көңлини елип яңдуруп келишкә кенизигиниң йенигә кәлди. У бир хизмәткарини вә икки ешәкни елип барди. Кенизәк ерини атисиниң өйигә елип кирди; атиси уни көрүп хуш болуп қарши алди. 4 Униң қейинатиси, йәни қизниң атиси уни тутуп қалди, у у йәрдә үч күнгичә йәп-ичип, униң билән йетип қопти. 5 Төртинчи күни Лавий киши сәһәр қопуп мағғили тәйярлинивиди, кенизигиниң атиси қойағлиға: — Бир тоғрам нан йәп журигиңни қувәтләндүрүп андин мағгин, — деди.

6 Шуниң билән улар иккиси олтирип биллә йәп-ичип тамақланди. Қизниң атиси у кишигә: — Сәндин өтүнәй, бу кечиму қонгин, көңлүң ечилсун, деди.

7 Бу киши мағғили қоғувиди, лекин қейинатиси уни зорлап, йәнә елип қалди, у йәнә бир күн қонди. 8 Бәшинчи күни у сәһәр қопуп мағғили тәйярланди, лекин қизниң атиси униңға: — Авал журигиңни қувәтләндүргин, деди. Шуниң билән улар иккиси күн егилгичә олтирип, биллә тамақланди.

9 Андин бу киши кенизиги вә хизмәткарини елип мағғили тәйярлинивиди, қейинатиси, йәни қизниң дадаси униңға: — Мана, кәч кирәй дәватиду, сәндин өтүнәй, бу йәрдә йәнә бир кечини өткүзүңлар; мана, күн мәғриқкә егилипту, бу йәрдә қонгин, көңлүң ечилсун; андин әтә сәһәрдә йолға чиқип, өйүңләргә кетиңлар, — деди. □

10 Лекин у киши әнди йәнә бир кечә қонушқа унмай, қопуп йолға чиқип Йәбусниң, йәни Йерусалимниң удулиға кәлди. Униң билән биллә икки тоқуқлук ешәк вә кенизиги бар еди. 11 Улар Йәбусқа йеқин кәлгәндә күн олтирай дәп қалғачқа, хизмәткар иғожисига: — Йәбусийларниң бу шәһиригә кирип, шу йәрдә қонайли, деди.

12 Лекин иғожиси униңға жавап берип: — Биз Исраиллар турмайдиған, ят әлләр туридиған шәһәргә кирмәйли, бәлки Гибеаһқа өтүп кетәйли, деди.

13 Андин у йәнә хизмәткарига: — Кәлгин, биз йеқиндики жайлардин биригә барайли, Гибеаһда яки Рамаһда қонайли, деди.

14 Шуниң билән улар меңип, Бинямин жутидики Гибеаһниң йенигә йетип барғанда күн олтарған еди. 15 Улар Гибеаһқа кирип, у йәрдә қонмақчи болди; шәһәрниң чоң мәйданиға кирип олтиришти; лекин һеч ким уларни қондурушқа өйигә тәклип қилмиди.

16 Һалбуки, у кечиси қери бир адәм ишини түгитип, етизлиқтин йенип келиватқан еди. У әслидә Әфраим тағлиқ районилиқ адәм еди, у Гибеаһда мусاپир болуп, олтирақлишип қалған еди; лекин у йәрдики хәлиқләр Биняминлардин еди.

17 У бешини кетирип қарап, бу йолучиниң шәһәрниң мәйданида олтарғинини көрүп униңдин: — Қәйәрдин кәлдиң? Қәйәргә барисән? — дәп сориди.

18 У жавап берип: — Биз Йәһуда жутидики Бәйт-Ләһәмдин Әфраим тағлиғиниң чәт яқилириға кетип баримиз; мән әсли шу жайдин болуп, Йәһуда жутидики Бәйт-Ләһәмгә барған едим; ишлирим Пәрвәрдигарниң өйигә мунасивәтлик еди; лекин бу йәрдә һеч ким мени өйигә тәклип қилмиди. □ 19 Бизниң ешәклиримизгә

■ 19:1 һак. 17:6; 18:1; 21:25 □ 19:2 «Лекин у кенизәк еригә вапасизлиқ қилип...» — яки «лекин у кенизәк еридин яманлап кетип...». □ 19:9 «андин әтә сәһәрдә ... өйүңләргә кетиңлар» — ибраний тилида «андин әтә сәһәрдә ... чедириңларға кетиңлар». □ 19:18 «Пәрвәрдигарниң өйи, йәни муқәддәс чедир» — шу чағда Йерусалимдә әмәс, Шилоһда еди.

беридаған саман вә боғузимиз бар, өзүм, дедәклири, шундақла кәминириң билән болған жигиткиму нан вә шараплар бар, бизгә һеч немә кам әмәс, — деди.

²⁰ Буни аңлап қери киши: — Теч-аман болғайсән; силәриң муһтажлириңларниң һәммиси мениң үстүмгә болсун, амма кочида ятмаңлар! — дәп, ²¹ уни өз өйигә елип берип, ешәклиригә йәм бәрди. Мейманлар путлирини жуяуп, йәп-ичип ғизаланди. ²² Улар көңлидә хуш болуп турғинида, мана, шәһәрниң адәмлиридин бир нәччәйлән, йәни бир қанчә лүкчәк келип өйни қоршивелип, ишикни уруп-қекип, өйниң егиси болған қери кишигә: — Сениң өйүңгә кәлгән шу кишини бизгә чиқирип бәргин, униң билән йеқинчилик қилимиз, — деди. □ ■

²³ Буни аңлап өй егиси уларниң қешигә чиқип уларға: — Болмайду, әй бурадәрлирим, силәрдин өтүнүп қалай, мундақ рәзилликни қилмаңлар; бу киши мениң өйүмгә мейман болуп кәлгән екән, силәр бундақ ипласлиқ қилмаңлар.

²⁴ Мана, мениң пак бир қизим бар, йәнә у кишиниң кенизиги бар. Мән уларни қешиңларға чиқирип берәй, силәр уларни аяқ асти қилсаңлар мәйли, нәзириңларға немә хуш яқса уларни шундақ қилиңлар, лекин бу кишигә мошундақ ипласлиқ ишни қилмаңлар, — деди. □

²⁵ Лекин у адәмләр униңға қулақ салмиди; йолучи кенизигини уларниң алдиға сөрәп чиқирип бәрди. Улар униң билән биллә болуп кәчтин әтигәнғичә аяқ асти қилди; улар таң йоруғанда андин уни қоюп бәрди.

²⁶ Чокан таң сәһәрдә қайтип келип, униң ғожиси қонған өйниң дәрвазисиниң босуғисигә кәлгәндә жиқилип қелип, таң атқичә шу йәрдә йетип қалди.

²⁷ Әтигәндә униң ғожиси қопуп өйниң ишигини ечип, йолға чиқмақчи болуп тешиға чиқивиди, мана, униң кенизиги болған чокан өйниң дәрвазиси алдида қоллири босуғиниң үстигә қоюқлуқ һалда ятатти. ²⁸ У униңға: — Қопқин, биз маңайли, деди. Лекин чокан һеч бир жавап бәрмиди. Шуниң билән у чоканни ешәккә артип, қозғилип өз өйигә жүрүп кәтти. □

²⁹ Өз өйигә кәлгәндә, пичақни елип кенизигиниң жәситини сүйәклири бойичә он икки парчә қилип, пүткүл Исраил жутиниң чәт-яқилириғичә әвәтти.

³⁰ Шундақ болдики, буни көргәнләрниң һәммиси: «Исраил Мисирдин чиққан күндин тартип бүгүңгичә бундақ иш болуп бақмиған еди яки көрүлүп бақмиған еди. Әнди бу ишни убдан ойлишип, қандақ қилиш керәклигини мәслиһәтлишәйли» — дейишти.

20

Ички урушниң партлиши

1 Шуниң билән Исраилларниң һәммиси чиқип, жамаәт Дандин тартип Бәәр-Шебағичә жиғилип Гилеад зимининиң хәлқи билән қошулуп Мизпаһда,

□ **19:22** «лүкчәк» — ибрани тилида «Белиалниң (Иблисниң) балилири». Башқа бир хил тәржимиси «шәһәрдики адәмләр, лүкчәкләр...» ■ **19:22** Яр. 19:1-4; һош. 9:9; 10:9 □ **19:24** «Мана, мениң пак бир қизим бар, йәнә у кишиниң кенизиги бар... силәр уларни аяқ асти қилсаңлар мәйли...» — шу қери адәм меймандостлуқни вә мейманларға болған мәсәулийәтчанлиқни шунчә «муқәддәс» дәп қарисиму, униң ағзидин чиққан жуқуриқи гәплиридин шу чағдики Исраилларниң бузқчилик-әхлақсизлигиниң қандақ дәрижигә берип йәткәнлиги еник көрүниду. Мейманларниң һаятини қоғдаш үчүн өз һаятини пида қилса болатти; лекин өз қизини мошу рәзилләргә «һәдийә қилиш»қа һәр қандақ виждан егисигә жиргиничлик болса керәк. □ **19:28** «Лавий киши униңға: — Қопқин, биз маңайли, деди» — бу чоканниң «ғожа»синиң таш жүрәклиги билән шу йәрлик лүкчәкләрниң рәзиллигиниң пәрқи барму?

Пәрвәрдигарниң алдиға келип бир адәмдәк болди. □² Пүткүл қовмниң чоңлири, йәни Исраилниң һәммә қәбилисиниң башлиқлири Худаниң хәлқиниң жамаити арисидә һазир болди. Жамаәт жәмий болуп төрт йүз миң қилич тутқан пиядә әскәр еди³ (Биньяминлар Исраилниң Мизпаһда жәм болғинидин әнди хәвәр тапқан еди).

Исраиллар сүрүштә қилип: «Бу рәзил иш қандақ йүз бәрди?» — дәп сориди. □

⁴ Өлтүрүлгән чоканниң ери Лавий киши жавап берип мундақ деди: — «Мән болсам өз кенизигимни елип, Биньяминниң Гибеаһ шәһиригә қонғили барған едим; ⁵ Гибеаһниң адәмлири кечидә маңа һужум қилмақчи болуп, мени дәп өйни қоршивалди. Улар мени өлтүрүшни қәстлиди, кенизигимни болса улар аяқ асти қилип өлтүрүвәтти. □⁶ Шуниң билән мән кенизигимниң жәситини парчә-парчә қилип, қишиләргә көтәрткүзүп Исраилниң мираси болған зиминниң һәр бир жутиға әвәттим. Чүнки улар Исраил ичидә пасиқлиқ вә ипласлиқ қилди. ⁷ Мана, әй барлиқ Исраиллар, силәр һәммиңлар ойлинип, мәслиһәт көрситиңлар».

⁸ Шуниң билән һәммә хәлиқ бир адәмдәк қопуп: — Аримиздин нә һеч ким өз чедиригә бармисун нә һеч ким өз өйигә қайтмисун, ⁹ бәлки биз Гибеаһқа шундақ қилайлиги: — Биз чәк ташлап униңға һужум қилайли; ¹⁰ биз Исраилниң һәммә қәбилисидикиләрдин йүзниң ичидин онни, миңдин йүзни, он миңдин миңни таллап чиқип, уларни хәлиқ үчүн озуқ-талқан йәткүзүшкә тайинлайли. Шундақ қилип хәлиқ Биньямин жутидики Гибеаһ шәһиригә берип, уларниң Исраил ичидә қилған барлиқ ипласлиғини уларниң өз бешиға яндурсун, — дейишти.

¹¹ Шуниң билән Исраилниң һәммә адәмлири бир адәмдәк болуп, у шәһәргә һужум қилишқа топланди.

¹² Андин Исраил қәбилилири Биньяминниң барлиқ жәмәтлиригә әлчи әвәтип: — Араңларда йүз бәргән бу рәзиллик зади немә иш? ¹³ Әнди Гибеаһдики бу лүкчәкләрни бизгә тутуп бериңлар. Шуниң билән биз уларни өлүмгә мәнқум қилип, Исраилдин рәзилликни йоқ қилайли, — деди. Лекин Биньяминлар өз қериндашлири болған Исраилларниң сөзини тиңшимиди, □ ■ ¹⁴ бәлки Биньяминлар Исраилға қарши жәң қилиш үчүн шәһәр-шәһәрләрдин келип Гибеаһда жиғилди. ¹⁵ У вақитта Биньяминлардин шәһәр-шәһәрләрдин тизимланғанлар жигирмә алтә миң қилич тутқан әркәк еди. Уиндин башқа Гибеаһдин хилланған йәттә йүз әскәр бар еди. ¹⁶ Бу пүткүл қошун арисидә хилланған йәттә йүз солхай әскәр болуп, салғуға ташни селип нишанға атса, қилчиму қейип кәтмәйтти. ■

¹⁷ Биньямин қәбилисидин башқа, Исраилниң адәмлири санақтин өткүзүливиди, қилич тутқанлар төрт йүз миң әркәк чиқти; буларниң һәммиси жәңчиләр еди.

¹⁸ Исраил қопуп Бәйт-Әлгә чиқип Худадин: — Бизниң аримиздин ким авал чиқип Биньяминлар билән соқушсун, дәп соривиди, Пәрвәрдигар жавап берип: — Йәһуда

□ **20:1** «Дандин тартип Бәэр-Шебағичә жиғилип, Гилеад зиминниң хәлқи билән қошулуп...» — Дан шәһири (18:29дә көрситилгән) зиминниң шималий четидә; Бәэр-Шеба шәһири болса зиминниң жәнубий четидә; «Гилеад» болса зиминниң Иордан дәрјясиниң шәриқ тәрипидики чәт қисми еди. Демәк (Биньямин хәлқидин башқа), пүткүл Исраилниң адәмлири Мизпаһда жиғилди. □ **20:3** «... Исраиллар сүрүштә қилип: «бу рәзил иш қандақ йүз бәрди?» — дәп сориди» — шу чағда Биньяминларниң вәкиллириниң нәқ мәйданда бар-йоқлуғи ениқ әмәс. Лавий киши, шүбһисизки, кенизигиниң жәситидин бир қисмини улариму әвәткән (11:29). Бу соал Биньямин вәкиллиригә қоюлған болса, «Бу рәзил ишнiң сәвәвини бизгә чүшәндүрүп бериңлар» дегәндәк тәржимә қилиниши керәк еди. Лекин 4-әйттин қариганда соал Лавий кишигә қоюлған. □ **20:5** «...мени дәп өйни қоршивалди» — яки «... мән бар өйни қоршивалди». □ **20:13** «лүкчәкләр» — ибраний тилида «Белалниң (Иблиснiң) баллири».

■ **20:13** һак. 19:22; һош. 9:9; 10:9 ■ **20:16** һак. 3:15

авал чиқсун, деди. □

19 Шуниң билән Исраиллар әтиси сәһәр қопуп Гибеаһниң удулида чедиргаһ тикти. 20 Андин Исраилниң адәмлири Бинямин билән урушушқа чиқип, Гибеаһниң йенида раслинип уларға қарши сәп түзди. 21 Шу күни Биняминлар Гибеаһдин чиқип, Исраилдин жигирмә икки миң кишини өлтүрүп, йәргә йәксан қиливәтти.

22 Лекин Исраилниң адәмлири жасарәткә келип, авалқи күни сәп түзгән жайда иккинчи күни йәнә сәп түзди. 23 сәп түзүштин авалқи ахишими Исраил Пәрвәрдигарниң алдига берип, кәч киргичә пәрәд қилип жиғлап, Пәрвәрдигардин йол сорәп: — Биз өз қериндишимиз болған Бинямин нәсиллири билән йәнә урушушқа чиқсақ боламду, болмамду? — дәп соривиди, Пәрвәрдигар жавап берип: — Уларға һужум қилиңлар, деди.

24 Шуниң билән Исраиллар иккинчи күни Биняминларға йеқин келип һужум қилди. 25 Биняминму иккинчи күни Гибеаһдин чиқип Исраиллар билән соқушуп, уларниң он сәккиз миң адимини өлтүрүп, йәргә йәксан қиливәтти; буларниң һәммиси қилич тутқанлардин еди.

26 Андин Исраиларниң һәммиси, йәни пүтүн қошун қопуп Бәйт-Әлгә чиқип жиғлап, шу күни Пәрвәрдигарниң алдида кәчкичә роза тутуп, Пәрвәрдигарниң алдида көйдүрмә қурбанлиқ билән енақлиқ қурбанлиғи өткүзди. 27-28 Шу күнләрдә Худаниң әһдә сандуғи шу йәрдә болуп, һарунниң әвлади, Әлиазарниң оғли Финиһас униң алдида хизмәт қилатти; шуниң билән Исраиллар Пәрвәрдигардин йол сорәп: — Биз өз қериндишимиз болған Биняминниң нәсиллири билән йәнә урушушқа чиқамдуқ яки тохтап қаламдуқ? — дәп сориди; Пәрвәрдигар жававән: — Чиқиңлар, чүнки әтә Мән уларни сениң қолуңға тапшуримән, деди. □

29 Буни аңлап Исраил хәлқи Гибеаһниң әтрапиға әскәрләрни пистирма қойди; ■ 30 үчинчи күни Исраиллар илгәрки икки қетимқидәк Биняминларға һужум қилишқа Гибеаһниң удулиға келип сәп түзди. 31 Бинямин Исраил хәлқиғә қарши жәңгә чиқивиди, хәлиқ уларни шәһәрдин аздуруп чиқти. Улар Бәйт-Әлгә чиқидиған йол вә Гибеаһқа баридиған йолниң үстидә һәм далада хәлиқни илгәрки икки қетимқидәк уруп қирғили турди. Исраилниң адәмлиридин оттузчә кишини өлтүрди. 32 Биняминлар: — Улар йәнила авалқидәк мәғлуп болди, — дейишти. Амма Исраил: — Бизләр қечип уларни шәһәрдин әгәштүрүп чиқип, йолларға елип чиқайли, дәп мәслиһәтлишивалған еди.

33 Шуниң билән Исраилниң һәммә адәмлири өз жайидин қопуп Баал-Тамарға берип сәп түзди, пистирмида турған Исраилларму өз жайидин, йәни Гебадики чимәндин чиқип кәлди. □ 34 Исраилниң арисидин сәрхил он миң киши Гибеаһниң удулидин униңға һужум қилди, жәң қаттиқ болди. Лекин Биняминлар өзлириниң үстигә бала йеқинлашқинини билмәй қалди.

□ 20:18 «Исраил қопуп Бәйт-Әлгә чиқип Худадин: ... дәп соривиди» — бу әйәттин қариганда, Худаниң муқәддәс чедир гәрчә шу жилларда Шилоһда болсиму («Йә.» 18:1, «һак.» 18:31, 21:12, «1Сам.» 1:3ни көрүң), мәлум сәвәптин (дүшмәнләрниң тажавузлири түпәйлидин?) Бәйт-Әлдә вақитлиқ тургузулған охшайду (27-28-әйәтни көрүң). □ 20:27-28 «Исраиллар Пәрвәрдигардин йол сорәп: ... — дәп сориди» — шу чағда, Исраилниң Пәрвәрдигардин «йол сориси» шүбһисизки, баш каһин Финиһасниң каһинлиқ кийимигә тақалған әфодтики «урим вә туммим» арқилиқ еди («Мис.» 28-бапни вә изаһатлирини көрүң). Исраилларниң тартқан талапәтлири, шүбһисизки, Худаниң пүткүл қовминиң үстигә қойған агаһ-жазалири еди. Худаниң йолидин чиққанлар пәкәт Биняминларла эмәс, бәлки пүткүл Исраил хәлқи болуши мүмкин еди. ■ 20:29 Йә. 8:4 □ 20:33 «Гебадики» — яки «Гибеаһдики». «Гибеаһ» вә «Геба» (а) охшаш бир жай болуши мүмкин, яки (ә) бир-биригә интайин йеқин икки жай болуши мүмкин. «чимәндин чиқип кәлди» — яки «ғәрип тәрәптин чиқип кәлди».

³⁵ Пәрвәрдигар Биняминларни Исраилниң алдида мәғлуп қилғачқа, улар у күни Биняминлардин жигирмә бәш миң бир йүз қилич тутқан адәмни өлтүрди.

³⁶ Әнди Биняминлар өзлириниң мәғлуп болғинини көрди.

Исраилниң адәмлири әслидә Гибеаһқа қойған пистирмидики кишилиригә ишәш қилип, Биняминларни алдап, алдида чекингән еди. ³⁷ У вақитта пистирмидикиләр тездин атлинип Гибеаһқа һужум қилип бесип кирип, шәһәрдикиләрниң һәммисини қиличлап қирди. □ ³⁸ Исраиллар әслидә пистирмидикиләр билән алдин-ала нишан үчүн бәлгү бекиткән еди, йәни шәһәргә от қуюп, қелин түтүн түврүгиниң асманға кәтирилишини бәлгү қилишқа келишвалған еди. ³⁹ Шуңа Исраилниң адәмлири уруштин вақтинчә чекингәндә, Биняминлар Исраилниң адәмлирини уруп соқуп, оттузчә кишини өлтүрүп: — Мана, Исраил авалқи жәндикидәк алдимизда шәксиз тар мар болиду, — дейишти.

⁴⁰ Лекин шәһәрниң ичидин түтүн түврүк өрләп чиққанда, Биняминлар кәйнигә бурулуп қаривиди, мана, пүткүл шәһәр ис-түтәк болуп асманларға кәтирилип кетивататти. ⁴¹ Шу һаман Исраилниң адәмлири бурулуп йенип кәлди, Биняминниң адәмлири болса: Бизгә бала йеқинлашти дәп, вәһимигә чүшти.

⁴² Улар Исраилларниң алдидин бурулуп чөллүккә маңидиған йол билән қечип кәтти; лекин жәң уларниң кәйнидин из бесип маңди; әтрапидики һәр қайси шәһәрләрдин адәмләр чиқип уларни ариға елип һалак қилди. ⁴³ Шу тәриқидә улар Биняминларни қоршивалди, уларни күн чиқиш тәрипидики Гебаниң удулиғичә тохтимай қоғлап берип, чәйләп өлтүрди. □ ⁴⁴ Буниң билән Биняминлардин он сәккиз миң киши өлди, уларниң һәммиси батур палванлар еди. ⁴⁵ Башқилири бурулуп чөл тәрәпкә қечип, Риммон қорам тешиға барди; амма Исраиллар йолларда худди башақ тәргәндәк улардин бәш миң адәмни өлтүрди; андин уларниң кәйнидин Гидомғичә қоғлап берип, йәнә икки миң адәмни өлтүрди.

⁴⁶ У күни Биняминлардин өлтүрүлгәнләр жигирмә бәш миң адәм еди. Буларниң һәммиси палванлар болуп, қилич тутқанлар еди.

⁴⁷ һалбуки, улардин пәқәт алтә йүз адәм қалған еди, улар бурулуп чөл тәрәпкә қечип, Риммондики тик ярға барди. Улар Риммондики тик ярда төрт ай турди. ■

⁴⁸ Исраиллар йәнә Биняминларниң зиминиға йенип келип, һәммә шәһәрләрдики адәмләрни, чарпайларни һәм учриғанларниң һәммисини қилич билән қириватти, шундақла от қуюп, удул кәлгән шәһәрлириниң һәммисини көйдүрүватти.

21

Бинямин қәбилисиниң нәсли қуруп кетиштин қутулуши

¹ Әслидә Исраилниң адәмлири Мизпаһда қәсәм қилишип: — Бизниң ичимиздин һеч ким өз қизини Биняминларға хотунлуққа бәрмисун, — дейишкән еди.

² Шуниң үчүн хәлиқ Бәйт-Әлгә келип, у йәрдә кәч кирғичә Худаниң алдида пәрјад кәтирип қаттиқ жиғлишип: — ³ Әй Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар, Исраилда

□ **20:37** «Гибеаһқа һужум қилип...» — бу сөзләрниң башқа бир хил тәржимиси: «Гибеаһғичә башламчилик қилип». □ **20:43** «Геба» — яки «Гибеаһ». Амма шу зиминиң жуғрапийилик орниға қариганда у Геба болуши мүмкин. Бу әйтәниң башқа бир нәччә хил тәржимилири бар. «...уларни күн чиқиш тәрипидики Гебаниң удулиғичә тохтимай қоғлап берип, чәйләп өлтүрди» — бу сөзләрниң башқа хил тәржимиси: «уларни Ноһаһдин қоғлап берип, Гебаниң шәриқ тәрипидики бир йәрдә чәйләп өлтүрди». ■ **20:47** һак. 21:13

немишкә шундақ иш йүз бериду, немишкә Исраилниң қәбилелиридин бири йоқап кәтсун? — дейишти.

4 Этиси хәлиқ сәһәр қопуп, у йәрдә қурбанға ясап, көйдүрмә қурбанлиқ вә енақлиқ қурбанлиқлири сунди. 5 Исраиллар өз ара: — Исраилниң һәр қайси қәбилелиридин жамаәткә қошулуп Пәрвәрдиғарниң алдида һазир болушқа кәлмигән кимләр бар? — дәп сорашти, чүнки улар кимки Мизпаһқа Пәрвәрдиғарниң алдида һазир болмиса, у шәксиз өлүмгә мәнкүм қилинсун, дәп қаттиқ қәсәм қилишқан еди. 6 Исраил өз қериндиши болған Бинямин тоғрилиқ пушайман қилип: — Мана, әнди Исраил арисидин бир қәбилә үзүветилди. 7 Биз Пәрвәрдиғарниң намида бизниң ичимиздин һеч қайсимиң өз қизимизни Биняминларға хотунлуққа бәрмәймиз, — дәп қәсәм қилған едук; әнди қандақ қилсақ улардин қалғанлирини хотунлуқ қилалаймиз — дейишти.

8 Улар йәнә өз ара: — Исраил қәбилелиридин қайсиси Мизпаһқа, Пәрвәрдиғарниң алдиға чиқмиди? — дәп сорашти. Мана, Ябәш-Гилеадлиқлардин һеч қайсиси чедирғаһқа, жамаәткә қошулушқа кәлмигән еди. 9 Чүнки хәлиқни санап көргәндә Ябәш-Гилеадниң адәмлиридин у йәрдә һеч ким йоқ еди. 10 Шуниң билән жамаәт он икки миң палванни у йәргә әвәтип, уларға тапилап: — Ябәш-Гилеадта туруватқанларни, жүмлидин аяллар вә балиларни уруп-қирип қиличлап өлтүрүветиңлар; 11 шундақ қилиңларки, барлиқ әркәкләрни вә әрләр билән биллә болған барлиқ аялларни өлтүрүветиңлар, деди. ■

12 Улар шундақ қилип Ябәш-Гилеадтики хәлқиниң ичидә теһи әрләр билән биллә болуп бақмиған төрт йүз қизни тепип, уларни тутуп Қанаан зиминидики Шилоһқа, чедирғаһға елип кәлди.

13 Андин пүткүл жамаәт Риммондики тик ярдики Биняминларға адәм әвәтип, уларға течлиқ салимини жакалиди. ■ 14 Шуниң билән Биняминлар қайтип кәлди; Исраиллар Ябәш-Гилеадтики һаят қалған қизларни уларға хотунлуққа бәрди, лекин булар уларға йетишимиди. 15 Вә хәлиқ Бинямин тоғрилиқ пушайман қилди; чүнки Пәрвәрдиғар Исраилниң қәбилелириниң арисидә кәмтүк пәйда қилип қойған еди.

16 Бу вақитта жамаәтниң ақсақаллири: — Биняминниң қиз-аяллири йоқутиветилди, әнди биз қандақ қилсақ қалғанлирини хотунлуқ қилалаймиз, — деди.

17 Андин йәнә: — Биняминдин қечип қутулған қалдисига мирас сақлиниши керәкки, Исраилниң бир қәбилисиму өчүп кәтмәслиги керәк. 18 Пәқәт бизла қизлиримизни уларға хотунлуққа бәрсәк болмайду, чүнки Исраиллар: «Өз қизини Биняминларға хотунлуққа бәргән киши ләнәткә қалсун!» дәп қәсәм қилишқан, — дейишти.

19 Улар йәнә: — Мана, Бәйт-Әлниң шимал тәрипидики, Бәйт-Әлдин Шәкәмгә чиқидиған йолниң шәриқ тәрипидики, Либонаһниң жәнуп тәрипидики Шилоһда һәр жили Пәрвәрдиғарниң бир һейти болуп туриду, — деди. 20 Андин Исраиллар Биняминларға буйруп: — Силәр берип, шу йәрдикли үзүмзарлиқларға йошурунивелиңлар. 21 Күзитип туруңлар, қачаники Шилоһдики қизларниң уссул ойниғили чиққинини көрсәңлар, үзүмзарлиқлардин чиқип һәр бириңлар Шилоһниң қизлиридин бирини өзүңларға хотунлуққа елип қечиңлар, андин Биняминниң зиминиға кетиңлар. 22 Шундақ болидуки, әгәр уларниң атилири я ака-укилири келип бизгә паряд көтәрсә, биз уларға: «Бизгә йүз-хатирә қилип, уларға йол қоюңлар, чүнки биз жәндә уларниң һәммисигә хотунлуққа толук бирдин қиз алалмидук; униң үстигә силәр бу қетим қизлириңларни өз ихтиярлиғиңлар билән уларға бәрмидиңлар; ихтиярән бәргән болсаңлар, гунаға

тартилаттиңлар», дәймиз, — деди. □

²³ Биняминлар шундақ қилип сани бойичә уссул ойнайдиған қизлардин өзлиригә хотунлуққа елип қечип, өз мирас зиминиға қайтип берип, шәһәрләрни йәнә ясап у йәрдә турди.

²⁴ У вақитта Исраил у йәрдин айрилип, һәр бири өз қәбилилири вә жәмәтигә йенип барди, андин һәр бири өз мирас зиминиға кәтти.

²⁵ Шу күнләрдә Исраилда һеч падиша болмиди; һәр ким өз нәзиридә яхши көрүнгәнни қилатти. □ ■

□ **21:22** «...жәндә уларниң һәммисигә хотунлуққа толуқ бирдин қиз алалмидуқ» — әслидә Биняминлардин алтә йүз киши аялсиз қалған еди. Исраиллар Ябәш-Гилеадлар билән жәң қилип қиздин төрт йүзни тапқан еди, лекин йәнила икки йүз адәм аялсиз қалди. Шуниң үчүн улар «жәндә уларниң һәммисигә хотунлуққа толуқ бирдин қиз алалмидуқ» дәйду. «**силәр ... қизлириңларни өз ихтиярлиғиңлар билән уларға бәрмидиңлар; ихтиярән бәргән болсаңлар, гунаға тартилаттиңлар**» — уларниң әзлидики «һеч ким Биняминларға өз қизини бәрмисун» дегән қәсими билән, «силәр Шилоһтикиләр қизлириңларни Биняминларға ихтиярән ятлиқ қилған болсаңлар, гунакар болаттиңлар. һазир болса, қизлириңлар булап кетилди, Шуа силәр гунакар һесапланмайсиләр» дегәндәк мәнтиқидә болған. □ **21:25** «...һәр ким өз нәзиридә яхши көрүнгәнни қилатти» — 17:6 вә изаһатини көрүң.

■ **21:25** һак. 17:6; 18:1; 19:1

Рут

Әлимәләк аилисиниң Моабқа бериши

1 Батур һакимлар һөкүм сүргән мәзгилдә шундақ болдики, зиминда ачарчилик йүз бәрди. Шу вақитта бир адәм аяли вә икки оғлини елип Йәһуда зиминдики Бәйт-Ләһәмдин чиқип, Моабниң сәһралирида бир мәзгил туруп келишкә барди.

□ 2 У кишиниң исми Әлимәләк, аялиниң исми Наоми, икки оғлиниң исми Маһлон билән Килион еди. Улар Бәйт-Ләһәмдә олтирақлиқ, Әфрат жәмәтидин еди. Улар Моабниң сәһрасиға келип шу йәрдә олтирақлашти. 3 Кейин Наоминиң ери Әлимәләк өлди; аяли икки оғли билән қалди. 4 Улар Моаб қизлиридин өзлиригә хотун алди. Бириниң ети Орпаһ, йәнә бириниң ети Рут еди. Улар шу йәрдә он жилдәк турди.

5 Маһлон билән Килион һәр иккиси өлди; шуниң билән аписи ери һәм оғуллиридин айрилип ялғуз қалди.

Наоми билән Рутниң Бәйт-Ләһәмгә қайтип келиши

6 Шуниң билән аял икки келини билән қопуп Моабниң сәһрасидин қайтип кәтмәкчи болди; чүнки у Пәрвәрдигарниң өз хәлқини йоқлап, ашлиқ бәргәнлиги тоғрисидики хәвәрни Моабниң сәһрасида туруп аңлиған еди.

7 Шуниң билән у икки келини билән биллә турған йеридин чиқип, Йәһуда зиминиға қайтишқа йолға чиқти. 8 Наоми икки келинигә: — һәр иккиңлар қайтип өз анаңларниң өйигә бериңлар. Силәрниң мәрһумларға вә маңа мәриванлиқ көрсәткиниңлардәк Пәрвәрдигарму силәргә мәриванлиқ көрсәткәй! 9 Пәрвәрдигар силәр иккиңларни өз ериңларниң өйдә арам тапузғай! — дәп, уларни сөйүп қойди. Улар һөкирәп жиғлишип 10 униңға: — Яқ, биз чоқум сениң билән тәң өз хәлқиңниң йениға қайтимиз, — дейишти.

11 Лекин Наоми: — Йенип кетиңлар, әй қизлирим! Немишкә мениң билән бармақчисиләр? Қосиғимда силәргә әр болғидәк оғулар барму? 12 Йенип кетиңлар, әй қизлирим! Чүнки мән қерип кәткәчкә, әргә тегишкә яримаймән. Дәрһәқиқәтән бүгүн кечә бир әрлик болушқа, шундақла оғулуқ болушқа үмүт бар дегәндимү, 13 улар жигит болғичә сәвир қилип тураттиңларму? Уларни дәп башқа әргә тәгмәй сақлап тураттиңларму? Яқ, болмайду, қизлирим! Чүнки Пәрвәрдигарниң қоли маңа қарши болуп мени азаплайдигини үчүн, мән тартидигән дәрд-әләм силәрниңкидин техиму еғир болиду, — деди.□

14 Улар йәнә һөкирәп жиғлашти. Орпаһ қейинанисини сөйүп хошлашти, лекин Рут уни чиң кучағлап турувалди. 15 Наоми униңға: — Мана, келин сиңлиң өз хәлқи билән илаһлириниң йениға йенип кәтти! Сәнму келин сиңлиңниң кәйнидин йенип кәткин! — деди.

16 Лекин Рут жававән: — Мениң сениң йениңдин кетишимни вә саңа әгишиш нийитимдин йенишни өтүнмә; чүнки сән нәгә барсаң мәнму шу йәргә баримән;

□ 1:1 «мәзгилдә» - ибраний тилида «күнләрдә». «сәһралирида» - ибраний тилида «етизлиқлирида». Моабтикиләр Йәһудийларға өч еди. Бу Әлимәләк вә аилисидикиләрниң Моабниң шаһәрлиригә әмәс, бәлки сәһрасиға беришиниң бир сәвәви болса керәк. □ 1:13 «Мән тартидигән дәрд-әләм силәрниңкидин техиму еғир болиду» — гәрчә Рут билән Орпаһ һәр иккиси еридин айрилиш азовини тартқан тул хотунлар болсиму, Наоминиң азаби техиму еғир еди; униң еридин һәм икки оғлидин айрилип қелиш азаби бар еди. Униң үстигә, у икки келининиң өзидәк яқа жутта тул болуп туруш дәрдини таритишини халимайтти. Бу сөзниң йәнә икки тәржимиси бар: «Мән силәр үчүн (тул қалғанлиғиңлардин) интайн азаплинимән» яки «Мениң дәрд-әлиим силәргә бәк еғир жүк болуп қалиду, силәр кәтирәлмәйсиләр»

сән нәдә қонсаң мәнму шу йәрдә қонимән; сениң хәлқиң мениңму хәлқимдур вә сениң Худайиң мениңму Худайимдур. ¹⁷ Сән нәдә өлсәң мәнму шу йәрдә өлимән вә шу йәрдә ятимән; өлүмдин башқиси мени сәндин айривәтсә Пәрвәрдигар мени урсун һәм униңдин ашуруп җазалисун! — деди. □

¹⁸ Наоми униң өзигә әгишип беришқа қәтғий нийәт қилғинини көрүп, униңға йәнә еғиз ачмиди.

¹⁹ Иккиси меңип Бәйт-Ләһәмгә йетип кәлди. Шундақ болдики, улар Бәйт-Ләһәмгә йетип кәлгинидә пүткүл шәһәрдикиләр уларни көрүп зил-зилигә кәлди. Аяллар болса: — Бу растинла Наомимиду? — дейишти.

²⁰ У уларға җававән: — Мени Наоми демәй, бәлки «Мара» дәнлар; чүнки һәммигә Қадир маңа зәрдаб жутқузди. □ ²¹ Тоққузум тәл һаләттә бу йәрдин чиқтим; лекин Пәрвәрдигар мени куруқ қайтқузди. Пәрвәрдигар мени әйипләп гувалиқ бәрди, һәммигә Қадир мени харлиған экән, немишкә мени Наоми дәйсиләр? — деди. □

²² Шундақ қилип Наоми билән келини Моаб қизи Рут Моабниң сәһрасидин қайтип кәлди; улар иккиси Бәйт-Ләһәмгә йетип келиши билән тәң арпа ормиси башланған еди.

2

Рутниң Боазниң етизида башақ териши

¹ Наоминиң еригә туққан келидиған Боаз исимлиқ бир адәм бар еди. У Әлимәләкниң җәмәтидин болуп, интайин бай адәм еди. ■ ² Моаб қизи Рут Наомиға: — Мән етизлиққа барай, бирәркимниң нәзиридә илтипат тепип, униң кәйнидин меңип арпа башақлирини тәрсәм? — деди.

У униңға: — Барғин, әй қизим, деди. □

³ Шуниң билән у чиқип етизлиқларға келип, у йәрдә ормичиларниң кәйнидин башақ тәрди. Бәхитигә яриша, дәл у кәлгән етизлиқ Әлимәләкниң җәмәти болған Боазниң етизлиқлири еди.

⁴ Мана, у вақитта Боаз Бәйт-Ләһәмдин чиқип келип, ормичилар билән саламлишип: — Пәрвәрдигар силәр билән биллә болғай! — деди.

Улар униңға җававән: — Пәрвәрдигар саңа бәхит-бәрикәт ата қилғай! — деди.

⁵ Боаз ормичиларниң үстигә назарәткә қоюлған хизмәткаринин: — Бу яш чокан кимниң қизи болиду? — дәп сориди. □

⁶ Ормичиларниң үстигә қоюлған хизмәткар җавап берип: — Бу Наоми билән биллә Моабниң сәһрасидин қайтип кәлгән Моабий чокан болиду. ⁷ У: «Ормичиларниң кәйнидин өнчиләрниң арасидики чечилип кәткән башақларни

□ **1:17** «Пәрвәрдигар мени урсун һәм униңдин ашуруп җазалисун!» - ибраний тилида: «... Пәрвәрдигар маңиму шундақ қилсун вә униңдин ашуруп қилсун!» □ **1:20** «Мени Наоми демәй...» — «Наоми» дегәнниң мәнаси: «йеқимлиқ», «көңүллүк», «һурузлуқ»; «Мара» болса «аччиқ», «әләмлиқ», «зәрдаблиқ» дегән мәнидә. □ **1:21** «Пәрвәрдигар мени әйипләп гувалиқ бәрди» — башқа бир хил тәржимилири: — «Пәрвәрдигар маңа қарши чиқти» яки «мени азаплиди». Бу сөzlәр тоғрилиқ «қошумчә сөзимиздә азрақ тохтилимиз. ■ **2:1** Мат. 1:5 □ **2:2** «Башақ териш» - Тәврат қануни бойичә намрат кишиләр вә јақ жутлуқларниң ормичиларниң арқисидин чечилип кәткән башақларни теришигә рухсәт берилиши керәк («Лав.» 19:9-10ни көрүң). Гәрчә Наоминиң өзиниң бир парчә етизи бар болсиму (4:3), униңға шу пәсилдә бир нәрсә терилмиған еди. Рут мошу илтимаси билән Наомини «башақ териш» хижәләтчилигинин кутқузиду, әлвәттә. □ **2:5** «Хизмәткаринин» - ибраний тилида «жигитидин». «Бу яш чокан кимниң қизи болиду?» - Шу чағда Рут теһи тул болғачқа, шуниңға яриша алаһидә кийимлирини кийватқан еди. 3:Зни вә изаһатини көрүң.

теривалайму?» дөп тэлөп қилди. Андин у келип әтигәндин һазирғичә ишләватиду; у пәкәт кәпидә бир аз дәм алди, — деди. □

⁸ Боаз Рутқа: — Әй қизим, аңлаватамсән?! Сән башақ тәрғили башқа бир кимниң етизлиғиға бармиғин, бу йәрдинму кәтмә, мениң дедәклирим билән биргә мошу йәрдә турғин. □ ⁹ Диққәт қилғин, қайси етизда орма орған болса, *дәдәкләргә* әгишип барғин. Мән жигитләргә: Униңға чеқилмаңлар, дөп тапилап қойдум! Әгәр уссап қалсаң берип, идишлардин жигитлирим *қудуқтин* тартқан судин ичкин, — деди.

¹⁰ Рут өзини йәргә етип тизлинип, бешини йәргә тәккүзүп тазим қилип, униңға: — Мән бир биганә турсам, немишкә маңа шунчә гәмхорлуқ қилғидәк нәзириңдә шунчилик илтипат тапқанмән? — деди.

¹¹ Боаз униңға жававән: — Ериң өлүп кәткәндин кейин қейинанаңға қилғанлириңниң һәммиси, шундақла сениң ата-анаңни вә өз вәтининдин қандақ айрилип, сән бурун тонумайдиған бир хәлиқниң арисиға кәлғиниң маңа пүтүнләй аян болди; ¹² Пәрвәрдиғар қилғиниңға мувапиқ саңа яндурғай, сән қанатлириниң тегидә панаһ издигән Исраилниң Худаси Пәрвәрдиғар тәрипидин саңа униң толуқ инъами берилгәй, деди. ¹³ Рут жававән: — Әй ғоҗам, нәзириңдә илтипат тапқаймән; мән сениң дедигиң болушқиму яримисамму, сән маңа тәсәлли берип, дедигиңгә мәриванә сөзләрни қилдиң, — деди. □

¹⁴ Тамақ вақтида Боаз униңға: — Кени, буяққа кәлгин, нандин йә, нанни сиркигә төгүрғин! — деди. Рут ормичиларниң йениға келип олтарди; Боаз қомачтин елип униңға тутти. У униңдин тойғичә йеди вә йәнә азрақ ашуруп қойди.

¹⁵ У башақ тәрғили қопқанда, Боаз жигитлиригә буйруп: — Уни һәтта өнчиләрниң арисидә башақ тәрғили қоюңлар, уни һеч хиҗаләттә қалдурмаңлар. ¹⁶ һәтта һәм униң үчүн азрақ башақларни өнчиләрдин әтәй айрип, униңға тәрғили чүшүрүп қоюңлар, уни һеч әйиплимәңлар, деди.

¹⁷ Шундақ қилип у кәчкичә етизлиқта башақ тәрди, теривалғанлирини соққанда, тәхминән бир әфаһ арпа чиқти. □ ¹⁸ Андин у арписини елип, шәһәргә кирди, қейинаниси униң тәрғән *арписини* көрди; у йәнә у йәп тоюнғандин кейин сақлап қойғинини чиқирип униңға бәрди.

¹⁹ Қейинаниси униңға: — Сән бүгүн нәдә башақ тәрдиң, нәдә ишлидиң? Саңа гәмхорлуқ қилған шу кишигә бәхит-бәрикәт ата қилинғай! — деди.

У қейинанисиға кимниңкидә иш қилғинини ейтип: — Мән бүгүн ишлигән етизниң егисиниң исми Боаз экән, деди.

²⁰ Наоми келинигә: — Тирикләрғиму, өлгәнләрғиму мәриванлиқ қилиштин баш тартмиған киши Пәрвәрдиғардин бәхит-бәрикәт көргәй! — деди. Андин Наоми униңға йәнә: — У адәм бизниң йеқин туққинимиздур, у бизни қутқузалайдиған

□ **2:7 «Кәпидә»** - ивраний тилида «өйдә». Орма мәзгилдә ормичилар бәлким етизлиқта дәм елишкә вақитлик кәпә салған болса керәк. □ **2:8 «Дәдәклирим билән биргә мошу йәрдә турғин»** - дәдәкләрниң иши бәлким арпа пайлирини жигип өнчә қилиш еди. Рут «уларниң қешидә» ишлисә көпрәк башақларни терәләйтти, әлвәттә. □ **2:13 «дедигиң»** - ивраний тилида «дәдәк»ни тәсвирләйдиған икки сөз бар. Рут бу әйттә булардин әң төвән оруни көрситидиған сөзни ишлитип өзини тәсвирләйду. □ **2:17 «Бир әфаһ арпа»** - тәхминән 15 килограмчә еди.

һәмжәмәтләрдин бириду, — деди. □

²¹ Моаб қизи Рут йәнә: — У маңа йәнә: «Мениң жигитлирим пүтүн һосулумни жиғип болғичә улар билән биргә болгин» деди, — деди.

²² Наоми келини Рутқа: — Әй қизим, бирисиниң саңа яманлиқ қилмаслиғи үчүн башқисиниң етизлиғиға бармай, униң дедәклири билән биллә чиқип ишлисәң яхшиду, деди. □

²³ Шуниң билән арпа вә бұғдай һосули жиғилип болғичә, Рут Боазниң дедәклири билән жүрүп башақ тәрди. У қейнаниси билән биллә турувәрди.

3

Рутниң хаманға берип, Боаз билән көрүшүш

¹ Шу күнләрде, қейнаниси Наоми униңға: — Әй қизим, һал-әһвалиңниң яхши болуши үчүн, сениң арам-бәхитиңни издимәймәнму?[□] ² Сән дедәклири билән ишлигән Боаз бизгә туққан келиду эмәсму? Мана, бүгүн ахшам у хаманда арпа соруйду. ³ Әнди сән жуянуп-таринип, өзүңгә әтирлик май сүрүп, есил кийимлириңни кийип, хаманға чүшкин; лекин у әр киши йәп-ичип болмиғичә, өзүңни униңға көрсәтмигин. □ ⁴ У ятқанда униң ухлайдиган йерини көрүвал. Андин сән кирип, аяқ тәрипини ечип, шу йәрдә йетивалгин. Андин у саңа немә қилиш керәклигини ейтиду, — деди.

⁵ Рут униңға: — Сән немә десәң мән шуни қилимән, — деди. ⁶ У хаманға чүшүп, қейнаниси униңға тапилиғандәк қилди. ⁷ Боаз йәп-ичип, көңлини хуш қилип чәшниң айиғиға берип ятти. Андин Рут шәпә чиқармай келип, аяқ тәрипини ечип, шу йәрдә ятти. ⁸ Йерим кечидә Боаз чөчүп, алдиға еңишкәндә, мана бир аял айиғида ятатти! □

⁹ Ким сән?! — дәп сориди у.

Рут жававән: — Мән хизмәтқариң Рут болимән. Сән мениң һәмжәмәт-нижатқарим болғиниң үчүн хизмәтқариңниң үстигә тонуңниң етигини йейип қойғайсән, — деди. □

□ **2:20** «Бизни қутқузалайдиган һәмжәмәтләрдин бири» - («һәмжәмәт-нижатқар»имиздин бири) яки «һәмжәмәт-қутқузғучи»имиздин бири) — бу ибраний тилида «гоел» дегән сөз билән ипадилиниду. Бу сөзиниң алаһидә мәнәси бар. Бириси намратлиқтин өзини қуллуққа сетивәткән болса яки башқа қийин әһвалға учрап мал-мүлүгини сатқан болса, Муса пәйғәмбәр тапшурувалған қанунға асасән, шу кишиниң йеқин уруқ-туққанлири, һәмжәмәтлириниң уни һөрлүккә чиқирип қутқузуш һоқуқи бар еди. Демәк, у сетивалғучиға адил бир баһада пул бәрсила, у униң өз қериндишини һөр қилип қутқузуш һоқуқи бар еди. һоқуқни ишлитш һәмжәмәтиниң өз ихтиярлиғи билән болатти, әлвәттә. У һоқуқни ишләтмәкчи болса, һеч ким уни тосалмайтти. Наоми мошу йәрдә: «Биздин хавәр елиш мәсуулийити болған йеқин туққанлиримиздин бири бар» демәкчи болиду. □ **2:22** «Бирисиниң саңа яманлиқ қилмаслиғи үчүн» - Наоминиң бу ағаһ сөзлири бизгә «Батур һакимлар» дәвридики умумий әһвални аян қилса керәк. □ **3:1** «Сениң арам-бәхитиңни издимәймәнму?» - Наоминиң мошу «арам-бәхит» дегини Рутни қайтидин өй-очақлиқ қилишни көрситиду. □ **3:3** «Өзүңгә әтирлик май сүрүп» - ибраний тилида «өзүңни масиһ қилип» яки «өзүңни мәсһләп». □ **3:8** «Чөчүп, ...» - башқа бир хил тәржимиси «титрап кетип, ...». һеч болмиғанда, Боаз пулириға соғ урулғанда ойгинип кәткән болса керәк. «Еңишкәндә» - башқа бир хил тәржимиси «өрүлгәндә» □ **3:9** «Хизмәтқариң» — оқурмәнләрниң есидә барки, ибраний тилида «дәдәк»ни тәсвирләйдиган икки сөз бар. Бу әйттә Рут орнини жуқурирақ көрситидиган сөзни өзигә ишләтти (2:13ни вә изаһатни көрүң) «һәмжәмәт-нижатқар» дегән укум тоғрилиқ 2:20ни вә изаһатни көрүң. «Тониңниң етигини хизмәтқариңниң үстигә йеппи қойғайсән» - Рут ейтқан «Тониңниң етигини хизмәтқариңниң үстигә йеппи қойғайсән» дегән ибарә: — «Мени сайәңниң астиға алгин, мени әмирингә алгин» дегәни вә өзиниң Боазниң аяли болушқа рази экәнлигини билдүриду. Худаму Исраилни өз қанити астиға алғанлиғи тоғрилиқ шу сөзни қилған — «Әз.» 16:8ни көрүң.

10 У жававән: — Эй қизим, Пәрвәрдигардин бәхит-бәрикәт тапқайсән! Сениң кейин көрсәткән садақәт-мәһриванлиғиң илгири көрсәткениңдинму артуқтур; чүнки сени издигән жигитләр, мәйли кәмбәғәл болсун, бай болсун, уларниң кәйнидин кәтмидиң. □ 11 И қизим, әнди қорқмиғин! Дегиниңниң һәммисини орундап беримән; чүнки пүткүл шәһиримиздики мөтивәрләр сени пәзиләтлик аял дәп билиду. □

12 Дурус, саңа һәмжәмәт-нижәткар болғиним раст; лекин сениң мәндин йеқинрақ йәнә бир һәмжәмәтиң бар. 13 Әнди кечичә бу йәрдә қалғин; әтә сәһәрдә әгәр у һәмжәмәтлик һоқуқини ишлитип сени елишни халиса, у алсун; лекин һәмжәмәтлик һоқуқи бойичә сени алмиса, Пәрвәрдигарниң һаяти билән қәсәм қилимәнки, мән саңа һәмжәмәтлик қилип сени алай. Таң атқичә бу йәрдә йетип турғин! — деди.

14 У униң айиғида таң атқичә йетип, кишиләр бир-бирини тонуғидәк болуштин бурун қопти. Чүнки Боаз: — бир аялниң хаманға кәлгинини һеч ким билмисун, дәп ейтқан еди. □

15 У йәнә Рутқа: — Сән кийгән йепинчини ечип турғин, деди. У уни ечип турувиди, Боаз арпидин алтә кәмчән кәмләп берип, униң өшнисигә артип қойди. Андин у шәһәргә кирди. □ 16 Рут қейинанисиниң йениға кәлди. У: — Эй қизим, сән һазир ким?! — дәп сориди. Шуниң билән у қейинанисига у кишиниң қилғанлириниң һәммисини дәп бәрди. □ 17 У: — У бу алтә кәмчән арпини маңа бәрди, чүнки у: «қейинанаңниң йениға қуруқ қол қайтип бармиғин» деди, — деди.

18 Наоми: — Эй қизим, бу ишниң ахириниң қандақ болидиғинини билгичә мошу йәрдә тәхир қилғин; чүнки у адәм бүгүн мошу ишни пүткүзмәй арам алмайду, деди.

4

Боазниң Рутни никаһиға елиши, һәмжәмәт-нижәткарлиқ бурчини ада қилиши

1 Боаз шәһәр дәрвәзисигә чиқип, шу йәрдә олтарди. Мана, у вақитта Боаз ейтқан һелиқи һәмжәмәтлик һоқуқиға егә киши келивататти. Боаз униңға: — Эй бурадәр, келип бу йәрдә олтарғин, девиди, у келип олтарди. □

□ **3:10 «Сени издигән жигитләр»** - Боазниң сөзигә қариганда (шүбһисизки, у һәм тиришчан һәм чирайлиқ болғачқа) Рутни бир қанчә жигит издәп кәлгән. Лекин Рут өз мәйлигә әгишип уларни таллимай, бәлки орниға қейинаниси Наомиға яхши болсун дәп рәхмәтлик еригә «һәмжәмәт-нижәткар» болған Боазниң панаһлиғини издигән. Шуниң билән Боаз Рутниң қилғини тоғрилиқ: «Сениң кейин көрсәткән садақәт-мәһриванлиғиң илгири көрсәткениңдинму артуқтур» дәйду. Рутниң «илгири көрсәткән (садақәт-мәһриванлиғи)» болса қейинанисига болған садақәтлиғини, униңға һәмраһ болуп өз жутини ташлап Исраилларниң арасига кәлгәнлиғини көрситиду. Боазниң «Сән кейин көрсәткән садақәт-мәһриванлиқ» дегини болса өзини издигәнлиғини көрситиду. □ **3:11 «Пүткүл шәһиримиздики мөтивәрләр»** - ибраний тилида «хәлқимниң шәһиринин дәрвәзисидики кишиләр» — қедимки заманда «шәһәрниң дәрвәзиси» ақсақаллар вә мөтивәрләр олтиридиған жай еди; шу йәрдә сәт ечилатти. Шуңа Боазниң сөзиниң толуқ мәнаси «Мениң шәһиримдики барлиқ мөтивәрләр сени пәзиләтлик аял дәп қарайду». □ **3:14 «Ейтқан еди»** - ибраний тилида «ейтқан еди» яки «ойлиған еди» дегән мәна бирла сөз билән ипадилениду. Биз бу йәрдә «ейтқан еди» дәп тәржимә қилдуқ. □ **3:15 «Алтә кәмчән»** - балким «алтә афаһ», йәни 27-45 килограммин көрситиши мүмкин. □ **3:16 «Сән һазир ким?»** - Наоминиң бу соали билән Рутниң һазирқи салаһийитини сорайду: у: «Һазир сән Боазниң аяли болдуңму-йоқ?» дегән мәнини билдүриду. □ **4:1 «Эй бурадәр!»** - ибраний тилида «эй, паланчи-һөкүмчи!» дейилиду. Бу адәм балким Рут вә Наомиға қарита һәмжәмәтлик бурчини өз үстигә елишни рәт қилғачқа, у бу баянда намсиз қалған болса керәк.

² Андин Боаз шәһәрнің ақсақаллиридин он адәмни чақирип, уларғиму: — Бу йәрдә олтириңлар, деди. Улар олтарғанда ³ у һәмжәмәтлик һоқуқиға егә кишигә: — Моабниң сәһрасидин йенип кәлгән Наоми қериндишимиз Әлимәләккә тәвә шу зиминни сатмақчи болуватиду. ⁴ Шуңа мән мошу ишни саңа хәвәрләндүрмәкчи едим, шундақла мошу йәрдә олтарғанларның алдида вә хәлқимниң ақсақаллириниң алдида «Буни сетивалғин» демәкчимән. Сән әгәр һәмжәмәтлик һоқуқиға асасән алай десәң, алғин; һәмжәмәтлик қилмай, алмаймән десәң, маңа ейтқин, мән буни биләй; чүнки сәндин *авал* башқисиниң һәмжәмәтлик һоқуқи болмайду; андин сәндин кейин мениң һоқуқум бар, деди.

У киши: — Һәмжәмәтлик қилип уни алимән, деди.

⁶ Һәмжәмәт киши: — Ундақ болса һәмжәмәтлик һоқуқумни ишлитип *етизни* алсам болмиғидәк; алсам өз мирасимға зиян йәткүзгидәкмән. Һәмжәмәтлик һоқуқини сән өзүң ишлитип, йәрни сетивалғин; мән ишлитәлмәймән, деди.□

⁷ Қедимки вақитларда Исраилда һәмжәмәтлик һоқуқиға яки алмаштуруш-тегишиш ишиға мунасивәтлик мундақ бир рәсим-қайда бар еди: — ишни кәсмәк үчүн бир тәрәп өз кәшини селип, иккинчи тәрәпкә берәтти. Исраилда сода-сетиқни бекитиштә мана мошундақ бир усул бар еди.■ ⁸ Шуңа һәмжәмәт һоқуқиға егә киши Боазға: — Сән уни алғин, дәп, өз кәшини селивәтти.□

⁹ Боаз ақсақалларға вә көпчиликкә: — Силәр бүгүн мениң Әлимәләк кә тәвә болған һәммини, шундақла Кильон билән Маһлонға тәвә болған һәммини Наоминың қолидин алғинимға гувадурсиләр. ¹⁰ Униң үстигә мәрһумниң нами қериндашлири арасидин вә шәһириниң дәрвазисидин өчүрүлмәслиги үчүн мәрһумниң мирасиға униң нами болған бирәр *әлади* қалдурулсун үчүн Маһлонниң аяли, Моаб қизи Рутни хотунлуққа алдим. Силәр бүгүн буниңға гувадурсиләр, деди.□

□ **4:6** «мән **шу һоқуқни** ишлитәлмәймән» - бу киши бәлким: «Әгәр Руттин пәрзәнт көрсәм, улар мениң балилим һесапланмайду; һалбуки, улар башқа аялимдин болған пәрзәнтлирим билән тәң мениң мирасимға варис болуши мүмкин, шуниң билән өз пәрзәнтлирим еришидигән мирасиниң үлүши әслидикидин аслап кетиду» дәп ойлиса керәк; шуңа у «алмаймән» дегән қарарға кәлгән. ■ **4:7** Қан. 25:7 □ **4:8** «Өз кешини селивәтти» - бу кәшни Боаз елип кетиду. У мәзкур сода-сетиққа испат болиду. Кәш бәлким бир парчә йәрниң тәвәлигигә символ болуши мүмкин еди («Қан.» 11:24 вә 25:7-10ни көрүң). □ **4:10** «Шәһәрниң дәрвазиси» - оқурмәнларниң есидә барки, «шәһәрниң дәрвазиси» қедимки заманларда ақсақаллар вә мөтивәрләр олтиридигән жай еди.

Боаз Рутни өз эмиригэ илиши арқилиқ йәрни қайтуруп сетивалиду

11 Дәрвазида турған һәммә хәлиқ билән ақсақаллар: — Биз гувадурмиз. Пәрвәрдигар сениң өйүңгә киргән аялни Исраилниң жәмәтини бәрпа қилған Раһилә билән Леяһ иккисидәк қилғай; сән өзүң Әфратаһ жәмәти ичидә баяшат болуп, Бәйт-Ләһәмдә нам-иззитиң зиядә болғай; □ ■ 12 Пәрвәрдигар саңа бу яш чокандин тапқузидиған нәслиң түпәйлидин сениң жәмәтиң Тамар Йәһудаға туғуп бәргән Пәрәзниң жәмәтидәк болғай! — деди. ■

Падиша Давут Боаз билән Рутниң әвладидур

13 Андин Боаз Рутни эмиригә елип, униңға йеқинлиқ қилди. Пәрвәрдигар униңға шапаәт қилип, у һамилдар болуп бир оғул туғди. 14 Қиз-аяллар Наомиға: — Исраилниң арасида саңа һәмжәмәт-нижәткар нәслини үзүп қоймиған Пәрвәрдигарға тәшәккүр-мәдһийә қайтурулсун! Шу нәслиңниң нами Исраилда иззәт-абройлуқ болғай! □ 15 У саңа жеңиңни йеңилиғучи һәм қериғиниңда сени әзизлиғучи болиду; чүнки сени сөйидиған, саңа йәттә оғулдин әвзәл болған келиниң уни туғди, — деди. 16 Наоми балини елип, бағриға басти вә униңға баққучи ана болди. □ 17 Униңға хошна болған аяллар «Наомиға бир бала туғулди» дәп, униңға исим қойди. Улар униңға «Обәд» дәп ат қойди. У Йәссәниң атиси болди, Йәссә Давутниң атиси болди. □

□ 4:11 «Раһилә вә Леяһ» - Яқупниң икки аяли болуп, көп пәрзәнт көргән. ■ 4:11 Яр. 29:32-35; 30:1-25; 35:17, 18 ■ 4:12 Яр. 38:29; 1Тар. 2:4; Мат. 1:3 □ 4:14 «Һәмжәмәт-нижәткар» - шу «Һәмжәмәт-нижәткар» болса туғулған бала өзидур. 15-айәтни көрүң. □ 4:16 «Баққучи ана» — бәлким қанун жәһәттин балиниң атақ аниси болғанлиғини көрситиши мүмкин. □ 4:17 «Обәд» — «қул», «хизмәткар» дегән мәнидә. «Давут» — Давут падиша, Давут пәйгәмбәр.

Давут падиша, йэни Давут пэйгэмбэрниң нэсэбнамиси

18 Пэрэзниң нэсэбнамиси төвэндикидәктур: — Пэрэздин һэзрон төрәлди, ■
19 һэзрондин Рам төрәлди, Рамдин Амминадаб төрәлди, ²⁰ Амминадабтин
Наһшон төрәлди, Наһшондин Салмон төрәлди, ²¹ Салмондин Боаз төрәлди,
Боаздин Обәд төрәлди, ²² Обәдтин Йәссә төрәлди вә Йәссәдин Давут төрәлди.

Самуил «1»

Дәрд-әләмдин болган тиләк

¹ Әфраим тағлиғидики Раматаим-Зофимда Әлканаһ исимлик бир киши бар еди. У Әфраимлик болуп, Йәроһамниң оғли, Йәроһам Елихуниң оғли, Елиху Тохуниң оғли, Тоху Зуфниң оғли еди. ■ ² Униң икки аяли бар еди. Бирисиниң исми ханнаһ, йәнә бирисиниң исми Пәниннаһ еди. Пәниннаһниң балилири бар еди, лекин ханнаһниң балиси йоқ еди. ³ Бу адәм һәр жили өз шәһиридин самави қошунларниң Сәрдарии болған Пәрвәрдиғарға сәждә қилип қурбанлик сунғили Шилоһға баратти. У йәрдә Әлиниң Хофний вә Финиһас дегән икки оғли Пәрвәрдиғарниң каһинлири болуп ишләйтти. ■ ⁴ Һәр қетим Әлканаһ қурбанлик қилған күнидә у қурбанлиқтин аяли Пәниннаһ вә униң һәр бир оғул-қизлириға өз үлүшини берәтти. ⁵ Амма ханнаһға болса у икки һәссилек үлүш берәтти; чүнки у ханнаһни толиму сөйәтти. Лекин Пәрвәрдиғар уни туғмас қилған еди. □ ⁶ Пәрвәрдиғарниң уни туғмас қилғанлиғидин униң күндәш рәқиби Пәниннаһ ханнаһни азаплаш үчүн униң билән қаттиқ қеришатти. ⁷ Вә һәр жили, ханнаһ һәр қетим Пәрвәрдиғарниң өйигә чиққанда, Пәниннаһ униңға азар берәтти. Пәниннаһ шундақ қилғачқа, у жиғлап һеч нәмә йемәйтти. □ ⁸ Ахири униң ери Әлканаһ униңға: — И ханнаһ, немишкә жиғлайсән? Немишкә бир нәрсә йемәйсән? Немишкә көңлүң азар йәйду? Мән өзүм саңа он оғулдин әвзәл әмәсмү?! — деди. ■ ⁹ Улар Шилоһда йәп-ичкәндин кейин (Әли дегән каһин шу чағда Пәрвәрдиғарниң ибадәтханисиниң ишиги йенидики орундуқта олтиратти) ханнаһ дәстихандин турди; ¹⁰ у қаттиқ азап ичидә Пәрвәрдиғарға дуа қилип зар-зар жиғлайтти. ¹¹ У қәсәм ичип: — И самави қошунларниң Сәрдарии болған Пәрвәрдиғар, әгәр дедигиңниң дәрдигә йетип, мени яд етип дедигиңни унтумай, бәлки дедигиңгә бир оғул бала ата қилсаң, уни пүтүн өмриниң күнлиридә Сән Пәрвәрдиғарға беғишлаймән; униң бешиға устира һеч қачан селинмайду, деди. □ ■ ¹² У Пәрвәрдиғарниң алдида дуасини давам қиливатқанда, Әли униң ағзига қарап турди; ¹³ чүнки ханнаһ дуани ичидә қилғачқа ләвилири мидирлаватқини билән аваз ичидә аңланмайтти. Шуңа Әли уни мәс болуп қапту, дәп ойлиди. ¹⁴ Әли униңға: — Қачанғичә мәс жүрисән? Шарабиңни өзүңдин нери қил, деди. ¹⁵ Лекин ханнаһ ҳававән: — Ундақ әмәс, и ғоҗам! Көңли сунуқ бир мәзлуммән. Мән шарапму, һарақму ичмидим, бәлки женим дәрдини Пәрвәрдиғарниң алдида

■ **1:1** 1Тар. 6:11, 12 ■ **1:3** Мис. 23:14; Қан. 16:16. □ **1:5** «Лекин Пәрвәрдиғар уни туғмас қилған еди» — ибраний тилида: «Лекин Пәрвәрдиғар униң балиятқусини етивәткән еди». □ **1:7** «Вә һәр жили, ханнаһ һәр қетим Пәрвәрдиғарниң өйигә чиққанда, Пәниннаһ униңға азар берәтти» — немишкә улар һәр қетим «Пәрвәрдиғарниң өйигә чиққанда» шундақ болиду? — бизниңчә һәр қетим бир ибраний аилә Худаниң алдига шундақ кәлгәндә, улар барлиқ балилири үчүн алаһидә тәшәккүр ейтиши мумким. Шу чағларда Пәниннаһ ханнаһқа «Сән бир туғмас!» дәп әслитәтти. Бәзи тәрҗимиләрдә мошу жүмлиниң бешида: «У (Әлканаһ) һәр жили Пәрвәрдиғарниң өйигә чиққанда, ханнаһ униңға һәмраһ болуп барғанда...» дейлиду. ■ **1:8** Рут 4:15. □ **1:11** «униң бешиға устира һеч қачан селинмайду» — Тәврат дәвридә бәзи кишиләр өзлирини Худаниң ибадигигә беғишләш мәхситидә өзлирини «назарий» дәп атайтти; «назарий»лар (назарий болушқа қәсәм ичип бекитилгән мөһләттә) һарақ ичмайтти, чачлирини һеч чүшүрмәйтти. «Чөл.» 6:1-22ни көрүң. ■ **1:11** һәк. 13:5.

төктүм; ■ 16 дедәклирини яман хотун дәп билмигәйла. Чүнки мениң зор дәрдим вә азаплиримдин бу күнгичә шундақ нида қиливатимән, деди. □

17 Әли униңға жавап берип: — Теч-аман қайтқин; Исраилниң Худаси Өзидин тилигән илтижайиңни ижабәт қилғай, деди.

18 Һаннаһ: — Дедәклири көз алдилирида илтипат тапқай, деди. У шуларни дәп чиқип, ғиза йеди вә шуниңдин кейин чирайида илгәркидәк ғәмкинлик көрүнмиди.

19 Улар әтиси таң сәһәрдә орнидин туруп Пәрвәрдигарниң һозурида сәждә қилип болуп, Рамаһдики өйигә йенип кәлди. Әлканаһ аяли Һаннаһға йеқинчилик қилди; Пәрвәрдигар уни әслигән еди. 20 Һаннаһ һамилдар болуп, вақти-саити тошуп, бир оғул туғди. У: «Мән уни Пәрвәрдигардин тиләп алдим» дәп, исмини Самуил қойди. □

Һаннаһ Самуилни Пәрвәрдигарға атайду

21 Униң ери Әлканаһ өйидики һәммиси билән Пәрвәрдигарға атидиган һәр жиллиқ қурбанлиқни қилғили вә қилған қәсимини ада қилиш үчүн Шилоһға чиқти. 22 Лекин Һаннаһ биллә бармай еригә: — Бала әмчәктин айрилғандила андин мән униң Пәрвәрдигарниң алдида һазир болуши үчүн уни елип баримән; шуниң билән у у йәрдә мәңгү туриду, деди. 23 Ери Әлканаһ униңға: — Өзүңгә немә яхши көрүнсә, шуни қилгин. Уни әмчәктин айриғичә туруп тургин. Пәрвәрдигар Өз сөз-каламиға әмәл қилғай, деди. Аяли өйдә қелип балиси әмчәктин айрилғичә емитти. 24 Балиси әмчәктин айрилғандин кейин у уни елип, шундақла үч буқа, бир әфаһ ун вә бир тулум шарапни елип Пәрвәрдигарниң Шилоһдики өйигә апарди. Бала болса теһи кичик еди. □ ■ 25 Улар бир буқини союп балини әлиниң қешиға елип кәлди. □ 26 Шуниң билән Һаннаһ униңға: — И ғоҗам, өзлиридә һаят раст болғинидәк, бу йәрдә силиниң қашлирида туруп Пәрвәрдигарға нида қилған мәзлум мән болиман, деди. 27 Мән мошу оғул бала үчүн дуа қилдим вә мана, Пәрвәрдигар мениң тилигән илтижайимни ижабәт қилди. 28 Әнди һазир мән уни Пәрвәрдигарға тапшуруп бәрдим. Өмриниң һәммә күнлиридә у Пәрвәрдигарға бегишланған болиду, деди. Шуниң билән улар у йәрдә Пәрвәрдигарға сәждә қилди. □

2

Һаннаһ тәнтәнә билән Пәрвәрдигарни мәдһийиләйду

1 Һаннаһ дуа қилип мундақ деди: — «Мениң қәлбим Пәрвәрдигар билән яйрайду, Мениң мүңгүзүм Пәрвәрдигар билән егиз көтирилди;

■ 1:15 Эәб. 61:9; 141:2 □ 1:16 «дәдәклирини яман хотун дәп билмигәйла...» — ибраний тилида «дәдәклирини «Белиалниң қизи» дәп билмигәйла» дейилиду. «Белиал»ниң мәнәси «әрзимәс» дегәнлик болуп, бәлким Иблисни көрситиду. □ 1:20 «Мән уни Пәрвәрдигардин тиләп алдим» дәп, исмини Самуил қойди» — ибраний тилида «Самуил» дегәнниң мәнәси «Худа аңлиди» яки «Худадин тилигән» дегәнгә йеқин келиду. □ 1:24 «бир әфаһ ун» — «әфаһ» ашлиқ-данларниң өлчәм бирлиги еди, тәхминән 27 литр. Буқа қурбанлиқ қилинғанда, униңға қошуп ундин «қошумчә ашлиқ һәдийә» қилинишиму керәк еди. ■ 1:24 Луқа 2:41. □ 1:25 «Улар бир буқини союп балини әлиниң қешиға елип кәлди» — қалған икки буқа бәлким елиға Самуилни беқиш үчүн бәргән «беқиш һәққи» болуши мүмкин. Башқа бир еһтималлиқ барки, 24-айәтнәни мәнәси: «...үч буқа» әмәс, бәлки «...үч яшлиқ бир буқа» болуши мүмкин. Бирақ бу айәтни шундақ чүшәнргән алилар аз. □ 1:28 «...улар у йәрдә Пәрвәрдигарға сәждә қилди» — «улар» бәзи кона көчүрмиләрдә «у у йәрдә Пәрвәрдигарға сәждә қилди» дейилиду (демәк, Самуилни көрситиду).

Ағзим дүшмәнлиримниң алдида тәнтәниликтә ечилди;

Чүнки Сениң нижәтиндин шатлинимән. □ ■

² Пәрвәрдигардәк муқәддәс болғучи йоқтур;

Чүнки Сәндин башқа һеч ким йоқ,
Худайимиздәк һеч уюлташ йоқтур. ■

³ И инсанлар, кибирлик сөзлириңларни көпәйтивәрмәңлар,

Йоған гәпләрни ағиңлардин чиқармаңлар;
Чүнки Пәрвәрдигар билим-һидайткә егә Худадур.

Инсанларниң әмәллири Униң тәрипидин таразида тартилиду.

⁴ Палванларниң оқ-ялири сундурилди;

Лекин путилишип жиқилғанларниң бели болса қудрәт билән бағланди.

⁵ Қосиги тоқ болғанлар нан тешиш үчүн өзини ялланмилиққа бәрди;

Лекин ач қалғанлар һазир ач қалмиди;

Һәтта туғмас аял йәттини туғиду;

Лекин көп балилик болған солишип кетиду. ■

⁶ Пәрвәрдигар һәм өлтүриду, һәм һаят бериду;

У адәмни тәһтисараға чүшүриду, у йәрдин йәнә турғузиду; □ ■

⁷ Пәрвәрдигар адәмни һәм намрат қиливетиду, һәм бай қилиду;

У кишини һәм пәс қилиду, һәм егиз көтириду.

⁸ У өзи мискинни топидин қопуриду,

Қиғлиқтин йоқсулни көтириду;

Уларни есилзадиләр арасида тәң олтарғузиду;

Уларни шан-шәрәплик тәхтигә мирас қилдуриду;

Чүнки йәрниң түврүклири Пәрвәрдигарниңкиду;

У өзи дунияни уларниң үстигә салған еди. ■

⁹ Өз муқәддәс бәндилириниң путирини У мәзмут қилиду;

Амма рәзилләр болса, қараңғуда шүк қилиниду;

Чүнки һеч ким өз қудрити билән нусрәт тапмайду.

¹⁰ Пәрвәрдигар билән қаршилашқанлар парә-парә қиливетилиду;

У өзи асманлардин уларға қарши гүлдүрләйду.

Пәрвәрдигар йәр йүзиниң чәтлиригичә һөкүм чиқариду;

У өзи тиклигән падишаға қудрәт бериду,

У өзи мәсиһлигининиң мүңгүзини егиз көтириду! □ ■

¹¹ Әлканаһ болса Рамаһдики өз өйигә йенип барди. Бала болса әлиниң қешида Пәрвәрдигарға хизмәт қилип қалди.

Әлиниң оғуллириниң каһинлиқ мәнсивидин рәзиллик билән пайдилинишлири

□ **2:1** «Мениң мүңгүзүм Пәрвәрдигар билән егиз көтирилди» — Тәвратта, «мүңгүз»ләр көп һалларда адәмләрниң аброй-шәритини яки күчини билдүриду. Мошу йәрдә Қутқузғучи-мәсиһни көрситиши мүмкин. «Зәб.», 131:17ни көрүң. Бу мүңгүзләр адәмниң бешида өскән әмәс, әлвәттә! ■ **2:1** Луқа 1:46.

■ **2:2** Қан. 3:24; зәб. 85:8. ■ **2:5** Зәб. 33:10-11; Жиг. 5:6; Луқа 1:53. □ **2:6** «тәһтисара» — өлгәнләрниң роһи баридиған жай. ■ **2:6** Қан. 32:39; әв. 37:11-14 ■ **2:8** Аюп 36:15; зәб. 112:7, 8; Луқа 1:52; зәб. 23:1-2; 101:26; 103:5. □ **2:10** «У өзи мәсиһлигининиң мүңгүзини егиз көтириду!» — «мәсиһлимақ» яки «мәсиһ қилиш»: Худаниң йөлийоруғи билән Исраилға йеңи бир падиша бекитиш үчүн униң бешига зәйтун мейи сүрүлүши керәк еди. Мошу мурасим «мәсиһ қилиниш» яки «мәсиһлиниш» дәп атилатти вә шундақла шу чағдин башлап шу падиша «Худаниң мәсиһлигини» дәп атилатти. Каһинлар вә бәзи вақтида пәйгәмбәрләрму «мәсиһ қилинатти». Исраилда шу чағда падиша болмиғачқа, һаннаһниң бу сөзи дәрвәкә кәлгүси ишларни алдин-ала көрсәткән бешәрәт еди. ■ **2:10**

1 Сам. 7:10; зәб. 2:6; 20:9; 88:25

12 Амма Әлинің оғуллири интайин яман кишиләрдин болуп, Пәрвәрдигарни тонумайтти. □ 13 Каһинларның хәлиқләргә мундақ адити болған: — Бириси қурбанлиқ қилип, гөш қайнап пишиватқанда каһиннің хизмәтқари келип үч тилиқ чаңгакни қолида тутуп 14 даш, қазан, даңқан яки кориниң ичигә санжиқ, чаңгакқа немә елинған болса каһин шуни өзигә алатти. Уларның Шилоһға қурбанлиқ қилғили кәлгән һәммә Исраилларға шундақ адити болған. □

15 Шундақла һәтта яғни көйдүрмәстә каһиннің хизмәтқари келип қурбанлиқ қиливатқан адәмгә: — Каһинға қавап үчүн гөш бәргин, чүнки у сәндин қайнап пишқан гөш қобул қилмайду, бәлки хам гөш лазим, дәйтти. 16 Әгәр қурбанлиқ қилғучи уныңа: — Авал йеғи көйдүрүлүп болсун, андин немини халисаң шуни алғин, десә, у: — Болмайду, маңа дәрһал бәр! Болмиса мәжбурий алимән, дәйтти; □ 17 Шундақ қилип бу икки яшның гунайи Пәрвәрдигарнинг алдида толиму еғир болған еди; чүнки уның сәвәвидин хәқ Пәрвәрдигарға атиған қурбанлиқлар көзгә илинмайвататти.

18 Амма Самуил нарәсидә бала болуп канаптин тоқулған бир әфодни кийип Пәрвәрдигарның алдида хизмәт қилатти. □ 19 Буныңдин башқа уның аниси һәр жилда уныңа бир кичик тон тикип, һәр жилиқ қурбанлиқни қилғили ери билән барғанда алғач келәтти. 20 Әли Әлканаһ вә аялға бөхит тиләп дуа қилип: — «Аялиңның Пәрвәрдигарға беғишлиғининиң орниға саңа уныңдин башқа нәсил бәргәй, деди. Андин бу иккиси өз өйигә янди. 21 Шуның билән Пәрвәрдигар һаннаһни йоқлап бәрикәтләп, у һамилдар болуп жәмий үч оғул вә икки қиз туғди. Кичик Самуил болса Пәрвәрдигарның алдида туруп өсүвататти. □

22 Әли бәк қерип кәткән еди. У оғуллириниң пүткүл Исраилға һәммә қилғанлирини аңлиди һәм жамаәт чедириниң ишигидә хизмәт қилидигән аяллар билән ятқининиму аңлиди. □ 23 У уларға: — Силәр немә үчүн шундақ ишларни қилисиләр? Чүнки бу хәлиқниң һәммисидин силәрның яманлиғиңларни аңлаватимән, деди. 24 Болмайду, и оғуллирим! Мән аңлиған бу хәвәр яхши әмәс, Пәрвәрдигарның хәлқини аздурупсиләр. □ 25 Әгәр бир адәм йәнә бир адәмгә гуна қилса, башқа бириси уның үчүн Худадин рәһим сориса болиду; лекин әгәр бириси Пәрвәрдигарға гуна қилса, ким уның гунайини тиләләйду? — деди. Лекин улар атисиниң сөзигә кулақ салмиди; чүнки Пәрвәрдигар уларни өлтүрүшни нийәт қилған еди. 26 Амма Самуил дегән бала өсүвататти, Пәрвәрдигар һәм адәмләрның алдида илтипат тапқан еди. ■

□ 2:12 «...интайин яман кишиләрдин болуп» — ибраний тилида: «Белиалның (Иблисның) оғуллиридин болуп» дейлиду. «Белиал»ның мәнаси «әрзимәс», бәлким Шәйтанин көрситиду. □ 2:14 «Уларның Шилоһға қурбанлиқ қилғили кәлгән һәммә Исраилларға шундақ адити болған» — мошу хил қурбанлиқлар, шүбһисизки, «ташәкүр қурбанлиқлири» яки «наәлиқ қурбанлиқлири» еди. Каһинларның мошу адити Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән қанунның бәлгүлимилиригә асааланған әмәс. Каһинларның «һоқуқ үлүши» болса «Лав.» 7:11-18, 28-34-әйәтләрдә көрситилиду. Амма әлиның оғуллири ачкөзлүгидин бу адәтти толиму һәддидин ашурувәткән еди. Кейинки әйәтләрни көрүң. □ 2:16 «Авал йеғи көйдүрүлүп болсун, андин немини халисаң шуни алғин» — Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән қанун бойичә қурбанлиқлардики барлиқ яғлар Пәрвәрдигарға атап көйдүрүләтти.

Адәмнің уни йеиши мәңғий қилинатти. □ 2:18 «Самуил нарәсидә бала болуп канаптин тоқулған бир әфодни кийип Пәрвәрдигарның алдида хизмәт қилатти» — «әфод» дегән немә? Худа Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән қанун бойичә, баш каһин кийдигән бир алаһидә кәлтә чапан болуп, уның ичидики икки хил таш арқилиқ Худадин йол соригили болатти. Самуил Лавий қабилисидин болмисиму, бу әйәткә қариганда «каһинлиқ кийим» кийип, каһинлиқ хизмитини қиливататти. □ 2:21 «...йоқлап бәрикәтләп» — ибраний тилида пәкәт «йоқлап» дейлиду. Худаниң «йоқлиши» тоғрилиқ «тәбирләр»ниму көрүң. □ 2:22 «жамаәт чедир» — йәни «ибадәт чедир» яки «муқәддәс чедир».

□ 2:24 «Пәрвәрдигарның хәлқини аздурупсиләр» — башқа бир хил тәржимиси: «Пәрвәрдигарның хәлқи арисидә тарқалған хәвәр яхши әмәс». ■ 2:26 Луқа 2:52.

27 Худаниң бир адими Элиниң йениға келип мундақ деди: — Пәрвәрдиғар шундақ дәйду: «Мисирда, Пирэвнниңкидэ турғанда Өзүмни атаңниң жәмәтигә очуқ аян қилмидимму? ■ 28 Мән уни каһиним болуш, Өз қурбанғайимда қурбанлиқ қилиш, хушбуй йеқши вә Мениң алдимда әфод тонини кейип хизмәт қилишқа Исраилниң һәммә қәбилилиридин таллимиғар едимму? Шуниндәк Мән Исраилниң отта көйдүридиған һәммә қурбанлиқлирини атаңға тапшуруп тәқдим қилған әмәсму? □ ■ 29 Немишкә Мән буйруған, туралғу жайимдики қурбанлиғим билән ашлиқ һәдийәләрни дәпсәндә қилисиләр? Немишкә хәлқим Исраиллар кәлтүргән һәммә һәдийәләрниң есилидин өзлириңларни сәмритип, өз оғуллириңларниң һөрмитини Мениңкидин үстүн қилисән?» ■ 30 Униң үчүн Исраилниң Худаси Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: «Мән дәрһәқиқәт сениң вә атаңниң жәмәтидикиләр Мениң алдимда хизмитимдә мәнғү маңиду, дәп ейтқан едим; лекин әнди Мән Пәрвәрдиғар шунни дәймәнки, бу иш һазир Мәндин нери болсун! Мени һөрмәт қилғанларни Мән һөрмәт қилимән, лекин Мени кәмситкәнләр пәс қарилиду. ■ 31 Мана шундақ күнләр келидуки, сениң билиғиңни вә атаңниң жәмәтиниң билиғини тәң кесветимән; шуниң билән жәмәтиңдә бирму қериған адәм тепилмайду! □ 32 Сән туралғу жайимда дәрд-қайғу көрисән; Исраиллар һәр қандақ һозур-бәхитни көргини билән, сениң жәмәтиңдә әбәткичә бирму қериған адәм тепилмайду. □ 33 Вә Мән қурбанғайимниң хизмитидин үзүп ташлимиған адимиң бар болса, у көзлириңниң хирәлишиши билән жеңиңниң азаплинишиға сәвәп болиду. Жәмәтиңдә туғулғанларниң һәммиси балағәттин өтмәй өлиду. □ 34 Саңа бу ишларни испатлашқа, икки оғлуң Хофний билән Финийасниң бешиға чүшидиған мундақ бир аламәт бешәрәт болиду: — уларниң иккилиси бир күндә өлиду. 35 Амма Өзүмгә Рохум вә дилимдики нийитим бойичә иш көридиған садиқ бир каһинни тикләймән; Мән униңға мәзмут бир жәмәт қурумән; у Мениң мәсиһ қилғинимниң алдида мәңгү меңип хизмәт қилиду. □ 36 Шундақ болидуки, сениң жәмәтиңдикиләрдин һәр бир тирик қалғанлар бир сәр күмүч вә бир чишләм нан тиләшкә униң алдиға келип униңға тазим қилип: «Қаһинлиқ хизмәтлиридин маңа бир орун бәрсилә, йегили бир чишләм нан тапай дәп ейтидиған болиду» дәйду.

3

Пәрвәрдиғар Самуилни чақириду

■ 2:27 Рос. 7:25. □ 2:28 «... Мән Исраилниң отта көйдүридиған һәммә қурбанлиқлирини атаңға тапшуруп тәқдим қилған әмәсму?» — Тәвратқа асасән, каһинларниң һәр қандақ қурбанлиқлардин өзигә хас бир үлүшни елиш һоқуқи бар еди. ■ 2:28 Лав. 10:14. ■ 2:29 Қан. 32:15. ■ 2:30 Мис. 28:43; 29:9. □ 2:31 «... сениң билиғиңни вә атаңниң жәмәтиниң билиғини тәң кесветимән» — «адәмниң билги» униң күчи, қабилыйити вә һоқуқини билдүрәтти. □ 2:32 «Сән туралғу жайимда дәрд-қайғу көрисән» — яки «Сән туралғу жайимда дүшмән көрисән». «сениң жәмәтиңдә әбәткичә бирму қериған адәм тепилмайду» — бу бешәрәт төвәндики бабларда ечилиду. Эли өзи Пәрвәрдиғарниң әндә сандугиниң булап кетилгәнлигини көриду; бирақ кейинки күнләрдә, йәни Давут падишаниң күнлиридики бәхит-бәрикәтни у көрмәйду (Элиниң жәмәтиниң кейинки тарихи 22-бап, 1-22, «1Пад.» 2:26-27дә көрүлиду). □ 2:33 «көзлириңниң хирәлишиши» — бу ибарә адәттә көз яшириниң көп төкүлгәнлигинин яки зор ғәмкинликтин болған һаләтни көрситиду. □ 2:35 «...Мениң мәсиһ қилғинимниң алдида» — Мениң падишасимниң алдида, демәкчи. Бизниңчә бу бешәрәт авал Самуилниң өзидә андин каһин Задокниң жәмәтидә әмәлгә ашурулди. «мәңгү меңип хизмәт қилиду» — ибраний тилида «барлиқ күнләрдә меңип хизмәт қилиду».

1 Самуил дегән бала болса әлиниң алдида Пәрвәрдигарниң хизмитидә болатти. Әнди Пәрвәрдигарниң сөзи у күнләрде кам еди; вәһийлик көрүнүшләрму көп әмәс еди. 2 Вә шундақ болдики, бир күни Әли орнида ятқан еди (униң көзлири торлишип көрмәс болуп қалай дегән еди) ■ 3 Худаниң чириги техи өчмигән болуп, Самуил Пәрвәрдигарниң ибадәтханисида, Худаниң әһдә сандуғиға йеқинла йәрде ятатти. 4 Пәрвәрдигар Самуилни чақирди. У: — Мана мән бу йәрде, деди. 5 У Әлиниң қешиға жүгүрүп берип: — Мана мән, мени чақирдиңғу, деди. Лекин у жавап берип: — Мән чақирмидим; қайтип берип ятқин, деди. Шуниң билән у берип ятти. 6 Пәрвәрдигар йәнә: «Самуил!» дәп чақирди. Самуил қопуп әлиниң қешиға берип: Мана мән, мени чақирдиңғу, деди. Лекин у жавап берип: — Мән чақирмидим и оғлум, йәнә берип ятқин, деди.

7 Самуил Пәрвәрдигарни техи тонумиған еди; Пәрвәрдигарниң сөзи униңға техи аян қилинмиған еди. 8 Лекин Пәрвәрдигар йәнә үчинчи қетим: «Самуил!» дәп чақирди; у қопуп әлиниң қешиға берип: — Мана мән; сән мени чақирдиң, деди. У вақитта Әли Пәрвәрдигар балини чақирипту, дәп билип йәтти. 9 Шуниң билән Әли Самуилға: — Берип ятқин. У әгәр сени чақирса, сән: — И Пәрвәрдигар, сөз қилгин, чүнки қулуң аңлайду, дәп ейтқин, девиди, Самуил берип орнида ятти. 10 Вә Пәрвәрдигар келип йеқин туруп илгәркидәк: — «Самуил, Самуил!» дәп чақирди. Самуил: — Сөз қилгин, чүнки қулуң аңлайду, дәп жавап бәрди. □

11 Пәрвәрдигар Самуилға: — Мана Мән аңлиғанларниң икки кулиқини зиңилдатқидәк бир ишни Исраилниң арисидә қилмақчимән. ■ 12 Шу күнидә Мән бурун Әлиниң жәмәтидикиләр тоғрисидә ейтқинимниң һәммисини униң үстигә чүшүримән; башгин ахирғичә ада қилимән! ■ 13 Чүнки өзигә аян болған қәбиһлик түпәйлидин Мән униңға, сениң жәмәтиңдин мәңгүлүк һөкүм чиқармақчимән, дәп ейтқанмән: чүнки у оғуллириниң ипласлиғини билип туруп уларни тосмиди. □ 14 Униң үчүн Әлиниң жәмәтидикиләргә қәсәм қилғанмәнки, Әлиниң жәмәтидикиләрниң қәбиһлиги мәйли қурбанлиқ билән болсун, мәйли һәдийә билән болсун кафарәт қилинмай, әбәткичә кәчүрүм қилинмайду, деди.

15 Самуил әтиси таң атқичә йетип, андин Пәрвәрдигарниң өйиниң ишиқлирини ачти. Амма Самуил вәһийлик көрүнүшни Әлигә ейтиштин қорқти. 16 Лекин Әли Самуилни чақирип: — И Самуил оғлум, деди. У: — Мана мән, дәп жавап бәрди. 17 У: — У саңа немә сөз қилди? Сәндин өтүнәй, уни мәндин йошурмигин. Әгәр Униң саңа ейтқанлириниң бирини маңа ейтмай қойсаң, Худа дегинини сениң бешиңға чүшүрсун вә униндин артуқ чүшүрсун! — деди. 18 Шуниң билән Самуил униңға һеч немини қалдурмай һәммини дәп бәрди. Әли: — Мана, У Пәрвәрдигардур; У немини лайиқ тапса, шуни қилсун, деди.

19 Самуил өсүп чоқ болувататти вә Пәрвәрдигар униң билән биллә болуп, униң ейтқан бешәрәтлик сөзлириниң һеч қайсисини йәрде қалдурмайтти. 20 Шуниң билән пүткүл Исраил Дандин тартип Бәәр-Шебағичә Самуилниң Пәрвәрдигарниң пәйғәмбири қилип тикләнгәнлигини билип йәтти. □ 21 Шу вақитта Пәрвәрдигар Шилоһда Өзини йәнә аян қилди. Чүнки Пәрвәрдигар Шилоһда Өз сөз-калама арқилиқ Самуилға Өзини аян қилди; вә Самуил Униң сөзини пүткүл Исраилға

■ 3:2 1Сам. 4:15. □ 3:10 «Самуил, Самуил!» — Тәврат-инжілда Худа бир кишиниң исмини қайтилап чақирған болса, у адамниң өзигә интайин сөйүмлүк экәнлигини көрситиду. ■ 3:11 2Пад. 21:12; Йар. 19:3. ■ 3:12 1Сам. 2:31. □ 3:13 «Мән униңға, сениң жәмәтиңдин мәңгүлүк һөкүм чиқармақчимән, дәп ейтқанмән» — яки «Мән униңға, сениң жәмәтиңдин мәңгүлүк һөкүм чиқармақчимән, дәп ейтқин». «чүнки у оғуллириниң ипласлиғини билип туруп уларни тосмиди» — яки «чүнки у оғуллириниң Худани қарғиғанлигини билип туруп уларни тосмиди». □ 3:20 «Дандин тартип Бәәр-Шебағичә» — «Дан» Исраилниң шималий четидә, «Бәәр-Шеба» униң жәнубий четидә еди.

йәткүзди. □

4

Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғи Филистийләрниң қолиға чүшиду

1 У вақитта Исраил Филистийләр билән жәң қилғили чиқип Әбән-Әзәргә йеқин жайда барғаһ-чедирларни тикти. Филистийләр болса Афәк дегән жайда барғаһ-чедирларни тикти. 2 Филистийләр Исраиллар билән соқушқили сәп тизип турди. Жәң кеңәйгәндә Исраил Филистийләр алдида тар мар болди; Филистийләр уларниң жәң сәплиридин төрт миңчә адәмни өлтүрди. 3 Халайиқ барғаһқа йенип кәлгәндә, Исраилниң ақсақаллири: — Немишкә Пәрвәрдигар бүгүн бизни Филистийләр тәрипидин тар мар қилдурди? Биз Шилоһдин Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғини қешимизға елип келәйли; у аримизда болса, бизни дүшминимизниң қолидин кутқузиду, деди.

4 Шу гәптин кейин халайиқ Шилоһға адәм маңдуруп, шу йәрдин керубларниң оттурисида олтарған самави қошунларниң Сәрдари Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғини елип көтирип кәлди. Шуниндәк Әлиниң икки оғли Хофний билән Финиһасму Худаниң әһдә сандуғи билән биллә кәлди. □ 5 Вә шундақ болдики, Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғи ләшкәрғаһқа елип келингәндә пүткүл Исраил йарни тәврәткидәк күчлүк бир чуқан көтиришти.

6 Филистийләр күчлүк тәнтәнә авазини аңлап: — Ибранийларниң ләшкәрғаһидин аңланған бу күчлүк чуқан немә вәждин чиққанду, дәп ейтишти. Арқидинла улар Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғиниң уларниң ләшкәрғаһиға кәлтүрүлгинини билип йәтти. 7 Шуниндәк Филистийләр қорқуп: — Илаһлар уларниң ләшкәрғаһиға кәпту, халимизға вай! Мундақ иш бу вақитқичә һеч болған әмәс, дейишти. 8 халимизға вай! Бизни бу қудрәтлик илаһларниң қолидин ким қутқузиду? Мана баяванда мисирлиқларни түрлүк бала-вабалар билән урған илаһлар дәл шулардур! 9 И Филистийләр, өзлириңларни жәсур көрситип әркәктәк туруңлар. Болмиса, ибранийлар бизгә қул болғандәк биз уларға қул болимиз; әркәктәк болуп жәң қилиңлар! — деди. ■

10 Шуниндәк билән Филистийләр Исраиллар билән жәң қилди. Исраил тар мар қилинип, һәр бири тәрәп-тәрәпкә өз чедиригә бәдәр қачти. Жәңдә қаттиқ қирғинчилик болуп, Исраилдин оттуз миң пиядә әскәр өлтүрүлди.

11 Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғи олжа болуп кәтти вә Әлиниң икки оғли Хофний билән Финиһасму өлтүрүлди. ■

12 Шу күни бир Биняминлиқ жәң мәйданидин қечип кийим-кечәклири житиқ, үстибеши топа-чаң һалда Шилоһға жүгүрүп кәлди. ■ 13 У йетип кәлгәндә, мана Әли йолниң четидә өз орундуқида олтирип тақити-тақ болуп күтүвататти; униң көңли Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғиниң ғемидә пәришан еди. У киши хәвәрни йәткүзгили шәһәргә киргәндә, пүткүл шәһәр пәрәд-чуқан көтәрди. 14 Әли пәрәд садқисини аңлап: — Бу зади немә вараң-чуруң? дөп сориди. У киши алдирап келип әлигә хәвәр бәрди 15 (Әли тохсән сәккиз яшқа киргән, көзлири қетип қалған болуп, көрмәйтти). ■ 16 У киши Әлигә: — Мән жәңдин қайтип кәлгән кишимән,

□ **3:21** «Самуил Униң сөзини пүткүл Исраилға йәткүзди» — яки «Самуил ейтқан бу сөз пүткүл Исраилда йүз бәрди». □ **4:4** «...керубларниң оттурисида олтарған самави қошунларниң Сәрдари Пәрвәрдигар» — «керублар» пәриштиләрниң шәклидә болуп, әһдә сандуғиниң икки тәрипидә туратти.

«Мис.» 25:17-22ни көрүң. Худа «керубларниң оттурисида, әһдә сандуғиниң үстидә һозурумни олтарғузимән, дәп вәдә қилған еди. ■ **4:4** 2Сам. 6:2; 3әб. 79:1-2; 98:1 ■ **4:9** һак. 13:1. ■ **4:11** 1Сам. 2:34; 3әб. 77:59-61 ■ **4:12** Йә. 7:6. ■ **4:15** 1Сам. 3:2

бүгүн жәң мәйданидин қечип кәлдим, деди. Эли: — И оғлум, немә иш йүз бәрди? — дәп сориди. ¹⁷ Хәвәрчи жавап берип: — Исраил Филистийләрнің алдидин бәдәр қачти. Хәлиқ арасида қаттиқ қирғинчилик болди! Сениң икки оғлуң, Хофний билән Финиһасму әлди һәмдә Худаниң әһдә сандуғиму олжа болуп кәтти, деди. ¹⁸ Вә шундақ болдики, хәвәрчи Худаниң әһдә сандуғини тилға алғанда, Әли дәрвазиниң йенидики орундуқтин кәйнигә жиқилип чүшүп, бойни сунуп әлди; чүнки у қерип, бәдиниму еғирлишип кәткән еди. У қириқ жил Исраилниң һакими болған еди. □

¹⁹ Униң келини, йәни Финиһасниң аяли һамилдар болуп туғушқа аз қалған еди. У Худаниң әһдә сандуғиниң олжа болуп кәткәнлиги вә қийнатиси билән ериниңму өлгәнлик хәвирини аңлиғанда, бирдинла қаттиқ толғақ тутуп, пүкүлүп балини туғди. ²⁰ У өләй дәп қалғанда, чөрисидә турған аяллар: — Қорқмиғин, сән оғул бала туғдуң, деди. Лекин у буниңға жавапму бәрмиди һәм көңүл бөлмиди. ²¹ У: «Шан-шәрәп Исраилдин кәтти» дәп балиға «Ихабод» дәп исим қойди; чүнки Худаниң әһдә сандуғи олжа болуп кәткән һәм қейнатиси билән ериму өлгән еди. □ ²² У йәнә: — Шан-шәрәп Исраилдин кәтти; чүнки Худаниң әһдә сандуғи олжа болуп кәтти! — деди.

5

¹ Филистийләр Худаниң әһдә сандуғини олжа елип, уни Әбән-Әзәрдин елип Ашдодқа барди. ² У йәрдә Филистийләр Худаниң әһдә сандуғини елип Дагон бутханисиға әкирип, Дагон дегән бутниң йениға қойди. ³ Ашдоддикилар әтиси сәһәр қоуп кәлсә, мана Дагон бути Пәрвәрдиғарниң әһдә сандуғиниң алдида жиқилғиничә дүм ятатти. Шуңа улар Дагон бутни елип йәнә сә орнида турғузуп қойди. ⁴ Лекин әтиси сәһәр қоуп кәлсә, мана, Дагон Пәрвәрдиғарниң әһдә сандуғиниң алдида жиқилғиничә дүм ятатти; Дагонниң беши һәм қоллири босуғида чеқилған еди; Дагонниң пәкәт белиқсиман тени қалған еди. □ ⁵ Шуңа бүгүнгә қәдәр Ашдодта я Дагонниң каһинлири болсун я Дагонниң бутханисиға киргүчиләр болсун, Дагонниң босуғисиға дәссимәйдү.

⁶ Андин Пәрвәрдиғарниң қоли Ашдоддикиләрниң үстигә қаттиқ чүшүп, уларни вәйран қилип, Ашдод билән әтрапидикиләрни һүррәк кесили билән урди. □ ⁷ Ашдоддикилар буларни көрүп: — Исраилниң Худасиниң әһдә сандуғи бизләрдә турмисун! Чүнки униң қоли бизни вә илаһимиз Дагонни қаттиқ бесивалди, дейшти. ⁸ Шуниң билән улар адәм мандуруп Филистийләрнің һәммә ғоқилирини қақиртип жәм қилип улардин: — Исраилниң Худасиниң әһдә сандуғини қандақ бир тәрәп қилимиз? дәп сориди. Улар: — Исраилниң Худасиниң әһдә сандуғи Гатқа чәт йол билән йөткәлсун, дәп жавап беришти. Шуниң билән улар Исраилниң Худасиниң әһдә сандуғини у йәргә чәт йол билән йөткиди. □ ⁹ Вә шундақ болдики, улар уни чәт йол билән йөткигәндин кейин Пәрвәрдиғарниң қоли у шәһәргә чүшүп кишиләрни қаттиқ сарасимигә чүшүрди. У кичикләрдин тартип чоңларғичә шәһәрдикиләрни урди, улар һүррәк

□ **4:18** «У қириқ жил Исраилниң һакими болған еди» — «һаким»ларниң йетәкчи һәм сорақчи рольни чүшиниш үчүн Тәвраттики «Батур һакимлар»ни көрүң. □ **4:21** «У: «шан-шәрәп Исраилдин кәтти» дәп балиға «Ихабод» дәп исим қойди» — «Ихабод» бәлким «Шан-шәрәп кени?» яки «Шан-шәрәп кәтти» дегәнни билдүриду. □ **5:4** «Дагон Пәрвәрдиғарниң әһдә сандуғиниң алдида жиқилғиничә дүм ятатти» — «Дагон» дегән бутта адәмниң беши вә белиқниң тени бар еди. □ **5:6** «һүррәк кесили» — яки «өсмиләр» яки «бовасир кесили». ■ **5:6** Зәб. 77:60-66. □ **5:8** «Гатқа чәт йол билән йөткәлсун» — бәлким башқа шәһәр-кәнтләрдин өткүзмәслик үчүн.

кесилигә гириптар болди. ¹⁰ Шуниң билән улар Худаниң әһдә сандуғини Экронға әвәтти. Лекин Худаниң әһдә сандуғи Экронға йетип кәлгәндә, Экрондикилар пәрәд қилип: — Биз билән хәлқимизни өлтүрүш үчүн улар Исраилниң Худасиниң әһдә сандуғини бизгә йәткиди! — деди. ¹¹ Улар адәм мандуруп Филлистийләрниң ғожилирини қичқартип жәм қилип уларға: — Биз билән хәлқимизни өлтүрмәслиги үчүн Исраилниң Худасиниң әһдә сандуғини бу йәрдин өз жайиға кәткүзүңлар, деди; чүнки қаттиқ вәһимә шәһәрни басқан еди; Худаниң қоли уларниң үстигә толиму еғир чүшкән еди. ¹² Өлмигән адәмләр болса һүррәк кесили билән урулуп, шәһәрниң пәрәди асманға көтирилди.

6

Филистийләр әһдә сандуғини қайтуруп әвәтиду

¹ Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғи Филлистийләрниң жутида йәттә ай турди. ² Филистийләр каһинлар билән палчиларни чақирип уларға: — Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғини қандақ қилимиз? Уни қандақ қилип өз жайиға әвәтәләймиз? Йол көрситиңлар, деди. ³ Улар: — Әгәр Исраилниң Худасиниң әһдә сандуғини қайтуруп әвәтсәңлар, қуруқ әвәтмәңлар, һеч болмиғанда униң билән бир «итаәтсизлик қурбанлиғи»ни биргә әвәтишиңлар зөрүрдур, деди. Шундақ қилғанда шипа таписиләр, шундақла Униң қолиниң немә үчүн силәрдин айрилмиғанлиғини билисиләр, деди. ⁴ Улар: — Биз немини итаәтсизлик қурбанлиғи қилип әвәтимиз? — дәп сориди. Улар: — Филлистийләрниң ғожилириниң сани бәш; шуңа бәш алтун һүррәк вә бәш алтун чашқан ясап әвәтиңлар; чүнки силәргә вә ғожаңларға охшашла бала-қазә чүшти. ⁵ һүррәклириниң шәклини вә зиминиңларни вәйран қилидиған чашқанларниң шәклини нәқиш қилип ясап, Исраилниң Худасиға шан-шәрәп кәлтүрүңлар. Шуниң билән у бәлким силәрниң, илаһлиримизниң вә зиминиңларниң үстини басқан қолини йениклитәрмекин: — ⁶ Мисирлиқлар билән Пирәвн өз көңүлирини қаттиқ қилғандәк силәрму немишкә өз көңлүңларни қаттиқ қилсиләр? У мисирлиқларға зор қаттиқ қоллуқ көрсәткәндин кейин, улар Исраилларни қоюп бәрмидиму, улар шуниң билән қайтип кәлмидиму? ■ ⁷ Әнди йеңи бир һарву ясап, теһи боюнтуруққа көндүрүлмигән мозайлиқ икки инәкни һарвуға қошуңлар; улардин мозайлирини айрип, өйдә елип қелиңлар; ⁸ андин Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғини көтирип һарвуға селиңлар; вә униңға әвәтидиған итаәтсизлик қурбанлиғи қилидиған алтун буюмларни бир қапқа селип сандуққа яндап қоюңлар вә сандуқни шу пети мандуруңлар; ⁹ андин қарап туруңлар. Әгәр һарву Исраил чегарисидики йол билән Бәйт-Шәмәшкә маңса, бизгә кәлгән шу чоң бала-қазани чүшүргүчиниң өзи Пәрвәрдигар болиду. Ундақ болмиса, бизни урған Униң қоли әмәс, бәлки бизгә чүшкән тәсадипилиқ болиду, халас, дейишти. ¹⁰ Шуниң билән Филлистийләр шундақ қилди. Улар Мозайлиқ икки инәкни һарвуға қошуп, мозайлирини өйдә солап қоюп, ¹¹ Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғини һарвуға селип, алтун чашқан вә куйма һүррәкләр қачиланған қапни униңға яндап қойди. ¹² Инәкләр Бәйт-Шәмәшкә баридиған йол билән удул жүрүп кәтти. Улар көтирилгән йол билән маңғач мәрәйтти, я оң тәрәпкә я сол тәрәпкә қейип кәтмиди. Филлистийләрниң ғожилири уларниң арқисидин Бәйт-Шәмәшнниң чегарисигичә барди. ¹³ Бәйт-Шәмәштикилар жылғида бугдай орувататти, улар башлирини көтирип әһдә сандуғини көрүп хуш болушти. ¹⁴ һарву Бәйт-Шәмәшлик Йәшуаниң етизлиғиға келип, у йәрдики бир чоң

ташның йенида тохтап қалди. Улар харвуни чекип, икки инәкни Пәрвәрдигарға атап көйдүрмә курбанлиқ қилди. □ 15 Лавийлар Пәрвәрдигарның әһдә сандуғи билән алтун буюмлар бар қапни чүшүрүп чоң ташның үстигә қойди. Шу күни Бәйт-Шәмәштикилә Пәрвәрдигарға көйдүрмә курбанлиқлар вә башқа курбанлиқларни қилди. □ 16 Филистийләрның бәш ғожиси буларни көрүп шу күни Әкронға қайтип кәтти. 17 Филистийләрның Пәрвәрдигарға итаәтсизлиқ курбанлиғи қилип бәргән алтун һүррики: — Ашдод үчүн бир, Газа үчүн бир, Ашкелон үчүн бир, Гат үчүн бир вә Әкрон үчүн бир еди. 18 Алтун чашқанларның сани болса Филистийләрның бәш ғожисига тәвә барлиқ шәһәрның сани билән баравәр еди. Бу шәһәрләр сепиллиқ шәһәрләр вә уларға қарашлиқ сәһра-кәнтләрни, шундақла улар Пәрвәрдигарның әһдә сандуғини қойған чоң чимәнзарғичә һәммә жайни өз ичигә алатти. Бу чимәнзар һазирму Бәйт-Шәмәшлиқ Йәшуаниң етизлиғида бар. □

19 Амма Бәйт-Шәмәштикилә өз мәйличә әһдә сандуғиниң ичигә қаригини үчүн Пәрвәрдигар улардин йәтмиш адәмни, жүмлидин чоңлардин әлликин урди. Пәрвәрдигар хәлиқни мундақ қаттиқ урғанлиғи үчүн пүтүн хәлиқ матәм тутти. □ 20 Бәйт-Шәмәштикилә: — Бу муқәддәс Худа Пәрвәрдигарның алдида ким ерә туралайду? Әһдә сандуғи бизниң бу йәрдин кимниң қешиға апирилиши керәк? — деди. 21 Андин улар Кириат-Йеаримдикиләргә әлчиләрни әвитип: — Филистийлә Пәрвәрдигарның әһдә сандуғини қайтуруп бәрди. Бу йәргә келип уни өзүңларға елип кетиңлар, деди.

7

Исраиллар Филистийлә билән йәнә соқушиду

1 Шуниң билән Кириат-Йеаримдики адәмләр келип Пәрвәрдигарның әһдә сандуғини елип чиқип, дөңниң үстидики Абинадабниң өйидә қойди вә униң оғли Әлиазарни әһдә сандуғиға қарашқа Пәрвәрдигарға атап бекитти. ■ 2 Әһдә сандуғи Кириат-Йеаримда қоюлғандин тартип узун вақит, йәни жигирмә жил өтти. Исраилның пүткүл жәмәти Пәрвәрдигарни сегинди.

3 Вә Самуил Исраилниң пүткүл жәмәтигә: — Әгәр пүтүн қәлбиңлар билән Пәрвәрдигарның йениға қайтип, ятларның илаһлири билән Аштаротларни өз араңлардин йоқитип, көңлүңларни Пәрвәрдигарға бағлап, хас Униң ибадитидила болсаңлар У силәрни Филистийләрның қолидин қуткузиду,

□ 6:14 «харву Бәйт-Шәмәшлиқ Йәшуаниң етизлиғиға келип, у йәрдики бир чоң ташның йенида тохтап қалди» — демисәкму, Бәйт-Шәмәштикилә Исраиллар еди, Бәйт-Шәмәш Исраил билән Филистийә оттурисидики чегара еди. □ 6:15 «Бәйт-Шәмәштикилә Пәрвәрдигарға көйдүрмә курбанлиқлар вә башқа курбанлиқларни қилди» — «башқа курбанлиқлар» бәлким «тәшәккүр курбанлиқлири»ни көрситиду. Ундақ курбанлиқларни йейишкә болиду. □ 6:18 «Бу шәһәрләр сепиллиқ шәһәрләр вә уларға қарашлиқ сәһра-кәнтләрни, шундақла улар Пәрвәрдигарның әһдә сандуғини қойған чоң чимәнзарғичә һәммә жайни өз ичигә алатти. Бу чимәнзар һазирму Бәйт-Шәмәшлиқ Йәшуаниң етизлиғида бар» — башқа бир хил тәржимиси: «(бу шәһәрләр сепиллиқ шәһәрләрни вә униңға қарашлиқ сәһра-кәнтләрни, шундақла улар Пәрвәрдигарның әһдә сандуғини қойған чоң ташкичә һәммини өз ичигә алған еди) бу чоң таш бүгүңгичә Бәйт-Шәмәшлиқ Йәшуаниң етизлиғида турмақта». Йәнә башқа тәржимилери учриши мүмкин. □ 6:19 «...йәтмиш адәмни, жүмлидин чоңлардин әлликин урди» — буниң башқа бир хил тәржимиси: «...бәш түмән йәтмиш адәмни урди». Аз бир қисим кона көчүрмиләрдиму пәкәт «йәтмиш адәм» дәп хатириләнгән. ■ 7:1 2Сам. 6:4.

деди. □ ■ 4 Шуниң билән Исраил Бааллар билән Аштаротларни ташлап хас Пәрвәрдигарниң ибадидидила болди.

5 Андин Самуил: — Пүткүл Исраилни Мизпаһ шәһиригә жәм қилсаңлар, мән силәр үчүн Пәрвәрдигарниң алдида дуа қилай, деди. 6 Әнди улар Мизпаһқа жәм болуп, у йәрдә су тартип уни Пәрвәрдигар алдиға куйди вә у күни роза тутуп: — Биз Пәрвәрдигарниң алдида гуна садир қилдуқ, деди. Шуниң билән Самуил Мизпаһта Исраилларниң әрз-дәвалири үстидин һөкүм чиқарди. □

7 Филистийләр Исраилларниң Мизпаһда жәм болғинини аңлиди; Филистийләрниң ғожилири Исраил билән жәң қилғили чиқти. Исраиллар буни аңлап Филистийләрдин қорқти. 8 Исраиллар Самуилға: — Биз үчүн Пәрвәрдигар Худайимиз бизни Филистийләрниң қолидин қутқузуши үчүн униңға нида қилиштин тохтимиғин, деди. 9 Самуил анисини емиватқан бир қозини елип толуқ бир көйдүрмә қурбанлиқ қилип Пәрвәрдигарға сунди; Самуил Исраилниң һәққидә Пәрвәрдигарға пәрәд кәтәрди; Пәрвәрдигар дуасини аңлиди. 10 Самуил көйдүрмә қурбанлиқ қиливатқанда Филистийләр Исраил билән соқушқили йеқинлап кәлди. Лекин Пәрвәрдигар шу күни Филистийләрниң үстигә қаттиқ гүлдүрмама гүлдүрлитип уларни алақзадә қиливәтти; шуниң билән улар Исраил алдида тар мар болди. ■ 11 Исраиллар Мизпаһтин чиқип уларни Бәйт-Карниң түвигичә қоғлап қирди.

12 У вақитта Самуил бир ташни елип, уни Мизпаһ билән шәнниң оттурисида тикләп: — «Пәрвәрдигар бизгә һазирғичә ярдәм бериватиду» — дәп уни Әбән-Әзәр дәп атиди. □ ■

13 Шуниң билән Филистийләр бесикип Исраилниң зимиңға йәнә тажавуз қилмиди; Самуил һаким болған барлиқ күнләрдә Пәрвәрдигарниң қоли Филистийләрниң үстигә қарши болди; 14 шундақ қилип Экрондин тартип Гатқичә Филистийләр Исраилдин еливалған шәһәрләрниң һәммиси Исраилға яндурулди; шәһәрләргә тәвә зиминларниму Исраил Филистийләрниң қолидин яндуруп алди. Буниндин башқа Исраил билән Аморийлар оттурисида течлиқ болди.

15 Самуил болса пүтүн өмридә Исраилни сориди. 16 һәр жили у Бәйт-Әл, Гилгал вә Мизпаһларни айленип, мошу йәрләрдә Исраил үстидин һөкүм жүргүзәтти.

17 Андин у Рамаһқа йенип баратти; чүнки униң өйи шу йәрдә еди һәм у у йәрдиму Исраил үстидин һөкүм жүргүзәтти. У у йәрдиму Пәрвәрдигарға бир қурбанғаһ ясиған еди. ■

8

1 Шундақ болдики, Самуил қериганда оғуллирини Исраилға һаким қилип қойди.

2 Униң тунжисиниң исми Йоел болуп, иккинчисиниң исми Абияһ еди. Булар Бәэр-Шебада һакимлиқ қилди. 3 Лекин оғуллири униң йоллирида жүрмәйтти, бәлки мәнпәәтни көзләп езип, париларни йәп, һәқ-һаһәқни астин-үстүн қилди. ■

4 У вақитта Исраилниң һәммә ақсақаллири Рамаһда жәм болуп Самуилниң қешиға келип 5 униңға: — Мана сән қеридиң, оғуллириң болса сениң йоллириңда

□ 7:3 «Аштаротлар» — яки «Ашәраһлар» — алаһидә дәрәқләр билән мунасивәтлик аял бутларни көрситиду; дәрәқләр бәлким аял бут шәклидә оюлған яки һәқиләнгән болуши мүмкин еди. ■ 7:3 Қан. 6:13; 10:20; Мат. 4:10; Лука 4:8 □ 7:6 «...Самуил ... Исраил хәлқиниң әрз-дәвалириниң үстидин һөкүм чиқарди» — Самуил пәйғәмбәр Исраил үстигә һөкүм сүргән «батур һакимлар» яки «қутқузғучи батурлар»ниң әң ахирқиси еди. ■ 7:10 Йә. 10:10. □ 7:12 «Самуил бир ташни елип...

Пәрвәрдигар бизгә һазирғичә ярдәм бериватиду» — дәп уни Әбән-Әзәр дәп атиди» — «Әбән-Әзәр» дегәнниң мәнәси: «ярдәм теши». ■ 7:12 1Сам. 4:1. ■ 7:17 1Сам. 8:4. ■ 8:3 Мис. 18:21; Қан. 16:19.

жүрмәйду. Барлық әлләрдә болғандәк үстимизгә һөкүм сүридиған бир падиша бекиткин, деди. ■

⁶ Уларниң «Үстимизгә һөкүм сүридиған бир падиша бекиткин» дегини Самуилниң көңлигә еғир кәлди. Самуил Пәрвәрдигарға дуа қиливиди, ■

⁷ Пәрвәрдигар Самуилға җававән: — Хәлиқ саңа һәр немә ейтса уларға кулақ салғин; чүнки улар сени әмәс, бәлки «Үстимизгә падиша болмисун» дәп Мени ташлиди. ⁸ Мән уларни Мисирдин чиқарған күндин тартип бүгүнки күнгичә улар шундақ ишларни қилип, Мени ташлап башқа илаһларға ибадәт қилип кәлгән. Әнди улар саңа һәм шундақ қилиду. ⁹ Шуниң үчүн уларниң сөзигә униғин. Лекин уларни қаттиқ ағаһландуруп кәлгүсидә уларниң үстидә сәлтәнәт қилидиған падишаниң уларни қандақ башқуридиғанлиғини билдүргин, деди.

¹⁰ Самуил өзидин бир падиша соригән хәлиқкә, Пәрвәрдигарниң ейтқининиң һәммисини дәп бәрди.

¹¹ У: — Устүңларда сәлтәнәт қилидиған падишаниң тутидиған йоли мундақ болиду: — У оғуллириңларни өз ишиға қоюп, җәң һарвулирини һайдашкә, атлиқ әскәрәли болушқа салиду; улар униң һарвулириниң алдида жүгүриду; ¹² уларни өзи үчүн миң беши вә әллик беши болушқа, йерини һайдашкә, һосулини орушқа, җәң қураллири билән һарву әсваплирини ясашқа салиду.

¹³ Қизлириңларни әтир ясашқа, тамақ етишкә вә нан йеқишқа салиду. ¹⁴ Әң есил зиминлириңлар, үзүмзарлириңлар билән зәйтунлуқлириңларни тартивелип өз хизмәткарлириға бериду. ¹⁵ У уруғуңлардин, үзүмзарлириңларниң һосулидин ондин бир үлүшини өзиниң ғоҗидарлири вә хизмәткарлириға бөлүп бериду.

□ ¹⁶ У қуллириңлар, дедәклириңлар, әң келишкән жигитлириңларни вә ешәклириңларни өз ишиға салиду. ¹⁷ У қойлириңлардин ондин бир үлүшини алиду; силәр униң қул-хизмәткарлири болисиләр. ¹⁸ Силәр у күндә өзүңларға таллиған падиша түпәйлидин пәрәд кәтирисиләр; лекин Пәрвәрдигар у күнидә силәргә кулақ салмайду, деди.

¹⁹ Хәлиқ болса Самуилниң сөзигә кулақ салмай: — Яқ, бәлки үстимизгә сәлтәнәт қилидиған бир падиша болсун, деди. ²⁰ —Шундақ қилип биз башқа һәр бир әлләргә охшаш болимиз; бизниң падишасимиз үстимиздин һөкүм чиқирип, бизни башлайду вә биз үчүн җәң қилиду, деди.

²¹ Самуил хәлиқниң һәммә сөзлирини аңлап, уларни Пәрвәрдигарға йәткүзди. □

²² Пәрвәрдигар әнди Самуилға: — Сән уларниң сөзигә кулақ селип, уларға бир падиша бекиткин, деди. Самуил Исраилларға: — Һәр бириңлар өз шәһириңларға қайтиңлар, деди.

9

Саул Самуилниң қешигә келиду

¹ Биньямин қәбилисидин Киш атлиқ бир киши бар еди. У Абиәлниң оғли, Абиәл Зерорниң оғли, Зерор Бикоратниң оғли, Бикорат Афияниң оғли еди; Афия болса Биньяминлиқ еди. У өзи батур вә дөләтмән киши еди. ■ ² Кишниң Саул исимлиқ, есил вә хушхуй бир оғли бар еди. Исраиллар арисидә униндин чирайлиқ адәм

■ **8:5** һош. 13:10; Рос. 13:21. ■ **8:6** 1Сам. 12:17. □ **8:15** «уруғуңлар» — бәлким ашлиқниң өзини көрситиши мүмкин. «өзиниң ғоҗидарлири вә хизмәткарлириға ...» — яки «өзиниң ағватлири вә хизмәткарлириға ...». □ **8:21** «Самуил ... сөзлирини аңлап, уларни Пәрвәрдигарға йәткүзди» — ибраний тилида «Самуил ... сөзлирини аңлап, уларни Пәрвәрдигарниң қулиқига қайтилап бәрди».

■ **9:1** 1Сам. 14:51.

йоқ еди; у шундақ егиз бойлуқ әр едики, хәлиқниң һәр қандики униң мүрисигиму қәлмәйтти.

³ Саулниң атиси кишниң ешәклири жүтүп кәткән еди. Буниң билән Киш оғли Саулға: — Сән хизмәткарлардин бирини өзүң билән биллә елип, ешәкләрни тепип кәлгин, деди. ⁴ Улар берип Әфрайм едирлиғидин өтүп, Шалишаһ зиминини кезип, уларни издәп тапалмиди; улар Шаалим зиминидинму өтти, ешәкләр у йәрдимү йоқ еди. Андин Бинямин зиминини кезип өтти, уларни йәнә тапалмиди. ⁵ Улар Зуф зиминиға йәткәндә Саул өзи билән кәлгән хизмәтқариға: — Болә, өйгә янайли; болмаса атам ешәкләрдин әнсирмәй, әксичә бизниң ғемимизни йәп кетәрмики, деди.

⁶ Лекин у униңға: — Мана, бу шәһәрдә Худаниң бир адими бар. У мөһтәрәм бир адәм, һәр немә десә әмәлгә ашмай қалмайду. Әнди у йәргә барайли; у бизгә баридаған йолимизни көрситип қоярмекин, деди.

⁷ Шуңа Саул хизмәтқариға: — Лекин униң йениға барсақ у кишигә немә беримиз? Чүнки хуржуңлиримизда нан түгәп қалди, қолимизда Худаниң адимиғә бәргидәк соғитимиз йоқ. Йенимизда йәнә немә бар? — деди.

⁸ Хизмәтқар Саулға жавап берип: — Мана қолумда чарәк шәкәл күмүч бар. Манидаған йолимизни дәп бәрсун, Худаниң адимиғә шуни берәй, деди □

⁹ (бурун Исраилда бир адәм Худадин йол соримақчи болса: — Келиңлар, алдин көргүчиниң қешиға барайли, дәйтти. һазир «пәйғәмбәр» дегәнни өткән заманда «алдин көргүчи» дәйтти).■

¹⁰ Саул хизмәтқариға: — Мәслиһәтиң яхши болди. Биз маңайли, деди. Шуниң билән улар Худаниң адими турған шәһәргә барди. ¹¹ Улар шәһәргә чиқидиған йолда кетиватқанда, су тартқили чиққан бир нәччә қизға учриди вә улардин: — Алдин көргүчи мошу йәрдимү? — дәп сориди.

¹² Улар жавап берип: — Шундақ. Мана у алдиңларда туриду; тез бериңлар, чүнки халайиқ бүгүн шәһәрниң жуқури жайида қурбанлиқ қилмақчи, шуңа у бүгүн шәһәргә кирди. ¹³ У қурбанлиқтин йейишкә теги жуқури жайға чиқмай турупла, силәр униң билән шәһәрдә учришисиләр. Хәлиқ у кәлмигичә таам йемәйду, чүнки у авал қурбанлиқни бәрикәтләйду; андин чақирилған мейманлар таамға егиз тегиду. һазир чиқидлар, чүнки бу дәл уни тапқили болидиған вақит, деди. □

¹⁴ Улар шәһәргә чиқип шәһәр мәркизигә кәлгәндә, мана Самуил жуқури жайға чиқишқа уларға қарап келивататти.

¹⁵ Пәрвәрдиғар Саул келиштин бир күн илгири Самуилға:■

¹⁶ — Әтә мошу вақитларда Мән йениңға Бинямин зиминидин бир адәмни әвәтимән. Сән уни Мениң хәлқим Исраилниң үстигә әмир болушқа мәсиһ қилгин. У Мениң хәлқимни Филистийләрниң қолидин қутқузиду. Чүнки Мениң хәлқимниң пәряди Маңа йәткени үчүн уларға илтипат билән қаридим, — деди.

¹⁷ Самуил Саулни көргәндә Пәрвәрдиғар униңға: — Мана, Мән саңа сөз қилған адәм мошудур. Бу адәм Мениң хәлқимниң үстидә сәлтәнәт қилиду, дәп изһар қилди.

¹⁸ Саул дәрвазида турған Самуилниң қешиға берип: Силидин сорай, алдин көргүчиниң өйи нәдә, дәп сориди.

¹⁹ Самуил Саулға: — Алдин көргүчи мән өзүм шу. Мәндин авал жуқури жайға чиққин. Бүгүн силәр мән билән таам йәйсиләр; әтә сени узутуп чиққанда, көңлүңдики һәр бир ишларни саңа дәп берәй, — дәп жавап бәрди. ²⁰ Амма үч күн бурун жүтүп кәткән ешәкләрдин болса, әндишә қилмигин; улар тепилди.

□ **9:8** «Мана қолумда чарәк шәкәл күмүч бар» — «шәкәл» еғирлиқ миқдари, күмүч бәлким 11.4 грам еди. ■ **9:9** Яр. 25:22. □ **9:13** «...у авал қурбанлиқни бәрикәтләйду» — «қурбанлиқни бәрикәтләш» мошу йәрдә (1) тәшәккүр ейтиш; (2) қурбанлиқ қобул қилинғай дәп тиләшни билдүриду. ■ **9:15** 1Сам. 15:1.

Энди Израилниң һәммә арзуси кимгә майил? Саңа вә атаңниң пүткүл жәмәтигә эмәсмү? — деди.

²¹ Саул жавап берип: — Мән Израил қәбиллири ичидики әң кичик қәбилә болған Биняминдин, жәмәтимму Бинямин қәбилиси ичидики әң кичиги турса? Немә үчүн бу сөзләрни маңа дәйла? — деди.

²² Самуил болса Саулни вә хизмәткарини башлап, мейманхана өйигә кирди вә уларни чақирилғанларниң арасида төрдә олтарғузди. Улар оттузчә адәм еди.

²³ Самуил ашпәзгә: — Мән сақлап қойғин дәп, саңа тапшурған хелиқи таамни елип кәлгин, деди.

²⁴ Шунинң билән ашпәз сақлап қойған чоң аҗритилған қолни елип Саулниң алдиға қойди. Самуил: — Мана, саңа сақлап қоюлғини шудур! Уни алдиға елип йегин; чүнки у мән хәлиқни чақирған чегимда атайин саңа атап елип қойғандин тартип бу бекитилған вақитқичә сақланди, деди. Шунинң билән у күни Саул билән Самуил тамақта биллә болди. ²⁵ Улар жуқури жайдин чүшүп шәһәргә кирди, Самуил өгүздә Саул билән сөзләшти. ²⁶ Әтиси таң шәһәрдә орундин турғанда Самуил Саулни өгүздин чақирип: — Орнундин тур, мән сени узутуп қояй, деди. Саул орундин турди вә иккиси биллә чиқти, — һәм у Самуил билән биллә кочиға чиқти. ²⁷ Улар шәһәрниң айигиға кетиватқанда, Самуил Саулға: Хизмәткарға алдимизда маңгач турғин, дәп буйруғин, деди. У шундақ қилди. Андин Самуил: — Сән туруп тур, Пәрвәрдигарниң сөз-калами́ни саңа йәткүзәй, деди.

10

Самуил Саулни мәсиһ қилиду

¹ Самуил бир май комзикини елип униң бешиға төкүп уни сөйүп мундақ деди: — «Мана бу, Пәрвәрдигарниң сени Өз мирасиға әмир болушқа мәсиһ қилғини эмәсмү?» □ ■

² Сән бүгүн мәндин айрилғандин кейин Бинямин зимининиң чегарисидики Зәлзаһа йетип барғиниңда Раһиләниң қәбриниң йенида саңа икки киши учрайду; улар саңа: «Сән издәп барған ешәкләр тепилди, вә мана, атаң ешәкләрдин гәм қилмай, бәлки силәр үчүн: Оғлумни қандақ қилип тапармән, дәп әнсиримәктә» дәп ейтиду. ³ Сән у йәрдин меңип, Табордики дуб дәригигә йәткәндә Пәрвәрдигарниң алдиға бериш үчүн Бәйт-Әлгә чиқип кетиватқан үч кишигә учрайсән. Улардин бири үч оғлақ, бири үч нан вә йәнә бири бир тулум шарапни кәтирип келиду.

⁴ — Улар саңа салам қилип икки нанни суниду; сән бәргинини қоллиридин алгин. ■ ⁵ Андин сән «Худаға аталған Гибеаһ шәһәригә барисән (у йәрдә Филистийләрниң бир ләшкәрғаһи бар); сән шу шәһәргә кәлсәң чилтар, тәмбур, нәй вә лириларни кәтирип жуқури жайидин чүшкән бир бөләк пәйғәмбәрләр саңа учрайду. Улар бешәрәтлик сөзләрни қилиду. □ ■ ⁶ Шунинң билән Пәрвәрдигарниң Роһи сениң вужудуңға чүшиду, сән улар билән бирликтә

□ **10:1** «мана бу, Пәрвәрдигарниң сени өз мирасиға әмир болушқа мәсиһ қилғини эмәсмү?» — бәзи кона көчүрмиләрдә Самуилниң сөзлири: «Пәрвәрдигар сени Өз хәлқи Израил үстигә һөкүмран қилди. Сән Пәрвәрдигарниң хәлқи үстигә сәлтәнәт қилисән вә уларни әтрапидики дүшмәнләрниң қолидин күткүзисән. Мана, шу иш Пәрвәрдигар сени Өз мирасиға баш болғили мәсиһ қилған эмәсмү?» буниңға қошуп дейлиду. ■ **10:1** Рос. 13:21. ■ **10:4** һәк. 18:15. □ **10:5** «Худаға аталған Гибеаһ шәһәригә барисән» — башқа бир хил тәржимиси: «Худаниң дөңигә барисән». Ибраһий тилида: «Худаниң Гибеаһи» (Гибеаһ бир шәһәр, мәнаси «дөң», «едир»). «лириларни кәтирип жуқури жайидин чүшкән бир бөләк пәйғәмбәрләр» — яки «лириларни кәтирип жуқури жайидин чүшидиган бир бөләк пәйғәмбәрләр». ■ **10:5** 1Тар. 16:39; Чөл. 11:25

бешарэтлик сөзләрни қилисән вә йеңи бир адәм болисән. ⁷ Мошу аламәтләр саңа кәлгәндә, қолундин немә кәлсә шуни қилгин. Чүнки Худа сән билән биллидур.

⁸ Андин мәндин илгири Гилгалға чүшүп барисән. Мана, мән һәм йеңиңа чүшүп көйдүрмә қурбанлиқлар сунуш вә енақ қурбанлиқлар қилиш үчүн келимән. Мән йеңиңа берип, немә қилишиң керәклигини уқтурмиғичә, мени йәттә күн сақлап тургин». ■

⁹ Вә шундақ болдики, у бурулуп Самуилдин айрилғанда Худа униңға йеңи бир қәлб ата қилди; вә бу аламәтләрниң һәммиси әшу күни әмәлдә көрситилди.

¹⁰ Улар Гибеаһға йетип кәлгәндә мана, бир бөләк пәйғәмбәрләр униңға учриди; Худаниң Роһи униң вужудига чүшти, буниң билән уларниң арисидә бешарәт қилишқа башлиди. ■ ¹¹ Уни илгири тонуйдиганларниң һәммиси униң пәйғәмбәрләрниң арисидә бешарәт қилгинини көргәндә улар бир-биригә: — Кишниң оғлиға немә бопту? Саулму пәйғәмбәрләрдин бири болдиму немә? — дейишти. ¹² Амма йәрлик бир адәм: — Буларниң атилири кимләр? — деди. Шуниң билән: «Саулму пәйғәмбәрләрниң биримиду?» дәйдиган гәп пәйда болди. □ ■

¹³ Әнди Саул бешарәтлик сөзләрни қилип болуп, жуқури жайға чиқип кәтти.

¹⁴ Саулниң тағиси униңдин вә униң хизмәткаридин: — Нәгә берип кәлдиңлар? дәп сориди. У: — Ешәкләрни издигили чиқтуқ; ләкин уларни тапалмай Самуилниң қешиға бардуқ, деди.

¹⁵ Саулниң тағиси: — Самуилниң силәргә немә дегинини маңа ейтип бәргинә, деди.

¹⁶ Саул тағисига: — У жәзм билән бизгә ешәкләр тепилди, дәп хәвәр бәрди, деди. Ләкин Самуилниң падишалиқ иши тоғрилиқ ейтқан сөзини униңға дәп бәрмиди.

Самуил хәлиқни агаһландуриду

¹⁷ Самуил әнди хәлиқни Пәрвәрдигарниң алдига жәм болуңлар дәп, Мизпаһқа чақирди. ¹⁸ У Израилға: — Израилниң Худаси Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Мән силәр Израилни Мисирдин чиқирип мисирлиқларниң қолидин азат қилип, силәргә зулум қилған һәммә падишалиқларниң қолидин қутқуздум. ¹⁹ Ләкин бүгүнки күндә силәрни бешинларға чүшкән барлиқ балаю-апәтләрдин вә барлиқ мушәққәтләрдин қутқузғучи Худайиңлардин ваз кечип униңға: «Яқ. Устимизгә бир падиша бекитип бәргәйсән» — дедиңлар. Әнди өзүңларни қәбиләңлар бойичә, жәмәтиңлар бойичә Пәрвәрдигарниң алдига һазир қилиңлар» — деди. ■

²⁰ Шуниң билән Самуил Израилниң һәммә қәбилилирини алдига жәм қилип, чәк ташливиди, чәк Бинямин қәбилисигә чиқти. ■ ²¹ У Бинямин қәбилисини жәмәт-жәмәтлири бойичә өз алдига кәлтүрүп чәк ташливиди, чәк Матриниң жәмәтигә чиқти. Андин кейин йәнә чәк ташливиди, Кишниң оғли Саулға чиқти. Улар уни издивиди, амма уни тапалмиди.

²² Шуңа улар Пәрвәрдигардин йәнә: — У киши бу йәргә келәмду? — дәп сориди. Пәрвәрдигар жававән: — Мана, у жүк-тақларниң арисига йошурунивалди, деди.

²³ Шуңа улар жүгүрүп берип уни шу йәрдин елип кәлди. У хәлиқниң оттурисидә турғанда халайиқниң бойи униң мүрисигиму кәлмиди. ■

■ **10:8** 1Сам. 13:8. ■ **10:10** 1Сам. 19:19. □ **10:12** «Буларниң, йәни пәйғәмбәрләрниң атилири кимләр?» — мошу соал бәлким пәйғәмбәр болуш үчүн алийжанаб яки есилзадә аилсидә туғулуш шәрт әмәс, дегәни көрситиду. «Саулму пәйғәмбәрләрниң биримиду?» — мошу гәп бәлким (1) мәлум бирисиниң улүк бир иш қилалайдиганлиғига болған гумәнни билдүриду; (2) униң әксичә, Саул әсли «улуқ әрбаб» болмисиму, аддий адәм немешкә улүк ишни қилалмайдикән, дегән пикирни билдүриду. 12-әйәттики «йәрлик адәм»ниң соалиға қариганда, биз иккинчи пикиргә майилмиз. ■ **10:12** Гал. 1:24; 1Сам. 19:25 ■ **10:19** 1Сам. 8:7; 1Сам. 8:19; 12:12. ■ **10:20** Йә. 7:14 ■ **10:23** 1Сам. 9:2

²⁴ Самуил барлиқ хәлиқкә: — Энди Пәрвәрдигар таллиған кишигә қараңлар! Дәрвәкә барлиқ хәлиқниң ичидә униңға йетидиған бириси йоқтур, деди. Вә хәлиқниң һәммиси: — Падиша яшисун! — дәп товлашти.

²⁵ Самуил хәлиқкә падишалиқ һоқуқ-қанунлирини уқтурди вә уни орам қилип йезип чиқип, Пәрвәрдигарниң алдиға қойди. Андин Самуил һәммә хәлиқни, һәр қайсисини өз өйлиригә қайтурди. ²⁶ Саулму һәм Гибеаһдики өйигә қайтти; көңүллири Худа тәрипидин тәсирләндүрүлгән бир түркүм батур киши униң билән биллә барди. ²⁷ Лекин бир нәччә рәзил киши: — Бу киши қандақму бизни қутқузалисун? — дәп уни кәмситип униңға һеч соғат бәрмиди; амма у аңлимаслиққа салди. □ ■

11

Саул Ябәштикиләргә ярдәмгә бариду

¹ Шу вақитта Аммоний Наһаш чиқип Ябәш-Гилеадни муһасиригә алди. Ябәшннң һәммә адәмлири Наһашқа: — Эгәр биз билән әһдә түзсәң, саңа бойсунимиз, деди. □

² Лекин Аммоний Наһаш уларға: — Пүткүл Исраилға дәшнәм қилиш үчүн һәр бириңларниң оң көзини оюп андин силәр билән әһдә қилай, деди.

³ Ябәшннң ақсақаллири униңға: — Бизгә йәттә күн мөһләт бәргин; биз Исраилниң пүткүл жутига әлчиләрни маңдуруп андин кейин бизни қутқузидиған адәм чиқмиса, өзимиз чиқип саңа тәслим болиимиз, деди.

⁴ Энди әлчиләр Саулниң шәһири Гибеаһға келип мошу сөзләрни хәлиқниң қулиқиға йәткүзди; һәммә хәлиқ пәрәд кәтирип жиғилди. ⁵ Вә мана, Саул етизлиғидин чиқип калиларни һайдап келивататти, у: — Хәлиқ немә дәп жиғлайду, дәп сориди. Улар Ябәштин кәлгән кишиләрннң сөзлирини униңға дәп бәрди. ⁶ Саул бу сөзләрни аңлиғанда Худаниң Роһи униң үстигә келип, униң гәзиви қаттиқ қозғалди. ⁷ У бир жүп уйни чепип парчилап, парчилирини әлчиләрннң қоли арқилиқ пүткүл Исраил зиминиға тарқитип: — Һәр ким келип Саул билән Самуилға әгәшмисә, уларниң уйлириму мошуниңға охшаш қилиниду, деди.

Шуниң билән Пәрвәрдигарниң қорқунучи хәлиқниң үстигә чүшти; шундақ болдики, улар иттипақлишип бир адәмдәк жәңгә чиқти. ■ ⁸ Саул уларни Безәк дегән жайда саниғанда Исраиллар үч йүз миң, Йәһуданиң адәмлири болса оттуз миң чиқти. ⁹ Улар кәлгән әлчиләргә: — Гилеадтики Ябәшннң адәмлиригә шундақ ейтиңларки, әтә күн чүш болғанда нижат силәргә келиду, деди. Әлчиләр берип шуни Гилеадтики Ябәшлиқларға йәткүзди; улар интайин хошал болушти.

¹⁰ Шуниң билән Ябәштикиләр: — Әтә биз қешиңларға чиқип тәслим болиимиз, силәр бизни қандақ қилишқа лайиқ көрсәңлар, шундақ қилиңлар, деди.

¹¹ Этиси шундақ болдики, Саул хәлиқни үч бөләк қилди; улар кечә төртинчи жесәктә ләшкәрғаға кирип Аммонийларни күн чүш болғичә уруп қирди. Тирик қалғанлар болса шундақ паракәндә болдики, улардин икки адәмму бир йәргә келәлмиди.

Саул падиша қилиниду

■ **10:26** 1Сам. 13:2. □ **10:27** «бир нәччә рәзил киши» — ибраний тилида: «Беалиннң (Шәйтаниң) бир нәччә балилири». ■ **10:27** 1Сам. 11:12; 2Тар. 17:5. □ **11:1** «Ябәш-Гилеад» — демәк, Гилеад (райони)дики Ябәш. ■ **11:7** һак. 20:1.

12 Хәлиқ әнди Самуилға: — Бизниң үстимизгә Саул падиша болмисун дәп ейтқанлар кимләр? Бу кишиләрни кәлтүрүп, уларни өлтүрәйли, деди. ■

13 Лекин Саул: — Бүгүн һеч ким өлтүрүлмисун. Чүнки бүгүн Пәрвәрдигар Исраилға нусрәт бәрди, деди.

14 Самуил хәлиқкә: — Ҷени, Гилеадқа берип у йәрдә падишалиқни йеңибаштин тикләйли, дәп ейтти.

15 Шуни девиди, һәммә хәлиқ Гилеадқа берип Гилеадта Пәрвәрдигарниң алдида Саулни падиша қилди; улар у йәрдә Пәрвәрдигарниң алдида енақлиқ қурбанлиқлирини кәлтүрди. Саул һәм шуниндәк барлиқ Исраил шу йәрдә зор хошаллиққа чөмди.

12

1 Самуил пүткүл Исраилға: — Мана, мән силәрниң барлиқ ейтқан сөзлириңларни аңлап үстүңларға бир падиша қойдум; □ 2 Мана әнди падиша силәрниң алдиңларда жүрмәктә, мән болсам қерип бешим ақарди; мана, мениң оғуллиримму араңларда туриду. Яшлиғимдин тартип бу күнгичә силәрниң алдиңларда меңип кәлдим. □

3 Мана бу йәрдә туруптимән. Пәрвәрдигарниң алдида вә униң мәсиһ қилинғиниң алдида маңа әрзиңлар болса дәвериңлар; кимниң уйини тартивалдим? Кимниң ешигини тартивалдим? Кимниң һәққини йедим? Кимгә зулум қилдим? Яки мән көзүмни қор қилиш үчүн кимдин пара алдим? Шундақ болса дәңлар, вә мән уни силәргә төләп беримән, деди.

4 Улар жавап берип: — Сән бизниң һәққимизни йемидиң, һеч кимгә зулум қилмидиң вә һеч кишиниң қолидин бирәр нәрсиниму еливалмидиң, деди.

5 Уларға: — Мәндә һеч һәққиңлар қалмиғанлиғиға Пәрвәрдигар силәргә гува болуп вә униң мәсиһ қилғини һәм бүгүн гувачи болсун, девиди, улар: — У гувадур, деди.

6 Самуил хәлиқкә мундақ деди: «Муса билән һарунни тикләп ата-бовилириңларни Мисир зиминидин чиқарғучи болса Пәрвәрдигардур. 7 Әнди орнуңлардин туруңлар, мән Пәрвәрдигарниң алдида Пәрвәрдигарниң силәргә вә ата-бовилириңларға жүргүзгән һәққаний әмәллирини силәрниң алдиңларға қоюшқа сөз қилай.

8 Яқуп Мисирға киргәндин кейин ата-бовилириңлар Пәрвәрдигарға пәрәд қилғанда, Пәрвәрдигар Муса билән һарунни әвәтти. Улар ата-бовилириңларни Мисирдин чиқирип бу йәрдә олтирақлаштурди. □ ■ 9 Амма улар өз Худаси Пәрвәрдигарни унтуди; шуңа у уларни һазорниң қошунидики сәрдар Сисераниң қолиға, Филистийләрниң қолиға һәм Моабниң падишасиниң қолиға тапшуруп бәрди; булар улар билән жәң қилишти. ■ 10 Шуниң билән улар Пәрвәрдигарға пәрәд қилип: «Биз гуна қилип Пәрвәрдигарни ташлап Бааллар вә Аштаротларниң ибадитидә болдуқ; амма әнди бизни дүшмәнлиримизниң қолидин қутқузғин, биз саңа ибадәт қилимиз» деди. □ 11 Вә Пәрвәрдигар Йәруббаал, Бедан, Йәфтаһ

■ 11:12 1Сам. 10:27. □ 12:1 «мән силәрниң барлиқ ейтқан сөзлириңларни аңлап үстүңларға бир падиша қойдум» — ивраний тилида: «мән силәрниң ейтқан сөзлириңларниң һәммисидә авазинларға кулақ селип бир падиша қойдум» дейлиду. □ 12:2 «мана, мениң оғуллиримму араңларда туриду» — Самуилниң дегиниң мәнәси, шүбһисизки: «Өзүм қери; мениң оғуллирим өз гуналириға өзлири мәсул — силәр уларни қандақ бир тәрәп қилсаңлар өз ихтияриңлар. Мән өзүм силәрниң алдиңларда гунакар әмәсмән» дегәндәк. □ 12:8 «Яқуп Мисирға киргәндин кейин...» — «Яқуп» мошу йәрдә Яқупниң әвлатлири, йәни Исраилни көрситиду. ■ 12:8 Яр. 46:5; Мис. 2:23; Мис. 3:10. ■ 12:9 һак. 4:2; һак. 10:7; һак. 3:12. □ 12:10 «Пәрвәрдигарни ташлап Бааллар вә Аштаротларниң ибадитидә болдуқ» — «Бааллар» вә «Аштаротлар» икки хил бутларни көрситиду.

вә Самуилни әвәтип, әтрапиңлардики дүшмәнлириңларниң қолидин силәрни қутқузди, шуниң билән теч-аман туруватқан едиңлар. □ ■

12 Лекин Худайиңлар Пәрвәрдиғар Өзи падишасиңлар болсиму, Аммонниң падишаси Наһашниң силәргә қарши қопқинини көргиниңларда силәр: Яқ! Бир падиша үстимизгә сәлтәнәт қилсун дәп маңа ейттиңлар. ■ 13 Әнди силәр халап таллиған, силәр тилигән падишаға қараңлар; мана, Пәрвәрдиғар силәрниң үстүңларға бир падиша қойди. ■

14 Әгәр силәр Пәрвәрдиғардин қорқуп, униң қуллуғида болуп, Униң авазига қулақлириңларни селип, Униң әмригә асийлиқ қилмисаңлар, силәр һәм үстүңларда сәлтәнәт қилған падиша Худайиңлар Пәрвәрдиғарға әгәшсәнлар, әнди силәргә яхши болиду. ■ 15 Лекин Пәрвәрдиғарниң сөзигә қулақ салмай, бәлки Пәрвәрдиғарниң әмригә асийлиқ қилсаңлар, Пәрвәрдиғарниң қоли ата-бовилириңларға қарши болғандәк силәргиму қарши болиду.

16 Әнди туруңлар, Пәрвәрдиғар көзлириңларниң алдида қилидиған улук қарамәтни көрүңлар! 17 Бүгүн буғдай оридиған вақит әмәсму? Мән Пәрвәрдиғарға нида қилай, У гүлдүрмама билән ямғур яғдуриду. Шуниң билән силәрниң бир падиша тилигиниңларниң Пәрвәрдиғарниң нәзиридә зор рәзиллик екәнлигини көрүп йегисиләр».

18 Андин Самуил Пәрвәрдиғарға нида қилди; шуниң билән Пәрвәрдиғар шу күни гүлдүрмама билән ямғур яғдурди. Хәлиқ Пәрвәрдиғардин вә Самуилдин бәк қорқти. 19 Хәлиқниң һәммиси Самуилға: — Худайиң Пәрвәрдиғарға бизни өлмисун дәп кәминилириң үчүн дуа қилғин; чүнки һәммә гуналимизниң үстигә йәнә яманлиқ ашуруп өзимизгә бир падиша тилидук, деди.

20 Самуил хәлиқкә мундақ деди: — Қорқманлар; силәр дәрвәкә бу һәммә рәзилликини қилғансиләр, лекин әнди Пәрвәрдиғарға әгишиштин чәтнимәй, пүткүл көңүллириңлар билән Пәрвәрдиғарниң ибадитидә болуңлар; 21 адәмгә пайда йәткүзмәйдиған яки адәмни қутқузалмайдиған бәһудә ишларни издәп, йолдин езип кәтмәңлар; чүнки уларниң тайини йоқтур. 22 Чүнки Пәрвәрдиғар Өз улук нами үчүн Өз хәлқини ташлимайду; чүнки Пәрвәрдиғар силәрни Өз хәлқи қилишни лайиқ көргәндур.

23 Маңа нисбәтән, силәр үчүн дуа қилиштин тохташ билән Пәрвәрдиғарға гуна қилиш мәндин нери болсун; бәлки мән силәргә яхши вә дурус йолни үгитимән.

24 Пәкәт силәр Пәрвәрдиғардин қорқуп пүткүл көңүллириңлар вә һәқиқәт билән униң ибадитидә болуңлар; чүнки силәр үчүн қилған улук қарамәтләргә қараңлар!

25 Лекин яманлиқ қилсаңлар, һәм өзүңлар һәм падишасиңлар һалак қилинисиләр».

13

Саул Пәрвәрдиғарниң сөзлиридин чиқип кетиду

1 Саул оттуз яшта падиша болуп Исраилниң үстидә икки жил сәлтәнәт қилғандин кейин □ 2 Өзигә Исраилдин үч миң адәмни илғап алди. Икки миңи Микмашта вә Бәйт-Әл тағлирида Саулниң қешида, бир миңи Бинямин зиминидики Гибеаһда

□ 12:11 «Пәрвәрдиғар Йәруббаал, Бедан, Йәфтаһ вә Самуилни әвәтип...» — «Бедан» бәлким Баракни көрситиду («һак.» 4-бапни көрүң). ■ 12:11 һак. 6:14; 10:3; 11:15. ■ 12:12 1Сам. 8:5, 19.

■ 12:13 1Сам. 10:19.

■ 12:14 Қан. 1:26.

□ 13:1 «Саул оттуз яшта падиша болуп Исраилниң үстидә икки жил сәлтәнәт қилғандин кейин...» — қедимки көчүрмиләрдә бу әйәт башқа шәкилләрдә көрүлиду. «Саул оттуз яшта...» дегән сөз Тәвратниң грекчә тәржимиси (LXX)дә көрүлиду. Саул жәмий қириқ жил сәлтәнәт қилди («Рос.» 13:21).

Йонатанның қешида еди. Амма у қалған хәлиқниң һәр бирини өз өйлиригә кәткүзивәтти.

³ Йонатан болса Филистийләрниң Гебадики ләшкәрғаниға һужум қилди, Филистийләр буниңдин хәвәр тапти. Саул болса: — Пүткүл зиминдики ибранийлар аңлап ойғансун дәп, канай чалдурди. ⁴ Пүткүл Исраил Саулниң Филистийләрниң ләшкәрғаниға һужум қилғанлиғидин һәмдә Исраилниң Филистийләргә нәпрәтлинидиғанлиғидин хәвәр тапти. Хәлиқ Саулниң кәйнидин Гилгалға берип жиғилди.

⁵ Филистийләрдин Исраил билән жәң қилғили үч миң жәң һарвуси, алтә миң атлиқ ләшкәр вә деңиз саһилидики қумдәк көп пиядә ләшкәр жиғилди. Улар келип Бәйт-Авәнниң шәриқ тәрипидики Микмашта барғаһ тикти. □

⁶ Исраилниң адәмлири өзлириниң қаттиқ хийим-хәтәрдә қалғанлиғини көрүп ғарларға, чатқаллиқларға, қия ташлиқларға, жуқури жайларға вә азғалларға йошурунивелишти; □ ⁷ бәзи Ибранийлар Иордан дәрйәсидин өтүп, Гад вә Гилеадниң зиминиға қечип барди. Лекин Саул Гилгалда қалди, адәмлириниң һәммиси униңға титригән һалда әгәшти.

⁸ Әнди Саул Самуил униңға бекиткән вақитқичә йәттә күн күтүп турди; лекин Самуил Гилгалға кәлмиди, хәлиқ униңдин тарилип кәткили турди. ⁹ Саул: — Көйдүрмә қурбанлиқ билән енақлиқ қурбанлиқлирини бу йәргә — Йенимға елип келиңлар, деди. Андин у өзи көйдүрмә қурбанлиқ өткүзди. ¹⁰ Вә шундақ болдики, у көйдүрмә қурбанлиқни түгитиши биләнла, мана Самуил кәлди. Саул униңға салам қилғили алдиға чиқти.

¹¹ Лекин Самуил: — Немә ишларни қилдиң?! — дәп сориди. Саул: — Хәлиқ мәндин тарилип кәткәнлиғини, силиниң бекиткән вақитта кәлмигәнлиқлирини, Филистийләрниң Микмашта жиғилғинини көрдүм, ¹² мән ичимдә: Әнди Филистийләр Гилгалға чүшүп маңа һужум қилмақчи, мән болсам теһи Пәрвәрдиғарға илтижа қилмидим, дедим. Шуңа көйдүрмә қурбанлиқ қилишқа өзүмни мәжбурлидим, деди.

¹³ Самуил Саулға: — Сән аһмақлиқ қилдиң; сән Худайиң Пәрвәрдиғар саңа буйруған әмирни тутмидиң; шундақ қилған болсаң Пәрвәрдиғар Исраилниң үстидики сәлтәнитиңни мәңғу мустәһкәм қилатти, деди. ¹⁴ Лекин әнди сәлтәнитиң мустәһкәм турмайду. Пәрвәрдиғар Өз көңлидикидәк мувапиқ бир адәмни издәп тапти. Пәрвәрдиғар уни Өз хәлқиниң башламчиси қилди, чүнки сән Пәрвәрдиғар саңа буйруғанни тутмидиң, деди.

¹⁵ Андин Самуил орнидин туруп Гилгалдин кетип Бинямин зиминдики Гибеаһға барди. Саул болса өз йенидики адәмләрни саниди; улар алтә йүзчә чиқти. ¹⁶ Саул билән оғли Йонатан вә уларниң қешида қалған хәлиқ Бинямин зиминдики Гебада қелип қалди, Филистийләр болса Микмашта барғаһ тиккән еди.

¹⁷ Қарақчилар дайим Филистийләрниң барғанидин чиқип үч бөләккә бөлүнәтти. Бир бөләк Шуал зиминдики Офраһға баридиған йолға атлинатти, ¹⁸ бир бөләк Бәйт-һоронға баридиған йол билән маңатти, йәнә бир бөләк чөлниң четидики Зәбоим қилғисига қарайдиған зиминдики йолға маңатти.

¹⁹ Амма пүткүл Исраил зиминида һеч бир төмүрчи тепилмайтти; чүнки Филистийләр: — Ибранийлар өзлиригә қилич яки нәйзә ясалмисун, дәп

□ **13:5 «Филистийләрдин Исраил билән жәң қилғили үч миң жәң һарвуси, ...йиғилди» — көп қона көчүрүлмиләрдә:** «Филистийләрдин Исраил билән жәң қилғили оттуз миң жәң һарвуси... жиғилди» дейлиду. Лекин бундақ көп болуши мүмкин әмәс. һеч болмиғанда мошу «жәң һарвулири» ичидә жүк-тақларни елип маңған һарвуларму бар еди. «Бәйт-Авән» — йәни «Бәйт-Эл». □ **13:6 «Исраилниң адәмлири өзлириниң қаттиқ хийим-хәтәрдә қалғанлиғи» —** «өзлириниң қаттиқ хийим-хәтәрдә қалғанлиғи» бәлким қошуниниң әһвалини көрситиши мүмкин.

ойлайтти. ■ ²⁰ Бу сәвәптин Исраиллар һәммиси сапан чишлири, кәтмәнлирини, палтилирини вә оғақлирини бислаш үчүн Филистийләрниң қешиға баратти. ²¹ Улар сапан чишлири вә кәтмәнләр үчүн үчтин икки шәкәл, жоту, палта вә зихларни бислаш үчүн үчтин бир шәкәлни төләйтти. ²² Шуңа уруш болғанда Саул вә Йонатанниң қешидики хәлиқниң һеч биридә қилич я нәйзә йоқ еди; пәқәт Саул билән оғли Йонатандила бар еди.

Йонатан ялеуз жәңгә чиқиду

²³ У вақитта Филистийләрниң бир қаравуллер әтрити Микмаштики даванға чиққан еди.

14

¹ Бир күни Саулниң оғли Йонатан ярақ кәтәргүчисигә: — Кәлгин, удулимиздики Филистийләрниң қаравуллер әтритиниң йениға чиқайли, деди. Амма у атисиға һеч немә демиди. □ ² Саул болса Гибеаһниң четидики Мигрондики анар дәриғиниң тегидә қалди. Униң қешидики хәлиқ алтә йүзчә еди ■

³ (у вақитта әфодни Ахитубниң оғли, Ихабодниң акиси Ахияһ кийәтти; у Шилоһда туруватқан, Пәрвәрдигарниң каһини еди. Ахитуб Финиһасниң оғли, Финиһас Әлиниң оғли еди). Хәлиқ болса Йонатанниң кәткинлигини билмигән еди. □

⁴ Йонатан Филистийләрниң қаравуллер әтрити тәрәпкә өтмәкчи болған даванниң икки тәрипидә түврүктәк тик қия ташлар бар еди. Бириниң нами Бозәз, йәнә бириниң нами Сәнәһ еди. ⁵ Бир қия таш шималий тәрипидә болуп, Микмаш билән қаришип туратти, йәнә бири жәбуб тәрипидә Гебаниң удулида еди.

⁶ Йонатан ярақ кәтәргүчисигә: — Кәл, бу хәтнисизләрниң қаравуллер әтритигә чиқайли; Пәрвәрдигар биз үчүн бир иш қилса әжәб әмәс, чүнки Пәрвәрдигарниң қуткузуши үчүн адәмләрниң көп яки аз болуши һеч тосалғу болмайду, деди.

⁷ Униң ярақ кәтәргүчиси униңға: — Көңлүндә һәр немә болса шуни қилгин; баргин, мана, көңлүң немини халиса мән сән билән биллимән, деди.

⁸ Йонатан: — Мана, биз у адәмләр тәрәпкә чиқип өзимизни уларға көрситәйли;

⁹ әгәр улар бизгә: — Биз силәрниң қешиңларға барғичә туруп туруңлар, десә уларниң қешиға чиқмай өз жайимизда туруп турайли; ¹⁰ лекин улар: — Бизниң қешимизға чиқиңлар, десә, чиқайли. Чүнки шундақ болса Пәрвәрдигар уларни қолимизға берипту, дәп билимиз; мошундақ иш бизгә бир бешарәт болиду, деди.

¹¹ Иккилән өзини Филистийләрниң қаравуллер әтритигә көрсәтти. Филистийләр: — Мана, Ибранийлар өзини йошурған азгаллардин чиқиватиду, деди. ¹² Әтрәттикиләр Йонатан билән ярақ кәтәргүчисигә: — Бизгә чиқиңлар, биз силәргә бир нәрсини көрситип қойимиз, деди. Йонатан ярақ кәтәргүчисигә: — Маңа әгишип чиққин; чүнки Пәрвәрдигар уларни Исраилниң қолиға бәрди, деди. ¹³ Йонатан қол-путлири билән өмүләп чиқти, ярақ кәтәргүчиси кәйнидин униңға әғәшти. Филистийләр Йонатанниң алдида жиқилишти; ярақ кәтәргүчиси кәйнидин келип уларни қәтл қилди.

■ 13:19 һак. 5:8. □ 14:1 «ярақ кәтәргүчи» — бу ибариниң башқа бир хил тәржимиси «саут-қалқан кәтәргүчи». ■ 14:2 1Сам. 13:15 □ 14:3 «у вақитта әфодни Ахитубниң оғли, Ихабодниң акиси Ахияһ кийәтти» — «әфод»ниң немә экәнлигини чүшиниш үчүн «Мис.» 28-бапни вә изаһатлирини көрүң. Бәзи вақитларда униң арқилиқ Пәрвәрдигарниң ирадисини яки һөкүмлирини пәрик әткили болатти. Адәттә пәқәт «баш каһин» әфодни кийәтти.

14 Шу тунжа хужумда Йонатан билән ярак көтәргүчиси тәхминән йерим қошлуқ йәрдә өлтүргәнләр жигирмидәк адәм еди. □ 15 Андин ләшкәрғаһдикикәрни, далада туруватқанларни, барлиқ әтрәтләрдикиләрни вә булаң-талаң қилғучиларни титрәк басти. Улар һәм титрәп қорқти, йәрму тәвренип кәтти; чүнкі бу чоң қорқунуч Худа тәрипидин кәлгән еди.

16 Әнди Бинямин зиминдики Гибеаһда туруватқан пайлақчилар көрдики, мана, ләшкәр топлири тар мар болуп уян-буян жүгүрүшүп кәтти. 17 Саул қешидики хәлиқкә: Адәмлиримизни санап кимниң бу йәрдин кәткәнлигини ениқлаңлар, деди. Улар санивиди, мана, Йонатан билән ярак көтәргүчиси йоқ чиқти. 18 Саул Ахияһқа: — Худаниң әһдә сандуғини елип кәлгин, деди. Чүнкі у вақитта Худаниң әһдә сандуғи Исраилниң арисиде еди. □

19 Саул каһинға сөз қиливатқанда Филистийләрниң ләшкәрғаһида болған ғәлвә барғансери күчийип кәтти. Саул каһинға: — Қолуңни жиққин, деди. □

20 Андин Саул вә униң билән болған һәммә хәлиқ жиғилип жәңгә чиқти; вә мана, Филистийләрниң һәр бири өз сәпдишиға қарши қилич көтирип зор паракәндилик болди.

21 У вақиттин илгири Филистийләрниң арисиде болған, улар билән биллә ләшкәрғаһниң әтрапиға чиққан Ибраниялар бар еди; уларму Саул вә Йонатан билән биллә болған Исраилларға қошулди. 22 Шуниндәк Әфраим тағлирида өзини йошурған Исраиллар Филистийләрниң қачқинини аңлиғанда соқушқа чиқип уларни қоғлиди. 23 Шуниң билән Пәрвәрдигар у күни Исраилға нусрәт бәрди. Соқуш Бәйт-Авәнниң у тәрипигә өтти.

24 Лекин Исраилниң адәмлири у күни зор бесим астида қалди. Чүнкі Саул уларға қәсәм ичкүзүп: — Мән дүшмәнлиримдин интиқам алмиғичә кәч болуштин илгири таам йегән кишигә ләнәт болсун, дәп ейтқан еди. Шуниң үчүн хәлиқтин һеч ким таам йемиди. 25 Амма барлиқ зиминдики қошун бир орманлиққа киргәндә йәр йүзидә һәсәл бар еди. 26 Хәлиқ орманлиққа киргәндә, мана бу һәсәл еқип туратти; лекин һеч ким қолини ағзиға көтәрмиди, чүнкі хәлиқ қәсәмдин қорқатти.

27 Лекин Йонатан атисиниң хәлиқкә қәсәм ичкүзгәнлигини аңлимиған еди. Шуңа у қолидики һасини сунуп учини һәсәл көнигигә тикип қоли билән ағзиға салди. Шундақ қилип көзлири нурланди. 28 Амма хәлиқтин бири: Сениң атаң хәлиқкә чиң қәсәм ичкүзүп: — Бүгүн таам йегән кишигә ләнәт болсун! дәп ейтқан еди. Шуниң үчүн хәлиқ һалсизлинип кәтти, деди.

29 Йонатан: — Мениң атам зиминға азар бәрди; қараңлар, бу һәсәлдин кичиккинә теишми биләнлә көзлиримниң шунчә нурланғинини көрмидиңларму?

30 Хәлиқ бүгүн дүшмәнләрдин тартивалған олжидин хәлиқинини йегән болса Филистийләрниң арисидики қирғинчилик техиму зор болмасмиди? — деди.

31 Әшу күни улар Микмаштин тартип Филистийләрни қоғлап Айжалонғичә уруп қиришти; хәлиқ тола һерип кәткән еди. 32 Шуниң билән хәлиқ олжа үстигә етилип берип, қой, кала вә мозайларни тутуп шу йәрдила сойди. Андин хәлиқ гөшни қанни адаливәтмәйла йеди. □

□ **14:14** «Йерим қошлуқ йәр» — «бир қошлуқ йәр» кала билән бир күн ичидә һайдап болғили болидиған йәр. □ **14:18** «Худаниң әһдә сандуғини елип кәлгин» — бәзи кона көчүрмиләрдә: «әфодни елип кәлгин» дейлиду. □ **14:19** «Саул каһинға: — Қолуңни жиққин, деди» — шүбһисизки, Саул каһиндин әфодтики «урим вә туммим» («Мис.» 28:30, «Лав.» 8:8, «Чөл.» 27:21) арқилик Худадин йойлоруқ соримақни еди. □ **14:32** «Шуниң билән хәлиқ олжа үстигә етилип берип, қой, кала вә мозайларни тутуп шу йәрдила сойди. Андин хәлиқ гөшни қанни адаливәтмәйла йеди» — Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән қанун бойичә, қанни авал адаливәтмәй гөшни йейиш гуна болатти.

³³ Саулға хәвәр келип: Мана, хәлиқ қанни адаливәтмәйла гөшни йәп Пәрвәрдигарға гуна қиливатиду, дәп ейтилди. У: Силәр Пәрвәрдигарға асийлиқ қилдинлар! Әнди бу йәргә йенимға чоң бир ташни домилитип келиңлар, деди.

³⁴ Саул йәнә: Силәр хәлиқниң арасиға чиқип уларға: һәр бири өз калисини, өз қойини қешимға елип келип бу йәрдә союп йесун; лекин гөшни қанни адаливәтмәй йәп, Пәрвәрдигарға гуна қилмаңлар, дәңлар, деди. Бу кечә хәлиқниң һәммиси һәр бири өз калисини елип келип у йәрдә сойди. ³⁵ Саул болса Пәрвәрдигарға бир қурбанғаһ ясиди. Бу униң Пәрвәрдигарға ясиған тунҗа қурбанғаһи еди.

³⁶ Саул: — Бу кечидә Филистийләрниң пейигә чүшүп, әтә таң атқичә уларни талап һеч бирини тирик қоймайли, деди. Хәлиқ: — Немә саңа яхши көрүнсә шуни қилгин, дәп җавап бәрди. Лекин каһин сөз қилип: — Пәрвәрдигарниң йениға кирип йолйоруқ сорап чиқайли, деди. ³⁷ Саул Худадин: — Я Филистийләрниң кәйнидин чүшүймү? Сән уларни Исраилниң қолиға тапшурамсән? — дәп сориди. Лекин у күни У униңға һеч җавап бәрмиди. ³⁸ Саул: — И хәлиқниң һәммә чоңлири, бу йәргә чиқиңлар. Бүгүн ким гуна қилғанлиғини ениқлап беқиңлар. □ ■ ³⁹ Чүнки Исраилға нусрәт бәргән Пәрвәрдигарниң һаяти билән қәсәм қилимәнки, бу гуна һәтта оғлум Йонатанда тепилсиму у җәзмән өлтүрүлсун, деди. Лекин пүткүл хәлиқтин һеч ким униңға җавап бәрмиди.

⁴⁰ Андин у пүткүл Исраилға: — Силәр бир тәрәптә туруңлар, мән оғлум Йонатан йәнә бир тәрәптә турайли, деди. Хәлиқ униңға: — Немә саңа яхши көрүнсә, шуни қилгин, деди.

⁴¹ Саул Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарға: — Бу чәк билән әйни әһвални ашкарә қилғайсән, деди. Чәк болса Саул билән Йонатанни көрсәтти, хәлиқ қутулди.

⁴² Саул: — Мениң билән оғлум Йонатанниң оттурисиға чәк ташлаңлар, деди. Шундақ қиливиди, чәк Йонатанға чиқти. ⁴³ Саул Йонатанға: — Қилғиниңни маңа ейтқин, деди. Йонатан униңға: — Қолумдики һаса билән кичиккинә һасәл елип тетип бақтим вә мана, шуниң үчүн мән өлүмгә мәһкүм болдум! — дәп җавап бәрди.

⁴⁴ Саул: — Сән чоқум өлүшүң керәк, и Йонатан; ундақ қилмисам, Худа маңа сениң бешиңға чүшкәндиңму артуқ чүшүрсун! — деди.

⁴⁵ Лекин хәлиқ Саулға: — Исраилда бу улуқ нусрәтни қазанған Йонатан өлтүрүләмду? Бундақ иш биздин нери болғай! Пәрвәрдигарниң һаяти билән қәсәм қилимизки, униң бешидин бир тал чач йәргә чүшмәйду; чүнки бүгүнки ишни у Худаниң ярдими билән әмәлгә ашурди, деди. Шундақ қилип хәлиқ Йонатанни өлүмдин халас қилди. ⁴⁶ Андин Саул Филистийләрни қоғлаштин тохтиди; Филистийләрму өз җайиға қайтип кәтти.

⁴⁷ Шундақ қилип Саул Исраилниң сәлтәнитини өзиниң қилди; андин у чәрисидики дүшмәнлиригә, йәни Моаблар, Аммонийлар, Едомийлар, Зобаңдики падишалар вә Филистийләргә һужум қилди. У қайси тәрәпкә йүзләнсә ғалип келәтти. □ ⁴⁸ У зор җасарәт көрситип Амаләкләрни уруп Исраилни булаң-талаң қилгучилардин куткузди.

Саулниң җәмәти

⁴⁹ Саулниң оғуллари Йонатан, Йишви вә Малқи-Шуа еди; униң икки қизиниң исми болса — чоңиниң Мераб, кичигиниң Миқал еди. ⁵⁰ Саулниң аялиниң исми

□ **14:38** «Саул: — И хәлиқниң һәммә чоңлири, бу йәргә чиқиңлар. Бүгүн ким гуна қилғанлиғини ениқлап беқиңлар» — Худа Өзигә җавап бәрмигәчкә, Саул аримизда гуна бар, дәп билди. ■ **14:38** һәк. 20:2 □ **14:47** «У қайси тәрәпкә йүзләнсә ғалип келәтти» — яки «у қайси тәрәпкә йүзләнсә уларни вәйран қилатти».

Аһиноам болуп, у Ахимаазниң қизи еди. Саулниң қошуниниң сәрдари Абнәр еди; у Саулниң тағиси Нәрниң оғли еди. ⁵¹ Саулниң атиси Киш вә Абнәрниң атиси Нәр болса, иккиси Абиалниң оғуллири еди. ⁵² Саул пүткүл өмридә Филистийләр билән қаттиқ жәндә болуп турди. Саул өзи һәр қачан батур я палванларни көрсә, уни өз хизмитигә салатти.

15

Саулниң падишалық һоқуқидин мәһрум қилиниши

¹ Әнди Самуил Саулға: — Пәрвәрдиғар сени Өз хәлқи Исраил үстигә падиша болуш үчүн мәсиһ қилғили мени әвәткән еди; әнди Пәрвәрдиғарниң сөзини аңлиғин. ² Самави қошуларниң Сәрдари болған Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: — Мән Амаләкләрниң Исраилға қилған муамилисини, йәни Исраил Мисирдин чиққанда уларниң йолда уларға қандақ қаршилиқ көрсәткәнлигини көңлүмгә пүткәнмән. ³ Әнди берип Амаләкләрни уруп уларниң һәммисини вәйран қилип уларни һеч айымайла, әр болсун, аял болсун, өсмүр болсун, бовақ болсун, калақой, төгә вә ишәк һәммисини йоқатқин, деди. ⁴ Саул хәлиқни жәм қилип уларни Тәлаим шәһиридә санивиди, икки йүз миң пиядә әскәр, Йәһуда қәбилисидин он миң адәм чиқти. ⁵ Саул Амаләкләрниң шәһиригә кәлгәндә шу йәрдики вадида бөктүрмә қойди. □

⁶ Андин Саул Кенийләргә: — Чиқип кетиңлар, силәрни улар билән қошуп йоқатмаслиғим үчүн Амаләкләрниң арисидин чиқип кетиңлар; чүнки Исраил Мисирдин чиққанда силәр уларниң һәммисигә мейриванлиқ көрсәткәнсиләр, деди. Шуниң билән Кенийләр Амаләкләрдин чиқип кәтти. ⁷ Әнди Саул Амаләкләрни һавилаһдин тартип Мисирниң удулидики Шургичә қоғлап урди.

⁸ У Амаләкләрниң падишаси Агағни тирик тутти, амма барлиқ хәлиқни қилич биси билән пүтүнләй йоқатти. ■

⁹ Лекин Саул билән хәлиқ Агағни айиди вә қой-кала, бордалған мал вә қозилардин әң есилләрниң һәммисини, жүмлидин немә яхши болса шуни аяп уларни һалак қилишқа қоли бармиди; лекин немә яримас вә зәип болса шуларниң һәммисини улар йоқатти. □

¹⁰ Шуниң билән Пәрвәрдиғарниң сөзи Самуилға келип мундақ дейилди: —

¹¹ «Саулни падиша қилғинимға пушайман қилдим, чүнки у маңа әғишиштин йенип Мениң сөзүмгә әмәл қилмиди».

Самуил азар чекип пүткүл бир кечә Пәрвәрдиғарға пәрәд кәтәрди.

¹² Этиси Самуил Саулниң алдиға чиқиш үчүн таң сәһәрдила орниндин турди. Самуилға: — Саул Қармәлгә барди вә мана, у өзигә бир абидә турғузуп андин йенип Гилгалға чүшүптү, дегән хәвәр берилди.

¹³ Самуил Саулниң қешиға кәлгәндә Саул униңға: — Пәрвәрдиғар сени мубарәклигәй! Пәрвәрдиғарниң сөзлиригә әмәл қилдим, деди.

¹⁴ Лекин Самуил: — Ундақ болса қулиқимға аңланған қойниң мәриши билән мән аңлаватқан калиниң мәриши зади нәдин кәлди? — деди.

¹⁵ Саул жавап берип: — Улар Амаләкләрдин елип келинди; чүнки хәлиқ Худайиң Пәрвәрдиғарға қурбанлиқ қилиш үчүн қой-калиниң есиллирини аяп қалдуруп қойди; қалғинини болса пүтүнләй йоқаттуқ, деди.

■ 15:2 Мис. 17:8, 14; Қан. 25:17 □ 15:5 «Амаләкләрниң шәһиригә» — яки «Амаләкләрниң шәһәрлиригә». ■ 15:6 Мис. 18:10, 19; Чөл. 10:29; һак. 1:16 ■ 15:8 Чөл. 24:7 □ 15:9 «Саул билән хәлиқ ... қой-кала, бордалған мал вә қозилардин әң есилләрниң һәммисини ...һалак қилишқа қоли бармиди» — «бордалған мал» дегәнниң башқа хил тәржимиси: «иккинчи туғулған мал».

16 Самуил Саулға: — Қой, бу гепиңни! Мән Пәрвәрдигарниң бу кечә маңа нема дегинини саңа ейтип берәй, деди. У униңға: — Ейтқин, деди.

17 Самуил мундақ деди: — Өз нәзириңдә кичик һесапланған вақтиндила Пәрвәрдигар сени Израилниң үстигә падиша болсун дәп, мәсиһ қилиши билән сән Израил қәбилилириниң беши болған әмәсмидиң? 18 Андин Пәрвәрдигар сени: — Сән берип гунакар Амаләкләрни һалак қилгин; уларни йоқатқичә улар билән соқушқин, дәп әвәткән еди. 19 Әнди немишкә Пәрвәрдигарниң сөзигә кулақ салмай, бәлки олжа үстигә дүм чүшүп, Пәрвәрдигарниң нәзиридә яман болғанни қилдиң?

20 Саул Самуилға: — Мән һәқиқәтән Пәрвәрдигарниң сөзигә кулақ салдимғу! Пәрвәрдигар мени әвәткән йол билән маңдим вә Амаләкләрниң падишаси Агагни елип келип Амаләкләрниң өзини пүтүнләй йоқаттим. 21 Амма хәлиқ болса олжидин қой билән кала, йәни йоқитишқа бекитилгән нәрсиләрдин әң есилини елип Худайиң Пәрвәрдигарға Гилгалда қурбанлиқ қилиш үчүн елип кәлди, деди.

22 Самуил: — Пәрвәрдигар көйдүрмә қурбанлиқлар билән тәшәккүр қурбанлиқларини кәлтүрүштин сөйүнәмду, я Пәрвәрдигарниң сөзигә итаәт қилиштин сүйүнәмду? Мана итаәт қилмақлиқ қурбанлиқ қилмақлиқтин әвәл, көңүл қоюш қочқар йеғини сунуштин әвәлдур. ■

23 Чүнки асийлиқ болса жадуғәрлик гунайи билән охшаштур,

Башпаштақлиқ қәбиһлик вә бутпәрәсликкә баравәрдур.

Сән Пәрвәрдигарниң сөзини ташлиғиниң үчүн,

Пәрвәрдигар сени ташлап падишалиқтин мәһрум қилди, — деди.

24 Саул Самуилға: — Мән гуна садир қилдим, чүнки мән Пәрвәрдигарниң әмридин вә сениң сөзүңдинму чиқтим; чүнки мән хәлиқтин қорқуп уларниң сөзигә кирдим. 25 Әнди гунайимни әпу қилгин; мениң Пәрвәрдигарға сәждә қилишим үчүн мениң билән қайтип баргин, деди.

26 Самуил Саулға: — Мән сениң билән қайтип бармаймән; чүнки сән Пәрвәрдигарниң сөзини ташлиғансән, вә Пәрвәрдигар сени ташлап падишалиқтин мәһрум қилди, деди.

27 Самуил кетишкә бурулғинида Саул униң тониниң пешини тутувалди, у житилип кәтти. 28 Самуил униңға: — Пәрвәрдигар бүгүн Израилниң падишалиғини сәндин житип елип сәндин әвәл болған бир йеқиниңға тапшурди. 29 Израилниң Жанабий Алийиси Болғучи ялған сөзлимәйду яки нийитидин янмайду; чүнки у адәм балисидәк нийитидин янғучи әмәстур, деди. □ ■

30 Саул: — Мән гуна садир қилдим. Лекин хәлқимниң ақсақаллириниң вә Израилниң алдида маңа иззәт қилип мениң билән йенип баргин; шуниң билән Худайиң Пәрвәрдигарға сәждә қилалаймән, деди.

31 Шуниң билән Самуил Саул билән йенип барди вә Саул Пәрвәрдигарға сәждә қилди.

32 Андин Самуил: — Амаләкләрниң падишаси Агагни мениң алдимға елип келиңлар, деди. Агаг болса хушлуқ билән униң қешиға барди. Агаг көңлидә: — Шүбһисизки, өлүм дәһшити өтүп кәтти, деди. □

33 Амма Самуил: — Сениң қиличиң хотунларни балисиз қилғандәк сениң анаңму хотунларниң арисида балисиз болиду, девиди, Самуил Агагни Гилгалда Пәрвәрдигарниң алдида чанап парә-парә қилди.

■ 15:22 Топ. 4:17; һош. 6:6; Мат. 9:13; 12:7 □ 15:29 «Израилниң Жанабий Алийиси Болғучи» — Худани көрситиду, әлвәттә. ■ 15:29 Чөл. 23:19; Яқ. 1:17 □ 15:32 «... Агаг болса хушлуқ билән униң қешиға барди. Агаг көңлидә: — Шүбһисизки, өлүм дәһшити өтүп кәтти, деди» — бу айтғни ибраний тилида чүшиниш тәс. Башқа бир тәржимиси: «... Агаг болса титригән һалда униң қешиға барди. Агаг: — Дәрвәкә өлүмниң ачғини қорқунучлуқтур! — деди».

34 Андин Самуил Рамаһқа барди. Саул болса «Саулның жути Гибеаһ» деген жайдики өйиге чиқип кәтти. 35 Самуил өлгән күнигичә Саул билән қайта көрүшмиди. Амма Самуил Саул үчүн қайғурди. Пәрвәрдигар Саулни Исраилның үстигә падиша қилғанлиғидин әпсусланди.

16

Самуил Давутның падиша болуши үчүн уни Мәсиһ қилиду

1 Пәрвәрдигар Самуилға: — Сән қачанғичә Саул үчүн қайғуруп жүрисән? Мән уни Исраилға сәлтәнәт қилиштин мәһрум қилип ташлиған әмәсму? Мүңгүзүңни зәйтун мейи билән толдуруп барғин. Мән сени Бәйт-Ләһәмлик Йәссәниң қешигә әвәтимән. Униң оғуллиридин падиша болушқа өзүмгә бирни бекиттим, деди.

2 Самуил болса: — Мән қандақ баримән? Саул бу ишни аңлиса мени өлтүрүветиду! — деди. Пәрвәрдигар: — Өзүң билән бир инәкни алғач берип Пәрвәрдигарға қурбанлиқ қилиш үчүн кәлдим, дегин. 3 Йәссәни қурбанлиққа чақирғин, андин Мән саңа қилидигиниңни аян қилимән; вә Мән саңа дегән бирисини Өзүм үчүн мәсиһ қилғин, деди.

4 Самуил Пәрвәрдигарның дегинини ада қилип Бәйт-Ләһәмгә барди. Йетип кәлгәндә шәһәрниң ақсақаллири титригән һалда чиқип: — Бизгә теч-аманлиқ елип кәлдиңму? — дәп сориди.

5 У: — Теч-аманлиқ елип кәлдим; Пәрвәрдигарға қурбанлиқ сунушқа кәлдим. Силәр өзүңларни һарамдин паклап мән билән биллә қурбанлиққа келиңлар, деди. Шуниң билән у Йәссә билән оғуллирини һалал қилип қурбанлиққа чақирди. 6 Улар кәлгәндә Самуил Елиабни көрүп ичидә: — Пәрвәрдигарның мәсиһ қилидигини шүбһисизки Өзиниң алдида туриду, деди.

7 Лекин Пәрвәрдигар Самуилға: — Униң тәқи-турқиға яки бойиға қаримигин. Мән уни шалливәттим, чүнки Худа инсан көргәндәк көрмәйду; инсан болса сиртқи қияпитигә қарайду, лекин Пәрвәрдигар қәлбгә қарайду, деди. ■

8 Андин Йәссә Абинадабни чақирип Самуилның алдин өткүзди. Амма Самуил: — Пәрвәрдигар буни һәм таллимиди, деди.

9 Андин Йәссә Шаммаһни униң алдин өткүзди. Амма Самуил: — Пәрвәрдигар буни һәм таллимиди, деди.

10 Шуниңға охшаш Йәссә оғуллириниң йәттисини Самуилның алдин өткүзди. Лекин Самуил Йәссәгә: — Пәрвәрдигар буларни һәм таллимиди, деди.

11 Самуил Йәссәдин: — Барлиқ жигитләр мошуларму? дәп сориди. У: — һәммидин кичиги қалди. Лекин мана, у қой беқиватиду, деди. Самуил Йәссәгә: — Уни чақиртип елип кәлгин, чүнки у кәлмигичә дәстиханда олтармаймиз, деди. ■

12 Йәссә адәм маңдуруп уни кәлтүрди. У чирайида қан жүгүрүп туридиған, көзлири чирайлиқ вә келишкән жигит еди. Пәрвәрдигар: — Қопуп уни мәсиһ қилғин, чүнки Мениң таллиғиним шудур! деди. 13 Самуил май мүңгүзини елип уни қериндашлириниң арисидә мәсиһ қилди. У күндин тартип Пәрвәрдигарның Роһи Давутның вужудиға чүшти. Самуил болса қопуп Рамаһға кәтти. ■

Давут Саулның алдига келиду

■ 16:7 1Тар. 28:9; Зәб. 7:10; ; 146:10-11; Йәр. 11:20; 17:10; 20:12 ■ 16:11 2Сам. 7:8; Зәб. 77:70-71

■ 16:13 Зәб. 88:21-22; Рос. 7:46; 13:22

14 Энди Пәрвәрдигарниң Роһи Саулдин кәткән еди, вә Пәрвәрдигар тәрипидин бир яман роһ уни пәришан қилди. 15 Саулниң хизмәткарлири униңға: — Мана Худа тәрипидин бир яман роһ сени пәришан қилиду. 16 Энди ғоҗимиз өзлири алдилиридики хизмәткарлирини дәрһал буйруғайлиги, улар чилтар челишқа уста адәмни тапсун; вә шундақ болидуки, Худа тәрипидин яман роһ үстлиригә кәлсә у чилтар чалсун, униң билән һаллири убдан болиду, деди.

17 Саул хизмәткарлириға: — Мениң үчүн чилтар челишқа уста бир адәмни тепип қешимға елип келиңлар, деди.

18 Ғуламлардин бири униңға: — Мана Бәйт-Ләһәмлик Йәссәниң чилтарға уста бир оғлини көрдүм. У өзи батур бир жәңчи, гәптә һошияр вә келишкән адәм экән, шундақла Пәрвәрдигар униң билән биллә экән, деди.

19 Шуниң билән Саул Йәссәгә әлчиләрни маңдуруп: — Қой бақидиған оғлуң Давутни маңа әвәткин, дәп ейтти.

20 Йәссә бир ешәкни тәйярлап униңға нан билән бир тулум шарап вә бир оғлақни артип, буларни оғли Давутниң қоли билән Саулға әвәтти. 21 Шуниң билән Давут Саулниң қешига келип униң алдида турди. Саул униңға толиму амрақ еди; у Саулниң ярақ көтәргүчиси болди. 22 Андин Саул Йәссәгә хәвәр әвәтип: — Давут мениң алдимда турсун; чүнки у нәзиримгә яқти, дәп ейтти.

23 Энди шундақ болидуки, у яман роһ Худа тәрипидин Саулниң үстигә кәлгәндә Давут чилтарни елип қоли билән чалди. Буниң билән Саул арам тепип һали убдан болуп яман роһ униңдин чиқип кәтти.

17

Давут билән Голиат

1 Амма Филистийләр жәң қилиш үчүн қошунлирини жиғди. Улар Йәһудаға тәвә Сокоһда жәм болуп, Сокоһ билән Азикаһ оттурисидики Әфәс-Даммимда чедирларни тикти. 2 Саул билән Исраилларму жәм болуп Елаһ жилғисида чедирлирини тикип Филистийләр билән жәң қилғили сәп түзди. □

3 Филистийләр бир тәрәптики тағда, Исраиллар йәнә бир тәрәптики тағда туратти; оттурисида жилға бар еди.

4 Шу вақитта Филистийләрниң ләшкәргәһидин Гатлиқ Голиат исимлиқ бир чөмпийон палван чиқип кәлди. Униң егизлиги алтә гәз бир ғерич еди. □ 5 Бешиға мис дубулға, учисиға қасирақлиқ савут кийгән еди. Униң бу мис савути болса бәш миң шәкәл келәтти. □ 6 Пачақлириға мистин тизлиқ бағлиған, өшнисигә мис атма нәйзә қистуривалған еди. 7 Униң нәйзисиниң сепи болса бапкарниң хадисидәк еди; нәйзисиниң беши алтә миң шәкәл келәтти; қалқан көтәргүчиси униң алдида маңатти.

8 У орнида туруп Исраилниң қошунлириға мундақ товлайтти: — «Силәр немишкә жәң қилиш үчүн сәп түзгәнсиләр? Мән Филистий әмәсму? Силәр болсаңлар Саулниң қуллириғу? Араңлардин бир адәмни таллап чиқиңлар, у мән билән елишишқа чүшсун! 9 У мән билән елишип мени уруп өлтүрәлсә, биз силәрниң қуллириңлар болимитиз. Лекин мән уни мәғлуп қилип өлтүрсәм, силәр бизниң қуллиримиз болуп бизниң хизмитимиздә болусиләр». 10 Шу Филистий йәнә сөз

□ 17:2 «Елаһ жилғисида» — яки «дублар жилғисида». □ 17:4 «Униң егизлиги алтә гәз бир ғерич еди» — Тәвраттики «гәз» бир жәйнәккә баравәр болуп, йәни 45 сантиметр еди. Демәк Голиатниң егизлиги 2.8 метр еди. □ 17:5 «Униң бу мис савути болса бәш миң шәкәл келәтти» — «бәш миң шәкәл» бәлким 60-100 килограм болуши мүмкин.

қилип: — Мән бүгүн Исраилниң қошуниға һақарәт қилдимғу? Силәр бир адәмни чиқириңлар, биз елишайли! — деди.

11 Саул билән һәммә Исраил бу Филистийниң сөзлирини аңлап, алақзадә болуп бәк қорқти.

12 Давут Йәһуда жутидики Бәйт-Ләһәмдә олтирақлиқ Йәссә дегән Әфратлиқ адәмниң оғли еди. Йәссәниң сәккиз оғли бар еди. Саулниң күнлиридә у хелә яшиниң қалған еди. 13 Йәссәниң үч чоң оғли Саул билән жәңгә чиққан еди. Жәңгә чиққан үч оғулниң тунжисиниң исми Елиаб, иккинчисиниң исми Абинадаб вә үчинчисиниң Шаммаһ еди. 14 Давут һәммидин кичиги еди. Үч чоң оғли Саулға әгишип чиққан еди. 15 Бәзидә Давут Саулниң қешидин өз атисиниң қойлирини беқиш үчүн қайтип келәтти. ■

16 Эшу Филистий болса қириқ күнгичилиқ һәр әтигән вә кәчтә чиқип турди.

17 Йәссә оғли Давутқа: — Бу әфаһ қомачни вә бу он нанни елип ләшкәргәһгә тез берип акилириңгә бәргин, □ 18 бу он парчә курутни уларниң миң бешигә берип акилириңниң әһвалини сорап уларниң кепил хетини елип кәлгин, деди. □

19 Саул, шу үч оғул вә Исраилниң һәммә адәмлири Елаһ жилғисидә туруп Филистийләргә қарши жәң қилатти.

20 Давут болса әтиси сәһәр қоғуп қойларни бир баққучиниң қолиға тапшуруп, ашлиқ-түлүкни елип Йәссә униңға тапилиғандәк, қошун истиһкамиға йәткәндә, жәңгә чиқидиған ләшкәрләр сөрән кәтириватқан еди. ■ 21 Исраил вә Филистийләр бир-биригә удулму удул туруп соқушқә сәп түзди. 22 Давут болса елип кәлгән нәрсиләрни жүк-тақларға қаригучиниң қолиға тапшуруп сәп арасиға жүгүрүп берип акилиридин течлиқ сориди. 23 У улар билән сөзлишип турғанда, Филистийләрдин болған Голиат дегән чемпион палван Филистийләрниң сепидин чиқип йәнә хелиқи гәпни қилди; Давут уни аңлиди.

24 Исраилниң һәммә адәмлири бу адәмни көргәндә қечип кетишти вә бәк қорқти.

25 Исраилниң адәмлири бир-биригә: — Чиқиватқан бу адәмни көрдүңларму? У Исраилға һақарәт қилиш үчүн чиқиду. Шундақ болидуки, уни өлтүргән адәмгә падиша көп мал-мүлүк инғам қилиду, өз қизини униңға хотунлуққә бериду һәм атисиниң жәмәтини Исраил тәвәсидә баж-алвандин халас қилиду, деди.

26 Давут өз йенидә турған адәмләрдин: — Бу Филистийни өлтүрүп Исраилға қилинған шу һақарәтни йоқатқан кишигә немә қилиниду? Чүнки бу хәтнисиз Филистий зади ким? У қандақсигә мәңгү һаят болғучи Худаниң қошунлириға һақарәт қилишқә петиниду? — деди.

27 Халайиқ униңға алдинқиларниң дегән сөзи бойичә жавап берип: — Уни өлтүргән кишигә мундақ-мундақ қилиниду, деди.

28 Лекин униң чоң акиси Елиаб униң у адәмләр билән сөzlәшкинини аңлап қалди; Елиабниң Давутқа аччиғи келип: — Немишкә бу йәргә кәлдиң? Чәлдики у азгинә қойни кимгә ташлап қойдуң? Мән кибирилиғини вә көңлүңниң яманлиғини билимән. Сән алайитән жәңни көргили кәлдиң, деди.

29 Давут: — Мән немә қилдим? Пәқәт бир сөз қилсам болмамдикән? — деди.

30 Давут бурулуп башқисидин алдинқидәк сориди, хәлиқ алдида ейтқандәк униңға жавап бәрди.

31 Амма бириси Давутниң ейтқан сөзлирини аңлап қелип Саулға йәткүзди; у Давутни қақиртип кәлди. 32 Давут Саулға: — Бу кишиниң сәвәвидин һеч кимниң

■ 17:15 1Сам. 16:19 □ 17:17 «бу әфаһ қомач» — бир «әфаһ» 27-30 литр болуши мүмкин. □ 17:18 «акилириңниң әһвалини сорап уларниң кепил хетини елип кәлгин» — мошу «кепил хети» балким улар Давут апарған нәрсиләрни қоғул қилғанлиғиниң испати болуши мүмкин. ■ 17:20 1Сам. 26:5

жүриги су болмисун. Силиниң қуллири бу Филистий билән соқушқили чиқиду, деди.

³³ Саул Давутқа: — Сән бу Филистий билән соқушқили барсаң болмайду! Сән техи яш, амма у яшлиғидин тартипла жәңчи еди, деди.

³⁴ Давут Саулға: — Қуллири өз атисиниң қойлирини беқип кәлдим. Бир шир яки ейиқ келип падидин бир қозини елип кәтсә, ³⁵ мән униң кәйнидин қоғлап уни уруп қозини ағзидин қутқузуп алаттим. Әгәр қопуп маңа һужум қилса мән уни яйлидин тутувелип уруп өлтүрәттим. ³⁶ Қуллири һәм шир һәм ейиқни өлтүргән; бу хәтнисиз Филистийму уларға охшаш болиду. Чүнки у мәңгү һаят болғучи Худаниң қошунига һақарәт кәлтүрди — деди. ³⁷ Давут сөзини давам қилип: — Мени ширниң чаңгилидин вә ейиқниң чаңгилидин қутқузған Пәрвәрдиғар охшашла бу Филистийниң қолидин қутқузиду, деди. Саул Давутқа: — Баргин, Пәрвәрдиғар сениң билән биллә болғай, деди.

³⁸ Андин Саул Давутқа өз жәң кийимлирини кийгүзүп, бешиға мис дубулғини тақап вә униңға бир жәң савутини кийгүзди. ³⁹ Давут болса Саулниң қиличини кийимниң үстигә есип, меңип бақти; чүнки у буларни кийип бақмиған еди. Шуниң билән Давут Саулға: — Мән буларни кийип маңалмайдиқәнмән; чүнки бурун кийип бақмиған, дәп уларни селивәтти. ⁴⁰ У қолиға һасисини елип, ериқтин бәш силиқ таш илғап падичи халтисиниң янчуқиға салди; у салғусини қолиға елип Филистийгә йеқин барди. ⁴¹ Филистий болса чиқип Давутқа йеқинлашти, қалқан көтәргүчисиму униң алдида маңди.

⁴² Филистий Давутқа бирқур сәпселип қарап мәсқирә қилди. Чүнки у техи яш, бугдай өңлүк вә келишкән жигит еди. ⁴³ Филистий Давутқа: — Сән һаса көтирип алдимға кәпсән? Сән мени ишт дәп ойлап қалдиңму? — дәп өз бутлириниң намлирини тилға елип Давутни қарғиди. ⁴⁴ Филистий Давутқа йәнә: — Бу яққа кәл, мән гөшүңни асмандики учар-қанатларға вә далалардики житқучларға йәм қилимән, деди.

⁴⁵ Давут Филистийкә: — Сән қилич, нәйзә вә атма нәйзини көтирип маңа һужум қилғили кәлдиң; лекин мән сән һақарәт қилған, Исраилниң қошунлириниң Худаси болған Пәрвәрдиғарниң нами билән алдиңға һужумға чиқтим — деди.

⁴⁶ «Дәл бүгүн Пәрвәрдиғар сени мениң қолумға тапшуриду. Мән сени өлтүрүп бешиңни кесип алимән; мән ләшкәрғаһдики Филистийләрниң жәсәтлириниму асмандики учар-қанатларға вә далалардики житқучлириға йәм қилимән. Буниң билән пүткүл жаһан Исраилда бир Худаниң бар еқәнлигини билиду ⁴⁷ вә бу пүткүл жамаәт Пәрвәрдиғарниң нусрәт беришиниң қилич, нәйзә билән эмәс еқәнлигини билиду; чүнки бу жәң болса Пәрвәрдиғарниңқидур, У сени қолимизға тапшуриду».

⁴⁸ Филистий Давутқа һужум қилғили қопуп йеқин кәлгәндә Давут униңға һужум қилғили Филистий қошуниниң сепигә қарап жүгүрди. ⁴⁹ Давут қолини халтисига тикип бир ташни чиқирип салғуға селип Филистийгә қаритип атти; таш Филистийниң пешанисигә тәгди. Таш униң пешанисигә петип кәтти, у дүм чүшүп йәргә жикилди.

⁵⁰ Шундақ қилип Давут Филистийни салғу вә таш билән мәғлуп қилип уни уруп өлтүрди; Давутниң қолида һеч қилич йоқ еди. ⁵¹ Давут жүгүрүп берип, Филистийниң үстидә туруп, қиличини қинидин тартип елип уни өлтүрүп, униң бешини алди. Филистийләр өз батуриниң өлгинини көрүпла, бәдәр қачти. ⁵² Исраиллар билән Йәһудалар болса орнидун қопуп сөрән селишип Филистийләрни жылғиғичә вә Әкрон дәрвазилириғичә кәйнидин қоғлап кәлди; өлтүрүлгән Филистийләр Шаараймға баридиған йолда Гат вә Әкронғичә йетип кәткән еди. ⁵³ Исраил Филистийләрни қоғлаштин йенип келип уларниң ләшкәрғаһини булаң-талаң қилди. ⁵⁴ Давут Филистийниң бешини Йерусалимға

елип барди; уның яригини болса өз чедирига қойди.

⁵⁵ Саул Давутниң Филитийниң алдиға чиққинини көргәндә қошунниң сәрдари Абнәрдин: — И Абнәр, бу жигит кимниң оғли? — дәп сориди. Абнәр: — И падиша, һаятин билән қасәм қилимәнки, билмәймән, деди.

⁵⁶ Падиша: — Бу жигит кимниң оғли экән дәп сорап баққин, деди.

⁵⁷ Давут Филитийни қирип қайтип кәлгәндә Абнәр уни падишаниң қешиға елип барди; Филитийниң беши техичә уның қолида туратти.

⁵⁸ Саул уныңдин: — И жигит, кимниң оғлисән? дәп сориди. Давут: — Мән силиниң куллири Бәйт-Ләһәмлик Йәссәниң оғлимән, дәп жавап бәрди.

18

Саулның Давуттин һәсәт қилиши

¹ Давут билән Саулның сөһбити аяқлашқанда, Йонатанниң көңли Давутниң көңлигә шундақ бағландики, уни өз женидәк сөйди. ² Саул болса у күни уни өз йенида елип қелип, уни атисиниң өйигә қайтқили қоймиди.

³ Йонатан Давут билән әһдә қилишти; чүнки у уни өз женидәк сөйәтти. ⁴ Йонатан учисидики тонни селип Давутқа бәрди, йәнә жәң кийимлирини, жүмлидин һәтта қиличи, оқяси вә кәмириниму уныңа бәрди. ⁵ Саул Давутни нәгила әвәтсә у шу йәргә баратти, шундақла ишларни жайида қилатти. Шунуң үчүн Саул уни ләшкәрләрниң үстигә қойди. Бу иш барлиқ хәлиқкә вә һәм Саулның хизмәткарлиригиму яқти.

⁶ Давут Филитийни өлтүрүп көпчилик билән янғанда Исраилниң һәммә шәһәрлиридики қиз-аяллар Саулни нахша ейтип уссул ойнап қарши алғили чиқти; улар хушлуқ ичидә дәп вә үчтар билән нәғмә челишти. ⁷ Қиз-аяллар нәғмә чалғанда: — Саул миңлап өлтүрди, вә Давут он миңлап өлтүрди, дәп оқушатти. ■

⁸ Буни аңлап Саул наһайити хапа болди; бу сөз уның көңлигә тәғди. У: — Давутқа он миңлап һесапланди, амма маңа пәқәт миңлап һесапланди; әнди падишалиқтин башқа уныңа һеч нәрсә кам әмәс, деди. ⁹ Шу күндин тартип Саул Давутни көзләп жүрди.

¹⁰ Әтиси Худа тәрипидин қабәһәтлик бир роһ Саулның үстигә чүшти вә у өйидә қалаймиқан жөйлигили турди. Әнди Давут башқа вақиттикедәк қоли билән чилтар чалди; Саулның қолида нәйзә бар еди. □ ¹¹ Саул: — Давутни тамға нәйзә билән қадиветимән дәп, нәйзини атти; лекин Давут икки қетим өзини далдиға алди.

¹² Пәрвәрдигарниң Давут биләнла болуп, өзидин жирақлап кәткени үчүн Саул Давуттин қорқатти. ¹³ Шунуң үчүн Саул Давутни өз йенидин айрип, уни ләшкәрләргә миң беши қилип қойди; у ләшкәрләрни елип жәңгә чиқип туратти. □

¹⁴ Давут болса һәммә ишларни пәм билән қилатти; чүнки Пәрвәрдигар уның билән биллә еди. ¹⁵ Саул уның пәмлик экәнлигини көрүп уныңдин бәк қорқатти.

¹⁶ Амма пүткүл Исраил билән Йәһуда хәлқи Давутни сөйәтти; чүнки у уларни йетәкләп жәңгә чиқатти. □ ¹⁷ Саул Давутқа: — Мана, чоң қизим Мераб — мән уни саңа хотунлуққа бәргүм бар. Сән пәқәт хизмитимгә жан-пида болуп,

■ **18:7** Мис. 15:21; 1Сам. 21:11; 29:5 □ **18:10** «Әтиси Худа тәрипидин қабәһәтлик бир роһ Саулның үстигә чүшти вә у өйидә қалаймиқан жөйлигили турди» — ибраний тилида мошу әйттики «жөйлүш» «үргүп чиқиш» дегән сөз билән ипадилиниду. Башқа әһвалда бу сөз «бешәрәт бериш»ни көрситиду. □ **18:13** «у ләшкәрләрни елип жәңгә чиқип туратти» — ибраний тилида «у ләшкәрләр (хәлиқ) алдида чиқип кирәтти» дегән сөз билән ипадилиниду. □ **18:16** «чүнки у уларни йетәкләп жәңгә чиқатти» — ибраний тилида «чүнки у улар алдида чиқип кирәтти».

Пәрвәрдигарниң җәңлиридә күрәш қилғин, деди. Чүнки Саул ичидә: — У мениң қолум билән әмәс, бәлки Филистийләрниң қоли билән йоқитилсун, дәп хиял қилған еди.

¹⁸ Амма Давут Саулға: — Мән ким едим, мениң атамниң җәмәти Исраил арасида немә еди, мән қандақму падишаниң күйоғли болай? — деди.

¹⁹ Лекин Саулниң қизи Мераб Давутқа берилидиған вақитта, у Мәһолатлиқ Адриәлгә хотунлуққа берилди. ²⁰ Амма Саулниң қизи Миқалниң көңли Давутқа чүшкән еди. Башқилар буни Саулға ейтти, бу иштин Саул хуш болди. ²¹ Саул: — Қизимни Давутқа берәй, у униңға бир сиртмақ болуп, Филистийләрниң қолида йоқитилсун, дәп ойлиди. Шуниң билән Саул Давутқа: — Бүгүн иккинчи қетим күйоғлум болисән, деди.

²² Саул өз ғуламлириға: — Давутқа астиртин: — Мана, падиша сәндин сөйүниду, вә һәммә ғуламлири саңа амрақ. Шуниң үчүн падишаниң күйоғли болғин, дәп ейтиңлар, дәп тапилиди. ²³ Саулниң ғуламлири бу сөzlәрни Давутниң қулиқиға йәткүзди. Лекин Давут: — Нәзириңларда падишаниң күйоғли болуш кичик ишму? Мән болсам бир кәмбәғәл вә әтиварсиз адәммән — деди.

²⁴ Саулниң ғуламлири Саулға Давутниң дегәнлирини өз әйни йәткүзди.

²⁵ Саул: — Силәр Давутқа: — Падиша саңа башқа тойлуқ алғузмайду, пәқәт падиша дүшмәнлиридин интиқам елиш үчүн йүз Филистийниң хәтнилигини алиду, дәп ейтиңлар, деди (Саулниң мәхсити болса Давутни Филистийләрниң қолида йоқитиш еди).

²⁶ Ғуламлар бу сөzlәрни Давутқа йәткүзди; падишаниң күйоғли болуш Давутқа йеқип қалди. Энди бекитилгән мөһләт тошмайла, ²⁷ Давут туруп өз адәмлири билән чиқип икки йүз Филистийни өлтүрди. Давут уларниң хәтнилигини кесип елип падишаниң күйоғли болуш үчүн буларниң һәммисини падишаға тапшурди. Саул қизи Миқални униңға хотунлуққа бәрди.■

²⁸ Саул Пәрвәрдигарниң Давут билән биллә екәнлигини вә өз қизи Миқалниң уни сөйидиғанлигини көрүп ²⁹ Давуттин техиму қорқти. Шуниң билән Саул үзлүксиз Давутқа дүшмән болди.

³⁰ Филистийләрниң әмирлири дайим соқушқа чиқатти; амма һәр қетим чиқсила Давутниң ишлири Саулниң һәммә хизмәткарлириниңкидин мувәппәқийәтлик болатти; шуниң билән униң нами *халайиқ* тәрипидин толиму һөрмәткә сазавәр болатти.

19

Саул Давутни өлтүрүшкә интилиду

¹ Саул өз оғли Йонатан вә һәммә хизмәткарлиригә Давутни өлтүрүшкә буйруқ қилди. Лекин Саулниң оғли Йонатан Давутқа бәк амрақ еди. ² Йонатан Давутқа: — Атам Саул сени өлтүрмәкчи; әнди әтә әтигән қаттиқ еһтият қилғин, бир мәхпий җайни тепип өзүңни йошурғин; ³ мән өзүм чиқип сән йошурунған етизлиққа берип атамниң йенида туруп атам билән сениң тоғранда сөзлишип бақай; әһвални ениң билгәндин кейин саңа хәвәр қилай, деди.

⁴ Йонатан атиси Саулға Давутниң яхши гепини қилип: — Падиша өз хизмәтқариға, йәни Давутқа яманлиқ қилмиғай! Чүнки у саңа гуна қилмиған; бәлки униң әмәллири өзүңгә көп яхшилиқларни елип кәлгән: — ⁵ у өз женини алқиниға елип қопуп һелиқи Филистийни өлтүрди вә шуниң билән Пәрвәрдигар пүткүл Исраил үчүн чоң нусрәт бәрди. Шу чағда сән өзүң көрүп хуш болған

эмәсмү? Эндиликтә немишкә Давутни сәвәпсиз өлтүрүп һаһәк қан төкүп гунакар болмақчи болисән? — деди.

6 Саул Йонатанниң сөзигә кирди. У: — Пәрвәрдигарниң һаяти билән қәсәм қилимәнки, у өлүмгә мәһкүм қилинмайду, деди. **7** Андин Йонатан Давутни қақрип, Давутқа болған ишларниң һәммисини дәп бәрди. Андин кейин Йонатан Давутни Саулниң қешиға елип кәлди вә у илгәркидәк униң хизмитидә болди.

8 Амма йәнә жән болди; Давут чиқип Филистийләр билән жән қилип, уларни қаттиқ қирип мәглуп қилди; улар униң алдидин бәдәр қечисти.

9 Энди Пәрвәрдигар тәрипидин қабаһәтлик бир роһ йәнә Саулни баста. У өз өйидә қолида һәйзисини тутуп олтиратти; Давут болса қоли билән саз челип туратти.

■ 10 Саул һәйзә билән Давутни санжіп тамға қадап қоймақчи боливиди, лекин Давут өзини қачурувалди, һәйзә тамға қадиллип қалди. Давут шу кечиси қечип қутулди.

11 Саул бир нәччә чапармәнләрни Давутниң өйигә әвәтип уни пайлап туруп әтиси таң йоруғанда уни өлтүрүшкә маңдурди. Амма Давутниң аяли Миқал униңға: — Әгәр бу кечә жеһниңни елип қачмисаң, әтә өлтүрүлисән, деди. **12** Шуңа Миқал Давутни пәнжирдин чүшүрүп қойди. Шундақ қилип у қечип қутулди. **13** Андин Миқал бир «тәрафим» бутни елип қариватқа ятқузуп, бешиға өшкә жуңидин қилинған бир ястүкни қоюп, әдиял билән йепип қойди.□

14 Саул Давутни тутуш үчүн чапармәнләрни әвәткәндә Миқал: — У ағрип қалди, деди. **15** Саул чапармәнләрни қайтидин әвәтип: — Уни қариват билән қошуп елип келиңлар, уни өлтүримән, дәп буйруди.

16 Чапармәнләр киргәндә, мана қариватта бу бут ятатти, бешиға өшкә жуңидин қилинған ястүк қоюлған еди. **17** Саул Миқалға: — Немишкә мени бундақ алдап, дүшминимни қачуруветисән? — деди. Миқал Саулға жавап берип: — У: «Мени қоювәткин; болмиса сени өлтүрүветимән» деди, деди.□

18 Давут қечип қутулуп, Рамаһқа Самуилниң қешиға берип, Саулниң униңға қилғанлириниң һәммисини дәп бәрди. Андин у Самуил билән Найотқа берип олтирақлашти.

19 Бириси Саулға: — Давут Рамаһдики Найотта бар экән, дәп хәвәр бәрди. **20** Саул Давутни тутуп келишкә чапармәнләрни маңдурди. Амма улар йетип барғанда пәйғәмбәрләрниң бир жамаити бешарәт бериватқанлигини вә Самуилниңму уларниң арасида туруп уларға назарәтчилик қариватқанлигини көрди; шундақ болдики, Худаниң Роһи Саулниң чапармәнлириниң вужудигиму чүшүп, уларму һәм бешарәт беришкә башлиди.

21 Бу хәвәр Саулға ейтилди; у йәнә башқа чапармәнләрни әвәтти, лекин уларму бешарәт беришкә чүшти. Андин Саул үчинчи қетим йәнә чапармәнләрни маңдурди. Уларму һәм бешарәт беришкә чүшти. **22** Андин Саул өзи Рамаһқа берип, Сәудики чон кудуққа йетип кәлгәндә, «Самуил билән Давут нәдә?» — дәп сориди. Бириси: — Улар Рамаһдики Найотта бар экән, дәп жавап бәрди.

23 Шуңа у Рамаһдики Найотқа йетип кәлди; Худаниң Роһи униң вужудигиму чүшти; шуниң билән уму пиядә меңип Рамаһдики Найотқа барғичә бешарәт берип маңди. **24** У һәтта кийимлирини селиветип Самуилниң алдида бешарәт бәрди; пүтүн бир кечә вә пүтүн бир күндүз у йәрда ялаңақ ятти. Буниң билән: — «Саулму пәйғәмбәрләрдинму?» дәйдиған гәп пәйда болди.□

■ 19:9 1Сам. 16:14; 18:10 □ **19:13** «тәрафим» — бир хил бут. Миқалниң йенида бундақ бутниң болуши Тәвратқа хилап, әлвәттә. □ **19:17** «У: «Мени қоювәткин; болмиса сени өлтүрүветимән» деди» — ибраний тилида: «У: «Мени қоювәткин; сени өлтүрүшүмниң нәмә һажити?» деди». □ **19:24** «Буниң билән: — «Саулму пәйғәмбәрләрдинму?» дәйдиған гәп пәйда болди» — 10-бап, 12-айәт вә униңдики изаһатни көрүп.

20

Йонатан Давутни қоғдимақчи

¹ Давут Рамаһдики Найоттин қечип Йонатанниң қешиға берип униңға: — Мән немә қилиптимән? Немә қәбиһлик қилиптимән? Атаң алдида немә гуна қилиптимән, у мениң женимни алмақчи болуватиду? — деди.

² У униңға: — Йоқсу, бундақ иш нери болсун! Сән өлмәйсән. Чоң иш болсун, кичик иш болсун атам маңа демәй қоймайду. Немишкә атам бу ишни мәндин йошуридикинә? һәргиз ундақ болмайду, деди.

³ Лекин Давут йәнә қәсәм қилип: — Атаң сениң нәзираңдә илтипат тапқинимни жәзмән билиду. Шуңа у көңлидә: — Йонатан буни билип қалмисун; болмиса униңға азар болиду, дегәнду. Лекин Пәрвәрдигарниң һаяти билән, жениң вә һаятиң билән алдинда қәсәм қилимәнки, маңа өлүмниң арилиғи бир қәдәмла қалди, деди.

⁴ Йонатан Давутқа: — Көңлүң немини халиса шуни қилай, деди.

⁵ Давут Йонатанға мундақ деди: — Мана этә «йеңи ай» болиду; мән адәттикидәк падиша билән һәмдәстихан болмисам болмайду. Лекин мени қоюп бәргин, мән үчинчи күни ахшимиғичә далада мөкүнүвалай. ⁶ Атаң мениң сорунда йоқлуғимни көрүп сориса, сән униңға: «Давут мәндин өз шәһири Бәйт-Ләһәмгә тезрақ берип келишкә жиддий рухсәт сориди, чүнки у йәрдә пүткүл аилиси үчүн бир жилиқ қурбанлиқ өткүзидикән», дегин, деди. ⁷ Эгәр у: — Убдан бопту, десә, қулуң теч-аман болиду: — Лекин у аччиқланса, униң маңа яманлиқ қилишни нийәт қилғанлиғидин гуман қилмигин. ⁸ Сән қулуңға илтипат көрсәткин; чүнки сән өзүң билән Пәрвәрдигарниң алдида қулуңни әһдиләштүргәнсән. Лекин эгәр мәндә бир яманлиқ болса сән өзүңла мени өлтүргин; мени елип берип атаңға тапшурушниң немә һажити? — деди. ■

⁹ Йонатан: — Ундақ хиял сәндин нери болсун! Эгәр атамниң саңа яманлиқ қилидиған нийити барлиғини билип қалсам, саңа дәйтгим эмәсму? — деди.

¹⁰ Давут Йонатанға: — Эгәр атаң саңа қаттиқ гәп билән жавап бәрсә, ким маңа хәвәр бериду? — деди.

¹¹ Йонатан Давутқа: — Кәлгин, далаға чиқайли, деди. Шуниң билән иккиси далаға чиқти. ¹² Йонатан Давутқа мундақ деди: — Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар маңа гувақи, мән этә яки өгүнлүккә мошу вақитта атамниң нийитини билип, саңа илтипатлиқ болса, мән адәм маңдуруп саңа мәлум қилмамдим? ¹³ Эгәр атам саңа яманлиқ қилмақчи болса, мән сени теч-аман йолға селиш үчүн саңа адәм әвәтип хәвәр бәрмисәм, Пәрвәрдигар маңа сениң бешиңға чүшкәндинму артуқ чүшүрсун; әнди Пәрвәрдигар атам билән биллә болғандәк сениң билән биллә болсун.

¹⁴ һаятла болсам мени өлмисун дәп Пәрвәрдигарниң меһриванлиғини маңа көрсәткәйсән. ¹⁵ Мән өлүп кәткән тәғдирдиму, өйдикилиримдин һәм һеч вақит меһриванлиғиңни үзмигәйсән; Пәрвәрдигар сән Давутниң һәммә дүшмәнлирини йәр йүзидин йоқатқандин кейинму шундақ қилғайсән».

¹⁶ Шуниң билән Йонатан Давутниң жәмәти билән әһдә қилишип: — Пәрвәрдигар Давутниң дүшмәнлиридин һесап алсун, деди. ¹⁷ Андин Йонатан йәнә өзиниң Давутқа болған муһәббити билән униңға қәсәм қилдурди; чүнки у уни өз женидәк сөйтти.

¹⁸ Йонатан Давутқа мундақ деди: — Этә йеңи ай болиду. Мана сениң орнуң бош қалиду, кишиләр сениң йоқлуғиңға диққәт қилиду. ¹⁹ Үчинчи күни сән чүшүп алдинқи қетим бу ишқа йоқлуқиниңда өзүңни йошураған жайға берип «Езәл»

дегән ташниң йенида туруп тургын. ²⁰ Нән ташниң йенидики бир жайға худди нишанни қаралиғандәк үч пай я оқи атай.

²¹ Андин ғуламни маңдуруп: — «Я оқлирини тепип кәлгин» — дәймән. Әгәр мән ғуламға: — Әнә, оқлар арқа тәрәптә туриду, уларни елип кәл, десәм, сән чиқип йенимға кәлгин; шундақ болғанда, Пәрвәрдиғарниң һаяти билән қасәм қилимәнки, сән үчүн теч-аманлиқ болиду, һеч иш болмайду. ²² Лекин ғуламға: — Әнә, оқлар алдинда туриду, десәм, сән кәткин, чүнки ундақ болса, Пәрвәрдиғар сени кәткүзүвәткән болиду. ²³ Әндиликтә мән билән сән сөзләшкән иш тоғрилиқ, Пәрвәрдиғар сән билән мениң оттуримда гувачидур.

²⁴ Шуниң билән Давут далада мөкүнүвалди. Йеңи ай кәлгәндә, падиша таам йеғии дәстиханда олтарди. ²⁵ Падиша болса бурунқидәклә өз орнида тамниң йенидики төрдә олтарди. Йонатан орнидин турди, Абнәр Саулниң йенида олтарди. Лекин Давутниң орни бош қалди. □ ²⁶ Амма Саул у күни һеч немә демиди. Чүнки у: — Давутқа бир иш болди, у напак болуп қалди. У жәзмән напак болуп қапту, дәп ойлди. □ ²⁷ Лекин Давутниң орни йеңи айниң әтисиму, йәни айниң иккинчи күниму бош еди. Саул оғли Йонатандин: — Немишкә Йәссәниң оғли яки тунүгүн яки бүгүн тамаққа кәлмәйду, дәп сориди.

²⁸ Йонатан Саулға жавап берип: — Давут Бәйт-Ләһәмгә барғили мәндин жиддий рухсәт сорап: — ²⁹ Мениң беришимға рухсәт қилгин, аилимизниң шәһәрдә бир қурбанлиқ иши болғач акам мениң беришимни ейтипту; әгәр сениң нәзириңдә илтипат тапқан болсам қериндашлирим билән көрүшүп келишкә рухсәт бәргин, деди. Шуңа у падишаниң дәстиханиға кәлмиди, деди.

³⁰ Саулниң Йонатанға қаттиқ ғәзиви келип: — И бузуқ, қаж хотунниң оғли, немишкә Йәссәниң оғлини өзүңгә таллап, өзүңни шәрмәндә қилип вә анаңни номусқа қойғиниңни билмәдимән? ³¹ Әгәр Йәссәниң оғли йәр йүзидә тирик болсила, сән һәм сениң падишалиғиң мустәһкәм болмайду. Шуңа әнди адәм әвәтип уни мениң қешимға елип кәлгин, чүнки у өлүмгә мәһкәмдур! — деди.

³² Йонатан атиси Саулға жавап берип: — У немишкә өлүмгә мәһкәм қилиниши керәк? У немә қипту? — деди.

³³ Андин Саул Йонатанға санжиш үчүн униңға нәйзини атти; буниң билән Йонатан атисиниң Давутни өлтүрмәкчи болғанлиғини ениқ билип йәтти.

³⁴ Йонатан болса қаттиқ ачқиқлап дәстихандин қопуп кәтти вә йеңи айниң иккинчи күни һеч таам йемиди. Чүнки атисиниң Давутни шундақ һақарәтлиши униңға қаттиқ азар болған еди.

³⁵ Әтиси Йонатан далаға чиқип Давут билән келишкән жайға барди. Униң билән бир кичик ғулам биллә барди.

³⁶ У ғуламға: — Сән жүгүр, мән атқан я оқлирини тепип кәлгин, деди. Ғулам жүгүрди, у бир оқни униң алди тәрипиғә атти. ³⁷ Ғулам Йонатан атқан оқ чүшкән жайға кәлгәндә Йонатан ғуламни чақирип: — Оқ сениң алди тәрипиндә турмамду? — деди. ³⁸ Андин Йонатан ғуламни йәнә чақирип: — Бол, иштик бол, һаял болмигин! — деди. Йонатанниң ғулами я оқини жиғип ғәжисига елип қалди. ³⁹ Лекин ғуламниң болған иштин хәвири уқ еди. Буни ялғуз Йонатан билән Давутла биләтти.

□ **20:25** «Падиша болса бурунқидәклә өз орнида тамниң йенидики төрдә олтарди. Йонатан орнидин турди, Абнәр Саулниң йенида олтарди» — Йонатанниң «орнидин туруши» бәлким тағиси Абнәрниң һөрмити үчүн униңға Саулниң йенидики оруни бошитиш үчүн. Башқа хил тәржимиси: «Йонатан униң (Саулниң) одулида еди» □ **20:26** «Давутқа бир иш болди, у напак болуп қалди» — «напак болуш»: Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән қанун бойичә, бириси мәсилән бир өлүккә тәккән болса бир мәзгил «напак» болатти — шундақ болса униң һеч қурбанлиқ (мәсилән, йеңи айдикли қурбанлиқлар)дин йейишигә болмайтти.

40 Андин Йонатан ғуламаға ярақлирини берип уиңға: — Уларни шәһәргә елип кәткин, деди.

41 Ғулам кәткәндин кейин Давут *ташның* жәнуп тәрипидин чиқип йәргә жиқилип үч қетим тазим қилди. Улар бир-бирини сөйүшти, бир-биригә есилишип жиғлашти, болупму Давут қаттиқ жиглиди.

42 Йонатан Давутқа: — Сәпириң теч-аман болсун; чүнки биз иккимиз: — Пәрвәрдигар мениң билән сениң оттурунда вә мениң нәслим билән сениң нәслиң оттурисида мәңгүгә гува болсун, дәп Пәрвәрдигарниң нами билән қәсәм ичишкән, деди. Давут орнидин қопуп маңди, Йонатанму шәһәргә кирип кәтти.

Давут Ноб шәһиригә бариду

43 Давут әнди Нобқа келип Ахимәләк каһинниң қешиға барди.

21

1 Лекин Ахимәләк Давутни көргәндә титрәп қорқуп уиңға: — Немишкә бириму сән билән кәлмәй ялғуз кәлдиң? — деди.

2 Давут Ахимәләк каһинға: — Падиша маңа мәлум бир ишни буйруп: — Мән саңа буйруған иш яки саңа тапилған йолйорук тоғрисидин һеч ким бир немә билмисун, дегән еди. Өз ғуламларимни болса мәлум бир жайға беришкә бекитип қойдум. 3 Әнди қолуңда немә бар? Бәш нан, яки немә болса, шуни маңа бәргин, деди.

4 Каһин Давутқа жавап берип: — Қолумда адәттики нан йоқ, пәкәт муқәддәс нан бар. Әгәр ғуламлар аялларға йеқинлашмиған болса йесә рава болиду, деди.

5 Давут каһинға жавап берип: — Бәрһәк, мән башқа вақитларда чиққинимға охшаш, аяллар биздин жирақ болғили үч күн болди. Мән һәр қетим чиққанда, гәрчә адәттики сәпәр болсиму, ғуламларниң қачилири пак болидиған йәрдә, бүгүн улар вә қачилири техиму пак болмамду, деди. □

6 Шуниң билән каһин уиңға муқәддәс нандин бәрди, чүнки бу йәрдә «тәқдим нан»дин башқа һеч қандақ нан йоқ еди. Бу нан Пәрвәрдигарниң һозуриға йеңи иссиқ нан қоюлған күни алмаштурулған нанлар еди. ■ 7 (лекин у күни Саулниң хизмәткарлиридин мәлум бириси у йәрдә Пәрвәрдигарниң һозурида қалдурулған еди. Униң исми Доәг болуп Саулниң падичилириниң чоңи еди).

8 Давут Ахимәләккә: — Қолуңда нәйзә яки қилич йоқму? Падиша тапшурған иш жиддий болғач яки қилич яки башқа ярақлиримни елип келәлмидим, деди.

9 Каһин: — Сән Елаһ жиғисидә өлтүргән Филистий Голиатниң қиличи бу йәрдә бар, у эфодниң кәйнидә, бир парчә рәхткә орақлиқ һалда туриду. Халисаң алгин, уиңдин башқиси йоқ, деди. Давут: — Бу тәндиши йоқ қиличтур, шуни маңа бәргин, деди.

10 Давут у күни қопуп Саулдин қечип Гатниң падишаси Ақишниң қешиға барди.

11 Лекин Ақишниң хизмәткарлири уиңға: — Бу зиминниң падишаси Давут әмәсму? Униң тоғрисида қиз-аяллар бир-биригә: —

Саул миңлап өлтүрди,

Вә Давут он миңлап өлтүрди,

— дәп нахша-ғәзәл оқушуп уссул ойниған әмәсму, деди. ■

□ 21:5 «...гәрчә адәттики сәпәр болсиму, ғуламларниң қачилири пак болидиған йәрдә, бүгүн улар вә қачилири техиму пак болмамду» — башқа нәччә тәржимиси учриши мүмкин. □ 21:6 «чүнки бу йәрдә «тәқдим нан»дин башқа һеч қандақ нан йоқ еди» — «тәқдим нан»: — яки «Худанин» һозури нени», яки «тизилған нан». «Мис.» 25- вә 35-бапни көрүң. ■ 21:6 Мат. 12:3; Мар. 2:25; Лука 6:3

■ 21:11 1Сам. 18:7

- 12 Давут бу сөzlәрни көңлигә пүкүп Гатниң падишаси Ақиштин бәк қорқти.
- 13 Шуниң үчүн уларниң көз алдида өзиниң жүрүш-турушлирини өзгәртип, уларниң қолида турған вақтида өзини сараңдәк көрсәтти; у дәрвазиларниң ишиклиригә жижип, түкүрүгини сақилиға ақтуратти.
- 14 Ақиш хизмәткарлириға: — Мана бу адәмниң сараңлигини көрмәмсиләр? Уни немишкә мениң алдимға елип кәлдиңлар? 15 Мәндә сараңлар кәмчилмиди? Силәр бу кишини алдимға сараңлиқ қилғили елип кәлдиңларму? Бу адәм мениң өйүмгә кириши керәкму? — деди.

22

Давут Мизпаһ вә Адулламға бариду

- 1 Давут у йәрдин кетип Адулламдики ғарға қачти. Униң қериндашлири билән атисиниң пүткүл жәмәти буни аңлап униң қешиға барди. 2 Езилгән, қәриздәр болған вә дәрдемәнләрниң һәммиси жиғилип униң йениға кәлди вә у уларниң сәрдариди болди. Униңға қошулған адәмләр болса төрт йүзчә еди.
- 3 Давут у йәрдин чиқип Моабдики Мизпаһқа берип Моабниң падишасидин: — Худаниң мени немә қилидигинини билгичә, ата-анамниң бу йәргә келип араңларда турушиға йол қойғайла, дәп тәләп қилди. □ 4 Давут атиси вә анисини Моабниң падишасиниң қешиға елип кәлди. Давут қорғанда турған пүткүл күнләрдә ата-аниси униң билән биллә турди.
- 5 Амма Гад пәйғәмбәр Давутқа: — Қорғанда турмай, бу йәрдин чиқип, Йәһуда зиминиға баргин, деди. Шуниң билән Давут у йәрдин айрилип, һәрәт орманлиғиға барди.

Саул Нобдики каһинларни өлтүриду

- 6 Саул Давутниң нәдә туруватқанлиғидин хәвәр тапти. Саул бу вақитта Рамаһдики Гибеаһда егиз бир жайда жулгун дәриғиниң түвидә олтиратти. Униң қолида нәйзиси бар еди, барлиқ хизмәткарлири чөрисидә туратти. 7 Саул чөрисидә турған хизмәткарлириға: — И Биняминлиқлар, кулақ селиңлар! Йәссәниң оғли һәр бириңларға етизлар билән үзүмзарларни тәқсим қилип берәмду? һәммиңларни миң беши вә йүз беши қиламду? 8 Силәр һәммиңлар маңа қәст қилдиңлар, өз оғлумниң Йәссәниң оғли билән әһдә қилишқинини һеч ким маңа уқтурмиди. һеч қайсиңлар маңа ич ағритмидиңлар яки өз оғлумниң мениң хизмәткаримни маңа йошурун һужум қилишқа қутратқинидин маңа хәвәр бәрмидиңлар, деди.
- 9 Андин Саулниң хизмәткарлириниң ичигә киривалған Доәг: — «Мән Йәссәниң оғлиниң Нобқа Ахитубниң оғли Ахимәләкниң қешиға кәлгинини көрдүм, 10 — Ахимәләк униң үчүн Пәрвәрдигардин йол сориди вә униңға озуқ-түлүк билән Филистий Голиатниң қиличини бәрди» — деди.
- 11 Падиша адәм әвәтип Ахитубниң оғли каһин Ахимәләкни, шундақла униң атисиниң пүткүл жәмәтини, йәни Нобдики каһинларниму қақиртип кәлди. Уларниң һәммиси падишаниң қешиға кәлди.
- 12 Саул: — И Ахитубниң оғли аңлиғин, деди. У: — И ғоҗам, мана мән, деди.
- 13 Саул униңға: — Немишкә силәр, сән билән Йәссәниң оғли, маңа қәст қилисиләр? Сән униңға нан вә қилич берип, униң үчүн Худадин йол соридиңғу? Мана әнди у бүгүнкидәк маңа һужум қилмақчи болуп пайлап жүрмәктә! — деди.

14 Ахимэләк падишаға җавап берип: — Силиниң барлиқ хизмәткарлириниң арасида Давутдәк садиқ ким бар? У падишаниң күйөгли, силиниң мәхпий мәслиһәтлиригә иштирак қилғучи вә ордилири ичидә иззәтлик әмәсмиди?

15 Мән пәкәт униң үчүн Худадин йол сорашни бүгүнла башлидимму? Асийлиқ қилиш мәндин һери болсун! Падиша өз кулини вә атамниң пүткүл җәмәтини әйипкә буйрумиғайла, чүнки куллириниң бу иштин қилчә хәвири йоқ, деди. □

16 Лекин падиша: — И Ахимэләк, сән өлисән, сән вә атаңниң пүткүл җәмәти чоқум өлисиләр, деди. 17 Падиша өз чәрисидики чапармәнлиригә: — Маң, Пәрвәрдигарниң каһинлирини өлтүрүңлар! Чүнки улар һәм Давутқа һәмдәм болди һәм униң қачқинини б依лип туруп маңа хәвәр бәрмиди, деди. Лекин падишаниң қол астидикилири Пәрвәрдигарниң каһинлирини өлтүрүшкә қол көтәргили унимиди.

18 Әнди падиша Доәгкә: — Сән берип каһинларни өлтүрүвәткин, деди. Едомлуқ Доәг берип каһинларни өлтүрди; бу күни у канаптин тоқулған әфод кийгән сәксән бәш адәмни өлтүрди.

19 Андин у каһинларниң шәһири Нобда олтарғучиларни қирди, йәни әр вә аяллар, балилар вә бовақлар, кала, ешәк, қойлар — һәммисини қиличлиди. 20 Амма Ахитубниң оғли Ахимэләкниң Абиятар дегән бир оғли қутулуп Давутниң қешиға қечип кәлди. 21 Абиятар Давутқа Саул Пәрвәрдигарниң каһинлирини өлтүрди, дөп хәвәр бәрди.

22 Давут Абиятарға: — У күни Доәгниң у йәрдә экәнлигини көрүп, униң җәмән Саулға хәвәр беридиғинини билгән едим. Мән атаңниң пүткүл җәмәтиниң өлтүрүлүшигә замин болдум, деди. 23 Мән билән биллә турғин, һеч қорқмиғин. Чүнки мениң женимни алмақчи болғанлар сениң жениңниму һәм алмақчи. Мениң қешимда бехәтәр турисән, деди.

23

Давут Кеилаһ шәһирини қутқузиду

1 Бириси Давутқа хәвәр берип: — Мана Филистийләр Кеилаһға һужум қилип хаманларни булап-талимақта, деди.

2 Давут Пәрвәрдигардин: — Мән берип бу Филистийләргә зәрбә беримәнму? — дөп сориди. Пәрвәрдигар Давутқа: — Берип Филистийләргә зәрбә берип Кеилаһни азат қилгин, деди.

3 Лекин Давутниң адәмлири униңға: — Мана биз Йәһуда зиминида турупму қорқиватқан йәрдә, Кеилаһға берип Филистийләрниң қошунлириға һужум қилсақ қандақ болар? — деди.

4 Шуңа Давут йәнә бир қетим Пәрвәрдигардин соривиди, Пәрвәрдигар униңға җавап берип: — Сән орнундин туруп Кеилаһға баргин; чүнки Мән Филистийләрни қолуңға тапшурумән, деди. 5 Буниң билән Давут өз адәмлири билән Кеилаһға берип Филистийләр билән соқушуп, маллирини олжа қилип, уларни қаттиқ қирди. Давут шундақ қилип Кеилаһда туруватқанларни қутқузди.

Давут Саулниң чаңгилидин йәнә қутулиду

6 Әнди Ахимэләкниң оғли Абиятар Кеилаһға қечип келип Давутниң қешиға кәлгәндә, униң қолида әфод бар еди. ■

□ 22:15 «чүнки куллириниң бу иштин қилчә хәвири йоқ» — ибраний тилида «чүнки куллириниң бу иштин азму, җиқму хәвири йоқ». ■ 23:6 1Сам. 22:20

7 Бириси Саулға, Давут Кеилаһға кәпту, дәп хәвәр бәрди. Саул: — Энди Худа уни мениң қолумға ташлап тапшурди. Чүнки у дәрвазилири вә тақақлири бар шәһәргә киргачкә солунуп қалди, деди. 8 Энди Саул Давут билән адәмлирини муһасиригә елиш үчүн һәммә хәлиқни Кеилаһға берип жәң қилишкә чақирди.

9 Давут Саулның өзини қәстләйдигәнлигини билип, Абиятар каһинға: — Эфодни елип кәлгин, деди. □ 10 Андин Давут: — И Исраилниң Худаси Пәрвәрдиғар, мәнки Сениң кулуң Саулның бу шәһәрни мениң сәвәвимдин харап қилиш үчүн Кеилаһға келишкә қәстләватқанлигини ениқ аңлиди. 11 Кеилаһдикиләр мени униң қолиға тутуп берәрму? Саул өз бәндәң аңлиғандәк бу йәргә келәрму? И Исраилниң Худаси Пәрвәрдиғар, Сәндин өтүнимәнки, өз бәндәңгә билдүргәйсән, деди. Пәрвәрдиғар: — У бу йәргә келиду, деди. □ 12 Давут йәнә: — Кеилаһтикиләр мени вә адәмлиримни Саулның қолиға тутуп берәрму, деди. Пәрвәрдиғар: — Улар силәрни тутуп бериду, деди.

13 Энди Давут адәмлири билән (тәхминән алтә йүзә) орнидин туруп Кеилаһдин чиқип, өзлири баралайдигән тәрәпкә қарап кәтти. Саулға, Давут Кеилаһтин қечипту дәп хәвәр берилгәндә у уни қоғлашкә чиқмиди.

14 Давут болса чөлдики қорған-қияларда һәмдә Зиф чөлиниң тағлирида турди. Саул уни һәр күни издәйтти; лекин Худа уни униң қолиға тапшурмиди.

15 Энди Давут Саулның өзини өлтүргили чиқидигәнлигини байқап қалди. Шу чағда у Зиф чөлидики бир орманлиқта туратти. □ 16 Саулның оғли Йонатан болса орманлиққа чиқип Давутниң қешиға берип, уни Худа арқилиқ ригбәтләндүрүп униңға: — □ 17 Қорқмиған; чүнки атам Саулның қоли сени тапалмайду. Сән бәлки Исраилниң үстидә падиша болисән, мән болсам сениң вәзириң болиман, буни атам Саулму билиду, деди.

18 Андин улар иккиләң Пәрвәрдиғарниң алдида әһдә қилишти; Давут болса, орманлиқта туруп қалди, Йонатан өз өйигә йенип кәтти.

19 Шуниңдин кейин Зифтикиләр Гибеаһта туруватқан Саулның қешиға келип: — Мана, Давут Хақилаһниң егизлигидики Йәшимонниң жәнуби тәрипигә жайлашқан орманлиқтики қорғанларда йошурунивалди, билмәмдила? 20 Шуңа, и падиша, қачан көңүллири тартса шу чағда кәсилә; бизниң бурчимиз уни падишаниң қолиға тутуп бериштур, деди.

21 Саул: Маңа ич ағритқиниңлар үчүн Пәрвәрдиғар силәргә бәхит ата қилғай.

22 Энди силәрдин өтүнимәнки, берип зади қайси йәрдә туридигини жәзмләштүрүңлар, униң из-деригини ениқлап, вә кимниң уни көргәнлигини билип келиңлар; чүнки кишиләр ейтишичә у интайин һейлигәр экән, деди.

23 Шуңа берип, униң йошурунған барлиқ мәхпий жайлирини ениқ көрүп келиңлар, йенимға йенип келип маңа әйини ейтиңлар. Андин мән силәр билән биллә баримән; вә шундақ болидуки, әгәр у зиминдә болса, мән Йәһудийларниң миңлиғанларниң арисидин уни издәп тапимән, деди.

24 Улар қогуп Саулдин илгири Зифқа барди; лекин Давут өз адәмлири билән Маон чөлүгидики Йәшимонниң жәнуб тәрипидики Арабаһ түзләңлигидә турувататти. 25 Саул адәмлири билән Давутни издәп барди. Кишиләр бу хәвәрни Давутқа ейтти; шуниң билән у чүшүп, қияға берип Маон чөлидә турди. Саул буни аңлап Давутниң кәйнидин қоғлап Маонниң чөлигә чиқти. 26 Саул тағниң бу

□ 23:9 «Давут Саулның өзини қәстләйдигәнлигини билип, Абиятар каһинға: — Эфодни елип кәлгин, деди» — көрүнидуки, 10-12-әйттики соалларни Давут эфод вастиси билән Пәрвәрдиғардин сорайду.

□ 23:11 «...келәрми?... келиду» — ибраний тилида «...чүшәрми?... чүшиду» дейлиду. □ 23:15

«Давут чөлидики бир орманлиқта...» — яки «Зиф чөлидики хорәш шәһиридә...». □ 23:16 «Йонатан...

Давутни ... ригбәтләндүрди» — ибраний тилида: «Йонатан ... уни (Давутниң) қолини күчләндүрди» дейлиду.

тәрипидә маңди, амма Давут адәмлири билән тағниң у тәрипидә маңди. Давут Саулдин қечиш үчүн алдириватқан еди; лекин Саул адәмлири билән Давут вә униң адәмлирини тутимиз дәп уларни қоршиғили турди. ²⁷ Амма бир хәвәрчи Саулниң қешиға келип униңға: — Филистийләр зиминимизниң жәнуп тәрипигә кирип булаң-талаң қиливатиду, тездин қайтсила, деди.

²⁸ Шуниң билән Саул йенип Давутни қоғлаштин тохтап Филистийләр билән соқушқили чиқти. Шуңа у йәр Села-һаммаһлекот дәп аталди. □ ²⁹ Давут болса у йәрдин чиқип Ән-Гәдиниң тағ-қорғанлиғида турди.

24

Давут Саулни аяйду

¹ Саул Филистийләрни қоғлап чиқирип янғанда униңға: — Мана, Давут Ән-Гәдидики чөлдә туруветипту, дегән хәвәр берилди. ² Саул әнди пүткүл Исраилдин хилланған үч миң адәмни елип Давут билән адәмлирини издигили «Явайи текиләр» қорам ташлиғиға чиқти. ³ У йолниң йенидики қой қотанлириға кәлгәндә, шу йәрдә бир ғар бар еди. У тәрәт қилиш үчүн ғарға кирди; Давут билән адәмлири ғарниң ичкирисида олтиратти.

⁴ Давутниң адәмлири униңға: — Мана Пәрвәрдигарниң саңа: — Өз дүшминиңни сениң қолуңға беримән, немә саңа лайиқ көрүнсә шуни қилғин, дегән күни дәл мошу күн экән, деди. Давут қопуп Саулниң тониниң пешини туйдурмай кесивалди. ⁵ Лекин Саулниң тониниң пешини кәскини үчүн Давут көңлидә қаттиқ әпсусланди. ⁶ У өз адәмлиригә: — Пәрвәрдигар мени Пәрвәрдигар Өзи мәсиһ қилған ғоҗамға бундақ қолумни узартиштин сақлисун, чүнки у Пәрвәрдигарниң мәсиһлигинидур, деди.

⁷ Шу сөз билән Давут өз адәмлирини тосуп Саулға чекилғили қоймиди. Саул болса қопуп ғардин чиқип өз йолиға кәтти. ⁸ Андин Давутму туруп ғардин чиқип Саулниң кәйнидин: — И ғоҗам падиша! — дәп чақирди. Саул кәйнигә қаравиди, Давут егилип йүзини йәргә яққан һалда тазим қилди. ⁹ Давут Саулға мундақ деди: — «Мана, Давут сени қәстләшкә пурсәт издәватиду, дәйдиған кишиләрниң сөзигә немишкә қулақ салила? ¹⁰ Мана бүгүн өз көзлири билән көрдилиги, Пәрвәрдигар бүгүн ғарда силини өз қолумға бәргән еди. Бәзиләр маңа уни өлтүрүвәтқин, деди; лекин мән силини аяп: — Ғоҗамға қолумни узартмаймән, чүнки у Пәрвәрдигарниң мәсиһлигинидур, дедим. ¹¹ Қарисила, и ата, қолумдики тонлириниң пешигә. Силини өлтүрмәй тонлириниң пешини кәскәнлигимдин шуни билсиләки, көңлүмдә силигә я яманлиқ я асийлиқ йоқ, силигә гуна қилғиним йоқ, лекин сили женимни алғили пайлимақтила. □ ¹² Пәрвәрдигар мән билән силиниң оттуримизда һөкүм қилсун, мениң һесавимни силидин Пәрвәрдигар алсун; лекин мениң қолум силигә көтирилмәйду. ¹³ Конилар: — «Рәзиллик рәзилләрдин чиқиду» дәп ейтқан экән, лекин өз қолум силигә көтирилмәйду. ¹⁴ Исраилниң падишаси кимни тутқили чиқти? Кимни қоғлап жүриду? Бир өлүк иштни, халас! Ялғуз бир бүргини, халас! ¹⁵ Пәрвәрдигар сорақчи болуп мән билән силиниң оттуримизда һөкүм чиқарсун! У һәк-һәкәни айрип, дөвайимни сорап мени силиниң қоллиридин халас қилип, адаләт жүргүргәй!» — деди.

¹⁶ Давут Саулға бу сөзләрни ейтқанда Саул: — Бу сениң авазиңму, и оғлум Давут? — деди. Андин Саул жуқури аваз билән жиғлап кәтти. ¹⁷ У Давутқа:

□ **23:28** «Села-һаммаһлекот» — мәнәси бәлким «айриғучи Қорам таш». □ **24:11** «көңлүмдә силигә я яманлиқ я асийлиқ йоқ» — ибраний тилида «қолумда силигә я яманлиқ я асийлиқ йоқ».

— «Сән мәндин адилсән, чүнки сән маңа яхшилиқ қайтурдуң, лекин мән саңа яманлиқ қайтурдум. ¹⁸ Сән бүгүн маңа яхшилиқ қилғанлиғиңни убдан көрситип бәрдин; Пәрвәрдигар мени қолуңға тапшурған болсиму, сән мени өлтүрмидиң. ¹⁹ Бириси өз дүшминини тапса, уни аман-есән кәткили қоямду? Пәрвәрдигар сениң маңа бүгүн қилған яхшилиғиң үчүн саңа яхшилиқ яндурғай. ²⁰ Энди мана, шуни билдимки, сән жәзмән падиша болисән, Исраилниң падишалиги сениң қолуңда тиклиниду. ²¹ Лекин һазир Пәрвәрдигар билән маңа қәсәм қилғинки, мәндин кейин мениң нәслимни йоқатмай, намимни атамниң жәмәтидин өчүрмигәйсән», деди. ²² Шуниң билән Давут Саулға қәсәм қилди. Саул өз өйигә йенип кәтти; Давут адәмлири билән қорған-қияға чиқип шу йәрде турди.

25

Самуил өлиду

¹ Самуил өлди. Пүткүл Исраил жиғилип униң үчүн матәм тутти; улар уни униң Рамаһдики өйидә дәпнә қилди. Давут болса қопуп Паран чөлигә барди. ■

Давут, Набал, Абигаил

² Энди тирикчилиги Кармәлдә болған, Маонда олтирақлиқ бир адәм бар еди. Бу киши бәк бай болуп үч миң қой, бир миң өшкиси бар еди. У өз қойлирини Кармәлдә қирқивататти. ³ У адәмниң исми Набал болуп, аялиниң исми Абигаил еди; аяли һәм пәм-парасәтлик һәм өпт-турқи чирайлиқ, лекин ери қаттиқ қол вә рәзил еди; у Каләбниң әвладидин еди. □

⁴ Давут чөлдә туруп Набалниң өз қойлирини қирқидиғанлиғини аңлап ⁵ Он яш жигитни у йәргә маңдуруп уларға: — Силәр Кармәлгә чиқип Набалниң қешиға берип, мәндин униңға салам ейтиңлар. ⁶ Униңға: — «Яшиғайсән; сизгә теч-аманлиқ болғай, өйиңизгә теч-аманлиқ болғай, һәммә барлиғиңизға теч-аманлиқ болғай! ⁷ Мән қирқиғучиларниң сиздә иш башлиғанлиғини аңлидим. Сизниң падичилириңиз биз тәрәпләрдә турғанда уларға һеч зәхмә йәткүзмидук; биз Кармәлдә турған вақитта уларниң һеч тәрсиси жүтүп кәтмиди. ⁸ Өз жигитлириңиздин сорисиңиз улар сизгә дәп бериду. Шуңа биз қутлуқ бир күнидә кәлдуқ, шуңа жигитлиримиз нәзириңиздә илтипат тапсун; өз қолиңизға немә чиқса шуни кәминилириңизгә вә оғлиңиз Давутқа немә чиқса шуни бәргәйсиз», дәңлар, — деди.

⁹ Давутниң жигитлири у йәргә берип бу гәпләрниң һәммисини Давутниң намида униңға ейтип андин қим туруп сақлиди.

¹⁰ Набал Давутниң хизмәткарлириға жавап берип: — Давут дегән ким? Йәссәниң оғли дегән ким? Бу күнләрдә өз ғожилирини ташлап кетиватқан хизмәткарлар тола. ¹¹ Мән өзүмниң йемәк-ичмәклиримни вә жуң қирқиғучилиримға сойған гөшни кәлгән жайи намәлум болған кишиләргә берәдим? — деди. □

¹² Давутниң жигитлири кәлгән йолиға йенип кәтти. Йенип келип улар Давутқа һәммә гәпни дәп бәрди. ¹³ Давут өз адәмлиригә: — Һәр бириңлар өз қиличиңларни есиңлар, деди. Шуниң билән һәр бири өз қиличини тасмисиаа асти, Давутму өз қиличини асти. Андин төрт йүзчә адәм Давут билән чиқти, вә икки йүз киши жабдуқлар билән қалди. ¹⁴ Амма Набалниң хизмәткарлиридин бири униң аяли Абигаилға: — Давут әлчиләрни чөлдин ғожимизға салам беришкә

■ 25:1 1Сам. 28:3 □ 25:3 «У адәмниң исми Набал болуп...» — «Набал»ниң мәнәси «ахмақ, қопал».

□ 25:11 «Йемәк-ичмиким» — ибраний тилида «неним вә сүйүм».

эвэткэн экән; лекин у уларни тиллап кайип кәтти. ¹⁵ Бу адәмләр болса, бизгә көп яхшилиқ қилған. Биз далада уларниң йенида жүргән вақитлиримизда бизгә һеч яманлиқ кәлмиди, бизниң һеч һәрсимизму жүтүп кәтмигән еди. ¹⁶ Биз уларға йекни жайда қой баққан вақитта улар кечә-күндүз бизгә сепилдәк болған еди. ¹⁷ Энди бу ишни хәвәрдар болдила, қандақ қилиш керәклигини ойлишип баққайла. Болмиса, ғоҗимизға вә пүткүл өйдиклиригә бир бала-қаза кәлмәй қалмайду. У шунчә каҗ бир адәмки, һеч ким униңға сөз қилишқа петиһалмайду, деди. □

¹⁸ Абиғаил дәрһал икки йүз нан, икки тулум шарап, бәш пиширилған қой, бәш сеһ қомач, бир йүз кишмиш пошкили, икки йүз әнҗир пошкили елип ешәкләргә артип □ ¹⁹ өз жигитлиригә: — Мениң алдимда бериңлар; мана, мән кәйниңлардин барай, деди. Лекин у өз ери Набалға бу ишни демиди. ²⁰ У өз ешигигә минип тағниң этигидин чүшкәндә, мана Давут адәмлири билән униң удулға чүшүп униң билән учрашти.

²¹ Давут әслидә: — Мән бу кишниң мелини чөлдә бекардин бекар қоғдап, униң барлиғидин һеч немини жүтүргүзмигән едим; лекин у яхшилиқниң орнида маңа яманлиқ қилди. ²² Униң адәмлиридин әтигичә бирәр әркәкни қалдуруп қойсам, Худа мән Давутни униңдинму артуқ жазаһайла, дегән еди. □ ²³ Абиғаил Давутни көрүп, алдирап ешәктин чүшүп, Давутниң алдида жиқилип йүзини йәргә йеқип тазим қилди; ²⁴ униң путириға есилип мундақ деди: — «И ғоҗам, бу қәбийһлик маңа һесаплансун; әнди шуни өтүнимәнки, дедәклириниң силигә сөз қилишға иҗазәт қилип, дедәклириниң сөзигә қулақ салғайла: — ²⁵ өтүнимәнки, ғоҗам бу рәзил адәм Набалға писәнт қилмиғайла; чүнки униң мүҗәзи худди исмиға охшаштур; униң исми «каҗ», дәрвәкә униңда каҗлиқ толиму еғирдур. Лекин мән дедәклири болса ғоҗам эвәткән жигитләрни көрмидим. □ ²⁶ Энди и ғоҗам, Пәрвәрдиғарниң һаяти билән вә сениң жениң билән қәсәм ичимәнки, Пәрвәрдиғар силини өз қоллири билән қан төкүп интиқам елиштин сақлиди. Энди дүшмәнлириму, сили ғоҗамға яманлиқ қилмақчи болғанларму Набалға охшаш болсун. ²⁷ Энди дедәклири ғоҗамға елип кәлгән бу соғат болса ғоҗамға әгәшкән жигитләргә тәқсим қилинсун.

²⁸ Силидин өтүнимәнки, дедәклириниң сәһвәнлигини кәчүргәйла; чүнки сили, и ғоҗам Пәрвәрдиғарниң жәңлирини қилип кәлгәнлири үчүн, барлиқ күнлиридә силидә яманлиқ тепилмиғини үчүн Пәрвәрдиғар жәзмән жәмәтлирини мәзмүт қилиду. ²⁹ Бириси қопуп силини қоғлап жанлирини издисә, сили ғоҗамниң жени Пәрвәрдиғар Худалириниң қешидики тирикләр халтиси ичидә орилип сақлиниду, лекин дүшмәнлириниң жанлирини болса, у салғуға селип чөрүп ташлайду.

³⁰ Энди Пәрвәрдиғар сили ғоҗам тоғрисида ейтқан барлиқ яхши вәдилиригә әмәл қилип, силини Исраилға баш қилғанда шундақ болидуки, ³¹ сили ғоҗамниң наһәқ қан төкмигәнликлири яки өз интиқамлирини алмиғанлиқлири үчүн көңүллиригә путикашаң яки дәрд болмайду. Вә Пәрвәрдиғар ғоҗамға нусрәт бәргинидә сили өз дедәклирини яд қилғайла».

³² Давут Абиғаилға: — Сени бүгүн мениң билән учришишқа эвәткән Исраилниң

□ **25:17** «У шунчә каҗ бир адәмки...» — ибраний тилида «У Белиалниң (Шәйтанның) шундақ бир оглиги...». □ **25:18** «бәш сеһ қомач» — «сеһ» үчтин бир әфаһ, йәни ашлиқ-данларниң өлчәм бирлиги еди, тәхминән 9 литр. □ **25:22** «Униң адәмлиридин әтигичә бирәр әркәкни қалдуруп қойсам...» — мошу йәрдә «бирәр әркәк» ибраний тилида «тамға қарап бирәр сийгүчи» билән ипадилиниду. «Худа мән Давутни униңдинму артуқ жазаһай» — яки «Худа Давутниң дүшмәнлирини униңдинму артуқ қилғай» (бәзи кона көчүрмиләрдә шундақ йезилиду). □ **25:25** «ғоҗам бу рәзил адәм Набал» — ибраний тилида «ғоҗам белиалниң (Шәйтанның) бу огли Набал» дейлиду. «униң исми «каҗ», дәрвәкә униңда каҗлиқ толиму еғирдур» — ибраний тилида «Набал» дегәнниң мәнәси «каҗ».

Худаси Пэрвэрдигарга тэшэккүр-мэднийэ қайтурулғай! ³³ Энди ақил-параситиңгэ барикалла, саңиму барикалла! Чүнки сән бүгүн мени өз қолум билән қан төкүп интиқам елиштин тостуң.

³⁴ Лекин мени саңа зиян-зэхмәт йәткүзүштин сақлиған Исраилниң Худаси Пэрвэрдигарниң һаяти билән қәсәм қилимәнки, сән мениң алдимға тезлинип кәлмигән болсаң, Набалниң адәмлиридин һеч әркәк әтигичә тирик қалмас еди, деди. □

³⁵ Андин Давут униң өзигә кәлтүргән нәрсилирини қолидин тапшуруп елип униңға: — Теч-аман өйүңгә барғин, мана сөзлириңгә кулақ селип, көңлүңни қобул қилдим, деди.

³⁶ Абигаил Набалниң қешиға кәлди; мана, у өйидә шаһанә зияпәттәк бир зияпәт өткүзүвататти. Набал көңлидә хошал еди вә интайин мәс болуп кәткән еди. Шуңа Абигаил әтиси таң атқичә униңға һеч немә демиди. ³⁷ Лекин әтиси Набал мәсликтин йешилгәндә аяли униңға болған вақиәләрни дәп беривиди, униң жүриги өлгәндәк болуп, өзи таштәк болуп қалди. ³⁸ Вә шундақ болдики, тәхминән он күндин кейин Набални Пэрвэрдигар урди вә у өлди.

³⁹ Давут Набалниң өлгинини аңлап: — Пэрвэрдигар мубарәктур. Чүнки У мән Набалдин тартқан һақарәт үчүн дәвайимни сорап өз қулини яманлиқтин сақлиди; әксичә Пэрвэрдигар Набалниң яманлигини өз бешиға яндурди, деди. Андин Абигаилни өз әмримгә алай дәп, униңға сөз қилғили әлчи маңдурди.

⁴⁰ Давутниң хизмәткарлири Кармәлгә Абигаилниң қешиға келип униңға: — Сени әмримгә алай дәп Давут саңа сөз қилғили бизни әвәтти, деди.

⁴¹ Абигаил болса қопуп йүзини йәргә тәккидәк тазим қилип: — Мана, дедиғиң гоҗамниң хизмәткарлириниң путлирини жуошқа кул болсун, деди. □ ⁴² Андин Абигаил шу һаман өзигә һәмраһ болған бәш чәриси билән ешәккә минип Давутниң әлчилириниң кәйнидин берип, униң аяли болди.

⁴³ Давут Йизрәәллик Аһиноамни һәм хотунлуққа алған еди. Шуниң билән бу иккиси униңға хотун болди.

⁴⁴ Лекин Саул Давутқа хотун қилип бәргән қизи Миқални Галлимдики Лаишниң оғли Фалтиға хотунлуққа бәргән еди. ■

26

Давут Саулни йәнә рәһим қилип аяйду

¹ Энди Зифлиқлар Гибеаһға Саулниң қешиға келип: — Давут Йәшимонға йеқин һақилаһ егизлигигә йошурунувапту әмәсму? — деди.

² Саул қопуп Исраилдин хилланған үч миң адәмни елип, Зиф чөлидә Давутни издигили у йәргә барди. ³ Саул болса йол бойида, Йәшимонға йеқин һақилаһ егизлигидә чедир тикти. Давут чөлдә турувататти; у Саулниң чөлгә өз кәйнидин чиққинидин хәвәр тапқанда ⁴ Давут пайлақчиларни маңдуруп Саулниң растла кәлгәнлигини билди. ⁵ Давут қопуп Саул чедир тиккән жайға барди; у Саул билән қошун сәрдари, Нәрниң оғли Абнәр ятқан йәрни көрди. Саул болса қошун истиһками ичидә ухлап ятқан еди, адәмлири чедирлирини униң әтрапиға тиккән еди.

□ **25:34** «Набалниң адәмлиридин һеч әркәк әтигичә тирик қалмас еди» — мошу йәрдә «әркәк» ибраний тилида «тамға қарап сийгүчи» билән ипадилиниду. □ **25:41** «Мана, дедиғиң гоҗамниң хизмәткарлириниң путлирини жуошқа кул болсун» — Исраилда вә оттура шәриқтә шундақ адәт барки, өйгә мейман кәлсә, саһибхан яки хизмәткарлири уларниң путлирини жуйиду. ■ **25:44**

⁶ Давут әнди һиттийлардин болған Ахимәләк вә Йоабниң иниси Зәрууияниң оғли Абишайға: — Ким мән билән ләшкәрғанға чүшүп, Саулниң йениға бариду? — дәп сориди. Абишай: — Мән сениң билән барай, деди.

⁷ Шуниң билән Давут вә Абишай кечидә қошун бар йәргә беривиди, мана Саул қошун истиһкам ичидә ухлап ятқан еди; униң нәйзиси тәкйийсиниң йенида йәргә қадақлик туратти; Абнәр билән адәмлири униң әтрапида ятатти. ⁸ Абишай Давутқа: — Худа бүгүн дүшминиңни қолуңға тапшурди. Сәндин өтүнимәнки, маңа нәйзә билән бирла санжип уни йәргә қадап қоюшқа ижәзәт бәргәйсән! Икки кәтим санжипимниң лазими йоқтур, деди.

⁹ Давут Абишайға: — Уни йоқатмиғин. Ким Пәрвәрдигарниң мәсиһ қилғиниға қол узитип гунаға тартилмиған? — деди.

¹⁰ Давут йәнә: — Пәрвәрдигарниң һаяти билән қәсәм қилимәнки, Пәрвәрдигар жәмән уни уриду; я униң өлидиган күни келиду я у жәнғә чүшүп һалак болиду.

¹¹ Пәрвәрдигар мени Пәрвәрдигарниң мәсиһлигиниң қол узитишидин сақлиғай! Амма униң бешидики нәйзә билән су идишини алғин, андин кетәйли, деди.

¹² Шуниң билән Давут нәйзә билән идишни Саулниң бешиниң йенидин елип, иккиси чиқип кәтти. Амма һеч ким көрмиди, туюпму қалмиди һәм ойғинип кәтмиди, бәлки һәммиси ухләвәрди; чүнки Пәрвәрдигар бир қаттиқ уйқини уларниң үстигә чүшүргән еди.

¹³ Давут удулдики тәрәпкә өтүп жирақрақ бир дөңниң төписидә турди; уларниң арилиғи жирақ еди. ¹⁴ Давут қошун билән нәрниң оғли Абнәргә товлап: — Жавап бәрәмәсән, и Абнәр! — деди. Абнәр: — Падишаһға товлиғучи ким сән? — деди.

¹⁵ Давут Абнәргә: — Сән батур әмәсму? Исраилда саңа ким тәң келәлөйду? Немишкә ғоҗаң падишани қоғдимидиң? Чүнки хәлиқтин бир киши ғоҗаң падишани һалак қилғили кирипту. ¹⁶ Сениң бундақ қилғиниң яхши әмәс! Пәрвәрдигарниң һаяти билән қәсәм қилимәнки, Пәрвәрдигар мәсиһ қилған ғоҗаңларни қоғдимиғанлиғиңлар үчүн өлүмгә лайиқ болдуңлар. Әнди падишаниң нәйзиси вә бешиниң йенидики су идишиниң қәйәрдилиғигә қарап беқиңлар, деди.

¹⁷ Саул Давутниң авазини тонуп: — Бу сениң авазиңму, и оғлум Давут! — деди. Давут: — И ғоҗам падиша, бу мениң авазимдур, деди. ¹⁸ У йәнә: — Немишкә ғоҗам өз қулини мундақ қоғлайду? Мән немә қилиптимән? Қолумда немә яманлиқ бар? ¹⁹ Әнди ғоҗам падиша өз қулиниң сөзигә қулақ салғай. Пәрвәрдигар силини маңа қарши қозғатқан болса бир һәдийә-қурбанлиқ униң көңлини рази қилғай; лекин инсан балилири болса, улар Пәрвәрдигарниң алдида ләнәткә қалсун, чүнки уларниң әнди мени Пәрвәрдигарниң мирасидин бәһримән болуштин мәһрум қилип, мени башқа илаһларға ибадәт қил, дегини болиду. □ ²⁰ Әнди мениң қеним Пәрвәрдигарниң һозуридин жирақ йәргә төқүлмисун; чүнки тағларда бир кәкликни овлиғандәк Исраилниң падишиси бир ялғуз бүргини издигили чиқипту, деди. ■

²¹ Саул: — Мән гуна қилдим; йенип кәлгин и оғлум Давут; мениң җеним

□ **26:19** «... Пәрвәрдигар силини маңа қарши қозғатқан болса бир һәдийә-қурбанлиқ униң көңлини рази қилғай...» — МӘНӘСИ: (1) Давут мәлум яманлиқ қилған болса, Пәрвәрдигар уни қурбанлиқ арқилиқ кәчүрүм қилиду; (2) Пәрвәрдигар Саулни җазалаш үчүн уни Давутқа қарши чиқишқа қозғиған болса, шүбһисизки, у қурбанлиқ арқилиқ Саулни кәчүрүм қилиду. «чүнки уларниң әнди мени Пәрвәрдигарниң мирасидин бәһримән болуштин мәһрум қилмақчи...» — мошу йәрдә «Пәрвәрдигарниң мираси»: (1) Худа Исраилға вәдә қилған Қанаан зиминни; (2) Худаниң ибадәт чедиридики түзүми арқилиқ болған көп имтияғлардин, җүмлидин каһин-лавийлар арқилиқ Худаниң тәлим-каламини аңлаштин бәһримән болушни өз ичигә алиду. «Уларниң мени башқа илаһларға ибадәт қил, дегини болиду» — Давут өзи Исраилниң зиминидә турмиған болғачқа, Худаниң ибадәт чедиригә баралмайду. ■ **26:20** 1Сам. 24:15

бүгүн көзлириндә әзиз саналғини үчүн мән саңа бундин кейин һеч зиян-зәхмәт йәткүзмәймән; мана, ахмақлиқ қилдим, бәк езитимән, деди.

²² Давут жавап берип: — Мана падишаниң нәйзиси, ғуламлардин бири келип уни яндуруп алсун. ²³ Пәрвәрдиғар һәр адәмниң һәққанийлиғи билән садиқлиғиға қарап яндурғай. Чүнки бүгүн Пәрвәрдиғар силини мениң қолумға тапшурди, лекин мән Пәрвәрдиғарниң мәсиһлиғинигә қол узитишни халимидим. ²⁴ Мана, бүгүн силиниң жанлири мениң көзлиримдә әзиз болғандәк мениң женим Пәрвәрдиғарниң көзидә әзиз болғай, у мени һәммә аваричиликтин қутқуғай, деди.

²⁵ Саул Давутқа: — Әй оғлум Давут, бәрикәтләнғәйсән. Сән жәзмән улук ишларни қилисән, ишлириң жәзмән раважлиқ болиду, деди. Андин Давут өз йолиға кәтти, Саулму өз жайиға йенип барди.

27

Давут Филистийләргә қошулиду

¹ Давут көңлидә: — һаман бир күни Саулниң қолида һалак болидиған охшаймән. Шуңа Филистийләрниң зиминиға тездин қечип кетишимдин башқа амал йоқ. Шундақ қилсам Саул Израил зимини ичидә мени тешиштин үмүтсизлинип, издәштин қол үзиду, вә мән униң қолидин қутулимән, дәп ойлиди. ² Шуниң билән Давут қопуп униңға әгәшкән алтә йүз адәмни елип Гатниң падишаси Маоқниң оғли Ақишниң қешиға барди. ³ Энди Давут вә адәмлири, йәни һәр бири өз аилсидикиләр билән биллә Гатта Ақиш билән турди. Давут икки аяли, йәни Йизрәәллик Аһиноам вә Набалниң тул хотуни Кармәллик Абигаал билән биллә шу йәрдә турди.

⁴ Саул: — Давут Гатқа қечипту, дегән хәвәрни аңлиғанда, уни йәнә издәп жүрмиди.

⁵ Давут Ақишқа: — Әгәр көзлириниң алдида илтипат тапқан болсам, олтиришим үчүн сәһрадики бир шәһәрдин бизгә бир жай бәргәйла; кулуң қандақму шаһанә шәһәрдә силиниң қашлирида турсун, деди.

⁶ У күни Ақиш униңға Зиклаг шәһирини бәрди. Шуниң үчүн Зиклаг бүгүнки күнгичә Йәһуда падишалириға тәвә болуп кәлмәктә. ⁷ Давут Филистийләрниң зиминида турған вақит бир жил төрт ай болди.

⁸ Давут болса өз адәмлири билән чиқип Гәшурийларға, Гәзрийләргә вә Амаләкләргә һужум қилип, уларни булаң-талаң қилип туратти (чүнки улар қедимдин тартип Шуриға кириш йолидин тартип Мисир зиминигичә болған шу жутта туратти). ⁹ Давут һәр қетим зиминдикиләрни қирип әр яки аял болсун, бирниму тирик қалдурмайтти вә қой, кала, ешәк, төгә вә кийим-кечәкләрни елип Ақишниң йениға йенип келәтти.

¹⁰ Ақиш: — Бүгүн қайси жайларни булаң-талаң қилдиңлар, дәп сорайтти; Давут: — Йәһуда зиминиңиң жәнуп тәрипини, Йәраһмәәлликләрниң жәнуп тәрипини вә Кенийләрниң жәнуп тәрипини булаң-талаң қилдуқ, дәйтти.

¹¹ Давут әр яки аялларниң бириниму Гатқа тирик елип кәлмәйтти; чүнки у: — Улар бизниң тоғримиздин, «Давут ундақ-мундақ қилди» дәп гәп қилиши мүмкин, дәйтти. Давут Филистийләрниң зиминида турған вақтида у дайим шундақ қилатти.

¹² Шуңа Ақиш Давутқа ишәнди: — «Энди у хәлқи Израилни өзидин сәскәндүрүвәтти; мениң хизмитимдә мәңгү кул болиду», дәп ойлиди.

28

Эн-Дордики жадаугар аял

¹ У күнлөрдө Филистийлэр Исраилга қарши жәң қилиш үчүн өз қошунлирини жиғди. Ақиш Давутқа: — Билишиң керәкки, адәмлириңни елип мениң билән жәзмән жәңгә чиқишиң лазим, деди.

² Давут Ақишқа: — Ундақта сили қуллириниң немә қилалайдиғанлиғини билип қалила — деди. Ақиш Давутқа: — Мана, сени өзүмгә мәңгүлүк пасибан қилай, деди.

³ (Самуил өлгән еди вә пүткүл Исраил униң үчүн матәм тутуп уни өз шәири болған Рамаһда дәпнә қилған еди. Саул болса жинкәшләр билән палчиларни зиминдин қоғлап чиқарди). □ ⁴ Филистийләр топлишип чиқип Шунәмдә чедир тикти. Саулму һәм пүткүл Исраилни жиғип, Гилбоаһда чедир тикти. ⁵ Саул әнди Филистийләрниң қошун барғаһини көргәндә қорқуп, жүриги су болуп кәтти.

⁶ Саул Пәрвәрдигардин йол сориди; лекин Пәрвәрдигар я чүш билән я «урим» билән я пәйғәмбәрләр арқилиқ униңға жавап бәрмиди. □

⁷ Шуниң билән Саул хизмәткарлириға: — Маңа палчи жинкәш бир хотунни тепип бериңлар, мән берип униңдин йол сорай, деди. Хизмәткарлири униңға: — Эн-Дорда жинкәш бир хотун бар экән, деди. □ ⁸ Саул ниқаплинип, башқа кийимләрни кийип икки адәмни һәмраһ қилип барди. Улар кечиси берип хотунниң қешиға кәлди. У хотунға: — Маңа жин чақирип пал ечип, мән дегән бирисини қешимға кәлтүргин, деди.

⁹ Хотун униңға: — Мана, Саулниң қилғанлирини, йәни зиминдин жинкәшләрни вә палчиларни йоқатқанлиғини өзүң билисән; немишкә мени өлтүрүшкә женимға қапқан қойисән, деди.

¹⁰ Саул униңға Пәрвәрдигар билән қасәм қилип: — Пәрвәрдигарниң һаяти билән қасәм қилимәнки, бу иш үчүн саңа жаза болмайду, деди.

¹¹ Хотун: — Саңа кимни чиқиримән? — дәп сориди. У: — Маңа Самуилни чиқарғин, деди.

¹² Хотун Самуилни көргәндә қаттиқ аваз билән чирқириди, андин Саулға: — Немишкә мени голлайсән? Сән өзүң Саулғу! — деди.

¹³ Падиша униңға: — Қорқмиғин! Немини көрдүң? — деди. У Саулға: — Мән бир илаһниң йәрдин чиққинини көрдүм, деди.

¹⁴ У: — Униң қияпити қандақ экән? деди. Хотун: — Қери бир бовай чиқиватиду; у йепинча кийгән экән, деди. Саул: — У Самуил экән, дәп билип, йүзини йәргә йеқип тазим қилди.

¹⁵ Самуил Саулға: — Немишкә мени аварә қилип чиқардиң? — деди. Саул: — Мән толиму пәришан болдум; чүнки Филистийләр маңа қарши жәң қиливатиду, вә Худа мәндин жирақлап, маңа яки пәйғәмбәрләр арқилиқ яки чүшләр арқилиқ һеч жавап бәрмәйватиду. Шуңа мениң немә қилишим керәклиғини маңа билдүргәйсән дәп, сени чақирдим, деди.

¹⁶ Самуил: — Пәрвәрдигар сәндин жирақлап, дүшминиң болғандин кейин немишкә мәндин мәслиһәт сорайсән? — деди.

□ **28:3** «Саул болса жинкәшләр билән палчиларни зиминдин қоғлап чиқарди» — мошу йәрдә «жинкәшләр» өлгәнләрниң роһлирини чақирғучиларни көрситиду. Мошундақ һәрикәтләр Тәвратта қаттиқ мәһһий қилинған; әмәлийәттә, ундақ қилған кишиләр дайим дегидәк жинлар тәрипиндин алдинип кетиду.

■ **28:3** 1Сам. 25:1 □ **28:6** «Пәрвәрдигар я чүш билән я «урим» билән ... униңға жавап бәрмиди» — «урим» бир хил таш. У каһин кийгән «эфод»ниң янчуқида туриду. Бу ташлар арқилиқ Исраил халқи Худадан йол сориса болатти. «Мис.» 28:28-30ни көрүң. □ **28:7** «Маңа палчи жинкәш бир хотунни тепип бериңлар» — «палчи жинкәш хотун» ибраний тилида: «палчи жини бар хотун» яки «палчи жинни чақирғучи хотун» дегән сөз билән ипадилиниду. Мошу сөzlәр униңға чаплашақан жин хелә күчлүк экән, дегәнни пуритиду.

17 —Пәрвәрдигар Өзи үчүн мән арқилиқ ейтқинини қилди; Пәрвәрдигар падишалиқни қолуңдин житип елип, хошнаңға, йәни Давутқа бәрди. □

18 Сән Пәрвәрдигарниң сөзигә қулақ салмай, уиң Амаләкләргә қаратқан қаттиқ ғәзивини жүргүзмигиниң үчүн Пәрвәрдигар бүгүн саңа шу ишни қилди.

19 Пәрвәрдигар өзүң билән Исраилниму Филистийләрниң қолиға тапшуриду; әтә сән вә оғуллириң мениң билән биллә болисиләр; вә Пәрвәрдигар Исраилниң қошуниниму Филистийләрниң қолиға тапшуриду, деди.

20 Саул шуан йәргә дүм жиқилди, Самуилниң сөзлиридин қаттиқ қорқуп кәтти; бир кечә-күндүз тамақму йемигәчкә, мағдуриму қалмиди.

21 Аял әнди Саулниң кешиға берип уиң толиму пәришан болғинини көрүп, уиңға: — Мана, дедәклири женини алқиниға елип қоюп тапилиғанлириға бенаән қилдим. 22 Әнди силидин өтүнимән, дедиклириниң сөзигә киргәйла; мени силиниң алдилириға берип чишләм нан кәлтүрүшкә униғайла; шуниң билән сили йәп күвәт тепип андин өз йоллириға кетәләйла, деди.

23 Лекин у рәт қилип: — Йемәймән, дәп унимиди. Уиң хизмәткарлири һәм аялму йейишни уиңға дәвәт қилишти; у йәрдин қоуп қариватта олтарди.

24 Аялниң өйидә бир бордақ мозай бар еди. У дәрһал уни сойди; һәм хемир жуғуруп петир нан пишүрүп бәрди. 25 У уни Саул билән хизмәткарлириниң алдиға қойди. Улар йәп болуп, шу кечиси кәтти.

29

Филистий эмирләр Давутни өз сепидин чиқириветиду

1 Филистийләр һәммә қошунлирини жиғип Афәктә жәм қилди; Исраиллар Йизрәәлдики булақниң йенида чедир тикти. 2 Филистийләрниң сәрдарлири йүз яки миңдин әскәрни башлап, сәп тизип кәлди; уларниң кәйнидин Давут өз адәмлирини башлап Ақиш билән чиқип сәп түзди.

3 Филистийләрниң эмирлири: — Бу Ибраниялар бу йәрдә немә иш қилиду? — деди. Ақиш Филистийләрниң эмирлиригә: — Бу Исраилниң падишаси Саулниң хизмәтқари Давут әмәсму? У бу йәрдә бир нәччә күн, бир нәччә жиллардин бери мән билән турған әмәсму? У маңа кәлгән күндин тартип бу күнгичә уиңдин һеч әйип байқимидим, деди.

4 Амма Филистийләрниң эмирлири уиңға ачқиқланди. Филистийләрниң эмирлири уиңға: — Уни қайтурувәт! Бу киши сән өзүң уиңға орунлаштурған жайға кәтсун; биз билән биллә соқушқа чүшмисун, болмиса, у соқушта бизгә рәқип болуп қелиши мүмкин. Бу адәм өз ғожиси билән немиси арқилиқ яришиду? Бу адәмләрниң башлирини елиш билән болмамду? ■ 5 Бу қиз-аяллар бурун уиң тоғрисидә уссул ойнап қошақ қетип: — Саул миңлап өлтүрди, вә Давут он миңлап өлтүрди, дегән Давут әмәсму? — деди.■

6 Ақиш Давутни чақирип уиңға: — Пәрвәрдигарниң һаяти билән қасәм қилип ейтимәнки, сән дурус адәмсән, сениң мениң билән ләшкәрһада хизмәттә болушүң көзлиримдә яхши иштур; чүнки маңа кәлгән күнидин тартип бу күнгичә сәндин һеч яманлиқ байқимидим. Лекин сән эмирләргә яқмапсән. □

7 Шуңа теч-аман йенип кәтқин, болмиса Филистийләрниң эмирлирини нарази қилип қойисән, деди.

□ 28:17 «Пәрвәрдигар өзи үчүн мән арқилиқ ейтқинини қилди; Пәрвәрдигар падишалиқни ... хошнаңға, йәни Давутқа бәрди» — оқурмәнләрниң есидә барки, Самуил әслидә Саулға: «Пәрвәрдигар бүгүн Исраилниң падишалиғини сәндин житип елип сәндин әвзәл болған бир йеқиниңға тапшуриди» дән Худаниң жазасини уқтурған еди (15:28). ■ 29:4 1Тар. 12:20 ■ 29:5 1Сам. 18:7

□ 29:6 «сениң мениң билән ләшкәрһада хизмәттә болушүң...» — ибрания тилида «сениң мениң билән ләшкәрһада кирип-чиқишиң».

⁸ Давут Ақишқа: — Мән немә қилдим? Силиниң қашлириға кәлгән күндин тартип бу күнгичә қилған қайси яманлиғим үчүн мени ғоҗам падишаниң дүшмәнлири билән соқушкили барғузмайла? — деди.

⁹ Ақиш Давутқа жавап берип: — Көзлиримдә Худаниң бир пәриштисидәк маңа яши екәнлиғини билимән. Лекин Филистийләрниң эмирлири сени биз билән биллә жәңгә чиқмисун дәватиду, деди.

¹⁰ Шуңа этә сәһәрдә қопуңлар, өзүң вә биллә кәлгәнләр, йәни мән ғоҗаңниң хизмәткарлири; сәһәрдә қопуңлар, таң йоруши биләнла чиқип кетиңлар, деди.

¹¹ Шуңа Давут өз адәмлири билән сәһәрдә туруп Филистийләрниң зиминиға маңди. Филистийләр болса Йизрәэлгә чиқти.

30

Давут Амаләкләрдин бала-жақилирини қутқузиду

¹ Шундақ болдики, Давут вә адәмлири үчинчи күни Зиклагқа йетип кәлди; мана, Амаләкләр жәнуп тәрәпкә вә Зиклагқа һужум қилип, Зиклагни вәйран қилип от қоюп көйдүргән еди. ² Улар шәһәрдики қиз-аялларни, чоң болсун, кичик болсун, уларниң һәммисини әсиргә алди. Улардин һеч кимни өлтүрмәй, һәммисини елип, йолиға чиққан еди.

³ Давут өз адәмлири билән шәһәргә кәлгәндә, мана, шәһәр алиқачан көйүп түгигән еди; уларниң аяллири вә оғул-қизлири әсиргә елинған еди. ⁴ Энди Давут вә униң билән биллә болған хәлиқ қаттиқ жиға-зерә көтиришти, таки мағдури қалмиғичә жиғлашти. ⁵ Давутниң икки аяли, Йизрәэллик Аһиноам билән Кармәллик Набалдин тул қалған Абиғаилму әсиргә елинған еди. ⁶ Давут қаттиқ азапланди; чүнки барлиқ халайиқ, һәр бири өз оғул-қизлири үчүн қайғуруп ғәзәплинип уни чалма-кесәк қилип өлтүрәйли, дейишивататти. Амма Давут өзини Худаси Пәрвәрдигардин күч-қувәтләндүрди.

⁷ Давут Ахимәләкниң оғли кәһин Абиятарға: — Эфодни йенимға елип кәлгин, деди. □

⁸ Давут Пәрвәрдигардин: — Бу қошунни қоғлайму? Уларға йетишәләрмәнму? — дәп сориди. У: — Қоғла; сән жәзмән уларға йетишивалисән һәм һәммисини қайтуруп келәләйсән, деди.

⁹ Давут вә униң билән биллә болған алтә йүз адәм берип Бесор вадисиға йетип кәлгәндә, кәйнидә сөрүлүп қалғанлар шу йәрдә қалди. ¹⁰ Давут өзи төрт йүз адәм билән давамлиқ қоғлап маңди; икки йүз адәм һалсирап кәткәчкә, Бесор вадисидин өтәлмәй кәйнидә қалған еди.

¹¹ Улар далада Мисирлиқ бир адәмни учратти. Улар уни Давутниң кешиға елип келип, униңға нан берип йегүзди, су ичкүзди; ¹² униңға бир парчә әнжир пошкили билән икки кишмиш пошкилиниму бәрди. У буларни йәп, униңға қайгидин жан кирди; чүнки у үч кечә-күндүз нан йемигән, суму ичмигән еди.

¹³ Давут униңдин: — Сән кимгә тәвә? Сән қәйәрликсән? — дәп сориди. У: — Мән Мисирлиқ жигит болуп, бир Амаләкниң кулимән. Лекин мән үч күн илгири кесәл болуп қалғачқа, ғоҗам мени ташливәтти. ¹⁴ Биз әсли Кәрәтийләрниң жутиниң жәнуп тәрипигә вә Йәһуда зиминиға вә Каләбниң зимининиң жәнуп тәрипигә һужум қилип булаң-галаң қилдуқ; шундақла Зиклагни көйдүрүвәткән едуқ, деди.

□ 30:7 «Эфодни йенимға елип кәлгин» — «эфод» тоғрилиқ 2:18дики изаһатни көрүң.

¹⁵ Давут унингдин: — Бизни у дүшмән қошуни тәрәпкә башлап бараламсэн, деди. У: — Худаниң нами билән мән сени өлтүрмәймән, сени ғожаңниң қолиғиму тутуп бәрмәймән дәп қасәм қилсила, силини у қошунниң қешиға башлап барай, деди.

¹⁶ Уни у йәргә башлап барғанда, мана улар пүткүл йәргә йейилип, йәп-ичип Филистийләрниң зиминидин һәм Йәһуда зиминидин алған чоң олжілиридин хуш болуп уссул ойнишивататти.

¹⁷ Амма Давут шу күни гугумдин тартип иккинчи күни кәчкичә уларни уруп кирди. Төгигә минип бәдәр қачқан төрт йүз жигиттин башқа һеч бир адәм қечип қутулмиди; ¹⁸ вә Давут Амаләкләр булувалған һәммә нәрсини яндуруп алди; өзиниң икки аялиниму қутқузвалди. ¹⁹ Амаләкләр елип кәткән оғул-қиз, мал-мүлүкләр вә башқа һәммә нәрсини Давут улардин қайтурувалди. һеч немә, чоң болсун кичик болсун чүшүп қалмиған еди.

²⁰ Давутниң адәмлиди қайтурувалған маллириниң алдиға олжа алған башқа қой вә кала падилярни селип һайдап кетивататти. Униң адәмлири кетиветип: — Булар Давутниң олжиси, дейишти; Давут уларниң һәммисини өзигә алди. □

²¹ Давут һалсизлинип өзи билән биллә баралмиған Бесор вадисиниң бойида қалдуруп кәткән икки йүз адәмниң қешиға йетип кәлди; улар Давут вә униң билән кәлгән адәмләрниң алдиға чиқти, Давут хәлиқниң қешиға берип уларға салам қилди.

²² Лекин Давут билән барғанларниң арисидики рәзил адәмләр вә әрзимәсләрниң һәммиси қопуп: — Булар биз билән бармиғандин кейин биз яндуруп алған олжидин уларға һеч немә бәрмәйли. Улар пәқәт һәр бири өз хотун-балилирини елип кәтсун, деди. □ ²³ Амма Давут: — Яқ, и бурадәрлирим; Пәрвәрдиғар бизгә тәқсим қилғанни уларғиму тәқсим қилмисақ болмайду. Чүнки У бизни қоғдап бизниңкигә тажавуз қилғанларни қолимизға тапшурди. ²⁴ Бу ишта ким силәргә мақул дәйду? Чүнки соқушқа чүшкәнниң үлүши қандақ болса жүк-тақларға қаригучиларниңму үлүши шундақ болиду; һәммә адәм тәң бөлүшсун — деди. ²⁵ Шу күндин тартип бу Исраил үчүн һөкүм-бәлгүлимә қилип бекитилди. Бүгүнгичә һәм шундақ. ²⁶ Давут Зиклагқа йетип кәлгәндә, олжидин достлири болған Йәһуда ақсақаллириға әвәтип: — Мана, Пәрвәрдиғарниң дүшмәнлиридин алған олжа силәргә бир соғат болсун, деди.

²⁷ У олжидин һәм Бәйт-Әлдикиләргә, жәнубий Рамоттикиләргә, Яттирдикиләргә, ²⁸ Ароәрдикиләргә, Сифмоттикиләргә, Әштәмоадикиләргә,

²⁹ Рақалдикиләргә, Йәраһмәәлликләрниң шәһәрлиридикиләргә вә Кенийләрниң шәһәрлиридикиләргә, ³⁰ Хормаһтикиләргә, Қорашандикиләргә, Атақтикиләргә,

□ ³¹ һеброндикиләргә вә Давут вә адәмлири биллә жүргән һәммә йәрдикиләргә соғат әвәтти.

31

Саул қаза қилиду, Исраил мәглуп болиду

1Тар. 10:1-12

¹ Әнди Филистийләр Исраил билән жәң қилди. Исраилниң адәмлири Филистийләрниң алдидин қечип, Гилбоа тегида қирип жиқитилди.

□ **30:20** «Давутниң адәмлиди қайтурувалған маллириниң алдиға ... башқа қой вә кала падилярни селип һайдап кетивататти» — бәлким Амаләкләр илгири Давут вә адәмлиринин булувалған мал әмәс, бәлки Амаләкләрниң өзлириниң башқа маллири болуши мүмкин. □ **30:22** «рәзил адәмләр вә әрзимәсләр...» — ибраний тилида: «рәзил адәмләр вә Белиалниң (Иблисниң) оғуллири...».

□ **30:30** «Қорашандикиләргә...» — яки «Борашандикиләргә...».

² Филистийләр Саул вә уның оғулларини тап бесип қоғлавататти. Филистийләр болса Саулның оғуллари Йонатан, Абинадаб, Мәлкишуани уруп өлтүрди.

³ Саулның әтрапини уруш қаплиди; оқячилар Саулға йетишти; у я оқи билән егир яриландурулди.

⁴ Андин Саул ярақ көтәргүчисигә: — Қиличиңни суғуруп мени санжип өлтүрүвәткиң; болмиса бу хәтнисизләр келип мени санжип, мени хорлуққа қоюши мүмкин, деди. Лекин ярақ көтәргүчиси интайин қорқуп кетип, унимиди. Шуның билән Саул қилични елип үстигә өзини ташлиди. ⁵ Ярағ көтәргүчиси Саулның өлгинини көрүп, уму охшашла өзини қиличниң үстигә ташлап уның билән тәң өлди. ⁶ Шуның билән Саул, үч оғли, ярақ көтәргүчиси вә уның һәммә адәмлири шу күндә бирақла өлди.

⁷ Әнди вадиниң у тәрипидики һәмдә Иордан дәриясиниң бу йеқидики Исраиллар әскәрлириниң қачқанлиғини вә Саул билән оғуллариниң өлгинини көргинидә, шәһәрләрни ташлап қачти, Филистийләр келип у жайларда орунлашти. □

⁸ Әнди шундақ болдики, әтиси Филистийләр өлтүрүлгәнләрниң кийим-кечәклирини салдурувалғили кәлгәндә Гилбоа теғида Саул билән оғуллариниң өлүк ятқанлиғини көрди. ⁹ Улар уның бешини кесип савут-ярақлирини салдуруп буларни Филистийләрниң зимининиң һәммә йәрлиригә апирип бутханилирида вә хәлиқниң арасида бу хуш хәвәрни тарқатти. □ ■ ¹⁰ Улар уның савут-ярақлирини Аштарот бутханисида қоюп өлүгини Бәйт-Шан шәһиридики сепилға есип қойди.

¹¹ Әнди Ябәш-Гилеадта олтарғучилар Филистийләрниң Саулға немә қилгинини аңлиғанда ¹² уларниң ичидики һәммә батурлар атлинип кечичә меңип, Саул билән оғуллариниң өлүклирини Бәйт-Шандики сепилдин чүшүрүп, уларни Ябәшкә елип берип у йәрдә көйдүрди. ¹³ Андин уларниң сүйәклирини Ябәштики жулғунниң түвигә дәпнә қилип йәттә күн роза тутти.

□ **31:7** «Иордан дәриясиниң бу йеқи...» — бәлким Иордан дәриясиниң ғәрбий тәрипини көрситиду. □ **31:9** «Улар ... савут-ярақлирини салдуруп буларни Филистийләрниң зимининиң һәммә йәрлиригә апирип бутханилирида ...хуш хәвәрни тарқатти» — яки «Улар ... савут-ярақлирини салдуруп, еланчиларни Филистийләрниң зимининиң һәммә йәрлиригә әвәтип бутханилирида ...хуш хәвәрни тарқатти». ■ **31:9** 1Тар. 10:9

Самуил «2»

Саул вә Йонатан үчүн һәсрәт чекиш

¹ Саул өлгәндин кейин, Давут Амаләкләрни қирғин қилип йенип кәлгәндә, у Зиклагда икки күн турди. ■ ² Үчинчи күни шундақ болдики, мана Саулның ләшкәрһаһидин кийими житиқ вә бешиға топа-чаң чачқан бир адәм кәлди. У Давутның қешиға кәлгәндә, йәргә жиқилип баш урди.

³ Давут уныңдин: Нәдин кәлдин? дәп сориди. У жавап берип: Исраилның ләшкәрһаһидин қечип кәлдим — деди.

⁴ Давут уныңдин: Иш қандақ болди? Маңа дәп бәргин, деди. У: Хәлиқ жәңдин қачти, хәлиқтин бәк жиқ киши соқушта өлди. Саул билән оғли Йонатанму өлди, — деди.

⁵ Давут хәвәр елип кәлгән жигиттин: Саул билән оғли Йонатанның өлгинини қандақ билдин? — дәп сориди.

⁶ Уныңға хәвәр бәргән жигит: Мән тәсадибий Гилбоа теһиға чиққан едим, мана Саул нәйзигә йөлинип турупту; жәң һарвулири вә атлиқлар уныңға һужум қилип уни қоғлавататти. ⁷ У кәйнигә қарап мени көрүп чақирди. Мән «Мана мән», дедим.

⁸ У: Өзүң ким болисән, дәп мәндин соривиди, мән Амаләкләрдинмән, дедим.

⁹ У йәнә маңа: Үстүмдә туруп мени өлтүрүвәткин; гәрчә жәним мәндә болсиму, мән бәк азаплинип кетиватимән — деди. □

¹⁰ Шуңа мән уның үстидә туруп, уни өлтүрдүм, чүнки, у шу һалда жиқилсила, тирик қалмайдиғанлигини биләттим. Андин бешидики тажни вә билигидики биләйүзүкни елип мошу йәргә ғоҗамға елип кәлдим, — деди. □

¹¹ Шуан Давут өз кийимлирини житип, тилма-тилма қиливәтти; уның билән болған барлиқ адәмләрму һәм шундақ қилди. ■ ¹² Улар Саул билән оғли Йонатан үчүн, Пәрвәрдигарның хәлқи үчүн, шундақла Исраилның жәмәти үчүн матәм тутуп аһ-зар көтирип кәчкичә роза тутти; чүнки улар қилич астида жиқилип қаза қилған еди.

¹³ Давут уның өзигә хәвәр бәргән жигиттин: Қәйәрдин сән? — дәп сориди. У: Мән бир Амаләк мусапирның оғлимән — деди.

¹⁴ Давут уныңға: Сән қандақму Пәрвәрдигарның мәсиһ қилгинини һалак қилишқа қолуңни созуштин қорқмидың? — деди. □

¹⁵ Андин Давут өз ғуламлиридин бирини чақирип уныңға: Буяққа кәл, уныңға етилип берип, уни өлтүргин — дәп буйруди. Шуның билән у уни урувиди, Амаләк өлди.

¹⁶ Давут уныңға: Қан қәрзиң бешиңға чүшсун! Чүнки өз ағзиң Пәрвәрдигарның мәсиһ қилгинини өлтүргиниңгә гувалиқ берип әйиплиди, — деди.

■ **1:1** 1Сам. 30:17 □ **1:9** «мән бәк азаплинип кетиватимән» — яки «мениң бешим айлиниватиду».

□ **1:10** «Шуңа мән уның үстидә туруп, уни өлтүрдүм, ... андин ... тажни вә ... биләйүзүкни елип ... ғоҗамға елип кәлдим» — «1Сам.» 30-баптики тәпсилатларға қариганда, бу жигитның дегәнлириниң һәммиси ялған, Давуттин мәлум инъам яки мәртивигә еришиш мәхситидә ейтқан болса керәк; ләкин ялғанчилиги өзиниң һаятиға замин болиду. ■ **1:11** 2Сам. 3:31; 13:31 □ **1:14** «Пәрвәрдигарның мәсиһ қилгини» — Худа бекиткән падисаһ, демәкчи. «Тәбирләр»ни көрүң.

17 Шуниң билән Давут Саул билән оғли Йонатан үчүн матәм тутуп мундақ бир нәзмә оқуди ¹⁸ (у «Оқя» дәп аталған бу нәзмини пүткүл Йәһуда хәлқиғә үгитиңлар, дәп буйруди. Дәрвәкә у «Яшар» дегән китапта пүтүлгән еди): — □ ■

19 — И Израил, сениң гәзәл әзизиң жуқури жайлиринда қирғин болуп ятиду!

Палванлар шундақ дәһшәтлик жиқилдиғу!? □

20 Гат шәһиридә бу хәвәрни бәрмәңлар, Ашкелонниң кочилирида уни елан қилмаңлар,

Филистийиниң қизлири шатланмисун, Хәтнисизләрниң қизлири тәнтәнә қилмисун! ■

21 И Гилбоа тағлири, үстүңларға нә шәбнәм болмисун, нә ямғур чүшмисун, Нә силәрдә көтирилмә һәдийәләр үчүн һосул беридиған етизлар йәнә көрүмисун!

Чүнки у йәрдә палванларниң қалқини булғанди; Саулниң қалқини яғ билән сүрүлмәйдиған болди. □

22 Қирилидиғанларниң қенини төкмәй, Палванларниң тенидики йеғини чапмай,

Йонатанниң оқяси һеч қачан жәңдин янған әмәс, Саулниң қиличи һеч қачан қиниға қайтқан әмәс.

23 Саул билән Йонатан һаят вақтида сөйүмлүк һәм йеқимлиқ еди, Улар әлүмидиму бир-биридин айрилмиди; Улар бүркүтләрдин чаққан, ширлардин күчлүк еди.

24 И Израил қизлири, Саул үчүн жиғлаңлар, У силәрни безәп қизғуч кийимләрни кийдүрүп, Кийимлириңларни алтун зибу-зиннәт билән зиннәтлигән еди. □

25 Палванлар кәскин жәңдә шундақ дәһшәтлик жиқилдиғу!?

Йонатан жуқури жайлиринда қирғин болуп ятиду!

26 Сән үчүн һәсрәттә қалдим, и иним Йонатан! Маңа шунчә сөйүмлүк едиң!

Маңа болған муһәббетиң қалтис еди, һәтта қиз-аялларниң муһәббитидин артуқ еди. □

27 Палванлар шундақ дәһшәтлик жиқилдиғу!

Жәң қураллири шундақ дәһшәтлик вәйран қилиндиғу!»

2

Давут Мәсһ қилинип падиша болиду

□ **1:18** «Дәрвәкә у «Яшар» дегән китапта пүтүлгән еди» — мошу йәрдә «у» «Оқя» дәп аталған нәзминиң өзини яки Давутниң бу нәзмини үгәткәнлигини көрситиду. «Оқя» дегән нәзмә болса бәлким төвәндики 19-27-айәттики мәрсийәни көрситиши мүмкин. ■ «Яшар» дегән китап» — һазир йоқилип кәткән қедимки бир китап («Йә.» 10:12-13ни көрүң). ■ **1:18** Йә. 10:13 □ **1:19** «сениң гәзәл әзизиң» — ибраний тилида «сениң гүзилиң». Бу Израилниң пәзиләтлик қәһриманлири болған Саул вә Йонатанни көрситиду. ■ **1:20** Мик. 1:10 □ **1:21** «И Гилбоа тағлири, үстүңларға нә шәбнәм болмисун, нә ямғур чүшмисун,... һосул беридиған етизлар йәнә көрүмисун!» — Саул вә Йонатан Гилбоа тағлири үстидә жиқилип өлгән еди. «палванларниң қалқини булғанди» — яки «палванларниң қалқини һақарәт қилинди» яки «палванларниң қалқини ләнәтлик нәрсидәк ташланди».

«Саулниң қалқини яғ билән сүрүлмәйдиған» — кона заманларда жәңчиләр қалқанниң териси (қалқанниң бир қисмиға терә ишләрәттә) куруп йерилип кәтмисун дәп, қалқанларға май сүрәттә. Мошу йәрдә «сүрүш» ибраний тилида «мәсһ қилиш» билән ипадилиниду. □ **1:24** «У силәрни безәп қизғуч кийимләрни кийдүрүп...» — қизил яки қизғуч рәхт интайин қиммәтлик еди. □ **1:26** «Маңа болған муһәббетиң қалтис еди» — «қалтис» яки «карамәт» дегән бу сөз ибраний тилида адәттә Худаға хас болған хусусийәтләрни көрситиду.

¹ Андин кейин Давут Пәрвәрдигардин йол сорап: Йәһуда шәһәрлириниң биригә чиқайму? деди; Пәрвәрдигар униңға: — Чиққин, деди. Давут, нәгә чиқай? — дәп соривиди, У: һебронға чиққин — деди.

² Шуниң билән Давут икки аяли билән, йәни Йизрәэллик Аһиноам вә әсли Кармәллик Набалниң аяли болған Абигаил билән у йәргә чиқти. ³ Давут униң билән биргә болған адәмләрниң һәр бирини һәм уларниң һәр бири өз өйидикиләрни у йәргә елип чиқти; улар һебронниң шәһәрлиридә олтирақлашти.

⁴ Йәһуданиң адәмлириму у йәргә келип Давутни Йәһуда жәмәтигә падиша болушқа мәсиһ қилди. Давутқа Саулни дәпнә қилғанлар Ябәш-Гилеадтикиләр, дәп хәвәр берилди; ⁵ Давут Ябәш-Гилеадтикиләргә әлчиләр әвәтип уларға: — «Ғоҗаңлар болған Саулға шундақ яхшилиқ қилип, уни дәпнә қилғиниңлар үчүн Пәрвәрдигар силәргә бәхит-барикәт ата қилғай. ⁶ Пәрвәрдигар силәргиму мейриванлиқ вә өз вапалиқини көрсәткәй; силәр бундақ қилғиниңлар үчүн мәнму бу яхшилиғиңларни силәргә қайтуримән. ⁷ Әнди һазир ғәйрәтлик болуңлар; чүнки ғоҗаңлар Саул өлди, Йәһуда жәмәти мени мәсиһ қилип, өзлиригә падиша қилди» — дәп хәвәр йәткүзди.

Давутниң қошуни Саулниң қошуни билән соқушиду

⁸ Амма Саулниң қошуниниң сәрдари Нәрниң оғли Абнәр Саулниң уғли Ишбошәтни Маһанаимға елип берип, ⁹ уни Гилеадқа, Гәшурийларға, Йизрәэлгә, Әфраимға, Биняминға вә шундақла пүткүл Исраилға падиша қилди. □ ¹⁰ Саулниң оғли Ишбошәт падиша болғанда қириқ яшқа киргән еди. У Исраилниң үстидә икки жил сәлтәнәт қилди. һалбуки, Йәһуда жәмәти Давутқа әғишәтти.

¹¹ Давутниң һебронда Йәһуда жәмәти үстидә сәлтәнәт қилған вақти йәттә жил алтә ай болди. ■

¹² Бир күни Нәрниң оғли Абнәр Саулниң оғли Ишбошәтниң адәмлири билән Маһанаимдин чиқип Гибеонға барди. □ ¹³ Шу чағда Зәруияниң оғли Йоаб билән Давутниң адәмлири чиқип улар билән Гибеондики көлниң йенида учрашти. Улардин бир тәрәп көлниң у йеқидә, йәнә бир тәрәп көлниң бу йеқидә олтарди.

¹⁴ Абнәр Йоабқа: Жигитләр қоуп алдимизда елишип ойнисун — деди. Йоаб: Қопсун — деди. □

¹⁵ Улар бекитилгән сан бойичә Бинямин билән Саулниң оғли Ишбошәт тәрәптин он икки киши вә Давутниң адәмлиридин он икки киши чиқип оттуриға өтти.

¹⁶ Улар бир-бириниң бешини қамаллап тутуп һәр бири рәқибиниң биқиниға қиличи билән санжишти, һәммиси жиқилип өлди. Шуниң билән у йәр «Қилич бислириниң етизи» дәп аталди; у Гибеондидур. □

¹⁷ У күндики болған соқушуш интайин әшәддий болди; Абнәр билән Исраилниң адәмлири Давутниң адәмлири тәрипидин мәғлуп қилинди.

¹⁸ Шу йәрдә Зәруияниң оғуллари Йоаб, Абишай вә Асаһәл дегән үчәйлән бар еди. Асаһәл худди даладики жәрәндәк чаққан еди. ¹⁹ Асаһәл Абнәрниң кәйидин

□ **2:9** «Гәшурийларға» — яки «Ашулар (Асурийәликләр)». «...пүткүл Исраилға падиша қилди» — мошу йәрдә «пүткүл Исраил» асасән Исраилниң шимали вә шәрқий тәрәплири, йәни он бир қәбилини көрситиду. Давут болса Йәһуда қәбилисигә падиша болди. ■ **2:11** 2Сам. 5:5; 1Пад. 2:11

□ **2:12** «Ишбошәтниң адәмлири» — ибраний тилида «Ишбошәтниң хизмәткарлири» — мошу йәрдә шүбһисизки, әскәрлирини көрситиду. □ **2:14** «Жигитләр қоуп алдимизда елишип ойнисун» — әмәлийәттә болса бу «оюн» әмәс, балки мусабикә характеридики соқушуш. Икки тәрәптин бәлгүләнгән адәмләр оттуриға чиқиду, бир тәрәп қарши тәрәпниң адимини пүтүнләй ятқузвәтсә, шу тәрәп ғәлибә қилған болуп «оюн» ахирлишиду. Лекин бу кетим бир тәрәп ениқ ғәлибә қилмиған болғачқа, «оюн» ахир берип икки қошунниң чоқ соқушиға айланди. □ **2:16** «Қилич бислириниң етизи» — яки «чақмақ ташлири етизи». Ибраний тилида: «һәлқут-һазурум».

қоғлап жүгүрди; Абнэргэ эгишип оңға яки солға бурулмай тап бесип қоғлиди. ²⁰ Абнэр кәйнигэ қарап: Сән Асаһәлмусән? — дәп сориди. У: — Шундақ, мән шу, дәп жавап бәрди.

²¹ Абнэр униңға: Я оңға я солға бурулуп жигитләрниң биригә һужум қилип униң яригини өзүңгә тартивалғин, деди. Лекин Асаһәл уни қоғлаштин бурулушқа унимиди.

²² Абнэр Асаһәлгә йәнә: Мени әнди қоғлимай бурулуп кәткин; мән сени немә дәп уруп жикитқидәкмән? Ундақ қилсам акаң Йоабниң алдида қандақму йүзүмни кәтириләймән? — деди. □

²³ Лекин Асаһәл йәнила қоғлаштин тохтимиди; шуниң билән Абнэр нәйзисиниң тутқучини униң қосиғиға тикивәтти. Нәйзә дүмбисини тишип чиқти; у шу йәрдә жиқилип өлди. Шундақ болдики, Асаһәл жиқилип өлгән йәргә һазир келидиған һәр бир кишиләр у йәрдә тохтап қалиду. □

²⁴ Шуниң билән Йоаб билән Абишай Абнәрни қоғлашти. Күн патқанда улар Гибеонниң чөлигә маңидиған йолниң бойиға, Гиаһ йезисиниң удулидики Аммаһ едирлиғиға йетип кәлди; ²⁵ Биняминлар болса Абнәрниң кәйнидә қошундәк сәп болуп, бир дөң төписигә чиқип турди. ²⁶ Абнэр Йоабни қақирип: Қилич дайим адәмләрни йәп туруши керәкму? Бу ишларниң ақивити пәқәт өч-адавәттин ибарәт болидиғанлиғини билмәмсән? Сән қачанғичә хәлиқләргә: «Қериндашлириңларни қоғлаштин тохтаңлар» дәп буйрумай туриверисән?

²⁷ Йоаб: Худаниң һаяти билән қәсәм қилимәнки, әгәр сән мошу сәзни қилмиған болсаң, көпчиликниң һеч бири қериндашлирини қоғлаштин әтигәнғичиму янмайтти — деди.

²⁸ Буниң билән Йоаб канай чалди; һәммә Йәһудалар шуан тохтиди вә қайта Исраилни қоғлимиди, улар билән қайта жәң қилишмиди. ²⁹ Абнэр билән адәмлири болса кечичә меңип, Арабаһ түзләндлигидин чиқип, Иордан дәрйәсидин өтүп Битрон дегән пүткүл жутни кезип өтүп, Маһанайимға йетип кәлди.

³⁰ Йоаб Абнәрни қоғлаштин йенип барлиқ адәмләрни жәм қилди. Асаһәлдин башқа Давутниң ғуламлиридин он тоққуз адәм йоқ чиқти; ³¹ Лекин Давутниң адәмлири Биняминлардин вә Абнәрниң адәмлиридин үч йүз атмиш кишини уруп өлтүргән еди.

³² Улар Асаһәлни елип Бәйт-Ләһәмдә өз атисиниң қәбридә дәпнә қилди; андин Йоаб билән адәмлири кечичә меңип, таң атқанда һебронға йетип кәлди.

3

¹ һалбуки, Саулниң жәмәти билән Давутниң жәмәти оттурсидики жәң узун вақитқичә давамлашти; Давутниң жәмәти барғансери күчәйди, лекин Саулниң жәмәти барғансери аҗизлашмақта еди.

² һебронда Давут бир қанчә оғуллуқ болди, униң тунжиси Амнон болуп, Йизрәәллик Аһиноамдин туғулди; ³ иккинчиси Килеаб болуп Кармәллик Набалниң аяли болған Абигаилдин туғулди. Үчинчиси Абшалом еди. У Гәшорниң падишаси Талмайниң қизи Маакаһдин туғулған еди, ⁴ төртинчиси Адония болуп һаггиттин туғулған еди. Бәшинчиси Шәфатия болуп Абиталдин туғулған еди.

□ **2:22** «мән сени немә дәп уруп жикитқидәкмән» — мошу йәрдә «уруп жикитиш» өлтүрүшни билдүриду. □ **2:23** «Асаһәл ... өлгән йәргә һазир келидиған һәр бир кишиләр у йәрдә тохтап қалиду» — демәк, Асаһәлниң һөримиғи үчүн тохтайду. Башқа бир хил тәржимиси: «Асаһәл жиқилип өлгән йәргә кәлгән һәр бир кишиләр у йәрдә тохтап қалди». ■ **3:2** 1Тар. 3:1-9

⁵ Алтинчиси Йитриам болуп Давутниң аяли Әглаһдин туғулди. Давутниң бу алта оғлиниң һәммиси һебронда туғулди.

⁶ Саулниң жәмәти билән Давутниң жәмәти оттурисидики жәң давамида, Абнәр Саулниң жәмәтидә өз һоқуқини күчәйтти. ⁷ Әнди Саулниң бир кинизики бар еди; у Аяһниң қизи болуп, исми Ризпәһ еди. Бир күни Ишбоәт Абнәргә: Немишкә атамниң кенизиги билән биллә болдуң? — деди.■

⁸ Абнәр Ишбоәтниң бу сөзлиригә интайин аччиқлинип мундақ деди: — «Мән бүгүнки күндиму атаң Саулниң жәмәтигә, униң урук-туққанлирига вә достлирига мейриванлиқ көрситип, сени Давутниң қолига тапшурмиған турсам, мени Йәһудаға тәвә бир иштинигә бешидәк көрүп, бүгүн бу хотун үчүн мени гунаға буйрумақчимусән? □ ⁹ Мән Пәрвәрдигарниң Давутқа қасәм билән вәдә қилгинидәк қилмисам Худа мәнки Абнәрни қаттиқ урсун вә униңдин артуқ урсун! □ ¹⁰ — йәни, падишалиқни Саулниң жәмәтидин йөткәп, Давутниң тәхтини Дандин Бәәр-Шебағичә пүткүл Исраил билән Йәһуданиң үстигә тиклимисәм!».□

¹¹ Ишбоәт Абнәрдин қорқуп, униңға жававән бир еғиз сөз қилишқиму жүрәт қилалмиди.

¹² Абнәр болса өзи үчүн әлчиләрни Давутниң қешиға маңдуруп униңға: Зимин кимниңки? Мән билән әһдә түзгин, мениң қолум сениң тәрипиңдә болуп, пүткүл Исраилни саңа майил қилимән — деди.□

¹³ Давут жавап берип: — Болиду, мән сән билән әһдә қилай. Пәкәт бирла ишни тәләп қилай; мениң қешимға кәлгәндә Саулниң қизи Миқални елип кәлмисән, йәзүмни көрәлмәйсән, деди.

¹⁴ Андин Давут Ишбоәтниң қешиға әлчиләрни маңдуруп: Мән бир йүз Филистийниң хәтнелиги бәдили билән алған аялим Миқални маңа қайтуруп бәргин — деди.□ ■

¹⁵ Ишбоәт әдәм әвәтип Миқални униң еридин, йәни Лаишниң оғли Палтийәлдин елип кәлди. □ ■ ¹⁶ Лекин униң ери Бахуримғичә униң кәйнидин жиглиған пети әгишип маңди. Ахир берип Абнәр униңға: — Йенип кәткин, девиди, у қайтип кәтти.

¹⁷ Әнди Абнәр Исраилниң ақсақаллирига: Силәр бурун Давут үстимизгә падиша болсун, дегән арзу-истәктә болдуңлар. ¹⁸ Әнди һазир һәрикәт қилиңлар; чүнки Пәрвәрдигар Давут тоғрисида: — Қул-бәндәм Давутниң қоли билән Исраил хәлқимни Филистийләрниң қолидин, шундақла барлиқ дүшмәнлириниң қолидин қутқузимән, — дегән еди.

¹⁹ Абнәр йәнә Биняминларниң қулиқигиму мошу сөзләрни ейтти. Андин Исраил билән Биняминниң пүткүл жәмәтиниң арзу-истәклирини Давутниң қулиқига ейтишкә һебронға барди. ²⁰ шундақ қилип Абнәр жигирмә әдәмниң һәмраһлигида һебронға Давутниң қешиға кәлгәндә Давут Абнәр вә униң әдәмлиригә бир зияпәт тәйярлиди. ²¹ Абнәр Давутқа: Мән қозғилип пүткүл Исраилни ғоҗам падишаниң алдиға жәм қилай, улар сениң билән әһдә

■ **3:7** 2Сам. 21:8, 10, 11 □ **3:8** «Саулниң ... урук-туққанлирига...» — ибраний тилида «Саулниң... қериндашлирига». □ **3:9** «Худа мәнки Абнәрни қаттиқ урсун вә униңдин артуқ урсун!» — ибраний тилида «Худа Абнәрниң бешиға мундақ иш чүшүрсун яки техиму еғир иш чүшүрсун». □ **3:10** «Дандин Бәәр-Шебағичә» — «Дан» Исраилниң әң шималий жути, «Бәәр-Шеба» Йәһуданиң әң жәнубидики жай еди.

□ **3:12** «Абнәр болса өзи үчүн әлчиләрни Давутниң қешиға маңдуруп униңға...» — мошу йәрдә «өзи үчүн» дегәнниң ибраний тилида үч хил чүшәнчиси бар: — (1) «Абнәрниң өзи үчүн» (Ишбоәт билмигән һалда); (2) «униң үчүн» (йәни Ишбоәт үчүн); (3) «нәқ мәйданда». Биз биринчи тәржимигә майилмиз. □ **3:14** «Мән бир йүз Филистийниң хәтнелиги бәдили билән алған аялим Миқални маңа қайтуруп бәргин» — мошу иш тоғрилиқ «1Сам.» 18:20-27ни көрүң. ■ **3:14** 1Сам. 18:25, 27 □ **3:15** «Лаишниң оғли Палтийәл» — «1Сам.» 25:44дә «Лаишниң оғли Фалти» яки «Лаишниң оғли Палти» дәп атилиду. ■ **3:15** 1Сам. 25:44

қилишсун, андин сән өз көңлүң халиғанниң барлиғи үстидин сәлтәнәт қилалайдиган болисән, деди. Шунуң билән Давут Абнәрни йолға селип қойди, у аман-есән қайтип кәтти.□

Абнәр өлтүрүлиду

22 Мана, шу әснада Давутниң адәмлири билән Йоаб бир йәргә һужум қилип нурғун олжа елип қайтип кәлди. Лекин Абнәр шу чағда һебронда Давутниң қешида йоқ еди; чүнки Давутниң узитип қоюши билән аман-есән қайтип кәткән еди. 23 Йоаб вә униң билән болған пүткүл қошун йетип кәлгәндә, хәлиқ униңға: Нәрниң оғли Абнәр падишаниң қешиға кәлди, падиша уни йолға селип қоюши билән у аман-есән қайтип кәтти — деди.

24 Андин Йоаб падишаниң қешиға берип: Бу сениң немә қилғиниң?! Мана, Абнәр қешиңға кәпту! Немишкә уни йолға селип қойдуң? У һазир кетипту!

25 Сән Нәрниң оғли Абнәрни билисәнғу! Униң келиши жәзмән сени алдаш үчүн, сениң чиқип-киридиған йолуңни, шундақла барлиқ иш-паалийтиңни биливелиш үчүндур, — деди.

26 Йоаб Давутниң қешидин чиқиши билән у хәвәрчиләрни Абнәрниң кәйнидин маңдурди. Улар уни Сираһ қудуғиниң йенидин яндуруп елип кәлди; лекин Давут бу иштин бехәвәр еди. 27 Абнәр һебронға йенип кәлгәндә Йоаб уни шәһәр қовуқида учритип, «Саңа дәйдиган мәхпий сөзүм бар еди» дөп уни бир чәткә әкилип у йәрдә иниси Асаһәлниң қан қисасини елиш үчүн қосиғиға пичақ салди, шунуң билән у өлди.■

28 Кейин, Давут бу ишни аңлап: Мән вә падишалиғим Пәрвәрдиғарниң алдида Нәрниң оғли Абнәрниң аққан қени үчүн мәңгү бегунадурмиз; 29 униң қенини аққузуш гунайи Йоабниң бешиға вә атисиниң жәмәтиниң бешиға қайнам болуп чүшсун; Йоабниң айлисидин ақма яра кесили, яки мохо кесили, яки һасиға таянғучи, қиличтин өлгүчи яки аш-түлүксизләр өксүмисун! — деди.□

30 Шундақ қилип, Абнәр Гибеондики жәңдә уларниң иниси Асаһәлни өлтүргини үчүн, Йоаб билән иниси Абишай уни өлтүрди.

31 Давут Йоабқа вә униңға әгәшкән барлиқ хәлиққә: Кийимлириңларни житиңлар! Бөз кийим кийиңлар! Абнәрниң мейити алдида матәм тутуңлар! деди. Давут падиша Абнәрниң жиназисиниң кәйнидин маңди. 32 Улар Абнәрни һебронда дөпнә қилди, падиша Абнәрниң қәбриниң йенида авазини кетирип жиғлиди; хәлиқниң һәммисиму жиғлашти. 33 Падиша Абнәр үчүн мәрсийә оқуп: — «Абнәрниң ахмақтәк өлгини тоғриму?»

34 Қоллириң бағлағлиқ болмисиму, Путлуруң ишкәллиқ болмисиму, Лекин сән кишиларниң рәзилләрниң қолида жиқилғинидәк, жиқилип өлгәнсән!» — деди.

Шунуң билән хәлиқниң һәммиси униң үчүн йәнә жиғлашти. 35 Андин барлиқ хәлиқ Давутниң йениға келип, униңға күн патқичә тамақ йеишни өтүнди. Амма Давут қәсәм ичип: Мән күн патмаста я нан я башқа һәр қандақ нәрсини тетисам, Худа мени урсун яки униңдин артуқ жазалисун, — деди.□

36 Барлиқ хәлиқ буни байқап, бу иштин рази болди; әмәлийәттә падиша қилған һәр бир иш барлиқ хәлиқни рази қилатти.

□ 3:21 «Мән қозғилип пүткүл Исраилни ғоҗам падишаниң алдиға жәм қилай...» — яки «Мән һазир чиқип пүткүл Исраилни ғоҗам падишаниң алдиға жәм қилай...» яки «Мән орнумдин туруп ғоҗам падишаниң алдиға жәм қилай...». ■ 3:27 2Сам. 2:23; 1Пад. 2:5 □ 3:29 «Һасиға таянғучи» — яки «чақ егиргүчи». □ 3:35 «Худа мени урсун яки униңдин артуқ жазалисун» — ибраний тилида «Худа мениң бешиға бундақ яки ундақ қилсун яки униңдин техиму артуқ қилсун!».

37 Шуниң билән барлиқ хәлиқ, шундақла пүткүл Исраил шу күни Нәрниң оғли Абнәрниң өлтүрүлишиниң падишаниң көрсәтмиси әмәслигини билип йәтти.

38 Падиша өз хизмәткарлириға: Биләмсиләр? Бүгүн Исраилда бир сәрдар, улук бир зат жиқилди! □ 39 Гәрчә мән Мәсиһ қилинип падиша тикләнгән болсамму, мән әжиз бир бәндимән. Бу адәмләр, йәни Зәруияниң оғуллириниң вәһшийлигини мән көтирәлмигидәкмән; Пәрвәрдигар рәзиллик қилғучиниң рәзиллигини өз бешиға қайтурсун! — деди.

4

Ишбошәт өлтүрүлиду

1 Саулниң оғли Абнәрниң һебронда өлгинини аңлиғанда қоли бошишип кәтти, барлиқ Исраил дәккә-дүккигә чүшти.

2 Саулниң оғлиниң қошуниниң алдин жүрәр қисмида икки сәрдари болуп, бириниң исми Баанаһ, йәнә бириниң исми Рәкаб еди. Улар Бинямин қәбилисидин болған Бәәротлуқ Риммонниң оғуллири еди (чүнки Бәәрот Бинямин қәбилисигә тәвә һесаплинатти; ■ 3 лекин Бәәротлуқлар Гиттаимға кечип берип у йәрдә бу күнгичә мусапирдәк яшаватиду).

4 Саулниң оғли Йонатанниң бир оғли болуп, пути ақсақ еди. Саул билән Йонатанниң өлгәнлиги тоғрилиқ хәвәр Йизрәәлгә йәткәндә, у бәш яшқа киргән еди. Иник аниси уни елип қачти; лекин шундақ болдики, у алдирап жүгүргәчкә, бала чүшүп кетип, ақсақ болуп қалған еди. Униң исми Мәфибошәт еди. ■

5 Әнди бир күни Бәәротлуқ Риммонниң оғуллири Рәкаб билән Баанаһ чиңқи чүш вақтида Ишбошәтниң өйигә барди. Ишбошәт чүшлүк уйқида ухлаватқан еди.

6 Улар буғдай алимиз дегәнни банә қилип, өйиниң ичкиригә кирип, Ишбошәтниң қосигиға пичақ санжиди. Андин Рәкаб вә Баанаһ кечип кәтти 7 (улар Ишбошәт һужрисида қариватта ятқинида, өйгә кирип, уни өлтүргән еди). Улар униң каллисини кесип, андин каллисини елип кечичә Арабаһ түзләңлигинини меңип өтти. 8 Улар Ишбошәтниң каллисини һебронға, Давутниң қешиға елип берип, падишаға: Мана, бу җанаблириниң җенини издигән дүшмәнлири Саулниң оғли Ишбошәтниң каллиси! Бүгүн Пәрвәрдигар ғоҗам падишани Саул билән нәслидин интиқам елишқа муйәссәр қилди — деди.

9 Давут Бәәротлуқ Риммонниң оғуллири Рәкаб билән иниси Баанаһға: Мени барлиқ қийинчиликлардин қутқузған Пәрвәрдигарниң һаяти билән қәсәм қилимәнки, 10 бурун бириси Давутқа хуш хәвәр елип кәлдим, дәп ойлап, маңа: — Мана, Саул өлди, дәп кәлгәндә, мән уни елип Зиклагта өлтүрүвәттим. Бәрһәк, мана бу униң йәткүзгән хәвириниң мукапати болған еди! ■ 11 Әнди мән шундақ қилған йәрдә, рәзил адәмләр өз өйидә орунда ятқан бир һәққаний кишини өлтүргән болса, мән немә қилай?! Униң аққан қан қәрзини силәрниң қолуңлардин елип, силәрни йәр йүзидин йоқатмамдим? — деди.

12 Давут ғуламлириға буйруқ қиливиди, улар буларни қәтл қилди. Уларниң қол-путлирини кесип, уларни һеброндики көлниң йенида есип қойди; лекин улар Ишбошәтниң бешини елип һебронда Абнәрниң қәбридә дәпнә қилди. □ ■

□ 3:38 «Падиша өз хизмәткарлириға: Биләмсиләр?...» — ивраний тилида «Падиша өз хизмәткарлириға: Биләмсиләр...?». ■ 4:2 Йә. 9:17; 18:25 ■ 4:4 2Сам. 9:3-13 ■ 4:10 2Сам. 1:15

□ 4:12 «Рәкаб билән Баанаһниң қол-путлирини кесип, уларни һеброндики көлниң йенида есип қойди» — «уларни» бәлким Рәкаб билән Баанаһниң қол-путлиринила эмәс, бәлки җәсәтлирини көрситиши мүмкин. ■ 4:12 2Сам. 3:32

5

Давут Израилға падиша болушқа мәсиһ қилиниду
1Тар. 11:1-9; 14:1-17

- 1 Андин кейин Израилниң барлиқ қәбилилири һеbronға Давутниң қешиға келип: Қарисила, биз өзлириниң әт-сүйәклиридурмиз! ² Бурун Саул бизниң үстимиздә сәлтәнәт қилғандиму Израил хәлқиғә жәңгә чиқип-киришкә йолбашчи болған өзлири едила; Пәрвәрдигар силигә: Сән Мениң хәлқим Израилниң падичиси болуп, уларни бақисән, Израилниң әмри болисән, дегән еди — деди. □ ■
- 3 Шуниң билән Израилниң һәммә ақсақаллири һеbronға падишаниң қешиға кәлди; Давут падиша һеbronда, Пәрвәрдигарниң алдида улар билән әһдә түзүшти. Андин улар Давутни Израилға падиша болушқа мәсиһ қилди.
- 4 Давут падиша болғанда оттуз яшқа киргән болуп, қириқ жил сәлтәнәт қилди.
- 5 У һеbronда Йәһуданиң үстидә йәттә жил алтә ай сәлтәнәт қилип, Йерусалимда пүткүл Израил билән Йәһуданиң үстидә оттуз үч жил сәлтәнәт қилди. ■
- 6 Падиша өз адәмлири билән Йерусалимға чиқип, шу зиминда турған Йәбусийлар билән жәң қилғили барди. Улар Давутқа: Сән бу йәргә кирәлмәйсән, бәлки һәтта корлар билән ақсақлар сени чекиндүриду! — деди. Чүнки улар: «Давут бу йәргә қәтгий кирәлмәйду», дәп оилайтти. □ ⁷ Лекин Давут Зион қорғинини алди (бу йәр Давутниң шәһири дәп атилиду). □
- 8 Давут у күни: Кимки Йәбусийларни урай десә сүңгүч билән чиқиши керәк, андин у Давут қин-қинидин өч көридиған бу кор, ақсақлар билән һесаплишаләйду, деди. Шуниң билән «Қорлар я ақсақлар өйгә кирмисун» дәйдиған мақал пәйда болди. □ ■
- 9 Шундақ қилип Давут қорғанда Турди вә у йәрни «Давутниң шәһири» дәп атиди. Давут шәһәрниң әтрапиға Миллодин тартип ич тәрәпкичә имарәт салди. □
- 10 Давут барғансери күдрәт тапти; самавий қошунларниң Сәрдари болған Худа Пәрвәрдигар униң билән биллә еди.
- 11 Турниң падишаси һирам Давутниң қешиға әлчиләрни әвәтти вә улар билән қошуп, кеDIR яғачлири, яғаччилар вә ташчиларни әвәтти; улар Давут үчүн бир орда ясап бәрди. ¹² Давут Пәрвәрдигарниң өзини Израилға падиша тикләп, өз хәлқи Израил үчүн өзиниң падишалиғини гүлләндүргәнлигини билип йәтти.

□ **5:2** «Израил хәлқиғә жәңгә чиқип-киришкә йолбашчи болған өзлири едила» — ибраний тилида «Израилниң чиқишида һәм киришида уларға башлиғучи едила» дегәнлик билән ипадилиниду; мошу ибарә Израилниң барлиқ паалийәтлириниму көрситиши мүмкин. ■ **5:2** 2Сам. 7:7; Зәб. 77:71-72

■ **5:5** 2Сам. 2:11; 1Пад. 2:11; 1Тар. 3:4 □ **5:6** «бәлки һәтта корлар билән ақсақлар сени чекиндүриду!» — деди. Чүнки улар: «Давут бу йәргә қәтгий кирәлмәйду», дәп оилайтти» — бу икки жүмлиниң бәшқә бир хил тәржимиси: — «бәлки сән корлар билән ақсақларни һайдивәтмисән, бу йәргә кирәлмәйсән, — деди, Давутни һәргиз бу йәргә кирмәйду, дәп оилайтти». □ **5:7** «Зион қорғинини» — «Зион» Йерусалимниң ичидики егизлик болуп, шу йәргә дайим қорған селинип туратти. Кейин ибадәтханиму Зионда қурулған. Кейин «Зион» дегән исим бәзидә пүткүл Йерусалим шәһиригиму вә бәзидә Израилниң өзигиму вәкиллик болған. □ **5:8** «Кимки Йәбусийларни урай десә, сүңгүч билән чиқиши керәк» — бу сирлик сөзниң мәнәси пәкәт йеқинда археологлар тәкшүрүп тапқан тарихий излардин ениқланди. Әслидә Йерусалим шәһириниң астида мәхпий бир су йоли бар еди; шәһәрдә бу су йолиға тутишидиған тик бир қудуқ бар еди. Давутниң адәмлири шу қудуқтин ямишип чиққан болса керәк. «Корлар я ақсақлар өйгә кирмисун» — бу сөзниң мәнәси бәлким (1) һеч қандақ бутпәрәс адәмләрниң (масилән, Йәбусийларниң) падишаниң ордисига киришиға рухсәт йоқ; (2) Давут Йәбусийлар таянған һәр қандақ бутлар («кор вә ақсақлар»)ни һәргиз өйгә киришкә рухсәт қилмайтти (демәк, бутлар «кор», «ақсақ»лардәк һеч немә қилалмайду). Бу сөз корлар вә ақсақларниң өзлирини көрсәтмәйду, чүнки кейин ақсақ болған Мафибошат һәр күни Давут билән һәмдәстихан олтиратти. ■ **5:8** 1Тар. 11:6 □ **5:9** «Миллодин тартип ич тәрәпкичә имарәт салди» — «Милло»: «пәләмпәйлик йәр» дегән мәнидә болуши мүмкин.

13 Давут һеброндин кәлгәндин кейин Йерусалимдин йәнә аялларни вә кенизәкләрни алди; шуниң билән Давутқа йәнә көп оғул-қизлар туғулди. ■

14 Йерусалимда униңдин туғулғанларниң исимлири мана мундақ еди: Шаммуа, Шобаб, Натан, Сулайман, 15 Ибһар, Елишуа, Нәфәг, Яфия, 16 Елишама, Елиада вә Елифәләт.

Филистийә билән жәң қилиш

17 Филистийләр Давутниң Исраилға падиша болушқа мәсиһләнгинини аңлиғанда, улар һәммиси Давутни тутқили чиқти, Давут буни аңлапла, қорғанға чүшти.

18 Филистийләр келип «Рәфайим жилғиси»да йейилип турди; □ 19 Давут Пәрвәрдигардин йол сорап: Филистийләргә қарши атлинайму? Уларни қолумға тапшурарсәнму? — деди. Пәрвәрдигар Давутқа: Чиққин! Чүнки, Мән Филистийләрни жәзмән қолуңға тапшуримән — деди.

20 У вақитта Давут Баал-Пәразимға барди. У йәрдә Давут уларни тар мар қилди. У: — «Пәрвәрдигар мениң алдимда дүшмәнлирим үстигә худди кәлкүн ярни елип кәткәндәк бөсүп кирди» — деди. Шуниң билән у йәрни «Баал-Пәразим» дөп атиди. □ ■ 21 Филистийләр у йәрдә өз мәбудлирини ташлап кәтти; Давут билән адәмлири уларни елип кәтти.

22 Әнди Филистийләр йәнә чиқип «Рәфайим жилғиси»да йейилип турди.

23 Давут Пәрвәрдигардин йол сориди. Пәрвәрдигар: Сән у йәргә чиқмай, бәлки уларниң кәйнидин айлинип өтүп үжмә дәрәқлириниң удулидин һужум қилгин — деди. □

24 Шундақ болидуки, сән үжмә дәрәқлигиниң үстидин аяқ тивишини аңлишиң биләнла дәрһал атлан; чүнки шу тапта Пәрвәрдигар Филистийләрниң қошунига һужумға чиққан болиду, — деди.

25 Давут Пәрвәрдигарниң униңға әмир қилғинидәк қилип, Филистийләрни Гибондин Гәзәригә қоғлап кирди. □

6

Давут әһдә сандуғини Йерусалимға әкилиду

1Тар. 13:1-14; 15:25-29; 16:1-3

1 Давут Исраилниң арисидин барлиқ сәрхил адәмләрни жигивиди, булар оттуз миң чиқти. 2 Андин Давут вә униңға әгәшкәләрниң һәммиси Худаниң әһдә сандуғини йөткәп келиш үчүн Йәһудадика Баалаһға чиқти; сандуқ муқәддәс нам билән, йәни керубларниң оттурисида олтарғучи самавий қошунларниң Сәрдары болған Пәрвәрдигарниң нами билән аталған еди. □ 3 Улар Худаниң әһдә сандуғини дөндә олтиришлиқ Абинадабниң өйидә йеңи бир һарвуға селип, уни шу йәрдин елип чиқти. Абинадабниң оғуллири Уззаһ билән Аһийо у йеңи һарвуну һайдиди. ■ 4 Улар һарвуну Худаниң әһдә сандуғи билән дөндә олтиришлиқ Абинадабниң өйидин елип чиқти; Аһийо әһдә сандуғиниң алдида маңди. 5 Давут билән пүткүл Исраил жәмәтидикиләр Пәрвәрдигарниң алдида

■ **5:13** 1Тар. 3:9; 14:3-7 □ **5:18** «Рәфайим жилғиси» — Йерусалимға йеқин, һинном жилғисиниң жәнубий тәрипида. □ **5:20** «Баал-пәразим» — «бөсүп чиққучиларниң Рәбби» дегән мәнида. ■ **5:20** Йәш. 28:21 □ **5:23** «үжмә дәрәқлири» — бу бизниң қиясимиз. Ибрайни тилида «жиглиғучи дәрәқләр». Зади қайси дәрәқ екәнлиги бизгә намәлум. Башқа бир қияс «хина дәрәқлири». □ **5:25** «Гибондин» — яки «Гебадин». □ **6:2** «Йәһудадика Баалаһ» — (яки «Баалаһ-Йәһудаға») — башқа исми «Кириат-Йеарим» («1Сам.» 7:2, «1Тар.» 13:6ни көрүң). ■ **6:3** 1Сам. 6:7, 8; 7:1,2

тәнтәнә қилип күй оқуп чилтар, тәмбур, дап, дақа-думбақ вә чаңлар челип уссул ойниди. □

6 Лекин улар Наконниң хаминиға кәлгәндә, калилар алдиға мүдүрәп кәткәнлиги үчүн, Уззаһ қолини созуп Худаниң әһдә сандуғини тутивалди. **7** Пәрвәрдигарниң ғәзиви Уззаһқа қозғалди; у хата қилғини үчүн, уни Худа шу йәрдә урди. Шуниң билән Уззаһ Худаниң әһдә сандуғиниң йениға жиқилип өлди.

8 Лекин Давут болса Пәрвәрдигарниң Уззаһниң тенини бәскәнлигигә аччиқланди вә у йәрни «Пәрәз-Уззаһ» дәп атиди; у йәр бүгүнки күнгичә шундақ атилиду. □ **9** У күни Давут Пәрвәрдигардин қорқуп: Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғини өзүмниңкигә қайси йол билән әкеләрмән? — деди.

10 Шуниң үчүн Давут Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғини «Давут шәһири»гә, өзиниңкигә йөткәшни халимиди; Давут уни елип берип, Гатлиқ Обәд-Едомниң өйидә қалдурди.

11 Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғи Гатлиқ Обәд-Едомниң өйидә үч ай турди; Пәрвәрдигар Обәд-Едом вә униң пүткүл өйидикиләрни бәрикәтлиди.

12 Давут падишаға: — «Пәрвәрдигар Өз әһдә сандуғи вәжидин Обәд-Едом вә униң барини бәрикәтлиди» дәп ейтилди. Шуңа Давут Худаниң әһдә сандуғини Обәд-Едомниң өйидин елип чиқип, хушлуқ билән Давутниң шәһиригә елип кәлди. □

13 Пәрвәрдигарниң сандуғини көтәргәнләр алтә қәдәм меңип, шундақ болдики, у бир буқа билән бир бордақ мозайни қурбанлиқ қилди. □ **14** Давут болса канап әфодни кийип Пәрвәрдигарниң алдида күчиниң баричә уссул ойнайтти; □ **15** Давут билән Израилниң пүткүл жәмәти тәнтәнә қилип вақирешип, канай челишип Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғини елип чиқивататти.

16 Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғи Давутниң шәһиригә елип кирилгинидә, Саулниң қизи Миқал деризидин қарап, Давут падишаниң сәкрәп Пәрвәрдигарниң алдида уссул ойнаватқанлиғини көрүп, уни өз көңлидә мәнситмиди.

17 Улар Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғини елип кирип, Давут униң үчүн тиктүргән чедирниң оттурсида қойди. Андин Давут Пәрвәрдигарниң алдида көйдүрмә қурбанлиқ билән енақлиқ қурбанлиқлирини сунди.

18 Давут көйдүрмә қурбанлиқ билән енақлиқ қурбанлиқлирини кәлтүрүп болуп, халайиққа самавий қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигарниң намида бәхит-бәрикәт тилиди. **19** У пүткүл Израил жамаитигә, әр билән аялларниң һәр биригә бирдин қотурмач, бирдин хорма пошкили вә бирдин үзүм пошкилини тәқсим қилип бәрди. Андин хәлиқниң һәр бири өз өйигә йенип кәтти. □

20 Давут өз аилсидикиләрни мубарәкләш үчүн йенип кәлгәндә, Саулниң қизи Миқал униң алдиға чиқип: Бүгүн Израилниң падишаси өзини шунчә шәрәплик көрсәттиму, қандақ? У худди пәс бир адәмниң номуссизләчә өзини ялаңачлиғиниға охшаш, хизмәткарлириниң дедәклириниң көз алдида өзини

□ **6:5** «тәнтәнә қилип күй оқуп...» — яки «һәр хил арча яғачлиридин ясалған сазларни челип...». «дақа-думбақ» — яки «шақилдақ(лар)». □ **6:8** «Пәрәз-Уззаһ» — «Уззаһға бәсүп кириш» дегән мәнидә.

□ **6:12** «Пәрвәрдигар Өз әһдә сандуғи вәжидин...» — ибраний тилида «Пәрвәрдигар Худаниң әһдә сандуғи вәжидин...». □ **6:13** «Пәрвәрдигарниң сандуғини көтәргәнләр алтә қәдәм меңип, шундақ болдики, у бир буқа билән бир бордақ мозайни қурбанлиқ қилди» — «алтә қәдәм» бизниңчә бу дәсләпки алтә қәдәмни көрситиду. Башқа бир хил тәржимиси «Улар һәр алтә қәдәм маңғанда, бир қетим буқа вә бордақ мозай қурбанлиқ қилди». Лекин ундақ болса, илгәрләш бәк аста болатти! □ **6:14** «Давут болса канап әфодни кийип...» — «әфод» адәттә пәқәт каһинлар кийидиган жилиткидәк қисқа бир көйнәк еди. Бизниң «тәбирләр»имизни көрүң. Давутниң әфодни кийиши бәлким уссул ойнашқа азатә болуш үчүн еди (14-айәтни көрүң). □ **6:19** «бирдин хорма пошкили» — яки «бир жутум шарап» яки «бир парчә гөш».

ялаңачлиди![□]

²¹ Давут Миқалға: Ундақ шадлангиним Пәрвәрдигар алдида еди. У атаң вә униң пүткүл жәмәтини өрүп, мени Пәрвәрдигарниң хәлқи болған Исраил үстигә башламчи қилип тиклиди. Шуңа мән Пәрвәрдигарниң алдида уссул ойнаймән!

²² Әмәлийәттә мән өзүмни теҳиму әрзимәс қилип, өз нәзиримдә өзүм төвән болушқа разимән. Лекин сән ейтқан у дедәкләрниң нәзиридә болса, һөрмәткә сазавәр болиман — деди.

²³ Саулниң қизи Миқал болса, өлидиған күнигичә бала туғмиди.

7

Пәрвәрдигарниң Давутқа қилған улук вәдилери 1Тар. 17:1-5

¹ Падиша өз ордисида туратти, Пәрвәрдигар униңға әтрапидики барлиқ дүшмәнлиридин арам бәргәндин кейин, ² падиша Натан пәйғәмбәргә: Мана қара, мән кедир яғичидин ясалған өйдә олтиримән, лекин Худаниң әһдә сандуғи бир чидирниң ичидә туруватиду — деди.[□]

³ Натан падишаға жавап берип: Көңлүндә немә ойлиғиниң болса, шуни қилгин; чүнки Пәрвәрдигар сениң билән биллиду — деди.

⁴ Лекин кечидә шундақ болдики, Пәрвәрдигарниң сөзи Натанға келип мундақ дейилди: ⁵ — Берип қулум Давутқа дегин: «Пәрвәрдигар: — «Сән дәрвәкә Маңа туридиғанға өй салмақчимусән?» — дәйду. [□] ⁶ — «Мән Исраилларни Мисирдин чикарғандин тартип, бу күнгичә бир өйдә олтармидим, бәлки бир чедирни мақан қилип, кезип жүрдүм. ⁷ Мән Өзүм барлиқ Исраилар билән жүргән һәммә йәрләрдә, хәлқим Исраилни падици болуп беқишқа әмир қилғанларға, йәни Исраилниң һәр қандақ қәбилисиниң бир йетәкчиси:» Немишкә Маңа кедир яғачтин бир өй ясмайсиләр? — дәп баққанму? [□] ⁸ Әнди қулум Давутқа мундақ дегин: — Самавий қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар: — Сени хәлқим Исраилға башламчи қилип тикләш үчүн сени яйлақлардин, қой беқиштин елип кәлдим, — дәйду, ⁹ — вә мәйли қайәргә бармигин, Мән һаман сениң билән биллә болдум вә сениң алдиндин барлиқ дүшмәнлириңни йоқитип кәлдим; йәр йүзидики улуклар нам-шөһрәткә егә болғандәк сени улук нам-шөһрәткә сазавәр қилдим. [■] ¹⁰⁻¹¹ Мән хәлқим болған Исраилға бир жайни бекитип, уларни шу йәрдә тикип өстүримән; шуниң билән улар өз зимиңида туридиған, паракәндчиликкә учримайдиған болиду. Рәзилләр дәсләптдикидәк, шундақла Мән хәлқим Исраил үстигә һөкүмранлиқ қилишқа һакимларни тайинлиған күнләрдикидәк, уларға қайтидин зулум салмайду. Мән һазир саңа һәммә дүшмәнлириңдин арам бәрдим. Әнди Мәнки Пәрвәрдигар саңа шуни ейтип қояйки, Мән сениң үчүн бир өйни куруп беримән!» — дәйду.[□]

[□] **6:20** «...өз аилсидикиләрни мубарәкләш үчүн...» — «мубарәкләш» мошу йәрдә «бәхит-бәрикәт тиләш»ни өз ичигә алиду. «Бүгүн Исраилниң падишаси ... хизмәткарлириниң дедәклириниң көз алдида өзини ялаңачлиди!» — «өзини ялаңачлиди» дегән гәп әркинрәк уссул ойнашқа Давутниң «әфод»ни кийгәнлигини көрситиду. [□] **7:2** «Худаниң әһдә сандуғи бир чидирниң ичидә туруватиду» — мошу йәрдә «чедирниң ичидә» ибраний тилида «пәрдиләр ичидә» дегән сөз билән ипадилиниду.

[□] **7:5** «қулум Давут» — «қул» дегән уқум тоғрилиқ «тәбирләр»имизни көрүң. [□] **7:7** «Исраилниң һәр қандақ қәбилисиниң бир йетәкчиси...» — «1Тар.» 17:6дә «Исраилниң һәр қандақ йетәкчи һакими» дейилиду. [■] **7:9** 2Сам. 8:6,14 [□] **7:10-11** «Мән сениң үчүн бир өй куруп беримән» — Давут әли Худа үчүн бир өй куруп беримән болған, лекин Худа Давутқа: Саңа бир өй (аилә, жәмәт, сулалә дегән мәнидә) куруп беримән» дәп жавап бериду.

12 «Күнлириң тошуп, ата-бовилириң билән өлүмдә ухлигиниңда, Мән өз пуштиндин болған нәслиңни сениң орнуңда турғузуп, падишалиғини мазмут қилимән. □ ■ 13 Мениң нагим үчүн бир өйни ясиғучи у болиду, вә Мән униң падишалиқ тәхтини әбәткичә мустәһкәм қилимән. ■ 14 Мән униңға ата болимән, у Маңа оғул болиду. Эғәр у қәбиһлик қилса, униңға инсанларниң тайиги билән вә адәм балилириниң савақ-думбалашлири билән тәрбийә беримән. □ ■ 15 Амма Мән сениң алдиңда өрүвәткән Саулдин мөһри-шәпқитимни жуда қилгинимдәк, униңдин мөһри-шәпқитимни жуда қилмаймән. 16 Шуниң билән сениң өйүң вә сениң падишалиғиң алдиңда һемишә мазмут қилиниду; тәхтиң әбәткичә мазмут турғузулиду».

17 Натан бу барлиқ сөzlәр вә барлиқ вәһийни һеч немә қалдурмай, Давутқа ейтип бәрди.

18 Андин Давут падиша кирип, Пәрвәрдиғарниң алдида олтирип мундақ деди: «И, Рәб Пәрвәрдиғар, мән зади ким едим, мениң өйүм немә еди, Сән мени мошу дәрижигә көтургидәк? 19 Лекин, и Рәб Пәрвәрдиғар, мениң бу мәртивәм Сениң нәзириңдә кичиккинә бир иш һесапланди; чүнки Сән мән кулуңниң өйиниң жирақ кәлгүси тоғрилиқ сөзлидиң; бу һәммила адәмгә дайим болидиған ишму, и, Рәб Пәрвәрдиғар? □ 20 Энди Давут Саңа йәнә немә десун? Сән Өз кулуңни тонуйсән, и, Рәб Пәрвәрдиғар! 21 Сән сөз-вәдәң вәжидин, Өз көңлүңдикигә асасән бу улук ишниң һәммисини кулуң билсун дәп бекитип қилғансән. 22 Шуңа Сән улуксән, и Пәрвәрдиғар; қулақлиримиз барлиқ аңлиғинидәк, Сениң тәңдишиң йоқ, Сәндин башқа һеч қандақ илаһ йоқтур.■

23 Хәлқиң Исраилдәк йәнә башқа бир әл барму, улар жаһанда алаһидә туриду? — Чүнки Сән Худа уларни Мисирдин күтқузуп Өзүңгә хас бир хәлиқ қилиш үчүн, шундақла нам-шөһрәткә егә болуш үчүн, Өзүң бардиң; Сән Өзүң үчүн Мисирдин, әлләрдин вә уларниң илаһлиридин күтқузуп чиққан хәлқиң алдида зиминиң үчүн улук вә дәһшәтлик ишларни қилдиң. □ ■ 24 Сән хәлқиң Исраилни Өзүң үчүн әбәткичә бир хәлиқ болушқа бекиттиң; Сән, и Пәрвәрдиғар, уларниң Худаси болдуң.

25 Энди һазир, и Пәрвәрдиғар Худа, Өз кулуң вә униң өйи тоғрисида ейтқан вәдәңгә әбәткичә мазмут әмәл қилгин; Сән дегәнлириң бойчә ишни ада қилгайсән! 26 Сениң намиң әбәткичә улуклинип: — Самавий қошунларниң Сәрдары болған Пәрвәрдиғар Исраилниң үстидә туридиған Худадур, дәп ейтилсун, шундақла Өз кулуңниң өй-сувалиси сениң алдиңда мазмут турғузулсун.

□ 7:12 «Мән өз пуштиндин болған нәслиңни сениң орнуңда турғузуп, ...» — мошу йәрдә «пуштиндин» — ибраний тилида «ич-бағриңдин». ■ 7:12 1Пад. 8:20 ■ 7:13 1Пад. 5:19; 6:12; 1Тар. 22:10 □ 7:14 «униңға инсанларниң тайиги билән вә адәм балилириниң савақ-думбалашлири билән тәрбийә беримән» — демәк, Давутниң әвлатлиридин болған падишалар гуна қилса, Худа уларға инсаный вәситә (бәлким дүшмәнниң вәсти) билән тәрбийә бериду. ■ 7:14 Зәб. 88:27-28, 32; Ибр. 1:5

□ 7:16 «...сениң өйүң вә сениң падишалиғиң алдиңда һемишә мазмут қилиниду» — яки «...сениң өйүң вә сениң падишалиғиң алдимда һемишә мазмут қилиниду». □ 7:19 «мениң бу мәртивәм Сениң нәзириңдә кичиккинә бир иш һесапланди» — демәк, «Сән (аллиқачан) мени мошу (жуқури) дәрижигә көтургән экәнсән...» дегән сөз (18-айәтни көрүң) униң падиша болғанлигини көрситиду. Лекин Худа бу имтияздин йәнә көп имтиязларни қошуп бәрмәкчи. 9-16-айәтләрни қайтигини көрүң. ■ 7:22 Қан. 3:24; 4:35; 32:39; 1Сам. 2:2; Зәб. 85:8; Йәш. 45:5, 18, 22; Мар. 12:29, 32 □ 7:23 «уларни... күтқузуп Өзүңгә хас бир хәлиқ қилиш үчүн, шундақла нам-шөһрәткә егә болуш үчүн, өзүң бардиң» — текстниң ениқ мәнәси шуки, Исраилни Мисирдин күтқузуш үчүн Худа Өзи шәхсән Мисирға барған. «...уларни... әлләрдин вә уларниң илаһлиридин күтқузуп чиққан» — мошу ибарә бәлким Худаниң Исраил алдида Пәластин зиминида туруватқан бутпәрәс әлләрни қоғливетишини көрситиши мүмкин. ■ 7:23 Қан. 4:7, 34; 10:21; 33:29; Зәб. 147:8-9

27 Чүнки Сән, и самавий кошунларниң Сәрдари болган Пәрвәрдигар, Исраилниң Худаси Өз кулуңга: Мән саңа бир өй-сулалә куруп беримән, дәп вәһий қилдиң; шуңа кулуң бу дуани сениң алдиңда қилишқа жүрәт қилди.

28 Энди сән, и Рәб Пәрвәрдигар, бирдин-бир Худадурсән, Сениң сөзлириң һәқиқәттүр вә Сән бу бәхит-илтипатни Өз кулуңга вәдә қилдиң; ■ 29 шуңа кулуңниң өй-жәмәтини Сениң алдиңда мәңгү турушқа несип қилип бәрикәтлигәйсән; чүнки Сән, и Рәб Пәрвәрдигар, буни вәдә қилғансән; бу бәхит-илтипатиң билән Өз кулуңниң өй-жәмәти әбәткичә бәхит-илтипатқа несип болиду».

8

Давут әтрапидики әлләрни өзигә беқиндүриду

1Тар. 18:1-14

1 Бу ишлардин кейин шундақ болдики, Давут Филистийләргә һужум қилип, уларни бойсундурди. Шундақ қилип, Давут Филистийләрниң қолидин мәркизий шәһәрниң һоқуқини алди. □

2 У һәм Моабийларға һужум қилип, уларниму мәғлуп қилди. У уларни йәргә ятқузуп, тана билән өлчәп, икки тана кәлгәнләрни өлтүрди, бир тана кәлгәнләрни тирик қалдурди. Моабийлар болса Давутқа беқинип, униңга селиқ тапшурди.

3 Андин Зобанниң падишаси Рәһобниң оғли һададәзәр Әфрат дәрјясиға чиқип, шу йәрдики һакимийәтни өзигә қайтидин тартивалмақчи болғанда, Давут униңга һужум қилип, мәғлуп қилди. 4 Давут униң қошунидин бир миң йәттә йүз атлиқ әскәрни вә жигирмә миң пиядә әскәрни әсир қилди; Давут һарву атлириниң пийини кәстүрди, лекин өзигә йүз һарвулиқ атни қалдуруп қойди. □ ■

5 Дәмәшқтики Сурийләр Зобанниң падишаси һададәзәргә ярдәм бериш үчүн чиқти, лекин Давут Сурийләрдин жигирмә икки миң адәмни өлтүрди. □

6 Андин Давут бир нәччә барғаһ әскәрләрни Дәмәшқтики Сурийләрниң зимнида турғузди; шуниң билән Сурийләр Давутқа беқинип униңга селиқ тапшурди. Давут қайәргә барса, Пәрвәрдигар униңга нусрәт берәтти. □

7 Давут һададәзәрниң ғуламлириға тәминләнгән алтун қалқанни тартивелип, Йерусалимға кәлтүрди 8 вә һададәзәрниң шәһәрлири болған Битаһ билән Биротай шәһәрлиридинму интайин көп мисни қолға чүшүрди. □

9 Хаматниң падишаси Той Давутниң һададәзәрниң пүтүн қошунини мәғлуп қилғинини аңлап, 10 өз оғли Йорамни Давутниң һалини сорашқа вә Давутниң һададәзәр билән жәң қилип уни мәғлуп қилғиниға уни тәбрикләшкә әвәтти. Чүнки һададәзәр дайим Той билән жәң қилип келивататти. Йорам болса күмүч, алтун вә мис қача-буомларни елип кәлди. □ 11-12 Давут падиша мошуларни вә өзи беқиндурған һәммә әлләрдин, жүмлидин Сурийләрдин, Моабийлардин, Аммонийлардин, Филистийләрдин вә Амаләкләрдин олжа алған

■ 7:28 Юһ. 17:17 □ 8:1 «...мәркизий шәһәрниң һоқуқини алди» — яки «Мәттәг-Аммаһ шәһирини алди». □ 8:4 «бир миң йәттә йүз атлиқ әскәр» — яки «бир миң йәттә йүз жәң һарвуси». ■ 8:4 1Тар. 18:4 □ 8:5 «Дәмәшқтики Сурийләр» — йәни «Дәмәшқтики Сурийәликләр». □ 8:6 «Сурийләр» — яки «Арамийлар», һазирқи Сурийәдикиләр улардин, йәни Арамийлардин чиққан. □ 8:8 «Битаһ» — яки «Тебаһ» — «1Тар.» 18:8ни көрүң. □ 8:10 «Той ... өз оғли Йорамни ... тәбрикләшкә әвәтти» — «1Тар.» 18:10дә «Йорам» «Хадорам» дегән башқа бир исим билән атилиду.

алтун-күмүчләрни Пәрвәрдигарға атап бегишлиди. Булар Зобанниң падишаси Рәһобниң оғли һададәзәрдин алған олжани өз ичигә алиду. □

13 Давут Сурийләрни мәглуп қилип, йәни он сәккиз миң адәмни «Шор вадиси» да өлтүрүп янганда, униң нам-даңқи хелә чиққан еди. ■ 14 У Едомда әскәр барғаһлирини турғузди; пүтүн Едомда барғаһларни курди. Шуниң билән Едомийларниң һәммиси Давутқа беқинди. Давут қәйәргә барса, Пәрвәрдигар униңға нусрәт берәтти.

15 Давут пүткүл Исраил үстигә сәлтәнәт қилди; у пүткүл хәлқини сорап, адил һөкүмләр чиқирип адаләт жүргүзәтти.

Орда әмәлдарлири

2Сам. 20:23-26; 1Тар. 18:15-17

16 Зәруияниң оғли Йоаб қошунниң сәрдари болди; Аһилудниң оғли Йәһошафат мирза болди; 17 Ахитубниң оғли Задок билән Абиятарниң оғли Ахимәләк каһин болди; Серая диван беги болди. 18 Йәһояданиң оғли Беная Кәрәтийләр билән Пәләтийләрниң йолбашчиси болди; Давутниң оғуллириму каһин болди. □

9

Мәфибошәткә шәпқәт көрситиш

1 Давут: Саулниң өйидин тирик қалған бирәрси бармекин, бар болса мән Йонатанниң һөрмитидә униңға шапаәт көрситәй? — деди.

2 Әнди Саулниң аилсидики Зибә дегән бир хизмәткар қалған еди. Улар уни Давутниң қешиға чақирди. Кәлгәндә, падиша униңдин: Сән Зибаму? дәп сориди. У: Пеқир мән шу! — деди. ■

3 Падишаһ: Саулниң аилсидин бирәрси тирик қалдиму? Мән униңға Худаниң шапаитини көрситәй дәватимән, — деди. Зибә падишаға: Йонатанниң бир оғли тирик қалди; униң икки пути ақсайду — деди. □ ■

4 Падиша униңдин: У қәйәрдә, дәп сориди. Зибә падишаға: У Ло-Дибарда, Аммиәлниң оғли Макирниң өйидә туриду — деди.

5 Шуңа Давут падиша киши әвәтип уни Ло-Дибардин, Аммиәлниң оғли Макирниң өйидин елип кәлди.

6 Саулниң нәвриси, Йонатанниң оғли Мәфибошәт Давутниң алдиға кәлгәндә, йүзини йәргә йиқип, тазим қилди. Давут: Сән Мәфибошәтму? — дәп чақиривиди, у: Пеқир шу! — дәп жавап қайтурди.

7 Давут униңға: Қорқмигин, атаң Йонатан үчүн, саңа шапаәт қилмай қалмаймән; боваң Саулниң һәммә йәр-зиминлирини саңа қайтуруп берәй, сән һемишә мениң дәстихинимдин ғизалинисән — деди. □

□ **8:11-12** «Сурийләрдин» — яки «Едомлардин» — 14-әйтни вә «1Тар.» 18:11ни көрүң. ■ **8:13** Эәб.

59:1-5 □ **8:18** «Кәрәтийләр билән Пәләтийләр» — бәлким Давутқа алаһидә муһапизәтчиләр яки алаһидә зәрбидар әскәрләр болған болуши мүмкин еди. «Давутниң оғуллириму каһин болди» — мошу йәрдә «каһин» бәлким (1) уларниң Худаниң ибадитидә әдәттики каһинлардин башқа алаһидә вәзипилири барлигини; (2) һакимийәттә бир хил вәзирлигини көрситиши мүмкин («1Тар.» 18:17ниму көрүң). ■ **9:2** 2Сам. 16:1-4; 19:17 □ **9:3** «Йонатанниң бир оғли тирик қалди; униң икки пути ақсайду» — Зибаниң бу сөзни дейиши, бәлким, Давутниң Саулниң жәмәтидикиларни издәштики мәхсити өз тәхтигә һеч қандақ тәһдит болмаслиги үчүн, уларни йөқитиш, дәп ойлиса керәк;

шуңа у Мәфибошәтни ақсақ дәйду — ақсақ бир адәм тәхткә һеч қандақ тәһдит болмайду, әлвәттә. ■ **9:3** 2Сам. 4:4 □ **9:7** «боваң Саул» — ибраний тилида «атаң Саул» дегән сөз билән ипадилниду. «Ата» дегәнниң ибраний тилида мәнәси кәңдур.

8 Мәфибошәт тазим қилип: Қулуң немә еди, мәндәк бир өлүк ишт алийлири қәдирлигидәк немә едим? — деди.

9 Андин падиша Саулниң хизмәтқари Зибани чақирип униңға: Саулниң вә пүткүл аилисиниң һәммә тәәллүқатини мана мән ғожаңниң оғлиниң қолиға бәрдим. 10 Сән билән оғуллириң вә хизмәтқарлириң униң үчүн шу зиминда теричилик қилип, чиққан мәнсулатлирини ғожаңниң оғлиға йейишкә тапшурунлар. Ғожаңниң оғли Мәфибошәт мән билән һемишә һәмдәстихан болуп ғизалиниду, — деди (Зибаниң он бәш оғли вә жигирмә хизмәтқари бар еди).

11 Зибә падишаға: Ғоҷам падиша қуллириға буйруғанниң һәммисигә кәминилири әмәл қилиду, — деди. Падиша Давут йәнә: Мәфибошәт болса падишаниң бир оғлидәк дәстихинимдин таам йесун — деди.

12 Мәфибошәтниң Мика дегән кичик бир оғли бар еди. Зибаниң өйидә туруватқанларниң һәммиси Мәфибошәтниң хизмәтқарлири болди. 13 Әнди Мәфибошәт Йерусалимда туратти; чүнки у һемишә падишаниң дәстихинидин таам йәп туратти. Униң икки пути ақсақ еди.

10

Давут вә Аммонийлар

1Тар. 19:1-19

1 Кейин шундақ иш болдики, Аммонийларниң падишаси өлди вә униң һанун дегән оғли орнида падиша болди.

2 Давут болса: Униң атиси маңа илтипат көрсәткәндәк мән Наһашниң оғли һанунға илтипат көрситәй, — деди. Андин Давут атисиниң пәтисигә һанунниң көңлини сорашқа өз хизмәтқарлирини бир нәччини маңдурди. Давутниң хизмәтқарлири Аммонийларниң зиминиға кәлгәндә, 3 Аммонийларниң әмәлдарлири ғоҷиси һанунға: Сили Давутни растла атилириниң һөрмити үчүн қашлириға көңүл сорап адәм әвәтипту, дәп қарамла? Давутниң хизмәтқарлирини қашлириға әвәткини шәһәрни пайлап униңдин мәлумат елиш, андин бу шәһәрни ағдуруш үчүн әмәсму? — деди.

4 Шуниң билән һанун Давутниң хизмәтқарлирини тутуп, сақаллириниң йеримини чүшүрүп, кийимлириниң бәлдин төвинини кәстүрүп, көтини ечип кәткүзүвәтти. 5 Бу хәвәр Давутқа йәткүзүлдди; у уларни күтүвелишкә алдиға адәм маңдурди; чүнки улар интайин номус һес қилған еди. Падиша уларға: Сақал-бурутуңлар өскичилик Йерихо шәһиридә туруп, андин йенип келиңлар, — деди.

6 Аммонийлар өзлириниң Давутниң нәпритигә учриғанлиғини биллип, адәм әвәтип Бәйт-Рәһобдики Сурийләр билән Зобаһдики Сурийләрдин жигирмә миң пиядә әскәр, Маакаһниң падишасидин бир миң адәм вә Тобдики адәмләрдин он икки миң адәмни яллап кәлди. 7 Давут буни аңлап, Йоабниң пүткүл җәңгивар қошунини уларниң алдиға маңдурди. 8 Аммонийлар чиқип шәһәрниң дәрвазисиниң алдида сәп түзиди; Зобаһ билән Рәһобдики Сурийләр вә Тоб билән Маакаһниң адәмлири далада сәп түзиди; 9 Йоаб җәңниң алди һәм кәйнидин болидиғанлиғиға көзи йетип, Исраилдин бир қисим сәрхил адәмләрни илғап, Сурийләргә қарши сәп түзиди; 10 қалғанларни Аммонийларға қарши сәп тизгин дәп иниси Абишайниң қолиға тапшурп, униңға:

□ 10:8 «шәһәрниң дәрвазиси» — «шәһәр» бәлким уларниң пайтәхти Раббаһни көрситиду (14-айәтни көрүң).

11 — Әгәр Сурийләр маңа күчлүк кәлсә, сән маңа ярдәм бәргәйсән; амма Аммонийлар саңа күчлүк кәлсә, мән берип саңа ярдәм берәй. ¹² Жүрүятлик болгин! Өз хәлқимиз үчүн вә Худайимизниң шәһәрлири үчүн батурлуқ қилайли. Пәрвәрдигар Өзигә лайиқ көрүнгинини қилғай! — деди.

¹³ Энди Йоаб вә униң билән болған адәмләр Сурийләргә һужум қилғили чиқти; Сурийләр униң алдида қачти. ¹⁴ Аммонийлар Сурийләрниң қачқинини көргәндә, уларму Абишайдин қечип, шәһәргә киривалди. Йоаб болса Аммонийлар билән жәң қилиштин чекинип, Йерусалимға йенип кәлди.

¹⁵ Сурийләр болса өзлириниң Исраилларниң алдида мәғлуп болғинини көргәндә, йәнә жәм болушти. ¹⁶ һададәзәр адәмләрни әвәтип, Әфрат дәриясиниң нери тәрипидики Сурийләрни ярдәмгә чақирип, уларни йөткәп кәлди; улар Хелам шәһиригә кәлгәндә, һададәзәрниң қошуниниң сәрдари Шобак уларға башчилик қилди.

¹⁷ Бу хәвәр Давутқа йәткәндә, у пүткүл Исраилни жиғдуруп, Иордан дәриясидин өтүп, Хелам шәһиригә барди. Сурийләр Давутқа қарши сәп тизип, униңға һужум қилди. ¹⁸ Сурийләр йәнә Исраилдин қачти. Давут болса йәттә йүз жәң харвулиқни, қириқ миң атлиқ әскәрни қирди һәм қошуниниң сәрдари Шобакни у йәрдә өлтүрди. □

¹⁹ һададәзәргә беқинған һәммә падишалар өзлириниң Исраил алдида йеңилгинини көргәндә, Исраил билән сүлһ қилишип уларға беқинди. Шуниңдин кейин Сурийләр Аммонийларға йәнә ярдәм биришкә жүрүят қилалмиди.

11

Давутниң егир гунайи

¹ Шундақ болдики, йеңи жилниң бешида, падишалар жәңгә атланған вақитта Давут Йоабни адәмлири билән һәмдә һәммә Исраилни жәңгә маңдурди; улар Аммонийларниң зиминини вәйран қилип, Раббаһ шәһирини муһасиригә алди. Лекин Давут Йерусалимда қалди. □ ■

² Бир күни кәчтә Давут қариваттин қоғуп, падиша ордисиниң өгизисидә айлинип жүрәтти; өгүздин у мунчида жуониватқан бир аялни көрди. Бу аял бәк чирайлиқ еди. ³ Давут адәм әвәтип, аялниң хәвирини сориди; бириси униңға: — Бу Елиамниң қизи, һиттий Урияниң аяли Бат-Шеба әмәсмү? — деди.

⁴ Давут киши әвәтип, уни қешиға әкәлтүрди (у вақитта у адәттин паклиниватқан еди). У униң қешиға кәлгәндә, Давут униң билән биллә болди; андин у өз өйигә йенип кәтти. □ ■

⁵ Шуниң билән у аял һамилдар болди, һәм Давутқа: Мениң боюмда қапту, дөп хәвәр әвәтти.

□ **10:18** «қириқ миң атлиқ әскәр» — яки «қириқ миң пиядә әскәрни» — «1Тар.» 19:18ни көрүң. Шу йәрдә «йәттә миң жәң харвуси» дейлиду. Пәрқиниң сәвәви бәлким: (1) қолимиздики көчүрмиләрдә көчүргүчиниң сәһвәнлиги болуши мүмкин; (2) икки айәттә хатиреләнгән санларни һесаплаш нуқтиси охшимайдиган болуши мүмкин. □ **11:1** «йеңи жилниң бешида» — Худа Йәһудий хәлқигә тапшурған календар бойичә «йеңи жил» әтиязда башлинатти («Мис.» 12:1). ■ **11:1** 1Тар. 20:1-3

□ **11:4** «у вақитта у адәттин паклиниватқан еди» — яки «у вақитта у йеңила пакланған еди». Мусаға чүшүрүлгән қанун бойичә («Лав.» 15:19-20) әр кишиниң өз аялиниң адәт вақтида (7 күн һесаплинатти) униң билән биллә йетишиға болмайтти, болмиса у ибадәткә нисбәтән «напак» қилинатти (аял кишиниң «адәттин йеңила пакланған» вақтида һамилдар болуши әң мүмкин болған вақит, әлвәттә). «Пак» болсун «напак» болсун башқа бирисиниң аялиға тегиш интайин егир гунадур, әлвәттә. ■ **11:4** Лав. 15:19-24; 18:19

6 Шуниң билән Давут Йоабқа хәвәр йәткүзүп: һиттий Урияни мениң қешимға әвәтиңлар, деди. Йоаб Урияни Давутниң қешига маңдурди. 7 Урия Давутниң қешига кәлгәндә, у Йоабниң халини, хәлиқниң халини вә жәң әһвалини сориди.

8 Андин Давут Урияға: Өз өйүңгә берип путлириңни жуйғин, деди. Урия падишаниң ордисидин чиққандә, падиша кәйнидин униңға бир соға әвәтти. □

9 Лекин Урия өз өйигә бармай, падишаниң ордисиниң дәрвазисидә, ғожисиниң башқа кул-хизмәткарлириниң арасидә ятти.

10 Улар Давутқа: Урия өз өйигә бармиди, дәп хәвәр бәрди. Давут Уриядин: Сән жирақ сәпәрдин кәлдиң әмәсму? Немишкә өз өйүңгә кәтмидиң? — дәп сориди.

11 Урия Давутқа: Мана, әһдә сандуғи, Исраиллар вә Йәһудалар болса кәпиләрдә туруп, ғожам Йоаб билән ғожамниң хизмәткарлири очуқ далада чедир тикип йетиватса, мән йәп-ичип, аялим билән йетишкә өйүмгә барайму? Сениң жениң билән вә һаятиң билән кәсәм қилимәнки, мән ундақ ишни қилмаймән — деди.

12 Давут Урияға: Бүгүн бу йәрдә қалгин, әтә сени кәткүзветимән, — деди. Урия у күни вә әтиси Йерусалимда қалди. 13 Давут уни чақирип һәмдәстихан қилип, йәп-ичкүзүп мәс қилди. Лекин шу кечиси Урия өз өйигә бармай, чиқип ғожисиниң кул-хизмәткарлириниң арасидә өз каривитида ухлиди.

14 Әтиси Давут Йоабқа хәт йезип, Урияниң алғач кетишигә бәрди. 15 Хәттә у: Урияни сокуш әң кәскин болидиған алдинқи сәптә турғузғин, андин униң өлтүрүлүши үчүн униңдин чекинин туруңлар, дәп язған еди.

16 Шуниң билән Йоаб шәһәрни күзитип, Урияни палванлар кәскин сокушқан йәргә маңдурди. 17 Шәһәрдики адәмләр чиқип, Йоаб билән сокушқанда хәлиқтин, йәни Давутниң адәмлиридин бир нәччиси жиқилди; Урияму өлди.

18 Йоаб адәм әвәтип жәңниң һәммә вақиәлиридин Давутқа хәвәр бәрди. 19 У хәвәрчигә мундақ тапилиди: Падишаға жәңниң һәммә вақиәлирини дәп болғиниңда, 20 әгәр падиша ғәзәплинип сениңдин: Сокушқанда немишкә шәһәр сепилиға шундақ йеқин бардиңлар? Уларниң сепилидин я атидиганлигини билмәмтиңлар? 21 Йәруббәшәтниң оғли Абимәләкни ким өлтүргинини билмәмсэн? Бир хотун сепилдин униңға бир парчә ярғунчақ тешини етип, у Тәбәз шәһиридә өлмидиму? Немишкә сепилға ундақ йеқин бардиңлар? — Десә, сән: Силиниң куллири һиттий Урияму өлди, дәп ейтқин — деди. □ ■

22 Хәвәрчи берип Йоаб униңға тапшуруп әвәткән хәвәрниң һәммисини Давутқа дәп бәрди. 23 Хәвәрчи Давутқа: Дүшмәнләр биздин күчлүк келип, далада бизгә һужум қилди; лекин биз уларға зәрбә берип чекиндүрүп, шәһәрниң дәрвазисигичә қоғлидуқ. 24 Андин я атқучилар сепилдин кул-хизмәткарлириңға я етип, падишаниң кул-хизмәткарлиридин бир нәччини өлтүрди. Куллири Урияму өлди — деди.

25 Давут хәвәрчигә: Йоабқа мундақ дегин: — Бу иш нәзириңдә еғир болмисун, қилич я уни я уни йәйду; шәһәргә болған һужумиңларни қаттиқ қилип, уни ғулитиңлар, дәп ейтип уни жүрәтләндүргин — деди.

26 Урияниң аяли ери Урияниң өлгинини аңлап, ери үчүн матәм тутти.

27 Матәм күнлири өткәндә Давут адәм әвәтип уни ордисиға кәлтүрди. Шуниң билән у Давутниң аяли болуп, униңға бир оғул туғди. Лекин Давутниң қилған иши Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзил еди.

□ **11:8 «Өз өйүңгә берип...»** — ибраний тилида «Өз өйүңгә чүшүп» — орда Йерусалимниң бәк жуқури бир жайида еди. «путлириңни жуйғин...» — демәк, «раһәтлән». □ **11:21 «Бир хотун сепилдин униңға бир парчә ярғунчақ тешини етип, у ... өлмидиму?»** — бу вақиә «һак.» 9:50-57дә тепилиду. ■ **11:21 һак.** 9:52, 53

12

Натан пәйгәмбәр Давутқа тәнбиһ бериду

¹ Пәрвәрдигар Натанни Давутниң қешиға маңдурди. У Давутниң қешиға келип униңға мундақ деди: «Бир шәһәрдә икки адәм бар болуп, бириси бай, йәнә бириси кәмбәғәл еди. ² Байниң интайин тола қой вә кала падилири бар еди.

³ Лекин кәмбәғәлниң өзи сетивелип баққан кичик бир сағлиқ қозидин башқа бир нәрсиси йоқ еди. Қоза кәмбәғәлниң өйидә балилири билән тәң өсүп чоң болди. Қоза униң йегинидин йәп, униң ичкинидин ичип, униң кучигида ухлиди; униң нәзиридә у өз қизидәк еди. ⁴ Бир күни бир йолучи байниңкигә кәлди. Амма у өзигә кәлгән мейман үчүн өзиниң қой яки кала падилиридин бирини йегүзүшкә тәйярлашқа көзи қиймай, бәлки кәмбәғәлниң қозисини тартивелип союп, кәлгән мейман үчүн тәйярлиди».

⁵ Давут буни аңлап у кишигә қаттиқ гәзәпләнди. У Натанға: Пәрвәрдигарниң һаяти билән қәсәм қилимәнки, шуни қилған адәм өлүмгә лайиқтур! ⁶ У һеч рәһимдиллиқ көрсәтмәй бу ишни қилғини үчүн қозига төрт һәссә төләм төлисун — деди. □ ■

⁷ Натан Давутқа: Сән дәл шу кишидурсән! Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар мундақ дәйду: «Мән сени Исраилниң үстидә падиша болғили мәсиһ қилдим вә Саулниң қолидин қутқуздум; ■ ⁸ Мән ғожаңниң жәмәтини саңа берип, ғожаңниң аяллирини кучиғиңға ятқузуп, Исраилниң жәмәти билән Йәһуданиң жәмәтини саңа бәрдим. Әгәр сән буни аз көргән болсаң, Мән саңа йәнә һәссиләп берәттим; □

⁹ Немишкә Пәрвәрдигарниң сезини көзгә илмай, униң нәзиридә рәзил болғани қилдиң? Сән һиттий Урияни қилич билән өлтүргүзүп, униң аялини өзүңгә аял қилдиң, сән уни Аммонийларниң қиличи билән қәтл қилдиң. ¹⁰ Әнди сән Мени көзгә илмай, һиттий Урияниң аялини өзүңгә аял қилғиниң үчүн, қилич сениң өйүңдин айрилмайду».

¹¹ Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Мана өз өйүңдин саңа яманлиқ кәлтүрүп, көзлириңниң алдида аяллириңни елип, саңа йекин бирисигә беримән, у болса күпкүндүздә аяллириң билән ятиду. ■ ¹² Сән болсаң у ишни мәхпий қилдиң, лекин Мән бу ишни пүткүл Исраилниң алдида күндүздә қилимән» — деди.

¹³ Давут Натанға: — Мән Пәрвәрдигарниң алдида гуна қилдим — деди. Натан Давутқа: Пәрвәрдигар һәм гунайиңдин өгти; сән өлмәйсән. ¹⁴ һалбуки, бу иш билән Пәрвәрдигарниң дүшмәнлиригә күпүрлүк қилишқа пурсәт бәрғиниң үчүн, сениңдин туғулған оғул бала чоқум өлиду, — деди.

¹⁵ Шуниң билән Натан өз өйигә қайтип кәтти. Пәрвәрдигар Урияниң аялидин Давутқа туғулған балини шундақ урдикли, у қаттиқ кесәл болди.

¹⁶ Давут бала һәқкидә Худаға йелинди. У роза тутуп, кечиләрдә ичкиригә кирип йәрдә дүм ятатти. □ ¹⁷ Униң жәмәтиниң ақсақаллири қоуп униң қешиға берип, уни йәрдин қоупрақчи болди; лекин у унимиди вә улар билән тамақ йейишни рәт қилди. ¹⁸ Йәттинчи күни бала өлди. Давутниң хизмәткарлири бала өлди, дегән хәвәрни униңға бериштин қорқуп: «Бала тирик вақитида падиша бизниң сөзлиримизгә кулақ салмиди, әнди биз қандақму униңға бала өлди, дәп хәвәр беримиз? У өзини зәхмиләндүрүши мүмкин!» — дейишти.

¹⁹ Лекин Давут хизмәткарлириниң пичирлашқини көрүп, балиниң өлгиниңи уқти. Шуңа Давут хизмәткарлиридин: Бала өлдимү? дәп сориди. Улар: Өлди, — дәп жавап бәрди.

□ **12:6** «бу ишни қилғини үчүн қозига төрт һәссә төләм төлисун» — «Мис.» 22:1ни көрүң. ■ **12:6** Мис. 22:1 ■ **12:7** 1Сам. 16:13 □ **12:8** «Мән ғожаңниң жәмәтини саңа берип, ғожаңниң аяллирини кучиғиңға ятқузуп...» — «Ғожаң» Саул падишани көрситиду. ■ **12:11** Қан. 28:30; 2Сам. 16:22 □ **12:16** «У роза тутуп, кечиләрдә ичкиригә кирип йәрдә дүм ятатти» — яки «У роза тутуп, кечидә ичкиригә кирип йәрдә дүм ятти».

20 Шуниң билән Давут йәрдин қопуп, жуянууп, хушбуй май билән мәсиһлинип, кийимлирини йәңгүшләп, Пәрвәрдигарниң өйигә кирип ибадәт қилди; андин өз өйигә қайтип өзигә тамақ әкәлтүрүп йеди. 21 Хизмәткарлири униңға: Силиниң бу немә қилғанлири? Бала тирик чағда роза тутуп жиғлидила, лекин бала өлгәндин кейин қопуп тамақ йедила, — деди.

22 У: Мән: «Ким билсун, Пәрвәрдигар маңа шапаәт көрситип, балини тирик қалдуармекин» дәп ойлап, бала тирик вақитта роза тутуп жиғлидим. 23 Лекин әнди у өлгәндин кейин немишкә роза тутай? Мән уни яндуруп алалаймәнму? Мән униң йениға баримән, лекин у йенимға йенип келәлмәйду, — деди

24 Давут аяли Бат-Шебаға тәсәлли бәрди. У униң қешиға кирип униң билән ятти; у бир оғул туғивиди, Давут уни Сулайман дәп атиди. Пәрвәрдигар уни сөйди,

□ ■ 25 вә Натан пәйғәмбәр арқилиқ вәһий йәткүзүп, униңға Пәрвәрдигар үчүн «Йәдидия» дәп исим қойди. □

Давутниң қошунлири Аммонийларни мәглуп қилиду

1Тар. 20:1-3

26 Йоаб Аммонийларниң шаһанә пайтәхти Раббаһқа һужум қилип уни алди. ■

27 Андин Йоаб хәвәрчиләрни Давутниң қешиға маңдуруп: Мән Раббаһқа һужум қилип, шәһәрниң су бар қисмини алдим. 28 һазир сән қалған әскәрләрни жиғип, шәһәрни қамал қилип, уни ишғал қилгин; болмиса мән шәһәрни алсам, мениң исим билән атилиши мүмкин — деди.

29 Шуңа Давут һәммә хәлиқни жәм қилип, Раббаһқа һужум қилип уни алди.

30 У уларниң падишасиниң тажани униң бешидин алди. Униң үстидики алтунниң еғирлиғи бир талант еди, вә униң көзидә бир гөһәр бар еди. Кишиләр бу тажани Давутниң бешиға кийгүзди, Давут болса у шәһәрдин нурғун олжа алди. □ ■

31 Амма у йәрдики хәлиқни шәһәрдин чиқирип уларни һәрә, хаман тепидиган тирнилар вә төмүр палтилар билән ишләтти яки хумданда қаттиқ әмгәккә салди; Давут Аммонийларниң һәммә шәһәрлиридә шундақ қилди; андин Давут барлиқ хәлиқ билән Йерусалимға йенип кәлди. □ ■

13

Давутниң қизи Тамар зиянкәшликкә учрайду

1 Давутниң оғли Абшаломниң Тамар дегән чирайлиқ бир сиңлиси бар еди. Бу ишлардин кейин, Давутниң оғли Амнон униңға ашиқ болуп қалди. 2 Амнон сиңлиси Тамарниң ишқидә шунчә дәрәд тарттиқи, у кесәл болуп қалди. Амма Тамар теһи қиз еди; шуниң билән Амнонға уни бир иш қилиш мүмкин болмайдигандәк көрүнди.

3 Лекин Амнонниң Йонадаб исимлиқ бир досту бар еди. У Давутниң акиси Шимеаһниң оғли еди. Бу Йонадаб толиму һейлигәр бир киши еди.

□ 12:24 «Давут уни Сулайман дәп атиди» — «Сулайман» ибрани тилида «шалом» — аман-теһлиқ, хатиржәмлик дегән мәнидики сөз билән мунасивәтлик. ■ 12:24 1Тар. 22:9; Мат. 1:6 □ 12:25 «Натан пәйғәмбәр арқилиқ ... униңға ... «Йәдидия» дәп исим қойди» — «Йәдидия»: «Пәрвәрдигар сөйгән», дегән мәнидә. ■ 12:26 1Тар. 20:1-3 □ 12:30 «алтунниң еғирлиғи бир талант еди» — «бир талант» бәлким 34 килограммур. «униң көзидә бир гөһәр бар еди» — яки «униңға бир нәччә гөһәр қалалди». ■ 12:30 1Тар. 20:2 □ 12:31 «у ... уларни һәрә, хаман тепидиган тирнилар вә төмүр палтилар билән ишләтти яки хумданда қаттиқ әмгәккә салди» — бәшқә бир хил тәржимиси: «у ... уларни һәриләрниң тегигә бесип яки хаман тепидиган тирнилар астиға яки палтиниң астиға алди яки уларни хумдандин өткүзди» (демәк, уларни интайин қийниди). ■ 12:31 1Тар. 20:3

4 У Амнонға: Сән падишаниң оғли туруп, немишкә күндин күнгә бундақ жүдәп кетисән? Қени, маңа ейтип бәр, деди. Амнон униңға: Мән иним Абшаломиң сиңлиси Тамарға ашиқ болдум, деди. □

5 Йонадаб униңға: Сән агрип орун тутуп, йетип қалған болувал; атаң сени көргили кәлгәндә униңға: Сиңлим Тамар келип маңа тамақ бәрсун; униң тамақ әткинини көрүшүм үчүн, алдимда тамақ етип бәрсун, мән униң қолидин тамақ йәй, дәп ейтқин, деди.

6 Шуниң билән Амнон йетивелип өзини кесәл көрсәтти. Падиша уни көргили кәлгәндә, Амнон падишаға: Өгүнимән, сиңлим Тамар бу йәргә келип, маңа икки қотурмач тәйяр қилип бәрсун, андин мән униң қолидин елип йәй, деди.

7 Шуниң билән Давут ордисиға адәм әвәтип Тамарға: Сәндин өгүнимәнки, ақаң Амнониң өйигә берип, униңға йегидәк бир немә тәйярлап бәргин, дәп ейтти.

8 Тамар Амнонниң өйигә барди; у ятқан еди. У ун елип жуғуруп, қотурмачларни көз алдида әтти.

9 Андин у қотурмачни қазандин елип, униң алдиға қойди. Лекин у йигили унимиди; у: — һәммә адәм мениң қешимдин чиқип кәтсун, деди. Шуниң билән һәммә кишиләр униң қешидин чиқип кәтти.

10 Андин Амнон Тамарға: Таамни ичкирики һужриға елип киргин, андин қолундин елип йәймән, — деди. Тамар өзи әткән қотурмачни ичкирики һужриға, акиси Амнонниң қешиға елип кирди.

11 Тамар уларни униңға йегүзүп қоймақчи болувиди, у уни тутувелип: И сиңлим, кәл! Мән билән ятқин! деди.

12 Лекин у униңға жавап берип: Яқ, и ака, мени номусқа қоймиғин! Исраилда бундақ иш йоқ! Сән бундақ пәскәшлик қилмиғин! 13 Мән бу шәрмәндичиликни қандақму кәтирип жүрәләймән?! Сән болсаң Исраилниң арисидики ахмақлардин болуп қалисән. Өтүнүп қалай, пәқәт падишаға десәңла, у мени саңа тәвә болуштин тосимайду, — деди.

14 Лекин у униң сөзигә кулақ салмиди. У униңдин күчлүк келип, уни зорлап аяқ асти қилип униң билән ятти.

15 Андин Амнон униңға интайин қаттиқ нәпрәтләнди; униң униңға болған нәприти униңға болған әслидики муһәббитидин зиядә болди. Амнон униңға: Қопуп, йоқал! — деди.

16 Тамар униңға: Яқ! Мени һайдиған гунайиң сән һели маңа қилған шу иштин бәттәрду, деди. Лекин Амнон униңға кулақ салмиди, 17 бәлки хизмитидики яш жигитни чақирип: Бу хотунни маңа чаплаштурмай, сиртқа чиқиривәт, андин ишикни тақап қой, деди. □

18 Тамар толиму рәңдар бир көйнәк кийгән еди; чүнки падишаниң теһи ятлик болмиған қизлири шундақ кийим кийәтти. Амнонниң хизмәтқари уни қоғлап чиқирип, ишикни тақивалди. 19 Тамар бешиға күл чечип, кийгән рәңдар көйнигини житип, қолини бешиға қоюп жиғлиған пети кетиватти. 20 Акиси Абшаломиң униңға: Ақаң Амнон сән билән яттиму? һазирчә жим тургин, сиңлим. У сениң ақаң әмәсму? Бу ишни көңлүгә алмиғин, — деди. Тамар акиси Абшаломиң өйидә көңли сунуқ һалда туруп қалди.

21 Давут падишама болған барлиқ ишларни аңлап интайин аччиқланди.

22 Абшаломиң болса Амнонға я яхши, я яман һеч гәп қилмиди. Чүнки Абшаломиң сиңлиси Тамарни Амнонниң хорлиғанлиғидин уни өч көрәтти.

Абшаломиң өлтүриду

□ 13:4 «күндин күнгә...» — ибраний тилида «әтигәндин әтигәнгә...». □ 13:17 «бу хотунни маңа чаплаштурмай...» — ибраний тилида «буни маңа чаплаштурмай...».

23 Толуқ икки жил өтүп, Эфраимға йеқин Баал-Һазорда Абшаломниң қирқиғучилири қойлирини қирқивататти; у падишаниң һәммә оғуллирини тәклип қилди. □ 24 Абшалом падишаниң қешиға келип: Мана қуллири қойлирини қирқитиватиду, падиша вә хизмәткарлириниң силиниң қуллири билән биллә беришини өтүнимән, — деди.

25 Падиша Абшаломға: Яқ, оғлум, биз һәммимиз бармайли, саңа еғирчилик чүшүп қалмисун, — деди. Абшалом шунчә десиму, у барғили унимиди, бәлки униңға амәт тилиди.

26 Лекин Абшалом: Эгәр беришқа унимисила, акам Амнонни биз билән барғили қойсила, — деди.

Падиша униңдин: «Мишкә у сениң билән бариду?» — дәп сориди. □

27 Амма Абшалом уни көп зорлигини үчүн у Амнонниң, шундақла падишаниң һәммә оғуллириниң униң билән биллә беришиға қошулди.

28 Абшалом өз ғуламлириға буйруп: Сәгәк туруңлар, Амнон шарап ичип хуш кәйп болғанда, мән силәргә Амнонни уруңлар десәм, уни дәрһал өлтүрүңлар. Қорқмаңлар! Буларни силәргә буйруғучи мән әмәсму? Жүрғәтлик болуп батурлуқ көрситиңлар — деди.

29 Шуниң билән Абшаломниң ғуламлири Амнонға Абшалом өзи буйруғандәк қилди. Шуан падишаниң һәммә оғуллири қопуп, һәр бири өз қечириға минип қачти. 30 Шундақ болдики, улар теһи йолда қечип кетиватқанда, «Абшалом падишаниң һәммә оғуллирини өлтүрди. Уларниң һеч бири қалмиди» дегән хәвәр Давутқа йәткүзүлди.

31 Падиша қопуп кийимлирини житип йәрдә дүм ятти; униң һәммә кул-хизмәткарлири болса кийимлири житиқ һалда йенида туратти. ■ 32 Амма Давутниң акиси Шимеаһниң оғли Йонадаб униңға: — Ғоҗам, улар падишаниң оғуллири болған һәммә жигитләрни өлтүрди, дәп хиял қилмисила. Чүнки пәқәт Амнон өлди; у иш Амнонниң Абшаломниң сиңлиси Тамарни хар қилған күндин башлап Абшаломниң ағзидин чиқармиған ниййти еди. 33 Әнди ғоҗам падиша «Падишаһниң һәммә оғуллири өлди» дегән ойда болуп көңүллирини беарам қилмисила. Чүнки пәқәт Амнонла өлди — деди.

34 Абшалом болса қечип кәткән еди. Йерусалимдики күзәтчи ғулам қаривиди, мана, ғәрип тәрипидин тағниң йенидики йол билән нурғун адәмләр келивататти. □ 35 Йонадаб падишаға: Мана, падишаниң оғуллири кәлди. Дәл қуллири дегәндәк болди — деди.

36 Сөзини түгитип туривиди, падишаниң оғуллири келип қаттиқ жиға-зерә қилди. Падиша билән хизмәткарлириму қаттиқ жиғлашти. 37 Лекин Абшалом болса Гәшурниң падишаси, Аммиһудниң оғли Талмайниң қешиға барди. Давут оғли үчүн һәр күни һаза тутуп қайғурди. □

38 Абшалом қечип, Гәшурға берип у йәрдә үч жил турди. 39 Давут падишаниң қәлби Абшаломниң йениға беришқа интизар болди; чүнки у Амнонға нисбәтән

□ 13:23 «икки жил өтүп,... Баал-Һазорда Абшаломниң қирқиғучилири қойлирини қирқивататти» — ибраний тилида: «... икки жил өтүп,... Абшаломниң ...Баал-Һазорда (қой) қирқиғучилири бар еди». □ 13:26 «Эгәр беришқа унимисила, акам Амнонни биз билән барғили қойсила» — Абшалом атиси Давутниң гуманини қозғап қоймаслиқ үчүн (тәкәллүп бойичә) уни авал тәклип қилиду. У падиша қошулмасалиғи мүмкин, дәп биләтти (падиша дәрвәқә унимиди); шуниң билән у тәкәллүп билән падишаниң туңжа оғли Амнонни тәклип қилалайтти. ■ 13:31 2Сам. 1:11 □ 13:34 «Ғәрип тәрипидин...» — яки «униң қойни тәрипидин...».

□ 13:37 «Абшалом болса Гәшурниң падишаси, Аммиһудниң оғли Талмайниң қешиға барди» — Талмай Абшаломниң чоң атиси (аписиниң атиси) еди («1Тар.» 2:3).

тәсәлли тапқан еди, чүнки у өлгән еди. □

14

Абшало́м Йерусалимға қайтип келиду

1 Энди Зәруияның оғли Йоаб падиша қалбиниң Абшало́мға тәлмүриватқанлиғини байқиди. □ 2 Шуниң үчүн Йоаб Тәкоаға адәм әвәтип у йәрдин данишмән бир хотунни әкәлдүрүп униңға: Сәндин етүнәй, өзүңни матәм тутқан кишидәк көрситип қарилиқ кийими кийип, өзүңни әтирлик май билән яғлимай, бәлки өзүңни өлгүчи үчүн узун вақит һазидар болған аялдәк қилип □ 3 *Давут* падишаниң қешига берип униңға мундақ дегин, — деди.

Шундақ қилип, Йоаб демәкчи болғанлирини у аялға үгәтти. 4 Шуниң билән Тәкоалиқ бу аял падишаниң алдиға берип, тазим қилип, баш уруп: И падишасим, мени қутқузивалғайла, — деди.

5 Падиша униңдин: Немә дәрдиң бар? дәп сориди. У жавап берип: Мән дәрвәкә бир тул хотунмән! Ерим өлүп кәтти; 6 Дедәклириниң икки оғли бар еди. Иккиси етизлиқта урушуп қелип, ариға чүшидиған адәм болмиғачқа, бири йәнә бирини уруп өлтүрүп қойди. 7 Мана, һазир пүтүн өйдикиләр дедәклиригә қарши қопуп, инисини өлтүргинини бизгә тутуп бәргин; инисиниң женини елип, қәтл қилғини үчүн биз жанға жан алимиз. Шуниң биләнму мирас алғучини йоқитимиз, дәватиду. Улар шундақ қилип ялғуз қалған чоғумни өчүрүп, еримгә нә нам нә йәр йүзидә әвлатму қалдурғили қоймайду, — деди.

8 Падиша аялға: Өйүңгә бәргин, мән әһвалға қарап сән тоғрилиқ һөкүм чиқаримән, — деди.

9 Тәкоалиқ аял падишаға: И, ғоҗам падиша, бу ишта гуна болса, һәммиси мениң билән атамниң жәмәти үстидә болсун, падиша вә униң тәхти билән мунасивәтсиз болсун, — деди. □

10 Падишаһ: Бирәр ким саңа бу тоғрилиқ гәп қилса, уни мениң қешимға елип кәлгин, у сени йәнә аварә қилмайдиған болиду, — деди.

11 Аял жавап берип: Ундақта падиша Пәрвәрдигар Худалирини яд қилғайла, қанға қан интиқам алғучиларниң оғлумни йоқатмаслиғи үчүн, уларниң һалак қилишиға йол қоймиғайла, — деди. Падишаһ: Пәрвәрдигарниң һаяти билән қәсәм қилимәнки, Сениң оғлуңниң бир тал чечи йәргә чүшмәйду, — деди. □

□ **13:39** «Давут падишаниң қалби Абшало́мниң йениға беришқа интизар болди» — бу айтәтниң биринчи қисми тоғрилиқ башқа бир хил чүшәнчә: «Давут падиша қалбидә «мән чиқип Абшало́мни урай» дегән нийәттин йенип қалди». □

□ **14:1** «...Йоаб падиша қалбиниң Абшало́мға тәлмүриватқанлиғини байқиди» — башқа бир хил тәржимиси: «...Йоаб падиша қалбиниң Абшало́мға өч болғанлиғини байқиди». Бирақ Йоабниң ишләткән тәдбирдин (2-23) қариғанда, бизниң тәржимимизни шу әһвалға бәкрәк маслишиду, дәп қараймиз. □

□ **14:2** «өзүңни әтирлик май билән яғлимай,...» — ибраний тилида «өзүңни әтирлик май билән мәсиһлимай,...». Кона заманларда оттура шәриқтики әлләр арасида кишиләрдә (әрләр вә аяллардиму) йүзлирини әтирлик май билән сүрүш адити бар еди. Елән матәм тутқанлар қайғуни билдүрүш үчүн шундақ қилмайтти. □

□ **14:9** «бу ишта гуна болса,...» — Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән қанун бойичә, бириси башқа бирисини бекардин-бекар өлтүргән болса, өлтүрүлгүчиниң йеқин уруқ-туққанлириниң униң үчүн қисас елиш һоқуқи бар еди («Чөл.» 35:9-34). Бириси бирарсини тәсадибийлиқтин өлтүрүп қойса, өлтүргүчи киши чәтәлгә яки «панәһлик шәһири» гәчса болатти. Амма мошу йәрдә падиша шу аялниң туққанлириниң «қисас елиш»тин ибарәт қанунлуқ һоқуқини тосмақчи болиду. Кейин у шуни билдикуи, һәммә сөзләр пәқәт бир тәмсилдур, халас. □

□ **14:11** «падиша Пәрвәрдигар Худалирини яд қилғайла...» — дегәнниң мәнәси бәлким «падиша Пәрвәрдигарниң нами билән қәсәм қилғайла...».

12 Лекин аял: Дедәклири ғоҗам падишаға йәнә бир сөзни дегили қойғайла, дивиди, у: Ейтқин — деди. 13 Аял йәнә мундақ деди: Әнди сили немишкә Худаниң хәлқиғә шуниңға охшаш зиянлиқ бир ишни нийәт қилдила? Падиша шу гепи билән өзини гунакар қилип бекитиватиду, чүнки у өзи палиған кишини қайтуруп әкәлмиди. 14 Дәрвәкә һәммимиз чоқум өлүп, йәргә төкүлгән, қайтидин жиғивалғили болмайдиган судәк болимыз. Лекин Худа адәмниң женини елишкә әмәс, бәлки Өз паланғинини Өзигә қайтуруп әкилишкә илаж қилиду. □

15 Әмәлийәттә, мениң ғоҗам падишаға шу иш тоғрисидин сөз қилғили келишимниң сәвәви, хәлиқ мени қорқатти. Лекин дедәклири: Бу гәпни падишаға еитай! Падиша бәлким өз чөрисиниң илтимасини бежа кәлтүрәп, дегән ойда болди. 16 Чүнки падиша аңлиши мүмкин, чөрисини һәм оғлумни Худаниң мирасидин тәң йоқатмақчи болған кишиниң қолидин қутқузуп қалар. □ 17 Шуңа дедәклири, ғоҗам падишаниң сөзи маңа арамлиқ берәр, дәп ойлидим. Чүнки ғоҗам падиша Худаниң бир пәриштисидәк яхши-яманни пәриқ әткүчидур. Пәрвәрдигар Худалири сили билән биллә болғай!

18 Падиша аялға җавап берип: Сәндин өтүнимәнки, мән сәндин соримақчи болған ишни мәндин йошурмиғайсән, деди. Аял: Ғоҗам падиша сөз қилсила, деди.

19 Падиша: Бу гәплириңниң һәммиси Йоабниң көрсәтмисиму, қандақ? — деди. Аял җавап берип: И, ғоҗам падиша, силиниң җанлири билән қәсәм қилимәнки, ғоҗам падиша ейтқанлири оңғиму, солғиму қаймайдиган һәқиқәттур. Дәрвәкә силиниң қуллири Йоаб маңа шуни тапилап, бу сөзләрни дедәклириниң ағзига салди. □ 20 Йоабниң бундақ қилиши бу ишни һәл қилиш үчүн еди. Ғоҗамниң даналиғи Худаниң бир пәриштисиниңқидәк экән, зиминда йүз бериватқан һәммә ишларни билидикән, — деди.

21 Шуниң билән падиша Йоабқа: Мақул! Мана, бу ишкә иҗазәт бәрдим. Берип у жиғит Абшаломи елип кәлгән, деди.

22 Йоаб йәргә жиқилип баш уруп, падишаға бәхит-бәрикәт тилиди. Андин Йоаб: И ғоҗам падиша, өз кулуңниң тәливиғә иҗазәт бәргиниңдин, өз кулуңниң сениң алдиңда илтипат тапқинини бүгүн билдим, — деди.

23 Андин Йоаб қозғилип, Гәшурға берип Абшаломи Йерусалимға елип кәлди.

24 Амма падиша: — У мениң йүзүмни көрмәй, өз өйигә барсун, дегән еди. Шуңа Абшалома падишаниң йүзини көрмәй, өз өйигә кәтти.

25 Әнди пүткүл Исраил тәвәсидә Абшаломак чирайлиқ дәп махталған адәм йоқ еди. Тапинидин тартип чоққусиғичә униңда һеч әйип йоқ еди. 26 Униң чечини чүшүргәндә (у һәр жилниң ахирида чечини чүшүрәтти; чечи еғирлишип кәткәчкә, шуңа уни чүшүрәтти), чечини падишаниң «өлчәм тараза»си билән тартса икки йүз шәкәл чиқатти. □ 27 Абшаломадин үч оғул вә Тамар исимлиқ бир қиз туғулди. Қизи толиму чирайлиқ еди.

28 Абшалома падишаниң йүзини көрмәй, Йерусалимда топтоғра икки жил тошқичә турди; 29 Абшалома Йоабқа адәм маңдуруп, өзини падишаниң қешиға әвәтишини өтүнди, амма у кәлғили унимиди. Абшалома иккинчи қетим униң йеңиға адәм әвәтти, лекин Йоаб келишни халимиди.

□ **14:14** «Худа... паланғинини Өзигә қайтуруп әкилишкә илаж қилиду» — ибраний тилида: «Худа... Өзиниң палиқинини Өзидин паланди қаливәрмәслиғигә илаж қилиду» дегән сөз билән ипадилиниду. □ **14:16** «Худаниң мираси» — шүбһисизки, тул хотун вә оғлиға (Худаниң бир нәччә дәвир илғири Исраил хәлқиниң әждатлириға тапшурған көрсәтмисигә асасән) («Йә.» 12:7 қатарлиқлар) мирас қалған зиминини көрситиду. □ **14:19** «Йоабниң көрсәтмиси» — ибраний тилида: «Йоабниң қоли». «Ғоҗам падиша ейтқанлири оңғиму, солғиму қаймайдиган һәқиқәттур» — ибраний тилида «Бириси ғоҗам падиша ейтқанлиридин оңғиму, солғиму бурусла, у һәқиқәттә турмайдур». □ **14:26**

«икки йүз шәкәл» — 1.4 килограм болуши мүмкин.

30 Шунің билән Абшалом өз хизмәткарлириға: — Йоабниң мениңкигә яндаш арпа териклик бир парчә етизлиги бар. Берип униңға от қоюңлар, дәп буйруди. Шундақ қилип, Абшаломниң хизмәткарлири Йоабниң бу бир парчә етизлигиға от қойди. 31 Андин Йоаб қозғилип Абшаломниң өйигә кирип униңдин: Немишкә хизмәткарлириң етизлигимға от қойди! — дәп сориди.

32 Абшалом Йоабқа жавап берип: Мана, мән саңа адәм әвәтип: Қешимға кәлсун, андин падишаниң қешиға маңа вакалитән барғузуп униңға: Мән немишкә Гәшурдин йенип кәлгәндимән? У йәрдә қалсам, яхши болаттикән, дәп ейтқузмақчи едим. Әнди падиша билән дидарлашсам дәймән; мәндрә қәбиһлик болса, у мени өлтүрсун, — деди.

33 Шунің билән Йоаб падишаниң қешиға берип, униңға бу хәвәрни йәткүзди. Падиша Абшаломни чақирди; у падишаниң қешиға келип, падишаниң алдида тазим қилип баш урди; падиша Абшаломни сөйди.

15

Абшалом падишаға исян кәтириду

1 Бу ишлардин кейин Абшалом өзигә жәң һарвуси билән атларни тәйярлатти һәм өз алдида жүғүридиған әллик әскәрни бекитти. 2 Абшалом таң сәһәрдә қопуп, дәрвазиға баридиған йолниң йенида туратти. Қачан бириси дәрвайимни кәссун дәп, падишаға әрз тутқили кәлсә, Абшалом уни чақирип: Сән қайси шәһәрдин кәлдиң, — дәп сорайтти. У киши: Қулуң Исраилниң паланчи қәбилисидин кәлди, десә, 3 Абшалом униңға: Мана, дәрвайиңлар дурус вә һақ экән, лекин падиша тәрипидин өзигә вакалитән әрзини аңлашқа қоюлған адәм йоқ, дәйтти. 4 Андин Абшалом йәнә: Кашки, мән зиминда сорақчи қилинсам еди, һәр кимниң әрзи яки дәрвайи болуп, мениң қешимға кәлсә, униңға адаләт көрситәттим! — дәйтти.

5 Бирким униңға тазим қилғили алдиға барса, Абшалом қолини узутуп, уни тутуп сөйәтти. 6 Абшалом шундақ қилип падишаниң һөкүм чиқаришиға кәлгән Исраилниң һәр бир адәмлириниң көңүллирини утувалатти.

7 Төрт жил өткәндә, Абшалом падишаға: Мениң һебронда Пәрвәрдигарға ичкән қәсимимни ада қилишим үчүн, шу йәргә беришқа ижазәт бәрсәң; □ 8 чүнки қулуң Сурийәдики Гәшурда турғинимда қәсәм ичип: Әгәр Пәрвәрдигар мени Йерусалимға қайтурса, мән Пәрвәрдигарға ибадәт қилимән, дәп ейтқан еди, — деди.

9 Падиша униңға: Теч-аман берип кәлгин, девиди, у қозғилип һебронға кәтти.

10 Лекин Абшалом Исраилниң һәммә қәбилилиригә мәхпий әлчиләрни маңдуруп: Бурға авазини аңлиғиниңларда: «Абшалом һебронда падиша болди!» дәп елан қилиңлар, деди.

11 Әнди икки йүз адәм тәклип билән Абшалом билән биргә Йерусалимдин барған еди. Улар һәқиқий әһвалдин бехәвәр болғачқа, саддилиқ билән барған еди.

12 Абшалом қурбанлик өткүзгәндә, у адәм әвәтип Давутниң мәслиһәтчиси болған Гилоһлуқ Аһитофәлни өз шәһири Гилоһдин елип кәлди. Шунің билән қәст барғансери күчәйди, Абшаломға әгәшкәнләр барғансери көпүйүвататти.

Давут Йерусалимдин қачиду

13 Давутқа бир хәвәрчи келип: Исраилниң адәмлириниң көңүллири Абшаломға майил болди, — деди.

□ 15:7 «төрт жил өткәндә...» — бәзи кона көчүрмиләрдә «қириқ жил өткәндә...» дейлиду. Бу бәлким көчүрмичиниң хаталиғидин болған.

14 Шуниң билән Давут Йерусалимда униң билән болған һәммә кул-хизмәткарлириға: Қопуп качайли! Болмиса, Абшаломдин қутулалмаймиз. Иштик кетәйли; болмиса, у туюқсиз үстимизгә бесип келип, бизгә бала кәлтүрүп шәһәр хәлқини қилич биси билән уриду, деди.

15 Падишаһниң кул-хизмәткарлири падишаға: Ғоҗам падиша немә бекитсә, шуни қилимиз, деди.

16 Шуниң билән падиша пүтүн аилисидикиләрни елип, чиқип кәтти; амма падиша кенезәклиридин онни ордиға қарашқа қойди. 17 Падиша чиқип кәткәндә һәммә хәлиқ униңға әгәшти; улар Бәйт-Мәрһакта туруп қалди. □

18 Һәммә хизмәткарлири униң билән биллә Кидрон еқинидин өтүвататти; барлиқ Кәрәйтийләр, барлиқ Пәләйтийләр, барлиқ Гатлиқлар, йәни Гат шәһиридин чиқип униңға әгәшкән алтә йүз адәм падишаниң алдида маңатти. □ ■ 19 Падиша Гатлиқ Иттайға: Сән немишкә биз билән барисән? Йенип берип падишаниң қешида турғин; чүнки сән өз жутундин мусапир болуп паланғансән. □ 20 Сән пәкәт түнүгүнла кәлдиң, мән бүгүн қандақсигә сени өзүм билән биллә сәрсан қилай? Мән болсам, нәгә баралисам, шу йәргә баримән. Қериндашлириңни елип йенип кәткин; Худаниң рәһим-шәпқити вә һәқиқити саңа яр болғай! — деди. 21 Лекин Иттай падишаға җавап берип: Пәрвәрдигарниң һаяти билән вә Ғоҗам падишаниң һаяти билән қасәм қилимәнки, мәйли һаят яки мамат болсун, Ғоҗам падиша қәйәрдә болса, қулуң шу йәрдиμου болиду! — деди.

22 Давут Иттайға: Әнди сәнму берип еқиндин өткин, деди. Шуниң билән Гатлиқ Иттай һәммә адәмлири вә униң билән маңған барлиқ бала-җақилири өтүп кәтти. □ 23 Һәммә хәлиқ өтүватқанда, пүткүл шу жуткииләр қаттиқ аваз билән жиғлиди. Падиша өзиму Кидрон еқинидин өткәндә, барлиқ хәлиқ чөллүк тәрипигә қарап йол алди. ■

24 Вә мана, Задок билән Лавийларму Худаниң әһдә сандуғини көтирип биллә кәлди; улар Худаниң әһдә сандуғини йәрдә қойди. Барлиқ хәлиқ шәһәрдин чиқип өткичә Абиятар болса, қурбанлиқларни сунуп туратти. □ 25 Падиша Задокқа: Худаниң әһдә сандуғини шәһәргә яндуруп елип киргин. Мән әгәр Пәрвәрдигарниң көзлириде илтипат тапсам, У чоқум мени яндуруп келиду вә У маңа әһдә сандуғини вә Өз маканини йәнә көргүзиду; 26 лекин У мениң тоғрамда: Сәндин хурсәнлигим йоқ, десә, мана мән; У мени қандақ қилишни лайиқ көрсә, шундақ қилсун, — деди.

27 Падиша каһин Задокқа: Сән алдин көргүчи әмәсму? Сән вә өз оғлуң Ахимааз вә Абиятарниң оғли Йонатан, йәни иккиңларниң икки оғлуңлар саңа һәмраһ болуп теч-аман шәһәргә қайтқин. 28 Мана, мән силәрдин хәвәр кәлгичә чөлдики өткәлләрдә күтүп турай, — деди.

29 Шуниң билән Задок билән Абиятар Худаниң әһдә сандуғини Йерусалимға қайтүрүп берип, у йәрдә қалди.

30 Лекин Давут Зәйтун теғиға чиққанда, бешини йепип ялаң аяқ болуп жиғлавататти; униң билән болған һәммә хәлиқниң һәр бири бешини йепип жиғлап чиқивататти. 31 Бириси келип Давутқа: Аһитофәлму Абшаломниң

□ 15:17 «Бәйт-Мәрһак» — яки «жирақтики орда». □ 15:18 «Кидрон дәриясинин» — бу сөzlәр ибраний текстидә йоқ, лекин «өтүвататти» дегән сөз бу мәнини көрситиду (23-айәтни көрүң). Кидрон еқини Йерусалимниң шәрқий тәрипигә йеқин болуп, Иордан дәриясиға маңғанда униңдин өтүши керәк.

■ 15:18 2Сам. 8:18; 1Пад. 1:38; 1Тар. 18:17 □ 15:19 «Йенип берип падишаниң қешида турғин...»

— Давут «падиша» дегән сөзни ишлитип, Абшалом «йеңи падиша»ни көрситиду. 34-айәтниму көрүң.

□ 15:22 «еқиндин өткән» — бәлки Кидрон дәриясинин (23-айәтни көрүң). ■ 15:23 Юһ. 18:1

□ 15:24 «Барлиқ хәлиқ шәһәрдин чиқип өткичә Абиятар болса, қурбанлиқларни сунуп туратти» — башқа бир хил тәржимиси: «Барлиқ хәлиқ шәһәрдин чиқип өткичә Абиятар сақлап туруп, андин өтти».

қәстигә қатнашқанлар ичидә экән, деди. Шунің билән Давут дуа қилип: И Пәрвәрдиғар, Аһитофәлнің мәслиһәтини ахмақаниликкә айландурғайсән, деди. ³² Давут тағнің чоққисига, йәни адәттә у мәхсус Худаға ибадәт қилидиған жайға йәткәндә, Аркилик һушай тони житиқ, бешиға топа-чаң чечилған һалда униң алдиға кәлди. ³³ Давут униңға: Мениң билән барсаң, маңа жүк болуп қалисән; ³⁴ лекин шәһәргә қайтип берип Абшалоһға: И падиша, мән бүгүнгә қәдәр атаңнің кул-хизмәтқари болғандәк, әнди сениң кул-хизмәтқариң болай, дисәң, сән мән үчүн Аһитофәлнің мәслиһәтини бекар қиливетәләйсән. ³⁵ Мана Задок вә Абиятар дегән каһинларму шу йәрдә сән билән биллә болиду әмәсму? Падишаһнің ордисидин немә аңлисаң, Задок билән Абиятар каһинларға ейтқин. ³⁶ мана, уларның икки оғли, йәни Задокның оғли Ахимааз билән Абиятарның оғли Йонатанму шу йәрдә уларның йенида туриду. һәр немә аңлисаң, улар арқилиқ маңа хәвәр йәткүзгин — деди. ³⁷ Шунің билән Давутның дости һушай шәһәргә барди; Абшалоһму дәл шу чағда Йерусалимға кирди.

16

Давут Зибадин соғатларни қобул қилиду

¹ Давут тағнің чоққисидин әндила өтүшигә Мәфибошәтнің хизмәтқари Зиба икки йүз нан, бир йүз кишмиш пошкили, йүз язлик мевә пошкили вә бир тулум шарапни икки ешәккә артип униң алдиға чиқти. □

² Падиша Зибаға: Буларни немә үчүн әкәлдин? деди. Зиба: Ешәкләрни падишаниң аилсидикиләр мениши үчүн, нанлар билән язлик мивиләрни ғуламларның йейиши үчүн, шарапни чөлдә һерип кәткәләрнің ичиши үчүн әкәлдим — деди.

³ Падишаһ: Ғожаңның оғли нәдә? — дәп сориди. Зиба падишаға жавап берип: У йәнила Йерусалимда қалди, чүнки у: Бүгүн Исраил жәмәтидикиләр атамның падишалиғини маңа яндуруп бериду, дәп олтириду — деди. ■

⁴ Падиша Зибаға: Мана Мәфибошәтнің һәммиси саңа тәвә болсун, девиди, Зиба: Мән силигә тазим қилимән; силиниң алдилирида илтипат тапсам, и ғоҗам падиша, — деди.

⁵ Давут падиша Баһуримға кәлгәндә, мана Саулның жәмәтидин болған, Гераниң оғли Шимәй исимлик бир адәм шу йәрдин униң алдиға чиқти; у бу яққа кәлгәч кимду бирини қарғавататти. ■ ⁶ У Давутның өзигә вә Давут падишаниң барлик хизмәтқарлириға қарап ташларни атти; һәммә хәлик билән барлик палванлар падишаниң оң тәрипидә вә сол тәрипидә туратти.

⁷ Шимәй қарғап: Йоқал, йоқал, һәй сән қанхор, иплас! □ ⁸ Сән Саулның орнида падиша болдуң, лекин Пәрвәрдиғар униң жәмәтинің қенини сениң бешиңға қайтурди; әнди Пәрвәрдиғар падишалиқни оғлуң Абшалоһның қолиға бәрди; мана, өзүңнің рәзиллиғиң сениң үстүңгә чүшти, чүнки сән бир қанхорсән! — деди.

⁹ Зәруияның оғли Абишай падишаға: Немишкә бу өлүк ишт ғоҗам падишани қарғисун? У йәргә берип униң бешини кәскили маңа иҗазәт бәргәйсән! — деди. ■

¹⁰ Лекин падиша: И Зәруияның оғуллири, мениң билән немә қариңлар? У қарғиса қарғисун! Әгәр Пәрвәрдиғар униңға, Давутни қарғиғин, дәп ейтқан болса, ундақта ким униңға: Немишкә бундақ қилисән? — дейәлисун?

□ **16:1** «йүз язлик мевә пошкили» — яки «йүз әнҗир пошкили». ■ **16:3** 2Сам. 19:27 ■ **16:5**

1Пад. 2:8 □ **16:7** «һәй сән қанхор, иплас!» — «иплас» ибраний тилида: «Иблис (Беиял)ның оғли».

■ **16:9** 1Сам. 24:15; 2Сам. 9:8

11 Давут Абишайға вә барлиқ хизмәткарлириға: Мана өз пуштумдин болған оғлум мениң женимни издигән йәрдә, бу Биньямин киши униңдин артуқрақ қилмамду? Уни қарғиғили қойғин, чүнки Пәрвәрдиғар униңға шундақ буйрупту.

12 Пәрвәрдиғар бәлким мениң дәрдлиримни нәзирагә елип, бу адәмниң бүгүн мени қарғиғанлириниң орнида маңа яхшилиқ яндурад, деди.

13 Шуниң билән Давут өз адәмлири билән йолда меңивәрди. Шимәй болса Давутниң удулдики тағ бағрида маңғач қарғайтти һәм таш етип топа-чаң чачатти.

14 Падиша вә униң билән болған хәлиқниң һәммиси һерип, мәнзилгә барғанда у йәрдә арам алди.

Аһитофәлниң мәслиһәти

15 Әнди Абшалом барлиқ Израиллар билән Йерусалимға кәлди; Аһитофәл униң билән биллә еди. 16 Давутниң досты аркилик һушай Абшаломниң қешиға кәлгәндә, у Абшаломға: Падиша яшисун! Падиша яшисун! — деди.

17 Абшалом һушайға: Бу сениң достуңға көрситидиған һиммитиңму? Немишкә достуң билән бармидиң? — деди.

18 Һушай Абшаломға: Яқ, ундақ әмәс, бәлки Пәрвәрдиғар вә бу хәлиқ һәмдә Израилларниң һәммиси кимни таллиса, мән униңға тәвә болай вә униң йенида туримән. 19 Шуниңдин башқа кимниң хизмитидә болай? Униң оғлиниң қешида хизмәт қилмамдим? Сениң атаңниң қешида хизмәт қилғандәк, әнди сениң қешиңда хизмәт қилай, — деди.

20 Андин Абшалом Аһитофәлгә: Мәслиһәтлишип йол көрситиңлар; қандақ қилсақ болар? — деди.

21 Аһитофәл Абшаломға: Атаңниң ордисиға қарғиғили қойған кенизәклири билән биллә ятқин; шуниң билән пүткүл Израил сениң өзүңни атаңға нәпрәтлик қилғанлиғиңни аңлайду; шундақ қилип саңа әгәшкәнләрниң қоллири күчләндрүлиду, деди.

22 Шуниң билән улар Абшалом үчүн ординиң өгүзидә бир чедир тикти; Абшалом һәммә Израилниң көзлири алдида өз атисиниң кенизәклири билән биллә болди.

23 У күнләрдә Аһитофәлниң бәргән мәслиһәти худди киши Худадин сорап еришкән сөз-каламдәк һесаплинатти. Униң Давутқа вә Абшаломға бәргән һәммә мәслиһәтиму һәм шундақ қарилатти.

17

Аһитофәлниң мәслиһәти бекар қилиниду

1 Аһитофәл Абшаломға: Маңа он икки миң адәмни талливелишкә рухсәт бәрсән, мән бүгүн кечә қозғилип, Давутни қоғлай; 2 Мән униң үстигә чүшкинимдә у һерип, қоллири ағиз болиду; мән уни алақзадә қиливетимән, шундақла униң билән болған барлиқ хәлиқ қачиду. Мән пәкәт падишанила уруп өлтүримән, 3 андин һәммә хәлиқни саңа беқиндуруп қайтуримән. Сән издигән адәм йоқалса, һәммә хәлиқ сениң қешиңға қайтиду; шуниң билән һәммә хәлиқ аман-есән қалиду, деди. □

4 Бу мәслиһәт Абшаломға вә Израилниң барлиқ ақсақаллириға яқти, 5 лекин Абшалом: Аркилик һушайниму қақиреңлар; униң сөзиниму аңлайли, — деди.

□ 17:3 «Сән издигән адәм йоқалса, һәммә хәлиқ сениң қешиңға қайтиду» — ибраний тилида: «Барлиқ адәмниң қайтип келиши, сән издигән адәмниң жениға баравәрду».

⁶ Нушай Абшаломиң қешиға кэлгәндә, Абшаломиң уиңға: Аһитофэл мундақ-мундақ ейтти; у дегәндәк қилайлиму? Болмиса, сән бир мәслиһәт бәргин, — деди.

⁷ Нушай Абшаломиңға: Аһитофәлниң бу вақитта бәргән мәслиһәти яхши әмәс, — деди.

⁸ Нушай йәнә мундақ деди: «Сән атаң билән адәмлирини билисәнғу — улар палванлардур, һазир даладики балилиридин жуда қилинған чиши ейиқтәк пәйли яман. Атаң болса һәқиқий жәңчидур, өз адәмлири билән биргә қонмайду.

⁹ Мана у һазир бир ғарда я башқа бир йәрдә мөкүнүвалған болса керәк. Мабада у авал хәлқимиз үстигә чүшә шуни аңлиған һәр ким: Абшаломиң әгәшкәнләр қиргинчиликта учрапту, — дәйду. □ ¹⁰ У вақитта һәтта шир жүрәк палванларниң жүрәклириму су болуп кетиду; чүнки пүткүл Исраил атаңниң батур екәнлигини, шундақла уиңға әгәшкәнләрниңму палван екәнлигини билиду. ¹¹ Шуңа мәслиһәти шуки, пүткүл Исраил Дандин тартип Бәәр-Шебағичә сениң қешиңға тез жиғилсун (улар деңиздики кумлардәк көптур!). Сән өзүң уларни башлап жәңгә чиққин.

¹² Биз уни қәйәрдә тапсақ, шәбнәм йәргә чүшкәндәк уиң үстигә чүшәйли. Шуниң билән уиң өзи вә уиң билән болған кишиләрдин һеч кимму қалмайду. ¹³ Әгәр у бир шәһәргә киривалсиму, пүткүл Исраил шу йәргә арғамчиларни елип келип, шәһәрни һәтта уиңдики кичик шәғил-ташларниму қалдурмай сәрәп әкилип, дәрия жиғисига ташливетимиз.

¹⁴ Абшаломиң билән Исраилниң һәммә адәмлири: Аркилик нушайниң мәслиһәти Аһитофәлниң мәслиһәтидин яхши екән, дейишти. Чүнки Пәрвәрдигар Абшаломиң бәшиға бала кәлсун дәп, Аһитофәлниң яхши мәслиһәтиниң бекар қилинишини бекиткән еди.

¹⁵ Нушай Задок билән Абиятар каһинларға: Аһитофәлниң Абшаломиң билән Исраилниң ақсақалириға бәргән мәслиһәти мундақ-мундақ, амма мениң мәслиһәти болса мундақ-мундақ; ¹⁶ һазир силәр дәрһал адәм әвәтип Давутқа: Бу кечидә чөлниң кечиклиридә қонмай, бәлки тез өтүп кетиңлар, болмиса падиша вә уиң билән болған һәммә хәлиқ һалак болуши мүмкин, дәп йәткүзүңлар — деди.

¹⁷ У вақитта Йонатан билән Ахимааз Ән-Рогәлдә күтүп туратти; улар башқиларниң көрүп қалмаслиғи үчүн шәһәргә кирмиди; бир дедәкниң чиқип уларға хәвәр бериши бекитилди. Улар берип Давут падишаға хәвәрни йәткүзди.

¹⁸ Лекин бир яш жигит уларни көрүп қелип, Абшаломиңға дәп қойди. Амма бу иккилән иштик берип, Баһуримдики бир адәмниң өйигә кирди. Бу адәмниң һойлисида қудуқ бар еди; улар шуниңға чүшүп йошурунди. ¹⁹ Уиң аяли қудуқниң ағзига япқучани йеип үстигә соқулған бугдайни төкүп қойди; шуниң билән һеч иш ашкариланмиди.

²⁰ Абшаломиң хизмәткарлири өйгә кирип аялниң қешиға келип: Ахимааз билән Йонатан қәйәрдә? — дәп сориди. Аял: Улар ериқтин өтүп кәтти, деди. Кәлгәнләр уларни издәп тапалмай, Йерусалимға қайтип кәтти.

²¹ Улар кәткәндин кейин, бу иккилән қудуқтин чиқип, берип Давут падишаға хәвәр бәрди. Улар Давутқа: Қопуп, судин өткин; чүнки Аһитофәл сени тутуш үчүн шундақ мәслиһәт берипту, — деди.

²² Шуниң билән Давут вә уиң билән болған барлиқ хәлиқ қозғилип Иордан дәриясидин өтти; таң атқичә Иордан дәриясидин өтмигән һеч ким қалмиди.

²³ Аһитофәл өз мәслиһәтини қобул қилмиғанлигини көрүп ешигини тоқуп, өз шәһиридики өйигә берип, өйидикиләргә вәсийәт тапшурғандин кейин, есилип

□ **17:9** «Мабада у авал хәлқимиз үстигә чүшә...» — яки «Дәсләптә хәлиқ(имиз)дин нәччиси жиқилип өлтүрүлсә,...»

өливалди. У өз атисиниң қәбридә дәпнә қилинди.

²⁴ Шу арилиқта Давут Маһанаимға йетип кәлгән еди, Абшалом вә униң билән болған Исраилниң һәммә адәмлириму Иордан дәриясидин өтүп болған еди.

²⁵ Абшалом Йоабниң орнида Амасани қошунниң үстигә сәрдар қилип қойди. Амаса болса Йитра исимлик бир Исраиллик кишиниң оғли еди. У киши Наһашниң қизи Абигаил билән йеқинчилик қилған еди. Наһаш Йоабниң аниси Зәруия билән ача-сиңил еди.

²⁶ Исраил билән Абшалом Гилеадниң зиминида барғаһ тикти.

²⁷ Давут Маһанаимға йетип кәлгәндә, Аммонийларниң Раббаһ шәһиридин болған Наһашниң оғли Шоби билән Ло-Дибарлик Аммиәлниң оғли Макир вә Рогелимдин болған Гилеадлик Барзиллай дегәнләр ■ ²⁸ йотқан-көрпә, дас, қача-қуча, бугдай, арпа, ун, қомач, почак, қизил маш, қуруған почаклар, ²⁹ һәсәл, қаймақ вә қойларни кәлтүрүп, кала сүтидә қилинған қурут-иримчик қатарлиқларни Давут билән хәлиқкә йейиш үчүн елип кәлди, чүнки улар: Шүбһисизки, хәлиқ чөлдә һерип-ечип, уссап кәткәндү, дәп ойлиған еди.

18

Абшаломниң өлуши

¹ Давут өзи билән болған хәлиқни жиғип едитлиди вә уларниң үстигә миң беши билән йүз беши қойди. ² Андин Давут хәлиқни үч бөләккә бөлүп жәңгә чиқарди; биринчи бөләкни Йоабниң қол астида, иккинчи бөләкни Зәруияниң оғли, Йоабниң иниси Абишайниң қол астида вә үчинчи бөләкни Гатлик Иттайниң қол астида қойди. Падиша хәлиқкә: Бәрһәк, мәнму силәр билән жәңгә чиқимән, деди.

³ Лекин хәлиқ: Сили чиқмисила, әгәр биз қачсақ дүшмән бизгә пәрва қилмайду; һәтта йеримимиз өлүп кәтсәкму бизгә пәрва қилмайду. Чүнки өзлири бизниң он миңимизгә баравәр болила. Яхшиси сили шәһәрдә туруп бизгә һәмдәм болушқа тәйяр турғайла, деди.

⁴ Падиша уларға: Силәргә немә лайиқ көрүнсә, шуни қилимән, — деди. Шуниң билән хәлиқ йүздән, миңдин болуп шәһәрдин чиқиватқанда, падиша дәрвазиниң йенида турди. ⁵ Падиша Йоаб билән Абшай вә Иттайға: Мән үчүн Абшаломға яхши муамилидә болуп аяңлар, деди. Падишаһниң һәммә сәрдарлирига Абшалом тоғрисида шундақ тапилиғинида, барлиқ хәлиқ тапилиғинини аңлиди.

⁶ Андин хәлиқ Исраил билән соқушқили мәйданға чиқти; соқуш Әфраимниң орманлиғида болди.

⁷ У йәрдә Исраил Давутниң адәмлиридин мәғлуп болди. У күни улар қаттиқ қирғин қилинди — жигирмә миңи өлди. ⁸ Соқуш шу зиминға йейилди; орманлик йәвәткәнләр қиличта өлгәнләрдин көп болди.

⁹ Абшалом Давутниң ғуламлири билән туюқсиз учришип қалди; Абшалом өз кечириға минип, чоң дуб дәриғиниң қоюқ шахлириниң тегидин өткәндә, униң беши дәрәк шехиға кәплишип қелип, у есилип қалди; у мингән кечир болса алдиға кетип қалди. □ ¹⁰ Бириси буни көрүп Йоабқа хәвәр берип: Мана, мән Абшаломниң бир дуб дәриғидә саңгилап турғинини көрдүм, деди.

■ **17:27** 2Сам. 19:31, 32; 1Пад. 2:7 □ **18:9** «униң беши ... кәплишип қелип, у есилип қалди» —Ибраний тилида: «униң беши ... кәплишип қелип, у асман-зимин оттурисида есилип қалди».

11 Йоаб хэвэр бэргэн адэмгэ: Немә! Сэн уни көрүп туруп, немишкә уни уруп өлтүрүп йэргә чүшүрмидиң? Шундақ қилған болсаң, саңа он күмүч тәңгә вә бир кәмэр берәттим, — деди.

12 У адәм Йоабқа: Қолумға миң күмүч тәңгә тәгсиму, қолумни падишаниң оғлиға узатмайттим! Чүнки падишаниң һәммимиз алдида саңа, Абишайға вә Иттайға: Мениң үчүн һәр бириңлар Абшаломни аяңлар, дөп буйруғинини аңлидуқ. 13 Эгәр мән өз женимни тәвәккул қилип, шундақ қилған болсам (һәр қандақ иш падишадин йошурун қалмайду!) сән мени ташлап, дүшминиң қатаридә көрәттиң, — деди.

14 Йоаб: Сениң билән бундақ дейишишкә чолам йоқ! — деди-дә, қолиға үч һэйзини елип дәрәқтә саңгилақлиқ һалда тирик турған Абшаломниң жүригигә санжиди. □ 15 Андин Йоабниң ярақ көтәргүчиси болған он ғулам Абшаломниң чөрисигә жиғилип, уни уруп өлтүрди.

16 Андин Йоаб канай чалди; хәлиқ Исраилни қоғлаштин янди; чүнки Йоаб қошунни чекинишкә чақирди. 17 Улар Абшаломни орманлиқтики чоң бир азгалға ташлап үстигә нурғун ташларни доғилап қойди. Исраиллар болса қечип һәр бири өз маканиға кәтти. □

18 Абшалом тирик вақтида падиша вадисида өзигә бир абидә турғузған еди. Чүнки у: Мениң намимни қалдурдиганға оғлум йоқ дөп, у таш абидини өз нами билән атиған еди. Шуниң билән бу таш бүгүнгә қәдәр «Абшаломниң ядиқари» дөп атилиду. □

Давут Абшаломниң өлүмидин хэвэр тапиду

19 Задокниң оғли Ахимааз Йоабқа: Пәрвәрдигар сени дүшмәнлириндин қутқузуп сән үчүн интиқам алди, дөп падишаға хэвэр беришкә мени дәрһал маңғузғин, — деди.

20 Лекин Йоаб униңға: Сән бүгүн хэвэр бәрмәйсән, бәлки башқа бир күни хэвэр берисән; падишаниң оғли өлгини түпәйлидин, бүгүн хэвэр бәрмәйсән, деди.

21 Шуниң билән Йоаб Кушийға: Берип падишаға көргиниңни дөп бэргин, деди. Кушийлиқ Йоабқа тазим қилип жүгүрүп кәтти. □

22 Лекин Задокниң оғли Ахимааз Йоабқа йәнә: Қандақла болмисун бу Кушийниң кәйнидин жүгүрүшкә маңа ижәзәт бэргин, — деди. Йоаб: И оғлум, саңа һеч қандақ сөйүнчи бәргидәк хэвэр болмиса, немишкә жүгүрүшни халайсән? — деди.

23 У йәнә: Қандақла болмисун, мени жүгүргүзгин, деди. Йоаб униңға: Маң, жүгүр, девиди, Ахимааз Иордан дәрйясидали түзләңлик билән жүгүрүп Кушийгә йетишип униңдин өтүп кәтти.

24 Давут ички-ташки дәрвазиниң оттурисида олтиратти. Күзәтчи дәрвазиниң өғүзидин сепилатқ үстигә чиқип, бешини көтирип қаривиди, мана бир адәмниң жүгүрүп келиватқинини көрди. □

25 Күзәтчи вақирап падишаға хэвэр бәрди. Падишаһ: Эгәр у ялғуз болса униңда чоқум хэвэр бар, деди. Хэвәрчи болса йеқинлишип келивататти. 26 Андин

□ **18:14** «дәрәқтә саңгилақлиқ һалда тирик турған Абшаломниң жүригигә санжиди» — ибраний тилида «дәрәқниң жүригидә саңгилақлиқ тирик турған Абшаломниң жүригигә санжиди» дегән сөзләр билән ипадилиниду. □ **18:17** «Исраиллар болса қечип һәр бири өз маканиға кәтти» — ибраний тилида: «Исраиллар болса қечип һәр бири өз чедириға кәтти». □ **18:18** «Мениң намимни қалдурдиганға оғлум йоқ...» — Абшаломниң бу сөзидин қарғанда, униң үч оғли (14:27) һәммиси балдур өлгән еди. □ **18:21** «Шуниң билән Йоаб Кушийға... деди» — «Куший»: һәбәш, Ефиопийәлик. Ефиопийәликләрниң бүгүнгә қәдәр узунға жүгүрүштә даңқи бар. □ **18:24** «Давут ички-ташки дәрвазиниң оттурисида олтиратти» — ибраний тилида «Давут икки дәрвазиниң оттурисида олтиратти». Пәрзимизчә «бу икки дәрваза» шәһәрниң ички вә ташқи қоуқи болса керәк.

күзэтчи йәнә бир адәмниң жүгүрүп кэлгинини көрди. Күзэтчи дәрвазивәнгә: Мана йәнә бир адәм ялғуз жүгүрүп келиватиду, — деди. Падишаһ: Буму хәвәрчи екән, деди.

27 Күзэтчи: Авалқисиниң жүгүрүши маңа Задокниң оғли Ахимаазниң жүгүршидәк көрүнди, — деди. Падишаһ: У яхши адәм, хуш хәвәр йәткүзиду, — деди.

28 Ахимааз падишаға товлап: Салам! дөп падишаға йүзини йөргә тәккүзүп тазим қилип: Ғоҗам падишаға зиян йәткүрүшкә қоллирини көтөргән адәмларни мәғлубийәткә муптила қилған Пәрвәрдигар Худалири мубарәктур! — деди. □

29 Падишаһ: Абшалом саламәтму? — дөп сориди. Ахимааз җавап берип: Йоаб падишаниң кули вә пеқирлирини маңдурғанда, пеқир кишиләрниң чоң қалаймиқанчилигини көрдүм, лекин немә иш болғанлигини билмидим, — деди.

30 Падишаһ: Болди, буяқта туруп турғин, деди. У бир тәрәпкә берип турди.

31 Вә мана, Куший йетип кәлди; Куший: Ғоҗам падиша хуш хәвәрни аңлиғайла. Пәрвәрдигар бүгүн асийлиқ қилип қозғалған һәммисидин силини қутқузуп, улардин интиқам алди, деди.

32 Падиша Кушийға: Жигит Абшалом саламәтму? дөп сориди. Куший: Ғоҗам падишаниң дүшмәнлири вә силини қәстләшкә қозғалғанларниң һәммиси у жигиткә охшап болсун! — деди.

33 Падиша толиму азаплини, дәрвазиниң төписидики балиханиға жиғлиған пети чиқти; у маңач: И оғлум Абшалом! И оғлум, оғлум Абшалом! Кашки, мән сениң орнунда өлсәм болмасмиди! И Абшалом, мениң оғлум, мениң оғлум! деди.

19

1 Бириси Йоабқа: Падиша Абшалом үчүн жиғлап матәм тутмақта, дөп хәвәр бәрди. 2 Шуниң билән шу күндики нусрәт хәлиқ үчүн мусибәткә айланди; чүнки хәлиқ шу күнидә: Падиша өз оғли үчүн қайғу-һәсрәт тартиватиду, дөп аңлиди. 3 У күни хәлиқ соқуштин қечип хиҗаләттә қалған адәмләрдәк, оғрилиқкә шәһәргә кирди. 4 Падиша йүзини йепип: И, оғлум Абшалом, и Абшалом, мениң оғлум, мениң оғлум! — дөп қаттиқ аваз билән пәрәд көтәрди.

5 Лекин Йоаб падишаниң өйигә кирип, униң қешиға келип: Өз җениңни, оғуллириң билән қизлириңниң җенини, аяллириңниң җени билән кенизәклириңниң җенини қутқузған һәммә хизмәткарларниң йүзини сән бүгүн хиҗаләттә қалдурдуң! 6 Сән өзүңгә нәпрәтлинидиғанларни сөйисән, сени сөйидиғанларға нәпрәтлинидиғандәк қилисән! Чүнки сән бүгүн сәрдарлириңни яки хизмәткарлириңни нәзираңдә һеч нәрсә әмәс дегәндәк қилдиң! Чүнки бүгүн Абшалом тирик қелип, биз һәммимиз өлгән болсақ, нәзираңдә яхши болатикән, дөп билип йәттим. 7 Әнди чиқип хизмәткарлириңниң көңлигә тәсәллий бәргин; чүнки мән Пәрвәрдигар билән қәсәм қилимәнки, әгәр чиқмисән, бүгүн кечә һеч адәм сениң билән қалмайду. Бу бала яшлиғиңдин тартип бүгүнки күнгичә үстүңгә чүшкән һәр қандақ баладин еғир болиду, — деди.

8 Шуниң билән падиша чиқип дәрвазида олтарди, һәммә хәлиқкә: Мана, падиша дәрвазида олтириду, дегән хәвәр йәткүзүлгәндә, уларниң һәммиси падишаниң қешиға кәлди. Амма Исраиллар болса һәммиси қечип, өз өйигә қайтип кәтти. □

□ **18:28 «Салам!»** — (ибраний тилида «Шалом»)ниң мәнаси: «Течлиқ! Хатирҗәмлик!». □ **19:8 «...һәммиси қечип, өз өйигә қайтип кәтти»** — ибраний тилида «... һәммиси қечип, өз чедириға қайтип кәтти». Мошу айттики «Исраиллар» Абшаломға әгәшкән Исраилларни көрситиду, әлвәттә (уларниң көпинчиси йәһуда вә Биняминдин башқа он қәбилидин еди).

9 Энди Исраил қәбилисидики һәммә хәлиқ гул-гула қилишип: Падиша бизни дүшмәнлиримизниң қолидин азат қилған, бизни Филистийләрниң қолидин қутқузған еди. Амма, у һазир Абшалом түпәйлидин зиминдин өзини қачуруватиду. ¹⁰ Лекин биз үстимизгә падиша болушқа мәсиһ қилған Абшалом болса жәндә өлди. Энди немишкә падишани яндуруп елип келишкә гәп қилмайсиләр? дейишти. □

11 Давут падиша Задок билән Абиятар каһинларға адәм әвәтип: Силәр Йәһуданиң ақсақаллириға: *Падиша мундақ дәйду:* — һәммә Исраилларниң падишани ордисиға қайтуруп келәйли, дейишкән тәлиплириниң һәммиси падишаниң қулиқиға йәткән йәрдә, немишкә силәр бу ишта улардин кейин қалисиләр? ¹² Силәр мениң қериндашлирим, мениң әт-устиханлирим туруп, немишкә падишани елип келиштә һәммисидин кейин қалисиләр?! — дәнлар. ¹³ Вә шундақла йәнә Амасағиму: Падиша мундақ дәйду: — Сән мениң әт-устиханлирим әмәсмусән? Әгәр сени Йоабниң орнида мениң қешимда дайим туридиған қошунниң сәрдари қилмисам, Худа мени урсун һәм униңдин артуқ жазалисун — дәнлар, — деди. ■

14 Буниң билән у Йәһудадики адәмләрниң көңүллирини бир адәмниң көңлидәк өзигә майил қилди. Улар падишаға адәм мандуруп: Сән өзүң билән һәммә хизмәткарлириң биргә йенип келиңлар, дәп хәвәр йәткүзди.

15 Шуниң билән падиша йенип Иордан дәрйясиғичә кәлди. Йәһудадики адәмләр падишани Иордан дәрйясидин өткүзимиз дәп, падишаниң алдиға Гилгалға барған еди. ¹⁶ Баһуримдин чиққан Биняминлиқ Гераниң оғли Шимәй алдирап келип, Йәһудадики адәмләр билән чүшүп, падишаниң алдиға чиқти. ■

17 Шимәйгә Бинямин қәбилисидин миң адәм әгәшти; улар билән Саулниң жәмәтидә хизмәткар болған Зиба, униң он бәш оғли вә жигирмә хизмәткариму униңға қошулуп кәлди; буларниң һәммиси Иордан дәрйясидин өтүп падишаниң алдиға чиқти.

18 Бир кемә падишаниң ихтияриға қоюлуп, аилә тавабиатлирини өткүзүш үчүн уян-буян өтүп жүрәтти. Падиша Иордан дәрйясидин өткәндә, Гераниң оғли Шимәй келип униң алдида жиқилип туруп □ ¹⁹ падишаға: Ғоҗам қуллириға қәбиһлик санмиғайла; ғоҗам падиша Йерусалимдин чиққан күндә қуллириниң қилған қәбиһлигини әслиригә кәлтүрмигәйла; у падишаниң көңлигә кәлмисун. ²⁰ Чүнки қуллири өзиниң гуна қилғинимни убдан билиду; шуңа мана, мән Йүсүпниң жәмәтидин һәммидин авал бүгүн ғоҗам падишани қарши елишқа чиқтимән, — деди.

21 Зәруияниң оғли Абишай буни аңлап: Шимәй Пәрвәрдиғарниң мәсиһ қилгинини қарғиған турса, өлүмгә мәнһүм қилиниш лазим болмамду? — деди.

22 Лекин Давут: И Зәруияниң оғуллири, силәрниң мениң билән немә қариңлар? Бүгүн силәр маңа қарши чиқмақчимусиләр? Бүгүнки күндә Исраилда адәмләр өлүмгә мәнһүм қилиниши керәкму? Бүгүн Исраилға падиша екәнлигимни билмәймәнму? — деди. □

23 Андин падиша Шимәйгә: Сән өлмәйсән, — деди. Падиша униңға қәсәм қилди.

24 Энди Саулниң нәвриси Мәфибосәт падишани қарши алғили кәлди. Падиша кәткән күндин тартип сақ-саламәт қайтип кәлгән күнгичә, у я путлириниң тириқини алмиған я сақилини ясимиған вә яки кийимлирини жуғимиған еди.

□ 19:10 «...немишкә падишани яндуруп елип келишкә гәп қилмайсиләр?» — ибраний тилида «немишкә падишани яндуруп елип келишкә сүкүт қилисиләр?». ■ 19:13 2Сам. 17:25 ■ 19:16 2Сам. 16:5; 1Пад. 2:8 □ 19:18 «Бир кемә падишаниң ихтияриға қоюлуп, аилә тавабиатлирини ... өтүп жүрәтти» — бәзиләр: «Улар өзлирини падишаниң ихтияриға қоюп, дәрйя кечигидә аилә тавабиатлирини ... өтүп жүрәтти» дәп тәржима қилиду. □ 19:22 «...силәр маңа қарши чиқмақчимусиләр?» — ибраний тилида: «силәр маңа шайтан болмақчимусиләр?»

25 У падишани қарши алғили Йерусалимдин кэлгәндә, падиша уныңдин: И Мәфибошәт, немишкә мениң билән бармидың? — дәп сориди. □

26 У: И, ғоҗам падиша, куллири ақсақ болғачқа, ешигимни тоқуп, минип падиша билән биллә барай, дедим. Амма хизмәткарим мени алдап қоюпты; 27 у йәнә ғоҗам падишасиң алдида куллириниң ғәйвитини қилди. Лекин ғоҗам падиша Худаниң бир пәриштисидәтур; шуниң үчүн силигә немә лайиқ көрүнсә, шуни қилғайла. ■ 28 Чүнки атамниң жәмәтиниң һәммиси ғоҗам падишаниң алдида өлгән адәмләрдәк еди; лекин сили өз куллирини өзлири билән һәмдастихан болғанлар арисидә қойдила; мениң падишаниң алдида пәрәд қилғили немә һаққим бар? — деди. □

29 Падиша уныңға: Немишкә ишлириң тоғрисида сөзливерисән? Мениң һөкүмүм, сән билән Зиба йәрләрни бөлүшивелиңлар, — деди.

30 Мәфибошәт падишаға: Ғоҗам падиша аман-есән өз өйигә кэлгәндин кейин, Зиба һәммисини алсиму разимән! — деди.

31 Гилеадлиқ Барзиллайму Рогелимдин чүшүп падишани Иордан дәриясидин өткүзүп қоюшқа келип, падиша билән биллә Иордан дәриясидин өтти. 32 Энди Барзиллай хелә яшанған бир адәм болуп, сәксән яшқа киргән еди. Падиша Маһанаимда турған вақитта, уни қамдиған дәл мошу адәм еди; чүнки у хелә катта бир киши еди. ■ 33 Падиша Барзиллайға: Мениң билән барғин, мән сәндин Йерусалимда өзүмниңкидә хәвәр алимән, деди.

34 Лекин Барзиллай падишаға: Мениң бир нәччә күнлүк өмрүм қалғанду, падиша билән биргә Йерусалимға барамдим? □ 35 Куллири сәксән яшқа кирдим. Яхши-яманни йәнә пәрик етәләймәнму? Йәп-ичкинимиң тәмини теталамдим? Жигит нәғмичиләр билән қиз нәғмичиләрниң авазини аңлаамдим? Немишкә куллири ғоҗам падишаға йәнә жүк болиман? 36 Куллири пәкәт падишани Иордан дәриясидин өткүзүп андин азрак узитип қояй дегән; падиша буниң үчүн немишкә маңа шунчә шапаәт көрситидила? 37 Куллириниң өлгәндә өз шәһиримдә, атам билән аманниң қәбриниң йенида йетишим үчүн қайтип кетишигә иҗазәт бәргәйла. Энди мана, бу йәрдә өз куллири Кимһам бар әмәсму? У ғоҗам падиша билән өтүп барсун, уныңға өзлиригә немә лайиқ көрүнсә шуни қилғайла, — деди.

38 Падишаһ: Кимһам мениң билән өтүп барсун; саңа немә лайиқ көрүнсә уныңға шуни қилай, шундақла сән мәндин һәр немә сорисаң, саңа қилиман, — деди.

39 Андин хәлиқниң һәммиси Иордан дәриясидин өтти, падишаму өтти. Андин падиша Барзиллайни сөйүп уныңға бәхит тилиди; Барзиллай өз жутиға йенип кәтти.

40 Падиша Гилгалға чиқти, Кимһам уның билән барди. Йәһудадики барлиқ адәмләр билән Израилниң хәлқиниң йерими падишани дәриядин өткүзүп узитип қойған еди. 41 Андин мана, Израилниң барлиқ адәмлири падишаниң қешиға келип: Немишкә қериндашлиримиз Йәһуданиң адәмлири оғрилиқчә падишани вә падишаниң аилә-тавабиатлирини, шундақла Давутқа әгәшкән һәммә адәмләрни Иордан дәриясидин өткүзүшкә муйәссәр болиду? — деди.

42 Йәһуданиң һәммә адәмлири Израилниң адәмлиригә җавап берип: Чүнки падиша билән бизниң туққанчилиғимиз бар, немишкә бу иш үчүн биздин хапа болисиләр? Биз падишаниңкидин бир немини йидуқму, яки у бизгә бир инғам

□ 19:25 «У ... Йерусалимдин кэлгәндә...» — яки, «у ... Йерусалимға кэлгәндә...». ■ 19:27

2Сам. 16:3 □ 19:28 «...атамниң жәмәтиниң һәммиси ғоҗам падишаниң алдида өлгән адәмләрдәк еди» — мәнәси бәлким, «биз һәммисиз әслидә сениң алдиндә өлүмгә мәнкүм қилинишқа лайиқ едук».

■ 19:32 2Сам. 17:27-29; 1Пад. 2:7 □ 19:34 «Мениң бир нәччә күнлүк өмрим қалғанду?» — ибраний тилида «Мениң өмрүмдики жилларниң күнлири қанчиду?» дегән сөzlәр билән ипадилинду.

бәрдимү? — деди.

⁴³ Исраилниң адәмлири Йәһуданиң адәмлиригә жавап берип: Қәбилә бойичә алганда, падишаниң он икки үлүштин они бизгә төвәдур, силәргә нисбәтән бизниң Давут билән техиму чоңрақ бурадәрчилигимиз бар. Немишкә бизни көзгә илмайсиләр? Падишасимизни яндуруп елип келишкә авал тәшәббус қилғанлар биз әмәсдимү? — деди. Амма Йәһуданиң адәмлириниң сөзлири Исраилниң адәмлириниң сөзлиридин техиму қаттиқ еди. □

20

Шебаниң кәтәргән исяни

¹ Вә шундақ болдики, шу йәрдә Бинямин қәбилисидин, Бикриниң оғли Шеба исимлиқ бир иплас бар еди. У канай челип: —

Бизниң Давутта һеч қандақ ортақ несивимиз йок; Йәссәниң оғлидин һеч қандақ мирасимиз йок! И Исраил, һәр бирлириңлар өз өйүңләргә йенип кетиңлар, — деди. □

² Шуниң билән Исраилниң һәммә адәмлири Давуттин йенип Бикриниң оғли Шебаға әгәшти. Лекин Йәһуданиң адәмлири Иордан дәриясидин тартип Йерусалимғичә өз падишасиға чиң бағлинип, униңға әгәшти. ³ Давут Йерусалимға келип ордисиға кирди. Падиша ордиға қарашқа қоюп кәткән әшу он кенизәкни бир өйгә қамап қойди. У уларни бақти, лекин уларға йеқинчилик қилмиди. Шуниң билән улар у йәрдә тул аяллардәк өлгичә қамалған пети турди.

⁴ Андин падиша Амасаға: Үч күн ичидә Йәһуданиң адәмлирини чақирип, жиғип кәлгин; өзүңму бу йәрдә һазир болгин, деди.

⁵ Шуниң билән Амаса Йәһуданиң адәмлирини чақирип жиққили барди. Лекин униң ундақ қилиши падиша бекиткән вақиттин кейин қалди, ⁶ у вақитта Давут Абишайға: Энди Бикриниң оғли Шеба бизгә чүшүридиған апәт Абшаломиң чүшүргинидин техиму яман болиду. Энди ғожаңниң хизмәткарлирини елип уларни қоғлап баргин. Болмиса, у мустәһкәм шәһәрләрни егиливелип, биздин өзни қачуруши мүмкин, — деди.

⁷ Шуниң билән Йоабниң адәмлири вә Кәрәтийләр, Пәләтийләр, шундақла барлиқ палванлар униңға әгишип чиқти; улар Йерусалимдин чиқип, Бикриниң оғли Шебани қоғлиғили барди. ⁸ Улар Гибеондики қорам ташқа йеқин кәлгәндә Амаса уларниң алдиға чиқти. Йоаб үстибешиға жәң либасини кийип, белигә ғилаплиқ бир қиличини асқан кәмәр бағлиған еди. У алдиға меңивиди, қилич ғилаптин чүшүп кәтти.

⁹ Йоаб Амасадин: Течлиқму, иним? — дәп сориди. Йоаб Амасани сөймәкчи болғандәк оң қоли билән уни сақилидин тутти. ¹⁰ Амаса Йоабниң йәнә бир қолида қилич барлиғиға диққәт қилмиди. Йоаб униң қосиғиға шундақ тиқтики, үчайлири чиқип йәргә чүшти. Иккинчи қетим селишниң һажити қалмиған еди; чүнки у өлди. Андин Йоаб билән иниси Абишай Бикриниң оғли Шебани қоғлиғили кәтти. ■

¹¹ Йоабниң ғуламлиридин бири Амасаниң йенида туруп: Ким Йоаб тәрәптә туруп Давутни қоллиса, Йоабқа әгәшсун, дәйтти.

□ **19:43** «падишаниң он икки үлүштин они бизгә төвәдур» — дегән ибарә бәлким Исраилниң оң қәбилә экәнлигини, Йәһуданиң Биняминни қошқанда пәқәт икки қәбилә экәнлигини көрситиду.

□ **20:1** «Бикриниң оғли Шеба исимлиқ бир иплас» — «бир иплас» ибраний тилида «Шәйтән (Белиал)ниң бир оғли». «Һәр бирлириңлар өз өйүңләргә йенип кетиңлар» — ибраний тилида: «Һәр бирлириңлар өз чедиригә йенип кетиңлар». ■ **20:10** 1Пад. 2:5

¹² Амма Амаса өз қенида жумилинип, йолниң оттурсида ятатти; уни көргән хәлиқниң һәр бири тохтайтти. У киши һәммә хәлиқниң тохтигинини көрүп, Амасаниң жәситини йолдин етизлиққа тартип қойди һәм бир кийимни униң үстигә ташлиди. ¹³ Жәсәт йолдин йөткәлгәндин кейин хәлиқниң һәммиси Бикриниң оғли Шебани қоғлиғили Йоабқа әгәшти.

¹⁴ Шеба болса Бәйт-Маакаһдики Абәлгичә вә Берийликләрниң жутиниң һәммә йәрлирини кезип Исраилниң һәммә қәбилиридин өтти. *Берийликләрму жәм болуп униңға әгишип барди.* □ ¹⁵ Шуниң билән Йоаб вә адәмлири келип, Бәйт-Маакаһдики Абәлдә уни муһасиригә алди. Улар шәһәрниң чөрисидики сепилниң удулида бир истиһкам салди; Йоабқа әгәшкәнләрниң һәммиси келип, сепилни өрүшкә базғанлаватқанда, ¹⁶ Данишмән бир хотун шәһәрдин товлап: Кулақ селиңлар! Кулақ селиңлар! Йоабни бу йәргә қакирип келиңлар, мениң униң билән сөзләшмәкчи болганимни униңға ейтиңлар, — деди.

¹⁷ У йеқән кәлгәндә хотун униңдин: Сили Йоабму? — дәп сориди. У: Шундақ, мән шу, деди. Хотун униңға: Дедәклириниң сөзини аңлиғайла, деди. У: Аңлаватимән, деди.

¹⁸ Хотун: Кониларда Абәлдә мәслиһәт тапқин, андин мәсилиләр һәл қилиниду, дегән гәп бар; ¹⁹ Исраилниң тинич вә мөмин бәндилиридин биримән; сили һазир Исраилдики ана кәби чоң бир шәһәрни харап қиливатидила; немишкә Пәрвәрдигарниң мирасини йоқатмақчи болила? — деди. □

²⁰ Йоаб жавап берип: Ундақ иш мәндин нери болсун! Мәндин нери болсун! Мениң һеч немини жутувалғум яки йоқатқум йоқтур; ²¹ иш ундақ әмәс, бәлки Әфраимдики едирлиқтин Бикриниң оғли Шеба дегән бир адәм Давут падишаға қарш қолини кетирипту. Пәқәт уни тапшурсаңлар, андин шәһәрдин кетимән, деди. Хотун Йоабқа: Мана униң беши сепилдин силигә ташлиниду, — деди.

²² Андин хотун өз даналиғи билән һәммә хәлиқкә мәслиһәт салди; улар Бикриниң оғли Шебаниң бешини кесип, Йоабқа ташлап бәрди. Йоаб канай чалди, униң адәмлири шуни аңлап, шәһәрдин кетип, һәр бири өз өйигә қайтти. Йоаб Йерусалимға падишаниң қешиға барди. □

²³ Әнди Йоаб пүткүл Исраилниң қошуниниң сәрдари еди; Йәһояданиң оғли Беная болса Кәрәтийләр билән Пәләтийләрниң үстигә сәрдар болди. ²⁴ Адонирам баж-алванға баш болди, Аһилудниң оғли Йәһошафат болса диван беги болди; ²⁵ Шева катип, Задок билән Абиятар кәһин еди; ²⁶ Яирлиқ Ира болса Давутқа хас кәһин болди. □

21

Гибонлуқлар қисас сорајду

¹ Амма Давутниң күнлиридә уда үч жил ачарчилик болди. Давут униң тоғрилиқ Пәрвәрдигардин сориди. Пәрвәрдигар униңға: Ачарчилик Саул вә униң қанхор

□ **20:14** «Берийликләрму жәм болуп...» — яки «У йәрдики кишиләрму жәм болуп...». □ **20:19** «сили һазир Исраилдики ана кәби чоң бир шәһәрни харап қиливатидила» — «ана кәби чоң бир шәһәр» дегәнниң мәнаси бәлким, башқа шәһәрләр Абәлгә беқиниду. Башқа бир хил тәржимиси «бир шәһәр вә Исраилдики бир ана болғучини харап қиливатидила». □ **20:22** «шуни аңлап... һәр бири өз өйигә қайтти» — ибраний тилида: «шуни аңлап... һәр бири өз чедирига қайтти». □ **20:26** «Яирлиқ Ира болса Давутқа хас кәһин болди» — яки «Яирлиқ Ира болса Давутниң баш вәзири болди».

жәмәтидикиләр сәвәвидин, йәни уның Гибеонлуқларни қирғин қилғинидин болди, деди. □

² Падиша Гибеонлуқларни чақирип, улар билән сөzlәшти (Гибеонлуқлар Израиллардин эмәс еди, бәлки Аморийларның бир қалдисы еди. Израил әслидә улар билән әһдә қилип қәсәм ичкән еди; ләкин Саул Израил вә Йәһудаларға болған қизгинлиги билән уларни өлтүрүшкә интилгән еди). □ ■

³ Давут Гибеонлуқларға: Силәргә немә қилип берәй? Мән қандақ қилип бу гунани кафарәт қилип япсам, андин силәр Пәрвәрдигарның мирасиға бәхит-бәрикәт тиләйсиләр? — деди. □

⁴ Гибеонлуқлар уныңа: Бизның Саул вә уның жәмәтидикиләрдин алтун-күмүч сораш һәққимиз йоқ, вә бизның сәвәвимиздин Израилдин бир адәмниму өлүмгә һәһкүм қилдуруш һәққимиз йоқ, деди. Давут: Силәр немә десәңлар, мән шундақ қилай, деди.

⁵ Улар падишаға: Бурун бизни йоқатмақчи болған, бизни Израилның барлиқ пасиллири ичидә турғидәк йери қалмисун дәп, бизни һалақ қилишқә қәстлигән һелиқи кишиниң, ⁶ һазир уның әркәк нәслидин йәттиси бизгә тапшуруп берилсун, биз Пәрвәрдигарның таллигини болған Саулның Гибеаһ шәһиридә, Пәрвәрдигарның алдида уларни өлтүрүп, есип қояйли, деди. Падишаһ: — Мән силәргә чоқум тапшуруп беримән, деди.

⁷ Ләкин Давут билән Саулның оғли Йонатанның Пәрвәрдигар алдида ичишкән қәсими әәжидин падиша Саулның нәвриси, Йонатанның оғли Мәфибешәтни айиди. ■

⁸ Падиша Аяһның қизи Ризпаһның Саулға туғуп бәргән икки оғли Армони вә Мәфибешәтни вә Саулның қизи Миқал Мәһолатлиқ Барзиллаһның оғли Адриәл үчүн беқивалған бәш оғулни тутуп, □⁹ Гибеонлуқларның қолиға тапшурди. Булар уларни дөңдә Пәрвәрдигарның алдида есип қойди. Бу йәтәйлән бир күндә өлтүрүлди; улар өлтүрүлгәндә арпа ормиси алдидики күнләр еди.

¹⁰ Андин Аяһның қизи Ризпаһ бөз рәхтни елип, қорам үстигә йейип салди. У орма башланғандин тартип асмандин ямғур чүшкән вақитқичә, у йәрдә олтирип күндүзи кушларның жәсәтләрның үстигә қонушиға, кечиси житқучларның уларни дәссәп чәйлишигә йол қоймиди.

¹¹ Бириси Саулның кенизиги, Аяһның қизи Ризпаһның қилғанлирини Давутқа ейти.

¹² Шунның билән Давут Ябәш-Гилеадтикиләрның қешиға берип, у йәрдин Саулның вә уның оғли Йонатанның сүйәклирини елип кәлди (Филистийләр Гилбоада Саулни өлтүргән күнидә уларның жәсәтлирини Бәйт-Шандики мәйданда есип қойған еди; Ябәш-Гилеадтикиләр әслидә буларни шу йәрдин оғрилиқчә елип кәткән еди). ■ ¹³ Давут Саул билән уның оғли Йонатанның сүйәклирини шу йәрдин елип кәлди; улар есип өлтүрүлгән йәтәйләнның сүйәклирниму жиғип қойди, ¹⁴ андин шуларни Саул билән оғли Йонатанның сүйәклири билән Биньямин зиминидики Зеллада, атиси кишиниң қәбридә дәпнә қилди. Улар падиша

□ **21:1** «Амма Давутның күнлиридә уда үч жил ачарчилик болди...» — 21-24-баплар бәлким тарихқа қошулған қошумчә сөз болуп, «Самуил (2)»дики жиллар арилигида йүз бәргән башқа муһим ишларни тәсвирләйдү. □ **21:2** «Израил әслидә улар билән әһдә қилип қәсәм ичкән еди» — Бу иш «Йәшуа» 9-бапта хатириләнгән. ■ **21:2** Йә. 9:19 □ **21:3** «... Андин силәр Пәрвәрдигарның мирасиға бәхит-бәрикәт тиләйсиләр» — демәк, уларның Израилға болған бу адивити түгәйдү. ■ **21:7** 1Сам.

18:3 10:15, 42; 23:18 □ **21:8** «Саулның қизи Миқал Мәһолатлиқ Барзиллаһның оғли Адриәл үчүн беқивалған бәш оғул...» — Миқал бәлким һәдиси Мәрабның вә бәш оғлини беқивалған (6:23ни, «1Сам.» 18:19ни көрүң). Бәзи кона көчүрмиләрдә «Мәрабның Мәһолатлиқ Барзиллаһның оғли Адриәл үчүн туғуп бәргән бәш оғлини» дейилидү. ■ **21:12** 1Сам. 31:10-13

эмир қилғандәк қилди. Андин Худа хәлиқниң зимин тоғрилиқ дуалирини ижабәт қилди. □

Филистийлә билән қайта жәң қилиш

1Тар. 20:4-8

¹⁵ Филистийләр билән Израилниң оттурсида йәнә жәң болди, Давут өз адәмлири билән чүшүп, Филистийләр билән соқушти. Амма Давут толиму чарчап кәтти;

¹⁶ Рафаһниң әвлатлиридин болған Ишби-Биноб Давутни өлтүрмәкчи еди; униң мис нәйзисиниң егирлиги үч йүз шәкәл еди; униңға йәнә йеңи савут бағлақлиқ еди. □ ¹⁷ Лекин Зәруияниң оғли Абишай униңға ярдәмгә келип Филистийни қилчлап өлтүрди. Шу күни Давутниң адәмлири униңға қасәм қилип: Сән йәнә биз билән жәңгә чиқмиғин! Болмиса Израилниң чириғи өчүп қалиду, — деди. ■

¹⁸ Бу иштин кейин шундақ болдики, Гобта Филистийләр билән йәнә жәң болди; у вақитта һушатлиқ Сиббикай Рафаһниң әвладидин болған Сафни өлтүрди. ■

¹⁹ Гобта йәнә бир қетим Филистийләр билән жәң болди; у чағда Бәйт-Ләһәмлик Яирниң оғли Әл-һанан Гатлиқ Голиятниң инисини өлтүрди. Униң нәйзисиниң сепи бапкарниң хадисидәк еди. □

²⁰ Йәнә бир жәң Гатта болди; у йәрдә егиз бойлуқ бир адәм бар еди, қоллириниң алтидин бармақлири, путлириниң алтидин бармақлири болуп жәмий жигирмә төрт бармиғи бар еди. У һәм Рафаһниң әвлади еди. ²¹ У Израилларниң алдида туруп уларни мазақ қилди; лекин Давутниң акиси Шимияниң оғли Йонатан уни өлтүрди.

²² Бу төрт киши Гатлиқ Рафаһниң әвлади болуп, һәммиси Давутниң қолида яки униң хизмәткарлириниң қолида өлтүрүлди.

22

Давутниң мәдһийә күйи

Зәб. 17

¹ Пәрвәрдигар уни барлиқ дүшмәнлиридин һәм Саул падишаниң қолидин қутқузған күни, у Пәрвәрдигарға бу күйни ейтти: —□

² У мундақ деди: — Пәрвәрдигар мениң хада теғим, мениң қорғиним, мениң нижаткаримдур!

³ Худа мениң қорам тешимдур, мән Униңға тайинимән —

У мениң қалқиним, мениң қутқузғучи мүңгүзүм,

Мениң егиз мунарим вә башпанаһим, мениң қутқузғучимдур;

Сән мени зораванлардин қутқузисән! □ ■

⁴ Мәдһийиләргә лайиқ Пәрвәрдигарға мән нида қилимән,

□ **21:14** «Андин Худа хәлиқниң зимин тоғрилиқ дуалирини ижабәт қилди» — «зимин тоғрилиқ дуалири» — демәк, қәһәтчиликниң түгитилиши үчүн. □ **21:16** «Рафаһниң әвлатлиридин болған Ишби-Биноб» — «Рафаһниң әвлатлири» һәммиси дегидәк йоған адәмләр еди (18, 20, 22ни көрүң). «униң мис нәйзисиниң егирлиги» — яки «униң нәйзиниң мис бешиниң егирлиги». «300 шәкәл» — бәлким 3.5 килограм еди. «униңға йәнә йеңи савут бағлақлиқ еди» — яки, «униңға йәнә йеңи бир қурал бар еди». ■ **21:17** Пәнд. 13:9 ■ **21:18** 1Тар. 20:4 □ **21:19** «Бәйт-Ләһәмлик Яир» — бәзи кона көчүрүмләрдә «Яир» «Яир-Оригим» дәп атилиду. «Голиятниң иниси» — бәзи кона көчүрүмләрдә пәкәт «Голият» дейилиду. □ **22:1** «...у Пәрвәрдигарға бу күйни ейтти» — Зәбур 17-күй вә униң изаһатлири билән селиштуруң. □ **22:3** «...мениң қутқузғучи мүңгүзүм» — ибраний тилида «...нижатимниң мүңгүзи». □ **22:3** «Сән мени зораванлардин қутқузисән!» — ибраний тилида «Сән мени зораванлиқтин қутқузисән». ■ **22:3** Ибр. 2:13

Шундақ қилип, мән дүшмәнлиримдин қутқузулимән;

⁵ Чүнки өлүмнің асарәтлири мени қоршивалди,
Ихлассизларниң ямрап кетиши мени қорқитивәтти;□

⁶ Тәһтисараниң танилири мени чирмивалди,
Өлүм сиртмақлири алдимға кәлди.

⁷ Қийналғинимда мән Пәрвәрдигарға нида қилдим,
Худайимға пәрәд көтәрдим;

У ибадәтханисидин авазимни аңлиди,
Мениң пәрәдим Униң кулиқиға кирди.

⁸ Андин йәр-зимин тәврәп силкинип кәтти,
Асманларниң һуллири дәһшәтлик тәврәнди, силкинип кәтти;
Чүнки У ғәзәпләнди.

⁹ Униң димиғидин ис өрләп туратти,
Ағзидин чиққан от һәммисини жутувәтти;
Униңдин көмүр чоғлири чиқти;

¹⁰ У асманларни еңиштүрүп егип чүшти,
Пути астида тум қараңғулуқ еди.

¹¹ У бир керуб үстида пәрваз қилди,
У шамалниң қанатлирида көрүнди.

¹² У қараңғулуқни, шундақла жиғилған суларни,
Асманларниң қоюқ булутлирини,
Өз әтрапида чедири қилди.

¹³ Униң алдида турған йоруқлуқтин,
Отлуқ чоғлар чиқип өтти;

¹⁴ Пәрвәрдигар асманда гүлдүрлиди;
Һәммидин алий Болғучи авазини яңратти;

¹⁵ Бәрһәк, У оқлирини етип, дүшмәнлиримни тарқитивәтти;
Чақмақларни чақтуруп, уларни қийқас-сүрәнгә салди;□

¹⁶ Шуниң билән деңизниң тәкти көрүнүп қалди,

Аләмниң һуллири ашқариланди,
Пәрвәрдигарниң тәнбиһи билән,
Димиғиниң нәпәсиниң зәрбиси билән.

¹⁷ У жуқуридин қолини узитип, мени тутти;
Мени улук сулардин тартип алди.

¹⁸ У мени күчлүк дүшминимдин,
Маңа өчмәнләрдин қутқузди;
Чүнки улар мәндин күчлүк еди.

¹⁹ Қулпәткә учрған күнүмдә, улар маңа қарши һужумға өтти;
Бирақ Пәрвәрдигар мениң таянчим еди.

²⁰ У мени кәңри-азатә бир жайға елип чиқарди;
У мени қутқузди, чүнки У мәндин хурсән болди.

²¹ Пәрвәрдигар һәққанийлиғимға қарап маңа илтипат көрсәтти;
Қолумниң һалалиғини У маңа қайтурди;

²² Чүнки Пәрвәрдигарниң йоллирини тутуп кәлдим;
Рәзиллик қилип Худайимдин айрилип кәтмидим;

²³ Чүнки униң барлиқ һөкүмлири алдимдидур;
Мән Униң бәлгүлимилиридин чәтнәп кәтмидим;

²⁴ Мән Униң билән ғубарсиз жүрдүм,

□ 22:5 «Ихлассизларниң ямрап кетиши мени қорқитивәтти» — ибраний тилида «Ихлассизларниң қиян-ташкинлири мени қорқитивәтти». □ 22:15 «бәрһәк, у ... дүшмәнлиримни тарқитивәтти» — ибраний тилида «бәрһәк, У ... уларни тарқитивәтти». 18-айәтни көрүң.

Өзүмни гунадин нери қилдим.

²⁵ Вә Пәрвәрдигар һәққанийлиғимға қарап,
Көз алдида болған һалаллиғим бойичә қилғанлиримни қайтурди.

²⁶ Вападар-меһриванларға Өзүңни вападар-меһриван көрситисән;
Ғубарсизларға Өзүңни ғубарсиз көрситисән;

²⁷ Сап дилиқларға Өзүңни сап диллиқ көрситисән;
Тәтүрләргә Өзүңни тәтүр көрситисән;

²⁸ Чүнки Сән ажиз мөмин хәлиқни қутқузисән;

Бирақ көзлириңни тәкәббур үстигә тикип,
Уларни шәрмәндә қилисән;

²⁹ Чүнки Сән Пәрвәрдигар мениң чирақимдурсән;
Пәрвәрдигар мени басқан қараңғулуқни нурландуриду;■

³⁰ Чүнки Сән арқилиқ дүшмән қошуни арисидин жүгүрүп өттүм;
Сән Худайим арқилиқ мән сепилдин атлап өттүм.□

³¹ Тәңрим — Униң йоли мукәммәлдур;
Пәрвәрдигарниң сөзи синап испатланғандур;
У Өзигә таянғанларниң һәммисигә қалқандур.■

³² Чүнки Пәрвәрдигардин башқа йәнә ким илаһтур?
Бизниң Худайимиздин башқа ким қорам таштур?■

³³ Тәңри мениң мустәһкәм қорғинимдур;
У йолумни мукәммәл, түп-түз қилиду;

³⁴ У мениң путлиримни кейикниңкидәк қилиду;
У мени жуқури жайлиримға турғузиду;

³⁵ Қоллиримни уруш қилишқа үгитиду,
Шуңлашқа биләклирим мис каманни керәләйду;

³⁶ Сән маңа нижәтиндики қалқанни бәрдиң,
Сениң мулайим кәмтәрлигиң мени улуқ қилди.

³⁷ Сән қәдәмлирим астидики жайни кәң қилдиң,
Мениң путлирим тейилип кәтмиди.

³⁸ Мән дүшмәнлиримни қоғлап йоқаттим,
Улар һалак болмиғичә һеч янмидим.

³⁹ Қайта туралмиғидәк қилип,
Уларни һалак қилип янжидим,
Улар путлирим астида жиқилди.

⁴⁰ Сән жәң қилишқа күч билән белимни бағлидиң;
Сән маңа һужум қилғанларни путум астида егилдүрдүң;

⁴¹ Дүшмәнлиримни маңа арқини қилип қачқуздуң,
Шуниң билән мән маңа өчмәнләрни йоқаттим.

⁴² Улар тәлмүрди, бирақ қутқузидиған һеч ким йоқ еди;
Һәтта Пәрвәрдигарға қаривиди, Уму уларға жавап бәрмиди.

⁴³ Мән уларни соқуп йәрдики топидәк қиливәттим;
Кочидики патқақтәк мән уларни чәйливәттим;
Уларниң үстидин петиқдивәттим.

⁴⁴ Сән мени хәлқимниң низалиридин қутқузғансән;
Сән мени әлләрниң беши болушқа сақлидиң;
Маңа ят болған бир хәлиқ хизмитимдә болмақта.

⁴⁵ Ят әлдикиләр маңа зәиплишип тәслим болиду;

■ **22:29** Пәнд. 13:9 □ **22:30** «дүшмән қошуни арисидин жүгүрүп өттүм» — «жүгүрүп өттүм» дегән мошу сөзләр «бөсүп өттүм» дегән мәнини өз ичигә алиду. ■ **22:31** Қан. 32:4; Дан. 4:34; Зәб. 11:7; 118:140; Пәнд. 30:5; Вәһ. 15:3 ■ **22:32** Қан. 32:39; 1Сам. 2:2; Зәб. 85:8; Йәш. 45:5

Аңлиши билэнла улар маңа итаэт қилиду;

⁴⁶ Ят элдикиләр чүшкүнлишип кетиду;

Улар өз истиһкамлиридин титригән һалда чиқип келиду;

⁴⁷ Пәрвәрдигар һаяттур!

Мениң Қорам Тешим мубарәкләнсун;

Нижатим болған қорам таш Худа алийдур, дәп мәдһийләнсун!

⁴⁸ У, йәни мән үчүн толук қисас алғучи Тәңри,

Хәлиқләрни маңа бойсундурғучидур;

⁴⁹ У мени дүшмәнлирим арисидин чиқарған;

Бәрһәк, Сән мени маңа һужум қилғанлардин жуқури көтәрдин;

Зораван адәмдин Сән мени қутулдурдуң.

⁵⁰ Мошу сәвәплик мән әлләр арисидә саңа тәшәккүр ейтимән, и Пәрвәрдигар;

Намиңни улуклап күйләрни ейтимән;■

⁵¹ У болса Өзи тиклигән падишаға зор қутқузушларни бегишлайду;

Өзи мәсиһ қилғиниға,

Йәни Давутқа һәм униң нәслигә мәңгүгә өзгәрмәс муһәббәтни көрситиду.

23

Давутниң ахирқи сөзлири

¹ Төвәндикиләр Давутниң ахирқи сөзлиридур: — Йәссәниң оғли Давутниң бешарити,

Жуқири мәртивигә көтирилгән,

Яқупниң Худаси тәрәпидин мәсиһләнгән,

Исраилниң сөйүмлүк күйчисиниң бешарәт сөзлири мана: —

² Пәрвәрдигарниң Роһи мән арқилиқ сөз қилди,

Униң сөзлири тилимдидур.

³ Исраилниң Худаси сөз қилди,

Исраилниң Қорам Теши маңа шундақ деди: —

Кимки адәмләрниң арисидә адаләт билән сәлтәнәт қилса,

Кимки Худадин қорқуш билән сәлтәнәт қилса,

⁴ У қуяш чиққандики таң нуридәк,

Булутсиз сәһәрдәк болиду,

Ямғурдин кейин асман сүзүк болуши билән,

Юмран майсилар тупрақтин чиқиду, мана у шундақ болиду.□

⁵ Бәрһәк, мениң өйүм Тәңри алдида шундақ әмәсму?

Чүнки У мән билән мәңгүлүк әһдә түзди,

Бу әһдә һәммә ишларда мупәссәл һәм мустәһкәмдур;

Чүнки мениң барлиқ нижатлиқ ишлиримни,

Һәммә интизарлигимни,

У бәрқ урғузамду?□

⁶ Лекин ипласларниң һәммиси тикәнләрдәк,

Һеч ким қолида туталмиғачқа, чөриветилиду.□

⁷ Уларға қол узатқучи өзини төмүр қурал вә нәйзә сепи билән қуралландурмиса болмайду;

■ 22:50 Рим. 15:9 □ 23:4 «У қуяш чиққандики таң нуридәк,...» — яки «қуяш чиққандәк, таң нуридәк,...». □ 23:5 «Бәрһәк, мениң өйүм Тәңри алдида шундақ әмәсму? Чүнки У мән билән... әһдә бәрди» — башқа бир хил тәржимиси: «Мениң өйүм Тәңри алдида шундақ болмисиму, лекин У мән билән... әһдә бәрди». □ 23:6 «ипласларниң һәммиси» — ибраний тилида: «Белиал (Шәйтан)ниң оғуллириниң һәммиси».

Улар һаман турған йеридә отта көйдүрүветилиду!

Давутниң палванлири
1Тар. 11:10-47

⁸ Давутниң палванлириниң исимлири төвәндикидәк хатириләнгәндур: — Тахкимонлуқ Йошәб-Башсәбәт сәрдарларниң беши еди. У бир қетимлик жәндә нәйзә ойнитип, сәккиз йүз адәмни өлтүргән еди. □

⁹ Кейинкиси Ахохий Додониң оғли Әлиазар еди; Филистийләр жиғилип жәң қилмақчи болди; шу вақитта Давут вә униңға һәмраһ болуп чиққан үч палван уларни жәңгә чақирди; Әлиазар шу үчтин бири еди. Лекин Исраиллар чекинди; □ ¹⁰ у қозғилип, таки белиги телип, қоли қиличқа чаплишип қалғичә Филистийләрни қирди. У күни Пәрвәрдигар Исраилларни чоң нусрәткә ериштүрди. Хәлиқ униң қешиға қайтқанда пәкәт олжа жиғиш ишила қалған еди.

¹¹ Вә униңдин кейинкиси һарарлиқ Агийниң оғли Шаммаһ еди. Бир күни Филистийләр қошун болуп жигилған еди; йеқин әтрапта қоюқ өскән бир қизил машлик бар еди. Кишиләр Филистийләрниң алдидин қачқан еди, □ ¹² Шаммаһ болса қизил машлик оттурисида мәзмут туруп, уни қоғдап Филистийләрни қирди; шуниң билән Пәрвәрдигар *Исраилларға* ғайәт зор нусрәт ата қилди.

¹³ Орма вақтида оттуз йолбашчи ичидин йәнә үчи Адулламниң ғариға чүшүп, Давутниң йениға кәлди. Филистийләрниң қошони Рәфайим вадисиға барған курған еди; ¹⁴ у чағда Давут қорғанда еди, Филистийләрниң қаравулғани болса Бәйт-Ләһәмдә еди. ¹⁵ Давут уссап: Аһ, бириси маңа Бәйт-Ләһәмниң дәрвазисиниң йенидики кудуқтин су әкилип бәргән болса яхши болатти! — девиди, ¹⁶ бу үч палван Филистийләрниң ләшкәрғанидин бөсүп өтүп, Бәйт-Ләһәмниң дәрвазисиниң йенидики кудуқтин су тартти вә Давутқа елип кәлди; лекин у униңдин ичкили унимиди, бәлки сунни Пәрвәрдигарға атап төкүп: ¹⁷ — И Пәрвәрдигар, бундақ иш мәндин нери болсун! Бу үч адәмниң өз һаятиға тәвәккул қилип берип әкәлгән бу су уларниң қениға охшаш әмәсму! — деди. Шуниң үчүн у ичишкә унимиди. Бу үч палван қилған ишлар дәл шулар еди. ¹⁸ Зәруияниң оғли Йоабниң иниси Абишай бу үчиниң беши еди. У үч йүз адәм билән қаршилишип нәйзисини пиқиритип уларни өлтүргән. Шуниң билән у бу «үч палван» ичидә нами чиққан еди. ¹⁹ У бу үчәйләнниң ичидә әң һөрмәтлиги еди, шуңа уларниң беши еди; лекин у авалқи үчәйләнгә йәтмәйтти.

²⁰ Йәһояданиң оғли Беная Кабзәәлдин болуп, бир батур палван еди; у көп қалтис ишларни қилған. У Моабий Ариәлниң икки оғлини өлтүргән. Йәнә қар яққан бир күни азғалға чүшүп, бир ширини өлтүргән еди. □ ²¹ У һәм күчтүңгүр бир мисирликни өлтүргән еди. Мисирликниң қолида бир нәйзә бар еди, лекин Бенаяниң қолида бир һасила бар еди. У мисирликниң қолидин нәйзисини тартивелип, өз нәйзиси билән уни өлтүрди. ²² Бу ишларни Йәһояданиң оғли Беная қилған болуп, у үч палван арасида нам чиқарған еди. ²³ У оттуз йолбашчи ичидә һөрмәтлик еди. Лекин у авалқи үч палванға йәтмәйтти. Давут уни өзиниң пасибан беги қилди.

□ **23:8** «У бир қетимлик жәндә нәйзә ойнитип, сәккиз йүз адәмни өлтүргән еди» — қона көчүрүлмиләрниң көпинчисидә: «Униң башқа исми «Әзнилиқ Адино»; чүнки у бир қетимдила сәккиз йүз адәмни өлтүргән еди» дейлиду. Биз мошу йәрдә грек тилидики («LXX») тәржимисигә әғишимиз («1Тар.» 11:11ни көрүң). □ **23:9** «...Ахохий Додониң оғли...» — яки «...Ахохиниң нәвриси, Додониң оғли...» □ **23:11** «Бир күни Филистийләр қошун болуп жигилған еди» — башқа бир хил тәржимиси: «Бир күни Филистийләр Леһи (йезиси)да жигилған еди». □ **23:20** «У Моабий Ариәлниң икки оғлини өлтүргән» — яки «У Моабтики икки ширдәк кишини өлтүргән».

24 Оттуз йолбашчи ичидә Йоабниң иниси Асаһәл, Бәйт-Ләһәмлик Додонниң оғли Әл-һанан бар еди. 25 Буниңдин башқа: һародлуқ Шаммаһ, һародлуқ Елика, 26 Патлилик һәләз, Тәкоалик Иккәшниниң оғли Ира, 27 Анатотлуқ Абиезәр, һушатлиқ Мибоннай, 28 Ахоһлуқ Залмон, Нитофатлиқ Маһарай, 29 Нитофатлиқ Баанаһниң оғли Хәләб, Биняминлардин Гибеаһлиқ Рибайниң оғли Иттай, □ 30 Пиратонлуқ Беная, Гааш вадилиридин һиддай, 31 Арбатлиқ Аби-Албон, Барһумлуқ Азмавәт, 32-33 Шаалбонлуқ Әлияһба, Яшәнниң оғуллири, һарарлиқ Шаммаһниң оғли Йонатан, һарарлиқ Шарарниң оғли Аһиям, □ 34 Маакатий Ахасбайниң оғли Әлифәләт, Гилонлуқ Аһитофәлниниң оғли Елиям, 35 Кармәллик һәзрай, Арбилиқ Паарай, 36 Зобаһдин болған Натанниң оғли Игал, Гадлиқ Банни, 37 Аммоний Зәләк, Бәәротлуқ Наһарай (у Зәруияниң оғли Йоабниң ярақ көтәргүчиси еди), 38 Йитрилиқ Ира, Йитрилиқ Гарәб 39 вә һиттий Урия қатарлиқлар болуп, уларниң һәммиси оттуз йәттә киши еди. □

24

Давутниң Исраилларни ройхәткә елиш гунаий

1Тар. 21

1 Пәрвәрдигарниң ғәзиви Исраилға йәнә қозғалди. Шуниң билән У уларни жазалаш үчүн Давутни қозғивиди, у адәм чиқирип, уларға: — Исраиллар билән Йәһудалиқларниң санини ал, деди. □

2 Падиша өз йенида турған қошун сәрдари Йоабқа: Барғин, Дандин тартип Бәәр-Шебағичә Исраилниң һәммә қәбилилириниң жутлирини кезип, хәлиқни санап чиққин, мән хәлиқниң санини биләй, деди.

3 Йоаб падишаға: Бу хәлиқ һазир мәйли қанчилик болсун, Пәрвәрдигар Худайин уларниң санини йүз һәссә ашурғай. Буни ғоҗам падиша өз көзи билән көргәй! Лекин ғоҗам падиша немишкә бу иштин хуш болидикин? — деди. □

4 Амма Йоаб билән қошунниң башқа сәрдарлири унимисиму, падишаниң ярлиғи улардин күчлүк еди; шуниң билән Йоаб билән қошунниң башқа сәрдарлири Исраилниң хәлқини саниғили падишаниң қешидин чиқти. 5 Улар Йордан нәриясидин өтүп Яазәргә йеқин Гад вадисида Арәәрдә, йәни шәһәрниң жәнуп тәрипидә барғаһ тикти. 6 Андин улар Гилеадқа вә Тахтим-һодшиниң жутиға кәлди. Андин Дан-Яанға келип айленип Зидонға барди. 7 Андин улар Тур дегән қорғанлиқ шәһәргә, шундақла һивийлар билән Қананийларниң һәммә шәһәрлиригә кәлди; андин улар Йәһуда жутиниң жәнуп тәрипигә, шу йәрдики Бәәр-Шебағичә барди. 8 Шундақ қилип улар пүткүл зиминни кезип, тоққуз ай жигирмә күн өткәндин кейин, Йерусалимға йенип кәлди.

□ 23:29 «Баанаһниң оғли Хәләб» — яки «Баанаһниң оғли Хәләд». □ 23:32-33 «Һарарлиқ Шаммаһниң оғли Йонатан» — ибраний тилида «оғли» дегән сөз тепилмайду. Йонатанниң Шаммаһ (Шаги) билән болған мунасивити «1Тар.» 11:34дин көрүлиду. □ 23:39 «... вә һиттий Урия қатарлиқлар болуп, уларниң һәммиси оттуз йәттә киши еди» — бу тизимликте Йәһудий әмәсләрдин бир нәччиси бар — мәсилән Аммонлуқ Зәләк, һиттий Урия вә Моаблиқ Йитма бар. □ 24:1 «Худа уларни жазалаш үчүн Давутни қозғивиди, у ...: — Исраиллар билән Йәһудалиқларниң санини ал, деди» — шүбһисизки, Давут әсли шу нийәттә еди. Мәхсити балким өз улуклуғини көрситиш яки шунигә охшаш тәкәббурулқ нийити болса керәк. Пәрвәрдигар Исраилға ғәзивини көрситиш үчүн, Давутниң бу яман ишни қилишиға йол қойди. □ 24:3 «Лекин ғоҗам падиша немишкә бу иштин хуш болидикин?» — ғәлитә иш шуки, һәтта Худадин қорқмайдиган Йоабтәк бир киши бу ишницә Худаға яқмайдиганлигини билиду.

9 Йоаб падишага хәлиқниң санини мәлум қилип: Исраилда қилич көтирәләйдиған батурдин сәккиз йүз миңи, Йәһудада бәш йүз миңи бар екән, деди.

10 Давут хәлиқниң санини алғандин кейин, виждани азапланди вә Пәрвәрдигарға: Бу қилгиним еғир гуна болупту. И Пәрвәрдигар, қулунниң қәбиһлигини көтиривәткәйсән; чүнки мән толиму ахмақанилик қиптимән, деди. □

11 Давут әтигәндә турғанда Пәрвәрдигарниң сөзи Давутниң алдин көргүчиси болған Гад пәйғәмбәргә келип:

12 — «Берип Давутқа ейтқин, Пәрвәрдигар: — Мән үч бала-қазани алдиңға қойимән, уларниң бирини талливалғин, мән шуни үстүңгә чүшүримән, дәйду — дегин» — дейилди.

13 Шуниң билән Гад Давутниң қешиға келип буни униңға деди. У униңға: «Йәттә жилғичә зиминиңда ачарчилик саңа болсунму? Яки дүшмәнлириң үч айғичә сени қоғлап, сән улардин қачамсән? Вә яки үч күнғичә зиминиңда ваба тарқалсунму? Әнди сән урдан ойлап, бир немә дегин, мән мени Әвәткүчигә немә дәп жавап берәй?» — деди.

14 Давут Гадқа: Мән толиму тәңликтә қалдим! Сәндин өтүнәйки, биз Пәрвәрдигарниң қолиға чүшәйли; чүнки Униң рәһимдиллиғи зордур; инсанниң қолиға пәқәт чүшүп қалмиғаймән! — деди.

15 Шуниң билән Пәрвәрдигар әтигәндин тартип бекитилгән вақитқичә ваба чүшүрди. Дандин тартип Бәэр-Шебағичә йәтмиш миң адәм өлди. 16 Әнди пәриштә қолини Йерусалимға узутуп шәһәрни халак қилай дегәндә, Пәрвәрдигар еғир һөкүмидин пушайман қилип, хәлиқни халак қиливатқан Пәриштигә: Әнди болди қилғин; қолуңни жиққин, — деди. У вақитта Пәрвәрдигарниң Пәриштиси Йәбусий Аравнаһниң хамининиң йенида еди. □

17 Давут хәлиқни йоқитиватқан пәриштини көргәндә Пәрвәрдигарға: Мана, гуна қилған мән, қәбиһлик қилғучи мәндурмән. Лекин бу қойлар болса немә қилди? Сениң қолуң мениң үстүмгә вә атамниң жәмәтиниң үстигә чүшсун! — деди. □

Давут хаманни сетивелип қурбанғаһ қуриду

18 Шу күни Гад Давутниң қешиға келип униңға: Берип Йәбусий Аравнаһниң хаминиға Пәрвәрдигарға атап бир қурбанғаһ ясиғин, деди.

19 Давут Гадниң сөзи бойичә Пәрвәрдигар буйруғандәк қилди.

20 Аравнаһ қарап падиша билән хизмәткарларниң өз тәрипигә келиватқинини көрүп, алдиға чиқип падишаниң алдида йүзини йәргә тәккүзүп, тазим қилди.

21 Аравнаһ: Ғоҗам падиша немә иш билән қуллириниң алдиға кәлдилигин? — дәп сориди. Давут: Хәлиқниң арасида вабани тохтитиш үчүн, бу хаманни сәндин сетивелип, бу йәрдә Пәрвәрдигарға бир қурбанғаһ ясиғили кәлдим, — деди.

22 Аравнаһ Давутқа: Ғоҗам падиша өзлири немини халисила шуни елип қурбанлиқ қилсила. Мана бу йәрдә көйдүрмә қурбанлиқ үчүн калилар бар, отун қилишқа хаман тепидиған тирнилар билән калиларниң боюнтуруқлири бар. 23 И падиша, буниң һәммисиги мәнки Аравнаһ падишаға тәкдим қилай, деди. У йәнә падишаға: Пәрвәрдигар Худалири силини қобул қилип шәпқәт көрсәткәй, деди.

24 Падиша Аравнаһға: Яқ, қандақла болмисун буларни сәндин өз нәрхидә сетивалмисам болмайду. Мән бәдәл төлимәй Пәрвәрдигар Худайимға көйдүрмә

□ **24:10** «Давут хәлиқниң санини алғандин кейин, виждани азапланди... толиму ахмақанилик қиптимән, деди» — «хәлиқни санақтин өткүзүш» дегән гуна тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. □ **24:16** «Пәрвәрдигарниң Пәриштиси» — бу алаһидә шәхс тоғрилиқ бизниң «Тәбирләр»имизни көрүң. □ **24:17** «Лекин бу қойлар болса нимә қилди?» — «бу қойлар» Худаниң хәлқини көрситиду.

қурбанлиқларни һәрғиз сунмаймән, — деди. Андин Давут хаман билән қалиларни әллик шәкәл күмүчкә сетивалди.□

²⁵ Андин Давут у йәрдә Пәрвәрдигарға бир қурбанғаһ ясап, көйдүрмә қурбанлиқлар билән енақлиқ қурбанлиқлири қилди. Пәрвәрдигар зимин үчүн қилған дуаларни қобул қилип, ваба Исраилниң арисидә тохтиди.

□ **24:24** «әллик шәкәл» — бәлким 600 грам әтрапида еди.

Падишаһлар «1»

Давут падиша оғли Сулайманни өз орнига тәхткә олтарғузиду

¹ Давут падиша хелә яшинип қалған еди; уни йотқан-әдиял билән япсиму, у иссимайтти.

² Хизмәткарлири униңға: — Ғоҗам падиша өзлири үчүн, алдилирида туридиган бир пак қиз тапқузайли; у падишадин хәвәр елип, силиниң қучағлирида ятсун; шуниң билән ғоҗам падиша иссийла — деди.

³ Улар пүткүл Исраил зиминини кезип гөзәл бир қизни издәп жүрүп, ахири Шунамлиқ Абишагни тепип падишаниң алдиға елип кәлди. ⁴ Қиз интайин гөзәл еди; у падишадин хәвәр елип униң хизмитидә болатти, амма падиша униңға йеқинчилик қилмайтти. ⁵

⁵ Амма һаггитниң оғли Адония мәртивисини көтәрмәкчи болуп: «Мән падиша болимән» деди. У өзигә жең һарвулири билән атлиқларни вә алдида жүридиган әллик әскәрни тәйяр қилди. ⁶ (униң атиси һеч қачан: «Немишкә бундақ қилисан?» дәп, униңға тәнбиһ-тәрбийә берипму бақмиған еди һәм у һаһайити келишкән жигит болуп, аниси уни Абшалодин кейин туққан еди). ⁷

⁷ У Зәруияниң оғли Йоаб вә каһин Абиятар билән мәслиһәт қилишип турди. Улар болса Адонияға әгишип униңға ярдәм берәтти. ⁸ Лекин каһин Задок вә Йәһояданиң оғли Беная, Натан пәйғәмбәр, Шимәй, Рәй вә Давутниң өз палванлири Адонияға әгәшмиди.

⁹ Адония қой, кала вә бордиган топақларни Ән-Рогәлниң йенидики Зоһәләт дегән ташта сойдуруп, һәммә ака-укилирини, йәни падишаниң оғуллири билән падишаниң хизмитидә болған һәммә Йәһудаларни чақирди. ¹⁰ Лекин Натан пәйғәмбәр, Беная, палванлар вә өз иниси Сулайманни у чақирмиди.

¹¹ Натан болса Сулайманниң аниси Бат-Шебаға: — «Аңлимидиңму? һаггитниң оғли Адония падиша болди, лекин ғоҗимиз Давут униңдин хәвәрсиз. ¹² Әнди мана, өз жениң вә оғлуң Сулайманниң женини күтқузушқа мениң саңа бир мәслиһәт беришимкә иҗазәт бәргәйсән. ¹³ Давут падишаниң алдиға берип униңға: — Ғоҗам падиша өзлири қәсәм қилип өз кәминилиригә вәдә қилип: «Сениң оғлуң Сулайман мәндин кейин падиша болуп тәхтимдә олтириду» дегән әмәсмидилә? Шундақ туруқлуқ немишкә Адония падиша болиду? — дегин.

¹⁴ Мана, падиша билән сөзлишип турғиниңда, мәнму сениң кәйниңдин кирип сөзүңни испатлаймән, — деди.

¹⁵ Бат-Шеба ичкири өйгә падишаниң қешиға кирди (падиша толиму қерип кәткән еди, Шунамлиқ Абишаг падишаниң хизмитидә болувататти). ¹⁶ Бат-Шеба падишаға еңишип тазим қилди. Падишаһ: — Немә тәливиң бар? — дәп сориди.

[□] **1:3** «Шунамлиқ Абишаг» — яки «Шунәмлик Абишаг». [□] **1:4** «падиша униңға йеқинчилик қилмайтти» — ибраний тилида «падиша уни тонумайтти» дегән ибарә билән ипадиллиниду. [□] **1:5** «Һаггитниң оғли Адония» — Адония Давутниң оғуллиридин бири. һаггит Давутниң аяллиридин бири еди («2Сам.» 3:4) «өз алдида жүридиган... әскәрләр» — демәк, улар өзлириниң хусусий муһапизәтчилири еди. [■] **1:5** 2Сам. 15:1 [□] **1:6** «униң атиси ... униңға йәни Адонияға тәнбиһ-тәрбийә берипму бақмиған еди һәм у ... келишкән жигит болуп, аниси уни Абшалодин кейин туққан еди» — Абшалодин Давутниң йәнә бир аяли Маакаһдин туғулған оғли еди. Адония Давутниң төртинчи оғли болуп, шу чағда бәлким Давутниң оғуллири арасида «чоңи» һесапланатти. (2:15ни көрүң). Адония бәлким атиси тәрпидин әркә чоң қилинғанлиги һәм өзиниң келишкәнлигини шундақ мағрурлинип кәткән охшайду. [■] **1:6** 1Тар. 3:2 [■] **1:7** 1Пад. 2:22, 28 [□] **1:9** «Ән-Рогәл» — буниң мәнәси бәлким «Рогәлниң булиқи» яки «Пак қизниң булиқи». [■] **1:9** Йә. 15:7; 18:16

17 У униңға: — И ғоҗам, сили Пәрвәрдигар Худалири билән өз дедәклиригә: «Сениң оғлуң Сулайман мәндин кейин падиша болуп тәхтимдә олтириду» дәп қәсәм қилған едила. 18 Энди мана, Адония падиша болди! Лекин и ғоҗам падиша, силиниң униңдин хәвәрлири йоқ. 19 У көп калиларни, бордақ топақлар билән қойларни сойдуруп, падишаниң һәммә оғуллирини, Абиятар каһинни вә қошунниң сәрдари Йоабни чақирди. Лекин қуллири Сулайманни у чақирмиди.

20 Энди, и ғоҗам падиша, пүткүл Исраилниң көзлири силигә тикилмәктә, улар ғоҗам падишаниң өзлиридин кейин тәхтлиридә кимниң олтиридиғанлиғи тоғрисидә уларға хәвәр беришлирини күтишиватиду; 21 бир қарарға кәлмисилә, ғоҗам падиша өз ата-бовиалири билән биллә ухлашқа кәткәндин кейин, мән билән оғлум Сулайман гунакар санилип қалармизмекин, — деди.

22 Мана, у теһи падиша билән сөзлишип турғинида Натан пәйғәмбәрму кирип кәлди. 23 Улар падишаға: — Натан пәйғәмбәр кәлди, дәп хәвәр бәрди. У падишаниң алдиға кирипла, йүзини йәргә йеқип туруп падишаға тазим қилди.

24 Натан: — И ғоҗам падиша, сили Адония мәндин кейин падиша болуп мениң тәхтимдә олтириду, дәп ейтқан едилиму? 25 Чүнки у бүгүн чүшүп, көп буқа, бордиған топақлар билән қойларни сойдуруп, падишаниң һәммә оғуллирини, қошунниң сәрдарлирини, Абиятар каһинни чақирди; вә мана, улар униң алдида йәп-ичип: «Яшисун падиша Адония!» — дәп товлашмақта. 26 Лекин қуллири болған мени, Задок каһинни, Йәһояданиң оғли Бенайни вә қуллири болған Сулайманни у чақирмиди. 27 Ғоҗам падиша кимниң өзлиридин кейин ғоҗам падишаниң тәхтидә олтиридиғанлиғини өз қуллириға уқтурмай у ишни буйрудилиму? — деди.

28 Давут падиша: — Бат-Шебани алдимға қичқириңлар, деди. У падишаниң алдиға кирип, униң алдида турди. 29 Падиша болса: — Җенимни һәммә қийинчиликтин қутқузған Пәрвәрдигарниң һаяти билән қәсәм қилимәнки, 30 мән әслидә Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар билән саңа қәсәм қилип: «Сениң оғлуң Сулайман мәндин кейин падиша болуп орнумда мениң тәхтимдә олтириду» дәп ейтқинимдәк, бүгүнки күндә мән бу ишни чоқум вужудқа чиқиримән, — деди.

31 Вә Бат-Шеба йүзини йәргә йеқип туруп падишаға тазим қилип: — Ғоҗам Давут падиша әбәдий яшисун! — деди.

32 Давут падиша: — Задок каһинни, Натан пәйғәмбәрни, Йәһояданиң оғли Бенайни алдимға чақириңлар, деди. Улар падишаниң алдиға кәлди.

33 Падиша уларға: — Ғоҗаларниң хизмәткарлирини өзүңларға қошуп, Сулайманни өз қечиримгә миндүрүп, Гиһонға елип бериңлар; 34 у йәрдә Задок каһин билән Натан пәйғәмбәр уни Исраилниң үстигә падиша болушқа мәсиһ қилсун. Андин канай челип: — Сулайман падиша яшисун! дәп товлаңлар. □

35 Андин у тәхтимдә олтиришқа бу йәргә кәлгәндә, униңға әгишип меңиңлар; у мениң орнумда падиша болиду; чүнки мән уни Исраил билән Йәһуданиң үстигә падиша болушқа тайинлидим, — деди.

36 Йәһояданиң оғли Бенай падишаға җавап берип: — Амин! Ғоҗам падишаниң Худаси Пәрвәрдигарму шундақ буйрусун! 37 Пәрвәрдигар ғоҗам падиша билән

□ 1:34 «Задок каһин билән Натан пәйғәмбәр уни Исраилниң үстигә падиша болушқа мәсиһ қилсун» — «мәсиһ қилиш»: — Худаниң йолийруги билән Исраилға йеңи бир падиша бекитиш үчүн униң бешиға каһин яки пәйғәмбәр тәрипидин зайтун меһи сүрүлүши керәк еди. Мошу мурасим «мәсиһ қилиш» яки «мәсиһләш» дейилгән. Шу мурасимдин кейин мошу падиша «Худаниң мәсиһ қилғини» дәп атилип, һөкүм сүрүшкә Худаниң һоқуқиға егә, дәп қарилатти. Каһинлар вә бази вақитларда пәйғәмбәрнимү өз вәзиплисигә бекитиш үчүн «мәсиһ қилиниш» мурасими өткүзүләтти.

биллэ болғандэк, Сулайман билэн биллэ болуп, униң тэхтини ғоҗам Давут падишаниңкидин техиму улук қилғай! — деди.

³⁸ Задок каһин, Натан пәйғәмбәр, Йәһояданиң оғли Беная вә Кәрәтийләр билән Пәләтийләр чүшүп, Сулайманни Давут падишаниң қечериға миндүрүп, Гиһонға елип барди. ³⁹ Задок каһин ибадәт чедиридин май билән толған бир мүңгүзни елип, Сулайманни мәсиһ қилди. Андин улар канай чалди. Хәлиқниң һәммиси: — Сулайман падиша яшисун! — дәп товлашти. ■

⁴⁰ Хәлиқниң һәммиси униң кәйнидин әгишип, сүнай челип зор шатлиқ билән йәр йерилғидек тәнтәнә қилишти. ⁴¹ Әнди Адония вә униң билән жәм болған меһманлар ғизалинип чиққанда, шуни аңлиди. Йоаб канай авазини аңлиғанда: — Немишкә шәһәрдә шунчә қийқас-сүрән селиниду? — дәп сориди. ⁴² У теһи сөзини түгәтмәйла, мана Абиятар каһинниң оғли Йонатан кәлди. Адония униңға: — Киргин, қәйсәр адәмсән, чоқум бизгә хуш хәвәр елип кәлдиң, — деди.

⁴³ Йонатан Адонияға жавап берип: — Ундақ әмәс! Ғоҗимиз Давут падиша Сулайманни падиша қилди! ⁴⁴ Вә падиша өзи униңға Задок каһинни, Натан пәйғәмбәрни, Йәһояданиң оғли Бенаяни вә Кәрәтийләр билән Пәләтийләрни һәмраһ қилип әвителип, уни падишаниң қечериға миндүрди; ⁴⁵ андин Задок каһин билән Натан пәйғәмбәр уни падиша болушқа Гиһонда мәсиһ қилди. Улар у йәрдин чиқип шатлиқ қилип, пүткүл шәһәрни қийқас-сүрән билән ләрзигә салди. Сиз аңлаватқан сада дәл шудур. ⁴⁶ Униң үстигә Сулайман һазир падишалиқ тәхтидә олтириватиду. ⁴⁷ Йәнә келип падишаниң хизмәткарлири келип ғоҗимиз Давут падишаға: «Худалири Сулайманниң намини силиниқкидин әвзәл қилип, тәхтини силиниқкидин улук қилғай!» дәп бәхит тиләп мубарәкләшкә келишти. Падиша өзи ятқан орунда сәждә қилди ⁴⁸ вә падиша: — «Бүгүн мениң тәхтимгә олтарғучи бирисини тайинлиған, өз көзлиримгә шуни көргүзгән Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар мубарәкләнсун!» — деди — деди.

⁴⁹ Шуни аңлап Адонияниң барлиқ меһманлири һодуқуп, орнидин қоуп һәр бири өз йолиға кәтти. ⁵⁰ Адония болса Сулаймандин қорқуп, орнидин қоуп, ибадәт чедириә берип қурбанғаһниң мүңгүзлирини тутти. □

⁵¹ Сулайманға шундақ хәвәр берилип: — «Адония Сулайман падишадин қорқиду; чүнки мана, у қурбанғаһниң мүңгүзлирини тутуп туруп: — «Сулайман падиша бүгүн маңа шуни қәсәм қилсунки, у өз қулини қилич билән өлтүрмәсликкә вәдә қилғай» деди», — дейилди.

⁵² Сулайман: — У дурус адәм болса бешидин бир тал чач йәргә чүшмәйду. Лекин униңда рәзиллик тепилса, өлиду, деди.

⁵³ Сулайман падиша адәм әвителип уни қурбанғаһдин елип кәлди. У келип Сулайман падишаниң алдида ечишип тазим қилди. Сулайман униңға: — Өз өйүңгә кәткин, — деди.

2

□ **1:38** «Кәрәтийләр билән Пәләтийләр» — булар болса Давутниң хусусий муһапизәтчилиридин еди («2Сам.» 8:18ни көрүң). Кәрәтийләр әслидә Крет арилидин кәлгән болуши мүмкин еди. ■ **1:39** 1Сам. 20:24 □ **1:40** «Хәлиқниң һәммиси ... сүнай челип зор шатлиқ билән йәр йерилғидек тәнтәнә қилишти» — ибраний тилида: «Хәлиқниң һәммиси ... сүнай челип зор шатлиқ билән тәнтәнә қилишип йәрни йеривәтти». Мүмкинчилиги барки, йәр дәрвәкә авазлар билән йерилип кәткән еди. Мәсиһниң келишидимү чоң йәр тәврәш болиду («Зәк.» 14:5, «Вәһ.» 6:12, 16:18). □ **1:50** «Адония ... Сулаймандин қорқуп, ... ибадәт чедириға берип қурбанғаһниң мүңгүзлирини тутти» — шу чәғларда «қурбанғаһниң мүңгүзлирини тутуш» падишадин һимайә тиләшни билдүрүшниң ипадиси еди.

Давут Сулайманға ахирқи несихәтни қилиду

1 Давутниң өлидиған вақти йеқинлашқанда, оғли Сулайманға тапилап мундақ деди: —

2 «Энди йәр йүзидикиләрниң һәммиси баридиған йол билән кетимән. Жүрәклик болуп, әркәктәк болғин! 3 Сән барлиқ қиливатқан ишлиринда һәмдә барлиқ нийәт қилған ишлиринда раваж тегишиң үчүн Мусаға чүшүрүлгән қанунда пүтүлгәндәк, Пәрвәрдиғар Худайиңниң йоллирида меңип, Униң бәлгүлимилири, Униң әмирлири, Униң һөкүмлири вә ағаһ-гувалиқлирида чиң туруп, Униң тапшуруғини чиң тутқин. □ 4 Шундақ қилғанда Пәрвәрдиғар маңа: «Әгәр әвлатлириң өз йолиға көңүл бөлүп, Мениң алдимда пүтүн қәлби вә пүтүн жени билән һәқиқәттә маңса, саңа әвладиңдин Исраилниң тәхтидә олтиришқа бир зат кам болмайду» дәп ейтқан сөзигә әмәл қилиду. ■

5 Амма Зәруияниң оғли Йоабниң маңа қилғинини, йәни униң өзи қандақ қилип Исраилниң қошунидики икки сәрдарни, йәни Нерияниң оғли Абнәр билән Йәтәрниң оғли Амасани уруп өлтүрүп, тинич мәзгилдә жәңдә төкүлгәндәк қан төкүп, белигә бағлиған кәмәргә вә путиға кийгән кәшигә жәңдә төкүлгәндәк қан чечип, дағ қилғанлиғини билисән. ■ 6 Сән уни даналиғиңға мувапиқ бир тәрәп қилип, униң ақ бешиниң гөргә саламәт чүшүшигә йол қоймиғайсән. □

7 Лекин Гилеадлиқ Барзиллаиңиң оғуллириға меһриванлиқ көрситип, дәстихиниңдин нан йегүзгин; чүнки мән ақаң Абшломдин қачқинимда, улар йенимға келип маңа шундақ қилған. ■

8 Вә мана Баһуримдин кәлгән Бинямин қәбилисидин Гераниң оғли Шимәй йенинда туриду. У мән Маһанаимға баридиғанда, әшәддий ләнәт билән мени қәрғиди. Кейин у Иордан дәриясиға берип мениң алдимға кәлгәндә, мән Пәрвәрдиғарниң нами билән униңға: «Сени қилич билән өлтүрмәймән» дәп қәсәм қилдим. ■ 9 Амма һазир уни гунасиз дәп санимиғин. Өзүң дана киши болғандин кейин униңға қандақ қилишни билисән; һәрһалда униң ақ бешини қанитип гөргә чүшүргин. □

10 Давут өз ата-бовлири билән бир йәрдә ухлиди. У «Давутниң шәһири» дегән жайда дәпнә қилинди. □ 11 Давутниң Исраилға сәлтәнәт қилған вақти қириқ жил еди; у һебронда йәттә жил сәлтәнәт қилип, Йерусалимда оттуз үч жил сәлтәнәт қилди. ■

Сулайманниң орни мустәһкәмлиниду

12 Сулайман атиси Давутниң тәхтидә олтарди; униң сәлтәнәти хелә мустәһкәмләнди. ■ 13 Амма һаггитниң оғли Адония Сулайманниң аниси Бат-Шебаниң қешига барди. У униндин: — Течлиқ мәхситидә кәлдиңму? — дәп сориди. У: — Шундақ, течлиқ мәхситидә, деди.

□ 2:3 «барлиқ нийәт қилған ишлиринда...» — ивраний тилида: «сән қәйәргә бурулсаң,...» дегән сөзләр билән ипадилиниду. ■ 2:3 Қан. 17:18; 29:9; йә. 1:7 ■ 2:4 2Сам. 7:12; зәб. 131:12 ■ 2:5 2Сам. 3:27; 20:10 □ 2:6 «униң ақ бешиниң гөргә саламәт чүшүшигә йол қоймиғайсән» — мошу йәрдә «гөр» «тәһтисара» дегәнни билдүриду. ■ 2:7 2Сам. 17:27; 19:31 ■ 2:8 2Сам. 16:5; 19:19 □ 2:9 «...һәрһалда униң ақ бешини қанитип гөргә чүшүргин» — мошу йәрдә «гөр» «тәһтисара» дегәнни билдүриду. «Зәруияниң оғли Йоаб... Бинямин қәбилисидин Гераниң оғли Шимәй» — бу икки адәмниң Сулайманға дүшмән болидиғанлиғиға Давут падишаниң көзи йәтти. Әслидә у уларни жазалашқа тоғра келәтти; бирақ өзи еғир гуна садир қилғанлиғи түпәйлидин («2Сам.» 11-бап) хијаләттә қелип, қоли бу ишларға һеч бармайтти. □ 2:10 «Давут өз ата-бовлири билән бир йәрдә ухлиди» — мошундақ ибариләр үстидә «Ярителиш»тики «қошумча сөз»имиздә тохтилимиз. ««Давутниң шәһири» дегән жай» — «Давутниң шәһири»: — Зионни, йәни Йерусалимдики егиз дөңгә жайлашқан, Давут қурған қәлғәни көрситиду. ■ 2:10 Рос. 2:29; 13:36 ■ 2:11 1Тар. 29:27 ■ 2:12 1Тар. 29:23; 2Тар. 1:1

14 У йәнә: — Саңа бир сөзүм бар еди, деди. У: — Сөзүңни ейтқин, деди.

15 У: — Билисэнки, падишалиқ әслидә мениңки еди, вә пүтүн Исраил мени падиша болиду дәп, маңа қарайтти. Лекин падишалиқ мәндин кетип, инимниң илгиғә өттти; чүнки Пәрвәрдигарниң ирадиси билән у униңки болди. ■ 16 Әнди саңа бир илтмасим бар. Мени яндурмиғин, деди. У: — Ейтқин, деди.

17 У: — Сәндин өтүнимән, Сулайман падишаға мән үчүн ейтқинки — чүнки у саңа яқ демәйду! — У Шунамлиқ Абишағни маңа хотунлуққа бәрсун, деди.

18 Бат-Шеба: — Мақул; сән үчүн падишаға сөз қилай, деди.

19 Бат-Шеба Адония үчүн сөз қилғили Сулайман падишаниң алдиға барди. Падиша қопуп алдиға берип, анисиға тазим қилди. Андин тәхтигә берип олтирип падишаниң анисиға бир тәхтни кәлтүрди. Шуниң билән у униң оң йенида олтирип, униңға: — 20 Саңа кичиккинә бир илтмасим бар. Мени яндурмиғин, деди. Падиша униңға: — И ана, соравәргин, мән сени яндурмаймән, деди.

21 У: — Ақаң Адонияға Шунамлиқ Абишағни хотунлуққа бәргүзгин, деди.

22 Сулайман падиша жавап берип анисиға: — Немишкә Адония үчүн Шунамлиқ Абишағни сорайсән? У акам болған экән, униң үчүн, Абиятар каһин үчүн вә Зәруағниң оғли Йоаб үчүн падишалиқниму соримамсән! — деди. □

23 Сулайман падиша Пәрвәрдигар билән қәсәм қилип мундақ деди: — Адония шу сөзни қилғини үчүн өлмисә, Худа мени урсун яки униңдин артуқ жазалисун!

24 Мениң орнумни мустәһкәм қилған, атамниң тәхтидә олтарғузған, Өз вәдиси бойичә маңа бир өйни қурған Пәрвәрдигарниң һаяти билән қәсәм қилимәнки, Адония бүгүн өлүмгә мәһкүм қилиниду, деди. □ ■

25 Шуниң билән Сулайман падиша Йәһояданиң оғли Бенайни бу ишкә әвәттти; у уни чепип өлтүрди.

26 Падиша Абиятар каһинға: — Маң, Анатоттики өз етизлиғиңға барғин. Сән өлүмгә лайиксән, лекин сән Рәб Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғини атам Давутниң алдида кәтәргәнлиғиң түпәйлидин, вә атамниң тартқан һәммә азап-оқубәтлиридә униңға һәмдәрд болғиниң үчүн, мән һазир сени өлүмгә мәһкүм қилмаймән, деди. ■

27 Андин Сулайман Абиятарни Пәрвәрдигарға каһин болуштин жуда қилип һайдиди. Шуниң билән Пәрвәрдигарниң Әлиниң жәмәти тоғрилиқ Шилоһда ейтқан сөзи әмәлгә ашурулди. □ ■

28 Буниң хәвири Йоабқа йәткәндә (чүнки Йоаб Абшалома әгәшмигән болсиму, Адонияға әгәшкән еди) Йоаб Пәрвәрдигарниң чедириға қечип қурбанғаһниң мүңгүзлирини тутти. ■ 29 Сулайман падишаға: «Мана, Йоаб Пәрвәрдигарниң чедириға қечип берип, қурбанғаһниң йенида туриду» дегән хәвәр йәткүзүлди. Сулайман Йәһояданиң оғли Бенайни шу йәргә әвәтип: — Маң, уни өлтүрүвәтकिन, деди.

30 Бенай Пәрвәрдигарниң чедириға берип униңға: — «Падиша сени буюққа чиқсун!» деди, деди. У: — Яқ, мошу йәрдә өлимән, деди. Бенай падишаниң йениға қайтип униңға хәвәр берип: — Йоаб мундақ-мундақ деди, маңа шундақ жавап бәрди, деди.

■ 2:15 1Тар. 22:9; 28:5 □ 2:22 «Немишкә Адония үчүн Шунамлиқ Абишағни сорайсән? У акам болған экән, униң үчүн, ... падишалиқниму соримамсән!» — мүмкинчилиги барки, Адония атисиниң кенизигини әмригә алса, хәлиқ уни атисигә баравәр экән, шуңа падиша болушқа лайиқ дәп қарайтти. Сулайманиң көзлири бу ишкә йәтти. □ 2:24 «Пәрвәрдигар... Өз вәдиси бойичә маңа бир өйни қурған...» — «өй» мошу йәрдә Сулаймандин болидиған шаһанә сулалени көрситиду. ■ 2:24 2Сам.

7:12; 13 ■ 2:26 1Сам. 22:20-23; 2Сам. 15:24 □ 2:27 «Пәрвәрдигарниң Әлиниң жәмәти тоғрилиқ Шилоһда ейтқан сөзи әмәлгә ашурулди» — бу сөз «1Сам.» 2:27-36дә вә 3:11-14дә хатирләнгән.

■ 2:27 1Сам. 2:31-36 ■ 2:28 1Пад. 1:50

31 Падиша уиңға: — У өзи дегәндәк қилип, уни чепип өлтүргин вә уни дәпнә қилғин. Шуниң билән Йоаб төккән наһәк қан мәндин вә атамниң жәмәтидин көтирилип кәткәй. 32 Шундақ қилип атам Давут бехәвәр әһвалда у өзидин адил вә есил икки адәмни, йәни Исраилниң қошуниниң сәрдари нәрниң оғли Абнәр билән Йәһуданиң қошуниниң сәрдари Йәтәрниң оғли Амасани қиличлиғини үчүн, Пәрвәрдиғар у төккән қанни өз бешиға яндуриду. 33 Уларниң қени Йоабниң беши вә нәслиниң бешиға мәнгү янғай; лекин Давут, уиң нәсли, жәмәти вә тәхтигә әбәдил-әбәткичә Пәрвәрдиғардин тинич-хатиржәмлик болғай, деди.

34 Йәһояданиң оғли Беная чиқип уни чепип, өлүмгә мәһкүм қилди. Андин у чөлдики өз өйидә дәпнә қилинди.

35 Падиша Йәһояданиң оғли Бенаяни уиң орниға қошунниң сәрдари қилди; падиша Абиятарниң орниға Задокни каһин қилип тайинлиди. ■

36 Андин кейин падиша Шимәйни чақирип уиңға: — Йерусалимда өзүңгә бир өй селип у йәрдә олтарғин. Башқа һеч йәргә чиқма. 37 Әгәр сән чиқип Кидрон жилғисидин өтсәң, шуни ениқ билип қойки, шу күндә сән шәксиз өлисән. Сениң қениң өз бешиға чүшиду, деди.

38 Шимәй падишаға: — Гоҗамниң сөзи бәрһәқтур. Гоҗам падиша ейтқәндәк қулири шундақ қилиду, деди. Шуниң билән Шимәй узун вақитқичә Йерусалимда турди.

39 Үч жилдин кейин шундақ болдики, Шимәйниң қуллиридин иккиси қечип Маакаһниң оғли, Гатниң падишаси Ақишниң қешиға барди. Шимәйгә: — Мана қуллириң Гат шәһиридә туриду, дегән хәвәр йәткүзүлди. 40 Шимәй ешигини тоқуп қуллирини издигили Гатқа, Ақишниң йениға барди. Андин у йенип өз қуллирини Гаттин елип кәлди.

41 Сулайманға: — Шимәй Йерусалимдин Гатқа берип кәлди, дәп хәвәр йәткүзүлди. 42 Падиша Шимәйни чақиртип уиңға: — Мән сени Пәрвәрдиғар билән қасәм қилдуруп: — Шуни ениқ билип қойки, сән қайси күни чиқип бирәр йәргә барған болсаң, сән шу күнидә шәксиз өлисән, дәп ағаһландуруп ейтмиғанмидим? Өзүңму, мән аңлиған сөз бәрһәк, дегән едиңғу? 43 Шундақ болған экән, немишкә өзүң Пәрвәрдиғар алдида қилған қасемиңни бузуп, мән саңа буйруған буйруғумниму тутмидиң? — деди.

44 Падиша Шимәйгә йәнә: Сән атам Давутқа қилған һәммә рәзилликни убдан билдирсән, у көңлүңгә аяндур. Мана Пәрвәрдиғар рәзиллиғини өз бешиға яндуриду. ■ 45 Лекин Сулайман падиша болса бәрикәтлини, Давутниң тәхти Пәрвәрдиғарниң алдида әбәдил-әбәт мустәһкәм қилинди, деди.

46 Андин падишаниң буйруғи билән Йәһояданиң оғли Беная чиқип уни чепип өлтүрди. Падишаһлик болса Сулайманниң қолида мустәһкәм қилинди. ■

3

Пәрвәрдиғар Сулайманға даналиқ бериду
2Тар. 1:1-12

1 Сулайман Мисирниң падишаси Пирәвн билән иттипақ түзүп Пирәвнниң қизини хотунлуққа алди. Өз ордиси, Пәрвәрдиғарниң өйи вә Йерусалимниң чөрисидики сепилни ясап пүткүзгичилик у уни «Давутниң шәһири»гә апирип турғузди. ■

2 Шу вақитларда Пәрвәрдигарниң нами үчүн бир ибадәтхана ясалмиғини үчүн хәлиқ «жуқури жайлар»да қурбанлиқлирини қилатти. □ ■

3 Сулайман Пәрвәрдигарни сөйүп, атиси Давутниң бәлгүлигәнлиридә маңатти. Пәкәт «жуқури жайлар»да қурбанлиқ қилип хушбуй яқатти. □

4 Падиша қурбанлиқ қилғили Гибеонға барди; чүнки у йәр «улуқ жуқури жай» еди. Сулайман у йәрдики қурбанғада бир миң көйдүрмә қурбанлиқ сунди. ■

5 Пәрвәрдигар Гибеонда Сулайманға кечиси чүшидә көрүнди. Худа униңға: — Мениң саңа немә беришимни лайиқ тапсаң, шуни тилигин, деди. ■

6 Сулайман жававән мундақ деди: — Қулуң атам Давут Сениң алдиңда һәқиқәт, һәққанийлиқ вә көңлиниң сәмимийлиги билән маңғанлиғи билән Сән униңға зор меһриванлиқни көрсәткән едиң; вә Сән шу зор меһриванлиқни давам қилип, бүгүнки күндикидәк өз тәхтидә олтарғили униңға бир оғул бәрдиң. 7 Әнди и Пәрвәрдигар Худайим, қулуңни атам Давутниң орнида падиша қилдиң. Амма мән пәкәт бир гөдәк бала халас, чиқиш-киришиму билмәймән. ■ 8 Өз қулуң Сән таллиған хәлқиң, көплүгидин санап болмайдиган һесапсиз улук бир хәлиқ арисидә туриду. ■ 9 Шуңа Өз қулуңға хәлқиңниң үстидә һөкүм қилишқа яхшияманни пәриқ етидиган ойғақ бир қәлбни бәргәйсән; болмиса, ким бу улук хәлқиң үстигә һөкүм қилалисун? — деди.

10 Сулайманниң шуни тилигини Рәбни хуш қилди.

11 Худа униңға: — Сән шуни тилигиниң үчүн — Я өзүң үчүн узун өмүр тилимәй, я өзүң үчүн дөләт-байлиқ тилимәй, я дүшмәнлириңниң жанлирини тилимәй, бәлки тоғра һөкүм қилғили ойғақ болушқа өзүң үчүн әқил-парасәтни тилигиниң үчүн, ■ 12 мана, сөзүң бойичә шундақ қилдим. Мана саңа шундақ дана вә йорутулған қәлбни бәрдимки, сәндин илгири саңа охшайдиғини болмиған, сәндин кейинму саңа охшайдиғини болмайду. ■ 13 Мән сән тилимигән нәрсиниму, йәни дөләт-байлиқ вә шан-шөһрәтни саңа бәрдим. Шуниң билән барлиқ күнлириңдә падишаларниң арисидә саңа охшаш болидиғини чиқмайду. ■ 14 Әгәр атаң Давут маңғандәк Мениң йоллиримда меңип, бәлгүлимилирим вә әмирлиримни тутсаң күнлириңни узартимән, деди.

15 Сулайман ойғанғанда, мана бу бир чүш еди. У Йерусалимға келип Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғиниң алдиға келип, ерә туруп көйдүрмә қурбанлиқларни қилип, тәшәккүр қурбанлиқлирини өткүзүп, һәмме хизмәтқарлириға зияпәт қилип бәрди.

Сулайманниң даналиги аян болиду

□ 3:2 «хәлиқ «жуқури жайлар»да қурбанлиқлирини қилатти» — «жуқури жайлар»: — Төвраттики «Қан.» 12:5-14дә вә башқа мунасивәтлик йәрләрдә, Худа Израилларға: — Бириси маңа атап қурбанлиқ қилса, пәкәт «Өзүм таллиған жай»да қурбанлиқ қилсун, дәп тапилайду. Израилниң тарихида Худа мошундақ қурбанлиқ қилидиган бир нәччә жайни бекиткән еди (бир вақитта пәкәт бирла жайни бекитәтти). Бирақ Израиллар бәлким өз қолайлиғини көзләп (вә бәлким бутпәрәсләрниң иш-һәрикәтлирини дорап) Худаниң әмрини нәзиридин сақит қилип тағ чоққилири қатарлиқ жуқури жайларда Худаға ибадәт қилип қурбанлиқ қилатти. Буниң шундақ бир хәтири бар едики, улар әтрапидики бутпәрәсләрниң тәсирини қобул қилип, шу йәрдә һәр хил бутларғиму чоқунуп, һәтта бутпәрәсләргә әгишип «инсан қурбанлиқ»ларниму қилиши мүмкин вә дәрвәқә көп вақитларда шундақ қилатти (мәсилән, «Әз.» 16:21, 20:26ни көрүң).

■ 3:2 Қан. 12:5 □ 3:3 «Сулайман Пәрвәрдигарни сөйүп, атиси Давутниң бәлгүлигәнлиридә маңатти; пәкәт «жуқури жайлар»да ... хушбуй яқатти» — «Давутниң бәлгүлигәнлири»: — шүбһисизки, Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән барлиқ бәлгүлимиләрни өз ичигә алған. Уларниң ичидә, қурбанлиқ қилиш «жуқури жайлар»да әмәс, бәлки Пәрвәрдигар бекиткән жайдила болуши керәк, дәп бекитилгән («Қан.» 12:10-14). ■ 3:4 2Тар. 1:3 ■ 3:5 1Пад. 9:2 ■ 3:7 2Тар. 2:7 ■ 3:8 2Тар. 1:9 ■ 3:11 2Тар. 1:11 ■ 3:12 Топ. 1:16 ■ 3:13 Мат. 6:33; әф. 3:20

16 Шуниңдин кейин икки паһишә аял падишаниң қешиға келип униң алдида турди.

17 Биринчи аял: — И ғоҗам! Мән вә бу хотун бир өйдә олтиримиз; у мән билән өйдә турғинида бир балини туғдум. 18 Мән балини туғуп үч күндин кейин у хотунму бир бала туғди. Биз иккилә у йәрдә олтардуқ; өйдә биздин башқа һеч ят адәм йоқ еди, ялғуз биз иккилә өйдә едук. 19 Шу кечидә бу хотунниң балиси өлди; чүнки у балисини бесип өлтүрүп қойған еди. 20 У йерим кечидә қопуп дедәклири ухлап қалғанда, йенимдин оғлумни елип өз кучиғиға селип, өзиниң өлгән оғлини мениң кучиғимға селип қоюпту. 21 Этиси қопуп баламни емитәй десәм мана өлүк туриду. Лекин әтигәндә қарисам, у мән туққан бала әмәс еди, деди.

22 Иккинчи аял: — Яқ, ундақ әмәс. Тирик қалғини мениң оғлум, өлгини сениң оғлуң, деди. Лекин биринчи аял: — Яқ, өлгини сениң оғлуң, тирик қалғини мениң оғлум, деди. Улар шу һаләттә падишаниң алдида талишип туратти.

23 Падишаһ: — Бири: «Тирик қалғини мениң оғлум, өлгини сениң оғлуң» дәйду. Амма йәнә бири: «Яқ, өлгини сениң оғлуң, тирик қалғини мениң оғлум» дәйду, деди.

24 Падишаһ: Маңа бир қилич елип келиңлар, деди. Улар қилични падишаға елип кәлгәндә 25 падиша: Тирик балини оттуридин кесип икки парчә қилип йеримини биригә, йәнә бир йеримни иккинчисигә бериңлар, деди.

26 У вақитта тирик балиниң аниси өз балисиға ичини ағритип падишаға: — Аһ ғоҗам! Тирик балини униңға бәрсилә, һәргиз уни өлтүрмигәйлә! — дөп ялвурди. Лекин иккинчиси: — Уни нә мениңки нә сениңки қилмай, оттуридин кесиңлар, деди.

27 Падиша җававән: — Тирик балини униңға бериңлар, уни һеч өлтүрмәңлар; чүнки бу балиниң аниси шудур, деди.

28 Пүткүл Исраил падишаниң қилған һөкүми тоғрисида аңлиди вә улар падишадин қорқти, чүнки улар Худаниң адил һөкүмләрни чиқириш даналиқиниң униңда барлиғини көрди.

4

Сулайманниң әмәлдарлири вә хизмәткарлири

1 Сулайман падиша пүткүл Исраилға падиша болди.

2 Униң чоң әмәлдарлири мунулар: — Задокниң оғли Азария каһин еди;

3 Шишаниң оғуллири Елихорәф вә Ахияһ катиплар еди; Аһилудниң оғли Йәһошафат диванбеги еди; 4 Йәһояданиң оғли Беная қошунниң баш сәрдари еди. Задок билән Абиятар каһинлар еди; 5 Натанниң оғли Азария назарәт беги, Натанниң йәнә бир оғли Забуд һәм каһин вә падишаниң мәслиһәтчиси еди.

6 Ахишар ординиң ғоҗидари, Абданиң оғли Адонирам баж-алван беги еди. ■

7 Пүткүл Исраил зиминида Сулайман падишаниң өзи үчүн вә ордидакилири үчүн йемәк-ичмәк тәминләйдиған, он икки назарәтчи тайинланған еди; уларниң һәр бири жилда бир айдин йемәк-ичмәк тәминләшкә мәсул еди. 8 Уларниң исми төвәндә хатириләнгән: Әфраим тағлиқ райониға Бән-Хур; 9 Маказ, Шаалбим, Бәйт-Шәмәш вә Елон-Бәйт-һананға Бән-Дәкәр; 10 Аруботқа Бән-Хәсәд; у йәнә Сокоһ вә Хәфәр дегән барлиқ жутқиму мәсул еди; □ 11 йәнә Нафат-Дорға Бән-Абинадаб (у Сулайманниң қизи Тафатни хотунлуққа алған); 12 Таанак, Мәгиддо

вә Ййзрәэлниң төвәнки тәрипидики Зарәтанның йенида болған пүткүл Бәйт-Шанға, шундақла Бәйт-Шандин тартип Абәл-Мәһолаһғичә, Жокнеамдин өткичә болған зиминларға Аһилудниң оғли Баана; ¹³ Рамот-Гилеадқа Бән-Гәбәр; у йәнә Гилеад жутиға җайлашқан, Манассәһниң оғли Яирға тәвә болған кәнтләр вә һәм Башандики жут Аргоб, жүмлидин у йәрдики сепили, мис балдақлиқ қовуқлири болған атмиш чоң шәһәргиму мәсәул еди.

¹⁴ Маһанаимға Иддоһниң оғли Аһинадаб; ¹⁵ Нафталиға Ахимааз (у Сулайманниң кизи Басиматни хотунлуққа алған еди). ¹⁶ Ашир вә Алотқа һушайниң оғли Баанаһ; ¹⁷ Иссакарға Паруаһниң оғли Йәһошафат; ¹⁸ Бинямин зиминиға Еланиң оғли Шимәй; ¹⁹ Гилеад зиминиға (әслидә Аморийларниң падишаси Сихон вә Башанниң падишаси Огниң зимини еди) Уриниң оғли Гәбәр. У шу жутқа бирдин-бир назарәтчи еди.

Сулайманниң дәлти вә шәһрити

²⁰ Йәһуда билән Исраилниң адәмлири деңиз саһилидики қумдәк нурғун еди. Улар Йәп-ичип, хошаллиқ қилатти. ²¹ Вә Сулайман болса *Әфрат* дәриясинин тартип Филистийләрниң зиминиға вә Мисирниң чегаралириғичә болған һәммә падишалиқларниң үстидә сәлтәнәт қилатти. Улар улпан кәлтүрүп Сулайманниң пүтүн өмридә униң хизмитидә болатти. ²² Сулайманниң ордисиға кетидиган күнлүк тәминат үчүн оттуз кор тасқиған ақ ун, атмиш кор қара ун, □ ²³ он бордиган уй, яйлақтин кәлтүрүлгән жигирмә уй, йүз қой кетәти; буниңдин башқа бугилар, жәрәнләр, кийикләр вә бордиган тохулар лазим еди. ²⁴ Чүнки у Тифсаһдин тартип Газағичә, *Әфрат* дәриясиниң бу тәрипидики һәммә жутларниң үстидә, йәни *Әфрат* дәриясиниң бу тәрипидики барлиқ падишаларниң үстидә һөкүм сүрәтти; униң төрт әтрапи тинич еди. ²⁵ Сулайманниң пүткүл күнлиридә Дандин тартип Бәәр-Шебағичә Йәһуда билән Исраил адәмлириниң һәр бири өз үзүм тели вә өз әнжир дәриғиниң тегидә аман-есән олтиратти. ■

²⁶ Сулайманниң жәң һарвулириниң атлири үчүн төрт миң атханиси, он икки миң чәвәндизи бар еди. □ ■

²⁷ Мәзкур назарәтчиләрниң һәр бири өзигә бекитилгән айда Сулайман падишаға вә униң дәстихиниға кәлгәнләрниң һәммисиниң йемәк-ичмәклирини кемәйтмәй тәминләйтти. ²⁸ Хәлиқ болса һәр бири өзигә бекитилгән норма бойичә ат-қечирлар үчүн арпа билән саманларни *назарәтчиләр бар* йәргә елип келәтти.

²⁹ Худа Сулайманға деңиз саһилидики қумдәк даналиқ, интайин мол пәм-парасәт ата қилип, униң қәлбини кәң қилип зор йорутти. □ ³⁰ Шуниң билән Сулайманниң даналиғи барлиқ шәриқтиқиләрниң даналиғидин вә Мисирдики барлиқ даналиқтин ашти. ³¹ Чүнки у барлиқ адәмләрдин, жүмлидин әзраһлиқ Етан билән Махолниң оғуллири һеман, Калкол вә Дарда дегәнләрдин дана еди; вә униң шәһрити әтрапидики һәммә әлләр арисидә йейилди. ³² У ейтқан пәнд-несиһәт үч миң еди; униң шеир-күйлири бир миң бәш еди.

³³ У Ливандики кедр дәриғидин тартип тамда өсидиган лепәкгүлгичә дәрәқ-гияларниң һәммисини баян қилип хатирилигән еди; у йәнә мал вә һайванлар, қушлар, һашарәт-өмилигүчиләр вә белиқлар тоғрисида баян қилип хатирилигән

□ **4:22** «оттуз кор» — бир кор он литр, 30 кор 300 литр. ■ **4:25** Лав. 26:5 □ **4:26** «төрт миң атханиси» — көп кона көчүрмиләрдә «қириқ миң атханиси» дейилиду. Лекин биз бу санни көчүргүчиләрниң хаталиғи дәп қараймиз. «2Тар.» 9:25дә вә бу текстниң бәзи грек тәрҗимилиридә «төрт миң» дейилиду. «он икки миң чәвәндизи» — яки «он икки миң ети». ■ **4:26** 1Пад. 10:26; 2Тар. 1:14; 9:25 □ **4:29** «униң қәлбини кәң қилип зор йорутти» — яки «униң көкси-қарнини бәк кәң қилди».

еди. ³⁴ Сулайманниң даналиқини аңлиғили кишиләр барлиқ әлләрдин келәтти, шундақла униң даналиғи тоғрилиқ хәвәр тапқан йәр йүзидики һәммә падишалардин кишиләр кәлмәктә еди.

5

Ибадәтханани қурушқа материялларни топлаш 2Тар. 2:1-17

¹ Турниң падишаси һирам Сулайманни атисиниң орниға падиша болушқа мәсиһ қилинған дәп аңлап, өз хизмәткарлирини униң қешиға әвәтти; чүнки һирам Давутни изчил сөйгүчи еди. ² Сулайман һирамға адәм әвитип мундақ учурни йәткүзди: —

³ «Өзүң билисәнки, атам Давутниң дүшмәнлирини Пәрвәрдиғар униң пути астиға қойғичә, у әтрапида һәр тәрәптә жәң қилғанлиғи түпәйлидин Пәрвәрдиғар Худасниң намиға бир ибадәтхана ясалмиди. ⁴ Әнди һазир Пәрвәрдиғар Худайим маңа һәммә тәрәптин арам бәрди; һеч бир дүшминим йоқ, һеч бир бала-қазә йоқ. ⁵ Мана, Пәрвәрдиғарниң атам Давутқа: «Мән сениң орнуға өз тәхтиңгә олтарғузған оғлуң болса, у мениң наһимға бир ибадәтхана ясайду» дәп ейтқинидәк, мән Пәрвәрдиғар Худайимниң намиға бир ибадәтхана ясай дәп нийәт қилдим; ⁶ әнди мән үчүн адәмлириңгә Ливандин кедир дәрәқлирини кесиңлар, дәп ярлиқ чүшүргин; мениң хизмәткарлирим сениң хизмәткарлириңға һәмдәмдә болиду. Сениң бекиткиниң бойичә хизмәткарлириңға берилидигән иш һәққини саңа төләймән; чүнки өзүңгә аянки, дәрәк кесиштә аримизда һеч ким Зидондикиләрдәк уста әмәс».

⁷ һирам Сулайманниң сөзини аңлиғанда интайин хошал болуп: — Бүгүн бу улук хәлиқ үстигә һөкүм сүрүшкә Давутқа шундақ дана бир оғул бәргән Пәрвәрдиғарға тәшәккүр ейтилсун! — деди. ⁸ һирам Сулайманға адәм әвитип: — Сән маңа қойған тәләплириңни аңлап қобул қилдим. Мән сениң кедир яғичи вә арча яғичи тоғрилиқ арзу қилғанлириңниң һәммисини ада қилимән; ⁹ Мениң хизмәткарлирим шуларни Ливандин деңизға апириду; мән уларни сал қилип бағлап, деңиз билән сән маңа бекиткән йәргә йәткүзимән, андин шу йәрдә уларни йәшкүзимән. Шуниң билән сән уларни тапшурувелип, елип кетисән. Буниң һесавиға сән тәләплирим бойичә ордидикилирим үчүн йемәк-ичмәк тәминлигәйсән, — деди.

¹⁰ Шундақ қилип, һирам Сулайманға барлиқ тәливи бойичә кедир яғачлири вә арча яғачлирини бәрди. ¹¹ Сулайман һирамға ордидикилириниң йемәк-ичмикигә жигирмә миң кор буғдай вә жигирмә бат сап зәйтун мейини әвәтип бәрди. Һәр жили Сулайман һирамға шундақ бәрәтти. ¹² Пәрвәрдиғар Сулайманға вәдә қилғандәк униңға даналиқ бәргән еди. һирам билән Сулайманниң арасида енақлиқ болуп, иккиси әддә түзүшти. ¹³ Сулайман падиша пүтүн Исраилдин һашарға ишләмчиләрни бекитти, уларниң сани отуз миң еди. ¹⁴ У буларни нөвәт билән һәр айда он миңдин Ливанға әвәтәтти; шундақ қилип, улар бир ай Ливанда турса, икки ай өйидә турди. Адонирам һашарчилиниң үстидә туратти. ¹⁵ Сулайманниң йәтмиш миң һаммили, тағларда ишләйдиған сәксән миң ташчиси бар еди. ¹⁶ Униңдин башқа Сулайманниң мәнсәндарлиридин иш үстигә қоюлған үч миң үч йүз иш беши бар еди; улар ишләмчиләрни башқуратти.

17 Падиша ярлиқ чүшүрүши билән улар ибадәтханиниң улини селишқа ойулған, чоң вә қиммәтлик ташларни кесип кәлтүрди. 18 Вә Сулайманниң тамчилири билән һирамниң тамчилири вә Гәбаллиқлар қошулуп ташларни оюп, өйни ясаш үчүн яғач һәм ташларни тәйярлап қойди. □

6

Муқәддәс ибадәтханиниң қурулуши
2Тар. 3:1-14

1 Исраиллар Мисирдин чиққандин кейинки төрт йүз сәксининчи жили, Сулайманниң Исраилниң үстидики сәлтәнитиниң төртинчи жилиниң иккинчи ейида, йәни Зиф ейида у Пәрвәрдигарниң өйини ясашқа башлиди. ■

Сулайман қурған ибадәтхана —

бу сүрәт ян теми қижириветилип, ичи ениқ көрситилгән сүрәт

Сулайман падишаһ мисирдәдин ичирини 350-өчкәни «Тарвәрдигарниң өйини» Йерусалимда Морис төһе қурушқа башлиди («Падшаһлар» (1) 6:1, «Тарвәрдигар» (2) 3:1-3). Ибадәтханиниң өзиниң улуғлиғи у әли лутлуғиди («Падшаһлар» (1) 6:3). Ибадәтханиниң өзиниң улуғлиғи (иерисидики үч қаватлиқ һуркалар һиссабиланғанда) 60 гәз, кириғи 20 гәз, еткилини 30 гәз. Ибадәтханиниң һойлиғи атрәпни чоң ләһәт тәһ қириғи.

Ибадәтханиниң «Мүүдәс хайи»ниң улуғлиғи 40 гәз, кириғи 20 гәз («Падшаһлар» (1) 6:15, 17-18, «Тарвәрдигар» (2) 3:5-7ику өсүр). Унда әлгүч «қушбуғат», «қизил һәм қизилдәк әлгүч шәра вә он әлгүч чирәдәк» бәши шимал тәрәпни, бәши көчүк тәрәпни қириғи («Падшаһлар» (1) 7:48-49, «Тарвәрдигар» (2) 4:7).

Шимал тәрәпни қават түвүри «Рәйм» дәп, әлгүч тәрәпни қават түвүри «Бәлә» дәп әткәли («Падшаһлар» (1) 7:21, «Тарвәрдигар» (2) 3:17).

Мүүдәс хайиң әлдиғи айванлиқ улуғлиғи 20 гәз, кириғи 10 гәз еди («Падшаһлар» (1) 4:3, «Тарвәрдигар» (2) 3:4).

«Дөһә» дәп әткәли болған дәс, еткилини 5 гәз, диаметри 10 гәз болуп, ундә әли һәм бәт (44000 литр) сү сийди. Дәс он иһи бунә шәһти үстидә турдулақ. Булар үчкәни һисса болуп, тәт тәрәпни йуғанлақ («Падшаһлар» (1) 7:23-25, «Тарвәрдигар» (2) 4:2-5ику өсүр).

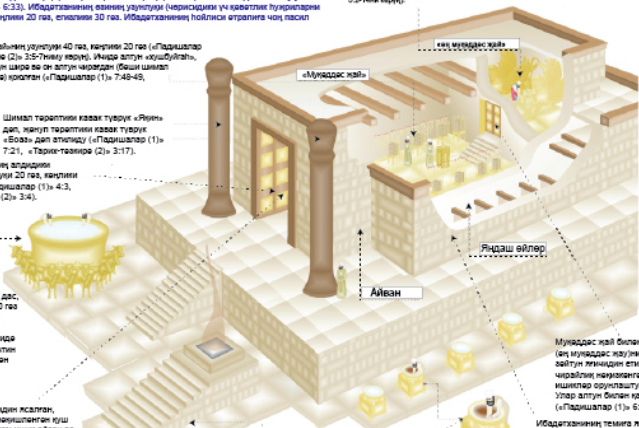
Арча қириғидән қилған, қарайлиқ һайшанған қуш қириғиди иһи иһә айван вә мүүдәс хайиң әлдиғи турду. Улар әлгүч билән қалған («Падшаһлар» (1) 6:33-35).

Көйдүрмә қурбақлиқлар әлгүшәдәк һис қурбақлиғи улуғлиғи 20 гәз, кириғи 20 гәз, еткили 10 гәз («Тарвәрдигар» (2) 4:1).

Он «қуш дәси» мәсти қилған, көйдүрмә қурбақлиғидә иһәдәк һисса болуп, һисса билән һисса унда йуғанлақ («Падшаһлар» (1) 7:27-38, «Тарвәрдигар» (2) 4:5).

Ибадәтханиниң төһе йадаш үч һәвәтти бир қурулуш қилған. Тәһини қаватниң кириғи 5 гәз, отуз қаватниң кириғи 6 гәз, үчкәни қаватниң 7 гәз еди. Һәрбир қаватта һуркалар қилған (бир гәз = 460 mm), («Падшаһлар» (1) 6:5-6, 8, 10).

Ибадәтханиниң әлдиғи өйи (иң мүүдәс хайиңиң улуғлиғи 20 гәз, кириғи 20 гәз, еткили 20 гәз еди («Падшаһлар» (1) 6:15-20, «Тарвәрдигар» (2) 3:5-14). Иһә һәвәт әлгүч шәһәдәк иһә һәвәт турду. Һәрбир һәвәтти 10 гәз, һәрбир һәвәт қириғиди иһә һәвәт қириғиди ундә 10 гәз еди («Падшаһлар» (1) 6:23-28). Иһә һәвәт иһә қурушқа оттурғиға қилду («Падшаһлар» (1) 6:11, «Тарвәрдигар» (2) 5:2-5ику өсүр).

Сулайман падиша қурған ибадәтхана

2 Сулайман падиша Пәрвәрдигарға ясаған ибадәтханиниң узунлуғи атмиш гәз, қәңлиғи жигирмә гәз вә еғизлиғи отуз гәз еди. □ 3 Ибадәтханидики «муқәддәс жай»ниң әлдиғидики айванниң узунлуғи ибадәтханиниң қәңлиғи билән баравәр болуп, жигирмә гәз еди. Ибадәтханиниң әлдиғидики айванниң қәңлиғи он гәз еди. ■

□ 5:18 «Гәбаллиқлар» — яки «Библисқулар», яки «ғирвәкләрни қәсқүчиләр». ■ 6:1 2Тар. 3:2; Рос. 7:47 □ 6:2 «Ибадәтханиниң узунлуғи...» — ибраний тилида «өйниң узунлуғи...». «Пәрвәрдигарға ясаған ибадәтханиниң узунлуғи атмиш гәз...» — Муқәддәс Китапта иһилитилгән «гәзғиңи бәлким бир «қәйиңәк» дейишқә тоғра келиду — йәни адәмниң жәйниғидин бармақлиқларниң үчигиғә болған аримқ (тәхминән 45 сантиметр) еди. ■ 6:3 Юһ. 10:23; Рос. 3:11; 5:12

4 У ибадәтханага рожәклик деризә-пәнжириләрни орнатти. □ 5 Ибадәтхана темиға, йәни муқәддәс жай вә «каламхана»ның темиға яндаш үч қәвәтлик бир имарәтти салди вә униң ичигә һужриларни ясиди.□

6 Ташқириқи имарәтнің төвәнки қәвитиниң кәңлиги бәш гәз, оттура қәвитиниң кәңлиги алтә гәз, үчинчи қәвитиниң кәңлиги йәттә гәз еди. Чүнки ибадәтханиниң ташқи темида лимларни орнатқан төшүкләр болмаслиғи үчүн у тамға тәкчә чиқирилған еди.□

7 Ибадәтхана пүтүнләй тәйяр қилип елип келингән ташлардин бена қилинған еди. Шундақ қилғанда, уни ясаған вақитта нә болқа нә палта нә башқа төмүр әсвапларниң авазы у йәрдә һеч аңланмайтти.

8 Төвәнки қәвәтнің һужрилириниң кириш ишиги ибадәтханиниң оң тәрипидә еди; бир айланма пәләмпәй оттура қәвәткә андин оттура қәвәттин үчинчи қәвәткә чиқатти.□

9 Шундақ қилип Сулайман ибадәтханини ясап пүттүрди. Ибадәтханиниң үстигә хар-лимларни бекитип, уни кедир тахтайләр билән қаплиди. 10 У ибадәтханага яндаш имарәтнің қәвәтлириниң егизлигини бәш гәздин қилди. Шу имарәтнің қәвәтлири ибадәтханага кедир лимлири арқилиқ тутушуклуқ еди.

11 Пәрвәрдигарниң сөзи Сулайманға келип мундақ дейлидики: —

12 «Сән Маңа ясаватқан бу ибадәтханага кәлсәк, әгәр сән бәлгүлимилиримдә меңип, һөкүмлиримгә рияйә қилип, барлиқ әмирлиримни тутуп уларда маңсаң, Мән атаң Давутқа сән тоғрилиқ ейтқан сөзүмгә әмәл қилимән; ■ 13 Мән Израилларниң арасида мақан қилип өз хәлқим Израилни әсла ташлимаймән».

14 Сулайман ибадәтханини ясап пүттүрди. 15 Ибадәтханиниң тамлириниң ич тәрипини у кедир тахтайлари билән ясап, ибадәтханиниң тегидин тартип торусниң лимлиригичә яғач билән қаплиди; вә арча тахтайлари билән ибадәтханага пол ятқузди.

16 У ибадәтханиниң арқа темидин жигирмә гәз өлчәп ара там ясап, ичкирики ханини һасил қилди; у тегидин тартип торус лимлиригичә кедир тахтайлари билән қаплиди. Бу әң ичкирики хана болуп, йәни «каламхана», «әң муқәддәс жай» еди.□

17 Униң алдидики өй, йәни муқәддәс ханиниң узунлуғи қириқ гәз еди.

18 Ибадәтханиниң ички тамлириға қапақ вә чечәкниң нусхилири нәкиш қилинған еди. Ибадәтхана пүтүнләй кедир тахтайләр билән қапланған еди. һеч таш көрүнмәйтти.

19 Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғини у йәрдә қоюш үчүн, у ибадәтханиниң

□ 6:4 «У ибадәтханага рожәклик деризә-пәнжириләрни орнатти» — башқа бир нәччә хил тәржимиләр учриши мүмкин болғини билән һәрһалда бу сөзләр деризиләрни көрситиду.

□ 6:5 «Ибадәтхана темиға, йәни муқәддәс жай вә «каламхана»ның темиға...» — мошу йәрдә «каламхана» «әң муқәддәс жай»ниң башқа бир хил исмидур. 6:16ни вә изаһатини көрүң. «Каламхана» дейлишиниң сәвәви, «әң муқәддәс жай» ичидә «әһдә сандуғи» бар еди, «әһдә сандуғи» ичидә Худаниң Израил билән түзгән әһдинамиси сақлақлик еди. □ 6:6 «...ибадәтханиниң ташқи темида лимларни орнатқан төшүкләр болмаслиғи үчүн у тамға тәкчә чиқирилған еди» — лимниң йәнә бир учи «ташқи имарәт»ниң ташқи темиға бекитилиши үчүн шу тәрәптә төшүк тешилгән болса керәк. «Ибадәтхана хемиси»ни көрүң. □

6:8 «Төвәнки қәвәтнің һужрилириниң кириш ишиги ибадәтханиниң оң тәрипидә еди» — биз мошу йәрдә («төвәнки қәвәт» дегән сөзләр билән) кона грек тилидики тәржимигә әгәштүк. «Ибадәтханиниң оң тәрипи» ибадәтханиниң жәнубий тәрипидур. ■ 6:12 2Сам. 7:13; 1Пад. 2:4; 9:4; 1Тар. 22:10, 19 □

6:16 «Бу әң ичкирики хана болуп, йәни «каламхана», «әң муқәддәс жай» еди» — «әң муқәддәс жай»ниң «каламхана» дәп атилишиниң сәвәви, униңда Худа Муса пәйғәмбәргә тапшурған «әһдә таш тахтилари» (Худаниң калами) «әһдә сандуғи» ичидә туратти; вә униң үстигә бәлким бәзи вақтида, баш каһин шу «әң муқәддәс жай»ға киргәндә, Худаниң бешәрәтлири уларға келиши мүмкин еди.

ичкиридики каламханини ясиди. ²⁰ Каламханиниң узунлуғи жигирмә гәз, тоғриси жигирмә гәз, егизлиги жигирмә гәз еди; у уни сап алтундин қаплиди, шундақла униң алдидики кедир яғачлиқ қурбанғаниму шундақ қаплиди.

□ ²¹ Сулайман ибадәтханиниң ичини сап алтун билән қаплиди; у ички каламханиниң алдини алтун зәнжирләр билән тосиди; каламханини алтун билән қаплиди. ²² Шу тәриқидә у пүткүл ибадәтханини, йәни пүткүл ибадәтханиниң ичини алтун билән толук қаплиған еди. Каламханиға тәәллук болған қурбанғаниму пүтүнләй алтун билән қаплиған еди. □

²³ Каламханиға у зәйтун яғичидин икки керубниң шәклини ясиди. һәр бириниң егизлиги он гәз еди. □ ■ ²⁴ Бир керубниң бир қанитиниң узунлуғи бәш гәз вә йәнә бир қанитиниң узунлуғи һәм бәш гәз болуп, бир қанитиниң учидин йәнә бир қанитиниң учигичә он гәз еди. ²⁵ Иккинчи керубниң икки қанити қошулуп он гәз еди. Икки керубниң чоң-кичиклиги вә шәкли охшаш еди. ²⁶ Бир керубниң егизлиги он гәз болуп, иккинчи керубниңкиму һәм шундақ еди. ²⁷ У керубларни ичкирики ханида қойди. Керубларниң қанатлири йейилип туратти. Бирисиниң бир қанити бир тамға тегип, иккинчисиниң қанити удулидики тамға тегип туратти; иккисиниң ичидики қанатлири ханиниң оттурисидә бир-биригә тегишип туратти. ■ ²⁸ У керубларни алтун билән қаплиди.

²⁹ У ибадәтханиниң тамлириниң пүткүл ич чөрсини, йәни ичкирики ханиниң вә һәм ташқирқи ханиниң чөрсини керуб билән хорма дәрәқлириниң шәкилири вә чечәк нухилири билән нәқиш қилди. ³⁰ Ибадәтханиниң полини, йәни ичкирики ханиниң һәм ташқирқи ханиниңчини алтун билән қаплиди.

³¹ Каламханиниң кириш егизига у зәйтун яғичидин етилген қош ишикләрни ясиди. Ишикләрниң кешәклири вә беши өйниң тоғрисиниң бәштин бир қисми еди. □ ³² Бу қош ишикләр зәйтун яғичидин етилген еди; у ишикләрниң үстигә керублар, хорма дәрәқлири вә чечәк нухилири нәқиш қилинип зиннәтләнген еди; у ишикләрни, жүмлидин керуб билән хорма дәрәқлириниң нәқишлирини алтун билән қаплиди.

³³ Ибадәтханиниң ташқи ханисиниң ишигиниң кешәклирини зәйтун яғичидин ясиди; улар өйниң тоғрисиниң төрттин бир қисми еди; □ ³⁴ қош қанатлиқ ишик болса арча яғичидин ясалди. Бир қанити йейилип қатлинатти, иккинчи қанитиму йейилип қатлинатти. ³⁵ У уларниң үстигә керублар, хорма дәрәқлири вә чечәк нухилирини нәқиш қилди; андин уларниң үстигә, жүмлидин нәқишләр үстигә алтун қаплиди.

³⁶ Ичкирики һойлиниң темини болса у үч қәвәт ойулған таш билән бир қәвәт кедир яғичидин ясиди.

³⁷ Сулайманниң сәлтәнитиниң төртинчи жилиниң Зиф ейида Пәрвәрдигарниң ибадәтханисиниң ули селинди. □ ³⁸ Вә он биринчи жилиниң Бул ейида, йәни сәккизинчи айда ибадәтханиниң һечйери қалдурулмай, лайиһә бойичә пүтүнләй

□ **6:20** «у ... униң алдидики кедир яғачлиқ қурбанғаниму шундақ қаплиди» — бу ичидики қурбанғанға қурбанлиқлар сунулмайтти; у «хушбуйдан» яки «хушбуйған» еди. □ **6:22** «Каламханиға тәәллук болған қурбанған» — бу «қурбанған», йәни «хушбуйдан» адәттә каламханиниң сәл алдида, «муқәддәс жай»ниң ичидә еди. □ **6:23** «Керублар» — керублар болса Худаниң һөкүм-жазалирини йәтқүзидиган, интайин күчлүк пәриштиләрду. Мәсилән, «Яр.» 3:24 вә «Әз.» 10-бапни көрүң. ■ **6:23** Мис. 25:18 ■ **6:27** Мис. 25:20 □ **6:31** «Ишикләрниң кешәклири вә беши өйниң тоғрисиниң бәштин бир қисми еди» — башқа тәржимиси: «Ишикләрниң кешәклири бәш часилиқ еди». Ибраий тилини чүшиниш тәс. □ **6:33** «кешәкләр өйниң тоғрисиниң төрттин бир қисми еди» — башқа тәржимиси: «улар (кешәкләр) төрт часилиқ еди». Ибраий текстни чүшиниш тәс.

□ **6:37** «төртинчи жилиниң Зиф ейида...» — «Зиф» ейи иккинчи ай. Бу бәлким миләдийәдин илгерки 966-жили, Апрель яки Май айлири болуши мүмкин еди.

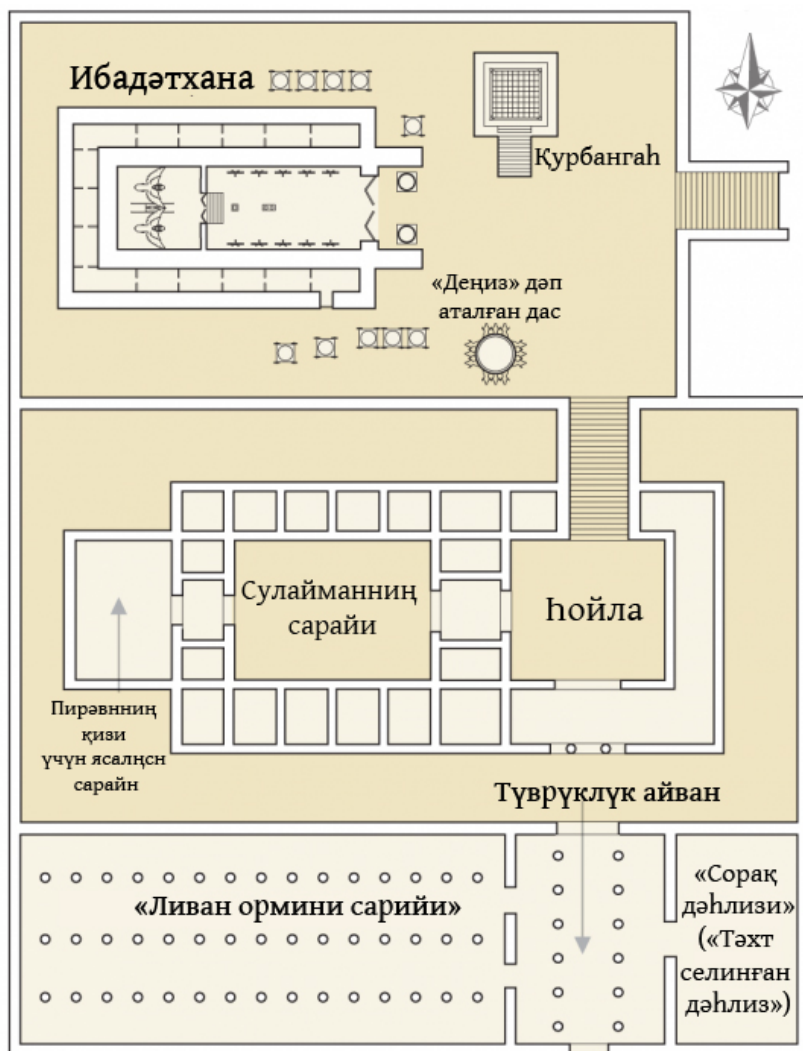
тамам болди. Шундақ қилип уның өйни ясишиға йәттә жил кәтти.□

7

Ординиң қурулуши

- 1 Сулайман өз ордисини болса, он үч жылда ясап пүттүрди.□ ■
- 2 У ясиған бу «Ливан ормини сарийи»ниң узунлуғини йүз гәз, кәңлигини әллик гәз вә егизлигини оттуз гәз қилди. Кедир яғичи түврүгиниң төрт қатар вә түврүкләрниң үстигә кедир лимлири қоюлған еди. □ 3 Түврүкләрниң үстидики лим көтирип турған өғүзиму кедир яғичидин еди. Лимлар жәмий қириқ бәш болуп һәр қатарда он бәштин еди. 4 Уның үч қәвәт деризиси бар еди, үч қәвәттики деризиләр бир-биригә удулму удул еди.□
- 5 Барлиқ ишикләр вә кешәкләр төрт часилиқ қилинғанди; ишикләр үч көзнәклик болуп, ишикләр бир-биригә удулму удул еди.□
- 6 У узунлуғини әллик гәз, тоғрисини оттуз гәз қилип, түврүклүк бир дәһлиз ясиди; уның алдида йәнә бир дәһлиз бар еди, вә уның алдида йәнә түврүклүк бар еди.□
- 7 Андин кейин у сорақ сораидиған тәхти үчүн «Сорақ дәһлизи» дәп аталған йәнә бир дәһлизни ясиди. У дәһлизиң тегидин тартип торуниң лимлириғичә кедир яғичи билән қапланған еди.
- 8 Сулайман өзи олтиридиған сарай, йәни дәһлизиң арқа һойлисиға жайлашақан сарайниң лайиһиси «сорақ өйи»ниңкигә охшаш еди. Сулайман өз әмригә алған Пирәвнниң қизи үчүн шу дәһлизгә охшаш бир сарайни ясапти. □ ■

□ **6:38 «лайиһә бойичә пүтүнләй тамам болди»** — мошу йәрдә «лайиһә» бәлким Давут Муқәддәс Роһниң көрсәтмиси арқилиқ алдин көрсәткән схемисини көрситиду «1Тар.» 28:19). □ **7:1 «Сулайман өз ордисини болса, он үч жылда ясап пүттүрди»** — Сулайман ибадәтханани қурушқа 7 жил, өз ордисини қурушқа 13 жил вақит сәрп қилди. Пүткүл Муқәддәс Китапта «7» дегән рәқәм бәзидә Худа вә уның муқәммәллигигә бағлиқ, «13» болса гуна вә асийлиқ билән бағлиқ болиду. Биздә һеч гуман йоқки, Сулайманниң өз ордисигә 13 жил сәрп қилиши уның аллиқачан тәкәббур болуп кәткәнлигини пуритип бериду. һеч болмиғанда, у көпрәк вақтини өз өйи үстигә сәрп қилған. ■ **7:1** 1Пад. 9:10 □ **7:2 «Ливан ормини сарийи»** — Сулайманниң ордисиниң «Ливан ормини сарийи» дәп атилишиниң сәвәви уның қурулушида Ливандин кәлтүрүлгән чирайлиқ кедир яғачлирини көп ишләткәнликтин болған еди. Орда ичидә «кедир яғичи түврүгиниң төрт қатар» болғини үчүн «ормандәк» көрүнгән болса керәк. □ **7:4 «үч қәвәттики деризиләр бир-биригә удулму удул еди»** — бу әйттики бәзи ибраний сөзләр интайин аз учрайдиған болғачқа, мәнасини пәкәт пәрәз қилғили болиду. Башқа бир тәржимиси бәлким: «үч қәвәттики һәр бир деризә көзнәклик еди». □ **7:5 «ишикләр үч көзнәклик болуп, ишикләр бир-биригә удулму удул еди»** — көп башқа хил тәржимилери учришиму мүмкин. □ **7:6 «уның алдида йәнә бир дәһлиз бар еди, вә уның алдида йәнә түврүклүк айван бар еди»** — бу әйттиң иккинчи қисмидики ибранийчә ибариләр интайин аз учрайдиған болғачқа, мәнасини пәкәт пәрәз қилғили болиду. «...уның алдида йәнә түврүклүк айван бар еди» дегәнниң башқа бир хил тәржимиси «...уның алдида йәнә түврүкләр вә пәләмпай бар еди». □ **7:8 «...йәни дәһлизиң арқа һойлисиға жайлашақан сарайниң...»** — башқа бир хил тәржимиси «...йәни шу өйдин айрим болған, бир һойлилик, дәһлиз ичигә жайлашқан өйниң...». ■ **7:8** 1Пад. 3:1

Сулайман қурған инадәтхана вә дәрғаһ-сарай

Давут падишаһ қайтидин салған шәһәрдин Сулауман йеңи қуруп салған жут-мәһәлликә кириш үчүн, кона шәһәрдики қовуқтин өтүп чиқиши керәк. Шималға қарап маңғанда, кишиләр авал бир дәһлизға, йәни «Түврүкүк айван»ға киридикән («1Пад.» 7:6). Сол тәрәптә «Ливан ормини сарайи» тепилиди (5-7:2). Бу сарай асасән савут-қораллар сақлақлиқ орун еди (17-10:16); уиндики чоң зал болса төрт қатар

9 Бу имарәтләрниң һәммиси ичкирики тамлиридин тартип чоң һойлиниң тамлиригичә, улидин тартип өгүзниң пәвазигичә қиммәт ташлардин, йәни өлчәм бойичә оюлуп андин ич-теши һәрә билән кесилгән ташлардин ясалған еди. 10 һуллири болса чоң вә қиммәт ташлардин, узунлуғи он гәз вә сәккиз гәз болған ташлардин қилинған еди. 11 һуллерниң үстигә йәнә бекитилгән өлчәм бойичә оюлған қиммәт есил ташлар вә кедир лимлири қоюлған еди. 12 Чоң һойлиниң чөрисидики там үч қәвәт оюлған таш вә бир қәвәт ойулған кедир лимлиридин ясалған еди. Пәрвәрдигарниң ибадәтханисиниң ичкирики һойлисиниң теми вә йәнә ордидики дәһлизиниң темиму шундақ ясалған еди.□

Уста мискәр һирамниң ибадәтханидики ишлири
2Тар. 3:15-17; 2Тар. 4; 2Тар. 5:1

13 Сулайман падиша адәм әвәтип һирамни турдин кәлтүрди. ■ 14 У киши Нафтали қәбилисидин болған бир тул хотунниң оғли болуп, атиси турлуқ бир мискәр еди. һирам мискәрчиликтә түрлүк ишларни қилишқа толиму уста, пәм-парасәтлик вә билимлик еди. У Сулайман падишаниң қешиға келип, униң һәммә ишини қилди. ■ 15 У өзи икки түврүкни мистин ясиди. һәр бир түврүкниң егизлиғи он сәккиз гәз болуп, айланмиси он икки гәз еди.■ 16 Бу түврүкләрниң үстигә қоюш үчүн мистин икки тажни қуюп ясап, униң үстигә қойди. Бир тажниң егизлиғи бәш гәз, иккинчи тажниң егизлиғиму бәш гәз еди. 17 Түврүкләрниң төписидики тажлар торларға охшаш зиннәтлинип, зәнжирләр вә торланған һалқилар билән тоқуқлуқ еди. Бир тажниң шундақ йәттә қатар тор һалқилири бар еди, иккинчи тажниңму һәм шундақ йәттә қур тор һалқилири бар еди. 18 У йәнә анарларни, йәни түврүкләрниң үстидики һәр бир тажни йепип туридигән тор һалқиларниң үстигә икки қатар анарни ясиди. У биринчи вә иккинчи тажғиму охшашла шундақ қилди. 19 Айвандики түврүкләрниң үстидики тажлири нилупәр шәкиллик болуп, егизлиғи төрт гәздин еди. 20 Икки түврүкниң тажлиридики тор һалқилириға йеқин томпиийип чиққан жайниң үстидә қәвәтму-қәвәт чөридигән икки йүз анар нухиси бар еди. Иккинчи тажниң чөрисиму охшаш еди. 21 У түврүкләрни ибадәтханениң алдидики айванға тиклиди. Оң тәрәпигә бирни тикләп намини «Яқин», сол тәрәпигә бирни тикләп, намини «Боаз» атиди. □ 22 Түврүкләрниң үсти нилупәр шәклидә ясалған еди. Буниң билән түврүкләрниң ишлири пүткән еди. 23 У мистин «деңиз» дәп аталған йоған дас ясиди. Униң бир гирвикидин йәнә бир гирвигичә он гәз келәтти. Униң айламоси оттуз гәз еди. ■ 24 Дасниң гирвиси асти чөридәп қапақ нухилири билән зиннәтләнгән еди. Булар дасниң чөрисиниң һәр бир гезигә ундин, икки қатар қоюлған еди. Улар дас билән бир вақитта қуюп чиқирилған еди. ■ 25 Дас он икки буқа шәкли үстидә турғузулған еди. Буларниң үчи шимал тәрәпкә, үчи ғәрип тәрәпкә, үчи жәнуп тәрәпкә, үчи шәриқ тәрәпкә йүзләнгән еди. «деңиз» буларниң үстидә еди; уларниң арқиси ич тәрәпидә еди. 26 Дасниң қелинлиғи алиқанниң кәңлигидәк болуп, униң гирвиси пиялиниң гирвикидәк, шәкли ечилған нилупәрдәк еди. Униңға икки миң бат су сифатти.□

□ 7:12 «ордидики дәһлизиниң теми...» — яки «ибадәтханидики айвининиң теми...» ■ 7:13 2Тар. 2:12 ■ 7:14 Мис. 31:3 ■ 7:15 2Пад. 25:16, 17; Йәр. 52:21 □ 7:21 «Оң тәрәпигә бирни тикләп намини «Яқин», сол тәрәпигә бирни тикләп, намини «Боаз» атиди» — «Яқин» дегәнниң мәнаси бәлким «у мустәһкәмләйду», «Боаз»ниң мәнаси бәлким «униңда күч бар». Оңдин солға оқуғанда «У (Пәрвәрдигар) күч билән уни (бу өйни) мустәһкәмләйду». ■ 7:23 2Тар. 4:2; Йәр. 52:20 ■ 7:24 2Тар. 4:3 □ 7:26 «икки миң бат» — бир бат 22 литр болуши мүмкин еди; ундақта 2000 бат 44000 литр еди. «деңиз»ниң шәкли «даңқан шәкли»дики дас болса керәк.

27 Униңдин башқа у мистин он тәгликни ясиди. Һәр бир тәгликниң узунлуғи төрт гәз, кәңлиги төрт гәз болуп, егизлиги үч гәз еди. 28 Бу тәгликләр шундақ ясалған едики, уларниң *рәсимлик* тахтилири бар еди; тахтилири рамкилар ичигә орнитилған еди. 29 Рамкиларниң оттурисидики рәсим тахтайлирида вә рамкиларниң өзидиму ширлар, буқилар вә керубларниң сүрәтлик зиннәтлири бар еди; ширлар вә буқиларниң асти вә үсти зәнжирсиман гүл чәмбирәк шәклидә зиннәтләнгән еди. □ 30 Һәр бир тәгликниң мис оқлири билән төрт чақи бар еди; тәгликниң дасни көтирип туридиған төрт бұжигидә жазиси бар еди; дас астидики путлириниң һәр тәрипидә торланған қуйма гүл шахлири орнитилған еди. 31 Һәр тәгликниң ичидә чоңқурлуғи бир гәз келидиған «кичик тәглик» болуп, ағзи дүгиләк еди; кичик тәгликниң узунлуғи бир йерим гәз еди; ағзиниң әтрапида нәқишләр бар еди; уларниң рамкилири дүгиләк эмәс, бәлки төрт часилиқ еди. □

32 Төрт чақи рәсимлик тахтайлири астида болуп, уларниң оқлири тәгликкә бекитилгән еди. Һәр бир чақниң егизлиги бир йерим гәз еди. 33 Чақларниң қурулмиси жәң һарвулириниң чақлиридақ еди. Уларниң қазанлири, қасқанлири, четиклири вә оқлириниң һәммиси мистин қуюлған еди. 34 Һәр бир тәгликниң төрт бұжигидә бирдин төрт тутқучи бар еди; улар тәгликтин чиқип туратти вә улар тәглик билән тәң қуюлған. □ 35 Һәр бир тәгликниң төписидә егизлиги йерим гәз келидиған бир жумилақ жаза бар еди. Һәр бир тәгликниң төписидә тирәк вә рәсимлик тахтайлар бар еди. Улар тәглик билән тәң қуюлған. 36 У мошу тирәк вә рәсим тахтайлиридики бош орунларға керуб, шир вә хорма дәрәқлириниң нусхилирини вә чөрисигә торланған гүл шахлирини нәқиш қилди. 37 Шу тәриқидә у мошу он тәгликни ясап болди. һәммиси бир нусхида қуюлуп, охшаш чоңлуқта вә шәкилдә еди.

38 У мистин он дас ясаған болуп, һәр бир дасқа қириқ бат су сиғатти; һәр бир дасниң тоғриси төрт гәз еди. Он тәгликниң һәр бириниң төписидә бирдин дас бар еди. ■ 39 У бәш дасни ибадәтханиниң оң йенида вә бәшни ибадәтханиниң сол йенида қойди; мис деңизни ибадәтханиниң оң тәрипигә, йәни шәрқий жәнуп тәрипигә қойди.

40 Һирам шуларға тәәллүк дас, күрәк вә қача-қучиларниму ясап тәйяр қилди. Шундақ қилип Һирам Сулайман падиша үчүн Пәрвәрдигарниң өйиниң барлиқ қурулуш хизмитини пүткүзди: —

41 икки түврүк, икки түврүкниң үстидики апқурсиман икки баш вә бу икки башни йеппи туридиған икки торни яситип пүттүрди, 42 шу икки тор үстигә қайчилаштурулған төрт йүз анарни ясапти. Бир торда икки қатар анар болуп, түврүк үстидики; апқурсиман икки башни йеппи туратти. 43 У он дас тәглиги вә дас тәглигигә қоюлидиған он «жүюш деси»ни, 44 «мис деңиз» вә униң астидики он икки мис буқини ясапқузди, 45 қазанларни, күрәкләрни вә қача-қучиларниму тәйяр қилди. Һирам Пәрвәрдигарниң өйи үчүн Сулайман падишаниң әмри билән ясаған бу һәммә нәрсиләр пақирайдиған мистин еди.

46 Падиша уларни Иордан түзләңлигидә, Суккот билән Зарәтанның оттурисидә, шу йәрдики сегизлайда қелип ясап, қуйдуруп чиқти.

□ 7:29 «гүл чәмбирәк шәклидә зиннәтләнгән еди» — ибраний тилидики нусхисидә қандақ мәнидә ишлитилгини бизгә теһи ениқ эмәс. □ 7:31 «Һәр тәгликниң ичидә чоңқурлуғи бир гәз келидиған «кичик тәглик» болуп, ... уларниң рамкилири дүгиләк эмәс, бәлки төрт часилиқ еди» — пүткүл айтәниң мәнасини алимлар теһи толуқ ениқлиған эмәс. Бизниң «пәрәзий схема»мизни керүң. □ 7:34 «Һәр бир тәгликниң төрт бұжигидә бирдин төрт тутқучи бар еди» — мошу йәрдә ибраний тилида «бүжәк» («мурилири») дегән бу сөзниң мошу йәрдә қандақ мәнидә ишлитилгини теһи ениқ эмәс. «Тутқучи» дегән мәнаси еһтималлиққа әң йеқин. ■ 7:38 2тар. 4:6

47 Бу нәрсиләр шунчә көп болғачқа, Сулайман уларның еғирлигини өлчимиди. Шуның билән мисниң еғирлиги мәлум болмиди.

48 Сулайман йәнә Пәрвәрдигарның өйи ичидики барлиқ әсвапларни ясатти: — йәни алтун хушбуйғанни, «тәқдим нан» қоюлидиган алтун ширәни, □ ■

49 Каламхана алдида туридиган сап алтун чирақданларни (бәшни оң йенида, бәшни сол йенида) ясатти; вә шуларның гүлсимаң зиннәтлерини, чирақлирини, чирақ қисқучлирини алтундин ясатти; 50 дас-пиялирини, пичақлирини, қачилирини, тәхсилерини вә күлданларның һәммисини сап алтундин ясатти; у ичкирики ханиниң, йәни әң муқәддәс жайның қатлинидиган, қош қанатлиқ ишикләрның гирәлирини вә өйдикки муқәддәс жайның ишиклириниң гирәлирини алтундин ясатти.

51 Сулайман падиша Пәрвәрдигарның өйи үчүн қилдуридиган һәммә қурулушлар тамам болғанда, у атиси Давут Худаға атиған нәрсиләрни (йәни күмүч, алтун вә түрлүк башқа буюмларни) әкәлтүрүп Пәрвәрдигарның өйиниң фәзнилиригә қойдуриди. ■

8

Сулайман әһдә сандуғини ибадәтханагә әкилип қойиду

2Тар. 5:2-14; 2Тар. 6; 2Тар. 7:1-10

1 Шу чағда Сулайман Пәрвәрдигарның әһдә сандуғини «Давут шәһири»дин, йәни Зиондин йөткәп келиш үчүн Исраил ақсақаллирини, қәбилә бәглирини вә Исраил жәмәтлериниң бәглирини Йерусалимға өз йениға жигилишқа чақирди. □ ■

2 Буның үчүн Исраилның һәммә адәмлири Етаным ейида, йәни йәттинчи айдики бекитилгән һейтта Сулайман падишаниң қешигә жиғилди. □ 3 Исраилның һәммә ақсақаллири йетип кәлгәндә Лавийлар әһдә сандуғини көтирип маңди.

4 Улар Пәрвәрдигарның әһдә сандуғини, жамаәт чедири билән уның ичидики барлиқ муқәддәс буюмларни көтирип елип чиқти. Каһинлар билән Лавийлар мошуларни елип чиқти. □

5 Сулайман падиша вә уның алдига жиғилған барлиқ Исраил жамаити әһдә сандуғиниң алдида меңип, көплигидин санини елип болмайдиган сан-санақсиз қой билән калиларни қурбанлиқ қилишатти. 6 Каһинлар Пәрвәрдигарның әһдә сандуғини өз жайиға, ибадәтханиниң ички «каламхана»сиға, йәни әң муқәддәс жайға елип кирип, керубларның қанатлириниң астиға қойди. □

7 Чүнки керубларның йейилип турған қанити әһдә сандуғиниң орни үстидә болғачқа, әһдә сандуғи билән уни көтирип туридиган балдақларни йеппип туратти. 8 Бу балдақлар наһайити узун болғачқа, каламханиң алдидики муқәддәс жайда талуп, әһдә сандуғиниң йенидики икки балдақның учлирини көргили болатти, бирақ өйниң сиртида уларни көргили болмайтти; бу балдақлар

□ **7:48 «тәқдим нанлар»** — башқа хил тәржимилери: «һозурий нан»лар, «Худаниң һозуридики нан»лар) яки «тизилган нан». Улар вә алтун ширә тоғрилик «Мис.» 25:23-30 вә «Лав.» 24:5-9ни көрүң.

■ **7:48** Мис. 25:23; 30:1 ■ **7:51** 2Сам. 8:7, 11; 2Тар. 5:1 □ **8:1** ««Давут шәһири»..., йәни Зион...» — «Зион» Йерусалимның ичидики егизлик болуп, шу йәргә дайим қорған селинип туратти. Кейин ибадәтханаму Зионда қурулған. ■ **8:1** 2Сам. 5:9; 6:12, 17; 2Тар. 5:2 □ **8:2 «йәттинчи айдики бекитилгән һейт»** — йәни «кәпиләр һейти» яки «мевә һосул һейти». Бу һейт 7-айның 15-22 күнлиридә өткүзүлиду («Лав.» 23:34-43). Исраилның әрлири уныңа Йерусалимда қатнишиши лазим еди. □ **8:4 «жамаәт чедири»** — йәни «жамаәт жигилидиган чедир» яки «ибадәт чедири». □ **8:6 «каламхана»** — 6:16 вә изаһатини көрүң.

таки бүгүнгө қәдәр шу йәрдә турмақта. □ 9 Әһдә сандугиниң ичидә Муса пәйгәмбәр һорәб теғида турғанда ичигә салған икки таш тахтидин башқа һеч нәрсә йоқ еди (Исраиллар Мисир зиминидин чиққандин кейин Пәрвәрдиғар улар билән һорәбдә әһдә түзгән еди).□ ■

10 Вә шундақ болдики, һаһинлар муқәддәс жайдин чиқишиғила, бир булут Пәрвәрдиғарниң ибадәтханисини қапливалди. 11 Һаһинлар булут түпәйлидин өз вәзипилирини етәшкә өрә туралмайтти; чүнки Пәрвәрдиғарниң жуласи Пәрвәрдиғарниң өйини толдурған еди.■

12 Бу пәйттә Сулайман: — Пәрвәрдиғар тум қараңғулуқ ичидә туримән, дәп ейтқан еди;■

13 лекин, и Пәрвәрдиғар, мән дәрвәкә Сениң үчүн бир һәйвәтлик макан болсун дәп, Сән мәңгү туридиған бир өйни ясидим, деди.□ 14 Андин падиша бурулуп барлиқ Исраил жамаитигә бәхит тилиди; Исраилниң барлиқ жамаити униң алдида туратти. 15 У мундақ деди: — «Исраилниң Худаси Пәрвәрдиғарға тәшәккүр-мәдһийә болғай! У Өз ағзи билән атам Давутқа вәдә қилған еди вә Өз қоли билән уни әмәлгә ашурди. У Давутқа йәнә: —

16 «Мән Өз хәлқим Исраилни Мисир зиминидин елип чиққан күндин буян наһим үчүн бу йәрдә бир өй салай дәп Исраилниң һәр қайси қәбилилириниң шәһәрлиридин һеч қайсисини таллимидим; бирақ хәлқим болған Исраилға һөкүмранлиқ қилсун дәп Давутни таллимидим» дегән еди. ■ 17 Әнди атам Давутниң Исраилниң Худаси Пәрвәрдиғарниң наһиға атап бир өй селиш арзу-һийити бар еди. ■ 18 Бирақ Пәрвәрдиғар атам Давутқа: «Көңлүндә Мениң наһимға бир өй ясашқа қилған һийитиң яхшидур; 19 амма шу өйни сән яһимайсән, бәлки сениң пуштуңдин болидиған оғлуң, у Мениң наһимға атап шу өйни салиду», дегән еди.

20 Мана әнди Пәрвәрдиғар Өз сөзигә әмәл қилди. Мән Пәрвәрдиғар вәдә қилғинидәк, атамниң орнини бесип, Исраилниң тәхтигә олтардим; Исраилниң Худаси Пәрвәрдиғарниң наһиға атап бу өйни салдим. 21 Өйдә әһдә сандуғи үчүн бир жайни растлимидим; әһдә сандуғи ичидә Пәрвәрдиғарниң ата-бовилиримизни Мисир зиминидин елип чиққанда, улар билән түзгән әһдә тахтилири бардур».

Сулайман Исраил үчүн дуа қилиду

22 Андин Сулайман Исраилниң барлиқ жамаитигә йүзлинип, Пәрвәрдиғарниң қурбанғаниниң алдида туруп, қоллирини асманға қаритип көтирип ■ 23 мундақ дуа қилди: — «И Исраилниң Худаси Пәрвәрдиғар! Нә жуқуриқи асманда нә төвәнки йәрдә сәндәк Худа йоқтур; алдинда пүтүн қәлби билән маңидиған қуллириң үчүн әһдәндә гуруп өзгәрмәс муһәббитини қәрсәткүчисән. 24 Чүнки Сән Өз қулуң атам Давутқа бәргән вәдидә турдуң; Сән Өз ағзиң билән ейтқан сөзүңгә мана бүгүнкидәк Өз қолуң билән әмәл қилдиң. 25 Әнди һазир, и Исраилниң Худаси Пәрвәрдиғар, Өз қулуң атам Давутқа: — «Әгәр сениң әвлатлириң өз йоллириға сәгәк болуп сән Мениң алдимда маңғандәк маңидиған болса, саңа әвладиңдин Исраилниң тәхтидә олтиридиған бир зат кам болмайдур»

□ 8:8 «бу балдақлар таки бүгүнгә қәдәр шу йәрдә турмақта» — «бүгүнгә қәдәр...» дегән сөзләр ибадәтхана теһи өз жайида турған вақтида хатирләнгән, әлвәттә, вә шуңлашқа шуни испатлайдуки, «Падшаһлар»ниң көп қисимлири Йәһудадиклирәниң сүргүн болушидин илгири йезилған. «2пад.» 24-25 баблирини бәлким кейинки бир пүтүкчи қошуп язған болуши мүмкин. □ 8:9 «һорәб теғи» — Синай теғиниң башқа бир исмидур. ■ 8:9 Мис. 34:27 ■ 8:11 Мис. 40:34, 35; 2Тар. 7:2 ■ 8:12 Мис. 20:21; Лав. 16:2; Қан. 4:11; 5:22; 2Тар. 6:1 □ 8:13 «сениң үчүн бир һәйвәтлик макан» — йәнә бир хил тәржимиси «туралғу макан». ■ 8:16 2Сам. 7:6; 2Тар. 6:5 ■ 8:17 2Сам. 7:2; 1Тар. 17:1; 2Тар. 6:7 ■ 8:22 2Тар. 6:12

дәп бәргән вәдәндә турғайсән. ■ ²⁶ Әнди һазир, и Исраилниң Худаси, Сән қулуң Давутқа ейтқан сөзлириң әмәлгә ашурулғай, дәп өтүнимән!

²⁷ Лекин Худа Өзи растла йәр йүзидә макан қиламду? Мана, асманлар билән асманларниң асмини сени сиғдуралмиған йәрдә, мән ясиған бу өй қандақму Сениң маканиң болалисун?! ■ ²⁸ Лекин и Пәрвәрдиғар Худайим, қулуңниң дуаси билән илтижасиға қулақ селип, қулуңниң бүгүн Саңа көтәргән нидаси вә тилигини аңлиғайсән; ²⁹ шуниң билән Өз көзлириңни кечә-күндүз бу өйгә, йәни Сән: «Мениң намиң у йәрдә аян болсун» дәп ейтқан жайға кечә-күндүз тиккәйсән; Өз қулуңниң у жайға қарап қилған дуасиға қулақ салғайсән. □ ■ ³⁰ қулуң вә хәлқиң Исраил бу жайға қарап дуа қилған чағда, уларниң илтижасиға қулақ селип, Өз маканиң қилған асманлардин туруп аңлиғайсән, аңлиғиниңда уларни кәчүргәйсән.

³¹ Әгәр бириси өз хошнисиға гуна қилса вә шундақла ишниң раст-ялғанлигини бекитиш үчүн қәсәм ичкүзүлсә, бу қәсәм бу өйдик қурбанғаһниңниң алдиға кәлсә, □ ³² Сән қәсәмни асманда туруп аңлап, амал қилип өз бәндилириң оттурисида һөкүм чиқарғайсән; гунайи бар адәмни гунаға тартип, өз йолни өз бешиға яндуруп, гунаһсиз адәмни ақлап, өз адиллиғиға қарап униңға һәққини бәргәйсән.

³³ Өз хәлқиң Исраил Сениң алдиңда гуна қилғини үчүн дүшмәндин йеңилсә, Саңа қайтип бу өйдә туруп, намиңни етирап қилип, Саңа дуа билән илтижа қилса, ³⁴ Сән асманда аңлап, Өз хәлқиң Исраилниң гунайини кәчүрүп, уларни Сән ата-бовилириға тәқдим қилған зиминға қайтуруп кәлгәйсән.

³⁵ Улар Саңа гуна қилғини үчүн асман етилип ямғур яғмайдиған қиливетилгән болса, лекин улар бу жайға қарап Саңа дуа қилип намиңни етирап қилип, Сениң уларни қийнчилиққа салғиниң түпәйлидин өз гунайидин йенип товва қилса,

³⁶ Сән асманда туруп қулақ селип, қуллириңниң өз хәлқиң Исраилниң гунайини кәчүргәйсән; чүнки Сән уларға меңиш керәк болған яхши йолни үгитисән вә Өз хәлқиңгә мирас қилип бәргән зиминниң үстигә ямғур яғдурисән!

³⁷ Әгәр зиминда ачарчилиқ я ваба болса, я зираәтләр Дан алмиса я һал чүшсә я уни чекәткиләр яки чекәткә личинкилири бесивалса, я дүшмәнләр уларниң зиминдики шәһәрлириниң қовуқлириға һужум қилип қоршивалса, я һәр қандақ апәт я кесәллик болса, ³⁸ Сениң хәлқиң болған Исраилдики һәр қандақ киши өз көңлидики вабани билип, улардин һәр қайси киши қоллирини бу өйгә сунуп, һәр қандақ дуа яки илтижа қилған болса, ³⁹ әнди Сән туруватқан маканиң асманда туруп аңлап, кәчүрүм қилғайсән; Сән һәр бир адәмниң қәлбини билгәчкә, амал қилип өзиниң йоллирини өзигә яндурғайсән (чүнки Сәнла, ялғуз Сәнла һәммә инсан балилириниң қәлбилирини билгүчидурсән); ⁴⁰ шундақ қилип, улар Сән ата-бовилиримизға тәқдим қилған зиминда олтирип өмриниң һәммә күнлириде сәндин қорқидиған болиду.

⁴¹ Өз хәлқиң Исраилдин болмиған, Сениң улук намиң түпәйлидин жирақ-жирақлардин кәлгән мусапир болса ⁴² (чүнки улар Сениң улук намиң, қудрәтлик қолуң вә созған билиғиң тоғрисида аңлилайду), — ундақ бириси келип бу өй тәрәпкә қарап дуа қилса, ⁴³ Сән туруватқан маканиң болған асманларда униңға

■ **8:25** 2Сам. 7:12, 16; 1Пад. 2:4; 3әб. 131:12 ■ **8:27** 2Тар. 2:5; Йәш. 66:1; Йәр. 23:24; Рос. 7:49 □ **8:29** «у жайға қарап қилған дуасиға...» — яки болмиса: «у жай тоғрисидики дуаси...».

■ **8:29** Қан. 12:11 □ **8:31** «Әгәр бириси өз хошнисиға ... ишниң раст-ялғанлигини бекитиш үчүн қәсәм ичкүзүлсә, бу қәсәм бу өйдик қурбанғаһниңниң алдиға кәлсә...» — бундақ қәсәм тоғрилиқ «Чөл.» 5:11-31ни көрүң. «Қәсәм бу өйдик қурбанғаһниң алдиға кәлсә...» — мүмкинчилиги барки, Исраилда мошундақ қәсәмләрни ичши үчүн қурбанғаһниң алдиға келиш керәк әмәс еди, пәқәт: «Худаниң қурбанғаһи алдида қәсәм қилиманки...» дегәндәк сөzlәр ейтилған болса «қурбанғаһ өз алдида турғандәк» һесаплинати.

қулақ селип, у мусапир Саңа нида қилип тилигининиң һәммисигә мувапик қилғайсән; шуниң билән йәр йүзидики барлиқ әлләр намиңни тонуп йетип, Өз хәлқиң Исраилдәк Сәндин қорқидиған болуп, мән ясиған бу өйниң Сениң намиң билән аталғинини билиду. □

⁴⁴ Әгәр Сениң хәлқиң Сениң тапшуруғуң билән дүшмини билән жәң қилишқа чиққанда, Сән таллиған бу шәһәргә, шундақла мән намиңға атап ясиған бу өй тәрәпкә қарап Сән Пәрвәрдиғарға дуа қилса, ⁴⁵ Сән асманларда туруп уларниң дуаси билән илтижасиға қулақ селип, уларни нусрәткә ериштүргәйсән.

⁴⁶ Әгәр улар саңа гуна садир қилған болса (чүнки гуна қилмайдиған нечикиши йоқтур) Сән уларға ғәзәплинип, уларни дүшмәнлириниң қолиға тапшурған болсаң, булар уларни жирақ-йеқинға, өзлириниң зиминиға сүргүн қилип елип барған болса, ■ ⁴⁷ лекин улар сүргүн қилинған жутта әс-һошини тепип товва қилип, өзи сүргүн болған жутта Саңа: — Биз гуна қилип, қәбиһликкә берилип Сәндин йүз әрүп кәтгүк, дәп йелинса, ⁴⁸ — әгәр уларни сүргүн қилған дүшмәнлириниң зиминида пүтүн қәлби вә пүтүн женидин Сениң тәрипиңгә йенип, Сән уларниң ата-бовилириға тәқдим қилған зиминға, Сән таллиған шәһәр тәрәпкә вә мән намиңға атап ясиған бу өй тәрәпкә йүзини қилип, Саңа қарап дуа қилса, ⁴⁹ Сән туруватқан маканиң болған асманларда туруп уларниң дуаси вә илтижасини аңлап улар үчүн һөкүм чиқирип, ⁵⁰ Өз хәлқиңниң Саңа садир қилған гунайини, Саңа өткүзгән һәммә итаәтсизликлирини кәчүрүм қилғайсән вә уларни сүргүн қилғанларниң алдида уларға рәһим тапқузғайсәнки, шулар уларға рәһим қилсун ⁵¹ (чүнки улар Өзүң Мисирдин, йәни төмүр тавлаш печидин чиқарған Өз хәлқиң вә Өз мирасиндур); ⁵² Сениң көзлириң Өз қулуңниң илтижасиға вә Өз хәлқиңниң илтижасиға очуқ болғай, улар һәр ишта саңа нида қилип тилигинидә уларға қулақ салғайсән; ⁵³ чүнки Сән ата-бовилиримизни Мисирдин чиқарғиниңда Өз қулуң Муса арқилиқ ейтқиниңдәк, Сән хәлқиңни Өзүңгә хас мирасиң болсун дәп, йәр йүзидики һәммә әлләр арисидин уларни айрим елип таллидиң, и Рәб Пәрвәрдиғар!». ■

⁵⁴ Сулайман Пәрвәрдиғарға шу барлиқ дуа вә илтижалирини қилип болғанда, қоллирини асманға қарап кетирип Пәрвәрдиғарниң қурбанғаниниң алдида тизлинип турған йәрдин қопуп, ⁵⁵ ерә туруп Исраилниң барлиқ жамаитигә жуқури авазда бәхит тиләп мундақ деди: — ⁵⁶ «Униң барлиқ вәдә қилғини бойичә Өз хәлқи Исраилға арам бәргән Пәрвәрдиғар мубарәктур! У Өз қули Мусаниң вәстиси билән қилған һәммә меһриванә вәдиләрниң һеч бири йәрдә қалмиди! ■

⁵⁷ Пәрвәрдиғар Худайимиз ата-бовилиримиз билән болғандәк биз билән биллә болғай; У нә биздин ваз кәчмисун нә бизни ташлимисун; ⁵⁸ буниң билән У қәлбимизни Униң йоллирида меңишқа, Өзи ата-бовилиримизға буйруған әмирләр, бәлгүлимиләр вә һөкүмләрни тутушқа Өзигә майил қилғай; ⁵⁹ мениң Пәрвәрдиғарниң алдида илтижа қилған бу сөзлирим кечә-күндүз Пәрвәрдиғар Худайимизниң йенида турсун; шуниң билән Өз қулуң үчүн тоғра һөкүм қилип, хәлқиң Исраил үчүн тоғра һөкүм қилип, һәр күндики дәрдигә йәткәйсән; ⁶⁰ шуниң билән йәр йүзидики һәммә әлләр Пәрвәрдиғар Өзи Худадур, Униңдин башқиси һеч қайсиси йоқтур дәп билгәй, ■ ⁶¹ шундақла бүгүн қилғиниңларға охшар Униң бәлгүлимилиридә меңишқа вә әмирлирини тутушқа қәлбиңлар Пәрвәрдиғар Худайимизға мукәммәл болғай!». ■

□ **8:43** «бу өй Сениң намиң билән атилиду» — бу ибарә Худаниң ибадәтханиси тоғрилиқ «бу өй Мениңкидур» вә «бу ойда Мениң ким еканлиғим аян қилиниду» дегәндәк икки мәхситини көрситиду.

■ **8:46** 2Тар. 6:36; Пәнд. 20:9; Топ. 7:20; 1Юһа. 1:8, 10 ■ **8:53** Мис. 19:5; Қан. 4:20; 7:6; 9:26, 29; 14:2

■ **8:56** Йә. 21:45 ■ **8:60** Қан. 4:35, 39

Сулайман ибадәтханани Худага атайду

⁶² Вә падиша пүтүн Исраил билән биллә Пәрвәрдигарниң алдида қурбанлиқларни қилди. ⁶³ Сулайман Пәрвәрдигарға енақлиқ қурбанлиғи сүпитидә жигирмә икки миң қала вә бир йүз жигирмә миң қой қурбанлиқ қилди. Падиша билән барлиқ Исраиллар шундақ қилип Пәрвәрдигарниң өйини униңға беғишлиди. ■

⁶⁴ Шу күни падиша Пәрвәрдигарниң өйиниң алдики һойлисиниң оттурисини айрип муқәддәс қилип, у йәрдә көйдүрмә қурбанлиқлар, ашлиқ һәдийәлири вә енақлиқ қурбанлиғилириниң яғлирини сунди; чүнки Пәрвәрдигарниң алдида турған мис қурбанғаһ көйдүрмә қурбанлиқлар, ашлиқ һәдийәлири вә енақлиқ қурбанлиғилириниң яғлирини қобул қилишқа кичик кәлди. ■ ⁶⁵ Шуниң билән у вақитта Сулайман вә униң билән болған пүтүн Исраил, йәни Хамат райониға кириш еғизидин тартип Мисир еқинигичә һәммә йәрләрдин кәлгән зор бир жамаәт Пәрвәрдигар Худайимизниң алдида йәттә күн вә йәнә йәттә күн, жәмий он төрт күнгичилик һейт өткүзди. □ ⁶⁶ Сәккизинчи күнидә у хәлиқни қайтурди; улар падишаниң бәхитини тилиди; әндин улар Пәрвәрдигарниң Өз қули Давутқа вә хәлқи Исраилға қилған яхшилиқлири үчүн қәлбидә шат-хурам болуп өз өй-чедирлиригә қайтип кәтти. □

9

Пәрвәрдигар Сулайманға вәдә һәм ағаһ бериду
2Тар. 7:11-22

¹ Сулайман Пәрвәрдигарниң өйи, падиша ордиси вә шундақла қурушни арзу қилған башқа қурулушларни көнлидикидәк пүткүзүп болғанда, ■ ² Пәрвәрдигар Сулайманға Гибеонда көрүнгәндәк әнди иккинчи қетим униңға көрүнди. ■

³ Пәрвәрдигар униңға мундақ деди: — «Сән Мениң алдимда қилған дуа вә илтижайиңни аңлидим; Мениң намин униңда әбәткичә аян қилиниши үчүн, сән ясиған бу өйни Өзүмгә муқәддәс қилдим. Мениң көзлирим вә көңлүм шу йәрдә һемишә болиду. ■ ⁴ Сән болсаң, атаң Давутниң алдимда маңғинидәк, сәнму саңа буйруғинимниң һәммисигә мувапиқ әмәл қилиш үчүн, бәлгүлимилирим вә һөкүмлиримни тутуп, пак көңүл вә дуруслуқ билән алдимда маңсаң, ⁵ Мән әнди атаң Давутқа: «Исраилниң тәхтидә саңа әвладиңдин олтиришқа бир зат кам болмайду» дәп вәдә қилғинимдәк, Мән падишалиқ тәхтиңни Исраилниң үстидә әбәткичә мәһкәм қилимән. ■ ⁶ Лекин өзүң я оғуллириң Маңа әгишиштин ваз кечип Мән алдиңларда қойған әмирлирим билән бәлгүлимилиримни тутмай, бәлки башқа илаһларниң қулуғиға кирип уларға сәждә қилсаңлар, ■ ⁷ шу чағда Мән Исраилни уларға тәқдим қилған зиминидин үзүп чиқиримән; вә Өз наминни көрситишкә Өзүмгә муқәддәс қилған бу өйни нәзиримдин ташлаймән вә Исраил һәммә хәлиқләр арисидә сөз-чөчәк вә тапа-тәниниң объекти болиду; ■ ⁸ Бу өй гәрчә һазир көркәм көрүнсиму, шу заманда униңдин өткәнләрниң

■ **8:63** 2Тар. 7:5-10 ■ **8:64** 2Тар. 7:7 □ **8:65** «Хамат райониға кириш еғизидин тартип...» — яки «Либо-Хаматтин тартип». «...жамаәт Пәрвәрдигар Худайимизниң алдида йәттә күн вә йәнә йәттә күн, жәмий он төрт күнгичилик һейт өткүзди» — «капилар һейти»ниң бекитилгән вақти йәттә күн еди. Исраиллар мошу вақитқа йәнә йәттә күн қошти. □ **8:66** «Сәккизинчи күнидә» — демәк, иккинчи «Йәттә күн»дин кейинки күндә. ■ **9:1** 2Тар. 7:11 ■ **9:2** 1Пад. 3:5 ■ **9:3** Қан. 12:11; 1Пад. 8:29 ■ **9:5** 2Сам. 7:12, 16; 1Пад. 6:12; 2:4; 1Тар. 22:10; 3әб. 88:29-30; 131:12 ■ **9:6** 2Сам. 7:14; 3әб. 88:31-33 ■ **9:7** Қан. 28:37; Йәр. 7:15

һәммиси зор һайран қелишип үшқиртип: «Пәрвәрдигар бу зиминға вә бу өйгә немишкә шундақ қилди?» дәп сорайду. □ ■

9 Кишиләр: — Чүнки *зиминдики халиқлар* өз ата-бовилирини Мисир зиминидин чиқарған Пәрвәрдигар Худасини ташлап, өзлирини башқа илаһларға бағлап, уларға сәждә қилип куллуғида болғанлиғи үчүн, Пәрвәрдигар бу пүткүл күлпәтни уларниң бешига чүшүрүпту, дәп жавап бериду.

Ташқи ишлар вә башқа қурулушлар
2Тар. 8:1-18

10 Шундақ болдики, жигирмә жил өтүп, Сулайман у икки өйни, йәни Пәрвәрдигарниң өйи билән падиша өйини ясап болғандин кейин, ■ **11** Турниң падишаси һирам Сулайманға барлиқ тәләплири бойичә кедир дәрәклири, арча дәрәклири вә алтун тәминлигини үчүн Сулайман падиша униңға Галилийә өлкисидин жигирмә шәһәрни бәрди. **12** һирам Сулайман униңға бәргән шәһәрләрни көрүшкә Турдин чиқип кәлди; лекин улар униңға һеч яқмиди. **13** У: — һәй бурадирим, сән мошу маңа бәрғиниң зади қандақ шәһәрләр?! — деди. У уларни «Кабулниң жути» дәп атиди, вә улар бүгүнки күнгичә шундақ атилиду. □ **14** һирам болса падишаға бир йүз жигирмә талант алтун әвәткән еди. □

15 Сулайман падиша Пәрвәрдигарниң өйини, өз өйини, Миллони, Йерусалимниң сепилини, һазорни, Мәгиддони вә Гәзәр шәһәрлирини ясаш үчүн һашарға тутқан ишлигүчиләрниң ишлири мундақ: — □ **16** (Мисирниң падишаси Пирәвн чиқип Гәзәргә һужум қилип елип, уни отта көйдүрүп, шәһәрдә туруватқан Қананийларни қирип, шәһәрни той соғиси сүпитидә Сулайманниң хотуни болған өз қизига бәргән еди) **17** Сулайман Гәзәр билән төвәнки Бәйт-һоронни бена қилди; **18** у Баалат билән өз зиминидики чөлгә жайлашқан Тадморниму йеңидин ясиди, ■ **19** шундақла өзигә хас һәммә амбар шәһәрлирини, «жәң һарвуси шәһәрлири»ни, «атлиқлар шәһәрлири»ни вә Йерусалимда, Ливанда вә өзи сорайдиған барлиқ зиминда халиқинини бена қилди.

20 Исраиллардин болмиған Аморийлар, һиттийлар, Пәриззийләр, һивийлар вә Йәбусийлардин *Исраил* зиминида қелип қалғанларниң һәммисини болса, **21** Сулайман буларни, йәни Исраиллар пүтүнләй йоқиталмиған әлләрниң қалдуқ әвлатлирини куллүк һашарға тутти. Улар бүгүнки күнгичә шундақ болуп кәлди. □

22 Лекин Сулайман Исраиллардин һеч кимни кул қилмай, бәлки уларни ләшкәр, хизмәткар, һөкүмдар-әмәлдар, һарву билән атлиқларниң сәрдарлири қилди. ■ **23** Булардин Сулайманниң ишлирини башқуридиған, йәни ишлигүчиләрниң үстигә қоюлған чоң назарәтчиләр бәш йүз әллик еди.

□ **9:8** «бу өй гәрчә һазир көркәм көрүнсиму,...» — башқа бир хил тәржимиси (бәзи кона текстләргә әгишип): «бу өй бир харабә болиду,...» ■ **9:8** Қан. 29:23; 2Тар. 7:21; Йәр. 22:8 ■ **9:10** 2Тар. 8:1 □ **9:13** «Кабулниң жути» — «кабул» дегәнниң мәнәси бәлким «чаклик» болуши мүмкин. Ибрани тилида сөзниң аһани «әрзимәс»кә йеқин келиду. □ **9:14** «бир йүз жигирмә талант алтун» — бир талант (алтун) бәлким 27 килограм еди. 120 талант 3240 килограм; һазирқи пулда болса (2008-жили) 100 миллион доллар болиду. □ **9:15** «Милло» — бәлким Йерусалимдики егизликкә жайлашқан бир қәлъя яки истиһкам еди. ■ **9:18** 2Тар. 8:6 □ **9:21** **Исраиллар пүтүнләй йоқиталмиған әлләрниң қалдуқ әвлатлири...** — бу ишларниң тарихи «Йәшуа пәйғәмбәр» дегән қисмида пүтүлгән. Тәвраттики «Йәшуа»ни көрүң. Мошу һашарчилар 13:5-16дә хатирләнгәнләрдин башқа һашарчили болса керәк еди. «Улар (Қананийлар қатарлиқлар) бүгүнки күнгичә шундақ болуп кәлди» — бу сөз Исраиллар теһи өз вәтиниңдә турған вақтида хатирләнгән, әлвәттә. ■ **9:22** Лав. 25:39

24 Пирэвнниң қизи Давутниң шәһиридин көчүп Сулайман униң үчүн ясиған өйдә олтарғинада, у Милло қалъәсини ясиди. ■ 25 Сулайман Пәрвәрдигарға ясиған қурбанғаһда жилда үч қетим көйдүрмә қурбанлиқлар билән енақлиқ қурбанлиқлирини сунатти вә Пәрвәрдигарниң алдидики *хушбуйгаһта* хушбуй яқатти. Шу тәриқидә у ибадәтханиниң ишлирини пүткүзди. □

26 Сулайман падиша Езион-Гәбәрдә бир түркүм кемиләрни ясиди. У йәр болса Едом зиминида, Қизил деңиз бойидики Елатниң йенида еди. □ 27 һирам өз хизмәткарлири, йәни деңизчиликни убдан билидигән нәччә кемичиләрни Сулайманниң хизмәткарлириға қошулуп кемиләрдә ишләшкә әвәтти. 28 Улар Офирға берип, у йәрдин төрт йүз жигирмә талант алтунни елип келип, Сулайман падишаға апарди. □

10

Шебаниң аял падишаси Сулайманниң издәп келиду
2Тар. 9:1-12

1 Шебаниң аял падишаси болса Сулайманниң Пәрвәрдигарниң нами билән бағлинишлиқ болған даңқ-шөһритини аңлап, уни қийин чигиш-соаллар билән синиғили кәлди. 2 У хушбуй буюмлар, интайин тола алтун вә якут-гөһәрләр артилған төғиләрни елип, чоң дөбдөбә билән Йерусалимға кәлди. Сулайманниң қешиға кәлгәндә өз көңлигә пүккән һәммә иш тоғрилиқ униң билән сөзләшти. ■

3 Сулайман униң һәммә соригәнлириға жавап бәрди. Неч немә падишаға қараңғу әмәс еди, бәлки һәммисидә униңға жавап бәрди.

4 Шебаниң аял падишаси Сулайманниң даналиғиға, ясиған орда-сарайға, 5 дәстихандики таамларға, әмәлдарларниң қатар-қатар олтиришлириға, хизмәткарлириниң қатар-қатар турушлириға, уларниң кийгән кийимлиригә, униң сақийлириға вә униң Пәрвәрдигарниң өйидә атап сунған көйдүрмә қурбанлиқлириға қарап, уни ичигә чүшүп кәтти. □

6 У падишаға: — Мән өз жутумда силиниң ишлири вә даналиқлири тоғрисида аңлиған хәвәр раст экән; 7 Амма мән келип өз көзлирим билән көрмигичә бу сөзләргә ишәнмигән едим; вә мана, мән йериминиму аңлимиған экәнмән; силиниң даналиқлири билән бәрикәт-баяшатлиқлири мән аңлиған хәвәрдин зиядә экән. 8 Силиниң адәмлири немидегән бәхитлик-һә! һемишә силиниң алдилирида туруп даналиқлирини аңлайдигән бу хизмәткарлар нәкәдәр бәхитлиқтур! 9 Силидин сөйүнгән, силини Исраилниң тәхтигә олтарғузған Пәрвәрдигар Худалири мубарәқтур! Пәрвәрдигар Исраилға мәңгүлүк бағлиған муһәббити үчүн, У силини тоғра һөкүм вә адаләт сүргили падиша қилди, деди.

10 У падишаға бир йүз жигирмә талант алтун, интайин көп хушбуй буюмлар вә якут-гөһәрләрни соға қилди. Шебаниң аял падишаси Сулайман падишаға сунған шунчә зор миқдардики хушбуй буюмлар униңдин кейин һеч көрүнгән әмәс

■ 9:24 2Тар. 8:11 □ 9:25 «Шу тәриқидә у ибадәтханиниң ишлирини пүткүзди» — бу жүмлиниң мәнаси бәлким Сулайман һейтләрни мошу ибадәтханида өткөзүшлири билән һәр бир башқа «ибадәт жайлири», болупму «жуқури жайлар»ниң инавәтсизлигини көрсәтти. Демәк, шу чагдин башлап Пәрвәрдигар қурбанлиқларни қобул қилған жай пәкәт Йерусалимдики ибадәтханила еди. □ 9:26

«Қизил деңиз бойидики Елат» — яки «Қизил деңиз бойидики Елат» (һазирқи нами «Елат»). □ 9:28 «төрт йүз жигирмә талант алтун» — бир талант (алтун) бәлким 27 килограм еди. Ундақта 420 талант 11340 килограм. ■ 10:2 2Тар. 9:1; Мат. 12:42; Луқа 11:31 □ 10:5 «.. униң, йәни Шебаниң айал падишаси... уни ичигә чүшүп кәтти» — ибраний тилида «униңда роһ қалмиди». Демәк, интайин һәйран қалди.

11 (һирамның Офирдин алтун әпкелидиган кемилириму Офирдин йәнә интайин зор миқдардики сәндәл яғичи вә яқут-гөһәрләрни елип кәлди. 12 Падиша сәндәл яғичидин Пәрвәрдигарның өйи үчүн вә падишаниң ордиси үчүн пәләмпәй-саласунлар ясатти һәм нәғмә-навачилар үчүн чилтарлар вә сазларни шуниңдин ясатти. Шу вақиттин кейин шундақ зор миқдардики есил сәндәл яғичи бу вақитқичә һеч кәлтүрүлмиди я көрүлүп бақмиди). ■ 13 Сулайман падиша Шебаниң аял падишасиға өз шаһанә сахавитидин бәргәндин башқа, аял падишаниң көңли тартқан һәммини — немә сориса, шуни бәрди; андин у хизмәткарлири билән йолға чиқип өз жутиға қайтип кәтти.

Сулайманниң байлиқлири
2Тар.9:13-28

14 Сулайманға һәр жили кәлтүрүлгән алтунниң өзи алтә йүз атмиш алтә талант еди. □ 15 Бу кирымдин башқа, тиҷарәтчиләрдин, оқәтчиләрниң содисидин, барлиқ Әрәбийә падишалиридин вә өз зиминидики әмәлдарлардин һәм алтун кәлтүрүлди.

16 Сулайман падиша икки йүз чоң сипарни соқтурди вә һәр сипарға алтә йүз шәкәл алтун кәтти; □ ■ 17 шундақла үч йүз қалқанни япилақланған алтундин ясиди; һәр бир қалқанни ясақла үч мина алтун ишлитилди; падиша уларни «Ливан ормини сарийи»ға есип қойди. □ ■

18 Падиша пил чишлиридин чоң бир тәхтни ясап, уни тавланған алтун билән қаплатти. ■ 19 Тәхтниң алтә қәвәтлик пәләмпәйи бар еди. Тәхтниң баш йөләнчүки жумилақ болуп, орундуқниң икки йенида таянғучиси бар еди, һәр бир таянғучниң йенида бирдин өрә турған ширниң һәйкили бар еди. 20 Алтә қәвәтлик пәләмпәйниң үстидә, оң вә сол тәрипидә өрә турған он икки ширниң һәйкили болуп, һәр бир басқучниң оң-сол тәрипидә бирдин бар еди; башқа һеч қандақ әлдә униңға охшаш ясалғини йоқ еди.

21 Сулайман падишаниң барлиқ жам-пиялилири алтундин ясалған; «Ливан ормини сарийи»дики барлиқ қача-қучилар тавланған алтундин ясалған; уларниң һеч қайсиси күмүчтин ясалмиған; Сулайманниң күнлиридә күмүч һеч немигә әрзимәйтти. 22 Чүнки падишаға қарашлиқ деңизда жүридиған, һирамның кемилиригә қошулуп «Таршиш кемә» әтритиму бар еди; «Таршиш кемә» әтрити үч жылда бир қетим келип алтун-күмүч, пил чишлири, маймунлар вә тозларни әкеләтти. □

23 Сулайман падиша йәр йүзидики барлиқ падишалардин байлиқта вә даналиқта үстүн еди. ■ 24 Худа Сулайманниң көңлигә салған даналиқни аңлаш үчүн йәр йүзидикиләр һәммини униң билән дидарлишиш арзуи билән келәтти. 25 Кәлгәнларниң һәммини өз соғитини елип келәтти; йәни күмүч қача-қучилар, алтун қача-қучилар, кийим-кечәкләр, дубулға-савутлар, тетитқулар, атлар вә қечирларни елип келәтти. Улар һәр жили бәлгүлик миқдарда шундақ қилатти. □

■ 10:12 2Тар. 9:11 □ 10:14 «666 талант» — 22 тонна. □ 10:16 «600 шәкәл» — 600 шәкәл бәлким 7 килограмға йеқин. ■ 10:16 1Пад. 14:26 □ 10:17 «үч мина алтун» — «мина» еғирлиқ бирлиги еди, һазирқи бирликләрдә қанча еқәнлиги ениқ әмәс. ■ 10:17 1Пад. 7:2 ■ 10:18 2Тар. 9:17 □ 10:22 «Таршиш кемә» — Бәлким Таршиш дегән портқа берип келиш сәпиригә чидамлиқ болған кемини көрситәтти. «Таршиш» дегән исим Испанийә, шималий Африка яки Британийәни яки үчинчә һәмминини көрситиду. Бәзи илимлар Сомалийәниң (шәрқий Африқаниң) деңиз бойида төртинчи бир Таршишму болған, дәп қарайду. ■ 10:23 1Пад. 3:12, 13 □ 10:25 «тетитқулар» — яки «хушбуй буюмлар». «Улар һәр жили бәлгүлик миқдарда шундақ қилатти» — яки «жимужил улар шундақ қилатти».

26 Вә Сулайман жәң һарвулири вә атлиқ әскәрләрни жиғди; уның бир миң төрт йүз жәң һарвуси, он икки миң атлиқ әскири бар еди; у уларни «жәң һарвуси шәһәрлири»гә вә өзи туруватқан Йерусалимға орунлаштурди. ■

27 Падиша Йерусалимда күмүчни таштәк көп, кедир дәрәқлирини жәнубий түзләңликтики үжмә дәрәқлиригә охшаш нурғун қилди. □ ■

28 Сулайман алған атлар Мисирдин вә Кувәдин еди; падишаниң тижәрәтчилири уларни Кувәдин бекитилгән баһада алатти. □ ■ 29 Мисирдин елип кәлгән бир жәң һарвусиниң баһаси алтә йүз күмүч тәңгә, һәр ат болса йүз әллик тәңгә еди; вә улар йәнә һиттийларниң падишалири һәм Сурийә падишалири үчүнму охшаш баһада елип чиқти. □ ■

11

Сулайман көп аялларни елип, уларниң езитқулуғи билән бутпәрәсликкә тейилип кетиду

1 Лекин Сулайман падишаниң көңли Пирәвнниң қизидин башқа көп чәтәллик аялларға, жүмлидин Моабий, Аммоний, Едомий, Зидоний, һиттий аяллириға чүшкән еди. □ ■ 2 Пәрвәрдиғар әслидә мошу әлләр тоғрилиқ Исраилларға: «Уларниң қизлирини издәп бармаңлар, вә уларни силәрниңқиләргә киргүзмәңлар; чүнки улар көңүллириңларни чоқум өз мәбудлириға аздуриду» дәп ағаһландурған. Бирақ Сулайманниң көңли дәл шуларға бағланди. ■ 3 Уның йәттә йүз аяли, йәни ханиши вә үч йүз кенизиги бар еди; аяллири уның көңлини аздуруп буриваткән еди.

4 Шундақ болдики, Сулайман яшанғанда, уның аяллири уның көңлини башқа илаһларға аздуруп буруватти; шуның үчүн уның көңли атиси Давутниңқидәк Пәрвәрдиғар Худасиға мутләк садиқ болмиди.

5 Шуңа Сулайман Зидонийларниң мәбуди Аштаротни, Аммонийларниң жиркиничлик мәбуди Милкомни издиди; ■ 6 Шуның билән Сулайман Пәрвәрдиғарниң нәзиридә рәзиллик қилди; у атиси Давут Пәрвәрдиғарға әгәшкәндәк изчиллик билән әгәшмиди.

7 Андин Сулайман Йерусалим алдидики едирлиқта Моабийларниң жиркиничлик мәбуди Кемош һәм Аммонийларниң жиркиничлик мәбуди Милком үчүн бир «жуқури жай»ни ясиди; □ ■ 8 шуныңдәк өзиниң мәбудлириға хушбуй яқидиған вә қурбанлиқ қилидиған һәр бир ят әллик аяли үчүнму у шундақ қилди; 9-10 Шуңа Пәрвәрдиғар Сулаймандин рәнжиди; гәрчә У уныңға икки қетим көрүнгән болсиму, шундақла уныңға дәл мошу иш тоғрилиқ, йәни башқа

■ 10:26 1Пад. 5:20; 2Тар. 1:14; 9:25 □ 10:27 «кедир дәрәқлирини...» — яки «кедир яғичини...». Лекин бизниңчә Сулайман кедир яғичини ишлитипла қалмай, шу чирайлиқ дәрәқләрдin Йерусалим әтрапиға көп тиктүрди («Топ.» 2:5ни көрүң). «жәнубий түзләңликтики...» — ибраний тилида «Шәфәләһдики...». «Шәфәләһ» бу йәрниң (түзләңликтики) исми. ■ 10:27 2Тар. 1:15; 9:27

□ 10:28 «падишаниң тижәрәтчилири уларни Кувәдин бекитилгән баһада алатти» — Бу жүмлиниң башқа бир хил тәржимиси: «падишаниң тижәрәтчилири уларни қарванға қошуп алатти». «Кувә» болса һазирқи Түркийәниң жәнубий тәрипидә. ■ 10:28 2Тар. 1:16; 9:28 □ 10:29 «бир жәң һарвусиниң баһаси алтә йүз күмүч тәңгә...» — мошу әйәттики «тәңгә»ниң қиммити һазирғичә ениқ әмәс. Әгәр «шәкәл» болса 11.4 грамни көрситиду. ■ 10:29 2Тар. 1:17 □ 11:1 «Лекин Сулайман падишаниң көңли Пирәвнниң қизидин башқа көп чәтәллик аялларға, жүмлидин Моабий, Аммоний, Едомий, Зидоний, һиттий аяллириға чүшкән еди» — бу бабта хатирләнгән һәммә ишлар «Қанун Шәрһи»дики әмирләргә хилап. «Қан.» 17:16-20ни көрүң. ■ 11:1 Қан. 17:17 ■ 11:2 Мис. 34:16; Қан. 7:3 ■ 11:5 һак. 2:13; 2Пад. 23:13 □ 11:7 «жиркиничлик мәбуд Милком» — «Милком»

ибраний тилида мошу йәрдә «Моләк» дәп ипадилиниду. ■ 11:7 2Пад. 23:13

илаһларни издимәслигини тапилиған болсиму, униң көңли Исраилниң Худаси Пәрвәрдигардин айнип кәтти; у Пәрвәрдигарниң тапилиғиниға әмәл қилмиди.

■ 11 Шуниң үчүн Пәрвәрдигар Сулайманға мундақ деди: — «Сән шундақ қиливерип, Мениң саңа буйруған әһдәм билән бәлгүлирмини тутмиғиниң үчүн, Мән жәзәмән падишалиқни сәндин житиветип хизмәтқариңға беримән. □ ■

12 Лекин атаң Давутниң вәжидин сениң өз күнлириңдә Мән шундақ қилмаймән, бәлки оғлуңниң қолидин уни житиветимән. 13 Лекин пүтүн падишалиқни униңдин житивәтмәймән, бәлки қулум Давутниң вәжидин вә Өзүм таллиған Йерусалим үчүн оғлуңға бир қәбилини қалдуруп қойимән».

14 Амма Пәрвәрдигар Сулайманға бир дүшмән, йәни Едомлуқ һададни қозғиди, у киши Едомниң падишасиниң нәслидин еди. 15-16 Әслидә Давут Едом билән

жәң қилған вақитта, қошунниң сәрдари Йоаб Едомниң һәммә әрлирини йоқатқан еди (чүнки Едомдики һәммә әрләрни йоқатқичә, Йоаб билән барлиқ Исраиллар у йәрдә алтә ай турған еди); у өлтүрүлгәнләрни көмгили чиққанда □ ■ 17 һадад атисиниң бир нәччә Едомий хизмәтчилири билән Мисирға кечип кәткән еди. һадад у чағда кичик бала еди. 18 Улар Мидиян зиминидин чиқип Паранға кәлди.

Улар Парандин бир нәччә адәмни елип өзлиригә қошуп Мисирға, йәни Мисирниң падишаси Пирәвнниң қешиға кәлди. Пирәвн униңға бир өй тәқсим қилип, озуқ-түлүкму тәминлиди һәмдә бир парчә йәрниму униңға тәқдим қилди. 19 һадад Пирәвнниң нәзиридә көп илтипат тапқан болуп, у өз хотуниниң сиңлисини, йәни Таһпәнәс ханишниң сиңлисини униңға хотун қилип бәрди. 20 Таһпәнәсниң сиңлиси униңға бир оғул, Генубатни туғуп бәрди. Таһпәнәс Пирәвнниң ордисида уни өзи чоң қилди. Андин Генубат Пирәвнниң айлиси, йәни Пирәвнниң оғуллири арисидә турди. □

21 һадад Мисирда: «Давут ата-бовилириниң арисидә ухлап қалди» вә «Қошунниң сәрдари Йоабму өлди» дәп аңлиғанда Пирәвнғә: — Мениң өз жутумға беришимға ижазәт қилғайла, деди.

22 Пирәвн униңға: — Сениң өз жутумға барай дегиниң немә дегиниң, мениң қешимда саңа немә кәмлик қилиду? — деди. У жававән: — һеч нәрсә кам әмәс, амма немила болмисун мени кәткили қойғайла, деди.

23 Худа Сулайманға йәнә бир дүшминини қозғиди; у болса ғожиси, йәни Зобаһниң падишаси һададзәрниң йенидин кечип кәткән Елиаданиң оғли Рәзон еди. ■ 24 Давут Зобаһлиқларни қәтл қилғанда Рәзон улардин бир топ адәмни өзигә топлап уларниң сәрдари болди. Андин кейин булар Дәмәшқкә берип у йәрдә туруп, Дәмәшқ үстидин һөкүм сүрди. □ ■ 25 Шуниң билән һадад Исраилға аваричилик туғдурғандин башқа, Рәзон Сулайманниң барлиқ күнлиридә Исраилниң дүшмини еди; у Исраилни өч көрәтти, өзи Сурийә үстидә падиша еди.

26 Сулайманниң Йәробоам дегән бир хизмәтқари бар еди. У Зәрәдаһдин кәлгән Әфраимий Нибатниң оғли болуп, аниси Заруаһ исимлиқ бир тул аял

■ 11:9-10 1Пад. 3:5; 9:2; 1Пад. 6:12 □ 11:11 «Мән жәзәмән падишалиқни сәндин житиветип хизмәтқариңға беримән» — «житиветип ... беримән» — демәк, Пәрвәрдигар падишалиғини Сулаймандин зораванлиқ билән тартивелип униң қол астидики бирисигә бармақчи. 28-33-айәтни көрүң. ■ 11:11 1Пад. 12:15 □ 11:15-16 «Давут өлтүрүлгәнләрни көмгили чиққанда...» — өз адәмлирини көмүш үчүн, демәк. Бу сөзгә қариганда Йоабниң Едомларни шундақ өлтүрүши қисас мәхситидә еди.

■ 11:15-16 2Сам. 8:14; 1Тар. 18:12, 13 □ 11:20 «Таһпәнәс Пирәвнниң ордисида уни өзи чоң қилди» — яки «Таһпәнәс Пирәвнниң ордисида уни өзи әмчәктин айриди». ■ 11:23 2Сам. 8:3; 10:18 □ 11:24 «Давут Зобаһлиқларни қәтл қилғанда Рәзон улардин бир топ адәмни өзигә топлап уларниң сәрдари болди. Андин кейин булар Дәмәшқкә берип...» — башқа бир хил тәржимиси: «Рәзон бир топ адәмни өзигә қошуп уларниң сәрдари болди. Давут уларни өлтүрмәкчә болғанда, улар Дәмәшқкә берип...».

■ 11:24 2Сам. 8:3

еди. Йәробоамму падишаға қарши чиқти. □ ■ 27 Униң падишаға қарши чиқиштики сәвәви мундақ еди: Сулайман Милло қалғәсини ясағанда, атиси Давутниң шәһиридики сепилниң бир бәсүкини ясавататти; 28 Йәробоам қабул қәйсәр жигит еди; Сулайман жигитниң ишчан вә чақан экәнлигини көрүп, уни Йүсүпниң жәмәтигә буйрулған ишниң үстигә қойди. 29 Шу күнләрдә Йәробоам Йерусалимдин чиғаватқанда, уни издәватқан Шилоһлуқ Ахияһ пәйғәмбәр уни йолда учратти. Ахияһ жипийеңи бир тонни кийвалған еди. Иккиси далада ялғуз қалғанда 30 Ахияһ үстидики тонни қолиға елип, уни житип он икки парча қилип 31 Йәробоамға мундақ деди: — «Өзүңгә он парчини алғин; чүнки Исраилниң Худаси Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: — «Мана, падишалиқни Сулайманниң қолидин житиветип он қәбилини саңа беримән. ■ 32 Бирақ Кулум Давутниң вәжидин вә Йерусалим, йәни Исраилниң һәммә қәбилилиридин таллиған шәһәр үчүн бир қәбилә униңға қалиду. 33 — Чүнки улар Мени ташлап Зидонийларниң аял мәбуди Аштаротқа, Моабийларниң мәбуди Кемосһқа вә Аммонийларниң мәбуди Милкомға сәждә қилип, униң атиси Давутниң қилинғинидәк қилмай, Мениң бәлғүлимилирим билән һөкүмлиримгә әмәл қилмай, нәзиримдә дурус болғанни қилмиди, Мениң йоллиримдә маңмиди; 34 лекин пүткүл падишалиқни униң қолидин тартивалмаймән; чүнки Мән таллиған, Өз әмирлирим вә бәлғүлимилиримни тутқан кулум Давутни дәп, униң өмриниң барлиқ күнлиридә уни һөкүм сүргүчи қилип қалдуримән. 35 Амма падишалиқни униң оғлиниң қолидин тартип елип, саңа беримән, йәни он қәбилини беримән.

36 Лекин Мениң наминниң шу йәрдә болушиға Өзүм таллиған шәһәр Йерусалимда, Мениң алдимда кулум Давут үчүн һемишә йоруқ бир чирақ болсун дәп, униң оғлиға бир қәбилини берәй. □ ■ 37 Мән сени таллап, сени барлиқ халиған йәрләр үстидә һөкүм сүргүзимән, сән Исраилға падиша болисән. 38 Вә шундақ болидуки, әгәр сән һәммә буйруғанлиримни аңлап, Мениң йоллиримдә меңип, нәзиримдә дурус болғанни қилип, кулум Давут қилғандәк Мениң бәлғүлирим билән әмирлиримни тутсаң, әнди Мән сән билән биллә болимән вә Давутқа бир жәмәт тиклигинимдәк, саңиму мустәһкәм бир жәмәт тикләймән вә Исраилни саңа тәқдим қилимән. □ 39 Давутниң нәслини шу ишлар түпәйлидин харлап пәс қилимән, лекин мәңгүлүк әмәс».

40 Шуниң үчүн Сулайман Йәробоамни өлтүрүшкә пурсәт издәйтти. Лекин Йәробоам қечип Мисирниң падишаси Шишакниң қешиға барди; Сулайман өлгичә у Мисирда турди.

41 Сулайманниң башқа ишлири, униң һәммә қилған әмәллири вә униң даналиғи болса «Сулайманниң Әмәллири» дегән китапқа пүтүлгән әмәсиди? □ ■

42 Сулайманниң Йерусалимда Исраилниң үстидә һөкүм сүргән вақти қириқ жил болди. ■ 43 Сулайман ата-бовилириниң арасида ухлиди вә атиси Давутниң шәһиридә дәпнә қилинди. Андин оғли Рәһобоам орнида падиша болди.

□ 11:26 «Әфраимий Нибат» — мошу әйттә «Әфраимий» ибраний тилида «Әфратлиқ» дегән сөз билән ипадилиниду. ■ 11:26 2Тар. 13:6 ■ 11:31 1Сам. 15:28 □ 11:36 «Мениң алдимда кулум Давут үчүн йоруқ бир чирақ болсун» — бу көчмә мәнилик сөз болуп, Давутниң ханданини көрситиду; ханданниң мәвжүт болғанлиғи (1) Давутниң Худаға садик болғанлиғиға гувалиқ беридиган «чирақ» болиду; (2) Худаниң Давутқа, сән арқилиқ пүткүл дуняни сорайдиган Мәсиһ туғулиду, дәп бәргән вәдәсидә туридиганлиғиға гувалиқ беридиган «чирақ» болиду. ■ 11:36 1Пад. 15:4; Заб. 131:17-18; Пәнд. 13:4 □ 11:38 «Давутқа бир жәмәт тиклигинимдәк...» — ибраний тилида «Давутқа бир өй тиклигинимдәк...». □ 11:41 ««Сулайманниң Әмәллири» дегән китап» — бу китаптин һәзир хәвиримиз йоқ. ■ 11:41 2Тар. 9:29-31 ■ 11:42 2Тар. 9:30

12

*Рәһобоам падишалигидин мәһрум болиду**2Тар. 10:1-19; 11:1-4*

¹Рәһобоам Шәқәмгә барди; чүнки пүткүл Исраил уни падиша тиклигили Шәқәмгә кәлгән еди. ²Нибатниң оғли Йәробоам шу ишни аңлиғанда, шундақ болдики, у теги Мисирда еди (чүнки Йәробоам Сулайман падишадин қечип Мисирда турувататти). ³Энди улар адәм әвәтип уни чақиртип кәлди. Шуниң билән Йәробоам вә пүткүл Исраил жамаити келип Рәһобоамға сөз қилип: ⁴— Силиниң атилири бойнимизға салған боюнтуруғини еғир қилди. Сили энди атилириниң бизгә қойған қаттиқ тәләплири билән еғир боюнтуруғини йениклитип бәрсилә, силиниң хизмәтлиридә болимиз, дейишти.■

⁵У уларға: — һазирчә қайтип үч күндин кейин андин қешимға йәнә келиңлар, деди. Шуниң билән хәлиқ тарилип кәтти.

⁶Рәһобоам падиша өз атиси Сулайман һаят вақтида униң хизмитидә турған мойсипитлардин мәслиһәт сорاپ: — Бу хәлиқкә беридиған жававим тоғрисидә немә мәслиһәт көрситисиләр? — деди.

⁷Улар униңға: — Әгәр сили разилиқ билән бүгүн бу хәлиқниң хизмитидә болимән десилә, (вә дәрвәкә уларниң хизмитидә болсила) уларға яхши сөзләр билән жавап қилсила, улар силиниң барлиқ күнлиридә хизмәтлиридә болиду, деди.

⁸Лекин у мойсипитларниң көрсәткән мәслиһәтини қайрип қоюп, өзи билән чоң болған, алдида хизмитидә болуватқан яшлардин мәслиһәт сорاپ ⁹уларға: — Маңа «Силиниң атилири бизгә салған боюнтуруқни йеникләткәйла» дәп тилигән бу хәлиқкә жавап беришимиз тоғрилиқ қандақ мәслиһәт берисиләр? — деди.

¹⁰Униң билән чоң болған бу яшлар униңға: — «Силиниң атилири боюнтуруғимизни еғир қилди, энди сили уни бизгә йеник қилғайла» дәп ейтқан бу хәлиқкә сөз қилип: — «Мениң чимчилақ бармиғим атамниң белидин томрақтур. ¹¹Атам силәргә еғир боюнтуруқни салған, лекин мән боюнтуруғуңларни техиму еғир қилимән. Атам силәргә қамчилар билән тәнбиһ-тәрбийә бәргән болса, мән силәргә «чаянлиқ қамчилар» билән тәнбиһ беримән», дегәйла, — деди.□

¹²Рәһобоам падиша уларға: «Үч күндин кейин андин қешимға йәнә келиңлар» дегинидәк, Йәробоам вә барлиқ хәлиқ үчинчи күни униң қешигә кәлди.

¹³Падиша мойсипитларниң униңға бәргән мәслиһәтини ташлап, хәлиқкә қаттиқлиқ билән жавап бәрди. ¹⁴У яшларниң мәслиһәти бойичә уларға: — Атам силәргә еғир боюнтуруқни салған, лекин мән боюнтуруғуңларни техиму еғир қилимән. Атам силәргә қамчилар билән тәнбиһ-тәрбийә бәргән болса мән силәргә «чаянлиқ қамчилар» билән тәнбиһ-тәрбийә беримән, деди.

¹⁵Шуниң билән падиша хәлиқниң сөзини аңлимиди. Бу иш Пәрвәрдиғар тәрипидин болған; чүнки буниң билән Пәрвәрдиғарниң Шилоһлуқ Ахияһниң вастисидә Нибатниң оғли Йәробоамға ейтқан сөзи әмәлгә ашурулидиған болди.■

¹⁶Пүткүл Исраил падишаниң уларниң сөзигә қулақ салмиғинини көргәндә хәлиқ падишаға жавап берип: — Давуттин бизгә немә несивә бар? Йәссәниң оғлида бизниң һеч мирасимиз йоқтур! Өз өй-чедирлириңларға қайтиңлар, и Исраил!

■ 12:1 2Тар. 10:1 ■ 12:2 1Пад. 11:40 ■ 12:4 2Тар. 10:4 □ 12:11 «чаянлиқ қамчилар» — яки болмиса «чаянлар» дегәнниң немә екәнлиги һазир мәлум әмәс, һеч болмиғанда падишаниң интайин қаттиқ муамилисини көрситиду. ■ 12:15 1Пад. 11:11, 31

И Давут, сән өз жәмәтиңгила егә бол, — деди. Шуниң билән Исраиллар өз өй-чедирлириға қайтип кетишти. □ ■

17 Амма Йәһуда шәһәрлиридә олтарған Исраилларға болса, Йәробоам уларниң үстигә һөкүм сүрди. □ ■ 18 Рәһобоам падиша баж-алван беги Адорамни Исраилларға әвәтти, лекин пүткүл Исраил уни чалма-кесәк қилип өлтүрди. У чағда Рәһобоам падиша алдирап, өзиниң жәң һарвусиға чиқип, Йерусалимға тикивәтти. ■

19 Шу тәриқидә Исраил Давутниң жәмәтидин йүз өрүп, бүгүнгә қәдәр униңға қарши чиқип кәлди. □ ■ 20 Исраилниң һәммиси Йәробоамниң йенип кәлгәнлигини аңлиғанда, адәм әвәтип уни хәлиқниң жамаитигә чақирди. Улар уни пүткүл Исраилниң үстигә рәсмий падиша қилди. Йәһуда қәбилисидин башқа һеч ким Давутниң жәмәтигә әгәшмиди.

21 Рәһобоам Йерусалимға қайтип келип, Исраилниң жәмәти билән жәң қилип, падишалиқни Сулайманниң оғли болған өзигә қайтуруп әкилиш үчүн Йәһуданиң пүткүл жәмәтидин вә Бинямин қәбилисидин бир йүз сәксән миң хилланған жәңгивар әскәрни топлиди. ■

22 Лекин Худаниң сөзи Худаниң адими Шемаяға келип: — ■

23 «Йәһуданиң падишаси, Сулайманниң оғли Рәһобоамға, пүтүн Йәһуда билән Биняминниң жәмәтигә вә хәлиқниң қалғанлириға сөз қилип: — 24 «Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — һужумға чиқмаңлар, қериндашлириңлар Исраиллар билән жәң қилмаңлар; һәр бириңлар өз өйүңларға қайтип кетиңлар; чүнки бу иш Мәндиндур», дегин» — дейилди.

Улар Пәрвәрдигарниң сөзигә кулақ салди. Пәрвәрдигарниң сөзи бойичә улар өйлиригә қайтип кәтти.

□ 12:16 «...Исраиллар өз өй-чедирлириға қайтип кетишти» — ибраний тилида «Исраиллар өз чедирлириға қайтип кетишти». ■ 12:16 2Сам. 20:1 □ 12:17 «Йәһуда шәһәрлиридә олтарған Исраиллар» — буларниң көпинчиси Йәһуда вә Бинямин қәбилилиридин болған. ■ 12:18 1Пад. 4:6; 5:14 □ 12:19 «Шу тәриқидә Исраил Давутниң жәмәтидин йүз өрүп, ... униңға қарши чиқип кәлди» — бу тарихта мошу йәрдин башлап «Исраил» дегән сөз адәттә «шималий падишалиқ», йәни «он қәбилә»ни көрситиду. ■ 12:19 2Пад. 17:21 ■ 12:21 2Тар. 11:1 ■ 12:22 2Тар. 11:2

Қанаан (Палестин) земини — «Падшаһлар»ниң дәври

«Исраил» вә «Йәһуда» дегән икки падишалық (бир-бириндін бөлүнгән)

Йәробоам алтун мозайларни ясайду

25 Йәробоам болса Әфраим тағлиғидики Шәқәм шәһирини ясап шу йәрдә турди; кейин у йәрдин чиқип Пәнәуәлни ясиди. ■ 26 Рәһобоам көңлидә өз-өзигә:

■ 12:25 Мис. 32:30

— Энди падишалиқ Давутниң жәмәтигә йениши мүмкин. ²⁷ Әгәр бу хәлиқ Пәрвәрдигарниң өйидә қурбанлиқ қилишқа Йерусалимға чиқса, бу хәлиқниң қәлби өз ғожиси, йәни Йәһуда падишаси Рәһобоамға йәнә майил болиду, андин улар мени өлтүрүп йәнә Йәһуда падишаси Рәһобоамниң тәрипиғә янармекин, деди. ²⁸ Падиша мәслиһәт сорап, алтундин икки мозай һәйкилини яситип хәлиқкә: — Йерусалимға чиқши силәргә еғир келиду. И Исраил, мана силәрни Мисир зиминидин чиқарған илаһлар! — деди.■

²⁹ Бирини у Бәйт-Әлдә, йәнә бирини Данда турғузуп қойди. ³⁰ Бу иш гунаға сәвәп болди, чүнки хәлиқ мозайлириниң бириниң алдида баш урғили һәтта Данғичә баратти.

³¹ У һәм «егиз җайлар»да ибадәт өйлирини ясиди вә һәм Лавийдин болмиған адәмләрни каһин қилип тайинлап қойди.□ ■

³² Йәробоам йәнә сәккизинчи айниң он бәшинчи күнини худди Йәһуданиң зиминидики һейткә охшаш бир һейт қилип бекитти. У өзи қурбанғаһ үстигә қурбанлиқ қилғили чиқти. Шундақ қилип у Бәйт-Әлдә өзи әткүзгән мозай мәбудлиригә қурбанлиқ өткүзди. У йәнә Бәйт-Әлдә салдурған шу «егиз җайлар» үчүн каһинларни тайинлиди. □ ³³ У Бәйт-Әлдә ясиған қурбанғаһ үстигә сәккизинчи айниң он бәшинчи күни (бу ай-күни у өз мәйличә таллиған еди) қурбанлиқларни сунушқа чиқти; шу тәриқидә у Исраилларға бир һейт яратти; у өзи қурбанғаһ үстигә қурбанлиқларни сунди вә хушбуй яқти.□

13

Намсиз бир пәйгәмбәр Бәйт-Әл тоғрилиқ бешарәт бериду

¹ Вә мана, Пәрвәрдигарниң буйруғи билән Худаниң бир адими Йәһудадин чиқип Бәйт-Әлгә кәлди; шу пәйттә Йәробоам хушбуй йеқишқа қурбанғаһниң йенида туратти; ² шу адәм қурбанғаһға қарап Пәрвәрдигарниң әмри билән чақрип: — И қурбанғаһ, и қурбанғаһ! Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мана Давутниң жәмәтидә Йосия исимлиқ бир оғул туғулиду. У болса сениң үстүндә хушбуй яққан «жуқури җайлар»дики каһинларни союп қурбанлиқ қилиду; шундақла сениң үстүндә адәм сүйәклири көйдүрүлиду! — деди.□ ■

³ У күни у бир бешарәтлик аламәтни жакалап: Пәрвәрдигарниң мошу сөзини испатлайдиган аламәт шу болидуки: — Мана, қурбанғаһ йерилип, үстидики күлләр төкүлүп кетиду, — деди.

⁴ Вә шундақ болдики, Йәробоам падиша Худаниң адиминиң Бәйт-Әлдики қурбанғаһқа қарап жақалиған сөзини аңлиғанда, у қурбанғаһта туруп қолини созуп: — Уни тутуңлар, деди. Лекин униңға қаритип созған қоли шуниң билән шу пети қуруп кәтти, уни өзигә йәнә жиғалмиди. ⁵ Андин Худаниң адими Пәрвәрдигарниң сөзи билән ейтқан мөҗизилик аламәт йүз берип, қурбанғаһ һәм йерилип үстидики күлләр төкүлүп кәтти. ⁶ Падиша Худаниң адиминиң: — Пәрвәрдигар Худайиндин мениң һәққимдә өтүнгәйсәнки, қолумни

■ **12:28** Мис. 32:8; 2Пад. 17:16 □ **12:31** «у һәм ... ибадәт өйлирини ясиди» — яки «у һәм ибадәт өйини ясиди». Амма 32-айәтни көрүң. ■ **12:31** Чөл. 3:10; 1Пад. 13:33; 2Пад. 17:32; 2Тар. 11:15

□ **12:32** «Йәһуданиң зиминидики һейт» — мошу йәрдә «һейт» йәттинчи айниң он бәшинчи күнидә өткүзүлгән «орма һейти» яки «кәпиләр һейти» еди. □ **12:33** «**Йәробоам** өзи қурбанғаһ үстигә қурбанлиқларни сунди вә хушбуй яқти» — мошундақ ишларни пәкәт Лавий қәбилиси, һарунниң жәмәтидин болғанлар, йәни һәқиқи каһинлар қилишқа болатти, әлвәттә. □ **13:2** «сениң үстүндә адәм сүйәклири көйдүрүлиду» — мошу һәрикәт бу қурбанғаһни «напак» яки «һарам» қиливәткән болатти. ■ **13:2** 2Пад. 23:15-20

әслигә кәлтүргәй, дәп ялвурди. Худаниң адими пәрвәрдигарниң илтипатини өтүнгинидә, падишаниң қоли йәнә өзигә жиғилип әслигә кәлтүрүлди. ■

⁷ Падиша Худаниң адимигә: — Мениң билән өйүмгә берип өзүңни қутландургин, мән саңа инғам берәй, деди.

⁸ Лекин Худаниң адими падишаға жавап берип: — Сән маңа ордаңниң йеримини бәрсаңму, сениң билән бармаймән яки бу йәрдә нан йәп су ичмәймән. ■ ⁹ Чүнки Пәрвәрдигар Өз сөзини йәткүзүп маңа буйруп: «Сән нә нан йемә нә су ичмә, барған йолуң билән қайтип кәлмә» дегән, деди.

¹⁰ Шуниң билән у Бәйт-Әлгә кәлгән йол билән әмәс, бәлки башқа бир йол билән қайтип кәтти.

¹¹ Лекин Бәйт-Әлдә яшанған бир пәйғәмбәр туратти. Униң оғуллири келип Худаниң адиминиң у күни Бәйт-Әлдә қилған барлиқ әмәллирини униңға дәп бәрди, шундақла униң падишаға қилған сөзлирини му атисиға ейтип бәрди.

¹² Атиси улардин, у қайси йол билән кәтти, дәп сориди; чүнки оғуллири Йәһудадин кәлгән Худаниң адиминиң қайси йол билән кәткинини көргән еди. □

¹³ У оғуллириға: — Маңа ешәкни тоқуп бериңлар, дәп тапилиди. Улар униңға ешәкни тоқуп бәргәндә у униңға минип ¹⁴ Худаниң адиминиң кәйнидин қоғлап кәтти. У уни бир дуб дәриғиниң астида олтарған йеридин тепип униңдин: — Йәһудадин кәлгән Худаниң адими сәнму? — дәп сориди. У: — Мән шу, дәп жавап бәрди.

¹⁵ У униңға: — Мениң билән өйүмгә берип нан йегин, деди. □

¹⁶ У жававән: — Мән нә сениң билән қайталмаймән, нә сениңкигә кирәлмәймән; мән нә бу йәрдә сениң билән нан йәп су ичәлмәймән; ¹⁷ чүнки Пәрвәрдигар өз сөзи билән маңа тапилап: «У йәрдә нан йемә, су ичмигин; барған йолуң билән қайтип кәлмигин» дегән, деди.

¹⁸ Қери пәйғәмбәр униңға: — Мән һәм сәндәк бир пәйғәмбәрдурмән; вә бир пәриштә Пәрвәрдигарниң сөзини маңа йәткүзүп: — «Униңға нан йегүрүп, су ичкүзгили өзүң билән өйүнгә яндуруп кәл» деди, дәп ейтти. Лекин у шуни дәп униңға ялған ейтивататти. ■

¹⁹ Шуниң билән Худаниң адими униң билән йенип өйдә нан йәп су ичти. ²⁰ Лекин улар дәстиханда олтарғинида, Пәрвәрдигарниң сөзи уни яндуруп әкәлгән қери пәйғәмбәргә кәлди. ²¹ У Йәһудадин кәлгән Худаниң адимини чақирип: — Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Сән Пәрвәрдигарниң сөзигә итаәтсизлик қилип, Пәрвәрдигар Худайиңниң буйруған әмрини тутмай, ²² бәлки йенип, У саңа: — Нан йемә, су ичмә, дәп мәңгий қилған йәрдә нан йәп су ичкиниң түпәйлидин, жәситиң ата-бовилириңниң қәбридә көмүлмәйду», дәп товлиди.

²³ Вә шундақ болдики, Худаниң адими нан йәп су ичип болғанда, униңға, йәни өзи яндуруп әкәлгән пәйғәмбәргә ешәкни тоқуп бәрди. ²⁴ У йолға чиқти. Кетиватқинида, йолда униңға бир шир учрап, уни өлтүрүвәтти. Шуниң билән униң өлүги йолда ташлинип қалди, ешиги болса униң йенида туратти; ширму жәсәттиң йенида туратти. ■

²⁵ Мана бир нәччә адәм өтүп кетиветип, йолда ташлинип қалған жәсәт билән жәсәттиң йенида турған ширни көрди; улар қери пәйғәмбәр турған шәһәргә келип у йәрдә шу хәвәрни йәткүзди. ²⁶ Уни йолдин яндурган пәйғәмбәр буни аңлап: — У дәл Пәрвәрдигарниң сөзигә итаәтсизлик қилған Худаниң адимидур. Шуңа Пәрвәрдигар уни ширға тапшурди; Пәрвәрдигар униңға қилған сөзи бойичә шир уни титма-титма қилип өлтүрди, деди.

■ **13:6** Мис. 8:4; 9:28; 10:17; Чөл. 21:7; Рос. 8:24 ■ **13:8** Чөл. 22:18 □ **13:12** «...чүнки оғуллири ... қайси йол билән кәткинини көргән еди» — яки, «андин оғуллири ... қайси йол билән кәткинини униңға көрсәтти». □ **13:15** «өйүмгә берип нан йегин» — «нан йегин» уйғурларниң «чай ичиң» дегинидәк, «тамақ йегин» дегән мәнидә. ■ **13:18** Гал. 1:8 ■ **13:24** 1Пад. 20:36

27 У оғуллриға: — Маңа ешәкни токуп бериңлар, деди; улар уни токуп бәрди.

28 У йолда ташлақлиқ жәсәт билән жәсәтнің йенида турған ешәк вә ширни тапти. Шир болса нә жәсәтни йемигән еди нә ешәкниму талимиған еди.

29 Пәйғәмбәр Худаниң адиминиң жәситини елип ешәккә артип янди. Қери пәйғәмбәр униң үчүн матәм тутуп уни дәпнә қилғили шәһәргә кирди. 30 У жәсәтни өз қәбирстанлиғида қойди. Улар униң үчүн матәм тутуп: — Аһ бурадириим! — дәп пәрәяд көтәрди.

31 Уни дәпнә қилғандин кейин у өз оғуллриға: — Мән өлгәндә мени Худаниң адими дәпнә қилинған гөргә дәпнә қилиңлар; мениң сүйәклиримни униң сүйәклириниң йенида қоюңлар; 32 чүнки у Пәрвәрдигарниң буйруғи билән Бәйт-Әлдики қурбанғаһқа қариған вә Самарийәдики шәһәрләрниң «жуқури жай» лиридики ибадәт өйлиригә қариған, униң жар қилған сөзи әмәлгә ашурулмай қалмайду, — деди. □ ■

33 Лекин Йәробоам бу вақиәдин кейинму өз рәзил йолидин янмай, бәлки «жуқури жайлар»ға һәр хил хәлиқтин каһинларни тайинлиди; ким халиса, у шуни «муқәддәс қилип» каһинлиқ мәнсивигә бегишлайтти; шуниң билән улар «жуқури жайлар»да қурбанлиқ қилишқа каһин болатти. □ ■ 34 Шу иш түпәйлидин Йәробоам жәмәтиниң һесавиға гуна болуп, уларниң йәр йүзидин үзүп елинип һалак болушиға сәвәп болди.

14

Худа йәнә Йәробоамни ағаһландуриду

1 У вақитта Йәробоамниң оғли Абияһ кесәл болуп қалди. 2 Йәробоам аялиға: — Орнундин қопуп, һеч ким сениң Йәробоамниң аяли екәнлигиниңи тонумигидәк қилип өз қияпитини өзгәртип, Шилоһқа барғин. Мана маңа: «Бу хәлиқниң үстидә падиша болисән» дәп ейтқан Ахияһ пәйғәмбәр у йәрдә олтириду. ■

3 Қолуңға он нан, бир нәччә пошқал, бир қута һәсәлни елип униң қешиға барғин. У жигитимизниң немә болидиғанлиғини саңа дәп бериду, деди.

4 Йәробоамниң аяли шундақ қилип, Шилоһқа берип Ахияһниң өйигә кәлди. Ахияһниң көзлири қерилиқтин кор болуп көрәлмәйтти. 5 Лекин Пәрвәрдигар Ахияһқа: — Мана, Йәробоамниң аяли өз оғли тоғрисида сәндин соригили келиду, чүнки у кесәлду. Униңға мундақ-мундақ дегин; чүнки у кәлгәндә башқа қияпәткә киривалған болиду, дәп ейтқан еди.

6 У ишиқтин киргәндә Ахияһ аяқ тивишини аңлап мундақ деди: — «Һәй, Йәробоамниң аяли, киргин; немишкә башқа қияпәткә киривалдиң? Саңа бир шум хәвәрни бериш маңа буйрулди. □ 7 Берип Йәробоамға мундақ дегин: — «Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Мән сени хәлиқниң арасидин елип көтирип, өз хәлқим Исраилға һөкүмран қилип ■ 8 Падишаһлиқни Давутниң жәмәтидин жигитивитип, саңа бәрдим; лекин сән Мениң әмирлиримни тутуп, нәзиримдә пәкәт дурус болғаннила қилишта пүтүн қәлбидин маңа

□ 13:32 «чүнки пәйғәмбәр Пәрвәрдигарниң буйруғи билән ... жар қилған сөзи әмәлгә ашурулмай қалмайду, — деди» — бу сирлиқ вақиә үстидә «қошумчә сөз»имиздә тохтилимиз. ■ 13:32

2Пад. 23:16 □ 13:33 «...у шуни «муқәддәс қилип» каһинлиқ мәнсивигә бегишлайтти» — мошу йәрдә «муқәддәс қилип» (каһинлиқ мәнсивигә бегишләш) интайин кинайилик гәп. Худаға каһин болуш үчүн «муқәддәс қилип Худаға атилиши» керәк еди. Лекин мошу йәрдә мошу «каһинлар» бутларға атилиду.

■ 13:33 1Пад. 12:31, 32 ■ 14:2 1Пад. 11:31 □ 14:6 «Саңа бир шум хәвәрни бериш маңа буйрулди» — «маңа буйрулди» дегәнлик ибраний тилида: «мән әвәтилдим» дегән билән ипадилиниду.

■ 14:7 1Пад. 12:15

эгәшкән кулум Давутқа охшаш болмидиң,⁹ Бәлки өзүңдин илгири кәлгәнләрниң һәммисидин артуқ рәзиллик қилип, мениң ғәзивимни қозғап, Мени арқаңға ташлап, берип өзүңгә ғәйрий илаһларни, қуйма мәбудларни ясаттиң.¹⁰ Шуниң үчүн Мән Йәробоамниң жәмәтигә бала чүшүрүп, Йәробоамниң Исраилдики ханданидин һәммә әркәкни, һәтта ажиз яки мәйип болсиму һәммисини үзүп ташлаймән, адәмләр поқ-тезәкләрни сүпүргәндәк Йәробоамниң жәмәтидин қалғинини йоқ болғичә сүпүримән. □ ■

¹¹ Йәробоамдин болғанлардин шәһәрдә өлгинини ишлар йәйду; сәһрада өлгинини асмандики қушлар йәйду. Чүнки Пәрвәрдигар шундақ сөз қилғандур.

¹² Энди сән болсаң, қопуп өз өйүңгә барғин; айиғиң шәһәргә киргән һаман, бала өлиду. ¹³ Пүтүн Исраил униң үчүн матәм тутуп уни дәпнә қилиду. Чүнки Йәробоамниң жәмәтиниң қәбиргә қоюлидигән ялғуз шула болиду; чүнки Йәробоамниң жәмәтиниң арасида Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарниң алдида пәкәт шуниңда пәзиләт тепилди.

¹⁴ Энди Пәрвәрдигар Өзигә Йәробоамниң жәмәтини үзүп ташлайдигән, Исраилниң үстигә һөкүм сүридигән бир падишани тикләйду. Дәрһәқиқәт, у пат арида болиду! ■ ¹⁵ Пәрвәрдигар Исраилни уруп, худди суда лиңшип қалған қумуштәк қилип қойиду, ата-бовилиригә теқдим қилған бу яхши зиминдин қомуруп, уларни *Эфрат* дәриясиниң у тәрипигә тарқитиду; чүнки улар өзигә «Ашәраһ бутлар»ни ясап Пәрвәрдигарниң ғәзивини қозигиди. □ ■

¹⁶ Йәробоамниң садир қилған гуналири түпәйлидин, униң Исраилни гуна қилдурғини түпәйлидин, Худа Исраилни ташлап бериду!».

¹⁷ Шуниң билән Йәробоамниң аяли қопуп, йолға чиқип Тирзаһқа қайтип кәлди. У өйиниң босуғисидин атлишиға бала өлди. ¹⁸ Улар уни дәпнә қилди. Пәрвәрдигарниң Өз қули Ахияһ пәйғәмбәр арқилиқ ейтқан сөзидәк, пүтүн Исраил униң үчүн матәм тутти.

¹⁹ Энди Йәробоамниң башқа ишлири, йәни жәңлири вә қандақ сәлтәнәт қилғанлири тоғрисида мана, «Исраил падишалариниң тарих-тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгәндур. □ ²⁰ Йәробоамниң сәлтәнәт қилған вақти жигирмә икки жил болуп, у өз ата-бовилириниң арасида ухлиди. Оғли Надаб униң орнида һөкүм сүрди.

Рәһобоамниң сәлтәнити

2Тар. 12:1-16

²¹ Вә Сулайманниң оғли Рәһобоам болса Йәһуданиң үстигә һөкүм сүрди. Рәһобоам падиша болғанда қириқ бир яшқа киргән еди; у Пәрвәрдигарниң Өз намини аян қилиш үчүн, Исраилниң һәммә қәбиллири арасидин таллиған Йерусалим шәһиридә он йәттә жил һөкүм сүрди; униң анисиниң исми Наамаһ болуп, Аммоний еди. ■ ²² Йәһудалар болса Пәрвәрдигарниң нәзиридә яманлиқ қилди; улар өз ата-бовилири садир қилғанлиридин зиядә гуналарни қилип,

□ **14:10** «Һәммә әркәк» — ибраний тилида: «тамға қарап сийдидигән һәр бири» дегәнлик билән ипадилиниду. «...һәтта ажиз яки мәйип болсиму һәммисини үзүп ташлаймән» — башқа бир хил тәржимиси: «... яки кичик яки чоң болса, һәммисини ташлаймән». «адәмләр поқ-тезәкләрни сүпүргәндәк ... йоқ болғичә сүпүримән» — яки «адәмләр тезәк көйдүргәндәк ... йоқ болғичә көйдүриветимән». ■ **14:10** 1Сам. 25:22, 34; 1Пад. 15:29; 16:11; 21:21; 2Пад. 9:8 ■ **14:14** 1Пад. 15:28, 29 □ **14:15** «Ашәраһ бутлар» — бәлким бутпәрәсликкә беғишланған дәрәқликләрдур. Дәрәқләр бәлким аял бут шәклидә оюлған яки нәқишләнгән болуши мүмкин еди.

■ **14:15** 2Пад. 17:18 □ **14:19** «Исраил падишалариниң тарих-тәзкирилири» — бу китап Тәвраттики «Тарих-Тәзкирә» дегән китап эмәс, бирақ шүбһисизки, Тәвраттики «Тарих-Тәзкирә»ниң муәллиплири униңдин көп учурларни алған еди. ■ **14:21** 2Тар. 12:13

униң һәсәтлик ғәзивини қозғиған еди. ²³ Чүнки улар «жуқури жайлар»ни, «бут түврүк»ләрни вә һәм һәр бир егиз дөңлар үстидә, һәр бир көк дәрәқләрниң астида «Ашәраһ» бутларни ясиди. ²⁴ Вә зиминда кәспий бәччивазларму бар еди. Улар Пәрвәрдиғар әслидә Исраилларниң алдидин һайдап чиқарған әлләрниң барлиқ жиркинчилик һарам ишлирини қилатти. □

²⁵ Рәһобоам падишаниң сәлтәнитиниң бәшинчи жилида шундақ болдики, Мисирниң падишаси Шишак Йерусалимға һужум қилди. ■ ²⁶ У Пәрвәрдиғарниң өйидики гөһәр-байлиқларни һәм падишаниң ордисидики гөһәр-байлиқларни елип кәтти; у һәммисини, жүмлидин Сулайман ясатқан алтун сипарларниму елип кәтти. ■ ²⁷ Уларниң орнида Рәһобоам падиша мистин бир мунчә сипар-қалқанлар яситип, уларни падиша ордисиниң кириш йолини сақлайдиған пасибан бәғлириниң қолиға тапшурди. ²⁸ Шундақ қилип, падиша һәр қетим Пәрвәрдиғарниң өйигә киридиған чағда, пасибанлар у сипар-қалқанларни кәтирип чиқатти, андин уларни йәнә пасибанханаға әкирип қоюшатти. ²⁹ Амма Рәһобоамниң башқә ишлири вә қилғининиң һәммиси «Йәһуда падишалариниң тарих-тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди? □

³⁰ Рәһобоам билән Йәробоам барлиқ күнлиридә бир-бири билән жәң қилишип турған еди. ³¹ Рәһобоам өз ата-бовилириниң арасида ухлиди вә «Давутниң шәһири»дә дәпнә қилинди. Униң анисиниң исми Наамаһ болуп, бир Аммоний еди. Рәһобоамниң оғли Абиям атисиниң орнида падиша болди. □

15

Абияһ Йәһудаға һөкүм сүриду 2Тар. 13:1-23

¹ Нибатниң оғли Йәробоам падишаниң сәлтәнитиниң он сәккизинчи жилида Абиям Йәһуданиң үстигә падиша болуп □ ■ ² Йерусалимда үч жил сәлтәнәт қилди. Униң анисиниң исми Маакаһ болуп, Абишаломниң қизи еди. □ ■

³ Абиямниң қәлби бовиси Давутниң көңлидәк Худаси Пәрвәрдиғарға пүтүнләй бәғишланған әмәс еди, бәлки атиси Рәһобоамниң униңдин илгири қилған барлиқ гуналарида маңатти. ⁴ Шундақтиму Давутниң сәвәвдин Худаси Пәрвәрдиғар Йерусалимда униңға йоруқ бир чирақни қалдуруш үчүн, Давутниң әвладини униңдин кейинму тикләп турғузди вә Йерусалимни қоғдиди. □ ■

□ **14:24** «кәспий бәччивазлар» — бу кишиләр бутпәрәсликкә яки бутханларға мунасивәтлик болуп, пул үчүн бәччивазлиқ қилатти. ■ **14:25** 2Тар. 12:2 ■ **14:26** 1Пад. 10:16, 17; 2Тар. 9:15 □ **14:29** «Йәһуда падишалариниң тарих-тәзкирилири» — бу китап Тәвраттики «Тарих-Тәзкирә» дегән китап әмәс, бирақ шүбһисизки, Тәвраттики «Тарих-Тәзкирә»ниң муәллиплири униңдин көп учурлар алған еди. □ **14:31** «Рәһобоамниң оғли Абиям» — мошу йәрдә вә 15:1-8дә ибраний тилида «Абияһ»ниң имласи «Абиям» болиду. □ **15:1** «Абиям» — башқә хил шәкли «Абияһ». ■ **15:1** 2Тар. 13:1 □ **15:2** «Абишаломниң қизи» — яки «Абшаломниң қизи». Бу «Абишалом» Давутниң оғли Абшалом болуши мүмкин. ■ **15:2** 2Тар. 13:2 □ **15:4** «Давутниң әвлади» — ибраний тилида «Давутниң оғли». «Шундақтиму Давутниң сәвәвдин Худаси Пәрвәрдиғар Йерусалимда униңға йоруқ бир чирақни қалдуруш үчүн, Давутниң әвладини ... турғузди вә Йерусалимни қоғдиди» — Худаниң Давутқа бир «чирақ» қалдурғанлиғи, бәлким униң кейинки көп дәвирләргә: «Давут Мениң садиқ кулум еди» дәп испатлаш үчүн дайим униң ханданидикләрниң бирини Йерусалимдики тәхтидә олтарғузуп келиватқанлиғини көрситиду. Шундәк, Худа бу иш арқилиқ (Давутниң әвлатлириниң узунғичә тәхтә олтириши), әслидә Давутқа: Кәлгүси бир заманда сениң әвладиң (Масиһ) дуняға келип, дуняни Худаниң падишалиғи қилиду» дегән вәдәмни чоқум әмәлгә ашуриман, дәпму көрситиду. ■ **15:4** 1Пад. 11:36

5 Чүнки Давут Пәрвәрдигарниң нәзиридә дурус болғанни қилип, һиттий Урияға қилғанлиридин башқа өмриниң һәммә күнлиридә Пәрвәрдигар униңға әмир қилғанлиридин чиқмиди. ■

6 Энди Абиямниң пүтүн өмридә Рәһобоам билән Йәробоам бир-бири билән жәң қилишип турди. □

7 Абиямниң башқа ишлири вә қилғанлириниң һәммиси «Йәһуда падишалириниң тарих-тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди? Абиям билән Йәробоам бир-бири билән жәң қилишип туратти.

8 Абиям өз ата-бовилириниң арасида ухлиди; улар уни «Давутниң шәһири»дә дәпнә қилди. Андин оғли Аса орнида падиша болди. ■

Аса Йәһудаға һөкүм сүриду
2Тар. 14:1-2; 15:16; 16:6,11-14

9 Израилниң падишаси Йәробоам сәлтәнитиниң жигирминчи жилида Аса Йәһуданиң үстигә падиша болуп ¹⁰Йерусалимда қириқ бир жил сәлтәнәт қилди.

Униң чоң анисиниң исми Маақаһ болуп, Абишаломниң қизи еди. □ ¹¹Аса атиси Давут қилғандәк Пәрвәрдигарниң нәзиридә дурус болғанни қилди. ¹²У кәспий бәччивазларни зиминдин һайдап, ата-бовилири ясақтан һәммә жиркинчилик мәбудларни йоқитивәтти. □ ■ ¹³У йәнә чоң аниси Маақаһни жиркинчилик бир «Ашәраһ» түврүкни ясиғини үчүн ханишлиқ мәртвисидин чүшүрүвәтти. Аса бу жиркинчилик бутни кесип Кидрон жилғисида көйдүрүвәтти. □ ■

¹⁴«Жуқири жайлар» йоқитилмисиму, Асаниң қәлби өмриниң барлиқ күнлиридә Пәрвәрдигарға пүтүнләй беғишланған еди. ¹⁵Һәм атиси һәм у өзи Пәрвәрдигарға атап ясиған нәрсиләрни, жүмлидин күмүч билән алтунни вә түрлүк қачақучиларни Пәрвәрдигарниң өйигә кәлтүрди. ■

¹⁶Энди Аса вә Израилниң падишаси Бааша барлиқ күнлиридә бир-бири билән жәң қилишип турди. ¹⁷Израилниң падишаси Бааша Йәһудаға қарши һужум қилди; һеч ким Йәһуданиң падишаси Аса билән барди-кәлди қилмисун дәп, Рамаһ шәһирини мөһкәм қилип ясиди. ■ ¹⁸У вақитта Аса Пәрвәрдигарниң өйидики фәзиләрдә қалған барлиқ алтун-күмүч вә падишаниң ордисидики фәзиләрдә қалған алтун-күмүчни елип хизмәткарлириниң қолиға тапшурди; андин Аса падиша уларни Дәмәшқтә турушлуқ Сурийә падишаси һезионниң нәвриси, Табриммонниң оғли Бән-Һададқа әвәтти вә шулар билән бу хәвәрни йәткүзүп: —■

¹⁹«Мениң атам билән силиниң атилириниң арасида болғандәк мән билән силиниң арилирида бир әһдә болсун. Мана, силигә күмүч билән алтундин һәдийә әвәттим; энди Израилниң падишаси Бааша билән болған әдилиридин қоллирини үзсилә; шуниң билән у мени қамал қилиштин қол үзсун» — деди.

²⁰Бән-Һадад Аса падишаниң сөзигә кирип, өз қошуниниң сәрдарлирини Израилниң шәһәрлиригә һужум қилишқа әвәтип, Ижон, Дан, Бәйт-Маақаһдики

■ 15:5 2Сам. 11:4, 15; 12:9 □ 15:6 «Абиямниң пүтүн өмридә Рәһобоам билән Йәробоам бир-бири билән жәң қилишип турди» — шүбһисизки, мошу айттә «Рәһобоам» болса Рәһобоам жәмәтини вә «Йәробоам» болса Йәробоам жәмәтини көрситиду. ■ 15:8 2Тар. 13:23 □ 15:10 «униң чоң анисиниң исми Маақаһ болуп...» — бу ибаридә ибраний тилида «чоң аниси» дегән «униң аниси» билән ипадилиниду. Ибраний тилида гаһи вақитларда «ата» яки «ана» адәмниң әждатини көрситиду.

Мәсилән, 11-әйәтни көрүң. □ 15:12 «кәспий бәччивазлар» — бу кишиләр бутпәрәсликкә яки бутханиларға мунасивәтлик еди. ■ 15:12 1Пад. 22:47 □ 15:13 «у йәнә чоң аниси Маақаһни ... ханишлиқ мәртвисидин чүшүрүвәтти» — «ханишлиқ мәртвисиси»: Бу сөзгә қариганда униң чоң аниси Маақаһ падишалиқта иккинчи орунда туратти. ■ 15:13 2Тар. 15:16 ■ 15:15 Лав. 5:15

■ 15:17 2Тар. 16:1 ■ 15:18 1Пад. 20:1; 2Тар. 16:2-14

Абэл, пүткүл Киннэрэт жути билэн Нафталиниң пүткүл зиминини беқиндурди. ²¹ Бааша бу хәвәрни аңлап, Рамаһ истиһкамини ясаштин қолини жиғип, Тирзаһқа берип турди.

²² Аса падиша болса пүткүл Йәһуданиң адәмлирини һеч бирини қоймай чақирип жиғди; улар Бааша Рамаһ шәһирини ясашқа ишләткән ташлар билән яғачларни Рамаһтин тошуп елип кәтти. Аса падиша мошуларни ишлитип Бинямин зиминидики Гебани вә Мизпаһни мәһкәм қилип ясиди.

²³ Энди Асаниң башқа ишлири, униң зор қудрити, униң қилғининиң һәммиси, шундақла ясиған шәһәрләр тоғрисида «Йәһуда падишалариниң тарих-тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди? Лекин қериганда, униң путида бир кесәл пәйда болди. ²⁴ Аса өз ата-бовилири арисидә ухлиди вә Давутниң шәһиридә дәпнә қилинди. Андин униң оғли Йәһошафат орнида падиша болди. ■

Надаб Исраил үстигә һөкүм сүриду

²⁵ Йәһуданиң падишаси Асаниң сәлтәнитиниң иккинчи жилида Йәробоамниң оғли Надаб Исраил үстигә һөкүм сүрүшкә башлиди; у Исраилға икки жил падиша болди. ²⁶ У Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзил болғанни қилип атисиниң йолида меңип, атисиниң Исраилни гунаға путлаштурған гуналирида маңди.

²⁷ Лекин Иссакар жәмәтидин болған Ахияһниң оғли Бааша униңға қәст қилип, уни Филистийләрниң тәвәсидики Гиббетонда өлтүрди. Шу чағда Надаб пүтүн Исраиллар билән бирликтә Гиббетонға қоршап һужум қиливататти.

²⁸ Йәһуда падишаси Асаниң сәлтәнитиниң үчинчи жилида Бааша Надабни өлтүрүп, өзи униң орнида падиша болди. ²⁹ Вә шундақ болдики, у падиша болғанда Йәробоамниң пүткүл жәмәтини чепип өлтүрди; Пәрвәрдигарниң қули Шилоһлуқ Ахияһниң вәстиси билән ейтқан сөзи әмәлгә ашурулуپ, у Йәробоамниң жәмәтидин нәпәси барларни бириниму қоймай пүтүнләй йоқатти.

■ ³⁰ Бу иш Йәробоамниң садир қилған гуналири һәм униң Исраилни гунаға путлаштурған гуналири түпәйлидин болди; у шулар билән Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарниң ғәзивини қаттиқ қозғиған еди. ³¹ Надабниң башқа ишлири билән қилғанлириниң һәммиси «Исраил падишалариниң тарих-тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди?

³² Аса вә Исраилниң падишаси Бааша барлиқ күнлиридә бир-бири билән жәң қилишип турди.

Бааша Исраил үстигә һөкүм сүриду

³³ Йәһуданиң падишаси Асаниң сәлтәнитиниң үчинчи жилида Ахияһниң оғли Бааша пүтүн Исраил үстигә Тирзаһта һөкүм сүрүшкә башлиди; у жигирмә төрт жил сәлтәнәт қилди. ³⁴ У Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзил болғанни қилди; у Йәробоамниң йолида жүрүп, Исраилни гунаға патқузған гунайида маңди.

16

¹ Пәрвәрдигарниң сөзи һананиниң оғли Йәһуға келип Баашани әйипләп мундақ дейлиди: — ² «Мана, Мән сени топа-чаң ичидин чиқирип, хәлқим Исраилға һөкүмран қилип қойдум. Лекин сән Йәробоамниң йолида жүрүп хәлқим Исраилни гунаға путлаштурдуң, улар гуналири билән ғәзивимни қозғиди. ■

³ Мана, Мән Баашани өз жәмәти билән сүпүрүп йоқитип, жәмәтиңни Нибатниң оғли Йәробоамниң жәмәтигә охшаш қилимән. ■ ⁴ Баашадин болғанлардин шәһәрдә өлгинини иштар йәйду; сәһрада өлгинини асмандики кушлар йәйду». ■ ⁵ Баашаниң башқа ишлири вә униң қилғанлири билән қудрити тоғрисидә «Исраил падишалириниң тарих-тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди? ⁶ Бааша өз ата-бовилири арисидә ухлиди вә Тирзаһта дәпнә қилинди; андин униң оғли Елаһ орнида падиша болди. ⁷ Баашаниң Пәрвәрдигарниң нәзиридә қилған барлиқ рәзиллиги түпәйлидин, Пәрвәрдигарниң Баашаниң бешиға вә униң жәмәтиниң бешиға чүшүргини тоғрилиқ сөзи һананиниң оғли Йәһу пәйғәмбәр арқилиқ берилгән еди. Чүнки у Йәробоамниң жәмәти қилғиниға охшаш қилип өз қоллириниң ишлири (жүмлидин Йәробоамниң жәмәтини чепип өлтүргәнлиги) билән Пәрвәрдигарниң ғәзивини қозғиди.

Елаһ Исраил үстигә һөкүм сүриду

⁸ Йәһуда падишаси Асаниң сәлтәнитиниң жигирмә алтинчи жилида, Баашаниң оғли Елаһ Тирзаһта Исраилға падиша болуп, икки жил сәлтәнәт қилди. ⁹ Лекин униң жәң һарвулириниң йеримиға сәрдар болған хизмәтқари Зимри униңға қәст қилди; *Елаһ* Тирзаһта Тирзаһтики ордисидики ғөжидар Арзаниң өйидә шарап ичип мәс болғанда ¹⁰ Зимри кирип уни чепип өлтүрди. Бу вақит Йәһуданиң падишаси Асаниң сәлтәнитиниң жигирмә йәттинчи жили еди. Зимри Елаһниң орнида падиша болди. ■

¹¹ У падиша болуп өз тәхтидә олтириши биләнла у Баашаниң барлиқ жәмәтини чепип өлтүрди; у униң уруқ-туққанлири вә достлиридин бир әркәкниму тирик қалдурмиди. □ ¹² Шундақ қилип Зимри Пәрвәрдигарниң Йәһу пәйғәмбәр арқилиқ Баашани әйиплигән сөзини әмәлгә ашуруп, Баашаниң пүткүл жәмәтини йоқатти. ¹³ Бу иш Баашаниң барлиқ гуналири билән униң оғли Елаһниң гуналири, жүмлидин уларниң Исраилни гунаға путлаштурған гуналири, әрзимәс бутлири билән Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарниң ғәзивини қозғап, шундақ болди. □

¹⁴ Елаһниң башқа ишлири вә қилғанлириниң һәммиси «Исраил падишалириниң тарих-тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди?

Зимри Исраил үстигә һөкүм сүриду

¹⁵ Йәһуданиң падишаси Асаниң сәлтәнитиниң жигирмә йәттинчи жилида Зимри Тирзаһта йәттә күн сәлтәнәт қилди. Хәлиқ Филистийләргә тәвә болған Гиббетонни қоршивелип барғаһ тиккән еди. ¹⁶ Барғаһда турған халайиқ; — «Зимри қәст қилип падишани өлтүрди» дәп аңлиди. Шуниң билән пүткүл Исраил шу күни барғаһда қошунниң сәрдари Омрини Исраилға падиша қилди. ¹⁷ Андин Омри Исраилниң һәммисини йетәкләп, Гиббетондин чиқип, Тирзаһни қоршиди. ¹⁸ Вә шундақ болдики, Зимри шәһәрниң елинғанлигини көрүп, падиша ордисидики қорғанға кирип, ордиға от қоювәтти, өзи көйүп өлди. ¹⁹ Бу иш өзиниң гуналири үчүн, йәни Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзиллик қилип, Йәробоамниң йолида жүрүп, Исраилни гунаға путлаштурған гунада маңғини үчүн шундақ болди. ²⁰ Зимриниң башқа ишлири вә қәст

■ **16:3** 1Пад. 15:29 ■ **16:4** 1Пад. 14:11; 15:29; 16:12 ■ **16:10** 2Пад. 9:31 □ **16:11** «униң уруқ-туққанлири вә достлиридин бир әркәкниму тирик қалдурмиди» — буниңда «(һәр бир) әркәк» ибраний тилида: «тамға қарап сийидигән һәр бири» дегәнлик билән ипадилниду. □ **16:13** «әрзимәс бутлири билән...» — ибраний тилида «йоқ болған нәрсилери билән...»

қилғини тоғрисида «Исраил падишалириниң тарих-тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди?

²¹ Амма Исраил хәлқи иккигә бөлүнүп, уларниң йерими Гинатниң оғли Тибнини падиша қилишқа униңға әгәшти; башқа йерими болса Омригә әгәшти. ²² Әнди Омригә әгәшкән хәлиқ Гинатниң оғли Тибнигә әгәшкән хәлиқтин күчлүк чиқти. Тибни өлди; Омри падиша болди.

²³ Йәһуданиң падишаси асаниң оттуз биринчи жилида Омри Исраилға падиша болуп он икки жил сәлтәнәт қилди. У Тирзаһта алтә жил сәлтәнәт қилди. ²⁴ У Шәмәрдин Самарийә егизлигини икки талант күмүчкә сетивелип, шу егизлик үстигә қурулушларни селип бир шәһәр бена қилип, уни егизликниң әслий егиси Шәмәрниң нами билән «Самарийә» дәп атиди. ²⁵ Омри Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзил болғанни қилди, өзидин илгәрки падишаларниң һәммисидин бәттәр болуп яманлиқ қилди. ²⁶ У Нибатниң оғли Йәробоамниң һәммә йоллирида, шундақла жүмлидин униң Исраилни гунаға путлаштурған гунайи ичидә манди; улар әрзимәс бутлири билән Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарниң фәзивини қозғиди.

²⁷ Омриниң башқа ишлири, униң қилғанлириниң һәммиси, көрсәткән қудрити тоғрисида «Исраил падишалириниң тарих-тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди?

²⁸ Омри ата-бовилири арасида ухлиди вә Самарийәдә дәпнә қилинди. Андин униң оғли Аһаб орнида падиша болди.

Аһаб хәлиқни бутпәрәсликкә технику аздуриду

²⁹ Йәһуда падишаси Асаниң сәлтәнитиниң оттуз сәккизинчи жилида Омриниң оғли Аһаб Исраилға падиша болди. Омриниң оғли Аһаб Самарийәдә жигирмә икки жил Исраилниң үстидә сәлтәнәт қилди. ³⁰ Амма Омриниң оғли Аһаб Пәрвәрдигарниң нәзиридә өзидин илгәркиләрниң һәммисидин ашуруп яманлиқ қилди. ³¹ Вә шундақ болдики, у Нибатниң оғли Йәробоамниң гуналирида жүрүш анчә еғир гуна әмәстәк, у Зидонийларниң падишаси Этбалниң қизи Йизәбәлни хотунлуққа алди вә шуниң билән у Баал дегән бутниң қуллуғида болуп, униңға сәждә қилди. ³² У Самарийәдә ясиған Баалниң бутханиси ичигә Баалға бир қурбанғаһ ясиди.

³³ Аһаб һәм бир «Ашәраһ бут»ниму ясатти; Аһаб шундақ қилип униңдин бурун өткән Исраилниң һәммә падишалириниң Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарниң фәзивини қозғиған ишлиридин ашуруп яманлиқ қилди. ³⁴ Униң күнлиридә Бәйт-Әллик Хиәл Йерихо шәһирини ясиди; лекин у униң улини салғанда тунжа оғли Абирам өлди; вә дәрвазилирини салғанда униң кәнжи оғли Сәғуб өлди; шуниң билән Пәрвәрдигарниң нунниң оғли Йәшуа арқилиқ Йерихо тоғрилиқ ейтқан сөзи әмәлгә ашурулди. □ ■

17

Илияс пәйғәмбәр майданға чиқиду

¹ Әнди Гилеадта туруватқанлардин болған Тишбилиқ Илияс Аһабқа: — Мән хизмитидә туруватқан Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарниң һаяти билән қәсәм

□ **16:34** «у униң улини салғанда тунжа оғли Абирам өлди; вә дәрвазилирини салғанда униң кәнжи оғли Сәғуб өлди. Шуниң билән Пәрвәрдигарниң ... Йәшуа арқилиқ ейтқан сөзи әмәлгә ашурулди» — Йәшуа пәйғәмбәрниң Йерихо шәһиригә қарита ләнити тоғрилиқ «Йәшуа» 6:26ни көрүң.

■ **16:34** Йә. 6:26

қилимәнки, мениң сөзүмсиз бу жилларда нә шәбнәм нә ямғур чүшмәйду, деди.

□ ■

² Андин Пәрвәрдигарниң сөзи униңға келип: —

³ Бу йәрдин кетип, мәшриқ тәрәпкә берип, Иордан дәриясиниң у тәрипидики қерит еқининиң бойида өзүнни йошурғин; ⁴ вә шундақ болидуки, сән еқинниң сүйидин ичисән; мана, саңа у йәрдә озук йәткүзүп беришкә қарға-қузғунларни буйрудум, дейилди.

⁵ Шуниң билән у Пәрвәрдигар буйруғандәк қилип, Иордан дәриясиниң у тәрипидики қерит еқиниға берип, у йәрдә турди. ⁶ Қарға-қузғунлар әтигәндә нан билән гөш, һәр кәчтә йәнә нан билән гөш йәткүзүп берәтти. У өзи еқинниң сүйидин ичәтти. ⁷ Лекин зиминда ямғур яғмиғини үчүн бирмәзгилдин кейин еқин су қуруп кәтти. ⁸ У вақитта Пәрвәрдигарниң сөзи униңға келип: — ⁹ Орнуңдин туруп Зидондики Зарәфатқа берип, у йәрдә тургин; мана, Мән у йәрдики бир тул хотунни сени беқишқа буйрудум, дейилди.■

¹⁰ У орнидин туруп Зарәфатқа берип, шәһәрниң дәрвазисиға кәлгәндә, мана у йәрдә бир тул хотун отун терип туратти. У тул хотунни чақирип: — Өтүнимән, қачида маңа ичкили азрақ су елип кәлгәйсән, деди.

¹¹ У су алғили маңғанда, у йәнә: — Өтүнимән, маңа қолунда бир чишләм нанму алғач кәлгәйсән, деди.

¹² Амма у: — Пәрвәрдигар Худайиңниң һаяти билән, саңа қәсәм қилимәнки, мөндә һеч нан йоқ, пәқәт идишта бир чаңгал ун, козида азгинә май бар, мана икки тал отун териватимән; андин берип өзүм билән оғлумға нан етип, уни йәп өлимиз, деди.

¹³ Илияс униңға: — Қорқмиғин; берип ейтқиниңдәк қилғин; лекин авал бир кичик тоғач етип, маңа елип кәлгин; андин өзүң билән оғлуңға нан әткин.

¹⁴ Чүнки Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Пәрвәрдигар йәр йүзигә ямғур яғдуридиған күнгичилик идиштики ун түгимәйду вә козидики май кемәймәйду», деди.

¹⁵ Шуниң билән у берип, Илиясниң ейтқиниңдәк қилди вә у, Илияс вә аялниң өйидикиләр хелә күнләргичә йеди. ¹⁶ Пәрвәрдигарниң Илияс арқилиқ ейтқан сөзи бойичә, идиштики ун түгимиди вә козидики майму кемәймиди. ¹⁷ Шу ишлардин кейин шундақ болдики, өйниң егиси болған бу аялниң оғли кесәл болди. Униң кесили шундақ еғирлишип кәттики, униңда нәпәс қалмиди.

¹⁸ Аял Илиясқа: — И Худаниң адими, мениң сән билән немә алақәм бар еди? Сән гунайимни ядқа кәлтүрүп, оғлумниң жениға замин болушқа кәлдиңму? — деди.

¹⁹ У униңға: — Оғлуңни қолумға бәргин, дәп уни униң кучиғидин елип өзи олтарған балиханиға елип чиқип өз орниға қоюп, ²⁰ Пәрвәрдигарға пәрәд қилип: — И Худайим Пәрвәрдигар, мән меһман болған бу тул хотунниң оғлини өлтүрүш билән униң бешиғиму бала чүшүрдуңму? — дәп нида қилди.

²¹ У балиниң үстигә үч қетим өзини чаплап, Пәрвәрдигарға пәрәд қилип: — И Пәрвәрдигар Худайим, бу балиниң жени өзигә йәнә йенип кирсун! — дәп нида қилди.□

□ **17:1** «Гилеадта туруватқанлардин болған Тишбилиқ Илияс...» — «Илияс» ибраний тилидики «Елияһ» дегәнниң әрәбчә тәләппузидур. «Елияһ»ниң мәнәси «Пәрвәрдигар (Яһ) мениң Худайим». «Илияс» оқурмәнләргә тонуш болғачқа, пәйғәмбәрниң наминиң әрәбчә тәләппузидин ишләттуқ. **«Мән хизмитидә туруватқан Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар»**—Ибраний тилида «Мән униң (Худаниң) алдида туруватқан, Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар» дегән сөз билән ипадилиниду. Илияс өзини падишаниң ордисида даим гоҗисиниң алдида туруватқан хизмәтқарға охшитиду. ■ **17:1** Яқ. 5:17 ■ **17:9** Луқа 4:25, 26

□ **17:21** «бу балиниң жени өзигә йәнә йенип кирсун!» — «балиниң жени»: Ибраний тилида «жан» вә «нәпәс» бир сөздур.

22 Пәрвәрдигар Илиясниң пәрядини аңлиди; балиниң жени униңға йенип кириши билән у тирилди. 23 Илияс балини балиханидин елип чүшүп, өйгә кирип, анисиға тапшуруп бәрди. Илияс: — Мана оғлуң тириктур, деди.

24 Аял Илиясқа: — Мән шу иш арқилиқ энди сениң Худаниң адими экәнлигини, ағзиндин чиққан Пәрвәрдигарниң сөзи һәқиқәт экәнлигини билдим, деди.

18

Илияс пәйгәмбәр Исраилни товва қилишқа чақириду

1 Узун вақит өтүп, Пәрвәрдигарниң сөзи *курағаччиликниң* үчинчи жилида Илиясқа келип: — Сән берип өзүңни Аһабниң алдида аян қилгин, вә Мән йәр йүзигә ямғур яғдуримән, дейлиди.

2 Шуниң билән Илияс өзини Аһабниң алдида аян қилгили чиқип кәтти. Ачарчилик болса Самарийдә қаттиқ еди. 3 Аһаб ордисидики ғожидар Обадиани чақирди (Обадия толуму тәқвадар киши болуп Пәрвәрдигардин интайин қорқатти. 4 Йизәбәл Пәрвәрдигарниң пәйгәмбәрлирини өлтүрүп йоқитиватқанда Обадиә йүз пәйгәмбәрни елип әлликтин-әлликтин айрим-айрим икки ғарға йошуруп, уларни нан вә су билән баққан еди). 5 Аһаб Обадиәға: — Зиминни кезип һәммә булақ вә һәммә жылғиларға берип баққин; у йәрләрдә ат-қечирларни тирик сақлиғидәк от-чөп тепилармекин? Шундақ болса бизниң улақлиримизниң бир қисмини соймай тураларми, деди.

6 Улар һәр бири жайларға бөлүнүп маңди; Аһаб өз алдиға маңди, Обадиәму өз алдиға маңди. 7 Обадиә өз йолида кетип барғанда, мана, униңға Илияс учриди. У уни тонуп йәргә жиқилип дүм йетип: Бу раст сән, ғожам Илиясму? — дөп сориди.

8 У униңға: — Бу мән. Берип өз ғожаңға: — Илияс қайтип кәлди! дөп ейтқин, деди.

9 У Илиясқа мундақ деди: — «Сән қандақсигә кәминәнчи өлтүргили Аһабниң қолиға тапшурмақчи болисән, мән зади немә гуна қилдим? 10 Өз Худайиң Пәрвәрдигарниң һаяти билән қәсәм қилимәнки, ғожам адәм әвәтип сени издимигән һеч әл вә мәмликәт қалмиди. Шу әл, мәмликәтләр: «У бу йәрдә йоқ» десә, падиша уларға сени тапалмиғанға қәсәм ичкүзди. 11 Лекин сән маңа һазир: — «Берип ғожаңға: — Илияс қайтип кәлди! дегин» — дәйсән! 12 Мән қешиндин кәткәндин кейин, Пәрвәрдигарниң Роһи сени мән билмигән йәргә елип бариду; шундақта мән Аһабқа хәвәр йәткүзүп, лекин у сени тапалмиса, мени өлтүриду. Әмәлийәттә, кәминәнч яшлиғимдин тартип Пәрвәрдигардин қорқуп кәлгәнмән. 13 Йизәбәл Пәрвәрдигарниң пәйгәмбәрлирини өлтүргәндә мениң қандақ қилгиним, йәни мән Пәрвәрдигарниң пәйгәмбәрлирини йүзни әлликтин-әлликтин айрим-айрим икки ғарға йошуруп, уларни нан вә су билән тәминләп баққанлиғим сән ғожамға мәлум қилинған әмәсму? 14 Энди сән һазир маңа: — «Берип ғожаңға: — Мана Илияс кәлди дегин», — дедиң. Шундақ қилсам у мени өлтүриду!».

15 Лекин Илияс: — Мән хизмитидә туруватқан самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигарниң һаяти билән қәсәм қилимәнки, мән жәзмән бүгүн униң алдида аян болимән, деди. □

16 Шуниң билән Обадиә Аһабниң қешигә берип униңға хәвәр бәрди. Аһаб Илияс билән көрүшкили барди. 17 Аһаб Илиясни көргәндә униңға: — Бу сәнму, и Исраилға бала кәлтүргүчи?! — деди. ■

□ 18:15 «Мән хизмитидә туруватқан Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар» — ибраний тилида «Мән униң (Худаниң) алдида туруватқан, Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар» дегән сөз билән ипадиланиду. Илияс өзини падишаниң ордисидә даим ғожисиниң алдида туруватқан хизмәткарға охшитиду. ■ 18:17 Ам. 7:10

18 У жавап берип: — Исраилға бала кәлтүргүчи мән әмәс, бәлки сән билән атаңниң җәмәтидикиләр! Чүнки силәр Пәрвәрдигарниң әмирлирини ташлап Баал дегән бутларға тайинип әгәшкәнсиләр. ¹⁹ Әнди адәм әвәтип Кармәл тегида пүткүл Исраилни йенимға җәм қил, шундақла Йизәбәлниң дәстихинидин ғизалинидигән Баалниң төрт йүз әллик пәйғәмбири билән Ашәраһниң төрт йүз пәйғәмбирини жиғдур, — деди.

20 Шуниң билән Аһаб Исраилларниң һәммисигә адәмләрни әвәтип, пәйғәмбәрләрни Кармәл тегиға жиғдурди.

21 Илияс барлиқ хәлиқкә йеқин келип: — Қачанғичә икки пикир арисидә арисалди турисиләр? Әгәр Пәрвәрдигар Худа болса, униңға әгишиңлар; Баал Худа болса, униңға әгишиңлар, деди. Амма хәлиқ униңға жавап бәрмәй, үн-тин чиқармиди. ■

22 Илияс хәлиқкә: — Пәрвәрдигарниң пәйғәмбәрлиридин пәқәт мән ялғуз қалдим. Амма Баалниң пәйғәмбәрлири төрт йүз әллик кишидур. ²³ Әнди бизгә икки буқа берилсун. Улар өзлиригә бир буқини таллап, союп парчилап отунниң үстигә қойсун, амма от яқмисун. Мәнму башқа бир буқини тәйяр қилип от яқмай отунниң үстигә қояй. ²⁴ Силәр болсаңлар, өз илаһлириңларниң намини чақирип нида қилиңлар. Мән болсам, Пәрвәрдигарниң намини чақирип нида қилимән. Қайси Худа от билән жавап бәрсә, шу Худа болсун, деди. һәммә хәлиқ: — Бу удан гәп, дәп жавап бәрди.

25 Илияс Баалниң пәйғәмбәрлиригә: Силәр көп болғач авал өзүңлар үчүн бир буқини таллап тәйяр қилиңлар; андин һеч от яқмай өз илаһиңларниң намини қичқирип нида қилиңлар, деди.

26 Улар униң дегини бойичә өзлиригә берилгән буқини елип уни тәйяр қилди. Әтигәндин чүшкичә улар Баалниң намини қичқирип: — И Баал, бизгә жавап бәргин! дәп нида қилди. Лекин һеч аваз яки һеч жавап болмиди. Улар расланған қурбанғаһ чөрисидә тохтимай сәкрәйтти. ²⁷ Чүш киргәндә Илияс уларни заңлиқ қилип: — Үнлүкрәк қичқириңлар; чүнки у бир илаһ әмәсму? Бәлким у чоңқур хиялға чөмүп кәткәндү, яки иш билән чиқип кәткәндү, яки бир сәпәргә чиқип кәткәндү? Яки болмиса у ухлаватқан болуши мүмкин, уни ойғитишиңлар керәк?! — деди.

28 Улар техиму үнлүк чақирип өз қайдиси бойичә қанға милинип кәткичә өзлирини қилич вә нәйзә билән тилатти. ²⁹ Чүштин кейин улар «бешәрәт бериватқан» һаләткә чүшүп кәчлик қурбанлиқ вақтиғичә шу һаләттә турди. Лекин һеч аваз аңланмиди, яки жавап бәргүчи яки ижабәт қилғучи мәлум болмиди. □

30 Илияс һәммә хәлиқкә: — Йенимға йеқин келиңлар, деди. һәммә хәлиқ униңға йеқин кәлгәндин кейин у Пәрвәрдигарниң шу йәрдики жикитилған қурбанғаһини қайтидин қуруп чиқти. ³¹ Илияс он икки ташни алди. Бу ташларниң сани Пәрвәрдигарниң «Намиң Исраил болсун» дегән сөзини тапшурувалған Яқупниң оғуллиридин чиққан қәбиләләрниң сани билән охшаш еди. ■ ³² Шу ташлардин у Пәрвәрдигарниң нами билән бир қурбанғаһни ясиди. У қурбанғаһниң чөрисидә икки сеаһ дан патқидәк азгал колиди. □ ³³ Андин у отунни растлап, буқини парчилап отунниң төписигә қойди.

34 У: — Төрт идишни суға тошқузуп уни көйдүрмә қурбанлиқ вә отунниң үстигә төкүңлар, — деди. Андин: Йәнә бир қетим қилиңлар! — дивиди, улар шундақ

■ **18:21** Йә. 24:15 □ **18:29** «Чүштин кейин улар «бешәрәт бериватқан» һаләткә чүшүп кәчлик қурбанлиқ вақтиғичә шу һаләттә турди» — «бешәрәт бериватқан» ибраний тилида «пәйғәмбәрчилик қиливатқан» дегән ибарә билән ипадиллиниду. «кәчлик қурбанлиқ» чүштин кейин саат үчләрдә болатти.

■ **18:31** Яр. 32:27; Йә. 4:5, 20; 2Пад. 17:34 □ **18:32** «икки сеаһ» — бир сеаһ бәлким 13.5 литр еди, 2 сеаһ 27 литр.

қилди. У йәнә: — Үчинчи мәртивә шундақ қилиңлар, деди. Улар үчинчи мәртивә шундақ қилғанда ³⁵ су қурбанғаһниң чөрисидин еқип чүшүп, коланған азгалниму су билән толдурди.

³⁶ Кәчлик қурбанлиқниң вақти кәлгәндә Илияс пәйғәмбәр қурбанлиққа йеқин келип мундақ дуа қилди: — Әй Пәрвәрдигар, Ибраһим билән Исақ вә Исраилниң Худаси, Өзүңниң Исраилда Худа болғиниңни ашкарә қилғайсән, шундақла мениң Сениң қулуң болуп буларниң һәммисини буйруғуң билән қилғанлиғимни бүгүн билдүргәйсән. ■ ³⁷ Маңа ижабәт қилғайсән, әй Пәрвәрдигар, ижабәт қилғайсән; шуниң билән бу хәлиқкә сән Пәрвәрдигарниң Худа экәнлиғиңни һәмдә уларниң қәлблирини тоғра йолға яндурғучи өзүң экәнлиғиңни билдүргәйсән, деди.

³⁸ Шуниң билән Пәрвәрдигарниң оти чүшүп көйдүрмә қурбанлиқни, отунни, ташларни вә топини көйдүрүп азгалдики суниму йоқитивәтти.

³⁹ Хәлиқләрниң һәммиси буни көрүпла, улар дүм жиқилип: — Пәрвәрдигар, у Худадур, Пәрвәрдигар, у Худадур, дейишти.

⁴⁰ Илияс хәлиқкә буйруп: — Баалниң пәйғәмбәрлирини тутуңлар, һеч қайсини қоюп бәрмәңлар, — деди. Улар уларни тутқанда Илияс уларни кишун жилғисиға елип берип, у йәрдә қәтл қилдурди.

⁴¹ Илияс Аһабқа болса: — Чиқип йәп-ичкин. Чүнки қаттиқ ямғурниң шалдирлиған авази аңланмақта, — деди.

⁴² Аһаб қопуп йәп-ичиш үчүн чиқти. Амма Илияс Кармәлниң чоққисиға чиқип йәргә еңишип, бешини тизиниң оттурисиға қоюп тизлинип ⁴³ хизмәтқариға: — Чиқип деңиз тәрәпкә қаригин, деди. У чиқип сәпселип қарап: — һеч нәрсә көрүнмәйду, деди. У жәмий йәттә қетим: — Берип қарап баққин, дәп буйруди.

⁴⁴ Йәттинчи қетим кәлгәндә у: — Мана, деңиздин чиқиватқан, адәм алиқинидәк кичик бир булутни көрдүм — деди. Илияс униңға: — Чиқип Аһабқа: — «Һаруни қетип төвәнгә чүшкин, болмиса ямғур сени тосувалиду», дәп ейтқин, — деди.

⁴⁵ Аңғичә асман булут билән тутулуп, боран чиқип қаттиқ бир ямғур яғди. Аһаб һарвуга чиқип Йизрәэлгә кәтти. ⁴⁶ Пәрвәрдигарниң қоли Илиясниң вужудида турғач, у белини бағлап Аһабниң алдида Йизрәэлниң кириш еғизигичә жүгүрүп маңди.

19

Илияс пәйғәмбәр Йизрәэлдин қачиду

¹ Лекин Аһаб Илиясниң һәммә қилғинини, жүмлидин һәммә пәйғәмбәрләрни қиличлап өлтүргинини Йизрәэлгә ейтип бәрди.

² Йизрәэл болса Илиясқа бир хәвәрчи әвәтип: — Әгәр әтә мошу вақитқичә сән шуларниң жанлириға қилғинидәк мән сениң жеңиңни охшаш қилмисам, илаһлар маңиму шундақ қилсун һәмдә униңдинму зиядә қилсун! — дәп ейтқузди.

³ У буни билгәндә, өз жеңини қутқузмақ үчүн қечип Йәһуда тәвәсидики Бәэр-Шебаға барди. У у йәрдә өз хизмәтқарини қалдуруп қоюп, ⁴ Өзи чөлниң ичигә қарап бир күн йол маңди. У у йәрдики бир шивақниң қешиға келип униң астида олтирип, өзиниң өлүмигә тиләк тиләп: — И Пәрвәрдигар әнди болди, жеңимни алгин; немила дегәнбилән мән ата-бовилиримдин артуқ әмәсмән, — деди.

⁵ У шу шивақ астида йетип ухлап қалди. Мана бир пәриштә уни ноқуп униңға: — Қопуп, нан йегин, деди.

6 У қариса бешида қизиқ чоғларда пишиватқан бир пошқал вә бир коза су туратти. У йәп-ичип йәнә ухлиғили ятти. 7 Андин Пәрвәрдиғарниң пәриштиси йәнә келип иккинчи қетим уни нокуп униңға: — Қопуп нан йегин. Болмиса йолуңниң еғирини көтирәлмәйсән, деди.

8 У кокуп йәп-ичти. Шу таамдин алған қувәт билән у қириқ кечә-күндүз меңип Худаниң теғи һорәбгә йетип барди. □ ■ 9 У у йәрдики ғарға кирип қонди. Вә мана, Пәрвәрдиғарниң сөзи униңға келип мундақ дейилди: — И Илияс, бу йәрдә немә қиливатисән? □

10 У жавап берип: — Самави қошунларниң Сәрдари болған Худа Пәрвәрдиғар үчүн зор отлуқ муһәббәт билән һәсәт қилдим. Чүнки Исраиллар Сениң әһдәңни ташлап қурбанғаһлириңни жиқитип, Сениң пәйғәмбәририңни қилич билән өлтүрди. Мән, ялғуз мәнла қалдим вә улар мениң женимни алғили қәстләватиду, деди. □ ■

11 У униңға: — Чиқип, Пәрвәрдиғарниң алдида тағда турғин, деди. Мана, Пәрвәрдиғар өтүп кетивататти; униң алдида зор күчлүк бир шамал чиқип, тағларни сундуруп, қорам ташларни парчилап чеқивәтти. Лекин Пәрвәрдиғар шамалда әмәс еди. Шамалдин кейин бир йәр тәврәш болди. Лекин Пәрвәрдиғар йәр тәврәштә әмәс еди. 12 Йәр тәврәштин кейин бир лавулдиған от көтирилди. Лекин Пәрвәрдиғар отта әмәс еди. Оттин кейин бошқина, мулайим бир аваз аңланди. □

13 Вә шундақ болдики, Илияс шуни аңлап, йүзини йепинчиси билән орап ғарниң ағзиға берип турди. Мана, бир аваз чиқип униңға: — И Илияс, сән бу йәрдә немә қиливатисән? — деди.

14 У жавап берип: — Самави қошунларниң Сәрдари болған Худа Пәрвәрдиғар үчүн зор отлуқ муһәббәт билән һәсәт қилдим. Чүнки Исраиллар Сениң әһдәңни ташлап қурбанғаһлириңни жиқитип, Сениң пәйғәмбәририңни қилич билән өлтүрди. Мән ялғуз мәнла қалдим вә улар мениң женимни алғили қәстләватиду, деди.

15 Пәрвәрдиғар униңға мундақ деди: — Барғин, кәлгән йолуң билән қайтип, андин Дәмәшқниң чөлигә барғин. У йәргә барғанда һазаәлни Сурийә үстигә падиша болушқа мәсиһ қилғин. □ 16 Андин Нимшиниң оғли Йәһуни Исраилниң үстигә падиша болушқа мәсиһ қилғин; өз орнуңға пәйғәмбәр болушқа Абәл-Моһолаһлиқ Шафатниң оғли Елишаниму мәсиһ қилғин. 17 Вә шундақ болидуки, һазаәлниң қиличидин қечип қутулған һәр бирини Йәһу өлтүриду; Йәһуниң қиличидин қечип қутулған һәр бирини Елиша өлтүриду. ■ 18 Лекин Исраилда йәттә миң кишини, йәни Баалниң алдида тизлирини пүкмигән вә униңға ағзини сөйгүзмигән һәр бирини өзүмгә сақлап қалдурдум, — деди. □ ■

□ 19:8 «Худаниң теғи һорәб» — «һорәб теғи» дәл Паран чөл-баяваниға жайлашқан, Муса пәйғәмбәр туруп Исраил үчүн «Тәврат қануни»ни қобул қилған «Синай теғи»дур. ■ 19:8 Мис. 34:28; Мат. 4:2

□ 19:9 «У у йәрдики ғарға кирип қонди» — ибраний тилида «У әшу ғарға кирип қонди» дейилиду. «Әшу ғар» дегән сөзгә қариганда ойлаймизки, бу ғар тонуш бир жай болса керәк. Йәһудий өлимилар бу ғарни Худа Муса пәйғәмбәрни йошуруп қойған жай еди дәп қарайтти, биз бу пикиргә қайилмиз («Мис.» 33:21-22ни көрүң). □ 19:10 «Пәрвәрдиғар үчүн зор отлуқ муһәббәт билән һәсәт қилдим» — демисәкму, Илиясниң: «отлуқ муһәббәт билән һәсәт қилдим» дегини өзиниң Исраилниң Худаға әмәс, бәлки түрлүк жиркиничлик бутларға ибадәт қилғанлиғиға қарап «ибадәт пәкәт Худағила мәнсуп болуш керәк» дәп бутларға яки бутларниң кәйнидә турувқан жин-шәйтанларға вә уларниң вәқили болған сахта пәйғәмбәрләргә болған һәситини көрситиду. ■ 19:10 Рим. 11:3 □ 19:12 «бошқина, мулайим бир аваз аңланди» — яки «йеник, бош бир тиниш аваз аңланди». □ 19:15 «һазаәлни Сурийә үстигә падиша болушқа мәсиһ қилғин» — «мәсиһ қилиш» тоғрисида 1:34дики изаһатни көрүң. ■ 19:17 2Пад. 9:14-37 □ 19:18 «униңға ағзини сөйгүзмигән һәр бирини өзүмгә сақлап қалдурдум, — деди» — Худаниң Илияс пәйғәмбәргә ейтқан сөзлириниң әһмийти, шундақла Илиясниң һорәб теғиға сәпириниң мәксити тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ 19:18 Рим. 11:4

19 У у йәрдин чиқип, Шафатның оғли Елишани тапти. У чағда у йәр һайдавататти; уның алдида он икки жүп уй бар еди, у он иккинчиси билән қош һайдавататти. Илияс келип уның үстигә өз йеппинчисини ташлап артип қойди. □ 20 У уйларни ташлап Илиясның кәйнидин жүгүрүп келип: — Мени берип атам билән анамни сөйгили қойгин, андин мән келип саңа әгешәй, — деди. У уныңға: — Қайтқин; мән саңа немә қилдим? — деди. □

21 У уныңдин айрилип, өзи ишләткән бир жүп уйни союп, уларның җабдукени отун қилип, гөшини пиширип хәлиқкә беривиди, улар йеди. Андин у орниндин қопуп Илиясның кәйнидин әгишип, уның хизмитидә болди.

20

Худа Исраилни Сурийәдин күтқүзиду

1 Сурийәнің падишаси Бән-Һадад пүткүл қошунини җәм қилди; у оттуз икки падишани ат вә җәң һарвулири билән елип чиқип, Самарийәгә қоршап һужум қилди. 2 У әлчиләрни шәһәргә киргүзүп Исраилның падишаси Аһабның қешигә әвәтип уныңға: — 3 «Бән-Һадад мундақ дәйду: — Сениң күмүч билән алтунуң, сениң әң чирайлиқ хотунлириң билән балилириңму мениңқидур» дәп йәткүзди.

4 Исраилның падишаси уныңға: — И җоҗам падиша, сили ейтқанлиридәк мән өзүм вә барлиғим синилиңқидур, дәп җавап бәрди.

5 Әлчиләр йәнә келип: — «Бән-Һадад сөз қилип мундақ дәйду: — Саңа дәрвәкә: — Сениң күмүч билән алтунуңни, сениң хотунлириң билән балилириңни маңа тапшуруп берисән, дегән хәвәрни әвәттим. 6 Лекин әтә мошу вақитларда хизмәткарлиримни йениңға әвәтимән; улар ордаң билән хизмәткарлириңнің өйлирини ахтуруп, сениң көзлириңдә немә әзиз болса, улар шуни қолиға елип келиду» — деди.

7 У вақитта Исраилның падишаси зиминдики һәммә ақсақалларни чақирип уларға: — Бу кишиниң қандақ аваричилик чиқармақчи болғанлиғини билип қелиңлар. У маңа хәвәр әвәтип мәндин хотунлирим билән балилирим, күмүч билән алтунлиримни тәләп қилғинида мән уныңға яқ демидим, деди.

8 Барлиқ ақсақаллар билән хәлиқниң һәммиси уныңға: — Кулақ салмиғин, уныңға макул демигин, деди.

9 Буның билән у Бән-Һададның әлчилиригә: — Җоҗам падишаға, сили адәм әвәтип, өз кәминилиридин дәсләптә соригәнниң һәммисини ада қилимән; лекин кейинкисигә макул дейәлмәймән, дәп бериңлар, — деди. Әлчиләр йенип берип шу сөзни йәткүзди.

10 Бән-Һадад уныңға йәнә хәвәр әвәтип: — «Пүткүл Самарийә шәһиридә маңа әгәшкәнләрниң қоллириға очумлиғидәк топа қелип қалса, илаһлар маңиму шундақ қилсун вә уныңдин ашуруп қилсун!» — деди.

11 Лекин Исраилның падишаси җавап берип: — «Савут-қураллар билән җабдунғучи савут-қураллардин йешингүчидәк махтинип кәтмисун!» дәп ейтиңлар, — деди. □

□ 19:19 «Илияс... Шафатның оғли Елишани тапти... уның үстигә өз йеппинчисини ташлап артип қойди» — Илияс мошу һәрикити билән «Сән Елишаға пәйғәмбәрлик хизмитим тапшурулди» дегәндәк еди. □ 19:20

«Қайтқин; мән саңа немә қилдим?» — Илиясның бу дегини бәлким Елишаға: «Пәйғәмбәрлик йоли тәс, сениңдә Худаниң чақирқи болмиса маңа һәргиз әгәшмә!» дегәндәк бир ағаһ болуши мүмкин. □ 20:11

«Савут-қураллар билән җабдунғучи савут-қураллардин йешингүчидәк махтинип кәтмисун!» — дегән мақал-тәмсилниң мәнәси бәлким «Җәң алдида туруп өзүңни ғәлибичи санима» — «Чүчүрини хам санима» дегәндәк.

¹² Бән-һадад бу сөзни аңлиғанда һәр қайси падишалар билән чедирлирида шарап ичишивататти. У хизмәткарлириға: — Сәпкә тизилиңлар, деди. Шунни девиди, улар шәһәргә һужум қилишқа тизилишти.

Пәрвәрдигар Исраилни қутқузиду

¹³ У вақитта бир пәйғәмбәр Исраилниң падишаси Аһабниң қешиға келип: — Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Бу зор бир топ адәмни көрдүңму? Мана, Мән бу күни уларни сениң қолуңға тапшуриман; шуниң билән сән Мениң Пәрвәрдигар екәнлигимни билисән», деди.

¹⁴ Аһаб: — Кимниң вастиси билән болиду? дәп сориди. У: — Пәрвәрдигар мундақ дәйду: «Валийларниң ғуламлири билән болиду», деди. У йәнә: — Ким һужумни башлайду? — дәп сориди. У: — Сән өзүң, деди.

¹⁵ У вақитта валийларниң ғуламлирини санивиди, уларниң сани икки йүз оттуз икки нәпәр чиқти. Андин кейин у һәммә хәлиқни, йәни барлиқ Исраилларни санивиди, уларниң сани йәттә миң нәпәр чиқти. ¹⁶ Исраиллар шәһәрдин чүш вақтида чиқти. Бән-һадад билән шу падишалар, йәни ярдәмгә кәлгән оттуз икки падиша болса чедирлирида шарап ичип мәс болушқан еди. ¹⁷ Валийларниң ғуламлири жүрүштә авал маңди. Бән-һадад адәм әвәтивиди, улар униңға хәвәр берип: — «Самарийәдин адәмләр келиватиду» — деди.

¹⁸ У: — Әгәр сүлһи түзүшкә чиққан болса уларни тирик тутуңлар, әгәр соқушқили чиққан болсиму уларни тирик тутуңлар, деди.

¹⁹ Әнди валийларниң бу ғуламлири вә уларниң кәйнидики қошун шәһәрдин чиқип, ²⁰ һәр бири өзигә учриған адәмни чепип өлтүрди. Сурийләр қачти; Исраил уларни қоғлиди. Сурийәниң падишаси Бән-һадад болса атқа минип атлиқлар билән қечип қутулди. ²¹ Исраилниң падишаси чиқип һәм атлиқларни һәм жәң һарвулирини битчит қилип Сурийләрни қаттиқ қир-чап қилди.

²² Пәйғәмбәр йәнә Исраилниң падишасиниң қешиға келип униңға: — Өзүңни мустәкәмләп, өзүңни убдан дәнсәп, немә қилишиң керәклигини ойлп баққин. Чүнки келәр жили әтиязда Сурийәниң падишаси сән билән жәң қилғили йәнә чиқиду, деди.

²³ Сурийәниң падишасиниң хизмәткарлири униңға мундақ деди: — «Уларниң илаһи тағ илаһи болғачқа, улар бизгә күчлүк кәлди. Лекин биз түзләңликтә улар билән соқушсақ, жәзмән уларға күчлүк келимиз. ²⁴ Әнди шундақ қилғайлиги, падишаларниң һәр бирини өз мәнсивидин чүшүрүп, уларниң орнида валийларни тиклигәйла. ²⁵ Андин сили мәһрум болған қошунлириға баравәр болған йәнә бир қошунни, йәни атниң орниға ат, һарвуниң орниға һарву тәйяр қилдуруп өзлиригә жиққайла; биз түзләңликтә улар билән соқушайли; шуниң билән уларға күчлүк кәлмәмдүк?». У уларниң сөзигә кулақ селип шундақ қилди.

²⁶ Кейинки жили әтиязда Бән-һадад Сурийләрни едитлап толук жиғип, Исраил билән жәң қилғили Афәк шәһиригә чиқти. ²⁷ Исраилларму өзлирини едитлап, озук-түлүк тәйярлап, улар билән жәң қилишқа чиқти. Исраиллар уларниң удулида барғаһ тикливиди, Сурийләрниң алдида худди икки топ кичик оғлақ падисидәк көрүнди. Лекин Сурийләр пүткүл зиминни қаплиған еди.

²⁸ Амма Худаниң адими Исраилниң падишасиниң қешиға келип униңға: — Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Сурийләр: Пәрвәрдигар тағ илаһидур, жиғиларниң илаһи әмәс, дәп ейтқини үчүн, Мән бу зор бир топ адәмниң һәммисини сениң қолуңға тапшуриман; шуниң билән силәр Мениң Пәрвәрдигар екәнлигимни билип йетисиләр», деди.

²⁹ Икки тәрәп йәттә күн бир-бириниң удулида барғаһлирида турди. Йәттинчи күни соқуш башланди. Исраиллар бир күндә Сурийләрдин йүз миң пиядә

әскәрни өлтүрди. ³⁰ Қалғанлар Афәк шәһиригә қечип киривалди; лекин сепили өрүлүп улардин жигирмә йәттә миң адәмниң үстигә чүшүп бесип өлтүрди. Бән-Һадад өзи бәдәр қечип шәһәргә кирип ичкиридики бир өйгә мөкүвалди.

³¹ Хизмәткарлири униңға: — Мана биз Исраилниң падишалирини рәһимлик падишалар дәп аңлидуқ; шуниң үчүн бәллимизгә бәз бағлап башлиримизга кула йөгәп Исраилниң падишасиға тәслимгә чиқайли. У силиниң жанлирини аярмекин? — деди. ³² Шуниң билән улар бәллиригә бәз бағлап башлириға кула йөгәп Исраилниң падишасиниң қешиға берип униңға: — Кәминилири Бән-Һадад: «Женимни айиғайла», дәп илтижа қилди, деди. У болса: — У техи һаятму? У мениң бурадирим, деди.

³³ Бу адәмләр бу сөзни яхшилиқниң аламита, дәп ойлап, дәрһалла униң бу сөзини чиң тутувелип: — Бән-Һадад силиниң бурадәрлириду! — деди. У: — Уни елип келиңлар, дәп буйруди. Шуниң билән Бән-Һадад униң қешиға чиқти; шуниң билән у уни қолидин тартип жәң һарвусиға чиқарди.

³⁴ Бән-Һадад униңға: — Мениң атам силиниң атилиридин алған шәһәрләрни силигә қайтуруп берәй. Атам Самарийәдә рәстә-базарлирини тиклигәндәк сили өзлири үчүн Дәмәшқтә рәстә-базарларни тикләйла, — деди. Аһаб: — Бу шәрт билән сени қоюп берәй, деди. Шуниң билән иккиси әһдә қилишти вә у уни қоюп бәрди.

³⁵ Пәйғәмбәрләрниң шагиртлириниң бири Пәрвәрдигарниң буйруғи билән йәнә биригә: — Сәндин өтүнимән, мени урғин, деди. Лекин у адәм уни урғили унимиди. □ ³⁶ Шуниң билән у униңға: — Сән Пәрвәрдигарниң сөзини аңлимиғиниң үчүн мана бу йәрдин кәткиниңдә бир шир сени боғуп өлтүриду, — деди. У униң йенидин чиққанда, униңға бир шир учрап уни өлтүрди.

³⁷ Андин кейин у йәнә бир адәмни тепип униңға: — Сәндин өтүнимән, мени урғин, деди. У адәм уни қаттиқ уруп зәхимләндүрди. ³⁸ Андин пәйғәмбәр берип өз қияпитини өзгәртип, көзлирини теңиқ билән теңип йол бойида падишани күтүп турди.

³⁹ Падиша шу йәрдин өткәндә у падишани чақирип: — Кәминилири кәскин жәң мәйданиға чиққан едим, вә мана, бир адәм маңа бурулуп, бир кишини тапшуруп: «Бу кишигә чиң қаригин, һәр қандақ сәвәптин у йоқап кәтсә, сән өз жеңиңни униң жениниң орниға төләйсән; болмиса бир талант күмүч төләйсән», деди. ⁴⁰ Лекин мән кәминилири у-бу иш билән бәнд болуп кетип, уни йоқитип қойдум, деди. Исраилниң падишаси униңға: — Өзүң бекиткиниңдәк саңа һөкүм қилиниду! — деди.

⁴¹ У дәрһал көзлиридин теңиқни еливетти; Исраилниң падишаси уни тонуп униң пәйғәмбәрләрдин бири экәнлигини көрди. ⁴² Пәйғәмбәр униңға: — Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Мән һалакәткә бекиткән адәмни қолуңдин қутулғили қойғиниң үчүн сениң жеңиң униң жениниң орнида елиниду; сениң хәлқиниң униң хәлқиниң орнида елиниду», деди. ■

⁴³ Шуниң билән Исраилниң падишаси хапа болуп, ғәшликкә чөмгән һалда Самарийәгә қайтип ордисиға кирди.

21

Аһаб қатиллиқ қилип Наботни өлтүриду

1 Бу ишлардин кейин шундақ болдики, Йизрәәллик Наботниң Йизрәәлдә, Самарийәниң падишаси Аһабниң ордисиниң йенида бир үзүмзарлиғи бар еди.

□ **20:35** «Пәйғәмбәрләрниң шагиртлири» — бу ибарә сөз ибраний тилида «пәйғәмбәрләрниң оғуллири» дегәнлик билән ипадилиниду. ■ **20:42** 1пад. 22:37, 38

2 Аһаб Наботқа сөз қилип: — Өз үзүмзарлиғиңни маңа бәргин, мениң өйүмгә йеқин болғач, уни бир сәй-көктатлиқ бағ қилай. Униң орнида саңа урданрақ бир үзүмзарлиқ берәй яки лайиқ көрсәң баһасини нәқ беримән, деди.

3 Амма Набот Аһабқа: — Пәрвәрдигар мени ата-бовилиримниң мирасини саңа сетишни мәндин нери қилсун, деди.

4 Аһаб Йизрәәллиқ Наботниң: «Ата-бовилиримниң мирасини саңа бәрмәймән» дәп ейтқан сөзидин хапа болуп ғәшликкә чәмгән һалда ордисиға қайтти; у қариватта йетип йүзини там тәрәпкә өрүп нанму йемиди. 5 Хотуни Йизәбәл униң қешиға келип: Роһий кәйпиятиң немишкә шунчә төвән, немишкә нан йемәйсән? — деди.

6 У униңға: — Мән Йизрәәллиқ Наботқа сөз қилип: «Үзүмзарлиғиңни маңа пулға бәрсәң, яки лайиқ көрсәң униң орниға бәшиқ үзүмзарлиқ берәй» дедим. Лекин у: «Саңа үзүмзарлиғимни бәрмәймән» деди, — деди.

7 Хотуни Йизәбәл униңға: — Сән һазир Исраилниң үстигә сәлтәнәт қилғучи әмәсму? Қопуп нан йәп, көңлүңни хуш қилғин; мән саңа Йизрәәллиқ Наботниң үзүмзарлиғини ериштүримән, деди.

8 Андин у Аһабниң намида бир хәт йезип, үстигә униң мөһүрини бесип, хәтни Наботниң шәһиридә униң билән туруватқан ақсақаллар вә мөтивәрләргә әвәтти.

9 Хәттә у мундақ язған еди: — «Роза тутуш керәк дәп буйруп, хәлиқниң арасида Наботни төрдә олтарғузғин; 10 икки адәмни, йәни Белиялниң балисини униң удулида олтарғузуп, уларни Наботниң үстидин әрз қилғузуп: «Сән Худаға вә падишаға ләнәт оқудуң» дәп гувалиқ бәргүзүңлар. Андин уни елип чиқип чалма-кесәк қилип өлтүрүңлар».

11 Шәһәрниң адәмлири, йәни униң шәһиридә туруватқан ақсақалар билән мөтивәрләр Йизәбәлниң уларға әвәткән хетидә пүтүлгәндәк қилди; 12 улар розини буйруп, хәлиқниң арасида Наботни төрдә олтарғузди. 13 Андин у икки адәм, йәни Белиялниң балилири хәлиқниң алдида Набот үстидин әрз қилип: «Набот Худаға вә падишаға дәшнәм қилди» дәп гувалиқ бәрди. Шуниң билән улар Наботни шәһәрниң ташқириға сәрәп елип чиқип, ташлар билән чалма-кесәк қилип өлтүрди. 14 Андин улар Йизәбәлгә адәм әвәтти: «Набот чалма-кесәк қилип өлтүрүлди» дәп хәвәр бәрди.

15 Йизәбәл Наботниң чалма-кесәк қилинип өлтүрүлгәнлигини аңлиғанда Аһабқа: Қопуп, Йизрәәллиқ Наботниң саңа пулға бәргили унимигән үзүмзарлиғини тапшуруп алғин; чүнки Набот һаят әмәс, бәлки өлди, деди.

16 Шундақ болдики, Аһаб Наботниң өлгәнлигини аңлап, Йизрәәллиқ Наботниң үзүмзарлиғини егиләш үчүн шу йәргә барди. 17 Лекин Пәрвәрдигарниң сөзи Тишбилиқ Илиясқа келип мундақ дейилди: — 18 «Қопуп берип, Самарийдә олтиришлиқ Исраил падишаси Аһаб билән учрашқин; мана у Наботниң үзүмзарлиғида туриду; чүнки уни егилевелиш үчүн у йәргә барди. 19 Униңға: — «Адәм өлтүрүлүңму, йерини егиливалдиңму?» — дегин. Андин униңға йәнә сөз қилип: — Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Наботниң қенини иштлар ялиған жайда сениң қениңниму иштлар ялайду» — дегин».

20 Аһаб Илиясқа: — И дүшминим, мени таптиңму? — деди. У жававән мундақ деди: — Раст, мән сени таптим; чүнки сән Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзиллиқ қилиш үчүн өзүңни сетивәттиң. 21 Пәрвәрдигар: «Мана, Мән үстүңгә бала чүшүрүп нәслиңни йоқитип, сән Аһабниң Исраилда қалған жәмәтидики һәммә

□ 21:10 «Белиялниң балиси» — ибраний тилида «Белиал» Иблисниң (йәни Шәйтанның) йәнә бир исми. Демәк, бу сөз толиму иплас адәмни көрситиду.

эркәкни, һәтта аҗиз яки мәйип болсун, һәммисини үзүп йоқитимән; □ ■ 22 вә сән Мениң гәзивимни қозғап Исраилни гунаға аздурғиниң үчүн сениң жәмәтиңни Нибатниң оғли Йәробоамниң жәмәти вә Ахияһниң оғли Баашаниң жәмәтигә охшаш қилимән» — дәйду, — деди. ■

23 — Йизәбәл тоғрисиديمу Пәрвәрдиғар сөз қилип: «Йизрәәлниң сепилиниң тешида иштлар Йизәбәлни йәйду. ■ 24 Аһабниң жәмәтидикиләрдin шәһәрдә өлгәнләрни иштлар йәйду; сәһрада өлгәнләрни болса асмандики кушлар йәйду» деди 25 (Бәрһәк, хотуни Йизәбәлниң қутритишлири билән Пәрвәрдиғарниң нәзиридә рәзиллик қилғили өзини сатқан Аһабдәк һеч ким йоқ еди. ■

26 У Пәрвәрдиғар Исраилларниң алдидин һайдап қоғливәткән Аморийларниң қилғинидәк қилип, жиркеничлик бутларға тайинип әгишип, ләнәтлик ишларни қилатти).

27 Лекин Аһаб бу сөзләрни аңлиғанда өз кийимлирини житип бәдинигә бөз йөгәп, роза тутти. У бөз рәхттә ятатти, җим-җит маңатти.

28 У вақитта Пәрвәрдиғарниң сөзи Тишбилиқ Илиясқа келип: —

29 «Аһабниң Мениң алдимда өзини қандақ төвән тутуватқанлиғини көрдүңму? У өзини Мениң алдимда төвән тутуватқанлиғи түпәйлидин, бу балани униң күнлиридә кәлтүрмәймән, бәлки униң оғлиниң күнлиридә униң жәмәтигә кәлтүримән» — дейилди.

22

Аһаб җәңдә өлиду 2Тар. 18:2-34

1 Үч жылғичә Сурийә билән Исраилниң оттурисида җәң болмиғачқа, улар теңлиқта өтті. 2 Үчинчи жылда болса Йәһуданиң падишаси Йәһошафат Исраилниң падишасини йоқлап барди. 3 Исраилниң падишаси өз хизмәткарлириға: — Гилеадтики Рамот бизниңки екәнлигини билисиләрғу? Шундақ екән, немишкә биз җим олтирип, техичә Сурийәниң падишасиниң қолидин уни алмаймиз? — деди.

4 У Йәһошафатқа: — Җәң қилғили мениң билән Гилеадтики Рамотқа беришқа макул боламдила? — дәп сориди. Йәһошафат Исраилниң падишасиға жавап берип: — Биз силиниң-мениң дәп айрмаймиз; мениң хәлким өзлириниң хәлқидур, мениң атлирим силиниң атлириду, деди. □

5 Лекин Йәһошафат Исраилниң падишасиға: — Өтүнимәнки, бүгүн авал Пәрвәрдиғарниң сөзини сорап көргәйла, деди.

6 Шуниң билән Исраилниң падишаси пәйғәмбәрләрни, йәни төрт йүзчә адәмни жиғдуруп улардин: — Соқушқили Гилеадтики Рамотқа чиқсам боламду, йоқ? — дәп соривиди, улар: — Чиққин, Рәб уни падишаниң қолиға бериду, дейишти.

□ 21:21 «Мән ... нәслиңни йоқитип,...» — яки «Мән нәслиңни...көйдүриветип,...». «Аһабниң Исраилда қалған жәмәтидики һәммә әркәк» — ибраний тилида: «Аһабниң Исраилда қалған жәмәтидә, тамға қарап сийидиган һәр бири» дегәнлик билән ипадилиниду. «Һәтта аҗиз яки мәйип болсун, һәммисини...» — буниң башқа бир хил тәрҗимиси: «яки кул яки һәр болсун, һәммисини...». ■ 21:21 2Пад. 9:7, 8, 9 ■ 21:22 1Пад. 15:29; 16:3, 11 ■ 21:23 2Пад. 9:35, 36, 37 ■ 21:25 1Пад. 16:33

□ 22:4 «Биз силиниң-мениң дәп айрмаймиз» —Ибраний тилида «Мән өзүм саңа охшаш болиман» дегән сөз билән ипадилиниду.

7 Лекин Йәһошафат болса: — Булардин башқа, йол соригидәк Пәрвәрдигарниң бирәр пәйгәмбири йоқму? — дәп сориди. □

8 Израилниң падишаси Йәһошафатқа жавап берип: — Пәрвәрдигардин йол сораيدиган йәнә бир адәм бар; лекин у мениң тоғрамда қутлуқни әмәс, бәлки балаю-апәтни көрситип бешарәт бәргәчкә, мән уни өч көримән. У болса Имлаһниң оғли Микаядур, деди. Йәһошафат: — И алийлири, сили ундақ демигәйла, деди.

9 Андин Израилниң падишаси бир чакирини чакирип униңға: — Чаққан берип, Имлаһниң оғли Микаяни чакиртип кәл, дәп буйруди.

10 Энди Израилниң падишаси билән Йәһуданиң падишаси Йәһошафат шаһанә кийимлирини кийишип, Самарийәниң дәрвазисиниң алдидики хаманда һәр бири өз тәхтидә олтиришти. Уларниң алдида пәйгәмбәрләрниң һәммиси бешарәт бәрмәктә еди. ■ 11 Кәнанәһниң оғли Зәдәкия болса өзи төмүрдин мүңгүзләрни ясап чиқип: — Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Мошу мүңгүзләр билән Сурийләрни йоқатқичә үсүп урсила», деди. 12 һәммә пәйгәмбәрләр шуниңға охшаш бешарәт берип: «Гилеадтики Рамотқа чиқип сөзсиз мувәппәқийәт қазинила; чүнки Пәрвәрдигар уни падишаниң қолиға тапшуридикән», дейишти.

13 Микаяни қичирғили барған хәвәрчи униңға: — Мана, һәммә пәйгәмбәрләр бирдәк падишаға яхши хәвәр бәрмәктә; әнди өтүнимән, сениң сөзүңму уларниң сөзи билән бирдәк болуп, яхши бир хәвәрни бәргин, деди.

14 Амма Микая: — Пәрвәрдигарниң һаяти билән қасәм қилимәнки, Пәрвәрдигар маңа немә ейтса, мән шуни ейтимән, деди.

15 У падишаниң алдига кәлгәндә падиша униңдин: И Микая, жәң қилғили Гилеадтики Рамотқа чиқсақ боламду, йоқ? — дәп соривиди, у униңға жавап берип: — Чиқип мувәппәқийәт қазинисән; чүнки Пәрвәрдигар шәһәрни падишаниң қолиға бериду, деди. □

16 Лекин падиша униңға: — Мән саңа қанчә қетим Пәрвәрдигарниң намида раст гәптин башқисини маңа ейтмаслиққа қасәм ичкүзүшүм керәк?! — деди.

17 Микая: — Мән пүткүл Израилниң тағларда падичисиз қойлардәк тарилп кәткәнлигини көрдүм. Пәрвәрдигар: «Буларниң егиси йоқ; буларниң һәр бири теч-аман өз өйигә қайтсун», деди, — деди.

18 Израилниң падишаси Йәһошафатқа: — Мана, мән силигә «У мениң тоғрамда қутлуқни әмәс, бәлки һаман балаю-апәтни көрситип бешарәт бериду», демигәнмидим? — деди.

19 Микая йәнә: — Шуңа Пәрвәрдигарниң сөзини аңлигин; мән Пәрвәрдигарниң өз тәхтидә олтарғанлигини, асманниң пүткүл қошунлири уни йенида, оң вә сол тәрипидә турғанлигини көрдүм. ■ 20 Пәрвәрдигар: «Ким Аһабни Гилеадтики Рамотқа чиқип, шу йәрдә һалак болушқа алдайду?» — деди. Бириси ундақ, бириси мундақ дейишти; 21 шу вақитта бир роһ чиқип Пәрвәрдигарниң алдида туруп: «Мән берип алдай», деди. Пәрвәрдигар униңдин: «Қандақ усул билән алдайсән?» — дәп соривиди, 22 у: — «Мән чиқип униң һәммә пәйгәмбәрлириниң ағзида ялғанчи бир роһ болимән», деди. Пәрвәрдигар: — «Уни алдап илкиңгә

□ 22:7 «Булардин башқа, йол соригидәк Пәрвәрдигарниң бирәр пәйгәмбири йоқму?» — Йәһошафат (5-айәттә): «Бүгүн авал Пәрвәрдигарниң сөзини сорап көргәйла» дәйду . Лекин «пәйгәмбәрләр» «Пәрвәрдигар» (ибраний тилида «Йәһвә, Йәһовәһ») дегән намни (авал) ишләтмәй, бәлки «Худа» (ибраний тилида «Әлоһим») яки «Рәб» («Адонай») дәп ишлитиду. Шуңа Йәһошафат «пәйгәмбәрләр»ниң бешарәтлириниң қаттиқ гуман қилған болса керәк. 7-айәт вә кейинки айәтләримү көрүң. ■ 22:10 2Тар. 18:9 □ 22:15 «Пәрвәрдигар шәһрни падишаниң қолиға бериду» — шүбһисизки, Микая бу сөзни кинайилик тәләппуз билән ейтиду. Чүнки падиша дәрһал униңдин гуманлинип қалиду (16-айәтни көрүң). ■ 22:19 2Тар. 18:18; Аюп 1:6-12; 2:1

алалайсән; берип шундақ қил» — деди. □ 23 Мана энди Пәрвәрдигар сениң бу һәммә пәйгәмбәрлириңниң ағзига ялғанчи бир роһни салди; Пәрвәрдигар сениң тоғраңда балаю-апәт көрситип сөзлиди» — деди.

24 Шуни аңлап Кәнанаһниң оғли Зәдәкия келип Микаяниң качитиға бирни селип: — Пәрвәрдигарниң Роһи қайси йол билән мәндин өтүп, саңа сөз қилишқа барди?! — деди.

25 Микая жавап берип: — Өзүңни йошуруш үчүн ичкиридики өйгә жүгүргән күнидә шуни көрисән, деди. □

26 Израилниң падишаси энди: — Микаяни елип қайтуруп берип, шәһәр һакими Амон билән падишаниң оғли Йоашқа тапшуруп, 27 уларға тапилап: «Падиша мундақ дәйду: — Уни зинданға солап мән теч-аман йенип кәлгичилик қийнап нан билән суни аз-аз берип туруңлар» — дегин, дәп буйруди.

28 Микая: — Әгәр сән һәқиқәтән теч-аман йенип кәлсән, Пәрвәрдигар мениң васитәм билән сөз қилмиған болиду, деди. Андин у йәнә: — Әй жамаәт, һәр бириңлар аңлаңлар, деди. ■

29 Израилниң падишаси билән Йәһуданиң падишаси Йәһошафат Гилеадтики Рамотқа чиқти. 30 Израилниң падишаси Йәһошафатқа: — Мән башқа қияпәткә кирип жәңгә чиқай; сили болсила өз кийимлирини кийип чиққайла, деди. Израилниң падишаси башқа қияпәт билән жәңгә чиқти.

31 Сурийәниң падишаси жәң харвулири үстидики оттуз икки сәрдарға: — Чоңлири яки кичиклири билән эмәс, пәкәт Израилниң падишаси билән сокушунлар, дәп буйруди.

32 вә шундақ болдики, жәң харвулириниң сәрдарлири Йәһошафатни көргәндә: — Уни чоқум Израилниң падишаси дәп, униңға һужум қилғили бурулди. Лекин Йәһошафат пәрәд көтәрди. 33 жәң харвулириниң сәрдарлири униң Израилниң падишаси эмәслигини көргәндә уни қоғлимай, бурулуп кетип қелишти. 34 Амма бирайлән қарисигила бир оқя етивиди, оқ Израилниң падишасиниң савутиниң мүрисидин төвәнки улиқидин өтүп тәғди. У харвукешигә: харвунни яндуруп мени сәптин чиқаргин; чүнки мән яридар болдум, деди. 35 У күни жәң барғансери қаттиқ болди. Падиша болса Сурийләрниң удулида өз жәң харвусига йөлинип әрә турди. Зәхмидин қени харвуниң тегигичә екип, кәч киргәндә у өлди.

36 Күн патарда қошун арисиди бир қаттиқ сада аңлинип: — һәр адәм өз шәһиригә янсун! һәр бири өз жутиға йенип кәтсун! — дейилди.

37 Падиша өлди, кишиләр уни Самарийәгә елип кәлди; улар падишани Самарийәдә дәпнә қилди. 38 Бириси падишаниң харвусини Самарийәниң көлидә юғанда (бу көл паһишә аяллар жуюнидиған жай еди), Пәрвәрдигарниң ейтқан сөзи әмәлгә ашурулуп, иштарләр униң қенини ялиди.

39 Аһабниң башқа ишлири, қилғанлириниң һәммиси, жүмлидин униң ясиған «пил чиш сарийи» вә бена қилған һәммә шәһәрләр тоғрилиқ «Исраил падишалариниң тарих-тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди?

40 Аһаб ата-бовилири арисиди ухлиди. Андин униң оғли Аһазия орнида падиша болди.

□ 22:22 «У роһ: - «Мән чиқип униң һәммә пәйгәмбәрлириниң ағзиди ялғанчи бир роһ болиман», деди. Пәрвәрдигар: — «уни алдап илкиңгә алалайсән; берип шундақ қил» — деди» — бу айтлардин бу роһниң бир ялған сөзләйдиған жин экәнлиги көрүниду. Худаниң Өз Роһи яки пәриштилири һеч қачан ялған сөз қилалмайду. Демәк, Худа жин-шәйтанларға Аһаб падишани алдашқа йол қойиду. □ 22:25 «Өзүңни йошуруш үчүн ичкиридики өйгә жүгүргән күни...» — яки «Өзүңни йошуруш үчүн өйдин өйгә жүгүргән күни...». ■ 22:28 Мик. 1:2

Йәһошафат Йәһуда үстидә һөкүм сүриду
2Тар. 20:30-37; 21:1

41 Асаниң оғли Йәһошафат Исраилниң падишаси Аһабниң сәлтәнитиниң төртинчи жилида Йәһудаға падиша болди. ■ 42 Йәһошафат падиша болғанда оттуз бәш яшта еди, у Йерусалимда жигирмә бәш жил сәлтәнәт қилди. Униң анисиниң исми Азубаһ болуп, у Шилһиниң қизи еди. 43-44 У һәр ишта атиси Асаниң барлиқ йоллирида жүрүп, улардин чиқмай Пәрвәрдигарниң нәзиридә дурус болғанни қилатти. Пәқәт «жуқури жайлар» ла йөқитилмиған еди; халайиқ йәнила «жуқури жайлар» да қурбанлиқ қилип хушбуй яқатти.

45 Вә Йәһошафат билән Исраилниң падишаси оттурисида течлиқ болди.

46 Йәһошафатниң башқа ишлири, униң көрсәткән қудрити, қандақ жәң қилғанлири тоғрисида «Йәһуда падишалириниң тарих-тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди?

47 У атиси асаниң күнлиридә зиминдин қоғливетилмиған кәспий бәччивазларни зиминидин һайдап чиқарди. □

48 У вақитта Едомниң падишаси йөқ еди, бәлки бир валий һөкүм сүрәтти.

49 Йәһошафат Офирдин алтун елип келиш үчүн бир «Таршиш кемә» әтритини қурди. Лекин кемиләр һечйәргә баралмиди; чүнки улар Әзион-Гәбәрдә урулуп вәйран болған еди. □

50 У вақитта Аһабниң оғли Аһазия Йәһошафатқа: — Мениң хизмәткарлирим сениң хизмәткарлириң билән кемиләрдә барсун, деди. Лекин Йәһошафат унимиди.

51 Йәһошафат өз ата-бовилири арасида ухлиди вә «Давутниң шәһири»дә ата-бовилириниң қәбридә дәпнә қилинди. Андин оғли Йәһорам орнида падиша болди.

Аһазия Исраил үстидә һөкүм сүриду

52 Аһабниң оғли Аһазия Йәһуданиң падишаси Йәһошафатниң сәлтәнитиниң он йәттинчи жилида Самарийәдә Исраилниң үстидә падиша болуп икки жил сәлтәнәт қилди. 53 У Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзил болғанни қилип атисиниң йолида вә анисиниң йолида жүрүп, шундақла Исраилни гунаға путлаштурған Нибатниң оғли Йәробоамниң йолида маңди; 54 у атиси қилғанниң һәммисини қилип, Баалниң қуллуғида болуп, униңға сәждә қилип, Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарниң ғәзивини қозғиди.

■ 22:41 2Тар. 20:31 □ 22:47 «кәспий бәччивазлар» — бу кишиләр бутпәрәсликкә яки бутханиларға мунасивәтлик еди. □ 22:49 «Йәһошафат ... бир «Таршиш кемә» әтритини қурди» — «Таршиш кемә» бәлким Таршиш дегән портқа берип келиштики узун сәпәргә чидамлиқ болған кемини көрситәтти. «Таршиш» дегән исим Испанийә, шималий Африқа яки Британийәни яки үчиниң һәммисини көрситиду.

Падишаһлар «2»

«Падишаһлар» — китапниң давами

¹ Аһаб өлгәндин кейин Моаб Исраилға исян көтәрди. ■

Илияс пәйгәмбәр Аһазияға тәнбиһ бериду

² Аһазия Самарийәдә турғанда ордисидики балиханиниң пәнжирисидин жиқилип чүшүп, кесәл болуп қалди. У хәвәрчиләрни әвәтип уларға: — Әкрон шәһиридики илаһ Баал-Зәбубдин мениң тоғрамда, кесилидин сақиямду, дәп сораңлар, деди.

³ Лекин Пәрвәрдигарниң Пәриштиси болса Тишбилиқ Илиясқа: — Орнуңдин тур, Самарийә падишасиниң әлчилериниң алдиға берип, уларға: — Исраилда Худа йоқму, Әкрондики илаһ Баал-Зәбубдин йол соригили маңдиңларму? ⁴ Шунинч үчүн Пәрвәрдигар һазир мундақ дедики: «Сән чиққан кариваттин чүшәлмәйсән; сән чоқум өлисән» дегин, — деди.

Шуниң билән Илияс йолға чиқти.

⁵ Хәвәрчиләр падишаниң йениға қайтип кәлди; у улардин: Немишкә йенип кәлдиңлар, дәп сориди.

⁶ Улар униңға: — Бир адәм бизгә учрап бизгә: — Силәрни әвәткән падишаниң йениға қайтип берип униңға: «Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Исраилда Худа йоқму, Әкрондики илаһ Баал-Зәбубдин йол соригили адәмләрни әвәттиңму? Шуниң үчүн сән чиққан кариваттин чүшәлмәйсән; сән чоқум өлисән!» дәнлар, — деди.

⁷ Падиша улардин: Силәргә учрап бу сөзләрни қилған адәм қандақ адәм экән? — дәп сориди.

⁸ Улар униңға: У түклүк, белигә тасма бағлиған адәм экән, деди. Падишаһ: У Тишбилиқ Илияс экән, деди.

⁹ Андин падиша бир әллик бешини қол астидики әллик адими билән Илиясниң қешиға маңдурди; бу киши Илиясниң қешиға барғанда, мана у бир дөңниң үстидә олтиратти. У униңға: И Худаниң адими, падиша сени чүшүп кәлсун! дәйду, деди.

¹⁰ Лекин Илияс әллик бешиға: Эгәр мән Худаниң адими болсам, асмандин от чүшүп сән билән әллик адимиңни көйдүрсун, дәп жавап бәрди. Шуан асмандин от чүшүп, униң өзи билән әллик адимини көйдүрүвәтти.

¹¹ Шуниң билән падиша йәнә бир әллик бешини униң қол астидики әллик адими билән униң қешиға маңдурди. У униңға: И Худаниң адими, падиша ейтти: Сени дәрһал чүшүп кәлсун! — деди.

¹² Лекин Илияс әллик бешиға: Эгәр мән Худаниң адими болсам, асмандин от чүшүп сән билән әллик адимиңни көйдүрсун, дәп жавап бәрди. Шуан Худаниң оти асмандин чүшүп униң өзи билән әллик адимини көйдүрүвәтти.

¹³ Падиша әнди үчинчи бир әллик бешини қол астидики әллик адими билән униң қешиға маңдурди; әллик беши берип Илиясниң алдиға чиқип, тизлинип униңға ялвуруп: И Худаниң адими, мениң женим билән сениң бу әллик қулуңниң жанлири нәзириңдә әзиз болсун! ¹⁴ Дәрвәкә, асмандин от чүшүп, илгәрки икки әллик бешини уларниң қол астидики әллик адими билән көйдүрүвәтти. Лекин һазир мениң женим сениң нәзириңдә әзиз болсун, деди.

¹⁵ Пәрвәрдигарниң Пәриштиси Илиясқа: Сән чүшүп униң билән баргин; униңдин қорқмиғин, деди. У орнидин туруп униң билән чүшүп падишаниң қешиға берип

¹⁶ падишаға: Пәрвәрдигар сөз қилип: «Исраилда вәһий соригили болидиған Худа йоқму, Әкрондики илаһ Баал-Зәбубдин йол соригили әлчиләрни әвәттиңғу?»

Шуниң үчүн сән чиққан кариваттин чүшөлмәйсән; сән чоқум өлисән!» дәйду, — деди.

¹⁷ Шуниң билән Илияс дегәндәк, Пәрвәрдигарниң сөзи бойичә Аһазия өлди. Униң оғли болмиғачқа, Йәһорам униң орнида падиша болди. Бу Йәһошафатниң оғли, Йәһуда падишаси Йәһорамниң иккинчи жили еди. □

¹⁸ Әнди Аһазияниң башқа ишлири, униң қилған әмәллири болса, улар «Исраил падишалириниң тарих-тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди? □

2

Илияс асманға көтирилиди

¹ Пәрвәрдигар Илиясни қара қуюнда асманға көтәрмәкчи болған вақитта Илияс билән Елиша Гилгалдин чиқип кетиваттати.

² Илияс Елишаға: — Сәндин өтүнимән, бу йәрдә қалгин; чүнки Пәрвәрдигар мени Бәйт-Әлгә маңғузди. Елиша: Пәрвәрдигарниң һаяти билән, вә сениң һаятиң билән қасәм қилимәнки, сениңдин һәргиз айрилмаймән! деди. Шуниң билән улар Бәйт-Әлгә чүшүп кәлди. ³ У вақитта Бәйт-Әлдики пәйғәмбәр шагиртлири Елишаниң қешиға келип униңға: Биләмсән, Пәрвәрдигар бүгүн ғожаңни сәндин елип кетиду? — деди. У: Билимән; шүк туруңлар, деди. □

⁴ Илияс Елишаға: — Сәндин өтүнимәнки, бу йәрдә қалгин; чүнки Пәрвәрдигар мени Йерихоға маңғузди. Елиша: Пәрвәрдигарниң һаяти билән, вә сениң һаятиң билән қасәм қилимәнки, сениңдин һәргиз айрилмаймән, деди. Шуниң билән улар иккиси Йерихоға барди.

⁵ У вақитта Йерихоики пәйғәмбәр шагиртлири Елишаниң қешиға келип униңға: Биләмсән, Пәрвәрдигар бүгүн ғожаңни сәндин елип кетиду? — деди. У: Билимән; шүк туруңлар, деди. □

⁶ Илияс Елишаға: — Сәндин өтүнимәнки, бу йәрдә қалгин; чүнки Пәрвәрдигар мени Иордан дәрјасиға маңғузди, деди. Елиша: Пәрвәрдигарниң һаяти билән, вә сениң һаятиң билән қасәм қилимәнки, сениңдин һәргиз айрилмаймән, деди, шуниң билән улар иккиси меңивәрди.

⁷ Әнди пәйғәмбәр шагиртлиридин әллик киши берип, уларниң удулида жирақтин қарап туратти. Амма у иккилән Иордан дәрјасиниң бойида тохтап турди. ⁸ Илияс йепинчисини қатлап, униң билән суни уривиди, су иккигә бөлүнүп турди; улар иккиси куруқ йолдин өтти. ⁹ Өтүп болғандан кейин Илияс Елишаға: Мән сәндин айрилмаста, сениң өзүң үчүн мәндин немә тилигиң болса, дөвәргин, деди. Елиша: Сениң үстүңдә турған Роһниң икки һәссиси үстүмгә қонсун, — деди.

□ **1:17** «...Йәһорам униң орнида падиша болди» — бу «Йәһорам» бәлким Аһазияниң иниси. У Йәһуданиң падишаси Йәһорам дегән адәм әмәс. «Бу Йәһошафатниң оғли, Йәһуда падишаси Йәһорамниң иккинчи жили...» — мошу айттәк икки Йәһорам бар; биринчиси Исраил, йәни шималий падишаликниң падишаси, иккинчиси Йәһуданиң падишаси. □ **1:18** «...улар «Исраил падишалириниң тарих-тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди?» — бу китап Тәвраттики «Тарих-тәзкирә» әмәс, бирақ шүбһисизки, Тәвраттики «Тарих-тәзкирә» бу китаптин көп учурларни алған. □ **2:3**

«пәйғәмбәр шагиртлири» — ибраний тилида «пәйғәмбәрниң оғуллири». Булар бәлким өз жутини ташлап, мәлум бир пәйғәмбәргә әгишип униңдин талим-тәрбийә алидиған вә шундақла Худадин пәйғәмбәрлик илтипат-қабиләйәтни тиләйдиған адәмләр еди. «Пәрвәрдигар бүгүн ғожаңни сәндин елип кетиду» — «сәндин» ибраний тилида «бешиндин» дәп ипадилиниду. Демәк, кейин Илияс Елишаниң беши болмайду. □ **2:5** «Пәрвәрдигар бүгүн ғожаңни сәндин елип кетиду?» — «сәндин» ибраний тилида «бешиндин» дәп ипадилиниду.

10 У: Бу тилигиңгә еришмәк қийиндур; мән сәндин елип кетилгән вақтимда, мени көрүп турсаң, саңа шундақ берилиду; болмиса, берилмәйду, — деди.

11 Вә шундақ болдики, улар сөзлишип маңғанда, мана, отлуқ бир жәң һарвуси билән отлуқ атлар намайән болди; улар иккисини айривәтти вә Илияс қара қуянда асманға көтирилип кәтти.

12 Елиша буни көрүп: И атам, и атам, Израилниң жәң һарвуси вә атлиқ әскәрлири! — дәп вақириди. Андин у уни йәнә көрәлмиди. У өз кийимини тутуп, уларни житип икки парча қиливәтти. □ ■

13 Андин у Илиясниң учисидин чүшүп қалған йепинчисини йәрдин елип, Иордан дәрйясиниң қирғиқиға қайтип кәлди. 14 У Илиясниң үстидин чүшүп қалған йепинчиси билән суни уруп: «Илиясниң Худаси Пәрвәрдиғар нәдидур?», деди. Елиша суни шундақ урғанда су иккигә бөлүнди; Елиша судин өтүп кәтти.

15 Йериходики пәйгәмбәр Шагиртлири қарши қирғақта туруп уни көрди вә: «Илиясниң роһи Елишаниң үстидидур» дәп униң алдига берип, баш уруп тазим қилди. 16 Улар униңға: Мана сениң кәминилириң арисидә әллик эзимәт бар; өтүнимиз, булар ғожаңни издигили барсун. Пәрвәрдиғарниң Роһи бәлким уни көтирип тағларниң бир йеридә яки жилғиларниң бир тәрипидә ташлап қойдимики, деди. Лекин у: Силәр һеч адәмни әвәтмәңлар, деди.

17 Амма уларниң уни қиставериши билән у хижаләт болуп: Адәм әвәтиңлар, деди. Шуңа улар әллик кишини әвәтти; булар үч күн уни издиди, лекин һеч тапалмиди. 18 Улар Елишаниң йениға қайтип кәлгәндә (у Йерихода турувататти) у уларға: Мән дәрвәкә силәргә «Издәп бармаңлар!» демидимму? — деди.

Елиша пәйгәмбәрниң пәйгәмбәрлик һоқуқи намайән болиду

19 Шәһәрдики адәмләр Елишаға: Ғоҗам көргәндәк, шәһәр өзи убдан җәйдидур, лекин су начар вә тупрак туғмастур, деди.

20 У: Йеңи бир коза елип келип, ичигә туз қоюп, маңа беринлар, деди. Улар уни елип келип униңға бәрди.

21 У булақниң бешиға берип униңға тузни төкти вә: Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: — «Мән бу суларни сақайттим; әнди улардин қайта өлүм болмайду вә йәрниң туғмаслиғи болмайду» — деди. □

22 Худди Елишаниң ейтқан бу сөзидәк, у су таки бүгүнгә қәдәр пак болуп кәлди.

23 Елиша Йериходин чиқип Бәйт-Әлгә барди. У йолда кетип барғанда, бәзи балилар шәһәрдин чиқип уни заңлиқ қилип: Чиқип кәт, и тақир баш! Чиқип кәт, и тақир баш! — дәп вақирашди.

24 У бурулуп уларға қарап Пәрвәрдиғарниң нами билән уларға ләнәт оқуди; шуниң билән орманлиқтин икки чиши ейиқ чиқип, балилардин қириқ иккени житивәтти. 25 У у йәрдин кетип, Кармәл тегиға берип, у йәрдин Самарийәгә йенип барди.

3

Моаб Израил билән жәң қилиду

□ 2:12 «Израилниң жәң һарвуси вә атлиқ әскәрлири!» — бәлким Елиша һазир көргән жәң һарвуси вә атлирини көрситиду. Илияс пәйгәмбәр Израил арисидә турған вақтида Худаниң самавий күчлири униң вәстиси билән Израилға ярдәмдә болатти. Шу нуқтидин пәйгәмбәрниң өзи Израилға нисбәтән «жәң һарвуси вә атлиқ әскәрлири» болатти. Лекин у асманға көтирилгәндин кейин қандақ болар? ■ 2:12 2Пад. 13:14 □ 2:21 «Мән бу суларни сақайттим» — яки «Мән бу суларни тазилдим».

1 Йәһуда падишаси Йәһошафатниң сәлтәнитиниң он сәккизинчи жили, Аһабниң оғли Йәһорам Самарийәдә Исраилға падиша болуп, он икки жил сәлтәнәт қилди. ² У өзи Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзил болғанни қилатти, лекин атиси билән аниси қилған дәрижидә эмәс еди. У атиси ясатқан «Баал түврүги»ни елип ташлиди. ■ ³ Лекин у Исраилни гунаға путлаштурған Нибатниң оғли Йәробоамниң гуналирида чиң туруп, улардин һеч янмиди.

⁴ Моабниң падишаси Меша наһайити чоң қойчи еди; у Исраилниң падишасиға йүз миң қоза һәм йүз миң қочқарниң жуңини олпан қилатти. □ ⁵ Әнди шундақ болдики, Аһаб өлүп кәткәндин кейин Моабниң падишаси Исраилниң падишасиға йүз өрүди. ■

⁶ У вақитта Йәһорам падиша Самарийәдин чиқип һәммә Исраилни жәң үчүн едитлиди. ⁷ У йәнә адәм әвитип Йәһуданиң падишаси Йәһошафатқа хәвәр берип: Моабниң падишаси мәндин йүз өриди; Моаб билән соқушқили чиқамсән? — деди. У: Чиқимән; биздә мениң-сениң дәйдиған гәп йоқтур, мениң хәлқим сениң хәлқиндур, мениң атлирим сениң атлириндур, деди. □ ■

⁸ У йәнә: Қайси йол билән чиқайли, дәп сориди. Йәһорам: Биз Едом челиниң йоли билән чиқайли, дәп жавап бәрди.

⁹ Андин Исраилниң падишаси билән Йәһуданиң падишаси Едомниң падишасиға қошулуп маңди. Улар йәттә күн айлинип жүрүш қилғандин кейин, қошун вә улар елип кәлгән ат-улақларға су қалмиди. ¹⁰ Исраилниң падишаси: Апла! Пәрвәрдигар биз үч падишани Моабниң қолиға чүшсун дәп, бир йәргә жәм қилған охшайду, деди.

¹¹ Лекин Йәһошафат: Пәрвәрдигардин йол соримиз үчүн бу йәрдә Пәрвәрдигарниң бир пәйгәмбири йоқму? — деди. Исраилниң падишасиниң чакарлиридин бири: Илиясниң қолиға су қуюп бәргән Шафатниң оғли Елиша бу йәрдә бар, деди. ■

¹² Йәһошафат: Пәрвәрдигарниң сөз-калами униңда бар, деди. Шуниң билән Исраилниң падишаси билән Йәһошафат вә Едомниң падишаси униң қешигә чүшүп барди.

¹³ Елиша Исраилниң падишасиға: — Мениң сениң билән немә карим! Өз атаңниң пәйгәмбәрлири билән анаңниң пәйгәмбәрлириниң қешигә баргин, деди. Исраилниң падишаси: Ундақ демигин; чүнки Пәрвәрдигар бу үч падишани Моабниң қолиға тапшуруш үчүн жәм қилған охшайду, — деди. ■

¹⁴ Елиша: Мән хизмитидә туруватқан Пәрвәрдигарниң һаяти билән қәсәм қилимәнки, әгәр Йәһуданиң падишаси Йәһошафатниң һөрмитини қилмиған болсам, сени көзгә илмиған яки саңа қаримиған болаттим. □ ■ ¹⁵ Лекин әнди берип бир сазчини маңа елип келиңлар, — деди.

Сазчи саз чалғанда, Пәрвәрдигарниң қоли униң үстигә чүшти. □ ¹⁶ У: Пәрвәрдигар сөз қилип: «Бу вадиниң һәммә йеригә ора қолаңлар» деди, — деди андин йәнә:

¹⁷ — Чүнки Пәрвәрдигар мундақ дәйду: «Силәр я шамал я ямғур көрмисәңларму, бу вади суға толуп, өзүңлар билән ат-улақлириңлар һәммиси су ичисиләр».

■ **3:2** 1Пад. 16:32 □ **3:4** «йүз миң қоза һәм йүз миң қочқарниң жуңини олпан қилатти» — яки «йүз миң қозиниң вә йүз миң қочқарниң жуңини олпан әвәттәти». ■ **3:5** 2Пад. 1:1 □ **3:7** «биздә мениң-сениң дәйдиған гәп йоқтур» — ибраний тилида «мән өзүм саңа охшаш болиман» дегән сөз билән ипадилиниду. ■ **3:7** 1Пад. 22:4 ■ **3:11** 1Пад. 22:7 ■ **3:13** 1Пад. 18:19 □ **3:14** «Мән хизмитидә туруватқан» — ибраний тилида «Мән Униң (Худаниң) алдида туруватқан» дегән сөз билән ипадилиниду. Елиша өзини падишаниң дәримсидә даим жоқисиниң алдида туруватқан хизмәткарга охшәтити. ■ **3:14** 1Пад. 17:1 □ **3:15** «Сазчи саз чалғанда, Пәрвәрдигарниң қоли униң үстигә чүшти» — яки «Сазчи чалса, Пәрвәрдигарниң қоли... чүшәтти».

18 Лекин бу Пәрвәрдигарниң нәзириде кичик иш болуп, у Моабниму силәрниң қоллириңларға тапшуриду. 19 Силәр барлиқ мустәһкәм шәһәрләрни вә барлиқ есил шәһәрләрни бөсүп өтүп, барлиқ яхши дәрәқләрни кесип ташлап, һәммә булақларни тиндуруп, һәммә мунбәт екинзарлиқни ташлар билән қаплап харап қилисиләр» — деди.

20 Вә әтиси әтигәнлик қурбанлиқ сунулған вақтида, мана, су Едом зимини тәрәптин еқип келип, һәммә йәрни суға тошқузди. 21 Амма Моабларниң һәммиси: Падишаһлар биз билән жәң қилғили чиқипту, дәп аңлиған болуп, савут-қалқан көтирәлигидәк чоң-кичик һәммиси чегарада тизилип сәптә турди.

22 Улар әтиси сәһәрдә қопуп қариса, күн нури уларниң удулидики су үстигә чүшкән еди; күнниң шолисида су уларға қандәк көрүнди. Улар: —

23 Бу қан екән! Падишаһлар урушуп бир-бирини қурған охшайду. И Моаблар! Дәрһал олжиниң үстигә чүшүп бөлишивалайли! деди.

24 Лекин улар Исраилниң ләшкәрғаһиға йәткәндә, Исраиллар орниндин қопуп Моабларға һужум қилиши билән улар бәдәр қачти. Исраиллар уларни сүрүп-тоқай қиливәтти. 25 Улар шәһәрләрни вәйран қилип, һәр бир адәм таш елип, һәммә мунбәт екинзарлиқни толдурувәткичә таш ташлиди. Улар һәммә булақ-қудуқларни тиндуруп, һәммә яхши дәрәқләрни кесивәтти. Улар Кир-һарәсәт шәһиридики ташлардин башқа һеч немини қалдурмиди. Шу шәһәргә болса, салға атқучилар униңға чөргиләп һужум қилди. □

26 Моабниң падишаси жәңниң өзигә зиядә қаттиқ кәлгинини көрүп өзи билән йәттә йүз қиличвасни елип Едомниң падишасиға һужум қилип бөсүп өтүшкә атланди; лекин улар бөсүп өтәлмиди.

27 Шуниң билән тәхтигә варислиқ қилғучи тунжа оғлини елип, сепилниң төписидә уни көйдүрмә қурбанлиқ қилди. У вақитта Исраил Пәрвәрдигарниң қаттиқ қәһригә учриған еди. Шуниң билән бу үч падиша Моаб падишадин айрилип, һәр қайсиси өз жутиға кетишти. □

4

Елиша пәйгәмбәр тул хотун вә униң оғуллириға ярдәм бериду

1 Пәйгәмбәр шагиртиридин бириниң тул қалған хотуни Елишаға пәряд қилип: Сениң қулуң болған мениң ерим өлүпту. Билисәнки, сениң қулуң Пәрвәрдигардин қорққан адәм еди. Әнди қәриз егиси мениң икки оғлумни қуллуққа алғили кәлди. ■

□ 3:25 «Улар Кир-һарәсәт шәһиридики ташлардин башқа һеч немини қалдурмиди» — буниң мәнәси бәлким «Улар Кир-һарәсәт шәһириниң өзини вәйран қилмиди» дегәндәк болса керәк. □ 3:27

«Пәрвәрдигарниң қаттиқ қәһри...» — ибраний тилида «униң қаттиқ қәһри...». «Пәрвәрдигарниң қаттиқ қәһригә учриған еди» — Исраилниң шу чағда немिशкә Пәрвәрдигарниң қәһригә учраш сәвави мошу йәрдә ейтилмайду. Бир нәччә алим мошу «қәһр»ни Пәрвәрдигардин эмәс, бәлки Едом тәрипидин кәлгән, дәп қарап, төвәндикидәк тәржимә билән шәрһ берип чүшәндүриду: «(26) Моабниң падишаси ... Едомниң падишасиға һужум қилип бөсүшкә атланди; лекин улар бөсүп өтәлмиди. (27) Шуниң билән униң (Едомниң) тәхтигә варислиқ қилғучи тунжа оғлини елип келип, сепилниң үстидә уни көйдүрмә қурбанлиқ қилди. У вақитта Исраил қаттиқ қәһргә учриған еди (Едомлар: «Биз Исраиллар билән иттипақдаш болғачқа, биз уларниң касәпитигә учридуқ» дәп Исраилға қаттиқ гәзәпләнгән еди». Демәк, шу алимлар шу «қәһр» Едомлар тәрипидин кәлди, дәп қарайду). Бирақ бизниңчә бундақ тәржимидә икки муһим нуқтини пәрәзий тәржимә қилған болғачқа, униңға қайил болмидуқ. Шуңа биз йәнәла айттиқи «қәһр»ни Худа тәрипидин болған, дәп қараймиз. ■ 4:1 Лав. 25:39

² Елиша униңдин: Сениң үчүн немә қилай? Дегинә, өйүңдә немәң бар? — дәп сориди. У: Дедигиңниң өйидә кичик бир коза майдин башқа һеч нәрсә йоқ, — деди. □

³ У: Берип һәммә хошнилириңдин чөгүн-коза, йәни бош чөгүн-козиларни өтнә алгин, улар аз болмисун. ⁴ Андин өзүң билән оғуллириң өйгә киргин, ишикни йеппи һәммә чөгүн-козиларға май қачилигин. Тошқанлирини бир чәткә елип қойгин, — деди.

⁵ Шунинч билән у у йәрдин айрилип оғуллири билән өйгә кирип ишикни япти. Оғуллири чөгүн-козиларни униң алдиға елип кәлгәндә, у май қуйди. ⁶ Вә шундақ болдики, чөгүн-козиларниң һәммиси толғанда у оғлиға: Йәнә бир коза елип кәл, деди. Амма оғли: Әнди коза қалмиди, деди. У вақитта май тохтап қалди.

⁷ Әнди у берип Худаниң адимигә хәвәр йәткүзди. У: Берип майни сетивәт, қәрзиңни түгәткин; андин қалған пул билән өзүң вә оғуллириңниң женини бекиңлар, деди.

Елиша өлгән балини тирилдүриду

⁸ Бир күни Елиша Шунәм шәһиригә барди. У йәрдә бир бай аял бар еди вә у уни өз өйидә тамаққа тутуп қалди. Шунинчдин кейин һәр қачан у йәрдин өтүп маңса, у униң өйигә кирип ғизалинатти. ⁹ Бир күни у өз еригә: Бу йәрдин дайим өтидиған киши Худаниң бир муқәддәс адими экәнлигини билип йәттим. ¹⁰ Биз өгүздә униңға бир кичикрәк өй салайли. Униңға өйдә қариват, ширә, орундуқ вә чирақдан тәйярлап берәйли; вә шундақ болсунки, у қачанла йенимизға кәлсә шу өйдә турсун, — деди.

¹¹ Әнди пәйғәмбәр бир күни у йәргә кәлгәндә, шу балиханиға кирип йетип қалди.

¹² У өз хизмәтқари Гәһазиға: Сән у Шунәмлик аялни чақиргин, деди. У уни чақирғанда, аял униң қешиға кәлди.

¹³ Пәйғәмбәр хизмәтқариға: Сән униңға: «Сили бизниң ғемимизни йәп мошундақ өзлирини көп аварә қилдила; мән сили үчүн немә қилип берәй? Падишаға яки қошун сәрдарига бирәр тәләплирини йәткүзәйму?» — дегин, деди. Аял буниңға жавап берип: — Мән өз хәлқим арисидә яшаватимән, болди! деди.

¹⁴ Әнди Елиша Гәһазидин, униңға немә қилип бериш керәк? — дәп сориди. Гәһази: Униң оғул балиси йоқ экән, вә ериму қери экән, деди.

¹⁵ У: Уни чақиргин, деди. Аялни чақиривиди, аял ишиккә келип турди.

¹⁶ Пәйғәмбәр униңға: Келәр жили тәхминән мошу вақитта қуцағлирида бир оғуллири болиду, деди. У: Яқ, и ғоҗам! И Худаниң адими, дедигиңгә ялған ейтмигин, деди. □ ■

¹⁷ Әнди Елиша униңға дегәндәк у аял һамилдар болуп, иккинчи жили бекитилгән вақитта оғул туғди.

¹⁸ Бала өсүп чоң болди. Бир күни шундақ болдики, у атиси бар йәргә, ормичиларниң қешиға чиқип кәтти. ¹⁹ У атисиға: Вай бешим, вай бешим, дәп вайсиди. У хизмәтқариға, уни анисиниң қешиға елип баргин, деди.

²⁰ У уни көтирип анисиниң йениға апирип қойди. Бала анисиниң етигидә чүшкичә олтарди, андин өлүп қалди. ²¹ Андин аниси чиқип, уни Худаниң адиминиң өйидики қариватқа ятқузуп қоюп, ишикни йеппи чиқип кәтти. ²² У ерини чақирип униңға: Ғуламлардин бирини маңдургин, у бир ешәкни елип кәлсун; мән уни чаптуруп, Худаниң адиминиң қешиға дәрһал берип келәй, деди.

□ 4:2 «кичик бир коза май» — бу май бәлким зәйтун мейи еди. □ 4:16 «мошу вақитта» — яки «әтиязда». ■ 4:16 Яр. 18:10, 14

23 Ери униңға: Немишкә униң қешиға бүгүн барисән? Бүгүн я йеңи ай я шабат күни болмиса, деди. Аяли униңға, һәммә иш течлиқ — деди. □

24 У ешәкни токутуп ғуламиға: Иштик һайдап маң; мән демигичә тохтимигин, деди. □

25 Шуниң билән у Кармәл тегиға берип Худаниң адими алдиға кәлди. Вә шундақ болдики, Худаниң адими уни жирақтинла көрүп өз хизмәтқари Гәһазига: Мана Шунәмлик аял келиватиду; 26 Сән униң алдиға жүгүрүп берип униңдин: Сили течлиқму? Әрлири течлиқму? Балилири течлиқму?» — дәп соригин, деди. — һәммә иш течлиқ, дәп ейтти аял.

27 Әнди таққа чиқип Худаниң адиминиң қешиға кәлгәндә, у униң путлирини қучағлиди. Гәһази униң йениға берип уни иштиривәтмәкчи болди; лекин Худаниң адими: — Уни өз ихтияриға қойгин; чүнки униң көңли интайин сунуқ вә Пәрвәрдигар бу ишни маңа демәй йошурупту, деди.

28 Аял: Мән ғоҗамдин бир оғул тилидимму? Маңа ялған сөз қилмигин, дәп сәндин өтүнмидимму? — деди. □ ■

29 Пәйғәмбәр Гәһазига: — Белиңни чиң баглап, мениң һасамни елип маңгин. Бирисигә учрисаң, униңға салам қилмигин, бириси саң салам қилса, сән униңға жавап бәрмигин. Мениң һасамни балиниң йүзигә қойгин, деди. □ ■

30 Балиниң аниси: Пәрвәрдигарниң һаяти билән вә сениң һаятиң билән қәсәм қилмәнки, сәндин айрилмаймән, деди. Елиша орнидин туруп униң кәйнидин әгәшти.

31 Гәһази улардин бурун берип һасисини балиниң йүзигә қойған еди. Амма һеч аваз яки тивиш чиқмиди. Шуниң билән у йенип Елишаниң алдиға берип униңға: Бала ойғанмиди, деди.

32 Елиша өйгә келип қариса, мана, бала униң қаривитида өлүк ятатти. 33 У бала билән өзини айрим қалдуруп, ишикни йепиветип Пәрвәрдигарға дуа қилди. ■

34 Андин у қариватқа чиқип балиниң үстигә өзини қоюп ағзини униң ағзига, көзлирни униң көзлиригә, қоллирини униң қоллириға йеқип ятти. Шуниң билән балиниң бәдини иссишқа башлиди. 35 У чүшүп өйдә у яқ-бу яққа меңип андин йәнә қариватқа чиқип йәнә балиниң үстигә егилди. У вақитта бала йәттә қетим чүшкүрди, андин көзлирини ачти. ■

36 Пәйғәмбәр Гәһазини чақирип униңға: Шунәмлик аялни чақиргин, деди. У уни чақирп қойди. У Елишаниң йениға кәлгәндә. У униңға: Оғуллирини кетирип алсила, деди.

37 У өйигә кирипла униң айиғи алдиға жиқилип дүм ятти, беши йәргә тәккидәк тазим қилди. Андин өз оғлини кетирип чиқип кәтти.

Ачарчиликта болған мәҗизиләр

38 Елиша Гилгалға йенип барди. Шу чағда жутта ачарчилик болған еди. Пәйғәмбәрләрниң шагиртлири Елишаниң йенида олтарғанда у өз хизмәтқариға: Сән чоң қазанни есип пәйғәмбәрләрниң шагиртлириға шорпа пиширип бәргин, деди.

□ 4:23 «немишкә униң қешиға бүгүн барисән?» — ери бәлким аялиниң бериш мәхситини чүшәнмиди. Ериниң сөзигә қариганда «йеңи ай» яки «шабат күни» пәйғәмбәрләр билән көрүшүш қолайлиқ вақит болатти. «Һәммә иш течлиқ» — яки «хатирҗәм болгин». □ 4:24 «Иштик һайдап маң; мән демигичә тохтимигин» — ғулами бәлким ешәкниң йенида жүгүрүп, аялга һәмраһ болса керәк. □ 4:28 «мән ғоҗамдин бир оғул тилидимму?» — оқурмәнләрниң есидә барки, бу аял әслидә Елишадин бирәр нәрсә тилимәкчи әмәс еди. У оғул пәрзәнт көрүшкә зор интизар болсиму, йәнә оғул тиләштин қорқатти. ■ 4:28 2Пад. 4:16 □ 4:29 «бирисигә учрисаң, униңға салам қилмигин, бириси саң салам қилса, сән униңға жавап бәрмигин» — оттура шәриқтә йолда кетиватқанлар бир-бири билән саламлашқанда адәттә узун вақит кетәтти. ■ 4:29 Луқа 10:4 ■ 4:33 Мат. 6:6 ■ 4:35 1Пад. 17:21; 2Пад. 8:1; Рос. 20:10

39 Улардин бириси отяш тәргили далаға чиқип явайи қапақ пелигини тепип, униңдин явайи қапақ үзүп етигини толдуруп келип, тоғрап қазанға салди; чүнки улар буларниң зиянлиқ экәнлигини билмәйтти. □

40 Андин улар йәңлар дәп адәмләргә усуп бәрди. Лекин улар тамақни йегили башлиғанда: И Худаниң адими, қазанда өлүм бар, дәп вақирашти. Неч ким униңдин йейәлмиди.

41 Елиша: Азраққинә ун елип келиңлар, деди. У шуни қазанға ташлап: Хәлиққә усуп бәргин, йесун, деди. Вә мана, қазанда неч зәһәр қалмиди. ■

42 Әнди Баал-Шалишаһдин бир адәм келип, Худаниң адимигә арпа һосулиниң тунжа мевисидин аш-нан, йәни жигирмә арпа нанни вә бир халта көк башни елип келивиди, у: Хәлиққә йегили алдиға қойгин, деди.

43 Униң хизмәтқари: Шуни бир йүз адәмниң алдида қандақ қоялаймән? деди. Елиша: Хәлиққә йегили бәргин; чүнки Пәрвәрдигар мундақ дәйду: Улар йәйду вә униңдин ешип қалиду, деди. ■

44 Шуниң билән у шуни уларниң алдида қойди; улар йеди вә дәл Пәрвәрдигарниң дегинидәк, униңдин ешип қалди.

5

Сурийәниң қошуниниң сәрдари Нааманниң сақайтилиши

1 Сурийә падишасиниң қошун сәрдари Нааман өз ғоҗисиниң алдида толиму қәдирләнди вә иззәтләнди, чүнки Пәрвәрдигар униң қоли арқилиқ Сурийәгә нусрәтләр бәргән еди. У батур жәңчи болғини билән, лекин мохо кесилигә гириптар болуп қалған еди.

2 Әнди Сурийләр топ-топ болуп, булаңчиликқа чиқип Исраилдин бир кичик қизни тутуп кәлгән еди; бу қиз Нааманниң аялиниң хизмитини қилатти. 3 У ханимға: Кашки, мениң ғоҗам Самарийәдики пәйғәмбәрниң қешида болсиди! У уни мохо кесилидин сақайтатти, деди.

4 Нааман берип ғоҗисига: — Исраилниң жутидин болған кичик қиз мундақ-мундақ ейтти, деди.

5 Сурийә падишаси: Яхши! Сән барғин, мән Исраилниң падишасига бир мәктуп әвәтимән, деди. Нааман он талант күмүч билән алтә миң шәкәл алтун вә һәм он кишилиқ кийимни елип Исраилға барди. □

6 У мәктупни Исраилниң падишасига апирип тапшуруп бәрди. Мәктупта: — «Бу мәктуп саңа йәткәндә билгәйсәнки, мән өз хизмәтқарим Нааманни сениң қешиңға маңдурдум. Сән уни мохо кесилидин сақайтқайсән», дәп пүтүлгән еди.

7 Исраилниң падишаси хәтни оқуп болуп, өз кийимлирини житип-житивәтти вә: — Мән Худаму? Кишини өлтүрүп һәм тирилдүрәләймәнму? Немишкә у киши: — Бу адәмни мохо кесилидин сақайтқин, дәп һавалә қилиду? Қени, ойлинип көрүңлар, у дәрвәкә мән билән жәң қилғили банә издәйду, деди. ■

8 Вә шундақ болдики, Худаниң адими Елиша Исраилниң падишасиниң өз кийимлирини житқинини аңлиғанда, падишаға адәм әвитип: Немишкә өз кийимлириңни життң? У киши һазир бу йәргә кәлсун, андин у Исраилда бир пәйғәмбәр бар экән дәп билиду, деди.

9 Нааман атлири вә жәң һаруси билән келип, Елишаниң өйиниң ишиги алдида тохтиди. 10 Елиша бир хәвәрчини маңдуруп Нааманға: — Берип Иордан

□ 4:39 «явайи қапақ» — биз пәризимиз бойичә шундақ тәржимә қилдуқ. Лекин бу өсүмлүк вә мевисиниң зади немә экәнлиги бизгә һазир намәлум. ■ 4:41 Мис. 15:25 ■ 4:43 Юһ. 6:9, 11

□ 5:5 «он талант күмүч» — бир талант бәлким 30.6 килограм еди, шуңа бу 306 килограм күмүч еди. «Алтә миң шәкәл алтун» — 70 килограмчә болуши мүмкин еди. ■ 5:7 Қан. 32:39; 1Сам. 2:6

дәриясида йәттә қетим жуюнуп кәлгин; шундақ қилсаң әтлириң әслигә келип пакиз болисән, деди.

11 Лекин Нааман аччиқлинип йенип келип: — Мана, у чоқум чиқип, мениң билән көришиду, әрә туруп Худаси Пәрвәрдигарниң намиға нида қилип, яра жайниң үстидә қолини силкип, мохо кесилини сақайтиду, дәп ойлап кәлгән едим. 12 Дәмәшқниң дәриялири, йәни Абарна билән Фарпар дәриясиниң сулири Исраилниң һәммә сулиридин яхши әмәсму? Мән уларда жуюнсам пакиз болмамдим? — деди. У қаттиқ гәзәплинип бурулуп йолға чиқти.

13 Лекин униң хизмәткарлири униң қешиға берип: — И атам, әгәр пәйғәмбәр силигә еғир бир ишни тапилиған болса, қилмасмидила? Ундақ болған йәрдә, у силигә суға чүшүп жуюнуп, пакиз болисила, дегән болса шундақ қилмамла? — дейишти.

14 Шуңа у чүшүп, Худаниң адиминиң сөзигә бенаән Иордан дәриясида йәттә қетим чөмүлди. Шуниң билән униң ети паклинип, кичик балиниң етидәк болуп сақайди. ■

15 Шуниң билән у барлиқ һәмраһлири билән Худаниң адиминиң қешиға қайтип келип, униң алдида туруп: — Мана әнди пүткүл йәр йүзидә Исраилдин башқа йәрдә Худа йоқ екән, дәп билеп йәттим; әнди һазир, өз кәминәндин бир соғатни қобул қилгин, деди.

16 Лекин Елиша: Мән хизмитидә туруватқан Пәрвәрдигарниң һаяти билән қәсәм қилимәнки, һеч немини қобул қилмасмән, деди. Нааман тола чиң турувалсиму, һеч қобул қилмиди.

17 Андин Нааман мундақ деди: — Әгәр қобул қилмисаң, кәминәңгә топидин икки қеңир жүк берилсун; чүнки кәминәң бундин кейин Пәрвәрдигардин башқа һеч қандақ илаһларға көйдүрмә қурбанлиқ яки енақлиқ қурбанлиғини кәлтүмәйду.

□ 18 Лекин Пәрвәрдигар кәминәнниң шу бир ишни кәчүрүм қилғай: ғоҗамниң өзи Риммонниң бутханисиға сәждә қилмақ үчүн киргәндә, мениң қолумға йөләнсә мән Риммонниң бутханисида тиз пүксәм, мошу амалсиз тиз пүккиним үчүн Пәрвәрдигар мән кәминәнни кәчүргәй, деди. □

19 Елиша униңға: — Сән аман-хатирҗәмлиткә кәтгин, деди. У униңдин айрилип әзгәндә йол маңди. 20 Лекин Худаниң адими Елишаниң хизмәтқари Гәһази қоңлидә: — Мана, у Сурийәлик Нааман елип кәлгән нәрсилиридин ғоҗам һеч немини алмай, уни бекар кәткүзүветипту. Лекин Пәрвәрдигарниң һаяти билән қәсәм қилимәнки, мән униң кәйнидин жүгүрүп берип, униңдин азрак бир нәрсә алай, дәп ойледи. 21 Шуни дәп Гәһази Нааманниң кәйнидин барди. Нааман бир кимниң кәйнидин жүгүрүп келиватқинини көрүп, һарвусидин чүшүп униң алдиға берип: һәммә иш течиқму? — дәп сориди.

22 У: — Течлиқ, — деди, — амма ғоҗам мени маңдуруп: Мана әнди Әфраим тағлиғидин пәйғәмбәрләрниң шагиртлиридин икки жигит қешимға кәлди. Буларға бир талант күмүч билән икки кишлик кийим бәрсилә, дәп ейтти, — деди.

23 Нааман: — Икки талант күмүчни қобул қилгин, дәп уни зорлап икки талант күмүчни икки халтиға чегип, икки кишилик кийимни чиқирип бәрди. Буларни Нааман ғуламлиридин икки жигиткә йүджүзди; улар Гәһазиниң алдида буларни көтирип маңди.

24 У турған дөңгә йәткәндә буларни уларниң қоллиридин елип өйигә тикип қойди; андин бу адәмләрни кәткүзүвәтти. 25 Андин у ғоҗисиниң алдиға кирип

■ 5:14 Луқа 4:27 □ 5:17 «енақлиқ қурбанлиғи» — яки пәқәт «қурбанлиқ». Адәттә бу сөз «енақлиқ қурбанлиғи» яки «тәшәккүр қурбанлиғи»ни билдүриду. Униң топини тәләп қилиши бәлким Исраилдики шу топа (қурбангаһ сүпитидә) үстидә өз қурбанлиқлирини қилмақчи болған болуши мүмкин. □ 5:18 «Риммон» — Сурийәниң «боран чиқарғучи бут»и еди.

турди. Елиша униңдин: — И Гәһази, нәгә берип кәлдиң? — дәп сориди. У жавап берип: Қулуң һечйәргә бармиди, — деди.

²⁶ Елиша униңға: — Мәлум бир киши һарвусидин чүшүп, кәйнигә йенип, сениң алдиңға кәлгәндә, мениң роһум шу чағда сениң билән биргә барған әмәсмү? Бу кишиләр күмүч билән кийим, зәйтун бағлири билән үзүмзарлар, қой билән кала, малайлар билән кенизекләрни қобул қилидиган вақитму? ²⁷ Лекин һазир Нааманниң мохо кесили саңа һәм нәслиңгә мәңгүгә чаплишиду, — деди. Шуниң билән у Елишаниң қешидин чиққанда қардәк ақ болуп қалди. ■

6

Палтиниң бешини су үстидә ләйлитиши

¹ Пәйгәмбәрләрниң шагиртлири Елишаға: — Мана бизгә сениң алдинда туруватқан йеримиз тар кәлди. ² Иордан дәриясиниң бойиға берип, һәр биримиз бирдин яғач елип, шу йәрдә туридиганға бир туралғу өй ясайли, — деди. — Бериңлар, дәп жавап бәрди у.

³ Уларниң бири йәнә: — Илтипат қилип қәминилириң билән биргә барғин, деди. У: — Биллә барай, деди.

⁴ У улар билән маңди. Улар Иордан дәриясиға берип, дәрәк кесишкә башлиди.

⁵ Лекин уларниң бири дәрәк кесиватқанда палтиниң беши суға чүшүп кәтти. У вақирап: — Вай ғоҗам, бу өтнә алған палта еди, деди.

⁶ Худаниң адими: Нәгә чүшти, дәп сориди. У чүшкән йәрни көрситип бәрди. У бир шахни кесип, уни суға ташливиди, Палтиниң беши ләйләп чиқти.

⁷ У: Уни қолуңға алғин, девиди, у киши қолини узутуп уни тутувалди.

Елиша пүтүн бир қошунни мәглуп қилиду

⁸ Сурийәниң падишаси Израил билән жәң қиливататти. У өз хизмәткарлири билән мәслиһәтлишип, паланчи-покунчи йәрдә барғаһ тикимән, дәп бекитәтти. □

⁹ Худаниң адими Израилниң падишасиға хәвәр әвитип: — Сән паланчи-покунчи йәргә бериштин еһтият қилғин, чүнки Сурийләр у йәргә чүшмәкчи, деди.

¹⁰ У вақитларда Израилниң падишаси Худаниң адими өзигә көрсәткән жайға адәм әвәтип у йәрдики адәмлиригә еһтият қилишни ағаһландурди. Бундақ иш бир қанчә қетим болди. □

¹¹ Буниң сәвәвидин Сурийәниң падишаси көңлидә қаттиқ аччиқлинип, өз хизмәткарлирини чақирип улардин: — Аримиздин кимниң Израилниң падишаси тәрипидә туридиганлиғини маңа көрситип бәрмәмсиләр?! — дәп сориди.

¹² Лекин хизмәткарлириниң бири: — И ғоҗам падиша ундақ әмәс; бәлки Израилда туридиган Елиша дегән пәйгәмбәр сән ятқан һоҗранда қилған сөзлириңни Израил падишасиға ейтип бериду, — деди.

¹³ У: Берип униң нәдә екәнлигини пайлап келиңлар, мән адәм маңдуруп уни тутуп келәй, деди. Улар: — У Дотан шәһиридә екән, дәп хәвәр қилди.

¹⁴ Шуниң билән у шу йәргә атлиқлар, жәң һарвулири вә зор бир қошунни маңдурди. Улар кечиси йетип келип шәһәрни қоршивалди.

■ 5:27 Чөл. 12:10; 2Тар. 26:19, 20

□ 6:8 «...мәслиһәтлишип, паланчи-покунчи йәрдә барғаһ

тикимән, дәп бекитәтти» — яки «... мәслиһәтлишип, улар униңға: — Паланчи-покунчи жайда һужум қилғайла, деди». □ 6:10 «бир қанчә қетим» — ибраний илида «бир қетим, икки қетим әмәс» дегән сөзләр билән ипадилиниду.

15 Худаниң адиминиң малийи сәһәрдә туруп чиқса, мана, бир атлиқлар вә жәң харвулири қошуни шәһәрни қоршивалған еди. Малай униңға: Апла, и ғоҗам, қандақ қилармиз? — деди.

16 Лекин у: Қорқмиҗин; мана биз билән биргә болғанлар улар билән биргә болғанлардин көптур, деди. 17 Әнди Елиша дуа қилип: И Пәрвәрдиғар, малаймиңиң көзлирини көрәләйдиған қилип ачқайсән, деди. У вақитта Пәрвәрдиғар жигитниң көзлирини ачти вә у әйни әһвални көрди; мана, пүткүл тағ Елишани чөридәп турған ялкунлуқ ат вә жәң харвулири билән толған еди.

18 Сурийләр чүшүп у тәрәпкә кәлгәндә, Елиша Пәрвәрдиғарға дуа қилип: Бу хәлиқни корлуқ билән урғин, деди. Шуниң билән У Елишаниң тилиги бойичә уларни корлуқ билән урғин.

19 Елиша уларға: Бу *силәр издигән* йол әмәс вә *силәр издигән* шәһәр әмәс; мениң кәйнимдин әгишиңлар, силәрни силәр издигән адәмниң қешиға башлап барай, дәп уларни Самарийәгә башлап барди. 20 Вә шундақ болдики, улар Самарийәгә киргәндә Елиша: И Пәрвәрдиғар, уларниң көзлирини көрәләйдиған қилип ачқайсән, деди. Пәрвәрдиғар уларниң көзлирини ачти; вә мана, улар Самарийәниң оттурисида туратти.

21 Исраилниң падишаси уларни көргәндә Елишадин: И атам, уларни өлтүрүветәйму? Уларни өлтүрүветәйму? дәп сориди.

22 У: — Сән уларни өлтүрмә; һәтта өзүң қилич вә оқяйиң билән әсир қилғанлириңни өлтүрмәйдиған йәрдә, буларни өлтүрүшкә боламти? Әсичә, уларниң алдиға нан, су қойғин; шуниң билән улар йәп-ичип өз ғоҗисига йенип кәтсун, деди. □

23 Шундақ қилип, у уларға чоң зияпәт бәрди; улар йәп-ичип болғандин кейин, андин уларни йолға салди. Улар ғоҗисиниң йениға қайтти. Шуниндин кейин Сурийәдин булаңчилар шайкилири Исраилниң зиминиға қайта бесип кирмиди.

Пәрвәрдиғар Самарийәни қутқузиду

24 Кейин шундақ болдики, Сурийәниң падишаси Бән-һадад пүткүл қошунини жиғип Самарийәни муһасиригә алди. 25 Шуниң билән Самарийәдә зор ачарчилик болди. Улар уни шунчә узун қамал қилдики, бир ешәк беши сәксән шәкәл күмүчкә, вә кәптәр майиқиниң бир чинисиниң төрттин бири бәш шәкәл күмүчкә ярайтти. □ 26 Исраилниң падишаси сепилниң үстидин өткәндә, бир аял униңға: И ғоҗам падиша, ярдәм бәрғина! дәп пәрәд кәтәрди.

27 У: Әгәр Пәрвәрдиғар саңа ярдәм бәрмисә, мән саңа қандақ ярдәм қилай? Я хамандин я үзүм көлчигидин ярдәм тепиламду?, — деди.

28 Падиша әнди униңдин йәнә: Немә дәрдиң бар? дәп сориди. У: Мана бу хотун маңа: Оғлуңни бәрғин, биз уни бүгүн йәйли. Этә болса мениң оғлумни йәймиз, деди. 29 У вақитта биз мениң оғлумни қайнитип пиширип йедук. Этиси мән униңға: Әнди сән оғлуңни бәрғин, уни йәйли десәм, у өз оғлини йошуруп қойди, — деди. ■

30 Падиша аялниң сөзини аңлап кийимлирини житип-житивәтти. У сепилда кетиватқанда, хәлиқ униң кийиминиң ичигә, йәни етигә бөз кийгәнлигини көрүп қалди.

□ 6:22 «...буларни өлтүрүшкә боламти?» — демәк, сән өзүң мошу Сурийләрни әсиргә тутқан әмәссән; һәтта уларни шундақ тутқан болсаңму, у чағда (кона «уруш әхлақи» бойичә) уларни өлтүрүвәтмәйттин.

□ 6:25 «сәксән шәкәл» — 900 грам, «бәш шәкәл» 55 грам болатти. Мошу йәрдики «бир чининиң төрттин бири»ниң һәжми бәлким 0.25 литрчә еди; «чина» ибраний тилида «каб» билән ипадилиниду. ■ 6:29

31 *Падишаһ*: — Әгәр Шафатның оғли Елишаниң беши бүгүн тенидә қалса, Худа мениң бешимни алсун вә униңдинму артуқ жазалисун! — деди. □ ■

32 Амма Елиша өз өйидә олтиратти; ақсақалларму униң билән биллә олтарған еди. Падиша униң алдиға бир адәмни маңдурған еди. Лекин у хәвәрчи у йәргә йетип бармайла, Елиша ақсақалларға: — Мана бу жаллатниң балисиниң бешимни алғили адәм маңдурғанлиғини көрдүңларму? Энди хәвәрчи кәлгәндә ишкни чиң тақап ичидин тиривелиңлар. Мана униң кәйнидин кәлгән гожисиниң қедиминиң авазии аңлиниватмамду? — деди.

33 У улар билән сөзлишиватқанда, мана хәвәрчи униң қешиға чүшүп келип: «Падишаһ: «Мана бу балау-апәтнийң өзи Пәрвәрдиғар тәрипидин кәлди; мән зади немә дәп Пәрвәрдиғарға йәнә үмүт бағлиялармән?» дәйду, деди. □

7

1 Елиша: Пәрвәрдиғарниң сөзини аңлаңлар! Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: — Этә мошу вақитларда Самарийәниң дәрвазисидә бир халта ақ ун бир шәкәлгә вә икки халта арпа бир шәкәлгә сетилиду, — деди. □

2 Амма падиша белигини тутуп маңған қошун әмәлдари болса, Худаниң адимигә: Мана, һәтта Пәрвәрдиғар асманға түңлүк ачсиму, ундақ ишниң болуши мүмкинму?! деди. У: — Сән өз көзүң билән көрисән, лекин шуниңдин йемәйсән, деди.

3 Энди дәрвазиниң түвидә төрт мохо кесили бар адәм олтиратти. Улар бир-биригә: Немә үчүн мошу йәрдә өлүмни күтүп олтиримиз? ■ 4 Шәһәргә кирәйли десәк, шәһәрдә ачарчилик болғачқа, у йәрдә өлимиз; бу йәрдә олтарсақму өлимиз. Қопуп Сурийләрниң ләшкәрғаниға кетәйли. Улар бизни айиса тирик қалимиз; бизни өлтүрәйли десә өлимиз, халас, — дейишти.

5 Шуни дәп улар кәчқурун Сурийләрниң ләшкәрғаниға барғили қопти. Ләшкәрғаниниң қешиға йетип кәлгәндә, мана һеч киши йоқ еди. 6 Чүнки Пәрвәрдиғар Сурийләрниң ләшкәрғаниға жәң һарулири, атлар вә зор чоң қошунниң садасини аңлатқан еди. Шуни аңлап улар бир-биригә: Мана, Израилниң падишаси бишәк һиттийларниң падишалирини вә Мисирлиқларниң падишалирини үстимизгә һужум қилғили ялливагту, дейишти; ■ 7 кәчқурун қозғилип чедирлирини, ат билән ешәклирини ташлап ләшкәрғани шу пети қоюп, өз жанлирини қутқузуш үчүн бәдәр қачқан еди.

8 Мохо кесили бар адәмләр ләшкәрғаниниң йениға келип, бир чедирға кирип, йәп-ичип униңдин күмүч билән алтунни вә кийимләрни елип йошуруп қоюшти. Андин улар йенип келип, йәнә бир чедирға кирип у йәрдики олжиниму елип йошуруп қоюшти.

9 Андин улар бир-биригә: Бизниң бундақ қилгинимиз дурус әмәс. Бүгүн қутлук хәвәр бар күндур, лекин биз тинмай туруватимиз. Сәһәргичә қалсақ бу яманлиқ бешимизгә чүшиду. Униң үчүн әнди берип падишаниң ордисидикиләргә бу хәвәрни йәткүзәйли, деди. 10 Шуниң билән улар берип шәһәрниң дәрвазисидики пасибанларни чақирип уларға: Биз Сурийләрниң

□ 6:31 «Әгәр Шафатның оғли Елишаниң беши бүгүн тенидә қалса...» — Израилниң падишаси (Йорам, 8-бапни көрүң) немешкә Елишаға шундақ өч? Шүбһисизки, у падишани бутпәрәслиги (3:Зни көрүң) үчүн даим әйиплигичкә, униңға өч еди; Елиша йәнә, бу балау-апәтләр дәл бутпәрәслигинимиздин бешимизгә чүшкән, дәп ағаһ бәргән болса керәк. ■ 6:31 1Пад. 19:2 □ 6:33 «хәвәрчи униң қешиға чүшүп келип: «Падишаһ: «Мана бу балау-апәтнийң өзи... йәнә үмүт бағлиялармән?» дәйду, деди» — хәвәрчи, шүбһисизки, падишаниң өз сөзлирини йәткүзүватиду. □ 7:1 «халта» — мошу айәттә «халта» (ибраний тилида «сеаһ») тәхминән 4 литрчә келиду. ■ 7:3 Лав. 13:46 ■ 7:6 Йәш. 13:4

ләшкәрғаһиға чиқсақ, мана һеч ким йоқ экән, һәтта адәмниң шәпәсиму йоқтур; бәлки атлар бағлақлиқ, ешәкләр бағлақлиқ болуп, чедирлар әйни пети туриду, деди.

¹¹ Дәрвазидики пасибанлар шу хәвәрни товлап елан қилип, падишаниң ордисиға хәвәр йәткүзди.

¹² Падиша кечиси қопуп хизмәткарлириға: — Мән Сурийләрниң бизгә немә қилмақчи болғинини силәргә дәп берәй. Улар бизниң ачарчилиқта қалғинимизни билип, ләшкәрғаһдин чиқип далада мөкүнүвелип: — Исраиллар шәһәрдин чиқса, биз уларни тирик тутуп, андин шәһәргә кирәләймиз, дейишкән гәп, деди.

¹³ Хизмәткарлиридин бири жавап берип: — Бир нәччә кишини шәһәрдә қалған атлардин бәшни елип (уларниң ақивити бу йәрдә қалған Исраилниң барлиқ кишилириниңкидин, һәтта һалак болғанларниңкидин бәтгәтәр болмайду!), уларни көрүп келишкә әвәтәйли, деди.

¹⁴ Шуниң билән улар икки жәң һарвуси билән уларға қатидиған атларни тәйяр қилди. Падиша уларни Сурийләрниң қошуниниң кәйнидин әвәтип: — Берип әһвални көрүп келиңлар, дәп буйруди.

¹⁵ Булар уларниң изидин Иордан дәрйәсиғичә қоғлап барди; вә мана, пүткүл йол бойи Сурийләр алдирап қачқанда ташливәткән кийим-кечәк вә һәр хил әсвап-үскүниләр билән толған еди. Элчиләр йенип келип падишаға шуни хәвәр қилди.

¹⁶ У вақитта хәлиқ чиқип Сурийләрниң ләшкәрғаһидин олжіларни талиди; шуниң билән Пәрвәрдигарниң ейтқан сөзидәк, бир халта ақ ун бир шәкәлгә, икки халта арпа бир шәкәлгә сетилди. ¹⁷ Әнди падиша билигини тутуп маңған һелиқи әмәлдарни дәрвазини башқурушқа тайинлап қойған еди. Әнди халайиқ дәрвазидин *етилип чиққанда* уни дәссәп-чәйливәтти вә шуниң билән у өлди. Бу иш падиша Худаниң адимини тутмақчи болуп, униң алдиға барғанда, дәл Елиша ейтқәндәк болди. ¹⁸ Шуниң билән Худаниң адими падишаға ейтқан шу сөз әмәлгә ашурулди: «Этә мошу вақитларда Самарийәниң дәрвазисида икки халта арпа бир шәкәлгә вә бир халта ақ ун бир шәкәлгә сетилиду».

¹⁹ Амма һелиқи әмәлдар Худаниң адимигә: — «Мана, һәтта Пәрвәрдигар асманға түңлүк ачсиму, ундақ бир ишниң болуши мүмкинму?!» дегән еди. У: — «Сән өз көзүң билән көрисән, лекин шуниндин йемәйсән», дегән еди.

²⁰ Униңға һәм дәл шундақ болди; чүнки хәлиқ уни дәрвазида дәссәп өлтүргән еди.

8

Елиша йәнә бир қетим Шунәмлик аялга ярдәм бериду

¹ Елиша өзи оғлини тирилдүргән аялга несийһәт қилип: — Сән вә өз өйдикилирин билән берип, қәйәрдә олтарғидәк жай тапсаң, у йәрдә турғин; чүнки Пәрвәрдигар: — Ачарчилик болсун, дәп бекитти. Бу ачарчилик зиминда йәттә жилғичә түгимәйду, деди. ■

² Шуниң билән у аял Худаниң адими ейтқәндәк өз өйдикилири билән берип, Филистийләрниң жутида йәттә жилғичә турди.

³ Вә шундақ болдики, йәттә жил өткәндә, аял Филистийләрниң жутидин йенип кәлди; у падишадин өйи билән зиминини өзигә қайтуруп беришни илтмәс қилғили барди. ⁴ Шу вақитта падиша Худаниң адиминиң хизмәтқари Гәһази билән сөзлишип униңға: — Елиша қилған һәммә улуқ әмәлләрни маңа баян қилип бәргин, дәвататти. ⁵ Вә шундақ болдики, у падишаға Елишаниң қандақ қилип бир өлүкни тирилдүргәнлигини дәп бериватқанда, Елиша оғлини тирилдүргән шу аял падишадин өз өйи вә зиминини қайтуруп беришни илтмәс

қилғили кәлди. Гәһази: — И падиша ғоҗам, мана, булар мән ейтқан аял вә Елиша өлүмдин тирилдүргән оғли дәл шу, деди.

6 Падиша аялдин соривиди, у шу вақиәни униңға дәп бәрди. Шуниң билән падиша бир ағватни бәлгүләп: — Униң һәммә тәәллуқатлирини яндуруп бәргин вә шуниңдәк өз жутидин кәткән күндин тартип бу вақитқичә йеридин чиққан һосулниң барлиқ киримини униңға бәргин, деди.

Елиша һазаәл билән көрүшиду

7 Әнди Елиша Сурийәниң падишаси Бән-Һадад кесәл ятқинида Дәмәшқкә кәлди. Падишаға: Худаниң адими бу йәргә кәлди, дәп хәвәр берилди. 8 Падиша һазаәлгә: — Өзүң бир соға елип, Худаниң адиминиң алдиға берип униң билән көрүшүп, у арқилиқ Пәрвәрдигардин мениң тоғрамда: «У бу кесәлдин сақиямду, сақаймайду» дәп соригин, — деди.■

9 Шуниң билән һазаәл униң билән көрүшүшкә барди. У өзи билән Дәмәшқтики һәр хил есил маллардин қириқ төгә соға елип, униң алдиға берип: «Оғлуң Сурийәниң падишаси Бән-Һадад мени әвәтип, бу кесәлдин сақийимәнму, сақаймаймәнму?» дәп сорайду, — деди.

10 Елиша униңға: — Берип униңға: — Чоқум сақийисән, дәп ейтқин. Лекин Пәрвәрдигар маңа қандақла болмисун у чоқум өлиду, дәп вәһий қилди, деди.

11 Худаниң адими таки һазаәл хижил болуп кәткичә униңға тикилип қарап турди, андин Худаниң адими жиғлашқа башлиди.

12 һазаәл: — Ғоҗам немишкә жиғлайла! дәп сориди. У: — Мән сениң Исраилларға қилидиган яман ишлириңни билимән; чүнки сән уларниң қорғанлирини көйдүрүп, жигитлирини қилич билән өлтүрүп, ушшақ балилирини чөрүп ташлап, һамилдар аяллириниң қарнини йериветисән, деди.■

13 һазаәл: — Мәнки ишттәк бир қулуң немә едим, ундақ улук ишларни қилаламтим? Елиша: — Пәрвәрдигар маңа сениң Сурийәниң падишаси болидиганлиғиңни мәлум қилди, деди.

14 У Елишаниң қешидин чиқип ғоҗисиниң йениға барди. Бән-Һадад униңдин: — Елиша саңа немә деди, дәп сориди. У: — У маңа силиниң тоғрилирида, чоқум сақийду, дәп ейтти, деди.

15 Этиси һазаәл бир парчә бөзни елип, суға чилап падишаниң йүзини әтти. Шуниң билән у өлди; вә һазаәл униң орнида падиша болди.

Йәһошафатниң оғли Йәһорам Йәһуданиң падишаси болуши атиси билән 2Тар. 21:2-20

16 Исраилниң падишаси, Аһабниң оғли Йорамниң сәлтәнитиниң бәшинчи жилида, Йәһошафат теһи Йәһуданиң падишаси вақтида, Йәһошафатниң оғли Йәһорам Йәһуданиң падишаси болди. □ ■ 17 У падиша болғанда оттуз икки яшта болуп, Йерусалимда сәккиз жил сәлтәнәт қилди. 18 У Аһабниң жәмәти қилғандәк Исраил падишалариниң йоида жүрди (чүнки униң аяли Аһабниң қизи еди); у Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзил болғанни қилди. 19 Лекин Пәрвәрдигар

■ 8:8 1Пад. 14:2, 3; 2Пад. 1:2 ■ 8:12 2Пад. 10:32; 12:17; 13:7 □ 8:16 «Йорам» — «Йәһорам»ниң башқа бир хил шәкли. Мошу әйттә икки Йәһорам бар; биринчиси Исраил, йәни шималий падишаликниң падишаси, иккинчиси Йәһуданиң падишаси. «Йәһошафат теһи Йәһуданиң падишаси вақтида, Йәһошафатниң оғли Йәһорам Йәһуданиң падишаси болди» — демәк, Йәһошафат вә оғли Йәһорам иккиси тәң сәлтәнәт қилиду. ■ 8:16 2Тар. 21:4, 5

Давутқа: — Сениң билән оғуллириңға «мәңгү өчмәйдиган чирақ» беримән дегән вәдиси түпәйлидин у Йәһудани харап қилишни халимиди. □ ■

²⁰ Униң күнлиридә Едом Йәһуданиң идарә қилишиға исян көтирип, азат болуп өз алдиға бир падишалық тиклиди. ■ ²¹ Шуниң билән Йорам һәммә жәң харвулири билән йолға чиқип Заир шәһиригә өтті. У кечиси орнидин туруп, өзини вә жәң харвулириниң сәрдарлирини қоршивалған Едомларға һужум қилип, уларни мәғлуп қилди; лекин ахирида Йәһуда ләшкәрлири өз өйлиригә қечип кәтти. □

²² Шуниң билән Едомлар Йәһуданиң һөкүмранлигинин бүгүнгичә азат болди. У вақитта Либнаһму исян көтирип азат болди.

²³ Энди Йорамниң башқа ишлири һәм қилғанлириниң һәммиси болса «Йәһуда падишалариниң тарих-тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди? □

²⁴ Йорам өз ата-бовилири арасида ухлиди вә «Давутниң шәһири»дә ата-бовилириниң йенида дәпнә қилинди. Оғли Аһазия униң орнида падиша болди. ■

Аһазия сәлтәнәт қилиду

2Тар. 22:1-6

²⁵ Исраилниң падишаси, Аһабниң оғли Йорамниң сәлтәнитиниң он иккинчи жили, Йәһуда падишаси Йәһорамниң оғли Аһазия Йәһудаға падиша болди. ■

²⁶ Аһазия падиша болғанда жигирмә икки яшта болуп, Йерусалимда бир жил сәлтәнәт қилди. Униң анисиниң исми Аталиа еди; у Исраил падишаси Омриниң қизи еди. ■ ²⁷ Аһазия Аһабниң жәмәтиниң йоида жүрүп Аһабниң жәмәти қилғандәк, Худаниң нәзиридә рәзил болғанни қилди; чүнки у Аһабниң күйоғли болуп униңға һәмжәмәт еди. ²⁸ Аһабниң оғли Йорам Сурийәниң падишаси һазаәл билән Гилеадтики Рамотта соқушқанда Аһазия униңға һәмдәмлишип соқушқа чиққан еди. Сурийлә Йорамни зәхимләндүрди. ²⁹ Йорам падиша Рамаһда Сурийә падишаси һазаәл билән соқушқанда Сурийләрдин йегән зәхмини давалитиш үчүн, Йизрәәлгә йенип кәлди. Аһабниң оғли Йорам кесәл болғачқа, Йәһуданиң падишаси, Йәһорамниң оғли Аһазия уни йоқлиғили Йизрәәлгиму барди. ■

9

Йәһу падиша болиду

¹ Елиша пәйғәмбәр пәйғәмбәрләрниң шагиртлиринин бирини чақирип, униңға: — «Белиңни бағлап бу май қачисини қолуңға елип, Гилеадтики Рамотқа баргин.

■ ² У йәргә барғанда Нимшиниң нәвриси, Йәһошафатниң оғли Йәһуни тепип, өйигә кирип, уни өз бурадәрлири арасидин орнидин турғузуп, ичкирики өйгә

□ **8:19** «Давут ... бир чирақ... беримән» — «1Пад.» 11:36 вә изаһатни көрүң. «Чирақ» — бу көчмә мәнилик сөз болуп, Давутниң ханданини көрситиду, әлвәттә; ханданиң мәвжүт болғанлиги (1) Давутниң Худаға садиқ болғанлиғиға гувалиқ беридиган «чирақ» болиду; (2) Худаниң Давутқа: Сән арқилиқ пүткүл дунияни сорайдиган Мәсһ туғулиду, дәп бәргән вәдисидә туридиганлиғиға гувалиқ беридиган «чирақ» болиду. ■ **8:19** 2Сам. 7:13; 1Пад. 11:36; 15:4; зәб. 131:17-18 ■ **8:20** Яр. 27:40; 2Тар. 21:8

□ **8:21** «Йорам һәммә жәң харвулири билән...» — «Йорам» яки «Йәһорам». «Заир шәһиригә өтті» — йәни Иордан дәрйәсидин өтті. «ахирида Йәһуда ләшкәрлири өз өйлиригә қечип кәтти» — әйни тексттә «Йәһуда» дегән сөз йоқ. Лекин мошу йәрдә «ләшкәрләр» (ибраний тилида «хәлиқ») Йәһудий ләшкәрләрни көрсәтсә керәк. □ **8:23** «Йәһуда падишалариниң тарих-тәзкирилири» — бу китап Тәвраттики «Тарих-тәзкирә»ниң өзи әмәс, бирақ шүбһисизки, Тәвраттики «Тарих-тәзкирә» бу китаптин көп учурларни алған. ■ **8:24** 2Тар. 21:19 ■ **8:25** 2Тар. 22:1 ■ **8:26** 2Тар. 22:2 ■ **8:29** 2Пад. 9:15; 22:6, 7

■ **9:1** 1Пад. 19:16

башлап кир. ³ Андин качидики майни бешиға қуюп: Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мән сени Исраилға падиша болушқа мәсиһ қилдим, дегин; шуни дәп болупла ишикни ечип, қечип чиққин, һаял болма» — деди. ■

⁴ Шуниң билән шу яш пәйғәмбәр жигит Гилеадтики Рамотқа барди. ⁵ У йәргә кәлгәндә, мана, қошунниң сәрдарлири у йәрдә олтиратти. У: — И сәрдар, саңа бир сөзүм бар, деди.

Йәһу: — Қайсимизға? — дәп сориди.

У: — Саңа, и сәрдар, деди.

⁶ У қопуп өйгә кирди. Жигит бешиға майни қуюп униңға мундақ деди: Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мән сени Пәрвәрдигарниң хәлқиғә, йәни Исраилға падиша болушқа мәсиһ қилдим. ⁷ Сән өз ғоҗақ Аһабниң жәмәтини йоқитисән; чүнки өз қуллимим пәйғәмбәрләрниң қени үчүн вә Пәрвәрдигарниң һәммә қуллимимниң қени үчүн Йизәбәлдин интиқам алай. □

⁸ Аһабниң пүткүл жәмәти йоқилиду; Аһабниң жәмәтидин Исраилдики һәммә әркәкләрни һәтта аҗиз яки мәйип болсун һәммисини һалақ қилимән. □ ⁹ Мән Аһабниң жәмәтини Нибатниң оғли Йәробоамниң жәмәтидәк вә Ахияһниң оғли Баашаниң жәмәтидәк йоқ қилимән. ■ ¹⁰ Иштлар Йизәбәлни Йизрәәлдики шу парчә йәрдә йәйду. һеч ким уни дәпнә қилмайду».

Шуни дәп болупла жигит ишикни ечип қечип кәтти. □ ■

¹¹ Йәһу өз ғоҗисиниң хизмәткарлириниң қешигә йенип чиққанда, улар униңдин: — һәммә иш течиқму? Бу тәлвә сени немә иш билән издәп кәпту? — дәп сориди. У уларға: Силәр шу киши вә униң сәпсәтәлирини билисиләр, — деди. □

¹² Улар: Ялған ейтма! Бизгә дәп бәргинә! девиди, у: — У маңа мундақ-мундақ дәп, Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Сени Исраилниң үстидә падиша болушқа мәсиһ қилдим» дәп ейтти — деди.

¹³ Шуниң билән уларниң һәммиси тонлирини селип, пәләмпәйдә йейип униңға паяндаз қилди. Улар канай челип: «Йәһу падиша болди!» дәп җақалашти.

¹⁴ Шуниң билән Нимшиниң нәвриси, Йәһошафатниң оғли Йәһу Йорамни қәстлимәкчи болди. У вақитта Йорам билән барлиқ Исраиллар Гилеадтики Рамотта туруп, у җайни Сурийәниң падишаси һазәәлниң һужумидин муһапизәт қиливататти. ¹⁵ Әнди Йорам падиша Сурийәниң падишаси һазәәл билән соқушқанда Сурийләрдин йегән зәхмидин сақийиш үчүн Йизрәәлгә йенип кәлгән еди. Йәһу һечә өзигә эгәшкәнләргә: Силәргә лайиқ көрүнсә, Йизрәәлгә берип хәвәр бәрғидәк һеч кимни шәһәрдин қачурмаңлар, дегән еди. ■

¹⁶ Йәһу бир җәң һарвусини һайдап Йизрәәлгә барди, чүнки Йорам у йәрдә кесәл билән ятқан еди (Йәһуданиң падишаси Аһазия Йорамни йоқлиғили чүшүп кәлгән еди). ¹⁷ Әнди күзәтчи Йизрәәлниң мунарида туруп, Йәһу қатарлиқ бир топ адәмләрни көрди. У: «Бир топ адәмләрни көрдүм» деди. Йорам: Бир атлиқ кишини уларниң алдиға әвәтиңлар, у улардин: — һәммә иш течиқму? — дәп сорисун, деди. ¹⁸ Шуниң билән атлиқ бир киши уларниң алдиға берип: — Падишаһ, һәммә иш течиқму, дәп сориди, деди.

Йәһу: — Течиқму, әмәсму, буниң билән немә қариң? Бурулуп мениң кәйнимдин маң, — деди. Күзәтчи падишаға хәвәр берип: — Хәвәрчи уларниң

■ 9:3 2Тар. 22:7 □ 9:7 «Йизәбәлдин интиқам алай» — ибраний тилида «Йизәбәлниң қолидин интиқам алай».

□ 9:8 «Һәммә әркәкләр» — ибраний тилида: «тамға қарап сийидиған һәр бири» дәп ипадилиниду. «аҗиз яки мәйип болсун һәммисини» — башқа бир хил тәрҗимиси: «яки қул яки һәр болсун, һәммисини...».

■ 9:8 1Пад. 21:21 ■ 9:9 1Пад. 14:10; 15:29; 16:3,11

□ 9:10 «Йизрәәлдики шу парчә йәр» — Аһаб падиша Наботтин қәстләп таритивалған йәрни көрситиди. «1Пад.» 21:1-24ни көрүң. ■ 9:10 1Пад. 21:23 □ 9:11 «сәпсәтәлири» — яки пәқәт «гәплири».

■ 9:15 2Пад. 8:29

қешиға барди, лекин қайтип кәлмиди» — деди.

19 Шунің билән у йәнә бир атлиқ кишини маңдурди. У уларниң алдиға берип: — Падишаһ, һәммә иш течлиқму, дәп сориди, деди.

Йәһу: — Течлиқму, әмәсму, буниң билән немә қариң? Бурулуп мениң кәйнимдин маң, деди.

20 Күзәтчи падишаға хәвәр берип: — Хәвәрчи уларниң қешиға барди, лекин қайтип кәлмиди. Әнди уларниң һарву һайдиши Нимшиниң оғли Йәһуниң һайдишидәк экән, чүнки у тәвиләрчә һайдайду, деди.

21 Йорам: — һарвуни қетинлар, дәп буйрувиди, униң жәң һарвусини қетип тәйярлиди. Андин Исраилниң падишаси Йорам билән Йәһуданиң падишаси Аһазия, һәр бири өз жәң һарвусиға олтирип, Йәһуниң алдиға беришқә чиқти; улар униң билән Йизрәәллиқ Наботниң етизлиғида учрашти. □

22 Йорам Йәһуни көргәндә, «И Йәһу, һәммә иш течлиқму? дәп сориди. У: — Анаң Йизәбәлниң қилған бузукчиликлири вә жадугәрлиги шунчә жиқ турса, қандақму течлиқ болиду?! — деди. □

23 Шунің билән Йорам һарвуни яндуруп Аһазияға: «И Аһазия, асийлиқ!» дәп вақирап бәдәр қачти.

24 Йәһу оқасини қолиға елип, оқ селип Йорамниң кәйни тәрипидин униң икки мүрисиңиң арилиғидин атти. Я оқи униң жүриғидин тешип чиқти вә у өз һарвусиға жиқилип чүшти. 25 Йәһу өз йенидики әмәлдари Бидқарға: Уни елип Йизрәәллиқ Наботниң етизлиғиға ташлиғин. Ядиңда болсунки, мән билән сән униң атиси Аһабниң кәйнидин биллә маңғанда, Пәрвәрдиғар униң тоғрисида мундақ бир һөкүм-вәһийни ейтқан: — □

26 «Мән түнүгүн Наботниң қени билән униң оғуллариниң қенини көрдүм, дәйду Пәрвәрдиғар: Мана бу қан қарзини дәл бу етизлиқта саңа яндуриман, дәйду Пәрвәрдиғар». Әнди Пәрвәрдиғарниң шу сөзи бойичә, уни елип шу йәргә ташлиғин, — деди. ■

27 Йәһуданиң падишаси Аһазия буни көргәндә «Бағдики равақ йоли» билән қачти. Лекин Йәһу униң кәйнидин қоғлап: «Уни етинлар!» дәп буйрувиди, улар уни Иблеамниң йенида, Гур егизлиғигә чиққан йолда атти. У Мәгиддоғичә кечип у йәрдә өлди. □ ■ 28 Шунің билән униң хизмәтқарлири униң жәситини жәң һарвусиға селип, Йерусалимға елип берип, «Давутниң шәһири»дә ата-бовилириниң йениға өз қәбридә дәпнә қилди 29 (Аһабниң оғли Йорамниң сәлтәнитиниң он биринчи жилида Аһазия Йәһудаға падиша болған еди).

30 Йәһу әнди Йизрәәлгә кәлди, Йизәбәл шуни аңлап көзлиригә сүрмә сүрүп, чачлирини тарап, деризидин қарап туратти. 31 Йәһу дәрвазидин киргәндә у униңға: И Зимри, өз гожаңниң қатили, һәммә иш течлиқму? — дәп сориди. □ ■

32 Йәһу бешини көгирип, деризигә қарап туруп: — Мән тәрәптә туридиған ким бар? дәп соривиди, икки-үч ағват деризидин униңға қариди.

33 У: Шу аялни төвәнгә ташлаңлар, дейишигила, улар уни төвәнгә ташлиди. Шунің билән униң қени һәм тамға һәм атларға чечилди. У уни атлириға дәсситип үстидин өтүп кәтти.

□ 9:21 «улар униң билән Йизрәәллиқ Наботниң етизлиғида учрашти» — «1Пад.» 21:1-24ни көрүң. □ 9:22 «бузукчилик» — мошу йәрдә һәм зинахорлуқниң өзи һәм көчмә мәнидә бутпәрәсликни көрсәтсә керәк. □ 9:25 «...мундақ бир һөкүм-вәһийни ейтқан» — ибраний тилида «...мундақ бир жүкни салған». Адәттә «жүк» Худаниң һөкүми яки жазасини жақалайдиған вәһийи еди. ■ 9:26 1Пад. 21:19 □ 9:27 ««Бағдики равақ йоли» билән» — яки «Бәйт-һагганға баридиған йол билән». ■ 9:27 2Тар. 22:7-9 □ 9:31 «Зимри» — 44 жыл илгири Исраил падиша Елаһдин йүз өрүп уни өлтүргән. «1Пад.» 16:9-20ни көрүң. ■ 9:31 1Пад. 16:18

34 Андин у өйгә кирип йәп-ичкәндин кейин: Бу ләнити аялның жәситини тәкшүрүп, уни дәпнә қилиңлар. Чүнки немила болмисун у падишаниң мәликисидур, деди. ■ 35 Лекин улар уни дәпнә қиливетәйли дәп беривиди, униң баш сүйиғи, аяқлири вә қолинның алқинидин башқа һеч йерини тапалмиди.

36 Улар йенип келип бу хәвәрни униңға дегәндә у: — Бу иш Пәрвәрдигар Өз кули Тишбилиқ Илияс арқилиқ ейтқан муну сөзиниң әмәлгә ашурулушидур: — «Иштлар Йизрәәлдики шу парчә йәрдә Йизәбәлның гөшини йәйду. ■

37 Йизәбәлның өлүғи сиртта, Йизрәәлдики шу парчә йәрдә қиғдәк йейилип кетиду вә шуниң билән һеч ким: «У Йизәбәл экән» дейәлмәйду» — деди.

10

Йәһу Аһабниң жәмәтидикиләрни йоқитиду

1 Әнди Самарийәдә Аһабниң йәтмиш оғли бар еди. Йәһу хәтләрни йезип Самарийәгә, йәни Йизрәәлдики әмәлдар-ақсақалларға вә Аһабниң жәмәтидики пасибанларға әвәтти. Хәтләрдә мундақ дейилди: —

2 «Силәр билән билә ғожаңларниң оғуллири, жәң һарвулири билән атлар, қорғанлиқ шәһәр вә савут-қуралларму бардур; шундақ болғандин кейин бу хәт силәргә тәккәндә, 3 өз ғожаңларниң оғуллиридин әң яхшисини таллап, өз атисиниң тәхтигә олтарғузуп, ғожаңларниң жәмәти үчүн соқушқа чиқиңлар!».

4 Лекин улар дәккә-дүккигә чүшүп интайин қорқушуп: Мана икки падиша униң алдида пут тирәп туралмиған йәрдә, биз қандақму пут тирәп туралаймиз? — дейишти.

5 Шунин билән орда беши, шәһәр башлиғи, ақсақаллар билән пасибанлар Йәһуға хәвәр йәткүзүп: Биз сениң қуллириңмиз; сән һәр немә буйрусан шуни қилимиз; һеч кимни падиша қилмаймиз. Саңа немә мувапик көрүнсә шуни қилғин, дәп ейтти.

6 Йәһу иккинчи хәтни йезип, хәттә: — «Әгәр мән тәрәптә болуп, мениң сөзлиримгә киришкә рази болсаңлар өз ғожаңларниң оғуллириниң башлирини елип, әтә мошу вақитта Йизрәәлгә, мениң қешимға уларни кәлтүрүңлар. Әнди падишаниң оғуллири йәтмиш киши болуп, өзлирини баққан шәһәрниң улуклириниң қешида туратти. □ 7 Хәт уларға тәккәндә улар шаһзадиләрни, йәтмишәйләнниң һәммисини өлтүрүп, башлирини севәтләргә селип, Йизрәәлгә Йәһуға әвәтти. 8 Бир хәвәрчи келип Йәһуға: Улар шаһзадиләрниң башлирини елип кәлди, дәп хәвәр бәргәндә, у: Уларни икки доға қилип, дәрвазиниң алдида әтә әтигәнғичә қоюңлар, деди.

9 Әтигәндә у чиқип, у йәрдә туруп пүткүл халайиққа: Силәр бегунасиләр; мана, мән өзүм ғожама қәст қилип уни өлтүрдүм; лекин буларниң һәммисини ким чепип өлтүрди? □ 10 Әнди шуни билиңларки, Пәрвәрдигарниң һеч сөзи, йәни Пәрвәрдигар Аһабниң жәмәти тоғрисида ейтқинидин һеч бир сөз йәрдә қалмайду. Чүнки Пәрвәрдигар Өз кули Илияс арқилиқ ейтқиниға әмәл қилди, — деди. ■

■ 9:34 1Пад. 16:31 ■ 9:36 1Пад. 21:23 □ 10:6 «башлирини елиңлар» — Йәһуниң тәливи бәлким қәстән мүжмәл дейилгән еди. Ибраий тилида «башлирини елиш» дегәнлик «өзлирини елип келиш» яки «өлтүрүш» дегән икки бислик мәнидә еди. Ақсақаллар вә пасибанлар падишаниң оғуллирини өлтүргәндин кейин, Йәһу уларни «Улар мән билән тәң бу ишларға мәсъл» дәп көрситәләйтти. □ 10:9 «Силәр бегунасиләр; мана, мән өзүм ғожама қәст қилип уни өлтүрдүм; лекин буларниң һәммисини ким чепип өлтүрди?» — Йәһу һейлигәрлик билән шәһәрдики вә Йизрәәлдики әмәлдарларни мән тәрәптә туриду, мән билән тәң мошу ишларға мәсъл, дәп халайиққа көрсәтмәкчи. ■ 10:10 1Пад. 21:19, 21, 29

11 Андин кейин Йәһу Йизрәәлдә Аһабниң җәмәтидин қалғанларниң һәммиси, униң тәрәпидики барлиқ әрбаблар, дост-ағинилири вә каһинлирини һеч кимни қалдурмай өлтүрди. 12 Андин у орнидин туруп, Самарийәгә барди. Йолда кетиветип «падичиларға тәвә Бәйт-Әкәд»кә йәткәндә □ 13 Йәһу Йәһуда падишаси Аһазияниң қериндашлири билән учрашти. У улардин: Силәр ким? — дәп сориди. «Аһазияниң қериндашлири, падишаниң оғуллири вә ханишниң оғуллиридин һал соригили баримиз, деди. □ ■

14 У: Уларни тирик тутуңлар! дәп буйруди. Андин адәмлири уларни тирик тутти, андин һәммисини Бәйт-Әкәдниң қудуғиниң йенида өлтүрүп, уларниң һеч бирини қоймиди. Улар җәмий қириқ икки адәм еди. 15 У у йәрдин кетип барғанда униң алдиға чиққан Рәкабниң оғли Йәһонадабқа йолукти. У униңға салам қилип: Мениң көңлүм саңа садиқ болғандәк, сениң көңлүңму маңа садиқму? — деди.

Садиқ, деди Йәһонадаб.

Йәһу: — Ундақ болса қолуңни маңа бәргин, деди. У қолини беривиди, Йәһу уни җәң һарвусиға елип чиқип, өз йенида җай берип □ 16 униңға: Мән билән берип, Пәрвәрдигарға болған қизгинлиғимни көргин, деди. Шуниң билән у уни җәң һарвусиға олтарғузуп һайдап маңди.

17 У Самарийәгә кәлгәндә Аһабниң җәмәтидин Самарийәдә қалғанларниң һәммисини қирип түгәткичә өлтүрди. Бу иш Пәрвәрдигарниң Илиясқа ейтқан сөзиниң әмәлгә ашурулуши еди. ■

Йәһуниң Баал дегән бутниң каһин-пәйгәмбәрлирини қәтл қилиши

18 Андин Йәһу һәммә халайиқни жиғдуруп, уларға мундақ деди: — Аһаб Баалниң хизмитини аз қилған, лекин Йәһу униң хизмитини көп қилиду. 19 Буниң үчүн Баалниң барлиқ пәйгәмбәрлирини, униң куллүғида болғанларниң һәммиси билән барлиқ каһинлирини маңа чақариңлар; һеч ким қалмисун, чүнки Баалға чоң қурбанлиқ сунғум бар; һәр ким һазир болмиса җенидин мәһрум болиду, деди. Лекин Йәһу бу ишни баалпәрәсләрни йоқитиш үчүн һейлиғәрлик билән қилди.

20 Шуниң билән Йәһу: Баалға хас бир һейт бекитиңлар, девиди, улар шундақ елан қилди.

21 Йәһу пүткүл Исраилға тәклип әвәткәндә, барлиқ баалпәрәсләр кәлди; улардин һеч бири кам қалмай кәлди. Улар Баалниң бутханисиға кирди; шуниң билән Баалниң бутханиси бу бешидин йәнә бир бешиғичә лиқ толди. 22 У мурасим кийими бегигә: һәммә Баалпәрәсләргә *ибадәт* кийимлирини әчиқип бәр, девиди, у кийимләрни уларға әчиқип бәрди.

23 Йәһу билән Рәкабниң оғли Йәһонадаб Баалниң бутханисиға кирип баалпәрәсләргә: Тәкшүрүп беқиңлар, бу йәрдә Пәрвәрдигарниң бәндилиридин һеч бири болмисун, бәлки пәқәт баалпәрәсләр болсун, деди.

24 Улар тәшәккүр қурбанлиқлири билән көйдүрмә қурбанлиқларни өткүзгили кирди. Йәһу сәксән адимини тешида қоюп уларға: Мән силәрниң илкиңларға

□ 10:12 «падичиларға тәвә Бәйт-Әкәд»кә — яки «қой падичилар жиғилидиган җай»ға... □ 10:13 «һал соригили баримиз» — ибраний тилида «һал соригили чүшимиз». ■ 10:13 2Тар. 22:8

□ 10:15 «саңа садиқ» — ибраний тилида «көңлүңгә садиқ» дәп ипадилиниду. «саңа садиқ болғандәк» — яки «саңа дурус болғандәк». «маңа садиқму» — яки «маңа дурусму». Бу айттики «Рәкабниң оғли Йәһонадаб» «Йәр.» 35:1-16да тилға елинған «Рәкабниң оғли Йәһонадаб (Йонадаб) қа охша адәм болуши мүмкин. ■ 10:17 2Тар. 22:8

тапшурған бу адәмләрдin бириси қолуңлардин қечип кәтсә, җениниң орнида җан берисиләр, деди. □

²⁵ Улар көйдүрмә қурбанлиқни өткүзүп болушиғила, Йәһу орда пасибанлири вә сәрдарларға: Кирип уларни қәтл қилип, һеч кимни чиққили қоймаңлар, дәп буйруди. Шуниң билән орда пасибанлири билән сәрдарлар уларни қилич биси билән қәтл қилип, өлүкләрни шу йәргә ташливетти. Андин Баалниң бутханисиниң ичкиригә кирип ²⁶ бут түврүкләрни Баалниң бутханисидин елип чиқип көйдүрүветти. ²⁷ Улар йәнә Баалниң түврүк-һәйкилини чеқип, Баалниң бутханисини жиқитип уни бүгүнгә қәдәр һажәтханиға айландурди. ²⁸ Йәһу шу йол билән Баални Исраил ичидин йоқ қилди.

Йәһуниң сәлтәнитиниң хуласиси

²⁹ Йәһу Нибатниң оғли Йәробоамниң Исраилни гунаға путлаштурған гуналиридин, йәни Бәйт-Эл билән Дандики алтун мозай бутлиридин өзини жиғмиди. ■ ³⁰ Пәрвәрдиғар Йәһуға: Сән убдан қилдиң; Мениң нәзиримгә мувапиқ көрүнгинини ада қилип, Аһабниң җәмәтигә көңлүмдики һәммә нийәтни беҗа қилип пүткүзгиниң үчүн, сениң оғулириң төртинчи нәслигичә Исраилниң тәхтидә олтириду, деди. ■

³¹ Лекин Йәһу пүтүн қәлбидин Исраилниң Худаси Пәрвәрдиғарниң муқәддәс қанунида меңишқә көңүл бөлмиди; у Исраилни гунаға путлаштурған Йәробоамниң гуналиридин нери турмиди.

³²⁻³³ Шу күнләрдә Пәрвәрдиғар Исраилниң зиминини кесип-кесип азайтишқә башлиди. Чүнки һазәәл Йордан дәриясиниң мәшриқ тәрипидин башлап Исраилниң чегаралиридин бөсүп өтүп уларға һужум қилди; у барлиқ Гилеад жутини, Арнон җилғисиниң йенидики Ароәрдин тартип Гилеадтин өтүп Башангичә, Гад, Рубән вә Манассәһниң барлиқ жутлирини ишғал қилди.

³⁴ Энди Йәһуниң башқә әмәллири һәм қилғанлириниң һәммиси, җүмлидин сәлтәнитиниң һәммә кудрити «Исраил падишалариниң тарих-тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди?

³⁵ Йәһу өз ата-бовилири арисидә ухлиди вә Самарийәдә дәпнә қилинди. Андин оғли Йәһоаһаз униң орнида падиша болди. ³⁶ Йәһуниң Исраилниң үстидә Самарийәдә сәлтәнәт қилған вақти жигирмә сәккиз җил еди.

11

Ханши Аталияниң өлтүрүлүши

2Тар. 22:10-12; 23:1-21

¹ Энди Аһазияниң аниси Аталия оғлиниң өлгинини көргәндә, барлиқ шаһ нәслини өлтүрүшкә қозғалди. ■

² Лекин Йорам падишаниң қизи, йәни Аһазияниң сиңлиси Йәһошеба өлтүрүлүш алдида турған падишаниң оғуллириниң арисидин Аһазияниң оғли Йоашни оғрилиқчә елип чиқип, уни вә иник анисини ястуқ-кирлик амбириға йошуруп қойди. Йоаш шу йол билән Аталиядин йошуруп қелинип өлтүрүлмиди. ³ Андин кейин иник аниси билән Пәрвәрдиғарниң өйидә алтә җилғичә йошурунуп турди. Шу вақитларда Аталия зиминда сәлтәнәт қилди.

⁴ Йәттинчи җили Йәһоәдә адәм әвәтип Қарийлар һәм орда пасибанлириниң йүз бешилирини Пәрвәрдиғарниң өйигә чақиртип келип, улар билән әһдә қилишти.

□ **10:24** «тәшәккүр қурбанлиқлири» — яки пәқәт «қурбанлиқлар».

■ **10:29** 1Пад. 12:28

■ **10:30** 2Пад. 15:12 ■ **11:1** 2Тар. 22:10

У уларға Пәрвәрдигарниң өйидә қәсәм ичкүзүп, падишаниң оғлини көрсәтти.

□ ■ 5 Андин уларға буйруп: Мана силәр қилишиңлар керәк болған иш шуки: — Шабат күнидә пасибанлиқ нөвити кәлгән үчтин бири падишаниң ордисида пасибанлиқ күзити қилсун. 6 Үчтин бири Сүр дегән дәрвазида турсун вә үчтин бири орда пасибанлар һойлисиниң кәйнидики дәрвазида турсун; шундақ қилип силәр орда үчүн пасибанлиқ қилисиләр. □ 7 Шабат күнидә пасибанлиқ нөвитини қилип болған үчтин икки қисми Пәрвәрдигарниң өйидә падишаниң қешида пасибанлиқ қилсун. 8 Силәр падишаниң әтрапида туруп, һәр бириңлар қолуңларға өз қуралиңларни елип, кимдәким сепиңлардин өткили урунса уни өлтүрүңлар; падиша чиқип-кирсә униң билән биллә жүрүңлар, деди.

9 Йүз бешилар каһин Йәһояда барлиқ тапилиғанлирини бежа кәлтүрүшти; һәр бир йүз беши өз адәмлирини, һәм шабат күнидә пасибанлиқ нөвитигә кәлгәнләрни һәм пасибанлиқ нөвитидин янғанларни қалдуруп қалди; андин Йәһояда каһинниң қешига кәлди. ■ 10 Каһин болса Давут падишаниң Пәрвәрдигарниң өйидә сақлақлиқ нәйзә вә қалқанлирини йүз бешиларға тарқитип бәрди.

11 Орда пасибанлири тизилип, һәр бири өз қолида қуралини тутуп, ибадәтханиниң оң тәрипидин тартип сол тәрипигичә қурбангаһ билән ибадәтханини бойлап падишаниң әтрапида турди. 12 Йәһояда шаһзадиниң оттурига чиқирип униң бешига тажни кийгүзүп, униңға гуванамиләрни берип, падиша болушқа хушбуя май билән мәсиһ қилди. һәммәйлән чавак челип: — «Падиша яшисун!» дәп товлашти.

13 Аталия орда пасибанлири билән хәлиқниң товлашлирини аңлиғанда, Пәрвәрдигарниң өйигә кирип, көпчиликниң арисига кәлди. 14 У қаривиди, мана падиша қайдә-рәсим бойичә түврүкниң йенида туратти. Падишаһниң йенида әмәлдарлар билән канайчилар тизилған еди; барлиқ жут хәлқи шатлинип, канай челишатти. Буни көргән Аталия кийимлирини житип: — Асийлиқ, асийлиқ! — дәп вақирди.

15 Амма Йәһояда каһин қошунға мәсъяул болған йүз бешиларға: Уни сәплириңлар оттурисидин сиртқа чиқириветиңлар; кимдәким униңға әгәшсә қиличлансун, дәп буйруди. Чүнки каһин: — У Пәрвәрдигарниң өйидә өлтүрүлмисун, дәп ейтқан еди.

16 Шуниң билән улар униңға йол бошитип бәрди; вә у падиша ордисиға киридиған ат йолиға йетип кәлгәндә, улар у йәрдә уни өлтүрди. □

17 Йәһояда: — «Пәрвәрдигарниң хәлқи болайи» дәп Пәрвәрдигарниң вә падиша билән хәлиқниң оттурисидә бир әһдә тохтатти; падиша билән хәлиқниң оттурисидә һәм бир әһдә бағланди. ■ 18 Андин барлиқ зиминдики хәлиқ Баалниң бутханисиға берип уни бузуп ташлиди; униң қурбангаһлири билән мәбудилирини чекип парә-парә қилип, Баалниң каһини Маттанни қурбангаһларниң алдида өлтүрди. Андин кейин Йәһояда каһин Пәрвәрдигарниң өйигә пасибанларни тайинлиди. 19 Андин у йүз бешилар, Қарийлар, орда пасибанлири вә жутниң һәммә хәлқини өзи билән елип келип, падишани Пәрвәрдигарниң өйидин башлап чүшүп, ордидики «Пасибанларниң дәрвазиси»дин падишаниң ордисиға киргүзди; Йоаш падишалиқ тәхтигә олтарди.

20 Жутниң барлиқ хәлқи шатлинатти; улар Аталияни падишаниң ордисиниң йенида қиличлап өлтүргәндин кейин, шәһәр тинич болуп қалди.

□ 11:4 «Қарийлар» — бәлким бир түркүм чәтәллик ләшкәрләрни көрситиду. Башқа бир нәччә хил тәржимилари учриши мүмкин. ■ 11:4 2Тар. 23:1 □ 11:6 «Сүр дегән дәрвази» — яки «һул дәрвазиси». ■ 11:9 2Тар. 23:8 □ 11:16 «улар униңға йол бошитип ... ат йолиға йетип кәлгәндә, улар у йәрдә уни өлтүрди» — яки «улар уни тутуп падиша ордисиға киридиған ат йолиға йетип кәлгәндә, шу йәрдә уни өлтүрди». ■ 11:17 2Тар. 23:16

Йәһоаш Йәһудаға падиша болду
2Тар. 24:1-27

21 Йәһоаш йәттә яшқа киргәндә падиша болди.

12

1 Йәһуниң сәлтәнитиниң йәттинчи жилида Йәһоаш падиша болди; у қирик жил Йерусалимда сәлтәнәт қилди. Униң аниси Бәэр-Шебалиқ Зибиyah еди. □ 2 Йәһоаш Йәһода каһин униңға несинәт қилип турған барлиқ күнләрдә, Пәрвәрдигарниң нәзиридә дурус болғанни қилди. □ 3 Пәқәт «жуқури жайлар»ла йоқитилмиди; хәлиқ йәнила «жуқури жайлар»ға чиқип қурбанлиқ қилип хушбуй яқатти. □

4 Йәһоаш каһинларға: — Пәрвәрдигарниң өйигә Худаға аталған һәммә пул, жүмлидин ройхәттин өткүзүлгән һәр кишиниң бај пули, қәсәм ичкәнләрниң пули вә һәр ким ихтияри билән Пәрвәрдигарниң өйигә бегишлап әкәлгән һәммә пулни □ 5 каһинлар ғәзничиләрдин тапшурувелип Пәрвәрдигарниң өйиниң қайси йери бузулған болса, шу пулни ишлитип шуларни оңшисун, деди. □

6 Лекин Йәһоаш падишаниң сәлтәнитиниң жигирмә үчинчи жилиғичә, каһинлар ибадәтханиниң бузулған йәрлирини техичә оңлимиған еди. 7 Андин Йәһоаш падиша Йәһода каһин вә башқа каһинларни чақирип уларға: — Немишкә ибадәтханиниң бузулған йәрлирини оңшимидиңлар? Мундин кейин ғәзничиләрдин пул алмаңлар вә өзүңлар ибадәтханиниң бузулған йәрлирини оңлатмаңлар, деди. □

8 Шунинң билән каһинлар мақул болушуп: Биз буниңдин кейин хәлиқтин пул алмаймиз һәм өзимиз ибадәтханиниң бузулған йәрлирини оңшимамиз, деди.

9 Әнди Йәһода каһин бир сандуқни елип чиқип, япқучидин бир төшүк тешип уни қурбанғанниң йениға қойди; кишиләр Пәрвәрдигарниң өйигә киргәндә, у оң тәрәптә туратти. Дәрвазига қарайдиған каһинлар Пәрвәрдигарниң өйигә кәлтүрүлгән барлиқ пулни униңға салатти. 10 Вә шундақ болаттики, улар

□ 12:1 «Йәһоаш» — «Йоаш»ниң башқа шәкли. □ 12:2 «Йәһоаш Йәһода каһин униңға несинәт қилип турған барлиқ күнләрдә, ... дурус болғанни қилди.» — бу сөзгә қариғанда Йоаш Йәһода өлгәндин кейин Пәрвәрдигарниң йолидин чиқип кәтти; вә дәрвәкә шундақ болди («2Тар.» 24:17-27ни көрүң). □ 12:3 «жуқури жайлар» — Төвраттики «Кан.» 12:5-14дә вә башқа мунасивәтлик йәрләрдә, Худа Исраилларға: Бириси Маңа атап қурбанлиқ қилса, пәқәт «Өзүм таллиған жай»да қурбанлиқ қилсун, дәп тапилайду. Исраилниң тарихида Худа мошундақ қурбанлиқ қилидиған бир нәччә жайни бекиткән еди (бир вақитта пәқәт бирла жайни бекитәтти). Бирақ Исраиллар бәлким өз қолайлиғини көзләп (вә бәлким бутпәрәсләрниң иш-һәрикәтлерини дорап) Худаниң әмрини нәзирини сақит қилип тағ чоқкилири қатарлиқ жуқури жайларда Худаға ибадәт қилип қурбанлиқ қилатти. Буниң шундақ бир хәтири бар едики, улар әтрапидики бутпәрәсләрниң тәсирини қобул қилип, шу йәрдә һәр хил бутларғиму чоқунуп, һәтта бутпәрәсләргә әгишип «инсан қурбанлиқ»ларниму қилиши мүмкин вә дәрвәкә көп вақитларда шундақ қилатти (мәсилән, «Әз.» 16:21, 20:26ни көрүң). □ 12:4 «ройхәттин өткүзүлгән һәр кишиниң бај пули, қәсәм ичкәнләрниң пули» — «Мис.» 30:11-16, «Лав.» 27-бапни көрүң. ■ 12:4

2Пад. 22:3-21 □ 12:5 «каһинлар ғәзничиләрдин...» — яки «каһинлар өз тонушлиринин...». «Каһинлар» — ибраний тилида «һәр бир каһин...» дейилиду — демәк, һәр бир каһинниң бу ишкә болған айрим мәсәулийити барлиғи сәл тәкитлиниду. □ 12:7 «...Мундин кейин ғәзничиләрдин пул алмаңлар вә өзүңлар ибадәтханиниң бузулған йәрлирини оңлатмаңлар» — бу сөзгә қариғанда каһинлар һеч болмиғанда ибадәтханини оңшитиш хизмитидә мәсәулийәтсизлик қилған болса керәк. Бу сөзләрдин улар мошу пулларни хиянәт қилғанлиғи натайин. Башқа бир хил тәржимиси: «Муниңдин башлап ибадәтханиниң бузулған йәрлирини оңлитиш махситида башқа ғәзничиләрдин пул алмаңлар». 8-айәт бизниң тәржимимизгә масрақ келиду.

сандукта көп пул чүшкәнлигини көрсә, падишаниң кативи билән баш каһин ибадәтханаға чиқип, Пәрвәрдигарниң өйидики пулни халтиға чигип, санап қоятти. ¹¹ Андин улар Пәрвәрдигарниң өйини оңшайдиған иш башлириға өлчәп-һесаплап берәтти. Улар болса уни Пәрвәрдигарниң өйини оңшайдиған яғаччи билән тамчилар, ¹² ташчилар билән таштирәшларға берәтти. Улар мошу пулни Пәрвәрдигарниң өйиниң бузулған йәрлирини оңшашқа лазим болған яғач билән оюлған ташларни сетивелишқа, шуниңдәк ибадәтханини оңшашқа вә һәммә башқа чиқимға ишлитәтти. □ ¹³ Лекин Пәрвәрдигарниң өйигә кәлтүрүлгән пул ибадәтханаға атилидиған күмүч қача-қучилар, пичақлар, пиялиләр, канайлар, я алтундин яки күмүчтин ясалған башқа һәр қандақ нәрсиләрни яситишқа ишлитилмәйтти. ¹⁴ Улар бәлки шу пулни иш бешилириға берип, Пәрвәрдигарниң өйини оңшитатти. ¹⁵ Улар пулни иш бежиргүчиләрниң ишләмчиләргә тәқсим қилип бериши үчүн тапшуратти; лекин униң һесаватини қилмайтти; чүнки булар инсап билән иш қилатти. ¹⁶ Лекин итаәтсизлик қурбанлиғи пули билән гуна қурбанлиғиға мунасивәтлик пуллар Пәрвәрдигарниң өйигә елип келинмәйтти; у каһинларға тәвә еди. ¹⁷ У вақитта Сурийә падишаси һазәәл Гат шәһиригә һужум қилип, уни ишғал қилди. Андин һазәәл Йерусалимға һужум қилишқа йүзләнди. ■ ¹⁸ Шунин билән Йәһуданиң падишаси Йәһоаш өз ата-бовилири болған Йәһуда падишалири Йәһошафат, Йорам вә Аһазия Пәрвәрдигарға тәқдим қилған һәммә муқәддәс буюмларни, вә өзи тәқдим қилғанлирини Пәрвәрдигарниң өйи һәм падишаниң ордисиниң ғәзнилиридин издәп тапқан барлиқ алтунға қошуп, һәммисини Сурийәниң падишаси һазәәлгә әвәтти; андин һазәәл Йерусалимдин чекинди. ■ ¹⁹ Йоашниң башқа әмәллири һәм қилғанлириниң һәммиси «Йәһуда падишалириниң тарих-тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди? □ ²⁰ Әнди Йәһоашниң хизмәткарлири униңға қәст қилип Силла давини тәрипидики Милло қәлғәсидә уни өлтүрди. ■ ²¹ Униң хизмәткарлиридин Шимеатниң оғли Йозақар вә Шомәрниң оғли Йәһозабад уни зәхимләндүрди, шуниң билән у өлди. У өз ата-бовилириниң арасида «Давутниң шәһири»дә дәпнә қилинди. Оғли Амазия униң орнида падиша болди.

13

Йәһоаһаз Исраил үстидин һөкүм сүриду

¹ Аһазияниң оғли, Йәһуданиң падишаси Йоашниң сәлтәнитиниң жигирмә үчинчи жили, Йәһуниң оғли Йәһоаһаз Самарийәдә Исраилға падиша болуп, Самарийәдә он йәттә жил сәлтәнәт қилди. ² У Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзил болғанни қилип, Исраилни гунаға путлаштурған Нибатниң оғли Йәробоамниң гуналириға әгишип маңди; у улардин һеч чиқмиди. ³ Буниң үчүн Пәрвәрдигарниң ғәзиви Исраилға қозғалди; у уларни Сурийәниң падишаси һазәәлниң вә һазәәлниң оғли Бән-һададниң қолиға тапшуруп бәрди. ⁴ Йәһоаһаз Пәрвәрдигардин рәһим тилиди; вә Пәрвәрдигар Исраилниң қисилип қалғанлигини көрүп дуасиға қулақ салди. Чүнки Сурийәниң падишаси уларға зулум қиливататти. ⁵ Пәрвәрдигар Исраилға бир қутқузғучи тайинлиди; шуниң билән улар Сурийләрниң қолидин азат болуп қутулди. Кейин Исраил йәнә

□ **12:12** «таштирашлар» — йәни таш нәқишчиләр еди. ■ **12:17** 2Пад. 8:12; 13:25; 2Тар. 24:23 ■ **12:18** 2Пад. 18:15 □ **12:19** «Йәһуда падишалириниң тарих-тәзкирилири» — бу китап Тәврәттики «Тарих-тәзкирә» әмәс, бирақ шүбһисизки, Тәврәттики «Тарих-тәзкирә» униңдин көп учурлар алған еди. ■ **12:20** 2Пад. 14:5

бурунқидәк өз өй-чедирлиридә маканлашти. ⁶ Лекин улар Исраилни гунаға путлаштурған Йәробоам җәмәтиниң гуналиридин чиқмиди; улар йәнила шу йолда маңатти. Һәтта Самарийәдә бир «Ашәраһ» бутму қалған еди. □

⁷ Сурийәниң падишаси Йәһоаһазға пәқәт әллик атлиқ ләшкәрни, он җәң һарвуси билән он миң пиядә әскиринила қалдурған еди. Чүнки у Йәһоаһазниң қошунни йоқитип хамандики топа-чаңдәк қиливәткән еди.

⁸ Әнди Йәһоаһазниң башқа ишлири һәм қилғанлириниң һәммиси, җүмлидин сәлтәнитиниң һәммә кудрити «Исраил падишалириниң тарих-тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди? ⁹ Йәһоаһаз ата-бовилириниң арисидә ухлиди вә Самарийәдә дәпнә қилинди. Андин оғли Йоаш орнида падиша болди.

Йоаш Самарийә үстидин һөкүм сүриду ••• «Йоаш»ниң башқа шәкли «Йәһоаш»

¹⁰ Йәһуданиң падишаси Йоашниң сәлтәнитиниң оттуз йәттинчи жилида Йәһоаһазниң оғли Йәһоаш Самарийәдә Исраилға падиша болуп, он алтә жил сәлтәнәт қилди. □ ¹¹ У Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзил болғанни қилди; у Исраилни гунаға путлаштурған, Нибатниң оғли Йәробоамниң гуналириниң һеч қайсисини ташлимиди; у шу йолда маңатти.

¹² Әнди Йоашниң башқа ишлири һәм қилғанлириниң һәммиси, җүмлидин униң Йәһуданиң падишаси Амазия билән җәң қилип көрсәткән кудрити «Исраил падишалириниң тарих-тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди?

¹³ Йоаш ата-бовилириниң арисидә ухлиди вә Йәробоам униң тәхтигә олтарди. Йоаш Самарийәдә Исраилниң падишалири арисидә дәпнә қилинди.

Елишаниң ахирқи бешарити

¹⁴ Елиша өз әжилни йәткүзидигән кесәл билән ятти. Исраилниң падишаси Йоаш униң қешиға келип униң йүзигә еңишип жиғлап: «И атам, и атам, Исраилниң җәң һарвуси һәм атлиқ әскәрлири!» дәп пәрәд кәтәрди. □ ■

¹⁵ Елиша униңға: «Бир я билән я оқлирини кәлтүргин, деди. У я билән я оқлирини кәлтүргәндә ¹⁶ Елиша Исраилниң падишасиға: Қолуңни яға селип тутқин, деди. У қолни қойғанда Елишаму қоллирини падишаниң қоллириниң үстигә қоюп, униңға: ¹⁷ — Мәшриқ тәрәптики деризини ачқин, деди. У уни ачқанда Елиша: Атқин, деди. У етивиди, Елиша униңға: Мана бу Пәрвәрдигарниң нусрәт я оқи, йәни Сурийәниң үстидин нусрәт қазинидигән я оқидур. Сән Сурийләрни йоқатқичә Афәқтә улар билән җәң қилисән, деди. ■

¹⁸ Андин у: — Я оқлирини қолуңға алгин, деди. Уларни алғанда, Елиша Исраилниң падишасиға: Улар билән йәргә урғин, деди. У үч қетим уруп тохтиди. ¹⁹ Худаниң адими униңға ачқиқлинип: Сән бәш-алтә қетим урушунға тоғра келәтти. Шундақ қилған болсаң, сән Сурийләрни уруп йоқитип үзүл-кесил мәғлуп қилаттиң; лекин әнди Сурийләрни уруп, пәқәт үч қетимла мәғлуп қилалайсән, деди.

²⁰ Елиша өлүп дәпнә қилинди.

Әнди һәр жили, жил бешида Моаблардин топ-топ булаңчилар җутқа паракәндичилик салатти. ²¹ Бир күни шундақ болдики, хәлиқ бир өлгән адәмни

□ **13:6** ««Ашәраһ» бутлар» — бәлким бутпәрәсликкә бәғишланған дәрәқләрдур. Дәрәқләр бәлким аял бут шәклидә оюлған яки нәқишланған болуши мүмкин. □ **13:10** «Йәһоаш» — «Йоаш»ниң башқа шәкли. □ **13:14** «Исраилниң җәң һарвуси» — яки «Исраилниң җәң һарвулири». «Исраилниң җәң һарвуси һәм атлиқ әскәрлири!» — дегән ибарәт бәлким падишаниң Елиша пәйғәмбәргә болған һөрмитини билдүрәтти — Елиша пәйғәмбәр (Илияс пәйғәмбәрдәк) Исраилға һәм башпанаһ һәм өзи «бир кишилиқ қошун»дәк болуп кәлгән еди. ■ **13:14** 2Пад. 2:12 ■ **13:17** 1Пад. 20:30

йәрлигигә қоюватқанда, мана, улар бир топ булаңчиларни көрүп қалди, улар жәсәтни Елишаниң гөригә ташлиди. Жәсәт Елишаниң устихиниға тәккәндә, у тирилип, қопуп тик турди.

²² Амма Сурийәниң падишаси һазаәл болса Йәһоаһазниң һәммә күнлиридә Исраилға залимлик қилатти. ²³ Лекин Пәрвәрдигар уларға меһриван болуп ич ағритагги; Ибраһим билән Ишақ вә Якупқа бағлиған әһдиси түпәйлидин У уларға илтипат қилип, уларни бүгүнгә қәдәр һалак қилмай, Өз һозуридин чиқириветишни халимиған еди.

²⁴ Сурийәниң падишаси һазаәл өлди вә оғли Бән-һадад униң орнида падиша болди. ²⁵ Андин кейин Йәһоаһазниң оғли Йәһоаш һазаәлниң оғли Бән-һададниң қолидин һазаәл өз атиси Йәһоаһаздин жәндә тартивалған шәһәрләрни яндурувалди. Йәһоаш уни уруп, үч қетим мәғлуп қилип, шуниң билән Исраилниң шәһәрлирини яндурувалди.

14

Амазияниң Йәһудаға болған сәлтәнити 2Тар. 25:1-28

¹ Исраилниң падишаси Йәһоаһазниң оғли Йоашниң сәлтәнитиниң иккинчи жилида Йәһудадики Йоашниң оғли Амазия Йәһудаға падиша болди. ² Падиша болғанда у жигирмә бәш яшқа киргән еди; у Йерусалимда жигирмә тоққуз жил сәлтәнәт қилди. Униң аниси Йерусалимлиқ Йәһоаддан еди.■

³ Амазия Пәрвәрдигарниң нәзиридә дурус болғанни қилатти, лекин әждати Давут қилғандәк әмәс, бәлки атиси Йоашниң барлиқ қилғанлири бойичә иш көрәтти. □ ⁴ Пәқәт «жуқури жайлар»ла йоқитилмиди; хәлиқ йәнила «жуқури жайлар»ға чиқип қурбанлиқ қилип хушбуй яқатти.

⁵ Вә шундақ болдики, сәлтәнити униң қолида муқим болғанда, у падиша атисини өлтүргән хизмәткарлирини тутуп өлтүрди. ⁶ Лекин Мусаға чүшүрүлгән қанун китавида Пәрвәрдигарниң: «Атиларни оғуллири үчүн өлүмгә мәнһүм қилишқа болмайду я оғуллирини атилири үчүн өлүмгә мәнһүм қилишқа болмайду, бәлки һәр бири өз гунаи үчүн өлүмгә мәнһүм қилинсун» дәп пүтүлгән әмри бойичә, у өлтүргүчиләрниң балилирини өлүмгә мәнһүм қилмиди.■

⁷ У «Шор вадиси»да Едомийлардин он миң әскәрни өлтүрди вә жәң қилип Селани ишғал қилип уни Йоқтәәл дәп атиди; бүгүнгичә у шундақ атилип кәлмәктә.

⁸ Андин кейин Амазия Исраилниң падишаси Йәһуниң нәвриси, Йәһоаһазниң оғли Йәһоашниң алдиға әлчиләрни маңдуруп: «Қени, жәң мәйданида йүз туранә көрүшәйли» деди.

⁹ Исраилниң падишаси Йәһоаш Йәһуданиң падишаси Амазияға әлчи әвәтип мундақ сөзләрни йәткүзди: — «Ливандики тикән Ливандики кедир дәриғигә сөз әвәтип: Өз қизиңни оғлумға хотунлуққа бәргин, деди. Лекин Ливандики бир явайи һайван өтүп кетиветип, тикәнни дәссивәтти.

¹⁰ Сән дәрвәкә Едомниң үстидин фәлибә қилдин; көңлүндә өз-өзүңдин мәғрурлинип кәттиң. Әнди яйрап пәхирлән, бирақ өйдә қалғин; немишкә

бешиңға күлпәт кәлтүрүп, өзүңни вә өзүң билән Йәһудани балаға жиқитисән?» □

11 Амма Амазия кулақ салмиди. Исраилниң падишаси Йәһоаш жәңгә чиқти; шуниң билән у Йәһуданиң падишаси Амазия билән Йәһудадики Бәйт-Шәмәштә учришип соқушти. 12 Йәһуданиң адәмлири Исраилниң адәмлири тәрипидин тирипирән қилинип, һәр бири өз өйигә қечип кәтти. 13 Вә Исраилниң падишаси Йәһоаш Бәйт-Шәмәштә Аһазияниң нәвриси, Йәһоашниң оғли, Йәһуданиң падишаси Амазияни әсир қилип, Йерусалимға елип барди; у Йерусалимниң сепилиниң Әфраим дәрвазисидин тартип бүжәк дәрвазисигичә болған төрт йүз гәзлик бир бөлигини өрүвәтти. □

14 У Пәрвәрдигарниң өйидин һәмдә падишаниң ордисидики гәзнидин тепилған барлиқ алтун-күмүч, һәммә қача-қучиларни буливалди вә кепиллик сүпитидә бир нәччә тутқунни елип Самарийәгә йенип кәтти. 15 Амма Йәһоашниң башқа ишлири һәм қилғанлириниң һәммиси, жүмлидин униң Йәһуданиң падишаси Амазия билән жәң қилип көрсәткән қудрити «Исраил падишалариниң Тарих-тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди?

16 Йәһоаш өз ата-бовилириниң арасида ухлиди вә Самарийәдә Исраилниң падишалариниң арасида дәпнә қилинди. Оғли Йәробоам униң орниға падиша болди. 17 Исраилниң падишаси Йәһоаһазниң оғли Йәһоаш өлгәндин кейин, Йәһоашниң оғли, Йәһуданиң падишаси Амазия он бәш жил өмүр көрди.

18 Әнди Амазияниң башқа әмәллири һәм қилғанлириниң һәммиси «Йәһуда падишалариниң тарих-тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди? 19 у Йерусалимда бәзиләр уни қәстләшкә киришкән еди, Лақиш шәһиригә қечип кәтти; лекин қәстлигүчиләр кәйнидин Лақишқа адәм әвәтип у йәрдә уни өлтүрди. ■ 20 Андин улар уни атларға артип Йерусалимға елип барди. У Йерусалимда ата-бовилириниң арасида «Давутниң шәһири»дә дәпнә қилинди.

21 Йәһуданиң барлиқ хәлқи униң он алтә яшқа киргән оғли Азарияни тикләп, уни атиси Амазияниң орнида падиша қилди ■ 22 (падиша атиси ата-бовилириниң арасида ухлиғандин кейин, Елат шәһирини қайтидин ясап, Йәһудаға йәнә тәвә қилғучи дәл Азария еди). □

Йәробоам ИИ-ниң Исраил үстигә падиша болуши

23 Йәһуданиң падишаси Йоашниң оғли Амазияниң сәлтәнитиниң он бәшинчи жилида, Исраилниң падишаси Йәһоашниң оғли Йәробоам һөкүм сүрүшкә башлап, Самарийәдә қириқ бир жил сәлтәнәт қилди. 24 У Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзил болғанни қилди; у Исраилни гунаға пулаштурған Нибатниң оғли Йәробоамниң гуналариниң һеч бирини ташлимиди.

25 Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарниң өз қули Гат-һәфәрлик Амиттайниң оғли Юнус пәйғәмбәр арқилиқ ейтқан сөзи әмәлгә ашурулуп, у *шима*лда Хамат райониға кириш еғизидин тартип *жәнупта* «Арабаһ деңизи»ғичә Исраилниң чегараларини

□ **14:10** «Немишкә бешиңға күлпәт кәлтүрүп, өзүңни вә өзүң билән Йәһудани балаға жиқитисән?» — Йәһоаш ейтқан тәмсилниң умумий мәнәси: «Сән пәқәт бир тикәндүрсән, өзүм кедирдәк улук адәммән, өзүңгә унчивала ишинип кәтмә. Сениң улук планиң һәртүрлүк тәсадибийлиқтин мәғлуп болуши мүмкин» дегәндәк. Гәрчә Йәһоаш падишани «бутпәрәс капир» дәп һесаплиғили болсиму, мошу йәрдә униң несифәти тоғра еди. □ **14:13** «төрт йүз гәзлик...» — Тәвратта «гәз» (яки «жәйнак») қолиңқ жәйнәктин бармақниң учигичә болған узунлуғи, йәни 0.454 метр узунлуқ еди. ■ **14:19** 2Тар. 25:27 ■ **14:21** 2Тар. 26:1 □ **14:22** «падиша ...Елат шәһирини қайтидин ясап, Йәһудаға йәнә тәвә қилғучи дәл Азария еди» — яки «падиша атиси өз ата-бовилириниң арасида ухлиғандин кейин, Азария Елат шәһирини қайтидин ясап уни Йәһудаға йәнә тәвә қилди»

кеңәйтип әслигә кәлтүрди. □ ■ 26 Чүнки Пәрвәрдигар Исраилниң тартқан азаплириниң интайин қаттиқ экәнлигини көрди; аҗизлар һәм мәйиплардин башқа һеч ким қалмиди, Исраилға мәдәткар йоқ еди. □ 27 Пәрвәрдигар: «Исраилниң намини асманниң астидин йоқитимән» дегән әмәс еди; шуңа У Йәһоашниң оғли Йәробоамниң қоли билән уларни қутқузди.

28 Әнди Йәробоамниң башқа ишлири һәм қилғанлириниң һәммиси, жүмлидин униң сәлтәнитиниң қудрити вә қандақ жәң қилип, әсли Йәһудаға тәвә болған Дәмәшқ билән Хаматни яндурувалғанлиғи «Исраил падишалириниң тарих-тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди?

29 Йәробоам ата-бовилири, йәни Исраилниң падишалириниң арисидә ухлиди вә оғли Зәкәрия униң орнида падиша болди.

15

Азария — йәни Уззия — Йәһудаға сәлтәнәт қилиду
2Тар. 26:1-23

1 Исраилниң падишаси Йәробоамниң сәлтәнитиниң жигирмә йәттинчи жилида Амазияниң оғли Азария Йәһуданиң падишаси болди. □ ■ 2 Он алтә яшқа киргәндә падиша болуп Йерусалимда әллик икки жил сәлтәнәт қилди. Униң анисиниң исми Йәколия болуп, у Йерусалимлиқ еди. ■ 3 У атиси Амазияниң барлиқ қилғанлиридәк Пәрвәрдигарниң нәзиридә дурус болғанни қилатти. 4 Пәқәт «жуқури җайлар»ла йоқитилмиди; хәлиқ йәнила «жуқури җайлар»ға чиқип қурбанлиқ қилип хушбуй яқатти.

5 Амма Пәрвәрдигар падишани уруп, униң өлүмигичә уни мохо кесилигә муптила қилғач, у айрим өйдә туратти вә падишаниң оғли Йотам ордини башқуруп жутниң хәлқиниң үстигә һөкүм сүратти. □

6 Азарияниң башқа әмәллири һәм қилғанлириниң һәммиси «Йәһуда падишалириниң тарих-тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди?

7 Азария ата-бовилириниң арисидә ухлиди; кишиләр уни «Дәвүтниң шәһири»дә ата-бовилириниң арисидә дәпнә қилди. Оғли Йотам униң орнида падиша болди.

Исраил үстигә йәнә бир нәччә падиша қисқа вақит сәлтәнәт қилиду

8 Йәһуда падишаси Азарияниң сәлтәнитиниң оттуз сәккизинчи жилида, Йәробоамниң оғли Зәкәрия Самарийдә Исраилға падиша болуп, алтә ай сәлтәнәт қилди. 9 У ата-бовилири қилғандәк Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзил болғанни қилатти; у Исраилни гунаға путлаштурған Нибатниң оғли Йәробоамниң гуналиридин чиқмиди.

10 Ябәшниң оғли Шаллум униңға қәст қилип, уни хәлиқниң алдида уруп өлтүрди вә униң орнида падиша болди. 11 Зәкәрияниң башқа ишлири һәм қилғанлириниң һәммиси «Исраил падишалириниң тарих-тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди? 12 Униң өлтүрүлүши Пәрвәрдигарниң Йәһуға: — Сениң оғуллириң

□ 14:25 «Хамат райониға кириш егизидин тартип...» — яки «Либо-Хаматтин тартип...». «Арабаһ деңизи» — «Өлүк деңиз»дур. ■ 14:25 Юн. 1:1; Мат. 12:39, 40 □ 14:26 «аҗизлар һәм мәйиплардин башқа һеч ким қалмиди, Исраилға мәдәткар йоқ еди» — башқа бир хил тәржимиси: «мәйли кул болсун, һәр болсун, Исраилға мәдәткар йоқ еди». □ 15:1 «Азария» — «Азария»ниң башқа шәкли «Уззия». ■ 15:1 2Пад. 14:21; 2Тар. 26:1 ■ 15:2 2Тар. 26:1, 3; 2Тар. 27:3 □ 15:5 «Пәрвәрдигар падишани уруп, униң өлүмигичә уни мохо кесилигә муптила қилғач, у айрим өйдә туратти» — бу вақиә тоғрилиқ «2Тар.» 26:16-21ни көрүң.

төртинчи нәслигичә Исраилниң тәхтидә олтириду, дегән сөзини әмәлгә ашурди. Дәрвәқә шундақ болди.■

13 Йәбәшнннң оғли Шаллум Йәһуда падишаси Азарияннң сәлтәнитиннң оттуз тоққузинчи жилида падиша болуп, Самарийәдә толуқ бир ай сәлтәнәт қилди.

14 Гадиннң оғли Мәнаһәм Тирзаһдин чиқип, Самарийәгә келип, Йәбәшнннң оғли Шаллумни шу йәрдә уруп өлтүрди вә униң орнида падиша болди.

15 Шаллумннң башқа ишлири, жүмлидин униң қәст қилишлири, мана «Исраил падишалириннң тарих-тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгәндур.

16 Шу чағда Мәнаһәм Типсаһ шәһиригә һужум қилип, у йәрдә туруватқанларннң һәммисини өлтүрди; у йәнә Тирзаһдин тартип униңға тәвә барлиқ зиминлирини вәйран қилди. Улар тән берип дәрвазини ачмиғини үчүн шәһәргә шундақ һужум қилдики, һәтта униңдики жими һамилдар аялларннң қарнини житип өлтүрди.

Мәнаһәмннң Исраил үстигә болған сәлтәнити

17 Йәһуда падишаси Азария сәлтәнитиннң оттуз тоққузинчи жилида, Гадиннң оғли Мәнаһәм Исраилға падиша болуп, Самарийәдә он жил сәлтәнәт қилди.

18 У Пәрвәрдигарннң нәзиридә рәзил болғанни қилип, пүтүн өмридә Исраилни гунаға путлаштурған Нибатннң оғли Йәробоамннң гуналиридин чиқмиди.

19 Асурийәннң падишаси Пул Исраил зимиңа тажавуз қилди; у вақитта Мәнаһәм: «Падишаһлиғимннң мустәһкәмлиги үчүн маңа ярдәм қилғайла» дәп униңға миң талант күмүч бәрди. □ ■ 20 Мәнаһәм Асурийәннң падишасиға беридиған шу пулни Исраилннң һәммә бай адәмлиригә бақ селиш билән алди;

у һәр биридин әллик шәкәл күмүч алди. Шуниң билән Асурийәннң падишаси қайтип кәтти вә бу зиминда туруп қалмиди.□

21 Мәнаһәмннң башқа ишлири һәм қилғанлириннң һәммиси «Исраил падишалириннң тарих-тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди?

22 Мәнаһәм ата-бовилириннң арисидә ухлиди вә оғли Пәкаһия орнида падиша болди.

Пәкаһияннң Исраил үстигә болған сәлтәнити

23 Йәһуда падишаси Азарияннң сәлтәнитиннң әллигинчи жилида, Мәнаһәмннң оғли Пәкаһия Самарийәдә Исраилға падиша болуп, икки жил сәлтәнәт қилди.

24 У Пәрвәрдигарннң нәзиридә рәзил болғанни қилип, Исраилни гунаға путлаштурған Нибатннң оғли Йәробоамннң гуналиридин чиқмиди.

25 Вә униң сәрдари Рәмәлияннң оғли Пикаһ униңға қәст қилип уни Самарийәдә, падиша ордисидики қәлғәдә өлтүрди; шу ишта Аргоб билән Арийә вә әллик Гилеадлиқ киши Пикаһ тәрәптә турди; у Пәкаһияни өлтүрүп униң орнида падиша болди. 26 Пәкаһияннң башқа ишлири һәм қилғанлириннң һәммиси болса, мана «Исраил падишалириннң тарих-тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгәндур.

Пикаһннң Исраил үстигә болған сәлтәнити

27 Йәһуданиң падишаси Азарияннң сәлтәнитиннң әллик иккинчи жилида, Рәмәлияннң оғли Пикаһ Самарийәдә Исраилға падиша болуп, жигирмә жил сәлтәнәт қилди. 28 У Пәрвәрдигарннң нәзиридә рәзил болғанни қилип Исраилни гунаға путлаштурған Нибатннң оғли Йәробоамннң гуналиридин чиқмиди.

■ 15:12 2Пад. 10:30 □ 15:19 «миң талант күмүч» — бир талант бәлким 30.6 килограм еди, шуңа бу 30.6 тонна күмүч еди. ■ 15:19 1Тар. 5:26 □ 15:20 «әллик шәкәл» — бәлким 570 грам күмүч болатти.

29 Исраилниң падишаси Пикаһниң күнлиридә Асурийәниң падишаси Тиглат-Пиләсәр келип Ийон, Абәл-Бәйт-Маакаһ, Яноаһ, Кәдәш, Назор, Гилеад, Галилийә, жүмлидин Нафталиниң пүткүл зиминини ишғал қилип, шу йәрдики хәлиқни тутқун қилип, Асурийәгә елип барди. ■

30 Әлаһниң оғли Ношия Рәмәлияниң оғли Пикаһға қәст қилип уни өлтүрди. Уззияниң оғли Йотамниң сәлтәнитиниң жигирминчи жилида, у Пикаһниң орнида падиша болди. □ 31 Пикаһниң башқа ишлири һәм қилғанлириниң һәммиси болса, мана «Исраил падишалариниң тарих-тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгәндур.

Йотамниң Йәһуда үстигә болған сәлтәнити

2Тар. 27:1-9

32 Исраилниң падишаси Рәмәлияниң оғли Пикаһниң сәлтәнитиниң иккинчи жилида, Уззияниң оғли Йотам Йәһудаға падиша болди. 33 У падиша болғанда жигирмә бәш яшқа киргән болуп, Йерусалимда он алтә жил сәлтәнәт қилди. Униң анисиниң исми Йәруша еди; у Задокниң қизи еди. ■

34 Йотам атиси Уззияниң барлиқ қилғанлиридәк Пәрвәрдигарниң нәзиридә дурус болғанни қилатти. 35 Пәқәт «жуқури жайлар»ла йөкитилмиди; хәлиқ йәнила «жуқури жайлар»ға чиқип қурбанлиқ қилип хушбуй яқатти. Пәрвәрдигарниң өйиниң «Жуқириқи дәрваза»сини ясиғучи шу еди.

36 Йотамниң башқа ишлири һәм қилғанлириниң һәммиси «Исраил падишалариниң тарих-тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди?

37 Шу чағларда Пәрвәрдигар Сурийәниң падишаси Рәзин билән Рәмәлияниң оғли Пикаһни Йәһудаға һужум қилишқа қозғиди. ■

38 Йотам ата-бовилири арисидә ухлиди вә ата-бовилириниң арисидә атиси Давутниң шәһиридә дәпнә қилинди. Оғли Аһаз орнида падиша болди.

16

Аһазниң Йәһуда үстигә болған сәлтәнити

2Тар. 28:1-27

1 Рәмәлияниң оғли Пикаһниң он йәттинчи жилида, Йотамниң оғли Аһаз Йәһудаға падиша болди. ■ 2 Аһаз падиша болғанда жигирмә яшқа киргән болуп, Йерусалимда он алтә жил сәлтәнәт қилған еди. У атиси Давут қилғандәк әмәс, әксичә Пәрвәрдигарниң нәзиридә дурус болғанни қилмиди. 3 У Исраилниң падишалариниң йолида маңатти, һәтта Пәрвәрдигар Исраилниң аллидин һайдап чиқарған әлләрниң жиркинчилик гуналириға әгишип, өз оғлини оттин өткүзүп көйдүрди. ■ 4 У «жуқури жайлар»да, дөңләрдә вә һәр бир көк дәрәқләрниң астида қурбанлиқ қилип, күжә көйдүрәтти.

5 Шу вақитта Сурийәниң падишаси Рәзин билән Исраилниң падишаси, Рәмәлияниң оғли Пикаһ Йерусалимға һужум қилип, падиша Аһазни муһасирегә елип қоршивалғини билән, лекин уни мәғлуп қилалмиди. ■ 6 Әшу вақитта Сурийәниң падишаси Рәзин Елат шәһирини Сурийәгә қайтурувалди вә шу йәрдә туруватқан Йәһудаларни һайдивәтти. Андин Сурийләр келип у йәрдә олтирақлашти; улар бүгүнгичә шу йәрдә турмақта.

■ 15:29 Йәш. 8:23 □ 15:30 «Уззия» — «Азария»ниң иккинчи шәклидур. ■ 15:33 2Тар. 27:1-9

■ 15:37 2Пад. 16:5; Йәш. 7:1 ■ 16:1 2Тар. 28:1 ■ 16:3 Лав. 18:21; 20:2, 3; 2Пад. 17:31 ■ 16:5

Йәш. 7:1

7 Аһаз Асурийәниң падишаси Тиглат-Пиләсәргә әлчиләрни әвәтип: Мән силиниң куллири, силиниң оғуллири болимән; маңа һужум қиливатқан Сурийәниң падишасиниң қолидин вә Исраилниң падишасиниң қолидин қутқузушқа чиққайла, деди.

8 Шуни ейтип Аһаз Пәрвәрдигарниң өйи вә падишаниң ордисидики ғәзиләрдики күмүч билән алтунни соға қилип, Асурийәниң падишасиға әвәтти. ■

9 Асурийәниң падишаси униң тәливиғә қошулди; шуниң билән Асурийәниң падишаси Дәмәшққә һужум қилип уни ишғал қилди; униңдики аһалини тутқун қилип Кир шәһиригә елип барди вә Рәзинни өлтүрди. 10 Аһаз падиша әнди Асурийәниң падишаси Тиглат-Пиләсәр билән көрүшкили Дәмәшққә барди вә шундақла Дәмәшқтики қурбанғаһни көрди. Андин Аһаз падиша шу қурбанғаһниң рәсимини, униң барлиқ ясилиш тәпсилатлириниң лайиһисини сизип, уни Урия каһинға йәткүзди. 11 Шуниң билән Урия каһин Аһаз падиша Дәмәшқтин әвәткән барлиқ тәпсилатлар бойичә бир қурбанғаһ ясиди. Аһаз падиша Дәмәшқтин йенип кәлмәстә, Урия каһин уни шундақ тәйяр қилған еди. 12 Падиша Дәмәшқтин йенип келип, қурбанғаһни көрүп, қурбанғаһқа берип, униң үстигә қурбанлиқ сунди; 13 у қурбанғаһниң үстигә көйдүрмә қурбанлиқ вә ашлиқ һәдийәсини көйдүрүп, «шарап һәдийә»сини төкүп, «енақлиқ қурбанлиғи»ниң қенини чачти.

14 Шундақ қилип у Пәрвәрдигарниң һозуриниң алдидики мис қурбанғаһни елип уни Пәрвәрдигарниң өйи билән өзиниң қурбанғаһиниң оттурисидин өткүзүп, өз қурбанғаһиниң шимал тәрипиғә қойдурди. □ 15 Аһаз падиша Урия каһинға буйруқ қилип: Мошу чоң қурбанғаһ үстигә әтигәнлик көйдүрмә қурбанлиқ билән кәчлик ашлиқ һәдийәсини, падишаниң көйдүрмә қурбанлиғи билән ашлиқ һәдийәсини, һәммә жутниң пүтүн хәлқиниң көйдүрмә қурбанлиғи, ашлиқ һәдийә вә шарап һәдийәлирини көйдүрүп сунисән. Көйдүрмә қурбанлиқларниң барлиқ қанлири вә башқа қурбанлиқларниң барлиқ қанлирини ушбу қурбанлиқниң үстигә төкисән. Мис қурбанғаһ болса мениң йол соришим үчүн болсун, деди. □

16 Шуниң билән Урия каһин Аһаз падиша буйруғанниң һәммисини ада қилди.

17 Аһаз падиша дас тәгликлиригә бекитилгән тахтайлари кесип ажритип, дасларни тәгликлиридин еливатти; у мис «деңиз»ни тегидики мис уйларниң үстидин көтирип елип, уни таш тахтайлиқ бир мәйданға қойдурди. ■ 18 у Асурийә падишасини рази қилиш үчүн Пәрвәрдигарниң өйигә тутишидиган «Шабат күнидики айванлиқ йол» билән падиша ташқиридин киридиған йолни етивәтти.

19 Аһазниң башқа ишлири һәм қилғанлириниң һәммиси «Йәһуда падишалариниң тарих-тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди?

20 Аһаз өз ата-бовилири арисидә ухлиди; у ата-бовилириниң арисидә «Давутниң шәһири»дә дәпнә қилинди; оғли һәзәкия орнида падиша болди.

17

һошия Исраил үстигә һөкүм сүриду

■ **16:8** 2Тар. 28:21 □ **16:14** «Пәрвәрдигарниң өйи» — мошу йәрдә ибадәтханидики «муқәддәс жай»ни көрситиду. □ **16:15** «мис қурбанғаһ болса мениң йол соришим үчүн болсун» — падишаниң сөзиниң мәнәси бөлким «бу қурбанғаһниң вәстиси билән Пәрвәрдигардин йол сораимән».

Қизиқ йери шуки, Аһаздәк бир инсан бутпәрәсликкә берилип кәткәндин кейиң, йәнила Пәрвәрдигардин йол соримақчи болиду. ■ **16:17** 1Пад. 7:23-51

1 Йәһуданиң падишаси Аһазниң сәлтәнитиниң он иккинчи жилида, Елаһниң оғли Һошия Самарийәдә Исраилға падиша болуп, тоққуз жил сәлтәнәт қилди.

2 У Пәрвәрдигарниң нәзираидә рәзил болғанни қилатти; лекин униңдин илгири өткән Исраилниң падишаларидәк ундақ рәзиллик қилмайтти.

3 Асурийәниң падишаси Шалманәзәр униңға һужум қилғиши чиққанда, Һошия униңға беқинип соға-салам бәрди. 4 Амма Асурийәниң падишаси Һошияниң асийлиқ қилмақчи болғинини байқиди; чүнки Һошия бурунқидәк Асурийәниң падишасиға жилиқ соға-салам йоллимай, бәлки Мисирниң падишаси соға әлчиләрни маңдурған еди. Униң үчүн Асурийәниң падишаси уни тутуп, бағлап зинданға соливәтти. 5 Андин Асурийәниң падишаси чиқип пүткүл Исраил зиминини талан-тараж қилип, Самарийәни үч жылғичә қамал қилди.

■ 6 Һошияниң сәлтәнитиниң тоққузинчи жилида, Асурийәниң падишаси Самарийәни ишғал қилип, Исраилларни Асурийәгә сүргүн қилип, уларни Халаһ шәһири, Гозандики Хабор дәриясиниң бойлири вә Медиаларниң шәһәрлиригә орунлаштурди. ■

Исраил, йәни шималий падишаларниң гуналири вә җазалиниши — хуласә

7 Мана, шундақ ишлар болди; чүнки Исраиллар өзлирини Мисирниң падишаси Пирәвнниң қолидин кутқузуп, Мисир зиминидин чиқарған Пәрвәрдигар Худасиға гуна қилип башқа илаһлардин қорқуп 8 Пәрвәрдигар Исраилларниң алдидин һайдивәткән ят әлликләрниң қайдә-бәлгүлимилиридә, шундақла Исраилниң падишалари өзлири чиқарған қайдә-бәлгүлимилиридә маңған еди. ■ 9 Вә Исраиллар өз Пәрвәрдигар Худасиға қарши чиқип, йошурунларчә тоғра болмиған ишларни қилди; улар барлиқ шәһәрлиридә күзәт мунаридин мустәһкәм қорғанғичә «жуқури җайлар»ни ясиди. □ 10 Улар һәммә егиз дөңләрдә вә һәммә көк дәрәкләрниң астида «бут түврүк» вә «Ашәраһ» бути турғузди. □ 11 Пәрвәрдигар уларниң алдидин һайдап чиқарған ят әлликләр қилғандәк, улар һәммә «жуқури җайлар»да хушбуй яқатти вә Пәрвәрдигарниң ғәзивини кәлтүридиған һәр хил рәзил ишларни қилатти. 12 Гәрчә Пәрвәрдигар уларға: — «Бу ишни қилмаңлар!» дегән болсиму, улар бутларниң куллугиға берилип кәткән еди. ■

13 Пәрвәрдигар һәммә пәйғәмбәрләр билән һәммә алдин көргүчиләрниң вәстиси билән һәм Исраилни һәм Йәһудани ағаһландуруп: Рәзил йоллирлардин йенип, ата-бовилириңларға тапиған вә куллирим болған пәйғәмбәрләр арқилиқ силәргә тәстиқлиған пүтүн қанунға бойсунуп, Мениң әмирлирим вә Мениң бәлгүлимилиримни тутуңлар, дегән еди. □ ■ 14 Лекин улар қулақ салмай, Пәрвәрдигар Худасиға ишәнмигән ата-бовилири қилғандәк, боюнлирини қаттиқ қилди. ■ 15 Улар Униң бәлгүлимилирини, шундақла У уларниң ата-бовилири билән түзгән әһдини вә уларға тапшурған ағаһ-гуваларни чәткә қаққан; улар әрзимәс нәрсиләргә әгишип, өзлири әрзимәс болуп чиқти; Пәрвәрдигар уларға: — Этрапиңлардики әлликләрниң қилғинидәк қилмаңлар, дегән дәл шу әлләргә әгишип, рәзиллик қилатти. □ 16 Улар Худаси болған Пәрвәрдигарниң барлиқ әмирлирини ташлап, өзлири үчүн қуйма мәбудларни, йәни икки мозайни

■ 17:5 2Пад. 18:9 ■ 17:6 2Пад. 18:10; Йәш. 8:4 ■ 17:8 Лав. 18:3 □ 17:9 «күзәт мунаридин мустәһкәм қорғанғичә» — мәнаси бәлким сепилдики мунардин шәһәрниң әң ичкирсидики қорғанғичә — башқичә ейтқанда, «сиртин ичкиригичә». □ 17:10 ««Ашәраһ» бутлар» — бәлким бәтпәрәсликкә беғишланған дәрәкләрдур. Дәрәкләр бәлким «аял мәбүд» шәклидә оюлған яки нәқишләнгән болуши мүмкин еди. ■ 17:12 Мис. 20:3, 4, 5; Қан. 5:7, 8, 9 □ 17:13 «тәстиқлиған» — яки «әвәтқан». ■ 17:13 Йәр. 18:11; 25:5; 35:15 ■ 17:14 Қан. 31:27; Мал. 3:7 □ 17:15 «әрзимәс нәрсиләр» — мошу йәрдә бутларни көрситиду.

қуйдурди, бир «Ашәраһ бут» қилдурди, асмандики нурғунлиған ай-юлтузларға баш урди вә Баалниң қуллуғиға кирди. □ ■ 17 Улар өз оғуллири билән қизлирини оттин өткүзди, палчилик вә жадуғәрлик ишләтти, шундақла Пәрвәрдиғарниң нәзиридә рәзил болғанни қилиш үчүн, өзлирини сетип Униң ғәзивини қозғиди.

□ ■ 18 Шуниң үчүн Пәрвәрдиғар Исраилға интайин аччиқлинип, уларни Өз нәзириниң нери қилди; Йәһуданиң қәбилисидин башқа һеч қайсиси өз зиминида қалдурулмиди. ■

19 Лекин Йәһудаму өз Худаси Пәрвәрдиғарниң әмирлирини тутмиди, бәлки Исраил чиқарған қайдә-бәлғүлимиләр ичидә маңди. ■ 20 Униң үчүн Пәрвәрдиғар Исраилниң барлиқ нәслини чәткә қақти; уларни Өз нәзирини ташлиған күниғичә зиминида харлиққа қалдуруп, булаңчиларниң қолиға тапшуруп бәрди.

□ 21 У Исраилни Давутниң жәмәтидин тартивалған еди. Улар Нибатниң оғли Йәробоамни падиша қилди вә Йәробоам болса Исраилни Пәрвәрдиғарниң йолидин яндуруп, уларни еғир бир гунаға патқузуп аздуруп. □ ■ 22 Исраиллар Йәробоамниң қилған һәммә гуналирида жүрүп, улардин чиқмиди. 23 Ахир берип Пәрвәрдиғар Өз қуллири болған пәйғәмбәрләрниң вәстиси билән ейтқандәк, Исраилни Өз нәзириниң нери қилди; Исраиллар өз жутиниң Асурийәгә елип кетилип, у йәрдә бүгүнгә қәдәр туруп кәлди. □

24 Амма Асурийәниң падишаси Бабил, Куттаһ, Авва, Хамат вә Сәфарваимдин хәлиқни йөткәп Исраилниң орниға Самарийәниң шәһәрлиригә маканлаштурди. Улар шуниң билән Самарийәгә еғидарчилик қилип шәһәрләрдә олтарди. 25 Вә шундақ болдики, улар у йәрдә дәсләптә олтарғинида Пәрвәрдиғардин қорқмиған еди; Пәрвәрдиғар уларни қийма-жыйма қилидиған бир нәччә ширларни уларниң арасиға әвәтти. 26 Шуниң билән Асурийәниң падишасиға хәвәр йөткүзүлүп: — Сили йөткәп Самарийәниң шәһәрлиридә маканлаштурған хәлиқләр шу жутниң илаһиниң қайдә-йосунлирини билмәйду; шуңа У уларниң арасиға ширларни әвәтти; мана булар уларни өлтүрмәктә, чүнки хәлиқ жутниң илаһиниң қайдә-йосунлирини билмәйду, дейилди.

27 Шуниң билән Асурийәниң падишаси әмир қилип: — Силәр у йәрдин елип кәлгән каһинларниң бирини йәнә у йәргә апириңлар; у у йәрдә туруп, уларға у жутниң илаһиниң қайдә-йосунлирини үгәтсун, — деди.

28 Униң буйруғи билән улар Самарийәдин йөткигән каһинларниң бири келип, Бәйт-Әлдә туруп Пәрвәрдиғарниң қорқунучини уларға үгәтти. 29 Лекин шу хәлиқләрниң һәр бири өз илаһлириниң бутлирини ясап, Самарийәликләр салған «жуқури жайлар»дики ибадәтгаһлар ичигә турғузди; һәр бир хәлиқ өзи турған шәһәрдә шундақ қилди. 30 Бабилдин кәлгәнләр Суккот-Бинот дегән мәбүдни ясиди, Куттин кәлгәнләр Нәргал бутни, Хаматтин кәлгәнләр Ашима бутни,

□ 17:16 «асмандики нурғунлиған ай-юлтузлар» — ибраний тилида «асмандики қошун» дегән сөз билән ипадилиниду. Тәвраттин билимизки, асмандики юлтузларниң парштиләр вә бази әһвалда асмандики яман күчләр биләнму мунасивити бар («Зәб.» 146:4, «Апоп» 38:4-7, «Вәһ.» 12:4ни көрүң).

■ 17:16 Мис. 32:8; 1Пад. 12:28 □ 17:17 «оғул-қизлирини оттин өткүзүш» — бәлким уларни «инсан қурбанлиғи» қилиштин ибарәт болуши мүмкин еди. ■ 17:17 Лав. 20:3, 4; Қан. 18:10; 2Пад. 16:3

■ 17:18 Һош. 1:6 ■ 17:19 Лав. 18:3 □ 17:20 «Пәрвәрдиғар... уларни Өз нәзириниң ташлиған күни» — бунинда көздә тутулғини Худаниң Исраилларни Өз зиминидин сүргүн қилдуруш күниниң ибарәттүр (23-айәтһини көрүң). Исраил хәлқиңиң «Худаниң нәзириниң ташлиниши», йәни сүргүн болуши уларға нисбәтән Худаниң оғ дәһшәтлик жазаси, әлвәттә. □ 17:21 «У Исраилни Давутниң жәмәтидин тартивалған еди» — ибраний тилида «У Исраилни Давутниң жәмәтидин житивалған еди». «1Пад.» 11:11, 11:31, 14:8ни көрүң. ■ 17:21 1Пад. 12:16, 17, 26 □ 17:23 «У йәрдә

, йәни Асурийәдә бүгүнгә қәдәр туруп кәлди» — мошу сөzlәр «Тарих-тәзкира»ниң Йәһудадикиләр Бабил империйәсидин қайтип келиш (миләдийәдин илгәрки 539-жили)тин илгири хатириләнгәнлигини аян қилиду.

³¹ Аввийлар Нибһаз билән Тартак бутларни ясиди; Сәфарвийлар Сәфарваимдики бутлири болған Адраммәләк билән Анаммәләккә өз балилирини атап отта көйдүрди.

³² Улар әнди мошундақ һаләттә Пәрвәрдигардин қорқуп, өз арисидики һәр түрлүк адәмләрни өзлири үчүн «жуқури жайлар»дики бутханиларда қурбанлиқларни сунидиған һаһин қилип бекиткән. ■ ³³ Улар Пәрвәрдигардин қорқатти вә шуниң билән тәң қайси әлдин кәлгән болса, шу әлниң қайдә-йосунлирида өз илаһлириниң қуллуғидиму болатти. ■

³⁴ Бүгүнгә қәдәр улар илгәрки адәтләр бойичә меңип кәлмәктә; улар Пәрвәрдигардин қорқмай, Пәрвәрдигар Исраил дәп атиған Яқупниң әвлатлириға тапилиған бәлгүлимиләр вә һөкүмләр, қанун вә әмирләргә мувапиқ иш көрмәйду. □ ■ ³⁵ Пәрвәрдигар улар билән бир әһдә қилишип уларға буйруп: — «Башқа илаһлардин қорқмай, уларға сәждә қилмай яки уларға баш урмай вә уларға қурбанлиқ қилмаңлар — ■ ³⁶ пәқәт зор қудрәт вә узатқан билиги билән силәрни Мисир зиминидин чиқарған Пәрвәрдигардинла қорқуңлар, униңға сәждә қилиңлар вә униңға қурбанлиқ сунуңлар. ³⁷ У силәр үчүн пүткүзгән бәлгүлимиләр, һөкүмләр, қанун вә әмирни болса, уларни әбәткичә көңүл бөлүп тутуңлар; башқа илаһлардин қорқмаңлар. ³⁸ Мән силәр билән қилған әһдини унтумаңлар я башқа илаһлардин қорқмаңлар, ³⁹ бәлки Худайиңлар Пәрвәрдигардин қорқуңлар; вә У силәрни һәммә дүшмәнлириңларниң қолидин қутқузиду» — дегән еди.

⁴⁰ Лекин улар кулақ салмай, илгәрки қайдә-йосунларни жүргүзәтти.

⁴¹ Мошу әлләр шу тәриқидә Пәрвәрдигардин қорқатти һәм ойма мәбудларниң қуллуғида болатти; уларниң балилири билән балилириниң балилириму шундақ қилатти; өз ата-бовилири қандақ қилған болса, уларму бүгүнки күнгичә шундақ қилип кәлди.

18

һәзәкия Йәһуданиң үстидә һөкүм сүриду *2Тар. 29:1-2; 31:1*

¹ Елаһниң оғли, Исраилниң падишаси һошияниң сәлтәнитиниң үчинчи жилида, Йәһуданиң сабиқ падишаси Аһазниң оғли һәзәкия Йәһудаға падиша болди. ■ ² У падиша болғанда жигирмә бәш яшта болуп, Йерусалимда жигирмә тоққуз жил сәлтәнәт қилди. Униң анисиниң исми Аби еди; у Зәкәрияниң қизи еди.

³ һәзәкия болса атиси Давутниң барлиқ қилғинидәк, Пәрвәрдигарниң нәзирадә дурус болғанни қилатти. ⁴ У «жуқури жайлар»ни йоқитип, «бут түврүкләр»ни чекип «Ашәраһ»ларни кесип ташлап, Муса ясатқан мис иланни чекип парә-парә қилип (чүнки у чаққичә Исраиллар униңға хушбуй яқатти), униңға «Нәһуштан!» дәп исим қойди. □ ■ ⁵ һәзәкия Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарға

■ **17:32** 1Пад. 12:31 ■ **17:33** Зәф. 1:5 □ **17:34** «Улар Пәрвәрдигардин қорқмай, Пәрвәрдигар Исраил дәп атиған Яқупниң әвлатлириға тапилиған бәлгүлимиләр вә һөкүмләр, қанун вә әмирләргә мувапиқ иш көрмәйду» — яки «Улар Пәрвәрдигардин қорқмай, өзлириниң бәлгүлимилери вә һөкүмлиригә мувапиқ иш көрмәйду вә Пәрвәрдигар Исраил дәп атиған Яқупниң әвлатлириға тапилиған қанун вә әмирләргә мувапиқ иш көрмәйду». Бу тәржимә тоғра болса, «өзлириниң бәлгүлимилери вә һөкүмлари» дегән бу сөз уларниң өз илаһлириниң бәлгүлимилери вә һөкүмлирини көрситиду. ■ **17:34** Яр. 32:27; 35:10; 1Пад. 18:31 ■ **17:35** һак. 6:10 ■ **18:1** 2Тар. 28:27; 29:1 □ **18:4** «Нәһуштан!» — «бир парчә мис, халас!» дегән мәнидә. Бу илан тоғрилиқ «Чөл.» 21:4-9ни көрүң. ■ **18:4** 2Тар. 31:1

таянди. Бу жәһәттә нә униңдин кейин кәлгән нә униңдин илгири өткән Йәһуда падишалириниң арасидики һеч бири униңға йәтмәйтти. □ 6 У Пәрвәрдиғарға чиң бағлинип униңға әгишиштин чиқмай, бәлки Пәрвәрдиғар Мусаға буйруған әмирләрни тутатти.

7 Пәрвәрдиғар униң билән биллә еди; у қайсила ишқа чиқса шунинда раважлик болатти. У Асурийә падишасиниң һакимийитигә қарши чиқип униңға беқинди болуштин янди. 8 У Филистийләргә һужум қилип уларни Газа шәһири вә униң әтрапидики зиминлириғичә, күзәт мунаридин мустәһкәм қорғанғичә бесип мәғлуп қилди. □ ■

9 Вә шундақ болдики, һәзәкия падишаниң сәлтәнитиниң төртинчи жилида, йәни Израилниң сабқ падишаси Елаһниң оғли һошияниң сәлтәнитиниң йәттинчи жилида, Асурийәниң падишаси Шалманәзәр Самарийгә һужум қилип уни қамал қилди. ■ 10 Үч жилдин кейин улар шәһәрни алди; һәзәкияниң сәлтәнитиниң тоққузинчи жили, йәни Израил падишаси һошияниң сәлтәнитиниң тоққузинчи жилида, Самарийә ишғал қилинди. ■ 11 Андин Асурийәниң падишаси Израилларни Асурийәгә елип кетип, уларни Халаһда, Гозандики Хабор дәрйәсиниң бойлирида вә Медиаларниң шәһәрлиридә маканлаштурди. 12 Чүнки улар өз Худаси Пәрвәрдиғарниң авазига итаәт қилмиди, бәлки Униң әһдисигә, йәни Пәрвәрдиғарниң қули Муса буйруғанниң һәммисигә хилаплик қилди; улар ақи қулақ салмиди, ақи әмәл қилмиди.

Асурийә империйәси - миладийәдин илгирил 650-жили

Сәннахериб Йәһудаға таҗавуз қилиду
2Тар. 32:1-9; Йәш. 36:1-22

□ 18:5 «бу жәһәттә» — демәк, Худаға тайиниш жәһәттә, иман-ишәшни ипадиләш тәрәптә. □ 18:8 «күзәт мунаридин мустәһкәм қорғанғичә» — мәнәси бәлким сепилдики мунардин шәһәрниң әң ичкирасидики қорғанғичә — башқичә ейтқанда, «сирттин ичкириғичә». ■ 18:8 Йәш. 14:29, 30 ■ 18:9 2Пад. 17:3 ■ 18:10 2Пад. 17:6

13 Һәзәкия падишаниң сәлтәнитиниң он төртинчи жили, Асурийәниң падишаси Сәннахериб Йәһуданиң барлиқ қорғанлиқ шәһәрлиригә һужум қилип чиқип, уларни ишғал қилди. ■ 14 У вақитта Йәһуданиң падишаси Һәзәкия Лақишқа адәм әвәтип, Асурийәниң падишасиға: Мән гунакар! Мәндин чекинғәйла, үстүмгә һәр немә чүшүрсилә шуни төләймән, — деди.

Асурийәниң падишаси Һәзәкияға үч йүз талант күмүч билән оттуз талант алтун тохтитип қойди. □ 15 Һәзәкия Пәрвәрдигарниң өйидики вә падишаниң ордисиниң ғәзнисидики барлиқ күмүчни елип бәрди. 16 Шуниң билән бир вақитта Йәһуданиң падишаси Һәзәкия Пәрвәрдигарниң өйиниң ишиклиридин вә өзи әслидә қаплатқан ишиқ кешәклиридин алтунни ажритип елип, Асурийәниң падишасиға бәрди. □

17 Шу чағда Асурийә падишаси Сәннахериб Тартан, Раб-Сарис вә Раб-Шакәһлирини чоң қошун билән Лақиш шәһиридин Йерусалимға, Һәзәкияниң йениға әвәтти. Улар Йерусалимға чиқип кәлди. Чиққанда, улар кир жуйғучиларниң етизиниң бойидики йолда, жуқури кәлчәкниң нориниң бешиға келип турди. □ 18 Улар падишани чақирғанда, һилқияниң оғли, ордини башқуридиған Елиаким, ординиң диванбеги Шәбна вә Асафниң оғли, орда мирзибеги Йоаһлар уларниң йениға кәлди. 19 Вә Раб-Шакәһ уларға мундақ деди:

«Силәр Һәзәкияға: — «Улуқ падиша, йәни Асурийә падишаси саңа мундақ деди, дәнлар: —

Сениң мошу ишәнгән таянчиң зади немиди?»

20 Сән: «Уруш қилишқа тәдбир-мәслиһәтимиз һәм күчимиз бар, дәйсән — бу пәкәт бир куруқ гәп, халас! — Сән зади кимгә тайинип маңа қарши өктә қописән?»

□ 21 Мана әнди сән йериқи бар әшу қомуш һаса, йәни Мисирға тайинисән. Бириси униңға йөләнсә, униң қолиға санжип кириду; Мисир падишаси Пирәвнгә таянғанларниң һәммиси шундақ болиду! ■

22 Әгәр силәр маңа: «Биз Худайимиз болған Пәрвәрдигарға тайинимиз» — десәңлар, Һәзәкия өзи Йәһудадикиләргә вә Йерусалимдикиләргә: «Силәр пәкәт Йерусалимдики мошу ибадәтһаһ алдидила ибадәт қилишиңлар керәк» дәп, униңға аталған «жуқури жайлар»ни һәм қурбанһаһларни йоқ қиливәттиғу? Улар әшу Пәрвәрдигарниң жуқури жайлири эмәсмиди? □

23 Әнди һазир ғожайиним Асурийә падишаси билән бир тохтамға келиңлар: — «Әгәр силәрдә уларға минәлиғидәк әскәрлириңлар болса, мән силәргә икки миң

■ 18:13 2Тар. 32:1; Йәш. 36:1 □ 18:14 «йүз талант күмүч билән оттуз талант алтун» — бир талант бәлким 30.6 килограм еди, шуңа бу 9.06 тонна күмүч вә 0.906 тонна алтун еди. □ 18:16

«Һәзәкия Пәрвәрдигарниң өйиниң ишиклиридин ... алтунни ажритип елип...» — бу тексттә «алтун» дегән сөзниң өзи йоқ. Лекин ибадәтхана ичидики барлиқ яғачларға чапланған метал алтун болуши керәк еди («Ипад.» 6:32-35ни көрүң). □ 18:17 «Тартан» — Асурийә қошунлириниң баш сәрдариниң, «Раб-Сарис» баш ағватниң, «Раб-Шакәһ» падишаниң мәслиһәтчисиниң унвани болуши мүмкин еди.

□ «Улар кир жуйғучиларниң етизиниң бойидики йолда, жуқури кәлчәкниң нориниң бешиға келип турди» — мошу йәр дәл Йәшәя пәйғәмбәр Аһаз падиша билән көрүшүп, Асурийәниң тажәвузи тоғрилиқ ағаһландурған йәр («Йәш.» 7-бапни көрүң). □ 18:20 «уруш қилиш тәдбир-мәслиһитимиз һәм күчимиз бар... сән зади кимгә тайинип маңа қарши өктә қописән?» — мошу гепигә қариғанда, Асурийәдикилерниң Йәшәяниң «Пәкәт Пәрвәрдигарға тайинишимиз керәк» дегән бешәрәтлириниң хәвири бар охшайду.

■ 18:21 Йәш. 36:6; Әс. 29:6, 7 □ 18:22 «... Улар әшу Пәрвәрдигарниң жуқури жайлири эмәсмиди?» — Муса пәйғәмбәргә вәһий қилинған қанунға асасән, Исраиллар пәкәт Йерусалимдики ибадәтханидики қурбанһаһтила қурбанлиқ қилишқа болатти. Әслидә Һәзәкия мошу пәрманға асасән бутпәрәслик қилидиған қурбанһаһларни һәм хата йол билән қурулған, «Пәрвәрдигарға атап» ибадәт қилидиған «жуқури жайлар»ни йоқатқан. Раб-Шакәһ шу гәп билән уни аңлиғучи Исраилларни қаймүқтурмақчи еди, әлвәттә.

атни бекарға берэй!»□

²⁴ Силәрдә ундақлар болмиса, ғоҗайинимниң әмәлдарлириниң әң кичиги болған бир ләшкәр бешини қандақму чекиндүрәләйсиләр?! Гәрчә силәр жәң һарвулири вә атларни елиш үчүн Мисирға тайинисиләр! ²⁵ Мән мошу йәрни һалак қилиш үчүн Пәрвәрдигарсиз кәлдимму? Чүнки Пәрвәрдигар маңа: «Мошу зиминни һалак қилишқа чиққин» — деди!».

²⁶ Елиаким, Шәбна вә Йоаһ Раб-Шакәһгә: —

Пеқирлириға арабий тилида сөзлисилә; биз буни чүшинимиз. Бизгә ибраний тилида сөзлимисилә, гәплири сепилда турғанларниң кулиқиға кирмисун! — деди.□

²⁷ Бирақ Раб-Шакәһ: —

Ғоҗайиним мени мошу гәпни ғоҗайиниңларға вә силәргила ейтишқа әвәткәнму? Мошу гәпни силәр билән бириктә сепилда олтарғанларға дейишкә әвәткән әмәсму? Чүнки улар өз поқини йегүчи һәм өз сүйдүгини ичкүчи болиду!» — деди. □ ²⁸ Андин Раб-Шакәһ ибраний тилида жуқури аваз билән: «Улуқ падиша, йәни Асурийә падишасиниң сөзлирини аңлап қоюңлар!» — дәп вақириди.

²⁹ — «Падиша мундақ дәйду: — һәзәкия силәрни алдап қоймисун! Чүнки у силәрни падишаниң қолидин кутқузалмайду. ³⁰ Униң силәрни: — «Пәрвәрдигар бизни жәзмән кутқузиду; мошу шәһәр Асурийә падишасиниң қолиға чүшүп кәтмәйду» дәп Пәрвәрдигарға таяндурушиға йол қоймаңлар! ³¹ һәзәкияға кулақ салмаңлар; чүнки Асурийә падишаси мундақ дәйду: — Мән билән сүлһилишип, мән тәрәпкә өтүңлар; шундақ қилсаңлар һәр бириңлар өзүңларниң үзүм бариңидин һәм өзүңларниң әнжир дәриғидин мевә йәйсиләр, һәр бириңлар өз су көлчигиңлардин су ичисиләр; ³² та мән келип силәрни бугдайлиқ һәм шараплиқ бир зиминға, нени, үзүмзарлири вә зәйтун дәрәқлири бар, һәсәл чиқиридиған бир зиминға, йәни зиминиңларға охшаш бир зиминға апирип қойғичә йәп-ичивериңлар! Шуниң билән силәр тирик қелип, өлмәйсиләр! һәзәкия силәргә: — «Пәрвәрдигар бизни кутқузиду» десә униңға кулақ салмаңлар!»□

³³ Әл-жутларниң илаһ-бутлириниң бири өз зиминини Асурийә падишасиниң қолидин кутқузғанму? ³⁴ Хамат вә Арпад дегән жутларниң илаһ-бутлири қени? Сәфарваим, Хена вә Ивваһ шәһәрлириниң илаһ-бутлири қени? Улар Самарийәни мениң қолумдин кутқузғанму?! ³⁵ Мошу әл-жутларниң илаһ-бутлиридин өз зиминини кутқузған зади ким бар? Шундақ экән, Пәрвәрдигар Йерусалимни мениң қолумдин кутқузаламду?» — деди.

³⁶ Амма хәлиқ сүкүт қилип униңға жававән һеч қандақ бир сөз қилмиди; чүнки падишаниң буйруғи шуки: — «Униңға жавап бәрмәңлар».

³⁷ Андин һилқияниң оғли, ордини башқуридиған Елиаким, орда диванбеги Шәбна вә Асафниң оғли, орда мирзибеги Йоаһлар кийим-кечәклирини житишип,

□ **18:23** «Әгәр силәрдә уларға миналиғидәк әскәрлириңлар болса, мән силәргә икки миң атни бекарға берэй!» — бу кинайилик, һәжвий гәп, әлвәттә. Адәттики чағларда йәһудада атлар һаһайити аз еди. Уруш вақтида техиму аслап кетәтти. Атлиқ әскәрләр әмәс, һәтта аддий әскәрләрму һаһайити аз еди. □

18:26 «арабий тили» — Сурийәниң кона исми «Арам» еди. Кона заманда «сурийә тили» «арабий тили» дейиләтти. Асурийәму арабий тилини ишләткән. □ **18:27** «... Улар өз поқини йегүчи һәм өз сүйдүгини ичкүчи болиду!» — шәһәр муһасиргә чүшүп, униңда аш вә су қалмиған һәләттә хәлиқләр мошундақ қилишқа мәжбур болиду. □ **18:32** «...мән келип силәрни ... зиминиңларға охшаш бир зиминға апирип қойғичә йәп-ичивериңлар!» — мошу гәпләр чирайлиқ болғани билән мәнәси ениқки: — «Мениң әсирлирим, қуллирим болисиләр!» дегәнлик. Жуқурида ейтқинимиздәк,

Асурийә падишаси учиға чиққан һейлигәр алдамчи еди.

Һәзәкияниң йениға келип, Раб-Шакәһниң гәплирини униңға уқтурди.

19

Һәзәкия Худадин йол сорайду

2Тар. 32:20-21; Йәш. 37:1-38

¹ Шундақ болдики, һәзәкия буни аңлиғанда, кийим-кечәклирини житип, өзини бөз билән қаплап Пәрвәрдиғарниң ибадәтханисиға кирди. ² У һилқияниң оғли, ордини башқуридиған Елиаким, орда диванбеги Шәбна вә каһинларниң ақсақаллирини бөз қапланған пети Амосниң оғли Йәшәя пәйғәмбәргә әвәтти. ■

³ Улар униңға: —

Һәзәкия мундақ дәйду: —

«Балилар туғулай дәп қалғанда аниниң туққидәк һали қалмиғандәк, мошу күн аваричилик, рәсва қилинидиған, мазақ қилинидиған бир күнидур. ⁴ Өз ғоҗайини болған Асурийә падишаси тирик Худани мазақ қилишқа әвәткән Раб-Шакәһниң мошу барлиқ гәплирини Пәрвәрдиғар Худайиң нәзиригә елип тиңшиса, буларни аңлиған Пәрвәрдиғар Худайиң шу гәпләр үчүн униң дөккисини берәрмекин? Шуңа қелип қалған қалдиса үчүн авазини көтирип, бир дуайини бәрсең» — деди.

⁵ Шу гәпләр билән һәзәкияниң хизмәткарлири Йәшәяниң алдиға кәлди. ⁶ Йәшәя уларға: —

«Ғоҗайиниңларға: — Пәрвәрдиғар мундақ деди: —

«Асурийә падишасиниң чапармәнлириниң сән аңлиған әшу Маңа күпүрлүк қилғучи гәплиридин қорқма; ⁷ Мана, Мән униңға бир роһни киргүзимән; шуниң билән у бир игвани аңлап, өз жутиға қайтиду. Мән уни өз зимиңида турғузуп қилич билән өлтүргүзимән» — дәнлар» — деди. □

⁸ Раб-Шакәһ өзи кәлгән йоли билән қайтип маңғанда, Асурийә падишасиниң Лақиш шәһиридин чекингәнлигини аңлап, Либнаһ шәһиригә қарши жәң қиливатқан падишаниң йениға кәлди. ⁹ Чүнки падиша: «Мана, Ефиопийә падишаси Тирһакаһ сизгә қарши жәң қилмақчи болуп йолға чиқти» дегән хәвәрни аңлиған еди. Лекин у йәнә һәзәкияға әлчиләрни мундақ хәт билән әвәтти: — □

¹⁰ «Силәр Йәһуда падишаси һәзәкияға мундақ дәнарисалдилар: —

«Сән тайинидиған Худайиңниң саңа: «Йерусалим Асурийә падишасиниң қолиға тапшурулмайду» дегинигә алданма; ¹¹ мана, сән Асурийә падишалариниң һәммә әл-жутларни немә қилғанлирини, уларни өз илаһ-бутлириға атап һалак қилғанлигини аңлиғансән; әнди өзүң қутқузуламсән? □ ¹² Ата-бовилирим һалак қилған әлләрниң өз илаһ-бутлири уларни қутқузғанму? Гозан, һаран, Рәзәф шәһиридикиләрничү, Теласарда турған Едәнләрничү? ¹³ Хамат падишаси,

■ **19:2** Йәш. 1:1 □ **19:7** «... Мән униңға бир роһни киргүзимән; шуниң билән у бир игвани аңлап, өз жутиға қайтиду. Мән уни өз зимиңида турғузуп қилич билән өлтүргүзимән» — Йәшәяниң мошу вәһийини диққәт билән оқусиңиз, у һәзәкияниң (6-айәттики) тәливи бойичә дуа қилмай, бәлки беваситә хәвәрчиләргә жавап бәрди. Чүнки у алибурун Асурийә тоғрилиқ нурғун бешәрәтләрни қилған. Худа мошу пәйт-әһвал тоғрилиқ Исраилға уқтурған (мәсилән, «Йәш.» 10:5-21, 14:24-25ни көрүң). Бирақ һәзәкия вә ордисидикиләр мошуларни вә униңдин башқа көргән карамәт мөҗизиләрни («Йәш.» 38-баһниму көрүң) пүтүнләй унтуп қалған охшайду. □ **19:9** «Ефиопийә падишаси Тирһакаһ сизгә қарши жәң қилмақчи болуп йолға чиқти» — бу иш әмәлийәт әмәс, һәмдә шу чағда мүмкин болмиған еди. Бирақ Худа Өзи әвәткүзгән «алдамчи роһ»ниң тәсири билән уни ишәндүргән. □ **19:11** «өз илаһ-бутлириға атап һалак қилиш» — бу дегәнлик ибрани тилида пәкәт бир сөз биләнла, йәни «һарам» қилиш» яки «һәрәм» қилиш» биләнла ипадилиниду.

Арпад падишаси, Сәфарваим, Хена һәм Ивваһ шәһәрлириниң падишалири қени?»»».□

¹⁴ Шуниң билән һәзәкия хәтни әкәлгүчиләрниң қолидин елип оқуп чиқти. Андин у Пәрвәрдигарниң өйигә кирип, Пәрвәрдигарниң алдиға хәтни йеийп қойди. ¹⁵ Вә һәзәкия Пәрвәрдигарға дуа қилип мундақ деди: —

«И керублар оттурисида турған Пәрвәрдигар, Исраилниң Худаси: —

Сән Өзүндурсән, жаһандики барлиқ әл-жутларниң үстидики Худа пәқәт Өзүңдурсән; асман-зиминни Яратқучисән. □ ¹⁶ И Пәрвәрдигар, қулиқиңни төвән қилип аңлиғайсән; көзүңни ачқайсән, и Пәрвәрдигар, көргәйсән; Сәннахерибниң әдәм әвәтип мәңгү һаят Худани һақарәтләп ейтқан гәплирини аңлиғайсән!

¹⁷ И Пәрвәрдигар, Асурийә падишалири һәқиқәтән һәммә жутларни, шуларға беқинди болған жутларниму харабә қилип, □ ¹⁸ уларниң илаһ-бутлирини отқа ташливаткән; чүнки уларниң илаһлири илаһ әмәс, бәлки инсан қоли билән ясалғанлири, яғач вә таш, халас; шуңа асурийлар уларни һалақ қилди. ¹⁹ Әнди, и Пәрвәрдигар Худайимиз, жаһандики барлиқ әл-жутларға Сениң, пәқәт Сениңла Пәрвәрдигар экәнлигиңни билдүрүш үчүн, бизни униң қолидин кутқузғайсән!».

²⁰ Шуниң билән Амосниң оғли Йәшәя һәзәкияға сөз әвәтип мундақ деди: —

— Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —

«Сениң Маңа Сәннахериб тоғрилиқ қилған дуайиңни аңлидим.

²¹ Пәрвәрдигарниң униңға қарита дегән сөзи шудурки: —

«Пак қиз, йәни Зионниң қизи сени кәмситиду,

Сени мазақ қилип күлиду;

Йерусалимниң қизи кәйниңгә қарап бешини чайқайду;

²² сән кимни мазақ қилип күпүрлүк қилдиң?

Сән кимгә қарши авазини көтирип,

Назириңни үстүн қилдиң?

Исраилдики Муқәддәс Болғучиға қарши!»□

²³ Әлчилириң арқилиқ сән Рәбни мазақ қилип; —

«Мән нурғунлиған жәң һарвулирим билән тағ чоққисиға,

Ливан тағ бағрилириға йетип кәлдимки,

Униң егиз кедир дәрәқлирини, есил қаригағлирини кесиветимән;

Мән униң әң чәт туралғусиға,

Униң әң бүк-барақсан орманзарлиғиға кирип житимән.»□

²⁴ Өзүм қудуқ қолап яқа жутниң сүйини ичтим;

□ **19:13** «Хамат, Арпад, Сәфарваим, Хена вә Ивваһ» — мошу шәһәрләрниң бәзилириниң нәдә экәнлигини хәритидин көргили болиду, бәзилири бизгә бүгүнгә қәдәр намәлум. □ **19:15**

«керублар оттурисида турған» — муқәддәс ибадәтханидики әң ичкири өй, йәни «әң муқәддәс жай» дегән өйдә, Худаниң «рәһим көрситидиган орун-тәхти» («кафарәт тәхти») («рәһимгаһ») бар еди.

Мошу орунда Худа Исраилниң алаһидә қурбанлиқлириниң қанлирини қобул қилатти. Орниниң икки тәрипиниң һәр биридә алтундин ясалған, тәхткә қаритилған бирдин «керуб» бар еди. Мусаниң дәвридин тартип Худаниң парлақ шан-шәриви сирлиқ һалда шу тәхтнiң үстидә, йәни «керублар оттурисида» турған еди. Керублар болса интайин күчлүк бир хил пәриштиләр болуп, Худаниң чиқарған һөкүм-жазалирини бежириду. «Керублар оттурисида турған» дегини, сән бизгә йеқинлашқан һәм бизгә рәһим көрсәтмәкчи болған Худасән» дегәнлиқтур. □ **19:17** «шуларға беқинди болған жутлар» — мошу ибарини сөзмүсәз тәржимә қилғанда «беқинди» дегән сөз йоқ. Биз шәрһләш үчүн уни қоштуқ. □ **19:22**

«күпүрлүк» — ким өзини Худаниң орнида қоюп, «һәммә ишни қилалаймән» деса, күпүрлүк қилған болиду, шуңдақла һаман бир күни жиқитилиду. □ **19:23** «Униң әң бүк-барақсан орманзарлиғи» — бу

айәттики «бүк-барақсан» дегән сөз ибарниң тилида «кармәл» дегән сөз билән ипадилиниду. Кармәл болса Исраилниң әң мунбәт вә чирайлиқ жайи еди. Шуниң билән падишаниң «униң «Кармәл» орманзарлиғиға киримән» дегини «униң (Ливанниң) әң чирайлиқ жайиға (һеч тосалғусиз) баримән» дегәндәк по атидагған мәнини ипадиләйтти. Ливанда «Кармәл» дегән жай йоқ.

Путумниң учидила мән Мисирниң барлиқ дәрия-өстәңлирини қурутивәттим — дедиң.□

25 — Сән шуни аңлап бақмиғанмидиң?

Узундин буян Мән шуни бекиткәнмәнки,
Қедимдин тартип шәкилләндүргәнмәнки,
Һазир уни әмәлгә ашурдумки,

Мана, сән қалғә-қорғанлиқ шәһәрләрни харабиләргә айландурдуң;

26 Шуниң билән у йәрдә туруватқанлар күчсизлинип,

Йәргә қаритип қоюлди, шәрмәндә қилинди;

Улар өсиватқан от-чөптәк,

Юмран көк чөпләрдәк,

Өгүздики от-чөпләр өсмәй қуруп кәткәндәк болди.□

27 Бирақ сениң олтарғиниңни, орнуңдин турғиниңни, чиқип-киргиниңни вә Маңа қарши ғалжирлишип кәткиниңни билимән;

28 Сениң Маңа қарши ғалжирлишип кәткәнлигиңниң, һакавурлишип кәткәнлигиңниң қулиқимға йәткәнлиги түпәйлидин,

Мән қармиғимни бурниңдин өткүзимән,

Жүгинимни ағзиңға салимән,

Вә өзүң кәлгән йол билән сени қайтуримән.□

29 И һәзәкия, шу иш саңа аламәт бешарәт болидуки,

Мошу жили өзлүгидин өскән,

Иккинчи жили шулардин чиққанларму силәрниң рисқиңлар болиду;

Үчинчи жили болса терийсиләр, орисиләр, үзүм көчәтлирини тикисиләр;

Улардин чиққан мевиләрни йәйсиләр.□

30 Йәһуда жәмәтиниң қечип қутулған қалдиси болса йәнә төвәнгә қарап йилтиз тартиду,

Жуқириға қарап мевә бериду;

31 Чүнки Йерусалимдин бир қалдиси,

Сион теғидин қечип қутулғанлар чиқиду;

Самави қашунларниң Сәрдары болған Пәрвәрдиғарниң отлуқ муһәббиту мошуни ада қилиду.

32 Шуңа, Пәрвәрдиғар Асурийә падишаси тоғрилиқ мундақ дәйду: —

У нә мошу шәһәргә йетип кәлмәйду,

□ 19:24 «... Путумниң учидила мән Мисирниң барлиқ дәрия-өстәңлирини қурутивәттим» — жуқуриқи 22-айәттә падиша өзиниң тәс ишларни қилайдиғанлигини, мәсилән Ливан районидики әң жуқури тағларға чиқалайдиғанлигини (көчмә мәнәси, бәлким алийқанап, күчлүк падишалардин үстүлүккә еришидиғанлигини көрситиду), әң есил нәрсиләргә еришидиғанлигини тәсвирләйду. Мошу 24-айәттики «путум... қурутивәттим» дегини, деханниң пути биләнла топини иштирип ериқни тосуп, сун и қурутивәткинидәк, «Мән халисамла һаһайити асанла һәр қандақ ишни қилайымән, һатта Нил дәриясиниму қурутивәтәләймән» дегән мәнмәнлиқни билдүрмәкчи. □ 19:26 «өгүздики от-чөпләр...» — бу дегәнлиқниң башқа хил тәржимилирини учритиш мүмкин. □ 19:28 «Мән қармиғимни бурниңдин өткүзимән, жүгинимни ағзиңға салимән...» — Асурийә падишалари мошундақ рәһимсиз йол билән әсирләрни ялап маңатти. □ 19:29 «Мошу жили өзлүгидин өскән, иккинчи жили шулардин чиққанларму силәрниң рисқиңлар болиду; үчинчи жили болса терийсиләр, орисиләр, үзүм көчәтлирини тикисиләр; улардин чиққан мевиләрни йәйсиләр» — мошу мөжизә ишәш-етиқатни күчәйтиш үчүн һәм хәлиқни қутқузуш үчүн берилгән. Уруш вақтида териқчилиқ қилиш мүмкин әмәс; Асурийә қошуни кәткәндин кейинки жилидиму, қошунидин қелип қалғанлири паракәндичилиқ қилиши мүмкин еди. Шуңа мөжизә үчинчи жилғичә созулиду. «Үзүм көчәтлирини тикисиләр... мевисини йәйсиләр» дегән вәдә, теҗлиқ мәзғилниң узун болидиғанлигини көрситиду (үзүм таллирини өстүрүшкә узун вақит кетиду, әлвәттә). Кишиләрниң Асурийә қошунлириниң туюқсиз чекинишини «тәсадипийлиқтин» демәслиги үчүн, бу иккинчи мөжизә берилди. Шундақтиму, мәзкур «Падишаһлар» дегән китапқа қариғанда, хәлиқләр йәнила икки мөжизини тезла унтуйду, Худаға вапасизлиқ қиливериду.

Нә униңға бир тал оқму атмайду;
Нә қалқанни көтирип алдиға кәлмәйду,
Нә униңға қарита қашаларниму ясимайду.

³³ У қайси йол билән кәлгән болса,

У йол билән қайтиду вә мошу шәһәргә кәлмәйду — дәйду Пәрвәрдигар,

³⁴ — Чүнки Өзүм үчүн вә Мениң кулум Давут үчүн уни әтрапидики сепилдәк қоғдап қутқузимән». ■

³⁵ Шу кечә шундақ болдики, Пәрвәрдигарниң Пәриштиси чиқип, Асурийәликәрниң барғаһида бир йүз сәксән бәш миң әскәрни урди; мана, кишиләр әтигәндә орнидин турғанда, уларниң һәммисиниң өлгәнлигини көрди! □ ■

³⁶ Шуңа Асурийә падишаси Сәннахериб чекинип, йолға чиқип, Нинәвә шәһиригә қайтип турди. ³⁷ Вә шундақ болдики, у өз бути Нисроқниң бутханисида униңға чоқунуватқанда, оғуллири Адраммәләк һәм Шарезәр уни қиличлап өлтүрүвәтти; андин улар болса Арарат дегән жутқа қечип кәтти. Униң оғли Есарһаддон униң орнида падиша болди. □ ■

20

Һәзәкия егир кесәл болиду, дуа қилиду

2Тар. 32:24; Йәш. 38:1-22

¹ Шу күнләрдә һәзәкия әжәл кәлтүргүчи бир кесәлгә муптила болди. Амосниң оғли Йәшәя пәйғәмбәр униң қешиға берип, униңға: —

«Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —

— Өйүң тоғрилиқ вәсийәт қилгин; чүнки әжәл кәлди, яшимайсән» — деди. ■

² Һәзәкия болса йүзини там тәрәпкә қилип Пәрвәрдигарға дуа қилип: —

³ И Пәрвәрдигар, Сениң алдиңда мениң һәқиқәт вә пак дил билән меңип жүргәнлигимни, нәзириң алдиңда дурус болған ишларни қилғанлиғимни әсләп қойғайсән, — деди.

Вә һәзәкия жиғлап еқип кәтти.

⁴ Йәшәя чиқип ордидики оттура һойлиға йәтмәстә, Пәрвәрдигарниң сөзи униңға йетип мундақ дейилди: —

⁵ Йенип берип хәлқимниң башламчиси һәзәкияға мундақ дегин: —

«Пәрвәрдигар, атаң Давутниң Худаси мундақ дәйду: —

«Дуайиңни аңлидим, көз яшлириңни көрдүм; мана, Мән сени сақайтимән. Үчинчи күниңдә Пәрвәрдигарниң өйигә чиқисән. □ ⁶ Күнлириңгә Мән йәнә он бәш жил қошимән; шуниң билән Мән сени вә бу шәһәрни Асурийә падишасиниң қолидин қутқузимән; Өзүм үчүн вә кулум Давут үчүн Мән бу шәһәрни әтрапидики сепилдәк қоғдаймән.

⁷ (Йәшәя болса: — «Әнжир пошкили тәйярлаңлар, деди. Улар уни елип келип, ярисиға чапливиди, у сақайди. ⁸ Һәзәкия Йәшәядин: Пәрвәрдигар мени сақайтип, үчинчи күни униң өйигә чиқидиғанлиғимни испатлайдиғанға қандақ бешәрәтлик аламәт болиду? — дәп соригән еди. ⁹ Йәшәя: — Пәрвәрдигарниң Өзи

■ **19:34** 2Пад. 20:6 □ **19:35** «Пәрвәрдигарниң Пәриштиси» — Тәврат дәвридә интайин алаһидә шәхс еди. Бәзи ишларда у Худаниң орнида көрүнәтти (мәсилән, Тәвраттики «Яр.» 18-бапни көрүң). «Табирләр»ниму көрүң. ■ **19:35** Йәш. 37:36 □ **19:37** «У өз бути Нисроқниң бутханисида униңға чоқунуватқанда, оғуллири Адраммәләк һәм Шарезәр уни қиличлап өлтүрүвәтти» — мошу вақиә Сәннахериб Исраилдин чекиништин 20 жил кейин (миләдийәдин илгәрки 681-жили) болди.

■ **19:37** 2Тар. 32:21; Йәш. 37:38 ■ **20:1** 2Тар. 32:24; Йәш. 38:1 □ **20:5** «атаң Давут» — һәзәкия Давут пәйғәмбәрниң он үчинчи әвлади еди.

ейтқан ишини жәзмән қилидиганлигини саңа испатлаш үчүн Пәрвәрдигардин шундақ бешарәтлик аламәт болидуки, сән куяшның пәләмпәй үстигә чүшкән сайисиниң он баскуч алдиға меңиши яки он баскуч кәйнигә йенишини халамсән? — деди.

10 Һәзәкия: Куяш сайисиниң он баскуч алдиға меңиши асан; сайә он башкуч кәйнигә янсун, дегән еди. **11** Шуниң билән Йәшәя пәйгәмбәр Пәрвәрдигарға нида қилди вә У куяшның Аһаз падиша курған пәләмпәй баскучилири үстигә чүшкән сайисини яндуруп, он баскуч кәйнигә маңдурди).

Бабил падишасидин кәлгән әлчиләр *** Чоң бир хаталиқ

2Тар. 32:31-33; Йәш. 39:1-8

12 Шу пәйттә Баладанниң оғли Бабил падишаси Мерадақ-Баладан, һәзәкияни кесәл болуп йетип қапту, дәп аңлап, хәтләр һәдийә билән әвәтти. □ **13** Һәзәкия болса әлчиләрниң гепини тиңшап, уларға барлиқ гәзнә-амбарлирини, күмүчни, алтунни, дора-дәрманларни, сәрхил майларни, савут-қураллар амбиридики һәммини вә байлиқлириниң барлигини көрсәтти; ордиси вә пүткүл падишалиғи ичидики нәрсиләрдин һәзәкия уларға көрсәтмигән бириму қалмиди.

14 Андин Йәшәя пәйгәмбәр һәзәкияниң алдиға берип, униңдин: — «Мошу кишиләр немә деди? Улар сени йоқлашқа нәдин кәлгән?» — дәп сориди. Һәзәкия: — «Улар жирақ бир жуттин, йәни Бабилдин кәлгән» деди.

15 Йәшәя йәнә: — «Улар орданда немини көрди?» дәп сориди.

Һәзәкия: — «Ордамда бар нәрсиләрни улар көрди; байлиқлиримниң арисидин мән уларға көрсәтмигән бириму қалмиди» — деди.

16 Йәшәя һәзәкияға: Пәрвәрдигарниң сөзини аңлап қойгин: —

17 — Мана шундақ күнләр келидуки, орданда бар нәрсиләр вә бүгүнгә қәдәр ата-бовилириң топлап, сақлап қойған һәммә Бабилға елип кетиду; һеч нәрсә қалмайду — дәйду Пәрвәрдигар.

18 — Һәмдә Бабиллиқлар оғуллириңни, йәни өзүңдин болған әвлатлириңни елип кетиду; шуниң билән улар Бабил падишасиниң ордисида агват болиду. □

19 Һәзәкия әнди өз-өзигә «Өз күнлиримдә болса аман-течлиқ, Худаниң һәқиқәт-вапалиғи болмаду?», дәп Йәшәяға: — «Сиз ейтқан Пәрвәрдигарниң мошу сөзи

□ **20:12** «Мерадақ-Баладан» — яки «Беродақ-Баладан». «Бабил падишаси Мерадақ-Баладан... хәтләр һәдийә билән әвәтти» — Мерадақ-Баладан Асурийә падишаси Сәннахериб тәрипинин миладийәдин илгәрки 702-жили гулитилди. Мошу ишму шу жида болған болуши керәк. Демәк, бу иш, йәни 20-бапта вә «Йәш.» 38-39-бапта тәсвирләнгән ишлар «2пад.» 18:17-37 вә 19-баптики ишлардин илгири йүз бәргән. Әнди немешкә улардин кейин хатирләнгән? Мошу иш тоғрилик «Йәш.» 39:1дики изаһатни көрүң.

□ **20:18** «Бабиллиқлар оғуллириңни, йәни өзүңдин болған әвлатлириңни елип кетиду ... улар Бабил падишасиниң ордисида агват болиду» — көрүнүштә аддий көрүңгән мошу вақиә үчүн немешкә мошу қаттиқ жазалиқ сөз чиқиду? Пикримизча, үч сәвәби бар: — (1) Һәзәкия Худаға: «Кәдәмлиримни санап маңимән» дегән вәдини бәргән еди, лекин бу қетим Худадин һеч соримай шундақ қилған; (2) Әлчиләрниң кәлгәнлигинин у бәлким: «Һазир мән «жаһанға даңқи чиққан адәммән», «кичик дөлитимизниң жаһанда орни бар» дәп тәкәббурлишип кәткән болуши мүмкин. (3) Мошулардин сирт, билишимизча Мерадақ-Баладан Асурийә империйәсигә қарши бир иттипақни бәрпа қилмақчи. У «тәкәллуп көрситидиған» мошу пурсәттин пайдилинип, һәзәкияни иттипаққа қатнишишқа тәклип қилған. Өзини өлүмдин қутқузғанлигини, куяшның нуриниң «кәйнигә янғанлиғи»дәк интайин карамәт межизини көргән, Худаниң «Мән силәрни Асурийәдин қутқузимән» дегән вәдисини аңлиған һәзәкия қандақму худасиз бир әл-жүт билан иттипақлашмақчи болганду? «Агват» — пичиветилгән адәм, «Йәш.» 56:4-айәттики изаһатни көрүң.

яхши экән» — деди. □

²⁰ Һәзәкияның башқа әмәллири, жүмлидин униң сәлтәнитиниң қудрити, униң қандақ қилип шәһәргә су тәмнинләш үчүн көл, шундақла су апиридиган нор сифанлиғи «Йәһуда падишалариниң тарих-тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди? ■

²¹ Һәзәкия ата-бовилириниң арисидә ухлиди; оғли Манассәһ орнида падиша болди.

21

Манассәһниң Йәһуданиң үстидики сәлтәнити *2Тар. 33:1-9, 20*

¹ Манассәһ падиша болғанда он икки яшта болуп, Йерусалимда әллик бәш жил сәлтәнәт қилди. Униң анисиниң исми һәфзибах еди. ■ ² У Пәрвәрдигар Исраилларниң алдидин һайдап чиқиривәткән ят әликләрниң жиркинчилик адәтлиригә охшаш ишлар билән Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзил болғанни қилди. ³ У атиси һәзәкия бузуп йоқатқан «жуқури жайлар»ни қайтидин ясатти; у Баалға атап қурбанғаһларни салдуруп, Исраилниң падишаси Аһаб қилғандәк бир Ашәраһ мәбуд ясиди; у асмандики нурғунлиған ай-юлтузларға баш урди вә уларниң куллуғиға кирди. □ ■ ⁴ У Пәрвәрдигарниң өйидиму қурбанғаһларни ясатти. Шу ибадәтхана тоғрилиқ Пәрвәрдигар: Мән Йерусалимда Мениң намимни қойимән, дегән еди. ■ ⁵ У Пәрвәрдигарниң өйиниң икки һойлисида «асманниң қошуни»ға қурбанғаһларни атап ясатти. □ ⁶ Өз оғлини оттин өткүзди; жадуғәрчилик билән палчилик ишләтти, өзигә жинкәшләр билән әпсунчиларни бекитти; у Пәрвәрдигарниң нәзиридә сан-санақсиз рәзилликни қилип униң гәзивини қозғиди. ⁷ У ясатқан «Ашәраһ» ойма мәбудни Худаниң өйигә қойди. Шу өй тоғрилиқ Пәрвәрдигар Давутқа вә униң оғли Сулайманға: — «Бу өйдә, шундақла Исраилниң һәммә қәбилилириниң зиминлири арисидин Мән таллиған Йерусалимда Өз намимни әбәткичә қалдуримән; ■ ⁸ әгәр Исраил пәқәт Мән уларға тапилиған барлиқ әмирләргә, йәни Өз қулум Муса уларға буйруған барлиқ қанунға мувапиқ әмәл қилишқа көңүл қойсила, Мән уларниң путлирини ата-бовилиригә тәқсим қилған бу зиминдин қайтидин нери қилмаймән», дегән еди. ⁹ Лекин улар қулақ салмайтти; шунлашқиму, Манассәһ уларни шундақ аздурдик, улар Пәрвәрдигар Исраилларниң алдидин һалак қилған ят әликләрдин ашуруп рәзиллик қилатти.

¹⁰ Шуңа Пәрвәрдигар Өз қуллири болған пәйғәмбәрләрниң вәстиси арқилиқ мундақ деди: —

□ **20:19** «Өз күнлиримдә болса аман-течлик, Худаниң һәқиқәт-вапалиғи болмамду?» — Һәзәкия мошу сөзләрни йәнә очуқ ейтиши мүмкин. «Сиз ейтқан Пәрвәрдигарниң мошу сөзи яхши экән» — мошу әйәттә, һәзәкияның өз-өзигә дегәнлири башқиларға, һатта өз жәмәтигә болған бир хил бегәм, көйүмсиз позитсийисини билдүриду. Йәшәя дегән бешәрәт әмәлийәттә йүз жилдин кейин әмәлгә ашурулған; вақитниң созулуши болса бәлким Йәһуданиң кейинки бир падишаси (Йосия)ниң қаттиқ товва қилиши түпәйлидин болди. ■ **20:20** 2Тар. 32:30 ■ **21:1** 2Тар. 33:1 □ **21:3** «асмандики нурғунлиған ай-юлтузлар» — «асманниң қошуни» дегән сөз билән ипадилиниду. Тәвраттин билимизки, асмандики юлтузларниң пәршитиләр вә бази әһвалда асмандики яман күчләр, йәни жин-шәйтәнлар биләнму мунасивити бар («Зәб.» 146:4, «Аюп» 38:4-7, «Вәһ.» 12:4ни көрүң). ■ **21:3** 2Пад. 18:4 ■ **21:4** Қән. 12:5, 11; 2Сам. 7:13; 1Пад. 8:29; 9:3; 2Тар. 7:12; Зәб. 131:13, 14; Йәр. 32:34 □ **21:5** «асманниң қошуни» — мошу йәрдә қуяш, ай вә юлтузларни көрситиду. ■ **21:7** 2Сам. 7:10; 1Пад. 8:16, 29; 9:3; 2Пад. 23:27

11 Йәһуданиң падишаси Манассәһ бу жиркиничлик ишларни қилип, һәтта униңдин илгири өткән Аморийлар қилған барлиқ рәзилликтин зиядә рәзиллик қилип, униң бутлири билән Йәһуданиму гунаға аздурғини үчүн ■ 12 Исраилниң Худаси Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: —

«Мана, Йерусалим билән Йәһуданиң үстигә шундақ балау-апәт кәлтүримәнки, кимки уни аңдисила қулақлири зиңилдап кетиду. 13 Мән Самарийәни өлчигән тана вә Аһабниң жәмәтини тәкшүргән тик өлчигүч жип билән Йерусалимни тәкшүртимән; киши қачини чайқап сүрткәндин кейин дүм көмтүрүп қойғандәк, Йерусалимни чайқап өрүймән. □ 14 Мән мирасимниң қалғанлиридинму ваз кечип, дүшмәнлириниң қолиға тапшурумән; уларни һәммә дүшмәнлиригә булаң-талаң объект и вә олжа қилип беримән; □ 15 Чүнки улар Мениң нәзиригә рәзил болғанни қилип, уларниң ата-бовилири Мисирдин чиққан күндин тартип бүгүнгичә ғәзивимни қозғап кәлди».

16 Манассәһ әнди пүткүл Йерусалимни бир четидин йәнә бир четигичә қанға толдуруп, көп наһәк қан төккүздә вә охшашла өзи қиливатқан гунайи билән Йәһудаларни аздуруп, уларниң Пәрвәрдиғарниң нәзиридики рәзилликни қилишиға сәвәп болди.

17 Манассәһниң башқа ишлири һәм қилғанлириниң һәммиси, жүмлидин у садир қилған гуна «Йәһуда падишалариниң тарих-тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди?

18 Манассәһ ата-бовилириниң арасида ухлиди вә өз өйиниң беғида, йәни Уззаһниң беғида дәпнә қилинди. Андин оғли Амон униң орнида падиша болди. ■

Амонниң Йәһуданиң үстидики сәлтәнети 2Тар. 33:21-25

19 Амон падиша болғанда жигирмә икки яшта болуп, Йерусалимда икки жил сәлтәнәт қилди. Униң анисиниң исми Мәшулләмәт еди; у Йотбаһлиқ һарузниң қизи еди. 20 Амон атиси Манассәһ қилғандәк Пәрвәрдиғарниң нәзиригә рәзил болғанни қилатти. 21 У атиси маңған барлиқ йолларда маңатти; у атиси қуллуғида болған бутларниң қуллуғида болуп, уларға сәждә қилип, 22 Пәрвәрдиғарниң йолида жүрмәй, өз ата-бовилириниң Худаси Пәрвәрдиғарни тәрк қилди. 23 Әнди Амонниң хизмәткарлири падишани қәстләп, уни өз ордисида өлтүрди. 24 Лекин жут хәлқи Амон падишани қәстлигәнләрниң һәммисини өлтүрди; андин жут хәлқи униң орнида оғли Йосияни падиша қилди.

25 Амонниң башқа ишлири һәм қилғанлириниң һәммиси «Йәһуда падишалариниң тарих-тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди?

26 У Уззаһниң беғида өз қәбридә дәпнә қилинди. Андин оғли Йосия униң орнида падиша болди. ■

■ 21:11 Йәр. 15:4 □ 21:13 «Самарийәни өлчигән тана» — шүбһисизки, Худаниң Самарийәниң үстигә чүшүргән жаза һөкүмини көрситиду; «Аһабниң жәмәтини тәкшүргән тик өлчигүч жип» — Худаниң Аһабниң жәмәтиниң үстигә чүшүргән жаза һөкүмини көрситиду. «Ам.» 7:7-8ни көрүң. «киши қачини чайқап сүрткәндин кейин дүм көмтүрүп қойғандәк, Йерусалимни чайқап өрүймән» — бу сөз, бәлким, Худаниң Йерусалимдин барлиқ аһалисини жирақ қилип, уни астин-үстин қиливетидиғанлиғини көрситиду. 14-айәтни көрүң. □ 21:14 «мирасим» — Исраилдики он икки қәбилә; «мирасимниң қалғанлири» — Исраилдин ялғуз қалған қәбилә, йәни Йәһудани көрситиду. ■ 21:18 2Тар. 33:20

■ 21:26 Мат. 1:10

22

Йосияның Йәһуданиң үстидики сәлтәнити
2Тар. 34:1-28

1 Йосия падиша болғанда сәккиз яшта болуп, Йерусалимда отуз бир жил сәлтәнәт қилди. Униң анисиниң исми Йәдидаһ еди; у Бозкатлик Адаяниң қизи еди. ■ 2 Йосия Пәрвәрдигарниң нәзиридә дурус болғанни қилип, һәр ишта атиси Давутниң барлик йолида жүрүп, нә оңға нә солға чәтнәп кәтмиди.

3 Падиша Йосия сәлтәнитиниң он сәккизинчи жилида, падиша Мәшулламниң нәвриси, Азалияниң оғли катип Шафанни Пәрвәрдигарниң өйигә әвәтип: 4 «Баш каһин һилқияниң қешиға чиқип шуни буйруғинки, у Пәрвәрдигарниң өйигә елип келингән, дәрвазивәнләр хәлиқтин жиққан пулни санисун. 5-6 Андин улар Пәрвәрдигарниң өйини оңшайдиган ишларни назарәт қилғучи ишчиларға тапшуруп бәрсун. Булар һәм Пәрвәрдигарниң өйидики бузулған йәрләрни оңшашқа өйдә ишлигүчиләргә, йәни яғаччилар, тамчилар вә таштирашларға бәрсун. Улар мошу пул билән өйни оңшашқа лазим болған яғач билән оюлған ташларни сетивалсун, дегин» — деди.

7 Лекин уларниң қолиға тапшурулған пулниң һесаби қилинмиди. Чүнки улар инсап билән иш қилатти.

8 Баш каһин һилқия катип Шафанға: — Мән Пәрвәрдигарниң өйидә бир Тәврат китавини таптим, деди. Шуни ейтип һилқия китапни Шафанға бәрди. У уни оқуди. 9 Андин кейин катип Шафан падишаниң қешиға берип падишаға хәвәр берип: — Хизмәткарлири ибадәтханидидики пулни жиғип Пәрвәрдигарниң өйини оңшайдиган иш бешилириниң қолириға тапшуруп бәрди, деди. 10 Андин катип Шафан падишаға: һилқия маңа бир китапни бәрди, деди. Андин Шафан падишаға уни оқуп бәрди. 11 Вә шундақ болдики, падиша Тәврат китавиниң сөзлирини аңлиғанда, өз кийимлирини житти. □

12 Падиша һилқия каһин билән Шафанниң оғли Аһикамға, Микаяниң оғли Акбор билән Шафан катипқа вә падишаниң хизмәтқари Асяяға буйруп: — 13 Берип мән үчүн вә хәлик үчүн, йәни пүткүл Йәһудадикиләр үчүн бу тепилған китапниң сөзлири тоғрисида Пәрвәрдигардин йол сораңлар. Чүнки ата-бовилиримиз бу китапниң сөзлиригә, униңдики бизләргә пүтүлгәнлиригә әмәл қилишқа кулақ салмиғанлиги түпәйлидин Пәрвәрдигарниң бизгә қозғалған ғәзиви интайин дәһшәтлик, деди.

14 Шуниң билән һилқия каһин, Аһикам, Акбор, Шафан вә Асяялар Хархасниң нәвриси, Тикваһниң оғли кийим-кечәк беги Шаллумниң аяли аял пәйғәмбәр һулдаһниң қешиға берип, униң билән сөzlәшти. У Йерусалим шәһириниң иккинчи мәһәллисидә олтиратти.

15 У уларға мундақ деди: — Израилниң Худаси Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Силәрни әвәткән кишигә мундақ дәңлар: —

16 Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мана Мән Йәһуданиң падишаси оқуған китапниң һәммә сөзлирини әмәлгә ашуруп, бу жайға вә бу йәрдә турғучиларға балаю-апат чүшүримән. 17 Чүнки улар Мени ташлап, башқа илаһларға хушбуй йеқип, қоллириниң һәммә ишлири билән Мениң ачғиғимни кәлтүрди. Униң үчүн Мениң қәһрим бу йәргә қарап янди һәм өчүрүлмәйду.

18 Лекин силәрни Пәрвәрдигардин йол сориғили әвәткән Йәһуданиң падишасиға болса шундақ дәңлар: Сән аңлиған сөzlәр тоғрисида Израилниң Худаси

■ 22:1 2Тар. 34:1 □ 22:11 «падиша Тәврат китапниң сөзлирини аңлиғанда...» — тепивелинған китап Тәвратниң қайси қисми болуши керәк? Падишаһниң инкаси, йәни кейинки һәрикәтлиригә, болупму «жуқури жайлар»ни йоқитишиға қариганда, «тепивелинған китап» чоқум бу ишни тәкитләйдиған «Қанун шәрһи»ни өз ичигә алған.

Пәрвәрдиғар шундақ дәйду: — ¹⁹ Чүнки көңлүң юмшақ болуп, мошу жай вә униңда турғучиларниң вәйранә вә ләнәткә айландурулидиганлиғи тоғрисида уларни әйипләп ейтқан сөзлиримни аңлиғиниңда, Пәрвәрдиғарниң алдида өзүрни төвән қилип, кийимлириңни житип, Мениң алдимда жиғлиғиниң үчүн, Мәнму дуайиңни аңлидим, дәйду Пәрвәрдиғар. ²⁰ Буниң үчүн сени ата-бовилириң билән жиғилишқа, өз қәбрәңгә аман-хатиржәмлик ичидә беришқа несип қилимән; сениң көзлириң Мән бу жай үстигә чүшүридиган барлиқ күлпәтләрни көрмәйду».

Улар йенип берип, бу хәвәрни падишаға йәткүзди.

23

Йосия падиша ислаһат қилиду

2Тар. 34:29-30; 35:1-27

¹ Падиша адәмләрни әвәтип, Йәһуда билән Йерусалимниң һәммә ақсақалирини өз кешиға чақиртип кәлди. ■ ² Падиша Пәрвәрдиғарниң өйигә чиқти; барлиқ Йәһудадики әр кишиләр вә Йерусалимда туруватқанларниң һәммиси, каһинлар билән пәйғәмбәрләр, йәни барлиқ хәлиқ, әң кичигидин тартип чоңиғичә һәммиси униң билән биллә чиқти. Андин у Пәрвәрдиғарниң өйидә тепилған әһдә китавиниң һәммә сөзлирини уларға оқуп бәрди. □

³ Падиша түврүкниң йенида туруп Пәрвәрдиғарниң алдида: — Пәрвәрдиғарға әгишип пүтүн қәлбим вә пүткүл женим билән Униң әмирлирини, һөкүм-гувалиқлири вә бәлгүлимилирини тутуп, ушбу китапта пүтүлгән әһдигә әмәл қилимән дәп әһдигә өзини бағлиди. Шуниң билән хәлиқниң һәммисиму әһдә алдида туруп униңға өзини бағлиди. □

⁴ Андин кейин падиша баш каһин һилқия билән орун басар каһинларға вә һәм дәрвазивәнләргә: — Баалға, Ашәраһ бутиға вә асманниң барлиқ қошуниға атап ясалған барлиқ әсвап-үскүниләрни Пәрвәрдиғарниң өйидин чиқириветиңлар, дәп әмир қилди; у буларни Йерусалимниң сиртида, Кидрон етизлиғида көйдүрди вә күллирини Бәйт-Әлгә елип барди. ⁵ У Йәһуда падишалариниң Йәһуда шәһәрлиридики «жуқури жайлар»да һәмдә Йерусалимниң әтраплиридики «жуқури жайлар»да хушбуй яндурушқа тиклигән бут каһинлирини, шуниндәк Баалға, қуяшқа, айға, юлтуз түркүмлиригә һәмдә асманниң барлиқ қошуниға хушбуй яққучиларни иштин һайдивәтти. □ ⁶ У Пәрвәрдиғарниң өйидин Ашәраһ бутни елип чиқип Йерусалимниң сиртиға елип берип, Кидрон жиғисиға апирип шу йәрдә көйдүрүп кукум-талқан қилип езип, тописини аддий пухраларниң қәбирлири үстигә чечивәтти. ⁷ Андин у Пәрвәрдиғарниң өйигә жайлашқан бәччивазларниң туралғулирини чеқип гулатти; бу өйләрдә йәнә аяллар Ашәраһ бутқа чедир тоқуйтти.

⁸ У Йәһуда шәһәрлиридин барлиқ каһинларни чақиртип, өзигә жиғди. Андин у Гәбадин тартип Бәер-Шебағичә каһинлар хушбуй яқидиган «жуқури жайлар»ни бузуп булғивәтти; у «дәрвазилардики жуқури жайлар»ни чеқип бузди; булар «Шәһәр башлиғи Йәшуаниң қувиқи»ниң йенида, йәни шәһәр қувиқиға кириш

■ **23:1** 2Тар. 34:29 □ **23:2** «Һәммә сөзлирини уларға оқуп бәрди» — ибраний тилида: «Һәммә сөзлирини уларниң қулақлириға оқуп бәрди». □ **23:3** «Түврүкниң йенида» — яки «пәштак үстидә». «Китапта пүтүлгән әһдигә...» — ибраний тилида «китапта пүтүлгән әһдә сөзлиригә...». □ **23:5** «...иштин һайдивәтти» — яки «... һалак қилди».

йолиниң сол тәрипидә еди □ 9 (әнди «жуқури жайлар»дики каһинларниң Йерусалимда Пәрвәрдиғарниң қурбанғаһиға чиқиши чәкләнгән еди; лекин улар давамлик өз қериндашлири билән биргә питир нанлардин йейишигә муйәссәр еди).

10 Йосия һеч ким өз оғли яки қизини Моләккә атап оттин өткүзмисун дәп, һинномниң оғлиниң жиғисидики Тофәтниму бузуп булғивәтти. □

11 Пәрвәрдиғарниң өйигә киридиған йолниң еғизидә Йәһуда падишалири қуяшқа тәқдим қилип қойған атларни шу йәрдин йәткәп, «қуяш һарвулири»ни отта көйдүрди (улар *ибадәтханиниң* һойлилириға жайлашқан, Натан-Мәләк дегән ағватниң өйиниң йенидә туратти). □ 12 Падиша йәнә Йәһуда падишалири Аһазниң балиханисиниң өғүзидә салдурған қурбанғаһларни вә Манассәһ Пәрвәрдиғарниң өйиниң икки һойлисигә ясаққан қурбанғаһларни чеқип кукум-талқан қиливәтти; уларниң тописини у йәрдин елип, Кидрон жиғисигә чечивәтти. 13 Исраилниң падишаси Сулайман Йерусалимниң мәшриқ тәрипигә вә «һалак теги»ниң жәнубиға Зидонийларниң жиркиничлик бути Аштарот, Моабийларниң жиркиничлик бути Кемош вә Аммонларниң жиркиничлик бути Милкомға атап ясаққан «жуқури жайлар»ниму падиша бузуп булғивәтти. □

14 У бут түврүкләрни парчилап, Ашәраһ бутлирини кесип жиқитип, улар турған йәрләрни адәм сүйәклири билән толдурди. □ ■

15 У йәнә Исраилни гунаға путлаштурған, Нибатниң оғли Йәробоам Бәйт-Әлдә салдурған қурбанғаһ билән «жуқури жай»ни, уларни бузуп чақти, андин кейин «жуқури жай»ни көйдүрүп кукум-талқан қиливәтти, Ашәраһ бутиниму көйдүрүвәтти. ■ 16 Йосия бурулуп қарап, тағдики қәбирләрни көрүп, адәм әвәтип қәбирләрдики сүйәкләрни колап чиқирип, қурбанғаһ үстидә көйдүрди, шу йол билән уни булғивәтти. Бу ишлар Пәрвәрдиғарниң қаламини йәткүзүп, дәл уларни алдин-ала бешарәт қилип жақалиған Худаниң адиминиң сөзиниң әмәлгә ашурулуши еди. □ ■ 17 Андин Йосия: Көз алдимдики бу қәбир теши кимниң? — дәп сориди.

Шәһәрдикиләр униңға: Бу Йәһудадин кәлгән, силиниң Бәйт-Әлдики қурбанғаһни бузған мошу ишлирини бешарәт қилған Худаниң адиминиң қәбри екән, деди.

18 Йосия: — Уни қоюңлар, һеч ким униң сүйәклирини мидирлатмисун, дәп буйруди. Шуниң билән улар униң сүйәклири билән Самарийәдин кәлгән

□ 23:8 «Гебадин Бәэр-Шебағичә» — «Геба» Йәһуданиң шималий четидә, «Бәэр-Шеба» униң жәнубий четидә еди. «У ... барлиқ каһинларни чақиртип, ... андин у ... каһинлар хушбуй яқидиған жуқури жайларни бузуп булғивәтти» — Йосия мошу йәрләрни булғаш билән бутпәрәсләрниң кейин у йәрни «булғанған, һарам» дәп қарап, қайтидин шундақ йолда ишлитишини мүмкин әмәс қилиш үчүн еди. «дәрвазилардики жуқури жайлар» — яки «тавапғаһларни». □ 23:10 «өз оғли яки қизини... оттин өткүзүш» — инсаний қурбанликларни көрситиши мүмкин. «Һинномниң оғлиниң жиғиси» — бу йәр йәнә «Һинномниң жиғиси», йәни «Ге-Һинном» дәп аталатти (әрәбчә «жәһәннәм»). □ 23:11 «қуяшқа тәқдим қилип қойған атлар» — бу атлар тирек атлар яки ат һәйкили болуши мүмкин еди. «Натан-Мәләк дегән ағватниң өйи» — бәлким муқәддәс ибадәтханиниң бирәр һойлисидә болуши мүмкин еди. □ 23:13 «һалак теги» — мошу йәрдә «Зәйтун теги»ни көрситиду. Бутпәрәсликтин булғинип кәткени түпәйлидин униңға шундақ һәжвий, кинайилик исим қоюлған. □ 23:14 «У бут түврүкләрни парчилап,... улар турған йәрләрни адәм сүйәклири билән толдурди» — Йосияниң мошу йәрләрни «адәмләрниң сүйәклири» билән толдуруши бутпәрәсләрниң кейин у йәрләрни «булғанған, һарам» дәп қарап, қайтидин шундақ йолда уларни ишлитишини мүмкин әмәс қилиш үчүн еди. ■ 23:14 Мис. 23:24; 34:13; Чөл. 33:52; Қан. 7:5, 25; 12:3 ■ 23:15 1Пад. 12:32, 33 □ 23:16 «Йосия ... тағдики қәбирләрни көрүп, адәм әвәтип қәбирләрдики сүйәкләрни колап чиқирип, қурбанғаһ үстидә көйдүрди» — жуқуриқи изаһатни көрүң. «Пәрвәрдиғарниң қаламини йәткүзүп, дәл уларни алдин-ала бешарәт қилип жақалиған Худаниң адиминиң сөзи» — «1Пад.» 13:30-32ни көрүң. ■ 23:16 1Пад. 13:2

пәйгәмбәрниң сүйәклиригә һеч кимни тәккүзмиди.

¹⁹ Андин Йосия Исраилниң падишалири Пәрвәрдигарниң ғәзивини қозғиған, Самарийәниң шәһәрлиридә ясаған «жуқури жайлар»дики барлиқ өйләрни чақти; у уларни Бәйт-Әлдә қилғандәк қилип, йоқатти. ■ ²⁰ У у йәрләрдики «жуқури жайлар»ға хас болған һәммә каһинларни қурбанғаһниң үстидә өлтүрүп, қурбанлиқ қилди, андин уларниң үстигә адәм сүйәклирини көйдүрди;

у ахирда Йерусалимға йенип барди.

Йосия падиша «өтүп кетиш һейти»ни өткүзиди

2Тар. 35:1-19

²¹ Падиша барлиқ хәлиқкә ярлиқ чүшүрүп: — Бу әһдә китаविда пүтүлгәндәк, Худайиңлар Пәрвәрдигарға «өтүп кетиш һейти»ни өткүзүңлар, дәп буйруди. ■

²² «Батур һакимлар» Исраилниң үстидин һөкүм сүргән күнләрдин тартип, нә Исраил падишалириниң вақитлирида нә Йәһуда падишалириниң вақитлирида ундақ бир «өтүп кетиш һейти» өткүзүлүп бақмиған еди; ²³ Йосия падишаниң сәлтәнитиниң он сәккизинчи жилида, Пәрвәрдигарға атап бу «өтүп кетиш һейти» Йерусалимда өткүзүлди.

²⁴ Шуниндәк Йосия Йәһуда жутида вә Йерусалимда пайда болған жинкәшләр вә палчиларни, тәрафим мәбудлири, һәр қандақ бутлар вә барлиқ башқа ләнәтлик һәрсиләрни зиминдин йоқатти. Униң шундақ қилишиниң мәксити, һилқия каһин Пәрвәрдигарниң өйидин тапқан китапта хатириләнгән Тәвраттики сөзләргә әмәл қилиштин ибарәт еди. □ ■

²⁵ Униңдәк Мусаға чүшүрүлгән қанунға интилип пүтүн қәлби, пүтүн жеңи вә пүтүн күчи билән Пәрвәрдигарға қайтип, өзини беғишлиған бир падиша униңдин илгири болмиған еди вә униңдин кейинму униңға охшаш бириси болуп бақмиди.

□ ²⁶ Лекин Пәрвәрдигарниң аччиги Манассәһниң Өзини рәнжиткән барлиқ рәзилликлири түпәйлидин Йәһудаға туташқандин кейин, Өзиниң шиддәтлик ғәзивидин янмиди. ²⁷ Пәрвәрдигар: — Исраилни ташлиғандәк Йәһуданиму Өз көзүмдин нери қилимән вә Өзүм таллиған бу шәһәр Йерусалимни вә Мән: — «Мениң наһим шу йәрдә болиду» дегән шу ибадәтханини тәрк қилимән, деди. □ ■

²⁸ Йосияниң башқа әмәллири һәм қилғанлириниң һәммиси «Йәһуда падишалириниң тарих-тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди?

²⁹ Униң күнлиридә Мисирниң падишаси Пирәвн-Нәко Асурийәниң падишасиға һужум қилғили Әфрат дәрйәсиға барди. У чағда Йосия падиша Пирәвн билән соқушушқа чиқти; лекин Пирәвн уни көрүп Мәгиддода уни өлтүрди.

³⁰ Хизмәткарлири униң өлүгини жәң һарвусиға селип Мәгиддодин Йерусалимға елип келип, уни өз қәбридә дәпнә қилди. Жут хәлқи Йосияниң оғли Йәһоаһазни мәсиһ қилип, атисиниң орнида падиша қилди. ■

Йәһоаһазниң Йәһуданиң үстидики сәлтәнити

2Тар. 36:1-4

■ **23:19** 2Тар. 34:6 ■ **23:21** Мис. 12:3; Қан. 16:2; 2Тар. 35:1 □ **23:24** «тәрафим мәбудлири» — кичик, елип жүргидәк «қолайлиқ бутлар» еди. ■ **23:24** Лав. 19:31; 20:27; Қан. 18:11; Йәш. 8:19

□ **23:25** «униңдәк ... қанунға интилип пүтүн қәлби, пүтүн жеңи вә пүтүн күчи билән Пәрвәрдигарға қайтип, өзини беғишлиған бир падиша ... болуп бақмиди» — бу сөзләр униң Пәрвәрдигарға қайтип қаттиқ товға қилиши вә һәққанийлиққа болған интилишлири жәһәттә ейтилиду.

□ **23:27** «шу ибадәтханини...» — ибраний тилида «шу өйни...». ■ **23:27** 2Пад. 17:18, 20; 24:3

■ **23:30** 2Тар. 36:1

31 Йәһоаһаз падиша болғанда жигирмә үч яшта болуп, үч ай Йерусалимда сәлтәнәт қилди. Униң анисиниң исми һамутал еди; у Либнаһлиқ Йәрәмияниң қизи еди. 32 Йәһоаһаз бовилири барлиқ қилғанлиридәк, Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзил болғанни қилди.

33 Энди Пирәвн-Нәко униң Йерусалимда сәлтәнәт қилмаслиғи үчүн, уни Хамат жутидики Риблаһда солап қойди вә Йәһуда зиминиға йүз талант күмүч билән бир талант алтун селиқ чүшүрди. □ 34 Андин Пирәвн-Нәко Йосияниң оғли Елиакимни атисиниң орнида падиша қилип, исмини Йәһоакимға өзгәртти. У Йәһоаһазни өзи билән Мисирға елип кәтти; Йәһоаһаз Мисирға келип шу йәрдә өлди. □ ■

35 Йәһоаким күмүч билән алтунни Пирәвнгә бәрди; лекин Пирәвнниң шу буйругини ижра қилип пулни тапшуруш үчүн жутқа һәр бир адәмниң чамиға қарап баж-алван қойған еди; алтун вә күмүчни у жутниң хәлқидин, һәр биригә салған өлчәм бойичә Пирәвн-Нәкоға беришкә жиққан еди. ■

36 Йәһоаким падиша болғанда жигирмә бәш яшта болуп, он бир жил Йерусалимда сәлтәнәт қилди. Униң анисиниң исми Зибидаһ еди; у Румаһлиқ Пәдаяниң қизи еди. 37 Йәһоаким бовилири барлиқ қилғанлиридәк Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзил болғанни қилатти.

24

Йәһоаким Йәһуда үстигә сәлтәнәт қилиду

1 Униң күнлиридә Бабилниң падишаси Небоқаднәсар Йәһудаға һужум қилишқа чиқти; Йәһоаким униңға үч жилғәкә беқинди болди, андин униңдин тенип униң һөкүмранлиғиға қарши чиқти. ■ 2 Шу вақитларда Пәрвәрдигар униңға һужум қилишқа Калдийләр булаңчилар шайкиси, Сурийләр булаңчилар шайкиси, Моабийлар булаңчилар шайкиси, вә Аммонийлар булаңчилар шайкилирини қозғиди; у уларни Йәһудани һалак қилиш үчүн қозғиди. Бу ишлар Пәрвәрдигар Өз куллири болған пәйғәмбәрләр арқилиқ ағаһ қилған сөз-каламиниң әмәлгә ашурулуши еди. ■ 3 Дәрвәкә Пәрвәрдигарниң ейтқинидәк, Манассәһниң гуналири түпәйлидин Йәһудани Өз көзлиридин нери қилиш үчүн, бу ишлар уларниң бешиға чүшти. 4 Чүнки Манассәһниң наһәк қан төкүп, Йерусалимни наһәк қанлар билән толдурғини түпәйлидин, Пәрвәрдигар Йәһудаларни әпу қилишқа көнли унимайтти.

5 Йәһоакимниң башқа ишлири һәм қилғанлириниң һәммиси «Йәһуда падишалариниң тарих-тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди?

6 Йәһоаким ата-бовилириниң арисидә ухилди; оғли Йәһоакин униң орнида падиша болди.

7 Мисирниң падишаси болса өз жутидин иккинчи чиқмиди. Чүнки Бабилниң падишаси «Мисир еқини»дин тартип Әфрат дәрйясиғичә болған Мисир падишасиға тәвә зиминни тартивалған еди. □

Йәһоакин сәлтәнәт қилиду 2Тар. 36:9-10

□ 23:33 «йүз талант күмүч» — бир талант бәлким 30.6 килограм еди. □ 23:34 «Елиаким» — бу исимниң мәнәси «Худа (Әлоһим) турғузиду»; «Йәһоаким» дегәнниң мәнәси «Пәрвәрдигар (Яһвәһ) турғузиду». Пирәвнниң ундақ қилиштики мәхсити бәлким бир хил һәжвий-кинайилик қилиш яки Худаға болған күпүрлүк болса керәк. ■ 23:34 Мат. 1:11 ■ 23:35 2Тар. 36:5-8 ■ 24:1 2Тар. 36:6 ■ 24:2 2Пад. 20:17; 23:27 □ 24:7 «Мисир еқини» — Нил дәрйяси әмәс, бәлки Синай чөлиниң шәрқ тәрипидики кичик дәрйядур.

8 Йәһоакин падиша болғанда он сәккиз яшта болуп, үч ай Йерусалимда сәлтәнәт қилди. Униң анисиниң исми Нәһушта еди; у Йерусалимлик Элнатанниң қизи еди. 9 Йәһоакин атисиниң барлиқ қилғанлиридәк Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзил болғанни қилди.

10 Бабилниң падишаси Небоқаднәсарниң сәрдарлири Йерусалимға жәң қилғили чиқип, шәһәрни қамал қилди. □ ■ 11 Униң сәрдарлири шәһәрни қамал қилип турғанда Небоқаднәсар өзиму шәһәрниң сиртиға чиқти.

12 Андин Йәһуданиң падишаси Йәһоакин билән аниси, барлиқ хизмәткарлири, әмәлдарлири вә ағватлири Бабил падишасиниң алдиға чиқип униңға тән бәрди. Шундақ қилип Бабилниң падишаси өз сәлтәнитиниң сәккизинчи жилида уни әсир қилип тутти. □ 13 Небоқаднәсар Пәрвәрдигарниң өйидики барлиқ ғәзиләр билән падишаниң ордисидики ғәзиләрни елип кәтти; Пәрвәрдигар ағаһ бәргинидәк, у Исраилниң падишаси Сулайман Пәрвәрдигарниң ибадәтханиси үчүн ясатқан һәммә алтун қача-әсвапларни кесип сөкти. ■ 14 Йерусалимниң барлиқ аһалисини, жәмлидин һәммә әмәлдарлар, һәммә батур палванлар, жәмий болуп он миң әсирни вә барлиқ һүнәрвәнләр вә төмүрчиләрниму елип кәтти; жуттики хәлиқтин әң намратлардин башқа һеч ким қалмиди.

15 У Йәһоакинни Бабилға елип кәтти вә шуниңдәк падишаниң анисини, падишаниң аяллирини, униң ағватлири вә жуттики мөтивәрләрни әсир қилип Йерусалимдин Бабилға елип барди. ■ 16 У батур-палванларниң һәммисини (йәттә миң еди), һүнәрвән вә төмүрчиләрни (жәмий бир миң еди) — буларниң һәммиси жәңгивар әдәмләр болуп, Бабилниң падишаси уларни әсир қилип, Бабилға елип кәтти. ■

17 Андин Бабилниң падишаси Йәһоакинниң тағиси Маттанияни униң орнида падиша қилип, униң исмини Зәдәкияға өзгәртти. ■

Зәдәкия Йәһуда үстидә сәлтәнәт қилиду

2Тар. 36:11-21; Йәр. 52:1-30

18 Зәдәкия падиша болғанда жигирмә бир яшта болуп, он бир жил Йерусалимда сәлтәнәт қилди. Униң аниси Либнаһлиқ Йәрәмияниң қизи болуп, исми һамутал еди. 19 Зәдәкия Йәһоакимниң барлиқ қилғинидәк, Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзил болғанни қилатти. 20 Пәрвәрдигарниң Йерусалимға һәм Йәһудаға қаратқан ғәзиви түпәйлидин, Пәрвәрдигар уларни Өз һозуридин һайдивәткичә болған арилиқта, төвәндики ишлар йүз бәрди: — авал, Зәдәкия Бабил падишасиға исян кәтәрди.

25

Небоқаднәсар Йерусалим шәһиригә бәсүп кирип, уни ишғал қилиду

1 Андин шундақ болдики, униң сәлтәнитиниң тоққузинчи жили, онинчи айниң онинчи күнидә Бабил падишаси Небоқаднәсар пүткүл қошунига йетәкчилик қилип Йерусалимға һужум қилишқа кәлди; һәмдә уни қоршивелип барғаһ куруп, униң әтрапида қаша-потәйләрни курушти. □ ■ 2 Шуниң билән шәһәр Зәдәкияниң

□ 24:10 «сәрдарлири» — ибраний тилида «хизмәткарлири». ■ 24:10 Дан. 1:1 □ 24:12 «ағватлири» — яки «ордидики гождарлири». ■ 24:13 2Тар. 20:17; Йәш. 39:6 ■ 24:15 2Тар. 36:10; әст. 2:6 ■ 24:16 Йәр. 52:28 ■ 24:17 Йәр. 37:1; 52:1 □ 25:1 «Небоқаднәсарниң сәлтәнитиниң тоққузинчи жили, онинчи айниң онинчи күни» — миладийәдин илгири 588-жили, 15-Январ еди. ■ 25:1 2Тар. 36:17 Йәр. 32:2; 39:1; 52:4

он биринчи жилиғичә муһасиридә турди. ³ Шу жили төртинчи айниң тоққузинчи күни шәһәрдә еғир қәһәтчилик һәммини басқан вә зиминдикиләр үчүнму һеч аш-озуқ қалмиған еди. □ ■ ⁴ Шәһәр сепили бөсүлди; барлиқ жәңгивар ләшкәрләр қачмақчи болуп, түн кечидә бәдәр тикиветишти. Улар падишаниң бағчисига йеқин «икки сепил» арилиғидики дәрвазидин кетишти (калдийләр болса шәһәрниң һәрйенида туратти). Улар *Иордан жилицидики* «Арабаһ түзләңлиги»ни бойлап қечишти. ⁵ Лекин калдийләрниң қошуни падишани қоғлап Йерихо түзләңлигидә Зәдәкияға йетишти; униң пүтүн қошуни униңдин тарқилип кәткән еди. ⁶ Вә улар падишани тутуп, Риблаһ шәһиригә, Бабил падишасиниң алдиға апарди; улар шу йәрдә униң үстигә һөкүм чиқарди. ⁷ *Бабил падишаси* Зәдәкияниң оғуллирини униң көз алдида қәтл қилди; андин Зәдәкияниң көзлирини оювәтти; у уни мис кишәнләр билән бағлап, Бабилға елип барди.

Муқаддәс ибадәтханиниң харап қилиниши

⁸ Вә бәшинчи айниң йәттинчи күнидә (бу Бабил падишаси Небоқәднәсарниң он тоққузинчи жили еди) Бабил падишасиниң хизмәтқари, пасибан беги Небозар-Адан Йерусалимға йетип кәлди. □ ⁹ У Пәрвәрдигарниң өйини, падишаниң ордисини вә шәһәрдик барлиқ өйләрни көйдүривәтти; барлиқ бәһәйвәт имарәтләргә у от қоюп көйдүривәтти. ¹⁰ Вә пасибан беги йетәкчилиғидики калдийләрниң пүткүл қошуни Йерусалимниң әтрапидики пүткүл сепилини ерүвәтти.

¹¹ Пасибан беги Небозар-Адан шәһәрдә қалған башқа кишиләрни, Бабил падишаси тәрәпкә қечип тәслим болғанларни вә қалған һүнәрвәнләрни әсир қилип уларни елип кәтти. □ ¹² Лекин пасибан беги зиминдики әң намратларниң бир қисмини үзүмзарлиқларни пәрвиш қилишқа вә терикчилик қилишқа қалдурди.

¹³ Калдийләр Пәрвәрдигарниң өйидики мистин ясалған икки түврүкни, дас тәгликлирини вә Пәрвәрдигарниң өйидики мистин ясалған «деңиз»ни чеқип, барлиқ мислирини Бабилға елип кәтти. □ ■ ¹⁴ Улар йәнә *ибадәттә ишлишилдиған* идишлар, гүжәк-бәлгүжәкләр, лахшигирлар, пиялә-тәхсиләр һәм мистин ясалған барлиқ әсвапларни елип кәтти; ¹⁵ хушбуйданлар вә қачиларни болса, алтундин ясалған болсиму, күмүчтин ясалған болсиму, уларниң һәммисини пасибан беги елип кәтти. □ ¹⁶ Вә Сулайман *падиша* Пәрвәрдигарниң өйи үчүн мистин ясатқан икки түврүк вә «деңиз»ни, шундақла дас тәгликлирини елип кәтти; бу мис сайманларниң еғирлиғини өлчәш мүмкин әмәс еди. ¹⁷ Биринчи түврүкниң егизлиги он сәккиз гәз, униң үстидики тажи болса мис болуп, егизлиги үч гәз еди; униң пүтүн айланмиси тор шәклидә һәм

□ **25:3** «зиминдикиләр үчүнму һеч аш-озуқ қалмиған еди» — башқа бир хил тәржимиси «әтрапидики зиминдикиләр үчүнму һеч аш-озуқ қалмиған еди». Бу тәржимә тоғра болса, «әтрапидики зиминдикиләр» шәһәр әтрапидики зиминдин қечип панаһ издәп шәһәргә киргәнләрни көрситиду.

■ **25:3** Йәр. 52:6 □ **25:8** «бәшинчи айниң йәттинчи күни... Бабил падишаси Небоқәднәсарниң он тоққузинчи жили...» — миладийәдин илгири 586-жили, 14-Август еди. «Йәр.» 52:12ниму көрүң. □ **25:11** «қалған һүнәрвәнләр» — яки «топ-топ адәмләр». □ **25:13** «дас тәгликлири» — булар болса «деңиз»дин кичик болған дасларни көтиридиған тәгликләрни көрситиду. Бу айтәләрде тилға елинған жабдуқ-бисатларни көпрәк чүшиниш үчүн «1Пад.» 7:8-51-айәтни көрүң. ■ **25:13** 2Пад. 20:17; Йәр. 20:5; 27:19 □ **25:15** «хушбуйданлар вә қачиларни болса, ... уларниң һәммисини пасибан беги елип кәтти» — бу алтун-күмүч вә мистин ясалған барлиқ қача-қучилар вә барлиқ әсваплар Йәрәмани пәйғәмбәрниң илгерки бир бешарити бойичә, 54 жылдин кейин Парс императори Қорәшниң пармани билән Йерусалимға қайтурулди («Йәр.» 27:21-22ни көрүң).

анар нухсисида безэлгән еди, һәммиси мистин еди; иккинчи түврүкму униңға охшаш болуп, уму анар нухсисида безэлгән еди. □ ■

18 Пасибан беги Небузар-Адан болса баш каһин Серая, орунбасар каһин Зәфания вә ибадәтханидики үч нәпәр ишикбақарниму әсиргә алди. 19 У шәһәрдин ләшкәрләрни башқуридиған бир ағват әмәлдәрни, шәһәрдин тапқан орда мәслиһәтчилиридин бәшини, йәрлик хәлиқни ләшкәрликкә тизимлиғучи, йәни қошунниң сәрдариниң кативини вә шәһәрдин атмиш нәпәр йәрлик кишини тутти. □ 20 Пасибан беги Небузар-Адан буларни Бабил падишасиниң алдиға, Риблаһға елип барди. 21 Бабил падишаси Хамат зиминидики Риблаһда бу кишиләрни қиличлап өлтүрүвәтти. Шу йол билән Йәһуда өз зиминидин сүргүн қилинди.

Йәһуда Бабилға сүргүн қилиниду

22 Йәһуда зиминида қалған кишиләрни, йәни Бабил падишаси Небоқаднәсар қалдурған кишиләрни болса, у уларни идарә қилиш үчүн, уларниң үстигә Шафанниң нәвриси, Аһикамниң оғли Гәдалияни тайинлиди. ■ 23 Далада қалған Йәһуданиң ләшкәр башлиқлири һәм ләшкәрлири Бабил падишасиниң Шафанниң нәвриси, Аһикамниң оғли Гәдалияни зимин үстигә һөкүмранлиқ қилишқә бәлгүлигәнлигини аңлап қалди; шуниң билән бу *ләшкәр башлиқлири адәмлири билән* Мизпаһ шәһиригә, Гәдалияниң йениға кәлди; башлиқлар болса Нәтанияниң оғли Ишмаил, Кареаһниң оғли Йоһанан, Нәтофатлиқ Танхумәтниң оғли Серая вә Маакат жәмәтидин бирисиниң оғли Жаазания еди. ■ 24 Гәдалия улар вә адәмлиригә: «Калдийләргә беқиништин қорқмаңлар; зиминда олтирақлишип Бабил падишасиға беқиниңлар, шундақ қилсаңлар силәргә яхши болиду» дәп қәсәм қилди. 25 Әнди йәттинчи айда шундақ болдики, шаһзадә Әлишаманиң нәвриси, Нәтанияниң оғли Ишмаил он адәм елип келип, Гәдалияни һәм Мизпаһда униң йенида турған Йәһудийлар вә Калдийләрни уруп өлтүрди. 26 Шуниң билән барлиқ хәлиқ, кичик болсун, чоң болсун, вә ләшкәр башлиқлири орнидин туруп Мисирға кирди; чүнки улар Калдийләрдин қорқатти.

Йәһоакинниң сүргүн болуш жәряни

Йәр. 52:31-34

27 Вә шундақ болдики, Йәһуда падишаси Йәһоакин сүргүн болған оттуз йәттинчи жили он иккинчи айниң жигирмә йәттинчи күни муну иш йүз бәрди; Әвил-Меродақ Бабилға падиша болған биринчи жили, Йәһуда падишаси Йәһоакинниң қәддини көгирип, уни зиндандин чиқарди; □ 28 У униңға мулайим сөз қилип, униң орнини өзи билән биргә Бабилда турған башқа падишаларниң орнидин жуқури қилди; 29 Шуниң билән Йәһоакин зиндандики кийимлирини селиветип, өмриниң қалған һәр бир күнидә һәрдайим падиша билән билә һәмдәстихан болушқа муйәссәр болди. 30 Униң несивиси болса, Бабил падишасиниң униңға беғишлиған дайимлиқ илтипати еди; бу илтипат күндилик еди, йәни униңға өмриниң һәр бир күни муйәссәр қилинған.

□ 25:17 «гәз» **ЯКИ** «жәйнәк» — жәйнәктин қолниң учигичә болған арилиқтур, тәхминән 40-45 сантиметр. «егизлиги үч гәз еди» — «Йәр.» 52:22дә «бәш гәз» дейилиду. Сәвәп, балким үстидики пәрдазлирини өз ичигә алиду. ■ 25:17 1Пад. 7:15; 2Тар. 3:15; Йәр. 52:21 □ 25:19 «бир ағват әмәлдар» — яки пәқәт «бир әмәлдар». ■ 25:22 Йәр. 40:5, 9 ■ 25:23 Йәр. 40:7 □ 25:27 «он иккинчи айниң жигирмә йәттинчи күни» — «Йәр.» 52:31дә «он икки айниң жигирмә бәшинчи күни» дейилиду. Азат болуш жәрянида нәччә күн өтсә керәк.

Тарих-тәзкирә «1»

Адам атидин Ибраһимгичә болган нәсәбнамә

Яр. 5:1-32; 10:1-32; 11:10-26; 25:1-6.

¹ Адам ата, Шет, Енош, ² Кенан, Маһалалел, Ярәд, ³ нанох, Мәтушәлаһ, Ләмәх, ⁴ Нүһ. Нүһтин Шәм, һам, Яфәтләр төрәлгән.

Яфәтнің әвлатлири

⁵ Яфәтнің оғуллири Гомәр, Магог, Мадай, Яван, Тубал, Мәшәк вә Тирас еди. ⁶ Гомәрнің оғуллири Ашкиназ, Дифат вә Тогармаһ еди. □ ⁷ Яванның оғуллири Елишаһ, Таршиш еди, Киттийлар билән Роданийлар уның әвлатлири еди.

Һамның әвлатлири

⁸ Һамның оғуллири куш, Мисир, Пут вә Қанаан еди. □ ⁹ Кушның оғуллири Себа, һавилаһ, Сабтаһ, Раамаһ вә Сабтика еди. Рааманиң оғли Шеба вә Дедан еди. ¹⁰ Куштин йәнә Нимрод төрәлгән; у йәр йүзидә һаһайити зәбәрдәс бир адәм болуп чиқти. ¹¹ Мисирның әвлатлири Лудийлар, Анамийлар, Ләһабийлар, Нафтухийлар, ¹² Патросийлар, Каслухийлар (Филистийләр Каслухийлардин чиққан) вә Кафторийлар еди.

¹³ Қанаандин тунжа оғул Зидон төрилип, кейин йәнә һәт төрәлгән. ¹⁴ Уның әвлатлири йәнә Йәбусийлар, Аморийлар, Гиргашийлар, ¹⁵ һивийлар, Аркийлар, Синийлар, ¹⁶ Арвадийлар, Зәмарийлар вә Хаматийлар еди.

¹⁷ Шәмнің оғуллири Елам, Ашур, Арфахшад, Луд, Арам; Арамның оғуллири Уз, Һул, Гәтәр, Мәшәк еди. □ ¹⁸ Арфахшадтин Шелаһ төрәлди, Шелаһтин Ебәр төрәлди. □

¹⁹ Ебәрдин икки оғул төрәлгән болуп, бириниң исми Пәләг еди, чүнки у яшиған дәвирдә йәр йүзи бөлүнүп кәткән еди; Пәләгнің инисиниң исми Йоқтан еди. □ ²⁰ Йоқтандин Алмодад, Шәләф, Хазармавәт, Йераһ, ²¹ һадорам, Узал, Диклаһ, ²² Ебал, Абимаәл, Шеба, □ ²³ Офир, һавилаһ, Йобаб төрәлди. Буларның һәммиси Йоқтанның оғуллири еди.

Ибраһимнің әждатлириниң нәсәбнамиси

²⁴ Шәм, Арфахшад, Шелаһ, ²⁵ Ебәр, Пәләг, Рәу, ²⁶ Серуг, Наһор, Тәраһ, ²⁷ андин Абрам дунияға кәлди (Абрам болса Ибраһимнің өзи).

□ **1:6** «Дифат» — яки «Рифат» («Яр.» 10:3ни көрүң). □ **1:8** «Мисир» — ибраний тилида «Мизраим». «Пут» — Пут Ливийәликләрниң әждати болди. □ **1:17** «Арамның оғуллири» — «Арамның оғуллири» дегән сөзләр бази кона көчүрмиләрдин йоқап кәткән. «Яр.» 10:3 билән селиштуруң. □ **1:18** «Ебәр» — мәнәси бәлким «дәриядин» өткүчи. «Ибраний» бәлким бу сөздин чиққан. □ **1:19** «Пәләг» — дегән сөзниң тәләппузи «бөлүнүш»кә йеқиндур. «У яшиған дәвирдә йәр йүзи бөлүнүп кәткән еди» — үч имканийәт бар: (1) бу сөзләр Бабил мунаридики вақиәдә, Худаниң тилни бөлүши билән әлләрниму бөлгәнлигини, шундақла «йәр йүзидикиләр бөлүнүп кәткән»лигини көрситиду; (2) йәр-зиминнің бөлүнүп кәткәнлигини көрситиду («Яр.» 1:9 бойичә йәр-зимин әслидә бир куруқлуқ еди, андин кейин чоқум мәлум вақитта һазирқи Асия, Явропа, Африка, Америка қитғәлиригә бөлүнүп кәткән); (3) жукуруида тилга елинған икки имканийәтнің тәң йүз бәргәнлигини көрситиду. Биз шу ахирқи имканийәткә майилмиз. □ **1:22** «Ебал» — «Яр.» 28:10дә «Обал».

Ибраһимниң әвлатлири
Яр. 25:12-18

- 28 Ибраһимниң оғуллири Исақ билән Исмаил еди. □
 29 Тевәндикиләр уларниң әвлатлири: Исмаилниң тунжа оғли Небайот болуп, қалғанлири Кедар, Адбәәл, Мибсам, 30 Мишма, Думаһ, Масса, һадад, Тема, 31 Йәтур, Нафиш, Қәдәмаһ; буларниң һәммиси Исмаилниң оғуллири еди.
 32 Ибраһимниң тоқили Кәтураһдин төрәлгән оғуллар Зимран, Йоқшан, Медан, Мидиян, Ишбак вә Шуаһ еди. Йоқшанниң оғуллири Шеба билән Дедан еди. ■ 33 Мидиянниң оғуллири Әфаһ, Ефәр, һанох, Абида, Элдааһ еди. Буларниң һәммиси Кәтураһниң әвлатлири.
 34 Ибраһимдин Исақ төрәлди. Исақниң оғуллири Әсав билән Исраил еди. □ ■
 35 Әсавниң оғуллири Елифаз, Реуәл, Йәуш, Яалам вә Кораһ еди. 36 Елифазниң оғуллири Теман, Омар, Зәфи, Гатам, Кеназ, Тимна вә Амаләк еди. □ 37 Реуәлниң оғуллири Наһат, Зәраһ, Шаммаһ билән Миззаһ еди.

Сеирниң әвлатлири
Яр. 36:20-30

- 38 Сеирниң оғуллири Лотан, Шобал, Зибион, Анаһ, Дишон, Езәр вә Дишан еди. 39 һори билән Номам Лотанниң оғуллири еди (Тимна Лотанниң сиңлиси еди). □ 40 Шобалниң оғуллири Алян, Манаһат, Әбал, Шәфи билән Онам еди. Зибионниң оғуллири Аяһ билән Анаһ еди. □ 41 Анаһниң оғли Дишон еди. Дишонниң оғуллири һамран, Әшбан, Итран билән Керан еди. □ 42 Езәрниң оғуллири Билһан, Зааван, Яакан еди. Дишанниң оғуллири уз билән Арран еди. □

Едом падишалари
Яр. 36:31-43

- 43 Исраилларға һөкүмранлиқ қилидиған падиша болмиған заманларда, Едом зиминиға падиша болғанлар муну кишиләр: Беорниң оғли Бела; униң пайтәхти Динһабаһ дәп атилатти. 44 Бела өлгәндин кейин Бозраһлиқ Зәраһниң оғли Йобаб униң орниға падиша болди. 45 Йобаб өлгәндин кейин Тәманларниң жутидин болған һушам униң орниға падиша болди. 46 һушам өлгәндин кейин Бедадниң оғли һадад униң орниға падиша болди; һадад дегән бу адәм Моаб даласида Мидиянларни тар мар қилған, униң пайтәхтиниң исми Авит еди. 47 һадад өлгәндин кейин Масрәкаһлиқ Самлаһ униң орниға падиша болди. 48 Самлаһ өлгәндин кейин дәрия бойидики Рәһоботтин кәлгән Саул униң орниға падиша болди. □ 49 Саул өлгәндин кейин Акборниң оғли Баал-һанан униң орниға падиша болди. 50 Баал-һанан өлгәндин кейин һадад униң орниға падиша болди. Униң пайтәхтиниң исми Пай еди. Униң аялиниң исми Мәһетабәл болуп, Мәй-Заһабниң нәвриси, Матрәдниң қизи еди. □ 51 Андин һадад өлди.

- 1:28 «Исмаил» — ибраний тилида «Ишмаил». ■ 1:32 Яр. 25:1-6 □ 1:34 «Исраил» — тунжа исми Якуп, әлвәттә. ■ 1:34 Яр. 25:24-27; 35:27-29 □ 1:36 «Зәфи» — яки «Зәфо» — «Яр.» 36:11ни көрүң. «Тимна вә Амаләк» — башқа бир хил тәржимиси: «Тимнадин болған Амаләк». «Яр.» 36:12ни көрүң. □ 1:39 «Тимна Лотанниң сиңлиси» — бу «Тимна» бәлким 36-айәттики «Тимна». 36-айәттики изаһатни көрүң. □ 1:40 «Алян» — яки «Алван» — «Яр.» 36:23ни көрүң. «Шәфи» — яки «Шефо» — «Яр.» 36:23ни көрүң. □ 1:41 «һамран» — «Яр.» 36:23дә «һәмдан». □ 1:42 «Яакан» — «Яр.» 36:23дә башқа шәклидә «Акан» дәп оқулиду. «Дишан» — бәзи кона көчүрмиләрдә «Дишон» тепилиду. «Дишан» тоғриду. 38-айәтни вә «Яр.» 36:28ни көрүң. □ 1:48 «дәрия» — бәлким Әфрат дәриясини көрситиду. □ 1:50 «Пай» — яки «Пау» — «Яр.» 36:39ни көрүң.

Едомдики қәбилә башлиқлири

52 Едомлуқларниң қәбилә башлиқлири: Қәбилә башлиғи Тимна, қәбилә башлиғи Алия, қәбилә башлиғи Йәтәт, қәбилә башлиғи Оһолибамаһ, қәбилә башлиғи Әләһ, қәбилә башлиғи Пинон, □ 53 Қәбилә башлиғи Кеназ, қәбилә башлиғи Теман, қәбилә башлиғи Мибзар, 54 Қәбилә башлиғи Магдийәл, қәбилә башлиғи Ирам; буларниң һәммиси Едомдики қәбилә башлиқлириду.

2*Исраил — йәни Яқуп— униң әвлатлири*

1 Исраилниң оғуллири Рубән, Шимеон, Лавий, Йәһуда, Иссакар, Зәбулун, 2 Дан, Йүсүп, Бинямин, Нафтали, Гад вә Аширдин ибарәт.

Йәһуданиң әвлатлири

3 Йәһуданиң оғли Ер, Онан вә Шилаһ еди. Бу үчәйлән Қанаанлиқ Шуяниң қизидин болған. Йәһуданиң тунжа оғли Ер Пәрвәрдиғарниң нәзиридә рәзил болғанлиғидин Пәрвәрдиғар униң женини алған. 4 Йәһудаға келини Тамардин Пәрәз билән Зәраһ төрәлгән. Йәһуданиң жәмий бәш оғли болған. □

5 Пәрәзниң оғуллири һәзрон билән һамул еди. 6 Зәраһниң оғуллири Зимри, Етан, һеман, Калкол билән Дара қатарлиқ бәш еди.

7 Карминиң оғли Акар еди. Акар болса Худа ләнәт қилған нәрсини елип, «Исраилға бала-қазә кәлтүргүчи» болуп чиқти. □ 8 Етанның оғли Азария еди.

Һәзронниң әвлатлири

9 Һәзрондин төрәлгән оғуллар Йәраһмийәл, Рам вә Каләб еди. □ 10 Амминадаб Рамдин төрәлгән; Наһшон Амминадабтин төрәлгән; Наһшон Йәһуда қәбилисиниң башлиғи болған. 11 Салмон Наһшондин төрәлгән; Боаз Салмондин төрәлгән. □ 12 Обәд Боаздин төрәлгән; Йәссә Обәддин төрәлгән. 13 Йәссәниң оғуллириниң тунжиси Елиаб, иккинчиси Абинадаб, үчинчиси Шимия, □ 14 төртинчиси Нәтанәл, бәшинчиси Раддай, 15 алтинчиси Озәм, йәттинчиси Давут еди. 16 Зәруия билән Абигаил уларниң сиңлиси еди. Зәруияниң Абишай, Йоаб вә Асаһәл дегән үч оғли бар еди. □ 17 Амаһса Абигаилдин төрәлди; Амаһсаниң атиси Исмаиллардин болған Йәтәр еди. □

Каләбниң әвлатлири

18 Каләб Азубаһ (Йериот дәпму атилиду)тин оғул көрди; Азубаһтин болған оғуллири Йәшәр, Шобаб вә Ардон еди. □ 19 Азубаһ өлгәндин кейин Каләб йәнә

□ 1:52 «Едомлуқларниң қәбилә башлиқлири» — буниң авалқи хәвәрлирини оқурмәнләргә қолайлиқ яритиш үчүн әнъәнвий төртипдики 1-айәттин -2-айәткә көчүрүп қойдуқ. «Алия» — яки «Алва» — «Яр.» 36:40ни көрүң. □ 2:4 «... келини Тамардин... төрәлгән» — мошу қизиқ вақиә «Яр.» 38-бапта хатирелиниду. □ 2:7 «Акар» — ибраний тилида «аварә, күлпәт, бала-қазә» дегәнни билдүриду. «Йәшуа» 6:1 вә 7:25ни көрүң. Шу йәрдә Акар «Акан» дәп атилиду. □ 2:9 «Каләб» — «Каләб» мошу йәрдә «Калубай» шәклидә. 18-айәтни көрүң. □ 2:11 «Салмон» — яки «Салма». «Рут» 4:21ни көрүң. □ 2:13 «Шимия» — «1Сам.» 17:13дә «Шаммаһ». □ 2:16 «Абишай» — яки «Абшай». □ 2:17 «Амаһсаниң атиси Исмаиллардин болған Йәтәр» — «2Сам.» 17:25ни көрүң. Йәтәр (Итра) бәлким әслидә Исмаиллар арисида туғулған яки турған еди. □ 2:18 «Каләб Азубаһ (Йериот дәпму атилиду)дин оғул көрди» — яки «Каләб Азубаһдин оғул тапти, шундақла Йериоттин оғул көрди». «Азубаһтин болған оғуллири Йәшәр...» — ибраний тилида «Униңдин болған оғуллири Йәшәр...».

Әфратни алди; Әфрат уиңға Хурни туғуп бәрди. ²⁰ Хурдин Ури төрәлди; Уридин Бәзаләл төрәлди.

²¹ Кейин һәзрон Гилеадниң атиси Макирниң қизини елип бир ястукқа баш қоювиди (у атмиш яшқа киргәндә уни алған), уиңдин Сәгуб төрәлди.

²² Сәгубтин Яир төрәлди; Яирниң Гилеад зиминида жигирмә үч шәһири бар еди.

²³ Гәшур билән Арам шу жуттикиләрдин «Яирниң йеза-қишлақлири»ни, Кинатни вә уиңға қаршлиқ йезилар болуп жәмий атмиш йеза-шәһәрни тартивалди.

Жуқириқиларниң һәммиси Гилеадниң атиси Макирниң әвлатлириду.

²⁴ һәзрон Каләб-Әфратаһда өлгәндин кейин, аяли Абияһ уиңға Ашхорни туғди; Ашхор Тәкоаниң атиси еди.

Йәраһмийәлниң әвлатлири

²⁵ һәзронниң тунжа оғли Йәраһмийәлниң оғуллири Рам, Бунаһ, Орән, Озәм вә Ахияһ еди. ²⁶ Йәраһмийәлниң Атарәһ дегән йәнә бир аяли бар еди, у Онамниң аниси еди. ²⁷ Йәраһмийәлниң тунжа оғли Рамниң оғуллири Мааз, Ямин вә Екәр еди. ²⁸ Онамниң оғуллири Шаммай билән Яда еди; Шаммайниң оғуллири Надаб билән Абишур еди. ²⁹ Абишурниң аялиниң исми Абиһайил болуп, Абиһайилдин уиңға Аһбан билән Молид төрәлди. ³⁰ Надабниң оғуллри Сәләд билән Аппайим еди; Сәләд та өлгичә оғул пәрзәнт көрмигән. ³¹ Йиши Аппайимниң оғли; Шешан Йишиниң оғли; Ахлай Шешанниң оғли еди. ³² Шаммайниң иниси Яданиң оғуллири Йәтәр билән Йонатан еди; Йәтәр таки өлгичә оғул пәрзәнт көрмигән. ³³ Пәләт билән Заза Йонатанниң оғуллири еди. Жуқириқиларниң һәммиси Йәраһмийәлниң әвлатлириду. ³⁴ Шешан қиз пәрзәнт көрүп, оғул пәрзәнт көрмигән еди; Шешанниң Мисирлиқ Ярха дәйдиған бир малийи бар еди. ³⁵ Шешан қизини малийи Ярхаға хотунлуққа бәргән, уиңдин Ярхаға Аттай төрәлгән. ³⁶ Аттайдин Натан; Натандин Забад төрәлгән. ³⁷ Забадтин Ифлал; Ифлалдин Обәд төрәлгән. ³⁸ Обәдтин Йәһу; Йәһудин Азария төрәлгән. ³⁹ Азариядин һәләз; һәләздин Әласаһ төрәлгән. ⁴⁰ Әласаһтин Сисмай; Сисмайдин Шаллум төрәлгән. ⁴¹ Шаллумдин Йәкамия; Йәкамиядин Әлишама төрәлгән.

Каләбниң башқа әвлатлири

⁴² Йәраһмийәлниң иниси Каләбниң оғуллири төвәндикиләр: Миша уиң тунжа оғли болуп, Зифниң атиси еди; Маришаһму уиң оғли болуп, һебронниң атиси еди. □ ⁴³ һебронниң оғуллири Корәһ, Таппуаһ, Рәкәм вә Шема еди. ⁴⁴ Шемадин Раһам төрәлгән; у Йоркеамниң атиси еди; Шаммай Рәкәмдин төрәлгән. ⁴⁵ Маон Шаммайниң оғли; Маон Бәйт-Зурниң атиси еди. ⁴⁶ Каләбниң тоқили Әфаһдин һаран, Моза вә Газез төрәлгән. һарандин Газез төрәлгән.

⁴⁷ Яхдайниң оғуллири Рәгәм, Йотам, Гәшан, Пәләт, Әфаһ вә Шаафлар еди.

⁴⁸ Каләбниң тоқили Маакаһдин Шебәр билән Тирханаһ төрәлгән; ⁴⁹ Униңдин йәнә Мадманнаһниң атиси Шааф, Макбинаниң атиси вә Гибеаһниң атиси Шива төрәлгән. Аксаһ Каләбниң қизи еди.

⁵⁰ Жуқириқиларниң һәммиси Каләбниң әвлатлири.

Әфратаһниң тунжа оғли Хурниң оғуллири: Кириат-Йеаримниң атиси Шобал, □

⁵¹ Бәйт-Ләһәмниң атиси Салма, Бәйт-Гадәрниң атиси Харәф еди.

□ **2:42** «Маришаһму уиң оғли болуп, һебронниң атиси еди» — бу әйтниң иккинчи қисмини чүшиниш тәс, башқа тәржимиллири учриши мүмкин. □ **2:50** «Әфратаһ» — ибраний тилида «Әфрат» уиң қисқартилған шәклиду. 19-әйтни көрүң. «Хурниң оғуллири» — ибраний тилида «Хурниң оғли» — мошу йәрдә бир нәччә оғуллирини өз ичигә алиду.

⁵² Кириат-Йеаримның атиси Шобалның әвлатлири: Хароәһ һәмдә Манахатларның йерими еди. □

⁵³ Кириат-Йеарим жәмәтлиридикиләр итрийләр, путийлар, шуматийлар, мишрайлар болуп, бу жәмәтләрдин йәнә зоратийлар билән әштайолийлар айрылып чиққан. ⁵⁴ Салманиң әвлатлири Бәйт-Ләһәм билән Нитофатлар, Атрот-Бәйт-Йоаблар, Манахатларның йерим қисми, зорийлар, ⁵⁵ Ябәздә олтирақлишип қалған Тәврат хәттатлири, йәни тиратийлар, шимятийләр билән сукатийлар еди. Буларның һәммиси кенийләр болуп, Рәкаб жәмәтиниң бовиси Хаматның әвлатлиридин еди. □

3

Давутның оғуллири

¹ Давутның һебронда туғулған оғуллири: тунжа оғли Амнон болуп, Йизрәәллик Ахиноамдин болған; иккинчи оғли Даниял Кармәллик Абигаилдин болған; ² үчинчи оғли Абшалом Гәшурниң падишаси Талмайниң қизи Маакаһдин болған; төртинчи оғли Адония болуп, һаггиттин болған еди; ³ бәшинчи оғли Шәфатия болуп, Абиталдин болған еди; алтинчи оғли Итриям болуп, униң аяли Әглаһдин болған еди. ⁴ Бу алтә оғул Давуттин һебронда төрәлгән; у һебронда йәттә жил алтә ай, Йерусалимда болса отгуз үч жил сәлтәнәт қилған. ⁵ Йерусалимда униңға Аммиәлның қизи Бат-Шуадин бу төртәйлән төрәлгән: улар Шимия, Шобаб, Натан вә Сулайман еди. □

⁶ Йәнә Ибһар, Әлишама, Әлифәләт, □ ⁷ Ноһаһ, Нәфәг, Яфия, ⁸ Әлишама, Әлияда, Әлифәләт қатарлиқ тоққуз оғул болған. ⁹ Буларның һәммиси Давутның оғуллири еди; униңдин башқа тоқаллиридин болған оғуллар бар еди; Тамар уларның сиңлиси еди.

Сулайманның әвлатлири

¹⁰ Сулайманның оғли Рәһобоам, Рәһобоамның оғли Абия, Абияның оғли Аса, Асаниң оғли Йәһошафат, ¹¹ Йәһошафатның оғли Йорам, Йорамның оғли Аһазия, Аһазияның оғли Йоаш, □ ¹² Йоашның оғли Амазия, Амазияның оғли Азария, Азарияның оғли Йотам, ¹³ Йотамның оғли Аһаз, Аһазның оғли һәзәкия, һәзәкияның оғли Манассәһ, ¹⁴ Манассәһның оғли Амон, Амонның оғли Йосия еди. ¹⁵ Йосияның оғуллири: тунжа оғли Йоһанан, иккинчи оғли Йәһоаким, үчинчи оғли Зәдәкия, төртинчи оғли Шаллум еди. ¹⁶ Йәһоакимның оғуллири: оғли Йәконияһ билән оғли Зәдәкия. □

Падиша жәмәтиниң нәсәбнамиси — Сүргүн болғандин кейин

¹⁷ Сүргүн қилинған Йәконияһның оғуллири: — Шеалтиәл униң оғли еди; □ ¹⁸ йәнә Малқирам, Пәдаяһ, Шәназар, Йәкамия, һошама вә Нәбадия еди.

¹⁹ Пәдаяһның оғуллири Зәруббәбәл билән Шимәй еди; Зәруббәбәлның пәрзәнтлири: — Мәшуллам билән һанания вә уларның сиңлиси Шеломит еди;

□ **2:52 «Манахатлар»** — яки «Мәнухийларның» □ **2:55 «Тәврат хәттатлири»** — бәлким хәлиқниң хизмитидә болуп Тәврат көчүрмилирини йезип чиққучилар еди. «Рәкаб жәмәтиниң...» — яки «Бәйт-Рәкабның...». □ **3:5 «Бат-Шуа»** — яки «Бат-Шеба» — «1Сам.» 11:3ни көрүң. □ **3:6 «Әлишама»** — яки «Әлишуа» — 14:5ни көрүң. «Әлифәләт» — яки «Әлпәләт» — 14:5ни көрүң. □ **3:11 «Йорам»** — бәзи йәрләрдә «Йәһорам» дейлиду. □ **3:16 «Йәконияһ»** — башқа шәкли «Йәһоаким». □ **3:17 «Шеалтиәл»** — башқа шәкли «Салатиәл».

²⁰ Униң йәнә һашубаһ, Оһәл, Бәрәкия, һасадия, Юшаб-һәсәд қатарлиқ бәш оғли бар еди.

²¹ Һананияниң оғуллири Пилатия вә Йәшая еди; униң әвлатлири йәнә Рефаяниң оғуллири, Арнанияң оғуллири, Обадияниң оғуллири вә Шеканияниң оғуллири еди. ²² Шеканияниң әвлатлири мунулар: униң оғли Шемая; Шемаяниң оғуллири һаттуш, Йигеал, Бария, Неария, Шафат болуп жәмий алтә еди. □ ²³ Неарияниң оғуллири Әлийойинай, һәзәкия, Азрикам болуп жәмий үч еди. ²⁴ Әлийойинайниң оғуллири Ходавия, Әлияшиб, Пәлая, Аккуб, Йоханан, Делая, Анани болуп жәмий йәттә еди.

4

Йәһуда әвлатлириниң тәқрар баян қилиниши

¹ Йәһуданиң оғуллири Пәрәз, һәзрон, Карми, Хур вә Шобал еди. ² Шобалниң оғли Реаядин Жаһат төрәлди; Жаһаттин Ахумай билән Лахад төрәлди. Булар Зоратий жәмәтидин еди. ³ Етамниң оғуллири Йизрәәл, Ишма, Идбаш еди; уларниң сиңлисиниң исми һазиллипони еди. □ ⁴ Гәдорниң атиси Пәнуәл; Хушаһниң атиси Езәр еди; буларниң һәммиси Бәйт-Ләһәмниң атиси болған Әфратаһниң тунжа оғли Хурдин төрәлгән.

⁵ Тәкоаниң атиси Ашхурниң һелаһ вә Наараһ дегән икки аяли бар еди. ⁶ Наараһ Ашхурға Ахуззам, һәфәр, Тәмәни, Ахаштарини туғуп бәрди; буларниң һәммиси Наараһниң оғуллири. ⁷ Һелаһниң оғуллири Зәрәт, Зоһар билән Әтнан вә ⁸ Коз еди; Коздин Аноб, һаззибиба билән Харумниң оғли Ахарһәлниң жәмәтлири төрәлди.

⁹ Ябәз өз қериндашлири ичидә һәммидин бәк һөрмәтлик еди, аниси: «Туғути үстидә бәк азапландим» дәп униңға Ябәз дегән исимни қойған. □ ¹⁰ Ябәз Исраилниң Худасиға нида қилип: «Мени һаһайити көп бәриқәтлигән болсаң, зиминимни кеңәйтсәң, қолуң билән мени йәләп, бала-қазадин сақлап, маңа азап-оқубәтни көрсәтмигәйсән!» — дәп тилиди. Худа униң тилигини ижабәт әйлиди.

¹¹ Шуһаһниң иниси Келубтин Мехир төрәлгән; Мехир Ештонниң атиси еди.

¹² Ештондин Бәйт-Рафа, Пасеаһ вә Ир-Наһашниң атиси Техиннаһ төрәлди; буларниң һәммиси Рикаһлиқлар еди. □

¹³ Кеназниң оғли Отнийәл билән Серая еди; Отнийәлниң оғли Хатат билән Меонотай еди. ¹⁴ Меонотайдин Офраһ төрәлди. Сераядин «һүнәрвәнләр жилғиси» дикиләрниң әждати болған Йоаб төрәлди (улар әслидә һүнәрвәнләр еди). □ ¹⁵ Йәфуннәһниң оғли Каләбниң оғуллири Иру, Елаһ билән Наам еди; Елаһниң оғли Кеназ еди.

¹⁶ Йәһаллиләлниң оғуллири Зиф билән Зифаһ, Тирия билән Асарийәл еди. ¹⁷⁻¹⁸ Эзраниң оғуллири: — Йәтәр, Мерәд, Ефәр вә Ялонлар; Мерәд Пирәвнниң қизи Битияни алди; у һамилдар болуп Мәрийәм, Шаммай билән Ештемоаниң атиси Ишбаһни туғди. Булар Битиядин болған оғулар. Мерәдниң Йәһудалардин болған аяли болса Гәдорниң атиси Йәрәдни, Сокоһниң атиси һәбәр билән Заноаһниң атиси Йәкутийәлни туғди.

□ **3:22** «Йигеал» — яки «Игал». □ **4:3** «Етамниң оғуллири Йизрәәл,...» — яки «Етамниң атисидин болған: Йизрәәл,...» (көп кона көчүрмиләрдә «атиси» дейлиду). Мошу йәрдә бир қисим қедимки тәржимә нусхилиридин пайдилинип «оғуллири» дәп алдуқ. □ **4:9** «Ябәз өз қериндашлири ичидә... аниси: «Туғути үстидә бәк азапландим» дәп униңға Ябәз дегән исимни қойған» — Ябәзниң Йәһуда жәмәтиниң қайси аилисидин чиққанлиғи тоғрилиқ башқа хәвиримиз йоқ. Қорниң аилисидин болуши мүмкин (8-айәтни көрүң). Ибраһни тилида «азап» вә «Ябәз» дегәнниң тәләппузи йеқин.

□ **4:12** «Ир-Наһашниң атиси» — яки «Наһаш шәһиридикиләрниң атиси». □ **4:14** «Һүнәрвәнләр жилғиси» — ибраһни тилида «Ге-Харашим».

19 Наһамниң сиңлиси Ходияниң аялидин Гармилик Кеилаһниң атиси билән Маакат жәмәтидин болған Ештемоаниң атиси төрәлгән.

20 Шимонниң оғуллири Амнон вә Риннаһ, Бән-һанан билән Тилон еди.

Йишиниң оғуллири Зоһәт билән Бин-Зоһәт еди.

21 Шелаһ Йәһуданиң оғли еди; униңдин төрәлгән Лекаһниң атиси Ер, Марәшаһниң атиси Лаадаһ вә Бәйт-Ашбияда олтирақлашқан чәкмән тоқуғучиларниң жәмәтлири ²² вә йәнә Йоким, Козибаликлар, Йоаш билән Сараф (булар иккиси Моаб жутиға һөкүмранлиқ қилған) вә Яшуби-Ләһәмләрму бар еди (буларниң һәммиси қедимки хатириләрдур). ²³ Булар Нетайим вә Гәдәраһда олтирақлашқан болуп, кулалчилар еди; улар шу йәрдә туруп падишаниң хизмитидә болатти.

Шимеонниң әвлатлири

24 Нәмуәл вә Амин, Яриб, Зәраһ билән Саул Шимеонниң оғуллири еди. □

25 Шаллом Саулниң оғли; Мибсам Шалломниң оғли, Мишма Мибсамниң оғли еди. ²⁶ Мишманиң әвлатлири төвәндикиләр: — Мишманиң оғли Хаммуил; Хаммуилниң оғли Заккур; Заккурниң оғли Шимәй еди. ²⁷ Шимәйниң он алтә оғли, алтә қизи бар еди; униң ака-инилириниң пәрзәнти көп болмиғачқа, уларниң һәр қайсисиниң жәмәтиниң пәрзәнтлири Йәһуда жәмәтиниңкидәк ундақ көп болмиған. ²⁸ Улар Бәәр-шеба, Моладаһ, һазар-Шуал, ²⁹ Билхаһ, Езәм, Толад, ³⁰ Бетуәл, Хормаһ, Зиклаг, ³¹ Бәйт-Маркабот, һазар-Сусим, Бәйт-Бири вә Шаараимға маканлашқан еди. Таки Давут падишаниң дәвригичә буларниң һәммиси уларниң шәһәрлири еди. ³² Улар олтирақлашқан қайлар Етам, Аийн, Риммон, Токән вә Ашан қатарлиқ бәш шәһәрниму өз ичигә алған. ³³ Вә бу шәһәрләрниң өпчүрисидики барлиқ йеза-кәнтләр таки Баалға қәдәр шуларға қарайтти. Булар болса улар маканлашқан қайлар болуп, уларниң өз нәсәбнамилериму бар еди. □

34 Уларниң жәмәт башилири Мешобаб, Ямләк, Амазияниң оғли Йошаһ, ³⁵ Йоел, Йосибияниң оғли Йәһу (Йосибия Сераяниң оғли, Серая Асиәлниң оғли еди), ³⁶ Әлийойнай, Якобаһ, Йәшоһая, Асая, Адиәл, Йәсимийәл, Беная ³⁷ вә Шифиниң оғли Зизалар еди (Шифи Аллонниң оғли, Аллон Йәдаяниң оғли, Йәдая Шимриниң оғли, Шимри Шемаяниң оғли еди). ³⁸ Жуқирида хатириләп өтүлгән исимларниң һәммиси һәр қайси жәмәт башилири еди; буларниң жәмәтлириниң һәммиси наһайити гүлләнгән еди. ³⁹ Улар қой падилириға отлақ изләп таки Гәдор еғизигичә, йәни қилғиниң күн чиқиш тәрипиғичә барған еди. ⁴⁰ Улар шу йәрдә япйешил, наһайити мунбәт бир отлақ тапқан; у йәр толиму кәң, һәм таза һәм тинич еди. Илгири шу йәрдә олтирақлашқанлар һамдикиләрдин экән.

41 Жуқирида тилға елип өтүлгән кишиләр Йәһуданиң падишаси һәзәкияниң заманида шу һамдикиләрниң чедирлириға вә у йәрләрдә олтиришлиқ Мионлуқларға һужум қилип уларни тамамән йоқатқан еди, таки бүгүнгә қәдәр; улар шуларниң йәрлиригә маканлашти, чүнки у йәрләрдә падилирини баққидәк отлақ бар еди.

42 Шу чағларда Шимеонлардин йәнә бәш йүз киши Сеир теғиға қарап маңди, уларниң йолбашчилири Йишиниң оғуллири Пилатия, Неария, Рефая билән Узриәл еди; ⁴³ улар қечип тирик қалған Амаләкләрниму өлтүрүп, бүгүнгә қәдәр шу йәрдә маканлишип өтүватиду.

5

Рубәнниң әвлатлири

1 Исраилниң тунжа оғли Рубәнниң оғуллири мунулар: —

(Рубән гәрчә тунжа оғул болғини билән, лекин *атисиниң тоқили билән* зина қилғанлиғи үчүн, униң чоң оғуллуқ һоқуқи Исраилниң оғли болған Йүсүпниң оғуллириға өткүзүветилгән. Шуңа нәсәбнамә бойичә у чоң оғул һесапланмайду.

□ 2 Йәһуда қериндашлири ичидә үстүнлүккә егә болған болсиму вә идарә қилғучи уинддин чиққан болсиму, лекин чоң оғуллуқ һоқуқи Йүсүпкә тәвә болуп кәткән): —□

3 Исраилниң тунжиси Рубәнниң оғуллири мунулар: — һанох вә Паллу, һәзрон вә Карми.

4 Йеолниң әвлатлири мунулар: — Йеолниң оғли Шемая, Шемаяниң оғли Гог, Гогниң оғли Шимәй, 5 Шимәйниң оғли Микаһ, Микаһниң оғли Реая, Реаяниң оғли Баал, 6 Баалниң оғли Бәәраһ; Бәәраһ Асурийә падишаси Тилгат-Пилнәсәр тәрипидин тутқун қилип кетилгән. У чағда у Рубән қәбилисиниң башлиғи еди. □

7 Униң инилири нәсәбнамисидә хатириләнгәндәк, жәмәтлириниң тарихи бойичә йолбашчи болған Жәйәл, Зәкәрия вә Бела дәп пүтүлгән еди 8 (Бела Азаниң оғли, Азаниң Шеманиң оғли, Шема Йеолниң оғли еди). Йеоллар Ароәрдә, Небо вә Баал-Меонғичә созулған жайларда туратти. 9 Улар йәнә күн чиқишқа қарап таки Әфрат дәриясиниң бу тәрипидики чөлниң кириш еғизигә қәдәр олтирақлашти; чүнки уларниң Гилеад жутидики чарва маллири көпийип кәткән еди. 10 Саулниң сәлтәнитиниң күнлиридә улар һагарийлар билән уруш қилишти; һагарийлар уларниң қолида мәғлуп болғандин кейин улар Гилеадниң күн чиқиш тәрипидики пүтүн зиминда һагарийларниң чедирлирида маканлашти.

Гадниң әвлатлири

11 Уларниң удулида Гадниң әвлатлири таки Саликаһға қәдәр Башан зиминиңа маканлашқан еди. 12 Башанда маканлашқанлардин қәбилә башлиғи Йеол, муавин қәбилә башлиғи Шафам бар еди; йәнә Янай билән Шафатму бар еди.

13 Уларниң уруқ-туққанлири жәмәтнамиләр бойичә Микаил, Мәшуллам, Шеба, Йорай, Якан, Зия вә Ебәр болуп, жәмий йәттә еди. 14 Жуқиридикиләрниң һәммиси Абиһайилниң оғуллири еди. Абиһайил Хуриниң оғли, Хури Ярояһниң оғли, Ярояһ Гилеадниң оғли, Гилеад Микаилниң оғли, Микаил Йәшишайниң оғли, Йәшишай Яһдонниң оғли, Яһдо бузниң оғли еди; 15 Гуниниң нәвриси, Абдиәлнәң оғли Ахи уларниң жәмәт беши еди. 16 Улар Гилеадқа, Башанға вә Башанға тәвә йеза-кәнтләргә, шундақла пүткүл Шарон яйлиғиға, таки төрт четигичә маканлашқан еди. 17 Буларниң һәммиси Йәһуда падишаси Йотам вә Исраил падишаси Йәробоамниң сәлтәнитиниң күнлиридә нәсәбнамиләргә пүтүлгән еди.

18 Рубән, Гад қәбилилириниң вә Манассәһ йерим қәбилисиниң батур, қалқан-қилич туталайдиған, оқя аталайдиған һәм жәңгә маһир қириқ төрт миң йәттә йүз атмиш жәңгивар адими бар еди. 19 Улар һагарийлар, Йәтурлар, Нафишлар вә Нодаблар билән жәң қилған. 20 Улар жәң қилғанда мәдәт тепип, һагарийлар вә улар билән иттипақдашларниң һәммиси уларниң қолиға тапшурулған; чүнки

□ 5:1 *атисиниң тоқили билән зина қилғанлиғи үчүн...* — ивраний тилида «атисиниң ятқан орнини булғиғини үчүн...» билән ипадилиниду. «Яр.» 35:22ни көрүң. □ 5:2 *«идарә қилғучи»* — бәлким Давут падиша вә униң әвлатлирини көрситиду. □ 5:6 *«Асурийә»* — Асурийә ивраний тилида «Ашур».

улар жәң үстидә Худаға нида қилған; улар Униңға таянғачқа, Худа уларниң тилигини ижабәт қилған.

²¹ Улар йәнә дүшмәнниң чарва-маллирини, жүмлидин әллик миң төгә, икки йүз әллик миң қой, икки миң ешигини олжа алған вә йүз миң жанни әсир алған. ²² Бу уруш Худаниң нийитидин болғачқа, дүшмәндин өлгәнләр наһайити көп болған; сүргүн қилинғичә улар шуларниң йерини ишғал қилип турған.

Манассәһниң йерим қәбилиси

²³ Манассәһниң йерим қәбилисидикиләр Башандин Баал-һәрмон, Сенир, һәрмон теғиға қәдәр болған зиминда йейилип маканлашти. Улар зор көпәйгән.

²⁴ Уларниң жәмәт башлиқлири Ефәр, Иши, Әлийәл, Азриәл, Йәримия, Ходавия вә Яһдийәл еди; уларниң һәммиси наһайити батур жәңчиләр, мәшһур мөтивәрләр, шундақла һәр қайсиси өз жәмәтигә жәмәт беши еди. ²⁵ Улар ата-бовилириниң Худасидин йүз өрүп, бузуклуқ қилип Худа әслидә өзлири алдида йоқатқан шу йәрдики таипиләрниң илаһлириға әгишип кәтти. □ ²⁶ Шуниң билән Исраилниң Худаси Асурийә падишаси Пул (йәни Асурийә падишаси Тилгат-Пилнәсәр)ниң роһини қозғиши билән, у уларни, йәни Рубән қәбилисидикиләрни, Гад қәбилисидикиләрни вә Манассәһ йерим қәбилисидикиләрни Халаһ, Хабор вә Хараға һәм Гозан дәрияси бойиға сүргүн қилип елип кәтти; уларниң әвлатлири таки бүгүнгә қәдәр техичә шу йәрдә маканлишип турмақта.

6

Лавийларниң, жүмлидин баш каһинларниң нәсәбнамиси

¹ Лавийниң оғуллири Гәршон, Коһат вә Мәрари. ² Коһатниң оғли Амрам, Изһар, һеброн вә Уззиәл еди. ³ Амрамниң пәрзәнтлири һарун, Муса вә Мәрйәм еди. һарунниң оғли Надаб, Абиһу, Әлиазар вә Итамар еди. □

⁴ Әлиазардин Финиһас, Финиһастин Абишуа, ⁵ Абишуадин Букки, Буккидин Уззи, ⁶ Уззидин Зәраһия, Зәраһиядин Мерайот, ⁷ Мерайоттин Амария, Амариядин Ахитуб, ⁸ Ахитубтин Задок, Задоктин Ахимааз, ⁹ Ахимааздин Азария, Азариядин Йоһанан, ¹⁰ Йоһанандин Азария (бу Азария Йерусалимда Сулайман салғузған муқәддәс өйдә каһинлиқ хизмитидә болған), ¹¹ Азариядин Амария, Амариядин Ахитуб, ¹² Ахитубтин Задок, Задоктин Шаллум, ¹³ Шаллумдин һилқия, һилқиядин Азария, ¹⁴ Азариядин Серая, Сераядин Йәһозадак төрәлди; ¹⁵ Пәрвәрдигар Небоқаднәсарниң вәстиси билән Йәһозадакиләр билән Йерусалимдикиләрни сүргүн қилидиган чағда, бу Йәһозадакму сүргүн қилинған.

Лавийниң башқа әвлатлири

¹⁶ Лавийниң оғли Гәршом, Коһат вә Мәрари. □

¹⁷ Гәршомниң оғуллириниң исми Либни вә Шимәй еди. ¹⁸ Коһатниң оғуллири Амрам, Изһар, һеброн вә Уззиәл еди. ¹⁹ Мәрариниң оғуллири Маһли вә Муши еди. Булар Лавийларға мәнсуп һәр қайси жәмәтләр ичидики аилиләр еди.

□ **5:25** «бузуклуқ қилиш» — ибраний тилида «бузуклуқ қилиш» «паһишвазлиқ қилиш» билән ипадилиниду. Көчмә мәнаси, Худаға вәпасизлиқ қилип бутларниң кәйнидин меңиштин ибарәт. Униң үстигә бу бутпәрәсликкә мунасивәтлик «бутқа аталған паһишвазлиқ» дегән һәрикәтләрму бар еди.

□ **6:3** «Мәрйәм» — ибраний тилида «Марям». □ **6:16** «Гәршом» — яки «Гәршон».

20 Гәршомниң әвлатлири төвәндикичә: Гәршомниң оғли Либни, Либниниң оғли Жаһат, Жаһатниң оғли Зиммаһ, 21 Зиммаһниң оғли Йоаһ, Йоаһниң оғли Иддо, Иддоһниң оғли Зәраһ, Зәраһниң оғли Йиятирай еди.

22 Гоһатниң әвлатлири төвәндикичә: Гоһатниң оғли Амминадаб, Амминадабниң оғли Кораһ, Кораһниң оғли Ассир, 23 Ассирниң оғли Әлканаһ, Әлканаһниң оғли Ебиасаф, Ебиасафниң оғли Ассир, 24 Ассирниң оғли Таһат, Таһатниң оғли Уриәл, Уриәлниң оғли Уззия, Уззияниң оғли Шаул еди.

25 Әлканаһниң оғуллири Амасай вә Ахимот, □ 26 Ахимотниң оғли Әлканаһ, Әлканаһниң оғли Зофай, Зофайниң оғли Наһат, □ 27 Наһатниң оғли Елиаб, Елиабниң оғли Йәроһам, Йәроһамниң оғли Әлканаһ еди. □

28 Самуилниң оғуллири төвәндикичә: тунжа оғли Йоел, иккинчи оғли Абия еди.

29 Мәрариниң әвлатлири төвәндикичә: Мәрариниң оғли Маһли, Маһлиниң оғли Либни, Либниниң оғли Шимәй, Шимәйниң оғли Узза, 30 Уззаниң оғли Шимия, Шимияниң оғли Наггия, Наггияниң оғли Асая еди.

Давут нәгмә-нава ишлирига қойған мәхсус адәмләр

31 Давут әһдә сандуғи убдан орунлаштурулғандин кейин Пәрвәрдиғарниң өйидә нәғмичилик ишлирига мәсәул болушқа төвәндики кишиләрни қойди. □ 32 Улар таки Сулайман Йерусалимда Пәрвәрдиғарниң өйини ясатқанға қәдәр, «жамаәт чедри»ниң алдида күй ейтиши хизмитини өтәп қәлди. Улар вәзипасини бәлгүләнгән тәртиви билән өтигән еди. □ 33 Төвәндикиләр вәзипә өтигән адәмләр вә уларниң әвлатлири: — Коһатниң әвлатлири ичидә: — нәғмичи һеман бар еди. һеман Йоелниң оғли, Йоел Самуилниң оғли еди. 34 Самуил Әлканаһниң оғли, Әлканаһ Йәроһамниң оғли, Йәроһам Әлийәлниң оғли, Әлийәл Тоаһниң оғли, 35 Тоаһ Зуфниң оғли, Зуф Әлканаһниң оғли, Әлканаһ Маһатниң оғли, Маһат Амасайниң оғли, 36 Амасай Әлканаһниң оғли, Әлканаһ Йоелниң оғли, Йоел Азарияниң оғли, Азария Зәфанияниң оғли, 37 Зәфания Таһатниң оғли, Таһат Ассирниң оғли, Ассир Ебиасафниң оғли, Ебиасаф Кораһниң оғли, 38 Кораһ Изһарниң оғли, Изһар Коһатниң оғли, Коһат Лавийниң оғли, Лавий Исраилниң оғли еди. 39 һеманниң оң тәрипидә хизмәттә турған қериндиши Асаф еди. Асаф болса Бәрәкияниң оғли, Бәрәкия Шимияниң оғли, 40 Шимия Михаилниң оғли, Михаил Баасияниң оғли, Баасия Малкияниң оғли, □ 41 Малкия Етниниң оғли, Етни Зәраһниң оғли, Зәраһ Адаяниң оғли, 42 Адая Етанниң оғли, Етан Зиммаһниң оғли, Зиммаһ Шимәйниң оғли, 43 Шимәй Жаһатниң оғли, Жаһат Гәршомниң оғли, Гәршом Лавийниң оғли еди.

44 һеман билән Асафниң сол тәрипидә хизмәттә турған қериндашлири Мәрариниң әвлатлиридин Етанлар еди. Етан болса Кишиниң оғли еди, Киши Абдиниң оғли, Абди Маллуқниң оғли, 45 Маллуқ һашабияниң оғли, һашабия Амазияниң оғли, Амазия һилқияниң оғли, 46 һилқия Амзиниң оғли, Амзи Баниниң оғли, Бани Шемәрниң оғли, 47 Шемәр Маһлиниң оғли, Маһли Мушиниң оғли, Муши Мәрариниң оғли, Мәрари Лавийниң оғли еди.

□ 6:25 «Әлканаһниң оғуллири Амасай вә Ахимот,...» — төвәндики изаһатни көрүң. □ 6:26 «Әлканаһниң оғуллири Амасай вә Ахимот, Ахимотниң оғли Әлканаһ, Әлканаһниң оғли...» — (25-26-айәтләрдә) яки «Әлканаһниң оғуллири — униң (йәни Ахимотниң) оғли Әлканаһ, Әлканаһниң оғли...». Кона көчүрмиләрдә нәччә вариант бар. □ 6:27 «Йәроһамниң оғли Әлканаһ еди...» — грек тилидики тәржимиси (LXX)дә: «Әлканаһниң оғли Самуил» дегән сөzlәр мошу йәрдә қошулиду.

Дәрвәқә, Әлканаһниң оғли Самуил еди («1Сам.» 1:1-20ни көрүң. □ 6:31 «әһдә сандуғи убдан орунлаштурулған...» — ибраний тилида «әһдә сандуғи арамлиққа қоюлған...» дегән сөzlәр билән ипадиллиниду. □ 6:32 «жамаәт чедри» — яки «ибадәт мақан-чедри». «1Пад.» 8:4ни көрүң.

□ 6:40 «Баасия» — яки «Маасияһ».

Һарун әвлатлириниң вәзипилири

48 Уларниң қалған Лавий қериндашлири болса һәммиси Худаниң өйи, йәни ибадәт чедиридики башқа хизмәтләрни бежиришкә аталған еди.

49 Һарун вә униң әвлатлири болса Худаниң хизмәтқари Мусаниң тапилигинидәк көйдүрмә қурбанлиқ сунулидиган қурбанғаһта қурбанлиқлар сунуп, хушбуйғаһда хушбуй йекип, муқәддәсғаһдики барлиқ хизмәтләрни ада қилатти, шундақла Исраиллар үчүн кәчүрүм-кафарәт ишлирини қилатти. □

50 Һарунниң әвлатлири төвәндикичә: Һарунниң оғли Әлиазар, Әлиазарниң оғли Финиһас, Финиһасниң оғли Абишуя, 51 Абишуяниң оғли Букки, Буккиниң оғли Уззи, Уззиниң оғли Зәраһия, 52 Зәраһияниң оғли Мерайот, Мерайотниң оғли Амария, Амарияниң оғли Ахитуб, 53 Ахитубниң оғли Задок, Задокниң оғли Ахимааз еди.

Һарун әвлатлириниң шәһәрлири

54 Төвәндикиләр Һарунниң әвлатлириниң өз зимини ичидә мақан тутуп олтарған йәрлири: — Коһат жәмәтиниң йәрлири болса (мошу йәрләр чәк ташлаш арқилиқ уларға тәқсим қилинған): —□

55 Йәһуда зиминидики һеbron вә һеbronниң төрт әтрапидики етизлиқлири уларға тәқсим қилинған 56 (лекин бу шәһәрниң әтрапидики отлуқлар вә шәһәргә қарашлиқ йеза-кәнтләр болса Йәфуннәһниң оғли Каләбкә берилди). 57 Һарунниң әвлатлириға «панәһлиқ шәһири» һеbron берилди; буниңдин башқа Либаһ билән униңға төвә етизлиқлар, Яттир, Ештемоа вә униңға төвә етизлиқлар, □ 58 һилән вә униңға төвә етизлиқлар, Дәбир вә униңға төвә етизлиқлар, □

59 Ашан вә униңға төвә етизлиқлар, Бәйт-Шәмәш вә униңға төвә етизлиқларму тәқсим қилинған; 60 Йәнә Бинямин қәбилисидики зиминдин Геба вә униңға төвә етизлиқлар, Алләмәт вә униңға төвә етизлиқлар, Анатот вә униңға төвә етизлиқлар бөлүп берилгән. Улар жәмәтлири бойичә еришкән шәһәр жәмий он үч болди.

61 Коһатниң башқа әвлатлириға болса ташланған чәккә чиққини бойичә, Манассәһ йерим қәбилисиниң зиминидин он шәһәр бөлүп берилди. □

62 Гәршомниң әвлатлириға, жәмәтигә қарап, Иссакар қәбилиси, Ашир қәбилиси, Нафтали қәбилиси вә Башан жутидики Манассәһ йерим қәбилисиниң зиминидин он үч шәһәр бөлүп берилди.

63 Мәрариниң әвлатлириға, жәмәтигә қарап, ташланған чәккә чиққини бойичә, Рубән қәбилиси, Гад қәбилиси вә Зәбулун қәбилисидин он икки шәһәр бөлүп берилди.

64 Исраиллар шундақ қилип бу шәһәрләрни вә уларға төвә етизлиқларниң һәммисини Лавийларға бөлүп бәрди. 65 Улар ташланған чәккә чиққини бойичә, йәнә жуқурида нами аталған шәһәрләрни Йәһуда қәбилисидин, Шимеон қәбилисидин вә Бинямин қәбилисидин елип уларға бәрди.

66 Коһатниң әвлатлиридин болған бәзи жәмәтләргә Әфраим қәбилисиниң зимини тәвәсидики шәһәрләрдин бөлүп берилгәнлириму болди. 67 Исраиллар

□ 6:49 «Муқәддәсғаһ» — яки «әң муқәддәс жай». «кафарәт» — «гуналарни йепиш» дегән гәп.

□ 6:54 «чәк ташланғанда» — Йәшуа пәйғәмбәр болған вақтида, Исраилниң һәр бир қәбилиси егиләйдиған йәрләр чәк ташлаш арқилиқ бекитилгән еди «Йәшуа» 21-баһни көрүң. □ 6:57 «панәһлиқ шәһири» — «Чөл.» 35:6-34ни вә шу айтәләрдики изаһатларни көрүң. □ 6:58 «һилән» — яки «һиләз»

яки «һолон» («Йә.» 21:15). □ 6:61 «Манассәһ йерим қәбилисиниң зиминидин он шәһәр бөлүп берилди» — бәзи кона көчүрмиләрдә «Манассәһ йерим қәбилисиниң зиминидин, Әфраим қәбилиси (зимини)дин вә дан қәбилиси (зимини)динму он шәһәр бөлүп берилди» дейилиду. 66-айәтниму көрүң.

уларға йәнә икки «панәһлик шәһири», йәни Әфраим тағлиғиға җайлашқан Шәкәм вә униңға тәвә етизлиқларни вә Гәзәр вә униңға тәвә етизлиқларни бәрди; ⁶⁸ Йәнә Йокмиям вә униңға тәвә етизлиқларни, Бәйт-һорон вә униңға тәвә етизлиқларни, ⁶⁹ Айҗалон вә униңға тәвә етизлиқларни, Гат-Риммон вә униңға тәвә етизлиқларни уларға бәрди. ⁷⁰ *Исраиллар йәнә* Манассәһ йерим қәбилисидин Анер вә униңға тәвә етизлиқларни, Билеам вә униңға тәвә етизлиқларни Коһатниң қалған җәмәтлиригә бәрди.

⁷¹ Гәршомниң әвлатлириға Манассәһ йерим қәбилисидики җәмәтләрниң зиминидин Башандики Голан вә Голанға тәвә етизлиқлар, Аштарот вә униңға тәвә етизлиқлар берилди; ⁷² Иссакар қәбилисидин Кәдәш вә униңға тәвә етизлиқлар, Дабират вә униңға тәвә етизлиқлар, □ ⁷³ Рамот вә униңға тәвә етизлиқлар, Анәм вә униңға тәвә етизлиқлар берилди; ⁷⁴ Ашир қәбилисидин уларға Машал вә униңға тәвә етизлиқлар, Абдон вә униңға тәвә етизлиқлар, ⁷⁵ Хукок вә униңға тәвә етизлиқлар, Рәһоб вә униңға тәвә етизлиқлар берилди; ⁷⁶ Нафтали қәбилисидин Галилийәдики Кәдәш вә униңға тәвә етизлиқлар, һаммон вә униңға тәвә етизлиқлар, Кириатайим вә униңға тәвә етизлиқларму берилди.

⁷⁷ Мәрариниң қалған әвлатлириға болса Зәбулун қәбилисидин Риммоно вә униңға тәвә етизлиқлар, Табор вә униңға тәвә етизлиқлар берилди; □ ⁷⁸ Йәнә Рубән қәбилисиниңкидин, Иордан дәриясиниң у тәрипидин, Йерихониң шәрқий удулидики, йәни Иордан дәриясиниң күнчиқиш бойидики йәрләрдин чөлдики Бәзәр вә униңға тәвә етизлиқлар, Яһзаһ вә униңға тәвә етизлиқлар, ⁷⁹ Кәдәмот вә униңға тәвә етизлиқлар, Мефаат вә униңға тәвә етизлиқлар берилди; ⁸⁰ Гад қәбилисидинму болса уларға Гилеадтики Рамот вә униңға тәвә етизлиқлар, Маһанаим вә униңға тәвә етизлиқлар, ⁸¹ һәшбон вә униңға тәвә етизлиқлар, Язәр вә униңға тәвә етизлиқлар берилди.

7

Иссакарниң әвлатлири

¹ Иссакарниң оғуллири: — Тола, Пуаһ, Яшуб вә Шимрон дегән төртәйлән еди.

² Толаниң оғуллири: — Уззи, Рефая, Йерийәл, Яһмай, Йибсам вә Самуилдин ибарәт, буларниң һәммиси җәмәт беши еди. Давутниң заманида Толаниң адәм сани нәсәбнамиләрдә жигирмә икки миң алтә йүз батур жәңчи дөп хатирләнгән.

³ Уззиниң оғли Израқия еди, Израқияниң оғуллири Микаил, Обадия, Йоел вә Ишия еди. Бу бәшәйләнниң һәммиси җәмәт беши еди. ⁴ Нәсәбнамиләр бойичә улар билән биллә һесапланғанлардин жәңгивар оттуз алтә миң адәм бар еди; чүнки уларниң хотун, бала-җақилири наһайити көп еди.

⁵ Буларниң Иссакарниң барлиқ җәмәтлири ичидики батур жәңчи қериндашлири билән қошулуп, нәсәб бойичә тизимға елинған жәмий сәксән йәттә миң адими бар еди.

Биняминниң әвлатлири

□ **6:72** «Дабират» — яки «Добрат». □ **6:77** «Мәрариниң қалған әвлатлириға болса Зәбулун қәбилисидин Риммоно...» — бәзи кона көчүрмиләрдә (мәсилән, Тәвратниң грек тилидики тарҗимиси LXXдә) мошу йәрдә «Мәрариниң қалған әвлатлириға болса Зәбулун қәбилисидин Йокниям вә униңға тәвә отлақлар, Картаһ вә униңға тәвә етизлиқлар вә Риммоно...» дейилиду.

6 Биняминның Бела, Бәкәр вә Йәдияйәл дегән үч оғли бар еди. 7 Беланиң Езбон, Уззи, Уззиәл, Йәримот вә Ири дегән бәш оғли болуп, һәммиси жәмәт беши еди; уларның нәсәбнамилиригә тизимға елинған жәмий жигирмә икки миң оттуз төрт батур жәңчи бар еди.

8 Бәкәрның оғуллари Земираһ, Йоаш, Әлиезәр, Әлйойинай, Омри, Йәрәмот, Абия, Анатот вә Аламәт еди. Буларның һәммиси Бәкәрның оғуллари болуп, 9 Жәмәт башлири еди; уларның нәсәбнамилиригә тизимға елинған жәмий жигирмә миң икки йүз батур жәңчи бар еди.

10 Йәдияйәлның оғли Билһан еди; Билһанның оғуллари Йәуш, Бинямин, Әхүд, Кәнаанаһ, Зетан, Таршиш вә Ахишаһар еди; 11 Буларның һәммиси Йәдияйәлның әвлатлири, жәмәт башлири вә батур жәңчиләр еди. Уларның нәсәбнамилиригә тизимланғанларның жәңгә чиқилайдиғанлири жәмий он йәттә миң икки йүз еди. 12 Шуппийлар вә Хуппийлар болса йәнә Ирның әвлатлири еди; Хушийлар Ахәрның әвлатлири еди. □

Нафталиниң әвлатлири

13 Нафталиниң оғуллари: Яһзиәл, Гуни, Йәээр, Шаллом; буларның һәммиси Билһанның оғуллари еди.

Манассәһниң әвлатлири

14 Манассәһниң оғуллари: — Уның Сурийәлик тоқилидин Асриәл төрәлгән; уныңдин йәнә Гилеадның атиси Макир туғулған. 15 Макир Шуппийлар вә Хуппийлар арисидинму аял алған (Макирның сиңлисиниң исми Маакаһ еди). Макирның йәнә бир әвладиниң исми Зәлофиһад еди, Зәлофиһадның пәкәт бир нәччә қизила болған. □

16 Макирның аяли Маакаһ оғул туғуп, уныңға Пәрәш дәп ат қойған; Пәрәшның инисиниң исми Шәрәш еди; Шәрәшның оғли Улам вә Ракәм еди. 17 Уламның оғли Бедан еди. Буларның һәммиси Гилеадның әвлатлири; Гилеад Макирның оғли, Макир Манассәһниң оғли еди.

18 Гилеадның сиңлиси һәммоләкәттин Ишһод, Абиезәр вә Маһалаһ туғулған. □

19 Шемиданиң оғуллари Ахиян, Шәкәм, Ликхи вә Аниам еди.

Әфраимниң әвлатлири

20 Әфраимның әвлатлири: Уның оғли Шутилах, Шутилахның оғли Бәрәд, Бәрәдның оғли Таһат, Таһатның оғли Елиадаһ, Елиадаһның оғли Таһат, 21 Таһатның оғли Забад, Забадның оғли Шутилах еди (Езәр билән Елиад Гатлиқларның чарва маллирини булаң-талаң қилғили чүшкәндә, шу йәрлик Гатлиқлар тәрипидин өлтүрүлгән. 22 Уларның атиси Әфраим бу балилири үчүн хелә күнләргичә матәм тутқачқа, уның бурадәрлири уныңға тәсәлли бәргили кәлгән. 23 Әфраим аяли билән биллә қайта бир ястукқа баш қойған. Аяли һамилдар болуп, бир оғул туққан; Әфраим уныңға аиләм бала-қазға йолуқти дәп, Берияһ дәп исим қойған. □ 24 Уның қизи Үстүн Бәйт-һорон билән Төвән Бәйт-һоронни вә Уззән-Шәәраһни бена қилған).

□ 7:12 «Ахәр» — яки «Ахирам» («Чөл.» 26:38ни көрүң). □ 7:15 «Макирның сиңлиси» — ибраний тилида «уның сиңлиси». «Макирның йәнә; бир әвладиниң исми...» — ибраний тилида «иккинчисиниң исми...» дейлиду. Пәрзимизчә «иккинчиси» мошу йәрдә «(уның) йәнә бир әвлади» дегән мәнидә. □ 7:18 «Гилеадның сиңлиси» — ибраний тилида «уның сиңлиси». □ 7:23 «Берияһ» — Берияһның мәнаси «бала-қазға» билән бағлиқ.

²⁵ Берияһниң оғли Рефаһ билэн Рәшәф еди; Рәшәфниң оғли Теләһ, Теләһниң оғли Таһан, ²⁶ Таһанниң оғли Ладан, Ладанниң оғли Аммиһуд, Аммиһудниң оғли Әлишама, ²⁷ Әлишаманиң оғли Нун, Нунниң оғли Йәшуа еди. □

Әфраимларниң шәһәрлири

²⁸ Әфраимларниң зими́ни вә маканлашқан йәрлири Бәйт-Әл вә униңға тәвә йеза-кәнтләр болуп, күнчиқиш тәрипидә Нараан, күнпетиш тәрипидә Гәээр билэн униңға тәвә йеза-кәнтләр; Шәкәм вә униңға тәвә йеза-кәнтләр, таки Газа вә униңға тәвә йеза-кәнтләрғичә созулатти. ²⁹ Манассәһ қәбилисиниң зиминиңа туташқан йәнә Бәйт-Шеан вә униңға тәвә йеза-кәнтләр; Таанақ вә униңға тәвә йеза-кәнтләр; Мәгиддо вә униңға тәвә йеза-кәнтләр; Дор вә униңға тәвә йеза-кәнтләрму бар еди. Исраилниң оғли Йүсүпниң әвлатлири мана мошу йәрләрғә маканлашқан еди.

Аширниң әвлатлири

³⁰ Аширниң оғуллири: — Йимнаһ, Йишвах, Йишви вә Берияһ; уларниң Сераһ дегән сиңлисиму бар еди. ³¹ Берияһниң оғли Хәбәр билэн Малкиәл болуп, Малкиәл Бирзавитниң атиси еди. ³² Хәбәрдин Яфләт, Шомәр, Хотам вә уларниң сиңлиси Шуя төрәлгән.

³³ Яфләтниң оғуллири Пасақ, Бимһал вә Ашват; булар Яфләтниң оғуллири еди.

³⁴ Шәмәрниң оғуллири Ахи, Роһгаһ, Хуббаһ вә Арам еди. □ ³⁵ Шәмәрниң иниси һәләмниң оғли Зофаһ, Йимна, Шәләш вә Амал еди; ³⁶ Зофаһниң оғли Суаһ, һарнәфәр, Шуал, Бери, Имраһ, ³⁷ Безәр, Ход, Шамма, Шилшаһ, Итран вә Бәәраһ еди. □ ³⁸ Йәтәрниң оғуллири Йәфуннаһ, Писпаһ вә Ара еди. ³⁹ Урланиң оғуллири Араһ, Ханниәл вә Ризия еди. ⁴⁰ Буларниң һәммиси Аширниң әвлатлири болуп, һәр қайсиси жәмәт башлири, аламәт батур жәңчиләр, йолбашчилар еди; уларниң жәмәтлири бойичә нәсәбнамигә тизимланғанда, жәңгә чиқилайдиғанлири жәмий жигирмә алтә миң еди.

8

Биняминниң әвлатлири — давами

¹ Биняминниң тунжа оғли Бела, иккинчи оғли Ашбәл, үчинчи оғли Ахараһ, □

² төртинчи оғли Нохаһ, бәшинчи оғли Рафа еди. ³ Беланиң оғуллири Аддар, Гера, Абәһуд, ⁴ Абишуа, Нааман, Ахоаһ, ⁵ Гера, Шефуфан вә һурам еди.

⁶⁻⁷ Төвәндикиләр Әхудниң әвлатлири: —

Нааман, Ахияһ вә Гера (әслидә улар Гебалиқларниң жәмәт беши еди. Гебалиқлар Манаһатқа көчүрүветилгән еди. Буларни көчүрүвәткүчи болса Гера еди; униңдин Узза билән Ахиһуд төрәлгән).

□ **7:25 «Берияһниң оғли»** — ибраний тилида «униң оғли». Бәзи алимлар «униң» дегәнни жуқуридики Шутилаһни көрситиду, дәп қарайду. **«Берияһниң оғли Рефаһ билэн Рәшәф еди...»** — яки «Берияһниң оғли Рефаһ еди, Рефаһниң оғли Рәшәф еди...». □ **7:27 «Йәшуа»** — бу «Йәшуа» Йәшуа пәйғәмбәрду (мошу йәрдә «Йәһошуа» дейилиду). □ **7:34 «Шәмәр»** — бу Шәмәр шүбһисизки 32-айәттики «Шомәр»ниң варианти. **«Шәмәрниң оғуллири Ахи, Роһгаһ...»** — башқа бир хил тәржимиси: «униң иниси Шәмәрниң оғуллири Роһгаһ...». □ **7:37 «Итран»** — бәлким «Йәтәр»ниң башқа бир шәкли болуши мүмкин (38-айәтни көрүң).

□ **8:1 «Биняминниң тунжа оғли Бела, иккинчи оғли Ашбәл, үчинчи оғли Ахараһ...»** — мошу бабта Биняминниң әвлатлириниң нәсәбнамиси көп йәрләрдә пәқәт бәзи йеза-кәнтләр билән бағланған һалда көрүниду. Сәвәви, Бинямин қәбилисидикиләр егир гуна садир қилип Худаниң қаттиқ жазасиға учриғандин кейин, пүткүл Исраил ичигә тарилип кәткән еди.

8 Шаһараим һушим билән Баара дегән икки аялини қоювәткәндин кейин Моаб диярида оғул пәрзәнт көргән. ⁹ Униң Ходәш дегән аялидин Йобаб, Зибия, Меша, Малкам, ¹⁰ Йәуз, Шақия, Мирмаһ дегән оғулар төрәлгән; униң бу оғуллириниң һәммиси жәмәт беши болған еди. □ ¹¹ һушимдинму униңға Абитуб, Элпаал дегән оғулар төрәлгән.

¹² Элпаалниң оғуллири Ебәр, Мишам вә Шемәд (Шемәд Оно билән Лод дегән икки шәһәрни вә уларға тәвә йеза-кәнтләрни бена қилған), □ ¹³ Берияһ вә Шема еди. У иккиси Айжалондикиләр ичидә жәмәт башлири болуп, Гат аһалисини қоғливәткән еди.

¹⁴ Ахийо, Шашақ, Йәрәмәт, ¹⁵ Зәбадия, Арад, Едәр, ¹⁶ Микаил, Ишпаһ вә Йоха болса Берияһниң оғуллири еди.

¹⁷ Зәбадия, Мәшуллам, һизки, Хебәр, ¹⁸ Ишмерай, Йезлия вә Йобабларниң һәммиси Элпаалниң оғуллири еди.

¹⁹ Яким, Зикри, Забди, ²⁰ Әлийәнай, Зилтай, Әлийәл, ²¹ Адая, Берая вә Шимратлар Шимәйниң оғуллири еди.

²² Ишпан, Ебәр, Әлийәл, □ ²³ Абдон, Зикри, һанан, ²⁴ һанания, Елам, Антотия, ²⁵ Ефдеаһ вә Пәнуәлләр Шашақниң оғуллири еди.

²⁶ Шамширай, Шехария, Аталия, ²⁷ Яарешия, Әлия вә Зикрилар Йәроһамниң оғуллири еди.

²⁸ Жуқириқиларниң һәммиси нәсәбнамиләрдә хатириләнгән жәмәт беши еди; булар һәммиси мөтивәрләр болуп, Йерусалимға маканлашқан еди.

²⁹ Гибееонниң атиси Жәийәл Гибееонға маканлашқан еди; униң аялиниң исми Маакаһ еди. □ ³⁰ Униң тунжа оғли Абдон, қалған оғуллири Зур, Киш, Баал, Надаб, ³¹ Гедор, Ахийо, Зекәр вә Миклот еди; □ ³² Миклоттин Шимея төрәлгән. Буларму қериндашлири билән Йерусалимда хошна олтиришатти.

³³ Нәрдин Киш төрәлгән; Киштин Саул төрәлгән; Саулдин Йонатан, Малкишуа, Абинадаб вә Еш-Баал төрәлгән. ³⁴ Мериб-Баал Йонатанниң оғли еди; Микаһ Мериб-Баалдин төрәлгән. ³⁵ Микаһниң оғуллири Питон, Мәләк, Тария вә Аһаз еди. ³⁶ Аһаздин Йәһоаддаһ төрәлгән; Йәһоаддаһдин Аләмәт, Азмавәт вә Зимри төрәлгән; Зимридин Моза төрәлгән; ³⁷ Мозадин Бинеа төрәлгән; Бинеаниң оғли Рафа, Рафаниң оғли Елиасаһ, Елиасаһниң оғли Азәл еди. ³⁸ Азәлниң алтә оғли бар еди, уларниң исми Азрикам, Бокеру, Ишмаил, Шеария, Обадия вә һанан еди; буларниң һәммиси Азәлниң оғуллири еди. ³⁹ Азәлниң иниси Йешәкниң тунжа оғлиниң исми Улам, иккинчи оғлиниң исми Йеуш, үчинчи оғлиниң исми Әлифәләт еди. ⁴⁰ Уламанң оғуллириниң һәммиси батур жәңчи, оқячи еди; уларниң оғуллири вә нәврилири һаһайити көп болуп, жәмий бир йүз әллик еди.

Жуқириқиларниң һәммиси Бинямин әвлатлиридиң еди.

9

1 Пүткүл Исраиллар нәсәб бойичә тизимға елинған еди. Мана, улар «Исраил падишалариниң хатириси» дегән китапға пүтүлгәндур.

Бабилға сүргүн болуштин қайтип Йерусалимға маканлашқан Исраиллар

□ **8:10** «Шақия» — яки «Шобия». □ **8:12** «Шемәд» — яки «Шемәр». □ **8:22** «Ишпан» — яки «Ишпаһ». □ **8:29** «Жәийәл» — Тәвратниң грек тилидики тәржимиси (LXX)дә «Жийәл» тепилиду. □ **8:31** «Миклот» — «Миклот» Тәвратниң грек тилидики тәржимиси (LXX)дики бәзи көчүрмиләрдә тепилиду. 32-әйәтни көрүң.

2 Йәһудалар болса асийлик қилғанлиғидин Бабилға сүргүн қилинған.

Һәммидин авал қайтип келип өз зимини вә өз шәһәрлиригә маканлашқанлар болса бир қисим Израиллар, каһинлар, Лавийлар вә ибадәтхана хизмәткарлири еди. □ 3 Йерусалимға маканлашқанлар болса Йәһуда қәбилиси, Бинямин қәбилиси, Эфраим қәбилиси вә Манассәһ қәбилисидин бир қисимлири еди.

4 Уларниң ичидә Йәһуданиң оғли Пәрәзниң әвлатлиридин Утай бар еди; Утай Аммиһудниң оғли, Аммиһуд Омриниң оғли, Омри Имриниң оғли, Имри Баниниң оғли еди. 5 Шилоһниң әвлатлири ичидә униң тунжа оғли Асая вә униң оғуллири бар еди. 6 Зәрәһниң әвлатлиридин Йәуел вә уларниң уруқ-туққанлири болуп жәмий алтә йүз тохсән адәм бар еди.

7 Биняминниң әвлатлири ичидә һассинуаһниң әвриси, һодавияниң нәвриси, Мәшулламниң оғли Саллу бар еди; 8 йәнә Йәроһамниң оғли Йибния, Микриниң нәвриси, Уззиниң оғли Елаһ вә Ибинияниң әвриси, Реуәлниң нәвриси, Шәфатияниң оғли Мәшуллам 9 һәмдә уларниң уруқ-туққанлири бар еди; улар нәсәбнамиси бойичә тизимланғанда жәмий тоққуз йүз әллик алтә адәм еди. Жуқирида тилға елинғанлар өз жәмәтигә жәмәт беши еди.

Йерусалимда турушлуқ каһинлар

10 Каһинлар ичидә Йәдая, Йәһояриб, Яқин вә 11 Азария бар еди. Азария Худаниң өйини башқурғучи болуп, һилқияниң оғли, һилқия Мәшулламниң оғли, Мәшуллам Задокниң оғли, Задок Мерайотниң оғли, Мерайот Ахитубниң оғли еди. 12 Йәнә Малқияниң әвриси, Пашхурниң нәвриси, Йәроһамниң оғли Адая һәмдә Адийәлниң оғли Маасай бар еди; Адийәл Яһзәрәһниң оғли, Яһзәрәһ Мәшулламниң оғли, Мәшуллам Мәшиллемитниң оғли, Мәшиллемит Иммерниң оғли еди. 13 Уларниң қериндашлири һәммиси жәмәт башлири болуп, жәмий бир миң йәттә йүз атмиш адәм еди; уларниң һәммиси Худаниң өйидики хизмәтләрни қилишқа бекитилгән иқтидарлик кишиләр еди.

Йерусалимда турушлуқ Лавийлар

14 Лавий қәбилисидин Мәрариниң әвлатлири ичидә һашабияниң әвриси, Азрикамниң нәвриси, һашшубниң оғли Шемя бар еди; 15 Йәнә Бақбаққар, һәрәш, Галал вә Асафниң әвриси, Зикриниң нәвриси, Миканиң оғли Маттания; 16 йәнә Йәдутунниң әвриси, Галалниң нәвриси, Шемаяниң оғли Обадия һәмдә Әлканаһниң нәвриси, Асаниң оғли Бәрәкия бар еди; буларниң һәммиси Нитофатлиқларниң йеза-кәнтлиригә маканлашқан еди.

Лавийларниң өзиплири

17 Дәрвазивәнләр Шаллум, Аққуб, Талмон, Ахиман вә уларниң қериндашлири еди; Шаллум уларниң беши еди. 18 Улар таки һазирғичә шәриқ тәрәптики «падишаниң дәрвазиси»да дәрвазивәнлик қилип кәлмәктә; улар илгири Лавийларниң чедирғаһида дәрвазивәнлик қилған еди.

19 Корәниң әвриси, Ебиасафниң нәвриси, Корәһниң оғли Шаллум һәмдә униң атисиниң жәмәтидики қериндашлири болған Корәһийлар Худаниң өйиниң хизмитини башқуратти, чедирниң ишиклирини бақатти; уларниң ата-бовилири әслидә Пәрвәрдиғарниң чедирғаһини башқурушқа қоюлған, ибадәт чедириниң

□ 9:2 «ибадәтхана хизмәткарлири» — ибраний тилида «Нәтинийлар». Мәнәси бәлким «бегишланғанлар». Уларниң әждатлири бәлким «Гибеонлуқлар» еди. «Йәшуа» 9:27ни көрүң.

ишигини баққан еди. □ 20 Илгири Әлиазарниң оғли Финиһас уларниң йолбашчиси болған; Пәрвәрдигар униң билән биллә болған. 21 Мәшәләмияниң оғли Зәкәрия болса җамаәт чедириниң дәрвазивәни болған еди.

22 Дәрвазивәнликкә талланған бу кишиләр җәмий икки йүз он икки киши еди; улар өз йеза-кәнтлиридә, нәсәблири бойичә тизимланған (әслидә Давут вә алдин көргүчи Самуил уларни аманәт қилинған вәзипилиригә бекиткән еди. 23 Улар вә уларниң әвлатлири Пәрвәрдигарниң өйи, йәни муқәддәс чедирниң ишик-дәрвазилирини беқишқә бекитилгән еди). □

24 Шәрқий, ғәрбий, шималий вә җәнубий ишик-дәрвазилирида дәрвазивәнләр бекитилгән еди. 25 Уларниң йеза-кәнтләрдә олтиришлқ қериндашлири болса һәр йәттә күндә нөвәт бойичә келип улар билән биргә хизмәттә болатти. 26 Төрт дәрвазивән беги Лавийлардин еди; уларға тапшурулғини Пәрвәрдигарниң өйидики амбар-ғәзниләрни беқиш еди. 27 Беқиш мәсәулийити уларниң үстидә болғачқә, улар кечидә Пәрвәрдигарниң өйиниң әтрапидики орунлирида туратти һәмдә һәр күни әтигәндә ишик-дәрвазиларни ечишқә мәсәул еди.

28 Улардин бир қисми *ибадәтхана* хизмитидә ишлитилидиған әсвап-үскүниләргә мәсәул еди; улар санап әпчиқип, санап әпкирип қоятти. 29 Уларниң йәнә бир қисми тапшурулғини бойичә қача-қучилар вә муқәддәс җәйдикли барлиқ әсвап-үскүниләр, шундақла ақ ун, шарап, зәйтун мейи, мәстики вә хушбуй буюмларға мәсәул еди. 30 Каһинларниң оғуллиридин бәзиләр хушбуй буюмлардин әтир ясайтти. 31 Лавийлардин Маттитияһ, йәни Корәһийлардин Шаллумниң тунҗә оғлиниң вәзиписи қазан нени етишкә мәсәул еди. 32 Уларниң қериндашлири, Коһатниң әвлатлири ичидә «тәқдим нан»ға мәсәул болуп, һәр шабат күни тизидиғанға нанларни тәйярлайтти.

33 Лавийларниң җәмәт башлири болған нәғмичиләр ибадәтханидики өйләрдә туруп, башқә хизмәтләрни қилмай, кечә-күндүз өз ишлири биләнла болатти.

34 Жуқиридики кишиләрниң һәммиси Лавийлар ичидики йолбашчилар болуп, һәммиси өз нәсәби бойичә җәмәт беши еди; буларниң һәммиси Йерусалимда туратти.

Саулниң ата-бөвилери, Жәийәлниң әвлатлири

35 Гибееонниң атиси Жәийәл Гибееонға маканлашқан еди. Униң аялиниң исми Маакаһ еди. 36 Униң тунҗә оғли Абдон, қалған оғуллири Зур, Киш, Баал, Нәр, Надаб, 37 Гедор, Ахийо, Зәкәрия вә Миклот еди. 38 Миклоттин Шимеям төрәлгән. Буларму өзлириниң қериндашлириниң йенида Йерусалимда хошна олтиришатти. □

39 Нәрдин Киш төрәлгән, Киштин Саул төрәлгән, Саулдин Йонатан, Малкишуя, Абинадаб вә Еш-Баал төрәлгән. 40 Мериб-Баал Йонатанниң оғли еди; Мериб-Баалдин Микаһ төрәлгән. □ 41 Микаһниң оғуллири Питон, Мәләк, Таһрия вә Аһаз еди. □ 42 Аһаздин Яраһ төрәлди; Яраһдин Аләмәт, Азмавәт вә Зимри төрәлгән. Зимриниң Моза төрәлгән; □ 43 Мозадин Бинеа төрәлгән; Бинеаниң оғли Рефая, Рефаяниң оғли Елиасаһ, Елиасаһниң оғли Азәл еди. □

□ **9:19 «чедир»** — «чедир» мошу йәрдә Худаниң қайтидин қурулған өйини көрситиши керәк. «Пәрвәрдигарниң чедирғани» — мошу йәрдә балким муқәддәс ибадәт чедириниң өзини әмәс, балки Исраиллар чөл-баявандә кезип жүргинидә «муқәддәс чедир»ниң әтрапидики Лавий-каһинларниң чедирғанини көрситиши мүмкин. □ **9:23 «Пәрвәрдигарниң өйи, йәни муқәддәс чедир»** — мошу йәрдә Давут дәвридики «муқәддәс чедир» һәмдә шундақла Сулайман қурған кейинки муқәддәс өйини көрситиши керәк. □ **9:38 «Шимеям»** — 8:32дә «Шимея». □ **9:40 «Мериб-Баал»** — «2Сам.»

4:4дә «Мәфибошәт». □ **9:41 «Таһрия»** — 8:35дә «Тария». □ **9:42 «Яраһ»** — 8:36дә «Йәһоаддаһ».

□ **9:43 «Рефая»** — 8:36дә «Рафа».

44 Азэлның алтә оғли бар еди, уларның исми Азрикам, Бокеру, Ишмаил, Шеария, Обадия вә нанан еди; буларның һәммиси Азэлның оғуллари.

10

Саул вә униң оғуллариниң қәтл қилиниши
1Сам. 31:1-13

1 Филистийләр Исраилларға һужум қиливиди, Исраиллар Филистийләрның алдидин қачти, улар Гилбоа тегида қирип йоқитилди. ² Филистийләр Саул билән униң оғулларини тап бесип қоғлиди; улар ахири Саулның оғулларидин Йонатан, Абинадаб, малки-шуаларни уруп өлтүрди. ³ Саулға қарши жәң интайин шиддәтлик болди; оқачилар Саулға йетишип оқя етип уни яриландурди.

□ ⁴ Андин Саул ярақ көтәргүчисигә: Қиличиңни суғуруп мени санжип өлтүрүвәткин; болмиса бу хәтнисизләр келип мени санжип, мени хорлуққа қоюши мүмкин, деди. Лекин ярақ көтәргүчиси интайин қорқуп кетип, унимиди. Шунинң билән Саул қилични елип үстигә өзини ташлиди.

⁵ Ярағ көтәргүчиси Саулның өлгинини көрүп, уму охшашла өзини қиличниң үстигә ташлап униң билән тәң өлди. ⁶ Шунинң билән Саул, үч оғли һәм пүтүн аилисидикиләр шу күндә бирақла өлди. ⁷ Энди вадида турған Исраиллар әскәрлириниң қачқанлиғини вә Саул билән оғуллариниң өлгинини көргинидә, улар шәһәрлирини ташлап қачти, Филистийләр келип у жайларда орунлашти.

⁸ Энди шундақ болдики, әтиси Филистийләр өлтүрүлгәнләрның кийим-кечәклирини салдурувалғили кәлгәндә Гилбоа тегида Саул билән оғуллариниң өлүк ятқанлиғини көрди-дә, ⁹ кийимлирини салдуруп, каллисини вә савут-ярақлирини елип кәтти һәмдә буларни Филистийләрның зимининиң һәммә йәрлиригә апирип, өз бутлиригә вә хәлиқкә хуш хәвәр йәткүзди. □ ¹⁰ Улар Саулның савут-ярақлирини уларның бутханисидә қоюп, каллисини Дагон бутханисигә есип қойди.

¹¹ Энди Ябәш-Гилеадда олтарғучилар Филистийләрның Саулға барлиқ қилғанлирини аңлиғанда ¹² уларның ичидики һәммә батурлар атлинип, Саул билән оғуллариниң жәсәтлирини елип, уларни Ябәшкә қайтуруп келип, Ябәштики дуб дәриғиниң түвигә дәпнә қилди вә йәттә күн роза тутти.

¹³⁻¹⁴ Шунинң билән Саул Пәрвәрдигарға қилған вапасизлиғи үчүн өлди; у Пәрвәрдигарның сөз-каламиға кирмәй вә һәтта Пәрвәрдигардин йол соримай, бәлки палчи жинкәшнинң йениға берип униңдин йол соригән еди. Шунә Пәрвәрдигар уни өлтүрүп, падишалығини Йәссәниң оғли Давутқа өткүзүп бәрди.

11

Давутниң Йәһудийгә падиша болушқа мәсиһ қилинғанлиғи
2Сам. 5:1-10

1 У чағда барлиқ Исраил жамаити һебронға келип Давутниң қешиға жиғилишип: «Қарисила, биз өзлириниң әт-сүйәклиридурумиз! ² Бурун Саул бизниң үстимиздә сәлтәнәт қилғандиму Исраил хәлқигә жәңгә чиқип-киришкә йолбашчи болған

□ **10:3** «Оқачилар Саулға йетишип оқя етип уни яриландурди» — яки «оқачилар Саулға йетишип, у оқачилардин азапланди». □ **10:9** «...кийимлирини салдуруп, каллисини вә савут-ярақлирини елип кәтти һәмдә буларни Филистийләрның зимининиң һәммә йәрлиригә апирип...» — яки

«...кийимлирини салдуруп, каллисини вә савут-ярақлирини елип кәтти һәмдә әлчиларни Филистийләрның зимининиң һәммә йәрлиригә әвәтип, ... хуш хәвәр йәткүзди».

өзлири едила. Өзлириниң Худалири болған Пәрвәрдигарму өзлиригә: — Сән Мениң хәлқим Исраилниң падициси болуп уларни бақисән вә Исраилниң әмри болисән, дегән еди» — деди. □

³ Шуниң билән Исраил ақсақаллириниң һәммиси һебронға келип падиша Давутниң кешига келишти; Давут һебронда Пәрвәрдигарниң алдида улар билән бир әһдә түзүшти. Андин улар Пәрвәрдигарниң Самуилниң вастиси билән ейтқини бойичә, Давутни Мәсиһ қилип, Исраилни идарә қилишқа падиша қилип тиклиди. ■

Давутниң Йерусалимни ишғал қилиши

⁴ Давут билән барлиқ Исраил хәлқи Йерусалимға кәлди (Йерусалим шу чағда «Йәбус» дәп атилатти, зиминдики аһалә болған Йәбусийлар шу йәрдә туратти).

⁵ Йәбус аһалиси Давутқа: «Сән бу йәргә һеч қачан кирәлмәйсән!» деди. Бирақ Давут Зион дегән қорғанни алди (шу йәр «Давутниң шәһири» дәпму атилиду).

□ ⁶ Давут: «Ким алди билән Йәбусийларға һужум қилса, шу киши йолбашчи вә сәрдар болиду» деди. Зәруияниң оғли Йоаб алди билән атлинип чиқип, йолбашчи болди. ⁷ Давут қорғанда туратти, шуңа кишиләр у қорғанни «Давут шәһири» дәп аташти. ⁸ Давут шәһәрни Миллодин башлап төрт әтрапидики сепилигичә яңливаштин ясатти; шәһәрниң қалған қисмини Йоаб ясатти. □

⁹ Давут күндин күнгә қудрәт тапти, чүнки самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар униң билән биллә еди.

Давутниң палванлири *2Сам. 23:8-39*

¹⁰ Төвәндикиләр Давутниң палванлири ичидә йолбашчилар еди; улар Пәрвәрдигарниң Исраилға ейтқан сөзи бойичә пүткүл Исраил билән бирлишип, Давутниң падишалигини мустәһкәм қилип, бирликтә уни падиша қилишқа күчиди.

¹¹ Төвәндикиләр Давутниң палванлириниң тизимлиги бойичә хатириләнгәндур:

— һакмонийлардин болған Яшобиям йолбашчилар ичидә беши еди; у һәйзисини пиқиритип бир қетимдила үч йүз адәмни өлтүргән. □ ¹² Униңдин қалса Ахохий Додониң оғли Әлиазар болуп, у «үч палван»ниң бири еди; ¹³ Илгири Филистийләр Пас-Даммимда жәң қилишқа жигилғанда, у Давут билән у йәрдә еди. У йәрдә арпа өсүп кәткән бир етизлиқ болуп, хәлиқ Филистийләрниң алдидин бәдәр қачқан еди; ¹⁴ улар болса етизлиқниң оттурисида турувелип, һәм етизлиқни қоғдигән, һәм Филистийләрни тар мар қилған; Пәрвәрдигар әнә шу йол билән уларни ғәйәт зор ғәлибигә ериштүргән. □

¹⁵ Оттуз йолбашчи ичидин йәнә үчәйлән Қорам ташлиқтики Адулламниң ғариға чүшүп Давутниң йениға кәлди. Филистийләрниң қошуни болса «Рәфайим жилғиси»да барған қурған еди. ¹⁶ Бу чағда Давут қорғанда, Филистийләрниң

□ **11:2** «жәңгә чиқип-киришкә йолбашчи» — ивраний тилида «Исраилниң чиқишида һәм киришида уларға башлиғучи едила» дегәнлик билән ипадилинип, Исраилниң барлиқ паалиятлирини көрситиду.

■ **11:3** 1Сам. 16:1, 13; 2Сам. 5:3 □ **11:5** «Зион дегән қорған» — «Зион» Йерусалимниң ичидики егизлик болуп, шу йәргә даим қорған селинип туратти. Кейин ибадәтханиму Зионда қурулған. □ **11:8**

«Милло» — «пәләмпәйлик йәр» дегән мәнидә болуши мүмкин. □ **11:11** «йолбашчилар ичидә» — бу ибариниң башқа хил тәржимиси «оттузи ичидә» □ **11:14** «Улар болса етизлиқниң оттурисида турувелип,... Пәрвәрдигар ... Уларни ғәйәт зор ғәлибигә ериштүргән» — мошу әйттә «улар»

бәлким Давут вә «үч палван»ни көрситиду. «2Сам.» 23:11-12дә Әлиазарниң авал бу жәңни башлиғанлиги көрситилиду.

қаравулғани Бәйт-Ләһәмдә еди. ¹⁷ Давут уссап: «Аһ, бириси маңа Бәйт-Ләһәмнің дәрвазисиниң йенидики қудуқтин су әкилип бәргән болса яхши болатти!» девиди, ¹⁸ бу үч палван Филистийләрнің ләшкәрғанидин бесүп өтүп, Бәйт-Ләһәмнің дәрвазисиниң йенидики қудуқтин су тартти вә Давутқа елип кәлди; лекин у уныңдин ичкили унимиди, бәлки суни Пәрвәрдиғарға атап төкүп: ¹⁹ «Худайим бу ишни мәндин нери қилсун! Мән һаятиниң хәвптә қелишиға қаримиған бу кишиләрнің қенини ичсәм қандақ болиду? Чүнки буни улар һаятиниң хәвптә қелишиға қаримамай елип кәлгән!» деди. Шуңа Давут бу суни ичкили унимиди. Бу үч палван қилған ишлар дәл шулар еди.

²⁰ Йоабниң иниси Абишай үчиниң беши еди; у үч йүз адәм билән қаршилишип нәйсисини пикиритип уларни өлтүрди. Шуниң билән у бу «үч палван» ичидә нами чиққан еди. □ ²¹ У мошу «үч палван» ичидә һәммидин бәк һөрмәткә сазавәр болған болсиму, лекин йәнила авалқи үчәйләнгә йәтмәйтти. □ ²² Йәһояданиң оғли Беная Кабзәәлдин болуп, бир батур палван еди; у көп қалтис ишларни қилған. У Моабий Ариәлнің икки оғлини өлтүргән. Йәнә қар яққан бир күни азғалға чүшүп, бир ширни өлтүргән еди. □ ²³ У йәнә қолида бапқарниң оқидәк бир нәйсиси бар, бойиниң егизлиги бәш гәз келидиған бир Мисирлиқни қәтл қилди; у бир һаса билән униңға һужум қилип, униң нәйсисини қолидин тартивелип өз нәйсиси билән өлтүрди. □ ²⁴ Йәһояданиң оғли Беная мана бу ишларни қилған. Шуниң билән үч палван ичидә нам чиқарған еди. □ ²⁵ Мана, у һелиқи оттуз палвандинму бәкрәк шөһрәт қазанған болсиму, лекин алдинқи үч палванға йәтмәйтти. Давут уни өзиниң пасибан беги қилип тайинлиған.

²⁶ Қошундики палванлар болса: —

Йоабниң иниси Асаһәл, Бәйт-Ләһәмлик Додониң оғли Әлһанан, ²⁷ һарорлуқ Шаммот, Пилонлуқ Хәләз, ²⁸ Тәкоалиқ Иккәшниң оғли Ира, Анатотлуқ Абиәзәр, ²⁹ Хушатлиқ Сиббәкай, Ахонлуқ Илай, □ ³⁰ Нитофатлиқ Маһарай, Нитофатлиқ Баанаһниң оғли Хәләб, ³¹ Биньямин әвлатлиридин Гибәаһлиқ Рибайниң оғли Иттай, Пиратонлуқ Беная, ³² Гааш вадилиридин кәлгән Хурай, Арбатлиқ Абийәл, □ ³³ Баһарумлуқ Азмавәт, Шалбонлуқ Еляһба, ³⁴ Гизонлуқ һашәмнің оғулири, һарарлиқ Шагиниң оғли Йонатан, □ ³⁵ һарарлиқ Сакарниң оғли Аһиям, Урниң оғли Елифал, ³⁶ Мәкәрәтлиқ һәфәр, Пилонлуқ Ахияһ, ³⁷ Кармәллик һәзро, Әзбайниң оғли Наарай, ³⁸ Натанниң иниси Йоел, һагриниң оғли Мибһар, ³⁹ Аммонлуқ Зәләк, Зәруияниң оғли Йоабниң ярақ көтәргүчиси болған Бәәротлуқ Наһарай, ⁴⁰ Итрилиқ Ира, Итрилиқ Гарәб, ⁴¹ һиттий Урия, Аһлайниң оғли Забад, ⁴² Рубән қәбилисидин Шизаниң оғли, Рубәнләр ичидә йолбашчи болған Адина вә униңға әгәшкән оттуз адәм, ⁴³ Маакаһниң оғли һанан, Митнилиқ Йошафат, ⁴⁴ Аштаратлиқ Уззия, Ароәрлик Хотамниң оғли Шама билән Жәийәл, ⁴⁵ Шимриниң оғли Йедияйәл билән униң иниси тизилиқ Йоһа, ⁴⁶ Маһавилиқ

- **11:20** «...Шуниң билән у бу «үч палван» ичидә нами чиққан еди» — бу әйәтнің йәнә бир нәччә хил тәржимиси бар. 21-әйәттики изаһатни көрүң. □ **11:21** «Шуниң билән у бу «үч палван» ичидә нами чиққан еди. У мошу «үч палван» ичидә һәммидин бәк һөрмәткә сазавәр болған болсиму, лекин йәнила авалқи үчәйләнгә йәтмәйтти» — 20-21-әйәтнің башқа бир хил тәржимиси: — «Шуниң билән у «үч палван» билән тәң шөһрәт қазанған. У «үч палван»дин икки һәссиләп һөрмәткә егә болған вә уларниң беши болған болсиму, лекин улардин бири болмиди». Амма бизниңчә тәржимимиз «2Сам.» 23:18-19гә мас келиду. □ **11:22** «Моабий Ариәлнің икки оғли» — йәнә бир хил тәржимиси: — «Моабтики икки шир...» яки «Моабтики икки ширдәк кишини...». □ **11:23** «бәш гәз» — икки метрдин артуқ (2.2 метр). □ **11:24** «үч палван ичидә нам чиқарған еди» — яки «үч палван билән тәң нам чиқарған еди». □ **11:29** «Сиббәкай» — яки «Мәббунай» («2Сам.» 23:27ни көрүң). □ **11:32** «Хурай» — «2Сам.» 23:31дә «һиддай». □ **11:34** «һашәмнің оғулири» — яки «Яшәннің оғулири». («2Сам.» 23:33ни көрүң).

Әлийәл, Әлнаамниң оғуллири Йәрибай билән Йошавия, Моаблиқ Йитма, □
47 Әлийәл, Обәд вә Мәзобалиқ Ясийәлләрдин ибарәт еди.

12

Давутқа беқинған Бинямин палванлири

1 Давут кишниң оғли Саулниң бесими сәвәвидин Зиклагда йошурунуп ятқан чағда муну кишиләр Давутниң йениға келишти (уларниң һәммиси Давутқа жәң қилишта ярдәм бәргән батурлардин еди; 2 оқя билән қуралланған болуп, оң қоли биләнму, сол қоли биләнму оқя вә салға аталайтти; улар Саулниң Бинямин қәбилисидин болған туққанлири еди): 3 — уларниң йолбашчиси Ахиезәр, андин қалса Йоаш болуп, иккиси Гибеаһлиқ Шемааһниң оғли еди; йәнә Азмавәтниң оғли Йәзийәл билән Пәләтму; йәнә Бәракаһ билән Анатотлуқ Йәһу, 4 Гибеонлуқ Йишмаяму бар еди. Йишмая «оттуз палван» ичидә батур болуп шу оттузига йетәкчилик қилғучи еди; йәнә Йәрәмия, Яһазийәл, Йоһанан вә Гәдәрәтлиқ Йозабад, 5 Әлузай, Йәримот, Биалия, Шәмария, Харуфлуқ Шәфатия, 6 Қораһлиқлардин болған Әлканаһ, Йишия, Азарәл, Йоезәр вә Яшобиямлар; 7 йәнә Гәдорлуқ Йәроһамниң оғли Йоелаһ билән Зәбадия бар еди.

Давутқа беқинған Гад палванлири

8 Гад қәбилисидин бәзиләр чөлдики қорғанға берип Давутқа беқинди. Уларниң һәммиси жәңгә маһир, қалқан вә нәйзә билән қуралланған батур жәңчиләр еди; уларниң турқи бәәйни ширға, чаққанлиғи бәәйни тағдики бөкәнгә охшайтти. 9 Уларниң биринчиси Езәр, иккинчиси Обадия, үчинчиси Елиаб, 10 төртинчиси Мишманнаһ, бәшинчиси Йәрәмия, 11 алтинчиси Аттай, йәттинчиси Әлийәл, 12 сәккизинчиси Йоһанан, тоққузинчиси Әлзабад, 13 онинчиси Йәрәмия, он биринчиси Макбаннай еди. 14 Буларниң һәммиси Гад қәбилисидин, қошун ичидә сәрдарлар еди; әң кичиги йүз ләшкәргә, әң чоңи миң ләшкәргә йетәкчи еди. □ 15 Биринчи айда, Иордан дәрияси тешип қирғақтин ашқан чағда, дәриядин өтүп, шәриқкә вә ғәрипкә қарайдиған барлиқ жылғилардикиләрни тирипирән қилип қачурғанлар дәл мошу адәмләр еди. □

Давутқа беқинған Биняминлар вә Йәһудалар

16 Бинямин қәбилиси билән Йәһуда қәбилисидинму кишиләр қорғанға келип Давутқа беқинған. 17 Давут чиқип уларни қарши елип: «Әгәр силәр течлиқ нийитидә маңа ярдәм беришкә кәлгән болсаңлар, силәр билән бир жан бир дил болимән, лекин қоллиримда һеч һаһәклиқ болмиған мени дүшмәнлиримгә сетивәтмәкчи болсаңлар, ата-бовилиримниң Худаси буни нәзиригә елип һөкүм чиқарғай!» — деди. 18 Бу чағда Худаниң Роһи һелиқи оттуз палванниң йолбашчиси Амасайға чүшивиди, у: «Аһ Давут, биз саңа беқиндуқмиз; Аһ Йәссәниң оғли, биз сән билән биллидурмиз; Өзүңгә аман-течлиқ, аман-течлиқ болғай!»

□ **11:46** «...Моаблиқ Йитма» — бу тизимликтә бир нәччә Йәһудий әмәсләр — мәсилән, Аммонлуқ Зәлак, һиттий Урия вә Моаблиқ Тимна бар. □ **12:14** «Әң кичиги йүз ләшкәргә, әң чоңи миң ләшкәргә йетәкчи еди» — башқа бир хил тәржимиси: «әң кичиги йүз адәмгә, әң чоңи миң адәмгә йетийтти». □ **12:15** «биринчи ай» — Март яки Апрель.

Саңа ярдәм бәргүчиләргиму аман-течлиқ болғай!
 Чүнки сениң Худайиң саңа мәдәткардур»
 Шуниң билән Давут уларни елип қелип, «зәрбидар әтрәт башлиқлири» қилди. □

Давутқа беқинған Манассәһләр

19 Давут илгири Филистийләр билән бирликтә Саулға қарши урушқа атланғанда, Манассәһ қәбилисидики бәзиләр Давут тәрәпкә өтти (лекин улар *Филистийләргә* ярдәм бәрмиди, чүнки Филистийләрниң әмирлири: «Давут өз ғожиси Саул тәрәпкә өтүп кетиши мүмкин, ундақта бешимиз кәтмәй қалмайду!» дөп мәслиһәтлишип уларни қайтуруп кәтмәкчи болған еди). □ 20 Давут Зиклагқа қайтип барғанда, Манассәһ қәбилисидики Аднаһ, Йозабад, Йәдийәл, Микаил, Йозабад, Елиху, Зилтайлар келип униңға қошулди. Буларниң һәммиси Манассәһ қәбилисиниң миң бешилири еди. 21 Улар Давут қарақчиларға қарши жәң қилғанда униңға ярдәмләшти; уларниң һәммиси батур палванлар, қошундики йолбашчилар еди. □ 22 Чүнки шу күнләрдә Давутқа ярдәм бериш үчүн һәр күни адәмләр келип қошулуп, худди Худаниң қошунидәк зор бир кошун болуп кәткән еди.

Давутқа келип қошулған қошунлар

23 Пәрвәрдигарниң сөз-калами әмәлгә ашурулуп, Саулниң падишалиғини Давутқа елип бәрмәкчи болған қуралланған жәңчиләр йолбашчилири билән һебронға, униң йениға кәлди. Уларниң сани төвәндикичә: —

24 Йәһудалардин қалқан вә нәйзә билән қуралланғанлар жәмий алтә миң сәккиз йүз киши болуп, һәммиси жәңгә тәйярланған еди. 25 Шимеонлардин жәңгә тәйярланған батур жәңчиләр жәмий йәттә миң бир йүз киши, 26 Лавийлардин жәмий төрт миң алтә йүз киши; 27 Йәһояда һарунларниң жәмәт беши болуп, униңға әгшкәнләр жәмий үч миң йәттә йүз киши еди. 28 Йәнә яш бир батур жәңчи Задок вә униң жәмәтидин жигирмә икки йолбашчи бар еди. 29 Биняминлардин, Саулниң уруқ-туққанлиридинму үч миң киши бар еди; шу чаққа қәдәр буларниң көпинчиси Саул жәмәтини қолап кәлмәктә еди.

30 Әфраимлардин, өз жәмәтлиридә йүз-аброй тапқан батур әзимәтләр жәмий жигирмә миң сәккиз йүз киши еди. 31 Манассәһ йерим қәбилиси ичидә нами пүтүлгән, Давутни падиша қилип тикләшкә кәлгәнләр жәмий он сәккиз миң киши еди. 32 Иссакарлардин заман-вәзийәтни чүшинидиған, Исраилниң қандақ қилиши керәклиғини билидиған йолбашчилар жәмий икки йүз киши еди; уларниң һәммә қериндашлири уларниң әмригә бойсунатти. 33 Зәбулунлардин жәңгә тәйярланған, һәр хил қурал-ярақлар билән қуралланған, ала көңүллүк қилмайдиған, Давутниң ярдимигә кәлгән жәмий әллик миң киши еди.

34 Нафталилардин йолбашчи болған миң киши бар еди; уларға әгишип қолиға қалқан вә нәйзә алғанлар жәмий оттуз йәттә миң кишигә йетәтти.

35 Данлардин жәңгә тәйярланған жәмий жигирмә сәккиз миң алтә йүз киши еди. 36 Аширлардин жәңгә чиқип кошун сепигә атлинишқа тәйяр болған жәмий қириқ миң киши еди. 37 Йордан дәриясиниң шәриқ тәрипидики Рубән қәбилиси,

□ 12:18 «Худаниң Роһи» — мошу йәрдә ибраний тилида пәкәт «Роһ» дейилиду. □ 12:19 «Улар Филистийләргә ярдәм бәрмиди, чүнки Филистийләрниң әмирлири: «Давут өз ғожиси Саул тәрәпкә өтүп кетиши мүмкин, ундақта бешимиз кәтмәй қалмайду!» дөп мәслиһәтлишип уларни қайтуруп кәтмәкчи болған еди» — «1Сам.» 29:4ни көрүң. □ 12:21 «Улар Давут қарақчиларға қарши жәң қилғанда униңға ярдәмләшти» — көздә тутқини бәлким «1Сам.» 30-бапта хатирләнгән ишлар; шу чағда Давут Амаләк қарақчилириға һужум қилған.

Гад қәбилиси вә Манассәһ йерим қәбилисидин қолиға һәр хил курал-ярақ елип жәңгә тәйярланған жәмий бир йүз жигирмә миң киши еди.

³⁸ Жуқирида тилға елинған бу әзимәтләрниң һәрбий жүрүши тәкши болуп, Давутни пүткүл Исраил үстигә падиша қилип тикләш үчүн бир жан бир дил болуп, һебронға келишкән еди; қалған Исраилларму бир нийәт бир мәхсәттә Давутни падиша қилип тиклимәкчи болушқан еди.

³⁹ Улар шу йәрдә Давут билән үч күн биллә йәп-ичип ғизаланди, чүнки уларниң қериндашлири уларға тәйярлап қоюшқан еди. ⁴⁰ Уларниң өпчүрисицики хәлиқләр, һәтта Иссакар, Зәбулун вә Нафталиларниң зиминидикиләр ешәк, төгә, қечир вә калиларға артип уларға һаһайити көп озуклуқ елип кәлгән; улар зор миқдарда ун, әнжир пошкили, үзүм пошкили, шарап, зәйтун мейи вә нурғун қой-калиларни йәткүзүп беришкән еди; пүткүл Исраил шат-хурамлиққа чөмгән еди.

13

Әһдә сандуғиниң атирилишида болған балаю-қазә

2Сам. 6:1-11

¹ Давут миң беши, йүз беши вә барлиқ йолбашчилар билән мәслиһәтләшти; ² андин пүтүн Исраил аммисиға: «Әгәр силәр макул көрсәңлар, шундақла бу ишни Худайимиз Пәрвәрдигардин дәп билсәңлар, биз Исраилниң зиминлириниң һәр қайси жайлириға шу йәрдә қалған қериндашлиримизға һәмдә улар билән биллә шәһәрләрдә вә етизликлирида туруватқан каһин һәм Лавийларға мошу йәргә жиғилиш тоғрилиқ адәм әвәтәйли. ³ Биз Худайимизниң әһдә сандуғини мәшәгә йәткәп келәйли; чүнки Саулниң күнлиридә һеч қайсимиз әһдә сандуғи алдида Худаниң йол сорап бақмидуқ» деди. ⁴ Бу ишни пүтүн амма тоғра тапқачқа, һәммәйлән макул болушти.

⁵ Шуңа Давут Мисирниң Шиһор дәриясидин тартип Хамат еғизигичә болған пүткүл Исраил хәлқини чақиртип келип, Худаниң әһдә сандуғини Кириат-Йеаримдин йәткәп кәлмәкчи болди. □ ⁶ Андин Давут билән пүткүл Исраил Худаниң әһдә сандуғини йәткәп келиш үчүн Баалаһқа, йәни Йәһудаға тәвә болған Кириат-Йеаримға кәлди; икки керубниң оттурисида олтарғучи Пәрвәрдигар бу әһдә сандуғи үстигә Өз намини қойған еди. ⁷ Улар Худаниң әһдә сандуғини Абинадабниң өйидин елинған йеңи бир һарвуга қойди; Уззәһ билән Ахийо һарвунни һайдиди. □ ⁸ Давут билән барлиқ Исраил жамаити Худаниң алдида һә дәп нәғмә-нава қилип, чилтар, тәмбур, дап, чаңлар вә канай-сүнайлар чалатти.

⁹ Лекин улар Кидон хаминиға кәлгәндә калилар алдиға мүдүрәп кетип жикилғанда Уззәһ әһдә сандуғини йөливалай дәп қолини униңға созди.

¹⁰ Уззәһниң әһдә сандуғиға қоли тәккәнлиги үчүн, Худа униңға гәзәплинип уни уруп өлтүрди. Шуниң билән Уззәһ шу йәрдә Худаниң алдида өлди. □

¹¹ Лекин Давут Пәрвәрдигарниң Уззәһниң тенини бөскәнлигигә ачқиқланди вә у йәрни «Пәрәз-Уззәһ» дәп атиди; у йәр таки һазирғичә шу нам билән атилип

□ **13:5** «Мисирниң Шиһор дәриясидин тартип Хамат еғизигичә» — жәнуптин шималғичә Исраилниң пүткүл зимини көрситиду. «Хамат еғизи» дегәнниң башқа хил тәржимиси: «Либо-Хамат».

□ **13:7** «Улар Худаниң әһдә сандуғини Абинадабниң өйидин елинған йеңи бир һарвуга қойди» — яки «улар Худаниң әһдә сандуғини йеңи бир һарвуга қоюп, уни Абинадабниң өйидин елип чиқти».

□ **13:10** «Уззәһниң әһдә сандуғиға қоли тәккәнлиги үчүн, Худа униңға гәзәплинип уни уруп өлтүрди» — муқәддәс қанун бойичә пәқәт каһинлар әһдә сандуғиға қол тәккүзүшкә вә уни көтиришкә болатти. Уни кала һарвуси үстигә қоюшқа болмайити. Шуңа Давут вә пүткүл Исраиллар мошу ишта әйиплик еди.

кәлмәктә. □ ¹² Шу күни Давут Худадин қорқуп: «Мән зади қандақ қилип Худаниң әһдә сандуғини бу йәргә йөткәп келәләймән?» деди.

¹³ Шуңа Давут әһдә сандуғини өзи туруватқан «Давут шәһири»гә йөткәп кәлмәй, Гатлиқ Обәд-Едомниң өйигә апирип қойди. ¹⁴ Худаниң әһдә сандуғи Обәд-Едомниң өйидә үч ай турди; Пәрвәрдигар Обәд-Едомниң аилисини вә униң барлиқ тәәллуқатлирини бәрикәтлиди.

14

Тур падишаси Давутниң орда селишига ярдәмлишиду
1Сам. 5:11-25

¹ Тур падишаси һирам Давут билән көрүшүшкә әлчиләрни, шундақла униң үчүн орда селишқа кедр яғичи, ташчи вә яғаччиларни әвәтти. ² Бу чағда Давут Пәрвәрдигарниң өзини Исраил үстигә һөкүмранлиқ қилидиған падиша болушқа жәзмән тикләйдиғанлиғини көрүп йәтти; чүнки Пәрвәрдигар Өз хәлқи Исраил үчүн униң падишалиғини гүлләндүргән еди.

Давутниң Йерусалимда көргән оғуллири

³ Давут Йерусалимда йәнә бир мунча хотун алди һәмдә йәнә оғул-қизларни көрди. ⁴ Төвәндикиләр униң Йерусалимда көргән пәрәнтлириниң исимлири: Шаммуя, Шобаб, Натан, Сулайман, ⁵ Ибһар, Әлишуя, Әлпәләт, ⁶ Ноһаһ, Нәфәғ, Яфия, ⁷ Әлишама, Бәәлияда вә Әлифәләт. □

Давутниң Филистийләрни икки қетим йәңгәнлиги

⁸ Давутниң мәсиһ қилинип пүткүл Исраилниң үстигә падиша қилинғанлиғини аңлиған Филистийләрниң һәммиси Давут билән қаршилишиш пурситини изләп кәлди; Давут буни аңлап уларға қарши жәңгә атланди. ⁹ Филистийләр «Рәфайим жиғиси»ға булаң-талаң қилғили кирди. ¹⁰ Давут Худадин: «Мән Филистийләргә қарши жәңгә чиқсам боламду? Уларни мениң қолумға тапшурамсән?» дәп соривиди, Пәрвәрдигар униңға: «Жәңгә чиқ, Мән уларни сөзсиз қолуңға тапшурумән» деди. ¹¹ Филистийләр Баал-Пәразимға һужум қилғили кәлгәндә, Давут уларни шу йәрдә мәғлуп қилди вә: «Худа мениң қолум арқилиқ дүшмәнлирим үстигә худди кәлкүн ярни елип кәткәндәк бөсүп кирди» деди. Шуңа у йәр «Баал-Пәразим» дәп аталған. □ ¹² Филистийләр өзлириниң бутлирини шу йәргә ташлап қачқанлиқтин, Давут адәмлиригә уларни көйдүрүветишни тапилиди.

¹³ Филистийләр йәнә хелиқи жиғиға булаң-талаң қилғили киривиди, ¹⁴ Давут йәнә Худадин йол сориди. Худа униңға: «Уларни арқисидин қоғлимай, әгип өтүп, уларға үжмиликниң удулидин һужум қилгин. ¹⁵ Сән үжмә дәрәқлириниң үстидин аяқ тивишини аңлишиң биләнла жәңгә атлан; чүнки у чағда Худа сениң алдиңда Филистийләрниң қошуниға һужумға чиққан болиду» деди. □

¹⁶ Шуниң билән Давут Худаниң дегини бойичә иш тутуп, Филистийләрниң қошуниға Гибеондин Гәзәргичә қоғлап зәрбә бәрди. ¹⁷ Шу сәвәптин Давутниң шөһрити барлиқ жут-зиминларға пур кәтти, Пәрвәрдигар униң қоркунучини барлиқ әлләрниң үстигә салди.

□ **13:11** «Пәрәз-Уззәһ» — мәнәси «Уззәһға бөсүп кириш». □ **14:7** «Бәәлияда» — яки «Әлия». «2Сам.» 5:16ни көрүң. □ **14:11** «Баал-Пәразим» — «Егәм бөсүп кирди» дегән мәнидә. □ **14:15** «үжмә дәрәқлири» — бу бизниң қиясимиз. Ибраһий тилида «жигигучи дәрәқләр». Зади қайси дәрәк екәнлиги бизгә намәлум. Башқа бир қияс «хинә дәрәқлири».

15

Әһдә сандугини йөткәшннң тәйярлиги

¹ Давут Давут шәһирида өзигә өй-ордилар салдурди, һәм Худаниң әһдә сандугиға җай һазирлиди вә униңға чедир тиктүрди. ² У чағда Давут: «Худаниң әһдә сандугини Лавийлардин бөләк кишиләрннң көтиришигә болмайду, чүнки Пәрвәрдигар уни көтиришкә вә мәңгү өзиниң хизмитигә болушқа шуларни таллиған еди» деди. ³ Андин Давут Пәрвәрдигарннң әһдә сандугини һазирлап қойған йәргә йөткәш үчүн пүткүл Исраилларни Йерусалимға жиғди. ⁴ Давут йәнә һарунннң әвлатлирини вә Лавийларни жиғди: ⁵ Коһатннң әвлатлири жәмәт беши болған Урийәл вә униң қериндашлири бир йүз жигирмә киши; ⁶ Мәрари әвлатлиридин жәмәт беши болған Асая вә униң қериндашлиридин икки йүз жигирмә киши; ⁷ Гәршомннң әвлатлиридин жәмәт беши болған Йоел вә униң қериндашлири бир йүз оттуз киши; ⁸ Элизафанннң әвлатлиридин жәмәт беши болған Шемая вә униң қериндашлири икки йүз киши; ⁹ һебронннң әвлатлиридин жәмәт беши болған Әлийәл вә униң қериндашлири сәксән киши; ¹⁰ Уззийәлннң әвлатлиридин жәмәт беши болған Амминадаб вә униң қериндашлири бир йүз он икки киши еди.

¹¹ Давут қаһинлардин Задок билән Абиятарни, шуниңдәк лавийлардин Урийәл, Асая, Йоел, Шемая, Әлийәл вә Амминадабни чақиртип келип уларға: ¹² «Силәр Лавий жәмәтиннң башлирсиләр; өзүңларни вә силәрннң қериндашлириңларни Исраилннң Худаси Пәрвәрдигарннң әһдә сандугини мән тәйярлап қойған йәргә көтирип келиш үчүн пак қилиңлар. □ ¹³ Чүнки илгири силәр шундақ қилмай, бәлгүләнгән тәртип бойичә униңдин йол соримигинимиздин Худайимиз Пәрвәрдигар бизгә зәрбә бәргән» деди. □ ¹⁴ Шуниң билән қаһинлар билән Лавийлар Исраилннң Худаси Пәрвәрдигарннң әһдә сандугини көтирип меңиш үчүн өзлирини пак қилди. ¹⁵ Лавийлар әнди Мусаниң Пәрвәрдигарннң сөз-калами билән тапилиғини бойичә, Худаниң әһдә сандугини балдақ билән мүрисигә елип көтәрди.

Нәғмә-навачилар һөрмәт әтрити

¹⁶ Давут йәнә Лавийларннң йолбашчилириға өзлириниң қериндашлиридин нәғмичиләрни тайинлашни буйруди; улар жүмлидин тәмбур, чилтар, җаңлар қатарлиқ һәр хил сазларни челип авазини жуқури көтирип шат-хурамлиқ ичидә күй ейтишкә тайинланди. ¹⁷ Шуңлашқа, Лавийлар Йоелннң оғли һеманни вә униң жәмәтидики Бәрәкияниң оғли Асафни һәм уларннң қериндашлиридин болған Мәрарилардин Кушаяһннң оғли Етанни бәлгүлиди. ¹⁸ Улар билән бирликтә йәнә қериндашлиридин Зәкәрия, Бин, Язийәл, Шемирамот, Йәһийәл, Унни, Елиаб, Бенаяһ, Маасеяһ, Маттитияһ, Әлифәләһ, Мекния һәм дәрвазивән Обәд-Едом билән Жәийәлни иккинчи дәрижилик әтрәт қилип тәшкиллиди. ¹⁹ Нәғмичи һеман, Асаф вә Етанлар мис чаңлар челип, яңрақ аваз чиқиратти; ²⁰ Зәкәрия, Язийәл, Шемирамот, Йәһийәл, Унни, Елиаб, Маасеяһ вә Бенаялар тәмбур челип «Аламот услуби»да тәңкәш қилатти; □ ²¹ Маттитияһ, Әлифәләһ, Мекния, Обәд-Едом, Жәийәл вә Азазиялар чилтар челип башламчилик қилип,

□ **15:12 «өзүңларни... пак қилиңлар»** — ибраний тилида «өзүңларни... пак-муқәддәс қилиңлар». Бу «пак-муқәддәслик» расмий иш болуп, «Мис.» 29-бапта вә «Лав.» 7-бапта көрситилгән: (1) өлүк нәрсиләргә тәғмәслик; (2) тәнлирини жуюш; (3) пакиз кийим-кечәкни кийиш; (4) өзиниң гунайини тиләш үчүн «гуна қурбанлиғи сунуш дегән төрт ишни өз ичигә елиши мүмкин еди. □ **15:13 «зәрбә бәргән»** — ибраний тилида «бәсүп басқан». □ **15:20 «Аламот услуби»** — буниң мәнаси бизгә еник әмәс; бәлким «аялчә» жуқури аваз билән» дегәнни билдүрүши мүмкин.

«Шәминит услуби»да тэңкәш болатти. □ ²² Лавийларниң йолбашчиси Кәнания музикаға наһайити пишшиқ болғачқа, мәхсус нәғмә-навачилиққа мәсәул болуп музика үгитәтти. ²³ Бәрәкия билән Әлкананһ әһдә сандуғиға мәсәул ишиқбақарлар еди. ²⁴ Шәбания, Йәһошафат, Нәтанәл, Амасай, Зәкәрия, Беная вә Әлиезәр қатарлиқ каһинлар Худаниң әһдә сандуғи алдида канай чалатти; Обәд-Едом билән Йәһияһму әһдә сандуғиға мәсәул ишиқбақар қилинип қоюлған еди. □

Әһдә сандуғи «Давут шәһири»гә йөткәп келиниду

1 Сам. 6:16-23

²⁵ Шуниң билән Давут Исраил ақсақаллири вә миң беши қатарлиқлар билән биргә Обәд-Едомниң өйидин хошаллиққа чөмгән һалда Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғини көтирип чиққили барди. ²⁶ Вә шундақ болдики, *Давутлар* Худа Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғини көтирип маңған Лавийларға ярдәм бәргәнлигини көрүп, йәттә буқа вә йәттә қочқар қурбанлиқ қилди. ²⁷ Давут вә шундақла әһдә сандуғини көтиридиған Лавийлар һәмдә нәғмичиләр һәм нәғмә-нава беши болған Кәнанияларниң һәммииси канап либас кийишкән еди; Давут униң үстигә йәнә канап әфод кийгән еди. □ ²⁸ Пүткүл Исраил хәлқи әнди шу тәриқидә тәнтәнә қилип, бурға, канай, жаңжаң, тәмбур, чилтар қатарлиқ түрлүк сазлар билән жуқури авазда музика челип, Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғини көтирип келишти. ²⁹ Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғи Давут шәһиригә йетип кәлгәндә Саулниң қизи Миқал пәнжирдин төвәнгә қарап туратти; у Давутниң сәкрәп ойнап-челип тәнтәнә қиливатқинини көрүп ичидә уни заңлиқ қилди.

16

Мәдһийә оқуш, бәхит тиләш

¹ Улар Худаниң әһдә сандуғини көтирип кирип Давут униңға һазирлап қойған чедирниң оттурисиға қоюп, андин Худаниң алдида көйдүрмә қурбанлиқ билән енақлиқ қурбанлиғи сунди. ² Давут көйдүрмә қурбанлиғи билән енақлиқ қурбанлиғи сунуп болғандин кейин Пәрвәрдигарниң намада хәлиқкә бәхит тилиди. ³ У йәнә әр-аял демәй Исраилларниң һәр биригә бирдин нан, бирдин хорма пошкили, бирдин үзүм пошкили үләштүрүп бәрди. □

Лавийларниң әһдә сандуғи алдидики вәзитлири

⁴ Давут бир қисим Лавийларға Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғи алдида хизмәттә болуш, йәни дуа-тилавәт оқуш, Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарға тәшәккүр-рәхмәт ейтиш вә күй-мунажәт оқушни буйруди. □ ⁵ Уларниң йолбашчиси болса Асаф, андин Зәкәрия еди; башқилири болса Жәийәл, Шемирамот, Йәһийәл, Маттитияһ, Елиаб, Беная, Обәд-Едом вә Жәийәлләр еди. Улар тәмбур-чилтар челишқа қоюлди; Асаф болса чаңларни чалатти. ⁶ Беная билән Яһазийәлдин ибарәт икки каһин Худаниң әһдә сандуғи алдида һәрдайим канай челишқа қоюлди.

□ **15:21** «Шәминит услуби» — буниң мәнәси бизгә ениқ әмәс; бәлким «эрәнчә төвән аваз билән» дегани билдүрүши мүмкин. □ **15:24** «Йәһияһ» — «Йәһияһ» вә «Жийәл» дегән бир исимдур.

□ **15:27** «әфод» — адәттә каһинлар алаһидә кийидиған пинжәккә охшаш бир кийим еди («Мис.» 28-бапни көрүп. Ундақ кийим кийивелиши өзини Худаға алайитән бегишләшни билдүрәтти.

□ **16:3** «бирдин хорма пошкили» — яки «бир парчидин гөш». □ **16:4** «дуа-тилавәт оқуш» — яки «асләш», «тәнтәнә қилиш».

Давутниң Пәрвәрдигарға һәмдусана оқуған күйи

7 Шу күни Давут Асаф вә қериндашлирини Пәрвәрдигарға тәшәккүр-рәхмәт ейтишқа бәлгүләп уларға биринчидин муну күйни тапшурди: —

8 «Пәрвәрдигарға тәшәккүр қилиңлар,
Униң намини чақирип нида қилиңлар,
Униң қилғанлирини әлләр арисидә аян қилиңлар!»[■]

9 Униңға нахшилар ейтип, Уни күйләңлар,
Униң пүткүл қарамәт мөҗизилири үстидә сегинип ойлиниңлар.

10 Муқәддәс намидин пәхирлинип даңлаңлар,
Пәрвәрдигарни издигүчиләрниң көңли шатлансун!

11 Пәрвәрдигарни вә Униң қудритини издәңлар,
Униң йүз-һозурини тохтимай издәңлар.

12 Униң яратқан мөҗизилирини,
Қарамәт аламәтлирини һәм ағзидин чиққан һөкүмлирини әстә тутуңлар,

13 И униң қули Исраилниң нәсли,
Өзи таллиғанлири, Яқупниң оғуллири!

14 У, Пәрвәрдигар — Худайимиз,
Униң һөкүмлири пүткүл йәр йүзидидур.

15 У Өзи түзгән әһдини әбәдий ядиңларда тутуңлар —
— Бу униң миң әвлатқичә вәдиләшкән сөзидур —

16 Ибраһим билән түзгән әһдиси,
Йәни Ишаққа ичкән қәсимидур.

17 У буни Яқупқиму низам дәп җәзмләштүрди,
Исраилға әбәдий әһдә қилип берип: —□

18 «Саңа Қанаан зиминини беримән,
Уни мирасиң болған несивәң қилимән» — деди.

19 У чағда силәр әҗиз едиңлар, адимиңлар аз һәм у йәрдә мусапир едиңлар;

20 Бу әлдин у әлгә, бир қәбилидин йәнә бир қәбилигә көчүп жүргән.

21 Пәрвәрдигар һәр қандақ адәмниң уларни бозәк қилишиға йол қоймиди,
Уларни дәп падишаларғиму тәнбиһ берип: —

22 «Мән мәсиһ қилғанларға тәгмә,
Пәйғәмбәрлиримгә яман иш қилма!» — деди.

23 Пүтүн җаһан, Пәрвәрдигарни күйләңлар,
Ниҗатини һәр күни елан қилиңлар!

24 Униң жуласини әлләрдә баян қилиңлар,
Униң мөҗизилирини барлиқ хәлиқләр арисидә жакалаңлар.

25 Чүнки Пәрвәрдигаримиз улукдур,
Зор һәмдусанаға лайиқтур;

У барлиқ илаһлардин үстүн, Униңдин қорқуш керәктур;[□]

26 Чүнки барлиқ әлләрниң илаһлири — бутлар халас,
Бирақ Пәрвәрдигар асман-пәләкни яратқандур.

27 Шанушәвкәт вә һәйвәт Униң алдида,
Қудрәт вә хушлуқ Униң җайидидур.

28 Пәрвәрдигарға тәәлуғини бәргәйсиләр, и әл-қәбилиләр,

■ 16:8 Зәб. 104:1-15; 95:1-13; 105:1, 47, 48 □ 16:17 «У буни Яқупқиму низам дәп җәзмләштүрди» — мошу йәрдә «Яқуп» Яқупниң өзини (Исраил хәлқи әмәс) көрситиду. □ 16:25 «Униңдин қорқуш керәктур» — яки «У қорқунучлуқтур».

Пәрвәрдигарға шан-шәрәп вә қудрәтни бәргәйсиләр![□]

²⁹ Пәрвәрдигарниң намиға лайиқ болған шан-шөһрәтни Униңға бәргәйсиләр;
Соға-салам елип Униң алдиға кириңлар,
Пәрвәрдигарға пак-муқәддәсликниң гөзәллигидә сәждә қилиңлар;[□]

³⁰ Пүткүл йәр-йүзи, Униң алдида титрәңлар!
Дуния мәзмүт қилинған, у тәврәнмәс әсла.

³¹ Асманлар шатлансун, вә йәр-жаһан хуш болсун,
Әлләр арисида елан қилинсун: —
«Пәрвәрдигар һөкүм сүриду!».

³² Деңиз-океан вә униңға толған һәммә чуқан селип жуш урсун!
Далилар һәм улардики һәммә яйрисун!

³³ У чағда ормандики пүткүл дәрәкләр Пәрвәрдигар алдида яңритип нахша ейтиду;

Чүнки мана, У пүтүн жаһанни сорақ қилишқа келиду!

³⁴ Пәрвәрдигарға тәшәккүр ейтиңлар!

Чүнки У меһривандур,

Әбәдийдур Униң меһир-муһәббити.

³⁵ Ва: Бизни қутқузғин, и ниҗатимиз болған Худа!

Бизни йениңға жиғивалғайсән,

Муқәддәс намиңға тәшәккүр қилишқа,

Яйрап Сени мәдһийләшкә,

Бизни әлләрдин қутқузуп чиққайсән! — дәңлар!

³⁶ Исраилниң Худаси болған Пәрвәрдигарға,

Әзәлдин та әбәткичә тәшәккүр-мәдһийә қайтурулсун!

Пүткүл хәлиқ «Амин!» деди һәмдә Пәрвәрдигарға һәмдусана оқушти.

Ибадәт чедиридики башқа өзәпиләр

³⁷ Дәвүт шу йәрдә, йәни Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғи алдида һәр күндики өзәпиғә мувапиқ, әһдә сандуғи алдидики хизмәттә давамлиқ болушқа Асаф билән униң қериндашлирини қалдуруп қойди; ³⁸ Уларниң ичидә Обәд-Едом билән униң қериндашлиридин атмиш сәккиз киши бар еди; шуниндәк Йәдүтунниң оғли Обәд-Едом билән Хосаһ дәрвазивәнликкә қоюлди. ³⁹ Каһин Задоқ билән униң каһин қериндашлири Гибеон егизлигидики Пәрвәрдигарниң чедири алдида, ⁴⁰ Пәрвәрдигарниң Исраилға тапилиған қанун-әһкамлирида барлиқ йезилғини бойичә, һәр күни әтиси-ахшими көйдүрмә қурбанлиқ қурбанғаһи үстидә Пәрвәрдигарға атап көйдүрмә қурбанлиқларни сунушқа қоюлди. ⁴¹ Улар билән биллә болғанлар, йәни һеман, Йәдүтун вә қалған талланғанлар, шундақла барлиқ исми тизилғанлар Пәрвәрдигарға тәшәккүр-рәхмәт ейтишқа қоюлди (чүнки Униң өзгәрмәс муһәббити әбәткичидур!). ⁴² Һеман вә Йәдүтун болса нәғмичиликкә, жүмлидин канай, жаң-жаң вә барлиқ мәдһийә сазлирини челишқа мәссул қилинди. Йәдүтунниң оғуллири дәрвазигә қарашқа қоюлди. ⁴³ Бу ишлардин кейин барлиқ хәлиқ өз өйлиригә қайтишти; Дәвүтму өз өйидикиләргә бәхит тиләшкә қайтти.

□ **16:28 «Пәрвәрдигарға... қудрәтни бәргәйсиләр»** — мошу сөзләр бәлким шуни билдүридуки, Худаға шан-шәрәп кәлтүрсәк, мошу қилғинимиз Униңға биз арқилиқ Өзиниң күч-қудритини көрситиш имканийитини яритиду. □ **16:29 «Пәрвәрдигарға пак-муқәддәсликниң гөзәллигидә сәждә қилиңлар»** — яки «Пәрвәрдигарға пак-муқәддәс егинләр билән сәждә қилиңлар».

17

Давутниң Пәрвәрдигарға өй селиш нийити
 2Сам. 7:1-15

¹ Давут өз өйидә туруватқан чегида, Натан пәйғәмбәргә: «Қара, мән кедир яғичидин ясалған өйдә туруватимән, Пәрвәрдигарниң әддә сандуғи болса чедир пәрдилири астида туруватиду» деди. ² Натан Давутқа: «Көңлүңдә пүккәнлириңгә әмәл қилгин; чүнки Худа сән билән биллидур» — деди.

³ Шу күни кечидә Худаниң сөзи Натанға келип йәтти: ⁴ «Сән берип кулум Давутқа мундақ дегин: — Пәрвәрдигар мундақ дәйду: Сән Мән үчүн туралғу өй салсаң болмайду. ⁵ Чүнки мән Исраилларни башлап чиққан күндин тартип бүгүнгә қәдәр бир өйдә туруп бақмиғанмән, пәқәт бу чедирдин у чедирға, бир чедирғадин башқа биригә йөткилип жүрдүм, халас. ⁶ Мән Исраил хәлқи билән биллә мәйли қәйәргә бармай, һеч қачан Исраилниң бирәр һакимиға, йәни Мениң хәлқимни беқишни тапилиған бирәрсигә: Немишкә силәр Маңа кедир яғичидин өй селип бәрмәйсиләр? — дедимму?

⁷ Әнди сән кулум Давутқа мундақ дегин: — Самави қошунларниң Сәрдарни болған Пәрвәрдигар ейтидуки, Мән сени әнди яйлақлардин, қойларниң арқисидин елип, хәлқим Исраилниң үстигә әмир болуш үчүн чақиртип чиқтим. ⁸ Мәйли қәйәргә бармигин, Мән һаман сениң билән биллә болдум вә сениң алдиндин барлиқ дүшмәнлириңни йөқитип кәлдим; йәр йүзидики улуклар нам-шөһрәткә егә болғандәк сени нам-шөһрәткә сазавәр қилдим. ⁹⁻¹⁰ Мән хәлқим болған Исраилға бир жәйни бекитип, уларни шу йәрдә тикип өстүримән; шуниң билән улар өз зиминида туридиған, паракәндичиликкә учрмайдиған болиду. Рәзилләр дәсләптидикидәк вә мән хәлқим Исраил үстигә һөкүмранлиқ қилишқа һакимларни тайинлиған күнләрдикидәк, уларға қайтидин зулум салмайду. Мән барлиқ дүшмәнлириңни саңа беқиндүрдимән. Вә мәнки Пәрвәрдигар саңа шуни ейтип қояйки, мән сениң үчүн бир өйни ясап беримән! ¹¹ Сениң күнлириң тошуп, ата-бовилириңниң йенигә қайтқан вақтинда сениң нәслиңдин, йәни оғуллириңдин бирини сениң орнуңни басидиған қилимән; Мән униң падишалиғини мустәһкәм қилимән. ¹² У Маңа бир өй ясайду, Мән униң падишалиқ тәхтини мәңгү мустәһкәм қилимән. ¹³ Мән униңға ата болимән, у Маңа оғул болиду; мәнри-шәпқитимни сениңдин авал өткән идарә қилеучидин жуда қилғинимдәк униңдин һәргиз жуда қилмаймән; ¹⁴ уни Мениң өйүмдә вә Мениң падишалиғимда мәңгү турғузимән; униң тәхти мәңгү мәзмут болуп турғузулиду». ¹⁵ Натан бу барлиқ сөzlәр вә барлиқ вәһийни һеч немә қалдурмай, Давутқа ейтип бәрди.

Давутниң дуаси вә һәмдусанаси
 2Сам. 7:18-29

¹⁶ Шуниң билән Давут кирип Пәрвәрдигарниң алдида олтирип мундақ деди: «И Худа Пәрвәрдигар, мән зади ким едим, мениң өйүм немә еди, Сән мени мошу дәрижигә көтургидәк? ¹⁷ Лекин и Худа Пәрвәрдигар, бу мәртивигә көтәргиниң сениң нәзириңдә кичиккинә бир иш һесапланди; чүнки Сән мән қулунниң өйиниң жирақ кәлгүси тоғрилиқ сөзлидиң вә мени улук мәртивилик зат дәп қаридиң, и Худа Пәрвәрдигар!»□

□ **17:17** «бу мәртивигә көтәргиниң» — демәк, «Сән мени мошу дәрижигә көтурган» дегән сөз (18-айәт) униң падиша болғанлиғини көрситиду. Лекин Худа бу имтияздин йәнә көп имтиязларни қошуп бәрмәкчи. 9-16-айәтләрни қайтидин көрүң. «мени улук мәртивилик зат дәп қаридиң» — башқа бир хил тәржимиси «мени жуқуридики (шу) инсанниң қатаридә қаридиң». Бу тәржимиси тоғра болса «жуқуридики инсан», йәни Мәсиһ тоғрилиқ бешарәт болиду.

18 Сән кәминән үстигә чүшүргән шундақ шан-шәрәп тоғрилиқ Давут Саңа нема дийәлисун? Чүнки Сән дәрвәкә Өз қулуңни Өзүң билисән. 19 Аһ Пәрвәрдиғар, пеқир қулуң үчүн һәмдә Өз көңлүңдики нийитиң бойичә бу барлиқ улуклукни көрситип, бу чоң ишларниң һәммисини аян қилдиң. 20 Аһ Пәрвәрдиғар, қулиқимиз толук аңлиғини бойичә Саңа тәң кәлгидәк һеч ким йок; Сениңдин бөләк һеч бир илаһ йоктур. 21 Дунияда қайси бир әл хәлқиң Исраилға тәң келәлисун? Уларни Өзүңгә хас бирдин-бир хәлиқ болуш үчүн қутулдурушқа бардиң һәмдә Мисирдин қутулдуруп чиққан хәлқиң алдидин ят әлләрни қоғлап чиқирип, улуквар вә бәһәйвәт ишлар арқилик Өз намиңни тиклидиң! 22 Сән хәлқиң Исраилни мәңгү Өзүңниң хәлқиң қилдиң; аһ Пәрвәрдиғар, Сәнму уларниң Худаси болдуң.

23 Аһ Пәрвәрдиғар, әнди пеқир қулуң вә униң өйи тоғрилиқ қилған вәдәң мәңгүгә әмәл қилинсун; Сән дегәнлириң бойичә ишни ада қилғайсән! 24 Амин, вәдәң әмәл қилинсун, шундақла намиң мәңгү улуклансун, кишиләр: «Самави қошунниң Сәрдари Пәрвәрдиғар Исраилниң Худаси, һәқиқәтән Исраилға Худадур!» десун; вә шундақ болуп, пеқир қулуң Давутниң өй-жәмәти Сениң алдиңда мәзмут турғузулсун. 25 Аһ Худайим, Сән пеқир қулуңға саңа өй ясаймән, дегән вәһий кәлтүрдүң; шуңа қулуң Сениң алдиңда мошундақ дуа қилишқа жүрҗәт қилди.

26 Аһ Пәрвәрдиғар, Сән бирдин-бир Худадурсән, Сән пеқир қулуңға мошундақ амәтни беришни вәдә қилдиң; 27 Әнди пеқир қулуңниң өй-жәмәтигә илтипат қилип, униң Сениң алдиңда мәңгү турушиға сақлиғайсән. Чүнки Сән, аһ Пәрвәрдиғар, пеқирниң өй-жәмәтигә илтипат қилдиң вә шуниң билән у мәңгүгә бәхит-илтипатқа несип болидуң.

18

Давут Филистий, Моабий вә Зобаһларни мәғлуп қилиду
2Сам. 8:1-15

1 Шу иштин кейин шундақ болдики, Давут Филистийләргә һужум қилип уларни бойсундуруп, уларниң қолидин Гатни вә униңға тәвә йезә-кәнтләрни тартивалди. 2 У йәнә Моабийларға һужум қилди; Моабийлар униңға беқинип, олпан төләйдиған болди.

3 Зобаһниң падишаси һададәзәр өз тәвәсини Әфрат дәрйәсиғичә кеңәйтишкә атлинип чиққанда, Давут таки Хаматқа қәдәр униңға һужум қилди. 4 Давут униң миң жәң һарвусини олжа алди, йәттә миң атлиқ ләшкирини, жигирмә миң пиядә ләшкирини әсир алди. Давут барлиқ жәң һарвулириниң атлириниң пейини қирқитиветип, пәкәт йүз һарвуға қошқидәк атнила елип қалди.

Давут Сурийләрни мәғлуп қилиду

5 Дәмәштики Сурийләр Зобаһниң падишаси һададәзәргә ярдәм беришкә кәлди; Давут Сурийләрдин жигирмә икки миң әскәрни өлтүрди. 6 Давут Сурийәдики Дәмәшқ райониға қаравул әтрәтлирини турғузувиди, Сурийләр Давутқа беқинип, униңға олпан төләйдиған болди. Давут қәйәргә жәңгә чиқмисун, Пәрвәрдиғар уни қоғдап турди. □ 7 Давут һададәзәрниң хизмәткарлири ишлитидиған алтун қалқанларниң һәммисини Йерусалимға елип қайтти.

8 У йәнә һададәзәргә тәвә Тибһат билән кундин ибарәт икки шәһәрдин нурғун

мис олжа алди; кейинки заманларда Сулайман мошу мисларни ишлитип мис көл, мис түврүкләр вә башқа барлиқ мис әсвапларни ясатқан.□

⁹ Хамат падишаси Тов Давутниң Зобаһ падишаси һададәзәрниң пүтүн қошунини мәғлуп қиғанлиғини аңлап, □ ¹⁰ Өз оғли һадорамни Давутқа салам берип, униң һададәзәр билән жәң қилип, уни мәғлуп қилған ғәлибисини тәбрикләшкә әвәтти. Чүнки Тов әслидә һададәзәр билән дайим урушуп туратти. һадорам һәр хил алтун, күмүч, мис әсвап-жабдуқларни соға қилип әкәлди. ¹¹ Давут падиша бу әсвап-жабдуқларни һәр қайси әлләрдин, жүмлидин Едом, Моаб, Аммонлардин, Филистийләрдин вә Амаләкләрдин олжа алған алтун-күмүчләр билән қошуп һәммисини Пәрвәрдигарға беғишлиди.

Давут Едомларни мәғлуп қилиду

¹² Зәруияниң оғли Абишай «Шор вадиси»да Едомийлардин он сәккиз миң адәмни өлтүрди. ¹³ Давут Едомда қаравул әтрәтлерини турғузди; Едомларниң һәммиси Давутқа беқинди. Давут қайәргә жәңгә чиқмисун, Пәрвәрдигар уни қоғдап турди.□

Давутниң муһим хизмәткарлири *2Сам. 8:16-18; 20:23-26*

¹⁴ Давут падиша болуп пүтүн Исраил үстигә һөкүмранлиқ қилип, барлиқ хәлқигә адаләт вә һәққанийлиқ билән муамилә қилди. ¹⁵ Зәруияниң оғли Йоаб қошунға сәрдар, Аһилудниң оғли Йәһошафат мирза, ¹⁶ Ахитубниң оғли Задок билән Абиятарниң оғли Абимәләк баш қаһин, Шавша катип, ¹⁷ Йәһояданиң оғли Беная Кәрәтийләр билән Пәләтийләрниң йолбашчиси еди; Давутниң оғуллири униң йенидики әмәлдарлар болди.□

19

Давутниң әлчиллири һақарәтлиниду *2Сам. 10:1-19*

¹ Кейинки вақитларда шундақ болдики, Аммонларниң падишаси Наһаш өлди; оғли һанун орниға падиша болди. ² Давут: «Наһаш маңа илтипат көрсәткини үчүн, униң оғли һанунға илтипат көрситимән» дәп, атисиниң пәтисигә униң көңлини сорашқа һанунниң йениға әлчиләрни әвәтти. Давутниң әлчиллири Аммонларниң зиминға йетип келип, көңлини соригили һанун билән көрүшмәкчи болди. ³ Лекин Аммонларниң әмәлдарлири һанунға: «Давутни растла атилириниң иззәт-һөрмитини қилип силигә көңүл соригили адәм әвәтипту, дәп қарамла? Униң хизмәткарлириниң өзлириниң алдилириға келиши бу йәрни күзитиш, ағдурмичилиқ қилиш, чарлаш үчүн әмәсмиду?» — деди. ⁴ Шуниниң билән һанун Давутниң хизмәткарлирини тутуп, уларниң сақал-бурутлирини чүшүргүзиветип һәм кийимлириниң бәлдин төвинини кәстүрүветип андин уларни қоювәтти. ⁵ Бәзиләр келип Давутқа әлчиләрниң әһвалини уқтурди; у уларни күтүвелишкә алдиға адәм әвәтти, чүнки улар толиму иза-аһанәттә қалған еди. Шуңа падиша уларға: «Сақал-бурутиңлар өскичилик Йерихо шәһиридә туруп андин йенип келиңлар» деди.

□ **18:8 «Тибһат»** — яки «Тәбаһ». □ **18:9 «Тов»** — «2Сам.» 9:9дә «Той». □ **18:13 «Пәрвәрдигар уни қоғдап турди** — яки «Пәрвәрдигар ғәлибигә ериштүрүп турди». □ **18:17 «Кәрәтийләр билән Пәләтийләр»** — бәлким Давутқа алаһидә муһапизәтчиләр яки алаһидә зәрбидар әскәрләр болуши мүмкин еди.

Аммонлар урушқа тәйярлиниду

⁶ Аммонлар өзлириниң Давутниң нәпритигә учриғанлиғини билди, һанун вә Аммонлар Арам-Наһараим, Арам-Маакаһ вә Зобаһдин жәң һарвуси вә атлиқ ләшкәр яллашқа адәм әвәтип миң талант күмүч бәрди. ⁷ Улар оттуз икки миң жәң һарвуси, шундақла Маакаһ падишаси билән униң қошунини ялливалди; улар Мәдәбаниң алдиға келип барғаһ қурди. Аммонларму жәң қилиш үчүн һәр қайси шәһәрлиридин келип жәм болушти. ⁸ Давут буни аңлап Йоаб билән барлиқ әскәр қошунини уларниң алдиға чиқарди. ⁹ Аммонлар чиқип шәһәр дәрвазисиниң алдида сәп түзүп турди; жәңгә атлинип чиққан падишаларму далада айрим сәп түзүп турушти.

Сурийләр билән Аммонлар мәглуп болуп чекиниду

¹⁰ Йоаб өзиниң алди-кәйнидин һужумға учрайдиғанлиғини көрүп, пүтүн Исраилдин бир қисим сәрхил адәмләрни таллап, Сурийләр билән жәң қилишқа уларни сәптә турғузди; ¹¹ у қалған адәмлирини иниси Абишайға тапшурди, шуниндәк улар өзлирини Аммонлар билән жәң қилишқа сәп қилип тәйярлиди. ¹² Йоаб Абишайға: «Әгәр Сурийләр маңа күчлүк кәлсә, сән маңа ярдәм бәргәйсән; амма Аммонлар саңа күчлүк кәлсә, мән берип саңа ярдәм берәй. ¹³ Жүрәтлик болгин! Өз хәлқимиз үчүн вә Худайимизниң шәһәрлири үчүн батурлуқ қилайли. Пәрвәрдиғар Өзигә лайиқ көрүнгинини қилғай! — деди.

Давут Сурийләр билән Аммонларни мәглуп қилиду

¹⁴ Әнди Йоаб вә униң билән болған адәмләр Сурийләргә һужум қилғили чиқти; Сурийләр униң алдидин қачти. ¹⁵ Сурийләрниң қачқанлиғини көргән Аммонларму Йоабниң иниси Абишайниң алдидин қечип, шәһәргә киривалди. Андин Йоаб Йерусалимға қайтип кәлди. ¹⁶ Сурийләр болса өзлириниң Исраилларниң алдида мәглуп болғинини көргәндә, әлчи әвәтип, Әфрат дәриясиниң у тәрипидики Сурийләрни чақиртип кәлди. һададәзәрниң қошуниниң сәрдари болған Шофақ уларға йетәкчи еди. ¹⁷ Буниңдин хәвәр тапқан Давут пүткүл Исраил хәлқини жиғип Иордан дәриясидин өтүп, Сурийләрниң йениға келип уларға қарши сәп түзүп турди. Давутниң сәп түзгәнлигини көргән Сурийләр жәңгә атланди. ¹⁸ Сурийләр Исраилларниң алдидин қачти; Давут Сурийләрдин йәттә миң жәң һарвулиқни вә қириқ миң пиядә ләшкәрни өлтүрди вә йәнә Сурийләрниң сәрдари Шофақни өлтүрди. ¹⁹ һададәзәрниң әмәлдарлири Исраил алдида йеңилгинини көргәндә, Давут билән сүлһ қилип униңға беқинди; шуниндин кейин Сурийләр иккинчи Аммонийларға ярдәм беришни халимайдиған болди.□

20

Йоабниң Аммонларниң пайтәхти Раббаһни һужум қилип алғанлиғи
2Сам. 12:26-31

□ **19:6** «Арам-Наһараим» — яки «Месопотамийә». «Арам» болса Сурийәниң кона намидур. «миң талант күмүч» — миң талант күмүч 30000 килограмчә болуши мүмкин. □ **19:18** «қириқ миң пиядә ләшкәр» — яки «қириқ миң атлиқ». «2Сам.» 10:18ни көрүң. Униңда «йәттә йүз жәң һарвуси» дейилиду. Парқиниң сәвәви бәлким: (1) қолимиздики көчүрмиләрдә көчүргүчиниң сәһвәнлиги болуши мүмкин; (2) икки әйтәтә хатириләнгән саяларни һесаплаш нүқтиси охшимайдиған болуши мүмкин. □ **19:19** «һададәзәрниң әмәлдарлири» — яки «һададәзәргә беқинғанлар» — «2Сам.» 10:19ни көрүң

1 Шундақ болдики, йеңи жилниң бешида, падишалар жәңгә атланған вақитта, Йоаб күчлүк қисимни башлап келип, Аммонларниң йәрлирини вәйран қилип, андин Раббаһни муһасиригә алди. У чағда Давут Йерусалимда турувататти. Йоаб Раббаһға һужум қилип шәһәрни вәйран қилип ташлиди. □ 2 Давут уларниң падишасиниң бешидин тажни еливиди (алтуниниң еғирлиғи бир талант чиқти, униңға яқутлар қондурулған еди), кишиләр бу тажни Давутниң бешиға кийдүрүп қойди. Давут шәһәрдин йәнә нурғун жәң гәниймәтлирини елип кәтти. □ 3 У йәнә шәһәрдики хәлиқни елип чиқип һәрә, жәтү вә палта билән ишләшкә салди; Давут Аммонниң һәр қайси шәһәрлиридики хәлиқләрниму шундақ ишләтти; андин Давут көпчилик билән Йерусалимға қайтти.

Давут Филистийләрни үч қетим мәғлуп қилиду. Төрт гигантниң қәтл қилиниши 2Сам. 21:18-22

4 Шу вақиәдин кейин *Исраиллар* Гәзәрдә Филистийләр билән соқушти; у чағда Хушатлиқ Сиббикай Рәфайийлардин болған Сиппай исимлиқ бирини өлтүрүвәтти, Филистийләр тиз пүкти. □ 5 Кейинчә *Исраиллар* билән Филистийләр йәнә соқушти; Яирниң оғли Әлһанән Гатлиқ Голиятниң иниси Лахмини өлтүрди; бу адәмниң нәйзисиниң дәстиси бапкарниң оқидәк том еди. 6 Кейинки вақитларда Гатта йәнә соқуш болди; у йәрдә наһайити бәстлик бир адәм бар еди, униң қолидиму, путидиму алтидин бармақ болуп, жәмий жигирмә төрт бармиғи бар еди; уму Рәфайийлардин еди. □ 7 Бу адәм Исраилларни тиллиғи туривиди, Давутниң акиси Шимияниң оғли Йонатан чиқип уни өлтүрүвәтти. 8 Булар Гатлиқ Рафаниң әвлатлири болуп, һәммиси Давут вә униң хизмәткарлириниң қолида өлди.

21

Давутниң гунайи — у аһалини санақтин өткүзиду 2Сам. 24:1-25

1 Шәйтән Исраилларға зәрбә бериш үчүн, Давутни Исраилларни санақтин өткүзүшкә езиқтурди. □ 2 Шуңа Давут Йоабқа вә хәлиқниң йолбашчилириға: «Силәр Бәэр-Шебадин Дангичә арилап Исраилларни санақтин өткүзүп келип мениң билән көрүшүңлар, уларниң санини биләй» деди. □ 3 Лекин Йоаб жававән: —«Пәрвәрдигар Өз хәлқини һазир мәйли қанчилик болсун, йүз һәссә ашурувәткәй. Лекин и гоҗам падишасим, уларниң һәммиси өзүниң

□ **20:1** «Йеңи жилниң бешида» — Худа Йәһудий хәлқигә тапшурған календар бойичә «йеңи жил» әтиязда башлинатти («Мис.» 12:2). □ **20:2** «Давут уларниң падишасиниң бешидин тажни еливиди ...» — ЯКИ «Давут бути Милкомниң бешидин тажни еливиди ...». «еғирлиғи бир талант» — бир талант бәлким 30 килограм еди. ■ **20:2** 2Сам. 12:30 □ **20:4** «Рәфайийлар» — бәлким гигантлар еди. «2Сам.» 21:16-22ни көрүң. □ **20:6** «Рәфайийлар» — ибраний тилида «Рафаниң нәсли» дегән сөзләр билән ипадилиниду. Демәк, «Рәфайийлар» Рафаниң әвлатлири. □ **21:1** «Шәйтән Исраилларға зәрбә бериш үчүн, Давутни Исраилларни санақтин өткүзүшкә езиқтурди» — «санақтин өткүзүш» дегән сөз Исраилниң әскирий күчини көздә тутиду. 5-айәтни көрүң. Башқа бир хил тәржимиси «Дүшмәнниң Исраилларға зәрбә бармақчи болғини Давутни Исраилларни санақтин өткүзүшкә алдиратти» («Шәйтән» вә «дүшмән» ибраний тилида бир сөз биләнла ипадилиниду). Бизниңчә «езиқтуруду» яки «алдиратти» дегән сөз бир роһий күчниң мәвжүтлуғини көрситиду, шуңа «Шәйтән» дәп тәржимә қилдуқ. «2Сам.» 24:1ниму көрүң. □ **21:2** «Бәэр-Шебадин Дангичә» — «Бәэр-Шеба» Исраил зениминиң әң жәнубий четидә, «Дан» болса әң шималий четидә еди.

хизмитиңдә туруватқанлар әмәсмү? Җоҗам бу ишни зади немә дәп тәләп қилиду? Җоҗам Исраилни немишкә гунаға муптила қилидила?» — деди. □

4 Лекин падишаниң сөзи Йоабниң сөзини бесип чүшти; шуңа Йоаб чиқип пүтүн Исраил зиминини арилап Йерусалимға қайтип кәлди. 5 Йоаб санақтин өткүзүлгән хәлиқниң санини Давутқа мәлум қилди; пүтүн Исраилда қолида қилич көтирәләйдиған адәмләр бир миллион бир йүз миң; Йәһудалардин қолида қилич көтирәләйдиған адәмләр төрт йүз йәтмиш миң болуп чиқти. 6 Бирақ Лавийлар билән Биньяминларла санаққа кирмиди; чүнки падишаниң бу буйруғи Йоабниң нәзиридә жиркинчилик еди.

Пәрвәрдиғар җаза чүшүриду

7 Худа бу ишни яман көргәчкә, Исраилларға зәрбә бәрди. □ 8 Давут Худаға: «Мән бу ишни қилип чоң гуна өткүзүптимән; әнди мәнки кулуңниң бу қәбиллигини кәчүрүшиңни тиләймән, чүнки мән толиму әхмиқанә иш қиптимән» — деди.

9 Пәрвәрдиғар Давутниң алдин көргүчиси болған Гадқа: 10 Сән берип Давутқа ейтип: «Пәрвәрдиғар мундақ дәйдуки, Мән саңа үч бала-қазани алдиңда қоймән; шуниңдин бирини талливал, Мән шуни бешиңларға чүшүримән» дегин, — деди.

11 Шуниң билән Гад Давутниң йениға келип: «Пәрвәрдиғар мундақ дәйду:

12 «Җени таллиғин: Я үч жил ачарчиликта қелиштин, я үч ай дүшмәнләрниң алдиндин кечип, явлириң тәрипидин қоғлап қиличлинишидин вә яки үч күн Пәрвәрдиғарниң қиличлиниң уруши — йәни ваба кесилиниң зиминда тарқилиши, Пәрвәрдиғарниң Пәриштисиниң Исраилниң пүтүн чегарисини харап қилишидин бирини таллиғин». Әнди ойлинип көр, бир немә дегин; мән мени әвәткүчигә немә дәп жавап берәй?» деди. 13 Давут Гадқа: «Мән бәк қаттиқ тәңликтә қалдим; әнди Пәрвәрдиғарниң қолиға чүшәй дәймән, чүнки У толиму шәпқәтликтур. Пәқәт инсанларниң қолиға чүшмисәм, дәймән» деди.

14 Шу сәвәплик Пәрвәрдиғар Исраилға ваба тарқатти; Исраиллардин йәтмиш миң адәм өлди. 15 Худа Йерусалимни вәйран қилип ташлаш үчүн бир Пәриштини әвәтти; у вәйран қиливатқанда, Пәрвәрдиғар әһвални көрүп өзи чүшүргән бу бала-қазанин пушайман қилип қалди-дә, вәйран қилғучи Пәриштитә: «Бәс! Әнди қолуңни тарт!» деди. У чағда Пәрвәрдиғарниң Пәриштиси Йәбусий Орнаниң хамининиң йенида туратти. □ 16 Давут бешини көтирип, Пәрвәрдиғарниң Пәриштисиниң асман билән йәрниң арилиғида, қолидики ғилаптин суғурған қиличлини Йерусалимға тәңләп турғанлиғини көрди. Давут билән ақсақалларниң һәммиси бөз рәхткә оралған һалда йәргә дүм жиқилди. 17 Давут Худаға: «Хәлиқниң санини елип чиқишни буйруғучи мән әмәсмү? Гуна қилип бу рәзиллик өткүзгүчи мөндүрмән; бу бир пада қойлар болса, зади немә қилди? Аһ, Пәрвәрдиғар Худайим, қолуң Өз хәлқиңгә әмәс, бәлки маңа вә мениң җәмәтимгә чүшкәй, вабани Өз хәлқиңниң үстигә чүшүрмигәйсән!» деди.

Давут җурбангаһ селип җурбанлиқ суниду

18 Пәрвәрдиғарниң Пәриштиси Гадқа: Сән берип Давутқа ейтқин, у Йәбусий Орнаниң хаминиға чиқип Пәрвәрдиғарға бир җурбангаһ салсун, девиди, 19 Давут

□ 21:3 «Җоҗам Исраилни немишкә гунаға муптила қилидила?» — қизиқ йери шуки, Йоаб адәттә Худадан анчә қорқмайдиған адәм болуп, мошу вақитларда җоҗисиға қариганда, Худаниң ирадисини убдан биләтти. «Хәлиқни санақтин өткүзүш» дегән гуна тоғрилик «Самуил»дики «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. □ 21:7 «Худа бу ишни яман көргәчкә, Исраилларға зәрбә бәрди» — немишкә «хәлиқни санақтин өткүзүш» гуна һесаплиниду? Бу тоғрилик «Самуил»дики «қошумчә сөз»имизни көрүң.

□ 21:15 «Орнан» — яки «Аравна». «2Сам.» 24:16ни көрүң.

Гадниң Пәрвәрдигарниң намида ейтқини бойичә шу йәргә чиқти. ²⁰ У чағда Орнан бугдай тепивататти; Орнан бурулуп Пәриштини көрүп, өзи төрт оғли билән мөкувалган еди. ²¹ Давут Орнанның йенига кәлгәндә, у бешини көтирип Давутни көрүп, хамандин чиқип кәлди-дә, бешини йәргә тәккидәк егип Давутқа тазим қилди.

²² Давут Орнанға: «Хәлиқ ичидә таралған вабани тосуп қелиш үчүн, мошу хаманни вә әтрапидики йәрни маңа сетип бәрсәң, бу йәрдә Пәрвәрдигарға атап бир қурбанғаһ салай дәймән. Сән толук баһа қоюп бу йериңни маңа сетип бәрсәң» деди.

²³ — Алсила, ғоҗам падишасимниң қандақ қилғуси кәлсә шундақ қилғай; қарисила, қурбанлиқ қилишқа калиларни берәй, хаман тепидиган тирниларни отун қилип қалисила, бугдайни аш һәдийәсигә ишләтсилә; буларниң һәммисини мән өзлиригә туттум, деди Орнан Давутқа.

²⁴ «Яқ», — деди Давут Орнанға, — «қандақла болмисун мән толук баһаси бойичә сетивалимән; чүнки мән сениңқини еливелип Пәрвәрдигарға атисам болмайду, бәдәл төлимәй көйдүрмә қурбанлиқни һәргиз сунмаймән».

²⁵ Шуниң билән Давут алтә йүз шәкәл алтунни өлчәп Орнанға берип у йәрни сетивалди. □

²⁶ Давут у йәргә Пәрвәрдигарға атап бир қурбанғаһ салди вә көйдүрмә қурбанлиқ вә енақлиқ қурбанлиғи сунуп, Пәрвәрдигарға нида қилди; Пәрвәрдигар униң тилигини қобул көрүп, җававән асмандин көйдүрмә қурбанлиқ қурбанғаһиға от чүшүрди.

²⁷ Пәрвәрдигар Пәриштисини буйрувиди, У қиличини қайтидин ғилипиға салди.

Муқәддәс ибадәтхана селиш орнини бекитиш

²⁸ У чағда, Давут Пәрвәрдигарниң Йәбусийлардин болған Орнанның хаминида униң тилигигә җавап бәргәнлигини көрүп, шу йәрдә қурбанлиқ сунушқа башлиди. ²⁹ У чағда, Муса чөлдә ясатқан Пәрвәрдигарниң чедири вә көйдүрмә қурбанлиқ қурбанғаһи Гибеонниң егизлигидә еди; ³⁰ лекин Давут Пәрвәрдигарниң Пәриштисиниң қиличидин қорқуп, у йәрниң алдиға берип Худадин йол сорашқа жүрәт қилалмайтти.

22

¹ Шуңа Давут: «Мана бу Пәрвәрдигар Худаниң өйи болидиган җай, мана бу Исраил үчүн көйдүрмә қурбанлиқ сунидиган қурбанғаһ болиду» — деди.

Муқәддәс ибадәтхана салидиган материалларни һазирлаш

² Давут Пәрвәрдигарниң өйини салдуруш үчүн Исраил зиминидики ят әлдикиләрни жиғишни буйруди һәм ташларни оюшқа ташчиларни тайинлиди.

³ Ишик-дәрвазиларға ишлигишкә миқ вә гирә-балдақ ясаш үчүн нурғун төмүр тәйярлиди; йәнә нурғун мис тәйярлидики, униң еғирлигини таразилап болмайтти; □ ⁴ у йәнә сан-санақсиз кедир яғичи тәйярлиди, чүнки Зидонлуқлар билән Турлуқлар Давутқа нурғун кедир яғичи йәткүзүп бәргән еди. ⁵ Давут көңлидә: «Оғлум Сулайман техи яш, бир юмран көчәт халас, Пәрвәрдигарға селинидиган өй наһайити бәһәйвәт вә катта болуши, шан-шөһрити барлиқ жутларға йейилиши керәк; шуниң билән бу өйгә кетидиган материалларни

□ **21:25 «алтә йүз шәкәл алтун»** — 600 шәкәл 7 килограмчә болатти. «2Сам.» 24:24 бойичә у «хаман вә калилар» үчүн 50 шәкәл күмүч бериду. Мошу йәрдә у шубһисизки Орнанның путқул «йәр»ини сетивалиду.

□ **22:3 «гирә-балдақ»** — яки «илмәк-илгәкләр».

һазирлап қоюшум керәк» дәп ойледи. Шуңа Давут өлүштин илгири нурғун материял һазирлап қойди.

Давут Сулайманға муқәддәс өй селишни вәсийәт қилиду

6 Давут оғли Сулаймани қичқирип униңға Исраилниң Худаси болған Пәрвәрдиғарға өй селишни тапилиди. 7 Давут Сулайманға мундақ деди: «И оғлум, мән әслидә Пәрвәрдиғар Худайимниң намиға атап бир өй селишни ойлған, 8 лекин Пәрвәрдиғарниң маңа: «Сән нурғун адәмниң қенини төктүң, нурғун чоң жәңләрни қилдиң; сениң Мениң наминға атап өй селишиңға болмайду, чүнки сән Мениң алдимда нурғун адәмниң қенини йәргә төктүң. 9 Қара, сениңдин бир оғул төрүлиду; у арам-течлиқ адими болиду, Мән уни һәр төрәптики дүшмәнлиридин арам тапқузимән; униң исми дәрвәкә Сулайман атилиду, у тәхттики күнлиридә Мән Исраилға арам-течлиқ вә асайишлиқ ата қилимән. □ 10 У Мениң наминға атап өй салиду; у Маңа оғул болиду, Мән униңға ата болимән; Мән униң Исраил устидики падишалиқ тәхтини мәңгү мәзмут қилимән» дегән сөз-калами маңа йәтти.

11 И оғлум, әнди Пәрвәрдиғар сениң билән биллә болғай! Шуниң билән йолуң раван болуп, Униң сениң тоғрилиқ бәргән вәдиси бойчә Пәрвәрдиғар Худайиңниң өйини салисән. 12 Пәрвәрдиғар саңа пәм вә әқил бәргәй вә Исраилни идарә қилишқа көрсәтмә бәргәй, сени Пәрвәрдиғар Худайиңниң муқәддәс қануниға әмәл қилидиған қилғай. 13 Шу вақитта, Пәрвәрдиғар Исраиллар үчүн Мусаға тапшурған бәлгүлимә-һөкүмләргә әмәл қилсаң, йолуң раван болиду. Қәйсәр, батур бол! Қорқма, һодукупму кәтмә. □ 14 Қара, мән Пәрвәрдиғарниң өйи үчүн жапа-мүшәкәтлирим арқилиқ йүз миң талант алтун, миң миң талант күмүч вә интайин көп, сан-санақсиз мис, төмүр тәйярлидим; йәнә яғач вә таш тәйярлидим; буниңға йәнә сән қошсаң болиду. □ 15 Буниңдин башқа сениңдә йәнә таш кәскүчи, тамчи, яғаччи һәм һәр хил хизмәтләрни қилалайдиған нурғун устилар бар; 16 алтун-күмүч, мис, төмүр болса сан-санақсиз; сән ишқа тутушушқа орнундин тур, Пәрвәрдиғарим сениң билән биллә болғай!» □

Давут әмәлдарларға Сулайманниң өй селишигә ярдәмлишишни вәсийәт қилиду

17 Давут йәнә Исраилдики әмәлдарларға оғли Сулайманға ярдәм беришни тапилап: 18 «Худайиңлар болған Пәрвәрдиғар силәр билән биллә әмәсму? Һәр әтрапиңларда силәргә тинич-арамлиқ бәргән әмәсму? Чүнки У бу зиминдики аһалини қолумға тапшурди; зимин Пәрвәрдиғарниң алдида вә хәлқиниң алдида тизгинләнди. 19 Әнди силәр пүтүн қәлбиңлар, пүтүн жениңлар билән қәтғий нийәткә келип, Худайиңлар болған Пәрвәрдиғарни изләңлар; Пәрвәрдиғарниң әһдә сандуғини вә Худаниң муқәддәсханисидики қача-әсваплирини Униң намиға атап селинған өйигә апирип қоюш үчүн, Пәрвәрдиғар Худаниң муқәддәсханисини селишқа орнуңлардин қопуңлар!» деди.□

□ 22:9 «униң исми дәрвәкә Сулайман атилиду» — «Сулайман» дегән исим ибраний тилидики «шалом» (тинчлиқ, хатиржәмлик)кә бағлиқ (әрәб тилида «салам»). □ 22:13 «һодукупму кәтмә» — яки «ғәйрәтсиз болма».

□ 22:14 «йүз миң талант алтун» — аз дегәндә 3000 тонна алтун. «миң миң талант» — аз дегәндә 30000 тонна күмүч. □ 22:16 «алтун-күмүч, мис, төмүр болса сан-санақсиз» — яки «зәргәр, мискәр, төмүрчиләр болса санақсиздур».

□ 22:19 «Әнди силәр пүтүн қәлбиңлар, пүтүн жениңлар билән қәтғий нийәткә келип, Худайиңлар болған Пәрвәрдиғарни изләңлар» — ибраний тилида «Әнди Пәрвәрдиғар Худайиңларни изләшкә жан-дилиңларни чиң қилиңлар» дегән билән ипадилиниду.

23

Лавийларның вәзитиси вә гурутпилиниши

1 Давут қерип күнлири тошай дәп қалғанда, оғли Сулайманни Исраил үстигә падиша қилип тиклиди. 2 Давут Исраилдики әмәлдарларни, каһинларни вә Лавийларни жигди. 3 Лавийлардин оттуз яштин ашқанларның һәммиси санақтин өткүзүлди; тизимланғини бойичә, улардин әрләр жәмий оттуз сәккиз миң киши еди. 4 Давут: «Буларның ичидә жигирмә төрт миң киши Пәрвәрдигарның өйини башқуруш хизмитигә, алтә миң киши әмәлдар вә соғчиликқа, 5 төрт миң киши дәрвазивәнликкә вә йәнә төрт миң киши мән ясиған сазлар билән Пәрвәрдигарға һәмдусана оқуш ишиға қоюлсун» — деди. 6 Давут уларни Лавийның оғли Гәршон, Коһат вә Мәрари жәмәтлири бойичә гурутпиларға бөлди: —

7 Гәршонийлардин Ладан билән Шимәй бар еди; 8 Ладанның оғли: тунжа оғли Йәһийәл, йәнә Зитам билән Йеолдин ибарәт үч киши еди; 9 Шимәйның оғлидин Шеломит, һазийәл вә һарандин ибарәт үч киши еди; жуқуриқилар Ладанның жәмәт башлиқлири еди. 10 Шимәйның оғуллири Жаһат, Зина, Йәуш вә Берияһ, бу төртәйләннің һәммиси Шимәйның оғли еди. □ 11 Жаһат тунжа оғул, Зиза иккинчи оғул еди; Йәуш билән Берияһның әвлатлири көп болмиғачқа, бир жәмәт гурутписи дәп һесапланған. 12 Коһатның оғуллири Амрам, Изһар, һеbron вә Уззийәлдин ибарәт төрт киши еди.

13 Амрамның оғли һарун билән Муса еди. һарун билән униң әвлатлири әң муқәддәс буюмларни паклаш, Пәрвәрдигарның алдида мәңгүгә қурбанлиқларни сунуш, униң хизмитини қилиш, мәңгү униң наmidин бәхит тиләп дуа беришкә айрилған еди. □ 14 Худаниң адими Мусаға кәлсәк, униң әвлатлири Лавий қәбилисидин дәп һесаплинип пүтүлгән. 15 Мусаниң оғли Гәршом билән Әлиезәр еди. 16 Гәршомның оғуллиридин Шәбуйәл чоң оғли еди. 17 Әлиезәрның оғли Рәһабия еди; Әлиезәрның башқа оғли болмиған, лекин Рәһабияның оғуллири һаһайити көп еди. □ 18 Изһарның тунжа оғли Шеломит еди. 19 һеbronның оғуллири: тунжа оғли Йерия, иккинчи оғли Амария, үчинчи оғли Йһазийәл, төртинчи оғли Жәкамиям еди. 20 Уззийәлның оғуллири: тунжа оғли Микаһ, иккинчи оғли Йишия еди.

21 Мәрариниң оғли Маһли билән Муши еди; Маһлиниң оғли Әлиазар билән Киш еди. 22 Әлиазар өлгәндә оғли йоқ, қизлирила бар еди; уларның туққанлири, йәни Кишның оғуллири у қизларни әмригә алди. 23 Мушиниң Маһли, Едәр вә Йәрәмот дегән үчлә оғли бар еди.

24 Жуқуриқиларның һәммиси Лавийның әвлатлири болуп, жәмәтлири бойичә, йәни жәмәт башлири бойичә жигирмә яштин ашқан әркәкләр ройхәткә елинған; улар Пәрвәрдигарның өйидики вәзипиләрни өтәшкә исмилири бойичә тизимланған еди.

25 Чүнки Давут: «Исраилның Худаси Пәрвәрдигар Өз хәлқигә арам берип, Өзи мәңгү Йерусалимда мақан қилиду; 26 шуниң билән Лавийларның муқәддәс чедирни вә униң ичидики һәр қайси қача-әсвапларни көтирип жүрүшнің һажити йоқ» дегән еди. 27 Шуңа Давутның жан үзүш алдидики вәсийити бойичә, Лавийларның жигирмә яштин жуқурилириниң һәммиси санақтин өткүзүлгән еди. 28 Уларның вәзиписи болса һарунның әвлатлириниң йенида туруп, Пәрвәрдигарның өйиниң ишлирини қилиш еди; улар һойла-арамларни башқуруш, барлиқ муқәддәс буюмларни пакиз тутуш, қисқиси, Пәрвәрдигарның өйиниң хизмәт вәзипилирини бежиришкә мәс'ул еди; 29 йәнә «тизилған

□ 23:10 «Зина» — 11-айәттә «Зиза». □ 23:13 «қурбанлиқларни сунуш» — яки «хушбуй йеқиш».

□ 23:17 «Әлиезәрның оғли» — ибраний тилида «Әлиезәрның оғуллири».

тәқдим нан», аш һәдийә унлири, петир қотурмачлар, қазан нанлири вә майлиқ нанларға, шундақла һәр хил өлчәш әсваплириға мәсәул еди; ³⁰ улар йәнә һәр күни әтигәндә ерә туруп Пәрвәрдигарға тәшәккүр ейтип һәмдусана оқуйтти, һәр күни кәчилигиму шундақ қилатти. ³¹ Йәнә шабат күни, һәр йеңи айда, шуниңдәк бекитилгән һейт-байрамларда сунулидигән барлиқ көйдүрмә қурбанлиқларға мәсәул еди. Өзлиригә қаритилгән бәлгүлимә бойичә, улар дайим Пәрвәрдигарниң алдиға бекитилигән сани вә нөвити билән хизмәттә туратти. □ ³² Улар жамаәт чедирини һәм муқәддәс жайни бақатти, шундақла өзлириниң Пәрвәрдигарниң өйидики хизмәттә болувақан қериндашлири, йәни һарунниң әвлатлириға қарайтти.

24

Давут каһинларни нөвәт-гуруппиларға бөлиду

¹ һарун әвлатлириниң нөвәтчиликкә бөлүнүши төвәндикичә: һарунниң оғли Надаб, Абиһу, Әлиазар вә Итамар. ² Надаб билән Абиһу атисидин бурун өлүп кәткән һәм пәрзәнт көрмигән еди; шуңа Әлиазар билән Итамар каһинлиқни тутатти. ³ Давут вә Әлиазарниң әвлатлиридин Задок вә Итамарниң әвлатлиридин Ахимәләк уларниң қериндашлирини гуруппиларға бөлүп, вәзиписи бойичә ишқа қойди; ⁴ Әлиазарниң әвлатлиридин жәмәт беши болғанлар Итамарниң әвлатлиридин жәмәт беши болғанлардин көп экәнлигини билип, уларни шуниңға асасән айрип нөвәт-гуруппиларға бөлди. Әлиазарниң әвлатлиридин жәмәт беши болғанлар он алтә киши еди, Итамарниң әвлатлиридин жәмәт беши болғанлар сәккиз киши еди; ⁵ улар чәк ташлаш йоли билән тәңшәп нөвәт-гуруппиларға бөлүнди. Шундақ қилип муқәддәсханидики ишларға мәсәул болғанлар вә Худаниң алдидики ишларға мәсәул болғанлар һәм Әлиазарниң әвлатлиридинму һәм Итамарниң әвлатлиридинму болди. □ ⁶ Лавий Нәтанәлниң оғли Шемая катип болса падиша, әмәлдарлар, каһин Задок, Абиятарниң оғли Ахимәләк, шундақла каһинларниң вә Лавийларниң жәмәт башлиқлири алдида уларниң исмини пүтүп қойди. Әлиазарниң әвлатлири ичидин бир жәмәт талланди, андин Итамарниң әвлатлири ичидинму бир жәмәт талланди. ⁷ Биринчи чәк Йәһоярибқа, иккинчи чәк Йәдаяға, ⁸ үчинчи чәк һаримға, төртинчи чәк Сеоримға, ⁹ бәшинчи чәк Малкияға, алтинчи чәк Мияминға, ¹⁰ йәттинчи чәк һаккозға, сәккизинчи чәк Абияға, ¹¹ тоққузинчи чәк Йәшуаға, онинчи чәк Шеканияға, ¹² он биринчи чәк Әлияшибқа, он иккинчи чәк Якимға, ¹³ он үчинчи чәк һуппаға, он төртинчи чәк Йәшәбиабқа, ¹⁴ он бәшинчи чәк Билгаһқа, он алтинчи чәк Иммергә, ¹⁵ он йәттинчи чәк һезирға, он сәккизинчи чәк һаппизәзгә, ¹⁶ он тоққузинчи чәк Питаһияға, жигирминчи чәк Йәһәзкәлгә, □ ¹⁷ жигирмә биринчи чәк Яқинға, жигирмә иккинчи чәк Гамулға, ¹⁸ жигирмә үчинчи чәк Делаяға, жигирмә төртинчи чәк Маазияға чиқти. ¹⁹ Мана бу уларниң хизмәт тәртиви; бу Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар уларниң атиси һарунниң вәстиси билән буйруған низам бойичә, Пәрвәрдигарниң өйигә кириш нөвити еди.

□ **23:31** «Йәнә шабат күни, һәр йеңи айда, шуниңдәк бекитилгән һейт-байрамларда сунулидигән барлиқ көйдүрмә қурбанлиқларға мәсәул еди» — Лавийлар өзлири қурбанлиқларни сунмайтти, бирақ уларни тәйярлашқа мәсәул еди. □ **24:5** «муқәддәсханидики ишларға мәсәул болғанлар» — бәлким ибадәтханидики ишларни көрситиду; «Худаниң алдидики ишларға мәсәул болғанлар» болса бәлким сот-сорак ишлириға мәсәул еди. Әлиазар вә Итамар дегән икки жәмәттин икки хил вәзипини устигә алғанлар бар еди. □ **24:16** «Йәһәзкәл» — Әзакиял дегән исминиң башқа бир шәкли.

Лавийның башқа әвлатлириниң вәзиписи

20 Лавийның қалған әвлатлири мунулар: Амрамниң әвлатлиридин Шубайәл; Шубайәлниң әвлатлири ичидә Йәһдея бар еди. ²¹ Рәһабияға кәлсәк, униң оғуллири, жүмлидин тунжа оғли Йишия бар еди. ²² Изһарниң оғуллири ичидә Шеломот; Шеломотниң оғуллири ичидә Жаһат бар еди. ²³ һебронниң оғуллири: тунжа оғли Йәрия, иккинчиси Амария, үчинчиси Яһазийәл, төртинчиси Жәкамиям еди. □ ²⁴ Уззийәлниң оғуллири: Микаһ; Микаһниң оғуллиридин Шамир бар еди. ²⁵ Микаһниң иниси Исшия еди; Исшияниң оғуллири ичидә Зәкәрия бар еди. ²⁶ Мәрариниң оғуллири: Маһли вә Муши; Язияниң оғли Бено еди. □ ²⁷ Мәрариниң оғли Язиядин болған әвлатлири Бено, Шоһам, Заккур вә Ибри бар еди. ²⁸ Маһлиниң оғли Әлиазар еди; Әлиазарниң оғли йок еди. ²⁹ Кишкә кәлсәк, униң оғуллири ичидә Йәраһмийәл бар еди. ³⁰ Мушиниң оғуллири Маһли, Едәр вә Йәримот еди. Жуқириқиларниң һәммиси Лавийниң әвлатлири болуп, жәмәтлири бойичә пүтүлгән еди. ³¹ Уларму уларниң қериндашлири һарунниң әвлатлириға охшаш, Давут падиша, Задок, Ахимәләк вә шуниндәк қаһинлар вә Лавийларниң жәмәт башлиқлириниң алдида чәк тартти; һәр қайси жәмәт башлири вә уларниң туққанлиридин әң кичиклириму охшашла чәк тартти. □

25*Давут нәғмичиләрни тәшкил қилиду*

1 Давут билән қошунниң сәрдарлири Асаф, һеман вә Йәдутунларниң оғуллиригиму вәзипә жүкләп, уларни чилтар, тәмбур вә жаң-жаңлар челип, бешарәт бериш хизмитигә қойди. Улардин вәзипигә қоюлғанларниң сани төвәндикчә: ² Асафниң оғуллиридин Заккур, Йүсүп, Нитания вә Ашариләһ бар еди; Асафниң оғуллириниң һәммиси Асафниң көрсәтмисигә қарайтти; Асаф падишаниң көрсәтмиси бойичә бешарәт берип сөзләйтти.

³ Йәдутунға кәлгәндә, униң Гәдалия, Зери, Йәшая, Шимәй, һашабия вә Маттитияһ дегән алтә оғли болуп, атиси Йәдутунниң көрсәтмисигә қарайтти. Йәдутун Пәрвәрдигарға тәшәккүр ейтип мәдһийә оқуш үчүн чилтар челип бешарәт берәтти. □

⁴ һеманниң болса, униң Буккия, Маттания, Уззийәл, Шәбуйәл, Йәримот, һанания, һанани, Әлията, Гиддалти вә Ромамти-Езәр, Йошбикаша, Маллотти, һотир вә Махазиот дегән оғуллири бар еди. ⁵ Буларниң һәммиси һеманниң оғуллири болуп, Худаға болған мәдһийисини яңритиш үчүн қоюлған (һеман болса падишаға Худаниң сөз-каламини йәткүзидигән алдин көргүчи еди); Худа

□ **24:23** «һебронниң оғуллири» — бәзи кона көчүрмиләрдә пәкәт «униң оғуллири» дейлиду. Лекин 23:19ни көрүң. □ **24:26** «Мәрариниң оғуллири: Маһли вә Муши; Язияниң оғли Бено еди» — бу айтниң башқа бир нәччә хил тәржимилири бар.

□ **24:31** «Уларму уларниң қериндашлири һарунниң әвлатлириға охшаш,... һәр қайси жәмәт башлири вә уларниң туққанлиридин әң кичиклириму охшашла чәк тартти.» — мошу қалған Лавийларниң нәмә вәзипилири барлиғи мошу йәрдә ениқ ейтилмаду. □ **25:3** «Гәдалия, Зери, Йәшая, Шимәй, һашабия вә Маттитияһ» — бәзи кона көчүрмиләрдә «Шимәй» дегән исим йоқап кәткән.

Һеманға он төрт оғул, үч қыз ата қилған еди. □ ⁶ Буларниң һәммиси атилириниң башламчилиғида болуп, Пәрвәрдигарниң өйидә нәғмә-нава қилиш үчүн, жаң-жаң, тәмбур вә чилтар челип Худаниң өйидики вәзиписини өтәйтти. □ Асаф, Йәдутун вә һеман бу ишларда падишаниң көрсәтмисигә қарайтти. □ ⁷ Улар вә уларниң қериндашлириниң сани жәмий икки йүз сәксән сәккиз еди (улар һәммиси Пәрвәрдигарни мәдһийиләш нәғмә-навалиғида алаһидә тәрбийә көргән, күй ейтишқа уста еди). ⁸ Булар чоң-кичигигә, устаз-шагиртлиғиға қаримай һәммиси бирдәк чәк тартип гуруппиларға бөлүнгән еди.

Жигирмә төрт мәдһийиләш гурупписи

⁹ Биринчи чәк Асафниң оғли Йүсүпкә, иккинчи чәк Гәдалиәғә чиқти; у, униң инилири вә оғуллири болуп жәмий он икки киши еди; □ ¹⁰ үчинчи чәк Заққурға чиқти; у, униң оғуллири вә инилири болуп жәмий он икки киши еди; ¹¹ төртинчи чәк Изриға чиқти; у, униң оғуллири вә инилири болуп жәмий он икки киши еди; □ ¹² бәшинчи чәк Нәтанияға чиқти; у, униң оғуллири вә инилири болуп жәмий он икки киши еди; ¹³ алтинчи чәк Буккияға чиқти; у, униң оғуллири вә инилири болуп он икки киши еди; ¹⁴ йәттинчи чәк Йәшариләһқа чиқти; у, униң оғуллири вә инилири болуп жәмий он икки киши еди; □ ¹⁵ сәккизинчи чәк Йәшәяға чиқти; у, униң оғуллири вә инилири болуп жәмий он икки киши еди; ¹⁶ тоққузинчи чәк Маттанияға чиқти; у, униң оғуллири вә инилири болуп жәмий он икки киши еди; ¹⁷ онинчи чәк Шимәйгә чиқти; у, униң оғуллири вә инилири болуп жәмий он икки киши еди; ¹⁸ он биринчи чәк Азарәлгә чиқти; у вә униң оғуллири, инилири болуп жәмий он икки киши еди; □ ¹⁹ он иккинчи чәк һасабияға чиқти; у, униң оғуллири вә инилири болуп жәмий он икки киши еди; ²⁰ он үчинчи чәк Шубайәллгә чиқти; у, униң оғуллири вә инилири болуп жәмий он икки киши еди; ²¹ он төртинчи чәк Маттитияһқа чиқти; у, униң оғуллири вә инилири болуп жәмий он икки киши еди; ²² он бәшинчи чәк Йәримотқа чиқти; у, униң оғуллири вә инилири болуп жәмий он икки киши еди; ²³ он алтинчи чәк һананияға чиқти; у, униң оғуллири вә инилири болуп жәмий он икки киши еди; ²⁴ он йәттинчи чәк Йәшбикашаға чиқти; у, униң оғуллири вә инилири болуп жәмий он икки киши еди; ²⁵ он сәккизинчи чәк һананиға чиқти; у, униң оғуллири вә инилири болуп жәмий он икки киши еди; ²⁶ он тоққузинчи чәк Маллотига чиқти; у, униң оғуллири вә инилири болуп жәмий он икки киши еди; ²⁷ жигирминчи чәк Әлиятаға чиқти; у, униң оғуллири вә инилири болуп жәмий он икки киши еди; ²⁸ жигирмә биринчи чәк һотирға чиқти; у, униң оғуллири вә инилири болуп жәмий он икки киши еди; ²⁹ жигирмә иккинчи чәк Гиддалтиға чиқти; у, униң оғуллири вә инилири болуп жәмий он икки киши еди; ³⁰ жигирмә үчинчи чәк Махазиятқа чиқти; у, униң оғуллири вә инилири болуп жәмий он икки киши еди;

□ **25:5** «Худаға болған мәдһийисини яңритиш» — ибраний тилида «мүңгүзи (яки бурғини) көтириш» дегән сөзләр билән ипадилиниду. Мүңгүз болса адәмниң (яки Худаниң) улуқлугини көрситиду. «Худаға болған мәдһийисини яңритиш» — һеманниң қизлириму бу мәдһийә хизмтиди еди. Толуқ әйәттиң башқа бир хил тәржимиси: «Буларниң һәммиси һеманниң оғуллири болуп, Худаниң һеманға болған сөз-калами бойчә униң иззәт-һөрмитини көтириш үчүн униңға берилгән еди (һеман болса падишаниң алдин көрүчиси еди); Худа һеманға он төрт оғул, үч қыз ата қилған еди». □ **25:6** «Буларниң һәммиси атилириниң башламчилиғида болуп...» — «атилири» Асаф, Йәдутун вә һемандин ибарәт. Асаф вә һеманлар һәр бири Зәбурдики нәчә күйләрни язған (мәсилән 49-, 72-81-күй, 87-күй). Йәдутун 38-, 61- вә 76-күйдә тилға елиниду. □ **25:9** «униң инилири» — яки «униң қериндашлири». 10-18-әйәтләрдик «инилири»му шундақ. □ **25:11** «Изри» — яки «Зери» (25:3ни көрүң). □ **25:14** «Йәшариләһ» — яки «Ашариләһ» (25:2ни көрүң). □ **25:18** «Азарәл» — яки «Узәийәл» (25:4ни көрүң).

31 жигирмә төртинчи чәк Ромамти-Езәргә чиқти; у, униң оғуллири вә иниллири болуп жәмий он икки киши еди.

26

Дәрвазивәнләрниң гурутпилиниши

1 Дәрвазивәнләрниң гурутпилиниши төвәндикидәк болди: Корәх жәмәтидикиләрдин Асафниң әвлатлири ичидә Корәниң оғли Мәшәләмия бар еди. 2 Мәшәләмияниң бир нәччә оғли болуп, тунҗиса Зәкәрия, иккинчиси Йәдияйәл, үчинчиси Зәбадия, төртинчиси Ятнийәл, 3 бәшинчиси Елам, алтинчиси Йәһоһанан, йәттинчиси Әлийойинай еди. 4 Обәд-Едомниң оғуллири: тунҗа оғли Шемай, иккинчиси Йәһозабад, үчинчиси Йоаһ, төртинчиси Сакар, бәшинчиси Нәтанәл, 5 алтинчиси Аммиәл, йәттинчиси Иссакар, сәккизинчиси Пеултай; дәрвәқә Худа Обәд-Едомға бәхит-саадәт ата қилған еди. 6 Униң оғли Шемайу бир нәччә оғул пәрзәнт көргән болуп, һәммиси ата жәмәти ичидә йолбашчи еди, чүнки улар батур әзимәтләр еди. 7 Шемайниң оғуллири: Отни, Рефайәл, Обәд вә Әлзабад еди. Әлзабадниң иниллири Елиху билән Сәмакияниң иккиси батур еди. 8 Буларниң һәммиси Обәд-Едомниң әвлатлири болуп, улар вә уларниң оғуллири, қериндашлириниң һәммиси Худаниң хизмитидә қолидин иш келидигән адәмләр еди. Обәд-Едомниң әвлади жәмий атмиш икки адәм еди. 9 Мәшәләмияниң оғуллири вә қериндашлири бар еди; һәммиси батур болуп, жәмий он сәккиз адәм еди. 10 Мәрариниң әвлади болған Хосаһниң бир нәччә оғли бар еди, чоң оғли Шимри (Шимри әслидә тунҗа оғул болмисиму, атиси уни чоң оғул қилип тиклигән), 11 иккинчи оғли һилқия, үчинчиси Тәбаля, төртинчиси Зәкәрия еди. Хосаһниң оғуллири вә қериндашлири жәмий болуп он үч адәм еди.

12 Жуқириқиларниң һәммиси жәмәт башлири бойчә дәрвазивәнләрниң гурутпиларға бөлүнүши еди; уларниң һәммисигә қериндашлири билән биллә Пәрвәрдигарниң өйидики хизмәт вәзиписи тапшурулған еди. 13 Улар, мәйли чоң болсун яки кичик болсун, өз жәмәти бойчә чәк тартип һәр бир дәрвазиға бәлгүләнди. 14 Шәрқий дәрвазида дәрвазивәнлик қилишқа чәк чиққини Шәләмия болди; андин улар униң оғли Зәкәрия (ақиланә мәслиһәтчи еди) үчүн чәк тартти; униңға шималий дәрвазиниң дәрвазивәнлик чеки чиқти. 15 Жәнубий дәрвазиниң чеки Обәд-Едомға чиқти. Униң оғуллири амбар-ғәзниләргә мәсүл болди. 16 Шуппим билән Хосаһқа ғәрбий дәрвазиниң вә шуниңдәк даван йолидики Шалләкәт дәрвазисиниң чеки чиқти; дәрвазивәнләр яндишип туратти. 17 Шәрқий дәрвазиға һәр күни алтә Лавий дәрвазивән мәсүл еди; шималий дәрвазиға һәр күни төрт адәм, жәнубий дәрвазиға һәр күни төрт адәм мәсүл еди; амбар-ғәзниләрниң һәр биригә икки адәм бир гуруппа болуп қарайтти. 18 Ғәрип тәрәптики дәһлизиңиң алдидики йолда төрт киши, дәһлизиңиң өзидә икки киши пасибанлиқ қилатти. 19 Йоқуридики кишиләр дәрвазивәнләрниң гурутпилиниши болуп, Корәһниң вә Мәрариниң әвлатлиридин еди.

Муқәддәс өйниң гәзнисини башқуридигән Лавийлар

20 Уларниң башқа Лавий қериндашлиридин Худаниң өйидики ғәзниләрни вә муқәддәс дәп беғишланған буюмлар ғәзнисини башқурушқа Ахияһ қоюлди. □

□ 26:6 «улар батур әзимәтләр еди» — яки «улар мөтивәрләр еди». □ 26:16 «дәрвазивәнләр яндишип туратти» — яки «дәрвазивәнләр удулму удул туратти». □ 26:20 «Лавий қериндашлири» — яки «Лавийлардин болған Ахияһ».

21 Гәршон жәмәтидики Ладанниң әвлатлиридин, Гәршоний Ладан жәмәтигә йолбашчи болғини: Жәһийәли еди; □ 22 Жәһийәлиниң оғуллири Зетам билән униң иниси Йоел еди; улар Пәрвәрдигарниң өйидики гәзниләргә мәсәул еди.

23 Амрам жәмәти, Изһар жәмәти, һеброн жәмәти вә Уззийәл жәмәтидикиләрму вәзипигә қоюлды: 24 Мусаниң нәвриси, Гәршомниң оғли Шибуәл баш гәзничи болди. 25 Униң Әлиезәрдин болған қериндашлири: Әлиезәрниң оғли Рәһабия, Рәһабияниң оғли Йәшая, Йәшаяниң оғли Йорам, Йорамниң оғли Зикри, Зикриниң оғли Шеломит еди. 26 Мошу Шеломит билән униң қериндашлири муқәддәс дәп бегишланған буюмлар сақлинидиған барлиқ гәзниләрни башқуратти; бу буюмларни әслидә Давут падиша, жәмәт башлиқлири, миң бешилар, йүз бешилар вә қошун сәрдарлири бегишлиған еди. 27 Улар жәңгәһларда булаң-талаң қилип кәлгән мал-мүлүкләрдин вә олқидин Пәрвәрдигарниң өйини пухта қилишқа бегишлиған еди. □ 28 Буларниң ичидиму алдин көргүчи Самуил, Кишниң оғли Саул, Нәрниң оғли Абнәр вә Зәруияниң оғли Йоаблар муқәддәс дәп айриған нәрсиләр бар еди; барлиқ муқәддәс дәп айрилған нәрсиләрни Шеломит билән униң қериндашлири башқуратти.

Мәнсәпкә қоюлған вә һаким болған Лавийлар

29 Изһар жәмәтидин Кенания вә униң оғуллири муқәддәс өйниң сиртида Исраилда мәнсәпдар вә сотчилар қилип қоюлды.

30 һеброн жәмәтидин һашабия вә униң қериндашлири, һәммиси батур болуп, Иордан дәриясиниң гәрбий тәрипида Исраилда мәнсәп тутуп, Пәрвәрдигарниң хизмитигә вә падишаниң ишлирига мәсәул болушқа қоюлған. Улар жәмий бирмиң йәттә йүз киши еди. 31 һеброн жәмәти ичидә, жәмәтниң нәсәбнамиси бойичә Йәрия жәмәт беши еди. Давутниң сәлтәнитиниң қириқинчи жили нәсәбнамиләрни тәкшүрүш арқилиқ Гилеадниң Язәр дегән йеридә бу жәмәттинму батур әзимәтләр тепилди. 32 Йәрияниң қериндашлиридин йәнә жәмий болуп икки миң йәттә йүз киши бар еди; уларниң һәммиси батур болуп, шу жәмәт башлири еди; падиша Давут уларни Рубән қәбилиси, Гад қәбилиси вә Манассәһ йерим қәбилисидики Худаға вә падишаниң хизмитигә даир барлиқ ишларни башқурушқа қойди.

27

Исраилниң һәрбий тәшкилати

1 Төвәндикиләр Исраиллар ичидә падишаниң хизмитидә һәрбий қисимларга мәсәул болған һәр қайси жәмәт башлири, миң беши, йүз беши вә барлиқ мәнсәпдарлар еди. Улар санига қарап қисимларга бөлүнгән еди. Улар һәр жили ай бойичә нөвәтшлиши туратти, һәр қисимда жигирмә төрт миң адәм бар еди.

2 Биринчи айдикки биринчи нөвәтчи қошунға Забдийәлниң оғли Яшобиям мәсәул болған, униң әшу қисмида жигирмә төрт миң адәм бар еди. 3 У Пәрәз әвлатлиридин болуп, биринчи айдикки әшу қошун қисминиң сәрдарлирини башқуратти. 4 Иккинчи айдикки нөвәтчи қошунға мәсәул киши Аһоһлуқ Додай болуп, униң қошуниниң орунбасар сәрдари Миклот бар еди; бу қисимда жигирмә төрт миң адәм бар еди. 5 Үчинчи айдикки үчинчи нөвәтчи қошунниң сәрдари каһин Йәһояданиң оғли Беная еди; у униң әшу қошунига баш болуп, униңда жигирмә төрт миң адәм бар еди. 6 Бу Беная «оттуз палван»ниң бири болуп,

□ 26:21 «Ладан» — йәнә «Либни» дейлиду, «Жәһийәли» йәнә «Жәһийәл» дәпму атилиду (6:17, 23:7).

□ 26:27 «пухта қилишқа» — яки «ремонт қилишқа».

әшу отгуз адәмни башқуратти; уның қисмида йәнә уның оғли Аммизабад бар еди. ⁷ Төртинчи айдики төртинчи нөвәтчи қошунның сәрдари Йоабниң иниси Асаһәл еди; уныңдин кейин оғли Зәбадия уның орнини басти. Уның қисмида жигирмә төрт миң адәм бар еди. ⁸ Бәшинчи айдики бәшинчи нөвәтчи қошунның сәрдари Израһлиқ Шамхут еди, уның қисмида жигирмә төрт миң адәм бар еди. ⁹ Алтинчи айдики алтинчи нөвәтчи қошунның сәрдари Тәкоалиқ Иккәшһниң оғли Ира еди, уның қисмида жигирмә төрт миң адәм бар еди. ¹⁰ Йәттинчи айдики йәттинчи нөвәтчи қошунның сәрдари Әфраим әвлатлири ичидики Пилонлуқ һәләз болуп, уның қисмида жигирмә төрт миң адәм бар еди. ¹¹ Сәккизинчи айдики сәккизинчи нөвәтчи қошунның сәрдари Зәраһ жәмәтидики Хушатлиқ Сиббиқай болуп, уның қисмида жигирмә төрт миң адәм бар еди. □ ¹² Тоққузинчи айдики тоққузинчи нөвәтчи қошунның сәрдари Бинямин қәбилисидики Анатотлуқ Абиәзәр болуп, уның қисмида жигирмә төрт миң адәм бар еди. ¹³ Онинчи айдики онинчи нөвәтчи қошунның сәрдари Зәраһ жәмәтидики Нитофатлиқ Маһарай болуп, уның қисмида жигирмә төрт миң адәм бар еди. □ ¹⁴ Он биринчи айдики он биринчи нөвәтчи қошунның сәрдари Әфраим қәбилисидики Пиратонлуқ Беная болуп, уның қисмида жигирмә төрт миң адәм бар еди. ¹⁵ Он иккинчи айдики он иккинчи нөвәтчи қошунның сәрдари Отнийәл жәмәтидики Нитофатлиқ һәлдай болуп, уның қисмида жигирмә төрт миң адәм бар еди.

Исраилниң қәбилә башлиқлири

¹⁶ Исраилниң һәр қайси қәбилилирини идарә қилип кәлгәнләр төвәндикиләр: Рубәнийлар үчүн Зикриниң оғли Әлиезәр қәбилә башлиғи еди; Шимеонийлар үчүн қәбилә башлиғи Маакаһниң оғли Шәфатия; ¹⁷ Лавий қәбилиси үчүн Камуәлниң оғли һасабия қәбилә башлиғи еди; һарунийлар үчүн жәмәт беши Задок; ¹⁸ Йәһуда қәбилиси үчүн Давутниң акиси Елиху қәбилә башлиғи еди; Иссакарийлар үчүн Микаилниң оғли Омри қәбилә башлиғи еди; ¹⁹ Зәбулунийлар үчүн Обадияниң оғли Йишмая қәбилә башлиғи еди; Нафтали қәбилиси үчүн Азрийәлниң оғли Йәримот қәбилә башлиғи еди; ²⁰ Әфраимийлар үчүн Азазияниң оғли һошия қәбилә башлиғи еди; Манассәһ йерим қәбилиси үчүн Пидаяниң оғли Йоел қәбилә башлиғи еди; ²¹ Гилеадта маканлашқан Манассәһ йерим қәбилиси үчүн Зәкәрияниң оғли Иддо қәбилә башлиғи еди; Бинямин қәбилиси үчүн Абнәрниң оғли Ясийәл қәбилә башлиғи еди; ²² Дан қәбилиси үчүн Йәроһамниң оғли Азарәл қәбилә башлиғи еди. Жуқиридикиләр Исраил қәбилилири үчүн қәбилә башлиғи еди. ²³ Давут Исраиллар ичидә жигирмә яштин төвәнләрни тизимлимиған; чүнки Пәрвәрдигар Исраилларниң санини асмандики юлтуздәк көп қилимән дегән еди. ²⁴ Зәруияниң оғли Йоаб санини елишқа киришкән, лекин түгимәгән; чүнки мошу иш вәждидин Худаниң ғәзиви Исраилларниң бешиға яғдурулған; шу сәвәптин Исраилларниң сани «Давут падишаниң жилнамилири» дегән хатиригә киргүзүлмигән.

Падиша ордисидики мал-мүлүк вә иш-оқәтни башқурғучи әмәлдарлар

²⁵ Падишаһниң амбар-ғәзнилирини башқурғучи Адийәлниң оғли Азмавәт еди; дала, шәһәр, йеза-кәнт вә мунарлардики амбар-ғәзниләрни башқурғучи Уззияниң оғли Йонатан еди. ²⁶ Етиз-ерикларда терикчилик қилғучиларни башқурғучи Келубниң оғли Әри еди; ²⁷ Үзүмзарлиқларни башқурғучи Рамаһлиқ Шимәй; үзүмзарлиқлардики шарап амбарлирини башқурғучи Шифмилиқ

Забди; ²⁸ Шәфәләһ түзләңлигидики зәйтун вә үжмә дәрәқлирини башқурғучи Гәдәрлик Баал-һанан еди; май амбарлирини башқурғучи Йоаш; ²⁹ Шаронда беқилидиган кала падилирини башқурғучи Шаронлуқ Ситрай; қилғилардики кала падилирини башқурғучи Адлайнң оғли Шафат; ³⁰ төгиләрни башқурғучи Исмаиллардин Обил; ешәкләрни башқурғучи Миронотлуқ Йәһдия; ³¹ қой падилирини башқурғучи Хагарлиқ Язиз еди. Буларниң һәммиси Давут падишаниң мал-мүлкини башқурғучи әмәлдарлар еди.

Давутниң муһим әмәлдарлири

³² Давутниң тағиси Йонатан мәслиһәтчи болуп, данишмән һәм Тәврат хәттатчиси еди; Хақмониниң оғли Йәһийәл падишаниң оғуллириниң устази еди. □

³³ Аһитофәлму падишаниң мәслиһәтчиси еди; Арклиқ нушай падишаниң жан дости еди. ³⁴ Аһитофәлдин кейин Бенаяниң оғли Йәһояда билән Абиатар униң орниға мәслиһәтчи болди; Йоаб падишаниң қошун сәрдари еди.

28

Давут муқәддәс өй селиш арзусини жакалайду

¹ Давут Исраилдики барлиқ әмәлдарларни, һәр қайси қәбилә башлиқлири, нөвәтгишип падишаниң хизмитини қилидиган қошун беши, миң беши, йүз беши, падиша вә шаһзадиләрниң барлиқ мал-мүлүк, чарва маллирини башқуридиган әмәлдарларни, шуниңдәк мәһрәм-ғождарлар, палванлар вә барлиқ батур жәңчиләрни Йерусалимға қақиртип кәлди. □

² Падиша Давут орнидин туруп мундақ деди:

— И бурадәрлирим вә хәлқим, гепимгә кулақ селиңлар: Көңлүмдә Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғи үчүн бир арамғаһ, Худайимизниң тәхтипәрисе болидиган бир өй селиш арзум бар еди һәмдә уни селишқа тәйярлиқму көрүп қойған едим. ³ Лекин Худа маңа: «Сән Мениң намимға атап өй салсаң болмайду, чүнки Сән жәңчи, адәм өлтүрүп қан төккәнсән» деди. ⁴ Исраилниң Худаса болған Пәрвәрдигар атамниң пүтүн жәмәтидин мени әбәдил-әбәт Исраилға падиша болушқа таллиди; чүнки У Йәһудани йолбашчи болушқа таллиған; У Йәһуда жәмәти ичидә атамниң жәмәтини таллиған, атамниң оғуллири ичидә мәндин рази болуп, мени пүтүн Исраилға падиша қилип тиклигән; ⁵ мениң оғуллирим ичидин (Пәрвәрдигар дәрвәқә маңа көп оғул ата қилған) У йәнә оғлум Сулайманни Пәрвәрдигарниң падишалиғиниң тәхтигә олтирип, Исраилға һөкүман болушқа таллиди.

⁶ У маңа: «Сениң оғлуң Сулайман болса Мениң өйүм вә һойлилимни салғучи болиду; чүнки Мән уни Өзүмгә оғул болушқа таллидим, Мәнму униңға ата болиман. ⁷ У Мениң әмир-бәлгүлимилиримгә бүгүнкидәк чиң туруп риайә қилидиган болса, униң падишалиғини мәңгү мустәһкәм қилиман» дегән еди.

⁸ Шуңа бүгүн Пәрвәрдигарниң жамаити пүткүл Исраил хәлқиниң, шундақла Худайимизниң алдида шуни *ейтимән*: — Бу яхши жутқа егидарчилик қилиш үчүн вә кәлгүсидә балилириңларға мәңгүлүк мирас қилип қалдуруш үчүн, силәр Худайиңлар Пәрвәрдигарниң барлиқ әмирлирини издәп тутуңлар.

□ **27:28 «Шәфәләһ түзләңлиги»** — ибраний тилида «Шәфәләһ» — пәкәт бирла түзләңликини көрситиду, Йерусалимниң жәнубий тәрипигә жайлашқан. □ **27:32 «Тәврат хәттатчиси»** — яки «Тәвратшунас» яки «кати́п». □ **28:1 «мәһрәм-ғождарлар»** — яки «мәһрәм-ағватлар».

9 — И, сән оғлум Сулайман, атаңның Худаси болған Пәрвәрдигарни бил, сап дил вә пидакарлиқ билән Униң хизмитидә болғин. Чүнки Пәрвәрдигар жими адәмниң көңлини көзитип туриду, барлиқ ой-нийәтлирини париқ етиду. Сән Уни издисәң, У Өзини саңа тапқузиду; Униңдин тенип кәтсәң, сени мәңгү үзүп ташлайду. ¹⁰Энди сән көңүл қойғин, Пәрвәрдигар муқәддәсхана қилиш үчүн бир өйни селишқа сени таллиди; батур бол, уни ада қил!».

Давут муқәддәсханиниң лайиһисини тоғрисида Сулайманға көрситиду

11 Давут муқәддәсханиниң дәһлизи, ханилири, ғәзнилири, балиханилири, ички өйлири вә кафарәт тәхтидики өйиниң лайиһисиниң һәммисини оғли Сулайманға тапшуруди; ¹² Худаниң Роһидин тапшурувалғини бойичә У Пәрвәрдигарниң өйиниң һойлилири, төрт әтрапидики кичик өйләр, муқәддәсханидики хәзинләр, муқәддәс дәп беғишланған буюмлар қоюлидиган ғәзиләрниң лайиһилирини қалдурмай униңға көрсәтти. ¹³ Йәнә каһинлар билән Лавийларниң гуруппилиниши, Пәрвәрдигарниң өйидики һәр хил вәзипиләр, шуниңдәк Пәрвәрдигарниң өйигә еһтияжлиқ барлиқ әсваплар тоғрисидики бәлғүлимиләрни көрсәтти; ¹⁴ вә һәр хил ишларға керәклик алтун әсвапларни яситишқа кетидиган алтун, һәр хил ишларға керәклик күмүч әсвапларни яситишқа кетидиган күмүч, ¹⁵ алтун чирақданларға, уларға тәвә алтун чирақларға, йәни һәр бир чирақдан вә чирақларға кетидиган алтун; күмүч чирақданларға, йәни һәр бир чирақдан вә шуниңға тәвә чирақлар үчүн кетидиган күмүчни тапшуруп бәрди. У һәр бир чирақданға ишлитиш орниға қарап керәклигини бәрди; ¹⁶ нан тизидиган алтун ширәләрни яситишқа, йәни һәр бир ширә үчүн керәклик алтун бәрди; күмүч ширәләрни яситишқа керәклик күмүч бәрди; ¹⁷ вилка-илмәкләр, тәхсә-пиялә вә чөгүнләрни ясашқа, алтун чиниләр, йәни һәр хил чинини ясашқа керәклик болған сап алтун бәрди; күмүч чиниләрни ясашқа, йәни һәр бир чинә үчүн керәклик күмүч бәрди; ¹⁸ хушбуйға ясашқа керәклик есил алтун бәрди. У йәнә қанатлирини керип Пәрвәрдигарниң әһдә сандугини йешип туридиган алтун керублар қарайдиган кафарәт тәхтиниң нухисини тапшуруп бәрди. ¹⁹ «Буларниң һәммиси, Пәрвәрдигар Өз қолини үстүмгә қойғанда маңа көрсәткән барлиқ нухсә-әндизиләр болғачқа, мән йезип қойдум» деди Давут.

Давут Сулайманға давамлиқ несихәт қилиду

20 Давут йәнә оғли Сулайманға: «Сән батур вә жасарәтлик бол, бунни ада қил; қорқма, алақзадиму болуп кәтмә; чүнки Пәрвәрдигар Худа, мениң Худайим сениң билән биллә болиду; таки Пәрвәрдигарниң өйидики кейинки ибадәт хизмити үчүн тәйярлиқ ишлири түгигәнгә қәдәр У сәндин һеч айрилмайду яки ташлапму қоймайду. ²¹ Қара, Худаниң өйидики барлиқ хизмитини бежиридиган каһинлар вә Лавийларниң гуруппилири тәйяр туриду; сениң йениңда һәр хил

□ **28:11** «кафарәт тәхти» — яки «рәһим тәхти», «рәһимғаһ». «Мис.» 25:17-22ни көрүң. «кафарәт тәхтидики өйи» — ибадәтханниң әң ичкиридики өй болуп, йәнә «әң муқәддәс жай» дәп атилиду. □ **28:12** «Худаниң Роһидин тапшурувалғини бойичә...» — ибраний тилида «Роһтин тапшурувалғини бойичә...». Бизниңчә «Роһ» мошу йәрде чоқум Худаниң Роһини көрситиду. Демәк, муқәддәсханиниң барлиқ нухсилири вә ишлири Худаниң көрсәтмилири билән болди. □ **28:18** «...хушбуйға ясашқа керәклик есил алтун бәрди» — бу 14-18-айәтләрдик «бәрди... бәрди.. бәрди» тоғрилиқ: Давут падиша Сулайманға (1) һәр бир нәрсә үчүн қанчилик алтун-күмүч керәк болғанлигини көрсәтти; (2) әмәлийәттә қанчилик керәк болса шуни бәрди, дегән мәнида. Бизниңчә иккинчи вариант тоғриду. 29:2ни көрүң. «кафарәт тәхти» — башқа бир хил тәғәжмиси «һарву». Лекин мошу йәрде чоқум әң муқәддәс жайдики рәһимғаһ (кафарәт тәхти)ни көрситиду.

һүнәргә уста, һәр бир хизмәткә тәйяр турған һүнәрвәнләрму разилиқ билән туриду; уның үстигә әмәлдарлар вә барлиқ хәлиқ сениң әмриңни күтиду» деди.

29

Давут вә халайиқниң Худаниң өйи үчүн бегишлиғанлири

¹ Давут пүткүл жамаәткә сөз қилип мундақ деди:

— Худа Өзи таллиған оғлум Сулайман техи яш, бир юмран көчәт, халас, бу қурулуш болса толиму чоң; чүнки бу муқәддәс орда инсан үчүн әмәс, бәлки Пәрвәрдигар Худа үчүн ясилиду. ² Мән Худайимниң өйи үчүн пүтүн күчүмни чиқарип, алтун билән ясилидиғанлириға алтун, күмүч билән ясилидиғанлириға күмүч, мис билән ясилидиғанлириға мис, төмүр билән ясилидиғанлириға төмүр, яғач билән ясилидиғанлириға яғач тәйярлап қойдум; йәнә ақ һеқиқ, көзлүк яқут, рәңлик таш вә һәр хил есил ташларни, йәнә наһайити көп мәрмәрни жиғип қойдум. □ ³ Мән Худайимниң өйидин сөйүнидиғанлиғим үчүн Худайимниң өйини селишқә тәйярлиған барлиқ нәрсиләрдин башқә, өзүмниң тәәллуқатидин алтун-күмүчләрни Худайимниң өйигә атидим; ⁴ йәни өйниң тамлирини қаплаш үчүн Офир алтунидин үч миң талант, сап күмүчтин йәттә миң талант тәқдим қилдим; □ ⁵ алтундин ясилидиғанлириға алтун, күмүчтин ясилидиғанлириға күмүч вә һүнәрвәнләрниң қоли билән һәр хил ясилидиғанлириға керәк болғинини тәқдим қилдим. Бүгүн йәнә кимләрниң Пәрвәрдигарға бир немә атиғуси бар?».

⁶ Шунин билән Исраил қәбиллиридики һәр қайси жәмәт башлири, қәбилә башлиқлири, миң беши, йүз беши вә падишаниң ишлириға мәсәул болған һөжидарларму бегишләшқә киришти. ⁷ Улар Худаниң өйидики ибадәт хизмәтлири үчүн бәш миң талант алтун вә он миң дарик алтун, он миң талант күмүч, он сәккиз миң талант мис вә бир йүз миң талант төмүр тәқдим қилди. □ ⁸ Якути барлар якутни Пәрвәрдигарниң өйиниң фәзнисигә, йәни Гәршоний Йәһийәлниң қолиға тапшурди. ⁹ Халайиқ кишиләрниң мундақ өз ихтиярлиғи билән тәқдим қилғанлиқлиридин хошал болуп кетишти; чүнки улар чин қәлбидин Пәрвәрдигарға тәқдим қилишқан еди. Давутму аламәт хуш болди.

Давут Пәрвәрдигарға һәмдусана оқуйду

¹⁰ Шуңа Давут пүткүл жамаәт алдида Пәрвәрдигарға тәшәккүр-мәдһийә ейтип мундақ деди:

— «Аһ Пәрвәрдигар, бовимиз Исраилниң Худаси, Сән әбәдил-әбәткичә һәмдусанаға лайиқсән. ¹¹ И Пәрвәрдигар, улуклуқ, күч-қудрәт, шан-шәрәп, шану-шәвкәт вә һәйвәт Саңа мәнсуптур; асмандики вә йәрдики бар-йәқи Сениңкидур; и Пәрвәрдигар, падишалиқ Сениңкидур, һәммидин үстүн болған идәрә қилғучисән. ¹² Дәләт билән иззәт Сениңдинла келиду, Сән һәммигә һөкүмдарсән. Күч билән қудрәт Сениң қолуңда; һәр кимни улук вә қудрәтлик қилиш пәқәт қолуңдиндур. ¹³ Әнди, аһ Худайимиз, биз Саңа тәшәккүр оқуймиз, шан-шәрәплик намиңға мәдһийә оқуймиз!

□ **29:2** «көзлүк яқут» — яки «сүрмә». □ **29:4** «Офир» — алтун чиқидиған даңлиқ жай. «талант» — бир талант 30.6 килограм болуши мүмкин; шуңа 3000 талант алтун 101 тонна болиду, 7000 талант күмүч 235 тонна болуши мүмкин. □ **29:7** «талант ... дарик...» — бир талант 30.6 килограм болуши мүмкин; бир дарик бәлким 8-9 грам еди. Шундақ болганда, алтундин 168 тонна һәм 80-90 килограм, күмүчтин 336 тонна, мистин 606 тонна, төмүрдин 3365 тонна тәқдим қилди.

14 Мана мошундақ өзлүгүмиздин тәқдим қилалайдыған болған мән ким едим, хәлқим немә еди? Чүнки барлиқ нәрсә Сәндин келиду, биз пәқәт Өз қолуңдин кәлгинидин Өзүңгә қайтурдуқ, халас! 15 Биз Сениң алдинда яқа жутлуқлар, барлиқ ата-бовилиримизға охшаш мусапирмиз, халас; йәр йүзидики күнлиримиз гоя бир сайә, үмүтсиз өткүзүлиду. □ 16 И Худайимиз Пәрвәрдиғар, биз Сениң намиңға атап өй селишқа тәйярлап жиққан бу байлиқ-дунияниң һәммиси Сениң қолуңдин кәлгән, әсли Сениңкиду. 17 И Худайим, шунни билимәнки, Сән инсанниң қәлбини синап, дуруслуқтин хурсән болисән; мән болсам дурус қәлбимдин буларни ихтиярән тәқдим қилдим; вә бу йәрдә һазир турған хәлқиңниңму Саңа тәқдим қилғини хошал-хурамлиқ билән көрдүм. 18 И Пәрвәрдиғар, ата-бовилиримиз болған Ибраһим, Исақ вә Исраилниң Худаси, Өз хәлқиңниң көңлидики бундақ ой-нийәтни мәңгү мустәһкәм қилғайсән, көңлини Өзүңгә тартқузғайсән! 19 Оғлум Сулайманға Сениң әмирлириң, ағаһ-ғувалиқлириң вә бәлгүлимилириңни тутуп, һәммини ада қилип, мән һазирлап қойғанлиримни ишлитип ордини ясашқа дурус бир қәлб бәргәйсән.

Жамаәт Пәрвәрдиғарға ибадәт қилиду

20 Давут пүтүн жамаәткә: «Силәр Худайиңлар болған Пәрвәрдиғарға тәшәккүр-һәмдусана оқуп мәдһийиләңлар!» девиди, пүтүн жамаәт ата-бовилириниң Худаси болған Пәрвәрдиғарға тәшәккүр-мәдһийә оқуп сәждә қилди; улар Пәрвәрдиғар һәм падиша алдида баш урди.

21 Әтиси улар Пәрвәрдиғарға атап қурбанлиқлар вә көйдүрмә қурбанлиқларни кәлтүрди; шу күни улар миң буқа, миң қочқар, миң қозини шарап һәдийәлири билән қошуп тәқдим қилди, шундақла йәнә пүтүн Исраил үчүн нурғун қурбанлиқларни тәқдим қилди. □

Хәлиқ Сулайманни тәхткә олтарғузуп падиша қилиду

22 Улар шу күни Пәрвәрдиғарниң алдида аламәт хошал болуп ғизаланди. Улар Давутниң оғли Сулайманни иккинчи қетим падиша тикләш мурасими өткүзди; уни Пәрвәрдиғарниң алдида шаһ болушқа, Задокни каһин болушқа масиһ қилди. □

23 Шуниндин кейин Сулайман Пәрвәрдиғарға тәвә тәхткә олтирип, атиси Давутниң орниға падиша болди вә интайин раваж тапти; пүткүл Исраил хәлқи униңға итаәт қилди. 24 Барлиқ әмәлдарлар, палванлар вә шундақла падиша Давутниң оғуллириниң һәммиси Сулайманға беқинип бойсунди. 25 Пәрвәрдиғар Сулайманни Исраил хәлқи алдида наһайити улуқ қилди; У униңға ата қилған шаһанә һәйвәт шундақ жуқурики, униңдин илгири өткән һәр қандақ Исраил падишаларида һеч болуп баққан әмәс.

Давут аләмдин өтиду

26 Йәссәниң оғли Давут пүтүн Исраилға шундақ падиша болған еди. 27 Униң Исраилға һөкүмранлиқ қилған вақти жәмий қириқ жил болди; у һебронда

□ 29:15 «йәр йүзидики күнлиримиз гоя бир сайә, үмүтсиз өткүзүлиду» — «үмүтсиз өткүзүлиду» бәлким бу дуняға болған үмүтсизликини билдүриду. □ 29:21 «улар Пәрвәрдиғарға атап қурбанлиқлар ... кәлтүрди;» — мошу йәрдә «қурбанлиқлар» бәлким «енақлиқ қурбанлиқлари»ни көрстиду; һәм сунғучиниң өзи, һәмраһлири һәм каһинларму униңдин бир қисмини йеяләйитти. □ 29:22 «Улар ... ғизаланди» — ибраний тилида «йәп-ичти». «иккинчи қетим падиша тикләш» — биринчи қетим 23:1дә хатирлиниду.

йәттә жил, Йерусалимда оттуз үч жил сәлтәнәт қилди. ²⁸ У узун өмүр, дөләт-байлиқ вә иззәт-һөрмәт көрүп, хелә көп яшап, аләмдин өтти; орниға униң оғли Сулайман падиша болди. ²⁹ Падиша Давутниң барлиқ ишлири, баштин ахириғичә мана алдин көргүчи Самуилниң хатирилири, Натан пәйғәмбәрниң хатирилири вә алдин көргүчи Гадниң хатирилиридә пүтүлгәндур. ³⁰ Униң сәлтәнити, көрсәткән күч-қуввити, шундақла униң, Израил вә һәр қайси дөләт-мәмликәтләрниң бешидин өткән вақиәләрму шу хатириләрдә пүтүлгәндур.

Тарих-тәзкирә «2»

Сулайман Исраил үстигә һөкүм сүриду

1Пад. 3:1-15

¹ Давутниң оғли Сулайманниң һөкүмранлиғи мустәһкәмләнди; чүнки униң Худаси Пәрвәрдигар униң билән биллә болуп, уни бәк бүйүк қилди.

² Сулайман пүткүл Исраилларни, миң беши, йүз беши, сорақчи вә пүткүл Исраилниң қәбилә-жәмәт башлиқлири болған әмәлдарларни чақиртип уларға сөз қилди. ³ Сулайман барлиқ жамаәт билән бирликтә Гибеонниң егизлиғигә барди; чүнки у йәрдә Худаниң «жамаәт чедири», йәни Пәрвәрдигарниң қули Муса баяванда ясатқан чедир бар еди. □ ⁴ Худаниң әһдә сандуғини болса Давут Кириат-Йеаримдин елип чиқип, өзи униңға тәйярлиған йәргә әкәлгән еди; чүнки у Йерусалимда әһдә сандуғи үчүн бир чедир тиктүргән еди. ⁵ Хурниң нәвриси, Уриниң оғли Бәзаләл ясиған мис қурбанғаһ болса Гибеонда, йәни Пәрвәрдигарниң жамаәт чедири алдида еди; Сулайман жамаәт билән бирликтә берип, шу йәрдә Пәрвәрдигардин тиләк тилиди. ⁶ Сулайман жамаәт чедириниң алдидики мис қурбанғаһниң йениға, Пәрвәрдигарниң алдиға келип, қурбанғаһта миң мални көйдүрмә қурбанлиқ қилди.

⁷ Шу кечиси Худа Сулайманға аян болуп, униңға: — Сән немини тилисән, шуни беримән, деди.

⁸ Сулайман Худаға: — Сән атам Давутқа зор меһир-муһәббәт ата қилған, мени униң орниға падиша қилдиң. ⁹ И Пәрвәрдигар Худа, әнди Сән атам Давутқа бәргән вәдәни пухта орунлиғайсән; чүнки Сән мени йәрдики топидәк нурғун хәлиқкә һөкүмранлиқ қилидиған падиша қилдиң. ¹⁰ Әнди Сән маңа бу хәлиқкә йетәкчилик қилғидәк даналиқ вә билим бәргәйсән; ундақ болмиса Сениң мунчивала чоң бу хәлқиңгә ким һөкүм сүрәлисун? — деди. □

¹¹ Худа Сулайманға: — Мән сени хәлқимгә падиша қилип тиклидим. Әнди сән мошундақ нийәткә келип, нә байлиқ, мал-мүлүк, нә иззәт-һөрмәт вә дүшмәнлириңниң жанлирини тилимәй, нә узун өмүр көрүшни тилимәй, бәлки бу хәлқимгә һөкүм сүрүшкә даналиқ вә билим тилигән екәнсән, ¹² Даналиқ вә билим саңа тәқдим қилинди; вә Мән саңа байлиқ, мал-мүлүк вә иззәт-һөрмәтму берәй; шундақ болидуки, сениңдин илгири өткән падишаларниң һеч биридә ундақ болмиған, сениңдин кейин болғуси падишалардиму ундақ болмайду, деди.

Сулайманниң бейишқа башлиши

1Пад. 10:26-29

¹³ Бу ишин кейин Сулайман Гибеон егизлиғидики «жамаәт чедири»дин Йерусалимға қайтип келип, Исраил үстидә сәлтәнәт қилди. ¹⁴ Сулайман жәң һарвулири билән атлиқ ләшкәрләрни топлиди: — униң бир миң төрт йүз жәң һарвуси, он икки миң атлиқ ләшкири бар еди; у буларни «жәң һарвуси шәһәрлири»гә һәм падишаниң йенида туруш үчүн Йерусалимға орунлаштурди. ¹⁵ Падиша Йерусалимда алтун-күмүчләрни ташлардәк көп, кедир дәрәқлирини

□ **1:3** «Гибеонниң егизлиғи» — яки «Гибеондики «жуқури жай»ға». «жамаәт чедири» — яки «(Худа билән) көрүшүш чедири». □ **1:10** «бу хәлиқкә йетәкчилик қилғидәк» — бу ибарә ибраний тилида «бу хәлиқниң алдида чиқип-киргидәк» дегән сөzlәр билән ипадилиниду.

түзләндиктиги үжмә дәрәклиридәк көп қилди. □ 16 Сулайманниң атлири Мисирдин һәм кувәдин кәлтүрүләтти; падишаниң содигәрлири кувәдин тохтитилған баһаси бойичә сетивалатти. □ 17 Улар Мисирдин сетивалған һәр бир һарвунниң баһаси алтә йүз күмүч тәңгә, һәр бир атниң баһаси бир йүз әллик күмүч тәңгә еди; ат-һарвулар йәнә һиттийларниң падишалари вә Сурийә падишаларигиму әнә шу содигәрләрниң вәстиси билән сетивелинатти.□

2

Сулайман ибадәтханини селиш үчүн материяларни топлайду

1 Сулайман Пәрвәрдигарниң намиға атап бир өй һәм падишалиги үчүн бир орда селиш нийитигә кәлди. □ 2 Шуниндин кейин Сулайман йәтмиш миң адәмни һаммаллиққа, сәксән миң адәмни тағда таш кесишкә, үч миң алтә йүз кишини назарәтчиликкә тайинлиди. ■

3 Сулайман Тур падишаси һурамға адәм әвәтип: «Өзлири атам Давутниң туралғуси болсун дәп орда селишиға кедир яғичи йәткүзүп бәргән едилиғу, маңиму шундақ қилғайла. □ 4 Мана, мән әнди Пәрвәрдигар Худайимниң намиға атап бир өй салмақчимән; өй униң алдида хушбуй йеқиш, «тәқдим нанлар»ниң үзүлмәй қоюлуши, һәр күни әтә-ахшамлирида, шабат күнлирида, йеңи айниң биринчи күнидә вә Пәрвәрдигар Худайимиз бекитип бәргән һейт-айәмләрдә көйдүрмә қурбанлиқларниң сунулуши үчүн болиду. Бу ишлар Исраил хәлқиғә мәңгүлүк бир бәлгүлимә болиду. 5 Мән салмақчи болған өй әжайип һәйвәтлик болиду; чүнки бизниң Худайимиз һәммә илаһлардин үстүндур. 6 Лекин асманлар вә асманларниң үстидики асманму Уни сиғдуралмайдиған турса, ким Униңға өй салалисун? Мән ким едим, қандақму Униңға өй салдурғидәк қудрәткә егә болай? Мән пәкәт Униң алдида қурбанлиқларни көйдүргидәклә адәммән, халас!□

7 Әнди өзлири маңа атам Давут Йәһудада вә Йерусалимда тәйярлап қойған устилар билән биллә ишләш үчүн, алтун-күмүчтә, мис вә төмүрдә ишләшкә пишшиқ, сөсүн, тоқ қизил вә көк рәңлик жип ишләшкә пухта һәм нәққашлиқни билидиған бир устамни әвәткәйла. 8-9 һәм маңа Ливандин кедир, арча-қариғай вә сәндәл дәрәқлирини йәткүзүп бәргән болсила; чүнки өзлириниң хизмәткарлириниң Ливанда яғачни кесишкә устилиғини билимән; мана, маңа көпләп яғачларни тәйярлап бериш үчүн мениң хизмәткарлирим өзлириниң хизмәткарлири билән биллә ишлисун; чүнки мән салидиған өй интайин һәйвәтлик вә әжайип карамәт болиду. 10 Мана, мән өзлириниң яғач кесидиған

□ 1:15 «кедир дәрәқлири» — яки «кедир яғичи». Лекин бизниңчә Сулайман кедир яғичини ишлители қалмай, шу чирайлиқ дәрәқләрдин Йерусалим әтрапиға көп тиктүрди («Топ.» 2:5ни көрүң). □ 1:16

«Сулайманниң атлири Мисирдин кәлтүрүләтти; падишаниң сода карванлири кувәдин тохтитилған баһаси бойичә түркүм-түркүм сетивалатти». □ 1:17 «Улар Мисирдин сетивалған һәр бир һарвунниң баһаси ... һәр бир атниң баһаси ... ат-һарвулар йәнә һиттийларниң падишалари вә Сурийә падишаларигиму әнә ... сетивелинатти» — Тәврат, «Қан.» 17:16дә Исраил падишаларига атларни елиш үчүн Мисирға бериш мәнһий қилинған еди. □ 2:1 «орда» — ибраний тилида «өй». ■ 2:2 1Пад. 5:15-32

2:3 «һурам» — бәзи йәрләрдә «һирам» дәп атилиду. □ 2:6 «Мән пәкәт Униң алдида қурбанлиқларни көйдүргидәклә адәммән, халас!» — башқа бир хил тәржимиси: «Өй пәкәт Униң алдида қурбанлиқларни көйдүргидәк бир жай болидиған турса, халас!».

хизмәткарлирига жигирмә миң кор бугдай, жигирмә миң кор арпа, жигирмә миң бат шарап, жигирмә миң бат зәйтун мейи беримән» — деди. □

¹¹ Турниң падишаси һурам Сулайманға җававән мәктуп йоллап: «Пәрвәрдигар Өз хәлқини сөйгәчкә У өзлирини уларниң үстигә падиша қилди» — деди.

¹² Һурам йәнә: «Асман-пәләк билән йәр-зиминни яратқан Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарға һәмдусана болғай! Чүнки У падиша Давутқа йорутулған, пәм-парасәтлик, Пәрвәрдигар үчүн бир өй, униң падишалиғи үчүн бир орда салалайдиган бир данишмән оғул бәрди. □ ¹³ Мана мән һазир өзлиригә һүнәрдә камаләткә йәткән, әқил-парасәт билән йорутулған, һурам-Аби дегән бир адәмни әвәтәй. ¹⁴ Униң аниси Дан қәбилисилик бир аял, атиси Турлуқ екән. У алтун, күмүч, мис, төмүр, ташлар, яғаччилик ишлирига маһир, сөсүн, тоқ қизил, ақ вә көк рәнлик жип ишләшкә пухта, һәр хил нәққашлик ишлиригиму уста, тапшурулған һәр қандақ лайиһигә амалини қилалайду. Бу киши өзлириниң һүнәрвәнлири билән вә атилири болған ғоҗам Давутниң һүнәрвәнлири билән биллә ишлисун. ¹⁵ Әнди ғоҗам тилға алған бугдай, арпа, май вә шарап болса, буларни өз хизмәткарлирига йәткүзүп бәргәйла. ¹⁶ Биз болсақ силигә қанчә керәк болса Ливанда шунчә яғач кесип, сал қилип баглап, деңиз арқилиқ Йоппаға йәткүзүп беримиз; андин сили у йәрдин Йерусалимға тошуп кәтсилә болиду» деди.

¹⁷ Атиси Давут Исраил зиминида турушлуқ яқа жутлуқларни санақтин өткүзгәндәк, Сулайманму уларни санақтин өткүзди. Улар җәмий бир йүз әллик үч миң алтә йүз адәм чиқти. ¹⁸ У улардин йәтмиш миң кишини һаммаллиққа, сәксән миң кишини тағда таш кесишкә вә иш қиливатқанлар үстидин назарәт қилип турушқа үч миң алтә йүз кишини тайинлиди.

3

Ибадәтханини селиш

1Пад. 6:1-38; 7:13-51

¹ Сулайман Йерусалимда Пәрвәрдигар атиси Давутқа аян болған Мория тегида, йәни Йәбусий Орнанниң хаминида, Давут тәйяр қилип қойған йәрдә, Пәрвәрдигарниң өйини селиш ишини башлиди. ² Сулайманниң сәлтәнитиниң төртинчи жили, иккинчи айниң иккинчи күни у қурулушни башлиди. □

³ Сулайман салған Худаниң өйиниң ули мундақ: — узунлуғи (қедимки заманда қолланған өлчәм бойичә) атмиш гәз, кәңлиги жигирмә гәз еди. □ ⁴ Өйниң алдидики айванниң узунлуғи жигирмә гәз болуп, өйниң кәңлигигә тоғра келәтти; егизлиги жигирмә гәз еди; у ичини сап алтун билән қаплатти. □

⁵ У өйниң чоң зелиниң тамлирини арча-қариғай тахтайлири билән қаплатти, андин кейин сап алтун қаплатти вә үстигә хорма дәриғиниң шәкли билән зәнҗир нәқишлирини ойдурди. ⁶ У өйни аламәт чирайлиқ қилип тамлирини йәнә есил таш-якутлар билән зиннәтләтти. У ишләткән алтунлар пүтүнләй

□ **2:10 «жигирмә миң кор»** — бир кор 220 литр, 20000 кор 44 миллион литр, йәни бәкмиң 44,000 тонна болиду. «жигирмә миң бат» — бир бат 22 литр болуп, 20000 бат 440,000 литр болиду. □ **2:12 «орда»** — ибраний тилида «өй». □ **3:2 «Сулайманниң сәлтәнитиниң төртинчи жили, иккинчи ай...»** — бу вақит бәкмиң миладийәдин илгәрки 966-жили, 4-5-айда болуши мүмкин еди. □ **3:3 «узунлуғи ... атмиш гәз, кәңлиги жигирмә гәз»** — Муқәддәс Китапта ишлитилгән «гәз» адәмниң қолиниң җәйнигидин бармақлириниң учигичә болған арилиғи (тәхминән 45 сантиметр) еди. □ **3:4 «өйниң ... егизлиги жигирмә гәз еди»** — кона көчүрмиләрниң көпинчиси мошу йәрдә «бир йүз йигримә гәз еди» дейлиду. Биз мошу йәрдә кона «Сурияк» тәржимиси вә грек тилидики бир кона тәржимисигә ағишимиз.

парвайим алтуни еди. ⁷ У пүтүн өйни, өйниң лимлири, ишик босуға-кешәклири, барлиқ тамлири вә ишиклирини алтун билән қаплиди; у тамға керубларниң нәқшилирини ойдурди. ⁸ Сулайман йәнә әң муқәддәс жайни ясатти; униң узунлуғи жигирмә гәз болуп (өйниң кәңлиги билән тәң еди), кәңлигиму жигирмә гәз еди; у униң ичини пүтүнләй сап алтун билән қаплатти; алтун жәмий болуп алтә йүз талалнт еди. □ ⁹ Алтун миқниң еғирлиғи жәмий әллик шәкәл болди. Балиханилириниң ичиму алтун билән қапланди. □

¹⁰ Әң муқәддәс жай ичидә у икки керубниң һәйкилини ясап, уларни пүтүнләй алтун билән қаплиди. ¹¹ Икки керубниң қанитиниң узунлуғи жәмий жигирмә гәз еди; бир керубниң бир қанитиниң узунлуғи бәш гәз болуп, өйниң темиға тегип туратти; иккинчи тәрәптики қанитиниң узунлуғиму бәш гәз болуп, иккинчи бир керубниң қанитиға йетәтти. ¹² Йәнә бир керубниң қанитиниң узунлуғиму бәш гәз болуп, уму өй темиға тегип туратти; иккинчи бир қанитиниң узунлуғиму бәш гәз болуп, алдинқи бир керубниң қанитиға йетәтти. ¹³ Бу икки керубниң қанатлири йейилған һалда болуп, узунлуғи жәмий жигирмә гәз келәтти; иккилә керуб ерә турғузулған болуп, йүзлири өйниң ичигә қарайтти.

¹⁴ Сулайман йәнә көк рәңлик, сөсүн рәңлик, тоқ қизил вә ақ рәңлик жип тоқулмилиридин вә нәпис канаптин өйниң ичидики пәрдисини ясатти, униң үстигә керубларни кәштә қилип тоқутти.

¹⁵ Өйниң алдиға йәнә еғизлиги оттуз бәш гәз келидигән икки түврүк ясап қойдурди; һәр түврүкниң бешиниң еғизлиги бәш гәз келәтти. ¹⁶ У йәнә (ички каламханидиқәд) маржансиман зәнжир яситип, түврүк башири үстигә орнатти; у йүз данә анар яситип уларни зәнжирләргә орнатти. □ ¹⁷ У бу икки түврүкни өйниң алдиға, бирисини оң тәрәпидә, бирисини сол тәрәпидә турғузди; у оң тәрәптикисини Яқин, сол тәрәптикисини Боаз дәп атиди. □

4

¹ Узунлуғи жигирмә гәз, кәңлиги жигирмә гәз, еғизлиги он гәз келидигән бир мис қурбанға ясатти. ² У мистин «деңиз» ясатти; униң шәкли дүгиләк болуп, у гирвигигичә он гәз келәтти; еғизлиги бәш гәз, айланмиси оттуз гәз еди. □ ³ «Деңиз»ниң сиртқи аста қисми буқиниң шәкли билән чөрүлдүрүп безәлгән болуп, буқилар һәр бир гәзгә ондин, икки қатар қилинип, мис «деңиз» билән тәң қуноп чиқилған еди. ⁴ Мис «деңиз»ни он икки мис буқа көтирип туратти; униң үчи шималға, үчи ғәрипкә, үчи жәнупкә, үчи шәриқкә қарап туратти. «деңиз» буқиниң дүмбисигә ятқузулған болуп, буқиларниң қуйруғи ичи тәрәптә еди. ⁵ Мис деңизниң қелинлиғи бир алқан болуп, чөрисини чининиң гирвигидәк нилупәр шәклидә қилинған, униңға үч миң бат су пататти. □ ⁶ У йәнә он «жүюш деси» яситип, бәшини мис деңизниң оң тәрәпигә,

□ **3:8** «алтә йүз талалнт» — 600 талант бәлким 18.4 тонна еди. □ **3:9** «әллик шәкәл» — 50 шәкәл бәлким 600 грам. □ **3:16** «каламхана» — «әң муқәддәс жай»ниң «каламхана» дәп атилишиниң сәвви, униңда Худа Муса пәйғәмбәргә тапшурған «әһдә таш тахтлири» (Худаниң калами) селинған «әһдә сандуғи» бар еди; вә униң үстигә бәлким бәзи вақтида, Баш каһин шу «әң муқәддәс жай»ға киргәндә, Худаниң бешәрәтлири уларға келиши мүмкин еди. □ **3:17** «Яқин» ... «Боаз» — «Яқин» дегән сөз «У мустәһкәмләйду» дегән мәнидә; «Боаз» бәлким «күч билән» яки «қудрәттә» дегән мәнидә болуши мүмкин. Икки түврүкниң мәнаси шу чағда «У (Худа) буни (муқәддәс өйни) қудрәт билән мустәһкәмләйду» дегәнлик болиду. □ **4:2** «деңиз» — каһинлар жунидиған чоң бир дастур. □ **4:5** «үч миң бат су» — үч миң бат мошу йәрдә бәлким тәхминән 30000 литр болса керәк еди. Ибадәтханидики схемиларни көрүң.

бәшини сол тәрипигә қойғузди; көйдүрмә қурбанлиқларға ишлитидиган буюм-әсваплириниң һәммиси шу дасларда жуюлатти; «деңиз» болса каһинларниң жуюнуши үчүн ишлитиләтти.

⁷ У йәнә бәлгүләнгән шәкилдә он алтун чирақдан яситип муқәддәс жайниң ичигә орнатти; униң бәшини оң тәрәпкә, бәшини сол тәрәпкә қойдурди. ⁸ Йәнә он ширә яситип муқәддәс жайниң ичигә қойғузди; униң бәшини оң тәрәпкә, бәшини сол тәрәпкә қойғузди. У йәнә йүз данә алтун чинә ясатти.

⁹ У йәнә «каһинлар һойлиси», чоң һойла вә чоң һойлиниң дәрвазилирини ясатти вә дәрвазиларниң һәммисини мис билән қаплатти. ¹⁰ У мис «деңиз»ни ибадәтханиниң оң тәрипигә, йәни шәрқий жәнуп тәрипигә қойғузди.

¹¹ Нурам йәнә қазан, күрәк вә қача-қучиларни әткүзди. Нурам шу тәриқидә Сулайман падиша үчүн Худаниң өйиниң барлиқ қурулуш хизмитини пүттүрди,

□ ¹² Йәни икки түврүк, икки түврүкниң үстидики апқурсиман икки баш вә бу икки башни йеппи туридиган икки торни яситип пүттүрди. ¹³ Шу икки тор үстигә қайчилаштурулған төрт йүз анарни ясатти; бир торда икки қатар анар болуп, түврүк үстидики апқурсиман икки башни йеппи туратти. ¹⁴ У он дас тәглиги вә дас тәглигигә қоюлидиган он «жююш деси»ни, ¹⁵ «мис деңиз» вә униң астидики он икки мис буқини ясатқузди. ¹⁶ Қазан, күрәк, вилка-илмәкләр, вә мунасивәтлик барлиқ әсвапларни нурам-Аби Пәрвәрдигарниң өйини дәп Сулайман падишаға пақирайдиган миста яситип бәрди. ¹⁷ Падиша буларни Иордан түзләңлигидә, Суккот билән Зәрәдатаһ оттурисида, шу йәрдики сегиз лайда қелип ясап, қуйдуруп чиқти. □ ¹⁸ Сулайман ясатқузған бу әсвапларниң сани интайин көп еди; кәткән мисниң егирлигини өлчәп болмайтти.

¹⁹ Сулайман йәнә Худаниң өйи ичидики барлиқ әсвапларни ясатти — йәни алтун хушбуйғанни, «тәқдим нан» қоюлидиган ширәләрни ²⁰ вә сап алтунда қилинған чирақданлар билән чирақлирини ясатқузди; бу чирақлар бәлгүлимә бойичә ички «каламхана» алдида яндуруш үчүн болди. □ ²¹ У йәнә чирақданниң гүллири, чирақ вә пилик қайчилириниң һәммисини алтундин қилдурди (улар сап алтундин еди). ²² У йәнә печаклар, тавақлар, пиялә-қача вә күлданларниң һәммисини сап алтундин қилдурди. У өйниң ишиклирини, йәни ичидики әң муқәддәс жайға киридиган ички қатлима ишикләр вә өйниң «муқәддәс жай»иниң ташқириқи ишиклирини алтундин қилдурди. □

5

¹ Шуниң билән Сулайман Пәрвәрдигарниң өйи үчүн қилидиган барлиқ қурулушлар тамам болғанда, у атиси Давут Худаға атап бегишлиған нәрсиләрни (йәни күмүч, алтун вә һәммә башқа буюмларни) елип келип, Пәрвәрдигарниң өйиниң фәзнилиригә қойдурди.

Сулайман әһдә сандугини ибадәтханиға елип кириду
1Пад. 8:1-66

□ **4:11** «Нурам» — йәни нурам-аби. 2:13ни көрүң. □ **4:17** «Зәрәдатаһ» — яки «Зәрәтан» («1Пад.» 17:46ни көрүң). □ **4:20** «каламхана» — «әң муқәддәс жай»ниң йәнә бир атилишидур. 3:16дики изаһатни көрүң. □ **4:22** «печаклар» — яки «пилик қайчилири» яки «лахшигирлар». «У өйниң ишиклирини, йәни ичидики әң муқәддәс жайға киридиган ички қатлима ишикләр ... алтундин қилдурди» — башқа бир хил тәржимиси «У өйниң ишиклири, йәни әң муқәддәс жайниң ичигә киридиган қатлима ишикләр вә өйниң «муқәддәс жай»иниң ташқириқи ишиклириниң турум-үлгүжәклирини алтундин қилдурди».

² Шу чагда Сулайман Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғини «Давут шәһири»дин, йәни Зиондин йөткәп келиш үчүн Исраил ақсақаллирини, қәбилә бәглирини вә Исраил жәмәтлириниң бәглирини Йерусалимға жиғилишқа чақирди. ³ Буниң үчүн Исраилниң һәммә адәмлири Етаним ейида, йәни йәттинчи айда, бекитилгән һейтга падишаниң қешиға жиғилди. □ ⁴ Исраилниң һәммә ақсақаллири йетип кәлгәндә Лавийлар әһдә сандуғини көтирип маңди. ⁵ Улар әһдә сандуғини, жамаәт чедири билән униң ичидики барлиқ муқәддәс буюмларни көтирип елип чиқти. Каһинлар болған Лавийлар мошуларни елип чиқти. □

⁶ Сулайман падиша вә барлиқ Исраил жамаити әһдә сандуғиниң алдида меңип, көплигидин санини елип болмайдиған сан-санақсиз қой билән калини қурбанлиқ қиливатти. ⁷ Каһинлар Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғини өз жайиға, ибадәтханиниң ички «каламхана»сига, йәни әң муқәддәс жайға елип кирип керубларниң қанатлириниң астиға қойди. □ ⁸ Керубларниң йейилип турған қанити әһдә сандуғиниң орни үстидә болғачқа, әһдә сандуғи билән уни көтирип туридиған балдақларни йепип туратти. ⁹ Бу балдақлар сандуқниң тутқучлиридин наһайити узун чиқип турғачқа, каламханиниң алдида туруп әһдә сандуғиниң йенидики икки балдақниң учлирини көргили болатти, бирақ өйниң сиртида уларни көргили болмайтти; бу балдақлар таки бүгүнгә қәдәр шу йәрдә турмақта. □ ¹⁰ Әһдә сандуғиниң ичидә Муса пәйғәмбәр һорәб тегида турғанда ичигә салған икки тахтайдин башқа һеч нәрсә йоқ еди (Исраиллар Мисир зимииндин чиққандин кейин Пәрвәрдигар улар билән һорәбдә әһдә түзгән еди). □

¹¹ Каһинлар муқәддәс жайдин чиқишти (шу йәрдә һазир болған барлиқ каһинлар, өз нөвитигә қаримай өзлирини Худаға атап пакизлиған еди; □ ¹² нәғмә-навачи барлиқ Лавийлар, жүмлидин Асаф, һеман, Йәдутун вә уларниң оғуллири һәм қериндашлири чөкмән тонлирини кийишип, қурбанғаһниң шәрқидә туруп чаң, тәмбур вә чилтарлар челишиватқан еди; улар билән биллә канай челиватқан йәнә бир йүз жигирмә каһин бар еди) ¹³ вә шундақ болдуки, канайчилар билән нәғмә-навачилар һәммиси бирдәк челип, бир аваз билән Пәрвәрдигарға тәшәккүр-һәмдусана ейтиватқанда, йәни канайлар, жаңлар вә һәр хил сазларни челип, жуқури аваз билән «Пәрвәрдигар мөһривандур, өзгәрмәс муһәббиги әбәдил-әбәтгичидур» дәп Пәрвәрдигарни мәдһийәләватқанда — шу һаман ибадәтхана, йәни Пәрвәрдигарниң өйи бир булт билән толдурулди; ¹⁴ каһинлар ашу жулт түпәйлидин вәзипилирини өтүшкә туралмайтти, чүнки Пәрвәрдигарниң жуласи Худаниң өйини толдуруған еди.

6

¹ Бу пәйттә Сулайман: — Пәрвәрдигар тум қараңғулуқ ичидә туримән, дәп ейтқан еди; ² Лекин, *и Пәрвәрдигар*, мән Сениң үчүн бир һәйвәтлик макан болсун дәп, Сән

□ **5:3 «йәттинчи айда бекитилгән һейт»** — бу һейт «кәпиләр һейти» (йәнә «чедир һейти» яки «мевә һосул һейти»му дәп атилатти), 7-айниң 15-22 күнлиридә өткүзүлиду («Лав.» 23:34). Исраилниң әрлири униңға Йерусалимда қатнишиши лазим еди. □ **5:5 «жамаәт чедири»** — яки «жамаәт жиғилидиған чедир», йәни «ибадәт чедири».

□ **5:7 «каламхана»** — «әң муқәддәс жай»ниң йәнә бир атилишиду. 3:16дики изаһатни көрүң. □ **5:9 «бүгүнгә қәдәр...»** — бу ибарә шуни испатлайдуки, «Тарих-тәзкирә»ниң хатирлириниң көпинчиси ибадәтхана теһи өз жайида турған вақтида, сүргүн болуштин илгири йезилған (36-бап, 11-23-айәтләрни бәлким кейинки бир хатиричи қошуп язған).

□ **5:10 «һорәб теги»** — Синай теғиниң башқа бир исмидур. □ **5:11 «Каһинлар... өзлирини Худаға атап пакизлиған еди»** — мошу «пакизлаш» Тәвраттики таһарәт бәлғулимиләргә әмәл қилиштин ибарәт еди (мәсилән, «Лав.» 21-бап, 22:1-9ни көрүң).

мәңгү туридиган бир өйни ясидим, деди. □

³ Андин падиша бурулуп барлиқ Исраил жамаитигә бәхит тилиди; Исраилниң барлиқ жамаити униң алдида туратти. ⁴ У мундақ деди: — Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарга тәшәккүр-мәдһийә болғай! У Өз ағзи билән атам Давутқа вәдә қилған еди вә Өз қоли билән уни әмәлгә ашурди. У әслидә Давутқа: —

⁵ «Мән Өз хәлқим Исраилни Мисир зиминидин елип чиққан күндин буян намим үчүн вә йәрдә бир өй салай дәп Исраилниң һәр қайси қәбилилириниң шәһәрлиридин һеч қайсисини таллимидим, яки хәлқим Исраилға һөкүмран болушқа һеч қайси адәмни таллимидим; ⁶ һалбуки, Мән намим шу йәрдә болсун дәп Йерусалимни таллимидим вә хәлқим болған Исраилға һөкүмранлиқ қилсун дәп Давутни таллимидим» дегән еди.

⁷ Әнди атам Давутниң Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарниң намиға атап бир өй селиш арзу-нийити бар еди. ⁸ Бирақ Пәрвәрдигар атам Давутқа: «Көңүндә Мениң намимға бир өй ясашқа қилған нийитиң яхшиду; ⁹ амма шу өйни сән ясимайсән, бәлки пуштундин болидиган оғлуң, у Мениң намимға атап шу өйни салиду», дегән еди.

¹⁰ Мана әнди Пәрвәрдигар Өз сөзигә әмәл қилди. Мән Пәрвәрдигар вәдә қилғинидәк, атамниң орнини бесип, Исраилниң тәхтигә олтардим; Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарниң намиға атап бу өйни салдим. ¹¹ Мән бу өйдә әһдә сандуғини қойдум; әһдә сандуғи ичидә Пәрвәрдигарниң Исраиллар билән түзгән әһдә *тахтилири* барду» деди.

Сулайман Исраил үчүн дуа қилиду

¹² Андин Сулайман Исраилниң барлиқ жамаитигә йүзлинип, Пәрвәрдигарниң қурбанғаниниң алдида туруп қоллирини көтирип: — ¹³ (чүнки бая Сулайман мистин узунлуғи бәш гәз, кәңлиги бәш гәз, егизлиги үч гәз келидиган бир пәштақ яситип, ташқириқи һойлиниң оттурисиға жайлаштурған еди. У әнә шу пәштақ үстигә чиқип туруп, пүткүл Исраил жамаити алдида жүкүнүп олтирип, асманға қарап ғуличини яйған еди) ¹⁴ — у мундақ дуа қилди: — И Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар! Нә асманда нә зиминда Сәндәк Худа йоқтур; Сениң алдинда пүтүн қәлби билән маңидиган Өз қуллириң үчүн әһдәндә туруп өзгәрмәс муһәббетиңни көрситисән. ¹⁵ Чүнки Сән Өз қулуң атам Давутқа бәргән вәдидә турдуң; Сән Өз ағзиң билән ейтқан сөзүңни мана бүгүнкидәк Өз қулуң билән вужудқа чиқардиң. ¹⁶ Әнди һазир, и Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар, Өз қулуң атам Давутқа: — «Әгәр сениң әвлатлириң өз йоллириға сәгәк болуп сән Мениң алдимда маңғандәк, қанунумға әмәл қилип мансила, саңа әвладиңдин Исраилниң тәхтидә олтиридиган бир зат кам болмайду» дәп бәргән вәдәндә турғайсән. ¹⁷ Әнди һазир, и Исраилниң Худаси, Сән қулуң Давутқа ейтқан сөзлириң әмәлгә ашурулғай, дәп өтүнимән!

¹⁸ Лекин Худа Өзи растла йәр йүзидә инсанлар билән макан қиламду? Мана, асманлар билән асманларниң асмини Сени сифдуралмайдиган йәрдә, мән ясиган бу өй қандақму Сениң маканиң болалисун?! ¹⁹ Лекин и Пәрвәрдигар Худайим, қулуниң дуа вә илтиқасиға қулақ селип, қулуңниң Саңа көтәргән нидаси вә тилигини аңлиғайсән. ²⁰ Шуниң билән Өз көзлириңни кечә-күндүз бу өйгә, йәни Сән: «Мениң намимни у йәрдә аян қилимән» дәп ейтқан жайға кечә-күндүз тиккәйсән; Өз қулуңниң у жайға қарап қилған дуасиға қулақ салғайсән.

□ ²¹ Қулуң вә хәлқиң Исраил бу жайға қарап дуа қилған чағда, уларниң

□ **6:2** «Һайвәтлик макан» — йәнә бир хил тәржимиси «туралғу-макан». □ **6:20** «Өз қулуңниң у жайға қарап қилған дуаси» — яки болмиса: «өз қулуңниң у жай тоғрисидики дуаси...»

илтиҗалирига қулақ селип, Өз маканиң қилған асманлардин туруп аңлиғайсән, аңлиғиниңда уларни кәчүргәйсән.

²² Әгәр бириси өз хошнисига гуна қилса вә шундақла ишниң раст-ялғанлиғини бекитиш үчүн қәсәм ичкүзүлсә, бу қәсәм бу өйдики қурбанғаһниң алдиға кәлсә, ²³ Сән қәсәмни асманда туруп аңлап, амал қилип Өз бәндилириң оттурисида һөкүм чиқарғайсән; гунайи бар адәмниң гунайини өзигә қайтуруп, өз йолини өз бешиға яндуруп, гунасиҙ адәмни ақлап өз адиллиғиға қарап униңға һәққини бәргәйсән.

²⁴ Өз хәлқиң Исраил Сениң алдиңда гуна қилғини үчүн дүшмәндин йеңилсә, яманлиғидин қайтип бу өйдә туруп, намиңни етирап қилип саңа дуа билән илтиҗа қилса, ²⁵ Сән асманда аңлап, Өз хәлқиң Исраилниң гунайини кәчүрүп, уларни Сән ата-бовилириға вә өзлиригә тәқдим қилған зиминға қайтуруп кәлгәйсән.

²⁶ Улар Саңа гуна қилғини үчүн асман етилип ямғур яғмайдиған қиливетилгән болса, лекин улар бу жайға қарап Саңа дуа қилип намиңни етирап қилип, Сениң уларни қийинчиликқа салғиниң түпәйлидин өз гунайидин йенип товва қилса,

²⁷ Сән асманда туруп қулақ селип, қуллириңниң вә хәлқиң Исраилниң гунайини кәчүргәйсән; чүнки Сән уларға меңиш керәк болған яхши йолни үгитисән вә Өз хәлқиңгә мирас қилип бәргән зиминниң үстигә ямғур яғдурисән!

²⁸ Әгәр зиминда ачарчилик я ваба болса, я зираәтләр дан алмиса я һал чүшсә я уни чекәткиләр яки чекәткә личинкилири бесивалса, я дүшмәнләр уларниң зиминдики шәһәрлириниң қовуқлириға һужум қилип қоршивалса, я һәр қандақ апәт я кесәллик болса, ²⁹ ундақта барлиқ хәлқиң Исраил болсун, һәр қандақ киши болсун, өзигә кәлгән апәтни вә өз дәрдини билип, қоллирини бу өйгә сунуп, мәйли қандақ дуа яки илтиҗа қилсун, ³⁰ әнди Сән туруватқан маканиң асманда туруп аңлап, кәчүрүм қилғайсән, Сән һәр бир адәмниң қәлбини билгәчкә, өзиниң йоллирини өзигә яндурғайсән (чүнки Сәнла, пәқәт Сәнла һәммә инсан балилириниң қәлблрини билгүчидурсән); ³¹ шундақ қилип, улар Сән ата-бовилиримизға тәқдим қилған зиминда олтирип өмриниң һәммә күнлиридә Сәндин қорқуп йоллириңда маңидиған болиду.

³² Өз хәлқиң Исраилдин болмиған, Сениң улук намиң, күдрәтлик қолуң вә созған билгиғиң түпәйлидин жирақ-жирақлардин кәлгән мусапир болса, у келип бу өй тәрәпкә қарап дуа қилса, ³³ Сән туруватқан маканиң болған асманларда униңға қулақ селип, у мусапир Саңа нида қилип тилигиниң һәммисигә мувапик қилғайсән; шуниң билән йәр йүзидики барлиқ әлләр намиңни тонуп йетип, Өз хәлқиң Исраилдәк Сәндин қорқидиған болуп, мән ясиған бу өйниң Сениң намиң билән аталғинини билиду. □

³⁴ Әгәр Сениң хәлқиң Сениң тапшуруғуң билән дүшмини билән жәң қилишқа чиққанда, Сән таллиған бу шәһәргә, шундақла мән намиңға атап ясиған бу өй тәрәпкә қарап Сән Пәрвәрдиғарға дуа қилса, ³⁵ Сән асманларда туруп уларниң дуаи билән илтиҗасига қулақ селип, уларни нусрәткә ериштүргәйсән.

³⁶ Әгәр улар Саңа гуна садири қилған болса (чүнки гуна қилмайдиган һечкиши йоқтур) Сән уларға ғәзәплинип, уларни дүшмәнлириниң қолиға тапшурған болсаң, булар уларни жирақ-йеқинға, өз зиминиға сүргүн қилип елип барған

□ **6:22** «Әгәр... ишниң раст-ялғанлиғини бекитиш үчүн қәсәм ичкүзүлсә...» — бундақ қәсәм тоғрилиқ «Чөл.» 11:5-31ни көрүң. «Қәсәм бу өйдики қурбанғаһниң алдиға кәлсә...» мүмкинчилиги барки, Исраилда мошундақ қәсәмләрни ичиш үчүн қурбанғаһниң алдиға келиш керәк әмәс еди, пәқәт: «Худаниң қурбанғаһи алдида қәсәм қилимәнки...» дегәндәк сөزلәр ейтилған болса «нәқ қурбанғаһ алдида турғандәк» һесаплинатти. □ **6:33** «бу өйниң Сениң намиң билән аталғини» — бу ибарә Худаниң ибадәтханиси тоғрилиқ «бу өй Мениңкидур» вә «бу өйдә Мениң ким еканлиғим аян қилиниду» дегәндәк икки мәхситини көрситиду.

болса, ³⁷ лекин улар сүргүн қилинған жутта әс-һошини тепип товва қилип, өзи сүргүн болған жутта Саңа: — Биз гуна қилип, қәбиһликкә берилип Сәндин йүз өрүп кәттуқ, дәп йелинса, ³⁸ — әгәр уларни сүргүн қилғанларниң зиминида пүтүн қалби вә пүтүн женидин Сениң тәрипиңгә йенип, Сән уларниң ата-бовилириңа тәқдим қилған зиминға, Сән таллиған шәһәр тәрәпкә вә мән намиңға атап ясиған бу өй тәрәпкә йүзини қилип дуа қилса, ³⁹ Сән туруватқан маканиң болған асманларда туруп уларниң дуаси вә илтижаһлирини аңлап улар үчүн һөкүм чиқирип, Өз хәлқиңниң Саңа садир қилған гунайини кәчүрүм қилғайсән; ⁴⁰ әнди и Худайим, Сәндин өтүнимән, бу йәрдә қилған дуаларға көзүң очуқ, қулиқиң диң болғай!

⁴¹ Әнди орнуңдин тургин, и Пәрвәрдигар Худа, Сән қудритиңниң ипадиси болған әһдә сандуғуң билән, Өз арамғаһиңға киргәйсән!

Каһинлириң һәққанийлиқ билән кийдүрүлсун, Мөмин бәндилириң яхшилиғиңдин шатлансун!

⁴² И Пәрвәрдигар Худа, Өзүң мәсиһ қилғиниңниң йүзини яндурмиғайсән; Кулуң Давутқа көрсәткән өзгәрмәс муһәббитиңни есиңдә тутқайсән!» □

7

Сулайман ибадәтханини Худаға бегишлайду

¹ Сулайман дуасини түгитишигила, асмандин от чүшүп көйдүрмә қурбанлиқ һәмдә башқа қурбанлиқларни қоймай көйдүрүвәтти; Пәрвәрдигарниң шан-шәриви өйни толдурди. ² Пәрвәрдигарниң шан-шәриви өйни толдурувәткәчкә, каһинлар Пәрвәрдигарниң өйигә кирәлмиди. ³ От чүшкәнлигини вә Пәрвәрдигарниң шан-шәриви өйниң үстидә тохтиғанлигини көрүп, Израилларниң һәммиси таш ятқузулған мейданда жүкүнүп баш уруп: «Пәрвәрдигар мөһривандур, Униң өзгәрмәс муһәббити мәңгүгичә туриду!» дәп Пәрвәрдигарға ибадәт қилип тәшәккүр-мәдһийә оқушти. ⁴ Падиша вә пүткүл хәлиқ Пәрвәрдигарниң алдида қурбанлиқлирини сунди. ⁵ Сулайман падиша жигирмә икки миң кала, бир йүз жигирмә миң қойни қурбанлиқ қилип сунди. Шундақ қилип падиша вә пүткүл хәлиқ Худаниң өйини Худаға бегишлиди.

⁶ Каһинлар вә шундақла Пәрвәрдигарға атиған сазларни тутқан Лавийлар өз орунлирида туратти (падиша Давут бу сазларни Пәрвәрдигарниң мәдһийисидә ишләткили ясиған еди, у Пәрвәрдигарға: «Униң өзгәрмәс муһәббити әбәткичидур» дәп мәдһийә оқуғинида уларни ишлитәтти); каһинлар Лавийларниң удулида туруп канай челишатти; Израилларниң һәммиси шу йәрдә өрә турушқан еди.

⁷ Сулайман Пәрвәрдигарниң өйиниң алдидики һойлисиниң оттурисини айрип муқәддәс қилип, у йәрдә көйдүрмә қурбанлиқлар вә енақлиқ қурбанлиғилириниң яғлирини сунди; чүнки Сулайман ясатқан мис қурбанғаһ көйдүрмә қурбанлиқлар, аш һәдийилири вә қурбанлиқларниң яғлирини қобул қилишқа кичик кәлди. ⁸ Шуниң билән у вақитта Сулайман вә униң билән болған пүтүн Израил, йәни Хамат райониға кириш еғизидин тартип Мисир еқинигичә һәммә йәрләрдин кәлған зор бир жамаәт һейт өткүзди. □ ⁹ Сәккизинчи күни улар тәнтәнилик бир ибадәт жиғилиши өткүзди; улар йәттә күн қурбанғаһни Худаға

□ **6:42 «Өзүң мәсиһ қилғиниң»** — бу, бәлким Давутниң әвлади болған Сулайман падишаниң өзи үчүн қилған дуаси. Худаниң «мәсиһ қилғини» тоғрилиқ «Зәбур» 2-күй вә изаһатларни көрүң. **«Кулуң Давутқа көрсәткән өзгәрмәс муһәббитиң»** — шүбһисизки, бу ибарә Худаниң Давутқа қилған барлиқ вәдилирини өз ичигә алиду. □ **7:8 «Хамат райониға кириш еғизидин тартип...»** — яки «Либо-Хаматтин тартип...».

атап бегишлиған еди андин улар йәнә йәттә күн һейт өткүзди. □ 10 Йәттинчи айның жигирмә үчинчи күни падиша хәлиқни өз өй-чедирлиригә қайтурди; улар Пәрвәрдигарниң Давутқа, Сулайманға вә Өз хәлқи Исраилға қилған яхшилиқлири үчүн қәлбидә шат-хурам болуп қайтип кәтти.

11 Шундақ қилип Сулайман Пәрвәрдигарниң өйини вә падишаниң ордисини ясап пүттүрди. Сулайманниң көңлигә Пәрвәрдигарниң өйидә вә өзиниң ордисидә немә қилиш кәлгән болса, шу ишларниң һәммиси оңушлуқ пүтти. □

Пәрвәрдигар Сулайманға вәдә һәм ағаһ бериду

1Пад. 9:1-9

12 Андин Пәрвәрдигар кечидә Сулайманға аян болуп униңға: «Мән сениң дуайиңни аңлидим вә Өзүмгиму бу жайни «қурбанлиқ өйи» болушқа таллидим.

13 Эгәр Мән асманни ямғур яғмайдиған қилип етивәтсәм яки чекәткиләргә зиминдики мәһсулатларни йәп ташлашни буйрусам вә яки хәлқим арисига ваба тарқитивәтсәм, 14 шу чағда намим билән аталған бу хәлқим өзини кәмтәр тутуп, дуа қилип йүзүмни изләп, рәзил йоллиридин янса, Мән асманда туруп аңлап, уларниң гунайини көчүримән вә зиминини сақайтимән. □ 15 Әнди бу йәрдә қилинған дуаларға Мениң көзлирим очуқ вә қулақлирим диң болиду. 16 Мән әнди намим мәңгү бу йәрдә аян қилинсун дәп бу өйни таллап, уни Өзүмгә муқәддәс қилдим; көзүмму, қәлбимму һемишә шу йәрдә болиду.

17 Сән болсаң, атаң Давутниң алдимда маңғинидәк сәнму саңа буйруғинимниң һәммисигә мувапик әмәл қилиш үчүн бәлгүлимилирим вә һөкүмлиримни тутуп алдимда маңсаң, 18 Мән әнди атаң Давутқа: «Исраилниң тәхтидә саңа әвладиңдин олтиришқа бир зат кам болмайду» дәп әһдә қилғинимдәк, Мән сениң падишалиқ тәхтиңни Исраилниң үстидә мәнкәм қилимән. 19 Бирақ эгәр силәр Мениңдин йүз өрүп, Мән силәрниң алдиңларда жақалиған бәлгүлимилирим вә әмирлиримни ташлап, башқа илаһларниң қулуғиға кирип чоқунсаңлар, 20 шу чағда Мән Исраилни уларға тәқдим қилған зиминидин жулуп ташлаймән; вә Өз намимни көрситишкә Өзүмгә муқәддәс қилған бу өйни нәзираимдин ташлаймән вә Исраилни һәммә хәлиқләр арисидә сөз-чөчәк вә тапа-тәниниң объекти қилимән; 21 бу өй гәрчә һазир улук болсиму, шу заманда униңдин өткәнләрниң һәммиси қаттиқ һәйран қилишип: «Пәрвәрдигар бу зиминға вә бу өйгә немишкә шундақ қилғанду?» дәп сорайду. □ 22 Кишиләр: — Чүнки зиминдики хәлиқләр ата-бовилириниң Худаси, йәни уларни Мисир зиминидин чиқарған Пәрвәрдигарни ташлап, өзлирини башқа илаһларға бағлап, уларға сәждә қилип қулуғида болғанлиғи үчүн, У бу пүткүл күлпәтни уларниң бешиға чүшүрүпту, дәп жавап бериду.

8

Қурулушлар вә сода-сетиқлар

1Пад. 9:10-28

□ 7:9 «... Йәнә йәттә күн һейт өткүзди» — «кәпиләр һейти» бекитилгән вақит йәттә күн еди. Исраиллар мошу вақитқа йәнә йәттә күн қошти. □ 7:11 «орда» — бу айәттә «өй» дегән сөз билән ипадилиниду. □ 7:14 ...уларниң зиминини сақайтимән — мошу дегәнлик Худаниң қәһәтчилик, чекәткиләр вә бабалар йәткүзгән зиянини әслигә кәлтүрүшини көрситиду. □ 7:21 «бу өй гәрчә һазир улук болсиму...» — башқа бир хил тәржимиси: «бу өй бир харабә болиду...»

1 Шундақ болдики, жигирмә жил өтүп, Сулайман Пәрвәрдигарниң өйи билән падишаниң өйини ясап болғандин кейин, ² у һирам өзигә соға қилған шәһәрләрни қайтидин куруп чиқти; Исраиллар шу йәрдә олтирақлашти. □

³ Сулайман Хамат-Зобан шәһиригә берип уни ишғал қилди.

⁴ У йәнә чөлдики Тадморни вә өзиниң Хаматта қурған барлиқ ғәзнә шәһәрлирини йәнә оңшитип қурди. ⁵ У йәнә Үстүнки Бәйт-һорон билән Астинқи Бәйт-һоронни сепил, балдақлиқ қовуқлири болған қорғанлиқ шәһәрләргә айландурди;

⁶ Баалатни, шундақла өзигә хас һәммә ғәзнә шәһәрлирини, «жәң һарвуси шәһәрлири»ни, атлиқларни орунлаштурған шәһәрләрни вә Йерусалимда, Ливанда вә өзи сораидиған барлиқ зиминда халиқинини бена қилди.

⁷ Исраилдин болмиған һиттийлар, Аморийлар, Пәриззийләр, һивийлар вә Йәбусийлардин Исраил зиминида қелип қалғанларниң һәммисини болса, ⁸ Сулайман буларни, йәни Исраиллар пүтүнләй йоқатмиған әлләрниң қалған әвлатлирини куллук һашаға тутти. Улар бүгүнки күнгичә шундақ болуп кәлди.

□ ⁹ Лекин Исраиллардин Сулайман өз ишлири үчүн һеч кимни кул қилмай, бәлки уларни ләшкәр, һөкүмдар-әмәлдар, һарву билән атлиқларниң сәрдарлири қилди. ¹⁰ Булардин падиша Сулайманниң ишлигүчиләрниң үстигә қойған чоң назарәтчилири болуп, икки йүз әллик еди. □

¹¹ Сулайман Пирәвниң қизини «Давутниң шәһири»дин өзи униңға салдурған ордиға әкәлтүрди; чүнки у: «Аялимниң Исраил падишаси Давутниң ордисида туруши мувапиқ әмәс; чүнки Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғи барғанлиги жайларниң һәммиси муқәддәстур», — деди. □

¹² Сулайман бу чағда Пәрвәрдигарниң қурбанғаһида, йәни муқәддәс жайниң айванниң алдиға салдурған қурбанғаһта Пәрвәрдигарға атап көйдүрмә қурбанлиқ тәқдим қилатти; ¹³ — йәни Муса пәйғәмбәрниң тапшуруғи бойичә, һәр күни, шабат күнлиридә, айниң биринчи күнлиридә вә һәр жилда үч кетим өткүзүлидиған алаһидә һейт күнлиридә — «петир нан һейти», «һәптиләр һейти» вә «кәпиләр һейти»дики күнләрдә бекитилгән бурчлуқ қурбанлиқларни қилатти. □ ¹⁴ Сулайман йәнә атиси Давутниң бәлгүләп бәргини бойичә қаһинларниң хизмәтлириниң вә Лавийларниң бурчлириниң ада қилиниши үчүн нөвәт-гуруппиларни бекитти; Лавийларниң һәр күни мәдһийә оқуш вә қаһинларниң алдида хизмәтләрни ада қилиш бурчи бар еди. Сулайман йәнә дәрвазивәнләрни нөвити бойичә һәр дәрвазиниң хизмитини қилишқа бекитти; чүнки Худаниң адими Давутниң буйруғи шундақ еди. ¹⁵ Қаһин-лавийлар падишаниң қаһинларға вә Лавийларға буйруғанлиридин, мәйли қандақ иш болсун яки ғәзниләргә даир иш болсун һеч баш тартмайтти.

¹⁶ Пәрвәрдигарниң өйини селишта, өй ули селинған күндин тартип пүткичә Сулайманниң барлиқ қурулуш ишлири пухта тамамланди. Шундақ қилип

□ **8:2** «Һирам» — яки «һурам», йәни Турниң падишаси. □ **8:8** «Исраиллар пүтүнләй йоқатмиған әлләр...» — бу вақәләр Йәшуа пәйғәмбәр заманида болған. Тәвраттики «Йәшуа»ни көрүң.

Мошу һашарчилар 13:5-16дә хатирленгәнләрдин башқа һашарчилар болса керәк еди. «улар бүгүнки күнгичә шундақ болуп кәлди» — бу сөз Исраиллар теһи өз вәтинидә турған вақтида хатирленгән, әлвәттә. □ **8:10** «чоң назарәтчилири... Икки йүз әлликиди» — «1Пад.» 9:23дә бу сан бәш йүз әллик дейилиду. Бәлки бу санлар башқа-башқа вақәттики әһвалларни көрситиши мүмкин.

□ **8:11** «Сулайман Пирәвниң қизини ... өзи униңға салдурған ордиға әкәлтүрди; чүнки у: «Аялимниң Исраил падишаси Давутниң ордисида туруши мувапиқ әмәс» — униң шундақ орунлаштурушиниң сәвәви, Пирәвниң қизи Йәһудий болмиғачқа вә бәлким Пәрвәрдигардин қорқмиғанлиги үчүн еди. □ **8:13** «петир нан һейти» — йәнә «өтүп кетиш һейти» яки «пасха һейти» дәп атилиду. Әмәлийәттә «өтүп кетиш һейти» «петир нан һейти»ниң биринчи күнидила өткүзүлиду. «кәпиләр һейти» — «һәптиләр һейти» — йәни «дәсләпки һосул һейти» дәп атилиду.

Пәрвәрдигарниң өйи пүтти.

¹⁷ Андин Сулайман Едом зиминида Қизил деңиз бойидики Әзион-Гәбәргә вә Елатқа қарап маңди. ¹⁸ Нурам падиша өз хизмәткарлири арқилиқ кемиләр вә деңиз йоллириға пишшиқ адәмлирини Сулайманниң йениға әвәтти. Улар Сулайманниң хизмәткарлири билән биллә Офирға берип, у йәрдин төрт йүз әллик талант алтун елип, уни падиша Сулайманниң қешиға йәткүзүп кәлди. □

9

Шебаниң аял падишаси даналиқни издәп келиду

1Пад. 10:1-3

¹ Шебаниң аял падишаси болса Сулайманниң даңқ-шөһритини аңлап, уни қийин чигиш-соаллар билән синиғили Йерусалимға кәлди. У хушбуй буюмлар, интайин тола алтун вә яқут-гөһәрләр артилған төгиләрни елип, чоң дәбдәбә билән кәлди. Сулайманниң қешиға кәлгәндә өз көңлигә пүккән һәммә иш тоғрилиқ униң билән сөзләшти. ² Сулайман униң һәммә сориганлириға жавап бәрди. Неч немә Сулайманға қараңғу әмәс еди, бәлки һәммисидә униңға жавап бәрди.

³ Шебаниң аял падишаси Сулайманниң даналиғиға, ясиған орда-сарайға,

⁴ дәстихандики таамларға, әмәлдарларниң қатар-қатар олтиришлириға, хизмәткарлириниң қатар-қатар турушлириға, уларниң қийгән қийимлиригә, униң сақийлири вә уларниң қийгән қийимлиригә вә униң Пәрвәрдигарниң өйидә атап сунған көйдүрмә қурбанлиқлириға қарап, уни ичигә чүшүп кәтти. □

⁵ У падишаға: — Мән өз жутумда силиниң ишлири вә даналиқлири тоғрисида аңлиған хәвәр раст экән; ⁶ амма мән келип өз көзлирим билән көрмигичә бу сөзләргә ишәнмигән едим; вә мана, мән һәтта йериминиму аңлимиған экәнмән; силиниң даналиқлири билән бәрикәт-баяшатлиқлири мән аңлиған хәвәрдин зиядә экән. ⁷ Силиниң адәмлири немидегән бәхитлик-һә! һемишә силиниң алдилирида туруп даналиқлирини аңлайдиған бу хизмәткарлири нәқәдәр бәхитлиқтур! ⁸ Силидин сөйүнгән, силини өзи үчүн Исраилниң тәхтигә олтарғузған Пәрвәрдигар Худалири мубарәктур! Худалири Исраилға бағлиған муһәббти үчүн, уларни мәңгү мәзмут турсун дәп У силини тоғра һөкүм вә адаләт сүргили улар үстигә падиша қилди, деди.

⁹ У падишаға бир йүз жигирмә талант алтун, интайин көп хушбуй буюмлар вә яқут-гөһәрләрни соға қилди. Шебаниң аял падишаси Сулайман падишаға сунған шунчә зор миқдардики хушбуй буюмлар шуниндин кейин һеч көрүнгән әмәс ¹⁰ (Офирдин алтунларни әпкелидиған нурамниң хизмәткарлири вә Сулайманниң хизмәткарлири йәнә интайин зор миқдардики сәндәл яғичини вә яқут-гөһәрләрниму елип кәлди. ¹¹ Падиша сәндәл яғичидин Пәрвәрдигарниң өйи үчүн вә падишаниң ордиси үчүн пәләмпәйләр ясап һәм нәғмә-навачилар үчүн чилтарлар вә сазларни шуниндин ясатти. Шундақ есил сәндәл яғичи Йәһуда зиминида бу вақитқичә һеч көрүлүп бақмиған еди). □ ¹² Сулайман падиша Шебаниң аял падишасиға униң өзигә қилған соғилиридин ашуруп соға

□ **8:18** «төрт йүз әллик талант алтун» — 450 талант бәким 15 тонна еди. «Нурам өз хизмәткарлири арқилиқ кемиләр вә деңиз йоллириға пишшиқ адәмлирини Сулайманниң йениға әвәтти. Улар ... Офирға берип, у йәрдин ... алтун елип, уни падиша Сулайманниң қешиға йәткүзүп кәлди» — нурамниң кемилери бәким жуқурида 17-айәттә тилға елинған Әзион-Гәбәр вә Елат дегән портларға берип-келәтти.

□ **9:4** «уни ичигә чүшүп кәтти» — ибраний тилида «униңдә роһ қалмиди». Демәк, интайин һәйран қалди. □ **9:11** «шундақ есил сәндәл яғичи» — яки «ундақ сазлар».

тутти, аял падишаниң көңли тартқан һәммини — немә сориса, шуни бәрди; андин у хизмәткарлири билән йолға чиқип өз жутиға қайтип кәтти.

Сулайманниң байлиқлири

1Пад. 10:14-29

13 Сулайманға һәр жили кәлтүрүлгән алтунниң өзи алтә йүз атмиш алтә талант еди. □ 14 Бу кириминдин башқа, оқәтчи-тижарәтчиләр, барлиқ әрәб падишалар вә өз зиминидики әмәлдарларму алтун-күмүчләрни елип Сулайманға тапшуратти.

15 Сулайман падиша икки йүз чоң сипарни соқтурди вә һәр сипарға алтә йүз шәкәл алтун кәтти. □ 16 Шундақла үч йүз қалқанни япилақланған алтундин ясиди; һәр бир қалқанни ясашқа үч йүз шәкәл алтун ишлитилди; падиша уларни «Ливан ормини сарийи»ға есип қойди. □

17 Падиша пил чишлиридин чоң бир тәхт ясап, уни сап алтун билән қаплатти.

18 Тәхтниң алтә қәвәтлик пәләмпийи бар еди, униң бир алтун путпәриси тәхт билән тутишип туратти; орундуқниң икки йенида таянғучиси бар еди, һәр бир таянғучниң йенида бирдин өрә турған ширниң һәйкили бар еди. 19 Алтә қәвәтлик пәләмпийниң үстидә, оң вә сол тәрипидә өрә турған он икки ширниң һәйкили болуп, һәр бир баскучниң оң-сол тәрипидә бирдин бар еди; башқа һеч қандақ әлдә униңға охшаш ясалғини йоқ еди.

20 Сулайман падишаниң барлиқ жам-пиялири алтундин ясалған; «Ливан ормини Сарайи»дики барлиқ қача-қучилар тавланған алтундин ясалған; Сулайманниң күнлиридә күмүч һеч немә һесаплинатти. 21 Чүнки падишаниң кемилири һурамниң хизмәткарлири билән биллә Таршишқа берип туратти; «Таршиш кемә»ләр һәр үч жылда бир қетим келип алтун-күмүч, пил чишлири, маймунлар вә тозларни әкәлтти. □

22 Сулайман падиша йәр йүзидики барлиқ падишалардин байлиқта вә даналиқта үстүн еди. 23 Худаниң Сулайманниң көңлигә салған даналиқини аңлаш үчүн йәр йүзидики барлиқ падишалар униң билән дидарлишиш арзуси билән келәтти; 24 кәлгәнләрниң һәммиси өз соғитини елип келәтти; йәни күмүч қача-қучилар, алтун қача-қучилар, кийим-кечәкләр, дубулға-савутлар, тетитқулар, атлар вә қечирларни елип келәтти. һәр жили улар бәлгүлик миқдарда шундақ қилатти. □

25 Вә Сулайманниң жәң һарвусиға қатидиған атлири үчүн төрт миң егили бар еди, шуниңдәк он икки миң атлиқ әскири бар еди; у уларни «жәң һарвуси шәһәрлири»гә вә өзи туридиған Йерусалимға орунлаштурди. □ 26 Сулайман Әфрат дәрйисидин Филистийә зиминиғичә таки Мисирниң чегарисиға қадәр болған барлиқ падишалиқлар үстидин һөкүмранлиқ қилди. 27 Падиша Йерусалимда күмүчни таштәк көп, кедир дәрәқлирини жәнубий түзләңликтики

□ 9:13 «алтә йүз атмиш алтә талант» — 666 талант, 22 тонна. □ 9:15 «алтә йүз шәкәл» — 600 шәкәл бәлким 7 килограмға йеқин. □ 9:16 «үч йүз шәкәл» — 300 шәкәл бәлким 3.5 килограмға йеқин. «Ливан ормини сарийи» — Сулайманниң ордисиниң «Ливан ормини сарийи» дәп атилишиниң сәвәви униң қурулушида Ливандин кәлтүрүлгән чирайлиқ кедир яғачлирини көп ишләткәнликтин болған еди. Орда ичидә «кедир яғичи түврүгидин төрт қатар» болғини үчүн «ормандәк» көрүнгән болса керәк.

□ 9:21 «Таршиш» — «Таршиш» дегән исим Испанийә, шималий Африка яки Британийниң яки үчиниң һәммисини көрситиду. «Таршиш кемә» — бәлким Таршиш дегән портқа берип келиш сәпиригә чидамлиқ болған кемини көрситәтти. □ 9:24 «тетитқулар» — яки «хушбуй буюмлар». □ 9:25 «жәң һарвусиға қатидиған атлири үчүн төрт миң егили» — яки «атлар үчүн төрт миң егили, жәң һарвулири вә...». «он икки миң атлиқ әскири» — яки пәкәт «он икки миң атлири».

үжмә дәрәқлиригә охшаш нурғун қилди. □ ²⁸ Кишиләр атларни Мисирдин вә һәр қайси жутлардин Сулайманға йәткүзүп берип туратти.

²⁹ Сулайманниң башқа әмәлири баштин ахиригичә «Натан пәйғәмбәрниң баянлири», «Шилоһлуқ Ахияһниң бишарити», шундақла Нибатниң оғли Йәробоам тоғрилиқ «Алдин көргүчи Иддо көргүн аламәт көрүнүшләр» дегән китапларға пүтүлгән әмәсмиди? □ ■

³⁰ Сулайман Йерусалимда туруп пүтүн Исраилниң үстидин қириқ жил сәлтәнәт қилди. ³¹ Сулайман ата-бовилири арасида ухлиди; халайиқ уни атиси Давутниң шәһиридә дәпнә қилди; униң оғли Рәһобоам униң орниға падиша болди. □

10

Исраил иккигә бөлүнүп кетиду — шималий қәбилиләр Рәһобоамға қарши чиқиду
1Пад. 12:1-24

¹ Рәһобоам Шәқәмгә барди; чүнки пүткүл Исраил уни падиша тиклигили Шәқәмгә кәлгән еди. ² Нибатниң оғли Йәробоам шу ишни аңлиғанда шундақ болдики, Мисирдин қайтип кәлди (чүнки у Сулайман падишадин қечип Мисирда турувататти). ³ Әнди халайиқ әдәм әвәтип уни чақиртип кәлди. Шуниң билән Йәробоам вә пүткүл Исраил келип Рәһобоамға: —

⁴ Силиниң атилири бойнимизға салған боюнтуруғини еғир қилди. Сили әнди атилириниң бизгә қойған қаттиқ тәләплири билән еғир боюнтуруғини йениклитип бәрсила, силиниң хизмәтлиридә болимиз, дейишти.

⁵ У уларға: — һазирчә қайтип үч күндин кейин андин қешимға йәнә келиңлар, деди. Шуниң билән хәлиқ тарилип кәтти. ⁶ Рәһобоам падиша өз атиси Сулайман һаят вақтида униң хизмитидә турған мойсипитлардин мәслиһәт сорап: — Бу хәлиқкә беридиган жававим тоғрисида немә мәслиһәт көрситисиләр? — деди.

⁷ Улар униңға: — Әгәр сили разилиқ билән бүгүн бу хәлиқни хуш қилип уларға меһриван муамилә көрситип, уларға яхши сөzlәр билән жавап қилсила, улар силиниң барлиқ күнлиридә хизмәтлиридә болиду, деди.

⁸ Лекин у мойсипитларниң көрсәткән мәслиһәтини қайрип қоюп, өзи билән чоң болған, алдида хизмитидә болуватқан яшлардин мәслиһәт сорап ⁹ уларға: — Маңа «Силиниң атилири бизгә салған боюнтуруғини йеникләткәйла» дәп тилигән бу хәлиқкә жавап беришимиз тоғрилиқ қандақ мәслиһәт берисиләр? — деди. ¹⁰ Униң билән чоң болған бу яшлар униңға: — «Силиниң атилири боюнтуруғимизни еғир қилди, әнди сили уни бизгә йеник қилғайла» дәп ейтқан бу хәлиқкә сөз қилип: — «Мениң чимчилақ бармиғим атамниң белидин томрақтур. ¹¹ Атам силәргә еғир боюнтуруғини салған, лекин мән боюнтуруғуңларни техиму еғир қилимән. Атам силәргә қамчилар билән тәнбиһ-тәрбийә бәргән болса мән силәргә «чаянлиқ қамчилар» билән тәнбиһ-тәрбийә беримән», дегәйла, — деди. □

□ **9:27 «кедир дәрәқлири»** — яки «кедир яғичи». Лекин бизниңчә Сулайман кедир яғичини ишлителипа қалмай, шу чирайлиқ дәрәқләрдин Йерусалим әтрапиға көп тиктүрди («Топ.» 2:5ни көрүң). **«жәнубий түзләңлик»** — ибраний тилида «Шәфәләһ» — бу йәр исми. □ **9:29 «Натан пәйғәмбәрниң баянлири», «Шилоһлуқ Ахияһниң бишарити»** вә «Алдин көргүчи Иддо көргүн аламәт көрүнүшләр» — мошу үч китаптин һазир жәвиримиз йоқ. ■ **9:29** 1Пад. 11:41-43 □ **9:31 «Сулайман... ата-бовилири арасида ухлиди»** — мошу ибарә вә униңға охшап кетидигән ибариләр үстидә «Падшаһлардики «қошумчә сөзимиздә тохтилимиз. □ **10:11 «чаянлиқ қамчилар»** — яки болмиса «чаянлар» дегәнниң немә экәнлиги һазир мәлум әмәс, һеч болмиғанда падишаниң интайин қаттиқ муамилисини көрситиду, әлвәттә.

12 Рәһобоам падиша уларға: «Үч күндин кейин андин қешимға йәнә келиңлар» дегинидәк, Йәробоам вә барлиқ хәлиқ үчинчи күни униң қешига кәлди.

13 Рәһобоам падиша мойсипитларниң мәслиһәтини ташлап көпчиликкә қаттиқлиқ билән жавап бәрди. 14 У яшларниң мәслиһәти бойичә уларға: — Атам силәргә еғир боюнтуруқни салған, лекин мән уни техиму еғир қилимән. Атам силәргә қамчилар билән тәнбиһ бәргән болса мән силәргә «чаянлиқ қамчилар» билән тәнбиһ-тәрбийә беримән, деди.

15 Шуниң билән падиша хәлиқниң сөзини аңлимиди. Бу иш Худа тәрипидин болған; чүнки буниң билән Пәрвәрдиғарниң Шилоһлуқ Ахияһниң вастисидә Нибатниң оғли Йәробоамға ейтқан сөзи әмәлгә ашурулидиган болди.

16 Пүткүл Исраил падишаниң уларниң сөзигә кулақ салмиғинини көргәндә хәлиқ падишаға жавап берип: — Давуттин бизгә немә несивә бар? Йәссәниң оғлида бизниң һеч мирасимиҙ йоқтур! Һәр бириңлар өз өй-чедирлириңларға қайтиңлар, и Исраил! Й Давут, сән өз жәмәтиңгила егә бол — деди. Шуниң билән Исраиллар өз өй-чедирлириға қайтип кетишти. □

17 Амма Йәһуда шәһәрлиридә олтарған Исраилларға болса, Йәробоам уларниң үстигә һөкүм сүрди. □ 18 Рәһобоам падиша баҗ-алван беги Адорамни Исраилларға әвәтти, лекин пүткүл Исраил уни чалма-кесәк қилип өлтүрди. У чағда Рәһобоам падиша алдирап, өзиниң жәң һарвусиға чиқип, Йерусалимға тикивәтти. 19 Шу тәриқидә Исраил Давутниң жәмәтидин йүз өрүп, бүгүнгә қәдәр униңға қарши чиқип кәлди. □

11

Рәһобоамниң ишлири

1 Рәһобоам Йерусалимға келип, Исраил билән жәң қилип падишалиқни өзигә қайтуруп әкилиш үчүн Йәһуда билән Бинямин жәмәтидин бир йүз сәксән миң хилланған жәңгивар әскәрни топлиди. 2 Лекин Худаниң сөзи Худаниң адими Шемайға келип: —

3 «Йәһуданиң падишаси, Сулайманниң оғли Рәһобоамға, Йәһуда билән Биняминдики Исраилларға сөз қилип: —□

4 «Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: — һужумға чиқмаңлар, қериндашлириңлар билән жәң қилмаңлар; һәр бириңлар өз өйүңларға қайтип кетиңлар; чүнки бу иш Мәндиндур», дегин — дейилди. Вә улар Пәрвәрдиғарниң сөзлиригә кулақ салди, Йәробоамға һужум қилиштин янди.

5 Рәһобоам Йерусалимда туратти, вә Йәһудада қорғанлиқ шәһәрләрни салғузған еди. 6 У Бәйт-Ләһәм, Етам, Тәкоа, 7 Бәйт-Зур, Сокоһ, Адуллам, 8 Гат, Марәшаһ, Зиф, 9 Адорайим, Лақиш, Азикаһ, 10 Зораһ, Айжалон, һебронни ясатти; буларниң һәммиси қорғанлиқ шәһәрләр болуп, Йәһуда вә Биняминниң зиминида еди.

□ 11 У барлиқ қәлғә-қорғанларни мустәһкәмлиди вә уларда сәрдарларни

□ **10:16** «өй-чедирлириға қайтип кетишти» — «ибраний тилида «өз чедирлириға қайтип кетишти».

□ **10:17** «Йәһуда шәһәрлиридә олтарған Исраиллар» — буларниң көпинчиси Йәһуда вә Бинямин қәбилилиридин болған, әлвәттә. Башқа қәбилидикиләремй болуши мүмкин. □ **10:19** «Исраил» — бу тарихта мошу йәрдин башлап адәттә «шималий падишалиқ», йәни «он қәбилә»ни көрситиду. □ **11:3** «Йәһуда билән Биняминдики Исраиллар» — бәлким Йәһуда қәбилисидикиләр, Бинямин қәбилисидикиләр (өзлирини «Исраиллар» дәп һесаплиған, әлвәттә) һәм Йәһуда вә Бинямин жутлирида турушлуқ башқа қәбилиләрдин кәлгән Исраилларни көрсәтсә керәк.

□ **11:10** «Зораһ» — яки «Зореаһ».

тайнлиди, запас ашлиқ, май вә шарапларни тәйярлиди. □ 12 у йәнә һәр қайси шәһәрләрни көплигән қалқан вә нәйзиләр билән қуралландуруп, аламәт мустәһкәмливәтти. Йәһуда билән Бинямин униң тәрипидә туратти.□

13 Пүткүл Исраилда туруватқан каһинлар билән Лавийлар қайси жутта болмисун униң тәрипидә туратти. 14 Чүнки Йәробоам билән униң оғуллири Лавийларни чәткә қеқип, уларниң Пәрвәрдигарниң хизмитидә болуп каһинлиқ өткүзүшини чәклигәнлиги үчүн, улар өзлириниң отлақлири вә мал-мүлкини ташлап Йәһуда зиминға вә Йерусалимға келишкән еди 15 (чүнки Йәробоам «жуқури жайлар»дики хизмәт үчүн «текә илаһлири» вә өзи ясиған мозай мәбудлириниң қуллуғида болушқа өзи үчүн каһинларни тайинлиған еди). □ 16 Вә бу Лавийларға әгишип, Исраилниң һәммә қәбилилиридин көңлидә Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарни сегинип-издәшкә ирадә тиклигәнләр ата-бовилириниң Худаси болған Пәрвәрдигарға қурбанлиқ қилиш үчүн Йерусалимға келишти. 17 Шундақ қилип улар Йәһуда падишалиғиниң күчини ашуруп, Сулайманниң оғли Рәһобоамни үч жил күчләндүрди; чүнки Йәһудадикиләр үч жил Давутниң вә Сулайманниң йолида маңған еди.

18 Рәһобоам Маһалатни әмригә алди. Маһалат Давутниң оғли Йәримотниң қизи; униң аниси Йәссәниң оғли Елиабниң қизи Абиһайил еди. 19 Маһалаттин Рәһобоамға Йәуш, Шемария вә Заһам дегән оғулар төрәлди. 20 Кейинки вақитларда Рәһобоам йәнә Абшаломниң нәврә қизи Маакаһни әмригә алди; у униңға Абия, Аттай, Зиза вә Шеломитларни туғуп бәрди. 21 Рәһобоам Абшаломниң нәврә қизи Маакаһни әмригә алған барлиқ аяллири вә кенизәклиридин бәкрәк сөйәтти; чүнки у жәмий он сәккиз аял вә атмиш кенизәкни әмригә алған; у жәмий жигирмә сәккиз оғул, атмиш қиз пәрзәнт көргән. 22 Рәһобоам Маакаһдин болған оғли Абияни қериндашлири ичидә һәммидин чоң шаһзадә қилип тиклиди, чүнки у уни падишалиққа варис қилмақчи еди. 23 Рәһобоам ақиланилик билән иш көрүп, оғуллирини Йәһуданиң барлиқ зиминлири вә Биняминниң барлиқ зиминлиридики барлиқ қорғанлиқ шәһәрләргә орунлаштуруп, уларни наһайити көп запас озук-түлүк билән тәминлиди; у йәнә уларға нурғун хотун елип бәрди.

12

Рәһобоам Пәрвәрдигарға үз өрийдү

1Пад. 14:21-31

1 Рәһобоамниң падишалиғи мустәһкәм болғанда, шундақла күчәйгәндә, шундақ болдики, у Пәрвәрдигарниң қанун-әһкамлирини тәрк қилди вә пүткүл Исраилларму униңға әгишип кәтти. 2 Вә уларниң Пәрвәрдигарға вапасизлиқ

□ **11:11 «барлиқ қәлғә-қорғанлар»** — бәлким жуқурида тилға елинған шәһәрләрни, болмиса улардин айрим туридиган қәлғә-қорғанларни көрситиду. □ **11:12 «униң тәрипидә туратти»** — яки «униңға тәвә еди». □ **11:15 «жуқури жайлар»** — Төвраттики «Қан.» 12:5-14дә вә башқа мунасивәтлик йәрләрдә, Худа Исраилларға: Бириси Маңа атап қурбанлиқ қилса, пәқәт «Өзүм таллиған жай»да қурбанлиқ қилсун, дөп тапилайду. Исраилниң тарихида Худа мошундақ қурбанлиқ қилидиган бир нәччә жайни бекиткән еди (бир вақитта пәқәт бирла жайни бекиткән еди). Бирақ Исраиллар бәлким өз қолайлиғини көзләп (вә бәлким бутпәрәсләрниң иш-һәрикәтлирини дорап) Худаниң әмрини нәзиридин сақит қилип тағ чоққилири қатарлиқ жуқури жайларда Худаға ибадәт қилип қурбанлиқ қилған. Буниң шундақ бир хәтири бар едики, улар әтрапидики бутпәрәсләрниң тәсирини қобул қилип, шу йәрдә һәр хил бутларгиму чоқунуп, һатта бутпәрәсләргә әгишип «инсан қурбанлиқ»ларниму қилиши мүмкин вә дәрвәкә көп вақитларда шундақ қилди (мәсилән, «Әз.» 16:21, 20:26ни көрүң).

қилғини түпәйлидин, Рәһобоам сәлтәнитиниң бәшинчи жилида шундақ болдики, Мисирниң падишаси Шишак Йерусалимға һужум қозғиди. ³ Шишак бир миң икки йүз жәң һарвуси, атмиш миң атлиқ әскәрни башлап кәлди; у өзи билән биллә Мисирдин елип чиққан ләшкәрләр, жүмлидин Ливийәликләр, Суккийләр вә Ефиопийләр сан-санақсиз еди. ⁴ У Йәһудаға тәвә болған қорғанлиқ шәһәрләрни ишғал қилди, андин Йерусалимға һужум қилишқа кәлди. ⁵ Бу чағда Шишак сәвәвидин Йәһуда әмәлдарлири Йерусалимға жиғилишқан еди; Шимая пәйғәмбәр Рәһобоам вә әмәлдарларниң йениға келип уларға: — Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Силәр мениңдин ваз кәчкиниңлар үчүн, Мәнму силәрдин ваз кечип Шишакниң қолиға тапшурдум» дәйду, деди.

⁶ Шуни аңлап, Исраил әмәлдарлири билән падиша өзлирини төвән қилип: — Пәрвәрдигар адилдур, дейишти.

⁷ Пәрвәрдигар уларниң өзлирини төвән қилғанлиғини көрүп Пәрвәрдигарниң сөзи Шимаяға йетип келип: — «Улар өзлирини төвән қилған экән, Мән уларни һалак қилмай, бәлки уларға азғинә нижат көрситимән вә Мениң қайнап турған ғәзивим Шишакниң қоли билән Йерусалимға төкүлмәйду. □ ⁸ һалбуки, уларниң Маңа беқиниш билән дуниядики падишалиқларға беқинишниң қандақ пәрқи барлиғини билип йетиши үчүн, улар Шишакқа беқинди болиду» — дейилди.

⁹ Шуниң билән Мисир падишаси Шишак Йерусалимға һужум қилип, Пәрвәрдигарниң өйидики ғәзнә-байлиқлар билән падишаниң ордисидики ғәзнә-байлиқларни елип кәтти. У һәммисини, жүмлидин Сулайман ясаққан алтун сипар-қалқанларни қоймай елип кәтти. ¹⁰ Уларниң орнида Рәһобоам падиша мистин бир мунчә сипар-қалқанлар яситип, уларни падиша ордисиниң кириш йолини сақлайдиған пасибан бәглириниң қолиға тапшурди. ¹¹ Падиша һәр қетим Пәрвәрдигарниң өйигә киридиған чағда, пасибанлар у қалқанларни елип тутуп туратти, андин уларни йәнә пасибанханаға әкелип қоюшатти.

¹² Шуниң билән падиша өзини төвән қилғандин кейин, Пәрвәрдигарниң ғәзивини уиндин йенип, уни тамамән йоқитивәтмиди; Йәһудадикиләр ичидиму аз-тола яхши ишлар тепилди. □

¹³ Падиша Рәһобоам Йерусалимда аста-аста қудрәт тепип, өз сәлтәнитини сүрәтти. Рәһобоам тәхткә чиққан чеғида кириқ бир яшта еди; у Йерусалимда, йәни Пәрвәрдигар Өз намини тикләш үчүн пүткүл Исраил қәбилилири ичидин таллиған шәһәрдә он йәтгә жил сәлтәнәт қилди; Рәһобоамниң анисиниң исми Наамаһ болуп, у Аммоний еди. ¹⁴ Рәһобоам көңлидә Пәрвәрдигарни издәшни нийәт қилмиғанлиғи түпәйлидин рәзиллик қилди.

¹⁵ Рәһобоамниң барлиқ қилған ишлири баштин-ахириғичә нәсәб хатирилиридики «Шимая пәйғәмбәрниң сөзлири» вә «Алдин көргүчи Иддонниң сөзлири»дә пүтүлгән әмәсмиди? Рәһобоам билән Йәробоам оттурисида урушлар тохтимай болуп туратти. ¹⁶ Рәһобоам ата-бовилири арисида ухлиди, «Давутниң шәһири»гә дәпнә қилинди. Оғли Абия униң орниға падиша болди.

13

Абия Йәһуда үстигә һөкүм сүриду
1Пад. 15:1-8

□ **12:7** «... уларға азғинә нижат көрситимән» — яки «...уларни бир аздин кейин қутқузимән» яки «...уларни вақтинчә қутқузимән». □ **12:12** «Йәһудадикиләр ичидиму аз-тола яхши ишлар тепилди» — яки «Йәһудадикиләр азрақ яхшилиқни көрди».

1 Падиша Йәробоамның сәлтәнитиниң он сәккизинчи жили Абия Йәһуданиң үстигә падиша болди. 2 У Йерусалимда үч жил сәлтәнәт қилди; униң анисиниң исми Микая болуп, у Гибеаһлиқ Урийәлниң қизи еди. Абия билән Йәробоам оттурисида уруш болди. 3 Абия жәң қилиш үчүн хилланған жәңчиләрдин төрт йүз миңни башлап чиқти; Йәробоамму хилланған батур жәңчиләрдин сәккиз йүз миңни башлап чиқип, Абияға қарши сәп түзүп турди.

4 Абия Әфраим тағлиқ районидаки Зәмарайим теғиға чиқип мундақ деди: — «И Йәробоам вә Исраил хәлқи, гепимгә қулақ селиңлар! 5 Билмәсиләр, Исраилниң Худаси Пәрвәрдиғар «тузлуқ әһдә» қилип, Исраилниң үстидики падишалиқни Давутқа вә униң әвлатлириға мәңгүгә тәқдим қилғанғу? □ 6 Лекин Давутниң оғли Сулайманниң қули, Нибатниң оғли Йәробоам қозғилип өз ғоҗисидин йүз өриди.

7 Шуниң билән бәзи муттәһәмләр, «Белиялның балилири» униң йениға жиғилип, Сулайманниң оғли Рәһобоам билән қаршилишишқа өзлирини күчләндүрди; Рәһобоам у чағда техи яш, сәбий балидәк болғачқа, уларға тәң келәлмиди. □ 8 Әнди силәр Пәрвәрдиғарниң Давутниң әвлатлириниң қолиға тапшурған падишалиғиға қарши чиқип «өзимизни көрситимиз» дәйсиләр; силәрниң адимиңлар дәрвәкә көптүр; силәрдә йәнә Йәробоам силәргә ясап бәргән, илаһлар дәп қарилидиған алтун мозайлар бар.

9 Силәр Пәрвәрдиғарниң каһинлири болған һарунниң әвлатлири билән Лавийларни қоғливетип, йәр йүзидики башқа әлләр қилғинидәк өзлириңларға халиғанчә каһин тикливалған әмәсмидиңлар? Кимдәким бир топақ вә йәттә қозини елип келип өзүмни каһинлиққа беғишлаймән десә, у Худа болмиған бутларға каһин болалайду!

10 Лекин биз болсақ, Пәрвәрдиғар бизниң Худайимиздур, биз униңдин ваз кәчмидүк; Пәрвәрдиғарниң хизмитидә болған каһинлар болса һарунниң әвлатлиридур, Лавийлар уларниң хизмитидә турмақта. □ 11 Улар һәр күни әтиси-ахшими Пәрвәрдиғарға көйдүрмә қурбанлиқларни сунуп, есил хушбуй яқиду. Пакиз ширәгә «тәқдим нанлар»му тизип қоюлиду, һәр күни кәчтә улар алтун чирақдан үстидики чирақларни яндурлиду; чүнки биз Худайимиз Пәрвәрдиғарниң тапшурғиға әмәл қилип келиватимиз. Бирақ силәр болсаңлар униңдин ваз кәчтиңлар.

12 Қараңлар, Худа бизни Башлиғачи болуп биз билән биллидур; қоллириға канай алған, силәргә һужум қилишқа сигнал чилишқа тәйяр туридиған униң каһинлириму биз билән биллидур. И Исраил балилири, ата-боваңларниң Худаси болған Пәрвәрдиғар билән жәң қилмаңлар; чүнки силәр һәргиз ғәлибә қазиналмайсиләр».

13 Лекин Йәробоам уларниң арқисидин һужум қилмақ үчүн бөктүрмә қойған еди. Шундақки, Исраиллар Йәһудаларниң алди тәрипидә еди вә бөктүрмә қошун уларниң арқа тәрипидә сақлап туратти. 14 Йәһудалар бурулуп қариса, мана өзлири алди-арқидин һужумға учравататти; улар Пәрвәрдиғарға пәрәд көтәрди, каһинларму канайларни чалди. 15 Буниң билән Йәһудалар қаттиқ чуқан көгиришти; вә шундақ болдики, Йәһудалар қаттиқ чуқан көгиришүватқанда, Худа Йәробоам билән барлиқ Исраилларни Абия билән Йәһудаларниң алдидин уруп терә-пәрәң қилди. 16 Исраиллар Йәһудаларниң алдидин қачти; Худа уларни Йәһудаларниң қолиға тапшурди. 17 Абия билән униң адәмлири Исраилларни қаттиқ қирғин қилди; Исраиллардин хилланған бәш йүз миң әскәр

□ 13:5 «тузлуқ әһдә» — демәк, туз билән ипадиләнгән. «Лав.» 2:13 вә «Чөл.» 18:19ни көрүң. Тәврат вә Инжилда (уйғурлар арасида болғандақ) туз болса «мәңгүлүк»ниң, «чиримаслиқ»ниң вә «тәм»ниң символлидур. □ 13:7 «Белиял» — Шәйтанның башқа бир исмидур. «Белиялның балилири» иплас адәмләрни билдүриду. □ 13:10 «Лавийлар уларниң хизмитидә турмақта» — яки «Лавийлар униң хизмитидә турмақта» — йәни Худаниң хизмитидә.

кәтл қилинди. ¹⁸ Бу чағда Исраиллар төвән қилинди; Йәһудадикиләр ата-бовилириниң Худаси Пәрвәрдигарға таянғанлиғи үчүн ғәлибә қазанди. □ ¹⁹ Абия Йәробоамниң кәйнидин қоғлап маңди; у униң илкидин бир қанчә шәһирини, йәни Бәйт-Әл вә униңға қарашлиқ йеза-базарларни, Йешанаһ вә униңға қарашлиқ йеза-базарларни, Әфрон вә униңға қарашлиқ йеза-базарларни тартивалди. ²⁰ Йәробоам Абияниң күнлиридә қайтидин күчлинәлмиди. Пәрвәрдигарниң уни руши билән у өлди. ²¹ Абия болса өзини қудрәт тапқузди; у он төрт хотун елип, жигирмә икки оғул, он алтә қиз пәрзәнт көрди. ²² Абияниң башқа ишлири, униң маңған йоллири вә ейтқан сөзлири «Иддо пәйғәмбәрниң тәһлили»дә пүтүлгәндур.

14

Аса Йәһуда үстидә һөкүм сүриду — униң етиқати *1Пад. 15:9-12*

¹ Абия ата-бовилири арисидә ухлиди, кишиләр уни «Давут шәһири»гә дәпнә қилди. Оғли Аса униң орниға падиша болди. Аса падиша болған күнләрдә он жил тинич өтті. ² Аса Худаси Пәрвәрдигарниң нәзиридә дурус вә тоғра болғанни қилди. ³ У ят әлләрдин кәлгән бут қурбанғаһлирини вә «жуқури жайлар»ни йоқитип, «бут түврүк»ләрни өрүп чеқип, Ашараһ бутлирини кисип ташлиди, □ ⁴ Йәһудаларға ата-бовилириниң Худаси болған Пәрвәрдигарни издәшни, муқәддәс қанун-әмирләрни тутушни әмир қилди. ⁵ У йәнә Йәһуда зиминидики һәр бир шәһәрләрдин «жуқури жайлар»ни вә «күн түврүклири»ни йоқатти. У чағда пүтүн падишалиқ униң һөкүмранлиғидә тинич-асайишлиқта өтті. □ ⁶ У йәнә Йәһуда зиминидә бир нәччә қорғанлиқ шәһәрләрни салдурди, чүнки жут-зимин арамлиқта болди; Пәрвәрдигар униңға арамлиқ бәргәчкә, шу жилларда һеч уруш болмиди. ⁷ У Йәһудаларға: — Зимин алдимиздә тинич турғанда, бу шәһәрләрни сепил билән қоршалған, мунарлиқ, балдақлиқ қовуқлири болған шәһәрләр қилип қурайли; чүнки биз Худайимиз Пәрвәрдигарни издигинимиз үчүн У тиничлик бәрди; биз Уни издәп кәлдуқ вә У бизниң төрт әтрапимиздә бизгә арамлиқ бәрди, деди. Шуниң билән улар қурулушни башлиди вә ишлири оңушлуқ болди. ⁸ Асаниң қошуни бар еди; Йәһуда қәбилисидин қалқан вә нәйзә билән қуралланған үч йүз миң әскири, Бинямин қәбилисидин сипар вә оқя билән қуралланған икки йүз сәксән миң кишилиқ; уларниң һәммиси батур әзимәтләр еди. ⁹ У чағда Зәраһ исимлиқ бир Ефиопий миллион кишилиқ қошуни билән үч йүз жән һарвусини башлап, Асаға һужум қозғап Марәшаһға кәлди. □ ¹⁰ Аса униң билән қаршилишишқа атланди; улар Марәшаһқа йеқин Зәфатаһ жилғисига келип, бир-биригә қарши сәп түзүп турушти. ¹¹ Аса Худаси Пәрвәрдигарға нида қилип: — И Пәрвәрдигар, Өз бөндәңгә ярдәм бәрсән, у күчлүк болсун, ақиз болсун Сән үчүн һеч қанчә иш әмәс. И Пәрвәрдигар Худайимиз, бизгә ярдәм қилғайсән; чүнки биз Саңа тайинимиз вә Сениң намиңда бу зор қошунға қарши атлинип

□ **13:18** «төвән қилинди» — яки «мәғлуп қилинди». □ **14:3** «у ят әлләрдин кәлгән бут қурбанғаһлирини вә «жуқури жайлар»ни йоқитип...» — 11:15 вә изаһатини көрүң. ««Ашараһ» бутлар» — бәлким бутпәрәсликкә бегишланған дәрәқликләрдур. Дәрәқләр бәлким «аял мәбуд» шәклидә оюлған яки нәқишләнгән болуши мүмкин еди. □ **14:5** «күн түврүклири» — яки «исриқғаһлар» яки «қуяш мәбудлири». □ **14:9** «Ефиопий» — яки «һәбәш» (бир миллиәтницә нами). Ибраний тилидә «Куший».

чиқтуқ. И Пәрвәрдигар, Сән бизниң Худайимиздурсән, инсанлар Сениңдин ғалип кәлмисун! — деди. □

12 Шуниң билән Пәрвәрдигар Аса вә Йәһудалар алдида Ефиопийләрни уруп тирипирән қиливәтти, Ефиопийләр қачти. 13 Аса өз адәмлири билән бирликтә уларни таки Ғәрарғичә қоғлиди; Ефиопийләр шундақ жикитилдики, улардин бир адәмму тирик қалмиди; чүнки улар Пәрвәрдигарниң алдида вә униң қошуни алдида кукум-талқан қилинди. Йәһудалар ғайәт зор жәң ғәнимәтлирини қолиға елип кәтти. 14 Улар йәнә Ғәрар әтрапидики барлиқ шәһәрләргә һужум қилип ишғал қилди; чүнки Пәрвәрдигардин зор бир қорқунуч мошу шәһәрләрдикиләрни басқан еди. Йәһудалар йәнә һәммә шәһәрни бирниму қоймай булаң-талаң қилди, чүнки уларда толиму көп мал-мүлүк бар еди. 15 Улар йәнә мал баққан чарвичиларниң чедир-қотанлиригиму зәрб қилип, һаһайити көп қой вә төгиләрни елип Йерусалимға қайтти.

15

Азария пәйгәмбәр Асаға ағаһ вә риғбәт бериду; Аса униңға әмәл қилиду

1 Худаниң Роһи Одәдниң оғли Азарияниң үстигә чүшти. 2 Шуниң билән у Аса билән көрүшүшкә чиқип униңға: — И Аса, пүткүл Йәһудалар вә Биняминлар, маңа қулақ селиңлар! Силәр Пәрвәрдигар билән биллә белғениңларда, Уму силәр билән биллә болиду. Силәр Уни излисәңлар У силәргә тапқузулиду; лекин силәр Униңдин ваз кәчсәңлар У силәрдин ваз кечиду. 3 Исраиллар узун күнләргичә һәқиқий Худа, тәлим беридиған кәһин вә қанун-әһкамлардин жуда болуп жүрди; 4 Лекин улар қийинчилиқта қалған вақитларда Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарға қайтип, Уни издиди вә У уларға өзини тапқузди. 5 У вақитларда чиқип-кирип турғанларға һеч арамлиқ болмиған, чүнки һәр қайси әл-жутлар малиманчилик ичидә туратти. 6 Худа уларни һәр хил қийинчилик-малиманчилик ичидә қалдурғачқа, мәмликәт билән мәмликәт, шәһәр билән шәһәр өз ара соқушуп вайран болди. 7 Лекин силәр болсаңлар, қайсәр болуңлар, мәзмут туруп қоллириңларни бошатмаңлар, чүнки әмәллириңларниң әжиринъами бардур, деди.

8 Аса бу гәпләрни вә Одәд пәйгәмбәр бәргән бешарәтни аңлиғанда у дадиллишип, пүтүн Йәһуда вә Бинямин зиминлирида, шундақла Әфраимниң тағлиқ районлирида қолға чүшүргән һәр қайси шәһәрләрдикли жиркинчилик бутларни йоқатти вә йәнә Пәрвәрдигарниң өйидики айван алдида турған Пәрвәрдигар қурбанғанини йеңибаштин ясатти. □ 9 У барлиқ Йәһудалар вә Биняминларни, шунидәк уларниң арасида олтирақлашқан барлиқ Әфраимий, Манассәһий, Шимеоний мусапирлирини жиғди (чүнки нурғун Исраиллар Асаниң Худаси Пәрвәрдигарниң униң билән биллә екенлигини көргән болуп, Исраилдин чиқип Аса тәрәпкә өткән еди). 10 Асаниң сәлтәнитиниң он бәшинчи жили үчинчи айда улар Йерусалимға жиғилди. 11 Шу күни улар елип кәлгән жәң ғәнимәтлиридин йәттә йүз буқа вә йәттә миң қойни Пәрвәрдигарға атап қурбанлиқ қилди. □

□ **14:11** «Өз бәндәңгә ярдәм бәрсән, у күчлүк болсун, аҗиз болсун Сән үчүн һеч қанчә иш әмәс» — яки «күчлүкләр билән аҗизлар оттурисидики жәндә Сениңдин бөләк ярдәмчи йоқтур». □ **15:8** «Аса бу гәпләрни вә Одәд пәйгәмбәр бәргән бешарәтни аңлиғанда...» — икки имканийәт бар: (1) Азария атиси Одәдниң исми билән атилатти; (2) униң атисиму Асаға бешарәт бәргән еди. Биз иккинчи пикиргә майилмиз; чүнки тексттә «бу гәпләрни вә... бешарәтни аңлиди» дейлиду. «жиркинчилик бутлар» — ибраний тилида «жиркинчилик нәрсиләрни». □ **15:11** «шу күни улар елип кәлгән жәң ғәнимәтлири...» — 14:14-15ни көрүң.

¹² Улар йәнә ата-бовилириниң Худаси болған Пәрвәрдигарни пүтүн қәлби вә бүтүн жени билән издәшкә бир әһдә түзүшти; ¹³ әһдидә, Исраилниң Худаси болған Пәрвәрдигарни издимигән қери-яш, әр-аял демәй һәммиси өлтүрүлсун, дейилди. □ ¹⁴ Улар жуқури аваз билән вақираш вә канай һәм бурға челиш билән Пәрвәрдигарға қәсәм беришти. ¹⁵ Пүткүл Йәһуда жамаити ичкән қәсимидин шатланди; чүнки улар пүтүн қәлби билән қәсәм ичкән болуп, Пәрвәрдигарни толиму тәлмүрүп издиди; вә У уларға Өзини тапқузди. Пәрвәрдигар уларға төрт әтрапида арамлик ата қилди. □ ¹⁶ Аса падиша йәнә чоң аниси Маақаһни жиркиничлик бир «ашераһ» түврүкни ясиғини үчүн ханишлиқ мәртивисидин чүшүрүвәтти. Аса бу жиркиничлик бутни кесип, аяқ астида чәйлиди вә Кидрон жилғисидә көйдүрүвәтти. □ ■

¹⁷ «Жуқури жайлар» йоқитилмисиму, Асаниң қәлби *Пәрвәрдигарға* пүтүнләй беғишланған еди. ■ ¹⁸⁻¹⁹ һәм атиси һәм у өзи Пәрвәрдигарға атап ясиған нәрсиләрни, жүмлидин күмүч билән алтунни вә түрлүк қача-кучиларни Худаниң өйигә кәлтүрди. ■

16

Асаниң ишәш қилмайдиган йәрлири

1Пад. 15:16-24

¹ Шу вақиттин тартип таки Асаниң сәлтәнитиниң оттуз бәшинчи жилиғичә уруш болуп бақмиди. Асаниң сәлтәнитиниң оттуз алтинчи жили, Исраилниң падишаси Бааша Йәһудаға қарши һужум қилди; һеч ким Йәһуданиң падишаси Аса билән барди-кәлди қилмисун дәп, Рамаһ шәһирини мәһкәм қилип ясиди. □

² У вақитта Аса Пәрвәрдигарниң өйидики гәзниләрдин вә падишаниң ордисидики гәзниләрдин алтун-күмүчни елип уларни Дәмәшқтә турушлуқ Сурийә падишаси Бән-Һададқа әвәтип вә бу хәвәрни йәткүзүп: — ³ «Мениң атам билән силиниң атилириниң арасида болғандәк мән билән силиниң арилирида бир әһдә болсун. Мана, силигә күмүч билән алтун әвәттим; әнди Исраилниң падишаси Бааша билән болған әһдилиридин қоллирини үзсилә; шуниң билән у мени қамал қилиштин қол үзсун» — деди.

⁴ Бән-Һадад Аса падишаниң сөзигә кирип, өз қошуниниң сәрдарлирини Исраилниң шәһәрлиригә һужум қилишқа әвәтип, Ижон, Дан, Абәл-майим, Нафталидике барлик амбар шәһәрлирини беқиндурди. ⁵ Бааша бу хәвәрни аңлап, Рамаһ истифкамини ясаштин қолини жиғип, қурулушларниң һәммисини тохтатти. ⁶ Аса падиша болса пүткүл Йәһуданиң адәмлирини башлап, Бааша Рамаһ шәһирини ясашқа ишләткән ташлар билән яғачларни Рамаһтин тошуп елип кәтти. У мошуларни ишлитип Гебани вә Мизпаһни мәһкәм қилип ясиди.

⁷ У чағда, алдин көргүчи һанани Йәһуда падишаси асаниң йениға келип униңға: — Өзүң Пәрвәрдигар Худайиңға әмәс, бәлки Сурийә падишасиға таянғанлиғиң үчүн Сурийә падишасиниң қошуни өз қолуңдин қутулди. ⁸ Ефиопийләр билән Ливийәликләр чоң бир қошун әмәсмиди? Жәң һарвулири вә атлик әскәрлири интайин көп әмәсмиди? Лекин сән пәкәт Пәрвәрдигарға таянғанда, у уларни қолуңға тапшурған еди. ⁹ Чүнки Пәрвәрдигар көңли Маңа тамамән садиқ

□ **15:13** «қери-яш» — яки «чоң-кичик». □ **15:15** «толиму тәлмүрүп издиди» — ибраний тилида «барлик интизарлиғи билән издиди».

□ **15:16** «чоң аниси» — мошу йәрдә ибраний тилида «аниси» билән ипадилиниду. «ханиш мәртивиси» — бу сөзгә қариганда униң чоң аниси Маақаһ падишаликта иккинчи орунда туратти. ■ **15:16** 1Пад. 15:13 ■ **15:17** 1Пад. 15:14 ■ **15:18-19** 1Пад. 15:15 □ **16:1** «16-бап» — биз 15:19ни 16-бап ичигә киргүзүдүк.

болғанларға ярдәмдә болуп, Өзүмни кудрәтлик көрситәй дәп, көзлирини пүтүн йәр йүзидә уян-буян жүгүртиду. Сән бу ишта бәк ахмақлиқ қилдиң. Энди буниндин кейин урушлардин халас болалмайсән, деди. ¹⁰ Буни аңлапла Аса алдин көргүчигә интайин ғәзәплинип, уни зинданға солап қойди; униң бу сөзигә дәһри қайнап кәтти. У шу вақитларда хәлиқтин бәзилеригә зулум селишқә башлиған еди.

¹¹ Мана, Асаниң қилған ишлири баштин ахириғичә «Йәһуда вә Исраил падишалариниң тарихнамиси»да пүтүлгәндур. □ ¹² Асаниң сәлтәнитиниң оттуз тоққузинчи жилида путида бир кесәл пәйда болди; вә кесили барғансери еғирлишип кәтти; лекин у ағриғандиму Пәрвәрдиғарни издимиди, бәлки қанқә тевиплардинла ярдәм издиди. ¹³ Аса сәлтәнитиниң қириқ биринчи жилида өлди, ата-бовилири арасида ухлиди. ¹⁴ Хәлиқләр уни «Давут шәһири»дә өзигә атап тәйярлитип қолиған қабиргә дәпнә қилди. Улар уни әттарларниң усули билән тәңшәлгән һәртүрлүк дора-дәрмандин болған бир арилашма пүркәлгән жиназиға ятқузди һәмдә униңға атап нурғун хушбуй яндурди. □

17

Йәһошафат Йәһудаға сәлтәнәт қилиду

¹ Оғли Йәһошафат Асаниң орниға падиша болди; у Исраил падишаларниң тақабил туруш үчүн өзини күчәйтти. ² У һәрбий күчлирини Йәһуданиң һәммә қорғанлиқ шәһәрлиригә орунлаштурди һәмдә Йәһуда зиминиға вә атиси Аса ишғал қилған Әфраимдики һәр қайси шәһәрләргә мудәпиә күчлирини турғузди. ³ Пәрвәрдиғар Йәһошафат билән биллә болди, чүнки у атиси Давутниң башта жүргүзгән йоллирида меңип Баал бутлирини издимиди, ⁴ бәлки атисиниң Худасинила издәп, Униң әмирлиридә меңип, Исраилларниң қилмишлирини доримиди. ⁵ Шуңа, Пәрвәрдиғар униң падишаликтикі һөкүмранлиғини мустәһкәмлиди; пүткүл Йәһудадикиләр униңға салам-соғиларни сунуп турди; шуниң билән униң мал-мүлки наһайити көп, шан-шөһрити наһайити жуқури болди. ⁶ У Пәрвәрдиғарниң йоллирида маңғачқа, ғәйрәтлик болди; униң үстигә у Йәһуда зиминидин «жуқури жайлар»ни вә Ашараһ бутлирини йоқатти. ⁷ Униң сәлтәнитиниң үчинчи жили өзиниң әмәлдарлиридин Бән-Һайил, Обадия, Зәкәрия, Нәтанәл, Микаяларни Йәһуданиң шәһәрлиридә хәлиқкә тәлим беришкә әвәтти. □ ⁸ Улар билән биллә барғанлардин йәнә Шемая, Нәтания, Зәбадия, Асаһәл, Шәмирамот, Йонатан, Адония, Тобия, Тоб-Адония қатарлиқ бир қанчә Лавийлар, шундақла йәнә Әлишама билән Йәһорам дегән икки каһинму бар еди. ⁹ Улар Пәрвәрдиғарниң Тәврат қануни китавини алғач берип, Йәһуда зиминидики барлиқ шәһәрләрни арилап жүрүп хәлиқ арасида тәлим берәтти. ¹⁰ Йәһуданиң әтрапидики мәмликәтләрниң һәммисини Пәрвәрдиғарниң қорқунучи бәсти вә улар Йәһошафат билән уруш қилишқә петиналмайтти. ¹¹ Филистийләрдин бәзилери Йәһошафатқа соға-саламлар вә күмүш олпанлирини тапшурди; Әрәбләрму падилиридин униңға йәттә миң йәттә йүз қочқар, йәттә миң йәттә йүз текә соға қилди. ¹² Йәһошафат барғансери карамәт кудрәт тепип, Йәһудада бир нәччә қорған вә амбар шәһири бена қилди. ¹³ У Йәһуданиң һәр қайси шәһәрлиридә нурғун маддий әшя записи тәйярлиди;

□ **16:11** «Йәһуда вә Исраил падишалариниң тарихнамиси» — мүмкинчилиги барки, бу китап Тәвраттикі «Падишалар»дур. □ **16:14** «униңға атап нурғун хушбуй яндурди» — яки «униң һөрмитидә чоң бир гүлхан яндурди». □ **17:7** «Микаялар» — яки «Микалар».

Йерусалимдиму уның зәбәрдәс батур жәңчилири бар еди. ¹⁴ Жәмәтлири бойичә уларның сани төвәндикичә: —

Йәһуда қәбилисидики миңбашлири ичидә Аднаһ сәрдар болуп, батур жәңчиләрдин үч йүз миңға башламчилик қилатти; ¹⁵ Аднаһның қол астида Йәһоһанан сәрдар болуп, икки йүз сәксән миң адәмгә башламчилик қилатти; ¹⁶ Йәһоһананның қол астида Зикриниң оғли Амасия бар еди; у Пәрвәрдигарға өзини ативтәкән адәм болуп, икки йүз миң батур жәңчигә башламчилик қилатти. ¹⁷ Бинямин қәбилиси ичидә Елияда дегән батур бир жәңчи болуп, оқя вә қалқан билән қуралланған икки йүз миң батур жәңчигә башламчилик қилатти; ¹⁸ Елияданиң қол астида Йәһозабад болуп, жәңгә тәйяр қошундин бир йүз сәксән миң адәмгә башламчилик қилатти. ¹⁹ Буларның һәммиси падишаниң хизмитидә һазир туратти; падишаниң йәнә пүтүн Йәһуда зиминидики қорғанлиқ шәһәрләргә орунлаштурулған адәмлири болса, уларның сиртида еди. □

18

Йәһошафат Аһаб билән иттипақдаш болиду

1Пад. 22:2-36

¹ Йәһошафатның мал-мүлки наһайити көп, шан-шөһрити наһайити жуқури болди; у Аһаб билән қудилишип иттипақлашти. ² Бир нәччә жилдин кейин у Аһаб билән көрүшүшкә Самарийгә барди. Аһаб болса уның вә уның һәмраһлириға атап нурғун кала, қой сойди; андин у уни Гилеадтики Рамотқа биллә һужум қилишқа унатти. ³ Исраил падишаси Аһаб Йәһуда падишаси Йәһошафаттин: — Өзлири мениң билән биллә Гилеадтики Рамотқа беришқа мақул боламдила? — дәп соривиди, у: — Биз силиниң-мениң дәп айрмаймиз; мениң хәлқим өзлириниң хәлқидур. Мән өзлири билән биллә жәң қилишқа бармай турмаймән, дәп жавап бәрди. □ ⁴ Лекин Йәһошафат Исраилның падишасиға: — Өтүнимәнки, бүгүн авал Пәрвәрдигарның сөзини сорап көргәйла, деди.

⁵ Шуниң билән Исраилның падишаси пәйғәмбәрләрни, йәни төрт йүз адәмни жиғдуруп улардин: — Биз жәң қилғили Гилеадтики Рамотқа чиқсақ боламду, йоқ?» дәп соривиди, улар: «Чиққин, Худа уни падишаниң қолиға бериду, дейишти. □

⁶ Лекин Йәһошафат болса: — Булардин башқа йол соригидәк, Пәрвәрдигарның бирәр пәйғәмбири йоқмиду? — дәп сориди.

⁷ Исраилның падишаси Йәһошафатқа жавап берип: — Пәрвәрдигардин йол сорайдиган йәнә бир адәм бар; лекин у мениң тоғрамда қулуқни әмәс, бәлки дайим балаю-апәтнәи көрситип бешарәт бәргәчкә, мән уни өч көримән. У болса Имлаһның оғли Микаядур, деди. Йәһошафат: — И алийлири, сили ундақ демигәйла, деди.

⁸ Андин Исраилның падишаси бир чакирини қичқирип уныңға: — Чаққан берип, Имлаһның оғли Микаяни қақиртип кәл, дәп буйруди.

□ **17:15** «Йәһоһанан» — яки «Йоһанан». □ **17:19** «буларның һәммиси» — бәлким 14-18-айәттики йолбашчилар вә 18-айәттики «жәңгә тәйяр туридиганлар»ни көрситиду. □ **18:3** «Биз силиниң-мениң дәп айрмаймиз» — ибраний тилида «Мән өзүм саңа охшаш болиман» дегән сөз билән ипадилиниду.

□ **18:5** «Чиққин, Худа уни падишаниң қолиға бериду» — Йәһошафат: «Авал Пәрвәрдигарның сөзини сорап кәлгәйла» дәйду (4-айәт). Лекин «пәйғәмбәрләр» «Пәрвәрдигар» (ибраний тилида «Йәһвә, Йәһоһаһ») дегән намин ишләтмәй, бәлки «Худа» (ибраний тилида «Әлоһим») дәп ишлитиду. Шуңа Йәһошафат «пәйғәмбәрләр»ниң бешарәтлиридин қаттиқ гуман қилған болса керәк. Кейинки айәтләрни көрүң.

9 Энди Исраилниң падишаси билән Йәһуданиң падишаси Йәһошафат шаһанә кийимлирини кийишип, Самарийәниң дәрвазисиниң алдидики хаманда һәр бири өз тәхтидә олтиришти; уларниң алдида пәйғәмбәрләрниң һәммиси бешарәт бәрмәктә еди. ¹⁰ Кәнанәһниң оғли Зәдәкия болса өзи төмүрдин мүңгүзләрни ясап: — Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Мошу мүңгүзләр билән

Сурийләрни йоқатқичә үсүп урсила», деди. ¹¹ һәммә пәйғәмбәрләр шуниңға охшаш бешарәт берип: «Гилеадтики Рамотқа чиқип сөзсиз мувәппәқийәт қазинила; чүнки Пәрвәрдигар уни падишаниң қолиға тапшуридикән», дейишти.

¹² Микаяни қичқирғили барған хәвәрчи униңға: — Мана, һәммә пәйғәмбәрләр бирдәк падишаға яхши хәвәр бәрмәктә; әнди өтүнимән, сениң сөзүңму уларниңки билән бирдәк болуп, яхши бир хәвәрни бәргин, деди.

¹³ Амма Микая: — Пәрвәрдигарниң һаяти билән қәсәм қилимәнки, Худайим маңа немә ейтса, мән шуни ейтимән, деди.

¹⁴ У падишаниң алдиға кәлгәндә падиша униңдин: — И Микая, жәң қилғили Гилеадтики Рамотқа чиқсақ боламду, йоқ? — дәп соривиди, у униңға жавап берип: — Чиқип мувәппәқийәт қазинисиләр; чүнки дүшминиңлар қоллириңларға тапшурулиду, деди. □

¹⁵ Лекин падиша униңға: — Мән саңа қанчә қетим Пәрвәрдигарниң намида раст гәптин башқисини маңа ейтмаслиққа қәсәм ичкүзүшим керәк?! — деди.

¹⁶ Микая: — Мән пүткүл Исраилниң тағларда падичисиз қойлардәк тарилип кәткәнлигини көрдүм. Пәрвәрдигар: «Буларниң егиси йоқ; буларниң һәр бири теч-аман өз өйигә қайтсун» деди, — деди.

¹⁷ Исраилниң падишаси Йәһошафатқа: — Мана, мән силигә «У мениң тоғрамда қутлуқни әмәс, бәлки һаман балаю-апәтни көрситип бешарәт бериду», демигәнмидим? — деди.

¹⁸ Микая йәнә: — Шуңа Пәрвәрдигарниң сөзини аңлиғин; мән Пәрвәрдигарниң Өз тәхтидә олтарғанлигини, асманниң пүткүл қошунлири униң йенида, оң вә сол тәрипидә турғанлигини көрдүм. ¹⁹ Пәрвәрдигар: «Ким Аһабни Гилеадтики Рамотқа чиқип, шу йәрдә һалак болушқа алдайду?» — деди. Бириси ундақ, бириси мундақ дейишти; ²⁰ шу вақитта бир роһ чиқип Пәрвәрдигарниң алдида туруп: «Мән берип алдай» деди. Пәрвәрдигар униңдин: «Қандақ усул билән алдайсән?» дәп соривиди, ²¹ у: «Мән чиқип униң һәммә пәйғәмбәрлириниң ағзида ялғанчи бир роһ болимән», деди.

Пәрвәрдигар: «Уни алдап илкиңгә алалайсән; берип шундақ қил» — деди. □ ²² Мана әнди Пәрвәрдигар сениң бу һәммә пәйғәмбәрлириңниң ағзиға бир ялғанчи роһни салди; Пәрвәрдигар сениң тоғранда балаю-апәт көрситип сөзлиди» — деди.

²³ Шуни аңлап Кәнанәһниң оғли Зәдәкия келип Микаяниң қачитиға бирни селип: — Пәрвәрдигарниң Роһи қайси йол билән мәндин өтүп саңа сөз қилишқа барди?! — деди.

²⁴ Микая жавап берип: Өзүңни йошуруш үчүн ичкиридики өйгә жүгүргән күнидә шуни көрисән, деди. □

²⁵ Исраилниң падишаси әнди: — Микаяни елип қайтуруп берип, шәһәр һакими Амон билән падишаниң оғли Йоашқа тапшуруп, ²⁶ Уларға тапилап: «Падиша

□ **18:14** «Чиқип мувәппәқийәт қазинисиләр; чүнки дүшминиңлар қоллириңларға тапшурулиду» — шүбһисизки, Микая бу сөзни кинайилик, һәжвий тәләппуз билән ейтиду. Чүнки падиша дәрһал униңдин гуманлинип қалиду (15-әйтни көрүң). □ **18:21** «Мән чиқип униң һәммә пәйғәмбәрлириниң ағзида ялғанчи бир роһ болимән» — бу әйәтләрдин бу роһниң бир ялған сөзләйдиған жин экәнлиги көрүниду. Худаниң Өз Роһи яки пәриштилири һеч қачан ялған сөз қилмайду. Демәк, Худа жин-шәйтанларға Аһаб падишани алдашқа йол қойиду. □ **18:24** «ичкиридики өйгә жүгүргән күни» — яки «өйдин өйгә жүгүргән күни».

мундақ дәйду: — Уни зинданға солап мән теч-аман йенип кәлгичилик қийнап, нан билән суни аз-аз берип туруңлар» — дәнлар, дәп буйруди.

²⁷ Микая: — Әгәр сән һәқиқәтән теч-аман йенип кәлсән, Пәрвәрдигар мениң васитәм билән сөз қилмиған болиду, деди. Андин у йәнә: — Әй жамаәт, һәр бириңлар аңлаңлар, деди.

²⁸ Исраилниң падишаси билән Йәһуданиң падишаси Йәһошафат Гилеадтики Рамотқа чиқти.

²⁹ Исраилниң падишаси Йәһошафатқа: — Мән башқа қияпәткә кирип жәңгә чиқай; сили болсила өз кийимлирини кийип чиқсила, деди. Исраилниң падишаси башқа қияпәт билән жәңгә чиқти.

³⁰ чүнки шундақ болдики, Сурийәниң падишаси жәң һарвуси сәрдарлириға: — Чоңлири яки кичиклири билән әмәс, пәқәт Исраилниң падишаси билән соқушунлар, дәп буйруди.

³¹ Вә шундақ болдики, жәң һарвулириниң сәрдарлири Йәһошафатни көргәндә: — Уни чоқум Исраилниң падишаси дәп, униңға олишип һужум қилмақчи болди; лекин Йәһошафат пәрәд кәтәрди, Пәрвәрдигар униңға ярдәм бәрди. Худа уларни униңдин жирақлаштурди; ³² чүнки шундақ болдики, жәң һарвулириниң сәрдарлири униң Исраилниң падишаси әмәслигини көргәндә уни қоғлимай, бурулуп кетип қелишти.

³³ Амма бирәйлән қарисиғила бир оқя етивиди, оқ Исраилниң падишасиниң савутиниң мүрисидин төвәнки улиқидин өтүп тәғди. У һарвукешигә: һарвуни яндуруп мени сәптин чиқарғин; чүнки мән яридар болдум, деди. ³⁴ У күни жәң барғансери қаттиқ болди. Падиша кәчкичә Сурийләрниң удулида өз жәң һарвусиға йәлинип өрә турди. Күн петиши билән у өлди.

19

Йәһошафат Худадин агаһ қобул қилиду

¹ Йәһуда падишаси Йәһошафат аман-есән Йерусалимдики ордисиға қайтип кәлди. ² Алдин көргүчи һананиниң оғли Йәһу падиша Йәһошафатниң алдиға чиқип: — Сениң рәзилләрниң ярдимидә болуп, Пәрвәрдигарға өч болғанларни сөйгиниң дурусму? Шу сәвәптин Пәрвәрдигарниң ғәзиви бешиңға чүшидигән болди. ³ һалбуки, сән ашәраһ бутлирини зиминдин йоқитип ташлиғиниң вә Худани издәшкә нийәт қилғиниң үчүн сәндиму яхшилиқ тепилди, деди.

⁴ Йәһошафат Йерусалимда олтиратти; кейинки вақитларда у хәлиқ арисиға чиқип, Бәэр-Шебадин тартип Әфраим тағлиригичә сәпәр қилип, хәлиқни товва қилдуруп ата-бовилириниң Худаси Пәрвәрдигарға яндуриди. □ ⁵ У йәнә Йәһуда төвәсидики барлиқ қорғанлиқ шәһәрләрдә сорақчиларни тайинлиди; ⁶ у сорақчиларға: — Өз қилғанлириңларға еһтиятчан болуңлар; чүнки силәрниң һөкүм чиқаришиңлар инсан үчүн әмәс, бәлки Пәрвәрдигар үчүндур; силәр һөкүм чиқарғиниңларда у чоқум силәр билән биллә болиду. ⁷ Әнди Пәрвәрдигарниң вәһимиси көз алдиңларда болсун; өз қилғанлириңларға еһтиятчан болуңлар; чүнки Пәрвәрдигар Худайимизда наһәқлиқ йоқ, йүз-хатир қилиш йоқ, пара йейишму йоқтур, деди.

⁸ Йәһошафат Лавийлардин, каһинлардин вә Исраил жәмәтлириниң башлиридин бәзиләрни Йерусалимға қайтуруп келип, уларни Йерусалимдиму Пәрвәрдигарниң һөкүмлирини чиқариш вә хәлиқниң әрз-дәвалирини бир

□ **19:4 «Бәэр-Шебадин тартип Әфраим тағлиригичә»** — Бәэр-Шеба Йәһуда зиминидики әң жәнубий чегара, Әфраим тағлиғи болса шималий чегара еди.

тәрәп қилишқа тайинлиди. □ ⁹ Йәһошафат уларға: — Силәр бу ишларни Пәрвәрдигарниң қорқунучида болуп садақәтлик билән чин көңлүңлардин бежириңлар. ¹⁰ һәр қайси шәһәрләрдә туридиган қериндашлириңларниң алдиңларға елип кәлгән барлиқ әрз-дәваси, мәйли у хун дәваси болсун, қанун-әмир вә һөкүм-бәлгүлимиләр тоғрисидики әрз-дәва болсун, уларниң Пәрвәрдигар алдида гунакар болуп қалмаслиғи үчүн, шундақла Пәрвәрдигарниң ғәзиви өз бешиңларға вә қериндашлириңларниң бешиға келип қалмаслиғи үчүн, уларни һаман ағаһландуруп туруңлар; шундақ қилсаңлар, гунакар болмайсиләр. ¹¹ Пәрвәрдигарға тәәллүк ишларда силәрни баш қаһин Амария башқуриду; падишаға даир ишларда, силәрни Йәһуда жәмәтиниң йолбашчиси Исмаилниң оғли Зәбадия башқуриду; силәрниң хизмитиңларда туридиган Лавийлар бар. Жасарәтлик болуп ишлириңларни қилиңлар вә Пәрвәрдигар ишни дурус қилгучилар билән биллә болиду! — деди.

20

әжайип бир нусрәт

¹ Кейинки вақитларда шундақ болдики, Моабийлар, Аммонийлар вә Маонийлардин бәзилири бирилишип келип Йәһошафатқа һужум қилишқа чиқти. ² Чапармәнләр келип Йәһошафатқа: — Өлүк деңизниң у қетидин, йәни Едомдин силигә һужум қилғили зор бир қошун чиқип кәлди; мана, улар һазазон-Тамарда, деди (һазазон-Тамар йәнә «Ән-Гәди» дәпму атилиду). ³ Буни аңлиған Йәһошафат қорқуп, Пәрвәрдигарни издәшкә нийәт бағлап, пүтүн Йәһуда тәвәсидә «роза тутушимиз керәк» дәп жақалиди. ⁴ Йәһудалар әнди Пәрвәрдигардин ярдәм тилиғили жиғилди; хәлиқ Йәһуданиң һәр қайси шәһәрлиридин чиқип Пәрвәрдигардин ярдәм тиләшкә келишти. ⁵ Йәһошафат Йәһуда вә Йерусалимдики жамаәт арасиға чиқип, Пәрвәрдигар өйиниң йеңи һойлисиниң алдида өрә туруп ⁶ мундақ дуа қилип: — «И Пәрвәрдигар, ата-бовилиримизниң Худаси, Сән әрштә турғучи Худа, барлиқ әл-мәмликәтләрниң үстидин һөкүм сүргүчи әмәсидиң? Сениң қолуң күч-қудрәткә толғандур, һеч ким Сени тосалмайду. ⁷ И Худайимиз, Сән бу зиминдики аһалини Өз хәлқиң Исраиллар алдидин қоғлап, уни Өз достуң Ибраһимниң нәслигә мәңгүлүк мирас қилип бәргән әмәсидиң? ⁸ Улар шу йәрдә турди һәм шу йәрдә Сениң намиңға атап бир муқәддәсхана селип: ⁹ «Мабада бешимизға бирәр балаю-апәт кәлсә, мәйли у қилич, жаза, ваба, ачарчилик болсун, қийинчиликта қалған вақтимизда, мошу өй, йәни Сениң алдиңда туруп, Саңа муражиәт қилсақ (чүнки Сениң намиң мошу өйдидур), Сән аңлайсән вә қутқузисән» дегән еди. ¹⁰ Әнди мана, бу йәргә Аммонийлар, Моабийлар вә Сеир теғидикиләр бесип келиватиду! Илгири Исраиллар Мисир зиминидин чиққан чағда Сән Исраилларниң уларға тажавуз қилишиға йол қоймиған едиң; у чағда Исраиллар уларни йоқатмай у йәрдин айланип өткән. ¹¹ Әнди қара, һазир уларниң яхшилиғимизни қандақ йол билән қайтурмақчи болуватқиниға! Улар бизни Сән бизгә мирас қилип бәргән бу зиминдин қоғлап чиқармақчи болуватиду. ¹² И Худайимиз, Сән уларниң үстидин һөкүм чиқармамсән? Чүнки бизниң бизгә һужум қилишқа келиватқан бу зор қошун билән қаршилашқидәк күчимиз йоқ;

□ **19:8** «Пәрвәрдигарниң һөкүмлирини чиқириш» — яки «Пәрвәрдигар үчүн һөкүм чиқириш». Бу тәржимә тоғра болса, бәлким ибадәтханидики ишларни (йәни, пухраларға айт болмиған ишларни) көрситиши мүмкин.

немә қилишимизниму билмәй қалдуқ; лекин бизниң көзимиз Саңа тикилип турмақта» — деди.

13 Бу чағда пүтүн Йәһуда хәлқи, уларниң қуचाқтики балилири, хотун бала-жақилириниң һәммиси Пәрвәрдиғарниң алдида туратти. 14 Вә шу пәйттә Пәрвәрдиғарниң Роһи жамаәтниң оттурисида турған Лавийлардин Асафниң әвлади болған Маттанияниң чәвриси, Жәйәлһниң әвриси, Бенайниң нәвриси, Зәкәрияниң оғли Яһазийәлгә чүшти; 15 У: — И пүтүн Йәһуда хәлқи, силәр Йерусалимда туруватқанлар вә падиша Йәһошафат, қулақ селиңлар! Пәрвәрдиғар биләргә мундақ дәйду: — «Силәр бу зор қошундин қорқуп кәтмәңлар вә алақзадә болуп кәтмәңлар; чүнки бу жәң силәрниңқи әмәс, бәлки Худаниң Өзиниңқидур. 16 Этә уларға һужум қилишқа чиқиңлар; мана, улар Зиз давиндин чиқип келиду вә силәр уларни Йәруәл челиниң алдидики жиһға еғизида учритисиләр. 17 Силәр бу дәрәм жәңдә урушушунларниң һажити болмайду; пәкәт сәпкә тизилип туруңлар, силәр билән биллә болған Пәрвәрдиғарниң нижат-нусритини көрүңлар! И Йәһуда, и Йерусалимдикиләр, қорқмаңлар, алақзадиму болуп кәтмәңлар; этә уларға һужум қилишқа чиқиңлар, Пәрвәрдиғар чоқум билән билән биллә болиду!» — деди.

18 Бу гәпни аңлап Йәһошафат бешини йәргә тәккүзүп тизланди вә барлиқ Йәһуда хәлқи һәм Йерусалимдикиләр Пәрвәрдиғар алдида дүм жиқилип Пәрвәрдиғарға сәждә қилди. 19 Коһат әвлади вә Корәһ әвлади ичидики Лавийлардин болғанлар орунлиридин турушуп интайин күчлүк аваз билән Исраилниң Худаси Пәрвәрдиғарни мәдһийләшти.

20 Пүтүн хәлиқ әтиси қақ сәһәрдә туруп Тәкоа чөлигә қарап атланди; улар атлинип кетиватқанда, Йәһошафат орнидин туруп уларға: — И Йәһуда хәлқи, и Йерусалимдикиләр, гәпимгә қулақ селиңлар! Худайиңлар Пәрвәрдиғарға тайиниңлар, чоқум мәзмут турғузулисиләр; Униң пәйғәмбәрлиригә ишиниңлар, йолуңлар чоқум раван болиду! — деди.

21 Андин у хәлиқ билән убдан мәслиһәтлишип, Пәрвәрдиғарниң муқәддәс бәһәйвәтлигини мәдһийләп, Униңға атап гәзәл-күй ейтидиғанларни: «Силәр Пәрвәрдиғарға рәхмәт-тәшәккүр ейтиңлар, чүнки Униң өзгәрмәс муһәббети мәңгүлүктур!» дәп оқушқа тайинлап, қошунниң алдида мәңдурди. □ 22 Улар тәнтәнә қилип һәмдусана оқуши билән, Пәрвәрдиғар Йәһуда хәлқигә һужум қилишқа чиққан Аммонийлар, Моабийлар вә Сеир теғидикиләргә пистирма қошунни әвәтип, уларни тар мар қилдурди. □ 23 Шуниң билән Аммонийлар билән Моабийлар Сеир теғидикиләргә һужум қилишқа өтти, уларни бирини қоймай қиривәтти; улар Сеир теғидикиләрни қирип түгәткәндин кейин йәнә өзлири бир-бирини қиргин қилишқа чүшкән еди. 24 Йәһудалар чөлдики күзәтһаққа келип шу зор қошун тәрәпкә қариса, мана қечип қутулған бирму адәм йоқ болуп, һәммә йәрни өлүк қаплап кәткән еди. □ 25 Йәһошафат өзиниң адәмлири билән дүшмәндин олжа булаң-талаң қилишқа кәлгәндә, улар өлүкләр билән биллә нурғун мал-мүлүк вә көп қиммәтлик буюмларни тапти. Улар салдурувалғанлириниң толиғидин елип китәлмәй қалди; олжа шунчә көп болғачқа, уни жиғивелишқа үч күн кәтти. 26 Улар төртинчи күни Бәракаһ жилғисига жиғилип, Пәрвәрдиғарға һәмдусана оқуп мубарәклиди; шуңа у йәр

□ 20:21 «муқәддәс бәһәйвәтлигини мәдһийләп...» — яки «пак-муқәддәсликниң гәзәлиғидә мәдһийләп...». «Зәб.» 28:2ни көрүң. Башқа бир хил тәржимиси: — «шаһанә кийимләрни кийгән...».

□ 20:22 «Пәрвәрдиғар ... пистирма қошунни әвәтти,...» — мошу сирлиқ сөзләр (1) Пәрвәрдиғар Аммонийлар қатарлиқларға һужум қилишқа пәришталарни әвәтти; (2) Пәрвәрдиғарниң өзи уларға уштумтут һужум қилди, дәп көрситиши мүмкин. □ 20:24 «күзәтһақ» — яки «күзәт мунари».

таки бүгүнгә қәдәр «Бәракаһ җилғиси» дәп атилип кәлмәктә. □ 27 Андин барлиқ Йәһудадикиләр вә Йерусалимдикиләр Йәһошафатниң башламчилиғида хошал-хурам болуп Йерусалимға қайтти; чүнки Пәрвәрдиғар уларни дүшмәнлири үстидин ғалип қилип хошаллиққа чөмдүргән еди. 28 Улар Йерусалимға тәмбур, чилтар вә канайлар челип келип, Пәрвәрдиғарниң өйигә кирди. 29 Барлиқ әл-мәмликәтләр Пәрвәрдиғарниң Исраилниң дүшмәнлиригә қарши чиқип җәң қилғанлиғини аңлиғанда, Худаниң вәһимиси уларниң үстигә басти. 30 Шунинң билән Йәһошафатниң падишалиғи тинич-асайишлиқта болди; униң Худаси униң төрт әтрапини тинич қилған еди.

31 Шундақ қилип Йәһошафат Йәһуда үстигә һөкүм сүрди. У тәхткә чиққан чағда оттуз бәш яшта еди; у Йерусалимда жигирмә бәш җил сәлтәнәт қилди. Униң анисиниң исми Азубаһ болуп, у Шилһиниң қизи еди. ■ 32 Йәһошафат қаймай атиси Асаниң йолида меңип, Пәрвәрдиғарниң нәзирайдә турус болғанни қилди.

33 Пәқәт «жуқури җайлар»ла йөқитилмиған еди; хәлиқ техичә көңүллирини ата-бовилириниң Худасиға майил қилмиған еди.

34 Йәһошафатниң қалған ишлири болса, мана баштин ахириғичә «Йәһуда вә Исраил падишалириниң тарихнамиси»ға киргүзүлгән «һананиниң оғли Йәһуниң баян сөзлири»дә пүтүлгәндүр. □

35 Бу ишлардин кейин Йәһуда падишаси Йәһошафат тола рәзил ишларни қилған Исраил падишаси Аһазия билән иттипақ түзди. 36 Йәһошафат Таршишқа баридиған кемиләрни ясашқа униң билән ширикләшти; шу кемиләрни улар Әзион-Гәбәрдә ясатти. 37 У чағда Марәшаһлиқ Додаваһуниң оғли Әлиезәр Йәһошафатни әйипләп униңға бешарәт берип: — Аһазия билән иттипақ түзгиниң үчүн Пәрвәрдиғар сениң ясиғанлириңни бузуветиду» деди. Дәрвәқ, кейинки вақитларда у кемиләр бузғунчиликқа учрап Таршишқа маңалмиди.

21

Йәһорам Йәһуда үстигә һөкүм сүриду *2Пад. 8:16-24*

1 Йәһошафат ата-бовилири арасида ухлиди вә «Давут шәһири»дә дәпнә қилинди; оғли Йәһорам униң орниға падиша болди.

2 Йәһорамниң бир нәччә иниси, йәни Йәһошафатниң Азария, Йәһийәл, Зәкәрия, Азарияһу, Микаил вә Шәфатия дегән оғуллири бар еди; уларниң һәммиси Исраил падишаси Йәһошафатниң оғуллири еди. □ 3 Уларниң атиси уларға нурғун алтун, күмүч вә қиммәтлик буюмларни, шундақла Йәһуда зиминидики бир қанчә қорғанлиқ шәһәрни соға қилди; пәқәт падишалиқни болса, Йәһорам чон оғли болғачқа, униңға бәрди. 4 Йәһорам атисиниң падишалиқ тәхтигә чиқип һоқуқини мустәһкәмлиди. Андин у барлиқ инилирини, шундақла Йәһудадики бир қанчә әмәлдарларни қиличлап қәтл қилди.

5 Йәһорам тәхткә олтарғинида оттуз икки яшта еди; у Йерусалимда сәккиз җил сәлтәнәт қилди. 6 У Аһаб җәмәтидикиләргә охшаш, Исраилниң падишалири маңған йолда манди, чүнки у Аһабниң қизини әмиригә алған

□ 20:26 «...Бәракаһ җилғисиға жиғилип, Пәрвәрдиғарға һәмдусана оқуп мубарәклиди.» — демисәкму, «Бәракаһ» дегәнниң мәнәси «мубарәкләш» яки «бәхит-бәрикәт тиләш» дегән мәнидә.
■ 20:31 1Пад. 22:41-51 □ 20:34 «Йәһуда вә Исраил падишалириниң тарихнамиси» — бу китап Тәвраттики ушбу «Тарих-Тәзкириләр» әмәс, бирақ шүбһисизки, ушбу китапниң муәллиплири униңдин көп учурларни алған еди. □ 21:2 «Азарияһу» — яки «Азария».

еди; у Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзил болғанни қилди. ⁷ Бирақ Пәрвәрдигар Давут билән түзгән әһдисе сәвәплик, Давутқа вә униң әвлатлириға мәңгү өчмәйдигән бир чирақ қалдурай дәп, вәдә қилғини бойичә Давутниң жәмәтини йоқ қилип ташлашни халимиди. ⁸ Йәһорамниң сәлтәнитидики күнләрдә Едомлар Йәһудадин айрилип чиқип, өз алдиға өзлиригә һөкүмранлиқ қилидигән бир падиша тиклиди. ⁹ Йәһорам, сәрдарлири вә барлиқ жәң һарвулири Йордан дәриясидин өтүп, кечидә қозғилип чиқип, өзлирини қоршивалған Едомийларға вә жәң һарвуси сәрдарлириға һужум қилип ғалип кәлди. ¹⁰ һалбуки, Едомийлар шуниндин етиварән Йәһудаға қарши чиқип, таки бүгүнгә қәдәр Йәһуданиң һөкүмранлиғидин айрилип турди. Йәһорам ата-бовилириниң Худаси Пәрвәрдигарни ташлиғини үчүн Либнаһлиқларму шу чағда униңға қарши чиқип униң қолидин айрилип чиқти. ¹¹ Униң үстигә, Йәһорам йәнә Йәһуданиң тағлирида «жуқури қайларни яситип, Йерусалимда туруватқанларни бузқчиликқа путлаштурди, Йәһудаларниму шундақ аздурди. □ ¹² Шу вақитларда Илияс пәйғәмбәр тәрипидин йезилған бир мәктүп Йәһорамға тәғди, униңда мундақ дейлиди: «Сениң боваң Давутниң Худаси Пәрвәрдигар мундақ дәйду: «Сән атаң Йәһошафатниң йоллирида маңмай, шуниндәк Йәһуда падишаси Асаниңму йоллирини тутмай, □ ¹³ бәлки Исраил падишалариниң йоллирида меңип, Йәһудаларни вә Йерусалимда туруватқанларни худди Аһаб жәмәтидикиләр бузқчиликлар қилғандәк бузқчиликларға путлаштурғанлиғиң үчүн, шундақла атаңниң жәмәтидикиләрни, йәни өзүңдин яхши болған инилириниң қәтл қилғиниң үчүн, ¹⁴ Пәрвәрдигар сениң хәлқиңни, хотун бала-жақилириңни вә барлиқ мал-мүлкүңгә аламәт зор зәрб билән уриду. ¹⁵ У сениму еғир вабалар билән уруп, үчәй-бағриңни еғир кесәлгә муптила қилидуки, кесилиң күндин күнгә еғирлишип, үчәйлириң қиқип чиқиду» дейилгән еди. ¹⁶ Кейинки вақитларда Пәрвәрдигар Филистийләрниң вә Ефиопийләрниң йенидики Әрәбләрниң роһини Йәһорамға қарши қозғатти. ¹⁷ Шуниң билән улар Йәһуда зиминиңә зәрб қилип бесип өтти вә падиша ордисидики барлиқ мал-мүлкни булаң-талаң қилип, оғуллири билән хотунлирини тутқун қилип елип кәтти; улар кәнжи оғли Йәһоһаздин бөләк оғуллиридин бириниму қалдурмиди. ¹⁸ Бу вақиәдин кейин Пәрвәрдигар Йәһорамни уруп, үчәйлирини сақаймас еғир кесәлгә гириптар қилди. ¹⁹ Вә шундақ болдики, униң кесили күндин-күнгә еғирлишип, икки жил вақит өтүшкә аз қалғанда, кесәлик түпәйлидин үчәйлири тешилип чүшти, у толиму азаплинип өлди; униң хәлқи ата-бовилирини иззәтләп уларға хушбуй яққанәк, униңға һеч қандақ хушбуй йеқип олтармиди. ²⁰ Йәһорам тәхткә чиққан чеғида оттуз икки яшта еди; у Йерусалимда сәккиз жил сәлтәнәт қилди вә у дуниядин кәткәндә һеч ким униңға қайғу-һәсрәт чәкмиди. Халайиқ уни «Давут шәһири»гә дәпнә қилди, лекин падишалар қәбирстанлиғиға дәпнә қилмиди.

22

□ **21:11** «бузқчиликқа путлаштурди...» — мошу әйәттики «бузқчилик» роһий жәһәттин ейтилиду, демәк Пәрвәрдигарға вәпасизлиқ қилип бутларға чоқунуп кәткәнликини көрситиду. Шундақиму, шу чағдики бутпәрәсликниң жисманий жәһәттинму бузқчилик вә паһишвазлиқ билән зич мунасивити бар еди. □ **21:12** «... Илияс пәйғәмбәр тәрипидин йезилған бир мәктүп Йәһорамға тәғди» — бу мәктүп Йәһорамниң қолиға йетип кәлгән вақитта, Илияс бәлким асманға көтирилгән болуши мүмкин.

Аһазия Йәһуда үстигә һөкүм сүриду

2Пад. 8:25-29; 9:27-29

¹ Йерусалимда турувтқанлар Йәһорамниң кәнжи оғли Аһазияни униң орниға падиша қилип тиклиди; чүнки Эрәбләр билән биллә барғаһқа бесип киргән қарақчилар Аһазияниң ақилрини қоймай өлтүрүвәткән еди. Шуниң билән Йәһуда падишаси Йәһорамниң оғли Аһазия сәлтәнәт қилди. □ ² Аһазия тәхткә чиққан чегидә жигирмә икки яшта еди; у Йерусалимда бир жил сәлтәнәт қилди. Униң анисиниң исми Аталиа болуп, Омриниң нәврә қизи еди. □ ³ Аһазияму Аһаб жәмәтиниң йоллириға маңди; чүнки униң аниси уни рәзилликкә үндәйтти. ⁴ У Аһаб жәмәти қилғинидәк, Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзил болғанни қилди; чүнки униң атиси өлгәндин кейин Аһаб жәмәтидикиләр уни һалакәткә елип баридиған рәзил нәсиһәтләрни берәтти. ⁵ У уларниң нәсиһитигә әгишип, Исраил падишаси Аһабниң оғли Йәһорам билән бирликтә Гилеадтики Рамотқа берип Сурийә падишаси һазәл билән соқушти; шу чағда Сурийләр Йәһорамни захимләндүрди. ⁶ Андин Йәһорам Рамаһда Сурийә падишаси билән соқушқан чағдики жарәһәтлирини давалитиш үчүн Йизрәәлгә қайтти. Андин Йәһорамниң оғли Йәһуда падишаси Азария Аһабниң оғли Йәһорамниң кесәл болуп қалғанлиғи сәвәвидин уни йоқлиғили Йизрәәлгә барди. ⁷ һалбуки, Аһазияниң Йәһорамни йоқлиғили барғини дәл өзини һалакәткә елип баридиған, Худа бекиткән иш еди. Чүнки у барғандин кейин Йәһорам билән бирликтә Нимшиниң оғли Йәһуға қарши соқушушқа чиқти. Мошу Йәһу әслидә Пәрвәрдигар тәрипидин Аһабниң жәмәтини йоқитиш үчүн мәсиһ қилинған еди. ⁸ Вә шундақ болдики, Йәһу Худа бекиткән һөкүмни Аһаб жәмәтиниң үстигә жүргүзгән вақтида, у Йәһудадика әмәлдарларни вә Аһазияниң хизмитидә болған қериндашлириниң оғуллирини учритип, уларни қоймай өлтүрүвәтти. ⁹ Йәһу Аһазияниму издиди; кишиләр уни тутувалди (у Самарийәгә йошурунвалған еди). Улар уни Йәһуниң алдиға апирип өлтүрди. Улар уни дәпнә қилди, чүнки кишиләр: «Бу дегән Пәрвәрдигарни чин көңлидин издигән Йәһошафатниң нәврисидур» дегән еди. Аһазияниң жәмәтидә падишалиқни қолиға алғидәк бирәр адәм қалмиди.

Ханиш Аталиа Йәһуда үстидин һөкүм сүриду

2Пад. 11:1-3

¹⁰ Әнди Аһазияниң аниси Аталиа оғлиниң өлгинини көргәндә, Йәһуда жәмәтидики барлиқ шаһ нәслини өлтүрүшкә қозғалди. ¹¹ Лекин падишаниң қизи Йәһошебият өлтүрүлүш алдида турған падишаниң оғуллириниң арисидин Аһазияниң оғли Йоашни оғрилиқчә елип чиқип, уни вә иник анисини ястуқ-кирлик амбириға йошуруп қойди. Шундақ қилип падиша Йәһорамниң қизи, (йәни Аһазияниң сиңлиси), баш каһин Йәһуяданиң хотуни Йәһошебият Йоашни Аталиа өлтүрүвәтмисун дәп Аталиядин йошуруп қойди. □ ¹² Андин кейин Йоаш улар билән Пәрвәрдигарниң өйидә алтә жил йошурунуп турди; у чағда Аталиа Йәһуда зиминида сәлтәнәт қилатти.

□ **22:1** «Эрәбләр билән биллә барғаһқа бесип киргән қарақчилар...» — мошу әйттики «барғаһ» бәлким Йәһудадикиләр Эрәбләр билән қаршилишқа тәйярлиниш үчүн далада тиккән һәрбий барғаһни көрситиду. Бәзи тәржиманлар «шәһәр» дәп тәржимә қилиду. □ **22:2** «Аһазия тәхткә чиққан чегидә жигирмә икки яшта еди» — көп кона көчүрмиләрдә «...қиряқ икки яшта еди» дейлиду. Бу қетим бәзи қәдимки көчүрмиләр вә тәржимә нусқисига вә «2Пад.» 8:26ға асадән «жигирмә икки яш» дәп тәржимә қилдуқ. □ **22:11** «Йәһошебият» — яки «Йәһошеба».

23

1 Йәттинчи жили, Йәһояда жасарәткә келип, Йәроһамниң оғли Азария, Йәһоһананниң оғли Исмаил, Обәдниң оғли Азария, Адаяниң оғли Маасеяһ вә Зикриниң оғли Әлишафат қатарлиқ бир қанчә йүз бешини қақирип улар билән әһдә түзди. □ ■ 2 Улар Йәһуда зиминини арилап, Йәһудадики һәр қайси шәһәрләрдин Лавийларни вә Исраилдики чоң йолбашчиларни жиғди; улар Йерусалимға келишти. 3 Пүткүл жамаәт Худаниң өйидә падиша билән әһдиләшти. Йәһояда уларға: — Падишаһниң оғли Пәрвәрдигарниң Давутниң әвлатлири тоғрилиқ вәдә қилғинидәк чоқум сәлтәнәт қилиду. 4 Мана силәр қилишиңлар керәк болған иш шуки: — Шабат күнидә пасибанлиқ нөвити кәлгән каһинлар билән Лавийларниң үчтин бири һәр қайси дәрвазиларни муһапизәт қилсун; 5 үчтин бири падиша ордисини, үчтин бири «һул дәрвазиси»ни муһапизәт қилсун; башқиларниң һәммиси Пәрвәрдигар өйиниң һойлилирида болсун. 6 Лекин каһинлар һәм вәзипә өтәйдиған Лавийлардин бөләк һеч кимни Пәрвәрдигарниң өйигә киргүзмисун (каһин-лавийлар пак-муқәддәс дәп һесапланғачқа киришигә болиду). Башқа хәлиқниң һәр бири Пәрвәрдигар өзигә бекиткән жайларни күзәт қилсун. 7 Лавийларниң һәр бири қолиға қураллирини елип падишани орап турсун; өз мәйличә муқәддәс өйгә киришкә урунған һәр ким өлтүрүлсун; силәр падиша кирип-чиқип жүргинидә униң йенидин айрилмаңлар, — деди.■

8 Лавийлар билән Йәһудаларниң һәммиси каһин Йәһояданиң барлиқ тапилиғанлирини бежа кәлтүрүшти. Лавийларниң һәр бири шабат күни нөвәтчиликкә киргән вә нөвәтчиликтин чүшкәнләрни өз йенида қалдуруп қалди; чүнки каһин Йәһояда һеч кимни нөвәтчиликтин чүшүшкә қоймиди. 9 Андин Йәһояда каһин Давут падишаниң Пәрвәрдигарниң өйидә сақлақлиқ нәйзә вә қалқан-сипарлирини йүз бешиларға тарқитип бәрди. 10 У йәнә көпчиликни, һәр бири қолиға өз нәйзисини тутқан һалда, ибадәтханиниң оң тәрипидин тартип сол тәрипиғичә, қурбанғаһ билән ибадәтханини бойлап падишаниң әтрапида турғузди. 11 Андин улар шаһзадини елип чиқип, униң бешиға тажни кийгүзүп, униңға гуванамиләрни берип, уни падиша қилди; Йәһояда вә униң оғуллири хушбуй май билән уни мәсиһ қилди вә «Падиша яшисун!» дәп товлашти.

12 Аталия хәлиқләрниң чепишип жүргәнлигини вә падишани тәрипләватқанлигини аңлап, Пәрвәрдигарниң өйигә кирип, көпчиликниң арисига кәлди. 13 У қариса, мана падиша өйниң дәрвазисидә, түврүкниң йенида туратти; падишаниң йенида әмәлдарлар билән канайчилар тизилған еди, барлиқ жутниң хәлқи шатлинип канай челишатти, нәғмичиләр һәр хил сазларни челип, жамаәтни башлап мәдһийә оқутувататти. Буни көргән Аталия кийимлирини житип: — Асийлиқ, асийлиқ! — дәп вақирди.

14 Амма Йәһояда каһин қошунға мәсәул болған йүз бешиларни қақиртип уларға: — Уни сәплириңлар оттурисидин сиртқа чиқириветинлар; кимдәким униңға әгәшә қиличлансун, дәп буйруди. Чүнки каһин: — Уни Пәрвәрдигарниң өйи ичидә өлтүрмәңлар, дәп ейтқан еди.

15 Шуниң билән улар униңға йол бошитип бәрди; у ординиң «Ат дәрвазиси» билән падишаниң ордисига киргәндә ләшкәрләр уни шу йәрдә өлтүрди.□

16 Йәһояда, пүткүл жамаәт вә падиша бирликтә: «Пәрвәрдигарниң хәлқи болайли» дегән бир әһдини түзүшти. 17 Андин барлиқ хәлиқ Баалниң бутханисига берип уни бузуп ташлиди; униң қурбанғаһлири билән мәбудлирини

□ 23:1 «Йәһояда жасарәткә келип...» — яки «Йәһояда өзини күчләндүрүп...» ■ 23:1 2пад. 11:4-20

■ 23:7 Вәһ. 14:1, 4, 5 □ 23:15 «...униңға йол бошитип бәрди» — буниң башқа бир хил тәржимиси: «уни қолға алди».

чекип парә-парә қилип, Баалниң каһини Маттанны қурбанғаһларниң алдида өлтүрди.

18 Андин кейин Йәһояда каһин Пәрвәрдигарниң өйидики барлиқ мәсуулийәтләрни Лавий қәбилисиниң каһинлириниң қолиға тапшурди. Каһинларни болса, әслидә Пәрвәрдигарниң өй ишлириға нөвәт билән қарашқа, Пәрвәрдигарға атап көйдүрмә қурбанлиқ сунушқа Давут тайинлиған еди. Улар қурбанлиқларни Давутниң көрсәтмилири бойичә, хошал-хурамлиқ ичидә нәғмәнава оқуған һалда Мусаға тапшурулған Тәврат-қанунида пүтүлгинидәк сунушқа мәсуул еди. 19 Йәһояда йәнә Пәрвәрдигар өйиниң һәр қайси дәрвазилириға дәрвазивәнләрни тайинлидики, һәр қандақ ишлардин напак қилинған адәмләр киргүзүлмәйтти. 20 У йәнә йүз бешилири, ақсүнәкләр, хәлиқ ичидики йолбашчилар вә жутниң һәммә хәлқини башлап келип, падишани Пәрвәрдигар өйидин елип чүшүп, «Жуқириқи дәрваза» арқилиқ ордиға әкирип, падишалиқ тәхтигә олтарғузди.

21 Жутниң барлиқ хәлқи шатлинатти; улар Аталияни қиличлап өлтүргәндин кейин, шәһәр тинич болуп қалди.

24

Йоаш — йәни Йәһоаш — Йәһудаға сәлтәнәт қилиду

2Пад. 12:1-22

1 Йоаш тәхткә чиққан чегидә йәттә яшта еди, у Йерусалимда қириқ жил сәлтәнәт қилди. Униң анисиниң исми Зибияһ болуп, Бәэр-Шебалиқ еди. □ 2 Йәһояда каһин һаят күнлиридә Йоаш Пәрвәрдигарниң нәзиридә дурус болғанни қилатти. □ 3 Йәһояда униңға икки хотун елип бәрди, у бир қанчә оғул-қиз пәрзәнәт көрди.

4 Шуниңдин кейин Йоаш Пәрвәрдигарниң өйини қайта яситиш нийитигә кәлди, 5 у каһинларни вә Лавийларни жиғип уларға: — Худайиңларниң өйини оңлитип туруш үчүн Йәһуда шәһәрлиригә берип, барлиқ Исраиллардин жиллиқ сәдиқә топлаңлар; бу ишни тездин бежириңлар! — деди. Лекин Лавийлар бу ишни бежиришкә анчә алдирап кәтмиди. □ 6 Буни уққан падиша баш каһин Йәһоядани чақиртип униңға: — Өзлири немишкә Лавийларға Пәрвәрдигарниң қули Муса Исраил жамаитигә Худаниң гувалиғи сақлақлиқ чедир үчүн бәлгүлигән бажни Йәһуда вә Йерусалимдин елип келишкә буйрумидила? — деди □ 7 (чүнки әслидә рәзил хотун Аталия вә униң оғуллири Худаниң өйигә бөсүп кирип, Пәрвәрдигарниң өйидики барлиқ муқәддәс буюмларни елип Баал бутлириға атап тәкдим қиливәткән еди).

8 Шуниң билән падиша буйруқ чүшүрүп, бир сандуқ яситип Пәрвәрдигар өйиниң дәрвазисиниң сиртигә қойғузди; 9 андин: «Худаниң кули Муса чөлдә Исраилларниң үстигә бекиткән бажни жиғип әкилип Пәрвәрдигарға тапшуруңлар» дегән бир уқтуруш Йәһуда билән Йерусалим тәвәсидә чиқирилди.

10 Барлиқ әмәлдарлар вә барлиқ хәлиқ хошал һалда бажни әкилип сандуқ толғичә

□ 24:1 «Йоаш» — «Йәһоаш»ниң башқа шәкли. □ 24:2 «Йәһояда ... һаят күнлиридә Йоаш Пәрвәрдигарниң нәзиридә дурус болғанни қилатти» — бу сөзгә қариганда, Йоаш Йәһояда өлгәндин кейин Пәрвәрдигарниң йолидин чиқип кәтти; вә дәрвәкә шундақ болди («2Тар.» 24:17-27ни көрүң).

□ 24:5 «Худайиңларниң өйини оңлитип туруш үчүн ..., барлиқ Исраиллардин жиллиқ сәдиқә топлаңлар» — яки «Һәр жили Худайиңларниң өйини оңлитиш үчүн... барлиқ Исраиллардин сәдиқә топлаңлар». □ 24:6 «Худаниң гувалиғи сақлақлиқ чедир» — яки «Һөкүм-гувалиғи чедир» — «ибадәт чедир»нин башқа бир аталғуси. «Пәрвәрдигарниң кули Муса ... Худаниң гувалиғи сақлақлиқ чедир үчүн бәлгүлигән баж...» — Мусаниң бу буйруғи тоғрилиқ «Мис.» 30:11-16ни көрүң.

униңға ташлиди. ¹¹ Лавийлар пул сандуғини падиша бу ишқа мәсъул қилған кишиниң алдиға әкәлгәндә, улар баж пулиниң көп чүшкәнлигини көрсә, андин падишаниң кативи билән Баш каһинниң адими келип пул сандуғини өңтүрүп куруқдигандин кейин, йәнә әсли орниға апирип қоятти. һәр күни шундақ болуп турди; һаһайити көп пул жиғилди. ¹² Падиша билән Йәһояда пулни Пәрвәрдигар өйидики иш бежиргүчиләргә тапшурди; улар буниң билән Пәрвәрдигарниң өйини оңшаш вә әслигә кәлтүрүш үчүн ташчилар билән яғаччиларни, төмүрчиләр билән мискәрләрни яғлиди. ¹³ Ишләмчиләр тохтимай ишлиди, оңшаш иши уларниң қолида оңушлуқ елип берилди; шундақ қилип улар Пәрвәрдигарниң өйини әслидики өлчәм-лаһийәси бойичә ясиди, шундақла уни толиму пухта қилип ясап чиқти. ¹⁴ Улар ишни пүттүргәндин кейин ешип қалған пулни падиша билән Йәһояданиң алдиға әкилип тапшурди. Улар буниң билән Пәрвәрдигарниң өйи үчүн һәр хил әсвап-буюмларни, жүмлидин ибадәт хизмитидики һәр хил буюмлар, көйдүрмә қурбанлиқларға мунасивәтлик қача-қуча, қазан-тәхсиләр вә һәр хил алтун-күмүч башқа буюмларни ясатти. Йәһояданиң барлиқ күнлиридә, улар Пәрвәрдигарниң өйидә көйдүрмә қурбанлиқни дадим сунуп турди.

¹⁵ Йәһояда қерип, яшайдиган йеши тошуп өлди; у өлгән чағда бир йүз оттуз яшта еди. ¹⁶ Улар уни «Давут шәһири»дә падишалар қатаридә дәпнә қилди, чүнки у Израилға һәм Худаға вә униң өйигә нисбәтән һаһайити чоң төһпә көрсәткән еди.

¹⁷ Йәһояда өлгәндин кейин Йәһудадики йолбашчилар падишаниң алдиға келип униңға баш урди; падиша улар көрсәткән мәслиһәтни мақул көрди. ¹⁸ Улар ата-бовилириниң Худаси Пәрвәрдигарниң өйидин ваз кечип, Ашәраһ вә бутларниң куллугиға киришти. Уларниң бу гунайи сәвәплик Худаниң гәзиви Йәһудадә билән Йерусалимдикиларниң бешиға кәлди. ¹⁹ Шундақ болсиму, Пәрвәрдигар уларни Өзигә яндуруш үчүн йәнила уларниң арасиға пәйғәмбәрләрни әвәтти; бу пәйғәмбәрләр гәрчә уларни ағаһландурған болсиму, лекин улар йәнила кулақ салмиди. ²⁰ У чағда Худаниң Роһи баш каһин Йәһояданиң оғли Зәкәрияға чүшти, у хәлиқниң алдида өрә туруп уларға: — Худа мундақ дәйду: «Силәр немишкә Пәрвәрдигарниң әмирлиригә хилаплиқ қилисиләр? Силәр һеч раважлиқ көрмәйсиләр, чүнки силәр Пәрвәрдигардин ваз кәчтинлар вә Уму силәрдин ваз кәчти», — деди.

²¹ Халайиқ Зәкәрияни өлтүрүшкә кәстлиди; ахир улар уни падишаниң әмри бойичә Пәрвәрдигар өйиниң һойлисида чалма-кесәк қилип өлтүрүвәтти.

²² Падиша Йоаш Зәкәрияниң атиси Йәһояданиң өзигә көрсәткән шәпқитини яд әтмәк түгүл, әксичә униң оғлини өлтүрүвәтти. Зәкәрия жан үзүш алдида: — Пәрвәрдигар бу ишни нәзиригә елип, униң һесавини алсун! — деди.

²³ Шу жилиң ахирида Сурийәниң қошунни Йоашқа һужум қилип кәлди; улар Йәһудадә вә Йерусалимға тажавуз қилип кирип, хәлиқ ичидики йолбашчиларни өлтүрүп, улардин алған пүтүн уруш гәниймәтлирини Дәмәшқ падишасиниң алдиға елип барди. ²⁴ Дәрвәкә Сурийә қошунидин пәқәт аз бир қисим әскәрләр кәлгән болсиму, лекин Йәһудалар ата-бовилириниң Худаси Пәрвәрдигардин ваз кәчкәнлиги үчүн Пәрвәрдигар чоң бир қошунни уларниң қолиға тапшурди; улар Йоашқа жаза ижра қилди. ²⁵ Сурийләр Йоашни ташлап кәткән чағда (чүнки у қаттиқ ағрип қалған еди) униң өз хизмәткарлири баш каһин Йәһояданиң оғлиниң қени үчүн интиқам елиш керәк дәп уни кәстлиди; улар уни карвитидила өлтүрүвәтти. У шу йол билән өлди; кишиләр уни Давут шәһиридә дәпнә қилғини билән, бирақ падишаларниң қәбирстанлиғиға дәпнә қилмиди. □ ²⁶ Уни

□ **24:25 «чүнки у қаттиқ ағрип қалған еди»** — яки «чүнки еғир кесәлгә чүшкән еди». Бәзи тәржиманлар «чүнки у еғир яриланди» дәп тәржимә қилғини билән, ибраний тексттә еғир бир кесәл көрситилди. **«каһин Йәһояданиң оғлиниң қени»** — яки «каһин Йәһояданиң оғуллириниң қени».

қәстлигәнләр мунар: — Аммоний аял Шимиятның оғли Забад билән Моабий аял Симритның оғли Йәһозабад еди.

²⁷ Йоашның оғуллари, уныңа қаритилған қаттиқ вә нурғун ағаһ бешарәтләр, шундақла уның Худаниң өйини йеңибаштин селишқа даир ишлири «падишаларның тәзкирилири» дегән китапның изаһлириға пүтүлгәндур. Йоашның оғли Амазия уның орниға падиша болди.□

25

Амазия Йәһуда үстигә һөкүм сүриду 2Пад. 14:1-22

¹ Амазия тәхткә чиққан чегидә жигирмә бәш яшта еди, у Йерусалимда жигирмә тоққуз жил сәлтәнәт қилди. Уның анисиниң исми Йәһоаддан болуп, Йерусалимлиқ еди. ² Амазия Пәрвәрдигарның нәзиридә тоғра болған ишларни қилди, лекин пүтүн көңли билән қилмиди. ³ Вә шундақ болдики, у падишалығини мустәһкәмливалғандин кейин падиша атисини өлтүргән хизмәткарлирини тутуп өлтүрди. ⁴ Лекин Мусаға чүшүрүлгән қанун китавида Пәрвәрдигарның: «Нә атиларни оғуллари үчүн өлүмгә мәһкүм қилишқа болмайду нә оғулларини атилари үчүн өлүмгә мәһкүм қилишқа болмайду, бәлки һәр бири өз гунайи үчүн өлүмгә мәһкүм қилинсун» дәп пүтүлгән әмри бойичә, у өлтүргичиләрның балилирини өлүмгә мәһкүм қилмиди.

⁵ Амазия Йәһудаларни жиғип, жәмәтлиригә қарап пүтүн Йәһудаларни вә Биняминларни миң беши вә йүз бешилар астиға бекитти; у улардин жигирмә яштин ашқанларның санини еливиди, жәңгә чиқалайдиған, қолиға нәйзә вә қалқан алалайдиған хил ләшкәрдин үч йүз миң адәм чиқти. ⁶ У йәнә бир йүз талант күмүч сәрп қилип Исраилдин йүз миң батур жәңчи ялливалди.□

⁷ Лекин Худаниң бир адими уның алдиға келип: — И падишасим, Исраил қошунини өзлири билән биллә барғузмиғайла; чүнки Пәрвәрдигар Исраиллар яки Әфраимийларның һеч қайсиси билән биллә әмәс. ⁸ һәтта сили чоқум шундақ қилимән, батурәнә күрәш қилимән десилиму, Худа өзлирини дүшмән алдида жиқитиду, чүнки Худа инсанға ярдәм беришкиму қадирдур, инсанни жиқитишкиму қадирдур, деди.

⁹ Амазия Худаниң адимиғә: — Әмисә мән Исраилның ялланма қошунни бәргән йүз талант күмүчни қандақ қилсам болиду? — дәп соривиди, Худаниң адими уныңа: — Пәрвәрдигар өзлиригә буниңдинму зиядә көп беришкә қадирдур, дәп қавап бәрди.

¹⁰ Шунның билән Амазия Әфраимдин өзигә кәлтүрүлгән ялланма қошунни айрип чиқип, өйлиригә қайтурувәтти; шу сәвәптин улар Йәһудаларға бәк фәзәплинип, қаттиқ қәһр ичидә өйлиригә қайтип кетишти. ¹¹ Амазия жасаритини урғутуп, өзиниң хәлқини башлап «Шор вадиси»ға берип Сеирлардин он миң адәмни йоқатти. □ ¹² Йәһудалар йәнә он миң адәмни тирик тутувелип, тик ярның левиға апирип, ярдин иштиривиди, уларның һәммиси парә-парә қилинип ташланди. ¹³ һалбуки, Амазия өзи билән биллә жәң қилишқа рухсәт қилмай қайтурувәткән ялланма әскәрләр Самарийәдин Бәйт-һорунғичә болған Йәһуданиң һәр қайси

□ **24:27** «падишаларның тәзкирилири» — Тәвраттики «падишалар» дегән китап әмәс. Чүнки тилға елинған тәпсиләтлар шу китапта тепилмайду. □ **25:6** «бир йүз талант күмүч» — 100 талант күмүч балким 3400 килограм күмүч болуши мүмкин. □ **25:11** «Амазия жасаритини урғутуп...» — яки «Амазия өзини күчәйтип,...». «Сеир» — Едомның иккинчи исми.

шәһәрлиригә һужум қилип кирип үч миң адәмни қирип ташлиди һәм нурғун мал-мүлүкни булап кәтти.

14 Лекин шундақ болдики, Амазия Едомийларни мәғлуп қилип қайтип кәлгән чағда у Сеирларниң бутлириниму елип келип, уларни өзи үчүн мәбүд қилип, уларға баш урди вә уларға хушбуй яқти. **15** Шу сәвәптин Пәрвәрдиғарниң ғәзиви Амазияға қозғалди, У униң алдиға бир пәйғәмбәрни әвәтти. Пәйғәмбәр униңға: — Өз хәлқини сениң қолундин қутқузалмиған бу хәлиқниң илаһлирини зади немә дәп издәйсән? — деди. **16** Вә шундақ болдики, у падишаға техи сөз қиливатқанда, падиша униңға: — Биз сени падишаниң мәслиһәтчиси қилип тиклигәнму? Қой, бу гепиңни! Өлгүң кәдимү немә? — деди. Шуниң билән пәйғәмбәр гәптин тохтиди-дә, йәнә: — Бу ишни қилғиниң һәм нәсиһатимгә қулақ салмиғиниң үчүн Пәрвәрдиғар сени йоқитишни қарар қилди, дәп билимән, — деди.

17 Шуниндин кейин Амазия мәслиһәтшлишип, Исраилниң падишаси Йәһуниң нәвриси, Йәһоаһазниң оғли Йоашниң алдиға әлчиләрни мандуруп: «Қени, жәң мәйданида йүз туранә көрүшәйли» деди.

18 Исраилниң падишаси Йоаш Йәһуданиң падишаси Амазияға әлчи әвәтип мундақ сөзләрни йәткүзди: «Ливандики тикән Ливандики кедир дәриғигә сөз әвәтип: «Өз қизиңни оғлумға хотунлуққа бәргин!» — деди. Лекин Ливандики бир явайи һайван өтүп кетиветип, тикәнни дәссивәтти.

19 Сән дәрвәкә Едомниң үстидин ғәлибә қилдиң; көңлүңдә өз-өзүңдин мәғрурлинип яйрап кәттиң. Әнди өйүңдә қалғиниң яхши; немишкә бешиңға күлпәт кәлтүрүп, өзүңни вә өзүң билән Йәһудани балаға жиқитисән?»[□]

20 Амма Амазия қулақ салмиди. Бу иш Худадин кәлди; чүнки улар Едомниң илаһлирини издигән еди, Худа уларни Йоашниң қолиға чүшсун дәп әнә шундақ орунлаштурған еди. **21** Шуниң билән Исраил падишаси Йоаш жәңгә атлинип чиқти; икки тәрәп, йәни у Йәһуда падишаси Амазия билән Бәйт-Шәмәштә, жәң мәйданида йүз туранә учрашти. **22** Йәһуданиң адәмлири Исраилниң адәмлири тәрипидин тирипирән қилинип, һәр бири өз өйигә кечип кәтти.

23 Исраил падишаси Йоаш Бәйт-Шәмәштә Йәһоаһазниң нәвриси, Йоашниң оғли Йәһуда падишаси Амазияни әсир қилип Йерусалимға елип барди; вә у Йерусалимниң сепилиниң Әфраим дәрвазисидин тартип бүжәк дәрвазисигичә болған төрт йүз гәзлик бир бөлигини өрүвәтти.[□]

24 У Худаниң өйидә, Обәд-Едом мәсәул болуп сақлаватқан вә падишаниң ордисидики ғәзнидин тепилған барлиқ алтун-күмүч, қача-қучиларни буливалди вә кепиллик сүпитидә бир нәччә тутқунни елип Самарийгә йенип кәтти.

25 Исраил падишаси Йәһоаһазниң оғли Йоаш өлгәндин кейин, Йоашниң оғли, Йәһуданиң падишаси Амазия он бәш жил өмүр көрди.[□]

26 Амазияниң қалған әмәллири болса, мана уларниң һәммиси баштин ахириғичә «Йәһуда вә Исраил падишалариниң тарихнамиси»да пүтүлгән әмәсмиди?[□]

[□] **25:14** «... уларға хушбуй яқти» — яки «... уларға қурбанлиқларни көйдүрди». [□] **25:19** «Сән дәрвәкә ... яйрап кәттиң, ... немишкә ... өзүңни вә өзүң билән Йәһудани балаға жиқитисән?» — Йәһоаш ейтқан тәмсилиниң умумий мәнәси: «Сән пәкәт бир тикәндурсән, өзүм кедирдәк улуқ адәммән, өзүңгә унцивала ишинип кәтмә. Сениң улуқ планиң һәртүрлүк тәсадипийлиқтин мәғлуп болуши мүмкин» дегәндәк. Гәрчә Йәһоаш падишани «бутпәрәс қапир» дәп һесаплиғили болсиму, мошу йәрдә униң нәсиһәти тоғра еди. [□] **25:23** «Йәһоаһаз» — «Аһазия»ниң башқичә ипадилиниши. Бу Йәһоаһаз (Аһазия) Йәһуда падишаси, 25-айәттики «Йәһоаһаз» әмәс. «төрт йүз гәзлик бир бөлиг..» — Тәвратта «гәз» (яки «жәйнәк») қолниң жәйнәктин бармақниң учигичә болған узунлуғи, йәни 0.454 метр узунлуқ еди. [□] **25:25** «Исраил падишаси Йәһоаһазниң оғли Йоаш өлгәндин кейин, ... Амазия он бәш жил өмүр көрди» — 23-айәттики изаһатни көрүң. [□] **25:26** «Йәһуда вә Исраил падишалариниң тарихнамиси» — мүмкинчилиғи барки, бу китап Тәвраттики «Падишаһлар»дур.

27 Амазия Пәрвәрдигардин ваз кәчкәндин башлапла Йерусалимда бәзиләр уни қәстләшкә киришкән еди; шуниң билән у Лақиш шәһиригә кечип кәтти; лекин қәстлигүчиләр кәйнидин Лақишқа адәм әвәтип, у йәрдә уни өлтүрди.

28 Андин улар уни атларға артип Йерусалимға елип барди. У Йерусалимда ата-бовилириниң арисидә «Йәһуданиң шәһири»дә дәпнә қилинди. □

26

Уззия Йәһуда үстигә һөкүм сүриду
2Пад. 15:1-7

1 Йәһуданиң барлиқ хәлқи униң он алтә яшқа киркән оғли Уззияни тикләп, уни атиси Амазияниң орнида падиша қилди □ 2 (падиша атиси ата-бовилириниң арисидә ухлиғандин кейин, Елат шәһирини қайтидин ясап, Йәһудаға йәнә төвә қилгучи дәл Уззия еди).□

3 Уззия тәхткә чиққан чеғида он алтә яш еди; у Йерусалимда жәмий әллик икки жил падишалиқ қилди. Униң анисиниң исми Йәколия болуп, Йерусалимлиқ еди.

4 У атиси Амазияниң барлиқ қилғанлиридәк Пәрвәрдигарниң нәзиридә дурус болғанни қилди.

5 Худа бәргән аламәт көрүнүшләр билән йорутулған Зәкәрия Уззияға тәлим бәргәчкә, у һаят вақтида Уззия Худани издиди; вә у Пәрвәрдигарни издигән күнләрдә Худа униң ишлирини раван қилди. 6 У чиқип Филистийләргә һужум қилди вә Гатниң сепилини, Жабнәһниң сепилини вә Ашдодиниң сепилини чақтурувәтти. Йәнә Ашдод әтрапида, шундақла Филистийләр арисидә бир нәччә шәһәр бәрпа қилди. 7 Худа униң Филистийләр вә Гур-баалда туруватқан Әрәбләр билән Маонларға қарши урушиға ярдәм бәрди. 8 Аммонийлар Уззияға олпан төлиди; Уззия толиму қудрәтлик болуп, нам-шәһрити таки Мисирниң чегарисигичә тарқалди. 9 Уззия Йерусалимдики «Бужәк дәрвасиси»да, «Жилға дәрвасиси»да вә сепилниң қайрилидиған йеридә мунарлар салди вә уларни әжайип мустәһкәм қилди. 10 У йәнә чөлләрдә бир мунчә күзәт мунарлирини салғузди вә көп қудуқларни колатти; чүнки униң Шәфәләһ түзләңлигидә вә егизликтә нурғун чарвиси бар еди; у йәнә териқчилиққа амрақ болғачка, тағларда вә етиз-бағларда нурәун бағвәнләрни вә үзүмчиләрни яллап ишләтти.□

11 Уззияниң йәнә урушқа маһир қошуни бар еди. Қошун катип Жәййәл вә әмәлдар Маасеяһ ениқлиған санға асасән қисим-қисимлар бойичә бөлүнүп, падишаниң сәрдарлиридин бири болған һананияниң йетәкчилиги астида сәп болуп жәңгә чиқатти. 12 Бу батур жәңчиләр ичидики һәр қайси жәмәт башлири жәмий икки миң алтә йүз киши еди. 13 Уларниң йетәкчилиги астидики қошун жәмий үч йүз йәтмиш йәттә миң бәш йүз болуп, һәммиси ишта қабил, жәңдә маһир еди, улар падишаға ярдәмлишип дүшмәнгә һужум қилалайтти. 14 Уззия пүткүл қошунидики ләшкәрлирини қалқан, нәйзә, добулға, савут, оқя вә салғилар биләнму қуралландурған еди. 15 У йәнә Йерусалимда устилар ижәд қилған оқ беши вә йоған ташларни атгучи үскүниләрни яситип, уларни сепил мунарлириға вә бужәклиригә орунлаштурған еди. Униң нам-шәһрити жирақ-жирақларға кәткән еди, чүнки у аламәт ярдәмләргә еришкәчкә, карамәт қудрәт тапқан еди.

□ 25:28 «Йәһуданиң шәһири» — бәлким «Давутниң шәһири»ни көрситиду. □ 2Пад.» 14:20ни көрүң. □ 26:1 «Уззия» — башқа шәкли «Аһазия». 2Пад.» 14:21ни көрүң. □ 26:2 «падиша

... Елат шәһирини қайтидин ясап, Йәһудаға йәнә төвә қилгучи дәл Уззия еди» — яки «атиси өә ата-бовилириниң арисидә ухлиғандин кейин Уззия Елат шәһирини ясап Йәһудаға йәнә төвә қилди».

□ 26:10 «етиз-бағларда...» — яки «Кармәлдә...». Амма Кармәл шималий падишалиқта.

16 Лекин у күчәйгәндин кейин, мәғрурлинип кәтти вә бу иш уни һалакәткә елип барди. У Худаси Пәрвәрдиғарға итаәтсизлик қилип, хушбуйғаһ үстидә хушбуй яқимән дәп Пәрвәрдиғарниң өйигә кирди. 17 Каһин Азария билән Пәрвәрдиғарниң башқа каһинлиридин сәксән әзимәт униң арқидин кирди; 18 Улар падиша Уззияни тосуп: — И Уззия, Пәрвәрдиғарға хушбуй йеқиш саңа тәвә иш әмәс, бәлки хушбуй йеқишқа муқәддәс хизмәткә аталған каһинлар болған, һарунниң әвлатлириға мәнсуптур; муқәддәсханидин чиққин, чүнки итаәтсизлик қилип қойдуң; сән Худа Пәрвәрдиғардин иззәт тапалмайдиған болуп қалисән, деди.

19 Уззия қаттиқ ғәзәпләнди; у хушбуй яққили турған һаләттә, қолида бир хушбуйданни тутуп туратти; у Пәрвәрдиғарниң өйидики хушбуйғаһниң йенида туруп каһинларға ғәзәплиниватқан чағда, каһинларниң алдидила униң пишанисиға мохо өрләп чиқти. 20 Баш каһин Азария билән башқа каһинлар қариса, мана, бирдинла униң пишанисиға мохо өрләп чиққан еди; улар дәрһал уни чиқириветишкә итәрди; у өзиму чиқип кетишкә алдириди, чүнки Пәрвәрдиғар уни урған еди. 21 Падиша Уззияни таки өлгичә мохо кесили чирмивалди; у мохо кесили болғачқа, айрим бир өйдә турди; шуниң билән у Пәрвәрдиғарниң өйигә кириштин мәһрум қилинди. Униң оғли Йотам ординиң ишлирини башқуруп, жут сориди. □ 22 Уззияниң башқа әмәллири болса баштин ахириғичә Амозниң оғли Йәшәя пәйғәмбәр тәрипидин йезип қалдурулғандур. 23 Уззия өзиниң ата-бовилири арисидә ухлиди; бәзиләр: — «У мохо болған адәм» дегәчкә, у ата-бовилири қатаридә ятқузулған болсиму, падишалар қәбирстанлиғиға тәвә *чәтрак* бир йәрликкә дәпнә қилинди. Андин оғли Йотам униң орниға падиша болди.

27

Йотам Йәһуда үстигә һөкүм сүриду 2Пад.15:32-38

1 Йотам тәхткә чиққан чеғида жигирмә бәш яшта еди; у Йерусалимда он алтә жил сәлтәнәт қилди; униң анисиниң исми Йәруша болуп, Задокниң қизи еди.

2 У атиси Уззияниң барлиқ қилғанлиридәк Пәрвәрдиғарниң нәзиридә дурус болғанни қилди (лекин у Пәрвәрдиғарниң муқәддәсханисиға кирмиди). Лекин хәлиқ йәнила бузуқ ишларни қиливәрди.

3 Пәрвәрдиғар өйиниң жуқуриқи дәрвазисини ясақучи Йотам еди; у йәнә Офәлдики сепилдиму нурғун қурулушларни қилди. □ 4 У Йәһуданиң тағлиқ районида шәһәрләрни бена қилди, орманлиқлардимү қәлғә-қорғанлар вә күзәт мунарлирини ясапти. 5 У Аммонийларниң падишаси билән уруш қилип уларни йәңди; шу жили Аммонийлар униңға үч талант күмүч, миң тонна бугдай, миң тонна арпа олпан бәрди; Аммонийлар иккинчи вә үчинчи жилиму униңға охшаш олпан елип кәлди. □ 6 Йотам Худаси Пәрвәрдиғар алдида йоллирини тоғра қилғини үчүн қудрәт тапти.

□ 26:21 «шуниң билән у Пәрвәрдиғарниң өйигә кириштин мәһрум қилинди» — мохо кесилигә гириптар болғанлар «напак» дәп һесаплинип, муқәддәс ибадәтханиға киришкә қәтгий рухсәт қилинмайтти. □ 27:3 «Офәл» — кона Йерусалимдики бир қисим егиз район еди. □ 27:5 «үч талант күмүч» — бәлким 3400 килограм күмүч еди. «миң тонна бугдай» — ибраний тилида «он миң кор». Бир «кор» 220 литр болуши мүмкин. «миң тонна арпа» — ибраний тилида «он миң кор». Бир «кор» 220 литр болуши мүмкин.

⁷ Йотамниң қалған ишлири, жұмлидин қилған жәнлири вә тутқан йоллириниң һәммиси мана «Йәһуда вә Исраил падишалариниң тарихнамиси»да пүтүлгәндур. □ ⁸ У тәхткә чиққан чегида жигирмә бәш яшта еди; у Йерусалимда он алтә жил сәлтәнәт қилди. ⁹ Йотам ата-бовилири арасида ухлиди вә «Давутниң шәһири»гә дәпнә қилинди; оғли Аһаз униң орниға падиша болди.

28

Аһаз Йәһуда үстигә һөкүм сүриду *2Пад. 16:1-20*

¹ Аһаз тәхткә чиққан чегида жигирмә яшта еди; у Йерусалимда он алтә жил сәлтәнәт қилди. У атиси Давутқа охшаш Пәрвәрдигарниң нәзириде дурус болғанни қилмай, ² Бәлки Исраилниң падишалариниң йолиға кирип маңди; у һәтта Баалларға атап мәбудларни куйдурди; ³ Пәрвәрдигар Исраиллар зиминидин һайдап чиқарған әлләрниң жиркинчилик гуналарини дорап, һинном жилғисида күжә көйдурди, өзиниң пәрзәнтлирини оттин өткүзүп көйдурди; □ ⁴ Йәнә «жуқури жайлар»да, дөңләрдә вә һәр қайси көкәргән дәрәк астида көйдүрмә қурбанлиқ қилди вә күжә көйдүрди. ⁵ Шуңа, униң Худаси Пәрвәрдигар уни Сурийә падишасиниң қолиға тапшурди; Сурийләр уни тар мар кәлтүрүп, Йәһудадин нурғун хәлиқни тутқун қилип Дәмәшқкә елип кәтти. Худа йәнә уни Исраил падишасиниң қолиға тапшурди, Исраил падишаси Йәһудада чоң қирғинчилик елип барди. ⁶ Рәмәлияниң оғли Пикаһ Йәһудада бир күн ичидә бир йүз жигирмә миң адәмни өлтүрди, уларниң һәммиси эзимәтләр еди; буниң сәвәви, улар ата-бовилириниң Худаси Пәрвәрдигардин ваз кәчкән еди. ⁷ Зикри исимлиқ бир Әфраимий эзимәт бар еди; у падишаниң оғли Маасияһани, ординиң баш ғождари Азрикам вә падишаниң баш вәзири Әлканәһни қәтл қилди. ⁸ Исраиллар өз қериндашлиридин икки йүз миң аял, оғул-қиз балиларни тутқун қилип елип кәтти; улар йәнә Йәһудадин нурғун уруш гәниймәтлирини булаң-талаң қилип Самарийәгә әкәтти. ⁹ Лекин у йәрдә Пәрвәрдигарниң Одәд исимлиқ бир пәйғәмбири бар еди; у Самарийәгә қайтип кәлгән қошунниң алдиға чиқип уларға: — Қараңлар, ата-боваңларниң Худаси Пәрвәрдигар Йәһудаларни ачғигида силәрниң қолуңларға тапшурди вә силәр пәләккә йәткән қәһри-ғәзәп билән уларни өлтүрдүңлар. ¹⁰ Әнди силәр йәнә Йәһудалар билән Йерусалимлиқларни мәжбурий өзүңларға қул-дидәк қилмақчи болуватисиләр. Лекин силәр өзүңларму Худайиңлар Пәрвәрдигар алдида гуна-итаәтсизликләр өткүздүңларғу? ¹¹ Әнди гепимгә кулақ селиңлар! Қериндашлириңлардин тутқун қилип кәлгәнләрни қайтуруветиңлар, чүнки Пәрвәрдигарниң қаттиқ ғәзиви бешиңларға чүшәй дәп қалди, деди. ¹² Шуниң билән Әфраимларниң бир қанчә йолбашчилири, йәни Йоһананниң оғли Азария, Мәшиллимотниң оғли Бәрәкия, Шаллумниң оғли һәзәкия вә һадлайниң оғли Амаса қозғилип чиқип жәндин қайтип кәлгән қошунни тосувелип ¹³ уларға: — Бу тутқунларни бу йәргә елип кирсәңлар болмайду; бизниң Пәрвәрдигарниң алдида гунайимиз туруп, йәнә тежиму көп гуналар вә итаәтсизликләрни

□ **27:7** «Йәһуда вә Исраил падишалариниң тарихнамиси» — мүмкинчилиги барки, бу китап Тәвраттики «Падишаһлар»дур. □ **28:3** «Һинном жилғиси» — ибраний тилида «Гә-Һинном», әрәб тилида «жәһәннәм». Бу жиркинчилик жай тоғрилик «Йәр.» 17:31-32ни вә изаһатлирини көрүң. «Күжә көйдүрди» — яки «қурбанлиқларни көйдүрди». «пәрзәнтлирини оттин өткүзүп көйдүрди» — бәлким Аһазниң пәрзәнтлирини инсан қурбанлиғи қилғанлиғини көрситиши мүмкин.

айнитмақчимусиләр? Чүнки бизниң итаәтсизлигимиз һелиму интайин еғирдур, Израилниң бешиға отлуқ қәһр-ғәзәп чүшәй дәп қалди, деди.

¹⁴ Шуниң билән ләшкәрләр тутқунлар билән уруш ғәниймәтлирини йолбашчилар вә пүткүл жәмаәт алдида қалдуруп қойди. ¹⁵ Жуқирида исми тилға елинған кишиләр қозғилип, тутқунларни башлап чиқти, уруш ғәниймәтлири ичидин кийим-кечәк вә аяқларни уларниң арисидики барлиқ ялаңач, ялаң аяқ турғанларға кийгүзүп, һәммисини йемәк-ичмәк билән ғизаландурди, үстибашлирини майлиди, барлиқ ажизларни ешәкләргә миндүрүп, һәммисини «Хорма дәрәқлири шәһири» дәп атилидиған Йерихоға, өз қериндашлириниң қешиға апирип қойди, андин Самарийәгә қайтти.

¹⁶ Бу чағда Аһаз падиша Асурийәниң падишалириға ярдәм тиләп адәм әвәтти, ¹⁷ чүнки Едомийлар йәнә Йәһудаға һужум қилип нурғун адәмни тутқун қилип кәткән еди. ¹⁸ Филистийләрму Шәфәләһ түзләңлигидики вә Йәһуданиң жәнубидики шәһәрләргә тажавуз қилип кирип, Бәйт-Шәмәш, Айқалон, Гәдәрот, Сокоһ вә Сокоһқа тәвә йеза-қишлақларни, Тимнаһ вә Тимнаһқа тәвә йеза-қишлақларни, Гимзо вә Гимзоға тәвә йеза-қишлақларни ишғал қилип, шу йәрләргә жайлашқан еди. ¹⁹ Пәрвәрдигар Йәһуданиң падишаси Аһаз түпәйлидин Йәһудани хорлуққа қалдурди; чүнки Аһаз Йәһудани итаәтсизликкә езиқтурди вә өзи Пәрвәрдигарға еғир асийлиқ қилди. ²⁰ Асурийәниң падишаси Тиглат-Пилнәсәр дәрвәкә униң йениға кәлди, лекин ярдәм беришниң орниға, униңға көп аваричиликләрни кәлтүрди. ²¹ Чүнки Аһаз Пәрвәрдигарниң өйидин, падишаниң ордисидин, шундақла әмәлдарларниң өйлиридин көп мал-дунияни чиқирип, Асурийә падишасиға бәргән болсиму, лекин униңға һеч пайдиси болмиди. ²² Мошундақ интайин мүшкүл пәйттә бу падиша Аһаз Пәрвәрдигар алдида техиму еғир қәбиһликкә чөкүп кәтти. ²³ У өзини мәғлуп қилған Дәмәшқниң илаһлириға қурбанлиқ сунди, чүнки у: «Сурийәниң падишалириниң илаһлири уларға ярдәм қилди, шуңа мәнму уларға қурбанлиқ сунуп, уларни маңиму ярдәм беридиған қилмән» деди. Лекин әксичә бу бутлар униң өзини, шундақла барлиқ Израилларни һалакәткә елип барди. ²⁴ Аһаз Пәрвәрдигарниң өйидики әсвап-буюмларни жиғип елип чиқип, уларни кесип-езип парә-парә қиливәтти; вә Пәрвәрдигарниң өйиниң дәрвазилирини печәтливәтти. һәм өзи үчүн Йерусалимниң һәр бир доқмушида қурбанғанларни салғузди. ²⁵ У йәнә Йәһуданиң һәр қайси шәһәрлиридә башқа илаһларға хушбуй йеқиш үчүн «жуқири жайлар»ни салғузди, шундақ қилип ата-бовилириниң Худаси Пәрвәрдигарниң ғәзиви қозғалди. ²⁶ Мана, униң қалған ишлири, жүмлидин барлиқ тутқан йоллири баштин-ахириғичә «Йәһуда вә Израил падишалириниң тарихнамиси»да пүтүлгәндур. ²⁷ Аһаз ата-бовилири арисидә ухлиди; кишиләр уни Йерусалим шәһиригә дәпнә қилди, лекин уни Израил падишалириниң қәбирстанлиғиға дәпнә қилмиди. Оғли һәзәкия униң орниға падиша болди.

29

Һәзәкия һөкүм сүриду; у муқәддәсханини тазиләйду

¹ Һәзәкия тәхткә чиққан чеғида жигирмә бәш яшта еди; у Йерусалимда жигирмә тоққуз жил сәлтәнәт қилди. Униң анисиниң исми Абия болуп, Зәкәрияниң қизи еди. ² Һәзәкия атиси Давут барлиқ қилғанлиридәк, Пәрвәрдигарниң

□ **28:23** «өзини мәғлуп қилған Дәмәшқниң илаһлири» — бу сөзләр Аһазниң ойлири, әлвәттә; лекин малум тәрәптин ейтқанда, униң бутпәрәслиги уни һәқиқәтән мәғлүбийәткә учратқан еди. □ **29:1** «Абия» — яки «Аби». «2Пад.» 18:2ни көрүң.

нәзиридә дурус болғанни қилди. ³ У тәхткә чиққан биринчи жилиниң биринчи ейида Пәрвәрдигар өйиниң дәрвазилерини ачтуруп, йеңибаштин ясатти. ⁴ У каһинлар билән Лавийларни Худаниң өйшгә чақирип келип, алдинқи һойлисиниң мәйданиниң шәриқ тәрипиғә жиғип, ⁵ уларға: — И Лавийлар, гепимгә кулак селиңлар; өзүңларни Худаға атап пакизлаңлар вә ата-боваңларниң Худаси Пәрвәрдигарниң өйини униңға муқәддәс қилип пакизлаңлар, муқәддәсханидин барлиқ паскина нәрсиләрни чиқирип ташлаңлар. ⁶ Чүнки бизниң ата-бовилиримиз асийлиқ қилип, Худайимиз Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзил болғанни қилип, Униңдин ваз кәчти, Пәрвәрдигарниң туралғусидин йүзини өрүп, Униңға арқини қилди. ⁷ Улар айванниң ишиклирини етивөткән, чирақларни өчүривөткән, хушбуй яқмиған еди вә муқәддәсханида Исраилниң Худасиға һеч көйдүрмә қурбанлиқларни сунмайдиған болуп кәткән еди; ⁸ Шу сәвәптин Пәрвәрдигарниң ғәзиви Йәһуда билән Йерусалимдикиләрниң үстигә чүшүп, худди өз көзүңлар билән көрүп турғиниңлардәк, уларни дәһшәткә селип, вәһимә болушқа һәм заңлиқ қилип уш-уш қилинидиған объекткә айландуруп қойди. ⁹ Шу сәвәптин ата-бовилиримиз қилич астида қалди; оғул-қизлиримиз вә хотунлиримизму тутқун қилинди. ¹⁰ Әнди мән Исраилниң Худаси болған Пәрвәрдигарниң ғәзивиниң биздин яндурулуши үчүн, Униң билән әһдилишиш нийитигә кәлдим. ¹¹ И балилирим, ғапил болмаңлар; чүнки Пәрвәрдигар силәрни Өз алдида туруп хизмитидә болушқа, Униң хизмәтқари болуп хушбуй йеқишқа таллиған, деди. ¹² Шуниң билән Лавийлардин төвәндикиләр орнидин туруп оттурайға чиқти: — Коһатлардин болған Амасайниң оғли Маһат вә Азарияниң оғли Йоел, Мәрарилардин Абдиниң оғли Киш, Йәһалләләлниң оғли Азария, Гәршонлардин Зиммаһниң оғли Йоаһ, Йоаһниң оғли Едән, ¹³ Элизафанниң әвлатлиридин Шимри билән Жәийәл, Асафниң әвлатлиридин Зәкәрия билән Маттания; ¹⁴ һеманниң әвлатлиридин Йәһийәл билән Шимәй, Йәдунниң әвлатлиридин Шемая билән Уззийәлләр. ¹⁵ Улар қериндашлирини жиғип, өзлирини Худаға атап пақлиди, падишаниң тапшуруғи, Пәрвәрдигарниң әмри бойчә Пәрвәрдигарниң өйини пакизлашқа кирди. ¹⁶ Каһинлар Пәрвәрдигарниң өйиниң ичкирисигә пакизлашқа кирди; улар Пәрвәрдигарниң муқәддәс жәйидин тапқан барлиқ напак-иплас нәрсиләрни Пәрвәрдигар өйиниң һойлисига тошуп чиқти; андин уларни Лавийлар елип чиқип, шәһәр сиртидики Кидрон жілғисига апирип төкти. ¹⁷ Улар биринчи айниң биринчи күнидин башлап, өйни қайтидин Худаға атап пакизлашқа киришип, сәккизинчи күни Пәрвәрдигар өйиниң айвиниға чиқти; улар йәнә сәккиз күн вақит сәрп қилип Пәрвәрдигар өйини пакизлап, биринчи айниң он алтинчи күнигә кәлгәндә ишни түгәтти. ¹⁸ Андин улар һәзәкия падишаниң алдиға кирип: — Биз Пәрвәрдигарниң пүткүл өйини, жүмлидин көйдүрмә қурбанлиқ қурбанғанини вә униңдики барлиқ қача-қуча, әсвапларни, «тәқдим нан» тизилидиған ширәни вә ширә үстидики барлиқ қача-қуча, әсвапларни пакизливаттук; ¹⁹ Аһаз падиша тәхттики чегидә асийлиқ қилип ташливаткән барлиқ қача-қуча, әсвапларни тәйярлап тәх қилип, пакизлап қойдуқ; мана, улар һазир Пәрвәрдигарниң қурбанғани алдиға қоюлди, деди. ²⁰ Һәзәкия падиша өтигәндә таң сәһәр орнидин туруп шәһәрдики әмәлдарларни жиғип Пәрвәрдигарниң өйигә чиқти. ²¹ Улар падишалиқ үчүн, муқәддәсхана

□ 29:8 «уларни дәһшәткә селип, вәһимә болушқа һәм заңлиқ қилип уш-уш қилинидиған объект...» — яки «уларни адәмләргә дәһшәт салидиған, қорқунуч бастуридиған һәм заңлиқ қилип уш-уш қилинидиған объект». □ 29:11 «...хушбуй йеқишқа...» — яки «...қурбанлиқ қилишқа...». □ 29:17 «улар йәнә сәккиз күн вақит сәрп қилип Пәрвәрдигар өйини пакизлап...» — яки «шундақ қилип улар сәккиз күн ичидә Худаниң өйини (муқәддәс жәйни) пакизлиған болди...».

вә пүтүн Йәһудалар үчүн гуна қурбанлиғи қилишқа йәттә буқа, йәттә қочқар, йәттә қоҙа вә йәттә текә елип кәлди; падиша һарун әвлатлири болған каһинларға буларни Пәрвәрдигарниң қурбанғаһиға сунушни буйруди. ²² Улар буқиларни боғузлиди, каһинлар қенини елип, қурбанғаһқа сәпти; андин улар қочқарларниму боғузлап, қенини қурбанғаһқа сәпти; қозиларниму боғузлап, уларниң қениниму қурбанғаһқа сәпти. ²³ Ахирида гуна қурбанлиғи қилинидиған текиләрни падиша вә жамаәт алдиға йетиләп келивиди, падиша вә жамаәт қоллирини текиләр үстигә қоюшти. □ ²⁴ Каһинлар текиләрни боғузлап, қенини барлиқ Исраилларниң гунаһи үчүн кәчүрүм-кафарәт сүпитидә қурбанғаһқа сәпти; чүнки падиша: «Көйдүрмә қурбанлиқ вә гуна қурбанлиғи барлиқ Исраиллар үчүн сунулсун» дегән еди.

²⁵ Падиша йәнә Лавийларни Пәрвәрдигар өйидә Давутниң, Давут падишаниң алдин көргүчиси гадниң вә Натан пәйғәмбәрниң буйругинидәк жаңжаң, тәмбур вә чилтар қатарлиқ сазларни тутуп, сәп болуп турушқа тайинлиди (чүнки әслидә бу әмир Пәрвәрдигардин, өз пәйғәмбәрлириниң вәстиси билән тапиланған еди).

²⁶ Шуниң билән Лавийлар Давутниң сазлирини, каһинлар канайларни тутқан һалда турушти. ²⁷ Һәзәкия көйдүрмә қурбанлиқ қурбанғаһ үстигә сунулсун, дәп буйруди. Көйдүрмә қурбанлиқ сунулған һаман, Пәрвәрдигарға аталған нәғмә-нава қилинишқа, канайлар челинишқа вә Исраилниң падишаси Давутниң сазлири тәңкәш қилинишқа башлиди. ²⁸ Пүткүл көйдүрмә қурбанлиқ өткүзүлүп болғичә, пүткүл жамаәт сәждигә олтиришти, нәғмә-навачилар нәғмә-нава қилишти, канайчилар канай челип турди. ²⁹ Көйдүрмә қурбанлиқ өткүзүлүп болғанда, падиша вә униң билән һазир болғанларниң һәммиси тизлининп сәждә қилишти. ³⁰ Һәзәкия падиша вә әмәлдарлар йәнә Лавийларға Давутниң вә алдин көргүчи Асафниң шеирлири билән Пәрвәрдигарға һәмдусана оқушни буйруди; шуниң билән улар хожал-хурамлиқ билән Пәрвәрдигарға һәмдусана оқушуп, баш егип сәждә қилишты.

³¹ Һәзәкия: — Силәр әнди өзүңларни Пәрвәрдигарға муқәддәс болушқа бегишлиған экәнсиләр, алдиға келиңлар, қурбанлиқлар, тәшәккүр қурбанлиқлирини Рәбниң өйигә кәлтүрүп сунуңлар, девиди, жамаәт қурбанлиқлар вә тәшәккүр қурбанлиқлирини кәлтүрүшти; халиғанлар көйдүрмә қурбанлиғини кәлтүрүшти. □ ³² Жамаәт елип кәлгән көйдүрмә қурбанлиқлар төвәндикичә: — йәтмиш буқа, йүз қочқар, икки йүз қоҙа; буларниң һәммиси Пәрвәрдигарға атап көйдүрмә қурбанлиққа әкилингән еди. ³³ Булардин башқа Пәрвәрдигарға аталған алтә йүз буқа, үч миң қойму бар еди. □ ³⁴ Каһинлар бәк аз болғачқа, көйдүрмә қурбанлиқ маллириниң терисини союшқа үлгүрәлмәйтти; шуңа Лавий қериндашлири таки маллар союлуп болғичә һәм башқа каһинлар өзлирини Худаға атап паклап болғичә ярдәмләшти (чүнки Лавийлар өзлирини Худаға атап паклаш ишида каһинларға нисбәтән бәкрәк ихласмән еди). ³⁵ Униң үстигә көйдүрмә қурбанлиқлар наһайити көп еди, шуңдақла енақлиқ қурбанлиқлириниң мейи вә көйдүрмә қурбанлиқларға қошулған шарап һәдийилириму наһайити көп еди.

Шуңдақ қилип Пәрвәрдигар өйидики ибадәт хизмәтлири йеңибаштин әслигә

- **29:23** «падиша вә жамаәт қоллирини текиләр үстигә қоюшти» — «Лав.» 4□13-26ни көрүң.
 □ **29:31** «алдиға келиңлар, қурбанлиқлар,...» — мошу йәрдә «қурбанлиқлар» бәлким «енақлиқ қурбанлиқлирини»ни көрситидү. 32-36-айәтләргә қариганда, «көйдүрмә қурбанлиқлар» бу икки хил қурбанлиқлар (инақлиқ қурбанлиқлири вә тәшәккүр қурбанлиқлири)дин сирт еди. Оқурмәнләрниң есиңдә барки, енақлиқ қурбанлиқлири вә тәшәккүр қурбанлиқлирини каһинлар билән шу қурбанлиқларни сунғучилар йейишкә болатти; «көйдүрмә қурбанлиқлар» пүтүнләй Худаға атап көйдүрүләтти. □ **29:33** «Пәрвәрдигарға аталған алтә йүз буқа, үч миң қойму...» — бу айәттики кала-қойлар бәлким енақлиқ қурбанлиқлири вә тәшәккүр қурбанлиқлири сүпитидә бегишланған болуши мүмкин.

кәлтүрүлди. ³⁶ Худа Өз хәлиқгә бу ишларни орунлаштурғанлиғи үчүн һәзәкия вә пүткүл хәлиқ толиму хошал болушти; чүнки бу ишлар бәк тезла бежирилип болған еди.

30

«Өтүп кетиш һейти» йеңибаштин тәбриклиниду

¹ һәзәкия пүтүн Исраилға вә Йәһудаға адәм әвәтип һәмдә Әфраимлар билән Манассәһләргә хәт йезип, уларни Исраилниң Худаси болған Пәрвәрдигарни сөгинип «өтүп кетиш һейти»ни өткүзүш үчүн Йерусалимға, Пәрвәрдигарниң өйигә жиғилишни чақирди ² (Падишаһ, әмәлдарлири вә Йерусалимдики барлиқ жамаәт билән биллә мәслиһәтлишип, иккинчи айда өтүп кетиш һейтини өткүзәйли дәп қарарға келишти. ³ Лекин пақланған һаһинлар йетишмигәчкә, хәлиқму Йерусалимға жиғилип болмиғачқа, һейтни вақтида өткүзәлмиди). ⁴ Падиша вә пүткүл жамаәт бу планни наһайити яхши бопту, дәп қариди. ⁵ Шуниң билән улар пүткүл Исраилниң Бәэр-Шебадин Данғичә барлиқ хәлқини Йерусалимға келип, Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарни сөгинип өтүп кетиш һейтини өткүзүшкә чақириқнамә әвәтәйли, дәп бекитти; чүнки улар һейтни узун вақитлардин буян пүтүлгән бәлгүлимә бойичә өткүзүлмигән еди. □

⁶ Чапәрмәнләр падиша билән әмәлдарларниң хәтлирини елип, пүтүн Исраил вә Йәһуда жутини кезип, падишаниң ярлиғи бойичә мундақ хәвәрни жақалиди: «И Исраиллар, Ибраһим, Исақ вә Исраилниң Худаси болған Пәрвәрдигарға йенип келиңлар, шундақ қилсаңлар У Асурийә падишалириниң чаңгилидин қутулған қалдиңларниң йениға йенип келиду. ⁷ Ата-боваңлар вә қериндишиңларға охшаш болмаңлар; улар өз ата-бовилириниң Худаси Пәрвәрдигарға асийлиқ қилғачқа, У худди силәр көргәндәк уларни харабичиликкә тапшурған. ⁸ Ата-боваңларға охшаш бойнуңларни қаттиқ қилмаңлар; Пәрвәрдигарниң отлуқ ғәзивиниң силәрдин кәтирилип кетиши үчүн, әнди силәр Пәрвәрдигарға беқиниңлар, У мәңгүгә Өзигә хас дәп атиған муқәддәсханға келип, Худайиңлар болған Пәрвәрдигарниң хизмитидә болунлар. ⁹ Әгәр силәр Пәрвәрдигарға қайтсаңлар, қериндашлириңлар вә бала-жақилириңлар өзлирини тутқун қилғанларниң алдида рәһим-илтипатқа еришип, бу жутқа қайтип келиду; чүнки Худайиңлар болған Пәрвәрдигар шапаәтлик вә рәһимлиқтур; силәр Униң тәрипигә өтсәңлар, У силәрдин йүз өрүмәйду».

¹⁰ Чапәрмәнләр шәһәрму-шәһәр берип, таки Зәбулунғичә Әфраим вә Манассәһниң жутлирини кезип чиқти; лекин у йәрдикиләр уларни заңлиқ қилип мәсқирә қилатти. ¹¹ һалбуки, Ашир, Манассәһ вә Зәбулунлардин бәзилири өзлирини төвән тутуп Йерусалимға кәлди. ¹² Униң үстигә, Худаниң қоли Йәһудаларниң үстидә болуп, уларни бир нийәттә падишаниң вә әмәлдарларниң Пәрвәрдигарниң сөзигә асасән чиқарған әмрини ишқа ашурушқа бир жан бир дил қилди.

¹³ Шуниң билән иккинчи айда нурғун кишиләр петир нан һейтини өткүзүш үчүн Йерусалимға жиғилған еди; топланған хәлиқ зор бир түркүм адәм еди. □ ¹⁴ Улар қозғилип Йерусалим шәһиридики қурбанғаһларни бузуп йоқитип, истриқғаһларниму елип чиқип, Кидрон жиғисигә апирип ташлиди. ¹⁵ Улар иккинчи айниң он төртинчи күни өтүп кетиш һейтиға аталған қозиларни

□ **30:5** «Бәэр-Шебадин Данғичә пүткүл Исраил» — Бәэр-Шеба Исраилниң жәнубий чегарисидә, Дан шималий чегарисидә еди. □ **30:13** «петир нан һейти» — «өтүп кетиш һейти» билән башлиниду.

сойди. Каһинлар билән Лавийлар буниңға қарап хижил болуп, өзлирини Худаға муқәддәс болушқа паклап, көйдүрмә қурбанлиқларни Пәрвәрдигарниң өйигә елип келишти. ¹⁶ Улар Худаниң адими болған Мусаға чүшүрүлгән Тәврат қануниға асасән, бәлгүлимә бойичә өз орунлириға келип турушти. Каһинлар Лавийларниң қолидин қанни елип *қурбангаһқа* сәпти. ¹⁷ Жамаәт ичидә паклинип болмиғанлар хелә болғачқа, Лавийлар пакланмиған барлиқ кишиләрниң орнида өтүп кетиш һейтиға беғишланған қозиларни Пәрвәрдигарға аташ үчүн союшқа мәсъл еди. ¹⁸⁻¹⁹ Чүнки Әфраим вә Манассәһ, Иссакар вә Зәбулундин кәлгән көпинчиси, хелә көп бир түркүм кишиләр пакланмай турупла, Тәврат бәлгүлимисигә хилап һалда өтүп кетиш һейтиға атап союлған қоза гешилирини йейишкә киришти; бирақ һәзәкия улар һәққидә дуа қилип: — Кимки өз ата-бовисиниң Худаси болған Пәрвәрдигарни чин көңлидин изләш нийитигә кәлгән болса, гәрчә улар муқәддәсханига аит паклиниш бәлгүлимисигә мувапик пак қилинимисиму, меһриван Пәрвәрдигар уларни әпу қилғай, деди. □

²⁰ Пәрвәрдигар һәзәкияниң дуасиға кулақ селип хәлиқни әпу қилди. □

²¹ Йерусалимда туруватқан Исраиллар петир нан һейтини йәттә күн шундақ хошаллиқ ичидә өткүзди; Лавийлар билән каһинлар һәр күни Пәрвәрдигарға аталған мәдһийә сазлири билән Пәрвәрдигарға һәмдусана оқушти.

²² һәзәкия Пәрвәрдигарниң вәһийлирини чүшәндүрүшкә маһир Лавийларға илһам берип турди; хәлиқ йәттә күн һейт қурбанлиқлирини йеди; улар енақлиқ қурбанлиқлирини сунуп, ата-бовилириниң Худаси болған Пәрвәрдигарни мәдһийилиди. □

²³ Барлиқ жамаәт йәнә йәттә күн һейт өткүзүш тоғрилиқ мәслиһәтлишип, йәнә хошал-хурамлиққа чөмгән һалда йәттә күн һейт өткүзди. ²⁴ Чүнки Йәһуданиң падишаси һәзәкия жамаәткә миң буқа вә йәттә миң қой һәдийә қилди; әмәлдарларму жамаәткә миң буқа, он миң қой һәдийә қилди. Нурғун каһинлар өзлирини Худаға атап паклиди. ²⁵ Пүткүл Йәһуда жамаәти, каһинлар, Лавийлар, Исраилдин чиққан барлиқ жамаәт, жүмлидин Исраилда туруватқан мусапирлар һәмдә Йәһудада туруватқан мусапирларниң һәммиси аламәт хошал болушти.

□ ²⁶ Йерусалимни ғайәт зор хошаллиқ кәйпийәт қаплиди; чүнки Исраилниң падишаси Давутниң оғли Сулайманниң заманидин буян, Йерусалимда мундақ тәнтәнә болуп бақмиған еди. ²⁷ Ахирида Лавийлардин болған каһинлар орниниң қопуп, хәлиқкә бәхит-бәрикәт тилиди; уларниң садаси Худаға аңланди, дуаси асманларға, Униң муқәддәс туралғусиға йәтти.

31

¹ Бу ишларниң һәммиси түгигәндин кейин, бу йәрдә һазир болған Исраилларниң һәммиси Йәһуданиң һәр қайси шәһәрлиригә берип, у йәрләрдики «бут түврүк»ләрни чеқип, Ашәрәһ бутлирини кесип ташливатти; йәнә Йәһуда вә Бинямин зиминда, шундақла Әфраим вә Манассәһ зимининиң һәр қайси йәрлиридики «жуқури жайлар» вә қурбангаһларни, һәммисини бузуп йоқатқичә сөкүп ташлиди. Шуниндин кейин Исраил хәлқиниң һәр қайсиси өз тәвәлигигә, өз шәһәрлиригә қайтип кетишти.

□ **30:18-19** «уларни әпу қилғай» — ибраний тилида «улар үчүн кәчүрүм-кафарәт қилғай». □ **30:20** «хәлиқни әпу қилди» — ибраний тилида «хәлиқни сақайтти». □ **30:22** «Пәрвәрдигарниң вәһийлири» — ибраний тилида «Пәрвәрдигарниң билими» — бу билим вәһий арқилиқ кәлгәчкә, «вәһийләр» дәп тәржимә қилдуқ. □ **30:25** «жүмлидин Исраилда туруватқан мусапирлар һәмдә Йәһудада туруватқан мусапирларниң һәммиси...» — башқа бир хил тәржимиси: «жүмлидин Исраилдин чиққан, Йәһудада туруватқан мусапирларниң һәммиси...».

Муқәддәсханиниң ишлириниң тәртипкә селиниши

² Һәзәкия каһинлар билән Лавийларни нөвәт-гуруппиларға бөлүп, каһинлар билән Лавийларниң һәр қайсисини өзигә хас хизмитигә бекитип, көйдүрмә қурбанлиқ вә енақлиқ қурбанлиқлири сунуп, Пәрвәрдигар өйиниң һойлилирида, ишик-дәрвазилири ичидә вәзипә өтәп, Пәрвәрдигарға тәшәккүр-мәдһийә оқуйдиған қилди. ³ Падиша йәнә өз мелидин бир үлүшни елип көйдүрмә қурбанлиқлар үчүн ишлитишкә буйруди; булар Пәрвәрдигарниң Тәврат қанунида пүтүлгини бойичә әтигәнлик вә кәчлик көйдүрмә қурбанлиқлар, шабат күни, йеңи ай вә һейт-байрам күнлиридики көйдүрмә қурбанлиқлар үчүн айрилди. ⁴ Падиша йәнә каһинлар билән Лавийларниң Пәрвәрдигарниң Тәврат қанунини чиң ижра қилиши үчүн, тәқдим қилишқә тегишлик үлүшни уларға бериңлар, дәп Йерусалимда турушлуқ хәлиқкә буйруди. ⁵ Бу буйруқ чиқирилиши биләнла, Исраиллар һосул-мәһсулатлириниң дәсләпки елинған қисми ашлиқ, йеңи шарап, *зәйтун* мейи вә һәсәлләрни һәмдә етизлиқтин чиққан һәр хил мәһсулатларниң һосуллиридин әкилишти, йәнә һәр хил нәрсилериниң ондин бирини өшригә түркүмләп әкилишти. ⁶ Йәһуданиң һәр қайси шәһәрлиридә туруватқан Исраиллар билән Йәһудаларму қой-калилириниң ондин бирини өшригә вә Пәрвәрдигар Худасиға аталған муқәддәс буюмларниң ондин бирини өшригә әкилип, доға-доға доғиләвәтти. □ ⁷ Үчинчи айдин башлап доғилинип, йәттинчи айға кәлгәндә тохтиди. ⁸ Һәзәкия әмәлдарлар билән биллә келип, доға-доға болған бу мәһсулатларни көрүп Пәрвәрдигарға тәшәккүр-мәдһийә оқуди вә Униң хәлқи болған Исраилларға бәхит-саадәт тилиди. □ ⁹ Һәзәкия каһинлар билән Лавийлардин бу доға-доға мәһсулатлар тоғрилиқ соривиди, ¹⁰ Задок жәмәтидин болған баш каһин Азария униңға жавап берип: — Хәлиқ Пәрвәрдигарниң өйигә һәдийә кәлтүргили башлиғандин буян тойғидәк йедүк, йәнә нурғун ешип қалди. Чүнки Пәрвәрдигар Өз хәлқини барикәтлигән, шуңа ешип қалғиниму шунчә көп, деди. ¹¹ Һәзәкия Пәрвәрдигарниң өйидә амбарларни тәйярлашни буйрувиди, улар шундақ қилди. ¹² Улар сәммийә-садақәтлик билән һәдийәләрни, ондин бир өшрә вә Худаға алаһидә аталған нәрсиләрни амбарларға әкирди. Лавийлардин болған Конония баш амбарчи, иниси Шимәй муавин баш амбарчи болди. ¹³ Конония вә иниси Шимәйниң қол астида Йәһийәл, Азария, Нахат, Асаһәл, Йәримот, Йозабәд, Әлийәл, Йисмақия, Маһат вә Бенайлар назарәт қилиш хизмитигә мәсәул болди; буларниң һәммисини Һәзәкия падиша билән Худаниң өйиниң башқурғучиси Азарияниң көрсәтмиси билән ишләйтти. ¹⁴ Шәрқий дәрвазиниң дәрвазини Лавий Йимнаһниң оғли Корә Худаға халис қилинған һәдийә-соғатларға мәсәул еди; у Пәрвәрдигарға сунулған вә «әң муқәддәс» болған нәрсиләрни тәқсим қилатти. □ ¹⁵ Едән, Минямин, Йәшуа, Шемая, Амария вә Шеканиялар униң қол астида болуп, улар каһинларниң һәр қайси шәһәрлиридә, чоң-

□ **31:6 «Йәһуданиң һәр қайси шәһәрлиридә туруватқан Исраиллар»** — 30:1-2, «2Пад.» 17:6, 23ниму көрүң. Бу ибаригә қариганда шималий падишалиқ («Исраил») Асурийә империйәси тәрипиндин сүргүн қилинған мәзиглдә яки һатта шуниңдин илгири, шималий падишалиқтики «он қәбилә» дини Йәһуда тәрәпкә қечип, Йәһуда шәһәрлиридә олтирақлашқанлар аз әмәс еди. «Худаға аталған муқәддәс буюмлар» — бу «Худаға аталған муқәддәс буюмлар» бәлким барлиқ мәһсулатлардин ондин бири еди. «Қан.» 14:28-29 бойичә, мошу буюмларни хәлиқ «өз ишик-дәрвазилири ичидә Лавийлар вә кәмбәғәлләр үчүн топлаш керәк» еди. Бизниңчә 6-айәттики «ондин бири» «Худаға аталған муқәддәс буюмлар» дин елинған ондин бирини көрситиду. Бу «ондин бири» шу чағда Йерусалимға апириллатти. □ **31:8 «доға-доға болған бу мәһсулатлар»** — 6-айәт вә униңдики изаһатни көрүң. □ **31:14 ««әң муқәддәс» болған нәрсиләр»** — каһинларға беришкә алаһидә бекитилгән, бәзи қурбанлиқлардин айрип елинған мәлум қисимлигән көрситиду. «Лав.» 2-, 6- вә 7-бапларни көрүң.

кичиклигигә қаралмай, нөвәт бойичә өз қериндашлириға буларни үләштүрүп беришкә тайинланди; ¹⁶ Буниңдин башқа, улар нәсәбнамигә тизимланған үч яштин жуқури әркәкләрдин, һәр күни нөвити бойичә Пәрвәрдиғарниң өйигә кирип, жүкләнгән вәзиписини орунлайдиғанларниң һәммисигиму тәксим қилип берәтти. □ ¹⁷ Улар нәсәби тизимланған жәмәтлири бойичә қаһинларғиму һәмдә жигирмә яштин ашқан Лавийларға нөвити вә вәзиписигә қарап тәксим қилип берәтти; ¹⁸ нәсәбнамидә «Лавий *жәмаати*» дәп, пүтүлгинигә қарап буларниң барлиқ кичик балилириға, хотунлири вә оғул-қиз пәрзәнтлиригиму тәксим қилип берәтти; чүнки улар садақәтлик билән өзлирини Худаға атап паклинип, муқәддәс болушқа бегишлиған еди. ¹⁹ һәр қайси шәһәрләрниң әтраплирида олтирақлашқан, һарунниң әвлатлири болған қаһинларға болса, һәр бир шәһәрдә мәхсус тизимланған адәм қоюлған еди; улар қаһинлар ичидики барлиқ әркәкләргә вә шундақла нәсәбнамидә пүтүлгән барлиқ Лавийларға тегишлик үлүшлирини берәтти.

²⁰ һәзәкия пүтүн Йәһуда зиминида шундақ қилди; у өз Худаси болған Пәрвәрдиғар алдида яхши, дурус вә һәқ болғанни қилди. ²¹ Мәйли Пәрвәрдиғарниң өйидики хизмәтләргә аит ишта болсун, мәйли Тәврат қануниға һәм әмирлиригә әмәл қилиш нийитидә Худасини издәштә болсун, у пүтүн қәлби билән қилди вә ронақ тапти.

32

Асурийә падишаси Сәннахериб Йәһудаға тажәвуз қилиду

2Пад. 18:13-37; 19:1-37; Йәш. 36:1-22; 37:1-38

¹ Бу барлиқ ишларни вә садақәтлик әмәлләрни бежиргәндин кейин, Асурийә падишаси Сәннахериб Йәһудаға тажәвуз қилип, қорғанлиқ шәһәрлиригә һужум қилип бөсүп кирип, уларни ишғал қилиш үчүн уларни қоршивалди. ² һәзәкия Сәннахерибниң кәлгәнлигини көрүп, униң Йерусалимға һужум қилиш нийитиниң барлиғини билгәндә, ³ әмәлдарлири вә батур әзимәтлири билән шәһәр сиртидикки булақ-ериқларни тосуветиш тоғрилиқ мәслиһәтләшти; улар уни қоллиди. ⁴ Шуниң билән нурғун кишиләр жиғилип: «Немә үчүн Асурийә падишалариға мол су мәнбәсини тепивелишиға қалдуридикәнмиз?» дәп барлиқ булақ көзлирини етивәтти вә у жут оттурисидин екип өтидиған ериқни тосувәтти. ⁵ һәзәкия өзини гәйрәтләндүрүп, бузулуп кәткән сепиларни йеңибаштин оңлатти, үстигә қаравулханиларни салдурди, йәнә бир ташқи сепилму ясатти һәмдә Давут шәһиридикки «Милло» қәлғәсини мустәһкәмлиди; у йәнә нурғун қурал-ярақ вә қалқанларни ясатти. ⁶ У хәлиқниң үстигә сәрдарларни тайинлиди андин уларни шәһәр дәрвәзисидики мәйданға, өз алдиға жиғдуруп, уларға илһам-риғбәт берип: ⁷ — Ирадәңларни чиң қилип батур болуңлар, Асурийә падишасидин вә униңға әгәшкән зор қошундин қорқмаңлар яки алақзадә болуп кәтмәңлар; чүнки биз билән биргә болғучилар улар билән биргә болғучилардин көптүр. □ ⁸ Униң билән биргә болғини наһайити бир инсаний әтлик биләк, халас; лекин биз билән биллә болғучи болса бизгә мәдәткар болуп, биз үчүн жәң қилғучи Худайимиз Пәрвәрдиғар бардур! — деди. Хәлиқ Йәһуданиң падишаси һәзәкияниң сөзлиригә ишинип таянди.■

□ **31:16** «үч яштин ашқанлар» — бу әйткә қариғанда, қаһинларниң кичик оғул балилири хизмәт нөвити кәлгән атилириниң егидарчилиғида ибадәтханиға киришкә рухсәт еди. □ **32:7** «биз билән биргә болғучилар улар билән биргә болғучилардин көптүр» — яки «биз билән Болғучи униң билән болғучидин улукдур». «2Пад.» 6:16ни көрүң. ■ **32:8** Йәр. 17:5; 1Юһа. 4:4

9 Шуниңдин кейин Асурийә падишаси Сәннахериб пүткүл күч-қошуни билән Лақиш шәһирини муһасиригә алди; шу чағда у хизмәткарлирини Йерусалимға, Йәһуданиң падишаси һәзәкияға, шундақла Йерусалимда туруватқан барлиқ Йәһудаларға әвәтип, уларға мундақ сөzlәрни йәткүзүп: — ¹⁰ «Асурийә падишаси Сәннахериб: «Йерусалим муһасирә ичидә туруқлуқ, силәр зади немигә тайинип униңда теһичә туруватисиләр? ¹¹ һәзәкия силәргә: «Пәрвәрдигар Худайимиз бизни Асурийә падишасиниң чаңғилидин күтулдуриду», дәп ишәндүрүп, силәрни ачлиқ вә уссузлуқтин өлүмгә тапшурмақчи болуваммаду? ¹² Шу һәзәкия Пәрвәрдигарға аталған «жуқури жайлар»ни һәм қурбанғаһларни йоқ қиливәттиғу? Андин Йәһудадики вә Йерусалимдикиләргә: — «Силәр бирла қурбанғаһ алдида сәждә қилисиләр вә шуниң үстигила хушбуй яқисиләр» дәп әмир қилған әмәсиди? □ ¹³ Мениң вә мениң ата-бовилиримниң барлиқ әл хәлиқлиригә немә қилғанлиғини билмәсиләр? Әл-жутларниң илаһ-бутлири өз зиминини мениң қолумдин күтқузушқа бирәр амал қилалиғанму? ¹⁴ Мениң ата-бовилирим үзүл-кесил йоқатқан әшу әл-жутларниң бут-илаһлириниң қайсибири өз хәлкини мениң қолумдин күтқузалиған? Ундақта силәрниң Худайиңлар силәрни мениң қолумдин күтқузаламти? ¹⁵ Силәр әнди һәзәкияға алданмаңлар, силәрни шундақ қайил қилишиға йол қоймаңлар яки униңға ишанипму олтармаңлар; чүнки мәйли қайси әлниң, қайси падишалиқниң илаһи болсун, һеч қайсиси өз хәлкини мениң қолумдин яки мениң ата-бовилиримниң қолидин һеч күтқузуп чиқалмиди; силәрниң Худайиңлар силәрни мениң чаңғилимдин теһиму күтулдурувалалмайду әмәсму? — дәйду» — деди.

¹⁶ Сәннахерибниң хизмәткарлири давамлиқ йәнә Пәрвәрдигар Худани вә Униң хизмәткари һәзәкияни һақарәтләйдиған гәпләрниму қилди. ¹⁷ Андин Сәннахериб теһи хәт йезип, Исраилниң Худаси болған Пәрвәрдигарни һақарәтләп, заңлиқ қилип: «Худди һәр қайси әл-жутларниң илаһлири өз хәлкини мениң чаңғилимдин күтқузалмиғандәк, һәзәкияниң Худасиму Униң хәлкини мениң чаңғилимдин күтқузалмайду» деди. ¹⁸ Улар шәһәрни елиш фәризидә Йерусалим сепилидә туруватқан хәлиқни қорқутуп, патипарақчиликқа чөмдүрүш үчүн Йәһудий тилида үнлүк товлап турди. ¹⁹ Улар Йерусалимниң Худасини худди йәр йүзидики ят хәлиқләрниң инсанниң қолида ясалған илаһлириға охшитип сөзлиди.

²⁰ Шуниң түпәйлидин һәзәкия падиша вә Амосниң оғли Йәшәя пәйғәмбәр дуа қилип асманға қарап нида қиливиди, ²¹ Пәрвәрдигар бир Пәриштә әвәтти, у Асурийә падишаси қошуниниң ләшкәрғаһиға кирип, пүткүл батур жәңчиләрни, әмәлдалар вә сәрдарларни қоймай қиривәтти. Шуниң билән Асурийә падишаси шәрмәндә болуп өз жутыға қайтип кәтти. Өзиниң бутханисиға киргән чеғида өз пуштидин болған оғуллири уни қилич билән чепип өлтүрди. ²² Әнә шу тәриқидә, Пәрвәрдигар һәзәкияни вә Йерусалим аһалисини Асурийә падишаси Сәннахерибниң вә башқа барлиқ дүшмәнләрниң чаңғилидин күтқузуп қалди вә уларни һәр тәрәптә қоғди. □ ²³ Нурғун кишиләр һәдийләрни Пәрвәрдигарға аташ үчүн Йерусалимға әкәлди, шундақла нурғун есил нәрсиләрни әкилип Йәһуда падишаси һәзәкияға сунди; шуниңдин етиварән һәзәкия барлиқ әл-

□ **32:12** «Шу һәзәкия Пәрвәрдигарға аталған «жуқури жайлар»ни һәм қурбанғаһларни йоқ қиливәттиғу? ... Йерусалимдикиләргә: — «Силәр бирла қурбанғаһ алдида сәждә қилисиләр ...» дәп әмир қилған әмәсиди?» — Сәннахерибниң әлчиси интайин һейлигәрлик билән қилинған бу гәп билән хәлиқкә: — «Һәзәкия Пәрвәрдигарға һақиқәтән ишанмайду. У пәкәт һәмминлар Йерусалимда қурбанқилирларни қилишиңлар керәк дәп силәрдин пайдиланмақчи» дәп гуманландурмақчи. □ **32:22** «Һәр тәрәптә қоғдиди» — яки «Һәр тәрәптә әминликкә ериштүрди» яки «Һәр тәрәптә йетәкчилик қилди».

жутларниң иззәт-һөрмитигә сазавәр болди.

Һәзәкия егир кесәл болиду, дуа қилиду

2Пад. 20:1-21; Йәш. 38:1-22; 39:1-8

24 Шу күнләрдә һәзәкия кесәл болуп сакратқа чүшүп қалди; у Пәрвәрдигарға тилавәт қилди вә Пәрвәрдигар сөз қилип, униңға бир мөҗизилик аламәт көрсәтти. □ 25 Лекин һәзәкия өзигә көрситилгән илтипатқа мувапиқ тәшәккүр ейтмиди; у көңлидә тәкәббурлишип кәтти. Шуңа Худаниң ғәзиви униңға вә шуниңдәк Йәһуда вә Йерусалимдикиләргә қозғалди. 26 Лекин һәзәкия вә Йерусалимдикиләр тәкәббурлиғидин йенип өзлирини төвән тутуп жүргәчкә, Пәрвәрдигарниң ғәзиви һәзәкияниң күнлиридә уларға чүшмиди.

27 һәзәкияниң дуниясы толиму көп, иззәт-һөрмити қәвәтлә жуқури еди; у өзигә алтун, күмүч, гөһәр-якут, хушбуй дора-дәрмәк, қалқан вә һәр хил қиммәтлик буюмларни сақлайдигән ғәзниләрни салдурди; 28 у йәнә ашлиқ, йеңи шарап вә зәйтун мейи сақлайдигән амбарларни, йәнә һәр түрлүк маллар вә падилири үчүн еғил-қотанларни салдурди. 29 У өзигә шәһәрләр бена қилдурди вә нурғун қой-қалиларға егә болди, чүнки Худа униңға ғайәт көп дәпинә-дуния ата қилған еди. 30 һәзәкиядин ибарәт бу киши Гихон еқининиң жуқури еқимидики суни тосуп, суни топтоғра Давут шәһириниң күнпетиғә тәрипигә еқип келидигән қилған еди. һәзәкия барлиқ қилған әмәллиридә ронақ тапти. 31 һалбуки, Бабил әмирлириниң әлчилири келип һәзәкия билән көрүшүп, Йәһуда зиминида йүз бәргән бу мөҗизилик аламәт тоғрилиқ гәп соригән чағда, униң көңлидә немә барлиғини мәлум қилишқа синимақчи, Худа уни ялғуз қалдуруп, униңдин кәтти.

□ 32 һәзәкияниң қалған ишлири вә яхши әмәлири болса, мана улар «Йәһуда вә Исраил падишалариниң тарихнамиси»да, Амосниң оғли Йәшәя пәйғәмбәрниң көргән вәһийлик хатирисидә пүтүлгәндур.

33 һәзәкия ата-бовилири арисидә ухлиди; улар уни Давут әвлатлири қәбирстанлиғи еғизлиғидә дәпнә қилди; у өлгән чағда барлиқ Йәһуда хәлқи билән Йерусалимдикиләр униңға һөрмәт билдүрди. Униң орниға оғли Манассәһ падиша болди.

33

Манассәһ сәлтәнәт қилиду; униң рәзил ишлири

2Пад. 21:1-18

1 Манассәһ падиша болғанда он икки яшта болуп, Йерусалимда әллик бәш жил сәлтәнәт қилди. 2 У Пәрвәрдигар Исраилларниң алдидин һайдап чиқиривәткән ят әлликләрниң жиркинчилик адәтлиригә охшаш ишлар билән Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзил болғанни қилди. 3 У атиси һәзәкия чеқип ташлиған «жуқури җайлар»ни қайтидин ясатти; у Баалларға атап қурбанғаһларни салдуруп, ашәраһ мәбудларни ясиди; у асмандики нурғунлиған ай-юлтузларға баш урди вә уларниң қуллуғиға кирди. □ 4 У Пәрвәрдигарниң өйидиму қурбанғаһларни

□ **32:24** «Һәзәкия ... Пәрвәрдигарға тилавәт қилди вә Пәрвәрдигар сөз қилип, униңға бир мөҗизилик аламәт көрсәтти» — «Йәш.» 38-бапни көрүң. □ **32:31** «...униң көңлидә немә барлиғини мәлум қилишқа синимақчи, Худа уни ялғуз қалдуруп, униңдин кәтти» — «Йәш.» 39-бапни көрүң.

□ **33:3** «асмандики нурғунлиған ай-юлтузлар» — яки «асманниң қошуни», йәни асмандики нурғунлиған ай-юлтузларни көрситиду. Тәвраттин билимизки, асмандики юлтузларниң пәриштиләр вә бәлким асмандики яман күчләр биләнму мунасивиң бар («Зәб.» 146:4, «Аюп» 38:4-7, «Вәһ.» 12:4ни көрүң).

ясатти. Шу ибадәтхана тоғрилик Пәрвәрдигар: «Йерусалимда Мениң намин мәңгү қалиду» дегән еди. ⁵ У Пәрвәрдигарниң өйиниң икки һойлисида «асманниң қошуни»ға қурбанғаһларни атап ясатти. □ ⁶ У Бән-һинномниң жилғисидә өз балилирини оттин өткүзди; жадуғәрчилик, палчилик вә дәмидичилик ишләтти, өзигә жинкәшләр билән әпсунчиларни бекитти; у Пәрвәрдигарниң нәзиридә сан-санақсиз рәзилликни қилип Униң гәзивини қозғиди. □ ⁷ У ясатқан ойма мәбудни Худаниң өйигә тиклиди. Шу өй тоғрилик Пәрвәрдигар Давутқа вә униң оғли Сулайманға: — «Бу өйдә, шундақла Исраилниң һәммә қәбилилириниң зиминлири арисидин Мән таллиған Йерусалимда өз наминни әбәткичә қалдуримән; ⁸ Әгәр Исраил пәкәт Мән Мусаниң вәстиси билән уларға тапилиған барлиқ әмирләргә, йәни барлиқ қанун, бәлғулимиләр вә һөкүмләргә мувапик әмәл қилишқа көңүл қойсила, Мән уларниң путлирини ата-бовилириға бекиткән бу зиминдин қайтидин нери қилмаймән» — дегән еди.

⁹ Лекин Манассәһ Йәһудаларни вә Йерусалимдикиләрни шундақ аздурдики, улар Пәрвәрдигар Исраилларниң алдидин һалак қилған ят әлликләрниң қалғинидинму ашуруп рәзиллик қилатти. ¹⁰ Пәрвәрдигар Манассәһ вә униң хәлғигә ағаһландуруп сөзлигән болсиму, лекин улар қулақ салмиди.

¹¹ Шу сәваптин Пәрвәрдигар Асурийә падишасиниң қошунидики сәрдарларни уларниң үстигә һужумға салдурди. Улар Манассәһни илмәк билән елип, мис зәнжир билән бағлап Бабилға әкәлди. □ ¹² Манассәһ мошундақ азапқа чүшкәндә Худаси Пәрвәрдигарға ялвуруп, ата-бовилириниң Худаси алдида өзини бәк төвән тутти. ¹³ У дуа қиливиди, *Пәрвәрдигар* униң дуасиға қулақ селип, тилигини қобул қилип, уни Йерусалимға қайтуруп, падишалиғиға қайтидин егә қилди. Манассәһ шу чағдила Пәрвәрдигарниңла Худа екәнлигини билип йәтти.

¹⁴ Бу ишлардин кейин Манассәһ «Давут шәһири»ниң сиртиға, жилға оттурисидики Гиһонниң күнпетиш тәрипидин таки Белиқ дәрвәзиси ағзигичә, Офәлни чөридәп сепил ясатти вә уни һаһайити егиз қилди; Йәһуданиң һәр қайси қорғанлиқ шәһәрлиридә қошун сәрдарлирини тайинлиди. ¹⁵ У йәнә Пәрвәрдигар өйидин ят әлликләрниң мәбудлири билән өзи қойған бутни, өзи Пәрвәрдигар өйиниң теги билән Йерусалимда ясатқузған барлиқ қурбанғаһларни еливетип, шәһәр сиртиға ташлақузивәтти. ¹⁶ *Манассәһ* Пәрвәрдигар қурбанғаһини йеңибаштин тиклитип, қурбанғаһқа енақлиқ қурбанлиғи билән тәшәккүр қурбанлиқлирини сунди вә Йәһудаларға Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарниң хизмитигә киришни буйруди. ¹⁷ Шундақтиму, хәлиқ қурбанлиқни йәнила «жуқури жайлар»да өткүзәтти; лекин уларниң қурбанлиқлири өзлириниң Худаси Пәрвәрдигарғила сунулатти. ¹⁸ Манассәһниң қалған ишлири, жүмлидин униң Худасиға қилған дуаси вә алдин көргүчиләрниң Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарниң намида униңға ейтқан гәплири болса, мана улар «Исраилниң падишалариниң хатирилири» дегән китапта пүтүлгәндур. ¹⁹ Униң дуаси, Худаниң униң тиләклирини қандақ ижабәт қилғанлиғи, униң өзини төвән қилишидин илгири қилған барлиқ гунайи вә вәпасизлиғи, шундақла униң қәйәрдә «жуқури жайлар» салдурғанлиғи, Ашәраһ мәбудлири һәм ойма мәбудларни тиклигәнлиғи болса, мана һәммиси «Алдин көргүчиләрниң

□ **33:5** «асманниң қошуни» — мошу йәрдә қуяш, ай вә юлтузларни көрситиду. □ **33:6** «Бән-һинномниң жилғиси» — йәни «һинномниң оглиниң жилғиси». «Йәшуа» 8:29ни көрүң. Бу жилға әсли «Ге-һинном» дәп атилатти (әрәбчә «жәһәннәм»). «...балилирини оттин өткүзүш» — бәлким «инсаний қурбанлиқ»ни көрситиши мүмкин. □ **33:11** «улар Манассәһни илмәк билән елип...» — Асурийә падишалари тутқунларни харлаш үчүн илмәкләрни бурнидин өткүзүп йетиләйтти. «Йәш.» 37:29 вә «Һаб.» 1:15 билән селиштуруп.

хатирилиридә» пүтүлгәндур. □ 20 Манассәһ ата-бовилири арисидә ухлиди; кишиләр уни өз ордисиға дәпнә қилди; оғли Амон орниға падиша болди.

Амон сәлтәнәт қилиду
2Пад. 21:19-26

21 Амон тәхткә чиққан чегидә жигирмә икки яшта еди; у Йерусалимда икки жил сәлтәнәт қилди. 22 У атиси Манассәһ қилгинидәк Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзил болғанни қилди. У атиси Манассәһ ясатқан барлиқ ойма мәбудларға қурбанлиқ сунди вә уларниң қуллуғиға кирди. 23 У өзини Пәрвәрдигар алдида атиси Манассәһ өзини төвән тутқандәк төвән тутмиди; бу Амонниң болса гуна-қәбиһликлири барғансери ешип барди. 24 Кейин униң хизмәткарлири уни қәстләп өз ордисида өлтүрүвәтти. 25 Лекин Йәһуда зиминидикиләр Амон падишани қәстлигәнләрниң һәммисини өлтүрди; андин жут хәлқи униң орнида оғли Йосияни падиша қилди.

34

Һәққаный падиша Йосия сәлтәнәт қилиду
2Пад. 22:1-20

1 Йосия падиша болғанда сәккиз яшта болуп, Йерусалимда оттуз бир жил сәлтәнәт қилди. 2 У Пәрвәрдигарниң нәзиридә дурус болғанни қилип, һәр ишта атиси Давутниң йоллирида жүрүп, нә оңға нә солға чәтнәп кәтмиди. 3 Униң сәлтәнитиниң сәккизинчи жили, у теги гидәк чегидила, атиси Давутниң Худасини изләшкә башлиди; сәлтәнитиниң он иккинчи жилиға кәлгәндә Йәһуда билән Йерусалимдики «жуқури җайлар», ашәраһ мәбудлири, ойма бутлар вә қуйма бутларни йоқитип, зиминни пакизлашқа киришти. 4 Хәлиқ униң көз алдидила «Бааллар»ниң қурбанғаһлирини чеқип ташлиди; у қурбанғаһларниң үстигә егиз қилип орунлаштурулған «күн түврүклири»ларни кесип ташлиди; у йәнә Ашәраһ мәбудлири, ойма-қуйма бутларни чеқип, униң тописини бу мәбудларға қурбанлиқ сунғанларниң қәбирлиригә чечивәтти. □ 5 Бут каһинлириниң устиханлирини қурбанғаһлириниң үстидә көйдүрүвәтти; шундақ қилип, у Йәһуда билән Йерусалимни пакизлиди. 6 У Манассәһ, Әфраим, Шимеон һәтта Нафталигиҗә уларниң һәр қайси шәһәрлиридә вә әтрапидики харабиләрдә шундақ қилди; 7 У қурбанғаһларни чеқип, ашәраһ мәбудлири вә ойма бутларни кокум-талқан қиливәтти, пүтүн Исраилдики «күн түврүклири»ниң һәммисини кесип ташлап, Йерусалимға қайтти. □ 8 Униң сәлтәнитиниң он сәккизинчи жили Йәһуда зиминини вә муқәддәсханани пакизлап болғандин кейин, Азалияниң оғли Шафан, шәһәр башлиғи Маасеяһ вә Йоаһазниң оғли тәзкиричи Йоаһни Худаси болған Пәрвәрдигарниң өйини оңлашқа әвәтти. 9 Шуниң билән улар баш каһин һилқияниң алдиға келип, униңға Пәрвәрдигарниң өйигә беғишлап әкәлгән пулни тапшурди. Бу пулни әслидә дәрвазивән Лавийлар Манассәһ, Әфраим вә Исраилниң қалдисидин, шуниндәк Йәһуда вә Бинямин зиминидикиләр вә Йерусалимдикиләрдин жиққан

□ 33:19 «Алдин көргүчләрниң хатирилиридә» — яки «Һозайниң хатирилиридә». □ 34:4 «күн түврүклири» — башқа бир тәржимиси «қуяш бутти» яки күн «исриқғаһлар». □ 34:7 «күн түврүклири» — башқа бир тәржимиси «қуяш бутти» яки күн «исриқғаһлар».

еди. □ 10 Улар Пәрвәрдигарниң өйини оңшайдиган ишларни назарәт қилғучи ишчиларға тапшуруп бәрди. Булар һәм пулни Пәрвәрдигарниң өйини оңшаш вә мустанкәмләшкә ишлигүчиләргә бәрди; 11 улар болса пулни Йәһуда падишалири харабиләштүргән өй-имарәтләргә лазимлиқ кесип-оюлған ташларни вә түврүк-лимларға яғач сетивалишқа яғаччилар билән тамчиларға тапшуруп бәрди. 12 Бу адәмләр садақәтлик билән ишлиди. Уларни башқурдиган, назарәткә мәсвәт Лавий Мәрариниң әвлатлиридин Жаһат билән Обадиа, Коһатниң әвлатлиридин Зәкәрия билән Мәшуллам бар еди; бу Лавийларниң һәммиси һәр хил сазларғиму маһир еди; 13 улар йәнә һаммаллар вә һәр хил ишлар үстидики назарәтчиләрни башқуратти; Лавийлардин пүтүкчиләрму, әмәлдарларму, дәрвазивәнләрму бар еди.

14 Улар Пәрвәрдигар өйигә беғишлап әкәлгән пулларни елип чиқидиган чағда, һилқия каһин Пәрвәрдигарниң Мусаниң вәстиси билән бәргән Тәврат қануни китавини тепивалди. 15 һилқия катип Шафанға: — Мән Пәрвәрдигарниң өйидә Тәврат-қануни китавини тепивалдим, деди. Шуни ейтип, һилқия китапни Шафанға бәрди. 16 Шафан уни падишаниң йениғә апарди вә униңға: «Хизмәткарлири тапшурулған ишларни болса, һәммисини ада қиливатиду. 17 Улар Пәрвәрдигар өйигә беғишланған пулларни төкүп, уни назарәтчиләр вә ишчиларниң қолиға тапшуруп бәрди» дәп мәлумат бәрди. □ 18 Шафан катип йәнә падишаға: — һилқия каһин йәнә маңа бир орам китап бәрди дәп уни падиша алдида окуди.

19 Вә шундақ болдики, падиша Тәврат қанунидики сөзләрни аңлап, өз кийимлирини житти. 20 Падиша һилқия билән Шафанның оғли Аһикамға, Микаһниң оғли Абдон билән Шафан катипқа вә падишаниң хизмәтқари Асяяға буйруп: — 21 Берип мән үчүн вә Исраилда һәм Йәһудада қалдурулған хәлиқ үчүн бу тепилған китапниң сөзлири тоғрисидә Пәрвәрдигардин йол сораңлар. Чүнки ата-бовилиримиз бу китапта барлиқ пүтүлгәнләргә әмәл қилмай, Пәрвәрдигарниң сөзини тутмиғанлиғи түпәйлидин, Пәрвәрдигарниң бизгә төкүлидигән ғәзиви интайин дәһшәтлик болди, деди. □ 22 Шуниң билән һилқия вә падиша тайинлиған кишиләр аял пәйғәмбәр һудһаһниң қешиға барди; һудһаһ Хасраһниң нәвриси, Токиһатниң оғли кийим-кечәк беги Шаллумниң аяли еди; у өзи Йерусалим шәһириниң иккинчи мәнәллисидә олтиратти. Улар униң билән бу ишлар тоғрилиқ сөزلәшти. 23 У уларға мундақ деди: — Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Силәрни әвәткән кишигә мундақ дәңлар: — 24 Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мана Мән Йәһуданиң падишаси алдида окулған бу китаптики барлиқ ләнәтләрни әмәлгә ашуруп, бу жайға вә бу йәрдә турғучиларға балау-апәт чүшүримән. 25 Чүнки улар Мени ташлап, башқа илаһларға хушбуй йеқип, қоллириниң һәммә ишлири билән Мениң ачқиғимни кәлтүрди. Униң үчүн Мениң қәһрим бу йәргә төкүлиду, өчүрүлмәйду.

26 Лекин силәрни Пәрвәрдигардин йол сориғили әвәткән Йәһуданиң падишасиға болса, мундақ дәңлар: — Сән аңлиған сөзләр тоғрисидә Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — 27 Чүнки көңлүң юмшақ болуп, Худаниң мошу жай вә униңда турғучиларни әйипләп ейтқан сөзлирини аңлиғиниңда, Униң алдида өзүңни төвән қилдиң, шуниндәк өзүңни шундақ төвән қилғиниңда, кийимлириңни житип, Мениң алдимда жиғлиғиниң үчүн, Мәнму дуайиңни

□ 34:9 «Әфраим вә Исраилниң қаддиси» — Асурийә империйәси шималий падишалиқ («Исраил»)тин аһалиниң көп қисмини тутқун қилип елип кәткән еди; әйтәтә тилға елинған мошу хәлиқ жутта қалдурулған Исраиллар еди. □ 34:17 «пулларни төкүп...» — яки «күмүшни еритип,...»

□ 34:21 «тепивелинған китап» — Тәвратниң қайси қисми болуши керәк? Падишанниң инкаси, йәни кейинки һәрискәтлиригә, болупму «жуқури жайлар»ни йоқитишиға қариганда, «тепивелинған китап» чоқум бу ишни тәкитләйдигән «Қанун шәрһи»ни өз ичигә алған.

аңлидим, дәйду Пәрвәрдигар. ²⁸ Мана, сени ата-бовилириң билән жиғилишқа, өз қәбрәңгә аман-хатиржәмлик ичидә беришқа несип қилимән; сениң көзлириң Мән бу җай үстигә чүшүридиған барлиқ қүлпәтләрни көрмәйду».

Улар йенип берип, бу хәвәрни падишаға йәткүзди.

²⁹ Падиша адәм әвәтип, Йәһуда билән Йерусалимниң һәммә ақсақаллирини чақиртип кәлди. ³⁰ Падиша Пәрвәрдигарниң өйигә чиқти; барлиқ Йәһудадик и әр кишиләр вә Йерусалимда туруватқанларниң һәммиси, каһинлар билән Лавийлар, шундақла барлиқ хәлиқ, әң кичигидин тартип чоңиғичә һәммиси униң билән биллә чиқти. Андин Пәрвәрдигарниң өйидә тепилған әһдә китавиниң һәммә сөзлирини уларға оқуп бәрди.□

³¹ Падиша өз орнида туруп Пәрвәрдигарниң алдида: — Пәрвәрдигарға әгишип пүтүн қәлбим вә пүткүл җеним билән Униң әмирлирини, һөкүм-гувалиқлири вә бәлгүлимилирини тутуп, ушбу китапта пүтүлгән әһдигә әмәл қилимән дәп өзини әһдигә бағлиди. □ ³² Шуниң билән хәлиқниң һәммисиму әһдә алдида туруп униңға өзини бағлиди.

У йәнә Йерусалимда туруватқанларниң һәммисини вә Биняминдики хәлиқниму бу әһдә алдида турғузуп униңға өзини бағлатти. Шуниң билән Йерусалимда туруватқанлар Худаниң, йәни ата-бовилириниң Худасиниң әһдиси бойичә иш қилидиған болди. ³³ Йосия Исраилларға қарашлиқ жутлардин барлиқ жиркинчлик нәрсиләрни чиқирип ташлап, Исраилда туруватқанларниң һәммисини Пәрвәрдигар Худасиниң хизмитигә киридиған қилди. Йосияниң барлиқ күнлиридә хәлиқ ата-бовилириниң Худаси болған Пәрвәрдигарға әгишиштин һеч янмиди.

35

Йосия «өтүп кетиш һейти»ни өткүзиду

2Пад. 23:21-23

¹ Йосия Пәрвәрдигарни сеғинип өтүп кетиш һейтини Йерусалимда өткүзмәкчи болди; биринчи айниң он төртинчи күни улар өтүп кетиш һейтигә аталған қозиларни сойди. ² Падиша каһинларниң вәзипилирини бәлгүлиди, уларни Пәрвәрдигарниң өйидики хизмәтни қилишқа ригәбәтләндүрди. ³ У йәнә пүткүл Исраил хәлиқигә өзлирини Пәрвәрдигарға атап пак-муқәддәс болушқа тәлим бәргүчи Лавийларға: — Силәр муқәддәс әһдә сандуғини Исраил падишаси Давутниң оғли Сулайман салдурған өйгә әкирип орунлаштуруңлар; әнди уни мүрәңләрдә кәтирип жүрүш вәзиписи қалмиди. Әнди силәр Худайиңлар Пәрвәрдигарниң хизмитидә, шундақла Униң хәлқи Исраилниң хизмитидә

□ **34:30** «... уларға оқуп бәрди» — ибраний тилида: «... уларниң қулақлиригә оқуп бәрди». □ **34:31** «ушбу китапта пүтүлгән әһдигә...» — ибраний тилида «ушбу китапта пүтүлгән әһдә сөзлиригә...».

болуңлар. □ ⁴ Шуниң үчүн жәмйтиңлар вә нөвәт-гуруппаңлар бойичә, Исраилниң падишаси Давутниң язгини вә униң оғли Сулайманниң язгиниға асасән, өзүңларни убдан тәйярлаңлар. ⁵ Силәр өз ата жәмәтлириниңларниң нөвәт-гуруппа тәртиви бойичә қериндашлириңлардин ибарәт шу аддий хәлиқ-пухрала жәмәт-жәмәтлиригә вәкил болуп, муқәддәсгаhta турисиләр; һәр бир гуруппида Лавий жәмәтидин бир нәччә адәм болсун. ⁶ Силәр өтүп кетиш һейтиға аталған қозиларни союсиләр, өзүңларни паклаңлар, *Исраилдики* қериндашлириңлар үчүн, йәни уларниң Пәрвәрдигар Мусаниң вәстиси билән тапилиған сөз-каламиға беқиниши үчүн, һәммә ишни тәйяр қилиңлар, деди.

⁷ Йосия шу йәрдә һазир болған барлиқ хәлиқ-пухраларниң өтүп кетиш һейтиға атиған қурбанлиғи болсун дәп, жәмий оттуз миң қоза вә оғлақ, вә йәнә үч миң буқа һәдийә қилди; бу малларниң һәммиси падишаниң мелидин чиқарилған еди. ⁸ Униң әмәлдарлириму өз ихтиярлиғи билән хәлиқкә вә каһинлар билән Лавийларға қурбанлиқ мели «көтәрмә һәдийә» қилди; Пәрвәрдигарниң өйини башқурғучилардин һилқия, Зәкәрия вә Йәһийәлму икки миң алтә йүз қоза-өшкә билән үч йүз буқини каһинларға өтүп кетиш һейтиға атап қурбанлиқ қилиш үчүн һәдийә қилип тапшурди. ⁹ Лавийларниң йолбашчилири болған Конани вә униң қериндашлиридин Шемяя билән Нәтанәл, шундақла һашабия, Жәийәл вә Йозабатму бәш миң қоза билән бәш йүз буқини Лавийларниң һейтқа атап қурбанлиқ қилишиға «көтәрмә һәдийә» қилди.

¹⁰ Шундақ қилип, өтилидиған вәзипиләр орунлаштуруп болуңдандин кейин, падишаниң тапилиғини бойичә, каһинлар өз орнида турди, Лавийларму өзлириниң нөвәт-гуруппа тәртиви бойичә турушти. ¹¹ Лавийлар өтүп кетиш һейтиға аталған қозиларни боғузлиди; каһинлар уларниң қолидин қанини елип қурбангаһқа сәпти вә шуниң билән бир вақитта Лавийлар қурбанлиқ малниң терисини сойди. ¹² Көйдүрмә қурбанлиққа сунулидиған малларни болса, улар хәлиқ-пухраларға вәкил болған жәмәтләр бойичә хәлиқкә бөлүп берип, уларни Мусаниң китабида йезилғиниға мувапиқ, Пәрвәрдигарға сунушқа тәйярлиди. Сунулидиған буқиларниму шундақ қилди. ¹³ Андин бәлгүлимә бойичә улар өтүп кетиш һейтиға аталған қоза-өшкәләрни отқа қақлап қавап қилди; башқа қурбанлиқлардин қалған, йәни Худаға аталған қисимларни қазанда, даңқанда яки даста пиширип тездин хәлиқ-пухраларға үләштүрүп бәрди; ¹⁴ шуниңдин кейин өзлиригә вә каһинларға қурбанлиқлардин тәйярлиди, чүнки каһинлар, йәни һарунниң әвлатлири кәч кирғичә көйдүрмә қурбанлиқ қилиш вә майларни көйдүрүш билән алдираш болуп кәткән еди; шуңа Лавийлар өзлиригә вә каһинлар болған һарунниң әвлатлириғиму қурбанлиқлардин *гәш* тәйярлап қоюшти. ¹⁵ Нава-нәғмичиләр, йәни Асафниң әвлатлири Давут, Асаф,

□ **35:3** «У йәнә пүткүл Исраил халқиғә өзлирини Пәрвәрдигарға атап пак-муқәддәс болушқа тәлим бәргүчи Лавийларға: —» — башқа икки хил тәржимиси: (1) «У йәнә пүткүл Исраилға тәлим беридиған, өзлирини Пәрвәрдигарға атап бегишлиған Лавийларға...»; (2) «У йәнә пүткүл Исраилға Пәрвәрдигарға хас муқәддәс ишлар тоғрилиқ тәлим беридиған Лавийларға...». «... **Әнди силәр Худайиңлар Пәрвәрдигарниң хизмитидә, шундақла униң халқи Исраилниң хизмитидә болуңлар** — бу пүткүл айттики хәвәргә қариғанда: (1) мәлум сәвәптин әһдә сандуғи әң муқәддәс жайдин йөткиветилгән еди. Мүмкинчилиғи болған сәвәплири болса (а) Йосия ибадәтханани паклаш үчүн уни вақитлиқ йөткәп турған; (ә) мәлум бир рәзил падиша бутпәрәслик мәхсити билән уни у йәрдин йөткивәткән еди; (б) каһинлар бутпәрәсләрниң рәзил нийәтлиринин қоғдаш үчүн уни йөткәп йошуруп қойған еди; (п) каһинлар Йерусалимини булаң-талаң қилидиған тажавузчиларниң чаңғилидин күтүлдуруш үчүн уни йөткәп йошуруп қойған еди (мәсилән, 12:9 вә 25:4). (2) бу айткә қариғанда Лавийларниң (шундақла каһинларниң) әң муһим вә чоң рольи һазир (ибадәтханида Пәрвәрдигарниң мәдһийә ишлиридин башқа) Исраилға тәлим береш керәк еди (30:22ни көрүң). Исраил сүргүн болғандин кейин Әзра буларниң яхши бир үлғиси болған еди.

Һеман вә Дауәт падишаниң алдин көргүчиси Йәдудутунниң тапшуруғи бойичә өз орунлирида турушти; дәрвазивәнләр һәр қайсиси өз дәрвазиси алдида турди; уларниң иш орнидин ажришиниң һажити болмиди, чүнки уларниң қериндашлири болған Лавийлар қурбанлиқлардин тәйярлап қоятти. ¹⁶ Шундақ қилип, шу бир күн ичидә Йосия падишаниң тапшуруғи бойичә, өтүп кетиш һейти өткүзүлүп, Пәрвәрдиғарниң қурбанғаһиға көйдүрмә қурбанлиқлар сунулуши билән Пәрвәрдиғарға беғишлап өткүзүлгән ибадәт толуқ орунланди. ¹⁷ Шу чағда һазир болған Исраиллар өтүп кетиш һейтини өткүзүп болғандин кейин, йәттә күн петир нан һейтини өткүзди. ¹⁸ Самуил пәйғәмбәрниң заманидин буян Исраилда өтүп кетиш һейти мундақ өткүзүлүп бақмиған еди; Исраил падишалириниң һеч қайсисиму Йосия, қаһинлар, Лавийлар вә шу йәрдә һазир болған Йәһудалар билән Исраиллар вә Йерусалимда туруватқанлар өткүзгәндәк мундақ өтүп кетиш һейти өткүзүп бақмиған еди. ¹⁹ Бу қетимқи өтүп кетиш һейти Йосияниң сәлтәнитиниң он сәккизинчи жили өткүзүлди.

Йосияниң сәлтәнити ахирлишиду

²⁰ Йосия муқәддәс өйниң һәммә ишини мошундақ тәртипкә селип болғандин кейин, Мисир падишаси Нәқо Эфрат дәриясиниң бойидики Каркемиш шәһиридә урушқа чиқти, Йосия униң алдини тосқили чиқти. ²¹ Нәқо Йосияниң алдиға әлчиләрни әвәтип униңға: «И Йәһуда падишаси, өзлириниң мениң билән немә карлири бар? Бүгүн мән сили билән урушқили әмәс, бәлки мениң билән уруш қиливатқан жәмәт билән урушқили чиққанмән; йәнә келип, Худа мени тез һужум қил, деди; Худаниң силини һалақ қиливәтмәслиги үчүн, Униң ишиға кашила қилмисила, чүнки У мениң билән биллидур» деди. ²² Лекин Йосия униң билән қаршилишиштин янмиди, әксичә өзини ниқаплап униңға жәң қилғили чиқти; у Худаниң Нәқониң вәстиси билән ейтқан гепигә кулақ салмай, Мәгиддо түзләңлигигә келип Нәқо билән тутушти. ²³ Оқячилар Йосия падишаға оқ етип униңға тәкжүзди; падиша хизмәткарлириға: — Мән еғир яриландим, мени елип кетинлар, деди. ²⁴ Униң хизмәткарлири уни жәң һарвусидин йөләп чүшүрүп, униң иккинчи жәң һарвусиға атқузуп Йерусалимға елип меңивиди, у шу йәрдә өлди. У ата-бовилириниң қәбирстанлиғиға дәпнә қилинди; барлиқ Йәһуда вә Йерусалимдикиләр Йосияға тәзийә тутушти. ²⁵ Йәримия пәйғәмбәр Йосия үчүн мәрсийә оқуди; нәғмә-навачи әр-аялларниң һәммиси таки бүгүнгичә Йосияни тәрипләп мәрсийә оқуп кәлмәктә; у иш Исраилда бәлгүлимигә айланди. Мана булар «мәрсийәләр» дегән китапқа пүтүлгәндур. □ ²⁶ Йосияниң қалған ишлири, униң Пәрвәрдиғарниң Тәврат китавида йезилғанлириға әгәшкән яхши әмәллири, ²⁷ қилғанлири баштин-ахириғичә һәммиси «Йәһуда вә Исраил падишалириниң Тарих-Тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгәндур.

36

Йәһоаһаз сәлтәнәт қилиду

2Пад. 23:31-35

¹ Йәһуда зиминидики хәлиқ Йосияниң оғли Йәһоаһазни таллап, Йерусалимда атисиниң орниға падиша қилип тиклиди. ² Йәһоаһаз тәхткә чиққан чегидә жигирмә үч яшта еди; у Йерусалимда үч ай сәлтәнәт қилди. ³ Мисир падишаси уни Йерусалимда падишалиқтин бекар қилди вә Йәһуда зиминиға

□ 35:25 «Йәрәмния ... мәрсийә оқуди» — яки «Йәрәмния... мәрсийә язди».

бир йүз талант күмүч, бир талант алтун жәриманә қойди. □ ⁴ Андин Мисир падишаси Йәһоаһазниң орниға униң иниси Елиакимни Йәһуда билән Йерусалим үстигә падиша қилип, униң исмини Йәһоакимға өзгәртти; андин Нәқо иниси Йәһоаһазни Мисирға елип кәтти.

Йәһоаким сәлтәнәт қилиду
2Пад. 23:36-37; 24:1-7

⁵ Йәһоаким тәхткә чиққан чегида жигирмә бәш яшта болуп, у Йерусалимда он бир жил сәлтәнәт қилди; у Пәрвәрдигар Худасиниң нәзиридә рәзил болғанни қилди. ⁶ Бабил падишаси Небоқаднәсар униңға һужум қилғили чиқип, уни мис зәнжир билән баглап Бабилға елип кәтти. ⁷ Небуқаднәсар йәнә Пәрвәрдигар өйидики бир қисим әсвап-буюмларни Бабилға апирип, өзиниң Бабилдики бутханисиға қойди. ⁸ Йәһоакимниң қалған ишлири, униң жиркинчилик ишлири, униңдики әйипләр болса мана, «Исраил вә Йәһуда падишалариниң тарих-тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгәндур. Униң оғли Йәһоакин униң орниға падиша болди.

Йәһоакин сәлтәнәт қилиду
2Пад. 24:8-17

⁹ Йәһоакин тәхткә чиққан чегида он сәккиз яшта болуп, у Йерусалимда үч ай он күн сәлтәнәт қилди; у Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзил болғанни қилди. □ ¹⁰ Йеңи жил өткәндә, Небоқаднәсар адәм әвәтип Йәһоакинни Пәрвәрдигар өйидики есил буюмлар билән бирликтә Бабилға әкәлдүрүп, Йәһоакинниң тағиси Зәдәкияни Йәһуда вә Йерусалим үстигә падиша қилип тиклиди. □

Зәдәкия сәлтәнәт қилиду
2Пад. 24:18-20; 25:1-12; Йәр. 52:1-30

¹¹ Зәдәкия тәхткә чиққан чегида жигирмә бир яшта болуп, Йерусалимда он бир жил сәлтәнәт қилди; ¹² у Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзил болғанни қилди; Йәрәмия пәйғәмбәр униңға Пәрвәрдигарниң сөзлирини йәткүзгән болсиму, у Йәрәмияниң алдида өзини төвән қилмиди; ¹³ у өзини Худаниң намида беқиниш қәсимини ичкүзгән Небоқаднәсардин йүз өриди; бөйнини қаттиқ қилип, Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарға товва қилип йенишқә көңлини жаһил қилди. ¹⁴ Униң үстигә, каһинларниң барлиқ башлири билән хәлиқниң һәммиси ят әлликләрниң һәммә жиркинчилик ишлирини дорап, асийлиқлирини ашурди; улар Пәрвәрдигар Йерусалимда Өзигә атап муқәддәс қилған өйни булғивәтти. ¹⁵ Уларниң ата-бовилириниң Худаси болған Пәрвәрдигар Өз хәлқигә вә туралғусиға ичини ағритқачқә, таң сәһәрдә орнидин туруп әлчилирини әвәтип уларни изчил ағаһландуруп турди. □ ¹⁶ Бирақ улар Худаниң әлчилирини мазақ қилип, сөз-каламлирини мәнситмәйтти, пәйғәмбәрлирини заңлиқ қилатти; ахир берип Пәрвәрдигарниң қәһри өрләп, куткузғили болмайдигән дәрижидә хәлқиниң үстигә чүшти. □

Бабиллар Йерусалимни вәйран қилиду

□ **36:3** «бир йүз талант күмүч» — 100 талант күмүч бәким 3400 килограм, бир талант алтун 34 килограм болуши мүмкин. □ **36:9** «он сәккиз яшта» — бәзи кона көчүрмиләрдә «сәккиз яшта» дейлиду. □ **36:10** «Йәһоакинниң тағиси» — ибраний тилида «Йәһоакинниң қериндиши». □ **36:15** «Пәрвәрдигар .... таң сәһәрдә орнидин туруп... әвәтип...» — Худаниң уларни балдур вә көп кетим ағаһландурғанлиғини билдүриду. □ **36:16** «куткузғили болмайдигән дәрижидә» — ибраний тилида «давалигусиз дәрижидә».

17 Пәрвәрдигар шуниң билән калдийләрниң падишасини уларға һужумға селивиди, падиша уларниң муқәддәс өйидә яшлирини қиличлиди; қиз-жигитләр, қерилар, беши ақарғанларға һеч ич агритип олтармай, һәммини өлтүрүвәтти; Худа буларниң һәммисини *Калдийә* падишасиниң қолиға тапшурди. 18 Калдийә падишаси Худаниң өйидики чоң-кичик демәй, барлиқ қача-буюмларни, шундақла Пәрвәрдигар өйидики ғәзниләрни, шуниңдәк падишаниң вә әмәлдарлириниң ғәзнилирини қоймай, Бабилға елип кәтти. 19 Калдийләр Худаниң өйини көйдүрүвәтти, Йерусалимниң сепилини чеқивәтти, шәһәрдики һәммә орда-қорғанларға от қоюп көйдүрүп, Йерусалимдики барлиқ қиммәтлик қача-буюмларни чеқип куқум-талқан қилди. 20 Қиличтин аман қалғанларниң һәммисини *Калдийә падишаси* Бабилға тутқун қилип әкәтти; улар таки Парс падишалиғиниң сәлтәнитикичә Бабил падишаси вә әвлатлириниң қуллуғида болуп турди. 21 Буларниң һәммиси Пәрвәрдигарниң Йәрәмияниң вәстиси билән алдин ейтқан *агаһ* сөзи ишқа ашурулуш үчүн болди. Шуниң билән зимин өзигә тегишлик шабат күнлиригә муйәссәр болди; чүнки зимин йәтмиш жил тошқичә харабилектә туруп «шабат тутуп» дәм елип раһәтләнди. □ ■

Әзра 1:1-3; Йәр. 25:12; 29:10; Дан. 9:2 22 Парс падишаси Курәшниң биринчи жили, Пәрвәрдигарниң Йәрәмияниң ағзи арқилиқ ейтқан сөзи әмәлгә ашурулуп, Пәрвәрдигарниң Парс падишаси Курәшниң роһини қозғиши билән пүтүн падишалиғи тәвәсидә у мундақ бир жакарнамә чиқарди, шундақла уни язма қилип пүкүп: — 23 «Парс падишаси Курәш мундақ дәйду: — Асманларниң Худаси болған Пәрвәрдигар йәр йүзидики барлиқ падишалиқларниң егидарчилиғини маңа бәрди; У шундақла мени Йәһуда зиминиға жайлашқан Йерусалимда Өзигә бир өй селишқа буйруди. Шуниң үчүн араңларда Худаниң хәлқи болған һәр қайсиңларға болса, униң Худаси Пәрвәрдигар униң билән биллә болғай, у шу йәргә чиқсун!» деди.

□ **36:21** «Пәрвәрдигарниң Йәрәмияниң вәстиси билән ейтқан сөзи...» — көрситилгән бу сөз «Йәр.» 25:11, 29:10 қатарлиқ әйәтләрдә тепилиду. «**зимин «шабат тутуп» дәм алди**» — интайин һәжвий гәптур. Әслидә Муса пәйғәмбәргә тапшурулған Тәврат қануни бойичә («Лав.» 25:4) зимин һәр йәттинчи жилида бир жил («шабат жили»)да дәм елиши керәк еди — демәк, униңда һеч терикчилик қилишқа болмайтти. Әмәлийәттә Израиллар зиминни егилигәндин тартип Йәрәмия пәғәмбәрниң дәвригичә болған 490 жилда зимин һеч «дәм алған» әмәс еди. Шуңа зиминниң хәлиқтин алидигән 70 жиллиқ арамлиқ қәрзи бар еди; хәлиқ Бабилда 70 жил сүргүн болғанда зимин улардин, шундақла уларниң рәзиллигидин «дәм алди». Бу темида йәнә «Йәрәмия»дики «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ **36:21** *Әзра 1:1-3; Йәр. 25:12; 29:10; Дан. 9:2*

Эзра

Падиша Қорәшнің Пәрвәрдигар үчүн ибадәтхана селишқа ярлық чүшүрүши
2Тар. 36:22,23; Йәр. 25:12; 29:10; Дан. 9:2

1 Парс падишаси Қорәшнің биринчи жили, Пәрвәрдигарның Йәрәмияның ағзи арқилиқ ейтқан сөзи әмәлгә ашурулуп, Пәрвәрдигарның Парс падишаси Қорәшнің роһини қозғиши билән пүтүн падишалиғи тәвәсидә у мундақ бир жакарнамә чиқарди, шундақла уни язма қилип пүкүп: —

2 «Парс падишаси Қорәш мундақ дәйду: — Асманларның Худаси Пәрвәрдигар йәр йүзидики барлық падишалиқларның егидарчилиғини маңа бәрди; у шундақла мени Йәһуда зиминиға жайлашқан Йерусалимда Өзигә бир өй селишқа буйруди. □ 3 Шунның үчүн араңларда Худаниң хәлқи болғанлардин һәр қайсиңларға болса, униң Худаси Пәрвәрдигар униң билән биллә болғай, у Йәһуда зиминидики Йерусалимға чиқсун, Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарның өйини салсун! У болса Худадур, макани Йерусалимдидур! 4 Сүргүлүктә қалған хәлиқ кәйәрләрдә маканлашқан болса, у Йерусалимға чиқсун; шу йәрдики адәмләр уларға алтун, күмүч, мал-мүлүк, чарпайларни тәминләп ярдәм бәрсун вә шунниңдәк Йерусалимда жайлашқан Худаниң шу өйи үчүн халис һәдийәләрни тәқдим қилсун» — деди. □

Қайтишқа тәйярлиниш

5 Шунның билән Йәһуда вә Биняминдики қәбилә башлиқлири, каһинлар, Лавийлар, шундақла Худа тәрипидин роһи қозғитилған барлық хәлиқ орунлиридин қопуп Йерусалимдики Пәрвәрдигарның өйини яңливаштин селишқа беришқа тәйярланди. 6 Әтраптики кишиләрның һәммиси күмүч қача-куча, алтун, мал-мүлүк, чарпайлар вә қиммәт баһалиқ буюмлар билән уларни қоллап қувәтлиди, буниңдин башқа сунулидиган һәр хил ихтиярий һәдийә-қурбанлиқ сүпитидә һәр хил соғатларни тәқдим қилди. 7 Падиша Қорәш Пәрвәрдигарның өйидики қача-қучилириниму, йәни илгири Небоқаднәсар Йерусалимдин әкилип өз илаһиниң бутханисиға қоюп қойған қача-қучиларниму елип чиқти. □ ■ 8 Парс падишаси Қорәш ғәзнә беги Митрәдатни буйруп бу қача-қучиларни алдуруп чиқти; Митрәдат шуларни Йәһуданиң әмри Шәшбазарға сани бойичә санап тапшуруп бәрди. ■ 9 Қача-қучиларның сани мундақ: — алтун дас оттуз, күмүч дас миң, пичақ жигирмә тоққуз, □ 10 алтун пиялә оттуз, бир-биригә охшаш болған күмүч пиялә төрт йүз он; башқа қача-қучилар бир миң. □ 11 Барлық алтун-күмүч қача-куча, бәш миң төрт йүз. Сүргүн қилинған хәлиқ Бабилдин Йерусалимға елип келингән чағда, Шәшбазар бу қача-қучиларның һәммисини елип кәлгән еди.

□ 1:2 «Йәһуда зимини» — кейинки вақитларда «Йәһудийә» дейлиду. □ 1:4 «қалған хәлиқ» — империйәдә тирик қалған Йәһудий хәлқи. □ 1:7 «илгири Небоқаднәсар Йерусалимдин әкилип өз илаһиниң бутханисиға қоюп қойған қача-қучилар» — бу вақиә «2Тар.» 36:7дә тәсвирлиниду. ■ 1:7 2Пад. 24:13; 2Тар. 36:7 ■ 1:8 Эзра 5:14 □ 1:9 «алтун дас» — яки «алтун пәтнүс». □ 1:10 «бир-биригә охшаш болған күмүч пиялә төрт йүз он» — яки «сүпити төвәнрәк күмүч пиялә төрт йүз он» яки «иккинчи бир хил күмүч иялә төрт йүз он» яки «күмүч пиялә икки миң төрт йүз он». Башқичә тәржимиләрму учриши мүмкин.

2

Биринчи қетим қайтқан Йәһудалар ••• «Нәһ.» 7:6-73ни көрүң

¹ Төвәндикиләр Небоқаднәсар тәрипидин Бабилға сүргүн қилинған Йәһудийә өлкисидикиләрдин, уларниң әвлатлири қайтип келип, Йерусалим вә Йәһудийәгә чиқип, һәр бири өз шаһирлиригә кәткәнләр: —

² — улар Зәрүббабәл, Йәшуа, Нәһәмия, Серая, Рәилая, Мордикай, Билшан, Миспар, Бигвай, Рәһум вә Баанаһлар билән биллә қайтип кәлди. Энди Исраил хәлқиниң ичидики әркәкләрниң сани төвәндикичә: —□

³ Парошниң әвлатлири икки миң бир йүз йәтмиш икки киши; ⁴ Шәфатияниң әвлатлири үч йүз йәтмиш икки киши; ⁵ Араһниң әвлатлири йәттә йүз йәтмиш бәш киши; ⁶ Паһат-Моабниң әвлатлири, йәни Йәшуа билән Йоабниң әвлатлири икки миң сәккиз йүз он икки киши; ⁷ Еламниң әвлатлири бир миң икки йүз әллик төрт киши; ⁸ Заттуниң әвлатлири тоққуз йүз қириқ бәш киши; ⁹ Зақкайниң әвлатлири йәттә йүз атмиш киши; ¹⁰ Баниниң әвлатлири алтә йүз қириқ икки киши; ¹¹ Бибайниң әвлатлири алтә йүз жигирмә үч киши; ¹² Азгадниң әвлатлири бир миң икки йүз жигирмә икки киши; ¹³ Адоникамниң әвлатлири алтә йүз атмиш алтә киши; ¹⁴ Бигвайниң әвлатлири икки миң әллик алтә киши; ¹⁵ Адинниң әвлатлири төрт йүз әллик төрт киши; ¹⁶ һәзәкияниң жәмәтидин болған Атерниң әвлатлири тохсән сәккиз киши; ¹⁷ Бизайниң әвлатлири үч йүз жигирмә үч киши; ¹⁸ Йораһниң әвлатлири бир йүз он икки киши; ¹⁹ һашумниң әвлатлири икки йүз жигирмә үч киши; ²⁰ Гиббарниң әвлатлири тохсән бәш киши; ²¹ Бәйт-Ләһәмликләр бир йүз жигирмә үч киши; ²² Нитофалиқлар әллик алтә киши; ²³ Анатотлуқлар бир йүз жигирмә сәккиз киши; ²⁴ Азмавәтликләр қириқ икки киши; ²⁵ Кириат-Аримлиқлар, Кәфираһлиқлар вә Бәәротлуқлар болуп жәмий йәттә йүз қириқ үч киши; □ ²⁶ Рамаһлиқлар билән Гебалиқлар жәмий алтә йүз жигирмә бир киши; ²⁷ Микмашлиқлар бир йүз жигирмә икки киши; ²⁸ Бәйт-Әлликләр билән айилиқлар жәмий икки йүз жигирмә үч киши; ²⁹ Неболиқлар әллик икки киши; ³⁰ Мағбишниң әвлатлири бир йүз әллик алтә киши; ³¹ иккинчи бир Еламниң әвлатлири бир миң икки йүз әллик төрт киши; ³² һаримниң әвлатлири үч йүз жигирмә киши; ³³ Лод, һадид вә Онониң әвлатлири жәмий йәттә йүз жигирмә бәш киши; □ ³⁴ Йерихолуқлар үч йүз қириқ бәш киши; ³⁵ Синааһниң әвлатлири үч миң алтә йүз оттуз киши.

Қайтип кәлгән қаһинлар вә Лавийлар

³⁶ Қаһинларниң сани төвәндикичә: — Йәшуа жәмәтидики Йәдаяниң әвлатлири тоққуз йүз йәтмиш үч киши; ³⁷ Иммерниң әвлатлири бир миң әллик икки киши; ³⁸ Пашхурниң әвлатлири бир миң икки йүз қириқ йәттә киши; ³⁹ һаримниң әвлатлири бир миң он йәттә киши.

⁴⁰ Лавийларниң сани төвәндикичә: — Ходавияниң әвлатлиридин, йәни Йәшуа билән Кадмийәлниң әвлатлири йәтмиш төрт киши; ⁴¹ Гәзәлкәшләрдин: — Асафниң әвлатлири бир йүз жигирмә сәккиз киши.

⁴² Дәрвазивәнләрниң нәслидин: — Шаллумниң әвлатлири, Атерниң әвлатлири, Талмонниң әвлатлири, Аккубниң әвлатлири, Хатитаниң әвлатлири билән Шобайниң әвлатлири жәмий бир йүз оттуз тоққуз киши.

□ **2:2** «Серая» — яки «Сарая». □ **2:25** «Кириат-Аримлиқлар» — яки «Кириат-Йеаримлиқлар».

□ **2:33** «Лод, һадид вә Онониң әвлатлири...» — яки «Лодлиқлар, һадидлиқлар вә Онолуқлар...».

Кайтип кэлгэн муқәддәс җай вә шаһ җәмәтидики хизмәткарлар

43 Ибадәтхана хизмәткарлири төвәндикичә: — Зиханиң әвлатлири, Хасуфаниң әвлатлири, Таббаотниң әвлатлири, □ 44 Киросниң әвлатлири, Сияһаниң әвлатлири, Падонниң әвлатлири, 45 Либанаһниң әвлатлири, һагабаһниң әвлатлири, Аккубниң әвлатлири, 46 һагабниң әвлатлири, Шамлайниң әвлатлири, һананниң әвлатлири, □ 47 Гиддәлниң әвлатлири, Гаһарниң әвлатлири, Реаяһниң әвлатлири, 48 Рәзинниң әвлатлири, Никоданиң әвлатлири, Газзамниң әвлатлири, 49 Уззаниң әвлатлири, Пасияниң әвлатлири, Бисайниң әвлатлири, 50 Аснаһниң әвлатлири, Мәунимниң әвлатлири, Нәфуссимниң әвлатлири, 51 Бакбукниң әвлатлири, Хакуфаниң әвлатлири, Хархурниң әвлатлири, 52 Базлутниң әвлатлири, Мәһиданиң әвлатлири, Харшаниң әвлатлири, 53 Баркосниң әвлатлири, Сисераниң әвлатлири, Темаһниң әвлатлири, 54 Нәзияниң әвлатлири билән Хатифаниң әвлатлири.

55 Сулайманниң хизмәткарлириниң әвлатлириниң сани төвәндикичә: — Сотайниң әвлатлири, Софәрәтниң әвлатлири, Пируданиң әвлатлири, 56 Яалаһниң әвлатлири, Дарконниң әвлатлири, Гиддәлниң әвлатлири, 57 Шәфәтияниң әвлатлири, Хаттилниң әвлатлири, Покәрәт-һаззибаимниң әвлатлири билән аминиң әвлатлири.

58 Ибадәтхана хизмәткарлири вә Сулайманниң хизмәткари болғанларниң әвлатлири җәмий үч йүз тохсән икки киши.

Келип чиқиши наениң кишиләр *** «Нәһ.» 7:61-65ни көрүң

59 Төвәндики кишиләр Тәл-Мелаһ, Тәл-Харша, Керуб, Аддан вә Иммердин кәлгән болсиму, лекин улар әзлириниң ата җәмәтиниң яки нәсәбиниң Исраил адими еканлигини испатлап берәлмиди. 60 Булар Делаяниң әвлатлири, Тобияниң әвлатлири вә Никоданиң әвлатлири болуп, җәмий алтә йүз әллик икки киши; 61 каһинларниң әвлатлири ичидә Хабаяниң әвлатлири, Козниң әвлатлири билән Барзиллайниң әвлатлири бар еди; Барзиллай Гилеадлиқ Барзиллайниң бир қизини алғачқа уларниң ети билән аталған еди. □ 62 Булар җәмәтиниң нәсәбнамисини издәп тапалмиди; шуңа улар «напақ» һесаплинип каһинлиқтин қалдурулди. 63 Валий уларға: — Урим вә туммимни көтәргүчи каһин аримизда хизмәттә болғичә «әң муқәддәс йимәкликлә»гә еғиз тәккүзмәйсиләр, деди. □

Кайтип кәлгүчиләрниң умумий сани *** «Нәһ.» 7:66-69ни көрүң

64 Пүтүн җамаәт җәмий қириқ икки миң үч йүз атмиш киши; 65 буниңдин башқа уларниң йәнә йәттә миң үч йүз оттуз йәттә кул-дедиги бар еди; йәнә икки йүз әр-аял гәзәлчиси бар еди. 66 Уларниң йәттә йүз оттуз алтә ети, икки йүз қириқ бәш қечири, 67 төрт йүз оттуз бәш төгиси вә алтә миң йәттә йүз жигирмә ешиги бар еди.

Муқәддәс өй үчүн тәқдим қилинған мал-мүлүкләр *** «Нәһ.» 7:70-73ниму көрүң

□ 2:43 «Ибадәтхана хизмәткарлири» — ибраний тилида «Нәтинийлар». Мәнәси бәлким «бегишланғанлар». Уларниң әждатлири бәлким «Гибеонлуқлар» еди. «Йәшуа» 9:27ни вә «1Тар.» 9:2ни көрүң. □ 2:46 «Шамлай» — яки «Шалмай». □ 2:61 «Козниң әвлатлири» — яки «һаккозниң әвлатлири». □ 2:63 «Валий» — ибраний тилидики «Тиршата» әслидә Парс тили болуп, мәнәси бәлким «җанаблири». «урим вә туммим» — алаһидә бир хил ташлар. У каһин кийгән «әфод»ниң янчуқида (қошенда) туриду. Бу ташлар арқилиқ Исраил хәлқи Худадин йол сориса болатти. «Мис.» 28:28-30ни көрүң. «Урим вә туммимни көтәргүчи каһин аримизда хизмәттә болғичә» — мәнәси бәлким: (1) урим вә туммим Бабилда сүргүн болған вақтида йоқап кәткән болуши мүмкин; (2) тепилгини билән уларға тәбир берип мәнәсини чүшәндүридигән каһин теһи чиқмиди.

68 Жәмәт каттивашлиридин бәзилири Йерусалимға вә Пәрвәрдигарниң өйигә кәлгән чағда, Худаниң шу өйи әсли орниға яңливаштин селиниши үчүн чин көңлидин соғатларни тәқдим қилди. 69 Улар өзлириниң қурбигә қарап қурулуш ғәзнисигә атмиш бир миң дарик алтун, бәш миң мина күмүч вә йүз қур каһин тони тәқдим қилди. □ 70 Шуниңдин кейин каһинлар, Лавийлар вә бир қисим хәлиқ қошулуп, ғәзәлкәшләр, дәрвазивәнләр, ибадәтхана хизмәткарлири өз шәһәрлиригә маканлашти; қалған Исраил хәлқиниң һәммиси өз шәһәрлиригә маканлашти. □

3

Қурбанғаһниң яңливаштин селиниши

1 Исраил хәлқи һәр қайсиси өз шәһәрлиридә маканлашқан еди; йәттинчи айға кәлгәндә, хәлиқ бир адәмдәк болуп Йерусалимға жиғилди. 2 Йозадакниң оғли Йәшуа билән униң каһин қериндашлири, Шеалтиәлниң оғли Зәруббабәл вә униң қериндашлириниң һәммиси орунлиридин қопуп, Худаниң адими Муса пүткән қанун китавида пүтүлгинидәк Пәрвәрдигарға көйдүрмә қурбанлиқ сунуш үчүн Исраилниң Худасиниң қурбанғаһини селишқә киришти. ■ 3 Гәрчә улар шу йәрлик хәлиқләрдин қорқсиму, лекин қурбанғаһни әслидики ули үстигә селип, униңда Пәрвәрдигарға атап әтигәнлик вә кәчилик көйдүрмә қурбанлиқ өткүзүшкә киришти. ■ 4 Улар йәнә муқәддәс қанунда пүтүлгини бойичә «кәпиләр һейти»ни өткүзүп, һәр күни бәлгүләнгән тәләпкә мувапиқ сан бойичә күнлүк көйдүрмә қурбанлиқни сунушатти. ■ 5 Шуниңдин кейин улар йәнә һәр күнлүк көйдүрмә қурбанлиқлар, йеңи ай қурбанлиғи вә Пәрвәрдигарниң барлиқ муқәддәс дәп бекитилгән һейтлири үчүн тәқдим қилинидиған көйдүрмә қурбанлиқларни, шуниңдәк һәр бир кишиниң көңлидин Пәрвәрдигарға атап сунидиған ихтиярий қурбанлиқлирини сунуп туратти. ■ 6 Шундақ қилип улар йәттинчи айниң биринчи күнидин башлап, көйдүрмә қурбанлиқларни Пәрвәрдигарға атап сунушқә башлиди; лекин Пәрвәрдигарниң өйиниң ули техи селинмиди. 7 Улар ташчилар билән яғаччиларға пул тапшурди вә шундақла Парс падишаси Қорәшһниң ижазати билән Зидонлуқлар билән Турлуқларға кедир яғичини Ливандин *Отмура* деңиз арқилиқ Йоппаға әкәлдүрүш үчүн уларға йимәк-ичмәк вә зәйтун мейини тәминлиди.

Муқәддәс ибадәтханиниң яңливаштин селиниши

8 Жамаәт Йерусалимдики Худаниң өйигә кәлгәндин кейин иккинчи жили иккинчи айда Шеалтийәлниң оғли Зәруббабәл, Йозадакниң оғли Йәшуа вә

□ **2:69 «дарик»** — (яки «драхма») — мошу йәрдә у Парс империйәсидики бир хил алтун тәңгә; мошу йәрдә буларниң жәмий қиммити бәлким 400-500 грам алтун еди; «мина» бир хил күмүч тәңгә, 60 шәкәлгә яки «талант»тин атмиштин биригә баравәр еди. Мошу йәрдә күмүчниң жәмий еғирлиғи бәлким 1800-2700 килограмчә еди. □ **2:70 «Шуниңдин кейин каһинлар, Лавийлар... Ибадәтхана хизмәткарлири өз шәһәрлиригә маканлашти; қалған Исраил ... өз шәһәрлиригә маканлашти»** — бу әйтнiң мәнәси бәлким: (1) Каһинлар, Лавийлар қатарлиқлар өзигә яңливаштин тәқсим қилинған шәһәрлиридә макан тутти, яки Йерусалимдики хизмәттә болуш үчүн йеруслемға йеқин болған, шундақла уларға тәқсим қилинған шәһәрләрдә маканлашти; (2) Лавийлардин башқа Исраиллар, йәни он икки қәбилидин қайтип кәлгәнләр әслидә өзигә хас шәһәрлиригә маканлашти яки яңливаштин уларға тәқсим қилинған шәһәрләрдә маканлашти. Көп шәһәр-йезилар вәйран болғачқа, яки ят әлләрниң еғидарчилиғи астида болғачқа, бәлким һәр хил имканийәт тәң болуши мүмкин еди. ■ **3:2** Қан. 12:5, 6 ■ **3:3** Чөл. 28:3 ■ **3:4** Лав. 23:34; Чөл. 29:12 ■ **3:5** Чөл. 28:11-15; Нәһ. 10:34

уларниң каһин вә Лавий қериндашлириниң қалдиси, шуниндәк сүргүлүктин қайтип Йерусалимға кәлгәнләрниң һәммиси қурулушта иш башлиди; улар йәнә жигирмә яштин ашқан Лавийларни Пәрвәрдигарниң өйини селиш қурулушиға назарәтчиликкә қойди. ⁹ Йәшуа вә униң оғуллири һәм қериндашлири, Кадмийәл билән униң оғуллири, йәни Йәһуданиң әвлатлири Худаниң өйидә ишләйдиган ишчиларни назарәт қилишқа бир нийәттә атланди; һенададницә оғуллири, уларниң оғуллириму вә қериндаш Лавийлар уларға ярдәмләшти. ¹⁰

Тамчилар Пәрвәрдигарниң өйигә һул салидиган чағда каһинлар хас кийимлирини кийип, канайлирини челип, Асафниң әвлатлири болған Лавийлар жаңжаң челип, һәммиси қатар-қатар сәп болуп турғузулди; улар Давут бәлгүлигән көрсәтмиләр бойичә Пәрвәрдигарға һәмдусана оқушти. ¹¹ Улар Пәрвәрдигарға атап өз ара: — «Пәрвәрдигар меһривандур, униң Исраилға болған меһир-муһәббити мәңгүлүктур» дәп һәмдусана вә рәхмәт-тәшәккүр ейтишти. Бу чағда Пәрвәрдигарниң өйиниң ули селинип болғачқа, халайиқ Пәрвәрдигарни мәдһийиләп товлап тәнтәнә қилишти. ¹² Лекин каһинлардин, Лавийлардин вә жәмәт башлиқлиридин нурғунлири, йәни әслидә илгәрки өйни көргән нурғун қери адәмләр көз алдида селинған бу өйниң улиға қарап, үн селип жиғлап кетишти; нурғун башқа кишиләр хошал болуп тәнтәнә қилип товлашти; ¹³ вә хәлиқ һатта кимләрниң тәнтәнә қилишиватқанлиғи билән кимләрниң жиғлаватқанлиғини айривалалмай қалди; чүнки жамаәт тәнтәнә қилип қаттиқ товлишатти; вә бу аваз жирақ-жирақларға аңлинатти.

4

Өйни яңливаштин селишниң тосқунлуққа учриши

¹ Йәһуда вә Биняминдики рәқипләр сүргүлүктин қайтип кәлгәнләр Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарға атап өйни яңливаштин салмақчикән, дегән гәпни аңлап, ² Зәруббабәл вә жәмәт башлиқлири билән көрүшүп: — Биз силәр билән биллә салайли; чүнки бизму силәргә охшашла силәрниң Худайиңларни изләп, бизни бу йәргә әкәлгән Асурийә падишаси Есар-Һаддонниң күнлиридин тартип униңға қурбанлиқ сунуп келиватимиз, дейишти. ³ Лекин Зәруббабәл, Йәшуа билән Исраилниң башқа жәмәт башлиқлири уларға: — Худайимизға өй селишта силәрниң биз билән һеч қандақ алақәңлар йоқ; бәлки Парс падишаси Қорәш бизгә буйруғандәк, пәкәт биз өзимизла Исраилниң Худаси болған Пәрвәрдигарға өй салимиз, дейишти. ⁴

Шуниңдин кейин шу йәрдики аһалә Йәһудаларниң қолини аҗиз қилип, уларниң қурулуш қилишиға кашила туғдуруп турди. ⁵ Улар йәнә Парс падишаси Қорәшниң барлиқ күнлиридин таки Парс падишаси Дариус тәхткә олтарған вақитқичә, дайим мәслиһәтчиләрни сетивелип, Йәһудалар билән қеришип, қурулуш нишанини бузушқа урунуп турди. ⁶

Рәқипләрниң Йәһудалар үстидин әрз қилиши

[□] **3:9** «Йәһуданиң әвлатлири» — «Йәһуда» мошу йәрдә бәлким «Ходавия» дегән исимниң варианты болуши мүмкин (2:40ни көрүң). «бир нийәттә атланди» — ибраний тилида: «бир адәмдәк болуп орниндин турди». [□] **3:11** Зәб. 135 [□] **3:12** «өйни көргән нурғун қери адәмләр ... үн селип жиғлап кетишти» — бәзиләрниң жиғлиши хошаллиқтин болди; бәзиләрниң «Бу өй әслидики ойдәк һәйвәтлик болмайдиган болди» дәп ойлап һәсрәт-қайғудин болди («Һаг.» 2:3ни көрүң). [□] **4:2** 2Пад. 17:29-41 [□] **4:3** Эзра 1:1, 2, 3 [□] **4:5** «Парс падишаси Дариус» — миладийәдин илгәрки 522-486-жылларда Парс тәхтигә олтарған.

⁶ Аһашверош тәхткә чиққан дәсләпки вақитларда улар уңиңға Йәһудийә вә Йерусалим аһалиси үстидин бир әрзнамә язди. □ ⁷ Шуниңдәк Артахашашта күнлиридә Бишлам, Митридат, Табәәл вә уларниң қалған шериклириму Парс падишаси Артахашаштаға арабий тилида бир әрз хетини язди; хәт арабий тилидин тәржимә қилинди. □

⁸ Валий Рәһум билән диван беги Шимшай падиша Артахашаштаға Йерусалим үстидин төвәндикидәк әрзнамә язди: — □

⁹ «Мәзкур мәктупни язғанлардин, валий Рәһум, катип беги Шимшай вә уларниң башқа һәмраһлири болған сорақчилар, мупәттишләр, мәнсәпдарлар, катиплар, арқивилиқлар, Бабилиқлар, Шушанлиқлар, йәни Еламийлар □ ¹⁰ вә улуқ жанабий Оснаппар Самарийә шәһиригә вә Әфрат дәрияниң мошу тәрипидики башқа йәрләргә орунлаштурған аһалиму бар □ ¹¹ (мана бу уларниң падишаға язған хетиниң көчүрүлмиси) — өзлириниң дәрияниң мошу тәрипидики хизмәткарлиридин падиша алилири Артахашаштаға салам!

¹² Падиша алийлиригә мәлум болсунки, өзлири тәрәптин биз тәрәпкә кәлгән Йәһудийлар Йерусалимға келишти; улар әшу асий вә сесиқ шәһәрни қуруватиду, улини ясап пүттуруди, сепилни ясап чиқти вә сепилниң һуллирини бир-биригә улап ясаватиду. □ ¹³ Әнди улуқ падиша алийлиригә шу мәлум болғайки, мабада бу шәһәр оңланса, сепил пүткүзүлсә, улар баж тапшурмайдиған, олпан төлимәйдиған вә парақ тапшурмайдиған болувалиду, бундақ кетивәрсә падишаларниң ғәзнисигә сөзсиз зиян болиду. ¹⁴ Биз ординиң тузини йәп туруп, падишасимизниң бундақ бәһөрмәт қилинишиға қарап турушимизға қәт'ий тоғра кәлмәйду, шу сәвәптин падишасимизға мәлум қилишқа жүрзәт қилдуқ. □ ¹⁵ Шуниң үчүн алийлириниң ата-бовилириниң тарихнамисини сүрүштә қилишлирини тәшәббус қилимиз; сили тарихнамидин бу шәһәрниң әһвалини

□ **4:6** «Аһашверош» — бәзи алимлар Парс императори болған мошу «Аһашверош»ни «Ксарксис И» ниң өзи шу (миладийәдин илгәрки 486-464-жыллар), дәп қарайду. Бирақ испат барки, «Аһашверош» яки «Ксарксис» дегән сөз әслидә исим әмәс, бәлки Парс императорниң умумий бир унвани еди. Шуңа биз «Аһашверош» дәп аталған падишани Камбисис (миладийәдин илгәрки 529-521-жыллар), дәп қараймиз. □ **4:7** «Артахашашта» — «Артахашашта» билән «Артаксәрсис» бир адәмниң нами болуп, тарихта у «Артаксәрсис» дегән (грекчә) исми билән тонулған. Бу падиша Камбисис вә Дариус Хистаспис (миладийәдин илгәрки 522-486-жыллар) арилиғида өткән болса керәк. Шуңа у: (1) Камбисисни өлтүрүп тәхтини тартивалған «Смәрдис» дегән жадугәрни (йәттә ай тәхткә олтарған) яки болмиса: (2) Камбисис император билән бирликтә һөкүмранлиқ қилған бизгә һазир намәлум «Артахашашта» (Артаксәрсис) исимлиқ башқа бирисини көрситиши мүмкин. У кейинки аламшумул император «Артаксәрсис» (миладийәдин илгәрки 486-425-жыллар) болуши мүмкин әмәс; чүнки шу киши 24-айәттә тилға елинған Дариус императордин кейин һөкүмранлиқ қилди. □ **4:8** «...Йерусалим үстидин төвәндикидәк әрзнамә язди» — бу айәттин башлап 6:18гичә «Эзра»ниң тексти арабий тилида йезилған. □ **4:9**

«...сорақчилар, мупәттишләр, мәнсәпдарлар, катиплар...» — яки «...Динайлиқлар, Афарсатқилиқлар, Тарпәллиқлар, Арфаслиқлар...». «Шушанлиқлар, йәни...» — яки «Суса (шәһири)дикилар, йәни...». □ **4:10** «Улуқ жанабий Оснаппар» — Оснаппар болса Асурийә императори «Ашурбанипал»ниң арабий тилидики нами. У миладийәдин илгәрки 669-жили атиси Есарһаддонниң тәхтигә варислиқ қилди; миладийәдин илгәрки 645-жилири әтрапида у Еламиниң пайтәхти Шушанни ишғал қилип, униңдики пүхрлардин бәзиләрни Самарийәгә, шундақла оттура шәриқтики башқа йәрләргә сүргүн қилди. «дәрия» — мәзкур китапта мошу йәрдин башлап «дәрия» «Әфрат дәрияси»ни көрситиди; «мошу тәрипи» — ғәрбий тәрипи, әлвәттә. □ **4:12** «сепилни ясап чиқти вә сепилниң һуллирини бир-биригә улап ясаватиду» — мошу гәп биринчидин өз-өзигә зит келиду. Қандақсигә сепил һуллири теһи «бир-биригә уланмай» туруп сепил ясилип болиду? 13-айәттә хатириләнгән өз баянлириму уларниң шу сөзигә рәддийә болиду. Иккинчидин, бу сөзләр пүтүнләй ялған. Йәһудий хәлки пәкәт ибадәтхана (Қорәш падишаниң әслидики ярлиғи бойичә) қурувататти. Сепилниң өзи болса, харабилиқ әһвалда еди. Мәсилән «Нәһ.» 1:3ни көрүң.

□ **4:14** «бундақ бәһөрмәт қилинишиға...» — яки «бундақ зиян тартишиға...».

билип, униң падишаларгиму, һәр қайси өлкіләргиму зиян йәткүзүп кәлгән асий бир шәһәр екәнлигини, қедимдин тартип бу шәһәрдикиләр ағдурмичилик теригәнлигини билгәйла; дәл шу сәвәптин бу шәһәр вәйран қилинған еди. ¹⁶ Шуңа биз алийлириға шуни уқтурмақчимизки, әгәр бу шәһәр қурулса, сепиллири пүткүзүлсә, ундақта силиниң дәрияниң мошу тәрипидики йәрләргә һеч қандақ егидарчиликлири болмай қалиду».

Падишаниң иш тохтитилсун дәп ярлиқ чүшүрүши

¹⁷ Падиша мундақ жавап йоллиди: —

«Валий Рәһум, диван беги Шимшайға вә Самарийә һәм Дәрияниң шу тәрипидики башқа йәрләрдә турушлуқ һәмраһлириңларға салам! □ ¹⁸ Силәрниң бизгә язған әрз хетиңлар мениң алдимда ениқ қилип оқуп берилди. □ ¹⁹ Тәкшүрүп көрүшни буйрувидим, бу шәһәрниң дәрвәқә қедимдин тартип падишаларға қарши чиқип исян қозғиған, шәһәрдә дайим асийлиқ-қозғилаң көтириштәк ишларниң болуп кәлгәнлиги мәлум болди. ²⁰ Илгәрки вақитларда қудрәтлик падишалар Йерусалимға һөкүмранлиқ қилип, Дәрияниң шу тәрипидики пүтүн йәрләрни идарә қилип кәлгән, улар шуларға беқинип баж, олпан вә париқини тапшуруп кәлгән экән. ²¹ Әнди силәр буйруқ чүшүрүп у хәлиқни иштин тохтитиңлар, мәндин башқа ярлиқ чүшүрүлмигичә, бу шәһәрни яңливаштин қуруп чиқишқа болмайдиғанлиқи уқтуруңлар. ²² Бу ишни ада қилмай қелиштин пахәс болуңлар; падишаларға зиян кәлтүридиған апәт немишкә күчийверидикән?».

²³ Падиша Артахшаштаниң ярлиғиниң көчүрүлмиси Рәһумға, диван беги Шимшай һәм уларниң һәмраһлириға оқуп берилиши биләнла, улар алман-талман Йерусалимдики Йәһудаларниң қешиға чиқип, һәрбий күч ишлитип, уларни ишни тохтитишқа мәжбур қилди. ²⁴ Шуниң билән Йерусалимдики Худаниң өйидики ишлар тохтиди; иш таки Парс падишаси Дариус тәхткә чиқип иккинчи жилиғичә тохтағлиқ қалди.

5

Муқәддәс өйни йәнә бир қетим яңливаштин селиш

¹ Бу чағда пәйғәмбәрләр, йәни һағай пәйғәмбәр билән Иддоңиң оғли Зәкәрия пәйғәмбәр Йәһудийә вә Йерусалимдики Йәһудийларға бешарәт беришкә башлиди; улар Исраилниң Худасиниң намида уларға бешарәт беришти. ■

² Шуниң билән Шеалтийәлниң оғли Зәрүббабәл вә Йоадакниң оғли Йәшуа қопуп Йерусалимдики Худаниң өйини яңливаштин селишкә башлиди; Худаниң пәйғәмбәрлири улар билән биллә болуп уларға ярдәм бәрди.

³ Шу чағда Дәрияниң ғәрип тәрипиниң баш валийси Татинай билән Шетар-Бознай һәм уларниң һәмраһлири уларниң йениға келип: «Қим силәргә бу өйни яңливаштин селишкә, бу қурулушни пүттүрүшкә буйруқ бәрди?» дәп сориди. □

⁴ Улар йәнә: «Бу қурулушқа мәсәул болғучиларниң исми немә?» дәп сориди.

⁵ Лекин Худаниң нәзири Йәһуда ақсақаллириниң үстидә еди, шуңа баш валий қатарлиқлар падиша Дариусқа мәлум қилғичә, шундақла униңдин бу һәқтә бирәр жавап ярлиқ кәлгичә уларниң қурулуш ишини тосмиди.

□ 4:17 «Дәрияниң шу тәрипи» — Эфрат дәриясиниң ғәрбий тәрипи. □ 4:18 «алдимда ениқ қилип оқуп...» — яки «алдимда тәржимә қилинип оқуп...». ■ 5:1 һағ. 1:1; Зәк. 1:1 □ 5:3 «бу қурулушни...» — яки «бу тамни...».

Падиша Дариусқа йәнә бир әрз мәлум қилиниши

6 Дәрияның ғәрип тәрипиниң валийси Таттинай билән Шетар-Бознай һәм уларниң һәмраһлири, йәни Дәрияның ғәрип тәрипидики афарсақлиқлар падиша Дариусқа хәт әвәтти; хәтниң көчүрүлмиси мана төвәндикидәк: ⁷ Улар падишаға әвәткән мәлуматта мундақ дейлигән: «Дариус алийлириға чоңқур аман-есәнлик болғай! ⁸ Падишасимизға шу иш йетип мәлум болсунки, биз Йәһудийгә, улук Худаниң өйигә берип көрдүкки, шу өй йоған ташлар билән ясиливатиду, тамлириға лимлар өткүзүлүп селинмақта; бу курулуш тез сүрәттә оңушлук елип бериливетипту. □ ⁹ Андин биз у йәрдики ақсақаллардин: — Ким силәргә бу өйни селишқа, бу курулушни пүттүрүшкә буйруқ бәрди? — дәп соридүк. ¹⁰ Вә алийлириға мәлум болсун үчүн уларниң исимлирини соридүк, шуниндәк уларниң башлиқлириниң исимлирини пүтүп хатирилимәкчи едук. ¹¹ Улар бизгә: «Биз асман-зиминниң Худасиниң қуллири, биз һазир буниңдин узун жиллар илгири селинган өйни яңливаштин селиватимиз. Мошу өйни әслидә Исраилниң улук бир падишаси салдурған еди. ¹² Лекин ата-бовилиримиз асмандики Худаниң ғәзивини кәлтүрүп қойғачқа, Худа уларни Калдийәлик Бабил падишаси Небоқаднәсарниң қолиға тапшурған; у бу өйни чақтуруветип, хәлиқни Бабилға тутқун қилип әкәткән. ■ ¹³ Лекин Бабил падишаси Қорәшниң биринчи жили падиша Қорәш Худаниң бу өйини яңливаштин селишқа ярлиқ чүшүргән. ■ ¹⁴ Вә Небоқаднәсар Йерусалимдики бу ибадәтханидин елип Бабил бутханисига апирип қойған Худаниң өйидики алтун-күмүч қача-қучиларниму падиша Қорәш уларни Бабил бутханисидин әпчиқтуруп, Шәшбазар исимлиқ бир кишигә тапшурған; у уни баш валий қилип тайинлиған еди ■ ¹⁵ һәм униңға: — Бу қача-қучиларни елип уларни Йерусалимдики ибадәтханиға апирип қойгин; Худаниң өйи әсли жайиға яңливаштин селинсун, дәп буйруған. ¹⁶ Андин шу Шәшбазар дегән киши келип, Йерусалимдики Худаниң өйигә һул салған; әнә шу вақиттин башлап һазиргичә ясиливатиду, теһи пүтмиди» дәп жавап бәрди. ¹⁷ Әнди алийлириға лайиқ көрүнсә, падишасимизниң шу йәрдә, йәни Бабилдики ғәзнини ахтуруп беқишини, у йәрдә падиша Қорәшниң Йерусалимдики Худаниң өйини яңливаштин селиш тоғрисида чүшүргән ярлиғиниң бар-йоқлуғини тәкшүрүп беқишини сораймиз һәм падишасимизниң бу иш тоғрисида өз ирадисини бизгә билдүрүп қоюшини өтүнимиз».

6

Падиша Дариусниң илгәрки падишаниң ярлиғини тепиши

¹ Андин падиша Дариус Бабилдики дөләт-байлиқлар сақланған «Архиплар өйи»ни тәкшүрүп чиқишқа ярлиқларни чүшүрди. □ ² Медиа өлкисидики Ахмета қәлғәсидин бир орам қәғәз тепилди, униңда мундақ бир хатирә пүтүлгән: □ ³ «Падиша Қорәшниң биринчи жили, падиша Қорәш Йерусалимдики Худаниң өйигә даир мундақ бир ярлиқ чүшүриду: — «Қурбанлиқ сунулидигән орун болуш үчүн бу өй яңливаштин селинсун; ули пухта селинсун, өйниң егизлиги атмиш гәз, кәңлиги атмиш гәз болсун. □ ⁴ Үч қәвәт йоған таш, бир қәвәт йеңи

□ **5:8** «...тез сүрәттә оңушлук елип бериливетипту» — яки «...астайидиллиқ билән оңушлук елип бериливетипту». ■ **5:12** 2Тар. 36:16-21 ■ **5:13** 2Тар. 36:22,23; Эзра 1 ■ **5:14** Эзра 1:8

□ **6:1** «Архиплар өйи» — арамы тилида «Орам архиплар өйи». □ **6:2** «Ахмета» — тарихта бу қәлғә адәттә «Әкбатана» дегән нами билән тонулған. □ **6:3** «Өйниң егизлиги атмиш гәз, кәңлиги атмиш гәз...» — Муқәддәс Китапта ишлитилгән «гәз» қолиңиң жәйнәктин бармақниң учигичә болған арилиги (тәхминән 45 сантиметр) еди.

яғач билән селинсун, барлиқ хиражәт падишалиқ гәзнисидин чиқим қилинсун. ⁵ Әслидә Небоқаднәсар Йерусалимдики ибадәтханидин елип Бабилға апирип қойған, Худаниң өйидики алтун-күмүч қача-қучиларниң һәммиси қайтуруп келинип, Йерусалимдики ибадәтханиға қайтидин йәткүзүлүп, һәр бири өз қайиға қоюлсун; улар Худаниң өйигә қуюлсун!».

Падишаниң муқәддәс өйни давамлиқ яңливаштин селишқа буйруқ чүшүрүши

⁶ Дариустин ярлиқ чүшүрүлүп: «— Шуңа, и дәрияниң шу тәрипиниң баш валийси Таттинай вә Шетар-Бознай һәм силәрниң һәмраһлириңлар, йәни Дәрияниң шу тәрипидики афарсақлиқлар, әнди силәр у йәрдин нери кетиңлар! □ ⁷ Худаниң өйиниң қурулуши билән қариңлар болмисун; Йәһудийларниң баш валийси билән Йәһудийларниң ақсақаллириниң Худаниң бу өйини әслидики орниға селишиға йол қоюңлар.

⁸ Шуниндәк мән Худаниң бу өйиниң селиниши үчүн Йәһудаларниң ақсақаллири тоғрилиқ силәргә буйруқ чүшүрдүмки: — Дәрияниң гәрип тәрипидин, падишалиқ гәзнисигә тапшурулған баж киримидин силәр кечиктүрмәй шу адәмләргә толуқ хиражәт ажритип бериңлар, қурулуш һеч тохтап қалмисун. □

⁹ Уларға немә керәк болса, жұмлидин асмандики Худаға көйдүрмә қурбанлиқ сунушқа, мәйли әркак топақ болсун, қочқар яки қозилар болсиму, шулар берилсун; йәнә Йерусалимдики қаһинларниң бәлгүлигини бойичә бугдай, туз, шарап яки зәйтун майлар болсун шуларниң бириму кам қилинмай, һәр күни тәмин етип турулсун. ¹⁰ Шуниң билән улар асмандики Худаға хушбуй қурбанлиқларни кәлтүрүп, падишаға вә падишаниң әвлатлириға узун өмүр тилисун. □ ¹¹ Мән йәнә буйруймәнки, кимки бу ярлиқни өзгәртсә, шу кишиниң өйиниң бир тал лими суғурувелинип тикләнгәндин кейин, шу киши униңға есип миқлап қоюлсун, өйи әхләтханиға айландуруветилсун! □ ¹² Вә Өзиниң намини шу йәрдә қалдурған Худа мошу Йерусалимдики өйини өзгәртишкә яки бузушқа қол узартқан һәр қандақ падиша яки хәлиқни һалак қилсун! Мән Дариус мошу ярлиқни чүшүрдүм, әстайидиллиқ билән бежа кәлтүрүлсун!» дейилди.

Ибадәтханиниң пүткүзүлүши

¹³ Андин Дәрияниң гәрип тәрипиниң баш валийси Таттинай, Шетар-Бознай вә уларниң һәмраһлири падиша Дариусниң әвәткән йөлийоруги бойичә әстайидиллиқ билән шу ишни бежа кәлтүрди. ¹⁴ Йәһудийларниң ақсақаллири қурулуши давамлаштуруп, һагай пәйгәмбәр вә Иддоңиң оғли Зәкарияниң бешарәт беришлири билән шу ишта ронақ тапти. Улар Израилниң Худасиниң әмри бойичә, шундақла Қорәш, Дариус вә Артахшашта қатарлиқ Парс падишалариниң әмри бойичә ишләп, өйни яңливаштин қуруп чиқиш ишини пүттүрди. ¹⁵ Бу өй Дариус падишаси сәлтәнитиниң алтинчи жили, Адар ейиниң үчинчи күни пүткүзүлди.

Өйниң Худаға атилиши

¹⁶ Израиллар — қаһинлар, Лавийлар вә қалған сүргүнлүктин қайтип кәлгән хәлиқләрниң һәммиси Худаниң бу өйини униңға аташ мурасимини хошал-хурамлиқ билән өткүздү. ¹⁷ Өйни Худаниң Өзигә аташ мурасимида улар йүз

□ **6:6** «Дәрияниң шу тәрипи» — Эфрат дәриясиниң гәрип тәрипини көрситиду. □ **6:8** «кечиктүрмәй...» — яки «әстайидиллиқ билән...». □ **6:10** «падишаниң әвлатлириға узун өмүр тилисун» — арабий тилида «падиша вә униң оғуллириниң һаятини тилисун». □ **6:11** «әхләтханиға айландуруветилсун!» — яки «һажәтханиға айландуруветилсун!».

топақ, икки йүз қочқар вә төрт йүз қо́за сунди һәм Исраил қәбилелириниң сани бойичә барлиқ Исраил үчүн гуна қурбанлиғи сүпитидә он икки текини сунди. 18 Улар йәнә Йерусалимдики Худаниң ибадәт-хизмитини өтәшкә, Мусаниң китавида йезилғини бойичә, каһинларни өз нөвити бойичә, Лавийларни гуруппилири бойичә турғузди. □ ■

Өтүп кетиш һейтиниң өткүзүлүши

19 Биринчи айниң он төртинчи күни сүргүнлүктин қайтип кәлгәнләр «өтүп кетиш һейти»ни өткүзди. ■ 20 Чүнки каһинлар вә Лавийлар бир нийәт билән бирликтә паклиниш рәсимлирини өткүзүп, һәммиси пакланди; андин улар барлиқ сүргүнлүктин қайтип кәлгәнләр вә уларниң қериндиши болған каһинлар вә һәм өзлири үчүн өтүп кетиш һейтиға атиған қозилрини сойди. 21 Сүргүнлүктин йеңилә қайтип кәлгән Исраиллар вә шуниңдәк Исраилниң Худаси Пәрвәрдиғарни издәп, өзлирини зиминдики ят әлликләрниң булғашлиридин айрип чиққан барлиқ кишиләр қо́за гөшлирини бирликтә йейишти. 22 Улар петир нан һейтини хошал-хурамлиқ ичидә йәттә күн өткүзди; чүнки Пәрвәрдиғар уларни хошаллиққа чөмдүрди һәм Асурийә падишасиниң көңлини уларға майил қилип, Өзиниң өйини — Исраилниң Худасиниң өйини қурушқа уларниң қолини мустәһкәмлиди. □

7

Каһин Эзраниң Бабилдин қайтип келиши

1 Шу ишлардин кейин Парс падишаси Артахашта сәлтәнәт сүргән мезгилдә Эзра дегән киши Бабилдин Йерусалимға чиқти. У Сераяниң оғли, Серая Азарияниң оғли, Азария һилқияниң оғли, 2 һилқия Шаллумниң оғли, Шаллум Задокниң оғли, Задок Ахитубниң оғли, 3 Ахитуб Амарияниң оғли, Амария Азарияниң оғли, Азария Мерайотниң оғли, 4 Мерайот Зәраһияһниң оғли, Зәраһияһ Уззиниң оғли, Уззи Буккиниң оғли, 5 Букки Абишуаниң оғли, Абишуа Финиһасниң оғли, Финиһас Әлиазарниң оғли, Әлиазар болса баш каһин һарунниң оғли еди; 6 — Эзра дегән бу киши Бабилдин қайтип чиқти. У Исраилниң Худаси Пәрвәрдиғар Мусаға назил қилған Тәврат қануниға пишқан тәвратшунас еди; униң Худаси болған Пәрвәрдиғарниң қоли униңда болғачқа, у немини тәләп қилса падиша шуни бәргән еди. □ 7 Падиша Артахаштаниң йәттинчи жили бир қисим Исраиллар, каһинлар, Лавийлар, фәзәлкәшләр, дәрвазивәнләр вә ибадәтхана хизмәтқарлири униң билән бирликтә Йерусалимға қайтип чиқти. □ 8 Эзра әнди падишаниң сәлтәнитиниң йәттинчи жили бәшинчи айда Йерусалимға йетип кәлди. 9 Биринчи айниң биринчи күни у Бабилдин чиқишқа тәйярланди; Худаниң шәпқәтлик қоли униңда болғачқа, у бәшинчи айниң биринчи күни

□ **6:18** «Мусаниң китави» — бәлким Тәвратниң 1-, 2-, 3-, 4- вә 5-қисимлирини көрситиду. ■ **6:18**

Чөл. 3:6, 32; 8:11; 1Тар. 24:1 ■ **6:19** Мис. 12:1-28; Лав. 23:5; Чөл. 28:16; Қан. 16:2 □ **6:22** «Асурийә падишасиниң көңли» — Парс императорини «Асурийә падишаси» дәп аташ қизиқ иш. Шүбһисизки, Парс императори «Бабил падишаси», шундақла «Асурийә падишаси» дегән унванларға варислиқ қилған.

□ **7:6** «қайтип чиқти» — Мукәддәс Китапта «Йерусалимға бериш», яки «Йерусалимға келиш» дегән сөз даим дегидәк «Йерусалимға чиқиш» дегән ибарә билән ипадилиниду (мәсилән, «Йәр.» 31:6). «Пәрвәрдиғарниң қоли униңда болғачқа...» — Тәвратта «Пәрвәрдиғарниң қоли униңда болғачқа» дегән сөзләр көп йәрларда учрайду, у: «Пәрвәрдиғар униңға мәдәт бәргәчкә» дегән мәнини билдүриду. □ **7:7** «ибадәтхана хизмәтқарлири» — ибраний тилида «Нәтинийлар». 2:43ни көрүң.

Йерусалимга йетип кэлди. ¹⁰ Чүнки Эзра көңүл қоюп Пәрвәрдигарниң Тэврат-қанунини чүшинип тәһсил қилишқа һәм униңға эмәл қилишқа вә шуниңдәк Исраил ичидә униңдики һөкүм-бәлгүлимилярни үгитишкә нийәт қилған еди.

Падиша Артахашатаниң Эзраға тапшурған ярлиқ хети

¹¹ Мана бу падиша Артахашата каһин һәм Тэвратшунас Эзраға тапшурған ярлиқ хетиниң көчүрүлмиси: — (Эзра Пәрвәрдигарниң әмирлиригә аит ишларға һәм Униң Исраилларға тапшурған бәлгүлимилиригә пишқан тэвратшунас еди): —

¹² «Мәнки падишаларниң падишаси Артахашатадин асманлардики Худаниң мукәммәл Тэврат-қануниға пишқан тэвратшунас каһин Эзраға салам! □ ¹³ Әнди мән шундақ ярлиқ чүшүримәнки, падишалиғимда туруватқан Исраиллардин, шундақла уларниң каһин вә Лавийлиридин кимләр Йерусалимға беришни халиса, һәммиси сениң билән биллә барса болиду. ¹⁴ Чүнки сән падиша вә униң йәттә мәслиһәтчиси тәрипидин тайинланған экәнсән, қолуңдики Худаниң қанун китавида ейтилғанлири бойичә, Йәһудийә вә Йерусалимға тәкшүрүш-һал сорашқа әвәтилгәнсән. ¹⁵ Сән падиша вә униң мәслиһәтчилири өз ихтияри билән Исраилниң Худасиға сунған алтун-күмүчләрни көтирип берип униңға тәқдим қил (униң мақани Йерусалимдидур); ■ ¹⁶ Шуниңдәк қолуң пүткүл Бабил өлкисидә қанчилик алтун-күмүчләрни тапалси, шуни хәлиқ вә каһинлар Йерусалимдики Худаниң өйигә тәқдим қилишқа өз ихтияри билән бәргән соғатларға қошуп апарғин. ¹⁷ Сән бу пулларға еһтиятчанлиқ билән қурбанлиқлар үчүн топақ, қочқар, қоза вә қошумчә ашлиқ һәдийәлири һәм шарап һәдийәлири сетивелип, буларни Йерусалимдики Худайиңларниң өйидики қурбанғанқа сунғин.

¹⁸ Қалған алтун-күмүчләрни сән вә жәмәтиндикиләргә қандақ қилиш мувапик көрүнсә, Худайиңларниң ирадиси бойичә шундақ қилиңлар. ¹⁹ Сениң Худайиңниң өйидики ишларға ишлитишкә саңа бәргән қача-қучиларни Йерусалимдики Худаниң алдиға қой. ²⁰ Әгәр шуниңдәк саңа Худайиңниң өйидики қалған ишларға чиким қилидиғанға немә хиражәт керәк болса, сән падиша гәзнисидин елип ишләткин.

²¹ Шуниң билән мәнки падиша Артахашатадин дәрияниң шу гәрип тәрипидики барлиқ гәзнә бәглиригә шундақ буйруқ чүшүримәнки, асмандики Худаниң Тэврат-қануниниң алими болған каһин Эзра силәрдин немини тәләп қилса, силәр әстайидиллиқ билән униң дегинидәк бежириңлар. ²² Униң алидиғини күмүч йүз талантқичә, бугдай йүз корғичә, шарап йүз батқичә, зәйтун мейи йүз батқичә болсун, тузға чәк қоюлмисун. □ ²³ Асманлардики Худа немини әмир қилса, шу асманлардики Худаниң өйи үчүн әстайидиллиқ билән бежирилсун; немишкә Худаниң гәзивини падиша вә оғуллириниң падишалиғиға чүшүргидәкмиз? ²⁴ Биз шуниму силәргә мәлум қилимизки, умумән каһинлар, Лавийлар, гәзәлкәшләр, дәрвазивәнләр, ибадәтхана хизмәткарлири вә Худаниң бу өйидә хизмәт қилидиғанларниң һеч қайсисидин баж, олпан вә парақ елишқа болмайду.

□ **7:12** «Худаниң мукәммәл Тэврат-қануни» — бу әйәттики «мукәммәл» дегән сөзинң башқа тәржимиләрдики орни бизниң тәржимимиздикигә охшаш болмаслиғи мүмкин: — Мәсилән «Артахашатадин... Худаниң қануниға мукәммәл Тэвратшунас болған каһин эзраға...» яки «Артахашатадин... Эзраға мукәммәл салам (хатиржәмлик) болғай». ■ **7:15** Эзра 8:25 □ **7:22** «күмүч йүз талантқичә, бугдай йүз корғичә, шарап йүз батқичә,...» — бир «талант»ниң топтоғра қанчилик экәнлиги һазир бизгә намәлум, бәлким 45 килограм болуши мүмкин; шуна 100 талант күмүч бәлким 4 тоннича болатти; бир «кор» 220 литр, 100 кор бугдай 30 тонна, бир «бат» 22 литр, 100 бат 2200 литр болатти.

25 Энди сән әй Эзра, Худайиңниң сәндә болған һекмитигә асасән, Дәрияниң шу ғәрип тәрипидә Худайиңниң Тәврат-қанунини билгән, барлиқ хәлиқниң дәвасини сорайдиған, уларни идарә қилидиған сорақчи вә һакимларни тайинлиғин; вә Тәврат-қанунини билмәйдиғанларға болса, уларға буларни үғитиңлар. □ 26 Худайиңниң қануниға вә падишалиқниң қануниға рияйә қилмайдиғанлар болса, униң үстидин адаләтлик билән һөкүм чиқирилсун; у өлүмгә, яки сүргүнгә яки мал-мүлкини мусадирә қилишқа вә яки зинданға ташлашқа һөкүм қилинсун».

Эзраниң Худаға һәмдусана оқушлири

27 Эзра мундақ деди — Ата-бовилиримизниң Худаси болған Пәрвәрдиғарға һәмдусана болғай! Чүнкү У падишаниң көңлигә, Йерусалимдики Пәрвәрдиғарниң өйини шундақ көркәм безәш нийитини салди, 28 йәнә мени падиша вә мәслиһәтчилири алдида һәм падишаниң мөһтәрәм әмирлири алдида илтипатқа ериштүрди. Пәрвәрдиғар Худайимниң қоли мәндә болуп, У мени ғәйрәтләндүргәчкә, өзүм билән биллә Йерусалимға чиқишқа Исраиллар ичидин бир нәччә мөтивәрләрни жигдим.

8

Эзра билән биллә қайтқанларниң сани

1 Падиша Артахашта сәлтәнәт сүрүп турған вақитта, Бабилдин мениң билән биллә қайтқанларниң ата жәмәт башлиқлири вә уларниң нәсәбнамилири төвәндикичә: —

2 Финиһасниң әвлатлиридин Гәршон, Итамарниң әвлатлиридин Даниял, Давутниң әвлатлиридин һаттуш, 3 Шеканияниң әвлатлиридин, йәни Парошниң әвлатлиридин Зәкәрия вә униң билән нәсәбнамидә тизимланған әркәкләр жәмий бир йүз әллик киши; □ 4 Паһат-Моабниң әвлатлиридин Зәраһияһниң оғли Әлийойна вә униң билән биллә қайтқан әркәкләр икки йүз киши; 5 Шеканияниң әвлатлиридин болған Яһазийәлниң оғли вә униң билән биллә қайтқан әркәкләр үч йүз киши; □ 6 Адинниң әвлатлиридин Йонатанниң оғли Әбәд вә униң билән биллә қайтқан әркәкләр әллик киши; 7 Еламниң әвлатлиридин Аталиания оғли Йәшая вә униң билән биллә қайтқан әркәкләр йәтмиш киши; 8 Шәфатияниң әвлатлиридин Микаилниң оғли Зәбадия вә униң билән биллә қайтқан әркәкләр сәксән киши; 9 Йоабниң әвлатлиридин Йәһийәлниң оғли Обадия вә униң билән биллә қайтқан әркәкләр икки йүз он сәккиз киши; 10 Шеломитниң әвлатлиридин Йосифияниң оғли вә униң билән биллә қайтқан әркәкләр бир йүз атмиш киши; □ 11 Бибайниң әвлатлиридин Бибайниң оғли Зәкәрия вә униң билән биллә қайтқан әркәкләр жигирмә сәккиз киши; 12 Азгадниң әвлатлиридин һаккатанниң оғли Йоһанан вә униң билән биллә қайтқан әркәкләр бир йүз он киши; 13 Адоникамниң әвлатлиридин әң ахирида қайтқанларниң исимлири

□ 7:25 «Энди сән әй Эзра, Худайиңниң сәндә болған һекмитигә асасән...» — ибраний тилида «Энди сән қолунда тутқан Худайиңниң һекмитигә асасән...». □ 8:3 «Шеканияниң әвлатлиридин»

— башқа бир хил тәржимиси (2-айәт билән бирләштүрүлүп): «Давутниң әвлатлиридин, һаттуш, йәни Шеканияниң оғли, Парошниң әвлатлиридин... ». □ 8:5 «Шеканияниң әвлатлиридин болған Яһазийәлниң оғли» — кона грекчә тәржимиси (LXX)дә «Заттуниң әвлатлиридин Яһазийәлниң оғли Шекания» дейилгән. Бу кона тәржимә тоғра болуши мүмкин. □ 8:10 «Шеломитниң әвлатлиридин Йосифияниң оғли» — кона грекчә тәржимиси (LXX)дә «Баниниң әвлатлиридин Йосифияниң оғли Шеломит» дейилгән. Бу кона тәржимә тоғра болуши мүмкин.

Элифэлэт, Жэйиэл вә Шемая болуп, улар билән биллә қайтқан әркәкләр атмиш киши; □ 14 Бигвайниң әвлатлиридин Утай билән Заббуд вә улар билән биллә қайтқан әркәкләр йәтмиш киши.

Лавийлар билән ибадәтхана хизмәткарлири — йәни «нәтанийлар» — уларниң чақиртилиши

15 — Мән уларни Ахаваға ақидиған Дәрияниң бойиға жиғдим; биз у йәрдә чедир тикип үч күн турдуқ. Хәлиқни вә каһинларни арилап қарисам у йәрдә Лавийлар йоқ экән. □ 16 Шуңа мән башлиқлардин Әлиезәр, Арийәл, Шемая, Әлнатан, Яриб, Әлнатан, Натан, Зәкәрия билән Мәшулламларни вә уларға қошуп окумушлуқ алимлардин Йоариб билән Әлнатанни чақиртип келип, 17 уларға һавалә қилип Касифия дегән йәргә, Иддо дегән Атаман билән көрүшүшкә әвәттим. Мән Касифия дегән йәрдә Иддоға вә униң ибадәтхана хизмәткарлири болған қериндашлириға дәйдиған гәпләрни ағзига селип, уларниң бу йәргә Худайимизниң өйи үчүн хизмәт қилидиған хизмәтчиләрни бизгә әкелишни өтүндүм. 18 Худайимизниң шапаәтлик қоли биздә болғачқа, улар бизгә Исраилниң әвриси, Лавийниң нәвриси Маһлиниң әвлатлири ичидин окумушлуқ бир адәмни, йәни Шәрәбияни вә униң оғуллири һәм қериндашлири болуп жәмий он сәккиз кишини башлап кәлди. 19 Улар йәнә һашабия вә униң бәли билән Мәрариниң әвлатлиридин Йәшәя һәм униң қериндашлири һәм уларниң оғуллири болуп, жәмий жигирмә кишини, 20 Йәнә илгири Давут вә униң әмирлири Лавийларниң хизмитидә болушқа тайинлиған «Нәтинийлар»дин икки йүз жигирмә кишини башлап кәлди, буларниң һәммири исимлири билән тизимланди. □

Қайтип келишкә тәйярлиниш

21 Шу чағда Ахава дәрияси бойида мән Худайимизниң алдида өзүмизни төвән қилип, өзимиз вә кичик балилиримиз һәм барлиқ мал-мүлкимиз үчүн Худайимиздин ақ йол тиләшкә роза тутайли, дәп жақалидим. 22 Чүнки биз әслидә падишаға: «Худайимизниң қоли Уни барлиқ издигәнләрниң үстигә илтипат көрситишкә қоюлиду; лекин Униң қудрити билән фәзиви Өзини ташлиғанларға зәрбә беришкә тәйярдур» дегән едуқ, әнди йәнә униңдин йолдики дүшмәнләргә тақабил турушқа пиядә вә атлиқ ләшкәрләр тайинлап беришни тәләп қилғанлигимдин хижил болуп қалдим. 23 Шунинң билән биз роза тутуп Худайимиздин шу иш тоғрилиқ өтүндүк, у дуайимизни ижабәт қилди.

Муқәддәс өй үчүн һәдийә қилинған соғатлар

24 Мән каһин башлири ичидин он икки адәмни вә Шәрәбия, һашабия вә улар билән биллә болған ака-укилиридин он адәмни таллап, 25 уларға алтун, күмүч вә қача-қучиларни, йәни падиша, униң мәслиһәтчилери, әмирлири вә шуниңдәк шу йәрдә туруватқан барлиқ Исраиллар «көйдүрмә һәдийә» сүпитидә Худайимизниң өйигә һәдийә қилған соғатларни тапшурдум. ■ 26 Мән күмүчтин алтә йүз әллик талант, йүз талант еғирлиқтики күмүч қача-қуча, йүз талант

□ 8:13 «Адоникамниң әвлатлиридин әң ахирида қайтқанлар...» — яки «Адоникамниң әвлатлиридин, йәни әң ахирида қайтқанлар...» □ 8:15 «Лавийлар йоқ экән» — каһинлар өзлири Лавийлар, әлвәттә (пәкәт һарунниң әвлатлири каһин болиду); мошу йәрдә дейилватқини каһинлиқтин башқа роһий хизмәт қилалайдиған Лавийларни көрситиду. □ 8:20 «Нәтинийлар» — ибадәтхана хизмәткарлири. ■ 8:25 Эзра 7:14, 15

алтунни уларниң қолиға өлчәп тапшурдум. ²⁷ Уларға тапшурғанлиримдин йәнә алтун дас жигирмә болуп, қиммити миң дарик, сүпәтлик вә валилдап пақирайдиган мис чоң дас икки болуп, алтундәк қиммәтлик еди. ²⁸ Мән уларға: — Силәр Пәрвәрдигарға муқәддәстурсиләр, қача-қучиларму муқәддәстур, алтун-күмүчләр ата-боваңларниң Худаси Пәрвәрдигарға ихтиярий һәдийә қилинған соғаттур. ²⁹ Таки Йерусалимдики Пәрвәрдигарниң өйидики амбар-ғәзниләргә йәткүзүп, каһинлар вә Лавийларниң башлири вә Исраилларниң қәбилә-жәмәт башлиқлириниң алдида таразидин өткүзгичә буларни убдан қарап қоғдаңлар, дедим. ³⁰ Шуниң билән каһинлар билән Лавийлар Йерусалимдики Худайимизниң өйигә апиридиған, таразидин өткүзүлгән шу алтун-күмүч вә қача-қучиларни тапшурувалди.

Йерусалимға йетип келиш

³¹ Шуниң билән биринчи айниң он иккинчи күни биз Ахава дәрјясиниң бойдин қозғилип Йерусалимға чиқишқа маңдуқ. Худайимизниң қоли үстимиздә болғачқа, у бизни дүшмәнлиримиздин вә йолда пайлап турған қарақчилардинму қутқузди. ³² Биз Йерусалимға келип у йәрдә үч күн турдуқ; ³³ төртинчи күни Худайимизниң өйидә алтун-күмүч вә қача-қучилар таразида өлчинип каһин Урияниң оғли Мәрәмәтниң қолиға тапшурулди; униң йенида Финиһасниң оғли Әлиазар, йәнә Лавийлардин Йәшуаниң оғли Йозабад билән Биннуийниң оғли Ноадияһлар бар еди. ³⁴ һәммә нәрсә сани бойичә вә еғирлиғи бойичә өлчәнди вә шуниң билән биллә һәр бириниң еғирлиғи пүтүп қоюлди.

³⁵ Шу чағда әсли елип кетилгәнләрниң әвлатлири, йәни сүргүнлүктин қайтқанлар Исраилларниң Худасиға «көйдүрмә қурбанлиқ» сүпитидә пүткүл Исраил үчүн он икки топақ, тохсән алтә қочқар, йәтмиш йәттә қоза сунди, йәнә гуна қурбанлиғи сүпитидә он икки текә сунди; буларниң һәммиси Пәрвәрдигарға аталған көйдүрмә қурбанлиқ еди. ³⁶ Улар падишаниң ярлиқ хәтлирини падишаниң валийлириға вә Дәрјяниң бу ғәрип тәрипидики һөкүмдарларға тапшурувиди, улар хәлиқкә вә Худаниң өйиниң ишлириға изчил ярдәм бәрди.

9

Хәлиқниң ят әлләргә әгишип садақәтсизлиқ қилиши — Әзраниң Исраилниң гуналирини тонуп дуа қилиши

¹ Бу ишлар пүткәндин кейин әмирләр мениң билән көрүшкили йенимға келип: — Исраиллар, каһинлар вә Лавийлар өзлирини мошу зиминлардики таипиләрдин, йәни уларниң жиркеничлик адәтлиридин айрип турмиди, — демәк, улар Қананийлар, һиттийлар, Пәризийләр, Йәбусийлар, Аммонийлар, Моабийлар, Мисирлиқлар вә Аморийларға әгишип маңди. ² Чүнки улар бу ят таипиләрдин өзлиригә вә оғуллириға хотун елип берип, Худаға хас муқәддәс нәсилни мошу зиминлардики таипиләр билән арилаштурувәтти; униң үстигә, әмирләр билән әмәлдарлар бу садақәтсизлиқниң башламчилириду, — дейишти.

□ **8:26** «күмүчтин алтә йүз әллик талант... йүз талант алтун...» — шу дәвирдики Исраиллар арисидә бир «талант»ниң топгогра қанчилик екәнлиги бизгә ениқ эмәс; «күмүчниң таланти» болса бәлким 45 килограм, «алтунниң таланти» бәлким 90 килограм болуши мүмкин; шуңа 650 талант күмүч бәлким 29 тоннича болатти, 100 талант күмүч 6.5 тоннича, 100 талант алтун 9 тоннича болатти. □ **8:27** «дарик» — (яки «драхма») — Парс имперјясидики бир хил алтун тәңгә; мошу йәрдә бу дасларниң қиммити 400-500 килограм алтунға баравәр еди.

³ Мән бу ишни аңлапла көйнәк билән тонумни житип, чач-сақаллиримни жулуп гәм-қайғуға чүшүп олтирип кәттим. ⁴ Вә Исраилниң Худасиниң сөзлиридин қорқуәт титригәнләрниң һәр бири сүргүнлүктин қайтип кәлгәнләрниң садақәтсизлиги түпәйлидин йенимға кәлди. Мән таки кәчлик қурбанлик сунулғичә гәм-қайғуға чөмүп олтардим.

⁵ Кәчлик қурбанлиқ вақтида мән өзүмни төвән қилған һаләттин туруп, көйнәк вә тонум житиқ һалда Худайим Пәрвәрдиғарға йүзлинип тизлинип олтирип, қоллиримни йейип, ⁶ дуа қилип: — «Аһ Худайим, шәрмәндиликтә йүзүмни саңа қаритиштин иза тартмақтимән, и Худайим; чүнки қәбиһликлримиз толиғиғин башлиримиздин ашти, асийлиқ-итаәтсизлиғимиз асманларға тақашти. ■ ⁷ Ата-бовилиримизниң күнлиридин тартип бүгүнгә қәдәр зор итаәтсизликтә жүрүп кәлдуқ, шуңа қәбиһликлримиз түпәйлидин биз, бизниң падишаларимиз вә һаһинлиримиз худди бүгүнки күндикидәк һәр қайси жутлардики падишаларниң қолиға чүшүп, қиличқа, сүргүнлүккә, булаң-талаңға, номусқа тапшурулдуқ. □

⁸ Әнди һазир азғинә вақит Худайимиз көзлиримизни нурландуруп, қуллуғимизда бизгә азғина арам берилсун дәп, қечип қутулған бир қалдини сақлап қелип, бизгә өзиниң муқәддәс жайидин худди қаққан қозуқтәк муқим орун берип, бизгә Худайимиз Пәрвәрдиғардин илтипат көрситилди. □ ⁹ Чүнки биз һазир қуллармиз; һалбуки, Худайимиз мошу қуллуғимизда йәнила бизни ташливәтмәй, бәлки Парс падишалариниң алдида рәһимгә ериштүрүп, Худайимизниң өйини селип, харабиләшкән жайлирини яңливаштин оңлашқа бизни роһландурди, шундақла бизни Йәһудийә вә Йерусалимда сепиллиқ қилди. □ ¹⁰⁻¹¹ И Худа, биз бу *илтипатлар* алдида йәнә немә дейләймиз? Чүнки биз йәнила Сениң мөмин бәндилириң болған пәйғәмбәрләр арқилиқ тапилған әмирлириңни ташливәттуқ; Сән улар *арқилиқ*: «Силәр кирип мирас қилип егиләйдиған зимин болса, шу зиминдики тапииләрниң ипласлиғи билән булғанған бир зимин; чүнки улар түрлүк напаклиқларни қилип, жиркинчлик адәтлири билән бу зиминни бу чәттин у четиғичә толдурувәтти. ■ ¹² Шуңа силәр қизлириңларни уларниң оғуллириға бәрмәңлар, оғуллириңларға уларниң қизлирини елип бәрмәңлар; силәр күчийип, зиминниң назу-немәтлиридин йейишкә, зиминни әбәдил-әбәт әвлатлириңларға мирас қилип қалдуруш үчүн мәңгү уларниң аман-течилиғи яки мәнпәитини һәргиз издимәңлар» — дегән един. ¹³ Бизниң рәзил қилмишлиримиз вә һаһайити еғир итаәтсизлиғимиз түпәйлидин бу һәмә бала-қазә бешимизға кәлгән еди вә Сән, и Худайимиз, қәбиһликлримизгә тегишлик болған жазайимизни йениклитип, бизгә бүгүнкидәк нижатлиқ илтипатни көрсәткән туруқлуқ, □ ¹⁴ биз қандақму йәнә әмирлириңгә хилаплиқ қилип, бундақ жиркинчилик қайдиләрни тутқан бу тапииләр билән никаһлиниверимиз? Мабада шундақ қилдиған болсақ, Сән бизгә гәзәплинип, бизгә бир қалди яки қутулғидәк бирисиниму қалдурмай йоқатмай қаламсән? ¹⁵ И Исраилниң Худаси болған Пәрвәрдиғар, Сән һәққанийдурсән! Шу сәвәптин биз бүгүнкидәк қутулуп қалған бир қалдимиз. Қара, биз Сениң алдинда итаәтсизликлримиздә туруватимиз, шуңа Сениң алдинда һеч қайсими тик туралмай қалдуқ» — дедим.

■ **9:6** Зәб. 37:5 □ **9:7** «номусқа тапшурулдуқ» — ибраний тилида «йүзи чүшкәнлиғигә тапшурулдуқ». □ **9:8** «бизгә өзиниң муқәддәс жайидин худди қаққан қозуқтәк муқим орун берип,...» — «Йаш.» 22:20-24ни көрүң. □ **9:9** «...бизни Йәһудийә вә Йерусалимда сепиллиқ қилди» — «сепиллиқ» мошу йәрдә асасән көчмә мәнидә ишлитилгән болса керәк. Чүнки Йерусалимдики сепил мошу вақитта теһи қурулмаған еди («Нәһ.» 1-бапни көрүң). ■ **9:10-11** Лав. 18:25, 27; Қан. 7:3 □ **9:13** «бизгә бүгүнкидәк нижат илтипатини көрсәткән» — бу ибариниң башқа бир хил тәржимиси: «бизгә бүгүнкидәк қутулдурулған қалди қалдуруған».

10

Гунайини тонуп, қилган дуаниң нәтижәси

¹ Эзра дуа қилип, гунайини тонуп жиғлап Худаниң өйи алдида жиқилип дүм ятқан чағда, Исраиллардин наһайити чоң бир жамаәт, әр-аяллар вә балилар униң йеңиға келип жигилди; көпчиликму қаттиқ жиғлап кетишти.

² Еламниң әвлатлиридин, Йәһийәлниң оғли Шекания эзраға: — Биз Худайимизға садақәтсизлик қилип бу зиминдики ят таипиләрдин хотун аптук. Һалбуки, Исраил үчүн йәнила үмүт бар; ³ биз әнди Худайимиз билән әңдрилишәйли, ғоҗамниң вә Худайимизниң әмирлиридин қорқуп титригәнләрниң нәсиһитигә асасән бу хотунларни вә улардин төрәлгән пәрзәнтләрни йолға селип қояйли. Һәммә иш Тәврат қануни бойичә қилинсун. ⁴ Тур! Бу иш саңа бағлиқтур, биз сени қоллаймиз; жүрғәтлик болуп ишни ада қилғин, — деди.

⁵ Шуниң билән Эзра орниндин қопуп, каһинларниң Лавийларниң вә пүткүл Исраил жамаитиниң башлиқлирини шу сөз бойичә иш қилимиз, дәп қәсәм ичишкә үндиди, улар қәсәм ичти.

⁶ Андин Эзра Худаниң өйи алдидин қопуп Әлияшибниң оғли Йәһоһананниң өйигә кирди; у у йәргә кәлгәндә ғизаму йемиди, суму ичмиди, чүнки у сүргүнлүктин қайтип кәлгәнләрниң садақәтсизлиги үчүн ечинатти. ⁷ Шуниң билән Йәһудийә вә Йерусалимда сүргүнлүктин қайтип кәлгәнләрниң һәммисигә жақалинип, Йерусалимға жиғилиңлар, ⁸ әмирләр вә ақсақалларниң нәсиһити бойичә, кимки үч күн ичидә йетип кәлмисә, униң пүтүн мал-мүлки мусадирә қилиниду, сүргүндин қайтип кәлгәнләрниң жамаитидинму айрилиду, дәп, жақарнамә чиқарилди. ⁹ Шуниң билән Йәһуда вә Биняминдики барлиқ әрләр үч күнгичә Йерусалимға жиғилип болди. У тоққузинчи айниң жигирминчи күни еди; барлиқ хәлиқ Худаниң өйиниң һойлисидики майданға келип олтарди, көпчилик бу иштин қорқачқә, шуниндәк қаттиқ яққан ямғур түпәйлидин, титрәп кетишти.

¹⁰ Каһин Эзра орниндин қопуп уларға: — Силәр Худаға садақәтсизлик қилип ят таипиләрниң қизлирини хотунлуққә елип Исраилларниң итаәтсизлигини ашурдуңлар. ¹¹ Әнди силәр ата-боваңларниң Худаси болған Пәрвәрдиғар алдида гунайиңларни тонуп, униң нәзиридә дурус болғанни қилип, өзүңларни бу зиминдики таипиләрдин вә бу ят әллик хотунлириңлардин арини очуқ қилиңлар, деди.

¹² Пүтүн жамаәт жуқури авазда жавап берип: — Мақул, биз өзлириниң шу гәплири бойичә иш көримиз. ¹³ Бирақ адәмләр бәк көп, йәнә келип ямғур пәсли болғачқә талада туралмаймиз; униң үстигә бу дегән бир-икки күндә пүтидиған иш әмәс, чүнки биздә бу ишта итаәтсизлик қилғанлар наһайити көптүр! □ ¹⁴ Худаниң мошу иш түпәйли кәлгән қаттиқ ғәзивиниң биздин кәткичә, башлиқлиримиз пүткүл жамаәткә вәкил болуп Пәрвәрдиғарниң алдида турсун; бизниң һәр қайси шәһәрлиримиздә ят әлләрдин хотун алғанларму бәлгүләнгән вақитта шу шәһәрниң ақсақал вә һакимлири билән бирликтә келип бу ишни бир тәрәп қилсун, — деди.

¹⁵ Бу ишқә пәқәт Асаһәлниң оғли Йонатан билән Тиқваһниң оғли Яһзия қарши чиқти, Мәшуллам билән Лавий Шаббитай уларни қоллиди. ¹⁶ Шуниң билән сүргүндин қайтип кәлгәнләр әнә шундақ қилди. Каһин Эзра вә ата жәмәтлириниң башлиқлири болғанлар жәмәти бойичә бу ишқә айрилди; уларниң һәммиси исмилири бойичә тизимланди. Улар онинчи айниң биринчи күни бу ишни тәкшүрүп бир тәрәп қилишқә киришти. ¹⁷ Улар ят әллик хотунларни алған әрләрниң соригини биринчи айниң биринчи күни түгәтти.

□ **10:13** «чүнки биздә бу ишта итаәтсизлик қилғанлар наһайити көптүр!» — башқә бир хил тәржимиси: «чүнки биз бу ишта бәк егир итаәтсизлик қилғанмиз».

Ят әлләрдин хотун алғанларның тизимлиги

18 Каһинларның әвлатлири ичидә ят әллик хотунларни алғанлардин мошулар чиқти: — Йозадакның оғли Йәшуаниң вә униң қериндашлириниң әвлатлиридин: — Маасеяһ, Әлиезәр, Яриб, Гәдалия. 19 Улар хотунлиримизни йолға селип қоймиз дәп қәсәм қилип қол беришти вә гунайи үчүн итаәтсизлик қурбанлиғи сүпитидә қой падисидин бир қочқарни сунди. 20 Иммерның әвлатлиридин һанани билән Зәбадия; 21 һаримның әвлатлири ичидә Маасеяһ, Елияһ, Шемая, Йәһийәл вә Уззия; □ 22 Пашхурның әвлатлиридин Әлийойинай, Маасеяһ, Исмаил, Нәтанәл, Йозабад вә Әласаһ.

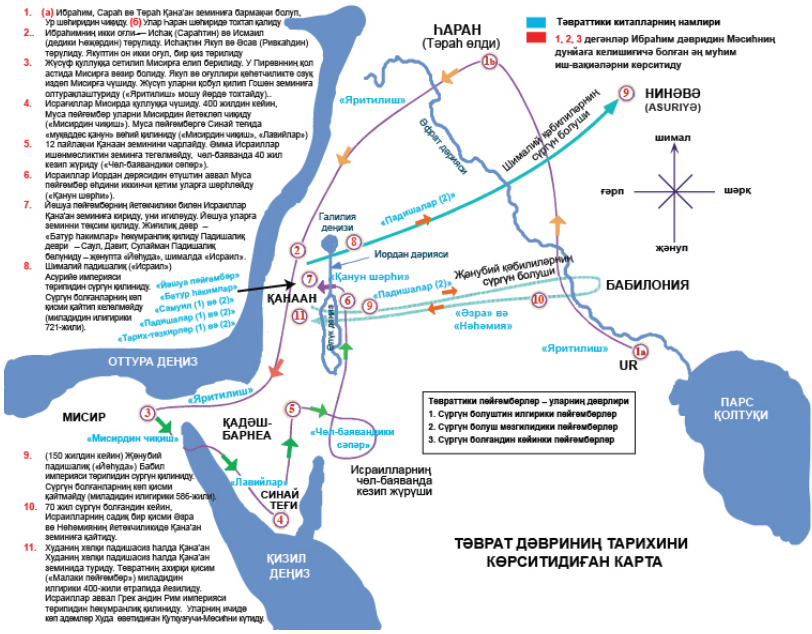
23 Лавийлар ичидә Йозабад, Шимәй, Келая («Келита»му дейилиду), Питайия, Йәһуда билән Әлиезәр; 24 ғәзәлкәшләр ичидә Әлияшиб; дәрвазивәнләр ичидә Шаллум, Тәләм, Ури.

25 Исраиллардин: — Парошның әвлатлиридин Рамия, Йиззия, Малкия, Миямин, Әлиазар, Малкия, Беная; 26 Еламның әвлатлиридин Маттания, Зәкәрия, Йәһийәл, Абди, Йәримот билән Елияһ; 27 Заттуның әвлатлиридин Әлийойинай, Әлияшиб, Маттания, Йәримот, Забад билән Азиза; 28 Бибайның әвлатлиридин Йоһоһанан, һанания, Заббай билән Атлай; 29 Баниның әвлатлиридин Мәшуллам, Маллуқ, Адая, Яшуб, Шеал билән Рамот; □ 30 Паһат-Моабның әвлатлиридин Адна, Жилал, Беная, Маасеяһ, Маттания, Бәзаләл, Биннуий билән Манассәһ; 31 һаримның әвлатлиридин Әлиезәр, Йишия, Малкия, Шемая, Шимеон, 32 Бинямин, Маллуқ вә Шәмария; 33 Хашумның әвлатлиридин Маттинай, Маттатаһ, Забад, Әлифәләт, Йәрәмай, Манассәһ вә Шимәй; 34 Баниның әвлатлиридин Мадай, Амрам, Уәл, 35 Беная, Бәдия, Келуһай, 36 Вания, Мәрәмот, Әлияшиб, 37 Маттанияһ, Маттинай, Яасу, 38 Бани, Биннуий, Шимәй, 39 Шәләмия, Натан, Адая, 40 Макнадибай, Шашай, Шарай, 41 Азарәл, Шәләмия, Шәмария, 42 Шаллум, Амария, Йүсүп; 43 Небонның әвлатлиридин Жәйәл, Маттитияһ, Забад, Зебина, Яддай, Йеол вә Беная. 44 Буларның һәммиси ят әллик хотунларни алғанлар еди, вә шуниңдәк улардин бәзиләрның хотунлири пәрзәнтму көргән еди. □

□ 10:21 «Елияһ» — бу исим әрәб тилида, шундақла уйғур тилида «Илияс» дейилиду. □ 10:29 «Рамот» — яки «Йәрәмот». □ 10:44 «вә шуниңдәк улардин бәзиләрның хотунлири пәрзәнтму көргән еди» — башқа бир хил тәржимиси: — «... вә шуниң билән улар хотунлирини вә пәрзәнтлирини йолға селивәтти». Бу айтның тексттә камтүклүк болуши мүмкин. Шуңа мәнәси ениқ әмәс.

Төврат дөвриде Исраилда жүз бөргөн муһим вақыйалар

1. (а) Ибраһим, Сарай ва Тараһ Крһанан эземһега бармаһан болуп, Ур шһардан чһеде (б) Ур шһар шһарда шһардан топтап кһелдү.
2. Ибраһимниң икһи оғла—Исһак (Сарраһтин) ва Исһмаил (Һаҗран һәмһардан) турулду. Исһактан Якуп ва Исһа (Ривһадан) турулду. Якуптин аң икһи оғул, бир икһи турулду.
3. Жүзүр күлүдә сөтһөл Мисрига елп берилдү. У Гивреһин қол астада Мисрига аһар болду. Якуп ва оғуллары қһанһаһиһте оғул һардә Мисрига чһуғдү. Жүзүр уларни қобул қилет Исһа эземһега оттураллаһтурдү («Яритилһиш» мушу йерде топтайдү).
4. Ибраһимлар Мисрида күлүдә чһуғдү. 400 жһудан кейһн, Муһа пәһһәмбәр уларни Мисридан Ветһеһаһ чһуғдү («Мисридан чһиһиш»). Муһа пәһһәмбәрде Синай теһда «Ибраһим сһуһи» ваһи қилһендү («Мисридан чһиһиш», «Шһайлар») 12 табһаһа Крһанан эземһеһне қарһайду. Бһаһа Ибраһимлар икһиһәмһиһтиһи эземһега теһгәһмәйдү, чһел-бавһанда 40 жһил қһел жүрлү («Чһел-бавһандһиһи саһар»).
 5. Ибраһимлар Ибраһан дөврисидән етһүһтиһи аһвал Муһа пәһһәмбәр етһәһн икһиһиһи қетһи уларға шһерһөләйдү («Бһару шһарһи»).
 7. Исһаһу пәһһәмбәрһн Ветһеһаһиһи бһелән Исраһиллар Крһанан эземһеһге кһирдү, уни кһеләйдү. Исһаһу уларға эземһени тәһһис қиләдү. Жһаһиһи дһар – «Батур һаһимлар» һәһүмһарһиһи қетһидү Падһаһаһиһи дһар – Сурү, Дһәһт, Сурһаһм Падһаһаһиһи бһелән – «Һәһтә һәһһар», аһһаһаһа «Ибраһим», аһһаһаһиһи Падһаһаһиһи («Ибраһим»).
 8. Аһһарһи һәһһәһиһи туруһи сүрүһи кһеләдү. «Иһаһу пәһһәмбәр» сүрүһи болһаһтарһиһи һел «Батур һаһимлар» қһел қһел қһел қһел қһел қһел «Сурһи (1) ва (2)», «Падһаһаһиһи (1) ва (2)», «Тарһи-чһаһитһи (1) ва (2)».

Төвраттиһи пәһһәмбәрләр – уларһи дөврисләр
 1. Сүрүһи болһаһтарһиһи қһеләһиһи пәһһәмбәрләр
 2. Сүрүһи болһу һәһһәһиһиһи пәһһәмбәрләр
 3. Сүрүһи болһаһтарһиһи қһеләһиһи пәһһәмбәрләр

ТӨВРАТ ДӨВРИНИҢ ТАРИХИНИ КӨРСИТИДИҒАН КАРТА

Төврат дөвриниң тарихини көрситидиған карта

Нәһәмия

Йерусалимниң ечинишлиқ, хараплиқ һалити

¹ Һақалияниң оғли Нәһәмия шундақ баян қилдики: — Жигирминчи жили Кисләв ейида, мән Шушан қалъәсидә тураттим, □ ² Өз қериндашлиримдин бири болған һанани билән бир нәччә киши Йәһудийәдин чиқип кәлди; мән улардин сүргүнлүктин қутулуп қалған Йәһудалар вә Йерусалим тоғрисида соридим. ³ Улар маңа: — Сүргүнлүктин қутулған хәлиқниң қалдисидә Йәһудийә өлкисидә қаттиқ жапа-мушәққәт астида вә аһанәт ичидә қалди. Йерусалимниң сепили болса өрүветилди, қовуқлириму көйдүрүветилди, дәп ейтип бәрди.

Нәһәмияниң Йерусалим үчүн роза тутуп дуа қилиши

⁴ Мән бу гәпләрни аңлап олтирип жиглап кәттим, бир нәччә күнгичә налә-пәрәд көтирип, асманлардики Худа алдида роза тутуп, дуа қилип ⁵ мундақ дедим: — «И асмандики Худа Пәрвәрдигар, Өзини сөйүп, әмирлирини тутқанларға өзгәрмәс меһир көрситип әһдисидә турғучи улук вә дәһшәтлик Тәңри, ■ ⁶ әнди Сениң алдиңда мошу пәйттә қуллириң Исраиллар үчүн пеқир қулуңниң кечә-күндүз қиливатқан бу дуасиға қулиқиң селинғай, көзүң очуқ болғай! Мән биз Исраилларниң Сениң алдиңда садир қилған гуналиримизни етирап қилимән; мәнму, атамниң жәмәтиму гуна қилдуқ! ⁷ Биз Сениң йолуңға тәтүр иш қилип, Сән қулуң Мусаға тапилиған әмирлириң, бәлгүлимилириң вә һөкүмлириңни һеч тутмидуқ. ⁸⁻⁹ Сениң Өз қулуң Мусаға тапилап: «Әгәр силәр вапасизлиқ қилсаңлар, силәрни пүтүн таипиләрниң арасиға тарқитиветимән; лекин Маңа йенип келип, Мениң әмирлиримни тутуп әмәл қилсаңлар, гәрчә араңлардин һәтта асманларниң әң четиғә қоғливетилгәнләр болсиму, Мән уларни шу йәрдин жигип, Мениң наминимни тикләшкә таллиған жайға елип келимән» дегән сөзүңни яд қилғайсән, дәп өтүнимән. ■ ¹⁰ Буларниң һәммиси Сениң қуллириң вә Сениң хәлқиң, Өзүңниң зор қудритиң вә күчлүк қолуң билән һөрлүккә қутқуздуң. ¹¹ И Рәббим, қулуңниң дуасиға һәм Сениң намиңдин әйминшигин сөйүнгән қуллириңниңму дуасини қулиқиң тиңғиғай; бүгүн қулуңниң ишлирини оңушлуқ қилғайсән, уни шу кишиниң алдида илтипатқа ериштүргәйсән». Шу вақитта мән падишаниң сақийси едим.

2

Падишаниң Нәһәмияниң Йерусалимни, жүмлидин сепилини қайта оңшап чиқишиға рухәт қилиши

¹ Вә шундақ болдики, падиша Артахшаштаниң жигирминчи жили Нисан ейи, падишаниң алдиға шарап кәлтүрүлгән еди; мән шарапни елип падишаға сундум. Буниңдин илгири мән падишаниң алдида һеч қачан гәмкин көрүнгән әмәс едим. ² Шуниң билән падиша мениңдин: — Бирәр кесилиң болмиса, чирайиң немишкә шунчә гәмкин көрүниду? Көңлүңдә чоқум бир дәрәд бар, девиди, мән интайин

□ **1:1** «жигирминчи жили» — Парс падишаси Артахшаштаниң жигирминчи жилини көрситиду (2:1ни көрүң). ■ **1:5** Мис. 20:6; 34:7; Чөл. 14:18; Қан. 5:10; Зәб. 85:15; 102:8; 144:8-9; Дан. 9:4 ■ **1:8-9** Қан. 4:25, 26, 27; 30:2, 3, 4

қорқуп кәттим. ³ Мән падишаға: — Падишаһим мәңгү яшиғайла! Ата-бовилиримниң қәбирлири жайлашқан шәһәр харабиликкә айланған, дәрваза-қовуқлири көйдүрүветилгән турса, мән қандақму гәмкин көрүнмәй? — дедим.

⁴ Падиша мениңдин: — Сениң немә тәливиң бар? — дәп соривиди, мән асмандики Худаға дуа қилип, ⁵ андин падишаға: — Әгәр падишасимниң көңлигә мувапик көрүнсә, куллири өзлириниң алдида илтипатқа еришкән болса, мени Йәһудийәгә әвәткән болсила, ата-бовилиримниң қәбирлири жайлашқан шәһәргә берип, уни яңливаштин қуруп чиқсам, дедим.

⁶ Падиша (шу чағда ханиш падишаниң йенида олтиратти) мәңдин: — Сәпириңгә қанчилик вақит кетиду? Қачан қайтип келисән? — дәп сориди. Шуниң билән падиша мени әвәтишни мувапик көрди; мәнму униңға қайтип келидиган бир вақитни бекиттим. ⁷ Мән йәнә падишадин: — Алийлириға мувапик көрүнсә, маңа Әфрат дәриясиниң у қетидики валийларға мени таки Йәһудийәгә барғичә өтклики қоюш тоғрилиқ ярлиқ хәлирини пүтүп бәргән болсила; □

⁸ Вә йәнә падишалиқ орманлиғиға қарайдиган Асафқа муқәддәс өйгә тәвә болған қәлһәниң дәрвазилири, шуниңдәк шәһәрниң сепили вә өзүм туридиган өйгә кетидиган лимларни ясашқа керәклик яғачларни маңа бериш тоғрилиқму бир ярлиқни пүтүп бәргән болсила, дедим. Худайимниң шәпқәтлик қоли үстүмдә болғачқа, падиша илтипат қилип буларниң һәммисини маңа бәрди. ■

⁹ Шуниң билән мән дәрияниң у қетидики валийларниң йениға берип падишаниң ярлиқлирини тапшурдум. Падиша йәнә бир нәччә қошун сәрдарлири билән атлиқ ләшкәрләрниму маңа һәмраһ болушқа орунлаштурған еди. ¹⁰ һоронлуқ Санбаллат билән Аммоний Тобия дегән әмәлдар Исраилларниң мәнпәәтини издәп адәм кәпту, дегән хәвәрни аңлап интайин нарази болди. □

Нәһәмияниң кечиси сепилни чарлашқа чиқиши

¹¹ Мән Йерусалимға келип үч күн турдум. ¹² Андин кечиси мән вә маңа һәмраһ болған бир нәччә адәм орнимиздин турдуқ (мән Худайимниң көңлүмгә Йерусалим үчүн немә ишларни қилишни салғанлиғи тоғрисида һеч кимгә бирәр немә демигән едим). Өзүм мингән улақдин башқа һеч қандақ улақму алмай, ¹³ кечиси «Жилға қовуқи»дин чиқип «Әждиһа булиқи»ға қарап меңип, «Тезәк қовуқи»ға келип, Йерусалимниң бузуветилгән сепилирини вә көйдүрүветилгән қовуқ-дәрвазилирини көздин кәчүрдүм. ¹⁴ Йәнә алдиға меңип «Булақ қовуқи» билән «Шаһанә көл»гә кәлдим; лекин шу йәрдә мән мингән улақниң өтүшикә йол бәк тар кәлгәчкә, ¹⁵ кечидә мән жилға билән чиқип сепилни көздин кәчүрүп чиқтим. Андин йенип «Жилға қовуқи»дин шәһәргә кирип, өйгә қайттим.

¹⁶ Әмәлдарларниң һеч қайсиси мениң нәгә барғанлиғимни вә немә қилғанлиғимни билмәй қелишти, чүнки мән я Йәһудийларға, каһинларға, я әмир-һакимларға вә яки башқа хизмәт қилидиганларға һеч немә ейтмиған едим.

Нәһәмияниң хәлиқни сепилни қайта селишқа иһамландуруши

¹⁷ Кейин мән уларға: — Силәр бешимизға кәлгән балау-апәтти, Йерусалимниң харабигә айланғанлиғини, сепил қовуқлириниң көйдүрүветилгәнлиғини көрдүңлар; келиңлар, һәммимиз һақарәткә қеливәрмәслиғимиз үчүн Йерусалимниң сепилини қайтидин ясап чиқайли, — дедим. ¹⁸ Мән йәнә уларға

□ **2:7** «Әфрат дәриясиниң у қети...» — мәзкур китапта мошу йәдин башлап «дәрия» «Әфрат дәриясини» көрситиду. «У қети...» — дәрияниң гәрбий тәрипи. «...мени таки Йәһудийәгә барғичә өтклики қоюш» — яки «...сәпириңдә мени алға сүрүш». ■ **2:8** Дан. 9:25 □ **2:10** «Тобия дегән әмәлдар» — ибраний тилида «Тобия дегән күл».

Худайимның шәпқәтлик қолиның мениң үстүмдә болғанлығыни вә падишаның маңа қилған гәплирини ейтивидим, улар: — Орнумиздин туруп уни ясайли! — дейишип, бу яхши ишни қилишқа өз қоллирини қувәтлөндүрди.

19 Лекин һоронлуқ Санбаллат, хизмәткар Аммоний Тобия һәм әрәб болған Гәшәм бу ишни аңлап бизни заңлиқ қилип мәнситмәй: — Силәрниң бу қилғиниңлар немә иш? Силәр падишаға асийлиқ қилмақчимусиләр? — дейишти.

20 Мән уларға җавап берип: — Асманлардики Худа болса бизни гәлибигә ериштүриду вә Униң куллири болған бизләр қопуп қурумиз. Лекин силәрниң Йерусалимда һеч қандақ несивәңлар, һоқуқуңлар яки яднамәңлар йоқ, — дедим.

3

Сепилни бөләкләргә бөлүп оңшашқа буйрулуши **** Кона шәһәрниң хәритисини көрүң

1 Шу чағда баш каһин Әлияшиб вә униң каһин кериндашлири қопуп «Қой қовуқи»ни яңливаштин ясап чиқти; улар қовуқниң қанатлирини орнитип, уни Худаға атап муқәддәс дәп бекитти; улар «Йүзниң мунари» билән «Һананийәлниң мунари»ғичә болған арилиқтики сепилни оңшап, уни муқәддәс дәп бекитти;

□ 2 Униңға туташ қисмини Йерихолуқлар ясиди; йәнә униңға туташ қисмини Имриниң оғли Заккур ясиди. 3 «Белиқ қовуқи»ни Сәнааһниң оғуллири ясиди; улар униң лим-кешәклирини селип, қанатлири, тақақлири вә балдақлирини орнатти. 4 Униңға туташ қисмини һакозниң нәвриси, Урияниң оғли Мәрәмәт ясиди; униңға туташ қисмини Мәшәзәбәлниң нәвриси, Бәрәкияниң оғли Мәшуллам ясиди. Униңға туташ қисмини Баанаһниң оғли Задоқ ясиди. □

5 Униңға туташ қисмини Тәкоалиқлар ясиди; лекин уларниң чоңлири өз гоҗисиниң ишини зиммисигә илишқа унимиди.

6 «Кона қовуқ»ни Пасияниң оғли Йәһода билән Бесодияниң оғли Мәшуллам ясиди; улар униң лим-кешәклирини селип, қанатлири, тақақлири вә балдақлирини орнатти. □ 7 Уларниң йенидики туташ қисмини Гибеонлуқ Мәлатия, Меронотлуқ Ядон һәмдә Дәрияниң бу гәрбий тәрипидики валийларниң башкуруши астидики Гибеонлуқлар билән Мизпаһлиқлар ясиди. □ 8 Уларниң йенидики туташ қисмини зәргәрләрдин болған Харһаяниң оғли Уззийәл ясиди. Униңға туташ қисмини хушбуй буюм ясайдиған әтирчиләрдин һанания ясиди. Улар Йерусалим сепилини таки «Қелин там»ғичә оңшап ясиди. □ 9 Уларниң йенидики туташ қисмини Йерусалимниң йериминиң һакими болған Хурниң оғли Рефая ясиди. 10 Уларниң йенида, Харумафниң оғли Йәда өзиниң өйиниң һатулидики қисмини ясиди. Уларниң йенидики қисмини Хашабанияниң оғли һаттуш ясиди. 11 һаримниң оғли Малкия билән Паһат-Моабниң оғли һашшуб сепилниң башқа бир бөлиги билән «Хумданлар мунари»ни ясиди. 12 Уларниң

□ 3:1 «Йүзниң мунари» — башқа хил тәржимиләр: — «Һаммеаһниң мунари» яки «Меаһниң мунари». «муқәддәс дәп бекитти» — немишкә шундақ бекитиду? Униң «Қой қовуқи» дәп атилишиниң сәвәби бәлким ибадәтханида сунулидиған қурбанлиқлар (көпинчиси қойлар, әлвәттә) шу дәрвазидин шәһәргә елип кириләтти. Шуңа қурбанлиқларниң кириш йолини «муқәддәс» дәп бекитиш толиму мувапик еди — демәк, шу дәрвазидин қурбанлиқлардин башқа һеч қандақ нәрсиләрни елип киришкә болмайтти.

□ 3:4 «Һакозниң...» — яки «Козниң...». □ 3:6 «Пасияниң оғли Йәһода» — яки «Пасияниң оғли Йәода».

□ 3:7 «Дәрия» — Әфрат дәрияси. «Мәлатия, Меронотлуқ Ядон һәмдә Дәрияниң бу гәрбий тәрипидики валийларниң башкуруши астидики Гибеонлуқлар билән Мизпаһлиқлар ясиди» — башқа бир хил тәржимиси: «Мәлатия... вә Ядон ясиди; булар Дәрияниң гәрбий тәрипидики валийлар идарә қилидиған Гибеонлуқлар вә Мизпаһлиқлар еди». □ 3:8 «... оңшап ясиди» — яки «...сувап чиқти».

йенидики туташ қисмини Йерусалимнің йериминиң һакими Халлоһәшһниң оғли Шаллом өзи вә униң қизлири ясиди.

13 «Жилға қовуқи»ни һанун билән Заноаһ шәһириниң аһалиси ясиди. Улар уни ясап, униң қанатлири, тақақлири вә балдақлирини орнатти вә йәнә «Тезәк қовуқи»ғичә миң гәз сепилниму ясиди. 14 «Тезәк қовуқи»ни Бәйт-Һаккәрәм жутиниң башлиғи Рәкабниң оғли Малкия ясиди; улар уни ясап, униң қанатлири, тақақлири вә балдақлирини орнатти.

15 «Булақ қовуқи»ни Мизпаһ жутиниң башлиғи Кол-Һозәһһниң оғли Шаллум ясиди. У уни ясап, өғүзини йепип, униң қанатлири, тақақлири вә балдақлирини орнатти вә йәнә шаһанә бағниң йенидики Силоам көлиниң сепилини «Давутниң шәһири»дин чүшидиған пәләмпәйғичә яңливаһштин ясиди. □

16 Униңдин кейинки туташ қисмини Давутниң қабирлириниң удулидики вә униңдин кейинки сүний көлгә һәм униң кәйнидики «Палванларниң өйи»гә қадәр Бәйт-Зур жутиниң йериминиң һакими, Азбукниң оғли Нәһәмия ясиди.

17 Униңдин кейинки туташ қисмини Лавийлар — Йәни Баниниң оғли Рәһум ясиди, униң йенидики туташ қисмини Кеилаһниң йерим жутиниң һакими һашабия өз жутиға вакалитән ясап чиқти. 18 Униң йенидики туташ қисмини уларниң қериндашлири — Кеилаһниң иккинчи йериминиң һакими, һенададһниң оғли Бавай ясиди. □ 19 Униң йенида, Мизпаһниң һакими Йәшуяниң оғли Езәр қурал-ярақ амбириға чиқши йолниң удулида, сепилниң доқмушидики йәнә бир бөлигини ясиди. 20 Заббайниң оғли Баруқ униңдин кейинки йәнә бир бөлигини, йәни сепилниң доқмушидин таки баш каһин Әлияшибниң өйиниң дәрвазисигичә болған бөлигини көңүл қоюп ясиди. 21 Униң йенида һакозһниң һәвриси, Урияниң оғли Мәрәмәт сепилниң Әлияшибниң өйиниң дәрвазисидин таки Әлияшибниң һойлисиниң ахириғичә болған йәнә бир бөлигини ясиди. □ 22 Булардин кейинки бир қисмини Иордан түзләңлиғидикиләр, каһинлар ясиди. 23 Буларниң йенида, Биньямин билән һашшуб өз өйиниң удулидики бөлигини ясиди. Улардин кейин Ананияниң һәвриси, Маасеяһниң оғли Азария өз өйиниң йенидики қисимни ясиди. 24 Униң йенида, Азарияниң өйидин таки сепилниң доқмушиғичә болған йәнә бир бөлигини һенададһниң оғли Биннуий ясиди. 25 Униң йенида, Узайниң оғли Палал падиша ордисиниң доқмуши, шуниңдәк ордидики чоққийип турған, зиндан һойлисиниң йенидики егиз мунарниң удулидики бөлигини ясиди. Униңдин кейинки бир бөлигини Парошһниң оғли Пидая ясиди. 26 Әнди Офәлдә туридиған ибадәтхана хизмәткарлири күнчиқши тәрәптики «Су қовуқи»ниң удулидики вә чоққийип турған мунарниң удулидики сепилини ясиди. □

27 Чоққийип турған чоң мунарниң удулида Тәкоалиқлар таки Офәл сепилиғичә болған иккинчи бир бөлигини ясиди. 28 «Ат қовуқи»ниң жуқури бир бөлигини каһинлар һәр бири өз өйиниң удулидики қисмини ясиди. 29 Иммерниң оғли Задок уларниң йенида, кейинки қисмини, өз өйиниң удулидики бир бөлигини ясиди. Униң йенидики туташ қисмини «шәрқий дәрваза»ниң дәрвазивәни Шеканияниң оғли Шема ясиди. 30 Униң йенида, Шәләмияниң оғли һанания билән Залафһниң алгинчи оғли һанун иккинчи бир бөлигини ясиди; уларниң йенида, Бәрәкияниң оғли Мәшуллам өз қорусиниң удулидики бир бөләкни ясиди. 31 Униң йенида, шу йәрдин тартип ибадәтхана хизмәткарлири билән содигәрләрниң қорулиридин өтүп, «Тәкшүрүш қовуқи»ниң удулидики сепил доқмушиниң балиханисигичә болған бөлигини зәргәрләрдин болған Малкия

□ 3:15 «шаһанә бағниң йенидики Силоам көли» — мошу йәрдә ибраний тилида «шаһанә бағниң йенидики Шелаһ көли» дейлиду. □ 3:18 «Бавай» — яки «Биннуий». □ 3:21 «Һакозһниң һәвриси» — яки «Козһниң һәвриси». □ 3:26 «ибадәтхана хизмәткарлири» — ибраний тилида «Нәтанийлар».

ясиди. □ ³² Доқмушниң балиханиси билән «Қой қовуқи»ниң арилиғидики бөләкни зәргәрләр билән содигәрләр ясиди.

4

Санбаллатниң хапа болуши вә мәсқирә қилиши

¹ Шундақ болдики, Санбаллат бизниң сепилни яңливаштин оңшаватқанлиғимизни аңлап ғәзәплинип, қәһри билән Йәһудаларни мәсқирә қилди. ² У өз қериндашлири вә Самарийә қошуни алдида: — Бу зәип Йәһудалар немә қиливатиду? Улар өзлирини шундақ мустәһкәмлимәкчиму? Улар қурбанлиқларни сунмақчиму? Улар бир күн ичидә пүттүрүшмәкчиму? Топа доғилири ичидин көйүп кәткән ташларни қолап чиқирип уларға жан киргүзәмдикән? — деди. □ ³ Униң йенида туруватқан Аммоний Тобия: — Улар һәр қанчә ясисиму, бир түлкә сепилниң үстигә ямишип чиқса, уларниң таш темини өрүветиду! — деди.

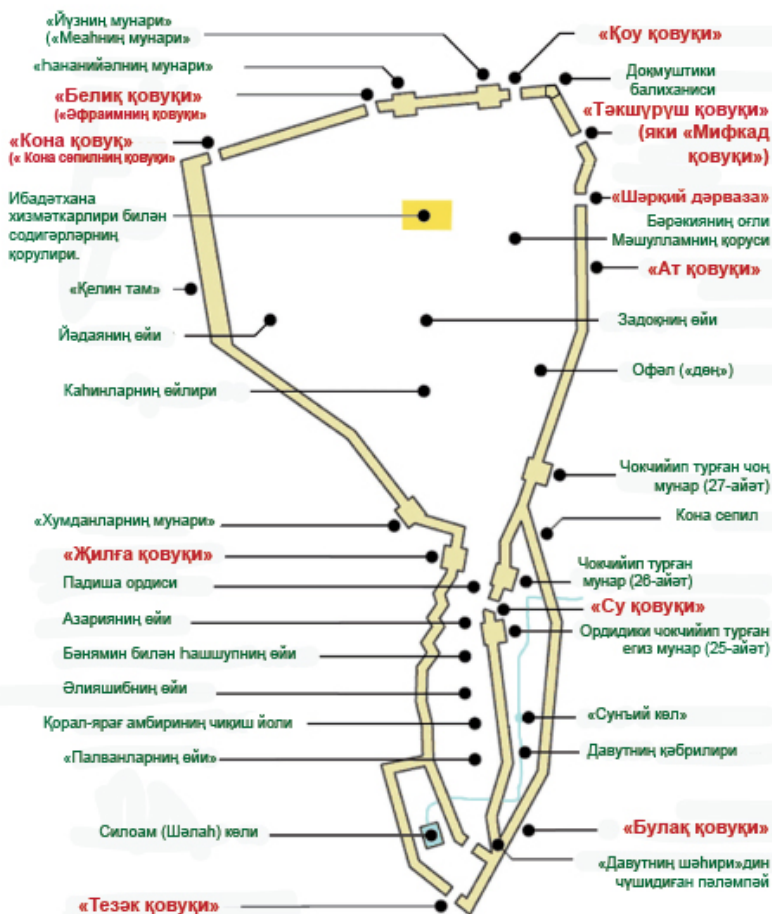
Нәһәмияниң дуаси

⁴ — И Худайимиз, кулақ селип аңлиғайсән, кәмситилмәктимиз, уларниң қилған һақарәтлирини өз бешиға яндурғайсун; уларни тутқун қилип елип берилған яқа жутта хәқниң олјисига айландурғайсун! ⁵ Уларниң қәбиһлигини япмиғайсән, гуналири алдиңдинму өчүрүветилмисун; чүнки улар сепилни оңшаватқанларниң көңлигә азар бәрди!

⁶ Шундақтиму сепилни яңливаштин оңшавәрдуқ; уни улап, егизлигини йеримиға йәткүздуқ; чүнки көпчилик көңүл қоюп ишлиди.

□ **3:31** «судулидики сепил доқмушниң балиханисиғичә» — яки «удулидики сепил доқмушиға чиқиш йолиғичә» яки «удулидики сепил доқмушидики пәләмпәйғичә». □ **4:2** «Улар өзлирини шундақ мустәһкәмлимәкчиму?» — яки «улар өз мәйличә шундақ кетивәрсә боламду?» яки «өзлиригә тайинип бу ишни қилаламду?». Текстниң ибраний тилини чүшиниш сәл тәс. «Топа доғилири ичидин көйүп кәткән ташларни қолап чиқирип уларға жан киргүзәмдикән?» — бу мәсқирә сөзлири ичидә бир-биригә зит келидиган ишлар бар. Қариганда, гәрчә Санбаллат мазақ қилғини билән, униң қурулушқа болған ғәзивви униңда бу иш пүттүрүлуши мүмкин, дегәндәк бир хил қорқунучниң барлиғиға испат болиду.

Йерусалимниң қовуқ-дәрвазилири (Нәһәмия дәври - «Нәһәмия» 3-бапни көрүн)

Йерусалимниң қовуқлири (Нәһәмия қайта курған)

Дүшмәнләрниң тосқунлуқ вә бузуңчилик қилишқа қәстлиши

7 Шундақ болдики, Санбаллат, Тобия, Әрәбләр, Аммонийлар, Ашдодлуқлар Йерусалим сепиллирини яңливаштин оңшаш қорулушиниң йәнила елип бериливатқанлиғини, сепил бөсүклириниң етиветилгәнлиғини аңлап

қаттиқ гәзәпкә келишти-дә, ⁸ бирликтә Йерусалимға һужум қилип униңда қалаймақанчилиқ туғдурушни қәстләшти. ⁹ Шуңа биз Худайимизға илтижа қилдуқ һәм уларниң сәвәвидин кечә-күндүз күзәтчи қоюп, өзлиримиз улардин мудапиәләндуқ.

¹⁰ Бу чағда Йәһудийәдикилар: — Ишчи-һаммаллар һалидин кәтти, шуниңдәк чалма-кесәк әхләтләр йәнила һаһайити көп, биз сепилни оңшашқа һәтта сепилғиму йеқинлишалмидуқ! — дейишти. ¹¹ Шуниң билән бир вақитта дүшмәнлиримиз: — Улар сәзмәстә, улар көрмәстә, уларниң арасиға киривелип уларни өлтүрүп, қурулушни тохтитиветимиз! — дейишти.

¹² Вә шундақ болдики, уларниң әтрапида туруватқан Йәһудаларму йенимизға он қетим келип: — Қайси тәрәпкә қарисаңлар, улар шу тәрәптин келип силәргә һужум қилмақчи! — дәп хәвәр йәткүзүшти. □ ¹³ Шуңа мән хәлиқни жәмәт-жәмәт бойичә, қолиға қилич, нәйзә вә оқялирини елип, сепили пәс болған яки һужумға очуқ турған йәрләрдә сепилниң арқисидә қаравуллуқта турушқа қойдум. ¹⁴ Көздин көчүрүп чиққандин кейин орнумдин қопуп мөтивәрләр билән әмәлдарлар вә башқа хәлиқкә: — Улардин қорқмаңлар; улуқ вә дәһшәтлик Рәбни есиңларда тутуңлар, өз қериндашлириңлар, оғул-қизлириңлар, аяллириңлар вә өй-маканиңлар үчүн жәң қилиңлар, дедим.

Бир тәрәптин ишләш, бир тәрәптин мудапиәлиниш

¹⁵ Шундақ болдики, өзлириниң сүйқәстини билип қалғанлиғимиз дүшмәнләрниң қулиқиға йетип барғач, шуниңдәк Худа уларниң сүйқәстини битчит қилғач, биз һәммимиз сепилға қайтип, һәр биримиз әсли иш орнимизда ишни давамлаштурувәрдуқ.

¹⁶⁻¹⁷ Әнә шу чағдин башлап хизмәткарлиримниң йерими иш билән болди, йерими қолиға нәйзә, қалқан, оқя тутқан, добулға-савут кийгән һалда жүрүшти. Сәрдар-әмәлдарлар сепилни оңшаватқан барлиқ Йәһуда жәмәтидикиларниң арқисидә турди. һәм жүкләрни тошуватқанлар һәм уларға жүк артиватқанларму бир қолида ишләп, бир қолида ярақлирини чиң тутушқан еди. ¹⁸ Тамчиларниң һәр бири бәллиригә қилич-хәнжәрлирини асқан һалда сепилни ясавататти; канайчи болса йенимда туратти. ¹⁹ Мән мөтивәрләр, әмәлдарлар вә башқа хәлиқкә: — Бу қурулуш һаһайити чоң, даириси кәң; биз һәммимиз сепилда бөләк-бөләкләр бойичә тарқилип ишләп, бир-биримиздин жирақ туруватимиз.

²⁰ Шуңа майли қәйәрдә болуңлар, канай авазини аңлисаңларла, биз бар шу йәргә келип жиғилиңлар; Худайимиз биз үчүн жәң қилиду, — дедим.■

²¹ Биз әнә шу тәриқидә ишлидуқ; хәлиқниң йерими таң атқандин тартип юлтуз чиққиңиз нәйзилирини чиң тутуп турушти. ²² У чағда мән йәнә хәлиқкә: — һәммәйлән өз хизмәтқари билән кечини Йерусалимға кирип өткүзсүн, шундақ болса улар кечиси бизниң муһапизәтчилиғимизни қилиду, күндүзи ишләйду, дедим. ²³ Шундақ қилип я мән, нә қериндашлирим, я хизмәткарлирим яки маңа әгәшкән муһапизәтчиләрниң һеч қайсиси кийимлирини селишмиди; һәр бири һәтта суға барғандиму өзиниң ярақлирини еливалатти.□

□ **4:12** «қайси тәрәпкә қарисаңлар, улар шу тәрәптин келип силәргә һужум қилмақчи!» — әсли әйәтниң көчүрүлмиси кәмтүк болғачқа, мәнәсини жайида чиқириш тәс болуп қалди; шуңа мошу Йәһудийларниң ейтқан сөзлириниң бир нәччә хил тәржимилири бар. Лекин асасий мәнилириниң һәммиси дүшмәнләрниң һәртәрәплимә қәстләшлирини көрситиду. ■ **4:20** Мис. 14:25; Қан. 1:30; 28:7 □ **4:23** «Һәр бири һәтта суға барғандиму өзиниң ярақлирини еливалатти» — яки «Һәр бири оң қолидин ярақлирини чүшүрүшмиди» яки «Һәр бирәйлән пәқәт жуңғандили кийимлирини салатти». Әйни текст кәмтүктәк көрүниду.

5

Намратларның налиси

1 У чагда халайиқ вә уларның хотунлири өз қериндашлири болған Йәһудалар үстидин шикайәт қилип қаттиқ дад-пәряд көтиришти. 2 Бәзиләр: — Биз вә оғул-қизлиримизниң жан санимиз көп, күн кәчүришимиз үчүн тойғидәк ашлиқ алмисақ болмайду, дейишти. 3 Йәнә бәзиләр: — Биз ачарчиликта қалған вақтимизда ашлиқ елип йәймиз дәп етизлиримиз, үзүмзарлиқлиримизни вә өйлиримизни рәнигә беришкә мәжбур болдуқ, дейишти. 4 Вә йәнә бәзиләр: — Падишаһниң етизлиримиз вә үзүмзарлиқлиримиз үстигә салған баж-селиқни тапшурушқа пул қәриз алдуқ. □ 5 Гәрчә бәдәнлиримиз қериндашлиримизниң бәдәнлиригә, пәрзәнтлиримиз уларниң пәрзәнтлиригә охшаш болсиму, лекин оғул-қизлиримизни қул-дедәк болушқа тапшурмай амалимиз болмиди; әмәлийәттә қизлиримиздин бәзилири аллиқачан дедәк болупму кәтти; уларни бәдәл төләп һөрлүккә чиқиришқа қурбимиз йәтмиди, чүнки бизниң етизлар вә үзүмзарлиқлиримиз һазир башқиларниң қолидидур, — дейишти.

Нәһәмияның мәтивәрләр билән мәнәсәпдарларни гәзәп билән әйиплиши

6 Мән уларниң дад-пәрядлирини вә ейтқан бу гәплирини аңлиғандин кейин қаттиқ гәзәпләндим. 7 Кеңлүмдә бирәр қур ойливалғандин кейин, мәтивәрләр билән әмәлдарларни әйипләп: — Силәр өз қериндашлириңларға қәриз берип улардин өсүм алидикәнсиләр-һә! — дәп тәнбиһ бәрдим. Андин уларниң сәвәвидин чоң бир жиғин чечип ■ 8 уларни: — Биз күчимизниң йетишичә ят таипиләргә сетиветилгән қериндишимиз Йәһудаларни қайтуруп сетивалдуқ, лекин силәр бизни уларни қайтуруп сетивалсун дәп қериндашлириңларни йәнә сетивәтмәкчи болуватамсиләр? — дәп әйипливидим, улар дәйдиған гәп тапалмай, шүк туруп қалди. 9 Андин мән уларға йәнә: — Силәрниң бу қилғиниңлар қамлашмапту. Силәр дүшмәнлиримиз болған таипиләр алдида бизни аһанәткә қалдурмай, Худайимизниң қорқунучида маңсаңлар болмасмиди? 10 Мәнму, қериндашлирим вә хизмәткарлирим уларға пул вә ашлиқ өтнә берип туруп өсүм алсақ алаттуқ! Силәрдин өтүнмән, мундақ өсүм елиштин ваз кечәйли! □ 11 Өтүнүп қалай, силәр дәл бүгүн уларниң етизлирини, үзүмзарлиқ, зәйтунзарлиқ вә өйлирини қайтуруп бериңлар, вә шуниңдәк силәр улардин үндүрүвалған пул, ашлиқ, йеңи мәй-шарап вә йеңи зәйтун майлириниң өсүмини уларға қайтуруп бериңлар, дедим.□

□ 5:4 «Падишаһниң етизлиримиз вә үзүмзарлиқлиримиз үстигә салған баж-селиқни тапшурушқа пул қәриз алдуқ» — яки «падишаһниң баж-селиқини төләшкә етизлиримиз вә үзүмзарлиқлиримизни рәнигә берип пул қәриз алдуқ». ■ 5:7 Мис. 22:24 □ 5:10 «Мәнму, қериндашлирим вә хизмәткарлирим уларға пул вә ашлиқ өтнә берип туруп өсүм алсақ алаттуқ» — башқа бир хил тәржимиси: — (1) «мәнму, қериндашлирим, хизмәткарлиримму уларға пул вә ашлиқ өтнә берип туруватимиз» яки: — (2) «мәнму, қериндашлирим, хизмәткарлиримму уларға пул вә ашлиқ өтнә берип турайли». Нәһәмияның характери бәк сехий болғачқа, бәлким өсүмсиз өтнә-қәризни көп бәргән болуши мүмкин еди. Униң үстигә, қериндашларға өтнә берип өсүм елиш Муса пәйғәмбәргә назил қилинғиниға хилаплиқ («Мис.» 22:25, «Пәнд.» 15:5). Шуңа бу инкинчи хил тәржимини тоғра әмәс, дәп қараймиз. «мундақ өсүм елиштин ваз кечәйли!» — яки «мошундақ қәризгә рәни елиштин ваз кечәйли!». □ 5:11 «...бүгүн уларниң етизлирини, үзүмзарлиқ, зәйтунзарлиқ вә өйлирини қайтуруп бериңлар...» — мошу етиз қатарлиқ мүлүкләр әслидә қәриз-өтнәләргә «рәнә» сүпитидә қоюлған болуп, қәриз егилири уларни тартивалған бләс керәк. «пул, ашлиқ...вә йеңи зәйтун майлириниң өсүмини» — ибраний тилида «пул, ашлиқ, ...вә йеңи зәйтун майлириниң йүздин бир» яки «өсүм бир пирсәнт» — қандақ тәржимә қилиништин қәтғийнәзәр, мошу сөзләр чоқум өсүмниң өзини көрситиши керәк.

12 Улар: — Қайтуруп беримиз, энди улардин һеч өсүм алмаймыз; сили немә десилә, биз шундақ қилимиз, дейишти. Мән каһинларни чақиртип келип, уларни бу вәдә бойичә шундақ ижра қилишқа қасәм ичкүздүм. □ 13 Мән тонумниң пешини қеқип туруп: — Ким мошу вәдини ада қилмиса, Худа шу йол билән униң өзини өз өйидин вә мал-мүлкидин мәһрум қилип қеқивәтсун! Шу йол билән униң һәммә немиси қуруқдилип қалғичә қеқиветилсун! — дедим. Пүткүл жамаәт бирдәк: «Амин!» дейишти һәм Пәрвәрдиғарға һәмдусана оқушти. Андин көпчилик шу вәдиси бойичә дегинидәк қилишти.

Пак-диянәтлик вә аддий-садда Нәһәмия

14 Шуниндәк, Йәһудийә зимиинида уларға валий болушқа тикләнгән күндин буян, йәни падиша Артахшаштаниң жигирминчи жилидин оттуз иккинчи жилиғичә болған он икки жил ичидә нә мән, нә мениң уруқ-туққанлирим валийлиқ ненини һеч йемидуқ. 15 Мәндин илгири валий болғанлар хәлиқкә еғирчилик селип, улардин күндилик ашлиқ, мәй-шарап вә шуниндәк қириқ шәкәл күмүч елип кәлгән экән; һәтта уларниң хизмәткарлириму хәлиқниң үстидин һоқуқвазлиқ қилип кәлгән экән. Лекин мән Худадин қорқидигиним үчүн ундақ қилмидим. □ 16 Мән дәрвәкә сепилниң қурулушиғила берилгәчкә, биз һәтта бирәр етизниму сетивалмидуқ; мениң барлиқ хизмәткарлиримму қурулушта ишләшкә шу йәргә жиғилатти. 17 Этрапимиздики ят әлләрдин бизниң йенимизға кәлгәнләрдин бөләк, мениң билән бир дәстиханда ғиза йәйдиғанлар Йәһудийлар вә әмәлдарлардин бир йүз әллик киши еди. 18 Һәркүни бир кала, хилланған алтә қой тәйярлинатти, йәнә маңа бәзи учар қушлар тәйярлинатти; һәр он күндә бир қетим һәр хил мол мәй-шарап билән тәминлинәтти. Шундақ болсиму мән йәнила «валий нени»ни тәләп қилмидим; чүнки қурулуш Иши хәлиқниң үстидики еғир жүк еди.

19 — Аһ Худайим, мән мошу хәлиқ үчүн қилған барлиқ ишимни яд әткәйсән, маңа шапаәт көрсәткәйсән! ■

6

Санбаллатниң қурулушқа тосқунлуқ қилиш сүйқәсти

1 Шундақ болдики, Санбаллат, Тобия, әрәб болған Гәшәм вә дүшмәнлиримизниң қалған қисми мениң сепилни яңливаштин оңшап чиққанлиғимни, сепилниң энди бөсүклириниң қалмиғанлиғини аңлап (лекин у чағда мән теһи сепил қовуқлириниң қанатлирини орнатмиған едим), 2 Санбаллат билән Гәшәм маңа: — Кәлсила, биз Оно түзләңлигидики Кәфирим кәнтидә көрүшәйли! — дәп адәм әвәтипту. Әмәлийәттә улар маңа қәст қилмақчи экән. □ 3 Шуңлашқа мән әлчиләрни әвәтип: — Мән улуқ бир иш билән шуғуллиниватқанлиғимдин силәр тәрәпкә чүшмәймән. Мән қандақму силәрниң қешиңларға баримән дәп, ишни ташлап уни тохтитип қояй? — дедим.

4 Улар уда төрт қетим мошу тәриқидә адәм әвәтти, мән һәр қетим шундақ жавап бәрдим. 5 Андин Санбаллат бәшинчи қетим шу тәриқидә өз хизмәтқарыға

□ 5:12 «Мән каһинларни чақиртип келип, уларни ... шундақ ижра қилишқа қасәм ичкүздүм» — каһинлар әслидә қәриз егилири әмәс; уларниң мәсулийити башқиларниң шу вәдисини ада қилишиға назарәтчилик қилиштин ибарәт еди. Әслидә каһинлар өсүм бериш тоғрилиқ муқаддәс қанун-бәлгүлимиләрни билиши керәк еди, шундақла бундақ вәзийәткә йол қоймаслиғи керәк еди. □ 5:15 «қириқ шәкәл күмүч» — «шәкәл» еғирлиқ миқдари, бир шәкәл күмүч болса бәлким 11.4 грам еди. Мошу йәрдә «қириқ шәкәл» бәлким һәр күни хәлиқтин алған пулни көрситиши мүмкин. ■ 5:19 Нәһ. 13:22

□ 6:2 «Кәфирим кәнтидә» — яки «кәнтләрниң биридә».

печәтләнмигән хәтти қолиға тутқузуп әвәтипту. ⁶ Хәттә: «Һәр қайси әлләр арисидә мундақ бир гәп тарқилип жүриду, вә Гәшәмму шундақ дәйду: — Сән вә Йәһудалар биргә исян көтәрмәкчи экәнсиләр; шуңа сән сепилинму яңливаштин оңшашқа киришипсән; ейтишларға қариганда сән өзүңни уларға падиша қилмақчикәнсән. □ ⁷ Сән йәнә Йерусалимда өзүң тоғрилиқ: «Мана, Йәһудийәдә өзимизниң бир падишасимиз бар!» дәп жар селип тәшвиқ қилишқа бир нәччә пәйгәмбәр қоюпсән. Әнди бу гәпләр сөзсиз падишаниң қулиқиға йетип баян қилиниду. Шуңа, кәлгин, биз бирликтә мәслиһәтливәлайли» дейилгән экән.

⁸ Мән униңға: «Сән ейтқан ишлар һеч қачан қилинған әмәс; булар бәлки өз көңлүңдин ойдуруп чиқарғиниң, халас» дәп җавап қайтурдум. ⁹ Әмәлийәттә, улар: «Мошундақ қилсақ уларниң қоли мағдурсизлинип, қурулуш иши ада қилинмай қалиду!» дәп ойлап бизни қорқатмақчи еди. — «Әнди мениң қолумни ишта техиму күчләндүргәйсән!».

Ялған пәйгәмбәр Шемаяниң тәһдид селиши

¹⁰ Мәһәтабәлниң нәвриси, Делаяниң оғли Шемая өзини өз өйигә қамивалған еди; мән униң өйигә кәлсәм у: — Биз Худаниң өйидә, ибадәтханиниң ичидә көрүшәйли вә ибадәтханиниң дәрваза қанатлирини етип қояйли; чүнки улар сени өлтүргили келиду; шүбһисизки, кечиси келип сени өлтүрмәкчи болди! — деди. □

¹¹ Мән: — Маңа охшаш бир адәм қандақму қечип кәтсун? Мәндәк бир адәм җенимни қутқузимән дәп қандақму ибадәтханиға киривалғидәкмән? Мән һәргиз у йәргә киривалмаймән! — дәп җавап бәрдим. ¹² Чүнки мән қарисам, униң Худа тәрипинин әвәтилгән әмәс, бәлки Тобия билән Санбаллат тәрипиндин сетивелинип, маңа зезя йәткүзмәкчи болуп бу бешарәт бәргәнлигигә көзүм йәтти. ¹³ Уни сетивелишидики мәхсәт, мени қоркутуп, шуларниң дегинидәк қилғузуп гуна қилдуруштин ибарәт еди. Шундақ қилған болсам, намимни булғап мени қарилашқа шикайәт қилалайдиған болатти. □

¹⁴ — «Аһ Худа, Тобия билән Санбаллатни есиңда тутуп, уларниң қилғанлириға яриша өз бешиға яндурғайсән, шундақла мени қорқатмақчи болған аял пәйгәмбәр Ноадия билән башқа пәйгәмбәрләрниңму қилғанлирини өз бешиға яндурғайсән!».

Қайта оңиашниң тамамлиниши

¹⁵ Елуд ейиниң жигирмә бөшинчи күни сепил пүтти, пүтүн қурулушқа әллик икки күн вақит кәтти. ¹⁶ Шундақ болдики, дүшмәнлиримиз буниңдин хәвәр тапти вә әтрапимиздики барлиқ әлләр қорқуп кетишти; өз нәзиридә һәйвити бәк чүшүп кәтти вә бу қурулушни Худайимизниң Өзи елип барған иш экәнлигини билип йәтти. ¹⁷ Шу күнләрдә Йәһудийәдики мөтивәрләр Тобияға нурғун хәт язди, Тобияму уларға җававән дайим хәт йезип турди. ¹⁸ Чүнки Йәһудийәдә Тобияға бағлинип қелип, қәсәм ичкән нурғун кишиләр бар еди; чүнки у Араһниң оғли, Шеканияниң күйоғли еди, һәмдә униң оғли Йоханан Бәрәкияниң оғли

□ **6:6** «Гәшәм» — ибраний тилида мошу йәрдә «Гашму» — Гәшәмниң йәнә бир шәкли. □ **6:10** «Шемая өзини өз өйигә қамивалған еди — өзини қамивелишниң сәвәви ениқ әмәс; «расимий напак» болғанлиғи яки қәсәм ичкәнлиги сәвәп болған болуши мүмкин. □ **6:13** «Шундақ қилған болсам, намимни булғап мени қарилашқа шикайәт қилалайдиған болатти» — Санбаллат вә Тобияниң бу әқли хелә һейлә-микирлик еди. Нәһәмия кәһин әмәс; шуңа (1) у ибадәтханиға напак һалда яки еһтиясизлик билән кирсә гуна өткүзүши мүмкин еди; (2) «муқәддәс җай»ниң өзигә киргән болса гунайи техиму еғир болатти; қайсила әһвалда болсун өз хәлки алдидики нам-абройи чүшкән болатти вә шуниң түпәйлидин қурулуш иши тохтитилған болатти.

Мәшулламның қизини хотунлуққа алған еди. ¹⁹ Шуниңдәк улар йәнә мениң алдимда пат-пат Тобияның яхши ишлирини тилға елип қоюшатти һәм мениң гәплиримниму униңға йәткүзүп турушатти; Тобия болса маңа пат-пат тәһдит селип хәт йезип туратти.

7

Һанани билән Һананияның бирликтә башқурушқа қоюлуши

¹ Сепил оңшилип болуп, мән дәрвазиларни орнитип, дәрвазивәнләрни, ғәзәлкәшләрни вә Лавийларни бекитип тайинлиғандин кейин шундақ болдики, ² Мән иним Һанани билән қәлғә сәрдары Һананияни Йерусалимни башқурушқа қойдум; чүнки Һанания ишәшлик адәм болуп, Худадин қорқушта көп адәмләрдин ешип кетәтти. □ ³ Мән уларға: — Күн иссиғичә Йерусалимнің қовуқлири ечилмисун; қовуқларның қанатлири етилгәндә, балдақлар тақалған вақитлиридиму дәрвазивәнләр йенида туруп күзәт қилисун; шуниңдәк Йерусалимда туруватқанлардин қаравуллар күзәт нөвәтлиригә қоюлуп бекитилсун; һәр бир адәм өзиниң бир күзитигә мәсәул болсун, шундақла һәр бириниң күзити өз өйиниң удулида болсун, дәп тапилидим. □ ⁴ Шәһәр чоң һәм кәңри болғини билән аһалә аз, өйләр теһи селинмиған еди.

*Биринчи қетим қайтип кәлгән Йәһудийлар *** «Әзра» 2:1-35ни көрүң*

⁵ Худайим көңдүмгә мәтивәрләр, әмәлдарлар вә хәлиқниң һәр бирини нәсәбнамиси бойичә ройхәткә елишқа уларни жиғиш нийитини салди. Мән авал биринчи қетим қайтип кәлгән адәмләрниң нәсәбнамисини таптим, униңда мундақ пүтүлгән еди: —

⁶ Төвәндикиләр Йәһудийә өлкисидикиләрдин, әсли Бабил падишаси Небоқаднәсар тәрипидин сүргүн қилинғанлардин, Йерусалим вә Йәһудийәгә чиқип, һәр бири өз шәһирлиригә кәтти: —□ ■

□ **7:2** «иним Һанан» — Нәһәмияның иниси 1:2, Здә тилға елиниду. «Мән иним Һанани билән ... Һананияни Йерусалимни башқурушқа қойдум» — Йерусалимни башқурушқа адәмләрни қоюш, Нәһәмияның Артахшаштаниң йениға қайтмақчи экәнлигини көрситиши мүмкин (2:6ни көрүң). «Һанания ишәшлик адәм болуп...» — ибраний тилида «у ишәшлик адәм болуп...». Бәзи алимлар «у» Һананини көрситиду, дәп қарайду. □ **7:3** «дәрвазивәнләр йенида туруп күзәт қилисун» — ибраний тилида «улар йенида туруп күзәт қилисун». «шуниңдәк Йерусалимда туруватқанлардин қаравуллар күзәт нөвәтлиригә қоюлуп бекитилсун; һәр бир адәм өзиниң бир күзитигә мәсәул болсун, шундақла һәр бириниң күзити өз өйиниң удулида болсун, дәп тапилидим» — башқа бир хил тәржимиси: «шуниңдәк Йерусалимнің қовуқлири чүш вақтида очуқ турмисун; қовуқлар етилгәндә, балдақлири тақалғинида дәрвазивәнләр йенида туруп күзәт қилисун; Йерусалимда туруватқанлардин қаравуллар елинип, күзәт нөвәтлиригә қоюп бекитилсун; бәзиләр алаһидә нөвәттики күзәттә турсун, бәзиләр өз өйиниң удулида күзәттә турсун». Йәнә башқа бир нәччә хил тәржимилири учриши мүмкин. □ **7:6** «Төвәндикиләр... әсли Бабил падишаси Небоқаднәсар тәрипидин сүргүн қилинғанлардин...» — бу тизимлик билән «Әзра» 2-баптики тизимлик оттурисида адәмләрниң исимлири, сани вә тизимлик тәртивидә бәзидә азрақ париклар бар. Бу париклар икки тизимликниң һәқиқәт экәнлигигә теһиму испат бериду. Иккинчи тизимликни Йерусалимда, биринчи тизимликни Бабилда қилған болуши мүмкин. Иккинчи тизимлик ахирида Йерусалимға йетип келип олтирақлашқанларни көрситиду; биринчи тизимликтә хатирләнгән бәзилири шүбһисизки, кейин нийитидин ейнип, Йерусалимға бармай қалған яки барғандин кейин, йәнә Бабилға қайтип кәткән еди; шундақла Йерусалимға қайтиш йолида өлгәнләр болушиму мүмкин. Әслидики тизимликкә хатирләнмигән болсиму, ләкин кейин Йерусалимға баримән дәп «қайтишқа» қатнашқанларму бар болса керәк; улар иккинчи тизимликкә хатирләнгән. ■ **7:6** Әзра 2

7 Улар Зәруббабәл, Йәшуа, Нәһәмия, Азария, Раамия, Наһамани, Мордикай, Билшан, Миспәрәт, Бигвай, Нәһум вә Баанаһлар биллә қайтип кәлди. Энди Исраил халқиниң ичидики әркәкләрниң сани төвәндикичә: —

8 Парошниң әвлатлири икки миң бир йүз йәтмиш икки киши; 9 Шәфатияниң әвлатлири үч йүз йәтмиш икки киши; 10 Араһниң әвлатлири алтә йүз йәтмиш бәш киши; 11 Паһат-Моабниң әвлатлири, йәни Йәшуа билән Йоабниң әвлатлири икки миң сәккиз йүз он сәккиз киши; 12 Еламниң әвлатлири бир миң икки йүз әллик төрт киши; 13 Заттуниң әвлатлири сәккиз йүз қириқ бәш киши; 14 Заккайниң әвлатлири йәттә йүз атмиш киши; 15 Биннуийниң әвлатлири алтә йүз қириқ сәккиз киши; 16 Бибайниң әвлатлири алтә йүз жигирмә сәккиз киши; 17 Азгадниң әвлатлири икки миң үч йүз жигирмә икки киши; 18 Адоникамниң әвлатлири алтә йүз атмиш йәттә киши; 19 Бигвайниң әвлатлири икки миң атмиш йәттә киши; 20 Адинниң әвлатлири алтә йүз әллик бәш киши; 21 һәзәкияниң жәмәтидин болған Атерниң әвлатлири тохсән сәккиз киши; 22 һашумниң әвлатлири үч йүз жигирмә сәккиз киши; 23 Бизайниң әвлатлири үч йүз жигирмә төрт киши; 24 һарифниң әвлатлири бир йүз он икки киши; □ 25 Гибеонниң әвлатлири тохсән бәш киши; □ 26 Бәйт-Ләһәмликләр билән Нитофалиқлар жәмий бир йүз сәксән сәккиз киши; 27 Анатотлуқлар бир йүз жигирмә сәккиз киши; 28 Бәйт-Азмавәтликләр қириқ икки киши. 29 Кириат-йеаримликлар, Кәфираһликлар вә Бәэротлуқлар болуп жәмий йәттә йүз қириқ үч киши; 30 Рамаһликлар билән Гебалиқлар жәмий алтә йүз жигирмә бир киши; 31 Микмашликлар бир йүз жигирмә икки киши; 32 Бәйт-Әлликләр билән айилиқлар жәмий бир йүз жигирмә үч киши; 33 иккинчи бир Небодикиләр әллик икки киши; 34 иккинчи бир Еламниң әвлатлири бир миң икки йүз әллик төрт киши; 35 һаримниң әвлатлири үч йүз жигирмә киши; 36 Йерихолуқлар үч йүз қириқ бәш киши; 37 Лод, һадид вә Онониң әвлатлири жәмий йәттә йүз жигирмә бир киши; □ 38 Синааһниң әвлатлири үч миң тоққуз йүз оттуз киши.

Қайтип кәлгән каһинлар вә Лавийлар *** «Әзра» 2:36-42ни көрүң

39 Каһинларниң сани төвәндикичә: — Йәшуа жәмәтидики Йәдаяниң әвлатлири тоққуз йүз йәтмиш үч киши; 40 Иммерниң әвлатлири бир миң әллик икки киши; 41 Пашхурниң әвлатлири бир миң икки йүз қириқ йәттә киши; 42 һаримниң әвлатлири бир миң он йәттә киши.

43 Лавийларниң сани төвәндикичә: — Ходваһниң әвлатлиридин, йәни Йәшуа билән Кадмийәлниң әвлатлири йәтмиш төрт киши. □

44 Гәзәлкәшләрдин: — Асафниң әвлатлири бир йүз қириқ сәккиз киши.

45 Дәрвазивәнләрниң нәслидин: — Шаллумниң әвлатлири, Атерниң әвлатлири, Талмонниң әвлатлири, Аккубниң әвлатлири, Хатитаниң әвлатлири билән Шобайниң әвлатлири жәмий бир йүз оттуз сәккиз киши.

Қайтип кәлгән муқәддәс жай вә шаһ жәмәтидики хизмәткарлар *** «Әзра» 2:43-58ни көрүң

46 Ибадәтхана хизмәткарлири төвәндикичә: — Зиханиң әвлатлири, Хасуфаниң әвлатлири, Таббаотниң әвлатлири. □ 47 Киросниң әвлатлири, Сияниң әвлатлири,

□ 7:24 «Һариф» — «Әзра» 2:18дә «Йораһ». □ 7:25 «Гибеон» — «Әзра» 2:20дә «Гиббар». □ 7:37 «Лод, һадид вә Онониң әвлатлири...» — яки «Лодлуқлар, һадидликлар вә Онолуқлар...». □ 7:43 «Ходваһ» — «Әзра» 2:40дә «Ходавия». □ 7:46 «Ибадәтхана хизмәткарлири» — ибраний тилида «Нәтинийлар». Мәнәси бәлким «бегһишланғанлар». Уларниң әждатлири бәлким «Гибеонлуқлар» еди. «Йәшуа» 9:27ни вә «1Тар.» 9:2ни көрүң.

Падонниң әвлатлири, ^{□ 48} Либанаһниң әвлатлири, һагабаһниң әвлатлири, Шалмайниң әвлатлири, ⁴⁹ һананниң әвлатлири, Гиддәлниң әвлатлири, Гаһарниң әвлатлири, ⁵⁰ Реаяһниң әвлатлири, Рэзинниң әвлатлири, Никоданиң әвлатлири, ⁵¹ Газзамниң әвлатлири, Уззаниң әвлатлири, Пасияниң әвлатлири, ⁵² Бисайниң әвлатлири, Мәунимниң әвлатлири, Нәфүссәсимниң әвлатлири, ^{□ 53} Бакбукниң әвлатлири, Макуфаниң әвлатлири, Хархурниң әвлатлири, ⁵⁴ Базлитниң әвлатлири, Мәһиданиң әвлатлири, Харшаниң әвлатлири, ^{□ 55} Баркосниң әвлатлири, Сисераниң әвлатлири, Темәһниң әвлатлири, ⁵⁶ Нәзияниң әвлатлири билән Хатифаниң әвлатлиридин ибарәт.

⁵⁷ Сулайманниң хизмәткарлириниң әвлатлириниң сани төвәндикичә: — Согайниң әвлатлири, Софәрәтниң әвлатлири, Периданиң әвлатлири, ^{□ 58} Яланиң әвлатлири, Дарконниң әвлатлири, Гиддәлниң әвлатлири, ⁵⁹ Шәфәтияниң әвлатлири, Хаттилниң әвлатлири, Поқәрәт-Һаззибаимниң әвлатлири билән Амонниң әвлатлиридин ибарәт. ^{□ 60} Ибадәтхана хизмәткарлири вә Сулайманниң хизмәткари болғанларниң әвлатлири жәмий үч йүз тохсән икки киши.

*Келип чиқиши наениң кишиләр *** «Әзра» 2:59-63*

⁶¹ Төвәндики кишиләр Тәл-Мелаһ, Тәл-Харша, Керуб, Аддон, Иммердин кәлгән болсиму, лекин улар өзлириниң ата жәмәтиниң яки нәсәбиниң Исраил адими экәнлигини испатлап берәлмиди. ⁶² Булар Делаяниң әвлатлири, Тобияниң әвлатлири вә Никоданиң әвлатлири болуп, жәмий алтә йүз қириқ икки киши; ⁶³ Каһинлардин Хабаяниң әвлатлири, козниң әвлатлири билән Барзиллайниң әвлатлири бар еди; Барзиллай Гилеадлиқ Барзиллайниң бир қизини алғачқа уларниң ети билән аталған еди. ^{□ 64} Булар жәмәтиниң нәсәбнамисини издәп тапалмиди; шуңа улар «напак» һесаплинип каһинлиқтин қалдурулди. ⁶⁵ Валий уларға: — Урим вә туммимни көтәргүчи каһин аримизда хизмәтгә болғичә «әң муқәддәс йимәкликләр»гә еғиз тәккүзмәйсиләр, деди. [□]

*Қайтип кәлгүчләрниң умумий сани *** «Әзра» 2:64-67 ниму көрүң*

⁶⁶ Пүтүн жамаәт жәмий қириқ икки миң үч йүз атмиш киши; ^{□ 67} Буниңдин башқа уларниң йәнә йәттә миң үч йүз оттуз йәттә кул-дедиги бар еди; йәнә икки йүз қириқ бәш әр-аял гәзәлчиси бар еди. Уларниң йәттә йүз оттуз алтә ети, икки йүз қириқ бәш қечери, ⁶⁹ төрт йүз оттуз бәш төгиси вә алтә миң йәттә йүз жигирмә ешиги бар еди.

*Ибадәтхана үчүн тәқдим қилинған соғатлар *** «Әзра» 2:68-70 ниму көрүң*

⁷⁰ Жәмәт каттивашлиридин бәзилири ибадәтхана қурулуши үчүн һәдийялирини тәқдим қилди; валий гәзнигә миң дарик алтун, әллик дас вә бәш йүз оттуз

^{□ 7:47} «Сия» — «Әзра» 2:47дә «Сияһа». ^{□ 7:52} «Нәфүссәсим» — «Әзра» 2:50дә «Нәфүссим».

^{□ 7:54} «Базлит» — яки «Базлут» «Әзра» 2:52. ^{□ 7:57} «Перида» — яки «Перуда» «Әзра» 2:55.

^{□ 7:59} «Амон» — яки «Ами» «Әзра» 2:57. ^{□ 7:63} «Козниң әвлатлири» — яки «һаккозниң әвлатлири».

^{□ 7:65} «Валий» — ибраний тилидики «Тиршата», әслидә Парс тили болуп, мәнаси бәлким «жанаблири». «урим вә туммим» — алаһидә бир хил ташлар. У каһин кийгән «әфод»ниң янчуқида (қошенда) туриду. Бу ташлар арқилиқ Исраил хәлқи Худадин йол сориса болатти. «Мис.» 28:28-30ни көрүң. «урим вә туммимни көтәргүчи каһин аримизда хизмәтгә болғичә» — мәнаси бәлким: (1) урим вә туммим Бабилада сүргүн болған вақтида йоқап кәткән болуши мүмкин; (2) тепилғини билән уларға тәбир берип мәнасини чүшәндүридиған каһин теһи чиқмиди. ^{□ 7:66} «қириқ икки миң үч йүз атмиш киши» — бу «Әзра» 2:64дики санға охшаш; шүбһисизки, бу Йерусалимга йетип келип, Бабилға қайтмай, Йәһудийәдә һәқиқий олтирақлашқанларниң санидуруп.

қур қаһин тони тәқдим қилди; □ 71 жәмәт каттивашлиридин бәзилири қурулуш ғәзнисигә жигирмә миң дарик алтун, икки миң икки йүз мина күмүч; □ 72 хәлиқниң қалғини жигирмә миң дарик алтун, икки миң икки йүз мина күмүч, атмиш йәттә қур қаһин тонини тәқдим қилди. 73 Шуниндин кейин қаһинлар, Лавийлар, дәрвазивәнләр, ғәзәлкәшләр вә бир қисим хәлиқ қошулуп, ибадәтхана хизмәтқарлири, шундақла қалған Исраил хәлқиниң һәммиси өз шәһәрлиригә мақанлашти. □

8

Тәвратшунас Эзраңиң Тәврат-қанун китабини оқуп бериши

1 Йәттинчи айға кәлгәндә, Исраиларниң һәммиси өз шәһәрлиригә келип орунлишип болди. Бу чағда пүтүн халайиқ худди бир адәмдәк болуп «Су қовуқи» алдидики мәйданға жиғилип, тәвратшунас Эзрадин Пәрвәрдигарниң Мусаниң вастиси билән Исраилға тапилиған Тәврат-қанун китабини кәлтүрүшни тәләп қилди. 2 Йәттинчи айниң биринчи күни қаһин Эзра Тәврат-қанун китабини жамаәткә, йәни әр-аяллар, шундақла аңлап чүшинәләйдиған барлиқ кишиләрниң алдиға елип чиқти; □ 3 «Су қовуқи»ниң алдидики мәйданда, әтигәндиң чүшкичә, әр-аялларға, шундақла аңлап чүшинәләйдиған кишиләргә оқуп бәрди. Пүткүл жамаәтниң қулақлири Тәврат-қанун китавидики сөзләрдә еди. 4 Тәвратшунас Эзра мәхсус мошу ишқә һазирланған яғач мунбәргә чиқип турди; униң оң тәрәпидә турғини Маттития, Шема, Анаяһ, Урия, һилқия билән Маасеяһлар еди; сол тәрәпидә турғини Пидая, Мишаәл, Малкия, һашом, һашбадана, Зәкәрия билән Мәшуллам еди. 5 Эзра пүткүл халайиқниң көз алдида китапни ачти, чүнки у пүтүн халайиқтин егиздә туратти; у китапни ачқанда, барлиқ халайиқ орнидин қопти. 6 Эзра улұқ Худа болған Пәрвәрдигарға мәдһийәләр оқувиди, барлиқ халайиқ қоллирини кәтирип жававән: «Амин! Амин!» дейишти; андин тизлинип, пишанисини йәргә йеқип, Пәрвәрдигарға сәждә қилди. 7 Андин кейин Лавийлардин Йәшуя, Бани, Шәрәбия, Ямин, Аккуб, Шаббитай, Ходия, Маасеяһ, Келита, Азария, Йозабад, һанан вә Пелаялар халайиққа Тәврат қанунини чүшәндүрди; жамаәт ерә туратти. 8 Улар жамаәткә китаптин Худаниң Тәврат-қанунини жараңлиқ оқуп бәрди вә

□ 7:70 «дарик» — (яки «драхма») — мошу йәрдә Парс империйәсидики бир хил алтун тәңгә, бир дарикниң егирлиги 0.4-0.5 грам болуши мүмкин; мошу йәрдә бу дасларниң қиммити 0.4-0.5 килограм алтунға баравәр еди. □ 7:71 «мина» — бир хил күмүч тәңгә, 60 шәкәлгә яки «талант»тин атмиштин биригә баравәр еди. Мошу йәрдә күмүчниң жәмий егирлиги бәлким 800-1200 килограмчә еди.

□ 7:73 «Шуниндин кейин қаһинлар, Лавийлар, дәрвазивәнләр, ғәзәлкәшләр... шундақла қалған Исраил хәлқиниң һәммиси өз шәһәрлиригә мақанлашти» — бу әйәтниң мәнәси бәлким: (1) қаһинлар, Лавийлар қатарлиқлар өзигә яңливаштин тәқсим қилинған шәһәрлиридә мақан тутти, яки Йерусалимдики хизмәттә болуш үчүн Йерусалимға йеқин болған, шундақла уларға тәқсим қилинған шәһәрләрдә мақанлашти; (2) Лавийлардин башқа Исраиллар, йәни он икки қәбилидин қайтип кәлгәнләр әслидә өзигә хас шәһәрлиригә мақанлашти яки яңливаштин уларға тәқсим қилинған шәһәрләрдә мақанлашти. Көп шәһәр-йезилар вайран болғачқа, яки ят әлләрниң егидарчилиги астида болғачқа, бәлким һәр хил имканийәт тәң болуши мүмкин еди.

□ 8:2 «Йәттинчи айниң биринчи күни» — бу күн «канаилар челиш һейти» еди. Адәттә шү һейт үчүн барлиқ хәлиқниң Йерусалимға жиғилишиниң зөрүрийити болмайитти; ләкин йәттинчи айниң онинчи күнидики «кафарәт күни» вә кейинки «кәпиләр һейти»да (14-21-күни) жиғилиши муқәддәс қанунда тәләп қилинған еди.

оқуланни чүшинивелиши үчүн униң мәнаси вә әһмийити тоғрисидә ениқ тәбир бәрди. □

⁹ Валий Нәһәмия билән тәвратшунас каһин Әзра вә хәлиқкә қанунниң мәнасини үгитидиған Лавийлар пүткүл жамаәткә: — Бүгүн Худайиңлар болған Пәрвәрдигарға аталған муқәддәс күндүр, жиға-зерә қилмаңлар! — деди. Чүнки халайиқниң һәммиси Тәврат қанунидики сөзләрни аңлап жиға-зерә қилип кетишкән еди. ¹⁰ Андин *Нәһәмия* уларға: — Силәр берип назу-немәтләрни йәп, шәрбәтләрни ичиңлар, өзигә *йимәк-ичмәк* тәйярлалмиғанларға йемәк-ичмәк бөлүп бериңлар; чүнки бүгүн Рәббимизгә аталған муқәддәс бир күндүр. Ғәмкин болмаңлар; чүнки Пәрвәрдигарниң шатлиғи силәрниң күчүңлардур, деди. ¹¹ Лавийларму: — Бүгүн муқәддәс күн болғачқа, тиничлиниңлар, ғәмкин болмаңлар! — дәп жамаәтни тиничландурди. ¹² Жамаәт қайтип берип, йәпиши, башкиларгиму йимәк-ичмәк үләштүрүп бәрди, шат-хурамлиққа чөмди; чүнки улар берилгән тәлим сөзлирини чүшәнгән еди.

«Кәпиләр һейти» өткүзүш

¹³ Әтиси халайиқ ичидики қәбилә каттивашлири, каһинлар вә Лавийлар тәвратшунас Әзраниң йениға жиғилип, Тәврат қанунидики сөзләрни техиму чүшинип пәм-парасәткә еришмәкчи болди. ¹⁴ Улар Тәврат қанунидә Пәрвәрдигар Мусаниң вәстиси билән Исраилларға йәттинчи айдики һейтта кәпиләрдә туруши керәклиги пүтүлгәнлигини уқти, ■ ¹⁵ шундақла өзлири туруватқан барлиқ шәһәрләрдә вә Йерусалимда: «Силәр таққа чиқип, зәйтун шехи билән явайи зәйтун шахлирини, хадас өжмә шахлирини, хорма дәрәқлириниң шахлирини вә йопурмақлири бараксан дәрәқ шахлирини әкилип, Тәвратта йезилгинидәк кәпиләрни ясаңлар» дегәнлигини тарқитип жаркалашни буйруғанлигини уқти. □ ¹⁶ Шунидә билән халайиқ чиқип шах әкилип өзлири үчүн, һәр бири өйлириниң өгүзлириң, һойлирида, Худаниң өйидики һойлиларда, «Су қовуқи»ниң чоң мәйданида вә «Әфраим дәрвәзиси»ниң чоң мәйданида кәпиләрни ясап тикти. ¹⁷ Сүргүнлүктин қайтип кәлгән пүткүл жамаәт кәпиләрни ясап тикти вә шундақла кәпиләргә жайлашти; Нунниң оғли Йәшуаниң күнлиридин тартип шу күнгичә Исраиллар ундақ қилип бақмиған еди. һәммәйлән қаттиқ хөшал болушту. ¹⁸ Биринчи күндин ахирқи күнгичә Әзра һәр күни Худаниң Тәврат-қанун китавини оқуди. Улар йәттә күн һейт өткүзди; сәккизинчи күни бәлгүлимә бойичә тәнтәнилик ибадәт жиғилиши өткүзүлди.

9

Хәлиқниң роза тутуп гунаини тонуши

¹ Шу айниң жигирмә төртинчи күни Исраиллар роза тутуп, боз кийип, үсти-бешиға топа чачқан һалда жигилди; ² Исраил нәсли өзлириниң барлиқ ят таипиләрдин айрип чиқти, андин ерә туруп өзлириниң гуналирини вә ата-бовилириниң өткүзгән қәбилһиклирини етирап қилди. ³ Улар шу күнниң төрттин биридә өз йеридә туруп өзлириниң Худаси болған Пәрвәрдигарниң Тәврат-қанун китавини оқуди; күнниң йәнә төрттин биридә өзлириниң

□ **8:8** «Улар ... китаптин Худаниң Тәврат-қанунини жараңлиқ оқуп ... чүшинивелиши үчүн униң мәнаси вә әһмийити тоғрисидә ениқ тәбир бәрди» — бу чүшәндүрүш жәрәни, шүбһисизки, арабий тилиға вә бәлким башқа бир нәччә тилларға тәржимә қилишниму өз ичигә алған. ■ **8:14** Мис. 23:16; Лав. 23:34; Чөл. 29:12-39; Қан. 16:13, 14, 15 □ **8:15** «...Тәвратта йезилгинидәк кәпиләрни ясаңлар» дегәнлигини тарқитип жаркалашни буйруғанлигини уқти» — бәлгүлимә «Лав.» 23:34-44, «Қан.»

16:13-17ни көрүң.

гунализирини тонуди вә Худаси болған Пәрвәрдигарға сәждә қилди. ⁴ Лавийлардин Йәшуа, Бани, Кадмийәл, Шәбания, Бунни, Шәрәбия, Бани вә Кенанилар пәләмпәйләрдә туруп өзлизириниң Худаси болған Пәрвәрдигарға үнлүк аваз билән нида қилди. □

Һәмдусана вә дуа

⁵ Лавий Йәшуа, Кадмийәл, Бани, һашабиния, Шәрәбия, Ходия, Шәбания вә Питайиялар: «Орнуңлардин қопуп Худайиңлар болған Пәрвәрдигарға әбәдил-әбәткичә тәшәккүр-мәдһийә қайтуруңлар» — деди вә мундақ *дуа-Һәмдусана уқуди*:

«И Худа, инсанлар Сениң шану-шәвкәтлик намиңни улуклисун! Бәрһәк, барлиқ тәшәккүр-мәдһийиләр намиңға йетишмәйду! ⁶ Сән, пәкәт Сәнла Пәрвәрдигардурсән; асманларни, асманларниң асминини вә уларниң барлиқ қошунлирини, йәр вә йәр үстидики һәммини, деңизлар вә улар ичидики һәммини яратқучидурсән; Сән буларниң һәммисигә һаятлик бәргүчисән, асманларниң барлиқ қошунлири Саңа сәждә қилғучидур. □ ⁷ Сән бәрһәк Пәрвәрдигар Худадурсән, Сән Абрамни таллидиң, уни Калдийәниң Ур шәһиридин елип чиқтиң, униңға Ибраһим дегән намни ата қилдиң. □

⁸ Сән униң қәлбиниң Өзүңгә садиқ-ишәшлик экәнлигини көрүп, униң билән әһдә түзүп Қананийларниң, һиттийларниң, Аморийларниң, Пәриззийләрниң, Йәбусийларниң вә Гиргашийларниң зиминини униң әвлатлириға тәқдим қилип беришни вәдә қилдиң; Сән һәққаний болғанлиғиңдин, сөзлириңни ишқа ашурдуң. ■

⁹ Сән ата-бовилиримизниң Мисирда жәбир-зулум чекиватқанлигини көрүп, уларниң Қизил деңиз бойидики налисига кулақ салдиң. ■ ¹⁰ Сән Мисирлиқларниң уларға қандақ йоғанчилик билән муамилә қилғанлигини билгиниңдин кейин Пирәвн, униң барлиқ хизмәтчилири вә униң зиминидики барлиқ хәлиқкә мөжзиллик аламәт вә қарамәтләрни көрситип, Өзүң үчүн бүгүнгә қәдәр сақлинип келиватқан улук бир нам-шәһрәтни тиклидиң. ■ ¹¹ Сән йәнә ата-бовилиримиз алдида деңизни бөлүп, улар деңизниң оттурисидин курук йәр үстидин меңип өтти; уларни қоғлап кәлгәнләрни чоңқур деңиз тегигә ташлап фәриқ қиливәттиң, худди жушқунлук деңизгә ташланған таштәк фәриқ қилдиң. ■ ¹² Сән уларни күндүзи булут түврүги билән, кечиси от түврүги билән йетәклидиң, булар арқилиқ уларниң маңидиған йолини йорутуп бәрдиң. ■

¹³ Сән Синай тегигә чүшүп, асманда туруп улар билән сөзлишип, уларға тоғра һөкүм, һәқиқий ишәшлик қанунлар, яхши бәлгүлимиләр вә әмирләрни ата қилдиң. ■ ¹⁴ Сән уларға Өзүңниң муқәддәс шабат күнүңни тонуттуң, қулуң Мусаниң вәстиси билән уларға әмирләр, бәлгүлимиләр вә Тәврат қанунини тапилидиң. ¹⁵ Сән уларға ач қалғанда йесун дәп асмандин нан, уссиганда ичсун дәп қорам таштин су чиқирип бәрдиң; Сән уларға беришкә қолуңни көтирип қәсәм қилған әшу зиминни кирип егиләңлар, дедиң. ■ ¹⁶ Лекин улар, йәни

□ **9:4** «Лавийлардин Йәшуа, Бани, Кадмийәл, Шәбания, Бунни, Шәрәбия, Бани вә Кенанилар пәләмпәйләрдә туруп,...» — яки «Йәшуа, Бани, ... вә Кенанилар Лавийларниң пәләмпийидә туруп,...».

□ **9:6** «Сән, пәкәт сәнла Пәрвәрдигардурсән» — ибраний тилида: «Сән, пәкәт Сәнла и Пәрвәрдигар, «У»дурсән» дегән сөзләр билән ипадилиниду. Мошу етиқатчиларға нисбәтән пәкәт бир «У» бардур. ■ **9:6** Яр. 1; Зәб. 145:6; Рос. 14:15; 17:24; Вәһ. 14:7 □ **9:7** «Сән бәрһәк Пәрвәрдигар Худадурсән» — ибраний тилида: «Бәрһәк, и Пәрвәрдигархуда, Сән «У»дурсән» дегән сөзләр билән ипадилиниду.

6-әйтниму көрүң. «униңға Ибраһим дегән намни ата қилдиң» — «Яр.» 17:1ни көрүң. ■ **9:7** Яр. 11:31, 32; 12:1 ■ **9:8** Яр. 12:7; 13:15; 15:6,18; 17:8; 26:4 ■ **9:9** Мис. 3:7; 14:10 ■ **9:10** Мис. 7; 8; 9; 10; 11; 12; 14 ■ **9:11** Мис. 14:22-31 ■ **9:12** Мис. 13:21; 14:19; 40:38; Зәб. 104:39 ■ **9:13** Мис. 19:20; 20:1-21 ■ **9:15** Мис. 16:14; 17:6; Чөл. 20:9

ата-бовилиримиз мәғрулинип, бойни қаттиқлиқ қилип әмирлириңгә кулақ салмиди. ¹⁷ Улар итаәт қилишни рәт қилди, Сениң уларниң оттурисида яратқан қарамәт мәжизилириңни яд әтмиди, бәлки бойни қаттиқлиқ қилди, асийлиқ қилип, сүл қилинған җайға кәтмәкчи болуп, өз алдиға йолбашчи тиклиди. Лекин Сән әпучан, мейри-шәпқәтлик һәм рәһимдил, асан гәзәпләнмәйдигән, зор мейри-муһәббәтлик Тәңридурсән; шуңа Сән уларни ташливәтмидиң. ■ ¹⁸ Улар һәтта теһи өзлиригә бир қуйма мозайни ясап: «Мана бу силәрни Мисирдин елип чиққан илаһ!» дегән вақтида һәм қаттиқ күпүрлүк қилғинида, ■ ¹⁹ Сән толиму рәһимдил болғанлиғиң үчүн уларни йәнила баяванда ташлап қоймидиң; күндүзи булут түврүги уларниң үстидин нери кәтмәй, уларға йол башлиди; кечиси от түврүгиму улардин нери кәтмәй, уларға нур берип, маңдигән йолини көрсәтти. ■ ²⁰ Сән Өзүңниң мейриванә Роһуңни чүшүрүп уларға тәлим бәрдиң; Сән уларниң йейиши үчүн «манна»ни айимидиң, уссузлуғини қандуруш үчүн суни бәрдиң. ■ ²¹ Сән уларни баяванда қириқ жил қамдап кәлдиң; һеч немиси кам болмиди, кийимлири кониримиди, путлириму ишшимиди. ■ ²² Сән падишалиқлар вә таипиләрни уларниң қолиға бәрдиң, буларни уларниң зиминиға чегаралар қилип бәрдиң. Шуниң билән улар Сиһон падишаниң зиминини, һәшбонниң падишасиниң зиминини вә Башан падишаси Оғниң зиминини егилиди. □ ■ ²³ Сән уларниң пәрзәнт-әвлатлирини асмандики юлтузлардәк авуттуң; Сән уларни ата-бовилириға: «Силәр бу зиминни егиләшкә униңға кириңлар» дәп тәқдим қилған зиминға башлап кирдиң. ■ ²⁴ Уларниң әвлатлири кирип у зиминни егилиди; Сән у зиминда туруватқан Қанаан аһалисини уларға беқиндурдуң һәм зиминдики падишаларни вә уларниң қәбилә-қовмилрини: «Силәр уларға халиғанчә муамилә қилиңлар» дәп уларниң қолиға тапшурдуң. ■ ²⁵ Улар мустәһкәм шәһәрләрни, мунбәт йәрләрни ишғал қилип, һәр хил есил буюмларға толған өйләргә, қолап қоюлған қудуқларға, үзүмзарлиқлар, зәйтунлуқлар вә интайин көп мевилик дәрәқләргә егә болди; йәп-ичип сәмрип, Сениң зор мейриванлиғиңдин сөйүнүшти!

²⁶ Лекин улар гәдәнкәшлик қилип Сениңдин йүз өрүп, Тәврат қанунуңни арқисиға ташлиди, уларни йениңға яндурмақ үчүн агаһ-гувалиқ йәткүзгән пәйғәмбәрлириңни өлтүрүп әшәддий күпүрлүк қилди. ■ ²⁷ Шуңа Сән уларни жәбир-зулум салғучиларниң қолиға тапшурдуң, дәрвәкә улар уларни қийниди; улар қийналған вақитлирида Саңа ялвурушқан еди, Сән асманларда туруп уларға кулақ салдиң, зор рәһимдиллиғиң бойичә уларға қутқузғучиларни әвәтәттиң, улар буларни әзгүчиләрниң қолидин қутқузатти. ■ ²⁸ Лекин улар арамлиққа еришкәндин кейин йәнә Сениң алдинда рәзиллик қилишқа башливиди, Сән уларни йәнә дүшмәнлириниң қолиға тапшурдуң, улар уларниң үстидин һөкүмранлиқ қилди; улар йәнә Сениң алдинда налә-пәрят қилишивиди, Сән асманларда туруп кулақ селип, рәһимдиллиқлириң бойичә уларни йениш-йенишлап қутқуздуң. ²⁹ Сән уларни Өзүңниң Тәврат-қанунуңға қайтишқа агаһландурдуң; лекин улар мәғрурлинип, әмирлириңгә кулақ салмиди, һөкүмлириң алдида гуна қилди (инсан һөкүмлириңгә әмәл қилса, улар шу сәвәптин һаятта болиду). Улар жаһиллиқ билән бойини толғап,

■ **9:17** Мис. 34:7; Чөл. 14:4,18; Зәб. 85:5 ■ **9:18** Мис. 32 ■ **9:19** Мис. 13:22; 40:38 ■ **9:20** Чөл. 11:17; Йә. 5:12 ■ **9:21** Қан. 2:7; 8:4; 29:5 □ **9:22** «Сиһон падишаниң зиминини, һәшбонниң падишасиниң зиминини...» — яки «Сиһон падишаниң зиминини, йәни һәшбонниң падишасиниң зиминини...» ■ **9:22** Чөл. 21:21, 33 ■ **9:23** Яр. 22:17 ■ **9:24** Йә. 1-13 ■ **9:26** 1Пад. 18:4; 19:10; 2Тар. 24:20, 21 ■ **9:27** Һәк. 2:14-23

гәдәнкәшлик қилип саңа қулақ селишни рәт қилди. □ ■ 30 Уларға узун жил сәвир-тақәт қилдиң, Роһуң пәйғәмбәрлириңниң вастиси билән ағаһ-гувалиқ бәргән болсиму, улар йәнила қулақ салмиди; шуңа Сән уларни һәр қайси әл-жутлардики таипиләрниң қолиға тапшурдуң. ■ 31 Һалбуки, Сән зор рәһимдиллиқлириң түпәйлидин уларниң нәслини пүтүнләй қурутувәтмидиң һәм уларни ташливәтмидиң; чүнки Сән мөһри-шәпқәтлик һәм рәһимдил Тәңридурсән.

32 Әнди аһ Худайимиз, әһдәңдә туруп өзгәрмәс муһәббितिңни көрситидиған улуқ, қудрәтлик вә дәһшәтлик Тәңри, әнди Сениңдин бизниң, падишалиримизниң вә әмирлиримизниң, каһинлиримизниң, пәйғәмбәрлиримизниң, ата-бовилиримизниң шундақла Өзүңниң барлиқ хәлқиңниң Асурийә падишасиниң заманидин буян бүгүңгичә бешимизға чүшкән барлиқ азап-оқубәтләрни кичик иш дәп қаримаслиғиңни өтүнимиз.

33 Бешимизға кәлгән барлиқ ишта Сән адилсән; чүнки Сениң қилғиниң һәқиқәт бойичә болди, бизниң қилғинимиз рәзиллиқтур. ■ 34 Падишаһлиримиз, әмирлиримиз, каһинлиримиз билән ата-бовилиримизниң һәммиси Сениң Тәврат қанунуңға әмәл қилмай, әмирлириңгә вә Сениң уларға испатлап бәргән ағаһ-гувалиқлириңға һеч қулақ салмиди. 35 Улар Сән уларға муйәссәр қилған падишалиқта туруштин, уларға ата қилған зор мәмурчиликтин вә шуниндәк уларниң алдига яйған бу кәң мунбәт зиминдики турмуштин бәһримән болуватқан болсиму, лекин улар Сениң ибадәт-хизмитиңдә болмиди яки өзлириниң рәзил қилмишлиридин янмиди. 36 Мана, биз бүгүн қуллармиз!

Сән мевиси билән назу-немәтлиридин йейишкә ата-бовилиримизға тәқдим қилип бәргән зиминда турсақму, биз мана униңда қул болуп қалдуқ! 37 *Зимин* Сән бизниң гуналимиз үчүн бизни идарә қилишқа бекиткән падишаларға мол мәнсулатлирини берип туриду; улар бәдәнлиримизни һәм чарва маллиримизни өз мәйличә башқуруп келиватиду; биз зор дәр-әләмдә болдуқ».

10

1 «— Биз мана мошу барлиқ ишлар түпәйли муқим бир әһдини түзүп йезип чиқтуқ; әмирлиримиз, Лавийлиримиз билән каһинлиримиз буниңға өз мөһүрлирини басти».

Мөһүр басқанлар

2 Буниңға биринчи болуп мөһүр басқанлар һақалияниң оғли, валий Нәһәмия билән Зәдәкия еди; □ 3 Андин *каһинлардин* Серая, Азария, Йәрәмия, 4 Пашхур, Амария, Малкия, 5 һаттуш, Шәбания, Маллуқ, 6 һарим, Мәрәмәт, Обадия, 7 Даниял, Гиннитон, Баруқ, 8 Мәшуллам, Абия, Миямин, 9 Маазияһ, Билгай, Шемайлар; улар каһинлар еди.

10 Лавийлардин: — Азанияниң оғли Йәшуа, һенададниң әвлатлиридин Биннуи билән Кадмийәл 11 вә уларниң қериндашлиридин Шәбания, Ходия, Келита,

□ 9:29 «инсан һөкүмлириңгә әмәл қилса, улар шу сәвәптин һаятта болиду» — бу әйәттә көрситилгән «һаят» пәкәт жисманий һаятни әмәс, бәлки һәқиқий, роһий һаятни көрситиду, әлвәттә. «Улар жаһиллиқ билән бойини толғап...» — ибраний тилида «улар мүрисини жаһил қилип...».

■ 9:29 Лав. 18:5; әв. 20:11; Рим. 10:5; Гал. 3:12 ■ 9:30 2пад. 17:13; 2тар. 36:15 ■ 9:33 Кән. 32:4; Дан. 9:14 □ 10:2 «Буниңға биринчи болуп мөһүр басқанлар ... валий Нәһәмия билән Зәдәкия еди» — Зәдәкияму каһин болуши мүмкин еди. 8-әйәтни көрүң (Нәһәмиядин башка бу тизимликтики адәмләр һәммиси каһинлар еди).

Пелая, нанан, ¹² Мика, Рəхоб, нашабия, ¹³ Заккор, Шəрəбия, Шəбания, ¹⁴ Ходия, Бани, Бенину еди.

¹⁵ Жамаат башлиқлиридин: Парош, Паһат-Моаб, Елам, Затту, Бани, ¹⁶ Бунни, Азгад, Бибай, ¹⁷ Адония, Бигвай, Адин, ¹⁸ Атер, һəзəкия, Аззур, ¹⁹ Ходия, һашум, Бизай, ²⁰ һариф, Анатот, Небай, ²¹ Магпияш, Мəшуллам, һезир, ²² Мəшəзəбəl, Задок, Яддуа, ²³ Пилатия, нанан, Аная, ²⁴ һошия, һанания, һашшуб, ²⁵ һаллохəш, Пилха, Шобəк, ²⁶ Рəһум, һашабнаһ, Маасеяһ, ²⁷ Ахияһ, һанан, Анан, ²⁸ Маллуқ, һарим, Баанаһлар еди.

Әһдиниң мəзмуни: — Тəврат қанунига әмəl қилиш

²⁹ Қалған хəлиқ: — Каһинлар, Лавийлар, дəрвəзивəнлэр, гəзəlкəшлэр, ибадətханиниң хизмэткарлири вə шуниңдək өзлирини зиминлардики таипилəрдин айрип чиқип, Худаниң Тəврат қанунига қайтқанларниң һәр бири вə уларниң аяллири вə оғул-қиз пəрзəнтлири қатарлиқ һидайət тешип йорутулғанларниң һəммиси ³⁰ өз қериндашлири болған мөтивəрлэр билən қошулуп: «Өзимизни қарғиш қəсими билən әһдигə бағлап, Худаниң қули Муса арқилиқ жақалиған Тəврат қанунида меңип, Рəббимиз Пəрвəрдигарниң барлиқ әмирлири, һөкүм-бəlгүлимилирини тутуп әмəl қилимиз; ³¹ қизлиримизни бу жуттики ят әликлəргə ятлиқ қилмаймиз һәм оғуллиримизгиму уларниң қизлирини елип бəрмәймиз; ³² бу жуттики ят әликлэр шабат күнидә мал-тавар вə ашлиқлирини әкилип сатмақчи болса, шабат күнлири яки һәр қайси башқа муқəддəs күнлəрдиму улардин қəтғий һеч немə сетивалмаймиз; һәр йəттинчи жили йəрни териқсиз ақ қалдурумиз һәм барлиқ қəризлəрни кəчүрүм қилимиз» — дейишти.■

Муқəддəs өйгə тəқдим бериш тоғрисидики бəlгүлимилэр

³³ Биз йəнə өзимизгə һәр бир адәм һәр жили Худайимизниң өйиниң хизмэт хиражети үчүн үчтин бир шəkəl күмүч беришкə бəlгүлимилəрни бекиттуқ; ³⁴ бу пул «тизилидиған тəқдим нан»лар, дайимий ашлиқ һəдийəлэр, дайимий көйдүрмə қурбанлиқлар, шабат күни билən йеңи айлардики көйдүрмə қурбанлиқлар, қəрəли бекитилгән һейтларда қилинидиған көйдүрмə қурбанлиқлар үчүн, һәр хил муқəддəs буюмлар үчүн, Исраилға кафарət кəлтүридиған гуна қурбанлиқлири үчүн, шуниңдək Худайимизниң өйидики барлиқ хизмэтлəрниң хиражети үчүн ишлитилсун дəп бəlгүлəнди. ■ ³⁵ Биз йəнə ата жəмэтлиримиз бойичə каһинлар, Лавийлар вə хəлиқ арисидə чək ташлап, һәр жили бəlгүлəнгән қəрəлдə Худайимизниң өйигə Тəврат қанунида пүтүлгинидək Пəрвəрдигар Худайимизниң қурбанғаһидə қалаш үчүн отун йəткүзүп бериш нөвəтлирини бекиттуқ; ³⁶ йəнə һәр жили етизимиздики тунжа пишқан һосулни, һəммə мевилик дərəқлəрниң тунжа пишқан мевилирини Пəрвəрдигарниң өйигə йəткүзүп беришни, ■ ³⁷ шундақла Тəврат қанунида пүтүлгинидək, тунжа оғлимизни вə кала, қой-оғлақ падилиридин тунжа чарпийимизни Худаниң өйигə апирип, у өйдə вəзипə өтəватқан каһинларға әпкелишни, ■ ³⁸ һәр бир йеңи хемирниң дəслəп пишқан нанлиридин бири, шундақла барлиқ «көтəрмə һəдийə»лиримизни тəқдим қилишни, һәр хил дərəқлəрдин дəслəпкə пишқан мевилəрни, йеңи шарап, йеңи зəйтун мейини Худайимизниң өйиниң гəзнə-амбарлирига апирип беришни, йəни каһинларға йəткүзүп беришни, шуниңдək етизлиримиздин чиққан һосулниң ондин бири болған өшрини

■ **10:31** Мис. 34:16; Қан. 7:3 ■ **10:32** Мис. 20:10; 23:10; 34:21; Лав. 23:2; 25:2; Қан. 5:1-15 ■ **10:34** Чөл. 28:29 ■ **10:36** Мис. 23:19; Лав. 19:23 ■ **10:37** Мис. 13:2; Чөл. 3:13; 8:17

Лавийларға беришни бекиттук; Лавийлар бизниң терикчиликка тайинидиган шәһәрлиримиздин чиққан һосулниң ондин бири болған өшрини тапшурувалсун дәп бекиттук; □ ■ ³⁹ шуниндәк, Лавийлар чиққан һосулниң ондин бирини тапшурувалған чагда һарунниң әвлатлиридин каһин болған бириси улар билән биллә болсун, Лавийлар әшу ондин бир үлүшниң йәнә ондин бир үлүшини айрип Худаниң өйигә, униң гәзнә-амбарлирига сақлашқа тапшурсун дәп бәлгүлидук. ■ ⁴⁰ Исраиллар билән Лавийлар ашлиқтин, йеңи шараптин, йеңи зәйтун мейидин «кәтәрмә һәдийә» қилип муқәддәс жәйдикә әсвап-үскүниләр сақлинидиган гәзнә-амбарларға, йәни вәзипә өтәйдиган каһин, дәрвазивән вә гәзәлкәшләр туридиган жәйга тапшуруши керәк. Биз Худайминизниң өйиниң һәжәтлиридин һәргиз өзимизни тартмаймиз!□

11

Мәнсәпдарлар билән пухраларниң жәйлишиши

¹ У чагда хәлиқ ичидики әмирләр Йерусалимда туратти; қалған пухралар чәк ташлиниш билән ондин бири муқәддәс шәһәр Йерусалимда олтирақлишип, қалған ондин тоққузи башқа шәһәрләрдә олтирақлашти. ² Өз ихтияри билән Йерусалимда олтирақлишишқа оттурига чиққанларға болса, жамаәт уларға бәхит-барикәт тилиди. ³⁻⁴ Йәһудийә өлкисидин, Йерусалимға маканлишип қалған бәг-әмирләр төвәндикидәк (Исраиллар, каһинлар, Лавийлар, ибадәтхана хизмәткарлири вә Сулайманниң хизмәткарлириниң әвлатлири Йәһудийә шәһәрлиридә, һәр бири өз төвәлигидә маканлашқан болсиму, Йәһудалардин вә Биняминлардин бәзилири Йерусалимда маканлашти): — Буларниң ичидә, Йәһудалардин: — Пәрәзниң әвладидин болған Уззияниң оғли Атая; Уззия Зәкәрияниң оғли, Зәкәрия Амарияниң оғли, Амария Шәфатияниң оғли, Шәфатия Маһалалелниң оғли еди. ⁵ Йәнә Баруқниң оғли Маасеяһ; Баруқ Кол-һозәһниң оғли, Кол-һозәһ һазаяниң оғли, һазая Адаяниң оғли, Адая Йоарибниң оғли, Йоариб Зәкәрияниң оғли, Зәкәрия Шилониниң оғли. □ ⁶ Йерусалимға маканлашқан барлиқ Пәрәз жәмәтидикиләр жәмий төрт йүз атмиш сәккиз киши болуп, һәммиси әзимәтләр еди.

⁷ Биняминниң әвлатлиридин: — Мәшулламниң оғли Саллу; Мәшуллам Йоәдниң оғли, Йоәд Пидаяниң оғли, Пидая Колаяниң оғли, Колая Маасеяһниң оғли, Маасеяһ Итийәлниң оғли, Итийәл Йәшаяниң оғли. ⁸ Униңга әгәшкәнләр, Габбай вә Саллай еди; шуларға мунасивәтлик жәмий тоққуз йүз жигирмә сәккиз киши еди. □ ⁹ Зикриниң оғли Йоел уларни башқуридиган әмәлдар еди; Синуаһниң оғли Йәһуда шәһәрниң муавин һакими еди.□

¹⁰ Каһинлардин: — Йоарибниң оғли Йәдая билән Яқин, ¹¹ шундақла Худаниң өйиниң баш ғождари Серая; Серая һилқияниң оғли, һилқия Мәшулламниң оғли, Мәшуллам Задокниң оғли, Задок Мерайотниң оғли, Мерайот Ахитубниң оғли

□ **10:38** «һәр бири йеңи хемирниң дәсләп пишқан нанлиридин бирни» — буниң башқа бир хил тәржимиси: — «силәр дәсләпки һосулдин чиққан ундин,... (тақдим қилишни бекиттук)». Бирақ «әз.» 44:30дики мәнәсидин қариганда тәржимимиз тоғра болуши мүмкин. ■ **10:38** Лав. 23:17; Чөл. 15:19; 18:12, 24, 25; Қан. 18:4 ■ **10:39** Чөл. 18:26 □ **10:40** «Исраиллар билән Лавийлар ашлиқтин, йеңи шараптин,...» — ибраний тилида мошу жүмлиниң бешида «чүнки» бардур. □ **11:5** «Зәкәрия Шилониниң оғли» — бәзи тәржимиләрдә «Зәкәрия Шеләһниң әвлатлиридин еди» дәп тәржимә қилиниду (Яр.) 46:12, «Чөл.» 26:20ни көрүң. □ **11:8** «шуларға мунасивәтлик жәмий тоққуз йүз жигирмә сәккиз киши еди» — башқа бир нәччә хил тәржимилири учриши мүмкин. □ **11:9** «Синуаһ» — яки «һасиноаһ».

еди; ¹² йәнә уның қериндашлиридин ибадәтханидики хизмәттә болғанлардин жәмий сәккиз йүз жигирмә икки киши бар еди; йәнә Йәроһамның оғли Адая бар еди; Йәроһам Пелалияның оғли, Пелалия Амзиниң оғли, Амзи Зәкәрияның оғли, Зәкәрия Пашхурниң оғли, Пашхур Малкияның оғли еди; ¹³ уның қериндашлириниң һәммиси жәмәт башлиғи болуп, жәмий икки йүз қириқ икки киши еди; йәнә Азарәлнің оғли Амашай бар еди; Азарәл Ахзайның оғли, Ахзай Мәшиллимотниң оғли, Мәшиллимот Иммәрниң оғли еди; ¹⁴ йәнә уларниң қериндашлиридин, палван-әзимәтләрдин, жәмий бир йүз жигирмә сәккиз киши бар еди; Гедолимниң оғли Забдийәл уларни башқуридиған әмәлдар еди.

¹⁵ Лавийлардин: — һашшубниң оғли Шемая бар еди; һашшуб Азрикамниң оғли, Азрика һашабияның оғли, һашабия Бунниң оғли еди; ¹⁶ йәнә Лавийларниң қебилә башлиқлари болған Шаббитай билән Йозабад болуп, Худаниң өйиниң тешидики ишларға мәсәул еди. ¹⁷ Йәнә Миканиң оғли Маттания дуа вақитлирида тәшәккүр-рәхмәтләр ейтишкә йетәкчилик қилатти; Мика Забдиниң оғли, Забди Асафниң оғли еди; Бакбукия қериндашлири ичидә муавинлиқ вәзиписини өтәйтти; йәнә Шаммуаниң оғли Абда бар еди; Шамму Галалниң оғли, Галал Йәдунниң оғли еди. ¹⁸ Муқәддәс шәһәрдә туруватқан Лавийларниң һәммиси икки йүз сәксән төрт киши еди.

¹⁹ Дәрвазивәнләрдин: — дәрвазиларда күзәттә туридиған Аккуб билән Талмон вә уларниң қериндашлири бар еди; улар жәмий бир йүз йәтмиш икки киши еди.

²⁰ Қалған Исраиллар, қаһинлар, Лавийлар Йәһудийә шәһәрлиридә, һәр бири өз мирасида маканлашти.

²¹ Ибадәтханиниң хизмәтқарлири болса Офәл дөңигә маканлашти; ибадәтханиниң хизмәтқарлирини Зиха билән Гишпа башқурди. □

²² Йерусалимда Лавийларни башқурғучи Баниниң оғли Уззи еди; Бани һашабияның оғли, һашабия Маттанияның оғли, Маттания Миканиң оғли еди — демәк, Узза Асафниң әвлатлиридин, йәнә Худаниң өйдики хизмәткә мәсәул болған фәзәлкәшләрдин еди. ²³ Чүнки падиша улар төғрилиқ ярлиқ чүшүргән болуп, фәзәлкәшләрниң һәр күнлүк озуқ-түлүгини, шундақла өтәйдиған вәзиписини бекиткән еди. □

²⁴ Йәһуданиң оғли Зәраһниң әвлатлиридин Мәшәзәбәлниң оғли Питания пухраларниң барлиқ ишлирида падишаниң мәслиһәтчиси еди. □

²⁵ Йеза-қишларқлар вә уларға тәвә әтрапидики жайларда Йәһудалардин бәзилири туратти; Кириат-Арба вә уның тәвәсидики йеза-кәнтләрдә, Дибон вә уның тәвәсидики йеза-кәнтләрдә, Йәкабзийәл вә уның тәвәсидики йеза-кәнтләрдә, ²⁶ шундақла Йәшуа, Моладаһ, Бәйт-Пәләт, ²⁷ һазар-Шуал, Бәәр-Шеба вә уның тәвәсидики йеза-кәнтләрдә, ²⁸ Зиклаг, Микона вә уның тәвәсидики йеза-кәнтләрдә, ²⁹ Ән-Риммон, Зораһ, Ярмут, □ ³⁰ Заноаһ, Адуллам вә бу икки йәргә тәвә қишлақларда, Лақиш вә уныңға тәвә йәрләрдә, Азикаһ вә уныңға тәвә йеза-кәнтләрдә маканлашти; улар маканлашқан йәрләр Бәәр-Шебадин тақи һинном жилғисига қәдәр созулди.

³¹ Биняминлар болса Геба, Микмаш, Айжа, Бәйт-Әл вә уның тәвәсидики йеза-кәнтләрдә, □ ³² бәзилири Анатот, Ноб, Анания, ³³ һазор, Рамаһ, Гиттаим, ³⁴ һадид, Зәбоим, Нибаллат, ³⁵ Лод, Оно, шундақла һүнәрвәнләр жилғисида маканлашқан еди.

□ **11:21** «Офәл» — («дөң» дегән мәнидә) Йерусалимдики егиз район еди. □ **11:23** «Һәр күнлүк озуқ-түлүгини, шундақла...» — бирлиқ башқа бир хил тәржимиси «Һәр күнлүк мәсәулийити, йәни...». □ **11:24** «падишаниң мәслиһәтчиси» — ибраний тилида «падишаниң йенида турғучи» дегән сөзләр билән ипадилиниду. «Падишаһ» мошу йәрдә Парс падишасини көрситиду, әлвәттә. □ **11:29** «Зораһ» — яки «Зорәаһ». □ **11:31** «Айжа» — «Айжа»ниң йәнә бир исми «Айи».

36 Эслидә Йәһудийәгә тайинланған Лавийлар қисимлиридин бәзилири Бинямин қәбилисиниң зимиңиға мақанлашти.

12

Биринчи «қайтиш»та қайтип кәлгән каһинлар вә Лавийлар

1 Шеалтийәлниң оғли Зәруббабәл вә Йәшуа билән бирликтә сүргүлүктин чиққан каһин вә Лавийлар төвәндикиләр: — каһинлар Серая, Йәрәмия, Эзра, □ 2 Амария, Маллуқ, һаттуш, 3 Шекания, Рәһум, Мәрәмот, 4 Иддо, Гиннитой, Абия, □ 5 Миямин, Маадия, Билгаһ, 6 Шемая, Йоариб, Йәдая, 7 Салло, Амок, һилқия вә Йәдая. Булар болса Йәшуаниң күнлиридә каһин болғанлар вә уларниң қериндашлириниң жәмәт башлиқлири еди.

8 Лавийлардин болса Йәшуа, Биннуий, Кадмийәл, Шәрәбия, Йәһуда, Маттаниялар; Маттания вә униң қериндашлири тәшәккүр-рәхмәтләр ейтишқә мәсәул болди. 9 Уларниң қериндашлири Бакбукия билән Унни нөвити бойичә улар билән удулму удул хизмәттә туратти.

10 Йәшуадин Йояким төрәлди, Йоякимдин Әлияшиб төрәлди, Әлияшбтин Йояда төрәлди, □ 11 Йоядадин Йонатан төрәлди, Йонатандин Яддуа төрәлди.

12 Йоякимниң күнлиридә каһинлардин жәмәт башлиғи болғанлар муңулар: — Серая жәмәтигә Мерая; Йәрәмия жәмәтигә һанания; 13 Эзра жәмәтигә Мәшуллам; Амария жәмәтигә Йәһоһанан; 14 Мелику жәмәтигә Йонатан; Шәбания жәмәтигә Йүсүп; □ 15 һарим жәмәтигә Адна; Мерайот жәмәтигә һәлкай; 16 Иддо жәмәтигә Зәкәрия; Гиннитон жәмәтигә Мәшуллам; 17 Абия жәмәтигә Зикри; Минямин билән Моадияларниң жәмәтигә Пилтай; 18 Билгаһ жәмәтигә Шаммуа; Шемая жәмәтигә Йәһонатан; 19 Йоариб жәмәтигә Маттинай; Йәдая жәмәтигә Уззи; 20 Саллай жәмәтигә Каллай; Амок жәмәтигә Ебәр; □ 21 һилқия жәмәтигә һасабия; Йәдая жәмәтигә Нәтанәл.

22 Әлияшиб, Йояда, Йоһанан вә Яддуаниң күнлиридә Лавийларниң жәмәт башлиқлири тизимланған вә охшашла, Парс падишаси Дариус тәхттики чағларғичә каһинларму тизимлинип кәлгән. 23 Жәмәт башлиғи болған Лавийлар таки Әлияшбниң нөвриси Йоһананниң вақтигичә тәзкиринамидә тизимлинип кәлгән. □ ■ 24 Лавийларниң жәмәт башлиғи болған һасабия, Шәрәбия, Кадмийәлниң оғли Йәшуалар қериндашлири билән удулму удул туруп, Худаниң адими Давутниң әмри бойичә нөвәтлишип мәдһийә-мунажат, тәшәккүр-рәхмәтләр ейтип туратти. 25 Маттания, Бакбукия, Обадия, Мәшуллам, Талмон билән Аккублар дәрвазивәнләр болуп, сепил қовуқлириниң амбарлириға қарайтти.

26 Бу кишиләр Йозадакниң нөвриси, Йәшуаниң оғли Йоякимниң күнлиридә, шуниңдәк валий Нәһәмия билән тәвратшунас каһин Эзраниң күнлиридә

□ 12:1 «...каһинлар Серая, Йәрәмия, Эзра,...» — бу Эзра «Эзра» дегән китаптки «Эзра» әмәс. «Тәвратшунас Эзра» болса, Зәруббабәлдин 90 жилдин кейин Йерусалимға кәлгән. □ 12:4 «Гиннитой» — яки «гиннитон». □ 12:10 «Йояда» — яки «Йәһојода». □ 12:14 «Мелику» — яки «Маллуқ».

□ «Шәбания» — бәзи қедимий көчүрмиләрдә «Шекания» дейилиду. □ 12:20 «Саллай» — яки «Саллу».

□ 12:23 «Әлияшбниң нөвриси» — ибраний тилида «Әлияшбниң оғли». «Тәзкиринамә» — бу китап Тәвраттики «Тарих-тәзкирә» дегән қисим әмәс; «Тарих-тәзкирә»дә ундақ тизимлик йоқ. ■ 12:23 1Тар. 9:10-14

вәзипигә тайинланған. □

Йеңи сепилниң Худага атап тапшурулуши

27 Йерусалим сепилини Худага атап тапшуруш мурасими өткүзүлидиған чагда, жамаат Лавийларни турған һәр қайси жайлардин издәп тешип, уларни тәшәккүр-рәхмәтләр ейтиш, гәзәл оқуш, чаң, тәмбур вә чилтарларни челишқа, хошал-хурамлик билән атап тапшурулуш мурасими өткүзүшкә Йерусалимға елип кәлди. 28 Гәзәлкәшлар Йерусалимниң әтрапидики түзләңликтин, Нитофатликларниң йеза-кәнтлиридин, 29 Бәйт-Гилгалдин, Геба билән Азмавәт етизлиқлиридин жиғилған еди; чүнки гәзәлкәшлар Йерусалимниң төрт әтрапига өзлиригә мәһәллә-қишлақлар қурувалған еди. 30 Каһинлар билән Лавийлар өзлирини паклиди, андин хәлиқни вә сепил дәрвазилирини һәм сепилниң өзиниму паклиди.

31 Мән Нәһәмия Йәһуданиң әмирлирини башлап сепилға чиқип, тәшәккүр-һәмдусана оқуйдиған икки чоң әтрәт адәмни уюштурдум, бир әтрәт сепилниң оң тәрипидә «Тезәк қовуқи»ға қарап маңди, 32 уларниң арқисидин һошая билән Йәһуданиң әмирлириниң йерими маңди; 33 йәнә Азария, Әзра, Мәшуллам, 34 Йәһуда, Бинямин, Шемая, Йәрәмияму маңди; 35 шуниңдәк каһинларниң оғуллиридин бәзилири қоллириға канай алған һалда маңди: — Улардин Йонатанниң оғли Зәкәрия бар еди (Йонатан Шемаяниң оғли, Шемая Маттанияниң оғли, Маттания Микаяниң оғли, Микая Заккурниң оғли, Заккур Асафниң оғли еди). 36 Униң қериндашлиридин Шемая, Азарәл, Милалай, Жилалай, Маайи, Нәтанәл, Йәһуда, һананиялар бар еди; улар қоллириға Худаниң адими Давутниң сазлирини елишқан еди; тәвратшунас Әзра уларниң бешида маңған еди. 37 Улар «Булақ қовуқи»ға келип «Давутниң шәһири»ниң пәләмпийигә чиқип, «Давутниң ордиси»дин өтүп, күнчиқиш тәрәптики «Су қовуқи»ға кәлди.

38 Тәшәккүр-һәмдусана оқуйдиған иккинчи әтрәт сол тәрәп билән маңди, мән вә жамаәтниң йерими уларниң арқидин меңип, сепил үстидә «Хумданлар мунари»дин өтүп, удул «Кәң сепил»ғичә меңип, □ 39 «Әфраим қовуқи», «Кона қовуқ», «Белиқ қовуқи» үстидин өтүп, «һананийәл мунари» вә «Йүзниң мунари»дин өтүп, удул «Қой қовуқи»ға келип, андин «Қаравуллар қовуқи»да тохтидуқ. □ 40 Андин тәшәккүр-һәмдусана оқуйдиған икки әтрәт адәм Худаниң өйидә өз орунлирида турди; мән билән әмәлдарларниң йеримиму шу йәрдә турдуқ; 41 каһинлардин Елиаким, Маасеяһ, Минямин, Мигая, Әлйоййнай, Зәкәрия билән һананиялар карнайлирини елип турушти; 42 йәнә Маасеяһ, Шемая, Әлиазар, Уззи, Йәһоһанан, Малкия, Елам билән Езәрму турушти; гәзәлкәшләр Йизрақияниң йетәкчилигидә жараңлиқ гәзәл оқушти. 43 Шу күни жамаәт наһайити чоң көләмлиқ қурбанлиқларни сунди һәм бәк хошал болуп кетишти, чүнки Худа уларни зор шатлиқ билән шатландурған еди; аяллар билән балиларму шундақ шатланди; Йерусалимдики бу хошаллиқ садалири жирақ-жирақларға аңланди.

□ 12:26 «бу кишиләр ... валий Нәһәмия билән тәвратшунас каһин Әзраниң күнлиридә вәзипигә тайинланған» — Лавийлар вә каһинларниң нәсәбнамилири немишкә шунчә муһим? Өзиниң келип чиқиши испатланмиғанлар каһинлиқ хизмәттә яки ибадәтханидики Лавийларға аит хизмәттә болушқа мүйәссәр болалмайтти. Бүгүнгә қәдәр Йәһудийлар арисидә кимләр Лавийлардин, кимләр каһинлар жәмәтидин екәнлиги хатирилинип кәлмәктә. □ 12:38 «сол тәрәп» — ибраний тилида «тәтүр тәрәп». □ 12:39 «Йүзниң мунари» — яки «Меаһниң мунари». «Қаравуллар қовуқи» — яки «Зиндан дәрвазиси».

Лавийлар билән каһинларға керәклек нәрсиләрниң һазирлиниши

44 У чағда бир қисим кишиләр көтәрмә қурбанлиқлар, дәсләпкә пишқан һосулар вә өшриләрни сақлайдиған ғәзнә-амбарларға мәсьул болушқа тайинланди; һәр қайси шәһәрләрдикә етизлиқлардин, Тәврат қанунида каһинларға вә Лавийларға беришкә бәлгүләнгән үлүшләр шу йәрдә сақлинатти. Чүнки Йәһуда хәлқи өз хизмитидә туруватқан каһинлар билән Лавийлардин хошал еди. ⁴⁵ Каһинлар билән Лавийлар, ғәзәлкәшләр билән дәрвазивәнләрму, өз Худасиниң тапилиған вәзиписини вә шуниңдәк паклаш вәзиписиниң һәммисини Давутниң вә униң оғли Сулайманниң әмри бойичә өтәйтти. ■ ⁴⁶ Чүнки қедимдә, Давутниң вә Асафниң күнлиридә, ғәзәлкәшләргә йетәкчилик қилишқа һәм Худаға тәшәккүр-һәмдусана күйлирини оқушқа йетәкчиләр болған еди. ⁴⁷ Зәруббәбәлниң күнлиридә вә Нәһәмияниң күнлиридә ғәзәлкәшләрниң вә дәрвазивәнләрниң үлүшлирини, һәр күнлүк тәминатини пүткүл Исраил хәлқи берәтти; улар йәнә Лавийлар үчүн муқәддәс һесапланған нәрсиләрни үләштүрүп берәтти; Лавийларму муқәддәс һисабланған нәрсиләрдин һарунниң әвлатлириға берип туратти.

13*Аммонийлар билән Моабийларниң муқәддәс өйгә киришигә рухсәт қилинмаслиги*

1 Шу күндә Мусаниң китаби жамаәт алдида оқуп берилди, китапта: Аммонийлар билән Моабийлар мәңгү Худаниң жамаитигә кирмисун, ■ ² Чүнки улар Исраилларни озүклүк вә су әкилип қарши алмай, әксичә уларни қарғашқа Балаамни ялливалған; һалбуки, Худайимиз у қарғашларни бәхит-бәрикәткә айландуриваткән, дөп йезилған сөзләр чиқти. □ ■ ³ Шундақ болдики, жамаәт бу қанун сөзлирини аңлап барлиқ шалғут кишиләрни илғап чиқириватти.

Тобияниң өй сайманлириниң чиқирип ташлиниши

4 Бу иштин авал, Худайимизниң өйиниң ғәзнисини башқурушқа мәсьул каһин Әлияшиб Тобияниң туққини болуп, □ ⁵ униңға кәңри бир өйни тәйярлап бәргән еди. Шу өйдә илгири ашлиқ һәдийәләр, мәстики, қача-қуча, шуниңдәк Лавийлар, ғәзәлкәшләр вә дәрвазивәнләргә беришкә буйрулған ашлиқ өшриләр, йеңи шарап вә йеңи зәйтун мейи, шундақла каһинларға аталған «көтәрмә қурбанлиқ»лар сақлинатти. ⁶ Бу вақитларда мән Йерусалимда әмәс едим; чүнки Бабил падишаси Артахашатаниң оттуз иккинчи жили мән падишаниң йениға қайтип кәткән едим; бир мәзгилдин кейин мән йәнә падишадин рухсәт елип ⁷ Йерусалимға қайтип барсам, Әлияшибниң Худаниң өйидики һойлиларда Тобияға өй һазирлап бәргәнлигидәк рәзил ишни уқтум. ⁸ Бу иш мени қаттиқ азаплиди, мән Тобияниң өйидики барлиқ өй жаһазлирини қоймай талаға ташлатқузивәттим. ⁹ Мән йәнә әмир қилип, у өйләрни паклатқузуп, андин Худаниң өйидики қача-қуча, ашлиқ һәдийәләр билән мәстикни у йәргә әкиргүзүп қойдум.

Лавийларға һәдийә қилинидиған өшриләрниң яңливаштин бекитилиши

■ **12:45** 1Тар. 25 ■ **13:1** Қан. 23:2, 4, 5 □ **13:2** «Худайимиз у қарғашларни бәхит-бәрикәткә айландуриваткән» — «Қан.» 23:5ни көрүң. «Рут»дики «қошумчә сөз»нимиздә шу иш тоғрилиқ тохтилимиз. ■ **13:2** Чөл. 22:5; Йә. 24:9 □ **13:4** «каһин Әлияшиб Тобияниң туққини болуп...» — яки «каһин Әлияшиб Тобия билән қоюқ мунасивәттә болуп...».

10 Мән йәнә хәқләрниң Лавийларниң елишқа тегишлик үлүшлирини бәрмигәнлигини, һәтта вәзипигә қоюлған Лавийлар билән ғәзәлкәшләрниң һәр бириниң өз йәр-етизлигиға қечип кәткәнлигини байқидим; 11 шуңа мән әмәлдарлар билән соқушуп, уларни әйипләп: — Немишкә Худаниң өйи шундақ ташливетилди?! — дәп, Лавийларни жиғип уларни илғәрки орниға яңливаштин турғуздум. □ 12 Андин барлиқ Йәһудийә хәлқи ашлиқ өшрисини, йеңи шарап вә йеңи зәйтун мейини ғәзнә-амбарлириға елип келип тапшурди. 13 Мән ғәзнә-амбарларға мәсәул болушқа ғәзничи-амбарчиларни тайинлидим; улар каһин Шәләмия, тәвратшунас Задок билән Лавийлардин болған Пидая еди; уларниң қол астида Маттаняниң нәвриси, Заккурниң оғли һанан бар еди; чүнки буларниң һәммиси садиқ, ишәшлик дәп һесаплинатти; уларниң вәзиписи қериндашлириға тегишлик үлүшләрни үләштүрүп бериш еди.

14 — «Аһ Худайим, мошу иш йүзисидин мени яд әйлигәйсән, Худайимниң өйи вә униңға аит хизмәтләр үчүн көрсәткән меһримни өчүрүвәтмигәйсән!» □

Хәлиқкә шабат күнини һөрмәтләшни жәкеләш

15 Шу күнләрдимү мән Йәһудийәдә бәзиләрниң шабат күнлиридә шарап көлчәклирини чәйләватқинини, өнчиләрни бағлап, буларни вә шуниңдәк шарап, үзүм, әнжир вә һәр хил жүкләрни ешәкләргә артип, тошуп жүргәнлигини көрдүм; улар буларни Йерусалимға шабат күнидә елип кирди; уларниң мошу аштүлүкләрни сетип жүргән күни мән уларни гувалиқ берип ағаһландуруп қойдум. 16 Йәнә Йәһудийәдә туруватқан бәзи Турлуқлар белиқ вә һәр хил мал-таварларни тошуп келип шабат күни Йәһудийәликләргә сатидикән, йәнә келип буларни Йерусалимда сатидикән! □ 17 Шу сәвәптин мән Йәһудийә әмирлири билән соқушуп, уларни әйипләп: — Силәрниң шабат күнини булғап, рәзил иш қилғиниңлар немиси? ■ 18 Илгири ата-боваңлар охшаш ишни қилған әмәсму, шуниң билән Худайимиз бизниң бешимизға вә бу шәһәргә һазирқи бу балаю-апәтни яғдурған әмәсму? Әнди силәр шабат күнини булғап, Исраилниң бешигә Худаниң ғәзивини техимү яғдуридиған болдуңлар, дедим.

19 Шуңа, шундақ болдики, шабат күнидин илгири, гугум сайиси Йерусалим қовуқлириға чүшкән вақтида, мән шәһәр қовуқлирини етишни буйрудум вә шуниңдәк шабат күни өтүп кәткичә қовуқларни ачмаслиқ тоғрисидә буйруқ чүшүрдүм. Мән йәнә һеч қандақ жүкниң тошулуп қовуқлардин киргүзүлмәслиги үчүн хизмәткарлиримниң бәзилерини шәһәр қовуқлириға күзәтчи қилип турғузуп қойдум. □ 20 Шундақ болсиму содигәрләр вә һәр хил мал-тавар сатидиғанлар бир-икки қетим Йерусалимниң сиртида түниди. 21 Мән уларни ағаһландуруп: — Силәр немишкә сепилниң алдида түнәйсиләр? Йәнә шундақ қилидиған болсаңлар, мән үстүңларға қол салимән, дедим, улар шуниңдин башлап шабат күнидә кәлмиди. □ 22 Андин шабат күниниң муқәддәслигини сақлаш үчүн, мән Лавийларға: — Өзүңларни паклаңлар; андин келип сепил дәрвазилирини беқиңлар, дедим.

— «И Худайим, мошу иш йүзисидинмү мени яд әйлигәйсән, Өзүңниң зор өзгәрмәс муһәббитиң билән мени айиғайсән!»

□ 13:11 «Лавийларни жиғип» — ибраний тилида «уларни жиғип». □ 13:14 «униңға аит хизмәтләр» — яки «униң (йәни, ибадәтханиниң) хизмәтчилири». □ 13:16 «Йәһудийәдә туруватқан..» — яки «Йерусалимда туруватқан..». Ибраний тилида «шу йәрдә туруватқан..». ■ 13:17 Мис. 20:8; Лав. 19:30 □ 13:19 «шабат күнидин илгири» — оқурмәнләрниң есидә барки, оттура шариқтә йеңи күн кәчәт, күн петиши билән башлиниду (мәсилән, «Яр.» 1:5ни көрүң). □ 13:21 «мән үстүңларға қол салимән» — ибраний тилида «үстүңларға бир қол әвәтимән» — Бу ибраний тилида (йеник бир ипадә болғачқа) жумурлуқ гәп еди.

Ят әлликләр билән никаһлинишниң мәнһи қилиниши

²³ Шу күнләрдә мән йәнә Ашдод, Аммон вә Моаб қизлирини хотунлуққа алған бәзи Йәһудаларни байқидим. ²⁴ Уларниң пәрзентлириниң йерими Ашдодчә сөзләйдикән (вә яки жуқуриқи әлләрниң бириниң тилида сөзләйдигән) вә Йәһудий тилида шөзләлмәйдикән. ²⁵ Мән уларни соқушуп әйиплидим, уларни қарғидим, бир нәччисини уруп чач-сақаллирини юлдум, Худаниң нами билән қәсәм ичкүзүп: — Силәрниң қизлириңларни уларниң оғуллириға бәрмәйсиләр, оғуллириңларғиму, өзүңларғиму улардин қиз алмайсиләр! ²⁶ Исраил падишаси Сулайман мошундақ ишларда гуна садир қилған әмәсму? Нурғун әлләр арисидә униңға охшаш һеч қандақ падиша йоқ еди; у өз Худаси тәрипидин сөйүлгән, Худа уни пүткүл Исраил үстигә падиша қилип тиклигән болсиму, лекин һәтта униму ят әллик аяллар аздуруп гунаға патқузған. ■ ²⁷ Әнди силәрниң гепиңларға кирип бундақ чоң рәзиллик қилип, ят әллик қизларни елип Худайимизға вапасизлик қилимизму? — дедим.

²⁸ Баш каһин Әлияшибниң нәвриси, Йояданиң оғуллиридин бири һоронлуқ Санбаллатниң күйоғли еди; мән уни йенимдин қоғливәттим.

²⁹ — «И Худайим, Сән уларни ядинда тутқайсән, чүнки улар каһинлиққа дағ тәккүгүчиләр, каһинлиқ һәм Лавийларға тәвә әһдиниму булғиғучилардур!».

³⁰ Шуниң билән мән уларни ят әлликләрниң булғашлиридин нери қилип пакландурдум вә каһинлар билән Лавийларниң вәзипилириниму *яңливашти*н бәлгүләп, һәр кимни өзиниң ишиға егә қилдим. ³¹ Мән йәнә өз вақтида отун-яғач елип келиниши вә дәсләпки һосулни йәткүзүп турушқиму адәм орунлаштурдум.

«Аһ Худайим, мени ядинда тутуп, маңа шапаәт көрсәткәйсән!».

Эстәр

Падиша Аһашверошның вәзир-вузраларға катта зияпәт бериши

1 Аһашверош (Һиндистандин Һәбәшистанғичә бир йүз жигирмә йәттә өлкигә һөкүмранлиқ қилған Аһашверош)ның тәхттики күнлиридә шундақ бир вақиә болди: —□

2 Шу күнләрдә, у падиша Аһашверош Шушан қәлғәсидики шаһанә тәхтидә олтарғинида, □ 3 у сәлтәнәт сүрүп үчинчи жили барлиқ әмирлири вә бағһакимлириға зияпәт бәрди; Парс вә Медианиң қошуни, шуниңдәк һәр қайси өлкиләрниң есилзадилири вә бәғлириниң һәммиси униң һозуриға һазир болди. □ 4 у сәлтәнитиниң байлиғиниң шаһу-шәвкити вә һәйвитиниң катта жуласини көп күнләр, йәни бир йүз сәксән күн көргәзмә қилди. □ 5 Бу күнләр өтүп кәткәндин кейин падиша йәнә Шушан қәлғәсидики барлиқ хәлиқкә чоң-кичик демәй, ординиң чарбегидики һойлида йәттә күн зияпәт бәрди. 6 У йәр ақ вә көк кәндир жиптин тоқулған пәрдиләр билән безәлгән болуп, бу пәрдиләр мәрмәр таш түврүкләргә бекитилгән күмүч һалқиларға ақ рәңлик кәндир жип вә сөсүн жуңлуқ шойнилар билән есилған еди; ақ қашташ вә ақ мәрмәр ташлар, сәдәп вә қара мәрмәр ташлар ятқузулған мәйдан үстигә алтун-күмүчтин ясалған диванлар қоюлған еди. □ 7 Ичимликлар алтун жамларда тутуп ичиләтти; жамлар бир-биригә охшимайтти; шаһанә мәй-шараплар падишаниң сәлтәнитигә яриша мол еди. 8 Шарап ичиш қайдиси бойичә, зорлашқа рухсәт қилинмайтти; чүнки падиша ордидики барлиқ гождарларға, һәр кимниң ичиши өз хаһиши бойичә болсун, дәп бекитип бәргән еди.

9 Ханиш Ваштиму падиша Аһашверошның ордисида аяллар үчүн зияпәт бәрди.

Ханиш Ваштиниң ярлиққа қаршилиқ көрситиши

10 Йәттинчи күни Аһашверош падиша шараптин кәйпи чағ болғинида, алдида хизмитидә турған Мәһуман, Бизта, һарбона, Бигта, Абагта, Зетар, Каркас дегән йәттә һәрәмғағисини □ 11 ханиш Ваштиниң пухралар вә әмирләрниң алдида гөзәллигини көрсәтсун дәп, уни ханишлиқ тажғини кийип келишкә чарқирғили әвәтти; чүнки у толиму чирайлиқ еди. 12 Лекин һәрәмғағилири ханиш Ваштиға падишаниң әмрини йәткүзгәндә, у келишни рәт қилди; шуниң билән падиша интайин гәзәплинип, униң қәһри өрлиди.

Ваштиниң ханишлиқтин қалдурулуши

□ 1:1 «Аһашверош» — Парс императори болған мошу «Аһашверош» «Ксарксис И»ниң өзи шу (миладийәдин илғири 486-464-жиллар). Испат барки, «Аһашверош» (парс тилида «Аһашверош», грек тилида «Ксарксис» дейлиду) дегән сөз кишиниң исми болмастин, бәлки Парс императориниң умумий бир унвани еди. «Һәбәшстан» — һазирки Ефиопийә. □ 1:2 «Шушан» — гаһи вақитларда «Суза» дәп атилиду. □ 1:3 «Медианиң қошуни» — бәзи алимлар бу сөзни «Медианиң қошун сәрдарлири» дәп чүшиниду. □ 1:4 «У ... зияпәт бәрди... ...сәлтәнитиниң байлиғиниң шаһу-шәвкити вә һәйвитиниң катта жуласини... көргәзмә қилди» — бәзи тарихшунаслар шу катта зияпәтнiң мәхсити Парс империйәсиниң Жаван (Гретсийә)гә тажавуз қилишини планлаш вә тайярлиқ көрүш үчүн еди, дәп қарайду. □ 1:6 «ақ қашташ» — яки «қизил мәрмәр». □ 1:10 «йәттә һәрәмғағиси» — һәрәмғағилири ордидики нурғун ишларда муһим орунда туридиған хизмәтчиләр болуп, көп һалларда улар орда тоқаллирини башқуруш ишиға мәсәул болатти. Улар пичиветилгән әрлар болуп, қизларға чәқилмайтти вә пәрәнтму қалдуралмайтти.

13 Шу вақитларда падишаниң ишлири тоғрилиқ қанун-әһкамларни пишшиқ билгәнләрдин мәслиһәт сораш адити бар еди; шуңа падиша вәзийәтни пишшиқ чүшинидиган данишмәнләрдин сориди 14 (у чағда данишмәнләрдин униң йенида Каршина, Шетар, Адмата, Таршиш, Мәрәс, Марсена, Мәмукан қатарлиқ йәттә Парс билән Медианәи әмирлири бар еди; улар дайим падиша билән көрүшүп туратти, падишалықта улар алдинқи қатарда туратти). □ 15 Падиша улардин: — Ханиш Вашти мәнки падиша Аһашверошның һәрәмғағилар арқилиқ йәткүзгән әмрим бойичә иш қилмиғини үчүн уни қанун бойичә қандақ бир тәрәп қилиш керәк? — дәп сориди.

16 Мәмукан падиша вә әмирләрның алдида жавап берип: — Ханиш Вашти алийлириниң зитиға тегипла қалмай, бәлки падишасимиз Аһашверошның һәр қайси өлкиридики барлиқ әмирләр вә барлиқ пухраларниңму зитиға тәғди. 17 Чүнки ханишның шу қилғини барлиқ аялларның қулиқиға йәтсә, улар «Падиша Аһашверош: «Ханиши Ваштини йенимға елип келиңлар» дәп әмир қилса, у кәлмәпту!» дәп өз әрлирини мәнситмәйдиган қилип қойиду.

18 Парс вә Медиадикли мәликә-ханимлар ханишның бу ишини аңлап, бүгүнла падишаниң барлиқ бәг-әмирлиригә шуниңға охшаш дәйдиган болиду, шуниң билән мәнситмәслик вә хапилиқ үзүлмәйду. □ 19 Падишасимға мувапиқ көрүнсә, алийлиридин мундақ бир ярлиқ чүшүрүлсун, шуниңдәк у Парслар вә Медиаларның мәңгү өзгәртилмәйдиган қанун-бәлгүлимилири ичигә пүтүлгәйки, Вашти иккинчи падиша Аһашверошның һозуриға кәлмигәй; униң ханишлиқ мәртивиси униңдин яхши биригә берилгәй. □ 20 Алийлириниң жақалиған ярлиғи пүтүн сәлтәнитигә йетип аңланған һаман (униң сәлтәнитиниң зимини бепаян болсиму), аялларның һәр бири өз еригә, мәйли чоң болсун кичик болсун уларға һөрмәт қилидиган болиду, — деди.

21 Мәмуканниң бу геппи падиша билән әмирлирини хуш қилди; падиша униң геппи бойичә иш көрди. 22 У падишаниң барлиқ өлкилиригә, һәр бир өлгигә өз йезиғи билән, һәр қайси әл-милләткә өз тили билән хәтләрни әвәтип: «Һәр бир әр киши өз аилиси ичидә ғоҗайин болсун, шундақла өз ана тили билән сөзлисун» дегән әмирни чүшүрди. □

2

Йеңи ханиш таллаш

1 Бу ишлар өтүп, падиша Аһашверошның ғәзиви бесилғанда, у Ваштини сеғинип, униң қилғинини һәм униң үстидин чиқирилған ярлиғи һәқкидә әсләп ойлинип қалди. □ 2 Шу сәвәптин падишаниң хизмитидә турған ғоҗидарлар униңға: — Алийлири үчүн саһибҗамал яш қизларни издәп теппип кәлтүргәйла; 3 алийлири падишалығидики һәр қайси өлжиләрдә барлиқ гөзәл қизларни жиғип, Шушан қәлғәсидики һәрәмсарайға кәлтүрүшкә әмәлдарларни тәйингәйла; қизлар ордидики қиз-аялларға мәсъял болған һәрәмғағиси һеғайниң қолиға

□ 1:14 «даим падиша билән көрүшүп туратти» — ибраний тилида «даим падишаниң йүзини көрүп туратти». □ 1:18 «...хапилиқ үзүлмәйду» — ибраний тилида «...хапалиқ купайә болиду» яки «...хапалиқ йәтәрлик болиду!».

□ 1:19 «Парслар вә Медиаларның мәңгү өзгәртилмәйдиган қанун-бәлгүлимилири ичигә пүтүлгәйки...» — оқурмәнләргә аянки, Парс-Медиа империясиниң барлиқ қанулири чиқирилғандин кейин қәтғий өзгәртишкә, бекар қилишқа болмайду, дәп бекитилгән.

□ 1:22 «өз ана тили билән сөзлису» — бу сөзниң мәхсити бәлким әр кишиниң өз өйидә қайси тилниң ишлитилишигә һоқуқи бар дәп тәкитләш үчүн болса керәк. □ 2:1 «әсләп ойлинип қалди» — ибраний тилида бу сөзләрдин бир хил пушайманниң пуриғи чиқиду.

тапшурулғай; уларға керәклек упа-әңликләр тәминләнғәй. ⁴ Алийлирини сөйүндүргән қиз Ваштиниң орнини бесип ханиш болсун, деди. Бу гәп падишани хуш қилди вә у шундақ қилди.

Эстәрниң ордиға киргүзүлүши

⁵ Шушан қәлтәсидә Бинямин қәбилисидин, Кишниң әвриси, Шимәйниң нәвриси, Яирниң оғли Мордикай исимлик бир Йәһудий бар еди ⁶ (Киш болса Бабил падишаси Небоқаднәсар Йәһуда падишаси Йәконияһ билән бир топ кишиләрни тутқун қилип Йерусалимдин әкәткәндә, улар билән биллә әсир қилинип кетилгән еди). ■ ⁷ Мордикай өзениң тағисиниң қизи һадассәһни (йәни Эстәр) беқип чоң қилған еди, чүнки униң ата-аниси йоқ еди. Бу қиз гөзәл, тақи-турқи келишкән еди; ата-аниси өлүп кәткән болғачқа Мордикай уни өз қизи қатаридә беқип чоң қилған еди. ⁸ Падишаһниң әмри вә ярлиғи жақаланғандин кейин нурғун қизлар Шушан қәлтәсигә кәлтүрүлүп һегайниң қолиға тапшурулди; шундақ болдики, Эстәрму ордиға кәлтүрүлүп ордидики қиз-аялларға мәсәул болған һегайниң қолиға тапшурулди. ⁹ Эстәр һегайға яққан болуп, у униңа илтипат көрсәтти; у тезла униңға упа-әңлик вә тегишлик йәмәкликләрни тәминлиди һәм ордидин униңға талланған йәттә кенизәкни бәрди; андин уни кенизәклири билән һәрәмсарайниң әң есил жайидин орун бәрди. ¹⁰ Эстәр өзениң миллити вә теги-тәктини һеч кимгә ейтмиди, чүнки Мордикай униңға буни ашкарилимасликни тапилиған еди. ¹¹ Мордикай Эстәрниң һал-әһвалидин хәвәр тепис вә униңға қандақ муамилә қилинидиғанлиғини билиш үчүн, һәр күни һәрәмсарайниң һойлиси алдида айленип жүрәтти. ¹² Қизларға аит рәсмийәт бойичә, һәр бир қизниң ордиға кирип падиша Аһашверош билән биллә болуш нөвитидин авал, он икки ай бәдинини тазилиши керәк еди, чүнки қизларниң «тазилиниш күнлири» мундақ йол билән ада қилинатти: — алтә ай мурмәкки мейи билән, алтә ай әтир-әңлик вә шундақла қизларниң бәдинини пакизлайдиған башқа буюмлар билән пәрдаз қилиниши керәк еди. ¹³ Қиз падишаниң һозуриға киридиған чағда мундақ қаидә бар еди: — Ордиға киргәндә униң немә тәливи болса, шулар һәрәмсарайдин униңға бериләтти. ¹⁴ Қиз ахшими кирип кетип, әтиси әтигәндә қайтип чиққанда һәрәмсарайниң «иккинчи бөлүм»игә қайтурулуп, тоқал-кенизәкләргә мәсәул болған падишаниң һәрәмъяғиси Шаашғазниң қолиға тапшурулатти; падиша у қизға амрақ болуп қелип, исмини атап чақирмиғичә, у иккинчи ордиға кирип падиша билән биллә болмайтти. ¹⁵ Мордикайниң тағиси Абихаилниң қизи Эстәр, йәни Мордикай өз қизи қилип беқивалған қизниң падиша билән биллә болушқа кириш нөвити кәлгәндә, у қизларға мәсәул болған падишаниң һәрәмъяғиси һегай өзигә тәйярлап бәргән нәрсиләрдин башқа һеч нәрсини тәләп қилмиди. Эстәрни көргәнләрниң һәммиси уни яқтуруп қалатти.

Эстәрниң ханиш қилип тиклиниши

¹⁶ Падиша Аһашверош салтәнәт сүрүп йәттинчи жилиниң онинчи ейиға, йәни Тәбәт ейиға кәлгәндә, Эстәр униң билән биллә болушқа шаһанә ордиға башлап кирилди. □ ¹⁷ Падиша Эстәрни башқа барлиқ қизлардин яхши көрүп қалғачқа, шундақла Эстәр уни илтипати һәм амрақлиғиға еришкән болғачқа, падиша ханиш тажини униң бешиға кийдүрүп, уни Ваштиниң орниға

■ **2:6** 2Пад. 24:14 □ **2:16** «йәттинчи жилиниң онинчи ейи» — «Эстәр» дегән китапта айлар әгәр сан бойичә елинған болса, ибрани талендаридики вақитни көрситиду. Әгәр айлар исми билән елинған болса, Парс календаридики вақитни көрситиду. Ушбу айттики вақит тәхминән миладийәдин илгәрки 478-жилниң он иккинчи ейиға тоғра келиду.

ханиш қилип тиклиди. ¹⁸ Андин падиша өзиниң барлиқ әмирлири вә бәг-һакимлириға Эстәрниң иззәт-һөрмити үчүн катта зияпәт бәрди; у йәнә һәр қайси өлкиларгә баҗ-алвандин азат мәзгил болсун дәп елан чиқарди һәмдә шаһанә байлиқлиридин сехийлиқ билән инғамларни бәрди. □

Мордикайниң сүйқәстни паш қилиши

¹⁹ Иккинчи қетим қизлар шундақ жигилған вақитта Мордикайниң орда дәрвазисидә олтиридиған орни бар болған еди □ ²⁰ (Эстәр Мордикайниң тапилиғини бойичә, өзиниң миллити вә теги-тәктини йәнила башқиларға ейтмиған еди; чүнки Эстәр Мордикайниң гепини илгири баққан вақитта аңлиғандәк аңлайтти). ²¹ У күнләрдә, Мордикай орда дәрвазисидики орнида олтарған вақтида, падишаниң Бигтан вә Тәрәш дегән икки дәрвазивән һәрәмғағиси падиша Аһашверошқа ғәзәлинип, униңға қол селишни қәсләватқан еди. ²² Бу сүйқәстни Мордикай сезип қелип, уни ханиш Эстәргә ейтти; Эстәр бу ишни Мордикайниң намида падишаға сөзләп бәрди. ²³ Бу иш сүрүшгә қилинивиди, раст болуп чиқти вә у иккиси дарға есилди. Бу вақиә падишаниң көз алдида тарих-тәзкирә китавида пүтүлди.

3

һаманниң Йәһудийларниң нәслини йоқитиш сүйқәсти

¹ Бу ишлардин кейин падиша Аһашверош Агагийлардин болған һаммидатаниң оғли һаманниң мәнсивини өстүрди; падиша униң орнини өстүрүп, өзи билән биллә ишләйдиған барлиқ әмирләрниңкидин жуқури қилди. ² Падиша униң һәққиәдә әмир қилғачқа, орда дәрвазисидә турған падишаниң барлиқ әмәлдарлири һаманниң алдида тазим қилип баш уратти; лекин Мордикай болса һаманға нә тазим қилмиди, нә баш урмиди. □ ³ Орда дәрвазисидә турған падишаниң хизмәткарлири Мордикайдин: — Сили немишкә падишаниң әмригә хилаплиқ қилидила? — дәп сорайтти. ⁴ Шундақ болдики, улар һәр күни несийһәт қилишқан болсиму, у кулақ салмиғандин кейин, улар: — Қени, Мордикайниң қилған бу ишиға йол қоюламду-йоқ, бир көрәйличу, дәп буни һаманға ейтти; чүнки у уларға өзиниң Йәһудий экәнлигини ейтқан еди. □ ⁵ һаман Мордикайниң өзигә баш уруп тазим қилмиғанлиғини көрүп қаттиқ

□ **2:18** «баҗ-алвандин азат мәзгил болсун дәп елан чиқарди» — яки «дәм елиш болсун дәп елан чиқарди». Ибраний тилида ««бир «азат» жақалиди». □ **2:19** «Иккинчи қетим қизлар шундақ жигилған вақит» — бу «жигилиш» дегәнниң немә экәнлиги һазир ениқ әмәс. Бәзи алимлар падиша Эстәрни ханиш дәп тиклиғәндин кейин, иккинчи бир тоқални алмақчи еди, дәп қарайду. «Мордикайниң орда дәрвазисидә олтиридиған орни бар еди» дегән сөзләр Мордикайниң мәнсәпдар болуп тикләнгенлигини көрситиду. Чүнки шу күнләрдә мәлум җайниң әмәлдарлири яки ақсақаллири, шундақла сорақчилар иш беҗириш үчүн шәһәр дәрвазисидә яки орда дәрвазисидә олтиратти. □ **3:2** «...Мордикай болса һаманға нә тазим қилмиди, нә баш урмиди» — Мордикайниң тазим қилмаслиғи яки баш урмаслиғиниң сөвәви бәлким Тәвраттики «Қан.» 25:17-19дики хатирә түпәйлидин болса керәк. һаман Амаләк еди, Амаләкләр болса Исраилниң кона рәқиби еди. һаман әслидә Самуил пәйғәмбәр өлтүргән Амаләк болған Агаг падишаниң әвлади болғачқа, бәлким Йәһудий хәлқиғә тәхиму өч болуши мүмкин («Мис.» 17:8-16, «1Сам.» 15:17-23, «Қан.» 25:17-19ни көрүң). Мәлум бир кишиға тазим қилиш Тәвратқа хилап иш әмәс. Тәврат дәвридә Исраиллар өз падишалириға шундақ тазим қилатти яки ғаһи вақитларда бир-биригә тазим қилатти. «Яр.» 23:7, «1Сам.» 24:8, «2Сам.» 14:4, «1Пад.» 1:16ни көрүң. У «бутпәрәслик» һесапланмайтти. □ **3:4** «Мордикайниң қилған бу ишиға йол қоюламду-йоқ, бир көрәйличу?» — ибраний тилида «Мордикайниң ишлири тураламду-йоқ, бир көрәйличу?» дейлиду. Башқа бир хил тәржимиси: — «Қени Мордикай гепидә ахиригичә чиң тураламдин, бир көрәйличу?».

гәзәпләнди. ⁶ Лекин у «Мордикайниң үстигә қол селишни кичиккинә бир иш» дәп һесаплиди; чүнки улар Мордикайниң миллитини униңға дәп қойған еди; шуңа һаман Аһашверошниң пүткүл падишалиғидики Йәһудийларни, йәни Мордикайниң хәлқини бирақла йөқитиш йолини издәп жүрди.

Һаманниң Йәһудийларниң нәслини қурутуетишни қәстлиши

⁷ Падиша Аһашверошниң он иккинчи жили биринчи айда, йәни Нисан ейида, бириси һаманниң алдида қутлуқ ай-күнни бекитиш үчүн һәр күн, һәр ай бойичә «пур», йәни чәк ташливи, он иккинчи айға, йәни «Адар ейи»ға чиқти. □ ⁸ Һаман падиша Аһашверошқа: — Падишаһлиқлириниң һәр қайси өлкиридикки әл-милләтләр арасида чечилип яшаватқан бир хәлиқ бар; уларниң қанун-бәлгүлимилири башқа хәлиқләрниңкигә охшаймаду, улар алийлириниң қанун-бәлгүлимилиригиму бойсунмайду; шуңа уларниң яшишиға йол қоюш алийлириға һеч пайда йәткүзмәйду. ⁹ Әгәр падишасимға лайиқ көрүнсә, уларни йөқитиш тоғрилиқ ярлиқ пүтүп чүшүргәйла; мана мән өз йенимдин он миң талант күмүчни алийлириниң ғәзнилиригә селиш үчүн падишалиқниң ишлирини башқуридиған хадимларниң қолиға тапшуримән, деди. □

¹⁰ Шуниң билән падиша өзиниң бармиғидин үзүкни сийрип чиқирип, Йәһудийларниң рәқиби, Агагий һаммидатаниң оғли һаманға берип: ¹¹ — Шу күмүчләрни өзүңгә инғам қилдим, у хәлиқниму саңа тапшурдум, уларни қандақ қилишни халисан, шуңдақ қил! — деди. □

Падишаһниң һаманниң Йәһудийларниң нәслини қурутушиға рухсәт қилиши

¹² Андин биринчи айниң он үчинчи күни падишаниң мирзилири чақирилип, ярлиқ һаманниң барлиқ тапилиғини бойичә пүтүлди; у һәр қайси өлкиләргә өз йезиғида, һәр қайси әл-милләткә өз тилида яздурулуп, һәр бир өлкиләрниң валилириға, һәр бир әл-милләтниң әмирлиригә әвәтилди; ярлиқ падиша Аһашверошниң намида пүтүлгән болуп, униң үзүк мөһүри билән печәтләнди. ¹³ Ярлиқ мәктуплири чапармәнларниң қоли билән падишалиқниң һәр қайси өлкилиригә йәткүзүлди; униңда бир күн ичидә — Он иккинчи айниң, йәни Адар ейиниң он үчинчи күни қери-яш, балилар вә аяллар демәй, барлиқ Йәһудийларни қоймай қирип, өлтүрүп, нәсли қурутуетилсун, уларниң мал-мүлки олжа қилинсун, дейилгән еди. ¹⁴ Шу ярлиқ һәр бир өлкидә жақалиниш үчүн, шуңдақла шу күни һәр бир хәлиқ шуңдақ қилишқа тәйяр болуп туруши үчүн, мәктупниң көчүрмә нусхилири һәр бир әл-милләткә елан қилинмақчи болди. ¹⁵ Чапармәнләр падишаниң әмри бойичә дәрһал йолға чиқти; ярлиқ Шушан қәлғәсиниң өзидиму елан қилинди. Бу чағда падиша һаман билән шарап ичишкә олтарған еди. Лекин Шушан шәһиридикиләр дәккә-дүккигә чөмүп кетишти.

□ **3:7** «пур», йәни чәк ... он иккинчи айға, йәни «Адар ейи»ға чиқти» — чәкниң он иккинчи айға чиқиши интайн әжайип иш еди. Биз шу иш тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтимиз.

□ **3:9** «он миң талант» — бир «талант»ниң топтоғра қанчилик экәнлиги һазир бизгә намәлум, Парс империйаси бойичә бәлким 34-45 килограм болуши мүмкин; шуңа 10000 талант күмүч бәлким аз дегәндә 340 тонничә болатти; бу пәвқуладдә көп пул падишаниң жилиқ кириминиң үчтин икки қисмиға баравәр болуп, пара һесаплинати; шүбһисизки, мошу пара бәлким Йәһудий хәлқи йөқитилсә, улар тапшуридиған бајларниң орниға болсун дәп берилгән; лекин у Йәһудийлар тапшурушқа тегишлик бајдин хеләлә көп еди. һаман «хәлиқ»ниң Йәһудий хәлқи экәнлигини тилға елишқа бәтиналмиди; чүнки бурунқи Парс императорлири Йәһудий хәлқигә чоң һөрмәт билдүрүп кәлгән еди. □ **3:11** «Шу күмүчләрни өзүңгә инғам қилдим» — башқа бир хил тәржимиси: «Әнди бу сениң пулуң болғандин кейин, қобул қилай».

4

Йәһудийларның ярлиқ түпәйлидин қайғаға чөмүши вә роза тутуши

1 Мордикай болуватқан ишлардин хәвәр тапқандин кейин егинлирини житип, үстигә бөз артип, вә усти-бешиға күл чечип, шәһәрнің оттурисыға чиқип наһайити қаттиқ вә әләмлик пәрәд көтәрди. 2 У орда дәрвәзиси алдыға келип тохтап қалди; чүнки бөз йепинған һәр қандақ адәмнің орда дәрвәзисидин киришигә рухсәт йоқ еди. 3 Падишаһнің әмри вә ярлиги йәткүзүлгән һәр қайси өлкиләрдә Йәһудийлар арисидә қаттиқ налә-пәрәд көтирилди; улар роза тутуп, көз йеши қилип, жиға-зерә қилди; нурғун кишиләр бөз йепинип күлдә егинап йетишти.

Мордикайның Әстәрдин падишадин рәһим тилишини тәләп қилиши

4 Әстәрнің хизмитидә болған дедәклири вә һәрәмғағилири бу ишни униңға ейтивиди, ханишның көңли интайин еғир болди; Мордикайның бөзни ташлап, кийивелишиға кийим-кечәк чиқартип бәрди, лекин Мордикай қобул қилмиди.

5 Шунинч билән Әстәр өзиниң хизмитидә болушқа падиша тайинлап әвәткән һәрәмғағилиридин һатақ исимлиқ бирини чақирип, уни Мордикайның кешиға берип, бу ишниң зади қандақ иш екәнлигини, немә сәвәптин болуватқанлигини тиң-тиңлап келишкә әвәтти. 6 Шунинч билән һатақ орда дәрвәзиси алдидики мәйданға келип Мордикай билән көрүшти. 7 Мордикай бешиға кәлгән һәммә ишни, һаман Йәһудийларның нәслини қурутуветиш үчүн падишаниң ғәзнилиригә тапшурушқа вәдә қилған күмүчнің санини қалдурмай ейтип бәрди. 8 Мордикай йәнә һатаққа Шушанда жақаланған, Йәһудийларни йоқитиш тоғрисидики ярлиқның көчүрмисини Әстәрнің көрүп беқишиға йәткүзүп беришкә тапшурди һәмдә униңға Әстәргә әһвални чүшәндүрүп, ордыға кирип падиша билән көрүшүп өз хәлқи үчүн падишадин өтүнүп илтижа қилип беқишқа үндәшни тапилиди. 9 һатақ қайтип келип Мордикайның гәплирини Әстәргә йәткүзди. 10 Әстәр һатаққа Мордикайға ейтидиған гәпләрни тапшуруп, уни Мордикайның йениға йәнә әвәтти: —

11 «Падишаһның барлиқ хизмәткарлири вә һәр қайси өлкә хәлиқлири, мәйли әр болсун аял болсун, чақиртилмай туруп ички һойлиға, падишаниң һозуриға өз мәйличә кирсә, падиша униңға илтипат көрситип алтун һасисини тәңләп өлүмдим кәчүрүм қилмиса, ундақта у кишигә нисбәтән бешиға чүшидиған бирла қанун-бәлгүлимә бардур: — у өлүм қазасини тартиду. һазир мениң падиша билән көрүшүшкә чақиртилмиғинимға оттуз күн болди».

12 Әстәрнің сөзлири Мордикайға йәткүзүлүвиди, 13 Мордикай муну гәпләрни Әстәргә йәткүзүшни һавалә қилди: — «Сән көңлүндә мән ордида яшаватимән, шуңа барлиқ башқа Йәһудийлардин бехәтәр болуп қутулимән, дәп хиял әйлимә. 14 Әгәр бу чағда сән жим турувалсаң, Йәһудийларға башқа тәрәптин мәдәт вә нижат чиқиши мумкин; лекин у чағда сән өз ата қәмәтиң билән қошулуп йоқитилисән. Ким билсун, сениң ханишлиқ мәртивисигә еришкиниң дәл бүгүнки мошундақ пәйт үчүн болғанму?» □

15 Әстәр Мордикайға мундақ дәп жавап қайтурди: — 16 «Сән берип, Шушандики барлиқ Йәһудийларни жиққин; мениң үчүн роза тутуп, үч кечә-күндүз һеч йемәңлар, һеч ичмәңлар; мән һәм дедәклиримму шундақ роза тутимиз. Андин

□ 4:14 «...сән өз ата қәмәтиң билән қошулуп йоқитилисән» — әгәр Худа Йәһудийларни башқа йол билән қутқузса, Әстәрнің әһвали берибир наһайити хәтәрлик болатти. Чүнки шу чақичә ордикиләрдин хелә көп адәмләр униң Мордикайға туққан вә шундақла Йәһудий миллитидин екәнлигини билгән болуши мумкин еди.

кейин мэн қанунға хилаплиқ қилип падишаниң һозуриға киримән, маңа өлүм кәлсә, өләй!».

¹⁷ Шуниң билән Мордикай у йәрдин кетип, Эстәрниң тапилигинидәк қилди.

5

Эстәрниң зияпәт өткүзүп падиша билән һаманни мейман қилиши

¹ Үчинчи күни Эстәр шаһанә кийимлирини кийип, ординиң ичкирики һойлисиға кирип, падишаниң өйлириниң удулида турди; падиша болса өз шаһанә өйидики тәхтидә, өйдин дәрвазиға қарап олтиратти. ² Падиша ханиш Эстәрниң һойлида турғинини көрди; ханиш униң нәзиридә илтипат тапқач, у қолидики алтун һасинини униңға тәңлиди. Эстәр алдиға келип шаһанә һасиниң учига қолни тәккүзди. ³ Падиша униңдин: — И ханишим Эстәр, бирәр ишиң бармиди? Немә тәливиң бар? һәтта падишалигимниң йеримини тәләп қилсаңму шу саңа берилиду, деди.

⁴ — Эгәр алийлириға лайиқ көрүнсә, падишасимниң һаманни елип өзлиригә тәйярлиған зияпитимгә дахил болуп қәдәм тәшрип қилишлирини өтүнимән, — деди Эстәр.

⁵ Падишаһ: — Тез берип һаманни қичқирип келиңлар, Эстәрниң дегинидәк қилинсун, — деди. Шуниң билән падиша һаманни елип Эстәр тәйярлиған зияпәткә барди. ⁶ Дәстихан үстидә шарап ичиливатқанда падиша Эстәргә: — Немә тәливиң бар? У саңа берилиду; немә илтижайиң бар? һәтта падишалигимниң йеримини тәләп қилсаңму шундақ қилиниду, деди. ⁷ Эстәр униңға жавап берип: — Мениң тәливим вә илтижайим болса, — ⁸ Мабада мән алийлириниң нәзиридә илтипатқа еришкән болсам, шундақла падишасимға мениң тәлимни ижабәт қилиш һәм илтижайимни орундаш мувапиқ көрүнсә, алийлириниң һаманни биргә елип әтә силәргә тәйярлайдиған зияпитимгә йәнә бир қетим дахил болушлирини өтүнимән; әтә мән чоқум падишасимниң әмри бойичә иш қилимән, — деди.

Һаманниң дар тәйярлиши

⁹ Шу күни һаман көңлидә яйрап, хошал-хурам қайтип чиқти; лекин Мордикайниң орда дәрвазисидә униң алдида нә орниниң қопмай нә мидирлимай олтарғанлигини көргәндә, көңли униңға қаттиқ қәһр-ғәзәпкә толди. ¹⁰ Лекин һаман ғәзивини бесивелип, өйигә кәлди-дә, дост-ағинилирини вә хотуни Зәрәшни чақиртип, ¹¹ өзиниң байлиқлириниң шан-шәриви, пәрзәнтлириниң көплүги, шундақла падишаниң өзини қандақ өстүрүп барлиқ һөрмәт-иззәткә сазавәр қилғанлиги, өзини қандақ қилип падишаниң һәммә әмирлири вә әмәлдарлиридин үстүн мәртивигә егә қилғанлиги тоғрисида бир-бирләп сөзләп кәтти.

¹² һаман йәнә: — Силәргә десәм, ханиш Эстәр мениңдин башқа мейман чиллимай, пәкәт падиша билән иккимизнилә өзи тәйярлиған зияпәткә чиллиған еди, әтиму мени падиша билән биллә өзи тәйярләйдиған зияпәткә чиллиди.

¹³ Шуғиниси, орда дәрвазисидә олтарған һелиқи Мордикай дегән Йәһудийни көргинимдә, буларниң һәммиси маңа толиму мәнәсиз туюлиду, деди.

¹⁴ Андин аяли Зәрәш вә барлиқ дост-ағинилири униңға жавап берип: — Әллик гәз егизликтики дардин бирни тәйярлап, әтә әтигәндә падишадин Мордикайни дарға есишни тәләп қилсила болмидиму, шуниңдин кейин хошал яйриған һалда падиша билән биллә зияпәткә баридила, дейишти. Бу гәп һаманни хуш қиливәттти, шуниң билән у дар яситип қойди.

6

Падишаның, Мордикайның хизмэт көрсөткөнлигини, лекин унцға һәк бәрмигәнлигини билиши

¹ Шу күни кечиси падишаның уйқиси қечип, тарих-тәзкиринамини әкәлдүрди вә булар уның алдида окуп берилди. ² Бир йәрде: «Падишаның Бигтана, Тәрәш дәйдиган орда дәрвазисини бақидиган икки һәрәмъағиси бар еди, улар падиша Аһашверошқа қол селишқа кәстлигәндә, Мордикай бу ишни паш қилип хәвәр йәткүзгән, дәп пүтүлгән еди.

³ Падишаһ: — Бу иш үчүн Мордикайға қандақ нам-шөһрәт вә иззәт-икрам наил қилинди? — дәп сориди.

— У һеч немигә еришмиди, — дәп жавап беришти падишаның йенидики хизмәттә болған ғуламлири.

⁴ — Орда һойлисида ким бар? — дәп сориди падиша. Бу чағда һаман падишадин Мордикайни өзи тәйярлап қойған дарға есишни тәләп қилғили келип, ординиң ташқириқи һойлисиға киргән еди. □

⁵ — Мана, һаман һойлида туриду, — дейишти падишаның ғуламлири унцға.

— Кирсун, — деди падиша. ⁶ һаман киривиди, падиша уныңдин: — Падиша иззәт-һөрмитини қилишни яхши көргән кишигә немә ишларни қилиши керәк? — дәп соривиди, һаман көңлидә: «Падиша иззәт-һөрмитини қилишни яхши көргән киши мениңдин башқа йәнә ким болатти?» — дәп ойлиди-дә ⁷ падишаға:

— Падиша иззәт-һөрмитини қилишни яхши көргән кишигә ⁸ падишасим дайим кийидиган шаһанә кийим-кечәк вә дайим минидиган арғимақ, йәни бешигә шаһанә таж-бәлгү тақалған арғимақ елип келинип, ⁹ шаһанә кийим билән арғимақни падишаның әң муһтәрәм әмирлиридин биригә тутқузсун, у кийимни падишасим иззәт-һөрмитини қилишни яхши көргән кишигә кийгүзүп вә уни арғимаққа миндүрүп шәһәр мәйдан-кочилирини айландурсун вә уның алдида: «Қараңлар! Падиша иззәт-һөрмитини қилишни яхши көргән кишигә мошундақ муамилә қилиниду!» дәп жакалап маңсун, — деди.

¹⁰ Шуның билән падиша һаманға: — Тез берип дегиниңдәк шаһанә кийим билән арғимақни әпкәл, орда дәрвазисиниң алдида олтарған аву Йәһудий Мордикайға дәл сөзүңдәк қилгин; сениң дегәнлириңниң бирәрсиму кам болуп қалмисун! — деди.

¹¹ Шундақ қилип һаман шаһанә кийим билән арғимақни әкелип, алди билән Мордикайға шаһанә кийимни кийгүзди, андин уни арғимаққа миндүрүп, шәһәр мәйдан-кочилирини айландурди вә уның алдида: — «Мана, падиша иззәт-һөрмитини қилишни яхши көргән кишигә мошундақ муамилә қилиниду!» дәп жакалап маңди. ¹² Мордикай йәнила орда дәрвазисиниң алдиға қайтип барди; һаман болса гәм-қайғуға петип, бешини чүмкигән һалда алдирап-тенәп өз өйигә қайтип кәтти. □ ¹³ һаман хотуни Зәрәшкә вә барлиқ дост-ағинилиригә бешигә кәлгәнлириниң һәммисини ейтип бәрди. Андин уның данишмәнлири билән хотуни Зәрәш буни аңлап унцға: — Мордикайниң алдида йеңилишқа башлаптила; у әгәр Йәһудийларниң нәслидин болса, уни йеңәлмәйла, әксичә сөзсиз уның алдида мәғлуп болидила, дейишти. ¹⁴ Улар теһи һаман билән сөзлишиватқан чегидә, падишаның һәрәмъағилири келип һаманни Эстәр тәйярлиған зияпәткә беришқа алдирапти.

□ **6:4** «Орда һойлисида ким бар?» — яки «орда һойлисиға киргән әшу киши ким?». □ **6:12** «орда дәрвазисиниң алдиға қайтип барди» — бу сөз бәлким әмәлдарлиқ вәзиписини қайтидин башлиғанлиғини көрситиши мүмкин.

7

Эстэрниң падишага һаманниң яман гәризини ейтиши

¹ Шуниң билән падиша билән һаман ханиш Эстэрниң зияпитигә дахил болушқа кәлди. □ ² Падиша иккинчи қетимлик зияпәт үстидә шарап ичиливатқанда Эстәрдин: — И ханиш Эстәр, немә тәливиң бар? У саңа ижабәт қилиниду. Немә илтмасиң бар? Һәтта падишалиғимниң йеримини илтмас қилсаңму шундақ қилиниду, — деди.

³ — Әгәр нәзәрлиридә илтипатқа еришкән болсам, и алийлири, вә падишасимға мувапик көрүнсә, мениң илтмасим өз женимни айиғайла, шуниңдәк мениң тәливим өз хәлқимни сақлиғайла; ⁴ чүнки биз, йәни мән вә мениң хәлқим биргә йоқитилип, қирилип, нәслимиздин қурутулушқа сетиветилдуқ. Әгәр биз қул вә дедәкликкә сетиветилгән болсақ, сүкүт қилған болаттим; лекин падишасимниң тартидигән зийниниму дүшмән төләп берәлмәйтти, — дәп җавап бәрди Эстәр. □

⁵ Падиша Аһашверош ханиш Эстәрдин: — Бундақ қилишқа петинған киши ким екән? У қәйәрдә?! — дәп сориди. Эстәр җававән: —

⁶ Бу дүшмән вә зәһәрхәндә мана мошу рәзил һаман! — девиди, һаман падиша билән ханиш алдида шу заматла дәккә-дүккигә чүшти.

Һаманниң өзи тәйярлиған дарға есилиши

⁷ Шуниң билән падиша қәһри-ғәзәпкә келип зияпәт-шарап үстидин турди-дә, чарибакқа чиқип кәтти; һаман болса ханиш Эстәрдин женини тиләшкә қалди; чүнки у падишаниң өзигә җаза бәрмәй қоймайдиған нийәткә кәлгәнлигини көрүп йәткән еди. ⁸ Падиша чарибакдин зияпәт-шарап нәстихиниға қайтип кәлгинидә һаманниң өзини Эстәр йөләнгән диванға ташлиғиничә турғинини көрди-дә: —

— Қара, униң ордида мениң алдимдила ханишқа зорлуқ қилғиливатқинини?! — девиди, бу сөз падишаниң ағзидин чиқиши биләнла адәмләр һаманниң баш-көзини чүмкәп қойди. □ ⁹ Падишаһниң алдида туруватқан һәрәмғағилиридин һарбона исимлик бириси: — Йәнә бир иш бар, мана, һаман алийлириниң һаяти үчүн гәп қилған Мордикайни есиш үчүн, әллик гәз егизликтә ясатқан дар тәйяр туриду, у дар һазир мошу һаманниң һойлисидә, девиди, падиша: — һаманни униңға есиңлар! — деди. ¹⁰ Шуниң билән улар һаманни у Мордикайға тәйярлап қойған дарға асти; шуниң билән падишаниң ғәзиви бесилди.

8

Мордикайниң жуқури мәртивигә өстүрүлүши

¹ Падиша Аһашверош шу күни Йәһудийларниң дүшмини һаманниң өй-зиминини илтипат қилип ханиш Эстәргә бәрди; Мордикайму падишаниң һозуриға

□ **7:1** «...Эстәрниң зияпитигә дахил болушқа кәлди» — ибраний тилида «... Эстәрниң зияпитигә ичишкә кәлди». □ **7:4** «Әгәр биз қул вә дедәкликкә сетиветилгән болсақ, сүкүт қилған болаттим; лекин падишасимниң тартидигән зийниниму дүшмән төләп берәлмәйтти» — башқа бир хил тәржимиси: — «Әгәр биз қул вә дедәкликкә сетиветилгән болсақ, мән сүкүт қалаттим; чүнки биз тартидигән күләпәтниң падишани аварә қилғичилиги йоқ еди». «Дүшмән падишасимниң тартидигән зийниниму төләп берәлмәйтти» дегәнниң мәнаси бәлким биринчидин, Йәһудийлар қул-дәдәк қилинса баж төлимәйтти; иккинчидин, Худа Ибраһимға: «Ким сән вә әвлатлириңни қарғиған болса мән уни қарғаймән, сән вә әвлатлириңни ким бәрикәтлигән болса мән уни бәрикәтләймән» дәп вадә қилған еди («Яр.» 12:2-3). Ким Йәһудий хәлқигә зиянкәшлик қилса, Худаниң җазасини тартиду. «Қошумчә сөзимизиниму көрүң. □ **7:8** «баш-көзини чүмкәп қойди» — бәлким өлүм җазасиға мәһкүм қилинғанлар падишаниң йүзини көрмисун дәп шундақ қилған болса керәк.

кәлтүрүлди, чүнки Эстәр өзиниң Мордикай билән туққан экәнлигини падишаға дәп бәргән еди. ² Падиша өзиниң һамандин қайтурувалған үзүгини чиқирип Мордикайға бәрди, Эстәрму Мордикайни һаманниң өй-жайини башқурушқа қойди.

Эстәрниң падишадин һаманниң сүйқәстини бекар қилишни тилиши

³ Эстәр йәнә падишаниң алдиға келип айиғиға жиқилип, көзигә яш алған һалда падишадин Агагийлардин болған һаман кәлтүрүп чиққан балаю-апәтни һәм униң Йәһудийларни йоқитиш сүйқәстини бекар қилишни йелинип өтүнди.

⁴ Падиша алтун һасисини Эстәргә тәңливиди, Эстәр орниндин қопуп падишаниң алдида турди.

⁵ — Әгәр алийлири мақул көрсә, әгәр мән падишаниң алдида илтипатқа еришкән болсам, әгәр падишасим бу ишни тоғра дәп қариса, шуниңдәк мәндин мәмнун болса, ярлиқ чүшүрүп Агагийлардин һаммидатаниң оғли һаман язған мәктупларни, йәни падишасимниң һәр қайси өлкисидики Йәһудийларни йоқитиш тоғрисидики мәктупларни бекар қилидиган бир ярлиқ йезилишни тиләймән. □ ⁶ Чүнки мән өз хәлқимгә чүшидиган бу балаю-апәткә қандақму чидап қарап туралаймән? Өз туққанлиримниң йоқитилишиға қандақму чидап қарап туралаймән? — деди Эстәр падишаға.

⁷ Падиша Аһашверош ханиш Эстәр билән Йәһудий Мордикайға: — Мана, һаман Йәһудийларға зиянкәшлик қилмақчи болғачқа, мән униң өй-зиминини Эстәргә бәрдим вә униң өзини улар дарға асти. □ ⁸ Әнди силәр өзүңларниң тоғра тапқини бойичә мениң намимда Йәһудийлар үчүн бир ярлиқ йезип, мениң үзүк мөһүрүмни бесиңлар; чүнки падишаниң намида йезилған, падишаниң үзүк мөһүри бесилған ярлиқни һеч ким бекар қилалмайду, деди. □

⁹ Шу чағда, үчинчи айда, йәни Сиван ейиниң жигирмә үчинчи күни, падишаниң мирзилириниң һәммиси чақирип келинди. Улар Мордикайниң барлиқ буйруғини бойичә ярлиқ язди; ярлиқ Йәһудаларниң иши тоғрилиқ һиндистандин һәбәшстанғичә бир йүз жигирмә йәттә өлқиниң валийлириға, өлкә башлиғи вә бәғлиригә йезилған болуп, мәктуплар һәр қайси өлкигә өз йезиғи билән, һәр қайси әл-милләтләргә өз тили билән, шундақла Йәһудийларға өз йезиғи билән, өз тилида пүтүлгән еди. □ ¹⁰ Мордикай ярлиқни падиша Аһашверошниң намида йезип, униңға падишаниң үзүк мөһүрини баста; ярлиқ мәктуплирини падишалиқниң атлиқлири билән, йәни толпарларға, ат қечирларға вә төгиләргә мингән чәвәндазлар арқилиқ һәр қайси жайларға йоллиди. □ ¹¹ Ярлиқта: «Падиша һәр қайси шәһәрләрдики Йәһудийларниң уюшуп, өз һаятини қоғдишиға, шундақла әзлиригә дүшмәнлик қилидиган һәр милләт вә һәр қайси өлкиләрдики күчләрни, жүмлидин уларниң бала-жақилирини қоймай йоқитишиға, қиришиға, нәслини қурутушиға, шундақла мал-мүлкини олжа қилишиға ижазәт берилди; ¹² бу иш бир күндә, йәни он иккинчи айниң, йәни Адар ейиниң он үчинчи күни падиша Аһашверошниң һәр қайси өлкилиридә ижра қилинсун» дәп пүтүлгән еди.

□ **8:5** «шунидәк мәндин мәмнун болса...» — ибраний тилида «униң көз алдида уни мәмнун қилғидәк болсам...». □ **8:7** «Йәһудийларға зиянкәшлик қилмақчи болғачқа,...» — ибраний тилида «Йәһудийларға қолни узартмақчи болғачқа,...». □ **8:8** «...чүнки падишаниң намида йезилған, падишаниң үзүк мөһүри бесилған ярлиқни һеч ким бекар қилалмайду» — бу Парс империйәсидики асас қанун еди. Дәл шу сәвәптин аслидики ярлиқниң өзини веваситә бекар қилишқа болмайтти. Буниң орнида униң ақивитиниң алдини елиш тәдбири көрситилгән иккинчи бир ярлиқ йезилиши керәк болатти.

□ **8:9** «Һәбәшстан» — һазирқи Ефиопийә. □ **8:10** «ат қечирларға вә төгиләргә...» — яки «алаһидә бәкип келиниватқан атларға...». Бу айтәтики улақларниң хиллириниң бир нәчә хил тәржимилири учриши мүмкин.

13 Ярлик һәр қайси өлкігә әвәтилип, пәрман сүпитидә елан қилинсун, Йәһудийларниң әшу күни дүшмәнлиридин интиқам елишқа тәйярлинип қоюши үчүн ярликниң көчүрүлмиси һәр қайси әл-милләтләргә уқтурулсун, дәп бекитилди. 14 Шуниң билән чәвәндазлар толпарларға вә қечирларға минип падишаниң буйруғи бойичә жиддий йолға атланди; ярлик Шушан қәлтәсидиму жакаланди.

15 Мордикай көк вә ақ рәнлик шаһанә кийим кийип, бешиға катта алтун тажни тақап, сөсүн рән кәндир йепинчини йепинип, падишаниң һозуридин чикти; Шушан шәһәрдики хәлиқ хошаллиққа чөмүп тәнтәнә қилишти. 16 Йәһудийлар йоруқлуқ, шат-хурамлик вә иззәт-икрамға муйәссәр болди. 17 һәр қайси өлкә, һәр қайси шәһәрләрдә, падишаниң әмир-ярлиғи йетип барғанлиғи йәрләрдә, Йәһудийлар шат-хурамлиққа чөмүп, зияләт қилип мубарәк бир күнни өткүзүшти; нургун йәрлик аһалиләр өзлирини Йәһудий дейишвалди; чүнки Йәһудийлардин қорқуш вәнимиси уларни бесивалған еди. □

9

Йәһудийларниң өз дүшмәнлирини мәглуп қилиши

1 Он иккинчи ай, йәни Адар ейниң он үчинчи күни, падишаниң әмри билән ярлиғи ижра қилинишқа аз қалған чағда, йәни Йәһудийларниң дүшмәнлири уларниң үстидин ғалип келишкә үмүт қилип күткән күни, әксичә Йәһудийларниң өз дүшмәнлириниң үстидин ғалип келидиған күнигә әйлинип кәтті. 2 Йәһудийлар падиша Аһашверошниң һәр қайси өлкілиридики өзлири турушулуқ шәһәрләрдә уларға қәст қилмақчи болғанларға һужум қилиш үчүн жиғилишқа башлиди; һеч ким уларниң алдида туралмайтти; улардин болған қорқунуч һәр бир әл-милләтни басқан еди. 3 һәр қайси өлкиләрдики бәгләр, валийлар, өлкә башлиқлири, шундақла падишаниң ишлирини ижра қилгучиларниң һәммиси Йәһудийларни қоллиди; чүнки Мордикайдин болған қорқунуч уларни басқан еди. 4 Чүнки Мордикай дегән киши ордида интайин нопузлуқ болуп, нам-шөһрети һәммә өлкиләргә әйрилған еди; униң һоқуқи барғансери чоңийип кетивататти. 5 Шуниң билән Йәһудийлар өзлириниң һәммә дүшмәнлирини қиличлап, қирғин қилип йоқатти; өзлиригә өч болғанларға қандақ қилишни халиса шундақ қилди. 6 Шушан қәлтәсидила Йәһудийлар бәш йүз адәмни қәтл қилип йоқатти. 7 Улар йәнә Паршандата, Далфон, Аспата, 8 Пората, Адалия, Аридата, 9 Пармашта, Арисай, Аридай вә Вайизатани қәтл қилди; 10 бу он адәм һамидатаниң нәвриси, Йәһудийларниң дүшмини болған һаманниң оғли еди; лекин улар уларниң мал-мүлкини олжа қилишқа қол салмиди. 11 Шу күни Шушан қәлтәсидә қәтл қилинған адәм сани падишаға мәлум қилинди. 12 Падиша ханиш Әстәргә: — Йәһудийлар Шушан қәлтәсидә бәш йүз адәмни қәтл қилип йоқитипту, йәнә һаманниң он оғлини қәтл қипту; улар падишаниң башқа өлкілиридә немә қилдикин? Әнди немә илтмисиң бар? У саңа берилиду. Йәнә немә тәливиң бар? Уму бежә әйлиниду, — деди.

13 — Алийлириға мувапик көрүнсә, Шушандики Йәһудийларниң әтиму бүгүнки ярлиқта дейилгәндәк иш қилишиға һәмдә һаманниң он оғлиниң *жәсәтлирини* дарға есип қоюшқа ижәзәт бәргәйла, деди Әстәр.

14 Падиша шундақ қилишқа буйруқ чүшүрди; ярлик Шушан қәлтәсидә чиқирилғанда, кишиләр һаманниң он оғлини дарға есип қоюшти. 15 Адар

ейиниң он төртинчи күни Шушандики Йәһудийлар йәнә жиғилип үч йүз адәмни өлтүрди; лекин уларниң мал-мүлкини олжа қилишқа қол салмиди.

¹⁶ Падишаһниң һәр қайси башқа өлжиридики қалған Йәһудийлар жиғилип өз жанлирини сәқлашқа сәптә туруп өзлиригә өч болғанлардин жәмий йәтмиш бәш миң адәмни өлтүрди, амма уларниң мал-мүлкини олжа қилишқа қол салмиди. Шуниң билән улар дүшмәнлиридин қутулуп арамликқа муйәссәр болди. ¹⁷ Бу Адар ейиниң он үчинчи күнидики иш еди; он төртинчи күни улар арам алди, шу күнни зияпәт берип шатлинидиған күн қилип бекитти.

¹⁸ Лекин Шушандики Йәһудийлар болса он үчинчи, он төртинчи күнлири топлишип жәң қилди; он бәшинчи күни улар арам алди, шу күнни зияпәт берип шатлинидиған күн қилип бекитти. ¹⁹ Шу сәвәптин сәһрадики Йәһудийлар, йәни йеза-қишлақларда туруватқан Йәһудийлар Адар ейиниң он төртинчи күнини зияпәт берип шатлинидиған мубарәк күн бекитип, бир-биригә соғасалам беришидиған болди.

²⁰ Мордикай бу вақиәләрни хатириләп һәмдә Аһашверошниң һәр қайси өлжилириниң жирақ-йеқин жайлирида туруватқан барлиқ Йәһудийларға мәктупларни йоллиди. ²¹ Шундақ қилип у уларниң арасида һәрйили Адар ейиниң он төрт, он бәшинчи күнини байрам қилип өткүзүлсун дәп бекитти; ²² у бу икки күнни Йәһудийларниң дүшмәндин қутулуп арамликқа еришкән күни сүпитидә, шу айни уларниң қайғу-һәсрети шатлиққа, жиға-зерәлири мубарәк күнгә айланған ай сүпитидә әсләп, бу икки күнни зияпәт қилип шатлинидиған, көпчилик бир-биригә салам-соға беридиған, кәмбәгәлләргә хәйр-еһсан қилидиған күн қилишқа буйруди. ²³ Шу сәвәптин Йәһудийлар дәсләп башлиған шу һейтни давамлаштурушқа вә шуниндәк Мордикайниң уларға язғанлириниму орунлайдиғанға вәдә беришти. ²⁴ Чүнки әслидә барлиқ Йәһудийларниң күшәндиси болған Агагий һаммидатаниң оғли һаман Йәһудийларни һалақ қилишни қәстлигән, шундақла уларни нәслидин қурутуп йоқатмақчи болуп «пур», йәни чәк ташлиған еди. ²⁵ Лекин бу иш падишаниң қулиқиға йәткәндә, падиша мәктупларни йезип, һаман қәстлигән рәзил иш, йәни униң Йәһудийларни қәст қилған иши униң өз бешиға янсун, дәп ярлиқ чүшүрди; һәм кишиләр уни вә униң оғуллирини дарға асти. □ ■

«Пурим» байриминиң келип чиқиш тарихи

²⁶ Шунлашқа, кишиләр «пур» (чәк) дегән исим бойичә бу икки күнни «Пурим байрими» дәп атиди; шуңа Йәһудийлар әшу хәттә пүтүлгәнлири бойичә, һәм көргән, һәм баштин өткүзгәнлиригә асасән, □²⁷ өзлири, әвлатлири һәмдә өзлири билән бирләшкән барлиқ кишиләрниң пүтүлгән әһкамни тутуп, бәлгүләнгән вақитта әшу икки күнни һәр жили мәңгү үзүлдүрмәй байрам қилишини қарар қилди, ²⁸ шундақла бу икки күн һәр бир дәвирдә, һәр бир жәмәт-аиридә, һәр қайси өлкә, һәр қайси шәһәрдә хатирилинип тәбриклинип турсун вә «Пурим байрими» болидиған мошу күнләрниң тәбриклиниши Йәһудий хәлқи ичидә мәңгү үзүлүп қалмисун, хатириләш паалийәтлири уларниң уруқ-нәсли арасидинму йоқап кәтмисун, дәп қарар қилди.

²⁹ Андин Абихаилниң қизи, ханиш Эстәр вә Йәһудий Мордикай Йәһудийларға язған «Пурим байрими» тоғрисидики шу иккинчи хәтни толуқ һоқуқи билән тәкитләп, йәнә бир хәтни йоллиди. ³⁰ Мордикай хатиржәмлик вә һақиқәтниң

□ 9:25 «Лекин бу иш падишаниң қулиқиға йәткәндә...» — ибраний тилида: «Лекин у падишаниң алдиға кәлгәндә» дейилиду. Шуңа бази тәржимиләрдә: «Лекин у (Эстәр) падишаниң алдиға киргәндә,...» дейилиду. ■ 9:25 Эст. 8:8 □ 9:26 «Пурим» — «чәк ташлаш» дегән мәнәси.

сөзлирини йәткүзидиган мәктупларни Аһашверошның падишалиғидики бир йүз жигирмә йәттә өлкидики барлиқ Йәһудийларға әвәтип, ³¹ Шу «Пурим» күнлири бәлгүләнгән вақитлирида өткүзүлсун, шуниндәк Йәһудий Мордикай вә ханиш Әстәрнің тапилиғанлири бойичә, шундақла уларның өз-өзигә вә нәслигә бекиткәнлири бойичә әйни вақиттики тутулған розилар вә көтирилгән нида-пәрядлар әсләп хатириләнсун, дәп тәкитлиди. □ ³² Әстәрнің ярлиғи «Пурим байрими»дики шу ишларни бекитип бәрди; бу иш тарихнамиғиму пүтүлди.

10

Мордикайның шәһрити вә утуғи

1 Падиша Аһашверош қуруқлуқ вә деңиз араллиридики аһалиләрнің һәммисигә алван төлигүзәтти. ² Униң нопуз-һәйвити вә қудритини аян қилған барлиқ қилған-әткәнлири, шундақла Мордикайның падишаниң өстүрүши билән еришкән катта шәһрити тоғрисидики тәпсилатлар Медиа вә Парс падишалириниң тарих-тәзқирилиридә пүтүлгән әмәсму? ³ Чүнки Йәһудий Мордикайның мәртивиси падиша Аһашвероштин кейинла иккинчи орунда туратти; у дайим өз хәлиқ-миллитиниң бәхитини көзләп, барлиқ нәслидикиләргә аман-есәнлик тиләк сөзлирини қилатти, Йәһудийларның арисидә зор иззәт-һөрмәт тепип, қериндашлириниң қәдирлишигә еришкән еди.

□ **9:31** «...әйни ватиттики тутулған розилар вә көтирилгән нида-пәрядлар әсләп хатириләнсун» — бу жүмлиниң башқа бир хил тәржимиси: «...хәлиқләр худди өзлири вә әвлатлири үчүн роза тутуш вә қарилиқ тутуш вақтини бәлгүләшни қарар қилғандәк». Лекин бизниңчә бу сөзләр чоқум Әстәр вә Шушандики Йәһудийларның роза тутуп пүткүл хәлиқи үчүн көтәргән нида-пәрядлирини әсләшни көрситиду.

Аюп

Ихласмэнлик һәм аватлиқ

1 «Уз» дегән жутта, Аюп исимлик бир адәм яшиған еди. Бу адәм болса қусурсиз, дурус, Худадин қорқидиған, яманликтин өзини жирақ тутидиған адәм еди. ■

2 Униңдин йәттә оғул вә үч қиз туғулди. 3 Униң йәттә миң қой, үч миң төгә, бәш йүз жүп кала, бәш йүз мада ешәк қатарлиқ мал-мүлки бар еди. Униң малайлири бәк көп еди; у шәриқлиқләр ичидә һәммидин улук еди.

4 Униң оғуллири нөвәт бойичә бекиткән күндә өз өйидә башқилар үчүн дәстихан селип зияпәт қилатти. Бу күнләрдә улар адәм әвәтип үч сиңлисини улар билән биллә тамақлинишқа чақиритатти. 5 Уларниң шу зияпәт күнлири аяқлиши билән Аюп адәм әвәтип уларни Худа алдида паклинишқа орунлаштуратти. У таң сәһәрдә орнидин туруп уларниң саниға асасән көйдүрмә қурбанлиқларни қилатти. Чүнки Аюп: «Балилирим гуна қилип қоюп, көңлидә Худаға бәһөрмәтлик қилип қоямдикин» дәп ойлайтти. Аюп һәрдайим әнә шундақ қилип туратти. □

Әрштики биринчи қетимлик кеңәш; Шәйтән соқунуп кириду

6 Бир күни, Худаниң оғуллири Пәрвәрдигарниң һозуриға һазир болди. Шәйтәнму уларниң арасиға киривалди. □ 7 Пәрвәрдигар Шәйтәндин: — Нәдин кәлдиң? — дәп сориди.

Шәйтән Пәрвәрдигарға жававән: — Йәр йүзини кезип пайлап, уяқ-буяқларни айлинип чөргиләп кәлдим, деди. ■

8 Пәрвәрдигар униңға: — Мениң қулум Аюпқа диққәт қилғансән? Йәр йүзидә униңдәк мукәммәл, дурус, Худадин қорқидиған һәм яманликтин жирақ туридиған адәм йоқ, — деди.

9 Шәйтән Пәрвәрдигарға жававән: — Аюп Худадин бекардин бекар қорқмиғанду?

10 Өзүң униң өзи, аилисидикилири һәм униң һәммә нәрсисиниң әтрапиға қаша қойған әмәсму? Сән униң қолиға бәрикәт ата қилдиң, шуниң билән униң тәәллуқати тәрәп-тәрәптин гүллинип көпәймәкта. □ 11 Ғәр Сән қолуңни созуп, униң һәммә нәрсилиригә тегип қойсаң, у Сәндин йүз өрүп, Сени тиллимиса Шәйтән болмай кетәй! — деди.

■ 1:1 Аюп 2:3 □ 1:5 «Аюп адәм әвәтип уларни Худа алдида паклинишқа орунлаштуратти» — башқа бир хил тәржимиси: «Аюп уларни чақирисқа адәм әвәтип, уларни Худа алдида пакландуратти». «паклиниш» — әйни чағдики қурбанлиқ қилиш үчүн «адәмни пакландурруш»ниң қандақ елип берилидиғанлиғи бизгә намәлум. Бәлким жуондурулуп, пакиз кийимләрни кийдүрүш дегәндәк иш болуши мүмкин. «көйдүрмә қурбанлиқ» — қедимки заманларда мәлум бир һайван (қой, кала, қатарлиқ)ни союп, униң қенини йәргә еқитиветип, андин униң пүтүн тенини Худаға атап көйдүрүштин ибарәттүр. Бу хил қурбанлиқ гунани тиләш яки Худаға ибадәт қилиш мәхситидә қилиниду. «Худаға бәһөрмәтлик қилиш» — мошу сөз ибраний тилида «баруқ» дәп елиниду. «Баруқ» адәттә «бәрикәт, бәхит» дегән мәнини билдүриду. Шу дәвирдә адәмләр бир-бири билән хошлашқанда «бәрикәтлик болсун» дәп бәхит тилайтти. Шу сәвәптин «бәхит тиләш» («баруқ») «хошлишиш»ни билдүрүшмә қелиши мүмкин еди. Демәк, мошу йәрдә бу ибарә «Балилирим Худадин хошлишип («худди видалашқандәк») айрилип кетәмдикин» дегән мәнида болуши мүмкин. □ 1:6 «Худаниң оғуллири» — мошу йәрдә еһтимал муқәддәс пәриштиләрни көрситиду. 38:7ни көрүң. «Шәйтәнму уларниң арасиға киривалди» — Худа немә үчүн Шәйтәнниң өзиниң һозуриға кирип, өзини әркинлик билән һақарәтлишигә йол қойиду? Бу муһим мәсилә тоғрилиқ «қошумча сөз»нимизни көрүң. ■ 1:7 1Пет. 5:8 □ 1:10 «әтрапиға қаша қойған» — яки «әтрапиға тосақ қойған».

12 Пәрвәрдигар Шәйтанға: — Мана, уның һәммә нәрсисини сениң қолуңға тутқуздум! Бирақ уның өзигә тәккүчи болма! — деди.
Шундақ қилип Шәйтан Пәрвәрдигарның һозуридин чиқип кәтти.

Биринчи синақ

13 Бир күни, Аюпның оғул-қизлири чоң акисиниң өйидә тамақ йәп, шарап ичип олтиратти. 14 Бир хәвәрчи Аюпның йениға келип уныңға: — Калилар билән йәр һайдавататтуқ, ешәкләр әтрапта отлавататти; 15 Шебалиқлар һужум қилип кала-ешәкләрни булап кәтти. Ишләватқан яшларни қиличлап өлтүривәтти. Ялғуз мәнла қутулуп қелип, силигә хәвәр йәткүзүшкә несип болди, — деди.

16 Бу адәмниң геги теги түгимәй турупла, йәнә бириси жүгүрүп келип Аюпқа: — Асмандин Худаниң оти чүшүп қойлар вә ишләватқан яшларни көйдүривәтти; ялғуз мәнла қутулуп қалдим, силигә хәвәр йәткүзүшкә несип болдум, — деди.

17 Бу адәмниң геги теги түгимәй турупла, йәнә бириси жүгүрүп келип Аюпқа: — Калдийләр үч тәрәптин һужум қилип төгиләрни булап елип кәтти, ишләватқан яшларни қиличлап өлтүривәтти; ялғуз мәнла қутулуп қалдим, силигә хәвәр йәткүзүшкә несип болдум, — деди.

18 Бу адәмниң геги теги түгимәй турупла, йәнә бириси жүгүрүп келип Аюпқа: — Оғуллири вә қизлири чоң акисиниң өйидә тамақ йәп, шарап ичип олтарғинида,

19 туюқсиз, чөлдин қаттиқ бир боран чиқип өйниң төрт булуңини қаттиқ соқуп, өй ғулап чүшүп яшларни өлтүривәтти; ялғуз мәнла қутулуп қалдим, силигә хәвәр йәткүзүшкә несип болдум, — деди.

20 Аюп болса буни аңлап орнидин дәс туруп, тонини житип, чечини чүшүриветип, өзини йәргә ташлап Худаға ибадәт қилди: —

21 Мән апамниң қосифидин ялаңач чүшкән, у йәргиму ялаңач қайтимән; һәммини Пәрвәрдигар маңа бәргән, әнди Пәрвәрдигар мәндин елип кәтти; Пәрвәрдигарниң намағға тәшәккүр-мәдһийә қайтурулсун! — деди.■

22 Буларниң һәммисидә Аюп гуна қилмиди вә яки Худани һеч қандақ налайиқлиқ билән әйиплимиди.

2

Әрштики иккинчи қетимлиқ кеңәш; Шәйтан йәнә соқунуп кириду; иккинчи синақ

1 Йәнә бир күни, Худаниң оғуллири Пәрвәрдигарниң һозуриға һазир болушқа кәлди. Шәйтанму уларниң арасиға киривалди.□

2 Пәрвәрдигар Шәйтандин: — Нәдин кәлдиң? — дәп сориди. Шәйтан Пәрвәрдигарға жававән: — Йәр йүзини кезип пайлап, уяқ-буяқларни айлинип чөргиләп кәлдим, — деди.

3 Пәрвәрдигар уныңға: — Мениң қулум Аюпқа диққәт қилғансән? Йәр йүзидә униңдәк мукәммәл, дурус, Худадин қорқидиған һәм яманлиқтин жирақ туридиған адәм йоқ. Мәйли сән Мени уни бекардин-бекар жутуветишкә дәвәт қилған болсаңму, у йәнла садақәтлигидә чиң туруватиду, — деди.

4 Шәйтан Пәрвәрдигарға жававән: — Һәр адәм өз женини дәп терисини беришкиму рази болиду, һәтта һәммә немисиниму беришкә тәйярду; □⁵ Бирақ

■ 1:21 Топ. 5:14; 1Тим. 6:7 □ 2:1 «Худаниң оғуллири» — 1:6, 38:7 вә изаһатларни йәнә көрүң.

□ 2:4 «Һәр адәм өз һаятини сақлап қелиш үчүн терисини беришкиму рази болиду» — ибраний тилида: «Һәр адәм өз һаятини сақлап қелиш үчүн териниң орниға терә беришкиму рази болиду» дегән ибарә ишлитилгән — мәнаси бәлким биз тәржимә қилғинимиздәк болуши керәк.

Сән һазир қолуңни созуп униң сүйәк-әтлиригә тәгсәң, у Сәндин йүз өрүп тиллимиса *Шәйтан болмай кетәй!* — деди.

⁶ Пәрвәрдигар Шәйтанға: — Мана, у һазир сениң қолуңда туруватиду! Бирақ униң жеңиға тәгмә! — деди.

⁷ Шундақ қилип Шәйтан Пәрвәрдигарниң һозуридин чиқип, Аюпниң бәдинини тапинидин бешиғичә интайин азаплиқ һүррәк-һүррәк ярилар билән тошқузивәтти. □

⁸ Аюп болса бәдинини татилаш-ғирдаш үчүн бир сапал тарчисини қолиға елип, күллүккә кирип олтарди. □ ⁹ Аяли униңға: — Әжәба сән теҗичә өз садақәтлиғиндә чиң туруватамсән? Худани қарға, өлүпла түгәш! — деди. □

¹⁰ Лекин Аюп униңға: — Сән һамақәт аяллардәк гәп қиливатисән. Биз Худаниң яхшилиғини қобул қилған екәнмиз, әжәба униңдин кәлгән күлпәтниму қобул қилишимиз керәк әмәсму? — деди. Ишларда Аюп еғизда һеч қандақ гуна өткүзимди.

Аюпниң үч достиниң уни йоқлап келиши

¹¹ Аюпниң достлиридин үчәйлән униңға чүшкән күлпәттин хәвәрдар болди. Улар, йәни Теманлиқ Елифаз, Шухалиқ Билдад вә Наааматлиқ Зофар дегән кишиләр болуп, өз жутлиридин чиқип, Аюпқа һесдашлиқ билдүрүш һәм тәсәлли бериш үчүн униң йениға беришқә биллә келишкән еди.

¹² Улар келип жирақтинла униңға қаривиди, уни тоналмай қалди-дә, авазлирини кәтирип жиғлап ташлиди. һәр бири өз тонлирини житиветип, топа-чаңларни асманға етип өз башлириға чечишти. ¹³ Улар униң билән биллә дақ йәрдә йәттә кечә-күндүз олтарди, униңға һеч ким гәп қилмиди; чүнки улар униң дәрд-әлиминиң интайин азаплиқ екәнлигини көрүп йәткән еди.

3

Аюпниң сөзлиши — униң һаятқа ләнәт оқуп, өлүмгә интизар болуши

¹⁻² Йәттә күндин кейин, Аюп еғиз ечип *әһвалиға қарита* өзиниң көрүватқан күнигә ләнәт оқуп мундақ деди: —■

³ «Мән туғулған әшу күн болмиған болса боптикән!

«Оғул бала апиридә болди!» дейилгән шу кечә болмиған болса боптикән! □

⁴ Шу күнни зулмәт қаплиған болса боптикән!

Әршәтә турған Тәңри көз алдидин шу күнни йоқитивәткән болса боптикән,

Қуяш нури униң үстигә чүшүрүлмисә боптикән!

⁵ Шу күнни қараңғулуқ һәм өлүмниң кәләңгиси өз қойниға алса боптикән!

Булулар уни жутуп кәтсә боптикән,

□ **2:7** «интайин азаплиқ һүррәк-һүррәк ярилар» — бу кесәлниң қайси кесәл екәнлигини ениқ дәп бериш қийин. Бәзи дохтурлар уни «явайи чечәк кесили» дәп қарайду. □ **2:8** «күллүккә кирип олтириш» — қедимки заманларда матәм тутуш яки қаттиқ қайғуни билдүрүш үчүн адәмләр күл догисидә олтиратти. Қедимки шәһәрләрниң сиртида адәттә чоң бир «күл догиси» болиду, Аюп шу күл догиси үстигә олтарған болуши мүмкин.

□ **2:9** «Худани қарға!» — Аюпниң аялиниң униңға Худани қарға дәп бу несийәт қилиши, мошу арқилиқ Худа тәрипиндин жеңиң елинсун дегән мәнидә. «Худани қарға!» — Ибраһий тилида «баруқ» дегән сөз билән ипадилиниду, «Худа билән хошлишиш», «Худадин ваз кечиш» дегәндәк мәниләрдә. 1:5дики изаһатни көрүң. «өлүпла түгәш!» — ибраһий тилида «өлүвәргин!». ■ **3:1-2** Йәр. 15:10; 20:14 □ **3:3** «Оғул бала апиридә болди!» — бу гәпни пәриштиләр қилған болуши мүмкин.

Шу күнни күн қараңғулатқучилар қорқитип кәткүзивәткән болса боптикән!□

⁶ Шу кәчни — Зулмәт тутуп кәтсә боптикән;

Шу күн жил ичидики башқа күнләр билән биллә шатланмиса боптикән!

Шу күн айның бир күни болуп саналмиса боптикән!

⁷ Мана, шу кечидә туғут болмиса боптикән!

У кечидә һеч қандақ шат-хурамлик аваз яңримиса боптикән!

⁸ Күнләргә ләнәт қилғучилар шу күнгә ләнәт қилса боптикән!

Левиатанни қозғашқа петинаяидиғанлар шу күнгә ләнәт қилса боптикән!□

⁹ Шу күн таң сәһәрдики юлтузлар қараңғулашса боптикән!

У күн қуяш нуруни беһудә күтсә боптикән!

Шу күн сүбһиниң қапақлириниң ечилишини беһудә күтсә боптикән!

¹⁰ Чүнки шу күн мени көтәргән балиятқуниң ишиклирини әтмигән,
Мениң көзлиримни дәрд-әләмни көрәлмәс қилмиған.

¹¹ Аһ, немишкә анамниң қосифидин чүшүпла өлүп кәтмигәндимән?!

Немишкә қосақтин чиққандила нәпәстин қалмигәндимән?

¹² Немишкә мени қобул қилидиған етәкләр болғанду?

Немишкә мени емитидиған әмчәкләр болғанду?

¹³ Мошулар болмиған болса, ундақта мән мәңгү тинич йетип қалаттим,
Мәңгүлүк уйқиға кәткән болаттим, шу чағда арам тапқан болаттим.

¹⁴ Шу чағда өзлири үчүнла хилвәт жайларға мазар салған йәр йүзидики
падишалар һәм мәслиһәтчиләр билән,□

¹⁵ Яки алтун жиққан,

Өйлири күмүчкә толған бәг-шаһзадиләр билән болаттим;

¹⁶ Қосақтин мәзгилсиз чүшүп кәткән йошурун балидәк,

Нурни көрмәй чачрап кәткән балидәк һаят кәчүрмигән болаттим.

¹⁷ Әшу йәрдә рәзилләр аваричиликтин халий болиду,

Әшу йәрдә һалидин кәткәнләр арам тапиду;□

¹⁸ Әшу йәрдә әсирләр раһәттә жәм болиду,

Улар әзгүчиләрниң авазини аңлимайду;

¹⁹ Ғерибларму һәм улукларму әшу йәрдә туриду,

Қул болса ғоҗайинидин азат болиду.

²⁰ Жапа тартқучиға немә дәп нур берилиду?

Немишкә дәрд-әләмгә чөмгәнләргә һаят берилиду?

²¹ Улар тәшналик билән өлүмни күтиду,

Бирақ у кәлмәйду;

Улар өлүмни йошурун гөһәрни кезип издигәндинму әвәл билиду,

□ **3:5 «күн қараңғулатқучилар»** — буниң немә екәнлигигә һазир бир немә дейиш тәс.

Бәлким жадуғәрләрниң бир хил жадуғәрликини ишлитип күнни қараңғулитишқа интилидиғанлигини көрситиши мүмкин. □ **3:8 «Левиатан»** — чоңқур деңиз астида яшайдиған қорқунучлук

әждиһаға охшап кетидиған һайван. «Левиатанни қозғаш» болса, бәзи кона мәдәнийәтләрдә: «бу йоған һайванни қозғап орнидин турғузуп пүтүн қуяшни тосуп йеип, қараңғулуқ чүшүрәләймиз» дегән кәзқараштур. Аюпниң өзи мундақ «қараңғулаштурушу усули»ға ишәнмәслиги мүмкин, бирақ шерлик тәкитләш үчүн бу селиштурумни ишлитиду. Демәк, Аюп мошу йәрдә өзи туғулған күниниң мошу әждиһаға охшаш қорқунучлуклигини вә тақабил турушниң интайин тәслигини билдүрмәкчи болған болуши мүмкин.

□ **3:14 «өзлири үчүнла хилвәт жайларға мазар салған йәр йүзидики падишалар һәм мәслиһәтчиләр»** — бу айәттики «мазар» бәлким Мисирдики чоң еһрамларни көрситиши мүмкин. Мәйли чоң, һәйвәтлик болсиму, бәрибир адәмни өлүмдин қоғдалмайду. Бу жұмлини йәнә «өзи үчүнла һазир хараллишип кәткән жайларни қурған падишалар...» дәп тәржимә қилғили болиду. □ **3:17 «Әшу йәрдә рәзилләр һалидин кәткәнләр арам тапиду»** — мошу йәрдә Аюпниң сөзи Худаниң адәлиитидин гуманлинишиға йеқин келиду. У, рәзилләр башқа адәмләргә охшаш гөрдә тәң болуп охшаш дәм алалайду, дөвәтқандәк мәнидә сөzlәйду.

22 Улар гөрни тапқанда зор хошал болуп,
Шат-хурамликқа чөмиду.
23 Өз йоли ениқсиз адәмгә,
Йәни Тәңриниң тосиқи селинған адәмгә немишкә нур вә һаят берилиду?
24 Шуңа тамигимниң орниға налилим келиду;
Мениң қаттиқ пәрәдлим шарқиратмидәк шарқирайду.
25 Чүнки мән дәл қорққан вәһшәт өз бешимға чүшти;
Мән дәл қорқидиған иш маңа кәлди.
26 Мәндә һеч арамлик йоқтур!
Һәм һеч хатиржәм әмәсмән!
Һеч теч-аманлигим йоқтур!
Бирақ паракәндичилик һаман үстүмгә чүшмәктә!».

4

Елифазниң сөз қилиши ••• «Адәм Худаниң алдида һәққаний болалмайду»

- 1 Теманлик Елифаз жававән мундақ деди: —
2 «Бирис сән билән сөзләшмәкчи болса, еғир аламсән?
Бирақ ким ағзиға кәлгән гәпни жутуваталайду?
3 Қара, сән көп адәмләргә тәлим-тәрбийә бәргән адәмсән,
Сән жансиз қолларға күч бәргәнсән,
4 Сөзлириң дәлдәншип аран маңидиғанларни ригбәтләндүргән,
Тизлири пүкүлгәнләрни йөлигәнсән.
5 Бирақ һазир нөвәт саңа кәлди,
Шуниңлик билән һалиңдин кәттиң,
Балаю-апәт саңа тегиши билән,
Сән алақзадә болуп кәттиң.□
6 Ихласмәнлигиң таянчиң болуп кәлмигәнму?
Йоллириңдики дуруслуқ үмүтүңниң асаси әмәсмиди?
7 Есиңгә ал, ким бегуна туруп вәйран болуп баққан?
Дурусларниң һаяти нәдә үзүлүп қалған?□
8 Мән көргинимдәк, гуна билән йәр ағдуруп аваричилик териғанлар,
Охшашла һосул алиду.■
9 Тәңриниң бир нәпәси биләнла улар гумран болиду,
Униң гәзивиниң партлиши билән улар йоқилип кетиду.□ ■
10 Ширниң һөкирәшлири,
Һәм әшәддий ширниң авазии бар болсиму,

□ 4:5 «Балаю-апәт саңа тегиши билән, сән алақзадә болуп кәттиң!» — демәй туралмаймизки, Елифазниң «Балаю-апәт саңа тегиши билән» дегини Аюпниң ечинишлиқ әһвалини һаһайити йеник чағлиған бир сөздур. □ 4:7 «Есиңгә ал, ким бегуна туруп вәйран болуп баққан? Дурусларниң һаяти нәдә үзүлүп қалған?» — Елифазниң баяни, шүбһисизки, қиямәт күнидә әмәлгә ашурулиду.

Бирақ бундақ сөзләрниң бу дунияда һәрдайим әмәлгә ашурулуши натайин. Аюпниң достлириниң һәммиши: «Бу дунияда гуна садир қилған һәр қандақ адәмгә күлпәт кәлтүрүлиду; Аюпқа күлпәт кәлди; шуңа у чоқум мәлум бир еғир гунани қилған» дәп пәрәз қилиду. Бу көзқарашни Аюп қобул қилмисиму, лекин бундақ гәлләр уни интайин азаплайду һәм уни Худаниң адалитидин гунанлинишқа түрткә болиду. Уларниң сөзлиридин қариганда, Аюп вә униң дәвридикиләрниң қиямәт күни тоғрисидә асасән хәбири йоқ еди.

■ 4:8 Аюп 15:35; Зәб. 7:15-17; Пәнд. 22:8; Йәш. 59:4; һош. 10:13; Гал. 6:7, 8 □ 4:9 «нәпәси» — «нәпси» әмәс. ■ 4:9 Йәш. 11:4

Шир асланлириниң чишлири сундурулиду;[□]

11 Батур шир болса ов тапалмай йоқилишқа йүзлиниду,
Чиши ширниң күчүклири чечилип кетиду.

12 — Мана, маңа бир сөз ғайипанә кәлди,
Қулиқимға бир шивирлиған аваз кирди,

13 Түн кечидики ғайипанә көрүнүсләрдин чиққан ойларда,
Адәмләрни чоңқур уйқа басқанда,

14 Қорқунуч вә титрәкму мени басти,
Сүйәк-сүйәклиримни титритивәтти;

15 Көз алдимдин бир роһ өтүп кәтти;
Бәдинимдики түклирим һүрпийип кәтти.[□]

16 У роһ орнида мидирлимай турди, бирақ турқини көрәлмидим;
Көз алдимда бир гәвдә турупту;
Шивирлиған бир аваз аңланди: —[□]

17 «Инсан балиси Тәңридин һәққаний болаламду?
Адәм өз Яратқучисидин пак болаламду?»[□]

18 Мана, У Өз қуллириға ишәнмигән,
Һәтта пәриштилириниму «Наданлиқ қилған!» дәп әйиплигән йәрдә,[■]

19 Ули топилардин болған инсанлар,
Лайдин ясалған өйләрдә турғучилар қандақ болар!?
Улар пәрванидинму асанла янжилиду![□]

20 Улар таң билән кәч арилиғида кукум-талқан болиду;
Улар һеч ким нәзиригә алмиған һалда мәңгүгә йоқилиду.[□]

21 Уларниң чедир таниси жулуп ташланғанғу?
Улар һеч даналиққа теһи еришмәйла өлүп кетиду!». [□]

□ **4:10** «Ширниң һөкирәшлири, һәм әшәддий ширниң авази бар болсиму,...» — башқа бир хил тәржимиси: «Ширниң һөкирәшлири һәм әшәддий ширниң авази җим болиду...». □ **4:15** «бир роһ өтүп кәтти» — андин бу роһ Елифазға гәп қилиду. «Аюп» 1-2-баптики хәвәрдин қариганда, роһниң геһи ялған болғачқа, бу роһ Шәйтандин кәлгән яман бир роһ екәнлигигә биздә қилчә гуман йоқ. Тевәндики изаһатларниму көрүң. □ **4:16** «Шивирлиған бир аваз аңланди» — башқа бир хил тәржимиси: «сүкүт ичидә бир аваз аңланди». □ **4:17** «Инсан балиси Тәңридин һәққаний болаламду?» — башқа бир хил тәржимиси: «Инсан балиси Тәңри алдида һәққаний болаламду?». ■ **4:18** Аюп 15:15; 2Пет. 2:4 □ **4:19** «Лайдин ясалған өйләрдә турғучилар қандақ болар!?» — роһ ейтқан бу сөзләр (17-21-айәтләр) пүтүнләй ялған шикайәт сөзлириду; чүнки биз китапниң бешида Худаниң Аюпни «Мениң қулум Аюп» дәп атап униңға болған ишәшиси тоғрисидики хатириләрни көрәләймиз. һәммә роһларниң сөзиниң тоғра болуши натайин! Шуниң үчүн тәкитләймизки, барлиқ «роһларниң сөзлири»ни, шундақла инсанларниң сөзлириниму муқәддәс язмилар (Тәврат, Зәбур, Инжилдики толуқ һәқиқәтләргә асәсән тәкшүрүп испатлаш толиму зөрүрдүр. «Улар пәрванидинму асанла янжилиду!» — роһниң мошу сөзиниң көчмә мәнаси: Инсан балиси Худаниң алдида һеч немә һесапланмайду, шуңа Худаниң һәққанийлиғиға адәмниң әкли қилчә йәтмәйду, дегәнликтур. Демәк, инсанлар Худаниң һәққанийлиғини қәтғий чүшинәлмәйду. Бирақ Аюпниң қариши ундақ әмәстур. Аюп: — Гәрчә адәм вә Худаниң арисидә инсанларниң гунаий сәвәвидин зор һаң пәйда болған болсиму, инсанларниң бәрибир өз вижданида һәққанийлиқ тоғрисидики бир хил ғил-пал көрүнидиған чүшәнчиси болиду, дәп қарайду. □ **4:20** «Улар һеч ким нәзиригә алмиған һалда мәңгүгә йоқилиду» — роһниң бу сөзи йәнила бир алдамчилиқтур; Инжилға асәсән, Худа һәтта қуқачниң йәргә җикилғининиму нәзиригә алиду. □ **4:21** «Улар... һеч даналиққа теһи еришмәйла өлүп кетиду!» — Елифаз адәмниң һаятини чедирғә охшитиду; чедирниң танилири жулунғада чедир дәрһал гулап кетиду. Елифазниң бу сөзигә қариганда, һаятниң бир мәхсити даналиққа еришиштур. Мәлум нуқтидин ейқанда бу сөзиниң асәси бар.

5

Елифазниң сөзини давамлаштуруши

- 1 Қени, илтижа қилип бақ, саңа жавап қилғучи бармекин?
Муқәддәсләрниң қайсисидин панаһ тиләйсән?[□]
- 2 Чүнки ахмақниң ачиги өзини өлтүриду,
Қәһри наданниң жениға замин болиду.[□]
- 3 Мән өз көзүм билән ахмақниң йилтиз тартқанлигини көргәнмән;
Лекин шу һаман униң маканини «Ләнәткә учрайду!» дөп билдим,[□]
- 4 Униң балилири аманлиқтин жирақтур;
Улар шәһәр дәрвазисида сот қилинғанда бастурулди;
Уларға һеч ким һимайичи болмайду.
- 5 Униң һосулини ачлар йәп түгитиду;
Улар һәтта тикән арисидә қалғанлириниму елип түгитиду;
Қилтақчиму униң мал-мүлүклирини жутувелишқа тәйяр туриду.
- 6 Чүнки аваричилик әзәлдин топидин үнүп чиқмайду,
Қүлпәтму йәрдин өсүп чиққанму әмәс.
- 7 Бирақ учқун жуқуриға учидиғандәк,
Инсан күлпәт тартишқа туғулғандур.[□]
- 8 Орнуңда мән болсам, Тәңриғила муражиәт қилаттим,
Мән ишимни Худайимғила тапшуриветәттим.
- 9 У һесапсиз карамәтләрни,
Сан-санақсиз мөҗизиләрни яритиду.[■]
- 10 У йәргә ямғур тәқдим қилиду;
У дала үстигә су әвәтип бериду.[■]
- 11 У пәс орунда туридиғанларниң мәртивисини үстүн қилиду;
Матәм тутқанлар аманлиққа көтирилиду.[■]
- 12 У һейлигәрләрниң нийәтлирини бекар қиливетиду,
Нәтижидә улар ишини пүттүрәлмәйду.^{□ ■}
- 13 У мәккарларни өз һейлигәрлигини қаққанға алиду;
Әгирләрниң нәйрәңлири еқитип кетилиду.^{□ ■}
- 14 Күндүздә улар қараңғулуққа учрайду;
Чүштә түн кечидәк силаштуруп маңиду.[■]
- 15 Бирақ у мискинләрни мәккарларниң қиличи вә ағзидин қутқузиду,
Уларни күчлүкләрниң чаңғилидин күдрәтлик қоли билән қутқузиду.
- 16 Шуңа, аҗизлар үчүн үмүт туғулиду,

□ **5:1** «Муқәддәсләр» — мошу йәрдә бәлким муқәддәс пәришталарни көрситиду. □ **5:2** «Қәһри наданниң жениға замин болиду» — яки «Көрмәслиги наданниң жениға замин болиду». Елифазниң бу сөзиниң мәнәси: Аюпниң аччиқлинип, Худаға қақиши хәтәрлик иш; Худа униңға жавап кәлмигән йәрдә, Худа вә инсанниң арилиғида туридиған бир «келиштүргүчи»динму ярдәм тиләш пүтүнләй бевәдә иш, дегәнлик болуши мүмкин. □ **5:3** «Лекин шу һаман униң маканини «ләнәткә учрайду!» дөп билдим» — башқа бир хил тәржимиси: «Лекин мән дәрһал униң маканиға ләнәт оқудум».

□ **5:7** «Инсан күлпәт тартишқа туғулғандур» — яки «Инсан жапа тартишқиму туғулғандур». Кириш сөзимиздә ейтқинимиздәк, оқурмәнләрниң есидә болсунки, Аюпниң үч дәстиниң бәргән пикирлиридә хелә көп хаталик йәрлири бар. Кейин Худа шу хата гәплири үчүн уларни әйипләйду. 42:7-9ни көрүң. ■ **5:9** Аюп 9:10; Зәб. 71:18; Рим. 11:33 ■ **5:10** Зәб. 103:10 ■ **5:11** 1Сам. 2:7; Зәб. 112:7, 8 □ **5:12** «У һейлигәрләрниң нийәтлирини бекар қиливетиду, нәтижидә улар ишини пүттүрәлмәйду» — бу әйәт Инжилда («1Кор.» 1:19) расул Павлус тәрипидин нәқил кәлтүрүлгән, шуңа шүбһисизки уни тоғра дөп билимиз. ■ **5:12** Нәһ. 4:9; Зәб. 32:10; Йәш. 8:10 □ **5:13** «У мәккарларни өз һейлигәрлигини қаққанға алиду» — Елифазниң бу жүмлисиму Инжилда («1Кор.» 3:19) расул Павлус тәрипидин нәқил кәлтүрүлгән, шуңа шүбһисизки униму тоғра дөп билимиз. ■ **5:13** 1Кор. 3:19 ■ **5:14** Қан. 28:29

Кәбиһлик ағзини юмиду.■

17 Қара, Тәңри ибрәт бәргән адәм бәхитликтур,
Шуңа, һәммигә Қадирниң тәрбийисигә сәл қарима жуму!■

18 Чүнки У адәмни яриландуриду, андин ярини таңиду;
У санжйиду, бирақ Униң қоллири йәнә сақайтиду.■

19 У сени алтә қийинчиликтин қуткузиду;
Һәтта йәттә күлпәттә һеч қандақ яманлиқ саңа тәгмәйду.□ ■

20 Ачарчиликта У сениң үлүмиңгә,
Урушта У саңа урулған қилич зәрбисигә нижатқар болиду.

21 Сән зәһәрлик тилларниң зәрбисидиму башпанаһлик ичигә йошурунисән,
Вәйранчилик кәлгәндә униңдин һеч қорқмайдиған болисән.

22 Вәйранчилик вә қәһәтчилик алдида күлүпла қойисән;
Йәр йүзидики һайванлардинму һеч қорқмайсән.

23 Сән даладики ташлар билән әһдидаш болисән;
Явайи һайванларму сән билән енақ өтиду.■

24 Сән чедириңниң теч-аманлиқта болидиғанлиғини билип йетисән;
Мал-мүлкүңни едитлисән, һәммә немәңниң тәл экәнлигини байқайсән.

25 Нәслиң көп болидиғанлиғини,
Пәрзәнтлириңниң от-чөптәк көп экәнлигини билисән.□

26 Сән өз вақтидила йетилип жиғилған бир бағ бугдайдәк,
Пәқәт вақит-саитиң пишип йетилгәндила йәрлигиңгә кирисән.

27 Биз өзимиз буни тәкшүрүп көргәнмиз — улар һәқиқәтән шундақтур.
Шуңа өзүң аңлап бил, буларни өзүңгә тәтбиқлап ойлап бақ».

6

Аюп йәнә сөзләйду — «Мениң дадлишим һәқ»

1 Аюп җававән мундақ деди: —

2 «Аһ, мениң дәрдлиқ зарлирим таразида өлчәнсә!
Аһ, бешимға чүшкән барлиқ балаю-қаза булар билән биллә таразиланса!□

3 Шундақ қилинса у һазир деңиздики қумдин еғир болуп чиқиду;

4 Шуниң үчүн сөзлирим тәлвиләрчә болуватиду.■

5 Чүнки һәммигә Қадирниң оқлири маңа санжйилип ичимдә туруватиду,
Уларниң зәһирини роһум ичмәктә,

Тәңриниң вәһимилири маңа қарши сәп түзүп һужум қиливатиду.□ ■

6 Явайи ешәк от-чөп тапқанда һаңрамду?

Кала болса йәм-хәшәк үстидә мәрәмду?

7 Туз болмиса тәмсиз нәрсини йегили боламду?

Хам тухумниң еқиниң тәми барму?

■ 5:16 Зәб. 106:42 ■ 5:17 Пәнд. 3:11, 12; Ибр. 12:5; Яқ. 1:12; Вәһ. 3:19 ■ 5:18 Қан. 32:39;

1Сам. 2:6; һош. 6:1 □ 5:19 «... алтә қийинчилик... йәттә күлпәттә ... » — бу «алтә... йәттә...» дегән ибарә «һәр хил..., һәр қандақ...» дегәнни билдүриду. ■ 5:19 Зәб. 90 ■ 5:23 Һош. 2:20

□ 5:25 «Нәслиң көп болидиғанлиғини, пәрзәнтлириңниң от-чөптәк көп экәнлигини билисән» — Елифаз Аюпниң он балисидин һәм барлиқ мал-мүлқидин айрилип қалғанлиғини пүтүнләй есидин чиқирип қойғандәк қилатти. □ 6:2 «... Аһ, бешимға чүшкән барлиқ балаю-қаза булар, йәни дәрдлиқ зарлирим билән биллә таразиланса!» — Аюпниң бу сөзи: «дәрдлиқ зарлирим» вә бешимға чүшкән

бала-қазалар таразада селиштурулса, әмәлийәттә мениң зарлиримниң аз экәнлиги көрүниду, дегән мәнини өз ичигә елиши мүмкин. ■ 6:3 Пәнд. 27:3 □ 6:4 «Уларниң зәһирини роһум ичмәктә» — яки,

«Уларниң зәһәри роһумни йәп кетиду». ■ 6:4 Зәб. 37:1-4

- 7 Женим уларға тәгсиму сәскинип кетиду,
Улар маңа жиркиничлик тамақ болуп туюлиду.
- 8 Ah, мениң тәшна болғиним кәлсиди!
Тәңри интизаримни ижабәт қилсиди!
- 9 Ah, Тәңри мени янчип ташлисун!
У қолини қоюветип женимни үзүп ташлашқа мувапиқ көрсиди!
- 10 Шундақ болса, маңа тәсәлли болатти,
Һәтта рәһимсиз ағриқларда қийналсамму, шатлинаттим;
Чүнки Муқәддәс Болғучиниң сөзлиридин танмиған болаттим!□
- 11 Мәндә өлүмни күткидәк йәнә қанчилик мағдур қалди?
Мениң сәвир-тақәтлик болуп һаятимни узартишимниң немә нәтижиси болар?
- 12 Мениң күчүм таштәк чиңму?
Мениң әтлим мистин ясалғанмиди?
- 13 Өзүмгә ярдәм бәргидәк мағдурум қалмиди әмәсму?
Һәр қандақ әқил-тәдбир мәндин қоғливетилгән әмәсму?

Бурадәрлириниң Аюпни дағда қоюши

- 14 Үмүтсизлинип кетиватқан кишигә дости меһриванлиқ көрсәтмики зөрүрдур;
Болмиса у һәммигә қадирдин қорқуштин ваз кечиши мүмкин.□
- 15 Бирақ бурадәрлирим вақитлиқ «алдамчи ериқ» сүйидәк,
Маңа һелигәрлик билән муамилә қилмақта;
Улар сулири еқип түгигән ериққа охшайду.□
- 16 Еригән муз сулири ериққа киргәндә улар қаридап кетиду,
Қарлар уларниң ичидә йоқилип кетиду,
- 17 Улар пасилниң иллиши билән қуруп кетиду;
Һава иссип кәткәндә, изидин йоқилип кетиду.□
- 18 Сәпәрдашлар маңған йолидин чиқип, ериққа бурулиду;
Улар ериқни бойлап меңип, чөлдә эзип өлиду.
- 19 Темалиқ қарванларму ериқ издәп маңди;
Шебалиқ содигәрләрму уларға үмүт билән қариди;□
- 20 Бирақ улар ишәнгинидин үмүтсизлинип номушта қалди;
Улар әшу йәргә келиши билән паракәндичиликкә учриди.
- 21 Мана силәр уларға охшаш маңа тайини йоқ болуп қалдиңлар;
Силәр қорқунучлуқ бир вәһимини көрүпла қорқуп кетиватисиләр.
- 22 Мән силәргә: «Маңа бериңлар»,

□ **6:10** «Һәтта ... шатлинаттим; чүнки Муқәддәс Болғучиниң сөзлиридин танмиған болаттим!» — Аюпниң бундақ ойлиши: «Әгәр һазир Худа мениң женимни алса, мән Униңдин йүз өрүмгән мана мошу чағдила алса боптикән; бирақ бу азап-оқубәтләр давамлаштурулса, мәндә немә өзгиришләр болар, мән Худадин танимәнму қандақ? Шуңа яхсиси У һазир мени әпкәтсә, қаттиқ бир зәрба билән әпкәтсә мәйли» дегәндәк мәнини бериду. □ **6:14** «Үмүтсизлинип кетиватқан кишигә дости меһриванлиқ көрсәтмики зөрүрдур; болмиса ...» — айәтниң башқа бир нәччә тәржимилири бар. Буларниң бири: «Һәтта у һәммигә Қадирдин қорқуштин айрилған болсиму, үмүтсизлинип кетиватқан кишигә дости меһриванлиқ көрсәтмики зөрүрдур». □ **6:15** «алдамчи ериқ» — чөл баяванда туюқсиз еқиштин тохтайдигән ериқ. Йолучиларниң мошундақ ериққа ишиниши интайин хәтәрлик, әлвәттә. 20-21-айәтләрни көрүң. □ **6:17** «Һава иссип кәткәндә, изидин йоқилип кетиду» — демәк, әң керәк болған вақитта бу ериқлар ғайип болиду. □ **6:19** «Шебалиқ содигәрләрму уларға үмүт билән қариди» — яки «Шебалиқ содигәрләрму уларға учрашни үмүт қилатти».

Яки: «Маңа мал-мүлүклириңлардин һәдийә қилиңлар?» — дегәнни қачан дәп баққан?□

²³ Яки: «Мени езиткучиниң қолидин қутқузуңлар!»

Яки «Зораванларниң қолидин гөрүгә пул бәрсәңлар!» дәп баққанму?

²⁴ Маңа үгитип қоюңлар, сүкүт қилимән;

Нәдә йолдин чиққанлиғимни маңа көрситип бериңлар.

²⁵ Тоғра сөзләр немидегән өткүр-һә!

Бирақ әйиплириңлар зади немини испатлалайду?□

²⁶ Үмүтсизләнгән кишиниң гәплири өтүп кетидигән шамалдәк турса, Пәқәт сөзләрнила әйиплимәкчимусиләр?□

²⁷ Силәр житим-йесирларниң үстидә чәк ташлишисиләр!

Дост-бурадириңлар үстидә содилишисиләр!□

²⁸ Әнди маңа йүз туранә қарап беқиңлар;

Алдиңлардила ялған сөз қилаламдим?

²⁹ Өтүнимән, болди қилиңлар, гуна болмисун;

Раст, қайтидин ойлап беқиңлар,

Чүнки өзүмниң тоғрилиғим *таразидә* туриду.□

³⁰ Тилимда хаталиқ барму?

Тилим яманлиқни зади теталмасму?

7

Инсанларниң турмуш азаплири

1 Инсанға зиминда жәврә-жапа чекидигән турмуш бекитилгән әмәсму?

Униң күнлири бир мәдикарниңкигә охшаш әмәсму?

² Қул кәчқурунниң сайисигә тәшна болғандәк,

Мәдикар өз әмгигиниң һәққини күткәндәк,

³ Мана бәһудә айлар маңа бекитилгән,

Ғәшликкә толған кечиләр маңа несип қилинған.□

⁴ Мән ятқинимда: «Қачан қопармән?» дәп ойлаймән,

Бирақ кәч узундин узун болиду,

Таң атқичә пүтүн бир кечә мән толғинип ятимән.

⁵ Әтлирим қурутлар һәм топа-чаңлар билән қапланди,

Терилирим йерилип, йириңлап қәтти.□

□ **6:22** «Маңа мал-мүлүклириңлардин һәдийә қилиңлар?» — дегәнни қачан дәп баққан?» —

Аюп у достлириға һеч қачан қәриздар болуп бақмиған. У: «Силәрдин пул яки мал-мүлүк күткеним йоқ, силәрдин күткеним пәқәт азрақ һесдашлиқ яки меһриванлиқ, халас» демәкчи. □ **6:25**

«Бирақ әйиплириңлар зади немини испатлалайду?» — шу вақитқичә Аюпниң үч дости

арисидин пәқәт Елифаз сөз қилған. Аюп «әйиплириңлар» (көплүк шәкли) дегән сөзи билән уларға: «Силәр йенимға келиштин авал әһвалим тоғрилиқ тил бириктүрүвалған охшайсиләр» дәп пуритиватиду.

□ **6:26** «Үмүтсизләнгән кишиниң гәплири өтүп кетидигән шамалдәк турса,...» — Аюп бу гәплири билән өзүмниң бәзи сөзлиримниң һәддидин ешип кәткәнлигини билимән, дәп

етирап қилған болса керәк. Башқа бир хил тәржимиси: «Силәр пәқәт сөзләрнила әйиплимәкчимусиләр, үмүтсизләнгән кишиниң гәплири наһайити өтүп кетидигән бир шамалдәкля дәп қаримақчисиләр?».

□ **6:27** «Дост-бурадириңлар үстидә содилишисиләр!» — башқа бир хил мәнәси: «Силәр дост-бурадәрләр үчүн ора колишисиләр». □ **6:29** «Чүнки өзүмниң тоғрилиғим таразидә туриду»

— яки: «Чүнки бу ишта һәқ мән тәрәптитур». □ **7:3** «Мана бәһудә айлар маңа бекитилгән,...» —

бу жүмлә Аюпниң азаби әшу күнгичә бөлким бир нәччә ай узартилғанлигини көрситиду. Униң достлириниң Аюпниң қешиға кәлгичә қилған сапири узун болған болса керәк. □ **7:5** «Әтлирим

қурутлар һәм топа-чаңлар билән...» — яки «Әтлирим қурутлар һәм қақач-чақалар билән...».

- 6 Күнлирим бапкарниң моксидинму иштик өтиду,
Улар үмүтсизлик билән аяқлишай дөп қалди.□
- 7 *Аһ Худа, мениң женим бир нәпәсла халас.*
Көзүм яхшилиқниң қайтидин көрмәйдиғанлиғи есиңдә болсун;■
- 8 Мени Көргүчиниң көзи иккинчи қетим маңа қаримайду,
Сән нәзириңни үстүмгә чүшүргиниңдә, мән йоқалған болимән.□
- 9 Булут ғайип болуп, қайта көрүнмигәндәк,
Охшашла тәһтисараға чүшкән адәм қайтидин чиқмайду.□
- 10 У йәнә өз өйигә қайтмайду,
Өз жути уни қайта тонумайду.
- 11 Шуңа мән ағзимни жуммай,
Роһумниң дәрд-әлими билән сөз қилай,
Женимниң азадидин зарлаймән.
- 12 Немишкә Сән үстүмдин күзәт қилисән?
Мән хәтәрлик бир деңизму-я?
Яки деңиздики бир әждиһамумән?□
- 13 Мән: «Аһ, ятқан орнум маңа раһәт бериду,
Көрпәм налә-пәрјадимға дәрман болиду» — десәм,
14 Әнди Сән чүшләр билән мени қорқутиватисән,
Ғайипанә аламәтләр билән маңа вәһимә салисән.
- 15 Шуниң үчүн боғулушумни, өлүмни,
Бу сүйәклиримгә қарап олтириштин артуқ билимән.□
- 16 Мән өз женимдин тойдум;
Мениң мәңгүгә яшиғум йоқ,
Мени мәйлимгә қойивәткин,
Мениң күнлирим беһудидур.□ ■
- 17 Инсан балиси немиди?
Сән немишкә уни чоң билисән,
Немә дөп униңға көңүл берисән?■
- 18 һәр әтигәндә уни сүрүштүрүп келисән,
Һәр нәпәс уни синайсән!
- 19 Қачанғичә мениңдин нәзириңни алмайсән,
Маңа қачанғичә ағзимдики сериқ суни жутувалғидәк арам бәрмәйсән?
- 20 Мән гуна қилған болсамму,
и инсанийәтни Күзәткүчи, Саңа немә қилиптимән?!
Мән Саңа жүк болуп қалдимму?

□ 7:6 «Күнлирим бапкарниң моксидинму иштик өтиду» — бапкарниң мокси интайн тез, тохтимай һәрикәт қилиду. «Улар үмүтсизлик билән...» — ибраний тилида «үмүтсизлик» вә «жип» аһаңдаш сөз. Аюп мошу әйттә өз һаятини тоқулидиған гиләмгә охшитип, «жип тохтап қалғидәк» демәкчи.

■ 7:7 Аюп 8:9; 10:9; 14:1, 2, 3; 16:22; зәб. 89:6-10; 101:12; 102:15; 143:4; Йәш. 40:6; Яқ. 4:14; 1Пет. 1:24

□ 7:8 «Сән нәзириңни үстүмгә чүшүргиниңдә, мән йоқалған болимән» — бу 7-8-әйттә, 21-әйткә охшаш, Аюп «И Худа, Сән балдур маңа раһим қилмисаң, кечигип қалисән!» дегәндәк қилатти. □ 7:9 «Тәһтисара» — мошу йәрдә «тәһтисара» (ибраний тилида «шеол») дегән йәр «йәр астидики сарай» (йәни, «тәкт сарай»), өлгәнләрниң роһлири барған жайни көрситиду. Ениқ туруптики, Аюпниң бу сөзләрни ейтқанда гөрдин тирилдүрүлүш тоғрисида хәвири көп эмәс еди. □ 7:12 «Немишкә Сән үстүмдин күзәт қилисән?» — Аюп: «Мән аләмниң аманлиғиға бир хил хәвп йәткүзәмдим-я?» дөп Худадин соримақчи охшайду. □ 7:15 «... боғулушумни, өлүмни, бу сүйәклиримгә қарап олтириштин артуқ билимән» — Аюпниң кесили, бәлким, боғнуқуш кесили (дәм сиқилиш кесили) болуши мүмкин. Бу әйтә йәнә мундақму тәржимә қилиниду, йәни: «Гелимни сиқкүчи болса бойнумни, өлүм болса сүйәклиримни таллиди». □ 7:16 «Мениң күнлирим беһудидур» — яки «Мениң күнлирим бир нәпәс, халас!».

■ 7:16 Зәб. 61:10; 143:4 ■ 7:17 Зәб. 8:5; 143:3; Ибр. 2:6

Буниң билән мени Өзүңгә зәрбә нишани қилғансәнму?

²¹ Сән немишкә мениң итаәтсизлигимни кәчүрүм қилип, Гунайимни сақит қилмайсән?

Чүнки мән пат арида топиниң ичидә ухлаймән;

Сән мени издәп келисән, лекин мән мәвжүт болмаймән».□

8

Шухалиқ Билдад сөзләйду — Илгәрки дәвирләрдики азап-оқубәтләр тоғрилиқ сувалиқ

¹ Андин Шухалиқ Билдад жававән мундақ деди: —

² «Сән қачанғичә мошуларни сөзләйсән?

Ағзиндики сөзләр күчлүк шамалдәк қачанғичә чиқиду?

³ Тәңри адаләтни бурмилиғучиму?

Һәммигә Қадир адиллиқни бурмиламду?»■

⁴ Сениң балилириң Униң алдида гуна қилған болса, У уларниму итаәтсизлигиниң жазасиға тапшурған, халас.□

⁵ Бирақ әгәр өзүң һазир чин көңлүндин Тәңрини издисәнла, Һәммигә Қадирға илтижа қилсаңла,■

⁶ Әгәр сән сап дил һәм дурус болған болсаң,

Шүбһисизки, У сән үчүн ойғиниду,

Чоқум сениң һәққанийлиғиңға толған туралғуңни гүлләндүриду.

⁷ Сән дәсләптә етиварсиз қаралған болсаңму,

Бирақ сән ахирида чоқум техиму гүллинисән.

⁸ Шуңа сәндин өтүнәйки, өткәнки дәвирләрдин сорап баққин,

Уларниң ата-бовилириниң издинишлиригиму көңүл қойғин■

⁹ (Чүнки биз болсақ түнүгүнла туғулғанмиз;

Күнлиримиз пәқәт бир сайә болғачқа, һеч немини билмәймиз).□ ■

¹⁰ Саңа көрсәтмә берип үгәтәләйдиған улар әмәсму?

Улар өз көңлидикини саңа сөзлиәмду?

¹¹ Латқа болмиса йекәнләр егиз өсәләмду?

Қомушлуктики от-чөпләр сусиз өсәләмду?

¹² Улар йешил пети болуп, техичә орулмиған болсиму,

Һәр қандақ от-чөптин тез тозуп кетиду.■

¹³ Тәңрини унтуған кишиләрниң һәммисиниң ақивәтлири мана шундақтур;

Ипласларниң үмүти мана шундақ йоққа кетәр.■

□ **7:21** «...сән мени издәп келисән, лекин мән мәвжүт болмаймән» — 7-бап, 7-8-айәт үчүн берилгән изаһатниму көрүң. Мошу йәрде, Аюпниң ичидики етиқат һәм гуманның бир-биригә болған күриши көрүниду. Аюп бир тәрәптин Худани дүшминимдәк иш қилди, лекин йәнә бир тәрәптин У кәлгүсидә Өз достини издигәндек мени издәп келиду, бирақ тапалмайду, дәйду. ■ **8:3** Қан. 32:4; 2Тар. 19:7; Дан. 9:14

□ **8:4** «Сениң балилириң Униң алдида гуна қилған болса, У уларниму итаәтсизлигиниң жазасиға тапшурған, халас» — Билдадниң бу баяни рәһимсизлик билән қилинған сөзләрдур; бу сөзләр Аюпниң ярисиға туз сеип уни техиму азапқа салиду. Чүнки Аюпниң һәсрити дәл мошу иш түпәйлидин болувадатти; бирақ Билдадниң Аюпниң балилириниң өткүзгән бирәр гунайи тоғрисида һеч қандақ испати йоқтур. Биз болсақ, униң балилириниң әмәлийәттә өз гунайи сәвәвидин өлмигәнлигини билимиз. ■ **8:5** Аюп 22:23 ■ **8:8** Қан. 4:32 □ **8:9** «Күнлиримиз пәқәт бир сайә...» — Билдадниң бу дегини, униң у дәвридики ата-бовилириниң (өзиниң замани билән селиштурғанда) интайин узун өмүрлүк болғанлигини көрситиши мүмкин. (Тавраттики «Яритилиш» қисмиға асасән, Адам атимиздин башлап Нуһ пәйғәмбәрниң дәвригичә нурғун адәмләр бир нәччә йүз жил яшиған еди). ■ **8:9** Яр. 47:9; 1Тар. 29:15; Аюп 7:5, 6, 7; Зәб. 38:6, 14; 101:12; 143:4 ■ **8:12** Зәб. 128:5-6; Йәр. 17:6 ■ **8:13** Аюп 11:20; 18:14; зәб. 111:10; Пәнд. 10:28

- 14 Чүнки униң таянғини чүрүк бир нәрсә, халас;
Униң ишәнғини болса өмчүкниң торидур, халас.
- 15 У өз угисига йөлиниду, бирақ у мәзмут турмайду;
У уни чиң тутувалған болсиму, бирақ у бәрдашлиқ берәлмәйду.
- 16 У қуяш астида көклигән болсиму,
Униң пиләклири өз беғини қаплиған болсиму,
- 17 Униң йилтизлири таш догисига чирмишип кәткән болсиму,
У ташлар арасида орун издигән болсиму,
- 18 Лекин Худа уни орнидин юливәтсә,
Әшу йәр униңдин тенип: «Мән сени көрмигән!» — дәйду. □
- 19 Мана униң йолиниң шатлиғи!
Униңдин кейин орниға башқилири тупрақтин үниду.
- 20 Қара, Худа дурус адәмни ташлимайду,
Яки яманлиқ қилғучиларниң қолини тутуп уларни йөлимәйду. □
- 21 У йәнә сениң ағзиңни күлкә билән,
Ләвлириңни шатлиқ авазлири билән толдуриду,
- 22 Саңа нәпрәтләнгәнләргә шәрмәндилик чаплиниду,
Әскиләрниң чедири йоқитилиду».

9

Аюп бәргән жавави — «Инсан балиси қандақ қилип Худа алдида адил болалайду?»

- 1 Аюп жававән мундақ деди: —
- 2 Вай, сениңла тоғра, дуниани һәқиқәтән сән дегәндәк дәп билимән!
Бирақ инсан балиси қандақ қилип Тәңри алдида һәққаний болалисун? ■
- 3 Һәтта әгәр бириси униң билән дәвалишишқа петиналиса,
Шу киши мәсилеләрниң миңдин биригиму жавап берәлмәйду. □
- 4 Униң қәлбидә чоңқур даналиқ бардур,
У зор күч-қудрәткә егидур;
Кимму Униңға қарши чиқип, жүригини том қилип,
Кейин теч-аман қалған?
- 5 У тағларни ғәзивидә ғулатқанда,
Уларға һеч билдүрмәйла уларни жулуп ташлайду.
- 6 У йәр-зиминни тәвритип өз орнидин қозғитиду,
Шуниң билән униң түврүклири титрәп кетиду.
- 7 У қуяшқа көтирилмә дәп сөз қилсила, у қопмайду;
У халиса юлтузларниңму нурини печәтләп қоялайду.
- 8 Асманларни кәң яйғучи пәқәт удур,
- **8:18** «... Лекин Худа уни орнидин юливәтсә, әшу йәр униңдин тенип: «Мән сени көрмигән!» — дәйду» — мошу йәрләрдә Билдад Аюп учриған балаю-апәтни шу бир нәччә ишқа охшатқан болуши мүмкин: — авал -15-айәттә, у «яманларниң өйиниң ғулап кетиши» тоғрилиқ сөзләйду; иккинчи, 16-айәттики «пиләкләр» дегән сөз, ибраний тилида «пәрзәнтләр»ниму көрситиду. Үчинчи, мошу айәттә бәлким «әшу йәр» дегән сөз Аюпниң жутдашлирини көрситиду; улар уни чәткә кәкип: «Сәндәк Худа ләнәт қилған адәмни тонумаймиз» дегән мәниләрдиму ейтилған болуши мүмкин. □ **8:20** «... яманлиқ қилғучиларниң қолини тутуп уларни йөлимәйду» — яки «...яманлиқ қилғучиларни қолиға күч бәрмәйду». ■ **9:2** Аюп 14:4; 25:4; 3әб. 142:2 □ **9:3** «Һәтта әгәр бириси униң билән дәвалишишқа петиналиса, шу киши мәсилеләрниң миңдин биригиму жавап берәлмәйду» — буниң йәнә башқа икки хил тәржимиси болуши мүмкин: (1) «Әгәр Худа бириси билән дәвалишишни лайиқ көрсә, у киши миңдин бир мәсилегиму жавап берәлмәйду»; (2) «Әгәр Худа бириси билән дәвалишишни лайиқ көрсә, Худа у кишиниң миңдин бир мәсилесигиму жавап бәрмәйду».

У деңиз долкунлири үстигә дәссәп жүриду. ■

⁹ У йәттә қарақчи юлтуз, Орион юлтуз түркүми вә қәлб юлтуз топини, Жәнубий юлтуз түркүмлириниму яратқан. □

¹⁰ У һесаплиғусиз улук ишларни,

Санап түгитәлмәйдиған қарамәт ишларни қилиду. ■

¹¹ Қара, У йенимдин өтиду, бирақ мән Уни көрмәймән;

У өтүп кетиду, бирақ Уни байқалмаймән. □

¹² Мана, У елип кетиду, ким Уни Өз йолидин яндуралисун?

Ким Униңдин: «Немә қиливатисән» дәп сорашқа петиналисун? □

¹³ Тәһри гәзивини қайтувалмайду;

Раһабниң ярдәмчилири Униң айиғиға баш егиду. □

¹⁴ Шундақ туруқлуқ, мән қандақму униңға жавап берәлайттим.

Мән муназирә қилғидәк қандақ сөзләрни таллалайттим?

¹⁵ Мабада мән һаққаний болсамму,

Мән йәнила Униңға жавап берәлмәйттим;

Мән пәқәт сотчимға илтиғала қилалайттим.

¹⁶ Мән Униңға илтиға қилған вә У маңа жавап бәргән болсиму,

Мән теһи Униң садаимни аңлиғанлиғиға ишәш қилалмиған болаттим;

¹⁷ У боран-чапқунлар билән мени езиду,

У ярилиримни сәвәпсиз көпәйтмәкта.

¹⁸ У маңа һәтта нәпәс елишқиму рухсәт бәрмәйду,

Әксичә У маңа дәрәд-әләмни жүкливәтти.

¹⁹ Күч-қудрәт тоғрисида гәп қилсақ, мана, Униңдин күчлүк йәнә башқа ким бар?

Адаләткә кәлсәк, ким Уни сотқа чақиралисун? □

²⁰ Мән өзүмни ақлимақчи болсам, өз ағзим өзүмни гунаға патурар,

Қосурсиз болған болсам, У йәнила мени әгир дәп бекитәр. □

²¹ Бирақ мән әслидә ейибсиз едим.

Мәйли, өзүмниң қандақ болидиғанлиғим билән пәрвайим пәләк!

Өз женимдин тойдум!

²² һәммә иш охшаш екән; шуңа мән дәймәнки,

У дурусларниму, яманларниму охшашла йөқитиду. □ ■

■ 9:8 Яр. 1:6 □ 9:9 «Жәнубий юлтуз түркүмлириниму яратқан» — яки: «Жәнубий асмандики гәзиләрни яратқан». ■ 9:10 Аюп 5:9; Заб. 71:18; 76:15; 85:10; Рим. 11:33 □ 9:11 «У йенимдин өтиду» — яки: «У йенимдин өтсә». «У өтүп кетиду» — яки: «У өтүп кәтсә». □ 9:12 «У елип кетиду» — яки: «У елип кәтсә» яки «У булап кәтсә». □ 9:13 «Раһаб» — «Раһаб»ниң мундақ үч хил мәнә мүмкинчилиги бар: — (1) һакавурлуқ; (2) Мисир империйәсиниң йәнә бир исми (қедимки дуняда һакавурлуқта даңқи чиққан); (3) әң чоқ мүмкинчилиги бар мәнәс шуки, деңиздики зор, қорқунучлуқ бир һайванниң исми. Бу йоған һайванниң йәнә бир исми «левиатан» болуши мүмкин (жукуруқи 3-бап, 8-айәттики изаһатни көрүң). У Муқәддәс Китаптики башқа бир нәччә йәрләрдә Шәйтанның бир символидур. Шуңа мошу йәрдә «Раһабниң ярдәмчилири» бәлким Шәйтанның ярдәмчилирини көрсәтгән болуши мүмкин. □ 9:19 «Адаләткә кәлсәк, ким уни сотқа чақиралисун?!» — әсли текстни чүшиниш сәл тәш. Башқа хил тәржимилири болуши мүмкин. □ 9:20 «... Қосурсиз болған болсам, у йәнила мени әгир дәп бекитәр» — Аюпқа мабада Худаниң алдида Өзини ақлаш пурсити кәлсиму, у Худаниң зор күч-қудрити билән ағзиниң ечилмас қилинишидин, яки һәтта «машина адәмдәк» өз ағзи билән өзини әйипләп кетишидин қорқиду. «Худа һәммидин күчлүк, шуңа У адил» дегән көзқараш дунядики һәр бир залимниң: «Күч-һоқуқ дегән һәқтур» дегән көзқаришиға йеқин келиду. Аюп мошу йәрдә «Худа маңа ундақ муамилә қилса, адил болмайду» демәкчи болду. Китапниң кейинки қисимлирида, Худаниң һәм һәммидин күчлүк һәм шуниң билән биргә пүтүнләй адил еканлиғи айдидишлиди. □ 9:22 «... мән дәймәнки, у дурусларниму, яманларниму охшашла йөқитиду» — наһайити ениқки, бу бабтики 14-айәттин 34-айәткичә Аюп Худаниң намини бир қетимму тилға алмай, пәқәт Уни: «У... Униң... Уни... Сән...» дәп атайду. Бәлким у Худаниң зор күч-қудритигә һәм өзиниң һазирқи қорқунучлуқ әһвалини чоққур ойлап, бәк қорқуп кәткән болса керәк. ■ 9:22 Топ. 9:2, 3; Мал. 3:14

- 23 Туюқсиз бешиға қаза келип өлсә,
У бегуналарға қилинған бу синаққа қарап күлиду.□
- 24 Йәр йүзи яманларниң қолиға тапшурулди;
Бирақ У сотчиларниң көзлирини бу адаләтсизликни көрәлмәйдиған қилип қойиду;
Мошундақ қилғучи У болмай, йәнә ким болсун?
- 25 Мениң күнлирим йәлтапанниң жүгүрүшини тез өтиду;
Улар мәндин қечип кетиду,
Уларниң һеч қандақ яхшилиғи йоқтур.■
- 26 Улар қомуш кемиләрдәк чапсан өтүп кетиду;
Алғур бүркүт овни тутқили шуңғуғандәк тез маңиду.□
- 27 Әгәр: «Налә-пәрәдтин тохтап,
Чирайимни тутулдурмай хуш чирай болай» десәмму,
28 Мән йәнила азаплиримниң һәммисидин қорқуп жүримән;
Чүнки Сени мени бегуна һесаплимайду дәп билимән.□
- 29 Мән һаман әйиплик адәм болсам,
Мән беһудә жапа тартип немә қилай?
- 30 Һәтта қар сүйи билән жуянуң,
Қолумни шунчә пакизлиған болсамму,■
- 31 Сән йәнила мени әврәзгә чөмүлдүрәсәнки,
Өз кийимимму мәндин нәпрәтлинидиған болиду!
- 32 Чүнки У мән Униңға жавап берәлигидәк, маңа охшаш адәм әмәс.
Мениң Униң билән сотта дәвалашқичилигим йоқтур.□ ■
- 33 Оттуримизда һәр иккимизни өз қоли билән тәң тутидиған келиштүргүчи болсиди!□
- 34 У Өзиниң тайиғини мәндин жирақ қилсун,
Униң вәһимиси мени қорқатмисун;■
- 35 Шундила мән Униңдин қорқмай сөзләләйттим;
Бирақ әһвалим ундақ әмәстур!

10

Сегиз лай кулалчи билән сөзлишиду

- 1 Мән өз женимдин нәпрәтлинимән;
Өз дәрдимни төкүвалай;
Қәлбимдики аһ-заримни сөзливалай.
- 2 Мән Тәңригә: «Мениң гунайимни бекитмә; маңа көрсәткинки,

□ 9:23 «... У бегуналарға қилинған бу синаққа қарап күлиду» — бу әйтә Аюпниң жан ачқиғидин, шундақла Худаға болған гуманидин ейтқан баянлириниң ичидә әң қаттиқи болуши мүмкин. ■ 9:25 Аюп 7:6, 7 □ 9:26 «қомуш кемиләр» — қедимки Мисирда көп ишлитилгән, Нил дәриясида һаһайити тез маңидиған бир хил кемә. □ 9:28 «... Сени мени бегуна һесаплимайду дәп билимән» — Аюп йәнила Худаниң адалитидин гуманилиниду. 31-әйтәтә болса униң үмүти бәлким әң төвән дәрижигә чүшкән болуши мүмкин. ■ 9:30 Йәр. 2:22 □ 9:32 «Чүнки У ... маңа охшаш адәм әмәс. Мениң Униң билән сотта дәвалашқичилигим йоқтур» — бу баян бәлким китаптики соралған әң чоққур соал болуши мүмкин; демәк, адәм Худа билән қандақму келишәлисун? ■ 9:32 Топ. 6:10; Йәр. 49:19 □ 9:33 «Оттуримизда ... келиштүргүчи болсиди!» — Аюп: Адәм билән Худаниң оттурисида туридиған, бир қоли билән Худани тутидиған, бир қоли билән инсанни тутидиған келиштүргүчи болсиди! дәп ейтқан бу келиштүргүчи Инжилда дәл Әйса Мәсиһниң өзи екәнлиги аян қилиниду («1Тим.» 2:5) ■ 9:34 Аюп 13:20; 33:7

Сән зади немә үчүн мән билән дәвалишисэн?

³ Адәмни эзгиниң,

Өз қолуң билән яратқиниңни чәткә қаққиниң Саңа пайдилиқму?

Яманларниң сүйкәстигә нур чачқиниң яхшиму? □

4 Сәниң көзүң инсанниңкидәк аҗизму?

Сән адәмләр көргәндәк хирә көрәмсән? □

⁵ Сәниң күнлириң өлидиған инсанниң күнлиридәк чәкликму?

Сәниң жилириң инсанниң жилиридәк қисқиму? □

⁶⁻⁷ Сән мениң рәзил адәм әмәслигимни билип туруп,

Сәниң қолуңдин қутулдурғидәк һеч кимниң йоқлуғини билип туруп,

Немишкә мениң хаталигимни сорап жүрисән?

Немишкә мениң гунайимни сүрүштүрисән?» — дәймән.

⁸ — Сән Өз қолириң билән мени шәкилләндүрүп, бир гәвдә қилип яратқансән;

Бирақ Сән мени йоқатмақчисән!

⁹ Сән лайни ясиғандәк мени ясиғиниңни есиңдә тутқайсән, дәп йелинимән;

Сән мени йәнә тупраққа қайтурамсән? ■

¹⁰ Сән *устилиқ билән* мени сүттәк қуюп чайқап,

Мени иримчиктәк уютқан әмәсму? □ ■

¹¹ Сән терә һәм әт билән мени кийиндүргәнсән,

Устихан һәм пәй билән бирләштүрүп мени тоқуғансән.

¹² Сән маңа һаят һәм меһри-шәпқәт тәқдим қилғансән,

Сән сөйгүң билән роһумдин хәвәр алдиң. □

¹³ Бирақ бу ишлар Сәниң қалбиңдә йошуруқлуқ еди;

Буларниң әслидә қалбиңдә пүкүклигини билимән.

¹⁴ Гуна қилған болсам, Сән мени күзитип жүргән болатиң;

Сән мениң қәбиһлигимни җазалимай қоймайтиң.

¹⁵ Рәзил һесапланған болсам, маңа бала келәтти!

Һәм яки һәққаний һесаплансамму, қаттиқ номусқа чөмүп, азапқа чөмгинимдә,

Бешимни йәнила көтиришкә жүрҗәт қилалмайттим;

¹⁶ һәтта *бешимни* көтиришкә жүрҗәт қилсамму,

Сән әшәддий ширдәк мениң пейимгә чүшәттиң;

Сән маңа карамәт күчүңни арқа-арқидин көрситәттиң. ■

□ **10:3** «Өз қолуң билән яратқиниңни чәткә қаққиниң Саңа пайдилиқму?» — Аюп бәлким: — «Сән маңа һәм пүтүн инсанға шунчә яхши әҗриңни сиңдүргән экәнсән, немишкә бу яхши нәрсәгә шундақ зиян йәткүзисән?» демәкчи. У төвәндики 8-12-айәтләрдә бу сөзиниң мәнәсини кеңәйтиду. □ **10:4**

«Сәниң көзүң инсанниңкидәк аҗизму?» — ибраний тилида: «Сәниң көзлири әтлик көзләрму?».

□ **10:5** «сәниң күнлириң ... чәкликму? Сәниң жилириң инсанниң жилиридәк қисқиму?»

— Аюп бу җүмлиридә һәммә имканийәтни оттура қойиду; андин у һәммисини деғидәк чәткә қақиду — Худа адәмни эзгинигә хошалму-я? У адәмдәк калтә пәкликму-я, яки униң өмри қисқа болуп өзини җазалашқа үлгүрәлмәмду-я? (ундақ болмиса, мән зади немишкә шундақ азапқа қалдурулимән?) дәп ойлайду Аюп. ■ **10:9** Яр. 2:7; 3:19 □ **10:10** «Сән ... мени иримчиктәк уютқан әмәсму?» — Аюпниң «мени сүттәк қуюп чайқап, ... иримчиктәк уютқан» дегән сөзлири Худаниң өз тенини шунчә әҗайиплиқ билән мурақкәп яратқанлигини билдүриду. ■ **10:10** Зәб. 138:15,16 □ **10:12** «Сән сөйгүң билән...» — ибраний тилида: «сән йоқлишиң билән...». «... Сән сөйгүң билән роһумдин хәвәр алдиң» — 8-12-айәттә, Аюп Худаниң инсанниң тенини шунчә карамәт устилиқ билән бирләштүрүп ясап, шәпқәт-сөйгү көрсәткәндиң кейин, Худаниң һәр бир адәмгә нисбәтән улуқ, карамәт бир плани болуши керәк, дәп қараиду. Бирақ Аюп өзиниң ишида мундақ әҗайип плани көрәлмәй, әксичә Худаниң униң барлигини астин-үстүн қиливәткәнлигини көрүп қорқуп кетип: «Бирақ бу ишлар сәниң қалбиндә йошуруқлуқ еди» (13-айәт) дәп, Худа мениң достум әмәс, дүшминим болуп чиққан дәп гуманлиниду.

Аюпниң Худаниң достлуғидин мәһрум болғанмән дегән һессияти вә униңда Худаниң униң билән биллә болғанлиқ сезиминиң йоқлуғи, шүһнисизки униң үчүн һәммидин азаплиқ иш еди. ■ **10:16** Йәш. 38:13; Жиг. 3:10

17 Сән мени әйипләйдиган гувачилириңни қайтидин алдимға кәлтүрәсән; Маңа қаритилған гәзивиниңни зор қилисән; Күчлириң маңа қарши долқунлап кәлмәктә. □

18 Сән әслидә немишкә мени балиятқудин чиқарғансән? Кашки, мән чачрап кәткән болсам, һеч адәм мени көрмәс еди! ■

19 Мән һеч қачан болмиған болаттим! Балиятқудин беваситә гөргә апирилған болаттим!

20-22 Мениң азғинә күнлирим түгәй дегән әмәсму? Шуңа мән барса кәлмәс йәргә барғичә,
— Қараңғулуқ, өлүм сайә болған зиминға,
— Зулмәт бир зиминға, йәни қараңғулуқниң өзиниң зиминиға,
Өлүм сайисиниң зиминиға,
Тәртипсиз, һәтта өз нури қап қараңғу қилинған шу зиминға барғичә,
Маңа азрақ жан кириш үчүн,
Ишиңни бир дәқиқә тохтат, мәндин нери бол!».

11

Зофарниң биринчи сөзи — «сахта адәмләрниң ақивити»

- 1 Андин Нааматлиқ Зофар жававән мундақ деди: — □
- 2 «Гәп мундақ көп турса, уни жавапсиз қалдурғили болмас? Сөзмән киши өзини ақлиса боламду?
- 3 Сениң сапсәтәлириң көпчиликниң ағзини тувақлиса боламду? Сән мазақ қилип сөзлигәндин кейин, һеч ким бу ишни йүзүңгә салмисунму?
- 4 Чүнки сән: «Мениң әқидилирим саптур, Мән сән Худаниң алдида пакмән» — дедиң. □
- 5 Аһ, Тәңри гәп қилсиди! Ағзини ечип сени әйиплисиди!
- 6 Шундақ қилип У даналиқниң сирлирини саңа ечип бәрсиди! Чүнки даналиқ икки тәрәпликтур! Тәңриниң гунайиңниң хелә бир қисмини көтириветип, улардин өтидиганлигини убдан билип қой! □
- 7 Сән Тәңрини издигән тәғдирдиму Уни түптин тонуяламсән?! һәммигә Қадирниң чәксизлигини чүшинип йетәләмсән?
- 8 Бундақ даналиқ асмандин егиздур, униңға ершишикә немә амалиң бар?

□ **10:17** «Мени әйипләйдиган гувачилириң» — Аюпниң бу дегини, бәлким, Худаниң уни «Сән гуна қилдиң, шуңа жазаландиң» дәп әйипләйдиган бир нәччә гувачини орунлаштурған, дәп көрсәтмәкчи; гувачилар болса, униң үч достини, өз бешиға чүшкән күлпәтләрни һәмдә кесәлниң азаплирини өз ичигә алса керәк. ■ **10:18** Аюп 3:11 □ **11:1** «Нааматлиқ Зофар» — Аюпқа сөз қилидиган униң үчинчи достидур. Биз Аюпниң бу үч достини селиштуридиган болсақ, Елифаз әдәбликрәк, башқилардин сәл меһривандәк көрүниду; сөз қилиш тәртивидин қариганда, униң йеши бәлким әң чоң, ахирда сөзләйдиган Зофар әң кичик болуши мүмкин. Елифаз өз тәҗрибисини, йәни өзиниң көргән ғайипанә аламитини бәкрәк тәҗитләйду; Билдад болса әһнәничи болуп, илгәрки дәвирдикиләр мәйли немә дегән болмисун, шу тоғра дәп қарайду; Зофар болса һессиятчан, қопал, аммибаб мақал-тәмсилләргә амрақ, «Жамаәтниң пикри бәрибир тоғридур» дәп қарайду (3-әйттимү «көпчилик» дегән сөз тәҗитлиниду). Бәзидә униң гәп-сөзлиридин яманларниң жазалинишидин униң наһайити һозур алидиганлиги чиқип туриду. □ **11:4** «Мениң әқидилирим саптур» — әмәлийәттә Аюп бундақ сөз қилмиди. □ **11:6** «Тәңриниң гунайиңниң хелә бир қисмини көтириветип, улардин өтидиганлигини убдан билип қой!» — Зофарниң бу сөзлири: «Худа гуналяриңниң бир нәччисини есидин чиқирип, пәқәт уларниң бир қисминиң тегишлик жазасини саңа чүшүрүватиду», дегән мәнини билдүриду.

У тәһтисарадин чоңкурдур, сән немини биләләйсән?

⁹ Униң узунлуғи йәр-зиминдин узундур,

Кәңлиги деңиз-океанлардин кәңдур.

¹⁰ У өтүп кетиветип, адәмни қамиса, уни сораққа чақирса, кимму Уни тосалисун?

¹¹ Чүнки У сахта адәмләрни убдан билиду,

У тәкшүрмәй турупла алдамчиликни аллиқачан көрүп болған. □ ■

¹² «Инсан туғулуп бир явайи ешәкниң тәхийигә айланғичә,

Надан адәм дана болур!» □ ■

¹³ Бирақ сән болсаң, әгәр қалбиңни тоғрилатсаң,

Қолуңни Худаға қарап созсаң,

¹⁴ Қолуңдики қәбиһликни өзүңдин нери қилсаң,

Чедирлириңда һеч яманлиқни турғузмисаңла,

¹⁵ Сән у чағда йүзүңни қусурсиз көтирип жүрисән,

Тәврәнмәс, қорқунучсиз болисән;

¹⁶ Жапайиңни унтуйсән,

Һәтта еқип өтүп кәткән сунни ойлиғандәк уларни әсләйсән;

¹⁷ Күнлириң чүштики нурдин йоруқ болиду,

Сени һазир қараңғулуқ басқини билән, таңдәк парлақ болисән. ■

¹⁸ Үмүтүң бар болғачқа, сән һимайигә егә болисән,

Сән әтрапиңға хатиржәм қарап арам елип олтирисән. ■

¹⁹ Раст, сән ятқиниңда, һеч кимниң вәсвәсиси болмайду,

Әксичә нурғунлиған кишиләр сениң һиммитиңни издәп келиду. □ ■

²⁰ Бирақ рәзилләрниң көзлири нуридин кетиду,

Уларға қечишқа һеч йол қалмайду,

Уларниң үмүти нәпәси тохташтин ибарәт болиду, халас. □ ■

12

Аюп йәнә сөз қилиду *** «Худаниң күч-қудрити, Униң адиллиги вә көрүнүштә болған адилсизлиги»

¹ Аюп жававән мундақ деди: —

² Силәр бәрһәк әл-әһлисиләр!

Өлсәңлар һекмәтму силәр билән биллә кетиду!

³ Мениңму силәрдәк өз әқлим бар,

Әқилдә силәрдин қалмаймән;

Бунчилик ишларни ким билмәйду?!

⁴ Мән өз достлиримға мазақ объекти болдум;

□ **11:11** «У тәкшүрмәй турупла алдамчиликни аллиқачан көрүп болған» — йәнә бир хил тәржимиси: «Вә адәмләр байқалмайдиған гунаининму көрәләйду». ■ **11:11** Зәб. 9:32, 35; 34:2-23; 93:11 □ **11:12** «Инсан туғулуп бир явайи ешәкниң тәхийигә айланғичә, надан адәм дана болур!» —

бу әйәтниң йәнә икки хил тәржимиси: «Надан киши даналиққа еришмәс, инсан туғулғанда явайи ешәкниң тәхийигә охшаштур, халас» яки «Явайи ешәкниң тәхийи туғулуп инсанға айланғичә, надан бир адәм дана болур». Бу сөз бәлким әшу дәвирдики бир мақал болса керәк. ■ **11:12** Аюп 5:8; 22:21; Топ. 3:18 ■ **11:17** Зәб. 36:6; 91:15; 111:4; ; Пәнд. 4:18 ■ **11:18** Лав. 26:5 □ **11:19** «... Әксичә нурғунлиған кишиләр сениң һиммитиңни издәп келиду» — мошу гәпниң әжайип йери шуки,

ахирда Зофарниң өзи Аюпниң һиммитигә һажәтмән болиду (42-бап). ■ **11:19** Лав. 26:6; Зәб. 3:6-7; 4:9; Пәнд. 3:24 □ **11:20** «Уларниң үмүти нәпәси тохташтин ибарәт болиду, халас» — Зофарниң

бу сөзи Аюпқа қаритилған һеч қандақ һесдашлиқ болмиған бир ағаһландуруш болуп: «Мундақ кетивәрсән, сәндә пәқәт нәпәсиңни тохтитиштиң башқа үмүт қалмайду» дегәнлик. ■ **11:20**

Аюп 8:13,14; 18:14

Мәндәк Тәңригә илтиҗа қилип, дуаси иҗабәт болған киши, һаққаный, дурус бир адәм мазақ қилинди!■

⁵ Раһәттә олтарған кишиләр көңлидә һәр қандақ күлпәтһи нәзиригә алмайду; Улар: «Күлпәтләр путлири тейилиш алдида турған кишигила тәйяр туриду» дәп ойлайду.□

⁶ Қарақчиларниң чедирлири аватлишиду; Тәңригә һақарәт кәлтүридиғанлар аман туриду; Улар өзиниң илаһини өз алқинида көтириду.□ ■

⁷ Әнди һайванлардинму сорап бақ, Улар саңа үгитиду, Асмандики учар-қанатларму саңа дәйду;

⁸ Вә яки йәр-зиминға гәп қилсаңчу, Уму саңа үгитиду; Деңиздики белиқлар саңа сөз қилиду.

⁹ Буларниң һәммисини Пәрвәрдиғанниң қоли қилғанлиғини ким билмәйду?

¹⁰ Барлиқ жан егилири, барлиқ әт егилири, Жүмлидин барлиқ инсанниң нәпәси униң қолидидур.

¹¹ Еғизда таамни тетиғандәк, Қулақму сөзиниң тоғрилиғини синап бақиду әмәсму?■

¹² Яшанғанларда даналиқ раст тепиламду? Күнлириниң көп болуши билән йорутулуш келәмду?

¹³ Униңдила даналиқ һәм күдрәт бар; Униңдила йоййоруқ һәм йорутуш бардур.□

¹⁴ Мана, У харап қилса, һеч ким қайтидин қуруп чиқалмайду; У қамап қойған адәмни һеч ким қоюветәлмәйду.■

¹⁵ Мана, У суларни тохтитивалса, сулар қуруп кетиду, У уларни қоюп бәрсә, улар йәр-зиминни бесип вәйран қилиду.

¹⁶ Униңда күч-қудрәт, чин һекмәтму бар; Алдигучи, алдангучиму униңға тәвәдур.

¹⁷ У мәслиһәтчиләрни ялаңач қилдуруп, ялап елип кетиду, Сорақчиларни рәсва қилиду.■

¹⁸ У падишалар *әл-әһлигә* салған кишәнләрни йешиду, Андин шу падишаларни ялаңачлап, затрақлирини лата биләнла қалдуруп *шәрмәндә* қилиду.□

¹⁹ У каһинларни ялиңаяғ маңдуруп елип кетиду; У күч-һоқуқдарларни ағдуриду.□

²⁰ У ишәшлик қаралған затларниң ағзини етиду; Ақсақалларниң әқлини елип кетиду.■

²¹ У ақсүнәкләрниң үстигә һақарәт төкиду,

■ **12:4** Аюп 16:10; 17:2; 21:3; 30:1; Пәнд. 14:2 □ **12:5** «Раһәттә олтарған кишиләр... : «күлпәтләр путлири тейилиш алдида турған кишигила тәйяр туриду» дәп ойлайду» — әсли текстни чүшиниш сәл тәс. Башқа хил тәржимилиримү учриши мүмкин. □ **12:6** «Улар өзиниң илаһини өз алқинида көтириду» — демәк, улар бутпәрәслар. Башқа бир хил тәржимиси: «Тәңри һәтта уларниң қолиға молчилиқ бериду». ■ **12:6** Аюп 21:7; Зәб. 72:11, 12; Йәр. 12:1; һаб. 1:3, 4 ■ **12:11** Аюп 6:30; 34:3

□ **12:13** «Униңдила» — Худадила, демәкчи. ■ **12:14** Аюп 9:12; 11:10; Вәһ. 3:7 ■ **12:17** 2Сам. 15:31; 17:14,23; Йәш. 19:12; 29:14; 1Кор. 1:19 □ **12:18** «У падишалар әл-әһлигә салған кишәнләрни йешиду, андин шу падишаларни ялаңачлап, ... шәрмәндә қилиду» — мошу падишалар мустәбит болуши нәтайин; улар пукриларға салған кишәнләрни бәлким адиллиқ билән салған болуши мүмкин.

Башқа бир нәччә хил тәржимилиримү учриши мүмкин. □ **12:19** «каһинлар» — хәлиқкә вакалитән курбанлиқ қилғучилар, улар үчүн дуа қилғучилар. ■ **12:20** Аюп 32:9; Йәш. 3:2, 3

- У палванларниң бөлвегини йешип уларни күчсиз қилиду.□ ■
 22 У қараңғулуқтики чоңқур сирларни ашкарилайду;
 У өлүмниң сайисини йорутиду.■
 23 У әл-жутларни улуклаштуриду һәм андин уларни гумран қилиду;
 Әл-жутларни кеңәйтиду, уларни тарқитиду.■
 24 У зиминдики әл-жамаәтниң каттивашлириниң әқлини елип кетиду;
 Уларни йолсиз дәшт-баяванда сәрсан қилип аздуриду.■
 25 Улар нурсизландурулуп қараңғулуқта йолни силаштуриду,
 У уларни мәс болуп қалған кишидәк галди-гулдуң маңдуриду.

13

Аюпниң достлирига сөзләштин тохтап, йәнә Худага қарап сөзлиши

- 1 Мана, мениң көзүм буларниң һәммисини көрүп чиққан;
 Мениң қулиқим буларни аңлап чүшәнгән.
 2 Силәрниң билгәнлириңларни мәнму билимән;
 Мениң силәрдин қелишқичилигим йоқ.
 3 Бирақ мениң арзум һәммигә қадир билән сөзлишиштур,
 Мениң Худа билән муназирә қилғум келиду.□
 4 Силәр болсаңлар төһмәт чаплиғучилар,
 һәммиңлар ярамсиз тевипсиләр. ■
 5 Силәр пәкәтлә сүкүттә турған болсаңлар еди!
 Бу силәр үчүн даналиқ болатти!■
 6 Мениң муназирәмгә кулақ селиңлар,
 Ләвлиримдики муһакимиләрни аңлап беқиңлар.
 7 Силәр Худаниң вакаләтчиси сүпитидә болувелип адилсиз сөз қиламсиләр?
 Униң үчүн һейлә-микирлик гәп қилмақчимусиләр?■
 8 Униңға йүз-хатирә қилип хушамәт қилмақчимусиләр?!
 Униңға вакалитән дәва соримақчимусиләр?
 9 У ич-бағриңларни ахтуруп чиқса, силәр үчүн яхши болаттиму?
 Инсан балисини алдигандәк уни алдимақчимусиләр?
 10 Силәр йүз-хатирә қилип йошурунчә хушамәт қилсаңлар,

□ **12:21** «У ақсүнәкләрниң үстигә һақарәт төкиду, У палванларниң бөлвегини йешип уларни күчсиз қилиду» — МОШУ АҚСҮНӘК, палванлар әслидә мәлум бир гуна яки залимлиқни қилғанлиғи натайин. Аюп бу йәрдә: Худа ташқи көрүнүштә сөвәпсиз һалда бу есилзадә кишиләргә һәр хил күлпәт чүшүриду һәм шуниң билән бир вақитта, башқа нурғун кишиләрни қийинчиликқа дучар қилиду, демәкчи болған болуши мүмкин. Чүнки «ақсақалларниң әкли елип кетилгән» дейиш арқилиқ уларниң мәслиһәт беридигән адәмлириниңму әһвалиниң хәтәрлик екәнлигинин бешарәт бериду. Бу палакәтләр мәлум бир гунадин чиққан болушиму яки ундақ болмаслиғиму мүмкин. Аюпниң жуқуриқи сөзлиригә қариганда 23-25-айәтләрдә дейилгән аватчилик һәм күлпәтләр охшашла йүз бәргәндәк көриниду. ■ **12:21** Зәб. 106:40 ■ **12:22** Мат. 10:26; 1 Кор. 4:5 ■ **12:23** Зәб. 106:38 ■ **12:24** Зәб. 106:4-5, 40 □ **13:3** «...мениң Худа билән муназирә қилғум келиду» — яки «...мениң Худа билән давалашқум келиду». ■ **13:4** Аюп 16:2 ■ **13:5** Пәнд. 17:28 ■ **13:7** Аюп 17:5; 32:21; 36:4

У чокум силәрни әйипләйду.□

11 Буниңдин көрә Униң һәйвисиниң силәрни қорқатқини, Униң вәһимисиниң силәргә чүшкини түзүк әмәсму?

12 Пәнд-несиһәтиңлар пәқәт күлгә охшаш сөzlәр, халас; Силәр *ишәш бағлиған* истиһкамиңлар пәқәт лай истиһкамлар, халас.□

13 Мени ихтияримға қоюветип зуван сүрмәңлар, мени гәп қилғили қоюңлар. Бешимға һәр немә кәлсә кәлсун!

14 Қандақла болмисун, женим билән тәвәккул қилимән, Мән женимни алқинимға елип қойимән!□

15 У женимни алсиму мән йәнила Уни күтимән, Униңға тайинимән; Бирақ қандақла болмисун мән тутқан йоллиримни Униң алдида ақлимақчимән; □ ■

16 Бундақ қилишим маңа нижатлиқ болиду; Чүнки иплас бир адәм униң алдиға баралмайду.

17 Сөзлиримни диққәт билән аңлаңлар, Баянлиримға убадан қулақ селиңлар.

18 Мана, мән өз дөвайимни тәртиплиқ қилип тәйяр қилдим; Мән өзүмниң һәқиқәтән ақлинидиғанлиғимни билимән.

19 Мән билән бәс-муназира қилидиған қени ким баркин? һазир сүкүт қилған болсам, тиниқтин тохтиған болаттим!□

20 Аһ Худа! Маңа пәқәт икки ишнила қилип бәргин; Шундақ болғандила, мән өзүмни Сәндин қачурмаймән.■

21 — Қолуңни мәндин жирақ қилгин;

□ **13:10** «... Силәр йүз-хатирә қилип йошурунчә хушамәт қилсаңлар, у чокум силәрни әйипләйду» — Аюпниң сөзлири ичидә адәмни һәйран қалдуридиған нурғун мәниләр ипадилиниду. Аюпниң бу баяни улардин интайин гәвдилиқ болған бир мисал һесаплиниду. У үч достига һаһайити кәскин һалда Худаға хушамәтчилик қилишқа болмайдиғанлиғини билдүриду. 12-бапта у Худаниң адалитидин гуманлинип туруп сөзлигән болсиму, бирақ у мошу йәрдә Худа һәқиқәтни интайин әтиварлайду. Худа дурус, лилла гәпни бәк сөйиду, кишиләрниң Худаға вакаләтчи болувелип, өзиниң яки башқиларниң чирайлиқ пиқрини ипадилишигә қәтһий болмайду, дегән көзқарашни ипадиләйду. Худаниң һөрмитигә лайиқ сөzlәрни қилиш үчүн, Униң инсанға бәргән вәһийсини асас қилиш һәм шуниң билән бир вақитта реаллиқтин қәтһий айрилмай туруп, бу дунядики көрүнәрлик пакитларға йүзлиниш зөрүрду. Мәйли Худаға, мәйли башқиларға хушамәтлик яки ялған гәп қилишқа қәтһий болмайду. У үч достига ағаһландуридуки, Худаға хушамәтчилик қилса, Худа уларни җазалайду. Бу гәп Аюпниң Худаниң адалитигә қәтһий ишәнгәнлигини көрситиду һәм униң һазирқи етиқати һәм гумани арисидики ичидә болған күрәшни бизгә аян қилиду. □ **13:12** «Силәр ишәш бағлиған истиһкамиңлар пәқәт лай истиһкамлар...» — яки «Силәр ишәш бағлиған жаваплар пәқәт лай истиһкамлар...». □ **13:14** «Қандақла болмисун, женим билән тәвәккул қилимән» — сөзмүсөз болса: «Қандақла болмисун (яни «немишкә») әтлиримни чишимда елип күрәш қилимән?» — у өзини кәскин күрәш қилмақчи болған бир һайванға охситиду.

«Мән женимни алқинимға елип қойимән!» — яки: «Немишкә женимни алқинимға елип қойдум?».

□ **13:15** «У женимни алсиму мән йәнила Уни күтимән, Униңға тайинимән...» — бу әйәт Аюпниң етиқатқа әң толған баянлиридин бири. Ибраһий тилида «сүтүш» вә «тайиниш» бир пейл биләнла ипадилиниду. ■ **13:15** Зәб. 14:32 □ **13:19** «Мән билән бәс-муназира қилидиған қени ким баркин? һазир сүкүт қилған болсам, тиниқтин тохтиған болаттим!» —

бу текстниң төрт хил тәрҗимиси яки чүшәнчиси бар: — (1) Аюп бирәрсиниң өзи билән бәс-муназира қилалайдиғанлиғиға ишәнмайду; һәтта бириси бәс-муназиригә чиксила: «Мән Униң соалиға писәнт қилмай, бу дунядин кетимән» дегәндәк; (2) ..ундақ адәм чиқса, мән гәп қилмай сүкүттә өлүп кетишкә разимән!; (3) У кимниң өзини әйиплишидин қәтһийнәээр, сүкүт қилишқа қәтһий унимаду; (4) Бирисиниң өзи билән йәнә бәс-муназира қилгуси болса, тез болуши керәк, чүнки у пат арида дунядин кетиду. Биз үчинчисини ишләтүк. ■ **13:20** Аюп 9:34; 33:7

— Вәһимәң мени қорқатмисун.□

²² Андин мени сот қилишқа чақир, мән саңа жавап беримән;
Яки мән Саңа дәвайимдин сөз қилсам, Сәнму маңа жавап берисән.

Аюп дәвасини давамлаштуриду

²³ Мениң қәбиһликлирим һәм гуналимни зади қанчилик?

Итаәтсизлигим һәм гунайимни маңа көрситип бәр!

²⁴ Немишкә дидариңни мәндин йошурусән?

Немишкә мени Өз дүшминиң дәп билдиң?■

²⁵ Уяқ-буяққа учуруветилидиған анчики бир йопурмақни вәһимиғә салмақчимусән?

Қуруп кәткән пахални қоғлимақчимусән?

²⁶ Чүнки Сән мениң үстүмдин зәһәрдәк әрзләрни язисән,
Сән яшлиғимдики қәбиһликлиримни маңа қайтуруватисән.■

²⁷⁻²⁸ Мән чирип кәткән бир нәрсә,

Мән пәкәт күйә йегән бир кийимла болғиним билән,

Лекин Сән мениң путлиримни кишәнләйсән,

Һәммә йоллиримни күзитип жүрисән;

Тапанлиримға маңмаслиқ үчүн чәк сизип қойғансән. ■

14

Өлүмдин кейин қандақ болиду?

¹ Анидин туғулғанларниң күнлири азду,
Палакәт униңға ярдур.■

² У гүлдәк дунияға келип андин тозуйду,
У қуяш алдидин сайиғә охшаш қечип кетиду.■

³ Бирақ Сән техи шундақ бир әжиз болғучиға көзүңни тикип,
Мени Өз алдиңға сораққа тартиватамсән?□ ■

⁴ Ким напак нәрсиләрдин пак нәрсини чиқиралайду? — һеч ким!□ ■

⁵ Инсанниң күнлири бекитилгәндикин,
Униң айлириниң сани Сениң илкиңдә болғандикин,
Сән униң өтсә болмайдиған чәклирини бекиткәндикин,■

⁶ Униң бир аз дәм елиши үчүн униңдин көзүңни елип қачқин,
Шуниң билән мәдикардәк униңға өз күнлиридин сөйүнүш несип болсун!□ ■

⁷ Чүнки дәрәк кесиветилгәндин кейин, қайта өсүштин үмүт бар;

□ **13:21** «Маңа пәкәт икки ишила қилип бәргин... қолуңни мәндин жирақ қилгин; — вәһимәң мени қорқатмисун» — биринчи иш болса, Худаниң Өз қолини униңдин жирақ қилиши билән у азрақ дәм алалайду; иккинчи иш, Худаниң вәһимиси болмиса у жүрғәтлик болуп сөз қилиду, дегәнлик. ■ **13:24** Аюп 16:9; 19:11; 33:10; Жиг. 2:5 ■ **13:26** Зәб. 24:7 ■ **13:27-28** Аюп 33:11 ■ **14:1** Зәб. 89:5-6, 9-10; 101:12; 102:15; 143:4; Яқ. 4:14 ■ **14:2** Аюп 8:9; зәб. 89:5-6, 9-10; 101:12; 102:15; 143:4; Йәш. 40:6; 1Пет. 1:24 □ **14:3** «Мени Өз алдиңға сораққа тартиватамсән?» — яки «Уни Өз алдиңға сораққа тартиватамсән?». ■ **14:3** Аюп 7:17,18; 10:20 □ **14:4** «Ким напак нәрсиләрдин пак нәрсини чиқиралайду? — һеч ким!» — демәк, инсан балиси Худаниң алдида қандақ қилип пак болалайду һәм қобул қилиналайду? Аюпниң өзи 19-бапта бешарәт қилип бу соалға жавап бериду. ■ **14:4** Яр. 5:3; Зәб. 50:7-9; Юһ. 3:6; Рим. 5:12; әф. 2:3 ■ **14:5** Аюп 7:1 □ **14:6** «Униң бир аз дәм елиши үчүн ... мәдикардәк униңға өз күнлиридин сөйүнүш несип болсун!» — Аюпниң дегини бойчә инсанларға адәттики турмушниң (мәдикарниңкидәк) жапаси купайә, шуңа у бу жапалиқ һаят күнлиридин азрақкиңә һозур алсун, «бу адәттики жапаға теһиму көп жапа артмиғайсән» дегән мәнидә. ■ **14:6** Аюп 7:1, 2, 16, 19; 10:20

Буниңлик билән униң юмран бихлири түгәп кәтмәйду;

8 Униң йилтизи йәрдә қуруп кәткән болсиму,

Униң кәтиги топида өлүп кәткән болсиму,

9 Бирақ суниң пуриғи биләнла у йәнә көкириду,

Юмран от-чөптәк йеңи бихларни чиқариду.

10 Бирақ адәм болса өлиду, илажсиз онда ятиду, бәрһәк,

Инсан нәпәстин қалиду, андин нәдә болиду?

11 Деңиздики сулар парға айлинип түгәп кәткәндәк,

Дәриялар қағжирап қуруп кәткәндәк,

12 Охшашла адәм йетип қалсила қайтидин турмайду;

Асманлар йоқимиғичә, улар ойғанмайду, уйқидин турмайду.

13 Аһ, тәһтисараға мени йошуруп қойсаң еди,

Ғәзивиң өтүп кәткичә мени мәхпий сақлап қойсаң еди,

Мени есиңгә алидиған бир вақит-саатни маңа бекитип бәрсәң еди! □

14 Адәм өлсә, қайта яшамду?

Шундақ болса маңа шундақ өзгириш вақти кәлгичә,

Мошу жапаға толған күнлирим өткичә, сәвир-тақәт билән күтәттим! □

15 Шундақ болса Сән мени чақирсаң, жавап берәттим;

Сән Өз қолуң билән яратқиниңға үмүт-арзуоң болатти. □

16 Бирақ Сән һазир һәр бир дәссигән қәдәмлиримни санап,

Гунаимни күзитиватисәнғу! □ ■

17 Итаәтсизлигим халтиға селинип печәтләнди,

Гуналиримни дога-дога қилип сақлап қойдуң. □

18 Дәрвәкә тағму йимирилип йоқалғандәк,

Таш өз орнидин тәвренип кәткәндәк,

19 Сулар таш-шеғилларни упритип йоқатқандәк,

Топанлар зиминдики топини сүпүрүп кәткәндәк,

Сән адәмниң үмүтини йоқ қилисән.

20 Сән мәңгүгә униң үстидин ғалип келисән,

Шуңа у дуниядин кетиду; униң чирайини тутулдурисән,

Уни Өз йениңдин жирақ қилисән.

21 Униң оғуллири һөрмәткә еришиду, бирақ у буни билмәйду;

Улар пәс қилинсиму,

Бирақ униң булардинму хәвири болмайду.

22 У пәқәт өз тенидики ағриғидинла азаплиниду,

У көңлидә өзи үчүнла һәсрәт-надамәт чекиду. □

□ **14:13 «тәһтисара»** — өлгәнләрниң роһлири баридиған жайни көрситиду. Йәнила 7-бап, 9-айәттики изаһатни көрүң. □ **14:14 «Адәм өлсә, қайта яшамду? Шундақ болса ... сәвир-тақәт билән күтәттим!»** — Аюпниң инсанниң үлүмдин (йәни тәһтисарадин) тирилиши тоғрисидә хәвири йоқ. Бирақ у бундақ иш болсила, нәқәдәр яхши болатти, ундақ үмүт вә сәвир-тақәт билән Худаниң орунлаштурушини («шундақ өзгириш»ни) күтәттим, дәйду. Кейин у өзиниң тирилиши тоғрилиқ бешарәт бериду (19-бапта).

□ **14:15 «Шундақ болса ... Сән Өз қолуң билән яратқиниңға үмүт-арзуоң болатти»** — Аюп йәнила Худаниң Өзи түжүпиләп яратқан һәммә инсанға болған әжайип үмүт-арзусиға етиқат қилғаниғини билдүриду. □ **14:16 «Бирақ Сән һазир һәр бир дәссигән қәдәмлиримни санап...»** — яки «Чүнки Сән һазир һәр бир дәссигән қәдәмлиримни санап...». ■ **14:16**

Аюп 31:4; 34:21; зәб. 55:9; 138:1-5; Пәнд. 5:21; Йәр. 32:19 □ **14:17 «Итаәтсизлигим халтиға селинип печәтләнди...»** — бәзи тәржиманлар Аюпниң мошу сөзлириниң мәнәсини, Худа Аюпниң гуналирини япқан экән, дәп қарайду. Биз әксичә, Аюпниң мошу сөзиниң мәнәсини Худа уни теһимму әйипләш үчүн гуналирини дога-дога қилип печәтләп сақлап қойған, дәп чүшинимиз. □ **14:22 «У пәқәт өз тенидики ағриғидинла азаплиниду, ... һәсрәт-надамәт чекиду»** — Аюп мошу йәрдә инсан гөргә чүшкәндин кейин өз тениниң чирип кәткәнлигини һес қилип қийнилиду, дәп ойлиған болуши мүмкин.

15

Елифаз йәнә сөзләйду — Яманларниң ақивити

- 1 Теманлиқ Елифаз буниңға жававән мундақ деди: —
 2 Данишмән кишиниң қуруқ шамалдәк сәпсәтә билән жавап бериши тоғриму?
 Данишмән қосиғини иссиқ мәшриқ шамили билән тойғузса боламду?
 3 Пайдисиз сөзләр билән,
 Тайини йоқ гәпләр билән муназирилишиши мувапиқму?
 4 Бәрһәк, сән иман-ихласни йоқ қиливәтмәкчисән,
 Худаниң алдида дуа-истиқамәткә тосалғу болисән.
 5 Чүнки қәбиһлиғиң ағзиңға сөз салиду,
 Сән мәккарларниң тилини таллап қоллинисән.
 6 Мән әмәс, бәлки өз ағзиң өзүңниң гунайиңни бекитиду,
 Өз ләвлириң саңа қарши гувалиқ бериду. □
 7 Сән инсанлар ичидә тунжа болуп туғулғанму?
 Сән тағ-даванлардин авал апиридә болғанму?
 8 Тәңриниң мәхпий кеңишини аңлап кәлгәнмүсән?
 Даналиқ сән биләнла чәклинәмду? ■
 9 Сән билгәнләрни бизниң билмәйдигәнлиримиз барму?
 Сән чүшәнгәнни бизниң чүшәнмәйдигәннимиз барму?
 10 Ақсақаллар һәм қерилар бизниң тәрипимиздә туриду,
 Улар сениң атаңдинму яшта чоңдур. □ ■
 11 Тәңриниң тәсәллилири,
 Йәни саңа мулайимлиқ билән ейтқан мошу сөз сән үчүн азлиқ қиламду?
 12 Немишкә көңүлниң кәйнигә кирип кетисән?
 Көзүңни немигә пақиритисән?
 13 Шундақ қилип сән роһуңни Тәңригә қарши турғуздуң,
 Еғизиңдин шундақ сөзләрниң чиқишиға йол қоюватисән!
 14 Инсан немә еди? Өз-өзини паклалиғидәк?
 Анидин туғулған адәм балиси немә еди? һәққаний болалиғидәк? ■
 15 Қара, Худа Өз муқәддәслиригиму ишәнмигән йәрдә,
 Асманларму униң нәзиридә пак болмиған йәрдә, □ ■
 16 Жиркинчлик болған, сесип кәткән,
 Қәбиһлиқни су ичкәндәк ичидиған инсан балиси зади қандақ болар? □
 17 Мән саңа көрситәй, маңа қулақ сал;
 Көзүм көргәнни баян қилмақчимән.
 18 Данишмәнләр ата-бовилиридин буларни аңлиған,
 19 Йошурмай буларни баян қилған: —
 19 (Пәқәт шуларғила, йәни ата-бовилириғила йәр-зимин тапшурулған еди,

□ 15:6 «Өз ләвлириң саңа қарши гувалиқ бериду» — Елифаз мошу йәрдә Аюпниң Худа алдида жазаланған гунайи һәм һакавурлуғи униң өз ағзи билән қилған аччиқ һәм өткүр сөзлиридә көрүниду, демәкчи. Бирақ Елифаз билән икки достиниң Аюпниң ағзидин чиққан шу аччиқ өткүр сөзләргә мәсәулийити бар. ■ 15:8 Рим. 11:34 □ 15:10 «Ақсақаллар һәм қерилар бизниң тәрипимиздә туриду...» — Елифаз илгәрки дәвирләрдик ата-бовилиридин көзқаришини өзиниңкигә охшаш дәп қараватиду. ■ 15:10 Аюп 32:7 ■ 15:14 1Пад. 8:46; 2Тар. 6:36; Аюп 14:4; Заб. 13:2-3; 50:7; Пәнд. 20:9; Топ. 7:20; 1Юһа. 1:8,10 □ 15:15 «Қара, Худа Өз муқәддәслиригиму ишәнмигән йәрдә...» — мошу йәрдики «муқәддәсләр» Худаниң пәриштилирини көрсәтсә керәк. Елифаз һелиқи яман роһниң әслидә униңға дегән гәплиригә (4:15-21) ишинип, қайтилайду. ■ 15:15 Аюп 4:18; 25:5 □ 15:16 «Қәбиһлиқни су ичкәндәк ичкән бир адәм» — мошу гәп, шүбһисизки, Аюпниң өзини көрситиду.

Уларниң арисидин ят адәм өтүшкә петиалмайтти)□

20 — Рәзил адәм барлиқ күнлиридә азаплиниду, Залим кишигә жиллар санақлиқла бекитилгәндур.□

21 Униң қулиқиға вәһимиләрниң авазии кириду, Баяшатлиғида булаңчи униң устигә бесип чүшиду.■

22 Қараңғулуқтин қутулушқа униң көзи йәтмәйду, У қилич билән чепилишқа сақланғандур.

23 У аш издәп: «Задии нәдин тепилар?» дәп йолда тенәп жүриду, У зулмәт күниниң униңға йеқинлашқанлиғини билиду.□ ■

24 Дәрд-әләм һәм азап униңға вәһимә қилиду, һужумға тәйяр болған падишадәк униң үстидин гәлибә қилиду.

25 Чүнки у Тәңригә қарши қолини көтәргән, һәммигә қадирға күч көрсәтмәкчи болған,

26 Шуңа у бойинии қаттиқ қилип, Көп қәвәтлик қалқанни көтирип униңға қарап етилиду.

27 Йүзини яғ басқан болсиму, Беқинлири сәмрәп кәткән болсиму,

28 У харабә шәһәрләрдә, Адәм қонғуси кәлмәйдиған, Кесәк дүвилири болушқа бекитилгән өйләрдә яшайду;□

29 У һеч беймайду, Униң мал-мүлки болса үзүлүп қалиду, Униң тәәлуқатлири зимин үстидә кеңәймәйду.

30 У қараңғулуқтин қечип қутулалмайду, Ялқун униң шахлирини көйдүрүп қурутиду, Худаниң бир нәпәси билән у дуниядин кетиду.□

31 У сахтилиққа таянмисун!

У алдинип кәткән, шуңа сахтилиқниң өзи униң инғами болиду;

32 Униң күни теһи тошмай турупла, Униң шеһи теһи көкирип болмайла, бу ишлар әмәлгә ашурулиду.■

33 Үзүм теһи силкинип, тоң үзүмләр чүшүрүветилгәндәк, Зәйтун дәриғиниң чечиги ечилипла төкүлүп кәткәндәк болиду.□

34 Чүнки ипласларниң жәмәти туғмас болиду,

□ **15:19** «Пәкәт шуларғила, йәни ата-бовилириғила йәр-зимин тапурулған еди, уларниң арисидин ят адәм өтүшкә петиалмайтти» — Елифаз бу сөз билән бу ата-бовиларниң Худа алдидә һаққаный болғанлиғини, шуңа Худа уларниң йәр-зиминии ят адәмләрниң бастуруп киришидин қоғдиганлиғини көрсәтмәкчи; шуниң билән уларниң мәдинийити уруш-жедалниң дәхлигә учрмай, тәдрижи тәрәққий қилип, билими пәлигә йәткән еди, демәкчи болуши мүмкин. □ **15:20** «Рәзил адәм барлиқ күнлиридә азаплиниду, залим кишигә жиллар санақлиқла бекитилгәндур» — бу сөз һәм төвәндики 35-айәткичә болған сөзләрниң һәммиси Аюпқа беваситә қаритилип дейилгән болуши мүмкин. ■ **15:21**

1Тес. 5:3 □ **15:23** «У аш издәп: «Задии нәдин тепилар?» дәп йолда тенәп жүриду» — башқа бир хил тәржимиси: «У йолдин тенип кетип, қорултазлар үчүн йәм болиду». ■ **15:23** Аюп 18:12; Зәб.

108:10 □ **15:28** «У харабә шәһәрләрдә... кесәк дүвилири болушқа бекитилгән өйләрдә яшайду» — қедимдә бәзи шәһәрләр Худаниң ләнитии билән вәйран болған болуп, Худаниң ләнитигә учриған бу жайларда адәттики кишиләр уларни қайтидин қуруп у йәрдә олтирақлишишқа петиалмайтти. Бирақ (Елифазниң дейишичә) бу рәзил кишиләр (жүмлидин Аюпниң өзи?) Худадин қорқмай ундақ йәрләрдә туруштин баш тартмайтти. □ **15:30** «Худаниң бир нәпәси билән у дуниядин кетиду» — ибраний тилида «Униң бир нәпәси билән у дуниядин кетиду». ■ **15:32** Аюп 22:16; Зәб.

54:24 □ **15:33** «Үзүм теһи силкинип, тоң үзүмләр чүшүрүветилгәндәк...» — адәттә үзүм теһи пишмиған үзүмлирини ташлимайду. Бирақ Елифаз шу охшитиши билән, мундақ адәмләрниң ишлири теһи һеч пишмиған болуп бекарга кетиду, демәкчи.

От пара йегәнләрниң чедирлирини көйдүриветиду.

³⁵ Бирақ улар һәрдайим яманлиқни ойлап, қәбиһлик туғдуриду, Көңлидә һаман һейлә-микир тәйярлайду. ■

16

Аюп йәнә җавап бериду — Әритә туридиган Гувачи

¹ Андин Аюп җававән мундақ деди: —

² Мән мошундақ гәпләрни көп аңлиғанмән;

Силәр һәмминлар азап йәткүзидиган әҗайип тәсәлли бәргүчи экәнсиләр-һә!■

³ Мундақ ватилдап қилған гәплиринларниң чеки барму?

Силәргә мундақ җавап беришкә зади немә қутратқулуқ қилди?

⁴ Халисамла өзүм силәргә охшаш сөз қилалайттим;

Силәр мениң орнумда болидиган болсаңлар,

Мәнму сөзләрни бағлаштуруп ейтип, силәргә зәрбә қилалайтим,
Бешимниму силәргә қаритип чайқалайттим!

⁵ һалбуки, мән әксичә ағзим билән силәрни риғбәтләндүрәттим,
Ләвлиримниң тәсәллиси силәргә дора-дәрман болатти.

⁶ Лекин мениң сөзлишим билән азавим азаймайду;

Яки гепимни ичимгә жутувалисамму, маңа немә арамчилик болсун?

⁷ Бирақ У мени һалсизләндүрүвәтти;

Шундақ, Сән пүткүл аиләмни вәйран қиливәттиң!□

⁸ Сән мени қамаллидиң!

Шуниң билән әһвалим маңа гувалиқ қилмақта;

Мениң орук-қақшал бәдиним орнидин туруп өзүмни әйипләп гувалиқ қилиду!□

⁹ Униң гәзиви мени титма қилип,

Мени ов олжиси қилиду;

У маңа қарап чишини гучурлитиду;

Мениң дүшминимдәк көзини алайитип маңа тикиду.□ ■

¹⁰ Адәмләр маңа қарап мазақ қилишип ағзини ачиду;

Улар нәпрәт билән мәңзимгә качатлайду;

Маңа һужум қилай дәп сәп түзиду.

¹¹ Худа мени әскиләргә тапшурған;

Мени рәзилләрниң қолиға ташливәткән экән.

¹² Әслидә мән теч-аманлиқта тураттим, бирақ у мени пачақлиди;

У бойнумдин силкип битчит қиливәтти,

Мени Өз нишани қилған экән.■

¹³ Униң оқячилири мени қапсивалди;

Һеч айимай У үчәй-бағримни житип,

Өтүмни йәргә төкүвәтти.

¹⁴ У у йәр-бу йеримгә үсти-үстиләп зәхим қилип бөсүп кириду;

У палвандәк маңа қарап етилиду.

■ 15:35 Зәб. 7:15; Йәш. 59:4; һош. 10:13 ■ 16:2 Аюп 13:4 □ 16:7 «Бирақ У мени һалсизләндүрүвәтти; шундақ, Сән пүткүл аиләмни вәйран қиливәттиң!» — 8 вә 9-айәттики «У» вә «Сән» Худани көрситиду. □ 16:8 «Сән мени қамаллидиң!» — яки: «Сән мени қурутувәттиң!». «Шуниң билән әһвалим маңа гувалиқ қилмақта!» — Аюпниң шу бечарә әһвали: «Сән чоқум еғир бир гуна қилғансән, болмиса бу күлпәт бешиңға чүшмигән болатти» дәп өзигә гувалиқ қилғандәк қилиду. □ 16:9 «Униң гәзиви мени титма қилип,...» — яки «У тумшуғи билән мени титма қилип,...». Мошу йәрдә Аюп Худани өзигә житкуч һайвандәк зәрбә қиливатиду, дәп ейтмақчи. ■ 16:9 Аюп 10:16,17; 13:24 ■ 16:12 Аюп 7:20; Жиг. 3:12

- 15 Терәмниң үстигә бөз рәхт тикип қойдум;
Өз иззәт-һөрмитимни топа-чаңға селип қойдум. □ ■
- 16-17 Гәрчә қолумда һеч қандақ зораванлиқ болмисиму,
Дуайим чин дилимдин болған болсиму,
Йүзүм жиға-зерәидин қизирип кәтти;
Қапақлиримни өлүм сайиси басти. □
- 18 Аһ, йәр-зимин, қенимни япмиғин!
Налә-пәрјадим тохтайдиганға жай болмиғай! □
- 19 Бирақ мана, асманларда һазирму маңа шаһит Болғучи бар!
Әршләрдә маңа капаләт Болғучи бар!
- 20 Өз достлирим мени мазақ қилғини билән,
Бирақ көзүм техичә Тәңригә яш төкмәктә. □
- 21 Аһ, инсан балиси дости үчүн келиштүргүчи болғандәк,
Тәңри билән адәм оттурисидиму келиштүргүчи болсиди! ■
- 22 Чүнки йәнә бир нәччә жил өтүши биләнла,
Мән барса қайтмас йолда меңип қалимән. □

17

- 1 Мениң роһум сунуқ,
Күнлирим түгәй дәйду,
Гөрләр мени күтмәктә. □
- 2 Әтрапимда алдамчи мазақ қилғучилар бар әмәсму?
Көзүмниң уларниң ечитқулуғиға тикилип туруштин башқа амали йоқтур.
- 3 Аһ, женим үчүн Өзүң халиған капаләтни елип Өзүңниң алдида маңа борун болғайсән;

□ **16:15** «Терәмниң үстигә бөз рәхт тикип қойдум; өз иззәт-һөрмитимни топа-чаңға селип қойдум» — бу айәттики «бөз рәхт» қедимки заманларда адәмниң қаттиқ матәм тутуш, пушайман қилиш яки товва қилишину ипадиләйтти. Мошу йәрдә, шүбһисизки, «матәм тутуш»ни билдүрмәкчи. «Өз иззәт-һөрмитимни топа-чаңға селип қойдум» дегини ибраний тилида «Мүңгүзүмни топа-чаңға селип қойдум» дегәнликтур. Калиниң яки буқиниң мүңгүзи адәмниң күч-қудрити һәм абройниң симболи болиду. ■ **16:15** Аюп 30:19 □ **16:16-17** «Қапақлиримни өлүм сайиси басти» — яки «Зулмәтлик қараңғулуқ сайиси басти». □ **16:18** «Налә-пәрјадим тохтайдиганға жай болмиғай!» — демәк, «Ижабәт болмиғичә пәрјадим һәрдайим һәм Худаға һәм адәмләргә аваричилик болсун». □ **16:20** «Өз достлирим мени мазақ қилғини билән...» — айәттиң биринчи қисминиң йәнә бир хил тәржимиси, «Маңа вакаләт болғучи мениң достум экән». ■ **16:21** Аюп 31:35; Топ. 6:10; Йәш. 45:9; Рим. 9:20 □ **16:22** «Йәнә бир нәччә жил өтүши биләнла, мән барса қайтмас йолда меңип қалимән» — Аюп бәзидә «бу дуниядин пат арида кетимән» дәп, бәзидә «бир нәччә жил азаплар мени күтиду» дәп ойдайдү. У биринчи имканийәтни нисбәтән яхши дәп қарайду, әлвәттә. □ **17:1** «мениң роһум сунуқ» — яки «Нәпасим сиқилип кәтти».

Сәндин башқа ким мени қоллап борун болсун? □ ■

⁴ Чүнки Сән достлиримниң көңлини йоруқлуқтин қалдурғансэн;

Шуңа Сән уларни ғалибидинму мәһрум қилисэн!

⁵ Ғәниймәт алай дәп достлириға пашва атқан кишиниң болса,
һәтта балилириниң көзлириму кор болиду.

⁶ У мени әл-жугларниң алдида сөз-чөчәккә қойди;
Мән кишиләр йүзүмгә түкүридиған адәм болуп қалдим. ■

⁷ Дәрд-әләмдин көзүм торлишип кәтти,
Барлиқ әзалирим көләңгидәк болуп қалди.

⁸ Бу ишларни көрүп дуруслар һайрануһәс болиду;
Бигуналар ипласларға қарши турушқа қозғилиду.

⁹ Бирақ һәққаний адәм өз йолида чиң туриду,
Қоли пак жүридиған адәмниң күчи тохтависиз улғийиду. □

¹⁰ Әнди қени, һәммиңлар, йәнә келиңлар;
Араңлардин бирму дана адәм тапалмаймән. ■

¹¹ Күнлирим ахирлишай дәп қапту,
Муддиалирим, көңлүмдики интизарлар үзүлди. ■

¹² Бу адәмләр кечини күндүзгә айландурмақчи;
Улар қараңғулуққа қарап: «Нур йеқинлишиватиду» дейишиватиду. □

¹³ Әгәр күтсәм, өйүм тәһтисара болиду;
Мән қараңғулуққа орнумни раслаймән. □

¹⁴ «Чирип кетишни: «Сән мениң атам!»,
Қурутларни: «Апа! Ача!» дәп чақиримән! □

¹⁵ Ундақта үмүтүм нәдә?

Шундақ, үмүтүмни ким көрәлисун?

¹⁶ Үмүтүм тәһтисараниң төмүр пәнжирилири ичигә чүшүп кетиду!

□ **17:3** «Аһ, женим үчүн Өзүң халиған капаләтни елип Өзүңниң алдида маңа борун болғайсэн» — бу сөзләр Худаға ейтилған, әлвәттә. «Борун» (кепил болғучи) — қедимки заманларда, бириси мәлум бир ишта әйипләнгүчи болса, сотчи һөкүм қилғичә әйипләнгүчи вақитлиқ әркин болалмайду, әлнки қамал қоюлиду. Бирақ униң мәлум бир дости униңға капаләт беришкә рази болса, әйипләнгүчи әркин жүривәрсә болиду. Капаләт бәргүчи униң қечип кәтмәслигигә толук капаләт бәргән болуши керәк еди. Әгәр қечип кәтсә униң орнида әркинликтин мәһрум болиду; андин һөкүм қилинғандин кейин (өз дости гунакар дәп һесапланған болса) достиниң орнида тегишлик жазани өз үстигә алған болиду. Капаләт бәргүчи болса һөрмәткә сазавәр, жамаәтниң ишәсисигә егә болған болуши керәк, әлвәттә. Шуңа Аюп мошу йәрдә өзиниң һәм достлири тәрипинин һәм Худа тәрипинин әйипләнгүчи екәнлигини һес қилип: «Худа, Сән мени бу ишларда әйиплигидәк йери йоқ дәп билисән, шуңа мән үчүн капаләт болалмамсэн?» — дегәндәк жасарәтлик дуа қилиду. (Бәзи алимлар бу сөзниң башқа бир чүшәнчиси бар дәп қарайду. Уларниң пикричә, Аюп 2-әйттә: — «Этрапимдикиләрдә алдамчи, мазақ қилғучилар болмиса Аюп болмай кетәй! Көзүмниң... амали йоқтур» дегән қәсәмни ичиду; 3-әйттә у Худадин бу қәсәмни ада қилишқа (кимниң тоғра болса уни ақлаш, кимниң хата болса уни жазалашқа) капаләтчи һәм гувачи болушни өтүниду, андин 4-әйттә (шу алимларниң пикричә) уйлтижасиниң Худа тәрипинин бежирилишини өтүниду: «Чүнки Сән достлиримниң көңлини йоруқлуқтин қалдурғансэн; шуңа Сән уларни ғалибидинму мәһрум қилмисән болмайду!» — дегәндәк). ■ **17:3** 2Кор. 5:19 ■ **17:6** Аюп 30:9 □ **17:9** «... Қоли пак жүридиған адәмниң күчи тохтависиз улғийиду» — Аюпниң етиқати йәнила урғуп тешип туриду. Мошу йәрдә у Худаниң өз душмнини болуп чиққанлигини һес қилғини билән, қандақла болмисун өзиниң һәққаний йолда чиң туридиғанлигини ейтип, Худа ахирда һәммә ишлиримни оңшайду, дәп бешарәт бериду. ■ **17:10** Аюп 6:29 ■ **17:11** Аюп 7:6; 9:25 □ **17:12** «Бу адәмләр кечини күндүзгә айландурмақчи; улар қараңғулуққа қарап: «Нур йеқинлишиватиду» дейишиватиду» — Аюп достлиримни һәқиқәтти йормирап, ақни қара, қарини ақ дәватиду, шундақла маңа куруқ үмүтләрни («Нур йеқинлишивиду!» дәп) йәткүзмәкчи, дәйду. □ **17:13** «Тәһтисара» — 7-бап, -9-әйтә вә шу әйттиги изаһатни көрүң. □ **17:14** «Мениң атам!» — бу ибариниң қедимдә «Бегим!» «Тәхсир!» дегән мәнәсиму бар еди.

Биз бирликтә топиға кирип кетимиз! □ ■

18

Билдаму «Яманларның яман ақивити» тоғрилиқ сөз қилиду

1 Шухалиқ Билдад жававән мундақ деди: —

2 Сәндәк адәмләр қачанғичә мундақ сөзләрни тохтатмайсиләр?

Силәр убдан ойлап беқиңлар, андин биз сөз қилимиз.

3 Биз немишкә силәрның алдиңларда һайванлар һесаплинимиз?

Немишкә алдиңларда ахмақ тонулимиз? □

4 Һәй өзүңнің ғәзивидә өзүңни житқучи, сени дәпла йәр-зимин ташливетиләмду?!

Тағ-ташлар өз орнидин көтирилип кетәмду?! □ ■

5 Қандақла болмисун, яман адәмнің чириғи өчүрүлиду,

Униң от-учқунлири ялқунлимайду.

6 Чедиридики нур қараңғулуққа айлениду,

Униң үстигә асқан чириғи өчүрүлиду.

7 Униң мәзмут қәдәмлири қисилиду,

Өзиниң несинһәтлири өзини моллақ атқузиду.

8 Чүнки өз путлири өзини торға әвәтиду,

У дәл торниң үстигә дәссәйдиған болиду.

9 Қилтақ уни тапинидин иливалиду,

Қапқан уни тутувалиду. ■

10 Йәрдә уни күтидиған йошурун арғамча бар,

Йолида уни тутмақчи болған бир қапқан бар.

11 Уни һәр тәрәптин вәһимиләр бесип қорқитиватиду,

Һәм улар уни из қоғлап қоғлаватиду. ■

12 Мағдурини ачарчилик йәп түгәтти;

Палакәт униң йенида пайлап жүриду. □ ■

13 Өлүмнің чоң балиси униң терисини йәвәтиду;

Униң әзалирини шорайду. □

□ **17:16** «тәһтисара» — 7-бап, -9-айәт вә шу айәтнің изаһатини көрүң. «Үмүтүм тәһтисараниң төмүр пәнжирилири ичигә чүшүп кетиду! Биз бирликтә топиға кирип кетимиз!» — бу жүмлиниң соал жүмлә шәклидә қилинған тәржимисиму учрайду: «Үмүтүм тәһтисараниң төмүр пәнжирилири ичигә чүшүп қаларму? Биз бирликтә топиға кирип кетәрмизму?». ■ **17:16** Аюп 3:17,18,19; 30:23,24

□ **18:3** «Биз немишкә силәрның алдиңларда һайванлар һесаплинимиз?» — «силәр» дегән сөзгә қариганда, Билдадның бу сөзиниң пақәт Аюпқила қилинған әмәслигини билдүриду. Уларниң йенида гәп аңлиғучилардин бәзиләр Аюпның жасарәтлик сөзлирини аңлап униңға қол қойдимү-я? □ **18:4** «Һәй өзүңнің ғәзивидә өзүңни житқучи, сени дәпла ... тағ-ташлар өз орнидин көтирилип кетәмду?!»

— Аюп 16-бап, 9-айәттә, «У (Худа)ның ғәзиви мени титма қилди» дегән. Билдад, шүбһисизки, бу гәпни мазақ қилип: «Сениң житилишиң Худаниң ғәзиви билән әмәс, бәлки өз-өзүңнің ғәзиви биләндүр» демәкчи. Билдад йәнә Худа инсандин улуқ һәм алий болғачқа, Аюп униң билән дидарлишай, һозуриға кирип униң билән сөзлишәй дәп өз әқлидин адашқан, дәп мазақ қилиду — демәкчи. Билдад «Инсаниң Худа билән беваситә сөзлишиши, көрүшүши зади мүмкин әмәс» дегән көзқарашта болиду. Бирақ Аюп ахирида һәқиқәтән Худа билән көрүшиду; униң үстигә биз Аюпни Худаниң өзиниң әң йеқин һәмраһи дәп билгән киши, дәп көрәләймиз (29:4). ■ **18:4** Аюп 13:14; 3әб. 112:6; Йәш. 54:10; Мат.10:29-31; Рим. 8:32 ■ **18:9** Аюп 5:5 ■ **18:11** Аюп 15:21; Йәр. 6:25; 46:5; 49:29 □ **18:12** «Мағдурини ачарчилик йәп түгәтти» — башқа бир хил тәржимиси «Балаю-апәт уни жутуветишкә ачкөзлүк билән күтиватиду...» ■ **18:12** Аюп 15:23 □ **18:13** «өлүмнің чоң балиси» — бәлким бир хил кесәлни (Аюпның кесилини?) көрситиду.

- 14 У өз чедиридики аманлиқтин жулуп ташлиниду,
Өлүмниң тунжиси уни «вәһимиләрниң падишаси»ниң алдиға ялап апириду. ■
- 15 Өйидикиләр эмәс, бәлки башқилар униң чедирида туриду;
Туралғусиниң үстигә гуңгут яғдурулиду. □
- 16 Униң йилтизи тегидин қурутулиду;
Үстидики шахлири кесилиду.
- 17 Униң әслимисиму йәр йүзидикиләрниң есидин көтирилип кетиду,
Сиртларда униң нам-абройи қалмайду. □ ■
- 18 У йоруқлуқтин қараңғулуққа қоғливетилгән болуп,
Бу дуниядин һайдиветилиду.
- 19 Әл-жутта һеч қандақ пәрзәнтлири яки әвлатлири қалмайду,
У мусапир болуп турған йәрләрдимү нәсли қалмайду. ■
- 20 Униңдин кейинкиләр униң күнигә қарап алақзадә болиду,
Худди алдинқиларму чөчүп кәткәндәк. □
- 21 Мана, қәбиһ адәмниң маканлири шүбһисиз шундақ,
Тәңрини тонумайдиған кишиниңму орни чоқум шундақтур. □

19

Аюп йәнә сөз қилиду: — «Мән Худани көримән!»

- 1 Аюп жававән мундақ деди: —
- 2 «Силәр қачанғичә женимни азаплимақчисиләр,
Қачанғичә мени сөз билән әзмәкчисиләр?
- 3 Силәр мени он қетим харлидинлар;
Маңа увал қилишқа номус қилмайсиләр. □
- 4 Әгәр мениң сәһвәнлигим болса,
Мән әнди униң дәрдини тартимән.
- 5 Әгәр силәр мениңдин үстүнлүк талашмақчи болсаңлар,
Йүзүм алдида шәрм-һаяни көрситип мени әйиплимәкчи болсаңлар,
- 6 Әнди билип қоюңларки, маңа увал қилған Тәңри екән,
У тори билән мени чирмаштуруп тартти;
- 7 Қара, мән налә-пәрјад көтирип «Зораванлиқ!» дәп вақираймән,
Бирақ һеч ким аңлимайду;
Мән вақираймән, бирақ маңа адаләт кәлмәйду.
- 8 У йолумни мени өтүвалмисун дәп чит билән тосуп қойди,
Қәдәмлиримгә қараңғулуқ салди.
- 9 У мәндин шан-шәривимни мәһрум қилди,
Бешимдин тажни тартивалди.
- 10 У маңа һәр тәрәптин бузғунчилик қиливатиду, мән түгәштим;

■ 18:14 Аюп 8:13, 14; 11:20; Пәнд. 10:28 □ 18:15 «...башқилар униң чедирида туриду» — яки «...от униң чедирида туриду». □ 18:17 «Сиртларда...» — яки: «Яйлақларда...» яки «Далада...».

■ 18:17 Зәб. 108:13; Пәнд. 10:7 ■ 18:19 Йәш. 14:22; Йәр. 22:30 □ 18:20 «Худди алдинқилар чөчүп кәткәндәк» — Билдад ейтқан «алдинқилар»ниң өз дәрвидики рәзил адәмләрниң әһвалиға қарап чөчүп кәткәнлигини көрситиши мүмкин. Башқа бир хил тәржимиси: «Мәшриқтикиләр униң күнигә қарап алақзадә болиду, мәғрибтикиләр униң күнигә қарап алақзадә болиду, мәшриқтикиләрму чөчүп кетиду».

□ 18:21 «Мана, қәбиһ адәмниң маканлири шүбһисиз шундақ, Тәңрини тонумайдиған кишиниңму орни чоқум шундақтур» — Билдадниң бу сөзлиридә: «қәбиһ адәм», «Тәңрини тонумайдиған киши» дегини, «сән Аюптин башқа киши эмәс» демәкчи. □ 19:3 «Силәр мени он қетим харлидинлар» — мошу йәрдики «он қетим» дегини «нурғун қетим»ниң бир хил ипадиси.

Үмүтүмни У дәрәкни юлғандәк жулувалди.

11 Ғәзивини маңа қаритип қозғиди,
Мени Өз дүшмәнлиридин һесаплиди.■

12 Униң қошунлири сәп түзүп атланди,
Пәләмпәйлирини ясап маңа һужум қилди,
Улар чедиримни қоршавға елип барғаһ тикивалди.

13 У қериндашлиримни мәндин нери қилди,
Тонушлиримниң меһрини мәндин үзди.■

14 Туққанлирим мәндин ятлишип кәтти,
Дост-бурадәрлирим мени унутти.

15 Өйүмдә турған мусапирлар, һәтта дедәклиримму мени ят адәм дәп һесаплайду;

Уларниң нәзиридә мән мусапир болуп қалдим.□

16 Мән чакиримни чақирсам, у маңа жавап бәрмәйду;
Шуңа мән униңға ағзим билән йелинишим керәк.□

17 Тиниқимдин аялимниң қуққуси келиду,
Ака-укилирим сесиқлиғимдин бизар.□

18 Һәтта кичик балилар мени кәмситиду;
Орнумдин турмақчи болсам, улар мени һақарәтләйду.■

19 Мениң сирдаш достлиримниң һәммиси мәндин нәпрәтлиниду,
Мән сөйгәнләр мәндин йүз өриди.■

20 Эт-терилим устиханлиримға чаплишип туриду,
Җеним қил үстидә қалди.□ ■

21 Аһ, достлирим, маңа ичиңлар ағрисун, ичиңлар ағрисун!
Чүнки Тәңриниң қоли маңа келип тәғди.

22 Силәр немишкә Тәңридәк маңа зиянкәшлик қилисиләр?
Силәр немишкә әтлиримгә шунчә тоймайсиләр!□

Қутқузғучи тоғрилиқ бешарәт

23 Аһ, мениң сөзлирим йезилсиди!

Улар бир язмиға пүтүклүк болған болатти!

24 Улар төмүр қаләм билән қоғушун ичигә йезилсиди!

Әбәдил-әбәт таш үстигә оюп пүтүлгән болатти!□

25 Бирақ мән шуни билимәнки, өзүмниң һәмжәмәт-Қутқузғучим һаяттур,

■ **19:11** Аюп 13:24; 16:9; 33:10; Жиг. 2:5 ■ **19:13** Зәб. 30:12-13; 37:12-13; 68:9; 87:9□ 19

□ **19:15** «Өйүмдә турған мусапирлар» — яки «өйүмдики меһманлар». «Һәтта дедәклиримму мени ят адәм дәп һесаплайду» — Аюпниң өйидә турған мусапирлар (бәлким әслидә униң һимайисигә еришип униң хизмәтчилири болғанлар) һазир уни ят адәм, мусапир дәп қарайду. □ **19:16** «Мән чакиримни чақирсам, у маңа жавап бәрмәйду; шуңа мән униңға ағзим билән йелинишим керәк» — Аюпниң әслидә чакириға буйруқ бериш үчүн сөз қилиши бәлким һажәтсиз еди, униң бир имаси яки қарап қоюши купайә еди. □ **19:17** «Ака-укилирим» — ибраний тилида «Анамниң балиятқусидики оғуллар». «Ака-укилирим сесиқлиғимдин бизар» — яки «Ака-укилирим йелинишлиримдин бизар».

■ **19:18** Аюп 30:1 ■ **19:19** Зәб. 40:10; 54:13-15 □ **19:20** «Җеним қил үстидә қалди» — ибраний тилини сөзмүсөз тәржимә қилсақ: «Җеним чишлиримниң терисиниң үстидила қалди».

■ **19:20** Аюп 30:30; Зәб. 101:6; Жиг. 4:8 □ **19:22** «Силәр немишкә әтлиримгә шунчә тоймайсиләр!» — әрәбләр (ва бәлким ибранийлар) бәзидә «адәмниң етини йейиш» дегәнни «адәмгә төһмәт чаплаш» дегән мәнидә ишлитиду. Аюпниң достлири униң азаплирини аз дәп, униң азаплириға йәнә «Худа сени ташливәтти» дегән вәһимини артип қойған. □ **19:24** «Аһ, мениң сөзлирим йезилсиди! ... ..

Әбәдил-әбәт таш үстигә оюп пүтүлгән болатти!» — униң бу арзуси (23-24-айәт) әмәлгә ашурулди. Биз һазир униң Муқәддәс Китапға пүтүклүк сөзлирини оқуватимиз (башқа хил тәржимиси учриши мүмкин).

У ахирәт күнидә йәр йүзидә туруп туриду! □ ■

²⁶ Һәм мениң бу терә-әтлим бузулғандин кейин, Мән йәнила тенимдә туруп Тәңрини көримән! □

²⁷ Уни өзүмлә әйни һалда көримән, Башка адәмниң әмәс, бәлки өзүмниң көзи билән қараймән; Аһ, қалбим буниңға шунчә интизардур! □

²⁸ Әгәр силәр: «Ишниң йилтизи униңдидур, Уни қандақ қилип қистап қоғливетәләймиз?!» — десәңлар, □

²⁹ Әнди өзүңлар қиличтин қорққиниңлар түзүк! Чүнки Худаниң ғәзиви қилич җазасини елип келиду, Шуниң билән силәр Худаниң сотиниң қуруқ гәп әмәслигини билесиләр».

20

Зофарму яманларниң ақивити үстидә сөз қилиду

¹ Андин Нааматлиқ Зофар җававән мундақ деди: —

² «Мени беарам қилған хияллар җавап беришкә үндәватиду, Чүнки қалбим беарамлиқта өртәнмәктә. □

³ Мән маңа һақарәт кәлтүрүп, мени әйипләйдиған сөзләрни аңлидим, Шуңа мениң роһ-зеһним мени җавап беришкә қистиди.

⁴ Сән шуни билмәмсәнки,

Йәр йүзидә Адәм атимиз апиридә болғандин бери,

⁵ Рәзилләрниң ғалипә тәнтәниси қисқидур, Ипласларниң хошаллиғи бирдәмликтур. ■

⁶ Ундақ кишиниң шан-шәриви асманға йәткән болсиму, Беши булутларға тақашсиму,

□ **19:25** «...өзүмниң һәмжәмәт-Қутқузғучим һаяттур» — Аюп әслидә 9-бапта Худа һәм өзүмниң оттурисида келиштүргүчи бир «әлчи» яки «аричи» болса еди, дегән интизарини билдүрди. У һазир бу йәрдә өзиниң мундақ бир «келиштүргүчи»синиң һәқиқәтән барлиғини җақалайду; ибраний тилида «гоел» («һәмжәмәт-қутқузғучи») дегән бу сөз, адәттә бириси мәлум аваричиликкә учриғанда, униңға туққанчилиқ (һәмжәмәтлик) қилип уни қутқузуш үчүн «бадәл төләйдиған қутқузғучи туққини»ни билдүриду. Бу Қутқузғучи-Ниҗатқариниң болғанлиғиниң нәтиҗиси болса: — У кәлгүсидә өз көзи билән Худасини көрәләйду һәмдә шу чағда Худа униң бешига чүшкәнлири тоғрисида униңға җавап беридиғанлиғидин ибарәттур. Бу баян интайин һайран қаларлиқ, һәм бәзи җәһәтләрдин Аюпниң баянлириниң ичидә униң етиқатиниң әң җуқури пәллиси сүпитидә жулалинип туриду. «Гоел» тоғрилиқ йәнә «Рут»тики «кириш сөз» вә «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ **У ахирәт күнидә йәр йүзидә туруп туриду!** — яки: «У ахирки болғучи болуп йәр йүзидә туриду».

□ **19:25** Мис. 6:6; Лав. 25:47-49; Аюп 33:23-24; Юп. 11:25; 1Кор. 15:20-22 □ **19:26** «Мән йәнила тенимдә туруп Тәңрини көримән!» — мошу йәрдә әсли текстни чүшиниш сәл тәс. «Мән тенимдин сирт (демәк, роһ тәндин кәткәндин кейин) Худани көримән!» дегән бәшкә бир хил тәржимиси бар. Бу хил тәржимә тоғра болса, ундақта униң мәнәси «һазирқи тенимдин сирт...» дегәнлик болса керәк. Мәйли қайси хил мәнидә ейтилған болсун, Аюпниң көзи өзиниң Худасини көрүшигә йәткән. □ **19:27** «Аһ, қалбим буниңға шунчә интизардур!» — мошу йәрдә сөзмәсүз тәржимә қилсақ: «Мениң берәклирим (жүрәклирим, демәк) ичимдә түгәй дәп қалди!». Ибранийлар үчүн, «бәрәкләр» адәмниң һессиятлириниң, вижданиниңму чоңқур йилтизидур. Шуниң билән бу җүмлә, Аюпниң Худани көрүштин ибарәт зор интизарига өзиниң бәрдашлиқ берәлмәйватқанлиғини билдүргән болуши мүмкин. □ **19:28** «Әгәр силәр: «Ишниң йилтизи униңдидур, уни қандақ қилип қистап қоғливетәләймиз?!» — десәңлар,...» — Аюп өз достлириниң «Аюпниң йошурун гуналарини паш қилмиғичә һәргиз болди қилмайли» дегән позитсийдә туруватқанлиғини билдүрмәкчи. □ **20:2**

«Мени беарам қилған хияллар җавап беришкә үндәватиду, чүнки қалбим беарамлиқта өртәнмәктә» — Зофарниң бир ишларға бәкму җиддийлишип кетидиған характери бу сөзлиридин чиқип туриду. ■ **20:5** Зәб. 36:35,36

- 7 Йәнила өзиниң поқидәк йоқап кетиду;
Уни көргәнләр: «У нәдидур?» дәйду.
- 8 У чүштәк учуп кетиду,
Қайта тапқили болмайду;
Кечидики ғайипанә аламәттәк у һайдиветилиду.
- 9 Уни көргән көз иккинчи уни көрмәйду,
Униң турған жайи уни қайта учратмайду.
- 10 Униң оғуллири мискинләргә шәпқәт қилишқа мәжбурлиниду;
Шуниңдәк у һәтта өз қоли билән байлиқлирини қайтуруп бериду.
- 11 Униң устиханлири яшлиқ мағдуриға толған болсиму,
Бирақ униң мағдури униң билән биллә топа-чаңда йетип қалиду.
- 12 Гәрчә рәзиллик униң ағзида татлиқ тетиған болсиму,
У уни тил астиға йошурған болсиму,
- 13 У уни жутқуси кәлмәй мәрһини үзәлмисиму,
У уни ағзида қалдурсиму, □
- 14 Бирақ униң қарнидики тамиғи өзгирип,
Кобра иланниң зәһәригә айлениду.
- 15 У байлиқларни жутуветиду, бирақ уларни яндуриду;
Худа уларни ашқазинидин чиқириветиду.
- 16 У кобра иланниң зәһәрини шорайду,
Чар иланниң нәштири уни өлтүриду.
- 17 У қайтидин ериқ-өстәңләргә һәвәс билән қаралмайду,
Бал вә сериқ май билән ақидиған дәрриялардин һозурлиналмайду.
- 18 У еришкәнни жуталмай қайтуриду,
Тижарәт қилған пайдисидин у һеч һозурлиналмайду.
- 19 Чүнки у мискинләрни езип, уларни ташливәткән;
У өзи салмиған өйни егиливалған.
- 20 У ачкөзлүктин әсла зерикмәйду,
У арзулиған нәрсилеридин һеч қайсисини сақлап қалалмайду. □
- 21 Униңға жутувалғидәк һеч нәрсә қалмайду,
Шуңа униң баяшатлиғи мәңгүлүк болмайду.
- 22 Униң тоққузи тәл болғанда, туюқсиз қисилчиликка учрайду;
Һәр бир езилгүчиниң қоли униңға қарши чиқиду.
- 23 У қосиғини тойғузиватқинида,
Худа дәһшәтлик ғәзивини униңға чүшүриду;
У физалиниватқанда ғәзивини униң үстигә яғдуриду.
- 24 У төмүр қуралдин қечип қутулсиму,
Бирақ мис оқа уни санжйиду.
- 25 Тәккән оқ кәйнидин тартип чиқиривелгинидә,
Ялтирақ оқ учи өттин чиқиривелгинидә,
Вәһимиләр уни басиду. □

□ **20:13** «У уни жутқуси кәлмәй мәрһини үзәлмисиму,...» — ибраний тилида «уни аяп мәрһини үзәлмисиму». Демәк, ағзида қалдуривармәкчи болиду. «У уни , йәни рәзиллики ағзида қалдурсиму...» — Зофарниң бу баяни интайин зәһәрхәндиликка толған болуп, бу сөзләр шүбһисизки, Аюпни беваситә әйипләш үчүн қаритилиду; у: «рәзиллик ағзида татлиқ тетиған» вә «уни тил астиға йошурған», һәм 20-айәттики «Мискинләрни езип, уларни ташливәткән», «өзи салмиған бир өйни өзи егиливалған» дәп тәсвирлигән киши дәл Аюптин башқа киши әмәс еди. □ **20:20** «У ачкөзлүктин әсла зерикмәйду» — ибраний тилида: «Униң ашқазини һеч хатиржәмликни билмәйду». Оқурмәнләр 22-24-айәтләрниң башқа хил тәржимилерини учритиши мүмкин. □ **20:25** «Ялтирақ оқ учи өттин чиқиривелгинидә, вәһимиләр уни басиду» — Зофар яман адәмләрниң кәлгүсидики азаплиридин бәк һозурлинидиғандәк қилатти.

- 26 Зулмәт қараңғулуқ уның байлықлирини жутуветишкә тәйяр туриду, Инсан пүвлимигән от уни жутувалиду, Уның чедирида қелип қалғанлириниму жутуветиду. □
- 27 Асманлар уның қәбиһлигини ашкарилайду; Йәр-зиминму уныңға қарши қозғилиду.
- 28 Уның мал-дуняси елип кетилиду, Худаниң ғәзәплик күнидә кәлкүн улғийип өй-бисатини ғултитиду. □
- 29 Худаниң рәзил адәмгә бәлгүлигән несивиси мана шундақтур, Бу Худа уныңға бекиткән мирастур». □

21

Аюп йәнә сөз қилиду — Худаниң жаһанни идарә қилиши

- 1 Аюп жававән мундақ деди: —
- 2 «Гәплиримгә қулақ селиңлар, Бу силәрниң маңа бәргән «тәсәллириңлар»ниң орнида болсун!
- 3 Сөз қилишимға йол қойсаңлар; Сөз қилғинимдин кейин, йәнә мазақ қиливериңлар!
- 4 Мениң шикайитим болса, инсанға қаритиливатамду? Ронум қандақму бетақәт болмисун?
- 5 Маңа убдан қараңларчу? Силәр чоқум һайран қалисиләр, Қолуңлар билән ағзиңларни етивалисиләр.
- 6 Мән бу ишлар үстидә ойлансамла, вәһимигә чөмимән, Пүтүн әтлиримни титрәк басиду. □
- 7 Немишкә яманлар яшивериду, Узун өмүр көриду, Һәтта зор күч-һоқуқлуқ болиду? ■
- 8 Уларниң нәсли өз алдида, Пәрзәнтлири көз алдида мәзмут өсиду, □
- 9 Уларниң өйлири вәһимидин аман туриду, Тәңриниң тайиғи уларниң үстигә тәгмәйду.
- 10 Уларниң калилири жүпләнсә уруқлимай қалмайду, Иники мозайлайду, Мозийиниму ташлимайду.
- 11 Рәзилләр кичик балилирини қой падисидәк талаға чиқиривериду,

□ **20:26** «Инсан пүвлимигән от» — Худаниң Өзиниң отини көрсәтсә керәк. □ **20:28** «Уның мал-дуняси елип кетилиду» — яки «Кәлкүн өйини еқитип кетиду». □ **20:29** «Худаниң рәзил адәмгә бәлгүлигән несивиси мана шундақтур, бу Худа уныңға бекиткән мирастур» — Зофарниң баянлири жәмләштүрүлгинидә, у дегән «рәзил адәм» әмәлийәттә төрт-бәш пүтүнләй башқа-башқа йол билән өлгән! □ **21:6** «Мән бу ишлар үстидә ойлансамла, вәһимигә чөмимән, пүтүн әтлиримни титрәк басиду» — Аюпниң бундақ қорқуп кетиши уның төвәндики сөзлири билән чүшөндүрүлиду. Аюп таки өзини палакәт басқанға қәдәр Худани һәммигә Қадир, пүтүнләй адил һәм пүтүнләй мәриван дәп ишинип кәлгән еди. Бирақ у әндиликтә башқа бир қорқунучлуқ еһтималлиққа йүзлинишкә мәжбур болувататти. Худа растинла адаләтлик, растинла яхшиму? Жаһандики бәзи әһваллар буниңға тәтүр гувалиқ бериватқандәк қилатти. Яман адәмләр бейип китиватиду, дурус адәмләр езививатиду. Худа бу ишларға писәнт қилмамду? У әслидә тәсәввур қилмиған бу еһтималлиқлар уни һазир интайин қорқитивататти. ■ **21:7** Зәб. 16:9-12; 72:12; Йәр. 12:1; һаб. 1:16 □ **21:8** «Уларниң, йәни яманларниң нәсли өз алдида, пәрзәнтлири көз алдида мәзмут өсиду» — Аюп Зофарниң бая қилған сөзлирини хуләсә қилип, уларға рәддийә бериду; яманлар йоқалмайду, уларниң пәрзәнтлири «Өз байлықлирини мискинләргә қайтуриду» әмәс, бәлки улар өз алдиға раваж тапиду.

Уларниң пәрзэнтлири тақлап-сәкрәп уссул ойнап жүриду.

¹² Улар дап һәм чилтарға тәңкәш қилиду,

Улар нәйниң авазидин шатлиниду.

¹³ Улар күнлирини аватчилик ичидә өткүзиду,

Андин көзни жумуп ачқучила тәһтисараға чүшүп кетиду. □

¹⁴ Һәм улар Тәңригә: «Биздин нери бол,

Бизниң йоллириң билән тонушқимиз йоқтур!» — дәйду, ■

¹⁵ — «Һәммигә Қадирниң хизмитидә болушниң әрзигидәк нәри барду?

Униңға дуа қилсақ бизгә немә пайда болсун?!» ■

¹⁶ Қараңлар, уларниң бәхити өз қолида әмәсму?

Бирақ яманларниң нәсийити мәндин нери болсун! □ ■

¹⁷ Яманларниң чириғи қанчә қетим өчиду?

Уларни өзлиригә лайиқ күлпәт басамду?

Худа гәзивидин уларға дәрдрәрни бөлүп берәмду? ■

¹⁸ Улар шамал алдидики еңизға охшаш,

Қара қуюн учуруп кетидиган пахалға охшашла йоқамду?

¹⁹ Тәңри униң қәбиһлигини балилиригә чүшүрүшкә қалдурамду?

Худа бу жазани униң өзигә бәрсун, униң өзи буни тетисун!

²⁰ Өзиниң һалакитини өз көзи билән көрсун;

Өзи һәммигә Қадирниң қәһрини тетисун! □

²¹ Чүнки униң бекитилгән жил-айлири түгигәндин кейин,

У қандақму йәнә өз өйдикилиридин һозур-һалавәт алалисун?

²² Тәңри қаттиларниң үстидинму һөкүм қилгәндин кейин,

Униңға билим үгитәләйдиган адәм бармидур?! □ ■

²³ Бириси сақ-саламәт, пүтүнләй гәм-әндишсиз, азатилктә жилири тошқанда өлиду;

²⁴ Беқинлири сүт билән семиз болиду,

Устиханлириниң илиги хелә нәм туриду.

²⁵ Йәнә бириси болса аччиқ арманда түгәп кетиду;

У һеч қандақ раһәт-парағәт көрмигән.

²⁶ Улар билән биллә топа-чаңда тәң ятиду,

Қурутлар уларға чаплишиду. ■

²⁷ — Мана, силәрниң немини оймаватқанлиғиңларни,

Мени қарилаш нийәтлириңларни билимән. □

□ **21:13** «Улар күнлирини аватчилик ичидә өткүзиду, андин көзни жумуп ачқучила тәһтисараға чүшүп кетиду» — Аюп бундақ яманлар өмүрвайәт азатилктә яшиғәндин кейин һеч азапланмай, һеч жазаланмай дунядин кетиду, дөватиду. «Андин көзни жумуп ачқучила тәһтисараға чүшүп кетиду» дегәнниң баһқа бир хил тәржимиси: «Улар хатирқамликтә тәһтисараға чүшиду».

■ **21:14** Аюп 22:17 ■ **21:15** Мис. 5:2; Мал. 3:14 □ **21:16** «Қараңлар, уларниң бәхити өз қолида әмәсму?» — баһқа бир хил тәржимиси: «Қараңлар, уларниң аватлиғи өз қоли билән қалмәс» (аватлиғи Худадин қалғән, демәкчи). ■ **21:16** Аюп 22:18 ■ **21:17** Аюп 20:29; зәб. 10:5-6

□ **21:20** «Һәммигә Қадирниң қәһрини тетисун!» — ибраний тилида «Һәммигә Қадирниң қәһрини ичсун!».

□ **21:22** «қаттилар» — ибраний тилида «алийлар». Бәлким мошу йәрдә пәриштиләрни көрситиши мүмкин. «Униңға билим үгитәләйдиган адәм бармидур?!» — Аюп уларниң «Яманлар тезла жазалиниду» дегәнлириниң натоғрилиғини испатлиған еди. Бирақ у һазир: «Силәрниң бу сөзлириңларда чиң туривелишиңлар «Худа бизниң пикримизни аңлап андин бу ишларни шундақ орунлаштуруши керәк» дегәнликә баравәр» демәкчи. ■ **21:22** Йәш. 40:13; Рим. 11:34; 1Кор. 2:16 ■ **21:26** Аюп 17:14 □ **21:27** «... силәрниң немини оймаватқанлиғиңларни, мени қарилаш нийәтлириңларни билимән» — достлириниң сөзлириниң көпинчиси даритма гәп; бирақ, хелә рошәнки, бу йәрдә

Аюпқа қаритип һужум қилиниду.

28 Чүнки силәр мәндин: «Есилзадиниң өйи нәгә кәткән? Рәзилләрниң турған чедирлири нәдидур?» дәп соравагисиләр. □

29 Силәр йолучилардин шуни соримидиңларму?

Уларниң шу баянлирига көңүл қоймидиңларму? □

30 Демәк, «Яман адәм палакәт күнидин сақлинип қалиду, Улар гәзәп күнидин қутулуп қалиду!» — дәйду. ■

31 Ким рәзлиниң тутқан йолини йүз туранә әйипләйду?

Ким униңға өз қилмиши үчүн тегишлик жазасини йегүзиду?

32 Әксичә, у һайвәт билән йәрлигигә көтирип меңилиду, Униң қәбри күзәт астида туриду.

33 Жилғиниң чалмилири униңға татлиқ билиниду;

Униң алдидиму сансиз адәмләр кәткәндәк,

Униң кәйнидинму барлиқ адәмләр әгишип бариду.

34 Силәр немишкә маңа қуруқ гәп билән тәсәлли бәрмәкчи?

Силәрниң жаваплириңларда пәкәт сахтилиқла тепилиду! □

22

Елифаз йәнә сөз қилиду: — ••• Хата пәрәзләр — Аюпқа қаритилған һужумлар

1 Андин Теманлиқ Елифаз мундақ деди: —

2 Адәм Худаға қандақму пайда кәлтүрәлисун?

Дана адәмләрму Униңға немә пайда кәлтүрәлисун?

3 Сән һаққаний болсаңму, һәммигә Қадирға немә бәһрә берәләйттиң?

Йоллириң әйипсиз болған тәғдирдиму, сән Униңға немә гәниймәтләрни елип келәләйсән? □

4 Униң сени әйипләйдиганлиғи,

Вә Униң саңа шикайәтләр йәткүзидигини сениң ихласмән болғиниң үчүнму-я?

5 Сениң рәзилигиң зор әмәсму?

Сениң гуналириң һесапсиз әмәсму?

6 Сән қериндашлириңдин сәвәпсиз кепиллик алғансән;

Сән ялаңтүшләрни кийим-кечәклиридин мәһрум қиливәткәнсән. ■

7 һалсизланғанларға су бәрмидиң,

Ач қалғанларға ашниму аяп бәрмидиң,

8 Гәрчә сән йәр-зиминлик болған қоли узун адәм болсаңму,

□ **21:28** «Силәр мәндин: «Есилзадиниң өйи нәгә кәткән?» дәп соравагисиләр» — уларниң мошу «есилзада» дегини, шүбһисизки, Аюпни көрситиду. «Силәр мәндин: «... Рәзилләрниң турған чедирлири нәдидур?» дәп соравагисиләр» — Аюп йәнә мошу йәрдә: Силәрниң бу соаллириңлар мени даритип көрситидиганлиғини билимән, дөватиду. □ **21:29** «Силәр йолучилардин шуни соримидиңларму?»

— Зофар: «Ипластарниң хошаллиғи бирдәмликтур», шундақла бу иш «йәр йүзидә Адәм атимиз апиридә болғандин бери» һәммә адәмгә аян — дегән. Бирақ Аюп жирақ жутларға берип кәлгәнләрниң баянлири башқичә, дәйду. ■ **21:30** Пәнд. 16:4 □ **21:34** «Силәр немишкә маңа қуруқ гәп билән тәсәлли бәрмәкчи? Силәр йолучилардин шуни соримидиңларму?» — оқурмәнләр байқисунки, Аюпниң үч дости авал сәл еғир-бесикрақ сөз қилиду, андин гәп қилғансери ачқиқ һәм тәлвәлик билән сөзләйду;

Аюп болса авал интайин тәлвиләрчә вә жиддийлиқта сөз қилған болсиму, лекин униң сөзлири барғансери тәмкин болиду. □ **22:3** «... Йоллириң әйипсиз болған тәғдирдиму, сән униңға немә гәниймәтләрни елип келәләйсән?» — 1-бап, 8-айәттә, Худаниң Аюптин алған разилиғи, хурсәнлиғи һаһайити рошән баян қилиниду. Йәнә келип, Тәвратниң «Яритилиш» дегән қисмида биз Худаниң инсанларниң гуналлири түпәйлидин болған интайин азаплинидиганлиғи тоғрисида хәвәрдар болимиз. Шуңа Елифазниң 2-айәт вә 3-айәттиң бу сөзлириңиң толиму хата екенлиғини билишимиз лазим. ■ **22:6** Мис. 22:26, 27; Қан.

24:6, 10-13

Йәр-зимин тутуп һөрмәтлинип кәлгән адәм болсаңму,

⁹ Сән тул хотунларниму куруқ қол яндурғансән,
Житим-йесирларниң қолиниму янжүтивәткәнсән. □

¹⁰ Мана шу сәвәптин әтрапиңда қапқанлар ятиду,
Уштуртут пәйда болған вәһимиму сени басиду.

¹¹ Шу сәвәптинму сени қараңғулуқ бесип көрәлмәс қилди,
Бир кәлкүн келип сени гәриқ қилди.

¹² Тәңри әршалаңиң чоққисидә туриду әмәсму?
Әң егиз юлтузларниң нәқәдәр алий экәнлигигә қарап бақ!

¹³ Бирақ сән: «Тәңри немини билиду?
У раст шунчә зулмәт қараңғулуқта бир немини пәриқ етәләмду?!» дөватисән.

¹⁴ Йәнә: «Қоюқ булутлар уни тосивалиду,
Шуңа У пәләк үстидә айлинип маңғинида бизни көрмәйду!» — дәйсән.

¹⁵ Яман адәмләр маңған кона йолни сәнму тутиверәмсән?

¹⁶ Улар вақти тошмай турупла елип кетилгән,
Уларниң һуллири кәлкүн тәрипидин еқитилип кетилгән. □

¹⁷ Улар Тәңригә: «Биздин нери бол!»
Һәммигә Қадир бизни немә қилалисун?» — дәйтти. ■

¹⁸ Бирақ уларниң өйлирини есил нәрсиләр билән толдурған дәл Униң Өзидур,
Мән болсам яманларниң нәсихитидин жирақлашқанмән! □ ■

¹⁹ Һәққанийлар уларниң бәрбат болғанлиғини көрүп шатлиниду;
Бигуналар уларни мазақ қилип: — ■

²⁰ «Бизгә қарши чиққучилар шүбһисиз вәйран болиду,
От уларниң байлиқлирини жутувәтмәмду?» — дәйду.

²¹ Шуңа Худаға бойсунуп Уни тонусаң,
Шу чағдила сән аман болисән;
Шуниң билән саңа амәт келиду.

²² Униң ағзидин кәлгән несиһәтниму қобул қил,
Униң сөзлирини көңлүңгә пүкүп қой. □

²³ Сән һәммигә Қадирниң йениға қайтип кәлсән, муқәррәрки,
Қайтидин қурулуп чиқалайсән;

Әгәр сән қәбиһликни чедирлириңдин жирақлаштурсаң, ■

²⁴ Әгәр сән алтунуңни топа-чаң үстигә ташлалисаң,
Офирдики алтунуңни шиддәтлик еқинниң ташлириға қошувәтсән, □

²⁵ Ундақта һәммигә Қадирниң Өзи саңа алтун болиду.
Сениң үчүн сәрхил күмүчму болиду.

²⁶ У чағда сән һәммигә Қадирдин сөйүнисән,

□ **22:9** «Сән ... житим-йесирларниң қолиниму янжүтивәткәнсән» — шуни чоққур чүшинишимиз керәкки, Елифазниң бу шикайәтлири пүтүлһәй асассиздур. □ **22:16** «Улар вақти тошмай турупла

..., уларниң һуллири кәлкүн тәрипидин еқитилип кетилгән» — бу йәрдә Нүһ пәйғәмбәрниң дөвридә топан еқитип кәткән рәзил адәмләр көрстилгән болуши мүмкин. ■ **22:17** Аюп

21:14 □ **22:18** «Уларниң өйлирини есил нәрсиләр билән толдурған дәл униң өзидур» — Елифаз мошу йәрдә Аюпниң «Яманлар бәзидә бейип аватлишиду» дегән пиқриниң тоғрилиғини азрақ қобул

қилғандәк қилғини билән йәнила: «Яманлар тез бәрбат болиду» дәйду. ■ **22:18** Аюп 21:16 ■ **22:19** Зәб. 106:42 □ **22:22** «Худаниң ағзидин кәлгән несиһәтниму қобул қил,...» — Елифаз

өзиниң бая дегән гәплирини «Худаниң ағзидин кәлгән несиһәт» дәп қариса керәк. ■ **22:23** Аюп 8:5, 6

□ **22:24** «Әгәр сән ... Офирдики алтунуңни шиддәтлик еқинниң ташлириға қошувәтсән» — Елифаз бәлким Аюпни алтунларға интайин ач көз адәм дәп қарайду. Униң бу сөзлириниң нурғун адәмләргә пайда йәткүзәләйдиғини билән, Аюп ач көз адәм болмиғачқа, униңға һеч ярдәм бәрмәйду. Бу айәттә дейилгән «Офирдики алтун» наһайити есил бир хил алтунни көрситиду.

Йүзүңни Тәңригә қарап көтирәләйсән.

²⁷ Сән Униңға дуа қилсаң, У қулақ салиду,
Шундақла сәнму ичкән қасәмлириңгә әмәл қилисән.

²⁸ Сән қарар қилған иш әмәлгә ашиду,

Йоллириң үстигә нур чүшиду.

²⁹ Адәмләр пәс қилинғанда, сән уларға: «Орнуңлардин туруңлар!» дәйсән,
Шуниң билән Худа чирайи сунғанларни қутқузиду.■

³⁰ У һәтта гунайи бар адәмниму қутқузиду,
У қолуңдики һалаллиқтин қутқузулиду. □

23

Аюп җавап бериду — Ишәш-етиқатниң гуман билән болған күриши

1 Аюп җававән мундақ деди: —

2 «Бүгүнму шикайитим ачқиқтур;

Униң мени басқан қоли аһ-зарлиримдинму еғирдур!□

3 Аһ, Уни нәдин тапалайдиғанлиғимни билгән болсам еди,
Ундақта Униң олтиридиған җайиға барар едим!

4 Шунда мән Униң алдида дәвайимни баян қилаттим,
Ағзимни муназириләр билән толдураттим,

5 Мән Униң маңа бәрмәкчи болған җававини биләләйттим,
Униң маңа немини демәкчи болғанлиғини чүшинәләйттим.

6 У маңа қарши туруп зор күчи билән мениң билән талишамти?
Яқ! У чоқум маңа қулақ салатти.

7 Униң һозурида һәққаний бир адәм униң билән дәвалишалайтти;
Шундақ болса, мән өз Сотчим алдида мәңгүгичә ақланған болаттим.

8 Әпсус, мән алға қарап маңсамму, лекин У у йәрдә йоқ;
Кәйнимгә янсамму, Униң сайисиниму көрәлмәймән.□

9 У сол тәрәптә иш қиливатқанда, мән Уни байқалмаймән;
У оң тәрәптә йошурунғанда, мән Уни көрәлмәймән;□

10 Бирақ У мениң маңидиған йолумни билип туриду;
У мени тавлиғандин кейин, алтундәк сап болиман.□

11 Мениң путлирим униң қәдәмлиригә чиң әгәшкән;
Униң йолини чиң тутуп, һеч чәтнимидим.■

■ 22:29 Пәнд. 29:23 □ 22:30 «У һәтта гунайи бар адәмниму қутқузиду, у қолуңдики һалаллиқтин қутқузулиду» — қизиқ иш шуки, Елифазниң өзи ахирда Аюпниң дуаи арқилик қутқузулиду (42-бап).

□ 23:2 «Бүгүнму шикайитим ачқиқтур» — бу әйәттики «бүгүн» дегән сөз Аюпниң достлири билән болған муназирилириниң бир нәччә күн давамлашқанлиғига испат болиду. Елифаз 22-бап, 29-әйәттә «Худа чирайи сунғанларни қутқузиду» дегән еди. Аюп йәнә бу йәрдә Елифаз ейтқан «Шикайәт (әрз)» дегән сөзини қәстән ишлитип өзини «чирайи сунғанлардин» әмәслигини көрсәтмәкчи болған болуши мүмкин. □ 23:8 «Әпсус, мән алға қарап маңсамму, лекин У у йәрдә йоқ; кәйнимгә янсамму, Униң сайисиниму көрәлмәймән» — йәнә бир хил тәржимиси: «Бирақ мән шәриққә маңимән, лекин У у йәрдә йоқ; гәрипкә янсамму, Униң сайисиниму көрәлмәймән». □ 23:9 «У сол тәрәптә ... У оң тәрәптә йошурунғанда, мән Уни көрәлмәймән» — Аюп өз әһвалидин Худаниң яхшилиқлиридин һеч қандақ испат көрәлмәйду вә Худаниң һазир униңға нисбәтән немини қиливатқанлиғини һеч билмәйду. □ 23:10 «Бирақ У мениң маңидиған йолумни билип туриду» — бу әйәттиң биринчи қисминиң йәнә бир хил тәржимиси: «У (Худа) Өзиниң маңа болған йолини билиду».

Шүбһисизки, Аюпниң бундақ дегини йәнәлила униң етиқатиниң әң парлақ баянлиридин бири һесаплиниду. Биз йәнәлила униңға қайил болмай туралмаймиз. ■ 23:11 Аюп 31:4-8

- 12 Мән йәнә Униң ләвлириниң буйруғидин баш тартмидим;
Мән Униң ағзидики сөzlәрни өз көңүлдикилиримдин қиммәтлик билип қәдирләп кәлдим.□
- 13 Бирақ Униң болса бирла муддиаси бардур, кимму Уни йолидин буруялисун?
У көңлидә немини арзу қилған болса, шуни қилиду.■
- 14 Чүнки У маңа немини ирадә қилған болса, шуни бәрһәқ вужудқа чиқириду;
Мана мошу хилдики ишлар Униңда йәнә нурғундур.
- 15 Шуңа мән Униң алдида дәккә-дүккигә чүшимән;
Буларни ойлисамла, мән Униңдин қорқуп кетимән.□
- 16 Чүнки Тәңри көңлүмни ағиз қилған,
Һәммигә Қадир мени сарасимигә салиду.
- 17 Һалбуки, мән қараңғулуқ ичидә ужуқтурулмидим,
Вә яки йүзүмни оривалған зулмәт-қараңғулуққиму һеч сүкүт қилмидим. □

24

Мискинлик вә жинайәт

- 1 — Немишкә һәммигә Қадир сорақ күнлирини бекитмәйдү?
Немишкә Уни тонуғанлар Униң шу күнлирини бекардин-бекар күтиду?
- 2 Мана, адәмләр пасил қилинған ташларни йөткиветиду;
Улар зораванлиқ билән башқиларниң падилирини булап-галап өзлири очуқ-ашкарә бақиду;□ ■
- 3 Улар житим-йесирларниң ешигини булап һайдап кетиду;
Улар тул хотунниң калисини кепиллик үчүн еливалиду.□
- 4 Улар мискинләрни йолдин нери иштириветиду;
Шуниң билән зиминдики езилгәнләрниң һәммиси мөкүшүвалиду.■
- 5 Мана, улар дәшт-баяванлардики явайи ешәкләрдәк,
Таң сәһәрдә олжа издәш «хизмити»гә чиқиду;
Жаңғал улар вә уларниң балилири үчүн йемәклик тәминләйдү.□
- 6 Улар яманниң калилири үчүн далада от-чөп ориду,

□ **23:12** «...Униң ағзидики сөzlәрни өз көңүлдикилиримдин қиммәтлик билип...» — яки «...Униң ағзидики сөzlәрни өз һәсимдин қиммәтлик билип...». ■ **23:13** Зәб. 32:9; 113:11; 134:6 □ **23:15** «Буларни , йәни 14-айәттики «мошу хилдики ишлар»ни ойлисамла, мән Униңдин қорқуп кетимән» — Аюп әнди немишкә Худа алдида беарам болуп, өз ишлирини ойлиса қорқуп кетиду? 14-айәттә у Худа униң үчүн бекитилгән ишлар (йәни униң һазир тартиватқан азап-оқубәтләр) тоғрисида сөз қилғандин кейин, у: «Униңда нурғунлиған мошундақ ишлар бардур» дәйдү — демәк, у: «Мениң һазиргичә тартқан азаплиримдин йәнә нурғун «мошундақ ишлар» алдимда бармекин?» дәп интайин қийнилиду. □ **23:17** «Һалбуки, мән қараңғулуқ ичидә ужуқтурулмидим, вә яки йүзүмни оривалған зулмәт-қараңғулуққиму һеч сүкүт қилмидим» — бу айәттиң әсли тәкестини чүшиниш сәл тәс. Йәнә бир хил тәржимиси: «Чүнки мән қараңғулуқ чүшкәндә жәндин үзүлмигиним билән, У мениң йүзүмни зулмәт-қараңғулуқтин қоғдап куткузмиған». □ **24:2** «Мана, адәмләр пасил қилинған ташларни йөткиветиду» — мошу бап 1-12-айәттики «адәмләр» бәлким чөл-баяванда туруватқан мискин жинайәтчиләрни көрситиду (болупму 5-12-айәтләрни көрүң). «...ташларни йөткиветиду» — яки «ташларни йөткөп кетиду». ■ **24:2** Қан. 19:14; 27:17; Пәнд. 22:28; 23:10 □ **24:3** «Улар тул хотунниң калисини кепиллик үчүн еливалиду» — бу калиси бәлким һәм сүт үчүн һәм йәр һайдаш үчүнму ишлитилиду. ■ **24:4** Пәнд. 28:28 □ **24:5** «...улар дәшт-баяванлардики явайи ешәкләрдәк,...» — бу яман адәмләр шәһәр-йезилардин һайдиветилгән болуп, дәшт-баяванда жән бекштин башқа амали йөк еди.

Униң үчүн ашқан-ташқан үзүмлери́ни терийду;□

⁷ Улар кечини кийимсиз ялаң өткүзиду,
Соҗта болса йегинғидәк кийими йоктур.

⁸ Улар таққа яққан ямғурлар билән сүзмә болуп кетиду,
Панаһсизлиғидин ташни кучағлишиду.

⁹ Адәмләр атисиз балиларни әмчәктин булап кетиду,
Улар мискинләрдin бовақларни кепилликкә алиду.□

¹⁰ Мискинләр болса кийимсиз, йелиң өтиду,

Башқилар үчүн бугдай бағлирини көтәрсиму, йәнила ач қалиду;■

¹¹ Улар башқиларниң өйидә зәйтунларни чәйләп яғ чиқарған болсиму,
Һойлирида шарап көлчигини чәйлигән болсиму,
Йәнила уссузлуқта қалиду.■

¹² Шәһәрдин адәмләрниң аһ-зарлири чиқип туриду,
Қилич йегәнләрниң жанлири налә-пәрәд көтириду;
Бирақ Тәңри һеч кимниң ипласлиғини әйиплимәйду.□

¹³ — Нурға қарши исян көтиридиғанларму бар;
Улар нурниң йоллирини билмәйду,
Униң тәриқилиридә турмайду.

¹⁴ Қатил таң нури келиши билән орниндин туруп,
Кәмбәғәлләр вә мискинләрни өлтүриду;
Кечидә у оғридәк жүриду.□ ■

¹⁵ Зинахорму «Мени һеч көз көрмәйду» дәп завал вақтини күтиду,
Башқилар мени тонумисун дәп аялниң чүмбилини йүзигә тартивалиду.■

¹⁶ Қараңғулуқта *өрилар* өйниң тамлирини қолап тешиду;
Күндүздә улар өзлирини өз өйигә қамап қойиду;
Улар нурни тонумайду.■

¹⁷ Улар үчүн таң сәһәр өлүм сайисидәк туюлиду;
Улар қап-қараңғулуқниң вәһимилирини дост тутиду.□

¹⁸ Улар суларниң йүзидики көпүкләрдәк йоқап кәтсун!
Уларниң йәр-зиминдики несивиси ләнәт қилинғанки,
Шуңа улардин һеч ким үзүмзарлиққа йәнә маңмисун!□

¹⁹ Қурғақчилик һәм томуз иссиқ қар сулириниму йәп түгитиду;
Тәһтисараму охшашла гуна қилғанларни йәп түгәтсун!

□ **24:6** «Улар яманниң калилири үчүн далада от-чөп ориду, униң үчүн ашқан-ташқан үзүмлери́ни терийду» — рошәнки, йәр егиси болған мошу рәзил адәм бу «чүпрәндиләр»гә өз ашлиқ һосулини елишта яки үзүм һосулини үзүштә һеч ишәнмәйду. □ **24:9** «Улар мискинләрдin бовақларни кепилликкә алиду» — яки «Улар мискинләрдin кепиллик алиду». ■ **24:10** Лав. 19:13 ■ **24:11** Қан. 25:4; Яқ. 5:4 □ **24:12** «... Бирақ Тәңри һеч кимниң ипласлиғини әйиплимәйду»

— кейин Аюп бу сөзидин һәм мошунуңға охшаш башқа сөзлиридин товва қилип: «Несинәтни тутуруқисиз сөзләр билән хирәләштүргән ким?» дәп сөзидин яниду (42-бап). Бирақ бу бабтики 1-12-айәтләрдin рошән чүшинимизки, у мундақ кишиләрниң, һәтта униңдин жирақ турған езилгүчиләрниң әһвалиға ичини агритип көңүл бөләтти. □ **24:14** «Қатил таң нури келиши билән орниндин туруп, кәмбәғәлләр вә мискинләрни өлтүриду» — бәлким таң сәһәрдики ғувалиқтин һәм кишиниң бехәстилиғидин пайдилинип йошурун зәрбә қилип булап-талайду. ■ **24:14** Зәб. 9:29, 30 ■ **24:15** Зәб. 9:31-32; Пәнд. 7:8, 9 ■ **24:16** Аюп 38:15; Юһ. 3:20 □ **24:17** «Улар үчүн таң сәһәр өлүм сайисидәк туюлиду» — яки «Таң сәһәр улар үчүн қап-қараңғулуқ болиду».

□ **24:18** «Улар суларниң йүзидики көпүкләрдәк йоқап кәтсун!» — 18-20-айәтләрдики пеилларни буйруқ шәклидә яки кәлгүси заман шәклидә тәржимә қилишқа болиду. Шуңа 18-20-айәтләрниң башқа бир хил тәржимиси: «Улар суларниң йүзидики көпүкләрдәк йоқап кетиду; уларниң йәр-зиминдики несивиси ләнәт қилинған, шуниң билән улардин һеч ким үзүмзарлиққа йәнә маңмайду... қатарлиқ» болиду. Бирақ биз тәржимимизни алди-кәйнидики айәтләргә маслаштуруп алдуқ.

20 Уни, туққан анисиму унтусун!

Қурут шөлгәйлирини еқитип уни йесун!

Әскә һеч елинмисун!

Шуниң билән һәққанийсизлиқ дәрәқтәк кесилсун!□

21 У балиси йоқ туғмаслардин олжа алиду,

У тул хотунларғиму һеч шәпқәт көрсәтмәйду.

22 Бирақ Худа Өз кудрити билән мундақ күч-һоқуқи барларниң күнини узартиду;

Улар һәтта һаятидин үмүтсизләнсиму қайтидин орнидин туриду.□

23 Худа йәнила уларни аманлиқта муқимлаштуриду,

Шуңа улар хатиржәм болиду;

У уларниң йоллирини көздә тутқан әмәсму?□

24 Уларниң мәртивиси бирдәмлик өстүрүлиду,

Андин улар йоқ болиду;

Улар оңда қалдурулиду, андин башқа адәмләргә охшашла жиғип елип кетилиду;

Улар пәқәтла пишқан сәрхил буғдай башақлиридәк кесилип кетиду.□

25 Бу ишлар мундақ болмиса, қени ким мени ялғанчи дәп испатлалайду.

Мениң гәплиримни ким қуруқ гәп дейәләйду?».

25

Билдад йәнә сөзләйду — Худаниң улуклуғи

1 Шухалиқ Билдад жававән мундақ деди: —

2 «Униңда һөкүмранлиқ һәм һәйвәт бардур;

У асманларниң қәридики ишларниму тәртипкә салиду.□

3 Униң қошунлирини санап түгәттики боламду?

Униң нури кимниң үстигә чүшмәй қалар?

4 Әнди инсан балиси қандақму Тәңриниң алдида һәққаний болалисун?

Аял затидин туғулғанлар қандақму пак болалисун?■

5 Мана, Униң нәзиридә һәтта айму йоруқ болмиған йәрдә,

Юлтузларму пак болмиған йәрдә,■

6 Қурут болған инсан,

Сазаң болған адәм балиси униң алдида қандақ болар?». □ ■

□ **24:20** «Қурут шөлгәйлирини еқитип уни йесун!» — яки: «Қурут униң жориси болсун!».

□ **24:22** «...Улар һәтта һаятидин үмүтсизләнсиму қайтидин орнидин туриду» — бу әйәттики әсли текстни чүшиниш сәл тәс. Башқа хил тәржимилири учриши мүмкин. □ **24:23** «У уларниң йоллирини көздә тутқан әмәсму?» — Аюп мошу йәрдә Худаниң яманларниң йоллирини

көздә тутқини билән уларни алаһидә жазалимайдиганлиғини, бәлки уларни адәттиқидәк өлүм күнигә сақлайдиганлиғини көрсәтмәкчи болуши мүмкин. □ **24:24** «Улар, йәни яманлар пәқәтла пишқан сәрхил буғдай башақлиридәк кесилип кетиду» — Аюп йәнила, яманларниң һеч жазаланмай һаятниң пәйзини сүрүп андин пишқан сәрхил буғдайидәк һеч азапланмай бу дунядин кетидиганлиғини көрсәтсә керәк. □ **25:2** «У асманларниң қәридики ишларниму тәртипкә салиду» — Билдадниң бу сөзлири бәлким Шәйтанның әслидә Худаға қаршилиқ қилип әрштә

исян көтәргәнлиғини, андин Худаниң Шәйтанны әрштин һайдиветип, әрштики ишларни қайтидин тәртипкә кәлтүргәнлиғини көрситиду. ■ **25:4** Аюп 4:17, 18, 19; 15:14, 15, 16 ■ **25:5** Аюп 15:15 □ **25:6** «Сазаң болған адәм балиси униң алдида қандақ болар?» — достлириниң Аюпқа әң ахири бергән жаваби Билдадниң бу сөзлириду. Униң баяни бәк қисқа болуп, «яманларниң ақивити» тоғрисида гәп қилмайду, пәқәтла Худаниң улуклуғини сөзләйду. Қариганда улар йәнила Аюпниң реаллиққа

йүзлинидигән сөзлиригә жавап тапалмайду. ■ **25:6** Аюп 4:19; Заб. 21:7

26

Аюпниң ахирқи сөзлири — Билдадни айпләш

- 1 Аюп Билдадқа жававән мундақ деди: —
 2 «Мағдурсиз кишигә қалтис ярдәмләрни беривәттиң!
 Биләклири күчсиз адәмни карамәт қуткузувәттиң!
 3 Әқли йоқ кишигә қалтис несинәтләрни қиливәттиң!
 Вә униңға аламәт билимләрни намайән қиливәттиң!
 4 Сән зади кимниң мәдिति билән бу сөzlәрни қилдиң?
 Сәндин чиқиватқини кимниң роһи?

Худаниң улуклуғи — Аюпниң баяни

- 5 — «Әрваһлар, йәни су астидикиләр,
 Шундақла у йәрдә барлиқ туруватқанлар толғинип кетиду;
 6 Бәрһәк, Худаниң алдида тәһтисараму йепинчисиз көрүниду,
 һалакәтницуму япқучи йоқтур. ■
 7 У йәрниң шималий қутупини аләм бошлуғиға созған,
 У йәр шарини бошлуқ ичидә муәлләк қилған; □ ■
 8 У суларни қоюқ булутлири ичигә жиғиду,
 Булут уларниң еғирлиғи биләнму житилип кәтмәйду.
 9 У айниң йүзини япиду,
 У булутлири билән уни тосиду. □ ■
 10 У суларниң үстигә чәмбәр сизип қойған,
 Буниң билән У йоруклуқ һәм қараңғулукниң чегарасини бекиткән. □ ■
 11 Асманларниң түврүклири тәврәп кетиду,
 Униң әйивини аңлапла алақзадә болуп кетиду.
 12 У деңизни қудрити билән тиничландуриду;
 Өз һекмити билән Раһабни парә-парә қилип янживетиду. □ ■
 13 Униң Роһи билән асманлар безәлгән,
 Униң қоли тез қачқан әждиһани санжийду. □ ■
 14 Мана, бу ишлар пәқәт униң қилғанлириниң кичиккинә бир қисмидур, халас;

- **26:6** Зәб. 138:8, 11-12; Пәнд. 15:11; Ибр. 4:13 □ **26:7** «У йәрниң шималий қутупини аләм бошлуғиға созған» — ибраний тилида: — «У шималий тәрәпләр аләм бошлуғида созған». Бу ибариниң йәрниң шималини эмәс, бәлки асманниң шималидики тәрәпләрни көрситиши мүмкинчилиғиму бар. «Йәр шар» — айни текстта «йәр». Бирақ хелә рошанки, Аюп йәр-зиминниң мутлақ айрим туридиган бир жисим экәнлигинин толуқ хәвәрдар еди. ■ **26:7** Зәб. 103:2 □ **26:9** «У айниң йүзини япиду» — яки «У тәхти болған әршиниң йүзини япиду». ■ **26:9** Аюп 9:8; Зәб. 103:2, 3 □ **26:10** «Буниң билән У йоруклуқ һәм қараңғулукниң чегарасини бекиткән» — ИЛИМ-пән жәһәттинму, бу сөzlәрниң топ-тоғра экәнлиғи испатланған. ■ **26:10** Яр. 1:9; Аюп 38:8; Зәб. 32:7; 103:5-9; Пәнд. 8:29; Йәр. 5:22 □ **26:12** «У деңизни қудрити билән тиничландуриду» — «тиничландуриду» дегәнниң икки хил тәржимиси бар: — «тиничландуриду» яки «долқунлитуду». Бирақ «долқунлитуду» болса кейинки айәт билән маслашмайду. «Раһаб» — «Раһабниң үч хил мәнәси бар. 9-бап, 13-айәттики изаһатни көрүң. Мошу йәрдә, шүбһисизки, деңиздики әшу зор, қорқунчулук һайванни көрситиду, һәм шуниң билән бир вақитта у Шәйтанның бир көрүнүшидур. Бу айәт бәлким Шәйтанның дәсләптә Худаға қаршилиқ қилип исян көтәргәнлигини, андин Худаниң уни әрштин һайдап деңизға ташлиғанлигини көрситиду, шундақла әң ахирида уни битчит қиливетидиганлиғидин бешәрәт қилиду. 13-айәтни һәм изаһатиниму көрүң. ■ **26:12** Йәш. 51:15 □ **26:13** «тез қачқан әждиһа — яки «Йорғилима әждиһа». «тез қачқан әждиһа» — бәлким жуқуриқи «левиаттан»ни (9-изаһатни көрүң) яки Шәйтанның өзини көрситиду. Әгәр иккинчи мәнәси тоғра болса, бу Тәвраттики «Яритилиш» 3-баптики бешәрәт билән охшайду. Демәк, ахирида Худа Өз Мәсиһи арқилиқ Шәйтани пүтүнләй мәғлүб қилиду. Бәзи алимлар: «У Өз қоли билән «әждиһа юлтуз түркүми»ни ясиған» дәпму тәржимә қилиду. ■ **26:13** Зәб. 32:6

Униң сөз-каламыдин аңлататқинимиз наһайити пәс бир шивирлаш, халас!
Униң пүткүл зор қудритиниң гүлдүрмамисини болса кимму чүшинәлисун?!». □

27

Аюпниң қайтидин өз һәқ-сәмимийлигини баян қилиши

1 Аюп баянини давамлаштуруп мундақ деди: —

2 «Мениң һәққимни тартивалған Тәңриниң һаяти билән,
Жәнимни ағритқан һәммигә Қадирниң һәққи билән қәсәм қилимәнки, □

3 Тенимдә нәпәс болсила,

Тәңриниң бәргән Роһи димиғимда турсила,

4 Ләвлиримдин һәққанийсиз сөzlәр чиқмайду,

Тилим алдамчилик билән һеч шивирлимайду! □

5 Силәрниңқини тоғра дейиш мәндин жирақ турсун!

Жәним чиққанға қәдәр дуруслуғумни өзүмдин айрымаймән!

6 Адиллиғимни чиң тутуверимән, уни қоюп бәрмәймән,
Вижданим яшиған һеч бир күнүмдә мени әйиплимисун! □

7 Мениң дүшминим рәзилләргә охшаш болсун,

Маңа қарши чиққанлар һәққанийсиз дәп қаралсун. □

8 Чүнки Тәңри иплас адәмни үзүп ташлиғанда,

Униң жәнини алғанда,

Униң йәнә немә үмүти қалар? ■

9 Балаю-апәт уни бесип чүшкәндә,

Тәңри униң налә-пәрядини аңламду? ■

□ **26:14** «Бу ишлар пәкәт униң қилғанлириниң кичиккинә бир қисмидур, халас» — ибраний тилида «Бу ишлар пәкәт униң йоллириниң әң четидики бүжиги, халас». «Униң пүткүл зор қудритиниң гүлдүрмамисини болса кимму чүшинәлисун?!» — Аюпниң бу үч дости Худа һәммидин улук вә алий болғанлиғи үчүн Униңға йеқинлишиш мүмкин әмәс, дәп қарайду. Бирақ Аюп үчүн (гуманлик нуқтинәзәрдин әмәс, етиқатниң нуқтинәзирдин сөзлигән вақитларда) Худаниң улуклуғи Униң инсанни пақлап Өзигә йеқинлаштуруш имканийитини яритип бериду. Шуңа у Худаниң улуклуғидин шатлиниду.

□ **27:2** «Мениң һәққимни тартивалған Тәңриниң һаяти билән...» — Аюпниң мошу йәрдә «(Худа) мениң һәққимни тартивалған» дегини бәлким Худаниң һеч сәвәпни көрсәтмәй уни жазалап, униңдин «адаләткә болған һәққи»ни яки униң бу ишлар тоғрилиқ «дәвалишиш» пурситини «тартивалған»лиғини көрситиду. □ **27:4** «Мениң һәққимни тартивалған Тәңриниң һаяти билән, жәнимни ағритқан һәммигә Қадирниң һәққи билән қәсәм қилимәнки, ... ләвлирим... тилим алдамчилик билән һеч шивирлимайду!» — бу қәсәм (2-4-айәт) бәлким пүткүл Муқаддәс Китап ичидә әң әжайип, әң гәлитә қәсәм һесаплиниши мүмкин. У Худа һәққимни тартивалған һәм жәнимни ағритқан дегини билән, йәнила Худаниң һәққидә қәсәм ичиду. Көрүнүштә чоң зиддийәт бардәк қилсиму, бирақ униң һәр бир сөзиниң тегидә униң чоңқур етиқати ипадиллинип туриду. □ **27:6** «... Вижданим яшиған һеч бир күнүмдә мени әйиплимисун!» — 5- һәм 6-айәттики баянларниң икки мәнәси бар: — биринчидин, мәйли яманларниң йоллири аватлашқан болсиму, Аюп дурус, диянәтлик болушқа интилишини һәргиз ташлимайду; иккинчидин, униң қаршичә «һәммә гунайини Худаға етирап қилип товва қилиш билән өз вижданимға хилаплиқ һеч иш қалмиди; әгәр шундақ қилмиған болсам, ялған ейтаттим» дегән идийсини ипадиләйду. □ **27:7** «Маңа қарши чиққанлар һәққанийсиз дәп қаралсун» — Аюп «Мени һәққанийсиз дегүчиләр (Худа адил болса) өзлири һәққанийсиз дәп қарилиши керәк» дәп тиләйду. Кона қанунларға асаһән, бириси башқа бирәвгә ялғандин жинайәт чаплиса, ялғанлиғи испатлиниши билән у дәл шу жинайәткә тегиллик жаза билән жазалиниши керәк еди. Худа Аюпни һәққаний дәп испатласа, үч достиниң гунайи бар дегәнлик. Шуниң үчүн бу сөз һәм униң бир тилиғи һәм достлириға болған сәмимий ағаһландуруши болуп қалиду. ■ **27:8** Мат. 16:26; Луқа 12:20 ■ **27:9** Аюп 35:12; Әб. 17:42; 65:18; 108:7; Пәнд. 1:28; 28:9; Йәш. 1:15; 16:12; Йәр. 14:12; Әв. 8:18; Мик. 3:4; Юһ. 9:31; Яқ. 4:3

10 У һәммигә Қадирдин сөйүнәмду?

У һәрдайим Тәңригә илтижа қилаламду?□

11 Мән Тәңриниң қолиниң қилғанлири тоғрисида силәргә мәлумат берәй; һәммигә Қадирда немә барлиғини йошуруп жүрмәймән.

12 Мана силәр аллибурун буларни көрүп чиқтиңлар;

Силәр немишкә ашундақ пүтүнләй қуруқ хияллик болуп қалдиңлар?

13 Рәзил адәмләрниң Тәңри бекиткән ақивити шундақки, Зораванларниң һәммигә Қадирдин алидигән несивиси шундақки: —■

14 Униң балилири көпәйсә, қиличлиниш үчүнлә көпийиду;

Униң пәрзәнтлириниң нени йетишмәйду.□ ■

15 Униң өзидин кейин қалған адәмлири өлүм билән беваситә дәпнә қилиниду, Буниң билән қалған тул хотунлири матәм тутмайду.□ ■

16 У күмүчләрни топа-чаңдәк жиғип доғилисиму,

Кийим-кечәкләрни лайдәк көп жиғисиму,

17 Буларниң һәммисини тәйярлисиму,

Бирақ кийимләрни һәққаныйлар кийиду;

Бигуналарму күмүчләрни бөлүшиду.■

18 Униң ясиған өйи пәрваниниң ғозисидәк,

Үзүмзарниң күзәтчиси өзигә салған кәпидәк бош болиду.

19 У бай болуп йетип дәм алғини билән,

Бирақ әң ахирқи қетим келидуки,

Көзини ачқанда, әнди түгәштим дәйду.■

20 Вәһимиләр кәлкүндәк бешиға келиду;

Кәчтә қара қуюн уни чаңгилиға алиду.□ ■

□ **27:10 «Рәзил адәм һәммигә Қадирдин сөйүнәмду? У һәрдайим Тәңригә илтижа қилаламду?»**

— Аюпқа нисбәтән Худаниң униң қешида һазир болғанлиги, униң Худа билән алақидә болуши униң һаятидики әң бәхитлик иштур. Бу баянида у яманларда ундақ хошаллиқниң йоқлуғини, мундақларниң Худаға илтижа қилалмайдигәнлиғини байқигәнлиғини аян қилиду. Диққәт қилишимизгә әрзийдуки, Аюп нурғун қетим Худаға илтижа қилип сөзләйду, башқиларға сөз қилиштин тохтап туруп Худаға беваситә гәп қилиду. Бирақ униң үч дости (һәм ахирида сөзлигән Елиху) бир қетимму Худаға беваситә сөзлимәйду.

■ **27:13** Аюп 20:29 □ **27:14 «Рәзил адәмниң балилири көпәйсә, қиличлиниш үчүнлә көпийиду; униң пәрзәнтлириниң нени йетишмәйду»** — Аюпниң яманларниң ақивитини тәсвирлигән һәм шундақла достлириниң сөзигә сәл қошулғандәк позитсийисини билдүргән бу баяни униң баянлири ичидә чүшинишкә әң тәс болған баянлардур. Чүнки бу сөзләрниң мәнаси ениқ болғини билән, униң илгәрки дегәнлиригә қаримуқарши болуп чиқиду. Илгири у: «Яманлар җазаланмаслиғиниң сәвәви немә? Немишкә шунчә көп рәзилләр һеч җазаланмай мискинләрни халиғанчә езиду? Бәзидә яманлар пешкәликкә учрайду, бирақ гунасиларму охшашла учрайду; һеч қандақ тәртинпи байқигили болмайду» — дегәндәк сөзләрни қилған еди. Мана бу баянларда «Униң балилири көпәйсә, қиличлиниш үчүнлә көпийиду; униң пәрзәнтлириниң нени йетишмәйду...» дегән сөзләр ейтилиду. Бу зади қандақ гәп? Биз бу мәсилигә нисбәтән шундақ қараймизки, Аюпниң реаллиққа йүзлиништиги җуръити мошу йәрдә өз-өзигә тәсәлли бериш үчүн сәл аҗизлиқ қилған болуши мүмкин. Биз «қошумчә сөз»имиздә бу иш тоғрилиқ йәнә азрақ тохтилимиз. ■ **27:14** Қан. 28:41; һош. 9:13 □ **27:15 «Қалған адәмлири өлүм билән беваситә дәпнә қилиниду»** — «өлүм» мошу йәрдә бәлким бир хил ваба яки бир хил еғир кесәлни көрситиду.

«Беваситә дәпнә қилиниду» — демәк, һеч қандақ дағдугисиз тездин дәпнә қилиниду. Бәлким жуқумлуқ кесәл яки ваба билән өлгән болса керәк. «...қалған тул хотунлири матәм тутмайду» — бәлким балаю-апаг уларға йеқинлишиши билән яки охшаш сәвәп билән рәсмий матәм тутушқа үлгүрәлмәйду. Буниңдин көрүвәлишкә болидуки, Аюпниң пәқәт бир аяли бар еди һәм «бир әр, бир хотунлуқ» болушни күвәтлигән (29-бапниму көрүң). Униң дейишичә, яманлар көп хотунлуқ болуши мүмкин. ■ **27:15** Зәб. 77:64

■ **27:17** Пәнд. 28:8; Топ. 2:26 ■ **27:19** Зәб. 48:17-21 □ **27:20** «Кәчтә қара қуюн уни чаңгилиға алиду» — Аюпниң «қара қуюн»ни тилға елиши шундақ бир қара қуюнниң җирақтин келиватқанлиғини пуритиду. 38-бапта бу қара қуюн уларниң үстигә чүшиду. ■ **27:20** Аюп 15:21; 18:11

- 21 Шәриқ шамили уни учуруп кетиду;
 Шиддәт билән уни орнидин елип жираққа етип ташлайду.□
 22 Боран уни һеч айимай, бешиға урулиду;
 У униң чаңгилидин қутулуш үчүн һә дәп уруниду;
 23 Бирақ *шамал* униңға қарап чавак чалиду,
 Уни орнидин «уш-уш» қилип қоғливетиду».□

28

Даналиқни издәш

- 1 — «Шүбһисизки, күмүч тепилидиган канлар бар,
 Алтунниң тавлинидиган өз орни бардур;□
 2 Төмүр болса йәр астидин қезивелиниду,
 Мис болса таштин еритилип елиниду.
 3 Инсанлар йәр астидики қараңғулуққа чәк қойиду;
 У йәр қәригичә чарлап жүрүп,
 Қараңғулуққа тәвә, өлүмниң сайисидә турған ташларни издәйду.□
 4 У йәр йүзидикиләрдин жирақ жайда тик болған қудуқни қолайду;
 Мана шундақ адәм аяқ басмайдиган, унтулған йәрләрдә улар аргамчини тутуп
 бошлуқта пулаңлап жүриду,
 Кишиләрдин жирақта есилип туриду.
 5 Ашлиқ чиқидиган йәр,
 Тәкти коланғанда болса ялқундәк көрүниду;
 6 Йәрдики ташлар арисидин көк яқутлар чиқиду,
 Униңда алтун рудисиму бардур.
 7 У йолни һеч қандақ алғур қуш билмәйду,
 һатта сарниң көзиму униңға йәтмигән.
 8 һакавур житқучларму у йәрни һеч дәссәп бақмиған,
 Әшәддий ширму у жайдин һеч қачан өтүп бақмиған.
 9 Инсан балиси қолини чақмақ тешиниң үстигә тәккүзиду,
 У тағларни йилтизидин қомуриветиду.
 10 Ташлар арисидин у қаналларни чапиду;
 Шундақ қилип униң көзи һәр хил қиммәтлик нәрсиләрни көриду;□

□ **27:21** «Шәриқ шамили уни учуруп кетиду» — Пәләстиндә «шәриқ шамили» әвжигә чиққан вақтида интайин қорқунчулық, әшәддий болуп пүтүн дәрәқләрниму жулуп жирақларға ташливетәләйду. □ **27:23** «Бирақ шамал ... уни орнидин «уш-уш» қилип қоғливетиду» — «уш-уш қилиш» мәсқирә қилишни билдүриду. □ **28:1** «Алтунниң тавлинидиган өз орни бардур» — яки «алтунниң чайқилидиган өз орни бардур». Даналиқ төвсийә қилинған 28-баптики бу гөзал шеирни бәзи алимлар Аюпниң өз сөзи эмәс, бәлки китапниң язғучиси тексткә қистуруп қошқан бир шеир, дәп қарайду. Буниң мәхсити, оқурмәнләрниң һәқиқий даналиқни тәһлил қилишиға ярдәм болсун дегән сүпәттә шеирни оттуриға қойған. Биз бу пикиргә қайил болдуқ. Бу пикиргә бир испат, 29-бап: — «Аюп баянини давамлаштуруп мундақ деди: — дегән сөзләр билән башлиниду, қариганда 27:23-айәт билән бағлиқ. Башқа алимлар бу баянлар Аюпниң өз ағзидин чиққан баянлардур, «1-айәтниң «шүбһисизки» (яки «чүнки») дегән бағлиғичи билән башлиниши буниңға испат болалайду», деп қарайду. Қайси пикир тоғра болушидин қәтъийнәзәр, бу баптики һәқиқәтлар шүбһисизки Аюпниң етиқатиниң һәм у муйәссәр болған вәһийлириниң теги һәм ули болған еди. Кейин биз мәзкур китапни язғучиниң ким экәнлиги тоғрилиқ чүшәнчә беримиз. □ **28:3** «Инсанлар йәр астидики қараңғулуққа чәк қойиду» — демәк, инсанлар яқутларни издәштә йәр астидики қараңғулуқни чирақлар билән йорутиду; 4-5-айәтләрдә уларниң аргамчиларға есилип йәр астиға чүшүп хәтәргә төвәккүл қилғанлиги тәсвирлиниду. □ **28:10** «Ташлар арисидин у қаналларни чапиду» — бу қаналлар бәлким йәр астидики сунни тониллардин чиқириш үчүн коланған.

11 Йәр астидики еқинларни тешип кәтмисун дәп уларни тосувалиду;

Йошурун нәрсиләрни у ашкарилайду. □

12 Бирақ даналиқ нәдин тепилар?

Йорутулушның макани нәдиду?

13 Инсан балилири уның қиммәтликлигини һеч билмәс,
У тирикләрниң зиминидин тепилмас.

14 Йәр теги: «Мәндә әмәс» дәйду,

Деғиз болса: «Мән биләнму биллә әмәстур» дәйду. ■

15 Даналиқни сап алтун билән сетивалғили болмайду,
Күмүчниму уның билән бир таразида тартқили болмас. ■

16 һәтта Офирда чиқидиған алтун, ақ һеқиқ яки көк яқут биләнму бир таразида
тартқили болмайду. □

17 Алтун вә хрустальниму уның билән селиштурғили болмайду,
Есил алтун қача-қучилар уның билән һеч алмаштурулмас.

18 У үнчә-маржан, хрустальни адәмнің есидин чиқириду;
Даналиқни елиш қизил яқутларни елиштин әвзәлдур.

19 Ефиопийәдики сериқ яқут уныңға йәтмәс,
Сериқ алтунму уның билән бәслишәлмәйду.

20 Ундақта, даналиқ нәдин тепилиду?

Йорутулушның макани нәдиду? ■

21 Чүнки у барлиқ һаят егилириниң көзидин йошурулған,
Асмандики учар-қанатлардинму йошурун туриду.

22 һалакәт вә өлүм пәқәтла: «Уның шөһритидин хәвәр алдуқ» дәйду. ■

23 Уның маған йолини чүшинидиған,
Туридиған йерини билидиған пәқәтла бир Худадур.

24 Чүнки Уның көзи йәрнің қәригичә йетиду,
У асманнің астидики барлиқ нәрсиләрни көриду.

25 У шамалларның күчини таразиға салғанда,
Дунияның сулирини өлчигәндә, ■

26 Ямғурларға қанунийәт чүшүргинидә,
Гүлдурмаманиң чақмиқиға йолини бекиткинидә,

27 У чағда У даналиққа қарап уни баян қилған;

Уни нәмуна қилип бәлгүлигән;
Шундақ, У уның баш-айиғиға қарап чиқип, □

28 Инсанға: «Мана, Рәбдин қорқуш даналиқтур;
Яманлиқтин жирақлишиш йорутулуштур» — дегән. □ ■

□ **28:11** «Йәр астидики еқинларни тешип кәтмисун дәп уларни тосувалиду» — башқа бир хил тәржимиси: «У еқинларның мәнбилирини издәп тапиду». ■ **28:14** Аюп 28:22 ■ **28:15** Пәнд. 3:14; 8:11, 19; 16:16 □ **28:16** «Офирда чиқидиған алтун» — Офир дегән йәрдики алтун наһайити сап еди. ■ **28:20** Аюп 28:12 ■ **28:22** Аюп 28:14 ■ **28:25** Пәнд. 8:29

□ **28:27** «У чағда **Худа** даналиққа қарап уни баян қилған» — буның мәнаси бәлким Худаниң дуняның яритилиши арқилиқ даналиқни баян қилғанлигини өз ичигә алиду. □ **28:28** «Мана, Рәбдин қорқуш даналиқтур; яманлиқтин жирақлишиш йорутулуштур» — бу бабткин сөзләр инсан балилириниң йәр астида есил ташларни издишини тәнқид қилған әмәс, бәлки уларның у ишта ишләткән параситигә һәм жүрүтигә қайил болған. Бирақ мәйли адәмнің қанчә парасити, қанчә жүрүти болсун, өзиниң бу хусусийәтлиригила таянса даналиққа еришмәйду; пәқәтла Рәб Пәрвәрдигардин әйминлишкә башлисла, даналиққа еришишкиму башлайду; яманлиқтин товва қилип жирақлашсила, йорутулушқа башлайду. Бу шүбһисизки, Апоның этиқатиниң һәм у муйәссәр болған вәһийлириниң теги һәм ули болған еди. ■ **28:28** Зәб. 110:10; Пәнд. 1:7; 9:10

29

Илгәрки бәхитлик күнләрни әсләш

- 1 Аюп баянини давамлаштуруп мундақ деди: —
 2 «Аһ, әһвалим илгәрки айлардикидәк болсиди, Тәңри мәндин хәвәр алған күнләрдикидәк болсиди!»
 3 У чағда Униң чириғи бешимға нур чачқан, Униң йоруклуғи билән қараңғулқин өтүп кәткән болаттим!
 4 Бу ишлар мән қиран вақтимда, Йәни Тәңри чедиримда маңа сирдаш *дост* болған вақитта болған еди!»
 5 һәммигә Қадир мән билән биллә болған, Мениң яш балилирим әтрапимда болған;
 6 Мениң басқан қәдәмлирим сериқ майға чөмүлгән; Йенимдики таш мән үчүн зәйтун май дәрйәси болуп аққан;
 7 Шәһәр дәрвазәсиғә чиққан вақтимда, Кәң мәйданда орнум тәйярланғанда,
 8 Яшлар мени көрүпла әйминип өзлирини чәткә алатти, Қерилар болса орнидин туратти,
 9 Шаһзадиләрму гәптин тохтап, Қоли билән ағзини етивалатти.
 10 Ақсүйәкләрму тиничлинип, Тилини таңлийиға чапливалатти.
 11 Қулақ сөзүмни аңлисила, маңа бәхит тиләйтти, Көз мени көрсила маңа яхши гувалиқ берәтти.
 12 Чүнки мән маңа һимайә бол дәп йелинған езилгүчиләрни, Панаһсиз қалған житим-йесирларниму кутқузуп тураттим.
 13 һалак болай дегән киши маңа бәхит тиләйтти; Мән тул хотунниң көңлини шатландуруп нахша яңратқузаттим.
 14 Мән һәққанийлиқни тон қилип кийивалдим, У мени өз гәвдәси қилди. Адаләтлигим маңа йепинча һәм сәллә болған.
 15 Мән корға көз болаттим, Тоқурға пут болаттим.
 16 Йоқсулларға ата болаттим, Маңа нәтонуш кишиниң дәрвасиниму тәкшүрүп чиқаттим.
 17 Мән адаләтсизниң һиңгайған чишлирини чеқип ташлайттим, Олжисини чишлиридин елип кетәттим.
 18 һәм: «Мениң күнлирим күмдәк көп болуп,

□ 29:2 «Аһ, әһвалим илгәрки айлардикидәк болсиди!» — бу баянға қариганда, Аюпни балаю-апәт басқанлиғиға бир нәччә ай болған еди. □ 29:4 «... қиран вақтимда, йәни Тәңри чедиримда маңа сирдаш *дост* болған вақитта болған еди!» — ениқ туруптуки, Аюп әсли Худа билән йеқин достлуқта өткән еди. Неч қандақ гуманизмиз йоққи, бу достлуқниң сезимидин мәһрум болуш униңға нисбәтән әң азаплиқ иш болди. □ 29:6 «... Йенимдики таш мән үчүн зәйтун май дәрйәси болуп аққан» — бу әйәттә көрситилгини Аюпниң илгири интайин бай һалини тәсвирләйду. □ 29:7 «Кәң мәйданда орнум тәйярланғанда» — шәһәрниң (чоң) дәрвазәси яки униң алдидики мәйдан болса шәһәрниң ақсақаллири һәм қазилири жигилидигән, дәрваларни аңлайдигән жай еди. ■ 29:12 Зәб. 71:12-14; Пәнд. 21:13 ■ 29:14 Йәш. 59:17; әф. 6:10-17; 1Тес. 5:8 □ 29:16 «Маңа нәтонуш кишиниң дәрвасиниму тәкшүрүп чиқаттим» — Аюпниң бу адити наһайити аз учрайдигән пәзиләт болуп, Аюпниң интайин алийқанаб екәнлигини испатлайду. Униң мана мошундақ ишлири түпәйлидинму нурғун дүшмәнлири пәйда болған болуши мүмкин. □ 29:17 «Мән адаләтсизниң һиңгайған чишлирини чеқип ташлайттим, олжисини чишлиридин елип кетәттим» — Аюпниң пәзилити һәрғиз хиалпәрәсләрниң чирайлиқ нәзәрийилири әмәс.

Өз угамда раһәт ичидә өлимән» дәйттим;

¹⁹ Һәм: «Йилтизим суларғичә тартилип бариду, Шәбнәм пүтүн кечичә шехимға чаплишип ятиду;

²⁰ Шөһритим һәрдаим мәнәдә йеңилинип туриду, Қолумдики оқайим һәрдаим йеңи болуп туриду» дәйттим. □

²¹ Адәмләр маңа қулақ салатти, күтүп туратти; Несиһәтлирини аңлай дөп сүкүт ичидә туратти.

²² Мән гәп қилғандин кейин улар қайта гәп қилмайтти, Сөзлирим уларниң үстигә шәбнәм болуп чүшәтти.

²³ Улар ямғурларни күткәндәк мени күтәтти, Кишиләр вақтида яққан «кейинки ямғур»ни қарши алғандәк сөзлиримни ағзини ечип ичәтти! □

²⁴ Үмүтсизләнгинидә мән уларға қарап күлүмсирайттим, Йүзүмдики нурни улар йәргә чүшүрмәйтти. □

²⁵ Мән уларға йолини таллап көрситип берәттим, Уларниң арасида каттиваш болуп олтираттим, Қошунлири арасида турған падишадәк яшайттим, Бирақ буниң билән матәм тутидиғанларға тәсәлли йәткүзгүчиму болаттим». □

30

Һазирқи бәхитсиз күнләр

1 — «Бирақ һазир болса, яшлар мени мазақ қилиду,

Уларниң дадиллирини һәтта падамни бақидиған иштлар билән биллә ишләшкә йол қоюшниму яман көрәттим.

² Уларниң мағдури кәткәндиң кейин, Қолидики күч маңа немә пайда йәткүзәлисун?

³ Йоксузлуқ һәм ачлиқтин йигләп кәткән, Улар узундин буян чөлдәрәп кәткән дәшт-баяванда қуруқ йәрни ғажайду.

⁴ Улар әмән-шивақни чатқаллар арасидин юлиду, Шумбуйиниң йилтизлириниму терип өзлиригә нан қилиду.

⁵ Улар әл-жутлардин һайдиветилгән болиду, Кишиләр уларни көрүпла оғрини көргәндәк вақирап тиллайду.

⁶ Шуниң билән улар сүрлүк жилғиларда қонуп, Ташлар арасида, ғарлар ичидә яшашқа мәжбур болиду.

⁷ Чатқаллиқ арасида улар һаңрап кетиду,

□ **29:20** «Қолумдики оқайим һәрдаим йеңи болуп туриду» дәйттим — «оқя» мошу йәрәдә бәлким адиллиқ үчүн күрәш қилидиған өз батурлиғиниң, жүрһитиниң симболи болуши мүмкин. □ **29:23**

«кейинки ямғур» — Пәләстиндә 3-айда яғиду. У әтиязлиқ зираәтләрни пишириш рольини ойнайду. Шуңа һәр бир дехан «кейинки ямғур»ға тәшнаду, улар уни бәк қадирләйду. □ **29:24**

«Үмүтсизләнгинидә мән уларға қарап күлүмсирайттим, йүзүмдики нурни улар йәргә чүшүрмәйтти» — әсли текстни чүшиниш сәл тәс. Бәлким униң мәнәси: «Мениң уларға үмүт йәткүзидиған йүзүмниң нури мәғлуп болған әмәс» — демәк, мән уларға бәргән үмүт йоққа чиққан әмәс, демәкчи. Башқа бир хил тәржимиси: «Мениң йүз нурум уларға чечилиши биләнла улар қайта үмүтсизләнмиди». Икки хил тәржиминиң мәнәси бир-биригә йеқин. Башқа хил тәржимилириму учриши мүмкин. □ **29:25** «Мән

уларға йолини таллап көрситип берәттим...» — башқа бир хил тәржимиси: «Мән уларға һаким болушқа талланған едим; ...». «...Уларниң арасида ... қошунлири арасида турған падишадәк яшайттим, бирақ буниң билән матәм тутидиғанларға тәсәлли йәткүзгүчиму болаттим» — гәрчә униң мәртивиси бәк жүқури болсиму, у һеч қачан һақавурлуқ қилмиған еди, әксичә пешкәлликкә учриғичиларға тәсәлли һәм ярдәмләрни берип туратти.

Тикәнләр астида улар дүгдийип олтиришиду;

⁸Наданларниң, нам-абройисизларниң балилири,
Улар зиминдин сүртоқай һайдиветилгән.

⁹Мән һазир болсам буларниң һәжвий нахшиси,
Һәтта сөз-чөчкиниң дәстиқи болуп қалдим! ■

¹⁰Улар мәндин нәпрәтлинип,
Мәндин жирақ туруп,

Йүзүмгә түкүрүштинму янмайду. ■

¹¹Чүнқи Худа мениң һаят риштимни үзүп, мени жапаға чөмдүргән,
Шуниң билән шу адәмләр алдимда тизгинлирини еливаткән.

¹²Оң йенимда бир топ чүпрәндә яшлар орнидин туруп,

Улар пугумни турған йеридин иштиривәтмәкчи,
Улар сепилимға һужум пәләмпәйлирини көтирип туриду; □

¹³Улар йолумни бузуветиду,

Уларниң һеч йөләнчүқи болмисиму,
Һалакитимни илгири сүрмәктә.

¹⁴Улар сепилниң кәң бөсүк жайидин бөсүп киргәндәк киришиду;
Вәйранилигимдин пайдилинип чоң ташлардәк домилап киришиду. □

¹⁵Вәһимиләр бурулуп мени өз нишани қилған;

Шуниң билән һөрмитим шамал өтүп йоқ болғандәк һайдиветилди,
Аватчилигимму булут өтүп кәткәндәк өтүп кәтти.

¹⁶Һазир болса женим қачидин төкүлүп кәткәндәк;

Азаплиқ күнләр мени тутувалди.

¹⁷Кечиләр болса, маңа сүйәклиримгичә санжимақта;

Ағриқлирим мени чишләп дәм алмайду.

¹⁸Ағриқлар зор күчи билән маңа кийим-кечигимдәк болди;

Улар көйнигимниң яқисидәк маңа чаплишивалди. □

¹⁹Худа мени сазлиққа ташливаткән,

Мән топа-чаңға вә күлгә охшаш болуп қалдим.

²⁰Мән Саңа налә-пәряд көтәрмәктимән,

Бирақ Сән маңа жавап бәрмәйсән;

Мән орнумдин турсам, Сән пәқәтла маңа қарапла қойисән.

²¹Сән өзгирип маңа бир залим болдуң;

Қолуңниң күчи билән маңа зәрбә қиливатисән;

²²Сән мени көтирип Шамалға миндүргәнсән;

Боран-чапқунда тәәллуқатимни йоқ қиливаткәнсән. □

²³Чүнқи Сән мени ахирида өлүмгә,

■ **30:9** Аюп 17:6; Заб. 68:12-13; Жиг. 3:14, 63 ■ **30:10** Аюп 19:19 □ **30:12** «Оң йенимда бир топ чүпрәндә яшлар орнидин туруп...» — бу яшлар бәлким жуқурида дейилгән мискинләрдин башқа бир топ кишиләр болуши мүмкин. □ **30:14** «Улар йәни ашу яшлар сепилниң кәң бөсүк жайидин бөсүп киргәндәк киришиду... чоң ташлардәк домилап киришиду» — әгәр (биз 2-бапта изаһат қилғинимиздәк) Аюп сһәһәр сиртидики чоң күл догисидә олтарған болса, у мундақ яшларниң мазақ қилишидин һеч қоғдиғучисиз қалиду. Буниндин башқа яшлар бәлким униң һазирқи аҗизлигидин пайдилинип, у әслидә бир тәрәп қилған ишларни һазир өз мәнәпәтитигә бурайду. □ **30:18** «Ағриқлар зор күчи билән маңа кийим-кечигимдәк болди; улар көйнигимниң яқисидәк маңа чаплишивалди» — башқа бир хил тәрҗимиси: — «Зор күч билән кийим-кечигим мақчийп кәтти; маңа көйнақниң яқиси чаплишип кәтти», әсли текстни чүшиниш сәл тәс. Йәнә башқа бир хил тәрҗимиси: «У (Худа) зор күч билән кийим-кечигимни тутувалди; у маңа көйнигимниң яқиси чаплашқандәк мени бағлап қойди». □ **30:22** «Сән мени көтирип Шамалға миндүргәнсән; боран-чапқунда тәәллуқатимни йоқ қиливаткәнсән» — ойлаймизки, қара қуюн аста-аста уларға йеқинлишиватиду.

Йэни барлиқ һаят егилириниң «жиғилиш өйи»гә кәлтүрүватисән.■

24 У һалак қилған вақтида кишиләр налә-пәряд көтәрсиму, У қолини узатқанда, дуаниң дәрвәкә һеч қандақ нәтижиси йоқ;□

25 Мән күнлири тәс киши үчүн жиғлап дуа қилған әмәсму? Намратлар үчүн женим азапланмидиму?□ ■

26 Мән өзүм яхшилиқ күтүп жүргиним билән, яманлиқ келип қалди; Нур күткеним билән, қараңғулуқ кәлди.

27 Ичим қазандәк қайнап, арамлиқ тапмайватиду; Азаплиқ күнләр маңа йүзләнди.□

28 Мән қуяш нурини көрмәйму қаридап жүрмәктимән; Халайиқ арасида мән орнумдин туруп, налә-пәряд көтиримән.□

29 Мән чилбәриләргә қериндаш болуп қалдим, һувқушларниң һәмраһи болдум.□ ■

30 Терәм қарийип мәндин ажрап кетиватиду, Сүйәклирим қизиқтин көйүп кетиватиду. ■

31 Чилтаримдин матәм мәрсийәси чиқиду, Нейимниң авазии һаза тутқучиларниң жиғисиға айлинип қалди». □

31

Өзини ақлаш үчүн қәсәм ичиш

1 «Мән көзүм билән әһдиләшкән; Шуниң үчүн мән қандақму қизларға һәвәс қилип көз ташлап жүрәй?□

2 Ундақ қилсам үстүмдики Тәңридин алидиған несивәм немә болар? һәммигә қадирдин алидиған мирасим немә болар?

3 Бу гунаниң нәтижиси һәққанийсизларға бала-қазә әмәсму? Қәбийһлик қилғанларға күлпәт әмәсму?

4 У мениң йоллиримни көрүп туриду әмәсму?

■ **30:23** Ибр. 9:27 □ **30:24** «У һалак қилған вақтида кишиләр налә-пәряд көтәрсиму, У қолини узатқанда, дуаниң дәрвәкә һеч қандақ нәтижиси йоқ» — бу жұмлини үч хил тәржимә қилишқа болиду. Биринчиси, жуқуриқи тәржимә. Иккинчиси болса, «Шүһнисизки адәм дәрд-әләмдин налә-пәряд көтәргинидә, вайран қилинған кишигә ким қол тәккүзүп зиянкәшлик қилиду?». Үчинчи хил тәржимиси «Адәм жиқилип кетиваткинидә қолини мидирлитип қоймамду? У һалак болай дегинидә налә-пәряд көтиришкә болмамду?». Әсли ибранийчә текстни чүшиниш сәл тәс. □ **30:25** «Мән күнлири тәс киши үчүн жиғлап дуа қилған әмәсму? Намратлар үчүн женим азапланмидиму?» — әнди ким Аюп үчүн жиғлайду? Немә терисаң шуни орисән, дегән гәп тоғриму? ■ **30:25** Зәб. 34:13,14; Рим. 12:15 □ **30:27** «Ичим қазандәк қайнап, арамлиқ тапмайватиду; азаплиқ күнләр маңа йүзләнди» — униң алдида һеч үмүт қалмиғандәк қилатти. □ **30:28** «Мән қуяш нурини көрмәйму қаридап жүрмәктимән» — буниң икки мәнәси бар: (1) Аюпниң тени кесәлдин қаридап кәтти; (2) у өзи аилсидикиләр үчүн матәм тутуп қара кийим кийгән. Бу икки әһвал тәң болуши мүмкин. □ **30:29** «Һувқушларниң...» — яки «төгиқушларниң...». «Мән чилбәриләргә қериндаш болуп қалдим, һувқушларниң һәмраһи болдум» — чилбәриләр һәм һувқушлар чөл-баянларда Аюптәк йиғанә ышайду; иккисили Аюптәк һаһайити муңлуқ налә-пәряд көтириду. ■ **30:29** Аюп 17:14; Зәб. 101:7; Мик. 1:8 ■ **30:30** Зәб. 118:83; Жиг. 4:8; 5:10 □ **30:31** «Нейимниң...» — йәни, «Мениң «нәй»имниң...» □ **31:1** «Мән көзүм билән әһдиләшкән; шуниң үчүн мән қандақму қизларға һәвәс қилип көз ташлап жүрәй?» — мана биз бу йәрдин Аюпниң өзиниң бирдин бир һәмрийи болған аялиға садиқ болуп өткәнлигини көрүвалалаймиз. У өз аялиға пәқәт сиртин қаригандила әмәс, балки чин жүригидин садақәтмән еди. У бу абәтә нишан қилған пәзиләт, Мәсийә Йәса Инжилда тәләп қилған пәзиләткә һаһайити йекин келиду (йәни, адәмниң қәлб-ойлирини башқуридиған һәққанийлиқ һәм меһир-муһәббәт). Инжил, «Матта» 5-7-бапни көрүң.

Һәр бир қәдәмлиримни санап туриду әмәсму?■

⁵ Эгәр сахтилиққа һәмраһ болуп маңған болсам еди!

Эгәр путум алдамчилик билән биллә болушқа алдириған болса,

⁶ (Мән адиллик мизаниға қоюлған болсам еди!

Ундақта Тәңри әйипсизлигимдин хәвәр алалайтти!)

⁷ Эгәр қедимим йолдин чиққан болса, көңлүм көзүмгә әгишип маңған болса,

Эгәр қолумға һәр қандақ дағ чаплашқан болса,

⁸ Ундақта мән териғанни башқа бириси йесун!

Бихлирим жулунуп ташливетилсун!□

⁹ Эгәр қәлбим мәлум бир аялдин аздурулған болса,

Шу нийәттә хошнамниң ишик алдида пайлап турған болсам,■

¹⁰ Өз аялим башқиларниң түгминини тартидиған күнгә қалсун,

Башқилар уни аяқ асти қилсун.□

¹¹ Чүнки бу әшәддий номуслуқ гунадур;

У сорақчилар тәрипидин җазалиниши керәктур.

¹² Бу гуна болса адәмни һалак қилғучи оттур;

У мениң барлик тапқанлиримни жулуп алған болатти.

¹³ Эгәр қулумниң яки дедигимниң маңа қарита әрзи болған болса,

Уларниң дәвасини көзүмгә илмиған болсам,

¹⁴ Ундақта Тәңри мени сораққа тартишқа орнидин турғанда қандақ қилимән?

Эгәр У мәндин соал-сорақ алимән дәп кәлсә,

Мән Униңға қандақ җавап беримән?■

¹⁵ Мени балиятқуда апиридә қилғучи уларниму апиридә қилған әмәсму.

Мән билән у иккимизни анилиримизниң балиятқусида төрәлдүргүчи бир әмәсму?■

¹⁶ Эгәр мискинләрни өз арзу-үмүтлиридин тосқан болсам,

Эгәр тул хотунниң көз нуруни қараңғулаштурған болсам,

¹⁷ Яки өзүмниң бир чишләм ненимни ялғуз йегән болсам,

Уни житим-йесир билән биллә йемигән болсам

¹⁸ (Әмәлийәттә яш вақтимдин тартип оғли ата билән биллә болғандәк уму мән

билән биллә турған еди,

Апамниң қосиғидин чиққандин тартипла тул хотунниң йөләнчүки болуп қәлдим),

¹⁹ Эгәр кийим-кечәк кәмлигидин һалак болай дегән биригә,

Яки чапансиз бир йоқсулға қарап олтарған болсам,

²⁰ Эгәр униң бәллири кийимсиз қелип маңа бәхит тилимигән болса,

Эгәр у қозилиримниң жуңида иссинмиған болса,

²¹ Эгәр шәһәр дәрвазиси алдида «Һәкүм чиқарғанлар арисида мениң йөләнчүкүм бар» дәп,

Житим-йесирларға зиянкәшлик қилишқа қол көтәргән болсам,

²² Ундақта мүрәм тағиқидин ажрилип чүшсун!

Билигим үгисидин сунуп кәтсун!

²³ Чүнки Тәңри чүшүргән балаю-апәт мени қорқунучқа салмақта еди,

Униң һәйвитидин ундақ ишларни қәтғий қилалмайттим.

²⁴ Эгәр алтунға ишинип уни өз таянчим қилған болсам,

Яки сап алтунға: «Йөләнчүкүмсән!» дегән болсам,■

■ **31:4** 2Тар. 16:9; Аюп 34:21; Пәнд. 5:21; 15:3; Йәр. 32:19 □ **31:8** «Бихлирим жулунуп ташливетилсун!» — «бихлирим» дегән сөзниң «балилирим» дегән көчмә мәнаси му бар. ■ **31:9** Аюп 24:15; Пәнд. 7:25 □ **31:10** «Өз аялим башқиларниң түгминини тартидиған күнгә қалсун» — башқа бир хил тәрҗимиси: «Аялим башқа бириси билән биллә болсун». ■ **31:14** Зәб. 43:21-22 ■ **31:15** Аюп 34:19; Пәнд. 14:31; 17:5 ■ **31:24** Мар. 10:24; 1Тим. 6:17

- 25 Эгәр байлиқлирим зор болғанлиғидин,
Яки қолум алған гәниймәттин шатлинип кәткән болсам, ■
- 26 Эгәр мән қуяшның жуласини чачқанлиғини көрүп,
Яки айның айдиңда маңғанлиғини көрүп, ■
- 27 Көңлүм астиртин аздурулған болса,
Шундақла буларға чоқунуп ағзим қолумни сөйгән болса,
- 28 Буму сорақчи алдида гуна дәп һесаплинатти,
Чүнки шундақ қилған болсам мән жуқурида турғучи Тәңригә вапасизлиқ қилған
болаттим.
- 29 Эгәр маңа нәпрәтләнгән кишиниң һалакитигә қаригиниңда шатлинип кәткән
болсам,
Бешиға күлпәт чүшкәнлиғидин хошал болған болсам — ■
- 30 (Әмәлийәттә у түгәшсун дәп қарғап, униң өлүмини тиләп ағзимни гуна
өткүзүшкә йол қоймиғанмән) ■
- 31 Эгәр чедиримдикиләр мән тоғрилиқ: «Ғоҗайинимизниң дәстихинидин йәп
тоюнмиған қени ким бар?» демигән болса, □
- 32 (Мусапирлардин кочида қалғини әзәлдин йоқтур;
Чүнки ишигимни һәрдайим йолучиларға ечип кәлгәнмән) ■
- 33 Эгәр Адам атимиздәк итаәтсизлиқлиримни япқан,
Қәбиһлигимни көңлүмгә йошурған болсам,
34 һәмдә шуниң үчүн пүткүл халайиқ алдида униң ашқарилинишидин қорқуп
жүргән болсам,
Жәмийәтнің кәмситишлири маңа вәһимә қилған болса,
Шуниң билән мән талаға чиқмай жүргән болсам,... □
- 35 — Аһ, маңа қулақ салғучи бириси болсиди!
Мана, имзайимни қоюп берәй;
Һәммигә Қадир маңа җавап бәрсун!
Рәқибим мениң үстүмдин әрз язсун! □
- 36 Шу әрзни зиммәмгә артаттим әмәсму?
Чоқум таҗлардәк бешимға кийивалаттим.
- 37 Мән Униңға қәдәмлиримниң пүтүн санини һесаплап берәттим;
Шаһзадидәк мән Униң алдиға бараттим. □
- 38 Эгәр өз етизлирим маңа қарши гува болуп чуқан көтәрсә,
Униң чүнәклири билән биргә жиғлашса,
39 Чүнки чиқарған мевисини һәқ төлимәй йегән болсам,

■ 31:25 Зәб. 61:11 ■ 31:26 Қан. 4:19 ■ 31:29 Пәнд. 17:5 ■ 31:30 Мат. 5:44; Рим. 12:14

□ 31:31 «Эгәр чедиримдикиләр мән тоғрилиқ: «Ғоҗайинимизниң дәстихинидин йәп тоюнмиған қени ким бар?» демигән болса...» — дәрвәқә, Аюпниң бу гәпи һәм шуниңға охшаш нурғун сөзлири һәқиқәт болмиған болса, әнди өз жутидикиләр, чедирдикиләр уни аңлапла гувалиқ қилип дәрһал инкар қилатти. ■ 31:32 Ибр. 13:2; 1Пет. 4:9 □ 31:34 «Эгәр Адам атимиздәк итаәтсизлиқлиримни япқан... .. Жәмийәтнің кәмситишлири маңа вәһимә қилған болса, шуниң билән мән талаға чиқмай жүргән болсам,...» — (33-34-айәт) әслидә Адам атимиз гунаини Худадин йошурмақчи болуп дәрәқләр ичигә мөқувалған еди. Әмилиәттә әдәм өз гуналарини Худаниң алдида очуқ-ашқарә етирап қилсила дәрһал униң ярдимигә еришәләйду. Шундақ қараймизки, Аюп мошу йәрдә «Эгәр гуна қилған болсам, Худаниң алдида етирап қилаттим; ундақта халайиқтин һеч қорқмайтим» демәкчи. Бәзи әдәмләрниң гуна қилмаслиғиниң бирдин-бир сәвәви башқиларниң көрүп қалмаслиғи үчүн болиду — йәни халайиқниң пиқридин болған қорқунучисидинла, халас. Аюп һәргиз бундақ хилдики әдәмләрдин әмәс, һәрдайим Худаниң өз алдида әң алий орунға қойиду. □ 31:35 «Һәммигә Қадир маңа җавап бәрсун! Рәқибим мениң үстүмдин әрз язсун!» — биз «мениң рәқибим» дегән бу сөзни йәнила Худани көрситиду, дәп тәһлил қилмиз. Йәнә бәзи шәрһчиләр уни Аюпниң үч достлини көрситиду, дәп қарайду. □ 31:37 «Мән униңға қәдәмлиримниң пүтүн санини һесаплап берәттим» — «Униңға» йәни Худаға, демәкчи.

Һөддигәрләрни һалсизландуруп нәпәсини тохтатқан болсам,
 40 Ундақта бугдайниң орнида шумбуйа өссун!
 Арпиниң орнида мәстәк өссун.

Мана шуниң билән мән Аюпниң сөзлири тамам вәссалам!» □

32

Яш жигит Елиху сөз қилиду ••• У Худаниң Роһидин кәлгән тәлим төәрисидә сөзләйду
 ••• «Һәммигә қадирниң Роһи адәмгә тәлим бериду»

1 Шуниң билән бу үч киши Аюпқа жавап бериштин тохтиди; чүнки улар Аюпниң қаришида өзини һәққаний дәп тонуйдиғанлиғини билди.

2 Андин Бузилиқ Рамниң аилисидин болған Барахәлниң оғли Елиху исимлиқ жигитниң ғәзиви қозғалди; униң ғәзиви Аюпқа қарита қозғалди, чүнки у Худани әмәс, бәлки өзини тоғра һесаплиған еди; □ 3 Униң ғәзиви Аюпниң үч достлириғиму қаритилди, чүнки улар Аюпқа рәддийә бәрғидәк сөз тапалмай туруп, йәнила уни гунакар дәп бекиткән еди. 4 Бирақ Елиху болса Аюпқа жавап беришни күткән еди, чүнки бу төртәйләнниң көргән күнлири өзидин көп еди.

5 Елиху бу үч достниң ағзидә һеч қандақ жавави йоқлуғини көргәндин кейин, униң ғәзиви қозғалди.

6 Шуниң билән Бузилиқ Барахәлниң оғли Елиху еғиз ечип жававән мундақ деди:

«Мән болсам яш, силәр болсаңлар яшанғансиләр;
 Шундақ болғачқа мән тартинип, билгәнлиримни силәргә аян қилиштин қорқуп қәлдим.»

7 Мән: «Йеши чоң болғанлар авал сөзлиши керәк;
 Жиллар көпәйсә, адәмгә даналиқни үгитиду», дәп қарайттим; □

8 Бирақ һәр бир инсанда роһ бар;
 Һәммигә Қадирниң нәпәси уни әқил-идраклиқ қилип йорутиду. □ ■

9 Лекин чоңларниң дана болуши натайин;
 Қериларниң тоғра һөкүм чиқаралишиму натайин. ■

10 Шуңа мән: «Маңа кулақ селиңлар» дәймән,
 Мәнму өз билгинимни баян әйләй.

11 Мана, силәр тоғра сөзләрни издәп жүргиниңларда,
 Мән сөзлириңларни күткәнмән;

Силәрниң муназирәңларға кулақ салаттим;

12 Шундақ, силәргә чин көңлүмдин кулақ салдим;

□ **31:40** «Арпиниң орнида мәстәк өссун!» — «мәстәк» бугдайға зиян йөткүзидиған бир хил өсүмлүк; йәнә «күрмәк» дәлму атилиду. □ **32:2** «Бузилиқ... Елиху» — тоғрилиқ; «Буз» дәп атилидиған

бу жәмәтниң Едом миллити билән, йәни «Өлүк Деңиз»ниң шәриқ тәрипидә туридиған бир милләт билән мунасивити бар еди. Елиху бәлким бу жәмәттиликәрдин болған болуши мүмкин. Бу адәм дәсләптә бизгә тонуштурулмиған; бирақ у чоқум бу төртәйләнниң йәнида уларниң гәплирини аңлап олтарғанлардин бири еди. ■ **32:6** Аюп 32:4, 7; 15:10 □ **32:7** «Йеши чоң болғанлар» — ибраний тилида «күнлири көп болғанлар». «Жиллар көпәйсә, адәмгә даналиқни үгитиду» — яки «Яшанған адәм кишиләргә даналиқни үгитиду». □ **32:8** «Бирақ һәр бир инсанда роһ бар; һәммигә Қадирниң нәпәси уни әқил-идраклиқ қилип йорутиду» — шүбһисизки, Елихуниң бу сөзи у чүшинип йөткән чоң һәқиқәтләрниң бириду.

Төртәйлән жүмлидин Аюпниң өзиму буни тилға көп алмиған. Елиху Худаниң Роһи (Муқәддәс Роһ) һәр бир инсанға өзиниң роһи һәм виждани арқилиқ вәһий берип, сөз қилип савақ үгитиду дегән тәлимини бериду. Инсаниң Худаниң Роһиниң тәлимини аңламайдиғанлиғиниң савоплири тоғрисидә у кейин азрақ сөзләйду. ■ **32:8** Аюп 12:13; 38:36; Пәнд. 2:6; Топ. 2:26; Дан. 1:17; 2:21 ■ **32:9** Аюп 12:12

Бирақ силәрдин һеч қайсиңлар Аюпқа рәддийә бәрмидиңлар, һеч қайсиңлар униң сөзлиригә җавап бәрәлмидиңларки,

¹³ Силәр: «Һәқиқәтән даналиқ таптуқ!» дейәлмәйсиләр; Инсан әмәс, бәлки Тәңри униңға рәддийә қилиду.

¹⁴ Униң җәңгә тизилған һужум сөзлири маңа қаритилған әмәс; һәм мән болсам силәрниң гәплириңлар бойичә униңға җавап бәрмәймән

¹⁵ (Бу үчәйлән һәйрануһәс болуп, қайта җавап беришмиди; һәммә сөз улардин учуп кәтти.

¹⁶ Мән күтүп тураттим, чүнки улар гәп қилмиди, бәлки җим-җит өрә туруп қайта җавап бәрмиди);

¹⁷ Әнди өзүмниң нөвитидә мән җавап бәрәй, Мәнму билгинимни көрситип бәрәй.

¹⁸ Чүнки дәйдиған сөзлирим лиқ толди; Ичимдики Роһ маңа түрткә болди;

¹⁹ Мана, қосиғим ечилмиған шарап тулумиға охшайду;

Йеңи шарап тулумлири партлап кетидиғандәк партлайдиған болди.

²⁰ Шуңа мән сөз қилип ичимни бошитай; Мән ләвлиримни ечип җавап бәрәй.

²¹ Мән һеч кимгә йүз-хатирә қилмаймән;

Вә яки һеч адәмгә хушамәт қилмаймән.

²² Мән хушамәт қилишни үгәнмигәнмән; ундақ болидиған болса, Яратқучум чоқум тезла мени елип кетиду).

33

Елихуниң биринчи баяни — Худа адәмләргә бәргән тәрбийиләр

¹ «Әндиликтә, и Аюп, баянлиримға кулақ салғайсән,

Сөзлиримниң һәммисини аңлап чиққайсән.

² Мана һазир ләвлиримни ачтим,

Ағзимда тилим гәп қилиду.

³ Сөзлирим көңлүмдәк дурус болиду,

□ **32:13** «Силәр: «Һәқиқәтән даналиқ таптуқ!» дейәлмәйсиләр; инсан әмәс, бәлки Тәңри униңға рәддийә қилиду» — Елиху: Үч достниң Аюпниң сөзигә рәддийә бәргидәк җавапни тапалмиғанлиғиниң бир сәвәби уларниң өз пикир-тәҗрибисигә таянғанлиғи, Худаниң өзидинла беваситә даналиқ издимигәнлиғидин болди, дәп қарайду. Униң көзқариши бу җәһәттин тоғра болуши мүмкин.

□ **32:16** «**Бу үчәйлән һәйрануһәс болуп, ... Мән күтүп тураттим, чүнки улар ... Җим-җит өрә туруп қайта җавап бәрмиди**» — бу сөзләр (15-16-айәт) бизгә китапниң язгучисиниң, йәни бу ишларни хатирлиғичиниң ким екәнлиғигә нисбәтән жиһ учи тәминләйду. Китапतिकй нәсрий (шеирийәт шәклидә болмиған) қисимларда пәқәт бу йәрдила «мән» дегән алмашни учритимиз. Шуңа биз шундақ қараймизки, мәзкур китапни язгучи Елиху болуши керәк. Биз униң әршәт болған кеңәшләрдин қандақ хәвәрдар болғанлиғини билмәймиз. Шуниси ениқки, у өзи баян қилғандәк «Һәр бир адәмгә тәлим бәргүчи болған Худаниң Роһи»ниң вәһийси арқилиқ шу ишларни билгән; шуниң билән у бу ишларни хатирә қалдурған болса керәк.

□ **32:18** «Ичимдики Роһ маңа түрткә болди» — Елиху иккинчи қетим Муқәддәс Роһниң тәсирини тилға алиду. У Аюпқа бәрмәкчи болған тәлимини дәл мошу Роһтин кәлгән, демәкчи.

□ **32:22** «Мән хушамәт қилишни үгәнмигәнмән; ундақ болидиған болса, яратқучум чоқум тезла мени елип кетиду» — шүбһисизки, һеч кимгә йүз-хатирә қилмаслиқ тоғриду; бу лилла гәп қилиштиқи алдинқи бир шәрт. Бирақ Елиху Аюпниң «Худаға хушамәт қилиш» гунадур, дегән сөзини (7:11-13ни көрүң) чүшәнмигәндәк қилатти; шуңа Елиху пәқәтла «адәмгә хушамәт қилиш» тоғрисида сөзләйду.

Ләвлирим сап болған тәлимни баян қилиду.□

4 Тәңриниң Роһи мени яратқан;

Һәммигә Қадирниң нәпәси мени жанландуриду.□

5 Жававиң болса, маңа рәддийә бәргин;

Сөзлириңни алдимға сәпкә қоюп жәңгә тәйяр турғин!

6 Мана, Тәңри алдида мән саңа охшаш бәндимән;

Мәнму лайдин шәкилләндүрүлүп ясалғанмән.■

7 Бәрһәқ, мән саңа һеч вәһимә салмақчи әмәсмән,

Вә яки мән салған жүк саңа бесим болмайду.□

8 Сән дәрвәқә қулиқимға гәп қилдиңки,

Өз авазиң билән: —■

9 «Мән һеч итаәтсиз болмай пак болиман;

Мән сап, мәнә һеч гуна йоқ...

10 Мана, Худа мәндин сәвәп тепип һужум қилиду,

У мени Өз дүшмини дәп қарайду;■

11 У путлиримни кишәнләргә салиду,

Һәммә йоллиримни күзитип жүриду» — дегәнлигиңни аңлидим.□ ■

12 Мана, мән саңа жавап берәйки,

Бу ишта геипиң тоғра әмәс;

Чүнки Тәңри инсандин улукдур.

13 Сән немишкә униң билән дәвалишип: —

□ **33:3** «Сөзлирим көңлүмдәк дурус болиду, ләвлирим сап болған тәлимни баян қилиду» — биз Елихуниң сөзлириниң бәзилерини наһайити дурус, шундақла Худаниң Роһиниң тәлими билән кәлгән, дәп қарисақму, бәзи жайларда у йәнилә өз нәтиқлиги билән сөз қилиду. Әгәр бизниң Елиху мәзкур китапниң язғучиси дегән пикримиз тоғра болидиған болса, у жәзмән бу жәһәттә өз кәмчилигини сәзмай қалмайду. Шундақтиму у биз үчүн бу әмәлий сөһбәтни тәсвирләп қалдурған; өзиниң немә дегәнлигиниму (сөзмән болсиму)биз үчүн сәммийлик билән хәтириләйду. Бәзидә биз һәтта униң сөзлиридин уни бир һакавур адәм охшайду дәп пәрәз қилип қалимиз. һалбуки, бизму билип йетишимиз керәкки, мәлум кишиниң сөзмән болуп кәткәнлиги билән гәплириниң һәммиси қуруқ болуши натайин. Биз һәммә адәмниң сөзини сәвир-тақәт һәм диққәт билән аңлишимизға тоғра келиду. Буниндин сирт, Елихуниң шеир шәкилдә болған баянлири башқа сөзлигүчиләрниң шеирий сәвийисигә йәтмәйду. Бу йәнә униң бизгә бу әмәлий ишларни, әмәлий баянларни әйни-әйни қәйт қилғанлигини испатлайду. □ **33:4** «Һәммигә Қадирниң нәпәси мени жанландуриду» — яки «Һәммигә Қадирниң нәпәси маңа жан бәргән». ■ **33:6** Аюп 9:35; 23:10 □ **33:7** «Бәрһәқ, мән саңа һеч вәһимә салмақчи әмәсмән» — (9-11-әйәтләр) Елиху Аюпқа: «Қулиқимға мундақ гәп қилдиң» дәп униң қилған үч гепини әйипләйду. Биринчиси сөз: «Мән һеч итаәтсиз болмай пак болиман; мән сап, мәнә һеч гуна йоқ...». Әмәлийәттә, Аюп бу сөзләрни қилмиған; у пәкәт Худаға: «Һәр бир гунайимни етирап қилип кәчүрүм қилиндим, һазир вижданимға хилап һеч гунайимниң барлиғини билмәймән» дегәндәк сөзләрни қилған. Бу сөз өзини пүтүнләй сап, пүтүнләй бегуна, дегәнлик әмәс, әлвәттә. Елиху мошу йәрдә хаталик өткүзиди. Иккинчиси сөз: «Мана, Худа сәвәп тепип маңа һужум қилиду, У мени Өз дүшмини дәп қарайду» — Бу сөз растла 13:24дә вә йәнә 14:7дә тепилиду. Үчинчиси сөз: «У мениң путлиримни кишәнләргә салиду, һәммә йоллиримни күзитип жүриду» — бу сөз 13:27дә тепилиду. ■ **33:11** Аюп 13:27; 14:16

У Өзи қилған ишлири тоғриликъ һеч чүшәнчә бәрмәйду» дәп жүрисән?□

14 Чүнки Тәңри һәқиқәтән гәп қилиду;

Бир қетим, икки қетим,

Лекин инсан буни сәзмәйду;□

15 Чүш көргәндә, кечидики ғайипанә аламәттә,

— (Қаттиқ уйқа инсанларни басқанда,

Яки орун-көрпилиридә үгдәк басқанда) —

16 — Шу чағларда У инсанларниң қулиқини ачиду,

У уларға бәргән несийәтни уларниң жүригигә мөһүрләйду.□

17 Униң мәхсити адәмләрни яман йолидин яндуруштур,

Инсанни тәкәббурлуқтин сақлаштур;□

18 Буниң билән Худа адәмниң женини көз йәтмәс һаңдин яндуруп, сақлайду,

униң һаятини қиличлиништин қоғдайду.

19 Яки болмиса, у орун тутуп йетип қалғинида ағриқ билән,

Сүйәклирини өз-ара соқуштуруп беарам қилиш билән,

Тәрбийә қилиниду.

20 Шуниң билән униң пүтүн вужуди таамдин нәпрәтлиниду,

Униң жени һәр хил назу-немәтләрдin қачиду.■

21 Униң ети көздин йоқилип кетиду,

Әслидә көрүнмәйдиған сүйәклири бөртүп чиқиду.

22 Буниң билән жени көз йәтмәс һаңға йеқин келиду,

һаяти һалак қилғучи пәриштиләргә йеқинлишиду;

23 Бирақ, әгәр униң билән бир тәрәптә туридиған келиштүргүчи бир пәриштә болса,

Йәни миңиниң ичидә бириси болса,

□ **33:13** «Сән немишкә ... — «У Өзи қилған ишлири тоғриликъ һеч чүшәнчә бәрмәйду» дәп жүрисән?» — Аюп әслидә «У Өзи қилған ишлири тоғриликъ һеч чүшәнчә бәрмәйду» демигән; бәлки у Худаниң бәзи қилған ишлирини, болупму өз бешиға чүшүргәнлирини чүшәндүрмәйдиғанлигини ейтқан еди. Елихунимъ мошу йеридә хаталиғи бар. Башқа бир хил тәржимиси: «Сән немишкә униң билән давалишип: — «У инсаниң һәмма сөзлиригә һеч жавап бәрмәйду» дәп жүрисән?» □ **33:14** «Бир қетим, икки қетим» — бәлким «бир нәччә қетим» вә шуниңдәк «һәр хил йол билән» дегәнни көрситидиған бир ибарә болуши мүмкин. □ **33:16** «... У инсанларниң қулиқини ачиду, У уларға бәргән несийәтни уларниң жүригигә мөһүрләйду» — биз Елихунимъ бу сөзини һаһайити әһмийити бар дәп қараймиз. У Худа Өз Роһи арқилиқ инсанға сөзлирини йәткүзүп несийәт қилиду, дәйду; әгәр инсан бу сөзләргә кулақ салмиса, Худа йәнила шәпқити билән чүшләр арқилиқ инсан қулиқини ечип бу ағаһландурушлирини һәм нәсийитини бекитип мөһүрләйду. Иккинчи қурниң башқа бир хил тәржимиси: «У уларни ағаһлар билән қорқитиду». □ **33:17** «Униң мәхсити адәмләрни яман йолидин яндуруштур, инсанни тәкәббурлуқтин сақлаштур» — Елихунимъ чүшәндүрүши бойичә ейтқанда, инсанниң әң чоң мәсилиси тәкәббурлуқтин ибарәт. Худа Өз илтипати арқилиқ авал инсанға Роһи арқилиқ несийәт қилиду; анлимиса у чүшләр арқилиқ несийәтни бекитиду; йәнә анлимиса кесаллик яки башқа мүшкүллүкләр билән адәмни ағаһландуруп, уни һалакәттин яндуриду (18-22-айәтләр). Бу жағалаш әмәс, бәлки Худаниң муһәббәтидин чиққан тәрбийидур; У мана мошулар арқилиқ инсанни өз тәкәббурлуғиниң ақивитидин қоғдап қалиду. Елихунимъ бу тәлими инсан үчүн зор әһмийәткә егә; Елихунимъ тәлими Аюпниң әһвали тоғрисидә чүшәнчә бәрмиған билән, униң сөзлириниң Аюпқа азрақ пайдиси тәккән болса керәк; азап-оқубәтләр болса, дәрвәқә қәлбидики тәкәббурлуқни ашқарилайду. Аюпниң ахирида қилған товильири асасән өз тәкәббурлуғиға нисбәтән болған (42-бап). ■ **33:20** Зәб. 106:18

— Инсан балисига тоғра йолни көрситип беридиган келиштүргүчи болса, □

24 Ундақта Худа униңа шәпкәт көрситип: «Уни һаңдин чүшүп кетиштин кутқузуп қойгин,

Чүнки Мән нижат-қутулушқа капаләт алдим» — дәйду. □

25 Буниң билән униң әтлири балилик вақтидикидин юмран болиду;
У яшлиғиға қайтиду.

26 У Тәңригә дуа қилиду, У шәпкәт қилип уни қобул қилиду,
У хошал-хурам тәнтәнә қилип Униң дидарини көриду,
Һәмдә Худа униң һәққанийлиғини өзигә қайтуриду. ■

27 У адәмләр алдида күй ейтип: —

«Мән гуна қилдим,

Тоғра йолни бурмилиғанмән,

Бирақ тегишлик жаза маңа берилмиди! □

28 У роһумни һаңға чүшүштин кутқузди,

Женим нурни һозурлинип көриду» — дәйду.

29 Мана, бу әмәлләрниң һәммисини Тәңри адәмни дәп,

Икки һәтта үч мәртәм аян қилиду, □

30 Мәхсити униң женини һаңдин яндуруп кутқузаштур,

Уни һаятлик нури билән йорутуш үчүндур. ■

31 И Аюп, маңа қулақ салғайсән;

Үнүңни чиқарма, мән йәнә сөз қилай.

32 Әгәр сөзлириң болса, маңа жавап қиливәргин;

Сөзлигин! Чүнки имканийәт болсила мениң сени ақлиғум бар.

33 Болмиса, мениңкини аңлап олтар;

Сүкүт қилгин, мән саңа даналиқни үгитип қояй».

34

Елихуниң иккинчи баяни — Аюпни йәнә әйипләш, Яратқучиниң характерини тәсвирләш

1 Елиху йәнә жававән мундақ деди: —

2 «И данишмәнләр, сөзлиримни аңлаңлар,

И тәҗрибә-савақлик адәмләр, маңа қулақ селиңлар.

□ **33:23** «Әгәр униң билән бир тәрәптә туридиган келиштүргүчи бир пәриштә болса...» — «пәриштә» дегән сөз әмәлийәттә «хәвәр йәткүзгүчи» дегән мәнида. Тәврат биринчи қисим («Яритилиш») «Пәрвәрдигарниң Пәриштисини бизгә тонуштуруду; бу Пәриштә бирдин-бир, һаһайити сирлик зат. Уни көргәнләрму: «Биз Худаниң Өзини көргән» дейишиду. Бу Пәриштә «Уз йери»дә турган Исмаил һәм аниси һәжәргә көрүнүп уларни уссузлуқтин кутқузған. һеч болмиғанда, Елиху мошу йәрдә адәмни гунадин кутқузш хизмити пәкәт инсан һәм Худа оттурисида туридиган, шундақла инсандин үстүн туридиган мундақ бир зат тәрипидин болиду, дәйду. Бу «Худаниң Пәриштиси» Елиху «миңдин бир» дегән бу Пәриштә Аюп илгири бешәрәт қилған «Келиштүргүчи» һәм «Кутқузғучум» дегән заттин башқа бириси әмәс. Елиху бу йәрдә бизгә йәнәли һаһайити әһмиәтлик тәлим һәм карамәт бир бешәрәтни бериватиду. **«Инсан балисига тоғра йолни көрситип беридиган ...»** — яки «Инсан балисига униң (демәк, Худаниң) һәққанийлиги көрситип беридиган...». □ **33:24** «... Мән нижат-қутулушқа капаләт алдим» — ибраний тилида «... Мән нижат-қутулушқа капаләт таптим». ■ **33:26** Зәб. 49:15; Йәш. 58:9 □ **33:27** «У адәмләр алдида күй ейтип: ...» — яки «У адәмләргә қарап:...» яки «У адәмләр алдида етирап қилип:...». □ **33:29** «Икки, һәтта үч мәртәм аян қилиду» — «икки, үч мәртәм» дегән сөз адәттә «бир нәччә мәртәм»ни көрситиду. Демәк, үч қетим билән тохтимайду; бу баян Худаниң бизгә болған чоңқур мөһри-шәпқитини аян қилиду; бирақ һеч ким бу пакиттин пайдилинай дәп Худаниң сәвир-тақитини Синимисун, бу интайин хәтәрлик иш, әлвәттә! ■ **33:30** Зәб. 55:14

³ Егиз таам тетип баққандәк,
Кулақ сөзниц тәмине синап бақиду.■

⁴ Өзимиз үчүн неминиң тоғра болидиғанлиғини байқап таллайли;
Аримизда неминиң яхши болидиғанлиғини биләйли!

⁵ Чүнки Аюп: «Мән һәққимнийдурмән»,

Вә: «Тәңри мениң һәққимни булап кәткән» — дәйду.□ ■

⁶ Йәнә у: «Һәққимгә зиян йәткүзидиған, ялған гәпни қилишим тоғриму?
Һеч асийлиғим болмиғини билән, маңа санжілған оқ зәхмигә дава йоқ» —
дәйду,□ ■

⁷ Қени, Аюпқа охшайдиған ким бар?!

Униңға нисбәтән башқиларни һақарәтләш су ичкәндәк аддий иштур.□

⁸ У қәбиһлик қилғучиларға һәмраһ болуп жүриду,

У рәзилләр билән биллә маңиду.□

⁹ Чүнки у: «Адәм Худадин сөйүнсә,

Бу униңға һеч қандақ пайдиси йоқ» деди.□

¹⁰ Шуңа, и данишмәнләр, маңа кулақ селиңлар;

Рәзиллик Тәңридин жирақта турсун! Яманлиқ һәммигә Қадирдин нери болсун!■

¹¹ Чүнки У адәмниң қилғанлирини өзигә қайтуриду,
Һәр бир адәмгә өз йоли бойичә тегишлик несивә тапқузиду.■

¹² Дәрһәқиқәт, Тәңри һеч әскилик қилмайду,
Һәммигә Қадир һөкүмни һәргиз бурмилимайду.

¹³ Ким Униңға йәр-зиминни аманәт қилған?

Ким Уни пүткүл жаһанни башқурушқа тайинлиди?□

¹⁴ У пәкәт көңлидә шу нийәтни қилсила,

Өзиниң Роһини һәм нәпәсини Өзигә қайтурувалсила,□ ■

■ **34:3** Аюп 12:11 □ **34:5** «... Аюп: «Мән һәққанийдурмән», вә: «Тәңри мениң һәққимни булап кәткән» — дәйду» — Аюп «Мән һәққаний» дегән сөзни беваситә ейтмиған болсиму, дәрвәкә униң гәп-сөзлирини шу мәна чиқип туриду. «Худа мениң һәққимни тартивалған» дегән сөзни у 27:2дә ейтқан. «Мениң һәққим» дегән сөз тоғрилиқ шу әйәттики изаһатни көрүң. ■ **34:5** Аюп 27:2 □ **34:6** «Йәнә у (Аюп): «... һеч асийлиғим болмиғини билән, маңа санжілған оқ зәхмигә дава йоқ» — дәйду» — дәрвәкә, Аюп 6:4дә Худа мени оқ етип яриландурди, дегән. Бирақ бизниңчә у Елихуниң өзини мошу йәрдә әйиплиғини бойичә: «Худа мени ялған гәп қилишқа мәжбурлайду» дәп ейтқан әмәс. Оқурмәнләр өзи бу сөзниц тоғра яки натоғра экәнлигини ойлалайду. ■ **34:6** Аюп 6:4 □ **34:7** «Униңға (Аюпқа) нисбәтән башқиларни һақарәтләш су ичкәндәк аддий иштур» — Аюпниң (қаттиқ азаптан дегән) бәзи сөзлири интайин ачқиқланғанлиғидин ейтилғини билән, бизниңчә «Башқиларни һақарәтләш униңға нисбәтән су ичкәндәк аддий иштур» дегән бу сөз һәддин ешип кәткән. □ **34:8** «У (Аюп) қәбиллик қилғучиларға һәмраһ болуп ... рәзилләр билән биллә маңиду» — Елихуниң бу гәпигә испат барму? Бизниңчә йоқ. Бирақ бу сөз көмә мәнидә ейтилған болса «Аюп еғизда яманларниң йолида маңиду» дегән мәнидиμου болуши мүмкин. □ **34:9** «Чүнки у: «Адәм Худадин сөйүнсә, бу униңға һеч қандақ пайдиси йоқ» деди» — бизниңчә, Аюп бу сөзни демигән; у өзиниң рәзилләр һеч жазаланмай, яманлиғини қиливеридиғанлиғини көргәнлигини ейтқан; бирақ у йәнә өзиниң уларниң яман йолида һәргиз маңмайдиғанлиғини ениқ ейтқан; шуңа Елихуниң бу гәпи сәл адил болмиди, дәп қараймиз. ■ **34:10** Қан. 32:4; 2Тар. 19:7; Аюп 8:3; 36:23; Зәб. 91:16; Рим. 9:14 ■ **34:11** Зәб. 61:13; Пәнд. 24:12; Йәр. 17:10; 32:19; Әв. 7:27; 33:20; Мат. 16:27; Рим. 2:6; 1Кор. 3:8; 2Кор. 5:10; Әф. 6:8; Кол. 3:25; 1Пет. 1:17; Вәһ. 22:12 □ **34:13** «Ким Униңға йәр-зиминни аманәт қилған? Ким Уни пүткүл жаһанни башқурушқа тайинлиди?» — Елихуниң бу муназириси (10-13), бәлким, Худа шунча жуқури орунда турғандин кейин, Униңға һеч адәм пара йегәзәлмәйду, Униң һөкүмигә һеч қандақ тәсир йәткүзәлмәйду, дегәнлик. Бирақ у әгәр: «Худа биздин интайин жуқури турғачқа, Униң адиллиғи биз тонуған һәм чүшинидиған адиллиқтин пүтүнләй башқиңа, пүтүнләй башқа характерида» демәкчи болса, биз униң бу пиқригә қошулмаймиз. □ **34:14** «Өзиниң Роһини һәм нәпәсини Өзигә қайтурувалсила,...» — яки «Өзи (Худа) униң роһини һәм нәпәси Өзигә қайтурувалсила...» ■ **34:14** Зәб. 103:28-29; Топ. 12:7

15 Шуан барлиқ эт егилири биргә нәпәстин қалиду,
Адәмләр топа-чаңға қайтиду. □ ■

16 Сән данишмән болсаң, буни аңла!
Сөзлиримниң садасиға қулақ сал!

17 Адаләткә өч болғучи һөкүм сүрәләмду?

Сән «Һәммидин Адил Болғучи»ни гунакар бекитәмсэн?! □ ■

18 У болса падишани: «Яримас!»,
Мөтивәрләрни: «Рәзилләр» дегүчидур. □

19 У нә әмирләргә һеч йүз-хатирә қилмайду,
Нә байларни кәмбәғәлләрдин жуқури көрмәйду;
Чүнки уларниң һәммисини У Өз қоли билән яратқандур. □ ■

20 Көзни жумуп ачқичә улар өтүп кетиду,
Түн йеримида хәлиқләрму тәвренип дуниядин кетиду;
Адәмниң қолисиз улуклар елип кетилиду.

21 Чүнки Униң нәзәри адәмниң йоллириниң үстидә туриду;
У инсанниң бар қәдәмлирини көрүп жүриду. ■

22 Шуңа қәбиһлик қилғучиларға йошурунғидәк һеч қараңғулук йоқтур,
Һәтта өлүмниң сайсидиму улар йошуруналмайду. □ ■

23 Чүнки Тәңри адәмләрни алдиға һөкүм қилишқа кәлтүрүш үчүн,
Уларни узунғичә күзитип жүрүшиниң һажити йоқтур. □

24 У күчлүкләрни тәкшүрүп олтармайла парә-парә қиливетиду,
Һәм башқиларни уларниң орниға қойиду;

25 Чүнки уларниң қилғанлири униңға ениқ туриду;
У уларни кечидә өриветиду, шуниң билән улар янжилиду.

26 У яманларни халайиқ алдида қачатлиғандәк уларни уриду,

27 Чүнки улар униңға әгишиштин баш тартқан,
Униң йоллиридин һеч бирини һеч әтиварлимиған. ■

□ **34:15** «У пәкәт көңлидә шу нийәтни қилсила, өзиниң Роһини һәм нәпәсини өзигә қайтурувалсила, шуан барлиқ эт егилири биргә нәпәстин қалиду, адәмләр топа-чаңға қайтиду (14-15)» — демәк, Худа инсанни яратқандин кейин, һәммә иш «аппоматик һалда» давамлашмайду. Худа һәрдайим, һәр нәпәсидә инсандин хәвәр алиду — болмиса у һаят қалмайду. ■ **34:15** Яр. 3:19; Топ. 12:7 □ **34:17** «Адаләткә өч болғучи һөкүм сүрәләмду?» — дегән бу мәсилә «Аюп» дегән бу китапниң түп мәсилиси һесаплиниду. Бу йәрдә Елиху бу реторик соалға һеч қандақ жавап яки испат бәрмәйду. Күч-һоқуқлуқ болушниң, адаләтлик болушқа баравәр болуш натайин. Худа Өзиниң яхшилиғини, меһир-муһәббитини, һәммә сөзигә болған вападарлиғини, толук адалитини болса қилған ишлири арқилиқ испатлайду. Болупму Зәбур һәм Инжилға асасән, Худа ахирда Өзи барлиқ қилған һөкүмлирини һәр бир инсанға ениқ намайән қилиду; шу күни Худаниң адил һөкүмлиригә һеч ким рәддийә бәрәлмәйду; у чагда Униң мутләк адиллиги һәммә инсанға испатлинип толук аян болиду. ■ **34:17** Яр. 18:25; Аюп 5:18; 8:3; 21:22; Рим. 3:5 □ **34:18** «У болса падишани: «Яримас!», мөтивәрләрни: «Рәзилләр» дегүчидур» — буниң башқа бир хил тәржимиси: «Падишаһларға: «Яримас!», мөтивәрләргә: «Рәзилләр!» дегили боламду?» □ **34:19** «У нә әмирләргә һеч йүз-хатирә қилмайду, нә байларни кәмбәғәлләрдин жуқури көрмәйду; чүнки уларниң һәммисини У Өз қоли билән яратқандур» — Аюп бу гәпни аңлиғанда гәп қилған болса: «Мән Худаниң мениң ишлиримни дәл ашундақ бетәрәплик бир тәрәп қилишини күтмәктимән!» дейиши мүмкин еди. Елихуниң бу гәпи униңға анчә тәсәлли бәрәлмәйду. ■ **34:19** Қан. 10:17; 2Тар. 19:7; Аюп 37:24; Рос. 10:34; Рим. 2:11; Гал. 2:6; Әф. 6:9; Кол. 3:25; 1Пет. 1:17 ■ **34:21** 2Тар. 16:9; Аюп 31:4; Зәб. 33:16-18; Пәнд. 5:21; 15:3; Йәр. 16:17; 32:19 □ **34:22** «Шуңа қәбиһлик қилғучиларға йошурунғидәк һеч қараңғулук йоқтур... улар йошуруналмайду» — демәк, Худа барлиқ ишларни бирақла көрәлиғәчкә, униң сотчи болушқа толук салаһийити бар. ■ **34:22** Зәб. 138:11-12; Ам. 9:2, 3; Ибр. 4:13 □ **34:23** «Чүнки Тәңри адәмләрни алдиға һөкүм қилишқа ... узунғичә күзитип жүрүшиниң һажити йоқтур» — бу әйәтниң башқа хил тәржимилири учриши мүмкин. ■ **34:27** Зәб. 27:4-5; Йәш. 5:12

28 Улар шундақ қилип мискинләрнийң налә-пәрядини Униң алдига киргүзиду, Шуниң билән У езилгүчиләрнийң ялвурешини аңлайду. □

29 У сүкүттә турса, ким агринип қақшисун.

Мәйли әлдин, мәйли шәхстин болсун,

Әгәр У *шәқитини көрсәтмәй* йүзини йошурувалса, ким Уни көрәлисун? □

30 Униң мәхсити ипласлар һөкүмранлиқ қилмисун,

Улар әл-әһлини дамиға чүшүрмисун дегәнликтур.

31 Чүнки буниң билән улардин бириси Тәңригә: «Мән тәкәббурлуқ қилғанмән; Мән тоғрини йәнә бурмилимаймән;

32 Өзүм билмигинимни маңа үгитип қойғайсән;

Мән яманлиқ қилған болсам, мән қайта қилмаймән» — десә, □

33 Сән Униң бекиткинини рәт қилғанлиғиң үчүн,

У пақәт сениң пикриң бойичила инсанниң қилғанлирини Өзигә қайтуруши керәкму.

Мән әмәс, сән қарар қилишиң керәктур;

Әнди билгәнлириңни баян қилсаңчу!

34 Әқли бар адәмләр болса,

Гепимни аңлиған дана киши болса: —

35 «Аюп саватсиздәк гәп қилди;

Униң сөзлиридә әқил-парасәттин әсәр йоқ» — дәйду.

36 Аюп рәзил адәмләрдәк жавап бәргәнлигидин,

Ахирғичә синалсун! □

37 Чүнки у өз гунаиниң үстигә йәнә асийлиқни қошиду;

У аримизда *аһанәт билән* чавак челип, Тәңригә қарши сөзләрни көпәйтмәктә».

35

Елихуниң үчинчи баяни — «Худа кечидә ат қилған нахшилар»

1 Елиху йәнәла жавап берип мундақ деди: —

2 «Сән мошу гепиңни, йәни «һәққанийлиғим Тәңриниңкидин үстүндур» дегиниңни тоғра дәп қарамсән? □

3 Шундақ болғанлиғи үчүн сән: «һәққанийлиқниң маңа немә пайдиси болсун?»

□ 34:28 «Улар (рәзилләр) шундақ қилип мискинләрнийң налә-пәрядини униң алдига киргүзиду, ... У (Худа) езилгүчиләрнийң ялвурешини аңлайду» — Елиху бәлким бу сөзлирини Аюпқа даритип ейтиду: «Сән мундақ рәзил ишларни қилғанму?».

□ 34:29 «У сүкүттә турса, ким агринип қақшисун?» — айәтнийң биринчи қисминиң башқа бир хил тәржимиси «У ишларни тиничландурса, ким агринип қақшисун?». Айәтнийң иккинчи қисмида, «Худаниң Өз йүзини йошурғанлиғи», шүбһисизки, униң кишиләргә мәлум бир хил жаза-савақ беришини билдүриду. □ 34:32

«...Өзүм билмигинимни маңа үгитип қойғайсән; мән яманлиқ қилған болсам, мән қайта қилмаймән» — Елиху шүбһисизки, Аюпни шундақ бир иқрарни (31-32-айәттики сөзләр билән) қилишқа дәвәт қиливатиду. Бирақ Аюпта тәкәббурлуқ болғини билән, у һәргизму «иплас» яки «мунапик»лардин әмәс.

□ 34:36 «Аюп рәзил адәмләрдәк жавап бәргән...» — Елихуниң бу сөзи болса наһайити еғир шикайәт һесаплиниду. Төвәндә Елиху Аюпни «асийлиқ қилған» дәпму әйипләйду. Бирақ дөрд-әләмдин, үмүтсизликтин, қаттиқ агриқлардин чиққан аччиқ һәм гуманитарлиқ гәпни «асийлиқ» дегили һәргиз болмайду. Бу жәһәттә Елиху сәл һәддидин ишипрак сөзлигән. «У ахирғичә синалсун!» дейишму «бир янда азатә олтарған» кишиләр үчүн демәккә асан гәптур! □ 35:2 «Сән (Аюп) мошу гепиңни, йәни «һәққанийлиғим Тәңриниңкидин үстүндур» дегиниңни тоғра дәп қарамсән?» — бу сөзму бәк қаттиқ ейтилған. Аюп әслидә «Мән һәққаний» дегини һәм Худаниң адалитидин бәзи гуманитарлиқ гәпләрни қилғини билән, әмәлийәттә қап жүрәклик қилип «һәққанийлиғим Тәңриниңкидин үстүн» дегән гәпни қилип бақмиған. Оқурмәнләр өзилири бир немә десун.

Гуна қилмигинимниң гуна қилгинимға қариганда артуқчилиги нәдә?» дәп соридиң. □ ■

⁴Өзүм сөзләр билән саңа *жавап берәй*,

Саңа һәм сән билән биллә болған үлпәтлириңгә жавап берәй;□

⁵Асманларға қарап баққин;

Пәләктики булутларға сәпсалғин;

Улар сәндин жуқуриду.

⁶Әгәр гуна қилған болсаң, ундақта Тәңригә қайси зиянкәшликни қилалайттиң?
Жинайәтлириң көпәйсиму, ундақта униңға қандақ зиянларни салалар едиң?

⁷Сән һәққаний болған тәғдирдиму, Униңға немә берәләйттиң?

У сениң қолуңдин немиму алар-һә?□ ■

⁸Сениң әскиликлириң пәқәт сәндәк бир инсанғила,
Һәққанийлигиң болса пәқәт инсан балилириғила тәсир қилиду, халас.

⁹Адәмләр зулум көпийип кәткәнлигинин ялвриду;
Күчлүкләрниң бесими түпәйлидин улар налә-пәрәд көтириду.□

¹⁰Бирақ һеч ким: «Кечиләрдә инсанларға нахша ата қилғучи яратқучум Тәңрини
нәдин издишим керәк?» демәйду.

¹¹Униң бизгә үгитидиғини йәр-зиминдики һайванларға үгитидиғинидин көп,
Һәм асмандики учар-қанатларға үгитидиғинидин артуқ әмәсму?

¹²Улар налә-пәрәд көтириду, бирақ рәзил адәмләрниң һакавурлуғиниң тәсири
түпәйлидин,

Уни Худа иҗабәт қилмайду.□ ■

¹³Бәрһәк, Тәңри куруқ дуаға кулақ салмиған йәрдә,
Һәммигә Қадир мошуларға әһмијәт бәрмигән йәрдә,

¹⁴Сән: «Мән Уни көрәлмәймән» десәң, *У қандақ кулақ салсун?*
Дәвайиң теһи Униң алдида туриду,

□ **35:3** «...сән (Аюп): «Һәққанийлиқниң маңа немә пайдиси болсун? Гуна қилмигинимниң гуна қилгинимға қариганда артуқчилиги нәдә?» дәп соридиң» — Елиху жуқурида Аюпни әйипләп: «Сән «Адәм Худадин сөйсәнсә, буниң униңға һеч қандақ пайдиси болмайду» дегәнсән» (9:34) дегинини һазир тәкрарлайду. ■ **35:3** Аюп 34:9 □ **35:4** «Саңа һәм сән билән биллә болған үлпәтлириңгә жавап берәй» — «үлпәтлириң» дегән сөз бәлким Аюпниң үч достини әмәс, бәлкі униң билән охшаш көзқарашта болғанларни (һазирму Аюпниң йенида олтарғанларни?) көрситиши мүмкин. □ **35:7** «Сән һәққаний болған тәғдирдиму, Униңға немә берәләйттиң? У сениң қолуңдин немиму алар-һә?» — Елихуниң бу көзқариши Елифазниқигә (22:3-айәттики) охшайду. Биз йәнила авалки айәттики изаһатни тәкрарлаймиз: — «1:8-айәттә, Худаниң Өзидә Аюптин алған разилиғи, хурсәнлиги һаһайити гәвдилинип туриду. Шуниң билән бир вақитта биз Тәврәттики «Яритилиш» дегән қисимда Худаниң инсанниң түпәйлидин болған азаплиридин хәвәрдар болимиз. Худа гәрчә улуқлүк егиси болсиму, У йәнила биздин хурсәнлик издәйду яки биздин рәнҗийду һәм азаплиниду. Шуниң үчүн Елихуниң 5-8-айәттики бу сөзлири интайин хата ейтилған сөзләрдур». ■ **35:7** Аюп 22:2; 3әб. 15:2; Рим. 11:35 □ **35:9** «Күчлүкләрниң бесими түпәйлидин...» — ибраний тилида «Күчлүкләрниң билиги түпәйлидин...». □ **35:12** «Улар (езилгәнләр) налә-пәрәд көтириду, бирақ рәзил адәмләрниң һакавурлуғиниң тәсири түпәйлидин, уни Худа иҗабәт қилмайду» — Елиху бәлким жәмийәт арасидики яманларниң һакавурлуғи мәлум бир дәрижидин ешип кәткән болса, жәмийәтнин уларни чәклимиған сәһвәнликму бар болуши мүмкин, демәкчи. Ундақта пүткүл жәмийәт, жүмлидин бәзи бегуна кишиләрму уларниң вәждин Худаниң тәрбийә-жазалишиға учримай қалмайду, демәкчи. Униң гепиниң орунлүк йери болуши мүмкин. Бирақ Аюп (мәйли униң һакавур йери болсун) бу «рәзилләр»ниң қатарига кирмәйду. ■ **35:12** Аюп 27:9; Пәнд. 1:28; 15:29; Йәш. 1:15; Йәр. 11:11; Юһ. 9:31

Шуңа Уни күтүп тургын.□

¹⁵ Бирақ У назир *товва қилиш пурсити берип*, Өз гәзивини техи төкмигән әһвалда, Аюп өзиниң төкәббурлуғини билмәмдиганду?□ ■

¹⁶ Чүнки Аюп қуруқ гәп үчүн ағзини ачқан, У тутуруқсиз сөзләрни көпәйткән».

36

Елихуниң төртинчи баяни: — Азаплардин алған тәрбийә

¹ Елиху сөзини давамлаштуруп мундақ деди: —

² «Мени бирдәм сөзлигили қойсаң,

Мән йәнә Тәңригә вакалитән қилидиган сөзүмниң барлиғини саңа аян қилимән.

³ Билимни жирақлардин елип кәлтүримән, Адәмләрни Яратқучимни һәққаний дәп һесаплайдиган қилимән.□

⁴ Мениң гепим һәқиқәтән ялған әмәстур; Билими муқәммәл бириси сән билән биллә болиду.□

⁵ Мана, Тәңри дегән улукдур,

Бирақ У һеч кимни кәмситмәйду;

Униң чүшиниши чоңқурдур, мәхситидә чиң туриду.□ ■

⁶ У яманларни һаят сақлимайду;

Бирақ езилгәнләр үчүн адаләт жүргүзиду.□

⁷ У һәққанийлардин көзини елип кәтмәйду,

Бәлки уларни мәнғүгә падишалар билән тәхтә олтарғузиду,

Шундақ қилип уларниң мәртивиси үстүн болиду.■

⁸ Вә әгәр улар кишәнләнгән болса,

Жапаниң асаритигә тутулған болса,

⁹ Ундақта У уларға қилғанлирини,

Уларниң итаәтсизликлирини,

Йәни уларниң көрәңләп кәткәнлиғини өзлиригә көрсәткән болиду.

¹⁰ Шуниң билән У қулақлирини тәрбийигә ечип қойиду,

□ **35:14** «Дәвайиң техи Униң алдида туриду, шуңа Уни күтүп тургын» — 23:8-10ни көрүң. Елиху алдида ейтқан сөзлири билән Аюпни асассиз әйиплигән болсиму, «Дәвайиң техи Униң алдида туриду, шуңа Уни күтүп тургын» дегән бу сөз, шүбһисизки, Аюпқа дәл жайида қилинған сөздур. Елиху һеч болмиғанда, Аюпниң һәқиқәтән бир «дәваси» барлиғини етирап қилиду. Айәтниң башқа бир хил тәржимиси: «Һәммигә Қадир мошуларға әһмиәт бәрмигән йәрдә (13-айәт), сениң: «Мән Уни көрәлмәймән; дәвайим Униң алдида туриду, мән Уни күтүватимән» дегининдин кейин қандақ болар?».

□ **35:15** «Бирақ У ... Өз гәзивини техи төкмигән әһвалда, Аюп өзиниң төкәббурлуғини билмәмдиганду?» — бу сөзмү бәк қаттиқ ейтилған сөз болуп, Аюпни интайин төкәббур адәм дәп жәзмләштуруду. Бирақ Аюп гәрчә Худаға қарита бәзи аччиқ, азаплиқ гәпләрни қилған болсиму, у йәнила Худадин әйминидиган киши еди. Башқа бир хил тәржимиси: «Йәнә келип, сән техи: «Униң гәзиви һеч жәза бәрмәйду, У асийлиқни һеч нәзәригә алмайду» дәйсән!»

□ **35:15** Аюп 11:6 □ **36:3** «Билимни жирақлардин елип кәлтүримән...» — Елиху беридиган мисалларни «жирақлардин» алмақчи — демәк, узун тарих һәм тәбиәттин алмақчи.

□ **36:4** «Билими муқәммәл бириси» — Елиху өзини бәк жуқури чағлиса керәк; чүнки у 37-бапта дәл бу сөzlәр билән Худаниң Өзини тәсвирләйду. □ **36:5** «Бирақ У һеч кимни кәмситмәйду» — Елихуниң айәттики бу биринчи жүмлисини алаһидә әһмиәтлик дәп қаригинимиз билән у йәнила униң 35-бап -7-айәттики баяниға сәл зит келиду.

□ **36:5** Аюп 9:4; 12:13, 16; 37:23; 38:23 □ **36:6** «У яманларни һаят сақлимайду; бирақ езилгәнләр үчүн адаләт жүргүзиду» — Елиху әслидә «Мән силарниң (үч достниң) гәплириңлар бойичә униңға жәвап бәрмәймән» дегини билән, у йәнила бу айәттә уларниң аддий хуласилиригә қайтип кәлди. ■ **36:7** Зәб. 32:18; 33:16-17; 112:8

Уларни яманлиқтин қайтишқа буйруйду.

¹¹ Улар қулақ селип Униңға бойсунсила

Улар қалған күнлирини аватчиликта,

Жиллирини хушлуқта өткүзиду.

¹² Бирақ улар қулақ салмиса, қиличлинип дунядин кетиду,

Билимсиз һалда нәпәстин тохтап қалиду.

¹³ Бирақ көңлигә ипласлиқни пүккәнләр йәнила адавәт сақлайду;

У уларға асарәт чүшүргәндиму улар йәнила тилавәт қилмайду.

¹⁴ Улар яш турупла жан үзиду,

Уларниң һаяти бәччивазлар арисидә түгәйду. □ ■

¹⁵ Бирақ У азап тартқучиларни азаплардин болған тәрбийә арқилиқ кутқузиду,

У улар хар болған вақтида уларниң қулиқини ачиду.

¹⁶ У шундақ қилип сениму азарниң ағзидин қистаңчилиғи йоқ кәң бир йәргә жәлип қилған болатти;

Ундақта дәстихиниң майға толдурулған болатти. □ ■

¹⁷ Бирақ сән һазир яманларға қаритилған тегишлик жазаларға толдурулғансән;

Шуңа Худаниң һөкүми һәм адалити сени тутувалди. □

¹⁸ Ғәзивиңниң қайнап кетишиниң сени мазаққа башлап қоюшидин һушяр бол;

Ундақта һәтта зор капаләтму сени кутқузалмайду.

¹⁹ Яки байлиқлириң,

Яки күчүңниң зор тиришишлири,

Өзүңни азап-оқубәттин нери қилаламду?

²⁰ Кечигә үмүт бағлима,

Чүнки у чағда хәлиқ өз орнидин йоқилип кетиду. □

²¹ Һушяр бол, әскиликкә бурулуп кәтмә;

Чүнки сән қәбиһликни дәрдкә сәвир болушниң орнида таллиғансән.

²² Мана, Тәңри күч-қудрити түпәйлидин үстүндур;

Униңдәк үгәткүчи барму? □

²³ Ким Униңға маңидиған йолни бекитип бәргән еди?

Вә яки Униңға: «Яман қилдиң?» дейишкә петинаяйду? ■

²⁴ Инсанлар тәбрикләйдиған Худаниң әмәллирини улуқлашни унтума!

²⁵ Һәммә адәм уларни көргәндур;

Инсан балилири жирақтин уларға қарап туриду».

Худаниң қарамәт әмәллири — *** Униң зор һәйвиси дәһшәтлик қара қуюнда аян болиду

²⁶ « — Бәрһәқ, Тәңри улуқдур, биз Уни чүшинәлмәймиз,

□ **36:14** «бәччивазлар» — ибраний тилида бу сөз «һәзиләк әр паһишә»ни көрситиду. ■ **36:14**

Аюп 22:16 □ **36:16** «У (Худа) шундақ қилип сениму азарниң ағзидин қистаңчилиғи йоқ кәң

бир йәргә жәлип қилған болатти; ундақта дәстихиниң майға толдурулған болатти» — Елихуниң

8-15-айәттики бәргән тәлими шуки, нурғун азап-оқубәтләр әмилияттә жазалаш әмәс, бәлки Худаниң

тәрбийиси болиду. Шүһнисизки, бу тәлимниң әһмийити бар. Бирақ у йәнила Аюпниң асасий әһвалини

чүшәнмәйду. У төвәндә (17-айәттә) йәнила Аюпни хата әйипләйду. ■ **36:16** Зәб. 22:5 □ **36:17**

«Бирақ сән һазир яманларға қаритилған тегишлик жазаларға толдурулғансән; шуңа Худаниң һөкүми

һәм адалити сени тутувалди» — 17-21-айәтләрниң башқа хил тәржимилири учриши мүмкин. Әсли

текстни чүшиниш сәл тәс. □ **36:20** «Кечигә үмүт бағлима» — бу толиму сәлбий мәнидә

ишлитилгән. Бәлким Елиху: Аюп башқилар өзини көрмәйдиған, өзи яман ишларни қилалайдиған

вақитни үмүт билән күтмәктә, демәкчи болуши мүмкин. □ **36:22** «Мана, Тәңри күч-қудрити

түпәйлидин үстүндур; Униңдәк үгәткүчи барму?» — Елихуниң тәлимидики интайин яхши

нуқта шуки, Худаниң «үгәткүчи»дур, У дәл Өзиниң Роһи арқилиқ инсанға йолйоруқ бериду. ■ **36:23**

Қан. 32:4; 2Тар. 19:7; Аюп 8:3; 34:10; Рим. 9:14

Униң жиллириниң санини тәкшүрүп ениқлиғили болмайду. ■

27 Чүнки У сунни тамчилардин шүмүрүп чиқириду;

Улар парға айлинип андин ямғур болуп яғиду.

28 Шундақ қилип асманлар ямеурларни қуюп берип,

Инсан балилири үстигә молчилик яғдуриду.

29 Бирақ ким булутларниң тоқулушини,

Униң самави чедириниң гүмбүр-гүмбүр қилидиганлиғини чүшинәлисун?

30 Мана, У чақмиқи билән әтрапини йоруқ қилиду,

Һәтта деңиз тәктиниму йоруқ қилиду. □

31 У булар арқилиқ хәлиқләр үстидин һөкүм чиқириду;

Һәм улар арқилиқму мол ашлиқ бериду. ■

32 У қоллирини чақмақ билән толдуриду,

Униңға уридиган нишанни буйруиду.

33 Худаниң гүлдүрмамиси униң келидиганлиғини елан қилиду;

Һәтта калиларму сезип, уни елан қилиду. □

37

Елихуниң төртинчи баяниниң давами — Худаниң қарамәт әмәллирини көрсәткәнлирини аян қилиш *** Қара қуюнниң йеқинлишиши

1 Шундақ, жүригимму буни аңлап тәвренип кетиватиду,

Жүригим қепидин чиқип кетәй, деди.

2 Мана аңлиғина! Униң һөкиригән авазини,

Униң ағзидин чиқиватқан гүлдүрмама авазини аңла! □ ■

3 У авазини асман астидики пүткүл йәргә,

Чақмиқини йәрниң қәригичә йәткүзиду.

4 Чақмақтин кейин бир аваз һөкирәйду;

Өз һәйвитиниң авазини билән у гүлдүрләйду,

Авази аңлиниши биләнла һеч аянмай чақмақлириниму қоюветиду.

5 Тәңри авазини билән қарамәт гүлдүрләйду,

Биз чүшинәлмәйдиган нурғун қалтис ишларни қилиду. ■

6 Чүнки у қарға: «Йәргә яғ!»,

Һәм һөл-йеғинға: «Күчлүк ямғур бол!» дәйду. ■

7 У барлиқ инсанни өзиниң яратқанлиғини билсун дәп,

Һәммә адәмниң қолини булар билән тосуп қойиду; □

8 Явайи һайванлар өз угисига кирип кетиду,

■ 36:26 Зәб. 89:3; 91:9; 92:2; 101:13; Йәш. 63:16; Жиг. 5:19; Дан. 6:27; Ибр. 1:12 □ 36:30

«Мана, У чақмиқи билән әтрапини йоруқ қилиду, һәтта деңиз тәктиниму йоруқ қилиду» — чақмақ деңизниң чоққур йәрлиригә тешип йетиду. ■ 36:31 Аюп 37:13 □ 36:33 «Худаниң гүлдүрмамиси униң келидиганлиғини елан қилиду; һәтта калиларму сезип, уни елан қилиду» —

Аюп 28-бапта боран-чапқун дегән сөзни тилға алған. Буниң бир сәвәви бир боран-чапқунниң һәқиқәтән уларға йеқинлишиватқанлиғини аңлиғини болуши мүмкин. Әнди Елихуниң боран-чапқунни тәпсилиий тәсвирлишиниң сәвәви һазирниң өзидә боран (әмәлийәттә қара қуюн)ниң уларниң бешиға чүшүватқинини көрсәткән болуши мүмкин. 38:1ни көрүң. □ 37:2 «Униң ағзидин чиқиватқан гүлдүрмама авазини» — ибраний тилида «Униң ағзидин чиқиватқан гүрқирашлири» яки «Униң ағзидин чиқиватқан гүрғирашлири». ■ 37:2 Зәб. 28:3-4 ■ 37:5 Аюп 5:9; 9:10; 36:26 ■ 37:6 Зәб. 147:5 □ 37:7

«У һәммә адәмниң қолини булар билән тосуп қойиду» — қар яки қаттиқ ямғур яғса, адәмләр хизмәт қилишқа сиртқа чиқалмайду, явайи һайванларму чиқалмайду. Биз бу аддий иштин савақ елишимиз керәк. «Һәммигә Қадир» әмәсиз, қолимиз һәм билимимиз чәклик, Худаниң зор күч-қудрити алдида кәмтәрләшкенимиз түзүк.

Өз қоналғусида турғузулиду.

⁹ Боран-чапқун қоһикаптин келиду,
 һәм соғ-зимистан таратқучи шамаллардин келиду. □

¹⁰ Тәңриниң нәпәси билән муз һасил болиду;
 Бепаён сулар қетип қалиду. ■

¹¹ У йәнә қоюқ булутларға мол нәмлик жүкләйду,
 У чақмақ көтиридиған булутни кәң йейип қойиду.

¹² Улар пүткүл йәр-зимин йүзидә У буйруған ишни ижра қилиш үчүн,
 Униң йолйоруқлири билән һәрәққа бурулиду.

¹³ Яки тәрбийә тайиғи болуши үчүн,
 Яки Өз дунияси үчүн,

Яки Өз рәһимдиллигини көрситиш үчүн У булутлирини кәлтүриду. □ ■

¹⁴ И Аюп, буни аңлап қой,

Тәңриниң қарамағәт әмәллирини тонуп йетип шүк тур. □

¹⁵ Тәңриниң булутларни қандақ сәптә турғуғанлиғини биләмсән?
 Униң булутиниң чақмиқини қандақ чақтуридиғанлиғиниму биләмсән?

¹⁶ Булутларниң қандақ қилип бошлуқта муәлләқ туридиғанлиғини,
 Билими мүкәммәл Болғучиниң қарамағәтлирини биләмсән?

¹⁷ Һәй, Униң қандақ қилип йәр-зиминни жәнупдики шамал билән
 тиничландуруп,

Сени кийим-кечигиғниң оттәк исситқинини биләмсән?

¹⁸ Сән Униңға һәмраһ болуп асманни худди қуяп чиқарған әйнәктәк,
 Мустанкәм қилип яйғанмидиң?! ■

¹⁹ Униңға немини дейишимиз керәклигини бизгә үгитип қойғин!
 Қараңгулугимиз түпәйлидин биз дәвайимизни жайида сәпкә қоялмаймиз.

²⁰ Униңға «Мениң Саңа гепим бар» дейиш яхшиму?
 Ундақ дегүчи адәм жутулмай қалмайду!

²¹⁻²³ Әнди шамаллар келип булутларни тарқитиветиду,
 Бирақ булутлар арисидики қуяш нуриға адәмләр беваситә қарап туралмайду.
 Қуяшниң алтун рәңги шимал тәрәптинму пәйда болиду;

Тәңриниң һозурида дәһшәтлик һәйвәт бардур.

Һәммигә Қадирни болса, биз Уни мөлчәрләлмәймиз;

Қудрити қалтистур, Униң адалити улук, һәққанийлиғи чоңқур,

□ **37:9** «таратқучи шамаллар...» — бу сөз бәлким мәлум бир шамалниң мәхсус аталғуси болуши керәк. Башқа бир хил тәржимиси «Соғ-зимистан шималдин келиду». ■ **37:10** Аюп 38:29, 30; Зәб. 147:6, 7 □ **37:13** «Яки тәрбийә тайиғи болуши үчүн, яки Өз дунияси үчүн, яки Өз рәһимдиллигини көрситиш үчүн у булутлирини кәлтүриду» — Елихуниң «яки Өз дунияси үчүн» дегән бу ибариси сәл сирлик. Яғидиған ямгурниң «тәрбийә тайиғи болуши үчүн» яки «Өз рәһимдиллигини көрситиш үчүн» дегәнниң мәнилири ениқ, бирақ «Өз дунияси үчүн» немини көрситидү? Худаниң мәхсәтлири авалқи биринчиси һәм иккинчисидә инсанларға мәркәзләшкән болуп, Худаниң «Өз дунияси үчүн» дегән мәхситини униң Өз дуниясидин һозур елиши үчүн десәк боламду-болмамду? Худаниң һәр бир қилидиған Иши инсанлар үчүнла болуши керәкму? — кейинки бабларда Худаниң инсанлар билән **беваситә мунасивити йоқ** бир қанчә ишлири тилға елиниду. Мундақ ишларниң алаһидилиги тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә азрақ сөزلәймиз. ■ **37:13** Мис. 9:18,23; 1Сам. 12:18,19; Әзра 10:9; Аюп 36:31 □ **37:14** «И Аюп, буни аңлап қой, Тәңриниң қарамағәт әмәллирини тонуп йетип шүк тур» — бәлким у Аюпни уларниң үстидики боран-чапқунниң қарамағәтлирини байқашқа үндәйду. ■ **37:18** Яр. 1:6

Шуңа У адәмләргә зулум қилмайду. □ ■

²⁴ Шуңа адәмләр Униңдин қорқиду;

Көңлидә өзини дана чағлайдиганларға У һеч етивар қилмайду». □

38

Пәрвәрдигарниң Өзи Аюпқа жавап бериду — Аюпниң соаллириниң йәшмиси

¹ Андин Пәрвәрдигар қара қуюн ичидин Аюпқа жавап берип мундақ деди: —

² «Несихәтәни тутуруқсиз сөзләр билән хирәләштүргән зади ким? □ ■

³ Әркәктәк белиңни чиң бағла;

Шунда Мән сәндин сорай,

Андин сән Мени хәвәрдар қил! □

⁴ Мән йәр-зиминни апиридә қилғинимда, сән зади нәдә едиң?

Буларни чүшәнгән болсаң, баян қиливәр. ■

⁵ Ким йәр-зиминниң өлчимини бекиткән?

— Сән буни биләмәсән?

Ким униң үстигә тана тартип өлчигән?

⁶⁻⁷ Таң сәһәрдики юлтузлар биллә күй ейтишқан вақтида,

Худаниң оғуллири хошаллиқтин тәнтәнә қилишқан вақтида,

Йәр-зиминниң һуллири нәгә патурулған?

Ким униң бүжәк тешини салған? □

⁸ Балиятқудин чиққандәк, деңиз сүйи бөсүп чиққанда,

Ким уни дәрвазилар ичигә бәнд қилған? ■

⁹ Мән булутни деңизниң кийими қилғанда,

Вә қап-қараңғуни униң закиси қилғанда,

¹⁰ Мән униң үчүн пасил кәскән вақитта,

□ **37:21-23** «Әнди шамаллар келип булутларни тарқитиветиду, бирақ булутлар арисидики қуяш нуриға адәмләр беваситә қарап туралмайду» — Елихуниң бу сөзиму сирлиқ. Тәржимә қилиш тас болғини билән, шәрһимизчә У Аюпниң әвалини һазирқи бу булутлуқ, тутуқ (боран-чапқунлуқ) күнгә охшатмақчи болса керәк. Худа булутларни тарқитип туоқсиз көрүнсә, Аюп қуяшқа беваситә қаралмиғанға охшаш униңғиму қаралмайтти, демәкчи. Бирақ Худаниң һәйвити, көркәмлиги һәммә тәрәптин, һәтта шимал тәрипидин пәйда болиду, дәйду. Елихуниң баяниниң башқа хил мәналириму бар болуши мүмкин.

■ **37:21-23** Аюп 9:4; 12:13, 16; 36:5; зәб. 92:1; 98:4 □ **37:24** «Шуңа адәмләр Униңдин қорқиду; көңлидә өзини дана чағлайдиганларға У һеч етивар қилмайду» — башқа икки хил тәржимисиму бар: — «Шуңа адәмләр Униңдин қорқиду; У көңлидә даналиқ барларға етивар қиламду?» вә яки «Шуңа, адәмләр, Униңдин қорқунлар! Шүбһисизки, көңлидә даналиқ барлар Униңдин әйминиду!». □ **38:2**

«Несихәтәни тутуруқсиз сөзләр билән хирәләштүргән зади ким?» — Пәрвәрдигарниң бу соали кимни көрситиду? Кейинки 42-бапта Аюпму соалға жававән: «Несихәтәни тутуруқсиз сөзләр билән хирәләштүргән ким? Шунин билән мән чүшәнгәнлиримни дәп салдим, адәмниң әкли йәтмәйдиган тилсимат ишларни ейтип ташлидим» дәп жавапкарлиқни өзигә алиду. Аюп өзи шундақ дегини билән, Худа бу сөзни қилғанда ахирқи кетимқи сөзлигүчи Елиху еди. Көргинимиздәк униң бәзи гәллири дәл жайида ейтилған, һәтта бешәрәт болғини билән, униңму сөзидә хаталиқ аз әмәс. Достларниң сөзлиридимү хаталиқ көп еди. Шуңа биз Худаниң бу сөзи Аюп, Елиху вә Аюпниң үч достидин ибарәт бәшәйләнни өз ичигә алиду, дәп қараймиз. ■ **38:2** Аюп 42:3 □ **38:3** «Әркәктәк белиңни чиң бағла» — «Һәқиқий әркәк» яки «Һәқиқий оғул бала» дегәнниң немә экәнлиги Худа алдида турғандила андин билиниду. Худаниң алдида туруп Униңға жавап берәлмәйдиган, өзиниң мәсәулийитини өз зиммисигә елиштин баш тартқан киши әркәк әмәстур. ■ **38:4** Пәнд. 8:29 □ **38:6-7** «Худаниң оғуллири»

— 1-баптики изаһатимиздәк, бәлким муқәддәс пәриштиләрни көрситиду. «Таң сәһәрдики юлтузлар» болса бизниңчә охшашла пәриштиләрни көрситиду. Пәриштиләрниң юлтузлар билән зич мунасивити барду.

■ **38:8** Яр. 1:9; Аюп 26:10; зәб. 32:7; 103:6-9; Пәнд. 8:29; Йәр. 5:22

Уни чәкләп балдақларни һәм дәрвазиларни салганда,

11 Йәни уныңа: «Мошу йәргичә барисән, пасилдин өтмә,

Сениң төкәббур долкунлириң мошу йәрдә тохтисун» дегәндә, сән нәдә едиң?[□]

12 Сән туғулғандин бери сәһәрни «Чиқ» дәп буйруп баққанмусән?

Сән таң сәһәргә өзи чиқидиган жайини көрсәткәнмусән?

13 Сән шундақ қилип сәһәргә йәр йүзиниң қариниму йоруткузуп һөкүм сүргүзүп, Шундақла рәзилләрни титритип йәр-зиминдин қоғлаткузғанмусән?[□]

14 Шуниң билән йәр-зимин сеғиз лайға бесилған мөһүр излиридәк өзгәртилиду; Кийгән кийимдәк һәммә ениқ болиду;[□]

15 Һәм шуниң билән рәзилләрниң «нур»и улардин елип кетилиду;

Көтирилгән биләкләр сундурулиду.[□]

16 Деңиздики булақларға сәпәр қилип йәткәнмусән?

Океанларниң қәридә меңип баққанмусән?

17 Өлүмниң дәрвазилири саңа ашқариланғанму?

Өлүм сайисиниң дәрвазилирини көргәнмусән?

18 Әқлиң йәр-зиминниң чоңлуғиға йәткәнму?

Һәммисини билгән болсаң ениқ баян қил!

19 Нур турушлуқ жайға баридиган йол нәдә?

Қараңғулукниң болса, әслий орни нәдә?

20 Сән буни билип уларни өз чегарасиға апирамасән?

Уларниң өйигә маңидиган йолларни билип йетәләмсән?

21 Һә, раст, сән билисән, чүнки сән уларниң чағлиридин илгири туғулғансән,

Күнлириңниң сани дәрһәқиқәт көптин көптур!

22 Қар қачиланған ғәзниләргә кирип көрдүңму.

Мөлдүр амбирлириниму көрүп бақтиңму?

23 Буларни азап-оқубәтлик заманға қалдурдум,

Жәң вә уруш күни үчүн тәйярлап қойдум.[□]

24 Чақмақ дегән қандақ йол билән йерилиду?

Шәриқ шамили йәр йүзидә қандақ йол билән тарқитилиду?

□ **38:11** «Сениң төкәббур долкунлириң мошу йәрдә тохтисун» — деңиз-океанлар һәм йәр-зиминниң арилиғидики тәңпуңлуқ әмәлийәттә наһайити назук бир иш. Йәр йүзиниң үчтин иккиси деңиз. Геологийә илми дунияйимизниң илгири пүтүнләй деңиз астида ятқанлиғини испатлайду. Тәвраттики «Яритилиш» дегән қисмда Худаниң йәр-зиминни деңиздин егизлитиши һәм деңиздин айриветиши хатирланған. Нух пәйғәмбәр дәрвдики кәлкүндин кейин Худа дунияни ахирәткичә иккинчә қетим ашундақ дуниявий кәлкүн билән чөмүлдүрмәймән, дәп инсанийәткә вәдә бәргән. □ **38:13** «Сән шундақ қилип сәһәргә йәр йүзиниң қариниму йоруткузуп һөкүм сүргүзүп...» — ибраний тилида «сән шундақ қилип сәһәргә йәр йүзиниң қариниму туткузуп». «Сән ... сәһәргә йәр йүзиниң қариниму йоруткузуп һөкүм сүргүзүп, шундақла рәзилларни титритип йәр-зиминдин қоғлаткузғанмусән?» — толук әйтәниң башқа бир хил тәржимиси: «... Сән шундақ қилип, сәһәр нуриға йәр йүзиниң бүжәклирини туткузуп, рәзилләрни зиминдин силкип ташлаткузивәткәнмусән?» (бу хил тәржимә тоғра болса, йәр-зимин йотқанға охшитилиду; нурниң келиши худди йотқанни силкигәндәк, рәзилләрни қоғдайдиған қараңғулукни йоқитиду). □ **38:14** «Шуниң билән йәр-зимин сеғиз лайға бесилған мөһүр излиридәк өзгәртилиду» — кечидә һәр бир нәрсиниң шәкли ениқ көрүнмәйду, әлвәттә. Куяш нури астида һәр йәрниң шәкли оңук көрүниду. □ **38:15** «Һәм шуниң билән рәзилләрниң «нур»и улардин елип кетилиду; көтирилгән биләкләр сундурулиду» — демәк, рәзилләр үчүн қараңғулук уларниң «нур»и, «күндүз»и, йәни «хизмәт қилиш» вақти болиду. Таң сәһәр келиши билән уларниң «нури» елип кетилиду, шунлашқа улар яман ишларни қиливәрмәйду, балки жазалашқа учрайду. Бу сөз йәнә қиямәт күниниң нуриниң келиши билән, һазирқи гуналик дунияниң қараңғулугини бузуп ташлайдиғанлиғиниму көрсәткән бир бешәрәт болса керәк. □ **38:23** «Буларни азап-оқубәтлик заманға қалдурдум, жәң вә уруш күни үчүн тәйярлап қойдум» — 22- һәм 23-айәттә Худаниң қар вә мөлдүрни адәмләрниң рәзиллигини чәкләшкә вә ки инсанға тәрбийә берिशкә қурал сүпитидә ишлитидиғанлиғи көрситилиду.

- 25 Ямғур кәлкүнинің чүшидиган қанилини чепип тәйярлиған кимду?
Гүлдүрмәминің чақмиқи үчүн йол тәйярлиған кимду?□
- 26 Шундақ қилип ямғур һеч адәм йоқ болған йәр йүзигә,
һеч адәмзатсиз дәшт-баяванға яғдурулмамду?
- 27 Шунің билән чөлләшкән, курғақ тупрақлар қандурулиду,
От-чөп бих уруп көкләп чиқмамду?□ ■
- 28 Ямғурниң атиси барму?
Шәбнәмни ким туққанду?
- 29 Муз болса кимниң бәлиятқусидин чиқиду?
Асмандики ақ қиравни болса ким дуняға кәлтүриду?
- 30 Шу чағда су қетип таштәк болиду,
Чоңкур деңизларниң йүзи қетип туташтурулиду.
- 31 «Қәлб юлтузлар топи»ниң бағлимини бағлаламсан?
Орионниң риштилирини бошиталамсан?□ ■
- 32 «Он икки Зодиак юлтуз түркүмлири»ни өз пәслидә елип чиқираламсан?
«Чоң Ейиқ түркүми»ни Күчүклири билән йетәкләләмсан?□
- 33 Асманниң қанунийәтлирини билип йәткәнмүсэн?
Асманниң йәр үстигә сүридиған һөкүмлирини сән бәлгүләп қойғанму?■
- 34 Сән авазини көтирип булутларғичә йәткүзүп,
Ямғур яғдуруп өзүңни қиян-ташқинларға бастураламсан?
- 35 Сән чақмақларни буйруп өз йолиға маңдураламсан?
Униң билән улар: «Мана биз!» дәп саңа жавап берәмду?
- 36 Адәмниң ич-бағриға даналиқ беғишлап киргүзгән кимду?
Әқилгә чүшиниш қабилитини бәргән кимду?■
- 37 Булутларни даналиқ билән саниған ким?
Асманлардики су тулумлирини төкидиған ким?
- 38 Буниң билән топа-чаңларни қатуруп уюл қилдурған,
Чалмиларни бир-биригә чаплаштурғузған зади ким?

һайванатларниң һаятлық сирлири

- 39 «Чиши шир үчүн ов овлап жүрәмсән,
Шир күчүклириниң иштиһасини қандурамсан?■
- **38:25** «Ямғур кәлкүнинің чүшидиган қанилини чепип тәйярлиған кимду?» — ямғурниң йәр йүзиниң мәлум бир йеригә чүшидиғанлиғини, башқа бир йеригә чүшмәйдиғанлиғини Худа авал алаһидә бекиткәнлиғини көрситиду. □ **38:27** «Ямғур ... һеч адәмзатсиз дәшт-баяванға яғдурулиду... От-чөп бих уруп көкләп чиқмамду? (26-27-айәт)» — Худаниң қилидиған нурғун ишлириниң көрүнүштә адәмләр билән мунасивити йоқтәк қилиду һәм адәмниң көзигә көрүнмәйду. һазирқи тәбийи пәнләргә асаһән билимизки, әслидә керәксиз дәп қаралған һайванлар һәм өсүмлүкләр тәбийиңиң тәңпундлуғини асрашқа толиму керәк. Дуниядики бәзи кичиккинә ишлар тәбийи муһит тәңпундлуғиға чоң тәсир йәткүзиду. Буниңдин сирт, Худа Аюпқа: «Мән адәмзатсиз дәшт-баяванда өскән гүл-ғияларниң гезәллиғидин (мәйли саңа һеч әһмиәтсиз болсиму) һозур алғум болса, сениң немә қариң? Вә Мән әгәр сән көрәлмәйдиған һәм мәхситимни чүшәнмәйдиған шунчә көп ишларни қилсам, өзүңниң ишлирида қилғанлиримни чүшәнмигән болсаңму, сениң башқа ишлириңда көрсәткән муһәббитимгә қарап Маңа тайинип ишәнсән болмамду? Әгәр бу ишлар пәқәт Өзүмниңла разилиғим үчүн болса сәнму рази боламсан?» — дегәндәк болса керәк. Биз ахирда бу темада йәнә тохтилип өтимиз. ■ **38:27** Зәб. 106:35
- **38:31** «Қәлб юлтузлар топи» — бу түркүмниң юлтузлириниң дәрвәкә бир-биригә бағлинип турушида сирлиқ бир күч бар. Орион юлтуз түркүмидики бәзи юлтузларниң бир-биригә бағлинидиған сирлиқ күчүми бар. ■ **38:31** Аюп 9:9; Ам. 5:8 □ **38:32** «Чоң Ейиқ түркүми» — бу юлтуз түркүми «Йәттә Қарақчи» яки «Йәттә Қозуқ» дәпму атилиду. ■ **38:33** Йәр. 31:35 ■ **38:36** Аюп 32:8; Топ. 2:26; Дан. 1:17 ■ **38:39** Зәб. 103:21

- 40 Улар угилирида зоңзийип жүргән вақтида,
Чатқаллиқ ичиде туруп қапқан қоюп, сән уларға олжа берәләмсэн?
41 Йеми кәмчил болуп, езип кетип жираққа кетип қалғанда,
Балилири Тәңригә илтижа қилип налә-пәряд көтәргәндә,
Тағ қарғилири һәм балилири үчүн йәмни тәминлигән кимду? ■

39

Һайванатларниң һаятлиқ сирлири — давами

- 1 Сән тағдики явайи өшкиләрниң қачан туғидиғанлиғини биләмсэн?
Жәрәнләрниң балилиғанлиғини күзитип баққанмусән? ■
2 Уларниң боғаз болғили нәччә ай болғанлиғини саналамсэн?
Уларниң балилайдиған вақтидин хәвириң барму?
3 Улар қәддини пүкүп, йетип балилирини туғиду,
Улар өзидики толғақни чиқирип ташлайду;
4 Уларниң балилири күчлинип йетилиду,
Улар далада өсүп, анисиниң йенидин чиқип қайтип кәлмәйду. □
5 Явайи ешәкни далаға қоюветип әркинликкә чиқарған ким?
Шаш ешәкниң нохтилирини йешивәткән ким? □
6 Чөл-баяванни униң өйи қилғанмән,
Шорлуқниму униң туралғуси қилғанмән. ■
7 У шәһәрниң қийқас-сүрәнлиридин жирақ туруп уни мазақ қилиду;
У ешәкчиниң вақиришиниму аңлимайду.
8 У тағларни өз яйлиғим дәп кезиду,
Шу йәрдики һәммә гүл-гияни издәп жүриду.
9 Явайи кала болса хизмитиңгә киришкә рази боламду?
Сениң оқуруңниң йенида турушқа унамду? □
10 Явайи калини тана билән бағлап, тапқа чүшүрәләмсэн?!
У саңа әгишип жилғиларда меңип тирна тартамду?
11 Униң күчи зор болғанлиғи үчүн униңға тайинамсэн?
Әмгигиңни униңға аманәт қиламсэн?
12 Данлириңни өйгә көтирип әкилишни униңға тапшурамсэн?
«Данлиримни хаминимға жиғиштуриду» дәп униңға ишәнәмсэн?

Төгиқуш

- 13 Төгиқуш қанатлирини шатлиқ билән қақиду,

■ **38:41** Зәб. 146:9; Мат. 6:26   ■ **39:1** Зәб. 28:9   □ **39:4** «Улар (ява өшкиләр) далада өсүп, анисиниң йенидин чиқип қайтип кәлмәйду» — кейинки «қошумчә сөз»имиздики сөһбитимизни көрүң.   □ **39:5** «Шаш ешәк» — бу бәлким «явайи ешәк»ниң йәнә бир хил атилиши болуши мүмкин. Әрәбләр уни явайи һайванлар арисидә қоғлап тутуш әң қийин дәп қарайду. «нохтилири» — яки «асарәтлири».   ■ **39:6** Аюп 24:5; Йәр. 2:24   □ **39:9** «Явайи кала» **ЯКИ** «аврақ» — әпсус, биз һазир бу һәйвәтлик һайванларни көрәлмәймиз. 1627-жили уларниң нәсли қуриған. Бу һайван һаһайити йоған болуп, интайин күчлүк еди. Униңдин болған һайванлардин пәкәт пил вә су етила бар еди. Уни боюнтуруққа четип ишқа селиш һәргиз мүмкин әмәс, әлвәттә!

Бирақ булар ләйләкниң қанат учлири һәм пәйлиригә йетәмду? □

14 У тухумлирини йәргә ташлап қойиду,
Тухумлирим топида исситилсун, дәйду.

15 Уларниң тәсадибий дәссиллип янжилидиганлиғини,
Далидики бирәр һайванниң асанла уларни дәссәп-чәйләйдиганлиғини унтуйду.

16 Балилирини өзиниң әмәстәк бағрини қаттиқ қилиду;

Униң туғутиниң әжри бекарға кетиду,
Бирақ у писәнт қилмиғандәк туриду. □

17 Чүнки Тәңри уни кам әқил қилған,
Униңға даналиқни бәрмигән.

18 һалбуки, у жүгүрүш алдида мәйдисини жуқуриға көтәргинидә,
Ат һәм атлиқларни кәмситип мазақ қилиду. □

Ат

19 Сән атқа күч беғишлиғанмидиң?

Сән униң бойниға йәлпүнүп туридиган яйлини кийгүзгәнмидиң?

20 Сән уни һәйвәтлик пурқушлири билән адәмни қорқутидиган,
Чекәткидәк сәкрәйдиган қилаламсән?

21 У әшәддийлик билән йәр татилап-зохчуп,

Өз күчидин шатлинип кетиду,

Қураллиқ қошун билән жәң қилишқа атлиниду.

22 У қорқунучқа нисбәтән күлүпла қойиду,

Һеч немидин қорқмайду;

Қиличниң бисидин у янмайду.

23 Оқдан, жулалиқ нәйзә,

Гөрзиму униң йенида шарақшийдү,

24 У йәрни аччиқ һәм гәзәп билән жутуветиду,

Жәң канайини бир аңлапла һаяжанлинип қин-қиниға патмай кетиду.

25 Қанайларниң авази биләнла у: «Айһай!» дәйду,

У жәңни жирақтин пурап болиду.

У сәркәрдиләрниң товлашлирини, жәңчиләрниң вақирашлирини хошаллиқ
билән аңлайду.

Сар вә бүркүт

26 Сар сениң әқлиң билән учамду,

Қанатлирини жәнупқа қарап керәмду? □

27 Бүркүт буйруғуң билән жуқуриға пәрваз қилип көтириләмду,

□ **39:13** «Төгикуш қанатлирини шатлиқ билән қақиду, бирақ булар ләйләкниң қанат учлири һәм пәйлиригә йетәмду?» — бизниң тәржимимиз тоғра болса у «Төгикушниң чирайлиқ қанатлири болғини билән, у һеч учалмайду, ләйләк чирайлиқ учиду» дегән мәнида (ләйләк болса чоң, аличипар, күчлүк бир күш). Йәнә бир хил тәржимиси: «Қанат учлири һәм пәйлири меһриванлиқни билдүрәмду?», йәни «Төгикушниң қанатлири меһриванлиқни көрсәтмәйду, чүнки у өз тухумлирини йәргә салғандин кейин улар билән бәзидә қари болмайду» дегән мәнида болиду. Төгикуш тоғрилиқ кейинки сөһбитимизни көрүң.

□ **39:16** «Балилирини өзиниң әмәстәк бағрини қаттиқ қилиду; униң туғутиниң әжри бекарға кетиду, бирақ у писәнт қилмиғандәк туриду» — әгәр башқа һайванлар төгикушниң угисини байқап қалған болса, төгикуш улар тухумлиримни йемисун дәп, бәзидә өзи тухумлирини дәссәп чекиветиду. Кейинки сөһбитимизниму көрүң.

□ **39:18** «У жүгүрүш алдида мәйдисини жуқуриға көтәргинидә, ат һәм атлиқларни кәмситип мазақ қилиду» — төгикуш интайин тез жүгүрәләйду, чөлдә яки қумлуқта болса аттин иштик маңалайду. Уни овлаш интайин тәс.

□ **39:26** «Сар сениң әқлиң билән учамду, қанатлирини жәнупқа қарап керәмду?» — бу айәт, бәлким, сарниң пәсиллик көчүшини көрситиду.

Угисини жуқурига саламду?■

28 У қорам ташниң үстидә маканлишиду,
У тағниң чоққисига қониду,
Тик қияниму туралғуси қилиду.

29 Шу йәрдин у овни пайлап байқивалиду,
Көзлири жирақ-жирақларни күзитиду.

30 Униң балилири қан шорайду;
Өлтүрүлгәнләр нәдә болса, у шу йәрдә болиду». □ ■

Пәрвәрдиғар Аюпқа йәнә сөз қилиду

31 Пәрвәрдиғар Аюпқа йәнә жававән: —

32 «Һәммигә Қадир билән дәвалашидиган киши униңға тәрбийә қилмақчиму? Тәңрини әйиплиғүчи киши жавап бәрсун!» — деди.□

33 Аюп болса Пәрвәрдиғарға жававән: —

34 «Мана, мән һеч немигә яримаймән;
Саңа қандақ жавап берәләймән?
Қолум билән ағзимни етип гәптин қалай;■

35 Бир қетим дедим, мән йәнә жавап бәрмәймән;
Шундақ, икки қетим десәм мән қайта сөзлимаймән» — деди. □

40

Пәрвәрдиғар кинайилик сөз қилиду

1 Андин Пәрвәрдиғар қара қуюн ичидин Аюпқа жавап берип мундақ деди: —

2 «Әркәктәк белиңни чиң бағла,
Андин Мән сәндин сорай;
Сән Мени хәвәрдар қилгин.

3 Сән дәрвәкә Мениң һөкүмимни пүтүнләй бекарға кәткүзмәкчимусән?
Сән өзүңни һәққаний қилимән дәп, Мени натоғра дәп әйиплимәкчимусән?■

4 Сениң Тәңриниң билигидәк күчлүк бир билиғиң барму?
Сән Униңдәк аваз билән гүлдүрләмсән?

5 Қени, һазир өзүңни шан-шәрәп һәм салапәт билән безивал!
Һәйвәт һәм көркәмлик билән өзүңни кийиндүрүп,

6 Ғәзивиңниң қәһрини чечип ташлигин,
Шуниң билән һәр бир тәкәббурниң көзигә тикилип қарап,
Андин уни пәсләштүргин.□

7 Раст, һәр бир тәкәббурниң көзигә тикилип қарап,
Андин уни бойсундурғин,

■ **39:27** Йәр. 49:16; Об. 4 □ **39:30** «Өлтүрүлгәнләр нәдә болса, у шу йәрдә болиду» — бүркүт һәм сар тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. «Мат.» 24:28ниму көрүң. ■ **39:30**

Мат. 24:28; Луқа 17:37 □ **39:32** «Тәңрини әйиплиғүчи киши жавап бәрсун!» — Аюп Худани һәққиқәтән (Униң муһаббигидин гуманлинип) әйиплигән. Бирақ Худа униң сәмиийлигини үч достниң чирайлиқ гепидин яши көридиғандәк қилатти. ■ **39:34** Зәб. 38:10-11 □ **39:35** «Бир қетим дедим... икки қетим десәм...» — Аюпниң бу кәмтәрлик сөзи бәлким «Мениң сөзлирим көплигидин алибурун чәктин ешип кәтти» дегәнлик болуши мүмкин. ■ **40:3** Зәб. 50:6, 8; Рим. 3:4

□ **40:6** «Ғәзивиңниң қәһрини чечип ташлигин, шуниң билән һәр бир тәкәббурниң көзигә тикилип қарап, андин уни пәсләштүргин» — Худаниң күч-қудрити һәм ғәзиви пәқәтла һәққаний мәхсәттә болиду, һәргиз халиғанчә пәкәт инсанларниң мәжбүрий «ибадәт»иға еришиш үчүн әмәс. Мәсилән, мошу йәрдә тәкәббурларни дәрһал һалак қилиш әмәс, уларға сәвир-тақитини көрситип, рәһим-шәпқәткә еришиш пурситини яритип авал: «Тәкәббурларни пәсләштүрүш»тә ишлитилиду.

Рэзилләрни өз орнида дэссәп йәр билән йәксан қил![□]

⁸ Уларни биргә топиға көмүп қой,

Йошурун жайда уларниң йүзлирини кепән билән етип қойгин;

⁹ Шундақ қилалисаң, Мән сени етирап қилип махтаймәнки,
«Оң қолуң өзүңни қутқузиду!».

Бегемоттин алған савақ

¹⁰ Мән сениң билән тәң яратқан бегемотни көрүп қой;

У калидәк от-чөп йәйду.[□]

¹¹ Мана, униң белидики күчини,

Қосақ мускуллиридики қудритини һазир көрүп қой!

¹² У қуйруғини кедир дәриғидәк егиду,

Униң йотилиридики сиңирлири бир-биригә чиң тоқуп қоюлған.

¹³ Униң сүйәклири мис турубидәктур,

Пут-қоллири төмүр чоқмақларға охшайду.

¹⁴ У Тәңри яратқан жаниварларниң бешидур,

Пәқәт униң Яратқучисила униңға Өз қиличини йеқинлаштуралайду.[□]

¹⁵ Тағлар униңға йемәклик тәмнинләйду;

У йәрдә униң йенида даладики һәр бир һайванлар ойнайду.

¹⁶ У сәдәпгүл дәрәқлиғиниң астида ятиду,

Қомушлуқ һәм сазлиқниң салқинида ятиду.

¹⁷ Сәдәпгүллүкләр өз сайиси билән уни япиду;

Өстәндики таллар уни орап туриду.

¹⁸ Қара, дәррия тешип кетиду, бирақ у һеч һодуқмайду;

Һәтта Йордандәк бир дәррияму униң ағзигә өркәшләп урулсиму, йәнила хатиржәм туривериду.

¹⁹ Униң алдиға берип уни тутқили боламду?

[□] **40:7** «Раст, һәр бир тәкәбурниң көзигә тикилип қарап, андин уни бойсундургин, рэзилләрни өз орнида дэссәп йәр билән йәксан қил!» — Худа Аюпни Өз алиминиң тәхтигә олтиришқә тәклип қилиду. Аюп бу орунда олтарғинида тоғра һөкүм чиқараламду, чиқараламду? Бу иш пәқәтла күч-қудрәт мәсилиси эмәс. Адәмдә «тәкәбурлар»ни пәсләштүрүп, «рэзилләрни өз орнида дэссәп йәр билән йәксан қилип» жазалиғидәк даналиқму болмиса, һәммә ишни билгән болмиса вә пүтүнләй адил болмиса болмайду. Худаниң рэзилләрниң йәр йүзигә һөкүм сүрүшидә Өз мәхсити һәм плани бар. Әнди униң бу планини чүшәнмисә, һәр бир адәмниң әһвалини әтраплиқ билмисә, хата һөкүм чиқармай қалмайду. Худа тоғрилиқ Инжилда дейилгәндәк: «Рәббимиз Өз вәдисини (йәни рэзилликини жазалаш, Өзиниң һәққаний қилған кишилрини Өз йениға елишқә болған вәдисини) орундашни (бәзиләрниң «кечиктүрди» дәп ойлиғинидәк) кечиктүргини йоқ, бәлки һеч кимниң һалак болушини халимай, һәммә инсанниң товва қилишиға киришини арзулап, силәргә кәңчилик қилип вақитни созмақта» («2Пет.» 3:9). Яманларниң кейинрәк товва қилишини ким биләйду? Буни билидиған пәқәт Худадур. Аюпниң қиямәт күниндин асасән хәвири йоқ, һәм Худа мошу йәрдә униңға у тоғрисида һеч нәрсә демигән. [□] **40:10** «Бегемот» — ибраний тилидики бир сөз. Уйғур тилиға бу сөз әрәбчидин қобул қилинған болуп, «су ети» дегән һайванни көрситиду. Бирақ мошу айтәләр тәсвир қилған һайван «су ети» эмәс. Мәсилән, 16-айәттә униң қуйруғиниң кедир дәриғидәк чоң һәм узун болидиғанлиғи көрситилиду. 19-айәттә униң һайванлар ичидә әң чоңи экәнлиғи көрситилиду — демәк, у бир хил интайин чоң отхор һайван. Униң тоғрисидики айтәләрни жигип, йәкүн чиқарсақ, һазир нәсли қуриған «бронтосавр»ни (динозаврниң бир түри) көрситиши мүмкин. Бу зор чоң һайванниң узунлиғи 20 метр, егирлиғи 100 тонна чиқатти. Һазирки замандики алимләрниң болса бәлким бу хуләсигә қарши чиқиш мүмкинчилиғи болғини билән, бу тәсвир өзи Аюпниң дәвридә бу аталмиш «тарихниң илғири»дики һайванниң униң билән замандаш болғанлиғига қалтис испат көрситиду. [□] **40:14** «Пәқәт униң Яратқучисила униңға Өз қиличини йеқинлаштуралайду» — бу айтәттиң иккинчи қисмини чүнишиш тәс. Башқа хил тәржимисиму учриши мүмкин.

Уни тутуп, андин бурнини тешип чүлүк өткүзгиле боламду? □

Левиатандин алган савақ

- 20 Левиатанни қармақ билән тарталамсән?
Униң тилини арғамча билән баглап басаламсән? □
- 21 Униң бурниға қомуш чүлүкни киргезэләмсән?
Униң еңигини төмүр нәйзә билән тешэләмсән?
- 22 У саңа арқа-арқидин илтижа қиламду?
Яки саңа мулайимлик билән сөз қиламду?
- 23 У сән билән әһдә түзүп,
Шуниң билән сән уни мәңгү малай сүпитидә қобул қилаламсән?
- 24 Сән уни қушқачни ойнатқандәк ойнитамсән?
Дедәклириңниң һозури үчүн уни баглап қоямсән?
- 25 Тижарәтчиләр униң үстидә содилишамду?
Уни содигәрләргә бөлүштүрүп берәмду?
- 26 Сән униң пүткүл терисигә атарнәйзини санжаламсән?
Униң бешиға чаңгак билән санжаламсән?!
- 27 Қолуңни униңға бирла тәккүзгәндин кейин,
Бу жаңни әсләп иккинчи ундақ қилғучи болмайсән!

41

- 1 Мана, «уни бойсундурымән» дегән һәр қандақ үмүт бәһудиликтур;
Һәтта уни бир көрүпла, үмүтсизлинип йәргә қарап қалиду әмәсму?
- 2 Униң жениға тегишкә петинаяидиған һеч ким йоқтур;
Ундақта Мениң алдимда турмақчи болған кимдур? □
- 3 Асман астидики һәммә нәрсә Мениң турса,
Мениң алдимға ким келип «маңа тегишлигини бәргинә» дәп баққан екән,
Мән униңға қайтурушқа тегишликму? □ ■
- 4 *Левиатанниң* эзалири,
Униң зор күчи,
Униң түзүлүшиниң гөзәллиги тоғрилиқ,
Мән сүкүт қилип туралмаймән.
- 5 Ким униң савутлук тонини салдуруветәлисун?
Ким униң қош еңиги ичигә киривалалисун? □
- 6 Ким униң йүз дәрвазилирини ачалалисун?
Униң чишлири әтрапида вәһимә ятиду.
- 7 Қасирақлириниң сәплири униң пәхридуру,

□ **40:19** «...Уни тутуп, андин бурнини тешип чүлүк өткүзгиле боламду?» — бегемотниң әһмийити тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. □ **40:20** «Левиатан» — жуқуриқи 3-бап, 8-айәттики изаһатни көрүң. □ **41:2** «Униң жениға тегишкә петинаяидиған һеч ким йоқтур; ундақта Мениң алдимда турмақчи болған кимдур?» — левиатан инсанға үгитидиған әң улук иш Худаниң Өз һәйвисини гәвдиләндүрүштур; инсанлар левиатанниң улуклуғини һәм тилсим көркәмлигигә қарап Худадин әйминиши керәктур. Оқурмәнләрниң «қошумчә сөз»имизни көрүшини үмүт қилимиз. □ **41:3** «Мениң алдимға ким келип «маңа тегишлигини бәргинә» дәп баққан екән» — башқа бир хил тәржимиси: «маңа ким авал бир нәрсә бәргән екән, андин «маңа тегишлигини бәргинә» дәп баққан екән?». ■ **41:3** Мис. 19:5; Қан. 10:14; зәб. 23:1; 49:12; Рим. 11:35; 1Кор. 10:26, 28 □ **41:5** «...Ким униң қош еңиги ичигә киривалалисун?» — башқа нәччә хил тәржимилири бар, мәсилән: — «...Ким униң икки қур чишлири ичигә киривалалисун?» яки «...Ким униңға жүгәнни йеқинлаштуралисун?».

Улар бир-биригә чиң чаплаштурулганки, □

⁸ Бир-биригә шамал кирмәс йеқин туриду.

⁹ Уларниң һәр бири өз һәмраһлириға чаплашқандур;

Бир-биригә зич йепиштурулған, һеч айрилмастур.

¹⁰ Униң чүшкүрүшлиридин нур чақнайду,

Униң көзлири сәһәрдики қапақтәктур.

¹¹ Униң ағзидин отлар чиқип туриду;

От учқунлири сәкрәп чиқиду.

¹² Қомуш гүлханға қойған қайнаватқан қазандин чиққан һордәк,

Униң бурун төшүгидин түтүн чиқип туриду;

¹³ Униң нәпәси көмүрләрни туташтуриду,

Униң ағзидин бир ялқун чиқиду.

¹⁴ Бойнида зор күч ятиду,

Вәһимә униң алдида сәкришип ойнайду.

¹⁵ Униң әтлири қат-қат бирләштүрүлүп чиң туриду;

Үстидики қасирақлири йепиштурулуп, мидирлимай туриду.

¹⁶ Униң жүриги бәәйни таштәк мустәһкәм туриду,

Һәтта түгмәнниң асти тешидәк мәзмут туриду.

¹⁷ У орнидин қозғалса, палванларму қорқуп қалиду;

Униң толғинип шавқунлишидин алақзадә болуп кетиду. □

¹⁸ Бириси қилични униңға тәккүзсиму, һеч үнүми йоқ;

Нәйзә, атарнәйзә вә яки чаңғақ болсиму бәрибир үнүмсиздур.

¹⁹ У төмүрни самандәк,

Мисни пор яғачтәк чағлайду.

²⁰ Оқя болса уни қорқитип қачқузалмайду;

Салға ташлири униң алдида пахалға айлиниду.

²¹ Тоқмақларму пахалдәк һеч немә һесапланмайду;

У нәйзә-шәшбәрниң тәңлинишигә қарап күлүп қойиду. □

²² Униң асти қисми болса өткүр сапал парчилиридур;

У лай үстигә чоң тирна билән татилиғандәк из қалдуриду. □

²³ У деңиз-океанларни қазандәк қайнитиветиду;

У деңизни қазандики мәлһәмдәк варақшитиду;

²⁴ У маңса маңған йоли пақирайду;

Адәм бужеунларни көрүп чоңқур деңизни аппақ чачлик бовай дәп ойлап қалиду.

²⁵ Йәр йүзидә униң тәндиши йоқтур,

У һеч қорқмас яритилған.

²⁶ У бүйүкләрниң һәр қандиқиға жүрғәт билән нәзәр селип, қорқмайду;

У барлиқ мәғрур һайванларниң падишасидур». □

□ **41:7** «Қасирақлириниң сәплири униң пәхридур, улар бир-биригә чиң чаплаштурулганки...»

— башқа бир хил тәржимиси: «Униң пүтүн дүмбиси қасирақлардур, улар бир-биригә чиң чаплаштурулганки...» □

41:17 «Униң толғинип шавқунлишидин алақзадә болуп кетиду» — башқа бир нәччә хил тәржимилири учриши мүмкин. □

41:21 «шәшбәр» — беши тикәндәк болған узун бир хил нәйзә. □

41:22 «Униң асти қисми болса өткүр сапал парчилиридур» — яки «Униң асти қисми болса, бәәйни қийиқ ташлардур». □

41:26 «У барлиқ мәғрур һайванларниң падишасидур». □

— башқа бир хил тәржимиси: «У барлиқ мәғрур болгучиларниң падишасидур». Оқурмәнларниң левиатандин алған савақлар тоғрилиқ «қошумчә сөз»дики сөһбитимизни көрүшини үмүт қилимиз.

42

Пәрвәрдигарға сирдаш дост болуш

- 1 Аюп Пәрвәрдигарға жавап берип мундақ деди: —
 2 «Һәммә ишни қилалайдығиниңни,
 Һәр қандақ муддиәни тосивалғили болмайдығинини билдим!
 3 «Несийәтни тутуруқсиз сөзләр билән хирәләштүргән ким?»
 Бәрһәк, мән өзүм чүшәнмигән ишларни дедим,
 Мән әқлим йәтмәйдиған тилсимат ишларни ейттим. □ ■
 4 Аңлап баққайсән, сөзләп берәй;
 Мән Сәндин сорай, Сән мени хәвәрдар қилғайсән.
 5 Мән кулиқим арқилиқ хәвириңни аңлиғанмән,
 Бирақ һазир көзүм Сени көриватиду. □
 6 Шуниң үчүн мән өз-өзүмдин нәпрәтлимән,
 Шуниң билән топа-чаңлар вә күлләр арисидә товва қилдим». □

Әслигә кәлтүрүлүш

- 7 Пәрвәрдигар Аюпқа бу сөзләрни қилғандин кейин шундақ болдики,
 Пәрвәрдигар Теманлиқ Елифазға мундақ деди: —
 «Мениң ғәзивим саңа һәм икки достуңға қарап қозғалди; чүнки силәр Мениң
 тоғрамда Өз қулум Аюп тоғра сөзлигәндәк сөзлимидинлар. □ 8 Бирақ һазир
 өзүңлар үчүн йәттә топақ һәм йәттә қочқарни елип, қулум Аюпниң йениға берип,
 өз-өзүңлар үчүн көйдүрмә қурбанлиқ сунуңлар; қулум Аюп силәр үчүн дуа
 қилиду; чүнки Мән уни қобул қилимән; болмиса, Мән өз наданлиқлириңларни
 өзүңларға қайтуруп берәй; чүнки силәр Мениң тоғрамда қулум Аюп тоғра
 сөзлигәндәк тоғра сөзлимидиңлар». □
 9 Шуниң билән Теманлиқ Елифаз, Шухалиқ Билдад вә Нааматлиқ Зофар үчәйлән
 берип Пәрвәрдигар уларға дегинидәк қилди; һәмдә Пәрвәрдигар Аюпниң
 дуасини қобул қилди.
 10 Шуниң билән Аюп достлири үчүн дуа қиливиди, Пәрвәрдигар уни азап-
 қийинчилиқлиридин қайтуруп, әслигә кәлтүрди; Пәрвәрдигар Аюпқа
 бурунқидин икки һәссә көп бәрди. □ 11 Шуниң билән униң барлиқ ака-ука, ача-
 сиңил вә униңға илгири дост-ағинә болғанларниң һәммиси униң йениға кәлди.
 Улар униң өйидә олтирип униң билән биллә тамақланди; униңға һесдашлиқ
 қилишип, Пәрвәрдигар униңға кәлтүргән барлиқ азап-оқубәтләр тоғрисидә

- 42:3 «Несийәтни тутуруқсиз сөзләр билән хирәләштүргән ким?» Бәрһәк, мән өзүм чүшәнмигән ишларни дедим...» — Аюп Худаниң (38:2) сориган соалиға жавап бәргинидә, Худаниң Өзигә әсли тәһбиһ бәрған сөзлирини қобул қилип хаталиқини иқрар қилип, жавап берип: — «Мән!» дегәндәк, өзигә бу жавапкарлиқни алиду. Бирақ жуқурида дегинимиздәк, униң үч дости һәм Елихуму охшашла «несийәтни тутуруқсиз сөзләр билән хирәләштүргән» еди, дәп қараймиз. ■ 42:3 Аюп 38:2; Зәб. 39:6; 130:1; 137:6; 138:6 □ 42:5 «Аңлап баққайсән, сөзләп берәй; мән Сәндин сорай, Сән мени хәвәрдар қилғайсән» — бәзи шәрһчиләр бу сөзләрни Худаниңқи (38:3, 40:7), Аюп пәкәт уларни нәқил кәлтүрүп әслитиду, дәп қарайду. Лекин бизниңчә Аюп уларни өзиниң чин көңлидики гели қилип ишлитиду. □ 42:6 «Топа-чаңлар вә күлләр арисидә товва қилдим» — қедимдә қаттиқ товва қилиш, пушайман қилиш, матәм тутушлар «топа-чаңлар вә күлләр арисидә» олтириш арқилиқ билдүрүләтти. □ 42:7 «Мениң ғәзивим ... қозғалди; чүнки силәр Мениң тоғрамда Өз қулум Аюп тоғра сөзлигәндәк сөзлимидиңлар» — Худаниң бу сөзи, болупму «Мениң қулум Аюп Мениң тоғрамда тоғра сөзлигән» дегини, бизгә ачқуч болуп, үч достниң вә Аюпниң баянлиридин тоғра вә натоғра йәрлирини пәрик етиш үчүн һалқилиқ роль ойниғуси. □ 42:8 «Қулум Аюп силәр үчүн дуа қилиду» — рошәнки, Худа Аюпқа ишиниду, көзи Аюпниң дости үчүн дуа қилишқа рави болидиғанлиғиға йетиду. □ 42:10 «Пәрвәрдигар уни азап-қийинчилиқлиридин қайтуруп, әслигә кәлтүрди» — ибраний тилида: «Пәрвәрдигар Аюпни әсирлиғидин әслигә кәлтүрди».

тәсәлли беришти; һәмдә һәр бир адәм униңға бир тәңгидин көмүш, бирдин алтун һалқа беришти. □ 12 Пәрвәрдиғар Аюпқа кейинки күнлиридә бурунқидин көпрәк бәхит-бәрикәт ата қилди; униң он төрт миң қойи, алтә миң төгиси, бир миң қошлуқ кәлиси, бир миң мада ешиги бар болди. 13 Униңдин йәнә йәттә оғул, үч қиз туғулди. □ 14 У қизлириниң биринчисиниң исмини «Йемимаһ», иккинчисиниң исмини «Кәзийә», үчинчисиниң исмини «Кәрән-һапуқ» дәп қойди. □ 15 Пүткүл зиминда Аюпниң қизлиридәк шунчә гөзәл қизларни тапқили болмайтти; атиси уларни ака-укилири билән охшаш мирасхор қилди. □ 16 Бу ишлардин кейин Аюп бир йүз қириқ жил яшап, өз оғуллирини, оғуллириниң оғуллирини, һәтта төртинчи әвлатқичә, йәни әврилириниму көргән. 17 Шуниң билән Аюп яшинип, күнлиридин қанаәт тепип аләмдин өтти.

□ 42:11 «Һәр бир адәм униңға бир тәңгидин көмүш, бирдин алтун һалқа беришти» — әшу вақитта бәлким тәңгә-тилладәк пул йоқ, пәқәт алтун-күмүч парчилири болуши мүмкин. □ 42:13 «Униңдин йәнә йәттә оғул, үч қиз туғулди» — Пәрвәрдиғар Аюпқа «тирилиш» тоғрилиқ беваситә һеч қандақ гәп қилмиди. Бирақ тексттә (10-айәт) мундақ дейилиду: — «Пәрвәрдиғар униңға бурунқидин икки һәссә көп бәрди». һайванларниң сани болса икки һәссә дәрижидә көпәйтилди. Мәсилән, әслидә униң йәттә миң қойи бар еди; һазир униң он төрт миң қойи бар болди, қатарлиқлар. Бирақ әслидә униң «он балиси, йәни йәттә оғли, үч қизи» бар еди; һазир болса униң он төрт оғли, алтә қизи бар болуш керәккү? Әмәлийәттә у қиямәт күнидә қайтидин әслидики йәттә оғли, үч қизи билән жәм болиду. Шу чағда у һәқиқәтән он балилиқла әмәс, бәлки жигирмә балилиқ болиду. Аюп йеңи балилириниң онинчиси билән тохтап қелиши билән, бәлким бу «икки һәссә» дегән иш кәлгүсидә чоқум бир тирилишни көрситиду, мән әслидики он сөйүмлүк баламдин пәқәт вақитлиқ айрилдим, дәп ойлашқа башлиған болса керәк. Шуңа бизниңчә тирилиш тоғрилиқ бу ишлардин бешәрәт алди. Демәк, «Пәрвәрдиғар униңға бурунқидин икки һәссә көп бәрди» — қиямәт күни Аюп уларниң тирилдүрүлүши биләнла йәнила хошаллиқ билән улар билән жәм болуп, он төрт оғли, алтә қизи билән дидарлишип, «йеңи асман, йеңи зимин»да биллә олтирип физалиниду. □ 42:14 «Йемимаһ» — «пахтәк» дегән мәнидә. «Кәзийә» — «дарчин» (хушпурақлиқ бир хил әтир) дегән мәнидә. «Кәрән-һапуқ» — «сүрмә мүнғүз» (сүрмигә толған бир мүнғүз) дегән мәнидә. □ 42:15 «атиси уларни ака-укилири билән охшаш мирасхор қилди» — бәлким йеңи аилиси үчүн миннәтдарлиғини билдүрүш, яки униң һазирқи байлиқлириниң моллугини билдүрүш үчүн шундақ қилған.

Зәбур

1

Биринчи Бөлүм *** 1-күй *** Итатмән адәмниң бәхити

- 1 Рәзилләрниң гепи бойичә маңмайдиған,
 Гунакарларниң йолида турмайдиған,
 Мәсқирә қилғучиниң орнида олтармайдиған адәм бәхит тапу! ■
 2 Униң хурсәнлиги пәқәт Пәрвәрдигарниң тәврат-қанунидилиду;
 У Пәрвәрдигарниң қанунини кечә-күндүз сегинип ойлайду. ■
 3 У худди ериқ бойиға тикилгән,
 Өз пәслидә мевисини беридиған,
 Йопурмақлири солашмайдиған дәрәқтәтур;
 У немила қилса ронақ тапиду. □ ■
 4 Рәзил адәмләр болса ундақ болмас;
 Улар худди шамал учуриваткән тозандәтур. ■
 5 Шуниң үчүн рәзилләр сорақ күнидә тик туралмайду,
 Гунакарлар һәққанийларниң жамаитидә һеч бешини көтирип туралмайду.
 6 Чүнки Пәрвәрдигар һәққанийларниң йолини көңлигә пүккән;
 Рәзилләрниң йоли болса йоқилиду.

2

2-күй *** Худаниң Мәсиһи барлиқ әлләрни идарә қилиду

- 1 Әлләр немишкә чуқан салиду?
 Немә үчүн хәлиқләр бекардин-бекар сүйқәст ойлайду? □ ■
 2 Дуниядики падишалар сәпкә тизилип,
 Әмәлдарлар қара нийәт әйлишип,
 Пәрвәрдигар вә Униң Мәсиһи билән қаршилишип: — □
 3 «Уларниң чәклимилирини чөрүветәйли,
 Уларниң асарәтлирини бузуп ташлайли!» — дейишиду. □
 4 Асманда олтарғучи күлиду,
 Рәб уларни мазақ қилиду;
 5 Һәм аччиғида уларға сөзләп,
 Қәһри билән уларни вәһимигә селип: —
 6 «Өзүм болсам Зионда, йәни муқәддәс теғимда,

■ **1:1** Зәб. 25:4-5; Пәнд. 1:10, 15; 4:14, 15; 1Кор. 15:33; әф. 5:11 ■ **1:2** Қан. 6:6-9; 17:19; йә. 1:8; зәб. 111:1; 118:1 □ **1:3** «У немила қилса ронақ тапиду» — бу йәрдики «у», Худаниң йолида маңидиған адәмләрни көрситиду. ■ **1:3** Йәр. 17:8 ■ **1:4** Аюп 21:18; зәб. 34:5; йәш. 17:13; 29:5; һош. 13:3 □ **2:1** «Әлләр немишкә чуқан салиду?» — Зәбурдики күйләрдә, «әлләр» яки «ят әлләр» болса, Израил хәлқидин башқа һәр бир хәлиқ-милләтни көрситиду. ■ **2:1** Рос. 4:25 □ **2:2** «Пәрвәрдигар вә Униң Мәсиһи» — «Мәсиһ» мошу йәрдә, кона бир өрп-адәткә қаритилған. Тәвраттики бәлгүлимидә, йеңи падиша тиклиниш мурасимида бешига пурақлиқ зәйтун мейи қуюлатти. Бу «мәсиһ қилиш» («мәсиһләш») дәп аталған. «Йәшәя» китап, 61-бапта «мәсиһ қилиш» дегән сөз болса, келидиған Қутқузғучиниң вужудига май әмәс, бәлки Муқәддәс Роһ қуюлидиғанлигини көрситиду. Мошу айттиғи мохшашла, «Мәсиһ» Муқәддәс Роһ билән «мәсиһ қилинған адәм»ни көрситиду. □ **2:3** «Уларниң чәклимилирини чөрүветәйли, Уларниң асарәтлирини бузуп ташлайли!» — «Улар» «Худа вә Униң Мәсиһи»ни көрситиду.

Өзүм мәсиһ қилған падишани тиклидим».[□]

Худа тайинлиған Мәсиһ-Падиша сөз қилиду

⁷ «Мән әрштики пәрманни жакалаймәнки,

Пәрвәрдигар маңа: —

«Сән Мениң оғлум;

Өзүм сени бүгүнки күндә туғулдурдум;■

⁸ Мәндин сора, Мән саңа мирас болушқа әлләрни,
Тәәллүғуң болушқа йәр йүзини чәт-чәтлиригичә беримән;■

⁹ Сән төмүр таяқ билән уларни битчит қиливетисән;

Сапал чинини кукум-талқан қилғандәк, сән уларни парә-парә қиливетисән» — деди».[□] ■

¹⁰ Әнди, һәй падишалар, әқилдар болуңлар!

Жаһандики сорақчилар савақ елиңлар;

¹¹ Пәрвәрдигардин қорқуш билән униң хизмитидә болуңлар;

Титрәк ичидә хошаллиниңлар![□]

¹² Оғулниң ғәзивиниң қозғалмаслиғи үчүн,

Уни сөйүңлар;

Чүнки униң ғәзиви сәлла қайниса,

Йолуңлардила һалак болисиләр;

Униңға таянғанлар нәқәдәр бәхитлиқтур![□] ■

3

3-күй **** Сәһәрдики дуа

1-2 Давут өз оғли Абшалодин қечип жүргән күнләрдә язған күй: —

И Пәрвәрдигар, мени қиставатқанлар нәқәдәр көпийип кәткән,

Мән билән қаршилишиватқанлар немидегән көп![□] ■

³ Нурғунлар мән тоғрилиқ: —

«Худадин униңға һеч нижат йоқтур!» дейишиватиду.

Селәһ![□]

⁴ Бирақ Сән, и Пәрвәрдигар, әтрапимдики қалқандурсән;

[□] **2:6** «*Зион... йәни муқәддәс тегим...*» — «Зион тегин» Йерусалим вә муқәддәс ибадәтхана бу тағ үстигә қурулған. «Зион» (яки «Сион») әслидә «көрүнәрлик» дегән мәнидә. У Худаниң өз хәлқигә һимайә болғанлиғига символ қилиниду. «Өзүм мәсиһ қилған падишани тиклидим» — жуқуридики 2-айәттики, «Мәсиһ» тоғрисидики изаһатни көрүң. ■ **2:7** Рос. 13:33; ибр. 1:5; 5:5 ■ **2:8** Зәб. 21:28; 71:8

[□] **2:9** «Сән төмүр таяқ билән уларни битчит қиливетисән» — ЯКИ: «Сән төмүр таяқ билән уларни башқурисән». ■ **2:9** Вәһ. 2:27; 19:15 [□] **2:11** «Титрәк ичидә хошаллиниңлар!» — башқа бир хил тәржимиси: «титрәк ичидә яшаңлар!». [□] **2:12** «Уни (Оғулни) сөйүңлар» — буниң мәнаси бәлким «Худаниң оғли билән әплишивелиңлар». «Чүнки униң ғәзиви сәлла қайниса...» — йәна бир хил тәржимиси «Чүнки униң ғәзиви тезла қозғилиду...». ■ **2:12** Зәб. 33:9; Пәнд. 16:20; Йәш. 30:18; Йәр. 17:7; Рим. 9:33; 10:11; 1Пет. 2:6 [□] **3:1-2** «Давут өз оғли Абшалодин қечип жүргән күнләрдә...» — **мошу вақиә**, «2Сам.» 15-18-бапта хатирләнгән. ■ **3:1-2** 2Сам. 15,16,17,18 [□] **3:3** «Худадин униңға һеч нижат йоқтур!» — демисәкму, «нижат» «(Худадин кәлгән) кутқузуш» дегәнни билдүриду.

«Селәһ» — **мошу сөз** бәлким күй чалған вақтида музикадики бир «пауза»ни көрситиши мүмкин; шунин билән униң: — «Тохта, ойлан!» дегән имаси болуши мүмкин.

Шан-шәригим һәм бешимни йөлигүчидурсән!□

⁵ Авазим билән мән Пәрвәрдигарға нида қилимән,
У муқаддас тегидин ижабат бериду.

Селаһ.

⁶ Мән болсам яттим, ухлидим;
Ойғандим, чүнки Пәрвәрдигар маңа яр-йөләк болиду.■

⁷ Мени қоршап сәп түзгән түмәнлигән адәмләр болсиму,
Мән улардин қорқмаймән!■

⁸ И Пәрвәрдигар, орнуңдин тур!
Мени қуткуз, и Худайим!
Мениң барлиқ дүшмәнлиримниң тәстикигә салғайсән;
Рәзилләрниң чиширини чеқивәткәйсән!

⁹ Нијатлиқ болса Пәрвәрдигардиндур;
Бәрикитиң Өз хәлқиңдә болсун!
Селаһ!■

4

4-күй *** Кечидики дуа

1-2 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп, тарлиқ сазлар билән оқулсун дәп, Давут язған күй. —

Мән нида қилғинимда, маңа җавап бәргәйсән,
И маңа һәққанийлиғим ата қилғучи Худа!
Бесим астида қалғанда Сән мени кәңричилиқкә чиқардиң;
Маңа меһри-шәпқәт көрситип, дуайимни аңла!□

³ И инсан балилири, силәр мениң шан-шәригимни қачанғичә аһанәткә қалдурисиләр?

Қачанғичә беһудилиқни сөйүп,
Ялғанни издәп жүрисиләр?
Селаһ.□

⁴ Бирақ шуни билип қоюңларки,
Пәрвәрдигар ихласмәнләрни Өзигә хас қилған;
Мән Униңға нида қилғинимда, Пәрвәрдигар аңлайду.

⁵ Аччиғиңларға берилип, гуна қилмаңлар;
Өз орнуңларда йетип, қәлбиңларда чоңқур ойлинип,
Сүкүт қилиңлар.

Селаһ.■

⁶ Һәққанийлиқ билән қурбанлиқларни қилиңлар,

□ **3:4** «Шан-шәригим һәм бешимни йөлигүчидурсән!» — «мениң шан-шәригим» дегән ибарә икки бислиқ сөз болуп, бәлки: (1) Давутниң мәдһийисиниң темиси Худа Өзидур; (2) Худаниң Давутниң өз Худаси болғанлиғи, бу наһайити пәхирлик, шәрәплик иштур, дегән икки мәнини билдүрүш мүмкин. ■ **3:6** Зәб. 4:9 ■ **3:7** Зәб. 26:3 ■ **3:9** Пәнд. 21:31; Йәш. 43:11; Йәр. 3:23; һош. 13:4; Вәһ. 7:10; 19:1 □ **4:1-2** «Нәғмичиләрниң беши» — яки «Баш сазчи». Давут ибадәтханида өзиниң һәм башқиларниң күйлирини оқуш үчүн мәхсус хорчилар һәм сазчиларни орунлаштурган. Мошу йәрдики «баш сазчи» шүбһисизки шуларни башқуридиган адәмни көрситиду. Давут баш сазчиниң мошу күйни өз музикиси билән ибадәтханида окушини орунлаштуран болса керәк. «И маңа һәққанийлиқ ата қилғучи Худа!» — ибраний тилида: «И һәққанийлиғимниң Худаси!». Башқа бир хил тәржимиси: «И мән үчүн адаләтни соригучи Худа!» □ **4:3** «Қачанғичә беһудилиқни сөйүп, ялғанни издәп жүрисиләр?» — бу әйәт бәлким «ялған илаһ»лар, йәни бутлар тоғрилиқ ейтилған. Сөзлигүчиниң «мениң шан-шәригим» дегини болса, Худадур. Мошу адәмләр уни сөйүп, уни издәшниң орнидаБутларни издәйду. ■ **4:5** Әф. 4:26

Вә Пәрвәрдигарға тайиниңлар.■

⁷ Көп хәлиқ: — «Ким бизгә яхшилиқ көрситәлисун?» — дәп соримақта; Жамалиниң нури үстимизгә чүшсун, и Пәрвәрдигар!

⁸ Ашлиқ вә йеңи шараплири молчилик болғанларниң хошаллигидинму, Мениң қәлбимни бәкрәк хошаллиққа толтурдуң.

⁹ Мән ятай, һәм хатиржәмликтә ухливай;

Чүнки мени бехәтәрликтә яшатқучи пәқәтла Сән, и Пәрвәрдигар!■

5

5-күй **** Сәһәрдики үмүт

¹⁻² Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп, нәйләр билән оқулсун дәп, Давут язған күй: —

Мениң сөзлиримгә қулақ салғайсән, и Пәрвәрдигар,

Мениң аһлиримға көңүл бөлгәйсән.

³ Көтәргән пәрядлиримни аңла, мениң Падишасим, мениң Худайим,

Чүнки саңила дуа қилимән.

⁴ И Пәрвәрдигар, сәһәрдә Сән авазимни аңлайсән;

Мән сәһәрдә өзүмни Саңа қаритимән,

Жуқириға көз тикимән.□

⁵ Чүнки Сән рәзилликтин һозур алғучи илаһ әмәсдурсән;

Яманлиқ һәргиз Сән билән биллә турмайду.

⁶ Почи-тәкәббурлар көзүң алдида туралмайду;

Қәбиһлик қилғучиларниң һәммиси Саңа жиркинчиликтур.

⁷ Ялған сөзлигүчиләрниң һәммисини һалақ қилисән;

Пәрвәрдигар қанхор, алдамчи кишиләргә нәпрәт қилур.

⁸ Бирақ мән болсам, меһри-шәпқитиңниң кәңричилигидин өйүңгә киримән;

Саңа болған әймиништин муқәддәс ибадәтханаңа қарап сәждә қилимән;

⁹ Мени өч көргәнләр түпәйлидин Өз һәққанийлиғиң билән мени йетәклигәйсән, и Пәрвәрдигар;

Йолуңни алдимда түз қилгин.

¹⁰ Чүнки уларниң ағзида һеч қандақ сәммимийлик йоқтур;

Уларниң ички дуняси болса пасиқликтур,

Уларниң галлири ечилған қәбирдәк сесиктур,

Улар тили билән хушамәт қиливатиду.■

¹¹ Уларниң гунайини бекиткәйсән, и Худа;

Улар өз планири билән өзлири моллақ атсун;

Уларни өзлириниң нурғунлиған итаәтсизликлири билән һайдап чиқарғайсән;

Чүнки улар Саңа асийлиқ қилди.■

¹² Шундақ қилғанда Саңа таянғанларниң һәммиси шатлиниду;

Улар мәңгү шатлиқ билән тәнтәнә қилиду;

Сән уларни қоғдайсән;

Сениң намиңни сөйгәнләр сениңдин яйрайду.

¹³ Чүнки Сән, и Пәрвәрдигар, һәққаний адәмгә бәхит ата қилисән;

■ **4:6** Қан. 33:19; Зәб. 50:18-21 ■ **4:9** Лав. 26:5; Қан. 12:10; 33:28; Зәб. 3:7 □ **5:4** «И Пәрвәрдигар, сәһәрдә Сән авазимни аңлайсән;...» — «сәһәрдә» дегән сөзгә қарап бәзи алимлар 3-, 4- һәм 5-күйләр, Давутниң Абшаломдин кечиш жәрәянидики үч күн ичидики дуалири, дәп қарайду (3-күйдә «кәч» һәм «сәһәр» бар, 4-дә болса «кәч», 5-дә «сәһәр» бар). ■ **5:10** Зәб. 11:1-3; 35:1-4; 51:4; 61:5; Рим. 3:13 ■ **5:11** Зәб. 7:15-16; 9:16-17; 34:7-8; 58:13

Уни шапаитиң билән қалқан кәби орайсән.

6

6-күй *** Қайғу ичидики дуа

1-2 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуپ, тарлиқ сазлар һәм сәккиз тарлиқ арфа билән оқулсун дәп, Давут язған күй: —

Пәрвәрдиғар, ғәзивиң тутқанда мени әйиплимә;

Қәһриң кәлгәндә мени әдәплимә. □

3 Маңа шапаәт қилғин, и Пәрвәрдиғар, чүнки мән зәйиплишип кәттим;

И Пәрвәрдиғар, мени сақайтқин, чүнки мениң устиханлирим вәһимигә чүшти. ■

4 Мениң женим дәһшәтлик дәккә-дүккигә чүшти;

И Пәрвәрдиғар, қачанғичә шундақ болиду?

5 Йенимға қайт, и Пәрвәрдиғар, женимни азат қилғайсән,

Өзгәрмәс муһәббетиң үчүн мени қутқузғин.

6 Чүнки өлүмдә болса Саңа сәғинишлар йоқ;

Тәһтисарада ким Саңа тәшәккүрләрни ейтсун? □

7 Мениң уһ тартишлиримдин мағдурум қалмиди;

Түн бойи орун-көрпәмни кәлчәк қилимән;

Яшлирим билән каривитимни чөктүримән.

8 Дәрдләрдин көзүм хирәлишип кәтти;

Барлиқ күшәндилирим түпәйлидин көзүм кардин чиқиватиду.

9 И қәбиһлик қилғучилар, һәммиңлар мәндин нери болуңлар;

Чүнки Пәрвәрдиғар жиға авазимни аңлиди. ■

10 Пәрвәрдиғар тилавитимни аңлиди;

Пәрвәрдиғар дуайимни ижабәт қилиду;

11 Дүшмәнлиримниң һәммиси йәргә қарап қалиду, улар зор паракәндичиликкә дучар болиду;

Тууюқсиз кәйнигә йенип хижаләттә қалиду.

7

7-күй *** Худа Өз һәққанийлигини көрсәткәй!

1-3 Давутниң «Шиггаон»: — Куш исимлиқ бир Биняминлиқниң сөзлири тоғрилиқ ейтқан күйи: —

И Пәрвәрдиғар, мениң Худайим, мән Саңа таяндим;

Улардин бири ширдәк мени титма-титма қиливәтмисун,

Қутқузғучи йоқлуғидин пайдилинип мени езивәтмисун,

Мени барлиқ қоғлиғучилардин қутқузғин,

Улардин халас қилғин; □

4 И Пәрвәрдиғар Худайим, әгәр қолумда қәбиһлик қилған болсам,

Әгәр шундақ қилған болсам: —

□ **6:1-2** «сәккиз тарлиқ арфа» — башқа бир тәржимиси «сәккиз әнлик күй». ■ **6:3** Зәб.

37:4 □ **6:6** «Тәһтисарада ким саңа тәшәккүрләрни ейтсун?» — «тәһтисара» өлгүчиләрниң роһлири қиямәт күнини күтидиған жай (ибраний тилида «шеол» дейилиду). ■ **6:9** Мат. 7:23; 25:41; Луқа 13:27 □ **7:1-3** «Давутниң «Шиггаон»» — «Шиггаон» бәлким «долқунлуқ», «отлуқ», «ашиқлиқ билән» дегән мәнида болуп, бу сөз күйниң ейтилидиған аһаңини билдүриду. «Куш исимлиқ бир Биняминлиқниң сөзлири» — «Куш» дегән киши тоғрилиқ башқа хәвиримиз йоқ. һеч болмиғанда у Давутқа зиянкәшлик қилмақчи болған.

5 Эгәр мән билән енақ өткүчигә яманлиқ қайтурған болсам,
— (Әксичә мән билән бекардин-бекар дүшмәнләшкәнниму кутқуздум) —□

6 — Ундақта, дүшмән мени қоғлап тутувалсун,
У женимни чәйләп йәр билән йәксан қилсун,
Шөһритимни тупраққа көмсун!

7 И Пәрвәрдигар, гәзивиң билән орнуңдин турғин,
Мени әзгәнләрниң қәһригә тақабил турушқа қәддиңни руслигин,
Вә мениң үчүн ойғанғин;
Сән сот вә һөкүмни бекиткән едиңғу!

8 Хәлиқләрдин болған жамаәт әтирапиңға олишиду;
Сән улар үчүн пәләктики орнуңға қайтип барғайсән. □

9 Пәрвәрдигар хәлиқләрниң үстидин һөкүм чиқириду;
И Пәрвәрдигар, өз һәққанийлиғим бойичә,
Вә өзүмдә болған дуруслиғим бойичә,
Маңа һөкүм чиқарғайсән.

10 Аһ, рәзилләрниң яманлиғи ахирлашсун!
Һәққаний адәмни чиң турғузғайсән;

И, адәм қәлблирини һәм ичлирини синигучи һәққаний Худа! □ ■

11 Мениң қалқиним болса,
Дурус нийәтликләрни кутқузғучи Худадиду;

12 Худа адил сотчидур,
У күн бойи гунадин рәнжидиған Илаһтур;

13 Бириси яман йолидин янмиса,
У қиличини биләйду,
Я оқини тартип бәтләп қойиду.

14 Шундақ адәмләр үчүн У өлүм қураллирини тәйярлиди;
У оқлирини көйдүргүчи оқ қилди.

15 Маңа, мошундақ кишиләр толғақта қәбиһлик туғмақчи,
Униң бойида қалғини яманлиқтур;
Униң туққини болса сахтилиқтур. ■

16 У бир орини колап, уни чоңқур қилди;
У өзи колиған ориға жиқилип чүшти. ■

17 Өзиниң яманлиғи бешиға қайтип келиду,
Өз зораванлиғи болса өз үстигә қайтип чүшиду.

18 Мән Пәрвәрдигарни һәққанийлиғи билән мәдһийәләймән,
Һәммидин жуқури турғучи Пәрвәрдигарниң намини яңритип, күй қилип
ейтимән.

8

8-күй ••• Худаниң инсан балисига болған улуқ плани

1-2 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп, «Гиттиф»та орунлансун дәп, Давут язған күй: —

□ 7:5 «... (Әксичә мән билән бекардин-бекар дүшмәнләшкәнниму кутқуздум) —...» — «башқа бир хил тәржимиси: «...Яки маңа азар қилғучини бекардин-бекар булған болсам, ...». □ 7:8 «Сән улар үчүн пәләктики орнуңға қайтип барғайсән» — башқа бир хил тәржимиси: «Уларниң үстидин һөкүм сүргин». □ 7:10 «адәм қәлблирини һәм ичлирини синигучи» — «ичлири» дегән сөз ибраний тилида «бәрәклири» дейилиду. ■ 7:10 1Тар. 28:9; Йәр. 11:20; 17:10; 20:12; Вәһ. 2:23 ■ 7:15 Аюп 15:35; Йәш. 59:4 ■ 7:16 Аюп 4:8; Зәб. 9:16; 9:23; 34:7-8; 93:13; 118:85; Пәнд. 5:22; 26:27; Топ. 10:8

И, Өз һәйвәңни асманлардинму жуқури тиклигән Пәрвәрдигар Рәббимиз, Пүткүл йәр йүзидә намиң шунчә шәрәпликтур![□]

³ Өз рәқиплириң түпәйлидин, Дүшмән вә қисасчиларниң ағзини етишкә, Бовақлар вә әмгүчиләрниң ағзидин күч тиклидиңсән.■

⁴ Мән бармақлириңниң ясиғини болған асманлириңға, Сән мәзмут бекиткән ай-юлтузларға қаригинимда,

⁵ Сән инсанни сеғинидикәнсән, Әнди адәм дегән немә еди?

Сән униң йениға келип йоқлайдиқәнсән, Инсан балиси қанчилик немә еди?■

⁶ Чүнки Сән униң орнини париштиләрниңкидин азгинә төвән бекиттиңсән, Сән униңға шан-шәрәп вә шәһрәтләрни таж қилип бәрдиң.□

⁷ Уни қолуңниң ясиғанлирини идарә қилишқа тиклидиң; Сән барлиқ нәрсиләрни униң пути астиға қойғансан,■

⁸ Жүмлидин барлиқ қой-калилар, Даладики барлиқ жаниварлар,

⁹ Асмандики учар-қанатлар, Деңиздики белиқлар,

Деңизларниң йоллиридин өткүчиләрниң барлиғини пути астиға қойдуң.

¹⁰ И Пәрвәрдигар Рәббимиз, пүткүл йәр йүзидә намиң немидегән шәрәплик-һә!

9

9-күй *** Худа Өз шәриви һәм адалитини көрсәткәй!

¹⁻² Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп, «Мут-Лаббән» дегән аһаңда оқулсун дәп, Давут язған күй: —

Мән Сән Пәрвәрдигарни пүтүн қәлбим билән мәдһийәләймән; Мән Сениң қилған барлиқ карамәтлириңни баян қилай;□

³ Мән Сәндин хошал болуп шатлинимән; Сениң намиңни нахша қилип ейтимән, и һәммидин Алий!

⁴ Мениң дүшмәнлиримниң кәйнигә йенишлири болса, Дәл уларниң сениң дидариң алдида жиқилип, йоқишлишин ибарәт болиду.

⁵ Чүнки Сән мениң һәққим һәм дәвайимни соридиң; Сән тәхткә олтирип, һәққанийларчә сотлидиң.

⁶ Сән әлләргә тәнбиһ берип, рәзилләрни һалак қилдиң; Сән уларниң намини мәңгүгә өчүрүвәткәнсән.

⁷ И дүшминим! һалакәтлириң мәңгүлүк болди! Сән шәһәрлирини жулуп ташливәттиң, һәтта уларниң намлириму йоқап кәтти;

⁸ Бирақ Пәрвәрдигар мәңгүгә олтирип һөкүм сүриду; У Өз тәхтини сот қилишқа тәйярлап бекиткән;

⁹ Аләмни һәққанийлиқ билән сот қилғучи Удур;

□ **8:1-2** «Гиттиф»та орунлансун дәп...» — «Гиттиф» алимларниң пәрзичә «Гат» шәһиридин чиққан бир хил саз. ■ **8:3** Мат. 21:16 ■ **8:5** Аюп 7:17; Зәб. 143:3; Ибр. 2:6 □ **8:6** «Сән униң орнини

париштиләрниңкидин азгинә төвән бекиттиңсән...» — башқа икки хил тәржимиси бар: (1) «Сән униң орнини Худаниңкидин азгинә төвән бекиткәнсән»; (2) «Сән униң орнини париштиләрниңкидин бир мәзгилликлә төвән қилғансән». ■ **8:7** 1Кор. 15:27 □ **9:1-2** ««Мут-Лаббән» дегән аһаңда оқулсун дәп» — «Мут-Лаббән» бәлким «оғулниң өлүми» дегән мәнидә.

Хәликләрнің үстидин У адиллик билән һөкүм чиқириду;■

10 һәм У Пәрвәрдигар езилгүчиләргә егиз панаһ,

Шундақла азаплик күнләрдә егиз панаһдур.■

11 Намиңни билгәнләр болса Саңа тайиниду;

Чүнки Сән, и Пәрвәрдигар, Өзүңни издигәнләрни һәргиз ташлиған әмәссән.

12 Зиюнда турғучи Пәрвәрдигарға күйләрни яңритиңлар!

Униң қилғанлирини хәликләр арисидә баян қилиңлар;

13 Чүнки төкүлгән қанниң соригини қилғучи удур,

У дәл шундақ кишиләрни әсләйду,

Хар қилинғанларниң налә-пәрядлирини У унтуған әмәс.

14 Маңа шәпқәт көрсәткин, и Пәрвәрдигар,

Мениң өчмәнләрдин көргән хорлуқлиримға нәзәр салғинки,

Мени өлүм дәрвазилири алдидин көтәргәйсән;

15 Шундақ қилғанда мән Зион қизиниң дәрвазилирида туруп,

Саңа тәәлуқ барлиқ мәдһийиләрни жакалаймән;

Мән ниҗатлиқ-қутқузушунда шатлинимән.□

16 Әлләр болса өзлири қолиған ориға өзлири чүшүп кәтти,

Өзлири йошуруп қойған торға пути қапсилип қалди.■

17 Пәрвәрдигар чиқарған һөкүми билән тонулар;

Рәзил адәмләр өз қолида ясиғини билән илинип қалди.

Хиггаон — Селәһ.□

18 Рәзилләр,

Йәни Худани унтуған барлиқ әлләр,

Яндурулуп, тәһтисараға ташлиниду.□

19 Чүнки намратлар мәңгүгә әстин чиқирилмайду;

Мөминләрниң үмүти мәңгү өчмәй, туривериду.

20 И Пәрвәрдигар, орнундин турғин;

Адәм балилириниң ғәлибә қилишиға йол қоймиғин;

Һозуруң алдида барлиқ әлләр сотлансун.

21 Уларни дәккә-дүккигә чүшүр, и Пәрвәрдигар;

Әлләр өзлирини биз пәқәт адәм балилири халас, дәп билсун!

Селәһ!

9-күй давами — ибраний тилида 10-күй һесаплиғанда *** 22-айәттики изаһатни көрүң

22 Немишкә, и Пәрвәрдигар, жирақта турисән?

Немишкә азаплик күнләрдә өзүңни йошурисән?□

■ 9:9 Зәб. 95:13; 97:9 ■ 9:10 Зәб. 36:39; 45:1-3; 90:1-2 □ 9:15 «...мән Зион қизиниң дәрвазилирида туруп,... » — «Зион қизи» Йерусалимни көрситиду. ■ 9:16 Зәб. 7:17; Пәнд. 5:22

□ 9:17 «Хиггаон — Селәһ» — «Хиггаон» бәлким «сегинип ойлиниш» дегәнни билдүриду; шундақла йәнә бәлким: — «музика пас авазлиқ болуши керәк» дегәнни билдүрүши мүмкин. □ 9:18 «...яндурулуп, тәһтисараға ташлиниду» — «тәһтисара» тоғрилиқ 6-күй, 5-айәттики изаһатни, шундақла «Тәбирләр»ни көрүң. □ 9:22 «Немишкә, и Пәрвәрдигар, жирақта турисән? Немишкә азаплик күнләрдә өзүңни йошурисән?» — мошу йәрдә ибраний тил бойичә 10-күй башлиниду; лекин 9-күй 1-21 билән 9:22-38 сирлиқ алақиси бар; 9-күй һәм 10-күйдики айәтләр ибраний тилида алаһидә шәкилгә егә. Ибраний йезиғида 22 һәрип бар. Бу икки күйдикә тақ айәтләрниң һәр бири ибраний елипбә тәртивигә асасән йеңи һәрип билән башлиниду (мәсилән, уйғур тили болса, а-, ә-, б- қатарлиқ һәрипләр билән башланғанға охшаш).

9-күй һәм 10-күйни бир-биригә бағлиғанда, толуқ «елипбәлик нусха» пәйда болиду. Кейин мошундақ күйни «елипбә тәртивилик» күй дәп атаймиз.

23 Рәзил адәмләр тәкәббурлуғи билән аҗиз мөминләрни тап бастуруп қоғлап жүриду;

Улар өзлири тапқан һейлиләр билән илинип, баблиниду. □ ■

24 Чүнки рәзилләр өз арзу-һәвәслири билән махтиниду;

Ач көзләр үчүн бәхит тиләйду;

Пәрвәрдигарни болса көзигә илмайду. □

25 Улар чирайидин һакавурлуқ яғдуруп,

Худани издимәйду;

Улар барлиқ хияллирида: «Һеч бир Худа йоқтур!» дәйду. ■

26 Уларниң йоллири һемишә раван болиду;

Сениң һөкүмлириң уларниң нәзиридин жирақ вә үстүн туриду;

Уларниң рәқиплири болса, уларға қарап «түфи!» дәп мазақ қилиду.

27 Рәзил адәм көңлидә: «Мән һеч тәврәнмәй туриверимән!

Дәвиридин-дәвиригә һеч мушәққәткә учримаймән» — дәйду.

28 Униң ағзи қарғаш, алдамчилик һәм зулумға толған;

Тили астида әскилик вә қәбиһлик ятиду. ■

29 У мәһәллиләрдә йошурунчә марап олтириду;

У пинһан жайларда гунасиҙларни өлтүрүветиду;

Көзлири йоқсулларни көзләйду;

30 У чатқаллиғида ятқан ширдәк йошурунчә пайлап ятиду;

У мөминләрни тутувелиш үчүн йошурунчә марап ятиду;

Мөминләрни тутувелип, уларни өз ториға чүшүриду.

31 Йоқсуллар езилиду, пүкүлиду;

Дәрдмәнләр униң явузлуқлири билән жиқилиду. □

32 У көңлидә: «Тәңри буни унтуп қалди,

У йүзини йепивелип, қаримайду;

Буни һәрғиз көрмәйду» — дәйду. □ ■

33 Орнуңдин турғин, и Пәрвәрдигар;

И Тәңрим, қолуңни көтәргин;

Езилгән мөминләрни унтума!

34 Рәзил адәм немишкә Сән Худани көзигә илмайду?

У көңлидә: «Худа буни сүрүштүрмәйду!» — дәйду.

35 Сән буни көргәнсән;

Сән Өз қолуң билән яманлиқ һәм зулумни өзлиригә қайтуруп үчүн,

Өзүң буларни көзләп жүрисән;

Дәрдмәнләр өзлирини Саңа аманәт қилиду;

Чүнки Сән житим-йесирләргә яр-йөләк болуп кәлгәнсән;

36 Рәзил, яман адәмниң билигини сундуруваткәйсән;

Униң рәзилигини бирмубир сүрүштүрүп, үзүл-кесил йоқатқайсән.

37 Пәрвәрдигар әбәдил-әбәткичә падишадур;

□ 9:23 «Улар өзлири тапқан һейлиләр билән илинип, баблиниду» — яки «Аҗизлар уларниң һейлилири билән илинип қалиду». ■ 9:23 Зәб. 7:17; 9:16-17; Пәнд. 5:22 □ 9:24 «Ач көзләр үчүн бәхит тиләйду; Пәрвәрдигарни болса көзигә илмайду» — яки «Ач көзләр адәмни тиллап, Пәрвәрдигарни чәткә қақиду». ■ 9:25 Зәб. 13:1-3; 52:1-4 ■ 9:28 Рим. 3:14 □ 9:31 «Дәрдмәнләр униң явузлуқлири билән жиқилиду» — «явузлуқлири» бәлким көчмә мәнидә болуп, ширинчә күчлүк пүтлирини яки чишлирини вә яки овчиларниң торлирини (9-айәт) көрситиши мүмкин. □ 9:32 «У йүзини йепивелип, қаримайду» — яки «У йүзини йепип қаримайду» яки «У йүзини йошуруп қаримайду»

■ 9:32 Зәб. 63:6; 72:11; 93:7

Имансиз әлләр болса Пәрвәрдигарниң зиминидин йоқилар. □ ■

³⁸ Пәрвәрдигар, Сән ажиз мөминләрниң арманлирини аңлайсән;
Уларниң дилини тоқ қилисән;
Житим-йесирлар вә езилгүчиләр үчүн адаләтни яқлап,
Йәр йүзидики инсанларниң *ажиз-мөминләргә* қайтидин вәһимә салғучи
болмаслиғи үчүн,
Қулиқиңни диң тутисән.

10

10-күй *** «Қени, қачмамсән?»

¹ Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп оқулсун дәп, Давут язған күй: —

Пәрвәрдигарни башпанаһим қилдим;
Әнди силәр қандақму маңа: «Қуштәк өз теғиңға учуп қач!

² Чүнки мана, рәзилләр каманни тартип,
Қараңғулуктин көңли дурусларға қаритип атмақчи болуп,
Улар оқни киричқа селип қойди;

³ «Һуллар һалак қилинса,
Әнди һәққанийлар немиму қилар?»» — дөватисиләр? □

⁴ Пәрвәрдигар Өзиниң муқәддәс ибадәтханисидидур,
Пәрвәрдигарниң тәхти асманлардидур;
У нәзәр салиду,

Униң сәзгүр көзлири инсан балилирини күзитип, синайду. □

⁵ Пәрвәрдигар һәққаний адәмни синайду;
Рәзилләргә вә зораванлиққа хуштарларға у ич-ичидин нәпрәтлиниду.

⁶ У рәзилләргә қапқанлар, от вә гуңгутни яғдуриду;
Пижғирим қизиқ шамал уларниң қәдәһидики несивиси болиду. □

⁷ Чүнки Пәрвәрдигар һәққанийдур;
Һәққанийлиқ Униң амриғидур;
Көңли дуруслар Униң дидарини көриду.

11

11-күй *** Рәзил дуниядин сақлаш

¹⁻² Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп, шеминит билән оқулсун дәп, Давут язған күй: —

Қутқузғайсән, Пәрвәрдигар, чүнки ихласмән адәм түгәп кәтти;
Адәмләр арисидин садиқ мөминләр ғайип болди. □ ■

□ **9:37** «Имансиз әлләр болса Пәрвәрдигарниң зиминидин йоқилар» — ибраний тилида «әлләр» мошу йәрдә Худаниң йолини рәт қилидиган ят әлләрни көрситиду. «Пәрвәрдигарниң зимини» — ибраний тилида «униң зимини». Худаниң бу зимини болса, Исраилға мирас қилған Қанаан зимини (Пәләстин)дур.

■ **9:37** Зәб. 28:10; 92:1; 144:13; 145:10; Йәр. 10:10; Жиг. 5:19; Дан. 3:33; 6:27; 1Тим. 1:17 □ **10:3** «Һуллар һалак қилинса,...» — «Һуллар» жамаәтниң яки жәмийәтниң һуллирини көрситиду. □ **10:4**

«Униң сәзгүр көзлири инсан балилирини күзитип, синайду» — «Униң сәзгүр көзлири» ибраний тилида «униң көз қапақлири». □ **10:6** «Пижғирим қизиқ Шамал уларниң қәдәһидики несивиси болиду» — «уларниң қәдәһидики несивиси» кинайилиқ, һажвий гәп. □ **11:1-2** «шеминит билән оқулсун дәп...» — «шеминитш» бәлким, «сәккиз тарлиқ саз» яки «сәккиз нотилиқ күй» дегән мәнида. ■ **11:1-2** Йәш.

57:1

- ³ Һәр бирси өз йеқинлириға ялған ейтиду;
Хушамәтчи ләвләрдә, аликөңүллүк билән сөзлишиду.
- ⁴ Пәрвәрдигар барлиқ хушамәтчи ләвләрни,
һакавурларчә сөzlәйдиган тилни кесивәткәй!
- ⁵ Улар: «Тилимиз билән ғәлибә қилимиз;
Ләвлиримиз болса өзимизниңкидур;
Ким бизгә Рәб болалисун?» — дәйду.
- ⁶ «Езилгүчи аҗизларни басқан зулум вәҗидин,
Мискинләрниң аһузарлири вәҗидин,
һазирла орнумдин турай» — дәйду Пәрвәрдигар,
«Мән уларға, улар зариқип күткән азатлиқни йәткүзимән».[□]
- ⁷ Пәрвәрдигарниң сөзлири болса сап сөzlәрдур;
Улар йәттә қетим саплаштурулған,
Сапал қазанда тавланған күмүчтәктур.[■]
- ⁸ Сән Пәрвәрдигар, уларни сақлайсән;
Сән мөминләрни мошу дәвирдин мәңгүгә қоғдайсән;[□]
- ⁹ Чүнки рәзил адәмләр һәрйәндә ғәдийип жүрүшиду,
Пәскәшлик инсан балилири арисидә алийҗанаблиқ дәп махталмақта!

12

12-күй **** Қачанғича, и Пәрвәрдигар?

¹ Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп окулсун дәп, Давут язған күй: —

- И Пәрвәрдигар, қачанғичә?
Сән мени мәңгүгә унтумсән?
Қачанғичә дидариңни мәндин йошурисән?
- ² Қачанғичә һәр күни қайғуруп, қәлбимдә?
Қачанғичә дүшминим мәндин шатлинип ғалип жүриду?
- ³ Маңа қара, маңа җавап бәргин, и Пәрвәрдигар Худайим!
Өлүм уйқиси мени бесип кәлгичә,
Көзүмни йорутқайсән,
- ⁴ Дүшминимниң: «Мән күчийип униң үстидин ғәлибә қилдим» демәслиги үчүн,
Рәқиплирим сәнтүрүлгәнлигимни көрүп шатланмаслиги үчүн,
көзүмни йорутқайсән!
- ⁵ Дүшминимниң: «Мән күчийип униң үстидин ғәлибә қилдим» демәслиги үчүн,
Рәқиплирим сәнтүрүлгәнлигимни көрүп шатланмаслиги үчүн,
көзүмни йорутқайсән!
- ⁶ Мән Пәрвәрдигарға нахша ейтимән;
Чүнки У маңа зор мөһриванлиқни көрсәтти

13

13-күй **** Қараңғу дуния

¹ Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп окулсун дәп, Давут язған күй: —

- [□] **11:6** «Мән уларға, улар зариқип күткән азатлиқни йәткүзимән» — башқа бир хил тәржимиси:
«Уларни «түфи!» дәп мазақ қилгүчилардин азат қилимән»   **■** **11:7** 2Сам. 22:31; Зәб. 17:31; 18:9;
118:140; Пәнд. 30:5   [□] **11:8** «Сән Пәрвәрдигар, уларни сақлайсән» — «улар» 5-айәттә тилға елинған
«езилгәнләр» вә «мискинләр»ни көрситиду.

Ахмақ киши көңлидә: «Һеч бир Худа йоқ» — дәйду.

Улар чириклишип,
жиркиничлик қәбиһликни қилишти;
Уларниң ичидә меһриванлиқ қилғучи йоқтур;■

² Пәрвәрдиғар әрштә туруп, адәм балилирини күзитип:
«Бу инсанларниң арасида инсапни чүшинидиған бирәрси бармиду?
Худани издәйдиғанлар бармиду?»

³ Һәммә адәм йолдин чиқти,
Һәммә адәм чириклишип кәтти,
Меһриванлиқ қилғучи йоқ, һәтта бириму йоқтур.

⁴ Нанни йегәндәк Мениң хәлқимни жутувалған бу қәбиһлик қилғучилар һеч
немини билмәмду?» — дәйду.

Улар Пәрвәрдиғарға һеч бир илтиҗа қилмайду.

⁵ Мана уларни ғайәт зор қорқунуч басти;
Чүнки Худа һәққанийларниң дәвридидур.

⁶ «Силәр езилгәнләрниң көңлигә пүккән үмүтини йоқ қилмақчи болисиләр;
Бирақ Пәрвәрдиғар униң башпанәһидур!»□

⁷ Аһ, Израилниң ниҗатлиғи Зиондин чиқип кәлгән болса еди!

Пәрвәрдиғар Өз хәлқини асарәттин чиқирип,

Азатлиққа ериштүргән чағда,

Яқуп шатлиниду,

Исраил хошаллиниду!□

14

14-күй *** Ким Худа алдида туралайду?

¹ Давут язған күй: —

Пәрвәрдиғар, ким чедириңда туралайду?

Ким пак-муқәддәс теғиңда мақанлишиду?

² Кимки тамамән дуруслуқта маңса,
Һәққанийлиқни жүргүзсә,
Көңлидә һәқиқәтни сөзлисә;■

³ Тили билән гәп тошумиса,
Өз йеқиниға яманлиқ қилмиса,
Хошнисиниң әйивини қолап ачмиса,

⁴ Пәс адәмни көзгә илмиса,
Пәрвәрдиғардин әйминидиғанларни һөрмәтлисә,
Өзигә зиянлиқ болған тәғдирдиму ичкән қәсимини өзгәртмисә,

⁵ Пулни хәқләргә өсүмгә бәрмисә,
Бигуналарниң зийиниға пара алмиса;
Кимки мошуларни қилса,
Мәңгүгә тәврәнмәс.

■ **13:1** Зәб. 9:25; 52:1-4; Рим. 3:10 □ **13:6** «Бирақ Пәрвәрдиғар униң башпанәһидур!» — яки «Чүнки Пәрвәрдиғар униң башпанәһидур!». Бизниңчә «бирақ» тоғра келиду — демәк, Худа Өз хәлқиниң бозәк қилинғиниға қарап, уларни қоғлашқа һәрйәкәт қилиду. Башқа бир хил тәрҗимиси: «Гәрчә Пәрвәрдиғар униң башпанәһи болса!» □ **13:7** «Исраил хошаллиниду!» — «Исраил» тоғрилиқ — оқурмәнләр Тәвраттики «Яритилиш» дегән қисимни оқуған болса, есидә болидуки, Худа һәзрити Яқупниң исмини «Исраил»ға өзгәрткән. Йәһудий хәлқи (Исраиллар) Яқупниң әвлатлиридин ибарәт. Шуңа Тәвраттики башқа йәрләрдә яки Зәбурда «Яқуп» яки «Исраил» адәттә Йәһудийлар, йәни Исраил хәлқини көрситиду. Әгәр текст һәзрити Яқуп (Исраил)ниң өзини көрсәткән болса, изаһат беримиз. ■ **14:2** Зәб. 23:4; Йәш. 33:15

15

15-күй **** Ахирәткичә Худага бағлиган чәксиз үмүт

1 Давут язған «Миқтам» күйи:

Мени сақлигин, и Тәңри,
Чүнки мән Саңа тайинимән. □

2 Мениң женим Пәрвәрдигарға: «Сән мениң Рәббимдурсән;
Сәндин башқа мениң бәхит-саадитим йоқтур» — деди. □ ■

3 Йәр йүзидики муқәддәс бәндилириң болса,
Улар алийжанаблардур,
Улар мениң һәммә хошаллигимдур.

4 Ким башқа илаһни издәшкә алдириса,
Уларниң дәрдлири көпийип кетиду.
Ғәйрий илаһларға атап һәдийә қанлирини төкмәймән,
Уларниң намлирини тилимғиму алмаймән.

5 Пәрвәрдигар болса мениң мирасим һәм қәдәһимдики несивәмдур;
Чәк ташлинип еришкән несивәмни өзүң сақлайсән; □ ■

6 Несивәмни бәлгүлигән сизиклар маңа гөзәл йәрләрни бекиткәндур;
Бәрһәк, мениң гөзәл мирасим бардур! □

7 Маңа несихәт бәргән Пәрвәрдигарға тәшәккүр-мәдһийә қайтуримән;
Һәтта кечиләрдимү вижданим маңа үгитиду. □

8 Мән Пәрвәрдигарни һәрдайим көз алдимдин кәткүзмәймән;
У оң йенимда болғачқа,
Мән һәргиз тәврәнмәймән. ■

9 Шуңа мениң қәлбим шатланди,
Мениң роһум техиму көтирилиду,
Мениң теним аман-есәнликтә туриду; □

10 Чүнки женимни тәһтисарада қалдурмайсән,

□ 15:1 «Давут язған «Миқтам» күйи» — «Миқтам» бази алимларниң пәрзичә «үнсиз дуа» яки «йошурун гөһәр» дегән мәнидә. □ 15:2 «Сәндин башқа мениң бәхит-саадитим йоқтур» — башқа бир хил тәржимиси — «Мениң яхшилигим (һәргиз) сениңкигә йәтмәйду». ■ 15:2 Аюп 22:2; 35:7; Рим. 11:35 □ 15:5 «Пәрвәрдигар болса мениң мирасим һәм қәдәһимдики несивәмдур» — Худаниң «Өз хәлқиниң мираси» болғанлиғи тоғрилиқ «Яр.» 15:1, «Чөл.» 18:20, «Зәб.» 72:26ни вә изаһатлирини көрүң. «Чәк ташлинип еришкән несивәмни өзүң сақлайсән» — Исраиллар Йәшуа пәйғәмбәрниң йетәкчилиги билән Қанаан (Пәләстин) зиминини егилгән вақтида, һәр қәбилиниң, һәр айлиниң тәәлуғи чәк ташлаш билән бекитилгән («Йә.» 18-19-бап). Муса пәйғәмбәргә ташшурулған қанун бойичә, бу тәәллуқат болса мәңгүгә мошу аилә әвлатлириға мирас қалдурулиду. ■ 15:5 Жиғ. 3:24 □ 15:6 «Несивәмни бәлгүлигән сизиклар маңа гөзәл йәрләрни бекиткәндур» — жуқуриқи 5-айәттики чәк бәлгүлигән жай сизиклар билән бекитилгән. Давут бәлким мошу сөзләрни көчмә мәнидә ишлитип: «Һаятим вә турмошумни һәр жәһәттин Худа яхши бекиткән» — демәкчи болса керәк. □ 15:7 «Һәтта кечиләрдимү вижданим маңа үгитиду» — «вижданим» ибраний тилида «бәрәклирим» дегән сөз билән билдүрүлиду. ■ 15:8 Рос. 2:25 □ 15:9 «Мениң роһум техиму көтирилиду» — «роһум» ибраний тилида «шан-шәривим» дегән сөз билән ипадилиниду.

Шундаклар Сениң Муқәддәс Болғучиңни чириштин сақлайсән. □ ■

11 Сән маңа һаят йолини көрситисән;
һозуруңда толуп ташқан шат-хурамлик бардур;
Оң қолунда мәңгүлүк бәһрә-ләззәтләрму бардур.

16

16-күй *** Тәкәббурларниң бесимидин қутқузғайсән!

1 Давутниң дуаси: —

Һәққаний тәләпни аңла, и Пәрвәрдиғар, мениң нидайимға көңүл қойгин;
Мениң дуайимға қулақ салгин,
У ялғанчи ләвләрдин чиққан әмәс.

2 Һозуруңдин һөкүмүм чиқирилғай!
Көзүң немә дурус экәнлигини пәриқ әткәй!

3 Сән мениң қәлбимни синиғансән,
Сән кечидиму маңа йеқинлишип күзәттин;
Сән мени тавлап көзүңдин кәчүрдиңсән,
Мениңдин һеч бир сәһвәнлик тапалмидиң;
Көңлүмдә: Ағзим итаәтсизлик қилмисун! — дәп нийәт қилдим.

4 Адәм балилириниң һаятки ишлирида,
Ләвлириңдин чиққан сөзләр билән зораванларниң йоллиридин өзүмни нери қилдим.

5 Мениң қәдәмлирим йоллириңдин чиқмиған,
Путлирим тейилип кәтмигән.

6 Мән Саңа илтиҗа қилдим,
Чүнки тиләклиримни иҗабәт қилисән, и Тәңрим;
Маңа қулақ салгин,
Сөзлиримни аңлигин.

7 И, Өзүңгә таянғанларни қарши чиққучилардин оң қолуң билән Қутқузғучи,
Карамәтлириңни көрситип, өзгәрмәс муһәббитиңни аян қилғайсән! □

8 Мени көз қаричуқуңдәк сақлиғайсән;
Қанатлириң сайисидә мени йошурғайсән;

9 Мени булимақчи болған рәзил адәмләрдin,
Мени қоршивалған әшәддий күшәндилиримдин йошургин;

10 Уларниң бағрини май қаплап, қетип кәткән;

Уларниң еғизлири тәкәббурларчә сөзләйду; □

11 Улар йолимизни торивелип,

□ **15:10** «Чүнки җенимни тәһтисарада қалдурмайсән» — Тәврат вә Инжил бойичә, «дозақ» яки «җәһәннам» пәқәтлә ахирәт күнидин кейин башлиниду. Униңдин илгири, өлүп кәткән адәмләрниң роһи бир орунға, йәни «тәһтисара»ға бариду. Мәсиһ Әйса кресткә миқланғандин кейин, «тәһтисара»да чоң бир өзгириш йүз барди. Бу йәрдә биз у тоғрилиқ тохталмаймиз. Бирақ мошу айтта, Давут пәйғәмбәр «Мәсиһ» (Қутқузғучи)ниң гөрдә турмай тирилдүрүлидиғанлиғини алдин-ала ейтқан. «Тәбирләр»ниму көрүң. **«Сениң Муқәддәс Болғучиң»** — Муқәддәс Китапта, «муқәддәс» «улуқ» әмәс, бәлки «мутләк пак», «Худаға хас», «пүтүнләй Худаға аталған» дегән мәнини билдүриду. «Муқәддәс Болғучиң» чоқум Мәсиһни көрситиду. **«Сениң Муқәддәс Болғучиңни чириштин сақлайсән»** — ибраний тилида «Сениң Муқәддәс Болғучиңни чиришни көргүзмәйсән». Демәк, гөргә қоюлған болсиму, тени чиримайду (тез тирилдүрүлиду). ■ **15:10** Р.с. 2:31; 13:35 □ **16:7** «өзгәрмәс муһәббитиңни аян қилғайсән!» — «өзгәрмәс муһәббитиң» әслидә көплүк шаклидә «өзгәрмәс муһәббитиләр». □ **16:10** «Уларниң бағрини май қаплап, қетип кәткән...» — бу ибарә уларниң интайин тәкәббурлуғи, башқиларға һеч көңүл бөлмәйдиғанлиғи, уларни көзгә илмайдиғанлиғини көрситиду.

Бизни йәргә урушқа көзини алайтип, □

¹² Олжиға ач көзлүк билән тикилгән ширдәк,
Йошурун жайларда марап жүридиған яш ширдәктур.

¹³ Орнуңдин турғайсән, и Пәрвәрдигар,
Униң йолини тосуп, йәр билән йәксан қилғайсән,
Женимни рәзил адәмдин қутқузғин, қиличиң билән;

¹⁴ Мени Өз қолуң билән кишиләрдин,
Йәни мошу дәвирдики кишиләрдин қутқузғин;
Уларниң несивиси болса мошу дуниядиладур;
Сән уларниң қарнини немәтлириң билән толдулисән;
Уларниң көңли пәрзәнтлири билән қанди,
Балилириға байлиқлирини қалдуриду.

¹⁵ Мән болсам, һәққанийлиқта йүзүңгә қаригучи болиман;
Ойғангинимда, Сениң дидариндин сөйүнимән! □

17

17-күй *** Аләмчә қутқузуш

¹⁻² Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп оқулсун дәп, Пәрвәрдигарниң қули Давут язған күй; Пәрвәрдигар уни барлиқ дүшмәнлиридин һәм Саул падишаниң қолидин қутқузған күни, у Пәрвәрдигарға муну күйниң сөзлирини ейти: —

Аһ, Пәрвәрдигарим, мениң күч-қудритим,
Мән сени сөйимән!

³ Пәрвәрдигар мениң хада теғим, мениң қорғиним, мениң нижаткаримдур!
Мениң Тәңрим, мениң қорам тешим, мән Униңдин һимайә тапимән;
У мениң қалқиним, мениң қутқузғучи мүңгүзүм, мениң егиз мунаримдур! □

⁴ Мәдһийиләргә лайиқ Пәрвәрдигарға нида қилимән,
Шунда дүшмәнлиримдин қутқузулимән;

⁵ Өлүмниң асарәтлири мени қоршивалди,
Ихлассизларниң ямрап кетиши мени қорқитивәтти; □

⁶ Тәһтисараниң танилири мени чирмивалди,
Өлүм сиртмақлири алдимға кәлди.

⁷ Қийналғинимда мән Пәрвәрдигарға нида қилдим,
Худайимға пәрәд кәтәрдим;

У ибадәтханисидин авазимни аңлиди,
Мениң пәрәдим Униң һозуриға кәлди,
Униң қулиқиға кирди.

⁸ Шу чағ йәр-зимин тәврәп, силкинип кәтти,

Тағларниң һуллири дәһшәтлик тәврәнди, силкинип кәтти;
Чүнки У ғәзәпләнди. □

□ **16:11** «Бизни йәргә урушқа көзини алайтип,...» — яки «Мени йәргә урушқа көзини алайтип,...».

□ **16:15** «...Ойғангинимда, Сениң дидариндин сөйүнимән!» — «ойғангинимда» өлүмдин ойғинип, тирилгәндә, демәк. □ **17:3** «мениң қутқузғучи мүңгүзүм» — ибраний тилида «нижатлигимниң мүңгүзи».

□ **17:5** «Ихлассизларниң ямрап кетиши мени қорқитивәтти» — ибраний тилида «Ихлассизларниң қиян-ташқинлири мени қорқитивәтти».

□ **17:8** «...Тағларниң һуллири дәһшәтлик тәврәнди, силкинип кәтти; чүнки У ғәзәпләнди...» — бу күйдик сөzlәр тәдрижий һалда Давутниң өзиниң әһвалидин айрилип, Давутниң болгуси әвлади Мәсиһниң һаятиға өтиду. Күйдә Мәсиһниң һаяти, жапа-мушәққәт тартидиғанлиғи, ахирида униң шан-шәрәпкә еришидиғанлиғи вә пүткүл аләмгә падиша болидиғанлиғи көрситилиду. Демәк, бу күйниң өзи улук бир бешәрәттур.

- 9 Униң димиғидин ис өрләп туратти,
Ағзидин чиққан от һәммисини жутувәтти;
Униңдин көмүр чоғлири чиқти;[□]
- 10 У асманларни тазим қилдуруп чүшти,
Пути асти тум қараңғулуқ еди.
- 11 Бир керубни минип пәрваз қилди,
Шамалниң қанатлирида ғуюлдап учуп кәлди.[□]
- 12 У қараңғулуқни өзиниң йошурунидиған жайи қилди,
Суларниң қараңғусини,
Асманларниң қоюқ булутлирини,
Өз әтрапида чедири қилди.
- 13 Униң алдидики йоруқлуқтин,
Қоюқ булутлар, мөлдүр, отлуқ чоғлар чиқип өтти;
- 14 Пәрвәрдигар асманда гүлдүрлиди;
Һәммидин Алий Болғучи авазини яңратти,
Мөлдүр вә отлуқ чоғлар билән.
- 15 Бәрһәк, У оқлирини етип, дүшмәнлиримни тарқитивәтти;
Чақмақларни чақтуруп, уларни қийқас-чуқанға салди;[□]
- 16 Шуниң билән деңизларниң тәкти көрүнүп қалди,
Аләмниң һуллири ашқариланди,
Тәнбиһиң билән,
Димиғиңдин чиққан нәпәсниң зәрбиси билән, и Пәрвәрдигар.
- 17 У жуқуридин қолини узитип, мени тутти;
Мени улук сулардин тартип алди.
- 18 У мени күчлүк дүшминимдин,
Һәм маңа өчмәнлик қилғучилардин қутқузди;
Чүнки улар мәндин күчлүк еди.
- 19 Күлпәткә учриған күнүмдә, улар маңа қарши һужумға өтти;
Бирақ Пәрвәрдигар мениң таянчим еди.
- 20 У мени кәңри-азатә бир жайға елип чиқарди;
У мени қутқузди, чүнки У мәндин хурсән болди.
- 21 Пәрвәрдигар һәққанийлиғимға қарап маңа илтипат көрсәтти;
Қолумниң һалаллиғини У маңа қайтурди;
- 22 Чүнки Пәрвәрдигарниң йоллирини тутуп кәлдим;
Рәзиллик қилип Худайимдин айрилип кәтмидим;
- 23 Чүнки Униң барлиқ һөкүмлири алдимдидур;
Мән Униң бәлгүлимилирини өзүмдин нери қилмидим;
- 24 Мән Униң билән ғубарсиз жүрдүм,
Өзүмни гунадин нери қилдим;
- 25 Шуниң үчүн Пәрвәрдигар һәққанийлиғимға қарап,
Көз алдидики қолумниң һалаллиғиға қарап, қилғанлиримни қайтурди.[□]
- 26 Вападар-мәһриванларға Өзүңни вападар-мәһриван көрситисән;
Ғубарсизларға Өзүңни ғубарсиз көрситисән;

□ 17:9 «Униңдин көмүр чоғлири чиқти» — яки «Униңдин көмүр чоғлири туташтурулди».

□ 17:11 «Бир керубни минип пәрваз қилди» — «керуб» интайн күчлүк бир хил қанатлиқ пәриштә. «Тәбирләр»ни көрүң. □ 17:15 «У оқлирини етип, дүшмәнлиримни тарқитивәтти» — ибраний тилида «У оқлирини етип, уларни тарқитивәтти». 17-айәтни көрүң. □ 17:25 «Пәрвәрдигар һәққанийлиғимға қарап, көз алдидики қолумниң һалаллиғиға қарап, қилғанлиримни қайтурди» — шүбһисизки, мошу 19-24-айәтләрдә Мәсиһниң пак-ғубарсизлиги, гунаһсизлиги бешәрәт қилиниду. Давут өзи тоғрилик бу сөзләрни һәргиз дейләмәйтти. Мәсилән, 25-күй, 7-айәт вә 51-күйни көрүң.

- 27 Сап дилликларга Өзүңни сап диллик көрситисән;
Тәтүрләргә Өзүңни тәтүр көрситисән;
- 28 Чүнки ажиз мөмин хәлиқни қутқузғучи Өзүңдурсән;
Бирақ тәкәббур көзләрни шәрмәндә қилисән;
- 29 Чириғимни жулалик қилған Сәндурсән;
Пәрвәрдигар Худайим мени басқан қараңғулукни нурландуриду;
- 30 Чүнки Сән арқилиқ дүшмән қошуни арисидин жүгүрүп өттүм;
Сән Худайим арқилиқ мән сепилдин атлап өттүм.□
- 31 Тәңрим — Униң йоли мукәммәлдур;
Пәрвәрдигарниң сөзи синап испатланғандур;
У Өзигә таянғанларниң һәммисигә қалқандур.
- 32 Чүнки Пәрвәрдигардин башқа йәнә ким илаһтур?
Бизниң Худайимиздин башқа кимму қорам таштур?
- 33 Йәни белимни күч-қувәт билән ориғучи Тәңри,
Йолумни түптүз, мукәммәл қилғучи Тәңриду;
- 34 У мениң путлиримни кейкиниңкидәк учқур қилиду,
Шуниң билән мени егиз жайлиримда турғузиду;
- 35 Қоллиримни уруш қилишқа үгитиду,
Шуңлашқа биләклирим мис каманни керәләйду;
- 36 Сән маңа нижатлиғиң болған қалқанни ата қилдиң,
Нениң оң қолуң мени йөлиди;
Сениң мулайим кәмтәрлиғиң мени улук қилди.
- 37 Сән қәдәмлирим астидики жайни кәң қилдиң,
Мениң путлирим тейилип кәтмиди.
- 38 Мән дүшмәнлиримни қоғлап йәттим;
Улар һалак болмиғичә һеч янмидим.
- 39 Қайтидин орнидин туралмас қилип уларни янживәттим,
Улар путлирим астида жиқилди.
- 40 Сән жәң қилишқа күч билән белимни бағлидиң;
Сән маңа һужум қилғанларни путум астида егилдүрдүң;
- 41 Дүшмәнлиримни көз алдимда арқисига яндуруп қачқуздуң,
Шуниң билән маңа өчмәнләрни йоқаттим.
- 42 Улар пәрәд көтәрди, бирақ қутқузидиған һеч ким йоқ еди;
Һәтта Пәрвәрдигарға нида қилди, Уму уларға жавап бәрмиди.
- 43 Мән уларға соққа берип, шамал учурған топидәк қиливәттим;
Кочидики патқақтәк, уларни төкүвәттим.
- 44 Сән мени хәлиқниң низалиридин қутқузғансән;
Сән мени әлләрниң беши қилғансән;
Маңа ят болған бир хәлиқ хизмитимдә болмақта.□
- 45 Сөзүмни аңлапла улар маңа итаәт қилиду;
Ят әлдикиләр маңа бичариләрчә тәслим болиду;
- 46 Ят әлдикиләр чүшкүнлишип кетиду;
Улар өз истиһкамлиридин титригән һалда чиқип келиду;
- 47 Пәрвәрдигар һаяттур!
Мениң Қорам Тешим мубарәкләнсун!
Нижатлиғим болған Худа һәммидин алийду, дәп мәдһийиләнсун!
- 48 У, мән үчүн толук қисас алғучи Тәңри,

□ 17:30 «Сән арқилиқ дүшмән қошуни арисидин жүгүрүп өттүм» — «жүгүрүп өттүм» дегән сөزلәр «бөсүп өттүм» дегән мәнини өз ичигә алиду. □ 17:44 «Сән мени хәлиқниң низалиридин қутқузғансән» — шүбһисизки, мошу бешәрәттә ейтилған «хәлиқ» Давут падишаниң өз қовми болған Йәһудий хәлқини көрситиду.

Хәликләрни маңа бойсундурған Худадур;
 49 У мени дүшмәнлиримдин қутқузған;
 Бәрһәк, Сән мени маңа һужум қилғанлардин жуқури көтәрдин;
 Зораван адәмдин Сән мени қутулдурдуң.
 50 Шуниң үчүн мән әлләр арисидә Саңа рәхмәт ейтимән, и Пәрвәрдиғар;
 Намиңни улуқлап қуйләрни ейтимән;
 51 *Пәрвәрдиғар* Өзи тиклигән падишаға зор нусрәтләрни бегишлайду;
 Өзи мәсиһ қилғиниға,
 Йәни Давутқа һәм униң нәслигә мәңгүгә өзгәрмәс муһәббитини көрситиду. □

18

18-күй *** Аләм һәм Тәврат Худаниң шәривидур!

1-2 Давут язған күй: —

Әршләр Тәңриниң улуқлуғини жакалайду,
 Асман гүмбизи Униң қоли ясиғанлирини намайән қилиду;
 3 Уларниң сөзлири күн-күнләр дәриядәк еқиватиду;
 Кечә-кечиләп улар билимни аян қиливатиду. □
 4 Тилсиз һәм авазсиз болсиму, уларниң садаси аләмгә аңланмақта. □
 5 Уларниң өлчәм таниси йәр йүзидә тартилмақта;
 Уларниң сөзлири аләмниң четигичә йәтмәктә.
 Уларниң ичидә Худа қуяш үчүн чедир тиккән, □ ■
 6 *Қуяш* һужрисидин тойға чиққан жигиттәк чиқиду,
 Бәйгигә чүшидиған палвандәк шатлиниду; ■
 7 Асманларниң бир четидин өрләйду,
 Жаһанниң у четигичә чөргиләйду,
 Униң һараритидин һеч қандақ мәхлуқат йошуруналмайду.
 8 Пәрвәрдиғарниң тәврат-қануни мукәммәлдур,
 У инсан вужудини йеңилайду;
 Пәрвәрдиғар бәргән һөкүм-гувалар муқим-ишәшлик,
 У наданларни дана қилиду. □ ■
 9 Пәрвәрдиғарниң көрсәтмилири дурус,
 У қәлбни шатландуриду;
 Пәрвәрдиғарниң пәрманлири йоруқлуқтур,

□ **17:51** «Өзи мәсиһ қилғиниға, йәни Давутқа һәм униң нәслигә...» — «Мәсиһ қилғини» йәни «Мәсиһ» тоғрилиқ 2-күйдик изаһатларни көрүң. □ **18:3** «Уларниң сөзлири күн-күнләр дәриядәк еқиватиду» — «улар» әршләр вә асман гүмбизини көрситиду. «Уларниң сөзлири күн-күнләр дәриядәк еқиватиду; кечә-кечиләп улар билимни аян қиливатиду» — айтәниң башқа бир хил тәржимиси «Күн башқа бир күнгә гәплирини төкиду, кечә башқа бир кечигә сөз қилмақта». □ **18:4** «Тилсиз һәм авазсиз болсиму, уларниң садаси аләмгә аңланмақта» — башқа бир хил тәржимиси «Аләмдә һәр қандақ бир тил уларниң садасини аңлап чүшинәләйду». □ **18:5** «Уларниң өлчәм таниси йәр йүзидә тартилмақта» — бу «өлчәм таниси» бәлким инсанниң тәсәввур-ойлирини өлчигүчи болуши мүмкин. ■ **18:5** Рим. 10:18 ■ **18:6** Топ. 1:5 □ **18:8** «Пәрвәрдиғарниң тәврат-қануни мукәммәлдур» — «Тәврат-қанун» тооғрулуқ: «Тәврат» (тораһ) ибраний тили болуп, мошу йәрдә «қанун, тәлим, йөйлөрүк» дегән мәнидә ишлитилиду. «Тәврат қануни» дегән ибарә адәттә Муса пәйғәмбәр арқилиқ кәлтүрүлгән Тәвраттиқи «Яритилиш», «Мисирдин чиқиш», «Лавийлар» «Чөл-Баявандики сәпәр» һәм «Қанун шәрһи» дегән алдинқи бәш қисимниң қанун-пәрманлиқ мәзмунини көрситиду. ■ **18:8** 2Сам. 22:31; Зәб. 17:31

У көзләрни нурландуриду.□

¹⁰ Пәрвәрдигардин әйминиш пак иштур, у мәңгү давамлишиду;
Пәрвәрдигарниң һөкүмлири һәқтур,
Һәр бири тамамән һәққанийәттур.

¹¹ Улар алтундин, бәрһәқ көп сап алтундин қиммәтликтур;
Һәсәлдин, һәсәл жәвһиридин шериндур;■

¹² Улар билән қулуң ойғитилиду;
Инсан уларға рияйә қилишта чиң турса чоң мукапат бардур.

¹³ Ким өз хаталиқлирини билип йетәлисун?
Мени билип-билмәй қилған гуналимимдин сақит қилғайсән;

¹⁴ Өз кул-чакариңни башбаштақ гуналардин тартқайсән;
Бу гуналарни маңа ғожайин қилдурмиғайсән;

Шуниң билән мән қусурсиз болиман,
Еғир гунадин халий болғайман.

¹⁵ И Пәрвәрдигар, мениң Қорам Тешим вә һәмжәмәт-Нижаткарим,
Ағзимдики сөзләр, қәлбимдики ойлинишлар нәзираңдә мәқбул болғай!□

19

19-күй *** Исраил халқи Худа Мәсиһ қилған падишаниң ғәлибиси үчүн дуа қилиду

¹⁻² Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп оқулсун дәп, Давут язған күй: —

Қулпәтлик күндә Пәрвәрдигар саңа ижабәт қилғай!
Якупниң Худасиниң нами сени егиздә аман сақлиғай!□

³ Өз муқәддәс жайидин саңа мәдәт әвәткәй,
Зиондин саңа күч-қувәт бәргәй;

⁴ Барлиқ «ашлиқ һәдийә»лириңни яд қилғай,
Көйдүрмә қурбанлиғиңни қобул қилғай!
Сelah!

⁵ Көңлүңдики тәшналиқларни саңа ата қилғай,
Көңлүңгә пүккән барлиқ арзулириңни әмәлгә ашурғай.

⁶ Бизләр ғәлибәңни тәбрикләп тәнтәнә қилимиз,
Худайимизниң намида туғлиримизни тикләймиз;
Пәрвәрдигар барлиқ тәләплириңни әмәлгә ашурғай!

⁷ Һазир билдимки, Пәрвәрдигар Өзи мәсиһ қилғинини қутқузиду;

□ **18:9** «Пәрвәрдигарниң пәрманлири йоруқлуқтур» — яки «Пәрвәрдигарниң пәрманлири рошәндур» яки «Пәрвәрдигарниң пәрманлири пактур». ■ **18:11** Зәб. 118:72,103,127; Пәнд. 8:11 □ **18:15**

«И Пәрвәрдигар, мениң Қорам Тешим вә һәмжәмәт-Нижаткарим» — «Һәмжәмәт-Нижаткар» яки «Һәмжәмәт-қутқузғучи» тоғрилиқ; — Ибраний тилида «гоел» дегән бу сөзниң алаһидә мәнаси бар. Бириси кәмбәғәл болуп, өзини қуллуққа сетивәткән болса яки башқа қийин әһвалға учрап мал-мүлүгини сатқан болса, Муса пәйғәмбәр тапшурувалған қанунға асасән, мошу кишиниң өзиниң йеқин уруқ-туққандлири, һәмжәмәтлири бу кишини һөрлүккә чиқрип қутқузуш һоқуқи бар еди. Демәк, «Һәмжәмәт-қутқузғучи» өз қериндишини һәр қилмақчи болса, уни қутқузалайтти. һоқуқни ишлитиш «Һәмжәмәт-қутқузғучи»ниң өз ихтиярлиғи билән болатти, әлвәттә. Бириси өз уруқ-туққаниға «Һәмжәмәт-қутқузғучи» болуп уни қутқузмақчи болса, һеч ким уни тосалмайтти. Шуңа пәйғәмбәрләр Худаниң қутқузғучи экәнлигини баян қилиш үчүн пат-пат дәл мошу сөзни ишлитиду. Демәк, Худа Өз бәндисигә яки халқиғә «Һәмжәмәт»лик қилип, уларниң «гоели», йәни «Һәмжәмәт-қутқузғучи»си болиду. Униң Өз халқини қутқузуши Өз ихтиярлиғи билән, әлвәттә! □ **19:1-2** «Якупниң Худасиниң нами сени егиздә аман сақлиғай!» — «Якупниң Худаси» дегән мошу ибаридә «Якуп» һәм һәзрити Якупниң өзини һәмдә униңдин чиққан Исраил халқиниму көрситиду.

Муқәддәс әршлиридин униңға қудрәтлик қутқузғучи қолини узартип жавап бериду. □

⁸ Бәзиләр жәң һарвулириға,

Бәзиләр атларға тайиниду;

Бирақ биз болсақ Пәрвәрдиғар Худайимизниң намини яд етимиз;

⁹ Улар тизи пүқлинип жиқилди;

Бирақ биз болсақ, қәддимизни руслап тик туримиз.

¹⁰ И Пәрвәрдиғар, падишаға ғәлибә бәргәйсән;

Нида қилғинимизда бизгә ижабәт қилғайсән! □

20

20-күй *** Худа тиклигән падиша тоғрилиқ бир күй

1-2 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп оқулсун дәп, Давут язған күй: —

Падиша қудритиңдин шатлиниду, и Пәрвәрдиғар;

Ғәлибә-нижатлиғиңдин у нәқәдәр хурсән болиду!

³ Сән униң көңүл тилигини униңға ата қилдиң,

Ләвлриниң тәливини рәт қилған әмәссән.

Селәһ!

⁴ Чүнки Сән есил бәрикәтләр билән уни қарши алдиң;

Униң бешиға сап алтун таж кийдүрдүң.

⁵ У Сәндин өмүр тилисә, Сән униңға бәрдиң,

Йәни узун күнләрни, таки әбдил-әбәткичә бәрдиң.

⁶ У Сәниң бәргән ғәлибә-нижатлиғиңдин зор шәрәп қучти;

Сән униңға иззәт-һәйвәт һәм шану-шәвкәт қондурдуң.

⁷ Сән униң өзини мәңгүлүк бәрикәтләр қилдиң;

Дидариңниң шатлиғи билән уни зор хурсән қилдиң; □

⁸ Чүнки падиша Пәрвәрдиғарға тайиниду;

Һәммидин Алий Болғучиниң өзгәрмәс муһәббити билән у һеч тәврәнмәйду.

⁹ Сәниң қолуң барлиқ дүшмәнлириңни тепип, ашкарә қилиду;

Оң қолуң Саңа өчмәнлик қилғанларни тепип ашкарә қилиду; □

¹⁰ Сәниң дидариң көрүнгән күндә, уларни ялқунлуқ хумданға салғандәк көйдүрисән;

Пәрвәрдиғар дәрғәзәп билән уларни жутуветиду;

От уларни көйдүрүп түгитиду.

¹¹ Уларниң тухумини жаһандин,

□ **19:7** «Пәрвәрдиғар Өзи мәсиһ қилғини» — йәни Исраилниң падишаси; мошу йәрдә Давутни көрситиду. Бирақ шүбһисизки, бу күй бир бешарәт болуп, кәлгүсидики Қутқузғучи-Мәсиһниму көрситиду. 2-күйдики изаһатларни вә «Тәбирләр»ниму көрүң. □ **19:10** «И Пәрвәрдиғар, падишаға ғәлибә бәргәйсән; нида қилғинимизда бизгә ижабәт қилғайсән!» — башқа бир хил тәржимиси:

— «И Пәрвәрдиғар, ғәлибәгә ериштүргәйсән! Биз нида қилған күндә Падиша бизгә жавап бәргәй!»

□ **20:7** «Сән униң өзини мәңгүлүк бәрикәтләр қилдиң» — бу сөз бәлким Давутниң әвлади болған, кәлгүсидики Қутқузғучи-Мәсиһниң Худаниң Ибраһимға бәргән әң улук вәдәсини әмәлгә ашуридиғанлиғини көрситиши мүмкин. Шу вәдә: «Сән өзүң башқиларға бәхит-бәрикәт болисән ... Сән арқилиқ йәр йүзидики барлиқ аилә вә қәбиләләргә бәхит-бәрикәт ата қилиниду» дейилиду («Яр.» 12:1-3дә хатириләнгән). Башқа бир хил тәржимиси: «Сән униңға мәңгүлүк бәрикәтләрни бекиттиң». □ **20:9**

«Сәниң қолуң барлиқ дүшмәнлириңни тепип, ... Оң қолуң Саңа өчмәнлик қилғанларни тепип ашкарә қилиду...» — 8-айәттин башлап, бешарәтлик сөzlәр беvasитә падишаға ейтлilан болса керәк. Рошәнки, бу айәтләр падиша Давутниң әвлади болған, кәлгүсидики Қутқузғучи-Мәсиһни көрситиду.

Нәсиллирини кишилик дунядин қуритисән;

¹² Чүнки улар Саңа яманлиқ қилишқа урунди;
Улар рәзил бир нәйрәңни ойлап чиққини билән,
Амма ғәлибә қилалмиди.

¹³ Чүнки Сән уларни кәйнигә бурулушқа мәжбур қилдиң;
Сән уларниң йүзигә қарап оқяйиңни чәнләйсән.

¹⁴ И Пәрвәрдигар, Өз күчүң билән улуклуғуңни намайән қилғайсән;
Шуниң билән биз нахша ейтип қудритиңни мәдһийиләймиз.

21

21-күй **** Әң еғир азап-оқубәттә қилған дуа **** Бешарәтлик күй **** 1-айәттики изаһатни көрүң

1-2 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп, «Айжәләт-хашшаһар» (таң сәһәрдә кәлгән мәдәт) дегән аһаңда оқулсун дәп, Давут язған күй: —

«Аһ Илаһим, Илаһим, немишкә мәндин ваз кәчтиң?

Сән немишкә мени қутқузуштин шунчә жирақсән?

Немишкә қаттиқ пәрәддиримдин шунчә жирақ турисән, □ ■

³ Худайим, күндүздә нида қилдим, лекин Сән һеч җавап қилмайсән;
Кечидиму мән шундақ пәрәд қилиштин арам алалмаймән. □ ■

⁴ Бирақ и Исраилниң мәдһийилирини өз маканиң қилғучи,
Сән дегән пак-муқәддәстурсән!

⁵ Ата-бовилиримиз сени таянчи қилған,
Улар саңа таянған, сән уларни қутқузған.

⁶ Улар Саңа нида қилишлири билән қутулған;
Саңа тайиниш билән уларниң үмүти һеч йәрдә қалған әмәс. ■

⁷ Бирақ мән болсам адәм әмәс, бир курутмән,
Инсан тәрипидин *төһмәт билән* рәсвайиаләм қилинғанмән,
Халайиқ тәрипидин кәмситилгәнмән. □ ■

⁸ Мени көргәнләрниң һәммиси мазақ қилип күлиду,
Башлирини силкишип ағзилирини пүрүштүрүп: ■

⁹ «У Пәрвәрдигарға өзини тапшурған әмәсму?!

Әнди Пәрвәрдигар уни қутқузсун!

Пәрвәрдигар униңдин хурсән болса әгәр,
Уни қутулдурсун!» — дейишиду. ■

□ **21:1-2 «Изаһат»** — Давут пәйғәмбәр һаятида нурғун азап-оқубәтләрни тартқан болсиму, лекин у бу күйдә ейтилған шунчивала еғир азап-оқубәтләрни тартқан әмәс. Шуңа шүбһисизки, Давут өзидин кейинки бирисиниң тартидиған азаплирини көрсәткән болса керәк. Оқурманләр бу азапларниң кимгә қаритилғанлиги тоғрилиқ өзлири хуласигә кәлсун. **«айжәләт-хашшаһар» (таң сәһәрдә кәлгән мәдәт)** — бәзи алимлар: «Таң сәһәрдики чиши җарән» дәп тәрҗимә қилиду. Бу бәлким күйниң темисиниң һәм униң аһаниңиң нами болса керәк. ■ **21:1-2** Мат. 27:46; Мар. 15:34 □ **21:3 «Кечидиму мән шундақ пәрәд қилиштин арам алалмаймән»** — яки «кечидиму мән пәрәд қилсам, бирақ арам тапмаймән» ■ **21:3** Мат. 27:45 ■ **21:6** Зәб. 24:2-3; 30:1-3; Йәш. 49:23; Рим. 9:33 □ **21:7 «мән болсам адәм әмәс, бир курутмән»** — ибраний тилида «курут» «коккус иликус» (қизил курут) дегән курутни көрситиду. Бу хил курутниң чиши тухумлиғанда өзини дәрәққә чаплаштуруп, салған тухумлирини өз бәдини билән қоғдайду. Шундақ қилип у өлгичә чаплашқан йәрдин мидирлимай туриду. Өлүши билән униңдин қип-қизил бир суюқлуқ чиқип, һәммә әтрапини қизил қилиду. Адәмләр бу қизил суюқлуқни боқ үчүн ишлитиду. Бу ишлар Мәсиһ Әйсаниң кресткә миқлинишиға бешарәт болмамду? ■ **21:7** Йәш. 41:14 ■ **21:8** Мат. 27:39 ■ **21:9** Мат. 27:43

- 10 Бирақ мени апамниң қосигидин чиқарғучи өзүңдүрсән;
 һәтта әмчәктики вақтимдиму мени өзүңгә таяндурғансән;
 11 Туғулғинимдин тартипла, мән өзүмни қойнуңға ташлиғанмән;
 Анамниң балиятқусидики вақтимдила, Сән мениң Тәңрим болуп кәлгәнсән.
 12 Мәндин жирақлашма;
 Чүнки риязәт мени қистап кәлди;
 Маңа ярдәмдә болғучи йоқтур.
 13 Нурғун буқилар мени қоршивалди;
 Башанниң күчлүк буқилири мени оривалди;□
 14 Улар адәмни титма қилғучи һөкирәватқан ширдәк,
 Ағзилирни чоң ечип маңа тикилип туриду.
 15 Мән төкүлгән судәк болдум,
 һәммә сүйәклирим изидин чиқип кәтти;
 Жүригим момдәк ерип кәтти,
 Ич-бағримда зәиплишип ерип кәтти.
 16 Қағжирап кәткән сапал парчисидәк мағдурум қалмиди,
 Тилим таңдийимға чаплишип кәтти,
 Сән *Пәрвәрдиғар* мени өлүмниң топа-чаңлириға қойғансән.■
 17 Ғалжир иштлар маңа олашти,
 Бир топ рәзилләр мени қистап келип,
 Мениң қолум вә путумни санжип тәшти.■
 18 Сүйәклиримниң һәммисини саналаймән,
Устиханлирим маңа тикилип қарап турғандәк қилиду.
 19 Улар кийимлиримни өз арасида үләштүрүватиду,
 Кеңлигимгә еришиш үчүн чәк ташлишиватиду.□ ■
 20 Бирақ, и Пәрвәрдиғар, мәндин жирақлашма!
 И Күч-Қудритим болғучим, ярдәмгә тез кәлгәйсән!
 21 Женимни қиличтин қутқузғин,
 Мениң ялғуз женимни иштниң чаңгилидин қутулдурғин.□
 22 Мени ширниң ағзидин қутқузғин;
 Шундақ, Сән илтиҗалиримни иҗабәт қилип явайи калиларниң мүңгүзлиридин
 қутқузғансән!□
 23 Мән Сениң намиңни қериндашлиримға елан қилимән;
 Чоң жамаәт ичидә туруп Саңа болған мәдһийилиримни җакалаймән;■
 24 Пәрвәрдиғардин әймәнгүчиләр, Уни мәдһийиләңлар!
 Якупниң барлиқ нәсиллири, Униңға шан-шәрәп кәлтүрүңлар!
 Израилниң пүтүн әвлатлири, Униңдин әйминиңлар.□
 25 Чүнки У езилгүчиниң әшу харлинишлирини нәзиридин сақит қилған әмәс,
 Яки Униңдин һеч йиргәнгән әмәс;
 Униңдин Өз висалини һеч йошурған әмәс;

□ **21:13** «Башанниң күчлүк буқилири мени оривалди» — Пәләстинниң Башан районидики буқилар йоған, күчлүк еди. Бу йәрдә яман адәмләр һәм уларниң кәйнидә турған яман жин-роһларни көрсәтсә керәк. ■ **21:16** Юһ. 19:28 ■ **21:17** Мат. 27:35; Мар. 15:24; Луқа 23:33; Юһ. 19:23,37; 20:25
 □ **21:19** «Кеңлигимгә еришиш үчүн чәк ташлишиватиду» — яки «Чәпинимға еришиш үчүн чәк ташлишиватиду». ■ **21:19** Луқа 23:34; Юһ. 19:24 □ **21:21** «Мениң ялғуз женим» — яки «Мениң кичик женим» яки «Мениң қиммәтлик женим». Сөзлигүчи еғир ялғузлук һес қиливатқан болса керәк.
 □ **21:22** «...илтиҗалиримни иҗабәт қилип явайи калиларниң мүңгүзлиридин қутқузғансән!» — «явайи кала» һазир нәсли қуруған. Улар әсли интайин күчлүк, адәттики калидин икки һәссә чоң еди. Мошу йәрдә «явайи калилар» әшәддий рәзил адәмләргә яки жин-шәйтанларға символ болиду. ■ **21:23** Ибр. 2:12 □ **21:24** «Якупниң барлиқ нәсиллири» — Израил хәлқи, әлвәтгә. ■ **Израилниң әвлатлири** — Худа Якупниң исмини «Израил»ға өзгәрткән, шуниң билән у «Израил қовминиң әждати» болған.

Бәлки У илтиҗа қилип авазини кәтәргинидә,
Униңға кулақ селип аңлиған.

²⁶ Чоң җамаат ичидә маңа окулған мәдһийиләр Өзүңдндур,
Худадин әймәнгүчиләрниң алдида ичкән қәсәмлиримни ишқа ашурумән; □ ■

²⁷ Аҗиз мөминләр қосиги тойғичә тамақлиниду;
Пәрвәрдигарни издигәнләр Уни мәдһийәләйду;

Силәрниң қәлбиңлар мәңгү яшнайду! □ ■

²⁸ Зиминниң әң четидикиларму бу ишни қәлбидә тутуп , товва қилип
Пәрвәрдигарниң алдиға келиду;

Әл-милләтләрниң барлиқ җәмәтлири алдиңда ибадәт қилиду; ■

²⁹ Чүнки падишалиқ Пәрвәрдигарғила төвәдур;

У әл-милләтләр арасида һөкүм сүргүчидур.

³⁰ Җаһандики байларму Униң алдидин йәп-ичип, ибадәт қилиду;

Тупраққа кирәй дәп қалғанларму, һәтта өз җенини сақлалмайдиғанларму
Униңға сәждә қилиду; □

³¹ Кәлгүсидики бир әвлат Униң хизмитидә болиду;

Бу әвлат Рәб үчүн Өз пәрзәнтлири һесаплиниду. ■

³² Кейин улар келип, шу чағда туғулидиған бир қовмға Униң һәққанийлиғини
җакалап шунни елан қилидуки,

«У буни әмәлгә ашурди!» ■

22

22-күй *** Пәрвәрдигар мени баққучи падицимдур! *** 1-әйттики изаһатни көрүң

¹ Давут язған күй: —

Пәрвәрдигар мени баққучи Падицимдур,

Муһтаж әмәсмән һеч нәрсигә; □ ■

² У мени юмран чөпләрдә ятқузуп дәм алдуар;

Тинич ақидиған суларни бойлитип бақиду;

³ У вужудумни йеңилайду;

У һәққанийлиқ йолида Өз нами үчүн йетәкләйду; □

□ **21:26** «Чоң җамаат ичидә маңа окулған мәдһийиләр Өзүңдндур» — башқа икки хил
тәрҗимиси «Чоң җамаәттә мениң мәдһийилиримниң темиси Сәндин чиққандур...» яки «Чоң җамаәттә
мениң Саңа мәдһийиләрни оқушқа муәссәр болғанлиғим Сәндин чиққандур...». ■ **21:26** Зәб. 17:50;

34:18; 51:11; 110:1 □ **21:27** «Аҗиз мөминләр қосиги тойғичә тамақлиниду» — «тамақлиниду» дегән
бу сөз мошу йәрдә һейт қурбанлиқлиридин яки «тәшәккүр қурбанлиқлири» («рәхмәт қурбалиқлири»)дин
тамақлинишни көрситиши мүмкин. ■ **21:27** Қан. 4:29; Зәб. 68:33; 149:4; Йәш. 25:6; Зәф. 2:2; Юһ.

11:26 ■ **21:28** Зәб. 2:8; 71:10-11; 85:9 □ **21:30** «Җаһандики байларму ...» — ибраний
тилида «Җаһандики семизләрму...» — көчмә мәнаси «байлар» болуши мүмкин. «тупраққа кирәй дәп
қалғанларму, һәтта өз җенини сақлалмайдиғанларму Униңға сәждә қилиду» — демәк, һәм байлар һәм

мискинләр (күйдә бешарәт берилгән ишлар түпәйлидин) Худаға ибадәт қилиду. ■ **21:31** Йәш. 53:8,10;
Йәш. 8:18; Зәб. 88:30; Мат. 1:1; Юһ 12:24; Рим. 5:18, 19; 1Пет. 2:9 ■ **21:32** Зәб. 51:11; 101:19; Луқа

24:46, 47; Рим. 3:22-25 □ **22:1** «Бу улук күй тоғрилиқ изаһат» — Пәләстиндики қойлар билән
падициниң мунасивити наһайити йеқин. У улар билән кечә-күндүз биллә болиду, уларға исим
қойиду. Йеңи айлаққа көчкәндә, падици қойларниң бешида меңип, уларни чақирип йетәкләйду; уларниң

беши тикәнликтә ярилинип қалса, падици май билән сүрүп «мәсиһ қилиду»; бәзи падицилар һәтта амрақ
қойлириға алаһидә қәдәттин шарап ичуриду. ■ **22:1** Йәш. 40:11; Йәр. 23:4; әз. 34:23; Юһ. 10:11; 1Пет.

2:25; Вәһ. 7:17 □ **22:3** «У вужудумни йеңилайду» — «йеңилайду» ибраний тилида бу сөз «товига
қайтуриду» яки «товва қилдуриду» дегән мәнини өз ичигә алиду.

⁴ Һәтта мән өлүм сайиси болған җилғидин өтсәмму,

Һеч яманлиқтин қорқмаймән;

Чүнки Сән мән билән биллидурсән;

Сениң һасаң һәм тайиғиң маңа тәсәллидур. ■

⁵ Мени хар қилғучиларниң көз алдида маңа кәң дәстихан салисән;

Мениң бешимини май билән мәсиһ қилисән;

Қәдәһим ташиду;

⁶ Бәрһәк, барлиқ күнлиримдә яхшилиқ вә өзгәрмәс шәпкәт маңа әгишип һәмраһ болиду;

Мәңгүдин-мәңгүгә Пәрвәрдигарниң дәрғаһида яшаймән! □

23

23-күй *** Пәрвәрдигарниң ғәлибиси

¹ Давут язған күй: —

Пәрвәрдигарға мәнсуптур, җаһан вә униңға толған һәммә мәвжудатлар;

Униңға тәәллуқтур йәр йүзи вә униңда туриватқанларму; ■

² Чүнки җаһанниң улини чоңқур деңизлар үстигә орунлаштуруп,

Йәрни сулар үстигә орнатқан Удур.

³ Пәрвәрдигарниң теғиға ким чиқалайду?

Униң муқәддәс җайиға ким кирип туралайду? ■

⁴ — Қоллири гунадин пакиз, дили сап,

Қуруқ нәрсиләргә тәлмүрүп қаримиған,

Йлған қәсәм қилмиған киши кирәләйду. □

⁵ Бундақ киши болса Пәрвәрдигардин бәхитни,

Өз ниҗатлиғи болғучи Худадин һәққанийлиқни тапшурувалиду вә уни көтирип жүриду; □

⁶ Бу дәвир Уни издигүчи дәвирдур,

Йәни Сениң дидариңни издигүчиләр, и Яқупниң Худаси!

Селәһ! □

⁷ И қовуқлар, бешиңларни көтириңлар!

Кәң ечилиңлар!

И мәңгүлүк ишикләр, көтирилиңлар!

Шуниң билән шан-шәрәп егиси Падиша кириду! □

⁸ Шан-шәрәп егиси Падиша дегән ким?

У Пәрвәрдигардур, у күчлүк вә қудрәтликтур!

Пәрвәрдигар, җәң мәйданида қудрәтликтур!

⁹ И қовуқлар, бешиңларни көтириңлар!

■ **22:4** Зәб. 3:7; 117:6 □ **22:6** «барлиқ күнлиримдә яхшилиқ вә өзгәрмәс шәпкәт маңа әгишип һәмраһ болиду» — яки «барлиқ күнлиримдә маңа әгишип һәмраһ болған өзгәрмәс шәпкәт немидигән яхши!». «мәңгүдин-мәңгүгә Пәрвәрдигарниң дәрғаһида яшаймән!» — «Пәрвәрдигарниң дәрғаһи» ибраний тилида «Пәрвәрдигарниң өйидә». Давут бу күйни язғанда Йерусалимдики муқәддәс ибадәтхана теһи мәвжут эмәс еди. ■ **23:1** Мис. 19:5; Қан. 10:14; Аюп 41:3; Зәб. 49:12; 1Кор. 10:26,28 ■ **23:3** Зәб. 14:1; Йәш. 33:14,15 □ **23:4** «Қуруқ нәрсиләргә тәлмүрүп қаримиған» — «қуруқ нәрсиләр» бутларни көрситиду. □ **23:5** «... тапшурувалиду вә уни көтириду» — бу икки пейл ибраний тилида бирла пейл билән ипадилиниду. □ **23:6** «...Йәни Сениң дидариңни издигүчиләр, и Яқупниң Худаси!» — йәнә бир хил тәрҗимиси «Йәни Сениң дидариңни издигүчиләр болған Яқуптин ибарәттур». □ **23:7** «И қовуқлар, бешиңларни көтириңлар! Кәң ечилиңлар! И мәңгүлүк ишикләр, көтирилиңлар!» — қедимки заманларда қовуқлар ечилғанда жуқуридин көтириләтти.

Кәң ечилицлар!

И мәңгүлүк ишикләр, бешиңларни көтириңлар!

Шуниң билән шан-шәрәп егиси Падиша кириду!

¹⁰ Шан-шәрәп егиси Падиша дегән ким?

Самавий қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар болса, шан-шәрәп егиси Падишаһтур!

Селәһ!

24

24-күй *** Йетәкләш вә башпанаһ болуш һәққидә дуа *** 1-айәттики изаһатни көрүң

¹ Давут язған күй.

Пәрвәрдигар, женим Саңа тәлмүрүп қарайду;□

² Саңа тайинимән, и Худайим;

Мени йәргә қаритип хижаләттә қалдурмиғайсән;

Вә яки дүшмәнлиримни үстүмдин ғалип қилип шатландурмиғайсән;■

³ Бәрһәқ, Сени күткүчиләрдин һеч қайсиси шәрмәндә болмас;

Бирақ һеч бир сәвәпсиз хаинлиқ қилғучилар шәрмәндә болиду.■

⁴ Мени Сениң излириңни билидиған қилғайсән, и Пәрвәрдигар;

Йоллириңни маңа үгитип қойғайсән.■

⁵ Мени һәқиқитиңдә маңдуруп, маңа үгәткәйсән;

Чүнки өзүң мениң нижатлиғим болған Худайимдурсән;

Мән күн бойи Саңа қарап тәлмүримән;

⁶ Өз рәһимдиллиқлириңни, өзгәрмәс меһирлириңни ядиңға кәлтүргәйсән, и Пәрвәрдигар!

Чүнки улар әзәлдин тартип бар болуп кәлгәндур;■

⁷ Мениң яшлиғимдики гуналимни,

Шундақла итаәтсизлиқлиримни есиңгә кәлтүрмиғәйсән;

Өзгәрмәс муһәббетиң, меһриванлиғиң билән, мени есиңгә кәлтүргәйсән, и Пәрвәрдигар;

⁸ Пәрвәрдигар меһриван вә дурустур;

Шуңа У гунакарларни дурус йолға салиду.

⁹ Мөминләрни яхши-яманни пәриқ етишкә У йетәкләйду;

Мөминләргә Өз йолини үгитиду.

¹⁰ Униң әһдисе вә һөкүм-гувалирини тутқанларниң һәммисигә нисбәтән,

Пәрвәрдигарниң барлиқ йоллири өзгәрмәс муһәббәт вә һәқиқәттур.

¹¹ Өз намиң үчүн, и Пәрвәрдигар,

Қәбиһлигим интайин еғир болсиму,

Сән уни кәчүривәткәнсән.

¹² Кимки Пәрвәрдигардин әймәнсә,

Худа Өзи таллиған йолда униңға һәқиқәтти үгитиду;

¹³ Униң жени азатә-яхшилиқта яшайду,

Униң нәсли йәр йүзигә мирас болиду.

□ **24:1** «25-күй тоғрилиқ изаһат» — 25-күй «елипбә тәртивилик» бир күй. Күйдә 22 айәт болуп, ибраний тилида алаһидә шәкилгә егә. Ибраний йезиғида 22 һәрип бар. Күйдики 22 айәтниң һәр бири ибраний елипбә тәртивигә асасән йеңи һәрип билән башлиниду (мәсилән, уйғур тилида һәрипләр а-, ә-, б- тәртивидә башланғанға охшаш). Биз бундақ күйләрни «елипбә тәртивилик күй» дәп атаймиз. ■ **24:2** Зәб. 21:5-6; 30:1-3; 33:6 ■ **24:3** Йәш. 28:16; Рим. 10:11 ■ **24:4** Зәб. 26:11; 85:11; 118:33 ■ **24:6** Зәб. 102:17; 105:1; 106:1; 116:2; 135; Йәр. 33:11

- 14 Пәрвәрдигар Өзидин әйминидиганлар билән сирдаштур;
У уларға Өз әһдисини көрситип бериду.
- 15 Мениң көзлирим һемишә Пәрвәрдигарға тикилип қарайду;
Чүнки У путлиримни тордин чиқириветиду.
- 16 Маңа қарап мөһри-шәпқәт көрсәткәйсән;
Чүнки мән герибанә, дәрәмәндурмән.
- 17 Көңлүмниң азарлири көпийип кәтти;
Мени басқан қисмақлардин чиқарғайсән.
- 18 Дәрдлиримни, азаплиримни нәзириңгә алғин,
Барлиқ гуналимни көчүргәйсән!
- 19 Мениң дүшмәнлиримни нәзириңгә алғин,
Чүнки улар көптүр;
Улар маңа чоңқур өчмәнлик билән нәпрәтлиниду.
- 20 Женимни сақлиғайсән, мени қутқузғайсән;
Мени шәрмәндиликтә қалдурмиғайсән;
Чүнки мән Сени башпанәһим қилдим.
- 21 Көңүл саплиғи вә дуруслуқ мени қоғдиғай;
Чүнки мән Саңа үмүт бағлап күтүватимән. □
- 22 И Худа, Исраилни барлиқ күлпәтлиридин қутқузуп һөрлүккә чиқарғайсән!

25

25-күй *** Барлиқ рәзилликтин жирақлишишқа интилиш

1 Давут язған күй: —

- Мән үчүн һөкүм чиқарғайсән, и Пәрвәрдигар;
Чүнки мән өз дуруслуғумда туруп маңдим;
Мән Пәрвәрдигарға тайинип кәлгәнмән;
Мән тейилип кәтмәймән. □ ■
- 2 Мени синап баққайсән, и Пәрвәрдигар, мени тәкшүрүп баққин;
Вижданимни, қәлбимни тавлиғайсән; □
- 3 Чүнки өзгәрмәс муһәббетиңни көз алдимда тутқанмән;
Мән һәқиқитиңни өзүмгә йетәкчи қилип маңдиммән.
- 4 Мән ялғанчилар билән һәмдәстихан олтармидим;
Сахтипәзләргә һәмраһ болушқа кирмәймән. ■
- 5 Яманлиқ қилғучилар жамаитидин жиркинимән;
Рәзилләр биләнму олтармаймән.
- 6 Қоллимни гунаһизлиқта жуйимән;
Шунда, қурбанғаһиңни айланип жүрәләймән.
- 7 Вә һәм тәшәккүрләрни аңлитимән;
Барлиқ карамәтлириңни жакалаймән.
- 8 И Пәрвәрдигар, маһиң болған өйни,
Шан-шәривиң турған жайни сөйүп кәлдим;
- 9 Женимни гунакарлар билән,
Һаятимни қанхорлар билән биллә елип кәтмигәйсән;

□ 24:21 «Чүнки мән Саңа үмүт бағлап күтүватимән» — яки «Чүнки саңа тәлмүрүп қараймән».

□ 25:1 «Мән Пәрвәрдигарға тайинип кәлгәнмән; мән тейилип кәтмәймән» — йәнә бир хил тәржимиси «Мән һеч тәврәнмәс Пәрвәрдигарға тайинип кәлдим». ■ 25:1 Зәб. 7:9 □ 25:2 «вижданим» — яки «нийәтлим». Бу сөз ибраний тилида «бөрәкләр» дегән билән ипадилиниду.

■ 25:4 Аюп 31:5; Зәб. 1:1

10 Уларниң қолида сүйкәстләр бардур,
Оң қоли париләргә толди.

11 Мән болсам, дуруслуғумда меңип жүриверимән;
Мени һөрлүккә чиқирип қутқузғайсән,
Маңа меһри-шәпкәт көрсәткәйсән. □

12 Путум болса түптүз жайда туриду;

Жамаәтләр арасида туруп Пәрвәрдигарға тәшәккүр-мәдһийиләр қайтуримән.

26

26-күй ••• Худани күткин!

1 Давут язған күй: —

Пәрвәрдигар мениң нурум вә нижәтлиғимдур;

Мән йәнә кимдин қорқай?

Пәрвәрдигар һаятимниң қорғинидур;

Мән кимниң алдида титрәй? ■

2 Яманлиқ қилғучилар «Униң әтлирини йәйли» дәп маңа һужум қилғанда,
Рәқиплирим, дүшмәнлирим маңа йеқинлашқанда,
Путлишип, жиқилди улар.

3 Зор қошун барған қуруп мени қоршавға алсиму,
Қәлбимдә һеч қорқунуч йоқ;

Маңа уруш қозғисиму, йәнила хатиржәм туриверимән.

4 Пәрвәрдигардин бирла нәрсини тиләп кәлдим;

Мән шуниңға интилимәктимәнки: —

Өмүр бойи Пәрвәрдигарниң өйидә болсам,

Пәрвәрдигарниң гөзәллиғигә қарап жүрсәм,

Униң ибадәтханисида туруп, йетәклишигә муйәссәр болсам, дәймән. □

5 Бешимға күн чүшкәндә, У мени сайивини астиға алиду;

Мени чедириниң ичидә аман сақлап йошурувалиду.

У мени уюлташ үстигә муқим турғузиду.

6 Шуңа һазир әтрапимдики дүшмәнлирим алдида бешим жуқури көтирилиду.

Униң муқәддәс чедиридә тәнтәнә қилип қурбанлиқлар сунимән;

Нахша-күйләр ейтимән, мунажәтларни ейтимән Пәрвәрдигарға!

7 Нида қилгинимдә авазимни аңлиғайсән, и Пәрвәрдигар;

Маңа меһри-шәпкәт көрситип, ижабәт қилғайсән.

8 Өз көңлүм: «Униң дидарини издәңлар!» дәйду;

Дидариңни, и Пәрвәрдигар, өзүм издәймән.

9 Мәндин Өзүңни қачурмиғайсән!

Ғәзәпләнгәндә қулуңни нери қоғлимиғайсән;

Сән мениңдин ярдимиңни айимай кәлдиң;

Сән мәндин айрилмиғайсән, мени ташливетмиғайсән, и Нижәтқарим Худа! □

□ **25:11** «Мени һөрлүккә чиқирип қутқузғайсән» — мошу «һөрлүккә чиқириш» гунаниң асаритидин қутқузушни көрситиду. ■ **26:1** Йәш. 10:17; 60:19,20; Мик. 7:8; Лука 1:79; Юһ. 1:4; 8:12; Вәһ. 21:23

□ **26:4** «... Өмүр бойи Пәрвәрдигарниң өйидә болсам, ... Униң ибадәтханисида туруп, йетәклишигә муйәссәр болсам» — Давут пәйғәмбәрниң заманида «Худаниң өйи», йәни «муқәддәс ибадәтхана» теһи селинимған еди (оғли Сулайман кейин ясиди). Ибадәтхана Муса пәйғәмбәр арқилик ясалған «муқәддәс чедир» еди. Шуниң билән Давутниң «муқәддәс ибадәтхана» дегини балким роһий жәһәттин, йәни Худаниң Өз һозур-дәргәһини көрситиду, дәп чүшиншимиз керәк. □ **26:9** «Мәндин Өзүңни қачурмиғайсән!»

— ибраний тилида «Йүзүңни мәндин йошурмиғайсән!».

10 Ата-анам мени ташливәтсиму,
Пәрвәрдигар мени күчигә алиду. □

11 Маңа Өз йолуңни үгәткәйсән, и Пәрвәрдигар;
Күшәндилим пайлап жүрмәктә,
Мени түз йолга башлигайсән. ■

12 Мени рәкиплиримниң мәйлигә тапшурмигайсән,
Чүнки маңа қара чаплашмақчи болған ялғанчилар хелә көптур,
Уларниң нәпәслириму зораванлиқтур.

13 Аһ, Пәрвәрдигарниң меһриванлиғини тирикләрниң зиминидә көрүшкә көзүм
йәтмигән болса...!

14 Пәрвәрдигарни тәлмүрүп күтकिन!
Жигәрлик бол, қәлбиң мәртанә болсун!
Шундақ қил, Пәрвәрдигарни тәлмүрүп күтकिन! ■

27

27-күй *** Пәрвәрдигарға тайиниш

1 Давут язған күй: —

И Пәрвәрдигар, Саңа нида қилимән;
И мениң Қорам Тешим, маңа сүкүт қилмигайсән;
Чүнки Сән жим-жит турувалисаң,
Мән чоңқур һаңга чүшидиғанларға охшашла болиман. ■

2 Саңа пәрәд көтәргинимдә,
Сениң муқәддәс каламханаңға қолумни көтәргинимдә,
Мениң илтижалиримниң садасини аңлигайсән! □

3 Мени рәзилләр вә қәбиһлик қилғучилар билән биллә ташливәтмигәйсән;
Улар ағзида йеқинлири билән достанә сөзләшсиму,
Көңлидә өчмәнлик бардур. ■

4 Уларниң қилмишлирига қарап,
Ишлириниң яманлиғиға қарап иш тутқайсән;
Қолиниң қилғанлири бойичә өзлиригә яндургайсән;
Тегишлик жазани өзлиригә қайтургайсән.

5 Чүнки улар нә Пәрвәрдигарниң қилғанлирини,
Нә қоллириниң ишлигәнлирини һеч нәзиригә алмайду,
Пәрвәрдигар уларни ғулитип, қайтидин баш көтәргүзмәйду.

6 Пәрвәрдигарға тәшәккүр-мәдһийә қайтурулсун;
Чүнки У мениң илтижалиримниң садасини аңлиған.

7 Пәрвәрдигар мениң күчүм, мениң қалқинимдур;
Мениң көңлүм униңға ишәнди,
Шуниң билән ярдәм таптим;
Шуңа көңлүм зор шатлиниду,

□ **26:10** «Ата-анам мени ташливәтсиму,...» — Давут Саул падиша тәрипидин қоғланған. Саул уни «жинайәтчи» дәп һесаплиған чағлирида, Давут ата-аниси тәрипидин бир мәзгил чәткә қеқилған болуши мүмкин еди. Кейин улар униң билән биллә болди. Тәврат «1Сам.» 21-, -22-бапни көрүң. ■ **26:11** Зәб. 24:4-5, 9, 12; 85:11; зәб. 118. ■ **26:14** Йәш. 25:9; 33:2; һаб. 2:3 ■ **27:1** Зәб. 29:4; 34:22; 142:7

□ **27:2** «Сениң муқәддәс каламханаңға қолумни көтәргинимдә» — «каламхана» муқәддәс чедирдики «әң муқәддәс жай»ни көрситиду. Немишкә мошу йәрдә «әң муқәддәс жай» «каламхана» дейилиду? Сәәви, «әң муқәддәс жай» ичидә «әһдә сандуги» ятиду, «әһдә сандуги» ичидә Худа Исраил билән түзгән әһдинамә (Худаниң сөз-калами) сақлақлиқ еди. ■ **27:3** Зәб. 11:1-3; йәр. 9:7

Өз күйүм билән мән Уни мэдһийиләймән.

⁸ Пәрвәрдигар Өз халқиниң күчидур,
Шундақла мәсиһ қилғиниға қутқузғучи қорғандур. □

⁹ Өз халқини қутқузғайсән,
Мирасиңни бәрикәтлик қилғайсән;
Уларни падицидәк беқип озукландурғайсән,
Мәңгүгә уларни көтирип жүргәйсән. □

28

28-күй *** Пәрвәрдигарниң һәйвиси

¹ Давут язған күй: —

Пәрвәрдигарға бәргәйсиләр, и Кудрәтлик Болғучиниң пәрзәнтлири,
Пәрвәрдигарға шану-шәвкәт, күч бәргәйсиләр! □ ■

² Пәрвәрдигарға Өз намиға лайиқ шану-шәвкәт бәргәйсиләр;
Пәрвәрдигарға пак-муқәддәсликниң гөзәллигидә сәждә қилиңлар!

³ Пәрвәрдигарниң садаси чоңқур сулар үстидә һөкүм сүриду;
Шан-шәрәп егиси болған Тәңри гүлдүрмамиларни яңритиду;
Пәрвәрдигар бүйүк деңизлар үстидә һөкүм сүриду. ■

⁴ Пәрвәрдигарниң садаси күчлүктур;
Пәрвәрдигарниң садаси һәйвәткә толғандур;

⁵ Пәрвәрдигарниң садаси кедир дәрәқлирини сундуриветиду;
Бәрһәк, Пәрвәрдигар Ливандики кедирларни сундуриветиду.

⁶ У уларни мозай ойнақлаватқандәк ойнақлитиду;
Явайи калиниң балиси ойнақлаватқандәк, У Ливан вә Сирион тегини ойнақлитиду. □

⁷ Пәрвәрдигарниң садаси чақмақларниң ялқунлирини шахлитиветиду; □

⁸ Пәрвәрдигарниң садаси чөл-жәзирини зил-зилигә салиду;
Пәрвәрдигар Қәдәштики чөл-жәзирини зил-зилигә салиду; □

⁹ Пәрвәрдигарниң садаси дуб дәрәқлирини һәрян толғитиду,
Орманлиқларни ялаңчлайду;
Униң муқәддәс ибадәтханисидә болған һәммиси «шану-шәвкәт!» дәп тәнтәнә қилиду. □

□ **27:8** «Пәрвәрдигар ... мәсиһ қилғиниға қутқузғучи қорғандур» — Худаниң «мәсиһ қилғини»: — (1) Худа Израиллар үстигә тиклиған падиша; (2) ахирда у дуняға әвәтидигән Қутқузғучи-Мәсиһни көрситиду. «Мәсиһ» тоғрилик 2-күйдик изаһатларни һәм «Тәбирләрни» көрүң. □ **27:9** «Өз халқини қутқузғайсән, мирасиңни бәрикәтлик қилғайсән;...» — Худаниң Өз хәлқи дәл Өзиниң мираси екенлиги Муқәддәс Китапта көп йәрләрдә тилға елиниду. □ **28:1** «Пәрвәрдигарға бәргәйсиләр,... Пәрвәрдигарға шану-шәвкәт, күч бәргәйсиләр!» — бу сирлик сөзниң мәнәси немә? Мәнәси чоқум шуки, Худаниң хәлқи униңға ишинип таянғачқа, шундақла мэдһийә оқуғачқа, Худа уларниң һаятида Өз күч-қудритини (шундақла Өз шан-шәривини) көрситишигә шараит бериду. ■ **28:1** Зәб. 95:7, 8 ■ **28:3** Мис. 9:23 □ **28:6** «Сирион теги» — Ливанниң әң егиз тағ чоққиси, йәнә бир нами «һәрмон». □ **28:7** «Пәрвәрдигарниң садаси чақмақларниң ялқунлирини шахлитиветиду» — башқа бир хил тәржимиси «Пәрвәрдигарниң садаси от ялқунлирини житиветиду». Бирақ алди-кәйнидики сөзләргә қариганда, чақмақларни көрситиши мүмкин. □ **28:8** «Пәрвәрдигар Қәдәштики чөл-жәзирини зил-зилигә салиду» — «Ливан тағлири» (6-айәт) — Қанаан (Пәләстин)ниң шимал тәрипи, «Қәдәштики чөл-жәзирә» униң жәнубий тәрипи. □ **28:9** «Пәрвәрдигарниң садаси дуб дәрәқлирини һәрян толғитиду» — башқа бир хил тәржимиси «Пәрвәрдигарниң садаси маралларға оғлақларни тугдурғузиду».

10 Пәрвәрдигар топан үстигә һөкүмранлиқ қилип олтириду;
Бәрһәк, Пәрвәрдигар мәңгүгә падиша болуп һөкүм сүрүп олтириду.□

11 Пәрвәрдигар Өз хәлқигә қудрәтни бәхш етиду;
Өз хәлқини аман-хатиржәмлик билән бәрикәтләйду.

29

29-күй *** Пәрвәрдигарниң Давутниң керилип кәткәнлигини жазалап, андин сақайтши

1-2 Муқәддәс ибадәтханини Худаға аташни тәбрикләп, Давут язған күй: —

Мән Сени алий дәп улуклаймән, и Пәрвәрдигар,
Чүнки Сән мени пәстин жуқури кәтәрдиң,
Дүшмәнлиримни үстүмдин хошалландурмидиң.

3 И Пәрвәрдигар Худайим, мән Саңа налә кәтәрдим,
Сән мени сақайттиң.

4 И Пәрвәрдигар, Сән тәһтисарадин женимни елип чиқтиң,
һаңға чүшидиғанлар арисидин маңа һаят берип сақлидиң.

5 Пәрвәрдигарға күй ейтиңлар, и Униң ихласмән бәндилири,
Униң пак-муқәддәслигини яд етип тәшәккүр ейтиңлар.■

6 Чүнки Униң ғәзиви дәқиқидә өтүп кетиду,
Шапаити болса өмүрвайәт болиду;
Жиға-зерә кечичә қонуп қалсиму,

Хошаллиқ таң сәһәр билән тәң келиду.

7 Мән болсам өз раһәт-парағитимдә: «Мәңгүгә тәврәнмәй муқим туримән» — дедим.

8 Пәрвәрдигар, шапаитиң билән, мениң теғимни мустәһкәм турғузған едиң;
Амма Сән дидариңни қачуруп йошурдуң;
Мән алақзадә болуп кәттим;

9 Мән Саңа налә-пәряд кәтәрдим, и Пәрвәрдигар;
Мән Сән Рәбкә илтижа қилдим: —

10 — Мениң қеним төкүлүп, һаңға кирсәм немә пайдиси бардур?
Топан-чаң Сени мәдһийиләмду? У һәқиқитиңни жақалаламду?□

11 Аңлиғайсән, и Пәрвәрдигар, маңа шәпқәт көрсәткәйсән;
И Пәрвәрдигар, маңа ярдәмдә болғайсән!

12 Сән матәм қайғусини уссул ойнашларға айлантурдуң;
Һазилиқ бөз кийимимни салдуриветип,
Маңа хошаллиқни бәлвағ қилип бағлидиң;

13 Шуңа мениң роһум сүкүт қилмай,
Саңа күйләр оқусун!

И Пәрвәрдигар, мениң Худайим, Саңа әбәдил-әбәткичә тәшәккүрләрни ейтимән!□

□ **28:10** «Пәрвәрдигар топан үстигә һөкүмранлиқ қилип олтириду» — «топан» бәлким Нух пәйғәмбәр дәвридики топанин көрситиду, бу йәрдә көчмә мәнидә болуп, дунядики қалаймиқанчилиқниму көрситиду. ■ **29:5** Зәб. 96:12 □ **29:10** «Мениң қеним төкүлүп, һаңға кирсәм немә пайдиси бардур?» — Давутниң кесили (2- һәм 3-айәтни көрүң) бәлким бир яридин болғанму, яки өзиниң қанаш кесили бармиди? □ **29:13** «шуңа мениң роһум сүкүт қилмай,...» — «роһум» бу йәрдә ибраний тилида «шан-шәривим» дегән сөз билән ипадилиниду.

30

30-күй *** Бесим астида

1-2 Нәғмичиләрның бешига тапшурулуп окулсун дәп, Давут язған күй: —

- Сән Пәрвәрдигарни, мән башпанаһ қилдим;
Мени һеч қачан йәргә қаритип қоймиғайсән;
Өз һәққанийлиғиң билән мени азат қилип қутқузғайсән; ■
- 3 Маңа қулақ салғайсән, мени тезрәк қутқузвалғайсән;
Маңа қорам таш,
Өзүмни қоғдайдиған қорғанлиқ қәлгә болғайсән.
- 4 Чүнки Сән мениң уюлтешим, мениң қорғинимдурсән;
Шуңа Өз намиң үчүн мени йетәклигәйсән, мени башлиғайсән.
- 5 Маңа йошурун селинған қапқантин қәдәмлиримни тартқайсән;
Чүнки Сән мениң башпанаһимдурсән.
- 6 Мән роһумни қолуңға тапшурдум;
Сән маңа нижатлиқ қилип һөрлүккә чиқарғансән, и Пәрвәрдигар, һәқ Тәңри. ■
- 7 Ялған илаһларға чоқунидиғанлардин жиркенип кәлдим;
Мән болсам Пәрвәрдигарға етиқат қилимән.
- 8 Өзгәрмәс муһәббитиң билән хошал болуп шатлинимән;
Чүнки мениң харлиғимни көрдүңсән;
Жәнимниң азап-оқубәтлиридин хәвәр таптиң.
- 9 Мени дүшмәнлиримниң қолиға чүшүрмидиң,
Бәлки путлиримни кәңри жайға турғуздуң.
- 10 И Пәрвәрдигар, маңа рәһим-шәпқәт көрсәткәйсән,
Чүнки бешимға күлпәт чүшгәти;
Дәрд-әләмдин көзүм түгүшәй дәп қалди,
Жәним, вужудумму шундақ. □
- 11 һаятим қайғу-һәсрәт билән,
Жиллирим гәм-ғуссә билән управатиду.
Гунайим түпәйлидин мағдурум кетәй дәп қалди,
Устиханлирим сизип кәтти.
- 12 Мән рәқиплиримниң иза-аһанитигә қалдим,
Йеқинлирим алдида техиму шундақ;
Тонушлиримғиму бир вәһимә болдум;
Кочида мени көргәнләрму мәндин дәжиқ качиду. ■
- 13 һәммәйлән мени өлгән адәмдәк, көңлидин чиқирип ташлашти;
Пучуқ чинидәк болуп қалдим.
- 14 Чүнки нурғунларниң төһмәтлирини аңлидим,
Вәһимә тәрәп-тәрәпләрдә туриду;
Улар маңа һужум қилишқа мәслиһәтливатиду,
Жәнимни елишқа қәст қилишиватиду.
- 15 Бирақ мән Саңа тайинимән, и Пәрвәрдигар;
«Сән мениң Худайим!» — дедим.
- 16 Мениң күнлирим Сениң қолуңдидур;
Мени дүшмәнлиримниң қолидин һәм маңа зиянкәшлик қилғучилардин қутқузғайсән.
- 17 Қулуңға дидариңниң жилвисини чүшүргәйсән;
Өзгәрмәс муһәббитиң билән маңа нижатлиқ ата қилғайсән.

■ 30:1-2 Зәб. 21:5-6; 24:2, 3; 70:1, 2; Йәш. 49:23 ■ 30:6 Луқа 23:46 □ 30:10 «...Жәним, вужудумму шундақ» — яки «Жәним, ичимму шундақ». ■ 30:12 Аюп 19:13; Зәб. 37:12

18 И Пәрвәрдигар, мени йәргә қаритип қоймиғайсән;

Чүнки мән Саңа илтиҗа қилдим;

Рәзилләр йәргә қарап қалсун;

Уларниң тәһтисарада зувани тутулсун;

19 Ялған ләвләр зувандин қалсун!

Улар һәққанийларни халиғанчә мазақ қилип тәкәббурлуқ билән сөзлимәктә!

20 Өзүңни башпанаһ қилғанлар үчүн инсан балилириниң көз алдида көрсәткән илттипатлириң,

Йәни Өзүңдин қорқидиғанлар үчүн, сақлиған илттипат-немәтлириң нәкәдәр молдур!■

21 Сән уларни инсанларниң сүйқәстлиридин Өз һозуруңдики йошурун далда жайға алисән;

Сән уларни тил-аһанәтләрдин сайивиниңдә йошуруп қойисән.

22 Пәрвәрдигарға тәшәккүр-мәдһийиләр йоллансун!

Чүнки У өзгәрмәс муһәббитини зулмәтлик бир шәһәрдә әжайип нимайән қилди!

□ 23 Чүнки мән дәккә-дүккидә һодуқуп: —

Сени, мени көзидин чиқирип қойдимекин, дәп қорққан едим;

Һалбуки, мән налә көтирип йелинғинимда, пәрядимға кулақ салдиң.

24 Пәрвәрдигарни сөйүңлар, и Униң барлиқ мөмин бәндилири!

Пәрвәрдигар Өзигә садиқларни қоғдайду,

Һәм тәкәббурлуқ билән иш қилғучиларниң қилмишлирини өз бешиға һәссиләп қайтуриду!

25 И Пәрвәрдигарни тәлмүрүп күткәнләр,

Жигәрлик бол, қәлбиң мәртанә қилинсун!■

31

31-күй **** Гунани етирап қилип, Худадин кәчүрүм сорап; **** Худа жававән бешарәт бериду

1 Давут язған «Масқил»: —

Итаәтсизликлири кәчүрүм қилинған,

Гуналири йепилған киши бәхитликтур!□ ■

2 Пәрвәрдигар рәзилликлири билән һесаплашмайдиған,

Роһида һеч қандақ һейлилик йоқ киши бәхитликтур!

3 Мән гунайимни иқрар қилмай, сүкүттә турувалған едим,

Күн бойи аһу-пиған ичидә,

Сүйәклирим чирип кәтти;

4 Чүнки мени басқан қолуң маңа кечә-күндүз еғир болди;

Яздики қурғақчиликтәк илгим қағжирап кәтти.

■ 30:20 Йәш. 64:3; 1Кор. 2:9 □ 30:22 «Чүнки У өзгәрмәс муһәббитини зулмәтлик бир шәһәрдә әжайип нимайән қилди!» — әйәтниң башқа бир нәччә хил тәржимилири бар, масилән «зулмәтлик бир шәһәрдә» дегәнниң бир нәччә тәржимилири бар. Бизниңчә Давут Саул падишаниң зиянкәшлигиниң қачқанда, ят жутларда мусапир болған вақитлирини әсләватиду. Масилән, «1Сам.» 21-27-бапни көрүң. ■ 30:25 Зәб. 26:14 □ 31:1 «Давут язған «Масқил»» — «Масқил» дегән сөзиниң манаси бизгә намалум; бәзи алимлар уни «тәрбийилик» билдүриду, дәп қарайду; йәни бәзиләр уни «маһирлик билән ейтилсун» дегәнни билдүриду, дәп қарайду. ■ 31:1 Рим. 4:6, 7

Селәһ!□

⁵ Әнди гунайимни Сениң алдинда етирап қилдим,
Қабиһлигимни Сәндин йошурирвәрмәйдиган болдум;
Мән: «Пәрвәрдиғарға асийлиқлиримни етирап қилимән» — дедим,
Шуниң билән Сән мениң рәзил гунайимни кәчүрүм қилдиң.

Селәһ!■

⁶ Шуңа Сени тапалайдиған пәйттә,
Һәр бир ихласмән Саңа дуа билән илтиҗа қилсун!
Чоң топанлар өрләп, тешип кәткәндә,
Сулар шу кишигә һәргиз йеқинлашмайду.□

⁷ Сән мениң далда җайимдурсән;
Сән мени зулумдин сақлайсән;
Әтрапимни ниҗатлиқ нахшилири билән қаплайсән!
Селәһ.■

⁸ — «Мән сән меңишқа тегишлик йолда сени йетәкләймән һәм тәрбийләймән;
Мениң көзүм үстүңдә болуши билән саңа несихәт қилимән.□

⁹ Әқли йоқ болған ат яки ешәктәк болма;
Уларни чәкләшкә тизгинләйдиған жүгән болмиса,
Улар һәргиз саңа йеқин кәлмәйду».■

¹⁰ Рәзилләргә чүшүдиған қайғу-һәсрәтләр көптүр,
Бирақ меһри-шәпқәтләр Пәрвәрдиғарға таянған кишини чөридәйду;

¹¹ И һәққанийлар, Пәрвәрдиғар билән шатлинип хурсән болуңлар;
Көңли дуруслар, хшаллиқтин тәнтәнә қилиңлар!

32

32-күй **** Пәрвәрдиғарниң меһриванлиги җаһанға толған

1 Әй һәққанийлар, Пәрвәрдиғар үчүн тәнтәнә қилиңлар!
Мәдһийиләш дуруслар үчүн гезәл иштур.■

2 Раваб билән Пәрвәрдиғарни мәдһийиләңлар;
Онтарға тәңкәш болуп, униңға күйләрни ейтиңлар.□

3 Униңға атап йеңи бир мунаҗат-нахшини ейтиңлар;
Маһирлиқ билән челип, авазиңларни жуқури яңритиңлар.■

4 Чүнки Пәрвәрдиғарниң сөзи бәрһәқтур;
Униң барлиқ ишлири вәдилиригә садақәтликтур.

5 У һәққанийәт һәм адаләтни яхши көргүчидур;

□ **31:4 «Селәһ!»** — мәнәси ениқ әмәс. Зәбурдики һәр бир күй нахша қилип ейтилған вақитта, «Селәһ» бәлким пәдидики бирдәм тохташни (пауз) көрситип, «тохта, ойлан» дегән мәнидә иштилиши мүмкин. ■ **31:5** Зәб. 37:19; 50:5; Пәнд. 28:13; 1Юһа. 1:9 □ **31:6 «Шуңа сени тапалайдиған пәйттә, һәр бир ихласмән Саңа дуа билән илтиҗа қилсун!»** — «шуңа» дегән мошу муһим сөз Худаниң кәчүрүмини издигән адәмгә үмүт бериши керәк (5-айәтни көрүң). «Чоң топанлар өрләп тешип кәткәндә, сулар шу кишигә йеқинлашмайду» — мошу сөzlәр оқурмәнләргә Нуһ пәйғәмбарниң дәвридики топанни әслитиду. Топан келиштин бурун Худани издигәнләр үчүн «Худани тапалайдиған пәйт» болиду; ләкин топан бесип кәлгәндин кейин Худани издәйдиған һеч қандақ пурсәт қалмайду. ■ **31:7** Зәб. 26:5; 30:21

□ **31:8 «Мениң көзүм үстүңдә болуши билән...»** — (1) Худа Өзини сөйгәнләрни һәрдаим көзидә тутиду; (2) қәдимдә падишалар хизмәтчилиригә пәкәт көз ишарити биләнла йол көрситәтти. ■ **31:9** Пәнд. 26:3; Яқ. 3:3 ■ **32:1** Зәб. 91:1-2; 134:3; 146:1 □ **32:2 «Раваб билән Пәрвәрдиғарни мәдһийиләңлар»** — «раваб» бу айәттә һәм Зәбурдики башқа айәтләрдә ишлитилгәндә, «раваб» дегән сөз равабқа охшап кетидиган бир сазни көрситиду.

□ **32:3 «Онтарға тәңкәш болуп, униңға күйләрни ейтиңлар»** — «онтар» он тарлиқ чилтардәк бир саз. ■ **32:3** Зәб. 39:4; 95:1; 97:1; 143:9; Йәш. 42:10; Ваһ. 5:9; 14:3

Йәр-зимин Пәрвәрдигарниң меһриванлиғи билән толғандур. ■
 6 Пәрвәрдигарниң сөзи билән асманлар яритилған,
 Униң ағзидики нәпәс билән уларниң барлиқ қошунлириму яритилғандур; □ ■
 7 У деңиздики суларни бир йәргә жиғип доғилайду;
 У океанларни амбарлар ичидә сақлап туриду; □
 8 Пүткүл йәр йүзидикиләр Пәрвәрдигардин әймәнсун;
 Дуниядики пүтүн жан егилири Униңдин қорқуп, һөрмәтлисун;
 9 Чүнки Униң бир сөзи биләнла иш пүттүрүлгән еди;
 Униң бир әмри биләнла дегәнлири бәрпа қилинған еди.
 10 Пәрвәрдигар әлләрниң планини тосиветиду;
 У қовмларниң хияллирини бекар қиливетиду. ■
 11 Пәрвәрдигарниң несинһәти мәңгүгә туриду;
 Қәлбидики ойлири дәвирдин-дәвиргә ишқа ашурулиду. ■
 12 «Пәрвәрдигар бизниң Худайимиздур» дәйдиған қовм бәхитлиқтур!
 Йәни Өз мираси болушқа таллиған хәлиқ бәхитлиқтур! ■
 13 Пәрвәрдигар әрштин йәргә нәзәр салиду,
 У пүткүл инсанларни көрүп туриду.
 14 Туралғусидин йәр йүзидикиләрниң һәммисигә қарайду;
 15 У уларниң һәр бириниң қәлблирини Ясигучидур;
 Уларниң барлиқ ишлирини дәңсәп чиққучидур.
 16 Падиша болса қошунлириниң көплүги билән ғалип болалмайду;
 Палван өзиниң зор күчи билән өзини қутқузалмайду;
 17 Толпарға тайинип хәвп-хәтәрдин қутқузулуш бәһудилиқтур,
 У зор күчи билән һеч кимни қутқузалмайду;
 18-19 Мана, уларниң женини өлүмдин қутқузуш үчүн,
 Қәһәтчиликтә уларни һаят сақлаш үчүн,
 Пәрвәрдигарниң көзи Өзидин әйминидиғанларниң үстидә туриду,
 Өзиниң өзгәрмәс муһәббитигә үмүт бағлиғанларниң үстидә туриду. ■
 20 Бизниң женимиз Пәрвәрдигарға тәлмүриду;
 Бизниң ярдәмчимиз,
 Бизниң қалқинимиз У болиду.
 21 Шуңа Униң билән қәлбимиз шатлинип кетиду;
 Чүнки Униң муқәддәс намиға тайинип ишәндүк.
 22 И Пәрвәрдигар, биз Саңила үмүт бағлиғинимиздәк,
 Сениң өзгәрмәс муһәббитиңму үстимиздә болғай!

33

33-күй **** Худаниң меһриванлиғиға мәдһийә *** «елипбә тәртивилик» күй **** 1-
 айттики изаһатни көрүң.

1-2 Давут язған күй: —

■ 32:5 Зәб. 44:8; 118:64; Ибр. 1:9 □ 32:6 «уларниң (асманларниң) барлиқ қошунлири» — бир тәрәптин қуяш, ай, юлтузларни көрсәтсә, йәнә бир тәрәптин барлиқ пәриштиләрни көрситиду.
 ■ 32:6 Яр. 1:6, 7 □ 32:7 «У деңиздики суларни бир йәргә жиғип доғилайду» — башқа бир хил тәржимиси: «У деңиздики суларни күпләргә жиғиду». «У океанларни амбарлар ичидә сақлап туриду» — бу айтниң мәнаси сирлиқ болғини билән, Худаниң суларни толук идарә қилидиғанлиғини көрсәткәнлиғидин һеч қандақ шүбһә йоқ. ■ 32:10 Йәш. 19:3 ■ 32:11 Пәнд. 19:21; 21:30; Йәш. 46:10 ■ 32:12 Зәб. 64:4; 143:15 ■ 32:18-19 Аюп 36:7; Зәб. 33:16; 1Пет. 3:12

(Давут Абимәләк падишаниң алдида жүрүш-турушини башқичә қиливалғанда, Абимәләк уни һайдивәткән вақитта язған)

1 |□| Мән һәр қандақ вақитларда Пәрвәрдиғарға тәшәккүр-мәдһийә қайтуримән; Уни мәдһийиләш ағзимдин чүшмәйду. ■ □

3 |□| Қәлбим Пәрвәрдиғарни иптхарлинип мәдһийәләйду, Мөминләр буни аңлап шатлиқта болиду.

4 |□| Мән билән биллә Пәрвәрдиғарни улуқлаңлар, Бирликтә Униң намиға мәдһийиләр яңритайли.

5 |□| Пәрвәрдиғарни издидим, У мениң дуайимни ижабәт қилди, Мени басқан барлиқ вәһимә-қорқунучлиримдин қутқузди.

6 |□| Мөминләр Униңға тәлмүрүп нурланди;

|□| Йүзлири йәргә қаритилмиди.

7 |□| Мән пеқир-бечарә Униңға нида қилди, Пәрвәрдиғар аңлап, мени һәммә аваричиликләрдин қутқузди.

8 |□| Пәрвәрдиғарниң Пәриштиси Униңдин әйминидиғанларни қоғдап әтрапиға чедирини тикиду, Уларни қутқузиду. □

9 |□| Пәрвәрдиғарниң мөһриванлиғини тетип, билгин, Униңға ишинип таянған адәм немидегән бәхитлиқтур!

10 |□| И Униң муқәддәс бәндилири, Пәрвәрдиғардин әйминиңлар! Чүнки Униңдин әйминидиғанларниң һеч нәрсиси кам болмас.

11 |□| Күчлүк асланлар озуксиз қелип ач қалсиму, Амма Пәрвәрдиғарни издигүчиләрниң һеч бир яхши нәрсиси кам болмас. ■

12 |□| Келиңлар балилирим, маңа кулақ селиңлар; Мән силәргә Пәрвәрдиғардин әйминишни үгитип қояй.

13 |□| һаятни әтиварлайдиған киши ким? Кимниң узун вә яхши күнләрни көргүси бар? ■

14 |□| Ундақта тилиңни яманлиқтин тартип жүр, Ләвлириң мәккарлиқтин нери болсун;

15 |□| Яманлиқтин айрилип жирақ болуп, гөзәл әмәлләрни қилип жүр; Аман-хатиржәмликни издәп, уни қоғлап жүр. □

16 |□| Пәрвәрдиғарниң кези һәққанийларниң үстидә туриду, Униң кулиқи уларниң илтижалириға очуқ туриду; ■

17 |□| Пәрвәрдиғарниң чирайи рәзиллик қилғучиларға қарши чиқар, Уларниң һәр қандақ нам-хатирилирини йәр йүзидин елип ташлар;

□ **33:1-2** «**Ҹ** алаф, ибраний тилидики биринчи һәрип» — бу күй «елипбә тәртивилик» күй. һәр бир әйтә алдида ибраний һәрипләр көрситилиду (10-күйгә берилгән, «елипбә тәртивилик күй» тоғрилиқ изаһатниму көрүң). «Мән һәр қандақ вақитларда Пәрвәрдиғарға тәшәккүр-мәдһийә қайтуримән» — «тәшәккүр-мәдһийә қайтуруш» дегән сөз ибраний тилида «(Худаға) рәхмәт ейтиш», «уни улуқлаш» дегән мәнидә келиду, униң йәнә «Худани хурсән қилиш» дегән мәнасиму бар. «Тәшәккүр-мәдһийә қайтуруш» дегәнниң ибраний тилидики шәкли әрәб тилидики «мубарәкләш» дегән сөзгә охшап кетиду; демәк, Худаға ««барәк» (бәрикәт) йәткүзүш». ■ **33:1-2** 1Сам. 21:13 □ **33:8** ««Пәрвәрдиғарниң Пәриштиси» **ЯКИ «Пәрвәрдиғарниң Әлчиси»**» — Тәврәт дәврида интайин алаһида бир шәхс еди. «Тәбирләр»ни көрүң, «Пәрвәрдиғарниң Пәриштиси» бәзи ишларда Худаниң орнида көрүнәтти (мәсилән, «Яр.» 16:7-14, 18-бапни, «Тәбирләр»ниму көрүң). ■ **33:11** Аюп 4:11 ■ **33:13** 1Пет. 3:10 □ **33:15** «Аман-хатиржәмликни издәп...» — яки «һәммәйлән билән енақ өтүшкә тиришип,...». ■ **33:16** Аюп 36:7; Зәб. 32:18; 1Пет. 3:12

- 18 |□| Һәкканийлар илтижа қилиду,
Пәрвәрдигар аңлайду, уларни барлиқ азап-мушәккәтлиридин қутқузиду;
- 19 |□| Пәрвәрдигар көңли сунуқларға йеқиндур,
Роһи езилгәнләрни қутқузиду.□ ■
- 20 |□| Һәкканийлар дуч кәлгән аваричиликләр көптүр;
Бирақ Пәрвәрдигар уларни буларниң һәммисидин қутқузиду.■
- 21 |□| У Һәкканийниң сүйәклирини сақ қалдуриду,
Улардин бирисиму сунуп кәтмәйду.■
- 22 |□| Яманлиқниң өзи рәзилләрни өлтүриду;
Һәкканийларға нәпрәтлинидиғанлар гунада қалиду.
- 23 |□| Пәрвәрдигар Өз қуллириниң жанлирини бәдәл төләп һөрлүккә чиқириду;
Униңға таянғанлардин һеч кимгә гуна бекитилмәйду.□

34

34-күй *** Зиянкәшлик һәм аһанәттә қалганда қилған дуа

1 Давут язған күй: —

И Пәрвәрдигар, мән билән елишқанлар билән елишқайсән;
Маңа жәң қилғанларға жәң қилғайсән!

2 Қолуңға сипар вә қалқан алғин;
Маңа ярдәмгә орнуңдин турғайсән;

3 Нәйзини суғуруп, мени қоғлаватқанларниң йолини тосқайсән;
Мениң женимға: «Мән сениң нижатлиғиңдурмән!» — дегәйсән!

4 Мениң һаятимға чаң салмақчи болғанлар йәргә қаритилип шәрмәндә болғай;
Маңа қәст әйлигәнләр кәйнигә яндурулуп рәсва болғай.■

5 Улар гоә шамалда учқан самандәк тозуп кәткәй;
Пәрвәрдигарниң Пәриштиси уларни тарқитивәткәй! ■

6 Уларниң йоли қараңғу вә тейилғақ болғай,
Пәрвәрдигарниң Пәриштиси уларни қоғливаткәй!

7 Чүнки улар маңа орунсиз ора-қапқан тәйярлиди;
Женимни сәвәпсиз елишқа улар уни колиди.

8 Һалакәт туйдурмастин уларниң бешиға чүшкәй,
Өзи йошурун қурған торға өзи чүшкәй,
Һалакәткә жиқилғай.

9 У чағда женим Пәрвәрдигардин сөйүниду,
Униң нижатлиқ-қутқузушидин шатлиниду!

10 Мениң һәммә устиханлирим: — «И Пәрвәрдигар, кимму Саңа тәндаш келәлисун?» — дәйду,
— «Сән езилгән мөминләрни күчлүкләрниң чаңгилидин,
Езилгәнләр һәм йоқсулларни уларни булиғучилардин тартивелип қутқузисән».

11 Явуз, ялған гувачилар қопуп,
Хәвирим болмиған гуналар билән үстүмдин шикайәт қилмақта.

□ 33:19 «Пәрвәрдигар көңли сунуқларға йеқиндур, роһи езилгәнләрни қутқузиду» — бу әйәттики «көңли сунуқлар» һәмдә «роһи езилгәнләр», шүбһисизки, товва қилғанларни көрситиду. ■ 33:19 2Тим. 3:11 ■ 33:20 2Тим. 3:12 ■ 33:21 Юһ. 19:36 □ 33:23 «Пәрвәрдигар Өз қуллириниң жанлирини бәдәл төләп һөрлүккә чиқириду» — бу йәрдә ишләткән пейл («бәдәл төләп һөрлүккә чиқириду») адәттә қулларни (мәлум баһадә) қуллуқтин азат қилиш, һөр қилишни билдүриду. ■ 34:4 Зәб. 39:15; 69:3-4 ■ 34:5 Аюп 21:18; Зәб. 1:4; Йәш. 29:5; һош. 13:3

- 12 Улар мениң яхшилиғимға яманлиқ қилип,
Мени панаһсиз житим қилип қойған еди!
- 13 Лекин мән болсам, улар кесәл болғанда,
Бөзни йөгәп кийивалдим;
Уларни дәп роза тутуп, өзүмни төвән қилдим;
Әнди дуайим болса һазир бағримға йенип кәлди!□
- 14 Мән бу ишлардин дост яки қериндишимниң бешиға чүшкән ишқа охшаш
мәйүслинип жүрдүм,
Мән өз анисиға һаза тутқандәк, бешимни селип жүрдүм.
- 15 Бирақ мән путлишип кәткиминдә,
Улар хошал болушуп кәткән еди,
Бир йәргә жәм болди;
Дәрвәкә жәм болушуп мошу зораванлар маңа қарши чиқишти,
Бирақ хәвирим йоқ еди.
Улар мени парә-парә қилиш үчүн тохтимай зәрбә беришти.
- 16 Худди бир чишләм пошқал үстидә чақчақ вә талаш қилған худасизлардәк,
Улар маңа чишлирини ғучурлитип хирис қилишти.□
- 17 И Рәб, қачанғичә пәрва қилмайсән?
Жәнимни уларниң һалакитидин қутқузғайсән,
Мениң бирдин-бир һаятимни мошу житқуч ширларниң ағзидин тартивалғайсән!
- 18 Зор жамаәт арисидә мән Саңа тәшәккүр ейтимән;
Нурғуналиған хәлиқ арисидә Сени мәдһийиләймән.■
- 19 Ялған сәвәп билән маңа рәкип болғанларни үстүмдин шатландурмиғайсән;
Мәндин сәвәпсиз нәпрәтләнгәнләрни өз ара көз қисиштурмиғайсән!■
- 20 Улар достанә сөз қилмайду,
Зиминдики течлиқпәрвәрләргә питнә-иғва тоқумақта.
- 21 Улар маңа қарап еғизини йоған ечип:
«Вай-вай! Күткүнимизни өз көзимиз билән көрүвалдук!» — дейишиду.
- 22 И Пәрвәрдиғар, Сән буларни көрүп чиқтиң, сүкүт қилмиғайсән;
И Рәб, мәндин Өзүңни жирақлаштурмиғайсән;
- 23 Қозғалғайсән,
Мән үчүн һөкүм чиқиришқа ойғанғайсән,
И мениң Худайим — Рәббим!
- 24 Мениң ишим үстидә өз һәққанийлиғиң бойичә һөкүм чиқарғайсән, и
Пәрвәрдиғар Худайим;
Уларни мениң оңусизлиғимдин шатландурмиғайсән!
- 25 Улар көңлидә: «Ваһ! Ваһ! Әжәб убдан болди!» — дейишмисун;
Яки: «Уни жутувәттүк!» — дейишмисун.
- 26 Мениң зийинимдин хошал болғанлар йәргә қаритилип шәрмәндә болғай;
Мениңдин өзлирини үстүн тутқучиларниң кийим-кечиги хиқаләт вә
номуссузлуқ болсун!
- 27 Мениң һәққанийлиғимдин сөйүнгәнләр тәнтәнә қилип шатлансун!

□ **34:13** «... улар кесәл болғанда, бөзни йөгәп кийивалдим» — «бөз кийим»ни кийивелиш (һаза тутқандәк) өзи яки башқилар үчүн қаттиқ дуа қилишниң бир хил ипадиси еди. «... дуайим болса һазир бағримға йенип кәлди!» — бу ибариниң мәнәси бәлким: — (1) Худа жавап бәрмигән болсиму (кесәл адәм сақаймиди), бирақ дуа қилғучини барикәтлиди; яки (2) дәрвәкә кесәл адәм сақайди, бирақ қеришқандәк дуа қилғучиға зиянкәшлик қилди. Бизниңчә 2-имканийәт тоғриду. □ **34:16** «Худди бир чишләм пошқал үстидә чақчақ вә талаш қилған худасизлардәк,...» — башқа бир хил тәржимиси: — «Худди бир чишләм пошқал үстидә чақчақ вә худди эвәйләп мазақ қилғучи әхлақсизлардәк,...». ■ **34:18** Зәб. 39:11,12; 110:1 ■ **34:19** Юһ. 15:25

Улар һемишә: «Өз қулиниң аман-есәнлигигә сөйүнгән Пәрвәрдигар улуклансун!» — дегәй. □

²⁸ Шу чагда мениң тилим күн бойи һәққанийлиғиң тоғрилиқ сөзләйду, мәдһийиләрни яңритиду.

35

35-күй *** Гунакар инсан вә Худаниң мөһриванлиги

¹⁻² Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуپ окулсун дәп, Пәрвәрдигарниң қули Давут язған күй: —

Рәзил адәмниң асийлиғи мениң қәлбимдә бир бешарәтни пәйда қилиду: — «Униң нәзиридә Худадин қорқидиған иш йоқтур!» □

³ Чүнки у өз-өзини махтайдуки,

У өз-өзигә: — «Мәндә гуна тепилмас, қилғиним жиркинчилик иш әмәстур!» — дәйду. □

⁴ Ағзидики сөзләр қәбиһлик вә һейлигәрликтур;

Пәзиләтлик иш қилиш параситидин у алибурун мөһрумдур.

⁵ У орнида ятқандиму гунани көзләйду;

У дурус болмиған йолға меңишни ирадә қилиду;

Яманлиқтин һеч нәпрәтләнмәйду.

⁶ И Пәрвәрдигар, өзгәрмәс муһәббетиң әршләргә тақишиду; һәқиқәт-садиқлиғиң булутларға йетиду! ■

⁷ һәққанийлиғиң бүйүк тағлардәк,

һөкүмлириң тилсиматлиқ чоңқур деңизлардәктур.

И Пәрвәрдигар, Сән адәмләр вә һайванларни сақлиғучидурсән;

⁸ Сениң өзгәрмәс муһәббетиң нәқәдәр қиммәтликтур, и Худа!

Шуңа инсан балилири қанатлириң сайисидә панаһлиниду.

⁹ Улар өйүңдики мол дәстихандин тойғичә бәһримән болиду;

Сән уларға һозур-һалавәтлириңниң дәриясидин ичкүзисән.

¹⁰ Чүнки Сәндила бардур һаятлик булиқи;

Нуруңда болуп нурни көримиз.

¹¹ Аһ, Өзүңни тонуп, билгәнләргә муһәббетиңни,

Көңли дурусларғиму һәққанийлиғиңни көрситишни давамлаштурғайсән.

¹² Тәкәббурларниң путиниң маңа һужум қилишиға йол қоймиғайсән;

Рәзилләрниң қоли мени орнумдин қоғливатмисун;

¹³ Мана, яманлиқ қилғучилар жиқилди!

Ғулитиветилди, орнидин қайта туралмайду!

□ **34:27** «Мениң һәққанийлиғимдин сөйүнгәнләр тәнтәнә қилип шатлансун! Улар һемишә: «Өз қулиниң аман-есәнлигигә сөйүнгән Пәрвәрдигар улуклансун!» — дегәй» — Давут пәйғәмбәр мошу әйәттә бәлким өзидин кейин келидиған, өз әждати болған Қутқузғучи-Мәсиһ тоғрилиқ бешарәт бериду. □ **35:1-2** «Пәрвәрдигарниң қули Давут язған күй»: — «Пәрвәрдигарниң қулиниң, Давутниң күйи». □ **35:3** «У өз-өзигә: — «Мәндә гуна тепилмас, қилғиним жиркинчилик иш әмәстур!» — дәйду» — бәлким у өзини алдимәкчи болуп: «Мениң гунайим анчә еғир әмәс», демәкчи. Толуқ әйәтниң йәнә бир хил тәржимиси: «Униң гунайиниң жиркинчилиги ашқариланған болсиму, у йәнилә өз өзини махтайду». ■ **35:6** Зәб. 56:11; 107:5

36

36-күй *** Яхшилар билән яманларның тәгдири *** «елипбә тәртиплек» күй

1 Давут язған күй: —

1 |□| Яманлик қилғучилар түпәйлидин өзүңни көйдүрмә,
Накәсләргә һәсәт қилма.■

2 Чүнки улар от-чөпләрдәк тезла үзүп ташлиниду,
Юмран өсүмлүкләргә охшаш тозуп кетиду.

3 |□| Пәрвәрдигарға таян, тиришип яхшилик қил,
Зиминда маканлишип яшап, Униң вапа-һәқиқитини озук билип һозурлан.□

4 «Пәрвәрдигарни хурсәнлигим» дәп билгин,
У арзу-тиләклириңгә йәткүзиду.

5 |□| Йолуңни Пәрвәрдигарға аманәт қил;
Униңға таян, У чоқум тилигиңни ижабәт қилиду.■

6 |□| У һәққанийлигиңни нурдәк,
Адалитиңни чүштики қуяштәк чақнитиду.

7 |□| Пәрвәрдигарниң алдида тинич болуп, Уни сәвирчанлик билән күт;
Һарамдин ронақ тапқан адәм түпәйлидин,
Яман нийәтлири ишқа ашидиған киши түпәйлидин өзүңни көйдүрмә.

8 |□| Аччиғиңдин ян, гәзәптин қайт,
Өзүңни көйдүрмә;

У пәкәт сени яманлиққа елип бариду.

9 Чүнки яманлик қилғучилар зиминдин үзүп ташлиниду;
Пәрвәрдигарға тәлмүрүп күткәнләр болса,
Зиминға егидарчилик қилиду.

10 |□| : Көзни жумуп ачқучила, рәзил адәм һалак болиду;
Униң маканиға сәпселип қарисаң, у йоқ болиду.

11 Бирақ мулайим-мөминләр зиминға мираслиқ қилиду,
Вә чәксиз арабәхшликтин һозурлиниду.■

12 |□| Рәзил адәм һәққанийға қәст қилиду;
Униңға чишлирини гучурлитип хирис қилиду;

13 Лекин Рәб униңға қарап күлиду;
Чүнки Рәб униң бешиға келидиған күнни көриду.

14 |□| Югашлар вә йоқсулларни жиқитиш үчүн,
Йоли дурусларни қирип ташлаш үчүн,
Рәзилләр қиличини ғилипидин суғуруп елип,
Оқясиниң киричини тартип тәйярлиди.

15 Лекин қиличи болса өз жүригигә санжқилиду,
Оқялири сундуруветилиду.

16 |□| Һәққанийлардики «аз»,
Көплигән яманларниң байлиқлиридин әвәздур.

17 Чүнки рәзилләрниң биләклири сундурулиду;
Лекин Пәрвәрдигар һәққанийларни йөләйду;

18 |□| Пәрвәрдигар көңли дурусларниң күнлирини билиду;
Уларниң мираси мәңгүгә болиду.

19 Улар егир күнләрдә йәргә қарап қалмайду;

■ 36:1 Пәнд. 23:17; 24:1 □ 36:3 «Униң вапа-һәқиқитини озук билип һозурлан» — башқа бир хил тәржимиси: «вапалиқ-садиқлиққа интилгин». ■ 36:5 Зәб. 21:10-11; 54:23; Пәнд. 16:3; Мат. 6:25; Лука 12:22; 1Пет. 5:7 ■ 36:11 Мат. 5:5

Қәһәтчиликтиму улар тоқ жүриду.

20 |□| Бирақ рәзилләр һалак болиду;
Пәрвәрдиғар билән қаршилашқучилар чимәнзардики гүл-гиядәк тозуп кетиду;
Улар түгәйду;

Ис-түтүндәк тарқилип түгәйду. □

21 |□| Рәзил адәм өтнә елип қайтурмайду;
Амма һәққаний адәм мәриванлиқ билән өтнә бериду;

22 Чүнки Пәрвәрдиғар рәхмәт қилғанлар зиминға егә болиду,
Бирақ униң ләнитигә учриғанлар үзүп ташлиниду;

23 |□| Мәртанә адәмниң қәдәмлири Пәрвәрдиғар тәрипидиндур;
Рәб униң йолидин хурсән болиду. □

24 У тейилип кәтсиму, жиқилип чүшмәйду;
Чүнки Пәрвәрдиғар униң қолини тутуп йөләп туриду.

25 |□| Мән яш едим, һазир қерип қалдим;
Лекин һәққанийларниң ташливетилгәнлигини,
Яки пәрзәнтлириниң нан тилигәнлигини әсла көргән әмәсмән;

26 У күн бойи мәрт-мәриван болуп өтнә бериду;
Униң әвлатлириму хәлиққә бәрикәт йәткүзиду.

27 |□| Яманлиқни ташлаңлар, яхшилиқ қилиңлар,
Мәңгү яшайсиләр!

28 Чүнки Пәрвәрдиғар адаләтни сөйиду,
У Өз мөмин бәндилирини ташлимайду;
Улар мәңгүгә сақлиниду;

|□| Лекин рәзилләрниң әвлатлири үзүп ташлиниду.

29 һәққанийлар йәр-жаһанға егә болиду,
Әбәдил-әбәткичә униңда макан тутуп яшайду.

30 |□| һәққаний адәмниң ағзи даналиқ жакалайду;
Униң тили адил һөкүмләрни сөзләйду;

31 Қәлбидә Худаниң муқәддәс қануни туриду;
Униң қәдәмлири тейилип кәтмәс. □ ■

32 |□| Рәзилләр һәққаний адәмни пайлап жүриду;
Улар уни өлтүргидәк пәйтни издәп жүриду.

33 Лекин Пәрвәрдиғар уни дүшмәнниң чаңгилиға чүшүрмәйду;
Яки һөкүмдә уни гунаға пүтмәйду.

34 |□| Пәрвәрдиғарни тәлмүрүп күт,
Униң йолини чиң тутқин;
У сениң мәртивәңни көтирип, зиминға егә қилиду ,
Рәзилләр һалак қилинғанда,
Сән буни көрисән.

35 |□| Мән рәзил адәмниң зомигәрлик қиливатқинини көрдүм,
У худди айниған барақсан япйешил дәрәқтәк ронақ тапқан. □

36 Бирақ у өтүп кәтти,
Мана, у йоқ болди;

□ 36:20 «Улар түгәйду; ис-түтүндәк тарқилип түгәйду» — башқа бир хил тәржимиси: «Улар түгәйду; қозиларниң йегидәк көйүп кетиду». □ 36:23 «Рәб униң йолидин хурсән болиду» — яки: «У (мәрданә киши) униң (йәни, Рәбниң) йолидин хурсән болиду». □ 36:31 «Қәлбидә Худаниң муқәддәс қануни туриду» — ибрани тилида «Қәлбидә Худасиниң муқәддәс қануни туриду». ■ 36:31 Зәб. 39:9; Йәш. 51:7 □ 36:35 «Мән рәзил адәмниң зомигәрлик қиливатқинини көрдүм, у худди айниған барақсан япйешил дәрәқтәк ронақ тапқан» — демәк, рәзил адәм зомигәрлик йоли билән сиртидин қариганда чирайлиқ чоң бир дәрәқтәк барақсан болиду.

Мән уни издисәмму, у тепилмайду.

37 |□| Мукәммәл адәмгә нәзәр сал,
Дурус инсанға қара!

Чүнки бундақ адәмниң ахир көридиғини арамбәхш хатиржәмлик болиду.

38 Итаәтсизләр болса бирликтә һалак болишиду;

Уларниң келәчки үзүлиду;

39 |□| Бирақ һәққанийларниң нижатлиғи Пәрвәрдигардиндур;

У еғир күнләрдә уларниң күчлүк панаһидур.

40 Пәрвәрдигар ярдәм қилип уларни сақлайду;

У уларни рәзилләрдин сақлап қутқузиду;

Чүнки улар Уни башпанаһи қилиду.

37

37-күй *** Еғирчиликта қалған кишиниң илтижа дуаси

1-2 Давут язған күй: —

(Әслимә үчүн)

И Пәрвәрдигар, ғәзивиндә тәнбиһ бәрмигәйсән,
Кәһриндә мени җазалимиғәйсән! ■

3 Чүнки оқлириң мени зәхимләндүрүп санҗиди,
Қолуң үстүмдин қаттиқ басти.

4 Қаттиқ ғәзивин түпәйлидин әтлиримдә һеч сақлиқ йоқ,
Гунаим түпәйлидин устиханлиримда арам йоқтур.

5 Чүнки гуналим боюмдин ташти;

Улар көтирәлмигүсиз еғир жүктәк мени бесивалди.

6 Ахмақлиғимдин җараһәтлирим сесип, шәлвәрәп кәтти.

7 Азаптин бәллирим толиму пүкүлүп кәтти,

Күн бойи ғәмгә петип жүримән!

8 Чатирақлирим отқа толди,

Әтлиримниң сақ йери йоқтур.

9 Мән толиму һалсирап, езилип кәттим;

Қәлбимдики азап-қайғу түпәйлидин һөкирәймән.

10 Рәб, барлиқ арзум көз алдиндидур;

Уһ тартишлирим Сәндин йошурун әмәс;

11 Жүригим җиғилдап, һалимдин кәттим;

Көзлиримниң нури өчти.

12 Яр-бурадәрлиримму мени урған ваба түпәйлидин, өзлирини мәндин тартти;

Йеқинлиримму мәндин җирақ қачти.

13 Җенимни алмақчи болғанлар қапқан қуриду;

Маңа зияни қәстлигәнләр зәһирини чачмақта;

Улар күн бойи һейлә-микирләрни ойлимақта.

14 Лекин мән гас адәмдәк аңлимаймән,

Ғача адәмдәк ағзимни ачмаймән;

15 Бәрһәк, мән аңлалмайдиган гаслардәк болуп қалдим;

Ағзимда қилидиган рәддийә-тәнбиһ йоқ.

16 Чүнки үмүтүмни Сән Пәрвәрдигарға бағлидим;

Рәб Худайим, Сән илтиҗайимға иҗабәт қилисән.

17 Чүнки мән: — «Улар мениң үстүмгә чикип махтанмигай;
Болмиса, путлирим тейилип кәткәндә, улар шатлиниду» — дедим мән.

18 Чүнки мән дәлдәңшип, түгишәй дәп қалдим,
Азавим көз алдимдин кәтмәйду.

19 Чүнки мән өз яманлигимни иқрар қилимән;
Гунайим үстидә қайғуримән. ■

20 Лекин дүшмәнлирим жушқун һәм күчлүктур;
Қара чаплап, маңа нәпрәтләнгәнләрниң сани нурғундур.

21 Вапага жапа қилидиғанлар болса, мән билән қаршилишиду;
Чүнки мән яхшилиқни көзләп, интилимән.

22 И Пәрвәрдиғар, мәндин ваз кәчмигәйсән!
И Худайим, мәндин жирақлашмигайсән!

23 И Рәб, мениң нижатлиғим,
Маңа чапсан ярдәм қилгайсән!

38

38-күй **** Худаниң тәрбийисини чүшинип йетиш

1-2 Нәғмичиләрниң беши Йәдутунға тапшурулған, Давут язған күй: —

«Тилим гуна қилмисун дәп,
Йоллиримға диққәт қилимән;
Рәзилләр көз алдимда болса, мән ағзимға бир көшәк салимән» — дегән едим. □

3 Мән сүкүт қилип, зуван сүрмидим,
Һәтта яхшилиқ тоғрисидики сөзләрниму ағзимдин чиқармидим;
Бирақ дил азавим техиму қозғалди. □

4 Көңлүмдә зәрдәм қайниди,
Ойланғансери от болуп янди;
Андин тилим ихтиярсиз сөзләп кәтти.

5 И Пәрвәрдиғар, өз әжилимни,
Күнлиримниң қанчилик экәнлигини маңа аян қилғин;
Ажиз инсан балиси экәнлигимни маңа билдүргин.

6 Мана, Сән күнлиримни пәқәт нәччә ғеричла қилдиң,
Сениң алдинда өмрүм йоқ һесавидидур.
Бәрһәк, барлиқ инсанлар тик турсиму, пәқәт бир тиниқла, халас.
Селаһ. ■

7 Бәрһәк, һәр бир инсанниң һаяти худди бир көләңгидур,
Уларниң алдирап-салдирашлири беһудә аваричиликтур;
Улар байлиқларни топлайду, лекин кейин бу байлиқларни кимниң қолиға
жуғлинидиғанлигини билмәйду.

8 И Рәб, әнди мән немини күтимән?
Мениң үмүтүм саңила бағлиқтур.

9 Мени барлиқ асийлиқлиримдин қутқузгайсән,
Мени һамақәтләрниң мәсқирисигә қалдурмигайсән.

■ 37:19 Зәб. 31:5 □ 38:1-2 «Йәдутун» — Давут пәйғәмбәр «мәдһийә Хори»ниң йетәкчиси дәп бекитқан кишини көрситиду («1Тар.» 16:41ни көрүң). «Нәғмичиләрниң беши Йәдутунға тапшурулған» — башқа бир хил тәржимиси: «Нәғмичиләрниң йетәкчисигә тапшурулуп, «Йәдутун» (мәдһийиләш дегән мәнидә) аһаңида оқулсун дәп...». □ 38:3 «Һәтта яхшилиқ тоғрисидики сөзләрниму ағзимдин чиқармидим» — башқа бир хил тәржимиси: «Һәр қандақ пайдисиз сөздин қалдим». ■ 38:6 Зәб. 61:10-11; 143:4

10 Сүкүт қилип зуван сүрмидим;

Чүнки мана, мошу жазани Өзүң жүргүзгәнсән.

11 Мени салған вабайиңни мәндин нери қилғайсән;

Чүнки қолунниң зәрбиси билән түгешәй дәп қалдим.

12 Сән тәнбиһлириң билән кишини өз яманлиғи үчүн тәрбийилигиниңдә, Сән худди нәрсиләргә күйә қурути чүшкәндәк, униң иззәт-ғурурини йоқ қиливетисән;

Бәрһәк, һәр бир адәм бир тиниқла, халас. Селәһ.

13 И Пәрвәрдигар, дуайимни аңлиғайсән,

Пәрядимға қулақ салғайсән!

Көз яшлиримға сүкүт қилмиғайсән!

Чүнки мән пүткүл ата-бовилиримдәк,

Сениң алдиңда яқа жутлуқ, мусапирмән, халас!■

14 Маңа тиккән көзүңни мәндин нери қилғайсәнки,

Мән барса кәлмәс жайға кәткичә,

Мени бир аз болсиму раһәттин бәһримән қилғайсән.

39

39-күй *** Бешарәт — Давутниң әвлади болған Қутқузуучи-Мәсиһ, Давут арқилиқ келиду

1-2 Давут язған күй: —

Пәрвәрдигарға тәлмүрүп, күттүм, күттүм;

У маңа егилип пәрядимни аңлиди.

3 У мени һалакәт орикидин,

Шундақла патқақ лайдин тартивалди,

Путлиримни уюлташ үстигә турғузуп,

Қадәмлиримни мустәһкәм қилди.

4 У ағзимға йеңи нахша-мунажатни,

Йәни Худайимизни мәдһийиләшләрни салди;

Нурғун хәлиқ буни көрүп, қорқиду,

һәм Пәрвәрдигарға тайиниду.

5 Тәкәбурлардин ярдәм издимәйдиған,

Ялғанчиликқа езип кәтмәйдиған,

Бәлки Пәрвәрдигарни өз таянчиси қилған киши бәхитликтур!

6 И Пәрвәрдигар Худайим,

Сениң биз үчүн қилған карамәтлириң вә ой-нийәтлириңни барғансери көпәйтип,

сан-санақсиз қилғансән,

Кимму уларни бир-бирләп һесаплап Өзүңгә рәхмәт қайтуруп болалисун!

Уларни сөزلәп баштин-ахир баян қилай десәм,

Уларни санап түгитиш мүмкин әмәс.□

7 Нә қурбанлиқ, нә аш һәдийәләр Сениң тәләп-арзуоң әмәс,

Бирақ Сән маңа сәзгүр қулақларни ата қилдиң;

■ 38:13 Лав. 25:23; 1Тар. 29:15; зәб. 118:19; Ибр. 11:13; 1Пет. 2:11 □ 39:6 «Кимму уларни бир-бирләп һесаплап өзүңгә рәхмәт қайтуруп болалисун!» — башқа бир хил тәржимиси: «Кимму Саңа тәңдаш болуп сени тосалисун?!».

Нә көйдүрмә курбанлиқ, нә гуна курбанлиғини тәләп қилмидиң; □ ■

⁸ Шуңа жавап бәрдимки —
«Мана мән кәлдими!» — дедим.

Орам язма дәстурда мән тоғрилиқ пүтүлгән: — □

⁹ «Худайим, Сениң көңлүндики ирадәң мениң хурсәнлигимдур;
Сениң Тәврат қанунуң қәлбимгә пүтүклүктур» ■

¹⁰ Бүйүк жамаат арисидә туруп мән һәққанийлиқни жақалидим;
Мана буларни өзүмдә қилчә елип қалғум йоқтур,
И Пәрвәрдигар, Өзүң билисән. ■

¹¹ һәққанийлиғиңни қәлбимдә йошуруп жүрмидим;
Вападарлиғиңни вә нижатлиғиңни жақалидим;
Өзгәрмәс муһәббитиң вә һәқиқитиңни бүйүк жамаәткә һеч йошурмастин баян қилдим.

¹² И Пәрвәрдигар, мәриванлиқлириңни мәндин айимиғайсән;
Өзгәрмәс муһәббитиң вә һәқиқитиң һәрдайим мени сақлиғай!

¹³ Чүнки сансиз күлпәтләр мени оривалди;
Қәбийһлиқирим мени бесивелип, көрәлмәйдиған болдум;
Улар бешимдики чечимдин көп,
Жасаритим түгишип кәтти.

¹⁴ Мени қутқузушни тоғра тапқайсән, и Пәрвәрдигар!
И Пәрвәрдигар, тез келип, маңа ярдәм қилғайсән!

¹⁵ Мениң һаятимға чаң салмақчи болғанлар бирақла йәргә қаритилип рәсва қилинсун;
Мениң зийинимдин хурсән болғанлар кәйнигә яндурулуп шәрмәндә болғай. ■

¹⁶ Мени: — «Ваһ! Ваһ!» дәп мәсқирә қилғанлар өз шәрмәндилиғидин алақзадә болуп кәтсун!

¹⁷ Бирақ Сени издигүчиләрниң һәммиси Сәндә шатлинип хошал болғай!
Нижатлиғиңни сөйгәнләр һемишә: «Пәрвәрдигар улуқлансун» дейишкәй!

¹⁸ Мән езилгән һәм йоқсул болсамму,
Бирақ Рәб йәнила мени яд етиду;
Сән мениң Ярдәмчим, мениң азат қилғучим;
И Худайим, кечикмәй кәлгәйсән!

40

40-күй *** Ағриқниң дуаси

¹⁻² Нәғмичиләрниң бешигә тапшурулуп оқулсун дәп, Давут язған күй: —
Ғериб-ажизларға гәмхорлуқ қилған киши нәқәдәр бәхитлик-һә!

Ғир күнләрдә Пәрвәрдигар униңға панаһ болиду. □

³ Пәрвәрдигар уни қоғдап, уни аман сақлайду;

□ **39:7** «...Сән маңа сәзгүр кулақларни ата қилдиң» — башқа бир хил тәржимиси болуши мүмкин: «сән мениң кулақлиримни санжидиң». Муса пәйғәмбар арқилиқ чүшүрүлгән муқәддәс қанун бойичә, бир кулннч өз ғоҗайиниға мәңгү хизмәттә болғуси болса, буни бәлгүләш үчүн ғоҗайин униң кулиқиға бигиз санҗийду («Мис.» 21-бапни көрүң). Бу хил тәржимә тоғра болса, бу Мәсиһниң Худаға мәңгүлүк садиқлиғини билдүридигән сөздур. «Нә курбанлиқ, нә аш һәдийәләр... нә көйдүрмә курбанлиқ, нә гуна курбанлиғини тәләп қилмидиң» — «Лав.» 1-7-бапта тәләп қилинған бәш хил асасий курбанлиқларниң һәммиси мошу 6-айәттә тилға елиниду. ■ **39:7** Лав. 2:1; 3:1; 4:13; Ибр. 10:5-12

□ **39:8** «Орам язма дәстурда мән тоғрилиқ пүтүлгән» — «орам язма дәстур» Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән муқәддәс қанунни көрситиду. ■ **39:9** Зәб. 36:31; Йәш. 51:7 ■ **39:10** Зәб. 34:18; 110:1

■ **39:15** Зәб. 34:4,26; 69:3; 70:13 □ **40:1-2** «Ғериб-ажизларға — ибраний тилида: Ғериб-ажизларға

У зиминда туруп бәхитияр яшайду;

Сән уни дүшмәнлириниң ихтияриға чүшүрмәйсән!

4 Орун тутуп зәиплишип ятқинида, Пәрвәрдиғар униңға дәрман болиду;

Сән униң ятқан орун-көрпилирини раслап түзәштүрүп турисән. □

5 Мән илтижа қилип: — «И Пәрвәрдиғар, маңа меһриванлиқ көрсәткәйсән, Жәнимға шипалиқ бәргәйсән;

Чүнки мән алдинда гуна қилдим» — дедим. □

6 Дүшмәнлирим мән тоғрилиқ: —

«У қачанму өлүп, нами-нәсли куруп кетәр?» — дәп маңа яманлиқ тиләйду.

7 Бириси мени көргили кәлгән болса,

У алдамчи сөзләрни қилиду;

Улар кәйнимдин көңлидә шумлуқ топлап,

Андин сиртларға чиқип шу ишларни тарқитип по атиду;

8 Маңа өч болғанларниң һәммиси маңа қарита өз ара кусурлишиду,

Улар маңа зиянкәшлик қәстидә болиду.

9 Улар: «Униң бешиға жин-шәйтандин бир кесәл чаплашти;

Әнди у орун тутуп йетип қалди;

У қайтидин туралмайду» — дейишиду.

10 Һәтта сирдишим дәп ишәнгән қәдинас достум,

Мән билән һәмдәстихан болуп тузумни йегәнму маңа пут атти. □ ■

11 Бирақ Сән Пәрвәрдиғар, маңа рәһим қилғайсән;

Дүшмәнлиримдин интиқам елишқа,

Мени турғузғайсән;

12 Дүшминимниң үстүмдин фәлибә қилип шатланмиғинидин,

Сени мәндин сөйүниду, дәп билимән.

13 Бирақ маңа кәлсәк, дурус болғанлиғимдин, сән мени йөләйсән;

Сән мени мәңгү Өз һозурунда қәд көтириткүзүп турғузисән.

14 Исраилниң Худаси Пәрвәрдиғарға әбәдил-әбәткичә тәшәккүр-мәдһийә қайтурулғай!

Амин! Амин!

41

Иккинчи Бөлүм ••• 41-күй ••• Худага тәшна болған мусапирниң дуаси

1-2 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп оқулсун дәп, Коранниң оғуллири үчүн йезилған «Масқил»: —

Кейик ериқлардики суға тәшна болғандәк,
Жәним саңа тәшнаду, и Худа. □

□ **40:4** «Сән униң ятқан орун-көрпилирини раслап түзәштүрүп турисән» — башқа бир хил тәржимиси: «Сән уни ятқан орнидин турғузуп әслигә кәлтүрисән». □ **40:5** «Чүнки мән алдинда гуна қилдим» — ибраний тилида: «Чүнки мән алдинда гунакар болдум» дегән тәржимиси болиду.

□ **40:10** «Мән билән һәмдәстихан болуп тузумни йегән...» — ибраний тилида «Мән билән һәмдәстихан болуп ненимни йегән...». ■ **40:10** Юһ. 13:18 □ **41:1-2** «Коранниң оғуллири үчүн йезилған «Масқил» — «Коран» Муса вә һарун пәйғәмбәргә қарши исан көтәргән киши. Бирақ көрүнүп туридики, униң әвлатлири Худаниң йолида маңатти. Улар бәлким «каһин» (қурбанлиқ қилғучи) болуп, муқәддәс ибадәтханида ибадәт хизмитидә Зәбурдики йеқимлиқ мәдһийә нахшилирини ейтиш билән шуғуланған. Бу күйдин қариганда, язғучи Исраилниң шималий падишалигидики Ливан дегән хилвәт тағлиқ райониға сүргүн қилинған. «Масқил» — «Масқил»ниң мәнаси бизгә намәлум; бәзи алимлар уни «тарбийилик» дегәни билдүриду, дәп қарайду; йәни бәзиләр уни «маһирлиқ билән ейтилсун» дегәни билдүриду, дәп қарайду.

³ Мениң женим Худаға, һаят Тәңригә интизардур;
Аһ, мән қачанму Худаниң һозурида көрүнүшкә мүйәссәр болиман?■

⁴ Мениң кечә-күндүз йегиним көз яшлирим болуп кәлгән;
Хәқләр күн бойи мәндин: «Худайиң қәйәрдә?» дөп сорайду.■

⁵ Өткән күнләрни әсләп,
Женимниң дәрдлирини төкүватимән
(Мән көпчилик билән кетиветип,
Худаниң өйигә тәнтәнә қилип меңип,
Хошаллиқта һәмдусана оқуп, нахша ейтип,
һейтни тәбриклигән топ-топ қошундәк, жамаәт билән биллә бараттим!).

⁶ — И женим, Сән тенимдә немишкә бундақ қайғурисән?

Немишкә ичимдә бундақ мәйүслинип кәттиң?
Худаға үмүт бағла;
Чүнки Униң жамалидин чиққан нижатлиқтин,
Мән Уни йәнила улуклайман, — Мениң Худайимни!■

⁷ Женим ичимдә мәйүслинип кәтти;
Шуңа мән Сени сегинимән;
Һәтта мусапирлиқта Иордан дәрияси бойидики вадиларда,
һәрмон тағлирида, Мизар теғидиму Сени сегинимән.

⁸ Сениң шарқиратмилириңниң авазлириға,
Чоңқур һаң билән чоңқур һаң маслишип һөкиримәктә.
Сениң һәммә долқунлириң һәм қайнам-ташқинлириң мени ғәриқ қилди.

⁹ Күндүзи Пәрвәрдиғар өзгәрмәс муһәббитини маңа буйруйду,
Кечилири Униң нахшиси,
Вә һәм һаятим болған Тәңригә қилған дуа маңа һәмраһ болиду.

¹⁰ Мән Қорам Тешим болған Худаға: —
«Мени немишкә унтуп қалдиң?
Мән немишкә дүшмәнниң зулумиға учрап,
һемишә азап чекип жүрүватимән?» — дәймән.■

¹¹ Сүйәклиримни эзгәндәк рәқиплирим мени мәсқирә қилип әйпләйду;
Улар күн бойи мәндин: «Худайиң қәйәрдә?» — дөп соримақта.

¹² И женим, тенимдә немишкә бундақ қайғурисән?
Немишкә ичимдә бундақ мәйүслинип кәттиң?
Худаға үмүт бағла;
Чүнки мән Уни йәнила мәдһийиләймән,
Йәни чирайимға саламәтлик, нижатлиқ ата қилғучи Худайимни
мәдһийиләймән!
У мениң Худайимдур!

42

42-күй ••• Сәргәрданниң дуаси ••• 1-әйәттики izaһатни көрүң

¹ И Пәрвәрдиғар, мән тоғрилиқ һөкүм чиқарғайсән,
Дөвайимни әқидисиз бир хәлиқ алдида соригайсән;
Мени һейлиғар һәм қәбиһ адәмдин қутулдурғайсән. □

² Чүнки Сән панаһғаһим болған Худадурсән;
Немишкә мени ташлавәткәнсән?
Немишкә дүшмәнниң зулумиға учрап,

■ 41:3 Зәб. 62:1-3 ■ 41:4 Зәб. 79:6 ■ 41:6 Зәб. 42:5 ■ 41:10 Зәб. 34:11-17; 37:7; 42:2

□ 42:1 «Изаһат» — көп алимлар 42- һәм 43-күй әслидә бир күй еди, дөп қарайду.

Һемишә азап чекип жүриватимән?» — дәймән.■

³ Өз һәқиқитиң вә нуруңни әвәткин,

Улар мени йетәкклигәй!

Мени муқәддәс тегиңға,

Маканиңға елип кәлгәй! □

⁴ Шуниң билән мән Худаниң қурбанғаһи алдиға барай,

Йәни мениң чәксиз хушлуғум болған Тәңриниң йениға барай;

Бәрһәк, чилтар челип Сени мәдһийиләймән, и Худа, мениң Худайим!

⁵ И женим, сән немишкә бундақ қайғурисән?

Немишкә ичимдә бундақ беарам болуп кетисән?

Худаға үмүт бағла!

Чүнки мән Уни йәнила мәдһийиләймән,

Йәни чирайимға саламәтлик, нижатлик ата қилғучи Худайимни

мәдһийиләймән! □ ■

43

43-күй *** Мәғлубийәттин кейинки мунажәт

¹⁻² Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп оқулсун дәп, Коранниң оғуллири үчүн йезилған «Масқил»: —

И Худа, өз қулақлиримиз билән аңлидуқ,

Атилиримиз бизгә баян қилип,

Өз күнлиридә, йәни қедимки заманларда Сениң қилған зор ишлириңни уқтурған еди;

³ Сән ата-бовилиримизниң алдида Өз қолуң билән ят әлләрни қоғливетип,

Уларниң зимиңға ата-бовилиримизни орунлаштурдуң;

Ят қовмларға апәт чүшүрүп, уларни тарқитивәттиң. □ ■

⁴ Бәрһәк, бовилиримиз зимиңни өз қиличи билән алғини йоқ,

Өз билиги билән өзлирини қутқузғиниму йоқ;

Бу бәлки Сениң оң қолуң, Сениң билигиң вә җамалиңниң нуриниң қилғинидур;

Чүнки Сән улардин хурсәнлик таптиң.

⁵ Сән Өзүң мениң падишасимдурсән, и Худа,

Сән Яқуп үчүн ғәлибиләр буйругучидурсән. □

⁶ Сән арқилиқ биз рәқиплиримизни һайдиветимиз;

Намиң билән өзимизгә қарши турғанларни чәйләймиз;

⁷ Чүнки өз оқайимға таянмаймән,

Қиличимму мени қутқузалмайду.

⁸ Чүнки Сән бизни рәқиплиримиздин қутқуздуң,

Бизгә өч болғанларни йәргә қараттиң.

⁹ Худани күн бойи иптихарлинип махтаймиз;

Намиңни әбәдил-әбәткичә мәдһийиләймиз.

■ **42:2** Зәб. 34:11-17; 37:7; 41:11 □ **42:3** «Маканиңға елип кәлгәй!» — ибраний тилида «Маканлириңға елип кәлгәй!».

□ **42:5** «Чүнки мән Уни йәнила мәдһийиләймән, йәни чирайимға саламәтлик, нижатлик ата қилғучи Худайимни мәдһийиләймән!» — башқа бир хил тәржимиси: «Чүнки Униң җамалидин чиққан нижатлик билән, мән Уни йәнила улуклаймән, мениң Худайим!».

■ **42:5** Зәб. 41:6,12 □ **43:3** «Ят қовмларға апәт чүшүрүп, уларни (демәк, ят әлләрни) тарқитивәттиң» — башқа бир хил тәржимиси: «Ят қовмларға апәт чүшүрдуң, бирақ уларни (демәк, өз хәлқиңни) ронақ тапқуздуң».

■ **43:3** Мис. 15:17; Зәб. 79:9-10 □ **43:5** «Сән Яқуп үчүн ғәлибиләр буйругучидурсән» — бу йәрдә «Яқуп» Исраил хәлқини көрситиду, әлвәттә.

Селәһ!

¹⁰ Бирақ Сән һазыр бизни ташлаветип аһанәткә қалдурдуң;
Қошунлиримиз билән жәңгә биллә чиқмайсән. ■

¹¹ Сән рәқиплиримиз алдида бизни чекиндүрдүң;
Бизни өчмәнләргә халиғанчә талан-тараж қилдурдуң.

¹² Союшқа тапшурулған қойлардәк, бизни уларға тапшурдуң,
Әлләр арисига бизни тарқитивәттиң.

¹³ Сән Өз хәлқиңни бекарға сетивәттиң,
Униң қиммитидин Өзүң һеч бейип кәтмидиң;

¹⁴ Сән бизни хошна әлләрниң мәсқирисигә қалдурғансән;
Әтрапимиздикиләргә аһанәт, заңлиқ объекти қилдиңсән. ■

¹⁵ Сән бизни әлләр арисидә сөз-чөчәккә қойдуңсән,
Ят қовмлар бизгә баш чайқишип қарашмақта.

¹⁶⁻¹⁷ Мәсқирә һәм күпүрлүк ейтқучиларниң авазы түпәйлидин,
Дүшмәнләр вә өч алғучилар түпәйлидин,

Күн бойи уятим алдимдин кәтмәйду,
Йүзүмниң номуси мени чирмивалди.

¹⁸ Мана буларниң һәммиси бешимизға чүшти;
Бирақ биз Сени унтумидуқ,

Яки әһдәңгә һеч асийлиқ қилмидуқ;

¹⁹ Қәлбимиз һеч янмиди, Саңа садақәтсизлик қилмидуқ,
Қәдәмлиримиз йолуңдин һеч езип кәтмиди.

²⁰ Бирақ Сән бизни чилбөриләр маканида әздиң,
Бизгә өлүм сайисини чаплаштурдуң.

²¹ Әгәр биз Худайимизниң намини унтуған болсақ,
Яки ят бир илаһқа қол көтәргән болсақ,

²² Худа Сән чоқум буни сүрүштә қилмас едиңму,
Қәлбтики сирларни билип туридиған турсаң?

²³ Бирақ Сән түпәйли биз күн бойи қирилмақтимиз;
Боғузлинишни күтүп турған қойлар кәби һесапланмақтимиз. ■

²⁴ Ойған, и рәб! Немишкә ухлап ятисән?

Орнуңдин тур, бизни мәңгүгә ташлаветмигәйсән!

²⁵ Немишкә йүзүңни биздин йошурисән?

Немишкә күлпәтлиримизгә, учриған зулумлиримизға писәнт қилмайсән?

²⁶ Қаригина, женимиз тупрақта беғирлап жүриду;

Тенимиз йәргә чаплашти;

²⁷ Орнуңдин туруп бизгә ярдәмдә болғайсән!

Өзүңниң өзгәрмәс муһәббитиң сәвәвидин,

Бизләрни һөрлүккә чиқарғайсән!

44

44-күй *** Падишаһниң той мунажәти *** 1-айәттики изаһатни көрүң

1-2 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуپ, «Нилупәрләр» дегән аһаңда оқулсун дәп, Коранниң оғуллириға тапшурулған, «сөйүмлүк яр үчүн» дегән «Масқил» мунажәт-наһша: —

Қәлбимдин гөзәл иш тоғрисида сөзләр урғуп чиқмақта;

Падишаға бегишлиған мунажитимни ейтимән;

Тилим гоя маһир шаирниң қәлиמידур;[□]

³ Инсан балилири ичидә сән әң гөзәлдурсән;

Ләвлириң шапаәт билән толдурулғандур;

Шуңа Худа саңа мәңгүгә рәхмәт қилди.

⁴ И бүйүк болғучи,

Қиличиңни асқин йениңға,
Һәйвитиң вә шану-шәвкитиң билән!

⁵ Һәқиқәт, кәмтәрлик һәм адаләтни алға сүрүшкә атланғиниңда,

Шану-шәвкәт ичидә ғәлибә билән алға бас!

Шуниң билән оң қолуң өзүңгә карамәт қорқунучлуқ ишларни көрситиду![■]

⁶ Сениң оқлириң өткүрдур,

Улар падишаниң дүшмәнлириниң жүригигә санжилиду;

Пүтүн әлләр айиғиңға жикитилиду.

⁷ Сениң тәхтиң, и Худа, әбәдил-әбәтликтур;

Падишаһлиғиңдики Шаһанә һасаң, адаләтниң һасисидур.^{□ ■}

⁸ Сән һәққаныйлиқни сөйүп, рәзиликкә һәпрәтлинип кәлгәнсән;

Шуңа Худа, йәни сениң Худайиң, сени һәмраһлириңдин үстүн қилип шатлиқ мейи билән мәсиһ қилди.[□]

⁹ Сениң кийимлириңдин мурмәкки, муәттәр вә дарчин һиди келиду;

Пил чиши сарайлиридики сазәндиләрниң тарлиқ сазлири сени хурсән қилиду. [■]

¹⁰ Падишаһларниң мәликилири һөрмәтлик кенизәклириңниң қатаридидур;

Ханишиң Офирдики сап алтун зибу-зинәтләрни тақап оң қолуңда туриду;[□]

¹¹ «Аңлиғин, и қизим, көргин, сөзлиримгә қулақ салғин;

Өз қәбиләң вә ата жәмәтиңни унтуп қал!

¹² Шуниң билән падиша гөзәл жәмәлиңға мәптун болиду;

У сениң ғожаң, сән уиңға сәждә қил».

¹³ Тур шәһириниң қизи алдиңда соға билән һазир болиду;

Халайиқ арисидики байлар сениң шапаитиңни күтиду;^{□ ■}

¹⁴ Шаһанә қизниң ички дуняси пүтүнләй парлақтур,

Униң кийимлириму зәр билән кәштиләнгән;[□]

¹⁵ У кәштилик кийимләр билән падишаниң һозуриға кәлтүрүлиду;

Кәйнидин уиңға қолдаш кенизәкләрму биллә йениңға елип келиниду;[□]

¹⁶ Улар хушал-хурам, шатлиқ ичидә башлап келиниду;

Улар бирликтә падишаниң ордисиға киришиду.

¹⁷ «Ата-бовилириңниң орниға оғуллириң чиқиду;

□ **44:1-2** «изаһат» — гәрчә бу күй Сулайманниң той күнини тәбрикләшкә йезилған болсиму, униңдики сөзләр бешәрәт болуп, аләмниң падишаси болидиған Мәсиһниму алдин-ала көрситиду. «падишаға бегишлиған мунажитимни ейтимән» — ибраний тилида «падишаға бегишлиған асиримни ейтимән». ■ **44:5** Зәк. 9:9 □ **44:7** «Сениң тәхтиң, и Худа, әбәдил-әбәтликтур» — Инжилдики «ибранийларға» дегән қисимда (1-бапта) көрсәткәндәк, бу сөзләр (шундақла кейинки 7-әйткичә) бешәрәтлик сүпәттә падишаниң өзигә (йәни Мәсиһкә) ейтилиду («Ибр.» 1:8-9). ■ **44:7** Ибр. 1:8 □ **44:8** «Шуңа Худа ... сени ... шатлиқ мейи билән мәсиһ қилди» — «мәсиһ қилиш» тоғрилиқ 2-күйдики изаһатларни һәм «Тәбирләр»ни көрүң. ■ **44:9** Йәш. 61:1-2; Рос. 10:38 □ **44:10** «Һөрмәтлик кенизәклириңниң қатаридидур» — яки «мөһтәррәм мейманлириңниң қатаридидур». □ **44:13** «Тур шәһириниң қизи» — Тур шәһиридики пухраларни көрситиши мүмкин. ■ **44:13** Зәб. 71:10-11 □ **44:14** «Шаһанә қизниң ички дуняси пүтүнләй парлақтур» — башқа бир хил тәржимиси: «Падишаһниң қизи ички һужрида шәрәпликтур». □ **44:15** «Кәйнидин уиңға қолдаш кенизәкләрму биллә йениңға елип келиниду» — «йениңға» той қиливатқан падишаниң йенини көрсәтсә керәк.

Сән уларни пүткүл жаһанға һаким қилисән.□

¹⁸ Мән сениң намиңни әвлатдин-әвлатқа яд әткүзимән;
Шуңлашқа барлиқ қовмлар сени әбәдил-әбәткичә мәдһийиләйду».

45

45-күй ••• Худа башпанәһтур

¹⁻² Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп, «Пак қизлар үчүн» дегән аһаңда оқулсун дәп, Корәһниң оғуллири үчүн йезилған күй: —

Худа панәһгәһимиз вә қудритимиздур;

Күлпәтләр чүшкән һаман һазир болидиған бир ярдәмчидур. □

³⁻⁴ Шуңа йәр-зимин өңтүрүлүп, тағлар гүмүрүлүп деңиз тәглиригә чүшүп кәтсиму,

Униң долқунлири шавқунлинип қайнам болсиму,

Өркәшлири билән тағлар силкинип кәтсиму,

Қорқмаймиз.

Селәһ.

⁵ Худаниң шәһирини — Йәни һәммидин Алий Болғучи маканлашқан муқәддәс жайни,

Хурсән қилидиған еқинлири шахлиған бир дәрия бардур.

⁶ Худа униң оттурисидидур;

У йәр һәргиз тәвримәйду;

Худа таң етиш биләнла униңға ярдәмгә келиду.

⁷ Барлиқ әлләр қайнап, падишалиқлар титрәп кәтти;

У авазини қоювәткән һаман,

Йәр ерип кетиду.

⁸ Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдиғар биз билән биллә;

Яқупниң Худаси егиз қорғинимиздур!

Селәһ!

⁹ Келиңлар, Пәрвәрдиғарниң қилғанлирини көрүңлар!

У йәр йүзидә қилған карамәт вәйранчиликларни көрүңлар!□

¹⁰ У, жаһанниң у четигичә болған урушларни тохтитиду;

У оқяларни сундуриду,

Нәйзиләрни оштувәтиду,

Жәң һарвулирини отта көйдүривәтиду.

¹¹ У: «Тохташ, мениң Худа екәнлигимни билип қоюш!

Мән пүткүл әлләр арисидә улуклинимән;

Мән йәр йүзидә “бүйүк” дәп қарилимән» — дәйду.

¹² Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдиғар биз билән биллә,

Яқупниң Худаси бизниң егиз қорғинимиздур!

□ **44:17** «Ата-бовилириңниң орниға оғуллириң чиқиду; сән уларни пүткүл жаһанға һаким қилисән...» — бу сөзләр (16- һәм 17-айәт) падишаға беваситә ейтилиду. □ **45:1-2** «Пак қизлар үчүн» — ибраний тилида «Аламот» дейлиду. Башқа бир хил мәнаси: «Аялларниң жуқури авазлиқ қайи үчүн йезилған» дегән болуши мүмкин. □ **45:9** «... У (Пәрвәрдиғар) йәр йүзидә қилған карамәт вәйранчиликларни көрүңлар» — Пәрвәрдиғарниң «вәйранчилик»лириниң интайин ижабий нәтижиси бар — 9-айәтни көрүң.

46

46-күй **** Худа мәңгү ғалибә қилғучидур

1-2 Нәғмичиләрнің бешиға тапшурулуп оқулсун дәп, Кораннің оғуллири үчүн йезилған күй: —

Барлиқ қовмлар, Худани алқишлаңлар!

Униңға жуқури авазиңлар билән хошаллиқ тәнтәнисини яңритиңлар!

3 Чүнки һәммидин Алий Болғучи, Пәрвәрдигар, дәһшәтлик вә һәйвәтликтур, Пүткүл жаһанни соригучи бүйүк Падишадур. □

4 У бизгә хәлиқләрни бойсундуруп,

Бизни әл-милләтләр үстигә һаким қилиду. □

5 У биз үчүн мирасимизни таллап,

Йәни Өзи сөйгән Якупниң пәхри болған зиминни бекитип бәрди. Селәһ!

6 Худа тәнтәнә садаси ичидә,

Пәрвәрдигар сүнай садаси ичидә жуқуриға көтирилди;

7 Худаға нахша-күй ейтиңлар, нахша-күй ейтиңлар!

Падишасимизгә нахша-күй ейтиңлар, нахша-күй ейтиңлар!

8 Худа пүткүл жаһанниң падишасидур;

Зәһниңлар билән униңға нахша-күй ейтиңлар!

9 Худа әлләр үстидә һөкүм сүриду;

У Өзиниң пак-муқәддәслигиниң тәхтидә олтириду.

10 Әл-жутларниң каттилири жәм болуп,

Ибраһимниң Худасиниң хәлқиғә қошулди;

Чүнки жаһандики барлиқ қалқанлар Худаға тәвәдур;

У нәқәдәр алийдур! □

47

47-күй **** Зион — Худаниң шәһири

1-2 Нәғмичиләрнің бешиға тапшурулуп оқулсун дәп, Кораннің оғуллири үчүн йезилған күй: —

Улуқдур Пәрвәрдигар,

Худайимизниң шәһиридә, Униң муқәддәслиги турған тағда,

У зор мәдһийәләргә лайиқтур!

3 Егизлигиниң көркәм, Зион теги,

Пүткүл жаһанниң хурсәнлигидур;

Шималий тәрәплири гөзәлдур,

Бүйүк падишаниң шәһиридур! □ ■

4 Худа қорғанлирида туриду,

Бу йәрдә У егиз панаһған дәп тонулиду;

□ 46:3 «...Пәрвәрдигар, дәһшәтлик вә һәйвәтликтур» — ибраний тилида «дәһшәтлик» һәм «һәйвәтлик» бир сөз биләнла ипадилиниду. □ 46:4 «... Бизни әл-милләтләр үстигә һаким қилиду»

— ибраний тилида: — «...Әл-милләтләрни путимиз астида қилиду». □ 46:10 «...жаһандики барлиқ қалқанлар Худаға тәвәдур» — «қалқанлар» бәлким дуниядики барлиқ қурал-ярақларни көрситиду. Башка бир хил тәржимиси: — «падишалар». □ 47:3 «Шималий тәрәплири гөзәлдур» — йәнә бир хил тәржимиси «Зафон теги чоққилиридақ гөзәлдур». Кона бутпәрәслик ривайәтлири бойичә, «Зафон теги»

дуниядики әң егиз, әң муқәддәс, әң улук жай еди. Мүмкинчилиги барки, күй муәллипи мошу йәрдә Зионни униңға охшитиду. ■ 47:3 Мат. 5:35

- 5 Мана, падишалар жиғилди,
Улар шәһәрни бесип өтүп, жәм болди.
- 6 Шәһәрни көрүпла улар алақзадә болди;
Дәккә-дүккигә чүшүп бәдәр қечишти.
- 7 У йәрдә уларни титрәк басти,
Толғақ йегән аялдәк улар азапланди;
- 8 Сән Таршиштики кемиләрни шәриқ шамили билән вәйран қиливәттиң. □
- 9 Қулиқимиз аңлиғанни,
Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигарниң шәһиридә,
Худайимизниң шәһиридә,
Биз һазир өз көзимиз билән шундақ көрдүк;
Худа мәңгүгә уни мустәһкәм қилиду.
Селаһ.
- 10 Биз сениң муқәддәс ибадәтханаң ичидә туруп, и Худа,
Өзгәрмәс муһәббитиңни сегиндүк.
- 11 Намиңға лайиқтур,
Жаһанниң чәт-чәтлиригичә йәткүзүлгән мәдһийилириң, и Худа;
Сениң оң қолуң һәққанийлиқ билән толған.
- 12 Сениң адил һөкүмлириңдин,
Сион теғи шатланғай!
Йәһуда қизлири хошал болғай! □
- 13 Сион теғини айлинип меңип,
Әтрапида сәйли қилиңлар;
Униң мунарлирини санап беқиңлар;
- 14 Кейинки әвлатқа уни баян қилиш үчүн,
Сепил-истиһкамлирини көңүл қоюп күзитиңлар,
Қорғанлирини көздин кәчүрүңлар.
- 15 Чүнки бу Худа әбәдил-әбәт бизниң Худайимиздур;
У өмүрвайәт бизниң йетәкчимиз болиду!

48

48-күй *** Пүтүн инсанға берилгән несихәт-агаһландуруш

1-2 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп окулсун дәп, Корәһниң оғуллири үчүн йезилған күй: —

- И барлиқ хәлиқләр, көңүл қоюп аңлаңлар!
Йәр йүзидә туруватқанлар, қулақ селиңлар!
- 3 Мәйли аддий пухра, я есилзадиләр,
Я бай, я гадайлар болсун, һәммиңлар аңлаңлар!
- 4 Ағзим даналиқни сөзләйду,
Дилим әқилгә уйғун ишларни ойлап чиқиду. □
- 5 Қулиқим һекмәтлик тәмсилни зән қоюп аңлайду,
Чилтар челип сирлиқ сөзни ечип беримән. ■

□ 47:8 «Таршиштики кемиләр» — бу әйәт бәлким бир бешәрәттур. Дуниядики барлиқ падишалар жәм болуп Йерусалимға һужум қилмақчи. Уларға Таршиштики кемиләрму (кона заманларда әң күчлүк кемиләр) ярдәм бериду. Бирақ Худа Өз шәһирини қоғдап уларни һалак қилиду. □ 47:12 «Йәһуда қизлири хошал болғай!» — «Йәһуда қизлири» бу йәрдә Йәһуданиң шәһәр-йезилирини көрситиду. □ 48:4 «Ағзим даналиқни сөзләйду» — ибраний тилида «Ағзим даналиқларни сөзләйду». ■ 48:5 Зәб. 77:2; Мат. 13:35

6 Егир күнләрдә, мени қилтаққа чүшүрмәкчи болғанларның қәбиһликлири әтрапимда болсиму,

Мән немишкә қорқидикәнмән?

7 Улар байлиқлириға тайиниду,
Мал-мүлүклириниң зорлуғи билән чоңчилик қилиду;

8-10 Инсан мәңгүгә яшап,
Гөр-һаңни көрмәслиги үчүн,
Һеч ким өз бурадәриниң һаятини пул билән қайтувалалмайду;
Вә яки Худаға униң женини қутулдурғидәк бани берәлмәйду;
(Чүнки униң жениниң баһаси интайин қиммәт,
Вә бу баһа бойичә болғанда, мәңгүгә қәриз тапшуруши керәктур)[□]

11 һәммигә аянки, данишмән адәмләрму өлиду;
Һәммә адәм билән тәң, надан вә һамақәтләр биллә һалак болиду,
Шундақла улар мал-дуниясини өзгиләргә қалдуруп кетиду.

12 Уларниң көңлидики ой-пикирләр шундақки:
«Өй-имаритимиз мәңгүгә,
Макан-туралғулиримиз дәвирдин-дәвиргичә болиду»;
Улар өз йәрлиригә исимлирини нам қилип қойиду.[□]

13 Бирақ инсан өзиниң нам-иззитидә туривәрмәйду,
У һалак болған һайванлардәк кетиду.

14 Уларниң мошу йоли дәл уларниң наданлиғидур;
Лекин уларниң кәйнидин дунияға кәлгәнләр, йәнила уларниң ейтқан сөзлиригә апирын оқуйду.

Селаһ.

15 Улар қойлардәк тәһтисараға ятқузулиду;
Өлүм уларни өз озуғи қилиду;
Әтиси сәһәрдә дуруслар уларниң үстидин һөкүм жүргүзиду;
Уларниң гезәллиги чиритилишқа тапшурулиду;
Тәһтисара болса уларниң һәйвәтлик маканидур![□]

16 Бирақ Худа женимни тәһтисараниң илкидин қутқузиду;
Чүнки У мени қобул қилиду.

Селаһ.

17 Бириси бейип кетип,
Аилә-жәмәтиниң абройи өсүп кәтсиму,
Қорқма;

18 Чүнки у өлгәндә һеч нәрсисини елип кетәлмәйду;
Униң шөһрити униң билән биллә гәргә чүшмәйду.

19 Гәрчә у өмүр бойи өзини бәхитлик чағлиған болсиму,
(Бәрһәк, кишиләр ронақ тапқиниңда, әлвәттә сени һаман махтайду)

20 Ахири берип, у йәнила ата-бовилириниң йениға кетиду;
Улар мәңгүгә йоруқлуқни көрәлмәйду.

21 Инсан иззәт-абройда болуп, лекин йорутулмиса,

□ **48:8-10** «Вә бу баһа бойичә болғанда, мәңгүгә қәриз тапшуруши керәктур» — йәнә бир хил тәржимиси: «Вә мошу баһа болса, уни әбәдий төләлмәйду». □ **48:12** «Уларниң көңлидики ой-пикирләр шундақки: «Өй-имаритимиз мәңгүгә...»; Улар өз йәрлиригә исимлирини нам қилип қойиду» — толук әйәтниң йәнә бир хил тәржимиси «Улар йәрлиригә өз исимлирини нам қилип қойғини билән, уларниң шу йәрлири дәвирдин-дәвиргичә уларниң ятидиган жайи, йәни уларниң қәбирлири болиду, халас». □ **48:15** «Әтиси сәһәрдә дуруслар уларниң үстидин һөкүм жүргүзиду» — «әтиси сәһәр» бу йәрдә, шүбһисизки, қиямәт күни, йәни өлүмдин тирилиш күнини көрситиду. «Улар қойлардәк тәһтисараға ятқузулиду... Тәһтисара болса уларниң һәйвәтлик маканидур!» — толук әйәтниң башқа бир нәчә хил тәржимиләр учриши мүмкин.

һалак болидиған һайванларға охшаш болиду, халас.

49

49-күй **** Самавий Сотчи сүкүтини бузуп сөзләйду: — **** «Һәқиқий ибадәт» дегән немә?

¹ Асаф язған күй: —

Қадир Худа, йәни Пәрвәрдигар еғиз ечип,
Күнчиқиштин күнпетишкичә йәр йүзидикиләргә муражиәт қилди. □ ■

² Гөзәллиқниң жәвһири болған Зион теғидин,
Худа жулалиди.

³ Худайимиз келиду, У һәргизму сүкүт ичидә турмайду;
Униң алдида йәвәткүчи от келиду;

Униң әтрапида зор боран-чапқун қайнайду. □

⁴ Өз хәлқини сорақ қилиш үчүн,
У жуқуридин асманларни,

Йәрниму гувалиққа чақириду: —

⁵ «Мениң мөмин бәндилиримни,

Йәни Мән билән қурбанлиқ арқилиқ әһдә түзгүчиләрни һозурумға чақирип
жиғиңлар!»

⁶ Асманлар униң һәққанийлиғини елан қилиду,
Чүнки Худа Өзи сорақ қилғучидур!

Селаһ.

⁷ «Аңлаңлар, и хәлқим, Мән сөз қилай;
И Израил, Мән саңа һәқиқәтни ейтип қояйки,
Мәнки Худа, сениң Худайиндурмән.

⁸ Һазир әйиплигиним сениң қурбанлиқлириң сәвәвидин,
Яки һемешә алдимда сунулидиған көйдүрмә қурбанлиқлириң сәвәвидин әмәс; □

⁹ Мән сениң еғилиңдин һеч бир өкүзни,
Қотанлириндин һеч бир текини алмақчи әмәсмән.

¹⁰ Чүнки орманлиқлардики барлиқ һайванатлар Маңа мәнсуптур,
Миңлиған тағдики мал-варанларму Мениңқидур;

¹¹ Тағлардики пүтүн учар-қанатларни билимән,
Даладики барлиқ жаниварлар Мениңқидур.

¹² Қарним ачсиму саңа ейтмаймән;

Чүнки аләм вә униңға толған һәммә нәрсиләр Мениңқидур. ■

□ **49:1** «Асаф язған күй» — «Асаф» Давут падишаниң дәвридә муқәддәс ибадәтханида Худани мәдһийәләш хизмитидә нәғмичиләрнiң беши еди. У бәлким муқәддәс ибадәтханидики «Худани мәдһийәләш мәдриси»ниң асасчиси болуши мүмкин. Зәбурдики «Асаф язған күй» дейилгән күйләрнiң бәзилерини Асаф өзи язған, бәзилерини, шүбһисизки, башқилар униң һөрмитигә униң нами билән язған.

■ **49:1** 1Тес. 4:14-17 □ **49:3** «... Униң әтрапида зор боран-чапқун қайнайду» — бәзи алимлар бу жүмлидики «Униң» «Худаниң» әмәс, бәлки «отниц» көрситиду, дәп қарайду. □ **49:8**

«Һазир әйиплигиним сениң қурбанлиқлириң сәвәвидин... әмәс» — мошу йәрдә «қурбанлиқ» ибраний тилида «зебаһ». Бу хил қурбанлиқ Худаға алаһидә рәхмәт ейтиш мәхситидә, Худа билән әһдә қилғанда яки Худаға мәхсус қәсәм ичкәндә қилинидиған қурбанлиқ. Униңдин қурбанлиқ сунғучи вә каһин йеишишкә болатти. «... көйдүрмә қурбанлиқлириң сәвәвидин әмәс» — «көйдүрмә қурбанлиқ» ибраний тилида «олаһ». Бу хил қурбанлиқ Худаға болған сапИбадәтни билдүрүш йолида, қурбанлиқниң һәммиси көйдүрүләтти; демәк, нә қурбанлиқ қилғучи каһин, нә қурбанлиқ сунғучи адәм униң кичиккинә бир парчә гөшиниму йемәйтти («Лав.» 1-бапни көрүң). ■ **49:12** Мис. 19:5; Қан. 10:14; Аюп 41:3; Зәб. 23:1; 1Кор. 10:26,28

- 13 Әжәба, Мән өкүзницә гөшини йәмдимән?
Текиницә қенини ичәмдимән?
14 Қурбанлиқ сүпитидә Худаға тәшәккүрләрни ейт;
Һәммидин Алий Болғучиға қилған вәдәңгә вапа қил. ■
15 Бешиңға күн чүшкәндә Маңа муражиәт қил;
Мән сени қутулдурымән,
Сән болсаң Мени улуклиғайсән».
- 16 Лекин рәзилләргә Худа шундақ дәйду: —
«Мениң әмирлиримни баян қилишқа немә һәққиң бар?
Әһдәмни тилға алғидәк сән ким едиң?
17 Сән Мениң тәлимлиримдин йиргәндиң,
Сөзлиримни рәт қилдиң әмәсмү?» □
- 18 Оғрини көрсәң, сән униңдин зоқ алдиң,
Зинахорлар билән шерик болдуң;
19 Ағзиңдин яман гәп чүшмәйду;
Тилиң ялғанчилиқни тоқуйду.
- 20 Өз қериндишиңниң яман гепини қилип олтирисән,
Анаңниң оғлиға төһмәт қилсән.
21 Сән бу ишларни қилғиниңда, Мән үн чиқармидим;
Дәрвәкә, сән Мени өзүңгә охшаш дәп ойледиң;
Лекин Мән сени әйипләп,
Бу ишларни көз алдиңда әйни бойичә саңа көрситимән.
- 22 — И, Тәңрини унтуғанлар, буни көңүл қоюп аңлаңлар!
Болмиса, силәрни парә-парә қиливетимән;
Һеч ким силәрни қутқузалмайду.
- 23 Бирақ қурбанлиқ сүпитидә рәхмәт ейтқанларниң һәр қайсиси Маңа шәрәп кәлтүриду;
Шундақ қилип, униңға Өз нижатлиғимни көрситишимгә йол тәйярлиған болиду. □

50

50-күй *** Егир гуна үчүн кәчүрүм тиләш дуаси

1-3 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп оқулсун дәп, Давут язған күй. Бу күй Натан пәйғәмбәр униң йениға келип, уни Бат-Шеба билән болған зинахорлуғи тоғрилиқ әйиплигәндин кейин йезилған: —

- Өзгәрмәс муһәббетиң билән, и Худа, маңа меһри-шәпқәт көрсәткәйсән!
Рәһимдиллиқлириңниң көплүги билән асийлиқлиримни өчүрүвәткәйсән! □ ■
- 4 Мени қәбийлигимдин йилтизимғичә ювәткәйсән,
Гунайимдин мени тазилиғайсән.
- 5 Чүнки мән асийлиқлиримни тонуп иқрар қилдим;
Гунайим һемишә көз алдимда туриду.
- 6 Сениң алдиңда, пәқәт Сениң алдиңдила гуна өткүзүп,

■ **49:14** Қан. 23:22; Аюп 22:27; Зәб. 75:12; Топ. 5:3, 4, 5 □ **49:17** «... Сөзлиримни рәт қилдиң әмәсмү?» — ибраний тилида: «Сөзлиримни арқаңға ташливәттиң әмәсмү?». □ **49:23** «... Шундақ қилип, униңға Өз нижатлиғимни көрситишимгә йол тәйярлиған болиду» — ибраний тилида: «Шундақ қилип, униңға Худаниң нижатлиғини көрситишимгә йол тәйярлиған болиду». Бизниңчә сөзлигүчи Мәсиһдур (22-айәтнимү көрүң). □ **50:1-3** «Бу күй Натан пәйғәмбәр униң йениға келип, уни Бат-Шеба билән болған зинахорлуғи тоғрилиқ әйиплигәндин кейин йезилған» — бу ишлар Тәврат, «2Сам.» 11-12-бапта хатирләнгән. ■ **50:1-3** 2Сам. 11:4; 12:1

- Нәзириңдә рәзил болған ишни садир қилдим;
 Шу вәжидин, Сән мени *эйипләп* сөзлисән, адиллиғиң испатлиниду;
 Мени сорақ қилғиниңда, Өзүңниң паклиғи испатлиниду.
- ⁷ Мана, мән туғулғинимдила, яманлиқта едим,
 Анамниң қарнида пәйда болғинимдила мән гунада болдум.
- ⁸ Бәрһәқ, Сән адәмләрниң чин қәлбидин сәмимийлик тәләп қилисән;
 Ичимдики йошурун җайлиримда Сән маңа даналиқни билдүрисән.
- ⁹ Мени *гуналиримдин* зофа билән тазилиғайсән,
 һәм мән пак болиман;
 Мени папкакиз жуйғайсән, мән қардинму ақ болиман. □ ■
- ¹⁰ Маңа шат-хурам авазларни аңлатқайсән;
 Шуниң билән Сән әзгән устиханлирим йәнә шатлиниду.
- ¹¹ Гуналиримдин чирайиңни йошуруп,
 Яманлиқлиримни өчүривәткәйсән.
- ¹² Мәндә пак қәлб яратқайсән, и Худа;
 Вужумдики садиқ роһумни йеңилиғайсән.
- ¹³ Мени һозуруңдин чиқириватмиғайсән;
 Мениңдин Муқәддәс Роһуңни қайтурувалмиғайсән.
- ¹⁴ Аһ, ниҗатлиғиңдики шатлиқни маңа йеңибаштин һес қилдурғайсән;
 Итаәтмән роһ арқилик мени йөлиғәйсән. □
- ¹⁵ Буниң билән мән итаәтсизләргә йоллириңни үгитәй,
 Вә гунакарлар йениңға қайтиду.
- ¹⁶ Қан төкүш гунайидин мени қутулдурғайсән,
 И Худа, маңа ниҗатлиқ бәргүчи Худа,
 Шуниң билән тилим һәққанийлиғиңни яңритип күйләйду.
- ¹⁷ И Рәббим, ләвлиримни ачқайсән,
 Ағзим мәдһийилириңни баян қилиду.
- ¹⁸ Чүнки Сән қурбанлиқни хуш көрмәйсән;
 Болмиса сунар едим;
 Көйдүрмә қурбанлиқлардинму хурсәнлик тапмайсән.
- ¹⁹ Худа қобул қилидиған қурбанлиқлар сунуқ бир роһтур;
 Сунуқ вә езилгән қәлбни Сән кәмситмәйсән, и Худа;
- ²⁰ Шапаитиң билән Зионға меһриванлиқни көрсәткәйсән;
 Йерусалимниң сепилирини йеңибаштин бена қилғайсән!
- ²¹ У чағда Сән һәққанийлиқтин болған қурбанлиқлардин, көйдүрмә
 қурбанлиқлардин,
 Пүтүнләй көйдүрүлгән көйдүрмә қурбанлиқлардин хурсәнлик таписән;
 У чағда адәмләр қурбанғаһиңға буқа-өкүзләрни тәқдим қилишиду.

51

51-күй ••• Худаниң һөкүми вә шәпқити

- **50:9** «Мени гуналиримдин зофа билән тазилиғайсән» — «зофа» (йәни лепәкгүл) тоғрилиқ: бази «гунани жуйғучи қурбанлиқ (гуна қурбанлиғи)»ларда қурбанлиқни қенини яки униң билән мунасивәтлик пакизлаш сүйини гунакар адәмниң тенигә сепиш үчүн зофа ишлитиләтти. ■ **50:9** Лав. 14:4, 6; Чөл. 19:6, 18 □ **50:14** «Итаәтмән Роһ арқилик мени йөлиғәйсән» — «Итаәтмән роһ» Худаниң Муқәддәс Роһи униң роһида итаәтмәнлиқни һасил қилиду, шуниң билән униң роһи «итаәтмән бир роһ» болиду.

1-3 Нәғмичиләрнің бешига тапшурулуп оқулсун дәп, Давут язған «Масқил»; Едомлуқ Доғ Саул падишаниң йенига берип: «Давут Ахимәләкниң өйигә кирди» дәп айғақчилик қилғандин кейин йезилған: —

И ноци батур,

Немә үчүн рәзиллигиңдин махтинисән?

Тәңриниң өзгәрмәс муһәббити мәңгүлүктур. □ ■

4 Өткүр устира кәби,

Тилиң зәһәр чачмақчи,

У ялғанчилик тоқуватиду.

5 Сән яхшилиқниң орнида яманлиқни,

Һәк сөzlәшниң орнида ялғанчиликни яхши көрисән;

6 һаман адәмни набут қилидиған сөzlәрни яхши көрисән, и алдамчи тил! □

7 Бәрһәк, Тәңри охшашла сени мәңгүгә йоқитиду;

У сени тутувалиду, йәни өз чедириңдин тартип чиқиду;

Тирикләрниң зиминидин сени йилтизиңдин қомуруп ташлайду.

Селәһ.

8 һәққанийлар буни көрүп қорқушиду,

Вә уни мәсқирә қилип күлүп: —

9 «Қараңлар, Худани өз йөләнчиси қилмиған адәм,

Пақәт өз байлиқлириниң көплүгигә таянған адәм;

У ач көзлүги билән күчләнди» — дәйду.

10 Мән болсам Худаниң өйидә өскән барақсан зәйтун дәрәқтәкмән,

Мән Худаниң өзгәрмәс муһәббитигә мәңгүгә тайинимән. □

11 Мән Саңа әбәдил-әбәт тәшәккүр ейтимән;

Чүнки Сән бу ишларни қилдиңсән;

Мөмин бәндилириң алдида намиңға тәлмүрүп күтимән;

Мошундақ қилиш әладур. □

52

52-күй **** Қараңғу дуня

1-2 Нәғмичиләрнің бешига тапшурулуп оқулсун дәп, Махалат аһаңида Давут язған «Масқил»:

Ахмақ киши көңлидә: «Һеч бир Худа йоқ» — дәйду.

Улар чириклишип,

Нәпрәтлик қәбиһ ишларни қилишти;

□ **51:1-3** «Едомлуқ Доғ Саул падишаниң йенига берип: «Давут Ахимәләкниң өйигә кирди» дәп айғақчилик қилғандин кейин йезилған» — шу чағда Саул падиша Давут пәйғәмбәрни өлтүрмәкчи еди. Давут пәйғәмбәр кечип, Абимәләк дегән бир каһин (йәни Худаниң ибадәтханисидики хизмәтчиси)ниң өйи алдига келип ярдәм сориди. Абимәләк ярдәм бәрди. Кейин Саул падиша Абимәләк вә униң аилисидикиләрни пүтүнләй дегидәк қиривәтти (Тәврат «1Сам.» 21-, 22-бап). «...Немә үчүн рәзиллигиңдин махтинисән? Тәңриниң өзгәрмәс муһәббити мәңгүлүктур» — башқа хил тәржимилри: — (1) «... Немишкә күн бойи махтинисән, Тәңри алдида жиркинчилик болдуңсән»; (2) «... Немишкә мөмин бәндиләргә йәткүзгән зияндин махтинисән? Күн бойи тилиң халакәтни оялайду».

■ **51:1-3** 1Сам. 22:9-23 □ **51:6** «Һаман адәмни набут қилидиған сөzlәр» — ибраний тилида «Һаман адәмни жутуветидиған сөzlәр».

□ **51:10** «Мән болсам Худаниң өйидә өскән барақсан зәйтун дәрәқтәкмән» — «зәйтун дәриги» әң узун өмүрлүк дәрәқләрдин бири. □ **51:11** «Мөмин бәндилириң алдида намиңға тәлмүрүп күтимән; мошундақ қилиш әладур» — башқа бир хил тәржимиси

«Мөмин бәндиләр алдида намиңни тәлмүрүп күтимән; чүнки намиң әвзалдур».

Уларның ичидә мөһриванлиқ қилғучи йоқтур. □ ■

³ Худа әрштә туруп, инсан балилирини күзитип:

«Бу инсанларның арасида, инсапни чүшинидиган бирәрси бармиду?

Худани издәйдиғанлар бармиду?» ■

⁴ Һәммә адәм йолдин чиқти,

Һәммә адәм чириклишип кәтти,

Мөһриванлиқ қилғучи йоқтур, һәтта бириму.

⁵ Нанни йегәндәк Мениң хәлқимни жутувалған,

Қәбиһлик қилғучиларның билими йоқмиду?» — дәйду.

Улар Пәрвәрдигарға һеч бир илтижа қилмайду.

⁶ Қорққидәк һеч иш болмисиму,

Мана уларни ғайәт зор қорқунуч басти;

Чүнки Худа сени қоршавға алғанларның устиханлирини парчилап чечивәтти;

Сән уларни хижиллиққа қойдуң;

Чүнки Худа уларни нәзирини сақит қилди.

⁷ Аһ, Израилның нижатлиғи Зиондин чиқип кәлгән болса еди!

Худа Өз хәлқини асаритини чиқирип, азатлиққа ериштүргән чағда,

Яқуп шатлиниду,

Исраил хошал болиду!

53

53-күй *** Сатқунлуққа учриғанда қилған дуа

¹⁻³ Нәғмичиләрның бешига тапшурулуп, тарлиқ сазлар билән оқулсун дәп, Давут язған «Масқил» (Зиф шәһиридикиләр Саул падишаниң йениға берип: «Давут бизниң мошу жутимизға мөкүвалған, сили билмәмдила?» дәп айғақчилик қилғандин кейин йезилған):

И Худа, Өз намиң билән мени күтқүзғайсән;

Зор күдритиң билән дәвайимни соригайсән. □ ■

⁴ И Худа, дуайимни аңлиғайсән;

Ағзимдики сөзләргә кулақ салғайсән.

⁵ Чүнки ят адәмләр маңа һужум қилишқа орнини турди;

Зомигәрләр мениң женимни овлимақта;

Улар Худани нәзиригә һеч илмайду.

Селаһ. □

⁶ Қара, Худа маңа ярдәм қилғучидур;

Рәб женимни йөләйдиғанлар арасидидур.

Селаһ.

⁷ У дүшмәнлиримниң яманлиғини өзигә қайтуриду;

И Худа, Өз һәқиқитиң билән уларни үзүп ташлиғайсән.

⁸ Мән Саңа халис қурбанлиқлар сунимән;

Намиңни мәдһийәләймән, и Пәрвәрдигар;

□ 52:1-2 «Махалат аһаңида Давут язған «Масқил» — «махалат»ның мәнаси бизгә намәлум.

■ 52:1-2 Зәб. 9:25; 13:1; Рим. 3:12 ■ 52:3 Рим. 3:11 □ 53:1-3 «Зиф шәһиридикиләр Саул падишаниң йениға берип: «Давут бизниң мошу жутимизға мөкүвалған, сили билмәмдила?» дәп айғақчилик қилғандин кейин йезилған» — бу вақиәләр «1Сам.» 23:14-29-айәтләрдә баян қилиниду.

■ 53:1-3 1Сам. 23:19-28; 26:1 □ 53:5 «Ят адәмләр ... орнини турди» — яки «Тәкәббур адәмләр ... орнини турди».

Шундақ қилиш әладур.□

⁹ Чүнки У мени барлиқ бала-қазалардин қутқузди;
Дүшмәнлиримниң мәғлубийитини өз көзүм билән көрдүм.

54

54-күй ••• Сатқунлуққа учриғанниң дәрә-әләмлирини төкүш дуаси

¹⁻² Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп, тарлиқ сазлар билән оқулсун дөп, Давут язған «Масқил»: —

И Худа, дуайимни аңлиғайсән;

Тилигимдин өзүңни қачурмиғайсән,

³ Маңа қулақ селип, жавап бәргәйсән;

Мән дад-пәряд ичидә кезип,

Аһ-зар чекип жүримән;

⁴ Сәвәви дүшмәнниң тәһдитлири, рәзилләрниң зулумлири;

Улар бешимға аваричиликләрни төкиду;

Улар гәзәплинип маңа адавәт сақлайду.

⁵ Ичимдә жүригим толғинип кәтти;

Өлүм вәһшәтлири вужудумни қаплиди.

⁶ Қорқунуч вә титрәк бешимға чүшти,

Дәһшәт мени чөмкүвалди.

⁷ Мән: — «Кәптәрдәк қанитим болсичу кашки,

Учуп берип арамғаһ тапар едим» — дедим.

⁸ — «Жиһрақ жайларға қечип,

Чөл-баяванларда маканлишар едим;

Селаһ.

⁹ Боран-чапқунлардин,

Қара қуюндин қечип, панаһғаһға алдирар едим!».

¹⁰ Уларни жутувәткәйсән, и Рәб;

Тиллирини бөлүвәткәйсән;

Чүнки шәһәр ичидә зораванлиқ һәм жедәлхорлуқни көрдүм.

¹¹ Улар кечә-күндүз сепилләр үстидә ғадийип жүрмәктә;

Шәһәр ичини қабаһәт вә шумлуқ қаплиди.

¹² Һарам арзу-һәвәсләр униң ичидә туриду,

Сахтилиқ вә һейлә-микирлик, кочилардин кәтмәйду.

¹³ Әгәр дүшмән мени мәсқирә қилған болса, униңға сәвир қилаттим;

Бирақ мени кәмситип, өзини махтиған адәм маңа өчмәнләрдин әмәс еди;

Әгәр шундақ болған болса, униңдин өзүмни қачураттим;

¹⁴ Лекин буни қилған сән екәнлигиңни — Мениң бурадирим, сирдишим, әзиз достум болуп чиқишиңни ойлимаптимән!

¹⁵ Халайиққа қетилип, Худаниң өйигә иккимиз биллә маңған едук,

Өз ара шерин параңларда болған едук;□

¹⁶ Мошундақ сатқунларни өлүм туяқсиз чөчитивәтсун!

□ **53:8** «Мән Саңа халис қурбанлиқлар сунимән» — «халис қурбанлиқлар»: Муса пайғәмбәр түзгән низам бойичә, «халис қурбанлиқ» Худаниң көрсәткән мәлум илтипати яки шәпқити үчүн рәхмәтләрни билдүридиған бир хил қурбанлиқ. □ **54:15** «Халайиққа қетилип, Худаниң өйигә иккимиз биллә маңған едук, өз ара шерин параңларда болған едук» — Давут өзигә уштуртут хаинлиқ қилған киши билән болған илгәрки достлуқ мунасивитини есигә кәлтүриду.

Улар тәһтисараға тирик чүшкәй!
Чүнки уларниң маканлирида, уларниң арисидә рәзиллик турмақта.

17 Лекин мән болсам, Худаға нида қилимән;
Пәрвәрдигар мени қутқузиду.

18 Этигини, ахшими вә чүштә,
Дәрдимни төкүп пәрәд кәтиримән;
У жәзмән садайимға қулақ салиду.

19 У маңа қарши қилинған жәңдин мени аман қилиду;
Гәрчә көп адәмләр мени қоршавға алған болсиму.

20 Тәңри — әзәлдин тәхттә олтирип кәлгүчи!
У наләмни аңлап уларни бир тәрәп қилиду;

(Селәһ)

Чүнки уларда һеч өзгиришләр болмиди;
Улар Худадин һеч қорқмайду.

21 *Һелиқи бурадирим* өзи билән дост болғанларға мушт кәтәрди;
Өз әһдисини бузуп ташлиди.

22 Ағзи сериқ майдинму юмшақ,
Бирақ көңли жәңдур униң;
Униң сөзлири яғдинму силиқ,
Әмәлийәттә суғуруп алған қиличлардур.

23 Жүкүңни Пәрвәрдигарға ташлап қой,
У сени йөләйду;

У һәққанийларни һәргиз тәврәтмәйду. □

24 Бирақ, сән Худа әшу рәзилләрни һалакәт һаңиға чүшүрсән;
Қанхорлар вә һейлигәрләр өмриниң йериминиму көрмәйду;
Бирақ мән болсам, саңа тайинимән.

55

55-күй **** *Зиянкәшликкә учригучиниң дуаси*

1-2 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп, «Хилвәттики дуб дәрәқлиридики пахтәк» дегән аһаңда оқулсун дәп, Давут язған «Миқтам» күй (Филистийләр Гат шәһиридә уни әсиргә алғанда йезилған): —

И Худа, маңа шәпкәт көрсәткәйсән,
Чүнки инсанларниң нәпси йоғинап мени қоғлимақта;
Күн бойи улар мән билән жәң қилип мени басмақта; ■

3 Мени көзлигән рәқиплиримниң нәпси йоғинап күн бойи мени қоғлимақта;
Маңа һәйвә қилип жәң қилғучилар интайин көптур!

4 Мән қорққан күнүмдә,
Мән Саңа тайинимән.

5 Мән сөз-каламни улуқ дәп мәдһийәләйдигән Худаға,
Худағила тайинимән;
Мән қорқмаймән;

Наһайити бир әт егиси мени немә қилалисун?

6 Улар күн бойи сөзлиримни бурмилайду,
Уларниң барлиқ оyi маңа зиянкәшлик қилиштур;

□ 54:23 «Жүкүңни Пәрвәрдигарға ташлап қой» — «жүкүң» ибраний тилида «аманәт қилинғиниң» яки «саңа тапшурулған». ■ 55:1-2 1Сам. 21:12,13,14

7 Улар топ болуп адәмни қәстилишип, йошуруниду;
Пейимгә чүшүп, җенимни елишни күтиду.

8 Гунa билән гунани йепип қачса боламду?

Ғәзивиң билән әлләрни йәргә урғайсән, и Худа!

Мениң сәрсанлиқлиримни өзүң санап кәлгән;

Көздин аққан яшлиримни тулумуңға топлап сақлиғайсән;

Булар дәптириндә пүтүклүк әмәсмү?

10 Шуниң билән мән Саңа нида қилған күндә,

Дүшмәнлирим чекиниду;

Мән шуни билдимки — Худа мән тәрәптидур!

11 Худани — Униң сөз-каламими улуклаймән!

Пәрвәрдигарни — Униң сөз-каламими улуклаймән!

12 Худанила таянчим қилдим —

Мән қорқмаймән, һаһайити шу бир инсан мени немә қилалисун?■

13 Саңа қилған вәдилиримгә вапа қилимән, и Худа;

Саңа тәшәккүр қурбанлиқлирини сунимән.

14 Чүнки Сән җенимни өлүмдин қутулдурғансән;

Сән путлиримни путлишиштин сақлимамсән?

Шуниң билән мән Худаниң һозурида, тирикләр туридиған йоруқлуқта маңимән.

56

56-күй **** Егир күнләрдики етиқат

1-2 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуپ, «һалак қилмиғайсән» дегән аһаңда оқулсун дәп, Давут язған «Миқтам» күйи, (у Саул падишадин қечип, өңкүрдә йошурунувалған чағда йезилған): —

И Худа, маңа шәпқәт көрсәткәйсән,

Маңа шәпқәт көрсәткәйсән,

Чүнки җеним Сени панәһим қилди.

Мошу балаю-апәт өтүп кәткичә, қанатлириң сайисидә панәһ тапимән. □ ■

3 Худаға, йәни һәммидин Алий Болғучиға,

Өзүм үчүн һәммини орунлайдиған Тәңригә нида қилимән;

4 У әрштин ярдәм әвәтип мени қутқузиду;

Маңа қарап нәпси йоғинап, мени қоғлаватқанларни У рәсва қилиду;

Селәһ;

Худа Өз меһри-шәпқити вә һәқиқитини әвәтиду!

5 Җеним ширлар арисидә қалди;

Мән нәпәси ялқун кәби болғанлар арисидә ятимән!

Адәм балилири —

Уларниң чишлири нәйзә-оқлардур,

Уларниң тили — өткүр қиличтур!

6 И Худа, әршләрдин жуқури улукланғайсән,

Шан-шәривиң йәр йүзини қаплиғай!■

7 Улар қәдәмлиримгә тор қурди;

Җеним егилип кәтти;

Улар мениң йолумға орәк колиған еди,

Лекин өзлири ичигә чүшүп кәтти.■

■ 55:12 Зәб. 117:6 □ 56:1-2 «Давут язған «Миқтам» күйи» — «Миқтам» 16-күйдикки изаһатни көрүң. «У Саул падишадин қечип, өңкүрдә йошурунувалған чағда йезилған» — бу вақиләр «1Сам.» 24-бапта баян қилиниду. ■ 56:1-2 1Сам. 22:1; 24:4 ■ 56:6 Зәб. 107:6 ■ 56:7 Зәб. 7:16-17;

- 8 Ирадәм чиң, и Худа, ирадәм чиң;
Мән мәдһийә нахшиларни ейтип,
Бәрһәң Сени күйләймән! ■
- 9 Ойған, и роһум!
И нәғмә-сазлирим, ойған!
Мән сәһәр қуяшиниму ойғитимән! □
- 10 Мән хәлиқ-милләтләр арисидә сени улуклаймән, и Рәб;
Әлләр арисидә Сени күйләймән! ■
- 11 Чүнки өзгәрмәс муһәббитиң әршләргә йәткидәк улукдур;
Һәқиқитиң булутларға тақашти. ■
- 12 И Худа, әршләрдин жуқури улукланғайсән,
Шан-шәривиң йәр йүзини қаплиғай!

57

57-күй *** Залим һөкүмранларни Худа җазалиғай!

1-2 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп, «һалак қилмиғайсән» дегән аһаңда оқулсун дәп, Давут язған «Миқтам» күйи: —

- И күдрәт егилири, силәр һәқиқәтән адаләтни сөzlәватамсиләр?
И инсан балилири, адил һөкүм чиқирамсиләр? □
- 3 Яқ, силәр көңлүңләрдә яманлиқ тәйярлайсиләр;
Йәр йүзидә өз қолуңлар билән қилидиган зораванлиқни өлчәватисиләр.
- 4 Рәзилләр анисиниң қосиғидила езип кетиду;
Улар туғулупла йолдин адишип, ялған сөzlәйдү.
- 5 Уларниң зәһири иланниң зәһиридур;
Улар өз қулиқини пүтүк қилған гас кобра иландәк, ■
- 6 Мәйли иланчилар шунчә чирайлиқ сәһирлисиму,
У нәй авазига қәтһий қулақ салмайду. □
- 7 И Худа, уларниң ағзидики чишлирини сундурувәткәйсән!
Мошу яш ширларниң тоңқай чишлирини чеқивәткәйсән, и Пәрвәрдигар!
- 8 Улар еқип кәткән сулардәк өтүп кәткәй;
Улар оқларни чәнләп атқанда,
Оқлири учсиз болуп кәткәй!
- 9 Қулулә йол маңғанда изи йоқилип кәткәндәк,
Улар йоқап кәтсун;
Аялниң чүшүп кәткән һамилсидәк,
Улар күн көрмисун!
- 10 Қазан янтақларниң иссиғини сәзгичә,
(Мәйли улар юмран пети, яки от туташқан болсун)

■ 56:8 Зәб. 107:1-6 □ 56:9 «Ойған, и роһум!» — бу әйәттики «роһум» ибраний тилидики «шан-шәривим» дегән сөзниң тәрҗимиси. «Нәғмә-сазлирим!» ибраний тилида «лира (равабдәк бир саз) вә чилтар»ни билдүриду. ■ 56:10 Зәб. 17:50; 21:23; 107:4 ■ 56:11 Зәб. 35:6-7; 107:5 □ 57:1-2 «Силәр һәқиқәтән адаләтни сөzlәватамсиләр?» — башқа бир хил тәрҗимиси: «Адаләт зувансиз болуп қалдиму? Немишкә сөзлимайсиләр?». Буниңға охшап кетидиган башқа бир нәччә тәрҗимиләр бар. Балким сүргүн болған Давутниң көздә тутқини (әсли өзини һөрмәтләйдиган) ордидики амалдарларниң униң дәвасини Саул падиша алдида сөзлимигини. ■ 57:5 Зәб. 139:3 □ 57:6 «Мәйли иланчилар шунчә чирайлиқ сәһирлисиму» — «иланчи»: челип иланларни ойнитидиган киши.

У уларни тозутиветиду.□

¹¹ Һәққаний адәм Худаниң интиқамини көргәндә хошал болиду;
Өз излирини рәзилләрниң қенида жуииду.

¹² Шуңа адәмләр: «Дәрвәқә, һәққанийлар үчүн инғам бардур;
Дәрвәқә йәр йүзидә һөкүм жүргүзүгүчи бир Худа бардур» — дәйду.

58

58-күй

1-2 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп, «һалак қилмиғайсән» дегән аһаңда оқулсун дәп, Давут язған «Миқтам» күйи; (бу күй Саул падиша Давутниң өйини көзләшкә пайлақчиларни әвәтип, уни өлтүрүвәтмәкчи болған чағда йезилған): —

И Худайим, дүшмәнлиримниң чаңгилидин қутқузғайсән;
Маңа қарши турғанлардин мени егиздә аман сақлиғайсән. □ ■

³ Мени яманлиқ қилғучилар чаңгилидин қутқузвалғайсән,
Қанхор адәмләрдин мени қутқузғайсән.

⁴ Чүнки мана, улар женимни елиш үчүн пайлимақта,
Зораванлар маңа қарши топ болушуп қәстләшмәктә;
Бу қилғини мәнәдә болған бирәр асийлиқ үчүн әмәс,
Яки гунайим үчүн әмәс, и Пәрвәрдиғар;

⁵ Мәнәдә һеч сәһвәнлик болмисиму, улар жүгүрүп маңа қарши сәп салиду;
Мениң ярдимимгә келишкә ойған,
Һалимни нәзириңгә алғайсән.

⁶ И Пәрвәрдиғар, самавий қошунларниң Сәрдари болған Худа, Исраилниң Худаси,
Барлиқ әл-жутларни сотлап-жазалашқа орнундин турғайсән;
Қәстләшни нийәт қилғучиларниң һеч қайсисиға рәһим қилмиғайсән.
Селаһ.

⁷ Улар кечиси қайтип келип, ғалжир ишттәк ғаж-ғуж қилип,
Шәһәрни айлинип лағайлап жүрмәктә. □

⁸ Қара, уларниң ағзидин еқиватқан шөлгәйлирини!
Ләвлиридин қиличлар чиқип туриду;
Улар: «Ким аңдалайду?» — дәйду. ■

⁹ Лекин Сән Пәрвәрдиғар уларни мәсқирә қилисән;
Барлиқ әлләрни мазақ қилисән! ■

¹⁰ И мениң күчүм Болғучи!
Мән Саңа тәлмүрүп қарап жүримән;
Чүнки Худа мениң жуқури панаһғайимдур.

¹¹ Маңа өзгәрмәс муһәббитини көрсәткүчи Худа мениң алдимда маңиду;
Худа маңа дүшмәнләрниң мәғлубийитини көрситиду.

□ **57:10** «Қазан янтақларниң иссиғини сәзгичә, (мәйли улар юмран пети, яки от туташқан болсун) у уларни тозутиветиду» — толук әйәтниң бир нәччә хил тәржимилири бар; уларниң һәмминиң умумий мәнәси бу тәржимигә охшап кетиду. □ **58:1-2** «Бу күй Саул падиша Давутниң өйини көзләшкә пайлақчиларни әвәтип, уни өлтүрүвәтмәкчи болған чағда йезилған» — Бу вақиә «1Сам.»

19-бапта баян қилиниду. ■ **58:1-2** 1Сам. 19:12 □ **58:7** «Улар («қәстләшни нийәт қилғучилар») кечиси қайтип келип, ғалжир ишттәк ғаж-ғуж қилип, шәһәрни айлинип лағайлап жүрмәктә» — Кона Қанаан (Пәләстин) шәһәрлиридә ов издигән ишлар бәлким күндүздә кишиләрниң жай-һойлириға қиришкә петиналмайтти, пәқәт адәмләр ухлиғанда қириду. Давут халайиқ сөйгән адәм болғачқа, уни өлтүрмәкчи болған кишиләр бәлким күндүздә қол селишкә петиналмайтти, пәқәт кечидә униң өйигә бесип қириду. ■ **58:8** Зәб. 9:32; 54:22; 56:5; 93:7 ■ **58:9** Зәб. 2:4

12 Бирақ, и Худа, буларни қәтл қилмай турғай;
Болмиса мениң хәлқим Сени унтуйду.

Өз күчүң билән уларни сәрсан қилғайсән,
Уларниң бешини еғирлаштурғайсән;
И Рәб, бизниң қалқинимиз!

13 Уларниң ағзиниң бузуқлуғи түпәйлидин,
Ләвлириниң сөзлири түпәйлидин,
Улардин чиқиватқан қарғашлар һәм алдамчиликлар түпәйлидин,
Улар өз тәкәббурлуғи ичидә қапқанқа чүшкәй!

14 Ғәзивиң билән бу ишларға хатимә бәргәйсән,
Хатимә бәргәйсән!

Шуниң билән улар йоқ болиду;

Шуниң билән йәр йүзиниң чәт-чәтлиригичә Худаниң һәқиқәтән Яқупқа һөкүмдарлиқ қилидиғанлиғи аян болғай!
Селаһ. □

15 Дәрвәкә, улар һазирғичә кечиси қайтип келип, ғалжир иштәк ғаж-ғуж қилип,
Шәһәрни айлинип лағайлап жүриду.

16 Иштлардәк улар озук издәп һәр йәрдә қатрайду;
Қарни тоймиғичә һуллап жүрмәктә;

17 Лекин мән болсам қудритиңни күйләймән,
Бәрһәк, сәһәрләрдә өзгәрмәс муһәббитиңни нахша қилип яңритимән;
Чүнки Сән мән үчүн жуқури қорған,
Еғир күнлиримдә панаһған болуп кәлгәнсән.

18 И мениң күчүм Болғучи, Саңа күйләрни ейтимән;
Чүнки Худа мениң жуқури қорғинимдур,
Маңа өзгәрмәс муһәббәт көрсәткүчи Худайимдур.

59

59-күй *** Мәғлубийәттин кейинки дуа

1-3 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп, «Гувалиқ нилүпәри» дегән аһаңда оқулсун дәп, Давут язған «Миқтам» күйи: —

(Давут Арам-Наһараим вә Арам-Зобаһдики Сурийәликләр билән жәң қилғанда, униң сәрдари болған Йоаб жәңгә қайта берип, «Шор вадиси»да Едомдикилардин он икки миң әскәрни қиличлиған чағда йезилған)

И Худа, Сән бизни чәткә қақтиң;

Бизни парә-парә қиливәттиң,

Сән биздин рәнжидиң;

Әнди бизни йениңға қайтурғин! □ ■

4 Сән зиминни тәвритип йеривәткән едиң;

Әнди униң бөсүклирини сақайтқайсән;

Чүнки у дәлдәңшип кәтти!

5 Сән Өз хәлқиңгә күлпәт-харлиқларни көргүздүң;

□ **58:14** «Шуниң билән йәр йүзиниң чәт-чәтлиригичә Худаниң һәқиқәтән Яқупқа һөкүмдарлиқ қилидиғанлиғи аян болғай!» — башқа бир хил тәржимиси: «Шуниң билән уларға Худаниң һәқиқәтән Яқупқа һәм йәрниң чәт-чәтлиригичә һөкүмдарлиқ қилидиғанлиғи аян болғай!». □ **59:1-3**

«Давут Арам-Наһараим вә Арам-Зобаһдики Сурийәликләр билән жәң қилғанда, униң сәрдари болған Йоаб жәңгә қайта берип, «Шор вадиси»да Едомдикилардин он икки миң әскәрни қиличлиған чағда йезилған» — бу вақиә Тәврат, «2Сам.» 8-бапта баян қилиниду. ■ **59:1-3** 2Сам. 8:3, 13; 1Тар. 18:3, 12; Зәб. 43:210-11; 73:1; 107:12; 143:10

Сән бизгә алақзадиликниң шарабини ичкүздүң.

⁶ Сән Өзүңдин әйминидиғанларға туғ тикләп бәргәнсэн;

У һәқиқәтни аян қилишқа көтирилиду.

(Селәһ).□

⁷ Өз сөйгәнлириң нижатлиқ тегиши үчүн,

Оң қолуң билән қутқузғайсән,

Дуайимни ижабәт қилғайсән.■

⁸ Худа Өз пак-муқәддәслигидә шундақ дегән: —

«Мән тәнтәнә қилимән,

Мән Шәкәм диярини бөлүп беримән,

Суккот вадисини *тәқсим қилишқа* өлчәймән. □

⁹ Гилеад Маңа мәнсуптур,

Манассәһму Маңа мәнсуптур;

Әфраим болса бешимки дубулғамдур,

Йәһуда Мениң әмир-пәрман чикарғучимдур;□

¹⁰ Моаб Мениң жуюнуш жавурумдур;

Едомға чоругумни ташлаймән;

Филистийә, Мениң сәвәвимдин тәнтәнә қилиңлар!»□

¹¹ Ким Мени бу мустәһкәм шәһәргә башлап кирәлисун? Ким Мени Едомға елип баралисун?

¹² И Худа, Сән бизни растинла чәткә қақтиңму?

Қошунлиримиз билән биллә жәңгә чиқмамсән?

¹³ Бизни зулумлардин қутулушқа ярдәмләшкәйсән,

Чүнки инсанниң ярдими бекардур!

¹⁴ Худа арқилиқ биз чоқум батурлуқ көрситимиз;

Бизгә зулум қилғучиларни чәйлигүчи дәл У Өзидур!

60

60-күй **** «Мәндин жуқури Қорам Таш»

¹⁻² Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуپ, тарлиқ сазлар билән оқулсун дәп Давут язған күй: —

И Худа, пәрәдимни аңлиғайсән;

Дуайимға кулақ салғайсән!

□ **59:6** «Сән Өзүңдин әйминидиғанларға туғ тикләп бәргәнсэн; у һәқиқәтни аян қилишқа көтирилиду» — толуқ әйәтниң бир нәччә хил тәржимилири бар. Айәттики ибраний тилини чүшиниш тәс. ■ **59:7** Зәб. 107:7-14 □ **59:8** «Худа Өз пак-муқәддәслигидә шундақ дегән...» — яки «Худа Өз муқәддәс жайида шундақ дегән...» «Мән Шәкәм диярини бөлүп беримән, Суккот вадисини (тәқсим қилишқа) өлчәймән» — Худаниң мошу сөзлири бәлким Йәшуа пәйғәмбәр арқилиқ, Қанаан (Пәләстин) зиминини Исраилларға бөлүп-бөлүп тәқсим қилғанлиғини көрситиду. □ **59:9** «Әфраим болса бешимки дубулғамдур» — ибраний тилида «Әфраим болса бешимки қоғдигучидур».

«Йәһуда Мениң әмир-пәрман чикарғучимдур» — башқа бир хил тәржимиси «Йәһуда Мениң шаһанә һасамдур». □ **59:10** «Моаб Мениң жуюнуш жавурум» — бәлким Моабниң Худа вә Униң хәлқи үчүн мөйнәт хизмәт қилидиғанлиғини билдүриду. «Едомға чоругумни ташлаймән» — аяқ кийимни мәлум йәр үстигә ташлаш әшү йәргә егә болғанлиқни билдүрүши мүмкин; яки болмиса, Едомниң өз егисиниң аяқлирини елип жиғиштуридиған қулдәк экәнлигини көрситишиму мүмкин. «Филистийә, Мениң сәвәвимдин тәнтәнә қилиңлар!» — Давут падишаниң дәвридә Филистийә Давутқа, шундақла Худаниң Өзигә бойсунуп, бәхитлиқ һаятқа егә болған («2Сам.» 1:8ни, шундақа «Яр.» 12:1-3ним йөрүң).

3 Йәрниң чәт-чәтлиридә туруп,
Жүригим зәиплишип кәткәндә,
Мән Саңа муражіәт қилимән: —
Сән мени өзүмдин жуқури Қорам Ташқа йетәкләйсән! □

4 Чүнки Сән маңа панаһғаһ,
Дүшминим алдида мустәһкәм мунар болуп кәлгәнсән.

5 Мән чедириңни мәңгүлүк туралғум қилимән;
Қанатлириң сайисидә панаһ тапимән.
Селаһ.

6 Чүнки Сән, и Худа, қәсәмлиримни аңлидиң;
Өзүңдин әйминидиғанларға тәвә мирасни маңиму бәрдиңсән. □

7 Падишаһниң күнлиригә күн қошуп узартисән;
Униң жиллири дәвирдин-дәвиргичә болиду. □

8 У Худаниң алдида мәңгү һөкүм сүриду;

Уни аман сақлашқа муһәббәт вә һәқиқәтни бекитип тәминлигәйсән;

9 Шуниң билән алдинда ичкән қәсәмлиримгә һәр күни әмәл қилимән;
Мән намиңни мәңгү күйләймән!

61

61-күй *** Худани тәлмүрүп күтүш

1-2 Нәғмичиләрниң беши Йәдунға тапшурулған, Давут язған күй: —

Женим Худағила қарап сүкүттә күтиду;
Мениң нижатлиғим униңдиндур. □

3 Пәқәт Ула мениң қорам тешим вә мениң нижатлиғим,
Мениң жуқури қорғинимдур;
Мән унчилик тәвренип кәтмәймән. □

4 Силәр қачангичә шу ақиз бир инсанға һужум қилисиләр?
Һәммиңлар қиңғийип қалған тамни,
Ирғаңлап қалған қашани ғулатқандәк, уни ғулатмақчисиләр?

5 Уни шөһрәт-һәйвителидин чүшүрүветиштин башқа, уларниң һеч мәслиһәти
йәқтур;

Ялғанчиликлардин хурсән улар;

Ағзида бәхит тилигини билән,

Улар ичидә ләнәт оқуйду.

Селаһ.

6 И женим, Худағила қарап сүкүттә күткин;

Чүнки мениң үмүтүм Униңдиндур.

□ **60:3** «Мән өзүмдиндин жуқури Қорам Таш» — Худани көрситиду, әлвәттә. «Мәндин жуқури» дегән ибарә бәлким Давутниң гәрчә падиша болсиму, «Өзүмни наһайити үстүн, қабиләтлик адәм һесаплимаймән, һәрдаим Худадин йол сориишим керәк» дегәндәк, һәммиизни кичик пейиллик болушқа, үндәйду. □ **60:6** «Өзүңдин әйминидиғанларға тәвә мирас...» — ибраний тилида «Намиңдин әйминидиғанларға тәвә мирас...».

□ **60:7** «Падишаһниң күнлиригә күн қошуп узартисән; униң жиллири дәвирдин-дәвиргичә болиду» — Давут өзи Исраилға падиша болуп қирик жил һөкүм сүргән. Шүбһисизки, у бу йәрдә өз әвлади болидиған Қутқузғучи-Мәсиһ тоғрилиқ бешәрәт бериду. □ **61:1-2** «Нәғмичиләрниң беши Йәдунға тапшурулған, Давут язған күй» — «Йәдун»: Давут пәйғәмбәр «мәдһийә хориниң йетәкчиси дәп бекиткән, Йәдун исмилик кир кишини көрситиду («1Тар.» 16:41ни көрүң). Йәнә бир хил тәржимиси: «Нәғмичиләрниң бешига тапшурулуپ, «Йәдун» (мәдһийиләш дегән мәнидә) аһаңида оқулсун дәп Давут язған күй: —...».

□ **61:3** «Мән унчилик тәвренип кәтмәймән» — яки башқа бир хил тәржимиси «Зор еғирчиликтиму тәврәнмәймән».

7 Пәкәт У мениң қорам тешим һәм мениң ниҗатлиғим,
Мениң жуқури қорғинимдур;
Мән тәвренип кәтмәймән.

8 Ниҗатлиғим һәм шан-шөһритим Худаға бағлиқтур;
Мениң күчүм болған қорам таш, мениң панаһғаһим Худадиатур.

9 И халайиқ, Униңға һәрдаим тайиниңлар!
Униң алдида ич-бағриңларни төкүңлар;
Худа бизниң панаһғаһимиздур!

Селаһ.

10 Аддий бәндиләр пәкәт бир тиниқ,
Есилзадиләрму бир алдам сөз халас;
Таразиға селинса уларниң қилчә салмиқи йоқ,
Бир тиниқтинму йениқтур.

11 Зомигәрликкә таянмаңлар;
Булаңчилиқтин хам хиял қилмаңлар,
Байлиқлар көпәйсиму, буларға көңлүңларни қоймаңлар;

12 Худа бир қетим ейтқанки,
Мундақ дегинини икки қетим аңлидимки: —
«Күч-қудрәт Худаға мәнсуптур».

13 Һәм и Рәб, Саңа өзгәрмәс муһәббәтму мәнсуптур;
Чүнки Сән һәр бир кишигә өз әмилигә яриша қайтурисән. ■

62

62-күй **** Худаға интизар болуш

1-2 Давут язған күй (у Йәһудадики чөл-баяванда болған чағда йезилған): —

И Худа, Сән мениң илаһимдурсән,
Тәшналик билән Сени издидим!
Мән қурғақ, чаңзақ, сусиз зиминда туруп,
Жәним Саңа интизар, әтлирим тәлмүрүп интиларки —■

3 Муқәддәс жайиңда Саңа көз тикип қаригинимдәк,
Мән йәнә зор қудритиң вә улуклуғуңни көрсәм!

4 Өзгәрмәс муһәббетиң һаяттинму әзиздур;
Ләвлирим Сени мәдһийиләйду;

5 Шу сәвәптин тирик болсамла, Саңа тәшәккүр-мәдһийә оқуймән,
Сениң наминда қоллиримни көтиримән.

6 Жәним назу-немәтләрдин һәм майлиқ гөшләрдин қанаәтләнгәндәк
қанаәтләнди;

Ағзим ечилип хуш ләвлирим Саңа мәдһийиләрни яңритиду;□

7 Орнумда йетип Сени әслигинимдә,
Түн кечиләрдә Сени сегинип ойлинимән.

8 Чүнки Сән маңа ярдәмдә болуп кәлгәнсән;
Сениң қанитиң сайисидә шат-хурамлиқта нахшиларни яңритимән.

9 Мениң жәним Саңа чиң чаплишип маңиду,
Сениң оң қолуң мени йөлимәктә.

■ **61:13** Аюп 34:11; Пәнд. 24:12; Йәр. 32:19; Әз. 7:27; 33:20; Мат. 16:27; Рим. 2:6; 2Кор. 5:10; әф. 6:8; Кол. 3:25; 1Пет. 1:17; Вәһ. 22:12 ■ **62:1-2** 1Сам. 22:5; 23:14,15 □ **62:6** «Жәним назу-немәтләрдин һәм майлиқ гөшләрдин қанаәтләнгәндәк қанаәтләнди» — Йәһудийлар үчүн майлиқ гөш интайин есил тамақ һесаплиниду.

¹⁰ Бирақ женимни йоқитишқа издәватқанлар йәр тәктилиригә чүшүп кетиду.

¹¹ Уларниң қени қилич тиғида төкүлиду,

Улар чилбөриләргә йәм болиду.

¹² Лекин падиша Худадин шатлиниду;

Униң нами билән қәсәм қилғанларниң һәммиси роһлинип шатлиниду;

Чүнки ялған сөзлигүчиләрниң зувани тувақлиниду.

63

63-күй *** Аманлиқ тиләш дуаси

¹⁻² Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп оқулсун дәп, Давут язған күй: —

И Худа, аһлиримни көтәргәндә, мени аңлиғайсән!

Һаятимни дүшмәнниң вәһшилигидин қуғдиғайсән!

³ Қара нийәтләрниң йошурун сүйқәстлиридин,
Яманлиқ әйлигүчи қарға-қузғунлардин аман қилғайсән.

⁴⁻⁵ Улар тиллирини қиличтәк өткүр билиди;

Мукәммәл адәмни йошурун жайдин етиш үчүн,

Улар оқини бәтлигәндәк зәһәрлик сөзини тәйярлиди.

Улар қилчә әймәнмәй туюқсиз оқ чиқариду.

⁶ Улар бәтнийәттә бир-бирини риғбәтләндүрүп,

Йошурун қапқан қурушни мәслиһәтлишип,

«Бизни ким көрәләйти?» — дейишмәктә.

⁷ Улар қәбиһликкә интилип: —

«Биз издинип, әтраплиқ бир тәдбир тепип чиқтуқ!» — дәйду;

Инсанниң ич-бағри вә қәлби дәрвәқә чоңқур вә биләс болмас бир нәрсидур!

⁸ Лекин Худа уларға оқ атиду;

Улар туюқсиз зәхимлиниду.

⁹ Улар өз тили билән путлишиду;

Уларни көргәнләрниң һәммиси өзини нери тартиду.□

¹⁰ Һәммә адәмни қорқунуч басиду;

Улар Худаниң ишлирини баян қилиду,

Бәрһәк, улар униң қилғанлирини ойлинип савақ алиду.

¹¹ Һәққанийлар Пәрвәрдиғарда хошал болуп,

Униңға тайиниду;

Көңли дурус адәмләр роһлинип шатлиниду.

64

64-күй *** Мәдһийә вә тәшәккүр

¹⁻² Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп оқулсун дәп, Давут язған күй-нахша: —

Зионда, мәдһийә сүкүт ичидә Сени күтиду, и Худа;

Саңа қилған вәдә әмәлгә ашурулиду.□

³ И, дуа Аңлиғучи, Сениң алдиңға барлиқ әт егилири келиду.

□ **63:9** «Уларни көргәнләрниң һәммиси өзини нери тартиду» — башқа бир хил тәржимиси «уларни көргәнләрниң һәммиси бешини силқиду». □ **64:1-2** «Зионда, мәдһийә сүкүт ичидә Сени күтиду, и Худа» — башқа бир хил тәржимиси «Зионда, Сениң алдинда, сүкүт болиду, мәдһийиму болиду».

- 4 Гуналик ишлар, асийликлиримиз,
 Кәлкүн басқандәк мәндин ғалип келиду;
 Лекин Сән уларни йеппип кәчүрүм қилисән;[□]
- 5 Сән таллап Өзүңгә йеқинлаштурған киши немидегән бәхитлик!
 У һойлиринда маканлишиду;
 Бизләр Сениң маканиңниң, йәни муқәддәс ибадәтханаңниң бәрикитидин қанаәт тапимиз;
- 6 Сән һәққанийлиқни намайән қилидиған карамәт вә дәһшәт ишлар билән бизгә жавап,
 И нижатлиғимиз болған Худа,
 Пүткүл йәр-деңизларниң чәт-чәтлиридикиләргичә таянчи Болғучи!
- 7 Белиң қудрәт билән бағланған болуп,
 Күчүң билән тағларни бәрпа қилғансән;
 8 Деңизларниң өркәшлигән шавқунлирини,
 Долқунларниң шавқунлирини,
 Һәмдә әлләрниң чуқанлирини тинжитқучисән!
- 9 Жаһанниң чәт-чәтлиридә туруватқанлар карамәтлириңдин қорқиду;
 Сән күнчиқиштикиләрни, күнпетиштикиләрни шатландурисән;
 10 Йәр йүзиниң *гемини йап* йоқлап келип, уни суғирисән,
 Уни толиму мунбәтләштүрисән.
 Худаниң дәрия-ериклири суға толғандур;
 Шундақ қилип суларни тәйярлап,
 Кишиләрни ашлиқ билән тәминләйсән.
- 11 Терилғу етизларниң чөнәклирини суға қандурисән,
 Қирлирини тарашлайсән,
 Тупрақни мол йеғинлар билән юмшитисән;
 Униңда үнгәнләрни бәрикәтләйсән.
- 12 Сән немәтлириңни жилниң һосулиға таж қилип қошуп берисән;
 Қәдәмлириңдин баяшатлиқ һәрйаңға тамиду;
 13 Даладики ййлақларғиму тамиду;
 Тағ-даванлар шат-хорамлиқни өзлиригә бәлвағ қилиду;
 14 Көкләмләр қой падилири билән кийингән,
 Жилғилар майсиларға қаплиниду;
 Улар хошаллиқ билән тәнтәнә қилиду,
 Бәрһәк, улар нахшиларни яңритишиду!

65

65-күй *** Ибадәткә түрткә болидиған гувалиқ

1 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп, тарлиқ сазлар билән оқулсун дәп, күй-нахша: —

Пүткүл жаһан, хошаллиқ билән Худаға тәнтәнә қилиңлар!

2 Униң наминиң улукдугини нахша қилип жакалаңлар,
 Униң мәдһийилирини шәрәплик қилиңлар!

3 Худаға: «Сениң қилғанлириң нәқәдәр қорқунучлуқтур!
 Қудритиң зор болғач,
 Дүшмәнлириң алдиңда зәиплишип тәслим болиду;

□ **64:4** «Лекин сән уларни (йәни гуналиқ ишлар, асийликлиримизни) йеппип кәчүрүм қилисән» — ибраний тилида «уларни йеппип кафарәт қилисән». «Кафарәт» дегән иш тоғрилик «Мис.» 29:33 вә изаһати, шундақла «Тәбирләр»ниму көрүң.

4 Барлиқ йәр йүзидикиләр Саңа сәждә қилип,
Сени күйләп, нахша ейтишиду;
Улар намиңни күйләп нахша қилип ейтиду» — дәңлар!
Селәһ!

5 Келиңлар, Худаниң қилғанлирини көрүңлар;
Инсан балилири алдида қилған қарамәтлири қорқунучлуқтур.

6 У деңизни қуруқлуққа айландурди;
Әждатлиримиз дәриядинму пиядә өтти;
Биз у йәрдә униңдин хурсән болдук. ■

7 У қудрити билән мәңгү һөкүм сүриду;
Униң көзлири әлләрни күзитип туриду;
Асийлиқ қилғучилар мәғрурланмисун!
Селәһ! ■

8 И қовмлар, Худайимизға тәшәккүр-мәдһийә ейтиңлар;
Униңға болған мәдһийә-һәмдусаналарни яңритиңлар!

9 У женимизни һаятлиқ ичигә тиккән,
Путлиримизни тейилдурушларға йол қоймайду.

10 Чүнки Сән, и Худа, бизни синидиң;
Күмүчни отта тавлиғандәк бизни тавлидиң.

11 Сән бизни торға чүшүрдүң;
Белимизгә еғир жүкни жүклидиң.

12 Хәқләрни бешимизға миндүрдүң;
Биз от вә кәлкүнни бесип өттуқ;
Сән ахир бизни кәңричиликкә чиқардиң.

13 Мән көйдүрмә қурбанлиқларни елип өйүңгә кирәй;
Саңа қилған қәсәмлиримгә әмәл қилимән;

14 Бәрһәк, бешимға күн чүшкәндә ләвлирим чиқарған,
Еғизим ейтқан вәдилиримни әмәлгә ашуримән.

15 Мән Саңа бордақ малларни көйдүрмә қурбанлиқ қилип сунимән,
Қоңқарларниң йеғини хуш пуритип көйдүримән;
Өкүз вә өшкиләрни әкилип сунимән.
Селәһ!

16 Худадин әймингүчи һәммиңлар, келиңлар, кулақ селиңлар!
Униң мән үчүн қилған қарамәтлирини баян қилимән;

17 Ағзим ечип униңға пәрәд көтәрдим,
Униң улуклуғини жакалиған мәдһийиләр тилимда болди.

18 Көңлүмдә гунани көзләп жүргән болсам,
Рәб дуайимни аңлимиған болатти.

19 Бирақ Худа аңлиди;
У дуайимға кулақ салди.

20 Худаға тәшәккүр-мәдһийә яғдурулсун!
У мениң дуайимни яндурмиди,
һәм мәндин өзгәрмәс муһәббитини елип кәтмиди!

66

66-күй ••• Дуня үчүн ниҗатлиқ бардур!

1-2 Нәғмиңиләрниң бешиға тапшурулуп, тарлиқ сазлар билән челинсун, дәп йезилған күй-нахша: —

Худа бизгә мөһри-шәпкәт көрситип, бизни бәрикәтләп,
Өз җамалиниң нурины үстимизгә чачқай!

Селәһ!■

³ Шундақ қилғанда йолуң пүткүл җаһанда,
Кутулдуруш-ниҗатлиғиң барлиқ әлләр арасида аян болиду.

⁴ Барлиқ қовмлар Сени мәдһийилиғәй, и Худа;

Барлиқ қовмлар Сени мәдһийилиғәй!

⁵ Җими қовмлар хошаллиқ билән тәнтәнә қилип күйлиғәй,
Чүнки Сән хәлиқ-милләтләргә адиллиқ билән һөкүм чиқирисән,

Йәр йүзидики таипиләрни, Сән йетәкләйсән;
Селәһ.

⁶ Барлиқ қовмлар Сени мәдһийилиғәй, и Худа;

Барлиқ қовмлар Сени мәдһийилиғәй!

⁷ Вә йәр-зимин көклирини үндүриду;

Худа, бизниң Худайимиз, бизни бәрикәтләйду;

⁸ Худа бизни бәрикәтләйду;

Шуниң билән йәр йүзидикиләр чәт-яқиларғичә униңдин әйминишиду!

67

67-күй **** Ғәлибә мунаҗити

1-2 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп окулсун дәп, Давут язған күй-нахша: —

Худа орнидин турди, дүшмәнлирини тирипирән қиливетиду!

Униңға өчмәнләр Униң алдидин бәдәр қачиду! ■

³ Ис-түтәк учурулғандәк, уларни учуруп йөкитисән,

Мом отта еритилгәндәк,

Рәзилләр Худаниң алдида һалак болиду.

⁴ Бирақ һәққанийлар хошаллиниду,

Улар Худа алдида роһлинип,

Тәнтәнә қилип шатлиниду.

⁵ Худаға күйләр ейтиңлар,

Униң намины нахша қилип яңритиңлар;

Чөл-баяванларға Мингүчигә бир йолни көтирип ясаңлар;

Униң нами «Яһ» дур;

Униң алдида шатлиниңлар.□

⁶ Житимларға ата болғучи,

Тул хотунларниң дәвасини соригүчи,

Өз муқәддәс маканида турған Худадур.

⁷ Худа ғәрибларни өй-очақлиқ қилиду;

У мәһбусларни аватлиққа чиқириду;

Лекин асийларни қағҗирақ йәрдә қалдуриду.

⁸ И Худа, Өз хәлқиңниң алдида маңғиниңда,

Чөл-баявандин өтүп сәпәр қилғиниңда,

— (Селәһ) —

⁹ Худаниң һозури алдида,

Йәни Исраилниң Худасиниң һозури алдида,

Йәр-җаһан тәвренип,

■ 66:1-2 Чөл. 6:25; Зәб. 4:7 ■ 67:1-2 Чөл. 10:35 □ 67:5 «Чөл-баяванларға Мингүчи» — яки «Булуларға Мингүчи...». Қайси мәнаси тоғра болсун Худаниң өзини көрситиду. 7-айәтни көрүң.

Асманларму йегин ягдурди;
Аву Синай тегиму тәвренип кәтти.■

10 Сән, и Худа, Өз мирасиң болган зимин-халик үстигә хасийәтлик бир ямғур ягдурдуң;

Улар һалсизланғанда уларни күчләндүрдүң.

11 Сениң баққан падаң у йәргә маканлашти;

Мериванлиғиң билән мөминләр үчүн тәйярлик қилдиң, и Худа!□

12 Рәб әмир қилди;

Уни жакалиғучи қиз-аяллар немидегән зор бир қошундур!

13 «Падишаһлар һәм қошунлири бәдәр қечишти, бәдәр қечишти!» — дейишти;

Өйдә олтарған қиз-аяллар болса олжіларни бөлишвалиду;

14 Силәр қой баққанда падилар арасида ятқан болсаңларму,

Зиминиңлар әнди қанатлириға күмүч сәпкән,

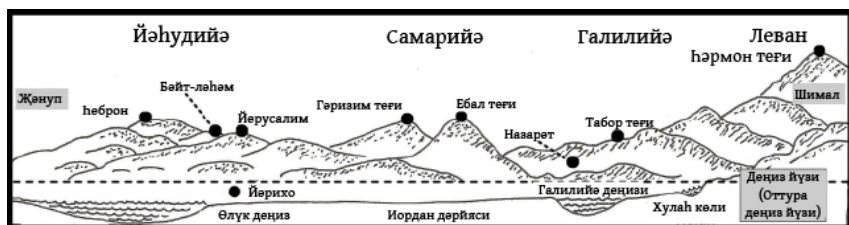
Пәйлири пақирақ алтун билән безәлгән пахтактәк болиду;□

15 һәммигә Қадир Худа падишаларни зиминда тирипирән қиливәткәндә,

Йәр Залмон теғидики қардәк ақирип кәтти.

16 Башан теғи қудрәтлик бир тағ,

Башан теғи егиз чоққилири көп бир тағдур;□

Исраилияниң тағ-қилғилири

17 Әй егиз чоққилиқ тағлар,

Немә үчүн Худа Өз макани қилишни халиған таққа һәсәт билән қарайсиләр?

Дәрвәкә, Пәрвәрдиғар шу тағда мәңгү туриду! □ ■

18 Худаниң жәң һарвулири түмән-түмән,

Миллион-миллиондур;

Рәб улар арасида туриду;

Синай теғидики муқәддәс жайда туриду. □ ■

19 Сән жуқуриға кәтирилдуң,

Инсанларни тутқун қилғучиларни Өзүң әсир қилип елип кәттиң;

■ 67:9 Мис. 19 □ 67:11 «Сениң баққан падаң» — Исраил хәлқини көрситиду, әлвәттә.

□ 67:14 «Силәр қой баққанда падилар арасида ятқан болсаңларму, зиминиңлар әнди қанатлириға күмүч сәпкән, пәйлири пақирақ алтун билән безәлгән пахтактәк болиду» — бу әйәтни ибраний тилида чүшиниш тәс, һәр хил тәржимилири бар. Мәнәси бәлким, Исраил хәлқи әслидә кәмбәгәл әһвалда яшиған болсиму (қой баққучи болуп), Худа Пәләстин зиминиңиң һәммә йеригә көп олјини (алтун-күмүч қатарлиқлар) чечип, уларни бейитти (14-әйәтни көрүң). □ 67:16 «Башан теғи қудрәтлик бир тағ, Башан теғи егиз чоққилири көп бир тағдур» — башқа тәржимилири: «Худаниң теғи Башан теғидәктур — көп чоққилиқ бир тағдәк, Башан теғидәктур» яки «Башан теғи Худаниң теғидур, Башан теғи егиз чоққилири көп бир тағдур». □ 67:17 «Худа Өз макани қилишни халиған (таллиған) тағ» — Йерусалимдики (Зион теғидики) муқәддәс ибадәтханисида туруп шундақ қилишни давамлаштуриду — демәк, сүрлүк, шан-шәрәплик һаләттә болуп, пәйгәмбәрләр арқилиқ калам-вәһийлирини аян қилишни давамлаштуриду» дегәндәк. ■ 67:18 Қан. 33:2

Яһ Худа уларниң арасида туруши үчүн,
 һәтта асийлиқ қилғанлар арасида туруши үчүнму,
 Сән инсан арасида туруп илтипатларни қобул қилдиң. □ ■

²⁰ Рәб мәдһийиләнсун;

Чүнки У һәр күни жүклиримизни көтәрмәктә;

Йәни нижатлиғимиз болған Тәңри!

Селәһ. □

²¹ Бизниң Тәңримиз бирдин-бир нижаткар Тәңридур;

Рәбгә, йәни Пәрвәрдигарғила, өлүмгә бағлиқ ишлар төвәдур. □

²² Бәрһәк, Худа Өз дүшмәнлириниң бешини яриду,

Өз гуналарида давамлиқ кетиверидиганларниң чачлиқ каллисини У чақиду. □

²³ Рәб мундақ деди: «Өз хәлқимни Башан дияридинму,
 Деңизларниң чоңқур жайлиридинму қайтуруп келимән; □ ■

²⁴ Шундақ қилип сән хәлқимниң пути қанға,

Йәни дүшмәнлириңниң қениға милиниду,

Иштлириңниң тили буниңдинму несивисини ялайду».

²⁵ Улар Сениң маңғанлириңни көрди, и Худа;

Йәни мениң Илаһим, мениң Падишасимниң муқәддәс жайиға кирип
 маңғанлирини көрди; □

²⁶ Алдиңда мунажатчилар, кәйниңдә чалғучилар маңди,

Оттурисида дапчи қизлар бар еди:

²⁷ «Жамаәтләрдә Худа Рәбгә тәшәккүр-мәдһийә ейтиңлар,
 — И Израил булақлиридин чиққанлар!» — дейишти.

²⁸ У йәрдә уларниң башламчиси болған кичик Бинямин қәбилиси маңиду;

Йәһуда әмирлири, зор бир топ адәмләр,

Зәбулунниң әмирлири, Нафталиниң әмирлириму бар.

²⁹ Сениң Худайиң күчүңни буйруп бекиткән;

Өзүң биз үчүн қилғиниңни мустәһкәмлигәйсән, и Худа!

³⁰ Йерусалимдики муқәддәс ибадәтханаң вәжидин,

Падишаһлар Саңа атап һәдийәләрни елип келиду; ■

□ **67:19** «Сән жуқуриға көтирилдуң, инсанларни тутқун қилғучиларни өзүң әсир қилип елип кәттиң; Яһ Худа уларниң арасида туруши үчүн, һәтта асийлиқ қилғанлар арасида туруши үчүнму, Сән инсан арасида туруп илтипатларни қобул қилдиң» — бу муһим һәм сирлиқ әйткәк Инжілда,

«Әф.» 4-бапта тәбир берилиду; Қутқузғучи-Мәсиһ инсан арасида өзи инсан болуп, инсанларни тутқун қилғучилар (йәни гуна, өлүм вә жин-шәйтанлардин ибарәт) үстидин ғәлибә қилип, асманларға көтирилип, инсанларни қутқузуш һәм уларни (ишәнгән инсанларни) Худаниң йеңи бир «муқәддәс ибадәтхана»си қилиш үчүн әрштики атисидин илтипатларни қобул қилиду. ■ **67:19** Әф. 4:8; Чөл. 17:21; Йә. 9:23; Әзра 8:20 □ **67:20** «...У һәр күни жүклиримизни көтәрмәктә» — башқа бир хил тәржимиси «... У һәр күни үстимизгә яхшилиқларни жүкләйду».

□ **67:21** «Рәбгә, йәни Пәрвәрдигарғила, өлүмгә бағлиқ ишлар төвәдур» — яки башқа бир хил тәржимиси «Рәбдә, йәни Пәрвәрдигарғила, өлүмдин қутулуш йоллириму бар». □ **67:22** «Өз гуналарида давамлиқ кетиверидиганларниң чачлиқ каллисини У (Худа) чақиду» — «чачлиқ калла»: бәзи хәлиқләр: «Башта чач көп болса, күч көп болиду» дегән хурапий көзқарашни қобул қилған болса керәк. □ **67:23** «Өз хәлқимни Башан дияридинму, деңизларниң чоңқур жайлиридинму қайтуруп келимән» — «Өз хәлқимни» ибраний тилида «уларни» дәп елинған. Биз «уларни» дегән сөзни «Өз хәлқимни» дәп тәржимә қилдуқ. Бәзи алимлар «уларни Израилниң дүшмәнлири дәп қарайду (улар Худа шу дүшмәнләрни Израил улардин қисас алсун дәп қайтурған, дәп қарайду). ■ **67:23** Мис. 14:29; Чөл. 21:33 □ **67:25** «Улар Сениң маңғанлириңни көрди, и Худа... Падишасимниң муқәддәс жайиға кирип маңғанлирини көрди» — бу әйттики «улар» Худаниң дүшмәнлирини көрситиши болса керәк. Худаниң «муқәддәс жайиға кирип маңғанлири» дегәнни чүшиниш үчүн «Мис.» 40:16-38 вә «1Пад.» 8:1-11ни көрүң. ■ **67:30** 1Пад. 10:10, 24, 25; 2Тар. 32:23; зәб. 71:10; 75:12-13

31 Аһ, хелиқи қомушлуқтики *йирткуч* җаниварни,
Күчлүкләрниң топини,
Таипиләрдики топақларниму әйиплигәйсән;
Андин уларниң һәр бири күмүч тәңгиләрни әкилип Саңа тиз пүкүшиду;
Урушумар хәлиқләрни тирипирән қиливәткәйсән! □

32 Мөтивәр әлчиләр Мисирдин келиду,
Ефиопийә болса Худаға қарап қоллирини тездин көтириду.

33 И йәр йүзидики әл-жутлар, Худани нахша билән мәдһийиләңлар;
Рәбни мәдһийиләп күйләрни ейтиңлар!
(Селәһ)

34 Асманларниң үстигә,
Қедимдин бар болған асманларниң үстигә Мингүчи тоғрилиқ күй ейтиңлар!
Мана, У авазини аңлитуду,
Униң авазини күчлүктур!

35 Худани күчлүк дәп билип җакалаңлар,
Униң һәйвиси Исраил үстидә,
Униң күчи булутларда туриду;

36 И Худа, муқәддәс җайлириндин сүрлүк көрүнисән!
Исраилниң бирдин-бир Тәңриси!
Хәлиқкә күч-қудрәт бәргүчи болса, Удур!
Худаға тәшәккүр-мәдһийә оқулсун!

68

68-күй *** Зор дәрәд-әләм вә азаплардин кейинки гәлибә

1-2 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуپ, «Нилупәрләр» дегән аһаңда оқулсун дәп,
Давут язған күй: —

Мени қутқузғайсән, и Худа!
Сулар җенимдин өгти;

3 Турғидәк җай йоқ чоңқур патқақлиққа чөкүп кәттим;
Суниң чоңқур йеригә чүшүп кәттим,
Кәлкүн мени гәриқ қилди.

4 Пәрядлиримдин һалимдин кәттим;
Галлирим қуруп кәтти;
Худайимға тәлмүрүп, көзүмдин кетәй дәп қалдим;

5 Сәвәпсиз маңа өч болғанлар чачлиримдинму көптур;
Мени йоқатмақчи болғанлар,
Қара чаплап мән билән дүшмәнлишидиғанлар күчлүктур;
Шу чағда өзүм булимиған нәрсини қайтуримән. □

6 И Худа, мениң наданлиғим өзүңгә аян;
Мениң қәбиһликлирим Сәндин йошурун әмәстур.

7 Мениң сәвәвимдин, и Рәб, самавий қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдиғар,

□ **67:31** «қомушлуқтики житкуч җанивар» — бәлким Мисирни Нил дәриясидики тимсаһқа охшитуду. □ **68:5** «Сәвәпсиз маңа өч болғанлар чачлиримдинму көптур; мени йоқатмақчи болғанлар, қара чаплап мән билән дүшмәнлишидиғанлар күчлүктур; шу чағда өзүм булимиған нәрсини қайтуримән» — толуқ бешәрәттики бу сирлиқ сөз Мәсиһ кресткә миқланған вақитта әмәлгә ашурулди. «Шу чағда» Мәсиһ Иблис инсанлардин буливалған аманлиқни, инсанларниң Худа билән болған енақиғини инсанларға ниҗатлиқ йолида қайтуруп елип бәрди. Бу күйдики бешәрәтләрниң һәммиси Мәсиһ вә униң җәккән азаплирини вә азаплири арқилиқ қазанған гәлибисини көрситиду.

Өзүңгә умид баглап күткәнләр йәргә қарап қалмиғай;
И Исраилниң Худаси, Өзүңни издигүчиләр мениң сәвәвимдин шәрмәндә болмиғай;

8 Чүнки Сени дәп мән рәсвачилиққа учридим;
Шәрмәндилик йүзүмгә чапланди.

9 Мән өз қериндашлиримға ят,
Анамниң балилириға яқа жутлуқ болдум.

10 Чүнки мени муқәддәс өйүңгә болған отлуқ муһәббәт чулғуwalған еди;
Саңа һақарәт қилғанларниң һақарәтлимү мениң үстүмгә чүшти; □ ■

11 Мән жиғлидим, женим роза тутти,
Буму маңа әйип дәп қаралди.

12 Мән бөзни кийимим қилип кийсәм,
Шуниң билән уларниң сөз-чөчикигә қалдим. □

13 Шәһәр қовуқида олтарғанларниң тәнә гепигә қалдим,
Мәйхорларниң нахшисиниң темиси болдум.

14 Бирақ мән шәпқитиңни көрсәткән вақтиңда дуайимни саңа нишанлидим, и
Пәрвәрдиғар;

И Худа, өзгәрмәс муһәббитиңниң зорлуғидин,
Нижатлиқ ишәшидә маңа жавап бәргәйсән; □

15 Мени патқақлиқтин қутқузувалғайсән,
Мени чөктүрмиғайсән;

Маңа өчмән болғанлардин,
Суниң чоңқур йеридин қутулдурғайсән;

16 Кәлкүн сулириға мени гәриқ қилдурмиғайсән;
Деңиз тәглиригимү мени жутқузмиғайсән;

Тегү йоқ һаңниң мени һап етип ағзини жумувелишиға йол қоймиғайсән!

17 Дуайимни ижабәт қилғайсән, и Пәрвәрдиғар,
Чүнки өзгәрмәс муһәббитиң яхшидур;

Мол рәһимдиллиғиң билән маңа йүзләнғайсән;
18 Жамилиңни қулуңдин йошурмиғайсән;

Чүнки бешимға күн чүшти;
Тездин маңа жавап бәргәйсән.

19 Женимға йеқинлашқайсән,
Униңға һәмжәмәт-қутқузғучи болғайсән;

Душмәнлирим алдида мени һөрлүккә чиқарғайсән;

20 Өзүң мениң рәсвалиқта һәм һөрмәтсизликтә қалғинимни,
Қандақ һақарәтләнгинимни билисән;

Рәқиплиримниң һәммиси Өзүңгә аяндур.

21 һақарәт қәлбимни парә қилди;
Мән қайғуға чөмүп кәттим;

Азғинә һесдашлиққа тәлмүргән болсамму, йоқ болди;
Тәсәлли бәргүчиләрнимү издидим, лекин бирисинимү учриталмидим.

22 Бәрһәк, улар озугумға өт сүйи,
Уссузулугумға сиркини бәрди. ■

23 Уларниң дәстихини өзлиригә қилтақ,
Уларниң һалавити қапқан болғай. ■

□ **68:10** «Мени муқәддәс өйүңгә болған отлуқ муһәббәт чулғуwalған еди» — «Юһ.» 2:17ни көрүң.

■ **68:10** Юһ. 2:17; Рим. 15:3 □ **68:12** «Мән бөзни кийимим қилип кийсәм..» — «бөз кийим»ни кийивелиш (һаза тутқандәк) өзи яки башқилар үчүн қаттиқ дуа қилишиниң бир хил ипадиси. □ **68:14**

«Нижатлиқ ишәшидә маңа жавап бәргәйсән» — ибраний тилида «Нижатлиғиң ишәшидә маңа жавап бәргәйсән». ■ **68:22** Мат. 27:34,48; Мар. 15:23; Юһ. 19:28,29 ■ **68:23** Рим. 11:9

- 24 Көзлири торлишип көрмәйдиған болуп кәткәй;
Бәл-путлирини титрәккә салғайсән;■
- 25 Қәһриңни уларниң үстигә чүшүргәйсән,
Ғәзивиңниң отлири уларға туташқай;
- 26 Уларниң макани харабә болғай,
Чедирлири чөлдәрәп қалғай; ■
- 27 Чүнки улар Сән урғанға техиму зиянкәшлик қилмақта;
Сән әәхимләндүргәнләрниң азавиға гәп билән азап қошмақта.
- 28 Уларниң гунайиға гуна қошқайсән,
Һәққанийлиғиңниң несивисигә уларни ериштүрмигәйсән.
- 29 Улар һаятлық дәптиридин өчүрүлгәй;
Һәққанийларниң қатарыға пүтүлмигәй.
- 30 Бирақ мән болсам бир езилгән дәрәмән;
Нижатлиғиң, и Худа, мени жуқуриға көтирип қутқузғай;
- 31 Мән мунажат оқуп Худаниң намини мәдһийләймән;
Тәшәккүрләр билән уни улуклаймән;
- 32 Бу болса Пәрвәрдиғарни хурсән қилиш үчүн,
Өкүз тәқдим қилғандин әвзәлдур;
Мүңгүз-туяқлири сақ топақ бәргәндинму артуқтур.
- 33 Юғаш мөминләр буни көрүп хошал болиду;
Худани издигәнләр —
Қәлбиңлар йеңилиниду.
- 34 Чүнки Пәрвәрдиғар йоқсулларниң илтижасини аңлайду,
Өзигә тәвә әсир қилинғанларни у кәмситмәйду;
- 35 Асман-зимин Уни мәдһийлисун!
Деңиз-океанлар һәм уларда жүргүчи барлық жаниварлар Уни мәдһийлигәй!
- 36 Чүнки Худа Зионни қутқузиду;
Йәһуданиң шәһәрлирини қайта бена қилиду;
Улар әшу йәрдә олтирақлишип, егилик тикләйду.
- 37 Униң қуллириниң нәсиллири униңға мирас болиду,
Униң намини сөйгәнләр у йәрләрдә маканлишиду.

69

69-күй *** «Пәрвәрдиғар, тез кәлгәйсән!»

1-2 Нәғмиңиләрниң бешиға тапшурулуп, «әслитиш үчүн» окулсун дәп, Давут язған күй: —

Пәрвәрдиғар, мени қутқузушқа алдириғайсән!

Пәрвәрдиғар, тез келип маңа ярдәм қилғайсән!■

3 Мениң женимни издәватқанлар йәргә қаритилип рәсва қилинсун;

Мениң зийинимдин хурсән болғанлар кәйнигә яндурулуп шәрмәндә болғай.■

4 Мени: — «Ваһ! Ваһ!» дәп мәсқирә қилғанлар өз шәрмәндилигидин кәйнигә янғай!

5 Бирақ Сени издигүчиләрниң һәммиси Сәндә шатлинип хошал болғай!

Нижатлиғиңни сөйгәнләр һемишә: «Худа улуклансун» дейишкәй.

6 Бирақ мән езилгәнмән, һәм йоқсулмән;

Йенимға тездин кәл, и Худа!

Сән мениң ярдәмчим, мениң азат қилгучим;
И Пәрвәрдигар, кечикмәй кәлгәйсән!

70

70-күй **** Қериғанда ейтқан дуа

- ¹ Сәндин, Пәрвәрдигардин панаһ тапимән;
Мени һәргиз йәргә қаратмиғайсән. ■
- ² Өз һәққанийлиғиңда мени қутулдурғайсән;
Маңа қулақ салғайсән,
Мени қутқузғайсән!
- ³ Маңа өзүм дайим панаһлинидиған туралғу қорам таш болғайсән;
Сән мени қутқузушқа буйруқ чүшүргәйсән;
Чүнки Сән егиз тешим, қорғинимдурсән.
- ⁴ Худайим, мени рәзилләрниң қолидин,
Һәққанийәтсиз, рәһимсиз адәмдин азат қилғайсән;
- ⁵ Чүнки Сән мениң үмүтүмдурсән, и Рәб Пәрвәрдигар,
Яшлиғимдин тартипла мениң таянчимдурсән;
- ⁶ Баляятқудики вақиттин башлап мән Саңа тайинип кәлдим,
Өзүң мени анамниң қарнидин чиқарғучисән;
Мәдһийәмниң темиси болса һәрдайим Сән тоғрилықтур. □
- ⁷ Мән нурғунларға ғәйрий яки карамәт саналдим;
Чүнки Сән мениң мустәһкәм панаһағимдурсән. □
- ⁸ Ағзим күн бойи мәдһийилириң һәм шан-шәрипиңгә толиду;
- ⁹ Әнди қериғинимда мени ташлимиғайсән;
Мағдурум кәткинидә, мәндиң ваз кәчмиғәйсән.
- ¹⁰ Чүнки дүшмәнлирим маңа қарши сөзлишиду;
Женимни елишқа көзләватқанлар қәстлишип: —
- ¹¹ «Худа униңдин ваз кәчти;
Уни қоғлап тутувелиңлар,
Чүнки қутулдурдиганлар йоқтур» — дейишиду.
- ¹² И Худа, мәндиң жирақлашмиғайсән;
И Худайим, маңа ярдәмгә тез кәлгәйсән!
- ¹³ Женимға күшәндә болғанлар шәрмәндә болуп йоқитилисун;
Зийинимға интилгәнләр рәсвалық һәм шәрмәндичилик билән қаплансун; ■
- ¹⁴ Бирақ мән болсам, изчил үмүттә болиман,
Сени техиму мәдһийиләймән.
- ¹⁵ Һәққанийлиғиң, нижатлиғиң ағзимда күн бойи баян қилиниду;
Булар сан-санақсиздур, билгинимдин көп артуқтур.
- ¹⁶ Мән Рәб Пәрвәрдигарниң бүйүк ишлирини жақалиған һалда келимән;
Сениң һәққанийлиғиңни яд етип жақалаймән —
Пәқәт Сениңкинила! □
- ¹⁷ И Худа, Сән яшлиғимдин тартип маңа үгитип кәлгәнсән;

■ **70:1** Зәб. 21:6; 24:2, 3; 30:1-4; Йәш. 49:23 □ **70:6** «Өзүң мени анамниң қарнидин чиқарғучисән» — башқа бир хил тәржимиси: — «Анамниң қарнидила мени асридиң». □ **70:7** «Мән нурғунларға ғәйрий яки карамәт саналдим; чүнки Сән мениң мустәһкәм панаһағимдурсән» — демәк, Давутниң тарихи нурғун адәмләргә Худаниң вәдисиә туридиганлиғини испатлиған вә Худаға тайинишқа ригбәт болған. ■ **70:13** Зәб. 34:4, 26; 39:15-16; 69:3-4 □ **70:16** «Мән Рәб Пәрвәрдигарниң бүйүк ишлирини жақалиған һалда келимән» — башқа бир хил тәржимиси: «Мән Рәб Пәрвәрдигарниң зор қудрити билән алға маңимән».

Бүгүнгә қадәр Сениң қилған қарамәт ишлириңни жакалап келиватимән.

¹⁸ Әнди һазир мән қерип, ақ чачлиқ болғинимда, и Худа,
Мән бу дәвиргә күчлүк билигиңни *жакалигича*,
Келәр әвлатниң һәммисигә қудритиңни аян қилғичә,
Мени ташилвәтмигәйсән!

¹⁹ И улук қарамәт ишларни қилған Худа,
Һәққанийлигиң пәләккә тақашти;
Саңа кимму охшаш болалисун!

²⁰ Сән маңа көп һәм еғир күлпәтләрни көрсәткән екәнсэн,
Мени қайтидин йеңилайсән, йәр тәғлиридин қайтуруп елип чиқисән;

²¹ Сән мениң иззәт-һөрмитимни техиму жуқури қилип,
Һәр тәрәптин маңа тәсәлли берисән.

²² Мән Сени раваб челип мәдһийиләймән,
Сениң һәқиқитиңни мәдһийиләймән, и Худайим;
Чилтар челип Сени күйләймән, и Сән, Израилниң Муқәддис! □

²³ Саңа күйләр ейтқинимда, ләвлирим тәнтәнә қилиду,
Өзүң һөрлүккә чиқарған женимму шундақ роһлинип ейтиду;

²⁴ Тилим күн бойи һәққанийлигиң тоғрисида сөзләйду;
Чүнки маңа яманлиқ қилмақчи болғанлар йәргә қаритилип рәсва қилиниду.

71

71-күй *** Тәхткә олтиридиған падишаниң оғли тоғрилиқ дуа-тиләвәт һәм бешарәт *** 1-әйттиқи изаһатни көрүң

¹ Сулайман үчүн: —

И Худа, падишаға һөкүмлириңни тапшурғайсән;
Падишаниң оғлиға Өз һәққанийлигиңни бәргәйсән. □

² Шундақ болғанда у Өз хәлқиң үчүн һәққанийлиқ билән,
Саңа тәвә езилгән мөминләр үчүн адиллиқ билән һөкүм чиқариду;

³ Тағлар хәлиқкә теч-аманлиқ елип келиду,
Едирилиқларму һәққанийлиқ билән шундақ қилиду.

⁴ Падиша хәлиқ арисидики езилгәнләргә адил һөкүмләрни чиқариду;
У намратларниң балилирини қутқузиду,
Залимларни битчит қилиду.

⁵ Шундақ болғанда күн вә ай йоқ болуп кәтмисила,
Әвлаттин-әвлатқа хәлиқ Сәндин әйминиду. □ ■

⁶ У болса гоя йеңидин орған отлаққа яққан ямғурдәк,
Йәр суғиридиған һөл-йеғинлардәк чүшиду. ■

⁷ Униң күнлиридә һәққанийлар ронақ тапиду;
Ай йоқ болғичә теч-аманлиқ тешип туриду.

⁸ У деңиздин-деңизларғичә,
Әфрат дәриясидин йәр йүзиниң чәтлиригичә һөкүм сүриду. □

□ **70:22** «Мән Сени раваб челип мәдһийиләймән» — «раваб» мошу йәрдә равабқа интайин охшاپ кетидиған бир хил саз. □ **71:1** «И Худа, падишаға һөкүмлириңни тапшурғайсән; падишаниң оғлиға Өз һәққанийлигиңни бәргәйсән» — шүбһисизки, бу улук бешарәтниң толуқ мәнаси Сулайманиң өзини әмәс, бәлки униң әвлади болған Мәсиһни көрситиду. «Сулайман үчүн» — башқа бир хил тәржимиси «Сулайманиңқи» яки «Сулайманға тәвә». □ **71:5** «Сәндин әйминиду» — демәк, Худадин әйминиду. ■ **71:5** Зәб. 88:37,38 ■ **71:6** 2Сам. 23:4 □ **71:8** «Әфрат дәрияси» — ибраний тилида пәкәт «Дәрия» дейлиду. Шүбһиси йоқки, бу ибарә Әфрат дәриясини көрситиду.

- 9 Чөл-баяванда яшаватқанлар уның алдида баш қойиду;
Уның дүшмәнлири топиларни ялайду.
- 10 Таршишның вә аралларның падишалири уныңға һәдийәләр тәқдим қилиду,
Шеба вә Себаниң падишалириму соғатлар суниду. □
- 11 Дәрвәкә, барлиқ падишалар уның алдида сәждә қилиду;
Пүткүл әлләр уның хизмитидә болиду;
- 12 Чүнки у пәрәд көтәргән йоқсулларни,
Панаһсиз езилгәнләрни қутулдуриду; ■
- 13 У йоқсул-ажизларға ичини ағритиду,
Йоқсулларның женини қуткузиду;
- 14 Уларның женини зулум-зомигәрликтин һөрлүккә чиқириду,
Уларның қени уның нәзиридә қиммәтликтур.
- 15 *Падишаһ* яшисун!
Шебаниң алтунлиридин уныңға сунулиду;
Уның үчүн дуа тохтасиз қилиниду;
Уныңға күн бойи бәхит тилиниду;
- 16 Йәр йүзидики һосул мол болиду,
Һәтта тағ чоққилиридимү шундақ болиду.
Миғ-миғ чүшкән мевиләр Ливандики орманлардәк тәврениду;
Шәһәрдикиләр болса даладики от-йешилиқтәк гүллиниду;
- 17 Уның нами мәңгүгә өчмәйду,
Уның нами қуяш йоқалғичә туриду;
Адәмләр уның билән өзлиригә бәхит тиләйду,
Барлиқ әлләр уни бәхитлик дәп атишиду.
- 18 Израилның Худаси, Пәрвәрдигар Худаға тәшәккүр-мәдһийә болғай!
Караһәт ишларни Яратқучи ялғуз Удур!
- 19 Уның шәрәплик намиға мәңгүгә тәшәккүр-мәдһийә оқулсун!
Уның шан-шәһрити пүткүл дунияни қаплиғай! Амин! Вә амин!
- 20 Йәссәниң оғли Давутның дуалири шуның билән тамам болди. □

72

Үчинчи бөлүм .... 72-күй .... Хаталашқинини тонуп йетиш

1 Асаф язған күй: —

Дәрвәкә Худа Израилға,

Қалби сап болғанларға мөһривандур;

2 Лекин өзүм болсам, путлишип жиқилип чүшүшкә тасла қалдим;
Аяқлирим тейилип кәткили қил қалди;

3 Чүнки рәзилләрның ронақ тапқанлиғини көрүп,
һақавурларға һәсәт қилдим; ■

4 Чүнки улар өлүмидә азаплар тартмайду,

□ **71:10** «Таршиш.. араллар... Шеба...Себа...» — «Таршиш»ның дәл қайси жай экәнлиги һазир ениқ әмәс, Испанийә, шималий Африқа яки Әнглийәни билдүрүши мүмкин. Лекин шүбһә йоққи, мошу әйттики «Таршиш» һәм «араллар» деңиздики әң чәт йәрләрни билдүриду. «Шеба һәм Себа» — һазирқи Әрәбистанда. ■ **71:12** Аюп 29:12 □ **71:20** «Давутның дуалири шуның билән тамам болди» — бу күй Давут пәйғәмбәрның әң ахирқи дуаси болди. Бирақ «Зәбур»ның кейинки бөлүмлиридә биз уның башқа дуа-күйлирини үчритимиз. ■ **72:3** Аюп 21:7-15; Зәб. 36:1; Йәр. 12:1, 2

Әксичә тени мазмут вә сағлам туриду. □

⁵ Улар инсанға хас жапани көрмәйду,
Яки хәкъләрдәк балаю-апәткә учримайду.

⁶ Шуңа мәғрурлуқ маржандәк уларға еселиду,
Зорлуқ-зомигәрлик тондәк уларға чаплишиду.

⁷ Улар сәмрип кәткәнлигидин көзлири томпийип чиқти;
Уларниң қәлбидики хияләтләр һәддидин ешип кетиду.

⁸ Башқиларни мәсқирә қилип зәһәрлик сөзләйду;
Һалини үстүн қилип дивинип, доқ қилиду.

⁹ Улар ағзини пәләккә қойиду,
Уларниң тиллири йәр йүзини кезип жүриду.

¹⁰ Шуңа Худаниң хәлқи мошуларға майил болуп,
Уларниң дегәнлирини су ичкәндәк ахириғичә ичип: —

¹¹ «Тәңри қандақ билләйтти?»,
«Һәммидин Алий Болғучида билим барму?» — дәйду.

¹² Мана булар рәзилләрдур;
Улар бу дунияда раһәт-парағәтни көриду,
Байлиқларни топлайду.

¹³ «Аһ, һәқиқәтән бекардин-бекар көңлүмни пакландуруптимән,
Гунасиҙ туруп қолумни артуқчә жуяп кәптимән;

¹⁴ Бекарға күн бойи жапа чекиптимән;
Шундиму һәр сәһәрдә *вижданниң* әйивигә учрап кәлдим!».

¹⁵ Бирақ мән: — «Бундақ десәм,
Бу дәвирдики пәрзәнтириңгә асийлиқ қилған болмамдимән?» — дедим. □

¹⁶ Уларни калламдин өткүзәй десәм,
Көзүмгә шундақ еғир көрүнди.

¹⁷ Тәңриниң муқәддәс жайлириға киргичә шундақ ойлидим;
Киргәндила *яманларниң* ақивитини чүшәндим.

¹⁸ Дәрвәкә Сән уларни тейилғақ йәрләргә орунлаштурисән,
Уларни жикитип парә-парә қиливетисән.

¹⁹ Улар көзни жумуп ачқучила шунчә паракәндә болиду,
Дәһшәтләр уларни бесип йөкитиду!

²⁰ Сән и Рәб, чүштин ойғанғандәк ойғинип,
Орнуңдин туруп уларниң сияқини көзгә илмайсән.

²¹ Жүрәклирим қайнап,
Ичлирим санжилғандәк болған чағда,

²² Өзүмни һеч немә билмәйдигән бир һамақәт,
Алдиңда бир һайван экәнлигимни билип йәттим.

²³ Һалбуки, мән һемишә Сән билән биллә;
Сән мени оң қолумдин тутуп йөлидиң;

²⁴ Өз несийәтиң билән мени йетәкләйсән,
Шан-шәрипниңи намайән қилғандин кейин,

Ахирида Сән мени өзүңгә қобул қилисән.
²⁵ Әршәт Сәндин башқа мениң кимим бар?

Йәр йүзидә болса Сәндин башқа һеч кимгә интизар әмәсмән.

□ **72:4** «Чүнки улар өлүмидә азаплар тартмайду, әксичә тени мазмут вә сағлам туриду» — башқа бир хил тәржимиси: «Чүнки уларда тартқан азаплар йөк, улар тени мазмут вә сағламдур». □ **72:15** «Бундақ десәм, бу дәвирдики пәрзәнтириңгә асийлиқ қилған болмамдимән?» — Асаф Худадин ағринип, гуманлирини шундақ опочуқ ейтишниң ақивитини оялаватиду. Өзиниң бундақ дейиши етиқатин ақизларға нисбәтән «асийлиқ» һәм уларни етиқатида путлаштуридиған иш, дәп қарайду.

26 Этлирим һәм қалбим зәиплишиду,
 Лекин Худа қалбимдики қорам таш һәм мәңгүлүк несивәмдур!
 27 Чүнки мана, Сәндин жирақ турғанлар һалак болиду;
 Вапасизлиқ қилған паһишә аялдәк Сәндин ваз кәчкәнләрниң һәр бирини
 йөкитисән.
 28 Бирақ мән үчүн, Худаға йеқинлишиш әвзәлдур!
 Униң барлиқ қилған ишлирини жакалаш үчүн,
 Рәб Пәрвәрдиғарни таянчим қилдим. □

73

73-күй **** *Тажавузчиликқа учриған чағдики азаплиқ дуа*

1 Асаф язған «Масқил»: —
 И Худа, Сән немишкә мәңгүгә бизни ташливәттиң?
 Немишкә ғәзивиңни түтүн чиқарғандәк Өз яйлиғиңдики қойлириңға
 чиқирисән? □
 2 Өзүң рәнә төләп азат қилған жамаитиңни,
 Йәни Өз мирасиң болушқа қедимдә уларға һәмжәмәт болуп қутқузған қәбилини,
 Өзүң макан қилған Сион теғини ядиңға кәлтүргәйсән!
 3 Қәдәмлириңни мошу мәңгүлүк хараплиқларға қаратқайсән,
 Дүшмәнләр муқәддәс жайиңда гумран қилған барлиқ нәрсиләргә қаригәйсән;
 4 Рәқиплириң жамаәтгаһиңниң оттурисида һәр-пәр қилиду;
 Мөҗизатлар сақланған орунға улар өз туғлирини тикти. □
 5 Һәр бири өзлирини көрситишип, палта ойнитип орман кәскүчидәк,
 6 Улар һазир муқәддәс жайиңдики нәқишләрни ала қоймай, палта-болқилар билән
 чеқивәтти;
 7 Улар муқәддәс жайиңға от қойди;
 Өз намиңдики маканни булғап, йәр билән тәң қиливәтти. ■
 8 Улар көңлидә: «Биз буларниң һәммисини йөкитәйли» дәп,
 Тәңриниң зиминдики жамаәтгаһлириңниң һәр бирини көйдүрүвәтти. □
 9 Бизгә әсләтмә болған мөҗизатларни һеч көрәлмәймиз;
 Пайғәмбәрләрму кәлмәскә кәтти;

□ 72:28 «Униң барлиқ қилған ишлирини жакалаш үчүн,...» — ибраний тилида: «Сениң униң барлиқ қилған ишлирини жакалаш үчүн,...». □ 73:1 «И Худа, Сән немишкә мәңгүгә бизни ташливәттиң? Немишкә ғәзивиңни түтүн чиқарғандәк Өз яйлиғиңдики қойлириңға чиқирисән?» — бу күй бөлким Бабил падишаси Небоқаднисар миладийәдин илгәрки 597-жили Йерусалимни, жүмлидин муқәддәс ибадәтханани вәйран қилип, көп Исраилларни әсиргә елип Бабилға сүргүн қилғандин кейин йезилған. □ 73:4 «мөҗизатлар сақланған орунға улар (дүшмәнләр) өз туғлирини тикти» — Худаниң ибадәтханидики «муқәддәс жай»ида Исраил хәлқиниң тарихидики бир нәччә «мөҗизатлар» сақлинип кәлгән еди. Мәсилән, Муса пайғәмбәр дәвридики ««манна»ға толған алтун қача», «һарунниң бихлиған һасиси» қатарлиқлар. Буларни вәйран қилип, дүшмәнләр әшу йәрдә өз туғлирини тикти. Ибраний тилида «туғ» вә «карамәт» дегән сөzlәр бирла сөз билән ипадилиниду. ■ 73:7 2Пад. 25:9 □ 73:8 «Улар көңлидә: «Биз буларниң һәммисини йөкитәйли» дәп, Тәңриниң зиминдики жамаәтгаһлириңниң һәр бирини көйдүрүвәтти» — Худаниң пәкәт бирла (Сулайман курған) ибадәтханиси бар еди. Бирақ униңдин илгириму Худаға ибадәт қилидиган қайлар мөвжүт еди — мәсилән: «Шилоһ» дегән жайда «муқәддәс чедр» бар еди («Йә.» 18:1). Худаниң намини йөкитиш үчүн дүшмәнләр буларниң һәммисини көйдүрүвәтти.

Аримиздиму бу ишларның қачангичә болидиғанлығыни билидиған бириси йоктур. □

10 Қачангичә, и Худа, рәқибң Сени мәсқирә қилиду?

Дүшмән намиңни мәңгүгә һақарәтләмду?

11 Сән қолуңни, йәни оң қолуңни немишкә тартивалисән?

Қолуңни қойнуңдин елип, уларни йоқатқайсән!

12 Бирақ Худа қедимдин падишасим болуп кәлгән,

Йәр йүзиниң оттурисида кутқузушларни елип барғучи Удур. □

13 Сән деңиз сүйини күчүң билән бөлдуң,

Сулардики әждиһаларниң башлирини ярдиң. ■

14 Деңиздики левиатанниң башлирини чеқип,

Униң гөшини озук қилип чөлдики явайиларға бөлүп бәрдиң. □

15 Йәрни йерип булақларни, ериқларни аққуздуң,

Сән тохтимай еқиватқан дәриятларни курутувәттиң. □ ■

16 Күн Сениң, түнму Сениңкидур;

Ай билән қуяшни орунлаштурдуң. ■

17 Йәр йүзиниң чегаралирини бәлгүлидиң;

Яз билән қишни — Сән шәкилләндүрдүң.

18 Шуни есиңдә тутқайсән, и Пәрвәрдиғар: —

Бир дүшмән Сени мәсқирә қилди,

Һамақәт бир хәлиқ намиңни һақарәтлиди.

19 Пахтиқинни житкуч һайванларға тутуп бәрмигәйсән;

Езилгән мөминлириңниң һаятини мәңгү унтумиғайсән.

20 Өз әһдәңгә қаригәйсән,

Чүнки зиминдики қараңғу булуң-пучқақлар зорлуқ-зумбулуқниң туралғулири билән толди.

21 Езилгүчиләрни номус билән яндурмиғайсән;

Езилгәнләр, йоқсуллар намиңни мәдһийилигәй.

22 Орнуңдин турғин, и Худа,

Өз дәвайиңни соригәйсән;

Һамақәт кишиниң Өзүңни күн бойи мәсқирә қиливатқинини есиңдә тутқайсән.

23 Дүшмәнлириңниң чуқанлирини унтумиғайсән;

Саңа қарши қозғалғанларниң давраңлири тохтимай көтирилмәктә.

□ **73:9** «Пәйғәмбәрләрму кәлмәскә кәтти» — Бабил падишаси Небоқаднисар Даниял һәм Әзакиял пәйғәмбәрләрни сүргүн қилип Бабилға балдур елип кәткән еди. Йәрәмия пәйғәмбәр болса бир түркүм лүкчәкләр тәрипидин Мисирға елип кетилгән еди. □ **73:12** «Йәр йүзиниң оттурисида кутқузушларни елип барғучи Удур» — йәр йүзиниң оттуриси бәлким «оттура шәриқ»ни көрситиши мүмкин. ■ **73:13** Мис. 14:21-31 □ **73:14** «Деңиздики левиатанниң башлирини чеқип,...» — «левиатан» деңиз чоңқур тәктидә яшайдиған қорқунучлуқ әждиһаға охшап кетидиған һайван. Төвәндики изаһатни, «Тәбирләр»ниму көрүң. «...Униң гөшини озук қилип чөлдики явайиларға бөлүп бәрдиң» — «әждиһалар» (13-айәт) һәм «левиатан» — шүбһисизки, бу йәрдә жин-шәйтанларниң күч-қудрәтлирини көрситиду. Худа Израилни Мисирдин азат қилғанда, у мошу қудрәтләр үстидин гәлибә қилди. Мошу айәт бойичә «левиатан»ниң беши көп болиду. Инжіл «Вәһий» қисмида униң беши йәттә экәнлиги көрситилиду. Тәврат «Аюп» 41-бап, 1-айәттики, «Йәш.» 27:1-айәттики изаһатлиримизни һәм Инжілдики «Вәһий» 12- һәм 13-бапларни көрүң. □ **73:15** «Йәрни йерип булақларни, ериқларни аққуздуң, Сән тохтимай еқиватқан дәриятларни курутувәттиң» — мошу вақиләрниң тәпсилатлирини чүшиниш үчүн, Тәвраттики «Мисирдин чиқиш» һәм «Йәшуа» дегән қисимларни көрүң. ■ **73:15** Мис. 17:5, 6; Чөл. 20:11; Йә. 3:13; Зәб. 104:41; Йәш. 48:21 ■ **73:16** Яр. 1:14-19

74

74-күй **** Адил сорақчи Худа

1-2 Нәғмичиләрнің бешиға «Һалак қилмиғайсән» дегән аһаңда оқулсун дәп тапшурулған, Асафның күй-нахшиси: —

Саңа тәшәккүр ейтимиз, и Худа, тәшәккүр ейтимиз!

Чүнки намиң бизгә йеқиндур;

Буни, қилған карамәтлириң испатлап жакалайду.

³ Мәнки Пәрвәрдигар: — «Мән бекиткән вақитни ихтияримға алғинимда, Адаләт билән сорақ қилимән;

⁴ Йәр һәм йәрнің үстидә туруватқанлар тәвренип турсиму,

Униң түврүклирини турғузгучи Өзүмдүрмән» — деди.

Селаһ.

⁵ Махтанғанларға: — «Махтанмаңлар»,

Һәм рәзилләргә «Мүңгүзүңни көтәрмә» — дедим; □

⁶ «Мүңгүзүңни жуқури көтәрмә;

Бойнуңни қаттиқ қилип ғадийип сөзлима!»

⁷ Чүнки көтирилиш шәриқтин яки ғәриптин әмәс,

Яки жәнуптинму кәлмәйду; □

⁸ Чүнки Худа сотчидур;

У бирисини көтириду, бирисини чүшүриду.

⁹ Чүнки Пәрвәрдигарның қолида бир қәдәһ туриду;

Униңдики шарап көпүклишиватиду;

У әбжәш шарап билән толди;

Худа униңдин төкиду;

Дәрвәкә йәр йүзидики барлиқ рәзилләр униң дуғини қоймай ичиветиду;

¹⁰ Мән болсам, мәңгүгә гувалиқ беримән: —

Яқупның Худасиға күйләрни ейтимән.

¹¹ «Мән рәзилләрның мүңгүзлириниң һәммисини кесип ташлаймән;

Бирақ һәққанийларның мүңгүзлири көтирилиду!» □

75

75-күй **** Пәрвәрдигар әлләрдин һесап алиду

1-2 Нәғмичиләрның бешиға, тарлиқ сазларда челинсун дәп тапшурулған, Асафның күй-нахшиси: —

Йәһудада Худа тонулғандур;

Униң нами Израилда улукдур.

³ Униң панаһий жайи Салемда,

Сион тегида Униң макани бар. □

⁴ У йәрдә У отлуқ оқларни,

Қалқан, қилич һәм жәң қураллирини чеқип ташлиди.

□ **74:5** «Мүңгүзүңни жуқури көтәрмә» — Тәвратта, «мүңгүз»ләр көп һалларда адәмләрның аброй-шәһрити яки күч-қудритини билдүриду. Бу адәмнің бешидин өскән мүңгүз әмәс, әлвәттә! □ **74:7** «... жәнуптин әмәс» — яки («жәнуптики») чөл-баявандин әмәс. □ **74:11** «Мән рәзилләрның мүңгүзлириниң һәммисини кесип ташлаймән; бирақ һәққанийларның мүңгүзлири көтирилиду!»

— сөзлигүчи (мошу 10-айәттә) Худаниң Өзи яки Давут падишаниң әвлади болған Мәсиһ болса керәк.

□ **75:3** «Униң панаһий жайи Салемда» — ибраний тилида: «Униң угиси Салемда». Бу сөз бәлким Худани ширға ошитиду. Тәвраттики «Һошия» дегән қисимда Худа «Йәһуданиң шири» дәп атилиду. «Салем» — «Йерусалим»ның қисқартип ейтилиши.

Селәһ.

⁵ Өзүң ов-олжа тағлиридин нәқәдәр шәрәплик, нәқәдәр әласән!□

⁶ Батурлар буланди;

Улар узун уйқиға кәтти;

Палванларниң һеч қайсиси өз қолини кәтирәлмиди.

⁷ Сениң әйиплишиң билән, и Яқупниң Худаси,

Жәң һарвуси һәм атлар өлүктәк ухлитилди.

⁸ Сәндин, Сәндин қорқуш керәктур;

Ғәзәпләнгининдә ким алдинда туралисун?

⁹⁻¹⁰ Йәр йүзидики барлиқ мулайим мөминләрни қутқузуш үчүн,

Сән Худа сорақ қилишқа орнундин турған вақтинда,

Асмандин һөкүмни чиқирип аңлатқудуң;

Йәр болса вәһимигә чүшүп, сүкүт қилди.

Селәһ.

¹¹ Чүнки инсанларниң қәһри Саңа шөһрәт кәлтүриду;

Уларниң қалған қәһри Саңа бәлвағ болиду.□

¹² Пәрвәрдигар Худайиңларға қәсәм қилип, әмәл қилиңлар;

Униң әтрапидики жуттиkilәр қорқуши керәк болғучиға һәдийәләр сунсун;

¹³ У әмирләрниңму роһини сундуриду;

У йәр йүзидики падишаларға дәһшәтликтур.

76

76-күй *** Дәрәмән дәрдини төкүп тәсәлли тапиду

¹⁻² Нәғмичиләрниң беши Йәдутунға тапшурулған, Асаф язған күй: —

Авазим Худаға кәтирилди, мән пәрәд қилимән;

Авазим Худаға кәтирилди, У маңа кулақ салиду. □

³ Бешимға күн чүшкәндә, мән Рәбни издидим;

Кечичә қолумни дуаға кәтирип, бош қоймидим;

Жәним тәсәллини халимай рәт қилди.

⁴ Мән Худани әсләп сеғиндим, аһ-зар қилдим;

Сеғинип ойлинип, роһум паракәндә болди.

Селәһ.

⁵ Сән мениң көзүмни жумдурмидиң;

Чоңқур рәшлик илкидә болғанлиғимдин сөзләлмәйттим.

⁶ Мән: «Кона замандики күнләрни,

Қедимки жилларни хиял қилимән;

⁷ Кечиләрдә ейтқан нахшамни әсләймән;

Көңлүмдә чоңқур хиял сүримән» — дедим;

Роһум интилип издимәктә еди;

□ **75:5** «ов-олжа тағлири» — бәлким топ-топ догилангән ов-олжиларни көрситиду. □ **75:11**

«Инсанларниң қәһри Саңа шөһрәт кәлтүриду; уларниң қалған қәһри Саңа бәлвағ болиду» — бу сирлиқ сөз бәлким (1) Худа инсанниң барлиқ асийлиқ-қаршилишшиларини ахирида Өзиниң шөһритигә һәм муддиалириға айландуриду; (2) инсанларниң Өз қәһри өзигә кәлтүргән күлпәтләр йеник болуп қалған болса, «қалған қәһр»ни Худа Өзи толуқлап җазалирини еғирлаштуриду. □ **76:1-2** «Нәғмичиләрниң беши Йәдутунға тапшурулған, Асаф язған күй...» — «Йәдутун» Давут пәйғәмбәр «мәдһийә хори»ниң беши дәп бекиткән, Йәдутун исимлиқ бир кишини көрситиду («1Тар.» 16:41ни көрүң). Йәнә бир хил тәржимиси: «Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулған, «Йәдутун» (мәдһийиләш дегән мәнидә) аһаңида оқулсун дәп, Асаф язған күй...».

8 — «Рәб мәңгүгә ташливетәмду?

У қайтидин илтипат көрсәтмәмду?

9 Униң өзгәрмәс муһәббети әнди мәңгүгә түгәп кәттиму?

Униң вәдиси әвлаттин-әвлатқичә инавәтсиз боламду?

10 Тәңри мөһри-шәпқитини көрситишни үнтудиму?

У ғәзәплинип Өз рәһимдиллиғини тохтитивәттиму?».

Селәһ.

11-12 Андин мән мундақ дедим: — «Бундақ десәм болмайду, бу етиқатимниң ақиғлиғи әмәсму!

Һәммидин Алий Болғучиниң оң қолиниң жиллирини,

Йәни Яһниң қилғанлирини — яд етимән;

Қедимдин буянқи карамәтлириңни әсләймән.

13 Сениң барлиқ ишлиғәнлириң үстидә сеғинип ойлинимән;

Сениң қилғанлириң үстидә истиқамәт қилимән;

14 И Худа, йолуң болса пак-муқәддәсликтидур;

Худадәк улук бир илаһ бармидур?

15 Мөҗизиләр Яратқучи Илаһдурсән;

Әл-милләтләр ара Сән күчүңни намайән қилдиң.

16 Өз билиғиң билән Өз хәлқиңни,

Йәни Яқуп вә Йүсүпниң пәрзәнтлирини һөрлүккә чиқарғансән;

Селәһ. □ ■

17 Сулар Сени көрди, и Худа, сулар Сени көрди;

Титрәк уларни басти,

Деңиз тәғлири патипарақ болди. □

18 Қара булутлар суларни төкүвәтти;

Асманлар зор садасини аңлатти;

Бәрһәк, Сениң оқлириң тәрәп-тәрәпкә етилди. ■

19 Гүлдүрмамаңниң авазы қара қуянда еди,

Чақмақлар жаһанни йорутти;

Йәр йүзи алақзадә болуп тәврәнди. ■

20 Сениң йолуң океан-деңизларда,

Қадәмлириң чоңқур сулардидур,

Аяқ излириңни тапқили болмайду.

21 Сән қой падисини баққандәк,

Муса вә һарунниң қоли билән Өз хәлқиңни йетәклидиң». ■

77

77-күй *** Тарихниң теһишмақлири *** 1-айәттики изаһатни көрүң

1 Асаф язған «Масқил»: —

И Мениң хәлқим, тәлиминни аңлаңлар,

□ **76:16** «Өз билиғиң билән... Яқуп вә Йүсүпниң пәрзәнтлирини һөрлүккә чиқарғансән» — ибраний тилидики пеилниң (гаал) мошу йәрдә: «Яқуп вә Йүсүпниң пәрзәнтлиригә һәмжәмәт болуп, һөрлүккә чиқарғансән» дегән толук мәнини билдүриду. «Гаал» вә «гоел» тоғрилиқ «Тәбирләр»ни көрүң. ■ **76:16**

Мис. 15:11 □ **76:17** «Сулар Сени көрди, и Худа, сулар Сени көрди; титрәк уларни басти, деңиз тәғлири патипарақ болди» — Асаф һазир «Мисирдин чиқиш»тики ишларни әсләйду. «Сулар» бу йәрдә Исраиллар мөҗизә билән өткән «Қизил деңиз»ни, андин Иордан дәрйясини көрситиду. ■ **76:18** Мис.

14:21 ■ **76:19** Мис. 14:24 ■ **76:21** Зәб. 77:53; 79:3; һаб. 3:15; Мар. 6:48; Юһ. 6:19

Ағзимдики сөzlәргә кулақ селиңлар. □

² Мән ағзимни бир тәмсил билән ачимән,
 Қедимки тепишмақларни елан қилимән. □ ■

³ Биз буларни аңлиған, билгән,
 Ата-бовилиримиз уларни бизгә ейтип бәргән.

⁴ Биз буларни уларниң әвлатлиридин йошурмаймиз,
 Келидигән дәвиргә Пәрвәрдигарниң мәдһийилирини,
 Униң күч-кудритини,
 Униң қилған карамәт ишлирини баян қилимиз.

⁵ Чүнки У Яқупта бир ағаһ-гувани бекиткән,
 Исраилда бир қанунни орнатқан;
 У ата-бовилиримизға буларни өз пәрзәнтлиригә үгитишни буйруған; ■

⁶ Шундақ қилип келәр дәвир,
 Йәни туғулидигән балиларму буларни билсун,
 Уларму орнидин туруп өз балилириға буларни үгәтсун;

⁷ Пәрзәнтлири үмүтини Худаға бағлисун,
 Тәңриниң қилғанлирини унтумисун,
 Бәлки Униң әмирлиригә кирсун;

⁸ Улар ата-бовилириға охшимисун дәп,
 Йәни жаһил һәм асий бир дәвир,
 Өз қәлбини дурус қилмиған,
 Роһи Тәңригә вапалиқта турмиған бир дәвиргә охшимисун дәп, У шундақ
 буйруғандур. ■

⁹ Мана Әфраимниң әвлатлири,
 Қуралланған оқачилар болсиму,
 Жәң күнидә сәптин янди.

¹⁰ Улар Худаниң әһдисини тутмиди,
 Бәлки Униң Тәврат-қанунида меңишни рәт қилди.

¹¹ Улар Униң қилғанлирини,
 Өзлиригә көрсәткән карамәтлирини унтуди.

¹² У Мисирниң зиминида, Зоанниң даласида,
 Уларниң ата-бовилириниң көз алдида мөҗизиләрни көрсәткән еди;

¹³ У деңизни бөлүветип,
 Уларни оттурисидин өткүзгән;
 Суларни доға-доға қилип тиклиди. ■

¹⁴ У күндүздә булут билән,
 Кечидә от нури билән уларни йетәклиди. ■

¹⁵ Чөл-баяванда ташларни йеривәтти,
 Чоңкур сурлардин урғуп чиққандәк ичимликни мол қилди; ■

¹⁶ У хада таштин өстәң-еқинларни һасил қилди,
 Суни дәриялардәк аққузди.

¹⁷ Бирақ улар йәнә Униң алдида гуна қиливәрди,
 Чөлдә һәммидин Алий Болғучиға асийлиқ қилди.

¹⁸ Улар көңлидә Тәңрини синиди,

□ **77:1** «И Мениң хәлқим, тәлимимни аңлаңлар... қедимки тепишмақларни елан қилимән (2-айәт)» — оқурмәнләр бу күй көрсәткән вақиәләрни Тәвраттики «Мисирдин чиқиш», «Чөл-баявандики сапар», «Батур һакимлар» һәм «Самуил (1)», «Самуил (2)» дегән қисимлардин тапалайду. □ **77:2** «... қедимки тепишмақларни елан қилимән» — «тепишмақлар» тоғрилиқ 1-айәттики ишаһатни көрүң. ■ **77:2** Зәб. 48:5; Маг. 13:35 ■ **77:5** Қан. 4:9; 6:7 ■ **77:8** Мис. 32:9; 33:3, 5; 34:9; Қан. 9:6, 13; 31:27 ■ **77:13** Мис. 14:21 ■ **77:14** Мис. 13:21; Зәб. 104:39 ■ **77:15** Мис. 17:6; Чөл. 20:11; Зәб. 104:41; 1Кор. 10:4

Нәпсини қандурушқа йемәкликни тәләп қилди.

19 Улар Худани һақарәтләп: — «Тәңри чөл-дәшттә дәстихан салаламду?» ■

20 Мана У қорам ташни урувиди,

Сулар урғуп,

Еқинлар булақтәк тешип чиқти;

Әнди У бизгә нанму берәләмду?

Өз хәлқини гөш билән тәминләләмду?» — дейишти. □ ■

21 Шуниң билән Пәрвәрдиғар аңлап, ғәзәпләнди;

Яқупқа от туташти,

Исраилға ачқиғи көтирилди; ■

22 Чүнки улар Худаға ишәнмиди,

Униң нижатлиғиға улар таянмиди,

23 У әрштин булутларни буйруп,

Асман дәрвазилирини ачқан еди;

24 У улар үстигә «манна»ни яғдуруп,

Уларға әрштиқи ашлиқни бәргән еди; □ ■

25 Шуниң билән инсанлар күч егилириниң ненини йегән еди;

У уларға қанғичә озукни әвәткән еди. □ ■

26 Әнди У асманда шәриқ шамили чиқирип,

Күчи билән жәнуп шамилиниму елип кәлди; ■

27 У гөшни чаң-тозандәк улар үстигә чүшүрди,

Деңизлар саһилидиқи қумлардәк учар-қанатларни яғдурди.

28 У буларни уларниң барғаһиниң оттурисиға,

Чедирлириниң әтрапиға чүшүрди.

29 Улар болушичә йәп тоюшти,

Чүнки уларниң нәпси тартқини Худа уларға кәлтүргән еди.

30 Лекин улар нәпси тартқинидин техи зерикмәйла,

Гөшни еғизлирида техи чайнаватқинидила,

31 Худаниң ғәзиви уларға қарита қозғалди;

У улардин әң қамәтликлирини қиривәтти,

Исраилниң сәрхил яшлирини йәргә урувәтти. ■

32 Мана, шундақ болсиму,

Улар йәнила давамлиқ гуна қиливәрди,

Униң мөжизилиригә техичила ишәнмиди;

33 Шуңа У уларниң күнлирини беһудиликтә,

Жиллирини дәккә-дүккилик ичидә түгәткүзди.

34 У уларни өлтүргили турғанда,

Андин улар Уни издиди;

Улар йолидин йенип, интилип Тәңрини издиди;

35 Улар Худаниң уларниң уюлтеши экәнлигини,

Һәммидин Алий Болғучи Тәңриниң уларниң һәмжәмәт-қутқуғучиси

екәнлигини есигә кәлтүрди.

36 Бирақ улар ағзи билән Униңға хушамәт қилди,

Тили билән Униңға ялған сөз қилди;

■ **77:19** Чөл. 11:1, 4 □ **77:20** «Улар... (йәни хәлиқ) мана У қорам ташни урувиди, сулар урғуп, еқинлар булақтәк тешип чиқти; әнди у бизгә нанму берәләмду?» — дейишти — бу вақиә Тәврат, «Чөл.» 11-бапта баян қилинған. ■ **77:20** Мис. 17:6; Чөл. 20:11 ■ **77:21** Чөл. 11 □ **77:24** «У улар үстигә «манна»ни яғдуруп, уларға әрштиқи ашлиқни бәргән еди» — «манна» асмандин чүшидиған бир хил аш еди. «Мис.» 16-бапни көрүң. ■ **77:24** Мис. 16:14 □ **77:25** «... Инсанлар күч егилириниң ненини йегән еди» — « «күч егилири» шүбһисизки, парашитиләрни көрситиду. ■ **77:25** Юһ. 6:31; 1Кор. 10:3 ■ **77:26** Чөл. 11:31 ■ **77:31** Чөл. 11:33; 1Кор. 10:5

- 37 Чүнки уларниң көңли Униңға садиқ болмиди,
Улар Униң әһдисини чиң тутмиди.
- 38 Бирақ У йәнила рәһимдил еди;
Қәбиһлигини кәчүрүп, уларни йоқатмиди;
У қайта-қайта Өз ғәзивидин янди,
У қәһрини қозғиғини билән һәммини төкмиди.
- 39 У уларниң пәқәт әт егилири,
Кәтсә қайтип кәлмәс бир нәпәс екәнлигини яд әтти.
- 40 Улар чөл-дәшттә шунчә көп қетим Униң аччиғини кәлтүрди.
Шунчә көп қетим баяванда көңлигә азар бәрди!
- 41 Бәрһәк, улар қайтидин йолдин чәтнәп Тәңрини синиди,
Исраилдики Муқәддәс Болғучиниң жүригини зедә қилди.
- 42-43 Улар Униң қолини *әслимиди*;
Уларни зомигәрниң чаңгилидин һөрлүккә кутқузған күнини,
Қандақ қилип Мисирда карамәтләрни яритип,
Зоан даласида мөҗизиләрни көрсәткинини есидин чиқарди.
- 44 У *Мисирлиқларниң* дәриялирини, еқинлирини қанға айландуруп,
Уларни ичәлмәс қилип қойди; ■
- 45 Уларниң арисигә нәштәрлик чивинларни топ-топи билән әвәтти,
Һалак қилар пақиларни маңдурди; ■
- 46 Уларниң зираәтлирини кепинәк курутлириға тутуп берип,
Мәһсулатлирини чекәткиләргә бәрди; ■
- 47 Үзүм таллирини мөлдүр билән урдуруп,
Әнҗирлирини қирав билән үшшүтивәтти. ■
- 48 У калилирини мөлдүргә соқтуруп,
Маллирини чақмақ отлирида *көйдүривәтти*.
- 49 У уларға ғәзивиниң дәһшәтлигини —
Қәһрини, аччиғини һәм еғир күлпәтләрни,
Балаю-апәт елип келидиған бир түркүм пәриштиләрниму чүшүрди.
- 50 У Өз ғәзиви үчүн бир йолни түзләп қойди;
Уларниң җенини өлүмдин айимай,
Бәлки һаятини вабаға тапшурди; ■
- 51 У Мисирда барлиқ тунҗа туғулған балиларни,
Һамниң чедирлирида уларниң ғурури болған тунҗа оғул балилирини
қиривәтти. ■
- 52 У падицидәк Өз хәлқини Мисирдин сәпәргә атландуруп,
Чөл-баявандин уларни қой падисидәк башлап маңди;
- 53 Уларни аман-есән йетәклигәчкә,
Улар қорқунучтин халий болуп маңди;
Дүшмәнлирини болса, деңиз жутуп кәтти. ■
- 54 У уларни Өз муқәддәс зимининиң чегарасиға,
Оң қоли егиливалған бу тағлиққа елип кәлди.
- 55 У әлләрни уларниң алдидин қоғливетип,
Зимин үстигә тана тартқузуп өлчәп, уларға тәқсим қилди;
Исраил қәбилилирини уларниң чедирлириға олтирақлаштурди. ■
- 56 Бирақ улар Худани, һәммидин Алий Болғучини синап аччиқландурди,
Униң тапшурған гува-ағаһлирини тутмиди;
- 57 Бәлки ата-бовлиридәк йолдин тейип асийлиқ қилди,

■ 77:44 Мис. 7:20 ■ 77:45 Мис. 8:2,20 ■ 77:46 Мис. 10:13 ■ 77:47 Мис. 9:23 ■ 77:50
Мис. 9:6 ■ 77:51 Мис. 12:29; 3әб. 104:36 ■ 77:53 Мис. 14:27,28; 15:10 ■ 77:55 Йә. 13:7;
3әб. 135:21,22

Хаин оқядәк қейип кәтти.

58 Улар егизликтә курған ибадәтгаһлар билән Униң ғәзивини қозғиди, Ойма бутлири билән Униң жүригини өртиди. ■

59 Худа уларни аңлап ғәзәпләнди,

Исраилдин интайин йиргәнди.

60 У Шилоһдики маканини,

Йәни У инсан арасида турған чедирни ташлап кәтти, □

61 Өзиниң қудрәт бәлғүсини булап кетишкә,

Шан-шәривини ишғалийәтчиләрниң қолиға бәрди; □ ■

62 Өз хәлқини қиличқа тапшурди,

Өзиниң мираси болғанлардин интайин ғәзәпләнди.

63 От уларниң жигитлирини ялмиди,

Қизлири той нахшилирида махталмайтти.

64 Уларниң каһинлири қилич астида жиқилди,

Лекин тул хотунлири һаза тутмиди. □ ■

65 Андин Рәб бириси уйқидин ойғандәк ойғанди,

Шараптин жасарәтләнгән палвандәк товлиди.

66 У рәқиплирини уруп чекиндүрүп,

Уларни түгимәс рәсваға қалдурди. □ ■

67 Йүсүпниң чедирини шаллап, рәт қилди;

Әфраим қәбилисини таллимиди; □

68 Бәлки Йәһуда қәбилисини,

Яхши көргән Зион тегини таллиди.

69 Шу йәрдә муқәддәс жайини тағ чоққилиридәк,

Йәр-зиминни әбәдий орнатқандәк мәзмут бена қилди;

70 У Өз қули Давутни таллап,

Уни қой қотанлиридин чақиривалди; ■

71 Қозилирини емитидигән сағлиқларни әгишип беқиштин айрип,

Уни Өз хәлқи Якупни, мираси болған Исраилни беқишкә чиқарди. ■

72 Давут уларни қәлбидики дуруслуғи билән бақти,

Қолиниң әпчиллиги билән уларни йетәклиди.

78

78-күй *** Жутни басқан балаю-апәттин көтирилгән налә-зар

1 Асаф язған күй: —

■ **77:58** Қан. 32:16,21 □ **77:60** «У (Рәб) Шилоһдики маканини, Йәни У инсан арасида турған чедирни ташлап кәтти» — 60-66-айәтләрдики вақиәләр «1Сам.» 1-6-бапта баян қилинған. □ **77:61** «Өзиниң қудрәт бәлғүсини булап кетишкә, шан-шәривини ишғалийәтчиләрниң қолиға бәрди» — бу айәттә Худаниң «қудрәт бәлғүси» вә «шан-шәриви» Униң әһда сандугини көрситиду. ■ **77:61** 1Сам. 4:10,11 □ **77:64** «Уларниң каһинлири қилич астида жиқилди» — «каһин» ибадәтханида қурбанлиқ қилиш хизмәтидә болған мәхсус хадим. ■ **77:64** 1Сам. 4:11,18,19 □ **77:66** «У рәқиплирини уруп чекиндүрүп...» — бу жүмлә ибраний тилида икки бислик. Иккинчи мәнаси «У рәқиплириниң касисига уруп...». Тәврат, «1Сам.» 5-бапта, Худа бутпәрәс Филистийәликләргә ваба чүшүрүп, уларни бувасирлар билән қийниди. ■ **77:66** 1Сам. 5:6; 6:4 □ **77:67** «Рәб... Йүсүпниң чедирини шаллап, рәт қилди; Әфраим қәбилисини таллимиди...» — 67-72-айәтләрдә, Худаниң Давут пәйғәмбәрни Өз хәлқиниң падишаси болушқа, Зион (Йерусалим)ни Өз муқәддәс ибадәтханисиниң қурулуш жайи болушқа таллаш жәрјини баян қилиниду. һәзити Давут болса Йүсүп яки Әфраим қәбилилиридин эмәс, бәлки Йәһуда қәбилисидин еди. ■ **77:70** 1Сам. 16:11; 2Сам. 7:8 ■ **77:71** 2Сам. 5:2; 1Тар. 11:2

- И Худа, әлләр Өз мирасиңға бөсүп кирди;
Улар Сениң муқәддәс ибадәтханаңни булғиди;
Йерусалимни дога-дога харабиләргә айландурди. □
- ² Улар куллириңниң жәсәтлирини асмандики учар-қанатларға йәм қилип,
Мөмин бәндилириңниң әтлирини даладики һайванатларға ташлап бәрди.
- ³ Улар хәлқиңниң қанлирини Йерусалим әтрапида судәк аққузди,
Жәсәтлирини көмгили бирәр адәмму қалдурмиди.
- ⁴ Хошнилиримиз алдида рәсваға қалдуқ,
Әтрапимиздикиләргә мәсқирә вә мазақ объекти болдуқ. ■
- ⁵ Қачанғичә, и Пәрвәрдигар?
Сән мәңгүгә гәзәплинәмсән?
Сениң жүригиң от болуп өртиниверәмду? □ ■
- ⁶ Қәһриңни Сени тонумиған әлләр үстигә,
Намиңни билмигән падишалиқлар үстигә төккәйсән! ■
- ⁷ Чүнки улар Яқупни ялмап,
Униң маканини харабиликкә айландурувәтти.
- ⁸ Ата-бовилиримизниң қәбиһликлирини бизгә һесаплимиғайсән;
Рәһимдиллиқлириң бизниң йенимизға чапсан кәлгәй!
Чүнки биз интайин пәс әһвалға чүшүрүлдуқ. ■
- ⁹ Өз намиңниң шөһрити үчүн бизгә ярдәм қилғайсән, и нижатлиғимизниң
Худаси,
Намиң үчүн бизни кутқузғайсән, гуналимизни кафарәт қилип кәчүргәйсән;
- ¹⁰ Әлләр немишкә: «Уларниң Худаси қәйәрдә?» дөп мазақ қилишиду?
Қуллириң төккән қан қәрзиниң һесаби әлләр арисидә, көз алдимизда қилинсун.
- ¹¹ Әсирләрниң аһ-зарлири алдиңға кәлгәй;
Билигиңниң улуклуғи билән, өлүмгә буйрулғанларни сақлиғайсән.
- ¹² И Рәб, ят хошнилиримизниң Саңа қилған зор һақаритини йәттә һәссә қошуп
өзлиригә,
Йәни уларниң ичи-бағриға қайтурғайсән;
- ¹³ Шундақ қилип, Сениң хәлқиң — Өзүң баққан қойлириң болған бизләр,
Саңа мәңгүгә тәшәккүрләр ейтимиз,
Әвлаттин әвлатқичә Сениң мәдһийилириңни аян қилимиз.

79

79-күй .... Худа йолида жутниң гүллиниши үчүн дуа .... 1-айәттики изаһатни көрүң

- 1-2 «Нилупәрләр» дегән аһаңда; бир гувалиқ; Асаф язған күй: —
Қулақ салғайсән, и Исраилниң падициси,
Йүсүпни қой падисидәк беқип йетәклигүчи;
И керублар оттурисида Олтарғучи,

□ **78:1** «И Худа, әлләр Өз мирасиңға бөсүп кирди; улар Сениң муқәддәс ибадәтханаңни булғиди; Йерусалимни дога-дога харабиләргә айландурди» — бу күй Бабил падишаси Небоқаднисар миладийәдин илгәрки 597-жили Йерусалимни, жұмлидин муқәддәс ибадәтханини вәйран қилип, нурғун Исраилларни әсиргә елип Бабилға елип кәткәндин кейин йезилған болса керәк. ■ **78:4** Зәб. 43:15; 79:7 □ **78:5** «Сениң жүригиң от болуп өртиниверәмду? » — ибраний тилида «Сениң һәситиң от болуп өртиниверәмду? ». ■ **78:5** Зәб. 88:47 ■ **78:6** Йәр. 10:25 ■ **78:8** Йәш. 64:8

Нурланғайсән![□]

³ Эфраим, Бинямин, Манассәһләрниң алдида қудритиңни қозғиғайсән, Бизләрни қутқузғили кәлгәйсән!

⁴ И Худа, бизни Өз йеиңға қайтурғайсән!

Жамалиңниң нуруни чачқайсән, шунда биз қутқузулимиз![■]

⁵ И Пәрвәрдигар, самавий қошунларниң Сәрдари болған Худа, Хәлқиңниң дуалириға болған гәзивиң қачанғичә ялқунлап туриду?

⁶ Сән көз яшлирини уларға озук орнида қилдиң, Көз яшлирини қача-қачилап уларға ичкүздүң.

⁷ Бизни хошнилиримизға талашқа қойдуң; Дүшмәнлиримиз бизни мәсқирә қилишиду.^{□ ■}

⁸ И самавий қошунларниң Сәрдари болған Худа, Бизни Өз йеиңға қайтурғайсән!

Жамалиңниң нуруни чачқайсән, шунда биз қутқузулимиз!

⁹ Сән Мисирдин бир түп үзүм көчитини елип кәлдиң; Ят әлләрни һайдиветип, орниға уни тиктиң.[■]

¹⁰ Униң алдида йәрни кәң ачтиң;

У чоңқур йилтиз тартип, пүтүн зиминға йейилди.

¹¹ Униң сайиси тағларни қаплиди;

Ғоллири қудрәтлик кедир дәрәқлиридәк өсти;[□]

¹² У шахлирини деңизғичә,

Пиләклирини *Әфрат* дәрияси бойлириғичә узартти.

¹³ Сән немишкә униң қашалирини бузуп, Мевисини өтүп кетиватқанларниң үзүп елишиға йол қойдуң?

¹⁴ Мана орманлиқтики явайи тоңғузлар уни йериватиду, Даладики һайванатлар униңдин озуклиниду.

¹⁵ И самавий қошунларниң Сәрдари болған Худа, Сәндин өтүнимизки, Йенимизға қайтқайсән!

Әрштин һалимизға нәзәр салғайсән, Келип бу үзүм телидин хәвәр алғайсән![□]

¹⁶ Йәни оң қолуң тиккән бу йилтиздин,

Өзүң үчүн мәзмут йетиштүргән бу оғлуңдин хәвәр алғайсән!

¹⁷ Мана у отта көйдүрүлди,

Кесиветилди;

Йүзүңдики тәнбиһий қаришиңни көрүп улар һалак болмақта;

¹⁸ Қолуңни оң қолуңдики адәмгә,

[□] **79:1-2** «Қулақ салғайсән, и Исраилниң падиچиси, Йүсүпни қой падисидәк беқип йетәклиғичи; и керублар оттурисида Олтарғучи, нурланғайсән!» — бу күй бәлким Исраилниң жәнубий тәрипидә (жәнубий падишалигида, йәни «Йәһуда»да) миладийәдин илгәрки 734-722 жылларда йезилған; шу вақитларда Асурийә империйәси Исраил шималий падишалигиға бөсүп кирип, булаңчилик қилип, уларниң көп адәмлирини әсиргә алди. Жәнубий падишалықтики бир қисим кишиләр әпсуслинип, шималидики қериндишлири үчүн дуа қилиду. **«керублар оттурисида Олтарғучи»** — Худаниң муқәддәс ибадәтханисидики «аң муқәддәс жай»да әһдә сандуғиниң икки йенида алтундин ясалған бирдин «керуб», йәни күчлүк пәриштиниң сеймәси туриду. Худа әслидә Өз һозуруниң бу икки керуб оттурисида болушиға вәдә қилған. **■ 79:4** Зәб. 4:8; 30:17; 661:-3; Дан. 9:17 [□] **79:7** «Бизни хошнилиримизға талашқа қойдуң» — бәзи қона көчүрмиләрдә: — «Сән бизни хошнимизға мазақ объект қилдиң» дегән сөзләр тепилиду. **■ 79:7** Зәб. 43:14-15; 78:4 **■ 79:9** Йәш. 5; Йәр. 2:21; Әз. 15; 17:3-10; Юһ. 15:1 [□] **79:11** «қудрәтлик кедир дәрәқлиридәк...» — яки «Тәңриниң кедир дәрәқлиридәк...». [□] **79:15** «... Келип бу үзүм телидин хәвәр алғайсән» — ибраний тилида: — «...бу үзүм телини йоқлиғайсән» дегән билән ипадилиниду.

Йәни Өзүң үчүн мәзмут йетиштүргән Инсан оғлиға қондурғайсән;□ ■

19 Шундақ қилғанда биз Сәндин һәргиз чекинмәймиз;
Бизни йеңилиғайсән, шунда биз намиңни чақирип Саңа илтижа қилимиз.

20 И Пәрвәрдигар, самавий қошунларниң Сәрдари болған Худа,
Бизни Өз йениңға қайтурғайсән!

Жамалиңниң нурини чачқайсән, шунда биз қутқузулимиз!

80

80-күй **** Һейт-байрамда Худаниң гува-хитабини Исраилға әслитиш

1-2 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп «Гиттиф»та челинсун дәп, Асаф язған күй: —

Күч-қуввитимиз болған Худаға күй ейтип яңритиңлар,
Яқупниң Худасиға шатлинип тәнтәнә қилиңлар! □

3 Нахшини яңритип, дағни елип,
Йеқимлиқ чилтар һәм равабни челиңлар!

4 Йеңи айда, бәлгүләнгән вақитта,
Байрам-һейт күнимиздә нағра-сүнай челиңлар!

5 Чүнки бу Исраил үчүн бекитилгән бәлгүлимә,
Яқупниң Худасиниң бир пәрманидур.

6 У Мисир зиминида жүрүш қилғанлирида,
(Шу йәрдә биз чүшәнмәйдиған бир тилни аңлап жүрәттуқ)

У буни Йүсүпкә гува қилип бәрди;□

7 — «Униң мүрисини жүктин сақит қилдим,
Униң қоли севәт көтириштин азат болди;

8 Қистақчиликта нида қилдиң,
Мән сени азат қилдим;
Гүлдүрмама чиққан мәхпий жайдин саңа жавап бәрдим;
«Мәрибаһ» сулири бойида сени синидим.

Селаһ.□

9 — «Тиңша, хәлқим, Мән сени гувалар билән агаһландурмән;
И Исраил, Маңа кулақ салсаң еди!

10 Араңда ят илаһ болмисун,
Ят әлдики илаһқа баш әгмигин!

11 Сени Мисирдин елип чиққан Пәрвәрдигар Худайиңдурмән;
Ағзиңни йоған ач, Мән уни толдуримән.

12 — Бирақ хәлқим садаймға кулақ салмиди,
Исраилниң Маңа бағланғуси йоқ еди;

□ **79:18** «оң қолуңдики адәм... йәни Өзүң үчүн мәзмут йетиштүргән Инсан оғли.» — «оң қолуңдики адәм», «Өзүң үчүн мәзмут йетиштүргән Инсан оғли» шүбһисизки Мәсиһ тоғрилиқ алдин-ала ейтилған бешәрәтлик сөз. ■ **79:18** Зәб. 109:1; Дан. 7:13, 14; Мат. 16:27; Ибр. 1:3; 8:1; 10:12; 12:1; 1Пет. 3:22 □

80:1-2 «Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп «Гиттиф»та челинсун дәп, Асаф язған күй» — ««Гиттиф»ниң мүмкинчилиги бар бир мәнәси: «Гат шәһириниң сази». □ **80:6** «Шу йәрдә биз чүшәнмәйдиған бир тилни аңлап жүрәттуқ» — ибраний тилида «Шу йәрдә мән чүшәнмәйдиған бир тилни жүрәттим» дегән сөз билән ипадилиниду. Бу бәлким Худа Өз хәлқигә вакалитән сөзлишини, улар билән биргә болушини көрситиши мүмкин. «У буни Йүсүпкә гува қилип бәрди» — «бун» бәлким 3-айәттә тилға елинған һейтларни, шундақла шу һейтларни сазлар билән жақалашни көрсәтсә керәк. □ **80:8** «... «Мәрибаһ» сулири бойида сени синидим» — «Мәрибаһ» («елишиш», «жәдәл») дегән мәнида. «Мәрибаһ» иски жайниң исми; шу йәрләрдә болған вақиәләрниң биринчиси Тәврат «Мис.» 17-бапта, иккинчиси «Чөл.» 20-бапта хатириләнгән.

- 13 Шуңа Мән уларни өз тәрсаһлиғиға қоювәттим;
Улар өз мәслиһәтлири билән меңиверәтти.
14 — Аһ, Мениң хәлқим Маңа кулақ салса еди!
Исраил Мениң йоллиримда жүрсә еди!
15 Уларниң дүшмәнлирини тезла егилдүрәр едим,
Қолумни рәқиблиригә бурап, уларни басар едим.
16 Пәрвәрдиғарға нәпрәтләнгүчиләр Униң алдида әеиплишип бойсунар еди;
Уларниң шу ахирити мәңгүгә болатти;
17 Саңа аш-буғдайниң әң есилини йегүзәр едим,
Бәрһәк, қорам таштин һәсәл аққузуп сени қандурар едим».[□]

81

81-күй *** Худаниң алий соти

- 1 Асаф язған күй: —
Худа Өз илаһий мәжлисидә туруп риясәтчилик қилиду,
У илаһлар арасида һөкүм чиқириду;[□]
2 — Қачанғичә силәр наһәк һөкүм чиқирисиләр,
Қачанғичә рәзилләргә йүз-хатирә қилисиләр?
Селаһ.
3 Гадайлар вә житим-йесирларниң дәвасини сораңлар,
Езилгәнләр һәм һажәтмәнләргә адаләтни көрситиңлар;[□]
4 Мискинләр һәм намратларни қутқузуңлар,
Уларни рәзилләрниң чаңгилидин азат қилиңлар![■]
5 Улар буларни билмәй вә чүшәнмәй зулмәттә кезип жүрмәктә,
Шуңа йәрниң һуллири тәврәнмәктә.
6 Мән ейттим: — «Силәр илаһларсиләр,
Һәммиңлар һәммидин Алий Болғучиниң оғуллири силәр;
7 Шуңдақ болсиму силәр инсанға охшаш өлисиләр,
һәр қандақ әмир-бәккә охшашла жиқилисиләр».[□]
8 — Турғин, и Худа, йәр-йүзини сорақ қилғайсән!
Чүнки Сән барлиқ әлләргә варис болғучисән!^{□ ■}

- [□] **80:17** «Саңа аш-буғдайниң әң есилини йегүзәр едим» — «У Саңа аш-буғдайниң әң есилини йегүзәр еди». [□] **81:1** «Худа Өз илаһий мәжлисидә туруп риясәтчилик қилиду, У илаһлар арасида һөкүм чиқириду» — бизниңчә, бу мәжлискә қатнашқан «илаһлар»ниң Худаниң хәлқигә сотчи болған яки Өз хәлқи арасида һоқуқ-мәсәулийити бар адәмләр екәнлиги төвәндикки айәтләрдин көрүлиду. Мәлум жәһәтләрдин, улар Худадек адәмләр үстидин һөкүм чиқириду; шуниң үчүн улар бу мәсәулийәтниң еғирлиғини убадн чүшиниши керәк. «У илаһлар арасида һөкүм чиқириду» — башқа шәрһчиләр болса «илаһлар» дегәнни йәр йүзидики падиша-һоқуқдарларни көрситиду, дәп қарайду. Музу шәрһчиләр б-айәттики «силәр илаһлар» дегәнни кинайилик сөз дәп қарайду; чүнки шу дәвирдики падишалардин көп қисми өзлирини «Худа» дәп қарайтти, хәлқидин өзигә ибадәт қилишини тәләп қилатти. Лекин Рәббимизниң «Юһ.» 10:33-36дә ейтқан шәрһи бойичә, бу сөzlәр кинайилик сөз әмәс; шуңа жуқуриқи чүшәндүрүшимиз тоғра, дәп қараймиз. [□] **81:3** «...житим-йесирларниң дәваси» — ибраний тилида «... атисизларниң дәваси». [■] **81:4** Пәнд. 24:11 [□] **81:7** «Шуңдақ болсиму силәр инсанға охшаш өлисиләр, һәр қандақ әмир-бәккә охшашла жиқилисиләр» — 1-айәт вә униңдики изаһатни көрүң. [□] **81:8** «Сән барлиқ әлләргә варис қилисән» — бу сөз бәлким Мәсийкә ейтилиши мүмкин. [■] **81:8** Зәб. 2:8; Ибр. 1:2

82

82-күй *** Дүшмәнләрнің сүйқәстлири һәққидә дуа

1-2 Асафның күй-нахшиси: —

И Худа, үн чиқармай турувалма,

Жим турувалма, сүкүт қилип турувалма, и Тәңрим!

3 Чүнки мана, Сениң дүшмәнлириң давраң қилмақта,
Саңа өчмәнләр баш көтәрмәктә.

4 Улар қувлуқ билән Сениң хәлқиңгә сүйқәст қилиду,

Сениң һимайә қилип қәдирлигәнлириң билән қаршилишишни мәслиһәтлишиду.

5 Улар: — «Жүрүңлар, уларни милләт қатаридин йоқ қилайли!

Исраилниң нами иккинчи тилға елинмисун!» — демәктә.

6 Улар һәмнәпәс, һәмдил мәслиһәтләшти;

Улар Саңа қарши иттипақ түзди.

7 Мана, Едом вә Исмаилларниң чедирлири,
Моаб һәм һагрийлар;

8 Гәбал, Аммон, вә Амаләк;

Филистийә һәмдә Тур аһалилири,

9 Асурийәму уларға қошулди;

Улар Лут оғуллириға яр-йөләк болуп кәлгән.

Селәһ.□

10 Сән Кишон дәриясида Мидиянийларға,

Сисераға вә Ябинға қандақ тақабил турған болсаң,

Уларғиму шундақ қилғайсән;

11 Булар Ән-Дор йезисида қирилған еди,

Йәр үчүн тизәк-оғутқа айланған еди.

12 Уларниң әмирлирини Орәб вә Зеәбкә,

Уларниң даһийлирини Зәбаһ һәм Залмуннаға охшаш қилғайсән;□

13 Чүнки улар: «Худаниң чимән-йялақлирини өзимизгә мүлүк қиливалайли!» — дәп ейтқан.

14 И Худайим, уларни домилинидиған қамғақтәк,

Шамалда учурулған саман кәби соруваткәйсән.

15 От орманлиққа туташқанға охшаш,

Ялқун тағларни көйдүргәнгә охшаш,

16 Сән йәнә уларни бориниң билән қоғлиғайсән,

Қара қуюниң билән вәһимигә салғайсән;

17 Уларниң Сениң намиңни издиши үчүн,

Уларниң йүзлирини шәрм-һая билән чөмдүргәйсән, и Пәрвәрдиғар!

18 Улар номустин әбәдий шәрмәндә болсун,

Жаһанға рәсва болуп йоқитилсун.

19 Улар билсунки,

Намиң Пәрвәрдиғар болған Сәнла пүткүл жаһандики Әң Алий Болғучидурсән.

□ 82:9 «Улар Лут оғуллириға яр-йөләк болуп кәлгән» — «Лутниң оғуллири» Моаб вә Аммон дегән хәликләр болуп шәкилләнгән. □ 82:12 «Уларниң әмирлирини Орәб вә Зеәбкә, Уларниң даһийлирини Зәбаһ һәм Залмуннаға охшаш қилғайсән» — Сисера, Ябин, (9-айәт) Орәб, Зеәб, Зәбаһ һәм Залмуннаға четишлик вақиәләрни билиш үчүн «Батур һакимлар» 7-, 8-бапларни көрүң.

83

83-күй **** Пәрвәрдигарниң хозурины сегинши

1-2 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп, «Гиттиф»та челинсун дәп, Коранниң оғуллири үчүн йезилған күй: —

Маканлириң нәқәдәр әзиздур,
Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар!□

3 Женим Пәрвәрдигарниң һойлилириға тәшна болуп,
Сегинип һәтта һалидин кетиду,
Дилим вә әтлим һаят Тәңригә тәлмүрүп нида қилиду;■

4 Мана, һәтта мубарәк кучқачму бир маканни тапқан,
Қарлиғачму өзигә һәм бала туғидиған уға ясаидиған жайни тапқан,
— Йәни Сениң қурбанғаһлириңдин,
И самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар,
— Мениң Падишасим, мениң Худайим!

5 Сениң өйүңдә туруватқанлар бәхитликтур!
Улар үзлүксиз Сени мәдһийиләйду.
Селаһ.

6 Күч-қудрити Сәндин болған киши бәхитликтур —
Қалбидә көтирилмә йоллар болғанлар;□

7 Жиға вадисидин өткәндә,
Улар уни булақлиққа айландурар;
Бәрһәк, күз ямғурлири уни бәрикәтләргә толдуриду.□

8 Улар күчигә-күч улап меңивериду;
Һәр бири Зионға йетип келип, Худаниң хозурида һазир болиду.

9 И самавий қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар, дуайимни аңлиғайсән;
И Якупниң Худаси, кулақ салғайсән!
Селаһ.

10 Қара, и қалқинимиз болған Худа,
Өзүң мәсиһ қилғиниңниң йүзигә илтипат билән қаригин!□

11 Чүнки Сениң һойлилириңдә өткән бир күн
Башқа йәрдә өткән миң күндин әладур;
Рәзилләрниң чедирлиридә яшиғандин көрә,
Худайимниң өйиниң босуғисида турғиним яхшиду.□

12 Пәрвәрдигар Худа қуяш вә қалқандур,
Пәрвәрдигар шапаәт вә шан-шөһрәт бәхш етиду;
Дурус маңғанлардин У һәр қандақ илтипатни һеч айимаиду;
13 Самавий қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар,

□ 83:1-2 «Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп, «Гиттиф»та челинсун дәп» — «Гиттиф»ниң мүмкинчилиги бар бир мәнәси: «Ғат шәһириниң сази». ■ 83:3 Зәб. 41:1-3; 62:1-3 □ 83:6

«...қәлбидә көтирилмә йоллар болғанлар» — «көтирилмә йоллар» — көтирип ясалған, Йерусалимға тавап қилидиған йолучилар маңидиған йоллар болса керәк. □ 83:7 «Жиға вадисидин өткәндә» —

«Жиға вадиси» яки «бака вадиси». Ибрания тилида «бака» биринчидин «жиға»ни билдүриду, иккинчидин бир хил үжмә дәриғини билдүриду, йәнә «жиглайдиған дәрәк» — кесилгән болса дәрәк сүйи жиглиғандәк чиқиду. Давут пәйғәмбәр икки қетим бир «Бака вадиси» (йәни «Рәфайим жиғиси»)да ғәлибә қилди һәм әшу йәрдә униң үч жан-дости женини тәвәккүл қилип униңға су елип қалди («2Сам.» 5-, 23-бапта).

«күз ямғурлири уни бәрикәтләргә толдуриду» — Қанаанда (Пәләстиндә) күз ямғурлири йәрни һайдаш, һәм урук селишқә тәйяр қилиду. □ 83:10 «Өзүң мәсиһ қилғиниңниң йүзигә илтипат билән қаригин!» — «мәсиһ қилғини», 2-күйдики изаһатларни, шундақла «Тәбирләр»ниму көрүң. □ 83:11

«Худайимниң өйиниң босуғисида турғиним яхшиду» — йәнә бир хил тәржимиси: «Худайимниң өйдә ишиқбақар болғиним яхшиду».

Бәхитликтур Саңа таянған инсан!■

84

84-күй *** Исраилниң үзүл-кесил товва қилиши үчүн мәһри-шәпқәт тәләп қилиши

1-2 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп окулсун дәп, Корәһниң оғуллири үчүн йезилған күй: —

Сән Өз зиминиңға илтипат көрситип,
Яқупни сүргүнлүктин қайтурған едиң, и Пәрвәрдигар.

3 Хәлқиңниң қәбиһлигини кәчүрүм қилип,
Барлиқ гуналирини япқан едиң.
Селаһ.

4 Сән пүтүн қәһриңни ичиңгә қайтурувелип,
Ғәзивиңниң әшәддийлигини янған едиңсән.

5 Әнди бизни Өз йеңиңға қайтурғайсән, и ниҗатлигимиз болған Худа!
Бизгә болған аччиғиңға һай бәргәйсән!□

6 Сән бизгә әбәдий ғәзәплинәмсән?
Әвлаттин-әвлатқичә ғәзивиңни созамсән?

7 Хәлқиң Өзүңдин шатлиниши үчүн,
Бизни қайтидин йеңилимамсән?■

8 Бизгә өзгәрмәс муһәббетиңни көрсәткәйсән, и Пәрвәрдигар,
Бизгә ниҗатлигиңни ата қилғайсән!

9 Тәһри Пәрвәрдигарниң немиләрни дәйдиғанлиғиға кулақ салай;
Чүнки У Өз хәлқиғә, Өз мәмин бәндилиригә аман-хатиржәмликни сөzlәйду;
Улар йәнә һамақәтликкә қайтмисун!

10 Зиминимизда шан-шөһрәтниң туруши үчүн,
Дәрһәқиқәт, Униңдин әйминидиғанларға Униң ниҗатлиғи йеқиндур;

11 Өзгәрмәс муһәббәт вә һәқиқәт өз ара көрүшти;
һәққанийәт вә аман-хатиржәмлик бир-бирини сөйүшти;□ ■

12 һәқиқәт йәрдин үнүп чиқмақта,
һәққанийәт әршләрдин қарайду.

13 Пәрвәрдигар бәрикәт бериду,
Зиминимиз һосулини бериду;■

14 һәққанийәт Униң алдида маңиду,
Униң қәдәмлиригә йол һазирлайду!□

85

85-күй *** Ялезулукта, қийналған күндә шапаәт тиләш

■ **83:13** Зәб. 2:12; 33:9 □ **84:5** «Әнди бизни Өз йеңиңға қайтурғайсән, и ниҗатлигимиз болған Худа! Бизгә болған аччиғиңға һай бәргәйсән!» — Худаниң Исраилға рәһимдиллиқ көрситиватқинини көрүп (3-айәтни көрүң), мошу күйниң муәллипи Худадин Исраилни үзүл-кесил товва қилдурғайсән, уларни Өз йеңиңға, шундақла Өз жутиға қайтурғайсән, дәп дуа қилишни башлайду.

■ **84:7** Зәб. 70:20; 79:19; 137:7 □ **84:11** «Өзгәрмәс муһәббәт вә һәқиқәт өз ара көрүшти; һәққанийәт вә аман-хатиржәмлик бир-бирини сөйүшти» — бу сирлиқ сөzlәр шүбһисизки, Мәсиниң өзини қурбанлиқ қилғинида, әмәлгә ашурулди. ■ **84:11** Ибр. 7:2 ■ **84:13** Зәб. 66:7 □ **84:14** «Һәққанийәт Униң алдида маңиду, униң қәдәмлиригә йол һазирлайду!» — йәнә бир хил тәржимиси: «Һәққанийәт Униң алдида маңиду, һәм өзини Униң қәдәмлиригә орнитиду».

¹ Давутниң дуаси:

Кулиқиңни мән тәрәпкә тутқин, и Пәрвәрдигар, маңа җавап бәргәйсән;
Чүнки мән езилгән вә һажәтмәндурмән.

² Җенимни сақлиғайсән,
Чүнки мән Саңа мөминдурмән;
И Сән Худайим, Саңа таянған қулуңни қутқузғайсән;

³ Маңа меһри-шәпқәт көрсәткәйсән, и Рәб,
Чүнки мән күн бойи Саңа нида қилимән.

⁴ Қулуңниң җенини шат қилгин,
Чүнки җеним Саңа тәлмүрүп қарайду;

⁵ Чүнки Сән Рәб, меһриван, кәчүрүмчан Сән!
Өзәңгә илтиҗа қилғанларниң һәммисигә зор меһир-муһәббәт
көрсәткүчидурсән!

⁶ Мениң дуайимға кулақ салгин, и Пәрвәрдигар,
Йелинишлиримниң садасини аңлиғайсән;

⁷ Бешимға күн чүшкәндә,
Мән Саңа илтиҗа қилимән,
Чүнки Сән маңа җавап берисән. ■

⁸ Илаһлар арисидә Сениң тәңдишиң йоқтур, и Рәб;
Қилған ишлириңниңму тәңдиши йоқтур. □ ■

⁹ Сән яратқан барлиқ әлләр келип сениң алдиңда сәждә қилиду, и Рәб,
Намиңни улуклайду.

¹⁰ Чүнки Сән наһайити бүйүксән,
Мөҗизиләрни Яраткүчидурсән;
Сән Худадурсән, ялғуз Сәнла.

¹¹ Өз йолуңни маңа үгәткәйсән, и Пәрвәрдигар,
Вә Сениң һәқиқитиңдә җүримән;
Намиңға һөрмәт-әймиништә болушум үчүн, қәлбимни пүтүн қилғайсән. ■

¹² Я Рәббим Худа, пүтүн қәлбим билән Сени мәдһийиләймән,
Әбәдил-әбәт намиңни улуклаймән.

¹³ Чүнки маңа болған меһир-муһәббетиң зордур,
Сән тәһтисараниң тәглиридиң җенимни қутқузисән;

¹⁴ И Худа, тәкәббурлар маңа қарши көтирилди,
Әшәддийләрниң җамаити җенимни издимәктә,
Улар Сени нәзиригә алмәйду! ■

¹⁵ Амма Сән, Рәб, рәһимдил вә шәпқәтлик Илаһсән,
Асанлиқчә аччиқланмайсән,
Меһир-муһәббәт һәм һәқиқәт-садиқлиғиң тешип туриду. ■

¹⁶ Мән тәрәпкә бурулуп, шәпқәт көрсәткәйсән;
Өз қулуңға күчүңни бәргәйсән,
Дедигиңниң оғлини қутқузғайсән!

¹⁷ Маңа өчмәнләрниң уни көрүп хиҗил болуши үчүн,
Илтипатиңни көрситидиған бир аламәтни маңа көрсәткин;
Чүнки Сән Пәрвәрдигар, маңа ярдәм қилдиң,
Маңа тәсәлли берип кәлгәнсән.

■ **85:7** Зәб. 17:7; 49:15; 54:17-18 □ **85:8** «Илаһлар арисидә Сениң тәңдишиң йоқтур, и Рәб...» — бу әйәт «илаһлар»ниң һәқиқий мәвҗут еканлигини етирап қилмайду, әлвәттә. ■ **85:8** Қан. 3:24; Зәб. 135:4 ■ **85:11** Зәб. 24:4-5; 26:11; 118:33 ■ **85:14** Зәб. 53:5-7 ■ **85:15** Мис. 34:6; Чөл. 14:18; Нәһ. 9:17; Зәб. 102:8; 144:8; Йо. 2:13

86

86-күй *** *Зионниң улуқлуги*

- 1 Коранниң оғуллири үчүн йезилған күй-нахша: — Униң ули болса муқәддәс тағлардидур.□
- 2 Пәрвәрдиғар Зионниң дәрвазилирини сөйиду, Якупниң барлиқ макан-жайлирининму әвзәл көриду;
- 3 Сениң шәривингә улуқ ишлар ейтилмақта, и Худаниң шәһири! Селәһ.
- 4 «Мени тонуп билгәнләр арисидә Раһаб билән Бабилни тилға алимән; Мана Филистийә, Тур билән Ефиопийә; Мана бу адәм шу йәрдә туғулған» — дәймән.□
- 5 Бәрһәқ, Зион тоғрилиқ шундақ ейтилиду: — «Бу адәм, паланчи-покунчи униңда туғулған, һәммидин Алий Болғучиниң Өзи уни мустәһкәмләйду».
- 6 Хәлиқ-қовмларни хатирилигинидә Пәрвәрдиғар: — «Бу киши бу йәрдә туғулған» — дәп алаһидә хатиригә йезип қойиду. Селәһ.□
- 7 Нахшичилар, уссулчилар шуни тәң ейтиду: — «Мениң барлиқ булақ-мәнбәлирим сениңдидур!»□

87

87-күй *** *Тум қараңеулук*

- 1-2 Коранниң оғуллири үчүн йезилған күй-нахша: — Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуپ, «Махалат-леанот» аһаңида оқулсун дәп, Әзрилиқ һеман язған «Масқил»: —

И Пәрвәрдиғар, нижатлиғим болған Худа, Кечә-күндүз Саңа налә қилип кәлдим.□

3 Дуайим Сениң алдиңға кирип ижабәт болсун; Нидайимға кулақ салғайсән;

4 Чүнки дәрдләрдин җеним тойған, һаятим тәһтисараға йеқинлашқан,

5 һаңға чүшүватқанлар қатаридә һесаплинимән; Күч-мадари қуруған адәмдәк болуп қалдим.

6 Өлүкләр арисигә ташланғанмән, Қирилип қәбирдә ятқанлардәк; Сән уларни йәнә әслимәйсән,

- **86:1** «Униң ули болса муқәддәс тағлардидур» — «Униң ули» — Худаниң ули, демәк. □ **86:4** «... арисидә Раһаб билән Бабилни тилға алимән» — «Раһаб» бу йәрдә Мисирни билдүриду (мәниси: «тәкәббур». «Йәш.» 30:7ни көрүң). «Мени тонуп билгәнләр арисидә Раһаб билән Бабилни тилға алимән... мана бу адәм шу йәрдә туғулған» — дәймән» — сөзлиғүчи Худа Өзи болса керәк.
- **86:6** ««Бу киши бу йәрдә туғулған» — дәп алаһидә хатиригә йезип қойиду» — бу сирлиқ сөз Худаниң Йәһудий болмиған («ят әллик») Өзигә етиқат қилғучиларни етиқати арқилиқ «Өзүмгә тәвә адәм, Өзүмниң айләмдики адәм» дәп һесаплап, уларға илтипат қилип: «Йерусалимда туғулған» дәп һесаплайдиганлигини көрситиду. □ **86:7** «Мениң барлиқ булақ-мәнбәлирим сениңдидур!» — «сениңда» бәлким Зионда дегән мәнидә. Бәзи алимлар мәнасини «Худа Өзидә» дәп қарайду.
- **87:1-2** «Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуپ, «Махалат-леанот» аһаңида оқулсун дәп...» — «Махалат-леанот»ниң мәнаси намәлум; бәзи алимлар «ажизлиқтики дәрдләр» яки «харлиқтин чиққан кесәл» дәп тәрҗимә қилиду.

Улар қолундин үзүп елинип жирақ қилинған.□

7 Сән мени һаңниң әң тегигә,
Зулмәтлик жайларға, деңизниң чоңқур йәрлиригә чөмдүрдүң.

8 Қәһриң үстүмгә еғир жүктәк басты,
Барлиқ долқунлириң билән мени қийнидиң.

9 Мәндин дост-бурадәрлиримни жирақлаштурдун;

Уларни мәндин йиргәндүрдүң;
Мән қамалғанмән, һеч чиқалмаймән.

10 Көзлирим азап-оқубәттин хирәләшти;
Һәр күни Саңа нида қилимән, и Пәрвәрдигар,
Қоллиримни Саңа көтирип кәлдим.

11 Өлүкләргә мөҗизә көрситәрсәнму?

Мәрһумлар орнидин туруп Саңа тәшәккүр ейтарму?

12 Өзгәрмәс муһәббетиң қәбирдә баян қилинарму?

һалакәт диярида садиқлиқ-һәқиқитиң махтиларму?

13 Карамәтлириң зүлмәттә тонуларму?

Һәққанийлиғиң «унтулуш зимини»дә билинарму?

14 Бирақ мән болсам, Пәрвәрдигар, Саңа пәрјад көтиримән,

Таң сәһәрдә дуайим алдиңға кириду.

15 И Пәрвәрдигар, немигә җенимни ташливеттиң?

Немигә җамалиңни мәндин йошурдуң?

16 Яшлиғимдин тартип мән езилгән, бемардурмән;

Вәһшәтлириңни көрүверип һеч һалим қалмиди.

17 Қәһриң үстүмдин өтти;

Вәһимилириң мени набут қилди.

18 Улар күн бойи ташқин сулиридәк мени оравалди,

Тамамән мени чөмдүрди.

19 Җан достлиримни, ағинилиримни мениңдин жирақлаштурдуң,

Мениң әзиз достум болса қараңғулуқтур!□

88

88-күй *** Худаниң Давут үчүн бекиткән мәңгүлүк әһдисе — немишкә мәғлубийәт һәм мунқәризлик болиду?

1-2 Әзраһлиқ Етан язған «Масқил»: —

Пәрвәрдигарниң өзгәрмәс муһәббитини әбәдий күйләймән,

Ағзимда дәвирдин-дәвиргичә һәқиқәт-садақитиңни аян қилимән.□

3 Чүнки мән: Өзгәрмәс муһәббәт мәңгүгә тиклинип маңиду,

Сән һәқиқәт-садақитиңни әршиәлада мустәһкәмләватисән — дәп билдим;

4 Сән дедиңки: —

«Мән талливалғиним билән әһдә түзгәнмән;

Қулум Давутқа қәсәм қилдим: —

5 Сениң әвладиңни мәңгү давам қилдуримән,

□ 87:6 «Улар қолундин үзүп елинип жирақ қилинған» — мәнәси, бәлким: «Худаниң инсанларға дайим көрситидиган көйүмидин айрилиған» дегәндәк. □ 87:19 «Мениң әзиз достум болса қараңғулуқтур!» — башқа бир хил тәржимиси «Яр-бурадәрлирим қараңғулуққа көмүлүп қалди».

□ 88:1-2 «Әзраһлиқ Етан язған «Масқил»: — ...» — әгәр бу «Етан» Давут падишаниң дәвридә яшиған («Ипад.» 4:31-айәттики «Етан») болса, бу күй бешарәт болуши керәк. Ундақ болмиса Давутниң ханидани тәхттин мәһрум болғандин кейин (Бабилда сүргүн болғандин кейин) башқа бир Етан язған.

Тәхтиңни әвлаттин-әвлатқа куруп чиқимән».

Селәһ.

⁶ Һәм асманларму Сениң мөҗизилириңни тәбрикләйду, и Пәрвәрдигар, Муқәддәсләрниң җамаитидә улар һәқиқәт-садақитиңни мәдһийиләйду; □ ■

⁷ Чүнки асманларда Пәрвәрдигарниң тәндиши барму?

Қудрәт Егисиниң оғуллири арасида Пәрвәрдигарға охшайдиган ким бар?

⁸ Тәңриниң һәйвиси муқәддәсләрниң мәҗлисидикиләрни қаттиқ титритиду, Униң әтрапидикиләрниң һәммиси үчүн У қорқунучлуқтур.

⁹ И Пәрвәрдигар, самавий қошунларниң Сәрдари болған Худа,

Қудрәтлик Яһ,

Саңа охшайдиган ким бар?

Әтрапиңда һәқиқәт-садақитиң туруқлуқтур.

¹⁰ Деңизниң мәғрурлуғи үстидин һөкүм сүрисән, Долқунлири өркәшлигәндә, сән уларни тиничландурисән;

¹¹ Раһабни өлгидәк янҗидиңсән,

Күчлүк билигиң билән дүшмәнлириңни тирипирән қилип тарқитивәттиң. □

¹² Асманлар сениңки, йәрму Сениңкидур,

Җаһан һәм униңға толған һәммини бәрпа қилдиң. ■

¹³ Шимал вә җәнупни, уларни яратқансән,

Табор вә һәрмон чоққилири намиңни яңритип күйләр.

¹⁴ Қудрәтлик биләк сениңкидур;

Күчлүктур Сениң қолуң, оң қолуң һәм көтириклүқтур.

¹⁵ Тәхтиңниң ули һәққанийлиқ һәм адаләттур,

Муһәббәт һәм һәқиқәт-садақәт дайим дидариң алдида маңиду. ■

¹⁶ Тәнтәнә садасини билгән хәлиқ бәхитликтур;

Улар Сениң җамалиңниң нурида маңиду, и Пәрвәрдигар! □

¹⁷ Улар намиңда күн бойи шат болар,

Һәққанийлиғиңда улар көтирилди.

¹⁸ Чүнки уларниң күчиниң шан-шәриви өзүңдүрсән,

Сениң илтипатиң билән мүңгүзимиз көтирилиду. □

¹⁹ Чүнки Пәрвәрдигар бизниң қалқинимиз,

Исраилдики Муқәддәс Болғучи Шаһимиздур. □

²⁰ Сән бурун Өз мөмин бәндәңгә ғайипанә аламәттә көрүнүп сөз қилип шуни дегән едиңсән: —

«Мән бир әзимәт үстигә ярдимимни қондурдум,

Әл арисидин мән талливалған бирисини кетәрдим; □

²¹ Қулуи Давутни таптим,

Муқәддәс мейим билән Мән уни мәсиһ қилип тиклидим. ■

²² Қолум униңға яр болушқа бекитилгән,

□ **88:6** «Муқәддәсләрниң җамаитидә улар һәқиқәт-садақитиңни мәдһийиләйду» — «муқәддәсләр» һәм 6-айәттики «қудрәт егисиниң оғуллири» пәриштиләрни көрсәтсә керәк. ■ **88:6** Зәб. 18:1-3

□ **88:11** «Раһабни өлгидәк янҗидиңсән» — «Раһаб» һәм деңиз әҗдһәси (җин-шәйтанларниң бир ипадиси) һәм Мисирниң бир ләқими еди. Мәнәси «мәғрур»дур («Йәш.» 30:7ни көрүң). ■ **88:12** Зәб. 23:1, 2 ■ **88:15** Зәб. 84:14; 96:2 □ **88:16** «Тәнтәнә садаси» — яки «Ғаливийәтниң вақиритиши», яки «һейтлик тәнтәниләр».

□ **88:18** «Сениң илтипатиң билән мүңгүзимиз көтирилиду» — «мүңгүз» мәлум әлһиң яки адәмниң шан-шәривини, күч-қудритини билдүриду. □ **88:19** «Чүнки Пәрвәрдигар бизниң қалқинимиз, Исраилдики Муқәддәс Болғучи Шаһимиздур» — башқа бир хил тәрҗимиси:

«Чүнки қалқинимиз Пәрвәрдигардин, Шаһимиз Исраилдики Муқәддәс Болғучидиндур». □ **88:20** «Сән бурун Өз мөмин бәндәңгә ғайипанә аламәттә көрүнүп сөз қилип шуни дегән едиңсән...» — бу

тоғрилиқ «2Сам.» 7:8-17ни көрүң. ■ **88:21** 1Сам. 16:1,13

Билигим уни күчлөндүриду.

²³ Дүшмән унндин һеч алван-селик алмайду,
Пәскәш адәм уни қистимайду; ■

²⁴ Бәлки Мән рәқиплирини уннң алдида янжиймән,
Уни өч көргәнләрни йәр билән йәксан қилимән;

²⁵ Өз һәқиқәт-садақитим һәм мәнһир-муһәббитим уннңға яр болар,
Һәм Мениң наһим билән уннң мүңгүзи көтирилиду.

²⁶ Мән уннң қолини деңиз үстидә,
Оң қолини дәриялар үстидә қойимән.

²⁷ У Мени чақирип дәйдуки: —
«Сән мениң Атам, мениң Тәңрим,
Нижатлигим болған қорам тешимдурсән!» ■

²⁸ Мән йәнә уни Мениң тунжа оғлум деп,
Дуния падишалиридин әң жуқуриси қилимән. ■

²⁹ Мениң муһәббитимни уннң үчүн әбәдий қалдуримән,
Мениң әһдәм уннң билән мәһкәм туриду;

³⁰ Мән уннң нәслини әбәдийләштүримән,
Уннң тәхтини асманнң күнлиридәк давам қилдуримән.

³¹ Мабада оғуллири Тәврат-қанунумдин чиқип,
Һөкүмлирим бойичә жүрмисә, ■

³² Бәлгүлимилиримни бузса,
Әмирлиримгә итаәт қилмиса,

³³ — У вақитта итаәтсизлигини таяқ билән,
Гунайини яра-жараһәт билән жазалаймән.

³⁴ Лекин муһәббитимни унндин үзүп қоймаймән,
Һәқиқәт-садақитимгә хиянәт қилмаймән;

³⁵ Мән түзгән әһдәмни әсла бузмаймән,
Ләвлиримдин чиққанлирини һеч өзгәртмәймән.

³⁶ Мән бир қетим пак-муқәддәслигимгә қәсәм ичтим —
Давутқа қәти ялған сөзлимәймән: — ■

³⁷ «Уннң әвлади әбәдий давамлишар;
Уннң тәхти көз алдимдики куяш кәби турар; ■

³⁸ У ай кәби мәңгүлүк мустәһкәмлинәр,
Асмандики турғун гувачидәк мәзмут турар».

Селәһ. □

³⁹ Бирақ Сән буларни чәткә қеқип, тенип кәттин;
Сән мәсиһ қилған падишаға қаттиқ гәзәпләндиң. ■

⁴⁰ Қулуң билән түзгән әһдидин ваз кәчтин,
Уннң тажини йәргә ташлап дағ тәккүздүң.

⁴¹ Уннң барлиқ там-пасиллирини жиқитип,
Қәлтәлирини харабиликкә айландурдуң. ■

⁴² Йолдин өтүватқанларннң һәммиси уни булимақта,
У барлиқ хошнилири алдида рәсва болди. ■

⁴³ Уни әзгәнләрннң оң қолини жуқури көтәрдиң,
Пүткүл дүшмәнлирини хошал қилдиң.

■ 88:23 2Сам. 7:10 ■ 88:27 2Сам. 7:14; Ибр. 1:4, 5 ■ 88:28 Зәб. 2:7; 71:11; Кол. 1:15-18

■ 88:31 2Сам. 7:14 ■ 88:36 Ибр. 6:13,17,18 ■ 88:37 Мат. 27:45 □ 88:38 «У ай кәби мәңгүлүк

мустәһкәмлинәр, асмандики турғун гувачидәк мәзмут турар» — «асмандики турғун гувачи» Йәнә айни

көрситишимү мүмкин. ■ 88:39 Зәб. 21:1-2; Мат. 27:46; Йәш. 53:3-6, 10 ■ 88:41 Зәб. 70:13-14

■ 88:42 Зәб. 79:13-14

44 Бәрһәк, Сән униң қиличиниң бисини қайривәттиң,

Жәңдә уни тик турғузмидиң.

45 Униң жулалиқини йоқитип,
Униң тәхтини йәргә өрүвәттиңсән. ■

46 Яшлиқ күнлирини Сән қисқарттиң,
Уни хижаләткә чөмдүрдүң.
Селәһ.

47 Қачанғичә, и Пәрвәрдигар?
Өзүңни әбәдий йошуриверәмсән?

Қәһриң от кәби мәңгү янарму?

48 Маңа нисбәтән, өмүрниң қис екәнлигини әстә тутқин!
Немишқиму барлиқ инсан балилирини беһудиликкә яратқансән?

49 Қени, қайси адәм яшап өлүмни көрмәйдикән?
У женини тәһтисараниң чаңгилидин қутқузаламдикән?
Селәһ. ■

50 Сән һәқиқәт-садақитиңдә Давутқа қәсәм ичкән,
Авалқи меһир-муһәббәтләр қәйәрдә қалди, я Рәббим? ■

51 Қуллириң учраватқан мәсқириләрни яд әткәйсән, и Рәб —
Мән ичимдә пүткүл күчлүк әлләрниң мазақлирини көтирип жүримән —

52 Дүшмәнлириңниң Өзүң мәсиһ қилғанниң қәдәмлирини қанчилик
мәсқирилигинини,
И Пәрвәрдигар, яд әткәйсән!

53 Пәрвәрдигарға мәңгүгә тәшәккүр-мәдһийә қайтурулсун!
Амин! Амин!

89

Төртинчи бөлүм **** 89-күй **** һаятни қәдирләйдиган даналиқ

1 Худаниң адими болған Мусаниң дуаси: —

Я Рәббим,

Сән барлиқ дәвирдә бизгә мақан болуп келиватисән;

2 Тағлар вужудқа кәлмәстин бурун,

Сән йәр вә әләмни шәкилләндүрмәстин бурун,
Әзәлдин әбәткичә Тәңридурсән.

3 Сән инсанни тупраққа айландуруп: —
«Һәй, инсан балилири, қайтиңлар!» — дәйсән.

4 Мана, Сениң нәзириңдә миң жил —

Өтүп кәткән түнүгүнки бир күн,

Түндики бир жесәктур, халас.

5 Сән адәмләрни су ташқинидәк елип кетисән,
Улар өтүп кәткән бир уйқидәк,

Таң сәһәрдә үнүп чиққан от-чөпкә охшайду —

6 Этигәндә улар көкирип үниду,

Кечиси болса кесилип, солишип кетәр.

7 Чүнки биз ғәзивиң билән йоқаймиз,

Қәһриң билән дәккә-дүккидә қалимиз.

8 Сән қәбиһликиримизни көз алдиңға,

Йошурун қилмишлиримизни жамалиңниң нури алдиға қойдуң.

9 Барлиқ күнлиримиз дәрғәзивиң астида өтүп кетиду,

Жиллиримизни бир уһ тартиш биләнла түгитимиз.

¹⁰ Өмримизниң жилири йәтмиш жил,
Мағдуримиз бар болса сәксән жил;
Бирақ уларниң пәхри жапа вә беһудиликтур;
Һаят тезлик билән үзәр,
Мана, биз учуп кәттуқ.

¹¹ Саңа болған һөрмәт-әйминишниң аз-көплүгигә қарап һесаплинидиған,
Аччиғиңниң шиддитини ким билсун?

¹² Шуңа көңлимизни даналиққа қоюшимиз үчүн,
Күнлиримизни санашни бизгә үгәткәйсән!

¹³ Йенимизға қайтқайсән, и Пәрвәрдиғар, Сени қачанғичә...?!
Қуллириңға рәһим қилғайсән!

¹⁴ Бизни әтигәндә өзгәрмәс муһәббетиң билән қандурғайсән;
Ундақта барлиқ күнлиримиздә күйләрни яңритип шатлинимиз.

¹⁵ Сән бизни жапаға чөмгән күнләргә асасән,
Күлпәтни көргән жиллиримизға асасән йәнә хурсән қилғин!

¹⁶ Улуқ ишлириң қуллириңға көрүнгәй,
Шану-шәвкитиң уларниң оғуллириғиму ашкарә болғай!

¹⁷ Пәрвәрдиғар Худайимизниң шерин мәрһәмити үстимиздә болғай,
Қолимизниң ишлирини үстимизгә бәрикәтлик қилғайсән,
Бәрһәқ, қолимизниң ишлирини бәрикәтлик қилғайсән!

90

90-күй *** Худаниң һәр хил яманлиқтин, қин-шәйтанлардин қөгдиши

¹ Әң Алий Болғучиниң мәхпий жайида турғучи,
Һәммигә қадирниң сайисидә арамхуда яшайду.

² Мән Пәрвәрдиғарни: —
«Мениң башпанәһим, Мениң қорғиним;
Мениң Худайим, Униңға тайинимән» — дәймән.

³ Бәрһәқ, У қилтақчиниң тозиқидин сени қутулдуриду,
Шум ваба-қазадин һәм халас етиду. ■

⁴ У пәйлири билән сени япиду;
Қанатлири астида панәһ таписән;
Униң һәқиқити саңа қалқан һәм истиһкамдур. ■

⁵ Сән нә кечидики вәһимидин,
Нә күндүзи учуватқан оқтин, ■

⁶ Нә қараңғулуқта кәзгүчи вабадин,
Нә чүш вақтида вәйранчилик қилғучи һалакәттин қорқмайсән.

⁷ Сениң йениңда миңи жиқилип,
Оң йеқиңда он миңи ғулап чүшсиму,
Лекин бала-қаза саңа йеқинлашмайду.

⁸ Сән пәқәт көзлириң билән беқип,
Пасиқларға берилгән жазани көрисән.

⁹ Пәрвәрдиғарни панәһим дәп билгиниң үчүн,
Һәммидин Алий Болғучини макан қилғиниң үчүн,

¹⁰ Бешиңға һеч палакәт чүшмәйду,
Һеч ваба чедириңға йеқинлашмайду.

11 У Өз пәриштиликүгә сениң һәққиңдә әмир қилиду,
Шуниң билән улар пүткүл йоллириңда сени сақлайду.■

12 Айғиң ташқа урулуп кәтмәслиги үчүн,
Улар сени қоллирида кәтирип жүриду.■

13 Шир вә кобра илан үстидин бесип өтисән,
Аслан вә әждиһани дәссәп-чәйләйсән.■

14 «У Маңа муһәббитини бағлиғанлиги үчүн,
Мән уни қутулдурумән;

У наммини тән алғини үчүн жуқурида сақлаймән.

15 У Маңа нида қилиду, Мән униңға жавап беримән;
Еғир күн уни басқанда униң билән биллә болимән;
Мән уни халас қилип, иззәт-һөрмәткә сазавәр қилимән.

16 Узақ өмүр билән уни қандурумән,
һәм нижатлиғимни униңға көрситимән».

91

91-күй *** Мәдһийә

1-2 Шабат күни үчүн бир күй-нахша: —

Пәрвәрдиғарға тәшәккүр ейтиш,
Намиңни күйләш әладур, и һәммидин Алий Болғучи!□

3 Өзгәрмәс муһәббитиңни сәһәрдә,
Кечиләрдә болса, һәқиқәт-садақитиңни жакалаш,

4 Он тарлиқ саз вә равабни челип,
Чилтар билән муңлуқ аһаңда челиш әладур!

5 Чүнки Сән Пәрвәрдиғар, Өз қилғиниң арқилиқ мени хурсән қилдиң,
Қоллириңниң қилғанлири билән мән роһлинип нахша ейтимән.

6 Пәрвәрдиғар, қилған ишлириң немидегән улукдур!
Ойлириң наһайити чоңқурдур!

7 Беғәм киши буни билмәс,
һамақәт буни чүшәнмәс,■

8 Рәзилләр от-чөптәк айнағанда,
Қәбиһлик қилғучиларниң һәммиси гүлләнгәндә,
Мәңгү һалак болуп кетидиганлар шулардур!□

9 Лекин Сән, и Пәрвәрдиғар, әбәдил-әбәт үстүн турисән.

10 Чүнки мана дүшмәнлириң, и Пәрвәрдиғар,
Мана дүшмәнлириң йоқилиду;
Барлиқ қәбиһлик қилғучилар тирипирән қиливетилиду!

11 Мүңгүзүмни явайи буқиниңкидәк кәтирисән;
Бешим йеңи май сүркәп, мәсиһ қилиниду.

12 Мени қәст қилғанларниң мәғлубийитини өз көзүм көриду;
Маңа қаршилишишқа қозғалған рәзиллик қилғучиларниң тән бәргәнлигиниму
қулиқим аңлайду.

13 һәққаний адәм хорма дәриғи кәби гүлләп-яшнайду;

■ 90:11 Зәб. 33:8; Мат. 4:6; Луқа 4:10 ■ 90:12 Луқа 4:11 ■ 90:13 Аюп 5:22,23 □ 91:1-2 «Шабат күни үчүн бир күй-нахша...» — «шабат күни» — шәнбә күни, йәни Худа Йәһудий хәлқиғә бекиткән арам елиш күни. ■ 91:7 Зәб. 93:8; Пәнд. 12:1 □ 91:8 «Мәңгү һалак болуп кетидиганлар шулардур!» — яки «Бу уларниң һалак болуши үчүн болиду!».

У Ливандики кедр дәригидәк өсиду.■

¹⁴ Пәрвәрдигарниң өйигә тикилгәнләр,
Худайимизниң хойлилирида гүллиниду;

¹⁵ Улар қериғандиму йәнә мевә бериду,

Сулуқ һәм йешил улар;

¹⁶ Шуниң билән улар Пәрвәрдигар дурустур, дәп испатлайду;

У мениң қорам тешимдур,

Униңда һеч һаһәқлик йоқтур!

92

92-күй *** Пәрвәрдигар қудрәтлик һөкүмрандур

¹ Пәрвәрдигар һөкүм сүриду!

У һәйвәтни кийим қилип кийгән;

Пәрвәрдигар кийингән,

У белини қудрәт билән бағлиған;

Бәрһәқ, шуңа дуня мәзмут қилинған,

У тәврәнмәс әсла.

² Сениң тәхтиң қедимдила бәрпа қилинған;

Сән әзәлдин бар болғучисән!

³ Кәлкүн-ташқинлар өз садасини кәтәрди, и Пәрвәрдигар,

Кәлкүн-ташқинлар өз садасини кәтәрди!

Кәлкүн-ташқинлар урғучи долқунлирини жуқури кәтәрди!

⁴ Көп суларниң шавқунлиридин,

Деңиз-океандики қудрәтлик долқунлардин,

Үстүн турған Пәрвәрдигар қудрәтликтур!□

⁵ Сениң ағаһ-гувалиқлириң немидегән ишәшликтур!

Күнләр йоқ болғичә, и Пәрвәрдигар,

Өйүңгә пак-муқәддәслик әбәдил-әбәт равадур.

93

93-күй *** Интиқам алғучи Худа адил сотлисун!

¹ И итиқамлар алғучи Тәңри, Пәрвәрдигар!

И интиқамлар алғучи Тәңри, парлиғайсән!

² Көтирилгин, Өзүңни кәтәргин, и жаһанни Сорақ Қилғучи,

Мәғрурларға жазасини бәргин!

³ Қачанғичә рәзилләр, и Пәрвәрдигар,

Қачанғичә рәзилләр тәнтәнә қилип жүривериду?

⁴ Қачанғичә һакавурларчә сөзләп валақшийдү,

Қәбиһлик қилғучиларниң һәммиси йоған гәп қилип жүриду?

⁵ Улар хәлқиңни езиду, и Пәрвәрдигар,

Сениң мирасиңға жәбир-жапа салмақта.

⁶ Тул аял вә ғерип-мусапирларни қирип,

Йетим-йесирләрни өлтүрүп: —

⁷ «Яһ көрмәйду»,

«Яқупниң Худаси көңүл бөлмәйду», — дәйду.■

■ 91:13 һак. 9:15; һош. 14:6 □ 92:4 «Деңиз-океандики қудрәтлик долқунлар» — «долқунлар» ибраний тилида «чекивәткүчиләр». ■ 93:7 Зәб. 9:32,34; 58:8

- 8 Силәр көңүл қоюңлар, и әлнің һамақәтлири!
Ахмақлар, қачан дана болисиләр?■
- 9 Қулақни тиклигүчиниң Өзи аңлимамду?
Көзни Ясиғучиниң Өзи көрмәмду?■
- 10 Әлләрни тәрбийилигүчи,
Инсанға әқил-билим үгәткүчиниң Өзи адәмни әйиплимәмду?
- 11 Пәрвәрдиғар инсанниң ой-хияллириниң тутами йоқлуғини билиду.■
- 12 Сән тәрбийилигән адәм бәхитлиқтур, и Яһ,
Йәни Сән Тәврат-қанунуңдин әқил үгитидиған киши бәхитлиқтур!
- 13 Шундақ қилип, таки пасиқлар үчүн орәк коланғичә —
Сән уни яман күнләрдин хатиржәм сақлайсән.
- 14 Чүнки Пәрвәрдиғар Өз хәлқини тәрк әтмәйду,
Яки Өз мирасидин ваз кәчмәйду.■
- 15 Чүнки һөкүм-пәрман һоқуқи һаман адаләткә қайтиду,
Барлиқ дили дуруслар болса, униң кәйнидин маңиду.□
- 16 Мән үчүн яманлар билән қаршилишишқа ким орнидин туриду?
Мән үчүн қәбиһлик қилғучилар билән қаршилишишиқа ким мәйданға чиқиду?
- 17 Әгәр Пәрвәрдиғар маңа ярдәмдә болмиған болса,
Женим балдур чиқип сүкүт диярида ятар еди.□
- 18 Айиғим путлишай дегинидә,
Өзгәрмәс муһәббетиң, и Пәрвәрдиғар, мени йөлиди.
- 19 Ичимдики көплигән гәм-әндишиләр арисидә,
Сениң тәсәллилириң женимни сөйүндүрди.
- 20 Инсапсизлиқни қанунға айландуридиған,
Ач көз олтарған бир тәхт,
Сән билән алақидә боламду?
- 21 Улар һәққаниларниң жениға һужум қилишқа жиғилиду,
Бигуна қанни текидиған һөкүмләрни чиқармақта.
- 22 Бирақ Пәрвәрдиғар мениң егиз қорғиним болиду;
Һә, мениң Худайим панаһ Қорам Тешимдур.
- 23 У уларниң қәбиһлигини өз бешиға салиду,
Уларниң өз явузлуқлири билән уларни үзүп ташлайду,
Бәрһәк, Пәрвәрдиғар Худайимиз уларни үзүп ташлар.

94

94-күй *** һәқиқий ибадәт қилиш үчүн аңлаш керәк

- 1 Келиңлар, Пәрвәрдиғарни яңритип күйләйли,
Нижатлиғимиз болған Қорам Тешимизға тәнтәнә қилайли!
- 2 Тәшәккүрләр билән униң алдиға келәйли,
Униңға күйләр билән тәнтәнә қилайли!
- 3 Чүнки Пәрвәрдиғар — бүйүк бир илаһтур,

■ 93:8 Зәб. 91:7; Пәнд. 12:1 ■ 93:9 Мис. 4:11 ■ 93:11 1Кор. 3:20 ■ 93:14 1Сам. 12:22; Рим. 11:1, 2 □ 93:15 «Чүнки һөкүм-пәрман һоқуқи һаман адаләткә қайтиду, барлиқ дили дуруслар болса, униң кәйнидин маңиду» — демәк, адил падиша-әмирләр йәнә һоқуқ тутиду, яки һазир һоқуқ тутуваған падиша товва қилиду; андин дурус адәмләр уларни қоллайду. □ 93:17 «сүкүт дияри» — өлүмни көрситиду.

Пүткүл илаһлар үстидики бүйүк бир Падишадур.□

⁴ Йәрниң тәглири Униң қолидидур,
Тағларниң чоққилириму Униңкидур.

⁵ Деңиз Униңки, У уни яратқан;
Куруклуқни Униң қолири шәкилләндүрди.

⁶ Келиңлар, Униңға баш уруп сәждә қилайли,
Пәрвәрдигар Яратқучимиз алдида тиз пүкәйли!

⁷ Чүнки У бизниң Худайимиздур,
Биз болсақ Униң яйлиғидики хәлиқ,
Униң қоли бақидиған қойлармиз.
Бүгүн, әгәр Униң авазини аңлисаңлар,■

⁸ Әйни чағларда Мәрибаһда болғандәк, чөл-баявандики Массаһда болған күндәк,
Жүригиңларни жаһил қилмаңлар!□ ■

⁹ Мана шу йәрдә ата-бовилириңлар Мени синиди, испатлиди һәм қилғинимни көрди.■

¹⁰ Мән қириқ жил шу дәвирдин бизар болуп: —
«Булар көңлидә адашқан бир хәлиқтур,
Мениң йоллиримни һеч билип йәтмигән» — дедим.■

¹¹ Шуңа Мән гәзәплинип қәсәм ичип: —
«Улар һәргиз Мениң арамғаһимға кирмәйду» — дедим.□

95

95-күй *** Аләм Егиси келиду!

¹ Пәрвәрдигарға атап йеңи нахша ейтиңлар!

Пүткүл йәр йүзи, Пәрвәрдигарни күйләңлар!■

² Пәрвәрдигарға нахша ейтиңлар, намиға тәшәккүр-мәдһийә қайтуруңлар,
Нижатлигини һәр күни елан қилиңлар!

³ Униң шан-шөһритини әлләр арисидә,
Униң мөжзилирини барлиқ хәлиқләр арисидә жакалаңлар!

⁴ Чүнки Пәрвәрдигар улуқ, зор мәдһийәләргә лайиқтур!
У барлиқ илаһлардин үстүн, Униңдин қорқуш керәктур;□

⁵ Чүнки барлиқ хәлиқләрниң илаһлири — Бутлар халас,
Бирақ Пәрвәрдигар асман-пәләкни яратқандур.□

⁶ Шану-шәвкәт вә һәйвәт Униң алдида,

□ **94:3** «... Пәрвәрдигар — бүйүк бир илаһтур, пүткүл илаһлар үстидики бүйүк бир падишадур» — бу айттики «илаһлар»: (1) таипилар чоқунидиған бутларни (әмәлийәттә уларниң кәйнидә турған жин-шәйтанларни — «Зәб.» 95:4-5, «1Кор.» 8:4-6 вә 10:19-21ни көрүң) яки (2) Худаниң сөзигә мәсәул болған Исраил һакимлирини көрситиши мүмкин. ■ **94:7** Зәб. 99:3; Ибр. 3:7 □ **94:8** «Әйни чағларда Мәрибаһда болғандәк, чөл-баявандики Массаһда болған күндәк, жүригиңларни жаһил қилмаңлар!» — «Мәрибаһ» вә «Массаһ» дегән жайларда Исраиллар Худадин йүз өрүп, Муса пәйғәмбәргә қарши исян-асийлик көтәргән. Бу вақиәләр «Мис.» 17-бап, «Чөл.» 20-бапта хатириләнгән. ■ **94:8** Мис. 17:7; Чөл. 20:1,3,13; Қан. 6:16 ■ **94:9** Ибр. 3:9 ■ **94:10** Ибр. 3:17 □ **94:11** «Улар һәргиз Мениң арамғаһимға кирмәйду» — «Мениң арамғаһим» (1) Худа Исраилларға вәдә бәргән Қанаан (Пәләстин) зиминини көрситиду. Мисирдин чиқип чөл-баявандәк қириқ жил сәрсан болуп жүргән шу дәвирдә Исраиллар итаәтсизлик қилип у зиминға кирмигән. (2) «Арамғаһ» пәкәт зиминнилә әмәс, бәлки йәнә Худаниң панәһи, йетәкчилиги һәм шапқити астида яшашни өз ичигә алиду (Инжил, «Ибранийларға», 4-бапниму көрүң). ■ **95:1** 1Тар. 16:23-33 □ **95:4** «Униңдин қорқуш керәктур» — яки «У дәшәтлик-қорқунучлуқтур». □ **95:5** «...Барлиқ хәлиқләрниң илаһлири — бутлар халас» — «бутлар» ибраний тилида «әрзимәсләр».

Муқәддәс җайида қудрәт вә гөзәллик көрүниду.

⁷ Пәрвәрдиғарға *тәғлуғини* бәргәйсиләр, и әл-қәбилиләр,

Пәрвәрдиғарға шан-шөһрәт вә қудрәтни бәргәйсиләр![□]

⁸ Пәрвәрдиғарға Өз намиға лайиқ шан-шөһрәтни бәргәйсиләр;
Соға-салам елип Һойлилириға кириңлар!

⁹ Пәрвәрдиғарға пак-муқәддәсликниң гөзәллиғидә сәждә қилиңлар;
Пүткүл йәр-йүзи, Униң алдида титрәңлар![□] ■

¹⁰ Әлләр арасида елан қилиңлар: —

«Пәрвәрдиғар һөкүм сүриду!

Шуңа мана, дуня мәзмут қилинған, у тәврәнмәс әсла.

У адиллиқ билән хәлиқләр үстидә һөкүм чиқариду.

¹¹ Асманлар шатлансун, йәр-җаһан хуш болсун,

Деңиз-океан вә униңға толған һәммә чуқан селип жуш урсун!

¹² ¹³ Далалар һәм улардики һәммә яйрисун!

У чада ормандики пүткүл дәрәқләр Пәрвәрдиғар алдида яңритип нахша ейтиду;

Чүнки мана, У келиду!

У җаһанни сорақ қилишқа келиду;

У аләмни адиллиқ билән,

Хәлиқләрни Өз һәқиқәт-садақитидә сорақ қилиду.■

96

96-күй *** Пәрвәрдиғарниң сәлтәнити келиду!

¹ Пәрвәрдиғар һөкүм сүриду!

Йәр-зимин хуш болсун,

Көплигән араллар шатлансун!■

² Булутлар вә қараңғулуқ Униң әтрапидидур,
Һәққанийәт вә адаләт тәхтиниң улидур;

³ Униң алдида от ялқуни жүриду,
Әтраптики дүшмәнлирини көйдүрүп ташлайду;

⁴ Униң чақмақлири җаһанни йорутти,

Йәр буни көрүп титрәп кәтти;■

⁵ Пәрвәрдиғарниң алдида,

Пүткүл зиминниң егисиниң алдида,

Тағлар момдәк ерип кетиду.

⁶ Асманлар Униң һәққанийитини җакалайду,
Барлиқ хәлиқләр Униң шан-шәривини көриду.■

⁷ Ойма һәйкәлләргә чокунғанлар,

Бутлар билән махтинип жүргүчиләрниң һәммиси уятта қалиду.

Барлиқ илаһлар, Униңға сәждә қилиңлар![□]

□ **95:7** «Пәрвәрдиғарға шан-шөһрәт вә қудрәтни бәргәйсиләр!» — мошу сөзләр бөлким шуни билдүридуки, Худаға Өзигә лайиқ шан-шәрәп кәлтүрсәк, бу қилгинимиз униңға биз арқилиқ Өз күч-қудритини тәхиму көрситиш имканийитини яритиду. □ **95:9** «... пак-муқәддәсликниң гөзәллиғидә сәждә қилиңлар» — яки «... пак-муқәддәс егинләрни кийип сәждә қилиңлар». ■ **95:9**

Зәб. 28:2 ■ **95:12** Зәб. 97:7-8; Ваһ. 19:11 ■ **96:1** Зәб. 92:1; 95:10 ■ **96:4** Зәб. 76:17-19; Ваһ. 4:5 ■ **96:6** Зәб. 18:1-2; 49:6 □ **96:7** «Ойма һәйкәлләргә чокунғанлар, бутлар билән махтинип жүргүчиләр...» — «бутлар» ибраний тилида «әрзимәсләр». «Барлиқ илаһлар, униңға сәждә қилиңлар!» — «илаһлар» бу йәрдә, шундақла 86-, 95-, 96- вә 97-күйдә көрситилгәндәк, пәриштиләрни, яки болмиса бутларниң кәйнидики җин-шәйтанларни көрситиду. 94:3 вә изаһатини көрүң.

8 Сениң һөкүмлириң сәвәвидин, и Пәрвәрдигар,
 Зион аңлап шатланди,
 Йәһуда қизлири хуш болди.

9 Чүнки Сән Пәрвәрдигар пүткүл йәр йүзи үстидики әң алийсидурсән;
 Сән барлиқ илаһлардин нәқәдәр жуқуридурсән!

10 Пәрвәрдигарни сөйгәнләр, яманлиқтин нәпрәтлиниңлар!
 У мөмин бәндилириниң женидин хәвәр алиду,
 Рәзиләрниң чаңгилидин халас қилиду. ■

11 һәққанийлар үчүн нур,
 Дили дуруслар үчүн шатлиқ терилғандур;

12 Пәрвәрдигардин шатлиниңлар, и һәққанийлар,
 Униң пак-муқәддәслигини яд етип тәшәккүр ейтиңлар!

97

97-күй *** Пәрвәрдигар пүткүл дуняға һөкүмранлиқ қилишқа келиду!

1 Давут язған күй: —

Пәрвәрдигарға атап йеңи нахша ейтиңлар;
 Чүнки У карамәт мөҗизиләрни яратти;
 Униң оң қоли һәм муқәддәс билиги
 Өзигә зәпәр-ниҗат кәлтүрди.

2 Пәрвәрдигар Өз ниҗатлиғини аян қилди;
 һәққанийитини әлләрниң көз алдида ашқарә көрсәтти.

3 У Исраил жәмәтигә болған меһир-муһәббитини һәм һәқиқәт-садақитини есигә
 алди,
 Зиминниң чәт-яқилириму Худайимизниң ниҗатлиғини көрди.

4 Пәрвәрдигарға авазинларни кәтириңлар, пүткүл йәр йүзи;
 Тәнтәнә қилип авазинларни кәтириңлар, нахша ейтиңлар!

5 Пәрвәрдигарға чилтар челип нахша ейтиңлар,
 Чилтар билән, күйниң садаси билән!

6 Қанай һәм сүнай авазлири билән,
 Падиша болған Пәрвәрдигар алдида тәнтәнә қилиңлар;

7 Деңиз-океан һәм униңға толған һәммә жуш уруп,
 Жаһан һәм униңда яшаватқанлар шавқунлисун!

8 Қәлкүн-ташқинлар чавак чалсун;
 Пәрвәрдигар алдида тағлар қошулуп тәнтәнә қилип нахша ейтсун;

9 Чүнки мана, У йәрни сорақ қилишқа келиду;
 У әләмни адиллиқ билән,
 Хәлиқләрни Өз һәқиқәт-садақитидә сорақ қилиду.

98

98-күй *** Муқәддәс Худаға мәдһийә

1 Пәрвәрдигар һөкүм сүриду!
 Хәлиқләр титрисун!
 У керублар оттурисида олтириду;
 Йәр-жаһан зил-зилигә кәлсун!

- 2 Пәрвәрдигар Зионда бүйүктур,
У барлиқ хәликләр үстидә туридиган алийдур.
- 3 Улар улук вә сүрлүк намиңни мәдһийиләйду;
У пак-муқәддәстур!
- 4 Падишаһниң кудрити адаләткә бегишланғандур;
Өзүң дуруслуқни мәһкәм орнатқансән;
Сән Якуп арисидә адаләт вә һәққанийәт жүргүзгән.
- 5 Пәрвәрдигар Худайимизни улуклаңлар!
Тәхтипәри алдида егилип сәждә қилиңлар —
У муқәддәстур!
- 6 Униң каһинлири арисидә Муса вә һарун бар еди,
Намини чақирғанлар ичидә Самуилму һазир еди;
Улар Пәрвәрдигарға илтижа қилип, чақирди,
У уларға жавап бәрди.
- 7 Худа булут түврүгидә уларға сөзлиди;
Улар У тапшурған ағаһ-гувалиқларға һәм низам-бәлгүлимигә әмәл қилишатти.
- 8 И Пәрвәрдигар Худайимиз, Сән уларға жавап бәрдиң;
Яман қилмишлириға яриша жаза бәргән болсаңму,
Сән уларни кәчүргүчи Илаһ едиң.
- 9 Пәрвәрдигар Худайимизни улуклаңлар!
Униң муқәддәс тегида егилип сәждә қилиңлар!
Чүнки Пәрвәрдигар Худайимиз муқәддәстур!

99

99-күй ••• Пүткүл йәр йүзи Пәрвәрдигарға мәдһийә яңритиңлар!

1 Тәшәккүр ейтиш үчүн йезилған күй: —

И пүткүл йәр-жаһан, Пәрвәрдигарға авазиңларни көтириңлар!

2 Хошаллиқ билән Пәрвәрдигарниң хизмитидә болуңлар,
һозуриға тәнтәнә-нахшилар билән йеқинлишиңлар!

3 Билип қоюңларки, Пәрвәрдигар һәқ Худадур;
Бизни яратқан Униң Өзидур, биз әмәс!

Биз униң хәлқидурмиз,
Өз яйлиғида баққан қойлиридурмиз. □ ■

4 Дәрвазилириға тәшәккүр ейтишлар билән,
һойлилириға мәдһийәләр билән кириңлар;
Уни мәдһийиләп, намиға тәшәккүр-мәдһийә қайтуруңлар!

5 Чүнки Пәрвәрдигар меһривандур;
Униң меһир-муһәббити әбәдил-әбәткичә,
Униң һәқиқәт-садақити әвлаттин-әвлатқичидур!

100

100-күй ••• Адил падиша болушқа бәл бағлаш

1 Давут язған күй: —

□ 99:3 «Бизни яратқан Униң Өзидур, биз әмәс!» — йәнә бир хил тәржимиси: «У бизни яратқан, биз Униңқидурмиз». ■ 99:3 Зәб. 94:6-7; Әз. 34:30, 31

Мән өзгәрмәс муһәббәт һәм адаләт тоғрилиқ нахша ейтимән,
Сени, и Пәрвәрдигар, нахшилар билән күйләймән.

² Мән мукәммәл йолда еһтият билән иш көримән;
Сән қачанму йенимға келисән!?

Өз өй-ордамда сап көңүл билән жүримән.

³ Һеч пасиқ нәрсини көз алдимға кәлтүрмәймән,
Йолдин чәтнигәнләрниң қилмишлириға нәпрәтлимимән;
Бундақлар маңа һеч йешишмас әсла.

⁴ Әгир көңүл мениңдин жирақ кетиду,
Һеч рәзилликни тонуғум йоқтур.

⁵ Кимки өз йеқининиң кәйнидин төһмәт қилған болса,
Мән уни йоқитимән;
Нәзири үстүн, дили тәкәббур адәмни мән сиғдурмаймән;

⁶ Көзлирим зиминдики мөминләрдиду,
Улар ордамда мән билән биллә турсун!
Ким мукәммәл йолда маңса, у мениң хизмитимдә болиду.

⁷ Алдамчилик жүргүзгәнләрниң өй-ордамда орни болмайду,
Ялған сөзлигәнләр көз алдимда турмайду.

⁸ Пәрвәрдигарниң шәһирини яманлиқ қилғучиларни үзүп ташлаш үчүн,
Һәр сәһәрдә зиминдики барлиқ рәзил адәмләрни йоқитимән. □

101

101-күй

1-2 *Езилгәнниң дуаси:* У халидин кәткәндә, дад-пәрядини Пәрвәрдигар алдиға төккәндә: —

Дуайимни аңлиғайсән, и Пәрвәрдигар;
Пәрядим алдиңға йетип кирсун!

³ Йүзүңни мәндин қачурмиғайсән;
Қисилған күнүмдә маңа кулақ салғайсән;
Мән нида қилған күндә, маңа тез җавап бәргин!

⁴ Мана, күнлирим ис-түтәктәк түгәп кетиду,
Устиханлирим отун-чоғларға охшаш көйди! ■

⁵ Жүригим зәхмә йәп чөпләр хазан болғандәк куруп кәтти,
Һәтта ненимни йейишни унтудум.

⁶ Мән аһу-зар тартқанлиғимдин,
Әтлирим сүңәклиримгә чаплишип қалди.

⁷ Чөл-баявандики сақийқуштәк,
Вәйранчиликта қонуп жүргән һувқушқа охшаймән.

⁸ Ухлимай сәгәк туруп күзәттимән;
Өгүздә ялғуз қалған қушқач кәбимән.

⁹ Дүшмәнлирим күн бойи мени мәсқирә қилмақта,
Мени һақарәтлигәнләр исмимни ләнәт орнида ишләтмәктә.

¹⁰⁻¹¹ Қәһриң һәм аччиғиң түпәйлидин,
Күлни нан дәп йәватимән,

□ **100:8** «Һәр сәһәрдә зиминдики барлиқ рәзил адәмләрни йоқитимән» — демәк, Давут һәр әтигәндә хәлиқиң дәвалирини сорап сот ачатти. Бу иш мукәммәл болмиған болсиму, кәлгүсидә Давутниң әвлади Қутқузғучи-Мәсиһниң бундақ ишни мукәммәл қилидиғанлиғиға ишинимиз. Давутниң шундақ адил сорақ қилиши Мәсиһниң кәлгүсидики сорақ қилишиға бешарәт болиду. ■ **101:4** Зәб. 36:20

Ичимлигимни көз йешим билән арилаштуримән;

Чүнки Сән мени көтирип, андин йәргә урдуң.

¹² Күнлирим куяш узартқан көләңгидәк йокулай дәп қалди,

Өзүм болсам чөпләр хазан болғандәк куруп кәттим. □

¹³ Лекин Сән, Пәрвәрдигар, әбәдий турисән,

Сениң нам-шөһритиң дәвирдин-дәвиргичидур.

¹⁴ Сән орнуңдин турисән,

Зионға рәһим қилисән;

Чүнки униңға шөпкәт көрситиш вақти кәлди,

Һә, вақит-саити йетип кәлди!

¹⁵ Чүнки қуллириң униң ташлиридин хурсәнлик тапиду,

Һәм туприғигиму ичини ағритиду;

¹⁶ Әлләр Пәрвәрдигарниң намидин,

Йәр йүзидики шаһлар шан-шәривиндин әйминиду.

¹⁷ Мана, Пәрвәрдигар Зионни қайтидин қурғанда,

У Өз шан-шәривидә көрүниду!

¹⁸ У ғәриб-мискинниң дуасиға етивар бериду;

Уларниң дуасини һәргиз кәмситмәйду.

¹⁹ Булар кәлгүси бир әвлат үчүн хатирилиниду;

Шуниң билән кәлгүсидә яритилидиган бир хәлиқ Яһни мәдһийәләйду; □

²⁰⁻²¹ Чүнки У әсирләрниң аһ-зарлирини аңлай дәп,

Өлүмгә буйрулғанларни азат қилай дәп,

Егиздики муқәддәс жайидин еңишип нәзәр салди,

Әршләрдин Пәрвәрдигар йәргә қариди;

²²⁻²³ Шундақ қилип, улар Пәрвәрдигарниң хизмитидә болайли дегәндә,

Йәни әл-мәмликәтләр жәм жиғилған вақтида —

Пәрвәрдигарниң нами Зионда,

Униң шәрәплири Йерусалимда жақалиниду!

²⁴ Бирақ У мени йолда мағдурсизландуруп,

Күнлиримни қисқартти.

²⁵ Мән: «Тәңрим, өмрүмниң йеримида мени елип кәтмә!» — дедим.

— «Сениң жилириң дәвирдин дәвиргичидур, □

²⁶ Сән йәрни әлмисақтинла бәрпа қилғансән,

Асманларни һәм қоллириң ясиғандур;

²⁷ Улар йоқ болуп кетиду,

Бирақ Сән давамлик туриверисән;

Уларниң һәммиси кийимдәк конирап кетиду;

Уларни кона тон кәби алмаштурсаң,

Шунда улар кийим-кечәк йәңгүшләнгәндәк йәңгүшлиниду.

□ **101:12** «Күнлирим куяш узартқан көләңгидәк йокулай дәп қалди» — «куяш узартқан көләңгидәк» — куяш патқанда, көләңгиләр узирап, андин туюқсиз ғайип болиду. □ **101:19** «Булар кәлгүси бир әвлат үчүн хатирилиниду; шуниң билән кәлгүсидә яритилидиган бир хәлиқ Яһни мәдһийәләйду» —

«Зәб.» 21:31-32ни, «Йәш.» 53:10ни көрүң. □ **101:25** «Сениң жилириң дәвирдин дәвиргичидур...» — 24-28-айәтләрдики сөзләрни («Сениң жилириң...» дегән сөзләрдин башлап) Худаниң қулиниң Худаға

ейтқини әмәс, бәлки Худаниң Өз қулиниң илтижасиға бәргән жавави дәп қараймиз. Айәтләрниң бағлиниш жәһәтлиридин шундақ қаридуқ. Кона грекчә тәржимисидики (LXXдики) қарашму шундақ. Шуңа

бу сөзләр Давутниң әвлади болған Мәсикә ейтилған, дәп қараймиз. Инжіл, «Ибр.» 1-бапниму көрүң. Миладийәдин илгирики 3-әсирдә, Грек империясидә тарилип кәткән көп Йәһудийлар ибраний тилини билмәйпти. Улар Тәвратни оқуялмағачқа, Шу чағда уларни дәп, Тәвратниң бир Грекчә тәржимиси ишләнгән.

Бу тәржимә «Сәптуагинт» дейилиду (қисқичә LXX).

²⁸ Бирақ Сән өзгәрмигүчидурсән,
Жиллириңниң тамами йоқтур.
²⁹ Қуллириңниң балилириму туривериду,
Уларниң әвлади һозуриңда мээмут яшайду!».

102

102-күй ••• «Худаниң меһриванлигига тәшәккүр ейтиш»

¹ Давут язған күй: —

Пәрвәрдигарға тәшәккүр қайтур, и женим;
И пүтүн вужудум, Униң муқәддәс намаига тәшәккүр қайтур!
² Пәрвәрдигарға тәшәккүр қайтур, и женим,
Унтума униң барлиқ меһримбанлиқ-барикәтлирини;
³ У пүткүл қәбиһликлириңни кәчүриду,
Барлиқ кесәллириңгә дава қилиду;
⁴ һаятиңни һаңдин һөрлүккә қуткузиду,
Бешиңға меһир-муһәббәт һәм рәһимдиллиқларни таж қилип кийгүзиду.
⁵ Көңлүңни назу-немәтләр билән қандуриду;
Яшлиғиң бүркүтниңкидәк йеңилиниду. □
⁶ Пәрвәрдигар барлиқ езилгәнләр үчүн һәққанийлиқ һәм адаләтни жүргүзиду;
⁷ У Өз йоллирини Мусаға,
Қилғанлирини Исраилларға намайән қилған.
⁸ Пәрвәрдигар рәһимдил вә шәпқәтликтур,
У асанлиқчә аччиқланмайду,
Униң меһир-муһәббити тешип туриду. ■
⁹ У узунғичә әйипләвәрмәйду,
Яки та мәңгүгә ғәзивидә туривәрмәйду. ■
¹⁰ У бизгә гуналимизгә қарита муамилидә болған әмәс,
Бизгә қәбиһликлримизгә қарита тегишлигини яндурған әмәс.
¹¹ Асман йәрдин қанчилик егиз болса,
Униңдин қорқидиғанларға болған муһәббитиму шунчилик зордур.
¹² Шәриқ ғәриптин қанчилик жирақта болса,
Биздики асийлиқларниму шунчә жирақлаштурди.
¹³ Ата балилириға қандақ көйүнгән болса,
Пәрвәрдигарму Өзидин қорқидиғанларға шундақ меһривандур.
¹⁴ Чүнки У Өзи бизниң жисмимизни билиду,
Тупрақтин экәнлигимизни У есигә алиду.
¹⁵ Инсан болса — униң күнлири от-чөпкә охшайду,
Даладики гүлдәк үнүп чиқип чечәкләйду; ■
¹⁶ Униң үстидин шамал учуп өтиду,
У йоқ болиду, әслий маканиму уни қайта тонумайду.
¹⁷⁻¹⁸ Лекин Өзидин қорқидиғанларға,
Өз әһдисигә вапа қилғанларға,
Көрсәтмилирини орунлаш үчүн уларни есидә тутқанларға,
Пәрвәрдигарниң меһир-муһәббити әзәлдин әбәткичә,

□ **102:5** «Көңлүңни назу-немәтләр билән қандуриду» — башқа бир нәччә хил тәржимилири арисидә «Жиллириңни назу-немәтләр билән қандуриду» дейилиду. ■ **102:8** Мис. 34:6; Чөл. 14:18; Қан. 5:10; Нәһ. 9:17; Зәб. 85:15; 144:8; Йәр. 32:18 ■ **102:9** Йәш. 57:16; Йәш. 3:5 ■ **102:15** Аюп 14:1, 2; зәб. 89:5-7; Яқ. 1:10, 11; 1Пет. 1:24

Һәңканийити әвлаттин әвлатлиригичидур.■

¹⁹ Пәрвәрдигар тәхтини әрштә қурған,
Униң сәлтәнниси һәмминиң үстидин һөкүм сүриду;

²⁰ И сөзигә қулақ салғучи,
Каламини ижра қилғучи, қудрити зор болған Униң пәриштилири,
Пәрвәрдигарға тәшәккүр-мәдһийә қайтуруңлар!

²¹ И силәр, Униң барлиқ қошунлири,
Ирадисини ада қилғучи хизмәткарлири,
Пәрвәрдигарға тәшәккүр-мәдһийә қайтуруңлар!■

²² И, Униң барлиқ ясиғанлири,
һөкүмранлиғи астидики барлиқ жайларда Пәрвәрдигарға тәшәккүр-мәдһийә
қайтуруңлар!

И мениң женим, Пәрвәрдигарға тәшәккүр қайтур!

103

*103-күй *** Худаниң яратқанлиғидин һозурлиниш*

¹ Пәрвәрдигарға тәшәккүр-мәдһийә қайтур, и женим!

И Пәрвәрдигар Худайим, интайин улуксән;
Шану-шәвкәт вә һәйвәт билән кийингәнсән;

² Либас билән пүркәнгәндәк йоруклуққа пүркәнгәнсән,
Асманларни чедир пәрдисе кәби яйғансән.■

³ У жуқуриқи равақлириниң лимлирини суларға орнатқан,
Булутларни жәң һарвуси қилип,
Шамал қанатлири үстидә маңиду;■

⁴ У пәриштилирини шамаллар,
Хизмәткарлирини от ялқуни қилиду.■

⁵ Йәрни У һуллири үстигә орнатқан;
У әсла тәвренип кәтмәйду.■

⁶ Либас билән оралғандәк, уни чоңқур деңизлар билән ориғансән,
Сулар тағлар чоққилири үстидә турди.□

⁷ Сениң тәнбиһиң билән сулар бәдәр қачти,
Гүлдүрмамаңниң садасидин улар тездин янди;

⁸ Тағлар өрләп чиқти,
Вадилар чүшүп кәтти,
Сулар Сән бекиткән жайға чүшүп кәтти.□

⁹ Улар тешип, йәрни йәнә қаплимисун дәп,
Сән уларға чәклимә қойғансән.

¹⁰ Тәңри вадиларда булақларни ечип урғутиду,
Сулири тағлар арисидә ақиду.

¹¹ Даладики һәр бир жаниварға уссулук бериду,
Явайи ешәкләр уссузлуқини қандуриду.

■ **102:17-18** Қан. 7:9 ■ **102:21** Яр. 32:1; 1Пад. 22:19; Әф. 3:10; Кол. 1:16 ■ **103:2** Яр. 1:6; Аюп 26:7 ■ **103:3** Зәб. 17:11-12; Йәш. 19:1; Вәһ. 14:14 ■ **103:4** Ибр. 1:7 ■ **103:5** Аюп 26:7; 38:4,

5, 6; Зәб. 23:1-2; 77:69 □ **103:6** «Либас билән оралғандәк, уни чоңқур деңизлар билән ориғансән, сулар тағлар чоққилири үстидә турди» — бу әйәт бәлким Нуһ пәйғәмбәр дәвридики топанни көрситиду (9-әйәтни көрүң). Бәзи алимлар уни яритилиш жәрәяндики үчинчи күнини көрситиду, дәп қарайду. □ **103:8** «Тағлар өрләп чиқти, вадилар чүшүп кәтти, сулар Сән бекиткән жайға чүшүп кәтти» — башқа бир хил тәржимиси «Улар (сулар) тағларға чиқип, вадилардин чүшүп, сән бекиткән жайға еқип кәтти».

- 12 Көктики қушлар уларның бойыда қониду,
Дәрәқ шахлири арисыда сайрайду.
- 13 У жуқуридики равақлиридин тағларни суғириду;
Йәр Сениң ясиғанлириңниң мевилиридин қандурулиду!
- 14 У маллар үчүн от-чөпләрни,
Инсанлар үчүн көктатларни өстүриду,
Шундақла нанни йәрдин чиқириду;
- 15 Адәмниң көңлини хуш қилидиган шарапни,
Инсан йүзини пақиритидиган майни чиқириду;
Инсанниң жүригигә нан билән күвәт бериду;
- 16 Пәрвәрдигарниң дәрәқлири,
Йәни Өзи тиккән Ливан кедир дәрәқлири су ичип қанаәтлиниду.
- 17 Әнә ашулар арысыға қушлар уга ясайду,
Ләйләк болса, арча дәрәқлирини макан қилиду.
- 18 Егиз чоққилар тағ өшкилириниң,
Тик ярлар суғурларниң панәһи болиду. □
- 19 Пәсилләрни бекитмәк үчүн У айни яратти,
Қуяш болса петишини билиду.
- 20 Сән қараңғулуқ чүшүрисән, түн болиду;
Ормандики жаниварларниң һәммиси униңда шипир-шипир кезип жүриду.
- 21 Асланлар олжа издәп һөкирәйду,
Тәңридин озуқ-түлүк соришиду; ■
- 22 Қуяш чиқипла, улар чекиниду,
Қайтип кирип угилирида ятиду.
- 23 Инсан болса өз ишиға чиқиду,
Та кәчкичә мәннәттә болиду.
- 24 И Пәрвәрдигар, ясиған һәр хил нәрсилириң нәқәдәр көптур!
Һәммисини һекмәт билән яратқансән,
Йәр йүзи ижат-байлиқлириң билән толди.
- 25 Әнә бүйүк бепаян деңиз туриду!
Униңда сан-санаксиз гуж-гуж жаниварлар,
Чоң вә кичик һайванлар бар.
- 26 Шу йәрдә кемиләр қатнайду,
Униңда ойнақлисун дәп сән ясиған левиатанму бар; □
- 27 Вақтида озуқ-түлүк бәргин дәп,
Буларниң һәммиси Саңа қарайду. ■
- 28 Уларға бәргиниңдә, теривалиду,
Қолуңни ачқиниңдила, улар назу-немәтләргә тойиду.
- 29 Йүзүңни йошурсаң, улар дәккә-дүккигә чүшиду,
Роһлирини алсаң, улар жан үзүп,
Йәнә тупраққа қайтиду. ■
- 30 Роһуңни әвәткиниңдә, улар яритилиду,
Йәр-йүзи йеңи бир дәвир билән алмишиду.
- 31 Пәрвәрдигарниң шан-шөһрити әбәдийдур,
Пәрвәрдигар Өз яратқанлиридин хурсән болиду.
- 32 У йәргә баққинида, йәр титрәйду,

□ **103:18** «Тик ярлар суғурларниң панәһи болиду» — «суғурлар» (яки «сичқанлар») кичик бир һайван.

■ **103:21** Аюп 38:39,40; Йәш. 31:4 □ **103:26** «Униңда ойнақлисун дәп сән ясиған левиатанму бар» — «левиатан» — 74:14-айәттики һәм «Аюп» 41:1-айәттики изаһатларни көрүң. ■ **103:27** Зәб. 144:15

■ **103:29** Зәб. 29:8

Тағларға тәккинидә, улар түтүн чиқириду.

³³Һаятла болидикәнмән, Пәрвәрдигарға нахша ейтимән;
Вужудум болсила Худайимни күйләймән.■

³⁴У сүргән ой-хияллимдин сөйүнсә!
Пәрвәрдигарда хошаллимән!

³⁵Гунакарлар йәр йүзидин түгитилиду,
Рәзилләр йоқ болиду.

И женим, Пәрвәрдигарға тәшәккүр-мәдһийә қайтур!
Һәмдусана!□

104

104-күй **** Худа Израил халқиғә көрсәткән мөҗизә һәм шапаәтләрниң тарихи

¹Пәрвәрдигарға тәшәккүр ейтиңлар,
Униң намини чақирип илтиҗа қилиңлар,
Униң қилғанлирини хәлиқләр арасида аян қилиңлар!□ ■

²Униңға нахшилар ейтип, Уни күйләңлар;
Униң пүткүл карамәт мөҗизилири үстидә сөгинип ойлиниңлар.

³Муқәддәс намидин пәхирлинип даңлаңлар,
Пәрвәрдигарни издигүчиләрниң көңли шатлансун!■

⁴Пәрвәрдигарни һәмдә Униң күчини издәңлар,
Дидар-һозурини тохтимай издәңлар.

⁵Униң яратқан мөҗизилирини,
Карамәт-аламәтлирини һәм ағзидин чиққан һөкүмлирини әстә тутуңлар,

⁶И Униң қули Ибраһим нәсли,
Өзи таллиғанлири, Яқупниң оғуллири!

⁷У, Пәрвәрдигар — Худайимиз,
Униң һөкүмлири пүткүл йәр йүзидидур.

⁸Өзи түзгән әһдисини әбәдий ядида тутиду —
— Бу Униң миң әвлатқичә вәдишләшкән сөзидур, —

⁹Йәни Ибраһим билән түзгән әһдиси,
Ишаққа ичкән қәсимидур.

¹⁰У буни Яқупқиму низам дәп җәзмләштүрди,
Израилға әбәдий әһдә қилип берип: —□ ■

¹¹«Саңа Қанаан зиминини беримән,
Уни мирасиң болған несивәң қилимән», — деди,■

¹²— Гәрчә шу чағда уларниң сани аз,
Етиварға елинмиған, шу йәрдики мусапирлар болсиму.■

¹³Улар у жуттин бу жутқа,
Бу әлдин у қәбилигә кезип жүрди;

¹⁴У һеч кимниң уларни езишигә йол қоймиди,
Уларни дәп падишаларғиму тәнбиһ берип: —■

■ **103:33** Зәб. 62:5; 145:2 □ **103:35** «Һәмдусана!» — бу йәрдә (шундақла Зәбурниң башқа йәрлиридә) «Һәмдусана» ибраний тилидики «һаллелујаһ», йәни «Яһни мәдһийиләңлар» дегән сөзни билдүриду. □ **104:1** «Униң (Пәрвәрдигарниң) қилғанлирини хәлиқләр арасида аян қилиңлар!» — бу улук күйдә «Яр.» 12-41 баблар, «Мис.» 1-24 баблардики тарих көздә тутулиду. ■ **104:1** 1Тар.

16:8-22 ■ **104:3** Зәб. 33:3-4 □ **104:10** «У буни Яқупқиму низам дәп җәзмләштүрди...» — бу йәрдә «Яқуп» Яқупниң өзини (Израил хәлки әмәс) көрситиду. ■ **104:10** Яр. 28:13; 35:11; 1Тар. 16:17

■ **104:11** Яр. 13:15; 15:18 ■ **104:12** 1Тар. 16:19 ■ **104:14** Яр. 35:5

- 15 Мән мәсiһ қилғанлиримға тәгмә,
Пәйгәмбәрлиримгә яман иш қилма! — деди. □
- 16 У ашу жутқа ачарчиликни буйруди,
Тирәк болған аш-нанни қурутувәтти. □
- 17 У улардин бурун бир адәмни әвәткән еди,
Йүсүп кул қилип сетилған еди. □ ■
- 18 Униң путлири зәнжирдә ағриди,
Униң жени төмүргә кирип қисилди;
- 19 Шундақла та өзигә ейтилған вәхий әмәлгә ашурулғичә,
Пәрвәрдигарниң сөз-калами уни синап тавлиди;
- 20 Пирәвн адәмлирини әвәтип уни бошатқузди,
Қовмларниң һөкүмдари уни һөрлүккә чиқарди.
- 21 Уни өз ордисиға ғождар қилип қойди,
Пүтүн мал-мүлкигә башлиқ қилип тайинлап, ■
- 22 Өз вәзирлирини униң ихтиярида болуп тәрбийилинишкә,
Ақсақаллириға даналиқ үгитишкә тапшурди.
- 23 Шуниң билән Исраил Мисирға кәлди,
Яқуплар һамниң зиминида мусапир болуп яшиди. □
- 24 Пәрвәрдигар Өз хәлқини көп нәсиллик қилип,
Әзгүчилиридин күчлүк қилди. ■
- 25 У Мисирлиқларниң қәлбидә Өз хәлқигә нәпрәт һасил қилди,
Уларни Өз қуллириға һейлә-микирлик болушқа майил қилди. ■
- 26 У Өз қули болған Мусани,
Өзиниң таллиғини һарунни йоллиди. ■
- 27 Улар Мисирда илаһий аламәтләрни аян қилип,
Һам зиминида униң мөҗизилирини орнатти. ■
- 28 Пәрвәрдигар қараңғулуқни әвәтип,
Зимини зулмәткә қаплитивәтти;
Мисирлиқлар Униң әмригә қарши турған әмәсму? □
- 29 У уларниң сулирини қанға айландурди,
Белиқлирини қурутивәтти.
- 30 Уларниң йәрлирини миж-миж пақилар басти,
Шаһ-әмирлириниң һужрилириғиму улар толуп кәтти.
- 31 У бир сөз биләнла, ғуж-ғуж чивинлар бесип кәлди;
Һәммә булуң-пучқақларда ғиң-ғиң учар чүмүлиләр.
- 32 У ямғурниң орниға мөлдүр яғдуруп,
Бу зиминға яқунлуқ от чүшүрди.

□ **104:15** «Мән мәсiһ қилғанлиримға тәгмә, пәйгәмбәрлиримгә яман иш қилма!» — мәсилән, «Яр.» 20:3-7. □ **104:16** «У... тирәк болған аш-нанни қурутувәтти» — сөзмүсөз тәрҗимә қилғанда «У пүтүн нан (нанни көтиридиған) һасисини сундуривәтти». Мүмкинчилиги барки, қедимки заманларда Йәһудий хәлқи өз нанлирини бир һасида (зихта тизилғандәк) көтирип маңатти. һәрһалда умумий мәнаси тәрҗимә қилғинимиздәк болса керәк. □ **104:17** «У улардин бурун бир адәмни әвәткән еди» — Худа Йүсүпни әвәтти. Әмәлийәттә Йүсүпниң ака-укилириниң өзини Мисирлиқларға қул болушқа сетиветниши дәл Худаниң плани еди; шуңа «Худа Йүсүпни әвәтти» дегили болиду. ■ **104:17** Яр. 37:28,36; 45:5 ■ **104:21** Яр. 41:40 □ **104:23** «Шуниң билән Исраил Мисирға кәлди, Яқуплар һамниң зиминида мусапир болуп ашиди» — бу айттә «Исраил» һәм «Яқуплар» һәзрити Яқуп вә униң аиллидикилирини (шу чағда 70чә адәм) көрситиду. ■ **104:24** Мис. 1:7,9 ■ **104:25** Мис. 1:9,10,12 ■ **104:26** Мис. 3:10; 4:12 ■ **104:27** Мис. 7:9 □ **104:28** «Пәрвәрдигар қараңғулуқни әвәтип, зиминни зулмәткә қаплитивәтти; Мисирлиқлар Униң әмригә қарши турған әмәсму?» — башқа бир хил тәрҗимәси: «Пәрвәрдигар қараңғулуқни әвәтип, қараңғулуқлар болса Униң буйруғиға қаршилиқ көрсәтмиди».

- 33 У үзүм таллирини, әнжур дәрәқлирини урди,
Зиминдики дәрәқләрни сундурувәтти.
- 34 У бир сөз қилиши биләнла, чекәткиләр кәлди,
Сансиз жутқур һашарәтләр мижилдап,
35 Зиминида бар болған гияларни жутувәтти,
Етизларниң барлиқ һосуллирини йәп түгәтти.
- 36 Ахирда зиминидики барлиқ тунжа туғулғанларни,
Уларниң ғурури болған биринчи оғул балилирини қириwәтти. ■
- 37 Өз хәлқини болса, алтун-күмүчләрни кәтәргүзүп чиқарди,
Қәбилилиридә бирисиму жиқилип чүшүп қалғини йоқ.
- 38 Уларниң чиққиниға Мисир хошал болди,
Чүнки уларниң вәһимиси Мисирлиқларға чүшти. ■
- 39 У уларға булутни сайивән болушқа,
Отни түндә нур болушқа бәрди.
- 40 Улар сориди, У бөдиниләрни чиқарди,
Уларни самавий нан билән қандурди.
- 41 У ташни ярди, сулар булдуқлап чиқти;
Қақаслиқта дәриядәк ақти.
- 42 Чүнки У бәргән муқәддәс сөзини,
Өз қули Ибраһимни әстә тутти. ■
- 43 У хәлқини шат-хурамлиқ билән,
Өз таллигини шатиянә тәнтәниләр билән азадлиққа чиқарди. ■
- 44 У уларға әлләрниң зиминлирини берип,
Уларни хәлиқләрниң әжир-мәһнәтлиригә муйәссәр қилди,
45 Бу, уларниң Униң бәлгүлимилирини тутуп,
Қанунлириға итаәт қилиши үчүн еди!
Һәмдусана! ■

105

105-күй *** Худаниң вападарлиги вә сәвир-тақити; инсанниң вапасизлиги

1 Һәмдусана!

Пәрвәрдигарға тәшәккүр ейтиңлар!

Чүнки У мейривандур, әбәдийдур Униң мейир-муһәббити. □ ■

2 Пәрвәрдигарниң қудрәтлик қилғанлирини ким сөzlәп берәләйду?

Униң бар шан-шөһритини ким жакалап берәләйду?

3 Бәхитликтур адаләтни тутқан,

Дайим һәққанийлиқни жүргүзгән киши!

4 Хәлқиңгә болған һиммитиң билән мени әслигәйсән, и Пәрвәрдигар;

Нијатлиғиң билән йенимға келип хәвәр алғин! □

5 Шуниң билән, Сән таллиғанлириңниң бәриkitини көрәй,

Өз елиңниң шатлиғи билән шат болай,

Өз мирасиң болған хәлқиң билән пәхирлинип, яйрап жүрәй!

■ 104:36 Зәб.77:51 ■ 104:38 Мис. 12:33 ■ 104:42 Яр. 15:14 ■ 104:43 Мис. 14:8;

Чөл. 33:3 ■ 104:45 Мис. 19:4, 5, 6; Қан. 4:1, 40; 6:21, 22, 23, 24, 25 □ 105:1 «Пәрвәрдигар...

мейривандур, әбәдийдур Униң мейир-муһәббити...» — бу күйдә Тәвраттики «Мис.» 1-24-баплар,
«Чөл.» 11-17, 20-баплар, «Йәшуа», «Батур һакимлар» һәм «Падишаһлар» дегән қисимлардики тарих кәздә
тутулиду. ■ 105:1 1Тар. 16:34-36; зәб. 106:1; 117:1; 135:1 □ 105:4 «Нијатлиғиң билән йенимға

келип хәвәр алғин!» — ибраний тилида: «Нијатлиғиң билән мени йоқлиғайсән» дегән сөzlәр билән
ипадилиниду.

- 6 Биз ата-бовилиримиз қатарыда гуна өткүздүк,
 Қәбиһлик қилдуқ, яманлиқ әйлидуқ. ■
- 7 Мисирда турған ата-бовилиримиз мөҗизилириңни нәзиригә алмай,
 Көп мөһриванлиқлириңни есигә алмиди;
 Бәлки деңизда, Қизил Деңиз бойыда исян көтәрди. ■
- 8 Бирақ У қудритимни намайән қилай дәп,
 Өз нами үчүн уларни қутқузди. ■
- 9 Униң Қизил Деңизға тәнбиһ бериши билән,
 У қупқуруқ болди;
 Худди қағҗирақ чөллүктин йетәкләп маңғандәк,
 У уларни деңиз тәглиридин қуруқ өтқүзди. ■
- 10 Уларни өч көргәнләрниң қолидин һөрлүккә чиқарди,
 Уларға һәмжәмәт болуп дүшмән чаңгилидин қутқузди.
- 11 Явларни сулар басты,
 Уларниң һеч бирси сақ қалмиди. ■
- 12 Шундила улар Униң сөзлиригә ишәш қилди;
 Улар Уни күйлиди. ■
- 13 Улар Униң қилғанлирини шунчә тез унтуди,
 Несиһәтини күтмиди;
- 14 Бәлки далада ач көзлүккә баладәк берилди,
 Чөл-баяванда Тәңрини синиди. ■
- 15 Шуңа У сориғинини уларға бәрди,
 Бирақ жүдәткүчи бир кесәлни жанлиригә тәккүзди. ■
- 16 Улар барғаһда Мусаға һәсәт қилди,
 Худаниң муқәддәс бәндиси һарунниму көрәлмиди. ■
- 17 Йәр ечилип Датанни жутувәтти,
 Абирамни адәмлири билән қапсивалди. ■
- 18 Әгәшкүчилири арисидә от йеқилди;
 Ялқун рәзилләрни көйдүривәтти. ■
- 19 Улар һорәб тегида мозай бутни ясиди,
 Қуйма һәйкәлгә сәждә қилип, ■
- 20 Өзлириниң пәхир-шөһрити болғучиниң орниға,
 От-чөп йәйдиған өкүзниң сүритини алмаштурди.
- 21 Мисирда улуқ ишларни көрсәткән Ниҗаткари Тәңрини улар унтуди.
- 22 Дәрвәқә, һам диярида мөҗизиләр яратқан,
 Қизил Деңиз бойыда қорқунучлуқ ишларни көрсәткән Худани унтуди.
- 23 У уларни һалак қилимән дегән еди —
 Өз таллигини Муса қәһрини яндуруш үчүн Униң алдида аричи болуп тик турмиған болса,
 — Дәрвәқә шундақ қилған болар еди. ■
- 24 Улар йәнә гөзәл зиминни кәмситип рәт қилди,
 Униң вәдисигә ишәнмиди; ■
- 25 Бәлки чедирлирида қақшап жүрүп,
 Пәрвәрдигарниң авазига қулақ салмиди.
- 26 Шуңа У уларға қәсәм қилип қол көтирип: —

■ 105:6 Лав. 26:40; Йәр. 3:25; Дан. 9:5 ■ 105:7 Мис. 14:11,12 ■ 105:8 Мис. 9:16 ■ 105:9 Мис. 14:21,22,29 ■ 105:11 Мис. 14:27; 15:5 ■ 105:12 Мис. 14:31; 15:1 ■ 105:14 Мис. 16:3; Чөл. 11:4,6,33; зәб. 77:18; 1Кор. 10:6 ■ 105:15 Чөл. 11:20, 33; зәб. 77:29-31; Йәш. 10:16 ■ 105:16 Чөл. 16 ■ 105:17 Чөл. 16:31,32,33; Қан. 11:6 ■ 105:18 Чөл. 16:35,46 ■ 105:19 Мис. 32:4 ■ 105:23 Мис. 32:11,32; Қан. 9:13,14; 10:10 ■ 105:24 Чөл. 14:1, 2

Силәрни чөлдә жикитип түгәштүрүмән —■

27 Эвлатлириңларниму әлләр арасида жикитип түгәштүрүп,
Яқа жутлар ара тарқитиветимән» — деди.■

28 Улар Баал-Пеор бутқа өзини етип чоқунуп,
Өлүкләргә атиған қурбанлиқларни йеди.□ ■

29 Улар қилмишлири билән Униң аччигини кәлтүрди,
Улар арасида ваба қозғалди;

30 Финиһас турди-дә, һөкүм жүргүзди,
Шуниң билән ваба тосулди;

31 Бу иш *Финиһасқа* һәққанийәт дәп һесапланди,
Униң нәслигиму әвладидин әвладигичә, әбәдий шундақ һесапланди.

32 Улар йәнә *Пәрвәрдиғарни* мерибәһ сулири бойида гәзәпкә кәлтүрди,
Уларниң сәвәвидин Мусағиму зәрәр йәтти;■

33 Чүнки улар униң роһини териктүрди,
Униң ләвлири бехәстиликтә гәп қилип салди.□

34 Улар Пәрвәрдиғарниң әмригә хилаплиқ қилип,
Шу йәрдики қовмларни йоқатмиди;

35 Бәлки ят әлләр билән арилишип,
Уларниң қилиқлирини үгәнди;■

36 Уларниң бутлириға чоқунди,
Булар өзлиригә бир қапқан болуп чиқти;

37 Чүнки улар өз оғул-қизлирини союп, жинларға қурбанлиққа беғишлиди.■

38 Шундақ қилип улар бегуна қанни,

Йәни Қанаандики бутларға атап қурбанлиқ қилип, өз оғул-қизлириниң қенини төкти;

Зимини қанға булғинип кәтти.■

39 Улар өз қилмишлири билән булғанди;
Қилиқлири билән паһишә аялдәк бузулди.

40 Шуңа Пәрвәрдиғар Өз хәлқидин қаттиқ гәзәпләнди,
У Өз мирасидин йиргәнди;

41 Уларни ят әлләрниң қолиға бәрди,
Уларға өчмәнләр улар үстидин һөкүмранлиқ қилди.

42 Дүшмәнлири уларни әзди,
Улар яв қоли астида егилип пүкүлди.

43 Көп қетим *Пәрвәрдиғар* уларни қутқузди;
Бирақ улар болса, өз хаһишлири билән Униңға асийлиқ қилди,

Улар өз қәбиһлиги билән пәс һалға чүшти.

44 Шундақтиму У уларниң налә-пәрядини аңлиғанда,
Уларниң жәбир-жапалириға етивар бәрди;

45 һәм улар билән түзгән әһдисини әслиди,
Зор меһри-шәпқити билән, гәзивидин янди,□

■ 105:26 Чөл. 14:28 ■ 105:27 Зәб. 43:11-15; әз. 20:23 □ 105:28 «Улар Баал-Пеор бутқа өзини етип чоқунуп, өлүкләргә атиған қурбанлиқларни йеди» — «өлүкләргә қурбанлиқ қилиш», «яғ пуритиш» қатарлиқ һәр қандақ паалийәтләр Тәвратта қәтъий мәнъий қилинған. ■ 105:28 Чөл. 25:3; 31:16; Ваһ. 2:14 ■ 105:32 Чөл. 20:12; Зәб. 94:8 □ 105:33 «Чүнки улар униң роһини териктүрди» — бәзи тәржимиләрдә «униң роһи» Мусаниң роһи әмәс, бәлки Худаниң Роһи дәп чүшәндүрүлиду. «... Улар униң роһини териктүрди, униң ләвлири бехәстиликтә гәп қилип салди» — «Чөл.» 20:7-13ни көрүң.

■ 105:35 һәк. 2:2; 3:5, 6 ■ 105:37 Лав. 18:21; Қан. 12:31; 2Пад. 16:3; 17:17; 21:6; 2Тар. 28:3; 33:6 ■ 105:38 Чөл. 35:33 □ 105:45 «Зор меһри-шәпқити билән,...» — ибраний тилида: «Зор меһри-шәпқәтлири билән...».

46 У уларни сүргүн қилғанларниң қәлбидә рәһим ойғатти.

47 Бизни қутқузғайсән, и Пәрвәрдиғар Худайимиз!

Муқәддәс намиңға тәшәккүр ейтишқа,

Тәнтәнә қилип Сени мәдһийиләшкә,

Бизни әлләр арисидин йениңға жиғивалғайсән! ■

48 Исраилниң Худаси болған Пәрвәрдиғарға,

Әзәлдин та әбәткичә тәшәккүр-мәдһийә қайтурулсун!

Пүткүл хәлиқ «Амин» десун!

Һәмдусана! ■

106

Бәшинчи Бөлүм ••• 106-күй ••• Худаниң барлиқ инсанларға көрсәткән мөһриванлиғи үчүн тәшәккүр ейтиңлар!

¹ Аһ, Пәрвәрдиғарға тәшәккүр ейтиңлар!

Чүнки У мөһривандур, әбәдийдур Униң мөһир-муһәббити! ■

² Пәрвәрдиғар яв қолидин қутқузғанлар,

У һәмжәмәт болуп қутқузған хәлқи буни давамлиқ баян қилсун —

³ Йәни У шәриқ билән ғәриптин, шимал билән жәнуптин,

Һәр қайси жутлардин жиғивелинғанлар буни ейтсун! □

⁴ Улар чөл-баяванни кезип пинһан йолда адашти,

Адәм маканлашқан һеч бир шәһәрни тапалмастин.

⁵ Ач һәмдә уссуз болуп,

Жени чиқай дәп қалди.

⁶ Андин Пәрвәрдиғарға пәрәд қилди,

У уларни мушәққәтлиридин азат қилди.

⁷ Маканлашқидәк шәһәргә йәткичә,

У уларни түз йолда башлиди.

⁸ Улар Пәрвәрдиғарға тәшәккүр ейтсун!

Униң өзгәрмәс муһәббити үчүн,

Инсан балилириға көрсәткән мөҗизилири үчүн!

⁹ Чүнки У чаңқиған көңүлни қандурди,

Ач қалған жанни есил немәтләр билән толдурди.

¹⁰ Зүлмәттә, өлүм көләңгисидә яшиғанлар,

Төмүр кишән селинип, азап чәккәнләрни болса,

¹¹ (Чүнки улар Тәңриниң әмирлиригә қаршилиқ қилди,

Һәммидин Алий Болғучиниң несинәтини кәмситти)

¹² — У уларни жапа-мушәққәт тартқузуп кәмтәр қилди,

Улар путлишип жиқилди, уларға ярдәмгә бирисиму йоқ еди.

¹³ Андин Пәрвәрдиғарға йелинип пәрәд қилди,

У уларни мушәққәтлиридин азат қилди.

¹⁴ Уларни зулмәт һәм өлүм сайисидин чиқирип,

Уларниң зәнжир-асарәтлирини сундуруп ташлиди.

¹⁵ Улар Пәрвәрдиғарға тәшәккүр ейтсун!

Униң өзгәрмәс муһәббити үчүн,

■ **105:47** 1Тар. 16:35 ■ **105:48** 1Тар. 16:36 ■ **106:1** Зәб. 106:1; 117:1; 135:1 □ **106:3**

«... У... шимал билән жәнуптин... жиғивелинғанлар буни ейтсун!» — Бәзи кона көчүрмиләрдә «жәнуптин» дегәниң орнида «деңиздин» дейилиду; йәни «У... шимал билән деңиздин... жиғивелинғанлар буни ейтсун!» дейилиду (ивраний тилида икки сөзниң пәрқи чоң әмәс, йәни «ями» билән «Ямин»).

Инсан балилирига көрсәткән мөҗизилири үчүн!

16 Мана У мис дәрвазиларни парә-парә қилип,
Төмүр тақақларни кесип ташлиди.

17 һамақәтләр өз итаәтсизлик йоллиридин,
Қәбиһликлиридин азапларға учрайду;

18 Көңлидә һәр хил озуқ-түлүктин бизар болуп,
Өлүм дәрвазилирига йеқинлишиду.

19 Андин Пәрвәрдигарға йелинип пәрјад қилиду,
У уларни мушәққәтлиридин азат қилиду.

20 У сөз-каламани әвәтип, уларни сақайтиду,
Уларни заваллиқлиридин қутқузиду.

21 Улар Пәрвәрдигарға тәшәккүр ейтсун!

Униң өзгәрмәс муһәббити үчүн,

Адәм балилирига көрсәткән мөҗизилири үчүн!

22 Қурбанлиқ сүпитидә тәшәккүрләр ейтсун,

Униң қилғанлирини тәнтәнилик нахшилар билән баян қилсун! □ ■

23 Кемиләрдә деңизға чүшүп қатниғучилар,

Улуқ суларда тирикчилик қилғучилар, ■

24 Булар Пәрвәрдигарниң ишлирига гувачидур,
Чоңқур океанда көрсәткән карамәтләрни көргүчидур.

25 Чүнки У бир сөз биләнла шиддәтлик шамални чиқирип,
Долқунлирини өркәшлитиду;

26 Кемичиләр асман-пәләк өрләйду,

Суларниң тәһтилиригә чүшиду,

Дәһшәттин уларниң жени ерип кетиду.

27 Улар мәс адәмдәк әләң-сәләң ирғаңлайду,

Һәр қандақ әқил-чариси түгәйду;

28 Андин Пәрвәрдигарға йелинип пәрјад қилиду,

У уларни мушәққәтлиридин азат қилиду.

29 У боранни тиничлитиду,

Су долқунлириму җим болиду.

30 Шунинң билән улар течлиғидин шатлиниду;

У уларни тәшна болған арамғаһиға йетәкләп бариду.

31 Улар Пәрвәрдигарға тәшәккүр ейтсун!

Униң өзгәрмәс муһәббити үчүн,

Инсан балилирига көрсәткән мөҗизилири үчүн!

32 Улар хәлиқниң җамаитидиму Уни улүқлисун,

Ақсақаллар мәҗлисидә Уни мәдһийилисун.

33 У дәрияларни чөлгә,

Булақларни қақаслиққа айландуриду.

34 Аһалисиниң яманлиғи түпәйлидин,

Һосуллуқ йәрни шорлуқ қилиду.

35 У йәнә чөл-баяванни көлгә,

Чаңқақ йәрни булақларға айландуриду; ■

36 Ачларни шу йәргә җайлаштуруп,

Улар олтирақлашқан бир шәһәрни бәрпа қилиду;

37 Улар етизларни һайдап-терип, үзүмзарларни бәрпа қилиду;

□ 106:22 «Қурбанлиқ сүпитидә тәшәккүрләр ейтсун,...» — яки «Тәшәккүр қурбанлиқлири атисун,...». «Тәшәккүр қурбанлиғи» Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән қанун бекиткән алтә хил қурбанлиқлардин бири.

■ 106:22 Лав. 7:12; Зәб. 49:14 ■ 106:23 Вәһ. 18:17 ■ 106:35 Йәш. 41:18

Булар һосул-мәһсулатни мол бериду.

³⁸ У уларға бәрикәт бериду,
Шуниң билән уларниң сани хеләлә ешип бариду,
У уларниң мал-варанлирини һеч азайтмайду.

³⁹ Улар йәнә жәбир-зулум, бала-қаза һәм дәрәд-әләмгә йолугуп,
Сани азийип, пүкүлиду.

⁴⁰ У есилзадиләр үстигә кәмситишлирини төкиду,
Йолсиз дәшт-сәһрада уларни сәргәрдан қилиду;

⁴¹ Лекин мискин адәмни жәбир-зулумдин жуқури көтирип сақлайду,
Униң аилә-тавабатини қой падисидәк көп қилиду.■

⁴² Буни көңли дуруслар көрүп шатлиниду;
Пасиқларниң ағзи етилиду.■

⁴³ Кимки дана болса, буларни байқисун,
Пәрвәрдигарниң меһри-шәпқәтлирини чүшәнсун!

107

107-күй **** Худаниң гәлибисигә болған тәшна-тилавәт

¹⁻² Давутниң күй-нахшиси: —

Ирадәм чиң, и Худа, ирадәм чиң;
Мән мәдһийә нахшилирини ейтип,
Бәрһәк, Сени күйләймән, пүтүн роһум билән!□

³ И нәғмә-сазлирим, ойған!
Мән сәһәр қуяшиниму ойғитимән!

⁴ Хәлиқ-милләтләр арисида Сени улуклаймән, и Пәрвәрдигар;
Әлләр арисида Сени күйләймән!

⁵ Чүнки өзгәрмәс муһәббетиң әршләргә йәткидәк улуктур;
Һәқиқитиң булутларға тақашти.■

⁶ И Худа, шан-шөһритиң әршләрдin жуқури улукланғай,
Шан-шәривиң йәр йүзини қаплиғай!

⁷ Өз сөйгәнлириңниң нижатлиқ тепиши үчүн,
Оң қолуң билән қутқузғайсән,
Дуайимни ижабәт қилғайсән.

⁸ Худа Өз пак-муқәддәслигидә шундақ дегән: —
«Мән тәнтәнә қилимән,
Мән Шәкәм диярини бөлүп беримән,
Суккот вадисини тәқсим қилишқа өлчәймән.

⁹ Гилеад Маңа мәнсупттур,
Манассәһму Маңа мәнсупттур;
Әфраим болса бешимдики дубулғамдур,
Йәһуда Мениң әмир-пәрман чиқарғучимдур;□

¹⁰ Моаб Мениң жуюнуш жавурумдур;

■ **106:41** 1Сам. 2:8; Зәб. 112:7, 8 ■ **106:42** Аюп 5:16; 22:19 □ **107:1-2** «Давутниң күй-нахшиси: —...» — оқурмәнләр көрәләйдуки, бу күйниң әйәтлири 57-күйдик 7-11-әйәтләр, 60-күйдик 5-12-әйәтләргә охшап кетиду. Шуңа бу әйәтләрниң изаһатлири мошу күйгиму тәвә, әлвәттә. «... Сени күйләймән, пүтүн роһум билән!» — «роһум» мошу йәрдә ибраний тилидики «мениң шәривим»ниң тәржимиси. ■ **107:5** Зәб. 35:6; 56:11 □ **107:9** «Әфраим болса бешимдики дубулғамдур» — ибраний тилида «Әфраим болса бешимдики қоғдигучидур». «Йәһуда Мениң әмир-пәрман чиқарғучимдур» — башқа бир хил тәржимиси «Йәһуда Мениң шаһанә һаса мдур».

Едомға чоругумни ташлаймән;
 Мән Филистийә үстидин тәнтәнә қилимән!».□
 11 Ким Мени бу мустәһкәм шәһәргә башлап кирәлисун?
 Ким Мени Едомға елип баралисун?
 12 И Худа, Сән бизни растинла чәткә қақтиңму?
 Қошулиримиз билән биллә жәңгә чиқмамсән? ■
 13 Бизни зулумлардин қутулушқа ярдәмләшкәйсән,
 Чүнки инсаниң ярдими бекардур!
 14 Худа арқилиқ биз чоқум батурлуқ көрситимиз;
 Бизгә зулум қилғучиларни чәйлигүчи дәл У Өзидур!

108

108-күй *** Интиқам үчүн оқулған дуа

1 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп оқулсун дәп, Давут язған күй: —

И мәдһийәмниң Егиси Худайим, жим турма!
 2 Мана рәзилләрниң ағзи, мәккарларниң ағзи көз алдимда йоған ечилди;
 Улар ялғанчи тил билән маңа қарши сөзлиди.
 3 Нәпрәтлик сөзләр билән мени чулғап,
 Улар бекардин-бекар маңа зәрбә бәрмәктә. ■
 4 Муһәббитим үчүн улар маңа қарши шикайәтчи болди,
 Мән болсам — дуаға берилдим.
 5 Яхшилиғим үчүн яманлиқ,
 Сөйгүм үчүн нәпрәт қайтурди.
 6 Һәр бириниң үстидә рәзил бир адәм тайинлиғәйсән,
 Униң оң йенида бир дөвагәр турсун. ■
 7 У сорақ қилинғанда әйипдар болуп чиқсун,
 Дуаси гуна дәп һесаплансун. ■
 8 Күнлири қисқа болсун,
 Мәнсивини башқиси егилисун.
 9 Балилири йетим қалсун,
 Хотуни тул болсун.
 10 Оғуллири сәргәрдан тиләмчи болсун,
 Турған харабиликлиридин нан издәп.
 11 Жазанихор униң егилиги үстигә тор ташлисун,
 Мейнәт әжрини ятлар булап-ғалисун.
 12 Униңға мейриванлиқ көрситидиған бириси болмисун,
 Житим қалған балилириға илтипат қилғучи болмисун.
 13 Униң нәсли қурутулсун;
 Келәр әвладида намлири өчүрүлсун.
 14 Ата-бовилириниң қәбиһлигиниң әйиплири Пәрвәрдиғарниң ядида қалсун,

□ **107:10** «Моаб Мениң жуюнуш жағурум» — бәлким Моабниң Худа вә Униң хәлқи үчүн мейнәт хизмәт қилидиғанлиғини билдүриду. «Едомға чоругумни ташлаймән» — аяқ кийимни малум йәр үстигә ташлаш әшү йәргә егә болғанлиқни билдүрүши мүмкин; яки болмиса, Едомниң өз Егисиниң аяқлирини елип жиғиштуридиған күлдәк экәнлигини көрситишиму мүмкин. **«Филистийә, Мениң сәзәвимдин тәнтәнә қиляңлар!»** — Давут падишаниң дәвридә Филистийә Давутқа, шундақла Худаниң өзигә бойсунуп, бахитлик һаятқа егә болған («2Сам.» 8:1ни, шундақа «Яр.» 12:1-3нимй көрүң).

■ **107:12** Зәб. 59:1-5 ■ **108:3** Зәб. 68:5 ■ **108:6** Зәк. 3:1, 2 ■ **108:7** Пәнд. 15:8; 28:9

Анисиниң гунайи өчүрүлмисун.

15 Буларниң әйиплири дайим Пәрвәрдигарниң көз алдида болсун,
Шуниң билән У уларниң нам-әмилени йәр йүзидин өчүрүп ташлайду. ■

16 Чүнки *рәзил киши* меһриванлиқ көрситишни һеч есигә кәлтүрмиди,
Бәлки езилгән, йоқсул һәм дили сунуқларни өлтүрмәккә қоғлап кәлди.

17 У ләнәт оқушқа амрақ еди,
Шуңа ләнәт униң бешиға келиду;
Бәхит тиләшкә райи йоқ еди,
Шуңа бәхит униңдин жирақ болиду.

18 У ләнәтләрни өзигә кийим қилип кийгән;
Шуңа булар аққан судәк униң ич-бағриға,
Майдәк, сүйәклиригә кириду;

19 Булар униңға йепинған тонидәк,
Һәрдайим бағланған бәлвеғидәк чаплансун.

20 Булар болса мени әйиплигүчиләргә Пәрвәрдигарниң бекиткән мукапати болсун!

Мениң яман гепимни қилғанларниң инъами болсун!

21 Бирақ Сән, Пәрвәрдигар Рәббим,
Өз намиң үчүн мениң тәрипимдә бир иш қилғайсән,
Меһир-муһәббитиң әла болғачқа,
Мени қутқузғайсән;

22 Чүнки мән езилгән һәм һажәтмәндурмән,
Қәлбим хәстә болди.

23 Мән қуяш узартқан көләңгидәк йоқилай дәп қалдим,
Чекәткә қеқиветилгәндәк чәткә қеқиветилдим.

24 Роза тутқинимдин тизлирим кетиду,
Әтлирим сизип кетиду.

25 Шуңлашқа мән улар алдида рәсва болдум;
Улар маңа қарашқанда, бешини силкишмәктә.

26 Маңа ярдәмләшкәйсән, и Пәрвәрдигар Худайим,
Өзгәрмәс муһәббитиң бойичә мени қутқузғайсән;

27 Шуниң билән улар буниң Сениң қолундики иш экәнлигини,
Буни қилғучиниң Сән Пәрвәрдигар экәнлигини билсун.

28 Улар ләнәт оқувәрсун, Сән бәхит ата қилғайсән;
Улар һужум қилишқа турғанда, хижаләттә қалсун,
Бирақ қулуң шатлансун!

29 Мени әйиплигүчиләр хижаләт билән кийинсун,
Улар өз шәрмәндилигини өзлиригә тон қилип йепинсун.

30 Ағзимда Пәрвәрдигарға зор тәшәккүр-мәдһийә қайтүримән;
Бәрһәк, көпчилик арисидә туруп Уни мәдһийиләймән;

31 Чүнки һажәтмәнниң женини гунаға бекитмәкчи болғанлардин қутқузуш үчүн,
Пәрвәрдигар униң оң йенида туриду.

109

109-күй *** Кәлгүсидики аләмниң Падишаси — Давутниң әвлади Мәсһи

¹ Давут язған күй: —

Пәрвәрдигар мениң Рәббимгә: —

■ 108:15 Аюп 18:17; зәб. 33:17

«Мән сениң дүшмәнлириңни тәхтипәриң қилғичә,

Оң йенимда олтарғин» — деди.□

² Пәрвәрдигар қудритиңни көрситидигән шаһанә һасаңни Зиондин узитиду;

Дүшмәнлириң арисидә һөкүм сүргин!□

³ Күчүңни көрситидигән күндә,

Өз хәлқиң халис қурбанлиқ кәби пида болиду;

Муқәддәс һәйвитиңдә,

Шу яшлиқ дәвриңдикидәк,

Саңа һазирму шәбнәмләр сәһәрниң балиятқусидин йеңи чиққандәк чүшиду;□

⁴ Пәрвәрдигар шундақ қасәм ичти,

Һәм буниндин янмайду: —

«Сән әбәдил-әбәткичә Мәлкизәдәкниң типидики бир каһиндурсән».□ ■

⁵ Оң тәрипиндә болған Рәб ғәзивини көрсәткән күндә падишаларни уруп парә-парә қиливетиду;

⁶ У әлләр арисидә сотлайду;

Жай-жайларни жәсәтләр билән толдуриду;

Кәң зиминиң бешини яриду;■

⁷ У йолда ериқтин су ичиду;

У шуңа кишиниң бешини йөлигүчи болиду.□

110

110-күй **** Худаниң улуқлуғини сегиниш **** 1-айәттики изаһатни көрүң

¹ Һәмдусана!

Көңли дурусларниң мәшрипидә,

Һәм жамаәттә туруп,

Пәрвәрдигарға пүтүн қәлбим билән тәшәккүр ейтимән.□

² Пәрвәрдигарниң ясиғанлири улуқдур;

□ **109:1** «Мән сениң дүшмәнлириңни тәхтипәриң қилғичә» — «тәхтипәр» падиша тәхткә олтарғанда пути туридигән жай. □ **109:2** «Пәрвәрдигар қудритиңни көрситидигән шаһанә һасаңни Зиондин узитиду» — бу сөзниң мәнәси бәлким: Худа йәр йүзидә өз сәлтәнитини қурғанда, тиклигән падиша Мәсиһниң күч-қудрити һәм һоқуқи Йерусалимдин чиқип һәр йәргә йетип бариду. □ **109:3**

«Өз хәлқиң халис қурбанлиқ кәби пида болиду» — «халис қурбанлиқ», 54-күй, 6-айәттики изаһатни көрүң. «Муқәддәс һәйвитиңдә, шу яшлиқ дәвриңдикидәк, саңа һазирму шәбнәмләр сәһәрниң балиятқусидин йеңи чиққандәк чүшиду» — деханларға мәлум болғинидәк, шәбнәм адәттә пақәт япйешил отяшлар вә дәрәкләрниң үстигә чүшиду. Қуруқ-қақшал болуп қалған дәрәкләргә чүшмәйду. Көчмә мәнәси, Мәсиһ мәңгүгә япйешил дәрәктәк яш туривериду. □ **109:4** «Сән әбәдил-әбәткичә Мәлкизәдәкниң типидики бир каһиндурсән» — Мәлкизәдәк дегән адәм һәзрити Ибраһимға каһин (Худаға вәкил болуп қурбанлиқни қобул қилғучи) болған һәм Ибраһим алған олјидин ондин бирини алған («Яр.» 14-бап). Демәк, у Ибраһимдин улуқ еди, шуңлашқә Ибраһимниң әвлатлиридин болған каһинлардинму улуқ еди. «Яр.» 14-бапта дейилгиничә, бу сирлиқ адәмниң ата-аниси йоқ еди. Инқил «Ибраһийларға», 8- һәм 10-бапти көрүң. «Мәлкизәдәк»ниң мәнәси: «Һәққанийлиқниң падишаси» «Аманлиқ падишаси». Ундақта бу йәрдә «Сән әбәдил-әбәткичә Мәлкизәдәкниң типидики бир каһиндурсән» дәп бекитилиши аләмдә униң әң алий каһин дәп бекитилгәнлигини көрситиду. ■ **109:4** Ибр. 5:6; 6:20; 7:17 ■ **109:6** Вәһ. 14:14-20; 16:14-16; 20:8-10 □ **109:7** «У йолда ериқтин су ичиду; у шуңа кишиниң бешини йөлигүчи болиду» — бу сирлиқ гәп бәлким Мәсиһниң кичик пеил экәнлигини, һәмдә өзиниңму кичик пеил мөминләргә тасалли беридигәнлигини көрситиду. «У шуңа кишиниң бешини йөлигүчи болиду» — башқә бир хил тәржимиси: «Шуңа у (өз) бешини көтириду». □ **110:1** «Һәмдусана! Көңли дурусларниң мәшрипидә, һәм жамаәттә туруп...» — бу күй «елипбә тәртивилик» күй. Биraq ибраһий тилини тәржимә қилиш жәрјанида жүмлә тәртиплирини өзгәртиш керәклиги түпәйлидин, «елипбәлик» нусхини көрсәтәлмидүк.

Булардин хурсән болғанлар издинип уларни сүрүштүрмәктә.

³ Униң әжри шәрәп вә һәйвәттүр,
Униң һәққанийлиғи мәңгүгә туриду.

⁴ У Өз мөҗизилирини яд әткүзиду;
Пәрвәрдиғар муһәббәтлик һәм рәһимдиллиқтур.

⁵ У Өзидин әйминидиғанларни аш билән тәминләйду;
Өз әһдисини һемишә яд етиду.

⁶ У әмәллиридики қудритини Өз хәлқиғә көрситип,
Башқа әлләрниң мирас-зиминини уларға тәқдим қилди.

⁷ Униң қоли қилғанлири һәқиқәт-садақәт вә адиллиқтур;
Униң барлиқ көрсәтмилири ишәшлиқтур.

⁸ Булар әбәдил-әбәткичә инавәтликүр;
Һәқиқәттә һәм дуруслуқта чиқирилғандур.

⁹ У Өз хәлқиғә ниҗатлиқ әвәтти;
Өз әһдисини әмир қилип мәңгүгә бекитти;
Муқәддәс һәм сүрлүктүр Униң нами.

¹⁰ Пәрвәрдиғардин қорқуш даналиқниң башлинишиду;
Униң һөкүмлирини тутқанларниң һәммиси йорутулған адәмләрдур;
Униң мәдһийиси мәңгү туриду.

111

111-күй *** Худадин әйминидиған киши *** 1-әйттики изаһатни көрүң

¹ Һәмдусана!

Пәрвәрдиғардин әйминидиған,
Униң әмирлирини зор хурсәнлик дәп билидиған адәм бәхитликүр! □ ■

² Униң нәсли зиминда туруп күч-қудрәтлик болиду;
Дурусларниң дәври бәхитлик болиду.

³ Униң өйидә дөләт һәм байлиқлар болиду;
Һәққанийлиғи мәңгүгә туриду.

⁴ Қараңғулукта турған дурус адәмгә нур пәйда болиду;
У шәпқәтлик, рәһимдил һәм һәққанийдур.

⁵ Хәйрхәһ, өтнә берип туридиған адәмниң бәхити болиду;
У өз ишлирини адиллиқ билән жүргүзиду. □

⁶ Бәрһәқ, у әбәдий тәврителимәйду;
Һәққаний адәм мәңгүгә әслиниду.

⁷ У шум хәвәрдин қорқмайду;
Униң көңли тоқ һалда, Пәрвәрдиғарға таянған.

⁸ Дили мәһкәм қилинған, у қорқмайду;
Ахирида у рәқиплириниң мәғлубийитини көриду.

⁹ У өзиниңикини мәртләрчә тарқатқан,
Йоқсулларға бериду;

□ **111:1** «Һәмдусана! Пәрвәрдиғардин әйминидиған, Униң әмирлирини зор хурсәнлик дәп билидиған адәм бәхитликүр!...» — бу күй «елипбә тәртивилик» күй. Бирақ ибраний тилини тәржимә қилиш җәрәнида җүмлә тәртиплирини өзгәртиш керәклиги түпәйлидин, «елипбә тәртивилик» нусхини керситәлидиқ. ■ **111:1** Зәб. 1:1, 2 □ **111:5** «У өз ишлирини адиллиқ билән жүргүзиду» — башқа икки хил тәржимиси бар: — «У өз адиллиғи билән өз ишлирини жүрүштүриду» яки «Дәвада болса һөкүм униң тәрипидә болиду». Мүмкинчилиги барки, язғучи бу үч мәниниң һәммисини көздә тутқан.

Униң һәққанийлиги мәңгүгә туриду;
 Униң мүңгүзи иззәт-шөһрәт билән көтирилиду.
 10 Рәзил адәм буни көрүп чидимайду,
 Чишлирини ғужурлитиду, у ерип кетиду;
 Рәзилләрниң арзу-һәвиси йөкитилиду.

112

112-күй **** Худа шәпқитини көрситиш үчүн Өзини төвән тутиду

1 Һәмдусана!

Мәдһийиләңлар, и Пәрвәрдигарниң куллири,
 Пәрвәрдигарниң намини мәдһийиләңлар!

2 Һазирдин башлап, әбәдил-әбәткичә,
 Пәрвәрдигарниң намиға тәшәккүр-мәдһийә қайтурулсун! ■

3 Күн чиқардин күн патарға,
 Пәрвәрдигарниң нами мәдһийилинишкә лайиқтур! ■

4 Пәрвәрдигар әлләрдин жуқури көтириди;
 Шан-шәриви әршләрдин жуқуриду.

5 Кимму Пәрвәрдигар Худайимизға тәң болалисун —
 Өз макани жуқурида болсиму,

6 Асманларға һәм йәргә қараш үчүн,
 Өзини төвән қилғучиға?

7 Намрат кишини У топа-чаңдин көтириду;
 Қиғлиқтин йөқсулни жуқурилитиду; ■

8 Уни есилзадиләр қатарига,
 Йәни Өз хәлқиниң есилзадилири арисига олтарғузиду;

9 У туғмас аялни өйгә орунлаштуруп,
 Уни оғуларниң хошал аниси қилиду.

Һәмдусана!

113

113-күй **** Худаниң Исраил хәлқиниң Мисирдин чиқишида уларға намайән қилған улуклуғи

1 Исраил Мисирдин,
 Якуп жәмәти ят тиллиқ әлләрдин чиққанда, ■

2 Шу чағда Йәһуда Худаниң муқәддәс жайи,
 Исраил униң сәлтинити болди,

3 Деңиз буни көрүп бәдәр қачти,
 Иордан дәрияси кәйнигә янди;

4 Тағлар қочқарлардәк,
 Дөңләр қозилардәк ойнақлиди.

5 Әй деңиз, сән немә болдуң, қачқили?
 Иордан дәрияси, йолуңдин янғили?

6 Тағлар қочқарлардәк,
 Дөңләр қозилардәк ойнақлиғили?

7 И йәр йүзи, Рәбниң жамалидин,

Яқупниң Худасиниң җамалидин тәврән;

8 У қорам ташни көлчәккә,

Чақмақ тешилини мол булақ сулириға айландуриду. □ ■

113-күй — давами *** Бутларға чоқунғанлар һәм Худаға ибадәт қилғанлар

9 Бизгә әмәс, и Пәрвәрдигар, бизгә әмәс —

Өзгәрмәс муһәббетиң үчүн, һәқиқәт-садақитиң үчүн,

Өз намиңға шан-шәрәп кәлтүргәйсән.

10 Әлләр немишкә «Уларниң Худаси қәйәрдә?» дәп мазақ қилишиду?

11 Бирақ Худайимиз болса әршләрдидур;

Немини халиса, У шуни қилғандур.

12 Уларниң бутлири болса пәқәт күмүч-алтундин ибарәт,

Инсанниң қоллири ясиғинидур, халас.

13 Уларниң ағзи бар, бирақ сөзләлмәйду;

Көзлири бар, көрмәйду; ■

14 Қулақлири бар, аңлимайду,

Бурни бар, пуралмайду;

15 Қоллири бар, силалмайду;

Путлири бар, маңалмайду;

Канийидин һеч бир сада чиқармайду.

16 Уларни ясиғанлар уларға охшаштур,

Уларға таянғанларму шундақтур.

17 И Израил, Пәрвәрдигарға тайиниңлар;

У силәргә ярдәм қилғучиңлар һәм қалқиниңлардур.

18 И һарун җәмәти, Пәрвәрдигарға тайиниңлар;

У силәргә ярдәм қилғучи һәм силәрниң қалқиниңлардур. □

19 Пәрдәрдигардин әйминидиғанлар, Пәрвәрдигарға тайиниңлар;

У силәргә ярдәм қилғучи һәм қалқиниңлардур.

20 Пәрвәрдигар бизни әсләп кәлди;

У бәхит ата қилиду;

У Израил җәмәтигә бәхит ата қилиду;

У һарун җәмәтигә бәхит ата қилиду;

21 Пәрвәрдигардин әйминидиғанларға,

Чоңлири һәм кичиклиригиму бәхит ата қилиду.

22 Пәрвәрдигар силәргә қошлап бериду,

Силәргә һәм пәрзәнтлириңларға;

23 Силәргә Пәрвәрдигар тәрипидин бәхит ата қилинған,

Асман-зиминни Яратқучидин бәрикәтләнгән!

24 Асманлар болса Пәрвәрдигарниң асманлиридур;

Бирақ зиминни болса инсан балилириға тапшурғандур.

25 Өлүкләр Яһни мәдһийиләлмәйду,

Сүкүт дияриға чүшүп кәткәнләрму шундақ;

26 Бирақ бизләр һазирдин башлап Яһқа әбәдил-әбәткичә тәшәккүр-мәдһийә қайтуримиз!

Һәмдусана!

□ **113:8** «У қорам ташни көлчәккә, чақмақ тешилини мол булақ сулириға айландуриду» — «чақмақ теши» ташлар ичидә әң қаттиқ таш һесаплиниду. «Қан.» 8:15ни көрүң. ■ **113:8** Мис. 17:6; Чөл. 20:11

■ **113:13** Қан. 4:28; Йәр. 10:3, 4, 5, 9-16 □ **113:18** «У силәргә ярдәм қилғучи һәм силәрниң қалқиниңлардур» — ибраний тилида «У уларға ярдәм қилғучи һәм уларниң қалқиниңлардур» дейлиду. 10-11-айәтләрдиму шундақ.

114

114-күй *** Худаниң илтипатига гувалиқ бериш

- ¹ Мән Пәрвәрдигарни сөйимән,
Чүнки У мениң авазимни, йелинишлиримни аңлиған.
- ² Чүнки У қулиқини маңа салди,
Шуңа мән барлиқ күнлиримдә Униңға илтижа қилип чақиримән.
- ³ Өлүм асарәтлири мени чирмивалди;
Тәһтисараниң дәрдлири мени тутувалди;
Мән пешкәлликкә йолуқтум, әләм тарттим;■
- ⁴ Шуниң билән мән Пәрвәрдигарниң намиға тохтимай нида қилдим: —
«Сәндин өтүнимән, и Пәрвәрдигар,
Жәнимни кутулдурғайсән!
- ⁵ Шәпқәтликтур Пәрвәрдигар, һәққанийдур;
Худайимиз рәһимдилдур.
- ⁶ Пәрвәрдигар наданни сақлайду;
Мән харап әһвалға чүшүрүлдүм, У мени кутқузди.
- ⁷ һәй жәним, қайтидин хатиржәм бол;
Чүнки Пәрвәрдигар сехийлик, меһриванлиқ көрсәтти;■
- ⁸ Чүнки Сән жәнимни өлүмдин, көзлиримни яшлардин,
Аяқлиримни путлишиштин кутқузғансән.
- ⁹ Мән Пәрвәрдигар алдида тирикләрниң зиминида маңимән: –

115

115-күй *** Худаниң илтипатига гувалиқ бериш — давами *** Ибраһий тилида 114-күй давами

- ¹ Ишәнгиним үчүн мундақ сөз қилғанмән: —
«Мән қаттиқ хар қилинғанмән».□ ■
- ² Жиддийләшқинимдин: — «адәмләрниң һәммиси ялғанчи!» — Дегәнмән.■
- ³ Маңа көрсәткән барлиқ яхшилиқлирини мән немә билән Пәрвәрдигарға қайтуримән?
- ⁴ — Нижатлиқ қадәһини қолумға алимән,
Вә Пәрвәрдигарниң намини чақирип илтижа қилимән;
- ⁵ Мән қилған қәсәмлиримни Пәрвәрдигар алдида ада қилимән;
Бәрһәк, Униң барлиқ хәлқи алдида уларни ада қилимән.
- ⁶ Пәрвәрдигарниң нәзиридә,
Өз мөмин бәндилириниң өлүми қиммәтлик иштур!
- ⁷ Аһ Пәрвәрдигар, мән бәрһәк Сениң қулуңдурмән;
Мән Сениң қулуңдурмән, дедигиңниң оғли екәнмән;
Сән мениң асарәтлиримни йәшкәнсән;
- ⁸ Мән Саңа тәшәккүр қурбанлиқлирини сунимән,
Пәрвәрдигарниң намини чақирип илтижа қилимән;□
- ⁹ Мән қилған қәсәмлиримни Пәрвәрдигар алдида ада қилимән;
Бәрһәк, Униң барлиқ хәлқи алдида уларни ада қилимән;

■ 114:3 2Сам. 22:5, 6 ■ 114:7 Зәб. 12:5-6 □ 115:1 «Ишәнгиним үчүн сөз қилғанмән» — (яки «Ишәндим, шуңа сөз қилдим...») — буниң мәнәси, бәлким, мениң Худаға дәрдимни төкүшүм һәргиз бекарға кәтмәйду, демәкчи («2Кор.» 4:13ниму көрүң). ■ 115:1 2Кор. 4:13 ■ 115:2 Рим. 3:4 □ 115:8 «Мән Саңа тәшәккүр қурбанлиқлирини сунимән» — «тәшәккүр қурбанлиғи» Муса пәйғәмбәр арқилиқ бекитилгән йәнә бир хил қурбанлиқ («Лав.» 7-бапни көрүң).

10 Пәрвәрдигарниң өйиниң хойлилирида,
Сениң оттуруңда туруп, и Йерусалим,
Қасәмлиримни ада қилимән!
Һәмдусана!

116

116-күй *** Худаниң пүткүл дуняға болған муһәббети

1 Пәрвәрдигарни мәдһийиләңлар, барлиқ әлләр;
Һәммә хәлиқләр, Уни махтаңлар! ■
2 Чүнки бизгә бағлиған өзгәрмәс муһәббети ғәлибилиқтур;
Һәм Пәрвәрдигарниң һәқиқәт-садақити мәңгүлүқтур!
Һәмдусана!

117

117-күй *** «Пәрвәрдигарниң намида кәлгүчигә мубарәк болсун!»

1 Пәрвәрдигарға тәшәккүр ейтиңлар, чүнки У меһривандур;
Униң меһир-муһәббети мәңгүдур!
2 Исраил: «Униң меһир-муһәббети мәңгүдур» — десун!
3 һарун жәмәти: «Униң меһир-муһәббети мәңгүдур» — десун!
4 Пәрвәрдигардин қорқидиғанлар: «Униң меһир-муһәббети мәңгүдур» — десун!
5 Қистақта қелип Яһға нида қилдим;
Яһ жавап берип, мени кәңри-азатиликтә турғузди.
6 Пәрвәрдигар мән тәрәптидур, мән қорқмаймән;
Инсан мени немә қилалисун? ■
7 Пәрвәрдигар маңа ярдәм қилғучилар арисидә болуп, мениң тәрипимдидур;
Өчмәнлиримниң мәғлубийитини көримән.
8 Пәрвәрдигарни башпананим қилиш,
Инсанға тайиништин әвзәлдур; ■
9 Пәрвәрдигарни башпананим қилиш,
Әмирләргә тайиништин әвзәлдур.
10 Барлиқ әлләр мени қоршивалди;
Бирақ Пәрвәрдигарниң нами билән уларни һалақ қилимән; □ ■
11 Улар мени қоршивалди; бәрһәқ, қоршивалди;
Бирақ Пәрвәрдигарниң нами билән мән уларни һалақ қилимән;
12 Улар һәриләрдәк мени қоршивалди;
Улар йеқилған янтақ отидәк тезлә өчүрүлиду;
Чүнки Пәрвәрдигарниң нами билән мән уларни һалақ қилимән.
13 Сән дүшмән мени зәрб билән иттәрдиң,
Жиқилғили тас қалдим;
Бирақ Пәрвәрдигар маңа ярдәмдә болди.
14 Күчүм вә нахшам болса Яһдур;
У мениң нижатлиғим болди!

■ 116:1 Рим. 15:11 ■ 117:6 Рим. 8:31 ■ 117:8 Зәб. 61:10, 11; 145:3; Йәр. 17:5, 7 □ 117:10 «Барлиқ әлләр мени қоршивалди; бирақ Пәрвәрдигарниң нами билән уларни һалақ қилимән;...» — бу күйдик 10-29-әйтләр кимни көрсәткәлигини оқурмәнләр Инжил, «Матта», «Маркус» һәм «Луқа» қисмилиридик ахирқи нәчә баблардин көрәләйду. ■ 117:10 Зәб. 17:44, 48, 49; Иәш. 11:1-10; Рим. 15:12

- 15 Һәққанийларниң чедирлирида шатлиқ вә нижатлиқниң тәнтәнилири яңритилмақта;
 Пәрвәрдигарниң оң қоли зәпәр кучмақта!
 16 Пәрвәрдигарниң оң қоли егиз көтирилгән!
 Пәрвәрдигарниң оң қоли зәпәр кучмақта!■
 17 Мән өлмәймән, бәлки яшаймән,
 Яһниң қилғанлирини жакалаймән.
 18 Пәрвәрдигар маңа қаттиқ тәрбийә бәргән болсиму,
 Бирақ У мени өлүмгә тапшурмиди.
 19 Һәққанийәт дәрвазилирини маңа ечип бериңлар;
 Мән киримән, Яһни мәдһийиләймән.■
 20 Бу Пәрвәрдигарниң дәрвазисидур;
 Һәққанийлар буниндин кириду!
 21 Мән саңа тәшәккүр ейтимән;
 Чүнки Сән маңа жавап қайтурдуң,
 Һәм мениң нижатлиғим болдуң.
 22 Тамчилар ташливәткән таш болса,
 Бужәк теши болуп тикләнди.□ ■
 23 Бу иш Пәрвәрдигардиндур,
 Бу көзимиз алдида карамәт болди.■
 24 Бу Пәрвәрдигар яратқан күндур;
 Биз униңда шатлинип хурсән болимиз.
 25 Қутқузғайсән, и Пәрвәрдигар, Сәндин өтүнимән;
 Сәндин өтүнимән, бизни яшнатқайсән!□ ■
 26 Пәрвәрдигарниң намида Кәлгүчигә мубарәк болсун!
 Биз Пәрвәрдигарниң өйидә туруп саңа «Мубарәк!» дәп товлидуқ.
 27 Пәрвәрдигар Тәңридур;
 У үстимизгә нур бәргән;
 Һейтлик қурбанлиқни танилар билән бағлаңлар,
 — Қурбанғаһниң мүңгүзлиригә илип бағлаңлар.□
 28 Сән мениң Илаһимдурсән,
 Мән Саңа тәшәккүр ейтимән;
 Мениң Худайим, мән Сени улуклаймән.
 29 Пәрвәрдигарға тәшәккүр ейтинлар;
 Чүнки У мейривандур;
 Униң мейриван-муһәббити мәңгүдур!

118

118-күй **** Худаниң сөз-калами гәһәрду! **** «Елипбә тәртивилик» күй — 1-айәттики изаһатни көрүң

1 |□| (Аләф) Йолда мукәммәл болғанлар,

- 117:16 Луқа 1:51 ■ 117:19 Йәш. 26:2 □ 117:22 «Тамчилар ташливәткән таш болса, бүжәк теши болуп тикләнди» — «Мат.» 20:42ни көрүң. ■ 117:22 Йәш. 8:14; 28:16; Мат. 21:42; Мар. 12:10; Луқа 20:17; Рос. 4:11; Рим. 9:33; әф. 2:20; 1Пет. 2:4, 7 ■ 117:23 Йәш. 29:14 □ 117:25 «Қутқузғайсән, и Пәрвәрдигар!» — ибраний тилида «һошанна!» дегән сөз. «Мат.», 21:9ни көрүң. ■ 117:25 Мат. 21:9, 15; Мар. 11:9, 10; Юһ. 12:13 □ 117:27 «Һейтлик қурбанлиқни танилар билән бағлаңлар, — қурбанғаһниң мүңгүзлиригә илип бағлаңлар» — муқәддәс ибадәтханидики қурбанғаһниң төрт бүржикиниң һәр биригә бир «мүңгүз» (илмәк) бекитилгән. «Муқәддәс чедир»ни көрситидигән схемиларни көрүң.

Пәрвәрдигар Тәврат-қанунида маңидиғанлар бәхитликтур![□] ■

2 Униң ағаһ-гувалирини тутқанлар,

Уни чин қалби билән издигәнләр,

3 һеч бир һәксиялиқни қилмиғанлар бәхитликтур!

Улар униң йоллирида маңиду.

4 Көрсәтмилириңгә әстайидил әмәл қилишимиз үчүн,

Өзүң уларни бекиткәнсән.

5 Аһ, йоллиримниң йөнилиши бәлгүлимилириңгә әмәл қилишқа бекитилгәй!

6 Шуниң билән барлиқ әмир-пәрманлириңни әтиварлисам,

Мән йәргә қарап қалмаймән.

7 Сениң һәққаний һөкүмлириңни үгинип,

Дурус көңүлдин Саңа тәшәккүр ейтимән.

8 Мән бәлгүлимилириңни чоқум тутимән;

Мени пүтүнләй ташливәтмигәйсән!

9 |□| (Бәт) Яш бир жигит қандақ қилип өз йолини пак туталайду?

Сениң сөз-каламиңни аңлап әмәл қилиш биләнла.

10 Пүтүн қалбим билән мән Сени издидим;

Мени әмирлириңдин адаштурмигәйсән;

11 Гуна қилип Саңа қарши чиқмаслиғим үчүн,

Сөзүңни көңлүмгә мәһкәм пүкүвалдим.

12 Мубарәқдурсән Пәрвәрдигар,

Маңа Өз бәлгүлимилириңни үгәткәйсән.

13 Ләвлирим билән мән баян қилимән,

Ағзиңдики барлиқ һөкүмлириңни.

14 Түрлүк байлиқлардин шатланғандәк,

Ағаһ-гувалиқлириңға әгәшкән йолда шатландим.

15 Мән көрсәтмилириң үстидә сегинип ойлинимән;

Излириңға қарап ойлинимән.

16 Бәлгүлимилириңни хурсәнлик дәп билимән;

Сөз-каламиңни унтумаймән.

17 |□| (Гимәл) Қулуңға мәриванлиқни көрсәткәйсән, шуниң билән мән яшаймән,

Каламиңға бойсунимән. ■

18 Тәврат-қанунуңдин карамәт сирларни көрүшүм үчүн,

Көзлиримни ачқайсән!

19 Мән бу дуняда мусапирмән;

Әмирлириңни мәңдин йошурмигәйсән. ■

20 һөкүмлириңгә һәр қачан интизар болуп,

Жүригим езилип кетәй дәп қалди.

21 Сән ләнәткә буйрулған тәкәббуларға тәнбиһ берисән,

Улар әмирлириңдин адишип кетиду.

□ **118:1** «**Н** (Аләф) Йолда мукәммәл болғанлар, Пәрвәрдигар Тәврат-қанунида маңидиғанлар бәхитликтур!» — бу 119-күй «елипбә тәртивилик» күй. һәр сәккиз айт бир гуруппа болиду. һәр бир гуруппидики сәккиз айт охшаш һәрп билән башлиниду, һәр бир гуруппа (жәмий 22 гуруппа) ибраний тилиниң елипбәлик тәртиви бойичә йеңи бир һәрип билән башлиниду. «**Пәрвәрдигар Тәврат-қанунида маңидиғанлар бәхитликтур!**» — «Тәврат» (тораһ) дегән сөз ибраний тили болуп, әслидә «йолйоруқ», «тарбийә» дегән мәнидә, бу йәрдә: «қанун», «талим», «Худа бәргән барлиқ китаплар» дегән умумий мәнидә ишлитилиду. Адәттә Муса пәйғәмбәр арқилиқ кәлтүрүлгән Тәвраттики «Яритилиш» «Мисирдин чиқиш» «Лавийлиқлар» «Чөл-баявандики сәпәр» һәм «Қанун шәрһи» дегән алдинқи бәш қисимни көрситиду.

■ **118:1** Зәб. 1:1 ■ **118:17** Зәб. 102:2; 114:7 ■ **118:19** Яр. 47:9; 1Тар. 29:15; Зәб. 38:13; Ибр. 11:13

- 22 Мәндин аһанәт һәм мәсқирини жираққа кәткүзгәйсән;
Чүнки агаһ-гувалиқлириңни тутимән.
- 23 Әмирләр олтирип яман гепимни қилишмақта;
Сениң кулуң болса бәлгүлимилириң үстидә сегинип ойлайду.
- 24 Сениң агаһ-гувалиқлириң мениң хурсәнлигим,
Мениң мәслиһәтчилиримдур. ■
- 25 |□| (Даләт) Мениң җеним тупраққа йепишқан;
Сөз-каламиң бойичә мени йеңиландурғайсән.
- 26 Өз йоллиримни алдиңда очуқ баян қилдим,
Сән маңа җавап бәрдиң;
Маңа бәлгүлимилириңни үгәткәйсән. ■
- 27 Мени көрсәтмилириңниң йолини чүшинидиған қилғайсән,
Андин мән карамәтлириң үстидә сегинип ойлинимән.
- 28 Җеним қайғу билән ерип кетиду;
Сөз-каламиң бойичә мени күчләндүргәйсән.
- 29 Мәндин алдамчи йолни нери қилғайсән;
Шәпқәт қилип маңа Тәврат-қанунуңни бегишлиғайсән;
- 30 Мән һәқиқәт-садақәт йолини талливалдим;
Һөкүмлириңни алдимда қойдум.
- 31 Агаһ-гувалириңни чиң тутимән;
Пәрвәрдиғар, мени уятқа қалдурмиғайсән.
- 32 Сән мениң қәлбимни кәң-азатә қилишиң билән,
Әмирлириң йолиға әгишип жүгүримән.
- 33 |□| (Хе) И Пәрвәрдиғар, бәлгүлимилириңниң йолини маңа аян қилғайсән;
Мән уни ахирғичә тутимән.
- 34 Мени йорутқайсән, мән Тәврат-қанунуңни тутимән,
Шундақла пүтүн қәлбим билән униңға әмәл қилимән.
- 35 Мени әмирлириңниң йолида маңидиған қилғайсән;
Чүнки уларни хурсәнлик дәп билимән.
- 36 Мениң қәлбимни шәхсий мәнпәәткә әмәс,
Бәлки агаһ-гувалиқлириңға майил қилғайсән.
- 37 Көзлиримни сахтини көрүштин яндурғайсән;
Мени йолуңда җанландурғайсән;
- 38 Сән кулуңға болған вәдәңни әмәлгә ашурғайсән;
Шуниң билән хәқләр Сәндин әйминиду. □
- 39 Мән қорққан шәрмәндиликни нери кәткүзгәйсән;
Чүнки Сениң һөкүмлириң әладур.
- 40 Маңа, мән көрсәтмилириңгә тәшна болуп кәлдим;
Өз һәқанийитиңдә мени җанландурғайсән;
- 41 |□| : (Вав) Вә меһир-муһәббәтлириң йенимға кәлсун, и Пәрвәрдиғар;
Вәдәң бойичә ниҗатлиғиң йенимға кәлсун; □
- 42 Шунда мәндә мени мәсқирә қилғучиға бәргидәк җавап болиду;
Чүнки сөзүңгә тайинимән.
- 43 Вә ағзимдин һәқиқәтниң сөзини елип ташлимиғайсән;

■ 118:24 Зәб. 42:3; 111:1; 118:35, 47, 77, 174; ■ 118:26 Зәб. 24:4; 26:11; 85:11 □ 118:38 «Сән кулуңға болған вәдәңни әмәлгә ашурғайсән; Шуниң билән хәқләр Сәндин әйминиду» — башқа бир нәччә тәрҗимилири бар, җүмлидин: «Сениң әйминишиңгә берилгән кулуң үчүн вәдәңни әмәлгә ашурғайсән». □ 118:41 «! : (Вав) Вә меһир-муһәббәтлириң йенимға кәлсун, и Пәрвәрдиғар....» — мошу сәккиз әйәт (41-48-әйәт) һәммиһи ибраний тилида: «вав» билән башлиниду; уйғур тилидики «вә» мошу «вав»дин (әрәб тилиниң вастиси билән) кәлгән.

Чүнки һөкүмлириңгә үмүт бағлидим;

44 Шунда мән Сениң Тәврат-қанунуңни һәр қачан тутимән,

Бәрһәк, әбәдил-әбәткичә тутимән;

45 Шунда мән азатиликтә маңимән;

Чүнки көрсәтмилириңни изидим.

46 Шунда мән падишалар алдида ағаһ-гувалиқлириң тоғрилиқ сөзләймән,

Бу ишларда мән йәргә қарап қалмаймән.

47 Вә әмирлириңни хурсәнлик дәп билимән,

Чүнки уларни сөйүп кәлдим;

48 Мән сөйүп кәлгән әмирлириңгә қоллиримни созуп интилимән,

Вә бәлгүлимилириң үстидә сегинип ойлинимән. □

49 |□| (Заин) Сән қулуңға бәргән сөзүңни,

Йәни маңа үмүт беғишлиған каламиңни әслигәйсән.

50 У болса дәрдимгә болған тәсәллидур;

Чүнки сөз-вәдәң мени жанландурди.

51 Тәкәббурлар әшәддий һақарәтлигини билән,

Лекин Тәврат-қанунуңдин һеч чәтнимидим.

52 Қәдимдә бекитилгән һөкүмлириңни ядимға кәлтүрдүм, и Пәрвәрдигар,
Шундақ қилип өзүмгә тәсәлли бәрдим.

53 Тәврат-қанунуңни ташливәткән рәзилләр вәждидин,

Отлуқ гәзәп мәнәдә қайнап ташти.

54 Мусапир болуп турған жайимда,

Көрсәтмилириң мениң нахшилирим болди.

55 Кечидә, и Пәрвәрдигар, намиңни әсләп жүрдүм,

Тәврат-қанунуңни тутуп кәлдим. ■

56 Мән буниңға несип болдум,

Чүнки мән көрсәтмилириңгә итаәт қилип кәлдим.

57 |□| (Хәт) Өзүң мениң несивәмдурсән, и Пәрвәрдигар;

«Сениң сөз-каламиңни тутай» — дедим. □

58 Мән пүтүн қәлбим билән дидариңға интилип йелиндим;

Вәдәң бойичә маңа шапаәт көрсәткәйсән. □

59 Мән йоллириң үстидә ойландим,

Аяқлиримни ағаһ-гувалиқлириңға қаритип буридим.

60 Мән алдиридим, һеч кечикмидим,

Сениң әмирлириңгә әмәл қилишқа.

61 Рәзилләрниң асарәтлири мени чирмивалғини билән,

Мән Тәврат-қанунуңни һеч унтумидим.

62 һәққаний һөкүмлириң үчүн,

Түн кечидә тәшәккүр ейтқили қопимән.

63 Мән Сәндин қорқидиғанларниң,

Көрсәтмилириңгә әгәшкәнләрниң һәммисиниң үлпитидурмән.

64 Жаһан, и Пәрвәрдигар, Сениң өзгәрмәс муһәббитиң билән толди;

Маңа бәлгүлимилириңни үгәткәйсән.

65 |□| (Тәт) Сөз-каламиң бойичә, и Пәрвәрдигар,

□ 118:48 «мән сөйүп кәлгән әмирлириңгә қоллиримни созуп интилимән» — ЯКИ «мән сөйүп кәлгән әмирлириңгә қоллиримни созуп көтиримән». ■ 118:55 Зәб. 15:7; 41:9 □ 118:57 «Өзүң мениң несивәмдурсән, и Пәрвәрдигар; «Сениң сөз-каламиңни тутай» — дедим» — башқа бир хил тәржимиси: — «Мениң несивәм, и Пәрвәрдигар, Сениң сөз-каламиңни тутуштин ибарәттур, — дедим».

□ 118:58 «Мән пүтүн қәлбим билән дидариңға интилип йелиндим» — ЯКИ «Мән пүтүн қәлбим билән илтипатиңға интилип йелиндим».

Өз қулуңға мейриванлиқни көрситип кәлгәнсэн.

66 Маңа убдан пәриқ етишни вә билимни үгәткәйсән;
Чүнки мән әмирлириңгә ишәндим.

67 Мән азапқа учраштин бурун йолдин азған,
Бирақ һазир сөзүңни тутимән.

68 Сән мейривандурсән, мейриванлиқ қилисэн,
Маңа бәлгүлимилириңни үгәткәйсән.

69 Тәкәбурлар маңа қара чаплашти;
Бирақ көрсәтмилириңгә пүтүн қалбим билән итаәт қилимән.

70 Уларниң қалби туймас болуп кәтти;
Бирақ мән болсам Тәврат-қанунуң хурсәнлик дәп билимән. □

71 Азапқа учриғиним яхши болди,
Шуниң билән бәлгүлимилириңни үгәндим.

72 Мән үчүн ағзиндики қанун-тәлим,
Миңлиған алтун-күмүч тәңгидин әвзәлдур. ■

73 |□| (Йод) Сениң қоллириң мени ясиған, мени мустәһкәмлиди;
Мени йорутқайсән, әмирлириңни үгинимән. ■

74 Сәндин әйминидиғанлар мени көрүп шатлиниду;
Чүнки мән сөз-каламиңға үмүт бағлап кәлдим.

75 И Пәрвәрдигар, Сениң һөкүмлириңниң һәққаний екәнлигини,
Вападарлиғиңдин мени азапқа салғиниңни билимән. □

76 Аһ, қулуңға бәргән вәдәң бойичә,
Өзгәрмәс муһәббитиң тәсәллийим болсун.

77 Мениң яшишим үчүн,
Рәһимдиллиқлириң йенимға кәлсун;
Чүнки Тәврат-қанунуң мениң хурсәнлигимдур.

78 Тәкәбурлар хижаләттә қалсун;
Чүнки улар маңа ялғанчилиқ билән тәтүрлүк қилған;
Мән болсам, көрсәтмилириң үстидә сегинип ойлинимән.

79 Сәндин әйминидиғанлар мән тәрәпкә бурулуп кәлсун;
Агаһ-гувалиқлириңни билгәнларму шундақ болсун.

80 Көңлүм бәлгүлимилириңдә мүкәммәл болсун;
Шуниң билән йәргә қарап қалмаймән.

81 |□| (Каф) Жәним нижатлиғиңға тәлмүрүп һалидин кетәй дәватиду;
Мән сөз-каламиңға үмүт бағлидим.

82 Көзүм сөз-вәдәңгә тәлмүрүп түгишәй деди,
«Сән қачанму маңа тәсәлли берәрсән» — дәп.

83 Чүнки мән ислинип қуруп кәткән тулумдәк болдум,
Бирақ бәлгүлимилириңни унтумаймән.

84 Қулуңниң күнлири қанчә болиду?
Маңа зиянкәшлик қилғанларни қачан жазалайсән?

85 Тәкәбурлар маңа ориларни колиған;
Бу ишлар Тәвратиңға мухалиптур;

86 Сениң барлиқ әмирлириң ишәшлиқтур;
Улар йолсизлиқ билән мени қистимақта;
Маңа ярдәм қилғайсән!

□ **118:70** «Уларниң қалби туймас болуп кәтти» — дегән сөз ибраний тилида «Уларниң қалби майлиқ болуп кәтти» дәп елинған. ■ **118:72** Зәб. 18:11 ■ **118:73** Аюп 10:9; Зәб. 138:13-16

□ **118:75** «Сениң һөкүмлириңниң һәққаний екәнлигини ... билимән» — ибраний тилида «Сениң һөкүмлириңниң һәққанийлиқтур ... дәп билимән».

- 87 Улар мени йәр йүзидин йоқатқили қил қалди;
Бирақ мән болсам, көрсәтмилириңдин ваз кәчмидим.
- 88 Өзгәрмәс муһәббитиң бойичә мени жанландурғайсән,
Вә ағзиндики агаһ-гувалириңни тутимән.
- 89 |□| (Ламәд) Мәңгүгә, и Пәрвәрдигар,
Сөз-каламиң әршләрдә бекитилгәндур.
- 90 Сениң садақитиң дәвирдин-дәвиргичидур;
Сән йәр-зиминни муқим бекиткәнсән, у мәвжүт болуп туриду.■
- 91 Сениң һөкүм-қанунийәтлириң билән булар бүгүнки күндиму туриду;
Чүнки барлиқ мәвжүдатлар Сениң хизмитиңдидур.□
- 92 Сениң Тәврат-қанунуң хурсәнлигим болмиған болса,
Азавимда йоқап кетәр едим.
- 93 Мән Сениң көрсәтмилириңни һәргиз унтумаймән;
Чүнки мошулар арқилиқ маңа һаятлиқ бәрдиң;
- 94 Мән Сениңкидурмән, мени күтқузғайсән;
Чүнки мән көрсәтмилириңни издәп кәлдим.
- 95 Рәзилләр мени һалақ қилишни күтмәктә;
Бирақ мән агаһ-гувалириңни көңлүмдә тутуп оилаймән.
- 96 Мән һәммә мукәммәлликиниң чеки бар дәп билип йәттим;
Бирақ Сениң әмир-каламиң чәксиз кәндур!
- 97 |□| (Мәм) Аһ, мениң Тәврат-қанунуңға болған муһәббитим нәкәдәр
чоңқурдур!
- Күн бойи у мениң сегинип оилайдиғинимдур.
- 98 Әмирлириң һәрдаим мән билән биллә турғачқа,
Мени дүшмәнлиримдин дана қилиду;
- 99 Барлиқ устазлиримдин көп йорутулғанмән,
Чүнки агаһ-гувалириң сегинишимдур.
- 100 Мән қерилардин көпрәк чүшинимән,
Чүнки көрсәтмилириңгә итаәт қилип кәлдим.
- 101 Сөз-каламиңға әмәл қилишим үчүн,
Аяқлиримни һәммә яман йолдин тарттим.□
- 102 һөкүмлириңдин һеч чиқмидим;
Чүнки маңа үгәткән Сән өзүңдурсән.
- 103 Сөзлириң тилимға шунчә шерин тетийду!
Ағзимда һәсәлдин татлиқтур!■
- 104 Көрсәтмилириңдин мән йорутулдум;
Шуңа барлиқ сахта йолни өч көримән.
- 105 |□| (Нун) Сөз-каламиң айиғим алдидики чирақ,
Йолумға нурдур.
- 106 Қасәм ичтим, әмәл қилимәнки,
Мән һәққаний һөкүмлириңни тутимән.■
- 107 Зор азап-оқубәтләрни чәктим, и Пәрвәрдигар;
Сөз-каламиң бойичә мени жанландурғайсән.
- 108 Қобул қилғайсән, и Пәрвәрдигар, ағзимдики халис қурбанлиқларни,

■ 118:90 Топ. 1:4 □ 118:91 «Сениң һөкүм-қанунийәтлириң билән булар бүгүнки күндиму туриду» — «булар» болса 89-әйттә тилға елинған Худаниң сөз-калами вә 90-әйттә тилға елинған йәр-зимин болса керәк. □ 118:101 «Аяқлиримни һәммә яман йолдин тарттим» — «тарттим» — ибраний тилида «бағлидим» яки «чүшәклидим». ■ 118:103 Зәб. 18:11; Пәнд. 8:11 ■ 118:106 Нәһ. 10:30

Маңа һөкүмлириңни үгәткәйсән. □

109 Женимни алиқинимда дайим елип жүримән,
Бирақ Тәврат-қанунуңни пәкәт унтумаймән.

110 Рәзилләр мән үчүн қилтақ қурди;
Бирақ көрсәтмилириңдин адашмидим.

111 Ағаһ-гувалиқлириңни мирас қилип мәңгүгә қобул қилдим;
Чүнки улар көңлүмниң шатлиғидур.

112 Мән көңлүмни бәлгүлимилириңгә мәңгүгә әмәл қилишқа,
Йәни ахирғичә әмәл қилишқа майил қилдим.

113 |□| (Самәқ) Ала көңүлләрни өч көрүп кәлдим;
Сөйгиним болса, Тәврат-қанунуңдур. □

114 Сән мениң далда жайим, мениң қалқанымдурсән;
Сөз-каламиңға үмүт бағлидим.

115 Мән Худайимниң әмирлиригә әмәл қилишим үчүн,
Мәндин нери болуңлар, и рәзиллик қилғучилар!

116 Яшишим үчүн,
Вәдәң бойичә мени йөлигәйсән;
Үмүтүмниң алдида мени йәргә қаратмиғайсән.

117 Мени қоллап қувәтлигәйсән, шунда мән аман-есән жүримән;
Вә бәлгүлимилириңни һәрдайим қәдирләймән.

118 Бәлгүлимилириңдин азғанларниң һәммисини нәзириңдин сақит қилдиң;
Чүнки уларниң алдамчилиғи куруқтур.

119 Сән йәр йүзидики барлиқ рәзилләрни дашқалдәк шаллап тазилайсән;
Шуңа мән ағаһ-гувалиқлириңни сөйимән.

120 Әтлирим Сениңдин болған әймиништин титрәйду;
Һөкүмлириңдин қорқуп жүримән.

121 |□| (Айин) Мән дурус һөкүмләрни вә әдаләтни жүргүздүм;
Мени әзгүчиләргә ташлап қоймиғайсән;

122 Өз қулуң үчүн яхшилиққа капаләт болғайсән;
Тәкәббурларға мени әзгүзмигәйсән.

123 Көзүм нижатлиғиңға тәшна болуп,
Һәм һәққанийитиң тоғрилиқ вәдәңгә тәлмүрүп түгишәй дәп қалди;

124 Өзгәрмәс муһәббितिң билән қулуңға муамилә қилғайсән;
Бәлгүлимилириңни маңа үгәткәйсән.

125 Мән Сениң қулундурмән;
Ағаһ-гувалиқлириңни билип йетишим үчүн мени йорутқайсән.

126 Пәрвәрдигар һәрикәткә келиш вақти кәлди!
Чүнки улар Тәврат-қанунуңни бекар қиливетиду.

127 Шу сәвәптин әмирлириңни алтундин артуқ сөйимән,
Сап алтундин артуқ сөйимән;

128 Шуңа һәммә ишларни башқуридиған барлиқ көрсәтмилириңни тоғра дәп
билимән;

Барлиқ сахта йолни өч көримән.

129 |□| (Пе) Ағаһ-гувалиқлириң карамәттур;
Шуңа женим уларға әгишиду.

130 Сәзлириңниң йешими нур елип келиду;
Наданларниму йорутиду. ■

□ **118:108** «Ағзимдики халис қурбанлиқлар» — «халис қурбанлиқ» Муса пәйғәмбәр алаһида бәлгүлиған бир хил қурбанлиқ еди. Бирақ бу йәрда бу ибарә пәкәт көчмә мәнида ишлитилгән. □ **118:113** «Ала көңүлләр» — яки «әстайидил әмәсләр». ■ **118:130** Зәб. 18:8

- 131 Ағзимни ечип һасирап кәттим,
Чүнки әмирлириңгә тәшна болуп кәлдим.
- 132 Намиңни сөйгәнләргә болған адитиң бойичә,
Җамалиңни мән тәрәпкә қаритип шәпқәт көрсәткәйсән.
- 133 Қадәмлиримни сөзүң билән тоғрилиғайсән;
Үстүмгә һеч қәбиһликни һөкүм сүргүзмигәйсән.
- 134 Мени инсанниң зулумидин қутулдурғайсән,
Шуниң билән Сениң көрсәтмилириңгә итаәт қилимән.
- 135 Җамалиңниң нуруни қулуңниң үстигә чачтурғайсән;
Маңа бәлгүлимилириңни үгәткәйсән. ■
- 136 Көзлиримдин яш ериқлири ақиду,
Чүнки инсанлар Тәврат-қанунуңға бойсунмайду.
- 137 |□| (Тсадә) һәққанийдурсән, и Пәрвәрдиғар;
Һөкүмлириң тоғриду.
- 138 Сән ағаһ-гувалиқлириңни һәққанийлиқта буйруған;
Улар толиму ишәшликтур!
- 139 Отлуқ муһәббитим өзүмни йоқитиду,
Чүнки мени хар қилғучилар сөзлириңгә писәнт қилмайду.
- 140 Сөзүң толук синап испатланғандур;
Шуңа қулуң уни сөйиду. ■
- 141 Мән териктәктурмән, кәмситилгәнмән,
Бирақ көрсәтмилириңни унтумаймән.
- 142 Сениң һәққанийитиң әбәдий бир һәққанийәттур,
Тәврат-қанунуң һәқиқәттур.
- 143 Пешкәллик вә азап маңа чирмишивалди;
Бирақ әмирлириң мениң хурсәнликлиримду.
- 144 Сениң ағаһ-гувалиқлириңниң һәққанийлиғи әбәдийдур;
Яшиғин дәп, мени йорутқайсән.
- 145 |□| (Коф) Мән пүтүн қәлбим билән Саңа нида қилдим, и Пәрвәрдиғар;
Маңа җавап бәргәйсән;
Мән бәлгүлимилириңни тутимән.
- 146 Мән Саңа нида қилимән;
Мени қутқузғайсән; ағаһ-гувалиқлириңға әгишимән.
- 147 Мән таң атмай орнумдин туруп пәрәд көтиримән;
Сөз-каламиңға үмүт бағлидим. ■
- 148 Вәдилириң үстидә сегинип ойлиниш үчүн,
Түндики җесәкләр алмашмай туруп көзүм ечилиду. ■
- 149 Өзгәрмәс муһәббитиң бойичә авазимни аңлиғайсән;
И Пәрвәрдиғар, һөкүмлириң бойичә мени җанландурғайсән.
- 150 Қәбиһ нийәткә әгәшкәнләр маңа йеқинлашти,
Улар Тәврат-қанунуңдин жирақтур.
- 151 И Пәрвәрдиғар, Сән маңа йеқин турисән;
Барлиқ әмирлириң һәқиқәттур.
- 152 Узуңдин бери ағаһ-гувалиқлириңдин үгәндимки,
Уларни мәңгүгә инавәтлик қилғансән.
- 153 |□| (Рәш) Мениң хар болғинимни көргәйсән, мени қутулдурғайсән;
Чүнки Тәврат-қанунуңни унтумидим.
- 154 Мениң дәвайимни сориғайсән, һәмжәмәт болуп мени қутқузғайсән;

Вәдәң бойичә мени жанландургайсән.

155 Нижатлиқ рәзилләрдin жирақтур;
Чүнки улар бәлгүлимилириңни издимәйду.

156 Рәһимдиллиқлириң көптур, и Пәрвәрдигар;
Һөкүмлириң бойичә мени жанландургайсән.

157 Маңа зиянкәшлик қилғучилар һәм мени хар қилғучилар көптур;
Бирақ агаһ-гувалиқлириңдин һеч чәтнимидим.

158 Мән асийлиқ қилғучиларға қарап йиргәндим,
Чүнки улар сөзүңни тутмайду.□

159 Сениң көрсәтмилириңни шунчә сөйгәнлигимни көргәйсән;
Өзгәрмәс муһәббитиң бойичә мени жанландургайсән, и Пәрвәрдигар.

160 Сөз-каламиңни муҗәссәмлигәндә андин һәқиқәт болур;
Сениң һәр бир адил һөкүмүң әбәдийдур.□

161 |□| (Шийн) Әмирләр бекардин-бекар маңа зиянкәшлик қилиду;
Бирақ жүригим каламиң алдидила титрәйду.

162 Бириси зор олҗа тапқандәк,
Вәдәңдин хошаллинимән.

163 Сахтилиқтин нәпрәтлинип жиркинимән;
Сөйгиним Тәврат-қанунуңдур.

164 Һәққаный һөкүмлириң түпәйлидин,
Күндә йәттә қетим Сени мәдһийиләймән.

165 Тәвратиңни сөйгәнләриң зор хатиржәмлиги бар;
Һеч нәрсә уларни путлалмас.

166 Мән нижатлиғиңға үмүт бағлап күттүм, и Пәрвәрдигар,
Әмирлириңгә әмәл қилип.

167 Җеним агаһ-гувалиқлириңгә әгишиду,
Уларни интайин сөйимән.

168 Барлиқ йоллирим алдиңда болғач,
Көрсәтмилириң һәм агаһ-гувалиқлириңгә әгишимән.

169 |□| (Тав) Мениң пәрядим алдиңға йеқин кәлсун, и Пәрвәрдигар;
Каламиң бойичә мени йорутқайсән.

170 Йелинишим алдиңға кәлсун;

Вәдәң бойичә мени қутулдургайсән.

171 Маңа бәлгүлимилириңни үгитишиң үчүн,
Ләвлиримдин мәдһийиләр урғуп чиқиду.

172 Тилим сөзүңни күйләп нахша ейтиду,
Чүнки әмирлириңниң һәммиси һәққаныйдур.

173 Қолуң маңа ярдәмгә тәйяр болсун;
Чүнки мән көрсәтмилириңни талливалдим.

174 Мән нижатлиғиңға тәлмүрүп тәшна болуп кәлдим, и Пәрвәрдигар;
Сениң Тәвратиң мениң хурсәнлигимдур.

175 Җеним яшисун, у Сени мәдһийиләйду,
Сениң һөкүмлириң маңа ярдәм қилсун.

176 Мән йолдин адашқан қойдәк тәмтирәп қалдим;
Қулуңни издигәйсән;

□ 118:158 «Мән асийлиқ қилғучиларға қарап йиргәндим» — яки «Мән асийлиқ қилғучиларға қарап азапландим». □ 118:160 «Сөз-каламиңни муҗәссәмлигәндә андин һәқиқәт болур» — бу наһайити муһим бир җүмлә. Толуқ, әтраплиқ һәқиқәтни пәкәт Муқәддәс Китаптики бир айттинла билгили болмайду, бәлки көп айтләриңниң жигиндиси арқиқиқла («муҗәссәмлигәндә») андин «толуқ һәқиқәт» яки «һәр тәрәплик һәқиқәт» чиқиду.

Чүнки әмирлириңни унтуп қалғиним йоқ.■

119

119-күй *** Урушқақ хәлиқ арисидә

1 «Жуқириға чиқиш нахшиси»

Бешимға күн чүшкәндә мән Пәрвәрдигарға нида қилдим;
У маңа жавап бәрди.□

2 И Пәрвәрдигар, женимни ялған сөзләйдиган ләвләрдин,
Алдамчи тилдин қутулдурғайсән.■

3 Саңа немә берилиду,
Саңа немә қошулуши керәк,
Әй алдамчи тил?

4 — Палван атқан өткүр оқлар,
Арча чоғлири саңа тәгсун!■

5 Мәшәк диярида мусапир болуп яшиғинимға,
Кедар чедирлири арисидә турғинимға һалимға вай!□

6 Мән течлиққа өчләр арисидә узундин буян туруватимән;

7 Мән течлиқпәрвәрмән;
Бирақ гәп қилсам, улар урушимизла, дәйду.

120

120-күй *** Рәб һимәйдә қилгучимдур

1 «Жуқириға чиқиш нахшиси»

Көзлиримни тағлар тәрәпкә көтирип қараймән;
Мениң ярдимим қәйәрдин келур?

2 Мениң ярдимим Пәрвәрдигардиндур;
Асман-зиминни Яратқучидиндур.

3 У путуңни һеч тейилдурмайду;
Сени сақлиғучи һеч үгдимәйду!

4 Мана, қара, Израилни сақлиғучи һәм үгдимәйду, һәм ухлимайду!

5 Пәрвәрдигар сениң сақлиғучиндур;
Пәрвәрдигар оң йениңдики сайивәндур.

6 Куяш күндүздә, ай кечидә саңа зәрәр йәткүзмәйду;

7 Пәрвәрдигар барлиқ яманлиқтин сени сақлайду;

■ **118:176** Йәш. 53:6; Луқа 15:4-7 □ **119:1** «Жуқириға чиқиш нахшиси» — бундақ мавзулуқ күйдин жәмий 15и бар. Буниң мәнәси тоғрилиқ алимларниң үч хил пиқри бар: (1) Йерусалимдики иккинчи ибадәтхана ичидә һойлиға чиқидиган 15 пәләмпәй бар еди; һейт вақитлирида һәр бир пәләмпәйдә тохтап бир күй ейтилған. (2) Йерусалимға таваб қилиш һейтиға бармақчи (ибраний тилида бу «чиқмақчи» дегән сөз билән ипадилиниду) болған йолучилар бу нахшиларни ейтқан; (3) бу 15 күй Израиллар Бабил империйәсидики сүргүнлүктин қутулуп чиқип, Йерусалимға қайтип кәлгәнлиги (ибраний тилида «чиққанлиги»)ни тәбрикләйдиган нахшилар еди. Бизниңчә үч пиқирниң һәммиси тоғра болуши мүмкин.

■ **119:2** 1сам. 24:10; 26:19 ■ **119:4** Зәб. 10:2; 58:8 □ **119:5** «Мәшәк диярида .... Кедар чедирлири арисидә...» — «Мәшәк» — Израил зиминидин әң чәт жай дәп һесапланған (бәлким һазирқи мускәва яки Түркийә); Кедардикилар болса Израилниң Эрәб хошшилири һәм рәқиблири еди. Бу йәрдә улар бәлким Худани етирап қилмайдиган һәр хил әлләрни билдүриду.

У жениңни сақлайду;
 8 Пәрвәрдигар чиқишиңни, киришиңни,
 Буниңдин кейин әбәдил-әбәткичә сақлайду.

121

121-күй *** Йерусалимниң бәхитидин хошал болуш

1 «Жуқириға чиқиш нахшиси»

Улар маңа: «Пәрвәрдигарниң өйигә чиқайли» — дегинидә,
 Шатландим.
 2 Путлиримиз дәрвазилириң ичидә турушқа несип болди, и Йерусалим!
 3 И Йерусалим, сән жипсилаштурулуп рәтлик селинған бир шәһәрдурсән;
 4 Қәбилиләр у йәргә чиқиду,
 Яһниң қәбиллири чиқиду;
 Израилға берилгән көрсәтмә бойичә,
 Пәрвәрдигарниң намиға тәшәккүр ейтиш үчүн чиқиду. □
 5 Чүнки у йәрдә һөкүм чиқиришқа тәхтләр селинди,
 Давутниң жәмәтидикиләргә тәхтләр селинди.
 6 Йерусалимниң аман-хатиржәмлигини издәп дуа қилиңлар;
 Сени сөйгәнләр ронақ тапиду. □
 7 Истиһкамлириң ичидә аман-хатиржәмлик болсун,
 Ордилириң ичидә ават-арамлик болсун!
 8 Қериндашлирим һәм яр-бурадәрлирим үчүн,
 Мән: «Аман-хатиржәмлик ичиндә болсун» — дәймән.
 9 Пәрвәрдигар Худайимизниң өйи үчүн,
 Сениң ронақ тепишиңға интилимән!

122

122-күй *** Зор харлиқ астида

1 «Жуқириға чиқиш нахшиси»

И әршләрдә Турғучисән,
 Саңа бешимни көтирип қараймән; □ ■
 2 Мана, қуллириңниң көзи өз гожайининиң қоллириға қандақ қариган болса,
 Дедәкләрниң көзи өз саһибәсиниң қоллириға қандақ қариган болса,
 Бизниң көзимиз Пәрвәрдигар Худайимизға шундақ қарайду.
 Та бизгә шәпқәт көрсәткичә қарайду.
 3 Бизгә шәпқәт көргүзгәйсән, и Пәрвәрдигар,
 Бизгә шәпқәт көргүзгәйсән;
 Чүнки биз йәткичә хорлуқ тартқанмиз.

□ **121:4** «Қәбилиләр.. . Израилға берилгән көрсәтмә бойичә... чиқиду» — бу йолйоруқ-көрсәтмә Муса пәйғәмбәр арқилиқ берилгән еди. һейт күнлиридә (йилда үч қетим) Израил қәбиллириниң әрқәлири (қиз-аяллар ихтиярән) Йерусалимға чиқип ибадәт қилиши керәк еди. □ **121:6** «Йерусалимниң аман-хатиржәмлигини издәп дуа қилиңлар» — ибраний тилида: «Йерушалом»ниң «шалом»и үчүн дуа қилиңлар». «Шалом» «теч-аманлиқ», «Йерушалом» болса «Теч-аманлиқ шәһәр» дегән мәнидә (ибраний тилида «шалом», әрәб тилида «салам»). □ **122:1** «Саңа бешимни көтирип қараймән» — ибраний тилида: «Саңа көзлиримни көтирип қараймән». ■ **122:1** Зәб. 113:11

⁴ Женимиз ғоҗамларниң мазақлирини,
накавурларниң хорлуқлирини йәткичә тартқандур.

123

123-күй ••• Қутулуш үчүн рәхмәтләр

¹ «Жуқириға чиқиш нахшиси»

Әгәр биз тәрәптә турғини Пәрвәрдигар болмиған болса,
— Аһ, Израил шундақ десун —

² Биз тәрәптә турғини Пәрвәрдигар болмиған болса,
Кишиләр бизгә һужумға қозғалғанда,

³ Уларниң ғәзиви бизгә туташқанда,
— Шу чағда улар бизни тирик жутуветәтти;

⁴ Шу чағда сулар бизни ғәриқ қиливетәтти;
Кәлкүн бешимиздин өтәтти;

⁵ Давалғуған сулар бешимиздин өтәтти!

⁶ Пәрвәрдигарға тәшәккүр-мәдһийә болғай!
Уларниң чишлириға ов болушқа бизни қоюп бәрмиди.

⁷ Женимиз тутқучиларниң басмиқидин қечип чиққан қуштәк қачти;
Басмақ сундурулуп, биз қачтуқ!■

⁸ Еришкән ярдимимиз Пәрвәрдигарниң намидидур,
Асман-зимин Яратқучиниң намидидур!■

124

124-күй ••• Худаниң зор һимайиси

¹ «Жуқириға чиқиш нахшиси»

Пәрвәрдигарға таянғанлар Зион теғидәктур;
Уни тәврәткили болмайду,
У мәңгүлүк туриду.

² Йерусалим! Тағлар униң әтрапини оруған,
һәм Пәрвәрдигар һазирдин та әбәткичә Өз хәлқиниң әтрапини орайду.

³ Чүнки рәзилләрниң һоқуқ һасиси һәққанийларниң несивисини башқурмайду;
Болмиса һәққанийларму қоллирини қәбиһликкә узартиши мүмкин.

⁴ Пәрвәрдигар, мәриванларға мәриванлиқ қилғайсән;
Көңли дурусларғиму шундақ болсун.

⁵ Бирақ әгир йолларға бурулуп кәткәнләрни болса,
Пәрвәрдигар уларни қәбиһлик қилғучилар билән тәң шаллайду.
Израилға аман-хатиржәмлик болғай!

125

125-күй ••• Сүргүн болуштин азат болуш

¹ «Жуқириға чиқиш нахшиси»

Пәрвәрдигар Зиондин сүргүн болғанларни қайтуруп кәлгәндә,
Биз чүш көргәндәкла болдуқ;[□]

² Ағзимиз күлкигә,

Тилимиз шатлинишқа толди;

Шу тапта әлләр арисидә улар: —

«Пәрвәрдигар уларға зор ишларни қилип бәрди» — дейишти.■

³ Пәрвәрдигар дәрвәкә биз үчүн зор ишларни қилди,

Биз булардин шатлинимиз.

⁴ Жәнуптики куруқ ериклар *шар-шар суларға* айландурулғандәк,

Биз тутқунларниму өз әркимизгә қайтурғайсән, и Пәрвәрдигар;[□]

⁵ Көз яшлирини еқитип териганлар шатлиқ билән орап;

⁶ Жиглап жүрүп чачидиган урукни көтәргән киши,

Бәрһәк, шатлиқ-тәнтәнә билән ориған бағлирини көтирип қайтип келиду.

126

126-күй *** Худа бәргән несивәни һеч ким тартивалмайду

¹ «Жуқириға чиқиш нахсиси»; Сулайман язған күй: —

Пәрвәрдигар Өзи өй салмиса,

Салгучилар бекардин-бекар униңға әжир синдүриду;

Пәрвәрдигар шәһәрни сақлимиса,

Күзәтчиләр бекардин-бекар ойғақ туриду.

² Силәрниң сәһәрдә орнуңлардин қопушуңлар,

Кәч болғанда йетишиңлар,

Жапа-мушәққәтни нандәк йегиниңлар бекардин-бекардур;

Чүнки У Өз сөйгинигә уйқини бериду.[□]

³ Мана, балилар Пәрвәрдигардин болған мирастур,

Балиятқуниң мевиси Униң мукапатидур;

⁴ Яшлиқта тапқан балилар,

Батурниң қолидики оқлардәк болиду.

⁵ Оқдени мошулар билән толған адәм бәхитлиқтур;

Шәһәр дәрвәзисидә туруп дүшмәнләр билән сөзлишиватқинида,

Улар йәргә қарап қалмайду.[□]

□ **125:1** «Пәрвәрдигар Зиондин сүргүн болғанларни қайтуруп кәлгәндә...» — башқа бир хил тәржимиси: «Пәрвәрдигар Зионниң әһвалини әслигә қайтурғандә...». ■ **125:2** Аюп 8:21

□ **125:4** «Жәнуптики куруқ ериклар шар-шар суларға айландурулғандәк...» — қаттиқ ямғур яғғандин кейин, Пәләстинниң жәнуп тәрипидики сүйи йоқ ерик-дәриялар йерим саат ичидила күчлүк һәм хәтәрлик давалғуған дәрияларға айландурулиду. «Биз тутқунларниму өз әркимизгә қайтурғайсән, и Пәрвәрдигар» — бу иккинчи «тутқунлуқ» немини билдүриду? Бабил империйәсигә сүргүн болған йәһудийлар азат болуп Пәләстингә қайтип кәлгәндин кейин, йәнә бәк егир мушәққәтләр һәм зиянкәшликкә учриди («Нәһәмәя» һәм «Эзра» қисимлирини көрүң). «Тутқунлуқ» бәлким көчмә мәнидә болуп, у егир әһвалини көрситиду. □ **126:2** «Жапа-мушәққәтни нандәк йегиниңлар бекардин-бекардур» — башқа бир хил тәржимиси: «Жапа-мушәққәт билән тапқан нанни йегиниңлар бекардин-бекардур». «Чүнки У Өз сөйгинигә уйқини бериду» — башқа бир хил тәржимиси: «Чүнки У Өз сөйгинигә ухлиған вақтида бериду». □ **126:5** «Шәһәр дәрвәзисидә туруп дүшмәнләр билән сөзлишиватқинида» — «шәһәр дәрвәзиси» халайиқ жигин ачидиган, жәм болидиган жай еди.

127

127-күй *** Худадин әйминидиган кишиниң бәхитлиги

1 «Жуқириға чиқиш нахшиси»

Пәрвәрдигардин қорқидиганлар,
Униң йоллирида маңидиганларниң һәр бири бәхитлиқтур!
2 Чүнки сән өз қолуниң әжрини йәйсән;
Бәхитлиқ болисән, ронақ таписән;
3 Аялиқ болса өйүң ичидә мевилиқ үзүм телидәк болиду;
Балилириң дәстиханиңни чөридәп, зәйтун дәрәқлиридәк тизилип олтириду;
4 Мана, Пәрвәрдигардин қорқидиган киши шундақ бәхитни көриду.
5 Пәрвәрдигар саңа Зион теғидин бәхит ата қилғай;
Сән өмрүң бойичә Йерусалимниң аватлиғини көргәйсән;
6 Пәрзәнтлириңниң пәрзәнтлирини көргәйсән;
Исраилға арам-течлиқ болғай!

128

128-күй *** Узун давам қилған жапа-мушәққәтти әсләш

1 «Жуқириға чиқиш нахшиси»

«Яшлиғимдин тартип улар көп қетим мени хар қилип кәлди» —
— Аһ, Исраил һазир буни десун —
2 «Улар яшлиғимдин тартип көп қетим мени хар қилип кәлди,
Бирақ үстүмдин гәлибә қилған әмәс.
3 Қош һайдиғучилар дүмбәмдә һайдиған,
Чөнәклирини интайин узун тартқан».
4 Пәрвәрдигар һәққанийду;
У рәзилләрниң асарәтлирини сундурувәтти;
5 Улар шәрмәндә болуп арқисиға яндурулсун,
Зиондин нәпрәтлинидиганларниң һәммиси!
6 Улар өгүздә үнүп чиққан чөптәк болсун;
Үзүлмәй турупла солишип кетидиган; ■
7 От-чөп ориғучиға униңдин бир тутамму чиқмайду;
Бағ бағлиғучиға бир қуачқу чиқмайду;
8 Өтүп кетиватқанларму: «Пәрвәрдигарниң бәрикити үстүңларда болғай;
Пәрвәрдигарниң нами билән силәргә бәхит тиләймиз!» — дегән саламни һеч
бәрмәйду. □

129

129-күй *** Азаплиқ пәрәд

1 «Жуқириға чиқиш нахшиси»

■ 128:6 Аюп 8:12; 40:10 □ 128:8 «Өтүп кетиватқанларму: «Пәрвәрдигарниң бәрикити үстүңларда болғай; Пәрвәрдигарниң нами билән силәргә бәхит тиләймиз!» — дегән саламни һеч бәрмәйду.» — демәк, мошу күйдик 4- һәм 5-әйтниң мәнәси: Рәзил кишиләрдин һеч һосул болмайду, улардин һеч яхшилиқ яки бәхит-хошаллиқ кәлмәйду яки уларниң бешиға чүшмәйду.

Чоңкур йәрләрдин Саңа пәряд көтиримән, и Пәрвәрдигар;

² И Рәб, авазимни аңлиғайсән;

Кулақлириниң йелиниш садайимға салғайсән;

³ Әгәр Сән Яһ, қәбиһликләрни сүрүштүрүп санисаң,

Әнди Рәб, ким тик туралайду? ■

⁴ Бирақ Сәндә мәғпирәт-кәчүрүм бардур;

Шуңа Сәндин әйминишкә болиду. ■

⁵ Пәрвәрдигарни күтүватимән;

Женим күтүватиду;

Униң сөзигә үмүт бағлидим. ■

⁶ Түн жесәкчилириниң сәһәргә болған тәшнасидин артуқ,

Бәрһәк, түн жесәкчилириниң сәһәргә болған тәшнасидин артуқ,

Женим Рәбкә тәшна болуп күтмәктә. ■

⁷ И Исраил, Пәрвәрдигарға үмүт бағлаңлар;

Чүнки Пәрвәрдигарда өзгәрмәс муһәббәт бардур;

Униңда зор нижатлиқларму бар;

⁸ У Исраилни барлиқ қәбиһликлиридин бәдәл төләп қутқузиду.

130

130-күй *** Кәттәрликкә интилиш

¹ «Жуқириға чиқиш нахшиси»; Давут язған күй: —

И Пәрвәрдигар, көңлүм тәкәббур әмәс,

Нәзиримму үстүн әмәс;

Мән чоң ишлар биләнму,

Яки чамим йәтмәйдиған карамәт ишлар биләнму мәшғул болмаймән; ■

² Бәрһәк, анисиниң қучиғида ятқан әмчәктин айрилған балидәк,

Өз женимни бесивелип тиничландурдум;

Көңлүм ичимдә әмчәктин айрилған балидәктур.

³ Исраил Пәрвәрдигарға үмүт бағлисун;

һазирдин башлап, әбәдил-әбәткичә!

131

131-күй *** Худаниң әһдә сандуғи вә Худаниң Давутқа болған вәдиси *** 1-айәттики изаһатни көрүң

¹ «Жуқириға чиқиш нахшиси»

И Пәрвәрдигар, Давут үчүн у тартқан барлиқ жәбир-жапаларни яд әткәйсән; □

■ 129:3 Зәб. 142:2 ■ 129:4 2Сам. 24:14 ■ 129:5 Зәб. 26:14; 39:2; 61:1-2; һаб. 2:3 ■ 129:6 Зәб.

5:4; 118:147; 122:1, 2 ■ 130:1 2Тар. 32:25; Зәб. 100:4-5; Пәнд. 6:17; 16:5 □ 131:1 «И Пәрвәрдигар,

Давут үчүн у тартқан жәбир-жапаларни яд әткәйсән;...» — бу күй биринчидин, Давутниң

Пәрвәрдигар үчүн ибадәтхана қурушқа ичкән қәсимини билдүриду һәм шу чағдики Худаниң Давутқа жавап

берип қилған вәдисини («2Сам.» 7-бап) әслитиду; иккинчидин, Давутниң кейин Худаниң әһдә сандуғини

Кириат-Йеарим (йәни Әфратаһ, өз жути болған Бәйт-Ләһәмгә йеқин) дегән жайдин әкилип, тәнтәнилик

һалда Йерусалимға киргүзгәнлигиниму әслитиду. Бу күй бәлким Давутниң бир әвлади (Сулайман яки

униңдин кейинки бириси) падиша болғанда қилған дуаси болуши мүмкин. «Давут ... тартқан барлиқ

жәбир-жапалар» — мошу йәрдә бәлким Давутниң Худа үчүн муқәддәс бир өйни ясашқа болған әжирини

көрситиши мүмкин.

- 2 У Пәрвәрдигарға қандақ қасәм ичкән,
Якуптики қудрәт Егисигә қандақ вәдә қилған: —
3-5 «Пәрвәрдигарға турар жайни,
Якупниң қудрәтлик Егисигә маканни тапмиғичә,
Өйүмдики һужриға кирмәймән,
Кариваттики көрпәмгә чиқмаймән,
Көзүмгә уйқини,
Қапақлиримға үгдәшни бәрмәймән».[■]
- 6 Мана, биз униң хәвирини Әфратаһда аңлидуқ;
Уни орманлиқ етизлардин таптуқ;[□]
- 7 Униң турар жайлириға берип кирәйли,
Униң тәхтипәри алдида сәждә қилайли;
- 8 Орнуңдин турғин, и Пәрвәрдигар,
Сән қудритиңниң ипадиси әһдә сандуғуң билән,
Өз арамғаһиңға киргин!
- 9 Каһинлириң һәққанийлиқ билән кийиндүрүлсун,
Мөмин бәндилириң тәнтәнилик авазни яңратсун!
- 10 Кулуң Давут үчүн,
Өзүң мәсиһ қилғиниңниң йүзини яндурмиғайсән;[□]
- 11 Пәрвәрдигар Өз һәқиқити билән Давутқа шу қасәмни қилди,
У униңдин һеч янмайду: —
У: — «Өз пуштиндин чиққан мевидин бирисини тәхтиндә олтарғузимән»;[■]
- 12 Пәрзәнтлириң Мениң әһдәмни,
Һәм Мән уларға үгитидигән ағаһ-гувалиримни тутса,
Уларниң пәрзәнтлири мәңгүгә тәхтиндә олтириду» — дегән.
- 13 Чүнки Пәрвәрдигар Зионни таллиған;
У Өз макани үчүн уни халиған.
- 14 Мана У: — «Бу мәңгүгә болидигән арамғаһимдур;
Мошу йәрдә туримән;
Чүнки Мән уни халаймән».[■]
- 15 Мән униң рисқини интайин зор бәрикәтләймән;
Униң йоқсуллирини нан билән қандуримән;
- 16 Униң каһинлириға нижатлиқни кийгүзимән,
Униң мөмин бәндилири шатлиқтин тәнтәнилик авазни яңритиду.[■]
- 17 Мән бу йәрдә Давутниң мүңгүзини бихландуримән;
Өзүмниң мәсиһ қилғиним үчүн йоруқ бир чирақ бекиткәнмән;[■]
- 18 Униң дүшмәнлиригә шәрмәндиликни кийгүзимән;
Амма униң кийгән тажи бешида ронақ тапиду» — деди.

132

132-күй ••• Бирликниң бәхити

- **131:3-5** 1Тар. 15:1 □ **131:6** «...биз униң хәвирини Әфратаһда аңлидуқ» — «униң хәвири» бәлким биринчидин Худаниң әһдә сандуғини көрситиду; иккинчидин бешарәтлик һалда Мәсиһниң Бәйт-Ләһәмдә туғулушини көрситиши мүмкин. «Уни орманлиқ етизлардин таптуқ» — яки «Уни Ярниң етизлиридин таптуқ». «Яар» «Қириат-Йеарим» болуши мүмкин («1Сам.» 7:1ни көрүң). □ **131:10** «Кулуң Давут үчүн, өзүң мәсиһ қилғиниңниң йүзини яндурмиғайсән» — бәлким Давутниң падиша болидигән әвлади үчүн қилған дуаси. Худаниң «мәсиһ қилғини» тоғрилиқ жуқуриқи 2-күй вә изаһатларни, шундақла «Тәбирләр»ниму көрүң. ■ **131:11** 2Сам. 7:12; 1Пад. 8:25; 2Тар. 6:16; Луқа 1:69 ■ **131:14** Зәб. 67:17; 131:8 ■ **131:16** 2Тар. 6:41 ■ **131:17** Луқа 1:69

1 «Жуқириға чиқиш нахшиси»; Давут язған күй: —

Қара, мана, қериндашлар бирликтә туруш немидегән яхши, немидегән шериндур!

2 У һарунниң бешиға төкүлүп, сақилидин аққан аву қиммәтлик майдәк, У һарунниң сақилидин еқип,

Кийим-кечәкниң яқисига чүшкән қиммәтлик майға охшайду;□

3 У йәнә һәрмон теғидики шәбнәмниң Зион тағлириға чүшүшигә охшайду;

Чүнки шу йәрдә Пәрвәрдигар бәрикәтни —

Йәни мәңгүлүк һаятни буйруған!□

133

133-күй ••• Ибадәт

1 «Жуқириға чиқиш нахшиси»

Мана, Пәрвәрдигарға тәшәккүр-мәдһийә қайтуруңлар,

И, кечичә Пәрвәрдигарниң өйидә туридиган,

Пәрвәрдигарниң барлиқ қуллири!

2 Муқәддәс жайда туруп қоллириңларни көтирип Пәрвәрдигарға тәшәккүр-мәдһийә қайтуруңлар!

3 Асман-зиминни Яратқучи Пәрвәрдигар силәрни Зиондин бәрикәтлигәй!□

134

134-күй ••• Худаниң қилған улүк әмәллири үчүн ибадәт

1 Һәмдусана! Пәрвәрдигарниң намини мәдһийиләңлар,

Уни мәдһийиләңлар, Пәрвәрдигарниң қуллири!

2 Уни мәдһийиләңлар, Пәрвәрдигарниң өйидә турғанлар,

Худайимизниң һойлилирида турғанлар!

3 Яһни мәдһийиләңлар, чүнки Пәрвәрдигар меһривандур;

Униң намиға күй ейтиңлар;

Чүнки мошундақ қилиш шериндур;

4 Чүнки Яһ Яқупни Өзиниңки болушқа,

Исраилни Өз мираси болушқа талливалди.■

5 Чүнки өзүм билимәнки, Пәрвәрдигар улүқдур;

Рәббимиз барлиқ илаһлардин үстүндур.□

□ **132:2** «У һарунниң бешиға төкүлүп, сақилидин аққан аву қиммәтлик майдәк, у һарунниң сақилидин еқип, кийим-кечәкниң яқисига чүшкән қиммәтлик майға охшайду» — һәзрити һарунни баш каһин қилип тикләш үчүн, у алаһидә пурақлиқ мәхсус май билән «мәсиһ қилинған». Тәврат, «Мис.», 30:22-38-әйтәләрни көрүң. □ **132:3** «У йәнә һәрмон теғидики шәбнәмниң Зион тағлириға чүшүшигә охшайду...» — «Һәрмон теғи» Пәләстиндики әң егиз тағ болуп, әтрапида һәр күни чүшкән шәбнәм интайин мол болуп, һәммә жаниварни жанландуриду. У Зион тағлиридин 300 километр жирақ. Зион теғиға чүшидиган шәбнәм аздур; мол шәбнәм Зионға чүшсә, у зор вә әжайип бәрикәт болатти, әлвәттә. □ **133:3** «...Пәрвәрдигар силәрни Зиондин бәрикәтлигәй!» — ибраний тилида «тәшәккүр-мәдһийә қайтуруш» (1-әйт) һәм «бәрикәтләш» дегәнләр бирла сөз («барак») билән ипадилиниду. ■ **134:4** Мис. 19:5; Қан. 7:6; Тит. 2:14; 1Пет. 2:9 □ **134:5** «Пәрвәрдигар... барлиқ илаһлардин үстүндур» — бу әйәт «илаһлар»ниң һәқиқий мәвжүт экәнлигини етирап қилмайду,

әлвәттә. 95:3 вә изаһатини көрүң.

- 6 Пәрвәрдигар немә ишни мувапиқ көргән болса,
У асманларда,
Зиминда,
Деңизларда һәм униң барлиқ тәглиридиму шуни қилғандур.
- 7 У йәр чәтлиридин булут-туманларни өрлтиду;
Ямғурларға чақмақларни һәмраһ қилиду;
Шамални Өз ғәзнилиридин чиқириду.■
- 8 У Мисирдики тунжа оғулларни һалак қилди,
Инсанларниң болсун, һайванларниң болсун һәммини уруп һалак қилди.■
- 9 У аламәтләрни, мөҗизиләрни араңларға әвәтти, и Мисир;
Пирәвн вә униң һәммә қуллири үстигә әвәтти.■
- 10 У улук әлләрни урувәтти,
Қудрәтлик падишаларни өлтүрүвәтти;■
- 11 Аморийларниң падишаси Сиһонни,
Башанниң падишаси Огни,
Қанаандики барлиқ падишалиқларни урувәтти.
- 12 Уларниң зиминини мирас қилип,
Өз хәлқи Исраилға мирас болушқа тәқдим қилди.■
- 13 Сениң намиң, Пәрвәрдигар, мәңгүгә,
Шәһрәт-хатирәң дәвирдин-дәвиргичидур.■
- 14 Чүнки Пәрвәрдигар Өз хәлқиниң дәвасини сорайду;
Өз қуллириға рәһим қилиду.■
- 15 Әлләрниң бутлири болса пәқәтлә күмүч-алтундин ибарәттур,
Уларни инсанниң қоллири ясиғандур, халас.■
- 16 Уларниң ағзи бар, бирақ сөзлимайду;
Көзлири бар, бирақ көрмәйду;
- 17 Қулақлири бар, бирақ аңлимайду,
Ағзида һеч нәпәс йоқтур.
- 18 Уларни ясиғанлар уларға охшап қалиду,
Уларға таянғанларму шундақтур.
- 19 Исраил җәмәти, Пәрвәрдигарға тәшәккүр-мәдһийә қайтуруңлар;
Һарун җәмәти, Пәрвәрдигарға тәшәккүр-мәдһийә қайтуруңлар;
- 20 Лавий җәмәти, Пәрвәрдигарға тәшәккүр-мәдһийә қайтуруңлар;
Пәрвәрдигардин қорқидиғанлар, Пәрвәрдигарға тәшәккүр-мәдһийә
қайтуруңлар!
- 21 Йерусалимда маканлашқан Пәрвәрдигарға Зиондин тәшәккүр-мәдһийә
ейтилсун!
Һәмдусана!

135

135-күй **** Пәрвәрдигарниң муһәббигә тәшәккүр ейтиңлар!

- 1 Пәрвәрдигарға тәшәккүр ейтиңлар, У меһривандур;
Чүнки Униң муһәббигә мәңгүлүктур;
- 2 Илаһларниң илаһиға тәшәккүр ейтиңлар,
Чүнки Униң муһәббигә мәңгүлүктур;□

■ 134:7 Йәр. 10:13; 51:16 ■ 134:8 Мис. 12:12,29; Зәб. 77:51 ■ 134:9 Мис. 7,8,9,10,14
■ 134:10 Йә. 12 ■ 134:12 Зәб. 77:55 ■ 134:13 Мис. 3:15, зәб. 101:13 ■ 134:14 Қан.
32:36, Зәб. 89:13 ■ 134:15 Зәб. 113:12 □ 135:2 «Илаһларниң илаһиға тәшәккүр ейтиңлар» —
«илаһлар» тоғрилиқ 95:3 вә изаһатини көрүң.

- 3 Рәбләрнің Рәббигә тәшәккүр ейтиңлар,
Чүнки Униң муһәббити мәңгүлүктүр;
- 4 Зор карамәтләрни бирдин-бир Жүргүзгүчигә тәшәккүр ейтиңлар,
Чүнки Униң муһәббити мәңгүлүктүр;
- 5 Әқил-парасәт арқилиқ асманларни Ясиғучиға тәшәккүр ейтиңлар,
Чүнки Униң муһәббити мәңгүлүктүр;■
- 6 Зимини сулар үстидә созуп Турғузгүчигә тәшәккүр ейтиңлар,
Чүнки Униң муһәббити мәңгүлүктүр;■
- 7 Улуқ нур жисимлирини Ясиғучиға тәшәккүр ейтиңлар,
Чүнки Униң муһәббити мәңгүлүктүр;■
- 8 Күндүзни башқуридиған қуяшни Ясиғучиға тәшәккүр ейтиңлар,
Чүнки Униң муһәббити мәңгүлүктүр;■
- 9 Кечини башқурдиған ай һәм юлтузларни Ясиғучиға тәшәккүр ейтиңлар,
Чүнки Униң муһәббити мәңгүлүктүр;
- 10 Уларниң тунжилирини уруп, Мисирға зәрб бәргүчигә тәшәккүр ейтиңлар,
Чүнки Униң муһәббити мәңгүлүктүр;■
- 11 Израилни улар арасидин чиқарғучиға тәшәккүр ейтиңлар,
Чүнки Униң муһәббити мәңгүлүктүр;■
- 12 Күчлүк қол һәм узатқан биләк билән уларни Чиқарғучиға тәшәккүр ейтиңлар,
Чүнки Униң муһәббити мәңгүлүктүр;■
- 13 Қизил деңизни бөләк-бөләк Бөлгүчигә тәшәккүр ейтиңлар,
Чүнки Униң муһәббити мәңгүлүктүр;■
- 14 һәм Израилни униң оттурисидин Өткүзгүчигә тәшәккүр ейтиңлар,
Чүнки Униң муһәббити мәңгүлүктүр;
- 15 Қизил деңиздә Пирәвни қошунлири билән сүпүрүп ташлиғучиға тәшәккүр ейтиңлар,
Чүнки Униң муһәббити мәңгүлүктүр;■
- 16 Өз хәлқини чөл-баявандин Йетәклигүчигә тәшәккүр ейтиңлар,
Чүнки Униң муһәббити мәңгүлүктүр;■
- 17 Бүйүк падишаларни Урувәткүчигә тәшәккүр ейтиңлар,
Чүнки Униң муһәббити мәңгүлүктүр;■
- 18 һәм мәшһур падишаларни Өлтүргүчигә тәшәккүр ейтиңлар,
Чүнки Униң муһәббити мәңгүлүктүр;
- 19 Жүмлидин Аморийларниң падишаси Сиһонни Өлтүргүчигә тәшәккүр ейтиңлар,
Чүнки Униң муһәббити мәңгүлүктүр;
- 20 — һәм Башан падишаси Огни Өлтүргүчигә тәшәккүр ейтиңлар,
Чүнки Униң муһәббити мәңгүлүктүр;■
- 21 Уларниң зиминини мирас үчүн Бәргүчигә тәшәккүр ейтиңлар,
Чүнки Униң муһәббити мәңгүлүктүр;■
- 22 Буни бәндиси Израилға мирас қилип бәргүчигә тәшәккүр ейтиңлар,
Чүнки Униң муһәббити мәңгүлүктүр;
- 23 һалимиз харап әһвалда, бизләрни Әслигүчигә тәшәккүр ейтиңлар,
Чүнки Униң муһәббити мәңгүлүктүр;
- 24 Бизни әзгәнләрдин қутулдурғучиға тәшәккүр ейтиңлар,

■ 135:5 Яр. 1:1 ■ 135:6 Зәб. 23:1-2 ■ 135:7 Яр. 1:14 ■ 135:8 Яр. 1:16 ■ 135:10 Мис. 12:29; Зәб. 77:43,51 ■ 135:11 Мис. 12:31,51; 13:3,17 ■ 135:12 Мис. 6:6 ■ 135:13 Мис. 14:21,22; Зәб. 77:13 ■ 135:15 Мис. 14:24 ■ 135:16 Мис. 15,16,17,19; Зәб. 77:52 ■ 135:17 Чөл. 21:24,25,34,35; Йә. 12:1; Зәб. 134:10,11 ■ 135:20 Қан. 3:1-7 ■ 135:21 Йә. 12:6

Чүнки Униң муһаббити мәңгүлүктүр;

²⁵ Барлиқ әт егилиригә озук Бәргүчигә тәшәккүр ейтиңлар,

Чүнки Униң муһаббити мәңгүлүктүр;

²⁶ Әршләрдик Тәңригә тәшәккүр ейтиңлар,

Чүнки Униң муһаббити мәңгүлүктүр!

136

136-күй *** Бабилда сүргүн болушниң дәрд-алими

¹ Бабилдики дәрия-ериқлар бойида биз олтардуқ;

Зионни әслигинимиздә, бәрһәк жиға көтәрдуқ;

² Чилтаримизни арисидики сөгәтләргә есип қойдуқ,

³ Чүнки бизни сүргүн қилғанлар биздин нахша тәләп қилди;

Бизни зарлатқучилар биздин тамашә тәләп қилип: —

«Һәй, Зион нахшилиридин бирни бизгә ейтқина» — дейишти. ■

⁴ Яқа жутта туруп Пәрвәрдигарниң нахшисини қандақму ейтайли?

⁵ Әй Йерусалим, мән сени унтусам,

Оң қолум маһаритини унтусун! □

⁶ Сени әслимисәм,

— Йерусалимни әң чоң хурсәнлигимдин әвзәл көрмисәм —

Тилим таңлайимға чаплишип қалсун!

⁷ И Пәрвәрдигар, Едом балилиридин һесап алғанда, Йерусалимниң бешиға

чүшкән күнини ядиңға кәлтүргәйсән;

Чүнки улар: «Уни йәр билән йәксан қилиңлар,

Улиғичә йәр билән йәксан қилиңлар!» дейишти. ■

⁸ И булиниш алдида турған Бабил қизи,

Бизгә қилған қилмишлириңни өзүңгә қайтурғучи бәхитликтүр! ■

⁹ Бовақлириңни елип ташқа атқучи киши бәхитликтүр!

137

137-күй *** Шәпқәткә рәхмәтләр

¹ Давут язған күй: —

Пүтүн қалбим билән Саңа тәшәккүр ейтимән;

Барлиқ илаһлар алдида Сени күйләймән. □

² Пак-муқәддәслиғиңниң ибадәтханисига қарап баш уримән,

Өзгәрмәс муһаббитиң һәм һәқиқәт-садақитиң үчүн наминиң тәбрикләймән;

Чүнки Сән пүтүн нам-шөһритиңдинму бәкрәк, вәдәндә туридигиниңни улук қилғансән. □

³ Саңа нида қилған күнидә, маңа жавап бәргәнсән;

Жәнимға күч киргүзүп, мени ригәтләндүргәнсән.

■ **136:3** Зәб. 78:1 □ **136:5** «Оң қолум маһаритини унтусун!» — яки «Оң қолумни унтуған болсам!». ■ **136:7** Йәр. 49:7; әс. 25:12 ■ **136:8** Йәр. 50:15,29; Вәһ. 18:6 □ **137:1** «Барлиқ илаһлар алдида Сени күйләймән» — «илаһлар» тоғрилиқ 95:3 вә изаһатини көрүң.

□ **137:2** «Чүнки Сән пүтүн нам-шөһритиңдинму бәкрәк, вәдәндә туридигиниңни улук қилғансән» — башқа бир хил тәржимиси: «чпки сән өз нам-шөһритиң һәм вәдәңни һәммидин үстүн қилдиң». Лекин бизниңчә мәнаси шуки, Худаға нисбәтән өз вәдисида туруш һәтта нам-шөһритидин жуқури туриду.

- 4 Агзиңдики сөзләрни аңлиғанда, и Пәрвәрдигар,
 Жаһандики барлиқ шаһлар Сени мәдһийиләйду;
 5 Улар Пәрвәрдигарниң йоллирида жүрүп нахша ейтиду,
 Чүнки улукдуур Пәрвәрдигарниң шан-шәриви.
 6 Чүнки Пәрвәрдигар алийдур;
 Бирақ У һали бошларға нәзәр салиду;
 Тәкәббуларни болса У жирақтин тонуп йетиду. ■
 7 Зулмәт-мушәққәтләр арасида маңған болсамму,
 Сән мени жанландурисән;
 Дүшмәнлиримниң ғәзивини тосушқа қолуңни узартисән,
 Оң қолуң мени қутқузиду.
 8 Пәрвәрдигар маңа тәвә ишларни пүткүзиду;
 Меһир-муһәббетиң, и Пәрвәрдигар, мәңгүлүктур;
 Өз қоллириң ясиғанни ташлап кәтмигәйсән!

138

138-күй *** Худа қалбни Билгүчидур

1 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп оқулсун дәп, Давут язған күй: —

- И Пәрвәрдигар, Сән мени тәкшүрүп чиқтиң,
 һәм мени билип йәттиң;
 2 Өзүң олтарғинимни, турғинимниму билисән;
 Жирақта туруқлуқ көңлүмдикини билисән.
 3 Басқан қәдәмлиримни, ятқанлиримни өткәмәндин өткүздүң;
 Барлиқ йоллирим Саңа аяндур.
 4 Бәрһәк, тилимға бир сөз келә-кәлмәстинла, и Пәрвәрдигар,
 Мана Сән буни әйни бойичә билмәй қалмайсән.
 5 Сән мени алди-кәйнимдин орап турисән,
 Қолуңни мениң үстүмгә қондурғансән.
 6 Бундақ билим маңа шунчилик тилсимат билиниду!
 Шундақ жүксәкки, мән уни билип йетәлмәйдикәнмән.
 7 Роһуңдин нери болушқа нәләргиму баралайттим?
 Һозуруңдин өзүмни қачуруп нәләргә баралайттим?
 8 Асманларға чиқсам, мана Сән әшу йәрдә;
 Тәһтисарада орун салсамму, мана Сән шу йәрдә; ■
 9 Сәһәрниң қанатлирини елип учуп,
 Деңизниң әң чәт йәрлиридә турсам,
 10 һәтта әшу жайда қолуң мени йетәкләйду,
 Оң қолуң мени йөләйду.
 11 Мән: «Қараңғулуқ мени япса,
 Әтрапимдики йоруқлуқ чоқум кечә болиду» — десәм,
 12 Қараңғулуқму Сәндин йошуруналмайду,
 Кечиму Саңа күндүздәк айдиндур,
 Қараңғулуқму Саңа йоруқтәктур.
 13 Бәрһәк, Сән мениң ичлиримни ясиғансән;

Анамниң қосиғида мени тоқуғансән;□

14 Мән Сени мәдһийиләймән,
Чүнки мән сүрлүк вә қарамәт ясалғанмән;
Сениң қилғанлириң қарамәт тилсиматтур;
Буни женим убдан билиду.

15 Мән йошурун җайда ясалғинимда,
Йәр тәглиридә әпчиллик билән тоқулуп шәкилләндүрүлгинимдә,
Устиханлирим Сәндин йошурун әмәс еди.■

16 Әзалирим техи апиридә болмиған күнләрдә,
Улар ясиливатқан күнләрдә,
Көзүң техи шәкилләнмигән җисмимни көрүп йәткән еди;
Уларниң һәммиси аллибурун дәптириңдә йезилған еди.□

17 Аһ Тәңрим, ойлириң маңа нәқәдәр қиммәтликтур!
Уларниң жиғиндиси шунчә зордур!

18 Уларни санай десәм, улар деңиздики қумлардинму көптүр;
Уйқидин көзүмни ачсам, мән йәнила Сән билән биллидурмән!□

19 Аһ, Сән рәзилләрни өлтүрүвәтсәң едиң, и Худа!
Қанхор кишиләр, мәндин жирақ болуш!

20 Чүнки улар Сениң тоғрилиқ һейлилик билән сөзләйду;
Сениң шәһәрлириң улар тәрипидин аздурулди.□

21 Саңа өчмән болғанларға, и Пәрвәрдигар, мәнму өчқу?
Саңа қарши чиққанларға мәнму жиркинимәнғу?

22 Уларға чиш-тирниқимғичә өчтурмән;
Уларни өз дүшмәнлирим дәп һесаплаймән.

23 Мени күзитип тәкшүргәйсән, и Тәңрим!
Мениң қалбимни билип йәткәйсән!

Мени синап, ғәмлик ойлиримни билгәйсән;■

24 Мәндә Өзүңгә азар бәргидәк йолниң бар-йөқлүгини көргәйсән;
Вә мени мәңгүлүк йолунда йетәклигәйсән!

139

139-күй *** Аһанәтчиләр һәм зомигәрләр арисида

1 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп окулсун дәп, Давут язған күй: —

Рәзил адәмдин, и Пәрвәрдигар, мени азат қилғайсән;
Зораван кишидин мени сақлиғайсән.

2 Улар көңлидә яманлиқларни ойлимақта;
Улар һәр күни җәм болушуп уруш чиқармақчи.

3 Тилини иланниқкидәк иштиқ қилиду;
Кобра иланниң зәһири ләвлири астида туриду;

□ **138:13** «Бәрһәқ, Сән мениң ичлиримни ясиғансән» — яки «Чүнки Сән мениң ичлиримни ясиғансән». «Ичлирим» болса ибраний тилида «бөрәклирим» дегән сөз билән ипадилиниду (бәзи вақитларда бөрәкләр вижданни билдүриду). Башқа бир хил тәржимиси: «Бәрһәқ, Сән мениң ичлиримгә егидурсән». ■ **138:15** Аюп 10:8,10; Топ. 11:5 □ **138:16** «Уларниң һәммиси аллибурун дәптириңдә йезилған еди» — йәнә бир хил тәржимиси: «Улар йөқ болған вақитта, маңа бекитилған күнлиримниң һәммиси дәптириңдә йезилған». □ **138:18** «Уйқидин көзүмни ачсам, мән йәнила Сән билән биллидурмән!» — «уйқидин көзүмни ачсам» бу йәрдә бәлким тирилиш күнини пуритиду.

□ **138:20** «Сениң шәһәрлириң улар тәрипидин аздурулди» — башқа бир хил тәржимиси: «сениң дүшмәнлириң намиңни бекар ишлитиду». ■ **138:23** Аюп 31:6; Зәб. 16:3; 25:2

Селәһ.■

⁴ Рәзил адәмниң қоллиридин мени аман қилиғайсән, и Пәрвәрдиғар;
Путлиримни путлашни қәстләйдигән зораван кишидин сақлиғайсән.

⁵ Тәкәбурлар мән үчүн қилтақ, таниларни йошуруп тәйярлиди;

Йол бойида тор яйди,

Мән үчүн қапқанларни салди;

Селәһ.■

⁶ Мән Пәрвәрдиғарға: «Сән мениң Тәңримдурсән» — дедим;

Йелинишлирим садасиға қулақ салғайсән, и Пәрвәрдиғар;

⁷ Пәрвәрдиғар Рәб нижатлиғимниң күчидур;

Сән жәң күнидә бешимни йепип қоғдигәнсән.

⁸ Рәзил адәмниң үмүтини ижабәт қилмиғайсән, и Пәрвәрдиғар;

Уларниң һейлирини аққузмиғайсән;

Болмиса өзлирини чоң тутувалиду.

Селәһ.

⁹ Мени қоршивалғанларниң болса,

Ләвлиридин чиққан шумлуқ уларниң өз бешиға чүшсун,□

¹⁰ Үстигә чоғлар яғдурусун;

Улар отқа,

Қайтидин чиқалмиғидәк һаңларға ташливетилсун;

¹¹ Тили чеқимчи адәмниң йәр йүзидә орни болмисун;

Балау-апәт зораванларни түгәшкичә овлайду;

¹² Мән билимәнки, Пәрвәрдиғар езилгәнларниң дөвасини сорайду,

Йоқсулниң һәққини елип бериду;

¹³ Бәрһәқ, һәққанийлар намиңға тәшәккүр ейтиду;

Көңли дуруслар һозуруңда яшайду.

140

140-күй **** Рәзиллик билән мурәсә қилгили болмайду

¹ Давут язған күй: —

Пәрвәрдиғар, мән Саңа нида қилдим;

Йенимға тездин кәлгәйсән;

Саңа нида қилғинимда авазимни аңлиғайсән.

² Дуайимни аңлиғиниңда, Саңа сунулған хушбуйдәк йеқимлиқ болсун,

Қолумниң көтирилиши сунулған кәчлик қурбанлиқтәк қобул болсун.□ ■

³ Ағзим алдида күзәтчи турғузғайсән, и Пәрвәрдиғар;

Ләвлирим дәрвазисини сақлиғайсән;

⁴ Көңлүмни һеч қандақ яман ишқа,

Қәбиһлик қилғучиларға шерик болуп, рәзиллик қилишқа майил қилмиғайсән.

Мени уларниң немәтлиридин һеч йегүзмиғәйсән!

⁵ һәққаний адәм мени урсун —

■ **139:3** Зәб. 57:5-6; Рим. 3:13 ■ **139:5** Йәр. 18:22 □ **139:9** «Мени қоршивалғанларниң болса, ләвлиридин чиққан шумлуқ уларниң өз бешиға чүшсун» — башқа бир хил тәржимиси: «Мени қоршиғанларниң башламчилириға болса, өз ләвлиридин чиққан шумлуқ өзлиригә чүшсун».

□ **140:2** «Қолумниң көтирилиши сунулған кәчлик қурбанлиқтәк қобул болсун» — яки «Қолумниң көтирилиши сунулған кәчлик ашлиқ һәдийәдәк қобул болсун» — ибадәтханида һаһинлар кәчлик қурбанлиқ яки һәдийә сунуштин авал, қоли билән шу қурбанлиқ-һәдийәларни Худа алдида көтирәтти. ■ **140:2** Мис. 29:30; Вәһ. 5:8; 8:3

Бу маңа меһриванлиқтур;
 Маңа тәнбиһ бәрсун —
 Бу болса, бешим рәт қилмайдиган, қуюлған есил майдәк болиду.
 Чүнки мениң дуайим йәнила шуларниң рәзилликлригә қарши болиду. □
 6 Уларниң һакимлири тик ярлардин ташливетилгәндә,
 Хәлиқ мениң сөзлиримни аңлайду;
 Чүнки бу сөзләр шериндур. □
 7 Бириси отун ярғанда йәргә чечилған йериндилардәк,
 Мана, устиханлиримиз тәһтисара ишиги алдида чечиветилди; □ ■
 8 Бәрһәқ, көзлирим Саңила тикилип қарайду, Пәрвәрдиғар Рәббим;
 Саңа тайинимән;
 Жәнимни харап қилип ташливетмигәйсән.
 9 Уларниң маңа салған қилтиғидин,
 Қәбиһлик қилғучиларниң қапқанлиридин мени сақлиғайсән;
 10 Рәзилләр өзиниң торлириға жиқилсун,
 Мән болсам — өтүп кетимән.

141

141-күй ••• Яр-йөләксизликтики дуа

1 Давут ғарда йошурунуп турған вақитта язған «Масқил»: —

Мән Пәрвәрдиғарға авазимни аңлитип налә-пәрәд көтиримән;
 Пәрвәрдиғарға авазим билән йелинимән; □

2 Униң алдида дад-зарлиримни төкимән;
 Униңға аваричилигимни ейтимән.

3 Роһум ичимдә түгишәй дәп қалғанда,
 Шу чағда басқан йолумни билгәнсән;
 Мән маңған йолда улар маңа қилтақ салди. ■

4 Оң йенимға қарап баққайсән;
 Әтрапимда мени тонуйдиган адәм йоқтур;
 Панаһған йоқап кәтти;
 Неч адәм жәнимға көйүнмәйду.

5 Мән Саңа пәрәд көтәрдим, и Пәрвәрдиғар;
 Саңа: «Сән мениң Башпанаһимсән,
 Тирикләрниң зиминида болған Несивәмдурсән» — дедим. ■

6 Мениң пәрәдимға қулақ салғайсән;
 Чүнки мән интайин харап әһвалға чүшүрүлдүм;
 Мени қоғлиғучилиримдин қутулдурғайсән;
 Чүнки улар мәндин күчлүктур. ■

□ **140:5** «Чүнки мениң дуайим йәнила шуларниң рәзилликлригә қарши болиду» — башқа бир хил тәржимиси: «Чүнки мениң дуайим уларға (рәзилларгә) күлләт чүшкәндә улар үчүн давамлишивериду» (ивраний тилида «яманлиқ» һәм «күлләт» бир сөз билән ипадилиниду). □ **140:6**

«Хәлиқ мениң сөзлиримни аңлайду; чүнки бу сөзләр шериндур» — «шерин» бәлким мошу йәрдә «жайида, орунлуқ» дегән мәнида. □ **140:7** «Бириси отун ярғанда йәргә чечилған йериндилардәк, мана, устиханлиримиз тәһтисара ишиги алдида чечиветилди» — айәтниң бир

нәччә тәржимилири бар. Ивраний тилидики нусхисида, мошу сөз интайин ихчам болуп, чүшиниш тәс.

■ **140:7** Әз. 37:1,11,12 □ **141:1** «Давут ғарда йошурунуп турған вақитта язған «Масқил»: —...» — Давут пәйғәмбәр Саул падишадин қечип, икки қетим ғарда йошурунған вақтидики вақиалар «Тәврат, «1Сам.» -22- һәм 24-бапта йезлиған. ■ **141:3** Зәб. 76:4 ■ **141:5** Зәб. 15:5 ■ **141:6** Зәб. 40:3; 78:8; 115:6

7 Сениң намиңни тәбриклишим үчүн,
 Женимни түрмидин чиқарғайсән;
 һәққанийлар әтрапимда олишиду;
 Чүнки Сән маңа зор мөһриванлиқ көрситисән.

142

142-күй *** Роһум түгишәй дән қалди!

¹ Давут язған күй: —

Пәрвәрдигар, дуайимни аңлиғайсән;
 Йелинишлиримға кулақ салғайсән;
 һәқиқәт-садақитиңдә һәм һәққанийитиңдә маңа җавап бәргәйсән.
² Өз кулуңни сораққа тартишқа турмиғайсән;
 Чүнки һәзириңдә тирикләрниң һеч бири һәққаний испатланмайду. ■
³ Чүнки дүшмән женимға зиянкәшлик қилмақта,
 У һаятимни дәпсәндә қилди;
 Мени худди өлгили узун болғанлардәк,
 Қараңғу җайларда турушқа мәҗбур қилиду.
⁴ Шуңа роһум ичимдә түгишәй дән қалди;
 Ичимдә қалбим сунди.
⁵ Мән қедимки күнләрни әсләймән;
 Сениң барлиқ қилғанлириң үстидә сегинип ойлинимән;
 Қоллириң ишлигәнлирини хиялимдин өткүзимән. ■
⁶ Қоллиримни Саңа қарап созуп интилимән;
 Женим чаңқиған зиминдәк Саңа тәшнаду.
 Селаһ.
⁷ Маңа тездин җавап бәргәйсән, и Пәрвәрдигар;
 Роһум халидин кетиду;
 Дидариңни мәндин йошурмиғайсән;
 Болмиса мән һаңға чүшидиғанлардәк болиман.
⁸ Меһир-муһәббितिңни таң сәһәрдә аңлатқайсән;
 Чүнки таянғиним Сән;
 Меңишим керәк болған йолни маңа билдүргәйсән;
 Чүнки женим Саңа тәлмүрүп қарайду; ■
⁹ Мени қутулдурғайсән, и Пәрвәрдигар, дүшмәнлиримдин;
 Башпанаһ издәп Сениң йениңға қачимән.
¹⁰ Өз ирадәңгә әмәл қилишимқа мени үгәткәйсән;
 Чүнки Сән мениң Худайимдурсән;
 Сениң мөһриван Роһуң мени түптүз зиминда йетәклигәй; □
¹¹ Өз нам-шөһритиң үчүн мени жанландурғайсән, и Пәрвәрдигар;
 Өз һәққанийитиңдә женимни аваричиликтин азат қилғайсән.
¹² Һәм мөһри-шәпқитиңдә дүшмәнлиримни үзүп ташилвөткәйсән;
 Женимни хар қилғанларниң һәммисини һалак қилғайсән;
 Чүнки мән Сениң кулуңдурмән. ■

■ 142:2 Рим. 3, 4; Гал. 3, 4 ■ 142:5 Зәб. 76:6-13 ■ 142:8 Зәб. 24:1 □ 142:10 «...мени түптүз зиминда йетәклигәй» — яки «...мени түз көңүлләрниң зиминида йетәклигәй», «...мени диянәтлик зиминида йетәклигәй». ■ 142:12 Зәб. 85:14-16; 115:16

143

143-күй *** Падишаһның ниҗатлиги — хәлиқниң бәхити

¹ Давут язған күй: —

Қоллиримға жәң қилишни,
Бармақлиримға урушни үгитидиған,
Мениң Қорам Тешим Пәрвәрдигарға тәшәккүр-мәдһийә қайтурулсун! ■

² Мениң өзгәрмәс шәпқитим вә мениң қорғиним,
Мениң егиз мунарим вә ниҗаткарим,
Мениң қалқиним вә таянғиним, мән Униңдин һимайә тапимән;
У Өз хәлқимни қол астамда бойсундурғучидур! ■

³ И Пәрвәрдигар, Сән униңдин хәвәр алидикәнсән, адәм дегән зади немә?
Униң тоғрилиқ ойлайдикәнсән, инсан балиси дегән немә? ■

⁴ Адәм болса бир нәпәстурла, халас;
Униң күнлири өтүп кетиватқан бир көләңгидур, халас. ■

⁵ И Пәрвәрдигар, асманларни егилдүрүп чүшкәйсән;
Тағларға тегип улардин ис-түтәк чиқарғайсән; ■

⁶ Чақмақларни чаққузуп уларни тарқитивәткәйсән;
Оқлириңни етип уларни қийқас-сүрәнгә салғайсән; ■

⁷ Жуқиридин қоллириңни узитип,
Мени азат қилғайсән;
Мени улук сулардин,
Яқ жуттикиларниң чаңгилидин чиқарғайсән.

⁸ Уларниң ағзи қуруқ гәп сөзләйду,
Оң қоли алдамчи қолдур. □

⁹ И Худа, мән Саңа атап йеңи нахша ейтимән;
Онтарға тәңкәш болуп Саңа күйләрни ейтимән. □

¹⁰ Сән падишаларға ниҗатлиқ-ғәлибә беғишлайсән;
Кулуң Давутни әжәллик қиличтин қутулдурисән.

¹¹ Мени қутулдурғайсән, ят жуттикиларниң қолидин азат қилғайсән;
Уларниң ағзи қуруқ гәп сөзләйду,
Оң қоли алдамчи қолдур.

¹² Шундақ қилип оғуллимиз яшлиғида пухта йетилгән көчәтләргә охшайду,
Қизлиримиз ордиңә нәқишләнгән түврүкләрдәк болиду;

¹³ Ашлиқ амбарлиримиз толдурулуп,
Түрлүк-түрлүк озуқлар билән тәминләйдиған,
Қойлиримиз отлақлиримизда миңлап, түмәнләп қозилайдиған;

¹⁴ Қалилиримиз боғаз болидиған;
Һеч ким бесип кирмәйдиған, һеч ким жәңгә чиқмайдиған;
Кочилиримизда һеч җедәл-ғовға болмайдиған; □

¹⁵ Әһвали шундақ болған хәлиқ немидегән бәхитлиқтур!
Худаси Пәрвәрдигар болған хәлиқ бәхитлиқтур!

■ **143:1** 2Сам. 22:35; Зәб. 17:35 ■ **143:2** 2Сам. 22:48; Зәб. 17:48-49 ■ **143:3** Аюп 7:17; Зәб. 8:5; 30:8; Ибр. 2:6 ■ **143:4** Аюп 8:9; 14:2, 3; Зәб. 39:6-7; 61:10; 101:12; Яқ. 4:14 ■ **143:5** Зәб. 18:8-10; 103:32 ■ **143:6** 1Сам. 7:10; 2Сам. 22:8; Зәб. 17:14-15 □ **143:8** «Оң қоли алдамчи қолдур» — бәлким қәсәм қилғанда қолини ялғандин көтәргән яки башқилар билән келишкәндә ялғандин қоллашқан. □ **143:9** «Онтарға тәңкәш болуп саңа күйләрни ейтимән» — «онтар» он тарлиқ чилтардәк бир саз. □ **143:14** «Калилиримиз боғаз болидиған...» — башқа бир хил тәржимиси: «Улақлиримиз егир жүкләрни көтиридиған...».

144

144-күй **** Худаниң қилған улуқ әмәллирини кейинки әвлатқа баян қилиш ****
«Елипбә тәртивилик» күй

1 Мәдһийә: Давут язған күй: —

□ | Мән Сени мәдһийиләп улуқлаймән, Худайим, и Падишаһ;
Намиңға әбәдил-әбәткичә тәшәккүр-мәдһийә қайтуримән.

2 □ | һәр күни Саңа тәшәккүр-мәдһийә қайтуримән,
Намиңға әбәдил-әбәткичә тәшәккүр-мәдһийә қайтуримән!

3 □ | Улуқдур Пәрвәрдигар, зор мәдһийиләргә лайиқтур!
Униң улуқлуғини сүрүштүрүп болғили болмас;■

4 □ | Бир дәвир йеңи бир дәвиргә Сениң қилғанлириңни махтайду;
Улар қудрәтлик қилғанлириңни жакалайду;■

5 □ | Мән һәйвитиңниң шәрәплик жулалиқини,
Вә карамәт мөҗзизилириңни сеғинип сөзләймән;

6 □ | : Шуниң билән улар қорқунучлуқ ишлириңниң қудритини баян қилиду;
Мәнму улуқ әмәллириңни жакалаймән!

7 □ | Улар зор меһриванлиғиңни әсләп, уни мубарәкләп тарқитиду,
Һәққанлиғиңиң тоғрилиқ жуқури авазда күйләйду.■

8 □ | Пәрвәрдигар меһри-шәпқәтлик һәм рәһимдилдур;
Асан ғәзәпләнмәйду, У зор меһир-муһәббәтликтур;■

9 □ | Пәрвәрдигар һәммигә меһривандур;

Униң рәһимдиллиқлири барчә яратқанлириниң үстидидур;

10 □ | Сениң барлиқ ясиғанлириң Сени мәдһийиләйду, и Пәрвәрдигар,
Сениң мөмин бәндилириң Саңа тәшәккүр-мәдһийә қайтуриду.

11 □ | Улар падишалиғиңниң шәривидин хәвәр йәткүзиду,
Күч-қудритиңни сөзләйду;

12 □ | Шундақ қилип инсан балилириға қудрәтлик ишлириң,
Падишаһлиғиңниң шәрәплик һәйвиси аян қилиниду.

13 □ | Сениң падишалиғиң әбәдий падишалиқтур,
Сәлтәни тиң әвлаттин-әвлатқичидур.□

14 □ | Пәрвәрдигар жиқилай дегәнләрниң һәммисини йөләйду,
Егилип қалғанларниң һәммисини турғузиду.

15 □ | һәммәйләнниң көзлири Саңа тикилип күтиду;
Уларға өз вақтида рисқини тәқсим қилип берисән;■

16 □ | Қолуңни ечишиң биләнла,
Барлиқ жан егилириниң арзусини қандурисән.

17 □ | Пәрвәрдигар барлиқ йоллирида һәққаныйдур,
Ясиғанлириниң һәммисигә муһәббәтликтур.

18 □ | Пәрвәрдигар Өзигә нида қилғанларниң һәммисигә йеқиндур,
Өзигә һәқиқәттә нида қилғанларниң һәммисигә йеқиндур;

19 □ | У Өзидин әйминидиғанларниң арзусини әмәлгә ашуриду;
Уларниң пәрядини аңлап уларни күткүзиду.

20 □ | Пәрвәрдигар Өзини сөйгәнләрниң һәммисидин хәвәр алиду;

■ 144:3 Аюп 5:9; Зәб. 47:1-2; 95:4; 150:2 ■ 144:4 Қан. 4:9; 6:7 ■ 144:7 Зәб. 118:171-172

■ 144:8 Мис. 34:6, 7; Чөл. 14:18; Зәб. 85:15; 102:8 □ 144:13 «изаһат» — йеқинда бәзи қона көчүрүлмиләрдин 13- вә 14-әйтниң арилиғида: — « Пәрвәрдигар вәдисида чиң туриду; барлиқ яратқанлириға меһривандур» дегән мәзмун болған йәнә бир нухси тиеллик (ибраний тилида «Нун» билән башлиниду). ■ 144:15 Зәб. 103:27

Рәзилләрнің һәммисини йоқитиду.

21 |□| Ағзим Пәрвәрдигарның мәдһийисини ейтиду;

Барлиқ әт егилири әбәдил-әбәт униң муқәддәс намиға тәшәккүр-мәдһийә қайтурғай!

145

145-күй **** Худа мәдһийиләнсун!

1 һәмдусана!

И женим, Пәрвәрдигарни мәдһийилә!

2 Мән һаят болсамла, Пәрвәрдигарни мәдһийиләймән;
Вужудум бар болсила Худайимға күй ейтимән.

3 Есилзадиләргиму,

Инсан балисифиму таянмаңлар,

Уларда һеч мәдәт-нижәтлик йоқтур.■

4 Мана, униң нәпәси кетиду,

У өз туприғиға қайтип кетиду;

Шу күндила арзу-нийәтлири йоқап кетиду.□

5 Якупниң Тәһриси мәдәтқари болған адәм,

Пәрвәрдигар Худасини өз үмүти қилған адәм бәхитликтур!

6 У асманларни, зиминни,

Деңизни һәм униңда бар мөвжудатларни яратқандур;

У һәқиқәт-садақәттә мәңгү туриду;

7 Езилгүчиләр үчүн У һөкүм сүриду;

Ач қалғанларға нан бериду.

Пәрвәрдигар мәһбусларни азат қилиду;

8 Пәрвәрдигар корларның көзлирини ачиду;

Пәрвәрдигар егилип қалғанларни турғузиду;

Пәрвәрдигар һәққанийларни сөйиду.■

9 Пәрвәрдигар мусәпирлардин хәвәр алиду;

Житим-йәсирләрни, тул хотунни йөләйду;

Бирақ рәзилләрның йолини әгир-бүғри қилиду.

10 Пәрвәрдигар мәңгүгә һөкүм сүриду;

И Зион, сениң Худайиң дәвирдин-дәвиргичә һөкүм сүриду!

Һәмдусана!■

146

146-күй **** һәммигә Қадир Худаға һәмдусаналар ейтилсун!

1 һәмдусана! Яһни мәдһийиләңлар!

Бәрһәқ, бундақ қилиш шериндур;

Худайимизни күйләңлар!

Мәдһийә оқуш инсанға яришиду.■

2 Пәрвәрдигар Йерусалимни бена қилмақта;

■ 145:3 Зәб. 117:8,9 □ 145:4 «У өз туприғиға қайтип кетиду» — ибраний тилида: «адәм» һәм «тупрақ, топа» бир сөздур. ■ 145:8 Зәб. 144:14; 146:3; Мат. 9:30; Лука 13:13; Юһ. 9:7,32 ■ 145:10

Мис. 15:18; Зәб. 144:13 ■ 146:1 Зәб. 32:1; 92:1-3; 134:3

Исраилниң сүргүн қилинғанлирини У жиғип келиду;□

³ У көңли сунуқларни давалайду;

Уларниң ярилирини таңиду.■

⁴ У юлтузларниң санини санайду;

Уларниң һәммисигә бир-бирләп исим қойиду.□ ■

⁵ Улуқдур Рәббимиз, зор қудрәтликтур;

Униң чүшиниши чәксиздур.

⁶ Пәрвәрдигар мулайим мөминләрни йөләп көтириду;

Рәзилләрни йәргичә төвән қилиду.

⁷ Пәрвәрдигарға тәшәккүрләр билән нахша ейтиңлар;

Күйләрни чилгарға тәңшәп ейтиңлар!

⁸ У асманни булутлар билән қаплитиду,

Зиминға ямғурни бекитиду,

Тағларда от-чөпләрни өстүриду;■

⁹ Малларға озук,

Тағ қарғисиниң жүжилири зарлиғанда, уларға озук бериду;

¹⁰ Ат күчидин У зоқ алмайду;

Адәмниң чәбдәс путлирини хурсәнлик дәп билмәйду;

¹¹ Пәрвәрдигар бәлки Өзидин әйминидиғанларни,

Өзиниң өзгәрмәс муһәббитигә үмүт бағлиғанларни хурсәнлик дәп билиду.

147

147-күй *** һәммигә Қадир Худага һәмдусаналар ейтилсун! — Ибраний тилида 146-күйниң давами

¹ Пәрвәрдигарни махтаңлар, и Йерусалим;

Худайиңни мәдһийилә, и Зион.

² Чүнки У дәрвазилириңниң тақақлирини мәһкәм қилиду;

Сениңдә туруватқан пәрзәнтлириңгә бәхит-бәрикәт бәрди.

³ У чәт-чегаралириңда арам-течлик жүргүзиду,

Сени бугдайниң есили билән қанаәтләндүриду.

⁴ У Өз әмир-бешарәтлирини йәр йүзигә әвәтиду;

Униң сөз-калами интайин тез жүгүриду.■

⁵ У ақ қарни жуңдәк бериду,

Қиравни күлләрдәк тарқитиду.

⁶ Униң музини нан увақлиридәк қилип парчиливетиду;

Униң соғуғи алдида ким туралисун?

⁷ У сөзини әвәтип, уларни еритиду;

Униң шамилени чиқирип, суларни аққузиду.

⁸ У Өз сөз-каламими Яқупқа,

Бәлгүлимилирини һәм һөкүмлирини Исраилға аян қилиду;

⁹ У башқа һеч бир әлгә мундақ муамилә қилмиғандур;

Униң һөкүмлирини болса, улар билип баққан әмәс.

Һәмдусана!■

□ **146:2** «Пәрвәрдигар Йерусалимни бена қилмақта; Исраилниң сүргүн қилинғанлирини У жиғип келиду» — бу әйткә қариғанда, мошу күй Исраил Бабилға сүргүн болғанлиғидин қайтип кәлгәндин кейин йезилған. ■ **146:3** Мис. 15:26; Аюп 5:18 □ **146:4** «У... уларниң һәммисигә бир-бирләп исим қойиду» — башқа бир хил тәржимиси: «У... уларни (юлтузларни) исмилирини чақирип опуққа чиқириду». ■ **146:4** Йәш. 40:26 ■ **146:8** Аюп 38:26, 27; Зәб. 103:13-14; һош. 2:23, 24 ■ **147:4**

Зәб. 32:9 ■ **147:9** Рос. 14:16

148

148-күй *** Пүткүл аләм, Пәрвәрдигарни улуқлаңлар!

1 Һәмдусана!

Пәрвәрдигарни асманлардин мәдһийиләңлар;
Жуқири жайларда Уни мәдһийиләңлар; ■

2 Уни мәдһийиләңлар, барлиқ пәриштилири;
Уни мәдһийиләңлар, барлиқ қошунлири!

3 Уни мәдһийиләңлар, и қуяш һәм ай,
Уни мәдһийиләңлар, һәммә парлақ юлтузлар;

4 Уни мәдһийиләңлар, асманларниң асманлири,
Асмандин жуқири жайлашқан сулар!

5 Булар Пәрвәрдигарниң намини мәдһийилисун;
Чүнки У буйруған һаман, улар яратилғандур; ■

6 У уларни әбәдил-әбәткичә турғузди;
Улар үчүн вақти өтмәйдиған бәлгүлимини буйруған. ■

7 Пәрвәрдигарни зиминдин мәдһийиләңлар,
Деңиздики барлиқ әждиһалар, деңизниң барлиқ тәглири;

8 От, мөлдүз, қар, туман,
Униң сөзигә әмәл қилидиған жудунлуқ шамал;

9 Тағлар һәм барлиқ дөңләр,
Мевилик дәрәқләр, барлиқ кедир дәрәқлири,

10 Явайи һайванлар, барлиқ мал-варанлар,
Өмилигүчиләр һәм учар-қанатлар;

11 Жаһан падишалири вә барлиқ қовмлар,
Әмирләр һәм йәр йүзидики барлиқ һаким-сотчилар;

12 Һәм жигитләр һәм қизлар,
Бовайлар вә яшлар, —

13 Һәммиси Пәрвәрдигарниң намини мәдһийилисун;
Чүнки пәқәтла Униң нами алийдур;

Униң һәйвити йәр һәм асмандин үстүн туриду. ■

14 Һәм У Өз хәлқиниң мүнғүзини,
Йәни барлиқ муқәддәс бәндилириниң мәдһийисини егиз көтәргүзгән;
Улар Исраил балилири,
Өзигә йеқин бир хәлиқтур!
Һәмдусана! □ ■

149

149-күй *** Қиямәт күнидики гәлибә үчүн мәдһийиләңлар!

1 Һәмдусана!

Пәрвәрдигарға атап йеңи бир нахшини оқуңлар;
Мөмин бәндиләрниң жамаитидә Униң мәдһийисини ейтиңлар!

2 Исраил өз Яратқучисидин шатлансун;

■ 148:1 Луқа 2:14; Вәһ. 5:13 ■ 148:5 Яр. 1:6-31; зәб. 32:6, 9 ■ 148:6 Аюп 14:5,13; 26:10; 38:33; зәб. 103:5; 118:91; Йәр. 31:35; 33:25 ■ 148:13 Пәнд. 18:10; Йәш. 12:4 □ 148:14 «Өз хәлқиниң мүнғүзини, йәни барлиқ муқәддәс бәндилириниң мәдһийиси...» — Тәвратта «мүнғүз» адәттә адәмниң нам-шөһрити яки һоқуқини билдүриду. Бу айәттә у Исраилниң Худаға болған мәдһийилирини билдүриду. Бу айәттики «көтириш» адәмниң қоли билән көтириш әмәс, бәлки Худа уларниң мәдһийә авазлирини көтиришини билдүриду. ■ 148:14 Зәб. 131:17

Сион оғуллири өз Падишасидин хуш болғай!■

³ Улар Униң намини уссул билән мәдһийилисун;
Униңға күйләрни дап һәм чилтарға тәңшәп ейтсун!■

⁴ Чүнки Пәрвәрдигар Өз хәлқидин сөйүнәр;
У мулайим мөминләрни нижатлиқ билән безәйду;

⁵ Униң мөмин бәндилири шан-шәрәптә роһлинип шат болғай,
Орунлирида йетип шат авазини яңратқай!□

⁶ Ағзида Тәңригә жүксәк мәдһийилири болсун,
Қоллирида қош бислиқ қилич тутулсун;■

⁷ Шуниң билән улар әлләр үстидин қисас,
Хәлиқләргә жаза бежа жүргүзиду;

⁸ Әлләрниң падишалирини зәнжірләр билән,
Ақсүйәклирини төмүр кишәнлири билән бағлайду;■

⁹ Уларниң үстигә пүтүлгән һөкүмни бежа кәлтүриду —
Униң барлиқ мөмин бәндилири мошу шәрәпкә несип болиду!
Һәмдусана!■

150

150-күй **** Ахирида — нәқәт һәмдусана!

¹ Һәмдусана!

Тәңрини Униң муқәддәс жайида мәдһийиләңлар;
Қудрити парлап туридиған әршләрдә Уни мәдһийиләңлар;■

² Уни қудрәтлик ишлири үчүн мәдһийиләңлар;
Ғайәт улуклуғи үчүн Уни мәдһийиләңлар;

³ Уни бурға садаси билән мәдһийиләңлар;
Уни раваб һәм чилтар билән мәдһийиләңлар;

⁴ Уни дап һәм уссул билән мәдһийиләңлар;
Уни тарлиқ сазлар һәм нәй билән мәдһийиләңлар;

⁵ Уни жараңлиқ чаңлар һәм яңрақ чаңлар билән мәдһийиләңлар;

⁶ Барлиқ нәпәс егилири Яһни мәдһийилисун!
Һәмдусана!

■ 149:2 Зәб. 99:3 ■ 149:3 Зәб. 80:1-5 □ 149:5 «Орунлирида йетип шат авазини яңратқай!» — «орунлирида йетиш» бәлким: — (1) Йәһудийларниң өрп-адәтлири бойичә, зияпәтләрдә мейманлар үчүн көрпиләр селинип, мейманлар йеничилап йетип дәстихандин алиду; шуңа мошу йәрдә хошаллиқ зияпәтләрни көрситиду; (2) мөмин бәндиләр шунчә хошал болуп, хошаллиғидин ухлалмайду; (3) өзлириниң аман-есән йетип-қопушлири үчүн шатлиниши керәк. ■ 149:6 2Тес. 2:8; Ибр. 4:12; Вәһ. 1:16 ■ 149:8 Мат. 18:18 ■ 149:9 Қан. 4:6 ■ 150:1 Йәш. 6:3

Пәнд-несиһәтләр

Пәнд-несиһәтләрниң қәдир-қиммити

- 1 Исраил падишаси Давутниң оғли Сулайманниң пәнд-несиһәтлири: —■
 2 Бу пәнд-несиһәтләр саңа ақил-парасәт, әдәп-әхлақни үгитип, сени ибрәтлик сөзләрни чүшинидиған қилиду; 3 саңа даналиқ, һәққанийлик, пәм-парасәт вә дуруслуқниң йолйоруқ-тәрбийисини қобул қилдуриду. 4 Бу пәнд-несиһәтләр наданларни зәрәк қилип, яшларни билимлик вә сәзгүр қилиду; 5 буларға кулақ селиши билән даналар билимини ашуриду, йорутулған кишиләр техиму дана мәслиһәткә еришиду, □ 6 шундақла пәнд-несиһәтләр һәм тәмсилләрниң мәнасини, данишмәнләрниң һекмәтлири һәм тилсим сөзлирини чүшинидиған қилиниду.

Яшларға несиһәт

- 7 Пәрвәрдиғардин қорқуш билимниң башлинишиду; Аһмақлар даналиқни вә тәрбийини көзгә илмайду.■
 8 И оғлум, атаңниң тәрбийисигә кулақ сал, анаңниң сөз-несиһәтидин айрилма;
 9 чүнки улар сениң бешинға тақалған гүл чәмбирәк, бойнуңға есилған маржан болиду.
 10 И оғлум, яманлар сени азурса, уларға әгәшмигин.
 11 Әгәр улар: — Жүр, қапқан қуруп адәм өлтүрәйли; Йошурунивелип, бирәр бегуна кәлгәндә урайли!□
 12 Тәһтисарадәк уларни жутуветәйли, Сақ болсиму, һаңға чүшкәнләрдәк уларни жиқитайли;□
 13 Улардин хилму-хил қиммәтлик мал-дунияға егә болуп, Әйлиримизни олжа билән толдуриميز.
 14 Биз билән шерик бол, һәмјанимиз бир болсун, десә, —
 15 И оғлум, уларға йолдаш болма, Өзүңни уларниң изидин нери қил!□
 16 Чүнки уларниң путлири рәзилликкә жүгүриду, Қолини қан қилиш үчүн алдирайду.■
 17 Һәр қандақ учарқанат туюп қалғанда қапқан қоюш бекар аваричиликтур;
 18 Лекин булар дәл өз қенини төкүш үчүн сақлайду; Өз жанлириға замин болушни күтиду.
 19 Нәпси йоғинап кәткән һәр бир адәмниң йоллириниң ақивити мана шундақ; һарам мал-дуния өз егилириниң женини алиду.■

Даналиқ садаси

- 20 Бүйүк даналиқ кочида очуқ-ашкарә хитап қилмақта,

■ 1:1 1Пад. 4:32; Вәһ. 3:9 □ 1:5 «йорутулған киши» — ибараний тилида «ишларни, мәсилләрни, башка адәмни урдан чүшинидиған киши» дегән мәнидә. ■ 1:7 Аюп 28:28; Зәб. 110:10; Пәнд. 9:10; Топ. 12:13 □ 1:11 «...қапқан қуруп адәм өлтүрәйли» — ибараний тилида «...қапқан қуруп қан төкәйли». □ 1:12 «Тәһтисара» — өлгүчиләрниң роһлири қиямәт күнини күтидиған жай (ибараний тилида «шеол» дегән сөз). □ 1:15 «Өзүңни уларниң изидин нери қил!» — ибараний тилида «Путуңни уларниң йолидин нери қил!». ■ 1:16 Йәш. 59:7; Рим. 3:15 ■ 1:19 Аюп 8:13

Чоң мәйданларда садасини аңлатмақта.□

21 Коча доқмушлирида адәмләрни чақирмақта,

Шәһәр дәрвазилирида сөзлирини жакалимақта: —

22 И саддилар, қачанғичә мошундақ наданлиққа берилисиләр?

Мәскирә қилғучилар қачанғичә мәсқириликтин һозур алсун?

Ахмақлар қачанғичә билимдин нәпрәтләнсун?!□

23 Тәнбиһлиримгә кулақ селип маңған йолуңлардин янған болсаңлар еди!

Роһумни силәргә төкүп берәттим,

Сөзлиримни силәргә билдүргән болаттим.

24 Лекин чақирсам, аңлимидиңлар;

Қолумни узартсам, һеч қайсиңлар қаримидиңлар.■

25 Несиһәтлиримниң һәммисигә пәрва қилмидиңлар,

Тәнбиһимни аңлашни қилчә халимидиңлар.

26 Шуңа, бешиңларға балаю-қазә кәлгәндә күлимән,

Вәһимә силәргә йетиши билән мәскирә қилимән.

27 һалакәт елип кәлгән вәһимә үстүңләргә чүшкәндә,

Вәйранчилик силәргә қуюнтаздәк кәлгәндә,

Силәр еғир қайғуға вә азапқа муптила болғиниңларда —■

28 У чағда мошу кишиләр мәндин өтүнүп чақириду,

Мән пәрва қилмаймән,

Мени тәлмүрүп издисиму, тапалмайду.

29 Улар билимгә нәпрәтләнгинидин,

Пәрвәрдигардин әйминишни таллимиғинидин,

30 Мениң нәсиһитимни қилчә қобул қилғуси йоқлуғидин,

Тәнбиһимгиму пәрва қилмиғиниңлардин,

31 Улар өз бешини йәйду,

Өз қәстлиридин толуқ азап тартиду;

32 Чүнки саддиларниң йолдин чиқиши өз жениға замин болиду;

Ахмақлар раһәтлик турмушидин өзлирини һалак қилиду.

33 Лекин маңа кулақ салғанлар аман-есән яшайду,

Балаю-қазалардин, гәм-әндишләрдин халий болуп, хатиржәм туриду.

2

Даналиқниң мевиси

1 И оғлум, әгәр сөзлиримни қобул қилсаң,

Несиһәтлиримни қәлбиңгә пүксәң,

2 Әгәрдә даналиққа кулақ салсаң,

Йоруклуққа еришишкә көңүл бәрсәң,

3 Әгәр әқил-парасәткә тәшна болуп илтижа қилсаң,

□ **1:20 «даналиқ»** — «Пәнд-несиһәтләр»дә «даналиқ» пәзиләтлик бир аялниң сүпитидә көрүниду. Бу «пәзиләтлик аял» 5:1-14, 6:20-35, 7:6-27, 9:13-18дә баян қилинған «паһишә аял» билән селиштурулуши «пәнд-несиһәтләр»ниң муһим бир темисидур. □ **1:22 «саддилар»** — «Пәнд-несиһәтләр»дә «саддилар» (яки «наданлар») дегәнниң «үгәнмигәнләр», «саватқа еришмигәнләр» дегән башқа хил тәржимилириму бар.

«Ахмақлар қачанғичә билимдин нәпрәтләнсун?!» — оқурмәнләр шуниңға диққәт қилған болуши мүмкин, «даналиқ» мошу йәрдә «наданлар»ға («саддилар»ға) беваситә сөз қилсиму, лекин «ахмақлар»гә вә «мәскирә қилғучилар»ға беваситә сөзлимайду. Чүнки разил йолларни тутқачқа, уларға һеч қандақ беваситә несиһәт тәсир қилмайду (8:4, 9:4, 7-8ниму көрүң). ■ **1:24 Йәш.** 65:12; 66:4; Йәр. 13:10 ■ **1:27 Аюп** 27:9; 35:12; Йәш. 1:15; Йәр. 11:11; 14:12; Әз. 8:18; Мик. 3:4

Йоруқлуққа еришиш үчүн жуқури авазда йелинсәң,

⁴ Эгәр күмүчкә интилгәндәк интилсәң,

Йошурун гөһәрни издигәндәк издисәң, ■

⁵ Ундақта Пәрвәрдигардин һәқиқий қорқушни билидигән болисән,
Вә саңа Худани тонуш несип болиду.

⁶ Чүнки Пәрвәрдигар даналиқ бәргүчидур;
Униң ағзидин билим билән йоруқлуқ чиқиду. ■

⁷ У дурус яшаватқанлар үчүн мол һекмәт тәйярлап қойғандур,
У вижданлиқ адәмләр үчүн қалқандур.

⁸ У адиллиқ қилғучиларниң йоллирини асрайду,
Ихласмән бәндилириниң йолини қоғдайду.

⁹ У чағда һәққанийлиқ, адиллиқ вә дуруслуқни,
Шундақла һәр қандақ гөзәл йолни чүшинидигән болисән.

¹⁰ Даналиқ қәлбиңгә кириши биләнла,
Билим көңлүңгә йеқиши биләнла,

¹¹ Пәм-парасәт сени қоғдайду,
Йоруқлуқ сени сақлайду.

¹² Улар сени яман йолдин,
Тили зәһәр адәмләрдин қутқузиду;

¹³ Йәни тоғра йолдин чәтнигәнләрдин,
Қараңғу йолларда маңидигәнлардин,

¹⁴ Рәзиллиқ қилишни һозур көридигәнлардин,
Яманлиқниң зиянлирини хошаллиқ дәп билидигәнлардин,

¹⁵ Йәни әгир йолларда маңидигәнлардин,
Қиңғир йолда маңидигәнлардин қутқузиду.

¹⁶ Даналиқ сени бузуқ аялдин,

Йәни ширин сөзләр билән аздурмақчи болған намәһрәм аяллардин қутқузиду. ■

¹⁷ Бундақ аяллар яш вақтида тәккән жорисини ташлап,
Худа алдидики никаһ қәсимини унтуған вапасизлардиндур.

¹⁸ Униң өйигә баридигән йол өлүмгә апиридигән йолдур,
Униң маңидигән йоллири адәмни әрваһлар маканиға башлайду.

¹⁹ Униң қешиға барғанларниң бириму қайтип кәлгини йоқ,
Улардин бириму һаятлиқ йоллириға еришкини йоқ.

²⁰ Шуларни чүшәнсәң яхшиларниң йолида маңисән,
Һәққанийларниң йоллирини тутисән.

²¹ Чүнки дурус адәм зиминда яшап қалалайду,
Мукәммәл киши бу йәрдә маканлишалайду. ■

²² Лекин рәзилләр зиминдин үзүп ташлиниду,
Вапасизлар униңдин жулуветилиду. ■

3

Яшларға сәммий агаһландуруш

¹ И оғлум, тәлимимни унтума,
Дегәнлиримни һемишә көңлүңдә чиң тут. □

■ 2:4 Мат. 13:44 ■ 2:6 1Пад. 3:9,12; Яқ. 1:5 ■ 2:16 Пөнд. 5:3; 6:24; 7:5 ■ 2:21 Зәб. 36:29
■ 2:22 Аюп 18:17; Зәб. 103:35 □ 3:1 «чиң тут» — дегән сөз ибраний тилида: «қоғда, мудапиә қил» дегән мәниниму билдүриду.

2 Чүнки у саңа бәрикәтлик күнләр, узун өмүр вә хатиржәмлик қошуп бериду. □ ■

3 Меһриван вә һәк-сәмимий болуштин ваз кәчмә,
Буларни бойнуңға есивал,
Қалбиңгә пүтивал. □ ■

4 Шундақ қилғанда Худа вә бәндиләрниң нәзиридә илтипатқа лайиқ болисән,
данишмән һесаплинисән. □

5 Өз әқлиңгә таянмай, Пәрвәрдиғарға чин қалбиң билән таянғин;

6 Қандақла иш қилсаң, Пәрвәрдиғарни тонушқа интил;
У саңа тоғра йолларни көрситиду. □ ■

7 Өзүңни әқиллиқ санима;

Пәрвәрдиғардин әйминип, яманлиқтин жирақ бол. ■

8 Шундақ қилғиниңда, бу ишлар дәрдиңгә дәрман,
Устиханлириңға илик болиду. □

9 Пәрвәрдиғарниң һәрмитини қилип мал-дунияйиндин һәдийәләрни сунғин,
Етизиңдин тунжа чиққан мәһсулатлириңдин Униңға атиғин; ■

10 Шундақ қилғиниңда, амбарлириң ашлиққа толуп ташиду,
Шарап көлчәклириңдә йеңи шарап ешип-тешип туриду. ■

11 И оғлум, Пәрвәрдиғарниң тәрбийисигә бепәрвалиқ қилма,
Униң тәнбиһидин бәзмә. ■

12 Чүнки, ата әзиз көргән оғлиға тәнбиһ-тәрбийә бәргәндәқ,
Пәрвәрдиғар кимни сөйгән болса униңға тәнбиһ-тәрбийә бериду. ■

13 Даналиққа муйәссәр болған киши,

Йоруклуққа егә болған киши немидегән бәхитлик-һә!

14 Чүнки даналиқниң пайдиси күмүчниң пайдисидин көптур,
Қиммити сап алтунниқидинму зиядидур. ■

15 У ләәл-якутлардин қиммәтликтур,

Интизар болған һәр қандақ нәрсәдин һеч бириму униңға тәң кәлмәстур. ■

16 Даналиқниң оң қолида узун өмүр,

Сол қолида байлиқ вә шөһрәт бардур.

17 Униң йоллири саңа хуш пурақ туюлур,

Униң барлиқ тәриқилири сени арам тапқузур.

18 У өзини тапқан адәмгә «һаятлик дәриғи» дур,

Уни чиң тутқан киши немидегән бәхитлик! □

19 Пәрвәрдиғар даналиқ билән йәр-зиминни бәрпа қилди,

Һекмәт билән асманни орнатти.

20 Униң билими билән йәрниң чоңқур қатламлири йерилди,

Һәмдә булутлардин шәбнәм чүшти. □ ■

□ **3:2 «Бәрикәтлик күнләр»** — ибраний тилида «күнләрниң узунлуғи». ■ **3:2** Қан. 8:1; 30:20

□ **3:3 «Қалбиңгә пүтивал»** — ибраний тилида «қалбиндики тахтайға пүтүвал» (Муса пәйғәмбәргә тапшурулған муқәддәс қанун икки таш тахтайға пүтүлгән еди). ■ **3:3** Мис. 13:9; Қан. 6:8 □ **3:4 «Илтипатқа лайиқ болисән»** — мошу йәрдә ибраний тилида «илтипат» дегән сөз икки блисик болуп, иккинчи манаси «ғөзәллиқ»тур. □ **3:6 «Қандақла иш қилсаң,...»** — ибраний тилида «Барлиқ йоллириңда...». □ **3:6** 1Тар. 28:9 ■ **3:7** Рим. 12:16 □ **3:8 «дәрдиңгә дәрман... болиду»** — ибраний тилида «киндигиңгә саламәтлик... болиду». ■ **3:9** Мис. 23:19; 34:26; Қан. 26:2-11; Мал. 3:10; Луқа 14:13 ■ **3:10** Қан. 28:8 ■ **3:11** Аюп 5:17; Ибр. 12:5 ■ **3:12** Вәһ. 3:19

■ **3:14** Аюп 28:15; Зәб. 18:11; Пәнд. 8:11,19; 16:16 ■ **3:15** Пәнд. 8:11 □ **3:18 «һаятлик дәриғи»** — шүһнисизки, «Ерән бағчиси»дики Адәм атимиз вә һава анимизниң бәһримән болушиға тәйярланған «һаятлик дәриғи»ни көрситиду (Тәврат, «Яр.» 2:9). □ **3:20 «йәрниң чоңқур қатламлири йерилди»** — бәлким Нуһ пәйғәмбәрниң вақтидики «чоң топан» билән мунасивәтлик бәзи ишларни көрситиши мүмкин («Яр.» 7:11) ■ **3:20** Яр. 1:9,10

- 21 И оғлум! *Даналиқ билән билимни көзүңдин чиқарма*, Пишқан һекмәт вә пәм-парасәтни чиң тут.
- 22 Шуниң билән улар жениңға жан қошиду, Бойнуңға есилған есил маржандәк саңа гөзәллик қошиду.
- 23 Шу чағда йолуңда аман-есән маңалайсән, Йолда путлашмайсән. ■
- 24 Ятқанда һеч неמידин қорқмайсән, Йетишиң биләнла татлиқ ухлайсән. ■
- 25 Бешиңға дәһшәтлик вәһимә чүшкәндә қорқмиғин, Рәзилләрниң вәйранчилиғидин гәм қилмиғин! □ ■
- 26 Чүнки Пәрвәрдиғар сениң таянчиндур, У путуңни қапқанлардин нери қилиду.
- 27 Пәқәт қолуңдин кәлсила, һажәтмәнләрдин яхшилиқни айимиғин.
- 28 Қолум-хошнилариң сениңдин өтнә сорап кирсә, «Қайтип кетип, әтә кәлгин, әтә берәй» — демигин.
- 29 Хошнаңға зиянкәшлик нийитидә болма, Чүнки у саңа ишинип йениңда хатиржәм яшайду.
- 30 Бириси саңа зиян йәткүзмигән болса, Униң билән сәвәпсиз мажиралашма. □
- 31 Зулумхор кишигә һәсәт қилма, Униң йол-тәдбирлиридин һеч немини таллима. ■
- 32 Чүнки қиңғир йолларни маңидиғанлар Пәрвәрдиғарниң нәзиридә жиркинчиликтур, Лекин Униң сирдаш достлуғи дурус яшаватқан адәмгә тәәллуқтур. ■
- 33 Пәрвәрдиғарниң ләнити рәзиллик қилғучиниң өйидидур, Лекин У һәққаний адәмниң өйигә бәхит ата қилур. ■
- 34 Бәрһәк, мәсқирә қилғучиларни У мәсқирә қилиду, Лекин кичик пеил кишиләргә шәпқәт көрситиду. ■
- 35 Даналар шөһрәткә варислиқ қилиду, Лекин һамақәтләр рәсва қилиниду. □

4

Хикмәт вә даналиқниң пайдиси

- 1 И оғуллар, атаңларниң несиһәтлирини аңлаңлар, Көңүл қойсаңлар, Йоруклуққа еришисиләр.
- 2 Чүнки силәргә үгитидиғанлирим яхши билимдур, Көрсәтмилиримдин ваз кәчмәңлар.
- 3 Чүнки мәнму атамниң юмран балиси едим, Анамниң арзулуқ ялғуз оғли едим, ■

■ **3:23** Зәб. 36:23-24; 90:9-12 ■ **3:24** Лав. 6:19; Аюп 11:19; Зәб. 3:6; 4:9; 90:5, 6 □ **3:25** «Рәзилләрниң вәйранчилиғидин гәм қилмиғин!» — яки «Рәзилләрниң бешиға чүшкән вәйранчилиқтин гәм қилмиғин!». ■ **3:25** Аюп 5:21 □ **3:30** «сәвәпсиз мажиралашма» — яки «сәвәпсиз дөвалашма». ■ **3:31** Зәб. 36:1; 72:3; Пәнд. 23:17 ■ **3:32** Аюп 29:4; Зәб. 24:9,12,14 ■ **3:33** Лав. 26:14-45; Қан. 28:15-68; Мал. 2:2 ■ **3:34** Яқ. 4:6; 1Пет. 5:5 □ **3:35** «Лекин һамақәтләр рәсва қилиниду» — яки «Лекин У (Худа) һамақәтләрни номусқа қалдуриду» (ибраний тилида кинайә ишлитип, ахирқи сөз «көтирилиду» болиду). ■ **4:3** 1Тар. 29:1

4 Атам маңа үгитип мундақ деди:

— Сөзлиримни есиңдә тут;
Көрсәтмилиримгә рияйә қил,
Шуниң билән яшнайсән. ■

5 Даналиқни алғин, әқил тап,
Ейтқан сөзлиримни унтума, улардин чиқма.

6 *Даналиқтин* ваз кәчмә, у сени сақлайду;
Уни сөйгин, у сени қоғдайду.

7 Даналиқ һәммә ишниң бешидур;
Шуңа даналиқни алғин;
Барлиғиңни сәрп қилип болсаңму, әқил тапқин. ■

8 *Даналиқни* әвизлигин, у сени көтириду,
Уни чиң қучағлиғанда, сени һөрмәткә сазавәр қилиду.

9 Бешиңға тақалған гүл чәмбирәктәк саңа *гәзәллик елип келиду*,
Саңа шөһрәтлик таж инғам қилиду. ■

10 И оғлум, қулақ салғин, сөзлиримни қобул қилғин,
Шунда өмрүңниң жилири көп болиду.

11 Мән саңа даналиқ йолини үгитәй,
Сени дуруслуқ йоллириға башлай.

12 Маңғиниңда қәдәмлириң чәкләнмәйду,
Жүгүрсәң жиқилип чүшмәйсән. ■

13 Алған тәрбийәңни чиң тут,
Қолуңдин кәткүзмигин;
Убдан сақлиғин уни,
Чүнки у сениң һаятиңдур.

14 Яман адәмләр маңған йолға кирмә,
Рәзилләрниң изини басма. ■

15 Уларниң *йолидин* өзүңни қачур,
Йолиға йеқин йолима;
Униңдин яндап өтүп кәт,
Нери кәтқин.

16 Чүнки *яманлар* бирәр рәзиллик қилмиғичә ухлалмас,
Бирәрсини жикитмиғичә уйқиси кәлмәс.

17 Яманлиқ уларниң озуғидур,
Зораванлиқ уларниң шарабидур.

18 Лекин һәққанийларниң йоли гоя таң нуридур,
Күн чүш болғичә барғансери йоруйду.

19 Яманларниң йоли зулмәт кечидәк қап қараңғу,
Улар жиқилип, немигә путлишип кәтқинини билмәйду.

20 И оғлум, сөзлиримни көңүл қоюб аңла,
Гәплиримгә қулақ сал.

21 Уларни көзүңдә тутқин,
Жүригиңниң қетида қәдирләп сақлиғин.

22 Чүнки сөзлирим тапқанлар үчүн һаяттур,
Уларниң пүтүн тенигә саламәтликтур. ■

23 Қалбиңни «һәммидин әвиз» дәп сап тут,
Чүнки барлиқ һаят ишлири қалбтин башлиниду.

- 24 Ағзиңни әгир гәптин жирақ тарт,
Ләвлириң эзитқулуқтин нери болсун.
25 Көзүңни алдиңға түз тиккин,
Нәзириңни алдиңға тоғра ташла;
26 Маңидиған йолуңни урдан ойланғин,
Шундақ қилсаң ишлириң пухта болиду.
27 Оңға, солға қаймиғин;
Қәдәмлириңни яманлиқ йолидин нери тарт. ■

5

Бузуқчилик-пәһишивазлиқниң ақивити балаю-апәттур, садиқлиқниң нәтижәси бәхит-саадәттур

- 1 И оғлум, даналиғимға көңүл қойғин,
Идраклик сөзлиримгә кулақ салғин.
2 Шундақ қилғиниңда ишқа сәзгүрлүк билән қарайдиған болисән,
Ләвлириң пәм-парасәттин айрилмайду.
3 Чүнки бузуқ хотунниң ағзидин һәсәл тамиду,
Ләвлири зәйтун йеғидин силиқтур; ■
4 Лекин униң ақивити кәкридәк аччиқ,
Икки бислиқ қиличтәк өткүр.
5 Униң қәдәмлири өлүм гирдавиға елип бариду,
Тутқан йоли гөргә башлайду. □ ■
6 Һаятлиқ йолини қилчә билгүм йоқ дәп,
Басқан қәдәмлири турақсиз болиду,
Нәгә баридиғанлиғини һеч билмәйду.
7 Шуңа, и оғуллим, сөзлиримни көңүл қоюп аңлаңлар,
Мениң дегәнлиримдин чиқмаңлар.
8 Ундақ хотундин жирақ қач!
Ишиги алдиғиму йеқин йолима!
9 Болмиса, иззәт-абруюңни башқиларға тутқузуп қойисән,
Йшлиқ жилириңни рәһимсизләрниң қолиға тапшурисән! ■
10 Ят адәмләр байлиқлириң билән өзини толдуриду,
Жапалиқ әжирлириңниң мевиси яқа жутлуқниң өйигә өтүп кетиду;
11 Әжилиндә налә-пәрәд көтәргиниңдә,
Әзайи-бәдиниң йәм болғанда,
12 Шу чағда сән: — «Аһ, несиһәтләрдин неманчә нәпрәтләнғәндимән!
Көңлүмдә тәнбийләрни неманчә кәмситкәндимән!
13 Немишкә устазлиримниң сөзини аңлимиғәндимән?
Маңа тәрбийә бәргәнләргә кулақ салмиғәндимән?
14 Жәмийәттиму, җамаәт алдидиму һәр хил номусқа қалғандәк болдум!» — дәп
қалисән. □
15 Өзүңниң көлчигиндики сунни ичкин,
Өз булиқиндин еқиватқан судин һозурлан. □

■ 4:27 Қан. 5:32; 28:14 ■ 5:3 Пөнд. 2:16; 6:24 □ 5:5 «гөр» — ибраний тилида «шеол», йәни «тәһтисара» дейлиду, у өлүкләрниң роһлири қиямәт күнини күтидиған йәр. ■ 5:5 Пөнд. 7:27 ■ 5:9 Пөнд. 6:34,35 □ 5:14 «Һәр хил номусқа қалғандәк болдум!» — яки «пүтүнләй заваллиққа чүшкәндәкмән!». □ 5:15 «Өзүңниң көлчигиндики су...», өз булиқиндин еқиватқан судин һозурлан» — шүбһисизки, өзиниң аялиниң муһәббитини көрситиду.

16 Булақлириң урғуп һәр йәргә тарқилип кәтсә боламду?

Ериқлириндики сулар кочиларда еқип жүрсә боламду?

17 Булар саңила хас болсун,
Ят кишиләргә тәгмисун!□

18 Булиқиң бәхит-бәрикәтлик болғай!

Яшлиғиңда алған хотунуң билән һозурлан.□

19 У чиши кейиктәк чирайлиқ! Жәрәндәк сөйүмлүк!

Униң бағридин һемишә қанаәттә болғайсән,

Униң қайнақ муһәббитидин дайим хошаллиққа патқайсән.□

20 И оғлум, һемишкә ят аялға шәйда болисән?

Һемишкә ят хотунниң қойниға өзүңни атисән?

21 Чүнки инсанниң һәммә қилғанлири Пәрвәрдиғарниң көз алдида ашқаридур,

У униң һәммә маңған йоллирини таразиға селип туриду.■

22 Яман адәмниң өз қәбиһликлири өзини қапқанқа чүшүриду,

У өз гунайи билән сиртмаққа елиниду.

23 У йолйоруқтин мәһрум болғанлиғидин женидин айрилиду,
Чекидин ашқан һамақәтлиги түпәйлидин йолдин езип кетиду.

6

Йәнә бир нәччә несиһәт

1 И оғлум, әгәр достуңға борун болған болсаң,

Ят кишиниң қәрзини төләшкә қол беришип вәдә бәргән болсаң,□

2 Әгәр өз сөзүңдин илинған болсаң,

Өз вәдәң билән бағлинип қалсаң,

3 У йеқиниңниң қолиға чүшкәнлиғиң үчүн,

Амал қилип өзүңни униңдин қутқуз —

Дәрһал йеқиниңниң йениға берип, өзүңни кәмтәр тутуп шу иштиң халий қилишини өтүнүп сора.

4 Жәрән шикарчиниң қолидин қутулушқа тиришқәндәк,

Қуш овчиниң қолидин чиқишқа тиришқәндәк,

Қутулмиғичә ухлап ятма,

Һәтта үгдәп араму алма.■

Чүмүлә

6 И һорун, чөмүлиниң йениға берип униңдин үгән,

Униң тирикчилик йоллириға қарап дана бол.

7 Уларниң башлиғи, әмәлдари, һөкүмдари йоқ болсиму,

8 Лекин улар язда жилниң еһтияжи үчүн аш топливалиду,

□ 5:17 «Булақлириң урғуп һәр йәргә тарқилип кәтсә боламду? ... Булар саңила хас болсун, ят кишиләргә тәгмисун!» — 16-17-айәтләр шүбһисизки, көчмә мәнидә. Бизниңчә көчмә мәнаси: «Ишиқ муһәббәтлириңни ят аялға бәрмә, пәкәт өз жораңғила беғишла; болмиса интайин номус иш болиду, рәстә-кочиларда рәсва болисән» дегәндәк болса керәк. Бәзи алимлар мошу әйәттики «сулар» балиларни көрситиду, дәп қарап, мундақ тәржимә қилиду: — «Булақлириң урғуп һәр йәргә тарқилип кәтсун, ериқлириндики сулар кочиларда еқип жүрсун (демәк, «пәрәнтлириң урғуған булақлардәк һәр йәргә тарқалсун!»); пәкәтла саңила хас болсун, ят аялдин болған болмисун!». □ 5:18 «Булиқиң бәхит-бәрикәтлик болғай!» — «булиқиң» мошу әйәттә «өз аялиңни көрситиду. Айәтниң иккинчи қисмини көрүң. □ 5:19 «Униң бағридин...» — ибраний тилида «Униң әмчәклиридин...». ■ 5:21 2Тар. 16:9; Аюп 31:4; 34:21; Пәнд. 15:3; Йәр. 16:17; 32:19 □ 6:1 «борун» — кепил болған киши. ■ 6:4 Зәб. 131:4-5; Пәнд. 20:13

Һосул пәслидә озук тәйярливалиду.

⁹ И һорун, қачанғичә ухлап ятисән?

Қачан орнуңдин турисан?■

¹⁰ Сән: — Бирдәм көз жумувалай, бирдәм ухливалай,

Бирдәм қолумни қоштуруп йетивалай, — дәйсән.

¹¹ Лекин ухлап ятқанда, мискинлик қарақчидәк келип сени басиду,

Йоқсуллуқ худди қураллиқ булаңчидәк һужумға өтиду.

¹² Әрзимәс, пәйли бузуқ адәм һәммила йәрдә ялған ейтип, пәсликни сөзләйду.□

¹³ У көз қисип,

Путлири билән ишарә қилип,

Бармақлири билән көрситиду;

¹⁴ Көңлидә алдамчиликлә ятиду,

У дайим рәзилликниң койида болиду,

Һәммила йәрдә жедәл-мажира терийду.

¹⁵ Шуңа униңға бекитилгән балаю-қазә уни туюқсиз басиду,

У бирақла давалиғусиз янжилиду.

¹⁶ Пәрвәрдиғар нәпрәтлинидиған алтә нәрсә бар,

Бәрһәк, йәттә нәрсә Униңға жиркинчиликтур.

¹⁷ Улар болса,

Тәкәбурлуқ билән қарайдиған көз,

Ялған сөзләйдиған тил,

Бигуналарниң қенини төкүзидиған қол,■

¹⁸ Сүйқәст ойлайдиған көңүл,

Яманлиқ қилишқа тез жүгүрәйдиған путлар,■

¹⁹ Ялған сөзләйдиған сахта гувачи,

Бурадәр-қериндашлири арисига бөлгүнчилик салғучи кишидур.

Зинахорлуқтин өзүңни тарт

²⁰ И оғлум, атаңниң әмригә әмәл қил;

Анаңниң көрсәтмисидин чиқма.■

²¹ Уларниң сөзини қәлбиңгә теңип,

Уларни бойнуңға маржандәк қилип есивал.■

²² Йолға чиққиниңда улар сени йетәкләйду,

Ухлиғиниңда улар сени сақлайду,

Уйқидин ойғанғиниңда улар сени хәвәрләндүриду.■

²³ Чүнки Худаниң пәрмани йоруқ чирақ,

Униң муқәддәс қануни нурдур;

Тәрбийәниң тәнбиһлири болса һаятлик йолидур.■

²⁴ Улар сени бузуқ хотундин сақлиғучи,

Ят хотунниң шерин сөзлиридин жирақ қилғучидур.■

²⁵ Униң гузәллигигә көңлүңни бағлимиғин,

Униң қаш-көз ойнитиши сени әсиргә алмисун.

²⁶ Чүнки бузуқ аяллар түпәйлидин адәмләр бир парчә нанғиму зар болиду,

Ят адәмниң зинахор аяли болса кишиниң қиммәтлик женини өзигә ов қиливалиду.

■ **6:9** Пәнд. 13:4; 20:4; 24:33,34 □ **6:12** «Әрзимәс» — ибраний тилида «Белиалниң оғли» дейлиду. «Белиал»ниң манаси «әрзимәс» дегәнлик болуп, бәлким Иблисни көрситиду. ■ **6:17** Пәнд. 30:13 ■ **6:18** Рим. 3:15 ■ **6:20** Пәнд. 1:8 ■ **6:21** Пәнд. 3:3 ■ **6:22** Пәнд. 3:23,24 ■ **6:23** Зәб. 18:8-10; 118:105 ■ **6:24** Пәнд. 2:16; 5:3; 7:5

- 27 Отни қойнуңға салсаң,
Өз кийимиңни көйдүрмәмсән?
- 28 Чоғниң үстидә дәссәп маңсаң путуңни көйдүрмәмсән?
- 29 Башқиларниң аяли билән бир орунда ятидиган киши шундақ болиду;
Ким униңға тегип кәтсә ақивитидин қутулалмайду.
- 30 Ач қалғанда қосиғини тойғузуш үчүн оғрилиқ қилған кишини башқилар кәмситмәйду;
- 31 Шундақ туруқлуқ у тутулуп қалса,
Егисигә йәттини төләшкә тоғра келиду;
У өз өйидики һәммә нәрсисини тапшуриду. ■
- 32 Һалбуки, башқиларниң хотуни билән зина қилғучи униңдинму *бәттәр болуп*,
толиму ғәпләтликтур;
Ундақ қилғучи өз-өзини һалак қилиду.
- 33 У зәхмәт йәйду, шәрмәндә болиду,
Униң рәсваси һеч өчүрүлмәйду.
- 34 Чүнки күнләш оти әрни дәрғәзәпкә кәлтүриду,
Интиқам алған күнидә у һеч рәһим қилмайду.
- 35 Төләм пули берәй десәңму у қобул қилмайду,
Һәр қанчә соға-салам бәрсәңму уни бесиқтурғили болмайду.

7

- 1 И оғлум, сөзлиримгә әмәл қил,
Тапшуруқлиримни жүригиндә сақла.
- 2 Тапшуруқлиримға әмәл қилсаң, яшнайсән;
Тәлимлиримни көз қаричуқуңни асриғандәк асра. ■
- 3 Уларни бармақлириңға теңип қой,
Қәлб тахтаңға йезивал. ■
- 4 Даналиқни, сән һәдә-сиңлим, дегин,
Пәм-парасәтни «туққиним» дәп чақир.
- 5 Шундақ қилсаң, улар сени ят хотундин жирақлаштуриду,
Ағзидин силиқ сөз чиқидиган йочун аялдин нери қилиду. ■

Бузуқ хотун

- 6 Бир *қетим* өйниң деризә көзнәклиридин ташқирига қаригинимда,
- 7 Бир нәччә яш, садда жигитләрни көрдүм,
Уларниң ичидин бир әқилсизни көрүп қалдим,
- 8 У коча бойлап бузуқ хотун *турушлуқ* доқмуштин өтүп,
Андин униң өйи тәрәпкә қарап маңди.
- 9 Кәчқурун қараңғу чүшкәндә,
Зулмәт кечә, ай қараңғусида *ишики алдидин өтти*.
- 10 Мана, өйдин бир хотун чиқип уни күтүвалди;
Кийими паһишә аялларниңкидәк болуп,
Нийити һейлә-микир еди.
- 11 Ағзи бишәм-һаясиз, наһайити жаһил бир хотун,
У өйидә турмайду. ■
- 12 Бирдә мәһәллидә, бирдә мәйданларда,
У кочилардики һәр доқмушта пайлап жүриду.

13 Һелиқи яш жигитни тартип, уни сөйүп,
Номуссизларчә униңға: —

14 «Өйүмдә «енақлиқ қурбанлиғи» гөши бар,
Мән бүгүн Худаға қәсәм қилған қурбанлиқни қилдим, □

15 Шуңа мән сизни чақирғили чиқтим,
Дидариңизға тәлпүнүп издидим.

Әнди сизни тепивалдим!

16 Карвитимға Мисирниң қәштилик, йоллуқ либас япқучлирини яптим.

17 Орун-көрпилимгә хуш пурақ мурмәкки, муәттәр вә қовзақ дарчинларни чачтим. ■

18 Келиң, таң атқичә муһәббәтлишәйли, ойнап һозурлинайли,
Көңлимиз қанғичә өз ара әйш-ишрәт қилайли,

19 Ерим өйдә йоқ, жиһрақ сәпәргә чиқип кәтти.

20 У бир һәмјан пул елип кәтти,

Ай толғичә у өйгә кәлмәйду» — деди.

21 Аял көп шерин сөзлири билән раса қизиқтурди,

Чирайлиқ гәплири билән уни әсир қиливалди. ■

22-23 Союшқа елип маңған өкүздәк,

Һамақәт киши кишән билән җазаға маңғандәк,

Қилтаққа чүшкән куштәк,

Жигит униң кәйнидин маңди.

Жигирини оқ тешип өтмигучә,

У бу ишниң һаятиға замин болидиғанлиғини һеч билмәйду.

24 И оғуллим, сөзлиримни көңүл қоюп аңлаңлар,
Дегәнлимгә қулақ селиңлар,

25 Қәлбиңларни бундақ хотунниң йолиға кәткүзмәңлар,

Униң алдам халтисиға чүшүп кәтмәңлар.

26 Бундақ аял нурғун кишиләрни жиқитип яриландурған,

Униң боғузлиған адәмлири толиму көптур,

27 Униң өйи болса тәһтисараниң кириш еғизидур,

Адәмни «һалакәт меһманханиси»ға чүшүрүш йолидур. □ ■

8

«Даналиқ» хитап қилиду

1 Қулақ сал, даналиқ чақириватмамду?

Йоруклуқ сада чиқириватмамду? ■

2 Йолларниң егиз җайлиридин,

Доқмушлардин у орун алиду,

3 Шәһәргә киридиған қовуқларниң йенида,

Һәр қандақ дәрваза еғизлирида у мураҗиәт қилмақта: —

□ **7:14 «енақлиқ қурбанлиғи»** — Муса пәйғәмбәргә тапшурулған муқәддәс қанун бекиткән бир хил қурбанлиқ, униң әһмийти; (1) Худа билән болған енақлиққа еришиш үчүн; (2) Худаға алаһидә рәхмәт ейтиш үчүн; (3) Худаға дуа билән қилған қәсимини ипадиләш үчүн. Қурбанлиққа кала, қой яки өшкиму болиду. Бу хил қурбанлиқниң алаһидилиги, қурбанлиқ сунғучи киши уни қурбанлиқ қилғандин кейин, гөшидин елип йейәләйду. Мошу йәрдә бу аял: «Мән Худа алдида пак» демәкчи болиду. Бу пүтүнләй сәһипәзлик, әлвәттә. ■ **7:17** Күй. 4:14. ■ **7:21** Пәнд. 1:17 □ **7:27 «тәһтисара»** — ибраний тилида «шеол», өлүкләрниң роһлири қиямәт күнини күтидиған йәр. ■ **7:27** Пәнд. 2:18; 5:5 ■ **8:1** Пәнд. 1:20,21

- 4 «И мөтивәрләр, силәргә муражәт қилимән, һәй, адәм балилири, садани силәр үчүн қилимән,
 5 Гөдәк болғанлар, зерәкликни үгинивелиңлар, Ахмақ болғанлар, йоруқлуққа еришиңлар!» □
- 6 Маңа кулақ селиңлар,
 Чүнки гөзәл нәрсиләрни дәп беримән,
 Ағзимни ечип, дурус ишларни *силәргә* йәткүзимән.
- 7 Ейтқанлирим һәқиқәттүр,
 Ағзим рәзиликтиң нәпрәтлиниду; □
- 8 Сөзлиримниң һәммиси һәқ,
 Уларда һеч қандақ һейлигәрлик яки әгитмилиқ йоқтүр.
- 9 Уларниң һәммиси чүшәнгәнләр үчүн ениқ,
 Билим алғанлар үчүн дурус-тоғриду.
- 10 Күмүчкә еришкәндин көрә, несиһәтлиримни қобул қилиңлар,
 Сап алтунни елиштиң көрә билимни елиңлар.
- 11 Чүнки даналиқ ләәл-яқутлардин әввәл,
 һәр қандақ әтиварлиқ нәрсәңму униңға тәң кәлмәстүр. ■
- 12 Мән болсам даналиқмән,
 Зерәклик билән биллә туримән,
 Истиқамәттиң келип чиққан билимни аян қилимән. □
- 13 Пәрвәрдигардин әйминиш — Яманлиққа нәпрәтлиниш демәттүр;
 Тәкәббурлуқ, мәғрурлуқ, яман йол һәм шум еғизни өч көримән.
- 14 Мәндә убдан мәслиһәтләр, пишқан һекмәт бар;
 Мән дегән йоруқлуқ, қудрәт мәндидүр.
- 15 Падишаһлар мән арқилиқ һөкүм сүриду,
 Мәнсиз һакимлар адил һөкүм чиқармас.
- 16 Мән арқилиқла әмирләр идарә қилиду,
 Алийжанаблар, йәр йүзидики барлиқ сорақчилар *тоғра* һөкүм қилиду.
- 17 Қимки мени сөйсә, мәнму уни сөйимән,
 Мени тәлмүрүп издигәнләр мени тапалайду;
- 18 Мәндә байлиқ, шөһрәт,
 һәтта кониримас, көчмәс дөләт вә һәққанийәтму бар. ■
- 19 Мәндин чиққан мевә алтундин,
 һәтта сап алтундин қиммәтликтүр,
 Мәндин алидиған дарамәт сап күмүчтинму үстүндүр. ■
- 20 Мән һәққанийәт йолиға маңимән;
 Адаләт йолиниң оттурисида жүримәнки,
- 21 Мени сөйгәнләрни әмәлий нәрсиләргә мирас қилдуримән;
 Уларниң гәзнилирини толдуримән.
- 22-23 Пәрвәрдигар ишлирини башлишидила,
 Қедимдә ясиғанлиридин бурунла,
 Мән униңға тәвәдүрмән. Әзәлдин тартипла — муқәддәмдә,
 Йәр-зимин яритилмастила,

□ **8:5** «Гөдәк болғанлар, ... ахмақ болғанлар, йоруқлуққа еришиңлар!» — оқурмәнләр шуниңға диққәт қилған болуши мүмкин, «даналиқ» «наданлар»ға (яки «гөдәкләр» янки «садилар»ға) беваситә сөз қилиду, пәқәт **бәзидә** «ахмақлар»гә беваситә сөз қилиду, лекин «мәсқирә қилгучилар»ға һәргиз беваситә сөзлимайду. Чүнки «мәсқирә қилгучилар» рәзил йолларни тутқини үчүн уларға һеч қандақ несиһәт тәсир қилмайду (1:22, 9:4, 7-8ниму көрүң). □ **8:7** «Ейтқанлирим һәқиқәттүр» — ибраний тилида «Танлайим һәқиқәтни сегинип сөзләйду». ■ **8:11** Аюп 28:15; Зәб. 18:11; Пәнд. 3:14,15; 16:16 □ **8:12** «...билимни аян қилимән» — яки «...билимни тепип беримән». ■ **8:18** Пәнд. 3:16 ■ **8:19** Пәнд. 3:14

Мән тикләнгәнмән. □ ■

24 Чоңкур һаңлар, деңиз-океанлар апиридә болуштин авал,
Мән мәйданға чиқирилғанмән;

Мол су урғуп туридиган булақлар болмастинла,

25-26 Егиз тағлар өз орунлириға қоюлмастинла, төпиликләр шәкилләнмәстинла,

Пәрвәрдигар бепаян зимин, кәң далаларни,

Аләмниң әслийдики топа-чаңлириниму техи яратмастинла,

Мән мәйданға чиқирилғанмән.

27-29 У асманларни бена қиливатқинида,

Деңиз йүзигә упуқ сизигини сизиватқинида,

Әрштә булутларни орунлаштуруп,

Чоңкур деңиздики булақ-мәнбәләрни мустәһкәмләватқинида,

Деңиз сулирини бекиткән даиридин ешип кәтмисун дәп пәрман

чүшүриватқинида,

Бепаян зиминниң һуллирини қуруватқинида,

Мән у йәрдә едим; ■

30 Шу чағда гоя уста бир һүнәрвәндәк Униң йенида турған едим,

Мән һәрдайим Униң алдида шатлинаттим, мән Униң күндилик дилъарами едим;

■

31 Мән Униң алиминин, йәр-зимининин шатлинип,

Дуниядики инсанлардин хурсәнлик тепип жүрәттим,

32 Шуңа и балилар, әнди маңа кулақ селиңлар;

Чүнки йоллиримни чиң тутқанлар нәкәдәр бәхит тапар! ■

33 Алған несиһәткә әмәл қилип,

Дана болғин, уни рәт қилма.

34 Сөзүмгә кулақ селип,

Һәркүни дәрвазилирим алдинин кәтмәй,

Ишиклирим алдида мени күтидиган киши нәкәдәр бәхитликтур!

35 Кимки мени тапса һаятни тапиду,

Пәрвәрдигарниң шәпқитигә несип болиду. ■

36 Лекин маңа гуна қилған һәр ким өз жениға зиян кәлтүриду,

Мени яман көргәнләр өлүмни дост тутқан болиду». □

9

Даналиқниң сөзиниң давами, бузуқ хотунниң сөзлири

1 Даналиқ өзигә бир өй селип,
Униң йәттә түврүгини орнатти.

2 У маллирини союп,

Есил шараплирини арилаштуруп тәйярлап,

Зияпәт дәстихинини яйди;

3 Дедәклирини мейман чақиришиқа әвәтти,

□ **8:22-23** «Пәрвәрдигар ишлирини башлишидила...» — ибраний тилида «Пәрвәрдигар йолини башлишидила...». «...Мән тикләнгәнмән» — башқа бир хил тәржимиси «...Мән мәсиһ қилиндим».

■ **8:22-23** Юһ. 1:1 ■ **8:27-29** Аюп 26:10; Яр. 7:11; Яр. 1:9, 10; Аюп 38:10, 11; Зәб. 103:6-9. ■ **8:30**

Юһ. 5:17 ■ **8:32** Зәб. 118:1, 2; 127:1; Луқа 11:28 ■ **8:35** Пәнд. 12:2 □ **8:36** «Кимки мени

тапса һаятни тапиду, Пәрвәрдигарниң шәпқитигә несип болиду.... Мени яман көргәнләр өлүмни дост

тутқан болиду» — бу 8-бап һәмдә 9:1-12тики чоң тема «Даналиқ»тур. Бу баблардики хәвәрдин қариганда,

әмәлийәттә «Даналиқ» бир шәхстур. Инқилда бу Шәхсниң Худа билән биллә мәңгүлүк турғучи Мәсиһ

екәнлиги аян қилиниду (мәсилән «Юх.» 1:1-4, 18, «1Сор.» 1:24, 30, «Фил.» 2:5-11, «Кол.» 1:15-18, «Ибр.»

1:1-12, «Юх.» 1:1-2, «Вәх.» 22:12-13 қатарлиқларни көрүң).

Өзи шәһәрниң әң егиз җайлирида туруп:■

⁴ «И саддилар, бу йәргә келиңлар, — дәп чақириватиду; Наданларға:

⁵ Җени, нанлиримдин егиз тегип, Мән арилаштуруп тәйярлиған шараплардин ичинлар;

⁶ Наданлар қатаридин чиқип, һаятқа еришинлар, Йоруклуқ йолида меңиңлар», — дәватиду.

⁷ һакавурларға тәнбиһ бәргүчи аһанәткә учрайду, Җәбиһләрни әйиплигүчи өзигә дағ кәлтүриду.

⁸ һакавурларни әйиплимә, чүнки у саңа өч болуп қалиду; һалбуки, дана кишини әйиплисәң, у сени сөйиду.■

⁹ Дана адәмгә дәвәт қилсаң, әқли техиму толук болиду; һәққаний адәмгә дурус йол көрсәтсәң, Билими техиму ашиду.

¹⁰ Пәрвәрдигардин әйминиш даналиқниң башлинишиду, Муқәддәс болғучини тонуш йоруклуқтур.■

¹¹ Мән даналиқ сәндә болсам, күнлириңни узартмән, Өмрүңниң жилири көпийәр.■

¹² Сәндә даналиқ болса, пайдини көридиған өзүңсән, Даналиқни мазақ қилсаң зиян тартидиғанму өзүңсән.

¹³ Надан хотун ағзи бисәрәмжан, әқилсиздур, һеч немә билмәстур.■

¹⁴ У ишик алдида олтирип, Шәһәрниң әң егиз җайлирида орун елип,

¹⁵ Удул өтүп кетиватқанларға:

¹⁶ «Кимки садда болса, бу йәргә кәлсун!» — дәватиду, Вә әқилсизләрни:

¹⁷ «Оғрилиқчә ичкән су татлиқ болиду, Оғрилап йегән нан тәмлик болиду!» — дәп чарқиватиду.■

¹⁸ Лекин чақирилғучи өлүкләрниң униң өйидә ятқанлиғидин бехәвәрдур, Униң буруңқи меһманлириниң алиқачан тәһтисараниң тәғлиригә чүшүп кәткәнлигини у сәзмәс.□ ■

10

Падиша Сулайманниң һекмәтлик сөзлири

¹ Падиша Сулайманниң пәнд-несиһәтлири: —

Дана оғул атисини шат қилар;

² Әқилсиз оғул анисини қайғу-һәсрәткә салар.■

² һарам байлиқларниң һеч пайдиси болмас; һәққанийәт инсанни өлүмдин қутулдулар.■

³ Пәрвәрдигар һәққаний адәмниң җенини ач қоймас;

■ 9:3 Пәнд. 8:2 ■ 9:8 Мат. 7:6 ■ 9:10 Аюп 28:28; зәб. 110:10; Пәнд. 1:7 ■ 9:11 Пәнд. 10:27

■ 9:13 Пәнд. 7:11 ■ 9:17 Пәнд. 20:17 □ 9:18 «тәһтисараниң тәғлири» — «тәһтисара» (ибраний тилида «шеол») өлүкләрниң роһлири қиямәт күнини күтидиған йәр. ■ 9:18 Пәнд. 2:18 ■ 10:1

Пәнд. 15:20 ■ 10:2 Пәнд. 11:4

Лекин у қәбиһләрниң нәпсини боғуп қояр.

⁴Һорунлуқ кишини гадай қилар;
Ишчанлиқ болса баяшат қилар. □ ■

⁵Язда һосулни жиғивалғучи — дана оғулду; р;
Лекин орма вақтида ухлап ятқучи — хижаләткә қалдуридиған оғулду.

⁶Бәрикәт һәққаний адәмниң бешиға чүшәр;
Амма зораванлиқ яманларниң ағзиға урар. □

⁷Һәққаний адәмниң ядикари мубарәктур;
Яманларниң нами болса, сесиқ қалар.

⁸Дана адәм йолйоруқ-несиһәтләрни қобул қилар;
Кот-кот, надан киши өз айиғи билән путлишар. ■

⁹Ғубарсиз жүргән кишиниң жүрүш-туруши турақлиқтур,
Йоллирини әгир қилғанниң кири ахири ашкарилиниду.

¹⁰Көз ишаритини қилип жүридиғанлар адәмни дағда қалдуар;
Кот-кот, надан киши өз айиғи билән путлишар.

¹¹Һәққаний адәмниң ағзи һаятлиқ булиқидур,
Амма зораванлиқ яманниң ағзиға урар. □ ■

¹²Өчмәнлик жедәл қозғар;
Меһир-муһәббәт һәммә гуналарни япар. ■

¹³Әқил-идрақлиқ адәмниң ағзидин даналиқ тепилар;
Әқилсизниң дүмбисигә палақ тегәр. ■

¹⁴Дана адәмләр билимләрни зиядә топлар;
Лекин ахмақниң ағзи уни һалакәткә йеқинлаштуар.

¹⁵Мал-дуниялири гоә мәзмут шәһәрдәк байниң капалитидур;
Мискинни һалақ қилидиған иш дәл униң намратлиғидур.

¹⁶Һәққанийларниң әжирлири жанға жан қошар,
Қәбиһләрниң һосули гунанила көпәйтиштур. □

¹⁷Несиһәтни аңлап уни сақлиғучи һаятлиқ йолиға маңар;
Тәнбилһәрни рәт қилған киши йолдин азғанларду.

¹⁸Адавәт сақлиған киши ялған сөзлимәй қалмас;
Төһмәт чаплиғанлар ахмақтур. □

¹⁹Гәп көп болуп кәтсә, гунадин халий болмас,
Лекин ағзиға егә болған әқиллиқтур.

²⁰Һәққаний адәмниң сөзи худди сап күмүч;
Яманниң ойлири толиму әрзимәстур. □

²¹Һәққаний адәмниң сөзлири нурғун кишини қувәтлә; р;
Ахмақлар әқли кәмлиғидин өлә.

²²Пәрвәрдиғанниң ата қилған бәрикити адәмни дөләтмән қилар;
У бәрикитигә һеч бир жапа-мушәққәт қошмас.

²³Ахмақ қәбиһликни тамашә дәп биләр;

□ **10:4** «Һорунлуқ» — ибраний тилида: «қол бошлуғи». «Ишчанлиқ» — ибраний тилида: «әстайидиллиқниң қоли». ■ **10:4** Пәнд. 12:24 □ **10:6** «Амма зораванлиқ яманларниң ағзиға урар» — башқа бир хил тәржимиси: «Амма яманларниң ағзи зораванлиқни йошурар».

■ **10:8** Пәнд. 10:10 □ **10:11** «Һаятлиқ булиқи» — бәлким «Ерән бағчиси»дики «Һаятлиқ беридиған дәрәк»кә охшитилғандур. «Амма зораванлиқ яманниң ағзиға урар» — яки «Амма яманниң ағзи зораванлиқни йошурар». ■ **10:11** Пәнд. 10:6; 13:14 ■ **10:12** 1Кор. 13:7; 1Пет. 4:8 ■ **10:13** Пәнд. 20:30 □ **10:16** «...гунанила көпәйтиштур» — яки «...гунайини бекитәр». □ **10:18** «Адавәт сақлиған киши ялған сөзлимәй қалмас» — ибраний тилида: «Адавәт сақлиғучиниң ләвлири ялған болиду». □ **10:20** «Һәққаний адәмниң сөзи» — ибраний тилида: «Һәққаний адәмниң тили». «Яманниң ойлири» — ибраний тилида: «Яманниң көңли».

Амма даналиқ йорутулған кишиниң хурсәнлигидур. □ ■

24 Яман киши немидин қорқса шуниңға учрар;
Һәққаний адәмниң арзуси әмәлгә ашурулар.

25 Яман адәм қуяндәк өтүп йоқар;
Лекин һәққаний адәм мәңгүлүк һулдәктур.

26 Адәм аччиқ су жутувалғандәк,
Көзигә ис-түтәк кирип кәткәндәк,
Һорун адәмни ишқа әвәткәнму шундақ болар. □

27 Пәрвәрдигардин әйминиш өмүрни узун қилар,
Яманниң өмри қисқартилар. ■

28 һәққаний адәмниң үмүти хурсәнлик елип келәр;
Лекин рәзилниң күткини йоққа чиқар. ■

29 Пәрвәрдигарниң йоли дурус яшаватқанларға башпанәһдур;
Қәбиһлик қилғучиларға болса һалакәттур. ■

30 һәққанийларниң орни мустәһкәмдур;
Яманлар зимиңда узун турмас.

31 һәққаний адәмниң ағзидин даналиқ чиқар;
Лекин шумлуқ тил кесип ташлинар.

32 һәққаний адәмниң сөзи кишигә мок хушықар;
Яман адәмниң ағзидин шумлуқ чиқар.

11

1 Ялған тараза Пәрвәрдигарға жиркинчиликтур;
Адил жиң теши Уни хурсән қилар. ■

2 Тәкәббурлуқ билән биргә шәрмәндичилик әгишип келәр;
Лекин даналиқ кичик пеилларға һәмраһ болар. ■

3 Тоғриларниң сәмиимийлиги өзини йетәкләр;
Лекин каззапларниң әгирлиги өзини вәйран қилар. ■

4 Худаниң гәзәп күнидә мал-дунияниң пайдиси болмас;
Лекин һәққанийәт адәмни өлүмдин қутқузар. ■

5 Камил адәмниң һәққанийлиги өзини түз йолға башлар;
Яман адәм өз яманлиғидин жиқилар.

6 Дурус адәмләрниң һәққанийлиги өзлирини қутқузар;
Лекин каззаплар өз һейлә-һәйриңидин тутулар.

7 Рәзил адәм өлсә, униң үмүти йоққа чиқар;
Гунакарниң үмүти ахири қуруқ қалар. □

8 һәққаний адәм қийинчиликтин халий қилинар;
Рәзил адәм униң орниға тутулар. ■

9 Мунапиқлар өз ағзи билән йеқинини бузар;
Лекин һәққанийлар билими билән қутқузулар.

10 һәққаний адәм ронақ тапса, шәһәр хуш болар;
Рәзил адәм һалак болса, хәлиқ тәнтәнә қилар.

□ **10:23** «йорутулған» — ибараний тилида «ишни, башқа адәмни убдан чүшинидиған» дегән мәнидә.

■ **10:23** Пәнд. 14:9 □ **10:26** «Адәм аччиқ су жутувалғандәк...» — ибараний тилида: «Аччиқ су чишларға тәккәндәк...». ■ **10:27** Пәнд. 9:11 ■ **10:28** Аюп 8:13,14; 11:20; зәб. 111:10 ■ **10:29** Пәнд. 13:6 ■ **11:1** Лав. 19:36; Қан. 25:13; Пәнд. 16:11; 20:10,23 ■ **11:2** Пәнд. 15:33; 16:18; 18:12

■ **11:3** Пәнд. 13:6 ■ **11:4** Пәнд. 10:2; әз. 7:19; Зәф. 1:18 □ **11:7** «Гунакарниң үмүти...» — башқа бир хил тәржимиси, «Күчлүкләрниң үмүти...». ■ **11:8** Зәб. 33:20; Пәнд. 21:18

- 11 Тоғриларниң бәрикәт тиләшлири билән шәһәр гүллиһәр;
Лекин рәзилләрниң тили билән вәйран болар.
- 12 Өз йеқинини сөкидиған киши — әқилсиздур;
Амма йорутулған адәм ағзини жиғар.
- 13 Гәп тошуғучи мәхпийәтләрни ашкарилар;
Садиқ адәм аманәткә хиянәт қилмас.
- 14 Йолйоруқ кам болса, әл-жут жиқилар;
Улуқ бир мәслиһәтчи болса, әл нижат тапар. □ ■
- 15 Ятқа борун болған киши зиян тартмай қалмас;
Қол беришип кепил болушни яман көргән кишиниң қулиқи тинич болар. □
- 16 Шапаәтлик аял иззәт-һөрмәтни қолдин бәрмәс;
Зораванлар байлиқни қолдин бәрмәс.
- 17 Рәһимдил өз-өзигә бәхит ярита;
Рәһимсиз өз тенини ағрита.
- 18 Яман адәмләрниң алған иш һәққи уларни алдар, бәрикәтсиз болар;
Амма һәққанийәт теригучи адәм әмәлий инғам алар. □
- 19 һәққанийәт адәмгә һаятлиқ тапқузар;
Яманлиқни көзләп жүридиған киши өлүмгә йүз тутар.
- 20 Нийити бузуқ киши Пәрвәрдигарға жиркинчиликтур;
Амма йоли диянәтлик кишиләр униң хурсәнлигидур.
- 21 Қол тутушуп бирләшсиму, яманлар жазаға тартилмай қалмас;
Лекин һәққанийларниң нәсли нижат тапар. □ ■
- 22 Чирайлиқ амма тетиқсиз хотун,
Чошқиниң тумшуғиға алтун һалқа салғандәктур.
- 23 һәққанийларниң арзуси пәқәт яхши мевә елип келәр;
Яманларниң күткини фәзәп-нәпрәттур.
- 24 Бирәв мәртләрчә тарқатсиму, гүллиһәр;
Йәнә бирәв беришкә тегишлигини айисиму, пәқәт намратлишар.
- 25 Мәрт адәм әтлинәр;
Башқиларни суғарғучи өзиму суғирилар. ■
- 26 Ашлиқни сатмай бесивалған киши әлниң ләнитигә учрайду;
Лекин ашлиқни сетип бәргүчигә бәрикәт тилиһәр.
- 27 Яхшилиқни издәп интильгән адәм шапаәт тапар;
Яманлиқни издигән адәм өзи яманлиқ көрәр. ■
- 28 Өз мал-дуниясиға таянғучи жиқилар;
Һәққаний киши йопурмақтәк көкирәр. ■
- 29 Өз өйигә азарчилик салған киши шамалға мирас болар;
Әқилсиз адәм ақиланиниң қули болуп қалар.
- 30 һәққанийниң беридиған мевиси «һаятлиқ дәриғи»дур;

□ 11:14 «Йолйоруқ кам болса...» — башқа бир хил тәржимиси, «Көп мәслиһәтчиләр болса,...». «...нижат тапар» — яки «...бехәтәр турар». ■ 11:14 Пад. 12:1-20 □ 11:15 «Ятқа борун болған киши зиян тартмай қалмас» — 6:1 вә изаһатни көрүң. □ 11:18 «Яман адәмләрниң алған иш һәққи уларни алдар, бәрикәтсиз болар» — ибраний тилида «яман адәмниң иш һәққи ялған болар». □ 11:21 «Қол тутушуп бирләшсиму...» — башқа бир хил тәржимиси: — «шүбһисизки,...». ■ 11:21 Пәнд. 16:5 ■ 11:25 Зәб. 111:9; 2Кор. 9:9 ■ 11:27 Зәб. 7:17; 9:15,16, 23; 56:7 ■ 11:28 Зәб. 1:3, 4; 91:13-15

Дана киши көңүлләрни *һаятлик*қа майил қилар.□

³¹ Қараңлар, һәққаний адәм бу дунияда *сәһвәнлиги* үчүн бәдәл төлигән йәрдә, Рәзилләр билән гунакарларниң ақивити қандақ болар?□ ■

12

¹ Кимки тәрбийини қадирлисә, билимниму сөйгүчидур;

Лекин тәнбийкә нәпрәтләнгән надан-һамақәттур.

² Яхши нийәтлик адәм Пәрвәрдигарниң илтипатиға еришәр;

Амма Пәрвәрдигар һейлә-микирлик адәмниң гунайини бекитәр.

³ Адәмләр яманлиқ қилип аманлиқ тапалмас;

Лекин һәққанийларниң йилтизи тәврәнмәс.■

⁴ Пәзиләтлик аял ериниң тажидур;

Амма уни уятқа салғучи хотун униң устихинини чиритәр.■

⁵ Һәққаний адәмниң ой-пикри дурус һөкүм чиқирар;

Яманларниң несиһәтлири мәккарлиқтур.□

⁶ Яманларниң сөзлири қан төкидиған қилтақтур;

Лекин дурусниң сөзи адәмни қилтақтин қутулдуар.■

⁷ Яманлар ағдурулуп, йоқилар;

Лекин һәққанийларниң өйи мәзмут турар.□ ■

⁸ Адәм өз зериклиги билән махташқа сазавәр болар;

Әгир нийәтлик киши көзгә илинмас.

⁹ Пеқир туруп хизмәтқари бар киши,

Өзини чоң тутуп ач жүргән кишидин яхшидур.■

¹⁰ Һәққаний адәм өз улиғиниму асрар;

Амма рәзил адәмниң болса һәтта рәһимдиллиғиму залимлиқтур.■

¹¹ Тиришип териқчилик қилған деханниң қосиғи тоқ болар;

Амма хам хиялларға берилгән кишиниң әқли йоқтур.■

¹² Яман адәм яманлиқ қилтиғини көзләп олтирар;

Амма һәққаний адәмниң йилтизи мевә берип турар.

¹³ Яман адәм өз ағзиниң гунайидин тутулар;

Һәққаний адәм мушәққәт-қийинчиликтин қутулар.□ ■

¹⁴ Адәм өз ағзиниң мевисидин қанаәт тапар;

Өз қоли билән қилғанлиридин униңға яндурулар.■

¹⁵ Ахмақ өз йолини тоғра дәп биләр;

Амма дәвәткә кулақ салған киши ақиланидур.■

□ **11:30 «һаятлик дәриғи»** — мошу йәрдә «һаятлик дәриғи» дегәнлик, «Ерән бағчиси»дики Адәм атимиз ва һава анимизниң баһримән болушиға тәйярланған дәрәкни көрситиду (3:18-айәтни көрүң). «... һаятликқа майил қилар» — әйни тексттә «һаятлик» дегән сөз йоқ. Лекин һәққанийлиқ йолида Худаниң мөмин бәндилири адәмләрниң көңлини өзи үчүн алмайду, бәлки уларни Худаниң йолиға жәлип қилиду; шуңа толуқ мәнаси: «Ким дана болса кишиләрниң көңлини нижәт йолиға башлайду» дәп қараймиз. Мошу айәтни «Луқа» 5:10 билән селиштүргили болиду. □ **11:31 «Қараңлар, һәққаний адәм ...бәдәл төлигән йәрдә, рәзилләр билән гунакарларниң ақивити қандақ болар?»** — бу айәт Инҗил, «1Пет.» 4:18дә нәқил кәлтүрүлиду. ■ **11:31** 1Пет. 4:17,18 ■ **12:3** Пәнд. 10:25 ■ **12:4** 1Кор. 11:7 □ **12:5** «... ой-пикри дурус һөкүм чиқирар» — яки: «...ой-пикри дурустур». ■ **12:6** Пәнд. 1:11,18; 11:9 □ **12:7 «Яманлар ағдурулуп, йоқилар»** — башқа бир хил тәжмимси: «Яманлар ағдурулғанда, йоқилар». ■ **12:7** Зәб. 36:36-40; Пәнд. 11:21 ■ **12:9** Пәнд. 13:7 ■ **12:10** Қан. 25:4 ■ **12:11** Пәнд. 28:19 □ **12:13 «Яман адәм өз ағзиниң гунайидин тутулар»** — яки «Еғиздики итаәтсизликтин рәзил қапқан чиқар». ■ **12:13** Пәнд. 10:14; 18:7 ■ **12:14** Пәнд. 13:2 ■ **12:15** Пәнд. 3:7

- 16 Ахмақниң аччиғи кәлсә, тезла билинәр;
Зерәк киши һақарәткә сәвир қилар, сәтчиликни ашкарилимас. □
- 17 Һәқиқәтни ейтқан кишидин адаләт билинәр;
Ялған гувалиқ қилғучидин алдамчилик билинәр. ■
- 18 Бәзиләрниң йениклик билән ейтқан гепи адәмгә санжилған қиличқа ошар;
Бирақ ақиланиниң тили дәрәкә дәрмандур. ■
- 19 Растчил мәңгү турғузулиду;
Ләвзи ялған болса бирдәмликтур. □
- 20 Яманлиқниң койида жүргүчиниң көңлидә һейлә сақланғандур;
Аманлиқни дәвәт қилғучилар хошаллиққа чөмәр.
- 21 Һәққаний адәмниң бешиға һеч күлпәт чүшмәс;
Қәбиһләр балаю-қазаға чөмүләр.
- 22 Ялған сөзләйдиғанниң ләвлири Пәрвәрдиғарға жиркиничликтур;
Лекин ләвзидә турғанларға У апирын ейтар.
- 23 Пәмлик адәм билимини йошурар;
Бирақ ахмақ наданлиғини жакалар. ■
- 24 Тиришчан қол һоқуқ тутар;
Һорун қол алванға тутулар. ■
- 25 Көңүлниң ғәм-әндишиси кишини мүкчәйтәр;
Лекин меһриванә бир сөз кишини роһландурар. ■
- 26 Һәққаний киши өз дости билән биргә йол издәр;
Бирақ яманларниң йоли өзлирини адаштурар. □
- 27 Һорун өзи тутқан овни пиширип йейәлмәс;
Бирақ әтиварлиқ байлиқлар тиришчанға мәнсуптур. □
- 28 Һәққанийлиқниң йолида һаят тепилар;
Шу йолда өлүм көрүмәстур.

13

- 1 Дана оғул атисиниң тәрбийисигә көңүл қояр;
Мәсқирә қилғучи тәнбиһкә қулақ салмас.
- 2 Адәм дурус еғизиниң мевисидин һозурлинар;
Тузкорлар зораванлиққа һәвәс қилип зораванлиққа учрар. ■
- 3 Сөздә еһтиятчан киши женини сақлап қалар;
Ағзи иштик һалакәткә учрар.
- 4 Һорунниң арзу-тилиги бар, лекин еришәлмәс;
Лекин тиришчан әтлинәр.
- 5 Һәққаний адәм ялғанчиликтин жиркинәр;
Қәбиһ болса сесип, шәрмәндә болар.
- 6 Йоли дурусни һәққанийәт қоғдар;
Лекин гунакарни рәзиллик жиқитар. ■

□ **12:16** «...һақарәткә сәвир қилар, сәтчиликни ашкарилимас» — ибраний тилида бу икки ибарә «икки бислик» бир сөз биләнла ипадиләнған. ■ **12:17** Пәнд. 14:5 ■ **12:18** Зәб. 56:5; 58:8; Пәнд. 16:27 □ **12:19** «растчил» — ибраний тилида «һәқиқәтниң леви». «ләвзи ялған болса бирдәмликтур.» — ибраний тилида «ялғанчи тил болса бирдәмликтур». ■ **12:23** Пәнд. 13:16; 15:2 ■ **12:24** Пәнд. 10:4 ■ **12:25** Пәнд. 15:13 □ **12:26** «Һәққаний киши өз дости билән биргә йол издәр» — башқа хил тәржимилири: «Һәққаний киши өз достиниң көңлидикини тәкшүрәр», «Һәққаний киши дост тутушта сәғәк болар» яки «Һәққаний киши өз достига йол көрситәр». □ **12:27** «Бирақ әтиварлиқ байлиқлар тиришчанға мәнсуптур» — башқа бир хил тәржимиси: «Бирақ тиришчан киши өз тәллуқатини әтиварлайду». ■ **13:2** Пәнд. 12:14 ■ **13:6** Пәнд. 10:29; 11:3, 5, 6

- 7 Бәзиләр өзини бай көрсәткени билән әмәлийәттә қуруқ сөләттүр;
Бәзиләр өзини йоқсул көрсәткени билән зор байлиқлири бардур. ■
- 8 Өз байлиғи гөрүгә тутулған байниң жениға ара турар;
Бирақ йоқсуллар һеч вәһимини аңлимас.
- 9 Һәққаний адәмниң нури шатлинип парлар;
Бирақ яман адәмниң чириги өчүрүләр. ■
- 10 Кибирликтин пәқәт җедәл-маҗирала чиқар;
Даналиқ болса несиһәтни аңлиғанлар билән биллидур.
- 11 Ишлимәй тапқан һарам байлиқ бәрикәтсиздур;
Тәр төкүп һалал тапқан гүллинар. ■
- 12 Тәлмүргинигә күтүп еришәлмәслик көңүлни сунуқ қилар,
Лекин тәшналиқта еришкини «һаятлик дәриғи»дур. □ ■
- 13 Худаниң калам-сөзигә писәнт қилмиған адәм гунаниң төлимигә қәриздар болар;
Лекин пәрманни қәдирлигән адәм яхшилиқ көрәр.
- 14 Ақиланиниң тәлими һаятлик бәргүчи булақтур,
У сени өлүм қапқанлиридин кутулдулар. ■
- 15 Ақиланилик адәмни илтипатқа ериштүрәр;
Бирақ тузкорларниң йоли әгир-бүгри, җапалиқ болар.
- 16 Пәм-парасәтлик адәм билими билән иш көрәр;
Һамақәт өз наданлиғини ашқарилар. ■
- 17 Рәзил алақичи бала-қазаға учрар;
Садиқ әлчи болса дәрәкә дәрмандур.
- 18 Тәрбийәни рәт қилған адәм намратлишип уятқа қалар;
Амма тәнбиһни қобул қилған һөрмәткә еришәр.
- 19 Әмәлгә ашқан арзу кишигә шерин туюлар;
Лекин ахмақлар яманлиқни ташлашни яман көрәр.
- 20 Ақиланиләр билән биллә жүргән Дан. болар;
Бирақ ахмақларға һәмраһ болған налә-пәрәдта қалар. □
- 21 Балайиқаза гунакарларниң кәйнидин бесип маңар;
Лекин һәққанийлар яхшилиқниң әжрини тапар.
- 22 Яхши адәм пәрзәнтлириниң пәрзәнтлиригә мирас қалдулар;
Гунакарларниң җиққан мал-дуниялири һәққанийлар үчүн топлинар. ■
- 23 Йоқсулниң ташландуқ йери мол һосул берәр,
Лекин адаләтсизликтин у вәйран болар. ■
- 24 Таяқни айиған киши оғлини яхши көрмәс;
Балини сөйгән киши уни әстайидил тәрбийиләп җазалар. ■
- 25 Һәққаний адәм көңли қанаәт тапқичә озук йәр;
Яманиң қосиги ач қалар.

14

1 Һәр бир дана аял өз аилисини ават қилар;
Ахмақ аял аилисини өз қоли билән вәйран қилар. □

- 13:7 Пәнд. 12:9 ■ 13:9 Аюп 18:5, 6; 21:17; Пәнд. 4:18 ■ 13:11 Пәнд. 10:2; 20:21
□ 13:12 «һаятлик дәриғи» — «Ерән бағчиси»дики, Адәм атимиз вә һава анимизниң бәһриман болушиға тәйярланған дәрәқни көрситиду (3:18ни көрүң). ■ 13:12 Пәнд. 13:19 ■ 13:14 Пәнд. 10:11; 14:27
■ 13:16 Пәнд. 12:23; 15:2 □ 13:20 «...налә-пәрәдта қалар» — яки «...зиян тартар». ■ 13:22
Аюп 15:29; 27:17 ■ 13:23 Пәнд. 12:11; 18:9 ■ 13:24 Пәнд. 23:13 □ 14:1 «... өз аилисини ават қилар» — ибраний тилида «... өз аилисини қуар».

- 2 Дуруслуқ йолида маңидиған киши Пәрвәрдигардин қорқар;
Қиңғир йолда маңған киши Худани көзгә илмас. ■
- 3 Ахмақниң тәкәббур ағзи өзигә таяқ болар;
Ақиланиниң ләвлири өзини қоғдар.
- 4 Улақ болмиса, еғил пак-пакиз турар;
Бирақ өкүзниң күчи болғандила саңға ашлиқ толар. □
- 5 Ишәшлик гувачи ялған ейтмас;
Сахта гувачи ялған гәпни нәпәстәк тинар. ■
- 6 һакавурлар даналиқ издәп тапалмас;
Бирақ йорутулған адәмгә билим елиш асанға чүшәр. □
- 7 Бирәвниң ағзида билим йоқлуғини билип йәткәндә,
Униңдин өзүңни нери тарт.
- 8 Әқил-парасәтлик кишиниң даналиғи өз йолини ойлиништидур;
Ахмақларниң әқилсизлиги болса өзлириниң алдинишидур.
- 9 Ахмақлар болса «итаәтсизлик қурбанлиғи»ни көзгә илмайду,
Һәққанилар арасида болса илтипат тепилар. □
- 10 Көңүлдики дәрдни пәқәт өзила көтирәләр;
Көңүлдики хушлуққиму башқилар шерик болалмас.
- 11 Яманниң өйи өрүлүп чүшәр;
Һәққаний адәмниң чедири гүллинип кетәр.
- 12 Адәм балисиға тоғридәк көрүнидиған бир йол бар,
Лекин ақивити һалакәткә баридиған йоллардур. ■
- 13 Оюн-күлкә болса қалбтики фәм-қайғуни япар,
Хошаллиқ өтүп кәткәндә, фәм-қайғу йәнила қалар. ■
- 14 Тоғра йолдин бурулуп янған адәм һаман өз йолидин тояр;
Яхши адәм өз ишидин қанаәтлинәр. ■
- 15 Саддилар һәммә гәпкә ишинип кетәр;
Лекин пәм-парасәтлик киши һәр бир қәдәмни авайлап басар.
- 16 Дана адәм еһтиятчан болуп аваричиликтин нери кетәр;
Ахмақ һакавурлуқ қилип, өзигә ишинип алдиға маңар. □
- 17 Териккәк ахмақлиқ қилар;
Нәйрәңваз адәм нәпрәткә учрар.
- 18 Саддилар ахмақлиққа варислиқ қилар;
Пәм-парасәтликләр билимни өз тажи қилар.
- 19 Яманлар яхшиларниң алдида егиләр;
Қәбиһләр һәққанийниң дәрвазилири алдида баш урар.
- 20 Намрат киши һәтта өз йеқинигиму яман көрүнәр.
Байниң дости болса көптур. ■
- 21 Йеқинини пәс көргән гунакардур;
Лекин мискинләргә рәһим қилған бәрикәт тапар.
- 22 Яманлиқ ойлиғанлар йолдин адашқанлардин әмәсму?

■ **14:2** Аюп 12:4 □ **14:4** «Улақ болмиса, еғил пак-пакиз турар...» — еғилниң сесиқлиғи түпәйлидин еғилдики улақларни чиқириветиш толиму ахмақанилик, әлвәттә. ■ **14:5** Мис. 23:1; Пәнд. 12:17 □ **14:6** «Һакавурлар» — яки «Мәсқирә қилғучилар». □ **14:9** «Итаәтсизлик қурбанлиғи» — Муса пәйғәмбәргә тапшурулған «муқәддас қанун»ға асасән, бириси башқиларға гуна қилип зиян йәткүзгән болса, Худадин кәчүрүм елиш үчүн авал зиян тартқучиға шу гунаини етирап қилип, аз дегәндә икки һәссә төләм берип, андин итаәтсизлиги үчүн қилинидиған қурбанлиқни («итаәтсизлик қурбанлиғи»ни) ибадәтханида Худаға атап бериши керәк еди. Башқа бир хил тәржимиси «Ахмақлар итаәтсизлиғигә нисбәтән йениклик билән күлүп қойиду». ■ **14:12** Пәнд. 16:25 ■ **14:13** Пәнд. 5:4 ■ **14:14** Пәнд. 1:31 □ **14:16** «аваричиликтин» — яки «яманлиқтин». ■ **14:20** Пәнд. 19:4, 7

Бирақ яхшилиқ ойлиғанлар рәһим-шәпқәт, һәқиқәт-садиқлиққа муйәссәр болар.■

²³ һәммә меһнәттин пайда чиқар;

Бирақ куруқ параңлар адәмни муһтажлиқта қалдуар.

²⁴ Ақиланиләр үчүн байлиқлар бир таждур;

Ахмақларниң наданлиғидин пәқәт йәнә шу наданлиқла чиқар.

²⁵ һәққаний гувалиқ бәргүчи кишиләрниң һаятини қутқузар;
Ялған-явидақ сөзләйдиган гувачи ялған гәпни нәпәстәк тинар.

²⁶ Пәрвәрдигардин қорқидиганниң күчлүк йөләнчүки бар,
Униң балилириму һимаийгә егә болар.

²⁷ Пәрвәрдигардин қорқуш һаятниң булиқидур;
У кишини әжәллик қапқанлардин қутқузар.□ ■

²⁸ Падишаһниң шан-шәриви пухрасиниң көплиғидиндур;

Пухрасиниң көмлиғи әмирниң һалакитидур.

²⁹ Еғир-бесиқ киши интайин ақил кишидур;
Чечилғақ ахмақлиқни улуклар.

³⁰ Хатиржәм көңүл тәнниң сақлиғидур;
Һәсрәт чекиш болса сүйәкләрни чиритар.

³¹ Мискинни бозәк қилғучи — Пәрвәрдигарға һақарәт қилғучидур;
Һәжәтмәнләргә шапаәт қилиш Уни һөрмәтлигәнликтур.■

³² Яман өз яманлиғи ичидә жиқитилар;

Һәққаний адәм һәтта сәкратта ятқандиму хатиржәм болар.□

³³ Йорутулған кишиниң көңлидә даналиқ ятар;

Бирақ ахмақниң көңлидикиси ашқарә болмай қалмас.■

³⁴ һәққанийәт һәр қайси әлни жуқури көтирәр;

Гуна һәр қандақ милләтни номусқа қалдуар.

³⁵ Падишаһниң илтипати әқиллик хизмәткарниң бешиға чүшәр;

Бирақ униң гәзиви номуста қалдурғучи уятсиз хизмәткариниң бешиға чүшәр.□

15

¹ Мулайим жавап гәзәпни басар;

Қопал сөз ачиқни қозғар.■

² Ақиланиләрниң тили билимни жары қилар;

Ахмақниң ағзи куруқ гәп төкәр.■

³ Пәрвәрдигарниң көзи һәр йәрдә жүрәр;

Яхши-яманларни көрүп турар.□ ■

⁴ Шипа йәткүзгүчи тил худди бир «һаятлик дәриғи»дур;

Тили әғирлик кишиниң роһини сундуар.□ ■

⁵ Ахмақ атисиниң тәрбийисигә писәнт қилмас;

■ 14:22 Лука 6:38 □ 14:27 «һаятниң булиқи» — 13:14ниму көрүң. ■ 14:27 Пәнд. 10:11;

13:14 ■ 14:31 Пәнд. 14:21; 17:5 □ 14:32 «Яман өз яманлиғи ичидә жиқитилар; һәққаний адәм

... хатиржәм болар» — толук әйтәтәк башқа бир хил тәржимиси: «Қулпәт кәлгәндә, яман адәм

һайдиветилиду; бирақ һәққаний адәм сәкратта ятқандиму панаһлиқ болар». ■ 14:33 Пәнд. 10:14;

12:23; 13:16 □ 14:35 «Номуста қалдурғучи уятсиз хизмәткар...» — ибраний тилида «номуста

қалдурғучи» вә «уятсиз» дегән икки ибарә бирла икки бислик сөз билән билдүрүлиду. ■ 15:1 Пәнд.

25:15 ■ 15:2 Пәнд. 12:23; 13:16; 15:28 □ 15:3 «Яхши-яманлар...» — ибраний тилида

«яман-яхшилар» дегәнлик билән билдүрүлиду. ■ 15:3 Аюп 34:21; Пәнд. 5:21; Йәр. 16:17; 32:19

□ 15:4 «Шипа йәткүзгүчи тил» — яки «меһриван тил». «һаятлик дәриғи» — 3:18-әйтәтәкки изаһатни

көрүң. ■ 15:4 Пәнд. 12:18; 13:14

Лекин атисиниң тәнбиһигә кулақ салған зерәк болар.

⁶ һәққанийниң өйидә гөһәрләр көптур;

Бирақ яманниң тапавити өзигә аваричилик тапар.

⁷ Дананиң ләвлири билим тарқитар;

Ахмақниң көңлидин һеч билим чиқмас.

⁸ Яманларниң қурбанлиғи Пәрвәрдигарға жиркинчиликтур;

Дурусларниң дуаси Униң хурсәнлигидур. ■

⁹ Яманларниң йоли Пәрвәрдигарға жиркинчиликтур;

Лекин һәққанийәтни интилип издигүчини У яхши көрәр.

¹⁰ Тоғра йолдин чиққанлар азаплиқ тәрбийини көрәр;

Тәнбиһгә өч болғучи өләр.

¹¹ Тәһтисара вә һалакәт Пәрвәрдигарниң көз алдида очуқ турған йәрдә,

Инсан көңлидики ой-пикирни қандақму Униңдин йошуралисун?! □ ■

¹² һакавур тәнбиһ бәргүчини яқтурмас;

У ақиланиләрдин несиһәт елишқа бармас. □

¹³ Көңүл шат болса, хуш чирай болар;

Дәрд-әләм тартса, роһи сунар. ■

¹⁴ Йорутулған көңүл билимни издәр;

Әқилсизниң ағзи наданлиқни озуқ қилар.

¹⁵ Езилгәнләрниң һәммә күнлири тәстә өтәр;

Бирақ шат көңүл һәр күнини һейттәк өткүзәр.

¹⁶ Зор байлиқ билән беарамлиқ тапқандин,

Азға шүкүр қилип, Пәрвәрдигардин әймәнгән әвзәл. ■

¹⁷ Нәпрәт ичидә йегән бордақ гөштә қилинған катта зияпәттин,

Меһир-муһәббәт ичидә йегән көктат әвзәл. ■

¹⁸ Териккәк киши жедел чиқира;

Еғир-бесиқ талаш-тартишларни тиничландурар. ■

¹⁹ һорунниң йоли тикәнлик қашадур,

Дурус адәмниң йоли көтирилгән йолдәк дағдамдур.

²⁰ Дана оғул атисини шат қилар;

Әқилсиз адәм анисини кәмситәр. ■

²¹ Әқли йоқ киши ахмақлиғи билән хуштур;

Йорутулған киши йолини тоғрилап маңар. ■

²² Мәслиһәтсиз иш қилғанда нишанлар әмәлгә ашмас;

Мәслиһәтчи көп болғанда муддиалар әмәлгә ашурулар. ■

²³ Кишигә жайида бәргән жававидин хуш болар,

Дәл вақтида қилған сөз нәқәдәр яхшидур!

²⁴ һаятлиқ йоли әқиллиқ кишини жуқуриға башлайдуки,

Уни чоққур тәһтисарадин қутқузар. □

²⁵ Пәрвәрдигар тәкәббурниң өйини жулуветәр;

Бирақ У тул хотунларға пасилларни турғузар. ■

²⁶ Яманларниң ой-пикри Пәрвәрдигарға жиркинчиликтур;

Бирақ сап дилниң сөзлири сөйүмлүктур. □ ■

■ **15:8** Пәнд. 21:27; Йәш. 1:11; Йәр. 6:20; Ам. 5:21 □ **15:11** «Тәһтисара» — өлгәнләрниң роһлири баридиған жайни көрситиду. ■ **15:11** 2Тар. 6:30; Зәб. 7:10; 43:21-22; Йәр. 17:9,10; Юһ. 2:24, 25; 21:17; Рос. 1:24 □ **15:12** «һакавур» — яки «масқирә қилғучи». ■ **15:13** Пәнд.

17:22; 18:14 ■ **15:16** Зәб. 37:16; Пәнд. 16:8 ■ **15:17** Пәнд. 17:1 ■ **15:18** Пәнд. 28:25;

29:22 ■ **15:20** Пәнд. 10:1 ■ **15:21** Пәнд. 10:23; 14:9 ■ **15:22** Пәнд. 11:14 □ **15:24**

«тәһтисара» — өлгәнләрниң роһлири барған жайни көрситиду. ■ **15:25** Пәнд. 2:21,22;

12:7; 14:11 □ **15:26** «ой-пикри» — яки «планлири». ■ **15:26** Пәнд. 6:18

- 27 Ач көз киши өз аилисигә аваричилик кәлтүрәр;
Пара елишқа нәпрәтләнгән киши күн көрәр. ■
- 28 һәққаний адәм қандақ жавап бериштә қайта-қайта ойлинар;
Яман адәмниң ағзидин шумлуқ төкүләр.
- 29 Пәрвәрдигар яман адәмдин жирақтур;
Бирақ У һәққанийниң дуасини аңлар. ■
- 30 Хуш көзләр көңүлни шатландурар;
Хуш хәвәр устиханларға гөш-май қондурар. ■
- 31 һаятлиққа елип баридиган тәнбиһкә қулақ салған киши даналарниң қатаридин орун алар.
- 32 Тәрбийәни рәт қилған өз жеһини хар қилар;
Тәнбиһгә қулақ салған йорутулар.
- 33 Пәрвәрдигардин қорқуш адәмгә даналиқ үгитәр;
Авал кәмтәрлик болса, андин шөһрәт келәр. ■

16

- 1 Көңүлдики нийәтләр инсанға тәвәдур;
Бирақ тилниң жаваби Пәрвәрдигарниң илкидидур. ■
- 2 Инсан өзиниң һәммә қилған ишини пақ дәп биләр;
Лекин қәлбдики нийәтләрни Пәрвәрдигар таразига селип тартип көрәр. □ ■
- 3 Нийәт қилған ишлириңни Пәрвәрдигарға тапшургин,
Шундақ қилғанда планлириң пишип чиқар. ■
- 4 Пәрвәрдигар барлиқ мәвжудийәтниң һәр бирини мәлум мәхсәт билән апиридә қилған;
Һәтта яманларниму балаю-апәт күни үчүн яратқандур. ■
- 5 Тәкәббурлуққа толған көңүлләрниң һәр бири Пәрвәрдигарға жиркинчиликтур;
Қол тутушуп бирләшсиму, жағасиз қалмас. □ ■
- 6 Муһәббәт-шәпқәт вә һәқиқәт билән гуналар кафарәт қилинип йепилар;
Пәрвәрдигардин әйминиш адәмләрни яманлиқтин халий қилар. □
- 7 Адәмниң ишлири Пәрвәрдигарни хурсән қилса,
У һәтта дүшмәнлириниму униң билән енақлаштурар.
- 8 һалал алған аз,
һарам алған көптин әвзәлдур. ■
- 9 Инсан көңлидә өз йолини тохтитар;
Амма қәдәмлирини тоғрилайдиган Пәрвәрдигардур.
- 10 һәтта падишаниң ләвлиригә қаритип әпсун оқулсиму,
Униң ағзи тоғра һөкүмдин чәтнимәс. □
- 11 Адил тараза-мизанлар Пәрвәрдигарға хастур;

■ 15:27 Пәнд. 1:19 ■ 15:29 Зәб. 9:38; 33:16-20; 144:18, 19 ■ 15:30 Пәнд. 25:25 ■ 15:33 Пәнд. 1:7; 9:10; 18:12 ■ 16:1 Пәнд. 16:1; 19:21; 20:24; Йәр. 10:23 □ 16:2 «қәлбдики нийәтләр» — ибраний тилида («адәмләрниң роһлири» дейилиду. ■ 16:2 Пәнд. 21:2 ■ 16:3 Зәб. 36:5; 54:23; Мат. 6:25; Луқа 12:22; 1Пет. 5:7 ■ 16:4 Аюп 21:30 □ 16:5 «қол тутушуп бирләшсиму,...» — башқа бир хил тәржимиси: «шубһисизки,...». ■ 16:5 Пәнд. 6:17; 8:13; 11:21 □ 16:6 «...гуналар кафарәт қилинип йепилар» — Тәврат дәвридә, гуналар қурбанлиқлар арқилиқ «йепилип кәчүрүм қилинди» (йәни, «кафарәт қилинди»). Инжіл дәвригә кәлгәндила, гуналар «елип ташланди» (мәсилән, «Юһ.» 1:29). ■ 16:8 Зәб. 36:16; Пәнд. 15:16 □ 16:10 «һәтта падишаниң ләвлиригә қаритип әпсун оқулсиму, униң ағзи тоғра һөкүмдин чәтнимәс» — йәнә икки хил тәржимиси бар: (1) «Падишаниң ләвлиридә Пәрвәрдигарниң вәһийи болса, униң ағзи тоғра һөкүмдин чәтнимәс»; (2) «Падишаниң ләвлири вәһийгә қарап сөзләйду; униң ағзи тоғра һөкүмдин чәтнимәслиги керәк».

Тараза ташлириниң һәммисини У ясиғандур.■

12 Падиша рәзиллик қилса жиркиничлиқтур,
Чүнки тәхт һәққанийәт биләнла мәһкәм туар.

13 Һәққаний сөзлигән ләвләр падишаларниң хурсәнлигидур;
Улар дурус сөзлигүчиләрни яхши көрәр.

14 Падишаһниң қәһри го я өлүмниң әлчисидур;
Бирақ дана киши униң ғәзивини тиничландурар.■

15 Падишаһниң чирайиниң нури кишигә жан киргүзәр;
Униң шәпқити вақтида яққан «кейинки ямғур»дур.□ ■

16 Даналиқ елиш алтун елиштин нәқәдәр әвзәлдур;
Йорутулушни таллаш күмүчни таллаштин шунчә үстүндур!■

17 Дурус адәмниң егиз көтирилгән йоли яманлиқтин айрилиштур;
Өз йолиға еһтият қилған киши женини сақлап қалар.

18 Мәғрурлуқ һалак болуштин авал келәр,
Тәкәбурлуқ жиқилиштин авал келәр.■

19 Кәмтәр болуп мискинләр билән барди-кәлдида болуш,
Тәкәбурлар билән һарам мал бөлүшкәндин әвзәлдур.

20 Кимки ишни пәм-парасәт билән қилса пайда тапар;
Пәрвәрдиғарға таянған болса, бәхит-саадәт көрәр.□ ■

21 Көңли дана киши сәгәк атилар;

Йеқимлиқ сөzlәр адәмләрниң билимини ашуар.

22 Пәм-парасәт өзигә егә болғанларға һаятлиқниң булиқидур;
Әқилсизләргә тәлим бәрмәкниң өзи әқилсизлиқтур.■

23 Ақиланә кишиниң қәлби ағзидин әқил чиқарар;
Униң ләвзигә билимни зиядә қилар.

24 Йеқимлиқ сөzlәр го я һәсәлдур;
Көңүлләрни хуш қилип тәнгә давадур.

25 Адәм балисифа тоғридәк көрүнидиған бир йол бар,
Лекин ақивити һалакәткә баридиған йоллардур.■

26 Ишлигүчиниң ишгийи уни ишқа салар;
Униң қарни униңға һайдақчилик қилар.□

27 Муттәһәм киши яман гәпни қолап жүрәр;
Униң ләвлири лавулдап турған отқа ошар.□ ■

28 Әгир адәм жедәл-мажира туғдурғучидур;
Ғәйвәтчи йеқин достларни айриветәр.■

29 Зораван киши йеқин адимини аздуарар;
Уни яман йолға башлап кирәр.□

■ **16:11** Ләв. 19:36; Қан. 25:13-16; Пәнд. 11:1; 20:10, 23 ■ **16:14** Пәнд. 19:12; 20:2 □ **16:15**

«Униң (падишаниң) шәпқити вақтида яққан «кейинки ямғур»дур» — ибраний тилида: «Униң (падишаниң) шәпқити «кейинки ямғурлар»ни әпкәлгән булуттур». «Кейинки ямғурлар» Исраилда 3-айда йегип, әтиязлиқ зираәтләрни пишириштак һалқилиқ рольни ойнайду. Шуңа һәр бир дехан «кейинки ямғур»ға тәшнадур, улар уни бәк қәдирләйду. ■ **16:15** Пәнд. 19:12 ■ **16:16** Аюп 28:15; зәб. 18:11; 118:72; Пәнд. 3:14,15; 8:11,19 ■ **16:18** Пәнд. 11:2; 17:19 □ **16:20** «Кимки ишни пәм-парасәт билән қилса пайда тапар» — яки «несиһәт сөзигә көңүл қойған пайда тапар». ■ **16:20** Зәб. 2:12; 33:9-10; 124:1; Йәш. 30:18; Йәр. 17:7 ■ **16:22** Пәнд. 13:14 ■ **16:25** Пәнд. 14:12 □ **16:26**

«Униң қарни униңға һайдақчилик қилар» — ибраний тилида «Униң ағзи униңға һайдақчилик қилар». □ **16:27** «Муттәһәм киши» — ибраний тилида «Беалиниң өгли» дейилиду. «Беалил»ниң мәнәси «әрзимәс» дегәнлик болуп, бәлким Иблисни көрситиду. ■ **16:27** Пәнд. 12:18 ■ **16:28** Пәнд. 15:18; 26:21; 29:22 □ **16:29** «Уни яман йолға башлап кирәр» — ибраний тилида «Уни яхши әмәс бир йолға башлап кирәр».

- 30 Көзини жумувалған киши яман нийәтни ойлар;
Левини чишлигән киши яманлиққа тәйярдур. □ ■
- 31 һәққанийәт йолида ақарған чач,
Адәмниң шөһрәт тажидур. □
- 32 Асан аччиқлимайдиган киши палвандин әвәлдур;
Өзини тутувалған шөһәр алғандинму үстүндур. □
- 33 Чәк етәккә ташланғини билән,
Лекин нәтижиси пүтүнләй Пәрвәрдигардиндур.

17

- 1 Қурбанлиқ гөшлиригә толған жеделлик өйдин,
Бир чишләм қуруқ нан йәп, көңүл тежлиққа болған әвәл. □ ■
- 2 Хизмәткар чевәр болса, ғожисиниң номуста қойғучи өглини башқуар;
Кәлгүсидә у ғожиниң өгли қатаридә туруп униң мирасни тәқсим қилар.
- 3 Сапал қазан күмүчни тавлар, чанақ алтунни тавлар,
Бирақ адәмниң қәлбини Пәрвәрдигар синар. ■
- 4 Қәбиһ киши яман сөзләргә ишинәр;
Ялғанчи питничиләрниң сөзигә қулақ салар.
- 5 Мискинләрни мәсқирә қилғучи, өзини Яратқучини һақарәтлиғүчидур;
Башқиларниң бәхитсизлигидин хошал болған киши җазасиз қалмас. ■
- 6 Қериларниң нәврилири уларниң тажидур;
Пәрзәнтләрниң пәхри уларниң атилиридур.
- 7 Ахмақ яришиқ гәп қилса униңға ярашмас;
Мөтивәр ялған сөзлисә униңға техиму ярашмас.
- 8 Пара — уни бәргүчиниң нәзиридә есил бир гөһәрдур;
Гоя уни нәгила ишләтсә мувәппәқийәткә еришидигәндәк. □
- 9 Башқиларниң хаталиқини йопутуп кәчүргән киши меһир-муһәббәтни көзләр;
Кона хаманни соригән киши йеқин достларни дүшмән қилар.
- 10 Ақиланигә сиңгән бир еғиз тәнбиһ,
Ахмаққа урулған йүз дәрридин үнүмлүктур.
- 11 Яманлар пәқәт асийлиқни көзләр;
Уни җазалашқа рәһимсиз бир әлчи әвәтиләр.
- 12 Әхмиқанә иш қиливатқан надан кишигә учрап қалғандин көрә,
Балилиридин айрилған ейиққа йолугуп қалған яхши.
- 13 Кимки яхшилиққа яманлиқ қилса,
Ишигидин балайиқазә нери кәтмәс. ■
- 14 Жеделниң башлиниши тосмини су елип кәткәнгә охшайду;
Шуңа жедел партлаштин авал талаш-тартиштин қол үзгин. ■

□ 16:30 «Көзини жумувалған киши» — яки «көз қисқучи киши», «көзини чимилдатқучи адәм».

■ 16:30 Пәнд. 6:13,14 □ 16:31 «Һәққанийәт йолида ақарған чач, адәмниң шөһрәт тажидур» — әйәтниң башқа бир хил тәржимиси: «Ақ чач болса адәмниң шөһрәт тажидур; у һәққанийәт йолида пәйда болиду». □ 16:32 «Өзини тутувалған» — ибраний тилида: «Өз роһини идәрә қилидигән» дегән сөзләр билән ипадилиниду. □ 17:1 «Қурбанлиқ гөшлири» — ибранийлар ибадәтханида Худаға атап сойған бәзи қурбанлиқ гөшлириниң көп қисмини өйигә әкилип йеишикә болатти. ■ 17:1 Пәнд. 15:17 ■ 17:3 Пәнд. 27:21; Йәр. 17:10 ■ 17:5 Пәнд. 14:31 □ 17:8 «Пара — ...гоя уни нәгила ишләтсә мувәппәқийәткә еришидигәндәк» — бу әйәт һәжвий, кинайилик сөз болуп, умумий амма әпуслинарлиқ бир әһвални көрситиду; әлвәттә, у бу ишни тәриплимәйду. Башқа бир хил тәржимиси: «У буни нәгила ишләтсә мувәппәқийәткә еришимән, дәйду». ■ 17:13 Қан. 32:35; Пәнд. 20:22; 24:29; Рим. 12:17; 1Тес. 5:15; 1Пет. 3:9 ■ 17:14 Пәнд. 20:3

- 15 Яманни ақлиған,
Һәққанийға қара чаплиған,
Охшашла Пәрвәрдиғарға жиркинчиликтур. ■
- 16 Ахмақниң көңли даналиқни әтиварлимиса,
Қандақму униң қолида даналиқни сетивалғидәк пули болсун? □
- 17 һәқиқий дост һәрдайим саңа муһәббәт көрситәтәр,
Һәқиқий қериндаш яман күнүң үчүн ярдәмгә дуняға кәлгәндур.
- 18 Әқилсиз киши қол берип,
Йеқини үчүн кепил болиду.
- 19 Жедәлгә амрақ гунаға амрақтур;
Босуғини егиз қилған һаләкәтни издәр. □ ■
- 20 Нийити бузулған яхшилиқ көрмәс;
Тилида һәқ-наһәқни астин-үстүн қилғучи балаға йолуқар.
- 21 Бала ахмақ болса, ата гәм-қайғуға патар;
Һамақәтницә атиси хушаллиқ көрмәс.
- 22 Шат көңүл шипалиқ доридәк тәнгә давадур;
Сунуқ роһ-дил адәмницә илигини куруттар. ■
- 23 Чирик адәм йәң ичидә парини қобул қилар;
У адаләтницә йолини бурмилар. □
- 24 Даналиқ йорутулған кишиниң көз алдида турар;
Бирақ әқилсизниң көзи хиялкәшлик қилип қутупта жүрәр. ■
- 25 Галваң бала атини азапға салар;
Уни туққучиниңму дәрди болар. ■
- 26 һәққанийларға жәриманә қоюшқа қәтғий болмас;
Әмирләрни адаләтни қоллиғини үчүн думбалашқа болмас. □
- 27 Билими бар киши кам сөзлүк болар;
Йорутулған адәм қалтис еғир-бесиқ болар. □
- 28 һәтта ахмақму аз сөзлисә дана һесаплинар;
Тилини тизгинлигән киши данишмән санилар.

18

- 1 Көпчиликтин айрилип ялғуз жүргән киши һаман өз нәпсигә чоғ тартар;
Һәр қандақ чин һекмәткә һаман жан-жәһли билән қарши чиқар.
- 2 Ахмақ йорутулушқа қизиқмас;
Қизиқидиғини пәқәт өз ойлиғлирини көрситишлә, халас.
- 3 Яман киши кәлсә, нәпрәтму пәйда болар;
Номуссиз иш иза-аһанәттин айрилмас. □
- 4 Адәмниң сөзлири чоңқур суларға охшар;

- **17:15** Мис. 23:7; Пөнд. 24:24; Йәш. 5:23 □ **17:16** «Ахмақниң көңли даналиқни әтиварлимиса,...» — ибраний тилида «Әқмәқниң һеч көңли йоқ турса,...» □ **17:19** «Босуғини егиз қилған (киши)» — ибраний тилида «Дәрвазисини егиз қилған (киши)». Бундақ адәм бәлким өзиниң бай еканлиғини көз-көз қилмақчи болиду. ■ **17:19** Пөнд. 16:18 ■ **17:22** Пөнд. 15:13 □ **17:23** «Чирик адәм йәң ичидә парини қобул қилар» — ибраний тилида «Чирик адәм бағрида парини қобул қилар...» яки «Чирик адәм бағирдин парини алар...». ■ **17:24** Топ. 2:14; 8:1 ■ **17:25** Пөнд. 10:1; 15:20; 19:13 □ **17:26** «жәриманә қоюш» — «жәриманә қоюш»ниң «жазалаш» дегән умумий мәнәси му болуши мүмкин. «Һәққанийларға жәриманә қоюшқа қәтғий болмас» — ибраний тилида «Һәққанийларға жәриманә қоюшқа яхши эмәс». □ **17:27** «қалтис еғир-бесиқ болар» — ибраний тилида «салқин роһи бар» дегәнни билдүриду. □ **18:3** «нәпрәтму пәйда болар» — яки «пәсликму пәйда болар».

Даналиқ булиқи ериқ сүйидәк өркәшләп ақар.

⁵ Яманға ян бесишқа,
Сорақта һаққанийға увал қилишқа қәтһий болмас. □ ■

⁶ Ахмақниң ләвлири уни җеделгә башлар;
Униң ағзи «Мени думбала» дәп тәклип қилар.

⁷ Ахмақниң ағзи өз бешиға һалакәттур;
Униң ләвлири өз жениға қапқандур. ■

⁸ Ғәйвәтхорниң сөзлири һәр хил назу-немәтләрдәк,
Кишиниң қәлбигә чоңқур сиңдүрүләр. □ ■

⁹ Ишида һорун болған кишиму,
Бузғунчи билән үлпәтдаш болиду. □

¹⁰ Пәрвәрдигарниң нами мәзмут мунардур;
Һаққанийлар униң ичигә жүгүрүп кирип жуқурида аман болар. ■

¹¹ Бай адәм мал-дуниясини «мустәһкәм шәһирим» дәп биләр;
Нәзиридә өзини сақлайдиған егиз сепилдәк турар. ■

¹² Битчит болуштин авал, көңүлгә тәкәббурлуқ келәр;
Авал кәмтәрлик болса, андин шөһрәт келәр. ■

¹³ Сөзни аңлимай туруп, алдирап җавап бәргән,
Ахмақлиғини көрситип өзини хижаләттә қалдуруп.

¹⁴ Тәндики ағриқ азавиға адәмниң өз роһи бәрдашлиқ бәргүзәр;
Бирақ роһи сунған болса уни ким көтирәр?

¹⁵ Йорутулғанниң қәлби билимгә еришмәктә,
Ақиланиниң қулақлири билимни издимәктә.

¹⁶ Соғат өз егисигә ишикни дағдам ечип берәр;
Уни чоң әрбаблар алдиға йәткүзәр.

¹⁷ Дәва қилғанда, авал сөзлигүчиниң сөзлири орунлуқ көрүнәр;
Лекин қарши тәрәп соал қоюп ишни сүрүштүрәр. ■

¹⁸ Чәк ташлаш җеделләрни түгитәр;
Ғоҗиларниң арисидики ишниму һәл қилар.

¹⁹ Рәнҗигән қериндашниң көңлини елиш мустәһкәм шәһәрни елиштинму тәс;
Җедел-маҗира қорғанниң тақақ-балдақлириға охшаштур.

²⁰ Адәм дурус сөзлигәнлигидин қосиги тоқ болар;
Өз көңлидин чиққан сөзлиридин мол һосул алар. □ ■

²¹ һаят-мамат тилниң илкидидур;
Кимки униң тәсирини әтиварлиса униң мевисидин йәр. □ ■

²² Хотунни таллап алған киши яхшилиқ тапиду,
У Пәрвәрдигарниң мәрһимитигә еришкән болиду. ■

²³ Мискинләр пәс авазда йелинип сөзләр;
Бай болса қопаллиқ билән җавап берәр.

²⁴ Достни көп тутқан киши харап болар;
Лекин қериндаштинму йеқин бағланған бир дост бардур. ■

□ **18:5** «қәтһий болмас» — ибраний тилида «яхши әмәс». ■ **18:5** Лав. 19:15; Қан. 1:17; 16:19; Пәнд. 24:23 ■ **18:7** Пәнд. 10:14; 12:13; 13:3 □ **18:8** «Кишиниң қәлбигә...» — ибраний тилида «Қосигиниң ички йәрлиригә...». ■ **18:8** Пәнд. 26:22 □ **18:9** «Кишиму ...» — ...му — демәк, һорун адәм ғәйвәтхорға охшаш бузғунчидур. ■ **18:10** һак.9:51; 2Сам. 22:51; Зәб. 17:1-4; 60:4-5; Пәнд. 29:25 ■ **18:11** Пәнд. 10:15 ■ **18:12** Пәнд. 11:2; 15:33; 16:18 ■ **18:17** Пәнд. 25:8 □ **18:20** «Адәм дурус сөзлигәнлигидин .. мол һосул алар» — айәт ибраний тилида «Ағзиниң мевисидин адәмниң қосиги тоқ болар; ләвлириниң һосулидин қанаәтлинәр» дегән сөзләр билән билдүрүлиду. ■ **18:20** Пәнд. 12:14; 13:2 □ **18:21** «Кимки униң тәсирини әтиварлиса униң мевисидин йәр» — яки «Кимки өз сөзлиригә атрақ болса, шу униң мевисини йәр». ■ **18:21** Пәнд. 21:23; Яқ. 3:2 ■ **18:22** Пәнд. 19:14 ■ **18:24** Пәнд. 17:17

19

- 1 Пәзиләтлик йолда маңған кәмбәгәл,
һейлигәр сөзлүк ахмақтин яхшидур. ■
- 2 Йәнә, ғәйрити бар киши билимсиз болса болмас;
Алдираңғу йолдин чиқар. □
- 3 Кишиниң ахмақлиғи өз йолини астин-үстин қиливетәр;
Шундақ туруқлук у көңлидә Пәрвәрдигардин рәнжип ағринар. ■
- 4 Байлиқ достни көп қилар;
Мискинләр бар достидинму айрилип қалар. ■
- 5 Ялған гувалиқ қилған җазаланмай қалмас;
Ялған ейтқучиму җазадин қутулалмас. □ ■
- 6 Тола адәм сехийдин илтипат көзләр;
Соғат берип турғучиға һәммә киши достур. □
- 7 Намратлашқандин қериндашлириму зерикәр;
Униң достлири техиму жирақ қачар;
Ялзуруп қоғлисиму, улар тепилмас. ■
- 8 Пәм-парасәткә еришкүчи өзигә көйүнәр;
Нурни сақлиған кишиниң бәхити болар.
- 9 Ялған гувалиқ қилған җазаланмай қалмас;
Ялған ейтқучиму һалак болар. □
- 10 һәшәмәтлик турмуш ахмаққа ярашмас;
Кулниң әмәлдарлар үстидин һөкүм сүрүши техиму қамлашмас. ■
- 11 Данишмәнлик егисини асанлиқчә аччиқланмайдиган қилар;
Хаталиқни йопутуп кәчүрүш униң шөһритидур.
- 12 Падишаһниң ғәзиви ширниң хувлишиға охшаш дәһшәтлик болар;
Униң шапқити юмран от-чәпкә чүшкән шәбнәмдәк шериндур. ■
- 13 Ахмақ оғул атиси үчүн балайиқазадур;
Урушқак хотунниң зарлашлири тохтимай темип чүшкән тамчә-тамчә йеғинға охшаштур. ■
- 14 Өй билән мал-мүлүк ата-бовилардин мирастур;
Бирақ пәм-парасәтлик хотун Пәрвәрдигарниң илтипатидиндур. ■
- 15 Һорунлук кишини ғәпләт уйқиға ғәриқ қилар;
Бекар тәләп ачарчилиқниң дәрдини тартар. ■
- 16 Пәрвәрдигарниң әмригә әмәл қилған киши өз җенини сақлар;
Өз йоллиридин һези болмиған киши өләр. □ ■
- 17 Кәмбәгәлләргә рәһимдиллиқ қилған,
Пәрвәрдигарға қәриз бәргән билән баравәрдур;
Униң шапқитини Пәрвәрдигар қайтурар.
- 18 Пәрәнтиңниң тәрбийини қобул қилишиға үмүтвар болуп,
Уни җазалап тәрбийә берип турғин;

■ 19:1 Пәнд. 28:6 □ 19:2 «болмас» — ибраний тилида «яхши әмәс». «Алдираңғу йолдин чиқар» — ибраний тилида «Аяқлирини алдиратқучи киши хата қәдәм басар». ■ 19:3 Яқ. 1:13,14,15 ■ 19:4 Пәнд. 14:20 □ 19:5 «Ялған ейтқучи...» — ибраний тилида «Ялған (сөз) пүвлигүчи...» ■ 19:5 Қан. 19:19; Пәнд. 21:28 □ 19:6 «Тола адәм сехийдин илтипат көзләр...» — яки «Тола адәм әмирдин илтипат көзләр...». ■ 19:7 Пәнд. 14:20 □ 19:9 «Ялған ейтқучи...» — ибраний тилида «Ялған (сөз) пүвлигүчи...». ■ 19:10 Пәнд. 30:22 ■ 19:12 Пәнд. 16:14,15; 20:2 ■ 19:13 Пәнд. 10:1; 15:20; 17:25; 21:19; 27:15 ■ 19:14 Пәнд. 18:22 ■ 19:15 Пәнд. 6:9; 10:4; 20:13 □ 19:16 «Өз йоллиридин һези болмиған киши өләр» — яки «Униң (демәк, Пәрвәрдигарниң) йоллирини кәмситкән киши өләр». ■ 19:16 Пәнд. 3:21,22; Луқа 11:28

Лекин уни өлгичә хар болсун дегүчи болма. □ ■
 19 Қәһрлик киши жаза тартар;
 Уни қутқузмақчи болсаң, қайта-қайта қутқузушуң керәк.
 20 Несиһәтни аңлигин, тәрбийәни қобул қилгин,
 Ундақ қилғанда кейинки күнлириндә дана болисән.
 21 Кишиниң көңлидә нурғун нийәтләр бар;
 Ахирида пәкәт Пәрвәрдиғарниң далаләт-һидайтидин чиққан иш ақар. ■
 22 Кишиниң йеқимлиғи униң меһир-муһәббидиндур;
 Мискин болуш ялғанчиликтин яхшидур.
 23 Пәрвәрдиғардин әйминиш кишини һаятқа ериштүрәр;
 У киши хатиржәм, тоқ яшап, балайиқаза чүшүрүлүшидин халий болар. ■
 24 Һорун қолини сунуп қачиға тикқини билән,
 Һизани ағзиға селишқиму һорунлуқ қилар. ■
 25 һакавурға қилинған таяқ жазаси саддиға қилинған ибрәттур;
 Йорутулған кишигә берилгән тәнбиһ,
 Униң билимини техиму зиядә қилар. ■
 26 Атисиниң мелини булиған,
 Анисини өйидин һайдап чиқарған,
 Рәсвалиқ, иза-аһанәт қалдурғучи оғулдур.
 27 И оғул, несиһәткә қулиқиңни юпурувалсаң,
 Әқилниң тәлимлиридин жирақлашқиниңдур. □
 28 Пәскәш гувачи адаләтни мазақ қилғучидур;
 Яман адәмниң ағзи рәзилликни жутар. □
 29 һакавурлар үчүн жазалар тәйярдур,
 Ахмақларниң дүмбисигә уридиған қамча тәйярдур. □

20

1 Шарап кишини рәсва қилар,
 һарақ кишини ғалжирлаштурар;
 Кимки униңға берилип езип кәтсә, әқилсиздур.
 2 Падишаһниң ғәзиви ширниң һәкиришигә охшап қорқунучлуқтур;
 Униң ачқиғини кәлтүргән, өз жениға жаза чүшүрәр. □ ■
 3 Өзини мажирадин нери қилиш кишиниң иззитидур;
 Бирақ һәр бир ахмақ өзини басалмас. ■
 4 Һорун адәм қишта йәр һайдимәс;
 Жиғим вақтида йоқлуқта қелип ашлиқ тиләр. □
 5 Кишиниң көңлидики ой-нийәтлири чоңқур суға охшаштур;

□ 19:18 «Лекин уни өлгичә хар болсун дегүчи болма» — башқа бир хил тәржимиси: «...бирақ униң жиға-зерәлириға қулақ салма». ■ 19:18 Пәнд. 13:24; 23:13; әф. 6:4 ■ 19:21 Аюп 23:13; Зәб. 32:11; 113:11; Йәш. 46:10 ■ 19:23 Зәб. 33:10-11 ■ 19:24 Пәнд. 26:15 ■ 19:25 Пәнд. 21:11 □ 19:27 «И оғул, ... әқилниң тәлимлиридин жирақлашқиниңдур» — башқа бир хил тәржимиси: «И оғлум, әқилниң тәлимлиридин жирақлаштуридиған сөзләрни аңлаштин өзүңни тарт!». □ 19:28 «Пәскәш гувачи» — ибраний тилида: «Белиалниң (Иблисниң) гувачиси». □ 19:29 «Һакавурлар» — яки «Мәсқирә қилғучилар». □ 20:2 «... өз жениға жаза чүшүрәр» — ибраний тилида: «... өз жениға гуна қилған болиду». ■ 20:2 Пәнд. 16:14; 19:12 ■ 20:3 Пәнд. 17:14 □ 20:4 «Һорун адәм қишта йәр һайдимәс» — Пәләстиндә бир жил алтә пәсилгә белиниду. Он биринчи, он иккинчи ай «қиш пәсли» һесаплиниду. «Қиш» пәсли йәр һайдилидиған пәсил, чүнки бу пәсилдә ямғур йегип тупрақ юмшақ болиду.

Йорутулған адәм уларни тартип алалайду. □ ■

6 Өзини садиқ дәйдиғанлар көптур;
Бирақ ишәшлик бир адәмни ким тапалисун?

7 Һәққаний адәм диянәтлик йолда маңар;
Униң пәрзәнтлиригә бәхит-бәрикәт қалдурулар!

8 Падиша адаләт тәхтидә олтарғанда,
Һәммә яманлиқни көзи билән қоғлайду. ■

9 Ким өзини гунадин тазиландим,
Вижданим пакланди, дейәләйду? ■

10 Икки хил тараза теши,
Икки хил күрә ишлитиш,
Охшашла Пәрвәрдигарға жиркиничлиқтур. ■

11 Һәтта бала өз хислити билән билинәр;
Униң қилғанлириниң пак, дурус яки әмәслиги һәрикәтлиридин көрүнүп турар.

12 Көридиған көзни, аңлайдиған қулақни,
Һәр иккисини Пәрвәрдигар яратти. ■

13 Уйқиға амрақ болма, намратлиққа учрайсән;
Көзүңни ечип ойғақ бол, нениң мол болар. ■

14 Херидар мал алғанда: «Начар екән, начар екән!» дәп қақшайду;
Елип кәткәндин кейин «*Есил нәрсә, әрзан алдим*» дәп махтиниду.

15 Алтун бар, ләәл-яқутларму көптур;
Бирақ билимни беғишлиған ләвләр немидегән қиммәтлик гөһәрдур! ■

16 Ятқа кепил болған кишидин қәризгә тонини тутуп алгин;
Ят хотунға капаләт бәргән кишидин капаләт пули ал. ■

17 Алдап еришкән тамақ татлиқтур;
Кейин, униң йегини шеғил болар. ■

18 Планлар мәслиһәт билән бекитиләр;
Пишқан көрсәтмә билән жәң қилгин.

19 Гәп тошуғучи сирларни ашқарилар;
Шуңа валақтәккүр билән арилашма. ■

20 Кимки ата-анисини һақарәт қилса,
Униң чириғи зулмәт қараңғусида өчәр! ■

21 Тез еришкән мирас һаман бәрикәтлик болмас. ■

22 Яманлиққа яманлиқ қайтурай демә;
Пәрвәрдигарға тайинип күт, У дәрдингә йетәр. ■

23 Икки хил тараза теши Пәрвәрдигарға жиркиничлиқтур;

□ 20:5 «Кишиниң көңлидики ой-нийәтлири ... йорутулған адәм уларни тартип алалайду» — бу пәнд-несиһәткә қарита алимларда төвәндикидәк бир қанчә хил чүшәнчә бар: (1) һәр адәмниң көңлидә чоңқур ой-нийәтләр бардур; йорутулған киши бу ой-нийәтләрни (яқши болсун яман болсун) әқли билән чүшинип йетәләйду. (2) йорутулған киши данишмән һәм аз сөзләйдиған кишиләрдин уларниң яқши ой-пикирлирини, яқши несиһәтлирини алалайду. (3) йорутулған киши яман нийәтлик кишиләрниң ағзидин уларниң нийәтлирини биләләйду. (4) бәзи алимлар бу әйәтни «Һәр бир кишиниң көңлидә Худадин кәлгән далаләт (йолйорук, һидайәт) бардур; у чоңқур қудуқтики суға охшайду; ...» дәп чүшинип, униң мәнасини: «Худадин кәлгән шу «далаләт» һәр бир адәмниң көңлидә болған болиду, йорутулған киши бу далаләтни жакалап башқиларни йоруталайду» дәп чүшәндүриду. Бизниңчә биринчи хил чүшәнчини тоғра дәп қараймиз. ■ 20:5 Пәнд. 18:4 ■ 20:8 Пәнд. 20:26 ■ 20:9 Пад. 8:46; Аюп 14:4; Зәб. 50:7-9; Топ. 7:20; Юһа. 1:8 ■ 20:10 Қан. 25:13; Пәнд. 11:1; 20:23 ■ 20:12 Мис. 4:11; зәб. 93:9 ■ 20:13 Пәнд. 19:15 ■ 20:15 Пәнд. 3:14,15 ■ 20:16 Пәнд. 11:15; 27:13 ■ 20:17 Пәнд. 9:17 ■ 20:19 Пәнд. 11:13 ■ 20:20 Мис. 21:17; Лав. 20:9; Қан. 27:16; Мар. 15:4 ■ 20:21 Пәнд. 13:11; 28:20 ■ 20:22 Қан. 32:35; Пәнд. 17:13; 24:29; Рим. 12:17; 1Тес. 5:15; 1Пет. 3:9

Сахта өлчәм қәтҗий яримас. □ ■

²⁴ Инсанниң һаятлик қәдәмлирини Пәрвәрдиғар бәлгүләйду;
Ундақта инсан өз мусаписини нәдин билсун? ■

²⁵ Бир нәрсисини йениклик билән «Худаға аталған!» дәп вәдә бериш,
Қәсмләрдин кейин иккилинип қайта ойлиниш,
Өз женини қилтаққа чүшүргәнгә баравәр.

²⁶ Дана падиша яманларни топанни соруғандәк соруветиду,
Хаман тәпкәндәк тулуқ билән янҗиветәр.

²⁷ Адәмниң роһ-виҗдани — Пәрвәрдиғарниң чириғидур,
У қәлбниң һәр бир тәглирини тәкшүрүп пәриқ етәр.

²⁸ Меһри-шәпқәт вә һәқиқәт падишани сақлайду;
У меһри-шәпқәт биләнла өз тәхтини мустәһкәмләйду.

²⁹ Яш жигитләрниң қавуллуғи уларниң пәхридур;
Қериларниң иззити ақ чачлиридур. ■

³⁰ Тәрбийә ярилири яманлиқни тазилар чиқирап,
Таяқ излири ич-бағирни таза қилар. ■

21

¹ Падишаһниң көңли ериқлардики судәк Пәрвәрдиғарниң қолидидур;
Пәрвәрдиғар қәйәргә тоғрилиса, шу тәрәпкә маңиду.

² Инсан өзиниң һәммә қилған ишини тоғра дәп биләр;
Лекин Пәрвәрдиғар қәлбдики нийәтләрни таразигә селип тартип көрәр. □ ■

³ Пәрвәрдиғарниң нәзиридә,
Һәққанийлик билән адаләт жүргүзүш қурбанлик қилиштин әвәлдур. ■

⁴ Тәкәббур көзләр, мәғрур қәлб, яманларниң чириғи — һәммиси гунадур. □

⁵ Әстайидил кишиләрниң ойлири уларни пәқәт баяшатлиққа йетәкләр;
Чечилаңғуларниң ойлири болса, уларни пәқәт йоқсузлуққила йетәкләр. ■

⁶ Яғлима тил билән еришкән байлиқлар,
Өлүмни издәп жүргәнләр қоғлап жүргән бир түтүнла, халас. ■

⁷ Яманларниң залимлиғи өзлирини чирмивалар;
Чүнки улар адаләт йолида меңишни рәт қилған.

⁸ Жинайәткар маңидиған йол наһайити әгирдур;
Сап дил адәмниң һәрикити түптүздур.

⁹ Соқушқақ хотун билән азатә өйдә биллә турғандин көрә,
Өгүзниң бир булуңида ялеуз йетип қопқан яхши. □ ■

¹⁰ Яман кишиниң көңли яманлиққила һерисмәндур;
У йеқинигиму шапаәт көрсәтмәс.

¹¹ һакавурниң жазаға тартилиши, билимсизгә ибрәт болар;
Дана киши қобул қилған несиһәтләрдин техиму көп билим алар. □ ■

¹² һәққаний Болғучи яманниң өйини көзләр;

□ **20:23** «Қәтҗий яримас» — ибраний тилида «яхши эмәс». ■ **20:23** Пәнд. 20:10 ■ **20:24** Аюп 31:4; Зәб. 36:23; 138:1-3; Йәр. 10:23 ■ **20:29** Пәнд. 16:31 ■ **20:30** Пәнд. 10:13 □ **21:2** «Қәлбдики нийәтләр» — ибраний тилида «қәлбләр» дейилиду. ■ **21:2** Пәнд. 16:2 ■ **21:3** 1Сам. 15:22; Зәб. 49:8-14; Йәш. 1:11, 16; нош. 6:6 □ **21:4** «Яманларниң чириғи» — мошу йәрдә «чирақ» бәлки адәмниң роһини, йәни адәмниң әң чоңқур йерини көрситиду (20:27-айәтни көрүң). Башқа бир хил тәрҗимиси «яманларниң һосули». ■ **21:5** Пәнд. 10:4; 13:4 ■ **21:6** Пәнд. 10:2, 4; 13:11 □ **21:9** «Соқушқақ хотун билән азатә өйдә биллә турғандин көрә,...» — яки «Соқушқақ хотун билән азатә өйдә олтарғандин көрә,...». ■ **21:9** Пәнд. 21:19; 25:24; 27:15 □ **21:11** «һакавурниң...» — яки «Мәсқирә қилғучиниң...». ■ **21:11** Пәнд. 19:25

У һаман яманларни яманлиққа қоюп жиқитар.□

13 Мискинләрниң налисига қулиқини йопутуп кари болмиғучи,
Ахири өзи пәрәд көтирәр,
Бирақ һеч ким пәрва қилмас.

14 Йошурун соғат гәзәпни басар;

Йәң ичидә берилгән пара қәһр-гәзәпни пәсәйтәр.□ ■

15 Адаләтни бежа кәлтүрүш һәққанийларниң хошаллиғидур,
Бирақ яманлиқ қилғучиларға вәһимидур.

16 Һекмәт йолидин езип кәткән киши,
Әрваһларниң жамаити ичидикиләрдин болуп қалар.□

17 Тамашәға берилгән киши намрат қалар;
Яғ чайнашқа, шарап ичишкә амрақ бейимас.

18 Яман адәм һәққаний адәм үчүн гөрү пулиниң орнида қалар;
Езилгән дурусларниң орниға ипласлар қалар.■

19 Соқушқак вә териккәк аял билән ортақ турғандин,
Чөл-баяванда ялғуз яшиған яхшидур.■

20 Ақиланиниң өйидә байлиқ бар, зәйтун май бар;
Бирақ ахмақлар тапқинини уттурлуқ бузуп-чачар.

21 Һәққанийәт, мөһриванлиқни издигүчи адәм,
Һаят, һәққанийәт вә иззәт-һөрмәткә еришәр.

22 Дана киши күчлүкләр шәһириниң сепилиға ямишар,
Уларниң таянчи болған қорғинини ғулитар.

23 Өз тилиға, ағзига егә болған киши,
Женини аваричиликләрдин сақлап қалар.■

24 Чоңчилик қилғанлар,
«Һакавур», «Һали чоң», «мазақчи» атилар.

25 Һорун киши өз нәпсидин һалак болар,
Чүнки униң қоли ишқа бармас;

26 Нәпси яман болуп у күн бойи тама қилип жүрәр;
Бирақ һәққаний адәм һеч немини айимай сәдиқә қилар.■

27 Яман адәмниң қурбанлиғи Пәрвәрдиғарға жиркиничлиқтур;
Рәзил гәрәздә әпкелингән болса техиму шундақтур!■

28 Ялған гувалиқ қилғучи һалак болар;
Әйни әһвалини аңлап сөзлигән кишиниң сөзи әбәткичә ақар.■

29 Яман адәм йүзини қелин қилар;
Дурус киши йолини ойлап пухта басар.

30 Пәрвәрдиғарға қарши туралайдиған һеч қандақ даналиқ, әқил-парасәт яки
тәдбир йоқтур.

31 Атлар жәң күни үчүн тәйяр қилинған болсиму,
Бирақ ғәлибә-нижәт пәқәт Пәрвәрдиғардиндур.■

□ **21:12** «Һәққаний болғучи» — демисәкму «Һәққаний Болғучи» Худа Өзидур. □ **21:14** «Йәң ичидә» — ибраний тилида «бағир ичидә». «Йошурун соғат гәзәпни басар... қәһр-гәзәпни пәсәйтәр» — демисәкму, бу хил пәнд-несиһәт бундақ ишларни тәриплимәйду, пәқәт умумий әһвали тәсвирләйду, халас. ■ **21:14** Пәнд. 17:8; 18:16 □ **21:16** «Әрваһлар» — өлүкләрниң роһлирини көрситиду. ■ **21:18** Пәнд. 11:8 ■ **21:19** Пәнд. 21:9; 25:24 ■ **21:23** Пәнд. 18:21 ■ **21:26** Зәб. 36:26 ■ **21:27** Пәнд. 15:8; Йәш. 1:13; Йәр. 6:20; Ам. 5:21 ■ **21:28** Пәнд. 19:5, 9 ■ **21:31** Зәб. 19:8; 32:16-17

22

- 1 Яхши нам зор байлыққа егә болуштин әвзәл;
 Қәдир-қиммәт алтун-күмүчтин үстүндүр.■
- 2 Гадай билән бай бир зиминда яшар;
 һәр иккисини яратқан Пәрвәрдигардур.□ ■
- 3 Зәрәк киши балайиқазани алдин көрүп қачар;
 Саддилар алдиға берип зиян тартар.■
- 4 Өзини төвән тутуп, Пәрвәрдигардин әйминишниц бәрикити — баяшатлиқ,
 иззәт-һөрмәт вә һаяттур.
- 5 һейлигәрләрниц йолида тикәнләр, қапқанлар ятар;
 Өз йолиға һези болған киши улардин жирақ болар.□
- 6 Балайға кичигидә мүжәзигә қарап дурус тәрбийә бәрсәң,
 Чоң болғанда у шу йолдин чиқмас.□
- 7 Байлар мискинләрни башқурур;
 Қәриздар қәриз егисиниң қулидур.
- 8 Наһәқлиқ уруғини чачқанниң алидиған һосули балаю-апәттүр;
 Униң гәзәп-һәйвиси чүшәр.□ ■
- 9 Сехий адәм бәрикәт тапар;
 Чүнки у мискинләргә өз ненидин бөлүп бәргүчидур.□ ■
- 10 һақавурни қоғливатсәң, жедәл-мажира бесилар;
 Келишмәсликләр вә шәрмәндичиликләр түгәр.
- 11 Пак нийәтни қәдирләйдиған кишиниң сөзлири гөзәлдүр;
 Шуңа падиша униң билән дост болар.■
- 12 Пәрвәрдигарниң көзи илим-һәқиқәтни сақлар;
 У ипластарниң сөзлирини ечип ташлап бекар қилар.□
- 13 һорун адәм: «Ташқирида бир шир туриду,
 Кочиға чиқсам өлтүрүлимән!» — дәйду.■
- 14 Зинахор аялниц ағзи чоңқур бир оридур;
 Пәрвәрдигар нарази болған киши униңға чүшүп кетәр.■
- 15 Наданлиқ сәбий балиларниң қәлбиғә бағлағлиқтур;
 Бирақ тәрбийә тайиғи буни униңдин жирақ қилар.■
- 16 Мискинләрни езиш билән бай болған,
 Вә байларға соғат сунидиған киши,
 Ахири пәқәт йоқсуллуқта қалар.■

- 22:1 Топ. 7:1 □ 22:2 «Гадай билән бай бир зиминда яшар» — ибраний тилида: «Гадай билән бай бир-биригә йолуқар». ■ 22:2 Пәнд. 29:13 ■ 22:3 Пәнд. 27:12 □ 22:5 «Өз йолиға һези болған киши» — ибраний тилида «Өз женини сақлайдиған киши». □ 22:6 «Балайға кичигидә мүжәзигә қарап дурус тәрбийә бәрсәң, ... йолдин чиқмас» — бизниңчә бу пәнд һәр бир балининиң алаһидилиғи, хаслиғи бар, шуңа балайға өз мүжәзигә, маһийитигә қарап тәрбийә бериш керәк, дегәнни көрситиду. Башқа бир хил тәржимиси: «Балайға кичигидә һәққаный йолда меңишни үгәтсәң, ... йолдин чиқмас». Бәзи шәрһчиләр әйәти «кинайилик сөз» дәп чүшүнип: «Балайға кичикидә өзи халиңан (шәхсийәтчи) жол бойичә тәрбийә беривәр! Манда чоң болғанда у шу жолдин чиқмас!» дәп тәржимә қилиду (демәк, балини әркиләтмә!). □ 22:8 «Униң гәзәп-һәйвиси» — ибраний тилида «Гәзивини йәткүзидиған һасиси» дейлиду. ■ 22:8 Аюп 4:8; һош. 10:13 □ 22:9 «Сехий адәм» — ибраний тилида «сехи көзлүк киши». ■ 22:9 2Кор. 9:6 ■ 22:11 Зәб. 100:6 □ 22:12 «Пәрвәрдигарниң көзи илим-һәқиқәтни сақлар» — Пәрвәрдигар һәр бир дөвирдә, һәр бир йәрдә өзини көрситидиған испат-һәқиқәтни сақлайду, һәм шундақла шу испат-һәқиқәтни қәдирләйдиған, шуларға гува беридиған кишиләрни сақлайду («Рим.» 1:19-20ни көрүң); У йәнә барлиқ инсанларға калам-шериф (Таврат, Забур, Инжил) бәргүчидур. ■ 22:13 Пәнд. 26:13 ■ 22:14 Пәнд. 2:16; 5:3; 7:5; 23:27 ■ 22:15 Пәнд. 13:24; 19:18; 23:14; 29:15,17 ■ 22:16 Пәнд. 14:31; 17:5

Оттуз һекмәтлик сөз

17 Кулақ сал, саңа ақиланиләрниң сөзлирини үгитәй;
Көңүл қоюп билимимни үгәнгин.

18 Уларни қалбиндә чиң тутсаң,
Улар саңа шерин болар,
Ләвлириндә сәп болуп тәйяр туриду.

19 Чин қалбиң билән Пәрвәрдиғарға тайинишиң үчүн,
Бүгүн бу һекмәтлик сөзләрни башқа бирисигә әмәс,
Бәлки саңа йәткүздүм.

20 Униңдин мана оттузни яздим,
Буниң ичидә несиһәтләр һәм билим бар. □

21 Булар билән һәқиқәтниң сөзлириниң дәрвәкә һәқиқәт экәнлигини билләйсән,
Вә шундақ қилип сени әвәткүчиләргә һәқиқәтниң сөзлири билән жавап
қайтуралайсән.

22 Йоқсулдин булап алма, у кәмбәғәл турса,
Ажиз мөминләрни сорақ орнида бозәк қилма. □ ■

23 Чүнки Пәрвәрдиғар уларниң дәвасини көтирәр,
Улардин булап алғанлардин булап алар. ■

24 Мүжәзи иштик адәм билән дост болма,
Қәһрлик адәм билән арилашма,

25 Болмиса, униң яман йолини үгинип қелип, қилтаққа чүшисән.

26 Башқиларға *кепил болуп* қол бәргүчиләрдин болма,
Қаризләрни төләшкә капаләт бәргүчиләрдин болма; ■

27 Сениң қайтуралиғидәк нәрсаң болған болса,
Улар орун-көрпилириңни бекардин-бекар астиңдин елип кәтмигән болатти! ■

28 Ата-бовилириң пасилни бәлгүләп бәргән кона чегара ташлирини йөткимә. ■

29 Ишни әстайидил вә чаққан бежиридиған кишини көргәнмидиң?
У пәс адәмләрниң хизмитидә болмас;
Падишаһларниң алдида турар. □

23

1 Катта әрбаб билән һәмдәстихан болсаң,
Алдиңдики ким экәнлигини урдан ойлан.

2 Иштиийиң яман болса,
Гелиңға пичақ тәңләп турғандәк өзүңни тарт. □

3 Униң назу-немәтлирини тама қилма,
Улар адәм алдайдиған тамақлардур.

□ **22:20** «Униңдин мана оттузни яздим» — бу «оттуз сөз» 22:22-24:22дә тепилиду. Башқа бир хил тәржимиси: «Униңдин мана әла сөзләрни яздим». □ **22:22** «сорақ орни» — ибраний тилида «шәһәр дәрвасиси» — йәни сәт қилидиған йәрни көрситиду. ■ **22:22** Мис. 23:6; Аюп 31:13; Заб. 81:3, 4; Зәк. 7:10 ■ **22:23** Мис. 22:22, 23; Заб. 9:38-39 ■ **22:26** Пәнд. 6:1; 11:15 ■ **22:27** Пәнд. 20:16 ■ **22:28** Қан. 19:14; 27:17; Пәнд. 23:10 □ **22:29** «Әстайидил вә чаққан» — ибраний тилида бирла сөз («маһир») билән ипадилиниду. □ **23:2** «Өзүңни тарт» — ибраний тилида «гелиңға пичақ тәңләп тур» дегән сөз билән ипадилиниду.

4 Бай болиман дәп өзүңни упратма;
Өзүңниң зейниңни бу ишқа қаратма.□

5 *Байлықларға көз тикишиң биләнла, улар йоқ болиду;*
Пул-мал дәрвәқә өзигә қанат ясап,
Худди бүркүттәк асманға учуп кетәр.

6 Ач көзниң ненини йемә,
Униң есил назу-немәтлирини тама қилма;
7 Чүнки униң көңли қандақ болғандәк, өзиму шундақ.
У ағзида: — Қени, алсила, ичсилә! — десиму,
Бирақ көңлидә сени ойлиғини йоқ.

8 Йегән бир жутум таамниму қусуветисән,
Униңға қилған чирайлық сөзлириңму бекарға кәткән болиду.

9 Ахмаққа йол көрситип салма,
Чүнки у әқил сөзлириңни көзгә илмас.■

10 Қедимдә бекиткән йәрниң пасил ташлирини йөткимә,
Житимларниң етизлириғиму аяқ басма;■

11 Чүнки уларниң һәмжәмәт-Қутқузғучиси интайин күчлүктур;
У Өзи улар үчүн үстүңдин дәва қилар.□

12 Несиһәткә көңүл қой,
Илим-билимләргә кулақ сал.

13 Балаңға тәрбийә бериштин еринмә;
Әгәр таяқ билән урсаң, у өлүп кәтмәйду;■

14 Сән уни таяқ билән урсаң,
Бәлким уни тәһтисарадин қутқузивалисән.□

15 И оғлум, дана болсаң,
Мениң қәлбим қанчә хуш болар еди!

16 Ағзиңда орунлуқ сөзләр болса, ич-ичимдин шатлинимән.□

17 Гуна садир қилғучиларға рәшк қилма,
Һәрдайим Пәрвәрдиғардин әймиништә турғин;■

18 Шундақ қилғиниңда жәзмән көридиған яхши күнүң болиду,
Арзу-үмүтүң бекарға кәтмәс.■

19 И оғлум, сөзүмгә кулақ селип дана бол,
Қәлбиңни Худаниң йолиға башлиғин.

20 Мәйхорларға арилашма,
Нәпси яман гөшхорлар билән барди-кәлди қилма;■

□ **23:4** «Өзүңниң зейниңни бу ишқа қаратма» — башқа бир хил тәржимиси: «Өз әқлиңдин чекинип өзүңни тарт». 3:5-айәтни көрүң. ■ **23:9** Пәнд. 9:8; Мат. 7:6 ■ **23:10**

Пәнд. 22:28 □ **23:11** «Һәмжәмәт-Қутқузғучи» — кона Исраилда «Һәмжәмәт-қутқузғучи» («гоел»)нин қилидиған йәнә бир иши өзиниң жәмәтидики увал қилинғанлар үчүн адаләтни жүргүзүш еди. Униң урук-туққанлиридин бириси қатиллик қәстигә учриған болса, «Һәмжәмәт-қутқузғучи»ниң қатилни өлтүрүш һоқуқи һәм вәзиписи бар еди. Мошу айәттики «Һәмжәмәт-қутқузғучи» болса Худа Өзидур, әлвәттә.

■ **23:13** Пәнд. 13:24; 19:18; 22:15,17 □ **23:14** «тәһтисара» — өлгәнләрниң роһлири баридиған жайни көрситиду. □ **23:16** «ич-ичимдин шатлинимән» — ибраний тилида «бәрақлирим шатлиниду».

■ **23:17** Зәб. 36:1; 72:3; Пәнд. 24:1 ■ **23:18** Пәнд. 24:14 ■ **23:20** Йәш. 5:22; Луқа 21:34; Рим. 13:13; әф. 5:18

21 Чүнки һарақкәш билән нәпси яман ахирида йоқсуллуқта қалар,
Ғәпләт уйқисига патқанларға жәндә кийимни кийгүзәр.

22 Сени тапқан атаңниң сөзини аңла,
Анаң қериғанда униңға һөрмәтсизлик қилма. ■

23 Һәқиқәтни сетивал,
Уни һәргиз сетивәтмә.
Даналиқ, тәрбийә вә йорутулушниму ал. ■

24 Һәққаний балиниң атиси чоң хошаллиқ тапар;
Дана оғулни тапқан атиси униңдин хурсән болар. ■

25 Ата-анаңни сөйүндүрүп,
Сени туққан анаңни хуш қил.

26 И оғлум, қәлбиңни маңа тапшур;
Көзлириңму һаятлиқ йоллиримға тикилсун!

27 Чүнки паһишә аял чоңқур оридур,
Бузуқ ят аял тар зиндандур; ■

28 Улар қарақчидәк мөкүвелип,
Инсанийәт арисидики вапасизларни көпәйтәр.

29 Кимдә азап бар? Кимдә дәрд-әләм? Ким жедәл ичидә қалар? Ким налә-пәрјад
көтирәр? Ким сәвәпсиз ярилинар? Кимниң көзи қизирип кетәр?

30 Дәл шарап үстидә узун олтарған,
Әбжәш шараптин тетишқә алдириған мәйхорлар! ■

31 Шарапниң әжайип қизиллиғиға, униң жамдики жулалиғиға,
Кишиниң гелидин шундақ силиқ өткәнлигигә мәптун болуп қалма!

32 Ахирида у зәһәрлик иландәк чеқивалиду,
Оқ иландәк нәштирини санжйиду.

33 Көз алдинда ғәлитә мәнзириләр көрүниду,
Ағзиндин қалаймиқан сөзләр чиқиду. □

34 Худди деңиз-океанларда ләйләп қалғандәк,
Йәлкәнлик кеминиң мома яғичи үстидә ятқандәк болисән.

35 Сән чоқум: — Бириси мени урди, лекин мән яриланмидим!
Бириси мени таяқ билән урди, бирақ ағриғини сәзмидим!» — дәйсән.
Бирақ сән йәнә: «Һошумға кәлсәмла, мән йәнила шарапни издәймән! — дәйсән.

24

1 Яманларға рәшк қилма,
Улар билән барди-кәлди қилишни арзу қилма; ■

2 Чүнки уларниң көңли зораванлиқнила ойлар;
Уларниң ағзи азар йәткүзүшни сөзләр. ■

3 Аилә болса даналиқ асасида бәрпа қилинар;
Чүшиниш билән мустәһкәмлинәр.

4 Билим билән өйниң ханилири һәр хил қиммәтлик, есил гөһәрләргә толдурулар.

■ 23:22 Пөнд. 1:8 ■ 23:23 Пөнд. 4:7 ■ 23:24 Пөнд. 10:1; 15:20 ■ 23:27 Пөнд. 22:14

■ 23:30 Йәш. 5:11,22 □ 23:33 «ғәлитә мәнзириләр көрүниду» — яки «ғәлитә аяллар көрүниду».

■ 24:1 Зәб. 36:1; Пөнд. 3:31; 23:17 ■ 24:2 Зәб. 9:28

5 Дана адәм зор күчкә егидур;
Билими бар адәм кудритини ашуар.■

6 Пухта несиһәтләр билән жәң қилгин;
Ғәлибә болса Бирдин-бир Улуқ Мәслиһәтчи билән болар.□ ■

7 Даналиқ әқилсиз адәмгә нисбәтән толиму егиз, чүшиниксиздур;
Чоңлар шәһәр дәрвәзиси алдиға жигилғанда у зуван ачалмас.■

8 Әскиликни нийәтлигән адәм «сүйкәстчи» атилар.

9 Ахмақлиқтин болған нийәт гунадур;
һакавур киши адәмләргә жиркинчиликтур.

10 Бешиңға еғир күн чүшкәндә жасарәтсиз болсаң,
Күчсиз һесаплинисән.

11 *Сәвәпсиз* өлүмгә тартилғанларни қутқузғин;
Боғузлиниш хәвпидә турғанлардин ярдәм қолуңни тартма;■

12 Әгәр сән: «Бу иштин хәвиримиз йоқтур» десән,
Һәр адәмниң көңлини таразиға Салғучи буни көрмәсму?
Жеңиңни һаят Сақлиғучи уни билмәсму?

У һәр бир инсан балсиниң өз қилғанлири бойичә уларниң өзигә яндурмасму?■

13 И оғлум, һәсәл тапсаң истимал қил, у яхшидур.
Һәрә көнигини алған һәсәл болса татлиқ тетийду;

14 Даналиқ билән тонушсаң, уму көңлүңгә шуниңдәк болар;
Уни тапқиниңда жәзмән яхши көридиған күнүң болиду,
Арзу-үмүтүң бекарға кәтмәс.■

15 И рәзил адәм, һәққанийниң өйигә йошурун һужум қилишни күтмә,
Униң туралғусини булиғучи болма!

16 Чүнки һәққаний йәттә қетим жиқилип чүшәр,
Бирақ ахири йәнә орнидин турар.
Лекин рәзил киши күлпәт ичигә путлишип чүшәр.■

17 Рәқибиң жиқилип кәтсә хуш болуп кәтмә,
Дүшминиң путлишип чүшсә шатланма;■

18 Пәрвәрдиғар буни көргәндә,
Бу қилиғиңни яхши көрмәй,
Бәлким ғәзивини рәқибигә чүшүрмәслиги мүмкин.

19 Яманлар *раваж тапса*, беарам болуп кәтмә;
Рәзилләргә рәшк қилма.■

20 Чүнки яманларниң келәчки йоқтур,
Униң чириғиму өчүрүләр.■

■ 24:5 Пәнд. 21:22 □ 24:6 «Ғәлибә болса Бирдин-бир Улуқ Мәслиһәтчи билән болар» — «Бирдин-бир Улуқ Мәслиһәтчи» бизниңчә Худа Өзини көрситиши керәк. Башқа бир хил тәржимиси: «Мәслиһәтчиләр көп болса, ғәлибә болиду». ■ 24:6 Пәнд. 11:14; 15:22; 20:18 ■ 24:7 Пәнд. 14:6 ■ 24:11 Зәб. 81:3-4 ■ 24:12 Аюп 34:11; Зәб. 61:13; Йәр. 32:19; Рим. 2:6; Ваһ. 22:12 ■ 24:14 Зәб. 18:12; 118:103; Пәнд. 23:18 ■ 24:16 Аюп 5:19; Зәб. 33:20; Ам. 5:2; 8:14 ■ 24:17 Аюп 31:29; Пәнд. 17:5 ■ 24:19 Зәб. 36:1; 72:3; Пәнд. 3:31; 23:17; 24:1 ■ 24:20 Аюп 18:5, 6; Пәнд. 13:9; 20:20

21 И оғлум, Пәрвәрдиғардин қорққин, падишаниму һөрмәт қил.
Кутратқучилар билән арилашма.

22 Бундақ кишиләргә келидиған балаю-апәт уштумтут болар,
Пәрвәрдиғар билән падишаниң уларни қандақ йөқитидиғанлиғини биләмсән?□

Башқа әқлийә сөzlәр

23 Буларму ақиланиләрниң сөзлириду: —

Сот қилғанда бир тәрәпкә ян бесиш қәтҗий болмас. □ ■

24 Жинайтчигә: «Әйипсиз сән» дәп һөкүм чиқарған кишигә,
Хәлиқләр ләнәт ейтар;
Әл-жуллар униңдин нәпрәтлинәр. ■

25 Бирақ улар жинайтчиниң гунайини ечип ташлиған кишидин хурсән болар,
Улар униңға бәхит-саадәт тилишәр.

26 Дурус жавап бәргүчи,
Гояки кишиниң ләвлиригә сөйгүчидур.□

27 Авал сиртта ишлириңниң йолини һазирлап,
Етиз-ериқлириңни тәйярла,
Андин өйүңни салгин.

28 Йеқиниңға қарши асассиз гувалиқ қилма;
Ағзиңдин һеч ялғанчилиқ чиқарма.

29 «У маңа қандақ қилған болса, мәнму униңға шундақ қилимән,
Униң маңа қилғинини өзигә яндурумән», дегүчи болма.■

30 Мән һорунниң етизлиғидин өттим,
Әқилсизниң үзүмзарлиғи йенидин маңдим,

31 Мана, һәр йеридин тикәнләр өсүп чиққан,
Хохилар йәр йүзини бесип кәткән,
Қорук теми өрүлүп кәткән!

32 Уларни көргәч, убдан ойландим;
Көргинимдин савақ алдим: —

33 Сән: «Йәнә бирдәм көзүмни жумувалай,
Йәнә бирдәм ухливалай,

Йәнә бирдәм пут-қолумни алмап йетивалай» — десәң,■

34 Намратлиқ булаңчидәк сени бесип келәр,
Һажәтмәнлик қалқанлиқ әскәрдәк саңа һужум қилар.

25

Сулайманниң пәнд-несиһәтлриңниң давами

□ 24:22 «Пәрвәрдиғар билән падишаниң...» — ибраний тилида: «Улар иккисиниң...». □ 24:23 «қәтҗий болмас» — ибраний тилида «якши әмәс». ■ 24:23 Мис. 23:3, 6; Лав. 19:15; Қан. 1:17; 16:19; Пәнд. 18:5; 28:21; Юһ. 7:24; Яқ. 2:1 ■ 24:24 Пәнд. 17:15; Йәш. 5:23 □ 24:26 «Дурус жавап бәргүчи, гояки кишиниң ләвлиригә сөйгүчидур» — айтәтниц башқа бир хил тәржимиси «Улар дурус жавап бәргән кишиниң ләвлиригә сөйүп қояр». ■ 24:29 Рим. 12:17,19 ■ 24:33 Пәнд. 6:10,11

1 Төвәндә баян қилинидиганлириму Сулайманниң пәнд-несиһәтлири; буларни Йәһуданиң падишаси һәзәкияниң ордисидикиләр көчүрүп хатирилигән: —

2 Пәрвәрдигарниң улуқлуғи — Өзиниң қилған ишини ашқарилимиғинида; Падишаһларниң улуқлуғи — бир ишниң сирини йешәлиғинида. ■

3 Әршниң еғизлиғини,

Зиминниң чоңқурлуғини,

Вә падишаларниң көңлидикини мөлчәрләп билгили болмас.

4 Авал күмүчниң поқи айрилип тавланса,

Андин зәргәр нәпис бир қача ясап чиқар.

5 Авал падишаниң алдидики рәзил хизмәткарлири қоғливетилсә,

Андин униң тәхти адаләт үстигә қурулар. ■

6 Падишаһниң алдида өзүңни һәмминиң алди қилип көрсәтмә,

Униң алдидики әрбабларниң орнида турувалма;

7 Орнуңни өзүңдин жуқури жанабқа берип, униң алдида пәһаһқа чүшүрүлғиниңдин көрә,

Өзгиләрниң сени төргә тәклип қилғини яхшидур. □ ■

8 Алдирап дәваға бармиғин,

Мабада берип, йеқиниң үстүн чиқип сени ләт қилса, қандақ қилисән? ■

9 Йеқиниң билән муназириләшсәң,

Башқиларниң сирини ачма.

10 Болмиса, буни билгүчиләр сени әйипләйду,

Сесиқ намдин қутулалмайсән.

11 Вақти-жайида қилинған сөз,

Күмүч рамқиларға тизилған алтун алмилардур.

12 Қулаққа алтун һалқа, нәпис алтундин ясалған зиннәт буюми ярашқандәк,

Ақиланиниң ағаһландуруши көңүл қойғанниң қулиқиға яришар.

13 Худди орма вақтидики томузда ичкән қар сүйидәк,

Ишәшлик әлчи өзини әвәткүчиләргә шундақ болар;

У ғоҗайинлириниң көкси-қарнини яшартар. □ ■

14 Ямғури йоқ булут-шамал,

Ялған соғатни вәдә қилип махтанғучиға охшаштур.

15 Узунғичә сәвир-тақәт қилинса, һөкүмдарму қайил қилинар,

Жумшақ тил сүйәкләрдинму өтәр. ■

16 Сән һәсәл тепивалдиңму?

Уни пәқәт тойғучила йә,

Көп йесәң яндуруветисән.

17 Хошнаңниң босуғисиға аз дәссә,

Улар сәндин тоюп, өч болуп қалмисун.

18 Ялған гувалиқ билән йеқиниға қара чаплиғучи,

■ 25:2 Рим. 11:33 ■ 25:5 Пәнд. 20:8, 28 □ 25:7 «Орнуңни өзүңдин жуқури жанабқа...» — ибраний тилида «Өз көзүң көргән жанабқа...». ■ 25:7 Луқа 14:7-11 ■ 25:8 Пәнд. 18:17

□ 25:13 «Худди орма вақтидики томузда ичкән қар сүйидәк» — ибраний тилида: «Худди орма вақтидики қарниң салқинидәк» дейилиду. ■ 25:13 Пәнд. 13:17 ■ 25:15 Пәнд. 15:1; 16:14

Худди гүрзә, қилич вә өткүр оққа охшаштур. ■

¹⁹ Сунуқ чиш билән чайнаш,

Токур пут билән меңши,

Күлпәт күнидә вапасиз кишигә үмүт бағлиғандәктур.

²⁰ Қиш күнидә кишиләрниң кийимини салдуруветиш,

Яки суда үстигә аччиқ су қуюш,

Қайғулуқ кишиниң алдида нахша ейтқандәктур. □ ■

²¹ Дүшминиңниң қосиғи ач болса,

Нан бәр;

Уссиған болса су бәр; □ ■

²² Шундақ қилсаң, бешиға көмүр чоғини топлап салған болисән,

Вә Пәрвардигар бу ишни саңа яндуриду. □

²³ Шимал тәрәптин чиққан шамал қаттиқ ямғур елип кәлгәндәк,
Чеқимчи шум чирайни кәлтүрәр.

²⁴ Соқушқақ хотун билән азадә өйдә биллә турғандин көрә,

Өгүзниң бир булунида ялеуз йетип-қопқан яхши. □ ■

²⁵ Уссап кәткән кишигә муздәк су берилгәндәк,

Жиһрақ жуттин кәлгән хуш хәвәрму әнә шундақ болар.

²⁶ Петикдилип сүйи лейип кәткән булақ,

Сүйи булғиветилгән қудуқ,

Рәзилләргә йол қойған һәққаний адәмгә охшаштур.

²⁷ һәсәлни һәддидин зиядә йейиш яхши болмас;

Бирақ улуклуқни издәшниң өзи улук иштур. □

²⁸ Өзини туталмайдиған киши,

Вәйран болған, сепилсиз қалған шәһәргә охшайду. □ ■

26

¹ Язда қар йеғиш,

Орма вақтида ямғур йеғиш қамлашмиғандәк,

Издәт-һөрмәт ахмаққа лайиқ әмәстур.

² Ләйләп учуп жүргән қучқачтәк,

Учқан қарлиғач йәргә қонмиғандәк,

■ **25:18** Зәб. 10:2; 56:5; 58:8; 119:4; Пәнд. 12:18 □ **25:20** «(хам) суда үстигә аччиқ су

қуюш» — суда үстигә аччиқ су қуюлса, интайин аччиқ бир һид чиқиду, шуңа мәнәси: — «яриға

туз сәпкәндәк» дегәндәк. ■ **25:20** Рим. 12:15 □ **25:21** «Дүшминиң...» — ибраний

тилида «Саңа өч болғанниң...». ■ **25:21** Мис. 23:4, 5; Рим. 12:20 □ **25:22** «(дүшмәнниң)

бешиға көмүр чоғини топлап салған болисән» — буниң мәнәси: «уни қаттиқ уялдурисән». Бу ибарә

Мисирдики кона бир адәтни көрситиду. Кишиләр товва қилғанлиғини билдүрүш үчүн бешида бир сивәт

чоғни көтирип маниду. Шуңа «Униң бешиға көмүр чоғини топлап салисән» дегини, униң товва қилишиға

ярдәм берәләйсән» «вижданини ойғитисән» дегәнликтур. □ **25:24** «Соқушқақ хотун билән азатә өйдә

биллә турғандин көрә,...» — яки «Соқушқақ хотун билән азатә өйдә олтарғандин көрә,...». ■ **25:24**

Пәнд. 21:9,19 □ **25:27** «Бирақ улуклуқни издәшниң өзи улук иштур» — бизниңчә бу әйәттики

«улуклуқ» Худаниң улуклуғини көрситиду. Ибраний тилида «улук» билән «егир» бир сөз болғачқа, бу

әйәттиң башқа бир хил тәржимиси бар: «Егир ишларни ойлинип сүрүштүрүшниң өзи егир иштур». Йәнә

башқа бир нәччә хил тәржимилири бар, жүмлидин «Өз улуклуғини издәш улук иш әмәс». □ **25:28**

«Өзини туталмайдиған киши» — «өзини туталмайдиған» дегән сөз ибраний тилида «өз роһини идарә

қилалмайдиған» дәп ипадилиниду. ■ **25:28** Пәнд. 16:32

Сәвәпсиз қарғиш кишигә зиян кәлтүрәлмәс.

³ Атқа қамча, ешәккә нохта лазим болғинидәк, Ахмақниң дүмбисигә таяқ лайиқтур.■

⁴ Ахмақниң әхмиқанә геги бойичә униңға жавап бәрмигин, Жавап бәрсәң өзүң униңға охшап қелишиң мүмкин.

⁵ Ахмақниң әхмиқанә геги бойичә униңға жавап бәргин, Жавап бәрмисәң у өзиниң ахмақлиғини әқиллиқ дәп чағлар.

⁶ Өз путини кесивәткәндәк,

Өз бешиға зулмәт тилигәндәк,

Ахмақтин хәвәр йоллашму шундақ бир иштур.□

⁷ Токурниң карға кәлмигән путлиридәк,

Ахмақниң ағзига селинған пәнд-несиһәтму бекар болур.

⁸ Салғиға ташни бағлап атқандәк,

Ахмаққа һөрмәт билдүрүшму әхмиқанә иштур.□

⁹ Ахмақниң ағзига селинған пәнд-несиһәт,

Мәсниң қолиға санжилған тикәндәктур.

¹⁰ Өз йеқинлирини қарисига зәхимләндүргән оқачидәк,

Ахмақни яки удул кәлгән адәмни яллап ишләткән ғожайинму охшашла зәхимләндүргүчидур.□

¹¹ Ишт айлинип келип өз кусуғини ялиғандәк,

Ахмақ ахмақлиғини қайтилар.■

¹² Өзини дана чағлап мәмнун болған кишини көрдүңму?

Униңға үмүт бағлимақтин ахмаққа үмүт бағлимақ әвзәлдур.■

¹³ һорун адәм: — «Ташқирида дәһшәтлик бир шир туриду,

Кочида бир шир жүриду!» — дәп өйдин чиқмас.■

¹⁴ Өз мужуқида ечилип-йепилип турған ишиккә охшаш,

һорун кариватта йетип у яқ-бу яққа өрүлмәктә.

¹⁵ һорун қолини сунуп қачиға тикқини билән,

Ғизани ағзига селиштинму еринәр.■

¹⁶ һорун өзини пәм билән жавап бәргүчи йәттә кишидинму дана санар.

¹⁷ Кочида келиветип, өзигә мунасивәтсиз мажһираға арилашқан киши,

Иштниң кулиқини тутуп созғанға охшаш хәтәргә дучар болар.

¹⁸ Өз йеқинлирини алдап «Пақәт чақчақ қилип қойдум!» дәйдиған киши,

Отқашларни, оқларни, һәр хил әжәллик қуралларни атқан тәлвигә охшайду.

²⁰ Отун болмиса от өчәр;

Ғәйвәт болмиса, жедел бесилар.■

²¹ Чоғлар үстигә чачқан көмүрдәк,

От үстигә қойған отундәк, жеделчи жеделни улғайтар.■

²² Ғәйвәтхорниң сөзлири һәр хил назу-немәтләрдәк,

Кишиниң қәлбигә чоңқур сиңдүрүләр.□ ■

²³ Ялқунлуқ ләвләр рәзил көңүлләргә қошулғанда,

Сапал қачиға күмүч һәл бәргәнгә охшаштур.

■ 26:3 Зәб. 31:8, 9,10; Пәнд. 10:13 □ 26:6 «Өз бешиға зулмәт тилигәндәк» — ибраний тилида «худди зиян ичкәндәк». □ 26:8 «Салғиға ташни бағлап атқандәк,...» — таш салғиға бағлап қоюлса, уни салғидин чиқарғили болмайду, әлвәттә. □ 26:10 «Өз йеқинлирини қарисига зәхимләндүргән оқачидәк, ахмақни яки удул кәлгән адәмни яллап ишләткән ғожайинму охшашла зәхимләндүргүчидур» — бу пәнд-несиһәтниң башқа бир нәччә хил тәрҗимилири бар. ■ 26:11 2Пет.

2:22 ■ 26:12 Пәнд. 29:20 ■ 26:13 Пәнд. 22:13 ■ 26:15 Пәнд. 19:24 ■ 26:20 Пәнд.

22:10 ■ 26:21 Пәнд. 15:18; 29:22 □ 26:22 «Кишиниң қәлбигә чоңқур сиңдүрүләр» — ибраний

тилида «кишиниң қосигиниң ички йәрлиригә сиңдүрүләр». ■ 26:22 Пәнд. 18:8

- 24 Адавәт сақлайдиган адәм өчини гәплири билән япсиму,
Көңлидә қат-қат сүйқәст сақлайду.
- 25 Униң сөзи чирайлиқ болсиму, ишинип кәтмигин;
Қәлбидә йәттә қат ипласлиқ бардур.
- 26 У өчмәнлигини чирайлиқ гәп билән япсиму,
Лекин рәзиллиги жамаәтницә алдида ашкарилинар.
- 27 Кишигә ора колиған өзи чүшәр;
Ташни домилатқан кишини таш думилап қайтип келип уни янжар. ■
- 28 Сахта тил өзи зиянкәшлик қилған кишиләргә нәпрәтлинәр;
Хушамәт қилғучи еғиз адәмни һалакәткә иштирәр.

27

- 1 Этики күнүң тоғрилиқ махтанма,
Чүнки бир күни немә болидигиниңниму билмәйсән. ■
- 2 Сени башқилар махтисун, өз ағзиң мундақ қилмисун,
Ят адәм сени махтисун, өз ләвлириң ундақ қилмисун.
- 3 Таш еғир, қум хелә жиң басар,
Бирақ ахмақ кәлтүридиган хапичилиқ иккисидин техиму еғирдур.
- 4 Ғәзәп рәһимсиздур,
Қәһр болса кәлкүндәк адәмни еқитип кетәр,
Бирақ ким һәсәтхорлуқ алдида тақабил туралисун?
- 5 Ашкарә әйипләш йошурун муһәббәттин әладур.
- 6 Достницә қолидин йегән зәхимләр садиқлиқтин болиду;
Бирақ дүшмәнницә сөйүшлири һейлигәрлиқтур. □
- 7 Тоқ киши һәсәл көнигидинму бизардур,
Ач кишигә һәр қандақ аччиқ нәрсиму татлиқ билинәр. □
- 8 Жут маканидин айрилған киши,
Угисидин айрилип жүргән қушқа охшар.
- 9 Әтир вә хушбуй көңүлни ачар,
Жан көйәр достницә сәмимий мәслиһәти кишини риғбәтләндүрәр.
Жан көйәр достницә сәмимий, хушхуй мәслиһәти кишини хуш қилур.
- 10 Өз достуңни, атаңницә достиниму унтума;
Бешиңға күн чүшкәндә қериндишиңницә өйигә кирип йелинма;
Йеқиндики дост, жирақтики қериндаштин әлә. ■
- 11 И оғлум, дана бол, көңлүмни хуш қил,
Шундақ қилғиниңда мени мәсқирә қилидиганларға жавап берәләймән.
- 12 Зерәк киши балайиқазани алдин көрүп қачар;
Саддилар алдиға берип зиян тартар. ■
- 13 Ятқа кепил болған кишидин қәризгә тонини тутуп алғин;
Ят хотунға капаләт бәргән кишидин капаләт пули ал. ■
- 14 Қақ сәһәрдә туруп, жуқури авазда достига бәхит тилигәнлик,
Өзини қарғаш һесаплинар.
- 15 Ямғурлуқ күндики тохтимай чүшкән тамчә-тамчә йеғин,
Вә соқушқақ хотун бир-биригә охшаштур. ■

■ 26:27 Зәб. 7:16-17; 9:16, 23; 56:7; Топ. 10:8 ■ 27:1 Яқ. 4:13, 14 □ 27:6 «Достницә қолидин йегән зәхимләр садиқлиқтин болиду» — яки «Достницә қолидин йегән зәхимләр адәмни һәқиқәткә йәткүзәр». □ 27:7 «Тоқ киши һәсәл көнигидинму бизардур» — яки «тоқ киши һәсәл көнигини дәссиветиду». ■ 27:10 Пәнд. 17:17; 18:24 ■ 27:12 Пәнд. 22:3 ■ 27:13 Пәнд. 6:1, 2; 11:15; 17:18; 20:16 ■ 27:15 Пәнд. 19:13

- 16 Уни тизгәнләш боранни тосқанға,
Яки яғни оң қол билән чаңгаллиғанға охшаштур.
- 17 Төмүрни төмүргә билисә өткүрләшкәндәк,
Достларму бир-бирини өткүрләштүрәр.
- 18 Әнжир көчитини пәрвиш қилғучи униңдин әнжир йәйду;
Ғоҗайинини асрап күткән кул иззәт тапиду.
- 19 Суда адәмниң йүзи әкс әткәндәк,
Инсанниң қалбиниң қандақлиғи өз йенидики киши арқилиқ билинәр.□
- 20 Тәһтисара вә һалакәт һәргиз тоймиғандәк,
Адәмниң ач көзлири қанаәт тапмас.□ ■
- 21 Сапал қазан күмүчни, чанақ алтунни тавлар,
Адәм болса махталғанға синилар.
- 22 Ахмақни буғдай билән биргә сәндәлдә талқан қилип соқсаңму,
Ахмақлиғи йәнила униңда турар.
- 23 Падилириңниң әһвалини убдан билип тур,
Мал-варанлириңдин яхши хәвәр ал;
- 24 Чүнки байлиқниң мәңгү капалити болмас,
Таж-тәхтму дәвирдин-дәвиргичә турамду?
- 25 Қуруған чөпләр орулғандин кейин,
Юмран чөпләр өсүп чиққанда,
Тағ бағридинму явайи чөпләр жиғилғанда,
- 26 Шу чағда қозиларниң жуңлири қирқилип кийимиң болар;
Өшкиләрни сатқан пулға бир етиз келәр,■
- 27 Һәмдә өшкиләрниң сүтлири сениң һәм аилидикилириңниң озуклуғини,
Дедәклириңниң қосиғини тәминләшкиму йетәр.

28

- 1 Яманлар һеч ким қоғлимисиму қачар;
Бирақ һәққанийлар шир жүрәк батур келәр.■
- 2 Жутта гуналар көпәйсә, униң әмирлири көп алмишар,
Лекин уни сориғучи йорутулған вә билимлик болса, жут аман-муқим узун турар.
- 3 Мискинләргә зулум селиватқан бир кәмбәғәл,
Худди *зираәтләрни* ятқузуп денини қоймайдиған қара ямғурға охшайду.
- 4 Тәврат қанунидин ваз кәчкәнләр яманларни яхши дөп махтар;
Бирақ қанунни тутқучилар уларға қарши күрәш қилар.
- 5 Рәзилләр адаләтни чүшәнмәс;
Бирақ Пәрвәрдигарни издигүчиләр һәммә ишни чүшинәр.
- 6 Пәзиләтлик йолда маңған мискин киши,
Сахта, икки йүзлимә бай адәмдин яхшидур.■
- 7 Тәврат-қануниға итаәт қилған жигит әқиллиқ оғулдур;
Бирақ нан қепиларға һәмраһ болғучи атисини номусқа қалдулар.■
- 8 Җазанихорлуқ қилип жуқури өсүм арқилиқ байлиқлар тапқан киши,

□ 27:19 «Инсанниң қалбиниң қандақлиғи өз йенидики киши арқилиқ билинәр» — башқа бир хил тәржумиси: «Инсанниң қалбиниң қандақлиғи өз йенидики кишиниң қалбигә мәлум болар (әкс етәр)».

□ 27:20 «Тәһтисара» — өлгәнләрниң роһлири барған җай. «Һалакәт» — бәлким «һалак қилғучи» дегән яман бир паршидидур. «Вәһ.» 9:11ни көрүң. ■ 27:20 Топ. 1:8 ■ 27:26 1Тим. 6:8 ■ 28:1 Лав. 26:36; Қан. 28:28; Йәш. 57:21 ■ 28:6 Пәнд. 19:1 ■ 28:7 Пәнд. 29:3

Ахирида буларни мискинләргә хәйриһаһлик қилғучиниң қолиға өткүзүш үчүн топлиғандур.■

⁹ Кимки Тәврат-қанунини аңлимаймән дәп қулиқини йопурса, һәтта дуалириму ләнити болуп қалар.

¹⁰ Кимки дурусларни яман йолға азурса, Өзи қолиған орисиға өзи чүшәр;

Бирақ пак-диянәтлик адәм яхшилиққа мирасхор болар.■

¹¹ Бай дәрвәкә өзини дана санар;

Бирақ йорутулған мискин уни һаман көрүп йетәр.

¹² һәққанийлар ғаливийәтлик болса,

Жаһанни тәнтәнә қаплар;

Бирақ яманлар мәртивигә чиқса, халайиқ өзлирини қачурар.■

¹³ Өз гуналарини йошурған киши ронақ тапмас;

Бирақ уларни тонуп иқрар қилип, улардин ваз кәчкән киши рәһим-шәпқәткә еришәр.■

¹⁴ *Пәрвәрдиғардин* һәрдайим қорқуп жүргән киши шунчә бәхитлиқтур!

Бирақ көңлини таш қилған балаю-апәткә қалар.□

¹⁵ һөкирәп турған шир,

Яки өвни *издәп* кезиватқан ейиқ қандақ болса,

Йоқсул пухраларниң үстидики рәзил һакимму шундақтур.

¹⁶ Йорутулмиған әмир һаман зор бир залим болуп чиқар,

Бирақ һарам байлиқларға нәпрәтләнсә, тәхтидә узун олтирар.

¹⁷ Қан төккән киши қәриз билән һаңға қарап жүгүрәр;

Уни һеч ким тосмисун!□

¹⁸ Сәмимий, диянәтлик йолда маңған қутулар;

Икки йолда маңған сахта киши уларниң биридә һаман жиқилип чүшәр.

¹⁹ Өз йеригә тиришип ишлигән деханниң нени йетип ашар;

Бирақ бекар жүрүп хам хиялларни қоғлиған кишиниң йоқсуллуғи мол болар!

²⁰ Растчил кишиниң бәхити көпийәр;

Бирақ бай болушқа алдириған киши жазадин қечип қутулалмас.■

²¹ Биригә ян бесиш қәтъий болмас;

Чүнки бәзиләр һәтта бир бурда нан үчүнму гуна өткүзәр.□ ■

²² Нәпси тоймас киши байлиқларни көзләп алдирайду,

У намратлиқниң өз бешиға чүшидигинидин бехәвәрду.□

²³ Башқиларниң хаталиқини очуқ әйиплигән киши,

Һаман хушамәт қилғучиға қариганда көпрәк илтипат тапар.

²⁴ Ата-анисиниң тәәлуқатини оғрилап, «Бу һеч қандақ гуна әмәс» дегән киши,

Һалак қилғучиниң шеригидур.

²⁵ Нәпси тоймиғур киши жедәл-мажира терийду;

Бирақ Пәрвәрдиғарға таянған киши әтлинәр.□ ■

²⁶ Өзиниң көңлигә ишәнгән киши ахмақтур;

■ **28:8** Лав. 25:35-37 ■ **28:10** Пәнд. 26:27 ■ **28:12** Пәнд. 11:10,11 ■ **28:13** Зәб. 31:3, 5;

1Юһа. 1:9, 10 □ **28:14** «Пәрвәрдиғардин һәрдайим қорқуп жүргән киши шунчә бәхитлиқтур» —

әһни тексттә «Пәрвәрдиғар» дегән сөз тепилмайдү. Шуңа башқа бир хил тәржимиси: «Гуна қилиштин

һәрдайим қорқуп жүргән киши». □ **28:17** «Уни һеч ким тосмисун!» — башқа бир хил тәржимиси:

«Һеч ким униңға һимайә болмисун!». Тәврат қануни бойичә адәмни тәсадибий өлтүргән киши «панаһлиқ

шәһәр»ләргә қачса болатти. Амма гунайи бар кишиләр һаман шу шәһәрләрдин һимайә аламайитти («Чөл.»

6:34-35ни көрүң). ■ **28:20** Пәнд. 13:11; 20:21; 23:4 □ **28:21** «қәтъий болмас» — ибраний

тилида «якши әмәс». ■ **28:21** Пәнд. 18:5; 24:23 □ **28:22** «Нәпси тоймас киши» — ибраний

тилида «көзи яман киши». □ **28:25** «Нәпси тоймиғур киши» — яки «һали чоң киши». ■ **28:25**

Пәнд. 13:10; 15:18; 29:22

Бирақ даналиқ билән маңған ниҗат тапар.

²⁷ Намратларға хәйрхәһлик қилидиган киши муһтажлик тартмас;

Лекин һәҗәтмәнни көрсиму көрмәскә салған киши көплигән қарғишқа учар. ■

²⁸ Яманлар мәртивигә чиқса, халайиқ өзлирини қаचурар;

Лекин улар завал тапса, һәққанийлар раваж тапар. ■

29

¹ Қайта-қайта әйиплинип туруп йәнә бойни қаттиқлик қилған киши, Туяқсиздин давалиғусиз янжилар.

² Һәққанийлар гүлләнсә, пухралири шатлинар, Қәбиһләр һоқуқ тутса пухра налә-пәрәд көтирар. ■

³ Даналиқни сөйгән оғул атисини хуш қилар;

Бирақ паһишиләргә һәмраһ болған униң мал-мүлкини бузуп-чачар. ■

⁴ Падиша адаләт билән жутини тинич қилар;

Бирақ баж-селиқ салған болса, уни вәйран қилар. □

⁵ Өз йеқиниға хушамәт қилған киши,

Униң путлириға тор тәйярлап қойғандур.

⁶ Рәзил адәмниң гунайи өзигә қапқан ясап қуар;

Бирақ һәққаний киши нахшилар билән шатлинар.

⁷ Һәққаний киши мискинниң дәвасиға көңүл бөлүр;

Бирақ яманлар болса бу ишни чүшәнмәс. ■

⁸ һакавур кишиләр шәһәрни қутритип давалғутар;

Бирақ ақиланиләр аччиқ ғәзәпләрни яндурар.

⁹ Дана киши ахмақ билән дәвалашса,

Ахмақ һүрпийиду яки күлиду, нәтиҗиси һаман течлиқ болмас.

¹⁰ Қанхорлар пак-диянәтликләргә нәпрәтлинәр;

Дурусларниң женини болса, улар қәстләр. □

¹¹ Ахмақ һәрдайим ичидики һәммини ашкарә қилар;

Бирақ дана өзини бесивалар. ■

¹² Һөкүмдар ялған сөзләргә қулақ салса,

Униң барлиқ хизмәткарлири яман үгәнмәй қалмас.

¹³ Гадай билән уни әзгүчи киши бир зимиңда яшар;

Һәр иккисиниң көзини нурландурғучи Пәрвәрдиғардур. □ ■

¹⁴ Йоқсулларни диянәт билән сориган падишаниң болса,

Тәхти мәңгүгә мәһкәм турар. ■

¹⁵ Таяқ билән тәнбиһ-несиһәт балиларға даналиқ йәткүзәр;

Бирақ өз мәйлигә қоюп берилгән бала анисини хиҗаләткә қалдурар. ■

¹⁶ Яманлар гүллинип кәтсә, наһәқлик көпийәр;

Лекин һәққанийлар уларниң жиқилғинини көрәр. ■

¹⁷ Оғлуңни тәрбәлисәң, у сени арам тапқузар;

У көңлүңни сөйүндүрәр. ■

■ 28:27 Қан. 15:7,8,10; Пәнд. 19:17; 22:9 ■ 28:28 Пәнд. 28:12 ■ 29:2 Пәнд. 11:10; 28:12,28

■ 29:3 Пәнд. 10:1; 15:20; 28:7; Луқа 15:13 □ 29:4 «Бирақ баж-селиқ салған болса,...» — яки

«бирақ парихор болса,...» ■ 29:7 Аюп 29:16 □ 29:10 «Дурусларниң женини болса, улар қәстләр»

— башқа бир хил тәржимиси: «бирақ дуруслар уларниң женидин хәвәр алар». ■ 29:11 Пәнд.

14:33 □ 29:13 «Гадай билән уни әзгүчи киши бир зимиңда яшар» — ибраний тилида: «гадай

билән уни әзгүчи киши бир-биригә йолуқар». ■ 29:13 Пәнд. 22:2 ■ 29:14 Пәнд. 20:28; 25:5

■ 29:15 Пәнд. 10:1; 13:24; 17:21,25; 22:15; 23:13 ■ 29:16 Зәб. 36:36; 57:11-12; 90:8 ■ 29:17

Пәнд. 13:24; 22:15; 23:13,14

18 Пәрвәрдигарниң вәһийси болмиған әлниң пухрәлири йолдин чиқип башпанәһсиз қалар;

Лекин Тәврат-қануниға әмәл қилидиған киши бәхитликтур. □

19 Қулни сөз биләнла түзәткили болмас;

У сөзүңни чүшәнгән болсиму, етивар қилмас.

20 Ағзини басалмайдиған кишини көргәнму?

Униңдин үмүт күткәндин, ахмақтин үмүт күтүш әвәлдур. ■

21 Кимки өз қулини кичигидин тартип өз мәйлигә қоюп бәрсә,

Күнләрниң биридә униң бешиға чиқар. □

22 Териккәк киши жедел-мажира қозғап турар;

Асан аччиқлинидиған кишиниң гуналири көптур. ■

23 Мәғрурлуқ кишини пәс қилар,

Бирақ кәмтәрлик кишини һөрмәткә ериштүрәр. ■

24 Оғри билән шерик болған киши өз жеңигә дүшмәндур;

У сорақчиниң гува *бешикә* ағһландурушини аңлсиму, лекин раст гәп қилишқа петиналмас. □ ■

25 Инсан балисидин қорқуш адәмни қапқанқа чүшүриду;

Бирақ кимки Пәрвәрдигарға таянған болса, у бехәтәр көтириләр. □

26 Көп кишиләр һөкүмдардин илтипат издәп жүрәр;

Бирақ адәмниң һәк-риски пәкәт Пәрвәрдигарниңла қолидидур. ■

27 Наһәкләр һәққанийларға жиркиничликтур;

Дурус йолда маңған кишиләр яманларға жиркиничликтур.

30

Агурниң пәнд-несиһәтлири

1 Төвәндикиләр Якәһниң оғли Агурға вәһий билән кәлгән сөзләрдур:

Бу адәм Итийәлгә, йәни Итийәл билән Укалға мундақ сөзләрни дегән: — □

2 Мән дәрвәкә инсанлар арисидики әң надини, һайванға охшаштурмән;

Мәндә инсан әқли йоқ.

3 Даналиқни һеч үгәнмидим;

Әң Пак-Муқәддәс Болғучи һәққидиму саватим йоқтур.

4 Ким әршкә көтирилгән, яки әрштин чүшкән?

Ким шамални қоллирида тутқан?

Ким суларни Өз тониға йөгәп қойған?

Ким йәр-зиминниң чегаралирини бәлгүлигән?

Униң исми немә? Униң Оғлиниң исми немә? Биләмсән-йоқ? ■

5 Тәңриниң һәр бир сөзи синилип испатлинип кәлгәндур;

У Өзигә таянғанларниң һәммисини қоғдайдиған қалқандур. ■

6 Униң сөзлиригә һеч нәрсә қошма;

□ 29:18 «Йолдин чиқип башпанәһсиз қалар» — бу ибарә ибраний тилида икки бислиқ бир сөз биләнла ипадиләнгән. ■ 29:20 Пәнд. 26:12 □ 29:21 «Күнләрниң биридә униң бешиға чиқар» — башқа бир хил тәржимиси «Ахирда у (қул) өзигә пәрзәнттәк болуп чиқар». ■ 29:22

Пәнд. 15:18; 26:21 ■ 29:23 Аюп 22:29; Пәнд. 15:33; 18:12; Йәш. 66:2; Мат. 23:12; Лука 14:11; 18:14; Яқ. 4:6,10; 1Пет. 5:5 □ 29:24 «...раст гәп қилишқа петиналмас» — «Лав.» 5:1ни көрүң. ■ 29:24

Лав. 5:1 □ 29:25 «бехәтәр көтириләр» — ибраний тилида бир сөз биләнла ипадилениду. ■ 29:26 Пәнд. 19:6 □ 30:1 «вәһий билән кәлгән сөзләр» — ибраний тилида «жүкләнгән сөзләр» дәп ипадилениду. Демәк, Пәрвәрдигарниң Агурниң дил-роһиға жүклигән сөзлири. «Бу адәм» — Якәһниң оғли Агур. ■ 30:4 Аюп 38:4; Зәб. 103:3; Йәш. 40:12 ■ 30:5 Зәб. 11:7-8; 17:31-32; 19:8-9; 118:140,

2Тим. 2:16

Ундақ қилсаң, У сени әйипләйду,
Сениң ялғанчилиғиң ашкарилиниду.■

7 И Худайим, Сәндин икки нәрсини тиләймән;
Мән өлгичә буларни мәндин айимиғайсән: —

8 Сахтилиқ вә ялғанчилиқни мәндин жирақ қилғайсән;
Мени гадайму қилмай, байму қилмай, бәлки еһтияжимға лайиқла рисқ бәргәйсән.

9 Чүнки зиядә тоюп кәтсәм, Сәндин йенип: «Пәрвәрдиғар дегән ким?» — дәп қелишим мүмкин.
Яки гадай болуп қалсам, оғрилиқ қилип, Сән Худайимниң намиға дағ кәлтүрүшим мүмкин.

10 Гоҗайининиң алдида униң қули үстидин шикайәт қилма,
Болмиса у сени қарғап ләнәт қилиду, әйипкар болисән.

11 Өз атисини қарғайдиған,
Өз анисиға бәхит тилимәйдиған бир дәвир бар,

12 Өзини пак чағлайдиған, әмәлийәттә мәнәтчилиғидин һеч жулумиған бир дәвир бар,

13 Бир дәвир бар — аһ, кибирлиғидин нәзери немидегән үстүн,
һакавурлуғидин һали немидегән чоң!□ ■

14 Униң аҗизлар вә йоқсулларни ялмап жутоветидиған чишлири қиличтәк,
Езиқ чишлири пичақтәк болған бир дәвир бар!■

15 Зүлүкниң икки қизи бар, улар һәрдайим: «Бәргин, бәргин» дәп товлишар.
һәргиз тоюнмайдиған үч нәрсә бар, һәргиз қанаәтләнмәйдиған төрт нәрсә бар,
улар болсиму: —□

16 Гөр, туғмас хотунниң қарни,
Суға тоюнмиған қурғақ йәр.
Вә һәргиз «болди, тойдум» демәйдиған оттин ибарәт.□

17 Атисини мәсқирә қилидиған,
Анисини кәмситидиған көзни болса,
Қарға-қузғунлар чоқулар,
Бүркүтниң балилириму уни йәр.

18 Мән үчүн интайин тилсимат үч нәрсә бар;
Шундақ, мән чүшинәлмәйдиған төрт иш бар: —

19 Бүркүтниң асмандики учуш йоли,
Иланның ташта беғирлап маңидиған йоли,
Кеминиң деңиздики йоли вә жигитниң қизға ашиқ болуштики йолидур.

20 Зинахор хотунниң йолиму шундақтур;
У бир немини йәп болуп ағзини сүртивәткән кишидәк: «Мән һеч қандақ яманлиқни қилмидим!» — дәйду.□

■ 30:6 Қан. 4:2; 12:32; Вәһ. 22:18 □ 30:13 «һакавурлуғидин һали немидегән чоң!» — ибраний тилида «Уларниң қапақлири неманчә көтирилгән». ■ 30:13 Пәнд. 6:17 ■ 30:14 Пәнд. 12:18 □ 30:15 «зүлүк» — су ичидә яшайдиған қанхор бир хил паразиттур. □ 30:16 «Гөр» — мошу йәрдә «гөр» ибраний тилида «шеол», йәни «тәһтисара», өлүкләрниң роһлири қиямәт күнини күтидиған йәрни көрситиду. □ 30:20 «Мән һеч қандақ яманлиқни қилмидим!» — зинахор хотунниң йолиниң әҗайиплиғи болса өзиниң опочуқ гунайини һеч тонумайдиғанлиғидин ибарәт.

21 Йәр-зимин үч нәрсә астида беарам болар;

У көтирәлмәйдиган төрт иш бар: —

22 Падиша болган кул,

Тамаққа тойған һамақәт,

23 Нәпрәткә патқан, әргә тәккән хотун,

Өз ханиминиң орнини басқан дедәк. □

24 Йәр йүзидә тени кичик, лекин интайин әқиллиқ төрт хил җанивар бар: —

25 Чөмүлиләр күчлүк хәлиқ болмисиму, бирақ язда озук тәйярливелишни билиду; ■

26 Сугурлар өзи аҗиз бир қовм болсиму, хада ташларниң арисига уга салиду;

27 Чекәткиләрниң падишаси болмисиму, лекин қатар тизилип рәтлик маңиду;

28 Кәсләнчүкни қол билән тутувалғили болиду,

Лекин хан ордилирида яшайду.

29 Қәдәмлири һәйвәтлик үч җанивар бар,

Кишигә зоқ берип маңидиган төрт нәрсә бар: —

30 һайванатлар ичидә әң күчлүк, һеч немидин қорқмас шир,

31 Зилва бәйгә ити,

Текә,

Вә пухралири қоллайдиган падишадур. □ ■

32 Әгәр сән ахмақлиқ қилип өзүңни бәк жуқури орунға қоювалған болсаң,

Вә яки тәлвә бир ойда болган болсаң,

Қолуң билән ағзиңни юм! □ ■

33 Кала сүти қочулса сериқ май чиқар;

Бириниң бурни миҗилса, қан чиқар;

Адавәт қозғап интиқам ойлиса җедәл-маҗира чиқар. □

31

Падишага несиһәт

1 Төвәндикиләр, падиша Ләмуәлгә униң аниси арқилиқ вәһий билән кәлгән сөзләрдур; аниси бу сөзләрни униңға үгәткән: □

2 И оғлум, и мениң амриғим, қасәмләр билән тилигән арзулуғум, мән саңа немә дәй? □

3 Күч-қуввитиңни аял-хотунлар тәрипигә сәрп қилмиғин;

□ **30:23** «Нәпрәткә патқан» — яки «нәпрәтлик», «нәпрәтләнгән». ■ **30:25** Пәнд. 6:8 □ **30:31**

«зилва бәйгә ити» — яки «бәйгә ети» — ибраний тилида бу сөз бәк аз учрайду. «пухралири қоллайдиган падишадур» — башқа икки хил тәржимиси: «Ағдурулмас вә өрүлмәс падишадур» яки «Өз қошунини башлиған падишадур». ■ **30:31** Аюп 39:19-28 □ **30:32** «Қолуң билән ағзиңни юм!» — бәлким ибраний тилида «болди, бәс!» дегән мәнини бериш мүмкин. ■ **30:32** Аюп 21:5

□ **30:33** «Кала сүти қочулса ... бириниң бурни миҗилса... адавәт қозғап интиқам ойлиса ...» — бу жүмлидики «қочулса» «миҗилса» вә «қозғап ... ойлиса» ибраний тилида охшаш бир пеил билән ипадиләнгән. □ **31:1** «Падиша Ләмуәл» — бәзи алимлар «Ләмуәл»ни Сулайманниң аниси Бат-Шеба униңға қойған ләқәм, дәп қарайду. Израил үстидин һөкүм сүргүчиләр арисидә «Ләмуәл» исимлиқ бир падиша бизгә намәлум. «Ләмуәл» дегәнниң мәнаси: «Худа үчүн». «вәһий билән кәлгән сөзләр» — әгәр бу бап Агурниң (30:1) сөзиниң давами болса, ундақта «вәһий билән кәлгән сөзләр» Пәрвәрдигарниң Агурниң «дил-роһиға жүклигән сөзлири»ниң давамини көрситиду. □ **31:2** «И мениң амриғим» — ибраний тилида «И балиятқумниң балиси!». «қасәмләр билән тилигән арзулуғум!» — ибраний тилида «И қасәмлиримниң балиси!».

Яки падишаларниму вэйран қилидиған ишларға берилгүчи болма![□] ■

⁴ И Ләмүәл, шарап ичиш падишаларға лайиқ әмәс,

Әмирләргиму һараққа хумар болуш ярашмас.

⁵ Болмиса улар шарап ичип, муқәддәс бәлгүлимиләрни унтуп,

Бозәк бәндилярниң һәққини астин-үстүн қиливетиши мүмкин.

⁶ Күчлүк һарақ өлгүси кәлгәнләргә, һәсрәткә чөмгәнләргә берилсун!

⁷ Улар шарапни ичип, мискинлигини унтуп,

Қайтидин дәр-әлимини есигә кәлтүрмисун![□]

⁸ Өзлири үчүн гәп қилалмайдиғанларға ағзиңни ачқин,

һалак болай дегәнләрниң дәвасидә гәп қил.

⁹ Сүкүт қилма, улар үчүн лилла һөкүм қил,

Езилгәнләрниң вә мискинләрниң дәрдигә дәрман бол. ■

Пәзиләтлик аял

¹⁰ |□| Пәзиләтлик аялни ким тапалайду?

Униң қиммити ләәл-якутлардинму зор ешип чүшиду.[□] ■

¹¹ |□| Ериниң көңли униңға тайинип хатиржәм туриду,

У болғачқа ериниң алған олжиси кам әмәстур!

¹² |□| У өмүр бойи еригә вападар болуп яхшилиқ қилиду,

Уни зиянға учратмайду.

¹³ |□| У қой жуңи вә кәндир тепип,

Өз қоли билән жан дәп әжир қилиду.

¹⁴ |□| У сода кемилиригә охшаш,

Аилини бекшиштики озуқ-түлүкләрни жирақ жайлардин тошуйду.

¹⁵ |□| Таң йорумаста у орнидин туриду,

Аилисидикиләргә йемәклик тәйярлайду,

Хизмәткар-дәдәкләргә несивисини тәқсим қилиду.[□]

¹⁶ |□| У бир парчә етизни өзи көрүп алиду;

Қоли билән жиққан дарамәттин у бир үзүмзар бена қилиду.

¹⁷ |□| *Ишқа қарап* у белини күч билән бағлар,

Биләклирини күчләндүрәр;

¹⁸ |□| Өз ишиниң пайдилиқлиғиға көзи йетәр,

Кечичә чиригини өчүрмәй иш қилар.

¹⁹ |□| У қоллири билән чақни чөрәр,

Бармақлири жип урчуқини тутар.

²⁰ |□| Ажизларға ярдәм қолини узитар;

Һажәтмәнләргә қоллирини созар.

²¹ |□| Қар яққанда у аилиси тоғрилик әндишә қилмайду,

Өйидикиләрниң һәммисигә қизил кийимләр кийдүрүлгән.

²² |□| Кариват япқучлирини өзи тоқуйду;

Өзиниң кийим-кечәклири канап вә сөсүн рәхттинду.

□ **31:3** «аял-хотунлар тәрипигә» — демәк, жинсий һәвәсләргә. ■ **31:3** Қан. 17:17 □ **31:7** «Улар

шарапни ичип, ... қайтидин дәр-әлимини есигә кәлтүрмисун!» — бу сөзләр кинайилик, һәжвий

болғини билән, мискинләрниң шарап ичиш сәвәвигиму һесдашлиқ билдүриду. Лекин айт уларниң шундақ

қилидиғанлигини һәргиз тәстиқлиған әмәс. Көздә тутулғини һөкүмдарларниң егир мәсуулийитини

ибарәттүр. ■ **31:9** Лав. 19:15; Қан. 1:16 □ **31:10** «пәзиләтлик аялни ким тапалайду?...» —

кейинки 22 айт шөир болуп, ибраний тилида алаһидә шәкилгә егә. Ибраний йезиғида 22 һәрип бар. Бу

22 айтниң һәр бири ибраний елипбә тәртивигә асаһән башлиниду (мәсилән, уйғур тили болса, а-, ә-, б-

қатарлиқ һәрипләр билән башланғанға охшаш). ■ **31:10** Пәнд. 12:4 □ **31:15** «... несивисини

тәқсим қилиду» — яки «... ишни тәқсим қилиду».

- 23 |□| Ериниң шәһәр дәрвазилирида абройи бар;
Шу йәрдә у жуттики ақсақаллар қатаридин орун алиду.□
- 24 |□| У нәпис канаптин кийим-кечәк тикип уни сатиду;
Бәлвағларни тикип содигәрләрни тәминләйду.
- 25 |□| Кийими күч-қудрәт вә иззәт-һөрмәттур;
У келәчәккә үмүт билән күлүп қарайду.
- 26 |□| Ағзини ачсила, дана сөз қилиду,
Тилида меһриванә несиһәтләр бар.
- 27 |□| Аилисидики ишлардин дайим хәвәр алиду,
Бекарға нан йемәйду.
- 28 |□| Пәрзәнтилири орнидин туруп униңға бәхит-бәрикәт тиләйду;
Ериму мубарәкләп уни махтап: —
- 29 |□| «Пәзиләт билән яшиған аяллар көптур,
Бирақ сән уларниң һәммисидинму ешип чүшисән» — дәйду.
- 30 |□| Гөзәллик сәһри алдамчидур,
Һөсн-җамалму пәқәт бир көпүк, халас,
Пәқәт Пәрвәрдигардин қорқидиған аялла махтилиду!
- 31 |□| У өз меһнитиниң мевилиридин бәһримән болсун!
Әжирлири уни дәрвазиларда һөрмәт-шөһрәткә ериштүрсун!□

□ **31:23** «Ериниң шәһәр дәрвазилирида абройи бар» — кона өрп-адәтләр бойичә, жуттики ақсақаллар шәһәр дәрвазида жигин ечип сот қилатти. □ **31:31** «Әжирлири уни дәрвазиларда һөрмәт-шөһрәткә ериштүрсун!» — жуқуриқи изаһатта дейилгәндәк, шәһәр дәрвазилири ақсақаллар олтиридиған орун болуп, җәмийәтниниң әң жуқури дәриҗисини билдүриду.

Һекмәт топлиғучи

«Һәммә иш бимәниликтур!»

1 Йерусалимда падиша болған, Давутниң оғли «Һекмәт топлиғучи»ниң сөзлири:
□

2 «Бимәнилик үстигә бимәнилик!» — дәйду «Һекмәт топлиғучи» — «Бимәнилик үстигә бимәнилик! Һәммә иш бимәниликтур!» □ ■

3 Қуяш астида тартқан жапалиридин инсан немә пайдиға еришәр? □ ■

4 Бир дәвир өгиду, йәнә бир дәвир келиду;
Бирақ йәр-зимин мәңгүгә давам қилиду; ■

5 Күн чиқиду, күн патиду;
Вә чиқидиған жайға қарап йәнә алдирап маңиду.

6 Шамал жәнупқа қарап соқиду;
Андин бурулуп шималға қарап соқиду;
У айланип-айлинип,
Һәрдаим өз айланма йолиға қайтиду.

7 Барлиқ дәриялар деңизға қарап ақиду, бирақ деңиз толмайду;
Дәриялар қайси жайға аққан болса,
Улар йәнә шу йәргә қайтиду. ■

8 Барлиқ ишлар жапаға толғандур;
Уни ейтип түгәткүчи адәм йоқтур;
Көз көрүштин,
Қулақ аңлаштин һәргиз тоймайду.

9 Болған ишлар йәнә болидиған ишлардур;
Қилған ишлар йәнә қилиниду;
Қуяш астида һеч қандақ йеңилиқ йоқтур. ■

10 «Мана, бу йеңи иш» дегили болидиған иш барму?
У бәрибир биздин бурунқи дәвирләрдә аллиқачан болуп өткән ишлардур.

11 Бурунқи ишлар һазир һеч әсләнмәйду;
Вә кәлгүсидә болидиған ишларму улардин кейин яшайдиғанларниң есигә һеч кәлмәйду. □

Сулайманниң тәҗрибиси

□ **1:1** «Һекмәт топлиғучи» — язғучи өзиниң Сулайман экәнлигини көрситиду. Бу нукта 16-айәт, 2:7-айәт қатарлиқларда испатлиниду. Китапниң нами әслий ибраний тилида «Қоһәләт» дейилиду, униң мәнаси: «топлиғучи» «рәтлиғучи» дегән мәнидә болуп, биз уни «Һекмәт топлиғучи» (демәк, «ой-пикирләрни рәтлиғучи») дөп тәржимә қилдуқ. Бәзиләр уни йәнә «Тәлим бәргүчи», «Вәз ейткүчи» дөпму тәржимә қилиду. □ **1:2** «Бимәнилик үстигә бимәнилик!» — ибраний тилида «бимәниликләрниң бимәнилиги!». Бу худди «Қүйләрниң қүй» «әң гөзәл қүй» дейилгәнгә охшаштур, «бимәниликләрниң бимәнилиги» бәлким «һаятлық әләмдә «әң бимәнилик иштур!» дегәнни билдүрүши мүмкин. ■ **1:2** Зәб. 61:10; 143:4 □ **1:3** «Қуяш астида» — бу «Һекмәт топлиғучи»дики аңқучлуқ сөздур. Язғучиниң баянлириниң көпинчиси «асмандин (Худадин) кәлгән вәһий» билән әмәс, бәлки «қуяш астида» яки «аптап асти»дики көзқараш билән ейтилған. У қәстән шундақ көз-қарашни сөزلәйду. «Кириш сөз» вә «қошумчә сөзимизниму көрүң. ■ **1:3** Топ. 2:22; 3:9 ■ **1:4** Зәб. 103:5 ■ **1:7** Аюп 38:8, 9, 10; Зәб. 103:8-10 ■ **1:9** Топ. 3:15 □ **1:11** «... кәлгүсидә болидиған ишларму улардин кейин яшайдиғанларниң есигә һеч кәлмәйду» — демәк, йеңи дәвирдә «йеңи» дейилгән бир иш чиққан болса, шу иш әмәлийәттә бурунқи дәвирдләрдә мәвжүт болған иштур. һазирқи дәвирдикиләр бурунқи дәвирләрни билмәйду яки унутған, бу ишни «йеңи!» дәйду.

12 Мәнки һекмәт топлиғучи Йерусалимда Исраилға падиша болғанмән; 13 Мән даналиқ билән асманлар астида барлиқ қилинған ишларни қетирқинип издәшкә көңүл қойдум —

Хуласәм шуки, Худа инсан балилириниң өз-өзини бәнд қилип упритиш үчүн, уларға бу еғир жапани тәкдим қилған! 14 Мән куяш астидики барлиқ қилинған ишларни көрүп чиқтим, —

Мана, һәммиси бимәнилик вә шамални қоғлиғандәк иштин ибарәттур.

15 Эғирни түз қилғили болмас;
Кәмни толуқ дәп саниғили болмас. □

16 Мән өз көңлүмдә ойлинип: «Мана, мән улуклинип, мәңдин илгири Йерусалим үстигә барлиқ һөкүм сүргәнләрдin көп даналиққа ериштим; мениң көңлүм нурғун даналиқ вә билимгә еришти» — дедим.

17 Шуниң билән даналиқни билишкә, шуниндәк тәлвилик вә әхмиқаниликни билип йетишкә көңүл қойдум; мошу ишниму шамал қоғлиғандәк иш дәп билип йәттим. 18 Чүнки даналиқниң көп болуши билән азап-оқубәтму көп болиду; билимини көпәйткүчиниң дәр-әлимиму көпийду.

2

Тамашини тетип беқиш

1 Мән көңлүмдә: «Қени, мән өзүмгә тамашиниң тәмини тетиғузуп бақимән; көңлүм ечилсун!» — дедим. Бирақ мана, буму бимәниликтур. □ ■ 2 Мән күлкә-чақчаққа «Тәлвилик!» вә тамашигә «Униң зади немә пайдиси?» — дедим.

3 Көңлүмдә өз бәдинимни шарап билән қандақ роһландурғили болидиғанлиғини (даналиқ билән өзүмни йетәклигән һалда) билишкә берилип издәндим, шуниндәк «санақлиқ күнлиридә инсан балилиригә яхшилиқ йәткүзидиған немә пайдилиқ ишлар бар?» дегән түгүнни йәшсәм дәп әхмиқаниликни қандақ тутуп йетишим керәклиғини интилип издидим. □

4 Мән улук қурулушларға кириштим; өзүм үчүн өйләрни салдим; өзүм үчүн үзүмзарларни тиктим; 5 өзүм үчүн шаһанә бағ-бағчиларни ясидим; уларда һәр хил мевә беридиған дәрәкләрни тиктим; 6 өзүм үчүн ормандики барақсан дәрәкләрни убдан суғириш үчүн, көлчәкләрни ясап чиқтим; 7 Кулларға вә дедәкләргә егә болдум; өйүмдә улардин туғулғанларму мениңки еди; Йерусалимда мәңдин илгири болғанларниң һәммисиниңкидин көп мал-варанлар, қой вә кала падилирим бар болди. 8 Өз-өзүмгә алтун-күмүчләрни, падишаларниң һәм һәр қайси өлкиләрниң һәр хил әтиварлиқ алаһидә гөһәрлирини жиғдим; қиз-жигит нахшичиларға һәмдә адәм балилириниң дилкөйәрлиригә, йәни көплигән гезәл кенизәкләргә егә болдум. □

9 Улуқ болдум, Йерусалимда мәңдин илгири болғанларниң һәммисидин зиядә ронақ таптим; шундақ болғини билән даналиғим мәңдин кәтмиди. □

□ 1:15 «... толуқ дәп саниғили болмас» — демәк, тәминлиғили болмас. □ 2:1 «көңлүм ечилсун» — бу ибариниң башқа бир хил тәржимиси: «яхшиму-яхши әмәсму, көрүп бақай».

■ 2:1 Луқа 12:19 □ 2:3 «Даналиқ билән өзүмни йетәклигән һалда» — мошу ибариниң мәнәси: «Бу ишларниң һәммисидә у һәрдаим өз-өзигә диққәт қилип, қилған ишларниң раст әһмийити бар-йөклүғини тәкшүрәтти» дегәнлик болуши мүмкин. «әхмиқаниликни ... тутуп йетиш» — Сулайманиң «әхмиқанилик»ни «тутуп йетиш»и болса һаятниң әһмийитини, адәмгә «яхшилиқ йәткүзидиған... пайдилиқ ишлар»ни тепишкә тосалғу болидиған бирәр сир барму-йөкму? дегән мәсилини тәкшүрүш үчүн еди. □ 2:8 «алтун-күмүчләр» — ибраний тилида: «күмүч-алтунләр». □ 2:9 «...шундақ болғини билән даналиғим мәңдин кәтмиди» — 3-айәттә дейилигәндәк, у йәнила бу қилған ишларниң раст әһмийити бар-йөклүғигә диққәт қилип, тәкшүрүп жүрәтти.

¹⁰ Көзлиримгә немә яққан болса, мән шуни уныңдин айимидим; өз көңлүмгә һеч қандақ хошаллиқни яқ демидим; чүнки көңлүм барлиқ әжримдин шатланди; мана, булар өз әжримдин болған несивәм еди. ¹¹ Андин өз қолум ясиғанлириниң һәммисигә, шундақла сиңдүргән әжримниң нәтижисигә қарисам, мана, һәммиси бимәнилик вә шамални қоғлиғандәк иш еди; булар қуяш астидики һеч пайдиси йоқ ишлардур.

¹² Андин зәһнимни жиғип уни даналиққа, тәвлилик вә әхмиқанлиликкә қарашқа қойдум; чүнки падишадин кейин туридиған адәм немә қилалайду? — қилсиму алиқачан қилинған ишлардин ибарәт болиду, халас! ■ ¹³ Шуниң билән нур қараңғулуқтин әвзәл болғандәк, даналиқниң беғәрәзликтиң әвзәллигини көрүп йәттим.

¹⁴ Дана кишиниң көзлири бешидидур, ахмақ болса қараңғулуқта маңиду; бирақ уларға охшаш бирла ишниң болидиғанлигини чүшинип йәттим. □ ¹⁵ Көңлүмдә: «Ахмаққә болидиған иш маңиму охшаш болиду; әнди мениң шундақ дана болушумниң зади немә пайдиси?!» — дедим. Андин мән көңлүмдә: «Бу ишму охшашла бимәниликтур!» — дедим. ¹⁶ Чүнки мәңгүгә дана киши ахмаққә нисбәтән һеч артуқ әсләмәйду; чүнки кәлгүсидики күнләрдә һәммә иш алиқачан унтулуп кетиду; әнди дана киши қандақ өлиду? — Ахмақ киши билән биллә! ¹⁷ Шуңа мән һаятқа өч болдум; чүнки қуяш астида қилинған ишлар маңа еғир келәтти; һәммиси бимәнилик вә шамални қоғлиғандәк иш еди. ¹⁸ Шуниңдәк мән қуяш астидики барлиқ әжримгә өч болдум; чүнки буни мәндин кейин кәлгән кишигә қалдурмаслиққа амалим йоқ еди. ¹⁹ Униң дана яки ахмақ екенлигини ким билиду? У бәрибир мән жапалиқ билән сиңдүргән һәмдә даналиқ билән ада қилған қуяш астидики барлиқ әжрим үстигә һөкүм сүриду. Буму бимәниликтур.

²⁰ Андин мән райимдин яндим, көңлүм қуяш астидики жапа тартқан барлиқ әжримдин үмүтсизлинини кәтти. ²¹ Чүнки әжрини даналиқ, билим вә әп билән қилған бир адәм бар; бирақ у әжрини униңға һеч ишлимгән башқа бирисиниң несивиси болушқа қалдуруши керәк. Буму бимәнилик вә интайин аччиқ күлпәттур. ²² Чүнки инсан қуяш астида өзини упритип, өзиниң барлиқ әмгигидин вә көңлиниң интилишлиридин немигә егә болиду? ■ ²³ Чүнки униң барлиқ күнлири азаплиқтур, униң әжри гәшликтур; һәтта кечидә униң көңли һеч арам тапмайду. Буму бимәниликтур.

²⁴ Инсан үчүн шуниңдин башқа яши иш йоқки, у йейиши, ичиши, өз женини өз әжридин һозур алдурушидин ибарәттур; буни Худаниң қолидиндур, дәп көрүп йәттим. ■ ²⁵ Чүнки униңсиз ким йейәлисун яки бесип ишлийәлисун? □ ²⁶ Чүнки у өз нәзиригә яқидиған адәмгә даналиқ, билим вә шатлиқни ата қилиду; бирақ гунакар адәмгә у мал-мүлүк жиғип-топлашқа жапалиқ әмгәкни бериду, шуниңдәк у жиғип-топлиғинини Худаниң нәзиридә яши болғанға тапшуридиған қилиду. Буму бимәнилик вә шамални қоғлиғандәк иштин ибарәттур.■

3

Һаят пәсиллири

- **2:12** Топ. 1:17; 7:23 □ **2:14** «...уларға охшаш бирла ишниң болидиғанлиги» — бу «бирла иш» өлүмини демәкчи. ■ **2:22** Топ. 1:3; 3:9 ■ **2:24** Топ. 3:12, 22; 5:18; 8:15 □ **2:25** «Чүнки униңсиз ким йейәлисун яки бесип ишлийәлисун?» — башқа икки хил тәржимиси: «Униңсиз ким йейәлисун яки һозур аласун?» яки «Мениңдин (Сулаймандин) башқа ким йейәлисун, яки бесип ишлийәлисун?».
- **2:26** Аюп 27:16, 17; Пәнд. 28:8; Топ. 3:13

- 1 Һәр бир ишның мувапиқ пәсли бар, асманлар астидики һәммә арзуның өз вақтиму бар; □
- 2 Туғулушның бир вақти бар, өлүшнүмү бир вақти бар; Тикиш вақти бар, тикилгәнни сөкүш вақти бар;
- 3 Өлтүрүш вақти бар, сақайтиш вақти бар; Бузуш вақти бар, қуруш вақти бар;
- 4 Жиғлаш вақти бар, күлүш вақти бар; Матәм тутуш вақти бар, уссул ойнаш вақти бар;
- 5 Ташларни чөриветиш вақти бар, ташларни жиғип-топлаш вақти бар; Кучағлаш вақти бар, қучағлаштин өзини тартиш вақти бар; ■
- 6 Издәш вақти бар, йоқалди дәп ваз кечиш вақтиму бар;
- 7 Житиш вақти бар, тикиш вақти бар; Сүкүт қелиш вақти бар, сөз қилиш вақти бар;
- 8 Сөйүш вақти бар, нәпрәтлиниш вақти бар; Уруш вақти бар, течлиқ вақти бар.

Инсан Худа бекиткән вақит-пәсилләрни билмәйду

- 9 Ишлигән өз ишлигинидин немә пайда алиду? ■ 10 Мән Худа инсан балилириға жүклигән, ишләп жапа тартиш керәк болған ишни көргәнмән. 11 У һәр бир ишның вақти кәлгәндә гөзәл болидиганлигини бекиткән; у йәнә мәңгүлүкни инсанларның көңлигә салған; шуңа, инсан Худаниң өз һаятиға баштин ахирғичә немини бекиткәнлигини билип йәтмәстур. □
- 12 Инсанларға һаятида шатлиниш вә яхшилиқ қилиштин башқа әвзәл иш йоқ екән дәп билип йәттим. 13 Шундақла йәнә, һәр бир кишиниң йейиш-ичиши, өзиниң барлиқ әжридин һозур елиши, мана бу Худаниң соғисидур.
- 14 Худаниң қилғанлириниң һәммиси болса, мәңгүлүк болиду, дәп билимән; уныңа һеч нәрсини қошушқа вә уныңдин һеч нәрсини еливетишкә болмайду; Худаниң уларни қилғанлириниң сәвәви инсанни Өзидин әйминдүрүштур.
- 15 Һазир болғанлири өткәндиму болғандур; кәлгүсидә болидиган иш аллақчан болғандур; Худа өткән ишларни сорайду. □

Адаләтсиз ишлар

- 16 Мән қуяш астида йәнә шу ишни көрдүмки — сорақ орнида, шу йәрдә һелиһәм рәзиллик туриду; һәққанийлиқ туруш керәк болған жайда, мана рәзиллик туриду! 17 Мән көңлүмдә: «Худа һәққаний һәм рәзил адәмни сораққа тартиду; чүнки һәр бир арзу-мәхсәт вә һәр бир ишның өз вақти бар» — дедим.
- 18 Мән көңлүмдә: — Бундақ болуши инсан балилириниң сәвәвидиндур; Худа уларни синимақчи, бу ишлар улар өзлириниң пәкәт һайванларға охшаш екәнлигини көрүши үчүн болған, дәп ойлидим. 19 Чүнки инсан балилириниң бешиға келидигини һайванларғиму келиду, уларниң көридигини охшаш болиду.

□ 3:1 «Һәр бир ишның мувапиқ пәсли бар, ... һәммә арзуның өз вақтиму бар» — оқурмәнләр ишларның «өз пәсли» яки «өз вақти» дегәнниң «Худа бекиткән вақит»ни яки болмиса пәкәт «мувапиқ, тоғра кәлгән вақит»ни көрситидиганлигини пәриқ етиши керәк. ■ 3:5 1Кор. 7:5 ■ 3:9 Топ. 1:3 □ 3:11 «У һәр бир ишның вақти кәлгәндә гөзәл болидиганлигини бекиткән...» — бу әйт интайин муһим. Худа инсанларға, көңлидә һаятиниң мәңгүлүк әһмийитини сезишни ата қилған. Бирақ өз гуналири түпайлидин, инсанлар буның әһмийитиниң зади немә екәнлигини, Худаниң өзлири үчүн бекиткән планиның вақти-саатлирини билип йәтмәйду. «Қошумчә сөз»имиздә уның үстидә тохтилимиз. □ 3:15 «Худа өткән ишларни сорайду» — «сорайду» дегәнниң ибраний тилидики башқа мәнаси «издәйду». «Өткән ишларни сорайду» дегәнниң мәнаси: «Худа өткән ишларни сүрүштүрүп адәмләрдин һесап алиду» дегәнлик болса керәк. Башқа бир хил тәржимиси: «Худа өткән ишларни йәнә болғузиду».

Улардин алдинкиси қандақ өлгән болса, кейинкисиму шундақ өлиду, уларда охшашла бирла нәпәс бардур. Инсанниң һайванлардин һеч артуқчилиғи йоқ; чүнки һәммә иш бимәниликтур. ²⁰ Уларниң һәммиси бир җайға бариду; һәммиси топа-чаңдин чиққан, һәммиси топа-чаңға қайтиду. ²¹ Ким адәм балириниң роһини билиду? У жуқуриға чиқамду, буни ким билиду? һайванларниң роһи, у йәр тегигә чүшәмду, ким билиду?

²² Шуниң билән мән инсанниң өз әҗридин һозурлинишини артуқ иш йоқтур, дәп көрдүм; чүнки мана, бу униң несивисидур; чүнки уни өзидин кейин болидиған ишларни көрүшкә ким елип келиду?

4

Җәбир-зулумға қараш

¹ Андин мән қайтидин зейнимни жиғип қуяш астида дайим болуватқан барлиқ зорлуқ-зумбулуқни көрдүм; мана, езилгәнләрниң көз яшлири! Уларға һеч тәсәлли бәргүчи йоқ еди; уларни эзгәнләрниң күчлүк йөләнчүки бар еди, бирақ езилгәнләргә һеч тәсәлли бәргүчи йоқ еди. ² Шуңа мән алиқачан өлүп кәткән өлгүчиләрни теһи һаят болған тирикләрдин үстүн дәп тәриплидим; ³ шундақла бу икки хил кишиләрдин бәхитлиғи теһи апиридә болмиған кишидур; чүнки у қуяш астида қилинған яманлиқларни һеч көрүп бақмиған.

Рәқипликниң бимәнилиғи

⁴ Андин мән барлиқ әҗир вә барлиқ хизмәтниң утуқлиридин шуни көрүп йәттимки, у инсанниң йеқинини көрәлмәслиғидин болиду. Буму бимәнилиқ вә Шамални қоғлиғандәк иштур.

⁵ Ахмақ қол қоштуруп, өз гөшини йәйду. ■

⁶ Җапа чекип шамални қоғлап очумини тошқузимән дегәндин, чаңгилини тошқузуп хатирҗәмликтә болуш әладур. □

Ачкөзлүкниң түрткисидә ишләш

⁷ Мән йәнә зейнимни жиғип, қуяш астидики бир бимәнилиқни көрдүм; ⁸ бириси ялғуз, тикәндәк болсиму, шундақла нә оғли нә ака-укиси болмисиму — бирақ униң җапасиниң ахири болмайду, униң көзи байлиқларға тоймайду. У: «Мән бундақ җапалиқ ишләп, җенимдин зади кимгә яхшилиқ қалдуримән?» — дегәнни соримайду. Буму бимәнилиқ вә еғир җападин ибарәттур. □

Һәмраһлиқ

⁹ Икки бирдин яхшидур; чүнки икки болса әмгигидин яхши интәм алиду.

¹⁰ Жиқилип кәтсә, бириси һәмраһини йөләп кетириду; бирақ ялғуз һаләттә жиқилип кәтсә, йөлиғидәк башқа бириси йоқ болса, бу кишиниң һалиға вай!

■ 3:20 Яр. 3:19 □ 4:1 «Уларни эзгәнләрниң күчлүк йөләнчүки бар еди» — башқа бир хил тәржимиси: «Уларни эзгүчиләр тәрәптә күч бар еди». ■ 4:5 Пәнд. 6:10; 24:33 □ 4:6 «Җапа чекип Шамални қоғлап очумини тошқузимән дегәндин, чаңгилини тошқузуп хатирҗәмликтә болуш әладур» — 4-әйттә мәнпәәт-аброй издәшнәң бимәнилиғи көрситилиду; 5-әйттә «Һеч немә қилмаймән, пайдиси йоқ» дегән һорунлуқ позитсийини әйпләйду; 6-әйттә бу икки йолниң оттуридикки дурус йолни көрситилиду. □ 4:8 «Бириси ялғуз, тикәндәк болсиму, ...» — ибраний тилида «Бириси ялғуз, иккинчи (иккинчи адәм) йоқ болған һалда болсиму, ...». «У: «Мән бундақ җапалиқ ишләп, җенимдин зади кимгә яхшилиқ қалдуримән?» — дегәнни соримайду» — бәзи башқа тәржимиләрдә: «У: «Мән зади ким үчүн җапалиқ ишләп, өз җенимдин яхшилиқни қалдуримән?» — дәп өкүниду» дәп оқулиду.

11 Йәнә, иккиси биллә ятса, бир-бирини иллитиду; лекин бириси ялғуз ятса қандақ иллитилсун? 12 Йәнә, бирәв ялғуз бир адәмни йеңивалған болса, иккиси униңға тақабил туралайду; шуниңдәк үч қат арғамча асан үзүлмәс.

Инавәтниң беһудилиғи

13 Кәмбәғәл амма ақил жигит йәнә несийәтниң әтиварини қилмайдиған қери ахмақ падишадин яхшиду; 14 Чүнки гәрчә у бу падишаниң падишалиғида кәмбәғәл болуп туғулған болсиму, у зиндандин тәхткә олтиришқа чиқти. □

15 Мән қуяш астидики барлиқ тирикләрниң әшу иккинчини, йәни падишаниң орнини басқучини, шу жигитни қоллайдиғанлиғини көрдүм. 16 Барлиқ хәлиқ, йәни уларниң алдида турған барлиқ пухралар санақсиз болсиму, бирақ улардин кейинкиләр жигиттинму рази болмайду; буму бимәнилик вә шамални қоғлиғандәк ишту. □

Несийәт — башқиларға ихласмән көрүнүшкә тиришиштин һези бол

17 Худаниң өйигә барғанда, авайлап жүргин; ахмақларчә қурбанлиқларни сунуш үчүн әмәс, бәлки аңлап бойсунуш үчүн йеқинлашқин; чүнки ахмақлар рәзиллик қиливатқини билмәйду. □

5

1 Ағзиңни йениклик билән ачма; көңлүң Худа алдида бир немини ейтишқа алдирмисун; чүнки Худа әршләрдә, сән йәр йүзидидурсән; шуңа сөзлириң аз болсун. 2 Чүнки иш көп болса чүшму көп болғандәк, гәп көп болса, ахмақниң гепи болуп қалиду. □

3 Худаға қәсәм ичсән, уни ада қилишни кечиктүрмә; чүнки У ахмақлардин һозур алмайду; шуңа қәсәмиңни ада қилгин. ■ 4 Қәсәм ичип ада қилмиғандин көрә, қәсәм ичмәслиғиң түзүктур. ■ 5 Ағзиң тениңни гунаниң ихтияриға қоювәтмисун; пәриштә алдида: «Хата сөزلәп салдим» демә; немишкә Худа гепиңдин гәзәплинип қоллириң ясиғанни һалак қилиду? □ 6 Чүнки чүш көп болса бимәниликму көп болиду; гәп көп болсиму охшаштур; шуңа, Худадин қорққин! ■

Һәпәси яман мәнәспдарлар

□ 4:14 «Гәрчә у бу падишаниң падишалиғида кәмбәғәл болуп туғулған болсиму,...» — бу әйәтниң қайси гәвдилик әһвални көрсәткәнлиғи һәзир бизгә ениқ әмәс. □ 4:16 «...йәни уларниң алдида турған барлиқ пухралар» — «улар» дегән ким? Бәлким биринчи «қери» падиша вә униңдин кейин тәхткә олтарған жигитни көрситиши мүмкин. «барлиқ пухралар санақсиз болсиму, бирақ улардин кейинкиләр жигиттинму рази болмайду» — Сулайман мәлум бир мисал тоғрилиқ сөзләватиду. Бу «қери падиша» Саул падишаға, «яш жигит» Давут падишаға охшитилиду; бирақ дәл уларниң өзини көрсәтмәйду (Давут зинданда ятмиған). Гәпниң поскаллиси шуки, жутниң пиқри таянчисидур; иккинчи падиша пәқәт бир мәзгилла қарши елдини, бирақ хәлиқ тезла униңдин йүз әрүп, униң төһписини унтуп, уни қоллимиди. Бу бир бимәнилик! □ 4:17 «...ахмақларчә қурбанлиқларни сунуш үчүн әмәс, бәлки аңлап бойсунуш үчүн йеқинлашқин» — бу несийәтниң мәнәси қурбанлиқлар яхши әмәс, дегәнлик әмәс, әлвәттә; пәқәт қурбанлиқни ахмақларчә, бемәна сунмаслиқ керәк, дегәнликтур. □ 5:2 «... гәп көп болса, ахмақниң гепи болуп қалиду» — бу сөзләрдә көздә тутулғини бәлким ахмақларниң беһудә қәсәм ичидиғанлиғи болуши мүмкин. ■ 5:3 Чөл. 30:3; Қан. 23:20 ■ 5:4 Қан. 23:20, 21 □ 5:5 «пәриштә алдида» — қайси пәриштә? «Пәрвәрдигарниң пәриштәси» болуши керәк. Ибраһий тилида «әлчи» вә «пәриштә» дегәнләр бир сөз биләнла ипадилиниду. Қаһин һәм пәриштә Худаниң «әлчи»сидур («Мал.» 2:7ни көрүң). ■ 5:6 Пәнд. 10:19

⁷ Сән намратларниң езилгәнлигини яки йәрлик мәнсәпдарларниң һәқ-адаләтни зораванларчә қайрип қойғанлигини көрсән, бу ишлардин һәйран қалма; чүнки мәнсәпдардин жуқури йәнә бириси көзлимәктә; вә улардинму жуқурисиму бардур. □ ⁸ Бирақ немила болмисун йәр-тупрақ һәммә адәмгә пайдиликтур; һәтта падишаниң өзиму йәр-тупраққа тайиниду. □

Пул

⁹ Күмүчкә амрақ күмүчкә қанмас, байлиқларға амрақ өз киримигә қанмас; буму бимәниликтур. ¹⁰ Мал-мүлүк көпәйсә, уларни йегүчиләрму көпийиду; мал егисигә уларни көзләп, улардин һозур елиштин башқа немә пайдиси болсун?

¹¹ Аз йесун, көп йесун, әмгәкчиниң уйқиси татлиқтур; бирақ байниң тоқлуғи уни ухлатмас. □

Байлиқларға бағлиқ йәнә бир бимәнилик

¹² Мән қуяш астида зор бир күлпәтни көрдүм — у болсиму, егиси өзигә зиян йәткүзидигән байлиқларни топлаштур; ¹³ шуниңдәк, униң байлиқлири балаю-апәт түпәйлидин йоқилишини ибарәттур. Ундақ адәмниң бир оғли болса, оғлиниң қолиға қалдурғидәк һеч немиси йоқ болиду. ¹⁴ У аписиниң қосигидин ялаңач чиқип, кәткәндииму ялаңач пети кетиду; у өзиниң жапалиқ әмгигидин қолиға алғидәк һеч немини епкәтәлмәйду. ■ ¹⁵ Мана буму еғир әләмлик иш; чүнки у қандақ калгән болса, йәнә шундақ кетиду; әнди униң шамалға еришиш үчүн әмгәк қилғининиң немә пайдиси? ¹⁶ Униң барлиқ күнлиридә йәп-ичкени қараңғулуқта болуп, ғәшлиги, кесәллиги вә хапилиғи көп болиду.

Әмгәкниң мевисидин һозур елиш

¹⁷ Мана неминиң ярамлиқ вә гөзәл экәнлигини көрдүм — у болсиму, инсанниң Худа униңға тәқдим қилған өмриниң һәр бир күнлиридә йейиш, ичиш вә қуяш астикиди барлиқ мәннитидин һозур елиштур; чүнки бу униң несивисидур. ■

¹⁸ Худа һәр бирсини байлиқларға, мал-дунияға егә болушқа, шуниңдәк улардин йейишкә, өз рисқини қобул қилишқә, өз әмгигидин һозур елишқә муйәссәр қилған болса — мана булар Худаниң соғитидур. ¹⁹ Чүнки у өмридики тез өтидигән күнлири үстидә көп ойланмайду; чүнки Худа уни көңлиниң шатлиғи билән бәнд қилиду.

□ **5:7** «Сән намратларниң езилгәнлигини ... көрсән, бу ишлардин һәйран қалма;» — Сулайман падиша өзи адил падиша болғини билән, униң төвәндики қатламу-қатлам йәрлик мәнсәпдарларниң чириклишини тизгинлиәлиши чәкликтур. □ **5:8** «Бирақ немила болмисун йәр-тупрақ һәммә адәмгә пайдиликтур; һәтта падишаниң өзиму йәр-тупраққа тайиниду» — ибраний тилида бу әйәтни чүшиниш тәс. Бизниңчә Сулайман адәмниң диққитини һөкүмәтнiң чириклишип кәткәнлигигә әмәс, бәлки әң муһимиға, йәни Худаниң яхшилиғи (тупрақтики зираәтләр арқилиқ болған яхшилиғи)ға қаратмақчи. Башқа бир хил тәржимиси: «Бирақ умумән қилип ейтқанда, өзи терикчилик қилидигән падиша зиминға пайдиликтур». Бу тәржиминиң мәнаси: «Зиминни башқуридигән бириси болса (болупму падиша өзи терикчиликни чүшәнсә), бу барибир һөкүмәтсизликтин, қалаймиқанчилиқтин, һакимийәтсизликтин яхши» дегәндәк. Оқурмәнләр башқа тәржимиләрниму учритиши мүмкин. □ **5:11** «...бирақ байниң тоқлуғи уни ухлатмас» — «байниң тоқлуғи» бәлким икки бислиқ сөз болуп: (1) униң байлигидин әнсирәшлири; (2) зиядә көп тамақ йәп, һәзим болмаслигини көрситиши мүмкин. ■ **5:14** Зәб. 48:18-21 ■ **5:17** Топ. 2:10, 24; 3:12, 22; 9:7; 11:9

6

Һәммә адәм һаятның ләззитини теталмайду

- 1 Куяш астида бир яман ишни көрдүм; у иш адәмләр арасида көп көрүлиду —
 2 Худа бирисигә байлиқлар, мал-дуня вә иззәт-һөрмәт тәқсим қилди, шуниң билән униң өз көңли халиқинидин һеч һәрси кам болмиди; бирақ Худа униңға булардин һозур елишқа муйәссәр қилмиди, бәлки ят бир адәм улардин һозур алиду; мана бу бимәнилик вә еғир азаптур.
 3 Бириси йүз бала көрүп көп жил яшиши мүмкин; бирақ униң жил-күнлири шунчилик көп болсиму, униң жени бәхитни көрмисә, һәтта гөрни көрмигән болсиму, туғулуп чачрап кәткән бовақ униңдин әвзәлдур дәймән. □ 4 Чүнки чачриған бала бимәнилик билән келиду, қараңғулуқта кетиду, қараңғулуқ униң исмини қаплайду; 5 У күннимә көрмигән, билмигән; бирақ һеч болмиғанда у биринчисигә нисбәтән арам тапқандур.■
 6 Бәрһәқ, һелиқи киши һәтта икки һәссә миң жил яшиған болсиму, бирақ бәхитни көрмисә, әһвали охшаштур — һәр бир киши охшаш бир жайға бариду әмәсмү?

Жавапсиз соаллар

- 7 Адәмниң тартқан барлиқ жапаси өз ағзи үчүндур; бирақ униң иштиһаси һәрғиз қанмайду. 8 Шундақта дана кишиниң ахмақтин немә артуқчилиғи болсун? Намрат киши башқилар алдида қандақ меңшни билгән болсиму, униң немә пайдиси болсун? 9 Көзниң көрүши арзу-һәвәсниң уян-буян жүрүшидин әвзәлдур. Бундақ қилишму бимәнилик вә шамални қоғлиғандәк иштур. 10 Өтүп кәткән ишларниң болса аллиқачан нами бекитилип аталған; инсанниң немә экәнлиғиму аян болған; шуңа инсанниң өзидин күдрәтлик болғучи билән қаршилишиға болмайду.□
 11 Чүнки гәп қанчә көп болса, бимәнилик шунчә көп болиду; буниң инсанға немә пайдиси? □ 12 Чүнки инсанниң өмридә, йәни униң сайидәк тезла өтидиған мәнәсиз өмридики барлиқ күнлиридә униңға немәниң пайдилиқ экәнлиғини ким билсун? Чүнки инсанға у кәткәндин кейин куяш астида немә ишниң болидиғанлиғини ким дәп берәлисун?■

7

Йәнә бир қанчә һекмәт вә пакитлар — пакитларға йүзлиниш керәк!

- 1 Яхши нам-аброй қиммәтлик тутиядин әвзәл; адәмниң өлүш күни туғулуш күнидин әвзәлдур.■
 2 Матәм тутуш өйигә бериш зияпәт-той өйигә бериштин әвзәл; чүнки әшу йәрдә инсанниң ақивити аян қилиниду; тирик болғанлар буни көңлигә пүкүши керәк.■
 3 Гәшлик күликидин әвзәлдур; чүнки чирайниң пәришанлиғи билән қәлб яхшилиниду.

□ **6:3** «Һәтта гөрни көрмигән болсиму,...» — демәк, у өлмәйду. Башқа бир хил тәржимиси: «вә яқи дәпнә қилинмиған болса,...». ■ **6:5** Аюп 3:16; Зәб. 57:8-9 □ **6:10** «Өтүп кәткән ишларниң ... аллиқачан нами бекитилип аталған» — мәнәси һәр бир иш алдин-ала Худа тәрипидин бекитилгән болса керәк. «Инсанниң немә экәнлиғиму аян болған» — башқа бир хил тәржимиси: «Инсанниң немә экәнлиғиму билинған (демәк, Худа тәрипидин)» (шуңа униң билән қаршилишиш бәһудиликтур). Бирақ әйәтни инсанниң ақиз бәндә экәнлиғини тәкитләйду, дәп қараймиз. □ **6:11** «Чүнки гәп қанчә көп болса,...» — мошу йәрдә «гәп» инсанниң Худа билән қаршилишидиған гәплирини көрсәтсә керәк. Башқа бир хил тәржимиси: «чүнки бәһудиликни көпәйтидиған ишлар көптур...» ■ **6:12** Топ. 8:7; Зәб. 143:4; яқ. 4:13, 14 ■ **7:1** Пәнд. 22:1 ■ **7:2** Юһ. 11:31

4 Дана кишиниң қалби матәм тутуш өйидә, бирақ ахмақниң қалби тамашиниң өйидидур.

5 Ахмақларниң нахшисини аңлиғандин көрә, дана кишиниң тәнбиһини аңлиғин;

■ 6 Чүнки ахмақниң күлкиси қазан астидики янтақларниң параслишидәк, халас; буму бимәниликтур. □ ■

Инсанниң қолидин келидигини чәкликтур

7 Жәбир-зулум дана адәмни наданға айландуриду,

Пара болса қалбни һалак қилиду. □

8 Ишниң айиғи бешидин әвзәл;

Сәвир-тақәтлик роһ тәкәббур роһтин әвзәлдур.

9 Роһунда хапа болушқа алдирима;

Чүнки хапилик ахмақларниң бағрида қонуп ятиду.

10 «Немишкә бурунқи күнләр һазирқи күнләрдин әвзәл?» — демә; чүнки сениң бундақ сориғиниң даналиқтин әмәс.

Даналиқниң әвзәллиги

11 Даналиқ мирасқа охшаш яхши иш, қуяш нури көргүчиләргә пайдилиқтур.

12 Чүнки даналиқ пул панаһ болғандәк, панаһ болиду; бирақ даналиқниң әвзәллиги шуки, у өз егилирини һаятқа ериштүриду.

13 Худаниң қилғанлирини ойлап көр; чүнки У әғир қилғанни ким түз қилалисун?

14 Ават күнидә һозур ал; вә яман күнидиму шуни ойлап көр: — Худа уларниң бирини, шундақла йәнә бириниму тәң яратқандур; шуниң билән инсан өзи кәткәндин кейин болидиған ишларни билип йетәлмәйду.

«Қуяш астидики» даналиқ

15 Мән буниң һәммисини бемәна күнлиримдә көрүп йәттим; һәққаний бир адәмниң өз һәққанийлиғи билән йоқилип кәткәнлигини көрдүм, шуниңдәк рәзил бир адәмниң өз рәзиллиғи билән өмрини узаратқанлиғини көрдүм.

16 Өзүңни дәп һәддидин зиядә һәққаний болма; вә өзүңни дәп һәддидин зиядә дана болма; сән өз-өзүңни алақзадә қилмақчимусән? □ 17 Өзүңни дәп һәддидин зиядә рәзил болма, яки ахмақ болма; өз әжилиң тошмай туруп өлмәкчимусән?

■ 7:5 Пәнд. 13:18; 15:31, 32 □ 7:6 «қазан астидики янтақларниң параслишидәк...» — янтақниң көйгән чағдики авази күчлүк, бирақ тәпти интайин қисқа. ■ 7:6 Зәб. 57:10

□ 7:7 «Жәбир-зулум дана адәмни наданға айландуриду,...» — жәбир-зулум жүргүзгән дана киши өзини ақ-қарини пәриқ етәлмәйдиган надан қилиду. Башқа бир хил тәржимиси: «Жәбир-зулум жүргүзгүчи дана кишини сараң қилиду, пара болса уни тәлвә қилиду». □ 7:16 «Өзүңни дәп һәддидин зиядә һәққаний болма; вә өзүңни дәп һәддидин зиядә дана болма;...» — Сулайманниң мошу гепидин

һеч ким: «Һәққанийлиқниң «артуқ», «Һәддидин зиядә» дәйдиган дәрижиси болиду» дәп ойлимиса керәк. һәққанийлиқ дегән һәққанийлиқтур. Бу йәрдә гәп һәжвийлик, кинайилик билән ейтилган. һалқилиқ сөз «өзүңни дәп» — демәк, һәққаний болмақчи болған бу кишиниң мәхсити Худани тонуш әмәс, пәкәт Худаниң бәриkitигила еришиш дегәндин ибарәт, халас; 15-айәттә дейилгән әһвалға қариганда, һәққаний вә дана адәмләрму пешкаллиқкә учриши мүмкин. Ундақ әһвалда улар ағаһландурилмиса, «Немишкә бу күлпәтләр бешимға чүшти» дәп «алақзадә болуп кетиши» мүмкин. Башқа бир хил тәржимиси вә чүшәнчиси: «Өзүңни һәддидин зиядә һәққаний көрсәтмә; вә өзүңни һәддидин зиядә дана көрсәтмә. Өз-өзүңни һалак қилмақчимусән?». Йәнә башқа бир нәччә хил чүшәнчисиму бар.

□ 18 Шуңа, бу ағаһни чиң тут, шуниңдин у ағаһниму қолуңдин бәрмигиниң яхши; чүнки Худадин қорқидиған киши һәр иккиси билән утуқлуқ болиду.□

Адәмләр гунакар болғачқа, даналиқ наһайити зөрүрдур

19 Даналиқ дана кишини бир шәһәрни башқуридиған он һөкүмрандин зиядә қуңлүк қилиду.

20 Бәрһәқ, йәр йүзидә дайим мәриванлиқ жүргүзидиған, гуна садир қилмайдиған һәққаний адәм йоқтур.■

21 Йәнә, хәқләрниң һәммила гәп-сөзлиригә анчә диққәт қилип кәтмә; болмиса, өз хизмәтқариңниң саңа ләнәт оқуғанлиғини аңлап қелишиң мүмкин.

22 Чүнки көңлүңдә, өзүңниңму шуниңға охшаш башқиларға көп қетим ләнәт қилғанлиғиңни урдан биләсэн.

Инсанниң даналиқниң чәкликлиги

23 Буларниң һәммисини даналиқ билән синап бақтим; мән: «Дана болиман» десәмму, амма у мәндин жирақ еди. 24 Барлиқ йүз бәргән ишлар болса әқлимиздин жирақ, шуниңдәк интайин сирлиқтур; ким уни издәп билип йетәлисун?□

25 Мән чин көңлүмдин даналиқ вә әқлий билимни билишкә, сүрүштүрүшкә вә издәшкә, шуңдақла рәзиликниң ахмақлиғини, ахмақлиқниң тәввилик экәнлиғини билип йетишкә зәһнимни жигдим. ■ 26 Шуниң билән көңли тор вә қилтақ, қоллири асарәт болған аялның өлүмдин аччиқ экәнлиғини байқидим; Худани хурсән қилидиған киши униңдин өзини қачуриду, бирақ гунакар адәм униңға тутулуп қалиду.■

27 Бу байқиғанлиримға қара, — дәйду һекмәт топлиғучи — пакитларни бир-биригә бағлап селиштуруп, әқил издидим; 28 мениң қалбим уни йәнिला издимәктә, бирақ техи тапалмидим! — Миң киши арисидә бир дурус әркәкни таптим — бирақ шу миң киши арисидин бирму дурус аялни тапалмидим. □

29 Мана көргин, мениң байқиғанлирим пәқәт мошу бирла — Худа адәмни әсли дурус яратқан; бирақ адәмләр болса нурғунлиған һейлә-микирләрни издәйду.

□ 7:17 «Өзүңни дәп һәддидин зиядә рәзил болма, яки ахмақ болма;...» — һеч ким Сулайманниң бу гепиниң мәнәсини: «Рәзиликниң «нормал» яки «әқилгә сиғиду» дәйдиған дәрижәси бар» дәп ойлимиса керәк. Бу гәп бәлким алиқачан рәзилишип кәткән адәмләргә қаритип кинайилик билән ейтилған болуши мүмкин. 15-айәттики: «Рәзилик пайдилиқ болуши мүмкин, рәзилигимни көпәйтмән» дегәнгә қарита, Сулайман бу ағаһни қошуп ейтиду. Рәзил адәмләр бәрибир өлиду; бирақ рәзил адәмләр бундақ кинайилик гәпни қобул қилса, һеч болмиғанда шу йол билән уларниң бешига чүшидиған жаза техиму көпийип кәтмәйду. Йәнә башқа бир нәччә хил чүшәнчисиму бар. □ 7:18

«...Һәр иккиси билән утуқлуқ болиду» — демәк, Худадин қорқидиған адәм Сулайманниң жуқуриқи 16-17-айәттики икки ағаһландуруши билән аздуруштин қутулиду. Йәнә башқа бир нәччә хил чүшәнчисиму бар. ■ 7:20 1Пад. 8:46, 47; 2Тар. 6:36; Пәнд. 20:9; 1Юһа. 1:8 □ 7:24 «интайин сирлиқ» — ибраний тилида «чоңқур, чоңқур» дәп ипадилиниду. ■ 7:25 Топ. 1:17; 2:12 ■ 7:26 Пәнд. 5:3; 6:24-35; 7:6-27; 22:14 □ 7:28 «Миң киши арисидә бир дурус әркәкни таптим — бирақ шу миң киши арисидин бирму дурус аялни тапалмидим» — бу баян бизгә Сулайманниң өзиниң кейинки һаятиниң қандақ болидиғанлиғи тоғрилик хәвәр билән тәминләйду. Униң қиз-аялар тоғрилик болған хәвири нәдин кәлгән? У қандақта «миң аял» билән тонушқанму? Тәвраттики «Падишалар» қисмидин билимизки, униң нурғунлиған аял-кенизәклири бар еди вә уларниң тәсири билән ахирида Худаниң йолидин жирақлишип, бутпәрәсликкә алдиниپ кәткән еди.

8

Бир нәччә несинәтләр

- 1 Ким дана кишигә тәң келәләйду? Ким ишларни чүшәндүрүшни билиду? Кишиниң даналиғи чирайини нурлуқ қилиду, йүзиниң сүрини йорутиду.
- 2 Падишаһниң пәрманиға қулақ селишиңни дәвәт қилимән; болупму Худа алдида ичкән қәсәм түпәйлидин шундақ қилғин. □ ■ 3 Униң алдидин чиқип кетишкә алдирима; яман бир дәвани қоллашта чиң турма; чүнки падиша немини халиса шуни қилиду. □ 4 Чүнки падишаниң сөзи һоқуқтур; ким униңға: «Өзлири немә қилила?» — дейәлисун? 5 Ким падишаниң пәрманини тутқан болса һеч яманлиқни көрмәйду; дана кишиниң көңли һәм пәйтни һәм йолни пәмләләйду. ■ 6-7 Чүнки һәр бир иш-арзуниң пәйти вә йоли бар; инсан кейинки ишларни билмигәчкә, униң дәрд-әлими өзини қаттиқ басиду. Ким униңға қандақ болидиғанлиғини ейталисун? ■
- 8 һеч ким өз роһиға егә болалмас, йәни һеч кимниң өз роһини өзидә қалдуруш һоқуқи йоқтур; һеч кимниң өлүш күнини өз қолида тутуш һоқуқи йоқтур; шу жәңдин қечишқа рухсәт йоқтур; рәзиллик рәзилликкә берилгүчиләрни қутқузмас. ■

Бәзи бешүдә башқа ишлар

- 9 Буларниң һәммисини көрүп чиқтим, шундақла қуяш астида қилинған һәр бир ишқа, адәмниң адәм үстигә һоқуқ тутқанлиғи билән уларға зиян йәткүзидиған мошу вақитқа көңүл қойдум. □
- 10 Шуниндәк рәзилләрниң дәпнә қилинғанлиғини көрдүм; улар әслидә муқәддәс жайға кирип-чиқип жүрәтти; улар муқәддәс жайдин чиқипла, рәзил ишларни қилған шу шәһәр ичидә махтилиду техи! Буму бимәниликтур! □
- 11 Рәзиллик үстидин һөкүм тездин бежа кәлтүрүлмигәчкә, шуңа инсан балилириниң көңли рәзилликни жүргүзүшкә пүтүнләй берилип кетиду.
- 12 Гунакар йүз қетим рәзиллик қилип, күнлирини узартсиму, Худадин қорқидиғанларниң әһвали улардин яхши болиду дәп билимән; чүнки улар униң алдида қорқиду. □ ■ 13 Бирақ рәзилләрниң әһвали яхши болмайду, униң күнлири сайидәк тезла өгүп, күнлири узартилмайду, чүнки у Худа алдида қорқмайду. □

- 8:2 «болупму Худа алдида ичкән қәсәм түпәйлидин шундақ қилғин» — бу қәсәм падишаниң Худа алдида ичкән қәсимини (әсил, бетарәп болуш үчүн) болса керәк; бәзи алимлар, қәсәм пухраларниңқи (падишаға садиқ болуш үчүн), дәп қарайду. ■ 8:2 Пәнд. 24:21 □ 8:3 «Униң падишаниң алдидин чиқип кетишкә алдирима» — бу сөз бәлким падишаға қарши чиқиш, яки униңдин рази болмаслиқ тоғрилиқ бир ағаһландуруш болуши мүмкин. «яман бир дәвани қоллашта чиң турма» — башқа бир хил тәржимиси: «(падишаниң) иши саңа еғир кәлсиму ада қилишни кечкитүрмә». ■ 8:5 Рим. 13:3 ■ 8:6-7 Топ. 6:12 ■ 8:8 Аюп 14:5; зәб. 38:6-7 □ 8:9 «Буларниң һәммисини көрүп чиқтим,... уларға зиян йәткүзидиған мошу вақитқа көңүл қойдум» — бу әйтәтниң башқа бир нәччә хил тәржимиси: «Буларниң һәммисини көрүп чиқтим, шундақла қуяш астида қилинған һәр бир ишқа көңүл қойдум; адәмниң адәм үстигә һоқуқ тутушиниң уларға (башқа адәмләргә) зиян йәткүзидиған вақти бар». □ 8:10 «...шу шәһәр ичидә махтилиду» — бәзи қедимки көчүрүлмилиридә: «махтилиду» дегәнниң орнида «унтулиду» дегән сөз тепилиду. Биз алған нусха алди-кәйни сөзләргә бағлиққу даймиз. □ 8:12 «Гунакар ... күнлирини узартсиму» — бәзи гунакар мәлум жәһәттин ейтқанда, пули яки башқа амалиға тайинип, «күнлирини узартиду». Бу әһвал вақитлиқ, әлвәттә. ■ 8:12 Зәб. 36:7-12, 18-20; Пәнд. 1:33; Йәш. 3:10 □ 8:13 «...униң күнлири сайидәк тезла өгүп, күнлири узартилмайду» — йәнә бир хил тәржимиси: «...у күнләрни сайини узартқандәк узартмайду».

14 Йәр йүзидә жүргүзүлгән бир бимәнилик бар; бешиға рәзилләрниң қилғини бойичә күн чүшидиған һәққаний адәмләр бар; бешиға һәққаний адәмләрниң қилғини бойичә яхшилиқ чүшидиған рәзил адәмләрму бар. Мән бу ишниму бимәнилик дедим. 15 Шуңа мән тамашини тәриплидим; чүнки инсан үчүн қуяш астида йейиш, ичиш вә һозур елиштин яхси иш йоқтур; шундақ қилип униң әмгигидин болған мевә Худа тәқдим қилған қуяш астидики өмриниң барлиқ күнлиридә өзигә һәмраһ болиду. ■

16-17 Көңлүмни даналиқни вә йәр йүзидә қилинған ишларни билип йетиш үчүн қойғанда, шундақла Худа қилған барлиқ ишларни көргинимдә шуни байқидим: — Инсан һәтта кечә-күндүз көзлиригә уйқини көрсәтмисиму, қуяш астидики барлиқ ишни билип йетәлмәйду; у уни чүшинишкә қанчә интилсә, у шунчә билип йетәлмәйду. һәтта дана киши «Буни билип йәттим» десиму, әмәлийәттә у уни билип йәтмәйду. □

9

Худа бизгә достму, дүшмәнму? — өлүмгә йүзлиниш

1 Мән шуларниң һәммисини ениқлаш үчүн көңүл қойдум; шуни байқидимки, мәйли һәққаний киши яки дана киши болсун, шундақла уларниң барлиқ қилғанлири Худаниң қолидидур, дәп байқидим; инсан өзигә муһәббәт яки нәпрәтнiң келидиғанлиғини һеч билмәйду. Униң алдида һәр қандақ иш болуши мүмкин. □ 2 һәммә адәмгә охшаш ишлар охшаш пети келиду; һәққаний вә рәзил кишигә, мөһриван кишигә, пак вә напак, қурбанлиқ қилғучи вә қурбанлиқ қилмиғучигиму охшаш қисмәт болиду; яхши адәмгә қандақ болса, гунакарға шундақ болиду; қасәм ичкүчигә вә қасәм ичиштин қорққучигиму охшаш болиду. ■ 3 Мана һәммигә охшашла бу ишниң келидиғанлиғи қуяш астидики ишлар арисидә күлпәтлик иштур; униң үстигә, инсан балилириниң көңүллири яманлиққа толған, пүтүн һаятида көңлидә тәлвилиқ туриду; андин улар өлгәнләргә қошулиду.

4 Чүнки тирикләргә қошулған киши үчүн болса үмүт бар; чүнки, тирик ишт өлгән ширдин әла. 5 Тирикләр болса өзлириниң өлидиғанлиғини билиду; бирақ өлгәнләр болса һеч немини билмәйду; уларниң һеч инғами йәнә болмайду; улар һәтта адәмниң есидин көтирилип кетиду, қайта кәлмәйду. 6 Уларниң муһәббети, нәприти вә һәсәтхорлуғиму алиқачан йоқалған; қуяш астида қилинған ишларниң һечқайсисидин уларниң мәңгүгә қайта несивиси йоқтур.

Өлүмгә йүзләнгәндә қилғили болидиған әмәлий ишлар

7 Барғин, нениңни хошаллиқ билән йәп, шарабиңни хушхуйлуқ билән ичкин; чүнки Худа алиқачан мундақ қилишиндин рази болған. 8 Кийим-кечәклириң һәрдайим аппақ болсун, хушбуй май бешиндин кәтмисун. □

■ **8:15** Топ. 2:24; 3:12, 22; 5:18; 9:7 □ **8:16-17** «көңлүмни даналиқни вә йәр йүзидә қилинған ишларни билип йетиш үчүн қойғанда... әмәлийәттә у уни билип йәтмәйду» — оқурмәнләр бу икки әйәтнiң бир нәччә башқа хил тәржимилерини учритиши мүмкин. □ **9:1** «...инсан өзигә муһәббәт яки нәпрәтнiң келидиғанлиғини һеч билмәйду» — демәк, «Худа уни сөйиду яки униңға нәпрәтлиниду? һеч инсан билмәйду». Бәзи алимлар: «инсан өзидә (болупму егир күнләр бешиға чүшкәндә) неминиң болидиғанлиғи, яки муһәббәт яки нәпрәтнiң болидиғанлиғини билмәйду» дәп шәрһ бериду. ■ **9:2** Зәб. 72:12-14 □ **9:8** «Кийим-кечәклириң һәрдайим аппақ болсун» — демәк, кийим-кечәклириң һәрдайим пакиз болсун.

⁹ Худа саңа қуяш астида тәксим қилған бемәна өмрүңниң барлиқ күнлиридә, йәни бимәниликтә өткүзгән барлиқ күнлириндә, сөйүмлүк аялиң билән биллә һаяттин һозур алгин; чүнки бу сениң һаятиндики несивәң вә қуяш астидики барлиқ тартқан жапайиңниң әжридур. ¹⁰ Қолуң тутқанни барлиқ күчүң билән қилгин; чүнки сән баридиған тәһтисарада һеч хизмәт, мәхсәт-план, билим яки һекмәт болмайду.

Даналиқ вә тәсадибийлиқ

¹¹ Мән зәһнимни жиғип, қуяш астида көрдумки, мусабиқидә ғәлибә йәлпапанға болмас, я жәндә ғәлибә палванға болмас, я нан дана кишигә кәлмәс, я байлиқлар йорутулғанларға кәлмәс, я илтипат билимликләргә болмас — чүнки пәйт вә тәсадибийлиқ уларниң һәммисигә келиду. ¹² Бәрһәк, инсанму өз вақти-саитини билмәйду; белиқлар рәһимсиз торға елинғандәк, қушлар тапан-қапқанқа илинғандәк, буларға охшаш инсан балилири яман бир күндә қапқанқа илиниду, қапқан бешиға чүшиду.

Даналиқниң әтиварланмаслиғи

¹³ Мән йәнә қуяш астида даналиқниң бу мисалини көрдум, у мени чоңқур тәсирләндүрди; ¹⁴ Кичик бир шәһәр бар еди; униңға қарши бүйүк бир падиша чиқип, уни қоршап, униңға һужум қилидиған йоған потәйләрни қурди. ¹⁵ Бирақ шәһәрдин намрат бир дана киши тепилип қалди; у уни өз даналиғи билән қутулдурди; бирақ кейин, һеч ким бу намрат кишини есигә кәлтүрмиди. □
¹⁶ Шунин билән мән: «Даналиқ күч-қудрәттин әвзәл» — дедим; бирақ шу намрат кишиниң даналиғи кейин көзгә илинмайду, униң сөзлири аңланмайду. ■

Даналиқ, ахмақлиқ, гуна, тәлвилик

¹⁷ Дана кишиниң жиһ-житлиқта ейтқан сөзлири ахмақлар үстидин һоқуқ сүргүчиниң вақирашлиридин ениқ аңлинар.
¹⁸ Даналиқ уруш қураллиридин әвзәлдур; бирақ бир гунакар зор яхшилиқни һалак қилиду.

10

Әқил беридиған бәзи һекмәтләр

¹ Худди өлүк чивинләр әттарниң әтирини сеситветидиғандәк, азрақина ахмақлиқ таразида даналиқ вә иззәт-һөрмәттинму еғир тохтайду.

² Даналиқниң көңли оңға майил, ахмақниңки солға. □

³ Ахмақ киши һәтта йолда меңиватқандиму, униң әқли кам болғачқа, у ахмақ екәнлигини һәммигә аян қилиду.

⁴ Һөкүмдарниң саңа аччиғи кәлсә, орнундин истәпа бәрмә; чүнки тинич-сәвричанлиқ хата-сәһвәнликтин болған зор хапилиқни тиничлитиду.

⁵ Қуяш астида яман бир ишни көрдумки, у һөкүмдардин чиққан бир хата иштур — ⁶ ахмақлар жуқури мәнсәптә, шунин билән тәң байлар пәс орунда

□ **9:15** «...дана киши тепилип қалди; у уни өз даналиғи билән қутулдурди; ... кейин, һеч ким бу намрат кишини есигә кәлтүрмиди» — Елиша пәйғәмбәр билән Йәрәмия пәйғәмбәр буниңға убадан мисал болиду («2Пад.» 6:8-баплар, «Йәр.» 27:12ни көрүң. ■ **9:16** Пәнд. 21:22; 24:5; Топ.

7:19 □ **10:2** «Даналиқниң көңли оңға майил» — қурални тутуп, өзини қоғдаш тәрипидур.

олтириду; □⁷ мән кулларниң атқа мингәнлигини, әмирләрниң куллардәк пиядә маңғанлигини көрдүм. □

Турмушта учрайдиған хәтәрләргә даналиқ керәк

8 Орини колиған киши униңға жиқилиши мүмкин; тамни бузған кишини илан чеқиши мүмкин; □⁹ ташларни йөткигән киши таш тәрипидин ярилиниши мүмкин; отун яридиған киши хәвпкә учрайду.

10 Палта гал болса, бириси тиғини билимисә, палтини күчәп чепишкә тоғра келиду; бирақ даналиқ адәмни утуқ-мувәппәқийәткә ериштүриду.

11 Илан ойнитилмай туруп, иланчини чақса, иланчиға немә пайда? □

Данишмәнләр вә ахмақларниң иш-сөзлири

12 Дана кишиниң сөзлири шәпқәтликтур; бирақ ахмақниң ләвлири өзини жутиду. ¹³ Сөзлириниң беши ахмақлиқ, айиғи рәзил тәввиликтур; ¹⁴ амма ахмақ йәнилә гәпни көпәйтиду. Бирақ һеч ким кәлгүсини билмәйду; униндин кейинки ишларни ким униңға ейтәлисун?

15 Ахмақлар жапаси билән өзлирини упритиду; чүнки улар һәтта шәһәргә баридиған йолниму билмәйду.

Ахмақ һөкүмдарларниң чатақлири

16 И зимин, падишасиң бала болса, әмирлириң сәһәрдә зияпәт өткүзсә, һалиңға вай! ■

17 И зимин, падишасиң мөтивәрниң оғли болса вә әмирлириң кәйп үчүн әмәс, бәлки өзини қувәтләш үчүн мувапиқ вақтида зияпәт өткүзсә, бу сениң бәхитиң! □

Йәнә һекмәтләр

18 һорунлуқтин өйниң торуси ғулай дәп қалиду; қолларниң бошлуғидин өйдин ямғур өтиду.

19 Зияпәт күлкә үчүн тәйярлинар, шарап һаятни хуш қилар; лекин пул һәммә ишни һәл қилар!

20 Падишаға ләнәт қилма, һәтта оюңдиму тиллима; һожраңдиму байларни тиллима; чүнки асмандики бир куш авазиңни таритиду, бир қанат егиси бу ишни аян қилиду. ■

11

Бир нәччә әмәлий несихәт

□ **10:6** «ахмақлар» — ибраний тилида «ахмақлиқ» дәп елинған. □ **10:7** «мән кулларниң атқа мингәнлигини... көрдүм» — Пәләстиндә кона заманларда атқа миниш пәқәт абройлуқ кишиләргила мәнсуп еди. □ **10:8** «тамни бузған киши...» — яки «читни бузған киши...».

■ **10:8** Пәнд. 26:27 □ **10:11** «иланчи» — нәй челип иланни ойнатқучи адәм. «иланчини чақса,...» — яки «хәқни чақса...». ■ **10:16** Йәш. 3:3, 4; һош. 13:11; Ам. 6:4 □ **10:17** «...өзини қувәтләш үчүн мувапиқ вақтида зияпәт өткүзсә,...» — ЯКИ, «...өзини тутуп мувапиқ вақтида зияпәт өткүзсә,...».

«...вә әмирлириң кәйп үчүн әмәс... зияпәт өткүзсә, бу сениң бәхитиң!» — башқа бир хил тәржимиси: «...вә әмирлириң мәс болуш үчүн әмәс, бәлки салмақлиқ билән өз вақтида зияпәт өткүзсә, бу сениң бәхитиң!». ■ **10:20** Мис. 22:28

- ¹ Нанлириңни суларға әвәт; көп күнләрдин кейин уни қайтидин таписән. □
- ² Бир үлүшни йәттә кишигә, сәккизигиму бәргин; чүнки йәр йүзидә немә яманлиқ болидиғанлиғини билмәйсән. □ ■
- ³ Булутлар ямғурға толған болса, өзлирини зимин үстигә бошитиду; дәрәк шимал тәрәпкә өрүлсә, яки жәнуп тәрәпкә өрүлсә, қайси тәрәпкә чүшкән болса, шу йәрдә қалиду.
- ⁴ Шамални күзитидиғанлар терикчилик қилмайду; булутларға қарайдиғанлар орма ормайду.
- ⁵ Сән шамалниң йолини билмигиниңдәк яки бойида барниң һамилисиниң устиханлириниң балиятқуда қандақ өсидиғанлиғини билмигиниңдәк, сән һәммини ясиғучи Худаниң қилғинини билмәйсән. □ ■
- ⁶ Сәһәрдә уруғуңни териғин, кәчтиму қолуңни иштин қалдурма; чүнки немә ишниң, у яки бу ишниң пайдилик болидиғанлиғини вә яки һәр иккисиниң охшашла яхши болидиғанлиғини билмәйсән.

Һаят күнлирини әтиварлаш керәк, ихласмән болуши керәк!

- ⁷ Нур шерин болиду, аптапни көрүшму һозурлуқ иштур. ⁸ Шуңа бириси көп жил яшиған болса, буларниң һәммисидин һозур алсун. һалбуки, у йәнә қараңғулук күнлирини есидә тутсун, чүнки улар көп болиду; кәлгүсидики ишларниң һәммиси бимәнилиқтур!
- ⁹ Яшлиғиңдин һозур ал, и жигит; яшлиғиң күнлиридә көңлүң өзүңгә хошаллиқни йәткүзгәй; көңлүң халиқини бойичә вә көзлириң көргини бойичә жүргин; бирақ шуни билгинки, буларниң һәммиси үчүн Худа сени сораққа тартиду.
- ¹⁰ Әнди көңлүңдин гәшлиқни елип ташла, тениңдин яманлиқни нери қил; чүнки балилик вә яшлиқму бимәнилиқтур.

12

Сезниң давами

- ¹ Әнди яман күнләр бешиңға чүшмигичә, шундақла сән: «Булардин һеч һозурум йоқтур» дегән жиллар йеқинлашмигичә яшлиғиңда Яратқучиңни есиңдә чиң тут; ² қуяш, йоруклуқ, ай вә юлтузлар қараңғулишип, ямғурдин кейин булутлар қайтип кәлмигичә уни есиңдә тутқин. □ ³ Шу күни «өйниң күзәтчилири» титрәп кетиду; палванлар егилиду, әзгүчиләр азлиғидин тохтап қалиду, деризиләрдин сиртқа қарап турғучилар ғувалишип кетиду; □ ⁴ қочиға қарайдиған ишикләр етилиду; түгмәнниң авазии пәсийду, кишиләр қушларниң авазини аңлисила

- **11:1** «Нанлириңни суларға әвәт... уни қайтидин таписән» — бу әйәт бәлким деңиз содисини көрситиши мүмкин; тәвәккүлчилик қанчә чоң болса, пайдисиму шунчә көп болиду; гәпниң йәнә һәр хил көчмә мәнилири болуши мүмкин. Башқа бир хил тәржимиси: «Нениңни сулар (деңизлар) үстигә ташла». □ **11:2** «Бир үлүшни йәттә кишигә, сәккизигиму бәргин; чүнки йәр йүзидә немә яманлиқ болидиғанлиғини билмәйсән» — бәзи алимлар, бу әйәтму сода-тижәрәтни көрситиду, дәп қарайду. Шуниндәк униң бир нәччә көчмә мәнилириму болса керәк. ■ **11:2** 2Кор. 9:10 □ **11:5** «шамалниң йоли...» — ибраний тилида «шамал» вә «роһ» бир сөз болуп, Сулайман мошу әйәттә һамилиниң балиятқуда апиридә болидиғанлиғи, өсидиғанлиғиниң һәммиси Худаниң Роһи арқилиқ болидиғанлиғини пуритип көрситиду (Инжил, «Юһ.» 3:1-8ниму көрүң). ■ **11:5** Юһ. 3:8 □ **12:2** «ямғурдин кейин булутлар қайтип кәлмигичә» — яки «ямғурдин кейин булутлар йоқимиғичә». □ **12:3** «өйниң күзәтчилири» — адәмниң қапақлирини, «палванлар» — Адәмниң мөрилирини, «әзгүчиләр» — Чишларни, «деризиләрдин қаригүчиләр» — Көзләрни көрситиши мүмкин. Кейинки әйәтләрдики бир қатар охшитишларму қерилиқни көрситиду.

чөчүп кетиду, «нахшичи қызлар»ниң сайрашлири сус аңлиниду; □ 5 кишиләр егиздин қорқиду, кочиларда вәһимиләр бар дәп қорқуп жүриду; бадам дәриғи чичәкләйду; чекәткә адәмгә жүк болиду, шиндир мевиси солишиду; чүнки инсан мәңгүлүк мақаниға кетиду вә шуниң билән тәң, матәм тутқучилар кочида айлинип жүриду; □ 6 күмүч тана үзүлгичә, алтун чинә чеқилгичә, аптува булақ йенида парә-парә болгичә, қудуқтики чақ кардин чиққичә, □ 7 топа-чаң әсли тупраққа қайтқичә, роһ өзини бәргән Худаға қайтқичә — Уни есиндә тутқин!■

8 Бимәнилик үстигә бимәнилик!» — дәйду һекмәт топлиғучи — «Бимәнилик үстигә бимәнилик! һәммә иш бимәниликтур!»■

Хуласә

9 Шуниндәк, һекмәт топлиғучи дана болупла қалмастин, у йәнә хәлиқкә билим үгитәтти; у ойлинип, көп пәнд-несиһәтләрни таразиға селип, рәтләп чиқти. ■

10 Һекмәт топлиғучи йеқимлиқ сөзләрни тешишқа интилгән; ушбу йезилғини болса дурус, һәқиқәт сөзлиридин ибарәттур. 11 Дана кишиниң сөзлири зихқа охшайду, уларниң жиғиндиси чиң бекитилгән миқтәктур. Улар Бирла Падичи тәрипидин берилгәндур. 12 Униң үстигә, и оғлум, булардин сирт һәр қандақ йезилғанлардин пәхәс бол; чүнки көп китапларниң йезилишиниң айиғи йоқ, шуниңдәк көп үгиниш тәнни упритиду.□

Ахирқи дәвәт

13 Биз пүтүн ишқа диққәт қилайли; Худадин қорққин вә униң әмир-пәрманлириға әмәл қилғин; чүнки бу инсанниң толуқ мәжбурийитидур; □ ■

14 чүнки адәм қилған һәр бир иш, жүмлидин барлиқ мәхпий ишлар, яхши болсун, яман болсун, Худа уларниң соригини қилиду.■

□ 12:4 «нахшичи қызлар» — қушларни көрситиш еһтималлиғи бар. □ 12:5 «чекәткә адәмгә жүк болиду» — яки «чекәткә өзини сөрәп маңиду». «шиндир мевиси» — муһабәтти қозғайдиган мевә еди. Униң «солишип кәткәнлиги» бәлким жинсий муһабәттиң сушлашқанлигини көрситиши мүмкин.

□ 12:6 «қудуқтики чақ» — қудуқтин су чиқиридиған чақни көрсәтсә керәк. «Күмүч тана (риштә)», «алтун чинә», «аптовва» вә «чақ»ларниң тәнниң қайси әза-функцийилирини көрситидиғанлиги буниңда ениқ дейилмигән; бирақ умумий мәнәси ениқтур — бәдәнниң һәр бир гезәллик-қабилити завалға йүзлиниду. ■ 12:7 Яр. 2:7; 3:19; Чөл. 16:22 ■ 12:8 Зәб. 61:10; 134:4; Топ. 1:2

■ 12:9 1Пад. 5:26 □ 12:12 «...и оғлум, булардин сирт һәр қандақ йезилғанлардин пәхәс бол» — башқа бир хил тәржимиси: «... и оғлум, булардин ағаһ-савақ алғин». Бирақ бизниңчә бу әйтәтә Сулайман «Бирла Падичи (демәк, Худадин) тәрипидин берилгән» барлиқ муқәддәс язиларни көрситиду.

□ 12:13 «Биз пүтүн ишқа диққәт қилайли» — яки «Биз пүтүн ишни аңлидуқ». «бу инсанниң толуқ мәжбурийитидур» — ибраний тилида: «бу инсанниң барлигидур» дейилиду. Буниң толуқ мәнәси бәлким: «Худадин қорқуп, униң әмир-пәрманлириға әмәл қил» — бу Худаниң инсанда болған мәхситидур, дегәндәк болуши мүмкин. ■ 12:13 Қан. 6:2; 10:12; Пәнд. 3:7 ■ 12:14 1Кор. 4:5; 2Кор. 5:10

Күйләрнің күйи

¹ «Күйләрнің күйи» — Сулайманниң күйи. □ ■

Биринчи қисим — Муһаббатниң башлиниши *** {1:2-5:1} *** Биринчи хатирә — той күни үстидә болған ойлар {1:2-2:7} *** Биринчи ойлениш — Шуламит Сулайманниң ордисида — той зияпитигә тәйярлиниш {1:2-1:8} *** Шуламит Сулайманға сөз қилиду

1b «У отлуқ ағзи билән мени сөйсун;

Чүнки сениң муһаббетиң шараптин шериндур. □

² Хушпурақтур сениң әтирлириң;

Қуюлған пурақлиқ май сениң наминдур;

Шуңлашқа қизлар сени сөйиду.

Көңлүмни өзүңгә мәһлия қилғайсән —

Биз саңа әгишип жүгүрәйли!

— Падиша мени өз һужрилириға әкиргәй!» □

Йерусалим қизлири Сулайманға сөз қилиду

³ «Биз сәндин хошал болуп шатлинимиз;

Сениң муһаббатлириңни шараптин артуқ әсләп тәрипләймиз». □

Шуламит «Йерусалим қизлири»ға жавап қилиду

⁴ «Улар сени дуруслуқ билән сөйиду».

— «Қара тәнлик болғиним билән чирайлиқмән, и Йерусалим қизлири!

Бәрһәк, Кедарлиқларниң чедирлиридәк,

Сулайманниң пәрдилиридәк қаримән. □

⁵ Маңа тикилип қаримаңлар,

Чүнки қаридурмән,

Чүнки аптап мени көйдүрди;

Анамниң оғуллири мәндин рәнжігән;

Шуңа улар мени үзүмзарларни баққучи қилди;

□ **1:1 «шәрһ»** — бу мавзу «күй-нахшилар арисидики әң есил күй-нахша» дегән мәнидә. Сулайман жәмий 1005 күй-нахша язған («1Пад.» 4:32). ■ **1:1** 1Пад. 4:32 □ **1:1b «У отлуқ ағзи билән мени сөйсун»** — ибраний тилида «у ағзидики сөйүшлири билән сөйсун!». «чүнки сениң муһаббетиң шараптин шериндур» — «муһаббетиң» ибраний тилида көплүк шәклидә болуп (муһаббатлириң) муһаббатлишишиңи ипадә-һәрикәтлирини көрситиду. 2-4-айәтнiң шәрһи: Мошу йәрдә Шуламит тойниң биринчи зияпити үчүн тәйярлиниду. Никаһ мурасими аллиқачан өткүзүлгән: 2-айәттә қизик йери шуки, Шуламит баянини пәкәт «у» билән башлайду — ким екенлигини демәйду! Чүнки сөйгүчи кишигә нисбәтән һәрдайим пәкәт бирдин-бир «у» бар! □ **1:2 «Биз саңа әгишип жүгүрәйли!»** — бу сөзләрни Шуламитниңки, бирақ «Йерусалим қизлири»ни өзи билән бирләштүрүп, «биз саңа әгишип жүгүрәйли!» ейтиду. □ **1:3 «Биз сәндин хошал болуп шатлинимиз; сениң муһаббатлириңни шараптин артуқ әсләп тәрипләймиз»** — бәзи алимлар бу сөзләрни «Шуламит»қа ейтилиду, дәп қарайду. Қандақла болмисун Йерусалим қизлири Шуламитқа қолдаш болуп у вә Сулайман үчүн хошал болувагиду. □ **1:4 «Улар сени дуруслуқ билән сөйиду»** — бу айәттә Шуламит сөз қилиду.

Авалқи гәпни у Сулайманға ейтиду. «Улар» — мошу йәрдә Йерусалим қизлирини көрситиду.

Шуңа өз үзүмзаримни бақалмиғанмән».[□]

Шуламит Сулайманга сөз қилиду

6 «Һәй, женим сөйгиним, дегинә,
Падаңни қәйәрдә бақисән?

Уни күн қиямида қәйәрдә арам алғузисән?

Һәмраһлириңниң падилири йенида чүмпәрдилик аяллардәк жүрүшүмниң немә һажити?»[□]

Сулайман Шуламитниң соалига жавап бериду

7 «И қиз-аяллар арисидики әң гүзили, әгәр сән буни билмисән,

Падамниң басқан излирини бесип меңип,

Падичиниң чедири йенида өз оғлақлириңни озуқландурғин».[□]

Иккинчи ойлиниш — той зияпитидики дәстихан үстидә болған ойлар *** Сулайман Шуламитқа сөз қилиду

8 «И сөйүмлүгүм, мән сени Пирәвнниң жәң һарвулирига қетилған бир байталға охшаттим;

9 Сениң мәңизлириң тизилған мунчақлар билән,

Бойнуң маржандар билән гөзәлдур.

[□] **1:5 «5-әйт шәрһи»** — Йерусалим қизлириниң Сулайманни тәриплиши Шуламитқа өзиниң «қара тәнлик» экәнлигини әслитиду. Униң акилири униңдин бир яки бир қанча қетим рәнқип уни үзүмзарларда ишлашка әваткән. Үзүмзарларда сайә аз болғачқа у «қара тәнлик» болуп қалған. Ибраний тилида «мәндин рәнқиди» вә «мени көйдүрди» дегән ибариләр охшаш. «өз үзүмзаримни бақалмиғанмән» — бу бәлким көчмә мәнидә болуп: «Мән һәрдайим далада болғачқа, өзүмни асраш, өзүмниң гөзәллигимни сақлаш-бәзәш, пәрдазлаш вақтим йоқ еди» дегәнликтур. Кедарлиқлар чарвичи хәлиқ еди, һәрдайим чедирларда туратти. Уларниң чедирлири қап қара болса керәк. Бирақ «Сулайманниң пәрдилири» болса қара яки тоқ рәнқлик болғини билән, бирақ шүбһисизки, уларниң үстидә чирайлиқ гүл-нусқилири бар еди.

[□] **1:6 «7-әйт шәрһи»** — Шуламит һазир уларниң авалқи муһәббәтләшкән күнлирини әслитиду. Шу чағларда Сулайман падиша әл-жулларниң һәқиқий әһвалини егиләш үчүн падици қияпитидә Шуламитниң жути, йәни Галилийгә кәлгән болса керәк. Шуңа Шуламит Сулайманни аддий бир падици экән дәп ойлиған. Шуламит униңға көйүп уни издигәндә, у падилар көп болған йәрләрдә (Сулайманниң «һәмраһлири» болған башқа падицилар бәр йәрләрдә) айлинип жүргән. Униң аилисини, шундақла өзини изаға қоймаслиқ үчүн, Шуламит өзи бир нәччә қозини елип (8-әйт), падициниң қияпитидә өз чирайини көрсәтмәслик үчүн чүмпәрдә тартивалған. Бирақ шундақ ниқаплиниш билән униң қияпити паһиша аялқиңкигә охшап қалған (той қиливатқан қизлар чүмпәрдә артқандәк, паһишә аяллар шу чағда чүмпәрдә артатти. Улар шу турқида әрләргә: «Мән бүгүн кечә сән билән той қилғидәкмән» дәп ипадиләтти вә һәмдә өзиниң ким экәнлигини йошуралайтти, әлвәттә). Әгәр у «сөйгән падици» өз падисиниң нәдә экәнлигини ейтқан болса, бундақ аваричилик яки сәтликниң һажити йоқ болатти, әлвәттә. «Күн қиямда» падиси һеч көчмәй, муқим бир жайда мидирмай йетиши мүмкин. «...Йенида чүмпәрдилик аяллардәк жүрүшүмни немә һажити?» — башқа бир хил тәржимиси: «Немишкә тенәп кәткән бирисидәк чөргиләп жүрәй?»

[□] **1:7 «И қиз-аяллар арисидики әң гүзили, әгәр сән буни билмисән,...»** — бәзи алимлар, бу жавапни «Йерусалимниң қизлири» бәргән, дәп қарайду. «Падичиниң чедири йенида өз оғлақлириңни озуқландурғин» — яки «Падичиларниң чедирлири йенида өз оғлақлириңни озуқландурғин». 8-әйтниң шәрһи: Бу айтни шәрһләш тәс. Бизниңчә мәнаси бәлким төвәндикидәк болуду. Сулайман падишаниң жавабиниң көчмә мәнаси бар. Падишаһниң «мениң падам» и қойлар әмәс, бәлки пүткүл Йәһудий хәлқи, «падамниң излири» болса пүтүн Исраилниң һейт-байрам вақитлирида Йерусалимға чиққан излириду, демәкчи. Шуңа жавапниң көчмә мәнаси: «Сән маңа тегәй десәң, әнди өз жутуңни ташлап, ят жутта, ят әһвалда, йәни пайтәхт Йерусалимда (Сулайманниң «чедири»да, йәни униң ордисида, демәк) турушқа рази болушүң керәк» дегәнликтур. «Өз оғлақлириңни озуқландурғин» дегән сөз, бәлким «Маңа тәсгәң, сениңму «башқиларни бекеш» мәсзулийитиң болиду» дегәнликтур.

10 Биз саңа күмүч көзләр қуялған,
Алтундин зибу-зиннәтләрни ясап беримиз».□

Шуламит Сулайманға сөз қилиду

11 «Падиша той дәстихинида олтарғинида, сумбул мәлһимим пурақ чачиду; □

12 Мениң сөйүмлүгүм, у маңа бир монәк мурмәккидур,
У көкслирим арисида қонуп қалиду;□

13 Мениң сөйүмлүгүм маңа Ән-Гәдидики үзүмзарларда өскән бир гүңчә хенә гүлидәктур».□

Үчинчи ойлиниш — той һужрасида болған ойлар {1:15-2:7} *** Сулайман Шуламитқа сөз қилиду

14 «Мана, сән гөзәл, амриғим!

Мана, сән шундақ гөзәл!

Көзлириң пахтәкләрниңкидәктур!»□

Шуламит Сулайманға сөз қилиду

15 «Мана, сән гөзәл, сөйүмлүгүм;

Бәрһәк, йеқимлиқ екәнсән;

Бизниң орун-көрпимиз йешилдур;

16 Өйимиздики лимлар кедир дәриғидин,
Василиримиз арчилардиндур.

2

Давами

1 Мән болсам Шарун отлиғидики зәпиран, халас;

□ **1:10** «(9-11-айәт) шәрһи» — қедимки заманларда, оттура шәриқтики мәмликәтләрдә атлар интайин қәдрилинип, «улақ» орнида ишлитилипла қалмастин, бәлки адәмниң һәмраһи дәп қаралған; Сулайман өзи атларға бәк амрақ еди. Мисирниң атлири болса әң есил еди; Пирәвниң атлири Мисирниң әң есил ети болуп, чирайлиқ жабулатти, әлвәттә. Шундақ айәтнiң йәнә бир нусқиси бар; Мисирдики жән харвулирини тартқан атлар адәттә байталлар әмәс, айғирлар еди; шуңа Сулайман бу охшатиши билән, бәлким өзиниң Шуламит билән биллә болғинидин һаяжанланғанлиғини көрситиду. □ **1:11**

«сумбул мәлһимим пурақ чачиду» — «сумбул» оттура шәриқтики һаһайити хушпурақлиқ бир хил өсүмлүк. □ **1:12** «Мениң сөйүмлүгүм, у маңа бир монәк мурмәккидур» — «мурмәкки» бир хил этир. Аяллар уни кичиккинә бир монәк қилип бағлап бойниға есип қойса, у пүтүн күн хуш пурақ чечип туриду. □ **1:13** «... Ән-Гәдидики үзүмзарларда өскән бир гүңчә хенә гүлидәктур» — Қанаанда (Пәләстиндә) «Ән-Гәди»ниң үзүмзарлири әң есилдур. □ **1:14** «(15-айәт) шәрһи» — «Көзлириң пахтәкләрдәк гөзәл» — яки «көзлириң пахтәкләрниңкидәк гөзәл»; яки «пахтәкләрниң гөзәл тәбиити әкс әткәндәк» яки «пахтәкләрниң қанатлири жәвлан қилғандәк Шуламитниң көзлири ойнап туратти», дегән мәниләрни билдүрүш мүмкинчилиғи бар. Оттура шәриқтә қизлар бүгүнгә қәдәр йүз қисмидин сирт бәдинниң башқа жайлирини дегидәк кийим-кечәк билән оривалидиганлиғи үчүн, қиз-жигитләр бир-бири билән сөзләшкәндә қизниң көзлири интайин муһим роль ойнайду, әлвәттә. Изаһат: — мошу айәттә вә төвәндә, «амриғим» дегән сөз ибраний тилида достлуқ дегән укумни өз ичигә алиду. Шуламит Сулайманни ва Сулайман Шуламитни бу сөз билән өз ара «дост» дәп атайду. Достлуқ һәқиқий муһаббәтнiң муһим бир қисми; «қошумчә сөз»имиздә буниң үстидә тохтилимиз.

Жылғиларда өскән бир нилупәр, халас!»□

Сулайман Шуламитқа жавап бериду

2 «Тикән-жиғанлар арисидики нилупәрдәк,
Мана инсан қизлири арисиде мениң амриғим шундақтур!»□

Шуламит Сулайман тоғрилиқ сөз қилиду

3 «Ормандики дәрәқләр арисиде өскән алма дәрәғидәк,
Оғул балилар арисидидур мениң амриғим.

Униң сайиси астида дилим аләмчә сөйүнүп олтардим;
Униң мевиси маңа шерин тетиди;■

4 У мени шарапханаға елип кирди;
Униң үстүмдә көтәргән туғи муһәббәттүр.□

5 Мени кишмиш пошкаллар билән қувәтләңлар;
Алмилар билән мени йеңиландуруңлар;
Чүнки муһәббәттин зәиплишип кәттим;□

6 Униң сол қоли бешим астида,
Униң оң қоли мени славатиду.

7 И Йерусалим қизлири,
Жәрәнләр вә даладики маралларниң һөрмити билән,
Силәргә тапилаймәнки,
Муһәббәттиң вақит-саити болмиғичә,
Уни ойғатмаңлар, қозғимаңлар!»□

□ **2:1 «(1:16-2:1-айәт) шәрһи»** — өй-һоҗра баян қилинған сөзләргә қариганда, Сулайман Шуламит үчүн өз жутини әслитидиган алаһидә бир өйни яки һуҗрини ясиган (Шуламит Галилийәлик болуп, униң жутидә кедир, арча вә қаригағ дәрәқлири көп еди). Башқа бәзи алимлар бу айәтләрни, Сулайман билән Шуламитниң орманлар арисидә муһәббәтләшкенини көрситиду, дәп қарайду. Бирақ Йерусалим әтрапида мундақ кедир, арча орманлири йоқ еди. Ахирда Шуламит өзини «бәк аддий» дәп һес қилип, өзини отлаққа болидиган кичик һәм «аддий» икки гүлгә охшитиду. □ **2:2 «(2-айәт) шәрһи»** — Сулайман Шуламитниң охшитишини тилға елип, әсичә баян қилиду. Униңға нисбәтән зәпиран яки нилупәр «аддий» болсиму, интайин чирайлиқ еди: — «Маңа нисбәтән сениң тәндишиң йоқ, башқа қизларни сән билән (тикәнләр вә нилупәр оттурисидикидәк) һеч қандақ селиштурғичилиги йоқтур». ■ **2:3 Күй. 8:5** □ **2:4 «Униң үстүмдә көтәргән туғи муһәббәттүр»** — башқа бир хил тәрҗимиси: «У маңа муһәббәт билән қариди». □ **2:5 «Мени кишмиш пошкаллар билән қувәтләңлар; алмилар билән мени йеңиландуруңлар»** — қедимки заманларда кишмиш пошкаллар вә алмилар жинсий муһәббәтни күчәйтиш рольға егә, дәп қарилатти. □ **2:7 «Муһәббәттиң вақит-саити болмиғичә, уни ойғатмаңлар, қозғимаңлар!»** — башқа бир хил тәрҗимиси: «вақти-саити болмиғичә, сөйүмлүгүмни ойғатмаңлар, қозғимаңлар!» **«(3-7-айәт) шәрһи»**

— 3-айәттә Шуламит Сулайманниң тәриплиригә инкас қайтуруп, уни «»гә охшитиду. Алма дәрәғи әсли Пәләстин зимнида өсмәйду, пәқәт башқа жутлардин елип келини бәзи йәрләрдә алаһидә тикилгән. Шуңа алма дәрәғи һаһайити әтиварлиқ еди, көргәнлә адәмни интайин хуш қиливетәтти. Бәзи алимлар «униң сайиси астида дилим аләмчә сөйүнүп олтардим, униң мевиси маңа шерин тетиди» дегини Шуламитниң Сулайман билән болған жинсий муһәббәтлишини көрситиду, дәп қарайду. Башқилар буни муһәббәттиң һәр тәрипини көрситиду, дәп қарайду. Немила болмсун алма муһәббәттиң симболи; «кишмиш пошкаллар» дегини болса, жинсий муһәббәтни қозғайдиган йемәклик һесалинатти. 7-айәт (муһәббәттиң вақти-саити тоғрисидә) үстидә үч муһим пикир бар: (1) муһәббәттиң өз тәбийи жәрјани болиду, башқилар уни балдур қозғимақчи болса зиян йәткүзиду; (2) (әр-хотунлуқ мунасивәттә) өз жорисидә қизгин муһәббәтни қозғигандин кейин униңға дәхли қилишқа болмайду; (3) жинсий муһәббәткә қанаәт қилишниң имканийити болмаса, ундақта уни қозғашқа қәғый болмайду. Бу «имканийәт» (а) пәқәт никаһ қилинған әһвалдаболуши (ә) икки тәрәпкә мувапиқ вақит болуши керәк, әлвәттә. Бизниңчә айәт бәлким бу үч мәниниң һәммисини өз ичигә алиду.

Иккинчи хатирә: Мүһәббәтләшип жүргән күнләр үстидики ойлар {2:8—3:5} .... Төртинчи ойлиниш — Сулайманниң әтиязда Шуламитни йоқлап кәлгини тоғрилиқ ойлар {2:8—2:9} .... Шуламит Сулайман тоғрилиқ сөзләйду

8 «Сөйүмлүгүмниң авази!

Мана, у келиватиду!

Тағлардин сәкрәп,

Едирлардин ойнақлап келиватиду!

9 Мениң сөйүмлүгүм жәрән яки яш буғидәктур;

Мана, у бизниң өйниң теминиң кәйнидә туриду;

У деризиләрдин қарайду,

У пәнжирә-пәнжириләрдин марап бақиду». □

Сулайман Шуламитқа сөз қилиду

10 «Мениң сөйүмлүгүм маңа сөз қилип мундақ деди: —

«Орнундин тур, амриғим, мениң гүзилим, мән билән кәткин;

11 Чүнки мана, қиш өтүп кәтти,

Ямғур йеғип түгиди, у кетип қалди;

12 Йәр йүзидә гүлләр көрүнди;

Нахшилар сайраш вақти кәлди,

Зиминимизда пахтәкниң садаси аңланмақта;

13 Әнжир дәриғи қишлиқ әнжирлирини пишармақта,

Үзүм таллири чечәкләп өз пуриғини чачмақта;

Орнундин тур, мениң амриғим, мениң гүзилим, мән билән кәткин!

14 Аһ мениң пахтиким, Қорам таш йериқи ичидә,

Қия далдисидә,

Маңа авазини аңлатқайсән,

Чүнки авазини шерин, жамалиң йеқимлиқтур!» □

Шуламит Сулайманға сөз қилиду

15 «Түлкиләрни тутувалайли,

Йәни үзүмзарларни бузғучи кичик түлкиләрни тутувалайли;

□ **2:9 «(8-9-айәт) шәрһи»** — мошу айәтләрдә (8-9) Шуламит бәлким Сулайманниң көңли өзигә чүшкән, өзини «жәрән, буға»ниң сүритидә қоғлиған күнләрни әсләйду. Сулайман Шуламитни йоқлиғили, униң билән әтиязлиқ мәнзиридин һозурлинишқа һәмраһ болушқа тәклип қилғили кәлди (төвәндики 10-17-айәтләрни көрүң). Жәрәнләр, буғиларму кона заманларда мүһәббәтниң символлири еди. □ **2:14 «(12-14-айәт) шәрһи»** — Сулайман Галилийәдики ишлирини қоюп, Шуламитни йәнә йоқлап берип, уни әтиязлиқ мәнзиридин биллә һозурлинишқа тәклип қилиду. Йеңила өтүп кәткән қиш болса уларниң мүһәббитини қилчә совутмиди. 12-айәт үстидә; «сайраш вақти кәлди» дегән ибарә икки бислиқ болуп, иккинчи мәнаси: «чаташ вақти кәлди». Бу икки бислиқлиғи бәлким қәстән ишлитилгән. 13-айәт үстидә; пахтәкләр инсанға нисбәтән интайин мулайим күш дәп һесаплиниду, бирақ «тартинчақ» болиду. Сулайман Шуламитниң көңүл сөзлирини аңламақчи болуп, униң әһвалини «Қорам таш йериқи ичидә турған пахтәк»кә охшитиду. У Сулайманниң мүһәббити ичидә мутләк бәхәтәр; у һәргиз сөзлиридин рәнжимәйду. Униң жаваби төвәндә көрүлиду (15-айәт).

Чүнки үзүмзарлиримиз чечәклимәктә».□

Шуламит Йерусалим қизлирига сөз қилиду

16 «Сөйүмлүгүм мениңкидур, мән униңкидурмән;
У нилупәрләр арисида падисини беқиватиду».□

Шуламит Сулайманга сөз қилиду

17 «Таң атқичә,
Көләңгиләр қечип йоқиғичә,
Маңа қарап бурулуп кәлгин, и сөйүмлүгүм,
нижранлиқ тағлири үстидин сәкрәп келидиган жәрән яки буғидәк болғин!».□

3

*Бәшинчи ойлиниш — Шуламит қайта-қайта көргән «айрилиш» тоғрилиқ бир чүш
{3:1-3:5}*

1 «Орун-көрпәмдә йетип, кечә-кечиләрдә,
Жәнимниң сөйгинини издәп тәлмүрүп яттим;
Издидим, бирақ тапалмайттим;■

2 Мән һазир туруп, шәһәрни айлинай;
Кочиларда, мәйданларда,
Жәнимниң сөйгинини издәймән» — дедим;
Издидим, бирақ тапалмайттим;

3 Шәһәрни чарлиғучи жесәкчиләр маңа учриди, мән улардин: —
«Жәнимниң сөйгинини көрдүңларму?» — дәп соридим.

4 — Улардин айрилипла жәнимниң сөйгинини таптим;
Уни анамниң өйигә,

Өз қосиғида мени һамилдар болғанниң һужрисига елип кирмигичә,

□ **2:15 «(15-айәт) шәрһи»** — түлкиләр үзүмзарларда төшүкләрни у йәр, бу йәрләрдә колап, ов издәп тал йилтизлирига көп зиян йәткүзиду. Бирақ бу йәрдики «үзүмзар», шүбһисизки, өзлириниң муһаббитини көрситиду. У уларниң муһаббитигә бази тосалғу яки дәкли болған ишларни байқап, дәрһал бу ишларни (мәйли «кичик» болсиму) бир тәрәп қилайли дәп өтүниду. Улар шу чағда теһи әр-хотуб болмисиму, бундақ тосалғуларни бир тәрәп қилиш балдурлуқ қилмайтти. Уларниң муһаббитигә тосалғу болған наһайити чоң бир иш Сулайманниң өз хизмити вә еғир мәсьулийити болған болуши мүмкин. Шуламит «өзүм Сулайманни бу хизмитини хатиржәмлик билән орундашқа толуқ қоюветишим керәк» дәп чүшиниду. «немишкә сән шунчә көп вақит ишләйсән, сән маңа вақтини ажратмайсән, сән мени сөймәйсән» дегәндәк позитсийә көп әр-хотунларниң муһаббитини бузуп кәлмәктә. Шуңа төвәндики 16-айәттә, биз Сулайманниң өз хизмитини хатиржәмлик билән қиливатқанлигини көримиз. Шуламит уни: «иш билән алдираш болғиниң билән, сән йәнила мени сөйсән!» дегәндәк толуқ ишәш билән Сулайманни өз ишига қоювәткән охшайду. □ **2:16 «(16-айәт) шәрһи»** — Шуламит Йерусалим қизлирига, өзиниң Сулайманниң муһаббити ичидә «қорам таш йериқи ичидә турған пахтак»тәк толиму бехәтәр екәнлиги тоғрилиқ гувалиқ бериду. Сулайман өзиниң «пада беқиш» ишлири билән хатиржәм шуғуллиниду. □ **2:17 «(17-айәт) шәрһи»** — жуқуриқи айәттә биз «муһаббәтнәң ишәшини көрдүк, һазир «муһаббәтнәң жиддий тәливи»ни көримиз — худди «тезрәк ишинни түгитип йенимға қайтип кәли!» дегәндәк. Изаһат: «нижранлиқ тағлири үстидин...» яки ««Бетәр» тағлири үстидин...». «Бетәр тағлири» дегән тағлар бизгә намәлум; шуңа тәржимимиздикидәк «айриветиш» дегән мәнидә болуши мүмкин. ■ **3:1** Топ. 5:3

Уни тутувелип қәтгый қоюп бәрмәйттим».□

Шуламит Йерусалим қизлирига сөз қилиду

5 «И Йерусалим қизлири,
Жәрәнләр вә даладики маралларниң һөрмити билән,
Силәргә тапилаймәнки,
Мүһәббәтнің вақит-саити болмиғичә,
Уни ойғатмаңлар, қозғимаңлар».□

Үчинчи хатирә: Әр-аял болуп бирлишиш үстидики ойлинишлар {3:6-5:1} ...

Алтинчи ойлиниш — Тойға сәпәр {3:6-3:11} ... Йерусалим қизлири сөз қилиду

6 «Бу зади ким, чөл-баявандин келиватқан?
Ис-түтәк түврүклиридәк,
Мүрмәкки һәм мәстики билән пуритилған,
Әтирпурушниң һәр хил ипар-әнбәрлири билән пуритилған?»□

Шуламит қизларға жавап бериду

7 «Мана, униң тәхтиравани,
У Сулайманниң өзиниңдур;
Әтрапида атмиш палван жүриду,
Улар Исраилдики батурлардиндур.
8 Уларниң һәммиси өз қиличи тутуқлуқ,
Жәң қилишқа тәрбийиләнгәнләрдур;
Түнләрдики вәсвәсиләргә тәйяр туруп,
Һәммиси өз қиличини янпишиға асиду».□

Шуламит сөзлирини давам қилиду — Сулайманниң той кечисигә тәйярлиған каривати

9 «Сулайман падиша өзи үчүн алаһидә бир шаһанә сайивәнлик кариват ясиған;

□ **3:4 «(1-4-айәт) шәрһи»** — бизниңчә 1-4-айәтләр Шуламит Сулаймандин айрилған вақитта қайта-қайта («кечә-кечиләрдә») көргән бир чүшни билдүриду (қишта болуши мүмкин). Бу көзқараш тоғра болса мошу айәтләрдин биз «мүһәббәтнің азаплири»ни көрмиз. Сулаймандин айрилиш Шуламит үчүн азаплик иш болуп, бу чүшни қозғап чиқарди. Бирақ бу чүш йәнила Худадин кәлгән охшайду, чүнки төвәндики 6-11-айәтләрдә, Сулайманниң уни тойға елип кетишкә кәлгәнлиги билән әмәлгә ашурулиду. Бу чүштин йәнә шуну биләләймизки, Шуламит Галилийдә туруватқан мәзгилдә, Сулайман өзидин вақитлиқ (қишта) айрилған вақитта, чоңқур ойлиниду вә Йерусалимда учрайдиған барлиқ синақларға йүзлинишкә тәйяр туриду. У Сулайманға ятлиқ болушқа тәйяр еди. Шүбһисизки, у Сулайман билән той қилип, Йерусалимда турғанда уни: «У пәкәт «паһишә аял»дәк Сулайманниң байлиқлири үчүн униңға ятлиқ болған, халас, дегүчиләрма аз болмайду. Чүштә көрүлгән «жесәкчиләр» шундақ гуманда болған кишиләргә вақил болуши мүмкин. Лекин чүштә у уларниң өзигә болған гумандлирига писәнт қилмай, йәнила Сулайманни издәйду. 3- вә 4-айәттә Шуламитниң чүшидә тартқан дәрди көрүниду: худди у: «Ярими тапай дәп шәһәрни айлитай» дегинидәк, лекин нәтижәси әксичә болуп, униңға «шәһәрни айлинидиған» күзәтчиләр учрап қалиду (ибраний тилида «тапти»). Бәлким чүшидә улар Шуламиттин: «Немишкә бу қиз түн кечидә айлениду? Паһишә аял охшайду» дәп гуманланған болуши мүмкин (бундақ иш иккинчи қетим чүшидә йәнә көрүниду — 5-бап, 2-7-айәтләрдә). □ **3:5 «(5-айәт) шәрһи»** — Шуламит мүһәббәтнің дәрдини тетип баққандин кейин, «мүһәббәтнің вақит-саити»нің муһимлиғини текиму билип йәтти. □ **3:6 «(6-айәт) шәрһи»** — бу айәт Сулайманниң Шуламитни жути Галилийддин тойға елип келишини, йәни Сулайман униңға әвәткән тәхтираванға олтирип, Йерусалимға сәпәр қилғанлиғини көрсәтсә керәк (7-айәтни көрүң). □ **3:8 «(7-8-айәт) шәрһи»** — Сулайман Шуламитни Йерусалимға, йәни тойға бехәтәр елип келиш үчүн, шу атмиш ләшкиринини муһапизәтчилиғидә тәхтираван билән кәлгән.

Ливандики яғачлардин ясиған.

10 Униң түврүклири күмүчтин,
Йөләнчүки алтундин,
Селинчиси болса сөсүн рәхттин;
Ичи муһәббәт билән безәлгән,
Йерусалим қизлири тәрипидин.

11 Чиқиңлар, и Зион қизлири,
Сулайман падишаға қарап беқиңлар,
Той болған күнидә,
Көңли хошал болған күнидә,
аниси униңға таҗни кийгүзгән қияпәттә униңға қарап беқиңлар!»[□]

4

Йәттинчи ойлиниш — той кечиси **** Сулайман Шуламитқа сөз қилип уни махтайдү

1 «Мана, сән гөзәл, сөйүмлүгүм!

Мана, сән гөзәл!

Чүмпәрдәң кәйнидә көзлириң пахтәкләрдәк экән,
Чачлириң Гилеад теги бағрида ятқан бир топ өшкиләрдәктур.[□]

2 Чишлириң йеңила жуюлуштин чиққан қирқилған бир топ қойлардәк;
Уларниң һәммиси кош гезәк туққанлардин,
Улар арисидә һеч бири кам әмәстур.[□]

3 Ләвлириң пәрәң тал жиптәк,
Гәплириң йеқимлиқтур;
Чүмбилиң кәйнидә чекилириң парчә анардур.

4 Бойнуң болса,
Қуралхана болушқа тәйярлиған Давутниң мунаридәктур,
Униң үстигә миң қалқан есиқлиқтур;
Уларниң һәммиси палванларниң сипарлиридур.[□]

5 Икки көксүң худди икки маралдур,
Нилупәр арисидә озуклиниватқан жәрәнниң кош гезәклиридәктур;

6 Таң атқичә,
Көләңгиләр қечип йоқиғичә,
Мән өзүмни мурмәккә теғиға,

[□] **3:11 «(9-11-айәт) шәрһи»** — Йәһудийларниң тойлири уйғурланиң тойиға охшап кетиду.

Асасән 5 басқучи бар: — (1) тохтаман — адәттә жигитниң әлчиси вә қизниң ата-анилири билән тохтаман түзиду. Сулайман өз-өзигә әлчи болуп Шуламитниң акилири билән тохтаман қилған охашайду (4-ойлинишни көрүң). (2) тойға сапәр. Жигит өзи қизни тойға апиришқа келиду. (3) никаһ мурасими (6- вә -12-ойлинишни көрүң). (4) той зияпити (бәзи вақитларда бир һәптигә созулиду) (1- вә 2-ойлинишни көрүң) (5) той кечиси (3- вә 7-ойлинишни көрүң) Бәзи алимлар, бу «кариват»ни Сулайманни көтиридиған «тәхтираван» яки «шаһанә һарву» дөп қарайду. Бирақ бизниңчә бу тәхтираван жуқурида баян қилинған ибраний тилидики 9-айәттики «аппирийон» дегән, сайивәнлик кариватни көрсәтсә керәк. [□] **4:1 «Чүмпәрдәң кәйнидә көзлириң пахтәкләрдәк экән»** — той қилидиған күнидә қиз чүмпәрдә артиду. [□] **4:2 «Улар арисидә һеч бири кам әмәстур»** — яки «улар арисидә һеч бири туғмастур».

[□] **4:4 «Қуралхана болушқа тәйярлиған Давутниң мунаридәктур»** — башқа бир хил тәржимиси: «Пәләмпәйлик қилинған Давутниң мунаридәктур». **«изаһат»** — қона заманларда «вәтәндиң айрилған ләшкәрләр» мәлум шәһәргә яки мәмликәткә қайил болғанда, шу шәһәргә болған садиқлиғини билдүрүш үчүн қалқанлирини шәһәрниң сепилида яки мунарлирида есип қоятти («Әз.» 27:11ни көрүң). Шуңа Сулайманниң бу сөзлири: «Сениң гөзәллигиниң шундақки, миң ләшкәрниң қайиллиғиға, садиқлиғиға еришиқдәктур» дегән мәнидә. Йәнә келип бәлким Шуламитниң бойниға көплигән маржанлар есиқлиқ болуши мүмкин. «Сипар» кичик қалқандур.

Мәстики дөңигә елип кетимән.□

7 Сән пүтүнләй гөзәл, и сөйүмлүгүм,
Сәндә һеч дағ йоқтур».

Сулайманниң тәкливи

8 «Ливандин мән билән кәлгин, и жәрәм,
Мән билән Ливандин кәлгин —
Аманаһ чоққисидин қара,
Сенир һәм һәрмон чоққилиридин,
Йәни ширлар угилиридин,
Илпизларниң тағлиридин қара!»□ ■

Сулайманниң сөзиниң давами

9 «Сән көңлүмни аламәт сөйүндүрдүң, и сиңлим, и жәрәм,
Көзүңниң бир ләп қилип қариши билән,
Бойнуңдики маржанниң бир тал һалқиси билән,
Көңлүмни сөйүндүрдүң.

10 Сениң муһәббितिң немидегән гөзәл,
И сиңлим, и жәрәм!

Сениң муһәббәтлириң шараптин шунчә шерин!
Сениң әтирлириңниң пуриғи һәр қандақ тетитқудин пәйзидур!□

11 Ләвлириң, и жәрәм, һәрә көнигидәк темитиду,
Тилиң астида бал вә сүт бар;

Кийим-кечәклириңниң пуриғи Ливанниң пуриғидур;□

12 Сән печәтләнгән бир бағдурсән, и сиңлим, и жәрәм!
Етиклик бир булақ, йепиқлиқ бир фонтандурсән.□

13 Шахлириң болса бир анарлиқ «Ерән бағчиси» дур;
Униңда қиммәтлик мевиләр,
Хенә сумбул өсүмлүқлири билән,□

14 Сумбуллар вә ипарлар,
Каламус вә қовзақдарчин,
Һәр хил мәстики дәрәқлири,

□ **4:6** «Таң атқичә, көләгиләр кечип йоқниғичә, мән өзүмни мурмәккә теғига, мәстики дөңигә елип кетимән» — Сулайман бәлким пүтүн кечи Шуламитниң толук бәдинидин һозурланмақчи.

□ **4:8** «(8-айәт) шәрһи» — бәзи алимлар, бу сөзләр жинсий муһәббәтнiң жуқури пәллисини ипадиләйду, дәп қарайду. Буниң мүмкинчилиги бар болғини билән, биз йәнә бу сөзләрни Сулайманниң сөйүмлүги билән биллә өз падишалиғиниң кәң зимиини вә һәйвигә һәрмон теги (Пәләстиндики әң егиз тағниң әң егиз чоққилиридин нәзәр селишқә болған арзусини ипадиләгән, дәп қараймиз. Сулайманниң бу тәкливи явайи һайванларниң шу йәрләрни макан қилғанлиги түпәйлидин хәтәрлик иш болиду, әлвәттә! ■ **4:8** йуһ. 17:24; әф. 1:15-23 □ **4:10** «Сениң муһәббितिң немидегән гөзәл, и сиңлим, и жәрәм!» — Сулайман Шуламитни «сиңлим» дәп қақириду (12-айәттиму): — (1) қедимки замандики бәзи шеирларда ашиқ-мәшүқлар бир-бирини «ака, сиңлим» дәп қақиратти; (2) оттура шәриқтики бәзи жәмийәтләрдә мөтивәр кишиләр өз әмригә алмақчи болған қизға жәмийәтнiң жуқури тәбиқисидин орун алғузаш үчүн яки никаһини техиму «капаләтлик» қилиш үчүн уни авал «сиңлим» дәп «беқивалатти».

□ **4:11** «Кийим-кечәклириңниң пуриғи Ливанниң пуриғидур» — «Ливанниң пуриғи» орманлиқларниң хуш пуриғи, әлвәттә. □ **4:12** «Сән печәтләнгән бир бағдурсән, и сиңлим, и жәрәм! Етиклик бир булақ, йепиқлиқ бир фонтандурсән» — Сулайманниң Шуламитни махтиши шуки, Шуламит өзини һеч қандақ башқа адәмгә бәрмәй, пәқәт болғуси әр үчүн пак сақлап кәлди. □ **4:13** «Униңда қиммәтлик мевиләр, хенә сумбул өсүмлүқлири билән,...» — әтирләр тоғрилик: «сумбул» бир хил хушпурақлиқ өсүмлүк.

Мурмәккә, муэттәр билән һәммә есил тетитқулар бар.□

¹⁵ Бағларда бир фонтан сән,
һаятлық сулирини беридиған, Ливандин ақидиған бир булақсән».□

¹⁶ «Ойған, шималдики шамал;
Кәлгин, и жәнуптики шамал!
Мениң беғим үстидин учуп өткәй;
Шуниң билән тетитқулири сиртқа пурақ чачиду!
Сөйүмлүгүм өз беғиға кирсун!
Өзиниң қиммәтлик мевилирини йесун!»□

5

Шуламит Сулайманға җавап бериду

¹ «Мән өз беғимға кирдим,
Мениң сиңлим, мениң жөрәм;
Мурмәккәмни тетитқулирим билән жиғдим,
Һәрә көнигимни һәсилим билән йедим;
Шарабимни сүтлирим билән ичтим».

«Достлирим, йәңлар!
Ичиңлар, көңлүңлар халиғанчә ичиңлар, и ашиқ-мәшуқлар!»□

Иккинчи қисим {5:2-8:14} *** Әр-аяллық муһәббәттики яхшилинишлар — муһәббәттиң йеңи ипадилри *** Тәртинчи хатирә — Муһәббәтти рәт қилиш тоғрисидаки бир чүш — у тоғрилиқ ойлинишлар {5:2-6:9} *** Сәжкизинчи ойлиниш — Шуламитни басқан қорқунучлуқ чүш {5:2-6:3} *** Шуламит сөз қилиду — уни қара басиду

² «Мән ухлавататтим, бирақ көңлүм ойғақ еди: —

— Сөйүмлүгүмниң авази!
Мана, у ишикни қеқиватиду: —
— «Маңа ечип бәр, и сиңлим, и амриғим;
Мениң пахтиким, мениң ғубарсизим;
Чүнки бешим шәбнәм билән,

□ **4:14** «Сумбуллар вә ипарлар, каламус вә қовзақдарчин, ... мурмәккә, муэттәр билән...» — әтирләр тоғрилиқ: «каламус» бир хил қошушқа ошайдиған өсүмлүктин чиқиду. «мурмәккә» вә «қовзақдарчин» адәттә мәлум дәрәқларниң қовзиқидин елиниду. «Муэттәр» бир хил өсүмлүкниң йопурмақлиридин елиниду. □ **4:15** «Ливандин ақидиған бир булақсән» — яки «Ливандин ақидиған бир қудуқсән». «(9-15-айәт) шәрһи» — 11-15-айәтләрде Сулайман сөйүмлүгини чирайлық бағчиға, һәтта «Ерән бағчиси» («Беиш»)ниң өзигә охшитиду. У йәнә Шуламитниң пүтүн бәдинидин һозурланмақчи екенлигини билдүриду. □ **4:16** «(16-айәт) шәрһи» — Шуламит Сулайманниң

дегинидек өзини униңға толуқ бәрмәкчи болуп, муһәббәтлишишкә тәклип қилиду. «Шимал шамили» болса салқин, адәмни йеңиландуриду; «жәнуп шамили» болса адәмни иллитип раһәт бериду. (Пәләстин үчүн «шәрик шамили» қорқунучлуқ, һәммә нәрсини қуруветиду). □ **5:1** «Мән өз беғимға кирдим, ... мурмәккәмни тетитқулирим билән жиғдим, һәрә көнигимни һәсилим билән йедим; шарабимни сүтлирим билән ичтим» — Сулайман Шуламитниң тәкливини қабул қилип униң билән толуқ муһәббәтлишиду. «Достлирим, йәңлар! Ичиңлар, көңлүңлар халиғанчә ичиңлар, и ашиқ-мәшуқлар!» — бу сөzlәрни бәлким Йерусалим қизлирниңқидур. Улар (яки той қолдашлири) ашиқ-мәшуқларниң муһәббәттин һозурлинишлирини толуқ қоллайду. Уларниң (Йерусалим қизлириниң) қоллиши билән Худаниң һәр бир әр-аялниң оттурисидаки муһәббитини, жүмлидин жинсий муһәббитини тәстиқлайдиғанлиги көрситилиду; чүнки у өзи бу ишларни яратқан.

Чачлирим кечидики нәмлик билән һөл-һөл болуп кәтти!»■

3 «Мән төшәк кийимлиримни селивәткән,
 Қандақму уни йәнә кийивалай?
 Мән путлиримни жуйдум,
 Қандақму уларни йәнә булғай?»

4 Сөйүмлүгүм қолини ишик төшүгидин тиқти;
 Мениң ич-бағрилирим униңға тәлмүрүп кәтти;

5 Сөйүмлүгүмгә ечишқа қоптум;
 Қоллиримдин мурмәкки,
 Бармақлиримдин суюқ мурмәкки темиди,
 Тақақниң тутқучлири үстигә темиди;

6 Сөйүмлүгүмгә ачтим;
 Бирақ сөйүмлүгүм бурулуп, кетип қалған еди.
 У сөз қилғанда роһум чиқип кәткән еди;
 Уни издидим, бирақ тапалмидим;
 Уни чақирдим, бирақ у жавап бәрмиди;□

7 Шәһәрни айланидиган жесәкчиләр мени учритип мени урди, мени яриландурди;
 Сепиллардики күзәтчиләр чүмпәрдәмни мәндин тартивалди.

8 И Йерусалим қизлири, сөйүмлүгүмни тапсаңлар,
 Униңға немә дәйсиләр?

Униңға, сөйгиниң: «Мән муһәббәттин зәиплишип кәттим! — деди, дәңлар.»□

Йерусалим қизлири Шуламитқа сөз қилиду

9 «Сениң сөйүмлүгүңниң башқа бир сөйүмлүктин қандақ артуқ йери бар,
 И, аяллар арисидики әң гүзили?
 Сениң сөйүмлүгүңниң башқа бир сөйүмлүктин қандақ артуқ йери бар? —
 Сән бизгә шундақ тапилиғанғу?».

{ Шуламит жавап бериду }

10 «Мениң сөйүмлүгүм аппақ вә пақирақ, жүрәклик әзимәт,
 Он миң арисидә туғдәк көрүнәрлиқтур;□

11 Униң беши сап алтундиндур,
 Будур чачлири атниң яйлидәк,

■ 5:2 Топ. 5:3 □ 5:6 «У сөз қилғанда роһум чиқип кәткән еди» — башқа бир хил тәржимиси: «У бурулуп кәткәндә роһум чиқип кәткән еди». □ 5:8 «(2-8-айәт) шәрһи» — Шуламит қара басқан бу чүшни көргәндә Сулайман билән аллиқачан той қилған болса керәк. Униң чүшидә болған инкаси вә төқәззасини 2:17дә вә 4:1-3дә хатириләнгән биринчи чүшидики позитсийәси билән селиштуғанда түптин охшимаиду. Бәлким чүш Шуламитниң һаятиниң әмәлий әһвалини, йәни униң Сулайман билән әмәлий муһәббитини әкс әттүргән; чүштә көрүнгән бәзи ишлар, шүһнисизки, Сулайманниң муһәббитиниң, болупму жинсий муһәббәт жәһәттә Шуламитқа болған тәләплирини көрситиду. У сөйгининиң муһәббитигә яки муһәббитиниң тәләплиригә анчә сәзгүр болмайдиган болуп қалған охшайду. Бу сәзгүрсизлик уларниң муһәббитигә интайин хәтәрлик еди; Шуламитниң чүшидә Сулайман кетиду. Шунци билән Шуламит чүш көрүш билән муһәббәтниң қиммәтлигини билип йетип, ишларни яхшилаиду. Йәнә муһим бир иш диққатимизгә әрзийдуки, чүштә вә әмәлий турмушта, Сулайман (әркәк болғини билән, падиша болғини билән, пәйғәмбар болғини биләнму) һеч қачан Шуламитни «муһәббәт»кә зорлимайтти, бәлки Шуламитниң өзи билән муһәббәтлишини тәләп қилатти. 7-айәттә: Чүшидики жесәкчиләр уни паһишә аял дөп қаригақча, униңға шундақ муамилә қилип, чүмпәрдини униңдин тартивалиду. □ 5:10 «Мениң сөйүмлүгүм аппақ вә пақирақ, жүрәклик әзимәт,...» — башқа бир хил тәржимиси: «Сөйүмлүгүмниң йүзиниң ақ йери аппақ, қизил йери қип-қизил...».

Тағ қарғисидәк қара.

¹² Униң көзлири еқинлар бойидики пахтәкләрдәк,

Сүт билән жуюлған,
Яришиқида қоюлған;□

¹³ Униң мәңизлири бир тәштәк пурақлиқ өсүмлүктәктур;

Айниған йеқимлиқ гүллүктәк;

Униң ләвлири нилупәр,

Улар суюқ мурмәккини темитиду;□

¹⁴ Униң қоллири алтун турубилар,

Ичигә берил яқутлар қуюлған.

Қосиғи нәқишлик пил чишлиридин ясалған,

Көк яқутлар билән безәлгән.

¹⁵ Униң путлири мәрмәр түврүкләр,

Алтун үстигә тикләнгән.

Униң салапители Ливанниңқидәк,

Кедир дәрәқлиридәк көркәм-һәйвәтликтур.

¹⁶ Униң ағзи бәкму шериндур;

Бәрһәк, у пүтүнләй гөзәлдур;

Бу мениң сөйүмлүгүм, —

Бәрһәк, бу мениң амриғим,

И Йерусалим қизлири!»□

6

Йерусалим қизлири сөзләйду

¹ «Сениң сөйүмлүгүң нәгә кәткәнду,

Қиз-аяллар арисидә әң гөзәл болғучи?

Сениң сөйүмлүгүң қәйәргә бурулуп кәтти?

Биз сән билән биллә уни издәйли!»□

Шуламит уларға жавап бериду

² «Мениң сөйүмлүгүм өз беғиға чүшти,

Тетитқу отяшлиқларға чүшти.

Бағларда озүқлинишқа,

Нилупәрләрни жигишқа чүшти.

³ Мән мениң сөйүмлүгүмниңқидурмән,

Вә сөйүмлүгүм мениңқидур;

□ **5:12** «Яришиқида қоюлған» — яки «яқутлардәк безәшкә бекитилгән». □ **5:13** «Униң мәңизлири

бир тәштәк пурақлиқ өсүмлүктәктур; айниған йеқимлиқ гүллүктәк; униң ләвлири нилупәр, улар суюқ мурмәккини темитиду» — айәтнің ибраний тилини чүшиниш сәл тәс, башқа тәржимилири учриши мүмкин. Немила болмисун тетитқу вә хушпурақлиқ өсүмлүк бағлири оттура шәриқтә интайин аз еди, қиммәтлик еди. □ **5:16** «Униң ағзи бәкму шериндур» — бу бәлким гәп-сөзлириниң татлиқлиғини көрситиду. «(9-16-айәт) шәрһи» — Шуламит һазир башқиларниң алдида сөйгинини махташтин һеч тартинмайду. У һазир «қорам ташта йошурунған пахтәкәттин көп дадил болуп кәтти!

□ **6:1** «Сениң сөйүмлүгүң нәгә кәткәнду, қиз-аяллар арисидә әң гөзәл болғучи? .... биз сән билән биллә уни издәйли!» — Йерусалим қизлириниң 5:9-айәттики мазақ вә гуманлири пүтүнләй йоқиди.

У өз падисини нилупәрләр арисидә бақиду»□

Тоққузинчи ойлиниш — Сулайманниң Шуламитқа қайтип келиши — Шуламитни қайта махтиши {6:4-6:9} *** Сулайман Шуламитқа сөз қилиду

⁴ «Сән гөзәл, и сөйүмлүгүм, Тирзаһ шәһиридәк гөзәл;

Йерусалимдәк йеқимлиқ,

Туғларни көтәргән бир қошундәк һәйвәтликтурсән;□

⁵ Аһ, көзлириңни мәндин кәткүзгин!

Чүнки улар мениң үстүмдин ғалип келиватиду;

Чачлириң Гилеад теги бағрида ятқан бир топ өшкиләрдәтур.

⁶ Чишлириң йеңила жуюлуштин чиққан қирқилған бир топ қойлардәк;

Уларниң һәммиси кош гезәк туққанлардиндур;

Улар арисидә һеч бири кам әмәстур;□

⁷ Чүмбилиң кәйнидә чекилириң парчә анардур.

⁸ Атмиш ханиш, сәксән кенизәкму бар;

Қизлар санақсиз;□ ■

⁹ Бирақ мениң пахтиким, ғубарсизим болса бирдин-бирдур;

Анисидин туғулғанлар ичидә тәңдашсиз болғучи,

Өзини туққучиниң таллиғинидур.

Қизлар уни көрүп, уни бәхитлик дәп аташти,

Ханишлар вә кенизәкләрму көрүп уни махташти».□

Бәшинчи хатирә — Йезида дәм елиш — Галилийгә қайтиш {6:10-8:14} *** Онинчи ойлиниш - «Маһанаим», йәни «икки барғаһ» усули» {6:10-7:10} *** {Йерусалим қизлири сөз қилиду}

¹⁰ «Таң сәһәр жаһанға қаригандәк,

Айдәк гөзәл, айдиңдәк рошән,

Иллиқ куяштәк йоруқ,

Туғларни көтәргән қошунлардәк һәйвәтлик болғучи кимдур?»□

□ **6:3 «(2-3-айәт) шәрһи»** — адәттә бу муһәббәт шеиридә «бағ» Шуламитниң бәдинини яки уларниң муһәббитиниң өзини көрситиду. Мошу йәрдә «бағ» Сулайман Шуламитқа муһәббитини көрсәтмәктә, униң бәдинидин йәнә һозурланмақта, дәп қараймиш. Шуламитниң Сулайманниң өзигә бағлиған муһәббитигә ишәши камил: 2:16дә у: «сөйүмлүгүм мениңкидур, мән униңкидурмән» дәйду; һазир униңгә нисбәтән сөйгининиң өзигә әмәс, бәлки өзиниң униңгә тәвә болғанлиғи әң муһим иштур. «У өз падисини нилупәрләр арисидә бақиду» — башқа бир хил тәржимиси: «у нилупәр арисидә озуклиниду». Бирақ немла болмисун буниң көчмә мәнәси тәржимимизниңкидәк болиду — демәк, Сулайман Шуламитниң бәдинидин һозурланмақта. □ **6:4 «Сән гөзәл, и сөйүмлүгүм, Тирзаһ шәһиридәк гөзәл»** — Тирзаһ шәһири интайин гөзәл еди. Сулайманниң дәвридин кейин у Израилниң шималий падишалигиниң вақитлиқ пайтәхти болди («1Пад.» 15-бап). □ **6:6 «Улар арисидә һеч бири кам әмәстур»** — яки «улар арисидә һеч бири туғмастур». □ **6:8 «Атмиш ханиш, сәксән кенизәкму бар; қизлар санақсиз»** — «ханиш»лар толуқ аял дәрижисидә, «кенизәкләр» һәрәмдики «кичик хотун» дәрижисидә, «қизлар» кәлгүсидики кенизәкләр еди. Буларниң санлириға қариганда Сулайман падишалигиниң дәслипидила Шуламитни өз әмригә алған еди. Кейн униң 700 аяли, 300 кенизиги болған («1Пад.» 11-бапни көрүң). Биз бу иш үстидә «қошумчә сөзимиздә тохтилимиз. ■ **6:8** 1Пад. 11:3 □ **6:9 «(4-9-айәт) шәрһи»** — Сулайманниң бу қетимқи Шуламитни махтиған бәзи сөзлири той кечисидикигә охшаш болғини билән, йеңидин қошулған махташлири техиму күчлүк. У йәнә Шуламитни қәдирләйду, техиму махтайду. Сулайманниң униңгә бағлиған муһәббити униң «өлчәмгә йәткәнлиғи»гә асасланған әмәс. □ **6:10 «(10-айәт) шәрһи»** — Шуламит һазир Сулайманниң муһәббитиниң тәсиридә ишәшкә толған, күчлүк зат болуп чиқти. «Таң сәһәр жаһанға қаригандәк» — башқа бир хил тәржимиси: «Таң сәһәрәк нурлуқ көрүнгән,...»

Шуламит Йерусалим қизлирига сөз қилиду

11 «Меғизлар беғиға чүштүм,
Жилғидики гүл-гияларни көрүшкә,
Үзүм телиниң бихлиған-бихлимиғанлиғини көрүшкә,
Анарларниң чечәклигән-чечәклимигәнлиғини көрүшкә»;

12 Бирақ билә-билмәй,
Женим мени кетирип,
Есил хәлқимниң жәң һарвулири үстигә қойған экән».[□]

7*Йерусалим қизлири йәнә Шуламитни махтап сөз қилиду*

1 «Қайтқин, қайтқин, и Шуламит —
Қайтқин, қайтқин, бизниң саңа қариғумиз бардур!»

«Силәр Шуламитниң немисигә қариғуңлар бар?»

«“Икки баргаһ” уссулға чүшкән вақтидикидәк униңға қараймиз!»[□]

Сулайман Шуламитқа сөз қилиду *** Шуламит Сулайман үчүн «икки баргаһ» уссулини ойнайду

2 «И шаһзадиниң қизи,
Кәшлириңдә сениң қәдәмлириң немидегән гөзәл!
Толғиған ямпашлириң гөһәрләрдәк,
Чевәр һүнәрвән қолиниң һүниридур.»[□]

3 Киндигиң жумулақ бир қәдәһтур;
Униң әбжәш шараби кам әмәс;
Қосигиң буғдай догисидур,
Әтрапиға нилүпәрләр олишиду.»[□]

4 Икки көксүң икки маралдәк, жәрәнниң қошкезикидур;

5 Бойнуң пил чишлиридин ясалған мунардур;
Көзлириң Бат-Рабим қовуқи бойидики һәшбон көлчәклиридәк,
Бурнуң Дәмәшққә қарайдиған Ливан мунаридәктур;

[□] **6:12** «(11-12-айәт) шәрһи» — Шуламит йәнә кәмтәрлик билән бундақ махташларға жавап бериду; у бирдинла ханиш болған болсиму, униң өз хәлқигә бағлиған һөрмити бурунқидәклә чоңқурдур («мениң есил хәлқим», дәйду). У туюқсиз сәһралик қиз Салаһийитидин ханишлиқ орниға чиққанда һеч адәтлинәлимигән. Әксичә, у шу әтигәндила «жилғидики гүл-гияларни көрүшкә, меғизлар беғиға чүшкән» еди, чүнки булар бәлким униңға өз жуту Галилийәни әслитиду. 12-айәтни ибраний тилида чүшиниш бак тәс, башқа көп тәржимилири учриши мүмкин. Униң мәнәси бизниңчә қандақла болмисун униң туюқсиз жуқури орунға кетирилиши билән бағлиқтур. [□] **7:1** «Силәр Шуламитниң немисигә қариғуңлар бар?» — бу сөзләрни Шуламит ейтиду. «“икки баргаһ” уссулға чүшкән вақтидикидәк униңға қараймиз!» — бу сөзләрни Йерусалим қизлири ейтиду.«Икки баргаһ» — Ибраний тилида «Маһанаим» дегән йәрни көрситиши мүмкин. «Икки баргаһ» уссул бәлким муһәббәтти ипадиләйдиған бир уссул еди. Изаһат: — Қиз мошу йәрдә «Шуламит» (шуламлиқ қиз) дәп атилиду. У бәлким Галилийәдики «Шунәм» дегән шәһәрдин кәлгән. «Шунәм» кейин «шулам» дәп аталған. «Шуламит» яки «шуламлиқ» дегәнниң башқа бир мәнәси «Сулайман ханим»; йәни бир мәнәси «камит болғучи». Мошу йәрдә у йәнә махташларға кәмтәрлик билән жавап бериду. [□] **7:2** «Кәшлириңдә сениң қәдәмлириң немидегән гөзәл!» — яки «кәшлириңдә сениң путлириң немидегән гөзәл!». [□] **7:3** «Киндигиң жумулақ бир қәдәһтур» — бәзи алимлар «киндигиң» дегән сөз жинсий йолини, яки тәнниң төвән қисмини көрситиду, дәп қарайду. Ундақ болса Шуламит Сулайман алдида ялаңач болуп уссул ойнайду. «...униң әбжәш шараби кам әмәс;...» — «әбжәш шарап» Пәләстиндә адәмни әң мас қилидиған шарап һесаплинатти.

6 Үстүңдә бешиң Кармәл теғидәк туриду;
Бешиңдики өрүмә чачлириң сөсүн рәңдиктур,
Падиша бүдүр чачлириңнің мәһбусидур.□

7 И сөйгиним, һозурлар үчүн шунчә гөзәл, шунчә йеқимлиқтурсән!

8 Сениң боюң палма дәриғидәк,
Көксүң үзүм ғунчилиридәктур.□

9 Мән: — «Палма дәриғи үстигә чиқимән,
Шахлирини тутуп ямишимән;

Көксилриң дәрвәкә үзүм тал ғунчилиридәк,

Бурнуңниң пуриғи алмилардәк, таңлайлириңнің тәми әң есил шарапдәктур...».□

Шуламит сөз қилип, Сулайманниң гепини давамлаштуриду

10

«...мениң сөйүмлүгүмнің гелидин силиқ өтүп,
Ләвләр, чишлардин тейилип чүшсүн...!»□

11 Мән мениң сөйүмлүгүмніңкидурмән,
Униң тәқаззаси маңа қаритилиду».□

Он биринчи ойлиниш — Шуламитниң өз жутини йоқлашқа болған арзуси *** {7:11-8:4} *** Шуламит сөз қилиду

12 «И сөйүмлүгүм, келәйли,
Етизларға чиқайли;

Йезиларда түнәп келәйли,□

13 Үзүмзарлиққа чиқишқа балдур орундин турайли,
Үзүм таллириниң бихлиған-бихлимиғанлиғини,

Чечәкләрнің ечилған-ечилмиғанлиғини,

Анарларның бәрқ урған-урмиғанлиғини көрәйли;

Әшу йәрдә муһәббәтлиримни саңа бегишлаймән.

14 Муһәббәтгүлләр әшу йәрдә өз пуриғини пуритиду;

Ишиклиримиз үстидә һәр хил есил мевә-чивиләр бардур,

Йеңи һәм кониму бардур;

□ 7:6 «Падиша бүдүр чачлириңнің мәһбусидур» — улук Сулайман падиша йезидики бир қизға «асир болди!» Муһәббәтнің күчи зордур! □ 7:8 «Сениң боюн палма дәриғидәк,

көксүң үзүм ғунчилиридәктур» — «палма дәриғи»нің өзи үнүмлүк, һосулуқ дәрәк һесаплиниду. Шуламит егиз бойлуқ вә зилва, «һосулуқ» дәп қаралған охшайду. □ 7:9 «Палма дәриғи үстигә

чиқимән, шахлирини тутуп ямишимән; көксилриң дәрвәкә үзүм тал ғунчилиридәк...» — палма дәриғиниң хормилирини үзүш яки гүллирини чаңлаштурүп мевилик қилиш үчүн униңға ямишип чиқиши керәк. Сулайман бу охшитишта бәлким иккила мәнәсини көчмә мәнидә ишлитиду.

Һазир Шуламит билән жинсий мунасивәт өткүзүшкә башлайду. «...бурнуңниң пуриғи алмилардәк, таңлайлириңнің тәми әң есил шарапдәктур...» — «алмилар» дегәннің башқа бир хил тәржимиси «өрүқләр». □ 7:10 «...мениң сөйүмлүгүмнің гелидин силиқ өтүп, ләвләр, чишлардин тейилип

чүшсүн...!» — ибраний тилида чүшиниш бәк тәс, башқа көп тәржимилири учриши мүмкин. Лекин умумий мәнәси ениқки, Шуламит Сулайманниң «муһәббәтлешәйли» дегән тәливиғә инкас қайтуруп, толук қобул қилиду. □ 7:11 «(1-10-айәт) шәрһи» — 9-10-айәттә Шуламит Сулайманниң «муһәббәтлешәйли»

дегән тәливиғә инкас қайтуруп, толук қобул қилиду. □ 7:12 «И сөйүмлүгүм, келәйли, етизларға чиқайли; йезиларда түнәп келәйли,...» — Шуламитниң өз жутини йәнә көргүси, шу йәрдә Сулайман билән далада муһәббәтләшкүси бар еди. 12-13-айәтниму көрүң.

Сән үчүн уларни топлап тәйярлидим, и сөйүмлүгүм!»□

8

Давами — Шуламит сөзини давамлаштуриду

¹ «Аһ, апамниң көксини шориған инимдәк болсаң еди!

Сени талада учритар болсам, сөйәттим,

Вә һеч ким мени кәмситмәйтти.□

² Мән сени йетәкләйттим,

Апаңниң өйигә елип кирәттим;

Сән маңа тәлим берәттиң;

Мән саңа тетитқу шарабидин ичкүзәттим;

Анарлиримниң шәрбитидин ичкүзәттим.□

³ Униң сол қоли бешим астида болатти,

Униң оң қоли мени силайтти!».

⁴ «Силәргә тапилаймәнки, и Йерусалим қизлири —

«Униң вақит-саити болмиғичә,

Силә муһәббәтни ойғатмаңлар, қозғимаңлар!»□

Он иккинчи ойлиниш — Йезиларға, йәни Галилийгә болған сәпәр {8:5-8:7} .... Шуламитниң жутидики қизлар авал сөзләйду — уни тонумай қалиду

⁵ «Даладин чиқиватқан бу зади ким?

Өз сөйүмлүгигә йөлинип?»

«Мән алма дәриғи астида сени ойғатқан едим;

Әшу йәрдә апаң толғақ йәп сени дуняға чиқарған еди;

□ **7:14** «Муһәббәтгүлләр әшу йәрдә өз пуригини пуритиду» — «муһәббәтгүл» дегән гүл жинсий муһәббәтни қозғайдиган бир хил гүл. «ишиклиримиз үстидә һәр хил есил мевә-чивиләр бардур, ...сән үчүн уларни топлап тәйярлидим, и сөйүмлүгүм!» — Қанаанда (Пәләстиндә) хәлиқләр «ишик үсти»дики бир жаза үстидә һәр хил мевә-чевиләрни сақлайду. □ **8:1** «Аһ, апамниң көксини шориған инимдәк болсаң еди! Сени талада учритар болсам, сөйәттим, вә һеч ким мени кәмситмәйтти» — Пәләстиндә ача-укиниң өз ара амрақлигини очуқ ипадилиши, сөйүши нормал әһвал. Ашиқ-мәшуқларниң шундақ қилиши әйиплик дәп қаралғачқа, Шуламит «Сулайманни инимдәк болсиди!» дәп тиләйду. □ **8:2**

«Сән маңа тәлим берәттиң» — Шуламит Сулайманниң даналиғидин ортақлашмақчи. Йерусалимдики ордида турганда Сулайман алдираш болғачқа мошундақ пурсәт аз болатти. Аписиниң өйидә болса дәхлиләр аз билуду. Әрниң аялиға билим, даналиқни ашуруш пурситини яритиш мәсуулийити бар.

«Сән маңа тәлим берәттиң» дегәнниң башқа бир хил тәржимиси: «Шу йәрдә апам маңа үгәткән». «Мән саңа тетитқу шарабидин ичкүзәттим; анарлиримниң шәрбитидин ичкүзәттим» — бәлким Шуламитниң аписи инисини емиткәндәк (1-айәт), Сулайманға әмчәк салғуси барлигини билдүриду. □ **8:4** «...силәр муһәббәтни ойғатмаңлар, қозғимаңлар!» — яки «...уни балдур ойғатқиниңлар, қозғигиниңларниң немиси?!».

Әшу йәрдә сени туққучи толғақ йәп сени чиқарған еди».[□]

Шуламит Сулайманга сөз қилиду

6 «Мени көңлүңгә мөһүрдәк,
Билигиңгә мөһүрдәк басқайсән;
Чүнки муһәббәт өлүмдәк күчлүктур;
Муһәббәтнің қизғиниши тәһтисарадәк рәһимсиз;
Униңдин чиққан от учқунлири,
— Яһнің дәһшәтлик бир ялқунидур![□]

7 Көп сулар муһәббәтни өчүрәлмәйду;

Кәлкүнләр уни ғәриқ қилалмайду;

Бириси: «Өй-тәәллүқатлиримнің һәммисини берип муһәббәткә еришимән» десә,

Ундақта у адәм кишиниң нәзиридин пүтүнләй чүшүп кетиду».[■]

Он үчинчи ойлиниш — Шуламитнің жутига, өйигә қайитип келиши. Шуламит кичик сиңлиси төәрилиқ икки акисига сөз қилиду {8:8-8:14}. ••• Шуламит икки акисига сөз қилиду

8 «Бизнің кичик сиңлимиз бардур,

Бирақ униң көкси йоқтур;

Сиңлимизга әлчиләр кәлгән күнидә биз униң үчүн немә қилимиз?»[□]

Икки акиси жавап бериду

9 «Әгәр у сепил болса,

Биз униңға күмүч мунар салимиз;

Әгәр у ишик болса,

Биз уни кедир тахтайләр билән қаплаймиз».[□]

[□] **8:5 Даладин чиқватқан бу зади ким?** Өз сөйүмлүгигә йөлинип?» — Шуламит әслий тойға барған йол билән қайтитп келиду. Улар Йерусалимдин Йериха шәһиридики йол билән чиқип Иордан дәрйяси жиғисини бойлап чөл-баявандин өтүп Шунәмгә қайтиду. Чөл-баяванниң иссиғи билән у Сулайманга йөлинип маңиду. У шунчә өзгәргәнки, жуттикиләр уни тонумай қалиду. Шуңа бу сөзләр Шуламитнің жутидики қизларниң дегини болса керәк. «Мән алма дәриғи астида сени ойғатқан едим; әшу йәрдә апаң толғақ йәп сени дуняға чиқарған еди; әшу йәрдә сени туққучи толғақ йәп сени чиқарған еди» — бу сөзләри Сулайман Шуламитқа ейтиду. Сулайман бәлким биринчи қетим (падичиниң қияпитидә) дәл мошу алма дәриғи астида Шуламитни ухлаватқан петидә учратқанлиғини әсләйду. Шу алма дәриғи дәл Шуламитниң аписи уни туққан жай еди. «Мән алма дәриғи астида сени ойғатқан едим» — Мошу «ойғитиш» һәм уйқидин ойғитишиму, муһәббәткә ойғитишиму көрсәтсә керәк. Сулайман билән Шуламит Шуламитнің һаяти башланған дәл шу жайда («алма дәриғи астида» өз ара төвәндики әһдә (6-айәт) билән бағлишиду. [□] **8:6 «Мени көңлүңгә мөһүрдәк, билигиңгә мөһүрдәк басқайсән...»**

— шәрһи: Падиша өз мөһүридин һеч қачан айрилмайду. Мөһүри болса адәттә алтун-гәһәрдин ясалған болуп, интайин қиммәтлик нәрсә еди. Һәр бир нәрсә үстигә мөһүр басқанниң мәнаси «бу мениқиң» дегән болиду, әлвәттә. Шуламит өзиниң Сулаймандин һәргиз айрилмаслиғини халайду, өзини аләмгә: «мән Сулайманниқидурмән» дәп испатлимақчи болиду. «муһәббәт... Яһнің дәһшәтлик бир ялқунидур!» — «Яһ» — «Яһвәһ», йәһни Пәрвәрдиғарниң наминиң қисқа шәкли. [■] **8:7** 1Кор. 13:8 [□] **8:8 «(8-айәт) шәрһи»** — Шуламит кичик сиңлиси үчүн әнсирәйду. У ятлик болғичә қандақ қилип уни пак сақлаш керәк? Мошу соал тоғрилиқ ойлиғанда бәлким өзиниң яшиқ вақитлирини әсләйду. [□] **8:9 «(9-айәт) шәрһи»** — мошу айәттә Шуламитнің икки акиси униң соалиға (8-айәт) жавап бериду. Уларниң сиңлиси өзини асрайдиган, номус қилидиган қиз болса («сепил болса»), ундақта ақилири уни муқапатлайду. Бирақ әгәр у номусни сақламайдиган, хәтәрлик йолға чиқмақчи болса («ишик болса»), ақилири уни пәвқуладдә қоғдайду.

Шуламит сөз қилиду

10 «Өзүм бир сепилдурмән,
 Һәм мениң көксиларим мунарлардәктур;
 Шуңа мән униң көз алдида хатиржәмлик тапқан бирисидәк болдум». □

Шуламит сөзини давам қилиду

11 «Сулайманниң Баал-Һамонда үзүмзари бар еди,
 Үзүмзарини бағвәнләргә ижаригә бәрди;
 Уларниң һәммиси мевиси үчүн миң тәңгә апирип бериши керәк еди;
 12 Өзүмниң үзүмзарим мана мениң алдимда туриду;
 Униң миң тәңгиси саңа болсун, и Сулайман,
 Шуниндәк икки йүз тәңгә мевисини баққучиларға болсун». □

Сулайман Шуламитқа сөз қилиду

13 «Һәй бағларда турғучи,
 Һәмраһлар авазини аңлиғуси бар;
 Маңиму уни аңлатқузғайсән». □

Шуламит Сулайманға сөз қилиду

14 «И сөйүмлүгүм, тез болә,
 Жәрән яки яш бугидәк бол,
 Тетитқулар тағлири үстидә жүгүрүп!» □

□ **8:10 «10-айәт шәрһи»** — Шуламит дәрвәқә «сепил» еди — башқиларниң езитқулуқлириға толук чидигучилиғи бар еди, у пүтүнләй номуси билән өткән еди. Өзини пак сақлиғачқа у Сулайманниң әһдисини қобул қилишқа толиму тәйяр еди. У һазир бәлким икки акиси әсли өзигә жүргүзгән қаттиқ муамилиниң зөрүрлүгини көрүп йетиши мүмкин еди. У сайсиз үзүмзарда ишлигәндә «езиқтурулушниң еһтимали» аз еди; сайиси болған мевилик дәрәқлири арисидә ишлигән болса, яман нийәтлик адәм тәрипиндиз езиқтурулуш еһтимали бар болатти. □ **8:12 «11-12-айәт шәрһи»** — 11-12-айәт: бу айәтләрдә Шуламит өзиниң Сулайманға толук мәнсуп екәнлигини тәкитләйду. У өзини Сулайманға бегишлигән бир үзүмзарға охшитиду. Сулайманниң барлиқ үзүмзарлирини баққучилар өзигә тегишлик инһамға еришиду, әлвәттә. Шуниңға охшаш Шуламит һазир Сулаймандин икки акиси үчүн тегишлик инһам беришини сорайду. Чүнки улар уни номустан қилип той қилғичә униңдин хәвәр елип кәлгән еди. 12-айәт: «Өзүмниң үзүмзарим мана мениң алдимда туриду» дегән сөзләр Шуламитниң өз шәхсини Сулайманға бегишлигини пүтүнләй ихтиярән, пүтүнләй әркинлик билән болди, дәп ипадиләйду һәм тәкитләйду. Әркинлик мана муһәббәтниң айрилмас бир қисмиду. □ **8:13 «13-айәт шәрһи»** — Шуламитниң кона достлири (һәмраһлар) бәлким униңдин нахша ейтишни тәләп қилиду. Сулайманниңму аңлиғуси келиду. Шуламит нахша ейтип сиртқа чиқип, Сулайманни төвәндикидәк чақириду. □ **8:14 «Тетитқулар тағлири үстидә жүгүрүп!»** — Яки «Йетитқу өсүмлүк тағлири үстидә жүгүрүп!».

Йәшәя

Худаниң Исраилга болган «дәва»си һәм чаңириқи

1 Уззия, Йотам, Аһаз вә һәзәкиялар Йәһудаға падиша болган вақитларда, Йерусалим вә Йәһуда тоғрисидә, Амосниң оғли Йәшәя көргән ғайипанә вәһий-аламәтләр: —

2 «И асманлар, аңлаңлар!

И йәр-зимин, кулақ сал!

Чүнки Пәрвәрдигар сөз ейтти: —

«Мән балиларни беқип чоң қилдим,

Бирақ улар Маңа асийлиқ қилди. □ ■

3 Кала болса егисини тонуйду,

Ешәкму ғоҗайининиң оқуриға маңидиган йолни билиду,

Бирақ Исраил билмәйду,

Өз хәлқим һеч йорутулған әмәс.

4 Аһ, гунакар «ят әл»,

Қәбиһликни топлап өзигә жүклигән хәлиқ,

Рәзилләрниң бир нәсли,

Нижис болуп кәткән балилар!

Улар Пәрвәрдигардин жирақлишип,

«Исраилдики Муқәддәс Болғучи»ни кезигә илмиди,

Улар кәйнигә янди. □ ■

5 Немишкә йәнә думбаланғуңлар келиду?

Немишкә асийлиқ қиливерисиләр?

Пүтүн башлириңлар ағрип,

Жүригиңлар пүтүнләй зәиплишип кәтти, ■

6 Бешиңлардин айиғиңларғичә сақ йериңлар қалмиди,

Пәкәт яра-жараһәт, ишиқ вә йириң билән толди,

Улар тазиланмиған, теңилмиған яки уларға һеч мәлһәм сүрүлмигән. □

7 Вәтиниңлар чөлләшти;

Шәһәрлириңлар көйүп вәйранә болди;

Йәр-зиминиңларни болса, ятлар көз алдиңлардила жутувеливатиду;

У ятлар тәрипидин дәпсәндә қилинип чөллишип кәтти. ■

8 Әнди үзүмзарға селинған чәллидәк,

Тәрхәмәкликкә селинған кәпидәк,

Муһасиригә чүшкән шәһәрдәк,

□ **1:2** «И асманлар, аңлаңлар!» — Муқәддәс Китап бойичә үч асман бар. «Тәбирләр»ни көрүң. «Чүнки Пәрвәрдигар сөз ейтти...» — мошу китапта елинған «Пәрвәрдигар» болса, ибраний тилидики «Яһвәһ» дегәнниң тәржимисидур. «Яһвәһ» Худаниң йәнә бир исми болуп, «Мәңгүлүк Болғучи», «Өзүм Бардурмән», «әһдисидә мәңгү Турғучи Худа» дегәнни билдүриду. Тәбирләрниму көрүң. ■ **1:2** Қан. 32:1 □ **1:4** «Аһ, гунакар «ят әл»...» — бу һәжвий, кинайилик гәп. Худаға нисбәтән Исраил бутпәрәс бир «ят әл» болуп кәткән еди. «Исраилдики Муқәддәс Болғучи» — Худаниң йәнә бир исмидур. Бу исим бәлким, «Өзиниң Исраил хәлқигә бирдин-бир пак-муқәддәс болғучи экәнлигини көрсәткән Худа вә Исраил арисидә пак-муқәддәс турғучи Худа» дегән мәнидә. Йәшәя пәйғәмбәр Худани тилға алғанда, бу исимни көп ишлитиду. ■ **1:4** Зәб. 77:8; Йәш. 57:3 ■ **1:5** 2Тар. 28:22; Йәр. 2:30 □ **1:6** «уларға һеч мәлһәм сүрүлмигән» — яки «уларға һеч зәйтун мейи сүрүлмигән». ■ **1:7** Қан. 28:51,52; Йәш. 5:5

Зионның қизи зәип қалдурулды.□

⁹ Самави қошунларның Сәрдари болған Пәрвәрдигар бизгә азгина «қалдиси»ни қалдурмиған болса,

Биз Содом шәһиригә охшап қалаттуқ,

Гоморра шәһириниң халиға чүшүп қалаттуқ.□ ■

¹⁰ И Содомниң һөкүмранлири, Пәрвәрдигарниң сөзини аңлап қоюңлар, «И Гоморраниң хәлқи, Худайимизниң қанун-нәсиһитигә кулақ селиңлар!»□

¹¹ Силәр зади немә дәп Маңа атап нурғунлиған қурбанлиқларни сунисиләр?» — дәйду Пәрвәрдигар.

— «Мән көйдүрмә қочқар қурбанлиғиңлардин,

Бордақ малниң яғлиридин тоюп кәттим,

Буқилар, пақланлар, текиләрниң қанлиридин һеч хурсән әмәсмән.□ ■

¹² Силәр Мениң алдимға кирип кәлгиниңларда,

Силәрдин һойла-айванлиримни шундақ дәссәп-чәйләшни ким тәләп қилған? □

¹³ Бһудә «ашлиқ һәдийә»ләрни елип келишни болди қилиңлар,

Хушбуй болса Маңа жиркиничлик болуп қалди.

«Йеңи ай» һейтлири вә «шабат күн»лиригә,

Жамаәт ибадәт сорунлириға чақирилишларға —

Қисқиси, қәбиһликтә өткүзүлгән дағдуғилиқ жиғилишларға чидиғичилигим қалмиди.□

¹⁴ «Йеңи ай» һейтиңлардин, бекитилгән һейт-байримиңлардин қәлбим нәпрәтлиниду;

Улар маңа жүк болуп қалди;

Уларни көтирип жүрүштин чарчап кәттим.

¹⁵ Қолуңларни көтирип дуаға яйғиниңларда,

Көзүмни силәрдин елип қачимән;

Бәрһәк, көпләп дуаларни қилғиниңларда, аңлимаймән;

□ **1:8** «үзүмзарға селинған чәлидәк, тәрхәмәкликә селинған кәпидәк...» — Йерусалимниң әһвалини тәсвирләйду; у һаһайити қил үстидә турғанлиғини, интайин муқимсиз әһвалда қалдурулғанлиғини билдүрсә керәк. **«Зион»** — яки «Зион теги» болса Йерусалим шәһири, шуниндақ муқәддәс ибадәтхана жайлашқан тағдур. □ **1:9** «Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар» — «Йәшәя» китабида көп шиһитилидиған Худаниң бир нами. **«Пәрвәрдигар бизгә азгина «қалдиси»ни қалдурмиған болса...»** — «қалди» (Худаниң «қалдиси») «Йәшәя» дегән китапта көп көрүлидиған тема яки мавзудур. Исраил хәлқиниң көп қисми Худадин жирақлишип кәткән болсиму, Худаниң меһри-шәпқити билән уларниң арисида һаман өзигә садиқ бир «қалди» болиду. **«Содом шәһәригә охшап қалаттуқ, Гоморраниң халиға чүшүп қалаттуқ»** — кона заманларда, (Ибраһим пәйғәмбәрниң дәвридә) бу икки шәһәр Худаниң нәзирада һаһайити рәзил болуп, У асмандин от-ғунғутни яғдуруп уларни пүтүнләй вәйран қилған. Икки шәһәрниң бүгүнгә қәдәр һеч қандақ излири қалмиди («Яр.» 19-баһни көрүң). Йәшәяниң демәкчи болғини, Худа өзигә садиқ бир «қалдиси» қалдурмиған болса, Исраилму бу икки шәһәргә охшаш рәзиллик билән толуп, охшашла пүтүнләй вәйран болуп йәр йүзидин йөқилип кәткән боллатти.

■ **1:9** Яр. 19:24; Йәш. 17:6; 24:6; 30:17; Рим. 9:29 □ **1:10** «И Содомниң һөкүмранлири,... И Гоморраниң хәлқи, ...» — мошу йәрдә, Йәшәя пәйғәмбәр өз хәлқини Содом һәм Гоморрадикиләргә беваситә охшитиду. □ **1:11** «көйдүрмә қурбанлиқ» — мошу хил қурбанлиқ Худаға атап толуқ көйдүрүләттү. ■ **1:11** Зәб. 49:8-14; Пәнд. 15:8; 21:27; Йәш. 66:3; Йәр. 6:20; Ам. 5:22 □ **1:12** «дәссәп-чәйләшни ким тәләп қилған?» — «дәссәп-чәйләш» дегән сөз мошу йәрдә бәлким хәлиқ елип киргән нурғунлиған қурбанлиқ маллириниң ибадәтханиниң һойлилирини дәссәпчилиғини көрситиду. Башқа бир хил тәржимиси «дәпсәндә қилиш». □ **1:13** «ашлиқ һәдийә»ләр — «ашлиқ һәдийә» адәттә «көйдүрмә қурбанлиқлар» һәм ға қошулатти. **«хушбуй болса маңа жиркиничлик болуп қалди»** — Муса пәйғәмбәргә тапшурулған қанунға асасән, һәр күни муқәддәс ибадәтханида хушбуй йекиш керәк еди. **«шабат күни»** — болса шәнбә күни болуп, Исраиллар үчүн «муқәддәс күн»дур, бу һеч қандақ иш-әмгәк қилмай Худаға сегинидиған, ибадәт қилидиған күн еди. Йәһудийлар бу күнни «шабат күни», йәни («хизмәттин») дәм елиш күни» дәйду. Йәнә 56-бап, 2-айәтни көрүң.

Чүнки қоллириңлар қанға боялди.■

16 Өзүңларни жуюп, паклиниңлар;
Қилмишлириңларниң рэзиллигини көз алдимдин нери қилиңлар,
Рэзилликини қилиштин қолуңларни үзүңлар;■

17 Яхшилиқ қилишни үгиниңлар;
Адиллиқни издәңлар,
Зомигәрләргә тәнбиһ бериңлар,
Житим-йесирләрни наһәқлиқтин халас қилиңлар,
Тул хотунларниң дәвасини сораңлар.□

18 Әнди келиңлар, биз муназирә қилишайли, дәйду Пәрвәрдигар,
Силәрниң гунайиңлар қип-қизил болсиму,
Йәнила қардәк ақириду;
Улар қизил қуруттәк тоқ қизил болсиму,
Жүңдәк аппақ болиду.□ ■

19 Әгәр итаәтмән болуп, аңлисаңлар,
Зиминдики есил мәһсулаттин бәһримән болисиләр;

20 Бирақ рәт қилип йүз өрисәңлар,
Қилич билән ужуқтурулисиләр»
— Чүнки Пәрвәрдигар Өз ағзи билән шундақ дегән.

21 Садиқ шәһәр қандақму паһишә болуп қалди!?

Әслидә у адаләт билән толған еди,
Һәққанийлиқ уни макан қилған еди,
Бирақ һазир қатиллар униңда туруватиду.□

22 Күмүчүң болса дашқалға айлинип қалди,
Шарабиңға су арилишип қалди;■

23 Әмирлириң асийлиқ қилғучилар,
Оғриларға үлпәт болди;
Уларниң һәр бири париға амрақ болуп,
Соға-саламларни көзләп жүрмәктә;
Улар житим-йесирләр үчүн адаләт издимәйду;
Тул хотунларниң дәваси уларниң алдиға йәтмәйду.□ ■

24 Шуңа — дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған Рәб Пәрвәрдигар —
Йәни Исраилдики қудрәт Егиси ейтиду: —
Мән күшәндилимни *жазалап* пухадин чиқимән,
Дүшмәнлиримдин қисас алимән;□

25 Қолумни үстүңгә тәккүзүп,
Сени тавлап, сәндики дашқални тәлтөкүс тазилаймән,
Сәндики барлиқ арилашмиларни елип ташлаймән.■

26 Һөкүмран-сорақчилириңларни авалқидәк,
Мәслиһәтчилириңларни дәсләптикидәк һалға кәлтүримән.

■ **1:15** Пәнд. 1:28 ■ **1:16** Зәб. 33:14-15; 36:27; Ам. 5:15; Рим. 12:9 □ **1:17** «Зомигәрләргә тәнбиһ бериңлар» — башқа бир хил тәржимиси, «Езилгүчиләргә яр-йөләк болуңлар». □ **1:18** «Силәрниң гунайиңлар қип-қизил болсиму» — бу «қизил қурут» Йәһудийлар бу қурутни бояқ ясаш үчүн ишләткән. ■ **1:18** Зәб. 50:9-12 □ **1:21** «Садиқ шәһәр қандақму паһишә болуп қалди!?» — Йәшәя пәйғәмбәр Йерусалим шәһирини әслидә Худаға садиқ бир аялға охшаш шәһәр еди, бирақ һазир бир паһишә аялға айланди дәп охшитиду. ■ **1:22** Әз. 22:18,19; һош. 4:18 □ **1:23** «Соға-саламларни көзләп жүрмәктә...» — ибраний тилида «Соға-саламларни қоғлап жүрмәктә...». ■ **1:23** Йәр. 5:28; Зәк. 7:10 □ **1:24** «Исраилдики қудрәт Егиси...» — Худаниң йәнә бир наמידур. Бу нам бәлким, «Исраил хәлқиң Өзиниң күч-қудритини көрсәткүчи Худа, Исраилда турған наһайити қудрәтлик, қадир Худа» дегән мәнидә. Йәшәя пәйғәмбәр Худани тилға алғанда, бу намни көп ишлитиду. ■ **1:25** Йәр. 6:29; Мал. 3:3

Кейин сән «Һәққанийлиқниң Макани», «Садиқ Шәһәр» — дәп атилисән.

²⁷ Әнди Зион адиллиқ билән,

Вә уницға қайтип кәлгәнләр һәққанийлиқ билән қутқузулуп һәр қилиниду. □

²⁸ Бирақ асийлар вә гунакарлар бирдәк жуққурулиду,

Пәрвәрдигардин йүз өригүчиләр болса һалак болиду. ■

²⁹ Шу чағда силәр тәшна болған дуб дәрәқлиридин номус қилисиләр,

Таллиған бағлардин хијил болисиләр. □

³⁰ Чүнки өзүңлар худди йопурмақлири куруп кәткән дуб дәриғидәк,

Сусиз қуруқ бир бағдәк болисиләр.

³¹ Шу күни күчи барлар отқа шам пилиги,

Уларниң әжри болса, учқун болиду;

Булар һәр иккиси тәңла көйүп кетиду,

Уларни өчүрүшкә һеч ким чиқмайду. □

2

Ахирқи заманлардики Йерусалим

¹ Булар Амосниң оғли Йәшәя Йерусалим вә Йәһуда тоғрисидә көргән каламдур:

² Ахир заманларда, Пәрвәрдигарниң өйи жайлашқан тағ тағларниң беши болуп бекитилиду,

Һәммә дөң-егизлктин үстүн қилип көтирилиду;

Барлиқ әлләр уницға қарап еқип келишиду. □ ■

³ Нурғун хәлиқ-милләтләр чиқип бир-биригә: —

«Келиңлар, биз Пәрвәрдигарниң теғиға,

Яқупниң Худасиниң өйигә чиққайли;

У Өз йоллиридин бизгә үгитиду,

Биз Униң тәриқилиридә маңимиз» — дейишиду.

— Чүнки қанун-йолйоруқ Зиондин,

Пәрвәрдигарниң сөз-калами Йерусалимдин чиқидиған болиду. ■

⁴ У әлләр арисидә һөкүм чиқириду,

Нурғун хәлиқләрниң һәқ-наһәқлиригә кесим қилиду;

Буниң билән улар қиличлирини сапан чишлири,

Нәйзилирини оғақ қилип соқушиду;

Бир әл йәнә бир әлгә қилич көтәрмәйду,

Улар һәм йәнә урушни үгәнмәйду. ■

□ **1:27 «уницға (Зионға) қайтип кәлгәнләр»** — мошу йәрдә «қайтип келиш» бәлким икки ишни өз ичигә алиду. Биринчиси, кәлгүсидә «товва қилип, Худаниң йениға қайтидиғанлар»; иккинчиси, «жирақ жуттики қуллуктин, сүргүн болушидин (йәни Худаниң жазалиқ тәрбийисидин) чиқип Зионға қайтип кәлгәнләр». **«қутқузулуп һәр қилиниш»** — ибраний тилида пәкәт бир сөз билән ипадилиниду. Бу сөз һәм «бәдал төләп, қуллуктин қутқузуп һәр қилиш»ниму өз ичигә алиду. ■ **1:28** Аюп 31:3; зәб. 1:6; 5:6; 72:27; 91:10; 103:35 □ **1:29 «дуб дәрәқлири ... бағлар...»** — мошу «дуб дәрәқлири» вә «бағлар» шүбһисизки, шу дәвирдики бутпәрәсликкә алаһидә аталған жайларни көрситиду. Билишимизчә мошу хил бутпәрәслик жинсий әхлақсизлиқ биләнму мунасивәтлик еди. □ **1:31 «отқа шам пилиги»** — яки «отқа тәрмәч». □ **2:2 Ахир заманларда** — ибраний тилида «Күнләрниң ахирида». **«Пәрвәрдигарниң өйи»** — Пәрвәрдигарниң ибадәтханисини көрситиду. **«Барлиқ әлләр уницға қарап еқип келишиду»** — Тәврат һәм Зәбурдики «әлләр» дегән сөз адәттә Исраилдин башқа барлиқ хәлиқләрни, йәни «Йәһудий әмәсләр»ни көрситиду. Шуңа бәзидә «ят әлләр» дәп тәржимә қилимиз.

«Йәшәя» дегән китапта «әлләр», «таипиләр», «ят әлләр» яки «хәлиқ-милләтләр» дейилса, һәрдайим мошу мәнини билдүриду. ■ **2:2** Мик. 4:1 ■ **2:3** Зәб. 109:2 ■ **2:4** Йо. 3:10; Мик. 4:3

5 — «И Якуп жәмәтидикиләп,
Келиңлар, Пәрвәрдигарниң нурида маңайли!».

һазирқи Йерусалим

6 — Сән Өз халқиң болған Якуп жәмәтини ташлап қойдун;
Чүнки улар шәриқтики хурапатлар билән толдурулди;

Улар Филистийләрдәк пал салиду;
Улар чәт әлликләр билән қол тутушиду;□

7 Зимини болса алтун-күмүчкә толуп кәтти;
Байлиқлири түгимәс;

Йәр-зимини атларғиму толуп кәтти,
Жәң һарвулири һәм түгимәс;□

8 Зимини бутлар биләнму лиқ болуп кәтти;
Улар өз қоллири билән ясиғанлириға,
Бармақлири билән шәкилләндүргәнлиригә сәждә қилишиду.

9 Шуниң билән пухралар егилдүрүлиду,
Мөтивәрләрму төвән қилиниду;
Сән уларниң қәддини руслимайсән һәм һеч кәчүрүм қилмайсән. □

«Пәрвәрдигарниң күни»

10 Әнди Пәрвәрдигарниң вәһшитидин,
Һәйвисиниң шан-шәривидин өзүңни қачур,
Хада ташлар ичигә киривал,
Топа-чаңлар ичигә мөкүвал!

11 Чүнки адәмниң тәкәббур көзлири йәргә қаритилиду,
Инсанларниң һакавурлуғи пәс қилиниду;

Шу күнидә ялғуз Пәрвәрдигарла үстүн дәп мәдһийилиниду. ■

12 Чүнки самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигарниң шундақ бир күни
тәйяр туриду: —

Шу күни һәр бир тәкәббур вә мәмәданларниң үстигә,
Өзини жуқури саниғанларниң үстигә чүшиду

(Шуниң билән уларниң һәммиси пәс қилиниду!),■

13 Шуниңдәк Ливанниң егиз, пәләккә йетидиған барлиқ кедир дәрәқлириниң
үстигә,

Башандики барлиқ дуб дәрәқлириниң үстигә,

14 Егиз тағларниң һәммисигә,

Жуқири көтирилгән барлиқ дөңләрниң үстигә,

15 һәр бир һәйвәтлик мунарниң үстигә,

һәр бир мустәһкәм сепилниң үстигә,

16 Таршиштики һәр бир сода кемисиниң үстигә,

□ **2:6** «Улар (Исраиллар) Филистийләрдәк пал салиду» — мошу йәрдә Йәшәя кинайилик сөз ишлитип, өз халқиниң хурапийлиқни һәр тәрәптин, йәни шәриқтин һәм ғәриптин (Филистийләрдин) қобул қилғанлиғини көрситиду. □ **2:7** «алтун-күмүчкә толуп кәтти... байлиқлири түгимәс... йәр-зимини атларғиму толуп кәтти, жәң һарвулири һәм түгимәс» — мошу 6-8-айәттә, Йәшәя уларниң Муса пайғәмбәргә тапшурулған қанун — Тәвраттики «Қанун шәрһи» 17-18-баплар көздә тутулиду. Мошу ишлар Тәвраттики шу пәрманларға хилап. □ **2:9** «... пухралар егилдүрүлиду... Өвән қилиниду» — бу пейлиң иккиси икки бислиқ сөз болуп, уларниң бутларға баш уридиғанлиғини һәмдә кәлгүсидә улар шүбһисизки охшашла Худаниң ғәзиви алдида йәргә жиқилидиғанлиғини билдүриду. «... қәддини руслимайсән һәм һеч кәчүрүм қилмайсән» — мошу икки ибарә ибраний тилида икки бислиқ бирла сөз билән ипадилниду. ■ **2:11** Йәш. 5:15 ■ **2:12** Йо. 2:10, 31; 3:15; Йәш. 13:10; 24:23; Ам. 8:9; Мат. 24:29; Рос. 2:20; Вәһ. 6:12-13

Шундақла барлиқ гөзәл кемә гәвдисиниң үстигә шу күни чүшүшкә тәйяр туриду. □

17 Адәмләрниң көрәңлиги төвән қилинип чүшүрүлүп,
Инсанларниң тәкәббурлиги пәс қилиниду,
Шу күнидә ялғуз Пәрвәрдиғарла үстүн дәп мәдһийилиниду.

18 Бутлар болса һәммиси көздин йоқилиду. □

19 Пәрвәрдиғар йәрни дәһшәтлик силкиндүрүшкә орнидин туридиған чағда,
Улар өзлирини Униң вәһшитидин, Униң һәйвисиниң шан-шәривидин качуруп,
Хада таш ғарлириниң ичигә,

Йәр йүзидики өңкүрләргә киривалиду;

20 Шу күнидә кишиләр өзигә чоқунушқа ясиған күмүч бутлири вә алтун бутлирини қариғу чашқанларға вә шәпәрәңләргә ташлап бериду;

21 Пәрвәрдиғар йәрни дәһшәтлик силкиндүрүшкә орнидин туридиған чағда,
Улар өзлирини Униң вәһшитидин, Униң һәйвисиниң шан-шәривидин качуруп,
Хада таш чаклириниң ичигә,
Ярларниң йериқлириға киривалиду;

22 Үмүтүңларни нәпәси димиғидила туридиған инсандин үзүңлар,
Чүнки инсан зади немә еди?!

3

Йәһуда-Йерусалимниң қәбиһлигигә чүшидиған жаса

1 Чүнки, қара! Самави қошунларниң Сәрдари болған Рәб Пәрвәрдиғар,
Йерусалим вә Йәһудаға қувәт вә йөләнчүк болған барлиқ нәрсиләрни йоқ қилиду,
— Йәни қувәт болған пүткүл аш-нан,

Йөләнчүк болған һәммә су, □

2 Палван вә ләшкәр,

Сотчи вә пәйғәмбәр,

Палчи вә ақсақал,

3 Әллик беши, мөтивәр вә мәслиһәтчи,

Һүнәрвән устилар вә жаду қилғучиларни йоқ қилиду.

4 — «Уларниң орниға яшларни әмәлдар қилимән,
Бәтхуй балилар уларниң үстидин идарә қилиду.

5 Пухралар бир-бирини езиду,

Һәр бири хошниси тәрипидин езилиду;

Балилар қериларға,

Муттәһәмләр мөтивәрләргә әдәпсизлик қилиду;

6-7 Шу күни бириси ата жәмәтидики қериндишини тутувелип, униңға: —

«Сизниң кийим-кечигиңиз бар; бизгә йетәкчи болуң, бу харабиләр қолиңиз астида болсун», — дәйду;

У жававән қолини көтирип қасәм ичип: «Дәрдиңларға дәрман болалмаймән;
Өйүмдиму я аш-нан я кийим-кечәк йоқ;

□ **2:16** «Таршиштики һәр бир сода кемисиниң үстигә,...» — қедимки заманларда деңиз содиси билән даңқи чиққан «Таршиш» дәйдиған үч жут бар еди. Бириси шималий Африқида, бириси Испанийәдә, йәнә бириси Әнглийәдә болуши мүмкин еди. Таршиштики кемиләр барлиқ башқа әлләрниң кемилиридин чоғ вә һәйвәтлик еди. **«Шундақла барлиқ гөзәл кемә гәвдисиниң үстигә...»** — йәнә бир хил тәржимиси: — «Шундақла һәр бир гөзәл рәсим-һәйкәлләрниң үстигә...» □ **2:18** «Бутлар» — ибраний тилида: — «Әрзимәсләр...» □ **3:1** «қувәт» вә «йөләнчүк» — бу икки сөз ибраний тилида адәттә «таяқ» яки «һаса»ни билдүриду. Мүмкинчилиги барки, қедимки заманларда Йәһудий халқи өз нанлирини бир һасида (зихта тизилғандәк) көтирип маңатти. Ундақ болса бу сөзләр икки бислиқ болуп, һәм мошә «таяқлар» һәм «қувәт-йөләнчүк»ләрни тәң көрситиду.

Мени хәлиқкә йетәкчи қилмаңлар!» — дәйду.

⁸ Чүнки Йерусалим путлишиду-чүшкүнлишиду,

Йәһуда болса жиқилиду;

Сәвәви, уларниң тили вә илләтлири Пәрвәрдигарға қарши чиқип,

Шәрәп Егисиниң көзлири алдида исянкарлиқ қилди. □

⁹ Уларниң чирайи өзлиригә қарши гувалиқ бериду;

Улар Содом шәһиридәк гунайини һеч йошурмай,

Очуқ-ашкарә жакалайду.

Уларниң жениға вай! Улар яманлиқни өз бешиға чүшүргән!

¹⁰ һаққанийларға ейтқинки,

Улар аман-есәнликтә туриду,

Улар өз әмллириниң мевисини йәйду;

¹¹ Рәзилләргә вай! Бешиға яманлиқ чүшиду,

Чүнки өз қоли билән қилғанлири өзигә яниду.

¹² Мениң хәлқимдә болса, балилар уларни хар қилиду,

Аяллар уларни идарә қилиду;

И хәлқим! Силәрни йетәкләватқанлар силәрни аздуриду,

Улар маңидиған йоллириңларни йоқ қилиду. □

¹³ Пәрвәрдигар Өз дәвасини сорашқа орун алиду,

Хәлиқ-милләтләр үстидин һөкүм чиқиришқа ерә туриду;

¹⁴ Пәрвәрдигар Өз хәлқиниң ақсақаллири вә әмирлири билән дәвалишип, уларға:

— Үзүмзарни йәп түгәткәнләр силәр өзүңлар,

Ажиз мөминләрдin алған олжа өйүңларда ятиду, дәйду.

¹⁵ — Силәрниң хәлқимни ашундақ езип,

Ажиз мөминләрниң йүзлиригә дәссәп зади немә қилғиниңлар? — дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған Рәб Пәрвәрдигар.

Йерусалимдики «мода қоғлишидиган» тәкәббур қиз-аялларға чүшидиган жаза

¹⁶ Пәрвәрдигар йәнә мундақ деди: —

«Зион қиз-аяллири тәкәббурлуқ қилип,

Қаш-кирпиклирини сүзүп,

Көзлирини ойнитип, наз қилип тайтаңлишип,

Путлирини жилдирлитип меңп жүришиду;

¹⁷ Шуңа Рәб Зион қиз-аяллириниң баш чоққилирини таз қилиду,

Пәрвәрдигар уларниң уят йәрлирини ечиветиду». □

¹⁸ Әшу күни Рәб уларни гөзәллигидин мәһрум қилиду;

— Уларниң ошуқ жилдирақлирини,

Баш жийәклирини, ай шәкиллик маржанлирини,

¹⁹ һалқилирини, биләйүзүклирини, чүмпәрдә-чачванлирини, □

^{19b} Ромаллирини, ошуқ зәнжирлирини, потилирини, әтирданлирини, тилтумарлирини,

²⁰ Үзүклирини, бурун һалқилирини,

²¹ һейтлик тонлирини, йопуқлирини, пүркәнжилирини, һәмянлирини,

²² Әйнәклирини, аппақ ич көйнәклирини, сәллилирини вә тор пәрдилириниң һәммисини елип ташлайду.

□ **3:8** «...Йерусалим путлишиду-чүшкүнлишиду...» — яки «...Йерусалим харап қилиниду».

□ **3:12** «балилар уларни хар қилиду, аяллар уларни идарә қилиду» — мошу йәрдә, Йәшәя бәлким уларниң падишасиниң балилиқ қилидиғанлиги, өз аяллири вә кенәзәклири тәрипидин контроль қилинидиғанлигини көрсәтмәкчи. □ **3:17** «Пәрвәрдигар уларниң уят йәрлирини ечиветиду» — яки «Пәрвәрдигар уларниң чекисини пахшәк қилиду». □ **3:19** «чачван» — бир хил чүмпәрдә, ниқап.

23 Әнди шундақ болидуки,
 Әтир пуриғиниң орниға бәтбуйлук;
 Потиниң орнида арғамча,
 Чирайлиқ ясиған чачлириниң орнида таз беши,
 Келишкән тонниң орнида бөз рәхтләр,
 Гөзәллигиниң орнида дағмал тамғиси болиду.

24 Сениң жигитлириң қиличлинип,
 Батурлириң жәңдә жиқилиду.

25 Зионниң қовуқлири зар кәтирип матәм тутиду;
 У ялаңачланған һалда йәргә олтирип қалиду.

4

Давами

1 Шу күни йәттә аял бир әрни тутувелип, униңдин: — «Биз өз ненимизни йәймиз, өз кийим-кечәклиримизни кийимиз; пәқәт бизни рәсвалиқтин халас қилиш үчүн, бизни намиңизға тәвә қилишиңизни өтүнимиз!» — дәйду. □

2 Шу күни «Пәрвәрдигарниң шехи» униң гөзәллиги һәм шәривини көрсәткүчи болиду,

Зимин бәргән мевә болса,
 Қечип қутулған Исраилдикиләргә шөһрәт вә гөзәллик кәлтүриду. □

3 Һәм шундақ иш болидуки,

Зионда қалғанлар, Йерусалимда тохтитилғанлар,
 Йәни Йерусалимда һаят дәп тизимланғанларниң һәммиси пак-муқәддәс дәп атилиду. □

4 Шу чағда Рәб адаләт жүргүзгүчи роһ һәм көйдүргүчи роһ билән,
 Зион қизлириниң пасиқлиғини жуяп,
 Йерусалимниң қан дағлирини тазилайду.

5 Шу чағда Пәрвәрдигар күндүздә Зион теғидики һәр бир өй,
 Шундақла барлиқ ибадәт сорунларниң үстигә ис-түтәк вә булут,
 Кәчтә болса от ялқуниниң жуласини яритиду;
 Чүнки шан-шәрәпниң үстидә сайивән бар болиду. □

6 Шу күни, күндүздә томуз иссиққа сайә қилидиған,
 Хәтәрдин панаһлинидиған, боран-ямғурларға далда болидиған бир сайивәнлик кәпә болиду.

5

Үзүмзар нахшиси

1 Мән өз сөйгән ярымға,
 Мениң сөйүмлүгүм үчүн өз үзүмзари тоғрилиқ бир күй ейтип берәй;

□ 4:1 «бизни намиңизға тәвә қилишиңиз» — шу дәвирдә, той қилғандин кейин, аял ериниң исми билән чақирилидиған адәт бар еди. □ 4:2 «Пәрвәрдигарниң шехи» — чоқум Пәрвәрдигарниң Өзидин чиққан бир затни көрситиду. Әнди униң ким екәнлиги төвәндә ениқлиниду.

«Пәрвәрдигарниң шехи» униң гөзәллиги һәм шәривини көрсәткүчи болиду» — ибраний тилида «Пәрвәрдигарниң шехи» гөзәллик вә шан-шәрәп үчүн болиду. □ 4:3 «...Йерусалимда һаят дәп тизимланғанларниң һәммиси пак-муқәддәс дәп атилиду» — ахирқи заманда Йәһудийларниң «қалди»си ениқ көрүниду. □ 4:5 «шан-шәрәпниң үстидә сайивән бар болиду» — демәк, Пәрвәрдигарниң Өзиниң шан-шәривини Йерусалимда туриду.

Сөйүмлүгүмнің мунбәт бир дөң үстидә үзүмзари бар еди; □

² У һәмәә йерини колап ташларни елип ташлиди,

Әң есил үзүм тели тикти;

У үзүмзар оттурисиға күзитиш мунари салди,

Үзүмзар ичидиму шарап көлчиги қазди,

Андин үзүмдин яхши һосул күтти;

Бирақ буниң орниға, үзүмзар аччиқ үзүмләрнила бәрди. □

³ Қени, и Йерусалимдикиләр вә Йәһуданиң адәмлири,

Мән билән үзүмзаримнің оттурисидин һөкүм чиқириңлар!

⁴ Мениң үзүмзаримда қилғидәк йәнә немә ишим қалди?

Яхши үзүмләрни күткинимдә,

Немишкә пәқәт аччиқ үзүмнила чиқирип бәрди? ■

⁵ Әнди һазир Өз үзүмзаримни немә қилидигинимни силәргә ейтип берәй: —

Униң читлақлирини елип ташлаймән, у жутуветлиду;

Униң тамлирини чеқип ғулитимән, у чәйлиниду. □ ■

⁶ Мән уни чөллүккә айландуримән;

Һеч ким уни чагап-путап, пәрвиш қилмайду;

Жиғанлар вә тикәнлар униңда өсүп чиқиду;

Булутларға униң үстигә һеч ямғур яғдурмаңлар дәп буйруймән.

⁷ Чүнки самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигарниң үзүмзари — Исраил жәмәти,

Униң хошаллиғи болған өсүмлүк болса — Йәһудадикиләрдур;

У адаләт мевисини күткән,

Бирақ мана әнди зулум көрди;

Һәққанийлиқни күткән,

Бирақ мана әнди налә-пәряд болди! □ ■

⁸ Хәқләргә һеч орун қалдурмай өйни-өйгә, етизни-етизға улиғанларға вай!

Өзүңларни ялғуз зиминда қалдурмақчимусиләр? ■

⁹ Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар мениң қулиқимға мундақ деди: —

«Көплигән өйләр,

Дәрвәкә һәйвәтлик, һәшәмәтлик өйләр адәмзатсиз, харап болиду.

¹⁰ Бәрһәк, қириқ молуқ үзүмзар пәқәт алтә күп шарап бериду,

Оттуз күрә дан болса пәқәт үч күрә һосул бериду. □

¹¹ Мәй ичишкә алдирап таң атқанда орнидин турғанларға,

Қараңғу чүшишигә қаримай, шараптин кәйп болғиңә бесип олтарғанларға вай! ■

¹² Уларниң зияпәтлиридә чилтар вә лира, тәмбур вә нәй, шарапму бар;

□ **5:1** «Мән өз сөйгән яримға... бир күй ейтип берәй» — пәйғәмбәрниң ейтқан «яр»и болса Худадур. «мунбәт бир дөң үстидә...» — ибраний тилида «бир мүңгүз, зәйтун мәйлик оғул үстидә...»

□ **5:2** «...үзүмзар аччиқ үзүмләрнила бәрди» — мошу йәрдә «аччиқ» ибраний тилидики «сесик»ни билдүриду. ■ **5:4** Йәр. 2:5; Мик. 6:3, 8 □ **5:5** «Униң читлақлирини елип ташлаймән, у жутуветлиду» — башқа бир хил тәржимиси: — «Униң читлақлирини елип ташлаймән, у көйдүрүлиду». ■ **5:5** Зәб. 79:13-14 □ **5:7** «мана әнди налә-пәряд болди!» — мошу айттә

вәһий-хәвәрни тәкитләш үчүн ибраний тилида аһаңдаш сөзләр ишлитилиду: «адаләт» — «мишпат», «зулум» — «мишпақ»; «һәққанийлиқ» — «тсәдәқәһ», «налә-пәряд» — «зәдәқәһ». Йәшәя пәйғәмбәр һәрдайим мошундақ сөз оюни қилиду. ■ **5:7** Зәб. 79:9-10 ■ **5:8** Мик. 2:2 □ **5:10** «Бәрһәк, қириқ молуқ үзүмзар пәқәт алтә күп шарап бериду» — мошу айттики «қириқ молуқ йәр» ибраний тилида «он қош калилик йәр» дегәнлик болуп, он қош кала бир күн ичидә ағдуралайдиган йәр. «алтә күп» — ибраний тилида «бир бат», бәлким 27 литргә тоғра келиду. «оттуз күрә» — бир «күрә» бир кор, йәни 20 литр.

«30 күрә» болса ибраний тилида «бир хомир» (300 литр), «3 күрә» ибраний тилида «бир әфәһ» (30 литр).

■ **5:11** Пәнд. 23:29,30

Бирақ улар Пәрвәрдигарниң қилғанлириға вә қол ишлириға һеч етивар қилмайду.□

13 Шу сәвәттин өз хәлқим билимдин хәвәрсиз болғанлиги түпәйлидин сүргүн болуп кетиду;

Есилзадилири ечирқишип,
Пухралири уссузлуқтин қуруп кетиду.■

14 Шуңа тәһтисара нәпсини йоғинитип,
Ағзини һаң ачиду;

Уларниң шөһрәтлири, топ-топ адәмлири, қиқас-сүрән көтәргүчилири вә нәғма ойниғучилири бирақла ичигә чүшүп кетиду.□

15 Пухралар егилдүрүлиду,
Мөтивәрләрму төвән қилиниду,
Тәкәбурларниң көзлири йәргә қаритилиду;

16 Бирақ самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар адаләт жүргүзгинидә үстүн дәп мәдһийилиниду,

Пак-муқәддәс болғучи Тәңри һәққанийлиғидин пак-муқәддәс дәп билиниду.

17 Шу чағда қозилар өз яйлақлирида турғандәк отлайду,
Мусапирларму байларниң вәйранә өйлиридә озуқлиниду.□ ■

18 Қәбиһликни алдамчиликниң жиблири билән,
Гунани һарву аргамчиси билән тартқанларға вай!□

19 Йәни: «Худа алдирисун!

Ишлирини Өзи иштикрәк ада қилсун,
Шуниң билән биз уни көрәләймиз!

«Исраилдики Муқәддәс Болғучи»ниң нийәт қилғини йеқинлишип ишқа ашурулғай,

Биз уни биливалайли!» — дегәнләргә вай!□

20 Яманни яхши, яхшини яман дегүчиләргә,
Қараңғулуқни нурниң, нурни қараңғулуқниң орниға қойғучиларға,
Ачқиқни татлиқниң, татлиқни ачқиқниң орниға қойғучиларға вай!

21 Әзлирини дана дәп чағлиғанларға,
Өз нәзиридә өзлирини әқиллиқ дәп қариғанларға вай!■

22 Шарап ичишкә батур болғанларға,
һарақни әбжәш қилишта қәһриман болғанларға,□

23 Йәни пара үчүн рәзилләрни ақлап,
Шуниң билән һәққанийларниң адалитини рәт қилғучиларға вай!■

24 Шуңа, от ялқунлири саманларни жутувәткәндәк,
Ялқунларда мәңгәнләр солишип йоқалғандәк,
Уларниң йилтизлири чирип кетиду,
Гүл-чечәклири чаң-тозаңдәк тозуп кетиду;
Чүнки улар самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигарниң йолйоруқ-қанунини чәткә қаққан,

□ 5:12 «лира» — бир хил тарлиқ саз. «Пәрвәрдигарниң қилғанлири...» — бу ибарә бәлким бепаян әләмниң яритилиши вә әжайплиқлирини, «қол ишлири» болса бәлким униң Исраилларға көрсәткән нижәтлик мөжизилирини көздә тутиду. ■ 5:13 Ам. 6:7 □ 5:14 «тәһтисара» — ибраний тилида «шеол» дегән йәр, «йәр астидики сарай» (йәни, «тәкт сарай»), өлгәнләрниң роһлири баридиған, қиямәт күнини күтидиған жайни көрситиду. □ 5:17 «қозилар... отлайду,... мусапирлар... озуқлиниду» — демәк, зимин бош, қуруқ болуп кәткәчкә, қойлар һәм ят адәмләр әркинлик билән һәтта байларниң өйлиридин озуқлуқ тапиду. ■ 5:17 Йөш. 14:30 □ 5:18 «Гунани һарву аргамчиси билән тартқанларға вай!» — демәк, улар гуналирини һәтта өз тәнидә көтирәлмәйду, қәбиһликлири интайин көп һәм опучқтур. □ 5:19 «Исраилдики Муқәддәс Болғучи» — 1:4дики изаһатни көрүң. ■ 5:21 Пәнд. 3:7; Рим. 12:16 □ 5:22 «һарақни әбжәш қилишта қәһриман болғанлар...» — мошулар

кинайилик сөз, әлвәтә. ■ 5:23 Пәнд. 17:15; 24:24

Исраилдики Муқәддәс Болгучиниң сөз-каламини көзгә илмиған еди. ■

25 Шуңа Пәрвәрдигарниң ғәзиви Өз хәлқиғә қарап қайнайду,
У уларға қарап қолини көтирип, уларни уруп жиқитиду.

Тағлар тәвренип кетиду;

Өлүкләр әхләтләрдәк кочилар оттурисида дога-дога болиду.

Мошундақ ишлар болсиму,

Униң ғәзиви йәнила янмайду,

Созған қоли йәнила қайтурулмап туриду. ■

26 У жирақтики әлләрни чақирип туғни көтириду,

У йәр йүзиниң чәт яқисидин бир әлни үшқиритип чақириду;

Мана улар тездин алдирап келиду!

27 Улардин һеч бири чарчап кәтмәйду,

Путлишипму кәтмәйду.

Һеч бири үгдимәйду, ухлимайду,

Бағлиған бәлвағлиридин һеч бири бошмайду,

Чоруқлириниң боқучлиридин һеч бири үзүлмәйду;

28 Уларниң оқлири иштик,

Барлиқ оқялириниң киричлири тартилип тәйяр туриду,

Атлириниң туяқлири чақмақ тешидәк болиду,

Жәң һәрәулириниң чақлири қоюнтаздәк айлиниду;

29 Уларниң һөкирәшлири ширниңкидәк болиду,

Улар асланлардәк һөкиришиду,

Дәрвәқә, улар овға еришкәндә ғаж-ғуж қилип һәрпийишиду;

Овни қутқузғидәк һеч ким болмай,

Улар уни елип кетиду.

30 Шу күни улар деңизлар һөркүригәндәк овға һөкиришиду;

Әгәр бирәрсә йәр-зиминға қаригидәк болса,

Пәқәт қараңғулук, дәрд-әләмнила көриду!

Һәр қандақ нур булут-туман тәрипидин ғувалишиду. □ ■

6

Худаниң Йәшәяни пәйгәмбәр қилип чақирishi

1 Уззия падиша аләмдин өткән жили мән Рәбни көрдүм;

У интайин жуқури көтирилгән бир тәхттә олтирагги;

Униң тони муқәддәс ибадәтханиға бир кәлгән еди. ■

2 Униң үстидә сарафлар пәрваз қилип туратти;

Һәр бириниң алтә тал қанити бар еди;

Икки қанити билән у йүзини япатти,

Икки қанити билән у путини япатти,

Вә икки қанити билән у пәрваз қилип туратти. □ ■

3 Улардин бири башқа бирисигә: — «Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар, муқәддәс, муқәддәс, муқәддәстур!

■ 5:24 Мис. 15:7; Йәш. 9:18 ■ 5:25 Йәш. 9:11, 16, 20; 10:4, 6 □ 5:30 «...улар

деңизлар һөркүригәндәк овға һөкиришиду» — ибраний тилида «...улар деңизлар һөркүригәндәк униңа һөкиришиду». Уларниң овлайдигини болса Исраилдур. ■ 5:30 Йәш. 8:22 ■ 6:1 2Пад.

15:7 □ 6:2 «Сарафлар» — ибраний тилидики сөз болуп, «көйгүчиләр» «көйиватқанлар» дегәнни билдүриду. Ибраний тилидики мошу көплүк исим болса «үч яки үчтин көп»ни билдүриду. Шүбһисизки,

улар бир хил пәриштидур. Улар аз дегәндә үч болиду, бирақ зади қанчиси барлигини билмәймиз. ■ 6:2

Вәһ. 4:8

Барлиқ йәр йүзи униң шан-шәригә толған!» — дәп товлавататти. □ ■

⁴Товлиғучиниң авазидин дәрвазиниң кешәклири тәвренип кәтти, Өй ис-түтәк билән қапланди.

⁵Шуниң билән мән: — «Өзүмгә вай! Мән түгәштим! Чүнки мән ләвлири напак адәммән һәм напак ләвлик хәлиқ билән арилишип туруп, өз көзүм билән Падишаға, йәни самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигарға қаридим!» — дедим. □

⁶Шуниң билән сарафлардин бири қолида қурбанғаһтин бир чоғни лахшигирға қисип елип, йенимға учуп кәлди; ⁷у уни ағзимға тәккүзүп: — «Мана, бу ләвлириңгә тәгди; сениң қәбиһлигиң елип ташланди, гунайиң кафарәт билән кәчүрүм қилинди» — деди. □ ■

⁸Андин мән Рәбниң: — «Мән кимни әвәтимән? Ким Бизгә вәкил болуп бариду?» дегән авазини аңлидим.

Шуниң билән мән: — «Мана мән! Мени әвәткәйсән» — дедим.

⁹Вә У: «Баргин; мошу хәлиқкә мундақ дәп ейтқин: — «Силәр аңлашни аңлайсиләр, бирақ чүшәнмәйсиләр; Көрүшни көрүсиләр, бирақ билип йәтмәйсиләр. ■

¹⁰Мошу хәлиқниң жүригини таш қилгин;

Уларниң кулақлирини егир,

Көзлирини қор қилгин;

Болмиса, улар көзлири билән көрәләйдигән,

Қулиқи билән аңлалайдигән,

Көңли билән чүшинәләйдигән қилинип,

Йолидин яндурулуп сақайтилған болатти». □ ■

¹¹Андин мән: — «Рәб, бу әһвал қачанғичә давамлишиду?» — дәп соривидим,

У жававән: — «Та шәһәрләр харап қилинип аһалисиз,

Өйләр адәмзатсиз,

Зимин пүтүнләй чөлгә айленип болғичә, □

¹²Пәрвәрдигар адәмлирини жирақларға йөткәп, Зиминдики ташливетилгән йәрләр көп болғичә болиду» — деди.

¹³«Һалбуки, зиминда адәмләрниң ондин бирила қалиду;

Улар зиминға қайтип келип йәнә жутуветилиду,

Кесилгән бир дуб яки арар дәриғиниң көтигидәк болиду;

Көтәк болса «муқәддәс нәсил» болур. □

□ **6:3** «...муқәддәс, муқәддәс, муқәддәстур» — ибраний тилида бир сүпәт икки қетим тәкраланса, интайин жуқури дәриғидә болғанлиқни билдүриду. Пүткүл Муқәддәс Китапта мәлум бир сүпәтнин үч қетим тәкрарлиниши пәкәт мошу йәрдила тепилиду; Худаниң пак-муқәддәслиги, шүбһисизки, «муқәммәл, инсан тәссәвур қилғусиз дәриғә»дә болғанлиғини билдүриду. ■ **6:3** Вәһ. 4:8 □ **6:5**

«Мән түгәштим!» — ибраний тилида бир сөз биләнла ипадилиниду вә «мән парча-парча қилиндим!» һәм «мән сүкүттә турғузудум» дегәнниму ипадиләйду. □ **6:7** «... гунайиң кафарәт билән кәчүрүм қилинди» — «кафарәт» тоғрилиқ «Мис.» 25:17 вә изаһати, шундақла «Тәбирләр»ниму көрүң.

■ **6:7** Йәр. 1:9; Дан. 10:16 ■ **6:9** Мат. 13:14; Мар. 4:12; Луқа 8:10; Юһ. 12:40; Рос. 28:26; Рим. 11:8 □ **6:10** «Мошу хәлиқниң жүригини таш қилгин» — «жүриги таш» дегән сөз, ибраний тилида «жүриги майлиқ» дәп елинған. «Көзлирин қор қилгин; болмиса, улар көзлири билән көрәләйдигән,

... йолидин яндурулуп сақайтилған болатти» — мошу қорқунчулық сөзләргә қариганда, Йәшәя мәзкур китаптики бешарәтләрни йәткүзгәндин кейин униң нәтижиси шундақ ечинишлиқ болидуки, Израилларниң көпинчиси өз гуналарида техиму чиң туруп, һалак болуш йолини таллайдигән болиду. ■ **6:10** Йәр. 5:21 □ **6:11** «Зимин пүтүнләй чөлгә айленип болғичә,...» — «зимин» Израил туруватқан зиминни көрситиду. □ **6:13** «муқәддәс нәсил» — Худаға садиқ болған, жуқурида дейилгән «қалди». йәни Худаниң мөмин бәндилирини, Худаға садиқ болғанларни көрситиду.

7

Давут җәмәтигә селинган тәһдиг; *** Кутқузгучи-Мәсһиниң туғулуши тоғрилиқ бешәрәт

¹ Йәһуда падишаси Аһаз (Уззияниң нәвриси, Йотамниң оғли) тәхткә олтарған күнлиридә, мундақ иш болди: —

Сурийәниң падишаси Рәзин вә Исраил падишаси Рәмәлияниң оғли Пикаһ Йерусалимға қарши қилди, лекин үстүнлүккә еришәлмиди. □ ■

² Давутниң җәмәтигә: —

«Сурийә Әфраим билән иттипақлишип бирләшмә қошун курди» — дегән хәвәр кәлди.

Шуниң билән падиша җәмәтидикиләрниң көңли вә хәлқиниң көңли орманлар шамалда силкинип кәткәндәк силкинип кәтти. □

³ Андин Пәрвәрдигар Йәшәяға мундақ деди: — «Сән вә оғлуң Шеар-Жашуб чиқип, кир жуйғучиларниң етизиниң бойидики йолға, жуқури көлчәк нориниң бешиға берип, әшу йәрдә Аһаз билән көрүшкин. □ ⁴ Сән униңға: — «Сән еһтият билән көңлүңни тоқ тут! Бу икки көймәс отқашниң көтигин, йәни Рәзин һәм Сурийәниң вә Рәмәлияниң оғлиниң дәшти-ғәзәплиридин қорқма, жүрәкзади болуп кәтмә! ⁵ Чүнки Сурийә, Әфраим вә Рәмәлияниң оғли сени қәстләп: —

⁶ «Биз Йәһудаға бесип кирип, паракәндичилик туғдуруп, өзимиз үчүн талан-тараж қилип, униңға бир падишани, йәни Табәәлниң оғлини тикләйли!» дегән еди. □

⁷ Шуңа Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —

«Бу сөз ақмайду, һеч әмәлгә ашмайду;

⁸ Чүнки Сурийәниң беши Дәмәшқ шәһири вә Дәмәшқ шәһириниң беши Рәзиндур, халас;

Вә ағмиш бәш жил ичидә Әфраим шундақ битчит болидуки, уларни «бир хәлиқ» дегили болмайду;

⁹ Вә Әфраимниң беши Самарийә шәһиридур,

Самарийә шәһириниң беши Рәмәлияниң оғлидур, халас;

□ **7:1 «Исраил падишаси Рәмәлия...»** — «Йәшәя» китапниң пәкәт мошу йеридила вә 9:1-21-айәтләрдә, «Исраил» Исраилниң шималий қисим падишалигини көрситиду. Сулайман аләмдин өтүши билән Исраил иккигә бөлүнүп, җәнубий қисим «Йәһуда» (асасән, Йәһуда вә Бинямин қәбилисидикиләр), шималий қисим «Исраил» яки бәзидә «Әфраим» (Әфраим қәбилисидикиләр вә башқа тоққуз қәбилидикиләрдин тәркиб тапқан) дәп аталған еди. Китапта башқа һәр йәрләрдә, «Исраил» он икки қәбилилик пүтүн Йәһудий халқини көрситиду. ■ **7:1** 2Пад. 16:5; 2Тар. 28:5 □ **7:2 «Әфраим»** — мошу йәрдә шималий падишалықтики «Исраил»ниң көп санлиқ қәбилиси. Мошу йәрдә «Әфраим» башқа тоққуз қәбилини өз ичигә алиду. «...иттипақлишип, бирләшмә қошун курди» — мошу ибарә ибраний тилида бир сөз биләнла ипадлиниду. □ **7:3 «оғлуң Шеар-Жашуб»** — «Шеар-Жашуб» «бир қалди қайтип келиду» дегән мәнида. Йәшәяниң бу оғлини биллә елип чиқшиниң сәвәвини чүшиниш үчүн, 16-айәт вә изаһатини көрүң. «Сән ... жуқури көлчәк нориниң бешиға берип,...» — шүбһисизки, Аһаз әшу йәрдә туруп, мошу қошунлар чоқум келип бизни муһасиригә алиду, шуңа су мәсиллисини һал қилишим ләзим дегән ойда еди. □ **7:6 «өзимиз үчүн талан-тараж қилип...»** — ибраний тилида «өзимиз үчүн униңға бөсүп кирип,...».

Силәр буларга ишәнмисәңлар, мустәһкәмләnmәйсиләр» — дегин».□

¹⁰ Пәрвәрдигар йәнә Аһазға сөз қилип: —

¹¹ «Өзүң үчүн бешәрәт сора; мәйли йәрниц тегиdә яки пәләкниц қәриdә болсун соравәр» — деди. □

¹² Бирақ Аһаз җававән: «Мән һәм соримаймән һәм Пәрвәрдигарни синақта қоймаймән» — деди. □

¹³ Андин Йәшәя: — Әнди и Давут җәмәтидикиләр, аңлап қоюңлар, адәмләрниң сәвир-тақитини қоймиғиниңларни аз дәп, силәр Худайимниң сәвир-тақитиниму қоймиғиливатамсиләр? ¹⁴ Шуңа Рәб Өзи силәргә бир бешәрәт бериду: —

Мана, пак қиз һамилдар болуп бир оғул туғиду; у униң исмини «Иммануел» дәп атайду. □ ■ ¹⁵ Яхшилиқни таллап, яманлиқни рәт қилишни билгичә у пишлақ вә бал йәйду. □ ¹⁶ Чүнки бу яш бала яхшилиқни таллап, яманлиқни рәт қилишни билгичә, сән нәпрәтлинидиган бу икки падишаниң йәр-зиминлири ташлинип қалиду. □ ¹⁷ Чүнки Пәрвәрдигар сениң вә атаңиң җәмәтигә Әфраим Йәһудадин айрилған күндин буян болуп бақмиған қаттиқ күнләрни чүшүриду. У күнләр болса Асурийәниң падишасидин ибарәттүр!

¹⁸ Шу күни Пәрвәрдигар Мисирниң пинһан ериқлиридики пашиларни вә Асурийәдики һәриләрни үшқиртип чақириду; ¹⁹ уларниң һәммиси келип һәр бир хилвәт җилғиларға, ташларниң һәр бир арачлириға, һәммә янтақларға вә һәммә

□ **7:9 «Әфраимниң беши Самарийә шәһириду»** — Самарийә шәһири Әфраимниң пайтәхти. «Дәмәшқ шәһириниң беши Рәзинду, халас,... Самарийә шәһириниң беши Рәмәлияниң оғлиду, халас; силәр буларға ишәнмисәңлар, мустәһкәмләnmәйсиләр» — һазирқи тәтқиқатқа асааланғанда, Сурийә билән Исраил иттипақиниң асасий мәхсити Асурийә империясиниң таҗавузиниң алдини елиштин ибарәт еди. Бу икки дөләт Йәһудани иттипаққа қошулушқа мәҗбурлимақчи болди. Аһаз падиша уни рәт қилди, чүнки у өзи Асурийәләр билән йошурун һалда бир «сулһ» түзмәкчи болған яки түзгән. Мана бу униң Йәшәяниң сөзини рәт қилғанлиғиниң, йәни Худадин бешәрәт соримаслиғиниң сәвәвидүр. Бу айттиқи ахирқи җүмлә: «...ишәнмисәңлар, мустәһкәмләnmәйсиләр» дегән сөзләр ибраний тилда аһаңдаш сөз билән ипадиләнгән: — «има та-амину, кима та-амину». «Силәр» дегән сөзгә қариганда, бу сөзләр пәқәт Аһазға эмәс, бәлки Давутниң пүткүл җәмәтидикиләргә ейтилған болса керәк. □ **7:11 «Йәрниц теги»** — МОШУ йәрдә «йәрниц теги» «шеол»ни, йәни «тәһтисара»ни, өлгәнләрниң роһлири баридиган, қиямәт күнини күтидиган җайни көрситиши мүмкин. □ **7:12 «Мән һәм соримаймән һәм Пәрвәрдигарни синақта қоймаймән»** — «Худани синаш» гунаду; бирақ мошу йәрдики «бешәрәт сораш» Худаниң Өзиниң тәкливи болуп, гуна һесапланмайду. □ **7:14 «Шуңа Рәб Өзи силәргә бир бешәрәт бериду...»** — МОШУ бешәрәт болса, уларға ишинишигә әрдәм бериш үчүн эмәс, бәлки Худаниң уларға болған наразилиғини көрситиш үчүн берлиду. «Иммануел» — «Худа биз билән биллә» дегән мәнидә. ■ **7:14 Мат. 1:23; Луқа 1:31** □ **7:15 «Яхшилиқни таллап, яманлиқни рәт қилишни билгичә...»** — ЯКИ «яхшилиқни таллап, яманлиқни рәт қилишни билиши үчүн». «пишлақ вә бал йәйду» — бу тамақлар зиминиң начар әһвалға чүшкәнлиғини билдүриду. Адәм аз болғача, терилгу йәрләрму аз болиду. Адәмләр пәқәт мал бекчш билән шуғуллинип, терилгу йәрләр явәйи һайвнатлар, һәрә қатарлиқларға ташлинип қалиду (21-23-айәтләрни көрүң). Иммануел кәмбәгәл шараитларда туғулиду һәм бәлким чоң болғичә шу фәригил йемақлиғини җаңгалдин терип йәйду, демәкчи. □ **7:16 «Чүнки бу яш бала яхшилиқни таллап, яманлиқни рәт қилишни билгичә...»** — МОШУ айттиқи «бу яш бала» икки бислиқ сөз болуп, бәлким Иммануелниң өзи һәм Йәшәяниң оғли «Шеар-Җашуб»ниму көрситиши мүмкин. Демәк, «Шеар-Җашуб» чоң болғичә, Сурийә һәм Исраил (шималий падишалиқ) ташландуқ болуп туриду. Бешәрәттин үч жылдин кейин Сурийә зимини вә он үч жылдин кейин Исраил зимини Асурийә падишаси тәрипидин бесивелиниду. Униң таҗавузчилиғи Йәһуданиң зиминигичә йетип берип, уни булап-талайду, бирақ уни егиләлмәйду. Кейинки бабларни, болупму 36-37-бапни көрүң. «Иммануел» дегән балиниң туғулуши һаққидики бешәрәт Аһазға эмәс, «Давут җәмәтигә» чүшиду, дейлиду. Қариганда, «Иммануел» Давутниң җәмәти ичидики бир «пак қиз»дин туғулиду. Мошу балиниң ким еканлиғини билиш үчүн, Инҗилдики «Матта» 1-, 2-бапни, «Луқа» 1-, 2-бапни көрүң.

яйлақларға ғужжидә қонушиду.□

²⁰ Эшу күни, Рәб Эфрат дәриясиниң нерисидин иҗаригә алған бир устира билән, йәни Асурийә падишаси билән чач чүшүриду; мошу устира башниң чечини, путниң түклирини вә сақалниму чүшүрүп ғирдайду; □ ²¹ шу күнләрдә бир киши яш бир сийир вә икки қой бақиду, ²² уларниң шунчә көп сүт бәргинидин у сериқ май йәйду; дәрвәкә, зиминда қалғанларниң һәммиси сериқ май вә бал йәйду.□

²³ Вә шундақ болидуки, һәр тели бир күмүч тәңгигә ярайдиган, миң тели бар үзүмзарлиқ болған һәр бир җай җиғанлиққа вә тиккәнликкә айлинип кетиду; ■

²⁴ Эшу йәргә адәмләр пәкәт оқя кәтирип келиду, чүнки пүткүл зимин җиғанлиққа вә тикәнликкә айлинип кетиду. □ ²⁵ Илгири кәтмән чепилған һәр бир тағлиқ җилғиларға болса, — улар у йәрләргә җиғанлардин вә тикәнләрдин қорқуп бармайду;

Бу йәрләр пәкәт калиларни отлитидиган,

Қойлар дәссәп-чәйләйдиган җайлар болуп қалиду, халас.

8

Асурийәниң таҗавуз қилиши тоғрисидаки йәнә бир бешәрәт

¹ Пәрвәрдигар маңа: —

«Чоң бир тахтайни қолуңға елип, ениқ һәрипләр билән: — «Махар-Шалал-Хаш-Баз» дәп язғин» — деди. □

² Мән шундақ қилип өзүмгә «ишәшлик гувачилар» сүпитидә мошуни хатириләшкә каһин болған Урия вә Йәрәбәқияниң оғли Зәкарияни чақиривалдим. □ ³ Андин мән аял пәйғәмбәр билән биллә яттим. Шундақ қилип у һамилдар болуп, бир оғул туғди. Шуниң билән Пәрвәрдигар маңа: — «Униң исмини «Махар-Шалал-Хаш-Баз» дәп атиғин; □ ⁴ чүнки бала «Дада, апа» дәп чақирисни билгичә, Дәмәшқ байлиқлири вә Самарийәдики олҗа Асурийә падишаси тәрипидин булап елип кетилиду» — деди.

⁵ Пәрвәрдигар йәнә маңа сөз қилип мундақ деди: —

⁶ «Мошу хәлиқ Шилоаһ өстиңидики ләрзан еқиватқан суларни рәт қилип,

□ **7:19** «Уларниң һәммиси келип һәр бир хилвәт җилғиларға, ...һәммә яйлақларға ғужжидә қонушиду» — демәк, адәмләр йошурунмақчи болған һәр бир җай бехәтәр болмайду, дүшмән тәрипидин ишғал қилиниду. Мошу әйттә ибраний тилида аһаңда сөз ишлитилгән болғачқа, бир топ һашарәтниң «ғуң-ғуң» қилип аваз чиқарғиниға охшитилған. □ **7:20** «Мошу устира ... путниң түклирини вә сақалниму чүшүрүп ғирдайду» — «путниң түклири» мошу йәрдә пүтүн бәдәндики түкләрни көрситидиган сөз болуп, сәл силиқлаштуруп ипадилигән. Демәк, Асурийә падишаси Израилларниң һәммисини булап кетиду, уларни бәлким ялаңач қалдуриду. □ **7:22** «...у сериқ май йәйду; дәрвәкә, зиминда қалғанларниң һәммиси сериқ май вә бал йәйду» — демәк, адәмләр шунчә аз, терилуқ йәр йоқ дейәрлик, зираәтләрниң орнида явайи от-чөп көп болғачқа, озуқлуқ асасән пәкәт сүт һәм бал болиду.

■ **7:23** Лав. 26:22 □ **7:24** «Эшу йәргә адәмләр пәкәт оқя кәтирип келиду...» — демәк, бундақ үзүмзар явайи һайванлар туридиган җайға айлиниду. Шуңа адәмләр у йәргә баридиган болса, өзини қоғдаш яки ов қилиш үчүн қуралларни кәтәргән һаләттила бариду. □ **8:1** «Махар-Шалал-Хаш-Баз» — «Олҗиға алдира! Овға чапсан бол!» дегән мәнидә. Сөзләрниң мәнасини чүшиниш үчүн, 3- һәм 4-әйәтни көрүң.

□ **8:2** «каһин болған Урия» — «каһин» дегән, муқәддәс ибадәтханида пүхралар үчүн мөхсус қурбанлиқни көйдүргүчи киши. «каһин болған Урия вә Йәрәбәқияниң оғли Зәкария» — әмәлийәттә болса, Урия дегән киши Йәшәя пәйғәмбәргә қарши болуп чиқиши мүмкин («2Пад.» 16:10-16ни көрүң). Шундақ болғанлиғи үчүн улар техиму «ишәшлик гувалиқ» сүпитидә болуши керәк еди. □ **8:3** «.. Мән аял пәйғәмбәр билән биллә яттим» — «аял пәйғәмбәр» Йәшәяниң аялини көрситиду. Бирақ немишкә «аял пәйғәмбәр» дәп атилиду? Яки у өзи пәйғәмбәр болди вә яки униң мошу оғлини туққанлиғиниң өзи Худаниң сөзиниң әмәлгә ашурулуши болди.

Уларниң орнида Рәзин вә Рәмалияниң оғлидин хурсән болғачқа,

7 Шуңа мана, Рәб уларниң үстигә долқунлап ақидиған, әлвәк Әфрат дәриясиниң сулирини, — Йәни Асурийәниң падишасини толук һәйвә-шөһрити билән елип келиду;

У дәриядәк барлиқ ериқ-өстәндиридин тешип кетиду, һәммә қирғақлирини бөсүп ташлайду;

8 У таки Йәһудағичә шиддәт билән тешип, һәтта бойниғичә келиду;

У қанатлирини йяғанда пүткүл зиминиңға сайә болуп чүшиду, и Иммануел! □

9 — Гәзәплинивериңлар, и әлләр, бирақ сундурулисиләр!

Жаһанниң барлиқ чәт жайлири кулақ селиңлар!

Жәң үчүн белиңларни бағлавериңлар, сундурулисиләр!

Жәң үчүн белиңларни бағлавериңлар, сундурулисиләр! □

10 Планиңларни түзивериңлар, у бекарға кетиду;

Мәслиһәтиңларни қиливериңлар, уму ақмайду;

Сәвәви — Иммануел!». □

Худаниң Йәшәягә йолйоруқ бериши

11 Чүнки Пәрвәрдиғар күчлүк қолини маңа тәккүзүп,

Мениң бу хәлиқниң йолида маңмаслиғимға йолйоруқ берип, мундақ сөз қилди:

12 «Мошу кишиләр көп ишларда «сүйқәст бар» десә, силәр болсаңлар «сүйқәст бар» дәп жүрмәңлар;

Уларниң қорққинидин силәр қорқмаңлар,

Яки һеч вәһимигә чүшмәңлар! □

13 Пәқәт самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдиғарнила һәммидин үстүн дәп билиңлар;

У силәрниң Қорқидиғиниңлар болсун,

□ **8:8** «...У қанатлирини йяғанда пүткүл зиминиңға сайә болуп чүшиду, и Иммануел!» — 6-8-айәт тоғрилиқ чүшәнчимиз мундақ: Йәһудадикиләр Асурийә империйәсидин қорққили турди. «Шилоаһ» болса, Йерусалимдин өтидиған ләрзан сүпсүзүк бир өстәң еди. Худа бу өстәңни өзиниң хатиржәмлиги, Исраилға бәрмәкчи болған аман-течлиғиға охшитиду. Әфрат дәрияси болса, Асурийә империйәсидики чоң дәриядур. Шилоаһ естициниң сиртки көрүнүши һәйвәтлик әмәс, әлвәттә, бирақ мошу ләрзан ақидиған өстәң Худаниң һимайисини билдүриду. Инсанларниң маһийити болса һәйвәтлик нәрсигә үмүт бағлашқа майилдур; Йәһуда хәлқи болса ишәшини Худаниң һимайисигә бағлиған әмәс, бәлки улар: «Сурийә билән (шималий) Исраилниң иттипақини Асурийә империйәсигә бир тосалғу» дәп хатиржәм вә хошал еди. Худа уларниң иман-ишәшини хата қойғанлиғини уларға көрситиш үчүн, Асурийә падишаси силәргә «Бойнуңларға йәткичә» тажәввүз қилиду, дәйду. «боюнға йәткичә» — Асурийә падишаси кәлгәндә, Йәһуданиң һәммә йәрлирини ишғал қилип, 46 шәһәрни қолиға алди; пәқәт пайтәхти Йерусалим шәһирини егиләлмәй, уни муһасиригә алди. Ахирда у Худаниң беваситә жазаசிға учрап Асурийәгә қайтти (36-37 бабни көрүң). 10-айәт бойичә, Исраилниң зимини болса «Иммануел»ниң зиминидур; демәк, «Иммануел» Исраилниң Падишаси, Гоҗайинидур. □ **8:9** «Гәзәплиниңлар, и әлләр...!» — йәнә бир хил тәрҗимиси: — «Жәм болуп һужум қилиңлар, и әлләр...!». Мошу айәткә қариганда, бешәрәт мошу йәрдә пәқәт Асурийәниң һужумини әмәс, бәлки ахирқи заманда җими хәлиқ-милләтнiң Исраилға қилидиған һужумини көрситиду.

□ **8:10** «Мәслиһәтиңларни қиливериңлар» — ибраний тилида «бир сөз қилишиңлар». «Сәвәви — Иммануел!» — оқурмәнләрниң есидә болуши керәкки, «Иммануел» пак қиздин туғулған (7-баптики) бешәрәтлик бала, исми «Худа биз билән биллә» дегән мәнидә. □ **8:12** «Мошу кишиләр көп ишларда «сүйқәст бар» десә...» — мошу йәрдә «сүйқәст»ниң мәнаси (бизниң қаршимизчә) — Хәлиқ һәр хил питнә-игваларға кулақ селип: «Әтирапимиздики башқа дөләтләр яки өз ичимиздики ханнлар сүйқәст қиливатиду» дәп қорқуп жүрәтти; мошу гәпләргә Йәшәя вә униңға әгәшкән ихласмән Йәһудийлар һеч кулақ салмаслиғи керәк еди.

Силәрның вәһимәңлар болсун![□]

14 У бир муқәддәс панаһгаһ болиду,

һәмдә Исраилдики икки жәмәт үчүн путликашаң таш, адәмни жиқитидиган қорам таш,

Йерусалимдикиләр үчүнму қилтақ вә тапанқапқан болиду;^{□ ■}

15 Улардин көпләр Униңға путлишип, жиқилип, янжилип, қилтаққа чүшүп, әсиргә елиниду». ■

Йәшәяның өзигә әгәшкәнләргә гәп қилиши

16 — «Бу гуванамини йөгәп, Тәврат қанунини мениң мухлислирим арасида печәтләп қойгин. □

17 Мән болсам, йүзини Яқуп жәмәтидин йошуруватқан Пәрвәрдигарни күтимән; Вә мән Уни тәлмүрүп сақлаймән. □

18 Қараңлар, маңа вә Пәрвәрдигар маңа бәргән балиларға,

Биз Зион тегини Өз макани қилған самави қошунларның Сәрдари болған Пәрвәрдигар Исраилда намайән қилған бешарәт вә карамәтләрниң сүпитидурмиз». □ ■

19 — Башқилар силәргә: — «Биз вичир-вичир, гудуң-гудуң қилидиган «әрваһларни чақирғучи»лар вә даханлардин йол сораили» — десә, силәр жавап берип: — «Бир хәлиқның өз Худасини издәп йол сориши керәк әмәсму? Тирикләрның өлүкләрдин йол сориши тоғриму?!» — дәңлар. ■

20 — Тәврат қануни вә гуванамә асас қилинсун! Мошуларни асас қилип сөз қилмиса, уларға таң нури чүшмәйду! ²¹ Әксичә, улар қисилған, ач һалда зиминни кезип жүришиду; ач қалған чағда, улар гәзәплинип асманға қарап, падишасини һәм Худасини қарағап тиллайду; ²² улар йәргә қариса, мана, жапа-мушәққәт, қараңғу-зулмәт, һәсрәт-надамәт вә паракәндичилик туриду;

Улар қап-қараңғулуққа һайдиветилиду. □ ■

□ **8:13** «Пәкәт... Пәрвәрдигарни һәмидин үстүн дәп билиңлар» — яки «пәкәт... Пәрвәрдигарнила муқәддәс дәп билиңлар». □ **8:14** «У бир муқәддәс панаһгаһ болиду» — мошу әйттики

«У» бәлким «Имануел»ни, шундақла униң қандақ экәнлигини көрситиду. У «муқәддәс панаһгаһ» яки «муқәддәс ибадәтгаһ»ға охшаш, инсанларның Худаға йеқинлиши йолини тәминләп бериду. «адәмни жиқитидиган қорам таш» — бу ибариниң йәнә бир мәнаси «(адәмләр) яман көридиган қорам таш».

■ **8:14** Йәш. 28:16; Луқә 2:34; Рим. 9:33; 1Пет. 2:7 ■ **8:15** Мат. 21:44; Луқә 20:18 □ **8:16**

«Бу гуванамини йөгәп... қойгин» — Худа мошу йәрдә Йәшәя арқилиқ өзигә әгәшкән мухлислириға йолйорук бериду. Йәшәя язған һәм сөзлигән гувалиқларни, Мусаға берилгән қанун вә башқа пәйғәмбәрләргә берилгән Тәвраттики қисимларни биллә қошуп, бехәтәр сақлап қоюш керәк, дегән мәнидә. Шундақ қилганда, биринчидин, һәр қандақ қалаймиқан вәзийәтләр астида, улар мошу китаплар арқилиқ немә қилиш керәклигини убдан биләләйду. Иккинчидин, улар Йәшәя пәйғәмбәргә берилгән бешарәтләрни печәтлгән болса, у дуниядин кәткәндин кейин, гувалиқлар алдин-ала ейтқан нурғун ишлар йүз бәргәндә, Исраил хәлқи мошу гувалиқлар (бешарәтләр)ни топ-тоғра экән, дәп билиду, шундәк буларда һеч қандақ ойдуримлиқ йок, Йәшәя һәқиқий пәйғәмбәр экән, дәпму етирап қилиду. □ **8:17** «...йүзини Исраил жәмәтидин йошуридиган Пәрвәрдигар» — Худа Өз хәлқи болған Исраилға, гуналири түпәйлидин, һеч мөжизини көрсәтмәй, уларни дүшмәнлиридин қогдимайду. һалбуки, Йәшәя вә униң гәпигә киргән Худаниң мөмин бәндилири үмүтсизләнмәй, Йәшәяға охшаш «Пәрвәрдигар тәлмүрүп Уни сақлимақта» еди. □ **8:18** «Қараңлар, маңа вә Пәрвәрдигар маңа бәргән балиларға, биз ... намайән қилған бешарәт вә карамәтләрниң сүпитидурмиз» — мошу сөзләрни қилғучи болса Йәшәя пәйғәмбәрның өзи; бирақ «Имануел»му у арқилиқ бешарәтлик сөз қиливатиду («Ибр.» 2:13ни көрүң).

■ **8:18** Ибр. 2:13 ■ **8:19** Қан. 18:11 □ **8:22** «улар йәргә қариса, мана, жапа-мушәққәт ... вә паракәндичилик туриду» — Исраиллар асмандики ярдәмини рәт қилғандин кейин, йәй-йүзидин һеч үмүт болмайла қалмай, һәммиси зулмәт болиду. ■ **8:22** Йәш. 5:30

Һәммә мәсилини һәл қилеүчи бир балиниң туғулуши — хуш хәвәр

22b Бирақ, һәсрәт-надамәткә қалғанларға зулмәт боливармәйду;
У өткән заманларда Зәбулун зиминини вә Нафтали зиминини хар қилдурған;
Бирақ кәлгүсидә У мошу йәрни, йәни «ят әлләрниң макани» Галилийәгә,
жүмлидин «деңиз йоли» бойидики жайлар вә Иордан дәриясиниң қарши
қирғақлириға шан-шөһрәт кәлтүриду; □ ■

9

¹ Қараңғулукта меңип жүргән кишиләр зор бир нурни көрди;
Өлүм сайисиниң жутида турғучиларға болса,
Дәл уларниң үстигә нур парлиди. □ ■

² — Сән әлни авуттуң,
Уларниң шатлиғини зиядә қилдиң;
Хәлиқләр һосул вақтида шатланғандәк,
Жәң олжисини үләштүргән вақитта хошаллиққа чөмгәндәк,
Улар алдинда шатлинип кетиду. □

³ Чүнки Мидиянниң үстидин гәлибә қилған күнгә охшаш,
Сән униңға селинған боюнтуруқни,
Мүрисигә чүшкән әпкәшни,
Уларни әзгүчиниң тайиғини сундуруп ташливаттиң. □ ■

⁴ Чүнки ләшкәрләрниң урушта кийгән һәр бир өтүклири,
Қанға миләнгән һәр бир тонлири болса пәқәтла от үчүн йеқилғу болиду. □

⁵ Чүнки биз үчүн бир бала туғулди;
Бизгә бир оғул ата қилинди;
Һөкүмранлиқ болса униң зиммисигә қоюлиду;

□ **8:22b «Һәсрәт-надамәткә қалған»** — мошу ибарә, ибраний тилида «аялчә род»тики исим болуп, матәм тутуватқан аялға тәсәлли бәргәндәк Худа Нафталилар вә Зәбулунларға тәсәлли беридиғанлиғини билдүриду. **«Ят әлләрниң макани» Галилийә** — Асурийә империйәси тажәвуз қилғандин кейин, Нафтали, Зәбулун вә башқа Исраил қәбилилириниң көп қисимлири әсиргә чүшүп елип кетилди. Бир қисим кәмбәғәл, намрат, қабилыйәтсиз кишиләр қалдурулди. Асурийә падишәси башқа милләт-хәлиқләрни елип келип шу йәргә, болупму Галилийәгә олтирақлаштурди. Мошу кишиләр кепқалған намрат Исраиллар билән арилишип жүрүп, өз-ара ассимилиятсийә қилинғачқа, Галилийә Йәһудийлар тәрйипидин «ят әлләр» (Йәһудий әмәсләр)ниң макани Галилийә» дәп кәмситилип аталған. Бешәрәткә асасән, нур дәл шу йәрдә пәйда болиду. Бешәрәтниц әмәлгә ашурулуши тоғрисидаки тәпсилатларни Инжил «Мат.» 4:15-айәттин көрүң. **«деңиз йоли»** — «Галилийә деңизи»ниң гәрбий йәрлири. ■ **8:22b Мат. 4:15** □ **9:1 «Қараңғулукта меңип жүргән кишиләр зор бир нурни көрди... дәл уларниң үстигә нур парлиди»** — мошу айәтләрдики «нур» шүбһисизки, Мәсиһ-қутқузғучидур (6-7-айәтти көрүң). Биз мошу бешәрәтләрниц әмәлгә ашқанлиғини Инжилдин көримиз. Мәсиһ Әйса дәл 1-айәттики төрт жайда улуқ хизмитини, йәни хуш хәвәрни тарқитиш, мөжизиләрни яритишни башлиди. У хизмәт қилған үч йерим жил вақитниц йеримидин көпрәкени бәлким мошу жайларда өткүзгән. Бу бешәрәттики пейиларниң һәммиси «өткән заман» шәкидә ипадиләнгән. Бу хил шәкилдики бешәрәт «Йәшәяда көп учрайду, у кәлгүсидики ишларниң жәзмәнликини билдүриду. ■ **9:1 Мат. 4:15,16; әф. 5:14** □ **9:2 «Сән әлни авуттуң, уларниң шатлиғини зиядә қилдиң...»** — мошу йәрдә пәйғәмбәрләрниц язмилиридики көп башқа бешәрәтләргә охшаш, кәлгүсидики, теһи йүз бәрмигән ишлар өтүп болған ишлардәк тилға елиниду. □ **9:3 «Мидиян үстидин гәлибә қилған күн»** — тәхминән 500 жил илгири Исраил Мидияннийларниң асаритидин Худаниң карамәтлири билән қутулған. ■ **9:3 һәк. 7:22; Йәш. 10:26** □ **9:4 «Чүнки ләшкәрләрниц урушта кийгән һәр бир өтүклири... пәқәтла от үчүн йеқилғу болиду»** — Худа уларға шундақ бәрикәтләрни беридуки, мошу гәлибә болғандин кейин (улар әмәс, бәлки Пәрвардиг улар үчүн қилған гәлибә) улар шу ләшкәрләрниц қанға миләнгән кийим-кечәклири керәк болмайду, уларни пәқәт йеқилғу үчүн ишләткили болиду, дәп қарайду.

Униң нами: — «Карамәт Мәслиһәтчи, Қудрәтлик Тәңри, Мәңгүлүк Ата, аман-хатиржәмлик Егиси Шаһзадә» дәп атилиду. □ ■

⁶ У Давутниң тәхтигә олтарғанда вә падишалигиға һөкүмранлиқ қилғанда, Шу чағдин башлап та әбәдил-әбәткичә,

Уни адаләт һәм һәққанийлиқ билән тикләйду, шундақла мәзмут сақлайду,

Униңдин келидигән һөкүмранлиқ вә аман-хатиржәмликниң ешиши пүтмәс-түгимәс болиду.

Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигарниң отлуқ муһәббити мошуларни ада қилиду. □ ■

Пәрвәрдигарниң Исраилға, йәни «шимальий падишалық»қа болған гәзиви

⁷ Рәб Якуп жәмәтигә бир сөз әвәтти,

У пат арида Исраилға чүшиду, □

⁸ Барлиқ хәлиқ, йәни Әфраим вә Самарийәдикиләр шу сөзниң тоғрилиғини билгән болсиму,

Лекин көңлидә тәкәббурилишип йоғанлиқ қилип, улар: —

⁹ — «Хишлар чүшүп кәтти,

Бирақ уларниң орниға ойулған ташлар билән қайта ясаймиз;

Ерән дәрәқлири кесилип болди,

Бирақ уларниң орнида кедир дәрәқлирини ишлитимиз» — дейишиду; □

¹⁰ Шуңа Пәрвәрдигар Рәзинниң күшәндиликни Исраилға қарши күчләндүрди, Якупниң дүшмәнлирини қозғиди. □

□ **9:5** «Биз үчүн бир бала туғулди; бизгә бир оғул ата қилинди» — бу бешәрәт гәрчә кәлгүсидики ишларни көрсәткән болсиму, униңдики пейларниң һәммиси «өткән заман» шәклидә ипадиләнгән. Жуқириқи 2-әйттики изаһатни көрүң. «аман-хатиржәмлик Егиси Шаһзадә» — яки «аман-хатиржәмлик Бәргүчи Шаһзадә». ■ **9:5** Йәш. 11:2; 22:22; Луқа 2:10,11; Юһ. 4:10 □ **9:6** «У Давутниң тәхтигә олтарғанда вә падишалигиға һөкүмранлиқ қилғанда... Униңдин келидигән һөкүмранлиқ вә аман-хатиржәмликниң ешиши пүтмәс-түгимәс болиду...» — мошу икки әйәт (6-7-әйәт) жуқириқи «Иммануел»ниң ким екенлигини техиму ениқ көрситиду. У тоғрисидики хәвәрни тәкәрарласақ: — (а) У Исраил үчүн Қутқузғучидур. Бу бабтики 1-6-әйттики ғәлибә вә бәхит бу бала сәвәвидин вужудқа келиду. (а) У пак қиздин туғулиду (7-бап, 14-әйәт). (б) У бәлким кәмбәғәл вә дүшмәнниң һөкүмранлиғи астидики әһвалда туғулиду (7-бап, 15- вә 17-әйәт). (п) У Давутниң жәмәтидин болуп, Давутниң тәхтигә олтириду. Худа Давутқа вәдә бәргәнни, униң бир әвлади Исраилға вә ахирида пүткүл дуняға Падиша болиду. (Зәбур, 17-күй, 21-күй, 71-күйләрни көрүң) (т) Бу балада Худаниң тәбиити болиду (6-әйәт). У «Қудрәтлик Тәңри» дәп атилиду. Ибраий тилида «карамәт» дегән сүпәт, пәкәт Худа вә Худаниң қилғанлири тоғриликла ишлитилиду. (ж) Бу бала ахирида пүтүн әләмгә аман-хатиржәмликни йәткүзиду. «Униңдин келидигән һөкүмранлиқ вә аман-хатиржәмликниң ешиши пүтмәс-түгимәс болиду». Булардин сирт мошу әйәтләрдә нурғун савақ-хәвәрләр бар, мошу йәрдә сәһипә чәклик болғанлиғи үчүн һазирчә тохталмаймиз. Бу балиниң ким еканлиғи пәкәт Инжилдики баянлардила ениқ көрситилиду. У пак қиз Мәрийәмдин туғулған Мәсһи Әйсаниң дәл өзи болуп, униң башқа бири болушиниң қәтғий мүмкинчилиғи йоқтур. ■ **9:6** 2Пад. 19:31; Йәш. 37:32 □ **9:7** «Рәб ... бир сөз әвәтти, ... Исраилға чүшиду» — «Исраил» мошу әйәтләрдә (8-21-дә) шимальий падишалықни көрситиду. «Чүшиду» дегән сөз мошу йәрдә Худаниң бир жазасиниң кәлгәнлигини көрсәтәре кәли. □ **9:9** «Хишлар чүшүп кәтти, бирақ уларниң орниға ойулған ташлар билән қайта ясаймиз...» — демәк, «Пәрвәрдигарниң тәрбийә жазаси болған зияни тартқан болсақму, биз йәнила униң тәрбийә жазасиға писәнт қилмай, өз күчимизгә тайинип техиму яши турмушни бәрпа қилимиз» (ташлар хишлардин, кедир дәрәқлири ерән дәрәқлиридин яши, әлвәттә). Йәрбоам ИИ падиша болған вақтида, Худа (шимальий) Исраилда чоң бир йәр тәврәшни пәйда қилған; «Хишлар чүшүп кәтти,... ерән дәрәқлири кесилип болди,...» дегән сөzlәр бәлким шу йәр тәврәш билән мунасивәтлик. □ **9:10** «Пәрвәрдигар Рәзинниң күшәндиликни Исраилға қарши күчләндүрди...» — 7-бабтики мәзmunға қариганда, Сурийәниң падишаси Рәзин Исраил билән иттипақдаш еди. Мошу сөзгә қариганда униң Исраил билән иттипақи кейин мәвжүт болуп туралмайду. Башқиларниң Исраилға қарши чиқиши билән уму Исраилға қарши қозғилиду.

- 11 Шәриқтин Сурийәликләр, ғәрәптә Филистийләр,
Улар ағзини һаңдәк ечип Исраилни жутувалиду.
Ишлар шундақ дейилгәндәк болсиму,
Униң ғәзиви йәнила янмайду,
Созған қоли йәнила қайтурулмай туриду. ■
- 12 Бирақ хәлиқ өзлирини Урғучиниң йениға техи йенип кәлмиди,
Улар самави қашунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигарни издимәйватиду.
- 13 Шуңа Пәрвәрдигар бир күн ичидә Исраилниң беши вә қуйруғини,
Палма шехи вә қошуни кесип ташлайду;
14 Мойсипит вә мөһтәрәмләр болса баштур;
Ялғанчилик үгитидиған пәйғәмбәр — қуйруқтур.
- 15 Чүнки мошу хәлиқниң йетәкчилири уларни аздуриду,
Йетәкләнгүчиләр болса жутувелинип йоқилиду.
- 16 Шуңа Рәб уларниң жигитлиридин хурсәнлик тапмайду,
Житим-йәсирлири вә тул хотунлириға рәһим қилмайду;
Чүнки һәр бири иплас вә рәзиллик қилғучи,
Һәммә еғиздин чиққини пасиқлиқтур.
Һәммиси шундақ болсиму,
Униң ғәзиви йәнила янмайду,
Созған қоли йәнила қайтурулмай туриду. ■
- 17 Чүнки рәзиллик оттәк көйиду,
У жиған вә тикәнләрни жутувалиду;
У орманниң барақсан жайлири арисидә тутишиду,
Улар ис-түтәклик түврүк болуп пурқирап жуқуриға өрләйду; ■
- 18 Самави қашунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигарниң дәрғәзиви билән зимин көйдүрүп ташлиниду,
Хәлиқ болса отниң йеқилғуси болиду, халас;
Һеч ким өз қериндишини аяп рәһим қилмайду. □
- 19 Бириси оң тәрәптә гөш кесип йәп, тоймайду,
Сол тәрәптин ялмап йәпму, қанаәтләнмәйду;
Һәр ким өз билигини йәйду;
- 20 Мәнәссәһ Әфраимни, Әфраим болса мәнәссәһни йәйду;
Униң үстигә иккисиму Йәһудаға қарши туриду.
Һәммиси шундақ болсиму,
Униң ғәзиви йәнила янмайду,
Созған қоли йәнила қайтурулмай туриду. □

10

Пәрвәрдигарниң Йәһудаға болған ғәзиви

- 1 Қәбиһлик қанунлирини түзгүчиләргә,
Азаплиқ пәрман-һөкүмләрни язғучиларға вай!
2 Тул хотунларни олжимиз қилайли,

■ 9:11 Йәш. 5:25; 10:4 ■ 9:16 Йәш. 10:6 ■ 9:17 Йәш. 5:24; 24:6 □ 9:18 «...һеч ким өз қериндишини аяп рәһим қилмайду» — Йәробоам (ИИ) Исраилға падиша болғандин кейинки 28 жил ичидә, көп кишиләр тәхтни талишип урушти. Жәмий 6 Падиша тәхткә олтарған, ички уруш-жәдәлләр көп болған еди. □ 9:20 «мәнәссәһ әфраимни, әфраим болса мәнәссәһни йәйду...» — Әфраим вә Мәнәссәһ болса Исраил падишалығидики икки әң чоң қәбилә. Жуқуриқи изаһатта көрситилгинидәк уларниң арисидә уруш-жәдәлләр көп еди. Ундақ ишлар Йәшәя дегинидәк, «өз билигини өзи йәйдиған» иштур.

Житим-йәсирларни булап-талайли дөп,
Улар мискинләргә адаләтни бәрмәй,
Хәлқимдики әҗиз-бечариләрдин һоқуқни булап кетиду.

³ һесап алидиган күнидә,

Йәни жирақтин кәлгән туоқсиз балаю-апәт күнидә,
Немә қилисиләр?

Кимдин башпаналық издәп жүрисиләр?

Байлық-шөһритиңларни нөгә аманәт қойисиләр? □

⁴ Уларға әсирләр арасида зоңзийип олтириштин,
Яки өлтүрүлгәнләр арасида жиқилиштин башқа һеч немә қалмиди!

Һәммиси шундақ болсиму,
Униң ғәзиви йәнила янмайду,

Созған қоли йәнила қайтурулмаи туриду.

Пәрвәрдиғарниң Асурийә падишаси Сәннахерибқа қарита бир сөзи

⁵ Қолиға ғәзивимниң тоқмиқи тутқузулған,
Өзүмниң дәрғәзивимниң тайиғи болған Асурийәликкә вай! □ ■

⁶ Мән уни худасиз бир «ят әл»гә,
Дәрғәзивим қаритилған хәлқимгә зәрбә беришкә әвәтимән;

Униңға олжа тутувелишқа,

Ғәниймәтни булашқа,

Хәлқимни кочилардики лай-патқақларни дәссигәндәк дәссәшкә буйруймән. □

⁷ Бирақ Асурийәликниң көздә тутқини мошу әмәс,

У шундақ һеч ойлиған әмәс.

Униң ойлиғини вәйран қилиш,

Көп дөләтләрни йоқитиштин ибарәттүр. □

⁸ У: — «Мениң сәрдарлиримниңму һәммиси падишаларға баравәр әмәсму?» □

⁹ Кално шәһири Каркемиш шәһиригә,

Хамат шәһири Арпад шәһиригә,

Самарийә шәһири Дәмәшқ шәһиригә охшаш әмәсму? □

¹⁰ Мәбудлири Самарийәниң вә Йерусалимниңкидин улук болғини билән,

Мениң қолум мошу мәбудқа тәвә болған падишалиқларға егә болушқа йәтқидәк турса,

□ **10:3** «Һесап алидиган күни» — сөзмүсөз тәржимә қилинса, «Худа йоқлап келидиган күни» дегәнлик болиду. □ **10:5** «Қолиға ғәзивимниң тоқмиқи тутқузулған,...» — ибраний тилида

«(Уларниң) қолидики тоқмақ Мениң ғәзивим болған,...». ■ **10:5** Йәш. 36:1; Йәр. 25:9; Әз. 21:14 □ **10:6** «Униңға олжа тутувелишқа, ғәниймәтни булашқа ..буйруймән» — Йәшәяниң

иккинчи оғлиниң исми (Маһар-Шалал-Хаш-Баз)ниң мәнәсини мошу әйтәттин чүшинивалғили болиду:

«Олқиға алдира! Ғәниймәткә чапсан бол!». Бу сөзләр йәнә 2-әйтәтә тепилиду; Худа Йәһудадикиләрниң гуналирини Асурийә падишаси Сәннахериб арқилиқ уларниң бешиға чүшүриду. □ **10:7** «Бирақ Асурийәликниң көздә тутқини мошу әмәс, у шундақ һеч ойлиған әмәс...» — демәк, Худаниң мәхсити Асурийә падишаси арқилиқ Исраил вә Йәһудани җазалаш еди. Бирақ Асурийә падишаси мошу иштин һеч хәвәрсиз болуп, пәкәт өз шәхсий мәнпәәт-һоқуқлирини, байлық-шөһритини ашуруш койида еди. Мошу әйәт бизгә, һәммигә Қадир һәтта рәһимсиз вә худасиз шәхсләр, әлләр вә империйәләр арқилиқму Өз мәхсәт-муддалирини әмәлгә ашуриду, дөп үгитиду. □ **10:8** «Мениң сәрдарлиримниңму һәммиси падишаларға баравәр әмәсму?» — башқа бир хил тәржимиси: «Мениң сәрдарлиримниңму һәммиси авал падишалар болған әмәсму?» □ **10:9** «Кално шәһири Каркемиш шәһиригә, Хамат шәһири Арпад шәһиригә, Самарийә шәһири Дәмәшқ шәһиригә охшаш әмәсму?» — демәк, мән Кално, Хамат вә Дәмәшқни асанла қолға кәлтүрдүм. Буниңдин башқа шәһәрләримму шуниңға охшашла асанла бойсундуримән. һәр бир жүп шәһәрниң иккинчиси биринчисинин җәнуп тәрипидә болуп, уни Асурийәниң падишаси кейинрәк қолиға алған. Кално — миладийәдин илгәрки 738-жили; Каршемиш 717-жили; Хамат 738-жили; Арпад 740-жили; Самарийә 721-720-жили; Дәмәшқ 732-жили елинған.

11 Самарийә вә униң мәбудлирини қандақ қилған болсам, Йерусалим вә униң мәбудлирини охшашла шундақ қилмамдимән?» — дәйду.

12 Бирақ Рәб Зион теги вә Йерусалимда пүткүл жаза ишини пүткүзүп болғандин кейин, У: —

«Мән Асурийә падишасиниң көңлидики башбаштақлиқниң ақивитини униңға чүшүрмән,

Униң көзлиридики кибирлик нәзәрлирини жазалаймән» дәйду.

13 Чүнки у: — «Бу ишларни өз қолумниң күчи билән,

Өз даналиғим билән мән қилғанмән;

Чүнки мән әқиллиқтурмән;

Мән әлләрниң пасиллирини йоқаттим,

Уларниң ғәзнилирини буливалдим,

Тәхткә олтарғанларни батур кәби чүшүрүп ташлидиммән;

14 Мән қолумни бир қуш угисиға узатқандәк әлләрниң байлиқлириға узаттим, Бириси ташливетилгән тухумларни тәргәндәк мән пүткүл дунияни жиққанмән;

Улардин һеч бириму қанатлирини палақлатмиди,

Тумшуғини ачмиди,

Яки чук-чук қилип аваз чиқармиди» — дәйду.

15 Палта өзини ишләткүчисигә лап атса боламду?

Һәрә һәридигүчигә почилиқ қилса боламду?

Шундақ иш екән, худди таяқ өзини көтәргүчисини ойниталиса болидиғандәк,

Худди һаса яғач әмәс болғучини көтәргәндәк болатти әмәсму?![□]

16 Шуңа самави қошунларниң Сәрдари болған Рәб Пәрвәрдиғар шу Асурийәлкниң палванлири арасиға оруқлителиш кесилини әвәтиду,

Униң шан-шәривиниң астида лавулдап ялқунлайдиған бир отни яқиду.^{□ ■}

17 «Исраилниң Нури»ниң Өзи от,

Униңдики Муқәддәс Болғучи ялқун болиду,

У бир күн ичидә униң жиғанлири вә тикәнлирини көйдүрүп, жутувалиду.

18 Һәм униң орманзарлиқ вә бағ-етизлириниң шан-шәривини, жан вә тенини көйдүрүп күл қиливетиду;

Улар бәәйни жүдәп кетиватқан кесәл адәмдәк болуп қалиду.

19 Буниң билән орманзарлиқтики дәрәқләрниң қеп қалғини шунчә аз болидуки, Кичик бала уларни санап хатириләләйду.[□]

20 Шу күни шундақ болидуки, Исраилниң қалди хәлқи, йәни Яқупниң жәмәтидин қечип қайтқанлар өзлирини урғучиға иккинчи таянмайду; бәлки улар һәқиқәтән Пәрвәрдиғар, йәни «Исраилдики Муқәддәс Болғучи»ға тайиниду.[□]

21 Бәрһәк, бир «қалди» қайтип келиду,

Йәни Яқупниң «қалдиси» қудрәтлик Тәңриниң йәниға қайтип келиду.[□]

22 И Исраил, хәлқиң деңиздики қумдәк көп болғини билән,

Пәқәт бир қалдиси қайтиду;

Чүнки һәққанийлиқ билән жүргүзүлгән, бир һалакәтниң тешип үстүңларға чүшүши бекитилгәндур;[■]

[□] 10:15 «яғач әмәс болғучи» — һасини ишләткән адәмни көрситиду. [□] 10:16

«Асурийәлкниң палванлири» — «палван» ибраний тилида «семиз» дегән сөз билән ипадилиниду; «семизларға оруқлук әвәтимән». Бу бешәрәтнiң әмәлгә ешишини 36-, 37-баптин көрүң. [■] 10:16

Йәш. 24:6 [□] 10:19 «орманзарлиқтики дәрәқләр» — бәлким Асурийәдики дәрәқләрниму, адәмләрниму көрситиду. [□] 10:20 «өзлирини урғучи» — бу Асурийәни яки Асурийә падишаси Сәннахерибни көрситиду. [□] 10:21 «Бәрһәк, бир қалдиси қайтип келиду» — Йәшәяниң

биринчи оғлиниң исми (Шеар-Жашуб)дур. «Қайтип келиш» — шүбһисизки, һәм товва қилиш һәм өз жут-вәтинигә қайтишниму билдүриду. Мошу айтлар һәм Исраилдики «шималий падишалиқни һәм ахири замандики Исраилниму көрситиши мүмкин. [■] 10:22 Рим. 9:27,28

23 Чүнки бир халакәтни — бекитилгән бир халакәтни самави қошунларның Сәрдари болған Пәрвәрдигар пүткүл йәр йүзидә әмәлгә ашуриду. □ ■

24 Шуңа самави қошунларның Сәрдари болған Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — « — И Зион тегида турған хәлқим, Асурийәдин қорқма!

У сени таяқ билән уридиған,

Вә Мисирлиқлардәк саңа қарап һасисини көтиридиған болсиму, □

25 Пәқәт азгинә вақит өтүши биләнла,

Силәргә қаратқан мошу дәрғәзивим түгәп,

Ғәзивимни уларға халакәт чүшсун дәп қаритимән.

26 Самави қошунларның Сәрдари болған Пәрвәрдигар болса, уларға қамча билән һужум қозғайду;

Уларның һали «Орәбнің қорам теши»да болған Мидиян қирғинчилиғидәк һаләттә болиду;

У һасисини деңизға қаритип,

Уни Мисирлиқларның үстигә көтәргәндәк көтириду; □ ■

27 Андин шу күнидә шундақ болидуки,

Униң жүки мурәңдин,

Боюнтуруғи бойнуңдин елип ташлиниду;

Майлириң сәвәвидин,

Боюнтуруқ сундуруп йоқитилиду. □

Йәшәяның Асурийәнің жәң жүрүшини алдин-ала ейтип баян қилиши

28 Мана, улар Аятқа йетип, Мигрондин өткән,

Миқмашта жүк-тақлирини қоюп қойиду;

29 Улар босуға-давандин өткән,

Гебада қонуп қалиду;

Рамаһ титрәп кетиду;

Саулның жути Гибеаһдикиләр болса қечип кәткән;

30 И Галлимнің қизи, парядиңни көтәр!

Һәй Лайш, аңлап қой!

И бечарә Анатот!

31 Мадмәнаһ болса қачти;

□ **10:23** «пүткүл йәр йүзидә» — яки Пәләстиндики (Қанаандики) зиминни яки пүткүл йәр йүзини көрситиду. ■ **10:23** Йәш. 28:22 □ **10:24** «Вә Мисирлиқлардәк саңа қарап һасисини көтиридиған болсиму,...» — ибраний тилида «У һасисини Мисирдики тәбиқидә саңа қарап көтәргәндәк болсиму,...».

«Мисирлиқлардәк... һасисини көтиридиған» — Израилның Мисирда болған тарихини көрситиши мүмкин. «Һаса көтириш» — бәлким жәң қилишни жақалаштур. Қедимки заманда, Израиллар Мисирдин чиққан вақтида, Мисирның падишаси Пирәвн уларни халақ қилмақчи болуп, қошунини әвәтип қоғлиған. Бирақ уларның һәммиси ахирда өзи халақ болған. Асурийәләр Мисирлиқларға охшашла халақ болиду, дәмәк. «Мис.» 1-15-бапларни көрүң. □ **10:26** «Уларның һали «Орәбнің қорам теши»да болған Мидиян қирғинчилиғидәк һаләттә болиду» — «Һак.» 7-бапни көрүң. Мидиянлар Израилға һужум қилип, Худаниң мөжизилири билән мәглуп болди. Мидиянларның сәрдари Орәб қачқан болсиму өлтүрүлди.

Асурийә падишаси Сәннахериб қачқини билән өз жутида өз оғуллири тәрипидин өлтүрүлди (37-бапни көрүң). «Уни Мисирлиқларның үстигә көтәргәндәк көтириду» — ибраний тилида «У Мисирдики тәбиқидә һасисини көтириду» (4-айәттики ибарә охшаштур). Лекин «Һасини көтәргүчи» мошу йәрдә Пәрвәрдигар болиду; У уни (Һасисини) Мисирлиқларның үстигә көтәргән»дә, Мисирлиқлар деңизда ғәриқ болуп халақ болди («Мис.» 14-бапни көрүң. ■ **10:26** Мис. 14 □ **10:27** «майлириң сәвәвидин» — Израил падишалари «муқәддәс май» билән, йәни «мәсиһ қилиниши» билән падиша қилинған. Мошу «май» Худа Израил падишаларига баргән вәдилирини билдүрүши мүмкин. Басқа бир хил тәржимиси:

«Сениң сәмирәп кәткениң үчүн, боюнтуруқ сундурулуп йоқитилиду».

Гebимдикиләр бәдәр қачти;

32 Шу күн өтмигичә улар Ноб дөңидә тохтап қалиду;

Әшу йәрдә у Зион қизиниң тегиға,

Йәни Йерусалимдики дөңгә қарап муштини ойнитиду. □

Асурийә йоқилиду, «Иммануел» туғулиду

33 Мана, самави қошуларниң Сәрдари болған Рәб Пәрвәрдигар чоң шахларни шиддәт билән кесиветиду;

Шуниң билән егиз өскәнләр кесип жиқитилиду;

һали үстүнләр пәсләштүрүлиду.

34 У төмүр қураллар билән орманлиқниң Барақсан йәрлирини кесип қақаслиқ қиливетиду;

Ливан болса улук бириси тәрипидин жиқитилиду. □

11

Давами

1 Вә бир тал нота Йәссәниң дәриғиниң көтигидин үнүп чиқиду;

Униң йилтизидин үнүп чиққан бир шах көп мевә бериду. □ ■

2 Вә Пәрвәрдигарниң Роһи,

Йәни даналиқниң вә йорутушниң Роһи,

Несиһәт вә күч-қудрәтниң Роһи,

Билим вә Пәрвәрдигардин әйминишниң Роһи униң үстигә чүшүп туриду; □ ■

3 Униң хурсәнлиги болса Пәрвәрдигардин әйминиш ибарәт болиду;

У көзи билән көргинигә асасән һөкүм чиқармайду,

Яки қулиқи билән аңлиғиниға асасән кесим қилмайду.

4 У намратларға һәққанийлиқ билән һөкүм чиқариду,

Йәр йүзидики мискин-мөминләр үчүн адаләт билән кесим қилиду.

У жаһанни ағзидики закон тайиғи билән уриду,

Рәзиләрни ләвлиридин чиққан нәпәси билән өлтүриду.

□ **10:32** «Шу күн өтмигичә улар Ноб дөңидә тохтап қалиду; әшу йәрдә у ... Йерусалимдики дөңгә қарап муштини ойнитиду» — мошу 28-32-айәтләрдә, Йәшәя Асурийә қошуниниң Йерусалимға қаритидиган жүрүшини алдин ала бешәрәт берип баян қилиду. Аят болса Йерусалимдин 50 километр, Мигрон 22 километр, Миқмаш 11 километр жирақта; Миқмаш даванидин өтүп, Гебаға келиду. Геба Йерусалимдин 10 километр, «Саулниң жути Гибеаһ» 5 километр, Галлим 4.5 километр, Лаиш 4 километр, Анатот 3 километр, Мадмәнаһ 1.5 километр, Гебим 800 метр, Ноб теги болса пәкәт Йерусалимдики сепидин 200 метр жирақлиқта. Қошун «Гебада қонуп қалиду» — әслида Миқмашта қонушқа (бехәтәр болуш үчүн) тоғра келәтти, бирақ улар өзлиригә толиму ишәш қилип бихудлуқ билән алға бесип жүрүш қилиду. Бу ишларниң һәммиси дегәндикидәк йүз бәрди. □ **10:34** «Ливан» — Ливандики Кедәр дәрәқлири оттура шәриқ бойичә әң егиз, һәйвәтлик вә әң барақсан өсиду; мошу айәттә «Ливан» Асурийәниң һәйвәтлик күч-қудритини, шундақла уларниң һакавурлиғини көрситиду. Башқа йәрләрдә болса, у һаман һакавур кишиләрни билдүриду. «Улук бириси тәрипидин» — 37-бап, 36-айәтни көрүң. □ **11:1**

«Бир тал нота Йәссәниң дәриғиниң көтигидин үнүп чиқиду» — Йәссә болса Давут падишаниң атиси. Ибраийлар Қутқузғучи-Мәсиһниң Давутниң әвладидин болидиғанлиғини ениқ биләтти. Бирақ мошу йәрдә Қутқузғучи-Мәсиһ һәм Давутниң әвлади һәм «Йәссәниң Йилтизи»му (11:10ни көрүң) баян қилиниду! Бу иш пәкәт Инқилдила чүшәндүрүлгән (мәсилән, «Луқа» 20:41-44). Мошу айәтләрдә йәнә, Мәсиһ «Йәссәниң дәриғиниң көтигидин» чиқиду, дейилиду. Шуңа Мәсиһ Давут падишаниң ханданлиғи һәйвәтлик мәзгилидә әмәс, бәлки мискин мәзгилидә туғулиду, дегән бешәрәт берилиду. ■ **11:1** Йәш.

4:2; Рос. 13:22,23 □ **11:2** «Йорутуш Роһи» — адәмгә чүшиниш қабилиитини ата қилидиған

Роһтур. ■ **11:2** Йәш. 9:5

5 Униң бәлвеги һәққаныйлиқ,
Чатрақлиғи болса садиқлиқ болиду.□

6 Бөрә болса қоза билән биллә туриду,
Илпиз оғлақ билән биллә,
Мозай, аслан вә бордақ кала билән биллә ятиду;
Уларни йетилигүчи кичик бир бала болиду.■

7 Кала ейиқ билән биллә озуклиниду,
Уларниң балилири биллә йетишиду,
Шир болса калидәк саман йәйду.

8 Әммәйдиған бала кобра иланниң төшүгигә йеқин ойнайду,

Әмчәктин айрилған бала қолини зәһәрлик иланниң овисыға тикиду;

9 Мениң муқәддәс теғимниң һәммә йеридә һеч зиянкәшлик болмайду;
Һеч бузғунчилик болмайду;

Чүнки худди сулар деңизни қаплиғандәк,

Пүткүл жаһан Пәрвәрдиғарни билиш-тонуш билән қаплиниду.

10 Шу күнидә «Йәссәниң Йилтизи» һәр қайси әл-милләтләр үчүн туғ сүпитидә
көтирилип туриду;

Барлиқ әлләр Уни издәп келип жиғилиду;

Вә У араманға таллиған жай шан-шәрәпкә толиду.■

11 Шу күни Рәб иккинчи қетим Өз хәлқиниң сақланған қалдисини қайтуруш үчүн,
йәни Асурийә, Мисир, Патрос, Куш, Елам, Шинар, Хамат вә деңиздики жирақ
араллардин қайтуруш үчүн Өз қолини йәнә узартиду.□

12 У әлләрни қақириси үчүн бир туғ көтириду; шундақ қилип У йәр йүзиниң
чәт-чәтлиридин Исраилниң ғериблирини жәм қилип, Йәһудадин тарқилип
кәткәнләрни жиғиду.

13 Шуниниң билән Әфраимға болған һәсәтхорлуқ йоқайду,

Йәһудани харлиғанларму үзүп ташлиниду;

Әфраим Йәһудаға һәсәт қилмайду,

Йәһуда болса Әфраимни хорлимайду.□

14 Бирақ улар ғәрип тәрәптә Филистийләрниң мүрисиғә учуп чүшиду;

Улар бирликтә шәриқтики хәлиқләрдин олжа алиду;

Улар Едом вә Моаб үстигә қоллирини узартиду;

Аммонийларму уларға беқиниду.

15 Пәрвәрдиғар Мисирдики деңизниң «тили»ни йоқ қилиду;

□ **11:5** «Униң бәлвеги һәққаныйлиқ, чатрақлиғи болса садиқлиқ болиду» — ибраний тилида «униң бөрәклиригә бағланғучи» дейилгән. Ибраний тилида бөрәкләр адәмниң чоңқур ой-пикрилири вә вјаджанини билдүриду. «Чатрақлиқ» — адәмниң чатриқига йөгәп кийилидиған ички кийим. «**чатрақлиғи болса садиқлиқ болиду**» — демәк, ич кийимләр бәдәнгә чаплашқинидәк, һәққаныйлиқ вә садиқлиқ униңдин һеч айрилмайду, униңға интайин йеқин болиду. ■ **11:6** Йәш. 65:25; һош. 2:20 ■ **11:10**

Рим. 15:12 □ **11:11** «Рәб иккинчи қетим Өз хәлқиниң сақланған қалдисини қайтуруш үчүн...» — «иккинчи қетим» — биринчи қетимқи болса бәлким Бабилда (миладийәдин илгәрки 540-жили) болиду. Бирақ Йәшәя мошу йәрдә ахирқи заманларда болидиған бир «қайтиш» тоғрисидә сөزلәйду. Бәзи алимлар «биринчи қетимқи» қайтишму дуняниң һәр қайси жайлирида болуши керәк, шуңа Йәшәя икки «чоң қайтиш» тоғрилиқ бешәрәт қилиду, дәп қарайду. «Рәб ... қалдисини ... Асурийә, Мисир, Патрос, Куш, Елам, Шинар, Хамат вә деңиздики жирақ араллардин қайтуруш үчүн Өз қолини йәнә узартиду» — Асурийә вә Мисир әшу дәвирдики әң күчлүк дәләтләр еди; Патрос вә Куш Мисирниң жәнубий тәрәпидә (һазирқи Ефиопийә), Елам вә Шинар шәриқ тәрәпидә (Асурийәдин жирақ), Хамат Иракниң шимал тәрәпидә еди. Деңиздики аралларға Оттура Деңизниң ғәрби арқилиқ өткили болиду. Демәк, мәйли күчлүк, мәйли аҗиз дәләтләр болсун, ахирқи заманда Худа Өз хәлқини һәр тәрәптин қақирип жиғиду. □ **11:13**

«Әфраим» — Әфраим Исраилниң «шималий падишалиғи»ға, Йәһуда «жәнубий падишалиғи»ға вәкиллик қилиду.

У күчлүк пижғирин шамал билән Әфрат дәрйәсиниң үстигә қолини беғирлитип учуриду,

Уни адәм айиғи курук һалда меңип өткидәк йәттә ерик қилип уриду; □

16 Шуниң билән Өз хәлқиниң қалдисиди үчүн,

Мисирдин чиққан күнидә Исраил үчүн тәйярлиған йолға охшаш,

Асурийәдә қалғанлар үчүн әшу йәрдин келидиған бир көтирилгән егиз йол болиду. ■

12

Исраилниң ахирқи замандики бир нахшиси

1 — Вә шу күни сән: —

— И Пәрвәрдигар, мән Сени мәдһийләймән;

Сән маңа ғәзәпләнгиниң билән,

Ғәзивиң мәндин йөткилип кәтти,

Вә сән маңа тәсәлли бәрдиң.

2 Мана, Тәңри мениң ниҗатимдур;

Мән Униңға тайинимән, қорқмаймән,

Йә Пәрвәрдигар мениң күчүм вә нахшамдур;

У йәнә мениң ниҗатим болди, — дәйсән. □

3 — Шатлиқ билән силәр ниҗатлиқ қудуқлиридин су тартисиләр. ■

4 Шу күнидә силәр: —

«Пәрвәрдигарға рәхмәт ейтиңлар,

Униң намини чақирип нида қилиңлар;

Униң әмәллирини хәлиқләр арисидә аян қилиңлар,

Униң наминиң зор аброй тапқанлиғини җакалаңлар. ■

5 Пәрвәрдигарға күйләр ейтиңлар,

Чүнки У улуқ ишларни қилған;

Мана бу пүткүл җаһанға аян қилинсун!

6 Зиондикиләр, тәнтәнә қилип җар селиңлар;

Чүнки араңларда турған Исраилдики Муқәддәс Болғучи бүйүктур!» — дәйсиләр.

13

Бабилниң вәйран қилиниши

1 Амозниң оғли Йәшәя көргән, шундақла униңға жүкләнгән Бабил тоғрисидики вәһий: — □

2 Бабил ақсүнәклириниң қовуқлардин өтүп кириши үчүн,

Қақас тағ үстидә туғ көтириңлар,

Уларни жуқури авазда чақириңлар,

□ **11:15** «Мисирдики деңизниң «тили... Әфрат дәрйәси...» — мошу йәрләрниң қәйәрдә екәнлиғини билиш үчүн хәритини көрүң. ■ **11:16** Мис. 14:29 □ **12:2** «Йә Пәрвәрдигар мениң күчүм вә нахшамдур...» — Муқәддәс Китапниң мошу тәржимисидә биз Худаниң «Йәвәһ» яки «Жәховәһ» дегән намини адәттә «Пәрвәрдигар» дәп тәржимә қилдуқ. «Йәһ» болса «Йәвәһ» дегән бу наминиң қисқартылған шәклидур. ■ **12:3** Юһ. 7:37,38 ■ **12:4** Юһ. 17:1,4,6,26

□ **13:1** «жүкләнгән вәһий» — ибраний тилида «масса» дегән бир сөз биләнла ипадилиниду. У «адәмни қорқунуққа салидиған вәһий» һәм «пәйғәмбәрниң зиммисигә жүкләнгән бир вәзипә» дегән икки мәнини өз ичигә алған болуши мүмкин. Мошу бабтики бешәрәтләр бәлким «ахирқи замандики Бабил»ни көрситиши мүмкин. Бирақ 17-22-айәтләр қедимки дунядики Бабилниң Парс империйәси тәрипини вәйран қилинишида асәсән әмәлгә ашурулған.

Қолуңларни пулаңлитип ишарәт қилиңлар. □

³ Мән болсам, мәхсус таллиғанлиримға буйруқ чүшүргәнмән, Өз палванлиримни, йәни тәкәббурлуқтин яйрап кәткән адәмлиримни гәзивимни бежа кәлтүрүшкә чақирдим. □

⁴ Аңлаңлар, бүйүк бир әлниң адәмлиридәк топ-топ адәмләрниң тағларда яңратқан қийқас-сүрәнлирини, һәммә әл-жутлар вә падишалиқлар жәңгә жиғилип долқунлатқан қайнам-ташқинлиқни!

Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар қошунларни жәңгә жиғиду.

⁵ Улар, йәни Пәрвәрдигар вә Өз гәзивиниң қураллири, Жирақ жуттин, һәтта асманларниң қәридинму пүткүл жаһанни һалак қилишқә кәлгән. □

⁶ Пәряд чекип һувлаңлар!

Чүнки Пәрвәрдигарниң күни йеқинлашти; У һәммигә қадирдин келидиған һалакәттәк келиду. ■

⁷ Буниңдин һәр бир қол бошишип кетиду, һәммә адәмниң жүриги ерип кетиду.

⁸ Улар вәһимигә чүшиду;

Азап-оқубәт вә қайғу-һәсрәт уларни қаплайду, Толғиғи тутқан аялдәк улар толғинип кетиду, Улар бир-биригә вәһимә ичидә тикилип қаришиду; Йүзлири болса ялқундәк қизирип кетиду. □

⁹ Мана Пәрвәрдигарниң күни келиду, Шу күн жими йәр-жаһанни вәйран қилишқә, Рәһимсиз болуп, гәзәп вә қәһр билән толғандур; У гунакарларни жаһандин йоқитиду.

¹⁰ Чүнки асмандики юлтузлар һәм юлтуз түркүмлири нурины бәрмәйду; Қуяш болса чиқипла қараңғулишиду, Айму һеч йорумайду. ■

¹¹ Мән дунияни рәзиллиги үчүн, Қәбиһләрни гуналири үчүн жазалаймән; һакавурларниң тәкәббурлуғини түгәл йоқитимән; Зораванларниң кибиририни пәс қилимән.

¹² Мән инсанларни сап алтундин аз қилимән, Адәмни һәтта Офирдики алтундин аз қилимән. □

¹³ Шуңа самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигарниң гәзивидә, Униң қайниған қәһрлик күнидә,

□ **13:2** «Қақас тағ үстидә туғ көтириңлар...» — тағ қақас-қуруқ болса, туғ ениқ көрүниду. Туғниң өзи жәңгә чақиридиған ишарәттүр. □ **13:3** «мәхсус таллиғанлирим» — дегән сөз ивраний тилида «муқәддәслирим» дегән сөз билән ипадилиниду. «Муқәддәс» адәттә «пак, Худаға мәнсуп» дегән мәнидә. Бирақ мошу йәрдә бәлким «Худа Өзиниң мәхсус мәхсити үчүн (мәйли өзлири билсун, билмисун) айрим қилғанлар» дегән мәнидә. Айәтниц иккинчи қисмида охшашла, мошу дуниядики тәкәббур адәмләрни Худа Өз мәхситини бежа кәлтүрүш үчүн, жүмлидин уларниң бир-бирини йоқитиш, шундақла пүткүл рәзил дунияни һалак қилиши үчүн ишлитидиғанлиғини билдүриду (11-айәтниму көрүн). □ **13:5** «жирақ жуттин... кәлгән» — демәк, Пәләстиндин жирақ кәлгән. Мошу «дуниядики әң ахирқи уруш», Пәләстиндә вә Пәләстин әтрапидики тағлар үстидә йүз беридиғанлиғи көрүниду. Худа қураллирини «асманниң қәридинму» чақириду — бу жәңләргә пәриштиләрму қатнишидиған охшайду. ■ **13:6** Йо. 2:10, 31; 3:15; Йәш. 2:12-22; 24:23; Ам 8:9; Мат. 24:29; Рос. 2:20; Вәһ. 6:12-13 □ **13:8** «йүзлири... ялқундәк қизирип кетиду» — бәлким шәрмәндә болғанлиғидин болған. ■ **13:10** Әз. 32:7; Йо. 2:31; 3:15; Мат. 24:29; Мар. 13:24; Луқа 21:25 □ **13:12** «Офирдики алтун» — Офир районидики алтун интайин аз учраидиған, сүпәтлик алтун дәп қарилатти.

Мән Худа асманларни тәвритимән,

Йәр болса өз орнидин йөткилиду;

14 Шуңа овланған бир жәрәндәк,
Һеч ким жиғмайдыған бир падидак,

Һәр бирси өз әл-жамаитини издәп кәтмәкчи болиду,
Һәр бири өз жут-маканиға қачмақчи болиду;

15 Қечип тутулғанларниң һәммиси санжи́п өлтүрүлиду;
Әсиргә чүшкәнләрму қиличлиниду.

16 Уларниң балилириму көз алдида парә-парә қилиниду;
Уларниң өйлири булаң-талаң қилиниду,
Аяллириму аяқ асти қилиниду.

17 Мана, Мән уларға қарши турушқа Медиалиқларни қозғаймән,
Улар күмүчләргә һеч қаримайду,
Алтундин болса улар зоқ алмайду. □

18 Уларниң оқялири жигитләрни өтмә-төшүк қиливетиду,
Улар балиятқуниң мевисигә һеч рәһим қилмайду,
Көзлири балиларни һеч айимайду. □

19 Падишаһлиқларниң гөһири,
Калдийләрниң пәхирлинидиған гөзәллиги болған Бабил болса,
Худаниң Содом вә Гоморра шәһәрлирини өрүвәткинигә охшаш болиду. □ ■

20 У йәрдә һеч ким һәргиз турмайду,
Дәвирдин-дәвиргичә у адәмзатсиз қалиду.

Әрәбләр болса шу йәрдә чедир тикмәйду,
Малчилар падилирини шу йәрдә ятқузмайду. ■

21 Бирақ чөл-баявандики жаниварлар шу йәрдә қониду,
Уларниң *харап* өйлиригә һувлайдыған мәхлуқлар толиду,
Һувқушлар шу йәрдә маканлишиду,
«Өшкә жин»лар сәкрәп ойнақлишиду. □

22 Явайи иштлар қалъә-қорғанларда,
Чилбөриләр униң һәшәмәтлик ордилирида һувлишиду,
Бәрһәк, униң вақти тошушқа аз қалди,
Униң күнлири узунға бармайду.

14

Бабилниң жиқилиши билән Исраил Худаниң рәһимини көриду. Бабилниң падишасиниң тәһтисараға чүшүшү

1 Чүнки Пәрвәрдиғар Якупқа рәһимдиллик көрситиду,

Йәнә Исраилни таллайду;

Уларни өз жут-зиминида маканлаштуриду.

Шуниң билән ят адәмләр улар билән бирлишип,

□ **13:17** «Мана, Мән уларға қарши турушқа Медиалиқларни қозғаймән...» — бешәрәтнiң темиси Бабиллиқларға йенип келиду. Жуқириқи әйәтләр (2-16), шүбһисизки, пәкәт Бабилнила әмәс, бәлки ахирқи замандики «Пәрвәрдиғарниң күни»дики пүтүн дунияни көрситиду. Медиалиқлар «...күмүчләр ... алтунлар»ға қизикмайду — демәк, уларни һужум қилиштин тохтитиш үчүн пул бериш кар қилмайду.

□ **13:18** «балиятқуниң мевиси» — қосақтики төрәлмини яки кичик бовақни көрситиду.

□ **13:19** «Содом вә Гоморра» — қедимқи замандики икки рәзил шәһәр. Худа уларни от билән вәйран қилған. «Яр.» 19-бапни көрүң. ■ **13:19** Яр. 19:25; Йәш. 1:9; Йәр. 49:18; 50:40 ■ **13:20** Йәр. 50:39 □ **13:21** «Һувлайдыған мәхлуқлар» — яки «Һувқуш-мөшүкяпилақлар». «Өшкә жинлар» — мошу жинлар бәлким өшкә шәклидә болуши мүмкин.

Якуп жәмәтигә қошулиду. □ ² Һәр қайси әл-милләтләр уларни елип өз жутига апириду;

Исраил жәмәти болса Пәрвәрдигарниң зиминида уларга кул вә дедәк сүпитидә егидарчилик қилиду;

Улар өзлирини тутқун қилғанларни тутиду;

Өзлирини әзгәнләрниң үстидин идарә қилиду.

³ Вә шундақ болидуки,

Пәрвәрдигар силәргә азаптин, сарасимидин вә әсир болуп мәжбурланған мушәққәтлик қуллуқтин арамлик бәргән күнидә,■

⁴ Силәр Бабил падишаси тоғрисида мундақ мақал-тәмсилни ейтисиләр: —

«Қара, бу жазанихор қандақ һалак болди,

Талан-тараж қилип алтун топлиғучи қандақ йоқалди!

⁵ Пәрвәрдигар рәзилләрниң һасисини,

һакимларниң закон тайиғини,

⁶ Йәни хәлик-милләтләрни аччиғи билән үзлүксиз урғанни,

Әлләргә ғәзәп қилип тизгинсиз зиянкәшлик қилғанни сундурувәтти.

⁷ Пүткүл йәр йүзи арам тепип тиничлиниду;

Улар нахша ейтип тәнтәнә қилиду.

⁸ Қариғайлар болса һалиңдин шатлиниду,

Ливандики кедирларму: — «Сән гөрүңдә ятқузулғандин кейин,

Һеч бир кәскүчи бизни қорқатмайду!» — дәйду.□

⁹ Сән чүшүшүң билән тәһтисарадикиләр сени қарши елишқа сарасимә болуп кетиду;

Сән үчүн өлүкләрниң роһлири,

Жаһандики жимики «өшкә жинлар» қозғилиду;

Әлләрниң һәммә падишалири тәхтиридин турғузулиду;

¹⁰ Уларниң һәммиси саңа қарап мундақ дәйду: —

«Сениң һалиңму бизләрниңкидәк бошап кәттиму?

Бизгә охшаш болуп қалдиңмусән?!»□

¹¹ Сениң шану-һәйвитиң чилтарилириңниң авазлири билән биллә тәһтисараға чүшүрүлүп түғиди;

Астиңда чивин қурути мижилдап кетиду,

Үстүңни сазаңлар қаплап кетиду.

¹² И Чолпан, Сәһәр балиси,

Сән қандақ қилип асмандин жиқилип чүшкәнсән!

И теһи өткәндила әлләрни йәргә жиқитқучи,

□ **14:1** «Пәрвәрдигар Якупқа рәһимдилик көрситиду, Йәнә Исраилни таллайду ...» — оқурмәнләр Тәвраттики «Яритилиш» дегән қисимни оқуған болса есидә бар болидуки, Худа һәзити Якупниң исмини «Исраил»ға өзгәрткән. Йәһудий хәлки (Исраиллар) Якупниң әвлатлиридин ибарәт. Шуңа «Йәшәя» китабида, «Якуп» яки «Исраил» адәттә Йәһудийлар, йәни Исраил хәлкини көрситиду. Әгәр текст һәзити Якуп (Исраил)ниң өзини көрсәткән болса, изаһат беримиз. ■ **14:3** Қан. 28:48 □ **14:8**

«қариғайлар» вә «кедирлар» — шүбһисизки, һәр хил падишалар яки падишалиқларни көрситиду. Кедир дәриғи болса йоған, интайин чирайлик дәрәк болуп, улук падишаларни яки падишалиқларни билдүриду. □ **14:10** «Уларниң һәммиси (өлүкләрниң роһлири) саңа қарап мундақ дәйду: —

«Сениң һалиңму бизләрниңкидәк бошап кәттиму?» — Худаға етиқат қилмиған, тәһтисарада ятқан өлүкләрниң роһлириниң әһвали мошу йәрдә аян қилиниду. Улар бу аләмдикиләргә һеч қандақ ярдәм берәлмайду; чүнки уларниң һали аллиқачан «бошап кәткән» болиду.

Сән йәр йүзигә ташливетилдиң![□]

¹³ Сән әслидә көңлүңдә: — «Мән асманларға чиқимән, Тәхтимни Худаниң юлтузлиридин үстүн қилимән; Мән җамаәтнің тегида, Йәни шимал тәрәпләрдиму олтиримән;^{□ ■}

¹⁴ Мән булутларның егиз җайлиридин жуқуриға өрләймән; һәммидин Алий билән тәң болимән!» — дедиң. [□]

¹⁵ һалбуки сән тәһтисараға, Чоңқур һаңның тегилиригә чүшүрүлдүң».

¹⁶ Сени көргәнләр саңа йеқиндин синчилап қарап: — «Җаһанни зил-зилигә кәлтүргән, падишалиқларни титрәткән адәм мошумиду?»

¹⁷ Йәр йүзини чөл-баяван қилип, Униңдики шәһәрләрни ғулатқан, Тутқан әсирләрни өз жутиға һеч қоюп бәрмигән мошумиду?» — дейишиду.

¹⁸ Мана әлләрниң шаһлири бириму қалмай «шан-шәрәп»тә, қараңеулуктики өз өйидә йетишиду,[□]

¹⁹ Бирақ сән кәмситилгән *чиригән* бир шах кәби, Өлтүрүлгәнләрниң догиси астида, Қилич билән санҗилған, һаңның тәһтигә чүшидиғанларға охшаш, Аяқ астида дәссәп-чәйләнгән өлүктәк, Өз гөрүңдин мәһрум болуп ташливетилдиң.[□]

²⁰ Сән әшу падишалар билән биргә дәпнә қилинмайсән, Чүнки өз жутуңни вәйран қилғансән, Өз хәлқиңни өлтүрүвәткәнсән; Рәзиллик қилғучиларның нәсли һәрғиз йәнә тилға елинмайду.[■]

²¹ Ата-бовилириниң қәбиһликлири түпәйлидин, Униң оғуллирини кәтл қилишқә тәйяр қилиңлар; Шундақ қилғанда, улар орнидин туруп йәр-җаһанни ишғал қилмайду, Йәр йүзини шәһәргә тошқузுவәтәлмәйду.^{□ ■}

²² Чүнки Мән уларға қарши чиқимән, — дәйду самави қошунларның Сәрдари болған Пәрвәрдиғар, — Мән Бабилдин униң намини вә униң қалдуқлирини, нәсил-пәрзәнтлирини үзүп ташлаймән, — дәйду Пәрвәрдиғар,[■]

²³ — Вә уни һувқушның маканиға, сазлиқларға айландуриимән;

[□] **14:12** «И Чолпан, Сәһәр балиси, сән қандақ қилип асмандин жиқилип чүшкәнсән!» — мошу әйәтләрдик бешәрәтләрдә, көрүнгән мәнзирә Бабил падишасидин дәжғал вә дәжғалның кәйнидики күч-йөләнчүки болған Шәйтанға йәтқилиду. Дәжғал бәлким кәлгүсидә Бабилның падишасиму болиду. Шәйтанның әслидә чирайлиқ, күчлүк, парлақ бир пәриштә, йәнә «Чолпан» болғанлиги көрүниду. Мошу әйәтләрдиму юлтузлар вә пәриштиләрниң бир-бири билән мунасивәтлик болғанлиги көрүниду. «Сән йәр йүзигә ташливетилдиң!» — ибраний тилида «сән йәр йүзигә кесиветилдиң». [□] **14:13** «җамаәтнің тегида»... «шимал тәрәпләрдә» — бәлким пәриштиләрниң самави җамаитини яки Исраилның җамаитини билдүриду — демәк, Шәйтан Худаға мәнсуп болған җамаәтнің тегишлик ибадитини өзигә қаритивелишқә қизиқиду. [■] **14:13** Зәб. 47:3 [□] **14:14** «юлтузлар... булутлар...» — 13-вә 14-әйәттики «юлтузлар» вә «булутлар» бәлким пәриштиләр, асмандики самави қошунларни көрситиду. [□] **14:18** «қараңеулуктики өз өйи» — һәм йәр йүзидики мазари һәм тәхтисарада ятқан җайниму көрситиду. [□] **14:19** «һаңның тәһтигә...» — ибраний тилида «һаңның ташлириға». [■] **14:20** Аюп 18:19; Зәб. 20:11; 37:28; 109:13 [□] **14:21** «улар орнидин туруп йәр-җаһанни ишғал қилмайду, йәр йүзини шәһәргә тошқузுவәтәлмәйду» — мошу сөзләрд туңҗа «Бабил» шәһири, йәни «Бабил мунари» җайлашқан шәһәр билән мунасивәтлик. Уларның мәхсити өзлириниң намини чоң көрситип, өз шәһирини пүткөл йәз-зиминни башқуридиған қилиштин ибарәт еди («Яр.» 11-бапни көрүң). [■] **14:21** Мис. 20:5; Мат. 23:25 [■] **14:22** Аюп 18:19; Зәб. 20:11; 36:28

һалакәт сүпүргиси билән уни сүпүрүп ташлаймән,

— дәйду самави кошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдиғар. □ ■

24 Самави кошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдиғар мундақ қәсәм ичкәнки,
— Мән қандақ ойлисам, шундақ болиду;

Қандақ мәхсәтни көңлүмгә пүксәм, шу тиклиниду,

25 Мәхситим Өз зиминимда Асурийәликни қийма-чийма қилиштин ибарәт;

Өз тағлиримда уни дәссәп-чәйләймән;

У салған боюнтуруқ хәлқимниң бойнидин,

У артқан жүк мүрисидин елип ташлиниду. □

26 Мана бу пүткүл йәр йүзи тоғрилиқ ирадә қилинған мәхсәттүр,

Мана бу барлиқ әлләрниң үстигә узартилған қолдур.

27 Пәрвәрдиғар мундақ мәхсәтни пүккән экән,

Ким уни тосалисун?

Униң қоли узартилған экән, ким уни яндуралисун? ■

Филистийә тоғрилиқ бир сөз

28 Аһаз падиша өлгән жилида мундақ вәһий жүкләнди: — ■

29 И Филистийә, һәммиңлар,

«Бизни урған таяқ сунди» дәп шатланмаңлар;

Чүнки иланниң йилтизидин зәһәрлик бир илан чиқиду,

Униң нәсли болса дәһшәтлик учар илан болиду. □

30 Шунин билән йоқсуларниң тунжа балилири озуклиниду,

Мөминләр болса теч-аманлиқта ятиду;

Бирақ Мән йилтизиңни ачарчилик билән йоқитимән

Қалған қисмиңму у тәрәптин өлтүрүлиду. □

31 Шуңа и қовуқ, налә көтәргин,

И шәһәр, пәрәд чәккин!

И Филистийә, сән болсаң ерип кәткәнсән!

Чүнки шимал тәрәптин ис-түтәклик бир түврүк өрләйду;

Униң жиғилған кошунлирида һеч ким сәпсиз қалмайду. □

32 Әнди бу әлниң әлчилиригә қандақ жавап бериш керәк? —

«Зионни тиклигүчи Пәрвәрдиғардур;

Униң хәлқи ичидики езилгүчиләр униңдин башпанаһ тапиду» — дегин! □

□ **14:23** «һувқуш» — башқичә тәржимиси болуши мүмкин; у чоқум хилвәт жайларда туридиған бир жанивар. ■ **14:23** Йәш. 34:11; зәф. 2:14 □ **14:25** «Өз зиминимда ... Өз тағлиримда...» —

Худаниң «Өз зимини», «Өз тағлири» болса Израилниң зимини Пәләстиндур. ■ **14:27** 2Тар. 20:6;

Аюп 9:12; Панд. 21:30; Дан. 4:32 ■ **14:28** 2Пад. 16:20 □ **14:29** «иланниң йилтизидин

зәһәрлик бир илан чиқиду, униң нәсли болса дәһшәтлик учар илан болиду» — Аһаз өлгәндә,

Филистийәләрниң бәш шәһәр иттипақдиши Асурийәгә қарши Йәһуда билән бир иттипақни бәрпа қилмақчи

болиду. Шуңа улар Йәһуданиң йеңи падишаси һазәкияға әлчиләрни әвәткән. Бешәрәт шу чағда берилгән

(32-айәтни көрүң). Йәшәя пәйғәмбәр мошу бешәрәттә, иттипақлишишни рәт қилиш, пәкәт Пәрвәрдиғарға

тайиниш керәк, демәкчи (Йәна 32-айәтни көрүң). «Таяқ», йәни «илан» бәлким Аһазниң өзи болуши мүмкин.

Филистийә Израилниң зиминидин бир қисмини ишғал қилған еди. Аһаз падиша бәлким улар билән

ешу зимин үстидин урушқан болуши мүмкин (Тәвраттики «2Тар.» 28-бапни көрүң). Униң оғли һазәкия

болса Филистийәгә тақабил туруп Израилниң зиминини қайтурувалиду (Тәвраттики «2Пад.» 18-бапни

көрүң). Шуңа һазәкия бәлким бешәрәттики «зәһәрлик илан» болуши мүмкин. «Дәһшәтлик учар илан»

болса, әң хәтәрлик илан болуп, кәлгүсидә Израилни барлиқ дүшмәнлиридин толуқ куққузидиған Масиһни

көрситиду. □ **14:30** «Қалған қисмиңму у тәрәптин өлтүрүлиду» — демәк, охшашла ачарчиликтин

өлтүрүлиди. □ **14:31** «ис-түтәклик бир түврүк өрләйду» — бәлким дүшмән кошунлири

пуркритидиған чаң-тозаңларни көрситиши мүмкин. Мошу әйтницә ибраний тилидикисини чүшиниш

тәс. □ **14:32** «бу әлниң әлчилири» — Филистийәләрниң әлчилири болса керәк.

15

Моаб тоғрилиқ бир бешәрәт

1 Моаб тоғрисида жүкләнгән вәһий;

һалакәтлик бир кәчтила, Моабтики Ар шәһири вәйран қилиниду;
һалакәтлик бир кәчтила, Моабтики Кир шәһири йоқ қилиниду; ■

2 Жиға-зерәлар көтириш үчүн,
Мана у бутханисиға, Дибонға, шундақла барлиқ егизликлиригә чиқти;
Моаб Небо вә Мәдәба шәһәрлири үчүн пәрәд көтириду;
Һәммә башлар тақир көрүниду,
Жимики сақаллар кесилип чүшүрүлди. □ ■

3 Кочиларда улар бөз кийиду;
Өгүзлиридә, мәйданлирида, һәр бир адәм көз яшлирини яғдуруп пәрәд көтириду.

4 Һәшбонға, Елеалаһ шәһәрлиригә жиға олишиду,
Авазлири Яһаз шәһиригиму йетип бариду.
Шуңа Моабниң әскәрлириму нида қилиду;
Униң вужуд-бағрини титрәк басиду.

5 Мениң қәлбимму Моаб үчүн жиға-зерә көтириду;
Уларниң қачқунлири Зоарға һәм Әглат-Шели-Шижаға бәдәр қачиду;
Мана улар топлишип, жиғлиған пети Луһитқа чиқидиған даван йоли билән жуқуриға маңиду,
Һоронаимға чүшидиған йолда туруп һалакәттин налә-зар көтириду.

6 Чүнки Нимримдики сулар қуруп кетиду,
От-чөпләр солишип,
Гүл-гия түгәп кетиду;
Һеч яп-йешиллик қалмайду. □

7 Шуңа улар байлиқлири, тапқан-тәргинини жиғип «Тәрәк вадиси»дин өтмәкчи болиду;

8 Уларниң көтәргән жиғиси Моабниң чегарасиға,
Аһу-зарлири әглаимға,
Пиғанлири Бәәр-елимға йетиду.

9 Димонниң сулири қанға толуп кетиду,
Чүнки Димонниң үстигә техиму көп балау-апәтни топлаймән;
Чүнки Моабниң қачқунлири һәм зиминида қалғанлириниңму үстигә бир ширни әвәтимән. □

16

Давами

■ **15:1** Йәр. 48:1; әз. 25:9; Ам. 2:1 □ **15:2** «Мана у бутханисиға, Дибонға... чиқти» — башқа бир хил тәржимиси: — «Мана у Баҗит, Дибон дегән җайларға, ... чиқти». Мошу айтәтә Йәшәя Моабийларниң бутханлирида вә бутқа чоқунидиған «егизлик»лиридә дуа қилишлириниң бекар болидиғанлиғини көрситиду. «Һәммә башлар тақир көрүниду, жимики сақаллар кесилип чүшүрүлди» — чач чүшүрүш вә сақал жулуш қаттиқ һәсрәт, пушайман қилишни яки матәм тутушниму билдүрәтти.

■ **15:2** Йәр. 48:37; әз. 7:18 □ **15:6** «Уларниң қачқунлири Зоарға һәм әглат-шели-шижаға бәдәр қачиду (5-айәт) ...чүнки Нимримдики сулар қуруп кетиду...» — билишимизчә 5- вә 6-айәттики шәһәрләр (Зоар, Нимрим қатарлиқлар) Моабниң җәнубий тәрипидә. Ар, кир, Небо, Мәдәба болса шималий тәрипидә. Қариғанда болидиған һужум шимал тәрәптин кәлгәчкә, улар җәнубий тәрәпкә қачиду. Асурийә Моабға икки қетим һужум қилди, миләдийәдин илгәрки 715- вә -711-жилида. □ **15:9** «Димон» — бәлким «Дибон» (1-айәт) билән охшаш болуши мүмкин, йәрликләр Дибонни бәлким «Димон» дәп атиши мүмкин. «шир» — кәлгүсидә Моабқа таҗавуз қилидиған (1) Асурийә падишасини яки (2) Бабил падишасини көрситиду.

- 1 «Әнди гәллә-парақ қозисини Села райондин елип, Чөл-баявандин өтүп зиминларниң һөкүмраниға, Йәни Зион қизиниң тегиға әвәткин!» □
 2 Угисидин чулулуп патипарақ болуп кәткән кушлардәк, Моаб қизлири Арнон дәриясиниң кечиклирида алақзадә жүриду. □

Моаб бәглириниң бир-биригә сөзлиши

- 3 «Парасәт билән һөкүм қилиңлар!»

- 4 «И Зион қизи, сайиңизни чүшүрүп чүштики йоруклуқни түн қараңғусидәк қилиң,
 Шу ғерибларни йошуруп қойғайсиз;
 Қоғланғанларни ашкарилап қоймиғайсиз!
 Мениң Моабдики мусапирлиримни өзиңиз билән биллә турғузғайсиз,
 Улар үчүн вәйран қилғучиниң алдида башпанаһ болғайсиз!» □

Худаниң Моаб бәглиригә бәргән вәдиси

- 5 «Өтүнүшүңлар тоғра, чүнки әзгүчи йоқилиду, халакәт йоқ болиду,
 Әзгүчиләрниң һәммиси зиминдин йоқилиду.
 Өзгәрмәс мөһри-шәпқәт билән бир тәхт тиклиниду;
 «Давутниң чедири» ичидики шу тәхт үстидә бириси олтириду.
 У болса, һәқиқәтән адаләт жүргүзидиған, шундақла адаләтни издәйдиған,
 һәққанийлиқни илгири сүридиған болиду. □ ■
 6 — Биз Моабниң һакавурлуғи тоғрисида аңлидуқ (у интайин һакавур!),
 Йәни униң һакавурлуғи, тәкәбурлуғи, ночилиқ қилидиғанлиғи тоғрисида аңлидуқ;

- **16:1** «гәллә-парақ қозиси» — Моабдикиләр Давут падишаниң вақтидин башлап Исраилға бекинип кәлгән, шундақла уларниң һимайисигә егә болуп кәлгән. Улар бекинғанлиғини билдүрүш үчүн һәр жили қозиларни әвәткән. Кейин улар бекинишни рәт қилған (Тәвраттики «2пад.» 3-бапни көрүң). Шуңа бешәрәтниң мәнәси, уларға: — «Силәр Йәһудаға йәнә бекинишиңлар керәк; «қоза»ни әвәтишиңлар билән Исраилниң башпанаһлиғиға егә болисиләр» дегән бир несийәт, яки болмиса өз-өзлиригә дегән бир сөзмү болуши мүмкин. Әмәлийәттә (5- һәм 6-айәткә қариганда) улар ахирда тәкәбурлуқтин шундақ қилмиған. «Села» болса қойлири көп бир район еди. □ **16:2** «Моаб қизлири Арнон дәриясиниң кечиклирида алақзадә жүриду» — Арнон дәрияси Моаб билән Исраилниң ортақ чегариси еди. Моаб қизлири башпанаһ издәп Исраилға өтмәкчи. Хәритини көрүң. □ **16:4** «И Зион қизи, ... қоғланғанларни ашкарилап қоймиғайсиз!» — бу сөзләр чоқум Моаб бәглириниң Зиондин башпанаһлиқ соришини көрситиду. «...Мениң Моабдики мусапирлиримни өзиңиз билән биллә турғузғайсиз, ... башпанаһ болғайсиз!» — мошу сөзләр (йәнә 3- вә 4- айәттиң биринчи йерими) бәлким Моабниң әлчилириниң (Йәшәя пәйғәмбәр бешарити билән алдин-ала ейтқан) сөзлириду. Улар қоғланғанлар үчүн Исраилдин башпанаһлиқ сорайду. 4-айәттиң иккинчи йерими вә 5-айәт бәлким Худаниң (Йәшәя пәйғәмбәр арқилиқ) бәргән жавави. Демәк, Исраил Кутқузғучи-Мәсиһ арқилиқ Моаб үчүн башпанаһ болиду (бирақ Моаб тәкәбурлуғидин Худаниң илтипатиин рәт қилиду — төвәндики 5-14-айәтләрни көрүң). □ **16:5** «Өтүнүшүңлар тоғра, чүнки әзгүчи йоқилиду, халакәт йоқ болиду, әзгүчиләрниң һәммиси зиминдин йоқилиду» — бу сөзләр, шүбһисизки, Худаниң Моаб бәглиригә бәргән вәдисидур. «Өтүнүшүңлар тоғра» дегән сөз ибраний текстидә йоқ. Бирақ бизниңчә «чүнки» дегән сөз мошуларниң мәнәсини ичигә алиду. Худа Моабниң әсудин башпанаһлиқни өтүнүшини қарши алидиғанлиғини Йәшәя пәйғәмбәр арқилиқ билдүриду. Әпсуски, улар тәкәбурлуқтин рәт қилиду. (6-14-айәтләрни көрүң). «Давутниң чедири» — кәлгүси Исраилға вә әлмәгә болидиған Мәсиһ-Падиша чоқум Давутниң жәмәтидин болиду. «Давутниң чедири» әслидә Йерусалимда тикилип муһим бир ибадәт орнини («2Сам.» 6:18), яки Давутниң өз өйини көрсәтсә керәк. ■ **16:5** Йәш. 9:6; Дан. 7:14, 27; Мик. 4:7; Луқа 1:33

Бирақ униң чоң гәплири бекар болиду!■

7 Шуңа Моаб Моаб үчүн зар жиглайду;

Уларниң һәммиси зар-зар жиглайду;

Қайғу-һәсрәткә чөмүп Кир-һәрәсәтниң «кишмиш пошкаллири» үчүн зар-зар жиглаңлар!□

8 Һәшбон районидаки етизлар,

Сибмаһдики үзүм таллириму йигләп кетиду;

Әлләрниң әмирлири униң сәрхил өсүмлүклирини бузуп чәйләйду;

Улар әслидә Язәрғичә йетип, чөл-далаларни кәзгән еди;

Пеләклири созулуп, «Өлүк Деңиз»ниң нерисига йәтти.□ ■

9 Шуңа Мән Язәрниң зар-жиғиси билән биллә Сибмаһниң үзүм тели үчүн жиглаймән;

И Һәшбон, Елеалаһ, Өз көз яшлирим билән силәрни суғиримән!

Чүнки язлик мевилириңгә, һосулуң үстигә тәнтәнә бир сада яңритилиду.□ ■

10 Хошаллиқ мевилик бағлардин мәһрум қилинип,

Шатлиқму йоқ қилиниду;

Үзүмзарлиқларда нә нахша авазлири аңланмайду,

Нә тәнтәнә қилинмайду;

Дәссигүчиләр үзүм көлчәклирини чәйлимәйду.

Чүнки Мән үзүм көлчәклиридаки хошал вақирашларни тохтаттим.□

11 Шуңа ич-бағрилирим Моаб үчүн чалған чилтардәк ағрип муңлуқ яңрайду,

Ичим Кир-һәрәсдикиләр үчүнму шундақ;

12 Шундақ болидуки, Моаб өзини упритип дуа қилғили өзиниң «жуқури орни»ға чиқип кәлгәндә,

Яки дуа қилғили «муқәддәс өйи»гә киргәндә,

У мувәппәқийәткә еришәлмәйду.■

13 Мана мошу сөзләрни Пәрвәрдиғар Моаб тоғрилиқ бурун ейтқан.

14 Бирақ һазир Пәрвәрдиғар шундақ дәйду: —

«Үч жил ичидә мәдикар һесаплиғәндәк,

Моабниң көплигән қошун-аһалиси болғини билән,

Униң пәхирләнгән шөһрити йәксан болиду;

Уларниң қалдуқлири болса интайин аз вә һалсиз болиду». □

■ **16:6** Йәр. 48:29, 30 □ **16:7** «Кир-һәрәсәт» — 12-айәттә «Кир-һәрәс»му дәп атилиду. «кишмиш пошкаллири» — «һош.» 3:1ни көрүң. Башқа бир хил тәржимиси: — «һуллири». □ **16:8** «Язәр» — Моабниң шималий чегарасиниң нерисидирақ, шәриқ тәрипи «чөл-далалар», ғәрип тәрипи «(Өлүк) Деңиз». Демәк, Моаб хилвәт жай болғини билән хелә жирақларға тәсири болған бир мәмликәткә айланған.

■ **16:8** Йәр. 48:32, 33 □ **16:9** «Шуңа Мән Язәрниң зар-жиғиси билән биллә Сибмаһниң үзүм тели үчүн жиглаймән» — 10-айәттики сөзлигүчи Худа болған экән («Мән ..тохтитимән...»), 9-айәттики сөзлигүчиму шүһнисизки Худаниң Өзидур. Бу адәмни һәйран қалдуриду. Худа Язәрдикиләрни жазалайду; шуниң билән улар Сибмаһдики йоқап кәткән үзүмзарлар үчүн жиглайду. Худа уларни жазалаши билән тәң Өзимү қайғуриду. «һосулуң үстигә тәнтәнә бир сада яңритилиду» — адәттә һосул алғанда хошаллиқтин вақирашлар болиду, әлвәттә. Бирақ мошу йәрдә, дүшмининиң ғәлибисидин кейинки тәнтәнә вақирашлар көрситилиду. Башқа бир хил тәржимиси: «... һосулуңға болған тәнтәнә садаси яңраштин тохтиди».

■ **16:9** Йәр. 48:32 □ **16:10** «Дәссигүчиләр» — үзүм шараби чиқириш үчүн үзүмләрни көлчәккә қоюп дөссәйдиған адәмләр. ■ **16:12** Қан. 32:37, 38, 39 □ **16:14** «мәдикар һесаплиғәндәк...» — мәдикар ишлигән вақитни интайин тоғрилиқ билән һесаплайду, әлвәттә — демәк, мошу «үч жил», көмму әмәс, артуқму әмәс дәл үч жилни билдүриду.

17

Дәмәшқ вә Әфраим тоғрилиқ бир бешәрәт

1 Дәмәшқ тоғрилиқ жүкләнгән вәһий: —

Мана, Дәмәшқ шәһәр болуп турувәрмәй, һаһайити бир дога харабилиққа айландурулиду.

2 Ароәрдики шәһәрләр адәмзатсиз болуп,

Ҷой падилириға қалдурулиду,

Улар теч-аман ятиду,

Уларни қорқутқидәк һеч бир адәмму көрүнмәйду.

3 Әфраимда болса, қорғанлиқ шәһәрләр йоқилиду,

Дәмәшқниң шаһанә һоқуқи,

Сурийәниң қалдуқлири йоқилиду;

Улар «Исраилниң шәһрити»дәк йоқ болиду.

— дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдиғар.□

4 Шу күни шундақ болидуки, Яқупниң шәһрити суслишип,

Тенидики семиз әтләр сизип кетиду.

5 Буларниң һали болса ормичи бугдай орғандин кейин,

Йәни билиги билән жиғип орғандин кейин,

Һәтта Рәфайим жиғисидә адәмләр башақларни тәргәндин кейинки һаләткә охшаш, қалғини йоқ дейәрлик болиду;□

6 һалбуки, йәнә азрақ тәргидәк башақ,

Зәйтун дәриғи силкингәндин кейин,

Әң учида икки-үч тал мевә,

Көп мевилигән шахлирида төрт-бәш тал мевә қалдурулиду,

— дәйду Исраилниң Худаси болған Пәрвәрдиғар.

7 — Шу күни инсан болса Яратқучисига нәзирини тикиду,

Көзи Исраилдики Муқәддәс Болғучида болиду.

8 Улар өз қурбанғаһлириға, йәни өз қоли билән ясиғанлириға,

Яки бармақлири билән шәкилләндүргәнлиригә һеч қаримайду,

Нә «Ашәраһ»ларға нә «күн түврүклири»гә һеч үмүт бағлимайду.□

9 Шу күнидә униң қорғанлиқ шәһәрлири,

Әслидики Исраилларниң алдида чатқаллиққа вә тақир тағларға айландурулған харабә шәһәрләрдәк,

□ **17:3** «Улар «Исраилниң шәһрити»дәк йоқ болиду» — сөзмүсөз тәржимә қилғанда, «Улар Исраилниң шәһритидәк болиду». Ойлаймизки, мошу сөз кинайилик гәп болуп: — «шәһрити йоқ» дегәнлик (4-айәтти көрүң). Бәзи алимлар, кәлгүсидә Исраилниң шәһрити әслигә кәлтүрүлиду, шуңа Дәмәшқниңму шәһрити болиду, дәп қарайду. □ **17:5** «Уларниң һали болса ормичи бугдай орғандин кейин, йәни билиги билән жиғип орғандин кейин, ... қалғини йоқ дейәрлик болиду» — ДЕМӘК, ормичи әгәр билигини ишлитип орса, һаһайити аз башақлар қелип қалиду; Рәфайим (Рәфайийларниң) жиғиси Йерусалимниң жәнуп тарипидә, у йәргә кәмбәғәлләр берип ормичилар қалдурған бугдаини терәтти; әлвәттә тәргәндин кейин қалған бугдай «йоқ дейәрлик» болиду; Худаниң жазаси билән Әфраимниң адәмлири, шәһрити, һәммиси охшашла «йоқ дейәрлик» болиду. Мошу балау-апәтләр Асурийә империйәсиниң бир нәчә қетимлиқ тажавузлири билән уларниң бешига кәлди. Ахирида Асурийә Әфраимдики көп аһалини сүргүн қилди (миләдийәдин илгәрки 722-жили). □ **17:8** «Улар өз қурбанғаһлириға... нә «Ашәраһ»ларға нә «күн түврүклири»гә һеч үмүт бағлимайду» — мошу айәттики қурбанғаһлар вә «күн түврүклири», шүбһисизки, бутларға чоқунушта ишлитидиған нәрсиләр. «Ашәраһлар» дегән бутлар бәлким бутпәраслиқкә бегишланған дәрәқликләр еди. Дәрәқләр бәлким «аял мәбуд» шәклидә оюлған яки нақишләнгән болса керәк. Адәмләрниң хиялирида, мошу мәбуд «зиминни мунбәтлик қилармиш» вә «аялларни тугумчан қилармиш». Буларға чоқунуш адәтлириниң һәр хил жинсий әхлақсизлиқ билән мунасивити бар еди. Шу сөзлөргә қариганда аз бир қисим Әфраимдикилә Худағила үмүт-ишәш бағлайду. Бешәрәттиң бир қетимлиқ әмәлгә ашурулушини «2Тар.» 30-31-баптин, 34:9-айәттиңму көргили болиду.

Һәммиси вәйран болуп кетиду. □

10 Чүнки ниҗатиң болған Худани унтуп қалдиң,
Күчүң болған «Қорам Таш Болғучи»ни әслимидиң;
Шуңа сән «сәрхил» өсүмлүкләрни тикип қойғиниң билән,
Вә яқа жуттики үзүм таллирини тиккиниң билән,□

11 Уларни тиккән күнила яшартқиниң билән,
Тиккән әтисила уларни чечәкләткиниң билән,

һосулиға еришкән күнидә, у пәқәт бир патман давалиғусиз қайғу-һәсрәт болиду,
халас!□

12 Һәй! Көп хәликләрниң чуқан-сүрәнлири!

Улар деңиз-океанларни урғутуп долқунлардәк шавқунларни көтириду,
Аһ, әлләрниң қайнам-ташқинлири!

Долқунланған күчлүк сулардәк улар қайнам-ташқинларни көтириду.

13 Әлләр улук суларниң қайнам-ташқинлиридәк долқунлинип кетиду;
Бирақ У уларниң дәкисини бериши биләнла, улар жираққа бәдәр қечип кетиду.
Улар тағдики от-чәпләрниң топа-топанлири шамалда жирақларға
учуруветилгәндәк,

Қара қуюн алдида чаң-тозаңлар қуюн болғандәк һайдиветилиду!■

14 Кәчгә — вәһимә!

Таң сәһәрдә — йоқ бирақ!

Мана бизни булап кәткәнләрниң несивиси,

Биздин олжа-ғәниймәт еливалғанларниң ақивитидур!

18

Йәшәяниң Ефиопийдин кәлгән әлчиләргә бәргән бешарити

1-2 Аһ, Ефиопий дәриялириниң бойлиридики қанатларниң вижилдиған
авазлири билән қапланған йәр-зимин! —

Сән қомуш кемиләр үстидә әлчиләрни деңиздин өткүзүп әвәтисән;

— И йәл тапан хәвәрчиләр,

Егиз бойлуқ һәм силиқ терилик бир әлгә,

Жирақ-йеқинларға қорқунуч болидиған бир милләткә,

Зимини дәриялар тәрипидин бөлүнгән,

□ 17:9 «әслидики Израилларниң алдида чатқаллиққа вә тақир тағларға айландурулған харабә шәһәрләрдәк...» — мошу кона «харабә шәһәрләр», Йәшуа пәйгәмбәрниң йетәкчилигидә, Израиллар Худаға тайинип зиминни ишғал қилғанда вәйран қилинған еди. Шу харабә кона шәһәрләр уларға Худаға тайиниш керәклигини әслитиши керәк еди. □ 17:10 «Шуңа сән «сәрхил» өсүмлүкләрни тикип қойғиниң билән, вә яқа жуттики үзүм таллирини тиккиниң билән,...» — мошу әйттики

«өсүмлүкләр» хурапийлиқ билән тикилгән, адәмни бай қилидиған яки раваж тапқузидиған «сәһрий өсүмлүкләр»миш. □ 17:11 «һосулиға еришкән күнидә, у пәқәт бир патман давалиғусиз қайғу-һәсрәт болиду, халас!» — пүткүл әйәтниң башқа бир нәччә хил тәржимиси болуши мүмкин. ■ 17:13 Аюп 21:18; зәб. 1:4; 34:5; 83:14-16; һош. 13:3

Күчлүк, тажавузчи бир әлгә қайтип бериңлар!□

³ Жаһанда туруватқанларның һәммиси,
Жимики йәр йүзидикиләр!

Тағларда бир туғ көтирилгәндила,
Көрүңлар!

Канай челинғәндила,

Аңлаңлар!□

⁴ Чүнки Пәрвәрдигар маңа мундақ деди: —

Мән течлиқта туримән,

Нур үстидә ялилдап турған иссиқтәк,

Иссиқ һосул мәзгилидики шәбнәмлик булуттәк,

Өз туралғумда күзитимән;□

⁵ Чүнки һосул елиш алдида,

Үзүм чечәклигәндин кейин,

Чечәкләр үзүм болғанда,

У путигучи пичақлар билән бихларни кесип,

Һәм шахлирини кесип ташлайду.□

⁶ Улар жиғиштурулуп тағдики алғур қушларға,

Йәр йүзидики һайванларға қалдурулиду.

Алғур қушлар улардин озуклинип язни өткүзиду,

Йәр йүзидики һайванлар улар билән қишни өткүзиду.□

⁷ Шу күнидә самави қошунларның Сәрдари болған Пәрвәрдигарға бир соғат елип келиниду;

Йәни егиз бойлуқ һәм силиқ терилик бир милләттин,

Жирақ-йеқинларға қорқунуч болидиған бир әлдин,

Зимини дәриялар тәрипидин бөлүнгән,

□ **18:1-2** «Аһ, Ефиопийә дәриялириниң бойлиридики қанатларның вижилдиған авазлири билән қапланған йәр-зимин!» — миладийәдин илгәрки 715-жили, Ефиопийәнің падишаси Пианқи Мисирни ишғал қилип йеңи бир сулалени (Мисирдики 25-сулалә) бәрпа қилғәндин кейин, Асурийә империйәсигә қарши бир иттипақни шәкилләндүрүш үмүтидә, оттура шәриқтики барлиқ дәләтләргә әлчиләрни әвәтти. Мошу бабта Йәшәя әлчиләрниң алдига келип, уларни қайтурмақчи болуп, жуғуриқи хәварни йәткүзидү. «И йәл тапан хәвәрчиләр, егиз бойлуқ һәм силиқ терилик бир әлгә, ...зимини дәриялар тәрипидин бөлүнгән, күчлүк, тажавузчи бир әлгә қайтип бериңлар!» — Йәшәя пайғәмбәр әлчиләрни өз дәлитигә (Ефиопийиликләр егиз бойлуқ, силиқ терилик, әшәддий бир хәлиқ еди) қайтишни дәвәт қилиду. У улар арқилиқ йәнә, кәлгүсидә пүткүл дуния Пәрвәрдигарға бойсуниду, дәп жақалимақчи. Шуның билән тәң, у Йерусалимдикиләргә мошу иттипақниң пайдисизлигини, Пәрвәрдигарға таянмиса һәммә ишлириниң қуруқ болидиғанлигини дәвәтиду, әлвәттә. □ **18:3** ... «туғ» ... «канай» — буларның немини билдүридиғанлигини билиш үчүн, 11-бап һәм 27-бапни көрүң. «Туғ» һәм қутулуш бәлгүси һәм дуниядики әң ахирқи уруш билән мунасивәтлик. канай Худаниң өз қовмини өзигә чақиришқа ишлитилиду. □ **18:4** «Мән течлиқта туримән, нур үстидә ялилдап турған иссиқтәк, иссиқ һосул мәзгилидики шәбнәмлик булуттәк, Өз туралғумда күзитимән» — иссиқ һәм шәбнәм гәһида көрүнмигини билән, уларның һосулға болған тәсири наһайити күчлүктур. Худаму охшашла дайим «тинич» һәм көрүнмайду; у һеч немини демигәндәк яки қилмиғәндәк туриду. Бу дуниядики нурғун ишлар худасиз қилинғәндәк болғини билән (демәк, Худаниң күч-қудрити шу ишларға керәк әмәстәк турғини билән), Худа һаман Өз хәлқи билән биллә болиду, һәммә ишларның арқисидә туриду һәм бәлгүләнгән вақитта қолيني сосиду (5- һәм 6-әйтни көрүң). □ **18:5** «Һосул елиш алдида, ... чечәкләр үзүм болғанда, У путигучи пичақлар билән бихларни кесип, һәм шахлирини кесип ташлайду» — демәк, мошу дуниядики һөкүмдарлар «Һосул, йәни дуниядики барлиқ әл-жутлар бизниңки» дегәндә, Худа туюқсиз һәммисини уларның қолидин елип ташлап уларни йәргә қаритип қойиду. □ **18:6** «... Алғур қушлар улардин озуклинип язни өткүзиду, йәр йүзидики һайванлар улар билән қишни өткүзиду» — бу иш вақитлиқ әмәс, бәлки Худаниң мошу дуниядики һөкүмдарлардин һоқуқни тартивелип, уларның уруш-жәдәллирини ахирлаштуруп, дуниядики һайванларға түгимәс арамлиқ беридиғанлигини билдүриду.

Күчлүк, тажавузчи бир милләттин берилиду;
 Самави кошунларниң Сәрдари Пәрвәрдигарниң нами болған жайға,
 Йәни Зион тегиға елип келиниду. □

19

Мисир җазалинип, тәрбийә берилип сақайтилиду вә Худага ибадәт қилиду

¹ Мисир тоғрилиқ жүкләнгән вәһий: —

Мана, Пәрвәрдигар тез учидиған булут үстигә минип,
 Мисирға йетип келиду;

Мисирдики бутлар униң алдида тәвренип кетиду,
 Мисирниң жүриги болса ичидин ерип кетиду.

² — «Вә Мән Мисирлиқларни бир-биригә қарши қутритимән;

Уларниң һәммиси өз қериндашлириға қарши туришиду,
 Өз хошилири биләнму соқишиду;

Шәһәр билән шәһәр,

Падишаһлиқ билән падишалиқ бир-биригә қарши уришиду;

³ Вә Мисирниң роһи өз ичидин йоқап кетиду;

Мән уларни мәслиһәтсиз қалдуримән;

Шуңа улар бутларни вә әрваһларни,

Әрваһларни қақирғучиларни һәм палчиларни издәп мәслиһәт сорайду;

⁴ Мән Мисирлиқларни рәһимсиз бир һөкүмранниң қолиға тапшурумән;

Әшәддий бир падиша уларниң үстидин һөкүмранлиқ қилиду» — дәп жақалайду
 самави кошунларниң Сәрдари болған Рәб Пәрвәрдигар; □

⁵ Һәм сулар «деңиз»дин йоқайду,

Дәрияси қағжирап пүтүнләй куруп кетиду; □

⁶ Дәрияларни сесиқчилиқ қаплайду,

Мисирниң өстәң-қаналлири қағжирап түгәйду;

Қомушлар һәм йекәнләр солишиду;

⁷ Нил дәрияси бойидики йәрләр,

Нил дәриясиниң қуюлуш ағзидики йәрләр гиясиз қалиду,

Нил дәрияси бойидики зираәтләрниң һәммиси қуруп, тозуп, йоқилиду.

⁸ Белиқчилар болса зар қақшайду;

Нил дәриясиға қармақ ташлиғучиларниң һәммиси налә көтириду;

Суларниң үстигә тор яйғучиларниң беши саңгилап кетиду.

⁹ Зиғирчилар һәм либас тоқуғучилар хижаләтчиликтә қалиду,

¹⁰ Жәмийәтниң «түврүк»лири парә-парә болуп,

Мәдикарларниң көңлиму йерим болиду.

¹¹ Толиму ахмақ Зоан шәһириниң әмәлдарлири!

Пирәвнниң әң дана мәслиһәтчилиридин әхмиқанә мәслиһәтләр чиқиду!

□ **18:7** «Шу күнидә ... Пәрвәрдигарға бир соғат елип келиниду... Пәрвәрдигарниң нами болған жайға, йәни Зион тегиға елип келиниду» — демәк, Ефиопийәликләр Худани тонуйду һәм Худаға қилған ибадети қобул қилиниду. Шүбһисизки, улар мошу йәрдә өзила әмәс, бәлки дуниядики барлиқ милләтләргә вәкәл болуп, Пәрвәрдигарға беқиниду. □ **19:4** «мән Мисирлиқларни рәһимсиз бир һөкүмранниң қолиға тапшурумән...» — мошу бешәрәтни бәлким авал Ефиопийәлик Пианқи (миладийәдин илгәрки 715-жили), Асурийәлик Саргон (20-бапни көрүң), Асурийәлик Сәннахериб вә яки кейинки Парс падишалари Камбис (миладийәдин илгәрки 525-жили), андин Атакәрсис (НИИ) «Окус» қатарлиқлар (миладийәдин илгәрки 343-жили) тәрипинин әмәлгә ашурулған еди. □ **19:5** «сулар «деңиз»дин йоқайду» — мошу йәрдә «деңиз» Нил дәриясини көрситиду.

Силәр қандақму Пирәвнгә: —

«Мән болсам даналарның әвлади,

Қедимки падишаларның нәслидурмән!» — дәватқансиләр техи?□

12 Мисир, сениң данишмәнлириң һазир қени?

Улар данишмән болса, самави қошунларның Сәрдари болған Пәрвәрдигарның Мисир тоғрилик немиләрни көңлигә пүккәнлигини саңа аян қилсун!

13 Зоан шәһириниң әмәлдарлири наданлашти,

Мәмфис шәһириниң әмәлдарлири алдинип кәтти;

Мисир қәбилилириниң «бүжәк таш» лири болса уларни езиқтауруп қойди.□

14 Пәрвәрдигар уларның арасиға бир қаймуқтауруғчи роһни арилаштуривәтти;

Шуңа бириси мәс болуп өз қусуғида тейилип әләң-сәләң болғандәк,

Улар Мисирдикиләрни һәр бир ишида әләң-сәләң қиливәтти.

15 Шуниң билән Мисирға,

Баш, қуйруқ, палма шехи яки қомушлар қилалиғидәк һеч қандақ амал қалмайду.

□ ■

16 Шу күни Мисирдикиләр қиз-аялларға охшап қалиду,

Самави қошунларның Сәрдари болған Пәрвәрдигар қолини уларның үстигә тәңлиши билән титрәп қорқиду,

17 һәмдә Йәһуда зимини болса Мисирға вәһимә болуп қалиду;

Чүнки самави қошунларның Сәрдари болған Рәб Пәрвәрдигарның бекиткән ирадиси түпәйлидин,

Йәни Униң өзлиригә қаритилған ирадиси түпәйлидин,

Кимгә Йәһуданиң геги қилинсила шу чөчүйду.

18 Шу күни Қанаанниң тили сөзләйдиған,

Вә самави қошунларның Сәрдари болған Пәрвәрдигарға беқинип садиқлик қәсими қилидиған Мисирниң бәш шәһири болиду;

Улардин бири «һалак шәһири» дәп атилиду.□ ■

19 Шу күни Мисирниң зимини оттурисида Пәрвәрдигарға аталған бир қурбанғаһ, һәм чегарасида Пәрвәрдигарға аталған бир түврүк болиду.

20 Булар болса самави қошунларның Сәрдари болған Пәрвәрдигарға һәм бәлгү һәм шаһит болиду;

Чүнки әзгүчиләр түпәйлидин улар Пәрвәрдигарға налә көтәргән болиду;

У уларни әркинликкә чиқиридиған бир қутқузғучи һәм қоғдигучини әвәтиду.□

21 Пәрвәрдигар Мисирликларға тонутулуп аян қилиниду;

Шу күни Мисир Пәрвәрдигарни тонуйду;

Улар униңға қурбанлик ашлиқ һәдийәлири билән ибадәт қилиду;

□ 19:11 «Пирәвн» — Мисир падишалариниң дәвир-дәвиргичә ишләткән унвани. «Мән болсам... қедимки падишаларның нәслидурмән!» — Мисирниң өрп-адәтлири бойчә, падишаниң мәслиһәтчилариниң һәммиси жуқури тәбиқилик яки падиша жәмәтидин болуши керәк еди. □ 19:13 «Мәмфис» — яки «Ноф». «Мисир қәбилилириниң «бүжәк таш» лири» — бәлким Мисир жәмийитидики мөтивәрләрдур. □ 19:15 «Баш, қуйруқ, палма шехи, қомуш» — бәлким Мисир жәмийитидики һәр хил тәбиқидики адәмләрни билдүриду. ■ 19:15 Йәш. 9:13 □ 19:18 «Қанаанниң тили»

— «Қанаан» Пәләстин, йәни Израилниң зимини, һазирки «Израилийә»ни көрситиду. Шуңа улар ибраний тилини сөзлишиду. ■ 19:18 Қан. 10:20; Йәр. 12:16 □ 19:20 «Булар .. Пәрвәрдигарға һәм бәлгү һәм шаһит болиду; чүнки әзгүчиләр түпәйлидин улар Пәрвәрдигарға налә көтәргән болиду; у уларни әркинликкә чиқиридиған бир қутқузғучи һәм қоғдигучини әвәтиду...» — (18-22-айәтләр) — Мошу айәтләрдики бешәрәт бәлким ахирки заманда әмәлгә ашурулиду. Бәзи алимлар бешәрәтләр миладийәдин илгәрки 4-1-әсирләрдә «қисмән әмәлгә ашурулған» дәп қарайду. Шу заманларда Мисир нурғун Йәһудий мусапирларни қобул қилип, уларға Мисирниң чегарисиға йеқин жайда йеңи бир ибадәтханани қурушқа йол қойди вә һәтта уни қурушқа ярдәм бәрди. Миладийәдин кейин Мисирдики мәсиһий жамаәтләрму һаһайити көп болған.

Улар Пәрвәрдигарға қәсәм ичиду вә униңға әмәл қилиду.■

22 Пәрвәрдигар Мисирни уриду;

У уларни уриду һәм сақайтиду;

Шуниң билән улар Пәрвәрдигарниң йениға қайтиду,

У уларниң дуа-тилавитини қобул қилип уларни сақайтиду.

23 Шу күни Мисирдин Асурийәгә маңидиган, егиз көтирилгән түз йол ечилиду;

Асурийәликләр Мисирға кириду,

Мисирлиқлар Асурийәгә кириду;

Мисир Асурийә билән биллә Худаниң хизмәт-ибадитидә болиду.□

24 Шу күни Израил Мисир вә Асурийә билән бир болуп,

Үчиси, йәр йүзидикиләргә бәхит йәткүзгүчиләр болиду.

25 Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар уларға бәхит ата қилип: —

«Хәлқим болған Мисирға,

Өз қолумниң ижади болған Асурийәгә

Вә Өз мирасим болған Израилға бәхит яр болсун!» — дәйду. □

20

Мисир тоғрилиқ йәнә бир бешарәт

1 Асурийәниң сәрдари болған «Тартан» Ашдод шәһиригә келип муһасирә қилған жили Асурийә падишаси Саргон уни әвәткән (у Ашдодқа қарши жәң қилип уни ишғал қилди): —□

2 — Шу чағда Пәрвәрдигар Амосниң оғли Йәшәя арқилиқ сөз қилған еди.

У униңға: —

«Чатриқиңдин бөз ич тамбилиңни селивәт, путуңдики кәшиңни селивәт» — дегән еди;

У шундақ қилди; ялаңач вә ялаң аяғ меңип жүрди.□

■ **19:21** Мал. 1:11 □ **19:23** «Шу күни Мисирдин Асурийәгә маңидиган, егиз көтирилгән түз йол ечилиду...» — мошу йол хелиһәм мәвжут. Бирақ Израил һәм Мисир вә Сурийәләр оттурисидики мунасивәт яхши болмиғачқа, йол узундин буян етиклик һаләттә турмақта. □ **19:25**

«Хәлқим болған Мисирға, Өз қолумниң ижади болған Асурийәгә вә Өз мирасим болған Израилға бәхит яр болсун!» — пикримизчә мошу бешарәтниң (1-25-айәтләрниң) ахирқи қисми («шу күни Мисирдикиләр қиз-аялларға охшап қалиду...» йәни 16-айәттин башлап) теһи әмәлгә ашурулмиған. Йәшәяниң дәвридикиләр үчүн, бу бешарәт уларниң Мисирға қошулушқа болмайдиганлиғини билдүргән; бундақ қилиш Пәрвәрдигарға ишәнмаслиқкә баравәр. Бешарәттә, улар Мисирға әмәс, бәлки Мисир өзлиргә беқиңди болиду, дейилиду. Ахирда Худа Мисирлиқларни Израиллар қорқидиган Асурийәликләр билән биллә Өзигә, шундақла Израилға беқиндуриду. □ **20:1** «Асурийәниң сәрдари болған «Тартан» Ашдод шәһиригә келип муһасирә қилған жили» — миладийәдин илгәрки 715-жили Филистийләрниң бир пайтәхти болған Ашдод Мисирниң күтритиши билән Асурийә империйәсидики асарәтләрни бузуп исян көтәрди. Икки жил ичидә улар йәнә мәғлуп болди. Мисир тохтимай уларни күтритип, қураллиқ ярдәм беришни вәдә қилип, әлчиләрни Моабқа, Едом һәм Йәһудаға әвәтти, Асурийә империйәсигә қарши бир иттипақни оттуриға чиқармақчи болди. Бирақ миладийәдин илгәрки 711-жили Асурийә империйәси Ашдод шәһирини ишғал қилди. Мисир уларға һеч ярдәм қилмиди. Худа Йәшәя арқилиқ Израилға худасиз, таянчисиз Мисирға тайинишниң тоғра әмәслиғини һәм мундақ қилишниң беһудә иш экәнлиғини көрситиду. □ **20:2** «Шу чағда Пәрвәрдигар Амосниң оғли Йәшәя арқилиқ сөз қилған еди...» — мошу

20-баптики бешарәт наһайити қисқа вақит ичидә әмәлгә ашурулған. Бешарәтниң әмәлгә ашурулишини көргән кишиләр жуқуриқи 19-баптики ахирқи заманларни көрситидиган (Асурийә вә Мисир тоғрилиқ) бешарәтниң ахирида мукәррәр әмәлгә ашурулидиғанлиғидин һеч гүман қилмаслиғи керәк. «Пәрвәрдигар ... униңға: — «Чатриқиңдин бөз ич тамбилиңни селивәт...» дегән еди. У шундақ қилди; ялаңач вә ялаң аяғ меңип жүрди» — буниндин көрүшкә болидуки, Йәшәя адәттә бөз кийим кийип жүридиған болуши мүмкин. Йәшәяниң һәқиқәтән «қиялаңач» яки пәкәт «калтә иштанлиқ» экәнлиғигә бир нәмә дейиш тәс.

3 Вә Пәрвәрдигар ахирида мундақ деди: —
 «Мениң кулум Йәшәя Мисир вә Ефиопийә тоғрилиқ хәвәр беридиган бешарәт һәм карамәт сүпитидә болуш үчүн ялаңач һәм ялаң аяғ үч жил меңип жүргәндәк,
 4 Охшашла Мисирлиқ әсирләр вә Ефиопийәлик сүргүнләр яш болсун, қери болсун, ялаңач һәм ялаң аяғ, касиси очуқ һалда Асурийә падишаси тәрипидин Мисирни шәрмәндиликтә қалдуруп, ялап епкетилиду. □ 5 Улар болса қорқушуп, өз таянчиси болған Ефиопийәдин вә пәхри болған Мисирдин үмүтсизлинип кетиду.
 6 Шуниң билән бу деңиз бойидикиләр: —
 «Мана бу Асурийә падишасиниң вәсвәсидин қорқуп башпанаһлиқ издәп барған таянчимизғу, бизләр әнди қандақму қутулалаймиз?» — дейишиду»». □

21

Бабил тоғрисида йәнә бир бешарәт

1 «Деңизниң чөл-баявини» тоғрисида жүкләнгән бир вәһий: —
 «Жәнуп тәрәптә қоюнтазлар етүп кетиватқандәк,
 Дәһшәтлик зиминдин бир немиләр келиватиду!». □

Йәшәяниң сөз қилиши

2 — Азаплиқ бир вәһий-көрүнүш маңа аян қилинди;
 Хаин хаинлиқ қиливатиду,
 Булаңчи булаңчилик қиливатиду.
 «И Елам, орнуңдин тур, чиқ!
 Медиа, муһасирә қилип қоршивал!»
 Униң сәвәвидин көтирилгән һәммә нәлә-пәрядларни түгитивәттим. □

□ **20:4** «Мисирлиқ әсирләр вә ефиопийәлик сүргүнләр яш болсун, қери болсун... касиси очуқ һалда Асурийә падишаси тәрипидин ... ялап епкетилиду» — шу бешарәт бәлким 701-жили, йәни Асурийә билән Мисир соқушқан Әлтәкәһ дегән йәрдә болған жәңдә әмәлгә ашурулған. Асурийә Мисирдики һәм Ефиопийәдики нурғун әсирләрни епкәткән. □ **20:6** «бу деңиз бойидикилири — Филистийәликләр һәм Йәһудалиқларни көрситиду. □ **21:1** «Деңизниң чөл-баявини» — Бабилни көрситиду (9-айәтни көрүң). «Деңиз» болса, мошу йәрдә Бабил шәһири жайлашқан, наһайити кәң Әфрат дәрјясини көситиду. Әнди немिशкә «деңизниң чөл-баявини» дейилиду? Йәшәя бәлким Бабилни кинайилиқ гәп билән мазақ қилиду; Бабил катта, бүйүк шәһәр болғини билән, һәқиқәт жәһитидин яки мәңгүлүк роһий байлиқлар жәһитидин ейтқанда наһайити бир чөл-баяван, халас. □ **21:2** «Хаин хаинлиқ қиливатиду... булаңчилик қиливатиду» — шүбһисизки, Бабилниң үзлүксиз қиливатқан қилмиширини көрситиду. «И Елам, орнуңдин тур, чиқ! Медиа, муһасирә қилип қоршивал!» — икки имканийәт бар. Мошу бешарәт яки миладийәдин илгәрки 689-жили Асурийә императори Сәннахерибниң Бабилға бесип кирип вайран қилғанлигини яки миладийәдин илгәрки 539-жили Парслар вә Медиалар Қораш императориниң башчилиғида бесип киргәнлигини көрситиду. Әгәр биринчи шәрһ тоғра болса, у чағда «Елам орнуңдин тур, чиқ! Медиа, муһасирә қилип қоршивал!» дегән сөзләрни Бабил падишаси Меродақ-Баладан өз иттипақдашлири Елам вә Медиаға ейтқан, бу сөзләр «Асурийәгә һужум қил!» дегән мәнидә болған болиду. У чағда Асурийәниң императори Сәннахериб мәғлуп болған. Кейин у қайтидин һужим қилип Бабилни ишғал қилди. Шу чағда у Бабилни пүтүнләй вайран қилип, уларниң һәмма бутлириниму чекип парә-парә қилди. Иккинчи шәрһ тоғра болса, мошу сөзләр Қораш өзиниң қошунлириға дегән гәп болиду (Бабилға һужум қил!). Бизниңчә болса бешарәт Қорашниңки мошу һужумини көрситиду; бирақ икки қетимлиқ ишғал қилишниң һәммисидә охшашла Йәшәяниң көрсәткән көрсәтмиси, йәни «Бабилға ишәнмәңлар һәм таянмаңлар!» дегини тақитлиниду. «Униң сәвәвидин көтирилгән һәммә нәлә-пәрядларни түгитивәттим» — бу әлвәттә Худаниң сөзи болуши керәк. Демәк, Бабилниң хаинлиғи, тажәвузчилик қилип олжа алғанлиғи, адилсизлиғи, рәһимсизлиғи қатарлиқлар түпәйлидин халайиқ қаттиқ нәлә-пәрядларни көтәргән еди; Худа уларниң нәлә-пәрядлириға Ххатима бериду; чүнки У Бабилниң өзини түгәштүргән еди.

3 — Шуңа ич-бағрим ағриқ-азап билән толди,

Толғиғи тутқан аялның азаплиридәк,

Көргәнлиримдин толғинип кәттим,

Аңлиғинимдин паракәндә болдум. □

4 Шуңа көңлүм паракәндә болуп һасирап кәттим,

Мени дәһшәт қорқунуч басти;

У мән зоқ алидиган кечини сарасимә болидиган кечигә айландурди. □ ■

5 Улар дәстихан вә гиләм-көрпиләрниму салиду;

Улар йейишиду, ичишиду;

«Һәй силзадиләр, орнуңлардин туруп қалқанни майлаңлар!» □

6 Чүнки Рәб маңа: —

«Барғин, көргәнлирини әйни бойичә ейтидиган бир күзәтчини тәхләп қойғин»

— дегән еди. □

7 — «У жәң һарвулирини, жүп-жүп атлиқ әскәрләрни,

Жәң һарвулирини ешәкләр билән,

Жәң һарвулирини төгиләр билән көргәндә,

У диққәт билән, һаһайити диққәт билән күзәтсун!» □

8 У жававән ширдәк товлиди: —

«Рәб, мән күзәт мунарида үзлүксиз күн бойи туримән,

Һәр кечидә күзәттә туримән; □ ■

9 — Вә мана, у жәң һарвулири жүп-жүп атлиқ әскәрләр билән келиватиду!»

Вә йәнә жавап берип шундақ дегән: —

Бабил болса жиқилди, жиқилип чүшти,

□ **21:3** «Шуңа ич-бағрим ағриқ-азап билән толди, ... аңлиғинимдин паракәндә болдум» — бу сөзләр әлвәттә пәйғәмбәрның өзиниңки болуши керәк. Башқа бир хил тәржимиси «Мән азаптин толғинип қаралидим; паракәндичиликтин һеч немини аңлалдим». Бир жәһәттин Йәшәя пәйғәмбәр мошу көрүнүштә мәлум бир шәһәрнің Худа тәрипидин жазалянишини көриду, шундақла бәк азаплиниду. Бирақ башқа бир жәһәттин вә башқа бир дәрижидә, Бабил шәһири пүткүл дуняға вәкил болса, у Худаниң қиямәт күнидә гуһаниң өзини қандақ дәһшәтлик жазалянишини көриду, шундақла интайин азаплиниду. Шүбһисизки, мошу бешарәттин елшимиз керәк болған савақ дәл мошудур. □ **21:4** «Мән зоқ алидиган кечә» — буни чүшиниш тәс; бәлким Худа Йәшәяға шу көрүнүшни көргүзгән кечидә у аяли билән биллә муһаббәтләшмәкчи болдимекин. ■ **21:4** Аюп 7:3 □ **21:5** «Улар дәстихан вә гиләм-көрпиләрниму салиду» — башқа бир хил тәржимиси «Дәстихан селиңлар, бир күзәтчи қоюңлар». «қалқан майлаңлар!» — бир хил уруш тәйярлиғи. Қалқан майланса қилич-нәйзиләр униңдин тейилип кетәтти. Шуңа Йәшәя мошу әйтәтә бәлким, Бабиллиқлар зияпәттә олтарғинида, дүшмәннің қошунлири йолға чикип жүрүш қиливатқанлиғини көрситиду; шуңа зияпәтнің орниға, уруш тәйярлиғи қилишқа тоғра келәтти, дәп бешарәт бериду. Кейинки (6-10) әйтәтәрниму көрүң. Бабиллиқларның зияпәткә қатнишишқа интайин амрақлиғиниң даңқи чиққан еди. Милладийәдин илғарки 539-жили, Бабил ордисидиклар катта зияпәттә бихуд олтарған бир кечидә, Бабил шәһири Медиалиқлар тәрипидин ишғал қилинди (Тәвраттики «Даниял» 5-бапни көрүң).- □ **21:6** «әйни бойичә ейтидиган бир күзәтчи» — демәк, ишашлик адәм. Бабиллиқлар бихудлишип олтарғанлиғи түпәйлидин, Худа бәлким Йәшәяға кинайә қилип, улар үчүн бир күзәтчини бәлгүләп қоюш керәк, демәкчи. Бу «хиялий күзәтчи»нің хәвәрлири 7-9-әйтәтләрдә хатирилиниду. □ **21:7** «У жәң һарвулирини, жүп-жүп атлиқ әскәрләрни, ... көргәндә, ...» — башқа бир хил тәржимиси: — «Бир қошун атлиқ әскәр жүп-жүп атлар билән, ... көргәндә, ...». «жәң һарвулирини төгиләр билән көргәндә, ...» — Парс императори Қорәш жәң қилғанда төгиләрни дүшмән қошунлири ичигә һайдиветип, қалаймиқанчилиқ чиқиратти. У биринчи болуп ашундақ тактикинни ишләткән. □ **21:8** «Рәб, мән күзәт мунарида үзлүксиз күн бойи туримән, һәр кечидә күзәттә туримән» — бу сөзгә қариғанда, Бабилнің вәйран қилинишини үмүт қилидиганлар узунрақ вақит күтүши керәк болиду. «Рәб» дегәннің башқа хил тәржимиси: «И ғоҗам, ...» ■ **21:8** һаб. 2:1

Вә У уларның илаһлириниң һәр бир ойма мәбудлирини йәргә ташлап парә-парә қиливәтти!» □ ■

Худа йәнә Өзигә садиқ болғанларға тәсәлли бериду

10 — И Мениң тепилгән данлирим,
Мениң хаминимдики бугдайлирим,
Исраилниң Худаси, самави қошунларниң Сәрдары болған Пәрвәрдигардин
аңлиғанни силәргә ейтип бәрдим! □

Едом тоғрилиқ бир бешарәт

11 «Думаһ» тоғрилиқ жүкләнгән вәһий;
Бириси Сеирдин келип мәндин: —
«И күзәтчи, кечиниң қанчилиги өтти? И күзәтчи, кечиниң қанчилиги өтти?» —
дәп сорайду. □

12 Күзәтчи җававән мундақ дәйду: —
«Сәһәр келиду, кечиму келиду;
Йәнә соригиң болса, йәнә келип сора;
Йолуңдин қайтип маңа йеқин кәл!» □

Әрәбийә тоғрилиқ бир бешарәт

13 Әрәбийәниң кечиси тоғрилиқ жүкләнгән вәһий: —

□ **21:9** «— Вә мана, у җәң һарвулири җүп-җүп атлиқ әскәрләр билән келиватиду!» — жуқуриқи
изаһатни көрүң. Бәлким мошу йәрдә дүшмән қошуни гәлибә билән қайтип берип, Бабилниң мәғлуп
болуп йөкитилғанлиғи тоғрисида хәвәр йәткүзиду. «... У уларниң илаһлириниң һәр бир ойма
мәбудлирини ... парә-парә қиливәтти!» — «У» бәлким Худаниң Өзи. ■ **21:9** Йәр. 25:12; 51:8;
Вәһ. 14:8; 18:2 □ **21:10** «И Мениң тепилгән данлирим, Мениң хаминимдики бугдайлирим,...» —
мошу икки ибарә Исраилниң Худаға садиқ болған, шундақла пәс орунда туридиган «қалдиси»ни
көрситиду. Худаниң җаза-тәрбийилири ичидә җапа тартиш билән улар тавлинип, «сап бугдай»дәк болған.
□ **21:11** «Думаһ» — болса ибраний тилида «сүкүт» дегән мәнидә. Уму Едомниң кичик бир йезиси.
Бирақ мошу йәрдә Йәшәя йәнә «Едом» дегән исимни сөз оюни қилип тәғүрисичә «Думаһ» дәп атиған.
Демәк, кәлгүсидә Едом көп иссиқ-соғақлар билән һаһайити «сүкүт»лүк бир җай болуп қалиду. «Сеир»
— Едомниң йәнә бир исми. «и күзәтчи, кечиниң қанчилиги өтти? И күзәтчи, кечиниң қанчилиги
өтти?» — күзәтчи (яки җесәкчи)ниң вәзипилири биринчидин дүшмәниң һужумлиридин хәвәр берип
һәммә адәмни ойғитиш; иккинчидин тактакчилик қилип кечиниң қайси вақит болғанлиғини халайиққа
үктүрүш еди. Күзәтчи мошу йәрдә шүбһисизки, Йәшәя пәйғәмбәрниң өзидур. Униңму мошу икки вәзиписи
бар еди — халайиқни Худаниң җазасидин ағаһландуруш һәм шу җазаға қанчә узун болуп кәткәнлиги һәм
униң қанчилик давамлишидиганлиғи тоғрилиқ хәвәр йәткүзүш еди. Мошу йәрдә бәлким Едомдин чиққан
бир әлчи келип Йәшәядин Едомни қаплап турған, қараңғу «кечә»дәк болған балаю-апәтләр қачан түгәйду?
— дәп сорайду. □ **21:12** «Күзәтчи җававән мундақ дәйду: ...» — җавапниң үч қисми бар: — (1)
«сәһәр келиду». Демәк, мошу қараңғулук түгәйду — бирақ қачан түгәйдигәнлигини демәйду. (2) «кечиму
келиду» — Едомға, дуняға нур келиду (масилән 7:18, 18:2ни көрүң). Бирақ йәнә бир кечә келиду, у тэхиму
қараңғу болуп, бәлким қиямәт күнлиридә болиду (масилән, 10:5, 13:10ни көрүң). Йәшәя мошу тоғрилиқ
ағаһландуриду. (3) «соригиң болса, ... маңа йеқин кәл!». Едом (жүмлидин бәлким башқа Йәһудий әмәсләр)
мошу ишларни ениқлимақчи болған болса, әркинлик билән Худаниң йениға келишкә, Худадин беваситә
яки пәйғәмбәрлиридин сорашқа тәклип қилиниду. Пәкәт өз йоллиридин товва қилип йенип кәлсила, Худа
уларни қобул қилиду.

«И Деданлиқларниң қарванлири, силәр Әрәбийәдики жаңгалда қонуп қалисиләр;□

14 Уссап кәткәнләргә су апирип бериңлар!

И Темадикиләр, нанлириңларни елип қачқанларни күтүвелиңлар!□

15 Чүнки улар қиличлардин,

Ғилаптин елинған қиличтин,

Керилгән оқядин,

Урушниң азавидин қачиду.

16 Чүнки Рәб маңа шундақ дегән: —

Бир жил ичидә мәдикар һесаплиғандәк,

Андин Кедарниң бар шәриви йоқилиду,□

17 Оқячиларниң қалдуқлири,

Йәни Кедарниң палван-батур болған оғуллири аз қалиду;

Чүнки Пәрвәрдигар, Исраилниң Худаси шундақ сөз қилған». □

22

Йерусалим тоғрилиқ бир бешарәт

1 Аламәт көрүнүш берилгән жилға тоғрисида жүкләнгән вәһий: —

Силәр һәммиңлар өгүзларниң үстигә чиқивалғиниңлар зади немә қилғиниңлар?□

2 Силәр хошаллиқ дөбдөбисини көтиридиған,

Вараң-чуруңға толған жут,

□ **21:13** «**Әрәбийәниң кечиси тоғрилиқ**» — ибраний тилида «Әрәбийә тоғрилиқ» һәм «кечидә» дегән икки мәнилик болған бир сөздур. Иккинчи мәнаси «кечидә» болған болуп, бәлким «Әрәбләрниң қараңғулуқ вақти»ни көрситиду. Эмәлийәттә (Әрәбләрниң тарихи анчә хатирләнгән болғачқа) дәл қайси жилини көрсәткәнлигини һазирчә ениқ дәп берәлмәймиз. Миладийәдин илгәрки 715-жили Саргон ИИ Темадики қәбиләләр вә пүткүл «Әрәбийә йерим арили»ға қарши уруш қилған. Миладийәдин илгәрки 703-жили Әрәбләр Бабилдики Мерадақ-Баладан билән иттипақ түзгән вә Асурийәлик Сәннахериб тәрипидин мәғлуп қилинип, қаттиқ зиян тартқан. Бешарәт бу чағларниң бирини көрсәтсә керәк. «...жаңгалда қонуп қалисиләр» — демәк, чоң йолдин жирақ, мәлум бир дүшмәнниң қорқунучидин пинһан жайда қонуш керәк. Деданлиқлар болса Әрәбләрниң бир қәбилиси. Тема уларниң бир қарвансарай шәһири. Дедан, Тема вә 16-айәттики Кедарниң қәйәрлигини билиш үчүн хәритиләрни көрүң. □ **21:14** «... Су апирип бериңлар! И Темадикиләр, нанлириңларни елип қачқанларни күтүвелиңлар!» — Худа Йәшәя арқилиқ Әрәбләргә өз қериндашлириға ярдәм бериш керәклигини уқтуриду. Демәк, Әрәбләр пат йеқиндә көп аваричиликкә йолуғиду (15-айәтни көрүң). □ **21:16** «**Бир жил ичидә мәдикар һесаплиғандәк,...**» — 16-бап, 14-айәттики изаһатни көрүң. Мәдикар ишләнған вақтини интайин тоғрилиқ билән һесаплайду, әлвәттә. □ **21:17** «**Оқячиларниң қалдуқлири, йәни Кедарниң палван-батур болған оғуллири аз қалиду**» — Кедар болса Әрәбистандики чөллүкниң шимал тәрипидә яшиған бир қәбилә. Мошу бешарәтниң қаң мәнаси, шүбһисизки, Худаға ишәнмигәнләр өз-ара бир-биригә ярдәм беришкән болсиму, худасиз болғанлиғи үчүн бу ярдәм мәңгү давамлашмайду. Ахирғичә үзлүксиз келидиған, чеки йоқ мәдәтти болса пәқәт Пәрвәрдигардинла тапқили болиду. □ **22:1** «**Аламәт көрүнүш берилгән жилға**» — интайин сирлиқ бир ибарә. Шүбһисизки, у Йерусалимға қаритилиду (10-айәтни вә төвәндиқиларниму көрүң). Йерусалим Зион тегиниң үстидә болсиму, тағлар билән оралған болуп, жилғиға жайлашқан дәп һесаплиғили болиду. Бирақ бу ибарә немини билдүриду? Йәшәя вә башқа пәйғәмбәрләр әлвәттә Йерусалимда нурғун «ғайипанә аламәтләр» яки «аламәт көрүнүшләр»ни көргән. Шуңа мәзкур ибарә нурғун «ғайипанә аламәтләр» вә бешарәтләрниң темиси болған, Худа сөйгән Йерусалим»ни көрситиду; йәнә келип, «жилға» төвән болуп, «хар болуш» яки «кичик пейллик»ни билдүриду; Худа бешарәтләр вәһий қилса, уларни пәқәт кичик пейлларғила йәткүзиду. Бирақ -2-14-айәтләр бойичә, Йерусалимдикиләр Худаниң ағаһлириға кичик пейл болмай, әксичә ерән қилмай тәкәбурлишип кәткән.

Шатлинидиган шәһәр;

Силәрдин өлтүрүлгәнләр қилич билән чепилған әмәс,

Яки жәңләрдә өлгән әмәс;

³ Әмирлириңларниң һәммиси бирақла қечишти;

Улар оқясиз әсир болди;

Жираққа қачқан болсиму,

Силәрдин тепивелинғанларниң һәммиси бирликтә әсир болди.

⁴ Шуңа мән: —

«Нәзириңларни мениңдин елиңлар;

Мени қаттиқ жиғлашқа қоюңлар;

Хәлқимниң булинип кетиши тоғрилик маңа тәсәлли беришкә алдирап өзүңларни упратмаңлар» — дедим. □ ■

⁵ Чүнки самави қошунларниң Сәрдари болған Рәб Пәрвәрдигардин «Аламәт көрүнүш берилгән жилға»ниң бешиға бир күн чүшиду,

У болса аваричилик болидиган,

Аяқ асти қилинип петиқдилидиган,

Адәмләр қаймуқтаурулидиган,

Сепил соқулуп чеқилидиган,

Тағларға қарап ялвуруп чирқирайдиған бир күни болиду.

⁶ Елам жәң һарвулири вә адәмлири билән, атлик әскәрлири билән оқданни көтериپ келиду,

Кир болса қалқанни ечип тәйяр қилиду. □

⁷ Вә шундақ болидуки,

Әң гөзәл жилғилириң жәң һарвулири билән толуп кетиду,

Атлик әскәрләр дәрвазаң алдида сәп тартип туриду.

⁸ Улар Йәһуданиң үстидики қалқанни елип ташлайду;

Бирақ сән Зион шу күнидә «Орман сарайи»дики куралларға үмүт бағлиғансән; □

⁹ Силәр Давутниң шәһириниң бөсүлгән жайлириниң көп экәнлигини көрүп,

Пәстики көлчәк сулирини бир йәргә жиғип су амбири қилдиңлар;

¹⁰ Йерусалимдики өйләрни санап, улардин бәзилирини бузуп сепилни мустәһкәмләш үчүн ишләттиңлар,

¹¹ Шундақла кона көлчәктики суларни икки сепил оттурисиға жиғип амбар қилдиңлар;

Бирақ мошуларни Яратқучиға һеч қаримидиңлар,

Бурундин бурун буларни Шәкилләндүрүп Бекиткүчигә һеч үмүт бағлимидиңлар! □

□ **22:4** «Хәлқимниң булинип...» — ибраний тилида «хәлқимниң қизиниң булинип...».

«Хәлқимниң булинип кетиши тоғрилик маңа тәсәлли беришкә алдирап өзүңларни упратмаңлар» — бу сөвләр бәлким пәйғәмбәрниң өзиниқидур; бирақ, шүбһисизки, Худа улар арқилиқ Өзиниң көңлини билдүрүватиду. ■ **22:4** Йәр. 8:23 □ **22:6** «Елам» — Бабилниң хошниси, бешарәттики вақитларда улар билән иттипақдаш болған («Кир»ниң нәдә экәнлигини билмәймиз). Бу бешарәт бәлким Йәшәяға кәлгүсидә Бабил иттипақдашлири билән Йерусалимға қаттиқ һужум қилидиғанлигини уқтуруиду.

□ **22:8** «Орман сарайи» — «Орман сарайи»ни Сулайман падиша қурған, шу йәрдә көп савут-кураллар сақланған еди («1Пад.» 7-бапни вә 10:14-17-айәтни көрүң). □ **22:11** «...суларни икки сепил оттурисиға жиғип амбар қилдиңлар; бирақ ... бурундин бурун буларни Шәкилләндүрүп Бекиткүчигә һеч үмүт бағлимидиңлар» — 8-12-айәтләргә қариганда, Йерусалимдикиләр дүшмән қошуниниң муһасирисиға тақабил туруш тәдбирлири (мәсилән, савутларни, қалқанларни тәйярлаш, сепилни мустәһкәмләш, йеңи су амбирини қуруш қатарлиқлар)ни қолланғанлигини тәбрикләшмәктә еди, бәлким буниң үчүн махсус бир күнни айриған болуши мүмкин (12-айәтни көрүң — «шу күни...»). Йәшәя пәйғәмбәр уларни «тәдбирләргә таянмай, «мошуларни Яратқучи» Худағила тайиниш керәк дәп дәвәт қилсиму, улар қәтғий аңлимайду.

12 Шу күни самави кошунларниң Сәрдари болған Рәб Пәрвәрдигар силәрни жиғлап матәм тутушқа,
Чачни чүшүрүп пайнәкбаш болушқа,
Бөз кийим кийишкә мураҗиәт қилди. □

13 Бирақ буларниң орнида, мана хошаллиқ вә шатлиқ,
Калиларни союш, қойларни боғузлаш,
Гөшләрни йейиш, шарапларни ичиш,
«Йәйли, ичәйли, чүнки этә дуниядин кетимиз» — дейишләр болди! ■

14 Самави кошунларниң Сәрдари болған Рәб Пәрвәрдигар тәрипидин қулиқимға аян қилиндики,
«Бәрһақ, мошу гуна силәр өлмигичә кәчүрүлмәйду» — дәйду самави кошунларниң Сәрдари болған Рәб Пәрвәрдигар. □

Ординики ғоҗидар Шәбнага бәргән агаһландуруш

15 Самави кошунларниң Сәрдари болған Рәб Пәрвәрдигар мана шундақ дәйду: —
«Барғин, мошу ғоҗидар,
Ордини башқуридиған мошу Шәбнаниң йениға киргин, униңға: —□

16 Саңа мошу йәрдә немә бар?

Яки мошу йәрдә кимиң бар?

Бириси егизликкә өзи үчүн бир гөр қазғандәк,
Өзи қорам таштин бир қоналғуни йонуғандәк,
Өзүң үчүн бир гөр колидиңму?

17 Мана һәй палван, Пәрвәрдигар сени өз чаңгилиға елип, чиң сиқимдап,

18 Андин помдақтәк сени бепаян, жирақ бир зиминға ташливетиду.

Сән әшу йәрдә өлисән,

һәм әшу йәрдә һәйвәтлик жәң һарвулириңму қалиду,

И ғоҗаңниң жәмәтигә шәрмәндилик кәлтүргүчи! □

19 Мән сени мәнсивиңдин еливетимән,

Шуниң билән сени орнуңдин чүшүриветимән.

Бешарәтниң давами — Елиаким, ишәшлик адәм

20 Шу күниму шундақ болидуки,

Мән һилқияниң оғли Өз қурум болған Елиакимни чақиримән; ■

21 Сениң тоңуңни кийдүримән,

Сениң потаң билән униң белини чиң қилимән;

Һөкүмранлиғиңни униң қолиға тапшурумән;

Шуниң билән у Йерусалимдикиләргә вә Йәһуда жәмәтигә ата болиду.

22 Давут жәмәтиниң ачқучини мән униң мүрисидә қойимән;

У ачса, һеч ким етәлмәйду,

Әтсә, һеч ким ачалмайду. ■

23 Мән уни муқим бир җайға қозуқ қилип бекитимән;

У болса атисиниң жәмәти үчүн шәрәплик һоқуқ-тәхт болиду;

24 Хәлиқ униң үстигә атисиниң жәмәтиниң барлиқ шөһрәтлирини жүкләйду;

□ 22:12 «жиғлап матәм тутуш..., чачни чүшүрүп пайнәкбаш болуш..., бөз кийим кийиш...» — буларниң һәммиси товва қилишниң ипадилари еди. ■ 22:13 Йәш. 56:12; 1Кор. 15:32

□ 22:14 «мошу гуна силәр өлмигичә кәчүрүлмәйду» — ибраний тилида «силәр өлмигичә мошу гуна үчүн кафарат қилинмайду». □ 22:15 «... мошу ғоҗидар, ордини башқуридиған мошу Шәбнаниң йениға киргин...» — мошу айттики «ғоҗидар» (яки «ғәзнич») «аялчә род» билән кәлгән болуп, бәлки Шәбнаниң хелә бир хушамәтчи, көтәрмичи экәнлигини көрситиши мүмкин. □ 22:18 «ғоҗан» — Исраил падишаси һәзәкияни көрситиду. «2Пад.» 18-бапни көрүң. ■ 22:20 2Пад. 18:18,26,37

■ 22:22 Вәһ. 3:7

Йәни барлиқ уруқ-нәсиллирини,
Барлиқ кичик қача-қучиларни,
Пиялә-жамлардин тартип барлиқ күп-едишларғичә асиду.

25 Шу күнидә — дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар: — муқим жайға бекитилгән қозуқ болса, егилип кетиду вә кесип ташлиниду; Униң үстигә есилған жүкләр үзүп ташлиниду», — Чүнки Пәрвәрдигар шундақ дегән еди. □

23

Турниң ақивити — вәйранчилиги түпәйлидин оқулған мәрсийә

1 Тур тоғрилиқ жүкләнгән вәһий: —

— И Таршиштики кемиләр, аһ-зар көтириңлар!

Чүнки у харап қилинди,

Шу йәрдә өй йоқ, портму йоқ.

Сепрус арилидин бу хәвәр кемидикиләргә аян қилиниду. □ ■

2 Зидондики содигәрләр деңиздин өтүп силәрни тәминләп кәлди, и аралдикиләр, Әнди шүк болуңлар! □

3 Шиһордики бепаян сулар үстидин йөткигән данлар,

Йәни Нил дәриясиниң һосули Турниң дарамити болған еди;

У әлләрниң базира болған еди!

4 И Зидон, хижаләт бол,

Чүнки деңиз — йәни Турға қорған болған деңиз дәйдуки: —

«Мәндә һеч толғақ болмиди, һеч туғмидим,

Жигитләрни яки қизларни һеч бақмиғандәкмән!» □

5 Мошу хәвәр Мисирға йәткәндә,

Уларму бу хәвәр худди турға кәлгәндәк қаттиқ азаплиниду.

6 — Силәр деңиздин өтүп Таршишқа кетиңлар!

И деңиз бойидикиләр, аһ-зар көтириңлар! □

7 Силәрниң қедим әйямдин бар болған,

□ **22:25** «Муқим жайға бекитилгән қозуқ болса,...» — бәзи шәрһчиләр мошу сөzlәр Елиакимни көрситиду, дәп қарайду — демәк, «у ишәшлик адәм болғини билән, бәрибир жиқилип кетиду; пәкәт Худағила таянғили болиду». Бирақ мошу иш охшашла «шу күнидә» болиду, дейилиду. Пикримизчә Йәшәя йәнә Шәбнаниму көрситиду; у әслидә «муқим жайға бекитилгән» бир қозуқ, йәни ордидики ишларни башқурғучи еди. У бир күн ичидә һоқуқидин қалдурулуп, Елиаким, йәни Худа ейтқан «Мениң қulum», униң орнини басиду. □

23:1 «Тур тоғрилиқ жүкләнгән вәһий: — И Таршиштики кемиләр, аһ-зар көтириңлар! ...» — Тур болса (хәритини көрүң) деңиз бойидики қедимки замандики бир «сингалор»га охшайдиган бир шәһәр еди. Тур шәһири иккигә бөлүниду. Бири, кичик арал, униң үстигә интайин мустәһәкәм бир қәләә селинған. Иккинчиси удалдики деңиз бойидики интайин пухта сепиллиқ шәһәр. Тур асасән деңиз арқилиқ сода қилатти; униң кемилири вә униңға беқинди болған «үч Таршиш»тики (2:16дики изаһатни көрүң) кемиләр оттура деңиздики содини пүтүнләй гедигәк өз илгикә еливалған болуп, интайин бейип кәткән. Таварларни оттура деңиздики әлләрдин импорт қилип, Пәластингә сатқан; Пәластиндики мәһсулатларниму сетивелип деңиз арқилиқ экспорт қилған. Бейиғандин кейин, Тур интайин тәкәббурлишип кәткән еди. Деңиз бойиға жайлашқанлиги үчүн уни ишғал қилиш мүмкин әмәс еди. «Сепрус арилидин...» — яки «Киттийларниң зиминидин...». □

23:1 Йәр. 47:4; Әз. 26:27; 28; Зәк. 9:3, 4 □ **23:2** «Зидон» — болса турға йеқин район болуп, Тур билән мунасивити зич болған. Хәритиләрни көрүң, «и аралдикиләр,...» — Турдики аралда турғанлар. □ **23:4** «Мәндә һеч толғақ болмиди, һеч туғмидим, жигитләрни яки қизларни һеч бақмиғандәкмән!» — демәк, Турниң яшлири йоқап кәтти. Уларниң «аниси», йәни деңиз: «балиларни һеч туғмиғандәкмән» — дәйду. Уларниң йоқитилиши сәвәви теһи көрситилмиди. □

23:6 «Силәр деңиздин өтүп Таршишқа кетиңлар!» — демәк, Турдикиләр кечиши керәк.

Шат-хурамликқа толған шәһириңлар мошуму?!
 Мана уларниң путлири өзлирини мусапир қилишқа жирақларға көтирип бариду!□

8 Тажларни илтипат қилғучи болған,
 Содигәрлири әмирләр болған,
 Дәллаллири жаһанда абройлуқлар һесапланған турниң бу тәғдирини ким бекиткән?

9 — Буларни бекиткүчи самави қошунларниң Сәрдари Пәрвәрдигардур!
 Мәхсити болса шан-шөһрәттин келип чиққан жими тәкәббурлуқни рәсва қилиш,
 Жаһандики жимики йүз-абройлуқларни пәсләштүрүштин ибарәт!

10 Таршишниң қизи, Нил дәриясидәк өз зиминиңда әркин-азатә яйра!
 Чүнки Турдин кәлгән тизгин һазир йоқ.□

11 Чүнки Пәрвәрдигар қолини деңиз үстигә узитип,
 Дөләтләрни тәвритиду.
 У Қанаан тоғрилиқ әмир қилған,
 Униңдики қәлғә-қорғанларни йоқутулсун дәп пәрман чүшүргән.□

12 Вә: —

«И басқунчиликқа учриған Зидон қизи,
 Сән иккинчи һеч тәнтәнә қилмайсән,
 Орнуңдин туруп, Сепрус арилиға өтүп кәткән,
 һәтта шу йәрдә сән һеч арам тапмайсән» — деди.□

13 Қараңлар, Бабил-калдийләрниң зиминини!
 Бу йәрниң хәлки болуп бақмиғандәк қилиду;
 Асурийә уни чөл-баяван жаниварлири үчүн макан қилған;
 Потәйләрни ясап, уларниң сарай-ордилирини вәйран қилип, харабиликкә айландурувәткән.□

14 И Таршиштики кемиләр, аһ-зар көтириңлар!
 Чүнки қорғиниңлар харап қилинди.□

15 Вә шу күни болидуки,

□ **23:7** «...путлири уларни өзлирини мусапир қилишқа жирақларға көтириду» — кемә билән әмәс, уларниң әсиргә чүшүп пиядә маңғанлиғини тәкитләйду. □ **23:10** «Таршишниң қизи, Нил дәриясидәк өз зиминиңда әркин-азатә яйра! Чүнки Турдин кәлгән тизгин һазир йоқ» — бу кинайилик, һәзвий гәп. Таршиш турға беқинди болғандин кейин, у һазир «әркин» болиду. Бирақ униң иқтисадиий йөләнчүкиму йоқ болиду. □ **23:11** «У Қанаан тоғрилиқ әмир қилған...» — Тур шәһири әслидә Қанаан зиминиңда, дәп һесаплиғи болиду. □ **23:12** «И басқунчиликқа учриған Зидон қизи...» — Зидон Асурийә тәрипидин бастурулиду, униң қизлири, шүбһисизки, басқунчиликқа учрайду. Төвәндики 13-әйәттики изаһатни көрүң. □ **23:13** «Қараңлар, Бабил-калдийләрниң зиминини! Бу йәрниң хәлки болуп бақмиғандәк қилиду; Асурийә уни чөл-баяван жаниварлири үчүн макан қилған...» — миладийәдин илгәрки 745-жили Асурийә падишаси Тиглат-Пиласар «Пүткүл дуняға егә болмақчи болуп», кәң көләмдә жаң қилишқа башлиди. У 738-жили өзиниң һәрбий қоманданини Турни идарә қилишқа орунлаштурған. Тур исян көтирип, Асурийәниң кейинки падишаси Шалманәзәрниң муһасирисигә қарши жаң қилди, ахирда Асурийәликләр Турни ташлап кәтти. Миладийәдин илгәрки 8-әсирниң ахирда у йәнә Асурийә билән уруш қилди. Шу чағда Тур Мисир билән иттипақ түзүш мәхситидә сөһбәт өткүзгән. Миладийәдин илгәрки 701-жили Асурийә падишаси Сәннахәриб қаттиқ һужум қилип, Турниң «Йөләнчүки» Зидон вә әтраптики районларда көп вәйранчилик қилған, Турниң содисини асасән үзүп қойған. Мошу әйәтләрдә шу иш тоғрилиқ ағаһландуруш берилсә керәк. Әйәтләрдә: Асурийәликләр Бабил-калдийәни вәйран қилғанлиғига, чирайлиқ бенааларни «чөл-баяван жаниварлири үчүн макан қилғанлиғи»ға қараңлар, мошу ишлардин савақ елиңлар дейлиду. Бу бәлким «Силәргиму мошунуңға охшаш ишлар йүз бериду» дегәнликтин бешарәт болса керәк. Мошу ағаһландурушниң ахирқи нәтижиси миладийәдин илгәрки 332-жили «бүйүк Искәндәр» тәрипидин чиқарилған. Искәндәр пүтүн сепиллиқ шәһәрни, жүмлидин аралдики қорғанларниму йәр билән йөксән қиливәткән. □ **23:14** «Таршиш» — 2-бап, 16-әйәттики изаһатни көрүң.

Падишаһның күнләрни һесаплигинидәк,
 Тур йәтмиш жил унтулиду.
 Йәтмиш жил өткәндин кейин,
 Турниң әһвали паһишә аялның нахшисидәк болиду;[□]
 16 Чилтарни елип, шәһәрни айленип жүр,
 И унтулған паһишә аял!
 Өзүңгә йәнә хәкниң диққитини тартай десәң,
 Йеқимлиқ бир пәдә челип, көпрәк нахшиларни ейт!
 17 Әнди шундақ болидуки,
 Йәтмиш жилиның өтүши билән,
 Пәрвәрдигар Турни йоқлайду;
 Шуниң билән у йәнә өзини ижаригә берип,
 Йәр йүзидики һәммә падишалиқлар билән йәнә бузукчилик қилиду;
 18 Шуниң билән униң маллири вә өзини сетип, тапқан пули болса Пәрвәрдигарға атилип муқәддәс болиду;
 У ғәзнигә селинмайду яки топланмайду,
 Чүнки униң мошу содиси болса Пәрвәрдигарниң алдида турғанлар үчүн айрим қилиниду;
 У уларға қанғичә йәп-ичишкә, шундақла уларниң есил кийим-кечәклири үчүн ишлитилиду. [□]

24

Ахирқи заманлар *** Дуняның гуна арқилиқ булғиниши

1 Мана, Пәрвәрдигар йәр йүзини бәрбат, вәйран қилип,
 Уни астин-үстин қиливетип,
 Униңда туруватқанларни тәрәп-тәрәпкә тарқитиду;
 2 Шу вақитта шундақ болидуки,
 Хәлиқләр қандақ болса, каһин шундақ болиду;
 Қул қандақ болса, ғоҗайини шундақ болиду;
 Дедәк қандақ болса, аял ғоҗайини шундақ болиду;
 Сетивалғучи қандақ болса, сетивәткүчи шундақ болиду;
 Өтнә алғучи қандақ болса, өтнә бәргүчи шундақ болиду;
 Өсүм алғучи қандақ болса, өсүм бәргүчи шундақ болиду. ^{□ ■}
 3 Йәр йүзи пүтүнләй бәрбат қилиниду,

[□] **23:15** «Тур йәтмиш жил унтулиду» — «Йәтмиш жил» мошу мәзгил бәлким Асурийә падишаси Сәннахерибниң миладийәдин илгәрки 701-жилидики вәйранчилиғидин башлиниду, миладийәдин илгәрки 630-жилидики Асурийәниң күч-қудритиниң завал тепиши, шундақла Турниң содисиниң йәнә базар тепиши билән ахирлишиду. Йәшәя әшу чағдики турни қери паһишә аялға, херидарларни чақирши үчүн чилтар челип нахша ейтқанға охшитиду. Паһишә аялға охшаш, у пулни дәп һәр қандақ ишни қилишқа тәйяр еди. [□] **23:18** «Шуниң билән униң маллири вә өзини сетип, тапқан пули болса Пәрвәрдигарға атилип муқәддәс болиду... у уларға қанғичә йәп-ичишкә, шундақла уларниң есил кийим-кечәклири үчүн ишлитилиду» — мошу ахирқи әйәт Тур үчүн үмүт көрситиду, улар кәлгүсидә мал-мүлүккә эмәс, бәлки Пәрвәрдигарға беқиниди болиду. Бешәрәтнiң әмәлгә ашурулуши ахирқи заманда болуши мүмкин. Бирақ Исраил Бабилдин қайтқинида (миладийәдин илгәрки 540-жили), йеңи муқәддәс ибадәтхана қурулғанда, Тур униң үчүн халис материал тәминлигәнлиги бәлким бешәрәтнiң бир «қисмән» әмәлгә ашурулушидур (Тәвраттики «Әзра» 3-бап). [□] **24:2** «каһин» — муқәддәс ибадәтханида хәлиқләргә вәкил болған қурбанлиқ қилғучи. «Сетивалғучи қандақ болса, сетивәткүчи шундақ болиду... өсүм алғучи қандақ болса, өсүм бәргүчи шундақ болиду» — демәк, җәмийәтнiң һәр бир тәбиқидикилири охшашла Худаниң ғәзивигә учрайду. [■] **24:2** Әз. 7:12, 13

Пүтүнләй булаң-талаң қилиниду;
Чүнки Пәрвәрдиғар мошу сөзни қилди.

⁴ Йәр йүзи матәм тутиду, у ээплишиду,
Жаһан һалсизлинип ээплишиду,

Йәр йүзидики бәг-төриләрму һалидин кетиду.

⁵ Йәр-зимин өзидә туруватқанлар тәрипидин булғиниду;
Чүнки улар көрсәтмә-қанундин чәтлигән;

Тәбиәтнің қанунийәт-тәртивини өзгәртивәткән,
Мәңгүлүк әһдиниму йоққа чиқиривәткән. □

⁶ Шуңа ләнәт йәр йүзини жутувалиду,
Униңда туруватқанлар «гунайи бар» дәп һесаплиниду,
Шуңа йәр йүзидикиләр жутувелиниду,
Инсанлар аз қалиду. ■

Балаю-әпәт тәпсилатлири

⁷ Йеңи шарап түгәй дәп қалди,

Үзүм таллири болса солишип кетиду;

Кәйпликтин көңли хуш адәмләрму уһ тартишиду;

⁸ Дапларниң шох садалири тохтайду,
Көңүл ечиватқанларниң вараң-чуруңлириму түгәйду,
Чилтарниң шатлиқ муңлириму тохтайду. ■

⁹ Шарап ичкәнләрниңму нахшиси йоқайду;
һарақ ичкәнләргә һарақ аччиқ туюлиду. ■

¹⁰ Тәртипсиз, мәнасиз шәһәр бузулиду;
һеч ким кирмисун дәп һәммә өйләр етилиду; □

¹¹ Кочиларда шарап үчүн налә-пәряд көтирилиду;
Бар шат-хурамлиқ түтәккә айлиниду;
Йәр-зиминдики шатлиқ йоқайду. □

□ **24:5** «Чүнки улар көрсәтмә-қанундин чәтлигән; тәбиәтнің қанунийәт-тәртивини өзгәртивәткән...» — қайси көрсәтмә-қанунларни бузған? Пәқәт Муса пәйғәмбәргә берилгинила эмәс, йәнә Нүһ пәйғәмбәргә көрситилгән қанун вә әһдини көрсәтсә керәк. «Яр.» 9-бапни көрүң. Нүһ пәйғәмбәргә һәм Муса пәйғәмбәргә тапшурулған мошу икки әһдигә асаһан қатиллиқ қәтғий мәнғий қилинған. Униң үстигә Нүһқа тапшурулған әһдә бойичә, Худа һава райини һәм йәр йүзидики тәбиәтнің қанунийәтлирини бекиткән; бирақ инсанларниң қилмишлири һава райини бузуп ташлиған, шундақла бүгүнму бузмақта, шуниңдәк инсанлар нурғун тәбиәт қанунийәтлирини өзгәртмәкчи болған вә болиду. Мәсилән, аилдики әр-хотунлүк жинсий мунасивәтләрни бузуп, бәччивазлиқни нормал иш дәп билиш қатарлиқлар. ■ **24:6**

Йәш. 9:18; 10:16 ■ **24:8** Йәр. 7:34; 16:9; 25:10; Әә. 26:13; һош. 2:13 ■ **24:9** Йәш. 16:1

□ **24:10** «Тәртипсиз, мәнасиз шәһәр» — Йәшәя қайси шәһәр екәнлигини демәйду. 13-бапта Бабил шәһири пүтүн худасиз дунияни көрсәткәндәк (мәсилән, 13-бап, 5- вә 9-айәтни көрүң) мошу айтлар охшашла пүткүл худасиз дунияни билдүриду. Шүбһисизки, Йәшәя оқурмәнләргә йәнә, Бабил (Бабилон) шәһиринің биринчи қетим қурулғанлигини көрсәтмәкчи (Тәврат, «Яр.» 11-бапни көрүң). Шәһәрлар болса инсанийәтнің бар күч-қудрити, қабилити вә әқил-параситиниң жәвһири болиду. Бирақ мошулар ихлассиз, Худаға таянмиған һалда қилинған болса, һәммиси қуруқ гәп болиду, халас. Шуниң билән мошу намсиз шәһәр худасиз дунияни билдүриду. Шәһәр мәнасиз, униңқи турмуши мәнасиз, худасиз яшаш мәнасиз. Башқа пәйғәмбәрләрниң сөзлиригә асаһан (мәсилән, Даниял) кәлгүсидә пүткүл дуния бир шәһәр, бир мустәбит һөкүмдар астида болиду. Мошу шәһәр бәлким «Йеңи бир Бабил» болуши керәк. 1985-жили ирақтики Садам һүсәйн қедимки Бабил шәһирини қайтидин қурушни нийәт қилғини билән у узун өтмәй женидин айрилди. «Һеч ким кирмисун дәп һәммә өйләр етилиду» — башқа бир хил тәржимиси «һәммә өйниң ишги тосулуп қелип, һеч ким кирәлмәйду». □ **24:11** «Кочиларда шарап үчүн налә-пәряд көтирилиду; бар шат-хурамлиқ түтәккә айлиниду...» — фәлитә иш шуки, шарап һақләргә һеч тәсәлли берәлмисиму, улар йәнәли уни издәйду. Мана бу инсанниң тәбиитидур!

12 Шәһәрдә пәкәт вәйранчиликла қалиду,
Дәрваза болса чеқилған,
Һәммиси — харап болиду! □

Инсанниң «қалдиси»

13 Чүнки хәлиқ-милләтләрниң арасида,
Йәр-жаһанниң оттурисида шундақ болидуки,
Зәйтун дәригини қаққандин кейин қеп қалған зәйтунлардәк,
Үзүм һосулини жиғивалғандин кейин тәргидәк бир нәччила үзүм қалғандәк, бир
қалдиси қалдурулиду. □ ■

14 Қалдилар болса авазлирини жуқури көтириду;
Пәрвәрдигарниң һәйвисигә қарап тәнтәнә қилиду;
Улар деңиз тәрәптин сүрән салиду. □

15 Шуңа Пәрвәрдигарни шәриқтиму,
Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарниң намини ғәриптики жирақ араллардиму
улуқлаңлар;

16 Жаһанниң чәт-чәтлиридин биз нахшиларни аңлидуқ: —
«Һәққаний Болғучиға шан-шәрәп болсун!»

Бирақ мән шундақ дедим: —
«Аһ, мениң ядаңғулуғум! Мениң ядаңғулуғум! Һалимға вай!
Чүнки хаинлар хаинлиқ қиливатиду;
Бәрһәк, хаинлар номуссизларчә хаинлиқ қиливатиду! □

17 И йәр йүзидә туруватқан инсанлар!
Вәһимә, ора вә қапқан бешиңға чүшиду; ■

18 Вә шундақ болидуки,
Вәһимә садасидин қаққанлар ориға чүшиду,
Оридин чиққан болса қапқанқа тутулиду.
Чүнки асмандики деризиләр ечилиду,
Йәр һуллири тәврәп кетиду. □ ■

19 Йәр мутләк дәзлинип кетиду,
Йәр пүтүнләй парә-парә болуп кетиду,
Йәр дәһшәтлик тәврениду.

20 Йәр мәс адәмдәк иләң-силәң маңиду;
Худди лапастәк ирғаңшип қалиду.

□ **24:12** «Дәрваза болса чеқилған, һәммиси — харап болиду» — дәрваза һеч қандақ мудапие рольи қалмайду. □ **24:13** «Йәр-жаһанниң оттурисида» — Исраилни көрситиду. ■ **24:13** Йәш. 17:6 □ **24:14** «Қалдилар болса авазлирини жуқури көтириду» — жуқуридики 6-айәттә «инсанлар аз қалиду» дейилиду. Мошу айәттики «қалдилар» болса дәл шу кишиләрни көрситиду. Улар балаю-апәт ичидә товва қилип Худани издигәнләрду. Бу Худаға садик болған «қалди хәлиқ» «Йәшәя» вә Тәврәттики көп башқа китапларда тилға елиниду. □ **24:16** «Бирақ мән шундақ дедим: — «Аһ, мениң ядаңғулуғум! Мениң ядаңғулуғум! Һалимға вай! ... Бәрһәк, хаинлар номуссизларчә хаинлиқ қиливатиду!» — бу сөzlәр пәйғәмбәрниң Худаниң ахир заманлар тоғрисида униңға аян қилған вәһийлиригә болған инкасини — һәм хошаллиқ һәм хошаллиқ ичидә болған қайғусини, йәни дуняниң гунакарларниң ақивитигә қарап қайғуғанлигини билдүриду. «...хаинлар хаинлиқ қиливатиду ... хаинлар номуссизларчә хаинлиқ қиливатиду!» — мошу тәқрарлаш, бәлким, ахирда һәр адәм Худа тәрипидин қутқузулмиған болса, һаһайити қаттиқ гунаға чөмүп кетиду, дегәнни билдүриду. Уларға гуна бекитилгәндәк қилиду (Инжил, «Вәһ.» 11:22ни көрүң). Йәшәя гунаниң жағасини көрүпла йәнә һаһайити азаплиниду. ■ **24:17** Йәр. 48:43 □ **24:18** «Вәһимә.. ора.. қапқан..» — бу үч сөзниң аһаңи ибраний тилида һаһайити охшишип кетидиған сөzlәр. ■ **24:18** Йәр. 48:44; Ам. 5:19

Чүнки уинңдики асийлиқ гунайи өзини қаттиқ басиду,
У жиқилип, иккинчи туралмайду.■

21 Шу күнидә шундақ болидуки,
Пәрвәрдигар жуқурида турған қошунларни жуқурида,
Вә йәр йүзидики падишаларни йәр йүзидә җазалайду.□

22 Улар орәккә жиғилидиган бир топ әсирләрдәк жиғивелиниду,
Гундиханиға солап қоюлиду.

Нурғун күнләрдин кейин улар җазалиниду.□

23 Ай уятлиқта қалиду;

Күнму хиҗил болуп көрүнмәйду;

Чүнки самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар Сион тегида, йәни
Йерусалимда сәлтәнитини жүргүзиду;

Униң шан-шәриви Өз ақсақаллири алдида парлайду! ■

25

Худани мәдһийләйдиган, ахирқи замандики нахша

1 Пәрвәрдигар, Сән мениң Худайим;

Мән Сени үстүн дәп мәдһийләймән,

Мән Сениң намиңни мубарәкләймән,

Чүнки Сән карамәт ишларни,

Садиқлиқ вә һәқиқәт ичидә қедимдин буян қәлбиңгә пүккәнлириңни беҗа
кәлтүргәнсән.

2 Чүнки Сән шәһәрни харабилиқ,

Қәлтә-қорғанлиқ жутни харап,

Ятларниң ордисини шәһәр болалмас қилғансән,

У иккинчи һәргиз қурулмайду.■

3 Шуңа хелиқи күчлүк хәлиқ Сени улуқлайду,

Әшәддий әлләрниң хелиқи шәһири Сәндин қорқиду;

4-5 Чүнки Сән мискинләргә қорған,

Йоқсулларниң дәрди-һажитигә қорған,

Боранға далда,

Иссиққа сайә болғансән;

Чүнки әшәддийләрниң зәрбә долқуни тамға урулған борандәк,

Қағжирақ йәрни басқан иссиқ һавадәк болди.

Бирақ иссиқ һава булут сайиси билән тосулғандәк,

Сән ятларниң чуқан-сүрәнлирини пәсәйтисән;

Әшәддийләрниң ғәлибә нахшисини пәс қилиниду.

6 Вә мошу тағда самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар барлиқ
қовмлар үчүн зияпәт қилиду —

Майлиқ йемәкликләр,

Сүздүрүлгән кона шараплар,

■ 24:20 Аюп 27:18; Йәш. 1:8; 19:14 □ 24:21 «...жуқурида турған қошунлар» — бәлким
Шәйтәнниң жинлардин тәркиб тапқан, төвән асманларда жүридиган қошунлирини көрситиду.

□ 24:22 «Нурғун күнләрдин кейин улар җазалиниду» — ибраний тилида «нурғун күнләрдин
кейин улар йоқлиниду». Худа мәлум хәлиқни «йоқлиса», бу йоқлашниң нәтиҗиси уларни (а) бәрикәтләш
үчүн яки (ә) җазалаш үчүн болиду. Бу сирлиқ бешарәтни Инҗил «Вәһий» қисмидин көпрәк чүшинимиз.
Кутқузғучи-Масих бу дуняға қайтип кәлгәндә, бар жин-шайтанлар (үстүндики қошунлар...)ни һаңға
ташлайду. Улар йәнә бир миң жылдин кейин йәр йүзидикиләрни синаш үчүн вақитлиқ қоюветилиду.
«Вәһий» 19-20-бапларни көрүң. ■ 24:23 Йәш. 13:10; Әз. 32:7; Йо. 2:31; 3:15 ■ 25:2 Йәш. 21:9;
23:13; Вәһ. 14:8; 18:2

Жилиги тоқ майлық йемәкликләр,

Сүздүрүлгән, яхши сақланған кона шараплардин болған зияпәт болиду;[□]

⁷ Вә У мошу тағда һәммә қовмларни япидиған чүмпәрдини,
Барлиқ әлләрни япидиған япқучни йоқитиду;

⁸ У елүмни мәңгүгә жутуп йоқитиду!

Рәб Пәрвәрдигар һәр бир йүздики яшларни сүртиветиду;

Пүткүл йәр-зимин алдида Өз хәлқиниң шәрмәндилигини елип ташлайду;

Чүнки Пәрвәрдигар шундақ ейтқан.■

⁹ Вә шу күнидә дейлидуки: —

«Мана, Худайимиз мошу, биз Униңға тәлмүрүп кәлгән,

У бизни қутқузиду;

Мана, мошу Пәрвәрдигардур, биз Униңға тәлмүрүп кәлгән,

Биз шатлинип Униң ниҗат-қутулдурушидин хурсән болимиз».

¹⁰ Чүнки мошу таққа Пәрвәрдигарниң қоли қонуп туриду;

Вә саман азгалда тезәк билән чәйләнгәндәк, Моаб Униң путлири астида чәйлиниду;[□]

¹¹ Моаб әшу тезәклик азгалдин үзүп чиқиш үчүн қолини кериду,

Бирақ униң қоли чевәр болғини билән, Рәб униң тәкәббурлуғини пәс қилиду.□ ■

¹² У сепиллириңниң егиз мудапиәлик қорғанлирини ғулитип,

Йәр билән йәксан қилип,

Топа-чаңға айландуриду.

26

Икки шәһәр — йеңи Йерусалим вә «дунияниң шәһири»

¹ Шу күнидә Йәһуданиң зиминида муну нахша ейтилиду: —

«Мустәһкәм бир шәһиримиз бар;

У ниҗатлиқни униңға сепил вә тирәкләр қилип бекитип қойиду.□ ■

² Вападарлиқта чиң турған һәққаний әлниң кириши үчүн,

Дәрвазиларни ечип бериңлар!

³ Ким өзиниң әқидә, ой-хияли Саңа бағлиған болса,

Сән уни мутләк хатиржәмликта сақлайсән;

Чүнки у Саңа ишәш-етиқат бағлиғандур.

⁴ Мәңгүгә Пәрвәрдигарға тайиниңлар;

Чүнки Яһ Пәрвәрдигар һәқиқәтән әбәдил-әбәтлик бир қорам таштур. □

⁵ Чүнки У жуқурида турғанларни пәскә чүшүриду;

Әшу алий шәһәрни, У пәс қилиду;

Уни йәргә чүшүрүп,

Топа-чаңға айландуриду.□

⁶ У пут билән чәйлиниду;

□ **25:6** «Жилиги тоқ майлық йемәкликләр» — Йәһудийлар үчүн, шундақла барлиқ қедимки хәликләр үчүн майлық вә иликлик йемәкликләр әң есил тамақ еди. ■ **25:8** 1Кор. 15:54 □ **25:10**

«Мошу таққа Пәрвәрдигарниң қоли қонуп туриду» — демәк, Худа шундақ қилип, бәхит вә арам ата қилип, Өзини тонутиду. □ **25:11** «Рәб униң тәкәббурлуғини пәс қилиду» — ибраний тилида «У униң тәкәббурлуғини пәс қилиду». ■ **25:11** Йәш. 16:6 □ **26:1** «У ниҗатлиқни униңға сепил вә тирәкләр қилип бекитип қойиду» — «У» — Рәб Пәрвәрдигарни көрситиду, әлвәттә. ■ **26:1** Зәб. 46:5-6;

124:1; Пәнд. 18:10 □ **26:4** «Яһ» — болса «Яһвәһ»ниң қисқартилған шәкли (1:1-изаһатни көрүң). □ **26:5** «жуқурида турғанлар» — бәлким 25-бап, 11-айәттики «жуқурида турған қошунлар»ға охшаш, жин-шайтанларни көрситиши мүмкин. «Әшу алий шәһәр» — бәлким дуниядики худасизликқа вәкиллик қилидиған Бабил, йәни жуқуриқи баблардики «мәнисиш шәһәр» болуши мүмкин.

У мөминләрның путлири,
Мискинләрның қәдәмлири билән чәйлиниду!

7 Һаққанийның йоли болса түздур;

И Әң Түз Йоллуқ Болғучи,

Сән Һаққаний адәм үчүн униң йолини оң қилисән.

8 И Пәрвәрдигар, биз дәрһақиқәт Сениң һөкүмлириңнің йолида меңип, Сени күтүп кәлдуқ;

Жәнимизнің тәшналығы шудурки, намиң вә шөһритиң ашсун!

9 Вужудум билән кечиләрдә Саңа тәшна болдуммән;

Бәрһәк, таң сәһәрләрдиму роһум билән ич-ичимдин Сени издидим;

Чүнки һөкүмлириң йәр йүзидә көрүнгән болса,

Йәр йүзидикиләр һаққанийлиқни үгиниду. □

10 Рәзил адәмгә рәһим көрситилсиму,

У йәнила һаққанийлиқни үгәнмәйду;

Һәтта дуруслуқ турған зиминдиму у йәнила адилсизлиқ қиливериду,

Пәрвәрдигарның шану-шәвкитини көрмәйду. □

11 И Пәрвәрдигар, қолуң көтирилди,

Бирақ улар көрмәйду.

Һалбуки, Өз хәлқиңгә болған отлуқ муһәббетиңни улар көриду һәм хијил болиду;

Күшәндилириң үчүн тәйярланған от уларни бәрһәк жутуветиду.

12 И Пәрвәрдигар, Сән бизгә хатиржәмлик нешип қилисән;

Чүнки бизнің әмәллиримизнің һәммисини өзүң вужуқа чиқарғансән. □

13 Дәрвәкә, и Пәрвәрдигар Худайимиз, илгири Сәндин башқа «рәбләр» үстимиздин һөкүмранлиқ қилған;

Әндиликтә пәкәт Саңа тайинипла намиңни әсләп тилға алимиз. □

14 Улар болса өлди, қайтидин яшимайду;

Әрваһ болуп кәтти, қайта тирилмәйду;

Чүнки Сән уларни жазалап йоқаттиң,

Уларни адәмләрның есидиму қилчә қалдурмидиң. □

15 Сән әлни улғайтқансән, и Пәрвәрдигар;

Әлни улғайтқансән,

Өзүңгә шан-шәрәп кәлтүргәнсән;

Зиминнің чегаралирини һәртәрәпкә узартқансән. □

Исраил қандақ йол билән азат қилинған?

16 И Пәрвәрдигар, улар дәрәд-әләм ичидә қалғанда, Сени издиди;

□ **26:9** «Һөкүмлириң йәр йүзидә көрүнгән болса» — бу сөзниц икки хил мәнәси бар: — биринчиси «адил қанунлириң дунияда (хәлқиңнің яхши қилғанлығы арқилиқ) аян қилинса...». Иккинчи мәнәси «тәрбийилик жаза һөкүмлириң дунияда пәйда болса...». Иккила мәнәси, болупму иккинчи мәнәси тоғра болса керәк (10-айәтни көрүң). □ **26:10** «Һәтта дуруслуқ турған зиминдиму у (рәзил адәм) йәнила адилсизлиқ қиливериду» — адиллиқни бежа кәлтүрүш адилсиз муһит астида тәс, әлвәттә. Әтраптикиләр адил болса, өзиниң адил болмиқи асанрақ болиду. Бирақ рәзилләр йәнила адилсизлиқ қилиду. □

26:12 «Чүнки бизнің әмәллиримизнің һәммисини өзүң вужуқа чиқарғансән» — яки «чүнки һәммә әмәллиримизни әмәлийләштүргүчи өзүңдүрсән». □ **26:13** «Әндиликтә пәкәт Саңа тайинипла намиңни әсләп тилға алимиз» — Худаниң «қалдиси»и, йәни Худаға садиқ болғанлар, «пәкәт Сениң меһри-шәпқитиң арқилиқла садиқ болдуқ» дегәндәк етирап қилиду. □ **26:14** «Улар болса өлди» — **мошу йәрдә** «улар» 13-айәттики «башқа рәбләр», йәр йүзидики падишалар яки Исраил чоқунған бутларның кәйнидә турған жин-шәйтанлар болса керәк. □

26:15 «Сән әлни... зиминнің ... һәртәрәпкә узартқансән» — башқа бир хил тәржимиси: — «Сән... әслидә уларни (әлни, йәни Исраилни) жаһанниң аң четигә сүргүн қилғансән».

Тәрбийилик җазалишиң уларниң бешиға чүшкәндә,

Улар аһ уруп, пичирлап бир дуани қилди: —

17 «Бошиниш алдида турған, толғиғи тутуп, ағриқтин вақирған бир һамилдар аялдәк,

Биз Сениң алдинда шундақ болдуқ, и Пәрвәрдиғар.■

18 Биз икки қат болуп,

Толғаққа чүштуқ,

Бирақ пәқәт йәлла чиқардуқ;

Йәр йүзидикиләр үчүн һеч ниҗат-қутқузушни йәткүзмидуқ;

Дуниядики адәмләр һеч туғулмиди». □

Худаниң Исраилниң дуасиға болған җавави

19 «Саңа тәвә өлгән адәмләр яшайду;

Мениң җәситимниң *тирилиши билән тәң* уларму тирилиду.

И топа-чаңда ятқанлар, ойғинип нахша яңритиңлар!

Шәбнимниң таң сәһәрниң шәбнимидәктур;

Йәр-зимин өзидә өлгәнләрни туғуп бериду.□

20 И хәлқим, келиңлар,

Өйүңларға кирип, кәйниңлардин ишикләрни етип қоюңлар;

Мениң дәрғәзивим өткичә, өзүңни бир дәмлик йошурувал.■

21 Чүнки қара,

Пәрвәрдиғар Өз җайидин чиқип,

Йәр йүзидикиләрниң гунайини өзлиригә қайтурмақчи;

Йәр болса үстигә төкүлгән қанларни ашкарилайду,

Өзидә өлтүрүлгәнләрни һаман йепивәрмәйду.

27

Шәйтаниң җазалиниши ••• Исраиллар жигилип Худаға мевә бериду

1 Шу күнидә Пәрвәрдиғар Өзиниң дәһшәтлик, бүйүк вә күчлүк шәмшири билән учқур илан левиатанни,

Йәни толғанғучи илан левиатанни җазалайду;

■ 26:17 Юһ. 16:21 □ 26:18 «Дуниядики адәмләр һеч туғулмиди» — башқа бир хил тәржимиси «дунияда турғанлар һеч жиқилмиди» (демәк, урушта биздә һеч гәлибә болмиди). Бирақ бизниңчә жуқуриқи тәржимиси тоғра. Шунуң билән мошу айәт Худаниң Исраил тоғрилиқ болған чоңқур мәхсити үстидә тохтилиду, дәп қараймиз. У Исраил арқилиқ дунядикиләргә ниҗат-қутқузуш хәвирини йәткүзүп, уларни йеңи һаятқа, йәни мәңгүлүк һаятқа ериштүрүп, қайтидин туғдурмақчи. Лекин Исраил Худаниң шу мәхситигә қурал болушқа лайиқәтсиз болуп қалди. Шуңа Худа Өзи (19-20-айәтләр вә төвәндики бабларға асаһән) шу ишни қилиду, дәйду. □ 26:19 «Саңа тәвә өлгән адәмләр» — бу сөзни аңлаватқан «қалди»ларниң өзи сөйгән мәрһумларни көрситиши мүмкин. «Мениң җәситимниң *тирилиши билән тәң улар тирилиду*» — бәзидә ибраний тилида бирлик сан көплүк санны билдүриду; бирақ мошу айәт Қутқузғучи-Мәсиһниң тирилиши билән башқиларму тирилиду, дегән бешәрәтлик мәнидә болушиму мүмкин (Инҗил, «Мат.» 27:52ни, «Рим.», 6:3-11ни көрүң). ■ 26:20 2Кор. 4:17

- У йәнә деңизда турған әждиһани өлтүриду. □ ■
- ² Шу күни сап шарап беридиған бир үзүмзар болиду!
У тоғрилиқ нахша ейтиңлар! □
- ³ Өзүм Пәрвәрдигар уни сақлаймән;
Мән һәр дәқиқә уни суғиримән;
Бириси униңға зиян йәткүзмисун дәп кечә-күндүз сақлаймән.
- ⁴ Ғәзәп Мәндә қалмиди;
Аһ, Маңа қарши жәң қилидиған тикәнләр яки жиғанлар болсаиди!
Ундақ болса Мән уларға қарши жүрүш қилаттим,
Уларни жиғиштуруп көйдүрүвәтәттим! □
- ⁵ Болмиса у Мени башпанаһлиқ қилип тутсун;
У Мән билән бирликтә хатиржәмликтә болсун,
Дәрһәқиқәт, у Мән билән бирликтә хатиржәмликтә болсун! □
- ⁶ Кәлгүси күнләрдә, Яқуп йилтиз тартиду;
Исраил бихлинип, чечәкләйду,
Улар пүткүл йәр йүзини мевә-чевә билән қаплайду. □ ■

Пәрвәрдигарниң Өз хәлқиғә болған муамилиси

- ⁷ Пәрвәрдигар Исраилни урғанларни урғанчилик Исраилни уруп баққанму?
У қирғанлардәк Исраил қирилип баққанму? □
- ⁸ Сән уларни әйиплигәндә өлчәмдин төвән жазалап уларни паливәткәнсән;

□ **27:1** «Пәрвәрдигар ... Шәмшири билән учқур илан левиатанни, йәни толғанғучи илан левиатанни жазалайду; у йәнә деңизда турған әждиһани өлтүриду» — левиатан чоңқур деңиз астида яшайдиған қорқунучлуқ әждиһаға охшап кетидиған һайван. Бәзи алимлар уни тимсаһ дәйду, бирақ биз униңға ишәнмәймиз (Тәвраттики «Аюп» левиатан тоғрисидики 41-баптики изаһатлиримиз вә «қошумчә сезимиз»ни көрүң). «Жазалаш» дегән сөздин, бир хил яман роһниң күчиниң левиатанниң кәйнидә туруши билән, левиатанни рәзиликниң бир вәкили болиду дәп чүшинимиз. Инжіл «Вәһий» 12-, 13- һәм 20-бапқа асасән чүшинимизки, левиатан Шәйтанның өзи һәм өзиниң ахириқи замандики вәкили болған дәжжални билдүриду. «**учқур илан**» — левиатан Шәйтанның асмаңдики ипадисиди, «толғанғучи илан» йәр йүзидики ипадисиди, «әждиһа» деңиздики ипадисидур. ■ **27:1** Вәһ. 12:9 □ **27:2** «сап шарап беридиған бир үзүмзар» — яки «бәк йеқимлиқ бир үзүмзар». □ **27:4** «Ғәзәп Мәндә қалмиди» — бәлким Исраилға қаритилған ғәзәпни көрситиду. «Аһ, Маңа қарши жәң қилидиған тикәнләр яки жиғанлар болсаиди!... уларни жиғиштуруп көйдүрүвәтәттим!» — Худаниң Өз үзүмзари болған Исраилға (5-бапни йәнә көрүң) шунчә хурсәлиги вә қизғинлиги барки, У «уларға болған қоғдаш муһәббитимни көрситиш пурсити болсун үчүн, бир тал тикәнлә пәйда болсаиди!» дәп тилигәндәк қилиду. □ **27:5** «Болмиса у Мени башпанаһлиқ қилип тутсун; у Мән билән бирликтә хатиржәмликтә болсун!...» — Худа һәтта Өзигә қарши турған бир тикәнгиму товва қилиш, хатиржәмликкә келиш пурситини йәткүзиди! Буни икки қетим дейиш, буни тәкитләштин ибарәт. □ **27:6** «Улар (Исраил) пүткүл йәр йүзини мевә-чевә билән қаплайду» — мошу сөз Бабил шәһириниң «йәр йүзини шәһәрләр билән қаплайли» (14:21) дегән мәхсити билән пүтүнләй охшимайду. Шу чағда болса Худаниң Өз үзүмзари болған Исраилдин күткән үмүти (5-бапта хатириләнгәндәк) көп жәһәтләрдин әмәлгә ашурулиду. ■ **27:6** Зәб. 71:16 □ **27:7** «Пәрвәрдигар Исраилни урғанларни урғанчилик Исраилни уруп баққанму? У қирғанлардәк Исраил қирилип баққанму?» — ибраний тилида интайин қисқартилип ипадилиниду: «У Исраилни урғанларни урған дәрижидә уни уруп баққанму? У (Худа) қирғанлардәк, у (Исраил) қирилип баққанму?». Башқа бир хил тәржимиси: «Пәрвәрдигар Исраилни башқилар урған дәрижидә уруп баққанму? Яки Исраил әлләр тәрипидин қирилгәндәк Пәрвәрдигар тәрипидин қирилип баққанму?».

Шәриқ шамили чиққан күнидә У Униң зәрблик шамили билән уларни қоғливаткән. □ ■

⁹ Әнди шу йол билән Яқупниң қәбиһлиги кәчүрүм қилинидуки, — Униң гунайиниң елип ташланғанлиғиниң пишқан мевиси шу болидуки: — У курбанғаһтики һәммә ташларни кукум-талқан қилиду, «Ашәраһ»ларни вә «күн түврүклири»ни задила турғузмайду. □

¹⁰ Чүнки мустәһкәмләнгән шәһәр ғериб болуп қалиду, Адәмзатсиз макан һәм ташливетилгән баявандәк болиду; Шу йәрдә мозай озуклиниду, Шу йәрдә йетип, униң шахлирини йәйду. □

¹¹ Униң шахлири солишиш билән үзүлиду; Аяллар келип уларни отун қилип кәйдүриветиду. Чүнки бу бир йорутулмиған хәлиқ; Шуңа уларни Яратқучи уларға рәһим қилмайду; Уларни Шакилләндүргүчи уларға шәпқәт көрсәтмәйду.

¹² Вә шу күни шундақ болидуки, Пәрвәрдигар Әфрат дәрјясиниң еқимлиридин тартип Мисир вадисиғичә һәр йәрни силкийду, Вә силәр бир-бирләп терип жиғивелинисиләр, И Израил балилири! □ ■

¹³ Вә шу күни шундақ болидуки, Бүйүк канай челиниду; Шуниң билән Асурийә зимиинида түғишәй дәп қалғанлар, Вә Мисир зимиинида мусапир болғанлар келиду; Улар Йерусалимда муқәддәс тағ үстидә Пәрвәрдигарға ибадәт қилиду. □

28

Әфраим, йәни «шималий падишалиқ» тоғрилиқ бир бешарәт ••• Бирдин-бир һул немә?

¹ Әфраимдики мәйхорларниң бешидики тәкәббурлуқ билән тақивалған гүллүк тажиға вай!

Мунбәт қилғиниң бешиға тақивалған,

□ **27:8** «Сән уларни әйиплигәндә өлчәмдин төвән жазалап уларни паливаткәнсән; шәриқ шамили чиққан күнидә У Униң зәрблик шамили билән уларни қоғливаткән» — демәк, 7-айәттә дейилгинидәк, Худа Израилни тәрбийиләп жазалиғанда «өлчәмдин төвән» жазалиған; шәриқ шамили зәрблик болғини билән дайимлиқ әмәс, пәкәт туруп-туруп соқуп туриду. Башқа бир нәччә хил тәржимилири учриши мүмкин. ■ **27:8** Йәр. 30:11; 46:28 □ **27:9** «Яқупниң қәбиһлиги кәчүрүм қилиниду» — ибраний тилида «Яқупниң қәбиһлиги йепилиду» яки «Яқупниң қәбиһлиги кафарәт қилиниду». «курбанғаһтики һәммә ташлар...» — мошу айәттики «курбанғаһ» бәлким бутларға чоқунушта ишлитилидиған нәрса. «Ашәраһ» — «Ашәраһ» бутлири вә хушбуйғаһлар болса, 17-бап, 8-айәттики изаһатни көрүң. □ **27:10** «мустәһкәмләнгән шәһәр» — мошу «мустәһкәмләнгән шәһәр» болса, авал Бабилни көрсәтсә керак; бирак 10:24-айәттики изаһатта дегинимиздәк, Бабилниң өзи кәлгүси «пүткүл худасиз дуняя»ни билдүриду.

□ **27:12** «Әфрат дәрјясиниң еқимлиридин тартип Мисир вадисиғичә» — мошу ибарә Израилниң барлиқ зимиини көрситиш үчүн пат-пат ишлитилиду. Хәритиләрни көрүң. ■ **27:12** Йәш. 17:5

□ **27:13** «Шу күни шундақ болидуки, бүйүк канай челиниду» — Худаниң хәлқини чақиридиған, ахирқи замандики мошу «бүйүк канай» Муқәддәс Китапта башқа көп йәрләрдә тилға елиниду. Йәшәя өзи 18-бапта у тоғрисидә тохтилиду. Мошу йәрдә, Худаниң мейри-шәпқитиниң барлиқ инсанлар үчүн ортақлиғи, Йәһудий әмәсләр (Асурийә зимиинида түғишәй дәп қалғанлар... Мисир зимиинида мусапир болғанлар) Худаға таянған Йәһудийлар билән биллә Униң падишалиғиға мирасхор болидиғанлиғи ениқ көрүниду.

Йәни уларның солишип қалған «пәхри» болған гүлигә вай!
И шарапның әсири болғанлар![□]

² Мана, Рәб бир күч вә қудрәт егисини һазирлиди;
У болса, мөлдүрлүк жудун һәм вәйран қилғучи борандәк,
Дәһшәт билән ташқан кәлкүн сулиридәк,
Әшәддйәләрчә тажәни йәргә уриду.

³ Әфраимдики мөйхорларның бешидики тәкәббурлуқ билән тақивалған гүллүк тажи аяқ астида чәйлиниду;

⁴ Вә мунбәт жылғиниң бешида тақивалған,
Уларның «пәхри» болған солишип қалған гүли болса,
Балдур пишқан әнжирдәк болиду;
Уни көргән киши көрүпла,
Қолиға елип кап етип жутувалиду.

⁵ Шу күнидә, самави қосунларның Сәрдари болған Пәрвәрдигар Өз хәлқиниң қалдисы үчүн шәрәплик бир таж,
Шундақла көркәм бир чәмбирәк болиду.

⁶ У йәнә һөкүм чиқиришқә олтарғанларға тоғра һөкүм чиқарғучи Pоh,
Вә дәрвазида жәңни чекиндүргүчигә күч болиду. [□]

Йерусалимдики әмирләрниң әһвали ••• Ким Худаниң сөзини чүшинләйду?

⁷ Бирақ буларму шарап арқилиқ хаталашти,
һарақ билән езиқип кәтти: —
Һәм каһин һәм пәйғәмбәр һарақ арқилиқ езиқип кәтти;
Улар шарап тәрипинин жутувелинған;
Улар һарақ түпәйлидин әләң-сәләң болуп езиқип кәтти;
Улар алдин көрүштин адашти,
Һөкүм қилишта езиқишти;^{□ ■}

⁸ Чүнки һәммә дәстихан бош орун қалмай қусуқ вә нижасәт билән толди. [□]

Әмирләр Йәшәяни мазақ қилиду

⁹ «У кимгә билим өгәтмәкчидү?

[□] **28:1** «Әфраимдики мөйхорларның бешидики тәкәббурлуқ билән тақивалған гүллүк тажигә вай!...» — Әфраимның бәглири һарақ ичишкә бәк амрақ еди. Уларның өрп-адитигә асасән, абройлуқ адәмләр олтиришларда гүл таж тақайтти. Йәшәя пәйғәмбәр, уларның «пәхри» болған гүли, йәни уларның «шан-шәриви» солишип кетип йоқай дәп қалди, дәйду. Ач адәм көрүпла йәвалидиган бир тал әнжирдәк улар йоқап кетиши мүмкин. һазир болса, тәкәббурлуқ қилидиган яки әйш-ишрәт қилидиган вақит эмәс, бәлки товва қилип пәрәд көтириш керәк, дегәнлиқтур. «Мунбәт жылға» — шималий падишалық (Исраил)ның пайтәхти болған Самарийә жайлашқан жылғини көрсәтсә керәк. [□] **28:6** «У йәнә һөкүм чиқиришқә олтарғанларға тоғра һөкүм чиқарғучи Pоh, вә дәрвазида жәңни чекиндүргүчигә күч болиду» — мөтивәрләр хәлиқ үчүн һөкүм чиқириш, сот қилиш үчүн шәһәр дәрвазилирида олтиратти. Башқа бир хил тәржимиси: — «Дүшмәнни дәрвазисигичә чекиндүргүчигә күч болиду» — демәк, һужум қилидиганларға күч болиду. [□] **28:7** «каһин» — муқәддәс ибадәтханида хәлиқләргә вәкил болуп қурбанлық қилғучи. [■] **28:7** Йәш. 5:11 [□] **28:8** «Һәммә дәстихан бош орун қалмай қусуқ вә нижасәт билән толди» — мүмкинчилиги барки, Йәшәя орда билән болған мунасивити билән Йерусалимдики әрбабларның олтиришиға қатнишалайду. Төвәндики әйтәләргә қариганда, олтиришның сәваби, Мисир билән Асурийгә қарши туруш иттипақи тоғрисидики келишим түзгәнлики тәбрикләштин ибарәт еди. Йәшәя һәрдайым мундақ иттипақни түзәмәсликни тәшәббус қилип, уларның мазақлириға учриған.

У зади кимни мошу хәвәрни чүшинидиган қилмақчиду?» □

Йәшәя җавап бериду

10 Егизландурулғанларға әмәсмү?! Әмчәктин айрилған бовақларға әмәсмү?! Чүнки хәвәр болса вәзмүвәз, вәзмүвәздур,

Қурмуқур, қурмуқурдур,

Бу йәрдә азрақ,

Шу йәрдә азрақ болиду... □

11 Чүнки дудуқлайдиган ләвләр вә ят бир тил билән У мошу хәлиқкә сөз қилиду. □ ■

12 У уларға: —

«Мана, арам мошу йәрдә,

һали йоқларни арам алдуруңлар;

Йеңилиниш мошудур» — дегән,

Бирақ улар һеч немини аңлашни халимиған. □

13 Шуңа Пәрвәрдигарниң сөзи уларға: —

«Вәзмүвәз, вәзмүвәздур,

Қурмуқур, қурмуқурдур.

Мошу йәргә азрақ,

Шу йәргә азрақ болиду;

Шуниң билән улар алдига кетиветип,

Путлишип, оңда чүшиду,

Сундурулуп,

Қапқанқа чүшүп тутулуп қалиду. □ ■

14 — Шуңа һәй силәр мазақ қилғучилар, Йерусалимда турған мошу хәлиқни идарә қилғучилар,

□ **28:9** «У кимгә билим өгәтмәкчиду? У зади кимни мошу хәвәрни чүшинидиган қилмақчиду?» —

мошу сөзләр, бәлким, зияпәттә олтарғанлар Йәшәяни мазақ қилидиган сөз болуши мүмкин. Шүһнисизки, улар «Пәқәт Худағила тайинишимиз керәк» дегән хәвәрни интайин аддий, сәбий балиниң көзқариши, халас, дәп қарайтти. □ **28:10** «Егизландурулғанларға әмәсмү?! Әмчәктин айрилған бовақларға әмәсмү?!» — мошу сөзләр, бәлким, Йәшәяниң җавабиниң башлиниши. Йәшәя уларниң «мошу көзқаришиң бәк аддий экән» дегән мазақ гәплирини өзлиригә қайтуруп: «Пәқәт аддий адәмләр, сәбий балидәк кичик пейл кишиләрла мошуларни чүшинәләйду, шундақла Худаниң сөзини қобул қилалайду.

Тәкәббур, өзини әқиллиқ чағлайдиганлар һәргиз чүшинәлмәйду», дәйду. «Чүнки хәвәр болса вәзмүвәз, вәзмүвәздур, қурмуқур, қурмуқурдур, бу йәрдә азрақ, шу йәрдә азрақ болиду...» — мошу сөзиниң үч муһим нүктиси бар: — (1) Йәшәя мошу йәрдә китабидики бешарәтләрни толуқ чүшинишкә толиму муһим бир ачқучни бериду. Бешарәтләр бир-бирләп, бириси бу һәқиқәтни тәкитлисә, бириси у һәқиқәтни тәкитләйду, һәммә бешарәт арқилиқ бизгә қаңдақ қилип Худаға пүтүнләй, әтраплиқ ишинип тайинишни үгитиду. (2) «вәзмүвәз, ... қурмуқур...» ибраний тилида «сав, сав,... кав, кав, ...» дегәндәк кичик балиниң тәләппузида ейтилиду. Шуниң билән у Худаниң сөзини қобул қилиш үчүн кичик балиға охшаш кичик пейлиқ болуши керәк дәп тәкитләйду. (3) бала сөзлигәндәк «сав, сав,... кав, кав, ...» дегән сөзләр йәнә келип ят бир тилдәк болуп, 11-айәтни тонуштуриду. Төвәндики изаһатниму көрүң. □ **28:11** «Чүнки дудуқлайдиган ләвләр вә ят бир тил билән У мошу хәлиқкә сөз қилиду» — демәк, Йерусалим вә Йәһудалиқлар ят бир дөләт тәрипидин бастурулуп, ят жутқа йөтқилиду. Улар Худаниң аддий сөзлирини «балиларчә гәп» дәп мазақ қилип рәт қилиду, нәтижидә мошундақ авазлар уларда ямрап кетиду. ■ **28:11**

1Кор. 14:21 □ **28:12** «Мана, арам мошу йәрдә, һали йоқларни арам алдуруңлар; йеңилиниш мошудур» — бу сөзләр Йәшәя йәткүзгән хәвәрниң җәвһириду. Худаға тайиниш — арамлиқтур!

«Дудуқлайдиган ләвләр вә ят бир тил билән У (Пәрвәрдигар) мошу хәлиқкә сөз қилиду... бирақ улар һеч немини аңлашни халимиған» — мәзкур бешарәт (11-13) тоғрилиқму «1Кор.» 14:21-22 вә униңға бағлиқ «қошумчә сөзнимү көрүң. □ **28:13** «Шуниң билән улар алдига кетиветип, путлишип, оңда чүшиду, ...қапқанқа чүшүп тутулуп қалиду» — өзи таллиған йоли билән алға басқини билән, нәтижиси халакәттур, халас. ■ **28:13** 2Кор. 2:16

Пәрвәрдигарниң сөзини аңлап қоюңлар!

15 Чүнки силәр: — «Биз өлүм билән әһдә түздук, Тәһтисара билән биллә бир келишим бекиттук; Қамча ташқиндәк өтүп кәткәндә, У бизгә тәгмәйду;

Чүнки ялғанчиликни башпанаһимиз қилдук, Ялған сөзләр астида мөкүнүвалдук» — дедиңлар,□

16 Шуңа Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —

Мана, Сионда һул болуш үчүн бир Таш, Синақтин өткүзүлгән бир таш, Қиммәтлик бир бүжәк теши, Ишәшлик һәм муқим һул тешини салғучи Мән болиман.

Униңға ишинип таянған киши һеч һодукмайду, алдиримайду.□ ■

17 Вә Мән адаләтни өлчәм таниси қилимән, һәққаныйлиқни болса тик өлчигүч жиپ қилимән; Мөлдүр башпанаһи болған ялғанчиликни сүпүрүп ташлайду, Вә кәлкүн мөкүвалған жайини тешип әпкетиду.□

18 Шуниң билән өлүм билән түзгән әһдәңлар бекар қилветилиду;

Силәрниң тәһтисара билән бекиткән келишимизлар ақмайду; Қамча ташқиндәк өтүп кәткәндә, Силәр униң билән чәйливетилисиләр.

19 У өтүп кетиши биләнла силәрни тутиду;

Һәм сәһәр-сәһәрләрдә,

Һәм кечә-күндүзләрдиму у өтүп туриду,

Бу хәвәрни пәқәт аңлап чүшинишниң әзила вәһимигә чүшүш болиду.

20 Чүнки қариват созулуп йетишқә қисқилиқ қилиду,

Йотқан болса адәм түгүлүп ятсиму тарлиқ қилиду.□

21 Чүнки Пәрвәрдигар Өз ишини,

Йәни Өзиниң гәйрий әмилини жүргүзүш үчүн,

Өзигә ят болған ишни вужудқа чиқириш үчүн,

Пәразим тегида турғинидәк орнидин туриду,

У Гибеон жилғисида гәзәпләнгинидәк гәзәплиниду;□

22 Шуңа мазақ қилғучилар болмаңлар;

□ **28:15** «Биз өлүм билән әһдә түздук, тәһтисара билән биллә бир келишим бекиттук... ялған сөзләр астида мөкүнүвалдук» — һәр қандақ киши мошундақ сөзләрни ағзи билән демәйду, әлвәттә. Бирақ Йәшәя пәйгәмбәр мошу сөзләрни уларниң ағзиға селип, уларниң түзгән әһдисиниң һәқиқий әһмиитини аян қилиду. Шу чағдики әһдә болса Мисир билән болған еди, бирақ Йәшәя бешарәттә шуни беваситә демәйду. Бунин сәвәви бәлким Мисирдики бу әһдә кәлгүсидә адәмни техиму алдайдиған, ахирки замандики бир әһдини көрситиду. Мошу әһдини Израил Шәйтанның вакили дәжжал билән түзиду. «Дан.» 9:27, Инҗил «Вәһ.» 11:2, 13:5ни көрүң. □ **28:16** «Синақтин өткүзүлгән бир таш» — сөзмүсөз тәржимә қилғанда, «Синақ теши». Бу ибарә башқиларни синайдиған һәм өзи синақтин өткән бир таш, дегән икки мәнини өз ичигә алса керәк. ■ **28:16** Зәб. 117:22; Мат. 21:42; Рос. 4:11; Рим. 9:33; 10:11; әф. 2:20; 1Пет. 2:6, 7, 8 □ **28:17** «адаләтни өлчәм таниси қилимән» — яки «тоғра һөкүм қилишни өлчәм таниси қилимән» (26-айәтниму көрүң). □ **28:20** «Чүнки қариват созулуп йетишқә қисқилиқ қилиду, йотқан болса адәм түгүлүп ятсиму тарлиқ қилиду» — бу кинайилик гәп. Улар Худаниң арамлиғини рәт қилиду, өзиниң арам алмақчи болған йоли болса өзигә һеч арам бәрмайду. □ **28:21** «Пәразим теги» вә «Гибеон жилғиси» — бу икки жайда йүз бәргән ишларни чүшиниш үчүн, Тәвраттики «2Сам.» 5:17-20, 22-айәт қатарлиқларни көрүң. Худа әшу йәрләрдә Давут падишаниң тәхтини мустәһкәмләш үчүн Филистийләр үстидин икки қетим чоң гәлибә қилған еди. Бирақ Йәшәя қобул қилған вәһийгә асаһән, адәмни җазалаштики мошундақ ишларниң өзи Худаниң муһабәтлик тәбиитигә пүтүнләй гәйрий, түптин ят келидиған, Өзи нәпрәтлинидиған иш экәнлиги аян қилиниду.

Болмиса, кишәнлириңлар чиң болиду;
 Чүнки мән самави қошунларниң Сәрдари болған Рәб Пәрвәрдигардин бир
 халакәт тоғрисида,
 Йәни пүткүл йәр йүзигә қәтғийлик билән бекиткән бир халакәт тоғрисида
 хәвәрни аңлиғанмән.

Әқиллик деханниң териш-жигиши тоғрисида бир тәмсил

23 — Қулақ селиңлар, авазимни аңлаңлар;

Тиңшаңлар, сөзлиримни аңлаңлар.

24 Йәр һайдигучи дехан териш үчүн йәрни күн бойи һайдамду?

У пүтүн күн йәрни ағдуруп,

Чалмиларни еземду?

25 У йәрниң йүзини тәкшилигәндин кейин,

Қаракөз бәдиянни ташлап,

Зирини чечип,

Буғдайни тапларда селип,

Арпини теришқа бекитилгән жайға,

Қара буғдайни етиз қирлириға теримамду?

26 Чүнки униң Худаси уни тоғра һөкүм қилишқа несиһәт қилиду,

У униңға үгитиду.

27 Бәрһәк, қаракөз бәдиян чишлиқ тирна билән тепилмәйду;

Тулуқ зирә үстида һайдалмәйду;

Бәлки қаракөз бәдиян болса қамча билән соқулиду,

Зирә болса төмүр-таяқ билән урулуп дан ажритилиду.

28 Ун тартишқа данни езиш керәк, амма дехан уни мәңгүгә тепевәрмәйду;

У һарву чақлири яки ат туяқлири билән уни мәңгүгә тепевәрмәйду;

29 Мошу ишму самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигардин келиду;

У несиһәт бериштә карамәт,

Даналиқта улукдур. □ ■

29

Йерусалимга чүшидиган «тәрбийилик жазалаш»

1 Ариәлгә, Давут өз макани қилған Ариәлгә вай!

Йәнә бир жил жилларға қошулсун,

□ **28:29** «Мошу ишму самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигардин келиду; у несиһәт бериштә карамәт, даналиқта улукдур» — 23-29-айәтләрниң әсли текстлиридики бәзи сөzlәр наһайити аз учригаҗақ, башқа бир нәччә хил тәржимилири учрши мүмкин. Бирақ үч иш ениқ туриду: — (1) Йәр һайдаш һәм данни соқуп ажритишму көрүнүштә йәргә яки данға қарита «қаттиқ қоллуқ муамилә» қилишқа охшайду; мошу ишлар бәлким Худаниң бизгә ишлитидиган тәрбийә тәдбирлирини билдүруши мүмкин. (2) һәммимиз әқиллик дехандин үгинәйлиги, у мәхсәтлик һалда һәммә ишни қилиду. У һәргиз йәр һайдаш яки дан соқуп ажритиштин ибарәт икки ишни зоқлиниш үчүн қилмайду; у ахирқи нишанға қарап, һәр қайси уруқларниң һосулини көзләйду. Худаму охшашла һәммимизгә охшимайдиган тәрбийилик усул қоллинип, биздин һосул чиқармақчи. Униң бәзидә муамилиси «қопал» яки қаттиқ көрүнсиму, у бәрибир һәр қандақ данниң үнүп чиқшиға керәк болған шараитни убдан билиду, һәр биримиздин айрим-айрим һалда һосул чиқириш усулини билиду. (3) Мәлум бир һосул үчүн һайдап-териш яки дан ажритиш усули мувапик болгини билән, әқиллик дехан мошу усулни чәктин ашурувәтмәй ишлитиду. Худа охшашла һәммимизни кичик пейл, муһәббәтлик кишилардин қилиш үчүн дәл қандақ һәм қанчилик дәриҗидики муамилини ишлитиш керәклигини билиду. ■ **28:29** Йәр. 32:19

Һейт-байрамлар йәнә айлинип кәлсун;□

2 Бирақ Мән дәрд-әләмни Ариәлгә кәлтүримән;
Дад-пәрәядлар көтирилип аңлиниду;
У Маңа һәқиқәтән бир «Ариәл» болиду.

3 Чүнки Мән сени қапсап чедирлар тиктүрүп,
Сени қамал қилип муһасирә истинкамлирини салимән,
Потәйлири билән сени қоршивалимән. □ ■

4 Шуниң билән пәс қилинисән,
Сән йәр тегидин сөзләйдиған,
Гәплириң пәстин, йәни топа-чаңдин келидиған,
Авазиң әрваһларни чақирғучиниңкидәк йәр тегидин чиқиду,
Сөзлириң топа-чаңдин шивирлап чиққандәк болиду;■

5 Шу чағда дүшмәнлириңниң топи худди юмшақ топа-чаңлардәк,
Явузларниң топи шамал учуруп ташлайдиған топандәк тозуп кетиду.
Бу иш бирдинла, туюқсиз болиду!■

6 Әнди самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдиғар сениң йәниңгә келиду;
Гүлдүрмама, йәр тәврәш, күчлүк шавқун, қуюнтаз, боран вә жутувалғучи от
ялқунлар билән сәндин һесап алиду.□

7 Шундақ қилип Ариәлгә қарши жәң қилидиған,
Йәни униңға вә қалъә-қорғанлиқ мудапиәләргә жәң қиливатқан барлиқ
әлләрниң нурғунлиған қошунлири кечиси көргән чүштики көрүнүштәк йоқап
кетиду.

8 Ач қалған бириси чүш көргәндә,
Чүшидә бир немә йәйду;
Бирақ ойғанса, мана қосиғи қуруқ туриду;
Чаңқиған бириси чүш көргәндә,
Чүшидә су ичиду;

Бирақ ойғанса, мана у һалидин кетиду,
У йәнила уссузлуққа тәшна болиду;
Мана Зион теғиға қарши жәң қиливатқан әлләрниң нурғунлиған қошунлири дәл
шундақ болиду. □

□ **29:1 «Ариәл»** — Йерусалимни көрситиду, у «Худаниң қурбанлиқ суписиниң беши» дегәнлик, йәни қурбанғаһқа от салидиған орун. Мошу исим, Худаға ибадәт қилидиған жай һәм Худаниң отиға учрайдиған жай экәнлигини билдүриду. Бәлким шу бабтики мәнәси шуки, Йерусалим Пәрвәрдиғарға ибадәт қилидиған орун әмәс, бәлки итаәтсизлик түпәйлидин униң отлуқ ғәзивигә учрайдиған орун болуп қалди, дегәнлик. **«Йәнә бир жил жилларға қошулсун»** — мәнәси бәлким, «бир жилдин кейин» — демәк (2-8-айәткә асасән), Асурийә бир жилдин кейин Йерусалимни муһасиригә алиду. Ундақ болса, бешәрәт миладийәдин илгәрки 702-жили берилгән. Толуқ айәттиң башқа бир хил тәржимиси: — «Жиллар көпрәк өтсүн, һейт-байрамлар йәнила өткүзүлсүн» қатарлиқ. Икки хил тәржимиси охшашла, вақитму яки һейт-байрамлардики диний паалийәтләрму силәрни қутқузмайду, дегән мәнини билдүриду. □ **29:3**

«Мән сени қапсап чедирлар тиктүрүп... потәйлири билән сени қоршивалимән» — бешәрәт Асурийәниң һужумини көрсәткән әмәс, бәлки «барлиқ әлләрниң нурғунлиған қошунлири»ниң бир һужумини көрситиду (7-айәт); шуңа у Асурийәниң тажавузидин кейин берилгән болса керәк. Униң үстигә, Худа «Ариәл»ни (һәр қетим нижатини рәт қилиши түпәйлидин) Бабилдин андин Римлиқлардин (миладийәдин кейинки 70-йил) қутқузған әмәс. Шуңа бешәрәт ахирқи замандики көп әл-жулларниң (7-айәт) Йерусалимға, шундақла Исраилға қилидиған һужумини көздә тутиду. ■ **29:3** Йәр. 6:3; Әз. 17:17 ■ **29:4** Йәш. 8:19 ■ **29:5** Аюп 21:18; зәб. 1:4; 34:5; Йәш. 17:13; 30:13 □ **29:6** «...сәндин һесап алиду» — ибраний тилида «...сени йоқлайду». □ **29:8** «... ойғанса, мана у һалидин кетиду, у йәнила уссузлуққа тәшна болиду; мана Зион теғиға қарши жәң қиливатқан әлләрниң нурғунлиған қошунлири дәл шундақ болиду» — демәк, бу чүшни көргән киши башқа әлләрниң қошунлирини көрситиду. Чүшидә көргән «тамақ-су» барлиқ әлләр жутувалмақчи болған Йерусалимни көрситиду. Әлләр «Йерусалим бизниңки» дәп хам хиял қилип, туюқсиз һәммидин айрилип, мәғлуп болиду.

Роһий қаригулуқ, роһий гәпләт, Пәрвәрдигарниң дора-дәрмани

⁹ Әнди арисалди боливерип,

Қаймуқуп кетиңлар!

Өзүңларни қаригу қилип, қаригу болуңлар!

Улар мәс болди, бирақ шараптин әмәс!

Улар иләңлишип қалди, бирақ һарақтин әмәс![□]

¹⁰ Чүнки Пәрвәрдигар силәргә гәпләт уйқиси басқучи бир роһни төкүп,

Көзүңларни етивәтти;

У пәйгәмбәрләр вә баш-көзүңлар болған алдин көргүчиләрниму чүмкивәтти.^{□ ■}

¹¹ Мошу көргән пүткүл вәһий болса, силәр үчүн печәтливәтилгән бир йөгимә китапдәк болуп қалди;

Хәқ китапни саватлиқ бирисигә берип: —

«Оқуп беришиңизни өтүнимән» — десә, у: —

«Оқуялмаймән, чүнки печити бар екән» — дәйду.

¹² Китап саватсиз бирисигә берилип: —

«Оқуп беришиңизни өтүнимән» — дейилсә, у: —

«Мән саватсиз» — дәйду.[□]

¹³ Вә Рәб мундақ дәйду: —

«Мошу хәлиқ ағзи билән Маңа йеқинлашқанда,

Тили билән Мени һөрмәтлигәндә,

Бирақ қәлби болса Мәндин жирақ турғачқа,

Мәндин болған қорқуши болса, пәқәт инсан балисиниң пәтивалиридинла болиду, халас;^{□ ■}

¹⁴ Шуңа мана, Мән мошу хәлиқ арисидә йәнә бир карамәт көрситимән;

Карамәт бир ишни карамәт билән қилимән;

Шуниң билән уларниң данишмәнлириниң даналиғи йоқилиду;

[□] **29:9** «Әнди арисалди боливерип, қаймуқуп кетиңлар!...» — бу әйәт интайин муһим. Йәшәя Асурийә яки башқа бәсип киргән тажәвузчилардин қутулушни алибурун алдин-ала ейтқан (36-37-бапларни көрүң). Әнди мошу қутулушларни көргәнләр йәнила Худаға ишәнмәй «тәсадибийлиқтин болған» яки «Мисир билән болған иттипақтин болған» десә қандақ болиду? Әгәр улар шу чағда «арисалди» болса, һеч қарарға теһи кәлмисә, улар һәр қандақ бир ишта баш қатуридриған болиду. Йәшәя уларниң шуңдақ кәжлиқ қилидриғанлиғини алдин билгән (Худаниң ағаһини 6:10-әйәттә көрүң). Шуңа у кинәйә қилип, уларни шуңдақ қилишқа дөвәт қилиду. [□] **29:10** «Пәрвәрдигар силәргә гәпләт уйқиси басқучи бир роһни төкүп... алдин көргүчиләрниму чүмкивәтти» — жуқуриқи изаһатта ейтқинимиздәк, улар Пәрвәрдигарниң карамәтлирини йәнила етирап қилмиғандин кейин, Худа уларни теһиму өз кәжлиғида бекитип қойиду. Шуңдақ қилғини билән У уларни теһи ташливәтмигән; У уларға әң ахирқи бир пурсәтни яритип бериду. Бу пурсәт 14-әйәттә алдин-ала ейтилиду. [■] **29:10** Рим. 11:8 [□] **29:12** «Китап саватсиз бирисигә берилип... у: — «Мән саватсиз» — дәйду» — саватлиқ киши болса «китап печәтләнгән» (печәтни бузушқа өзүмни аварә қилмаймән) дегән банини көрситиду. Саватсиз киши болса әлвәттә оқуялмайду; бирақ у саватлиқ кишидинму оқуп беришни соримайду. Демәк, нурғун адәмләр бу икки хил кишиләргә охшаш Худаниң бәргән вәһийсигә пәрвайим пәләк дәп жүривериду. [□] **29:13** «Мошу хәлиқ ағзи билән Маңа йеқинлашқанда... қәлби болса Мәндин жирақ турғачқа, Мәндин болған қорқуши болса, пәқәт инсан балисиниң пәтивалиридинла болиду, халас» — «Мат.» 15:7-9, «Мар.» 7:6-7ни көрүң. [■] **29:13** Мат. 15:8; Мар. 7:6

Уларниң ақиллириниң ақиллири йошурунвалған болиду». □ ■

Чоң өзгиришләр

15 Өзиниң пүккән нийәтлирини Пәрвәрдигардин йошуруш үчүн астин йәргә киривалған,

Өз ишлирини қараңғулуқта қилидиған,
Вә «Бизни ким көриду» вә «Ким бизни билгән» дегәнләргә вай!■

16 Аһ, силәрниң тәтүрлүгүңлар!

Сапалчини сегиз лайға охшатқили боламду?

Шундақла иш өзини Ишлигүчигә: «У мени ишлимигән»,

Яки шәкилләндүрүлгән өзини Шәкилләндүргүчигә: «Униң әкли йоқ» деса боламду?!■

17 Чүнки қисқа вақит ичидила, Ливан мевилик бағға айлантурулмамду?

Мевилик бағ болса орман һесапланмамду?□

18 Шу күнидә гаслар шу йөгимә китапниң сөзлирини аңлайдиған,

Қариғулар зулмәт һәм қараңғулуқтин чиқип көзлири көридиған болиду;■

19 Мөминләр болса Пәрвәрдигардин техиму хурсән болиду;

Инсанлар арисидики мискиңләр Исраилдики Муқәддәс Болғучидин шатлиниду.

20 Рәһимсиз болғучи йоқайду,

Мазақ қилғучи ғайип болиду;

Қәбиһлик пурситини күтидиғанларниң һәммиси һалак қилиниду;

21 Мана *мошундақ адәмләр* адәмни бир сөз үчүнла жинайәтчи қилиду,

Дәрвазидә туруп рәзилликкә тәнбиһ бәргүчи үчүн қапқан тәйярлап қойиду,
Һаққаний адәмниң дәвасини сәвәпсиз бекар қиливетиду.□ ■

22 Шуңа Ибраһим үчүн бәдәл төләп қутқузған Пәрвәрдигар Яқупниң жәмәти тоғрилиқ мундақ дәйду: —

«Һазир болса Яқуп хијилликқа қалмайду,

□ **29:14** «Шуңа мана, Мән мошу хәлиқ арисидә йәнә бир карамәт көрситимән; карамәт бир ишни карамәт билән қилимән» — Худа уларға сәвир-тақәт билән йәнә бир пурсәт бәрмәкчи. Бу пурсәтниң немә экәнлиги ениқ тилға елинмиған. Бирақ бу йәрдә дейилгән сөзләргә қариғанда бу карамәтниң «Асурийәдин қутулуш» дегән мөжизидин бир нәччә һәссә жуқурилиги, әжайиплиги, карамәтлиги вә тилсиматлиги бар болуши мүмкин. Биз йәнә шундақ дәп қараймизки, Йәшәя пәйғәмбәр мошу ишни китабиниң қалған қисмида бизгә ейтип бериду; оқурмәнләрниң өзи уни оқуп чүшинәләйду. «Шуниң билән уларниң данишмәнлириниң даналиги йоқилиду; уларниң ақиллириниң ақиллири йошурунвалған болиду» — Худаниң ишлигән мошу карамитиниң нәтижиси дунядики «данишмәнлик»ни өз-өзидин хијил қилиду. «1Кор.» 1:19ни көрүң. ««Ақилларниң ақиллири» йошурунвалиду» — демәк, уларниң әкли һеч әсқатмайду һәм башқилар алдида көрүнүшкә хијил болиду. ■ **29:14** Йәр. 49:7; Об. 8; Мат. 11:25; 1Кор. 1:19 ■ **29:15** Зәб. 93:7 ■ **29:16** Йәш. 45:9 □ **29:17** «Ливан мевилик бағға айлантурулмамду? Мевилик бағ болса орман һесапланмамду?» — Ливан қона заманлардин тартип орманлири билән даңқи чиққан район болуп кәлгән. Мошу орман билән униң «мевилик бағ»лириниң роллири алмаштурулған болса, ундақта жуқури орунда турғанлар яки тәкәббурлар пәс (бирақ йәнила яхши вә мевә беридиған) орунға бекитилиду вә кәмтәрләр болса жуқури орунға қоюлиду, демәкчи. Қандақла болмисун, нурғун кишиләрниң орунлирида алмишиш йүз бериду. ■ **29:18** Мат. 11:5 □ **29:21** «(Улар) дәрвазидә туруп рәзилликкә тәнбиһ бәргүчи үчүн қапқан тәйярлап қойиду» — шәһәр дәрвазиси сот қилидиған жай еди. ■ **29:21** Ам. 5:10

һазир болса у тит-тит болуп чирайи татирип кәтмәйду;[□]

²³ Чүнки Яқуп қолумниң ишлигән әмили болған, өз арисидә турған әвлатлирини көргән вақтида,

Улар намырни муқәддәс дәп улуқлайдиған,
Яқупниң Муқәддәс Болгучисини пак-муқәддәс дәп билидиған,
Исраилниң Худасидин қорқидиған болиду.[□]

²⁴ Роһи езип кәткәнләр йорутулидиған,

Қақшап жүргәнләр несиһәт-билим қобул қилидиған болиду.

30

Мисир билән иттипақлишиш — Худаға таянмаслиқтур

¹ «Асий оғулларниң әһвалиға вай!» — дәйду Пәрвәрдиғар,

— «Улар планларни түзмәкчи, бирақ Мәндин алмайду;

Улар мудәпиә тосуқини бәрпа қилиду,

Бирақ у Мениң Роһум әмәс;

Шундақ қилип улар гунайи үстигә гуна қошувалиду.

² Улар Мәндин һеч соримайла Мисирға йол алди;

Пирәвнниң қанити астидин панаһ издәп,

Мисирниң сайисигә ишинип тайиниду йәнә!

³ Чүнки Пирәвнниң қанити болса силәрни йәргә ташлап ләт қилиду.

Мисирниң сайисигә ишинип тайиниш силәргә баш қетимчилик болиду.

⁴ Пирәвнниң әмирлири Зоан шәһиридә болсиму,

Униң әлчилири һанәс шәһиригә һәрдайим келип турсиму, [□]

⁵ Авам һәммиси өзигә пайдиси болмайдиган,

Һеч ярдими вә пайдиси тәгмәйдиған,

Бәлки ләт қилип йәргә ташлайдиған,

Һәтта рәсва қилидиған бир хәлиқтин номус қилидиған болиду. ■

Жүк артилип Мисирға меңшиқә тәйярланған бечарә улақлар!

⁶ Нәгәвдики улақлар тоғрисидә жүкләнгән вәһий: —

Улар жапалиқ, дәрәд-әләмлиқ зиминдин өтиду;

[□] **29:22 Шуңа Ибраһим үчүн бәдәл төләп қутқузған Пәрвәрдиғар Яқупниң жәмәти**

тоғрилиқ мундақ дәйду: — «һазир болса Яқуп хижилиққа қалмайду, һазир болса у тит-тит болуп чирайи татирип кәтмәйду» — демәк: — (1) «Яқуп өз пәрәнтлири (жәмәти) тоғрисидә хижил болмайду». Яқуп һаят вақтида өзиниң он икки оғлиниң қилмишлиридин һаһайити хижил болуп жүрәтти («Яр.» 34-баһни көрүң). Андин Яқуп кейинки дәвирдә пәрәнтлириниң қилғанлирини көргән болса, теһиму хижил болған болатти! Бирақ «һазир болса» (кәлгүсидә) адил, һаққаний, сап диллиқ «йеңидин туғулған», йеңи бир пәрәнти, йеңи бир Исраил вужудқа келиду; Яқуп (тирилгән вақтида) улардин һеч хижил болмайду, әлвәттә. (2) «Униң чирайи татирип кәтмәйду» — Оз оғуллириниң бир-биригә һәсәтхор болғанлиги түпәйлидин Яқуп көп жапа тартқан. У Йүсүпни «өлтүрүлгән» дәп узун жиллар матәм тутқан, андин әң яхши көридиған Биняминни «йоқап кәтти» дәп әнсирәп өләй дәп қалған. Бирақ өз пәрәнтлири тоғрисидә әнсирәшннң һажити йоқ — чүнки «һазир болса» һәр бири Худаниң башпанаһида аман-есән мәнғү туриду, шундақла бир-бири билән енақ өтүшиду. [□]

29:23 «Яқуп қолумниң ишлигән әмили болған, өз арисидә турған әвлатлирини көргән вақтида...» — мошу 22-24-айәттә һәм Яқупниң өзини (Исраилни) һәм униң әвлатлирини (Исраилларни) көрситиду. Яқупниң өзи уларни көрүш үчүн өлүмдин тирилиши керәк, әлвәттә. [□]

30:4 «Пирәвнниң әмирлири Зоан шәһиридә болсиму, униң әлчилири һанәс шәһиригә һәрдайим келип турсиму,...» — шу чағларда Мисир йеңи бир падиша, йәни Пирәвн Шабакониң қол астида күчлүк, иттипақлашқан бир дөләткә айланған еди. Зоан вә һанәсннң Мисирниң икки тәрипидә болуши дөләтннң күчлүк бирлигини тәкитләйду. ■

30:5 Йәр. 2:36

Шу йәрдин чиши ширлар вә әркәк ширлар,
 Чар илан вә вәһший учар иланму чиқиду;
 Улар байлиқлирини ешәкләрниң дүмбисигә,
 Гөһәрлирини төгә локкилиригә жүкләп,
 Өзлиригә һеч пайда йәткүзмәйдиған бир хәлиқниң йенигә көтирип бариду. □
 7 Мисир!? Уларниң ярдими бекар һәм қуруқтур!
 Шуңа Мән уни: «һеч немини қилип бәрмәйдиған Раһаб» дәп атиғанмән. □

Ишәнмәсликниң ақивити

8 — Әнди бу сөзниң кәлгүси заманлар үчүн,
 Гувалиқ сүпитидә әбәдил-әбәткә турувериши үчүн,
 һазир берип буни һәм таш тахтигә һәм йөгимә китапқа йезип қойғин. □
 9 Чүнки булар болса асий бир хәлиқ,
 Наәһли оғуллар,
 Пәрвәрдиғарниң Тәврат-тәрбийисини аңлашни халимайдиған оғуллардур. □
 10 Улар алдин көргүчиләргә: — «Вәһийни көрмәңлар!»,
 Вә пәйғәмбәрләргә: «Бизгә тоғра бешарәтләрни көрсәтмәңлар;
 Бизгә адәмни азатә қилидиған, ялған бешарәтләрни көрситиңлар; □
 11 Сәнләр дурус йолдин чиқиш,
 Тоғра тәриқидин айрилиш!
 Израилдики Муқәддәс Болғучини алдимиздин йоқ қилиш!» — дәйду. □
 12 — Әнди Израилдики Муқәддәс Болғучи мундақ дәйду: —
 «Чүнки силәр мошу хәвәрни чәткә қеқип,
 Зулумни йөләнчүк қилип, бурмиланған йолға таянғиниңлар түпәйлидин,
 13 Шуңа мошу қәбиһлик силәргә егиз тамниң бир йериқидәк болиду,
 Там пултийип қалғанда, у бирақла уни чеқиветиду; ■
 14 Худди сапал чинә һеч айымай чеқиветилгәндәк У уни чеқиветиду;
 Униңдин һәтта очақтин чоғ алғидәк,

□ **30:6** «Нәгәвдики улақлар тоғрисидә жүкләнгән вәһий» — Нәгәв болса Йәһуданиң жәнуби қисми болуп, пүтүнләй дәһшәтлик чөл-баяван. Мисиргә маңидиған бир йол Нәгәвдин өтиду. «...йүкләнгән вәһий» — мошу бешарәтниң темиси билән Йәшәя чақчақ қилиду. «Вәһий»ниң ибраний тилида «жүк» дегән йәнә бир мәнаси бар. Шуниң билән темини йәнә «Нәгәвдики улақларниң жүки» — дейишкә болиду. Улақлар әлчиләрниң өзини һәм нурғун мал-мүлүк, һәдийиләрни көтирип Мисиргә баридиған жапалиқ йолда меңип һерип кетиду. Лекин Мисир билән болидиған «иттипақ» һеч немигә әрзимигәчкә, уларниң йоли бекарга кетиду. Йәшәя бечарә улақларға һесдашлиқ билдүргини билән әлчиләргә һеч қандақ һесдашлиқ билдүрмәйду! «Улар жапалиқ, дәрә-әләмлик зиминдин өтиду...» — қизик йери шуки, Мисиргә адәттә маңидиған йол Нәгәвдин эмәс, бәлки Филистийәдин өтиду. Нәгәвдин маңидиған йол һаһайити жапалиқтур. Немишкә мошу йол билән маңидикин? һөкүмранлар мөхсәт-планлирини Филистийәдин яки өз хәлқидин мөхпий сақлаш үчүн болса керәк. Қизик иш шуки, Израил Муса пәйғәмбәр арқилиқ Мисирдин қутқузулуп чиқип, дәл шу йол билән Қанаанға (Пәләстингә) кәлгән. Йәшәя кинайилик билән улардин, силәр Мисирдин қутқузулғандин кейин йәнә ашу йәргә «кәлгән изиңлар билән қайтип» ярдам сорашқа раст барамсиләр? — дәп соримақчи. □ **30:7** «Мән уни: «һеч немини қилип бәрмәйдиған Раһаб» дәп атиғанмән» — «Раһаб» Мисирниң башқа бир исми, мәнаси «һакавурлуқ», «һали үстүңлуқ». □ **30:8** «...һазир берип буни һәм таш тахтигә һәм йөгимә китапқа йезип қойғин» — «буни» бизниң қаршимизчә, жүқуриқи 6-7-айәттики бешарәтни көрситиду. Бәзи алимлар «буни» 8-14-айәтләрниң мәзмунин дәп қарайду. □ **30:9** «Пәрвәрдиғарниң Тәврат-тәрбийисини» — «Тәврат» болса «тәрбийә», «несийәт», «йойлорук» дегән мәнида. □ **30:10** «алдин көргүчиләр» — адәттә Худдин сөзини ғайипна көрүнүшләр арқилиқ билип чүшинидиған һәм уларни башқиларға чүшәндүрүп беридиған пәйғәмбәрләрдур. □ **30:11** «Сәнләр дурус йолдин чиқиш, тоғра тәриқидин айрилиш! Израилдики Муқәддәс Болғучини алдимиздин йоқ қилиш!» — мошу сөзләр уларниң демәкчи болған асаслиқ сөзлири, яки алиққан дегән сөзләрниң түп мәнаси дур. ■ **30:13** Йәш. 29:5

Бактин су усқидәк бирәр парчисиму қалмайду». □ ■

15 Шуңа Рәб Пәрвәрдиғар, Исраилдики Муқәддәс Болғучи мундақ дәйду: — «Йенимға товва билән қайтип келип арам таписиләр, кутқузулисиләр; Хатиржәмликтә һәм аман-есәнликтә күч алисиләр!», — Бирақ силәр рәт қилғансиләр. □

16 Силәр: — «Яқ, биз атларға минип қачимиз» — дедиңлар, Шуңа силәр раст қачисиләр!

Вә «Биз чапқур улақларға минип кетимиз» — дедиңлар; — Шуңа силәрни қоғлиғучиларму чапқур болиду.

17 Миңиңлар бириниң вәһимисидин қачисиләр;

Бәшиниң вәһимисидә һәммиңлар қачисиләр;

Қечип, тағ үстидики йеганә байрақ хадисидәк,

Дөң үстидики туғдәк қалисиләр. □ ■

Худаниң күткән үмүти *** Униң ахирқи планлири — парлақ келәчәк

18 Вә шуңа силәргә мөһри-шәпқәт көрситимән дәп, Пәрвәрдиғар күтиду;

Шуңа У силәргә рәһим қилимән дәп орнидин қозғилиду;

Чүнки Пәрвәрдиғар һөкүм-һәқиқәт чиқарғучи Худадур;

Уни күткәнләрниң һәммиси бәхитликтур! □ ■

19 Чүнки халайиқ йәнила Зионда, йәни Йерусалимда туриду;

Шу чағда силәр йәнә һеч жиғлимайсиләр;

Көтәргән наләндә У Өзини саңа интайин шәпқәтлик көрситиду;

У наләңни аңлисила, жавап бериду.

20 Рәб силәргә нан үчүн мүшкүллүкни,

Су үчүн азап-оқубәтни бәрсиму,

Шу чағда сениң Устазиң йәнә йошурунивәрмәйду,

Бәлки көзүң Устазиңни көриду; □

21 Силәр оң тәрәпкә бурулсаңлар,

□ **30:14** «Худди сапал чинә һеч аймай чеқиветилгәндәк у уни (тамни) чеқиветиду» — там чакқучини Худаниң Өзи дәп қараймиз. Тамда пәйда болған йериқ болса Исраилниң қәбиллиғидур (13-айәтниму көрүң). Адәмниң гунайи өзини ичидин (йериқ тамни вәйран қилғандәк) вәйран қилиду; униң үстигә, Худаниң жазалиши униңға чүшүш билән у техиму түгишиду. ■ **30:14** Йәр. 19:11

□ **30:15** «Йенимға товва билән қайтип келип арам таписиләр, кутқузулисиләр; хатиржәмликтә һәм аман-есәнликтә күч алисиләр!» — мошу сөз Йәшәя пәйғәмбәрниң бешарәтлириниң бәшәһири. □

□ **30:17** «Миңиңлар бириниң вәһимисидин қачисиләр; бәшиниң вәһимисидә һәммиңлар қачисиләр» — Муса пәйғәмбәр Тәвраттики «Лав.» 26:8-айәттә Худаниң мундақ вадисини хатирлиған: «Маңа таянған болсаңлар) бәшинлар йүз (адәм)ни, йүзүңлар бир түмәнни қоғливетисиләр». Эндики әһвал буниң әксичә. «Тағ үстидики байрақ... дөң үстидики... туғ» — (1) демәк, қалған адәмләр наһайити аз. (2) мошу икки нәрсә (байрақ вә туғ) адәттә уруш қилғанда ишлитилиду; уруштики бир тәрәп мәғлуп болса мошу нәрсиләр ташлинип қалиду; ғәлибә қилса улар елип кетилиду; шуңа улар мошу йәрдә мәғлубийәтниму билдүриду. ■ **30:17** Йәш. 17:6; 24:6,13 □ **30:18** «Вә шуңа силәргә мөһри-шәпқәт көрситимән дәп, Пәрвәрдиғар күтиду; шуңа У силәргә рәһим қилимән дәп орнидин қозғилиду... Уни күткәнләрниң һәммиси бәхитликтур!» — мошу әйәт бәлким китапниң адәмни әң һәйран қалдуридиған йәрлиридин бириду. Немишкә Исраилниң кажлиғи, Худаниң қаттиқ жазалиши тәсвирләнгәндин кейин әйәт «шуңа» билән башлиниду? Худаниң Исраилни қаттиқ жазалиқини билән у әң ахирда уларға наһайити көп рәһимдиллиқ көрсәтмәкчи. Жуқириқи жазалар бәлким Исраилниң «қалдисини Худаниң нижәтини қобул қилишқа тәйярлайду. «Шуңа» Худа буни сәвир-тақәт билән күтиду. ■ **30:18** Зәб. 2:12; 33:9; Пәнд. 16:20; Йәр. 17:7 □ **30:20** «сениң Устазиң» — мошу йәрдә бу сөз яки (көплүк шәклидә) «устазлирин» яки (бирлик шәклидә) «устазиң» мәнәсидә ишлитилгән. Алди-кәйнидики сөзләргә қариганда, «устаз» болса керак. «Өзини йошурған» «Устазиңниң ким экәнлигини чүшиниш үчүн мошу әйәтни 8-бап, 17-айәт билән селиштуруң.

Яки сол тәрәпкә бурулсаңлар,

Кулиқиң кәйниндин: —

«Йол мана мошу, униңда меңиңлар!» дегән бир авазни аңлайсән.

22 Шу чағда силәр оюлған мәбудлириңларға берилгән күмүч һалға, Куйма мәбудлириңларға берилгән алтун һалгиму дағ тәккүзисиләр;

Силәр уларни адәт латисини ташлиғандәк ташливетип: —

«Нери тур» — дәйсиләр.

23 У сән терийдигән уруғуң үчүн ямғур әвәтиду;

Йәрдин чиқидигән ашлиқ-мәһсулат һәм күч-қувәтлик һәм мол болиду;

Шу күни маллириң кәң-азатәт яйлақларда яйлайду;

24 Йәр һайдигән кала вә ешәкләр болса,

Гүжәк вә ара билән соруған, тузланған һәләп йәйду.

25 Чоң қирғинчилиқ болған күни,

Йәни мунарлар өрүлгән күни,

Һәр бир улук тағда вә һәр бир егиз дөңдә болса,

Әһнарлар вә ериқлар болиду. □

26 Пәрвәрдиғар Өз хәлқиниң жарәһитини таңидигән,

Уларниң қамча ярисини сақайтқан шу күнидә,

Ай шолиси қуяш нуридәк болиду,

Қуяш нури болса йәттә һәссә күчлүк болиду,

Йәни йәттә күндики нурға баравәр болиду. □

Асурийә һужум қилмайду — ••• Уларниң үстигә чүшидигән жаза

27 Мана, Пәрвәрдиғарниң нами жирақтин келиду,

Униң қәһри ялқунлинип,

Қоюқ ис-түтәклири көтирилиду;

Ләвлири гәзәпкә толуп,

Тили жутувалғучи янғин оттәк болиду.

28 Униң нәпәси худди тешип боюнға йетидигән кәлкүндәк болиду,

Шуниң билән У әлләрни бимәниликни йоқатқучи гәлбир билән тасқайду,

Шундақла хәлиқ-милләтләрниң ағзига уларни аздуридигән жүгән салиду. □ ■

29 Муқәддәс бир һейт өткүзүлгән кечидикидәк, көңлүңлардин нахша урғуп чиқиду,

Исраилға уюлташ болған Пәрвәрдиғарниң теғига нәй наваси билән чиққан бирисиниң хошаллиғидәк, көңлүңлар хошал болиду.

30 Пәрвәрдиғар һәйвәтлик авазини яңритиду;

□ **30:25** «Чоң қирғинчилиқ болған күни, йәни мунарлар өрүлгән күни...» — қайси қирғинчилиқниң болғанлиғи, қайси мунарларниң өрүлгәнлиги мошу йәрдә дейилмиди. Қандақла болмисун, мошу ишлар жисманий һәм роһий дүшмәнләрниң йоқитилишини билдүриду; мошу ишлар ахирқи заманларда йүз бериши мүмкин. **«әһнар»** — кичик ериқ. □ **30:26** «Өз хәлқиниң жарәһити» — яки «Өз хәлқиниң сунған йерини». □ **30:28** «Униң нәпәси худди тешип боюнға йетидигән кәлкүндәк болиду» — жуқуриқи 8-бап, 8-айәт билән селиштуруң. Асурийә Исраилға қандақ қилған болса, Пәрвәрдиғарму уларға (асурийләргә) шундақ қилиду. **«бимәнилик бимәниликни йоқатқучи гәлбир»** — «бимәнилик» бәлким бутларға ишинип-тайинишни көрситиду. **«У (Пәрвәрдиғар) ... шундақла хәлиқ-милләтләрниң ағзига уларни аздуридигән жүгән салиду»** — Асурийә падишаси Сәнәхәриб тутувалған асирлириниң ағзига жүгән селип, уларни ашундақ рәһимсиз йол билән елип маңатти. Мошу йәрдә Асурийәдин башқа әлләрниң тилға елиниши, бешәрәтниң һәм шу чағдики Асурийәни һәм ахирқи замандики «ахирқи уруш»ни көрситидигәнлигини чүшәндүрсә керәк. Ундақ болса Асурийә падишаси йәнә ахирқи замандики дөжжалға вәкиллик қилиду яки «бешәрәтлик рәсим» болиду. ■ **30:28**

У қайниған қәһри, жутувалғучи ялқунлуқ от, гүлдүрмамилик ямғур, боран-шавқун, мөлдүрләр билән Өз билигини созуп көрситиду.

³¹ Чүнки Пәрвәрдигарниң авази билән Асурийә янжилиду, — Башқиларни уруш тайиғи болған Асурийә янжилиду![□]

³² Вә Пәрвәрдигар тәйярлиған калтәк билән һәр қетим уни урғанда, Буниңға даплар һәм чилтарлар тәңкәш қилиниду; У қолини ойнитип зәрб қилип униң билән күрәш қилиду.

³³ Чүнки Тофәт қедимдин тартип тәйяр турған еди;

Бәрһәк, падиша үчүн тәйярланған;

Пәрвәрдигар уни чоңқур һәм кәң қилған;

Отунлири көп ялқунлуқ бир гүлхан бар,

Пәрвәрдигарниң нәпәси болса гуңгут еқимидәк уни туташтуруиду. [□]

31

Мисир билән иттипақлашмаңлар! *** Худа Өзи Асурийәни жиқитиду

1 — Ярдәм издәп Мисирға барғанларниң һалиға вай!

Улар атларға тайинип,

Көп болғанлиғидин жәң һарвулириға,

Интайин күчлүк болғанлиғидин атлиқ әскәрләргә ишинип кәтти!

Бирақ Исраилдики Муқәддәс Болғучиға қаримайду,

Пәрвәрдигарни издимәйду. [■]

² Бирақ Уму данадур!

У қулпәт елип келиду,

Дегәнлирини қайтурувалмайду;

У бузуқларниң жәмәтигә,

Шундақла қәбиһлик қилғучиларға ярдәмдә болғанларға қарши орнидин қозғилиду. [□]

³ Мисирлиқлар Тәңри әмәс, адәмләр халас;

Уларниң атлири болса роһтин әмәс, әттин халас;

Пәрвәрдигар болса қолини узартиду,

Ярдәм бәргүчи болса путлишиду;

Ярдәм берилгүчи болса жиқилиду;

Улар һәммиси бирақла йоқилиду.

⁴ Чүнки Пәрвәрдигар маңа мундақ дегән: —

«Овни тутувалған шир яки асланни бир тәрәп қилишқа топ-топ падичилар чақирилғанда,

Шир яки аслан уларниң авазлиридин һеч қорқмай,

Шавқунлиридин һеч һодуқмай,

Бәлки овни астиға бесивелип ғар-ғур талиқинидәк,

[□] **30:31** «Пәрвәрдигарниң авази билән Асурийә янжилиду, — башқиларни уруш тайиғи болған Асурийә янжилиду!» — Асурийәниң Худаниң тайиғи екәнлиги 10:5-айәттә көрситилгән. «Башқиларни уруш тайиғи (болған Асурийә) янжилиду!» дегәнниң башқа бир хил тәржимиси: — «У (Пәрвәрдигар) уни (Асурийәни) таяқ билән уриду». [□] **30:33** «Тофәт» — Йерусалим сиртидики, әхләт көйдүридиған бир жилға. У йәнә «Ге-Хинном» — «һалакәт жилғиси» дәп атилип дозақниң күчлүк бир симболи болиду (әрәбчә «жәһәннәм» дегән сөз дәл бу «Ге-Хинном»дин кәлгән). «Бәрһәк, падиша үчүн тәйярланған; Пәрвәрдигар уни чоңқур һәм кәң қилған, отунлири көп ялқунлуқ бир гүлхан бар...» — демәк, Асурийә падишаси Йәһудаға қарши жүрүш қилғанда, өзи үчүн тәйярланған «жәсәтни көйдүрүш» гулханиға қарап меңивататти. [■] **31:1** Зәб. 19:8; 32:16-17; Пәнд. 21:31; Йәр. 17:5 [□] **31:2** «Бирақ Уму данадур!» — «Уму» дегән сөз кинайилик, һәжвий гәп: «Сән Исраил бәк әкилик, шундақ әмәсму? Лекин Уму (Худаму) даналиқғу!» дегәндәк. Исраилниң һеч даналиғи йоқ еди.

Самави қошунларның Сәрдары болған Пәрвәрдигарму охшашла Сион теги вә егизликлири үчүн чүшүп жәң қилиду. □

5 Үстидә пәрваз қилидиган қушлардәк самави қошунларның Сәрдары болған Пәрвәрдигар Өз қанити астиға Йерусалимни алиду;
Қанити астиға елип, Сионни қутқузиду;
Униң «өтүп кетиши» билән Сион нижатлиққа еришиду. □ ■

Худаниң товва қилишқа чақириси

6 Силәр дәһшәтлик асийлиқ қилған Егәңларның йениға товва қилип қайтиңлар, И Израил балилири!

7 Чүнки шу күнидә инсанлар һәр бири өзи үчүн өз қоли билән ясиған күмүч бутларни вә алтун бутларни: — «Гунадур!» дәп ташливетиду. ■

8 «Шу чағда Асурийә қилич билән жиқилиду, Бирақ батурның қиличи билән эмәс; Бир қилич уни жутувалиду, бирақ қилич адәттики адәмниңки болмайду; У женини елип қиличтин қачмақчи болиду, Арисидики жигитлири алванға селиниду. □

9 Вәһимдин униң «һул теши» йоқайду; Униң сәрдарлири жәң туғидин алақзадилишиду» — дәп жакалайду Сионда оти көйиватқан, Йерусалимда хумдени ялқунлаватқан Пәрвәрдигар. □ ■

32

Йеңи падиша вә униң йеңи жәмийити

1 Мана, һәққанийлиқ билән һөкүмранлиқ қилғучи бир падиша чиқиду; Әмирләр болса тоғра һөкүм чиқирип идарә қилиду. ■

2 Һәм шамалға далда болғидәк,

□ **31:4 «топ-топ падичилар»** — бу ибарә Мисирни көрсәтсә, һаһайити кинайилик гәп болиду; чүнки Мисирлиқлар қой вә падичиларға өч еди («Яр.» 46:34ни көрүң). Бәлким мошу тәмсилнің авалқи йерими, Худа Израилни (ширдәк, Асурийә арқилиқ) жазаалимақчи болса, Мисирлиқларни ярдәм беришкә чақирис бәһудиликтур. Иккинчи йерими болса, Худа ахирада Өзи (қуштәк Өз қанити астиға елип — 31-айәт) Израилни Асурийәдин қутқузиду, дегән мәнидә. **«шавқунлиридин һеч һодуқмай,...»** — яки «уларның алдида йолни бошатмайдыған,...». **«У (Пәрвәрдигар) Сион теги ... үчүн чүшүп жәң қилиду»** — Пәрвәрдигар кимгә қарши чиқип жәң қилиду? Жуқириқи айтәкә қариғанда, у авал ширдәк (Асурийә арқилиқ) Өз олжиси қилмақчи болған Йерусалимни қолиға елиш үчүн күрәш қилип, андин «овға ярдәмчи сүпитидә» «уни ширдин қутқузимиз» дегән Мисир билән жәң қилиду. Һеч болмиғанда, Йерусалим Худаниң (Асурийәликләр арқилиқ болған) тәрбийә жазасидин өзини қутқузалмайду. Бирақ 5-айәттә, Худа ахирида уларни Асурийәнің бесип киришидин қутқузиду, дәйду. □ **31:5 «Униң (Пәрвәрдигарның) «өтүп кетиши» билән Сион нижатлиққа еришиду»** — Худа Муса пәйғәмбәр дөвридә Израилни Мисирдин қутқузғанда, Израилларның өйлиридин «өтүп кетиши» билән уларни жазаалимай, уларни қутқузған. Тәпсилатлири үчүн «Мис.» 12:23 вә «Зәб.» 77:49ни көрүң — У Өзи әвәткән «һалак қилғучи пәриштә» Израилларның өйлиригә йетип кәлгәндә Өзи уларның өйлириниң ишигиниң алдиға «өтүп туруш»и билән һалак қилғучи пәриштиниң йолини тосуп, муһапизәт қилип уларни сақ қалдурған. «Өтүп кетиш» дегән сөз Израилни мошу иш тоғрилиқ әскәрткән болса керәк. «Мис.» 12:13, 23-айәт вә изаһатлирини көрүң. ■ **31:5 Қан. 32:11** ■ **31:7 Йөш. 2:20** □ **31:8 «Асурийә қилич билән жиқилиду, бирақ батурның қиличи билән эмәс; ... қилич адәттики адәмниңки болмайду»** — демәк, қилич инсан тәрипидин эмәс, бәлки Худа тәрипидин ишлитилиду (36-, 37-бапни көрүң). □ **31:9 «Вәһимдин униң «һул теши» йоқайду...»** — «һул теши» уларның падишаси болуши керәк. ■ **31:9**

2Пад. 19:36,37 ■ **32:1 Зәб. 44:5-8; Зәк. 9:9**

Боранға панан болғидәк,
 Қағжирақ жайға ерик-сулардәк,
 Чаңқап кәткән зиминға қорам ташниң сайисидәк болған бир адәм чиқиду. □
 3 Шуниң билән көргүчиләрниң көзлири һеч торлашмайду,
 Анлайдиғанларниң қулиқи ениқ тиңшайду; ■
 4 Бәңбашниң көңли билимни тонуп йетиду,
 Кекәчниң тили тез һәм ениқ сөزلәйду.
 5 Пәсәндиһәр әнди пәзиләтлик дәп аталмайду,
 Пиқсиқ ипласлар әнди мәрт дәп аталмайду,
 6 Чүнки пәсәндә адәм пәсликни сөزلәйду,
 Униң көңли бузуқчилик тәйярлайду,
 Ипласлиқ қилишқа,
 Пәрвәрдиһарға дағ кәлтүрүшкә,
 Ачларниң қосигини ач қалдурушқа,
 Чаңқиғанларниң ичимлигини йоқитиветишкә нийәтлиниду.
 7 Бәрһәк, иплас адәмниң тәдбирлири қәбиһтур;
 У қәстләрни пәмләп олтириду,
 Мөминләрни ялған гәп билән,
 Йоқсулниң дәвасида гәп қилип уни вәйран қилишни пәмләп олтириду. □
 8 Пәзиләтлик адәмниң қилған нийәтлири бәрһәк пәзиләтликтур;
 У пәзиләттә муқим туриду.

Мәңгүлүк бәхитни яки балаю-апәтни — һазир таллаш керәк!

9 Орнунлардин туруп, и хатиржәм аяллар, авазимни аңлаңлар!
 И әндишисиз қизлар, сөзлиримгә кулақ селиңлар!
 10 Бир жил өтә-өтмәйла, и беғәм аяллар,
 Паракәндә қилинисиләр!
 Чүнки үзүм һосули бекарға кетиду,
 Мевә жиғиш йоқ болиду.
 11 И хатиржәм аяллар, титрәңлар!
 И әндишисиз қизлар, патипарақ болуңлар!
 Кийимиңларни селиветиңлар, өзүңларни ялаң қилиңлар, чатриқиңларға бөз бағлаңлар! □
 12 Гезәл етиз-бағлар үчүн,
 Мевилик үзүм таллири үчүн мәйдәңларға уруп һәсрәт чекиңлар!
 13 Устидә тикән-янтақлар әсидиған өз хәлқимниң зимини үчүн,
 Шат-хурам өйләр, вараң-чуруң қилип ойнайдиған бу шәһәр үчүн қайғуруңлар!
 14 Чүнки орда ташлиниду,
 Адәмләр билән лиқ толған шәһәр адәмзатсиз болиду,
 Истиһкам вә күзәт мунарлири узун заманғичә пәқәтла явайи ешәкләр зоқ алидиған,
 Қой падилири озуклинидиған боз йәрләр болиду.
 15 Таки Роһ бизгә жуқуридин төкүлгичә,
 Далалар мевилик бағ-етизлар болғичә,

□ 32:2 «чаңқап кәткән зимин» — яки «чарчап кәткән зимин». ■ 32:3 Йәш. 29:18; 30:21

□ 32:7 «Йоқсулниң дәвасида гәп қилип уни вәйран қилишни пәмләп олтириду» — башқа бир хил тәржимиси: — «лилла-адил дәва қилған йоқсулни йоқитиш үчүн пәмләп олтириду». □ 32:11 «Кийимиңларни селиветиңлар, өзүңларни ялаң қилиңлар, чатриқиңларға бөз бағлаңлар!» — булар болса әсиргә чүшүп қалғанларниң мәжбурий қилидиған ишлири.

Мевилик бағ-етизлар орманзар дәп һесапланғичә шу пети болиду. □ ■

16 Шу чағда адаләт далани,

Һәққанийлиқ мевилик бағ-етизларни макан қилиду.

17 Һәққанийлиқтин чиқидигини хатиржәмлик болиду,

Хатиржәмликниң нәтижиси болса мәңгүгә болидиган арам-течлиқ вә аман-есәнлиқ болиду.

18 Шуниң билән мениң хәлқим хатиржәм маканларда,

Ишәшлик туралғуларда вә тинич арамғаһларда туриду. ■

Жаза чүшүрүлгәндин кейинки бәхит-бәрикәт

19 Орман кесилип жиқитилғанда мөлдүр яғсиму,

Шәһәр пүтүнләй йәр билән йәксан қиливетилсиму,

20 Су бойида уруқ теригучилар,

Кала вә ешәкләрни кәң далаға қоюветидиганлар бәхитлиқтур! □

33

Ниҗәт Зионаға келиду

1 И өзүң булаң-талаң қилинмиған, башқиларни булаң-талаң қилғучи,

Башқилар саңа асийлиқ қилмиған,

Өзүң асийлиқ қилғучи,

Сениң һалиңға вай!

Сән булаң-талаңни болди қилишиң билән,

Өзүң булаң-талаң қилинисән;

Сән асийлиқни болди қилишиң билән,

Өзүң асийлиққа учрайсән; □

2 И Пәрвәрдигар, бизгә мөһри-шәпқәт көрсәткәйсән;

Биз Сени үмүт билән күтүп кәлдук;

Өтүнимчиқ, Сән һәр сәһәр *Исраилға* күчлүк биләк-қол,

Қийинчилиқ пәйтлиридә ниҗәтимиз болғайсән.

3 Топ-топ адәмләрниң ғовға-чуқанлиридин хәлиқләр бәдәр қачиду;

□ **32:15** «Роһ бизгә жуқуридин төкүлгичә,.....» — мошу йәрдә «Роһ» Худаниң Роһини билдүриду. Тексттә «кимниң роһи» еканлиги дейилмигән әһвалда «Роһ» дегән сөз айрим көрүлсә, ундақта шүбһисизки Худаниң Роһини көрсәтиду. «Далалар мевилик бағ-етизлар болғичә, мевилик бағ-етизлар орманзар дәп һесапланғичә...» — демәк, йәр йүзидики боз йәрләр мунбәт болиду вә һазир мунбәт йәрләрму теһиму шундақ болиду. ■ **32:15** Йәш. 29:17; Йо. 2:28, 29; Юһ. 7:37, 38; Рос. 2:17, 18

■ **32:18** Йәр. 33:16 □ **32:20** «Орман кесилип жиқитилғанда мөлдүр яғсиму, шәһәр пүтүнләй йәр билән йәксан қиливетилсиму, су бойида уруқ теригучилар, кала вә ешәкләрни кәң далаға қоюветидиганлар бәхитлиқтур!» — (19-20) демисәкму, бу наһайити сирлиқ бир сөздур. Бәлким бизни ахирқи заманлардики икки әһвал тоғрисида әслитиду. «Орман жиқилиду» — тәкәббурлар пас қилиниду (10-бап, 18- вә 33-34-айәтни көрүң). «Шәһәр» бәлким жуқуриқи (24-баптики) «тәртипсиз шәһәр» болуп, Худа тәрипидин вайран қилиниду. Бирақ кичик пейлиқ турмушни таллиғанлар, мәсилән өз кала-ешәклиригә яхши муамилә қилғанлар бәхит-бәрикәт тапиду. □ **33:1** «И өзүң булаң-талаң қилинмиған, башқиларни булаң-талаң қилғучи, башқилар саңа асийлиқ қилмиған, өзүң асийлиқ қилғучи, сениң һалиңға вай!...» — мошу айәт Асурийә падишаси Сәннахәрибни көрсәтиду. Исраил падишаси һәзәкия әлчиләрни әватип Сәннахәриб билән «сүлһ» әһдисини түздүргән («2Пад.», 18:13-18-айәтни көрүң); илгәрки Аһаз падишаниңму Асурийә билән түзгән «течлиқ» әһдиси бар еди («2Пад.» 16-бапни көрүң). Сәннахәриб миладийәдин илгәрки 701-жили, икки әһдини бузуп Исраил (Йәһуда)ниң пүтүн зиминини бесивелип, пәйтәхти Йерусалимға тәһдигә салди. Униң шундақ «асийлиқ» ишлири хелә көп еди. Бәлким, мошу бешәрәттики «асийлиқ қилғучи», «әһдини бузудиган» дегән сөzlәр ахирқи замандики дәжжалниму көрсәтиши мүмкин.

Сән Худа қәддиңни тик қилишиң билән әлләр питирап кетиду; □

⁴ Чекәткә личинкилири от-көкләрни жиғип йәвалғандәк,

Силәргә бекитип берилгән олжа жиғивелиниду;

Чекәткиләр уян-буян жүгүргәндәк адәмләр олжа үстидә уян-буян жүгүрүшиду. □

⁵ Пәрвәрдигар үстүн туриду,

Бәрһәк, Униң туралғуси жуқуридидур;

У Зионға адаләт вә һәққанийлиқ толдурди;

⁶ У болса күнлириңларниң теч-аманлиғи, ниҗатлиқ, даналиқ вә билимниң байлиқлири болиду;

Пәрвәрдигардин қорқуш Униң үчүн гөһәрдур. □

Исраилдики һазирқи әһвал

⁷ Мана, уларниң палванлири сиртта туруп налә-пәрәд көтириду;

Сүлһ-әһдә түзгән әлчиләр қаттиқ жиғлишиду; □

⁸ Йоллар адәмсиз қалди;

Өткүнчи йолчилар йоқ болди;

У әһдини бузуп ташлиди;

Шәһәрләрни көзигә илмайду,

Адәмләрни һеч әтиварлимайду. □

⁹ Зимин матәм тутиду, зәиплишиду;

Ливан хижаләттин солишиду;

Шарон чөл-баяванға айланди;

Башан вә Кармәл болса қирип ташланди. □

Худа орнидин туруп қутқузиду

¹⁰ Мана һазир орнудин туримән,

— дәйду Пәрвәрдигар,

— һазир Өзүмни үстүн көрситимән,

һазир қәддимни көтиримән.

¹¹ — Силәрниң боюңларда қуруқ от-чөпла бар,

□ **33:3** «Топ-топ адәмләрниң ғовға-чуқанлиридин хәлиқләр бәдәр қачиду; сән ... қәддиңни тик қилишиң билән әлләр питирап кетиду» — бу, бәлким, Пәрвәрдигарниң Исраилниң 2-айәттики дуасиға бәргән җаваби болуши мүмкин. «Топ-топ адәмләрниң ғовға-чуқанлири...» бәлким Ефиопийә падишаси Тирһакаһниң қошулириниң җәң жүрүшини көрситиду («2Пад.» 19:9-айәтни көрүң). Сәннахәриб «Тирһакаһ келиду» дегән хәвәрни аңлап чекинди. Ахирқи заманларда мошу вақиәгә охшайдиған йәнә бир вақиә болиду («Дан.» 11:44-айәтни көрүң). □ **33:4** «Силәргә бекитип берилгән олжа жиғивелиниду» — бизниңчә «силәр» Исраилларни көрситиду (6-айәтни көрүң). Асурийәликләр олҗини уларға ташлап қачиду (36-, 37-бапни көрүң). Башқа тәрҗиманлар «силәр» дегән Исраилдин башқа әлләрни көрситиду, дәп шәрһиләйду. □ **33:6** «Пәрвәрдигардин қорқуш униң үчүн гөһәрдур» — башқа бир хил тәрҗимиси: — «Пәрвәрдигардин қорқуш Униң адәмләргә беридиған гөһири». □ **33:7** «Мана, уларниң палванлири ... налә-пәрәд көтириду; сүлһ-әһдә түзгән әлчиләр қаттиқ жиғлишиду» — бизниңчә бу әйәт әйни чағдики әһвални көрситиду. 8-айәттики изаһатта дейилгәндәк, Асурийә падишаси Сәннахәриб «сүлһ-әһдә»гә асийлиқ қилип, Исраилни ишғал қилған; әһвал 7-9-айәтләрдә тәсвирлигәндәк болған. Шу чағда һәзәкия билән у Сәннахәрибкә әвәткән әлчиләр әшу сүлһ-әһдиниң бир тийингиму әрзимигәнлигини көрүп, қаттиқ пушайман қилған болса керәк. □ **33:8** «У әһдини бузуп ташлиди» — «у» бәлким асийлиқ қилғучи (Асурийәлик) Сәннахәрибни вә шуниң билән биргә ахирқи замандики дәҗқалниму көздә тутуши мүмкин. □ **33:9** «Ливан... Шарон... Башан... Кармәл...» — чирайлиқ орманзәрлик район. Шарон мунбәт яйлақ. Башан дөл-дәрәқлири көп, чарвичилиқтин бейиған район. Кармәл йәрлири интайин мунбәт, мевә-чевә, көктатлар көп чиқидиған, көп яйлақлири бар район еди. Хәритиләрни көрүң.

Пахал туғисиләр;

Өз нәпәслириңлар от болуп өзүңларни жутуветиду;

¹² Әлләр болса һак көйдүрүлгәндәк көйдүрилиду;

Орулған жиған-тикәнләрдәк отта көйдүрүветилиду.

¹³ — И жирақтикилә, Мениң қилғанлиримни аңлаңлар;

Йеқиндикилә, Мениң күч-қудритимни тонуп йетиңлар. □

¹⁴ Зиондики гунакарлар қорқиду;

Вәһимә ипластарни бесивалиду.

Улар: «Аримиздики ким мәңгүлүк жутқур От билән биллә туриду?»

Ким әбәдил-әбәт ялқунлар билән бир маканда болиду?» — дәйду.

Соалға җавап

¹⁵ — «Һәққанийлиқ йолида маңидиған,

Дурус-лилла гәп қилидиған,

Залимлиқтин кәлгән һарам пайдиға нәпрәтлинидиған,

Париларни сунғучиларни қолини пулаңшитип рәт қилидиған,

Қанниң гепи болсила қулиқини йопуруп аңлимайдиған,

Пәслик-рәзилликкә қарашни рәт қилип, көзини қачуридиған; □ ■

¹⁶ У жуқурини макан қилиду;

Қорам ташлар униң қорғини болуп,

Жуқури униң башпанани болиду;

Өз рисқи униңға берилиду,

Униң сүйи капаләтлик болиду».

¹⁷ — «Көзлириң Падишаһни гөзәллигидә көриду;

Көзлириң узунға созулған зиминға нәзәр салиду. □

¹⁸ Көңлүң вәһимә тоғрисида чоңқур ойға патиду;

Ройхәтчи бәг қени?

Олјини өлчәйдиған таразичи бәг қени?

Истиһкам-мунарларни саниғучи бәг қени? □

¹⁹ Қайтидин әшәддий хәлиқни көрмәйсән,

— Сән аңқиралмайдиған, боғузида сөзләйдиған,

□ **33:13** «И жирақтикеләр, Мениң қилғанлиримни аңлаңлар; йеқиндикилә, Мениң күч-қудритимни тонуп йетиңлар» — мошу бешарәт 10-айәттин башлап ахирқи заманларға өткән болуши мүмкин. □ **33:15** «Һәққанийлиқ йолида маңидиған, дурус-лилла гәп қилидиған...» — бу сөзләр 14-айәттики «Аримиздики ким мәңгүлүк жутқур от билән биллә туриду? Ким әбәдил-әбәт ялқунлар билән бир маканда болиду?» дегән соалға болған җавапниң бешиду. «париларни сунғучиларни қолини пулаңшитип рәт қилидиған» — башқа бир хил тәржимиси: «парилар тутқузуп қоюлмисун дәп қоллири титрәп кетидиған». «Пәслик-рәзилликкә қарашни рәт қилип, көзини қачуридиған» — мәнаси бәлким: «рәзилликни күзитишни қәтғий рәт қилидиған». ■ **33:15** Зәб. 14:1-2; 23:3-4

□ **33:17** «Көзлириң Падишаһни гөзәллигидә көриду» — мошу йәрдә падишаниң ким екәнлиги теһи дәп берилмиди. У жуқуриқи 9-бап, 6-айәт, 11-бап, 1-9-айәт вә 32-бап, 1-айәттә тилға елинған падишаға охшаш адәм болуши керәк. «көзлириң Падишаһни гөзәллигидә көриду» — «гөзәллигидә» дегәнлик, падишаниң бәлким башқа әһвалдиму көрүнүши мүмкин. «узунға созулған зимин» — бәлким кәң-азатилиқ, һеч вәһимә көрүнмәйдиған зимин дегән мәнидә. □ **33:18** «Ройхәтчи бәг қени? Олјини өлчәйдиған таразичи бәг қени? Истиһкам-мунарларни саниғучи бәг қени?» — мошу бәгләр, шүбһисизки, Ираилни аяқ асти қилған дүшмәнниң ишғалийәтчи қошунлириниң бәглири; бирәк уларниң рольлири анчә ениқ әмәс. Биринчиси, бәлким, әсирләрниң тизимлигини тәйярлиған; иккинчиси олјини хатиривалған; үчинчиси шәһәрдики паचाқлаш керәк болған истиһкамларни хатиривалған.

Дудуклап гәп қилидиган, гепини чүшинәлмәйдиган бир хәлиқни иккинчи көрмәйсән. □

²⁰ Ибадәт һейтлимиз өткүзүлидиган шәһәр Сионға қара;

Сениң көзүң Йерусалимниң тәч-аман мақан болғанлиғини,

Қозуқлири һәргиз жулунмайдиган,

Танилири һәргиз үзүлмәйдиган,

Иккинчи йөткәлмәйдиган чедир болғанлиғини көриду; ■

²¹ Шу йәрдә Пәрвәрдигарниң шан-шәриви бизгә көрүниду,

— У Өзи дәриялар, кәң өстәңләр еқип туридиган бир жай болиду;

Палақлар билән һайдалған һеч қандақ кемә у жайда қатнимайду,

Вә яки һеч һәйвәтлик кемә у жайдин өтмәйду; □

²² Чүнки Пәрвәрдигар бизниң нижатқар-һакимимиз,

Пәрвәрдигар бизгә қанун Бәргүчидур,

Пәрвәрдигар — бизниң Падишасимиз,

У бизни күтқузиду!

²³ Сениң тана-арғамчилириң бошиған болсиму,

Исраил йәлкән хадисиниң турумини мустәһкәм қилалмисиму,

Йәлкәнни йейип чиқиралмисиму,

У чағда зор бир олжа үләштүрүлиду;

Һәтта ақсақ-тоқурларму олжини алиду. □

²⁴ Шу чағда шу йәрдә турғучи: «Мән кесәл» демәйду;

Шу жайни мақан қилған хәлиқниң гуналири кәчүрүм қилиниду. □

34

*Пәрвәрдигарниң күни *** Едомниң жазалиншилири*

¹ Йеқин келиңлар, и әлләр, аңлаңлар!

И қовм-хәлиқләр, қулақ селиңлар!

Йәр-зимин вә униңдики барлиқ мәвжудатлар,

Жими аләм вә униң ичидин чиққан һәммә мәвжудатлар,

Тиңшаңлар!

² Чүнки Пәрвәрдигарниң барлиқ әлләргә қарита ғәзиви бар,

□ **33:19** «Сән аңқиралмайдиган, боғузида сөзләйдиган, ... гепини чүшинәлмәйдиган бир хәлиқни иккинчи көрмәйсән» — бу әйәт, шүбһисизки, зимининиң ятлар тәрипиндин ишғал қилғанлиғини яки улар тәрипиндин хәлиқниң сүргүн қилинғанлиғини, шундақла чәтәл тилида сөзләйдиган муһит ичидә өткүзгән турмушни көрситиду. ■ **33:20** Зәб. 45:6; 124:1, 2 □ **33:21** «Шу йәрдә Пәрвәрдигарниң шан-шәриви бизгә көрүниду, — У Өзи дәриялар, кәң өстәңләр еқип туридиган бир жай болиду;

палақлар билән һайдалған һеч қандақ кемә у жайда қатнимайду, вә яки һеч һәйвәтлик кемә у жайдин өтмәйду» — бу сирлиқ гәпниң мәнәси, пәризимизчә: «Пәрвәрдигар зиминимизни бәрикетлик қилғандин кейин һеч қандақ нәрсини башқа әлләрдин киргүзүшниң һажити йоқ, шуңлашқа биз кемә елип кәлгән һеч қандақ мәһсулатларға муһтаж әмәсмиз; Пәрвәрдигар Өзи бизгә һәммини тәминлигүчидур» дегәндәк болуши мүмкин. □ **33:23** «Сениң тана-арғамчилириң бошиған болсиму, Исраил йәлкән хадисиниң турумини мустәһкәм қилалмисиму, ... у чағда зор бир олжа үләштүрүлиду; һәтта ақсақ-тоқурларму олжини алиду» — йәнә бир сирлиқ гәп! Пәризимизчә, бу бир охшитиш болуп,

Исраилни бир чоң кемигә охшатқан; кемә болса бәк конирап кәткән, маңалмайдиган һалға келип қалған болса керәк. һалбуки, бу Худаниң тақдим қилмақчи болған бәрикетигә һеч қандақ тосалғу болмиған; олжа һаман қолға елиниду, һәтта «ақсақ-тоқур» вә ақиқ адәмләрму бәхит-бәрикетгә еришиду. Бәзи алимлар кемә тоғрисидики сөзләрни Исраилниң дүшмәнлиригә қаритилған, дәп қарайду. □ **33:24** «Шу жайни мақан қилған хәлиқниң гуналири кәчүрүм қилиниду» — сөзмүсә тәржимә қилғанда: — «Шу жайни мақан қилған хәлиқ гунайдин көтириветилиду»

Униң дәрғәзиви уларниң барлиқ қошунлириға қарши туриду;

У уларни һалакәткә пүтүп қойған,
Уларни қирғинчилиққа тапшурувәткән;

³ Улардин өлтүрүлгәнләр сиртқа ташливетилиду,
Жәсәтлиридин сесикчилиқ пурайду,
Тағлар уларниң қени билән еритилиду;

⁴ Асманлардики жимики жисим-қошунлар чирип йоқ болиду,
Асманлар йөгимә китапдәк түрүлиду;
Үзүм телиниң йопурмақлири хазан болуп, солишип чүшкәндәк,
Йигләп кәткән әнжир шехидин чүшкәндәк,
Уларниң жимики жисим-қошунлири жиқилиду;■

⁵ Чүнки шәмширим асманларда қан билән суғурулди;
Қараңлар, шәмширим Мениң һалакәт ләнитимгә учриған хәлиқкә,
Йәни Едом үстигә жазалаш үчүн чүшиду;□

⁶ Пәрвәрдигарниң бир шәмшири бар;
У қанға боялди;
У яғлиқ нәрсиләрниң йеғи билән,
Өчкә-қозиларниң қени билән,
Қочқар бөригиниң йеғи билән озукландурулған;
Чүнки Пәрвәрдигарниң Бозраһ шәһиридә бир қурбанлиғи,
Едомда зор бир қирғинчилиғи бар.□ ■

⁷ Мошу қирғинчилиқлар билән явайи калилар,
Топақлар вә күчлүк буқиларму жиқилиду.
Уларниң зимини қанға чөмүлиду,
Топа-чаңлири яғ билән майлишип кетиду.□

⁸ Чүнки Пәрвәрдигарниң қисас алидиған бир күни,
Зион дәвасидики һесап алидиған жили бар.□

⁹ Едомдики еқинлар қаримайға,
Униң топилири гуңгутқа айландурулиду;
Зимини болса көйүватқан қаримай болиду.

¹⁰ Униң оти кечә-күндүз өчүрүлмәйду;
Ис-түтәклири мәңгүгә өрләйду;
У дәвирдин-дәвиргичә харабиликтә туриду;
Һеч ким иккинчи у йәргә аяқ басмайду.■

■ **34:4** Вәһ. 6:13, 14 □ **34:5** «... Шәмширим асманларда қан билән суғурулди; қараңлар, шәмширим Мениң һалакәт ләнитимгә учриған хәлиқкә, йәни Едом үстигә жазалаш үчүн чүшиду; — бу айткә қариғанда, Худаниң ахирқи замандики жазалашлири асманда башлинип, кейин йар йүзигә чүшиду. 1-8-айәтләргә қариғанда, шу чағда нурғун әл-жутлар Едомда жиғилип Исраилға һужум қилмақчи болиду; бирақ Худа уларни йөқитиду. Едом дегән жутниң өзи Исраилға көп жил қилған рәһимсиз зиянкәшлиги түпәйлидин Худаниң ләнитигә учрайду. □ **34:6** «У (Пәрвәрдигарниң шәмшири) яғлиқ нәрсиләрниң йеғи билән, өчкә-қозиларниң қени билән, қочқар бөригиниң йеғи билән озукландурулған» — Мошулар (өчкә-қозиларниң қени... бөрәк йеғи қатарлиқлар)ниң һәммиси қурбанлиқларниң муһим бөләклири болиду. «Пәрвәрдигарниң Бозраһ шәһиридә бир қурбанлиғи... бар» — Бозраһ шәһири Едомниң пайтәхти (һазир «Петра» дейилиду). Хәритиләрни көрүң. ■ **34:6** Йәш. 63:1, 2 □ **34:7** «күчлүк буқилар» — ибраний тилида «күчлүкләр» дейилиду. «Явайи калилар», «топақлар», «күчлүк буқилар» мошу йәрдә «күчлүк, һоқуқлуқ бәгләр»ниму көрсәтсә керәк. □ **34:8** «Зион дәваси» — Мошу «дәва»ниң узун жилиқ тарихи бар. Көп кишиләр «Немишкә Худа Исраилға алаһидә муамилә қилиду?» дәп қақшап, Йәһудийларға зиянкәшлик қилип кәлгән. Йәһудийларниң өзлири Худаға көп қетим асийлиқ қилғини билән қаңдақла болмисун, Худаниң Ибраһимға бәргән вәдисигә асасан У уларни «Өз хәлқим» дәп қарайду. Бу Худаниң таллишиду; башқилар Униң билән Исраил тоғрилиқ дәвалашмақчи болса өзи яман ақивәтни көриду. Гитлер гәвдилик бир мисалиду. ■ **34:10** Вәһ. 14:11; 19:3

- 11 Чөл һувқуши вә чирқириғучи һувқушлар уни егиливалиду;
 Чоң һувқуш вә қарға-қузғунлар шу йәрдә угилайду;
 Худа уныңға «тәртипсизлик-бимәниликни өлчәйдиған тана»ни,
 Вә «қуп-қуруқлукни өлчәйдиған тик өлчигүч»ни тартиду. □ ■
- 12 Бириси келип Едомниң есилзадилирини падишалигини идарә қилишқа чақирса,
 Улардин һеч ким болмайду;
 Уның әмирлири йоқ қиливетилгән болиду. □
- 13 Ордилирида тикәнләр,
 Қәлтә-қорғанлирида чаққақ-жиғанлар өсүп чиқиду;
 У чилбөриләрниң макани,
 «һувқушларниң ордиси» болиду.
- 14 Шу йәрдә чөл-баявандики жаниварлар, явайи иштлар жәм болиду;
 һәр бир «өшкә жин» өз қериндишиға товлайду;
 Түн мәхлуқлири шу йәрдә маканлишиду,
 Уни өзигә арамғаһ қилип туриду. □
- 15 «Оқ илан» шу йәрдә угилайду,
 Уның сайисидә тухумлайду,
 Балилирини жиғип бақиду.
 Қорултаз-тапқушлар һәр бири өз жүпи билән шу йәрдә топлиниду; □
- 16 Пәрвәрдигарниң йөгимә китавадин издәп оқуп баққин;
 Улардин һеч бири чүшүп қалмайду;
 һеч қайсисиниң өз жориси кам болмайду;
 Чүнки Өзиниң ағзи уларға буйруған;
 Уның Өз Роһи уларни топлиған. □
- 17 Чүнки Пәрвәрдигар Өзи улар үчүн чәк ташлап,
 Өз қоли билән зиминға тана тартип уларға тәқсим қилип бәргән;
 Улар уныңға мәңгүгә егидарлиқ қилиду,
 Дәвирдин-дәвиргичә шу йәрни макан қилиду.

35

Худаниң чөл-баяванни гүлләндүрүши, *** шундақла Өз мөмин-бәндилири үчүн ачқан йоли

¹ — Дала һәм қағжирап кәткән жайлар улар үчүн хошал болиду;

- **34:11** «Чөл һувқуши ... чирқириғучи һувқушлар ...чоң һувқуш.. » — мошу әйәттики қуш-һайванларниң немә екәнлигини топ-тоғра дейиш тәс. ■ **34:11** Йәш. 13:21,22; Зәф. 2:14; Ваһ. 18:2 □ **34:12** «Бириси келип Едомниң есилзадилирини падишалигини идарә қилишқа чақирса, улардин һеч ким болмайду...» — буниң башқа тәржимилири бар, бирақ асасий мәнәси: — «Едомдики падишаликни башқуруш үчүн адәм йоқ»тур. Едомда һеч ким, һәтта әң жуқури тәбиқидикиләрмә қалмайду. □ **34:14** «Түн мәхлуқлири шу йәрдә маканлишиду» — яки: «Түн (кечә) алвастиси шу йәрдә маканлишиду». □ **34:15** «Оқ илан» — буниңмә қайси һайван екәнлиги ениқ әмәс. □ **34:16** «Пәрвәрдигарниң йөгимә китава» — жуқурида Йәшәя Худаниң пәрмани билән өзи язған материалларни жиғип Тәврат-қанунлири билән сақлитип қойған (8-бапни көрүң). Кейин у йәнә «йөгимә китап»ни тилға алди (29-бапни көрүң). «Пәрвәрдигарниң йөгимә китава» бәкким Йәшәяниң өзи язған материаллири вә Муса, Йәшуа, Самуил, Давут қатарлиқ пәйғәмбәрләр хатирливалған барлиқ материалларни көрситиду. Мошу материаллар «Муқәддәс Китап»ниң башлинишлири болуши керәк; «Пәрвәрдигарниң китава»да һеч нәрсә кам әмәс, бизгә керәк болған һәммә тәпсилатлар бар, униңда һәтта қуш-һайванларниң хәвириму бар, дегәнликтур. Худаниң қуш-һайванларға тәпсилиий һалда мирас қилған тәқсимати хатириләнгән йәрдә, Өзиниң мөмин бәндилири үчүн бегшишмақчи болған мираслар Муқәддәс Китапта тәхиму ениқ хатириләклик болмамду? «Муқәддәс Китап»тин издәп оқуп беқиң!» **«Өзиниң ағзи уларға буйруған»** — Худаниң ағзи буйруған, әлвәттә.

Чөл-баяван шатлинип ээпирандәк чечәкләйду;[□]

2 У бәрқ уруп чечәкләйду,

Шатлиққа шатлиқ қошулуп тәнтәнә қилиду;

Ливанниң шан-шәриви,

Кармәл вә Шарондики гөзәллик вә сүр униңға берилиду;

Улар Пәрвәрдигарниң шан-шәривини,

Худайимизниң гөзәллиги вә һайвитини көриду.[□]

3 Аҗиз қолларни күчләндүрүңлар,

Егилип маңидиған тизларни чиңитиңлар, ■

4 Жүриги аққанларға: — «Чиң туруңлар! Қорқмаңлар!

Мана, Худайиңларға қарап беқиңлар;

Қисас келиду — Худаниң һесап елиш күни келиду!

У Өзи келиду, силәрни қутқузиду!» — дәң!

5 Андин қариғуниң көзи ечилиду,

Гасниң кулақлири очуқ қилиниду, ■

6 Андин ақсақ-тоқурлар кейиктәк ойнақлап сәкрәйду;

Гачиниң тили нахша ейтиду;

Чүнки далада сулар,

Чөл-баяванларда дәрия-еқинлар урғуп ташиду; ■

7 Пижғирин чөл-җәзирә көлчәккә,

Чаңқиған йәрләр булақларға айлиниду;

Чилбөриләрниң макани — улар ятқан җай,

Қошуш вә йекәнләр өсүп, чимәнликкә айлиниду.

8 Шу йәрдә егиз көтирилгән бир йол,

Түптүз бир йол болиду;

У «пак-муқәддәсликниң йоли» дәп атилиду;

Напаклар униңдин өтүшкә болмайду,

Шу йол мәхсус шулар үчүн бекитилип ясалғанки, —

Һәтта наданларму униңда езип кәтмәйду;[□]

9 Шу йәрдә шир болмайду,

Униң үстигә һеч житқуч һайван чиқмайду;

(Улар шу йәрдә һеч тепилмайду)

— Ниҗат арқилиқ һөрлүккә чиққанлар шу йәрдә маңиду![□]

10 Пәрвәрдигарниң бәдәл төләп қутқузғанлири қайтип келиду,

Қүйләрни ейтип Зионға йетип келиду;

Уларниң башлириға мәңгүлүк шат-хурамлиқ қониду;

Улар хошаллиқ вә шатлиққа чөмгән болиду;

□ **35:1** «Дала ... улар үчүн хошал болиду» — Йәшәя дәсләптә «улар»ниң ким экәнлигини демәйду. Бишлиш үчүн бешәрәтни ахириғичә (9-айәткичә) оқуш керәк! (бу сөзләр «Рим.» 8:19-22 билән мунасивәтлик).

□ **35:2** «Ливанниң шан-шәриви, Кармәл вә Шарондики гөзәллик вә сүр...» — Ливан, Кармәл вә Шаронларниң алаһидиликлири жуқурида, 33-бап, 9-айәттики изаһатта тәсвирлиниду. «улар Пәрвәрдигарниң шан-шәривини... көриду» — «улар» — 1-айәттики изаһатқа қараң. ■ **35:3** Ибр. 12:12 ■ **35:5** Мат. 9:27; 11:5; 12:22; 20:30; 21:14; Юһ. 9:6 ■ **35:6** Мат. 9:32; 11:5; 15:30; 21:14; Юһ. 5:8, 9; 7:38, 39; Рос. 3:2; 8:7; 14:8 □ **35:8** «Шу йәрдә егиз көтирилгән бир йол, түптүз бир йол болиду» — йолниң нәгә баридиғанлиғини демәйду; бишлиш үчүн 10-айәткичә оқуш керәк.

□ **35:9** «Ниҗат арқилиқ һөрлүккә чиққанлар» — болса ибраний тилида бирла сөз («гаал») билән ипадилиниду. Мошу сөзни толуқ чүшиниш үчүн 41:14-айәттиң изаһатини көрүң.

Қайғу-һәсрәт һәм уһ-надамәтләр бәдәр қачиду. □ ■

36

Кризис — Асурийә падишасиниң бесип кириши

¹Һәзәкияниң он төртинчи жили шундақ болдики, Асурийә падишаси Сәннахериб Йәһуданиң барлиқ қалғә-қорғанлиқ шәһәрлиригә һужум қилип чиқип, уларни ишғал қилди. ■ ²Андин Асурийә падишаси «Раб-Шакәһ» дегән сәрдарни чоң бир қошун билән Лақиш шәһиридин Йерусалимға әвәтти. У Кир жуйғучиларниң етизиниң бойидики йолда, жуқури көлчәкниң нориниң бешиға келип турди. □

Асурийә империйәси - миләдийәдин илгирил 650-жили

□ **35:10** «Пәрвәрдигарниң бәдәл төләп қутқузғанлири қайтип келиду... қайғу-һәсрәт һәм уһ-надамәтләр бәдәр қачиду» — бешәрәттики вақиәләр Исраилниң Муса пәйғәмбәр арқилиқ қутқузулғанлиғиға охшайду; шундақла бу ишларни йеңи бир «Мисирдин чиқиш» дегили болиду. Оқурмәнләргә Тәвраттики «Мисирдин чиқиш» дегән қисимни оқуса, шу чағдики вақиәләрни мошулар билән тәпсилиий һалда селиштуруш һаһайити әһмијәтлик болиду. Мошу «чиқип-қутқузуш» болса «Мисирдин чиқиш»тин нәччә һәссә улук, нәччә һәссә шәрәплик болиду. Кейин көримизки, Худа қутқузған хәлиқ пәкәт Мисирдин әмәс, балки пүткүл дуниядин чиқип қутқузулиду. Улар қорқунучлуқ дәшт-баявандин өтүшиниң орнида, өзлирини қарши алидиған, чимәнбаққа айландурулған зиминдин өтиду; йол һәммә адәм үчүн түз, оңушлуқ, раван һәм хәтәрәсиз болиду. ■ **35:10** Вөһ. 21:4 ■ **36:1** 2Пад. 18:13; 2Тар. 32:1 □ **36:2** «Раб-Шакәһ» — бәлким Асурийәниң падишасиниң баш мәслиһәтчисиниң адәттики унвани болуши мүмкин. «Кир жуйғучиларниң етизиниң бойидики йолда, жуқури көлчәкниң нориниң беши» — мошу жай әслидә дал Йәшәя Аһаз падиша билән көрүшүп, Асурийәниң тажавузи тоғрилиқ ағаһландурған жай (7-бапни көрүң).

3 Шуниң билән һилқияниң оғли, ордини башқуридиған Елиаким, ординиң диванбеги болған Шәбна вә Асафниң оғли, орда мирзибеги болған Йоаһлар униң йениға кәлди ⁴⁻⁵ вә Раб-Шакәһ уларға мундақ деди: —

Силәр һәзәкияға: — «Улуқ падиша, йәни Асурийә падишаси саңа мундақ деди, дәнлар: —

«Сениң мошу ишәнгән таянчинң зади немити?»

Сән: (у пәкәт гәпла, халас!) —

«Уруш қилиш тәдбир-мәслиһитимиз һәм күчимиз бар» — дәйсән; сән зади кимгә тайинип маңа қарши өктә қописән? □ 6 Мана, сән йериқи бар әшу қомуш һаса, йәни Мисирға тайинисән! Бириси униңға йөләнсә, униң қолиға санжи́п кириду; мана Мисир падишаси Пирәвнгә таянғанларниң һәммиси шундақ болиду!■

7 Әгәр сән маңа: «Биз Худайимиз болған Пәрвәрдиғарға тайинимиз» — десән, һәзәкия өзи Йәһудадикиләргә вә Йерусалимдикиләргә: «Силәр пәкәт Йерусалимдики мошу ибадәтһаһ алдидила Пәрвәрдиғарға ибадәт қилишиңлар керәк» дәп, шу Пәрвәрдиғарға аталған «жуқури жайлар»ни һәм қурбанһаһларни йоқ қиливәттиғу? Улар әшу Пәрвәрдиғарниң жуқури жайлири әмәсмиди?□

8 Әнди ғоҗам Асурийә падишаси билән бир тохтамға кәл: — «Әгәр сәндә атқа минәлиғидәк әскәрлириң болса, мән саңа икки миң атни бекарға берәй!» □

9 Сәндә ундақлар болмиса, ғоҗамниң әмәлдарлириниң әң кичиги болған бир ләшкәр бешини қандақму чекиндүрәләйсиләр?! Сән жәң һарвулири вә атларни елиш үчүн Мисирға тайинисән теһи!

10 Мән әнди мошу зиминни һалак қилиш үчүн Пәрвәрдиғарсиз кәлдимму? Пәрвәрдиғар дәрвәкә маңа: «Мошу зиминни һалак қилишқа чиққин!» — деди!■»

11 Елиаким, Шәбна вә Йоаһ Раб-Шакәһгә: —

«Пеқирлириға арабий тилида сөзлисилә; биз буни чүшинимиз. Бизгә ибраний тилида сөзлимисилә, гәплири сепилда турғанларниң қулиқиға кирмисун!» — деди.□

12 Бирақ Раб-Шакәһ: —

«Ғоҗам мени мошу гәпни ғоҗаңларға вә силәргила ейтишқа әвәткәнму? Мошу гәпни силәр билән бирликтә сепилда олтарғанларға дейишкә әвәткән әмәсму? Чүнки улар силәр билән бирликтә өз поқини йегүчи һәм өз сүйдүгини ичкүчи болиду!» — деди.□ ■

□ 36:4-5 «Сән: (у пәкәт гәпла, халас!) — «Уруш қилиш тәдбир-мәслиһитимиз һәм күчимиз бар» — дәйсән; сән зади кимгә тайинип маңа қарши өктә қописән?» — мошу гелигә қариганда, Асурийәдикиләрниң Йәшәяниң «Пәкәт Пәрвәрдиғарға тайинишимиз керәк» дегән бешәрәтлиридин хәвири бар еди. ■ 36:6 Әз. 29:6, 7 □ 36:7 «Һәзәкия ...: «Силәр пәкәт Йерусалимдики мошу ибадәтһаһ алдидила Пәрвәрдиғарға ибадәт қилишиңлар керәк» дәп, шу Пәрвәрдиғарға аталған «жуқури жайлар»ни һәм қурбанһаһларни йоқ қиливәттиғу? Улар әшу Пәрвәрдиғарниң жуқури жайлири әмәсмиди?» — Муса пәйғәмбәргә вәһий қилинған қанунға асасән, Исраиллар пәкәт Йерусалимдики ибадәтханидики қурбанһаһтила қурбанлиқ қилишқа болатти. Әслидә һәзәкия мошу пәрманға асасән: (1) бутпәрәслик қилидиған қурбанһаһларни һәм (2) хата йол билән «Пәрвәрдиғарға атап» қурулған, ибадәт қилишқа беғишланған «жуқури жайлар»ни йоқатқан. Раб-Шакәһ шу гәп билән уни аңлиғучи Исраилларни қаймуқтурмақчи еди, әлвәттә. □ 36:8 «Әгәр сәндә атқа минәлиғидәк әскәрлириң болса, мән саңа икки миң атни бекарға берәй!» — бу кинайилик гәп, әлвәттә. Адәттики чағларда Йәһудата атлар наһайити аз еди. Уруш вақтида техиму аслап кетәтти. Атлиқ әскәрләр әмәс, һәтта аддий әскәрләрму наһайити аз еди. □ 36:11 «Пеқирлириға арабий тилида сөзлисилә» — һазирки Сурийәниң қона исми «Арам» еди. Қона заманда «Сурийә тили» «арамий тили» дейиләтти. Асурийәму арабий тилини ишләтәтти. □ 36:12 «... Улар силәр билән бирликтә өз поқини йегүчи һәм өз сүйдүгини ичкүчи болиду!» — шәһәр муһасиригә чүшүп, ачарчилик вә уссузлуқта қалғанда адәмләр дәрвәкә мошундақ қилиши мүмкин. ■ 36:12 2Пад. 18:27

13 Андин Раб-Шакәһ ибраний тилида жуқури аваз билән: — «Улуқ падиша, йәни Асурийә падишасиниң сөзлирини аңлап қоюңлар!» — дөп вақириди.

14 «Падиша мундақ дәйду: —

«Һәзәкия силәрни алдап қоймисун! Чүнки у силәрни куткузалмайду.

15 Униң силәрни: — «Пәрвәрдигар бизни һәзәмән кутқузиду; мошу шәһәр Асурийә падишасиниң қолиға чүшүп кәтмәйду» дөп Пәрвәрдигарға таяндурушиға йол қоймаңлар!». 16 Һәзәкияға кулақ салмаңлар; чүнки Асурийә падишаси мундақ дәйду: —

«Мән билән сүлһилишип, мән тәрәпкә өтүңлар; шундақ қилсаңлар һәр бириңлар өзүңларниң үзүм бариңидин һәм өзүңларниң әнжир дәриғидин мевә йәйсиләр, һәр бириңлар өз су көлчигиңлардин су ичисиләр; 17 та мән келип силәрни бугдайлиқ һәм шараплиқ бир зиминға, нени бар һәм үзүмзарлири бар бир зиминға, — зиминиңларға охшаш бир зиминға апирип қойғичә йәп-ичивериңлар!»

18 Һәзәкияниң силәргә: — «Пәрвәрдигар бизни кутқузиду» дөп ишәндүрүшигә йол қоймаңлар! Эл-жутларниң илаһ-бутлириниң бири өз зимини Асурийә падишасиниң қолидин кутқузғанму? 19 Хамат вә Арпад дегән жутларниң илаһ-бутлири қени? Сәфарваим шәһириниң илаһ-бутлири қени? Улар Самарийәни мениң қолумдин кутқузғанму?! 20 Мошу эл-жутларниң илаһ-бутлиридин өз зимини кутқузған зади ким бар? Шундақ экән, Пәрвәрдигар Йерусалимни мениң қолумдин кутқузаламду?»

21 Аңлиғучилар сүкүт килип униңға жававән һеч қандақ бир сөз қилмиди; чүнки падишаниң буйруғи шуки: — «Униңға жавап бәрмәңлар».

22 Андин Һилқияниң оғли, ордини башқуридиған Елиаким, орда диванбеги Шәбна вә Асафниң оғли, орда мирзибеги Йоаһлар кийим-кечәклирини житишип, Һәзәкияниң йениға келип, Раб-Шакәһниң гәплирини униңға уқтурди.

37

Һәзәкияниң дуа қилиши — Пәрвәрдигарниң жавави

2Пад. 19

1 Шундақ болдики, Һәзәкия буни аңлиғанда, кийим-кечәклирини житип, өзини бөз билән қаплап Пәрвәрдигарниң өйигә кирди. □ 2 У Һилқияниң оғли, ордини башқуридиған Елиаким, орда диванбеги Шәбна вә каһинларниң ақсақаллирини бөз йәпинчақлиған пети Амосниң оғли Йәшәя пәйғәмбәргә әвәттти. 3 Улар униңға:

«Һәзәкия мундақ дәйду: —

«Балилар туғулай дөп қалғанда аниниң туққидәк һали қалмиғандәк, мошу күн күлпәт чүшидиған, рәсва вә мазақ қилинидиған бир күндур. 4 Өз ғоҗиси болған Асурийә падишаси тирик Худани мазақ қилишқа әвәткән Раб-Шакәһниң гәплирини Пәрвәрдигар Худайиң нәзиригә елип тиңшица, буларни аңлиған Пәрвәрдигар Худайиң шу гәпләр үчүн униң дәккисини берәрмекин? Шунда кеп қалған қалдилар үчүн авазини кетирип, бир дуайини бәрсең» — деди.

□ 36:17 «мән келип силәрни бугдайлиқ һәм шараплиқ бир зиминға, — зиминиңларға охшаш бир зиминға апирип қойғичә йәп-ичивериңлар!» — мошу гәпләр чирайлиқ болғани билән мәнәси ениқки: — «Мениң асирлирим, куллирим болисиләр!» дегәнлик. Жуқирда ейтқинимиздәк, Асурийә падишаси учигә чиққан һейлигәр алдамчи еди. □ 37:1 «Пәрвәрдигарниң өйи» — Униң (Сулайман падиша қурған) ибадәтханиси.

5 Шу гәпләр билән һәәкияның хизмәткарлири Йәшәяның алдига кәлди. 6 Йәшәя уларға: —

«Ғоҗайиниңларға: — «Пәрвәрдигар мундақ деди: — «Асурийә падишасиниң чапармәнлириниң сән аңлиған әшу маңа күпүрлүк қилғучи гәплиридин қорқма; □ 7 Мана, Мән униңға бир роһни киргүзимән; шуниң билән у иғвани аңлап, өз жутиға қайтиду. У өз зимиңида турғанда уни қилич билән өлтүргүзимән» — дәңлар» — деди.

8 Раб-Шакәһ кәлгән йоли билән қайтип маңғанда, Асурийә падишасиниң Лақиш шәһиридин чекингәнлигини аңлап, униң йениға кәлди; Асурийә падишаси Либаһ шәһиригә қарши жәң қиливатқан еди. 9 Андин падиша: «Ефиопийә падишаси Тирһакаһ сизгә қарши жәң қилмақчи болуп йолға чиқти» дегән хәвәрни аңлиди. Шу хәвәрни аңлиғанда у йәнә һәәкияға әлчиләрни мундақ хәт билән әвәтти: —□

10 «Силәр Йәһуда падишаси һәәкияға мундақ дәңлар: —

«Сән тайинидиган Худайиңниң саңа: «Йерусалим Асурийә падишасиниң қолиға тапшурулмайдү» дегинигә алданма; 11 Мана, сән Асурийә падишалириниң һәммә әл-жутларни немә қилғанлирини, уларни илаһ-бутлириға атап һалак қилғанлигини аңлиғансән; әнди өзүң қандақму қутқузулисән? □ 12 Ата-бовилирим һалак қилған әлләрни болса, уларниң илаһ-бутлири қутқуғанму? Гозан, һаран, Рәзәф шәһиридикиләрничү? Телассарда турған Едәнләрничү?

13 Хамат падишаси, Арпад падишаси, Сәфарваим, Хена һәм Ивваһ шәһәрлириниң падишалири қени?»□

14 һәәкия хәтни әкәлгүчиләрниң қолидин елип оқуп чиқти. Андин у Пәрвәрдигарниң өйигә кирип, Пәрвәрдигарниң алдига хәтни йейип қойди. 15 һәәкия Пәрвәрдигарға дуа қилип мундақ деди: —

16 «И керублар оттурисида турған, самави қошунларниң Сәрдарни болған Пәрвәрдигар, Исраилниң Худаси: —

Сән Өзүңдүрсән, җаһандики барлиқ әл-жутларниң үстидики Худа пәқәт Өзүңдүрсән; асман-зиминни Яратқучисән. □ 17 И Пәрвәрдигар, қулиқиңни

□ 37:6 «Ғоҗайиниңларға: — «Пәрвәрдигар мундақ деди: — «Асурийә падишасиниң чапармәнлириниң сән аңлиған әшу маңа күпүрлүк қилғучи гәплиридин қорқма...» — Йәшәяниң мошу җавап сөзлирини (6-7-айәтләрни) диққәт билән оқусиңиз, у һәәкияниң тәливи бойичә дуа қилмай, бәлки беваситә хәвәрчиләргә җавап бәрди. Чүнки у аллибурун хәлиқкә вә һәәкия Асурийә тоғрилиқ нурғун бешәрәтләрни қилған. Худа мошу пәйт-әһвал тоғрилиқ Исраилға уқтурған еди (Мәсилән, 10-бап, 5-21-айәтләрни, 14-бап, 24-25-айәтләрни көрүң). Бирақ һәәкия вә ордисидикиләр мошуларни вә униңдин башқа көргән карамәт мөҗизиләрни (кейинки 38-бапниму көрүң) пүтүнләй унтуп қалғандәк қилатти. □ 37:9 «Ефиопийә падишаси Тирһакаһ сизгә қарши жәң қилмақчи болуп йолға чиқти» — бу иш әмәлийәт әмәс, һәмдә шу чағда мүмкин болмиған еди. Бирақ Худа Өзи әвәткүзгән «алдамчи роһ»ниң тәсири билән уни ишәндүргән. □ 37:11 «уларни илаһ-бутлириға атап һалак қилғанлиги аңлиғансән» — «илаһ-бутлириға атап һалак қилиш» дегән сөз, ибрани тилида пәқәт бир сөз биләнлә, йәни ««һарам» қилиш» яки ««һәрәм» қилиш» биләнлә ипадилиниду. □ 37:13 «Гозан, һаран, Рәзәф шәһири.. Телассар... Хамат..., Арпад ..., Сәфарваим, Хена һәм Ивваһ...» — (12-13-айәтләрдә көрситилгән) мошу шәһәрләрниң базилириниң нәдә экәнлигини хәритидин көргили болиду, базилири бизгә бүгүнгә қәдәр намәлум. □ 37:16 «И керублар оттурисида турған... Пәрвәрдигар» — муқәддәс ибадәтханидики әң ичкири өй, йәни «әң муқәддәс җай» дегән өйдә, Худаниң «рәһим көрситидиган орун-тәхти» («кафарәт тәхти») («рәһимҗаһ») бар еди. Мошу орунда Худа Исраилниң алаһидә қурбанқилириниң қанлирини қобул қилатти. Оруниң икки тәрипинин һәр биридә алтундин ясалған, тәхткә қарилтирған бирдин «керуб» бар еди. Мусаниң дәвридин Әзәкиәл пәйғәмбәр дәвригәчә Худаниң парлақ шан-шәриви сирлиқ һалда «кафарәт тәхти»ниң үстидә, йәни «керублар оттурисида» туратти. Керублар болса интайин күчлүк бир хил пәриштиләр болуп, Худаниң чиқарған һөкүм-җазалирини беҗириду. «Керублар оттурисида турған» дегини, «Сән бизгә йеқинлашқан һәм бизгә рәһим көрсәтмәчки болған Худасән» дегәнлиқтур.

төвән қилип аңлиғайсән; көзүңни ачқайсән, и Пәрвәрдиғар, көргәйсән; Сәннахерибниң адәм әвәтип мәңгү һаят Худани һақарәтләп ейтқан һәммә гәплирини аңлиғайсән! ¹⁸ И Пәрвәрдиғар, Асурийә падишалири һәқиқәтән һәммә жутларни вә шуларға беқинди болған жутларниму харабә қилип, ¹⁹ Уларниң илаһ-бутлирини отқа ташливаткән; чүнки уларниң илаһлири илаһ әмәс, бәлки инсан қоли билән ясалғанлар, яғач вә таш, халас; шуңа Асурийәликләр уларни һалак қилди. ²⁰ Әнди, и Пәрвәрдиғар Худайимиз, жаһандики барлиқ әл-жутларға Сениң, пәқәт Сениңла Пәрвәрдиғар екәнлиғиңни билдүрүш үчүн, бизни униң қолидин қутқузғайсән!».

²¹ Шуниң билән Амосниң оғли Йәшәя һәзәкиҗә сөз әвәтип мундақ деди: —

— Израилниң Худаси Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: —
«Сән Маңа Сәннахериб тоғрилиқ дуа қилишиң билән,

²² Пәрвәрдиғарниң униңға қарита дегән сөзи шудурки: —

«Пак қиз, йәни Зионниң қизи сени кәмситиду,
Сени мазақ қилип күлиду;

Йерусалимниң қизи кәйниңгә қарап бешини чайқайду;

²³ Сән кимни мазақ қилип күпүрлүк қилдиң?

Сән кимгә қарши авазиңни көтирип,

Нәзириңни үстүн қилдиң?

Израилдики Муқәддәс Болғучиға қарши!»

²⁴ Қуллириң арқилиқ сән Рәбни мазақ қилип: —

«Мән нурғунлиған жәң һарвулирим билән тағ чоққилириға,

Ливан тағ бағирлириға йетип кәлдимки,

Униң егиз кедир дәрәқлирини, есил қаригайлирини кесиветимән;

Мән униң әң жуқури егизлиғигә ямишип қичип,

Униң әң бүк-барақсан орманзарлиғиға кирип житимән.»

²⁵ Өзүм қудуқ қолап су ичтим;

Путумниң учидила мән Мисирниң барлиқ дәрйә-өстәңлирини қурутуваттим — дедиң.»

²⁶ — Сән шуни аңлап бақмиғанмидиң?

Узундин буян Мән шуни бекиткәнмәнки,

Қедимдин тартип шәкилләндүргәнмәнки,

Һазир уни әмәлгә ашурдумки,

Мана, сән қәлгә-қорғанлиқ шәһәрләрни харабиләргә айландурдуң;

²⁷ Шуниң билән у йәрдә туруватқанлар күчсизлинип,

Йәргә қаритип қоюлди, шәрмәндә қилинди;

□ **37:18** «шуларға беқинди болған жутлар..» — ибраний тилида сөзмүсөз тәржимә қилғанда «беқинди» дегән сөз йоқ. Башқа бир хил тәржимиси «шуларға айт». Биз шәрләш үчүн «беқинди» қоштуқ. □ **37:23** «күпүрлүк» — ким өзини Худаниң орнида қоюп, «һәммә ишни қилалаймән» десе, күпүрлүк қилған болиду, шундақла һаман бир күни жикитилиду. □ **37:24** «Униң әң бүк-барақсан орманзарлиғи» — бу айттики «бүк-барақсан» дегән сөз ибраний тилида «Қармәл» дегән сөз билән ипадилиниду. Кармәл болса Израилниң әң мунбәт вә чирайлиқ жайи еди. Шуниң билән падишаниң «униң «Қармәл» орманзарлиғиға киримән» дегини «униң (Ливанниң) әң чирайлиқ жайиға (һеч тосалғусиз) баримән» дегәндәк по атидиган мәнини ипадиләйтти; чүнки Ливанда «Қармәл» дегән жай йоқ. □ **37:25** «...путумниң учидила мән Мисирниң барлиқ дәрйә-өстәңлирини қурутуваттим»

— жуқуриқи 24-айәттә падиша өзиниң тәс ишларни қилалайдиганлиғини, мәсилән, Ливан районидики әң жуқури тағларға чиқалайдиганлиғини (көчмә мәнаси, бәлким алийқанап, күчлүк падишалардин үстүнлүккә еришидиганлиғини көрситиду), әң есил нәрсиләргә еришидиганлиғини тәсвирләйду. Мошу 25-айәттики «путум... қурутивәттим» дегини, деханниң пути биләнла топини иштирип ериқни тосуп, сунни қурутивәткенидәк, «Мән халисамла һаһайити асанла һәр қандақ ишни қилалаймән, һәтта Нил дәрйәсиниму қурутивәтәләймән» дегән мәнмәлиқни билдүрмәкчи.

Улар егиздики өттәк,
Юмран көк чөпләрдәк,
Өгүздик и от-чөпләр өсмәй куруп кәткәндәк болди. □

28 Бирақ сениң олтарғиниңни, орнундин турғиниңни, чиқип-киргиниңни вә Маңа қарши ғалжирлишип кәткиниңни билимән;

29 Маңа қарши ғалжирлишип кәткәнлигиңниң, һақавурлишип кәткәнлигиңниң кулиқимға йәткини түпәйлидин,
Мән қармиғимни бурниңдин өткүзимән,
Жүгинимни ағзиңға салимән,
Өзүң кәлгән йол билән сени қайтуримән. □

30 И һазәкия, шу иш саңа аламәт бешарәт болидуки, —
Мошу жили өзлүгиндин өскән,

Иккинчи жили шулардин чиққанларму рискиңлар болиду;
Үчинчи жили болса терийсиләр, орисиләр, үзүм көчәтлирини тикисиләр;
Улардин чиққан мевиләрни йәйсиләр. □

31 Йәһуда жәмәтидики қутулған қалдис и болса йәнә төвәнгә қарап йилтиз тартиду,

Жуқириға қарап мевә бериду;

32 Чүнки Йерусалимдин бир қалдис и,
Сион теғидин қечип қутулғанлар чиқиду;

Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигарниң отлуқ муһәббита мошун и ада қилиду.

33 Шуңа Пәрвәрдигар Асурийә падишаси тоғрилиқ мундақ дәйду: —

У нә мошу шәһәргә йетип кәлмәйду,
Нә униңға бир тал оқму атмайду;
Нә қалқанни көтирип алдиға кәлмәйду,
Нә униңға қарита қашаларниму ясимайду.

34 У қайси йол билән кәлгән болса,
Шу йол билән қайтиду вә мошу шәһәргә кәлмәйду, — дәйду Пәрвәрдигар.

35 — Чүнки Өзүм үчүн вә Мениң қулум Давут үчүн бу шәһәрни әтрапидики сепилдәк қоғдап кутқузимән». ■

36 Шуниң билән Пәрвәрдигарниң Пәриштиси чиқип, Асурийәликләрниң барғаһида бир йүз сәксән бәш миң әскәрни урди. Мана, кишиләр әтигәндә орнидин турғанда, уларниң һәммининиң өлгәнлигини көрди! □ ■ 37 Шуңа Асурийә падишаси Сәннахериб чекинип, йолға чиқип, Нинәвә шәһиригә қайтип турди. 38 Шундақ болдики, у өз бути Нисроқниң бутханисидә униңға

□ 37:27 «өгүздик и от-чөпләр...» — бу ибариниң башқа хил тәржималирини учритиш мүмкин. □ 37:29 «Мән қармиғимни бурниңдин өткүзимән, жүгинимни ағзиңға салимән...»

— Асурийә падишалари мошундақ рәһимсиз йол билән әсирләрни ялап маңатти.

□ 37:30 «И һазәкия, шу иш саңа аламәт бешарәт болидуки, — мошу жили өзлүгиндин өскән, иккинчи жили шулардин чиққанларму рискиңлар болиду; үчинчи жили болса терийсиләр, орисиләр, үзүм көчәтлирини тикисиләр; улардин чиққан мевиләрни йәйсиләр» — мошу мөҗизә ишшә-әтиқатни күңәйтиш үчүн һәм хәлиқни кутқузуш үчүн берилгән. Уруш вақтида терикчилик қилиш мүмкин әмәс; Асурийә қошун и кәткәндин кейинки жилидиму, бәлким қошунидин қалған қисимлири йәнила паракәндичилик қилиши мүмкин еди. Шуңа мөҗизә үчинчи жилгигә созулиду. «Үзүм көчәтлирини тикисиләр... мевисини йәйсиләр» дегән вәдә, течлиқ мәзгилниң узун болидиғанлигини көрситиду (үзүм таллирини өстүрүшкә узун вақит кетиду, әлвәттә). Кишиләрниң Асурийә қошунлириниң туюксиз чекинишини «тәсадиһийлиқтин» демәслиги үчүн, бу иккинчи мөҗизә берилди. Шундақиму, Тавраттики «Падишаһлар» дегән қисимға қариганда, хәлиқләр йәнила икки мөҗизини тезла унтуп Худаға вапасизлиқ қиливарди. ■ 37:35 2Пад. 20:6 □ 37:36 «Пәрвәрдигарниң Пәриштиси» — Тәврат дәвридә интайин алаһидә шәхс еди. Бәзи ишларда У Худаниң орнида көрүнәтти (мәсилән, «Яр.» 18-бапни көрүң).

■ 37:36 2Пад. 19:35

чокунуватқанда, оғуллири Адраммәләк һәм Шарезәр уни қиличлап өлтүрүвәтти; андин улар Арарат дегән жутқа кечип кәтти. Униң оғли Есарһаддон униң орнида падиша болди. □

38

«Йәшәя»ниң иккинчи қисми *** һәзәкияниң егир кесилгә гириптар болуши вә дуаси

1 Шу күнләрдә һәзәкия әжәл кәлтүргүчи бир кесәлгә муптила болди. Амосниң оғли Йәшәя пәйғәмбәр униң қәшшәға берип, униңға: —

Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: —

— Өйүң тоғрилиқ вәсийәт қилғин; чүнки әжәл кәлди, яшимайсән, — деди. □

2 һәзәкия йүзини там тәрәпкә қилип Пәрвәрдиғарға дуа қилип:

3 — И Пәрвәрдиғар, Сениң алдиңда һәқиқәт вә пак дил билән меңип жүргәнлигимни, нәзираң алдиңда дурус болған ишларни қилғанлиғимни әсләп қойғайсән, — деди.

Вә һәзәкия жиғлап еқип кәтти.

4 Андин Пәрвәрдиғарниң сөзи Йәшәяға йетип мундақ дейилди: —

5 Берип һәзәкияға мундақ дегин: —

Пәрвәрдиғар, атаң Давутниң Худаси мундақ дәйду: —

«Дуайиниңи аңлидим, көз яшлириңни көрдүм; мана, күнлириңгә йәнә он бәш жил қошимән; □ 6 Шуниң билән Мән сени вә бу шәһәрни Асурийә падишасиниң қолидин күтқузимән; Мән сепил болуп бу шәһәрни қоғдаймән.

7 Шуниң билән Пәрвәрдиғарниң Өзи ейтқан ишини жәзмән қилидиғанлиғини саңа испатлаш үчүн Пәрвәрдиғардин мундақ бешарәтлик аламәт болидуқи,

8 Мана, Мән қуяшниң Аһаз падиша қурған пәләмпәй үстигә чүшкән сайисини он қәдәм кәйнигә яндуриմән».

Шуниң билән қуяшниң чүшкән сайиси он басқуч кәйнигә янди. □ ■

һәзәкияниң өз кесили тоғрилиқ хатирилири

9 Йәһуда падишаси һәзәкия кесәл болуп, андин кесилидин әслигә кәлгәндин кейин мундақ хатириләрни язди:

10 — «Мән: «Өмрүмниң оттурисида тәһтисараниң дәрвазилириға бериватимән, Қалған жиллиримдин мәһрум болдум» — дедим.

11 Мән: — «Тирикләрниң зиминида туруп Худайим Яһни, Яһни көрәлмәйдигән,

□ **37:38** «У өз бутни Нисроқниң бутханисида униңға чокунуватқанда, оғуллири Адраммәләк һәм Шарезәр уни қиличлап өлтүрүвәтти» — мошу вақиә, Сәннахәриб Исраилдин чекиништин 20 жил кейин (миләдийәдин илгәрки 681-жили) болди. □ **38:1** «Шу күнләрдә һәзәкия әжәл кәлтүргүчи бир кесәлгә муптила болди» — бу сөzlәр билән «Йәшәя» дегән китапниң «иккинчи қисми» башлиниду.

Кириш сөзимизни көрүң. □ **38:5** «атаң Давут» — һәзәкия Давут пәйғәмбәрниң он үчинчи әвлади еди. □ **38:8** «...Шуниң билән қуяшниң чүшкән сайиси он басқуч кәйнигә янди» — Меродақ-Баладан (39:1) Асурийә падишаси Сәннахәриб тәрипиндин миләдийәдин илгәрки 702-жили гулитилди. Мошу ишму шу жилда болған болуши керәк. Демәк, мошу икки вақиә (һәзәкияниң кесәлдин сақайтилиши вә униң ишәшисини ригбәтләндүрүшкә берилгән қарамәт мөжизә) Асурийәниң падишаси тажавузчилик қилиштин илгәри, балким миләдийәдин илгәрки 703- яки 702-жили йүз бәргән (39-баптики изаһатларни көрүң).

■ **38:8** 2Пад. 20:7-9

Шундаклар «һәммә нәрсә йоқ болған» җайда турғанлар билән биллә туруп, инсанниму көрәлмәйдигән болдум» — дедим.□

12 Мениң туралғум чарвичиниң чедиридәк өзүмдин йөткилип кәтти;
Мән бапкар өз тоқуғинини түрүвәткинидәк һаятимни түривәттим;
У мени тоқуш дәстигаһидин кесивәтти;

Таң билән кәч арилиғида Сән Худа җенимни алисән;

13 Таң атқичә мән күтүп, өзүмни тиничландуруп жүримән,
Бирақ У ширға охшаш һәммә сүйәклиримни сундурғандәк қилиду;
Таң билән кәч арилиғида Сән Худа җенимни алисән.

14 Мән қарлиғач яки турнидәк вичирлап жүримән;
Пахтәктәк аһ-уһ уримән;
Көзлирим жуқуриға қараш билән аҗизлишип кетиду;
И рәб, мени зулум басти!
Җенимға кепил болғин!■

15 Немә десәм болар? Чүнки У маңа сөз қилди вә Өзи мошу ишни қилди!
Җеним тартқан азап түпәйлидин мән бар жилиримда қәдәмлиримни санап бесип авайлап маңимән.

16 И Рәб, адәмләр мошундақ савақлар билән яшиши керәк;
Роһум мошу савақлардин һаятини тапиду;
Сән мени әслимгә кәлтүрүп, мени һаят қилдиң!

17 Мана, өзүмниң бәхит-течилиғим үчүн азап үстигә азап тарттим;
Маңа болған сөйгүц түпәйлидин җенимни һалакәт һаңидин чиқардиңсән;
Сән һәммә гуналимни кәйниңгә чөрүвәттиңсән.

18 Чүнки тәһтисара Саңа рәхмәт ейтәлмайду;
Өлүм Сени мәдһийиләлмәйду;

Һаңға чүшиватқанлар Сениң һәқиқәт-вапалиғиңға үмүт бағлалмайду.

19 Өзүм бүгүн қилгинимдәк Саңа рәхмәт ейтидиғанлар тирикләр, тирикләрдур;
Ата болғучи оғулриға һәқиқәт-вапалиғиңни билдүриду.

20 Пәрвәрдигар мени қутқузушқа нийәт бағлиғандур;
Биз болсақ, қалған өмримиздә һәр күни Пәрвәрдигарниң өйидә саз челип мәдһийә нахшлиримни ейтимиз!».□

21 (Йәшәя болса: — «Әнҗир пошкили тәйярлап, ярисигә чаплаңлар, у әслигә келиду», дегән еди ■ 22 вә һәзәкия: — «Мениң Пәрвәрдигарниң өйигә чиқидиғанлиғимни испатлайдиған қандақ бешарәтлик аламәт берилиду?» дәп сориған еди).

□ **38:11** «Яһни, Яһни көрәлмәйдигән» — «Яһ» дегән «Яһвәһ» дегәнниң қисқа шәкли, демәк Пәрвәрдигарниң наминиң бир хил қисқартилип ейтилиши. «Яһни, Яһни көрәлмәйдигән, шундаклар «һәммә нәрсә йоқ болған» җайда турғанлар билән биллә туруп, инсанниму көрәлмәйдигән болдум» — дедим» — һәзәкия: — «Тәһтисарада болғанда, Худани яки адәмни көрмәслиги мүмкин» демәкчи әмәс; тәһтләйдигән иш тирик туруп көрүш пурситидин мәһрум болуштур. Тәһтисараниң әһвалиниң қандақ еканлиғидин биз 14-бапта азрақ мәлумат алалаймиз. ■ **38:14** Йәш. 59:11 □ **38:20** «Биз болсақ, қалған өмримиздә һәр күни Пәрвәрдигарниң өйидә саз челип мәдһийә нахшлиримни ейтимиз!» — Худани мәдһийиләйдигән бу яхши сөzlәрни қилғини билән, һәзәкия өз кези билән көргән икки карамәт ишни (өзиниң сақайтилиши вә 7-айәттики мөҗизини) есидә чиң сақлиған әмәс. Жуқуриқи бабларда дегәндәк, Асурийә қошулири бесип киргәндә, у Худаниң 6-айәттә хатириләнгән вәдисини унутп, һодукуп кәтти. Төвәндики 39-баптики вақиәдиму у «Қәдәмлиримни санап маңимән» дегән өз вәдисини унутду. ■ **38:21** 2Пад. 20:7

39

Бабил падишасидин кәлгән әлчиләр **** Чоң бир хаталик

1 Шу пәйттә Баладанниң оғли Бабил падишаси Меродақ-Баладан һәзәкияниң кесәл болуп йетип қалғанлигини һәм әслигә кәлгәнлигини аңлиғачқа, һәзәкияға хәтләрни һәдийә билән әвәтти. □

2 һәзәкия әлчиләрни хошаллиқ билән күтүп, униң гәзнә-амбарлирида сақланған нәрсилерини көрсәтти; йәни күмүчни, алтунни, дора-дәрманларни, сәрхил майларни, савут-қуралларни сақлайдиган өйниң һәммисини вә байлиқлириниң барлигини көрсәтти; униң ордиси вә яки пүткүл падишалиғи ичидики нәрсиләрдин һәзәкия уларға көрсәтмигән бириму қалмиди. ³ Андин Йәшәя пәйғәмбәр һәзәкияниң алдига берип, униңдин: —

«Мошу кишиләр немә деди? Улар сени йоқлашқа нәдин кәлгән?» — дәп сориди. һәзәкия: — «Улар жирақ бир жуттин, йәни Бабилдин кәлгән», деди.

4 Йәшәя йәнә: — «Улар орданда немини көрди?» дәп сориди.

һәзәкия: — «Ордамда бар нәрсиләрни улар көрди; байлиқлиримниң арасидин уларға көрсәтмигән бириму қалмиди» — деди.

5 Йәшәя һәзәкияға мундақ деди: —

Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигарниң сөзини аңлап қойғин: —

6 — Мана шундақ күнләр келидуки, ордаңда бар нәрсиләр вә бүгүнгә қәдәр атабовилириң топлап, сақлап қойған һәммә нәрсә Бабилға елип кетилиду; һеч нәрсә қалмайду — дәйду Пәрвәрдигар, ⁷ — һәмдә *Бабиллиқлар* оғуллириңни, йәни өзүңдин болған әвлатлириңни елип кетиду; шуниң билән улар Бабил падишасиниң ордисидә ағват болиду. □

8 Шуниң билән һәзәкия өз-өзигә: «Өз күнлиримдә болса аман-течлиқ, Худаниң һәқиқәт-вапалиғи болидикәнгу» дәп, Йәшәяға: — «Сиз ейтқан Пәрвәрдигарниң мошу сөзи яхши экән» — деди. □

□ **39:1** «Шу пәйттә Баладанниң оғли Бабил падишаси Меродақ-Баладан һәзәкияниң кесәл болуп йетип қалғанлигини ... аңлиғачқа, һәзәкияға хәтләрни һәдийә билән әвәтти» — Меродақ-Баладан Асурийә падишаси Саннахериб тәрипидин миладийәдин илгәри 702-жили фулитилди. Мошу ишму шу жилда болған болуши керәк. Демәк, 38-, 39-бапта тәсвирләнгән ишлар 36- вә 37-бапта тәсвирләнгән ишлардин илгири йүз бәргән. Энди немишкә улардин кейин хатирләнгән? Билимизки, «Йәшәя» (дәгән китап)ниң 40-66-баплиридики хәвәр-бешарәтләр, умумий жәһәттин ейтқанда, кейинки «Бабил империйәсигә әсир болуп чүшкәнләр»гә, йәни сүргүн болған Израилларға, йәни уларниң «қалдиски» болған әвлатлириға қаритилиду. Ундақта 39-бап мошу әһвални тонуштуруш рольини ойнайду. □ **39:7**

«...Һәмдә Бабиллиқлар оғуллириңни, йәни өзүңдин болған әвлатлириңни елип кетиду; шуниң билән улар Бабил падишасиниң ордисидә ағват болиду» — көрүңүштә аддий көрүңгән мошу вақиә үчүн немишкә мошу қаттиқ жазалиқ сөз (6-7-айәтләр) чиқиду? Пикримизчә, үч сәвәби бар: —

(1) һәзәкия Худаға: «қәдәмлиримни санап маңимән» дегән вәдин бәргән еди, лекин бу қетим Худадин һеч соримай шундақ қилған; (2) Әлчиләрниң кәлгәнлигини у бәлким: «һазир мән «жаһанға даңқи чикқан адәммән», «кичик дөлитимизниң жаһанда орни бар» дәп тәкәббурилишп кәткән болуши мүмкин. (3) Нушулардин сирт, билишимизчә Меродақ-Баладан Асурийә империйәсигә қарши бир иттипақни бәрпа қилмақчи. У «тәкәллүп көрситидиган» мошу пурсәттин пайдилинип, һәзәкияни иттипаққа қатнишишқа тәклип қилған. Өзини өлүмдин қуткузғанлигини, қуяшниң нуриниң «кәйнигә янғанлиғи»дәк интайин қарамәт мөжизини көргән, Худаниң «Мән силәрни Асурийәдин қутқузимән» дегән вәдисини аңлиған һәзәкия қандақму худасиз бир әл-жут билән иттипақлашмақчи болғанду? «Ағват» — пичиветилгән адәм, 56-бап, 4-айәттики изаһатни көрүң. □ **39:8** «...«Сиз ейтқан Пәрвәрдигарниң мошу сөзи яхши экән»»

— мошу айәттә, һәзәкияниң өз-өзигә дегәнлири башқиларға, һәтта өз жәмәтигә болған бир хил бегәм, көйүмсиз позитсийәни билдүриду. Йәшәя дегән бешарәт әмәлийәттә йүз жилдин кейин әмәлгә ашурулған; вақитниң созулуши болса бәлким Йәһуданиң кейинки бир падишаси (Йосия)ниң қаттиқ товва қилиши түпәйлидин болди.

40

Исраилга берилгән тәсәлли; **** Дуняга елип келингән үмүт-тәсәлли

1 Хәлкимгә тәсәлли бериңлар, тәсәлли бериңлар, дәпла жүриду Худайиңлар;

2 Йерусалимниң қәлбигә сөз қилип униңға жакалаңларки,

Униң җәбир-җапалиқ вақти ахирашты,

Униң қәбийһлиги кәчүрүм қилинди;

Чүнки у Пәрвәрдигарниң қолидин барлиқ гуналириниң орниға икки һәссиләп меһри-шәпқитини алди. □

3 Аңлаңлар, далада бирисиниң товлиған авазини!

«Пәрвәрдигарниң йолини тәйярлаңлар,

Чөл-баяванда Худайимиз үчүн бир йолни кәтирип түптүз қилиңлар!» □ ■

4 Барлиқ җилғилар кәтирилиду,

Барлиқ тағ-дөңләр пәс қилиниду;

Әгир-тоқайлар түзлиниду,

Оңғул-доңғул йәрләр тәкшилиниду.

5 Пәрвәрдигарниң шан-шәриви көрүниду,

Вә барлиқ тән егилири уни тәң көриду;

Чүнки Пәрвәрдигарниң Өз ағзи шундақ сөз қилған!» ■

6 — Аңлаңлар, бир аваз «җакала» дәйду;

Җақалиғучи болса мундақ сорап: — «Мән немини җакалаймән?» — деди.

Җавап болса: — «Барлиқ тән егилири от-чөптүр, халас;

Вә уларниң барлиқ вапалиғи даладики гүлгә охшаш;» ■

7 От-чөп солишиду, гүл хазан болиду,

Чүнки Пәрвәрдигарниң Роһи үстигә пүвләйду;

□ **40:2** «Йерусалимниң қәлбигә сөз қилип униңға жакалаңларки,....» — мәзкур хәвәрни кимниң җақалиши керәклиги ейтилмиди. Балким мошу сөз Худаниң барлиқ пәйғәмбарлиригә қаритилиду. Кириш сөзимиздә дейилгинидәк, китапниң қалған қисимлири (40-66-баплар) Йәшәяниң өмридин кейинки бир дәвирдики Исраиллар, йәни паланди болидиған бир дәвиргә яки дәвирләргә қаритилиду; сүргүн қилғучи Бабил империйәси болғини билән, көрүп туримизки, «Йәшәя»ниң биринчи қисмидикидәк, иккинчи қисмдики бәзи бешәрәтләрум ахирқи заманларни көрситиду. «**Барлиқ гуналириниң орниға икки һәссиләп меһри-шәпқитини алди**» — ибраний тилида «гуналири үчүн иккә һәссиләп алди» дейлиду. Шәрһчиләрниң «икки һәссиләп» дегән мошу ибарә үстидә бир-биригә охшап кетидиған үч хил көзқариши бар: — (1) Исраил гуналири үчүн икки һәсә җаза алди. Исраил Худаниң «тунҗа оғли» болуп, башқа әл-милләт билән селиштүргәндә, икки һәсә бәрикәт алиду. У «тунҗа оғли» болуп, йәнә башқа әл-милләтләр билән селиштүргәндә қобул қилған вәһий-хәвириму көп. Шуңа буларни башқа әлләргә йәткүзүш мәсәулийитиму көп; гунаий бар болса башқа әл-милләтләр билән селиштүргәндә «икки һәсә» артуқ җазалиниси керәк. Бирақ бу бешәрәткә қаригәндә, уларниң җазалинш мәзгили ахирашты. (2) «Икки һәссиләп»ниң мәнаси «дәл гунайига мас келидиған җаза» дегәнликтур. (3) Худа Исраилга зор меһри-шәпқәт көрситип, йәни гунайиниң орниға «икки һәссиләп» меһри-шәпқәтти йәткүзиду. Бизниң пиқримиз әйни шундақ (61-бап, 7-әйтни көрүң). Ундақта «икки һәссиләп» болса һәм кәчүрүм қилиниш һәм Худаниң Роһини, йеңи һаятни қобул қилиштин ибарәттүр (мәсилән, 43-бап, 25-әйттин 44-бап, 5-әйткичә, һәм 61-бап, 7-әйтнимү көрүң). Мундақ зор меһри-шәпқәтниң келип-чиқиш сирлири 53-бапта ашқарилиниду. Мошу үч хил көзқарашниң қайсисиниң тоғра болушидин қәтәйһнәзәр, умумий мәнаси шуки, Худа уларни кәчүрүм қилмақчи һәм уларға меһриванлиғини көрсәтмәкчи.

□ **40:3** «Аңлаңлар, далада бирисиниң товлиған авазини! «Пәрвәрдигарниң йолини тәйярлаңлар, чөл-баяванда Худайимиз үчүн бир йолни кәтирип түптүз қилиңлар!» — мошу намсиз затниң авази ейтқан йол жуқуриқи 35-баптики йол әмәс; әшу йол Зионға қайтқанлар үчүн тәйярланған. Мошу йолни болса, Худаниң **Өзиниң** келишини қарши елиш үчүн (сөйүмлүк бир падиша қарши елингәндәк) **адәмләр** тәйярлиши керәк. Намсиз затниң авазниң бир ипадисини көрүш үчүн Инҗил, «Луқа» 3-бап 1-6-әйтни, «Юһ.» 1:23ни көрүң. Шу йәрләрдә «намсиз зат»ниң дәл чүмүлдүргүчи Йәһя пәйғәмбарниң өзи еканлиги көрситилиду. ■ **40:3** Мат. 3:3; Мар. 1:3; Луқа 3:4; Юһ. 1:23 ■ **40:5** Юһ. 1:14 ■ **40:6** Аюп 14:2; Зәб. 89:5, 6; 101:12; 102:15; йк, 1:10; 1Пет. 1:24

Бәрһәк, барлиқ хәлиқму от-чөптур![□]

⁸ От-чөп солишиду, гүл хазан болиду;

Бирақ Худайимизниң калам-сөзи мәңгүгә туриду!^{□ ■}

⁹ — И Зионға хуш хәвәр елип кәлгүчи, жуқури бир таққа чиққин;

Йерусалимға хуш хәвәрни елип кәлгүчи,

Авазиңни күчәп көтәргин!

Уни көтәргин, қорқмиғин!

Йәһуданиң шәһәрлиригә: — «Мана, Худайиңларға қараңлар» дегин!

¹⁰ Мана, Рәб Пәрвәрдигар күч-қудритидә келиватиду,

Униң билиги Өзи үчүн һоқуқ жүргүзиду;

Мана, Униң алған мукапати Өзи билән биллә,

Униң Өзиниң инғами Өзигә һәмраһ болиду.^{□ ■}

¹¹ Қойчидәк У Өз падисини бақиду;

У қозиларни биләк-қолиға жигиду, уларни қучағлап маңиду,

Емиткүчиләрни У мулайимлиқ билән йетәкләйду. ■

Исраилниң тәңдашсиз Худаси

¹² Ким дәрйя-океанларниң сулирини очумида өлчәп бәлгүлигән,

Асманларни гәричлап бекиткән,

Жаһанниң топа-чаңлирини миһсәлләп салған,

Тағларни таразида таразилап,

Дөңләрни жиңда тартип орнатқан?

¹³ Ким Пәрвәрдигарниң Роһиға йолийоруқ бәргән?

Ким Униңға мәслиһәтчи болуп үгәткән?[■]

¹⁴ У ким билән мәслиһәтләшкән,

Ким Уни әқиллиқ қилип тәрбийәлигән?

Униңға һөкүм-һәқиқәт чиқириш йолида ким йетәклигән,

Яки Униңға билим үгәткән,

Яки Униңға йорутулуш йолини ким көрсәткән?

¹⁵ Мана, Униң алдида әл-жутлар Униңға нисбәтән чөләктә қалған бир тамча судәк,

Таразида қалған топа-чаңдәк һесаплиниду;

Мана, У аралларни зәрричә нәрсидәк қолиға алиду;

¹⁶ Пүткүл Ливан болса қурбангаһ отиға,

Униң һайванлири болса бир көйдүрмә қурбанлиққа йәтмәйду.[□]

¹⁷ Әл-жутлар униң алдида һеч нәрсә әмәстур;

Униңға нисбәтән улар йоқниң арилиғида,

Қуруқ-мәнисиз дәп һесаплиниду. ■

[□] **40:7** «Бәрһәк, барлиқ хәлиқму от-чөптур» — мошу йәрдә «хәлиқ» Исраил хәлқини көрситиду.

[□] **40:8** «От-чөп солишиду, гүл хазан болиду; бирақ Худайимизниң калам-сөзи мәңгүгә туриду!» — шәрһимиз бойичә, 3-5-айәттики аваз чүмүлдүргүчи Йәһя пәйғәмбарниңки, 6-айәттики биринчи намсиз затниң авазы Худаниңки; иккинчи намсиз затниң сәл үмүтсизлән һаләттә соал соригән авазы йәнилә Йәһя пәйғәмбарниңки. Башқилар иккинчи авазни Йәшәяниңки яки намсиз бир пәйғәмбарниңки, дәп қарайду. Иккинчи авазниң дегән гәплири 7-айәтни өз ичигә алиду. Худа униңға 8-айәттә «үмүтсизләнмә» дегән мәнидә жавап бериду һәм 9-айәттә сөзини давамлаштуруп, Исраилға зор үмүт йәткүзиду. ■ **40:8** 1Пет. 1:25 [□] **40:10** «Пәрвәрдигарниң билиги» — толуқ мәнәси кейинки бабларда, болупму 53:1дә ашқарилиниду. У болса «Пәрвәрдигарниң һәққаний қули»ниң башқа бир наמידур. ■ **40:10** Йәш. 62:11

■ **40:11** Йәш. 49:10; Әз. 34:23, 24; Мик. 7:14; Юһ. 10:11 ■ **40:13** Рим. 11:34; 1Кор. 2:16 [□] **40:16**

«Пүткүл Ливан болса қурбангаһ отиға, униң һайванлири болса бир көйдүрмә қурбанлиққа йәтмәйду»

— Ливан орманлиқ көп район. Демәк, Худаға һәқиқий лайиқ ибадәт қилиш үчүн Ливандики барлиқ дәрәқләр қурбангаһқа керәк болидигән отқа йетишмәйду; униңдики барлиқ кала-қойларму қурбанлиқ болушқа йетишмәйду. ■ **40:17** Дан. 4:32

- 18 Әнди силәр Тәңрини кимгә охшатмақчисиләр?
Уни немигә охшитип селиштурисиләр?■
- 19 *Бир бутқиму?! Уни һүнәрвән қелипқа қуюп ясайду;*
Зәргәр униңға алтун һәл бериду,
Униңға күмүч зәнжірләрни соқуп ясайду.
- 20 Йоқсулларниң бегишлиғидәк ундақ һәдийилири болмиса, чиримәйдиған бир дәрәкни таллайду;
- У лиңшип қалмиғидәк бир бутни оюп ясашқа уста бир һүнәрвән издәп чақириду.
- 21 Силәр билмәсиләр? Силәр аңлап бақмиғанмусиләр? Силәргә әзәлдин ейтилмиғанмиду? Йәр-зимин апирида болғандин тартип чүшәнмәйватамсиләр?
- 22 У йәр-зиминниң чәмбирикиниң үстидә олтириду,
Униңда туруватқанлар униң алдида чақчиқирлардәк туриду;
У асманларни пәрдидак тартиду,
Уларни худди макан қилидиған чедирдәк яйиду;□ ■
- 23 У әмирләрни йоққа чиқириду;
Жаһандики сотчи-бәгләрни артуқчә қилиду.■
- 24 Улар тикилдимү? Улар терилдимү? Уларниң ғоли йилтиз тарттимү?
— Бирақ У үстигила пүвләп, улар солишип кетиду,
Қуюн уларни топандәк елип ташлайду.
- 25 Әнди Мени кимгә охшатмақчисиләр?
Маңа ким тәңдаш болалисун?» — дәйду Муқәддәс Болғучи.
- 26 Кәзлириңларни жуқуриға кәтирип, қараңлар!
Мошу мәвжудатларни ким яратқанду?
Уларни ким түркүм-түркүм қошунлар қилип тәртиплик әпчиқиду?
У һәммисини нами билән бир-бирләп чақириду;
Униң күчиниң улуқлуғи, қудритиниң зорлуғи билән,
Улардин бириму кам қалмайду.
- 27 — Немишкә шуни дәверисән, и Якуп?
Немишкә мундақ сөзләверисән, и Исраил: —
«Мениң йолум Пәрвәрдиғардин йошурундур,
Худайим мениң дәвайимға ерән қилмай өтивериду!»?
- 28 Силәр билмигәнмусиләр? Аңлап бақмиғанмусиләр?
Пәрвәрдиғар — Әбәдил-Әбәтлик Худа,
Жаһанниң қәрилирини Яратқучидур!
У я һалсизланмайду, я чарчимайду;
Униң ой-билиминиң тегигә һәргиз йәткили болмайду.■
- 29 У һалидин кәткәнләргә қудрәт бериду;
Мағдурсизларға У бәрдашлиқни һәссиләп көпәйтиду.
- 30 Һәтта жигитләр һалидин кетип чарчап кәтсиму,
Батурлар болса путлишип жиқилсиму,
- 31 Бирақ Пәрвәрдиғарға тәлмүрүп күткәнләрниң күчи йеңилиниду;
Улар бүркүтләрдәк қанат керип өрләйду;
Улар жүгүрүп, чарчимайду;
Йолда меңип, һалидин кәтмәйду!

41

Худаниң әл-милләтләргә бәргән тәкливи

1 — «И араллар, сүкүт қилип Мениң алдимға келиңлар;
Хәлиқләрму күчини йеңилисун!
Улар йеқин кәлсун, сөз қилсун;
Тоғра һөкүм қилиш үчүн өз ара йеқинлишайли!»

Әлләрниң мәсилиси — бутпәрәсликтур *** Худа Өзини испатлаш үчүн бәргән бир бешарәт

2 «Ким шәриқтики бирисини ойғитип,
Уни һәққанийлиқ билән Өз хизмитигә чақирди?
У әлләрни униң қолиға тапшуриду,
Уни падишалар үстидин һөкүмранлиқ қилдуриду;
Уларни униң қиличига тапшуруп топа-чаңға айландуриду,
Уларни униң оқјаси алдида шамал учурған пахал-топандәк қилиду. □

3 У уларни қоғливетип,
Путини йәргә тәккүзмәй дегидәк маңиду, аман-есәнлик ичидә өтивериду; □

4 Әлмисақтин тартип дәвирләрни «Барлиққа кәл» дәп чақирип,
Буларни бекитип ада қилған ким?

Мән Пәрвәрдиғар Авал Болғучидурмән,
Ахири болғанлар биләнму биллә Болғучидурмән;
Мән дегән «У» дурмән. □ ■

5 Араллар шу ишларни көрүп қорқишиду;
Жаһанниң чәт-четидикиләр титрәп кетиду;
Улар бир-биригә йеқинлишип, алдиға келиду;

6 Уларниң һәр бири өз хошнисига ярдәм қилип,
Өз қериндишиға: «Жүрәклик бол!» — дәйду.

7 Шуниң билән һәққашчи зәргәрни ригбәтләндүриду,
Металли япилақлап болқа ойнатқучи сәндәлни базған билән соққучини
ригбәтләндүрүп: «Кәпшәрлигини яхши!» дәйду;

Шуниң билән уни лиңшип қалмисун дәп бутниң путини миқлар билән бекитиду.
□

□ **41:2** «...уни һәққанийлиқ билән Өз хизмитигә чақирди?» — сөзмүсөз тәржимә қилғанда: — «Һәққанийлиқниң Өзи, (йәни Худа) бу кишини өз пути алдиға чақирди?». □ **41:3** «У уларни қоғливетип, путини йәргә тәккүзмәй дегидәк маңиду, аман-есәнлик ичидә өтивериду» — Йәшәя пәйғәмбәр бешарәт қилған мошу һәмсиз тажәвүзчиниң исми кейинрәк чиқиду. Мошу йәрда көримизки, (1) У қилидиған урушлар бәк оңушлуқ болиду; (2) Униң һәрбий жүрүш сүрити интайин тез болиду; (3) Униң қилидиған урушлири башқа әлләрни һодуктуруп патипарақ қиливетиду. Башқа бир хил тәржимиси: «У аман-есәнлик ичидә, меңип бақмиған йол билән келиду». □ **41:4** «Барлиққа кәл» — яки «Йенимға кәл». «Әлмисақтин тартип дәвирләрни «Барлиққа кәл» дәп чақирип, буларни бекитип ада қилған ким?» — буниң мәнаси бәлким шуки, Худа алдин-ала (пәйғәмбәр арқилиқ) ейтқан ишлар йүз бәргинидә, әлләр бешарәтләрниң тоғра чиқидиғанлигини көриду. Шундақ қилип, улар Худаниң уларни гуналарини ташлап, Өзигә йеқин келип кәчүрүмигә еришишигә чақиридиғанлигини көрүп йетиду. «ахири болғанлар» — дуняда әқ ахири һатат болған инсанларни көрсәтсә керәк. «Мән дегән «У» дурмән» — мошу йәрда «У» Худаниң өзини көрситиду, әлвәттә. ■ **41:4** Йәш. 43:10; 44:6; 48:12; Вәһ. 1:17; 22:13 □ **41:7** «Шуниң билән һәққашчи зәргәрни ригбәтләндүриду, металли япилақлап болқа ойнатқучи сәндәлни базған билән соққучини ригбәтләндүрүп...» — әлләр Худа бешарәт қилған тажәвүзчиниң келидиғанлиғини билип қорқиду (5-айәт). Бирақ бешарәтниң әмәлгә ашқанлигини көрүши билән, бутпәрәслигини ташлап Худаниң алдиға келишиниң орнида, улар йәнила өзлирини қоғдаш үчүн (тумар сүпитидә) бутларни ясатмақчи болиду.

Худаниң Исраилға илһам бериши

8 Бирақ сән, и кулум Исраил,
И Өзүм таллиған Якуп,
Ибраһим Мениң достумниң әвлади: —■

9 Мән жаһанниң қәридин елип кәлгән,
Йәрниң әң чәтлиридин чақирғиним сән екәнсән;
Мән саңа «Сән мениң кулумдурсән,
Мән сени таллиған,
Сени һәргиз чәткә қақмаймән» — дегән едим.□

10 — Қорқма; чүнки Мән сән билән биллидурмән;
Уян-буян қарап һодуқмаңлар;
Чүнки Мән сениң Худайиңдурмән;
Мән сени күчәйтимән,
Бәрһәк, Мән саңа ярдәмдә болимән!
Бәрһәк, Мән Өзүмниң һәққанийлиғимни билдүргүчи оң қолум билән сени йөләймән.

11 Мана, саңа қарап ғалжирлишип кәткәнләрниң һәммиси хижил болуп шәрмәндә болиду;

Саңа шикайәт қилғучилар йоқ дейәрлик болиду, һалак болиду.■

12 Сән уларни издисән, һеч тапалмайсән;

Сән билән дөвалашқучилар —

Саңа қарши уруш қилғучилар йоқ дейәрлик, һеч болуп бақмиғандәк туриду.

13 Чүнки Мән Пәрвәрдиғар Худайиң оң қолуңни тутуп туруп, саңа: —
«Қорқма, Мән саңа ярдәмдә болимән!» дәймән.

14 Қорқма, сән қурут болған Якуп,
Исраилниң балилири!

Мән саңа ярдәмдә болимән!» — дәйду Пәрвәрдиғар, йәни сениң һәмжәмәт-
Қутқузғучиң, Исраилдики Муқәддәс Болғучи.□

15 Мана, Мән сени көп һәм өткүр чишлиқ йеңи бир дан айриғучи тирна қилимән;
Сән тағларни янчип, уларни парә-парә қиливетисән,
Дөңләрниму көкүм-талқанға айландуруветисән.■

16 Сән уларни соруйсән,

Шамал уларни учуруп кетиду,

Қуюн уларни тарқитиветиду;

Вә сән Пәрвәрдиғар билән шатлинисән,

Исраилдики Муқәддәс Болғучиңи иптхарлинип мәдһийәләйсән.

17 Бозәкләр вә йоқсуллар су издәйду, лекин су йоқ;

■ **41:8** Қан. 7:6; 10:15; 14:2; 2Тар. 20:7; Зәб. 134:4; Йәш. 43:1; 44:1; Яқ. 2:23 □ **41:9** «Мән

жаһанниң қәридин елип кәлгән, йәрниң әң чәтлиридин чақирғиним сән екәнсән» — оқурмәнләр

шуну есигә кәлтүрсунки, Худа Ибраһимни жирақ жуттин Қанаанға (Пәләстингә) чақирған еди; кейин

Ибраһимниң әвлатлири болған Исраилни Муса пәйғәмбәр арқилиқ Мисирдин қутқузған еди. ■ **41:10** «Сән һәргиз

чәткә қақмаймән» — йәнә бир хил тәржимиси: — «Сени чәткә қақмиғанмән». ■ **41:11** Мис. 23:22;

Йәш. 60:12; Зәк. 12:3 □ **41:14** «Һәмжәмәт-Қутқузғучи» — ибраний тилида «гоел» дегән

мошу сөзниң алаһидә мәнәси бар. Бириси кәмбәғәл болуп, өзини куллуққа сетивәткән болса яки башқа

қийин әһвалға учрап мал-мүлғини сатқан болса, Муса пәйғәмбәр қобул қилған муқәддәс қанунға асасән,

мошу кишиниң йеқин уруқ-туққанлири, һәмжәмәтлириниң уни һөрлүккә чиқирип қутқузуш һоқуқи бар

еди. Демәк, «Һәмжәмәт-Қутқузғучи»ниң («гоел») сетивалғучи адәмгә пул берипла, өз қериндишини һәр

қилип қутқузуш һоқуқи бар дегәнлиқтур. һоқуқни ишлитиш һәмжәмәтниң өз ихтиярлиғи билән болатти,

әлвәттә. У ишләтмәкчи болса, һеч ким уни тосалмайтти. Йәшәя Худаниң қутқузғучи екәнлиғини баян

қилиш үчүн дәл мошу сөзни ишлитиду. Демәк, Худа Исраилға «Һәмжәмәт»лик қилип, уларниң «гоел»и,

йәни «Һәмжәмәт-Қутқузғучиси» болиду. У Өз ихтиярийлиғи билән уларни қутқузиду. ■ **41:15** Йәш.

17:13; 29:5

Уларниң тили уссузлуқтин қағжирап кетиду;
 Мән Пәрвәрдигар уларни аңлаймән;
 Мән Исраилниң Худаси улардин ваз кәчмәймән.■

18 Мән қакас егизликләрдә дәрияларни,
 Җилгилар ичидә булақларни ачимән;
 Далани кәлчәккә айландуримән,
 Татираң йәрдин суларни урғутуп су билән қаплап беримән.■

19 Далада кедир, акатсийә, хадас вә зәйтун дәрәқлирини өстүрүп беримән;
 Чөл-баяванда арча, қариғай вә боксус дәрәқлирини биргә тикимән;□

20 Шундақ қилип улар буларни көрүп, билип, ойлинип: —
 «Пәрвәрдигарниң қоли мошуларни қилған,
 Исраилдики Муқәддәс Болғучи уни яратқан!» дәп тәң чүшинишиду.

Худаниң бутпәрәсләрни қутқузуш тоғрисидики йәнә бир сөзи

21 — Муһакимилириңларни оттуриға қоюңлар, дәйду Пәрвәрдигар;
 — Күчлүк сәвәглириңларни чиқириңлар, дәйду Якупниң Падишаси.

22 — Бутлириңлар елип кирилсун,
 Бизгә немиләрниң йүз беридиғанлиғини ейтсун;
 Илгәрки ишларни, уларниң үжүр-бүжүрлиригичә көз алдимизда көрсәтсун,
 Шундақла булардин чиқидиған нәтижеләрни бизгә билдүрүш үчүн ейтип бәрсун;

— Яки болмиса, кәлгүсидики ишларни аңлап биләйли;

23 Силәрниң илаһлик экәнлигиңларни билишимиз үчүн,
 Кейинки йүз беридиған ишларни бизгә баян қилиңлар;
 Қаңдақла болмисун, Бизни һаң-таң қилип уни төң көридиған қилиш үчүн,
 Бирәр яхши иш яки яман бир ишни қилиңлар!□

24 Мана, силәр йоқниң арилиғида,
 Ишлигиниңларму йоқ иштур;
 Силәрни таллиғучи бир ләнитидур.

Бешәрәт тәқрарлиниду; Худа барлиқ әл-жусларға «Мениң қулумни тонуңлар» дәп тонуштуриду

25 Бирисини шимал тәрәптин қозғидим, у келиду;
 У күнчиқиштин Мениң наминми жакалап келиду;
 У бирис һак лайни дәссигәндәк, сапалчи лай чәйлигәндәк әмәлдарларниң
 үстигә һужум қилиду;□

26 Бизгә уқтуруш үчүн, ким муқәддәмдин буян бунни ейтқан?
 Яки Бизни «У һәқиқәттур» дегүзүп бу иштин бурун уни алдин-ала ейтқан?
 Яқ, һеч ким ейтмайду;
 Бәрһәк, һеч ким баян қилмайду;

■ 41:17 Мат. 5:6 ■ 41:18 Зәб. 106:35; Йәш. 35:7; 44:3 □ 41:19 «Далада кедир, акатсийә, хадас вә зәйтун дәрәқлирини өстүрүп беримән; ... арча, қариғай вә боксус дәрәқлирини биргә тикимән» — мошу дәрәқләр (зәйтун дәригидин сирт) мевә үчүн әмәс, сайә бериш үчүн берилиду; бир қанчә хил дәрәк бир хил муһит астида тәң өсүши мүмкин әмәс. Қариғанда бу бешәрәт ахирқи заманларни көрситиду; шу чагда Худа Исраилни йеңи бир «Мисирдин чиқиш» (әмәлийәттә, «жаһанниң чәт-чәтлиридин чиқириш») йоли билән қутқузиду. □ 41:23 «Бирәр яхши иш яки яман бир иш қилиңлар!» — мошу ибарә «Һәр қаңдақ бирәр ишни қилиңлар!» дегәни билдүриду. Бутлар яхши болсун, яман болсун һеч қаңдақ иш қилалмайду, әлвәттә. □ 41:25 «Бирисини шимал тәрәптин қозғидим, у келиду; у күнчиқиштин Мениң наминми жакалап келиду» — тајавузчи теһи намсиз, бирақ һазир у тоғрилиқ йәнә бир пакият бар; у шәриқтин һәмдә шимал тәрәптинму келиду. Башқа бир хил тәржимиси: «Мениң наминми чақирип нида қилип келиду».

Сөзүңларни аңлагигучи бәрһәк йоктур!

27 Мән дәсләптә Зионға: — «Мошу ишларға көз тикип туруңлар! Көз тикип туруңлар!» дедим,

Йерусалимға хуш хәвәрни йәткүзгүчини әвәтип бәрдим.

28 Мән қарисам, шулар арасида һеч ким йок —

Мәслиһәт бәргидәк һеч ким йок,

Шулардин сорисам, жавап бәргидәк һеч кимму йок.□

Давами

29 Қараңлар, улар һәммиси куруқ;

Уларниң ясиғанлири йок иштур,

Қуйма мәбудлири куруқ шамалдәк мәнасиздур.

42

1 Қараңлар, мана Мән йәләйдиған Өз қулумға!

Жәнимниң хошаллиғи болған Мениң таллиғиним;

Мән Өз Роһумни униң вужудига қондуримән,

Шуниң билән у әлләргә һөкүм-һәқиқәтни йәткүзүп бериду.□ ■

2 У нә вақирап-жақиримайду, нә чуқан көтәрмәйду нә авазини кочиларда аңлатмайду.□

3 Таки у ғәлибә билән тоғра һөкүмләрни чиқарғичә,

Янжылған қошушни сундурмайду,

Түтәп өчәй дәп қалған пиликни өчүрмәйду;□

4 һөкүм-һәқиқәтни йәр йүзидә тиклимигичә,

У һалсизланмайду, көңли янмайду;

Аралларму униң пәрман-қанунини тәлмүрүп кутиду.□

5 Асманларни яритип уларни көргән,

□ 41:28 «шулар арасида һеч ким йок» — «шулар» шүбһисизки, бутпәрәс әлләрни көрситиду. □ 42:1

«Өз қулум», йәни *Пәрвәрдигарниң қули* — шүбһисизки, Худаниң «ят әлләргә» бегишлиған, уларни бутпәрәсликтин қутқузидиған жавапидур. Мошу әйттики «Қараңлар, мана...» дегәнни, 41-бап 29-айәттики «Жавап бәргидәк һеч ким йок» қатарлиқлар билән селиштурушимиз керәк. Қариганда, Худа таллиған мошу мулайим, муһәббәтлик киши әл-жутларға Худаниң сөзини елип келиду. «У әлләргә һөкүм-һәқиқәт йәткүзүп бериду» — «һөкүм-һәқиқәт» (ибраний тилида «мишпат») елип бериш» дегәнлик болуп, үч мәнини өз ичигә алиду: — (1) жуқуриқи 41-баптики (Худа бутлар билән муһакимә қилған) «сот»тики «һөкүм-һәқиқәт», йәни «Худа дегән тирик һәм бирдур, бутлар йоктин болған нәрсә» дегән һәқиқәтни елип келиштин ибарәт. һәқиқәтсизләр һәқиқәткә еришиду; (2) Худаниң «һәққаний қул»и Худаниң адил қанун-пәрманлириниң хәвирини йәткүзүп, чүшәндүрүп бериду; (3) хаталиқни түзитиш, увал болғанларға адаләтни жүргүзиду. ■ 42:1 Йәш. 11:2; Мат. 3:17; 17:5; Юһ. 3:34; әф. 1:6 □ 42:2 «У нә вақирап-жақиримайду, нә чуқан көтәрмәйду нә авазини кочиларда аңлатмайду» — буниң мәнаси,

бәлким «У давраң салмайду», «У өз-өзини елан қилмайду». □ 42:3 «тоғра һөкүмләр» — яки «һөкүм-һәқиқәт» тоғрилиқ 42:1дики изаһатни көрүң. □ 42:4 «У һалсизланмайду, көңли янмайду...»

— «һалсизланмайду» вә «көңли янмайду» дегән сөзләр ибраний тилида 3-айәттики «түтәп өчәй дәп қалған» һәм «янжылған» дегәнләр билән йилтиздаштур. «аралларму униң пәрман-қанунини тәлмүрүп кутиду» — һазир (Йәшәя китабидики мошу йәргичә) «Пәрвәрдигарниң қули» тоғрилиқ шундақ хәвиримиз бар: — (1) Худа уни пәвқульдәдә яқши көриду, униңдин зор хошаллиқ алиду. (2) Худаниң Роһи униң үстигә келип туриду. (3) У талаш-тартиш қилмайдиған, кәмтәр, кичик пеиллиқ адәм болиду. (4) У интайин мулайим адәм болуп, һәтта «үмүт йок» болгидәк «янжылған қошуш» яки «түтәп өчәй дәп қалған пиликжиму мөһри-шәпқәт көрситиду. (5) У дунияға кәлгәндә, Худаниң һәқиқәтлирини, тоғра һөкүмлирини пүтүн дунияға йәткүзмигичә һәргиз йолдин янмайду. (6) Пүтүн дуния, һәтта әң чәт жайлардикиләр униңға үмүт бағлап, униң сөз-һөкүмлиригә тәшна болиду.

Йәр-зиминни һәм униңдин чиққанларни яйған,
 Униңда туруватқан хәлиқкә нәпәс,
 Униң үстидә меңиватқанларға роһ бәргүчи Тәңри Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: —
 6 Мәнки Пәрвәрдиғар сени һәққанийлиқ билән шуниңға чақирғанмәнки,
 — Сениң қолуңни тутимән,
 Сени қоғдап сақлаймән,
 һәм сени хәлиқкә әһдә сүпитидә,
 Әлләргә бир нур қилип беримән;□
 7 Қариғу көзләрни ечишқа,
 Зиндандин мәһбусларни,
 Түрмидә қараңғулуқ ичидә олтарғанларни қутқузушқа сени *әвәтимән*.□
 8 Мән Пәрвәрдиғардурмән; Мениң намим шудур;
 Шан-шәригимни башқа бирисигә,
 Маңа тәвә болған мәдһийини ойма мәбудларға бәрмәймән.■
 9 Мана, алдинқи ишлар болса әмәлгә ашурулған;
 Силәргә йеңи ишларни жақалаймән;
 Улар теһи йүз бәрмигичә,
 Мән уларни силәргә баян қилимән.□
 10 — Пәрвәрдиғарға йеңи нахша ейтиңлар,
 И деңизда жүргәнләр һәм униң ичидики һәммә мәвжудатлар,
 Араллар һәм уларда турғанларму,
 Жаһанниң чәт-чәтлиридин Уни мәдһийиләңлар!□ ■
 11 Дала һәм униңдики шәһәрләр,
 Кедар қәбилисидикиләр турған кәнтләр авазини көтәрсун,
 Селадикиләр жуқури авазда нахша ейтсун,
 Тағларниң чоққилиридин тәнтәнә қилсун!□
 12 Улар Пәрвәрдиғарни улуклисун,
 Униң мәдһийилири араллардимү жақалансун.
 13 Пәрвәрдиғар палвандәк чиқиду,
 Батур ләшкәрдәк отлуқ муһәббитини қозғайду;
 У вақирайду, бәрһәк ширдәк һөкирәйду;
 Дүшмәнлири үстигә зор күч-қудритини көрситиду.

□ 42:6 «Һәм сени хәлиқкә әһдә сүпитидә, әлләргә бир нур қилип беримән» — «хәлиқ» Тәвратта адәттә Израилни көрситиду, «әлләр» «Исраилдин башқа хәлиқләр»ни, «Йәһудий әмәсләр»ни көрситиду. □ 42:7 «Қариғу көзләрни ечишқа, зиндандин мәһбусларни, түрмидә қараңғулуқ ичидә олтарғанларни қутқузушқа сени әвәтимән» — бу әйтәләрдин «Пәрвәрдиғарниң қули» тоғрисидә шуларнимү көрүмизки: — (7) У Худаниң зор ярдимигә егә болиду; (8) ундақ қилғанда униң өзи бир «әһдә» болиду һәм өзи «нур» болиду. (9) Бу әһдиниң мәзмүни болса (5-әйт Худаниң дүниядики барлиқ хәлиқләрниң гемидә болғанлигини көрсәткәндәк) хәлиқләрниң көзлирини ечип уларни әркинликкә чиқариштин ибарәт болиду. (10) Худа уни (Мәсиһни) әһдә сүпитидә жаһандики барлиқ хәлиқкә һәдийә қилғандәк «бериду». ■ 42:8 Йәш. 48:11 □ 42:9 «Мана, алдинқи ишлар болса әмәлгә ашурулған; силәргә йеңи ишларни жақалаймән...» — «алдинқи ишлар» бәлким 41-бап, 1-4-әйттиги, «тажавузчи»ниң ишлирини көрситиши мүмкин. «Йеңи ишлар» болса Пәрвәрдиғарниң һәққаний қули» тоғрилиқтур. «Тажавузчи» вә «Пәрвәрдиғарниң қули» сени селиштурсақ, тажавузчи вәйранчилиқ қилиду, әл-жутлар униңдин қорқуп патипарақ болуп кетиду, бутпәрәслик теһимү күчийиду; «Пәрвәрдиғарниң қули» болса хәқләргә рәһим қилиду, адәмни сақайтиду, әл-жутларни, йәни «ят әлләр»ни Худаға қаритип униң нуриға йетәкләйду. □ 42:10 «деңизда жүргәнләр» — ибраний тилида «деңизға чүшкәнләр» — «Зәб.» 106:23ни көрүң. ■ 42:10 Зәб. 32:3 □ 42:11 «Кедар қәбилисидикиләр... Селадикиләр...» — «Кедар қәбилиси» әрәбләрниң бир қәбилиси еди. «Села» болса Едомниң бир шәһири (Села қорам таш үстигә селинған — мәнаси «қорам таш»). Жуқириқи 34-бапта дейилгәндәк, Едом Худаниң сөзигә қарши турғини билән, Едомдин Худаға товва қилип һәқиқий ибадәт қилидиғанлар болиду.

- 14 — «Мән әбәдил-әбәт сүкүттә туруп кәлдим;
Жим туруп өзүмни бесивелип кәлдим;
Бирақ һазир толғиғи тутқан аялдәк инчиқлап товлаймән;
Һәм һасираймән һәм иңраймән!»[□]
- 15 Мән тағларни һәм дөңләрни чөлдәритимән,
Уларниң һәммә йешиллиқлирини қурутиветимән;
Дәрияларни аралларға айландуруветимән;
Көлчәкләрниму қағжиритимән.
- 16 Қариғуларни өзи билмигән бир йол билән апирип қойимән,
Уларни улар билмигән йолларда йетәкләймән;
Уларниң алдида қараңғулүкни нур,
Әгир-тоқай йәрләрни түптүз қилимән.
Мән мошу ишларни қилмай қалмаймән,
Улардин һеч ваз кәчмәймән.[□]
- 17 Ойма мәбудларға таянғанлар,
Қуйма мәбудларға: «Силәр илаһлиримиздур» дегәнләр болса,
Улар йолдин яндурулмай қалмайду,
Қаттиқ шәрмәндә қилиниду.[■]
- 18 — «Аңлаңлар, и гаслар!
Қариғулар, көрүш үчүн қараңлар!
19 Мениң кулумдин башқа йәнә ким қариғу?
Мениң әвәткән «әлчим»дин башқа йәнә ким гас?
Ким Мән билән әһдиләшкәндәк шунчә қариғуду?
Ким Пәрвәрдигарниң қулидәк шунчә қариғуду?»[□]
- 20 Сән нурғун ишларни көргиниң билән,
Бирақ нәзириңгә һеч алмайсән;
Униң қулиқи ечилғини билән,
У аңлимайду».■
- 21 Пәрвәрдигар Өз һәққанийлиғи үчүн лайиқ көрдики,

□ **42:14** «Мән әбәдил-әбәт сүкүттә туруп кәлдим; жим туруп өзүмни бесивелип кәлдим; бирақ һазир толғиғи тутқан аялдәк инчиқлап товлаймән; һәм һасираймән һәм иңраймән!» — «йеңи ишлар» йәни Униң «һәққаний қули»ниң дуняға келиши, шундақла нурғун адәмләрни гуналириниң асарәтлириниң күтқузушни өз ичигә алиду. Худа бу «йеңи ишлар»ни әмәлгә ашуруш үчүн, һамилдар аялниң толғиғи тутқандәк болиду (10-17-айәтләр толүк бир бөлүмдур). Демисәкму, мошу «йеңи ишлар» Худаға нисбәтән пүткүл аләмдин муһимдәк туриду; чүнки У асман-зиминни бир сөз биләнла яратқан; бирақ мошу ишларни У тәшналиц билән узун, йәни әбәдил-әбәт күтүп кәлгән һәм уларни туғдуруш үчүн еғир жапа һәм азап тартқандәк қилиду. Мошу интайин сирлиқ иштур! «Һәм һасираймән һәм иңраймән» — икки ишниң тәң қилинидиғанлиғини билдүриду. □ **42:16** «Қариғуларни өзи билмигән бир йол билән апирип қойимән... Мән мошу ишларни қилмай қалмаймән, Улардин һеч ваз кәчмәймән» — 15- вә 16-айәткә қариганда, «йеңи ишлар» дуняға кәлгәндә, бәзи кишләр үчүн азаплиқ болиду; йәр-зимин астин-үстүн болуп кетиду; шуниң билән тәң Худа башқа бир нәччә «қариғулар» (бәлким, гунайини, жүмлидин бутпәрәсликни тонуп йетидиғанлар) үчүн муһтажлирини тәминләйдиған мәхсус шараитларни яритип бериду. ■ **42:17** Зәб. 96:7; Йәш. 1:29; 44:11; 45:16 □ **42:19** «мән билән әһдиләшкәндәк» — яки «Мән билән енақ қилинғандәк». «...Ким Мән билән әһдиләшкәндәк шунчә қариғуду? Ким Пәрвәрдигарниң қулидәк шунчә қариғуду?» — бир соал туғлидуки, мошу әйәттә дейилгән «Мениң кулум» жуқуриқи «хшаллиғим болған кулум»му яки башқисиму? Тезла көримизки, у әмәс, бәлки Израилниң өзи болиду (масилән, 22-айәтни көрүң). Худа 18-айәттә, Өзи тәрипиниң сақайтилған (16-айәт), әсли бутпәрәс «қариғу» болған әл-жутларни («ят әлләрни») өзиниң «қариғу» хәлқини, йәни Израилни нәзиригә елишқа чақириду. Демәк, Израил тәрипиниң кәмситилип «қариғу» дәп һесапланғанлар көрәләйдиған болиду, бирақ (пәйғәмбәрләр арқилиқ) Худаниң нурини қобул қилған Израиллар болса, асийлиқ қилип қариғу болуп қалди. ■ **42:20** Рим. 2:2-11

Тәврат-қанунини улуқ һәм шан-шәрәплик дәп көрсәтти.□

22 Бирақ шулар болса олжа елинған һәм булаң-талаң қилинған бир хәлиқтур;

Уларниң һәммиси ора-қапқантә тутулған,

Гүндиханиларда қамилип ғайип болиду;

Улар ғәниймәт болиду,

Һеч ким қутқузмайду;

Улар олжа болиду,

Һеч ким: «Қайтуруп бериш!» демәйду.□

23 Бирақ араңларда ким буниңға кулақ салсун?

Ким буларни аңлап кәлгүси заманларға көңүл қойсун?□

24 Әнди ким Яқупни олжа қилған?

Ким Исраилни булаңчиларға тапшуруп бәргән?

Буни қилғини болса, биз гуна қилип кәмситкән Пәрвәрдигар әмәсму?

Чүнки улар Униң йоллирида мәниши халимайтти;

Яки Униң қануниға итаәт қилмайтти.

25 Шуңа У улар үстигә ғәзәп-қәһрини,

Урушниң зораванлиғини төкүп чүшүрди;

Булар униң әтрапиға от туташтурди;

Бирақ у тонуп йәтмиди;

Булар уни көйдүрди, бирақ у һеч савақ алмиди.

43

Давами

1 Бирақ һазир и Яқуп, сени Яратқучи Пәрвәрдигар,

И Исраил, сени Шәкилләндүргүчи мундақ дәйду: —

«Қорқма; чүнки Мән саңа һәмжәмәт болуп сени қутқузған;

Сени Өз намам билән атиғанмән;

Сән Мениңкидурсән!

2 Сән сулардин өткиниңдә, Мән сән билән биллә болиман;

Дәриялардин өткиниңдә, улар сени ғәриқ қилмайду;

Сән отта меңип жүргиниңдә, сән көймәйсән;

Ялқунлар үстүңдә от алмайду. □ ■

3 Чүнки Мән болсам Худайиң Пәрвәрдигар, Исраилдики Муқәддәс Болғучи,

Қутқузғучиңдурмән;

Сени қутулдуруш үчүн Мисирни бәдәл қилип бәрдим,

□ **42:21** «Пәрвәрдигар Өз һәққанийлиғи үчүн лайиқ көрдики, Тәврат-қанунини улуқ һәм

шан-шәрәплик дәп көрсәтти» — Худа Исраилға Муса пәйғәмбәр арқилиқ муқәддәс

қанун-пәрмани бәргән. Шуңа улар бутпәрәсликкә толған дуняя арисидә бирдин-бир Худаға ибадәт

қилидиган хәлиқ болуп, зор имтиязға еришкән еди. Худаниң мәхсити, улар арқилиқ «Мениң қулум» һәм

«үлгә» сүпитидә, мошу нуруни пүткүл дуняяға йәткүзмәкчи. Бирақ Исраиллар Униң шу мәхситини һеч

әтиварлимай, көп жәһәттин Униңдин йүз өригән. □ **42:22** «Бирақ шулар болса олжа елинған һәм

булаң-талаң қилинған бир хәлиқтур... улар олжа болиду, һеч ким: «Қайтуруп бериш!» демәйду»

— әгәр Исраил Худаниң сөзигә киргән болса, нурғун әлләр уларға беқинди болатти. Бирақ Униң

сөзигә кирмигәндин кейин, әһвали дәл униң әкси болди. □ **42:23** «Бирақ араңларда ким буниңға

қулақ салсун? Ким ... көңүл қойсун?» — мошу гәпкә қариганда, һәтта Худаниң тәрбийилик жазаси

бешиға чүшкәндин кейинму аңлиғучи қулиқи, көридиган көзлири барлар йәнила аз болса керак. □ **43:2**

«сулардин... дәриялардин.. отта меңип жүргиниңдә...» — жуқуриқи 42-бап, 25-айәттә Исраилға

тәрбийә берилгән от тилға елинди. Бирақ мошу сөзләргә қариганда, Худа уларға әшәддий қаттиқ тәрбийә

(мәсилән, уларни сулардин вә отлардин өткүзүп) бәргини билән, У һаман уларни қутқузиду. ■ **43:2** Зәб.

65:12

Орнуңға Ефиопийә һәм Себани алмаштурдум.□

⁴ Сән нәзирирдә қиммәтлик болғачқа,
Мән саңа иззәт-һөрмәт кәлтүргән һәм сени сөйгән,
Шуңа Мән йәнә орнуңға адәмләрни,
Җениңға хәлиқләрни тутуп беримән;

⁵ Қорқма, чүнки Мән сән билән билләдурмән;
Мән нәслиңни шәриқтин,
Сени ғәриптин жиғип әпкелимән;■

⁶ Мән шималға: — «Тапшур уларни!»
Вә җәнупқа: — «Уларни тутуп қалма!

Оғуллимни жирақтин, қизлимни җаһанниң чәт-чәтлиридин әпкелип бәр;

⁷ Мениң наһим билән аталған һәр бирсини,
Мән Өз шан-шәригим үчүн яратқан һәр бирсини әпкелип бәр!» — дәймән,
«Мән уни шәкилләндүрдүм, Мән уни апиридә қилдим!»».

«Сотта» — Худа вә бутлар оттурисида һөкүм чиқириңлар!

⁸ У «көзи бар» қаригу хәлиқни,
Йәни «қулиқи бар» ғасларни алдига елип кәлди.□

⁹ — «Барлиқ әлләр жиғилсун,
Хәлиқләр җәм болсун!

Улардин кимму мундақ ишларни җакалиялисун?

Йәни ким мошундақ «илғарки ишлар»ни *алдинала* бизгә аңлитип баққан?

Бар болса, өзлирини испатлашқа гувачилирини алдига кәлтүрсун;

Болмиса, улар бу ишларни аңлиғандин кейин: — «Бу болса һәқиқәт!» дәп етирап қилсун!□

¹⁰ Силәр хәлқим Мениң гувачилирим,
Һәм Мән таллиған қулум мән үчүн гувачидур,
Шундақ экән, силәр Мени тонуп,
Маңа ишинип,

Һәм чүшинип йәткәйсиләрки: —

«Мән дегән «У»дурмән,

Мәндин илгири һеч илаһ шәкилләнмигән,
Һәм Мәндин кейинму һеч шәкилләнмәйду;□ ■

¹¹ Мән, Мән Пәрвәрдигардурмән;
Мәндин башқа Қутқузғучи йоқтур».

□ **43:3** «Сени қутулдуруш үчүн Мисирни бәдәл қилип бәрдим, орнуңға Ефиопийә һәм Себани алмаштурдум» — мошу сөзләр бәлким Худаниң Муса пәйғәмбәр арқилиқ Исраилни Мисирдин қутқузғанлиғини көрситиду. Мисир падишаси Пирәвн қаттиқ қарши чиқиши билән униң пүткүл жутти (жүмлидин Мисирниң җәнубий тәрипидики жутлар Ефиопийә, Себаму) зор зиян тартқан.

■ **43:5** Йәш. 44:2; Йәр. 30:10; 46:27 □ **43:8** «... «көзи бар» қаригу... «қулиқи бар» ғаслар» — шүбһисизки Исраилни көрситиду. һәйран қаларлиқ иш шуки, Худа уларни Өзигә гувалиқ қилишқа алдига кәлтүргән. □ **43:9** «Барлиқ әлләр жиғилсун, хәлиқләр җәм болсун! Улардин кимму мундақ ишларни җакалиялисун?...» — мошу әйәттики («ят» әлләр» һәм «хәлиқләр» болса, шүбһисизки, Исраилдин сирт барлиқ хәлиқләрни, йәни «Йәһудий әмәсләр»ни көрситиду. «Йәшәя» дегән китапта «әлләр» яки «хәлиқ-милләтләр» дейилса, һәрдаим мошу мәнәсини билдүриду. Мошу йәрдә барлиқ әл-жутлар (Исраилдин сирт) бутпәрәсликкә чөкүп кәтти. Худа улардин: «Арақлардин: — «Бизниң чокунған бутимиз Сениң «Исраилни Мисирдин қутқузуп чиқириш»иңға охшаш улук бир ишни қилған?» дегүчиләр бармиду? — бар болса гувачилиқ қилсун» — дегәндәк сорайду. Әлвәттә, Худаниң соалиға җавап бәрғүчи йоқ. □ **43:10** «Силәр хәлқим Мениң гувачилирим, һәм мән таллиған қулум Мән үчүн гувачидур,...» — башқа бир хил тәрҗимиси: «Силәр хәлқим Мениң гувачилирим, шундақла Мениң таллиған қулумсиләрки,...» ■ **43:10** Йәш. 41:4; 44:8; 45:21; һош. 13:4

12 — Араңларда «ят илаһ» болмиған вақитта,
 Мән мәхситимни жакалиған,
 Мән қутқузған һәм шу ишларниң даңқини чиқарғанмән;
 Шуңа силәр Мениң Тәңри екенлигимгә гувачисиләр, — дәйду Пәрвәрдигар.□

13 «Бәрһәк, әзәлдин буян Мән дегән «У»дурмән,
 Мениң қолумдин һеч ким һеч кимни қутқузалмайду;
 Мән иш қилсам, ким тосалисун?■

Худа Исраилни Бабилдин қутқузиду

14 Һәмжәмәт-Қутқузғучиңлар болған Пәрвәрдигар, Исраилдики Муқәддәс Болғучи мундақ дәйду: —
 Силәрни дәп Мән Бабилни жағалатқузуп,
 Уларниң һәммисини, жүмлидин калдийләрни,
 Қачқун сүпитидә өзлири хошаллиқ билән пәхирләнгән кемиләргә олтиришқә чүшүриветимән.□

15 Мән болсам Пәрвәрдигар, силәргә Муқәддәс Болғучи, Исраилни Яратқучи, силәрниң Падишасиңлардурмән.

16 Деңиздин йолни чиқарғучи,
 Давапғуған сулардин йол ачқучи Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —
 17 (У жәң һарвусини вә атни, қошун-күчләрни чиқарғучидур: —
 Улар бирақла жиқилиду, туралмайду;
 Улар өчүп қалған, чирақ пилигидәк өчүрүлгән)□

18 — Мошу өткән ишларни әслимәңлар,
 Қедимки ишлар тоғрилиқму ойланмаңлар;
 19 Чүнки мана Мән йеңи бир ишни қилимән;
 У һазирла барлиққә келиду;
 Силәр уни көрмәй қаламсиләр?!
 Мән һәтта далалардиму йол ачимән,
 Чөл-баяванда дәрияларни барлиққә кәлтүримән!■

20 Даладики һайванлар, чилбәриләр һәм һувқушлар Мени улуклайду;
 Чүнки Мән Өз хәлқим, йәни Өз таллигинимға ичимлик тәминләшкә,
 Далаларда суларни,
 Чөл-баяванларда дәрияларни чиқирип беримән.

21 Мән мошу хәлиқни Өзүм үчүн шәкилләндүргәнмән;

□ **43:12** «Шуңа силәр Мениң Тәңри екенлигимгә гувачисиләр...» — демәк, Худа: «Силәрни Мисирдин қутқузимән» — дегән; У шундақ қилған; андин мошу ишларни дунияға аян қилған. Худа Исраилни мошу ишлирида Өзигә гувачи болушқә чақирған болсиму, бу әйәткә қариганда, улар Униңа һеч гувалик бәрмигән.

■ **43:13** Йәш. 14:27 □ **43:14** «Уларниң һәммисини, жүмлидин калдийләрни, қачқун сүпитидә өзлири хошаллиқ билән пәхирләнгән кемиләргә олтиришқә чүшүриветимән» — миладийәдин илгәрки 539-жили Бабил шәһири Парслиқлар тәрипидин ишғал қилинған. Шу чағда уларниң қачқунлири кемилири билән Әфрат дәриясы йоли арқилиқ қачмақчи болған болуши мүмкин. □ **43:17** «Деңиздин йолни чиқарғучи ... Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — (У жәң һарвусини вә атни, қошун-күчләрни чиқарғучидур: — улар бирақла жиқилиду, туралмайду...)» — (16-17-әйәтләр) Муса пәйғәмбәр яшиған дәвридә, Мисирниң қошунлири Исраилларни «деңиздә ечилған йол»да қоғлап, деңиздин өтмәкчи болуп, 16-17-әйәтләрдә тилға елинған вақиәләр билән вәйран қилинған. Шу йол билән Худа Исраилни қутқузған. Тәврат, «Мисирдин чиқиш», 14-бапни көрүң. ■ **43:19** Вәһ. 21:5

Улар Маңа болған мәдһийиләрни ейтип аян қилиду. □ ■

Исраилниң мәнасиҙ қурбанлиқлири *** Худаниң Исраилға көрсәтмәкчи болған мейри-шапқити

²² Бирақ, и Яқуп, сән намимни чақирғиниң билән Өзүмни издимидиң, И Исраил, әксичә сән Мәндин көңлүң йенип һарсиндиң;□

²³ Сән елип кәлгән «көйдүрмә қурбанлиқ» қойлириңни Маңа қилған әмәс, «Енақ қурбанлиқ»лириң билән Мени һөрмәтлигән әмәссән; Мән «ашлиқ һәдийә»ни қилиш билән сени «қуллуқ»қа қоймақчи әмәсмән, Хушбуй йекип сени һарсиндурмақчи болған әмәсмән!□

²⁴ Сән пулни хәжләп Маңа һеч егир елип кәлмигәнсән, Сән «Енақ қурбанлиқ»лириңниң йеги билән Мени рази қилип қанаәтләндүргән әмәссән;

Әксичә сән гуналириң билән Мени қуллуққа қоймақчи болғансән, Итаәтсизлигиң билән Мени һарсиндурдуң.□

²⁵ Мән, Мән Өзүм үчүнла сениң асийлиқлириңни өчүривәткүчимән, Мән сениң гуналириңни есимгә кәлтүрмәймән.■

²⁶ Әнди өтмүшүң тоғрилиқ Мени әслитип қойғин, Муназира қилишайли,

Өзүңни ақлиғидәк гепиң болса дәвәргин!□ ■

²⁷ Биринчи атаң гуна қилған;

□ **43:21** «...Мән мошу хәлиқни Өзүм үчүн шәкилләндүргәнмән; улар Маңа болған мәдһийиләрни ейтип аян қилиду» — мошу 14-21-айәтләргә қариганда, Исраил Бабил империясигә әсир болуп сүргүн болғандин кейин қайтидин азат қилиниду. Шу чағда Худа уларниң йолини әжайип тәйярлап бериду вә һәм йолда муһтаж болғанлириңниң һәммисини (Мисирдин чиқип азат болған вақитқа охшаш) мөжизиләр арқилиқ тәминләп бериду. Исраил Бабилдин (миладийәдин илгәрки 539-жили) азат болған. Шу чағда Бабилниң қачқунлири (14-айәт) кемилири билән Әфрат дәрияси билән қачмақчи болған болуши мүмкин. Бирақ билишимизчә бу иштин башқа, шу чағда бешарәт қилинған мошу қарамәт ишлар йүз бәрмиди. Шуниң үчүн көзқаришимиз шуки, ахирқи заманда Исраилниң иккинчи қетим Бабилдин (шундақла жаһанниң барлиқ чәт-яқилиридин) қечиши муқәррәр болиду; шу чағда Худа улар үчүн 14-21-айәтләрдә бешарәт қилинған қарамәт ишларни қилиду. ■ **43:21** Луқа 1:74,75 □ **43:22** «Бирақ, и Яқуп, сән намимни чақирғиниң билән Өзүмни издимидиң» — дегән ибраний тилида икки бислиқ сөз. Биринчи мәнаси тәржимә килгинимиздәк «Намимни чақирғиниң билән Өзүмни издимидиң» («Өзүмни» дегән сөз һаһайити тәкитләнгән). Иккинчи мәнаси, «Сән Мениң намимни һеч чақирмидиң» — демәк, һеч дуа қилмидиң. Бизниңчә биринчиси тоғра, улар көп дуа қилғини билән чин дилдин әмәс еди. 23-24-айәтләриниму көрүң. □ **43:23** «Сән елип кәлгән «көйдүрмә қурбанлиқ» қойлириңни Маңа қилған әмәс...» — жуқуриқи изаһитимиздәк, иккинчи бир хил тәржимиси бар: — «Маңа һеч қандақ қурбанлиқлар елип кәлмидиң» дегәндәк асасий мәнидә болиду. Бирақ «Йәшәя» 1-бапқа асасән, улар көптин-көп қурбанлиқлар қилип туратти. Улар шундақ қилғини билән һәммиси бекар. □ **43:24** «Сән пулни хәжләп Маңа һеч егир елип кәлмигәнсән...» — шәрһимизчә, мошу интайин кинайилик гәп. «Пул хәжләп Маңа һеч егир елип кәлмигәнсән» — демәк, елип кәлгән һарсилриң (көп болсиму) Маңа худди һеч немә елип кәлмигәндәк билиниду; Мән улардин интайин бизармән, дегәнлиқтур. «Мени қуллуққа қоймақчи болғансән» — әгәрдә бириси һеч товва қилмай, чин дилидин дуа қилмай туруп (өткән заманларда) қурбанлиқ қилса, мошундақ иш Худаниң алдида «жадугәрлик»кә баравәр. Демәк, «Мән пәқәт бирәр «диний паалийәт»лик иш қилсамла, Худа чоқум мәндин рази болиду, дуалиримни аңлайду» дегәнлик Худани өзигә қул қилиш билән баравәрду. ■ **43:25** Әз. 36:22-38 □ **43:26** «Муназира қилишайли, өзүңни ақлиғидәк гепиң болса дәвәргин» — демәк, әгәр сән «Өзүм пак, сениң рәһимдиллиқлириңга керәк әмәсмән» дәп қарисаң, ундақта өзүңни ақлашқа гәп қил! ■ **43:26** Йәш. 1:18

Сениң шәрһчилириң болса Маңа асийлиқ қилди.□

²⁸ Шуңа Мән ибадәтханамдики йетәкчилигүчиләрни напак қилимән, һәмдә Якупни һалак ләнитигә учрашқа, Исраилни рәсвачилиқта қалдурушқа бекиттим.□

44

Давами

¹ Бирақ һазир, и Якуп Мениң кулум, И Мениң таллиғиним Исраил, аңла! —■

² Сени ясиған, балияткудин тартипла сени шәкилләндүргән, саңа ярдәмдә болғучи Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Қорқма, и Мениң кулум Якуп,

И Мениң таллиғиним «Йәшурун», қорқма!□

³ Чүнки Мән уссап кәткәнниң үстигә суни, Қағжирақ йәрниң үстигә кәлкүнләрни қуюп беримән;

Нәслиң үстигә Роһумни, Пәрзәнтлириң үстигә бәрикитимни қуйимән;■

⁴ Улар юмран чөпләр арисидин, Ериқ-өстәңләр бойидики мәжнун таллардәк өсиду;

⁵ Бириси: «Мән Пәрвәрдигарға тәвәмән» — дәйду, Йәнә бириси болса Якупниң исми билән өзини атайду;

Йәнә башқа бириси қоли билән: «Мән Пәрвәрдигарға тәвәмән» дәп язиду, Шуңдақла Исраилниң исмини өзиниң исмигә яндаш қошиду. □

⁶ Исраилниң падишаси Пәрвәрдигар,

Йәни Исраилниң һәмжәмәт-кутқузғучиси, самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —

«Мән болсам Тунжи һәм Ахиридүрмән; Мәндин башқа һеч илаһ йоқтур.■

⁷ Қени, ким Мениң қедимки хәлқимни тикләп бекиткимдәк бир ишни жакалап, алдин-ала баян қилип, андин уни Мениң алдимға Мәндәк тикләп қоялайду?

□ **43:27** «Биринчи атаң...» — бәлким Исраилниң әждати Якуптур. «сениң шәрһчилириң...» — Уларниң «шәрһчилири» болса бәлким төвәндики «муқәддәс ибадәтханидики йетәкчиләр», йәни каһинлар еди. Демәк, улар баштин-ахирғичә, һәтта өзлири тәрипидин «алийжаһнаб» дәп һесапланған роһанийларму гунаға петип кәткән еди. □ **43:28** «Мән ибадәтханидики йетәкчиләрни напак қилимән» — хәлиқ үчүн қурбанлиқ қилғучи болған бу каһинлар өлүккә тәғсила бир һәптә «напак» дәп һесаплинип, қурбанлиқ қилишқа салаһийәтсиз болатти. Шуңа, мошу гәпниң мәнаси бәлким: «Силәр көп өлүкләргә учрайсиләр (демәк, бир балаю-апәт чүшиду), шуниң билән Исраил Мени бизар қилидиган мошу қурбанлиқларни қилалмайдиган болиду». «... Якупни һалак ләнитигә учрашқа, Исраилни рәсвачилиқта қалдурушқа бекиттим» — қариганда, Исраил үчүн һеч қандақ үмүт қалмиди. Бирақ 44-бап, 1-айәтни көрүң! ■ **44:1** Йәш. 41:8; 43:5; Йәр. 30:10; 46:27 □ **44:2** «Йәшурун» — Худа Исраилға қойған бир «ләқәм». Мәнаси «Мениң дурус болғучим». ■ **44:3** Йәш. 35:7; Йо. 2:28,29; Юһ. 7:38; Рос. 2:18 □ **44:5** «Бириси: «Мән Пәрвәрдигарға тәвәмән» — дәйду... Йәнә башқа бириси қоли билән: «Мән Пәрвәрдигарға тәвәмән» дәп язиду...» — һазир Худаниң «сүкүт қилған» гувачилириниң тили чиқип, гәп қилишқа башлайду. Уларниң һәммиси бир-бирләп Худаниң меһир-муһәббәтини бешидин өткүзгән болуши мүмкин. ■ **44:6** Йәш. 41:4; 48:12; Вәһ. 1:8,17; 22:13

Җени, ким кейинки ишларни, кәлгүсидә болидиған ишларни алдин-ала баян қилалисун! □

8 Қорқмаңлар, сарасимигә чүшүп кәтмәңләр!

Мән илгири мошуларни силәргә аңлитип, алдин баян қилған әмәсму?

Мошу тоғрилиқ силәр Мениң гувачилиримдурсиләр.

Мәндин башқа илаһ барму? Бәрһәк, башқа Қорам Таш йоқ; һеч биридин хәвириим йоқтур. □ ■

9 Оюлған мәбудни шәкилләндүргәнләрниң һәммисиниң әһмийити йоқ;

Уларниң әтиварлиған нәрсилериниң һеч пайдиси йоқтур;

Мошуларға болған «гувачилар» болса, өзлири қаригу, һеч немини билмәс;

Дәрвәкә нәтиҗиси уларниң өзлиригә шәрмәндиликтур.

10 Ким бир «илаһ»ни шәкилләндүргән болса,

һеч пайдиси йоқ бир мәбудни куйған, халас!

11 Мәбудниң барлиқ һәмраһлири шәрмәндә болиду;

Мәбудни ясиғучилар болса адәмдур, халас;

Уларниң һәммиси жиғилип, орнидин туруп көрсун,

Улар қорқушуп, шәрмәндичиликтә қалиду. □ ■

12 Мана төмүрчи сайманлирини қолиға елип,

Чоғлар үстидә мошу нәрсини базғанлири билән соқуп шәкилләндүриду;

Андин у күчлүк қоли билән униңға ишләйду;

Бирақ униң қосиғи ечип мағдурини қалиду;

Су ичмәй у һалсизлинип кетиду. ■

13 Яғаччи болса яғач үстигә өлчәш жипини тартиду;

У қаләм билән үстигә әндизә сизиду;

Уни рәндә билән рәндиләйду;

У йәнә пәрка билән сизип жиҗайду;

Ахирда у уни адәмниң гөзәллигигә охшитип инсан тәқи-турқини шәкилләндүриду;

Шуниң билән у өйдә турушқа тәйяр қилиниду.

14 Мана у бир күни өзи үчүн кедир дәрәқлирини кесишкә чиқиду!

(У әслидә арча вә дуб дәрәқлирини елип өзи үчүн орманлиқ арисига тикип чоң қилған еди;

У қаригаиму тиккән еди, ямғур уни үндүрди).

15 Мошу яғачлардин отун елиниду;

Бириси униндин елип, иссиниду;

Мана, у от йеқип, нан йеқиватиду;

У йәнә униндин елип бир илаһни ясайду һәм униңға ибадәт қилиду;

□ **44:7** «Мениң қедимки хәлқим» — Худаниң хәлқи Исраилдур. Худа авал Муса пәйғәмбәргә:

«Мән Яқуп җәмәтидикиләрни (йәни Исраилни) Мисирдин қутқузимән, андин улар Маңа тәвә бир хәлиқ болиду» — дөп «җақалиған». У ишләтмәкчи болған қутқузуш йолини авал Мусаға уқтуруп «баян қилған»; андин һәммә баянлиригә әмәл қилип уларни йеңи бир хәлиқ болушқа «тикләп бекиткән». Буни: «...қедимки хәлқимни тиклигинимдин тартип...» дөп тәрҗимә қилиш мүмкинчилигимү бар, бирақ бизниңчә жуқуриқи тәрҗимиси алди-кәйнидиқи гәпләргә мас келиду. «җени, ким кейинки ишларни, кәлгүсидә болидиған ишларни алдин-ала баян қилалисун!» — мәбудлар ундақ қилалайдиған болса өзиниң «илаһ» экәнлигини испатлиған болатти, әлвәттә. □ **44:8** «Мән илгири мошуларни силәргә аңлитип...» — Ибраһаний тилидә «Мән илгири мошуларни саңа аңлитип...». ■ **44:8** Қан. 4:35,39; 32:39; 1Сам. 2:2; Йәш. 45:21

□ **44:11** «Уларниң һәммиси жиғилип, орнидин туруп көрсун, улар қорқушуп, шәрмәндичиликтә қалиду» — Йәшәя пәйғәмбәрниң сөзиниң икки мәнәси бар болуши мүмкин: — (а) улар пәкәт мошу мәбудни бирликтә убадн көрүп бақсила, өзлириниң ахмақлигини һес қилип Худадин қорқуп шәрмәндә болиду; (ә) қиямәт күнидә улар орнидин туруп һесавини тапшуруши керәк; шу чағда улар қорқуп шәрмәндә болиду. ■ **44:11** Зәб. 96:7; Йәш. 1:29; 42:17; 45:16 ■ **44:12** Йәр. 10:3

Уни оюлған мәбуд қилип униңға баш уриду.

16 Демәк, йеримини отта көйдүриветиду;

Йерими билән гөш йәйду;

У қавап қилип қанғичә йәйду;

Бәрһәк, у иссинип, өз-өзигә: —

«Аһ, раһәтлинип иссиндиммән, отни көрүватимән!» — дәйду.

17 Бирақ қалғини билән у бир илаһни ясайду;

Бу униң мәбуди болиду;

У униң алдиға жиқилип ибадәт қилиду;

У униңға дуа қилип: «Мени қутқузғайсән;

Чүнки сән мениң илаһимдурсән» — дәйду. □

18 Бу кишиләр һеч билмәйду, һеч чүшәнмәйду;

Чүнки у уларни көрмисун дәп көзлирини,

Уларни чүшәнмисун дәп көңлини сугақ билән сугивәткән. □

19 Улардин һеч биридә мошуларни көңлигә кәлтүрүп: —

«Яғачниң йеримини мән отта көйдүрдүм,

Йериминиң чоғлири үстидә мән нан яқтим;

Мән қавапму қилип йәвалдим;

Қалғинини бир ләнәтлик нәрсә қиламтим?

Мән бир парчә яғачқа баш урамтим!» — дегүдәк һеч билим яки йорутулуш йоқтур.

20 Униң йегини қүлләрду!

Униң көңли езиқтурулған! У өз-өзини азду!

Шуниң билән у өзиниң женини қутқузалмайду,

Яки: «Мениң оң қолумда бир сахтилиқ бар әмәсму?» — дейәлмәйду. □

21 Мошу ишларни есиндә тут, и Яқуп,

И Израил, чүнки сән Мениң қулумдурсән;

Мән сени ясап шәкилләндүрдүм;

Сән Мениң қулумдурсән, и Израил,

Сән Мениң есимдин һеч чиқмайсән!

22 Итаәтсизликлириңни булутни өчүрүвәткәндәк,

Гуналириңни туманни өчүрүвәткәндәк өчүрүвәттим;

Мениң йенимға қайтип кәл;

Чүнки Мән сени һәмжәмәтлик қилип һөрлүккә сетивалдим.

23 И асманлар, нахша ейтиңлар, чүнки Пәрвәрдиғар шу ишни қилған!

И йәрниң тегилири, шатлинип, яңраңлар!

И тағлар, орманлар вә улардики һәр бир дәрәкләр,

Яңритип нахшилар ейтиңлар!

Чүнки Пәрвәрдиғар Яқупни һәмжәмәтлик қилип һөрлүккә сетивалди,

У Израил арқилиқ гезәллигини көрситиду!».

Чоң қутулуш ••• Қорғи падишаниң вәзитиси

□ **44:17** «Бирақ қалғини билән у бир илаһни ясайду; бу униң мәбуди болиду» — әслидә бу киши бутни ясап койида әмәс еди. Тәсадибийлиқтин яғачтин ешип қалғинини ишлитип бут ясайду. Әң гәлитә иш шуки, у Йәшәя тәсвиригәндәк, өзиниң ойлмайла қилған бир нәрсисигә, йәни «тәсадибийлиқтин» болған бир нәрсисигә ишиниду. □ **44:18** «Бу кишиләр һеч билмәйду, һеч чүшәнмәйду; чүнки у уларни көрмисун дәп көзлирини уларни чүшәнмисун дәп көңлини сугақ билән сугивәткән» — бу әйттики «у» болса, яки Худаниң Өзи яки мошу бутни көрситиду. Бутни көрсәтсә, бутниң кәйнида бир жин-шөйтән бар демәкчи. Бизниңчә мошу мәнәси еһтималға йеқин. Бәзиләр дәрвәкә «бутпәрәсләр һеч билмәйду, һеч чүшәнмәйду» дәп етирап қилсиму, йәнила тилтумар қатарлиқларни ишлитип Худани һақарәтләйду.

□ **44:20** «мениң оң қолумда бир сахтилиқ бар әмәсму?» — «бир сахтилиқ» мәбүдиниң өзини көрситиши мүмкин.

24 «Сениң һәмжәмәт-Куткузғучиң болған, сени балиятқуда ясап шәкилләндүргән Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мән болсам һәммини Яратқучи, Асманларни ялғуз кәргәнмән, Өз-өзүмдинла йәр-зиминни яйған Пәрвәрдигардурмән;■
 25 (У болса ялған пәйгәмбәрләрниң бешарәтлирини бекар қилғучи, Палчиларни қаймуқтурғучи, Даналарни йолидин яндурғучи, Уларниң билимлирини наданлиққа айландурғучи;
 26 Өз қулиниң сөзини әмәлгә ашурғучи, Расул-әлчилириниң несихәтлирини мувәппәқийәтлик қилғучи, Йерусалимға: «Сән аһалилик болисән», Йәһуда шәһәрлиригә: «Қайтидин қурулисиләр; харабәңларни әслигә кәлтүримән» — дегүчи;□
 27 Чоңқур деңизға: «Қуруқ бол, Дәриялириңни қурутимән» — дегүчи;□
 28 Һәм Қорәш тоғрисида: «У Мениң қой падичим, у Мениң көңлүмдикигә толуқ әмәл қилип, Йерусалимға: «Қурулисән», һәм ибадәтханиға: «Сениң һулуң селиниду» дәйду» — дегүчидур): —□

45

Давами

1 Пәрвәрдигар Өзи «мәсиһ қилғини»ға, Йәни әлләрни униңға беқиндуруш үчүн Өзи оң қолидин тутуп йәлигән Қорәшкә мундақ дәйду: — (Бәрһәк, Мән униң алдида падишаларниң тамбилини йәштүрүп ялаңачлитимән, «Қош қанатлиқ дәрвазилар»ни униң алдида ечип беримән,

■ **44:24** Аюп 9:8; зәб. 103:2; Йәш. 40:22; 42:5; 45:12 □ **44:26** «Өз қулиниң сөзини әмәлгә ашурғучи,...» — «Өз қули» мошу йәрдә бәлким Йәшәя пәйгәмбәрниң өзи; болмиса 42-баптики «Пәрвәрдигарниң һәққаний қули». **Йерусалимға: «Сән аһалилик болисән», Йәһуда шәһәрлиригә: «Қайтидин қурулисиләр; харабәңларни әслигә кәлтүримән» — дегүчи** — Худа мошу гәплиридә, Йәшәя пәйгәмбәр өзидин кейинки бир дәвир, йәни Йерусалим ва Йәһуда шәһәрлири харабилик болған бир дәвиргә қарап сөз қилиду. Мошу йәрдә Худа Йерусалимға: «Сени қайтидин қурғузимән» дәп вәдә қилиду. Шу йеңи дәвир болса Йәшәядин кейин 170 жил әтрапида болған. □ **44:27** «...Чоңқур деңизға: «Қуруқ бол», «дәриялириңни қурутимән» — дегүчи;...» — мошу сөзләр Худаниң «Қизил Деңиз»ни һәм кейинрәк Иордан дәриясини қурутуп Исраилни Мисирдин кутқузғанлиғини, шундақла ахирқи заманда болидиган, охшап кетидиган бир вақиәни көрситиду. □ **44:28** «Қорәш тоғрисида:...» — ахирида, Йәшәя пәйгәмбәр жуқуриқи 41-бап, 1-7-айәттә дейилгән «тажавузчи»ниң исминиң «Қорәш» екенлиғини ейтиду. Оқурмәнләргә мәлумки, Қорәш падиша Парс империясиниң асасчиси болуп, миладийәдин илгәрки 540-529-жиллирида тәхткә олтарған. У Йәшәяниң дәвирдин тәхминән 150 жил кейин яшиған. «У Мениң көңлүмдикигә толуқ әмәл қилип, Йерусалимға: «Қурулисән», һәм ибадәтханиға: «Сениң һулуң селиниду» дәйду» — дегүчидур» — мошу бешарәт бойичә Қорәш падиша Бабил империяси вәйран қилған Йерусалимни, жұмлидин муқәддәс ибадәтханини қайтидин қурушқа пәрман чүшүриду. Қорәш Бабил шәһирини ишғал қилғандин кейин, адәмни интайин һәйран қалдуридиган иши шуки, у Бабилдики барлиқ сүргүн болғанларни өз жутлириға қайтишқа рухсәт бәргән. Адәмни техиму һәйран қалдуридиган шуки, у Исраилларға ибадәтханисидики алтун-күмүч, қача-буюмлирини қайтуруп, һатта ибадәтханиниң өзини қайтидин қурушқа пул бәргән (миладийәдин илгәрки 536-жили). Тәвраттики «Әзра» 1- һәм 6-бапни көрүң.

Шуниң билән қовуқлар иккинчи етилмәйду) —□

² «Мән сениң алдинда меңип егизликләрни түз қилимән;

Мис дәрвазиларни чеңип ташлаймән,

Төмүр тақақлирини сундуруветимән;

³ Вә саңа қараңғулуқтики гөһәрләрни,

Мәхпий җайларда сақланған йошурун байлықларни беримән;

Шуниң билән өзүңгә исим қоюп сени чақирғучини,

Йәни Мән Пәрвәрдигарни Исраилниң Худаси дәп билип йетисән.□

⁴ Мән Өз қулум Яқуп,

Йәни Өз таллиғиним Исраил үчүн,

Исмиңни өзүм қойған;

Сән Мени билмигиниң билән, Мән йәнила саңа исим қойдум.

⁵ Мән болсам Пәрвәрдигар, Мәндин башқа бири йоқ;

Мәндин башқа Худа йоқтур;

Сән Мени тонумигиниң билән, Мән белиңни бағлап чиңиттимки.■

⁶ Күнчиқиштин күнпетишқичә болғанларниң һәммиси Мәндин башқа һеч қандақ бириниң йоқлуғини билип йетиду;

Мән болсам Пәрвәрдигар, башқа бири йоқтур.

⁷ Нурни шәкилләндүргүчи, қараңғулуқни Яратқучидурмән,

Бәхит-хатирҗәмликни Ясиғучи, балаю-апәтни Яратқучидурмән;

Мошуларниң һәммисини қилғучи Мән Пәрвәрдигардурмән».

⁸ — «И асманлар, жуқуридин яғдуруп бериңлар,

Булутларму һәққанийлиқ төкүп бәрсун;

Йәр-зимин ечилсун;

Нижат һәм һәққанийлиқ мевә бәрсун;

Зимин иккисини тәң өстүрсун!

□ **45:1** «Пәрвәрдигар Өзи «мәсиһ қилғини»ға .... Өзи оң қолидин тутуп йөлигән Қорәшкә мундақ дәйду: —» — «Пәрвәрдигарниң мәсиһ қилғини» (яки «Пәрвәрдигарниң мәсиһлигини») — Худаниң йөлийоруги билән Исраилға йеңи бир падиша бекитиш үчүн униң бешиға каһин яки пәйғәмбәр тәрипидин зәйтун меий сүрүлүши керәк еди. Мошу мурасим «мәсиһ қилиниш» дейиләтти; шу чағдин башлап шу падиша «Худаниң мәсиһ қилғини» дәп атилатти. Мошу аталғуни Қорәшкә қарита ишләткәндә Худа Исраилларға: «У Мән силәр үчүн таллап бекиткән падиша болиду» дәйду. Бирақ Йәшәя пәйғәмбәрниң дәвридикиләрдин көп адам: «Қорәш Йәһудийлардин болмайду; шуңа у кәлгүсидә бизни Бабилдин қутқузуп қоюватсиму, биз йәнила мәлум бир империйәгә беқинди боливеримиз» дәп, мошу бешарәтни қәтһий қобул қилмайтти. Улар йәнә: «Худаниң Өз вәдиси бойичә **Давут падишаниң** бир әвлади арқилиқ бизни қутқузуши керәк» вә «Худа бизни пүтүнләй мустәқил қилиши керәк» дейиши мүмкин. Худа дәрвәқә уларға шуңдақ вәдә бәргән еди (мәсилән 7-, 9-, 32-бапларда) бирақ у авал Қорәш арқилиқ Йәһудийларни Бабилдин қутқузмақчи болса, мошу планидин гуманлиниш яки нарази болуш униңға асийлиқ қилғанға бараваер. Төвәндики (9-13-айәт) сегиз лайниң өзини шәкилләндүргүчисигә «Сән мәндин немә ясайсан?!» дегини дәл мошу кишиләрниң позитсийсидур. «Мән ... **«қош қанатлиқ дәрвазиларни» униң алдидә ечип беримән**» — қедимки хатириләргә асаланғанда, Бабил шәһириниң даңқи чиққан бир «қош қанатлиқ дәрваза»си бар еди. Бабил жиқитилғанда, бу қош қанатлиқ дәвирәза Қорәшкә ечилди. □ **45:3** «Мән... саңа қараңғулуқтики гөһәрләрни... беримән; шуниң билән өзүңгә исим қоюп сени чақирғучини, йәни Мән Пәрвәрдигарни Исраилниң Худаси дәп билип йетисән» — дәрвәқә, Қорәшниң қилған урушлири тосалғуға учрмай наһайити раван, адәмләрни һәйран қалдуридиған дәриҗидә тез болған. Шуниң билән қисқа вақит ичидәУ нурғун мал-мүлүкләрни олҗа қилип қолға кәлтүргән. Бешарәттә мошу ишлар (Қорәш өзи билмигән һалда) Худаниң йошурун ярдимидә қилиниду, дейилиду. Қорәш өзи тоғрилиқ мошу бешарәтни оқуғандин кейин, Пәрвәрдигарниң һәқиқий Худа, шуңдақла Исраилниң Худаси екәнлигини билиши керәк еди. ■ **45:5** Қан. 4:35,39; 32:39; Йәш. 44:8

Мән, Пәрвәрдигар, буни яратмай қоймаймән». □

Исраилниң Худаниң Қорәш арқилиқ қилғанлиридин нарази болуп гуманлинишириға Худаниң бәргән жавави

9 — «Өз Яратқучисиниң үстидин әрз қилмақчи болғанға вай!

У йәр-зиминдики чинә парчилири арисидики бир парчиси, халас!

Сеғиз лай өзини шәкилләндүргүчи сапалчига: —

«Сән немә ясаватисән?» десә,

Яки ясиғиниң саңа: «Сениң қолуң йоқ» десә боламду? ■

10 Өз атисига: «Сән немә туғдурмақчи?»

Яки бир аялга: — «Сени неминиң толғиги тутти?» — дәп сориганға вай!

11 Исраилдики Муқәддәс Болғучи, йәни уни Ясиғучи Пәрвәрдигар мундақ дәйду:

—

Әнди кәлгүси ишлар тоғрилиқ соримақчимусиләр йәнә?

Өз оғуллим тоғрилиқ, Өз қолумда ишлигиним тоғрилиқ Маңа буйруқ бәрмәкчимусиләр!?

12 Мән пәқәтлә йәр-зиминни ясиған, униңға инсанни Яратқучидурмән, халас!

Өз қолум болса асманларни кәргән;

Уларниң самави қошунлириниму сәпкә салғанмән.

13 Мән уни һәққанийлиқ билән турғузған,

Униң барлиқ йоллирини түз қилдим;

У болса шәһиримни қуриду,

Нә һәқ нә инғам соримай у Маңа тәвә болған әсирләрни қоюп бериду» —

дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар. □ ■

14 Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —

«Мисирниң мәһсулатлири, Ефиопийәниң вә егиз бойлуқлар болған Сабийлиқларниң маллири саңа өтиду;

Улар өзлири сениңки болиду,

Саңа әгишип маңиду;

Өзлири кишән-зәнжирләнгән пети сән тәрәпкә өтиду,

Улар саңа баш уруп сәндин илтижа билән өтүнүп: —

«Бәрһәқ, Тәһри сәндә туриду, башқа бири йоқ, башқа һеч қандақ Худа йоқтур» дәп етирап қилиду. □

□ **45:8** «И асманлар, жуқуридин яғдуруп бериңлар, булутларму һәққанийлиқ төкүп бәрсун; йәр-зимин чечилсун...» — бу сөzlәр бәлким Исраил вә дунияниң (Қорәш қилған ишлириниң түрткисидә) Худаға ишинип, яхши мевә бериш үчүн қилған дуази болуши керәк. ■ **45:9** Йәр. 18:6; Рим. 9:20

□ **45:13** «Мән уни һәққанийлиқ билән турғузған, униң барлиқ йоллирини түз қилдим» — мошу айттики «уни», «униң», «у» болса Қорәш, әлвәттә. Бешарәт униң һеч немини соримайла Бабилда сүргүн болған Йәһудий хәлиқни қоюп беридиганлиғини алдин-ала ейтиду. ■ **45:13** 2Тар. 36:22; Әзра 1:1; Йәш. 44:28; Ибр. 11:10

□ **45:14** «Мисирниң мәһсулатлири, Ефиопийәниң вә егиз бойлуқлар болған Сабийлиқларниң маллири саңа өтиду; улар ...саңа әгишип маңиду; өзлири кишән-зәнжирләнгән пети сән тәрәпкә өтиду» — жуқуриқи айтләргә қариғанда мошу вақиә Қорәшниң иш-паалиятлириниң ахирқи бир нәтижиси болуши керәк. Ефиопийә вә Сабия әслидә Мисирға беқинған болуп, шүбһисизки, Йәшәя йәнә «Мисирдин чиқиш» дегән вақиәни көздә тутиду. Демәк, Исраилни сүргүн қилғанлар өз ихтияри билән Исраилға беқинди болмақчи болиду. Бәзи шәрһчиләр, мошу бешарәтни «Йәһудий әмәсләр»ниң Әйса Мәсиһни өз Қутқузғучиси дәп етирап қилиши, шундақла уларниң Исраилниң «қалдиси»и болған һәқиқий жәмаитигә қошулуши билән әмәлгә ашурулған, дәп қарайду. Йәнә бир көзқараш болса, мошу ишлар ахирқи заманда Йәһудийлар Худаниң кешигә қайтқандин кейин йүз бериду, дәйду. Бизниңчә һәр иккисиниң тоғрилиғи бар.

15 «И Израилниң Худаси, Ниҗаткар, дәрһәқиқәт Өзини йошурувалғучи бир Тәңридурсән!».[□]

16 Улар һәммиси истиснаһиз хиҗил болуп, шәрмәндә болиду; Мәбуди ясиғанлар шәрмәндә болуп, бирликтә кетип қалиду;[■]

17 Израил болса Пәрвәрдиғар тәрипидин мәңгүлүк ниҗат-қутулуш билән қутқузулиду;

Әбәдил-әбәткичә хиҗил болмайсиләр, һеч шәрмәндичиликни көрмәйсиләр.[□]

18 Чүнки асманларни яратқан, йәр-зиминни шәкилләндүрүп ясиған, уни мәзмут қилған Худа болған Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: —

(У уни қуруқ-мәһисиз болушқа әмәс, бәлки адәмзатниң туралғуси болушқа яратқан еди)

«Мән болсам Пәрвәрдиғар, башқа бири йоқтур;[■]

19 — Мән мәхпий һалда яки зиминдики бирәр қараңғу җайда сөз қилған әмәсмән; Мән Якупқа: «Мени издишиңлар бәһудилик» дегән әмәсмән;

Мән Пәрвәрдиғар һәк сөзләймән,

Түз гәп қилимән;^{□ ■}

20 Жиғилиңлар, келиңлар;

И әлләрдин қачқанлар, җәм болуп Маңа йеқинлишиңлар;

Өзи ойған бутни көтирип, һеч қутқузальмиған бир «илаһ»қа дуа қилип жүридиғанларниң болса һеч билими йоқтур.^{□ ■}

21 Әнди улар өз гәлирини баян қилиш үчүн йеқин кәлсун;

Мәйли, улар мәслиһәтшлишип бақсун!

Ким мошу ишни қедимдинла җакалиған еди?

Ким узундин бери уни баян қилған?

У Мән Пәрвәрдиғар әмәсму?

Дәрвәкә, Мәндин башқа һеч илаһ йоқтур;

Һәм адил Худа һәм Қутқузғучидурмән;

Мәндин башқа бири йоқтур.^{□ ■}

[□] **45:15** «И Израилниң Худаси, Ниҗаткар, дәрһәқиқәт Өзини йошурувалғучи бир Тәңридурсән!»

— мошу сөз бәлким Израилларниң Худаниң сирлиқ йоллириға, йәни «Йәһудий әмәсләр»ниң әзлиригә беқинғанлиғиға қарап һайран қелип дегән гепидур. [■] **45:16** Йәш. 44:11 [□] **45:17**

«Улар һәммиси истиснаһиз хиҗил болуп, шәрмәндә болиду; мәбуди ясиғанлар шәрмәндә болуп, бирликтә кетип қалиду; Израил болса Пәрвәрдиғар тәрипидин мәңгүлүк ниҗат-қутулуш билән қутқузулиду.....» — мошу сөзләргә (16-17-айәтләргә) қариганда, кишиләр кәлгүсидә мутләк

икки хилға, йәни Худаға тайинип итаәт қилидиғанларға вә бутларға баш уридиғанларға бөлүнүп кетиду. [■] **45:18** Йәш. 42:5; 45:5,14 [□] **45:19** «Мән Пәрвәрдиғар һәк сөзләймән» —

ибраний тилида «Мән Пәрвәрдиғар һаққанйлиқни сөзләймән». «Мән Якупқа: «Мени издишиңлар бәһудилик» дегән әмәсмән; Мән Пәрвәрдиғар һәк сөзләймән, түз гәп қилимән» — мошу айәт бәлким

15-айәттики «Өзини йошурувалғучи Худадурсән» дегинигә қарита ейтқан силиқ бир тәнбиһ болуши мүмкин. Чүнки көргинимиздәк, Худа алибурун (болупму Йәшәя арқилиқ) Өзиниң қутулуш-ниҗатлиғини

«Пәрвәрдиғарниң қули арқилиқ» пүтқүл дуняға сунмақчи болғанлиғини көп кетим очуқ-ашқарә ейтқан! [■] **45:19** Қан. 30:11 [□] **45:20** «Әлләрдин қачқанлар» — уларниң немишкә яки неминдин

қачқанлиғи мошу йәрдә дейилмиди. Бирақ 24-айәткә қариганда, инсанйәт (ахирки заманда) икки қисимға, йәни Худаға таянғанлар һәм Худаға өч болғанларға бөлүнүп кетиду; шуниң билән Худаға өч

болғанларХудани сөйгәнләргә зиянкәшлик қилиши мүмкин; униңдин сирт Худаға ишәнгәнләр: «Худаниң җазаси худасизларниң бешиға чүшәй дәп қалди» — дәп қарап, уларниң арисидин қечишимиз керәк дәп

ойлайдиған болса керәк. [■] **45:20** Йәш. 44:18,19 [□] **45:21** «Ким мошу ишни қедимдинла җакалиған еди?» — «мошу иш» шүбһисизки, Худаниң Израилни қутқузуши билән, У «Йәһудий әмәс»ләргә қутқузулуш пурситини, шундақла Израил билән биллә бәхитлиқ болуш имканийтини тәй

йәтқузидиғанлиғини көрситиду (22-24-айәт). [■] **45:21** Йәш. 41:22,26,27; 43:9,10; 45:5,14,18

22 И йәр-зиминниң чәт-яқилиридикиләр,

Маңа тәлпүнүп кутқузулуңлар!

Чүнки Мән Тәңридузмән, башқа һеч бири йоқтур;

23 Мән Өзүм билән қәсәм ичкәнмән,

Мошу сөз һәққанийлиқ билән ағзимдин чиқти, һәргиз қайтмайду: —

«Маңа барлиқ тизлар пүкүлиду,

Барлиқ тиллар Маңа *итаәт ичидә* қәсәм ичиду».[■]

24 Шу чағда: «Һәққанийлиқ вә күч болса пәқәт Пәрвәрдиғардидур» — дейилиду,

Кишиләр дәл Униңла қешиға келиду;

Ғалжирлишип, униңға ғәзәпләнгәнләрниң һәммиси шәрмәндә болиду.^{□ ■}

25 Исраилниң әвлатлириниң һәммиси Пәрвәрдиғар тәрипидин һәққаний қилиниду,

Вә улар Уни даңлишиду.

46

Бабилдики бутларниң ақивити — улақлар уларни көтирип кетиду *** Худа болса Өз хәлқини көтириду!

1 Бәл болса тиз пүкти, Небо еңишиватиду;

Уларниң мәбудлири улақларниң земмисигә, калиларниң зиммисигә чүшти;

Силәр көтәргән нәрсилериңлар әнди улақларға артилған болуп,

һалсиз улақларға еғир жүк болиду![□]

2 Улар еңишиду, бирликтә тиз пүкишиду;

Улар мошу жүкни кутқузалмайду,

Бәлки өзлири әсиргә чүшиду.[□]

3 И Яқупниң жәмәти,

Шундақла Исраил жәмәтиниң қалдиси,

Анаңларниң қосигидики чағдин тартип үстүмгә артилғанлар,

Балиятқудики чағдин тартип көтирилип кәлгәнләр,

— Маңа кулақ селиңлар![□]

4 Силәр қериғучиму Мән йәнила шундақтурмән,

Чечиңлар ақарғучиму Мән силәрни йүдүп жүримән;

Силәрни ясиған Мәндурмән, силәрни көтиримән;

■ **45:23** Рим. 4:11; Фил. 2:10 □ **45:24** «Шу чағда: «Һәққанийлиқ вә күч болса пәқәт Пәрвәрдиғардидур» — дейилиду, ... ғалжирлишип униңға ғәзәпләнгәнләрниң һәммиси шәрмәндә болиду» — йәнә көримизки, дуня икки бөлүмгә айрилиған охшайду. Бири болса, ғалжирлишип Худаға мутләк қарши туридиғанлар; иккинчиси, Исраил, жүмлидин өзлиригә беқинип, улар билән бир болған. Исраил билән биллә кутқузулған Йәһудий әмәсләр болиду. ■ **45:24** Йәш. 41:11 □ **46:1**

«Бәл» — Бабилниң «баш бут»и, «Небо» униң «оғли» еди. Мошу бешәрәттә Йәшәя пәйғәмбәр Бабил шәһири дүшмәниң қолиға чүшкәндә, хәкләр бутлирини сақлап қелиш үчүн башқа бир жутқа йеткимәкчи болғанлигини алдин ала көриду. Шу жәرياندا бутларни йәргә қоюш керәк болғачқа, пәйғәмбәр «Бәлниц тиз пүккәнлигини, Небониң еңишиватқанлиғи»ни көрүп мазақ қилиду. «Уларниң мәбудлири улақларниң земмисигә, калиларниң зиммисигә чүшти...» — бутлар улақниң башқурушиға өткәндәк қилиду. «Силәр көтәргән нәрсилериңлар» — Бабилдики диний мурасимларда, пухраларниң бутларни көтирип кочиларни айландуруши керәк еди. Бирақ әслидә Бабиллиқлар һөрмәт билән «көтәргән нәрсиләр» һазир аддий боғчилардәк улақларға артилди. □ **46:2** «Улар, йәни Бабиллиқлар яки уларниң улақлири еңишиду, бирликтә тиз пүкишиду; улар мошу жүкни кутқузалмайду,...» — демәк, бутлар адәм яки улақларға жүк болған өзлирини кутқузалмайла қалмай, бәлки улақларниму һалсизландуриду. □ **46:3** «И Яқупниң жәмәти, ... анаңларниң қосигидики чағдин тартип үстүмгә артилғанлар, балиятқудики чағдин тартип көтирилип кәлгәнләр...» — һәқиқий Худа адәмниң көтиришигә муһтаж әмәс, бәлки Өзи Өз хәлқигә ғәмхорлуқ қилип уларни көтириду.

Силәрни йүдүп қутқузимән.

⁵ Әнди Мени кимгә охшатмақчи,
Яки кимни Маңа тәң қилмақчисиләр?

Уни Маңа охшаш дәп,

Силәр кимни Мән билән селиштурмақчисиләр?■

⁶ Улар болса һәмьянидин алтунни чечип берип,

Күмүчниму таразифа салиду,

Бир зәргәрни ялливалиду,

У бир мәбудни ясап бериду;

Улар жикилиду, дәрвәқә чоқуниду!

⁷ Улар уни мүрисигә артиду,

Уни көтирип, өз орниға қойиду;

Андин у ашу йәрдә өрә туриду;

У орнидин қозғилалмайду;

Бириси униңға йелинип тиләйду,

Лекин у жавап бәрмәйду;

У кишини аваричилигидин қутқузмайду.■

⁸ Мошу ишларни есиңларда тутуңлар;

Шундақла өзүңларни һәқиқий әркәкләрдәк көрситиңлар;

И, итаәтсизләр,

Буни есиңларға кәлтүрүңлар;

⁹ Илгәрки ишларни, йәни қедимдин болған ишларни есиңларға кәлтүрүңлар;

Чүнки Мән Тәңридурумән, башқа бири йоқтур;

Мән Худадурмән, Маңа охшашлар йоқтур;■

¹⁰ Мән: «Мениң бекиткимин орунлиниду,

Көңлүмгә барлиқ пүккәнләрни әмәлгә ашурмай қоймаймән» дәп,

Ишниң нәтижисини баштила,

Алдин-ала теһи қилинмиған ишларни аян қилип ейтқучидурмән;■

¹¹ Күнчиқиштин житқуч бир қушни,

Йәни көңлүмгә пүккиними ада қилғучи бир адәмни жирақ жуттин чақирғучидурмән.

Бәрһәк, Мән сөз қилған,

Бәрһәк, Мән уни чоқум әмәлгә ашурумән;

Буни нийәт қилғанмән,

Бәрһәк, Мән уни вужудқа чиқиримән.□

¹² И һәққанийлиқтин жирақ кәткән жаһиллар,

Маңа кулақ селиңлар: —□

¹³ Мән һәққанийлиғимни йеқин қилимән,

У жирақлашмайду;

Шуниңдәк Мениң нижатим һәм кечикмәйду;

Мән Зионға нижат йәткүзүп,

■ 46:5 Йәш. 40:18, 25 ■ 46:7 Йәш. 45:20 ■ 46:9 Йәш. 45:5, 14, 18, 21, 22; 48:12

■ 46:10 Зәб. 32:11; Пәнд. 19:21; 21:30; Ибр. 6:17 □ 46:11 «Күнчиқиштин житқуч бир қушни ...жирақ жуттин чақирғучидурмән...» — «житқуч бир қуш» Қорәшни көрситиду. Униң бир тарипиниң әшәддийлигини Худа Исраилдин йошурмайду. □ 46:12 «Һәққанийлиқтин жирақ кәткән жаһиллар» — Худа жуқурида Йәшәя пәйғәмбәр арқилиқ 41:2-3, 25-, 44:24-45:11дә Исраилларни Бабилдин кәлгүсидики «Қорәш» дегән бир падиша арқилиқ қутқузимән, дәп жақалиқан. «Жаһиллар» болса Худаниң бу «Қорәш план»ини яқтурмайдиган Исраилларни көрсәтсә керәк; уларниң яқтурмайдиганлиғи болса Қорәш Йәһудий әмәс, бәлки Парс болғанлиғи үчүн болиду.

Исраилға жулалиқ-гөзәллигимни тикләп беримән». □

47

Исраилни сүргүн қилған Бабил түгәшти!

1 «И Бабилниң пак қизи, келип топа-чаңға олтар;
И калдийләрниң қизи, тәхтсиз болуп йәргә олтар!
Чүнки сән «латапәтлик вә назук» дәп иккинчи аталмайсән. ■

2 «Түгмән тешини чөрүп, ун тарт әнди,
Чүмпәрдәңни ечип ташла,
Көңлигиңни селивәт,
Пачиғиңни ялаңачла,
Дәриялардин су кечип өт; □

3 Уятлиғиң ечилиду;
Бәрһәк, номусуңға тегилиду;
Мән интиқам алимән,
Һеч кимни аяп қоймаймән. ■

4 Бизниң һәмжәмәт-Қутқузғучимиз болса,
«Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар» Униң нами;
У Исраилдики Муқәддәс Болғучидур. □

5 И калдийләрниң қизи, сүкүт қелип жим олтар,
Қараңғулуққа кирип кәт;
Чүнки буиндин кейин иккинчи «сәлтәнәтләрниң ханиши» дәп аталмайсән. □

6 Мән Өз хәлқимдин гәзәпләндим,
Шуңа Өзүмниң мирасимни булғивәттим,
Шуниң билән уларни қолуңға тапшуруп бәрдим;
Сән болсаң уларға һеч қандақ рәһим көрсәтмидиң;
Яшанғанларниң үстигиму боюнтуруқларни интайин еғир қилип салдиң; □

7 Шуниң билән сән: —
«Мән мәңгүгә ханиш болимән» дәп,
Мошу ишларни көңлүңдин һеч өткүзмидиң;
Уларниң ақивитини һеч ойлап бақмидиңсән. ■

8 Әнди һазир, и әндишисиз яшап кәлгүчи,
Өз-өзигә: «Мәнла бардурмән, мәндин башқа һеч ким йоқтур,
Мән һәргиз тул аялниң жапасини яки балилардин мәһрум болушниң жапасини
тартмаймән» — дегүчи,
И сән әйш-ишрәткә берилгүчисән,

□ **46:13** «Мән һәққанийлиғимни йеқин қилимән, у жиравлашмайду; шуниңдәк Мениң нијатим һәм кечикмәйду; Мән Зионаға нијат йәткүзүп... беримән» — Худа йөнила мөһри-шәпқитини көрситип, һәтта «жаһиллар»ғиму Қорәшниң ишлири арқилиқ нијатқа еришиштики пурсәтни кәлтүримән, дәйду. ■ **47:1** Йәш. 26:5 □ **47:2** «Түгмән тешини чөрүп, ун тарт әнди, чүмпәрдәңни ечип ташла, көйнигиңни селивәт, пачиғиңни ялаңачла, ...» — демисәкму, мошу ишлар әсиргә чүшүштики аламәтләр. һәм Бабиллиқлар, һәм Парслар өз әсирлиригә рәһимсизлик қилип уларни ялаңач меңишкә мәжбурлайтти. ■ **47:3** Йәш. 3:17; Nah. 3:5 □ **47:4** «Һәмжәмәт-Қутқузғучи» — қона Исраилда «Һәмжәмәт-қутқузғучи» (гоел)ниң йәнә қилидиган бир иши өзиниң увал болған жәмәтидикиләр үчүн адаләтни жүргүзүш еди. Униң уруқ-туққанлиридин бириси қатиллиқ қәстигә учриған болса, «Һәмжәмәт-қутқузғучи»ниң қатилни өлтүрүш һоқуқи һәм вәзиписи бар еди. □ **47:5** «Қараңғулуққа кирип кәт» — «қараңғулуқ» бәлким зиндандики қараңғулуқни билдүриду. □ **47:6** «Өзүмниң мирасим» — Худа Өзиниң хәлқини Өзи үчүн мирас дәп һесаплайду. ■ **47:7** Вәһ. 18:7

Шуни аңлап қой: —□

⁹ «Дәл мошу икки иш,

— Балилардин мәһрум болуш вә туллуқ —

Бир дәқиқидә, бир күн ичидила бешиңға тәң чүшиду;

Нурғунлиған жадугәрликлириң түпәйлидин,

Бәк көп әпсунлириң үчүн улар толуқ бешиңға келиду.■

¹⁰ Чүнки сән өзүңниң рәзиллигингә таянғансән,

Сән «Һеч ким мени көрмәйду» — дедиң;

Сениң даналиғиң вә билимиң өзүңни езиқтуруп,

Сән көңлүңдә: — «Мәнла бардурмән, мәндин башқа бири йоқтур» — дедиң.□

¹¹ Бирақ балаю-апәт сени бесип келиду;

Сән униң келип чиқишини билмәйсән;

Һалакәт бешиңға чүшиду;

Сән һеч қандақ «Һамий пули» билән уни тосалмайсән;

Сән һеч күтмигән вәйранчилик туюқсиз сени бесип чүшиду.

¹² Әнди қени, яшлиғиңдин тартип өзүңни упритип кәлгән әпсунлириңни,

Шундақла нурғунлиған жадугәрликлириңни һазир оқуп туривәр;

Ким билсун, сән улардин пайда көрүп қаламсән?

Бирәр немини тәвритип қояларсән һәр қачан?!

¹³ Сән алған мәслиһәтлириң билән һалсизлинип кәттиң;

Әнди асманларға қарап тәбир бәргүчиләр,

Юлтузларға қарап палчилик қилғучилар,

Йеңи айларни күзитип мунәжжимлик қилип ишларни «алдин-ала ейтқучилар» орнидин тәң туруп бешиңға чүшидиғанлардин сени кутқузсун!

¹⁴ Мана, улар пахалдәк болуп кетиду;

От уларни көйдүриветиду;

Улар өзлирини ялқунниң қолидин кутқузалмайду;

Бирақ уларда адәмни исситқидәк һеч көмүр,

Яки адәм иссинғидәк һеч гүлхан йоқтур!□

¹⁵ Сени аварә қилған,

Яшлиғиңдин тартип сәндә сода қилғанлар саңа мошундақ пайдисиз болиду;

Һәр бири өз йолини издәп кетип қалиду;

□ **47:8** «Әнди һазир, и әндишисиз яшап кәлгүчи, өз-өзигә: «Мәнла бардурмән, мәндин башқа һеч ким йоқтур.. дегүчи, ... Шуни аңлап қой: —» — Худа Өз хәлқиғә «тәрбийә жазаси»ни бәрмакчи болуп, уларни Бабилниң рәһимсиз қолиға тапшуруши билән, Бабиллиқларму өз рәһимсизлиги түпәйлидин жазаға учримап қалмайду. Бабилниң: «Мәнла бардурмән, мәндин башқа бири йоқтур» дегини, башқиларға пүтүнләй «пәрвайим пәләк» дегәнлик һәм «Мән аләмдә йәккә-йегәнә» дегән тәкәббурулқур.

■ **47:9** Йәш. 51:19 □ **47:10** «Сениң даналиғиң вә билимиң өзүңни езиқтуруп, сән көңлүңдә: — «Мәнла бардурмән, мәндин башқа бири йоқтур» — дедиң» — жуқуриқи (8-айәттики) «Мәнла бардурмән, мәндин башқа бири йоқтур» дегән, башқиларға «пәрвайим пәләк» дегәнлик. Мошу йәрдә болса «Худағиму пәрвайим пәләк» дегәнлик. □ **47:14** «Мана, улар пахалдәк болуп кетиду; от уларни көйдүриветиду; улар өзлирини ялқунниң қолидин кутқузалмайду; бирақ уларда адәмни исситқидәк һеч көмүр... йоқтур!» — бу сөзниң мәнәси бәлким, һәқиқий Худаниң гәзиви күчлүк һәм отлүк;

аталмиш «бутларниң гәзиви»ниң болса, адәмни исситқидәкму оти йоқ; башқа мәнәси бар дейилсә: — Мошу палчилар һеч немигә яримайдуки, һәтта (Худаниң жазаси билән) көйдүрүлгән вақиттиму адәмни исситқидәк һарарити болмайду.

Сени қутқузғидәк һеч ким йоқтур. □ ■

48

Исраилниң жаһиллиги: — улар Бабилдин қутқузулғини билән, гуналиридин сақит болмайду

1 И Яқупниң жәмәти, «Исраил»ниң исми билән аталғанлар,

«Йәһуда булақлири»дин чиққансиләр,

Пәрвәрдигарниң намини ишлитип қәсәм қилғучисиләр,

Исраилниң Худасини тилға алғучисиләр,

Бирақ булар һәқиқәт һәм һәққанийлиқтин әмә!

Мунуларни аңлап қоюңлар: —

2 (Чүнки улар «муқәддәс шәһәр»ниң намини ишлитип өзлиригә исим қилиду,

Теһи Исраилниң Худасиға «тайинар»миш!

Униң нами болса самави қошуларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигардур!)

3 Мән бурунла «илгәрки ишлар»ни алдин-ала баян қилдим;

Улар Өз ағзимдин чиққан, Мән уларни аңлаттим;

Мән буларни туюқсиз вужудқа чиқирип,

Улар әмәлгә ашурулди; □

4 Чүнки Мән сениң жаһиллиғиңни, бойнуңниң пәйлириниң төмүр,

Йүзүңниң даптәк екәнлиғини билдим; □

5 Сениң: «Мениң бутум мошуларни қилди»,

Яки «Ойма мәбудум, қуйма мәбудум буларни буйруди» — демәслиғиң үчүн,

Шуңа Мән балдур мошуларни саңа баян қилдим;

Иш йүз бәргичә уларни саңа аңлитип турдум.

6 Сән буларни аңлиғансән;

Әнди уларниң һәммисини көрүп бақ!

Буни раст дәп етирап қилмамсиләр?

Мән баятин «йеңи ишлар»ни, йәни сақлинип йошурунған ишларни баян қилдим,

Сән буларни билгән әмәссән. □

7 Сениң: «Дәрвәқә, мениң улардин балдур хәвирим бар еди» демәслиғиң үчүн,

Улар бурун әмәс, һазирла яритилиду;

Мошу күндин илгири сән уларни аңлап бақмиғансән.

8 Бәрһәқ, сән қулақ салмидиң,

Бәрһәқ, сән хәвәрму алмидиң,

□ **47:15** «Сени аварә қилған, яшлиғиңдин тартип сәндә сода қилғанлар саңа мошундақ пайдисиз болиду; һәр бири өз йолини издәп кетип қалиду...» — Бабилда пал селиш, сөһиғәрлик қатарлиқ хурапийлиқлар болким «ең чоң сода» болуши мүмкин. Бирақ бешарәт бойичә палчлар херидарлиридин мәһрум болуп башқа жутларға йол алмақчи болиду. Археологлар кона Бабил шәһиридин қазған асарәтиқиләр ичидин нургун «палнамиләр» һәм «раммалнамиләр» тепилди. Бирақ булардин һеч қайсисидин «Бабил вәйран болиду» дегән бешарәтни тапқили болмайду; һәммиси «келәчиқиң парлақ» дегәндәк сөзләрдур (әмәлийәттә барлиқ палчилик шундақ әмәсмү?!). ■ **47:15** *Veh.* 17:16

□ **48:3** «Илгәрки ишлар» — мошу айәттики «илгәрки ишлар» шүбһисизки, Худаниң «Қорәш плани»дур (46:12дики изаһатни көрүң). Мошуни жәмәнләштүрүш үчүн Йәшәя «қошумчә сөз»дики 4-мисал (48-бапниң алаһидә шәкли тоғрисида) дегән графини көрүң. Әшу графига қариганда, 48-бап икки қисимға бөлүниду. Биринчи қисимдики «илгәрки ишлар» дәл «Қорәш плани»ға баравәр келиду; 6-айәттики «йеңи ишлар» болса, Пәрвәрдигарниң қулиниң ишлирни көрситиду. Мошу тәһлил қилиниш 42-баптикигә охшаш. □ **48:4** «йүзүңниң дап екәнлиғини...» — сөзмүсөз тәржимә қилғанда «пешанәңниң мистин екәнлиғини...». □ **48:6** ««йеңи ишлар»нәни сақлинип йошурунған ишларни баян қилдим,...» — жуқуриқи изаһатта дегинимиздәк, «йеңи ишлар»ни дәл «Пәрвәрдигарниң қули» тоғрилиқ хуш хәвәр дәп билимиз (42-бапниму көрүң).

Бәрһәк, сениң кулиқиң хелә бурунла ечилмай етиклик қалди;
Чүнки Мән сениң вапасизлик қиливеридиганлиғиңни,
Балияткудики чеғиңдин тартип «асий» дәп атилидиғанлиғиңни билдим.

⁹ Өз нагим үчүн ғәзивимни кечиктүримән,
Шөһритим үчүн сени үзүп ташлимаймән дәп ғәзивимни бесивалдим; ■

¹⁰ Қара, Мән сени тавлидим,
Бирақ күмүчни тавлиғандәк тавландурмидим;
Мән азап-оқубәтнің хумданида сени талливалдим; □

¹¹ Өз сәвәвимдин, Өз сәвәвимдин Мән мошуни қилимән;
Мениң нагимға дағ тәгсә қандақ болиду?

Мән Өзүмнің шан-шөһритимни башқа бирисигә өткүзүп бәрмәймән. ■

¹² И Яқуп,
И чақирғиним Исраил!

Маңа кулақ салғин;

Мән «У» дурмән;

Мән Тунжидурмән, бәрһәк һәм Ахирқидурмән; ■

¹³ Мениң қолум йәр-зиминнің улини салған,
Оң қолум асманларни кәргән;
Мән уларни чақирсамла, улар жәм болуп орнинди туриду.

¹⁴ Һәммиңлар, жәм болуп жиғилиңлар, аңлап қоюңлар;

Бутлар арисидә қайсиси мошундақ ишларни баян қилған?

Пәрвәрдигар яхши көргән киши болса униң көңлидики ишларни Бабилда ада қилиду,

Униң биләк-қоли калдийләрниң үстигә зәрб билән чүшиду; □ ■

¹⁵ Мән, Мән сөз қилғанмән;

Дәрһәқиқәт, Мән уни чақирдим;

Мән уни алдиға чиқиривалдим;

Униң йоли мувәппәқийәтлик болиду.

16 — Маңа йеқин келиңлар, мошуни аңлап қоюңлар;

Мән әәлдин сөзүмни йошурун қилған әмәс;

Сөзүм әмәлгә ашурулғинидиму йәнила шу йәрдә болғанмән;

Һазир болса Рәб Пәрвәрдигар вә Униң Роһи Мени әвәтти! □ ■

¹⁷ Һәмжәмәт-нижәтқарин Пәрвәрдигар, Исраилдики Муқәддәс Болғучи мундақ дәйду: —

«Өзүңгә пайда болсун дәп саңа Үгәткүчи,

■ **48:9** Йәш. 43:21, 25 □ **48:10** «Күмүчни тавлиғандәк тавландурмидим» — демәк, Исраил күмүчниң барлиқ дашқилини айривалғичә тавланғандәк тавланса, бәлким һеч нәрсә қалмайтти! (1-бап, 22-, 25-айәтнимү көрүң). «Азап-оқубәтнің хумданида» — бәлким Бабил империйәсиниң уларға қарита қилған зиянкәшликлирини көрситиду. ■ **48:11** Йәш. 42:8 ■ **48:12** Йәш. 41:4; 44:6; Вәһ. 1:17; 22:13 □ **48:14** «Пәрвәрдигар яхши көргән киши» — мошу йәрдә Қорәшни көрситиду.

■ **48:14** Йәш. 41:22,23 □ **48:16** «Маңа йеқин келиңлар, мошуни аңлап қоюңлар; Мән әәлдин сөзүмни йошурун қилған әмәс; сөзүм әмәлгә ашурулғинидиму йәнила шу йәрдә болғанмән» — демәк, сөзлигүчи Худаниң «Жақарчиси» һәм Униң йенида һазир туруп Униң сөзини бежа кәлтүргүчидур. Кейинки изаһатнимү көрүң. Башқа бир хил тәржимиси: «Әгәр вақит дегән нәрсини бар десаң, мана Мән Өзүмдурмән». «Һазир болса Рәб Пәрвәрдигар вә Униң Роһи Мени әвәтти!» — сөзлигүчи йәнә «Әәлдин тартип Худа билән билә болуп, Униң сөзини йәр йүзидикиләргә йәткүзгүчи» болуп, ахирда Худа һәм Худаниң Роһи тәрипинди әвәтилип Өзи мошу дуняға келиду (6-бап, 8-айәтни көрүң). Төвәндики 49-бапта мошу Зат, йәни «Пәрвәрдигарниң кули» тоғрисидики мәзунларда көпрәк ашқарилиниду. Башқа бир хил тәржимиси: «Һазир болса Рәб Пәрвәрдигар Мени Униң Роһи билән әвәткән!». ■ **48:16** Пәнд. 8:1-5; Зәк. 2:9; 6:15; 10:12; Юһ. 11:42; 17:21

Саңа тегишлик болған йолда сени йетәклицүчи Мән Пәрвәрдигар Худайиндурмән;

¹⁸ Сән Мениң пәрманлиримға кулақ салған болсаң еди!

Ундақ болғанда бәхит-хатиржәмлигиң дәриядәк, һаққанийлигиң деңиз долкунлиридәк болатти! ■

¹⁹ Сениң нәслиң болса униң кумлиридәк,

Ич-қарниңдин чиққан пәрзәнтлириң кум данчилиридәк сансиз болатти!

Уларниң исми Мениң алдимда һәрғиз өчүрүветилмәйдиған яки йөқитиветилмәйдиған болатти!

²⁰ Бабилдин чиқиңлар, калдийләрдин қечип кетиңлар!

Нахша авазлирини яңритип мошуни жакалаңлар,

Бу хәвәрни аңлитиңлар,

Жаһанниң чәт-яқилириғичә уни йәткүзүп мундақ дәңлар: —

«Пәрвәрдигар Өз кули Яқупни һәмжәмәтлик қилип кутқузди!» □ ■

²¹ Улар чөл-баяванлардин өткәндә һеч уссап қалмиди;

У суларни таштин аққузуп бәрди;

Бәрһәк, У ташни ярғузди, сулар униңдин урғуп чиқти!» □

²² «Рәзилләр үчүн» — дәйду Пәрвәрдигар, «бәхит-хатиржәмлик йөқтур». ■

49

Пәрвәрдигарниң қулиниң сөзи — *** Худаниң униң тоғрилиқ бәргән гувалиғи

¹ «И араллар, мениң гепимни аңлаңлар,

Жирақтики әл-жутлар, маңа кулақ селиңлар!

Балиятқудики чегимдин тартип Пәрвәрдигар мени чақирди;

Апамниң қосиғидики чегимдин тартип У мениң исмимни тилға алди; □

² У ағзимни өткүр қиличтәк қилди;

Өз қолиниң сайиси астида мени йошуруп кәлди,

Мени силиқланған бир оқ қилди;

У мени оқдениға селип сақлиди, □

■ **48:18** Қан. 32:29; Заб. 80:14-17 □ **48:20** «Бабилдин чиқиңлар, калдийләрдин қечип кетиңлар!» — Исраил Бабилдин (миләдийәдин илгәрки 536-жили) қутулғини билән, әмәлийәттә интайин аз бир қисми қайтип кәлди. Нургун Йәһудийлар Парс империясиниң һөкүмранлиғи астида туруп, өзиниң әшу йәрдики әһвалини яхши дәп қарайти. Улардин көплигән әдәм сода-тижарәт билән шуғуллиниш билән бейип кәтти. Улар еришкән параван турмушни ташлап өз жутини қайтидин бәрпа қилиш жапасидин баш тартти. Шуна улар мошу чақирқиқа кулақ салмайти. Әдәмләр мошу дуниядики муһабәтлик һөкүмранлиқлардин әмәс, бәлки өз гунайидин, шәхсийәтчилиғидин, **өзидин** «азат қилиниш»и яки «қутқузулуш»и әң муһимдур. Қорәш болса уларниң өз вәтиннигә қайтиш йолини ачқан. Бирақ гуналиридин сақит болмиса, һәммиси қуруқ, бекарға кетиду. Бешарәтләр бойичә мошу түгүнни йешиш үчүн, инсанни гунадин қутқузуш үчүн, «Пәрвәрдигарниң кули» әвәтилиду. Униң қилидиған хизмәтлири төвәндики 49-55-баптики бешарәтләрниң темиси болиду. (Мошу бешарәтләр бәлким иккинчи қетим ахирқи заманлардимү әмәлгә ашурулиду, шу чағда Исраил «Йеңи Бабил»дин һәм дуниядики чәт-чәтләрдин Зионға қайтиду). ■ **48:20** Йәш. 52:11; Йәр. 50:8; 51:6,45; Вәһ. 18:4 □ **48:21** «Улар чөл-баяванлардин өткәндә һеч уссап қалмиди; У суларни таштин аққузуп бәрди; ...сулар униңдин урғуп чиқти!» — «Мис.» 17-бапни көрүң. Шу чағда Исраиллар Худадин нарази болуп қақшап кәтти. Бәлким 22-айәт мошундақ ишларнимү көрситиши мүмкин. ■ **48:22** Йәш. 57:21 □ **49:1** «Апамниң қосиғидики чегимдин тартип У мениң исмимни тилға алди» — башқа бир хил тәржимиси: «Апамниң қосиғидики чегимдин тартип У мениң исмимни әсләтти». □ **49:2** «У ағзимни өткүр қиличтәк қилди ...мени силиқланған бир оқ қилди» — қиличницә тәсири йекиндикиләргә, оқниң болса жирақтикләргә болиду.

³ Вә маңа: «Сән болсаң өзүңдә Мениң гөзәллик-жулалигим аян қилинидиған Өз қулум Исраилдурсән» — деди».□

⁴ Амма мән: —

«Мениң әжрим бекарға кәтти,
 һеч немигә еришмәй күч-мағдурумни куруқ сәрп қилдим;
 Шундақтиму баһалинишим болса Пәрвәрдигардиндур,
 Мениң әжримниму Худайимға тапшурдум» — дедим; □

⁵ Әнди мени Өз қули болушқа,
 Яқупни товва қилип уның йениға қайтурушқа мени балиятқуда шәкилләндүргән
 Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —

(Исраил қайтурулуп йениға топланмиған болсиму,
 Мән йәнила Пәрвәрдигарның нәзиридә шан-шәрәпкә егә болдум,
 Шуниңдәк Худайим мениң күчүмдур)□

⁶ — У мундақ дәйду: —

«Сениң Яқуп қәбилелирини гунадин қутқузуп турғузушқа,
 һәмдә Исраилдики «сақланған садиқлар»ни бәхиткә қайтурушқа қулум болушүң
 сән үчүн зәрричилик бир иштур;
 Мән теһи сени әлләргә нур болушқа,

Йәр йүзиниң чәт-яқилириғичә нижатим болушүң үчүн сени атидим».□

⁷ Әнди Исраилның һәмжәмәт-қутқузғучиси, уныңдики Муқәддәс Болғучи
 Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —

Адәмләр ич-ичидин нәпрәтлинидиған кишигә,

Йәни көпчилик ләнитий дәп қариган,

Әмәлдарларға кул қилинған кишигә мундақ дәйду: —

«Сөзидә турғучи Пәрвәрдигар,

Йәни сени таллиған Исраилдики Муқәддәс Болғучиниң сәвәвидин,

□ **49:3** «Сән болсаң өзүңдә Мениң гөзәллик-жулалигим аян қилинидиған Өз қулум Исраилдурсән»

— оқурмәнләрниң есидә болуши керәкки, Худа Яқупқа йеңи бир исим, Исраилни («Худа билән биллә болған әмир» яки «Худаниң гәлибичесидур» дегән мәнидә) бегишлиған еди. Шуның билән Худа бовиси Ибраһимға бәргән вәдилирини, жүмлидин әң улуғи: «Сән вә әвладиң дунядики барлиқ әл-жутларға бәхит йәткүзисән» дегәни тәжрарлап уныңа тапшурған. Бирақ Яқупның әвлатлири болған Исраиллар Худаға гувалиқ бәрмәй мошу вәзипини әмәлгә ашурмай кәлгән. Мошу йәрдә Худа шу вәзипини һәм вәдисини: «Сән болсаң өзүңдә гөзәллик-жулалигим аян қилинидиған Өз қулум Исраилдурсән» дәп, пәвқүлдәдә «Өз қули»ға тапшурди. □ **49:4** «Мән: — «Мениң әжрим бекарға кәтти, һеч немигә еришмәй күч-мағдурумни куруқ сәрп қилдим; шундақтиму баһалинишим болса Пәрвәрдигардиндур, мениң әжримниму Худайимға тапшурдум» — дедим» — мошу бешарәтни чүшиниш үчүн 5-13-айәтләрниму көрүш керәк. Қариганда Худа Өз қулиға «Өз хәлқимни товва қилиш йолида йенимға қайтуруш» вәзипини тапшурған болсиму, кул вақит-күчини сәрп қилип һеч қандақ нәтижигә еришәлмигәндәк көрүниду; демәк, Исраил, йәни «Яқупның қәбилелири» һеч товва қилмиған. □

49:5 «Исраил қайтурулуп йениға топланмиған» — буның башқа бир хил тәржимиси «...Йәни Исраилни Өзигә қайтуруп жиғиш үчүн... (мени балиятқуда шәкилләндүргән)...» □ **49:6** «Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Сениң Яқуп қәбилелирини гунадин қутқузуп турғузушқа, һәмдә Исраилдики «сақланған садиқлар»ни бәхиткә қайтурушқа қулум болушүң сән үчүн зәрричилик бир иштур...» — Пәрвәрдигарның қули «Һеч қандақ нәтижигә еришмигини билән», йәнила үмүтсизләnmәй дуа қиливәрди. Худа уныңа: «Пәкәт Өз хәлқим болған Йәһудийларни қайтурупла қалмай, сән бәлки пүткүл дуняға нур вә нижат болуп, Қутқузғучи болисән» дегән жавапни бериду.

Падишалар көзлирини ечип көрүп орнидин туриду, әмәлдарларму баш уриду;□

8 Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —

«Шапаәт көрситилидиған бир пәйттә дуайиңни ижабәт қилишни бекиткәнмән, Нижат-қутқузулуш йәткүзүлидиған бир күнидә Мән саңа ярдәмдә болушумни бекиткәнмән;

Мән сени қоғдаймән,

Сени хәлқимгә әһдә сүпитидә беримән;

Шундақ қилип сән зиминни әслигә кәлтүрисән,

Хәлқимни харабә болуп кәткән мираслиригә варислиқ қилдурисән,■

9 Сән мәһбусларға: «Буяққа келиңлар»,

Қараңгулуқта олтарғанларға: «Нурға чиқиңлар» — дәйсән;

Улар йоллар бойидиму отлап жүриду,

Һәтта һәр бир тақир тағлардин озуклуқ тапиду;

10 Улар ач қалмайду, уссап кәтмәйду;

Томуз иссиқму, қуяш тәптиму уларни урмайду;

Чүнки уларға рәһим Қилғучи уларни йәтәкләйду,

У уларға булақларни бойлитип йол башлайду.■

11 Шуниңдәк Мән барлиқ тағлиримни йол қилимән,

Мениң йоллирим болса егиз көтирилиду.□

12 Мана, мошу кишиләр жирақтин келиватиду,

Мана, булар болса шималдин вә ғәриптин келиватиду,

Һәм мошулар Синим зиминидинму келиватиду.□

13 Хошаллиқтин товлаңлар, и асманлар;

И йәр-зимин, шатлан;

Нахшиларни яңритиңлар, и тағлар;

Чүнки Пәрвәрдигар Өз хәлқигә тәсәлли бәрди,

Өзиниң хар болған пеқир-мөминлиригә рәһим қилиду.

14 Бирақ Зион болса: —

«Пәрвәрдигар мәндин ваз кәчти,

Рәббим мени унтуп кәтти!» — дәйду.

15 Ана өзи емитиватқан бовикини унтуяламду?

Өз қосигидин туққан оғлиға рәһим қилмай тураламду?

Һәтта улар унтуған болсиму,

Мән сени унтуялмаймән.

□ **49:7** «Адәмләр ич-ичидин нәпрәтлинидиған кишигә, йәни көпчилик ләнитий дәп қариган... кишигә.» — мошу йәрдә «көпчилик» ибраний тилида «ят әл» деганни ипадиләйду. Лекин мошу йәрдә Исраилни көрситиду. Демәк, Исраил Худаға нисбәтән «ят бир әл» дәп қарилиду. «...падишалар көзлирини ечип көрүп орнидин туриду, әмәлдарларму баш уриду» — мошу бешарәт билән жуқуриқи бешарәтни селиштурсақ, адәмни һайран қалдуриду. Қул дуняға нур вә нижат болғини билән у адәмләрниң нәпрәт-кәмситишигә, чәткә қеқишигә һәм хорлуғиға учрайду; бирақ ахирда һәтта дунядики падишаларму «көзлирини ечип көрүп» қулға баш уриду. Амма уларниң «немә көргәнлиги» мошу йәрдә дейилмиди; буни билиш үчүн «Йәшәя»ни давамлиқ оқуш керәк! ■ **49:8** 2Кор. 6:2 ■ **49:10** Вәһ. 7:16

□ **49:11** «... Шуниңдәк Мән барлиқ тағлиримни йол қилимән, Мениң йоллирим болса егиз көтирилиду» — шүһнисизки, мошу бешарәтләр һәм жиәманий жәһәтләр һәм роһий жәһәтлиридимү әмәлгә ашурулиду. «Жиәманий жәһәттә» қул Исраил хәлқини дуняниң барлиқ чәт-яқилиридин өз жутиға қайтуруп, Яқулпниң «мираси болған» Пәләстинни гүлләндүрүп уларға қайтидин беғишлайду. Мошу ишлар йәнә төвәндики 14-26-айәтләрдә тәсвирлиниду. Худаниң сөзигә асасән бу ишлар «сән үчүн бу зәрричилик иштур». Униң кули Шәйтаниң вә гунаниң қараңғу зинданлирида узун ятқан барлиқ мәһбуслар үчүн әркинликкә, Худаниң кәчүрүмигә, йеңи, әһмийәтлик һаятқа, жүмлидин жәннәткә ериштики пурсәтни яритип бериду. □ **49:12** «Мана, булар болса шималдин вә ғәриптин келиватиду, һәм мошулар Синим зиминидинму келиватиду» — ибраний тилидики «Синим» дегән сөз балким қедимки «Чин» мәмликити (қедимки «Чин» һазирқи Жуңғо)ни көрситиш мүмкин. Мошу сөз үстидә башқа қарашларму мәвжут.

16 Мана, Мән сени Өз алқанлиримға оюп пүткәнмән;

Харабә тамлириң һәрдайым көз алдимдидур.

17 Оғул балилириң қайтмишқа алдириватиду;

Әслидә сени вәйран қилғанлар, харап қилғанлар сениңдин жирақ кетиватиду;

18 Бешиңни егиз көтирип әтрапиңға қарап бақ!

Уларниң һәммиси жәм болуп қешиңға қайтип келиватиду!

Өз һаятим билән қәсәм қилимәнки, — дәйду Пәрвәрдигар,

Сән уларни өзүңгә зибу-зиннәтләр қилип кийисән;

Тойи болидиган қиздәк сән уларни тақайсән;■

19 Чүнки харабә һәм чөлдәрәп кәткән жайлириң,

Вәйран қилинған зиминиң,

һазир келип, турмақчи болғанлар түпәйлидин саңа тарчилик қилиду;

Әслидә сени жутувалғанлар жирақлап кәткән болиду.□

20 Сениңдин жуда қилинған балилириң болса саңа: —

«Мошу жай турушумға бәк тарчилик қилиду;

Маңа турғидәк бир жайни бошитип бәрсәң!» — дәйду;

21 Сән көңлүңдә: —

«Мән балилиримдин айрилип қалған,

Ғериб-мусапир вә сүргүн болуп, уян-буян һайдиветилгән турсам,

Ким мошуларни маңа туғуп бәрди?

Ким уларни бекип чоң қилди?

Мана, мән ғериб-ялғуз қалдурулғанмән;

Әнди мошулар зади нәдин кәлгәндүр?» — дәйсән.

22 Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —

«Мана, Мән әлләргә қолумни көтирип ишарәт қилимән,

Әл-милләтләргә көрүнидиган бир туғни тикләймән;

Улар оғуллириңни кучиғида елип келишиду;

Улар қизлириңни һапаш қилип келиду.

23 Падишаһлар болса, «Атақ дадилириң,»

Ханишлар болса иник анилириң болиду;

Улар саңа бешини йәргә тәккүзүп тазим қилип,

Путлириң алдидики чаң-топиниму ялайду;

Шуниң билән сән Мениң Пәрвәрдигар екәнлигимни билип йетисән;

Чүнки Маңа үмүт бағлап күткәнләр һәргиз йәргә қарап қалмайду.

24 Олжини батурлардин еливалғили боламду?

Һәққанийәт жазаси сәвәвидин тутқун қилинған болса қутулдурғили боламду?■ □

25 Чүнки Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —

Һәтта батурлардин әсирләрниму қайтурувалғили,

Әшәддйләрдин олжини қутқузивалғили болиду;

Вә сән билән дөвалашқанлар билән Мәнму дөвалишимән,

Шуниң билән балилириңни қутқузуп азат қилимән.□

■ 49:18 Йәшә. 60:4 □ 49:19 «... харабә һәм чөлдәрәп кәткән жайлириң... һазир келип, турмақчи болғанлар түпәйлидин саңа тарчилик қилиду» — бу хил мәсилә интайин яхши бир мәсилә, әлвәттә. Аниниң йенига қайтип кәлгән балилири шунчә көпки, жутқа патмайду. □ 49:24 «Һәққанийәт жазаси сәвәвидин тутқун қилинған болса қутулдурғили боламду?» — буниң мәнәси бәлким Израиллар яки башқа милләтләр «Һәққанийәт жазасига учриши сәвәвидин тутқун қилинса», ундақта һәққаний болған Худа уларни әркин қилса боламду, боламду? Бу Өзиниң адиллиғиға хилаплиқму? — демәкчи. Тевәндики айтни һәм изаһатниму көрүң. ■ 49:24 Мат. 12:29 □ 49:25 «Сән билән дөвалашқанлар билән Мәнму дөвалишимән» — Худаниң бу сөзи бәлким «силарни әркин қилишимда бириси адиллиғиға дағ чүшүргән болса яки Маңа: «Адилсиз!» дәп әрз қилса, Мән Өзүм егә, буни Өзүм бир тәрәп қилимән» демәкчи. Әнди Униң қандақ қилип «бир тәрәп қилиши» 53-бапта ашқарилиниду.

26 Сени әзгүчиләрни өз гөши билән өзини озуқландуримән;
Улар йеңи шарап ичкәндәк өз қени билән мәс болуп кетиду;
Шундақ қилип барлиқ әт егилири Мән Пәрвәрдигарниң сениң Қутқузғучиң һәм
Һәмжәмәт-Нижаатқариң,
Яқуптики қудрәт Егиси екәнлигимни билип йетиду. ■

50

Худаниң қақриқиға ким: «Мана мән» — дәйду?

- 1 Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —
Мән қоювәткән анаңларниң талақ хети қени?
Маңа қәриз бәргүчиләрниң қайсисиға силәрни сетивәткәнмән?
Мана, силәр өз гуналариңлар арқилиқ өз-өзүңларни сетивәткәнсиләр;
Силәрниң асийлиқлириңлар түпәйлидин анаңлар қоюветилгән еди. □
- 2 Мән силәрдинму сораймән:
Мән кәлгинимдә, немишкә һеч адәм чиқмиди?
Мән чақиргинимда, немишкә һеч ким «Мана мән» дәп жавап бәрмиди?
Һөрлүккә чиқришқа қолум қисқилиқ қиламду?
Қутқузғидәк күчүм йоқмиду?
Мана, Мән бир әйипләпла деңизни курутуп,
Дәрияларни чөлгә айландуруветимән;
Су болмиғачқа уларниң белиқлири сесип кетиду,
Уссузлуқтин өлиду; □ ■
- 3 Асманларни қарилиқ билән кийдүримән,
Уларниң кийим-кечәклирини қара бөздин қилимән». □

Пәрвәрдигарниң қули йәнә сөзләйду

- 4 «Рәб Пәрвәрдигар мениң жапа чәккәнләрниң көңлини ясашни билишим үчүн
маңа тәлим-тәрбийә алғучиларниң тилини тәқдим қилди;
У мени һәр сәһәр ойғитип туриду,

■ 49:26 Вәһ. 16:6 □ 50:1 «Мән қоювәткән анаңларниң талақ хети қени?... Силәрниң асийлиқлириңлар түпәйлидин анаңлар қоюветилгән еди» — Худа Израилға «өз аялим» дәк қарайду. «Қоювәткән анаңларниң талақ хети қени?» — Муса пәйгәмбәр арқилиқ берилгән қанунға асасән, «талақ хәт» болмиса, «ажрашқанлар» қайтидин әпләсә болиду. Демәк, Израилниң Худаниң йениға қайтиш йоли очуқ көрүниди. ■ Маңа қәриз бәргүчиләрниң қайсисиға силәрни сетивәткәнмән?» — Худаға қәриз бәргүчи йоқ, әлвәттә. Худа «Өз мәнпәити»ни көзлигән әмәс, бәлки уларниң гуналари түпәйлидин дүшмәнләрниң уларни аяқ асти қилип әсиргә чүшүрүшигә йол қойған (оқурмәнләрниң есидә болсунки, Йәшәя асасән мошу бешәрәтләрни өзидин кейинки бир дәвир үчүн сөзләйду). □ 50:2 «Мән кәлгинимдә, немишкә һеч адәм чиқмиди? Мән чақиргинимда, немишкә һеч ким «Мана мән» дәп жавап бәрмиди? Һөрлүккә чиқришқа қолум қисқилиқ қиламду? Қутқузғидәк күчүм йоқмиду?» — мошу сөзләр бәлким жуқуриқи «Пәрвәрдигар мәндин ваз кәчти, Рәб мени унтуп кәтти!» дегән қақашларға берилгән иккинчи бир жавап. Худа Зионни унтумиди; бирақ У улардин Өз хизмитини қилғидәк адәмни чақирса, Униң хизмитини қилишқа һеч ким чиқмайду. Бириси чиқсила, у арқилиқ қутқузидиған күч-қудритини көрситип бәрәтти. ■ 50:2 Чөл. 11:23; Йәш. 59:1 □ 50:3 «Асманларни қарилиқ билән кийдүримән, уларниң кийим-кечәклирини қара бөздин қилимән» — Израилниң «Мисирдин чиқиш» дәвридә мошундақ ишлар көп йүз бәргән. «Мисирдин чиқиш»ни көрүң.

Тәрбийиләнгәнләрның қатарыда мениң қулиқимни ойғитиду.□

⁵ Рәб Пәрвәрдигар қулиқимни ачти;
Мән болсам итаәтсизлик қилмидим,
Яки йолидин баш тартмидим.□ ■

⁶ Дүмбәмни савиғучиларға,
Мәңзәлимни түк юлғучиларға тутуп бәрдим;
Хорлуқ һәм түкүрүшләрдин йүзүмни қачурмидим;
⁷ Бирақ Рәб Пәрвәрдигар ярдимимдә болиду;
Шуңа мән йәргә қарап қалмаймән;
Шуңа мән нийитимни қәтғий қилип йүзүмни алмастәк чиң қилдим;
Хижиллиққа қалдурулмайдиганлиғимни билимән.□

⁸ Мени Ақлиғучи йенимдидур;
Ким маңа әрз-шикайәт қилалисун?
Бар болса бирликтә дәвалишайли;
Ким мениң үстүмдин әйиплимәкчи болса,
Алдимға кәлсун!□ ■

⁹ Маңа ярдәмдә болғучи Пәрвәрдигардур;
Әнди мени әрз қилалайдиган кимкән?
Уларның һәммиси бир тал кийимдәк әскирәп кетиду;
Пәрваниләр уларни жутуветиду».

¹⁰ — «Араңларда Пәрвәрдигардин қорқидиган,
Униң қулиның сөзигә итаәт қилидиган ким бар?
Қараңғулуқта маңидиган, йоруқлуғи болмиған киши болса,
Пәрвәрдигарның намағи ишинип хатиржәмләнсун,
Худасиға йөләнсун!□

¹¹ Мана, өзлири үчүн от яқидиган,
Этрапиңларни мәшғәлләр билән орайдиган һәммиңлар!
Қени, өз отуңларның нурида,
Өзүңлар яққан мәшғәлләр арасида меңиңлар;
Бирақ силәр шуни қолумдин алисиләрки: —

□ **50:4** «...тәлим-тәрбийә алғучилар... тәрбийиләнгәнләр...» — ибраний тилида «тәлим-тәрбийә алғучилар» вә төвәндики «тәрбийиләнгәнләр» һәм «мухлислар» (8-бап, 16-айәт) бир сөз билән ипадилиниду. «Пәрвәрдигар мени һәр сәһәр ойғитип туриду, тәрбийиләнгәнләрның қатарыда мениң қулиқимни ойғитиду» — Худаниң сөзини аңлап, униң көңлигә пүккинени әмәлгә ашуруш үчүн Исраилдин һеч ким чиқмиди. Худаниң нийитидики ишни қилишқа чиқидигини һәм шундақла шу ишни қилалиғучи пәкәтла Худаниң қули Мәсһ еди. Пәкәт бир қетимла әмәс, у «һәр сәһәрдә» Худаниң сөзини аңлап тәрбийини қобул қилиду. □ **50:5** «Рәб Пәрвәрдигар қулиқимни ачти; мән болсам итаәтсизлик қилмидим, яки йолидин баш тартмидим» — қул болса һәр сәһәр Худаниң сөзини вужуди билән берилип аңлайду. Бир күни у Худаниң вәһйиси билән, Худаниң көңүлдикилирини әмәлгә ашуруш үчүн көп жапа-мушәккәтләрни, адәмләрның рәзил хорлашлирини тартиш керәк дәп билиду. Шу чағда у баш тартмайду, бәлки мошу ишларни қобул қилишқа қәтғий бәл бағлайду (6-7-айәт). ■ **50:5** Юһ. 14:31; Фил. 2:8; Ибр. 10:5-10 □ **50:7** «Шуңа мән нийитимни қәтғий қилип йүзүмни алмастәк чиң қилдим» — «алмас» ибраний тилидики «чақмақ теши» дегән сөз билән охшаш мәнидә (әң қаттиқ таш). □ **50:8** «Мени Ақлиғучи йенимдидур; ким маңа әрз-шикайәт қилалисун? ... Ким мениң үстүмдин әйиплимәкчи болса, алдимға кәлсун!» — бу әйткәк қариғанда, қул сот қилинип қаттиқ төһмәт-шикайәтләргә учрайду. ■ **50:8** Рим. 8:32,33 □ **50:10** «Араңларда Пәрвәрдигардин қорқидиган, Униң қулиның сөзигә итаәт қилидиган ким бар?» — бешәрәт бойичә «Пәрвәрдигардин қорқуш» һәм «Униң қулиның сөзигә итаәт қилиш»тин ибарәт икки иш әмәлийәттә охшаштур.

«Азап-һәсрәт ичидә ятисиләр!». □

51

Нижат-қутулуш силәргә йеқин туриду!

- 1 «И һәққанийлиққа интилгүчиләр,
Пәрвәрдигарни издигүчиләр,
Маңа қулақ селиңлар: —
Силәрни йонуп чиқарған ташқа,
Силәрни қолап чиқарған орәккә нәзәр селиңлар;
2 Атаңлар Ибраһимға, силәрни туғуп бәргән Сараһқа нәзәр селиңлар;
Чүнки Мән уни ялғуз чегида чақирдим,
Униңға бәхит ата қилдим,
һәм уни авундурдум.
3 Чүнки Пәрвәрдигар Зионға тәсәлли бәрмәй қоймайду;
Униң барлиқ харабә йәрлиригә чоқум тәсәлли бериду;
У чоқум униң жаңгаллирини Ерән бағчисидәк,
Униң чөл-баяванлирини Пәрвәрдигарниң беғидәк қилиду;
Униңдин хошаллиқ һәм шат-хурамлиқ,
Рәхмәтләр һәм нахша авазлири тепилиду.
4 Мениң хәлқим, гепимни аңлаңлар,
Өз елим, маңа қулақ селиңлар;
Чүнки Мәндин бир қанун-тәлим келиду,
Вә Мән һөкүм-һәқиқитимни әл-жутлар үчүн бир нур қилип тикләймән.
5 Мениң һәққанийлиғим силәргә йеқин,
Мениң нижатим йолға чиқти;
Мениң биләклирим әл-жутларға һөкүм-һәқиқәтни елип келиду;
Араллар Мени күтүп умид бағлайду,
Улар Мениң билигимгә тайиниду.
6 Бешиңларни көтирип асманларға,
Астиңларда турған йәр-зимингиму қарап беқиңлар;
Чүнки асманлар ис-түтәктәк ғайип болиду,
Йәр-зимин болса бир тал кийимдәк конирап кетиду;
Униңда туруватқанларму охшашла өлиду;
Бирақ нижатим болса әбәдил-әбәтгичидур,
Мениң һәққанийлиғим һәргиз янқилмайду.
7 И һәққанийлиғимни билгәнләр,
Көңлигә қанун-тәлимимни пүккән хәлиқ,
Маңа қулақ селиңлар;
Инсанларниң һақарәтлиридин қорқмаңлар,
Улардики күпүрлүк вә ғалжирлашлардин патипарақ болуп кәтмәңлар; ■
8 Чүнки күйә уларни кийимни йәвалғандәк йәвалиду,
Қурт жуң йәвалғандәк йәвалиду;
Бирақ һәққанийлиғим әбәдил-әбәтгичидур,
Мениң нижатим дәвирдин-дәвиргичидур. ■

□ **50:11** «Мана, өзлири үчүн от яқидиган, әтрапиңларни мәшғәлләр билән орайдиган һәммиңлар!... «Азап-һәсрәт ичидә ятисиләр!» — бу түркүм кишиләр: «Худадин һеч нур кәлмиди һәм кәлмәйду» дәп өз-өзигә йол көрситиш үчүн өзлириниң хиялидики «нур»ни яқиду. Әгәр «нур» Худаниң өзидин кәлгән болмиса, сахта пәйғәмбәрләрдин, инсанлардики пәлсәпиләрдин яки хәлиқиң өзениң хиял-тәпәккуридин кәлгәнлириниң һәммисиниң нәтижиси охшаш болуп, улар һаман: — «азап-һәсрәт ичидә ятиду». ■ **51:7** Зәб. 36:31; 117:6-7; Йәш. 51:12 ■ **51:8** Йәш. 50:9

Худаниң вәдилирини аңлиғанларниң бир дуаси

⁹ Ойған, ойған, күчни өзүңгә кийим қилип кийгәйсән, и Пәрвәрдиғарниң Билиги! Қедимки вақитларда,

Өткән заманлардики дәвирләрдә ойғанғиниңдәк ойған!

Раһабни қийма-чийма қилип чепивәткән,

Әждиһани санжип зәхимләндүргән әсли Сән әмәсму?[□]

¹⁰ Деңизни, дәһшәтлик һаңлардики суларни курутиветип,

Деңизниң тегилирини Сән һәмжәмәтлик қилип қутқуғанларниң өтүш йоли қилған Өзүң әмәсму?[■]

¹¹ Шуңа Пәрвәрдиғар бәдәл төләп қутқуғанлар қайтип келиду,

Улар нахшиларни ейтип Зионға йетип келиду;

Уларниң башлириға мәңгүлүк шат-хурамлик қониду;

Улар хошаллик вә шатлиққа еришиду;

Қайғу-һәсрәт һәм уһ-надамәтләр бәдәр қачиду.

¹² Силәргә тәсәлли бәргүчи Өзүм, Өзүмдүрмән;

Өлүш алдида турған бир инсандин,

Тени от-чөпләргә айланип кетидиған инсан балисидин қорқуп кәткиниң немиси?^{□ ■}

¹³ Асманларни кәргән,

Йәр-зиминниң улини салған Ясиғучиң Пәрвәрдиғарни унтуп жүрисән,

Шундақла күн бойи һалакәт жүргүзмәкчи болған залимниң қәһридин тохтавсиз қорқуп жүрисән;

Әнди залимниң қәһри қени?^{□ ■}

¹⁴ Баш әккән әсир болса тездин бошитилиду;

У һаңға чүшмәйду, шуниң билән өлмәйду,

Униң рискиму түгәп қалмайду.[□]

□ **51:9** «Ойған, ойған, күчни өзүңгә кийим қилип кийгәйсән, и Пәрвәрдиғарниң Билиги!... Раһабни қийма-чийма қилип чепивәткән, әждиһани санжип зәхимләндүргән әсли сән әмәсму?» — (1) мошу айтәтә «Пәрвәрдиғарниң Билиги»гә қаритилған бир дуа көрситилиду. Мошу дуаға болған биринчи жавап бизниңчә 12-айәттә хатирлиниду — демәк, Мән һәрдаим сәгәк туримән, саңа тәсәлли һәм күч бәргүчидүрмән. Бизниңчә иккинчи жавап 53-бапта ашкарилиниду. (2) «Раһаб» — Мисирниң башқа бир исми, мәнәси «һакавурлуқ»тур. Бабиллиқларниң һәм Пәластинликләрниң әпсанилиригә асасән, Худа дунияни яритип тәртипкә селиш үчүн, авал деңизда турған бәзи яман күчләр үстидин гәлибә қилиши керәк еди. Мошу күчләрниң бирисиниң исми «Раһаб» еди. Айтәк қариганда мошу кона «әпсаниләрниң малум асаси бар; мошу йардә Худа Өз халқини Мисирдин чиқирип қутқузғанда, деңизни қурутқан, шуңдақ қилип деңиздики барлиқ «яман күчлирини» асанла идарә қилидиғанлиғини көрсәткән. (3) Бизниңчә мошу йәрдики «әждиһа» 27-бап, 1-айәттики «левиатан»дур. «Мисирдин чиқиш» вақтида, Худа уни «санжиған», бирақ теһи өлтүргән әмәс. «Левиатан» Шәйтаниң бир ипадиси болуп, (27-бапта дейилгәндәк) ахирқи заманларда пүтүнләй бир тәрәп қилиниду. ■ **51:10** Йәш. 43:16 □ **51:12** «Өлүш алдида турған бир инсан» — ибраний тилида «өлүватқан бир инсан» дегән қизиқ сөз билән ипадилиниду. Бизниңчә буниң мәнәси, Худани тонумиғанларниң һаятиму өлгән адәмгә охшаш болиду дегәндин ибарәттүр. «Силәргә тәсәлли бәргүчи ... Өзүмдүрмән; ... (сениң) тени от-чөпләргә айланип кетидиған инсан балисидин қорқуп кәткиниң немиси?» — мошу айтәттики «силәр» ибраний тилида «әрәнчә род»та ишлитилгән болуп, бәлким барлиқ халиқларни, «сән» болса «аялчә» болуп, бәлким «Зион»ниң өзини көрситиши мүмкин. ■ **51:12** Зәб. 117:6-8; Йәш. 51:7 □ **51:13** «Асманларни кәргән, йәр-зиминниң улини салған Ясиғучиң Пәрвәрдиғарни унтуп жүрисән, шундақла күн бойи һалакәт жүргүзмәкчи болған залимниң қәһридин тохтавсиз қорқуп жүрисән...» — мошу айтәттики «сән» ибраний тилида «әрәнчә род»та болуп, бәлким Зиондин сүргүн болғанларни (ят әлләрниң бозәк қилишиға учриғанларни) көрситиши мүмкин; 14-айәтни көрүң. ■ **51:13** Аюп 9:8; Зәб. 103:2; Йәш. 40:22; 42:5; 44:24 □ **51:14** «У һаңға чүшмәйду, шуниң билән өлмәйду» — башқа бир хил тәржимиси: «Униң өлүги (жинәйтчидәк) ориға ташливетилмәйду».

15 Мән болсам деңизни қозғап, долкунларни һөкирәткүчи Пәрвәрдигар Худайиңдурмән;

«Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар» Мениң наминдур; □

16 Вә асманларни тикләшкә,

Йәр-зиминниң улини селишкә,

Вә Зионға: «Сән Мениң хәлқимдур» дейишкә,

Мән сөзүмни ағзиңға қуйғанмән,

Сән қулумни қолумниң сайиси билән япқанмән. □

17 И Пәрвәрдигарниң қолидики қәһрлик қәдәһни ичивәткән Йерусалим,

Ойған, ойған, орнуңдин тур;

Адәмни вәһимигә салғучи җам-қәдәһни сән ичтиң, бирақла көтиривәттиң; ■

18 Униң туғуп бәргән барлиқ балилири арисидә уни йетәклигидәк һеч ким йоқ,

Униң бекип чоң қилған барлиқ балилиридин униң қолини тутуп йөлигидәк һеч бириму йоқ.

19 Бу икки иш бешиңға чүшти —

(Ким сән үчүн ич ағритип жиғлар?!)

— Булаңчилик һәм вәйранчилик,

Ачарчилик һәм қилич;

Мәнму саңа тәсәлли берәләймәнмекин? □ ■

20 Сениң балилириң һалсизлинип һошидин кәтти,

Торға чүшкән җәрәндәк һәр бир кочиниң доқмушида ятиду;

Улар Пәрвәрдигарниң қәһри билән,

Худайиңниң тәнбиһи билән толдурулди; ■

21 Шуңа һазир буни аңлап қой, и хар болған,

— Мәс болған, бирақ шарап билән әмәс: —

22 Өз хәлқиниң дөвасини жүргүзгүчи Рәббиз Пәрвәрдигар,

Йәни сениң Худайиң мундақ дәйду: —

«Мана, Мән қолуңдин адәмни вәһимигә салидиган җам-қәдәһни,

Йәни қәһримгә толған қәдәһни еливалдим;

Сән иккинчи униңдин һеч ичмәйсән;

23 Мән уни сени харливатқанларниң қолиға туткузимән;

Улар саңа: «Биз үстүңдин дәсәп өтимиз, егилип тур» деди;

Шуниң билән сән тениңни йәр билән тәң қилип,

Үстүңдин өткүчиләр үчүн өзүңни кочидики йол қилдиң».

52

1 — Ойған, ойған, и Зион, күчүңни кийивал,

И Йерусалим, муқәддәс шәһәр, гөзәл кийим-кечәклириңни кийивал;

□ **51:15** ««Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар» Мениң наминдур» — ибраний тилидә ««Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар» Униң наминдур». □ **51:16** «Асманларни тикләшкә, йәр-зиминниң улини селишкә, вә Зионға: «Сән Мениң хәлқимдур» дейишкә, Мән сөзүмни ағзиңға қуйғанмән, сән қулумни қолумниң сайиси билән япқанмән» — мошу айәттики «Сән» болса әсли 9-10-айәттики «Пәрвәрдигарниң Билиги», йәни «Пәрвәрдигарниң қули»ға ейтилған гап болуши керәк; шуңа биз «сән қулумни япқанмән» дәп тәржимә қилдуқ. Әнди 16-айәткә қариганда Худаниң униңға тапшурған вәзипилири арисидә, йеңи асман-зиминни бәрпа қилишму болған болиду. ■ **51:17** Йәш. 52:1 □ **51:19** «Мәнму саңа тәсәлли берәләймәнмекин?» — башқа бир хил тәржимиси: — «Мәндин башқа һеч ким саңа тәсәлли берәләймәйду». ■ **51:19** Йәш. 47:9 ■ **51:20** Жиф. 2:11,12

Чүнки бундин башлап сүннәт қилинмиғанлар яки напаклар ичиңгә иккинчи кирмәйду. □

² Топа-чаңдин чиқип өзүңни силкивәт;

Орнундин тур, олтиривал, и Йерусалим;
Өзүңни бойнундики зәнжірләрдин боштивәткин, и тутқун болған Зион қизи! □

³ Чүнки Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —
«Силәр өзүңларни пулсиз сетивәткәнсиләр;
Пулсиз қайтуруп сетивелинсиләр». □

⁴ Чүнки мундақ дәйду Рәб Пәрвәрдигар: —
Хәлқим дәсләптә Мисирға мусапир сүпитидә чүшкән экән,
Шундақла йеқинда Асурийә уларни әзгән йәрдә, □ ■

⁵ (Әнди һазир хәлқим пулсиз елип келингинидә, — дәйду Пәрвәрдигар)
Мениң карим болмамдикән?

Улар үстидин һөкүмранлиқ қилғучилар уларни зар қақшатқан, — дәйду
Пәрвәрдигар, —

Шундақла намим болса күн бойи тохтасиз һақарәтләнгән турса,
Мениң карим болмамдикән?! □ ■

⁶ Шуңа Өз хәлқим Мениң намимни билиду;

Шуңа шу күни улар Мениң «У» экәнлигимни, шундақла уларға: «Көр, Мени!»
дәйдиғанлиғимни билиду.

Пәрвәрдигар Зионға келиду!

⁷ Тағлар үстидә хуш хәвәр елип кәлгүчиниң аяқлири немидегән гөзәл-һә!

У арам-хатиржәмликни жакалайду,
Бәхитлик хуш хәвәрни елип келиду,
Нижат-қутулушни елан қилиду,

□ **52:1** «— Ойған, ойған, и Зион, күчүңни кийивал, и Йерусалим, муқаддас шәһәр, гөзәл кийим-кечәклириңни кийивал» — бу әйткә қариганда Худаниң фәзиви Зиондин өтти, меһри-шәпқәтлик күни кәлди. Бирақ қандақ сәвәптин мундақ болғанлиғини Худа пәйғәмбәргә теһи аян қилмиған; төвәндә, 52:13-53:12дә сәвәви аян қилиниду. «гөзәл кийим» — ибраний тилида ибадәтханада ишләйдиған «қурбанлиқ қилғучи» һаһинларниң мәхсус кийим-кечәклирини көрситиду. Демәк, Зиондикиларниң һәммиси һаһинлар болуп, уларниң Худаға йеқинлишип, мәхсус ибадәт қилиш һоқуқи бар болиду. □ **52:2** «Топа-чаңдин чиқип өзүңни силкивәт; орнундин тур, олтиривал, и Йерусалим» — мошу әйтәни 47-бап, 1-әйт билән селиштурсақ, Йерусалимниң әһвали Бабилиниқкиниң әксичә болиду. Шу йәрдә «И Бабилиниң пак қизи, келип топа-чаңға олтар; и калдийләрниң қизи, тәхтиң йоқ йәргә олтар!» дейлиду. Шу әйткә қариганда Йерусалимниң олтарған орни бир тәхт болидиғанлиғи еһтималға йеқин. □ **52:3** «пулсиз қайтуруп сетивелинсиләр» — «пулсиз» яки «пул билән әмәс» — демәк, мошу һөрлүкниң бир һаһаси бар. Қандақ һаһа теһи аян қилинмиған; 52:13-53:12-әйтләргә кәлгәндила зор қиммәтлик һаһа аян қилиниду. □ **52:4** «Хәлқим дәсләптә Мисирға мусапир сүпитидә чүшкән экән, шундақла йеқинда Асурийә уларни әзгән йәрдә,...» — мүмкинчилиғи барки, Мисирдики Израилларға залим болған Пиравән әслидә Асурийәлик еди (у «һискос»лардин чиққан). Амма бизниңчә «Асурийәлик» мошу йәрдә Сәннахәриб қатарлиқ Асурийә падишалирини көрситиду. ■ **52:4** Яр. 46:6 □ **52:5** «... (әмди һазир хәлқим пулсиз елип келингинидә, — дәйду Пәрвәрдигар) Мениң карим болмамдикән? Улар үстидин һөкүмранлиқ қилғучилар уларни зар қақшатқан, — дәйду Пәрвәрдигар, — шундақла намим болса күн бойи тохтасиз һақарәтләнгән турса, Мениң карим болмамдикән?!» — 4- вә 5-әйтләриң мәнәсини бирләштүрүп ойлаш керәк. Якупниң жәмәти Израил әслидә Мисир падишасиниң тәкливи билән шу йәргә барған; кейинки дөвирдики Пиравән Израилға асийлиқ қилип уларни езишкә башлиған. Худа уларни карамәт мөжизиләр билән қутқузған. «Йеқинда» (4-әйт) Асурийә Израилға һужум қилған (бу иш Худаниң тәрбийә жазасини қисмән көрситиши үчүн болған), бирақ Худа йәнила уларни карамәт йол билән қутқузған. «Әнди һазир...» Израиллар (Худаниң жазаси уларниң үстидә ада қилинғандин кейин) интайин адилсиз муамилигә муптила болса, Худа чоқум теһимую карамәт ишларни көрситип уларни қутқузиду, демәкчи. ■ **52:5** Әз. 36:20,23; Рим. 2:24

У Zionға: «Худайиң һәммигә һөкүм сүриду!»[■]

⁸ Күзәтчириңниң авазини аңла!

Улар авазини көтириду,

Нахшиларни яңритип товлайду;

Чүнки Пәрвәрдигар Zionни елип қайтқанда, улар өз көзи билән көриду![□]

⁹ И Йерусалимниң харабилири, нахшиларни яңритип тәнтәнә қилиңлар!

Чүнки Пәрвәрдигар Өз хәлқигә тәсәлли бәргән,

У Йерусалимни һәмжәмәтлик қилип қутқузған!

¹⁰ Пәрвәрдигар әлләрниң һәммисиниң алдида Өз муқәддәс Билигини ечип аян қилған;

Шуниң билән йәр-зиминниң барлиқ чәт-яқилири Худайимизниң ниҗат-қутулушини көриду.[□] ■

¹¹ Чиқип кетиңлар, чиқип кетиңлар;

Һеч напак нәрсигә тәгмәй шу йәрдин чиқип кетиңлар;

Униң оттурисидин чиқип кетиңлар;

Пәрвәрдигарниң муқәддәс қача-қучилирини көтәргүчиләр, өзүңларни пак тутуңлар;[□] ■

¹² Чүнки силәр алдириған пети әмәс,

Патиарақ қачқан пети әмәс чиқип кетисиләр;

Чүнки Пәрвәрдигар алдиңларда маңиду,

Исраилниң Худаси арқа муһапизәтчиңлар болиду.

Пәрвәрдигарниң қулиниң қурбанлиги — өлүми, дәпнә қилиниши һәм тирилдүрүлүши

¹³ « — Көрүңларки, Мениң қулум даналиқ билән иш көриду,

У аләм алдида көтирилиду, жуқури орунға чиқирилиду, һаһайити алий орунға ериштүрүлиду.[□] ■

¹⁴ Лекин нурғун кишиләр сени көрүп, интайин һайран қелишиду,

— Чүнки униң чирайи башқа һәр қандикиниңкидин көп зәхимләнгән,

Қулниң қияпоти шу дәриҗидә бузуветилгәнки, униңда һәтта адәм сияқиму қалмиған![□] ■

¹⁵ У шу йол билән нурғун әлләрниң үстигә қан чачиду.

Һәтта шаһ-падишаларму униң карамитидин ағзини тутупла қалиду;

Чүнки өзлиригә әзәлдин ейтилмиғанни улар көрәләйду,

■ **52:7** Наһ. 2:1; Рим. 10:15 □ **52:8** «... Пәрвәрдигар Zionни елип қайтқанда...» — демәк, Пәрвәрдигар Zionни (Өз хәлқини) әслидики җайиға қайтуриду. Башқа икки хил тәржимиси: «Пәрвәрдигар Zionни әслигә кәлтүргинидә...», «Пәрвәрдигар Zionға қайтқанда...». Әмәлийәттә булар бир гәп — «Зәк.» 1:16ни көрүң. □ **52:10** «Пәрвәрдигар әлләрниң һәммисиниң алдида Өз муқәддәс Билигини ечип аян қилған» — демәк, Худа карамәт иш қилишқа тәйяр туруш үчүн «йәңнә түргән!» «Йәр-зиминниң барлиқ чәт-яқилири Худайимизниң ниҗат-қутулушини көриду» — мошу йәрдә «көрүш» бәлким көзи билән көрүшни һәм өз бешидин өткүзүшниму билдүриду. ■ **52:10** Зәб. 97:1-2; Луқа 3:6 □ **52:11** «муқәддәс қача-қучилар» — Худаниң ибадәтханисидә ишлитилиду. Муса пәйғәмбәргә берилгән қанунға асасән бу қача-қучиларни пәкәт каһинлар вә уларниң һәмжәмәттиклири (пак һаләттә болса) көтәрсә болиду; бирақ 1-айәткә қариганда, Худаниң барлиқ хәлқиниң мошу имтиязи бар. ■ **52:11** 2кор. 6:17; Ваһ. 18:4 □ **52:13** «— Көрүңларки, Мениң қулум даналиқ билән иш көриду,...» —

«Пәрвәрдигарниң қули» тоғрилиқ «қул қүйләнгән нахша» дегән атаклиқ төрт шеир бар. Бу «нахшилар» 42:1-9-айәт, 49:1-13-айәт, 50:4-11-айәт һәм 52:13-53:12-айәткичә давам қилиду. «Көрүңларки... Мениң қулум...» дегән сөzlәр әң ахирқи «қул қүйләнгән нахша»ниң башлинишиду. Мошу әң ахирқи «нахша» илғарки нахшиларниң сирлирини йешип бериду. ■ **52:13** Йәш. 11:2, 3; Әф. 1:20, 21; Фил. 2:9-11 □ **52:14** «Лекин нурғун кишиләр сени көрүп, интайин һайран қелишиду» — «сени» шүбһисизки

«Пәрвәрдигарниң қули»ни көрситиду. ■ **52:14** Йәш. 53:3

Улар әзәлдин аңлап бақмиғанни чүшинәләйду. □ ■

53

Давами

¹ Бизниң хәвиримизгә кимму ишәнгән?

Һәм «Пәрвәрдигарниң Билиги» болғучи кимгиму аян қилинған? □ ■

² У болса *Пәрвәрдигарниң* алдида худди юмран майсидәк,
Яки худди қағжирақ тупрақта тартқан бир йилтиздәк өсиду;
Униңда жәзбидарлиқ яки һәйвә йоқ болиду,

Биз уни көргинимиздә, униң бизни жәлб қилғидәк тәқи-турқиму йоқ болиду. □ ■

³ У кишиләр тәрипидин кәмситилиду, улар униңдин жирақлишиду;

У көп дәрәд-әләмлик адәм болуп,

Униңға азап-оқубәт яр болиду;

Шуниң билән униңдин йүзләр қачурулиду;

У кәмситилиду, биз уни һеч нәрсигә әрзимәс дәп һесаплидуқ. □ ■

⁴ Бирақ әмәлийәттә болса,

У бизниң қайғу-һәсритимизни көтәрди,

Азап-оқубәтлимизни өз үстигә алди.

Биз болсақ, бу ишларни у вабаға учриғанлиғидин,

Худа тәрипидин жазалинип урулғанлиғидин,

□ **52:15** «У шу йол билән нурғун әлләрниң үстигә қан чачиду» — Төвратта, Муса пәйгәмбәр арқилиқ чүшүрүлгән қанун бойичә, қурбанлиқ қилинған һайванниң қени арқилиқ, кишиләрниң гуналири «йепилатти» яки «жуйилатти». Гаһида, буни ипадиләш үчүн, каһинлар (ибадәтханида һайванларни қурбанлиқ қилғучи мәхсус хадимлар) қурбанлиқниң қенини кишиләрниң үстигә чачатти вә бу арқилиқ кишиләрниң гуналири жуйилатти. Биз тәржимидә чүшинишлик болсун үчүн «қан» дегән сөзни қоштуқ. Булар ибраний тилида бир сөз билән, йәни «чачиду» билән ипадилиниду. Әнди мошу йәрдә зади қандақ қурбанлиқниң қенини «чачиду»? Жавап кейинки әйәтләрдә тепилиду. ■ **52:15** Мис. 24:6, 8; Рим. 15:21 □

53:1 «Бизниң хәвиримизгә кимму ишәнгән? һәм «Пәрвәрдигарниң Билиги» болғучи кимгиму аян қилинған?» — мошу әйәттин көрәләймизки: — (1) «Пәрвәрдигарниң Билиги» бир шәхс болиду (2-, 3-әйәтниму көрүң). Төвәндики 2-12-әйәтләрғиму қариганда, «Пәрвәрдигарниң Билиги» билән «Пәрвәрдигарниң кули» бир гәп. (2) Пәрвәрдигарниң «аян қилиши» яки вәһийси болмиса, һеч ким уни тоналмайду. ■ **53:1** Мис. 6:6; 15:6; Зәб. 96:1; Йәш. 51:5, 9, 10; Юһ. 12:38; Рим. 10:16 □

53:2 «У ... худди қағжирақ тупрақта тартқан бир йилтиздәк өсиду; униңда жәзбидарлиқ яки һәйвә йоқ болиду, биз уни көргинимиздә, униң бизни жәлб қилғидәк тәқи-турқиму йоқ болиду» — «Пәрвәрдигарниң кули»ниң туғулуши һәм униң өсүп йетилиши гәрчә мөжизә болсиму, һеч ким униң «Пәрвәрдигарниң Билиги» еконлигини билмәй, униңға писәнт қилмайду. Әмәлийәттә майса вә йилтизлар қандақму қағжирақ йәрдин үнүп чиқсун?! ■ **53:2** Аюп 8:11 □ **53:3** «У кишиләр тәрипидин кәмситилиду, улар униңдин жирақлишиду,...» — кишиләр: — «Келип чиқиши, турмуши вә турқи жәһәттин мошундақ аддий адам қандақму «Пәрвәрдигарниң Билиги» болиду?» дәп ойлиши мүмкин.

■ **53:3** Зәб. 21:7-9; Йәш. 49:7; 52:14; Мар. 9:12

Шундаклар кыйин-кыстаққа елинғанлиғидин дәп қаридуқ![□] ■

⁵ Лекин у бизниң асийлиқлиримиз түпәйлидин яриланди, Бизниң гуналиримиз үчүн зәхимләнди; Униң җазалиниш бәдилигә, биз арам-хатирҗәмлик таптуқ, һәм қамчидин болған ярилири арқилиқ биз шипама таптуқ. □ ■

⁶ һәммимиз худди қойлардәк йолдин езип, һәр биримиз өзимиз халиған йолға маңған едук; Бирақ Пәрвәрдиғар һәммимизниң қәбиллигини униң үстигә жиғип жүклиди. ■

⁷ У қийнилип, азап чәккән болсиму еғиз ачмиди; У худди боғулашқа йетиләп меңилған пақландәк боғулашқа елип меңилди, Шундаклар жуң қирқиғучилар алдида қой үн-тинсиз ятқандәк, у задила еғиз ачмиди. □ ■

⁸ У қамап қоюлуп, һәк сорақтин мәһрум болуп елип кетилди, Әнди униң әвладини кимму баян қилалисун?! Чүнки у тирикләрниң зиминидин елип кетилди, Мениң хәлқимниң асийлиғи үчүн у ваба билән урулди. □ ■

⁹ Кишиләр уни рәзилләр билән ортақ бир гөргә бекиткән болсиму, Лекин у өлүмидә бир бай билән биллә болди, Чүнки у һеч қачан зораванлиқ қилип бақмиған, Униң ағзидин бирәр еғизму һейлә-микирлик сөз тепилмас. □ ■

¹⁰ Бирақ уни езишни лайиқ көргән Пәрвәрдиғардур; У уни азапқа чөмүлдүргүзди. Гәрчә у өз женини гунани жуийдиған қурбанлиқ қилған болсиму,

□ **53:4** «Бирақ әмәлийәттә болса, у бизниң қайғу-һәсритимизни көтәрди, азап-оқубәтлиримизни өз үстигә алди. Биз болсақ, бу ишларни у ...Худа тәрипиндин җазалинип урулғанлиғидин, шундаклар кыйин-кыстаққа елинғанлиғидин дәп қаридуқ!» — бу бешәрәттә пеиллар көпинчә «өткән заман шәклидә» йезилғанлиғи оқурмәнләр үчүн бир аз ғәлитә түюлуши мүмкин. Бу бешәрәтләр болса, кәлгүси, йәни теһи йүз бәрмигән ишларни алдин-ала ейтқан болса, немишкә «өткән заман шәклидә» ипадилиниду? Ишинимизки, һәммигә Қадир Худайимиз алдида, кәлгүсидики, йәни теһи йүз бәрмигән ишлар худди бурунқи яки бүтүнқи ишларға охшашла рошән һәм ениқ туриду, әлвәттә. Бу бешәрәтләрдә, Йәшәя пәйғәмбәр Муқәддәс Роһниң қабилити билән кәлгүсидики мәлум бир заманда болуп өткинидәклар, бешәрәт берилгән ишларни, алибурун йүз берип болған ишларни көргәндәк ениқ көриду. Пеилниң «өткән заман шәкли»ни ишлитиниң әһмийити шуни испатлайдуки, Худаниң нәзиридики «Өзиниң кули»ниң өлүми, әлмисақтин буянқи әң әһмийәтлик, әң муһим вә әң улуқ иш, шундаклар мәңгүлүк бир пакист. ■ **53:4** Мат. 8:17 □

53:5 «Униң җазалиниш бәдилигә, биз арам-хатирҗәмлик таптуқ» — ибраний тилда «бизгә арам-хатирҗәмлик йәткүзгүчи җаза униң бешига чүшти». ■ **53:5** Рим. 4:25; 1Кор. 15:3; 1Пет. 2:24 ■ **53:6** 1Пет. 2:25 □ **53:7** «У қийнилип, азап чәккән болсиму еғиз ачмиди» — башқа бир хил тәрҗимиси: «У қийналди, бирақ өзини төвән тутуп ағзини ачмиди». «У худди боғулашқа йетиләп меңилған пақландәк боғулашқа елип меңилди, шундаклар жуң қирқиғучилар алдида қой үн-тинсиз ятқандәк, у задила еғиз ачмиди» — мошу пақланлар вә қойлар немә ишниң өз алдида туридиғанлигини билмәйду, әлвәттә; бирақ кул билиду һәм пүтүн вужуду һәм ихтиари билән өзини Пәрвәрдиғарниң халиқини шу дәп уни қобул қилип, өзини пидә қилиду. ■ **53:7** Мат. 26:63; 27:12,14; Мар. 14:61; 15:5; Рос. 8:32 □

53:8 «У қамап қоюлуп, һәк сорақтин мәһрум болуп елип кетилди» — башқа бир-икки хил тәрҗимиси бар: — «У қамап қоюлуп, сораққа тартилиш билән елип кетилди» яки «У рәһимсизлик билән, һеч сораққа тартилмайла елип кетилди», яки «У хар қилинғанда, у (адил) сот қилиниш һоқуқидин мәһрум болди». «Әнди униң әвладини кимму баян қилалисун?!» — башқа бир хил тәрҗимиси: «Өзиниң дәвридикиләр болса, (улар арасида) ким (бу ишларға) әтиварлиди». ■ **53:8** Зәб. 21:31; Йәш. 53:10 □ **53:9** «у өлүмидә ...» — ибраний тилида мошу йәрдики «өлүми» дегән сөз, «көплүк шәклидә», «өлүмлири» дәп елинған; бу сөз «қул»ниң өлүмниниң дәһшәтлик болғанлиғини, шундаклар униң өлүминиң әһмийитиниң көп тәрәплимлик болғанлиғини көрсәтсә керәк. «У өлүмидә бир бай билән биллә болди» — мошу бешәрәтницә әмәлгә ашурулуши, Инжиң «Мат.» 27:57-әйттин яки «Юһ.» 19:38-әйттин ениқ тепилиду. ■ **53:9** 1Пет. 2:22; Мат. 27:57-60

Лекин у өзиниң уруқ-әвлатлирини чоқум көрүп туриду,
Шундақла униң көридиған күнлири узартилиду;
Вә Пәрвәрдигарниң көңли сөйүнидиған ишлар униң илкидә болуп, раваж тепип
әмәлгә ашурулиду. □ ■

11 У өзи тартқан жапаниң мевисини көрүп мәмнун болиду;
Һәққаний болғучи Мениң қулум өзиниң билимлири билән нурғун кишиләргә
Һәққанийлиқни йәткүзиду.

Чүнки у уларниң қәбилликлрини өзигә жүкливалиду. □ ■

12 Бу ишлири үчүн Мән шу «нурғун кишиләр»ни униңға һәдийә қилип несивиси
қилимән,
Шуниң билән у өзи күчлүкләрни ғәнимәт сүпитидә үләштүрүп беридиған
болиду;

Чүнки у та өлүшкә қәдәр «шарап һәдийә»ни төккәндәк, өз женини тутуп бәрди,
Шундақла өзиниң асийлиқ қилғучиларниң қатаридә санилишиға йол қойди.
Шуниң билән у нурғун кишиләрниң гунайини өз үстигә алди,
Өзини асийлиқ қилғучиларниң орниға қоюп улар үчүн дуа қилди. □ ■

54

*Пәрвәрдигарниң қулиниң әжириниң биринчи нәтижиси ••• Зионниң Худаниң
әтрапиға жигилип униң билән енақлишиши*

1 — Тәнтәнә қил, и пәрзәнт көрмигән туғмас аял!

Нахшиларни ядрат, шатлинип товла, и толғақ тутуп бақимиған аял!

□ **53:10** «Гәрчә у өз женини гунани жуйидиған қурбанлиқ қилған болсиму,...» — йәнә бир хил тәржимиси: — «Гәрчә у (Худа) униң женини гунани жуйидиған қурбанлиқ қилған болсиму,...» Мошу айттики «гунани жуйидиған қурбанлиқ» (ибраний тилида «ашам» дейилиду), Муса пайғәмбәргә чүшүрүлгән Тәврат 3-қисим, йәни «қурбанлиқнамә» сүпитидә болған «Лавийлар» дегән китапта, мошу хил қурбанлиқ «адам билән Худа»ни һәмдә «адам билән адам»ни енақлаштуридиған, йәни «итаәтсизлик қурбанлиғи» дәп аталған («Лавийлар», 5-бапни көрүң). «униң көридиған күнлири узартилиду» — Пәрвәрдигарниң қули 8-айәткә асасән пәрзәнтсиз «әвлади йоқ» һалда өлди. Бирақ мошу баянларға асасән у һазир һаят һәмдә униң бир аилиси болиду. Улар ким? Авалқи бабтики 15-айәттә «қан чечилған» нурғун «ят әлләр», йәни төвәндики 11- һәм 12-айәттики өзигә ишәнгән, «Һәққанийлиқ йәткүзүлгән» «нурғун кишиләр» болмай ким болсун? У өлгән болса, мошу иш өлүмдин тирилгәндин кейин болуши керәк; демәк, Пәрвәрдигарниң қули өлүмдин тирилиду. «Пәрвәрдигарниң көңли сөйүнидиған ишлар униң илкидә болуп, ... әмәлгә ашурулиду» — мошу баянға асасән, қул өлүмдин тирилгәндин кейин Худа униң қолиға аләмдики барлиқ ишларни тапшуриду. ■ **53:10** Зәб. 21:31; Йәш. 53:8; Йәш. 8:18; Зәб. 88:27-30; Мат. 1:1; Юһ. 12:24; Рим. 5:18, 19; 1Пет. 2:9 □ **53:11** «Һәққаний болғучи Мениң қулум өзиниң билимлири билән нурғун кишиләргә һәққанийлиқни йәткүзиду» — мошу йәрдики «нурғун кишиләр» униңға ишинидиған мөмин бәндиләр, йәни униң (10-айәттики) «уруқ-әвлади» болиду.

«Нурғун кишиләр» дейилгини «һәммә адәм» дегәнлик эмәс, әлвәттә. ■ **53:11** Ибр.12:2; Рим.5:18, 19 □ **53:12** «Бу ишлири үчүн Мән шу «нурғун кишиләр»ни униңға һәдийә қилип несивиси қилимән» — «нурғун кишиләр» өзиниң аилиси (10-айәттики) «уруқ-әвлади», Худа униңға бәргән «роһий пәрзәнтлири», «өзиниң адәмлири»дур. «Шуниң билән у өзи күчлүкләрни ғәнимәт сүпитидә үләштүрүп беридиған болиду» — мошу «күчлүкләр» бәлким 52-бап, 15-айәттики «шаһ-падишалар» қатарлиқларни көрситиши мүмкин. Демәк, Пәрвәрдигарниң қули «Падишаларниң Падишаси», Шаһиншаһ болиду. «У та өлүшкә қәдәр «шарап һәдийә»ни төккәндәк, өз женини тутуп бәрди» — Муса пайғәмбәр арқилиқ Исраилға берилгән «қурбанлиқ түзүми»дә, пүтүнләй Худаға атап көйдүрүлидиған «көйдүрмә қурбанлиқ» үстигә «шарап һәдийә» төкүлиду; бу «қурбанлиқниң толүқлимиси» дәп қарилиду. «асийлиқ қилғучиларниң қатаридә саналди» — бәлким икки мәнәси тәң болуши мүмкин; (1) өзини асийларға вәкил қилип улар үчүн жаза тартти; (2) өзи «жйнайәтчи» дәп қаралди (ибраний тилида «асийлик қилғучилар» һәм «жйнайәтчиләр» бир сөз). ■ **53:12** Мар. 15:28; Луқа 22:37; 23:34; Рос. 28:18; Кол. 2:15; Мат. 20:28

— Чүнки ғериб аялның балилири ери бар аялныңкидин көптур! — дәйду
Пәрвәрдигар, — □ ■

² Чедириңниң орнини кеңәйтп,
Туралғулириңниң етиклирини улар яйсун;
Тучүңни һеч аймай чедир танилириңни узартқин,
Қозуқлириңни чиңайтқин; □

³ Чүнки сән оң вә сол тәрәпкә кеңийисән;
Сениң әвладиң башқа әлләрни егиләйду;
Улар ғериб шәһәрләрни аһалилик қилиду.

⁴ Қорқма, чүнки сән һеч хижаләттә болмайсән,
Һеч уятқа қалдурулмайсән,
Чүнки йәргә һеч қаритилип қалмайсән,
Чүнки яшлиғиндики хижилчанлиқни унтуйсән,
Туллуғуңниң аһанитини һеч есиңгә кәлтүрәлмәйсән.

⁵ Чүнки сени яритип Шәкилләндүргүчиң болса сениң ериң,
Самави қошунларниң Сәрдарии болған Пәрвәрдигар Униң нами;
Һәмжәмәт-Қутқузғучиң болса Исраилдики Муқәддәс Болғучи,
У барлиқ йәр-зиминниң Худасии дәп атилиду.

⁶ Чүнки Пәрвәрдигар сени чақирди,
— Худдиди ери өзидин ваз кәчкән, көңли сунуқ бир аялдәк,
Яшлиғида ятлиқ болуп андин ташливетилгән бир аялни чақирғандәк чақирди»
— дәйду сениң Худайиң; □

⁷ Мән бир дәқиқә сәндин айрилип кәттим,
Бирақ зор көйүмчанлиқ билән сени йенимға жиғимән;

⁸ Ғәзивимниң тешиши билән Мән бир дәқиқила йүзүмни сәндин йошуруп
қойдум;

Бирақ мәңгүлүк меһир-муһәббитим билән саңа көйүмчанлиқ көрситимән» —
дәйду һәмжәмәт-Қутқузғучиң Пәрвәрдигар.

⁹ Мошу ишлар худдиди Нух пәйғәмбәр дәвридики топан сулиридәк болиду —
Мән Нух дәвридики сулар иккинчи йәр йүзини бесип өтмәйду дәп қәсәм
ичкинимдәк, —

Мән шундақ қәсәм ичкәнмәнки,
Сәндин иккинчи ғәзәпләнмәймән,
Саңа иккинчи тәнбиһ бәрмәймән. ■

¹⁰ Чүнки тағлар йоқилиду,
Дөңләрму йөткилип кетиду,
Бирақ меһир-муһәббитим сәндин һәргиз кәтмәйду,
Саңа арам-хатиржәмлик бәргән әһдәмму сәндин нерии болмайду»
— дәйду саңа көйүмчанлиқ қилғучи Пәрвәрдигар.

□ **54:1** «ғериб аялның балилири» — шүбһисизки, «Пәрвәрдигарниң кули»ниң уруқ-әвлади» дегәнлик билән баравәрдури. Чүнки мошу балиларни ғериб аял өзи туғмиған. Мошу бабтики барлиқ бәрикәтләр йәнә шүбһисизки, қулниң жапалиқ әжиридин кәлгән нәтижидур. Қулниң «биринчи вәзиписи» «Яқупни Худаға жиғип қайтуруш»тур. Мошу бабтики тема дәл шудур. ■ **54:1** Гал. 4:27 □ **54:2** «туралғулириңниң етиклирини улар яйсун» — «улар» бәлким қайтип кәлгән «ғериб аялның балилири» (1-айәт). □ **54:6** «Худа сени ... худдиди ери өзидин ваз кәчкән, көңли сунуқ бир аялдәк, яшлиғида ятлиқ болуп андин ташливетилгән бир аялни чақирғандәк чақирди» — дегән сөzlәр мошу йәрдә муһим. Исраил: «Худа мени ташлап кәтти» дегән туйғуда болиду. Әмәлийәттә болса Худа адил болғанлиғи үчүн улардин айрилип кәтти; уларниң Худадин йүз өрүши билән Худа улардин «ақришип кәткән». Бу ишлар 50-бап, 1-3-айәттә тилға елинған. Бирақ мошу йәрдә Худа өз шәпқитини көрситип бу ишларни тилға алмайду; У пәқәтла 8-, 9-айәттә: — «Мән (сәндин ғәзәплинип) бир дәқиқә сәндин айрилип кәттим» — дәйду. ■ **54:9** Яр. 9:11

Йеңи Йерусалимниң парлақ келәчики

11 И хар болған, боранда уян-буян чайқалған, һеч тәсәлли қилинмиған қиз,
Мана, Мән ташлириңни рәңдар семонт лай билән қирлаймән,
Көк яқутлар билән һулуңни салимән;

12 Пақирақ мунарлириңни ләәлләрдин,
Дәрвазилириңни чақнақ яқутлардин,
Барлиқ сепиллириңни жавахиратлардин қилип ясаймән. □

13 Сениң балилириңниң һәммиси Пәрвәрдигар тәрипидин үгитилиду;
Балилириңниң арам-хатиржәмлиги зор болиду! ■

14 Сән һәққанийлиқ билән тиклинисән;
Сән зулумдин жирақ,

(Чүнки сән һеч қорқмайсән)
Вәһшәттинму жирақ турғучи болисән,
Чүнки у саңа һеч йеқинлашмайду.

15 Мана, бирәрси һаман жиғилип саңа һужум қилса,
(Бирақ бу иш Мениң ихтияримда болған әмәс),
Кимки жиғилип саңа һужум қилса сениң сәвәвиндин жиқилиду.

16 Мана, көмүр отини йәлпүтүп,
Өзигә мувапиқ бир қурални ясиғучи төмүрчини Мән яратқанмән,
Һәм хар қилиш үчүн һалақ қилғучиниму Мән яратқанмән; □

17 Саңа қарши ясалған һеч қандақ қурал карға кәлмәйду;
Саңа әрз-шикайәт қилғучи һәр бир тилни сән мат қилисән.
Мана шулар Пәрвәрдигарниң қуллириңниң алидиған мирасидур!
Уларниң һәққанийлиги болса мәндиндур! □

55

Пәрвәрдигарниң қулиниң әжқриниң иккинчи нәтижәси ••• Униң дуняға сунған йеңи һаятқа егә болушқа тәкливи

1 Һой! Барлиқ уссап кәткәнләр,
Суға келиңлар!

Пули йоқлар, келиңлар, аш-нан сетивелип йәңлар;

□ 54:12 «Пақирақ мунарлириңни ләәлләрдин, ... барлиқ сепиллириңни жавахиратлардин қилип ясаймән» — қона дәвирләрдә бәзи шәһәрләрдик сепилда мунарларға аптапниң әкси чүшидиған таш әйнәкләр орнитилип, «куяшлар» дәп атилатти. Мошу йәрдә биз «пақирақ мунарлар» дәп тәржимә қилдуқ. ■ 54:13 Юһ. 6:45 □ 54:16 «Мана, көмүр отини йәлпүтүп, өзигә мувапиқ бир қурални ясиғучи төмүрчини Мән яратқанмән, һәм хар қилиш үчүн һалақ қилғучиниму Мән яратқанмән» — демәк, Мән болмисам мошу қураллар һәм ишләтмәкчи болғучилар болмайтти; уларниң һәммиси Мениң қолумда, Мән билән дост болсаң уларниң вәһимилири немә һесаплинатти? 17-әйтниму көрүң. □ 54:17 «Мана шулар Пәрвәрдигарниң қуллириңниң алидиған мирасидур!» — мошу әйәткичә Йәшәя «Пәрвәрдигарниң қули»ни пақәт бирлиқ шәклидә тилға алди. Бирақ «Йеңи Йерусалим»да «Пәрвәрдигарниң қуллири» бар — йәни «Пәрвәрдигарниң қули»ниң уруқ-әвлади, у гуналирини кәтирип кутқузған «Һәққанийлиқ йәткүзгән»лири бар. Улар һазир бәлким «Пәрвәрдигарниң қули»ға охшаш пәзиләтлик, гөзәл муһәббәтлик характерида болуп, шундақла униңға охшаш Худаға толук ибадәтлик хизмәт қилиду.

Мана келиңлар, нә пул нә бәдәл төлимәйла шарап һәм сүт сетивелиңлар;□ ■

²Немишкә һәқикий аш-нан болмайдиган нәрсигә пул хәжләйсиләр?

Әжириңларни адәмни һеч қанаәтләндүрмәйдиган нәрсиләр үчүн сәрп қилисиләр?

Гепинни көңүл қоюп аңлаңлар, яхшисидин йәңлар,
Көңлүңлар молчиликтин қанаәтлиниду;□

³Маңа кулақ селиңлар, йенимға келиңлар;

Аңлаңлар, жениңлар һаятқа еришиду;

Вә Мән силәр үчүн мәңгүлүк бир әһдә түзүп беримән: —

Шу әһдә — Давутқа вәдә қилинған меһри-шәпкәтләрдур!□ ■

⁴Мана, Мән уни әл-жутларға гувачи сүпитидә,

Әл-жутларға йетәкчи һәм сәркәрдә сүпитидә тәқдим қилдим —□

⁵— «Мана, сән өзүңгә ят бир әлни чақирисән,

Сени билмигән бир әл йениңға жүгүрүп келиду;

Сәвәби болса Пәрвәрдигар Худайиң, Израилдики Муқәддәс Болғучиниң Өзидур;

Чүнки У сени улуклап саңа гөзәллик-жулалиқни яр қилди.»□

⁶— Издәңлар Пәрвәрдигарни, У Өзини тапқузмақчи болған пәйттә;

У йеқин турған вақтида униңға нида қилиңлар!

⁷Рәзил адәм өз йолини,

Наһәк адәм өз ой-хияллирини ташлисун,

Пәрвәрдигарниң йениңға қайтип кәлсун,

У униңға рәһимдиллик көрситиду;

Худайимизниң йениңға қайтип кәлсун,

У зор кәчүрүм қилиду.

⁸Чүнки Мениң ойлиғанлирим силәрниң ойлиғанлириңлар әмәс,

Мениң йоллирим болса силәрниң йоллириңлар әмәстур;

⁹Чүнки асман йәрдин қанчә жуқури болгинидәк,

Мана Өз йоллирим силәрниң йоллириңлардин,

Мениң ойлиғанлирим силәрниң ойлиғанлириңлардин шунчә жуқуриду.

□ **55:1** «Суға келиңлар!» — ибраний тилида «су» көплүк шәклидә болуп («суларға келиңлар!»), суниң көплүгини билдүриду. «Пул йоқлар, келиңлар, аш-нан сетивелип йәңлар; мана келиңлар, нә пул нә бәдәл төлимәйла шарап һәм сүт сетивелиңлар!» — Худа Йәшәя арқилиқ кочидики сатармәндәк пүтүн дуняға сөз қилиду. Бирақ у һеч қандақ гәп сатмайду, әлвәттә. Әнди Худиниң мошу илтипатиға пул билән еришкили болмиса, униңға қандақ баһадә еришкили болиду? Жавап дәл 3-айәттә дейилиду: — у болса пәкәтлә адәмнин Худаға кулақ селиштики диққитидин ибарәт. Чүнки 53-бапта көргинимиздәк, Худаниң меһри-шәпкити билән Пәрвәрдигарниң кули барлиқ инсан үчүн курбан болуп бәдәл төләйду. ■ **55:1** Юһ. 7:37,38

□ **55:2** «Немишкә һәқикий аш-нан болмайдиган нәрсигә пул хәжләйсиләр? Әжириңларни адәмни һеч қанаәтләндүрмәйдиган нәрсиләр үчүн сәрп қилисиләр?» — оқурмәнләрниң есидә болуш керәкки, 44-бап, 20-айәттә, Худа Өзини тонумиғанлар тоғрилиқ «униң йегини күлләрдур!» дегән еди. «Көңлүңлар молчиликтин қанаәтлиниду» — ибраний тилида «жениңлар молчиликтин қанаәтлиниду».

□ **55:3** «Мән Давутқа вәдә қилған меһри-шәпкәтләр» — мошу сөzlәр «Зәбур» 17-күй һәм 88-күйдин елинған. Худа шу күйләрдә Давут пәйғәмбәргә икки вәдини бәргән: (1) Давутниң бир әвлади униң тахтидә мәңгү олтириду. (2) мошу әвлади пәкәт Израилғила әмәс, балки жаһандики барлиқ әл-жутлар үстидин һөкүмранлиқ қилиду. Төвәндики 4-айәттә мошу киши дәл «Пәрвәрдигарниң кули» еканлиги ениқ көрүниду; униң шапайти билән мошу бәрикәтләр «нә бәдәл нә пул төлимәйла» вужудқа чиқиду. ■ **55:3** Рос. 13:34

□ **55:4** «Мана, Мән уни ... йетәкчи һәм сәркәрдә сүпитидә тәқдим қилдим» — бу айттики «уни» — Мошу йәрдә йәнә «Давутқа вәдә қилинған меһри-шәпкәтләр» болған «Пәрвәрдигарниң кули»ни көрситиду (42:6, 49:6-8ни көрүң). Шунидәк 5-айәттики «сән» дегән сөзү шу бһисизки, «Пәрвәрдигарниң кули»ни көрситиду. □ **55:5** «Мана, сән өзүңгә ят бир әлни чақирисән, сени билмигән бир әл йениңға жүгүрүп келиду... Чүнки У сени улуклап саңа гөзәллик-жулалиқни яр қилди» — мошу айттә «сән» йәнә «Пәрвәрдигарниң өз кули»ни көрситиду, сөzlәр униңға ейтилиду.

10 Ямгур һәм қар асмандин чүшүп,
 Йәр йүзини суғирип уни көкәртип, чечәклитип,
 Теригучиға урукни, йегүчигә аш-нанни тәминлигичә қайтмайдигәндәк,
 11 Мана Мениң ағзимдин чиққан сөз-каламин шундақтур;
 Өз көңлүмдикини әмәлгә ашурмиғичә,
 Уни әвәтиш мәхситимгә толук йәтмиғичә,
 У Өзүмгә бекардин-бекар қайтмаиду. □
 12 Чүнки силәр шат-хурам һалда чиқисиләр;
 Арам-хатиржәмликтә йетәклинип чиқисиләр;
 Тағлар һәм дөңләр силәрнің алдиңларда нахша яңритиду,
 Далалардики барлиқ дөл-дәрәқләр чавак челишип тәнтәнә қилиду, □ ■
 13 Янтақлиқниң орнида қарифай,
 Жиганлиқниң орнида хадас дәриғи өсиду;
 Мошулар болса Пәрвәрдиғарға бир нам кәлтүриду,
 Мәңгүгә үзүлмәс карамәт болиду. □

56

«Йәшәя» 3-қисми *** Ахирқи заманларни, тәлтәкүс ниҗатлиқни күтүш *** Рәбкә тәшина болғанларни рибәтләндүрүш

1 Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: —
 Адаләт һәм һидайәттә чиң туруңлар,
 һәққанийлиқни жүргүзивериңлар;
 Чүнки Мениң ниҗатим йеқинлашти,
 һәққанийлиғим аян қилинай дөватиду, □

2 Мошуларни қилғучи киши,
 Мошуларда чиң турғучи инсан балиси —
 Шабат күнини булғимай пак-муқәддәс сақлиғучи,
 Қолини һәр қандақ рәзилликтин тартқучи киши немидегән бәхитлиқтур! □

□ 55:11 «Мениң ағзимдин чиққан сөз-каламин ... уни әвәтиш мәхситимгә толук йәтмиғичә, ... Өзүмгә бекардин-бекар қайтмаиду.» — мошу сөzlәр 6-10-айтләр билән толук бағлиниду. Худаниң ойлири гунакар инсанниқидин шунчә жуқури болсиму, Худаниң күчлүк сөзи товва қилған адәмни көтирип өвигә һәмраһлиққа егә қилиду; шуниң билән улар Худаниң ойлирини һәм йоллирини чүшинишкә башлап, Худаниң сирлирида униң билән ортақ болуш имтиязиға ериштүрүлиду. □ 55:12 «Чүнки силәр шат-хурам һалда чиқисиләр...» — улар зади нәдин чиқиду? Ахирқи заманларда, бәлким Худаниң йолида маңғанлар Зионға қарап өз жуғлиридин чиқидиғанлиғини көрситиду; бирақ шу арилиқта, һәр бир товва қилмақи билән адәмниң бир «чиқиши» болуши керәк; өзиниң таллиған йоллиридин, гуналиридин, шәхсийәтчилиғидин, тәкәбурлуғидин, барлиқ әнғәнивий көзқарашлиридин Худаниң йеңилиғиға һәм чақириқиға қарап «чиқиши» керәк. Энди мошу йол жапалиқ һәм «хәтәрлик» болғини билән у бәрибир йөнилә жаһан-әләмдики әң шат-хурам һәм әһмийәтлик йолдур. ■ 55:12 1Тар. 16:33 □ 55:13 «Янтақлиқниң орнида қарифай, жиғанлиқниң орнида хадас дәриғи өсиду» — демисәкму, икки хил дәрәк (қарифай вә хадас) «даим йешил туридиған» дәрәкләрдур. □ 56:1 «Адаләт һәм һидайәт» — (ибраний тилида бирла сөз билән ипадлиниду) — Мошу йәрдә Муса пәйғәмбәргә берилгән муқаддәс қанун-пәрманларниң барлиқ тәләплирини көрситиду. □ 56:2 «Шабат күни» — ибраний тилида һәм «йәттинчи» һәм «тохтитиш» дегән мәнидә. Худа Муса пәйғәмбәр арқилиқ Исроилға «йәттинчи күни»дә, йәнә шәнбә күнидә өз шәхсий иш-хизмитини тохтитип, өзиниң һөрмитидә дәм елишни буйруған. Әлвәттә, мундақ қилиш һәр қандақ бир милләтниң, болупму Исроиллардәк деханчилиқ билән шуғуллинидиған милләтнәң һәқлиқ иман-ишәши бар-йөқлүғини испатлайдиған иштур. Мәйли содигәр яки дехан болсун: — «Шәнбә күнидә ишлисәм алған пайдам бәлким алтидин бир һәссә көп болар» — дәп ойлиши мүмкин.

³ Өзини Пәрвәрдигарға бағлиған ят жутлуқ адәм: — «Пәрвәрдигар чоқум мени өз хәлқидин айриветиду!»,

Яки ағват болған киши: — «Мана, қақшал бир дәрәқмән!» дегүчи болмисун. □

⁴ Чүнки Пәрвәрдигар: — Мән Өз «шабат күнлирим»ни сақлайдиган,

Көңлүмдики ишларни таллиған,

Әһдәмдә чиң туридиган ағватларға мундақ дәймәнки: —

⁵ Мән уларға Өз өйүмдә,

Йәни Өз тамлирим ичидә орун һәм нам-атақ ата қилимән;

Мошу нам-атақ оғул-қизлири барларниңқидин әвәлду;

Мән уларға үзүлмәс, мәңгүлүк намни беримән. □

⁶ Пәрвәрдигарниң хизмитидә болушқа,

Униң намиға сеғинишқа,

Униң куллири болушқа Пәрвәрдигарға өзини бағлиған,

Шабат күнини булғимамай пак-муқәддәс сақлиған,

Әһдәмни чиң тутқан ят жутлуқниң пәрзәнтлирини болса,

⁷ Уларниму Өз муқәддәс теғимға елип келимән,

Мениң дуағаһ болған өйүмдә уларни хошал қилимән;

Уларниң көйдүрмә қурбанлиқлири һәм тәшәккүр қурнанлиқлири Мениң

қурбанғаним үстидә қобул қилиниду;

Чүнки Мениң өйүм «Барлиқ әл-жутлар үчүн дуа қилинидиган өй» дәп атилиду. ■

⁸ Исраилдин тарқилип кәткән ғерибларни жиғип қайтуридиган Рәб Пәрвәрдигар:

—

Мән йәнә униңға башқиларни,

Йәни жиғилип болғанларға башқиларниму қошуп жиғимән! — дәйду.

Исраилдики йетәклигүчиләргә болған бир бешәрәт

⁹ — И далалардики барлиқ һайванлар, келип озуқтин елиңлар,

Орманлиқтики барлиқ һайванлар, келиңлар! □

¹⁰ Исраилниң күзәтчилири һәммиси қариғу;

Улар һеч билмәйду;

Һәммиси қавашни билмәйдиған гача ишлар,

Чүшәкәп ятидиған, уйқиға амрақлар!

¹¹ Мошу ишлар болса нәпси яман, тойғанни билмәйду,

□ **56:3** «Яки ағват болған киши: — «Мана, қақшал бир дәрәқмән!» дегүчи болмисун — «ағват» пичиветилған адәм. Кона жәмийәтләрдә улар падишаларниң яки байларниң һәрәмханилирида аял-кенизәклирини қоғдаш хизмитини қилатти. Мошу йәрдә ағватлар бәлким барлиқ мәйипләргә, барлиқ орни пасләргә, барлиқ көзгә илинмайдиган кишиләргә вәкиллик қилиши мүмкин. □ **56:5** «мән уларға Өз өйүмдә, йәни Өз тамлирим ичидә орун һәм нам-атақ ата қилимән» — мошу әйәттики «өйүм» болса, Худаниң муқәддәс ибадәтханиси. Әслидә Муса пәйғәмбәргә тапшурулған қанунға асаһан, ағватлар вә мәйиплар ибадәтханиға киришкә болмайтти; бирақ «Пәрвәрдигарниң кули» қилған ишлардин кейин киришкә болидиған болған; мошундақ болупла қалмай, Худа уларға «муқим орун»ни бериду, демәк халиса мәңгү туридиган бир жәйни бериду. Әслий ибранийчә тексттә «қол вә нам-атақ ата қилимән» дейилгән. Биз уни «орун вә нам-атақ ата қилимән» дәп тәржимә қилдуқ. «Қол» бизниңчә «турушқа һоқуқлуқ орун» дегән мәнидә ишлитилгән болуши мүмкин. Чүнки Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән қанун бойичә ағватларниң муқәддәс чедирға яки муқәддәс ибадәтханиға кириш һоқуқи йоқ еди («Қан.» 23:1) «Орун һәм нам-атақ ата қилимән...» башқа бир хил тәржимиси «нам-әмәл абидиси тикләймән,...». «...уларға... нам-атақ ата қилимән... мошу нам-атақ оғул-қизлири барларниңқидин әвәлду; Мән уларға үзүлмәс, мәңгүлүк намни беримән» — ағватниң пәрзәнт көрүши мүмкин әмәс, әлвәттә. ■ **56:7** Мат. 21:13; Мар. 11:17; Лука 19:46 □ **56:9** «И далалардики барлиқ һайванлар, келип озуқтин елиңлар, орманлиқтики барлиқ һайванлар, келиңлар!» — Худа Өзиниң жазалишини өзгәнләрниң жәсәтлири билән озуқлинишқа һайванларни тәклип қилиду.

Улар болса хәлқимни «баққучи»лармиш техи!
 Улар йорутулушни һеч билмәйду,
 Уларниң һәммиси халиғанчә йол таллап қейип кәткән,
 Бирисиму қалмай һәр бири өз мәнпәитини көзләп жүргүчиләр![□]
 12 Улар: «Ҷени, шарап кәлтүримән,
 һарақни қанғичә ичәйли;
 Этиму болса бүгүнкидәк болиду,
 Техиму молчилик болиду йәнә!» — дәвериду.

57

Қараңеулукта берилгән нур

¹ һәққаний адәм аләмдин өтиду,
 һеч ким буниңға көңүл бөлмәйду;
 Мәһриван адәмләр жиғип елип кетилиду,
 Бирақ һеч ким ойлап чүшинәлмәйдуки,
 һәққаний адәмләр яман күнләрни көрмисун дәп жиғип елип кетилиду.[■]
² У болса арам-хатиржәмлик ичигә кириду;
 Йәни өзлириниң дурус йолида маңған һәр бир киши,
 Өз орнида йетип арам алиду. [□]

«Паһишә аял», униң «балилири» һәм товва қилған адәм

³ Бирақ сәнләр, и жадуғәр аялниң балилири,
 Зинахор билән паһишә аялниң нәсли;
 Буяққа йеқин келиңлар;
⁴ Силәр кимни мазақ қиливатисиләр?
 Яки кимгә қарши ағзиңларни калчайтип,
 Тилиңларни узун чиқирисиләр?
 Силәр болсаңлар асийлиқтин төрәлгән балилар,
 Алдамчиликниң нәсли әмәсмусиләр?
⁵ һәр бир чоң дәрәқ астида,
 һәр бир йешил дәрәқ астида шәһванийлик билән көйүп кәткүчи,

[□] **56:11** «Мошу иштлар болса нәпси яман, тойғанни билмәйду, улар болса хәлқимни «баққучи»лармиш техи!» — «баққучи» яки «күзәтчи» (йетәклигүчи)ниң икки муһим роһи бар: — (1) күзәтчилик; йәни сирттин келидиған хәвп-хәтәр әһвалидин хәлиқни ағаһландуруп тақабил туруш чарисини тешиш; (2) «баққучилиқ»; өз хәлигә көйүнүп уларниң әһвалини урдан чүшинип хәвәр елиштур.

[■] **57:1** Зәб. 11:1-2; Мик. 7:2 [□] **57:2** «...дурус йолида маңған һәр бир киши, өз орнида йетип арам алиду» — «өз орнида йетип арам алиду» дегәнниң мәнаси, «орнида сәкратта ятқан» яки «гөрдә ятқан» дегәнлик болса керәк; мәйли қайси мәнидә болсун, асасий мәнаси, улар өлүши биләнла уларниң роһи Худаниң арамиға кириду.

Кичик балиларни жылгиларға һәм хада ташларның йериқлириға елип сойғучисиләр![□]

6 Ериқтики силиқланған ташлар арасида сениң несивәң бардур;
Шулар, шуларла сениң тәқсиматиңдур;

Шундақ, сән уларға атап «шарап һәдийәси»ни қуюп,

Уларға «ашлиқ һәдийә»ниму сунуп бәрдиңғу;

Әнди мошуларға рази болуп Өзүмни бесивалсам боламти?[□]

7 Сән жуқури, егиз бир тағ үстидә орун-көрпә селип қойдуң,

Сән әшу йәрдиμου қурбанлиқларни қилишқа чиқтиң.[□]

8 Ишикләрның кәйнигә вә кәйни кешәклиригә «әсләтмилириң»ни бекитип қойдуң,

Чүнки сән Мәндин айрилдиң,

Сән ялаңачлинип орнуңға чиқтиң;

Орун-көрпәни кеңәйтип херидарлириң билән өзүң үчүн әһдиләштиң;

Уларның орун-көрписигә көңлүң чүшти,

Сән уларда күч-һоқуқни көрүп қалдиң.[□]

9 Сән зәйтун мейи һәдийисини елип,

Әтирлириңни үстибешигә болушиға чечип,

Падишаһның алдиға бардиң;

[□] **57:5** «Һәр бир йешил дәрәк астида шәһванийлиқ билән көйүп кәткүчи, кичик балиларни жылгиларға һәм хада ташларның йериқлириға елип сойғучисиләр!» — Қанаанда (Пәләстиндә) бутпәрәслик интайн пәскәшлишип учига чиққан еди: (1) Пәләстинликләр «Баал» дегән мәбудқа «Йәрни мунбәт, аялларни тугумчан қилиду» дәп чоқунған. Мошу бутни «һәрикәткә кәлтүрүш үчүн» улар дөл-дәрәқләр (болупму дайим йешил туридигән дәрәқләр астида) шу мәбудқа «нәзир қилинған» паһишә аяллар билән жинсий мунасивәт өткүзәтти; (2) улар «өлүмни башқуридигән» «Молак» дегән башқа бир мәбудни «мәмнун қилиш» үчүн, өз балилирини отқа ташлайтти яки қиличлайтти. Йәшәяның мошу йәрдә бу икки ишни тилға елиши, буларның пажиәлик маһийитини көрсәтмәкчи; улар бир буттин «балиларни сорап», андин уларни йәнә бир бутқа атап сойиду. Бирақ мошу йәрдә бутпәрәслик қилидигәнлар Пәләстиндикиләр әмәс, бәлки «Пәләстинликләрдин бутпәрәсликни үгәнгән» Исраилларның өзи. Улар әслидә өзлирини Мисирдин кутқузған Худасиға «садиқ, вападар аял»дәк болуши керәк еди; бирақ буниң орнида, улар «паһишә аял» һәм униң балилири болуп кәткән еди. [□]

57:6 «Ериқтики силиқланған ташлар арасида сениң несивәң бардур» — мошунуң мәнәси бәлким ериқта ятқан ташлар сунуң еритиши билән бәзидә тәбийи һалда адәмзатниң шәклигә кәлгән болуп, хәлиқ тәрипидин өз бутлири болушқа таллиниду. Йәшәя мошу йәрдә «силиқланған ташлар» дегән сөзни ишлитип чакчак қилиду. Бу ибраний тилида «хәләк» дегән бирла сөз билән ипадилиниду вә: «тейилғақ, алдамчи, хәтәрлик», дегән йәнә бир мәниниму билдүриду. «Несивәң» ибраний тилида «хәләк» дегән сөз билән ипадилиниду. Муса пәйғәмбәр әслидә Исраилға: «Пәрвәрдиғар силәрның несивәңлардур» дегән болсиму, улар өзигә тегешлик болған несивиниң («хәләк»иниң) орнида бир «хәләк»ни, йәни бир «алдамчи нәрәсәни таллиған. «мошуларға рази болуп Өзүмни бесивалсам боламти?» — демәк, мошу ишлардин өтүп жазәлимай қоюшум һәргиз мүмкин әмәс. [□]

57:7 «Сән әшу йәрдиμου қурбанлиқларни қилишқа чиқтиң» — улар һеч номус қилмай, очуқ-ашкарә (егиз тағ үстидә) бутпәрәслик қилип туратти.

[□] **57:8** «Ишикләрның кәйнигә вә кәйни кешәклиригә «әсләтмилириң»ни бекитип қойдуң» — Муса пәйғәмбәр Исраилларға Худаниң паклиғини әслитиш йолда өй ишигиниң сиртқи икки йениға Тәвраттики бир қанчә сөзни оюш яки тахта үстигә пүтүп чаплашни буйруған еди. «Паһишә аял» мошу «әсләтмиләр»ни сиртиға әмәс, ичигә бекиткән. Аял учига чиққан бир бутпәрәс болғини билән, йәнила «Пәрвәрдиғар бар болса мени жазәлайду» дәп әнсирәп (башқалардин йошурун һалда) мошу тахтилариға бекиткән. Бирақ униң мундақ қилғини Худани бутларниң қатарига қойғиниға баравәр. «Паһишә аял»ға нисбәтән, мошу әсләтмә тахтиларни ишик кәйнидә бекитиш пүтүнләй хурапий бир иш, улар униң үчүн «тилтумар»ға охшашла, халас (Тәвратта тилтумарлар мәнһий қилинған, әлвәттә). «Сән уларда күч-һоқуқни көрүп қалдиң» — әслидә «сән уларда бир қолни көрүп қалдиң» дегәнлик. «Бир қол» бәлким «азғинә күч-һоқуқ»ни билдүрүши мүмкин. «паһишә аял» мошуну көрүплә дәрһал «буниңдин пайдиланмисам болмайду» дәп 9-әйәттики ишларни қилди.

Әлчилириңни жираққа әвәтип,
һәтта тәһтисараға йәткичә өзүңни пәс қилдиң.□

10 Сән бесип маңған барлиқ йоллириңда чарчигиниң билән,
Йәнә: «Поқ йәптимән, болди бәс!» дәп қоймидиң теһи,
Езип жүрүшкә йәнила күчүңни жиғдиң,
һеч жақ тоймидиң.

11 Сән зади кимдин жүрәкзадә болуп, қорқуп жүрисән,
Ялған гәп қилип, Мени есиңгә һеч кәлтүрмәй,
Көңлүңдин һеч өткүзмидиң.

Мән узунғичә сүкүттә туруп кәддим әмәсму?
Сән йәнила Мәндин һеч қорқуп бақмидиң!□ ■

12 Сениң «һәққанийлиғиң»ни һәм «төһпилириң»ни баян қилимән: —
Уларниң саңа һеч пайдиси йоқтур!

13 Чирқириғанлириңда сән жиғип топлиған бутлар келип сени қутқузсун!
Бирақ шамал пүв қилип уларниң һәммисини учуруп кетиду,
Бир нәпәсла уларни елип кетиду;

Бирақ Маңа таянғучи зиминға мираслиқ қилиду,
Мениң муқәддәс теғимға егидарчилик қилиду.■

14 Шу чағда: — «Йолни көтириңлар, көтириңлар, уни тәйярлаңлар,
Әлқимниң йолини бошитип барлиқ путликашаңларни елип ташлаңлар»
дәйилиду.□

15 Чүнки нами «Муқәддәс» Болғучи,
Жуқири һәм Алий Болғучи,
Әбәдил-әбәткичә һаят Болғучи мундақ дәйду: —

«Мән жуқури һәмдә муқәддәс жайда,
һәм шундақла роһи сунуқ һәм кичик пеил адәм билән биллә туримәнки,
Кичик пеил адәмниң роһини йеңилаймән,
Дили сунуқниң көңлини йеңилаймән.

16 Чүнки Мән һәргиз мәңгүгә әрз қилип әйиплимәймән,
һәм әбәдил-әбәткичә гәзәпләнмәймән;
Шундақ қилсам инсанниң роһи Мениң алдимда суслишип йоқайду,
Өзүм яратқан нәпәс егилири түгишиду.■

17 Униң өз нәпәсанийәтлик қәбиһлиғидә Мән униңдин гәзәплинип, уни урғанмән;
Мән униңдин йошурун туруп, униңға гәзәпләнгәнлигим билән,
У йәнила арқисаға чекинғичә өз йолини меңивәрди;

18-19 Мән униң йоллирини көрүп йәткән тәғдирдиму,
Мән уни сақайтимән;

Мән уни йетәкләймән,
Мән ләвләрниң мевисини яритимән,

□ 57:9 «Сән зәйтун мейи һәдийисини елип,...» — башқа бир хил тәржимиси: «өзүңгә (хушпурақ) майни сүртүп...». «Сән... падишаниң алдиға бардиң; әлчилириңни жираққа әвәтип, һәтта тәһтисараға йәткичә өзүңни пәс қилдиң» — Йәшәя 1-37-бапларда худасиз дөләтләр билән һеч иттипақлашмаслиқни қайта-қайта дәрәжә қилған. Паһишә аял «падишаһни өзигә мәтпун қилмақчи болуп, дәл «иттипақлашмаслиқ»ниң әксини қилмақчи болған. Әнди «паһишә аял» зади қайси «падишаһ»ниң алдиға барди? Әслидә Исраилниң өз падишаси бар еди. Бирақ Худа Йәшәя арқилиқ уларға йәнә кинайилик гәп қилип: Силәр худасиз әлһиң падишасиниң алдиға берип униңдин ярдәм сорисаңлар, у падиша кәлгүсидә силәрниң падишасиңлар болиду, демәкчи. □ 57:11 «Мән узунғичә сүкүттә туруп кәддим әмәсму?» — демәк, Худа узун вақиткичә сәвир-тақәт қилип Исраилни жазалимәй кәлди. ■ 57:11 Йәш. 42:14

■ 57:13 Зәб. 33:8-11 □ 57:14 «Йолни көтириңлар, көтириңлар, уни тәйярлаңлар, хәлқимниң йолини бошитип барлиқ путликашаңларни елип ташлаңлар» — мошу айтәттики бешәрәт бәлким ахирқи замандики «Зионға қайтиш» тоғрилиқ ейтилиду. ■ 57:16 Зәб. 102:8-10; Ибр. 12:9

Униңға вә униңдики һәсрәт чәккүчиләргә йәнә тәсәлли беримән;
Жиһрақ туруватқанға, йеқин туруватқанғиму мутләк арам-хатиржәмлик болсун!
Вә Мән уни сақайтимән![□]

²⁰ Бирақ рәзилләр болса тиничилиниши һеч билмәйдиған,
Долқунлири лай-латқиларни ургутуватқан,
Давалғуватқан деңиздәктур.

²¹ Рәзилләргә, — дәйду Худайим — һеч арам-хатиржәмлик болмас. ■

58

Күруқ диний паалиятләр адәмләрни дозаққа елип бариду; *** Худаға яқидиған «розини тутуш»

¹ — Нида қилип жакалиғин,
Авазиңни қоюп берип болушичә товла,
Авазиңни канайдәк көтәр,
Мениң хәлқимгә уларниң асийлиғини,
Яқупниң жәмәтигә гунализини баян қилғин.

² Бирақ улар Мени һәр күни издәйдиған,
Һәққанийлиқни жүргүзидиған,
Мениң йоллиримни билишни хошаллиқ дәп билидиған,
Худасиниң һөкүм-пәрманлизини ташливәтмәйдиған бир әлгә охшайду;
Улар Мәндин һәққанийлиқни бекитидиған һөкүм-пәрманларни сорайду;
Улар Худаға йеқинлишишни хурсәнлик дәп билиду.

³ Андин улар: — «Биз роза туттуқ,
Әнди немишкә сән көзүңгә илмидиң?
Биз женимизни қийнидуқ,
Әнди немишкә буниңдин хәвириң йоқ?» — дәп сорайду.

— Қараңлар, роза күни өз көңлүңлардикини қиливерисиләр,
Хизмәтчилириңларни қаттиқ ишлитисиләр;

⁴ Силәрниң роза тутушлириңлар жаңги-жедәл чиқириш үчүнму?
Қәбиһ қоллириңлар мушт билән адәм урушни мәхсәт қилған охшимамду?
Һазирқи роза тутушлириңларниң мәхсити авазиңларни әршләрдә аңлитиш
әмәстур![□]

⁵ Мән таллиған шу роза тутуш күни —
Адәмләрниң женини қийнайдиған күнму?
Бешини қомуштәк егип,
Астиға бөз вә күлләрни йеиш керәк болған күнму?
Силәр мошундақ ишларни «роза»,
«Пәрвардигар қобул қилғидәк бир күн» дәватамсиләр?[■]

[□] **57:18-19** «Униңға вә униңдики һәсрәт чәккүчиләргә...» — мошу йәрдә «вә» яки «йәни». «... Мән уни сақайтимән; мән уни йетәкләймән, мән ләвләрниң мевисини яритимән, ... жиһрақ туруватқанға, йеқин туруватқанғиму мутләк арам-хатиржәмлик болсун!» — бу 15-18-айәтләрдикки мошу бешарәт бизниң Исраилни көрситиду. Бирақ шундақ болсиму, әмәлийәттә Йәшәя қәстән бизгә кимни көрсәткәнлигини ейтип бәрмәйду. Шуниң билән һәр бир гунакар, өз гунайидин товва қилғуси бар һәр бир адәм, мошу сөзләрни дора сүпитидә өз гунайиниң ярилиригә яқиду. «Ләвләргә мевә яритимән» дегәнниң мәнәси немә? Худаға нисбәтән ләвләрдикки «Һәқиқий мевә»ниң башлиниши товва қилидиған сөзләр болуши керәк. Адәмниң Худаға товва қилидиған, гуна түпәйлидин қаттиқ пушайминини билдүридиған сөзләрниму Худа яратқан, адәмләр товва қилғанда өзлизини Худаниң күчигә ташлиши керәк, униң рәһим-шәпқитигә пүтүнләй ишиниши керәк, демәкчи. У бәрибир ақиқларниң Ниһаткар-Кутқузғучисидур. «Күчлүк адәмләр» болса бәлким һәргиз гунадин кутқузулмайдур. Чүнки улар Худаға әмәс, балки һәрдайим өз-өзигә тайиниду.

■ **57:21** Йәш. 48:22 □ **58:4** «әршләрдә» — ибраний тилида «жуқурида» ■ **58:5** Зәк. 7:5

6 Мана, Мән таллиған роза мошуки: —
Рэзиллик-зулумниң асарәтлирини бошитиш,
Боюнтуруқниң тасмилирини йешиш,
Езилгәнләрни бошитип һәр қилиш,
Һәр қандақ боюнтуруқни чекип ташлаш әмәсмиди?□

7 Аш-нениңни ачларға үләштүрүшүң,
һажәтмән мусапирларни һимайә қилип өйүңгә апиришиң,
Ялаңачларни көргиниңдә, уни кийдүрүшүң,
Өзүңни өзүң билән бир жан бир тән болғанлардин қачурмаслиғиңдин ибарәт әмәсмү?■

8 Шундақ қилғанда нуруң таң сәһәрдәк валлидә ечилиду,
Саламәтлиғиң тездин әслигә келип яшнайсән;
Һәққанийлиғиң алдиңда маңиду,
Арқандики муһапизәтчиң Пәрвәрдигарниң шан-шәриви болиду.

9 Сән чақирсаң, Пәрвәрдигар җавап бериду;
Нида қилисән, У: «Мана Мән!» дәйду.
Әгәр араңлардин боюнтуруқни,
Тәңләйдиган бармақни,
һәм төһмәт гәплирини йоқ қилсаң,□

10 Җениңни ачлар үчүн пида қилсаң,
Езилгәнләрниң һажәтлиридин чиқсаң,
Шу чағда нуруң қараңғулукта көтирилиду;
Зулмитиң чүштәк болиду;

11 һәм Пәрвәрдигар сениң дайимлиқ йетәклиғүчиң болиду,
Җениңни қурғақчилик болған вақтидиму қамдайду,
Устиханлириңни күчәйтиду;
Сән сугирилидиган бир бағ,
Сулири урғуп түгимәйдиган, адәмни алдимайдиган бир булақ болисән;□

12 Сәндин төрәлгәнләр кона харабиләрни қайтидин қуруп чиқиду;
Нургун дәвирләр қалдурған һуларни қайтидин көтирисән,
Шуниң билән «Бөсүлгән тамларни қайтидин ясиғучи,
Коча-йол вә туралғуларни әслигә кәлтүргүчи» дәп аталисән.

13 Әгәр сән шабат күнидә қәдәмлириңни санап маңсаң,
Йәни Мениң муқәддәс күнүмдә өзүңниңки көңлүңдикиләрни қилмай,
Шабатни «хошаллиқ»,
Пәрвәрдигарниң муқәддәс күнини «һөрмәтлик күн» дәп билсән,
һәм Уни һөрмәтләп,
Өз йоллириңда маңмай,
Өз билгиниңни издимәй,
Қуруқ параң салмисаң,□

□ **58:6** «Һәр қандақ боюнтуруқни чекип ташлаш әмәсмиди?» — «боюнтуруқ» бәлким инсанларға улақ һайванларниң қатаридә муамилә қилишни билдүриду. Худаниң йолйоруғиниң биринчи басқучи болса, «боюнтуруқниң тасмилирини йешиш»; бирақ һәққанийлиқниң ахирқи мәхсити барлиқ боюнтуруқларни пачақлап ташлаштин ибарәт болуш керәк. ■ **58:7** Әз. 18:7,16; Мат. 25:35 □ **58:9** «Тәңләйдиган бармақ» — һейлигәрлик ишарәтләрни яки әрз-шикайәт қилғанлиғини көрсәтсә керәк. □ **58:11** «Адәмни алдимайдиган бир булақ» — чөл-баявандә жүргән йолучилар үчүн булақлар интайин муһим, әлвәттә. һели бар, һазир йоқ болған булақлар, «адәмни алдайдиган» булақлар дейиләтти; бундақ булақлар йолучиларниң җениғә замин болуши мүмкин. □ **58:13** «Һәм Уни һөрмәтләп...» — мошу ибаридә «Уни» яки Пәрвәрдигарниң Өзини яки униң «шабат күни»ни көрситиду. «Өз йоллириңда маңмай, өз билгиниңни издимәй, қуруқ параң салмисаң,...» — Муса пәйғәмбәр арқилиқ Исраилғә берилгән «он парман»ниң төртинчиси «шабат күнини муқәддәс күни сүпитидә сақлаңлар» дегән. Шабатниң муһим ишлири болса өзиниң һеч қандақ хусусий иш-хизмәтлирини қилмай, Худани сегиништур.

14 Ундақта Пәрвәрдигарни көңлүңниң хошаллиғи дәп билисән, һәм Мән сени йәр йүзидики жуқури җайларға мингүзүп маңдуримән; Атаң Якупниң мираси билән сени озукландуримән — Чүнки Пәрвәрдигар Өз ағзи билән шундақ сөз қилди. □

59

Худаниң сөзиниң давами — Гунаниң өзини тәһлил қилиш

1 — Қараңлар, Пәрвәрдигарниң қоли қутқузалмиғидәк күчсиз болуп қалған әмәс; Яки Униң қулиқи аңлимиғидәк еғир болуп қалған әмәс; ■

2 Бирақ силәрниң қәбиһлиғиңлар силәрни Худайиңлардин жирақлаштурди, Гунайиңлар Униң йүзини силәрдин қачуруп Униңға тилиғиңларни аңлатқузмиди. □

3 Чүнки қоллириңлар қан билән, Бармақлириңлар қәбиһлик билән миләнгән, Ләвлириңлар ялған гәп ейтқан, Тилиңлар қалдирлап қеришип сөзлигән;

4 һәққанийлиқ тәрәптә сөзлигүчи йоқтур, һәқиқәт тәрәптә туридиган һөкүм соригучи йоқтур; Улар йоқ бир нәрсигә тайинип, алдамчилик қилмақта, Уларниң қосиғидикиси зияндаш, Уларниң туғуватқини қәбиһлик; ■

5 Улар чар иланниң тухумлирини тәрәлдүриду, Өмчүкниң торини торлайду, Ким униң тухумлирини йесә өлиду; Улардин бири чеқилса зәһәрлик илан чиқиду. □

6 Уларниң торлири кийим болалмайду; Өзлири ишлигәнлири билән өзлирини япалмайду; Ишлигәнлири болса қәбиһ ишлардур; Уларниң қолида зораванлиқ туриду; □ ■

7 Қадәмлири яманлиқ тәрәпкә жүгүриду, Гунасиз қанни төкүшкә алдирайду, Уларниң ойлири қәбиһлик тоғрисицики ойлардур; Барғанла йәрдә вәйранчилик вә һалакәт тепилиду. ■

8 Течлиқ-арамлиқ йолини улар һеч тонумайду; Жүрүшлиридә һеч һәқиқәт-адаләт йоқтур; Улар йоллирини әғир-тоқай қиливалди; Ким буларда маңған болса тинич-арамлиқни көрмәйду.

□ 58:14 «жуқури җайларға мингүзүп маңдуримән» — бу әжайип сирлиқ гәп болуп, мәнаси (1) орнуң һаһайити үстүн болиду; (2) һаһайити мүшкүл һәм хәтәрлик ишлар саңа асан келиду. Әнди Худа Өзигә итаәт қилғанларни немигә миндүриду? — мошу йәрдә дейилмиди. Балким пәриштиләрниң күч-қудрити көрситилиши мүмкин. ■ 59:1 Чөл. 11:23; Йәш. 50:2 □ 59:2 «Қараңлар, Пәрвәрдигарниң қоли қутқузалмиғидәк күчсиз болуп қалған әмәс... бирақ силәрниң қәбиһлиғиңлар силәрни Худайиңлардин жирақлаштурди, гунайиңлар Униң йүзини силәрдин қачуруп Униңға тилиғиңларни аңлатқузмиди» — мошу -1-2-айәтләр болса 58-бап, 3-айәттики соалға берилгән җаваптур. ■ 59:4 Аюл 15:35; Зәб. 7:15 □ 59:5 «Улардин бири чеқилса зәһәрлик илан чиқиду» — демәк, улардин һеч қандақ яхшилиқ чиқмайду, уларға тақабил туруш интайин тәс; адәм «тухумлар»ни йесә, өлиду; «тухумлар»ни бузса, улардин теки хәтәрлик бир илан чиқиду. □ 59:6 «уларниң торлири кийим болалмайду» — мошу айәт вә 5-айәткә қариганда, «торлири» дегәнлик уларниң қәстлири һәм яманлиқлирини диний ниқап билән япидиган усулларни билдүриду. ■ 59:6 Аюл 8:14,15 ■ 59:7 Пәнд. 1:16; Рим. 3:15

Исраил гунайини иқрар қилиду

9 — Шуңа һәқиқәт-адаләт биздин жирақ туриду;

Һәққанийлиқ йетип бизни чүмкигән әмәс;

Нурни күтимиз, бирақ йәнила қараңғулуқ!

Бирла ғил-пал парлиған йоруқлуқниму күтимиз,

Йәнила зулмәттә маңимиз.

10 Қариғулардәк биз тамни силаштуруп издәймиз,

Кәсиз болғандәк силаштуримиз;

Гугумда турғандәк чүштиму путлишип кетимиз,

Чәт яқиларда өлүкләрдәк жүримиз.□

11 Ейиқлардәк нәрә тартимиз,

Пахтәкләрдәк қаттиқ аһ уримиз;

Биз һөкүм-һәқиқәтни күтүп қараймиз, бирақ у йоқ;

Нижат-кутулушни күтимиз, бирақ у биздин жирақтур;

12 Чүнки итаәтсизликлиримиз алдиңда көпийип кәтти,

Гуналиримиз бизни әйипләп гувалиқ бериду;

Чүнки итаәтсизликлиримиз һәрдайим биз билән биллидур;

Қәбиһликлиримиз болса, бизгә рошәндур: —

13 Чүнки Пәрвәрдигарға итаәтсизлик қилмақтимиз, вапасизлиқ қилмақтимиз,

Униңдин йүз әримәктимиз,

Зулумни һәм асийлиқни тәрғип қилмақтимиз,

Ялған сөзләрни ойдуруп, ич-ичимиздин сөзлимақтимиз;

14 Адаләт-халислиқ болса йолдин йенип кәтти;

Һәққанийлиқ жирақта туриду;

Чүнки һәқиқәт кочида путлишип кетиду;

Дурус-диянәтницму киргидәк йери йоқтур.

15 Шуниң билән һәқиқәт йоқай дәп қалди;

Өзүмни яманлиқтин нери қилай дегән адәм хәқниң олжа нишани болуп қалди!

Пәрвәрдигар дуани аңлап ишқа кириду

16 Һәм Пәрвәрдигар көрди;

Һөкүм-һәқиқәтниц йоқлуғи Униң нәзиридә интайин яман билинди.

Вә У амал қиләидәк бирму адәмниң йоқлуғини көрди;

Гунакарларға вәкил болуп дуа қилғучи һеч кимниң йоқлуғини көрүп, азаплинип көңли паракәндә болди.

Шуңа Униң Өз Билиги өзигә нижат кәлтүрди;

Униң Өз һәққанийлиғи Өзини қоллап чидамлиқ қилди;□ ■

17 У һәққанийлиқни қалқан-сапут қилди,

Бешиға нижатлиқ дубулғисини кийди;

Қисас либасини кийим қилди,

Муһәббәтлик қизғинлиқни тон қилип кийди.■

□ 59:10 «Чәт яқиларда өлүкләрдәк жүримиз» — башқа бир хил тәржимиси: «күчи барлар арисидә өлүкләрдәк жүримиз». □ 59:16 «Һәм Пәрвәрдигар көрди; һөкүм-һәқиқәтниц йоқлуғи Униң нәзиридә интайин яман билинди» — Пәрвәрдигар Өз мөмин бәндилириниң дуасини аңлап ишқа киришиду. «шуңа униң өз билиги өзигә нижат кәлтүрди» — оқурмәнләрниң есидә болуши керәкки, «Пәрвәрдигарниң Билиги» Униң дуняға әвәтидигән Кутқузғучи-Масиһи, йәни

«Пәрвәрдигарниң кули»дур. Демәк, Исраил өзиниң асийлиғи, итаәтсизлиғини, өзлириниң гунаға тақабил туралмайдиганлиғини толуқ иқрар қилип товға қилған вақитта, «һеч кутқузғидәк адәм болмиғанда», Худаниң шан-шәривини әслигә кәлтүрүш үчүн, шундақла амалсиз қалған инсанни кутқузуш үчүн «Пәрвәрдигарниң Билиги» нижатни елип мошу дуняға келиду. Кутқузуш ишлирини у ялғуз ада қилиду; «һеч адәм» униңға ярдәм бәрмәйду. Йәнә 53-бапни көрүң. ■ 59:16 Йәш. 63:5 ■ 59:17 Әф. 6:17; 1Тес. 5:8

18 Адәмләрниң қилғанлири бойичә, у уларға қайтуриду;

Рәқиплиригә кәһр чүшүриду,
Дүшмәнлиригә ишлирини қайтуриду,
Чәт араллардикиләргиму у ишлирини қайтуриду.

19 Шуниң билән улар ғәриптә Пәрвәрдигарниң наминдин,
Күнчиқишта Униң шан-шәривидин қорқиду;

Дүшмән кәлкүндәк бесип киргинидә,
Әнди Пәрвәрдигарниң Роһи униңға қарши бир туғни көтирип бериду;

20 Шуниң билән һәмжәмәт-Қутқузғучи Зионға келиду,
У Яқуп жәмәтидикиләр арисидин итаәтсизликтин йенип товва қилғанларға
йеқинлишиду, — дәйду Пәрвәрдигар. □ ■

21 Мән болсам, мана, Мениң улар билән болған әһдәм шуки, — дәйду Пәрвәрдигар

— «сениң үстүңгә қонуп турған Мениң Роһум, шундақла Мән сениң ағзиңға қуйған
сөз-каламим болса,

Буниңдин башлап әбәдил-әбәткичә өз ағзиндин, нәслиңниң ағзидин яки
нәслиңниң нәслиңиң ағзидин һәргиз чүшмәйду! — дәйду Пәрвәрдигар. □

60

Қутқузулған Зионниң парлақ келәчки

1 — Орнундин тур, нур чач! Чүнки нуруң йетип кәлди,
Пәрвәрдигарниң шан-шәриви үстүндә көтирилди!

2 Чүнки қараңғулуқ йәр-зиминни,
Қап қара зулмәт әл-жутларни басиду;
Бирақ Пәрвәрдигар үстүндә көтирилиду,
Униң шан-шәриви сениңдә көрүниду;

3 һәм әлләр нуруң билән,
Падишаһлар сениң көтирилгән йоруклуғуң билән маңиду.

4 Бешиңни көтәр, әтрапиңға қарап бақ;
Уларниң һәммиси жәм болуп жиғилиду;
Улар йениңға келиду, —
Оғуллириң жирақтин келиду,
Қизлириң янпашларға артилип көтирип келиниду.

5 Шу чағда көрисән,
Көзлириң чақнап кетиду,
Жүрәклириң типчәкләп, ич-ичиңгә патмай қалисән;
Чүнки деңиздики байлиқлар сән тәрәпкә бурулуп келиду,
Әлләрниң мал-дуниялири йениңға келиду. ■

6 Топ-топ болуп кәткән төгиләр,
һәм Мидиян һәм Әфаһдики тайлақлар сени қаплайду;
Шебадикиләрниң һәммиси келиду;
Улар алтун һәм хушбуй елип келиду,
Пәрвәрдигарниң мәдһийилирини жакалайду.

□ 59:20 «Шуниң билән һәмжәмәт-Қутқузғучи Зионға келиду, у Яқуп жәмәтидикиләр арисидин итаәтсизликтин йенип товва қилғанларға йеқинлишиду» — «Рим.» 11:26 көрүң. ■ 59:20 Йәш. 10:21,22; Рим. 11:26 □ 59:21 «сениң үстүңгә қонуп турған Мениң Роһум» — әнди мошу айәттики «сән» дегән ким? Жуқириқи 20-айәттә «Һәмжәмәт-Қутқузғучи Зионға келиду» дейилгән. «Һәмжәмәт-Қутқузғучи» болса, 16-айәттики «Пәрвәрдигарниң Билиги», йәни «Пәрвәрдигарниң кули» дур. Шүбһисизки, мошу сөzlәр униңға, йәни Мәсһһгә дейилиду. ■ 60:5 Зәб. 33:5-10; Вәһ. 21:26

7 Кедарниң барлиқ қой падилири йениңға жиғилиду;
Небайотниң қочқарлири хизмитиңдә болиду;
Улар Мениң қобул қилишимға еришип қурбанғанимға чиқирилиду;
Шуниң билән гөзәллик-жулалиғимни аян қилидиған өйүмни
гөзәлләштүримән. □

8 Кәптәрханилириға қайтип кәлгән кәптәрләрдәк,
Учуп келиватқан булуттәк келиватқан кимду?

9 Чүнки араллар Мени күтиду;
Шулар арисидин оғуллириңни жирақтин елип келишкә,
Өз алтун-күмүчлирини биллә елип келишкә,
Таршиштики кемиләр биринчи болиду.

Улар Худайиң Пәрвәрдигарниң намиға,
Исраилдики Муқәддәс Болғучиниң йениға келиду;
Чүнки У саңа гөзәллик-жулалиқ кәлтүрди. □

10 Ят адәмләрниң балилири сепиллириңни куриду,
Уларниң падишалари хизмитиңдә болиду;
Чүнки ғәзивимдә Мән сени урдум;

Бирақ шапаитим билән саңа рәһим-мәһриванлиқ көрсәттим. ■

11 Дәрвазилириң һәрдайим очуқ туриду;

(Улар кечә-күндүз етилмәйду)

Шундақ қилғанда әлләрниң байлиқлирини саңа елип кәлгили,
Уларниң падишаларини алдиңға йетәкләп кәлгили болиду.

12 Чүнки саңа хизмәттә болушни рәт қилидиған әл яки падишалиқ болса
йоқилиду;

Мошундақ әлләр пүтүнләй бәрбат болиду.

13 Мениң муқәддәс жайимни гөзәлләштүрүшкә,
Ливанниң шәриви,

— Арча, қаригай вә боксус дәрәқлириниң һәммиси саңа келиду;

Шундақ қилип айиғим турған йәрни шәрәплик қилимән. □

14 Сени харлиғанларниң балилири болса алдиңға егилгиничә келиду;

Сени кәмситкәнләрниң һәммиси айиғиңға баш уриду;

Улар сени «Пәрвәрдигарниң шәһири»,

«Исраилдики Муқәддәс Болғучиниң Зиони» дәп атайду.

15 Сән ташливетилгән һәм нәпрәткә учриғанлиғиң үчүн,
Һеч ким зиминиңдин өтмигән;

Әндиликтә Мән сени мәңгүлүк бир шан-шөһрәт,

Әвлат-әвлатларниң бир хурсәнлиги қилимән. ■

16 Әлләрниң сүтини емисән,

Падишаһларниң әмчигидин әмгәндәк *мәһри-шәпқитигә* еришсән;

□ 60:7 «...Мидиян һәм Әфәһдики тайлақлар сени қаплайду; Шебадикиләрниң һәммиси келиду; ... Едарниң барлиқ қой падилири йениңға жиғилиду; Небайотниң қочқарлири хизмитиңдә болиду» — 6-7-айәтләрдә дейилгән йәрләрни хәритидин көрүң. Пәләстинни нуқта қилип ейтқанда, «Мидиян» жирақ қәнупта, «Әфәһ» Парс қолтуғиниң шәрқий тәрипидә, «Шеба» Мисирниң жәнубий тәрипидә, «Кедар» һәм «Небайот» шәриқ тәрәптә, йәни Әрәбистандики чөл-баяванниң шималида. Шебадин сирт һәммиси бәлким Әрәб қәбилилири. □ 60:9 «Таршиштики кемиләр биринчи болиду...» — билишимизчә, қедимки заманларда үч «Таршиш» бар еди (һәммиси турниң мустәмлигилири). Мошу айттики «Таршиш» бәлким Испанийәни (Қанаандин жирақ болған ғәрбий тәрәптә) көрситиду; демәкчә, ахирқи заманда Худаниң йолини тутқанлар жаһандики барлиқ тәрәпләрдин Зионға қарап келиду. ■ 60:10 Йәш. 49:23 □ 60:13 «Ливанниң шәриви, — арча, қаригай вә боксус дәрәқлириниң һәммиси саңа келиду» — Ливан дегән жайдин һәр хил чирайлиқ дәрәқләр чиқатти. ■ 60:15 Йәш. 49:19; 54:1, 6, 7

Шуниң билән сән Мән Пәрвәрдигарни өзүңниң Нижаткариң һәм һәмжәмәт-Куткузғучиң,

«Яқуптики қудрәт Егиси» дәп билисән. □ ■

17 Мисниң орниға алтунни,
Төмүрниң орниға күмүчни әпкелип алмаштуримән;
Яғачниң орниға мисни,
Ташларниң орниға төмүрни әпкелип алмаштуримән;
Сениң һакимлириңни болса тинич-арамлиқ,
Бәглириңни һәққанийлиқ қилимән.

18 Зиминиңда зораванлиқниң һеч садаси болмайду,
Чегаралириң ичидә вәйранчилиқ вә һалакәтму йоқ болиду;
Сән сепиллириңни «нижат»,
Дәрвазилириңни «мәдһийә» дәп атайсән.

19 Нә қуяш күндүздә саңа нур болмайду,
Нә айнаң жуласи саңа йоруқлуқ бәрмәйду;
Бәлки Пәрвәрдигар сениң мәңгүлүк нуруң болиду,
Сениң Худайиң гөзәл жулалиғиң болиду.

20 Сениң қуяшиң иккинчи патмайду,
Ейиң толунлуғидин янмайду;
Чүнки Пәрвәрдигар сениң мәңгүлүк нуруң болиду,
Һәсрәт-қайғулуқ күнлириңгә хатимә берилиду.

21 Сениң хәлқиңниң һәммиси һәққаний болиду;
Йәр-зиминға мәңгүгә егидарчилиқ қилиду;
Уларниң Мениң гөзәл жулалиғимни аян қилиши үчүн,
Улар Өз қолум билән тиккән майса,
Өз қолум билән ишлигиним болиду. ■

22 Сәбий бала болса миңға,
Әң кичиги болса улуқ әлгә айлениду,
Мәнки Пәрвәрдигар буларни өз вақтида тездин әмәлгә ашури мән.

61

Зионниң парлақ келәчики — давами ••• «Пәрвәрдигарниң қули»ниң йәнә бир сөзи

1 «Рәб Пәрвәрдигарниң Роһи мениң вужудумда,
Чүнки Пәрвәрдигар мени әҗиз езилгәнләргә хуш хәвәрләр йәткүзүшкә мәсиһлигән.

У мени сунуқ көңүлләрни ясап сақайтишқа,
Тутқунларға азатлиқни,

□ **60:16** «Әлләрниң сүтини емисән, падишаларниң әмчигидин әмгәндәк меһри-шәпқитигә еришсән» — демәк, Зион ахирки заманлардики азап-окубәтләрдин өтүши билән (һәр қандақ кәмситишләр, өчмәнлик, нәпрәт һәм зиянкәшликкә учриғандин кейин) әҗиз бир сәбий балидақ барлиқ «ят әлләр»ниң көйүншлири һәм ғәмхорлуғи билән чоңқур тәсәллигә егә болиду. «Яқуптики қудрәт Егиси» — мошу йәрдә «Яқуп» һәм Яқупниң өзи һәм униң әвлатлири Исраилни көрситиду. ■ **60:16** Йәш. 43:3

■ **60:21** Йәш. 29:23; 45:11; Мат. 15:13

Чүшәп қоюлганларга зинданниң ечиветилидиганлигини жакалашқа әвәтти;[□] ■
² Пәрвәрдигарниң шапаәт көрситидиган жилини,
 һәм Худайимизниң қисаслик күнини жакалашқа,
 Барлиқ қайғу-һәсрәт чәккәнләргә тәсәлли беришкә мени әвәтти.[□]
³ Зиондики һәсрәт-қайғу чәккәнләргә,
 Күлләрниң орниға гөзәллики,
 Һәсрәт-қайғуниң орниға сүркилидиган шат-хурамлик мейини,
 Ғәшлик-мәйүслүк роһиниң орниға,
 Мәдһийә тонини кийдүрүшкә мени әвәтти;
 Шундақ қилип улар «һәққанийлиқниң чоң дәрәқлири»,
 «Пәрвәрдигарниң тиккән майсилери» дәп атилиду,
 Улар арқилиқ униң гөзәллик-жулалиги аян қилиниду.[□]
⁴ Улар қедимки харапзарлиқларни қайтидин қуриду,
 Әслидә вәйран қилинған жайларни қайтидин тикләйду,
 Харабә шәһәрләрни, дәвирдин-дәвиргә вәйранлиқта ятқан жайларни
 йеңибаштин қуриду; ■
⁵ Яқа жутлуқлар турғузулуп, падилириңни бақиду;
 Ятларниң балилири қошчилириңлар, үзүмчилириңлар болиду.
⁶ Бирақ силәр болсаңлар, «Пәрвәрдигарниң каһинлири» дәп атилисиләр;
 Силәр тоғраңларда: «Улар Худайимизниң хизмәткарлири» дейилиду;
 Озуқлириңлар әлләрниң байлиқлири болиду,

□ **61:1** «Рәб Пәрвәрдигарниң Роһи мениң вужудумда, чүнки Пәрвәрдигар мени ақиҙ езилгәнләргә хуш хәвәрләр йәткүзүшкә мәсиһлигән» — «мәсиһлигән» яки «мәсиһ қилған» — мошу йәрдә биз қайтидин бу ибаригә чүшәнчә беримиз, шундақла «Мәсиһ» тоғрилиқ тохтилимиз. Худаниң йөлийоруғи билән Исраилға йеңи бир падиша бекитиш үчүн униң бешиға май сүртүлүш керәк еди. Мошу мурастин «Мәсиһ қилиниш» дәп атилип, шу чағдин башлап мошу падиша «Худаниң мәсиһ қилғини» дәп атилатми. Муқәддәс ибадәтхананиң хизмитини қилған «қурбанлиқ қилғучи» каһинларму мошу хизмәткә киришиш үчүн «мәсиһ қилиниши» керәк еди. «Мәсиһ қилиниш» бәзидә пәйғәмбәрләргиму өткүзүләтти. Бирақ мошу айттики «мәсиһ қилиш» зәйтүн мейи билән әмәс, бәлки Худаниң Өз Муқәддәс Роһи билән өткүзүлиду; инсан тәрипини өткүзүлмәйду, Худаниң Өзи өткүзидү. «Пәрвәрдигарниң кули» тоғрисидики сөзләрни жигинчақлиғанда, у «Падишаһ» (пүткүл аләмниңки), Пәйғәмбәр («сөзүмни ағзинға куйимән») һәм «Кутқузғучи Каһин» дур (гунакарлар үчүн өзини қурбанлиқ қилиду, гунакарлар үчүн дуа қилиду). Шу үч вәзипини ада қилиш үчүн у Худаниң Роһи билән «мәсиһ қилиниши» керәк еди. Мошу йәрдин башлап биз «Пәрвәрдигарниң кулини «Мәсиһ» дегән нам билән чақиримиз. Исраилниң 60- һәм 61-бапта көрситилгән бәхитиниң, әлләрниң (Исраил арқилиқ болған) бәхитиниңму һәммиси Мәсиһниң қилған ишиду. ■ **61:1** Луқа 4:17,18,19,20 □ **61:2** «Пәрвәрдигарниң шапаәт көрситидиган жили» — «Лав.» 25-бапта көрситилгән «бурға (челиш) жили», йәни «затлиқ жили», яки «шатлиқ жили» болса «Пәрвәрдигарниң шапаәт көрситидиган жили»ни алдин-ала аян қилған «бешарәтлик бир рәсим» болса керәк. Инжил, «Луқа» 4:18-19ни көрүң. □ **61:3** «Пәрвәрдигар... Зиондики ... күлләрниң орниға гөзәллики, һәсрәт-қайғуниң орниға сүркилидиган шат-хурамлик мейини, ғәшлик-мәйүслүк роһиниң орниға, мәдһийә тонини кийдүрүшкә мени әвәтти» — қайғу-һәсрәт билдүрүш үчүн, адәмләр күлләрдә олтиратти яки уларни пешанисигә сүртәтти. Мәсиһ «күлләрниң орниға» хошаллиқни билдүридиған майни адәмниң пешанисигә сүртиду. «мәдһийә тони» — мошу «тон» пүтүн бәдәнни орайдиған чоң бир кийим болуп, бәлким һәммә ғәшлик кетип, адәмниң пүткүл вужудида Худаға мәдһийә оқуш пәйда болидиғанлигини көрситидү. «Шундақ қилип улар «һәққанийлиқниң чоң дәрәқлири», «Пәрвәрдигарниң тиккән майсилери» дәп атилиду» — жуқуридики 1:29-, 57:5-айәттә, «чоң дәрәқлар» бутпәрәслик қилинидиған жайлар еди. һазир улар Худаға ибадәт қилишни билдүриду. ■ **61:4** Йәш.

Силәр уларның шан-шәрәплиригә ортақ болисиләр. □ ■

7 Хорлинип, шәрмәндиликтә қалғиниңларның орниға икки һәссә несивәңләр берилиду;

Рәсва қилинғанлиқниң орниға улар тәқсиматида шатлинип тәнтәнә қилиду;

Шуниң билән улар зиминға икки һәссиләп егидарчилик қилиду;

Мәңгүлүк шат-хурамлиқ уларниңки болиду. □

8 Чүнки Мән Пәрвәрдиғар тоғра һөкүм, һәқиқәтни әзизләймән;

Көйдүрмә қурбанлиқ қилишта һәр қандақ булаңчилик вә алдамчиликқа нәпрәтлимән;

Мән уларға һәқиқәт билән тегишлигини қайтуруп беримән;

Мән улар билән мәңгүлүк бир әһдини түзимән. □

9 Шундақ қилип уларның нәслиниң даңқи әлләр арисидә,

Пәрзәнтлириниң даңқи хәлқи-әләм арисидә чиқиду;

Уларни көргәнләрниң һәммиси уларни тонуп етирап қилидуки,

«Улар болса Пәрвәрдиғар бәхит ата қилған нәсилдур».

Мәсиһ йәнә сөз қилиду

10 — «Мән Пәрвәрдиғарни зор шат-хурамлиқ дәп билип шатлинимән,

Жәним Худайим түпәйлидин хошаллиниду;

Чүнки той қилидиган жигит өзигә «қаһинлиқ сәллә» кийивалғандәк,

Той қилидиган қиз ләәл-яқутлар билән өзини пәрдазлиғандәк,

У нижатлиқниң кийим-кечигини маңа кийдүрди,

Һәққанийлиқ тони билән мени пүркәндүрди. □

□ **61:6** «Бирақ силәр болсаңлар, «Пәрвәрдиғарниң қаһинлири» дәп атилисиләр» — оқурмәнләргә мәлумки, «қаһин»лар муқәддәс ибадәтханидики хизмәтчиләр болуп, хәлиқләргә вәкил болуп уларның һәр хил қурбанлиқлирини Худаға атап отта көйдүргүчи еди. Буниңдин сирт, Худаниң һәқиқәт-һөкүмлирини үгитиш вәзиписи бар еди («Мал.» 2:7). Муса пәйғәмбәр дәвридә, Худа «Барлиқ хәлқимни Өзүмгә атап қаһинлар қилимән» дегән еди («Мис.» 19:6). Бирақ хәлиқниң көпинчиси итаәтсизлик билән мошу вәдидин мәһрум болди; пәқәт «Лавий» дегән қабилидикиләр қаһинлиқ рольни өтәлигән еди. Бирақ мошу әйәт бизгә аян қилидуки, Худаниң әслидики нишани һаман әмәлгә ашурулиду. **«силәр уларның шан-шәрәплиригә ортақ болисиләр»** — яки «Уларның шан-шәрәблиридин тәнтәнә қилисиләр». ■

61:6 1Пет. 2:5, 9; Вәһ. 1:6; 5:10 □ **61:7** «Хорлинип, шәрмәндиликтә қалғиниңларның орниға икки һәссә несивәңләр берилиду» — «икки һәссә несивәңләр» тоғрилиқ йәнә 40-бап, 2-әйәтни көрүң.

□ **61:8** «көйдүрмә қурбанлиқ» — мошу хил қурбанлиқ пүтүн пети Худаға (толуқ ибадәт қилиш үчүн) атап көйдүрүләтти. Адәм (мәйли бәргүчи, мәйли қаһин болсун) қурбанлиқниң гешидин һеч йемәтти. Әгәр мошундақ қурбанлиқ қилғанда, бириси Худадин бир зарричини қалдурған болса, бу «булаңчилик»қа баравәр еди. Энди төвәндә, Худа Өзи инсанийәткә, Өз хәлқиғә мәлум бир нәрсини вәдә қилип бәрмәкчи болса, ундақта у Өзиниң «көйдүрмә қурбанлиқ» тоғрисидики муқәддәс қануниға Өзи бойсунғанға охшаш, У бәргән нәрсидә қилчә бир кәмлик һәргиз болмайду; У инсанийәткә вәдә қилғанлиридин һеч нәрсини қалдурмайду. □

61:9 «Улар болса Пәрвәрдиғар бәхит ата қилған нәсилдур» — «Зәб.» 21:31-32ни көрүң. Жуқириқи 59:21-әйәттә дейлигән «әһдә»гә асасан, Зионның нәсли «Мәсиһ»ниң Роһи һәм сөз-каламиға егә болиду. Шүбһисизки, мошу 8- һәм 9-әйәттә шу әһдә, шундақла униң нәтижиси йәнә көрситилиду. □

61:10 «Мән Пәрвәрдиғарни зор шат-хурамлиқ дәп билип шатлинимән... У нижатлиқниң кийим-кечигини маңа кийдүрди, һәққанийлиқ тони билән мени пүркәндүрди» — Мәсиһ Худаниң Зион һәм әл-жутларни қутқузуштиги хизмитини ада қилиш үчүн у тәйярлиған кийим-кечәкни қобул қилиду. «Той қилидиган жигит» һәм «той қилидиган қиз» болса, әлвәттә найаити диққәт билән уларның мәхсус кийимини кийиду. Мошу кийим пәқәтла мошу мәхсәт биләнла кийилиду; охшашла Мәсиһ «адәмни қутқузуш үчүн» хошаллиқ билән Худа бәргән мәхсус кийимни кийиду. Мошу кийим униң ким екәнлигини, немә иш қилғили кәлгәнлигини көрситиду; йәни нижат, мутләк һәққанийлиқтин һәм «қаһинлиқ сәллә» (йәни инсан үчүн дуа қилиштиги рольдин ибарәттүр. Дунияда ким мошундақ «кийим» кийивалған пети пәйда болса, һәр бир әқли бар адәм уни Худа әвәткән Мәсиһ дәп тонуп йетиши керәк.

11 Чүнки зимин өзиниң бихини чиқарғинидәк,
Бағ өзидә терилғанларни үндүргинидәк,
Рәб Пәрвәрдигар охшашла барлиқ әлләрниң алдида һәққанийлиқни һәм
мәдһийини үндүриду». □

62

Мәсиһниң сөзиниң давами

- 1 — «Таки Зионниң һәққанийлиғи жулалинип чақнап чиққичә,
Униң нижәти лавулдаватқан мәшгәлдәк чиққичә,
Зион үчүн һеч арам алмаймән,
Йерусалим үчүн һәргиз сүкүт қилмаймән;
2 һәм әлләр сениң һәққанийлиғиңни,
Барлиқ падишалар шан-шәривини көриду;
Һәм сән Пәрвәрдигар Өз әғзи билән саңа қойидиған йеңи бир исим билән
атилисән, ■
3 Шундақла сән Пәрвәрдигарниң қолида турған гөзәл бир таж,
Худайиңниң қолидики шаһанә баш чәмбирики болисән.
4 Сән иккинчи: «Ажрашқан, ташливетилгән» дәп аталмайсән,
Зиминиң иккинчи: «Вәйран қилип ташливетилгән» дәп аталмайду;
Бәлки сән: «Мениң хошаллиғим дәл униңда!», дәп атилисән,
Һәм зиминиң: «Никаһланған» дәп атилиду;
Чүнки Пәрвәрдигар сәндин хошаллиқ алиду,
Зиминиң болса ятлиқ болиду. □
5 Чүнки жигит қизға бағланғандәк,
Оғуллириң саңа бағлиниду;
Той жигити қиздин шатланғандәк,
Худайиң сениңдин шатлиниду.
6 Мән сепиллириңда күзәтчиләрни бекитип қойдум, и Йерусалим,
Улар күндүзүм һәм кечисиму арам алмайду;
И Пәрвәрдигарни әсләткүчи болғанлар, сүкүт қилмаңлар! □
7 У Йерусалимни тиклиғичә,
Уни йәр-жаһанниң оттурисида рәхмәт-мәдһийиләрниң сәвәви қилғичә,
Униңға һеч арам бәрмәңлар!».
8 Пәрвәрдигар оң қоли һәм Өз күчи болған билиги билән мундақ қәсәм ичти: —
«Мән зираәтлириңни дүшмәнлириңгә озук болушқа иккинчи бәрмәймән;
Жапа тартип ишлигән йеңи шарапниму ятларниң пәрзәнтлири иккинчи
ичмәйду;
9 Зираәтләрни оруп жиққанлар өзлирила уни йәп Пәрвәрдигарни мәдһийиләйду;
Үзүмләрни үзгәнләр муқәддәс өйүмниң сәйналирида улардин ичиду».
10 — Өтүңлар, дәрвазилардин өтүңлар!

□ **61:11** «Чүнки зимин өзиниң бихини чиқарғинидәк,... Рәб Пәрвәрдигар охшашла барлиқ
әлләрниң алдида һәққанийлиқни һәм мәдһийини үндүриду» — мошу иш Мәсиһниң йәнә бир
хошаллиғиңиң сәвәви — униң қилидиған хизмити чоқум мувәппәқийәтлик болиду; у
нижәтни инсанийәткә йәткүзүп нурғунлиған кишиләрни гунадин қутқузиду. ■ **62:2** Йәш. 65:15

□ **62:4** «Мениң хошаллиғим дәл униңда!» — ибраний тилида «Хефзибаһ». «Никаһланған»
— ибраний тилида «Биюлаһ». □ **62:6** «Мән сепиллириңда күзәтчиләрни бекитип қойдум, и
Йерусалим, улар күндүзүм һәм кечисиму арам алмайду; и Пәрвәрдигарни әсләткүчи болғанлар, сүкүт
қилмаңлар!» — Мәсиһ мошу «күзәтчиләр»ни, йәни «Пәрвәрдигарни әсләткүчиләр»ни өзигә охшаш
Зион үчүн тохтимай дуа қилиш хизмитигә бекиткән. Уларниң дуалири Өзиниңкигә охшаш болиду (1-айәтни
көрүң).

Хәлиқниң йолини түз қилип тәйярлаңлар!

Йолни көтириңлар, көтириңлар;

Ташларни елип ташливетиңлар;

Хәлиқ-милләтләр үчүн йол көрситидиған бир туғни көтириңлар. □ ■

11 Мана, Пәрвәрдигар җаһанниң чәт-яқилириға мундақ дәп җақалиди: —
Зион қизигә мундақ дәп ейтқин: —

«Қара, сениң ниҗат-қутулушуң келиватиду!

Қара, Униң Өзи алған мукапити Өзи билән биллә,

Униң Өзиниң инъами Өзигә һәмраһ болиду. □

12 Вә хәқләр уларни: «Пак-муқәддәс хәлиқ»,

«Пәрвәрдигар һәмҗәмәтлик қилип қутқуғанлар» дәйду;

Сән болсаң: «Интилип издәлгән», «һеч ташливетилмигән шәһәр» дәп атилисән.

□

63

«Күзәтчиләр» бир адәмниң келиватқанлигини көриду

1 «Бозраһ шәһиридин чиққан, үстибеши қениқ қизил рәңлик,

Кийим-кечәклири қалтис-карамәт,

Зор күч билән қол селип меңиватқан,

Едомдин мошу йәргә келиватқучи ким?»

«Һәққанийлиқ билән сөзлигүчи Мән,

Қутқузушқа күч-қудрәткә Егә Болғучидурмән». □

2 «Үстибешиңдикиси немишкә қизил,

Қандақсигә кийим-кечәклириң шарап көлчигини чәйлигүчиниңкигә охшап қалди?» □ ■

3 «Мән ялғуз шарап көлчигини чәйлидим;

Бар әл-жутлардин һеч ким Мән билән биллә болғини йоқ;

Мән уларни ғәзивимдә чәйлидим,

Қәһримдә уларни дәссивәттим;

Уларниң қанлири кийим-кечәклирим үстигә чачриди;

Мениң пүтүн үстибешим боялди; □

□ **62:10** «Өтүңлар, дәрвазилардин өтүңлар! Хәлиқниң йолини түз қилип тәйярлаңлар! Йолни көтириңлар, көтириңлар; ташларни елип ташливетиңлар» — йолни, Исраилдики тарқилип кәткән, башқа жутларда сүргүн болғанлар, шундақла Худани издигән мусапирлар билән биллә Зионға кәлмәкчи болғанлар үчүн тәйярлаңлар, демәкчи болса керәк. ■ **62:10** Йәш. 40:3; 57:14 □ **62:11** «Қара, сениң ниҗат-қутулушуң келиватиду!... Униң Өзиниң инъами Өзигә һәмраһ болиду» — айәтниң иккинчи қисмиға қариганда, муну «ниҗат-қутулуш» бир шәхс, йәни Мәсиһниң Өзидур; «Униң алған мукапити» һәм «Униң Өзиниң инъами» 10- һәм 12-айәткә қариганда дәл Өзи қутқуған «хәлқим» һәм «хәлиқ-милләтләр»дин ибарәттур. □

□ **62:12** «Вә хәқләр уларни: «Пак-муқәддәс хәлиқ»... дәйду» — «улар» дәл 10-айәттә дейилгән, Зионға кәлмәкчи болған «хәлиқ» һәм «хәлиқ-милләтләр»дур. «Сән болсаң: «Интилип издәлгән»,... дәп атилисән» — «сән» Зионниң өзини көрситиду. □ **63:1** «Һәққанийлиқ билән сөзлигүчи Мән, қутқузушқа күч-қудрәткә Егә Болғучидурмән» — айәтниң алдинқи қисмидики соалға җавап бәргүчи шүһисизди, 61:10-11-айәттә «қалтис-карамәт» кийим-кечәк кийивалған», Өзи (62-бапта) күзәтчиләрни бекиткән Мәсиһдур. Бирақ униң кийим-кечәклири башқичә көрүнгәчкә, у жирақтин келиватқан чағда, улар уни тоналмиған. «Бозраһ» шәһири тоғрилиқ йәнә 34-бапни вә изаһатлирини көрүң. □

□ **63:2** «Үстибешиңдикиси немишкә қизил, қандақсигә кийим-кечәклириң шарап көлчигини чәйлигүчиниңкигә охшап қалди?» — Мәсиһ кийивалған кийим өслидә «ниҗатниң, һәққанийлиқниң» кийими (бәлким аппак) болғандин кейин, «Немишкә қизил болуп қалған» — дәп сорайду. ■ **63:2** Вәһ. 19:13 □ **63:3** «Мән уларни ғәзивимдә чәйлидим» — «улар» (ниҗатни рәт қилған) ят әлләрни көрситиду (6-айәтни көрүң).

4 Чүнки қалбимгә қисас күни пүкүлгән еди,
Шундақла Мән һәмжәмәтлиримни қутқузидиған жил кәлди; □ ■

5 Мән қарисам, ярдам қилғидәк һеч ким йок еди;
Һеч кимниң қоллимайдиғанлиғини көрүп азаплинип көңлүм паракәндә болди;
Шуңа Өз билигим Өзүмгә нижат кәлтүрди;
Өз қәһрим болса, Мени қоллап Маңа чидам бәрди; □ ■

6 Шуниң билән әл-жутларни ғәзивимдә дәссивәткәнмән,
Қәһримдә уларни мәс қиливәттим,
Қанлирини йәргә төкүвәттим». □

«Худани әсләткүчи күзәтчи»лардин бири йәнә дуа қилиду

7 «Мән Пәрвәрдигарниң шәпқәтлири тоғрилиқ әслитип сөзләймән;
Пәрвәрдигарниң мәдһийәгә лайиқ қилғанлири,
Униң рәһимдиллиқлиригә асасән,
Униң нурғунлиған шәпқәтлиригә асасән,
Пәрвәрдигарниң бизгә қилған илтипатлири,
Исраил жәмәтигә илтипат қилған зор яхшилиқлири тоғрилиқ әслитип сөзләймән;

8 У уларни: — «Улар Мениң хәлқим,
Алдамчилик қилмайдиған балилар» дәп,
Уларниң Қутқузғучиси болди. □

9 Уларниң барлиқ дәрдлиригә Уму дәрдаш еди;
«Униң йүзидики Пәриштиси» болса уларни қутқузған,
У Өз муһәббети һәм рәһимдиллиғи билән уларни һәмжәмәтлик қилип қутқузған;

Әшу қедимки барлиқ күнләрдә уларни Өзигә артип көтәргән; □ ■

10 Бирақ улар асийлиқ қилип Униң Муқәддәс Роһиға азар бәрди;
Шуңа улардин йүз өрүп У уларниң дүшминигә айленип,
Уларға қарши жәң қилди. □ ■

11 Бирақ У: — «Муса пәйғәмбирим! Мениң хәлқим!» дәп әйни күнләрни әсләп тохтиди.

Әнди Өз падиси болғанларни падичилири билән деңиздин чиқиривалғучи қени?
Өзиниң Муқәддәс Роһини уларниң арисигә турғузуп қойғучи қени? □

12 Униң гезәл шәрәплик билиги Мусаниң оң қоли арқилиқ уларни йетәклигүчи болди,

□ **63:4** «Мән һәмжәмәтлиримни қутқузидиған жили» — демәк, Худаниң нижәтини қобул қилған бәндилири мошу дуниядики барлиқ бозәк қилишлардин, барлиқ зиянкәшләрдин азат қилинип әркин болуш вақтидур. Рәзилләрниң жазалиниши билән улар әркин болиду. ■ **63:4** Йәш. 61:2 □ **63:5**

«Өз қәһрим болса, Мени қоллап Маңа чидам бәрди» — мошу сөзләргә қариғанда, инсанларни жазалаш Худа һәм Униң Мәсиһи үчүн көңлигә интайин еғир келидиған тәс бир иштур. ■ **63:5** Йәш.

59:16 □ **63:6** «Қәһримдә уларни мәс қиливәттим» — бундақ «мәс қилиш»ни чүшиниш үчүн, 51-бап, 17-, 21-22-әйәтләрни йәнә көрүң. Хәлиқләрни мәс қилидиған шарап «Пәрвәрдигарниң қолидиқи қәһригә толған қәдәһ»тики «шарап»тур. □ **63:8** «У уларни: — «Улар Мениң хәлқим, алдамчилик қилмайдиған балилар» дәп, уларниң Қутқузғучиси болди» — мошу әйәтләр Худа Исраилни Мисирдин қутқузуп чиқарған вақитни көрситиду. Шу чағни Исраилниң «туғулуши», йәни «йеңи бир хәлиқ, йеңи бир милләт» болуши дәп һесаплиғили болиду. □ **63:9** «Униң (Пәрвәрдигарниң) йүзидики Пәриштиси» — мошу зат дәл Тәврат-зәбурда көп йәрләрдә «Пәрвәрдигарниң Пәриштиси» дәп атилиду. ■ **63:9** Қан. 7:7, 8, 9 □ **63:10** «бирақ улар асийлиқ қилип униң Муқәддәс Роһиға азар бәрди» — мошу сөзгә қариғанда «Худаниң Муқәддәс Роһи» чоқум Худаниң Өзидин (демәк, ХудаАтидин) айрим бир шәхсдур. ■ **63:10** Чөл. 14:11; зәб. 77:56-59; 94:9-11 □ **63:11** «Өз падиси болғанлар» — Исраил хәлқи. «Өз ... падичилири» — шүбһисизки, Муса пәйғәмбәр, акиси һарун һәм һәдиси Мәрийәм, шундақла бәлким Йәшуа пәйғәмбәр еди.

Өзи үчүн мәңгүлүк бир намни тикләп,
Улар алдида суларни бөлүвәткүчи,

¹³ Уларни далада әркин кезип жүридиған аттәк,
һеч путлаштурмай уларни деңизниң чоңкур йәрлиридин өткүзгүчи қени?■

¹⁴ Маллар жылғага отлашқа чүшкәндәк,
Пәрвәрдиғарниң Роһи уларға арам бәрди;
Сән Өзүң гөзәл-шәрәплик бир намға еришиш үчүн,
Сән мошу йоллар билән халқиңни йетәклидиң.

¹⁵ Аһ, асманлардин нәзириңни чүшүргин,
Сениң пак-муқәддәслиғиң, гөзәллик-шәривиң турған маканиңдин *һалимизга*
қарап бақ!

Қени отлуқ муһәббитиң вә күч-қудритиң!?

Ичиңни ағритишлириң, рәһимдилиқлириң қени?

Улар маңа кәлгәндә бесилип қалдиму?■

¹⁶ Чүнки гәрчә Ибраһим бизни тонумисиму,
Яки Исраил гәрчә бизни етирап қилмисиму,
Сән һаман бизниң Атимиң;

Сән Пәрвәрдиғар бизниң Атимиңдурсән;
Әзәлдин тартип «һәмжәмәт-Қутқузғучимиз» Сениң намиңдур.□

¹⁷ И Пәрвәрдиғар, немишкә бизни йоллириңдин аздуғансән?
Немишкә Өзүңдин қорқуштин яндуруп көңлимизни таш қилғансән?!

Қуллириң үчүн, Өз мирасиң болған қәбилиләр үчүн,

Йенимизга йенип кәлгәйсән!

¹⁸ Муқәддәс халқиң пәқәт әзгинә вақитла *тәвәлиғигә* егә болалиған;
Дүшмәнлиримиз муқәддәс жайиңни аяқ асти қилди;□ ■

¹⁹ Шуниң билән биз узундин буян Сән идарә қилип бақмиған,
Сениң намиң билән атилип бақмиған бир хәлиқтәк болуп қалдуқ!

64

Дуаниң давами

¹ Аһ, Сән асманларни житиветип,

Йәргә чүшкән болсаң еди!

Тағлар болса йүзүң алдида ерип кетәтти! Мана мошундақ болғанда тутуруққа от
яққандәк,

От суни қайнатқандәк,

Сән намиңни дүшмәнлириңгә аян қилған болаттиң,

Әлләр йүзүңдинла титрәп кетәтти!□

■ **63:13** Зәб. 104:37 ■ **63:15** Қан. 26:15 □ **63:16** «гәрчә Ибраһим бизни тонумисиму, Яки Исраил гәрчә бизни етирап қилмисиму,...» — Ибраһим һәм Исраил (уларниң ата-бовилири) хелә бурунла аләмдин кәткән еди, әлвәттә. Мошу сөзниң мәнаси, навада атимиз Ибраһим яки Исраил (йәни Якуп) мошу аләмдә теһи турған болса, бизниң начар әһвалимизни, әхлақсизлиғимизни, пәзиләтсизлиғимизни көрүпла интайин бизар болуп: «Мошу хәлиқ бизниң әвладимиз болмиса керәк» — дәп бизләрни етирап қилмаслиғи мүмкин, демәкчи. □ **63:18** «Дүшмәнлиримиз муқәддәс жайиңни аяқ асти қилди» — Йәшәяниң өмридә Худаниң муқәддәс ибадәтханиси теһи мөвжүт еди. Шуниң билән пәйғәмбәр бу бешарәттә өзидин кейинки бир дәвирни көздә тутқан болуши керәк. Йерусалимдики шу ибадәтхана миладийәдин илгәрки 586-жили вәйран қилинди. Бешарәт мошу вақиәдин кейинки дәвирниң болидиған һессиятлирини, арзу-хияллирини һәм дуалирини көрсәтсә керәк.

■ **63:18** Зәб. 73:3-8 □ **64:1** «Аһ, Сән асманларни житиветип, йәргә чүшкән болсаң еди! Тағлар болса йүзүң алдида ерип кетәтти!» — башқа бир хил тәржимиси: «Аһ, Сән асманларни житиветип, йәргә чүшсәң едиң! Тағлар болса йүзүң алдида ерип кетәтти!».

2 Сән биз күтмигән дәһшәтлик ишларни қилған вақтинда,
Сән чүшкән едиң;

Йүзүңдин тағлар растла ерип кәтти!□

3 Сәндин башқа Өзигә тәлмүрүп күткәнләр үчүн ишлигүчи бир Худани,
Адәмләр әзәлдин аңлап бақмиған,
Қулаққа йетип бақмиған,
Көз көрүп бақмиғандур!■

4 Сән һәққанийлиқни жүргүзүшни хурсәнлик дәп билгән адәмниң,
Йәни йоллириңда меңип, Сени сегинғанларниң һажитидин чиққучи
һәмраһдурсән;

Бирақ мана, Сән гәзәптә болдуң,

Биз болсақ гунада болдуқ;

Ундақ ишлар узун боливарди;

Әнди биз күтқузуламдуқ?

5 Әнди биз напак бир нәрсигә охшаш болдуқ,

Қиливатқан барлиқ «һәққанийәтлиримиз» болса бир әврәт латисиғила охшайду,
халас;

Һәммимиз йопурмақтәк хазан болуп кәттуқ,

Қәбийһликлиримиз шамалдәк бизни учуруп ташливетти.■

6 Сениң намиңни чақирип нида қилғучи,

Илтпатиңни тутушқа қозғалғучи һеч йоқтур;

Чүнки Сән йүзүңни биздин қачуруп йошурдуң,

Қәбийһликлиримиздин бизни солаштурғуздүң.

7 Бирақ һазир, и Пәрвәрдиғар, Сән бизниң Атимиздурсән;

Биз сеғиз лай, Сән бизниң сапалчимиздурсән;

Һәммимиз болсақ қолуңда ясалғандурмиз;

8 И Пәрвәрдиғар, бизгә қаратқан гәзивиңни зор қилмиғайсән,

Қәбийһлиқни мәңгүгичә әсләп жүрмигин;

Мана, қаригин, һәммимиз Сениң хәлқиндурмиз!■

9 Муқәддәс шәһәрлириң жаңгал,

Сионму жаңгал болуп қалди;

Йерусалим вәйран болди;

10 Ата-бовимиз Сени мәдһийилигән жай,

Пак-муқәддәслик, гәзәл-парлақлиқ туралғуси болған өйимиз болса от билән
көйүп күл болди;

Қәдир-қиммәтлик нәрсилirimизниң һәммиси вәйран қиливетилди.□

11 Мошу ишлар алдида Өзүңни чәткә аламсән, и Пәрвәрдиғар?

Сүкүт қилип турамсән?

Бизни болушичә хар қилип уриверәмсән?»

□ **64:2** «Йүзүңдин тағлар растла ерип кәтти!» — Исраиллар Мисирдин чиққандин кейин, Худа уларға Муса пайғәмбәр арқилиқ муқәддәс қанун-парманлирини бәргән вақтида, Синай тағлири шундақла ерип кәтти. Йәшәя пайғәмбәр бәлким мошу ишларни көздә тутиду. ■ **64:3** Зәб. 30:20,21; 1Кор. 2:9 ■ **64:5** Зәб. 89:5-8 ■ **64:8** Зәб. 78:8 ■ **64:10** «...Пак-муқәддәслик, гәзәл-парлақлиқ туралғуси болған өйимиз болса от билән көйүп күл болди» — мошу айәттики «өйимиз» муқәддәс ибадәтхана, әлвәттә. «Өй» дегән сөзниң ишлитилиши болса, Худаниң әсли уларниң арисидә (ибадәтханисидә) турғанлигини тәкитләйду. «Қәдир-қиммәтлик нәрсилirimизниң» әң есили болса йәнила ибадәтханидики буюм-жабдуқлар болған еди. Бабилиқларниң Йерусалимни, жүмлидин муқәддәс ибадәтханини вәйран қилғанлиғи бәлким мошу бешәрәттин кейинки 100 жил әтрапида болди (миләдийәдин илгәрки 586-жили). Мошу айәттә, пайғәмбәр (63:15-19-айәтләрдики әһвалға охшаш) өзи әшу дәвирдә турғандәк сөз қилиду; у әшу дәвирдикиләргә вәкил болуп дуа қилиду.

65

Худаниң дуага бәргән җавави *** «Йеңи ишлар», йеңи асман-зимин

- 1 Әзәлдин Мени издимигәнләргә Мени сораш йолини ачтим;
Мән Өзүмгә интилимгәнләргә Өзүмни тапқуздум.
Мениң намим билән аталмиған ят бир әлгә Мән: — «Маңа қара, Маңа қара» — дедим.
- 2 Бирақ яман йолда маңидиған,
Өзиниң пикир-хиялиға әгишип маңидиған,
Асийлиқ қилғучи бир хәлиқкә болса Мән күн бойи қолумни узитип интилип кәлдим.□
- 3 Йәни бағларда қурбанлиқ қилип,
Уларни хишлиқ супилар үстидиму көйдүрүп,
Көз алдимдила зәрдәмгә тегидиған бир хәлиқ;□
- 4 Улар қәбирләр арасида олтириду,
Мәхпий җайлардиму түнәп олтириду;
Улар чошқа гөшини йәйду,
Қазан-қачилирида һәр қандақ жиркинчилик нәрсиләрниң шорписи бар.□
- 5 Улар: «Өзүң билән бол,
Маңа йеқинлашқучи болма;
Чүнки мән сәндин пакмән» — дәйду;
Мошулар димиғимға киргән ис-түтәк,
Күн бойи өчмәй туридиған оттур!
- 6-7 Мана, Мениң алдимда пүтүклүк туридуки: —
Мән сүкүт қилип турмаймән — дәйду Пәрвәрдигар —
Бәлки һәм силәрниң қәбиһликлириңларни,
Шундақла тағ чоққилирида исриқ яққан,
Дөңләр үстидиму Мени һақарәтлигән ата-бовилириңларниң қәбиһликлирини бирликтә қайтуримән,
— Шуларни өз қучағлириға қайтуримән;
Бәрһәк, Мән илгәрки қилғанлирини өз қучағлириға өлчәп қайтуримән.□
- 8 Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —
Сапақ үзүмниң «сарқинди ширнә»си көрүнгәндә,
Хәқләрниң: «Уни чәйливетип вәйран қилмисун, чүнки униңда бәрикәт туриду» дегинидәк,
Мән Өз қуллимниң сәвәвидинла шундақ қилимәнки,

□ 65:2 «яман йолда маңидиған...» — ибраний тилида «якси әмәс йолда маңидиған...».

□ 65:3 «(Улар)... бағларда қурбанлиқ қилип, уларни хишлиқ супилар үстидиму көйдүрүп...»

— бағлар пат-пат «Баал» дегән бутқа чоқунидиған җайлар болуп қалатти. Қурбанлиқни болса пақәт ибадәтханидила қилса болатти; униңдин башқа «қурбангаһ»ларни пақәт ташлар яки тупрақ қатарлиқ тәбийи материяллардинла ясиғили болатти. «Уларни хишлиқ супилар үстидиму көйдүрүп...» — яки «хушбуйни хишлиқ супилар үстидиму көйдүрүп...». □ 65:4 «улар қәбирләр арасида олтириду, мәхпий җайлардиму түнәп олтириду» — мошу кишиләрниң мазарларда, «мәхпий җайлар»да олтирип түнәштики мәхсити, шүбһисизки, «ата-бовилириңниң роһлири»ға дуа қилип алақилишиш, шундақла җин-шәйтанлар билән алақилишиш еди. Өлүкләрниң роһлири билән алақә қилишқа урунуш Тәвратта кәтғий мәнғий қилиниду. □ 65:6-7 «силәрниң қәбиһликлириңларни, шундақла тағ чоққилирида исриқ яққан, дөңләр үстидиму Мени һақарәтлигән ата-бовилириңларниң қәбиһликлирини бирликтә қайтуримән» — тағларниң чоққилири яки дөңләр пат-пат бутқа чоқунидиған җайлар болуп қалатти. Шуниң билән Муса пәйғәмбәр тағ яки дөңләр үстидә қурбанлиқ қилишниму мәнғий қилған. Айәттә көрситилгән мошу қилмишлири, шүбһисизки, бутпәрәслик еди.

«Бәрһәк, Мән илгәрки қилғанлирини өз қучағлириға өлчәп қайтуримән» — башқа бир хил тәрҗимисиз: «Бәрһәк, уларниң қилғанлирини өз қучағлириға қайтуруветиш Мениң биринчи ишимдур».

Уларниң һәммисини вәйран қилмаймән. □

9 Шундақ қилип Мән Яқуптин бир нәсилни,
Йәһуадинму тағлиримға бир егидарни чиқиримән;
Шуниң билән Мениң таллиғанлирим *зиминға* егә болиду,
Мениң куллирим шу йәрдә маканлишиду. □

10 Мени издигән хәлқим үчүн,
Шарон болса йәнә қой падириға қотан,
Ахор болса кала падириға қоналғу болиду. □

11 Бирақ Пәрвәрдигарни ташлап,
Муқәддәс теғимни унтуғучи,
«Тәләй» дегән бут үчүн дәстихан салғучи,
«Тәғдир» дегән бут үчүнму әбжәш шарапни куюп қачиларни толдурғучисиләр, □

12 Мән силәрни қиличқа «тәғдир» қилдим,
Силәрниң һәммиңлар қирғинчиликта баш егисиләр;
Чүнки Мән чақирдим, силәр жавап бәрмидиңлар;
Мән сөз қилдим, силәр кулақ салмидиңлар;
Әксичә нәзирирдә яман болғанни қиливатисиләр,
Мән яқтурмайдиғанни таллиғансиләр.

13 Шуңа, Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —
Мана, Мениң куллирим йәйду, —
Силәр ач қалисиләр;
Мана, Мениң куллирим ичиду,
Бирақ силәр уссуз қалисиләр;
Мана, Мениң куллирим шатлиниду,
Силәр шәрмәндиликтә қалисиләр;

14 Мана, көңлидики шат-хурамлиқтин куллирим нахша ейтиду,
Силәр көңүлдики азаптин зар-зар жиғлайсиләр,
Роһ-қәлб сунуқлугидин налә-пәрәяд көтирисиләр.

15 Исмиңларни Мениң таллиғанлиримға ләнәт болушқа қалдурисиләр.
Рәб Пәрвәрдигар сени өлтүриду,
Һәм униң куллириға башқа бир исимни қоюп бериду.

16 Шуниң үчүн кимки өзигә бир бәхитни тилисә,
«Амин» дегүчи Худаниң нами билән әшу бәхитни тиләйду;
Кимки қәсәм ичмәкчи болса,

□ **65:8** «Сапақ үзүмниң «сарқинди ширнә»си көрүнгәндә, хәқләрниң: «Уни чәйливетип вәйран қилмисун, чүнки униңдә бәрикәт туриду» дегинидәк,...» — Қанаанда (Палестиндә) үзүмдин «өзи чиққан» ширнә болса интайин әтиварлиниду; сәвәви, униңдин ишлинидиған шарап интайин мезилик болиду. Шуна мәлум бир сап үзүмдин мошу «сарқинди шарап» чиққанлиги байқалса, у башқа үзүм сапақлири билән қошуп чәйливетилмәйду, «ширнә чиққичә» айрим қоюлиду. Шуниң билән Худа Өзигә садиқ болған «қалдилар» Израилда бар болсила, уларни йоқатмайду. Биз жукуруқи баблардин билимизки, мошу «егидар» нәсил (9-айәт) дәл «Пәрвәрдигарниң кули»ниңки, йәни Мәсиһниң нәслидур. □ **65:9**

«Мән Яқуптин бир нәсилни, Йәһуадинму тағлиримға бир егидарни чиқиримән» — демәк, Худа «қалдисиди»н, өзигә садиқ йеңи бир дәвирни чиқириду, уларни «муқәддәс зимин»ға егә қилиду. □ **65:10** «Шарон болса йәнә қой падириға қотан, Ахор болса кала падириға қоналғу болиду» — Шарон болса Пәләстинниң фәрип тәрипидә, әсли интайин мунбәт жай еди. Шу район бәлким Асурийә (һәм кейинки Бабиллиқларниң) булаңчиқлири түпәйлидин қақаслишип кәткән болуши мүмкин. Ахор болса шәрқий тәрәптә болуп анчә мунбәт әмәс еди. Израиллар Ахорда Худаға қаттиқ асийлик қилған еди (Тәвраттики «Йәшуа» 7-бапни көрүң). Бирақ һазир у Худаниң ләнитигә учримай, мунбәт болуп кетиду. Пәләстиндики бу икки жай һәм арилиғидики барлиқ Пәләстин зиминлири фәриптин-шәриққичә пүтүнләй әслигә кәлтүрүлиду, бәлки тежиму ават әһвалға кәлтүрүлиду, демәкчи. □ **65:11** «Тәләй» — (ибраний тилида «Гад» дейлиду) Сурийәдики бир бут. «Тәғдир» — йәнә бир бут — әсли ибраний тилида «мәний»; буниң мәнәси «тәғдир» «тәқсимат, санилиш» еди.

Энди «Амин» дегүчи Худаниң нами билән қасәм ичиду;

Чүнки бурунқи дәрә-әләмләр унтулған болиду,

Чүнки уларни көзүмдин йошурдум.□

¹⁷ Чүнки қараңлар, Мән йеңи асманларни вә йеңи зиминни яритимән;

Илгәрки ишлар һеч әсләнмәйду,

Һәтта әскә кәлмәйду.

¹⁸ Әксичә силәр Мениң яритидиғанлиғимдин хошаллиниңлар;

Мәңгүгә шат-хурамлиқта болуңлар,

Чүнки Мән Йерусалимни шат-хурамлиқ,

Униң хәлқини хошаллиқ бәргүчи қилип яритимән.

¹⁹ Өзүмму Йерусалимдин шат-хурамлиқта болимән,

Шундақла Өз хәлқимдин хошаллинимән;

Униңда нә жиға авази,

Нә нәлә-пәрядлар иккинчи аңланмайду;□

²⁰ Униңда йәнә бир нәччә күнлүк чачрап кәткән бовақ болмайду,

Яки вақти тошмай вақитсиз кәткән бовай болмайду;

Йүз яшқа киргән болса «жигит» санилиду,

Шуниңдәк гунакар йүз яшқа кирип өлгән болса «Худаниң ләнитигә учриған» дәп һесаплиниду.□

²¹ Улар өйләрни салиду, уларда туриду;

Улар үзүмзарларни бәрпа қилиду, улардин мевә йәйду;

²² Улар ясиған өйләрдә, башқа бириси турмайду;

Тикилгән үзүмзарлардин, башқа бириси мевә елип йемәйду;

Чүнки хәлқимниң күнлири дәрәқниң өмридәк болиду;

□ **65:16** «Шуниң үчүн кимки өзигә бир бәхитни тилисә, «амин» дегүчи Худаниң нами билән ашу бәхитни тиләйду» — Худаниң Өз қуллириға бәргән вәдилирини (8-14-айәттики) әмәлгә ашурғанлиғини көргән хәқләр Худани болса «Амин» дегүчи Худа (яки «Амин»ниң Егиси Худа), йәни мөмин бәдилериниң дуалирини аңлайдиған Худа, дәп билиду. «Амин» дегән сөзниң толуқ мәнаси тоғрилиқ «Тәбирләр», шундақла «2Кор.» 1:20ниму көрүң. «**Кимки қасәм ичмәкчи болса, әнди «Амин» дегүчи Худаниң нами билән қасәм ичиду; чүнки бурунқи дәрә-әләмләр унтулған болиду, чүнки уларни көзүмдин йошурдум**» — Худаниң сәлтәнитидә болғанлар бурунқи (болупму өз гуналири түпәйлидин пәйда болған) дәрә-әләмләрни есигә кәлтүрмәйду; чүнки Худа Өзи уларниң гуна-сәһвәнликлирини унтуған болиду. □ **65:19 Өзүмму Йерусалимдин шат-хурамлиқта болимән, шундақла Өз хәлқимдин хошаллинимән; униңда нә жиға авази, нә нәлә-пәрядлар иккинчи аңланмайду**» — «йеңи асманлар, йеңи зимин, йеңи Йерусалим» тоғрилиқ азрақ тохтитайли. Инжилдики «Вәһий» дегән қисимға асасан билимизки, Мәсиһ **мошу дуняда** миң жил һөкүмранлиқ қилиду. Шу һөкүмранлиғидики әһвал Йәшәя пәйғәмбәрниң бешаритидәк болиду. У теһи ахирқи «йеңи асманлар, йеңи зимин» әмәс; чүнки мошу айәтләргә қариганда, өлүм дегән иш (мәйли адәмләр узун өмүрлүк болсиму) теһи мәвжүт; гуна теһи мәвжүт; **ахирқи** «йеңи асманлар, йеңи зимин» мәңгүлүк болиду; уларда өлүмму йоқ, гуна йоқ. Инжилдики «Вәһий» 21-22-бапларни көрүң. Мәсиһ мошу дуняда миң жил һөкүмранлиқ қилидиған «йеңи асманлар, йеңи зимин, йеңи Йерусалим» бизниң мәңгүлүк «йеңи асманлар, йеңи зимин, йеңи Йерусалим»ниң қандақ болидиғанлиғини чүшинишимизгә зор ярдәм бериду; бу иккисиниң охшаш йәрлири көп (мәсилән, қорқунуч, дәрә-әләм йоқитилғанлиғи); Худа заманларниң әң ахирида миң жилиқ «йеңи асманлар, йеңи зимин, йеңи Йерусалим»ни мәңгүлүк «йеңи асманлар, йеңи зимин, йеңи Йерусалим»ға айландуриду. Мәсиһниң миң жилиқ сәлтәнити тоғрисида «Тәбирләр»ниму көрүң. □ **65:20 «Шуниңдәк гунакар йүз яшқа кирип өлгән болса «Худаниң ләнитигә учриған» дәп һесаплиниду**» — адәмләрниң көпинчиси наһайити чоң яштила өлидиған болғачқа, «йүз яшта өлгән» болса, пәқәтла «наһайити бир жигит» дәп қарилиду; хәқләр униң гуна қилғанлиғини билип қалса, уни «шунча иш турупла өлгән, чоқум Худаниң ләнитигә учриған болса керәк» дәп қарайду.

Мениң таллиғанлирим өзлири өз қоли билән ясиғанлиридин өз өмридә толук бәһримән болиду. □

23 Уларниң қилған әмгиги бекарға кәтмәйду;

Яки уларниң балилири туғулғанда келәчики тоғрилик вәһимә мәвжүт болмайду; Чүнки улар Пәрвәрдиғар бәхит ата қилған нәсилдур,

Уларниң пәрзәнтлириму шундақ. □

24 Вә шундақ болидуки,

Улар нида қилип чақирмастинла,

Мән ижәбәт қилимән;

Улар дуа қилип сөзләватқинидила,

Мән уларни аңлаймән.

25 Бәрә һәм пақлан билән биллә озуклиниду;

Шир болса калидәк саман йәйду;

Иланниң рисқи болса топа-чаңла болиду.

Мениң муқәддәс тегимниң һәммә йеридә һеч зиянкәшлик болмайду;

Һеч бузғунчилик болмайду, дәйду Пәрвәрдиғар. □ ■

66

Худаниң жавави — давами

1 «Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: —

«Асманлар Мениң тәхтим,

Зимин болса аяқлиримға тәхтипәримдур,

Әнди Маңа қандақ өй-имарәт ясимақчисиләр?

Маңа қандақ йәр арамғаһ болалайду?» □ ■

2 Буларниң һәммисини Мениң қолум яратқан, улар шундақ болғачқила барлиққа кәлгән әмәсиди? — дәйду Пәрвәрдиғар, —

Лекин Мән нәзиримни шундақ бир адәмгә салимән:

— Мөмин-кәмтәр, роһи сунуқ,

Сөзлиримни аңлиғанда қорқуп титрәк басидиған бир адәмгә нәзиримни салимән.

3 Кала суйған киши адәмниму өлтүриду,

Қозини қурбанлиқ қилған киши иштниң бойнини сундуруп өлтүриду;

□ **65:22** «Улар ясиған өйләрдә, башқа бириси турмайду; тикилгән үзүмзарлардин, башқа бириси мевә елип йемәйду» — ибраний тилида «уларниң қурулушлирида башқилар туридиған, уларниң тиккинидин башқилар йәйдигән һаләт болмайду». **«дәрәкниң өмри»** — әлвәттә интайин узун болиду; дәрәкниң өзи интайин муқим, пухта яшайду; сөзләр мошу жәһәтниму ичигә алса керәк. **«...өз қоли билән ясиғанлиридин өз өмридә толук бәһримән болиду»** — ибраний тилида «өз қоли билән ясиғанлири өзи упрайду» — демәк, пүтүн өмридә толук ишлитиду. □ **65:23** «Чүнки улар Пәрвәрдиғар бәхит ата қилған (зат)ниң нәслидур». Мошу тәржимиси тоғра болса «Пәрвәрдиғар бәхит ата қилған (зат)» Мәсиһни көрсәткән болиду, әлвәттә. □ **65:25** «Иланниң рисқи болса топа-чаңла болиду» — Ерән бағчисида Худа иланға: «Топа-чаңни йәйсән» дегән ләһәтти чүшүргән еди. Бирақ һазир униң йегәнлири пақәт топа-чаң болиду; у һеч адәм яки башқа һайванға зиян йәткүзәлмәйду. ■ **65:25** Йәш. 11:6, 7, 8, 9; Мат. 18:3 □ **66:1** «Зимин болса аяқлиримға тәхтипәримдур» — «тәхтипәр» падиша тәхткә олтарғанда аяқлирини дәсәткән кичик орундуқ. «Әнди Маңа қандақ өй-имарәт ясимақчисиләр? Маңа қандақ йәр арамғаһ болалайду?» — биринчи айтә бәлким Худаниң 64-бап, 11-айәттики соалға беридигән асасий жавави. Худа «ибадәтхана»ни анчә муһим дәп қаримисиму, инсанлар Өзигә атап салған ибадәтханани чоқум кәмситиду дегили болмайду (20- һәм 2-айәткә қариганда, кәлгүсидики «миң жиллик сәлтәнити»дә бир «муқәддәс ибадәтхана» болиду; бирақ Худаниң нәзири (2-айәткә асасән) һеч қандақ өй-имарәттә әмәс, бәлки Өзидин қорқидигән мөмин бәндилиридә туриду. ■ **66:1** 1Пад. 8:27; 2Тар. 6:18; Рос. 7:48,49; 17:24

Маңа һәдийә тутқучи чошқа қениниму тутуп бәрмәкчидур;
 Дуасини әслитишкә хушбуй яққучи мәбүдқиму мәдһийә оқуйду;
 Бәрһәк, улар өзи яқтуридиган йоллирини таллиған, көңли жиркинчилик нәрсилеридин хурсән болиду.□

4 Шуңа Мәнму уларниң күлпәтлирини таллаймән;
 Улар дәл қорқидиган вәһимиләрни бешиға чүшүрмән;
 Чүнки Мән чақирғинимда, улар жавап бәрмиди;
 Мән сөз қилғинимда, улар кулақ салмиди;
 Әксичә нәзирийдә яман болғанни қилди,
 Мән яқтурмайдиганни таллиди.■

5 «И Пәрвәрдигарниң сөзи алдида қорқуп титрәйдиганлар,
 Униң дегинини аңлаңлар: —
 «Силәрни намимға садиқ болғанлиғиңлар түпәйлидин чәткә қаққанлар болса,
 Йәни силәрдин нәпрәтлинидиган қериндашлириңлар силәргә: —
 «Кәни Пәрвәрдигарниң улуқлуғи аян қилинсун,
 Шуниң билән шатлиғиңларни көрәләйдиган болимиз!» — деди;
 Бирақ шәрмәндиликтә қалғанлар өзлири болиду.■

6 Аңлаңлар! — шәһәрдин кәлгән чуқан-сүрәнләр!
 Аңлаңлар! — ибадәтханидин чиққан авазни!
 Аңлаңлар! — Пәрвәрдигар Өз дүшмәнлиригә яманлиқлирини қайтуруватиду!» □

Израилниң йеңидин туғулуши

7 — Толғиғи тутмайла у бошиниду;
 Ағриғи тутмайла, оғул бала туғиду!■

8 Кимниң мошундақ иш тоғрилиқ хәвири барду?
 Ким мошундақ ишларни көрүп баққан?
 Зимин бир хәлиқни бир күн ичидила туғидиган иш барму?
 Дәқиқә ичидила бир әлниң туғулуши мүмкинму?
 Чүнки Зионниң әндила толғиғи тутушиға, у оғул балилирини туғди!□

9 Бирисини бошиниш һалитигә кәлтүргән болсам, Мән балини чиқарғузмай
 қаламтим? — дәйду Пәрвәрдигар,
 Мән Өзүм туғдурғучи турсам, балиятқуни етиветәмдимән? — дәйду Худайиң.

10 Йерусалим билән биллә шат-хурамлиқта болуңлар;
 Уни сөйгүчиләр, униң үчүн хошаллиниңлар!
 Униң үчүн қайғу-һәсрәт чәккәнләр,
 Униң билән биллә шатлиқ билән шатлиниңлар!

□ 66:3 «Кала сойған киши адәмниму өлтүриду, ... дуасини әслитишкә хушбуй яққучи мәбүдқиму мәдһийә оқуйду; бәрһәк, улар өзи яқтуридиган йоллирини таллиған, көңли жиркинчилик нәрсилеридин хурсән болиду» — мошу әйәттики кишиләр көрүнүштә Худаға ибадәт қилиду; улар кала-қозини союп қурбанлиқ қилиду, «ашлиқ һәдийә» қилиду, хушбуйниму Худаға атап яқиду; бирақ бундақ қилишлири билән тәң улар қатиллиқ қилиду, хурапий ишларни қилиду (итниң бойнини сундуруш), бутларға чоқунуп һарам қурбанлиқларниму қилиду. ■ 66:4 Пәнд. 1:24; Йәш. 65:12; Йәр. 7:13 ■ 66:5 Йәш. 5:19 □ 66:6 «Аңлаңлар! — шәһәрдин кәлгән чуқан-сүрәнләр! Аңлаңлар! — ибадәтханидин чиққан авазни! Аңлаңлар! — Пәрвәрдигар Өз дүшмәнлиригә яманлиқлирини қайтуруватиду!» — бу бешарәт Йәшәяниң кейинки дөвридики Йерусалим, жүмлидин ибадәтханиниң вәйран қилинишини (миладийәдин илгәрки 586-жили) һәм бәлки ахирқи заманлардики охшап кетидиган бир ишниму көрситиду. ■ 66:7 Вәһ. 12:1-6 □ 66:8 «Кимниң мошундақ иш тоғрилиқ хәвири барду? ... Зимин бир хәлиқни бир күн ичидила туғидиган иш барму? Дәқиқә ичидила бир әлниң туғулуши мүмкинму? Чүнки Зионниң әндила толғиғи тутушиға, у оғул балилирини туғди!» — мошу 7- һәм 8-әйәттә ейтилган ишлар бирақла Йерусалимниң вәйран қилинишидин (6-әйәт) ахирқи заманда «Зион-исраил товва қилип йеңидин туғулуши» әмәлгә ашурулуپ, уларниң Худаниң алдида һәқиқий «Өз хәлқим» болушиға атлап өтиду.

11 Чүнки силәр униң тәсәлли беридиған әмчәклиридин емип қанаәтлинисиләр;
Чүнки силәр қанғичә ичип чиқисиләр,
Униң шан-шәривиниң зорлуғидин көңлүңлар хурсән болиду».[□]

12 Чүнки Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —
Мән униңға ташқан дәриядәк арам-хатиржәмликни,
Тешип кәткән еқимдәк әлләрниң шан-шәрәплирини сунуп беримән;
Силәр емисиләр,
Силәр янпашқа елинип көтирилисиләр,
Етәктә әкилитилисиләр.[■]

13 Худди ана балисиға тәсәлли бәргәндәк,
Мән шундақ силәргә тәсәлли беримән;
Силәр Йерусалимда тәсәллигә егә болисиләр.

14 Силәр буларни көргәндә көңлүңлар шатлиниду,
Сүйәклириңлар юмран от-чөптәк яшнап кетиду;
Шуниң билән Пәрвәрдигарниң қоли Өз қуллириға аян қилиниду,
У дүшмәнлиригә қәһрини көрситиду.

15 Чүнки ғәзивини қәһр билән,
Тәнбиһини от ялқунлири билән чүшүрүши үчүн,
Мана, Пәрвәрдигар от билән келиду,
У жәң харвулири билән қуюндәк келиду.

16 Чүнки от билән һәм қилич билән Пәрвәрдигар барлиқ әт егилирини сорақ қилип жазалайду;
Пәрвәрдигар өлтүргәнләр нурғун болиду.

17 «Бағчилар»ға кириш үчүн пакизлинип,
Өзлирини айрим тутуп,
Оттурида турғучиниң гепигә киргәнләр,
Шундақла чошқа ғөшини, жиркиничлик болғанни, жүмлидин чашқанларни
Йәйдиғанлар болса жимиси тәң түгишиду — дәйду Пәрвәрдигар.[□]

18 Чүнки уларниң қилғанлири һәм ойлиғанлири Мениң алдимдидур;
Бирақ барлиқ әлләр, һәммә тилда сөзләйдиғанларниң жигилидиған вақти
келиду;
Шуниң билән улар келип Мениң шан-шәривимни көриду;[□]

19 Вә Мән уларниң арисидә бир карамәт бәлгүни тикләймән;
Һәм улардин қечип қутулғанларни әлләргә әвәтимән;

Нам-шөһритимни аңлимиған, шан-шәривимни көрүп бақмиған Таршишқа,
Ливийәгә, оқячиликта даңқи чиққан Лудқа, Тубал, Гретсийәгә һәм жирақ
чәтләрдикни аралларға уларни әвәтимән;

[□] 66:11 «униң шан-шәривиниң зорлуғидин көңлүңлар хурсән болиду» — башқа бир хил тәржимиси: — «униң шәрәплик бағир-көксидин көңлүңлар хурсән болиду». ■ 66:12 Йәш. 49:22; 60:4

[□] 66:17 ««Бағчилар»ға кириш үчүн пакизлинип,...» — бәлким бутпәрәслик һәрикәтлиригә қәтнийиш үчүн, мошу «пакизлиниш» ишлирини қилиду. «Оттурида турғучи» — бәлким бутпәрәсликтә йетәкчилик «пир» роляни алғучи. [□] 66:18 «Чүнки уларниң қилғанлири һәм ойлиғанлири Мениң алдимдидур» — бу әйтәтниц биринчи йеримини тәржимә қилиш тәс. Алимлар пәқәт униң мәнасини тәржимә қилғинимиздәк пәрәз қилиду.

Улар әлләр арасыда Мениң шан-шәригимни жакалайду.□

20 Шунинң билән Исраиллар «ашлиқ һәдийә»ни пакиз қачиларға қоюп Пәрвәрдигарниң өйигә елип кәлгәндәк, Шулар болса, Пәрвәрдигарға атап бегишлиған һәдийә сүпитидә қериндашлириңларниң һәммисини әлләрдин елип келиду;

Уларни атларға, жәң һарвулириға, сайивәнлик һарву-зәмбилләргә, қечирларға һәм нар төгиләргә миндүрүп муқәддәс теғимға, йәни Йерусалимға елип келиду, — дәйду Пәрвәрдигар.□

21 һәм Мән улардин бәзилерини каһинлар һәм Лавийлар болушқа таллаймән — дәйду Пәрвәрдигар.□

22 Чүнки Мән яритидиған йеңи асманлар һәм йеңи зимин Өзүмниң алдида дайим турғандәк,

Сениң нәслиң һәм исмиң туруп сақлиниду.□ ■

23 һәм шундақ болидуки, йеңи айму йеңи айда,

Шабат күниму шабат күнидә,

Барлиқ эт егилири Мениң алдимға ибадәт қилғили келиду — дәйду Пәрвәрдигар.□

24 — Шунинң билән улар сиртқа чиқип,

Маңа асийлиқ қилған адәмләрниң жәсәтлиригә қарайду;

Чүнки уларни йәватқан қурутлар өлмәйду;

Уларни көйдүрүватқан от өчмәйду;

Улар барлиқ эт егилиригә жиркинчлик билиниду.

□ **66:19** «улардин қечип қутулғанларни әлләргә әвәтимән» — «улардин» дегәнлик: (1) 16-айәттә ейтилған жазалиридин («от һәм қилич»тин) яки (2) «ят әлләр арасидин» дегән мәнини билдүриду. **«Һәм улардин қечип қутулғанларни әлләргә әвәтимән»** — башқа бир хил тәржимиси: «Һәм қечип һаят қалғанлардин бәзилерини (ят) әлләргә әвәтимән». **«Таршиш»...«Луд»... «Тубал»...** — шүһнисизки, мошу жутларниң исимлири пүтүн дуниядики жутларға вәкиллик қилиду. «Таршиш» үчүн 60-бап, 9-айәттики изаһатни көрүң; «Луд» болса бәлким шималий Африқида; Тубал бәлким һазирдики Русийәни көрситиду (бәлким Русийәниң қона пайтәхти «Тоболск» билән мунасивити бар). Немишкә «Луд» тоғрилиқ «оқячиликта даңқи чиққан» дейилиду? Пәризимизчә, Худа әвәткән әлчиләрниң хизмитиниң хәтәри бар, дәп көрсәтмәчки. □

66:20 «Шулар болса, Пәрвәрдигарға атап бегишлиған һәдийә сүпитидә қериндашлириңларниң һәммисини әлләрдин елип келиду» — бизниңчә «шулар» Худаниң хуш хәвирини қобул қилған «ят әлләр»ни көрситиду. Улар хошал болуп, Худаниң шапаитини қайтуруш үчүн, зиянкәшликкә учриған, тарқилип кәткән Йәһудийларниң өз жути Йерусалимға қайтишиға ярдәм қилишимиз керәк дәп һәр хил васитиләр билән сәпәрдә уларға йәләнчүк болиду. □

66:21 «каһинлар» — «каһинлар»ниң хәлиқкә вәкил болуп уларниң қурбанлиқлирини ибадәтханидики қурбанға үстидә көйдүрүш хизмити бар еди. **«Лавийлар»** — каһинларниң ярдәмчилири. Демәк, мошу «Йәһудий әмәс»лар Исраил ичидә интайин имтиязлик орунда вә вәзипидә болиду. □

66:22 «йеңи асманлар һәм йеңи зимин» — бу тема тоғрилиқ 65:17-айәттики изаһатни көрүң ■ **66:22** Йәш. 65:17; 2Пет. 3:13; Вәһ. 21:1 □

66:23 «шабат күни» — «дәм елиш муқәддәс күни» йәни шәнбә күни. Жуқириқи 56-бап, 2-айәттики изаһатни көрүң. **«Барлиқ эт егилири Мениң алдимға ибадәт қилғили келиду»** — пүткүл инсаныйәт қилған мошу ибадәт ичидә, Йерусалимда өткүзүлгән ибадәт болса бәлким вәкил болғанлар арқилиқ өткүзүлиду. Жәсәтләргә гувачи болғанлар (24-айәт) мошу вәкилләр болуши керәк.

Йәрәмия

Худаниң Йәрәмияни чақириши

¹ Биньямин қәбилиси зиминидики Анатот йезисида туруватқан каһинлардин болған һилқияниң оғли Йәрәмияниң сөзлири *төвәндә хатирилиниду*: —

² Йәһуда падишаси, Амонниң оғли Йосияниң күнлиридә, йәни у тәхткә олтарған он үчинчи жилида *Йәрәмияға* Пәрвәрдигарниң сөзи кәлди; ³ Йәһуда падишаси Йосияниң оғли Йәһоакимниң күнлиридә һәмдә Йәһуда падишаси Йосияниң оғли Зәдәкияниң он биринчи жилиниң ахириғичә, йәни шу жилниң бәшинчи ейида Йерусалимдикиләр сүргүн қилинғичә униңға Пәрвәрдигарниң сөзи йәнә келип турди. ■

⁴ Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип:

⁵ — Анаңниң қосиғида сени апиридә қилиштин илгирила Мән сени биләттим; сән балиятқудин чиқиштин бурун сени Өзүмгә атап, әлләргә пәйғәмбәр болушқа тиклидим, — дейилди. ■

⁶ Мән болсам: — Апла, Пәрвәрдигар! Мән гәп қилишни билмәймән; чүнки мән гөдәк балидурмән, дедим. □ ■

⁷ Лекин Пәрвәрдигар маңа: — Өзүңни гөдәк бала, демә; чүнки Мән сени кимгә әвәтсәм, сән шуларға барисән; вә Мән сени немә дә дәп буйрусам, сән шуни дәйсән. ⁸ Улардин қорқма; чүнки сени қутқузуш үчүн Мән сән билән биллидурмән, — деди. ■

⁹ Вә Пәрвәрдигар қолини созуп ағзимға тәккүзди; Пәрвәрдигар маңа: Мана, Өз сөзлиримни ағзинға қойдум; ■ ¹⁰ Қара, мошу күни Мән сени жулуш, сөкүш, һалак қилиш вә өрүш, қуруш вә терип өстүрүш үчүн әлләр вә падишалиқлар үстигә тиклидим, — деди. ■

Икки аламәт көрүнүш

¹¹ Вә Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип: «Йәрәмия, немини көрүватисән?» — дейилди.

Мән: «Бадам дәриғиниң шехини көрүватимән» — дедим.

¹² Пәрвәрдигар маңа: «Көргиниң яхши болди; чүнки Мән сөзүмниң әмәлийлишиши үчүн сөзүмни күзитип туримән» — деди. □

¹³ Вә Пәрвәрдигарниң сөзи маңа иккинчи қетим келип: «Немини көрүватисән?» — дейилди.

Мән: «Поруқ-поруқ қайнаватқан, ағзи шимал тәрипидин қийсайған бир қазанни көрдүм» — дедим.

¹⁴ Пәрвәрдигар маңа: — Қүлпәт шимал тәрәптин келип бу зиминда туруватқанларниң һәммиси үстигә бөсүп келиду — деди. ■

■ **1:2** 2Пад. 21:26; 22:1-23; 2Тар. 34:1-30 ■ **1:3** 2Пад. 23:34; 24:17; 25:8; 2Тар. 36:4, 10-23; Йәр. 52:1-30 ■ **1:5** Гал. 1:15 □ **1:6** «Мән гәп қилишни билмәймән; чүнки мән гөдәк балидурмән» — ибраний тилида: «бала» дегән бу сөз 5-16 яштики балини көрситиду. Китапниң башқа мәлуматлириға қариганда бизниңча Худаниң сөзи Йәрәмияға кәлгәндә у балким тәхминән он алтә яшқа киргән еди. ■ **1:6**

Мис. 3; 4; 6:11,29 ■ **1:8** Қан. 31:6, 8; Йә. 1:5; Әв. 3:9 ■ **1:9** Йәш. 6:6, 7; Йәр. 5:14 ■ **1:10** Йәр. 18:7; 2Кор. 10:4, 5 □ **1:12** «Көргиниң яхши болди; чүнки Мән сөзүмниң әмәлийлишиши үчүн сөзүмни күзитип туримән» — бадам дәриғи баһарда биринчи болуп чечәкләп, баһарниң кәлгәнлигини жакалигучи болғачқа ибраний тилида «күзәтчи» дәп атилиду. ■ **1:14** Йәр. 4:6

15 — Чүнки мана, Мән шималий падишалиқларниң барлиқ жәмәтлирини чақиримән, — дәйду Пәрвәрдигар; — улар келиду, падишалар һәр бири өз тәхтини Йерусалим қовуқлири алдиға селип, һәммә сепилларға вә Йәһуданиң барлиқ шәһәрлиригә һужумға тәйярлиниду; □ ■ 16 шуниң билән Мән Йәһудадикиләрниң барлиқ рәзилликлери үчүн уларниң үстидин һөкүмләрни жакалаймән; чүнки улар Мәндин ваз кечип, башқа илаһларға хушбуй йекип, өз қоллири ясиғанлириға чоқунди.

17 Сән әнди белиңни баглап орнундин туруп, саңа буйруғанлиримниң һәммисини уларға ейт; улар алдида һодуқуп кәтмигин; болмиса Мән сени улар алдида һодуқтуримән. 18 Қара, Мән бүгүн сени Йәһуданиң падишалириға, әмирлиригә, каһинлириға һәм пүткүл зимин хәлқиғә қарши турғучи мустәһкәм шәһәр, төмүр түврүк вә мис сепиллардәк тиклидим. □ ■ 19 Улар саңа қарши жәң қилиду, лекин сениң үстүңдин гәлибә қилалмайду — Чүнки Мән сени қуткузуш үчүн сән билән биллидурмән, — дәйду Пәрвәрдигар.

2

Исраилниң Пәрвәрдигарға болған дәсләпки муһәббети

1 Әнди Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ дейилди: —

2 Берип Йерусалимдикиләрниң қулақлириға мундақ жар салғин: — «Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мән сениң яш вақтиндики вападарлиғиңни, йәни қизниң ашиқиға болған муһәббидәк сениң чөл-баванда, йәни терилмиған йәрләрдә Маңа ағишип жүргәнлириңни сениң үчүн әсләймән. 3 Шу чағда Исраил хәлқи Пәрвәрдигарға пақ, алаһидә аталған, улар униң өз һосулиниң тунжа мевиси дәп қаралған еди; уларни йәвалмақчи болғанларниң һәммиси гунакар дәп һесапланған еди һәм уларниң башириға балау-апәт чүшкән еди, — дәйду Пәрвәрдигар.□

Ата-бовилар арисидә вапасизлиқниң пәйда болғанлиги

4 Пәрвәрдигарниң сөзини аңлаңлар, и Якупниң жәмәти, Исраил жәмәтиниң барлиқ аилә-тавабиатлири: —

5 Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Ата-бовилириңлар Мәндә зади қандақ адаләтсизликләрни байқапту, улар Мәндин шунчә жирақлишиду? Улар немишкә бемәна бутларға баш уруп, өзлири бемәна болуп кәтти?■

□ 1:15 «падишалар һәр бири өз тәхтини Йерусалим қовуқлири алдиға селип,...» — башқа бир хил тәржимиси: «падишалар һәр бири өз тәхтини Йерусалим қовуқлириға селип...» ■ 1:15 Йәр.

5:15; 6:22; 10:22; 52:4, 5 □ 1:18 «Мән ... сени... мустәһкәм шәһәр, төмүр түврүк вә мис сепиллардәк тиклидим» — оқурмәнләр шуниңға диққәт қилидуки, Худаниң бу сөзлири «өткән заманда» ейтилған. Бир қарашқа, Йәрәмия пәкәт гөдәк бир яш жигиттәк көрүнсиму, лекин иман-ишәшкә нисбәтән Худаниң сөзи алиқачан ишәнгүчиләргә пақит болған. Иман-ишәштики адәм ишларға Худаниң көзқариши билән қарайду. ■ 1:18 Йәр. 6:27; 15:20 □ 2:3 «Шу чағда Исраил хәлқи Пәрвәрдигарға пақ, алаһидә аталған» — «...пақ, алаһидә аталған» дегән сөз ивраний тилидики «Пәрвәрдигарға «қодәш»» («Пәрвәрдигарға муқәддәслик») дегән сөз билән ипадилиниду. Оқурмәнләргә бәлким аянки, «муқәддәс»ниң әсли мәнәси дәл «Худаға алаһидә аталған, пақ» дегәнлиқтур. Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән қанун бойичә «һосулиниң тунжа мевиси»ни болса Худаға атап, Худаниң вәкили болған каһинларға бегишләш керәк еди. Худа мошу йәрдә: «Исраил алаһидә Мениңки еди» дәйду. Йәнә бир тәрәптин ейтқанда Исраил Худаниң «һосулиниң тунжа мевиси» болса, әнди улардин кейин Худаниң йолида маңидигән башқа әлләрдин болғанларму Худаниң йениға келип униңға «һосул болуп» Худаниң өз хәлқи болушқа келиду.

■ 2:5 Мик. 6:3, 4

6 Улар һеч қачан: «Бизни Мисир зиминидин қутқузуп чиқирип, баявандин, йәни чөл-дәшт вә тик азгаллар билән қапланған жайлардин, курғақчилик вә өлүм сайиси орап турған йәрләрдин, адәмзат өтмәйдигән һәмдә инсан турмайдигән шу баявандин бизни өткүзгән Пәрвәрдиғар қени?» дәп сорап қоюшмаптиғу?

7 Мән силәрни мевиси һәм молчилиғинин һозурлиниш үчүн мунбәт бир зиминға елип кәлгәнмән; силәр келип зиминимни булғидиңлар, Мениң мирасимни жиркинчилик бир нәрсигә айландуруп қойдуңлар.□

8 Каһинлар: «Пәрвәрдиғар қени?» дәп һеч сорап қоймиди; Тәврат-қанун ижрачилири мени һеч тонумиди; хәлиқ падичилири маңа асийлиқ қилди; пәйғәмбәрләр болса Баалниң намида бешәрәт бәрди, уларниң һәммиси һеч пайдисиз бемәна нәрсиләргә эгишип кәтти.□ ■ 9 Шуңа силәр билән дөвалашмақчимән, балиринлар һәм балириңларниң балилири билән дөвалишимән, — дәйду Пәрвәрдиғар; 10 — силәр Сипрустиқи деңиз бойлириға өтүп беқиңлар, Кедағра тәкшүрүшкә адәм әвәтип беқиңлар — мошундақ бир иш зади болуп баққанму-йоқ дәп көрүп беқиңлар — □ 11 Қайси бир әл өз илаһлирини (улар һеч илаһ эмәс, әлвәттә) өзгәрткәнму? Лекин Мениң хәлқим өзлириниң шан-шәриви Болғучисини болса пайдисиз-бемәна бир нәрсигә алмаштурған.■

12 Буниңға әжәблиниңлар, и асманлар; һаң-таң болуңлар! Сарасимигә чүшүңлар! Чөчүңлар! — дәйду Пәрвәрдиғар, ■ 13 — чүнки Мениң хәлқим икки рәзил ишни қилди; улар һаятлиқ су мәнбәси болған Мәндин ваз кәчти; андин өзлири үчүн су азгаллирини, йәни су турмайдигән йериқ су азгаллирини йонуп чиқти.■

Исраил Худаға эмәс, ят илаһларға вә ят әлләргә тайиниду

14 Исраил әсли кулмиди? У ғоҗайинниң өйидә туғулған кулмиди? Немишкә әнди у олҗиға айлинип қалди? 15 Яш ширлар уни олҗа қилип һәкириди; улар авазини қоювәтти; улар Исраил зиминини вәйранә қилди; шәһәрлири көйдүрүлди, адәмзатсиз қалди. □ ■ 16 Униң үстигә һәтта Ноф вә Таһпанәс шәһиридикиләрму чоққанни йеривәтти.□

17 Бу ишларни өзүң кәлтүрүп чиқарған әмәсму? — Чүнки саңа йол башлаватқинида Пәрвәрдиғар Худайиңдин ваз кәчкән едиң.

□ 2:7 «Мениң мирасим» — бу сөз икки бислиқ болуп, мәнәси: (1) Худа «булар алаһидә Мениңки» дегән Қанаан (Пәластин) зиминини вә униң үстидики Йәһудий хәлқини көрситиду; (2) «мирас қилип бәргинимни» дегән мәнидә болуп, Худа Исраилға «Силарниң мирасиңлар болсун» дәп тапшурған зиминни көрситиду. Умумән бу сөз шу зиминни вә шундақла, бәлким, шу зиминдики хәлиқниму көрситиду. □ 2:8 «Тәврат-қанун ижрачилири» — Тәвратни хәлиқкә үғитишкә мәссул болған каһинларни («Йәр.» 18:18; «Қан.» 33:10) яки Тәвратни көчүрүшкә мәссул болған Лавийларни («Йәр.» 8:8) көрситиду. «хәлиқ падичилири» — (йәни «бақармәнлири» яки «баққучилар») ибраний тилидә «қойчилар», «падичилар», «чупанлар» дейлиду. Адәттә бу сөз чопан-қойчиларни көрситиду. Мошу йәрдә «хәлиқ баққучилари» Исраилниң йетәкчилирини көрситиду, әлвәттә. «Баалниң намида бешәрәт бәрди» — «Баал» дегән Пәләстиндикиләрниң жиркинчилик бир бути еди. ■ 2:8 Рим. 2:20 □ 2:10 «Сипрус» — Сипрус арили (ибраний тилидә «Киттим») болса Пәләстинниң жирақ ғәрбидә; Кедағра болса Пәләстинниң жирақ шәрқидә еди — демәк, шәриқтин ғәрпикчә болған йәрләрдиμου мошундақ иш болуп бақмиған. ■ 2:11 Зәб. 105:20 ■ 2:12 Қан. 32:1; йәш. 1:2 ■ 2:13 Күй. 4:15; йәр. 17:13 □ 2:15 «яш ширлар...һәкириди» — ширлар олҗисини тутқандин кейин андин һәкирәйду. Мошу айттиқи «ширлар» бәлким Асурийә, андин Бабилини көрситиду. ■ 2:15 йәш. 5:29; йәр. 4:7 □ 2:16 «...Ноф вә Таһпанәс шәһиридикиләрму чоққанни йеривәтти» — «Ноф вә Таһпанәс» Мисирдики шәһәрләрдур. Йәһуда көп кетим Мисирдин ярдәм сориған еди. Мисир қошулған болсиму, лекин әкисчә Исраилға вапасизлиқ қилип кәлгән еди. Ноф кейин «Мәмфис» дәп аталған. Башқа бир хил тәржимиси: «...Ноф вә Таһпанәс шәһиридикиләрму баш чоққанни (рәсва қилиш үчүн) ғиривәтти».

18 Энди бүгүнки күндә йәнә Шиһор дәриясиңиң сүйини ичиш үчүн Мисирниң йолини басқиниң немиси? Эфрат дәриясиңиң сүйини ичиш үчүн Асурийәниң йолини басқиниң немиси? □ ■

19 Өз рәзиллигиң өзүңгә савақ елип келиду, өзүңниң йенимдин чәтнәп кәткиниң өзүңгә тәнбиһ болиду; әнди сениң Пәрвәрдиғар Худайиңдин ваз кәчкиниң вә Мениң қорқунучумниң сәндә болмаслиғиңиң интайин рәзил һәмдә зәрдапқа толған иш еканлиғини билип қой, — дәйду Рәб, самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдиғар. ■

20 Чүнки сән қедимдинла Мән саңа салған боюнтуруқни бузуп, униң риштини үзүп ташливаткәнсән; сән: «Қуллуғуңда болмаймән!» дедиң. Чүнки барлиқ дөң-егизликтә вә барлиқ йешил дәрәқ астида сән паһишә аялдәк керилип ятқансән. □

21 Лекин Мән болсам сени әсли есил сортлуқ үзүм телидин, сәрхил уруқтин тиккән едим; сән Маңа нисбәтән қандақму ят вә явайи бир сесиқ үзүм телиға айлинип қалдиң? □ ■ 22 Чүнки сән шулта билән жуонсаңму, көп ақартқуч совун ишләтсәңму сениң қәбиһлигиң Мениң алдимда теһи дағ болуп туриду, — дәйду Рәб Пәрвәрдиғар. ■

23 Сән қандақму: «Мән һеч булғанған әмәсмән, мән «Бааллар»ға һеч әгәшмидим!» дейләйсән? Жилғида маңған йолуңни көрүп бақ, қилмишлириңни иқрап қил — сән өз йоллирида уян-буян қатрап жүридиған чақмақ һиңғандурсән! □ 24 Сән чөл-баяванға адәтләнгән, һәвиси қозғалғанда шамални пурап жүридиған бир явайи мада ешәксән! Күйлигәндә ким уни тосалисун? Уни издигән һаңгилар өзлирини һеч упратмайду; шу вақитларда уни издәп тапмақ асандур. □ 25 И Израил, бекар жүгүрүп, путуңни аяқсиз, гелиңни уссулқсиз қилип қойма! Лекин сән буниңға: «Яқ! Хам хиял қилма! Чүнки мән бу ят илаһларни яхши көрүп қалдим, уларниң кәйнидин маңимән!» — дедиң. □

26 Оғри тутулуп қелип хижаләткә қалғандәк, Израил жәмәтиму хижаләткә қалиду — йәни өзлири вә уларниң падишалири, каһинлири вә пәйғәмбәрлири — 27 улар яғач көтигигә: «Атам!» вә ташқа: «Сән мени туғдурдуң!» дәйду; чүнки улар йүзини Маңа қаратмай, әксичә Маңа арқисини қилди; лекин күлпәт бешиға чүшкәндә улар: «Орнуңдин туруп, бизни қутқузғайсән!» дәйду. 28 Энди өзүңгә ясиған илаһлириң қени!? Күлпәт бешиңға чүшкәндә сени қутқузалайдиған

□ 2:18 «Шиһор дәриясиңиң сүйини ичиш үчүн... Эфрат дәриясиңиң сүйини ичиш үчүн....» — «Шиһор (Мисирдики бир дәрия яки вади)ниң сулирини ичиш» һәмдә «Эфрат (Асурийәдики дәрия)ниң... сулирини ичиш» Израил Мисирдин вә Асурийәдин панаһ издигәнлигини көрситиду. ■ 2:18 Йәш. 31:1 ■ 2:19 Йәш. 3:9; һош. 5:5 □ 2:20 «барлиқ дөң-егизликтә вә барлиқ йешил дәрәқ астида сән паһишә аялдәк керилип ятқансән» — Израил мошу йәрләрдә (дөң-егизликтә ... йешил дәрәқ астида...) бутпәрәслик паалиятлирини өткүзгән. Уларниң мундақ бутпәрәслиги Худаға вапасизлиқ болуп роһий жәһәттә паһишвазлиқ болупла қалмай, улар Пәләстиндикиларниң бутпәрәслигини дорап уларниң бутлириға «аталған», бутханида турған паһишә аяллар билән ятатти. □ 2:21 «ят вә явайи бир сесиқ үзүм тели» — «ят вә ява» әслий ибраний тилида бир сөз биләнла ипадилиниду. ■ 2:21 Мис. 15:17; Әб. 43:3; 79:9 ■ 2:22 Аюп 9:30 □ 2:23 «Жилғида маңған йолуңни көрүп бақ, қилмишлириңни иқрап қил» — «жилғида маңған йолуң...» бәлким көп қисим Йәһудадикиләр Йерусалимға йекин болған «һинном жилғиси»да өз балилирини бутларға атап «инсан қурбаниғи» қилғанлиғини көрситиду. Израилни һиңғанға охшатиши бәлким униң һеч қандақ муқим йөлүнүшиниң болмайдиғанлигини тәкитләйду. □ 2:24 «... һәвиси қозғалғанда шамални пурап жүридиған бир явайи мада ешәксән!» — бу охшатиш шүбһисизки, Израилниң бутларға болған бузук һәвәслирини, уни бутпәрәсликтин тосушниң мүмкин әмәслигини көрситиду. □ 2:25 «путуңни аяқсизлиқтин... гелиңни уссулқсиз қилип қойма!» — бу сөзләр бәлким икки бислиқ: — (1) бутларниң йолида жүгүрүп меңши бәрибир бекар иштур — бутлар әдәмләргә ярдәмдә болалмайду; (2) әгәр Израил бутпәрәслиги билән Худаға вапасизлиғини давамлаштурса, улар ахир берип аяқсиз, чаңпап сүргүн болғанлар болиду. «Яқ! Хам хиял қилма!» — ибраний тилида «Яқ! Үмүт йоқ!».

болса, улар орниндин турсун! — Чүнки шәһәрлириң қанчә көп болса бутлириңму шунчә көптур, и Йәһуда!■

²⁹ Немишкә силәр Мән билән дәваға чүшмәкчисиләр? Силәр һәммиңлар Маңа асийлиқ қилғансиләр, — дәйду Пәрвәрдиғар.

³⁰ Балилириңни бекардин бекар уруп қойдум; улар һеч тәрбийини қобул қилмиди. Өз қиличиң житқуч ширдәк пәйғәмбәрлириңни йәвәтти.■

³¹ И бу дәвир кишилири! Пәрвәрдиғарниң сөзигә көңүл қоюңлар! Мән Исраилға чөл-баяван яки қап қараңғулук басқан зимин болуп баққанму? Мениң хәлқим немишкә: «Нәгила барсақ өз әркимиз; әнди йениңға йәнә кәлмәймиз!» — дәйду?■

³² Қиз зибу-зиннәтлирини унтуяламду? Той қилидиган қиз той кийимлирини унтуяламду? Лекин өз хәлқим сан-санақсиз күнлиридә Мени унтуди.■

³³ Сән ишқ издәп баридиган йолларға шунчә маһир болуп кәттиң! Бәрһәк, һәтта әқ бузуқ аялларға йоллириңни көрсәттиң. ³⁴ Униң үстигә тонуңниң пашилиридә гунасиң намратларниң қени бар! Сән уларни темиңни тешип оғрилиққа киргини үчүн өлтүрдиңму?! Ишларниң һәммиси шундақ турсиму, □ ³⁵ сән техи: «Мәндә гуна йоқ; Рәб мәндин рәнживәрмәйду!» дәйсән. Билип қой! Мән үстүңдин һөкүм чиқиримән, чүнки сән: «Мән гуна садир қилмидим!» — дәверисән.

³⁶ Сән немишкә бунчивала уян-буян қатрап ала көңүллүк қилисән? Сән Асурийә тәрипидин йәргә қаритилғандәк Мисир тәрипидинму йәргә қаритилисән. □

³⁷ Бәрһәк, сән Мисирдин қоллириңни бешиңға алған пети чиқисән; чүнки Пәрвәрдиғар сән йөләнчүк қилғанларни чәткә қақти; сән улардин һеч пайда көрмәйсән.□

3

Вапасизлиқ үстигә вапасизлиқ

¹ Шундақ дейилидуки, бириси аялини қоювәтсә, аял униңдин ажрашса вә кейин у башқа әргә ятлиқ болған болса, биринчи ери униң билән қайта яришивалса боламду? Бундақ иш бу зиминни мутләк булғимамду? Лекин сән шунчә көп ашшилириң билән бузуқлуқ қилип туруп йәнә йенимға қайтай дәватамсән техи?□ ■

² Бешиңни көтирип жуқуриға қарап бақ; —

■ **2:28** Йәш. 2:8; Йәр. 11:13 ■ **2:30** Йәш. 1:5; Йәр. 5:3 ■ **2:31** Мат. 23:26-39 ■ **2:32**

Йәр. 3:21 □ **2:34** «Сән уларни темиңни тешип оғрилиққа киргини үчүн өлтүрдиңму?!» — Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән қанун бойичә оғри кәчтә өйгә бөсүп киргән болса у уруп өлтүрүлсә өй егиси гунасиң һесаплиниду. □ **2:36** «Сән немишкә бунчивала уян-буян қатрап ала көңүллүк қилисән?» — демәк, Исраил һәрдаим Худани әмәс, бәлки ят әлләрни өз йөләнчүки қилмақчи. □

2:37 «сән Мисирдин қоллириңни бешиңға алған пети чиқисән» — демәк, әсир болған пети. □ **3:1** «...биринчи ери униң билән қайта яришивалса боламду? Бундақ иш бу зиминни мутләк булғимамду?» — «Қан.» 24:1-4-айәтләрни көрситиши мүмкин. Әгәр пәйғәмбәр мәзкур бешәрәттә бу ишни көздә тутқан болса, ундақта бу 3-бапниң умумий мәнәсигә қариганда, Худа мошундақ ишларни (ажришиш андин қайта той қилиш) Йәһудийларға мәңгий қилғини билән, мошу йәрдә Худа «Мениң аялим болған Исраил»ниң өз йенимға қайтип келидиган йоли бар, дегән охшайду (14-22-айәтләрдә, ахирқи заманларда Пәрвәрдиғар мошундақ чәксиз рәһим-шәпқәтни Исраил һәм Йәһудаға көрситиду, дейлиду). «Лекин сән шунчә көп ашшилириң билән бузуқлуқ қилип туруп йәнә йенимға қайтай дәватамсән техи?» — башқа бир хил тәржимиси: «Лекин сән көп ашшилир билән бузуқлуқ қилған болсаңму, йенимға қайтип кәл!».

Худа төвәндики 4- вә 22-25-айәтләрдә уларни қайтишқа чақиршиқа мошундақ рәһимлик билән өтүниду, бирақ 3-бапниң умумий мәнәсигә қариганда, Худаниң сөзлирини мошу йәрдә тәржимимиздикидәк «реторик соал» дәп қараймиз. ■ **3:1** Қан. 24:1-4

Сән зади нәдә ят илаһлар билән бузуқлуқ өткүзмигәнсэн?!)

— Сән чөл-баяванда күтүп олтарған әрәбдәк уларни йоллар бойи күтүп олтарғансэн; зиминни бузуқлуқлириң вә рәзиллигиң билән булғансэн. □

³ Шуниң үчүн қаттиқ ямғурлар тутуп қелинип саңа берилмиди һәмдә «кейинки ямғурлар» яғмиди. Лекин сәндә техи паһишә аялницә келин йүзи бар, иза тартишри һеч билгүң йоқтур. □ ⁴ Һәтта сән баятин Маңа: «И Атам, яшлигимдин башлап маңа йетәкчи һәмраһ болуп кәлдиң!» — дәйсән, вә: —

⁵ «У һәрдайим ғәзивини сақламду? У ғәзивини ахирғичә тутамду?» — дәйсән. Маңа, сән шундақ дегиниң билән, лекин сән қолуңдин келишичә рәзиллик қилғансэн.

⁶ Йосия падишаниң күнлиридә Пәрвәрдиғар маңа: «Вапасиз Исраилниң немә қилғанлиғини көрдүңму? У барлиқ егиз таққа чиқип һәм барлиқ йешил дәрәк астиға кирип шу йәрләрдә паһишидәк бузуқлуқ қилған» — деди. □ ■

⁷ — «Мән: У буларниң һәммисини қилғандин кейин, чокум йенимға қайтип келиду, — дедим; лекин у қайтип кәлмиди. Униң асий сиңлиси, йәни Йәһуда буни көрди; ⁸ лекин вапасиз Исраилниң барлиқ зина қилғанлири түпәйлидин униңға талақ хетини берип уни қоювәткинимни көрүп, асий сиңлиси Йәһуда қорқмиди, бәлки өзиму берип паһишилиқ қилди. □ ⁹ Шундақ болдики, өз бузуқчилиғини шунчә кичик иш дәп қаригачқа, у һәтта яғач вә таш билән зина қилип зиминни булғивәттә. ¹⁰ Буларниң һәммисигә қаримай Исраилниң асий сиңлиси Йәһуда техи пүтүн көңли билән әмәс, пәқәт сахтилиқ билән йенимға қайтип кәлгәндәк болувалди, — дәйду Пәрвәрдиғар.

¹¹ Пәрвәрдиғар маңа мундақ деди: — «Вапасиз Исраил өзини асий Йәһудадин һәққаний көрсәтти. ¹² Барғин, шималға қарап бу сөзләрни жакалап мундақ дегин: —

«Қайтип кәл, и йолдин чиққучи Исраил, — дәйду Пәрвәрдиғар — вә Мән саңа қапиқимни қайта түрмәймән; чүнки Мән рәһимдил, — дәйду Пәрвәрдиғар — Мән ғәзивимни мәңгүгә сақлап турмаймән. □ ■ ¹³ Пәқәт сениң қәбиһлиғиниң, — Пәрвәрдиғар Худайиңға асийлиқ қилғанлиғиниң, уян-буян қатрап жүрүп өзүңни һәр бир йешил дәрәк астида ят илаһларға беғишлиғанлиғиниң, шуниңдәк авазимға һеч кулақ салмиғанлиғиниң иқрар қилсаңла Мәндин рәһим-шәпқәт көрсән — дәйду Пәрвәрдиғар.

¹⁴ Қайтип келиңлар, и йолдин чиққучи балилар, — дәйду Пәрвәрдиғар — чүнки Мән силәрни һәқиқий сөйгүчидурмән; силәр шундақ қилсаңларла Мән силәрдин талланларни, йәни һәр қайси шәһәрдин бирдин, һәр қайси жәмәттин иккидин пухрани Зионға қайтуруп келимән. □ ¹⁵ Мән силәргә көңлүмдикидәк хәлиқ

□ **3:2** «бешиңни көтирип жуқуриға қарап бақ» — Йәһуда һәрдайим «жуқури жайлар» да бутпәрәслик өткөзгән еди. «сән чөл-баяванда күтүп олтарған әрәбдәк...» — «әрәб» мошу йәрдә бәлким йол бойида олтарған паһишә аялни кәситиду. Бәзи алимлар бу сөз йолчуларни булаш үчүн марап турған қарақчини көрситиду, дәйду. □ **3:3** «кейинки ямғур» — Қанаанда 3-жи 4-айда яғиду, әтиязлиқ зираәтләрни пишириш рольини ойнайду. Бу ямғурлар болмиса һеч һосул болмайду. □ **3:6** «Вапасиз Исраилниң немә қилғанлиғини көрдүңму?» — мошу әйәттә «Исраил» шималий падишалық йәни «он қәбилә»ни көрситиду. «Бузуқлуқ» асасән бутпәрәсликни көрситиду; 2:20дики изаһатниму көрүң. ■ **3:6** Йәр. 2:20 □ **3:8** «лекин вапасиз Исраилниң барлиқ зина қилғанлири түпәйлидин униңға талақ хетини берип уни қоювәткинимни көрүп,...» — бәзи кона көчүрмиләрдә мошу йәрдә «лекин вапасиз Исраилниң барлиқ зина қилғанлири түпәйлидин униңға талақ хетини берип уни қоювәткинимни көрдүм,...» дейлиду. □ **3:12** «шималға қарап... мундақ дегин» — бу сөзләр бәлким Асурийә тәрипидин 100 жыл илгири сүргүн қилинған Исраил (он қәбилиси)ға ейтилиду. ■ **3:12** Зәб. 85:15; 102:8,9; 144:18 □ **3:14** «чүнки Мән силәрни һәқиқий сөйгүчидурмән» — ибраний тилида «чүнки Мән силәргә әрдүрмән».

падичилирини тәқсим қилимән; улар силәрни даналиқ-билим, әқил-парасәт билән беқип озукландуриду. ■

16 Шундақ болидуки, шу күнләрдә силәр зиминда көпийип, көп пәрзәнтлик болғиниңларда, — дәйду Пәрвәрдигар, — силәр: «Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғи!» дәп йәнә тилға алмайсиләр; у һеч есиңларға кәлмәйду, уни һеч әслимәйсиләр вә уни һеч сегинимайсиләр; силәр башқа бир сандуқму ясимайсиләр. □ 17 Шу тапта улар Йерусалимни «Пәрвәрдигарниң тәхти» дәп атайду; барлиқ әлләр униңға жиғилиду, — йәни Пәрвәрдигарниң намиға, Йерусалимға жиғилиду; улар қәлбидики рәзил жаһиллиғиға қайтидин һеч әғишип маңмайду. 18 Шу күнләрдә Йәһуда жәмәти Исраил жәмәти билән бирликтә маңиду; улар шимал зиминидин биллә чиқип Мән ата-бовилириға мирас болушқа тәқдим қилған зиминға келиду.

19 Мән: «Мән сени балилирим қатиригә қоюп, саңа гөзәл зиминни, йәни көплигән әлләрниң зиминлири арисидики әң көркәм жайни мирас қилип ата қилишни шунчилик халайттим!» — дедим, вә: «Сән Мени «мениң атам» дәйсән, вә Мәндин йүз өрүмәйсән!» — дедим. □

20 Лекин бәрһәқ, асийлиқ қилған аял өз жәрисидин айрилғандәк, силәр Маңа асийлиқ қилғансиләр, и Исраил жәмәти, — дәйду Пәрвәрдигар. 21 Жуқири жайлардин бир аваз аңлиниду! У болса Исраил жәмәтидикиләрниң жиға-пәрәдлири; чүнки улар өз йолини бурмилиған, Пәрвәрдигар Худасини унтуған.

22 — Қайтип келиңлар, әй йолдин чиққучи балилар; Мән силәрниң йолдин чиқип кетишиңларға шипа болимән.

— «Мана, биз йениңға баримиз; чүнки Сән Пәрвәрдигар Худайимиздурсән» — дөңлар!

23 — Бәрһәқ, егизликләрдә һәм тағларда аңлитилған *бутпәрәсликниң* қийқас-сүрәнлири беһудә иштур! Бәрһәқ, Исраилниң қуткузуш-нижәти Пәрвәрдигар Худайимиздинладур. □ ■ 24 Лекин яшлиғимиздин тартилла, ата-бовилиримизниң әжрини, йәни уларниң қала-қой падилирини, қиз-оғуллирини әшу уят-номус йәп кәткән; □ 25 Нәтижидә биз уят-хиқилиқ ичидә яттуқ, қалаймиқанчилиқ вә алақзадиллик бизни қапливалди; чүнки яшлиғимиздин тартип бүгүнки күнгә қәдәр биз вә ата-бовилиримиз һәммииз Пәрвәрдигар Худайимиз алдида гуна садир қилип кәлдуқ, Пәрвәрдигар Худайимизниң авазигә һеч кулақ салмидуқ. □

4

1 — «Бу йоллиримдин бурулай!» десән, и Исраил — дәйду Пәрвәрдигар — Әнди Мениң йенимға бурулуп қайтип кәл! Әгәр бу жиркиничлиқлириңни

■ **3:15** Йәр. 23:4; әз. 34:23; әф. 4:11 □ **3:16** «(силәр) уни һеч сегинимайсиләр» — башқа бир хил тәржимиси: «улар уни издәп тавап қилмайду». «силәр башқа бир сандуқму ясимайсиләр» — башқа бир хил тәржимиси: «улар қайтидин шундақ қилмайду». Демисакму «әһдә сандуғи» ибадәтхана түзүминиң маркизи болғачқа, бу әйәт бәлким ибадәтхана вә униңға бағлиқ түзүминиң (курбанлиқлар, қаһинлар, нурғун қайдә-йосунлар) йеңи бир әһдә билән инавәтсиз қилинидиғанлиғини көрситиду. 31:31-34 вә изаһатларни көрүң. □ **3:19** «Мән сени балилирим қатиригә қоюп,.. әң көркәм жайни мирас қилип ата қилишни шунчилик халайттим!» — Пәрвәрдигар мошу әйәттә Исраилға Өзигә садик болған аялиниң сүпитидә сөзләйду. □ **3:23** «бутпәрәсликниң қийқас-сүрәнлири» — «бутпәрәслик» әйни тексттә йоқ, бирақ бизниңчә әйәт буни көрситиду. Бутпәрәсликтә бутлардин «ярдәм сораш» үчүн қийқас-сүрән кетириш керәк еди. ■ **3:23** Эәб. 120:1 □ **3:24** «әшу уят-номус» — мошу ибарә «Баал» дегән интайин жиркиничлик мәбуди көрситиду. 11-бап, 13-әйәтни көрүң. □ **3:25** «қалаймиқанчилиқ вә алақзадиллик» — бу сөzlәр мошу йәрдә ибраний тилида бирла сөз билән ипадилиниду.

көзүмдин нери қилсаң, вә шундақла йолдин йәнә тенәп кәтмисәң, □² — әгәр сән: «Пәрвәрдигарниң һаяти билән!» дәп қәсәм ичкиниңдә, у қәсәм һәқиқәт, адаләт вә һәққанийлиқ билән болса, ундақта ят әлләрму Униң намида өзлиригә бәхит тилишиду вә Уни өзиниң пәхир-шәһрити қилиду. ■

³ Чүнки Пәрвәрдигар Йәһудадикиләр вә Йерусалимдикиләргә мундақ дәйду: — «Боз йериңларни чепип ағдуруңлар; тикәнлик арисига урук чачмаңлар!

□ ■ ⁴ Өзлириңларни Пәрвәрдигарниң йолида сүннәт қилиңлар; қалбиңларни сүннәт қилиңлар, и Йәһудадикиләр вә Йерусалимда туруватқанлар! — Болмиса, Мениң қәһрим партлап от болуп силәрни көйдүриветиду; қилмишлириңларниң рәзиллиги түпәйлидин уни өчүрәләйдигән һеч ким чиқмайду. □ ■

⁵ — Йәһудада мошуларни елан қилип, Йерусалимда: — «Зимин-зиминда канай челиңлар!» — дәп жақалаңлар;

«Жиғилиңлар! Мустәһкәм шәһәрләргә қечип кирәйли!» — дәп нида қилиңлар! □

⁶ Зионни көрситидигән бир туғни тикләңлар; дәрһал қечиңлар, кечигип қалмаңлар! Чүнки Мән күлпәт, йәни зор бир һалакәтәни шималдин елип келимән. ⁷ Шир өз чатқаллиғидин чиқти, «әлләрни йоқатқучи» йолға чиқти; у өз җайидин чиқип зиминиңни вәйран қилишқа келиду; шәһәрлириң вәйран қилинип, адәмзатсиз болиду. ■ ⁸ Бу сәвәттин өзлириңларға бөз кийим ораңлар, дад-пәрәд кәтирип налә қилиңлар! Чүнки Пәрвәрдигарниң қаттиқ ғәзиви биздин янмиди! ■

⁹ Шу күни шундақ болидуки, — дәйду Пәрвәрдигар, — падишаниң җүриги, әмирләрниң җүригиму су болуп кетиду, каһинлар алақзадә болуп, пәйғәмбәрләр тәәҗҗүплиниду.

¹⁰ — Андин мән: — Аһ, Рәб Пәрвәрдигар! Бәрһәк Сән бу хәлиқни, җүмлидин Йерусалимни: «Силәр аман-тинич болисиләр» дәп алдидиң; әмәлийәттә болса қилич жанға йетип кәлди, дедим. □

¹¹ — Шу чағда бу хәлиқкә вә Йерусалимға мундақ дейилиду: «Чөл-баявандики егизликләрдин чиққан иссиқ бир шамал хәлқимниң қизиниң йолиға қарап

□ **4:1** «Мениң йенимға бурулуп қайтип кәл!» — бу ибарә бәлким «сәллимаза товва қил, «иккиләнемә!», «ала көңүллүк болма!» дегән мәнини интайин тәкитләйду. «Әгәр бу жиркинчиликлириңниң көзүмдин нери қилсаң, вә шундақла йолдин йәнә тенәп кәтмисәң,... » — башқа бир хил тәрҗимиси: «Әгәр бу жиркинчиликлириңниң көзүмдин нери қилсаң, әнди сән сәргәрдан болмайсән». ■ **4:2** Яр. 22:18; Йәш. 48:1 □ **4:3** «Боз йериңларни чепип ағдуруңлар; тикәнлик арисига урук чачмаңлар!» — бу сирлиқ әйтә Йәһудадикиләрни надан деханларға, уларниң һаятлирини ахтарма йәргә охшитиду. «Немишкә һаятимиздин һеч қандақ бәхит, мувәппәқийәт йоқ?» дәп сориса, «Силәр уруклирини тикәнләр арисига теригән деханларға охшаш, һеч һосуллуқ болмайсиләр» дәп жавап берилиду, әлвәттә. Деханлар һосул көрүш үчүн боз йәрлирини чепип, тикәнләрни жулуп ташлиши керәк болғиниға охшаш, Йәһудийлар өзлирини қозғап қаттиқ товва қилиши керәк, андин бәхитниң һосулини көриду. ■ **4:3** һош. 10:12 □ **4:4** «қалбиңларни сүннәт қилиңлар» — сөзмүсөз тәрҗимиси: «қалбиңлардики хәтнеликни елип ташлаңлар». Демисәкму, Исраиллар әтлиридә сүннәт қилинғини билән уларниң көңүлини товсиз қаттиқ еди; шуңа пәйғәмбәр: «қалбиңларни сүннәт қилиңлар» дәп агаһ бериду. ■ **4:4** Қан. 10:16; 30:6; Йәш. 65:5 □ **4:5** «Жиғилиңлар! Мустәһкәм шәһәрләргә қечип кирәйли!» — дәп нида қилиңлар — бу сөzlәр бәлким башқа пәйғәмбәрләргә, яки «хәлиқ падичилири» болған падиша, һөкүмдарлар вә каһинлар қатарлиқларға ейтилиду (9-әйтни көрүң). Демәк, улар өз ихлассизлиғи, итаәтсизлиғи түпәйлидин хәлиқкә шундақ җар қилишқа мәҗбур қилиниду. ■ **4:7** Йәш. 5:29; Йәр. 2:15; 5:6 ■ **4:8** Йәш. 32:12 □ **4:10** «Силәр аман-тинич болисиләр» — бу әйттики: «Силәр аман-тинич болисиләр» дегән сөzlәр сахта пәйғәмбәрләрниң сөзидур (6:14; 8:11 қатарлиқларни көрүң).

чүшиду; лекин у хаман сорушқа яки дан айришқа мувапиқ кәлмәйду! □ 12 — Буниндин эшәддий бир шамал Мәндин чиқиду; мана, Мән һазир уларға жаза һөкүмлирини жакалаймән. 13 Мана, у топ булутлардәк келиду, униң һәң һарвулири қара қуяндәктур, униң атлири бүркүтләрдin тезду!

— «Һалимизға вай! Чүнки биз набут болдуқ!»□

14 — «И Йерусалим, өз қутлушуң үчүн қәлбиңни рәзилликтин жуявәт; қачанғичә көңлүңгә бәһудә ой-хиялларни пүкүп турисән? ■ 15 Чүнки Дан дияридин, Эфраимдики егизликләрдinму азап-күлпәтни елан қилидиған бир аваз аңлитилиду: — 16 Улар: Әлләргә елан қилиңлар, Йерусалимғиму аңлитиңлар: — Мана, қоршавға алғучилар жирақ жуттин келиватиду! Улар Йәһуда шәһәрлиригә қарши һәң чуқанлирини көтиришкә тәйяр! — дәйду.

17 Етизлиқни мудәпәиә қиливатқанлардәк, улар Йерусалимни қоршвалиду; чүнки у Маң асийлиқ қилған, — дәйду Пәрвәрдиғар. 18 Сениң йолуң вә қилмишлириң мошуларни өз бешиңгә чүшүрди; бу рәзиллиғиңниң ақивитидур; бәрһәк, у азаплиқтур, жүриғиңгиму санжйиду!».

19 — Мән: «Аһ, ич-бағрим! Ич-бағрим! Толғаққа чүштүм! Аһ, көңлүм азапланди! Жүриғим дүпүлдәватиду, сүкүт қилип туралмаймән; чүнки мән канайниң авазини аңлаймән; һәң чуқанлири женимға санжиди.■

20 Апәт үстигә апәт чүшти! Пүткүл зимин вәйран болди; чедирлирим дәқиқидә бәрбат қилинди, пәрдилирим һайт-һуйтниң ичидә житип ташланди!

□ 21 Қачанғичә туққа қарап турушум, һәң авазлирини аңлишим керәк?» — дедим.

22 — «Чүнки Мениң хәлким надандур; улар Мени һеч тонумиған; улар әкли йоқ балилар, улар һеч йорутулмиған; рәзилликкә нисбәтән улар данадур, амма яхшилиққа нисбәтән улар билимсиздур».

23 — «Мән йәр йүзигә қаридим; мана, у шәкилсиз вә куп-қуруқ болди; асманларғиму қаридим, у нурсиз қалди; □ 24 тағларға қаридим, мана, улар зилзилигә кәлди, барлиқ дөңләр эшәддий силкинип кәтти. 25 Қарап турувәрдим, вә мана, инсан йоқ еди, асмандики барлиқ учар-қанатларму өзлирини далдиға алди. 26 Мән қаридим, мана, бағ-етизлар чөл-баяванға айланди, барлиқ шәһәрләр Пәрвәрдиғар алдида, йәни униң қаттиқ ғәзиви алдида вәйран болди. 27 Чүнки Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: — «Пүткүл зимин вәйран болиду; амма Мән уни пүтүнләй йоқатмайлиқ. ■ 28 Буниң түпәйлидин пүткүл йәр йүзи матәм тутиду, жүтурида асман қарилиқ билән қаплиниду; чүнки Мән шундақ сөз қилдим, Мән

□ 4:11 «хәлқимниң қизи» — шундақла «пак қизим болған хәлқим», «Зион қизи» қатарлиқ ибариләр Худаниң өз хәлқигә яки башқа хәлиқ (мәсилән, «Мисирниң қизи», (46:11))қә болған мейри-шәпқитини, уларға бағлиған муһәббитини көрситидиған мәнини өз ичигә алиду. □ 4:13 «Мана, у топ булутлардәк келиду, униң һәң һарвулири қара қуяндәктур, униң атлири бүркүтләрдin тезду!»

— «у» кимни көрситидиғанлиғи ейтилмайду. Бирақ алди-кәйни сөзләргә қариганда, «у» 7-айәттики «әлләрни йоқатқучи» болған дүшмәнни көрситиду. Бәзи алимлар бу сөзләр шималдин келидиған «Скитлар»ни көрситиду, дөп қарайду. Лекин Скитларниң һәң һарвулири йоқ һәм улар шәһәрләрни «қоршавға алғучи»ларму (16-айәт) әмәс; шуңа биз бу сөзләрни Бабилиқларни вә бәлким ахирқи замандики дөжжәлиниң қошунлирини көрситиду, дөп қараймиз. ■ 4:14 Йәш. 1:16 ■ 4:19 Йәш. 21:4; Йәр. 8:23 □ 4:20 «чедирлиим» ... «пәрдилирим»... — Йәрәмия пәйғәмбәр хәлқиниң азаплирини өзиниң қәп һес қилип, «хәлқимниң чедирлирим» вә «хәлқимниң пәрдилирим» демәй, бәлки «чедирлиим» вә «пәрдилирим» тоғрилиқ сөзләйду. □ 4:23 «Мән йәр йүзигә қаридим; мана, у шәкилсиз вә куп-қуруқ болди; асманларғиму қаридим, у нурсиз қалди...» — демисәкму, бу айәттики вә төвәндики айәттики ишлар Йәрәмия пәйғәмбәргә Pohta көрситилгән аламәт көрүнүштур. Бу көрүнүш:

(1) Исраил зимини Бабилиқларниң тажавулуғи астида болидиған вәйран һалигини; вә (2) шуниң билән бир вақитта ахирқи заманлардики һалигини көрситиду. Бу һаләт Худа жаһанни яратқинида йәр-зиминниң авалқи шәкилсиз, тәртипсиз һалигигә охшайду. ■ 4:27 Йәр. 5:10,18; 30:11; 46:28

шундақ нийәткә кәлгәнмән; Мән униңдин өкүнмәймән, униңдин һеч янмаймән; ²⁹ атлиқлар вә оқялиқларниң шавқун-сүрәни билән һәр бир шәһәрдикиләр қечип кетиду; улар чатқаллиқларға кирип мөкүвалиду, ташлар үстигә чиқивалиду; барлиқ шәһәрләр ташлинип адәмзатсиз қалиду.

³⁰ — Сән, и һалак болғучи, немә қилмақчисән? Гәрчә сән пәрәң кийимләрни кийгән болсаңму, алтун зибу-зиннәтләрни тақиган болсаңму, көз-қашлириңни осма билән пәрдазлиған болсаңму, өзүңни ясиғиниң бекардур; сениң ашиқлириң сени кәмситиду; улар жениңни издәватиду. □ ³¹ Чүнки мән толғаққа чүшкән аялниқидәк бир авазни, тунжа балини туққандикидәк азапта болған Зион қизиниң авазини аңлаватимән; у қолирини созуп: «Һалимға вай! Бу қатиллар түпәйлидин һалимдин кәттим!» дәп һасиримақта.□

5

Йерусалим жазаға лайиқ

¹ Пәрвәрдигар: — Йерусалимниң рәстә-кочилирида уян-буян айлинип жүгүрүңлар, убдан көрүп биливелиңлар; мәйданлиридин издәп көрүңлар; адаләт билән иш көридиған, вәдисидә турушқа интилидиған бирла адәмни тапсаңлар, шунда мән бу шәһәрни кәчүримән!

² Гәрчә улар: «Пәрвәрдигарниң һаяти билән!» дәп қәсәм ичкән болсиму, улар ялғандин сөзләйду, деди.□

Йәрәмия сөз қилиду

³ — И Пәрвәрдигар, көзүң адаләт-бетәрәпликни издәп жүриду әмәсму? Сән буларни урдун, лекин улар азапланмайду; Сән уларни набут қилип түгәштүрдүң, лекин улар тәрбийә қобул қилишни рәт қилип кәлди; улар йүзлирини таштин қаттиқ қилди, улар йолидин йенишни рәт қилиду» ■ ⁴ — мән: «Шүбһисизки, бундақ қилғанлар пәқәт намратлар, улар наданлар; чүнки улар Пәрвәрдигарниң йолини, Худасиниң һөкүм-көрсәтмилирини билмәйду» — дедим. ⁵ — «Мән мөтивәрләрниң йениға берип уларға сөзләймән; чүнки улар Пәрвәрдигарниң йолини, Худасиниң һөкүм-көрсәтмилирини билиду». Бирақ уларму боюнтуруқни үзүл-кесил бузуп, риштилинини үзүп ташлиған.

Пәрвәрдигар жавап бериду

⁶ — Шуңа ормандин чиққан бир шир уларни өлтүриду, баявандин чиққан бир бөрә уларни вәйран қилиду; илпиз шәһәрләргә қарап пайлайду; шәһәрләрдин чиққан һәр бири титма-титма қилиниду; чүнки уларниң асийлиқлири көпийип, вапасизлиқлири көпийиду. □ ⁷ Мән зади немигә асасән сени кәчүримән? Сениң балилириң Мәндин ваз кечип, Худа әмәсләргә қәсәм ичмәктә; Мән һәммә

□ **4:30** «өзүңни ясиғиниң» — бәлким Йәһуда ят әлләрдин яр-йөләк издигәнәдә ялақчилиқ қилғанлиғини көрситиду. □ **4:31** «тунжа балини туққандикидәк азапта болған Зион қизиниң авазини аңлаватимән» — оқурмәнләрниң есидә барки, «Зион» Йерусалим жайлашқан тағ болуп,

«Зион» яки «Зион қизи» дегәнниң өзи Йерусалим яки Исраилни билдүриду. □ **5:2** «...бирла адәмни тапсаңлар, шунда мән бу шәһәрни кәчүримән! (1-айәт)... Гәрчә улар: «Пәрвәрдигарниң һаяти билән!» дәп қәсәм ичкән болсиму, улар ялғандин сөзләйду, деди» — кейин, Йәрәмия бир нәччә

шундақ адил, садиқ адәмләр (мәсилә, Баруқ, Аһикам, Эбәд-Мәләк) билән тонушқан. Лекин Пәрвәрдигар униңға бу сөвләрни қилғанда у мошундақларни тапалмиған. ■ **5:3** Йәш. 1:5; 9:12; Йәр. 2:30 □ **5:6** «ормандин чиққан бир шир ..., баявандин чиққан бир бөрә ...; илпиз шәһәрләргә қарап пайлайду» — бу айәттики житқуч һайванлар көчмә мәнидә болуп дүшмәнләрни көрситиду, әлвәттә.

■ **5:6** Йәр. 4:7

һажәтлиридин чиққан болсамму, лекин улар зинахорлуқ қилип, паишиларның өйигә топ-топ болуп меңиватиду. □ ⁸ Улар сәмригән ишқваз айғирлар, улар һәр бири өз йеқининиң аялиға һәвәс қилип кишнәватиду. ■

⁹ Бу ишлар түпәйлидин уларни җазалимай қоямдим? — дәйду Пәрвәрдигар, — Мениң җеним мошундақ бир әлдин қисас алмай қоямду? ■

¹⁰ Униң үзүм чүнәклиридин өтүп, таллирини вәйран қилиңлар; лекин уларни пүтүнләй набут қилмаңлар; шахлирини қирип ташлаңлар, чүнки улар Пәрвәрдигарға тәвә әмәстур; □ ■

¹¹ чүнки Исраил җәмәти вә Йәһуда җәмәти Маңа мутләқ вапасизлиқ қилди, — дәйду Пәрвәрдигар. ■

¹² Улар: «У һеч немә қилмайду! Бизгә һеч апәт чүшмәйду; нә қилич нә қәһәтчиликни көрмәймиз!» — дәп Пәрвәрдигардин тенип кәтти.

¹³ Пәйғәмбәрләр болса пәқәт бир шамалдин ибарәт болиду, халас; Пәрвәрдигарниң сөз-калами уларда йоқтур; уларниң сөзлири өз бешиға янсу! □

¹⁴ Шуңа Пәрвәрдигар, самави қошунларниң Сәрдари болған Худа маңа мундақ дәйду: — Бу хәлиқ мошу сөзни қилғини үчүн, мана, Мән ағзиңға салған сөзлиримни от, бу хәлиқни отун қилимәнки, от уларни көйдүрүп ташлайду. ■

¹⁵ — Мана, Мән жирақтин бир әлни елип келимән, и Исраил җәмәти, — дәйду Пәрвәрдигар, — У күчлүк бир әл, қедимий бир әл, тилини сән билмәйдигән вә гәплирини сән һеч чүшәнмәйдигән бир әл болиду; ■ ¹⁶ уларниң оқдени йоған ечилған бир гөрдур; уларниң һәммиси батур палванлардур. ¹⁷ Улар һосулиңни вә нениңни йәп кетиду, оғул-қизлириңни йәп кетиду, кала-қой падилириңни йәп кетиду, үзүм таллириңни вә әнжур дәрәқлириңни йәп кетиду; улар сән таянған мустәһкәм шәһәрлириңни қилич билән вәйран қилиду. ■

¹⁸ һалбуки, — дәйду Пәрвәрдигар, — шу күнләрдимү силәрни пүтүнләй түгәштүрмәймән. ■ ¹⁹ Шу чағда хәлиқ: «Пәрвәрдигар Худайимиз немишкә мошу ишларниң һәммисини бешимизға чүшүргән?» — дәп сориса, әнди сән Йәрәмия уларға: «Силәр Мәндин йүз өрүп, өз зиминиңларда ят илаһларниң қуллуғида болғиниңлардәк, силәр өз вәтиниңлар болмиған бир зиминда ят болғанларниң қуллуғида болсиләр» — дегин. □ ■

²⁰ — Яқупниң җәмәтидә шуни җакалиғинки вә Йәһуда арисидә шуни елан қилгинки, ²¹ «Буни аңлаңлар, и надан вә әқли йоқ, көзи туруп көрмәйдигән, қулиқи туруп аңлимайдигән бир хәлиқ; — ■ ²² Мәндин қорқмамсиләр? — дәйду Пәрвәрдигар, — Деңиз сүйи үчүн саһилни мәңгүлүк чәклимә қилип, «Бу йәрдин өтмә» дәп бекиткән Мениң алдимда тәвримәмсиләр? Мана, долқунлири өркәшлигини билән улар саһил үстидин һеч гәлибә қилмайду; шавқунлиғини

□ **5:7** «Мән һәммә һажәтлиридин чиққан болсамму, лекин улар зинахорлуқ қилип, паишиларниң өйигә топ-топ болуп меңиватиду» — бу айәт бәлким роһий қәһәттики вапасизлиқни көрситиду. Худа Исраилни «Мениң аялим» дәп атайду (2:10, 3-бапни көрүң). 8-айәт җисманий қәһәттики зинахорлуқнимү көрситиду. ■ **5:8** Әз. 22:11 ■ **5:9** Йәр. 5:29; 9:9 □ **5:10** «Униң үзүм чүнәклиридин өтүп, ... шахлирини қирип ташлаңлар, чүнки улар Пәрвәрдигарға тәвә әмәстур» — бу айәтниң башқа бир хил тәржимиси: «Униң сепиллириға ямишип чиқип вәйранчилик қилиңлар, лекин уларни пүтүнләй набут қиливәтмәңлар; истиһкамлирини елип ташлаңлар, чүнки улар Пәрвәрдигарға тәвә әмәстур». ■ **5:10** Йәр. 4:27 ■ **5:11** Йәр. 3:20 □ **5:13** «Пәйғәмбәрләр болса пәқәт бир шамалдин ибарәт болиду, халас» — ибраний тилида «роһ» вә «шамал» бир сөз билән ипадилиниду. Шубисизки, «пәйғәмбәрләр» әзлирини «бизгә Худаниң Роһи толдурулған» дәйду, лекин Худа уларни пәкәт «шамалға толдурулған» дәйду. ■ **5:14** Йәр. 1:9-10; ■ **5:15** Қан. 28:49; Йәр. 1:15; 6:22 ■ **5:17** Лав. 26:16; Қан. 28:31,33 ■ **5:18** Йәр. 4:27 □ **5:19** «Ят болғанларниң қуллуғида болсиләр» — «ят болғанлар» бәлким икки бислиқ сөзләр болуп, һәм «ят бутлар» һәм «ят әдәмләр»нимү көрситиду. ■ **5:19** Йәр. 16:10 ■ **5:21** Йәш. 6:9

билән бу чәктин һәргиз һалқип өтәлмәйду.■

23 Лекин бу хәлиқниң жаһил вә асийлиқ көңли бардур; улар йолдин чиқип өз бешимчилик қилип кәтти. 24 Улар көңлидә: «Өз вақтида ямғурларни, йәни авалқи һәм кейинки ямғурларни Бәргүчи, бизгә һосул паслини бекитип аман-есән Сақлиғучи Пәрвәрдигар Худайимиздин әйминәйли» дегәнни һеч демәйду.

□ ■ 25 Силәрниң қәбиһликлириниңлар мошу ишларни силәргә несиپ қилмиған; силәрниң гуналириңлар силәрдин бәрикәтни мәһрум қилған.

26 Чүнки хәлқим арасида рәзилләр бардур; улар пистирмида ятқан қилтақчилардәк пайлап жүриду; улар қапқан селип, адәмләрни тутувалиду.

27 Тутқан қушларға толған қәпәстәк, уларниң өйлири алдамчиликтин еришкән маллар билән толған; улар шу йол билән бүйүк һәм бай болуп кәтти. 28 Улар сәмрип, пақирап кәтти; бәрһәк, улар рәзил ишларни қилишқа маһир болуп кәтти; улар өз мәнпәетини көзләп хәқләрниң дәвасини, житим-йесирләрниң дәвасини соримайду; намратларниң һоқуқини қоғдайдиған һөкүмни улар чиқармайду. □ ■

29 Бу ишлар түпәйлидин уларни жазалимай қоямдим?! — дәйду Пәрвәрдигар, — Мениң женим мошундақ бир әлдин қисас алмай қоямду? □ ■

30 Зиминда интайин қорқунучлуқ вә жиркиничлик бир иш садр қилинғанки —

31 Пәйғәмбәрләр ялған-сахта бешарәтләрни бәрмәктә; каһинлар болса өз һоқуқ даирисини кеңәйтип һөкүмранлиқ қилмақта; Мениң хәлқимму бу ишларни яқтуриду. Лекин буларниң ақивитидә қандақ қилисиләр? □ ■

6

Йерусалимниң һалак болуши тоғрилиқ бешарәт

1 Жениңларни күтқузуш үчүн Йерусалим шәһириниң қечиңлар, и Бинямин жәмәтидикиләр! Тәкоа йезисида канай челиңлар! Бәйт-Һаккәрәмдә ис сигналини кәтириңлар! Чүнки балаю-апәт, йәни дәһшәтлик һалакәт шимал тәрәптин пәйда болиду. □ ■

2 Зион қизи, йәни назинин саһибжамални, мән набут қилимән. 3 Йерусалимға қарши чиқиватқан пада баққучиларму өз падилирини епкелиду; улар

■ 5:22 Аюп 38:10, 11; зәб. 32:7-8; 103:9 □ 5:24 «авалқи ямғур»...«кейинки ямғур»... — «авалқи ямғур» адәттә 11-айда йегип, тупрақни юштитиду, йәрни һайдап урук селишқа тәйярлиниду. «кейинки ямғур» болса Пәләстиндә 3- яки 4-айда яғиду, әтиязлиқ зираәтләрни пишириш рольини ойнайду. Бу ямғурлар болмаса һеч һосул болмайду. «бизгә һосул паслини бекитип аман-есән сақлиғучи» — ибраний тилида «бизгә һосул паслидики һәптиләрни сақлиғучи...». ■ 5:24 Қан. 11:14 □ 5:28 «улар өз мәнпәетини көзләп хәқләрниң дәвасини, житим-йесирләрниң дәвасини соримайду...» — башқа бир хил тәржимиси болса: «улар хәқләрниң дәвасини, һәтта житим-йесирләрниң дәвасини соригини билән һәргиз уни адил соримайду». ■ 5:28 Қан. 32:15; Йәш. 1:23; Зәк. 7:10 □ 5:29 «жазалимай қоямдим» — ибраний тилида «йоқлимамдим?!». ■ 5:29 Йәр. 5:9; 9:9 □ 5:31 «каһинлар болса өз һоқуқ даирисини кеңәйтип һөкүмранлиқ қилмақта...» — башқа бир хил тәржимиси: «каһинларму уларниң вәстиси билән (демәк, пәйғәмбәрләрниң ялған бешарәтлирини пәйдиленип) һөкүмранлиқ қилмақта». Лекин «Йөрәмия» дегән китапта бундақ ишлар йәнә тилға елинмайду, шуңа тәржимимиз бәлким тоғриду. ■ 5:31 Йәр. 14:18; 23:25, 26; әз. 13:6 □ 6:1 «Жениңларни күтқузуш үчүн Йерусалим шәһириниң қечиңлар... дәһшәтлик һалакәт шимал тәрәптин пәйда болиду» — 4-бап, 6-айәтниму көрүп селиштуруң. Шу йәрдә хәлиқкә, «Йерусалимға кечип кириңлар» дейилгән. Бирақ һазир Йерусалимниң өзи һалак болиду. ■ 6:1 Йәр. 1:13,14

Йерусалимни қоршавға елип чедирлирини тикиду; уларниң һәммиси өзи егилигән жайда пада бақиду. □

4 Улар: «Униңға қарши жәңгә тәйярлиниңлар! Туруңлар, чүш вақтидин пайдилинип һужум қилайли!», «Апла! Күн патай дөп қапту, кәчтики сайиләр узираватиду!» — дәйду, андин: □ 5 «Шуңа, кечичә һужум қилип чиқайли, униң мустанкәм ордилирини йоқитайли!» — дәйду. □

6 — Чүнки самави қашунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар уларға мундақ дәйду: — Дәрәқләрни кесип, улар билән Йерусалим әтрапида дөң-потәйләрни ясаңлар; чүнки у жазаланмиса болмайдиған шәһәрду; униңда барлиқ ишлар зулум-зомигәрлиқтур. 7 Қудуқ өз сулирини урғутуп чиқарғандәк, уму рәзилликлрини урғутуп чиқармақта; униңдин зултәк-зораванлиқ вә һалакәт садалири аңланмақта; мениң көз алдимда һемешә агрիқ-кәсаләр һәм яриланғанлар пәйда болмақта. □ 8 И Йерусалим, тәлим-тәрбийә қобул қил; болмиса женим сәндин ваз кечиду, — болмиса, Мән сени харабилиқ, адәмзатсиз бир зимин қиливетимән.

9 Самави қашунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар маңа мундақ дәйду: — Улар үзүм телини пасаңдигучилардәк Исраилниң қалдисини пасаңдайду; шуңа сән үзүм үзгүчидәк үзүм телидики шахлар үстидин йәнә бир қетим қолуңни өткүзгин! □ ■

10 Мән: — Мән һазир кимгә сөз қилип агаһландурай? Улардин аңлиғидәк зади ким бар? Мана, уларниң кулақлари сүннәт қилинмиған, улар һеч аңлалмайду. Мана, Пәрвәрдигарниң сөзи уларға еғир келиду; уларға һеч хушяқмайду, — дедим. □ ■

11 — Қәлбим Пәрвәрдигарниң гәзәп отлири билән толуп ташти; уни ичимгә сиғдуруштин һалсирап кәттим; уни кочидики балилар, жигитләрниң мәшрәп сорунлириға төккәйсән. Әр-аяллар, қерилар һәм яшанғанларму буниңдин мустанкәсна болмисун! □

□ 6:3 «Йерусалимға қарши чиқиватқан пада баққучиларму өз падилицрини епкелиду; улар Йерусалимни қоршавға елип чедирлирини тикиду; .. һәммиси өзи егилигән жайда пада бақиду» — 4-әйткә қариғанда бу әйттики «пада баққучилири» вә уларниң «падилицри» ят әлләрниң падишалири һәм һөкәмдарлири вә уларниң қашунлирини көрситиду. Бу һәжвий, кинайилиқ гәп болиду; чүнки жуқурида (мәсилән 2:8дә) Йәрәмия Исраилниң баққучи болған падишалирини «өз падилицрини» бақмаслиғи түпәйлидин әйипләйду. Бирақ мошу йәрдә Худани тонумайдиған «ят әл падишалири» өз «падилицри» болған хәлқи үчүн йол көрситип уларни бақиду. □ 6:4 «Улар: «Униңға қарши жәңгә тәйярлиниңлар! ...» — дәйду» — «Улар» — Әлләрниң «пада баққучи»лири.

□ 6:5 «(Улар): «... Туруңлар, чүш вақтидин пайдилинип һужум қилайли!», «Апла! Күн патай дөп қапту, кәчтики сайиләр узираватиду!» — дәйду (4-әйт), андин: Шуңа, кечичә һужум қилип чиқайли... » — дәйду» — 4- һәм 5-әйттики бешарәт шуни тәкитлимәкчики, дүшмәнләр кәлгәндә бүгүни болмиса әтиси һужум қилиду, Йәһуда үстидин гәлибә қилмай кәтмәйду; йәнә келип, улар һужумни башлиғанда, Йәһудадикиләр дүшмәнни кечә-күндүз һужум қилип қелиши мүмкин, дөп һеч дәм алалмайду. □ 6:7 «қудуқ өз сулирини урғутуп чиқарғандәк, уму рәзилликлрини урғутуп чиқармақта» — башқа бир хил тәржимиси: «қудуқ еқин суни сақлиғандәк, у рәзилликлрини сақлимақта».

□ 6:9 «Улар үзүм телини пасаңдигучилардәк Исраилниң қалдисни пасаңдайду; шуңа сән үзүм үзгүчидәк үзүм телидики шахлар үстидин йәнә бир қетим қолуңни өткүзгин!» — бу сирлиқ жүмлиниң мәнәси бәлким, Йәрәмия пәйғәмбәр Худаниң сөзлириниң вастиси билән, келидиған дүшмәнләрниң һеч нәрсә қалдурмайдиған булақ-талаңлиридин илғири Исраилниң «қалдиси»дин теһи бази кишиләрни қутқузушиму мүмкин, дегәнлик. ■ 6:9 Йәш. 24:13 □ 6:10 «Мән: — Мән һазир кимгә сөз қилип агаһландурай?... уларға һеч хушяқмайду, — дедим» — «Мән» (сөзлигүчи) вә «дедим» дегән сөзләр әслидики тексттә йоқ, оқурмәнләргә текстни чүшинишлиқ болсун дәп киргүздүк. Чүнки бизниңчә ейтилған гәп пәйғәмбәрниң өзиниңки еди. ■ 6:10 Йәр. 7:26 □ 6:11 «Қәлбим Пәрвәрдигарниң гәзәп отлири билән толуп ташти» — шубһисизки, Йәрәмия пәйғәмбәр өзи тоғрилиқ сөзләватиду. У Пәрвәрдигарниң хәлқиғә қаратқан гәзивиғә өзини бир қилип, Пәрвәрдигардин гәзивини уларға төкүшни тилайду.

12 — Уларниң өйлири, етизлири аяллири билән биллә өзгиләргә тапшурулиду; чүнки Мән қолумни зиминдикиләргә созимән, — дәйду Пәрвәрдигар. ■

13 — Чүнки әң кичигидин чоңигичә уларниң һәммиси ачкөзлүккә берилгән; пәйғәмбәрдин каһингичә һәммиси охшашла алдамчилик қилиду; ■ 14 улар: «Аман-есәнлик! Аман-есәнлик!» дәп хәлқимниң қизиниң ярисини суслуқ билән қол учидә чала теңип қойди. Лекин аман-есәнлик йоктур! ■ 15 Улар жиркинчилик ишларни садир қилгинидин хижил болдиму? — Яқ, улар һеч хижил болмиди, һәтта қизиришниму улар һеч билмәйду. Шуңа улар жиқилип өлгәнләр ичидә жиқилип өлиду; уларни җазалашқа кәлгинимдә улар путлишип кетиду, — дәйду Пәрвәрдигар. □

16 Шуңа Пәрвәрдигар Өз хәлқигә мундақ дәйду: — Силәр төрт һәдә йолда туруватисиләр; шуңа йолуңларни урдан көрүп қоюңлар, қедимки, яхшилиққа елип барған йолларни сорап, уларда меңиңлар; шундақ қилғанда жениңлар урдан арам тапиду. Лекин улар: «Биз шуларда маңмаймиз!» — дәйду. ■

17 Мән: Силәргә «Қанайниң ағаһ садасиға кулақ селиңлар!» дәйдиған ағаһ бәргүчи күзәтчиләрни тиклидим; лекин силәр: «Кулақ салмаймиз» дедиңлар.

18 Шуңа и әлләр, аңлаңлар; гувачилар болуп улар арасида болидиған ишларни билип қоюңлар! □ 19 Аңла, и йәр-зимин! Қара, Мән бу хәлиқниң бешиға күлпәт, йәни уларниң ой-хияллариниң ақивитини чүшүримән; чүнки улар сөзлиримгә кулақ салмиған; Мениң Тәврат-қанунумни болса, улар чәткә қаққан.

20 — Әнди зади немә мәхсәттә Шебадин чиққан хушбуй, жирақ жуттин елип келингән егир Маңа сунулиду? Көйдүрмә қурбанлиқлириңлар қобул қиларлиқ әмәс, силәрниң «тәшәккүр қурнанлиқ»лириңлар Мени хурсән қилмайду. ■

21 Шуңа Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мана, Мән бу хәлиқ алдиға путликашаңларни салимән; шуниң билән һәм атилар һәм оғулар биллә путлишиду; хошниләр вә достлар охшашла набут болиду. 22 Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Қара, шималий зиминдин бир хәлиқ келиду, йәр йүзиниң әң қәрилиридин улук бир әл қозғилиду; ■ 23 улар оқя вә қилич билән қураллиниду; улар залим, һеч рәһим қилмайду; уларниң авазии деңиз долқунидәк шавқунлайду; улар атларға миниду, жәңгивар адәмләрдәк сәп-сәп болуп туриду; улар саңа қарши жәң қилишқа келиду, и Зион қизи!

24 «Биз улар тоғрилиқ хәвәр аңлидуқ; қолимиз бошишип кәтти; гәшлик, толғақта қалған аялдәк азап бизни тутти» — дедим. ■

25 «Далаға чиқмаңлар, йоллар билән маңмаңлар, чүнки дүшмәнниң қиличи бар, тәрәп-тәрәпләрни вәһимә басиду. 26 И хәлқимниң қизи, сән өзүңгә бөз кийим кийивал, күлләр ичидә егинап ят; өзүңниң бир тал оғлундин жуда болғандәк қаттиқ жиғлап матәм тут; чүнки булаң-талаң қилғучи бизгә қарап туюқсиз келиду». □ ■

27 Пәрвәрдигар маңа: — Мән сени рода синиғучи қилип тиклидим, хәлқим болса худди тәкшүрүлидиған родидәк болиду; сени уларниң йолларини күзитип синашқа тиклидим, — деди.

28 — Уларниң һәр бири асийниң асийси, улар төһмәт чаплап уян-буян қатрап

■ 6:12 Қан. 28:30 ■ 6:13 Йәш. 56:11; Йәр. 8:10 ■ 6:14 Йәр. 8:11; Әс. 13:10 □ 6:15

«җазалашқа кәлгинимдә» — ибраний тилида «йоклигинимда» дейилиду. «Йәрәмия»дики («йениға») келип... җазалаш» дегән сөз адәттә ибраний тилида «йоклаш» дегән бирла сөз билән ипадилиниду.

■ 6:16 Мат. 11:29 □ 6:18 «Шуңа и әлләр, аңлаңлар» — «әлләр», Йәһудий әмәс әлләр. «Гувачилар болуп...» башқа бир хил тәржимиси: «Әй, җамаәт(чилик),...».

■ 6:20 Йәш. 1:11; 66:3; Ам. 5:21; Мик. 6:6-8 ■ 6:22 Йәр. 50:41,42,43 ■ 6:24 Йәр. 4:31; 49:24; 50:43 □ 6:26 «өзүңгә бөз кийим кийивал...» — бөз кийим кийиш, күлләр ичидә олтириш яки йетиш қаттиқ матәм тутушни яки товва қилишни билдүриду.

■ 6:26 Йәр. 4:8

жүрмәктә; улар мис вә төмүрнің өзидур, һәммиси чирип кәткәндур; □ ■
 29 төмүрчиниң көрүкимү көйүп кәтти, қоғушун болса отта йәм болди; родини еритип тавлаш бекар болди; хәлқим яманлардин халий болмиди. □ 30 Улар «дашқал күмүч» дәп атилиду; чүнки Пәрвәрдигар уларни рәт қилди. ■

7

Бәһүдә диний мурасимлар

1 Пәрвәрдигардин Йэрәмияға мундақ бир сөз кәлди: —

2 Пәрвәрдигарнің өйидики дәрвазида туруп мошу сөзни жакалап: «Пәрвәрдигарнің сөзини аңлаңлар, и Пәрвәрдигарға ибадәт қилиш үчүн мошу дәрвазилардин кириватқан барлиқ Йәһудалар!» — дегин. 3 — «Самави қошунларның Сәрдари болған Пәрвәрдигар — Исраилниң Худаси мундақ дәйду: — Йоллириңлар һәм қилмишлириңларни түзитиңлар; шундақ болғанда Мән силәрни мошу йәрдә муқим турғузимән. ■ 4 «Пәрвәрдигарнің ибадәтханиси, Пәрвәрдигарнің ибадәтханиси, Пәрвәрдигарнің ибадәтханиси дәл мошудур!» дәп алдамчи сөзләргә тайинип кәтмәңлар. □ 5 Әгәр силәр һәқиқәтән йоллириң һәм қилмишлириңларни түзәтсәңлар, — әгәр кишиләр вә хошнаңлар арасида адаләт жүргүзсәңлар, ■ 6 — әгәр силәр мусапир, житим-йесир һәм тул хотунларни бозәк қилиштгин, мошу йәрдә гунасиз қанларни төкүштин, — шундақла өзүңларға зиян йәткүзүп, башқа илаһларға әгишип кетиштгин қол үзсәңлар, — ■ 7 шундақ қилғиниңларда Мән силәрни мошу йәрдә, йәни Мән ата-бовилириңларға қедимдин тартип мәңгүгичә тәқдим қилған бу зиминда муқим туридиған қилимән.

8 Лекин мана, силәр һеч қандақ пайда йәткүзмәйдиған алдамчи сөзләргә тайинип кәткәнсиләр. 9 Әнди немә дегүлүк?! Оғрилиқ, қатилиқ, зинахорлуқ қилип, сахта қасәм ичип, Баалға исриқ йеқип вә силәр һеч тонумиған ят илаһларға әгишип, □ 10 андин Мениң наминда аталған мошу өйгә кирип Мениң алдимда туруп: «Биз қутқузулған!» дәмсиләр?! Мошу ләнәтлик ишларда турувериш үчүн қутқузулғанмусиләр?! 11 Мениң наминда аталған мошу өй силәрнің нәзириңларда булаңчиларның угисиму?! Мана, Мән Өзүм бу ишларни көргәнмән, — дәйду Пәрвәрдигар. ■

12 Шуңа, Мән әслидә Өз наминда туралғу қилған Шилоһ дегән жайға берип, хәлқим Исраилниң рәзиллиги түпәйлидин уни немә қиливәткәнлигимни көрүп

□ 6:28 «улар мис вә төмүрнің өзидур» — бәлким хәлиқнің таш көңүллүклигини һәм шуниң билән бир вақитта уларның «чирип кәткәнлиги»нің мүмкинчилигини көрситиду. Немила болмисун улар тавлиғучи издигән алтун-күмүч әмәс. ■ 6:28 Әз. 22:18 □ 6:29 «төмүрчиниң көрүкимү көйүп кәтти, қоғушун болса отта йәм болди; родини еритип тавлаш бекар болди; хәлқим яманлардин халий болмиди» — бу әйәттики сөзләр Йэрәмия пәйғәмбәрнің Пәрвәрдигар Өзигә тапилиған вәзипини орунлиғандин кейин, Пәрвәрдигарға бәргән жавави болса керәк (28-әйтни көрүң). Күмүчни тавлиғанда, тавлиғучи қошқан қоғушун билән күмүчниң дашқили бирилиду андин қоғушун вә күмүчниң дашқилиниң көйүп түгиши билән күмүч тавлиниду. Лекин Исраил интайин начар күмүчтәк болуп, хәлиқнің «дашқал»и толиму көп болғачқа, тавлаш жәрғи бекарға кәтти. «Қоғушун ишлитилип түгәп болди», һәтта «күмүччиниң отни пүвләйдиған көрүки»му көйүп кәтти. ■ 6:30 Йәш. 1:22 ■ 7:3 Йәр. 7:3; 18:11; 26:13 □ 7:4 «Пәрвәрдигарнің ибадәтханиси, Пәрвәрдигарның ибадәтханиси дәл мошудур!» — шүбһисизки, Исраиллар Худаниң ибадәтханисини бир хил «тилтумар»дәк, «Худа бизгә Өз ибадәтханисини ташпурғандин кейин, немә яманлиқ қилишимиздин қәтгыйнәзәр һеч ким бизгә тәғмәйду» — дегәндәк ойлиған еди. ■ 7:5 Йәр. 5:28 ■ 7:6 Йәш. 10:1,2; 59:7 □ 7:9 «Баалға исриқ йеқип...» — «Баал» дегән интайин жиркиничлик бир хил бут. ■ 7:11 Мат. 21:13; Мар. 11:17; Луқа 19:46

бекиңлар! □ ■¹³ Әнди һазир, силәр мошундақ қилмишларни садир қилғиниңлар түпәйлидин, — дәйду Пәрвәрдиғар, — Мән силәргә таң сәһәрдә орнумдин туруп сөз қилип кәлдим, лекин силәр һеч қулақ салмидиңлар; Мән силәрни чақирдим, лекин силәр Маңа жавап бәрмидиңлар — □ ■¹⁴ әнди Мән Шилоһдики өйни қандақ қилған болсам, силәр таянған, шундақла намин қоюлған бу өйни вә Мән силәргә һәм ата-бовилириңларға тәқдим қилған бу зиминниму шундақ қилимән; □¹⁵ Мән силәрниң барлиқ қериндашлириңлар, йәни Әфраимниң барлиқ нәслини һайдивәткинимдәк силәрниму көзүмдин жиһрақ һайдаймән.

¹⁶ Әнди сән, Йәрәмия, бу хәлиқ үчүн дуа қилма, улар үчүн налә-пәрәд кәтәrmә яки тиләк тилимә, Мениң алдимда туруп уларниң гуналирини һеч тилимә, чүнки Мән саңа қулақ салмаймән. ■¹⁷ Уларниң Йәһуда шәһәрлиридә вә Йерусалим кочилирида немә қилғанлирини көрүватмамсән? ¹⁸ Балилар отун териду, атилар от қалайду, аяллар қәстән Мени рәңжитишкә «Асманниң Ханиши» үчүн пошкалларни селишкә хемирни жуғуриду, шуниңдәк ят илаһларға «шарап һәдийә»ләрни қуйиду. □ ■¹⁹ Азаплинип фәзәплинидиғини Мәнму? — дәйду Пәрвәрдиғар; — Өз йүзлиригә шәрм чаплап, азаплинидиғини өзлири әмәсму? ²⁰ Шуңа Рәб Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: — Мана, Мениң фәзивим вә кәһрим мошу жайға төкүлиду; инсан үстигә, һайван үстигә, даладики дәрәқләр үстигә, тупрақтики мевиләр үстигә төкүлиду; у һәммини көйдүриду, уни һеч өчүрәлмәйду.

²¹ Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдиғар — Исраилниң Худаси мундақ дәйду: — Беривериңлар, көйдүrmә қурбанлиқлириңларни башқа қурбанлиқларға қошуп қоюңлар, барлиқ гөшлирини йәвелиңлар! □ ■²² Чүнки Мән уларни Мисир зимининдин күткүзүп чиқарған күнидә ата-бовилириңларға «көйдүrmә қурбанлиқ»лар яки башқа қурбанлиқлар тоғрисида гәп қилмиған вә яки әмир бәрмигән едим; ²³ бәлки Мән уларға мундақ әмир қилип: «Авазимға хәлқ селиңлар, шундақ қилип Мән силәрниң Худайиңлар болимән, силәр Мениң хулақ болисиләр; Мән өзүңларға яхшилик болсун дәп буйруған барлиқ йолда меңиңлар» — дәп буйруған едим. ■²⁴ Лекин улар һеч әңлимиған, Маңа һеч қулақ салмиған, бәлки өз рәзил көңлидики жаһиллиғи билән өз хиял-һаһишлириға

□ **7:12** «Мән әслидә Өз наминда туралғу қилған Шилоһ дегән жайға берип, ... уни немә қиливәткәнлигини көрүп бекиңлар!» — Исраил Қанаанға (Пәләстингә) киргәндин кейин, Муса пәйғәмбәрниң йетәкчилиғидә ясалған «муқәддәс чедир» авал Шилоһ дегән жайға тикләңлар. «1Сам.» 4-баһни көрүң. ■ **7:12** 1Сам. 4:11; 3әб. 77:60 □ **7:13** «Мән силәргә таң сәһәрдә орнумдин туруп сөз қилип кәлдим» — Худаниң «таң сәһәрдә орнумдин туруп,... » дегән сөзлири бәлким Униң иштин хелә авал, әстайидиллиқ билән иш көридиғанлиғини көрситиду; бази вақитларда Униң қайта-қайта, изчил һалда малум бир ишни көридиғанлиғини көрситиду. ■ **7:13** 2Тар. 36:15; Пәнд. 1:24; Йәш. 65:12; 66:4; Йәр. 7:21-28 □ **7:14** «Мән Шилоһдики өйни қандақ қилған болсам, силәр таянған, шундақла намин қоюлған бу өйни вә Мән силәргә һәм ата-бовилириңларға тәқдим қилған бу зиминниму шундақ қилимән» — Худа дүшмәнләрниң вәстиси билән Шилоһ дегән жайдики муқәддәс чедирини Өз шан-шәривидин жуда қилған вә шундақла Исраилни мәғлуп қилған («1Сам.» 4-бап, «3әб.», 77:40ни көрүң). ■ **7:16** Мис. 32:10; Йәр. 11:14; 14:11 □ **7:18** «Асманниң Ханиши» — демисәкму, «Асманниң Ханиши» бир хил аял бут еди. ■ **7:18** Йәш. 65:11; Йәр. 8:2; 19:13; 44:19; Йәр. 44:19 □ **7:21** «Беривериңлар, көйдүrmә қурбанлиқлириңларни башқа қурбанлиқларға қошуп қоюңлар, барлиқ гөшлирини йәвелиңлар!» — оқурмәнләр бәлким билидуки, «көйдүrmә қурбанлиқ»ларниң барлиқ гөшлири «Худаға пүтүнләй ибадәт сүпитидә аталсун» дәп қурбанғаһ үстидә көйдрүләтти. Мошу йәрдә Муқәддәс Роһ Йәрәмия арқилиқ: «Қурбанлиқлириңларниң һәммиси әһмиһәтсиз, шуңа «көйдүrmә қурбанлиқ»ларниң гөшлирини көйдүрсәңларму, йесәңларму, Маңа бәрибир» дәп Исраилға һәжвий, кинайилик гәп қилиду. ■ **7:21** Йәш. 1:11; Йәр. 6:20; Ам. 5:21 ■ **7:23** Мис. 19:5; Лав. 26:12; Қан. 6:3

әгишип меңвәрәгән; улар алдига әмәс, бәлки кәйнигә маңған. □ ■ 25 Ата-бовилиринлар Мисир зиминидин чиққандин тартип бүгүнки күнгә қәдәр Мән қуллирим болған пәйғәмбәрләрни йениңларга әвәтип кәлдим; Мән һәр күни таң сәһәрдә орнумдин туруп уларни әвәтип кәлдим. 26 Лекин хәлқим аңлимиған, һеч кулақ салмиған; улар бойнини қаттиқ қилған; рәзилликтә ата-бовилиридин ешип кәткән. ■ 27 Сән бу сөзләрни уларга ейтсән; лекин улар саңа кулақ салмайду; сән уларни товва қилишқа чақирисән, лекин улар жавап бәрмәйду. 28 — Сән уларга: — «Пәрвәрдигар Худасиниң авазини аңлимиған вә һеч түзитишни қобул қилмиған хәлиқ дәл мошу!» — дәйсән. Улардин һәқиқәт-вапәлик йоқап кәтти; бу уларниң еғизидинму үзүлүп кәтти.■

Худа йәнә Йәһудага сөз қилиду

29 Чечини чүшүрүп уни ташливәт; жуқури жайларда бир мәрсийә оқуғин; чүнки Пәрвәрдигар Өз гәзивини чүшүрмәкчи болған бу дәвирни рәт қилип, униңдин ваз кәчти. ■ 30 Чүнки Йәһудадикиләр көз алдимда рәзиллик қилған, — дәйду Пәрвәрдигар, — улар Мениң намимда аталған өйгә жиркиничлик нәрсиләрни әкирип уни булғиған; 31 вә өз оғул-қизлирини отта курбанлиқ қилип көйдүрүш үчүн «һинномниң оғли»ниң жилғисидики Тофәтниң жуқуридикки жайларни қурған; бундақ ишни Мән һеч буйрумиғанмән, у оюмға һеч кирип бақмиғандур. □ ■ 32 Шуңа, мана, шундақ күнләр келидуки, — дәйду Пәрвәрдигар, — «Тофәт» яки «Ибн-һинномниң жилғиси» әнди һеч тилға елинмайду, бәлки «Қәтл жилғиси» дейлиду; чүнки улар Тофәттә жасәтләрни йәр қалмиғичә көмиду. 33 Бу хәлиқниң жасәтлири асмандики учар-қанатларниң вә зиминдикки жаниварларниң таами болиду; уларни өлүкләрдин қорқутуп һайдайдиған һеч ким болмайду. ■ 34 Мән Йәһуда шәһәрлиридин һәм Йерусалим шәһәрлиридин оюн-тамашиниң садасини, шат-хурамлиқ садасини вә тойи болуватқан жигит-қизиниң авазини мәһрум қилимән; чүнки зимин вәйранә болиду.■

8

1 Шу чағда, — дәйду Пәрвәрдигар, — улар Йәһуданиң падишалириниң устиханлирини, уларниң әмирлириниң устиханлирини, каһинларниң устиханлирини, пәйғәмбәрләрниң устиханлирини вә Йерусалимда турғанларниң устиханлирини гөрлиридин елип чиқириду; 2 шундақ қилип улар буларни куяш, ай вә асманлардикки барлиқ жисимлар астида яйиду; чүнки улар буларни сөйгән, буларниң куллүғида болған, буларга әгәшкән, буларни издигән, буларга чоқунған; уларниң жасәтлири бир йәргә һеч жигилмайду, һеч көмүлмәйду; улар зимин йүзидә оғут болуп ятиду. ■ 3 Мән булардин

□ 7:24 «улар алдига әмәс, бәлки кәйнигә маңған» — башқа бир хил тәржимиси: «улар Маңа йүз алдини қилмай, бәлки Маңа кәйнини қилған». ■ 7:24 Йәр. 2:27; 3:17; 16:12; 32:33 ■ 7:26 Нәһ. 9:17,29; Йәр. 17:23; 19:15 ■ 7:28 Йәр. 5:1-3 ■ 7:29 Аюп 1:20; Йәш. 15:2; Йәр. 16:6 □ 7:31 «Тофәт» — «Тофәт» дегән сөз ибраний тилида «очақ» һәм «уят» дегәнниму билдүриду. У йәнә «түкүрүк» дегән сөзиниң аһаңигиму охшап кетиду. Бу йәр «һинномниң оғли (Ибн-һинномниң жилғиси)»га жайлашқан, Йерусалим шәһириниң жүнәбий тәрәпидә еди. Хәлиқ әшу йәрдә әхләтләрни вә напак нәрсиләрни ташлап көйдүрәтти. Шуниң билан у инитайин «һарам», әң булғанған жай дәп һесәпләнди. «Жуқури жайлар» — Исраил вә Йәһуда узундин бери тағ чоққилири қатарлиқ жайларда һәр хил бутларга чоқунуп, һәтта әшу жайларда «инсан курбанлиқ»ларни қилип кәлгән. Демисәкму, «инсан курбанлиғи» қилиш Тәвратта қәтғий мәһғий қилинған. «Бундақ бир ишни Мән һеч буйрумиғанмән, һеч оюмға кирип бақмиғандур». ■ 7:31 2Пад. 23:10; Йәр. 2:23; 19:5, 6 ■ 7:33 Қан. 28:26; Йәр. 34:20 ■ 7:34 Йәш. 24:7; Йәр. 16:9; 25:10; Әз. 26:13; һош. 2:13 ■ 8:2 Йәр. 7:18; 19:13

қалғанлирини һайдиган җайларда, бу рәзил җәмәттин барлиқ тирик қалғанлар һаятның орниға маматни таллайду, — дәйду самави қошунларның Сәрдарни болған Пәрвәрдигар.

Худадин ваз кечши һалакәтни издигәнлик билән баравәр

⁴Әнди сән уларға мундақ дегин: Пәрвәрдигар мундақ дәйду:

— Адәмләр жиқилса қайтидин турмамду? Бириси йолдин чиқип кәтсә қайтип кәлмәмду? ⁵Немишкә Йерусалимдики бу хәлиқ һемишә йолдин чиқиш биләнла йенимдин жирақлап кетиду? Улар алдамчилиқни чиң тутиду, йенимға қайтип келишни рәт қилиду. ⁶Мән көңүл қоюп аңлидим; лекин улар дуруслуқни сөзлимайду; уларның рәзилликлерини: «Мән зади немиләрни қилип қойдум?!» дәп товва қилидиган һеч ким йок; ат җаңгә бурулуп етилгәндәк һәр бирси өз йолиға бурулуп етилиду. ⁷Һәтта асмандики ләйләкму өзигә бекитилгән вақтилерини билиду; пахтәк, қарлиғач вә турниларму көчүп келидигән вақтилерини есидә тутиду; лекин Мениң хәлқим Мән Пәрвәрдигарның уларға бекиткәнлиримни һеч билмәйду. ⁸Силәр қандақму: «Биз данадурмиз, Пәрвәрдигарның Тәврат-қануни биздә бардур!» дәйсиләр? Мана, бәрһәк, әлима-көчүргүчиләрның ялғанчи қәлими уни бурмилиған. □ ⁹Данишмәнләр хижил болиду, улар йәргә қарап қалди; мана, улар Пәрвәрдигарның сөзини чәткә қаққандин кейин, уларда зади немә даналиқ қалиду? ¹⁰Шуңа Мән уларның аялларини башқиларға, уларның етизлерини йеңи егилиригә тапшуруп беримән; чүнки әң кичигидин чоңиғичә уларның һәммиси ачкөзлүккә берилгән; пәйғәмбәрдин каһинғичә һәммиси сахта иш көриду. ¹¹Улар: «Аман-есәнлик! Аман-есәнлик!» дәп хәлқимнің қизиниң ярисини суслуқ билән қол учида чала теңип қойди. Лекин аман-есәнлик йоктур! ¹²Улар жиркинчилик ишларни садир қилғинидин хижил болдиму? — Яқ, улар һеч хижил болмиди, һәтта қизиришниму улар һеч билмәйду. Шуңа улар жиқилип өлгәнләр ичидә жиқилип өлиду; уларни җазалашқа кәлгинимдә улар путлишип кетиду, — дәйду Пәрвәрдигар. ¹³Мән уларның һосулини елип ташлаймән, — дәйду Пәрвәрдигар; үзүм телида үзүмләр, әнҗир дәриғидә әнҗирләр һеч қалмиди; йопурмақлири солишип кәтти; Мән уларға немә бегишлиған болсам, әнди шулар улардин өткүзүвелиниду. □ ■

Келидигән һалакәт — Йөрәмия сөз қилиду

¹⁴«Биз немишкә мошу йәрдә бекар олтириверимиз? Жиғилайли, мустәһкәм шәһәрләргә кирип шу йәрләрдә күрәш қилип түғишәйли! Чүнки Пәрвәрдигар Худайимиз бизни түғәштүрүп, бизгә өт сүйини бәрди; чүнки биз Пәрвәрдигар алдида гуна садир қилдук. □ ■ ¹⁵Аман-течлиқни үмүт қилип күтүп калдук, лекин һеч яхшилиқ болмиди; шипа вақтини күттуқ, лекин мана, вәһимә бастил!»

■ **8:7** Йәр. 5:4, 5 □ **8:8** «әлима-көчүргүчиләрның ялғанчи қәлими уни бурмилиған» — «әлима-көчүргүчиләрның ролни бәлким Тәврат-қанунни көчүрүш вә униңға шәрһ бериш болуши мүмкин. «Басмиханлар» болмиғачқа Тәвратни көчүрүш интайин муһим хизмәт, әлвәттә. Оқурмәнләр башқа хил тәржимилерини учритиши мүмкин. ■ **8:10** Йәш. 56:11; Йәр. 6:12,13,14,15 □ **8:13** «...Мән уларға немә бегишлиған болсам, әнди шулар улардин өткүзүвелиниду» — оқурмәнләр башқа хил тәржимилерини учритиши мүмкин. ■ **8:13** Йәш. 5:1-7; Мат. 21:19; Лука 13:6-9 □ **8:14** «Жиғилайли, мустәһкәм шәһәрләргә кирип шу йәрләрдә күрәш қилип түғишәйли» — яки «Жиғилайли, мустәһкәм шәһәрләргә кирип шу йәрләрдә сүкүт қилайли!» ибраний тилида «сүкүт қилиш» вә «түғәшмәк» охшаш бир сөз биләнла ипадилениду. «Пәрвәрдигар Худайимиз бизни түғәштүрүп,...» — яки «Пәрвәрдигар Худайимиз бизни сүкүт қилдуруп...». Ибраний тилида «сүкүт қилиш» вә «өлүш, түғәш» бирла сөз (дамам) билән ипадилениду. ■ **8:14** Йәр. 4:5; 9:15; 23:15

■ 16 Дүшмән атлириниң хартилдашлири Дан зиминидин тартип аңланмақта; айғирлириниң кишнәшлири пүткүл зиминни қорқитип тәврәтмәктә. Улар зимин вә униңда туруватқан һәммини, шәһәрни вә униңда туруватқанларниң һәммисини йоқитишқа келиду!» □ ■

17 — Мана, Мән араңларға иланларни, йәни һеч ким сеһирләлмәйдиған зәһәрлик иланларни әвәтимән, улар силәрни чақиду» — дәйду Пәрвәрдигар. □ ■

Пәйгәмбәрниң налә-пәряди

18 Мән: «Мениң дәрәд-әлимин давалиғусиз! Жүригим зәйиплишип кәтти!» — дедим. □

Пәрвәрдигарниң мәрсийә сөзлири

19 «Мана, хәлқимниң қизиниң интайин жирақ жуттин көтирилгән пәрядиниң садаси! Улар — «Пәрвәрдигар Зионда әмәсму? Зионниң падишаси у йәрәдә турмамду?!» — дәйду».

«Немишкә әнди улар Мени ойма мәбудлири билән, әрзимәс ят нәрсиләр билән гәзәпләндүриду?!» □

Хәлиқниң болидиған налә-пәряди

20 — «Орма вақти өтүп кәтти, яз түгиди, лекин биз болсақ йәнила қутқузулмидуқ!»

Пәйгәмбәрниң мәрсийәси

21 «Хәлқимниң қизиниң сунуқ яриси түпәйлидин өзүм сунуқмән; матәм тутимән;

Дәккә-дүккә мени бесивалди, —□

22 Гилеадта тутия тепилмамдикән?

У йәрәдә тевип йоқмикән?

■ 8:15 Йәр. 14:19 □ 8:16 «Дан зимини» — Израил зимининиң шималий четидә еди; демәк, дүшмәнләр аллиқачан шу зиминға йетип болди. ■ 8:16 Йәр. 4:15 □ 8:17 «Мән араңларға

иланларни, йәни һеч ким сеһирләлмәйдиған зәһәрлик иланларни әвәтимән, улар силәрни чақиду» — бу иланлар шүбһисизки, көчмә мәнидә болуп дүшмәнләрни көрситиду. ■ 8:17 Зәб. 57:5,

6 □ 8:18 «Мениң дәрәд-әлимин давалиғусиз! Жүригим зәйиплишип кәтти!» — бу сөzlәр пәйгәмбәрниң мәрсийәси болуши керәк. «Мениң дәрәд-әлимин давалиғусиз!» — башқа бир хил тәржимиси: «И дәрәд-әлимингә тәсәлли бәргучи!».

□ 8:19 ««Мана, хәлқимниң қизиниң интайин жирақ жуттин көтирилгән пәрядиниң садаси! Улар — «Пәрвәрдигар Зионда әмәсму? Зионниң падишаси у йәрәдә турмамду?!» — дәйду» — бу сөzlәр яки Пәрвәрдигарниңки болуши керәк, болмиса пәйгәмбәрниңки болиду. Кейин биз хәлиқниң пәрядини аңлаймиз: — (улар... дәйду). «интайин жирақ жуттин көтирилгән пәрядиниң садаси!» — яки «зиминдики һәр бир булуң-пучқақлиридин чиккан пәрядиниң садаси!». «Немишкә әнди улар Мени ойма мәбудлири билән, әрзимәс ят нәрсиләр билән гәзәпләндүриду?!» — бу сөzlәр Пәрвәрдигарниң пәйгәмбәргә, шундақла ихлассиз хәлиқкә бәргән жававидур. □ 8:21 «Хәлқимниң қизиниң сунуқ яриси түпәйлидин өзүм сунуқмән; матәм тутимән;

дәккә-дүккә мени бесивалди» — оқурмәнләргә қайтидин тәкратлап уқтуримизки, мавзуларни (мәсилән мошу йәрәдә «Пәйгәмбәрниң мәрсийәси») өзимиз һөрмәтлик оқурмәнләргә ярдими болсун дәп қошуп киргүздүк. Улар муқәддәс текстниң бир қисми әмәс. 8-баптики 21-айәттин 9-баптики 2-айәткичә һәммиси ялғуз Йәрәмия пәргәмбәрниң мәрсийәсиму, яки буниң ичидә Пәрвәрдигарниң сөзлири барму? Қандақла болмисун, сөzlәр ялғуз пәйгәмбәрниң сөзлири болсун, болмисун, шүбһисизки пәйгәмбәрниң қайғу-һәсрәтлик сөзлири охшашла Пәрвәрдигарниңму қайғу-һәсрәтлик сөзлидур.

Немишкә энди мениң хәлқимниң қизиға дава тепилмайду?!» □ ■

9

Давами

1 Аһ, мениң бешим суниң беши,

Көзүм яшниң булиқи болсииди!

Ундақта хәлқимниң қизи арисидики өлтүрүлгәнләр үчүн кечә-күндүз жиглайттим! ■

2 Аһ, мән үчүн чөл-баяванда йолучилар чүшкидәк бир туралғу болсииди!

Ундақта хәлқимни ташлап, улардин айрилған болаттим!

Чүнки уларниң һәммиси зинахорлар,

Мунапиқларниң бир жамаитидур!» □ ■

Пәрвәрдигарниң сөзиниң давами

3 — Улар оқячи ләшкәрләр оқяйини егилдүргәндәк тилини ялғанчиликқа егилдүрүшкә тәйярлиған; улар зиминда үстүнлүк қазанған, бирақ бу сәммийлик билән болған эмәс; улар рәзиллик үстигә рәзиллик қилған, Мени һеч тонуп билмигән — дәйду Пәрвәрдигар. □ ■ 4 — Һәр бириңлар өз йеқиниңлардин һези болуңлар, қериндашлириңларға һеч таянмаңлар; чүнки һәр бир қериндаш пәқәтла алдиғучи, халас, һәр бир йеқинлириң болса төһмәтхорлуқта жүрмәктә. ■ 5 Улар һәр бири өз йеқинлириға алдамчилик қилмақта, һеч ким һәқиқәтни сөзлимәйду; улар өз тилини ялған сөzlәшкә үгитиду, улар қәбиһликтә өзлирини упритиду. 6 Улар жәбир-зулум үстигә жәбир-зулум қилмақта, алдамчиликтин йәнә бир алдамчиликқа өтмәктә; улар Мени тонушни рәт қилиду, — дәйду Пәрвәрдигар. □

7 Шуңа самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мана, Мән уларни еритип тавлап синаймән; хәлқимниң қизиниң рәзиллигигә Маңа башқа йол қалмидиму? 8 Уларниң тили әжәл оқидур; у алдамчиликтин сөzlәйду; һәр бир еғиз сөздә йеқини билән төч-аманлиқтин сөzlәйду, ләкин көңлидә қилтақ тәйярлайду. ■ 9 Бу ишлар түпәйлидин уларни жәзалимамай қоямдим? — дәйду Пәрвәрдигар, — Мениң женим мошундақ бир әлдин қисас алмай қоямду? ■

Келидиған апәт үчүн Йәрәмия мәрсийә оқуйду

10 «Тағлардики яйлақлар үчүн жиға вә налә-пәряд көтиримән,

□ 8:22 «Гилеадта тутия тепилмамдикән?» — Гилеад районида һәр хил шипалиқ дорилар һәм уста тевипларниң даңқи бар еди. Шуңа бу сөз пәйғәмбәрниң: «Жисманий жәһәттә Пәрвәрдигар силәр мениң хәлқимгә шундақ рәһимдиллик қилип, әтраплиқ ойлап, шипалиқ дориларни вә даңлиқ тевипларни тәминлигән йәрдә, Униң роһий жәһәттиму силәрниң һәр хил гунайий кесәллириңларни сақайтишқа дора-амаллири мол эмәсму? — Энди немишкә силәр Униң йенға кәлмәйсиләр?!» дегәндәк бир соали охшайду. Бу 22-айәт Пәрвәрдигарниң Өзиниң сөзлири болушиму мүмкин. ■ 8:22 Яр. 37:25; Йәр. 46:11; 51:8 ■ 9:1 Йәш. 22:4; Йәр. 4:19 □ 9:2 «уларниң һәммиси зинахорлар...» — «зинахорлар» бәлким роһий жәһәттин ейтилиду, улар Худаға вапасизлиқ қилип бутларға чоқунуп кәтти. ■ 9:2 Йәр. 5:7, 8 □ 9:3 «улар зиминда үстүнлүк қазанған, бирақ бу сәммийлик билән болған эмәс...» — башқа бир хил тәржимиси: «шу зиминда улар ғәлибә қилған, бирақ бу һәқиқәтти тикләш үчүн эмәс...». ■ 9:3 Йәш. 59:4,13,15; Йәр. 6:7 ■ 9:4 Йәр. 6:28 □ 9:6 «улар қәбиһликтә өзлирини упритиду (5-айәт)» — 5-айәттиң ахирқи қисми һәм 6-айәттиң баш қисминиң башқа бир хил тәржимиси: «Улар қәбиһлик қилип товвани һеч билмәйду. (6) сән (Йәрәмия) алдамчилик арисидә туруватисән; алдамчилиги түпәйлидин улар Мени тонушни рәт қилиду...». ■ 9:8 Зәб. 11:3-5; 27:3; 119:3-4; Пәнд. 30:14 ■ 9:9 Йәр. 5:9,29

Даладики отлақлар үчүн мәрсийә окуймән;
 Чүнки улар көйүп кәттики, һеч ким у йәрдин өтмәйду;
 Калиларниң һөкирәшлири аңланмайду;
 Һәм асмандики учар-қанатлар һәм һайванатларму қечип,
 Шу йәрдин кәтти!».

Пәрвәрдигар сөзини давам қилиду

11 — Мән Йерусалимни хараплашқан топ-топ дога, чилбөриләрниң бир туралғуси қилимән;

Йәһуда шәһәрлирини адәм турмайдиған дәрижидә вайранә қилимән.■

12 — Ким бу ишларни чүшинишкә данишмән болиду?

Ким Пәрвәрдигарниң ағзидин сөз елип буларни чүшөндүрәләйду?

Немишкә зимин вайранә, һеч ким өтмигидәк, көйүп чөл-баявандәк болуп кәтти?

13 Пәрвәрдигар дәйду, — Чүнки улар Мән улар алдига қойған Тәврат-қанунни ташливәткән, Мениң авазимға кулақ салмиған вә униңда маңмиған,

14 Бәлки өз қәлбидики жаһиллиққа әгәшкән, ата-бовилири уларға өгәткәндәк Баалларниң кәйнигә әгишип кәткән,□

15 Шуңа самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар, Исраилниң Худаси мундақ дәйду: — Мана, Мән бу хәлиқкә кәкрини йегүзимән, уларға өт сүйини ичкүзимән, ■ 16 уларни улар яки ата-бовилири илгири һеч тонумайдиған әлләр арисига тарқатимән; Мән уларни йоқатқичә уларниң кәйнидин қоғлашқа қилични әвәтимән.■

17 Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Көңүл қоюңлар, матәмчи аялларни келишкә чақириңлар, жиғлашқа әң уста болған қиз-аялларни чақирип келишкә адәм әвәтиңлар!□

Йәрәмия Пәрвәрдигарниң сөзлиригә жавап бериду

18 — Бәрһәк, улар тез кәлсун, биз үчүн зор жиға кәтәрсунки, бизниң көзлиримиздинму яшлар тарамлап төкүлсун, чанақлиримиздинму яш тамчилири ақсун — 19 чүнки Зиондин жиға авази аңлинип: — «Биз қанчилик булаң-талаң қилиңдуқ! Қанчилик шәрмәндә болдуқ! Улар туралғулиримизни өрүвәтти, биз зиминимизни ташлидуқ!» — дейлиду.

20 Пәрвәрдигарниң сөзини аңлаңлар, и аяллар,

Униң ағзидики сөзгә кулақ селиңлар;

Қизиңларға жиғлашни үгитиңлар,

Һәр бириңлар йеқиниңларға мәрсийә оқутуңлар;

21 Чүнки өлүм болса деризилиримиздин ямишип киргән,

Орда-истиһкамлиримизгиму киргән;

У балиларни кочилардин,

Жигитләрни рәстә-мәйданлардин жулуп ташлиған.

22 Йеқинлириңларға уқтуруп: «Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —

Бәрһәк, жәсәтләр далада тезәктәк жиқилиду;

Улар ормичиниң орғиқиниң астиға жиқилған,

Лекин һеч ким жиғмайдиған башактәк йәргә чечилиду!» — дәңлар!■

■ 9:11 Йәр. 10:22 □ 9:14 «(Йәһуда хәлқи) ...ата-бовилири уларға өгәткәндәк Баалларниң кәйнигә әгишип кәткән» — оқурмәнләрниң есидә барки, «Баал»лар интайин жиркинчилик бир хил бутлар еди. ■ 9:15 Йәр. 8:14; 23:15 ■ 9:16 Лав. 26:33 □ 9:17 «көңүл қоюңлар, матәмчи аялларни келишкә чақириңлар, жиғлашқа әң уста болған қиз-аялларни чақирип келишкә адәм әвәтиңлар!»

— қона заманларда бәзи бай адәмләр урук-туққанлирини дәпнә қилишта мошундақ «жиғлашқа маһир» аялларни «кәйпиятни яритиш» үчүн яллайтти (мәсилән, Инжил, «Мат.» 9:37ни көрүң). ■ 9:22 Йәр. 7:33

23 Пәрвәрдиگار мундақ дәйду: —

Дана киши даналиғи билән, күчлүк киши күчлүклиги билән, бай байлиқлири билән пәхирлинип махтанмисун; ■ 24 пәхирлинип махтиғучи болса шуниңдин, йәни Мени, йәр йүзидә меһир-муһәббәт, адаләт вә һәққанийлиқни жүргүзгүчи Мән Пәрвәрдигарни тонуп йәткәнлигини пәхирлинип махтансун; чүнки Мениң хурсәнлигим дәл мошу ишлардиндур, — дәйду Пәрвәрдиگار. ■ 25 Мана, шундақ күнләр келидуки, — дәйду Пәрвәрдиگار, — Мән хәтнә қилмиғанларни хәтнә қилинғанлар билән биллә җазалаймән; ■ 26 йәни Мисир, Йәһуда, Едом, Аммонийлар вә Моабийлар, җүмлидин чөл-баяванда туруватқан, чекә чачлирини чүшүрүвәткән әлләрни җазалаймән; чүнки бу әлләрни һәммиси хәтнисиздур; Израилниң барлиқ җәмәтиму көңлидә хәтнисиздур. □ ■

10

Бутлар эмәс, Пәрвәрдиگارла ибадәткә лайиқтур

1 Пәрвәрдигарниң силәргә ейтқан сөзигә кулақ селиңлар, и Израил җәмәти: — 2 Пәрвәрдиگار мундақ дәйду: — Әлләрниң йоллирини үгәнмәңлар; гәрчә әлләр асмандики һадисә-аламәтләрдin қорқуп дәккә-дүккигә чөмгән болсиму, силәр булардин һеч чөчүп кәтмәңлар. □ 3 Чүнки әлләрниң қайдә-йосунлири бимәнилиқтур; һәммиси орманлиқтин кесилгән дәрәқтин, яғаччиниң искиниси билән оюлған нәрсигә асасланғандур. ■ 4 Улар буни алтун-күмүч билән һәлләйду; уни җиқилмисун дәп улар болқа, миқлар билән бекитиди. ■ 5 Бундақ бутлар тәрхәмәкликтә туридиған бир қаранчуқтур, халас; улар һеч сөзләлмәйду; улар башкилар тәрипидин көгирилиши керәк, чүнки улар маңалмайду. Улардин қорқмаңлар; чүнки улар рәзиллик қилалмайду, уларниң қолидин яхшилиқ қилишму кәлмәйду. ■ 6 — Саңа охшайдиған һеч ким йоқ, и Пәрвәрдиگار; Сән улук, күч-қудритигә билән намиң улукдур. ■ 7 Ким Сәндин қорқмай туралисун, и барлиқ әлләр үстигә һөкүмран падиша!? Чүнки бу Саңа тегишлиқтур; чүнки әлләрдики данишмәнләр арисидә вә барлиқ падишалиқлар арисидә Саңа охшаш һеч ким йоқтур. ■ 8 Әлләрниң һәммиси истиснасиз әкли йоқ, наданлардур; бу әрзимәсләр яғачтур, халас! Улар тәлим берәләмду!? □ ■ 9 Соқуп ялақланған күмүч Таршиштin елип келиниду; алтунму Уфаздin елип келиниду; андин

■ 9:23 1Кор. 1:31; 2Кор. 10:17 □ 9:26 «... Бу әлләрниң һәммиси хәтнисиздур; Израилниң барлиқ җәмәтиму көңлидә хәтнисиздур» — бу 25- вә 26-әйтләр Йәһуда (Израил)ға интайин еғир келиши керәк еди. Чүнки Пәрвәрдиگار уларни, өзлири камиситидиған хәтнә қилинмиған «ят әлләр» қатаридә «хәтнә қилинмиған»дәк һесаплайду. Худаниң көз алдида Йәһуда хәтнисиз, йәни у Ибраһим хәтнә арқилиқ түзгән әдигә лайиқ эмәс болуп қалди. «Көңли хәтнисиз» — «көңли бу рәзил дуниядики рәзил аззу-һәвәслиридин кесилгән эмәс, Худа вә униң ибадити үчүн рәзилликтin айрилған эмәс» дегән мәнидә. «Әзакиял»ға қошулған «қошумчә сөзимизни вә Инҗил, «Рим.» 2-бап, «Фил.» 3:3, «Кол.» 2:11ни көрүң. Йәнә келип хәтнә «көңлидә эмәс» болса, «чекә чачлирини чүшүрүветиш» (бәлким бутпәрәсләрниң матимини бир ипадиси)тин һеч қандақ пәрқи яки әһмийити йоқтур. ■ 9:26 Лав. 26:41; Рим. 2:28,29 □ 10:2 «әлләрниң йоллирини үгәнмәңлар; гәрчә әлләр асмандики һадисә-аламәтләрдin қорқуп дәккә-дүккигә чөмгән болсиму, силәр булардин һеч чөчүп кәтмәңлар» — ят әлләр бундақ «асмандики һадисә-аламәтләрни хурапийлиқ, йәни мунаҗҗимлик йолида чүшинәтти, әлвәттә. ■ 10:3 Йәш. 44:14-17 ■ 10:4 Йәш. 41:7 ■ 10:5 Зәб. 113:12-15; Йәш. 41:23; 46:1,7 ■ 10:6 Зәб. 85:8,10 ■ 10:7 Вәһ. 15:4 □ 10:8 «Әлләрниң һәммиси истиснасиз әкли йоқ, наданлардур; бу әрзимәсләр яғачтур, халас! Улар тәлим берәләмду!» — оқурмәнләр әйтәтнiң башқа хил тәрҗимелирини учритиши мүмкин. ■ 10:8 Йәш. 41:29; һаб. 2:18; зәк. 10:2

һүнәрвән вә зәргәрләрниң қоли бу ясиғиниға көк вә сөсүн рәхт билән кийим кийгүзиду — буларниң һәммиси шүбһисизки, данишмән устиларниң әждидур!

10 Лекин Пәрвәрдигар Худаниң Өзи һәқиқәттур; У һаят Худадур, мәңгүлүкниң Падишасидур; Униң ғәзиви алдида йәр-зимин титрәйду; әлләр Униң қәһрини көтирәлмәйду. 11 Уларға мундақ дегин: «Асман билән зиминни яратмиған илаһлар, улар зимин йүзидин вә асман астидин йоқайду!» □

12 Пәрвәрдигар болса йәр-зиминни күч-кудрити билән ясиған, Аләмни даналиғи билән бәрпа қилған, Асманларни әқил-парасити билән ййғучидур. ■

13 У авазини қоювәтсә, асманларда сулар шавқунлайду;

У йәр чәтлиридин булут-туманларни өрлитуду;

У ямғурларға чақмақларни һәмраһ қилип бекитиду, Вә шамални өз ғәзнилиридин чиқириду. ■

14 Мошу кишиләрниң һәр бири әқилсиз, билимдин мәһрумлардур; Зәргәрләрниң һәр бири өзлири ойған бут тәрипидин шәрмәндигә қалиду; Чүнки униң қуйма һәйкили ялғанчилик, уларда һеч тиниқ йоқтур. ■

15 Улар бимәниләрдур, мазақ объектидур; Жазалиниш вақти уларниң үстигә кәлгәндә, улар йоқитилиду.

16 Яқупниң Несивиси Болғучи булардәк әмәстур,

Чүнки барлиқ мәвжудатни ясиғучи Шудур;

Исраил болса Униң Өз мираси болған қәбилидур;

Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар Униң намидур. □ ■

Йәрәмия хәлиқ үчүн мәрсийә оқуш дуа қилиду

17 Зиминдин чиқишқа жүк-тақиңни жиғиштуруп ал, и муһасиригә елинғучи қиз;

□ 18 чүнки Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Мана, Мән бу вақитта зиминдикиләрни елип у йәрдин чөриветимән вә уларниң көңли тонуп йәткичә азар беримән!» ■

Йәрәмия хәлиғә вәкил сүпитидә сөз қилиду

19 Жарәһитим үчүн һалимға вай! Мениң ярам давалиғусиздур! Бирақ әслидә мән: «Бу пәкәт бир кесәллик, халас, униңға чидигидәкмән» — дәптикәнмән.

□ 20 Мениң чедирим һалақ болди, барлиқ танилирим үзүлди; балилирим мәндин жуда болуп, улар йоқ болди; чедиримни қайтидин созуп тиккидәк, чедир пәрдилирини асқидәк һеч ким қалмиди. 21 Чүнки хәлиқ падичилири әқилсиз болуп, Пәрвәрдигарни издәп йол соримайду; шуңа улар данишмәнләрдәк иш көрәлмәйду, уларниң барлиқ падиси тарқилип кәтти. □ 22 Аңлаңлар! Бир гәпниң шәписи! Мана, у келиду, шималий зиминдин чиққан зор бир чуқан-сүрән! Йәһуданиң шәһәрлирини бир вәйранә, чилбөриләрниң туралғусиға

□ 10:11 «Уларға мундақ дегин: «Асман билән зиминни яратмиған илаһлар, улар зимин йүзидин вә асман астидин йоқайду!» — бу әйәт ибраний тилида әмәс, балки арамей тилида ипадилиниду.

Ениқки, Худаниң мәхсити Өз хәлиқниң бу һәқиқәтни ят әлләргә уларниң өз тилида билдүрүши керәк. ■ 10:12 Яр. 1:1; Аюп 9:8; Зәб. 103:2; Йаш. 40:22; 44:24; 51:13; Йәр. 51:15 ■ 10:13 Зәб. 134:7; Йәр. 51:16 ■ 10:14 Йәр. 51:17,18 □ 10:16 «Яқупниң несивиси» — «Яқуп» мошу йәрдә Яқуп вә униң әвлатлири болған Исраилниму көрситиду. «Яқупниң несивиси» Худаниң Өзидур, әлвәттә. ■ 10:16

Зәб. 73:2; Йәр. 51:19 □ 10:17 «муһасиригә елинғучи қиз» — «қиз» мошу йәрдә шүбһисизки, пүтүн хәлиқни билдүриду. ■ 10:18 Йәр. 6:24 □ 10:19 «пәкәт бир кесәллик» — бәлким хәлиқниң бешиға чүшкән күлпәтләр «пәкәт вақтилиқ аварә, халас» дегән һессиятни көрситиду.

Сахта пәйғәмбәрләр бундақ һессиятни көп қоллайтти. □ 10:21 «хәлиқ падичилири» — (йәни «пада баққучилири») шүбһисизки, Йәһуданиң падишаси, вәзирлири, каһинлири вә пәйғәмбәрлирини көрситиду.

айландурғучи келиватиду! ■ ²³ Билимәнки, и Пәрвәрдигар, инсанниң өз йолини бекитиши өз қолида әмәстур; меңиватқан адәмниң өзидә қәдәмлирини халиғанчә ташлаш кудрити болмастур; ■ ²⁴ Пәрвәрдигар, мени түзигәйсән, лекин ғәзивиң билән әмәс, адил һөкүмиң билән түзигәйсән; болмиса Сән мени йоққа баравәр қилисән. ■ ²⁵ Қәһриңни Сени тонумайдиған әлләр һәмдә намиңға нида қилмайдиған жәмәтләр үстигә төккәйсән; чүнки улар Яқупни йәп кәткән; бәрһәк, улар уни жутуп түгәштүрүп, турған жайини мултәк вәйран қилған. ■

11

Хәлиқниң Худаниң әһдисини көзгә илмиғанлиғи

¹ Йәрәмияға Пәрвәрдигардин кәлгән сөз мундақ еди: ² — Бу әһдиниң сөзлиригә кулақ селиңлар; шундақла Йәһуда кишилиригә, Йерусалимда туруватқанларға уларни йәткүзүңлар, □ ³ — сән Йәрәмия уларға мундақ ейтқин: —

— Пәрвәрдигар, Израилниң Худаси мундақ дәйду: — Бу әһдиниң сөзлиригә ким бойсунмиса у ләнәттә қалиду; ■ ⁴ Мән бу әһдини ата-бовилириңларни Мисир зиминидин, йәни төмүр тавлайдиған хумдандин кутқузуп чиқарған күнидә уларға тапилап: «Авазимға кулақ селип, бу сөзләргә, йәни Мән силәргә тапшурған барлиқ әмирләргә әмәл қилиңлар; шундақ қилғиниңларда, силәр Мениң хәлқим болисиләр, Мән силәрниң Худайиңлар болимән; ■ ⁵ шундақ болғинида Мән ата-бовилириңларға: «Силәргә сүт һәм бақ екип туридиған бир зимин тәқдим қилимән» дәп ичкән қәсәмни әмәлгә ашуриәм» — дегән едим. Силәр бүгүнки күндә дәл шу зиминда туруватисиләр! Мән болсам жававән «Амин, Пәрвәрдигар!» — дедим. □ ■

⁶ Пәрвәрдигар маңа мундақ деди: — Йәһуданиң шәһәрлиридә, Йерусалимниң кочилирида бу сөзләрни жакала: — Бу әһдиниң барлиқ сөзлиригә кулақ селип әмәлгә ашуруңлар! □ ⁷ Чүнки Мән ата-бовилириңларға Мисир зиминидин кутқузуп чиқарған күнидин бүгүнки күнгичә «Мениң авазимға кулақ селиңлар!» дәп жекиләп ағаһландуруп келиватимән; Мән таң сәһәрдә орнумдин туруп уларни ағаһландуруп кәлдим. ■ ⁸ Лекин улар һеч аңлимиған яки кулақ салмиған; уларниң һәр бири рәзил көңүллиридикки жаһиллиққа әгишип маңған; шуниң билән Мән бу әһдидики барлиқ сөзләрни уларниң бешига чүшүрдүм; Мән буларниң һәммисини уларға тапилиғанмән, лекин улар һеч әмәлгә ашурмиған. ■

⁹ Пәрвәрдигар маңа мундақ деди: — Йәһудадикиләр вә Йерусалимда туруватқанларниң арасида бир сүйқәст байқалди; ¹⁰ улар сөзлиримни аңлашни рәт қилған ата-бовилириниң қәбиһликлиригә қайтип кәтти; уларниң ибадитидә

■ **10:22** Йәр. 1:14; 4:6; 9:11 ■ **10:23** Пәнд. 16:1; 20:24 ■ **10:24** Зәб. 6:1-2; 37:1-2; Йәр. 30:11; 46:28 ■ **10:25** Зәб. 78:6; Йәр. 8:16; 9:16 □ **11:2** «Бу әһдиниң сөзлиригә кулақ селиңлар» — бу бешарәт (11:1-17)ниң асас темиси (жуқуриқи мавзуйимиздәк) — «хәлиқниң Худаниң әһдисини көзгә илмиғанлиғи». Бешарәт бәлким Йосия падиша һөкүм сүргән вақтида ибадәтханидин тепилған «Тәврат-қанунниң бир қисми» билән мунасивәтлик. У Тәвратниң қисми бәлким «Қанун шәрһи» еди, китап Худа Муса пәйғәмбар арқилиқ Израил билән түзгән әһдини тәкрарлайду вә тәкитләйду. «2Пад.» 22-23-бапларни, «2Тар.», 34-35-бапларни көрүң.

■ **11:3** Қан. 27:26; Гал. 3:10 ■ **11:4** Лав. 26:3,12; Қан. 4:20 □ **11:5** «Мән болсам жававән «Амин, Пәрвәрдигар!» — дедим» — оқурмәнләргә аянки, «Амин» дегән сөз «шундақ болсун!» дегән мәнида. Мошу йәрдә Йәрәмия Пәрвәрдигарниң әһдисигә бойсунмиған барлиқ кишиләрни (3-айәттә) ләнәткә қалдуридиғанлиғига қошулушни билдүриду. ■ **11:5** Қан. 7:12 □ **11:6** «Бу әһдиниң барлиқ сөзлиригә кулақ селип әмәлгә ашуруңлар!» — бешарәт (11:1-17)ниң асас темиси тоғрисидикки 2-айәттики изаһатни көрүң. ■ **11:7** Йәр. 7:13,25 ■ **11:8** Йәр. 3:17; 7:24,26; 9:14

болайли дөп башқа илаһларға әгишип кәтти. Исраил жәмәти һәм Йәһуда жәмәти ата-бовилири билән түзгән әһдәмни бузди.

11 Шуңа Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мана, Мән уларниң үстигә һеч қутулалмас апәт чүшүримән; улар Маңа пәрәд кәтириду, лекин Мән уларни аңлимаймән.

■ 12 Андин Йәһуданиң шәһәрлири вә Йерусалимда туруватқанлар истриқ йеқип қокунған бутларни издәп уларға пәрәд кәтириду; лекин апәт чүшкән вақтида улар буларни һеч қутқузмайду. 13 Чүнки шәһәрлириң қанчә көп болғансери, бутлириң шунчә көп болди, и Йәһуда; Йерусалимниң кочилири қанчә көп болғансери, силәр «жиркиничлик болғучи»ға шунчә қурбанғаһларни курдуңлар, йәни Баалға истриқ йеқиш үчүн қурбанғаһларни бәрпа қилдиңлар.■

14 Әнди сән, и Йәрәмия, бу хәлиқ үчүн дуа қилма, улар үчүн һеч пәрәд яки тилавәт қилма; чүнки апәт бешиға чүшүши билән улар Маңа нида қилған вақтида Мән уларни аңлимаймән.■

15 — Мениң сөйүмлүк хәлқимниң өйүмдә турушиға немә һәққи? Чүнки көпинчиңлар өзүңларниң рәзил мәхсәтлиригә йетишкә орунисиләр; силәр рәзиллигиңлар әмәлгә ашқанда хурсән болсаңлар, ундақта «муқәддәс гөшләр» мошу асийлигиңларни силәрдин елип ташлаламду? □ 16 Пәрвәрдигар исмиңни «Япйешил, мол мевилик, барақсан зәйтун дәриғи» дөп атиған еди; лекин *Пәрвәрдигар* дәрәқкә шавқунлайдиған зор бир отни салиду вә шахлири йоқ қилиниду. 17 Чүнки сени тиккән самави қошунларниң Сәрдари Пәрвәрдигар саңа қарап күлпәт бекитип жақалиған; сәвәви, Исраил жәмәти вә Йәһуда жәмәти өзиниң мәнпәәтини көзләп рәзилик қилип, Баалға истриқ йеқип, Мениң гәзивимни кәлтүрди.■

Йәрәмияға қилинидиған сүйқәстни Пәрвәрдигар униңға аян қилиду

18 «Пәрвәрдигар маңа хәвәр йәткүзди, шуниң билән мән чүшәндим; У маңа уларниң қилмишлирини аян қилди; 19 мән болсам худди боғузлашқа йетиләп маңған көнүк пақландәк едим; мән әсли уларниң маңа қарап: «Дәрәқни мевиси билән йоқитайли, униң исми қайта әскә һеч кәлтүрүлмисун, уни тирикләр зиминидин үзүп ташлайли» дегән қәстлирини һеч билмәйттим; 20 лекин Сән, и адил һөкүм Чиқарғучи, адәмниң виждан-қәлбини Синиғучи, самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар, Сениң уларниң үстигә чүшүридиған қисасиңни өз көзүм билән көрүшкә несип қилғайсән; чүнки дәвайимни Саңила аян қилип тапшурдум».■

21 Шуниң билән Пәрвәрдигар маңа мундақ деди: — «Пәрвәрдигарниң намида бешәрәт бәрмә, болмиса жениң қолимизда түгишиду» — дөп саңа доқ қилип жүргән Анатоттики адәмләр жениңни издәп жүриду. Әнди улар тоғрисида мундақ сөзүм бар: — 22 — бу ишқа қарап самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар мундақ деди: — Мана, Мән уларни жағалаймән; жигитләр қилич билән өлиду, оғул-қизлири болса қәһәтчилик билән өлиду. 23 Улардин һеч бир қалдиса қалмайду; чүнки Мән улар жағалинидиған жилида, шу Анатоттики адәмләр үстигә апәт чүшүримән.

■ 11:11 Пәнд. 1:28; Йәш. 1:15; Йәр. 14:12; Әз. 8:18; Мик. 3:4 ■ 11:13 Йәр. 2:28 ■ 11:14 Йәр. 7:16; 14:11 □ 11:15 «муқәддәс гөшләр» — қурбанлиқлардики гөшләр, әлвәттә. Оқурмәнләр әйтәттиң башқа көп хил тәржимилирини учритиши мүмкин, лекин умумий мәнәси тәржимимиздикидәк болиду. ■ 11:17 Йәр. 2:21 ■ 11:20 1Сам. 16:7; 1Тар. 28:9; Зәб. 7:10; 25:2; Вәһ. 2:23

12

Йәрәмия пәйгәмбәрнің Пәрвәрдигарға дад ейтиши давамлишиду

1 Мән дәвайимни алдинға елип кәлсәм, адил болуп кәлдиң, и Пәрвәрдигар; лекин Сән билән Өз һөкүмлириң тоғрилик сөzlәшмәкчимән; немишкә рәзилләрнің йоли ронақ тапиду? Асийлик қилғучиларның һәммиси немишкә кәңри-азатиликтә туриду? ■ 2 Сән уларни йәр йүзигә тиккәнсән, уларму йилтиз тартқан; улар өсүп гүллиниду, улар мевиләйду; Сән уларның ағзига йеқин охшайсән, лекин вижданидин жирақсән; □ ■ 3 лекин Сән, и Пәрвәрдигар, мени билисән; Сән мени көрүп кәлгәнсән, Өзүңгә болған садиқлиғимни синиғансән. Уларни боғузлашқа бекитилгән қойлардәк айрип сөрәп чиққайсән, уларни қәтл күнигә айриғайсән. □ ■ 4 Зимин қачанғичә қағжирайду, етиздики от-чөпләр қачанғичә курған һаләттә туриду? Зиминда турувақанларның рәзиллиги түпәйлидин һайванлар һәм учар-қанатлар қачанғичә йоқап түгәйду? Чүнки бу хәлиқ: «Худа ақивитимизни һеч көрмәйду» дәватиду. □ ■

Пәрвәрдигар Йәрәмияға җавап бериду

5 — Сән жүгүргән ләшкәрләр билән бәсләшкәндә, улар сени һалсиратқан болса, әнди сән атлар билән бәсләшсән қандақ болар? Сән пәкәт аман-течлиқтә турған зиминдила хатиржәм болуп Маңа ишинисән, әнди Иордан дәрияси бойидики қоюқ чатқаллиқларда қандақ жүрисән? □ 6 Чүнки һәтта өз қериндашлириң, атаңның җәмәтиму саңа асийлик қилған. Уларму сени йоқитиш үчүн авазини қоюп бәргән. Гәрчә улар саңа меһрилик сөzlәрни қилған болсиму, уларға ишәнмә!»■

Худа Йәрәмияның дад көтиришлиригә йәнә бир җавап бериду

7 — Өзүм аиләмдин ваз кечимән, мирасимни ташливетимән, җан-жигиримни дүшмәнлириниң қолиға тапшуримән. 8 Мениң мирасим болған хәлиқ болса Маңа орманлиқтики бир ширгә охшаш болуп қалди; улар Маңа қарши авазини көтәрди; шуңа Мән уларни яман көримән. 9 Мениң мирасим Маңа сар-бүркүт яки чилбөридәк болуп қалди әмәсму? Лекин униң әтрапиға башқа сар-бүркүтләр олашмақта! Беринлар, уларни йәветишкә барлиқ даладики һайванларни жиғип келиңлар! □ ■ 10 Нурғунлиған хәлиқ падичилири үзүмзаримни һалак қилиду, улар Мениң несивәмни аяқ асти қилиду, улар Мениң йеқимлиқ несивәмни

■ **12:1** Аюп 21:7; Заб. 72:11-13; һаб. 1:3 □ **12:2** «Сән уларның ағзига йеқин охшайсән, лекин вижданидин жирақсән» — «виждан» дегән сөз мошу йәрдә ибраний тилида «бөрәкләр» билән ипадилиниду. ■ **12:2** Йәш. 29:13 □ **12:3** «...Уларни боғузлашқа бекитилгән қойлардәк айрип сөрәп чиққайсән, уларни қәтл күнигә айриғайсән» — Йәрәмия өзиниң жутдашлириниң сүйкәстиниң объекти болуп нурғунлиған жапа тартмақта, лекин улар кәң-азатә яшайдиган охшайду. ■ **12:3** Заб. 16:3; 138:1; Йәр. 11:20 □ **12:4** «Бу хәлиқ: «Худа ақивитимизни һеч көрмәйду» дәватиду?» — ибраний тилидики «Бу хәлиқ: У ақивитимизни һеч көрмәйду» дәватиду?» дейлиду. Бу дегәнликтики «Уни бәзи алимлар Йәрәмияни көрситиду, дәп қарайду. Лекин бизниңчә хәлиқниң: «Худа ақивитимизни һеч көрмәйду» дегән сөзи, Тәврат «Қан.» 32:30дики «Мән (Худа) уларның ақивитини көримән» дегән сөзиниң дәл әксиду, шуңа биз «Худа» дәп тәржимә қилдуқ. ■ **12:4** Йәр. 4:25; 7:20; 9:10 □ **12:5** «Иордан дәрияси бойидики қоюқ чатқаллиқларда қандақ жүрисән?» — бу йәр ширлар яшиған, интайин хәтәрлик җай еди (49:14, 50:44ни көрүң). Худа Йәрәмияға: «Ишлириң теһиму қийин, теһиму чатақ, теһиму мушәққәтлик болиду» дәп ағаландуриду. ■ **12:6** Пәнд. 26:25 □ **12:9** «далидики һайванлар» — бәлким Исраилни булақ-талақ қилмақчи болған ят әлләрни билдүриду. Бу пәрман («Беринлар...йиғип келиңлар») бәлким пәриштиләргә ейтилса керәк. ■ **12:9** Йәр. 7:33

җериб бир чөл-баяванга айландуриду; □ ■ 11 улар уни җериб қиливетиду; у Мениң алдимда җериб һәм қағжирақ туриду; пүткүл зимин җериб қалиду; амма һеч адәм буниңға көңлини бөлмәйду. 12 Чөл-баявандики барлиқ егизликләр үстигә һалак қилгучилар ғужулдап чиқип келиду; чүнки Пәрвәрдигарниң қиличи зиминниң бир четидин йәнә бир четигичә һәммини жутиду; һеч әт егисиниң тинич-хатиржәмлиги болмайду. 13 Халқим буғдайни терифан болсиму, лекин текәнләрни орийду; улар өзлирини упратқини билән, пайда көрмәйду; шуңа начар мәһсулатлириңлар түпәйлидин, Пәрвәрдигарниң қаттиқ ғәзиви түпәйлидин, йәргә қарап қалисиләр. ■

14 Мәнки Пәрвәрдигар Өз халқим Исраилни варис қилған мирасқа чаңгал салған, зиминимниң һәммә рәзил хошнилири тоғрилиқ мундақ дәймән: — Мана, Мән уларни өз зиминидин жулуп алимән, шуниңдәк Йәһуда жәмәтини улар арисидин жулувалимән; □ ■ 15 лекин шундақ болидуки, уларни жулувалғандин кейин Мән бу йолдин йенип, уларға ичимни ағритимән, уларниң һәр бирини өз мирасиға, һәр бирини өз зиминиға қайтуримән. □

16 Шундақ қилип, әгәр (улар өткәндә халқимгә Баалниң исмиға қәсәм ичишни үгәткәндәк) көңүл қоюп халқимниң йоллирини үгәнсә, жүмлидин Мениң намиға қәсәм ичишни үгәнсә, — әнди уларға халқим арисидин муқим орун берилип, улар гүлләндүрүлиду. □ 17 Бирақ улар аңлимиса, Мән шу әлни мултәк жулуп ташлаймән, — дәйду Пәрвәрдигар. ■

13

Чирип кәткән ич тамбалдин алған савақ

1 Пәрвәрдигар маңа мундақ деди: — Барғин, канап ич тамбални ал, белиңгә бағла; лекин уни суға чилима. 2 Шуңа Пәрвәрдигар маңа дегәндәк мән бир ич тамбални алдим вә белимгә баглап қойдум.

3 Әнди Пәрвәрдигарниң сөзи иккинчи қетим маңа келип мундақ дейилди: —

4 «Сән пулға алған, белиңгә бағланған ич тамбални елип, орнуңдин тур, Фратқа

□ 12:10 «Нурғунлиған хәлиқ падичилири» — бәлким ят әлләрниң әмир-падишаларини көрситиду. Бирақ Исраилниң өзидики «хәлиқ падичилири» (падишалар, каһинлар, пәйғәмбәрләр)ниң вапасизлиги билән бу ақивәтни Исраилниң бешиға кәлтүргән, шуңа «нурғунлиған пада баққучилири» уларниму өз ичигә елиши мүмкин. Худа «Мениң үзүмзарим», «Мениң несивам» дегән ибариләр билән, бәлким Өз хәлқи Исраилни, жүмлидин уларниң зиминини көрситиду. Ибраний тилида бу әйттин 13-әйткичә болған пейләр «өткән заман»да ипадилиниду; пәйғәмбәр буларниң һәмминиси «аллиқачан йүзбәргәндәк», жәзмән йүз бериду, дәп билиду. ■ 12:10 Йәр. 6:3 ■ 12:13 Лав. 26:16; Қан. 28:38

□ 12:14 «зиминимниң һәммә рәзил хошнилири» — хошна ят әлләрни көрситиду. ■ 12:14 Қан. 30:3; Йәр. 32:37 □ 12:15 «уларни ...уларниң һәр бирини өз мирасиға, һәр бирини өз зиминиға қайтуримән» — бу Худаниң бу ят әлләрниң һәр биригә ейтқан сөзлири. □ 12:16 «уларға халқим арисидин муқим орун берилип, улар гүлләндүрүлиду» — ибраний тилида сөзмүсөз болса «улар халқим арисидә қурулиду». Бу сөз көп жәһәтлик болуп, етиқат, әхлақ, даналиқ, иқтисад вә параванлиқ, болупму һәр хил роһий байлиқларни көрситиду. ■ 12:17 Йәш. 60:12

берип шу йәрдә ташның йериқиға йошуруп қой».[□]

⁵ Шуңа мән бардим вә Пәрвәрдиғар маңа буйруғандәк уни Фратқа йошуруп қойдум. ⁶ Көп күнләр өткәндин кейин, Пәрвәрдиғар маңа: «Орнуңдин тур, Фратқа берип, Мән саңа шу йәргә йошурушқа буйруған ич тамбални қолуңға ал» — деди.

⁷ Шуңа мән Фратқа бардим; мән йошурған йәрдин ич тамбални қолап чиқирип қолумға алдим; мана, ич тамбал сесип чирип кәткән еди, пүтүнләй кийгүсиз болған еди. ⁸ Пәрвәрдиғарниң сөзи маңа келип мундақ дейилди: —

⁹ Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: — Мән Йәһуданиң пәхрини вә Йерусалимниң чоң пәхрини мошу һалда йоқитимән; ¹⁰ Мениң сөзлиримни аңлашни рәт қилған, көңлидики һаһиллиғида маңидиған, башқа илаһларниң қуллуғида болуп, уларға ибадәт қилишқа интилидиған бу рәзил хәлиқ пүтүнләй кардин чиққан бу ич тамбалға охшаш болиду. ¹¹ Чүнки худди ич тамбал адәмниң чатириқиға чиң бағланғандәк, уларму Маңа йеқин бир хәлиқ болсун, Маңа нам-аброй, мәдһийә вә шан-шәрәп кәлтүрсун дәп, Мән Исраилниң пүткүл жәмәтини вә Йәһуданиң пүткүл жәмәтини Өзүмгә чиң бағландурғанмән — дәйду Пәрвәрдиғар, — лекин улар һеч қулақ салмиди.[□]

¹² Уларға мошу сөзни дегин: — Исраилниң Худаси болған Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: — «Һәммә шарап идиши шарап билән толуши керәк». Улар саңа: «Әжәба, һәммә шарап идиши шарап билән толуши керәклигини убдан билмәмдүк?» — дәйду; [□] ¹³ Сән уларға мундақ дәйсән: «Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: — Мана, мән бу зиминда барлиқ туруватқанларни, Давутқа вәкил болуп униң тәхтигә олтарған падишаларни, һаһинларни вә пәйғәмбәрләрни һәмдә Йерусалимда барлиқ туруватқанларни мәслик-бәһошлуқ билән толдуримән. ¹⁴ Мән уларни бир-биригә, йәни ата билән оғуллириниму охшашла бир-биригә соқушқа салимән, — дәйду Пәрвәрдиғар; — Мән уларға ичимни ағритмаймән, уларни аймамаймән, уларға рәһим қилмаймән; уларни набут қилишқа һеч нәрсә мени тосумайду.

¹⁵ Аңлаңлар, қулақ селиңлар, һали чоң болмаңлар; чүнки Пәрвәрдиғар сөз қилған. ¹⁶ Әнди У бешиңларға зулмәт чүшүргичә, путуңлар завал чүшкән тағларда путлашқандәк путлашқичә, У силәр издигән нурни өлүм сайисиға,

[□] **13:4** «...орнуңдин тур, Фратқа берип,...» — башқа бир хил тәржимиси: «...орнуңдин тур, Әфрат (дәрияси)ға берип...». Йөрәмияниң жути Анатотға йеқин «Фрат» дегән кичик бир йеза еди. Әфрат дәрияси болса Паләстиндин 550 километр жирақ. Әгәр тоғра тәржимиси «Фрат» болса, шүһисизки, бу йәниһа сөз оюни арқилиқ «Әфрат дәрияси»ни, шуниңдәк Әфрат дәриясиниң бойида қурулған Асурийә империйәсини, шундақла кейинки Бабил империйәсини көрситиду. Бу икки империйәниң Исраилға андин кейин Йәһудаға (улар шу йәргә сүргүн болған вақтида) етиқатни булғайдиған тәсири болған. Асурийәниң бутпәрәслиғиниң вә Бабилиң пулпәрәслиғиниң етиқатни булғайдиған тәсири бар еди. Ишниң башқа бир хил шарһи: улар әсли Пәрвәрдиғарға «чиң мунасивәттә бағлиниши» керәк еди. Лекин буниң ориңға улар Бабилға бағланмақчи болуп (һәзәкия падишаниң күнлиридә) булғинип кәткән. Лекин бизниңчә бундақ шарһи Йөрәмияниң дәвригә уйғун кәлмәйтти. [□] **13:11** «...худди ич тамбал адәмниң чатириқиға чиң бағланғандәк, уларму Маңа йеқин бир хәлиқ болсун ... дәп, Мән Исраилниң пүткүл жәмәтини вә Йәһуданиң пүткүл жәмәтини Өзүмгә чиң бағландурғанмән» — бу тәмсилниң мәнәси бәлким шуки, Исраил Худаға чиң бағланған болса, һеч булғанмайтти (тәмсилдә пәйғәмбәр өзи Худаға вәкил болиду). Лекин бу зич мунасивәттин айрилса, бәрибир ят әлләр (мәсилән, Асурийә, Бабилдәк) тәрипиндин булғиниду. 1-айәттики «суға чилима» дегән сирлиқ буйруқ, бәлким бу зич мунасивәттиң һеч айрилмаслиғи керәклигини тәкитлигән болуши мүмкин. [□] **13:12** «Һәммә шарап идиши шарап билән толуши керәк» — бәлким хәлиқ арисидики мақал-тәмсил болуши мүмкин — мәнәси бәлким «Һәммә иш оңушлуқ болиду» яки «көпрәк күткүн болсақ көпрәк алисән» қатарлиқлар. Ибраний тилида «едиш» вә «аһмақ» бир-биригә охшап кетиду. Хәлиқ пәкәтлә өз кәйп-сапсини (шарап буниң симболи болуп) интилип қоғлиғандин кейин Худа уларға: «Мән силәр издигиниңларни өз бешиңларға чүшүримән, силәр бир-бириңларни набут қилисиләр» дәп жавап бәргән охшайду.

қап қараңғулыққа айландурғичә, Пәрвәрдигар Худайиңларға лайиқ шан-шәрәп қайтуруңлар! ■

Йәрәмия өз дәрд-әлимини хәлиқкә билдүриду

17 Буни аңлимисаңлар, силәрниң һақавурлуғуңлар түпайлидин җеним йошурунчә жиғлайду; ачқиқ жиғлап көз яшлирим еқип ташиду; чүнки силәр, и Пәрвәрдигарниң падисис, сүргүн қилинисиләр. ■

Пәрвәрдигарниң сөзи давамлишиду

18 Падиша вә ханишқа: «Тәхтиңлардин чүшүп йәргә олтириңлар; чүнки көркәм таҗлириңлар бешиңлардин чүшүрүлиду» — дегин. □ 19 Жәнүпдики шәһәрләр қоршивелнип тақилиду; уларни ачидиған һеч ким болмайду; пүткүл Йәһуда сүргүн болиду; уларниң һәммиси әсиргә чүшүп сүргүн болиду. □ 20 Бешиңнә көтәр, и Зион, шималдин чиққанларға қара; саңа тапшурулған пада, йәни йеқимлиқ падаң нәгә кәткәнду? □ 21 Пәрвәрдигар сени башқурушқа достлириңни бекиткиңидә сән немә дейәләйтиң? Әсли өзүң уларға башқурушни үгәткән турсаң! Шу тапта толғақ тутқан аялдәк азап-оқубәтләр сени тутмамду? □

22 Сән әгәр көңлүңдә: Бу ишлар немишкә бешимға чүшти? — дәп сорисаң, бу ишлар қәбиһлигиң интайин еғир болғанлиғидин болди — көйникиң салдуруп ташланди, йотилириң зораванлиқта ашқариланди. □ ■ 23 Ефиопийәлик қара терисини өзгәртәләмду? Яки илпиз чипар тәңгилирини өзгәртәләмду? Ундақ болғанда силәр рәзилликиңи қилишқа көнгәнләрму яхшилиқни қилалайдиған болисиләр! 24 Әнди чөл-баявандики шамал һайдивәткән самандәк Мән силәрни һайдап чачимән.

25 Бу сениң ақивитиң болиду, Мән саңа бекиткән несивәң, — дәйду Пәрвәрдигар; чүнки сән Мени унтуғансән, ялғанчиликқа таянғансән. □ 26 Шуңа Мән көйникиңниң пәшлирини йүзүң үстигә көтирип ташлаймән, номусуң көрүлиду. 27 Аһ, сениң зиналириң, айғирниқидәк похур кишнәшлириң, егизликләрдә вә етизларда болған бузүқчиликлириңниң пәскәшлиги! — Барлиқ

■ 13:16 Зәб. 43:21-22 ■ 13:17 Жиг. 1:2,16 □ 13:18 «Падиша вә ханишқа: «Тәхтиңлардин чүшүп йәргә олтириңлар... таҗлириңлар бешиңлардин чүшүрүлиду» — дегин» — падиша вә ханиш бәлким Йәһоакин вә анисини көрситиду. Улар миладийдин илгири 597-жили сүргүн болған («Йәр.» 22:26, 29:2, «Пад.» 24:14-16ни көрүң). □ 13:19 «Жәнүпдики шәһәрләр қоршивелнип тақилиду; уларни ачидиған һеч ким болмайду» — демәк, һеч ким чиқалмайду, һеч ким кирәлмәйду. □ 13:20 «Бешиңнә көтәр, и Зион, шималдин чиққанларға қара; саңа тапшурулған пада, йәни йеқимлиқ падаң нәгә кәткәнду?» — бу әйәттики пеиллар «аялчә род»та болуп, бу сөzlәр бәлким Йерусалимға, йәни униңда турған «Худаниң хәлқи болған пада баққучилири»ға — падишаға, каһинларға вә «пәйғәмбәрләр»гә ейтилиду. □ 13:21 «Пәрвәрдигар сени башқурушқа достлириңни бекиткиңидә сән немә дейәләйтиң? Әсли өзүң уларға башқурушни үгәткән турсаң!» — Израилниң иттипақдашлири («достлар»)и авал Асурийә, андин Бабилини өз ичигә алған еди. Уларниң һәммиси Израил билән болған мунасивитидин пайдиланмақчи болған, халас (мәсилән, «Йәшәя» 39-баһни көрүң; Бабилиң әлчилири Йәһуданиң көп мәлуматлирини егилигәндин кейин уларға асийлиқ қилған). □ 13:22 «йотилириң зораванлиқта ашқариланди» — ибраний тилида «тапанлириң зораванлиқта яриланди» — вапасиз аял бәлким өз йолдиши тәрипидин шундақ муамлигә учриши мүмкин.

■ 13:22 Йәш. 47:2, 3; Йәр. 5:19; 16:10 □ 13:25 «сән Мени унтуғансән, ялғанчиликқа таянғансән» — «ялғанчилик» мошу йәрдә бәлким бутларни көрситиду.

жиркиничликлириңни көрдүм! Һалиңға вай, и Йерусалим! Сән пак қилинишни қачанғичә рәт қилмақчисән?![□]

14

Курғақчиликлар үстидә болған мәрсийә

1 Йәрәмияға чүшкән, Пәрвәрдигарниң курғақчиликлар тоғрилиқ сөзи: —

Йәрәмияниң мәрсийәси вә дуаси

2 Йәһуда матәм тутиду, униң дәрвазилири завалға йүз тутмақта, хәлиқ йәргә чаплишип қарилиқ тутиду; Йерусалимдин налә-пәрәд көтирилмәктә. [□]

3 Мөтивәрлири чапармәнлирини су әкилишкә әвәтиду; улар су азгаллириға бариду, лекин һеч су тапалмайду; уларниң күплири куруқ қайтип келиду; улар йәргә қарап қалиду, сарасимигә чүшиду; улар бешини йеппип төвән саңгилитиду. [□]

4 Һеч ямғур болмиғачқа йәр йүзи йерилип кәтти; йәр һайдиғучилар йәргә қарап бешини йеппип төвән саңгилитиду. ⁵ Марал болса далада бала қозилайду, андин қозисидин ваз кечиду; чүнки от-чөп йоқ. ⁶ Ўвайи ешәкләр егизликләрдә туруп чилбәриләрдәк һасирап кетиду; озуқ издәп көзлири қараңғулишип кетиду, чүнки озуқ йоқ. [■]

Йәрәмияниң дуаси

7 — И Пәрвәрдигар, қәбиһликлиримиз бизни әйипләп гувалиқ бәргини билән, Өзүңниң намиң үчүн бир ишни қилғайсән! Чүнки бизниң йолуңдин чиқип кетишимиз интайин көптур; биз Сениң алдинда гуна садир қилдуқ. ⁸ И Исраилниң Арзуси, күлпәт чүшкәндә уларниң қутқузғучиси Болғучи, Сән немишкә бизгә зиминимиздики мусапирдәк, бир кечила қонмақчи болған бир йолучидәк болисән? ⁹ Немишкә һеч амалсиз кишидәк, һеч кимни қутқузалмайдиған бир палванға охшаш болисән? Лекин Сән, и Пәрвәрдигар, аримизда турисән, биз Сениң намиң билән аталғандурмиз; биздин ваз кечип кәтмә![□]

Пәрвәрдигарниң сөзи рәсмий башлиниду

[□] **13:27** «Аһ, сениң зиналириң, айғирниқидәк похур кишнәшлириң, егизликләрдә вә етизларда болған бузқучилиқлириңниң пәскәшлиги! ...» — бу айәт шүбһисизики, бутпәрәсликни көрситиду. У Худаниң көз алдида жиркиничлик зинахорлуққа охшаштур. Лекин оқурмәнләргә шу бәлким аянки, мундақ бутпәрәслик Худаға вапасизлиқ болуп роһий жәһәттә паһишивазлиқ болупла қалмай, Пәләстиндики бутпәрәсликә кишиләр бутлириға «аталған», бутханида турған паһишә аялларға пул берип улар билән ятатти. [□] **14:2** «Йәһуда матәм тутиду, ... хәлиқ йәргә чаплишип қарилиқ тутиду; Йерусалимдин налә-пәрәд көтирилмәктә» — бизниңчә бу 2-9-айәтләр «Йәрәмияниң мәрсийәси вә дуаси».

Бизниңчә 1-айәттә тилға елинған «Пәрвәрдигарниң курғақчиликлар тоғрилиқ сөзи» рәсмий һалда 10-айәттә башлиниду. Бәзи алимлар 2-6-айәтләрни Пәрвәрдигарниң (бешәрәт беридиған) сөзи, 7-9-айәтләрни Йәрәмияниң дуаси дәп қарайду. Шүбһисизки, 10-15-айәтләр андин бәлким 16-18-айәтләр Пәрвәрдигарниң жаваби еди. [□] **14:3** «улар ... сарасимигә чүшиду; улар бешини йеппип төвән саңгилитиду» — кона заманларда бешини йепиш қаттиқ пушяман қилиш, қаттиқ азаплинишни билдүрәтти. [■] **14:6** Йәр. 12:4 [□] **14:9** «биз Сениң намиң билән аталғандурмиз» — мәлум бир киши башқа бирисиниң нами билән аталған болса униңға мәнсуп вә униң мәсьулуғи вә һимайиси астида туриду. «Исраил» (Худа билән болған шаһзада) вә «Йәһуда» (мәдһийә) дегән исимлар Худаниң икки намини көрсәткән; Худа Өзи Исраилни «Мениң халқим» дәп атиған еди.

10 Пәрвәрдигар мошу хәлиқкә мундақ дәйду: — Улар дәрһәқиқәт мәндин тезип, кезишкә амрақтур; улар қадәмлирини яман йолдин һеч тизгинлимәйду; Пәрвәрдигарниң улардин һеч қандақ хурсәнлиги йок; әнди һазир уларниң қәбиһлигини есигә кәлтүрүп уларниң гуналирини жазалайду.

Ялған пәйғәмбәрләргә ишинишкә болған җаза

11 Андин Пәрвәрдигар маңа: — Бу хәлиқниң бәхит-бәрикити үчүн дуа қилма — деди. ■ 12 — Улар роза тутқанда, пәрядини аңлимаймән; улар көйдүрмә қурбанлиқларни ашлиқ һәдийәләр билән сунғанда, Мән уларни қобул қилмаймән; Мән уларни қилич, қәһәтчилик вә вабалар арқилиқ йоқитимән. ■

13 Мән болсам: — Аһ, Рәб Пәрвәрдигар! Мана, пәйғәмбәрләр уларға: «Силәр қилични һеч көрмәйсиләр, қәһәтчиликиму дуч кәлмәйсиләр; чүнки Мән бу йәрдә силәрниң аман-есәнлигиңларға қапаләтлик қилимән» дәйду, — дедим.

14 Әнди Пәрвәрдигар маңа мундақ деди: — Пәйғәмбәрләр Мениң наминда ялған бешарәтләр бериду; Мән уларни әвәтмигәнмән, уларни буйруған әмәсмән, вә уларға гәп қилғиним йок. Улар силәргә сахта көрүнүш, палчилик, әрзимәс нәрсиләр тоғрилиқ өз көңлидики хам хиялларни ейтип бешарәт бәрмәктә. □ ■

15 Шуңа Пәрвәрдигар: — Мениң наминда бешарәт бериватқан, Мән әвәтмигән, йәни: «Қилич вә қәһәтчилик бу зиминға һеч кәлмәйду» дәйдиған пәйғәмбәрләр тоғрилиқ: — бу пәйғәмбәрләр қилич вә қәһәтчилик билән йоқитилиду; 16 улар бешарәт бәргән хәлиқниң болса, қилич вә қәһәтчилик түпәйлидин жәсәтлири Йерусалим кочилириға ташливетилиду; уларниң өзлирини, аяллирини, қиз-ғуллирини көмгидәк һеч ким қалмайду; Мән уларниң рәзиллигини өз бешигә төкимән. 17 Сән уларға шу сөзни ейтсән: — «Көзлиримдин кечә-күндүз яш тохтимисун; чүнки мениң пак қизим болған хәлқим яриси бөсүлгәндәк қаттиқ бир зәрб йәп, интайин еғир яриланди», — дәйду. □ ■

Йерәмия дуасини давам қилиду

18 Мән далаға чиқсам, мана қиличтин өлтүрүлгәнләр; шәһәргә кирсәм, мана қәһәтчиликтин солишип кәткәнләр! Чүнки пәйғәмбәр һәм каһин һәр иккисила бәһимсиз-надан болуп, улар зиминда өз содиси биләнла болуп кәтти. □

19 Сән Йәһудадин немишкә ваз кәчтиң? Җениң Зиондин Зериктиму? Сән немишкә бизни шунчә давалиғусиз дәриҗидә урған едиң? Биз арам-течлиқни күттуқ, лекин һеч қутлуқ күнләр йоқтур; шипалиқ бир вақитни күттуқ, лекин мана дәккә-дүккә ичидидурмиз! ■ 20 И Пәрвәрдигар, рәзиллигимизни, ата-бовилиримизниң қәбиһлигини тонуп иқрар қилимиз; чүнки Сениң алдиңда гуна сади́р қилдуқ. ■ 21 Өзүң намиң үчүн Йерусалимни көзүңгә илмай қоймиғайсән; шан-шәрәплик тәхтиң болған җайни рәсва қилмиғайсән; әһдәңни

■ 14:11 Мис. 32:10; Йәр. 7:16; 11:14 ■ 14:12 Пәнд. 1:28; Йәш. 1:15; Йәр. 6:20; 7:21,22; 11:11; Әс. 8:18; Мик. 3:4 □ 14:14 «Улар силәргә сахта көрүнүш, палчилик, әрзимәс нәрсиләр тоғрилиқ өз көңлидики хам хиялларни ейтип бешарәт бәрмәктә» — «әрзимәс нәрсиләр» бәлким бутларни көрситиду. ■ 14:14 Йәр. 23:21; 27:15; 29:8, 9 □ 14:17 «мениң пак қизим болған хәлқим» — «пак қизим болған хәлқим», вә «Зион қизи» «хәлқимниң қизи» қатарлиқ ибариләр Худаниң өз хәлқиғә яки башқа хәлиқ (мәсилән, «Мисирниң қизи», 46:11)кә болған мейри-шәпқитини, уларға бағлиған муһәббитини көрситидиған мәнини өз ичигә алиду. ■ 14:17 Йәр. 13:17; Жиг. 1:16; 2:18 □ 14:18 «Чүнки пәйғәмбәр һәм каһин һәр иккисила ... зиминда өз содиси биләнла болуп кәтти» — пәйғәмбәрләр вә каһинлар сода билән шуғуланмаслиқ керәк еди, әлвәттә. Мошу айтәттики «содиси» уларниң «Худаниң сөзини бурмилап сатидиғанлиғи»ни көрситиду. Башқа бир хил тәрҗимиси: «... пәйғәмбәр һәм каһин һәр иккиси һеч билмәйдиған бир зиминға чиқип кәтти». ■ 14:19 Йәр. 8:15 ■ 14:20 Зәб. 105:6; Дан. 9:8

есиңгә кәлтүргәйсән, уни бузмиғайсән! □ ²² Әлләр чоқунидиған «әрзимәсләр» арисидә ямғур яғдурғучи бармиду? Йеғинни асманлар өзлирила берәмду? Буларни әмәлдә көрсәткүчи Сән әмәсму, и Пәрвәрдигар Худайимиз! Шуңа Сени тәлпүнүп күтимиз; чүнки Сәнла буларни қилғучидурсән.■

15

¹ Пәрвәрдигар маңа мундақ деди: — «Муса яки Самуил пәйғәмбәрләр алдимда турған болсиму, көңлүм бу хәлиқкә һеч қаримайтти. Уларни көз алдимдин кәткүзүвәт! Улар Мәндин һери чиқип кәтсун! □ ² Әгәр улар сәндин: «Биз нәгә чиқип кетимиз?» деса, сән уларға: «Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Өлүмгә бекитилгәнләр өлүмгә, қиличқа бекитилгәнләр қиличқа, қәһәтчиликкә бекитилгәнләр қәһәтчиликкә, сүргүн болушқа бекитилгәнләр сүргүн болушқа кетиду» — дәйсән. □ ³ Чүнки Мән төрт хил жаза билән уларниң үстигә чүшимән, — дәйду Пәрвәрдигар, — өлтүрүш үчүн қилич, титма-титма қилиш үчүн иштар, жутуш вә һалак қилиш үчүн асмандики учар-қанатлар вә йәр-зиминдики һайванатларни жаза болушқа бекиттим; ■ ⁴ Йәһуда падишаси һәзәкияниң оғли Манассәһниң Йерусалимда қилғанлири түпәйлидин Мән уларни йәр йүзидики барлиқ падишалиқлар арисидә вәһимигә салғучи бир объект қилимән.□ ■

⁵ Чүнки ким саңа ичини ағритиду, и Йерусалим? Ким сән үчүн аһ-зар уриду? Ким әһвалиниң сорашқа йолда тохтап йениңға бариду? ■ ⁶ Сән Мени ташливәткәнсән, — дәйду Пәрвәрдигар, — сән чекинип кәттиң; Мән үстүңгә қолумни созуп сени набут қилишқа турдум; Мән саңа ичимни ағритиштин һалсирап кәттим. ■

⁷ Шуңа Мән уларни зиминдики шәһәр қовуқлирида йәллүгүч билән сориветимән; Мән уларни балилардин жуда қилимән вә хәлқимни набут қилимән; улар өз йоллиридин һеч янмиди. ■ ⁸ Көз алдимда уларниң тул хотунлири деңиз қумлиридин көпийип кетиду; чүш вақтида Мән уларға, йәни жигитләрниң анисиға бир һалак қилғучини елип келимән; Мән уштумтут уларниң бешиға дәрәд вә вәһимә чүшүримән. □ ⁹ Йәттә балини туққан ана солишип тиникидин қалай дәп қалиду; күпкүндүздә бу аниниң қуяши туюқсиз мәғрипкә патиду; у шәрмәндә болуп хорлуқ-һақарәтләргә учрайду. Улардин қалғанларни болса Мән дүшмәнләр алдида қиличқа тапшуримән, — дәйду Пәрвәрдигар.■

Йәрәмия дэд-пәрәд кәтириду, Пәрвәрдигар жавап бериду

¹⁰ Аһ, ана, һалимға вай, чүнки сән мени пүткүл зимин билән қаришилишидиған бир адәм, улар билән елишидиған бир адәм сүпитидә туққансән! Мән уларға

□ **14:21** «шан-шәрәплик тәхтиң болған жайни рәсва қилмиғайсән» — «шан-шәрәплик тәхтиң» бәлким Йерусалимда турған муқәддәс ибадәтхананиң көрситиду. ■ **14:22** Зәб. 134:7; 146:8; Йәш. 30:23; Йәр. 5:24; 10:13 □ **15:1** «Пәрвәрдигар маңа мундақ деди: — «Муса яки Самуил (пәйғәмбәрләр) алдимда турған болсиму,...» — оқурмәнләргә аян болидуки, Муса вә Самуил һәзрәтләр Исраил хәлқи үчүн көп қетим гуналирини тиливалған (мәсилән, «Мис.» 32-бап, «1Сам.» 7-бапни көрүң). ■ **15:1** Мис. 32:14; 1Сам. 7:9; Әз. 14:14 □ **15:2** «өлүмгә бекитилгәнләр өлүмгә... кетиду» — мошу йәрдә «өлүм» бәлким ваба арқилиқ болған өлүмни көрситиду. ■ **15:2** Зәк. 11:9 ■ **15:3** Лав. 26:16; Йәр. 7:33 □ **15:4** «Йәһуда падишаси һәзәкияниң оғли Манассәһниң Йерусалимда қилғанлири ...» — «2Пад.» 21-бапни көрүң. ■ **15:4** Қан. 28:25 ■ **15:5** Йәш. 51:19 ■ **15:6** Йәр. 5:7 ■ **15:7** Йәр. 4:11 □ **15:8** «чүш вақтида Мән уларға, йәни жигитләрниң анисиға бир һалак қилғучини елип келимән» — «чүш вақти» бәлким дәм алидиған вақит, һужум қилишқа мувапик еди. ■ **15:9** Ам. 8:9

өсүмгә қәризмү бәрмидим, яки улардин өсүмгә қәризмү алмидим; лекин уларниң һәр бири мени қарғайду!■

11 Пәрвәрдиғар мундақ деди: — Бәрһәк, Мән бәхитиңгә сени азат қилимән; күлпәт вә балау-апәт болған күнидә Мән саңа дүшмәнни чирайлиқ учраштуримән.□

Хәлиқкә болған сөз

12 Төмүр сунамду? Шималдин чиққан төмүр, яки мис сунамду? □ ■

13 Бәлки қилған барлиқ гуналириң түпәйлидин, у четиндин бу четингичә Мән байлиқлириң һәм ғәзнилириңни олжа болушқа һәқсиз тапшуримән; □ ■ 14 Мән сени дүшмәнлириң билән биллә сән һеч билмәйдиған бир зиминға өткүзимән; чүнки ғәзивимдә бир от қозғалди, у үстүңгә чүшүп сени көйдүриду.□ ■

Йәрәмия йәнә дәд ейтиду

15 И Пәрвәрдиғар, Сән һалимни билисән; мени есиңдә тутқайсән, маңа йеқин келип мәндин хәвәр алғайсән вә маңа зиянкәшлик қилғучилардин интиқамимни алғайсән; Сән уларға сәвир-тақәт көрсәткүң болсиму, мени йоқатмиғайсән! Мениң Сени дәп хорлинивақанлиғимни билгәйсән. □ ■

16 Сәзлириңгә еришип, уларни йәвалдим; сәзлириң һәм мени шатландурғучи вә қәлбимниң хошаллиғи болған; чүнки мән Сениң намиң билән аталғанмән, и Пәрвәрдиғар, самави қошунларниң Сәрдари болған Худа! 17 Мән бәзмә қилғучиларниң сорунидә ойнап-күлүп олтармидим; Сениң мени тутқан қолуң түпәйлидин ялғуз олтардим; чүнки Сән мени уларниң қилғанлири билән қаттиқ ғәзәпләндүрдүң. ■ 18 Мениң азавим немишкә тохтимайду, мениң ярамниң даvasи йоқ, немишкә шипа тапмайду? Сән маңа худди «алдамчи ериқ» вә туюқсиз ғайип болидиған сулардәк болмақчисән?□ ■

■ 15:10 Аюп 3; Йәр. 20:14-18 □ 15:11 «Бәрһәк, Мән бәхитиңгә сени азат қилимән; күлпәт вә балау-апәт болған күнидә Мән саңа дүшмәнни чирайлиқ учраштуримән» — бу айәттики ибраний тилини чүшиниш тәс. һалқилиқ мәсилә шуки, бу сөзләрни Худа Йәрәмияға, яки хәлиқкә ейтқанму? Хәлиқкә болса, тәржимиси бәлким: «Мән саңа (ахирида) яши болсун дәп сени (зиминиңдин) нери кәткүзимән (демәк, сүргүн қилимән); күлпәт вә балау-апәт болған күнидә Мән сени дүшмән билән көрүштүримән». Бизниңчә сөzlәр Йәрәмияға ейтилған; 40-бап, 1-5-айәтләрни көрүң. □ 15:12

«Шималдин чиққан төмүр, яки мис сунамду?» — шу дәвирдә «қара деңиз» бойида (шималдин) интайин қаттиқ бир хил төмүр (әмәлийәттә, полат) ишләп чиқирилатти. Әсли текстни чүшиниш тәс. Башқа бир тәржимиси: «(Силәр) төмүр вә мистәк бир хәлиқсиләр, силәр шималдин кәлгән төмүрни сундураламсиләр?». ■ 15:12 Йәр. 6:28 □ 15:13 «Бәлки қилған барлиқ гуналириң түпәйлидин, у четиндин бу четингичә мән байлиқлириң һәм ғәзнилириңни олжа болушқа һәқсиз тапшуримән;» — айәтнин башқа бир хил тәржимиси: «Бәлки у четиндин бу четингичә қилған барлиқ гуналириң түпәйлидин Мән байлиқлириң һәм ғәзнилириңни олжа болушқа һәқсиз тапшуримән». ■ 15:13 Йәр. 17:3 □ 15:14 «Мән сени дүшмәнлириң билән биллә сән һеч билмәйдиған бир зиминға өткүзимән» — башқа икки хил тәржимиси: «... Мән уларни (байлиқлириңни) дүшмәнлириң билән сән һеч билмәйдиған бир зиминға өткүзүп беримән» яки «Силәрни һеч билмәйдиған бир зиминда дүшмәнлириңниң қуллуғиға өткүзүп беримән». ■ 15:14 Қан. 32:22 □ 15:15 «Маңа йеқин келип мәндин хәвәр алғайсән» — ибраний тилида «мени йоқлиғайсән». «Сән уларға сәвир-тақәт көрсәткүң болсиму, мени йоқатмиғайсән! Мениң Сени дәп хорлинивақанлиғимни билгәйсән» — Йәрәмияниң демәкчи болғини, Худа дүшмәнлиригә сәвир-тақәт қилип, өзини (Йәрәмияни) йәнә әвәтип, өзи арқилиқ уларға товва қилиш пурсити бәрмәкчи болса, ундақта, әксичә, улар товва қилмай, Йәрәмияни өлтүрүветиш хәвп-хәтири бар еди. ■ 15:15 Йәр. 11:20 ■ 15:17 Зәб. 1:1 □ 15:18 «Сән маңа худди «алдамчи ериқ» вә туюқсиз ғайип болидиған сулардәк болмақчисән?» — оттура шәриқтә, чөл-баяванда бәзи ериқлар тосаттин йоқан кәткәчкә, «алдамчи ериқ»лар дәп атилиду. Шуларға ишиңгән, бойлап маңидиған йолучилар бәлким усузлуқтин өлүп кетиши мүмкин. ■ 15:18 Аюп 6:15-30; Йәр. 30:15

Пәрвәрдигарниң Йәрәмияга болған жаваби

¹⁹ Шуңа Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Сән һазирқи һалитиндин йенип йенимға қайтсаң, Мән қайтидин сени алдимдики хизмәтгә турушқа яндуруп келимән; сән қиммәтлик сөзләр билән әрзимәс сөзләрни пәриқләндүрәлисән, сән йәнә ағзимдәк болисән; бу хәлиқ сән тәрәпкә қайтип кәлсун, лекин сән уларниң тәрипигә һәргиз қайтмаслиғиң керәк; ²⁰ Вә Мән сени бу хәлиқкә нисбәтән мистин қопурулған, мустәһкәм бир сепил қилимән; улар саңа һужум қилиду, лекин улар үстүңдин ғәлибә қилалмайду; чүнки Мән сени қутқузушқа, улардин халас қилишқа сән билән биллидурмән, — дәйду Пәрвәрдигар. ■ ²¹ — Бәрһәк, Мән сени рәзилләрниң қутқузимән; әшәддийләрниң чаңгилидин қутқузидиған нижатқариң болимән.

16*Йәрәмияга той қилмаслиқ, матәм тутмаслиқ вә бәзмиләргә қатнашмаслиқ буйрулиду*

¹ Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ дейилди: — ² Сән аял затини әмриңгә алмайсән, шундақла мошу зиминда оғул-қиз пәрзәнт тапмайсән. ³ Чүнки Пәрвәрдигар бу йәрдә туғулған оғул-қизлар, бу зиминда уларни туққан анилар вә уларни туғдурған атилар тоғрисида мундақ дәйду: — ⁴ Улар әләмлик кесәлләр билән өлиду; улар үчүн һеч матәм тутулмайду, улар көмүлмәйду; өлүклири тезәктәк тупрақ йүзидә ятиду, улар қилич, қәһәтчилик билән йәп кетилиду; жәсәтлири асандики учар-қанатлар вә зиминдики һайванатлар үчүн озук болиду. ■ ⁵ Чүнки Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Сән Йәрәмия, һаза болуваған һеч бир өйгә кирмә, яки өлгәнләр үчүн аһ-зар кәтириш яки өкүнүшкә барма; чүнки Мән бу хәлиқтин хатиржәмлигимни, меһир-муһәббитимни вә рәһимдилликлиримни елип ташлидим, — дәйду Пәрвәрдигар.

⁶ Улуқлардин тартип пәсләргичә бу зиминда өлиду; улар йәргә көмүлмәйду; һеч ким улар үчүн аһ-зар кәтәрмәйду, яки уларни дәп, я әтлирини тилмайду, я чачлирини чүшүрүвәтмәйду; □ ■ ⁷ улар қарилиқ тутқанларни йоқлап, нан уштумайду, өлгәнләр үчүн көңүл соримайду; ата-аниси өлгәнләр үчүн һеч ким тәсәлли қәдәһини сунмайду. ⁸ Сән болсаң әл-жут билән биллә йәп-ичишкә той-бәзмә болған өйгиму кирмә; ⁹ чүнки самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар, Исраилниң Худаси мундақ дәйду: — Мана, Мән өз күнлириңларда вә өз көз алдиңларда, бу йәрдин тамашиниң садасини, шат-хурамлиқ садасини вә тойи болуваған жигит-қизниң авазлирини тохтитимән. ■

Сүргүн болуш, андин зиминга қайтурулуш

¹⁰ Шундақ болидуки, сән бу хәлиқкә бу сөзләрниң һәммисини ейтқиниңда, улар сәндин: «Немишкә Пәрвәрдигар мошундақ зор бир күлпәтни бешимизга чүшүрүшкә бекиткән? Бизниң қәбиһлигимиз зади немә? Пәрвәрдигар Худайимиз алдида зади садир қилған немә гунайимиз барду?» — дәп сорайду. □ ■ ¹¹ Әнди сән уларға мундақ дәйсән: — Чүнки ата-бовилириңлар Мәндин

■ 15:20 Йәр. 1:18 ■ 16:4 Йәр. 7:33; 9:22; 14:16; 15:2, 3; 25:33; 34:20 □ 16:6 «әтлирини тилиш» вә «чачни чүшүрүш» — булар қаттиқ қайғуни билдүрәтти. «әтлирини кесиш» адити Тәвратта мәһний қилинған. ■ 16:6 Лав. 19:28; Қан. 14:1 ■ 16:9 Йәш. 24:7, 8; Йәр. 7:34; 25:10; әз. 26:13 □ 16:10 «Сән бу хәлиқкә бу сөзләрниң һәммисини ейтқиниңда, улар сәндин: «... Пәрвәрдигар Худайимиз алдида зади садир қилған немә гунайимиз барду?» — дәп сорайду» — шүбһисизки, Йәрәмияниң уларниң той-нәзирлигигә кирмәслиги уларниң қизиқишини қозғайтти. ■ 16:10 Йәр. 5:19

ваз кәчкән, — дәйду Пәрвәрдигар, — һәмдә башқа илаһларға әгишип уларның қуллуғида болған, уларға чокунған; улар Мәндин ваз кәчкән, Тәврат-қанунумни һеч тутмиған; ¹² силәр болсаңлар, ата-бовилириңлардин техиму бәтәр қилғансиләр; мана, һәр бириңлар өз рәзил көңлидики жаһиллиқның кәйнигә кирип, Маңа һеч қулақ салмиғансиләр; ¹³ Шуңа Мән силәрни бу зимиңдин елип, силәр яки ата-бовилириңлар һеч билмәйдиған башқа бир зимиңға ташлаймән; силәр шу йәрдә кечә-күндүз башқа илаһларның қуллуғида болисиләр; чүнки Мән силәргә һеч меһирни көрсәтмәймән. ■

¹⁴ Шуңа мана, шу күнләр келидуки, — дәйду Пәрвәрдигар, — «Исраилларни Мисир зимиңдин кутқузуп чиқарған Пәрвәрдигарның һаяти билән!» дегән қәсәм қайтидин ишлитилмәйду, ¹⁵ бәлки шу күнләрдә «Исраилларни шималий зимиңдин вә Өзи уларни һайдиған барлиқ зимиңләрдин кутқузуп чиқарған Пәрвәрдигарның һаяти билән!» дәп қәсәм ичилиду. Чүнки Мән уларни ата-бовилириға тәқдим қилған зимиңиға қайтуримән. ¹⁶ һалбуки, мана һазир болса, Мән нурғун белиқчиларни әвәтип уларни тутқузушқа чақиримән, — дәйду Пәрвәрдигар; — андин нурғун овчиларни әвәтип уларни қоғлап овлашқа чақиримән; улар уларни һәр бир тағдин, һәр бир егизлиқтин, қия ташларның ғар-қисилчақлиридин тепивалиду. □ ¹⁷ Чүнки көзлирим уларның барлиқ йоллири үстидә туриду; улар алдимда һеч суқуналмиди, уларның қәбиһлиги көзлиримдин һеч йошурулмиди. ■ ¹⁸ Лекин Мән авал уларның қәбиһлигини вә гунайини бешиға һәссиләп қайтуримән; чүнки улар зимиңимни жиркинчилик нәрсиләрның өлүклири билән булғиған, Мениң мирасимни ләнәтлик нәрсилери билән толдурған. □ ■

Йәрәмия сөз қистуриду

19 — И Пәрвәрдигар, Сән мениң күчүм вә қорғинимсән, азап-оқубәт күнидә башпанамимсән. Әлләр болса йәр йүзиниң чәт-чәтлиридин йениңға келиду вә: «Бәрһәк, ата-бовилиримиз ялғанчилик һәм бимәниликкә мирасхорлуқ қилған; бу нәрсиләрдә һеч пайда йоктур. □ ²⁰ Инсанлар өз-өзигә худаларни ясаламду?! Лекин ясиғини Худа әмәстур!» — дәйду.

Пәрвәрдигарның сөзиниң давами

21 — Шуңа, мана, Мән бу қетим бу рәзил хәлиқкә шуни урдан билдүримән, — уларға Мениң қолум вә күч-қудритимни урдан билдүримән; шуниң билән улар Мениң наминиң Пәрвәрдигар экәнлигини билиду! □ ■

■ **16:12** Йәр. 3:17; 7:26; 9:14; 11:10; 13:10; 17:23 ■ **16:13** Қан. 4:27; 28:64,65 ■ **16:14** Йәр. 23:7, 8 □ **16:16** «Мән... нурғун белиқчиларни ... нурғун овчиларни әвәтип...» — «белиқчилар» вә «овчилар» болса дүшмәнләрни көрситиду, әлвәттә. ■ **16:17** Аюп 34:21; Пәнд. 5:21; Йәр. 32:19 □ **16:18** «жиркинчилик нәрсилери... ләнәтлик нәрсилери...» — бутлири қатарлиқларни көрситиду. «жиркинчилик нәрсилериниң өлүклири» — бәким «Дәрвәкә, әрзимәсләр!» дәп ташливатқан бутлирини яки шу бутларға қурбанлиқ қилған нәрсиләрни көрситиши мүмкин. ■ **16:18** Йәр. 3:2; Әз. 43:7 □ **16:19** «Бәрһәк, ата-бовилиримиз ялғанчилик һәм бимәниликкә мирасхорлуқ қилған» — «ялғанчилик һәм бимәнилик» йәнә «сахта илаһлар», бутларни көрситиду. □ **16:21** «Шуңа, мана, Мән бу қетим бу рәзил хәлиқкә шуни урдан билдүримән, — уларға Мениң қолум вә күч-қудритимни урдан билдүримән...» — бу жұмлидики әң муһим сөз «шуңа»дур. Әгәр кәлгүсидә «ят әлләр» Худани урдан тонуйдиған болса, ундақта Худаниң Өз хәлқи болған Исраил Худани тонуши керәк әмәсму? ■ **16:21** Йәр. 33:2

17

¹ Йәһуданиң гунайи алмас учлуқ төмүр қәләм билән таштахтай кәби жүрәклиригә вә курбанғаһлиридики мүңгүзләргә оюлған; ■ ² балилириму йешил дәрәқләр бойида тикләнгән, егиз дөңләр үстидә ясиған бутлириниң курбанғаһлирини вә «Ашәраһ»лирини һәрдаими сеғиниду. □ ■ ³ Мән тағлириңларда вә етизлириңларда, һәм байлиқлириңни һәм ғәзнилириңни, — сениң «жуқури җайлар»иңму буниң сиртида әмәс — бу четиңдин у четиңгичә болған гунайиң түпәйлидин олҗа болушқа тапшуриман; □ ■ ⁴ Өзүңниң шори, Мән саңа тәқдим қилған мирасиң қолуңдин кетиду; Мән сән тонумайдиган бир зимиңда сени дүшмәнлириңниң қуллуғиға тапшуриман; чүнки силәр ғәзивимгә от йеқип уни қозғиғансиләр; у мәңгүгә көйиду. ■

Бир нәччә һекмәтлик сөzlәр

⁵ Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —

— Адәмгә таянған, адәмниң әт-күчини таянчи қилған, қәлби Пәрвәрдигардин чәтнигән адәмниң һалиға ләнәт болсун! ⁶ У чөл-баяванда ескән қара арча чатқилидәк болиду; бәхит-яхшилиқ кәлсиму у буни көрмәйду; у бәлки чәлдики қағҗирақ йәрләрдә, адәмзәтсиз шорлуқ бир зимиңда туриду. ⁷ Пәрвәрдигарға таянған, Пәрвәрдигарни таянч қилған адәм бәхит-бәрикәтлик болиду! ■ ⁸ У сулар бойида тикләнгән, ериқ бойида кәң йилтиз тартқан дәрәқдәк; пижғирим иссиқтин у қорқмайду; униң йопурмақлири һемешә йешилду; қурғақчилик жили у солашмайду вә мевә бериштин қалмайду. ■

⁹ Қәлб һәммидин алдамчи, униң даvasи йоқтур. Кимму уни чүшинәлисун?

¹⁰ Мәнки Пәрвәрдигар инсан қәлбини күзитип тәкшуриман; һәр бирсигә өз йоллири бойичә, қилған әмәллириниң мевиси бойичә тәқсим қилиш үчүн, инсан вижданини синаймән. □ ■ ¹¹ Худди өзи туғмиған тухумларни бесивалған кәкликтәк, һарамдин байлиқларға еришкән кишиму шундақ болиду; күнлириниң йерими өтмәйла еришкинидин айрилиду, у ахирида ахмақ болуп чикиду. □

¹² Шан-шәрәплик бир тәхт, әзәлдин жуқуриға тикләнгән, дәл бизниң башпанәһимиз болған җайду; ¹³ и Пәрвәрдигар, Сән Исраилниң үмүтисән! Сәндин ваз кәчкән һәммәйлән йәргә қарап қалиду; Сәндин җирақлашқанлар тупрақта ятқанлар арасида тизимлиниду; чүнки улар һаятлик сулириниң мәнбәси болған Пәрвәрдигардин ваз кәчкән. ■ ¹⁴ Мени сақайтқин, и Пәрвәрдигар, мән шуниң билән җәзмән сақайтилимән! Мени қутқузғин, шуниң билән җәзмән

■ **17:1** Йәр. 11:13 □ **17:2** «Ашәраһ»лар — бәлким бутпәрәсликкә беғишланған дәрәқликләрдур. Дәрәқләр бәлким «аял мәбуд» шәклидә оюлған яки нақишләнгән болуши мүмкин.

■ **17:2** Йәр. 2:20 □ **17:3** «Мән тағлириңларда вә етизлириңларда, һәм байлиқлириңни һәм ғәзнилириңни... тапшуриман» — башқа бир хил тәржимиси: «Далида турған мениң тегимни болса, һәм байлиқлириңни һәм ғәзнилириңни... тапшуриман». Исраилдики «жуқури җайлар» бутпәрәсликкә аит, җиркеничлик җайларға айландурулған еди. ■ **17:3** Йәр. 15:13 ■ **17:4** Қан. 28:68; Йәр. 15:14; 16:13

■ **17:7** Зәб. 2:12; 33:9; Пәнд. 16:20; Йәш. 30:18 ■ **17:8** Зәб. 1:3 □ **17:10** «инсан вижданини синаймән» — «виждан» ибраний тилида «бәрәк» дегән билән ипадилиниду. ■ **17:10** 1Сам. 16:7; Зәб.

7:10 □ **17:11** «Худди өзи туғмиған тухумларни бесивалған кәкликтәк...» — башқа бир хил тәржимиси: «Худди тухумларни бесип лекин төрәлдүрмәйдиган бир кәкликтәк...». ■ **17:13** Зәб. 7:27; Йәш. 1:28; Йәр. 2:13; Юһ. 8:8

куткузулимән! — Чүнки Өзүң мениң мәдһийәмдүрсән! □ 15 Мана, улар маңа: — Пәрвәрдигарның сөз-бешарити қени?! Қени, у әмәлгә ашурулсун!» — дәйду. ■ 16 Лекин мән болсам, Саңа әгәшкинимдә «пада баққучи» болуштин һеч қачқан әмәсмән, вә әжәл күнини һеч арзу қилмиғанмән, — Сән билисән! Афғимдин барлиқ чиққанлар Сениң йүз алдинда болған. □ 17 Маңа вәһимә болмиғайсән; күлпәтлик күнидә Сән мениң башпанаһимдүрсән. ■ 18 Маңа зиянкәшлик қилғучилар йәргә қарап қалсун, лекин мени йәргә қаратмиғайсән! Улар дәккә-дүккигә чүшсун, лекин мени дәккә-дүккигә чүшүрмиғайсән; уларның бешига күлпәт күнини чүшүргәйсән; уларни икки һәссилик һалакәт билән үзүл-кесил пачақлап ташлиғайсән!■

«Шабат» күни — йәни шәмбә күни, йәни дәм елиш күни — рәһим пурсити

19 Пәрвәрдигар маңа мундақ дегән: — Барғин, Йәһуда падишалири шәһәргә киридиған вә чиқидиған «Хәлиқниң балилири» дегән дәрвазида, һәмдә Йерусалимниң барлиқ дәрвазилирида турғин, уларға мундақ дегин: — □ 20 Пәрвәрдигарның сөзини аңлаңлар, и мошу дәрвазилардин киридиған Йәһуданиң падишалири, барлиқ Йәһуда вә Йерусалимда туруватқан халайиқ! 21 Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Өз жениңларға һези болуңлар! «шабат» күнидә һеч қандақ жүкни көтәрмәңлар, Йерусалимниң дәрвазилиридин һеч нарсини епкирмәңлар; ■ 22 шабат күнлиридә өйлириңлардин һеч жүкни көтирип елип чиқмаңлар, вә һеч қандақ әмгәк қилмаңлар; бәлки Мән ата-бовилириңларға буйруғинимдәк, шабат күнини Өзүмгә аталған муқәддәс бир күн дәп қараңлар. □ ■ 23 Лекин улар һеч аңлимиған яки кулақ салмиған, бәлки аңлимаслиққа һәм тәрбийини қобул қилмаслиққа бойнини қаттиқ қилған. ■ 24 Шундақ болидуқи, силәр авазимни көңүл қоюп аңлисаңлар, — дәйду Пәрвәрдигар, — йәни шабат күнидә шәһәр дәрвазилиридин һеч жүкни елип кирмисәңлар вә һеч әмгәк қилмаслиқ арқилиқ шабат күнини Маңа пак-муқәддәс бир күн һесаплисаңлар, 25 бу шәһәр дәрвазилиридин Давутниң тәхтигә олтиридиған падишалири вә әмирлири жәң харвулириға олтирип вә атларға минип кириду; улар, уларның әмирлири, Йәһудадикилар вә Йерусалимда туруватқанларму кирип-чиқишиду; бу шәһәр мәңгү ават болиду. ■ 26 Шундақ қилсаңлар, хәлиқләр Йәһуда шәһәрлиридин, Йерусалим әтрапидики йезилардин, Биняминниң зиминидин, гәриптики «Шәфәлаһ» егизлигидин, жәнуптики тағлиқтин, Йәһудадики жәнубий

□ 17:14 «мени қутқузгин, шуниң билән жәзмән қутқузулимән!» — бу әйәттики «қутқузуш» һәргиз Йәрәмияның өз һаятиниң аман-есән сақлинишини тилишила әмәс. Муһим иш шуки, у бу әйәттики гәп билән 1-11-әйәтләрдики бешарәткә, болупму: «Қәлб һәммидин алдамчи, уның даваси йөқтур» дегәнгә болған инкаси. У биринчидин өзиниң, иккинчидин хәлқиниң қәлбиниң гуһайиниң толуқ түгүтилиши (сақайтилиши)ни тиләйду. «Даваси йөк» қәлбни болса пәкәт һәммигә қадир бир Худа сақайталайду. Бу иш дәл «йәңи әһдә»дин ибарәт — 31:31-34ни көрүң. ■ 17:15 Йәш. 5:19; 2Пет. 3:4 □ 17:16 «пада баққучи» — шүбһисизки, пәйғәмбәрның хәлиқкә болған рольини көрситиду. «Лекин мән болсам, Саңа әгәшкинимдә «пада баққучи» болуштин һеч қачқан әмәсмән» дегәнниң башқа бир хил тәржимиси: «Мән болсам, балаю-әпатни чүшүрүш үчүн Саңа есилмидим!» ■ 17:17 Йәр. 16:19 ■ 17:18 Зәб. 34:4-5; 39:15-16; Йәр. 15:15 □ 17:19 «шабат күни» — бу бешарәт (19-27-әйәт)ниң темиси «шабат күни», йәни шәмбә күни, йәни дәм елиш күни. Худа мошу йәрдә бу күн арқилиқ хәлқигә меһри-шәпқитини көрсәтмәкчи. ■ 17:21 Нәһ. 13:19 □ 17:22 «шабат күнлиридә өйлириңлардин һеч жүкни көтирип елип чиқмаңлар, вә һеч қандақ әмгәк қилмаңлар... шабат күнини Өзүмгә аталған муқәддәс бир күн дәп қараңлар» — оқурмәнкәргә аянки, Худа Муса пәйғәмбәр арқилиқ Йәһудийларға, «шабат күни» (шәмбә күни)ни Өзини сегинишкә, һеч қандақ меһнат қилмай һәр адәм вә мал-вараниң дам алидиған күни болсун дәп буйруған. ■ 17:22 Мис. 20:8; 23:12; 31:13; Әс. 20:12 ■ 17:23 Йәр. 11:10; 13:10; 16:12 ■ 17:25 Йәр. 22:4

баяванлардин Пәрвәрдигарниң өйигә «көйдүрмә курбанлиқ»лар, «енаклиқ курбанлиқлири», «ашлиқ һәдийә»ләр вә хушбуйларни тутуп, *Пәрвәрдигарға болған рәхмәтлирини* ейтишқә киридиған болиду. ²⁷ Лекин силәр Маңа кулақ салмисаңлар, йәни шабат күнини Өзүмгә пак-муқәддәс һесаплимай, шабат күнидә Йерусалимниң дәрвазилиридин жүк көтирип кирсәңлар, әнди Мән дәрвазиларға бир от яқимән, у Йерусалимдики ордиларни йәветиду, уни һеч өчүрәлмәйду.□

18

Сапалчидин алған савақ

¹ Бу сөз Пәрвәрдигардин Йәрәмияға келип, мундақ дейилди: —

² «Орнундин тур, сапалчиниң өйигә чүшкин, Мән саңа сөзлиримни аңлитимән».

³ Шуңа мән сапалчиниң өйигә чүштум; вә мана, сапалчи ғалтәк үстидә бир нәрсини ясаватқан еди. ⁴ У сегиз лайдин ясаватқан қача туруп-туруп қоли астида бузулатти. Шу чағда сапалчи шу лайдин өзи лайиқ көргән башқа бир қачини ясайтти.

⁵ Вә Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ дейилди: — ⁶ «И Израил жәмәти, бу сапалчи қилғандәк Мән саңа қилалмамдим? — дәйду Пәрвәрдигар. — Мана, сегиз лайниң сапалчиниң қолида болғиниға охшаш, силәр Мениң қолумдисиләр, и Израил жәмәти. ⁷ Бәзидә Мән мәлум бир әл, мәлум бир мәмликәт тоғрилиқ, йәни униң жулунуши, бузулуши вә һалак қилиниши тоғрилиқ сөзләймән; ⁸

шу чағ Мән ағаһландурған шу әл яманлиғидин товва қилип янса, Мән уларға қилмақчи болған яманлиқтин янимән. ⁹ Мән йәнә бәзидә мәлум бир әл, мәлум бир мәмликәт тоғрилиқ, йәни униң қурулуши вә тикип өстүрүлүши тоғрилиқ сөзләймән; ¹⁰ шу чағ шу әл көз алдимда яманлиқ қилип авазимни аңлимиса, Мән йәнә уларға вәдә қилған, уларни бәрикәтлимәкчи болған яхшилиқтин янимән.

¹¹ Әнди һазир Йәһудадикиләргә вә Йерусалимда туруватқанларға мундақ дегин: — «Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мана, Мән силәргә яманлиқ тәйярлаватимән, силәргә қарши бир план түзиватимән; шуңа һәр бириңлар рәзил йолуңлардин йеңиңлар, йоллириңларни вә қилмишлириңларни түзитиңлар. ¹²

— Лекин улар: «Яқ! Хам хиял қилма! Биз өз планиримизға әгишиверимиз, өз рәзил көнлимиздики жаһиллиғимиз бойичә қиливеримиз» — дәйду.□ ¹³

Шуңа Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Әлләр арисидин: «Ким мошундақ ишни аңлап баққан?!» дөп сораңлар. «Пак қиз» Израил дәһшәтлик жиркинчилик ишни қилған! ¹⁴ Ливан қарлири айдаладика қиялиқтин йоқап кетәмду? Униң жирақтин чүшкән муздәк сулири қуруп кетәмду? ¹⁵ Лекин Мениң хәлқим болса Мени унтуған; улар йоқ бир нәрсиләргә хушбуй яқиду; мана, булар уларни яшаватқан йолидин, йәни қедимдин болған йоллардин путлаштуруп, көтирилип түз қилинмиған бир йолда маңдурған. ¹⁶ Шуниң билән

□ **17:27** «Лекин силәр Маңа кулақ салмисаңлар, йәни шабат күнини Өзүмгә пак-муқәддәс һесаплимай, ... әнди Мән дәрвазиларға бир от яқимән, у Йерусалимдики ордиларни йәветиду...»

— бу 19-27-айәтләрниң интайин муһим бир алаһидилиги вә әһмийити бар. Пәрвәрдигар Израилға мөһри-шәпқитини билдүрүш үчүн, Өз Тәврат-қануниниң тәләплирини пәқәт бирла парманға, йәни «шабат күнини һөрмәтләңлар» дегәнгә жигинчақлайду; улар пәқәт мошу аддий тәләпкила әмәл қилса, У уларниң пәс әһвалини пүтүнләй өзгәртәләйтти. Шундақ болсиму, улар бәрбир йәнила бу кичик парманға әмәл қилалмиған. Адәмләрниң инсаний гуна тәбиити һәрдаим шундақтур! ^{18:6} Йәш. 45:9; 64:8; Рим. 9:20 ^{18:7} Йәр. 1:10 ^{18:11} 2Пад. 17:13; Йәр. 7:3; 25:5; 26:13; 35:15 □ ^{18:12} «Яқ! Хам хиял қилма!» — ибраний тилида «Яқ! Үмүт йоқ!».

^{18:12} Йәр. 2:25 ^{18:13} Йәр. 2:10 ^{18:15} Йәр. 2:32; 3:21; 6:16; 13:25

уларниң зиминини дәһшәт басидиған һәм дайим кишиләр уш-уш қилидиған объект қилиду; униңдин өтүватқанларниң һәммисини дәһшәт бесип, бешини чайқишиду. □ ■ 17 Мән худди шәриқтин чикқан шамалдәк уларни дүшмән алдида тарқитиветимән; Мән балаю-апәт күнидә уларға йүзүмни әмәс, бәлки арқамни қилимән». □ ■

Йәрәмия өзигә зиянкәшлик қилгучиларниң яманлигини өз бешигә чүшүрүшини тиләйду

18 Кишиләр: «Келиңлар, Йәрәмияға қәст қилайли; чүнки я каһинлардин қанун-тәрбийә, я данишмәнләрдин әқил-несиһәт я пәйғәмбәрләрдин сөз-бешарәт кәмлик қилмайду. Келиңлар, тилимизни бир қилип униң үстидин шикайәт қилайли, униң сөзлиридин һеч қайсисигә қулақ салмайли» — дейишти. □ ■

19 — И Пәрвәрдиғар, маңа қулақ салғайсән; маңа қаршилишидиғанларниң дәватқанлирини аңлиғайсән. 20 Яхшилиққа яманлиқ қилиш боламду? Чүнки улар женим үчүн ора қолиған; мән уларға яхши болсун дәп, фәзивиңни улардин яндуруш үчүн Сениң алдиңда дуа қилип турғанлиғимни есиңдә тутқайсән.

21 Шуңа балилириңни қәһәтчиликкә тапшурғайсән, қиличниң бисигә елип бәргәйсән; аяллири балилиридин жуда қилинип тул қалсун; әрлири ваба-өлүм билән йоқалсун, жигитләр жәңдә қиличлансун. ■ 22 Уларниң үстигә басмичиларни елип кәлгиниңдә өйлиридин налә-пәрәд аңлансун; чүнки улар мени тутушқа ора қолиған, путлирим үчүн қисмақларни йошурун салған.

23 Әнди Сән, и Пәрвәрдиғар, уларниң мени қәтл қилишқа болған қәстлириниң һәммисини убдан билисән; уларниң қәбиһликлирини кәчүрмигәйсән, уларниң гуналирини көзүң алдидин юмиғайсән; бәлки улар Сениң алдиңда жиқитилсун; фәзивиң чүшкән күнидә уларни бир тәрәп қилғайсән.

19

Чеқилған козидин алған савақ

1 Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: — Барғин, сапалчидин бир сапал козини алғин; андин әлниң ақсақаллиридин вә каһинларниң ақсақаллиридин бир нәччини апирип, 2 «Сапал парчилири» дәрвасисигә йеқин болған «һинномниң оғлиниң жилғиси»ға берип шу йәрдә Мән саңа ейтидиған сөзләрни жақалигин. □

□ 18:16 «... уларниң зиминини дәһшәт басидиған һәм дайим кишиләр уш-уш қилидиған объект қилиду; униңдин өтүватқанларниң һәммисини дәһшәт бесип, бешини чайқишиду» — бу һәрикәтләр (уш-уш қилиш, башни қайқишиш) бәлким һәйран болғанлиги, яки мазақ қилғанлигини билдүриду. ■ 18:16 Йәр. 12:11; 19:8; 49:13; 50:13 □ 18:17 «шәриқтин чикқан шамал» — Қанаанда (Пәләстиндә), адәттә һәммини қурутидиған, чаң-топа тарқитидиған дәһшәтлик шамал болиду. ■ 18:17 Йәш. 27:8; 29:6; Йәр. 4:11,12,13; 13:24 □ 18:18 «Келиңлар, Йәрәмияға қәст қилайли; чүнки я каһинлардин қанун-тәрбийә, я данишмәнләрдин әқил-несиһәт я пәйғәмбәрләрдин сөз-бешарәт кәмлик қилмайду» — улар Йәрәмияни қәстләп өлтүрүшкә банә-сөвәп тапмақчи еди. Көрүнарликки, шу чағдики Тәврат-қанун үгитидиған каһинлар, «данишмәнләр» вә аталмиш «пәйғәмбәрләр» Йәрәмияниң сөзи тоғрилиқ сүқүт қилатти яки уларға зит сөзләрни қилатти.

Улар: «Биз бәрибир диний адәмләрмиз, диний әрбабларниң сөзини аңлаватимиз» дәп Худаниң сөзини рәт қилип Йәрәмияни өлтүрүшни қәстләйтти. ■ 18:18 Йәр. 9:7; Мал. 2:7 ■ 18:21 Зәб. 108:10 □ 19:2 «һинномниң оғлиниң жилғиси» — бәзидә «һинномниң жилғиси» (ибраний тилида «Гә-һинном») дәп атилиду. Көрүнүп туруштики, бәлким сапалчилар шу йәрдә сапал парчилирини ташливетатти. Кейин, хәлиқ шу йәргә һәр хил әхләтләрни төккәчкә, у йәр «дозақ»ниң бир симболи болуп қалған. Шуниң билән «гә-һинном» дегән сөз «дозақ»ни билдүридиған сөз болуп қалған. Әрәб тили арқилиқ бу сөз «жәһәннәм» шәклидә уйғур тилиға киргән.

³ Мундақ дегин: — Пәрвәрдигарниң сөзини аңлаңлар, и Йәһуданиң падишалири вә Йерусалимдикиләр! Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар, Исраилниң Худаси мундақ дәйду: — Мана, Мән мошу йәргә балаю-апатни чүшүрмәнки, кимки уни аңлисила кулақлири зиңилдап кетиду. ■ ⁴ Чүнки бу хәлиқ Мәндин ваз кечип, бу йәрни Маңа «ят» қилған, униңда нә өзлири, нә ата-бовилири, нә Йәһуда падишалири һеч тонумиған башқа илаһларға хушбуй яққан; улар бу йәрни гунасиэләрниң қанлири билән толдурған. ■ ⁵ Улар Баалға өз балилирини көйдүрмә курбанлиқлар сүпитидә көйдүрүш үчүн Баалниң «жуқури жайлар»ини курған; Мән бундақ бир ишни һеч қачан буйруп бақмиған, һеч ейтмиған, у һәргиз оюмға кирип бақмиған. ■ ⁶ Шуңа мана, шундақ күнләр келидуки, — дәйду Пәрвәрдигар, — бу йәр кәлгүсидә «Тофәт», яки «һинномниң оғлиниң жиғиси» дәп аталмайду, бәлки «Қәтл жиғиси» дәп атилиду. ■ ⁷ Мән бу йәрдә Йәһуда һәм Йерусалимниң план-тәдбирлирини куруқ қиливетимән; Мән уларни дүшмәнлириниң қиличи билән, йәни жанлирини издигүчиләрниң қолида жиқитимән; Мән жәсәтлирини асмандики учар-қанатларға вә йәр-зиминдики һайванатларға озук болушқа бериветимән. ■ ⁸ Мән бу шәһәрни дәһшәт басидиған һәм кишиләр уш-уш қилидиған объект қилимән; униңдин өтүватқанларниң һәммиси униң барлиқ яра-вабалири түпәйлидин дәһшәт бесип үшқиртиду. ■ ⁹ Мән уларни дүшмәнлириниң һәм жанлирини издигүчиләрниң қаттиқ қистайдиған қоршавиниң бесими астида оғуллириниң гөшини һәм қизлириниң гөшини йәйдиған қилимән, уларниң һәр бири өз йеқининиң гөшини йәйду. ■

¹⁰ Әнди сән өзүң билән биллә апарған һәмраһлириңниң көз алдида һелиқи козини чеқивәтकिन; ¹¹ шундақ қилип уларға мундақ дегин: — Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Бириси сапалчиниң козисини қайтидин һеч ясалмиғидәк дәрижидә чеқивәткенидәк Мәнму бу хәлиқ вә бу шәһәрни шундақ чеқиветимән. Улар жәсәтлирини Тофәттә көмиду, һәтта көмгидәк йәр қалмиғичә. ■ ¹² Мән бу йәрни вә буниңда туруватқанларниму мошундақ қилимән, — дәйду Пәрвәрдигар, — бу шәһәрни Тофәткә охшаш қилимән. □ ¹³ Йерусалимдики өйләр вә Йәһуда падишалириниң өйлири, — йәни уларниң өгүзлириде туруп асмандики барлиқ юлтуз-сәйяриләргә хушбуй яққан вә Мәндин башқа ят илаһларға «шарап һәдийә»ләрни төккән барлиқ өйлири худди Тофәт дегән жайдәк булғанған жайлар болиду. ■

¹⁴ Вә Йәрәмия Пәрвәрдигар уни бешарәт беришкә әвәткән Тофәттин қайтип келип, Пәрвәрдигарниң өйиниң һойлисиға кирип туруп барлиқ хәлиқкә мундақ деди: ¹⁵ — Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар, Исраилниң Худаси мундақ дәйду: — Мана, Мән бу шәһәр вә униң барлиқ шәһәрлиригә қарап ейтқан балаю-апатниң һәммисини уларниң бешиға чүшүрмән; чүнки улар бойнини қаттиқ қилип Мениң сөзлиримни һеч қачан аңлимиған. ■

■ **19:3** 1Сам. 3:11; 2Пад. 21:12 ■ **19:4** Йәш. 65:11; Йәр. 2:13,17,19; 5:7,19; 7:6; 15:6; 17:13 ■ **19:6** Йәр. 7:32 ■ **19:7** Йәр. 15:3; 16:4 ■ **19:9** Лав. 26:29; Қан. 28:53; Жиг. 4:10 ■ **19:11** Йәр. 7:32 □ **19:12** «Тофәт» — бу йәр тоғрилиқ 7:31ни вә изаһатни көрүң. «Тофәт» дегән сөз ибраний тилида «очақ» һәм «уят» дегәнниму билдүриду. У йәнә «түкүрүк» дегән сөзниң аһаңғиму охшап кетиду. Бу йәр «һинномниң оғли (Ибн-һинном)ниң жиғиси»ға жайлашқан, Йерусалим шәһириниң жәнубий тәрипидә еди. Хәлиқ ашу йәрдә әхләтләрни вә напак нәрсиләрни ташлап көйдүрәтти. Шуниң билән у интайин «һарам», әң булғанған жай дәп һесапланди. ■ **19:13** Йәр. 7:18 ■ **19:15** Йәр. 7:26; 17:23

20

Йәрәмияның дәрригә бесилип, қамап қоюлуши

1 Энди Иммерниң огли, кахин Пашхур — у Пәрвәрдигарниң өйидә «аманлиқ сақлаш беги»му еди, Йәрәмияның бу бешарәтләрни бәргәнлигини аңлиди.

2 Пашхур Йәрәмия пәйғәмбәрни урғузди вә униң путини Пәрвәрдигарниң өйидики «Биняминниң жуқури дәрвазиси»ниң йенидики тақаққа салди. □

3 Иккинчи күни, Пашхур Йәрәмияни тақақтин бошатти; Йәрәмия униңға: — Пәрвәрдигар исмиңни Пашхур әмәс, бәлки «Магор-миссабиб» дәп атиди, деди. □

4 — Чүнки Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мана, Мән сени өзүңгә вә барлиқ ағинилириңгә вәһимә салғучи объект қилимән; улар дүшмәнлириниң қиличи билән жиқилиду; сән өз көзүң билән буни көрисән; Мән барлиқ Йәһудани Бабил падишасиниң қолиға тапшуриман; у уларни Бабилға сүргүн қилип елип кетиду һәмдә уларни қилич билән уриду. 5 Мән бу шәһәрниң һәммә байлиқлири — барлиқ һәмсулатлири, барлиқ қиммәт нәрсилери вә Йәһуда падишалариниң барлиқ ғәзнилирини дүшмәнлириниң қолиға тапшуриман; улар уларни олжа қилип буливелип Бабилға елип кетиду. ■

6 Сән болсаң, и Пашхур, һәммә өйдикилириң биргә сүргүн болуп кетисиләр; сән Бабилға келисән; сән шу йәрдә дуниядин кетисән, шу йәргә көмүлисән; сән һәм сениң ялған бешарәтлириңгә қулақ салған ағинилириңму шундақ болиду.

Йәрәмия йәнә дәд көтириду

7 И Пәрвәрдигар, Сән мени қайил қилип пәйғәмбәрликкә көндүрдүң, мән шундақла көндүрдүм; Сән мәндин зор кәлдиң, шундақла ғәлибә қилдиң; мән пүтүн күн тапа-тәниниң объекти болиман; һәммә киши мени мазақ қилиду. □

8 Мән қачанла сөз қилсам, «Зораванлиқ һәм булаңчилик келиду» дәп жақалишим керәк; шуңа Пәрвәрдигарниң сөзи мени пүтүн күн аһанәт вә мәскириниң объекти қилиду. ■

9 Лекин мән: «Мән уни тилға алмайман, вә яки Униң нами билән иккинчи сөз қилмайман» десәм, Униң сөзи қәлбимдә лаулдап от болуп, сүйәклиримгә қапсалған бир ялқун болиду; ичимгә сиғдурушқа һалим қалмай, ейтмай чидап туралмайман. 10 Шундақ, қиливеримән, гәрчә мән нурғун кишиләрниң пичирлашқан қәстлирини аңлисамму; тәрәп-тәрәпләрни вәһимә басиду! «Униң үстидин әрз қилиңлар! Униң үстидин әрз қилайли!» дәп, барлиқ үлпәт-һәмраһлирим путлишип кетишимни пайлап жүрмәктә; улар «У бәлким алдинар, шуңдақ болғанда биз униң үстидин ғәлибә қилмиз, униңдин интиқам алалаймиз» дейишиватиду. □

11 Лекин Пәрвәрдигар болса қудрәтлик вә дәһшәтлик бир палвандәк мән билән биллиду; шуңа маңа зиянкәшлик қилғучилар путлишип ғәлибә қилалмайду; улар мувәппәқийәт қазанмиғачқа,

□ **20:2** «Пашхур Йәрәмия пәйғәмбәрни ... тақаққа салди» — «тақақ» ибраний тилида «буригуч» дегән болуп, пәкәт адәмниң путлирини тутупла қалмай, йәнә бәлким бәдинини бурап адәмни қийинайдиган бир хил әсвап еди. □ **20:3** «Пәрвәрдигар исмиңни Пашхур әмәс, бәлки «Магор-миссабиб» дәп атиди» — «Пашхур»ниң мәнәси бәлким «аркинлик». «Магир-миссабиб» — «тәрәп-тәрәпләрни вәһимә басиду» дегән мәнидә. ■ **20:5** Йәр. 15:13; 17:3 □ **20:7** «Сән мени ... көндүрдүң...» — «көндүрдүң» дегән бу сөзни шәрһләш сәл тәс. Адәттә у «езитқулуқ қилиш», «алдаш» дегәнни билдүриду. Тәврат, «нош.» 2:14-айәттә болса у «көңүл елиш»ни билдүриду. Төвәндики айәтләр (8-13)гә қариганда Худа Йәрәмияни һеч алдимиди — униң пәйғәмбәрлигиниң жапа-мушәққәтлигини алдин-ала униңға көрсәткән (мәсилән, 1-бапта). Шуңа бизниңчә «көндүрүш» тоғра келиду; шундақ дегинимиз билән, Йәрәмия мошу йәрдә бәлким, «маңа дуч кәлгән жапа-мушәққәтләр әсли ойлиғинимдин көп», «Сән мени алдап қойдуң» дегәнни пуритип дадлиған болушиму мүмкин. ■ **20:8** Йәш. 57:4 □ **20:10** «тәрәп-тәрәпләрни вәһимә басиду» — ибраний тилида «магор-миссабиб». 3-айәттики изаһатни көрүң.

қаттиқ хиҗил болуп йәргә қарап қалиду; уларниң бу рәсвачилиғи мәңгүлүк болуп, һәргиз унтулмайду. ■ 12 Энди Сән, и һәққанийларни синайдиган, инсаниң виждани вә қалбини көридриған самави қошунларниң Сәрдарни болған Пәрвәрдиғар, уларниң үстигә болған қисасиңни маңа көргүзгәйсән; чүнки мән дәвайимни алдиңға қойғанмән. □ ■

13 Пәрвәрдиғарни күй ейтип махтаңлар, Уни мәдһийләңләр; чүнки У намрат кишини рәзиллик қилғучилардин қутқузған. □

Қамақтин чиқип йәнә чүшкүнлүккә чүшүш

14 Мениң туғулған күнүмгә ләнәт болсун; апам мени туққан күни мубарәк болмисун! ■ 15 Атамға хәвәр елип: «саңа оғул бала туғулди!» дәп уни аламәт шатландурған адәмгә ләнәт болсун! ■ 16 Бу адәм Пәрвәрдиғар рәһим қилмай ғулатқан шәһәрләрдәк болсун; у әтигәндә налә, чүштә алақзадилик чүқанлирини аңдисун — □ ■ 17 чүнки у мени балиятқудин чүшкинимдила өлтүрүвәтмигән; апам мениң гөрүм болсииди, униң қосиғи мән билән тәң һемишә чоң болсииди! 18 Немишкә мән жапа-мушәққәт, азап-оқубәтни көрүшкә, күнлиримни хиҗаләт-аһанәт ичидә өткүзүшкә балиятқудин чиққандимән? ■

21

Пәрвәрдиғар Йерусалимни дүшмәнләргә тапшуриду

1 Падша Зәдәкия Малкияниң оғли Пашхурни һәм Маасеяһниң оғли, каһин Зәфанияни әвәткәндә, Йәрәмияға Пәрвәрдиғардин төвәндики муну бир сөз кәлди: — □ 2 (Улар: «Биз үчүн Пәрвәрдиғардин ярдәм соригин; чүнки Бабил падишаси Небоқаднәсар бизгә һужум қилиду; Пәрвәрдиғар Өзиниң өткәнки карамәт қилған ишлири бойичә, бизгиму охшаш муамилә қилип, уни йенимиздин яндуармекин?» — дәп сориди. 3 Йәрәмия уларға: — Зәдәкияға мундақ дәнлар, — деди)

4 — Израилниң Худаси Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: — Мана, Мән қоллириңлар тутқан, силәрни қоршивалған Бабил падишаси һәм калдийләргә сепил сиртида жәң қилишқа ишлитидиган, жәң қураллириңларни қайриветимән вә буларни бу шәһәрниң оттурисида жиғивалимән; □ 5 Мән Өзүмму созулған қолум вә күчлүк билигим билән, ғәзивим билән, қәһрим билән вә һәссиләнгән аччиғим

■ 20:11 Йәр. 1:8,19; 15:20; 17:18; 23:40 □ 20:12 «һәққанийларни синайдиган, инсаниң виждани вә қалбини көридриған...» — «виждан» ибраний тилида «бөрәк» дегән сөз билән ипадилиниду.

■ 20:12 Йәр. 11:20; 12:3; 15:15; 18:19-23 □ 20:13 «У намрат кишини рәзиллик қилғучилардин қутқузған» — «намрат киши» бәлким Йәрәмияниң өзини көрситиду. ■ 20:14 Йәр. 15:10

■ 20:15 Аюп 3:3 □ 20:16 «Атамға хәвәр елип: «саңа оғул бала туғулди!» дәп уни аламәт шатландурған адәмгә ләнәт болсун! (15-айәт) Бу адәм Пәрвәрдиғар рәһим қилмай ғулатқан шәһәрләрдәк болсун...» — пәйғәмбәрниң өзиниң қайғу-һәсрәттин чиққан бу ачқиқ сөзлирини шүбһисизки, Худаниң йолйоруғи билән биз үчүн хатирилигини билән, биз: «Худа буларни чоқум әмәлгә ашурған», дәп қаримаймиз. Пәйғәмбәрниң бу сөзлирини хатирләштики мәхсити бизниң пәйғәмбәрниң шунчә қийинлип кәткәнлигини урдан чүшинишимиз үчүндур. ■ 20:16 Яр. 19 ■ 20:18 Аюп 3:20

□ 21:1 «Малкияниң оғли Пашхур» — демисәкму, бу 20-баптики «Пашхур» әмәс; лекин бу Пашхурму кейинки вақитларда Йәрәмияға зиянкашлик қилидриған адәм болиду (29:25-27ни көрүң). «Зәфания» болса өзиниң мустәқил көзқариши йоқ болған йәнә бир «жумилақ тавуз»ға охшайду. (29:29дики вақиәни көрүң). У бәлким ахирда Бабилиниң «қаравул беги» тәрипидин өлүмгә мәһкүм қилинған «Зәфания»ға охшаш адәм еди (52:24-27ни көрүң). □ 21:4 «калдийләр» — демисәкму, «калдийләр» Бабилиқларни, болупму Бабил ләшкәрлирини көрситиду.

билән силәргә жәң қилимән! ⁶ Мән бу шәһәрдә туруватқанларни, инсан болсун, һайван болсун уримән; улар дәһшәтлик бир ваба билән өлиду. ⁷ Андин кейин, — дәйду Пәрвәрдигар, — Йәһуда падишаси Зәдәкияни, хизмәткарлирини, хәлиқни, йәни бу шәһәрдә вабадин, қиличтин вә қәһәтчиликтин қелип қалғанлар болса, Мән уларни Бабил падишаси Небоқаднәсарниң қолиға, уларниң дүшмәнлириниң қолиға вә женини издигүчиләрниң қолиға тапшуримән; Небоқаднәсар уларни қилич тиғи билән уриду; у нә уларни айимайду, нә уларға ичини һеч ағритмайду, нә рәһим қилмайду.

⁸ Лекин сән бу хәлиққә мундақ дейишиң керәк: «Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мана, Мән алдиңларда һаят йоли вә мамат йолини салимән; ⁹ ким бу шәһәрдә қалмақчи болса, қилич, қәһәтчилик вә ваба билән өлиду; лекин ким шәһәрдин чиқип, силәрни қоршивалған калдийләргә тәслим болса, у һаят қалиду; униң жени өзигә алған олжидәк болиду. ¹⁰ Чүнки Мән бу шәһәргә яхшилик үчүн әмәс, бәлки яманлиқ қилиш үчүн йүзүмни қаратқуздум, — дәйду Пәрвәрдигар; у Бабил падишасиниң қолиға тапшурулиду, у уни от селип көйдүриветиду.

Ордикиләр тоғрилиқ

¹¹ Вә Йәһуда падишасиниң жәмәти тоғрилиқ Пәрвәрдигарниң сөзини аңлаңлар: — ¹² И Давутниң жәмәти, Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — һәр әтигәндә адаләт билән һөкүм чиқириңлар, буланған кишини әзгүчиниң қолидин қуткузуңлар; болмиса, қилғанлириңларниң рәзиллиги түпәйлидин, қәһрим партлап, оттәк һәммини көйдүриду; уни өчүрәләйдиған һеч ким болмайду; ¹³ Мана, Мән саңа қаршидурмән, и жиғла үстидә, түзләңликтки қияда олтарғучи, йәни «Ким үстимизгә чүшүп һужум қилалисун, ким өйлиримизгә бесип кералисун?!» дегүчи, — дәйду Пәрвәрдигар. ¹⁴ Мән силәрниң қилмишиңларниң мевиси бойичә силәргә йеқинлишип жазалаймән, — дәйду Пәрвәрдигар; вә Мән униң орманлиғида бир от яқимән, у болса униң әтрапидики һәммини көйдүрүп түғитиду. ¹⁵

22

Падишаға әйтилған бир сөз

¹ **21:8** «лекин сән бу хәлиққә мундақ дейишиң керәк» — «бу хәлиқ» Йерусалимда қамилип қалған хәлиқни көрситиду. ² **21:9** Йәр. 38:2 ³ **21:12** «И Давутниң жәмәти, ...: — һәр әтигәндә адаләт билән һөкүм чиқириңлар» — қариғанда, падишаниң сотлири әтигәндә өткүзүләтти. Йәнә келип «һәр әтигәндә» дегән ибарәт бәлким «адаләт биринчи иш болсун, һәр күнидә әң муһим иш болсун» дегән көчмә мәнидә ишлитилгән болуши мүмкин. ⁴ **21:12** Йәр. 22:3 ⁵ **21:13** «қияда олтарғучи...» — бизниңчә бу ордида олтарған падиша-әмирләрни көрситиду. Әслидә падиша ордисиниң қурулуши үчүн, Йерусалимдики икки тағ арисидики кичик жиғла «түзләңлик» қилип тиндурулған андин униң үстигә орда қурулған. Шундақ қилип Кидрон жиғлиси үстидә, — йәни «пәләккә тақашқан» бир интайин бехәтәр жайда — орда көрүнәтти. Демәк, бу сөzlәр падиша һәм ордикиләргә әйтилгән болуши керәк. Бази тәржиманлар бу әйәт Йерусалим шәһирини көрситиду, дәп қарайду. Падишаниң ордисиниң алаһидә әһвали вә кәйнидики әйәтләргә қариғанда, бизниңчә у ордикиләрниң өзлирини көрситиду. ⁶ **21:14** «Мән униң орманлиғида бир от яқимән» — «орманлиқ» немин көрситиду? Ординиң бир пәхри болған Сулайман падиша бена қилған һәйвәтлик «Ливан орманлиғи өйи» (Ливанниң кедир яғичидин ясалған) еди. **21:14** Йәр. 17:27

1 Пәрвәрдигар маңа мундақ деди: «Барғин, Йәһуда падишасиниң ордисиға чүшүп бу сөзни шу йәрдә қилғин: — □ 2 Пәрвәрдигарниң сөзини аңла, и Давутниң тәхтигә олтарғучи, Йәһуда падишаси — Сән, әләмдар-хизмәткарлириң вә мошу дәрвазилардин кирип-чиқидиған хәлқиң, —

3 Пәрвәрдигар мундақ дәйду: Адаләт вә һәққанийлиқ жүргүзүңлар; буланған кишини әзгүчиниң қолидин қутқузуңлар; мусапирларни, житим-йесирларни вә тул хотунларни һеч харлимаңлар яки бозәк қилмаңлар, гунасиз қанларни бу йәрдә төкмәңлар. ■ 4 Силәр бу әмирләргә һәқиқәтән әмәл қилсаңлар, әнди Давутниң тәхтигә олтарған падишалар, йәни улар, уларниң әмәлдар-хизмәткарлири вә хәлқи жәң һарвулириға олтирип вә атларға минип бу өйниң дәрвазилиридин кирип чиқишиду. □ ■ 5 Бирақ силәр бу сөзләрни аңлимисаңлар, Мән Өз намин билән қәсәм ичкәнки, — дәйду Пәрвәрдигар, — бу орда бир харабә болиду. □

6 Чүнки Пәрвәрдигар Йәһуда падишасиниң өйи тоғрилиқ мундақ дәйду: — Сән Маңа худди Гилеад, Ливанниң чоққисидәк болғиниң билән, бәрһәк Мән сени бир чөл-баяван, адәмләр ваз кәчкән шәһәрләрдәк қилимән. □ 7 Мән һәр бири яхши қуралланған вәйран қилғучиларни саңа қарши әвәтимән; улар «есил кедирлириңни» кесиветип, отқа ташлайду. □ ■ 8 Нурғун әлләр бу шәһәрдин өтүп, һәр бири йеқинидин: «Немишкә Пәрвәрдигар бу улук шәһәрни бундақ қилғанду?» дәп сорайду. ■

9 Вә улар жававән: «Чүнки улар Пәрвәрдигар Худасиниң әһдисидин ваз кечип, башқа илаһларға чоқунуп уларниң қуллауғиға киргән» — дәйду.

1-бешәрәт — Йәһоһаз падишаниң жазаси

10 Өлгинигә жиғлимаңлар, униң үчүн аһ-зарлимаңлар; бәлки сүргүн болғини

□ 22:1 «Барғин, Йәһуда падишасиниң ордисиға чүшүп бу сөзни шу йәрдә қилғин» — бизниңчә, бу сөз бәлки Зәдәкиядин илгәрки бир падишаға ейтилған болса керәк, чүнки бу сөз бир хил «қутқузуш» үмүтини елип келәтти; лекин 21-бап, 12-14-айәтләрдә Зәдәкия пәқәт «жазалаш»ни күтиду (униңға икки хил жаза елип келиниду). ■ 22:3 Йәр. 7:6; 21:12 □ 22:4 «Давутниң тәхтигә олтарған падишалар, йәни улар, уларниң әмәлдар-хизмәткарлири...» — мошу йәрдики «улар» ибраний тилида «у». Малум бир заманда Давутниң тәхтигә олтарған падиша пәқәт бир болиду, әлвәттә. ■ 22:4 Йәр. 17:25 □ 22:5 «Мән Өз намин билән қәсәм ичкәнки...» — ибраний тилида «Мән Өзүм билән қәсәм ичкәнки...». □ 22:6 «Сән Маңа худди Гилеад, Ливанниң чоққисидәк...» — Гилеад вә Ливан гезәл орманликлири билән даңқи чиққан жайлардур. Жуқирида ейтқинимиздәк, падишаниң ордиси һәр хил яғачлар билән бәзәлгән еди. □ 22:7 «Мән һәр бири яхши қуралланған вәйран қилғучиларни саңа қарши әвәтимән; улар «есил кедирлириңни» кесиветип, отқа ташлайду» — ордидики чирайлиқ яғач түврүк-ясақлар тоғрилиқ жуқириқи 6-айәттики изаһатни көрүң. ■ 22:7 Йәр. 15:6 ■ 22:8 Қан. 29:23; 1Пад. 9:8

үчүн қаттиқ жиглаңлар, чүнки у өз жутиға һеч қачан қайтип кәлмәйду. □
 11 Чүнки Йәһуда падишаси Йосияның оғли, йәни атиси Йосияның орниға тәхтигә олтарған, бу йәрдин сүргүн болған Шаллум тоғрилиқ Пәрвәрдигар мундақ дәйду: У һәргиз бу йәргә қайтмайду; □ 12 чүнки у әсир қилинип апирилған жутта өлиду, у бу зиминни иккинчи көрмәйду. □

2-бешарәт — Йәһоаким падишаниң җазаси

13 Өйини адилсизлик билән, балихана-равақлирини адаләтсизлик билән қурғанниң халиға вай! У хошнисини бекар ишлитип, әмгигигә һеч қандақ һәк бәрмәйду; □ 14 у: «Өзүмгә кәңташа бир ордини, азат равақлар билән қошуп салимән; тамлириға деризиләрни кәң чиқиримән; тамлирини кедир тахтайлар билән безәймән, өйлирини пәрәң сирлаймән» — дәйду. Униң халиға вай!

15 Сән кедир яғичидин ясалған тахтайларни чаплап, ата-бөвилириң билән бәсләшсәң қандақму падиша болушқа лайиқ болисән? Сениң атаң йәп-ичишкә тәшәккүр ейтип, адаләт вә дурус ишларни жүргүзгән әмәсму? Шуңа у буниң яхшилиғини көргән. □ 16 У мөминләрниң вә намратларниң дәвасини тоғра сориған; шуңа хәлиқниң әһвали яхши еди. Бундақ иш Мени тонуштин ибарәт әмәсму?» — дәйду Пәрвәрдигар. 17 — Бирақ көзүң вә көңлүң болса пәкәт өз җазанә-мәнпәәтиңгә еришиш, гунаисларниң кенини төкүш, зорлуқ-зумбулуқ вә булаңчилик қилиш пәйтини көзләп тикилгәндүр.

18 Шуңа Пәрвәрдигар Йәһуда падишаси Йосияның оғли Йәһоаким тоғрилиқ мундақ дәйду: — Хәлиқ униң өлүмидә: «Аһ, акам! Аһ, сиңлим!» дәп аһ-зарлар көтәрмәйду; яки униң үчүн: «Аһ, бегим! Аһ, униң һәйвиси!» дәп аһ-

□ 22:10 «Өлгинигә жигламаңлар, униң үчүн аһ-зарлимаңлар; бәлки сүргүн болғини үчүн қаттиқ жиглаңлар...» — (изаһат: — төвәндики 10-30-айәтләр болса, Йәһуданиң үч падишасиниң җазаси тоғрилиқ бешарәтләрдин ибарәт. Шуңа, бешарәтләр миладийәдин илгири 609-597-жиллар мәзгилидә берилгән; шүбһисизки, Йәрәмияныңму бу йәрдә уларни бир йәрдә баян қилишиниң мәхсити, бу әрзимәс падишаларни 23-баптики бешарәттә көрситилгән «һәқиқий баққучи» — йәни Масиһ билән селиштуруштин ибарәттүр. Падишаһлар («хәлиқни баққучи») әйплик (22), Йерусалимдикиләр өзлириму әйплик (20-23), чүнки улар бу падишалар («баққучилар»)ниң әйш-ишрәтлик турмушиға қизиққан, һәшәмәтлик ордисидин пәхирләнгән; улар йәнә бу падишаларниң чоқунған бутлириға чоқунған, шуниңдәк уларниң әрт әлиң падишалари («сениң ашнилириң») билән болған иттипақлишилирини толуқ қоллиған. Ундақ иттипақлишиш Пәрвәрдигарға таянмасликтин ибарәт еди). (1-бешарәт (10-12) тоғрилиқ изаһат: — миладийәдин илгири 609-жили Йосия падиша Мисир падишаси Пирәвн тәрипидин җәндә өлтүрүлгән. У адаләтлик-диянәтлик падиша болуп, нургун хәлиқ униң өлүмигә қаттиқ өкүнүшти. Йәһоаһәз тәхтидә үч айла олтарған, андин миладийәдин илгири 609-597-жиллири Пирәвн тәрипидин сүргүн қилинған. Бу бешарәт шу чағда берилиши керәк еди. Шуңа бешарәттики «өлгини» болса Йосияни, «сүргүн болғини» болса Йәһоаһәзни көрситиду). □ 22:11 «Шаллум» — Йәһоаһәзниң биринчи исми, мәнәси «һесап елиш» болғачқа, Йәрәмия бәлким уни мошу йәрдә қәстән ишлитиду; униңдин һесап елинидигән болиду. □ 22:12 «у әсир қилинип апирилған жутта өлиду, у бу зиминни иккинчи көрмәйду.» — бу бешарәтниң әмәлгә ашурулуши тоғрисидә «2Пад.» 34:23ни көрүң. □ 22:13 «Өйини адилсизлик билән, балихана-равақлирини адаләтсизлик билән қурғанниң халиға вай!...» — бу Йәһоакимни көрситиду. Бу бешарәт (13-19, 20-23) Йәһоаким тоғрилиқ бешарәт. «2Пад.» 23:34-24:6диму хатирләнгән, Пирәвн Йәһоаһәзни сүргүн қилгәндин кейин укиси Йәһоакимни «қончақ падиша» болушқа тикилгән. У он бир жил тәхткә олтарған, рәзил падиша еди. Йәһудий тарихшунас Йосефус Йәһоакимниң өлүми бешарәттәк болғанлиғини хатирлигән (Йосефусниң «Кедимки ишлар», 10-бап, 6:3). ■ 22:13 Лав. 19:13; Қан. 24:14,15; һаб. 2:9 □ 22:15 «Сениң атаң йәп-ичишкә тәшәккүр ейтип, адаләт вә дурус ишларни жүргүзгән әмәсму?» — «атаң» болса дурус падиша Йосия еди. «...йәп-ичишкә тәшәккүр ейтип...» ибраний тилидә пәкәт сөзмүсөз болса: «у йәгән вә ичкән...» дейлиду.

зарлар көтөрмәйдү; ■ 19 у ешәкниң дәпнисидәк көмүлиду, жәсити Йерусалим дәрвазилириниң сиртига чөрүп ташлиниду. □ ■

Йерусалимдикиләргә агаһ бериш

20 Ливанга чиқип пәрәд қил, Башанда авазиңни көтәр, Абаримниң чоққилиридинму налә көтәр; чүнки сениң «ашнилириң»ниң һәммиси набут қилинди. □ 21 Мән аман-есән турғиниңда саңа агаһландурдум; лекин сән: «Аңлимаймән!» — дедиң. Яшлиғиңдин тартипла бундақ қилип Мениң авазимга қулақ салмаслиқ дәл сениң йолуң болуп кәлгән. □ ■ 22 Шамал барлиқ «баққучи»лириңга «баққучи» болуп уларни учуруп кетиду, шуниң билән ашнилириң сүргүн болушқа чиқиду; бәрһәк, сән шу чағда барлиқ рәзиллигиң түпәйлидин хијил болуп рәсва болисән. □ 23 И «Ливан»да турғучи, кедир дәрәқлири үстигә угилиғучи, сән толғақ тутқан аялниң азаплиридәк, дәрләләмләр бешиңга чүшкәндә қанчилик иңрап көтәрсән! □

3-бешарәт, 24-30-айәт *** Кония, йәни «Йәһоаким» падиша сүргүн қилинип қайтип кәлмәйдү

24 Өз һаятим билән қасәм ичимәнки, — дәйдү Пәрвәрдиғар, — сән Йәһоакимниң оғли Кония һәтта оң қолумдики мөһүрлүк үзүк болсаңму, Мән сени шу йәрдин жулуп ташлаймән; □ 25 Мән сени жеңиңни издигүчиләрниң қолиға вә сән қорққан адәмләрниң қолиға, йәни Бабил падишаси Небоқаднәсарниң қолиға вә калдийләрниң қолиға тапшурумән. 26 Мән сени һәм сени туққан анаң иккиңларни өзүңлар туғулмиған ят бир жутқа чөриветимән; силәр шу йәрдә өлисиләр. 27 Жеңиңлар қайтип келишкә шунчә тәшна болған бу зиминга болса, силәр һәргиз қайтип келәлмәйсиләр. 28 Кония дегән бу киши чеқилған, нәзәргә елинмайдигән сапал козиму? Неч ким қаримайдигән бир қачиму? Әнди немишкә улар, йәни у вә униң нәсли болғанлар чөриветилгән,

■ 22:18 Йәр. 16:4, 5, 6 □ 22:19 «у ешәкниң дәпнисидәк көмүлиду, жәсити Йерусалим дәрвазилириниң сиртига чөрүп ташлиниду» — Йәһудий тарихшунас Йосефусниң дегини бойичә болғанда, Небоқаднәсар униң жәситини Йерусалимниң сепилидин сиртқа ташливаткән еди.

■ 22:19 Йәр. 15:3; 36:30 □ 22:20 «Ливанга чиқип пәрәд қил, Башанда авазиңни көтәр, Абаримниң чоққилиридинму налә көтәр» — бу үч жай (Ливан, Башан, Абарим) һәммиси «жуқури жай»лар еди. Исраилниң еғир бир гунайи болса «жуқури жай»ларга чиқип шу йәрдә бутларга «тавапгаһ» ясап уларга чокунуштин ибарәт. Лекин уларга «ашнилар» болған бутларниң һәммиси дүшмән тәрипидин бузулиду яки булинип кетиду (22-айәтниму көрүң). «Ашнилар» иккинчи мәнаси бәлким улар иттипақдаш қилмақчи болған «ят әлләр»ниму көрситиду (22-айәтниму көрүң). □ 22:21 «Мән аман-есән турғиниңда саңа агаһландурдум» — бу бәлким Йөрәмиядин илгәрки пәйғәмбәрләрниң сөзлирини көрситиду.

■ 22:21 Йәр. 5:23; 7:23-28; 11:7, 8; 13:10, 11; 16:12; 17:23; 18:12; 19:15 □ 22:22 «баққучилар» — «баққучилар», шүбһисизки, падишалар, аталмиш «пәйғәмбәрләр» вә һаһинларни көрситиду. «Ашнилар» болса бәлким улар чокунған бутларни һәмдә йәнә өзи бутларга чокунған иттипақдаш қилмақчи болған «ят әлләр»ниму көрситиду (22-айәтниму көрүң).

□ 22:23 «қанчилик иңрап кетисән» — яки, «немидегән ечинарлиқ боларсән-һә!» □ 22:24 «Сән Йәһоакимниң оғли Кония һәтта оң қолумдики мөһүрлүк үзүк болсаңму, Мән сени шу йәрдин жулуп ташлаймән...» — бу бешарәт (24-30) Йәһоаким (қисқа исми, Кония) падиша тоғрилиқтур. Йәһоаким миладийәдин илгири 597-жили атиси Йәһоакимниң орнини бөсип, үч айла тәхтә олтарған. У рәзил падиша болуп, Бабил падишаси Небоқаднәсар тәрипидин сүргүн қилинған.

Бу ишлар «2Пад.» 23:34-24:6да хатириләнгән. Әмәлийәттә Йәһоаким (Кония, яки Йәконияһ) вә Йәһуданиң барлиқ падишалири Пәрвәрдиғарниң һоқуқниң вәкили болғачқа, уларни униң «мөһүрлүк үзүк»и дегили болатти. Оқурмәнләр бир падишаниң «мөһүрлүк үзүк»иниң өзигә шунчә муһим вә қадирлиқ болидигәнлигини тәсәввур қилалайду; әгәр Худа «мөһүрлүк үзүк»ни ташливаткән болса, ундақта үзүктә интайин жиркинчилик бир иш чоқум пәйда болған болуши керәк еди.

улар тонумайдыған бир жутқа ташливетилиду? ²⁹ И зимин, зимин, зимин, Пәрвәрдигарниң сөзини аңла! ³⁰ Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Бу адәм «пәрзәнтсиз, өз күнидә һеч ғәлибә қилалмиған бир адәм» дәп язғин; чүнки униң нәслидин һеч қандақ адәм ғәлибә қилип, Давутниң тәхтигә олтирип Йәһуда арисидә һөкүм сүрмәйду.□

23

Ялған баққучилар вә һәқиқий баққучи; сүргүнлүктин қайтип кәлгән бир хәлиқ, йеңи баққучилар

1 Мениң яйлиғимдики қойларни һалак қилғучи вә тарқитивәткүчи пада баққучиларниң һалиға вай! — дәйду Пәрвәрдигар. □ ■ ² Шуңа Исраилниң Худаси болған Пәрвәрдигар Өз хәлқини шундақ беқиватқан баққучиларға мундақ дәйду: «Силәр Мениң падамни тарқитивәткәнсиләр, уларни һайдивәткәнсиләр вә уларни издимигәнсиләр вә улардин һеч хәвәр алмиғансиләр; мана, Мән силәрниң қилмишлириңларниң рәзиллигини өз бешиңларға чүшүрмән, — дәйду Пәрвәрдигар — ³ вә падамниң қалдисини болса, Мән уларни һайдивәткән барлиқ падишалиқлардин жиғимән, уларни өз яйлақлириға қайтуримән; улар көпийип көпийиду. ⁴ Мән уларниң үстигә уларни һәқиқий бақидиған баққучиларни тикләймән; шуниң билән улар иккинчи қорқмайду яки паракәндә болмайду, улардин һеч қәйсиси кам болмайду, — дәйду Пәрвәрдигар. ■ ⁵ Мана, шу күнләр келидуки, — дәйду Пәрвәрдигар, — Мән Давут үчүн бир «һәққаний Шах»ни өстүрүп тикләймән; у падиша болуп даналиқ билән һөкүм сүрүп, зиминдә адаләт вә һәққанийлиқ жүргүзиду. □ ■ ⁶ Униң күнлиридә Йәһуда қутқузулиду, Исраил аман-течлиқта туриду; у шу нами билән атилидуки — «Пәрвәрдигар һәққанийлиғимиз». □ ■ ⁷ Шуңа мана, шу күнләр келидуки, — дәйду Пәрвәрдигар, — «Исраилларни Мисир зиминидин қутқузуп чиқарған Пәрвәрдигарниң һаяти билән!» дегән қәсәм қайтидин ишлитилмәйду, ■ ⁸ бәлки шу күнләрдә «Исраилларни шималдики зиминдин вә Өзи уларни һайдиған барлиқ падишалиқлардин қутқузуп чиқарған Пәрвәрдигарниң һаяти билән!» дәп қәсәм ичилиду. Андин улар өз жутида туриду.

Сахта пәйғәмбәрләр тоғрисидә

9 Пәйғәмбәрләр тоғрилиқ: — Мениң көңлүм ич-бағримда сунуқтур; сүйәклиримниң һәммиси титрәйду; мән мәс болған адәм, шарап терипидин йеңилгән адәмгә охшаймән; бундақ болушум Пәрвәрдигар вә Униң пак-муқәддәс

□ **22:30** «Бу адәм «пәрзәнтсиз, өз күнидә һеч ғәлибә қилалмиған бир адәм» дәп язғин; чүнки униң нәслидин һеч қандақ адәм ғәлибә қилип, Давутниң тәхтигә олтирип Йәһуда арисидә һөкүм сүрмәйду» — бу 30-айәттики муһим бир бешарәт тоғрилиқ «Қошумчә сөз»имизгә қарақ. □ **23:1** «яйлиғимдики қойлар» — Йәһудий хәлқини көрситиду, әлвәттә. ■ **23:1** Әз. 34:2 ■ **23:4** Әз. 34:11,12 □ **23:5** «Мән Давут үчүн бир «һәққаний Шах»ни өстүрүп тикләймән; у падиша болуп даналиқ билән һөкүм сүрүп, зиминдә адаләт вә һәққанийлиқ жүргүзиду» — Йәһоаһаз, Йәһоаким вә Йәһоакимниң өлуши яки сүргүн болуши билән Давутниң жәмәти «кәсилгән бир дәрәқ»ниң кетигидәк болиду. Лекин Худа Мәсһ («һәққаний Шах») билән йәнила бу дәрәқни қайтидин көклитиду. «Йәш.» 11:1-6ни вә «Зәк.» 3:8 вә 6:12ни көрүң. ■ **23:5** Йәш. 4:2; 40:11; Йәр. 33:14,15; Дан. 9:24; Луқа 1:32,33 □ **23:6** «Униң күнлиридә Йәһуда қутқузулиду, Исраил аман-течлиқта туриду; у шу нами билән атилидуки — «Пәрвәрдигар һәққанийлиғимиз»» — бу бешарәт: (1) Мәсһиниң Худалиқ тәбиитини; (2) кәлгүсидә Йәһуда (икки қәбилә)ниң вә Исраил (он қәбилә)ниң қайтидин бир болидиғанлигини көрситиду. «Қошумчә сөз»имизниму көрүң. ■ **23:6** Қан. 33:28 ■ **23:7** Йәр. 16:14,15

сөзлири түпәйлидиндур; □¹⁰ чүнки зимин болса зинахорларға толған; уларниң жүгүрүшлири тоғра йолда эмәс; уларниң һоқуқи һәққанийлик йолида эмәс. Шуңа Пәрвәрдигарниң ләнитти түпәйлидин зимин қағжирайду; даладики от-чөп солишиду; □¹¹ н һәм пәйғәмбәр һәм һаһин һарам болди; һәтта Өз өйүмдиму уларниң рәзил қилмишлирини байқидим, — дәйду Пәрвәрдигар. ■

¹² — Шуңа уларниң йоли өзлиригә қараңғулукта маңидиган, тейлиһәқ йоллардәк болиду; улар бу йолларда путлишип, жиқилиду; чүнки улар җазалинидиган жилида Мән уларниң бешиға яманлиқ чүшүримән, — дәйду Пәрвәрдигар.

□¹³ Мән авал Самарийәдики пәйғәмбәрләрдә аһмақлиқни көргәнмән; улар Баалниң намида бешәрәт берип, хәлқим Исраилни аздурган; ¹⁴ бирақ Йерусалимдики пәйғәмбәрләрдиму жиркинчилик бир ишни көрдүм; улар зинахорлуқ қилиду, ялғанлиқта маңиду, рәзиллик қилғучиларниң қолини күчәйтидуки, нәтижидә һеч қайсиси рәзиллигинин янмайду; уларниң һәммиси Маңа Содомдәк, Йерусалимда туруватқанлар Маңа Гоморрадәк болди. □¹⁵ Шуңа самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар пәйғәмбәрләр тоғрилиқ мундақ дәйду: — Маңа, Мән уларни әмән билән озукләдим, уларға өт сүйини ичкүзимән; чүнки Йерусалимдики пәйғәмбәрләр һарамлиқниң мәнбәси болуп, һарамлиқ улардин пүткүл зиминға тарқилип кәтти. ■

¹⁶ Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Силәргә бешәрәт бериватқан пәйғәмбәрләрниң сөзлиригә қулақ салмаңлар; улар силәрни бимәниликкә йетәкләйду; уларниң сөзлири Пәрвәрдигарниң ағзидин чиққан эмәс, бәлки өз көңлидә тәсәввр қилған бир көрүнүшни сөзләвәтиду. ¹⁷ Улар Пәрвәрдигарниң сөзини көзигә илмайдиғанларға: «Силәр аман-течлиқта турисиләр» дәйду вә өз көңлиниң җаһиллигида маңидиғанларниң һәр биригә: «Һеч қандақ яманлиқ бешиңларға чүшмәйду» — дәйду. □¹⁸ Бирақ улардин қайси бириси Пәрвәрдигарниң кеңишидә Униң сөз-каламини байқап чүшиниш вә аңлаш үчүн турған? Улардин ким Униң сөзини қулақ селип аңлиған? ¹⁹ Маңа, Пәрвәрдигардин чиққан бир боран-чапқун! Униңдин қәһр чиқти; бәрһәк, дәһшәтлик бир қара қуюн чиқип кәлди; у пирқирап рәзилләрниң

□ **23:9** «бундақ болушум Пәрвәрдигар вә Униң пак-муқәддәс сөзлири түпәйлидиндур» — көз алдидики (төвәндә, 10-40-айәтләрдә ейтилған) гуналар, сахтилиқ вә шундақла хәлиқниң (униң Пәрвәрдигарниң һәқиқий сөзлирини уларға йәткүзүши түпәйлидин) өзини рәт қилғанлиги Йөрәмияниң көңлини паракәндә вә сунуқ қилған. □ **23:10** «зимин болса зинахорларға толған» — бу «зинахорлар»ниң ким экәнлиги төвәндики 11-айәттә аян қилинмиш — йәни өз һоқуқини һарам йолда ишлитидиған һаһинлар вә сахта пәйғәмбәрләр. Уларниң «зинахорлуғи» бәлким һәм җисманий җәһәттики зинахорлуқ вә Худаға вапасизлиқ қилип бутларға чоқунушиму көрситиду. Пәләстиндики бутпәрәслик һәрдайим бутханидики «паһишә аяллар» билән бағлиқ еди. ■ **23:10** Йәр. 5:7; 8; 9:2 ■ **23:11** Йәр. 6:13; 8:10; 14:18 □ **23:12** «улар җазалинидиган жили» — ибраний тилида «уларни йоқлишми керәк болған жили» дәп ипадилиниду. ■ **23:12** Зәб. 34:6; 72:18; Йәр. 13:16

□ **23:14** «Йерусалимдики пәйғәмбәрләрдиму жиркинчилик бир ишни көрдүм; улар зинахорлуқ қилиду, ялғанлиқта маңиду, рәзиллик қилғучиларниң қолини күчәйтидуки, нәтижидә һеч қайсиси рәзиллигинин янмайду...» — Самарийәдики пәйғәмбәрләрниң сахта бешәрәт («Баалниң намида») бәргәнлиги һеч қандақ әҗәблинәрлик иш эмәс; Самарийә (Исраил, йәни «шималий падишалық») бутпәрәс падишалар астида балдурла Худаниң йолидин чиққан еди. Бирақ Йерусалим (Йәһуда)да Худа әвәткән һәқиқий пәйғәмбәрләр көп болғачқа, һәқиқәтти уларға нисбәтән хеллә убадан билиши керәк еди. «уларниң һәммиси Маңа Содомдәк, Йерусалимда туруватқанлар Маңа Гоморрадәк болди» — оқурманләргә малумки, Содом вә Гоморра икки интайин рәзил шаһәрләр болуп, Худа улар үстигә от яғдуруп вәйран қиләвәткән еди («Яр.» 19-баһни көрүң). ■ **23:14** Йәш. 1:9 ■ **23:15** Йәр. 8:14; 9:15

□ **23:17** «Улар Пәрвәрдигарниң сөзини көзигә илмайдиғанларға: «Силәр аман-течлиқта турисиләр» дәйду вә...» — башка бир хил тәрҗимиси: «Улар мени кәмситидиғанларға: «Пәрвәрдигар мундақ дәйду: Силәр аман-течлиқта турисиләр» дәвериду вә...». ■ **23:17** Йәр. 6:14; 8:11; Әс. 13:10; Зәк. 10:2

бешига чүшиду. ■ 20 Униң көңлидики нийәтлирини ада қилип толук әмәл қилғичә, Пәрвәрдигарниң ғәзиви янмайду; ахирқи күнләрдә силәр буни убдан чүшинип йетисиләр. 21 Мән бу пәйғәмбәрләрни әвәтмигәнмән, лекин улар хәвәрни җар қилишқа қатриған; Мән уларға сөз қилмидим, лекин улар бешәрәт бәргән. ■ 22 Һалбуки, улар Мениң кеңишимдә турған болса, Мениң хәлқимгә сөзлиримни аңлатқуған болса, әнди хәлқимни рәзил йолидин вә қилмишлириниң рәзиллигидин яндурған болатти.

23 Мән пәқәт бир йәрдила туридиған Худаму? — дәйду Пәрвәрдигар, — Мән жирақ-жирақлардики һәрҗайда туридиған Худа әмәсму? □ 24 Бириси йошурун җайларда мөқувалса Мән уни көрәлмәмдимән? — дәйду Пәрвәрдигар; — асман-зимин Мән билән толдурулған әмәсму? — дәйду Пәрвәрдигар. ■ 25 Мән Мениң наминда ялған бешәрәтләр беридиған пәйғәмбәрләрниң: «Бир чүш көрдүм! Бир чүш көрдүм!» дегәнлирини аңлидим; 26 бундақ пәйғәмбәрләр ялған бешәрәтләрни бериду, улар өзиниң көңлидики эзитку тәсәвурлиридин пәйғәмбәрләр болушивалған. Әнди улар бундақ ишларни қачанғичә көңлигә пүкиду? 27 Улар һәр бири қачанғичә өз йеқиниға ейтқан чүшлири арқилиқ (худди ата-бовилириниң Баалға чоқунуп наминни унтуғиниға охшаш) хәлқимгә наминни унтулдурушни пәмләйду?■

28 Чүшни көргән пәйғәмбәр, чүшни ейтип бәрсун; Мениң сөзүмни аңлиған киши бу сөзүмни әстәйидиллиқ билән сөзлисун; пахалниң буғдай билән селиштурғичилиқ немиси барду? — дәйду Пәрвәрдигар. 29 — Мениң сөзүм худди көйдүргүчи бир от вә ташни чақидиған базған әмәсму? — дәйду Пәрвәрдигар.

30 Шуңа мана, Мән пәйғәмбәрләргә қаршидурмән, — дәйду Пәрвәрдигар, — уларниң һәр бири өз йеқинидин «Мениң сөзлирим»ни оғрилап дорамчилик қилиду. ■ 31 Мана, Мән пәйғәмбәрләргә қаршидурмән, — дәйду Пәрвәрдигар, — улар өз тилирини чайнап: «Пәрвәрдигар дәйду...» дәп бешәрәт бериду.

32 Мана, ялған чүшләрни бешәрәт қилип буларни йәткүзүп, ялғанчилиги вә башбаштақлиғи билән Мениң хәлқимни аздурунларға қаршидурмән, — дәйду Пәрвәрдигар; — Мән уларни әвәтмигәнмән, уларни буйруған әмәсмән; улар бу хәлиқкә һеч қандақ пайда йәткүзмәйду, — дәйду Пәрвәрдигар.■

33 Әнди яки бу хәлиқ, яки пәйғәмбәр, яки каһин сәндин: «Пәрвәрдигарниң саңа жүклигән сөзи немә?» дәп сориса, сән уларға: «Қайси жүк?! Мән силәрни Өзүмдин жирақ ташлаймән, — дәйду Пәрвәрдигар. □ 34 «Пәрвәрдигарниң жүклигән сөзи» дәйдиған һәр қайси пәйғәмбәр, каһин яки хәлиқ болса, Мән бу кишини өйидикиләр билән тәң җазалаймән. 35 Әнди силәрниң һәр бириңлар өз йеқинидин вә һәр бириңлар өз қериндишидин мошундақ: «Пәрвәрдигар немә җавап бәрди?» вә «Пәрвәрдигар немә деди?» дәп соришиңлар керәк. 36 Силәр «Пәрвәрдигарниң жүклигән сөзи» дегәнни қайтидин ағзинларға алмайсиләр; чүнки һәр бириңларниң өз сөзи өзигә жүк болиду; чүнки силәр Худайимиз, самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар, тирик Худаниң сөзлирини

■ 23:19 Йөр. 30:23, 24 ■ 23:21 Йөр. 14:14 □ 23:23 «Мән пәқәт бир йәрдила туридиған Худаму?» — ибраний тилида «Мән пәқәт йеқинда туридиған Худаму?». ■ 23:24 Зәб. 138:7-12; Ам. 9:2, 3 ■ 23:27 һак. 3:7; 8:33, 34 ■ 23:30 Қан. 18:20; Йөр. 14:14, 15 ■ 23:32 Зәф. 3:4 □ 23:33 «Пәрвәрдигарниң саңа жүклигән сөзи немә?... Қайси жүк?!...» — оқурмәнләргә аян болидуки, ибраний тилида «жүк» вә «егир бешәрәт» дегәнләр охшаш бир сөз биләнла ипадилиниду. Пәрвәрдигарниң җаваби «Силәр өзүңлар Маңа жүк!» дегән мәнида. Хәлиқниң Йәрәмиядин «Пәрвәрдигарниң (саңа) жүклигән сөзи» тоғрилиқ сорishi һәжвий, кинайилик гәп еди — бу сөзниц тегида: «Йәрәмия һәрдайим бизгә егир сөзләр, шум хәвәрни йәткүзиду» дегән мәнә бар еди. Уларниң кулақлири Пәрвәрдигарниң сөзигә һеч ечилмиған еди.

бурмилигансиләр. □ ³⁷ Һәр бириңлар пәйгәмбәрдин мошундақ: «Пәрвәрдигар саңа немә дәп җавап бәрди?» вә «Пәрвәрдигар немә деди?» дәп соришиң керәк. ³⁸ Лекин силәр: «Пәрвәрдигарниң жүклигән сөзи» дәвәргиниңлар түпәйлидин, мана Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Чүнки силәр: «Пәрвәрдигарниң жүклигән сөзи» дәверисиләр вә Мән силәргә: ««Пәрвәрдигарниң жүклигән сөзи» демәңләр» дәп хәвәр әвәткәнмән, ³⁹ шуңа мана, Мән силәрни пүтүнләй унтуймән, Мән силәрни силәргә вә ата-бовилириңларға тәқдим қилған шәһәр билән тәң йүзүмдин жирақ ташлаймән; □ ⁴⁰ Мән үстүңларға мәңгү рәсвачилиқ вә һәргиз унтулмайдиған мәңгүлүк шәрмәндилиқни чүшүримән! ■

24

Яхши әнжирләр, яман әнжирләр

¹ Бабил падишаси Небоқаднәсар Йерусалимдин Йәһоакимниң оғли, Йәһуда падишаси Йәконияһ, Йәһуда әмир-шаһзадилири, һүнәрвәнләр вә төмүрчиләрни әсиргә елип Бабилға сүргүн қилғандин кейин, Пәрвәрдигар маңа Өз ибадәтханиси алдидики икки севәт әнжирни «мана көр» дәп көрсәткән. ■

² Бир севәттә дәсләпки пишқан әнжирдәк интайин яхши әнжирләр бар еди; иккинчи севәттә йегили болмайдиған, интайин начар әнжирләр бар еди. ³ Андин Пәрвәрдигар маңа: «Немә көрдүң, Йәрәмия?» — дәп сориди. Мән: «Әнжирләрни көрдүм; яхшилири болса интайин яхшикән; начарлири йегили болмайдиған, интайин начар экән» — дедим. ⁴ Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ дейилди: —

⁵ Исраилниң Худаси болған Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мән Йәһудадин сүргүн болғанларни, йәни Мениң бу йәрдин калдийләрниң зиминиңә әвәткәнлиримни бу яхши әнжирләрдәк яхши дәп қараймән; ⁶ Мән уларға яхши болсун дәп көзүмни уларға тикимән вә уларни бу зиминға қайтуримән; Мән уларни ғулитип ташлимаймән, бәлки уларни қуримән; уларни жулуп ташлимаймән, бәлки тикип өстүримән. ⁷ Мән уларға Мениң Пәрвәрдигар экәнлигимни билидиған, Мени тонуйдиған бир қәлбни тәқдим қилимән; шуниң билән улар Мениң хәлқим болиду, Мән уларниң Худаси болимән; чүнки улар пүтүн қәлби билән йенимға қайтиду. ■ ⁸ Лекин начар әнжирләр, йәни йегили болмайдиған, интайин начар әнжирләр қандақ болған болса, — дәйду Пәрвәрдигар, — Бәрһәқ, Мән Йәһуда падишаси Зәдәкияни, әмир-шаһзадилирини вә Йерусалимдикиләрниң қалған қисмини, бу зиминда қалғанларни вә Мисирда туруватқанларни шуниңға охшаш қилимән; ■ ⁹ Мән уларни йәр йүзидики барлиқ падишалиқларға вәһимә салғучи бир объект болушқа, күлпәткә чүшүшкә тапшурумән; мән уларни һайдивәткән барлиқ җайларда уларни рәсвачилиқниң объекти, сөз-чөчәк, тапәтәниниң объекти вә ләнәт сөзлири болушқа тапшурумән. □ ■ ¹⁰ Мән уларға

□ **23:36** «Һәр бириңларниң өз сөзи өзиңә жүк болиду» — Йәрәмияниң бу дегини бизниңчә мундақ: «Силәрниң ялған сөзлириңлар, жүмлидин сахта пәйгәмбәрләрниң сөзлири силәргә җаза епкелиду; пәйгәмбәрләрниң ялған сөзлирини силәр яхши дәп қобул қилип, шундақла бир-бириңларға қайтилап ейтисиләр; бу ялған бешәртләр Худаниң һәқиқий «жүклигән сөзи» әмас, бәлки бешиңларға Худаниң егир җазаси болған «жүк» чүшүридиған сөздур. □ **23:39** «Мән силәрни пүтүнләй унтуймән» — яки «силәрни жираққа елип кетимән...» ■ **23:40** Йәр. 20:11 ■ **24:1** 2Пад. 24:15; 2Тар. 36:10 ■ **24:7** Қан. 30:6; Йәр. 30:22; 31:33; 32:38,39; әв. 11:19; 36:26,27 ■ **24:8** Йәр. 29:17

□ **24:9** «Мән уларни йәр йүзидики барлиқ падишалиқларға вәһимә салғучи бир объект болушқа, күлпәткә чүшүшкә тапшурумән...» — башқа бир хил тәржимиси: «Мән уларни һәрәқ-һәрәқларға йәр йүзидики барлиқ падишалиқларға һайдилишкә, балаю-әләт чүшүшкә тапшурумән...» ■ **24:9** Қан. 28:25,37; 1Пад. 9:7; 2Тар. 7:20; Йәр. 15:4; 29:18; 34:17; 42:18

һәм ата-бовилирига тәқдим қилған зиминдин йөкитилгичә улар арисига қилич, қәһәтчилик вә вабани әвәтимән.

25

Сөз-каламни аңлимаслиқ түпәйлидин йәтмиш жиллиқ куллукта болуш

1 Йосияның оғли, Йәһуда падишаси Йәһоакимның төртинчи жилида (йәни Бабил падишаси Небоқаднәсарның биринчи жилида) Йәһуданиң барлиқ хәлқи тоғрилиқ Йәрәмияға кәлгән сөз, —

2 Бу сөзни Йәрәмия пәйғәмбәр Йәһуданиң барлиқ хәлқи вә Йерусалимда барлиқ туруватқанларға ейтип мундақ деди: —

3 Амонның оғли, Йәһуда падишаси Йосияның он үчинчи жилидин башлап бүгүнки күнгичә, бу жигирмә үч жил Пәрвәрдигарның сөзи маңа келип турған вә мән таң сәһәрдә орнумдин туруп уни силәргә сөزلәп кәлдим, лекин силәр һеч кулақ салмидиңлар; ⁴ вә Пәрвәрдигар силәргә барлиқ хизмәткарлири болған пәйғәмбәрләрни әвәтип кәлгән; У таң сәһәрдә орнидин туруп уларни әвәтип кәлгән; лекин силәр кулақ салмай һеч аңлимидиңлар. ■ ⁵ Улар: «Силәр һәр бириңлар яман йолуңлардин вә қилмишлириңларның рәзиллигидин товва қилип янсаңлар, Мән Пәрвәрдигар силәргә вә ата-бовилириңларға қедимдин тартип мәнғүгичә тәқдим қилған зиминда туруверисиләр. ■ ⁶ Башқа илаһларға әгишип уларның куллүғида болуп чоқунмаңлар; Мени қоллириңлар ясиғанлар билән гәзәпләндүрмәңлар; Мән силәргә һеч яманлиқ кәлтүрмәймән» — дәп жақалиған. □ ⁷ Лекин силәр Маңа кулақ салмидиңлар, Мени қоллириңлар ясиғанлар билән гәзәпләндүрүп өзүңларға зиян кәлтүрдүңлар, — дәйду Пәрвәрдигар.

8 Шуңа самави қошунларның Сәрдари болған Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Силәр Мениң сөзлиримгә кулақ салмиған болғачқа, ⁹ мана, Мән шималдики һәммә жәмәтләрни вә Мениң кулумни, йәни Бабил падишаси Небоқаднәсарни чақиртимән, уларни бу зиминға, униңда барлиқ туруватқанларға һәмдә әтраптики һәммә әлләргә қаршилишишқа елип келимән; Мән *мошу зиминдикиләр вә әтраптики әлләрни* пүтүнләй вәйран қилип, уларни толиму вәһимилик қилимән һәм уш-уш объект, даимлиқ бир харабилиқ қилимән; ■ ¹⁰ Мән улардин тамашиниң садасини, шат-хурамлиқ садасини, тойи болуватқан жигит-қизиниң авазини, түгмән тешиниң садасини вә чирақ нуруни мәһрум қилимән; ■ ¹¹ бу пүткүл зимин вәйран вә дәһшәт салғучи объект болиду, вә бу әлләр Бабил падишасиниң йәтмиш жил куллүғида болиду. □

12 Вә шуңақ болидуки, йәтмиш жил тошқанда, мән Бабил падишасиниң вә униң елиниң бешиға, шуңақла Калдийләрның зимини үстигә өз қәбиһлигини чүшүрүп, уни мәнғүгә харабилиқ қилимән. ■ ¹³ Шуниң билән Мән шу зимин үстигә Мән уни әйиплигән барлиқ сөзлиримни, жүмлидин бу китапта йезилғанларни, йәни Йәрәмияның барлиқ әлләрни әйиплигән бешәрәтлирини чүшүрүмән. ¹⁴ Чүнки көп әлләр һәм улук падишалар бу падиша һәм қовмлириниму

■ **25:4** Йәр. 7:13,25; 11:7,8,10; 13:10,11; 16:12; 17:23; 18:12; 19:15; 22:21 ■ **25:5** 2Пад. 17:13; Йәр. 18:11; 35:15; Юн. 3:8 □ **25:6** «қоллириңлар ясиғанлар...» — мошу сөзләр яки ясиған бутларни яки яман қилмишлирини көрситиду. ■ **25:9** Йәр. 19:8 ■ **25:10** Йәш. 24:7; Йәр. 7:34; 16:9; әз. 26:12 □ **25:11** «бу әлләр...» — Йәһуда вә униң әтраптики барлиқ әлләрни көрситиду (9-айәтни көрүң). «Бабил падишасиниң йәтмиш жил куллүғида болуш» тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ **25:12** 2Тар. 36:22; Әзра 1:1; Йәр. 29:10; Дан. 9:2

кул қилиду; Мән уларниң қилған ишлири вә қоллири ясиғанлири бойичә уларни жазалаймән. □ ■

Һәм Йәһуда һәм әлләрниң Худаниң ғәзивигә учриши тоғрилиқ бир аламәт көрүнүш

15 Чүнки Исраилниң Худаси Пәрвәрдиғар маңа аламәт көрүнүштә мундақ деди: — Мениң қолумдики ғәзивимгә толған қәдәһни елип, Мән сени әвәткән барлиқ әлләргә ичкүзгин; □ ■ 16 улар ичиду, уян-буян ирғаңлайду вә Мән улар арисигә әвәткән қилич түпәйлидин сараң болиду.

17 Шуңа мән бу қәдәһни Пәрвәрдиғарниң қолидин алдим вә Пәрвәрдиғар мени әвәткән барлиқ әлләргә ичкүздүм, 18 — йәни Йерусалимға, Йәһуданиң шәһәрлиригә, униң падишалириға вә әмир-шаһзадилиригә, йәни уларни бүгүнки күндикидәк бир харабә, вәһимә, уш-уш объект болушқа һәм ләнәт сөзлири болушқа қәдәһни ичкүздүм; □ ■ 19 Мисир падишаси Пурәвнгә, хизмәткарлириға, әмир-шаһзадилириға һәм хәлқигә ичкүздүм; ■ 20 барлиқ шалғут әлләр, уз зимиңдики барлиқ падишалар, Филистийләрниң зимиңдики барлиқ падишалар, Ашкелондикилар, Газадикиләр, Экрондикиләргә вә Ашдодниң қалдуқлириға ичкүздүм; □ ■ 21 Едомдикилар, Моабдикилар вә Аммонийлар, ■ 22 Турниң барлиқ падишалири һәм Зидонниң барлиқ падишалири, деңиз бойдики барлиқ падишалар, □ ■ 23 Дедандикиләр, Темадикиләр, Буздикилар вә чека чачлирини чүшүрүвәткән әлләр, ■ 24 Эрәбийәдики барлиқ падишалар вә чөл-баяванда туруватқан шалғут әлләрниң барлиқ падишалири, ■ 25 Зимридики барлиқ падишалар, Еламдики барлиқ падишалар, Медиалиқларниң барлиқ падишалири, ■ 26 шималдики барлиқ падишаларға, жирақтики болсун, йеқиндики болсун, бир-бирләп ичкүздүм; жаһандики барлиқ падишалиқларға ичкүздүм; уларниң арқидин Шешақниң падишасиму қәдәһни ичиду. □ 27 Андин сән уларға: «Исраилниң Худаси, самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: — Ичиңлар, мәс болуңлар, қусуңлар, Мән араңларға әвәткән қилич түпәйлидин жиқилип қайтидин дас турмаңлар» — дегин.

28 Вә шуңдақ болидуки, улар қолуңдин елип ичишни рәт қилса, сән уларға: «Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: — Силәр чоқму ичисиләр!» — дегин. 29 Чүнки мана, Мән Өз намиң билән аталған шәһәр үстигә апәт чүшүргили турған йәрдә, силәр жазаланмай қаламсиләр? Силәр жазаланмай қалмайсиләр; чүнки Мән йәр йүзидә барлиқ туруватқанларниң

□ 25:14 «бу падиша һәм қовмлириниму» — ибраний тилида «уларниму» дейилиду. Бизниңчә бу «Бабил падишаси һәм қовмлири»ни көрситиду. ■ 25:14 Йәр. 27:7 □ 25:15 «Мениң қолумдики ғәзивимгә толған қәдәһни елип, Мән сени әвәткән барлиқ әлләргә ичкүзгин» — бу сөзләрни Худа Йәрәмияға аламәт көрүнүштә ейтқан, дәп қараймиз. ■ 25:15 Йәр. 13:12 □ 25:18 «бүгүнки күндикидәк» — бу ибарә бәлким бешарәт әмәлгә ашурулғандин кейин қошулған; болмиса,

башқа бир мәнә: «бүгүнки күнидуму бу ишлар болғили турди» болуши мүмкин. ■ 25:19 Йәр. 46 □ 25:20 «барлиқ шалғут әлләр» — бәлким Мисирда турған, Мисирлиқлар билән «арилишип кәткән» башқа милләтләрни көрситиду. ■ 25:20 Йәр. 47:4-7 ■ 25:21 Йәр. 48; 49:1-22 □ 25:22 «деңиз бойдики барлиқ падишалар» — бәлким Тур вә Зидон билән мунасивәтлик болған, уларға беқинған «оттура деңиз» бойдики падишаларни көрситиду. ■ 25:22 Йәр. 47:4 ■ 25:23 Йәр. 9:25; 49:8 ■ 25:24 Йәр. 49:31 ■ 25:25 Йәр. 49:34 □ 25:26 «Шешақниң падишаси» — Бабилниң падишасини көрситиду. Ибраний тили елипбәсидә «Бабил» (Бабилон) дегән сөз, «Шешақ» дегән сөзниң «тәтүр»иси; йәни, ибраний тилида 2-һәрип «б»ни һәрипләрни ахиридин саниганда, 2-һәрип («ш») билән алмаштурғили болиду. Барлиқ башқа һәрипләрни «тәтүр»иси билән охшаш йолда алмаштурғили болиду. Немишкә Бабил (Бабилон)ни көрситиш үчүн мошу «шифирлиқ» йол ишлитилиду?

Шүбһисизки, шу күнләрдә шу дәвирдики әң күчлүк мәмликәтний «завалға йүзлиниши»ни көрситиш үчүн бәзидә мошундақ «даритма гәп»ни ишлитиш қолайлиқ еди.

үстигә қилични чүшүшкә чақиримән, — дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар.■

30 Энди сән *Йэрәмия*, уларға мошу бешарәтниң сөзлириниң һәммисини жакалигин: —

Пәрвәрдигар жуқуридин ширдәк һөкирәйду,
Өз муқәддәс туралғусидин У авазини қоюветиду;

У Өзи туруватқан жайи үстигә һөкирәйду;

У үзүм чәйлигүчиләр товлиғандәк йәр йүзидә барлиқ туруватқанларни әйипләп товлайду.■

31 Садаси йәр йүзиниң чәтлиригичә йетиду;

Чүнки Пәрвәрдигарниң барлиқ әлләр билән дәваси бар;

У әт егилириниң һәммиси үстигә һөкүм чиқириду;

Рәзилләрни болса, уларни қиличқа тапшуриду;

— Пәрвәрдигар шундақ дәйду.

32 Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —

Мана, балау-апәт әлдин әлгә һәммиси үстигә чиқип тарқилиду;

Йәр йүзиниң чәт-чәтлиридин дәһшәтлик буран-чапқун чиқиду.

33 Пәрвәрдигар өлтүргәнләр йәрниң бир четидин йәнә бир четигичә ятиду;

уларға матәм тутулмайду, улар бир йәргә жигилмайду, һеч көмүлмәйду; улар йәр йүзидә тезәктәк ятиду.□ ■

34 И баққучилар, зарлаңлар, налә көтириңлар!

Топа-чаң ичидә егиниңлар, и пада йетәкчилири!

Чүнки қирғин қилиниш күнлириңлар йетип кәлди,

Мән силәрни тарқитиветимән;

Силәр өрүлгән есил чинидәк парчә-парчә чеқилисиләр.□ ■

35 Пада баққучилириниң башпанәһи,

Пада йетәкчилириниң қачар йоли йоқап кетиду.

36 Баққучиларниң азаплиқ пәряди,

Пада йетәкчилириниң зарлашлири аңлиниду;

Чүнки Пәрвәрдигар уларниң яйлақлирини вәйран қилай дәватиду;

37 Пәрвәрдигарниң дәһшәтлик ғәзиви түпәйлидин,

Течлиқ қотанлири харабә болиду.

38 Пәрвәрдигар Өз угисини ташлап чиққан ширдәктур;

Әзгүчиниң вәһшийлиги түпәйлидин,

Вә Пәрвәрдигарниң дәһшәтлик ғәзиви түпәйлидин,

Уларниң зимини вәйранә болмай қалмайду. □

26

Йэрәмия «сахта пәйгәмбәр» дәп шикайт қилиниду

1 Йәһуда падишаси Йосияниң оғли Йәһоаким тәхткә олтарған мәзгилниң бешида шу сөз Пәрвәрдигардин келип мундақ дейлиди: —

■ 25:29 1Пет. 4:17 ■ 25:30 Йо. 3:16; Ам. 1:2 □ 25:33 «Пәрвәрдигар өлтүргәнләр йәрниң бир четидин йәнә бир четигичә ятиду...» — демисәкму, бу бешарәт Бабил империйәсиниң Парс империйәси тәрипиндин битчит қилинишидин ахирқи заманға атлап, шу күнләрдикли вақиләрни көрситиду. ■ 25:33 Йәр. 16:4 □ 25:34 «И баққучилар,... и пада йетәкчилири!...» — демисәкму, «баққучилар» вә «пада йетәкчилири» мошу айтәлләрниң һәр хил йетәкчилирини көрситиду. ■ 25:34 Йәш. 65:12; Йәр. 4:8; 6:26; 9:16; 12:3; 13:14,24; 18:17 □ 25:38 «әзгүчиниң вәһшийлиги» — яки «әзгүчиниң қиличи».

² Пәрвәрдиگار мундақ дәйду: — Сән Пәрвәрдигарниң өйиниң һойлисида туруп ибадәт қилиш үчүн Пәрвәрдигарниң өйигә киргән Йәһуданиң барлиқ шәһәрлиридикиләргә Мән саңа буйруған һәр бир сөзләрни жакалигин; әйнән ейтқин! □ ³ Улар бәлким аңлап қояр, һәр бири өз рәзил йолидин янар; шундақ қилса, Мән қилмишлириниң рәзиллиги түпәйлидин бешиға күлпәт чүшүрмәкчи болған нийитимдин янимән. ■ ⁴ Сән уларға мундақ дегин: — «Пәрвәрдиگار мундақ дәйду: — Маңа қулақ салмай, Мән силәрниң алдиңларға қойған Тәврат-қанунумда маңмисаңлар, ⁵ Мән таң сәһәрдә орнумдин туруп әвәткән хизмәткарлирим болған пәйғәмбәрләрниң сөзлирини аңлимисаңлар (силәр уларға һеч қулақ салмай кәлгәнсиләр!), ⁶ ундақта, Мән Шилоһни қандақ қилған болсам, әнди бу өйниму шуниңға охшаш қилимән, бу шәһәрни йәр йүзидики барлиқ әлләргә ләнәт сөзи қилимән». □ ■

⁷ Шуниң билән каһинлар, пәйғәмбәрләр вә барлиқ хәлиқ Йәрәмияниң бу сөзлирини Пәрвәрдигарниң өйидә жакалиғанлигини аңлиди.

⁸ Шундақ болдики, Йәрәмия барлиқ хәлиқкә Пәрвәрдиگار униңға тапилиған бу сөзләрниң һәммисини ейтип бәргәндин кейин, каһинлар вә пәйғәмбәрләр вә барлиқ хәлиқ уни тутувелип: «Сән чоқум өлүшүк керәк! ⁹ Сән немишкә Пәрвәрдигарниң намида бешарәт берип: «Бу өй Шилоһдәк болиду, бу шәһәр харабә, адәмзатсиз болиду!» — дедиң?» — деди.

Шуниң билән Пәрвәрдигарниң өйидики барлиқ хәлиқ Йәрәмияға доқ қилип уни оревелишти. ¹⁰ Йәһуда әмирлири бу ишларни аңлиди; улар падишалиқ ордисидин чиқип Пәрвәрдигарниң өйигә кирди, Пәрвәрдигарниң өйидики «Йеңи дәрваза»да сотқа олтарди. ¹¹ Каһинлар вә пәйғәмбәрләр әмирләргә вә хәлиқкә сөзләп: «Бу адәм өлүмгә лайиқ, чүнки силәр өз қулақлириңлар билән аңлиғандәк у мошу шәһәрни әйипләп бешарәт бәрди» — деди.

¹² Андин Йәрәмия барлиқ әмирләргә вә барлиқ хәлиқкә сөзләп мундақ деди: — «Пәрвәрдиگار мени бу өйни әйипләп, бу шәһәрни әйипләп, силәр аңлиған бу барлиқ сөзләр билән бешарәт беришкә әвәткән. ¹³ һазир йоллириңларни вә қилмишиңларни түзитиңлар, Пәрвәрдиگار Худайиңларниң авазини аңлаңлар! Шундақ болғанда, Пәрвәрдиگار силәргә жакалиған күлпәттин яниду. ■

¹⁴ Лекин мән болсам, мана, қоллириңлардимән; маңа көзүңләргә немә яхши вә дурус көрүлсә шундақ қилиңлар; ¹⁵ пәқәт шуни билип қоюнларки, мени өлтүрүвәтсәңләр гунаһсиз қанниң жағасини өз бешиңларға, бу шәһәргә вә униңда туруватқанларниң бешиға чүшүрисиләр; чүнки дегиним һәк, Пәрвәрдиگار һәқиқәтән бу сөзләрниң һәммисини қулақлириңларға дейишкә мени әвәткән».

¹⁶ Әмирләр вә барлиқ хәлиқ каһинларға вә пәйғәмбәрләргә: «Бу адәм өлүмгә лайиқ әмәс; чүнки у Пәрвәрдиگار Худайимизниң намида бизгә сөзлиди» — деди.

¹⁷ Андин зиминдики бәзи ақсақаллар орнидин туруп хәлиқ кеңишигә мундақ деди: —

□ **26:2** «Сән Пәрвәрдигарниң өйиниң һойлисида туруп ... Йәһуданиң барлиқ шәһәрлиридикиләргә Мән саңа буйруған һәр бир сөзләрни жакалигин; әйнән ейтқин!» — 26-баптики хатириләр вә бешарәт бәлким 7-баптиму хатириләнгән, ибадәтхана ичидә болған вақиниң тәқрарлиниши болуши мүмкин. 3-6-айәтләр Йәрәмияниң шу чағда ибадәтханида бәргән бешаритиниң йәкүни. Мошу йәрдики тәқрарлинишиниң мәксити болса, хәлиқниң бешарәткә болған инкасини тәхитләш үчүндү. ■ **26:3** Йәр. 18:8 ■ **26:5** Йәр. 7:13,25; 11:7; 25:3 □ **26:6** «Мән Шилоһни қандақ қилған болсам, әнди бу өйниму шуниңға охшаш қилимән» — Пәрвәрдигарниң ибадәт чедири әсли «Шилоһ» дегән шәһәрдә тикилгән. Исраилниң Худаға болған вәпасизлиги түпәйлидин у вәйран қилинип, Худаниң «әһдә сандуғи» дүшмән тәрипидин у йәрдин булап кетилиши билән Шилоһ «Худаниң шан-шәриви униңдин йөқап кәткән жай» дәп аталған («1Сам.» 4-бапни көрүң). ■ **26:6** 1Сам. 4:12; 3әб. 77:60; Йәр. 7:12,14 ■ **26:13** Йәр. 7:3

18 «Морәшәтлик Микаһ Йәһуда падишаси һәзәкияның күнлиридә барлиқ Йәһуда хәлқиғә бешарәт берип: —

«Самави қошунларның Сәрдари болған Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: —
 Сион теги етиздәк ағдурулиду,

Йерусалим дөң-төпиләр болуп қалиду,

«Өй жайлашқан тағ» болса,

Орманлиқның оттурисидики жуқури жайларла болиду, халас» — дегән еди. □ ■

19 Йәһуда падишаси һәзәкия вә барлиқ Йәһуда хәлқи Микаһни өлүмгә мәһкүм қилғанму? һәзәкия Пәрвәрдиғардин қорқуп, Пәрвәрдиғардин өтүнгән эмәсму? Вә Пәрвәрдиғар уларға қилмақчи болуп жақалиған күлпәттин янған эмәсму? Биз бу йолдин янмисақ өз жеңимиз үстигә зор бир күлпәтни чүшүргән болмамдимиз?».

20 (Пәрвәрдиғарның намида Йәрәмияның барлиқ дегәнлиридәк бу шәһәрни вә бу зимиңни әйипләп бешарәт бәргән, Кириат-Йеаримлиқ Шәмаияның оғли Урия исимлиқ йәнә бир адәм бар еди. 21 Падиша Йәһоаким вә барлиқ палванлири, барлиқ әмирлири уның сөзлирини аңлиғанда, падиша уни өлтүрүшкә интилгән; лекин Урия буни аңлиғанда қорқуп, Мисирға қачти. 22 Лекин Йәһоаким чапармәнләрни, йәни Акборның оғли Әлнатан вә башқиларни Мисирға әвәткән; 23 улар Урияни Мисирдин елип чиқип падиша Йәһоакимның алдиға апарған; у уни қиличлап, жәситини пухраларның гөрлүгигә ташливаткән). □ 24 — һалбуки, шу чағда Шафанниң оғли Аһикам уларның Йәрәмияни өлүмгә мәһкүм қилип хәлиқның қолиға тапшурмаслиғи үчүн, уни қоллиди.

27

Йәрәмия хәлиқни Бабилға тәслим болушқа дәвәт қилиду

1 Йәһуда падишаси Йосияның оғли Зәдәкияның тәхткә олтарған дәсләпки мәзгилидә, шу сөз Йәрәмияға Пәрвәрдиғардин келип мундақ дейлиди: —□

2 Пәрвәрдиғар маңа мундақ деди: — Асарәтләр вә боюнтуруқларни ясап өз бойнуңға сал; ■ 3 бу боюнтуруқларни Едомның падишасиға, Моабның падишасиға, Аммонийларның падишасиға, Турның падишасиға вә Зидонның падишасиға Йерусалимға, Йәһуда падишасиниң алдиға кәлгән уларның өз

□ 26:18 «Морәшәтлик Микаһ» — Микаһ пәйғәмбәрның жути «Морәшәт» еди («Мик.» 1:1). «Өй жайлашқан тағ» болса, ..» — Микаһ «муқәддәс өй» яки «ибадәтхана» демәйду — уларның гуналири түпәйлидин у пәкәт аддий бир «өй» болуп қалған. Бу бешарәт һәзәкия падишани бәлким чоңқур тәсирләндүргән. 100 жиңдин кейин бу ақсақаллар бешарәтнің һәзәкияға болған тәсирини тилға елип, падишаси Йәһоакимға тәсир йәткүзмәкчи болуп, бешарәтни нәқил кәлтүриду. ««Өй жайлашқан тағ» болса, орманлиқның оттурисидики жуқури жайларла болиду» — «Мик.» 3:12. «Жуқури жайлар» дегини кинайилик, һәжвий гәптур. Чүнки Йәһудадикиләр һәрдайим «жуқури жайлар»да бутханиларни селип шу йәрләрдә бутларға чоқунған. Лекин шу чағларда Йерусалим бутқа чоқунған жайдәк «һарам» болуп қалиду, һәмдә орманлиқның кишиләрның көзигә аздап челиғидигән бир қисмидин ибарәт болиду, халас!

■ 26:18 Мик. 1:1; 3:12 □ 26:23 «улар Урияни Мисирдин елип чиқип падиша Йәһоакимның алдиға апарған; у уни қиличлап, жәситини пухраларның гөрлүгигә ташливаткән» — бу вақиә бәлким Йәрәмияның сөзлиридин кейин йүз бәргән. Лекин уның тәпсилатлирини мошу йәрдә (20-23-айәттики тирнақ ичигә) киргүзүштики махсәт, Йәрәмия учриған хәвп-хәтәрни көрүнәрлик қилип көрситиштин ибарәт. □ 27:1 «Йәһуда падишаси Йосияның оғли Зәдәкия...» — бәзи қона көчүрмиләрдә мошу айәттә «Зәдәкия»ның орнида «Йәһоаким» дейилиду. Шүбһисизки, «Зәдәкия» тоғриду (3-айәтни көрүң). Бу бабтики вақиәләр бәлким Зәдәкияның төртинчи жилида йүз бәргән.

■ 27:2 Йәр. 28:10

элчиликниң қоли арқилиқ әвәткин; □ 4 һәр бирини өз гоҗайинлириға шундақ бир хәвәрни йәткүзүшкә буйругин: —

Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдиғар — Исраилниң Худаси мундақ дәйду: — Өз гоҗайинлириңларға мундақ дәңлар: — 5 Мән зимин вә зимин йүзидә туруватқан әвәмләр вә һайванларни зор қудритим вә созулған билегим билән яратқанмән; вә ким көзүмгә лайиқ көрүнсә, буларни шуларға тәқдим қилимән.

■ 6 һазир Мән бу зиминларниң һәммисини Бабил падишаси, Мениң кулум болған Небоқаднәсарниң қолиға тапшурдум; һәтта даладики һайванларниму униң куллуғида болушқа тәқдим қилдим. ■

7 Барлиқ әлләр униң, оғлиниң һәм нәврисиниң куллуғида болиду; андин өз зиминиң вақти-саити тошқанда, көп әлләр вә улуқ падишалар униму куллуққа салиду. 8 Шундақ болидуки, қайси әл яки падишалиқ Бабил падишаси Небоқаднәсарниң куллуғида болушни, йәни бойнини Бабил падишасиниң боюнтуруғи астиға қоюшни рәт қилса, Мән шу әлни Небоқаднәсарниң қоли арқилиқ йоқатқузғичә қилич, қәһәтчилик вә ваба билән җазалаймән, — дәйду Пәрвәрдиғар. 9 — Силәр болсаңлар, «Бабил падишасиниң куллуғида һеч болмайсиләр» дегән пәйғәмбәрлириңларға, палчилириңларға, чүш көргүчилириңларға, рәм ачқучилириңларға яки җадугәрлириңларға кулақ салмаңлар; □ 10 чүнки улар силәргә ялғанчилик қилип бешарәт бериду; *әтлириәз кирсәңлар*, силәрни өз жутуңлардин сүргүн қилиду; чүнки Өзүм силәрни жутуңлардин һайдаймән, силәр набут болисиләр. 11 Лекин қайси әл бойнини Бабил падишасиниң боюнтуруғи астиға қоюп куллуғиға кирсә, шу әлни өз жутида турғузимән, улар униңда терикчилик қилип яшайду.

12 — Мән Йәһуда падишаси Зәдәкияғиму шу сөзләр бойичә мундақ дедим: «Бойнуңларни Бабил падишасиниң боюнтуруғи астиға қоюп униң вә униң хәлқиниң куллуғида болсаңлар, һаят қалисиләр. 13 Әнди немишкә Пәрвәрдиғарниң Бабил падишасиниң куллуғиға бойсунмиған һәр қайси әлләр тоғрисида дегинидәк, сән вә хәлқиң қилич, қәһәтчилик вә ваба билән өлмәкчи болисиләр? 14 Пәйғәмбәрләрниң: «Бабилниң куллуғида болмайсиләр» дегән сөзлиригә кулақ салмаңлар; чүнки улар силәргә ялғанчиликтин бешарәт қилиду.

■ 15 Мән уларни әвәткән эмәс, — дәйду Пәрвәрдиғар, — лекин улар Мениң наминда ялғандин бешарәт бериду; бу сөзләрниң ақивити шуки, Мән силәрни жутуңлардин һайдиветимән, шуниңдәк набут болисиләр; силәр вә силәргә бешарәт бәргән пәйғәмбәрләр набут болисиләр».

16 Андин Мән каһинларға вә бу барлиқ хәлиқкә мундақ дедим: — Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: — Силәргә бешарәт беридиған пәйғәмбәрләрниң: «Мана, Пәрвәрдиғарниң өйидики қиммәтлик қача-қучилар пат арида Бабилдин қайтурулиду» дегән сөзлиригә кулақ салмаңлар; чүнки улар силәргә ялғанчилиқтин бешарәт қилиду. ■ 17 Уларға кулақ салмаңлар; Бабил падишасиниң куллуғида болсаңлар, һаят қалисиләр; бу шәһәр немишкә вәйран болсун? 18 Әгәр булар һәқиқәтән пәйғәмбәрләр болса һәм Пәрвәрдиғарниң сөзи уларда болса, улар һазир Пәрвәрдиғарниң өйидә, Йәһуда падишасиниң ордисида вә Йерусалимниң өзидә қалған қиммәтлик қача-қучилар Бабилға елип кетилмисун дәп самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдиғарға

□ 27:3 «бу боюнтуруқларни Едом..., Моаб.., Аммонийлар.., Турниң падишасиға вә Зидонниң падишасиға Йерусалимға, Йәһуда падишасиниң алдиға кәлгән уларниң өз әлчиликниң қоли арқилиқ әвәткин» — тарихтин испат барки, бу әлчиләрниң Йерусалимға келиштики мәхсити Зәдәкияни Едом, Моаб, Аммон, Тур вә Зидон падишалариниң Бабил империйәсигә көтәрмәкчи болған исянға иттипақдаш қилиштин ибарәт. ■ 27:5 Дан. 4:14,22 ■ 27:6 Йәр. 25:9 □ 27:9 «чүш көргүчилириңлар» — яки «чүш өрүгүчилириңлар». ■ 27:14 Йәр. 14:14; 23:21; 29:8 ■ 27:16 Йәр. 28:3

дуа-тилавәт қилсун!

19 Чүнки самави қошунларның Сәрдари болған Пәрвәрдигар икки мис түврүк, мис «деңиз», дас һарвулири вә бу шәһәрдә қалған қиммәтлик қача-қучилар тоғрилиқ мундақ дәйду: — □ 20 (буларни болса Бабил падишаси Небоқаднәсар Йәһоакимның оғли Йәһуда падишаси Йәкониһни Йәһудадика вә Йерусалимдике барлиқ есилзад-әмирләр билән тәң Йерусалимдин Бабилға сүргүн қилғанда у елип кәтмигән еди) ■ 21 Бәһәк, Исраилның Худаси Пәрвәрдигарның өйидә, Йәһуда падишасиниң ордисида вә Йерусалимда қалған қиммәтлик қача-қучилар тоғрилиқ самави қошунларның Сәрдари болған Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — 22 уларму Бабилға елип кетилиду; улар Мән улардин қайтидин хәвәр алидиган күнгичә шу йәрдә туриду, — дәйду Пәрвәрдигар: — шу вақит кәлгәндә, Мән уларни елип бу йәргә қайтуруп беримән. □ ■

28

Сахта пәйгәмбәрның Йәрәмияға қарши чиқиши

1 Шу жилда, Йәһуда падишаси Зәкәрия тәхткә олтарған дәсләпки мәзгилдә, йәни төртинчи жили, бәшинчи айда, Аззурниң оғли, Гибеон шәһиридикли һанания пәйгәмбәр, каһинлар вә барлиқ халайиқ алдида Пәрвәрдигарның өйидә маңа: — 2 Самави қошунларның Сәрдари болған Пәрвәрдигар — Исраилның Худаси мундақ дәйду: — «Мән Бабил падишасиниң боюнтуруғини сундуриваттим! □ 3 Бабил падишаси Небоқаднәсар мошу йәрдин епкәткән, Бабилға апарған, Пәрвәрдигарның өйидики қача-қучиларның һәммисини болса, икки жил өтмәйла Мән мошу йәргә қайтуруп епкелимән; ■ 4 вә Мән Йәһуда падишаси, Йәһоакимның оғли Йәкониһни Йәһудадин Бабилға сүргүн қилинғанларның һәммиси билән тәң мошу йәргә қайтуруп беримән, — дәйду Пәрвәрдигар, — чүнки Мән Бабил падишасиниң боюнтуруғини сундириветимән!» — деди. 5 Андин Йәрәмия пәйгәмбәр каһинлар вә Пәрвәрдигарның өйидә турған барлиқ халайиқ алдида һанания пәйгәмбәргә сөз қилди. 6 Йәрәмия пәйгәмбәр мундақ деди: «Амин! Пәрвәрдигар шундақ қилсун! Пәрвәрдигар сениң бешәрәт бәргән сөзлириңни әмәлгә ашурсунки, У Өзиниң өйидики қача-қучилар вә Йәһудадин Бабилға сүргүн қилинғанларның һәммисини мошу йәргә қайтурсун! 7 Лекин өз кулиқиңға вә барлиқ хәлиқиңиң кулиқиға селип қоюлидиган мениң бу сөзүмни аңла! 8 — Мениң вә сениңдин бурун, қедимдин тартип болған пәйгәмбәрләрму нурғун падишалиқлар вә улук дөләтләр тоғрилиқ, уруш, апәт вә вабалар тоғрилиқ бешәрәт берип кәлгән; 9 течлиқ-аватлиқ тоғрилиқ бешәрәт бәргән пәйгәмбәр болса, шу пәйгәмбәрның сөзи әмәлгә ашурулғанда, у һәқиқәтән Пәрвәрдигар әвәткән пәйгәмбәр дәп тонулғандур!».

□ 27:19 «мис деңиз» — ибадәтханада каһинлар жуюнидиган, мистин ясалған чоң бир көлчәк дас. «Дас һарвулири» (яки «дас тәгликлири») «деңиз»дин кичикрәк болған дасларни йөткәшкә ишлитидиган чақлиқ тәгликтур. «1Пад.» 7-бапни көрүң. ■ 27:20 2Пад. 24:14,15 □ 27:22 «Мән улардин қайтидин хәвәр алидиган күни» — ибраний тилида «Мән уларни йөклайдиган күни». ■ 27:22 2Пад. 25:13; 2Тар. 36:18,22; Йәр. 29:10 □ 28:2 «Мән Бабил падишасиниң боюнтуруғини сундуриваттим!» — шүбһисизки, бу сахта пәйгәмбәрның сөзи Йәрәмия 27-бапта «Небоқаднәсарның боюнтуруғини қобул қилишиңлар керәк» вә «Пәрвәрдигарның өйидә қалған қача-қучиларму епкетилиду» дегән бешәрәтни инкар қилиштин ибарәт. ■ 28:3 Йәр. 27:16

10 Андин һанания пәйғәмбәр Йәрәмия пәйғәмбәрниң бойнидики боюнтуруқни елип уни сундуриветти. □ 11 һанания хәлиқ алдида сөз қилип: «Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мән шуниңға охшаш, икки жил өтмәйла Бабил падишаси Небоқаднәсарниң боюнтуруғини барлиқ әлләрниң бойнидин елип сундуриветимән!» — деди.

Шуниң билән Йәрәмия пәйғәмбәр чиқип кәтти.

12 һанания пәйғәмбәр Йәрәмия пәйғәмбәрниң бойнидики боюнтуруқни елип уни сундуриветкәндин бир аз кейин, Пәрвәрдигарниң сөзи Йәрәмияға келип мундақ дейилди: —

13 Баргин, һананияға мундақ дегин: — Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Сән яғачтин ясалған боюнтуруқни сундурғиниң билән, лекин униң орниға төмүрдин болған боюнтуруқни селип қойдуң! 14 Чүнки самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар — Исраилниң Худаси мундақ дәйду: — Мән шуниңға бу барлиқ әлләрниң бойниға төмүрдин ясалған боюнтуруқни салимәнки, улар Бабил падишаси Небоқаднәсарниң қуллуғида болиду; бәрһәқ, улар униң қуллуғида болиду; Мән униңға һәтта даладики һайванларниму тәқдим қилғанмән».

15 Андин Йәрәмия пәйғәмбәр һанания пәйғәмбәргә: «Қулақ сал, һанания! Пәрвәрдигар сени әвәткән әмәс! Сән бу хәлиқни ялғанчиликқа ишәндүргәнсән!

16 Шуңа Пәрвәрдигар мундақ дәйду: Мана, Мән сени йәр йүзидин әвәтиветимән! Сән дәл мошу жилда өлисән, чүнки сән адәмләрни Пәрвәрдигарға асийлик қилишқа дәвәт қилғансән».

17 һанания пәйғәмбәр дәл шу жили йәттинчи айда өлди.

29

Йәрәмия сүргүн қилинғанларға язған хәт

1 Йәрәмияниң Йерусалимдин сүргүн болғанлар арисидики һаят қалған ақсақалларға, каһинларға, пәйғәмбәрләргә вә Небоқаднәсар әсир қилип Бабилға елип кәткән барлиқ хәлиқкә Йерусалимдин йоллиған хәти: —

2 (хәт падиша Йәконияһ, ханиш, вәзирләр, Йәһуда вә Йерусалимдики шаһзадә-әмирләр вә һүнәрвәнләр Йерусалимдин кәткәндин кейин, ■ 3 Шафанның оғли Әласаһниң вә һилқияниң оғли Гәмарияниң қоли билән йолланған — Йәһуда падишаси Зәдәкия бу кишиләрни Бабил падишаси Небоқаднәсарниң алдиға йоллиған). Йоллиған хәт мундақ: —

4 Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар — Исраилниң Худаси Йерусалимдин Бабилға сүргүнгә әвәткәнләрниң һәммисигә мундақ дәйду: —

5 Өйләрни қуруңлар, уларда туруңлар; бағларни бәрпа қилиңлар, уларниң мевисини йәңлар; 6 өйлиниңлар, оғул-қизлик болуңлар; оғуллириңлар үчүн қизларни елип бериңлар, қизлириңларни әрләргә ятлик қилиңлар; уларму оғул-қизлик болсун; шу йәрдә көпийиңларки, азийип кәтмәңлар; □ 7 Мән силәрни сүргүнгә әвәткән шәһәрниң тинич-аватлиғини издәңлар, униң үчүн Пәрвәрдигарға дуа қилиңлар; чүнки униң тинич-аватлиғи болса, силәрму тинич-ават болисиләр.

□ 28:10 «Йәрәмия пәйғәмбәрниң бойнидики боюнтуруқ» — 27:2ни көрүң. ■ 28:14 Йәр. 27:6

□ 28:16 «сени йәр йүзидин әвәтиветимән» — Худа бу сахта пәйғәмбәрни әслидә «әвәткән әмәс» лекин һазир У уни «өлүмгә әвәтиду!» ■ 28:16 Қан. 13:6; Йәр. 29:32 ■ 29:2 2Пад. 24:12 □ 29:6 «оғул-қизлик болуңлар» — ибраний тилида «оғул-қизларни тугдуруңлар».

8 Чүнки самави кошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдиگار — Исраилниң Худаси мундақ дәйду: — Араңлардики пәйгәмбәрләр вә силәрниң палчилириңлар силәрни алдап қоймисун; силәр уларға көргүзгән чүшләргә кулақ салмаңлар;

□ ■ 9 чүнки улар Мениң наминда ялғандин бешарәт бериду; Мән уларни әвәткән әмәсмән, — дәйду Пәрвәрдиگار.

10 Чүнки Пәрвәрдиگار мундақ дәйду: — Бабилға бекитилгән йәтмиш жил тошқанда, Мән силәрниң йениңларға келип силәргә илтипат көрситимәнки, силәрни мошу жутқа қайтурушум билән силәргә қилған шапаәтлик вәдәмни ада қилимән; □ ■ 11 Чүнки Өзүмниң силәр тоғрилиқ планлиримни, әпәт елип келидигән әмәс, тинич-аватлиқ елип келидигән, ахирда силәргә үмүтвар келәчәкни ата қилидигән планлиримни убдан билимән, — дәйду Пәрвәрдиگار.

12 Шуниң билән иләр Маңа нида қилип, йенимға келип Маңа дуа қилисиләр вә Мән силәрни аңлаймән. ■ 13 Силәр Мени издәйсиләр вә Мени таписиләр, чүнки силәр пүтүн қәлбиңлар билән Маңа интилидигән болисиләр. □ 14 Мән Өзүмни силәргә тапқузимән, — дәйду Пәрвәрдиگار — вә Мән силәрни сүргүнлүктин қайтуруп әслигә кәлтүримән, Мән силәрни һайдивәткән барлиқ әлләрдин вә һайдивәткән барлиқ жайлардин жиғимән, — дәйду Пәрвәрдиگار, — Мән силәрни елип, әсли сүргүн қилип айриған жутқа қайтурумән. ■

15 Силәр: «Пәрвәрдиگار бизгә Бабилда пәйгәмбәрләрни тиклиди» десәңлар, □ 16 әнди Пәрвәрдиگار Давутниң тәхтигә олтарған падиша вә бу шәһәрдә туруватқан барлиқ хәлиқ, йәни силәр билән биллә сүргүн қилинмиған қериндашлириңлар тоғрилиқ шуни дәйду: —

17 Самави кошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдиگار мундақ дәйду: — Мана, Мән уларни азаплайдигән қилич, қәһәтчилик вә ваба әвәтимән; шуниң билән уларни худди сесиған, йегили болмайдигән начар әнжирләрдәк қилимән; ■

18 уларни қилич, қәһәтчилик вә ваба билән қоғлаймән, уларни йәр йүзидики барлиқ падишалиқларға һайдап апирумән; уларни шу әлләргә вәһимә, ләнәт, дәһшәт, уш-уш қилинидигән вә рәсва қилинидигән объект қилимән. ■ 19 чүнки Мән таң сәһәрдә орнумдин туруп, хизмәткарлирим болған пәйгәмбәрләрни әвәтип сөзлиримни уларға ейтқиним билән, улар кулақ салмиған; силәр сүргүн болғанларму һеч кулақ салмиғансиләр, — дәйду Пәрвәрдиگار. 20 Лекин и силәр сүргүн болғанлар, Мән Йерусалимдин Бабилға әвәткәнләр, Пәрвәрдигарниң сөзини аңлаңлар: —

21 Самави кошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдиگار — Исраилниң Худаси мундақ дәйду: — Мениң наминда силәргә ялғандин бешарәт беридигән Коляяниң оғли Аһаб тоғрилиқ вә Маасеяһниң оғли Зәдәкия тоғрилиқ мундақ дәйду: — Мана, Мән уларни Бабил падишаси Небоқаднәсарниң қолиға тапшурумән, у уларни көз алдиңларда өлүмгә мәһкүм қилиду; 22 шуниң билән улар мисал қилинип Бабилда турған Йәһудадики барлиқ сүргүн қилинғанларниң

□ 29:8 «силәр уларға көргүзгән чүшләргә кулақ салмаңлар» — хелқниң палчиларға «Биз тоғрилиқ бир чүш көрүп барсиңиз» дегән тәливи интайин күлчилик, шу чағдики хәлиқ һәқиқәтән шу дәриждә наданлишип кәткән болса керәк. ■ 29:8 Йәр. 14:14; 23:31; 27:15 □ 29:10 «Бабилға бекитилгән йәтмиш жил тошқанда, Мән силәрниң йениңларға келип силәргә илтипат көрситимәнки...» — бу «йәтмиш жил» тоғрисидә «Қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ 29:10 2Тар. 36:22; Әзра 1:1; Йәр. 25:12; Дан. 9:2 □ 29:12 Дан. 9 □ 29:13 «Силәр Мени издәйсиләр вә Мени таписиләр, чүнки силәр пүтүн қәлбиңлар билән Маңа интилидигән болисиләр» — яки «Силәр пүтүн қәлбиңлар билән Мени издәйдиған болсаңлар, силәр Мени издәп таписиләр». ■ 29:14 Йәр. 23:3 □ 29:15 ««Пәрвәрдиگار бизгә Бабилда пәйгәмбәрләрни тиклиди» десәңлар...» — бу әйәттики «пәйгәмбәрләр» шүбһисизки, ялған үмүтләрни қозғайдиған сахта пәйгәмбәрләрни көрситиду. Мошу бешарәттин көп өтмай, Даниял һәм Әзакиял дегән һәқиқий пәйгәмбәрләр Бабилда бешарәт қилишқа бәшлиди. ■ 29:17 Йәр. 24:8,10

■ 29:18 Қан. 28:25,37; Йәр. 15:4; 24:9,10

ағзида: «Пәрвәрдиگار сени Бабил падишаси Небоқаднәсар отта қавап қилған Зәдәкия вә Аһабдәк қилсун!» дегән ләнәт сөзи болиду; ²³ чүнки улар Исраил ичидә ипласлиқ қилған, хошниларниң аяллири билән зина қилған вә Мениң наһимда ялған сөзләрни, Мән уларға һеч тапилмиған сөзләрни қилған; Мән буларни Билгүчи вә гува Болгучидурмән, — дәйду Пәрвәрдиگار.

Шема Я Бабилдин Йәрәмия тоғрилиқ язған хәт ... Йәрәмия пәйгәмбәрниң йоллиған җавап хәти ... Худаниң буниң тоғрилиқ Йәрәмияға ейтқан сөзи

²⁴ «Сән Йәрәмия Нәһәләмлиқ Шемайяға мундақ дегин: —

²⁵ Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдиگار — Исраилниң Худаси мундақ дәйду: — Чүнки сән өз наһимда Йерусалимдики барлиқ хәлиқкә, каһин болған Маасеяһниң оғли Зәфанияға вә барлиқ каһинларға хәтләр йоллиғиниң түпәйлидин, — ²⁶ (сән Зәфанияға мундақ язған: «Пәрвәрдиگار сени каһин Йәһуданиң орниға каһин тиклигән әмәсму? У сени Пәрвәрдигарниң өйидә шуниңа назарәтчи қилғанки, бешарәт беридиған пәйгәмбәр болуваған һәр бир тәлвини бесиш үчүн пути вә бойниға тақақ селишиң керәк. □ ■ ²⁷ Әнди сән немишкә силәргә өзини пәйгәмбәр қиливалған Анатотлуқ Йәрәмияни әйиплимидиң? ²⁸ Чүнки у һәтта Бабилда туруватқан бизләргиму: «Шу йәрдә болған вақтиңлар узун болиду; шуңа өйләрни селиңлар, уларда туруңлар, бағларни бәрпа қилиңлар, уларниң мевисини йәңлар» дәп хәт йоллиди!») ²⁹ — Зәфания мошу хәтни Йәрәмия пәйгәмбәр алдида окуди.

³⁰ Андин Пәрвәрдигарниң сөзи Йәрәмияға келип мундақ дейилди: —

³¹ Барлиқ сүргүн болғанларға хәт йоллап мундақ дегин: — Пәрвәрдиگار Нәһәләмлиқ Шемайя тоғрилиқ мунақ дәйду: Чүнки Мән уни әвәтмигән болсамму, Шемайяниң силәргә бешарәт берип, силәрни ялғанчиликқа ишәндүргәнлиги түпәйлидин, ■ ³² Шуңа Пәрвәрдиگار мундақ дәйду: — Мана, Нәһәләмлиқ Шемайяни нәсли билән билә жазалаймән; мошу хәлиқ арисидә униң һеч қандақ нәсли тепилмайду; у Мән Өз хәлқим үчүн қилмақчи болған яхшилиқни һеч көрмәйду, — дәйду Пәрвәрдиگار: — чүнки у адәмләрни Маңа асийликқа кутратти.■

30

Худаниң хәлиқгә тәсәлли, риғбәт вә үмүт бериш үчүн Йәрәмияниң китап йезиши

¹ Пәрвәрдигардин Йәрәмияға кәлгән сөз: —□

² Исраилниң Худаси Пәрвәрдиگار мундақ дәйду: — Мән саңа һазир дәйдиған мошу барлиқ сөзлиримни язмиға язгин; □ ³ Чүнки мана, шундақ күнләр келидуки, — дәйду Пәрвәрдиگار, — Мән хәлқим Исраил һәм Йәһудани

□ **29:26** «У сени ... назарәтчи қилғанки, бешарәт беридиған пәйгәмбәр болуваған һәр бир тәлвини бесиш үчүн пути вә бойниға тақақ селишиң керәк» — оқурмәнләр башқа хил тәржимиләрни учритиши мүмкин. Лекин умумий мәнәси тәржимимизниңкидәк болиду. ■ **29:26** Йәр. 20:1, 2, 3 ■ **29:31** Йәр. 28:15 ■ **29:32** Йәр. 28:16 □ **30:1** «Пәрвәрдигардин Йәрәмияға кәлгән сөз.» — оқурмәнләрниң есидә барки, Пәрвәрдиگار Йәрәмияға «Юлуш, сөкүш, һалак қилиш вә өрүш» һәм «куруш вә терип өстүрүш»ни жақалашқа қақирған (1:10). У «жулуш, сөкүш, һалак қилиш вә өрүш» тоғрилиқ бешарәтләр бәрғәндин кейин, һазир униңға «куруш вә терип өстүрүш» тоғрилиқ бешарәтләр (30-33-баплар) берилиду. □ **30:2** «Мән саңа һазир дәйдиған мошу барлиқ сөзлиримни язмиға язгин» — «мошу барлиқ сөзлирим» бәлким 30-31-бапларда көрүлиду. Сөзләр бәлким чүш арқилиқ Йәрәмияға тапшурулған (31:26ни көрүң). Улар әсли айрим орам китапчә болуши керәк еди.

сүргүнлүктин қайтуруп әслигә кәлтүримән, уларни ата-бовилириға тәқдим қилған зиминға қайтуримән, улар униңға егә болиду.

4 Пәрвәрдиғарниң Исраил тоғрилиқ вә Йәһуда тоғрилиқ дегән сөзлири төвәндикидәк: —

5 Чүнки Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: —

Аңлитилиду алақзадилиқ һәм қорқунучлуқниң авазы, Болсун нәдә аман-течлиқ!

6 Сораңлар, шуни көрүп беқиңларки, әр бала туғамду? Мән немишкә әнди толғаққа чүшкән аялдәк һәр бир әр кишиниң чатириқини қоли билән тутқанлиғини көримән? Немишкә йүзлири татириқ кәткәнду? ■ 7 Айһай, шу күни дәһшәтликтури! Униңға һеч қандақ күн охшимайду; у Яқупниң азап-оқубәт күнидур; лекин у униңдин қутқузулиду. □ ■ 8 Шу күнидә әмәлгә ашурулидуки, — дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдиғар, — Мән униң боюнтуруғини бойнуңдин елип сундуруветимән, асарәтлириңни бузуп ташлаймән, ят адәмләр уни иккинчи қуллуққа чүшүрмәйду. □ 9 Шуниниң орнида улар Пәрвәрдиғар Худасиниң һәмдә Мән улар үчүн қайтидин тикләйдиған Давут падишасиниң қуллуғида болиду. □ ■

10 Әнди сән, и қулулм Яқуп, қорқма, — дәйду Пәрвәрдиғар; — алақзадә болма, и Исраил; чүнки мана, Мән сени жирақ йәрләрдин, сениң нәслиңни сүргүн болған зиминдин қутқузимән; Яқуп қайтип келиду, арам тепип азатә туриду вә һеч ким уни қорқутмайду. ■ 11 Чүнки Мән сени қутқузуш үчүн сән билән биллидурмән, — дәйду Пәрвәрдиғар; — Мән сени тарқитивәткән әлләрниң һәммисини түгәштүрсәмму, лекин сени пүтүнләй түгәштүрмәймән; пәқәт үстүңдин һөкүм чиқирип тәрбийә-савақ беримән; сени жазалимай қоюп қоймаймән. ■

Пәрвәрдиғар Йәһуданиң ярисини сақайтиду

12 Чүнки Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: Сениң зедәң давалиғусиз, сениң яраң болса интайин еғирдур. ■ 13 Сениң дәвайиңни сорайдиған һеч ким йоқ, яраңни таңғучи йоқтур, саңа шипалиқ дорилар йоқтур; 14 сениң барлиқ ашнилириң сени унтуған; улар сениң халиңни һеч соримайду. Чүнки Мән сени дүшмәндәк зәрб билән урғанмән, рәһимсиз бир залимдәк саңа савақ болсун дәп урғанмән; чүнки сениң қәбиһлиғиң һәдди-һесапсиз, гуналириң һәддидин зиядә болған. □ ■ 15 Немишкә зедәң түпәйлидин, дәрә-әлимиң давалиғусиз болғанлиғи түпәйлидин пәрәд кәтирисән? Қәбиһлиғиңниң һәдди-һесапсиз болғанлиғидин, гуналириң һәддидин зиядә болғанлиғидин, Мән шуларни саңа қилғанмән. ■

■ 30:6 Йәр. 4:31; 6:24 □ 30:7 «у Яқупниң азап-оқубәт күнидур» — «Яқуп» мошу йәрдә Яқупниң әвлатлири болған Исраил хәлқини көрситиду, әлвәттә. Бешәрәт Бабилдин қайтурулушини көрсәткени билән, «Яқупниң азап-оқубәт күни»ниң толуқ әмәлгә ашурулуши ахирқи заманда болса керәк. ■ 30:7 Йо. 2:11; зәф. 1:15 □ 30:8 «Мән униң боюнтуруғини бойнуңдин елип сундуруветимән» — «униң боюнтуруғини» дегини мошу йәрдә авал Небоқаднасарниң қуллуғини, һәмдә ахирқи замандики Бабил падишаси «дәжқал»ниң қуллуғиниму көрситиду. □ 30:9 «Мән улар үчүн қайтидин тикләйдиған Давут падишаси...» — «Давут падишаси» шүбһисизки, Давутниң өзидин улук болған әвлади Қутқузғучи-Мәсийни көрситиду. ■ 30:9 Әз. 34:23,24; 37:24; һош. 3:5 ■ 30:10 Йәш. 41:13; 43:5; 44:1; Йәр. 46:28 ■ 30:11 Йәш. 27:8; Йәр. 4:27; 5:10,18; 10:24; 46:28 ■ 30:12 Йәр. 10:19; 15:18 □ 30:14 «сениң барлиқ ашнилириң сени унтуған» — «ашнилириң» мошу йәрдә (1) Исраилға «силәргә иттипақдаш болайли» дегән бутпәрәс әлләрни (2) Йәһудадикиләр чоқунған һәм таянған бутларни көрситиши мүмкин. ■ 30:14 Йәр. 22:20 ■ 30:15 Йәр. 5:6; 13:17

16 Лекин сени жутувалғанларның һәммиси жутувелиниду; сениң барлиқ күшәндилириң болса сүргүн болиду; сени булиғанларның һәммиси булаң-талаң қилиниду; сени ов қилғанларның һәммисини овлинидиган қилимән. ■ 17 Чүнки Мән саңа теңиқ теңип қойимән вә ярилириңни сақайтимән — дәйду Пәрвәрдигар; — чүнки улар сени: «Ғериб-бечарә, һеч ким халини соримайдиган Зион дәл мошудур» дәп һақарәтлигән.

Пәрвәрдигар Исраил вә Йәһудани әслигә кәлтүриду

18 Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —

Мана, Мән Якупниң чедирлирини сүргүнлүктин қайтуруп әслигә кәлтүримән, Униң туралғулири үстигә рәһим қилимән; Шәһәр харабилири һул қилинип қайтидин қурулиду, Орда-қәлтә өз жайида йәнә адәмзатлиқ болиду. □

19 Шу жайлардин тәшәккүр күйлири вә шат-хурамлиқ садалири аңлиниду; Мән уларни көпәйтимәнки, улар әнди азаймайду; Мән уларниң һөрмитини ашуриман, улар һеч пәс болмайду. ■

20 Уларниң балилири қедимдикидәк болиду; уларниң жамаити алдимда мәзмут турғузулиду;

Уларни хорлиғанларның һәммисини жазалаймән.

21 Уларниң беши өзлиридин болиду,

Уларниң һөкүм сүргүчиси өзлири оттурисидин чиқиду;

Мән уни өз йенимға кәлтүримән, шуниң билән у Маңа йеқин келиду;

Чүнки йенимға кәлгүчи жәнини тәвәккүл қилғучи әмәсму? — дәйду Пәрвәрдигар. □

22 — Шуниң билән силәр Мениң хәлқим болисиләр, Мән силәрниң Худайиңлар болимән. ■

23 Мана, Пәрвәрдигардин чиққан бир боран-чапқун!

Униңдин қәһр чиқти;

Бәрһәк, дәһшәтлик бир қара қуюн чиқип кәлди;

У пирқирап рәзилләрниң бешиға чүшиду. ■

24 Көңлидики нийәтлирини ада қилип толук әмәл қилғичә,

Пәрвәрдигарниң қаттиқ ғәзиви янмайду;

Ахирқи күнләрдә силәр буни чүшинип йетисиләр.

31

Давами

1 Шу вақитта, — дәйду Пәрвәрдигар, — Мән Исраилниң жәмәтлириниң Худаси болимән, улар Мениң хәлқим болиду.

Исраил, йәни «10 қәбилә» әслигә кәлтүрүлүп Йәһудаға бағлинип, Худа алдида ибадәт қилиду

■ **30:16** Мис. 23:22; Йәш. 41:11; Йәр. 10:25 □ **30:18** «шәһәр харабилири һул қилинип қайтидин қурулиду» — «шәһәр» Йерусалимни көрситиши керәк. «Шәһәр»ниң башқа бир хил тәржимиси «һәр бир шәһәр...». ■ **30:19** Йәр. 31:4 □ **30:21** «Уларниң беши өзлиридин болиду, уларниң һөкүм сүргүчиси өзлири оттурисидин чиқиду...» — бу әйәт йәнә Давутниң әвлади болған Мәсиһни көрситиду. Айәт Униң һәм падиша һәм каһин (башқиларға вәкил болуп Худаниң алдиға дуа қилишқа келидигән) болидиганлигини аян қилиду. «Қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ **30:22** Йәр. 24:7; 31:1,33;

32:38 ■ **30:23** Йәр. 23:19, 20; 25:32

² Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Қиличтин аман қалған хәлиқ, йәни Исраил, чөл-баяванда илтипатқа егә болған; Мән келип уларни арам тапқузимән. □

³ Пәрвәрдигар жирақ жутта бизгә көрүнүп: «Мән сени мәңгү бир муһаббәт билән сөйүп кәлдим; шуңа Мән өзгәрмәс мөһриванлиқ билән сени Өзүмгә тартип кәлгәнмән. ⁴ Мән сени қайтидин қуриман, шуниң билән сән қурулисән, и Исраил кизи! Сән қайтидин даплириңни елип шат-хурам қилғанларниң уссулриға чиқисән. ⁵ Сән қайтидин Самарийәниң тағлири үстигә үзүмзарлар тикисән; уларни тиккүчиләр өзлири тикип, мевисини өзлири йәйду. □ ■

⁶ Чүнки Әфраимниң егизлигидә турған күзәтчиләр: «Туруңлар, Пәрвәрдигар Худайимизға ибадәт қилишқа Зионға чиқайли!» — дәп нида көтиридиған күни келиду. □ ■

⁷ Чүнки Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Яқуп үчүн шат-хурамлиқ билән нахша ейтиңлар, Әлләрниң беши болғучи үчүн айһай көтириңлар; Жакалаңлар, мәдһийә оқуп: «И Пәрвәрдигар, Сениң хәлқиңни, Йәни Исраилниң қалдисини қутқузғайсән!» — дәңлар! □

⁸ Мана, Мән уларни шималий жутлардин епкелимән, Йәр йүзиниң чәт-чәтлиридин жиғимән; Улар арисидә әмалар вә тоқурлар болиду; Намилдар вә туғай дегәнләр биллә болиду; Улар улук бир жамаәт болуп қайтип келиду. ■

⁹ Улар жиға-зерәлар көтирип келиду, Улар дуа-тилавәт қилғанда уларни йетәкләймән; Мән уларни ериқ-өстәңләр бойида, һеч путлашмайдиган түз йол билән йетәкләймән;

Чүнки Мән Исраилға ата болимән, Әфраим болса Мениң тунжа оғлумду. ■

□ **31:2** «Қиличтин аман қалған хәлиқ, йәни Исраил, чөл-баяванда илтипатқа егә болған» — «Исраил» мошу йәрдә Асурийә империйәси миладийәдин илгәрки 722-жили өзигә сүргүн қилған он қәбилини көрситиду. «Қиличтин аман қалған хәлиқ» йәнә Бабилға сүргүн болған Йәһудани көрситиду (51:50ни көрүң). «Чөл-баяванда илтипатқа егә болған» дегән сөзләр, Исраил Мисирдин қутқузулуп чиқип, чөл-баявандин өтүп нурғун қарамәт ишларни көргәндәк, мошу сүргүн болған Исраил билән Йәһуда Бабил вә башқа шималий тәрәпләрдин тәң қутқузулуп, чөл-баявандин өтүп Худаниң илтипати билән нурғун қарамәт ишларни көриду. ■ **31:4** Йәр. 30:19 □ **31:5** «Сән қайтидин Самарийәниң тағлири үстигә үзүмзарлар тикисән; уларни тиккүчиләр өзлири тикип, мевисини өзлири йәйду» — үзүмзарни өстүрүш үчүн узун вақит керәк болғачқа, уларниң мәвжүт болғанлиғи шу чағниң аман-течлиқ күнләр екәнлигини көрситиду. ■ **31:5** Йәш. 65:21 □ **31:6** «Әфраимниң егизлигидә турған күзәтчиләр: ...» — «Әфраим» дегәнлик мошу йәрни «Исраил», йәни «шималий падишалықни көрситиду (шималий падишалықтики он қәбилә бәзи вақитларда қисқичә «Әфраим» дәп аталған). «Исраил» Йәһудадин айрилип чиққан вақтида, Исраилниң падишаси өз пухрәлирини бурунқидәк Йәһуда билән биллә Йерусалимдики ибадәтханида ибадәт қилса, ундақта өзидин йүз өрүп кетиши яки ялтийиши мүмкин дәп қарап, уларниң Йерусалимға бармаслиғи үчүн өзиниң «ибадәтхана»сини қуруп униңға бутларни салған. Мошу бешарәт, кәлгүсидә мошундақ һәсәтхорлуқ мәвжүт болмайду, Йәһуда вә Әфраимниң Худаниң ибадәтидә қәлби бир болиду, дәйду. «**күзәтчиләр**» — буларниң адәттики бурчи, дүшмәнләрниң йеқин кәлгәнлиги тоғрилиқ ағаһ бериш. Лекин шу күнләр төч-аман болғачқа, уларниң бирдин-бир буржи «йени ай»ни байқап, байрам-һейтларниң йетип кәлгәнлигини, шуниңдәк Йерусалимға чиқайли, дәп жақалаштин ибарәт болиду. ■ **31:6** Йәш. 2:2, 3; Мик. 4:2 □ **31:7** «Яқуп үчүн шат-хурамлиқ билән нахша ейтиңлар, әлләрниң беши болғучи үчүн айһай көтириңлар; жакалаңлар, мәдһийә оқуп...дәңлар!» — бу сөзләр кимләргә ейтилиду? Яқуп «әлләрниң беши» дәп аталғачқа, бу сөзләр «ят әлләр»гә ейтилиши мүмкин (10-айәтни көрүң); яки болмиса сүргүнлүктин жутқа балдуру қайтип келиватқан Йәһудаға, яки қериндашлириға дуа қилишни дәвәт қилип ейтилиду. ■ **31:8** Йәр. 3:18

■ **31:9** Мис. 4:22

10 Пәрвәрдигарниң сөзини аңлаңлар, и әлләр,
Деңиз бойидики жирақ жутларға: —

«Исраилни таркаткучи уни қайтидин жиғиду,
Пада баққучи падисини баққандәк У уларни бақиду;

11 Чүнки Пәрвәрдигар Якупни бәдәл төләп қутулдурған,
Униңға һәмжәмәт болуп өзидин зор күчлүк болғучиниң чаңгилидин қутқузған!»
— дәп жакалаңлар. ■

12 Улар келип Зиондики егизликләрдә шат-хурамлиқта товлайду,
Пәрвәрдигарниң илтипатидин, йәни йеңи шараптин, зәйтун мейидин, мал-
варанниң қозилиридин бәрқ уриду;

Уларниң жени худди мол суғирилған бағдәк болиду,
Улар иккинчи һеч солашмайду. ■

13 Шу чағда қизлар уссулда шатлиниду,
Жигитләр вә мойсипитларму тәң шундақ болиду;

Чүнки Мән уларниң аһ-зарлирини шат-хурамлиққа айлантуримән;
Мән уларға тәсәлли берип, дәрд-әлиминиң орниға уларни шатлиққа
чөмдүримән.

14 Мән каһинларни молчилик билән тойғузимән,
Хәлқим илтипатимға қанаәт қилиду, — дәйду Пәрвәрдигар.

15 Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —

Рамаһ шәһиридә бир сада,
Аччиқ жиға-зериниң пиғани аңлиниду,

— Бу Раһилиниң өз балилири үчүн көтәргән аһ-зарлири;

Чүнки у балилири болмиғачқә, тәсәллини қобул қилмай пиған көтириду. □ ■

16 Пәрвәрдигар униңға мундақ дәйду: — Жиға-зерәиңни тохтат, көзлириңни
яшлардин тарт; чүнки муну тартқан жапайиңдин мевә болиду, — дәйду
Пәрвәрдигар; — улар дүшмәнниң зиминидин қайтиду; 17 бәрһәк, келәчкиң
үмүтлик болиду, — дәйду Пәрвәрдигар; — вә сениң балилириң йәнә өз
чегарисидин кирип келиду.

18 Мән дәрвәкә Әфраимниң өзи тоғрилиқ өкүнүп:
«Сән бизгә шаш топаққа тәрбийә бәргәндәк савақ-тәрбийә бәрдиң;
Әнди бизни товва қилдурғайсән,

Биз шуниң билән товва қилип қайтип келимиз,
Чүнки Сән Пәрвәрдигар Худайимиздурсән; □ ■

19 Чүнки биз товва қилдурулушимиз билән һәқиқәтән товва қилдуқ;

Биз өзимизни тонуп йәткәндин кейин, йотимизни урдуқ;

Биз яшлиғимиздики қилмишиниң шәрм-һаяси түпәйлидин номус қилип,
хижәләттә қалдуқ!» — дегәнлигини аңлидим. □ ■

■ 31:11 Йәш. 40:10; 49:24,25 ■ 31:12 Йәш. 61:11 □ 31:15 «Рамаһ шәһиридә бир сада, аччиқ
жиға-зериниң пиғани аңлиниду,...» — «Рамаһ» болса Бәйт-Эл вә Бәйт-Ләһәм арисидики йеза; Якупниң
аяли Раһилә (бала туққинида) шу йәрдә өлүп көмүлгән еди. Раһилә «Исраил»дики он қәбилиниң ичидики
икки чоң қәбилиниң әждати болған Әфраим вә Манассәһниң чоң аписи еди; мошу йәрдә у уларниң Исраил
зиминидин (сүргүн болуп) әлвида айрилип кәткәнлиги үчүн жиғлап ташлиғанлиғиға символ қилиниду.

■ 31:15 Мат. 2:17,18 □ 31:18 «Мән дәрвәкә Әфраимниң өзи тоғрилиқ өкүнүп: «Сән бизгә
шаш топаққа тәрбийә бәргәндәк савақ-тәрбийә бәрдиң; әнди бизни товва қилдурғайсән, ... чүнки
Сән Пәрвәрдигар Худайимиздурсән» — ибраний тилида Әфраимниң сөзлириниң һәммиси
«мән», «мени» қатарлиқ алмашлар билән ипадилиниду. Чүшинишлик болсун дәп мошу әйттә вә 19-әйттә
Әфраим баян қилинғанда, «мән» дегән сөзни «биз» дәп тәржимә қилдуқ. Ибраний тилида «товва қилиш» вә
«қайтип келиш» бир сөз биләнла ипадилиниду. Мошу йәрдә шүбһисизки, һәм хәлиқниң товва қилишини
вә өз жутиға қайтип келишиниму көрситиду. ■ 31:18 Жиғ. 5:21 □ 31:19 «биз өзимизни
тонуп йәткәндин кейин, йотимизни урдуқ» — «йотини уруш» дегән һәрикәт қаттиқ пушайман, қаттиқ

хижәләтни билдүрәтти. ■ 31:19 Қан. 30:2

20 — Әфраим Маңа нисбәтән жан-жигәр балам әмәсмү?

Чүнки Мән уни әйиплигән тәғдирдиму, уни һәрдайим көңлүмдә сеғинимән;
Шуңа ич-бағрим униңға ағриватиду;

Мән униңға рәһим қилмисам болмайду, — дәйду Пәрвәрдигар.

21 — Шуңа өзүңгә йол бәлгүлирини бекитип қойғин;

Сән сүргүнгә маңған йолға, шу көтирилгән йолға көңүл қоюп диққәт қилғин;
Һазир шу йол билән қайтип кәл, и жан-жигирим Исраил қизи,
Мошу шәһәрлириңгә қарап қайтип кәл!

22 Сән қачанғичә тенәп жүрисән, и йолдин чиққучи қизим?

Чүнки Пәрвәрдигар йәр йүзидә йеңи иш яритиду:

— Аял киши батурниң әтрапида йепишип хәвәр алиду! □

Йәһуда әслигә кәлтүрүлиду

23 Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар — Исраилниң Худаси мундақ дәйду: — Мән уларни сүргүнлүктин қайтуруп әслигә кәлтүргинимдә Йәһуданиң зиминида вә шәһәрлиридә хәқләр йәнә *Йерусалим тоғрилиқ*: «Пәрвәрдигар сени бәхитлиқ қилғай, и һәққанийлиқ турған жай, пак-муқәддәсликниң теғи!» дәйдиған болиду. ■ 24 Шу йәрдә Йәһуда — шәһәрлиридикиләр, деханлар вә пада баққучи көчмән чарвичилар һәммиси биллә туриду. 25 Чүнки Мән һерип кәткән жан егилириниң һажитидин чиқимән, һәр бир һалидин кәткән жан егилирини йеңиландуримән.

26 — Мән *Йәрәмия* буни аңлап ойғандим, әтрапқа қаридим, һаһайити татлиқ ухлаптимән. □

Исраил вә Йәһуда қайтидин аһалилик болиду

27 Мана, шу күнләр келидуки, — дәйду Пәрвәрдигар, — Мән Исраил жәмәтидә вә Йәһуда жәмәтидә инсан нәслини вә һайванларниң нәслини терип өстүримән. 28 Шундақ болидуки, Мән уларни жулуш, сөкүш, һалак қилиш, ағдуруш үчүн, уларға нәзиримни салғандәк, Мән уларни қуруш вә тикип өстүрүш үчүнму уларға нәзиримни салимән, — дәйду Пәрвәрдигар.

Йеңи әһдә

29 Шу күнләрдә улар йәнә: «Атилар аччиқ-чүчүк үзүмләрни йегән, шуңа балиларниң чиши қериқ сезилиду» дегән мошу мақални һеч ишләтмәйду. □ ■

□ **31:22** «Пәрвәрдигар йәр йүзидә йеңи иш яритиду: — аял киши батурниң әтрапида йепишип хәвәр алиду!» — бу әжайип бешәрәт тоғрилиқ «Қошумчә сөз»имизни көрүң. Бизниңчә у Мәсиһниң пак қиз Мәрйәмдин туғулушини өз ичигә алиду. ■ **31:23** Йәр. 50:7 □ **31:26** «— Мән Йәрәмия буни аңлап ойғандим, әтрапқа қаридим, һаһайити татлиқ ухлаптимән» — бәзи алимлар бу әйәт кәлгүсидики Исраилниң әһвалини көрситип: «Улар шу чағда: «Биз һазир ойғинип әтрапқа қарисақ, яхши уйқидин бәһримән болдуқ» дәйду» дәп тәржимә қилиду. Бизниңчә бәлким Худаниң сөзи Йәрәмияға чүшидә кәлгәндур. □ **31:29** «Атилар аччиқ-чүчүк үзүмләрни йегән, шуңа балиларниң чиши қериқ сезилиду» — демәк, ата-бовимиз яман иш қилған, бирақ биз униң яман ақивитини, Худаниң жазасини көримиз. 30-әйтнә көрүң. ■ **31:29** Әз. 18:2, 3

30 Чүнки һәр бирси өз гунайи үчүн өлиду; аччиқ-чүчүк үзүмләрни йегәнләрниң болса, өзиниң чиши қерик сезилиду. □

31 Мана, шу күнләр келидуки, — дәйду Пәрвәрдигар, — Мән Исраил жәмәти вә Йәһуда жәмәти билән йеңи әһдә түзимән; ■ 32 бу әһдә уларниң ата-бовилири билән түзгән әһдигә охшимайду; шу әһдини Мән ата-бовилирини қолидин тутуп Мисирдин күткүзүп йетәклигинимдә улар билән түзгән едим; гәрчә Мән уларниң йолдиши болған болсамму, Мениң улар билән түзүшкән әһдәмни бузған, — дәйду Пәрвәрдигар. 33 Чүнки шу күнләрдин кейин, Мениң Исраил жәмәти билән түзидигән әһдәм мана шуки:

— Мән Өз Тәврат-қанунлиримни уларниң ичигә салимән,
һәмдә уларниң қалбигиму язимән.

Мән уларниң Илаһи болиман,
Уларму Мениң хәлқим болиду. □ ■

34 Шундин башлап һеч ким өз йеқиниға яки өз қериндишиға: — «Пәрвәрдигарни тонуғин» дәп үгитип жүрмәйду; чүнки уларниң әң кичигидин чоңиғичә һәммиси Мени тонуп болған болиду; чүнки Мән уларниң қәбиһлигини кәчүримән һәмдә уларниң гунайини һәрғиз есигә кәлтүрмәймән, — дәйду Пәрвәрдигар. ■

Йеңи әһдигә капаләт бериш

35 Қуяшни күндүздә нур болсун дәп бәргән, әл-юлтузларни кечидә нур болсун дәп бәлгүлигән, долқунлирини шарқиритип деңизни қозғайдигән Пәрвәрдигар мундақ дәйду (самая қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар Униң намидур): — ■

36 — Мошу бәлгүлигәнлирим Мениң алдимдин йоқап кәтсә, — дәйду Пәрвәрдигар, — әнди Исраилниң әвлатлириму Мениң алдимдин бир әл болуштин мәңгүгә қелиши мүмкин. 37 Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Жуқирида асманлар мөлчәрләнсә, төвәндә йәр нуллири тәкшүрүлүп билинсә, әнди Мән Исраилниң барлиқ әвлатлириниң қилған һәммә қилмишлири түпәйлидин улардин ваз кечип ташлиғучи болиман, — дәйду Пәрвәрдигар.

Йерусалим шәһири кеңәйтилиду

38 Мана, шу күнләр келидуки, — дәйду Пәрвәрдигар, — шәһәр мәхсус Маңа атилип «Һананийәлниң мунари»дин «Доқмуш дәрвазаси»ғичә қайтидин қурулиду; 39 әлчәм таниси қайтидин өлчәш үчүн шу йәрдин «Гарәб дөңи»ғичә, андин Гоатқа бурулуп созулиду; 40 жәсәтләр вә қурбанлиқ кўллири ташлинидигән пүткүл жилға, шундақла Кидрон дәрйәсиғичә һәм шәриқкә қарайдигән «Ат

□ **31:30** «аччиқ-чүчүк үзүмләрни йегәнләрниң болса, өзиниң чиши қерик сезилиду» — бу 30-айәттики мақал 29-айәттики мәқулниң әксидур. «Әзакиял пәйғәмбәр» китавада изаһлигинимиз («қошумчә сөз»имиздә, «Әз.» 18:12 тоғрилиқ ейтилған)дәк, ата-бовилириниң гуналири бала-әвлатлириға мәлум бир тәсири бардур, дәп әкс етиду; ләкин Худа һазир йеңи әһдини (31-34ни көрүң) улар билән түзмәкчи болидуки, уларниң һәр бириниң Худа билән алаһидә мунасивәт-достлуғи бар болиду, өткәндики ишлар уларға һеч қандақ тәсир йәткүзмәйду. ■ **31:31** Ибр. 8:8 □ **31:33** «шу күнләрдин кейин» — бәклим Худа хәлқини өз жутиға қайтурғандин кейин. ■ **31:33** Йәр. 24:7; 30:22; 31:33 ■ **31:34** Йәш. 54:13; Йәр. 33:8; Мик. 7:18; Юһ. 6:45; Рос. 10:43 ■ **31:35** Яр. 1:16; Йәш. 51:15

дәрвасиси»ниң доқмушигичә ятқан етизларниң һәммиси Пәрвәрдигарға пак-муқәддәс дәп һесаплиниду; шәһәр қайтидин һеч жулуп ташланмайду, һәргиз қайтидин ағдуруп ташланмайду. □

32

Йәрәмия бир етизни сетивалиду

¹ Йәһуда падишаси Зәдәкияниң онинчи жили, Йәрәмияға Пәрвәрдигардин кәлгән сөз төвәндә хатириләнгән (шу жил Небоқадһәсарниң он сәккизинчи жили еди; ² Шу чағда Бабил падишасиниң қошуни Йерусалимни қоршувалған еди; Йәрәмия пайғәмбәр болса Йәһуда падишасиниң ордисидики қаравулларниң һойлисида қамап қоюлған еди. ³⁻⁵ Чүнки Йәһуда падишаси Зәдәкия уни әйипләп: «Немишкә сән: «Мана, Мән бу шәһәрни Бабил падишасиниң қолиға тапшурумән; у уни ишғал қилиду; Йәһуда падишаси Зәдәкия калдийләрниң қолидин қечип қутулалмайду; чүнки у Бабил падишасиниң қолиға тапшурулмай қалмайду; у униң билән йүз туранә сөзлишиду, өз көзи билән униң көзигә қарайду. У Зәдәкияни Бабилға апириду, у мән униңға йеқинлишип толук бир тәрәп қилгичә шу йәрдә туриду, дәйду Пәрвәрдигар; силәр калдийләр билән қаршилашаңларму ғәлибә қилалмайсиләр! — дәйду Пәрвәрдигар» — дәп бешарәт берисән?» — дәп уни қамап қойған еди). ■ ⁶ Йәрәмия: — Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ дейилди — деди: —

⁷ Мана, тағаң Шаллумниң оғли һанамәәл йеңиңға келип: «Өзүң үчүн Анатоттики етизимни сетивал; чүнки уни сетивелишқә сениң һәмжәмәтлик һоқуқуң бар» — дәйдиған болиду. □

⁸ Андин Пәрвәрдигарниң дегинидәк тағамниң оғли һанамәәл, қаравулларниң һойлисида йенимға келип маңа: «Биняминниң зиминидики мениң Анатоттики етизимни сетивалғайсан; чүнки һәмжәмәт һоқуқи сениңкидур; өзүң үчүн сетивал» — деди; андин мән буниң һәқиқәтән Пәрвәрдигарниң сөзи экәнлигини билип йәттим. ⁹ Шуңа мән тағамниң оғли һанамәәлдин Анатоттики бу етизни сетивалдим; пулни, йәни он йәттә шәкәл күмүчни киргә селип өлчидим. □

¹⁰ Мән тохтама хетигә имза қоюп, үстигә мөһүрни бесип печәтлидим; буниңға гувачиларни гува бәргүздүм, күмүчни таразигә салдим; ¹¹ тохтама хетини қолумға алдим, — бирисидә сода түзүми вә шәртлири хатирлинип печәтләнгән, йәнә бириси печәтләнгән еди — ¹² вә мән тағамниң оғли һанамәәлниң көз алдида, бу сода хетигә имза қойған гувачилар вә қаравулларниң һойлисида олтарған Йәһудийларниң һәммиси алдида хәтләрни Маасеяһниң нәвриси, Нерияниң оғли болған Баруққа тапшурдум. ¹³ Уларниң алдида мән Баруққа

□ **31:40** «жәсәтләр вә қурбанлиқ қуллири ташлинидиған пүткүл жилға» — мошу «жилға» «һинномниң жилғиси» (Ғә-һинном)ни көрситиду (7-бап, 31-32-айәт вә изаһатиниму көрүң). Бу жилғиға әхләтләр һәм һәр хил напак нәрсиләр ташлинатти. Бу интайин напак, паскина жилғиниң кәлғиси заманда (айәтнiң иккинчи қисмида ейтилгәндәк) Худаға атап муқәддәс болидиғанлиги әжайип иш болиду. Демәк, Худаниң шәпқити билән пүткүл шәһәр вә униң һәммиси интайин пак-муқәддәс болиду. Йерусалим шәһириниң һазирки әтраплири бу айәтләрдә көрситилгән жайларда кеңәйтәлмәктә. **«жәсәтләр... ташлинидиған... жилға» .. «Кидрон дәрјяси»... «Ат дәрвасиси»** — шәһәрниң жәнубий тәрәпигә, «Кидрон дәрјяси» шәрқий тәрәпигә, «Ат дәрвасиси» болса бәлким шималий тәрәпигә жайлашқан еди.

■ **32:3-5** Йәр. 34:3 □ **32:7** «һәмжәмәтлик һоқуқи» — Муса пайғәмбәргә чүшүрүлгән қанун бойичә, һәр бир Исраиллиққа бир парчә зимин тәқсим қилинған. Әгәр бу зиминни сатмақчи болса, авал өз жәмәтидикиләргә сетивелиш пурсити бериши керәк еди; улар бу «һәмжәмәт һоқуқи» бойичә уни сетивелишни халмиса, андин башқиларға сетишқә болатти. □ **32:9** «он йәттә шәкәл күмүч» — бир шәкәл 11.4 грам еди; 17 шәкәл 194 грам еди.

мундақ тапилап дедим: — ¹⁴ Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар — Исраилниң Худаси мундақ дәйду: — Бу хәтләрни, йәни печәтләнгән вә печәтләнмигән бу тохтама хәтлирини елип, булар қозун вақитқичә сақлансун дәп сапал идиш ичигә салгин; ¹⁵ Чүнки самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар — Исраилниң Худаси мундақ дәйду: — Кәлгүсидә бу зиминда һәм өйләр, һәм егизлар, һәм үзүмзарлар қайтидин сетивелиниду.

¹⁶ Мән тохтама хетини Нерияниң оғли болған Баруққа тапшурғандин кейин, Пәрвәрдигарға дуа қилип мундақ дедим: —

¹⁷ «Аһ, Рәб Пәрвәрдигар! Мана, Сән асман-зиминни Өзүңниң зор қудритиң вә созулған билигиң билән ясиғансән; Саңа һеч қандақ иш тәс әмәстур; □ ¹⁸ Сән миңлиған кишиләргә рәһим-шәпқәт көрситисән һәмдә атиларниң қәбиһлигиниң жазасиниму кейин балилириниң қойниға қайтурисән; аһ Сән улук, Қудрәт Егиси Тәңридурсән — Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар Сениң намиңдур; ■ ¹⁹ ой-нишанлириңда улук, қилған ишлириңда қудрәтликсән; көзлириң билән инсан балилириниң өз йоллири вә қилғанлириниң мевиси бойичә һәр биригә *инам* яки *жаза* қайтуруш үчүн, уларниң барлиқ йоллирини көзлигүчидурсән; ■ ²⁰ — Сән бүгүнки күнгичә Мисир зиминида, Исраил ичидә һәм барлиқ инсанлар арасида мөжизилик аламәтләрни һәм карамәтләрни аян қилип кәлгәнсән; шуңлашқа бүгүнгичә Сениң намиң егиздин-егизға тарқилип кәлмәктә. ²¹ Сән мөжизилик аламәтләр, карамәтләр қудрәтлик қолуң, созулған билигиң вә дәшшәтик вәһшәт арқилиқ Өз хәлқиң Исраилни Мисир зиминидин чиқарғансән; ■ ²² Сән уларға ата-бовилириға тәқдим қилимән дәп қәсәм қилған, сүт һәм бал еқип туридиған бу зиминни тәқдим қилғансән. ²³ Улар дәрвәкә зиминға кирип униңға егә болған; лекин улар Сениң авазинға кулақ салмиған, Тәврат-қанунуңда маңмиған; уларға әмир қилғанларниң һеч қайсисига әмәл қилмиған; шуңа Сән бу күлпәтләрниң һәммисини уларниң бешиға чүшүргәнсән. ²⁴ Мана, шәһәрни бесип кириш үчүн сепилға селип чиқирилған дөңлүк-потәйләргә қаригайсан! Қилич, қәһәтчилик вә ваба түпәйлидин шәһәр һужум қиливатқан калдийләрниң қолиға тапшурулмаһ қалмайду; Сән алдин-ала ейтқиниң һазир әмәлгә ашурулди; мана, Өзүң көрисән. ²⁵ Лекин Сән, и Рәб Пәрвәрдигар, гәрчә шәһәр калдийләрниң қолиға тапшурулидиған болсиму, маңа: «Өзүң үчүн етизни күмүчкә сетивал вә бунни гувачиларға көргүзгин!» — дедиң.»□

²⁶ Андин Пәрвәрдигарниң сөзи Йәрәмияға келип мундақ дейилди: —

²⁷ Мана, Мән Пәрвәрдигар, барлиқ әт егилириниң Худасидурмән; Маңа тәс чүшидиған бирәр иш бармиду? □ ■ ²⁸ Шуңа Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мана, Мән бу шәһәрни калдийләрниң қолиға вә Бабил падишаси Небоқаднәсарниң қолиға тапшурумән; улар уни егиливалиду. ²⁹ Бу шәһәргә һужум қиливатқан калдийләр униңға бесип кирип от қоюп уни көйдүриветиду; улар шәһәрдикиләрниң өйлириниму көйдүриветиду; улар бу өйләрниң өгүзлири үстидә Мени гәзәпләндүрүп Баалға исриқ яққан, ят илаһларға

□ **32:17** «Саңа һеч қандақ иш тәс әмәстур» — ибраний тилида «Саңа һеч қандақ иш карамәт әмәстур».

■ **32:18** Мис. 34:7 ■ **32:19** Аюп 34:21; Пәнд. 5:21; Йәш. 28:29; Йәр. 16:17; 17:10 ■ **32:21** Мис. 6:7; 2Сам. 7:23; 1Тар. 17:21 □ **32:25** «Сән, и Рәб Пәрвәрдигар, гәрчә шәһәр калдийләрниң қолиға тапшурулидиған болсиму, маңа: «Өзүң үчүн етизни күмүчкә сетивал вә бунни гувачиларға көргүзгин!» — дедиң» — мүмкинчилиги барки, гәрчә Пәрвәрдигар Йәрәмия вә башқа пәйғәмбәрләр арқилиқ көп қетим Йәһудға: «Мән силәрни сүргүн қилдүримән» дәп ағаһландурған болсиму, Йәрәмия йәнила: ««ахирик минутта» Йәһудани Бабилдин қутқузиду» дәп ойледи. □ **32:27** «Маңа тәс чүшидиған бирәр иш бармиду?» — ибраний тилида «Маңа карамәт чүшидиған бирәр иш бармиду?».

■ **32:27** Чөл. 16:22

«шарап һәдий»ләрни куйған. ■ **30** Чүнки Исраиллар вә Йәһудалар яшлиғидин тартип көз алдимда пәкәт рәзилликлә қилип кәлмәктә; Исраиллар пәкәтлә өз қоллири ясағанлар билән ғәзивимни қозғиғандин башқа иш қилмиған, — дәйду Пәрвәрдиғар. □ **31** Чүнки бу шәһәр қурулған күнидин тартип бүгүнки күнгичә Мениң ғәзивим вә кәһримни шундақ қозғиғучи болуп кәлдики, Мән уни Өз йүзүм алдидин йоқатмисам болмайду. **32** Исраиллар вә Йәһудалар — улар вә уларниң падишаллири, әмирлири кәһинлири, пәйғәмбәрлири, Йәһуда адәмлири вә Йерусалимда туруватқанларниң мени ғәзәпләндүргән барлиқ рәзиллиги түпәйлидин *шәһәрни йоқитимән*. **33** Улар Маңа йүзини қаратқан әмәс, бәлки Маңа әрқисини қилип тәтүр қариған; гәрчә Мән таң сәһәрдә орнумдин туруп уларға үгәткән болсамму, улар әңлимай тәлим-тәрбийини қобул қилишни рәт қилған. ■ **34** Улар Өз налим билән аталған өйдә жиркинчилик бутлирини селип уни булғиған; **35** улар өз оғул-қизлирини оттин өткүзүп «Моләк»кә атап қурбанлиқ қилиш үчүн «һинномниң оғлиниң жилғиси»дики, Баалға беғишланған «жуқури жайлар»ни қуруп чиққан; Мән уларниң бундақ иш қилишини зади буйруп бақмиғанмән; уларниң Йәһудани гунаға патқузуп, мошундақ ләнәтлик иш қилсун дегән ой-нийәттә һеч қачан болуп бақмиғанмән. □ ■

36 Силәр мошу шәһәр тоғрилиқ: «Дәрһәқиқәт, у қилич, қәһәтчилик вә баба әркилиқ Бабил падишасиниң қолиға тапшурулиду!» — дөватисиләр; лекин Пәрвәрдиғар — Исраилниң Худаси мошу шәһәр тоғрилиқ һазир мундақ дәйду: —

37 Мана Мән, Мән уларни ғәзивим, қәһрим вә зор аччиғим билән һайдивәткән барлиқ падишалиқлардин жиғимән; Мән уларни қайтидин мошу йәргә епкелимән, уларни аман-течлиқта турғузимән. ■ **38** Улар Мениң хәлқим болиду, Мән уларниң Худаси болимән. ■ **39** Мән улар вә улардин кейин болған балилирини барлиқ күнлиридә Мәндин әйминип яхшилиқ көрсун дәп, уларға бир қәлб, бир йолни ата қилимән.

40 Мән уларға илтипат қилиштин қолумни иккинчи үзмәслигим үчүн улар билән мәңгүлүк бир әһдә түзимән; уларниң қайтидин йенимдин чәтлимәслиги үчүн Мән қәлбигә қорқунучумни салимән. **41** Мән уларға яхшилиқ ата қилиштин һозур елип шатлинимән вә пүтүн қәлбим, пүтүн жеңим билән уларни мошу зиминға тикип турғузимән! ■

42 Чүнки Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: — Мән худди бу хәлиқниң бешиға бу дәрһәтлик күлпәтниң һәммисини чүшүргинимдәк, Мән улар тоғрилиқ вәдә қилған барлиқ бәхит-бәрикәтләрни уларниң үстигә чүшүримән; **43** Силәр мошу зимин тоғрилиқ: «У вәйранә, адәмзатсиз вә һайванатсиздур; калдийләрниң қолиға тапшурулған!» дәйсиләр. Лекин кәлгүсидә униңда етизлар қайтидин сәтивалиди! **44** Биняминниң жутида, Йерусалимниң әтрапидики йезилирида, Йәһуданиң шәһәрлиридә, *жәнуптики* тағлиқ шәһәрлиридә, ғәриптики «Шәфәләһ» егизлигидики шәһәрләрдә, *Йәһуданиң* жәнубий баянлиридики шәһәрләрдиму кишиләр қайтидин күмүчкә етизларни сәтивалиду, тохтап хәтлиригә имза қойиду, мөһүрләп, гувачиларни гуваға һазир қилиду; чүнки Мән уларни сүргүнлүктин қайтуруп әслигә кәлтүримән — дәйду Пәрвәрдиғар.

■ **32:29** Йәр. 21:10 □ **32:30** «яшлиғидин тартип...» — бәлким Исраилниң «әл болғинидин тартип», йәни «Мисирдин чиқиштин тартип» дегән мәнидә. Болмиса «етизни ал» дегән сөзниң немә мәнаси бар? Жавап төвәндики әйтәләрдә, әлвәтә. «қоллири ясағанлар» — дегән сөзләр яки ясаған бутларни яки яман қилмишлирини көрситиду. ■ **32:33** Йәр. 2:27; 7:13,24,25; 25:3; 26:5; 29:19 □ **32:35** «Моләк» — Аммонийларниң чоқунған бути. ■ **32:35** Йәр. 19:5 ■ **32:37** Йәр. 23:3; 29:14; 31:10 ■ **32:38** Йәр. 24:7; 30:22; 31:1,33 ■ **32:41** Йәр. 24:6; Ам. 9:15

33

Пәрвәрдигар Израил вә Йәһудани әслигә кәлтүримән, дәп иккинчи қетим вәдә қилиду

¹ Йәрәмия техи қарауларниң һойлисида қамап қоюлған вақтида, Пәрвәрдигарниң сөзи униңға иккинчи қетим келип мундақ дейлиди: —

² Ишни қилғучи Мән Пәрвәрдигар, ишни шәкилләндүргүчи һәм уни бекиткүчи Мәнни Пәрвәрдигар мундақ дәймән — Пәрвәрдигар Мениң наминдур — □

³ Маңа илтиға қил, Мән саңа жавап қайтуримән, шундақла сән билмәйдигән, бүйүк һәм тилсимат ишларни саңа аян қилимән. ⁴ Чүнки дүшмәнниң дөң-потәйлиригә һәм қиличиға тақабил турушқа истиһкамлар қилиш үчүн чеқилған бу шәһәрдики өйләр вә Йәһуда падишалириниң ордилири тоғрилиқ Израилниң Худаси Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —

⁵ «Калдийләр билән қаршилишимән» дәп шәһәргә киргәнләрниң һәммиси, пәкәт Мән ғәзивим вә кәһримдә уривәткәнләрниң жәсәтлири билән бу өйләрни толдуруш үчүн кәлгәнләр, халас. Чүнки Мән уларниң барлиқ рәзиллиги түпәйлидин йүзүмни бу шәһәрдин өрүп йошурғанмән. □ ⁶ һалбуки мана, Мән бу шәһәргә шипа қилип дәрдигә дәрман болимән; Мән уларни сақайтимән, уларға чәксиз арамбәхш һәм һәқиқәтни йешип аян қилимән. □ ⁷ Мән Йәһудани һәм Израилни сүргүндин қайтуруп әслигә кәлтүримән; уларни авалкидәк куруп чиқимән. ■

⁸ Мән уларни Мән билән қаршилишип гунаға петип садир қилған барлиқ қәбиһлигини пакландуримән, Мениң алдимда гунаға петип, Маңа асийлиқ қилған барлиқ қәбиһликлрини кәчүримән; ■ ⁹ йәр йүзидики барлиқ әлләр Мән уларға йәткүзгән барлиқ илтипатни аңлайду, шуниң билән бу шәһәр кишини шатландуруп, Өзүмгә мәдһийәләрни қоғап, шан-шәрәп кәлтүрүп нам-шөһрәт һасил қилиду; әлләр Мән уларға йәткүзгән барлиқ илтипат вә арамбәхшликтин Мәндин қорқуп титрәйдигән болиду.

¹⁰ Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Силәр мошу йәр тоғрилиқ: «У бир харабилиқ, адәмзәтсиз вә һайванатсиз болди!» дәйсиләр — дурус. Лекин харабә болған, адәмзәтсиз, аһалисиз, һайванатсиз болған Йәһуданиң шәһәрлиридә вә Йерусалим кочилирида ¹¹ йәнә тамашиниң садаси, шат-хурамлиқ садаси вә тойи болуватқан жигит-қизниң авази аңлиниду, шундақла Пәрвәрдигарниң өйигә «тәшәккүр қурбанлиқлири»ни апарғанларниң «Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигарға тәшәккүр ейтиңлар, чүнки Пәрвәрдигар мөһривандур, униң муһәббети мәңгүлүктур» дәйдигән авазлири қайтидин аңлиниду; чүнки Мән сүргүн болғанларни қайтуруп зиминдики аватлиқни әслигә кәлтүримән, — дәйду Пәрвәрдигар. ■

¹² Чүнки самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Харабә болған адәмзәтсиз вә һайванатсиз болған бу йәрдә вә униң барлиқ шәһәрлиридә қой баққучиларниң өз падилирини яткузидигән қотанлири

□ **33:2** «ишни қилғучи» — немә иш екәнлиги бәлким кейинки 4-26-айәтләрдә тәсвирлиниду.

□ **33:5** ««Калдийләр билән қаршилишимән» дәп шәһәргә киргәнләр... пәкәт Мән ғәзивим вә кәһримдә уривәткәнләрниң жәсәтлири билән бу өйләрни толдуруш үчүн кәлгәнләр, халас. Уларниң барлиқ рәзиллиги түпәйлидин йүзүмни бу шәһәрдин өрүп йошурғанмән» — оқурмәнләр әйәттики башқа хил тәржимиләрни учритиши мүмкин. Лекин умумий мәнаси тәржимимизиниңкидәк болиду. □ **33:6** «һалбуки мана, Мән бу шәһәргә шипа қилип дәрдигә дәрман болимән; Мән уларни сақайтимән, ...» — шүбһисизки, Худа Йәрәмияға ейтқан «бүйүк һәм тилсимат ишлар» бу әйәттин башлап униңға ечип көрситилиду. ■ **33:7** Йәр. 24:6; 31:4; 32:44 ■ **33:8** Йәр. 31:34 ■ **33:11**

Йәр. 7:34

қайтидин бар болиду. □ 13 *Жәнубий тағликтики шәһәрләрдә, гәриптики Йәһуданиң «Шәфәләһ» егизлигидики шәһәрләрдә, жәнубий баяванлардики шәһәрләрдә, Биняминниң жутида, Йерусалимниң әтрапидики йезилирида вә Йәһуданиң шәһәрлириду қой падилири уларни саниғучиниң қоли астидин қайтидин өтиду, — дәйду Пәрвәрдиғар.* □

14 Мана, шу күнләр келидуки, — дәйду Пәрвәрдиғар, — Мән Исраил жәмәтигә һәм Йәһуда жәмәтигә ейтқан шәпқәтлик вәдәмгә әмәл қилимән. ■

15 Шу күнләр вә у чағда Мән Давут нәслидин «Һәққаний Шах»ни зиминда өстүрүп чиқиримән; У зиминда тоғра һөкүм вә һәққанийлиқ жүргүзиду. □ ■

16 Шу күнләрдә Йәһуда қутқузулиду, Йерусалим арабәхштә туриду; шу чағда Йерусалим: «Пәрвәрдиғар һәққанийлиғимизду» дегән нам билән атилиду.

17 Чүнки Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: — Давутниң Исраил жәмәтинин тәхтигә олтиришқа лайиқ нәсли үзүлүп қалмайду, 18 яки Лавийлардин болған каһинлардин, «көйдүрмә қурбанлиқ», «ашлиқ һәдийә» вә башқа қурбанлиқларни Мениң алдимда дайим сунидиған адәм үзүлүп қалмайду. ■

19 Пәрвәрдиғарниң сөзи Йэрәмияға келип мундақ дейилди: —

20 Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: — Силәр Мениң күндүз билән түзгән әһдәмни вә кечә билән түзгән әһдәмни бузуп, күндүз вә кечини өз вақтида кәлмәйдиған қилип қойсаңлар, 21 шу чағда Мениң Қулум Давут билән түзгән әһдәм бузулуп, униңға: «Өз тәхтиңгә һөкүм сүридиған бир оғлуң дайим болиду» дегиним әмәлгә ашурулмайду вә хизмәткарлирим, каһинлар болған Лавийлар билән түзгән әһдәм бузулған болиду. 22 Асманлардики қошунлар болған юлтузларни санап болғили болмиғандәк, деңиздики қумларни өлчәп болғили болмиғандәк, мән қулум Давутниң нәслини вә Өзүмгә хизмәт қилидиған Лавийларни көпәйтимән.

23 Пәрвәрдиғарниң сөзи Йэрәмияға келип мундақ дейилди: —

24 Бу хәлиқниң: «Пәрвәрдиғар Өзи таллиған бу икки жәмәттин ваз кечип, уларни ташлиди» дегинини байқимидиңму? Шуңа улар Мениң хәлқимни: «Кәлгүсидә һеч бир әл-дәләт болмайду» дәп көзгә илмайду. □ 25 Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: — Мениң күндүз вә кечини бекиткән әһдәм өзгирип кәтсә, яки асман-зиминдики қанунийәтләрни бекитмигән болсам, 26 Мән Яқупниң нәслидин вә Давутниң нәслидин ваз кечип уларни ташлайдиған болимән, шуниңдәк Ибраһим, Исақ вә Яқупниң нәсли үстигә һөкүм сүрүш үчүн Давутниң нәслидин

□ 33:12 «Харабә болған адәмзатсиз вә һайванатсиз болған бу йәрдә вә униң барлиқ шәһәрлиридә қой баққучиларниң өз падилирини ятқузидиған қотанлири қайтидин бар болиду» — 4-, 10- вә бу 12-айтаттә, Пәрвәрдиғар Йэрәмияға «Сән билип бақмиған һәм бүйүк һәм тилсимат ишларни саңа көрситимән» дегән вәдиси бойичә, кәлгүси заманда карамәт ишларни көрситидиған үч бешарәт бизгә тонуштурулиду. □ 33:13 «саниғучиниң қоли астидин өтүш» — бәлким қойлар қотанға қайтип киргәндә, улардин һеч қайсисиниң кам қалмаслиғи үчүн тәкшүрүлүштүр. ■ 33:14 Йәр. 29:10

□ 33:15 «...у чағда Мән Давут нәслидин «Һәққаний Шах»ни зиминда өстүрүп чиқиримән...» — оқурмәнләрниң есидә барки, Худа Давут падиша-пәйғәмбәргә: «Қутқузғучи-Масиһ» сениң нәслидин чиқиду» дәп вәдә бәргән (масилән, «2Сам.», 7-бапни, Зәбурдики 17-, 44- вә 71-күйлар һәм мәзкур китап 23:5ниму көрүң). ■ 33:15 Йәр. 23:5 ■ 33:18 Йәр. 17:26 □ 33:24 «Пәрвәрдиғар Өзи таллиған бу икки жәмәттин ваз кечип, уларни ташлиди...» — «икки жәмәт» шүбһисизки, Исраил вә Йәһудани, йәни Худаниң пүтүн хәлқини көрситиду; демәк, пүткүл Исраил хәлқи өзиниң келәчки тоғрилиқ үмүтсизлининиң кәткән. Бази алимлар «икки жәмәт» «Давут жәмәти һәм Лавий жәмәти»ни көрситиду, дәп қарайду; лекин бизниңчә кейинки «Мениң хәлқимни ... көзгә илмайду» дегән ибарә һәм 25-, 26-айәтләр «Яқупниң нәслини, йәни Худаниң пүтүн хәлқи (Исраил вә Йәһудани) көрсәткәчкә, 24-айәтму пүтүн хәлқини көрситиши керәк.

адәм таллимайдыган болиман! Чүнки бәрһәк, Мән уларни сүргүнлүктин қайтуруп уларни әслигә кәлтүримән, уларға рәһимдиллик көрситимән. ■

34

Пәрвәрдигар Зәдәкияға шум хәвәр йәткүзиду

1 Бабил падишаси Небоқаднәсар, пүтүн қошуни вә һөкүмранлиғиға беқинған барлиқ падишалықлар вә әлләрниң һәммиси Йерусалимға вә униң әтрапидики барлиқ шәһәрләрғә жәң қилған вақтида, Пәрвәрдигардин Йәрәмияға кәлгән сөз: ■

2 Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Зәдәкияниң йениға берип униңға мундақ дегин: — Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мана, бу шәһәрни Бабил падишасиниң қолиға тапшурумән, у униңға от қоюп көйдүриветиду. ■

3 Сән болсаң, униң қолидин қачалмайсаң; бәлки сән тутулуп униң қолиға тапшурулисән; сениң көзлириң Бабил падишасиниң көзлиригә қарайду, униң билән йүз туранә сөзлишисән вә сән Бабилға сүргүн болуп кетисән. ■

4 Лекин, и Йәһуда падишаси Зәдәкия, Пәрвәрдигарниң сөзини аңла; Пәрвәрдигар сениң туғранда мундақ дәйду: — Сән қилич билән өлмәйсән; ⁵ сән аман-течлиқта өлисән; ата-бовилириң болған өзүңдин илгәрки падишалар үчүн матәм тутуп хушбуй яққандәк улар охшашла сән үчүнму хушбуй яқиду; улар сән үчүн: «Аһ, шаһим!» дәп матәм тугиду; чүнки Мән шундақ вәдә қилғанмән, — дәйду Пәрвәрдигар. □

6 Андин Йәрәмия пәйғәмбәр бу сөзләрниң һәммисини Йәһуда падишаси Зәдәкияға Йерусалимда ейтти. ⁷ Шу чағда Бабил падишасиниң қошуни Йерусалимда вә Йәһудадики қалған шәһәрләрдә, йәни Лақишта вә Азикаһта жәң қиливататти; чүнки Йәһудадики мустәһкәм шәһәрләр арисидин пәқәт буларла ишғал болмиған еди.

Өз қуллириға увал қилғанларға агаһ бериш

8 Падиша Зәдәкия қуллиримизға азатлиқ жакалайли дәп Йерусалимдикиләрниң һәммиси билән әһдини кесип түзгәндин кейин, Пәрвәрдигардин төвәндики бу сөз Йәрәмияға кәлди □ ⁹ (әһдә бойичә һәр бири өз ибраний қуллирини, әр болсун, қиз-аял болсун, қоюветиши керәк еди; һеч қайсиси өз қериндиши болған Йәһудийни қуллуқта қалдурмаслиғи керәк еди. □ ¹⁰ Әһдигә қошулған барлиқ әмирләр вә барлиқ хәлиқ шуниңға, йәни һәр қайсимиз өз қули яки дедигини қоюветәйли, уларни қуллуқта қалдурувәрмәйли дегән сөзигә бойсунди. Улар бойсунуп уларни қоювәтти. ¹¹ Лекин униңдин кейин улар бу йолдин йенип

■ 33:26 Йәр. 31:20 ■ 34:1 2Пад. 25; Йәр. 52 ■ 34:2 Йәр. 21:10; 32:29 ■ 34:3

Йәр. 32:4 □ 34:5 «Сән үчүн хушбуй яқиду» — ибраний тилида сөзмүсөз болса «сән үчүн көйдүриду» дегәнликтур. Хәқләрниң көйдүргини болса, бизниңчә хушбуй болуши керәк еди. Әмәлийәттә Тәврат һәм Инжілда өлгәнләр үчүн һәр қандақ қурбанлиқ-һәдийә, нәзир-чирағниң һеч қандақ пайдиси йоқ, дәп көрситилиду. □ 34:8 «Әһдини кесип түзүш» — кона заманларда икки тәрәп бир-бири билән әһдә түзмәкчи болса, авал кала яки қойни союп, нимтә (икки парча) қилип парчилайтти; андин икки тәрәп союп икки парча қилған малниң оттурисидин тәң өтүп бир-биригә қәсәм қилатти. Бу ишниң әһмийти балким: «Қайсимиз әһдини бузсақ, Худа уни бу сойған малға охшаш қилсун!» демәкликтур.

18-20-айәтләрни көрүң. ■ 34:8 Мис. 21:2 □ 34:9 «әһдә бойичә һәр бири өз ибраний қуллирини, ... қоюветиши керәк еди; һеч қайсиси өз қериндиши болған Йәһудийни қуллуқта қалдурмаслиғи керәк еди» — мүмкинчилиғи барки, бу әһдә пәқәт бу әмирләрғә қолайлиқ болуши үчүн түзүлгән еди. Қәһәтчилик болған вақитта, өз қуллириға озук бериш мәсәулиитидин қечип, қуллирини кәткүзивәтәтти.

қоюваткән қул-дедәкләрни өзигә қайтувалди. Улар буларни қайтидин мәжбурий қул-дедәк қиливалди).□

12 — Шу чағда Пәрвәрдиғарниң сөзи Йәрәмияға келип мундақ дейилди: —

13 Исраилниң Худаси Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: — Мән ата-бовилириңларни Мисирниң зиминидин, йәни «қуллуқ өйи»дин чиқарғинимда, улар билән әһдә түзгән едим; 14 шу әһдә бойичә һәр бириңлар йәттинчи жилида силәргә өзини сатқан һәр қайси қериндишинлар болған ибраний кишилирини қоюветишинлар керәк; у қуллуғунда алтә жил болғандин кейин, сән уни азатлиққа қоюветишин керәк, дегән едим. Лекин ата-бовилириңлар буни аңлимай һеч қулақ салмиған.

■ 15 Лекин силәр болсаңлар, шу яман йолдин йенип, көз алдимда дурус ишни көрүп, һәр бириңлар өз йеқиниға «азат бол» дәп жақалидиңлар, шуниңдәк Өз намин билән аталған өйдә әһдә түзүдиңлар; 16 лекин силәр йәнә йенип Мениң наминға дағ кәлтүрүп, һәр бириңлар өз райиға қоюваткән қулни һәм ихтияриға қоюваткән дедәкни қайтурувелип қайтидин өзүңларға қул-дедәк болушқа мәжбурлидиңлар.

17 Шуңа Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: — Силәр маңа қулақ салмидиңлар, һәр бириңлар өз қериндишинларға, һәр бириңлар өз йеқиниңларға азат болуңлар дәп һеч жақалимидиңлар; мана, Мән силәргә бир хил азатлиқни — йәни қиличқа, вабаға вә қәһәтчиликкә болған бир азатлиқни жақалаймән; силәрни йәр йүзидики барлиқ падишалиқларға бир вәһшәт басқучи қилимән. ■

18 Шуниң билән Мән әһдәмни бузған, көз алдимда кесип түзгән әһдиниң сөзлиригә әмәл қилмиған кишиләрни болса, улар өзлири союп икки парчә қилип, оттурисидин өткән һелиқи мозайдәк қилимән; 19 Йәһуданиң әмирлири вә Йерусалимниң әмирлири, ордидики әләмдарлар, каһинлар, шуниңдәк мозайниң икки парчисиниң оттурисидин өткән барлиқ хәлиқни болса, 20 Мән уларни дүшмәнлириниң қолиға, женини издигүчиләрниң қолиға тапшуриимән; шуниң билән жәсәтлири асмандики учар-қанатларға вә зиминдики һайванларға озуқ болиду; ■ 21 Йәһуда падишаси Зәдәкия вә униң әмирлириниму дүшмәнлириниң қолиға, женини издигүчиләрниң қолиға, шуңдақла силәргә һужум қилиштин чикинип турған Бабил падишасиниң қошуниниң қолиға тапшуриимән. ■ 22 Мана, Мән әмир қилимән, — дәйду Пәрвәрдиғар, вә улар бу шәһәр алдиға йәнә келиду; улар униңға һужум қилип от қоюп көйдүриветиду; вә Мән Йәһуданиң шәһәрлирини вәйранә, һеч адәмзатсиз қилимән.

35

Йәһуданиң вапасизлиги, Рәжабийларниң вападарлиги

1 Йәһуда падишаси Йосияниң оғли Йәһоакимниң күнлиридә, Пәрвәрдиғардин Йәрәмияға сөз келип: □

□ 34:11 «Лекин униңдин кейин улар бу йолдин йенип қоюваткән қул-дедәкләрни өзигә қайтувалди... қул-дедәк қиливалди» — бу вақиә Бабилниң қошуну Йерусалимни қоршавелиштин вақитлиқ ваз кечип Мисир билән жәнә қилишқа кәткән вақтида болған болуши мүмкин. Әмирләр вә хәлиқ бәлким хәтәрлик пәйт биздин өтүп кәтти, Худадин қорқиверишимизниң һажити йоқ, дейиши мүмкин еди. 21-22-айәтләрни 35-бап, 5-7-айәтләр билән селиштуруң. ■ 34:14 Мис. 21:2; Қан. 15:12 ■ 34:17 Қан. 28:25; Йәр. 15:4; 24:9,10 ■ 34:20 Йәр. 7:33; 16:4; 19:7 ■ 34:21 Йәр. 37:11 □ 35:1 «Йәһоакимниң күнлиридә» — бу вақиә Зәдәкия падиша тәхткә олтарған вақитта, йәни жүқурда ейтилған бешәрәтләрдин илгири болған еди, әлвәттә.

² «Рәкабниң жәмәтидикиләрниң йенига берип улар билән сөзлишип уларни Пәрвәрдигарниң өйигә апирип, униң кичик өйлириниң биригә тәклип қилип уларниң алдиға шарап тутқин» — дейилди.

³ Шуниң билән мән Хабаззияниң нәвриси, Йәрәмияниң оғли Жаазанияни, униң уқилирини вә барлиқ бала-жақилирини, шуниңдәк Рәкабниң пүткүл жәмәтини елип келишкә чиқтим; ⁴ Мән уларни Пәрвәрдигарниң өйигә, Игдалияниң оғли, Худаниң адими болған һананниң оғуллирига тәвәлик өйгә апардим; бу өй әмирләрниң өйиниң йенида, Шаллумниң оғли, ишиқбақар Маасеяһниң өйиниң үстидә еди; ⁵ мән Рәкабниң жәмәтидикиләрниң алдиға шарапқа лиқ толған пиялиләр вә қәдәһләрни қоюп уларға: «Шарапқа егиз тегиңлар!» — дедим.

⁶ Улар маңа мундақ деди: «Биз шарапни ичмәймиз; чүнки әждатимиз Рәкабниң оғли Йонадаб бизгә: «Силәр вә оғул-әвлатлириңлар зади шарап ичмәңлар; ⁷ йәнә келип өйләрни курмаңлар, нә уруқ теримаңлар, нә үзүмзарларни тикмәңлар, нә булардин һеч қайсисиға зади егә болмаңлар; барлиқ күнлириңларда чедирларда туруңлар; шуниң билән силәр туруватқан зимиңда узун күнләрни көрисиңлар» — дәп әмир қалдурған.

⁸ Шуниң билән бизниң әждатимиз Рәкабниң оғли Йонадабниң: «Барлиқ күнүңләрдә зади шарап ичмәңлар» дегән авазига кулақ селип, биз вә бизниң аяллиримиз һәм оғул-қизлиримиз униң әмригә толук әмәл қилип кәлгәнмиз; ⁹ биз йәнә турғидәк өйләрни салмиған; биздә һеч үзүмзар, егиз, уруқ дегәнләр йоқ; ¹⁰ бәлки биз чедирларда туруп кәлдуқ, әждатимиз Йонадабниң бизгә барлиқ әмир қилғанлирига әмәл қилип кәлдуқ. □

¹¹ Лекин Бабил падишаси Небоқаднәсар зимиңга бесип киргәндә, шундақ иш болдики, биз: «Барайли, Калдийләрниң қошуни һәм Сурийәниң қошунидин қечип Йерусалим шәһиригә кирәйли» — дедук, Мана шу сәвәптин Йерусалимда туруватимиз».

¹² Андин Пәрвәрдигарниң сөзи Йәрәмияға келип мундақ дейилди: —

¹³ «Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар — Исраилниң Худаси мундақ дәйду: — Баргин, Йәһудадикиләр вә Йерусалимда туруватқанларға мундақ дегин: — Буниңдин тәрбийә алмамсиләр, шуниңдәк Мениң сөзлиримгә кулақ салмамсиләр? — дәйду Пәрвәрдигар. ¹⁴ — Мана, Рәкабниң оғли Йонадабниң оғул-пәрзентлиригә «шарап ичмәңлар» дәп тапилиған сөзлиригә әмәл қилинип кәлгән; бүгүнки күнгичә улар һеч шарап ичип бақмиған, чүнки улар атисиниң әмригә итаәт қилған. Лекин Мән таң сәһәрдә орнумдин туруп силәргә сөз қилип кәлгән болсамму, силәр Маңа һеч кулақ салмиғансиләр.

■ ¹⁵ Мән таң сәһәрдә орнумдин туруп қуллим болған пайғәмбәрләрни әвәтип: «Һәр бириңлар һазир өз рәзил йолуңлардин йенип, қилмишиңларни түзтиңлар, башқа илаһларға әгишип чоқунмаңлар; шундақ қилсаңлар Мән атабовилириңларға тәқдим қилған зимиңда туруверисиләр» дәп кәлгәнмән; лекин силәр Маңа кулақ салмай һеч аңлимиғансиләр. ■ ¹⁶ Бәрһәк, Рәкабниң оғли Йонадабниң әвлатлири атисиниң уларға тапилиған әмригә әмәл қилған; лекин бу хәлиқ Маңа һеч кулақ салмиғандур. ¹⁷ Шуңа самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар — Исраилниң Худаси мундақ дәйду: — Мана, Мән Йәһуданиң үстигә һәм Йерусалимниң үстигә Мән алдин-ала ейтқан барлиқ балаю-апәтәни чүшүрмән; чүнки Мән уларға сөз қилған, лекин улар аңлимиған; Мән уларни

□ **35:10** «биз чедирларда туруп кәлдуқ, әждатимиз Йонадабниң бизгә барлиқ әмир қилғанлирига әмәл қилип кәлдуқ» — әмәлий болуп 250 жилиқ мәзгил ичидә. «Рәкабниң оғли Йонадаб» бәлким «2Пад.» 10:15дә тилға елинған «Рәкабниң оғли Йәһонадаб» болуши мүмкин. ■ **35:14** Йәр. 11:7; 25:3; 26:5; 29:19; 32:33 ■ **35:15** Йәр. 18:11; 25:5

чақирған, лекин улар жавап бәрмигән».

18 Андин Йәрәмия Рәкаб жәмәтигә мундақ деди: — Самави қошунларның Сәрдары болған Пәрвәрдигар — Исраилның Худасы мундақ дәйду: — Чүнки силәр атаңлар Йонадабның әмригә итаәт қилип, барлық йолйоруқлирини тутуп, силәргә тапилиғанлириниң һәммиси бойичә иш көрүп кәлгәнсиләр, — 19 әнди самави қошунларның Сәрдары болған Пәрвәрдигар — Исраилның Худасы мундақ дәйду: — Рәкабның оғли Йонадабның нәслидин алдимда хизмәт қилғучи һәргиз үзүлүп қалмайду.□

36

Падиша Йәһоаким бешарәт хатирләнгән орам язмини көйдүриду

1 Йәһуда падишасы Йосияның оғли Йәһоакимның төртинчи жили, Йәрәмиягә Пәрвәрдигардин төвәндики сөз кәлди: —

2 Өзүңгә орам кәғәз алғин; уныңа Йосияның күнлиридә саңа сөз қилғинимдин тартип бүгүнки күнгичә Мән Исраилни әйиплигән, Йәһудани әйиплигән һәм барлық әлләрни әйиплигән, саңа ейтқан сөзләрниң һәммисини язгин. ■

3 Йәһуданиң жәмәти бәлким Мән бешига чүшүрмәкчи болған барлық балаю-апәтни аңлап, һәр бири өзлириниң рәзил йолидин янармекин; улар шундақ қилса, Мән уларның қәбиһлигини вә гунайини кәчүрүм қилимән. 4 Шунин билән Йәрәмия Нерияның оғли Баруқни чақирди; Баруқ Йәрәмияның ағзидин чиққанлирини аңлап Пәрвәрдигарның уныңа ейтқан сөзлириниң һәммисини бир орам кәғәзгә йезип бәрди. 5 Йәрәмия Баруққа тапилап мундақ деди:

— Өзүм қамап қоюлғанмән; Пәрвәрдигарның өйигә киришимгә рухсәт йоқ; лекин өзүң берип киргин; 6 Пәрвәрдигарның өйдә роза тутқан бир күнидә, сән ағзимдин чиққанлирини аңлап язған, Пәрвәрдигарның бу орам язмида хатирләнгән сөзлирини хәлиқның кулақлиригә йәткүзгин; һәммә шәһәрләрдин кәлгән Йәһудадикиләрниң кулиқиғиму йәткүзгин. 7 Улар бәлким Пәрвәрдигар алдиға дуа-тилавитини қилип һәр бири өзлириниң рәзил йолидин янармекин;

чүнки Пәрвәрдигарның бу хәлиқкә ағаһландурған ғәзиви вә қәһри дәһшәтликтур. 8 Нерияның оғли Баруқ Йәрәмия пәйғәмбәр уныңа тапилиғининиң һәммисини ада қилип, Пәрвәрдигарның өйдә Пәрвәрдигарның сөзлирини оқуп жакалиди.□

9 Йәһуда падишасы Йосияның оғли Йәһоаким тәхткә олтарған бәшинчи жили тоққузинчи айда шундақ болдики, барлық Йерусалимдикиләр һәмдә Йәһуда шәһәрлиридин чикип Йерусалимга кәлгән барлық хәлиқ үчүн, Пәрвәрдигар алдиға бир мәзгил роза тутушимиз керәк дәп елан қилинди. 10 Шу вақит Баруқ Пәрвәрдигарның өйигә кирип, пүтүкчи Шафанның оғли Гәмарияның өйдә туруп, Йәрәмияның сөзлирини барлық хәлиқның кулиқиға йәткүзүп окуди; бу өй Пәрвәрдигарның өйиниң жуқуриқи һойлисидики «Йеңи дәрваза»ға жайлашқан

□ 35:19 «Рәкабның оғли Йонадабның нәслидин алдимда хизмәт қилғучи һәргиз үзүлүп қалмайду» — уларның Худа алдида немә хизмәт қилидиғанлиғи Муқәддәс Китапта хатирләнгән әмәс; амма Йәһудийларның кейинки хатирлири бойичә уларның кейинки ибадәтханида курбанғаhta от үчүн отун елип бериш хизмити бар еди. Рәкабийлар тоғрилиқ йәнә «Қошумчә сөз»имизни көрүң.

■ 36:2 Йәш. 8:1; Йәр. 30:2 □ 36:8 «Нерияның оғли Баруқ Йәрәмия пәйғәмбәр уныңа тапилиғининиң һәммисини ада қилип, Пәрвәрдигарның өйдә Пәрвәрдигарның сөзлирини оқуп жакалиди» — Баруқның чоң атиси Маасеяһ Йерусалимның шәһәр башлиғи болған еди (32:12ни һәм «2Тар.» 34:8ни көрүң). У мошу ишни қилғанда бәлким өзиниң женини вә келәчкини төвәккүл қилған. Уның Йәрәмиягә һәмраһ болушниң интайин жапалиқ вә хәтәрлик экәнлигини чүшиниш үчүн 45-бапни көрүң.

еди. □ ¹¹ Шафанның нәвриси, Гәмарияның оғли Микаһ болса язминдин Пәрвәрдигарның сөзлириниң һәммисигә кулақ салди. ¹² Андин у падишаниң ордисига чүшүп пүтүкчиниң өйигә киривиди, мана, әмирләрниң һәммиси шу йәрдә олтиратти; пүтүкчи Әлишама, Шемайяның оғли Делая, Акборниң оғли Әлнатан, Шафанның оғли Гәмария вә һананияның оғли Зәдекия қатарлиқ барлиқ әмирләр шу йәрдә олтиратти. ¹³ Шуниң билән Микаһ Баруқниң сөзлигәнлирини хәлиқниң қулиқиға йәткүзүп оқуғанда өзи аңлиған барлиқ сөzlәрни уларға баян қилди. ¹⁴ Шуниң билән барлиқ әмирләр Кушиниң әвриси, Шәләмияның нәвриси, Нәтанияның оғли Йәһудийни Баруқниң йениға әвәтип униңға: «Сән хәлиқниң қулиқиға йәткүзүп оқуған орам язмини қолуңға елип йенимизға кәл» — деди. Шуниң билән Нерияның оғли Баруқ орам язмини қолға елип уларниң йениға кәлди. ¹⁵ Улар униңға: «Олтар, уни қулиқимизға йәткүзүп оқуп бәр» — деди. Баруқ уни уларға аңлитип окуди.

¹⁶ Шундақ болдики, улар барлиқ сөzlәрни аңлиғанда, алақзадә болуп бир-биригә қаришип: «Бу сөzlәрниң һәммисини падишаға йәткүзмисәк болмайду» — деди.

¹⁷ Андин Баруқтин: «Бизгә дегин әнди, сән бу сөzlәрниң һәммисини қандақ яздиң? Уларни Йәрәмияның өз ағзидин аңлидиңму?» — дәп сориди.

¹⁸ Баруқ уларға: «У бу сөzlәрниң һәммисини өз ағзи билән маңа ейтти, мән орам қәғәзгә сияһ билән яздим» — деди.

¹⁹ Әмирләр Баруққа: «Барғин, сән вә Йәрәмия мөкүвелиңлар. Қәйәрдә болсаңлар һеч кимгә билдүрмәңлар» — деди. ²⁰ Шуниң билән улар орам язмини пүтүкчи Әлишаманиң өйигә тиқип қоюп, ордиға кирип падишаниң йениға келип, бу барлиқ сөzlәрни униң қулиқиға йәткүзди.

²¹ Падиша Йәһудийни язмини елип келишкә әвәтти, у уни Әлишаманиң өйидин епкәлди. Йәһудий уни падишаниң қулиқиға вә падишаниң йенида турған барлиқ әмирләрниң қулақлириға йәткүзүп окуди. ²² Шу чағ тоққузинчи ай болуп, падиша «қишлиқ өй»идә олтиратти; униң алдидики очақта от қалақлиқ еди. ²³ Шундақ болдики, Йәһудий униңдин үч-төрт сәһипини оқуғанда, падиша қәләмтираши билән бу қисмини кесип, язминиң һәммисини бир-бирләп отта көйүп йоқиғичә очақтики отқа ташлиди. □ ²⁴ Лекин бу барлиқ сөzlәрни аңлиған падиша яки хизмәткарлириниң һеч қайсиси қорқмиди, улардин кийим-кечәклирини житқанлар йоқ еди. ²⁵ Униң үстигә Әлнатан, Делая вә Гәмариялар падишадин орам язмини көйдүрмәслигини өтүнгән еди, лекин у уларға кулақ салмиди. ²⁶ Падиша болса шаһзадә Йераһмәәл, Азриәлның оғли Серая вә Абдәәлның оғли Шәләмияни пүтүкчи Баруқни вә Йәрәмия пәйғәмбәрни қолға елишкә әвәтти; лекин Пәрвәрдигар уларни йошуруп сақлиди.

Иккинчи орам язма

²⁷ Падиша Баруқ Йәрәмияның ағзидин аңлап язаған сөzlәрни хатирилигән орам язмини көйдүрүвәткәндин кейин, Пәрвәрдигарниң сөзи Йәрәмияға келип мундақ дейилди: —

²⁸ Йәнә бир орам қәғәзни елип, униңға Йәһуда падишаси Йәһоаким көйдүрүвәткән биринчи орам язмида хатириләнгән барлиқ сөzlәрни язғин.

□ **36:10** «пүтүкчи Шафан» — Шафан тоғрилиқ «1Пад.» 22-бапни көрүң. «жуқуриқи һойла» — болса «1Пад.» 6:36 һәм 7:12дә «ички һойла» дегән нам билән аталған. «Йеңи дарваза» «Йәр.» 26:10дә тилға елинған. Шүбһисизки, Баруқ шу йәрдә туруп Йәрәмияның сөзини оқуйтти, барлиқ хәлиқ аңлайтти.

□ **36:23** «қәләмтираш билән кесип» — адәттә бу сайманни диванбеги яки пүтүкчи «орам язмилир»ни ясап тәйярлашқа ишлитәтти. Мошу йәрдә әксичә қиммәтлик бир орам язмини йоқитиш үчүн ишләткән.

29 Вә Йәһуда падишаси Йәһоакимға мундақ дегин: — Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Сән бу орам язмини көйдүрүвәттиң вә Мениң тоғрилиқ; Сән буниңға: «Бабил падишаси чоқум келип бу зиминни вәйран қилиду, униңдин һәм инсани һәм һайванни йоқитиду» — дәп йезишқа қандақму петиндиң?» — дедиң. 30 Шуңа Пәрвәрдигар Йәһуда падишаси Йәһоаким тоғрилиқ мундақ дәйду: — Униң нәслидин Давутниң тәхтигә олтиришқа һеч адәм болмайду; униң җәсити сиртқа ташливетилип күндүздә иссиқта, кечидә қиравда очуқ ятиду. ■ 31 Мән униң вә нәслиниң бешиға, хизмәткарлириниң бешиға қәбиһлигиниң җәзасини чүшүрмән; Мән уларниң үстигә, Йерусалимда туруватқанларниң үстигә һәм Йәһуданиң адәмлири үстигә Мән уларға ағаһландурған барлиқ күлпәтләрни чүшүрмән; чүнки улар Маңа һеч қулақ салмиған. 32 Шуниң билән Йәрәмия башқа бир орам қәғәзини елип Нерияниң оғли Баруққа бәрди; у Йәрәмияниң ағзига қарап Йәһуда падишаси Йәһоаким отта көйдүрүвәткән орам язмида хәтирләнгән һәммә сөзләрни язди; улар бу сөзләргә охшайдиган башқа көп сөзләрниму қошуп язди. □

37

Зәдәкия падиша болған чағдики бәзи вақиәләр — кириш сөз

1 Бабил падишаси Небоқаднәсар Зәдәкияни Йәһуданиң зиминиға падиша қилди; шуниң билән у Йосияниң оғли Йәһоакимниң оғли Конияниң орниға һөкүм сүриди. □ 2 У, яки хизмәткарлири, яки зиминдики хәлиқ Пәрвәрдигарниң Йәрәмия пәйғәмбәр арқилик ейтқан сөзлиригә һеч қулақ салмиди.

Зәдәкия Худадин ярдәм тиләйду

3 Падиша Зәдәкия Шәләмияниң оғли Йәһукални һәм каһин Маасеһниң оғли Зәфанияни Йәрәмия пәйғәмбәрниң йениға әвәтип униңға: «Пәрвәрдигар Худайимизға биз үчүн дуа қилғайсән» — дегүзди 4 (шу чағда Йәрәмия зинданда қамақлиқ эмәс еди; у хәлиқ арисига чиқип-киришкә әркин еди. 5 Пирәвнниң қошуни Мисирдин чиққан еди; Йерусалимни қоршивалған Калдийләр буларниң хәвирини аңлап Йерусалимдин чекинип кәткән еди). □ ■

6 Андин Пәрвәрдигарниң сөзи Йәрәмия пәйғәмбәргә келип мундақ дейилиди: — 7 Израилниң Худаси Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Силәрни маңа илтиҗа қилдуруп издәшкә әвәткән Йәһуда падишасиға мундақ дәнлар: — Мана, силәргә ярдәм беримиз дәп чиқип кәлгән Пирәвнниң қошуни болса, өз зиминиға, йәни Мисирға қайтип кетиду. 8 Андин Калдийләр бу шәһәргә қайтип келип жәң қилип уни ишғал қилиду, уни от қоюп көйдүриветиду. 9 Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Өз-өзүңларни алдап: «Калдийләр биздин чекинип кәткән» — демәнлар; улар кәткән эмәс! 10 Чүнки гәрчә силәр өзүңларға жәң қилидиган Калдийләрниң толуқ қошунини урүвәткән болсаңларму вә уларниңкидин пәқәт яриланғанларла

■ 36:30 Йәр. 22:19 □ 36:32 «у Йәрәмияниң ағзига қарап Йәһуда падишаси Йәһоаким отта көйдүрүвәткән орам язмида хәтирләнгән һәммә сөзләрни язди» — биринчи «орам язма»ниң мәзмуни бәлким «Йәрәмия»дики 1-20-баплар еди. □ 37:1 «Кония» — «Йәкониәһ»ниң башқа бир атилиши. □ 37:5 «Пирәвнниң қошуни Мисирдин чиққан еди; Йерусалимни қоршивалған калдийләр буларниң хәвирини аңлап Йерусалимдин чекинип кәткән еди» — шу вақиә бәлким миладийәдин илгири 588-жили болған еди; «Пирәвн» Мисирниң падишаси Пирәвн-Хофрани көрситиду (44:30ни көрүң). ■ 37:5 Йәр. 34:21

қалған болсиму, уларның һәр бири йәнила өз чедиридин туруп бу шәһәрни от қоюп көйдүрүвәткән болатти.

Йәрәмия қолға елинип әрз қилиниду

11 Пирәвнниң қошуни түпәйлидин Калдийләрниң қошуни Йерусалимдин чекинип турған вақитта, шу вақиә йүз бәрди: —

12 Йәрәмия Биняминдики зиминға йол елип, шу йәрдики жутдашлири арисидин өз несивисини егиләш үчүн Йерусалимдин чиққанда, 13 у «Бинямин дәрвасиси»ға йәткәндә, һананияның нәвриси, Шәләмияның оғли күзәт беги Ирия шу йәрдә туратти; у: «Сән Калдийләргә чекинип тәслим болмақчисән!» дәп уни тутувалди. 14 Йәрәмия: «Ялған! Мән Калдийләр тәрәпкә қечип тәслим болмақчи әмәсмән!» — деди. Лекин у униңға қулақ салмиди; Ирия Йәрәмияни қолға елип уни әмирләр алдиға апарди.

15 Әмирләр болса Йәрәмиядин гәзәплинип уни урғузуп, уни диванбеги Йонатанниң өйидики қамақханиға солиди; чүнки улар шу өйни зинданға айландурған еди. □ 16 Йәрәмия зиндандики бир гундиханиға қамалип, шу йәрдә узун күнләр ятқандин кейин, 17 Зәдәкия падиша адәм әвәтип шу йәрдин ордисиға елип кәлди. У шу йәрдә астиртин униңдин: «Пәрвәрдигардин сөз барму?» дәп сориди. Йәрәмия: «Бар; сән Бабил падишасиниң қолиға тапшурулисән» — деди.

18 Йәрәмия Зәдәкия падишаға илтиҗа қилип: — «Мән саңа яки хизмәтқарлириңға яки бу хәлиқкә немә гуна қилғинимға, бу зинданға қамап қойдуңлар? 19 Силәргә бешарәт берип: «Бабил падишаси саңа яки бу зиминға жәң қилишқа чиқмайду!» дегән пәйғәмбәрлириңлар қени?» — деди

20 — «Әнди и падиша тәхсир, сөзлиримгә қулақ селишиңни өтүнимән; илтиҗайим алдинда ижабәт болсун, дәп өтүнимән; диванбеги Йонатанниң өйигә мени қайтқузмиғайсән; сән ундақ қилсан, шу йәрдә өлимән».

21 Зәдәкия падиша пәрман чүшүрүп, Йәрәмияни қаравулларниң һойлисида турғузушни, шуниндәк шәһәрдики һәммә нан түгәп кәтмисила, униңға һәр күни «Навай кочиси»дин бир нан берилишни тапилиди; шунин билән Йәрәмия қаравулларниң һойлисида турди. ■

38

Йәрәмия хаин дәп әрз қилинип су азгилиға ташлиниду

1 Маттанниң оғли Сәфатия, Пашхурниң оғли Гәдалиа, Шәмәлияның оғли Жукал вә Малкияның оғли Пашхурлар болса Йәрәмияниң хәлиқкә: — 2 «Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Бу шәһәрдә қелип қалған адәмләр болса қилич, қәһәтчилик вә ваба билән өлиду; лекин кимки чиқип Калдийләргә тәслим болса һаят қалиду; җени өзигә олҗидәк қалиду; у һаят қалиду. ■ 3 Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Бу шәһәр чоқум Бабил падишасиниң қошуниниң қолиға тапшурулиду, у уни ишғал қилиду» — дәватқан сөзлирини аңлиди.

4 Әмирләр падишаға: «Силидин өтүнимиз, бу адәм өлүмгә мәнқүм қилинсун; чүнки немишкә униң бу шәһәрдә қелип қалған жәңгивар ләшкәрләрниң

□ 37:15 «Әмирләр болса Йәрәмиядин гәзәплинип уни урғузуп,...» — мошундақ рәзиллик қилған әмирләр Зәдәкия падишалиғидики әмирләр еди. 36-бапта көрситилгән, Худадин қорққан яхши әмирләр болса, Йәһоаким падишалиғидики әмирләр еди; бу вақиәдин илгирила улар Йәкөнияһ падиша билән биллә (миләдийәдин илгәрки 597-жили) Бабилға сүргүн болған еди. ■ 37:21 Йәр. 32:2 ■ 38:2 Йәр. 21:9

қоллирини вә хәлиқниң қоллирини ағиз қилишиға йол қоюлсун? Чүнки бу адәм хәлиқниң мәнпәәтини әмәс, бәлки зийинини издәйду» — деди.

⁵ Зәдәкия падиша: «Мана, у силәрниң қоллириңларға тапшурулди; силәрниң йолуңларни тосқидәк мән падиша қанчилик бир адәм едим?» — деди.

⁶ Шуниң билән улар Йәрәмияни тутуп қаравулларниң һойлисидики шаһзадә Малкияниң су азгилиға ташливәтти; улар Йәрәмияни ағрамчилар билән униңға чүшәрди; азгалда болса су болмай, пәқәт патқақла бар еди; Йәрәмия патқаққа петип кәтти.

Ефиопийәлик ағват Йәрәмияни азгалдин қутқузиду

⁷ Амма падишаниң ордисидики бир ағват Ефиопийәлик Әбәд-Мәләк Йәрәмияниң су азгилиға қамап қоюлғанлиғини аңлиди (шу чағда падиша болса «Бинямин дәрвазиси»да олтиратти). □ ⁸ Әбәд-Мәләк ордин чикип падишаниң йениға берип униңға: ⁹ «И падишаһи'аләм, бу адәмләрниң Йәрәмия пәйғәмбәргә барлиқ қилғини, уни су азгилиға ташливәткени интайин әсәбий рәзиллиқтур; у әшу йәрдә кәһәтчиликтин өлүп қалиду; чүнки шәһәрдә озуқ-түлүк қалмиди» — деди.

¹⁰ Падиша Ефиопийәлик Әбәд-Мәләккә буйруқ берип: «Мошу йәрдин оттуз адәмни өзүң билән елип берип, Йәрәмия пәйғәмбәрни өлүп кәтмәслиги үчүн су азгилидин елип чиқарғин» — деди. ¹¹ Шуниң билән Әбәд-Мәләк адәмләрни елип уларға йетәкчилик қилип, падишаниң ордисидики гәзниниң астидики өйгә кирип шу йәрдин лата-пута вә жул-жул кийимләрни елип, шуларни танилар билән азгалға, Йәрәмияниң йениға чүшүрүп бәрди. ¹² Ефиопийәлик Әбәд-Мәләк Йәрәмияға: — Бу лата-пута вә жондақ кийимләрни қолтуқлириң һәм танилар арасиға тиқип қойғин — деди. Йәрәмия шундақ қилди. ¹³ Шуниң билән улар Йәрәмияни танилар билән тартип, су азгилидин чиқарди; Йәрәмия йәнила қаравулларниң һойлисида турди.

Зәдәкия астиртин мәслиһәт сорайду, Йәрәмия жавап бериду

¹⁴ Падиша Зәдәкия адәм әвәтип Йәрәмия пәйғәмбәрни Пәрвәрдигарниң өйидики үчинчи кириш ишигигә, өз йениға апарғузди. Падиша Йәрәмияға: — Мән сәндин бир ишни соримақчимән; уни мәндин йошурмиғайсән — деди.

¹⁵ Йәрәмия Зәдәкияға: «Мән уни саңа аян қилсам, сән мени жәзмән өлүмгә мәһкүм қилмасән? Мән саңа мәслиһәт бәрсәм, сән аңлимайсән!» — деди.

¹⁶ Падиша Зәдәкия Йәрәмияға астиртин қәсәм ичип униңға: «Бизгә жантиниң ата қилған Пәрвәрдигарниң һаяти билән қәсәм ичимәнки, мән сени өлүмгә мәһкүм қилмаймән, яки сени жениңни издигүчи кишиләрниң қолиға тапшурмаймән» — деди. ■

¹⁷ Йәрәмия Зәдәкияға: Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар — Израилниң Худаси мундақ дәйду: — Сән ихтиярән Бабил падишасиниң әмирлириниң йениға чиқип тәслим болсаң, жениң һаят қалиду вә бу шәһәр отта көйдүрүветилмәйду; сән вә өйдикилириң һаят қалисиләр. ¹⁸ Лекин сән чиқип Бабил падишасиниң әмирлиригә тәслим болмисаң, бу шәһәр калдийләрниң қолиға тапшурулиду, улар униңға от қоюп көйдүрүветиду, сән уларниң қолидин қачалмайсән — деди.

¹⁹ Падиша Зәдәкия Йәрәмияға: «Мән Калдийләргә чиқип тәслим болған Йәһудийлардин қорқимән; Калдийләр бәлким мени уларниң қолиға тапшуруши, улар мени қийин-қистақ қилиши мүмкин» — деди.

□ **38:7** «бир ағват Ефиопийәлик» — «ағват» дегән бу сөз бәзидә пәқәт «әмәлдар»нила билдүриду.

■ **38:16** Йәш. 57:16

20 Йәрәмия мундақ деди: — Улар сени тапшурмайду. Сәндин өтүнимәнки, гепимгә кирип Пәрвәрдигарниң авазига итаәт қилғайсән; шундақ қилсаң саңа яхши болиду, жениң һаят қалиду. 21 Лекин сән чиқип тәслим болушни рәт қилсаң, Пәрвәрдигар маңа аян қилған иш мундақ: — 22 мана, Йәһуда падишасиниң ордисида қалған барлиқ қиз-аяллар Бабил падишасиниң әмирлириниң алдига елип кетилиду. Шуниң билән бу қиз-аяллар саңа тәнә қилип: «Сениң жан достлириң сени езиқтурди; улар сениң үстүндиң ғәлибә қилди; әнди һазир путлириң патқаққа питип кәткәндә, улар йүз өрүп саңа арқисини қилди!» — дәйду. □ 23 Сениң барлиқ аяллириң һәм балилириң калдийләргә елип кетилиду. Сән өзүң уларниң қолидин қачалмайсән; чүнки сән Бабил падишасиниң қоли билән тутувелинисән, шундақла сән бу шәһәрниң отта көйдүрүветилишигә сәвәпчи болисән.

24 Зәдәкия Йәрәмияға мундақ деди: — Сән бу сөһбитимизни башқа һеч кимгә чандурмигин, шундила сән өлмәйсән. □ 25 Әмирләр мениң сән билән сөзләшкенимни аңлап йениңгә келип сәндин: «Сениң падишаға немә дегәнлириңни, шундақла униң саңа қандақ сөзләрни қилғанлигини бизгә ейт; уни биздин йошурма; шундақ қилсаң биз сени өлтүрмәймиз» десә, 26 ундақта сән уларға: «Мән падишаниң алдига: «Мени Йонатанниң өйигә қайтқузмайғайсән, болмиса, мән шу йәрдә өлимән» — дегән илтижайимни қойғанмән» — дәйсән.

27 Дәрвәкә әмирләрниң һәммиси Йәрәмияниң йениға келип шуни сориди; у уларға падиша буйруған бу барлиқ сөзләр бойичә жавап берди. Шуниң билән улар җимип кетип униң йенидин чиқип кәтти; чүнки бу иш һеч кимгә чандурулмиған еди. 28 Шундақ қилип Йерусалим ишғал қилинғичә Йәрәмия қаравулларниң һойлисида турди.

39

Йерусалимниң ишғал қилиниши вә кейинки вақиәләр

1 Йерусалим ишғал қилинғанда төвәндики ишлар йүз берди: — Йәһуда падишаси Зәдәкияниң тоққузинчи жили онинчи айда, Бабил падишаси Небоқаднәсар вә барлиқ қошуни Йерусалимға жәң қилишқа келип уни муһасиригә алди; ■

2 Зәдәкияниң он биринчи жили, төртинчи айниң тоққузинчи күнидә, улар шәһәр сепилидин бөсүп кирди. 3 Шуниң билән Бабил падишасиниң әмирлириниң һәммиси, йәни Самгарлиқ Нәргал-Шарәзәр, баш ғәзничи Небу-Сарсеқим, баш сәһиргәр Нәргал-шарәзәр вә Бабил падишалигиниң башқа әмәлдарлири кирип «Оттура дәрваза»да олтарди. □

4 Йәһуда падишаси Зәдәкия вә барлиқ жәңгивар ләшкәрләр уларни көрүп қачмақчи болуп, түн кечидә шәһәрдин бәдәр тикиветишти; у падишаниң бағчиси арқилиқ, «икки сепил» арилиғидики дәрвазидин чиқип Иордан җилгисидики «Арабаһ түзләңлиги»гә қарап кечишти. 5 Калдийләрниң қошуни уларни қоғлап Йерихо түзләңлигидә Зәдәкияға йетишип уни қолға елип Хамат зиминдидики

□ 38:22 «сениң жан достлириң сени езиқтурди» — «сениң жан достлириң» падишаниң «мәслиһәтчи»лири һәм «пәйғәмбәрлири»ни көрситиду. Улар падишани «Мисирға иттипақдаш болуп Бабилға исян кәтирәйли» дәп аздуруп балаю-апәтни кәлтүргән еди. □ 38:24 «чандурмигин ...сән өлмәйсән» — бәлким падиша униңға тәһдит селиш үчүн әмәс, бәлки «Мисирға иттипақдаш болайли» дегән әмирләр бу сөһбәтнiң мәзмунини аңлап қалса Йәрәмияни өлтүрүши мүмкин, демәкчи.

■ 39:1 2Пад. 25:1; Йәр. 52:4 □ 39:3 «баш ғәзничи» — ибраний тилидики «Раб-Сарис» дейилиду. Бу сөзниң толук мәнаси бизгә намәлум, «баш ғәзничи» бизниң пәрзимиз. «Оттура дәрваза»да олтарди — қона заманларда шәһәр дәрвазиси әмәлдарлар яки мөтивәрләр сот қилидигән, һөкүм чиқирдигән жай еди.

Риблаһ шәһиригә, Бабил падишаси Небоқаднәсарниң алдиға апарди; у шу йәрдә униң үстидин һөкүм чиқарди.

⁶ Бабил падишаси Риблаһ шәһиридә Зәдәкияниң оғуллирини көз алдида өлтүрүвәтти; Бабил падишаси Йәһудадика барлиқ мәтивәрләрниму өлтүрүвәтти. ⁷ У Зәдәкияниң көзлирини оюп, уни Бабилға апириш үчүн мис кишәнләр билән кишәнләп қойди. ⁸ Калдийләр падишаниң ордисини вә пухраларниң өйлирини от қоюп көйдүрүп Йерусалимниң сепиллирини көмүрүп ташлиди. ⁹ Шаһанә қаравул беги Небузар-Адан шәһәрдә келип қалған башқа хәлиқни, өзигә тәслим болуп чиққанларни, йәни қалған хәлиқниң һәммисини қолға елип, Бабилға сүргүн қилди. ¹⁰ Һалбуки, қаравул беги Небузар-Адан Йәһуда зиминида һеч тәвәлиги болмиған бәзи намратларни қалдурди; шу чағда у уларға үзүмзарлар вә етизларни тәқсимләп бәрди.

¹¹⁻¹² Бабил падишаси Небоқаднәсар Йәрәмия тоғрилиқ қаравул беги Небузар-Адан арқилиқ: «Уни тепип униңдин хәвәр ал; униңға һеч зиян йәткүзмә; у немини халиса шуни униңға қилип бәр» — дәп пәрман чүшүргән еди.

¹³ Шуңа қаравул беги Небузар-Адан, шундақла баш ғәзничи Небушазбан, баш сәһиргәр Нәргал-Шарәзәр вә Бабил падишасиниң башқа баш әмәлдарлириниң һәммиси адәм әвәтип □ ¹⁴ Йәрәмияни «Қаравулларниң һойлиси»дин елип Шафанниң нәвриси, Аһикамниң оғли Гәдалияниң өз өйигә апириши үчүн униң қолиға тапшурғузди. Лекин Йәрәмия пухралар арисидә турди.□

Худаниң садиқ адими Әбәд-Мәләккә болған вәдиси

¹⁵ Йәрәмия «Қаравулларниң һойлиси»да қамап қоюлған вақтида, Пәрвәрдиғарниң сөзи униңға келип мундақ дейилгән еди: —

¹⁶ Баргин, Ефиопийәлик Әбәд-Мәләккә мундақ дегин: «Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдиғар — Исраилниң Худаси мундақ дәйду: — Мана, Мән өз сөзлиримни мошу шәһәр үстигә чүшүримән; ават-һалавәт әмәс, бәлки балаю-апәт чүшүримән; шу күни бу ишлар өз көзүң алдида йүз бериду. ¹⁷ Лекин шу күни Мән сени қутқузимән, — дәйду Пәрвәрдиғар; — Сән қорқидиған адәмләрниң қолиға тапшурулмайсән; ¹⁸ чүнки Мән чоқум сени қутқузимән; сән қиличланмайсән, бәлки өз жеңиң өзүңгә олжидәк қалиду; чүнки сән Маңа тайинип кәлгәнсән — дәйду Пәрвәрдиғар».

40

Йәрәмия иккинчи қетим азат қилинип қоюветилиду

¹ Қаравул беги Небузар-Адан уни Рамаһ шәһиридин қоювәткәндә, Пәрвәрдиғар Йәрәмияға сөз қилди. У чағда Небузар-Адан Йерусалим һәм Йәһудадика барлиқ әсирләрни елип Бабилға сүргүн қилмақчи еди; Йәрәмияму уларниң

□ **39:13** «баш ғәзничи Небушазбан» — 3-айәттә «Небу-Сарсеқим» исимлиқ йәнә бир «баш ғәзничи» тилға елиниду. □ **39:14** «Шафанниң нәвриси, Аһикамниң оғли Гәдалия» — бу айәттики «Шафан» 36:10-11дә тилға елинған «Шафан» болуши мүмкин. Қариганда, униң аиллисидикиләр Йәрәмияға яхши муамилә қилип кәлгән. «Йәрәмияни ... елип .. Гәдалияниң өз өйигә апириши үчүн ...» — алимларниң бу айәттики «өз өйигә» дегән сөз тоғрисида икки пикри бар, йәни «өз өйи» (1) Йәрәмияниң жути, йәнә Анатотни яки (2) Гәдалияниң «өз өйи»ни көрситиду. Гәдалия Небоқаднәсарниң буйруғи билән Пәләстингә валий дәп бекитилгән еди (40:5ни вә «2Пад.» 25:22ни көрүң). Бизниңчә иккинчи пикир тоғра, чүнки 40:5дә Небузар-Аданниң Йәрәмияға «Гәдалияниң йениға қайтқин» дегән сөзини байқаймиз. Мошу вақитта Йәрәмия валий өйидә кәң-азатлиқтә турушни әмәс, бәлки намрат хәлиқ арисидә турушни таллиди.

арисида зәнжир билән багланған һалда елип меңилған еди. □ ² Қаравул беги Йәрәмияни бир чәткә тартип униңға мундақ деди: «Пәрвәрдиғар Худайиң мошу йәргә балаю-апәт чүшүримән дәп агаһландурди; ³ Мана, Пәрвәрдиғар Өз дегини бойичә шундақ қилип уни кәлтүрди; чүнки силәр Пәрвәрдиғар алдида гуна садир қилғансиләр вә униң авазига кулақ салмиғансиләр; шуңа бу иш бешиңларға чүшти. ⁴ Лекин мән қолуңни ишкәлләнгән зәнжирләрдин йешип сени қоюветимән; мән билән биллә Бабилға бериш саңа мувапиқ көрүнсә, қени кәл, мән сәндин хәвәр алимән; амма мән билән биллә Бабилға беришни мувапиқ әмәс дәп қарисаң, керәк йоқ. Мана, пүткүл зимин алдиңда туриду; қәйәргә бериш саңа лайиқ, дурус көрүнсә шу йәргә барғин».

⁵ Йәрәмия теһи йенидин маңмай туруп, Небузар-Адан униңға: «Болди, Шафанның нәвриси, Аһикамның оғли Гәдалияның йениға қайт; Бабил падишаси уни Йәһудадики шәһәрләргә һөкүмранлиқ қилишқа бәлгүлигән; хәлиқ арисидә униң билән биллә туривәр, яки һәр қандақ башқа йәргә барай десәң шу йәргә барғин» — деди. Шуниң билән қаравул беги униңға озук-түлүк һәмдә бир соғат берип уни қоювәтти. ⁶ Шуниң билән Йәрәмия Мизпаһ шәһиригә, Шафанның нәвриси, Аһикамның оғли Гәдалияның йениға кәлди; у униң билән биллә, пухралар арисидә турди.

Мизпаһ шәһири «Йәһуда өлкә»синиң йеңи мәркизи қилиниду

⁷ Далада қалған Йәһуданиң ләшкәр башлиқлири һәм ләшкәрлири Бабил падишасиниң Шафанның нәвриси, Аһикамның оғли Гәдалияни зимин үстигә һөкүмранлиқ қилишқа бәлгүлигәнлигини, шуниңдәк униңға Бабилға сүргүн болмиған зиминдики йоқсул әр-аяллар бала-жақилири билән тапшурулғанлигини аңлап қалди; ⁸ шуниң билән бу ләшкәр башлиқлири адәмлири билән Мизпаһ шәһиригә, Гәдалияның йениға кәлди; башлиқлири болса Нәтанияның оғли Ишмаил, Кареаһның оғуллири Йоһанан һәм Йонатан, Танхумәтның оғли Серая, Нәтофатлиқ Әфайның оғуллири вә Маакатлиқ бирисиниң оғли Йәзания еди. □ ⁹ Шафанның нәвриси, Аһикамның оғли Гәдалия улар вә адәмлиригә: «Калдийләргә беқиништин қорқмаңлар; зиминдә олтирақлишип Бабил падишасига беқиниңлар, шундақ қилсаңлар силәргә яхши болиду. ¹⁰ Мән болсам Калдийләр зиминға кәлгәндә *силәргә* вәкил болуп уларниң алдида туруш үчүн Мизпаһ шәһиридә туримән; силәр болсаңлар, шарап, әнжир-хормилар вә зәйтун мейи мәһсулатлирини елип күп-едишиңларға қоюңлар, өзүңлар тутқан шәһәрләрдә туривериңлар» — дәп қәсәм ичти.

¹¹ Охшашла Моабда, Аммонийлар арисидә, Едомда һәм башқа һәр бир жутларда турған Йәһудийларму Бабил падишаси Йәһудада хәлиқниң бир қалдисини қалдурған вә улар үстигә һөкүмранлиқ қилишқа Шафанның нәвриси, Аһикамның оғли Гәдалияни бәлгүлигән дәп аңлиди; ¹² шуниң билән барлиқ Йәһудийлар һайдап тарқитиветилгән һәммә жай-жутлардин қайтип, Йәһуда зиминиға, Мизпаһ шәһиригә, Гәдалияның йениға кәлди. Улар шарап, әнжир-хормиларниң мәһсулатлирини зор кәңричилиқтә алди.

□ **40:1** «Қаравул беги Небузар-Адан уни Рамаһ шәһиридин қоювәткәндә, Пәрвәрдиғар Йәрәмияға сөз қилди...» — Небузар-Адан аллиқачан Йәрәмия тоғрилиқ «Йерусалимда турувәрсун» дәп пәрман чүшүргән еди (39:11-14ни көрүң). Униң «хәлиқ арисидә» турғанлиғи түпәйлидин, балким тәсадибийлиқтин улар сүргүн қилинганда улар билән тәң елип кетилгән еди. «Пәрвәрдиғарниң сөзи Йәрәмияға кәлди» — 2-5-әйтләргә қариганда, Пәрвәрдиғарниң бу сөзи «капир» болған, Бабиллиқ ләшкәр Небузар-Адан арқилиқ кәлди! □ **40:8** «Маакатлиқ бирисиниң оғли Йәзания» — «Жәзания»ниң башқа шәкли «Язания» — «2Пад.» 25:23ни көрүң.

Ишмаил Гәдалияни өлтүрүветиду, Мизпаһдики хәлиқни әсиргә алиду

13 Карәһниң оғли Йоһанан вә далада қалған ләшкәрләрниң барлиқ башлиқлири Мизпаһ шәһиригә, Гәдалияниң йениға келип униңға: ¹⁴ «Сән Аммонийлар падишаси Баалис Нәтанияниң оғли Ишмаилни сени өлтүрүшкә әвәткәнлигини билмәмсэн?» — дейишти. Лекин Аһикамниң оғли Гәдалия уларниң гепигә ишәнмиди.

15 Карәһниң оғли Йоһанан Мизпаһда Гәдалияға астиртин сөз қилип: «Маңа рухсәт қилғайсән, башқилар униңдин хәвәр тапқичә мән берип Нәтанияниң оғли Ишмаилни өлтүрәй; һеч ким буни билмәйду. Униң сени өлтүрүп, шуниң билән әтрапиңа жиғилған Йәһудадикләрниң һәммиси тарқитиветилип, Йәһуданиң қалдиси йоқитиветилишиниң немә һажити бар?» — деди.

16 Бирақ Гәдалия Карәһниң оғли Йоһананға: «Сән ундақ қилма; чүнки сән Ишмаил тоғрилиқ ялған ейтиватисән» — деди.

41

1 Әнди йәттинчи айда шундақ болдики, шаһзадә, шундақла падишаниң баш әмәлдарлиридин бири болған Әлишаманиң нәвриси, Нәтанияниң оғли Ишмаил он адәм елип Мизпаһға, Аһикамниң оғли Гәдалияниң йениға кәлди; улар шу йәрдә, йәни Мизпаһда нан уштуп ғизаланғанда, □ ■ ² Нәтанияниң оғли Ишмаил һәм у епкәлгән он адәм орнидин туруп, Аһикамниң оғли Гәдалияға қилич чапти; уларниң шундақ қилиши Бабил падишаси Йәһуда зимини үстигә һөкүмранлиққа бөлгүлигәнни өлтүрүштин ибарәт еди. ³ Ишмаил Мизпаһда Гәдалияға һәмраһ болған барлиқ Йәһудийлар вә шу йәрдә туруватқан барлиқ Калдий жәңгивар ләшкәрләрни өлтүрүвәтти.

⁴ Шундақ болдики, Гәдалияни өлтүрүвәткәндин кейин, иккинчи күнигичә һеч ким теһи униңдин хәвәр тапмиған еди, ⁵ мана Шәқәм, Шилоһ һәм Самарийәдин сәксән адәм йетип кәлди. Улар сақилини чүшүргән, кийимлирини житқан, әглирини тилған, Пәрвәрдигарниң өйигә сунушқа қолида һәдийәләрни һәм хушбуйни тутқан һалда кәлгән еди. □ ⁶ Нәтанияниң оғли Ишмаил уларни қарши елишқа маңгиничә жиғилғанға селип Мизпаһдин чиқти; уларға: «Мәрһәмәт, Аһикамниң оғли Гәдалия билән көрүшүшкә апиримән» — деди.

⁷ Шундақ болдики, улар шәһәр оттурисиға йәткәндә, Нәтанияниң оғли Ишмаил вә униң билән биллә болған адәмләр уларни өлтүрүп жәсәтлирини су азгилиға ташливәтти. ⁸ һалбуки, улар арасидин он адәм Ишмаилға: «Бизни өлтүрүвәтмә, чүнки далада бизниң йошуруп қойған буғдай, арпа, зәйтун мейи вә һәсәл қатарлиқ озуқ-түлүгимиз бар» — деди. Шуңа у қолини жиғип, бурадәрлири арасидин уларни өлтүрмиди. ⁹ Ишмаил өлтүргән адәмләрниң жәсәтлирини ташливәткән бу азгал болса, интайин чоң еди; уни әсли падиша Аса Исраил падишаси Баашадин қорқуп қолап ясиған еди. Нәтанияниң оғли Ишмаил бу азгални жәсәтләр билән толдурди. □ ¹⁰ Ишмаил Мизпаһта турған хәлиқниң

□ **41:1** «падишаниң баш әмәлдарлири...» — «падиша» чоқум Зәдәкияни көрситиду. ■ **41:1** 2Пад. 25:25 □ **41:5** «Улар сақилини чүшүргән, кийимлирини житқан, әглирини тилған...» — демисәкму, хәлиқ бундақ һәрикәтләр арқилиқ қаттиқ қайғуни билдүрәтти. Шүбһисизки, мошу йәрдә уларниң қайғуси Худаниң Йәһуда вә Исраил үстигә жаза чүшүргәнлиги түпәйлидин болған. Әмәлийәттә қайғуни билдүрүшкә «әглирини тилиш» Тәвратта қәтғий мәнғий қилинған. □ **41:9** «Ишмаил өлтүргән адәмләрниң жәсәтлирини ташливәткән бу азгал болса, интайин чоң еди; уни әсли...» — башқа хил тәржимиси: «Шу азгал Ишмаил Гәдалия билән биллә өлтүргән адәмләрниң жәсәтлирини ташлиған йәр болуп, уни әсли...» — әйни ибраний тилидики текстни чүшиниш тәс. «Баашадин қорқуп...» — Аса падиша бәлким азгални Мизпаһ муһасиригә елинғанда су сақлаш үчүн қолиған еди.

қалдисиниң һәммисини, жұмлидин қаравул беги Небузар-Адан Аһикамниң оғли Гәдалияға тапшурған падишаниң қизлири вә Мизпаһда қалған барлиқ кишиләрни әсиргә елип кәтти; Нәтанияниң оғли Ишмаил уларни әсиргә елип Аммонийларниң қешиға өтүшкә йол алди.

Йоһанан хәлиқни Ишмаилниң чаңгилидин қутулдуриду

11 Кареаһниң оғли Йоһанан вә униң қешидики һәммә ләшкәр башлиқлири Нәтанияниң оғли Ишмаил садир қилған барлиқ рәзилликтин хәвәр тапти; 12 шуниң билән улар барлиқ адәмлирини елип Нәтанияниң оғли Ишмаилға жәң қилишқа чиқти; улар Гибеондики чоң көл бойида униң билән учрашти. 13 Ишмаилниң қолида турған барлиқ хәлиқ Кареаһниң оғли Йоһанан һәм униң һәмраһлири болған барлиқ ләшкәр башлиқлирини көргәндә хошал болди. 14 Ишмаил Мизпаһдин елип кәткән барлиқ хәлиқ йолдин йенип, Кареаһниң оғли Йоһананниң йениға кәлди. 15 Лекин Нәтанияниң оғли Ишмаил сәккиз адими билән Йоһанандин қечип, Аммонийлар тәрипигә өтүп кәтти. 16 Андин Кареаһниң оғли Йоһанан һәм униң һәмраһлири болған барлиқ ләшкәр башлиқлири Нәтанияниң оғли Ишмаил Аһикамниң оғли Гәдалияни өлтүргәндин кейин Мизпаһдин елип кәткән хәлиқниң қалдисиниң һәммисини өз қешиға алди; у уларни, йәни жәңгивар ләшкәрләр, қиз-аяллар, балилар вә орда әмәлдарлирини Гибеондин елип кәтти. 17 Улар Калдийиләрдин өзлирини қачуруш үчүн Мисирға қарап йол елип Бәйт-Ләһәмгә йеқин болған Герут-Қимхамда тохтап турди. 18 Сәвәви болса, улар Калдийиләрдин қорқатти; чүнки Бабил падишаси зимин үстигә һөкүмранлиққа бәлгүлигән Аһикамниң оғли Гәдалияни Нәтанияниң оғли Ишмаил өлтүрүвәткән еди.

42

Қалғанлар Пәрвәрдиғардин йол сорайду, бирақ униңға қулақ салмайду

1 Барлиқ ләшкәр башлиқлири, жұмлидин Кареаһниң оғли Йоһанан һәм һошаяниң оғли Йәзания вә әң кичигидин чоңиғичә барлиқ хәлиқ □ 2 Йәрәмия пәйғәмбәрниң йениға келип униңдин: «Тәливимизни ижәбәт қилғайсән, Пәрвәрдиғар Худайиңға хәлиқниң қалдиси болған бизләр үчүн дуа қилғайсәнки (көзүң көргинидәк бурун көп болған бизләр һазир интайин аз қалдуқ), 3 Пәрвәрдиғар Худайиң бизгә маңидиған йол, қилидиған ишни көрсәткәй» — дәп илтижа қилди. 4 Йәрәмия пәйғәмбәр уларға: «Мақул! Мана, мән Пәрвәрдиғар Худайиңларға сөзлириңлар бойичә дуа қилимән; шундақ болидуки, Пәрвәрдиғар силәргә қандақ жавап бәрсә, мән уни силәргә һеч немисини қалдурмай толуги билән баян қилимән» — деди. 5 Улар Йәрәмияға: «Пәрвәрдиғар Худайиң сени әвәтип бизгә йәткүзидиған сөзниң һәммисигә әмәл қилмисақ, Пәрвәрдиғар бизгә һәқиқий, гелидә турудиған гувачи болуп әйиплисун!» — деди. 6 «Биз сени Пәрвәрдиғар Худайимизниң йениға әвәтимиз; жавап яхши болсун яман болсун, униң авазига итаәт қилимиз; биз Худайимизниң авазига итаәт қилғанда, бизгә яхши болиду». ■ 7 Шундақ болдики, он күндин кейин, Пәрвәрдиғарниң сөзи Йәрәмияға кәлди. 8 У Кареаһниң оғли Йоһанан, ләшкәр башлиқлириниң һәммиси вә әң кичигидин чоңиғичә барлиқ хәлиқни чақирип 9 уларға мундақ деди: — «Силәр

□ 42:1 «Һошаяниң оғли Йәзания» — бу «Йәзания» 40:8дә тилға елинған «Йәзания» болуши мүмкин.

■ 42:6 Йәр. 7:23

мени тәливиңларни Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарниң алдиға йәткүзүшкә әвәткәнсиләр. У мундақ деди: —

10 «Силәр йәнила мошу зиминда туривәрсәңларла, Мән силәрни куруп чиқимән; силәрни ғулатмаймән; Мән силәрни тикип өстүримән, силәрни юлмаймән; чүнки Мән бешиңларға чүшүргән балау-апәткә өкүнимән. ■ **11** Силәр қорқидиған Бабил падишасидин қорқмаңлар; уиндин қорқмаңлар, — дәйду Пәрвәрдигар, — чүнки Мән силәрни қутқузуш үчүн, униң қолидин қутулдуруш үчүн силәр билән биллә болимән. **12** Мән силәргә шундақ рәһимдиллиқни көрситимәнки, у силәргә рәһим қилиду, шуниң билән силәрни өз зиминиңларға қайтишқа йол қойиду.

13 Бирақ силәр Пәрвәрдигар Худайиңларниң авазиға кулақ салмай «Бу зиминда қәтгий турмаймиз» — десәңлар **14** вә: «Яқ. биз Мисир зиминиға барайли; шу йәрдә нә урушни көрмәймиз, нә канай-агаһ сигналини аңлимаймиз, нә нанға зар болмаймиз; шу йәрдә яшаймиз» — десәңлар, **15** әнди Пәрвәрдигарниң сөзини аңлаңлар, и Йәһуданиң бу қалдиси болған силәр: Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар — Исраилниң Худаси мундақ дәйду: — «Силәр Мисирға кирип, шу йәрдә олтирақлишишқа қәтгий нийәткә кәлгән болсаңлар, **16** әнди шундақ болидуки, силәр қорқидиған қилич Мисирда силәргә йетишивалиду, силәр қорқидиған қәһәтчилик Мисирда силәргә әгишип қоғлап бариду; шу йәрдә силәр өлисиләр. **17** Шундақ болидуки, Мисирға кирип шу йәрдә турайли дөп қәтгий нийәт қилған адәмләрниң һәммиси қилич, қәһәтчилик вә ваба билән өлиду; уларниң һеч қайсиси тирик қалмайду вә яки Мән бешиға чүшүридиған балау-апәтгин қутулалмайду.

18 Чүнки самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар — Исраилниң Худаси мундақ дәйду: — Ғәзивим вә қәһрим Йерусалимдикиләрниң бешиға чүшүрүлгәндәк, силәр Мисирға киргиниңларда, қәһрим бешиңларға чүшүрүлиду; силәр ләнәткә қалидиған вә дәһшәт басидиған объект, ләнәт сөзи һәм рәсвачилиқниң объекти болисиләр вә силәр бу зиминни қайтидин һеч көрмәйсиләр. ■ **19** Пәрвәрдигар силәр, йәни Йәһуданиң қалдиси тоғрилиқ: «Мисирға бармаңлар!» — дегән. — Әнди шуни билип қоюңларки, мән бүгүнки күнидә силәрни агаһландурдум!».

20 — Силәрниң мени Пәрвәрдигар Худайиңларниң йениға әвәткиниңлар «Пәрвәрдигар Худайимизға биз үчүн дуа қилғайсән; Пәрвәрдигар Худайимиз бизгә немә десә, бизгә йәткүзүп бәрсәң биз шуниң һәммисиғә әмәл қилимиз» дегүзгиниңлар өзүңларни алдап жениңларға замин болуштин ибарәт болди, халас. □ **21** Мән бүгүнки күндә силәргә Униң дегинини ейтип бәрдим; лекин силәр Пәрвәрдигар Худайиңларниң авазиға вә яки Униң мени силәрниң йениңларға әвәткән һеч қайси ишта Униңға итаәт қилмидиңлар. □ **22** Әнди һазир шуни билип қоюңларки, силәр олтирақлишайли дөп баридиған жайда қилич, қәһәтчилик вә ваба билән өлисиләр».

■ **42:10** Йәр. 24:6; 31:4; 33:7 ■ **42:18** Йәш. 65:15; Йәр. 7:20; 18:16; 19:8; 24:9; 25:9,18; 26:6; 29:18 □ **42:20** «— Силәрниң мени Пәрвәрдигар Худайиңларниң йениға ... «Пәрвәрдигар Худайимизға...» дегүзгиниңлар өзүңларни алдап жениңларға замин болуштин ибарәт болди, халас» — әйәтниң башқа бир хил тәржимиси «Силәрниң мени Пәрвәрдигар Худайиңларниң йениға: «Пәрвәрдигар Худайимизға ... » дегүзүп әвәткиниңларда өзүңлар жениңларни алдап қойғансиләр, халас».

□ **42:21** «Мән бүгүнки күндә силәргә Униң дегинини ейтип бәрдим; лекин ... Худайиңларниң авазиға вә яки Униң мени силәрниң йениңларға әвәткән һеч қайси ишта Униңға итаәт қилмидиңлар» — шүһисизки, уларниң көңлидики, йәни: «Худаниң сөзиғә һеч итаәт қилмаймиз» дегән позитсийиси пәйғәмбәргә аян еди.

43

1 Шундақ болдики, Йәрәмия уларниң Худаси Пәрвәрдигарниң һәммә сөзлирини барлиқ хәлиқкә ейтип түгәтти (Худаси Пәрвәрдигар Йәрәмияни уларға бу барлиқ сөзләрни ейтиш үчүн әвәткән), — 2 шуниң билән һошанияң оғли Азария вә Кареаһниң оғли Йоһанан вә шундақла барлиқ хәлиқ чоң адәмләр Йәрәмияға мундақ деди: — «Сән ялған ейтиватисән! Худайимиз Пәрвәрдигар сени бизгә: «Силәр Мисирда олтирақлишиш үчүн бармаңлар!» дейишкә әвәткән әмәс; □ 3 бәлки Нерияниң оғли Баруқ чоқум сени бизгә қаршилаштуруп, бизни Калдийләрниң қолиға тапшурушқа күшкүртмәктә; шуниң билән улар бизни өлүмгә мәһкүм қилиду яки бизни Бабилға сүргүн қилиду».

4 Шуниң билән Кареаһниң оғли Йоһанан, ләшкәр башлиқлириниң һәммиси вә барлиқ хәлиқ Пәрвәрдигарниң: «Йәһуда зиминида туруп қелиңлар» дегән авазига қулақ салмиди; 5 бәлки Кареаһниң оғли Йоһанан вә барлиқ ләшкәр башлиқлири һайдиветилгән барлиқ әлләрдин Йәһуда зиминида олтирақлишишқа қайтип кәлгән Йәһуданиң пүтүн қалдисини, 6 йәни әрләр, қиз-аяллар, балилар вә падишаниң қизлирини, жүмлидин қаравул беги Небузар-Адан Аһикамниң оғли Гәдалияға тапшурған һәр бир кишини һәмдә Йәрәмия пәйғәмбәр һәм Нерияниң оғли Баруқни елип, 7 Мисир зиминиға кирип кәлди; улар Пәрвәрдигарниң әмригә итаәт қилмиди. Улар Таһпанәс шәһиригә йетип кәлди.

Бешарәт — Небоқаднәсар Мисирға бесип кирип, булаң-талаң қилиду

8 Пәрвәрдигарниң сөзи Йәрәмияға Таһпанәстә келип мундақ дейилди: —

9 Йәһудийларниң көз алдидила, қолуңға бир нәччә чоң ташларни елип Пирәвнийң Таһпанәстки ордисиниң кириш йолиниң йенидики хишлиқ йолдики сегиз лайға көмүп йошуруп, 10 уларға мундақ дегин: — Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар — Исраилниң Худаси мундақ дәйду: — Мана, Мән Мениң қулум болған Бабил падишаси Небоқаднәсарни қақирип епкелимән, у мән көмүп йошурған бу ташлар үстигә өз тәхтини салиду; уларниң үстигә шаһанә чедирини йейип тикиду. ■ 11 У келип Мисир зиминида жәң қилиду; өлүмгә бекитилгәнләр өлиду; сүргүн болушқа бекитилгәнләр сүргүн болиду; қиличқа бекитилгәнләр қиличлиниду. □ ■ 12 Мән Мисирдики бутларниң өйлиригә от яқтурғузимән; у уларни көйдүруп, бутлирини елип сүргүн қилиду; қой падичиси өз тонини кийгәндәк Небоқаднәсарму Мисир зиминини өзигә кийивалиду; у шу йәрдин аман-есән чикиду. □ 13 У Мисир зиминидики «Қуяш ибадәтханиси»дики түврүкләрни чеқиветиду; у Мисирдики бутлириниң өйлиригә от қоюп көйдүриветиду.□

□ 43:2 «Һошанияң оғли Азария» — бу адәм 42:1дики «Һошанияң оғли Йәзания» дегән адәм билән бир болуши мүмкин. ■ 43:10 Йәр. 25:9; 27:6 □ 43:11 «У (Небоқаднәсар) келип Мисир зиминида жәң қилиду; өлүмгә бекитилгәнләр өлиду» — бу әйәттики «өлүм» бәлким вабани көрситиду. 15:2ниму көрүң. ■ 43:11 Йәр. 15:2; Зәк. 11:9 □ 43:12 «Қой падичиси өз тонини кийгәндәк Небоқаднәсарму Мисир зиминини өзигә кийивалиду» — башқа бир хил тәржимиси: «У (Небоқаднәсар) қой падичиси өз тонидики питларни тәргәндәк Мисир зиминидин һеч нәрсә қалдурмай һәммини теривалиду». Әйәттики ибраний тили икки бислиқ болғачқа, иккила тәржимиси бәлким тоғра болушиму мүмкин. Йәнә шуни дейишимиз керәкки, қойлар вә қой падичилири Мисирлиқларға интайин жиркинчилик болған «Яр.» 46:34ни көрүң. Шуниң билән бешарәт Мисирлиқлар үчүн интайин кинайлик, еғир ғап болуши керәк еди. □ 43:13 «Қуяш ибадәтханиси» — Мисирдики «Хеләолис», йәни «Он» дегән шәһәргә жайлашқан. У һазирқи Қаһирә шәһириниң он километр шәриқ тәрипида. «У Мисирдики бутлириниң өйлиригә от қоюп көйдүриветиду» — миладийәдин илгәрки 568-жили Небоқаднәсар Мисирға тажәвуз қилған; бу вақиәдин илгири башқа бир тажәвузлуқниң бар-йоқлуғи тоғрилиқ теһи хәвәримиз йоқ.

44

Пәрвәрдигарниң Мисирға қачқан Йәһудийларға бутпәрәслиги түпәйлидин чүшүридиған жазаси

¹ Мисирда турған, йәни Мигдолда, Таһпанәстә, Нофта вә Мисирниң жәнубий тәрипи Патрос зиминида турған барлиқ Йәһудийлар тоғрилиқ бу сөз Йәрәмияға келип мундақ дейилди: —¹

²⁻³ «Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар — Исраилниң Худаси мундақ дәйду: — Мән Йерусалим һәм Йәһудадика һәммә шәһәрләр үстигә чүшүргән барлиқ балаю-апәтһни көргәнсиләр; мана, уларниң садир қилған рәзиллиги түпәйлидин бүгүнки күндә улар харабилиқ болуп, адәмзатсиз қалди; чүнки улар нә өзлири, нә силәр, нә ата-бовилириңлар билмәйдиған ят илаһларға чоқунушқа, хушбуй йеқишқа берип, Мени гәзәпләндүргән. ⁴ Мән таң сәһәрдә орнумдин туруп куллирим болған пәйгәмбәрләрни силәргә әвәтип: «Мән нәпрәтлинидиған бу жиркинчилик ишни қилғучи болмаңлар!» — дәп агаһландурғанмән.

⁵ Лекин улар итаәт қилмиған, һеч қулақ салмиған; улар рәзиллигини, ят илаһларға хушбуй йеқиштин қолини зади үзмигән. ⁶ Шуниң билән қәһрим һәм гәзивим уларға төкүлгән, Йәһудадика шәһәрләрдә һәм Йерусалимдики рәстә-кочиларда йеқилған, көйгән; улар бүгүнки күндә вәйранә вә харабилиқ болуп қалди.■

⁷ Шуңа самави қошунларниң Сәрдари болған Худа Пәрвәрдигар — Исраилниң Худаси мундақ дәйду: — Силәр немишкә өз-өзүңларға зор күлпәт кәлтүрмәкчисиләр, өзүңларға һеч қандақ қалди қалдурмай өзүңлардин, йәни Йәһуданиң ичидин әр-аял, бала-бовақларни үзмәкчисиләр!? ⁸ Немишкә өз қоллириңларниң ясиғини билән, силәр олтирақлашқан Мисир зиминида ят илаһларға хушбуй йеқиң Мени гәзәпләндүрисиләр? Шундақ қилип силәр һалак болуп йәр йүзидики барлиқ әлләр арисидә ләнәт сөзи вә рәсва қилинидиған бир объект болисиләр. ⁹ Силәр Йәһуда зиминида һәм Йерусалимниң рәстә-кочилирида садир қилинған рәзилликни, йәни ата-бовилириңларниң рәзиллигини, Йәһуда падишалириниң рәзиллигини вә уларниң аяллириниң рәзиллигини, силәрниң өз рәзиллигиңларни һәм аяллириңларниң рәзиллигини унтуп қалдиңларму? ¹⁰ Бүгүнки күнгә қәдәр хәлқиңлар өзини һеч төвән тутмиди, Мәндин һеч қорқмиди, улар Мән силәрниң алдиңларға һәм ата-бовилириңларниң алдиға қойған Тәврат-қанунумда яки бәлгүлимилиримдә һеч маңған әмәс.

¹¹ Шуңа самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар — Исраилниң Худаси мундақ дәйду: — Мана, Мән бешиңларға күлпәт чүшүрүп, барлиқ Йәһудани һалак қилғичә силәргә йүзүмни қаритимән; ■ ¹² Мән Мисир зиминиға шу йәрдә олтирақлишайли дәп қәтһий нийәт қилған Йәһуданиң қалдисига қол салимән, уларниң һәммиси Мисир зиминида түгишиду; Мисир зиминида жиқилиду; уларниң әң кичигидин чоңиғичә қилич билән, қәһәтчилик билән өлиду; улар қилич билән вә қәһәтчилик билән өлиду, улар ләнәт окулидиған вә дәһшәт басқучи объект, ләнәт сөзи һәм рәсва қилинидиған бир объект болиду. ■ ¹³ Мән Мисир зиминида туруватқанларни Йерусалимни жазалиғандәк қилич билән, қәһәтчилик билән вә ваба билән жазалаймән; ¹⁴ шуниң билән Мисир зиминида олтирақлишайли дәп шу йәргә киргән Йәһуданиң қалдисидин Йәһуда зиминиға қайтишқа һеч қайсиси қачалмайду яки һеч ким қалмайду; шу йәргә қайтип

□ **44:1 «Ноф»** — кейин «Мәмфис» дәп аталған. Мигдол, Таһпанәс, Ноф вә Патрос дегән жайлар асаһән Мисирниң пүткүл территориясини өз ичигә алған еди. ■ **44:6** Йәр. 7:20; 42:18 ■ **44:11** Йәр. 21:10; Ам. 9:4 ■ **44:12** Йәр. 42:15,16,17,22

олтирақлишишқа интизар болсиму, қачалиған аз бир қисмидин башқилири һеч қайсиси қайтмайду».

¹⁵ Андин өз аяллириниң ят илаһларға хушбуй яқидиғанлиғини билгән барлиқ әрләр, вә йенида турған барлиқ аяллар, — зор бир топ адәмләр, йәни Мисирниң *шимальий тәрипи* вә *жәнубий тәрипи* Патростин кәлгән барлиқ хәлиқ Йәрәмияға мундақ жавап бәрди: — □ ¹⁶ «Сән Пәрвәрдигарниң намида бизгә ейтқан сөзгә кәлсәк, биз саңа һеч кулақ салмаймиз! ¹⁷ Әксичә биз чоқум өз ағзимиздин чиққан барлиқ сөзләргә әмәл қилимиз; өзими, ата-бовилиримиз, падишаларимиз вә әмирлиримиз Йәһудадики шәһәрләрдә һәм Йерусалимдики рәстә-кочиларда қилғинидәк бизләр «Асманларниң ханиши»ға хушбуй йеқиверимиз вә униңға «шарап һәдийә»ләрни қуоверимиз; чүнки әйни чағда бизниң ненимиз пүтүн болуп, тоққузимиз тәл, һеч күлпәтни көрмәй өткән. □ ■ ¹⁸ Амма «Асманларниң ханиши»ға хушбуй йеқишни вә униңға «шарап һәдийә»ләрни қуюшни тохтатқинимиздин башлап, бизниң һәммә нәрсимиз кам болуп, қилич билән һәм қәһәтчилик билән һалак болуп кәлдуқ. ¹⁹ Биз аяллар «Асманларниң ханиши»ға хушбуй яққинимизда вә униңға «шарап һәдийә»ләрни қуйғинимизда, бизниң униңға охшитип пошқалларни етишимизни һәм униңға «шарап һәдийә»ләрни қуюшимизни әрлиримиз қоллимиғанму?».

²⁰ Йәрәмия барлиқ хәлиқкә, һәм әрләр һәм аялларға, мошундақ жавапни бәргәнләрниң һәммисигә мундақ деди: —

²¹ — «Пәрвәрдигарниң есидә қелип көңлигә тәккән иш дәл силәр, ата-бовилириңлар, падишалариңлар, әмирлириңлар шундақла зиминдики хәлиқниң Йәһудадики шәһәрләрдә һәм Йерусалимдики рәстә-кочиларда яққан хушбуйи әмәсму? ²² Ахирида Пәрвәрдигар силәрниң қилмишиңларниң рәзиллигигә һәм садир қилған жиркинчилик ишлириңларға чидап туралмиған; шуңа зиминиңлар бүгүнки күндикидәк харабилик, адәмни дәһшәт басқучи, ләнәт объект и вә адәмзатсиз болған. ²³ Сәвәви, силәр хушбуй яққансиләр, Пәрвәрдигарниң алдида гуна садир қилип, Униң авазига кулақ салмай, Униң нә Тәврат-қанунда, нә бәлғулимилиридә нә ағаһ-гувалиқлирида һеч маңмиғансиләр; шуңа бүгүнки күндикидәк бу балаю-апәт бешиңларға чүшти».

²⁴ Йәрәмия барлиқ хәлиқкә, болупму барлиқ аялларға мундақ деди: — «И Мисирда турған барлиқ Йәһуда Пәрвәрдигарниң сөзини аңлаңлар! ²⁵ Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар — Исраилниң Худаси мундақ дәйду: — Силәр аяллар өз ағзиңлар билән: «Биз «Асманларниң ханиши»ға хушбуй йеқиш, униңға «шарап һәдийә»ләрни қуюш үчүн ичкән қәсәмлиримизгә чоқум әмәл қилимиз» дегәнсиләр вә униңға өз қоллириңлар билән әмәл қилғансиләр. Әнди қасимиңларда чиң туривериңлар! Қасимиңларға толуқ әмәл қиливериңлар! □ ²⁶ Лекин шундақ болғанда, и Мисирда турған барлиқ Йәһуда Пәрвәрдигарниң сөзини аңлаңлар! Мана, Мән Өзүмиң улуқ налим билән қәсәм қилғанмәнки, — дәйду Пәрвәрдигар, — Мисирниң барлиқ зиминида туруватқан Йәһудалиқ һеч қайси киши Мениң налимни тилға

□ **44:15** «Мисирниң шимальий тәрипи вә жәнубий тәрипи Патростин кәлгән барлиқ хәлиқ» — ибраний тилида «Мизраимда, Патроста турған барлиқ хәлиқ». «Мизраим» — Мисирниң шимальий тәрипи, «Патрос» — Мисирниң жәнубий тәрипидур. □ **44:17** «Асманниң ханиши» — бир хил аял бут, әлвәттә. ■ **44:17** Йәр. 7:18 □ **44:25** «Силәр аяллар өз ағзиңлар билән...» — башқа бир хил тәржимиси: «Силәр вә аяллириңлар өз ағзиңлар билән...». ««Биз «Асманларниң ханиши»ға хушбуй йеқиш, униңға «шарап һәдийә»ләрни қуюш үчүн ичкән қәсәмлиримизгә чоқум әмәл қилимиз» дегәнсиләр» — мошу әйттики һәрикәтниң егиси «аяллар» болсиму, лекин сөзләр «аяллар сийғиси» билән әмәс, бәлки «әрләр сийғиси» шәклидә ипадилиниду. Бу бәлким: «Силәр әрқәкләр аяллириңларға бойсундиған «Саймахунлар болдуңлар» дегәндәк кинайилик, һәжвий гәп болса керәк.

елип: «Рәб Пәрвәрдигарниң һаяти билән!» дәп қайтидин қәсәм ичмәйду. ²⁷ Мана, Мән уларниң үстигә ават-һалавәт әмәс, бәлки балаю-апәт чүшүрүш үчүн уларни көзләватимән; шуңа Мисирда туруватқан Йәһудадика барлиқ кишиларниң һәммиси түгигичә қилич вә қәһәтчилик билән һалак болиду. ■

²⁸ Қиличтин қутулуп қачқанлар болса интайин аз бир топ адәмләр болуп, Мисир зиминидин Йәһуда зиминиға қайтип келиду; шуниң билән Мисир зиминиға олтирақлишайли дәп кәлгән Йәһуданиң қалдиса қимниң сөзиниң, Мениңки яки уларниң инавәтлик болғанлиғини испатлап билип йетиду. ²⁹ Мениң силәрни бу йәрдә җазалайдиганлиғимға, Мениң сөзлиримниң чоқум силәргә күлпәт кәлтүрмәй қоймайдиғанлиғини билишиңлар үчүн силәргә шу алдин-ала бешарәт болидуки, — дәйду Пәрвәрдигар, ³⁰ — Мана, Мениң Йәһуда падишаси Зәдәкяни униң дүшмини, женини қоғлап издигән Бабил падишаси Небоқаднәсарниң қолиға тапшурғинимдәк Мән охшашла Мисир падишаси Пирәвн Хофрани өз дүшмәнлириниң қолиға һәмдә женини издигән кишиларниң қолиға тапшуримән — дәйду Пәрвәрдигар». □

45

Баруққа берилгән агаһ һәм тәсәлли

¹ Йәһуда падишаси Йәһоакимниң төртинчи жили, Нерияниң оғли Баруқ Йәрәмияниң ағзига қарап бу сөзләрни орам қәғәзгә язғинида, Йәрәмия пәйғәмбәр униңға бу сөзни ейтқан: —

² «Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар сән Баруқ тоғрилиқ мундақ дәйду: — ³ Сән: «һалимға вай! Чүнки Пәрвәрдигар қайғумға дәрә-әләм қошуп қойди; мән аһ-зарлар қилиштин чарчидим, задила арам тапалмидим!» — дедиң.

⁴ — Йәрәмия, сән униңға мундақ дегин: —

Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мана, Мән қуруп чиққанлиримни һазир ғулитимән, Мән тиккәнлиримни, йәни бу пүткүл җаһанни һазир жулуп ташлаймән. □ ⁵ Мән бундақ қилған йәрдә сән өзүң үчүн улук ишларни издишиңгә тоғра келәмду? Буларни издимә; чүнки мана, Мән барлиқ әт егилири үстигә балаю-апәт чүшүримән, — дәйду Пәрвәрдигар, — лекин жениңни сән баридиған барлиқ йәрләрдә өзүңгә олҗа қилип беримән». □ ■

■ **44:27** Йәр. 31:28 □ **44:30** «Мениң Йәһуда падишаси Зәдәкяни униң дүшмини, женини қоғлап издигән Бабил падишаси Небоқаднәсарниң қолиға тапшурғинимдәк Мән охшашла Мисир падишаси Пирәвн Хофрани өз дүшмәнлириниң қолиға һәмдә женини издигән кишиларниң қолиға тапшуримән» — Пирәвн Хофра әсли падиша Зәдәкяни Небоқаднәсарға исян кәтиришкә қутратқан еди. У миладийәдин илгәрки 570-жили мәхпий өлтүрүлгән. Шуниң билән бу иш Мисирда турған Йәһудийларға бир агаһ-бешарәт еди. □ **45:4** «бу пүткүл җаһанни...» — яки «бу пүткүл зиминни...». Лекин 5-айәткә қариганда «җаһанни» тоғриду. □ **45:5** «Мән бундақ қилған йәрдә сән өзүң үчүн улук ишларни издишиңгә тоғра келәмду? Буларни издимә; чүнки мана, мән барлиқ әт егилири үстигә балаю-апәт чүшүримән, ...Лекин жениңни сән баридиған барлиқ йәрләрдә өзүңгә олҗа қилип беримән» — бу 45-баптики бешарәт падиша Йәһоакимниң тәхткә олтарған вақтида берилгән болса, немишкә мошу йәрдә (Йәрәмия вә Баруқ Мисирда қалған вақитта) «орам язма»ға қошулған? Бәлки униң мошу йәрдә хатирилиниш сәвәви, Йәрәмия вә Баруқ Мисирда, Пәрвәрдигарға асийлиқ қилған вә асийлиқ қилмақчи болған Йәһуданиң шу аз бир қалдиса арасида (жуқуриқи бешарәтләр көрсәткәндәк) техиму егир хәтәрдә қалған; шуңа һазир бу бешарәт Баруққа техиму әһмийәтлик, техиму тәсәлли бериши мүмкин еди. Йәрәмия пәйғәмбәр өзи Мисир зиминида өлгән яки өлтүрүлгән болуши мүмкин. Униң китавиниң қолимизда турғанлиғи үчүн биз шүбһисизки Баруққа қариздармиз. ■ **45:5** Йәр. 21:9; 38:2; 39:18

46

46-51-баблар — Әлләр тоғрилик бешарәтләр *** «1» Мисир — Мисирниң қошуни Каршемиш шәһиридә мәғлуп болиду

1 Йәрәмия пәйғәмбәргә кәлгән Пәрвәрдигарниң әлләр тоғрилик сөзи төвәндә: —

2 Мисир тоғрилик: Эфрат дәрйяси бойидики Каркемиш шәһириниң йенида туруватқан, Пирәвн-Нәқониң қошуни тоғрилик (бу қошунни Бабил падишаси Небоқаднасар Йәһуда падишаси Йәһоакимниң төртинчи жили битчит қилған): —

□ 3 «Қалқан-сипарларни елип сәпкә чүшүңлар! Жәңгә чиқишкә тәйярлиниңлар!

4 Атларни һарвуларға қетиңлар! Атлириңларға миниңлар! Бешиңларға дубулға селип сәптә туруңлар! Нәйзилириңларни биләп иштиклитиңлар! Савут-қуяқларни кийивелиңлар!■

5 Лекин Мән немини көримән?! — дәйду Пәрвәрдигар; — Мана, мошу ләшкәрләр дәккә-дүккигә чүшүп чекиниду; батур-палванлири битчит қилинип кәйнигә қаримай бәдәр қачиду! Тәрәп-тәрәпләрни вәһимә басиду! — дәйду Пәрвәрдигар.

6 — Әнди әң чаққанларму қачалмайду, батур-палванларму аман-есән қутулуп қалмайду; мана, шимал тәрәпидә, Эфрат дәрйяси бойида улар путлишип жиқилиду!

7 Сулири дәрйялардәк өзлирини долқунлитип, Нил дәрйяси кәлкүн кәби көтирилгәндәк өзини көтәргән кимдур!? □ 8 Сулири дәрйялардәк өзлирини долқунлитип, Нил дәрйясидәк өзини көтәргән дәл Мисир өзидур; у: «Мән өзүмни көтирип пүткүл йәр йүзини қаплаймән; мән шәһәрләр һәм уларда туруватқанларни йоқитимән!» — дәйду.

9 Етилиңлар, и атлар! һә дәп әлға бесип чепиңлар, и жәң һарвулири! Қалқан көтәргән Ефиопийә һәм Ливийәдикиләр, оқялирини егилдүргән Лидийәдикиләр, палван-батурлар жәң қиысун! □ ■ 10 Лекин бу күн болса самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигарниң күнидур; у қисаслик бир күн, йәрни Өз явлиридин қисас алидиған күни болиду; Униң қиличи кишиларни тойғичә жутиду; у қанғичә уларниң қанлирини ичиду; чүнки самави қошунларниң Сәрдари болған Рәб Пәрвәрдигарниң шималий зиминда, Эфрат дәрйяси бойида қилмақчи болған бир қурбанлиғи бар! □ 11 Гилеадқа чиқип тутия издәп тап, и Мисирниң қизи! Лекин сән өзүңгә нурғун дориларни алсаңму бекар; сән үчүн һеч шипалиқ йоқтур! ■ 12 Әлләр хижалитиң тоғрилик аңлайду, сениң пәрәддириң

□ 46:2 «Мисир тоғрилик: Эфрат дәрйяси бойидики Каркемиш шәһириниң йенида туруватқан, Пирәвн-Нәқониң қошуни тоғрилик (бу қошунни Бабил падишаси Небоқаднасар Йәһуда падишаси Йәһоакимниң төртинчи жили битчит қилған): — ....» — Мисир тоғрилик бу бешарәт Пирәвнниң қошуни битчит қилиништин илгири берилгән, мошу йәрдә кейинки вақитта хатирлангән, әлвәттә. Оқурмәнларниң диққитигә әрзийдуки, «Йәһуданиң падишаси Йәһоакимниң төртинчи жили» Йәһуданиң кәлгүси үчүн һәм Йәрәмияниң бешарәтлери үчүн интайин муһим жиқ болған. Шу жиқ оттура шәрәттики «күч таңуңдлуғи» Бабилниң падишаси Небоқаднасарға өткән. ■ 46:4 Йәр. 51:11 □ 46:7 «Сулири дәрйялардәк өзлирини долқунлитип, Нил дәрйяси кәлкүн кәби көтирилгәндәк өзини көтәргән кимдур!? » — һәр жил Нил дәрйясиғә кәлкүндәк улук су келиду. Бу су Мисирниң пүткүл зиминни бесип сугириду, Мисирниң зиминни бақиду, десәкму болиду. □ 46:9 «Ефиопийә»..

«Ливийә»... «Лидийә» — «Ефиопийә» ибраний тилида «Куш» дейилиду, «Ливийә» («Либия») ибраний тилида «Пут» дейилиду, «Лидийә» (һазирки Түркийәдә) ибраний тилида «Луд» дейилиду. Бу йәрләрдики адәмларниң һәммиси «ялланма ләшкәрләр» еди. ■ 46:9 Йәш. 66:19 □ 46:10 («Пәрвәрдигар»

Өз явлиридин қисас алидиған күни) — мүмкинчилиги барки, бешарәттики «қисас», Пәрвәрдигарниң өзигә садиқ болған падиша Йосияни (миладийәдин илгәрки 609-жили) өлтүрүвәткән Пирәвн-Нәқо үстидин алған бир қисасни көрситиду («2Пад.» 23:29 ва 33-35ни көрүң). Униң үстигә «Пәрвәрдигарниң күни» адәттә ахирқи замандики қиямәт күнини көрситиду, шуңа бешарәттиң шу күни тоғрилик мәлуматлири бар болушиму мүмкин. ■ 46:11 Йәр. 8:22

пүткүл йәр йүзигә пур кетиду; палван палванга путлишиду, иккиси тәң мәглуп болуп жиқилиду!

Небоқаднәсарниң Мисир зиминиға бесип кириши тоғрилиқ бешарәт

13 Пәрвәрдигарниң Бабил падишаси Небоқаднәсарниң Мисир зиминиға тажавуз қилип кириши тоғрилиқ Йәрәмия пәйғәмбәргә ейтқан сөзи: —

14 Мисирда жакала, Мигдолда елан қил, Нофта вә Таһпанәстиму елан қил: Чиң тур, жәңгә бәл бағла; чүнки қилич әтрапиндикиләрни жутуватиду; □ 15 Сениң батурлириң немишкә сүпүрүп ташлиниду? Улар чиң туралмайду; чүнки Пәрвәрдигар уларни сәптин иштирип жиқитиветиду. 16 У улардин көплирини путлаштуриду; бәрһәқ, улар қачқанда бир-биригә путлиши жиқилиду; шуниң билән улар: «Болә, турайли, зомигәрниң қиличидин қечип өз хәлқимизгә вә ана жутимизгә қайтип кетәйли!» — дәйду; □ 17 Шу йәргә қайтқанда улар: «Мисир падишаси Пирәвн пәқәт бир қийқас-сүрән, халас! У пәйтни билмәй өткүзивәтти!» — дәйду. 18 Өз һаятим билән қасәм қилимәнки, — дәйду Падишаһ, нами самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар, — тағлар арисидә Табор теги болғандәк, Кармәл теги деңиз бойида асманға тақшип турғандәк бириси келиду. □ 19 Әнди сән, и Мисирда туруватқан қиз, сүргүн болушқа лайиқ жүк-тақларни тәйярлап қой; чүнки Ноф харабә болуп көйдүрүлиду, һеч адәмзатсиз болиду.

20 Мисир болса чирайлиқ бир инәктур; лекин уни нишан қилған бир көкүйүн келиватиду, шималдин келиватиду! □ 21 Униң арисидики яланма ләшкәрләр болса бордақ топақлардәк болиду; уларму арқиға бурулуп, бирликтә қечишиду; улар чиң турувалмайду; чүнки күлпәтлик күн, йәни жазаляниш күни уларниң бешиға чүшкән болиду. □ 22 Мисирниң авазии иланниңкидәк «күш-күш» қилип аңлиниду; чүнки дүшмән қошунлири билән атлинип, отун кәсқүчиләрдәк униңға қарши палтиларни кәтирип келиду. □ 23 Орманлиги қоюқлуғидин киргүсиз болсиму, улар уни кесип жиқитиду, — дәйду Пәрвәрдигар, — чүнки кәсқүчиләр чекәткә топидин көп, сан-санақсиз болиду. □ 24 Мисирниң қизи хижаләттә

□ 46:14 «Мисирда ... Мигдол... Ноф ... Таһпанәс...» — бу шәһәрләрниң һәммиси Мисирда, әлвәтгә. «Чиң тур, жәңгә бәл бағла; чүнки қилич әтрапиндикиләрни жутуватиду» — бешарәт берилгән вақти бәлким миладийәдин илгирки 604-жили болуши мүмкин. Шу чағда Небоқаднәсар Филистийәни ишғал қилип Мисирниң чегарисидә тажавуз қилишқа тәйяр туратти. Миладийәдин илгирки 568-жили Небоқаднәсар Мисирға тажавуз қилған; бу вақиәдин илгири башқа бир тажавузлуқ бар-йөқлуғи тоғрилиқ теги хәвәримиз йөқ. □ 46:16 «Болә, турайли, зомигәрниң қиличидин қечип өз хәлқимизгә вә ана жутимизгә қайтип кетәйли!» — бу сөزلәрни бәлким Мисир қошунидики чәтәл «яланма ләшкәрләр»ни ейтиду (21ни көрүң).

□ 46:18 «Табор» вә «Кармәл» — тағлири бәк егиз болмисиму, улар әтрапидики йәрләргә қариганда көккә тақашқандәк көрүниду. Мәнәси Небоқаднәсар қошунни билән бесип киргәндә, улар башқа падишалар вә уларниң қошунлиридин зор дәрижидә күчлүк көрүниду. □ 46:20 «көкүйүн» — мәл-варанларни чақидиған бир хил чивин. Бу дәшәтлик көкүйүн «чирайлиқ инәк» болған Мисир вә барлиқ «топақлири»ни (21-айәт) тар мар қилип һайдайду! Мисирлиқлар чоқунған бут «буқа илаһи» (Афис) болғачқа, мошу «инәк» вә «топақлар»ға нисбәтән 20-21-айәтләр интайин кинайилик, һәжвий сөзләрдур. □ 46:21 «униң арисидики яланма ләшкәрләр болса бордақ топақлардәк болиду; уларму арқиға бурулуп, бирликтә қечишиду; улар чиң турувалмайду» — оттура шәриқатки бәзи көкүйүнләр интайин зәһәрлик, вәшдий болуп, инәк-топақларни савдайи, тәлва қилип, уян-буян жүгүртүп чечиветиду. «жазаляниш күни» — ибраний тилида «йөқлиниш күни».

□ 46:22 «Мисирниң авазии иланниңкидәк «күш-күш» қилип аңлиниду» — мәнәси бәлким Мисир қорқунучтин чекингән амалсиз қалған иландәк, униңға пәқәт «күш-күш» қилип хапалиқини билдүрүштин башқа һеч қандақ амал қилалмайду. □ 46:23 «Орманлиги қоюқлуғидин киргүсиз болсиму, улар уни кесип жиқитиду» — Мисирда дәрәқләр аз болиду; шуңа бу селиштурма-охиштиш болуши керәк, бәлким «орман» нурғуниған хәлиқ аһалисини көрситиду.

қалдурулиду; у шималий әлнің қолиға тапшурулиду.

²⁵ Самави қошунларның Сәрдары болған Пәрвәрдиғар — Исраилның Худасы мундақ дәйду: — Мана, Мән Но шәһиридики бут Амонни, Пирәвнни, шундақла Мисир вә униң илаһлири билән падишалирини жазалаймән; бәрһәқ, Пирәвн вә униңға таянғанларның һәммисини жазалаймән; □ ²⁶ Мән уларни уларның жәнини издигүчиләр, йәни Бабил падишасы Небоқадһәсарның қолиға һәм хизмәткарлириниң қолиға тапшурумән. Бирақ кейин, Мисир қедимки заманлардәк қайтидин аһалилик болиду — дәйду Пәрвәрдиғар.

Исраил үчүн үмүт

²⁷ Лекин сән, и қулум Яқуп, қорқма, алақзадә болма, и Исраил; чүнки мана, Мән сени жирақ жуттин, нәслиңни сүргүн болған зиминдин қутқузуп чиқиримән; шуниң билән Яқуп қайтип, хатиржәмлик вә арамбәхштә туриду, һеч ким уни қорқутмайду. ■ ²⁸ Қорқма, и қулум Яқуп, — дәйду Пәрвәрдиғар, — чүнки Мән сән билән биллидурмән; Мән сени тарқитивәткән әлләрның һәммисини түгәштүрсәмму, лекин сени пүтүнләй түгәштүрмәймән; пәқәт үстүңдин һөкүм чиқирип тәрбийә-савақ беримән; сени жазалимай қоймаймән.■

47

«2» Филистийә тоғрилиқ бешарәт

¹ Пирәвн Газа шәһиригә зәрбә бериштин илгири, Йәрәмия пәйғәмбәргә кәлгән, Пәрвәрдиғарның Филистийләр тоғрисидики сөзи: —□

² Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: — Мана, шималдин долқунлуқ сулар өрләйду; улар тешип бир кәлкүн болиду; у зимин вә униңда турған һәмминиң үстидин, шәһәр вә униңда туруватқанларның үстидин ташқин болуп басиду; шуниң билән униң адәмлири налә-пәряд көтириду, зиминда барлиқ туруватқанлар азабтин налә-зар қилиду; □ ³ толпарлириниң туяқлириниң тарақшишлирини, жәң һарвулириниң тарақлашлирини, чақлириниң гүлдүрләшлирини аңлап, атилар өз балилиридин хәвәр елишқени қоллири бошап, арқиғиму қаримайду. ■ ⁴ Чүнки барлиқ Филистийләрни набут қилидиған күн, һәм Тур вә Зидонни уларға ярдәмдә болғидәк барлиқ қалған адәмләрдин мәһрум қилидиған күн йетип кәлди; чүнки Пәрвәрдиғар Филистийләрни, йәни Крет арилидин чиқип кәлгәнләрның

□ **46:25** «Мана, Мән Но шәһиридики бут Амонни, Пирәвнни, шундақла Мисир вә униң илаһлири билән падишалирини жазалаймән» — Худа «Амон» дегән бут вә «Мисирның илаһлири»ни қандақ жазалайду? һеч болмиғанда, бу сөз Худаниң мошу бутларның «нам-аброй»лирини пүтүнләй йөқитишини көрситиду. Бу тема тоғрилиқ «Мисирдин чиқиш»тики «қошумчә сөз»имизниму көрүң. ■ **46:27** Йәш. 41:13; 43:5; 44:1; Йәр. 30:10 ■ **46:28** Йәр. 10:24; 30:11 □ **47:1** «Газа» — Филистийәнің бәш чоң шәһәрлиридин бири. Бешарәт (1-7) берилгән вақит бәлким миладийәдин илгәрки 609-жили еди. Шу чағда Пирәвн-Нәко Мисирдин чиқип Асурийә империйәсигә иттипақдаш болуп Бабилға қарши чиққан. Бу бешарәттики «зәрбә» бәлким Пирәвн шималға қарап жүрүш қилған, Филистийәнің территориясидин өтүп болған вақтида қилинған. □ **47:2** «шималдин долқунлуқ сулар өрләйду; улар тешип бир кәлкүн болиду» — демисәкму, Мүқәддәс Китапта «кәлкүн» зиминни бесип киргән зор қошунға охшитилиду. Мошу «сулар» авал Пирәвнның қошуни болған болуши мүмкин, кәйнидики «кәлкүн» Пирәвнның қошунини тар мар қилған Бабиллиқлардин ибарәт. «Шәһәр» болса бәлким Йерусалимни көрситиду. Йерусалим Бабил тәрпидин ишғал қилинғанда Филистийәму қаттиқ искәнжигә елини тажавуз қилинған. ■ **47:3** Йәш. 5:28; Йәр. 4:13; 6:23

қалдугини набут қилиду. □ ■ 5 Газаниң үсти тақирлиқ болиду; Ашкелон шәһиридикиләр даң қетип қалиду; қачанғичә әтлириңларни тилисиләр, и Филистийә күчлиридин аман қалғанлар? □ ■ 6 Апла, и Пәрвәрдигарниң қиличи, сән қачанғичә тинмайсән? Өз қиниңға қайтқин, арам елип тиничланғин!

7 Лекин у қандақму тохтиялисун? Чүнки Пәрвәрдигар униңға пәрман чүшүргән; Ашкелон шәһиригә һәм деңиз бойидикиләргә эрб қилишқа уни бекиткәндур!

48

«3» Моаб тоғрилиқ бешарәт

1 Моаб тоғрилиқ: Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар — Исраилниң Худаси мундақ дәйду: — Небониң ҳалиға вай! Чүнки у харабә қилиниду; Кириатайим хижаләткә қалдурулуп, ишғал қилиниду; жуқури қорған болса хижаләткә қалдурулуп алақзадә болуп кәтти. □ ■ 2 Моаб йәнә һеч махталмайду; һәшбонда кишиләр униңға: «Уни әл қатаридин йоқтайли» дәп сүйқәст қилиду; сәнму, и Мадмән, түгәштүрүлисән; қилич сени қоғлайду. □ 3 һоронаимдин аһ-зарлар кетирилиду: — «Аһ, вәйранчилик, дәһшәтлик патипарақчилик!»

4 Моаб битчит қилинди! Униң кичиклиридин пәрядлири аңлиниду. 5 Бәрһәк, Луһитқа чиқидиған даван йолидин тохтимай жиғилар кетирилиду; һоронаимға чүшидиған йолда һалакәттин азаплиқ налә-пәрядлар аңлиниду. 6 Қечинлар, жениңларни елип жүгүрүңлар! Чәлдики бир чатқал болуңлар! 7 Чүнки сән өз қилғанлириңға вә байлиқлириңға таянғанлиғиң түпәйлидин, сәнму әсиргә чүшисән; бутуң Кемош, униң каһинлири һәм әмирлири билән биллә сүргүн болиду. □ ■ 8 Вәйран қилғучи һәр бир шәһәргә жәң қилиду; шәһәрләрдин

□ 47:4 «Пәрвәрдигар Филистийләрни, йәни Крет арилидин чиқип кәлгәнләрниң қалдугини набут қилиду» — Филлистийләр әслидә Крет (ибраний тилида «Кафтор») арилидин чиққан еди. Улар турдикиләр һәм Зидондикиләргә «туққан қәбилеләр» (Феникийликләр) болғачқа, Тур вә Зидон аваригә учриған болса, Филлистийләр уларға ярдәмгә чиққан болатти. Лекин Филлистийләр набут болған болса, «уларға ярдәмдә болғидак ... адәмлар» болмайтти. ■ 47:4 Йәр. 25:22 □ 47:5 «Газаниң үсти тақирлиқ болиду» — бәзи алимлар буну «Газадикиләр қайғуруп чачлирини чүшүриду» дегән мәнидә дәп қарайду. Бизниңчә биринчи мәнаси шәһәр харабилиқ болуп «тақир йәр» болиду. Бу сөз икки бислиқ болуп иккинчи мәнидиму болуши мүмкин. «Даң қетип қалиду»ниң башқа бир хил тәржимиси: «түгишиду». «Филистийәниң күчлиридин аман қалғанлар» — бунуң башқа бир хил тәржимиси: «Филистийә жилғисидә қалғанлар». «қачанғичә әтлириңларни тилисиләр» — әтлирини тилиш қаттиқ қайғуни билдүрәтти. Бу адәт Тәвратта мәңгий қилинған. ■ 47:5 Қан. 14:1; Йәр. 16:6; 25:20 □ 48:1 «жуқури қорған» — (ибраний тилида «Мисгаб») бәлким бир шәһәрниң исми болуши мүмкин. ■ 48:1 Йәр. 25:21; 27:3 □ 48:2 «...Небониң ҳалиға вай! ... Кириатайим хижаләткә қалдурулуп, ишғал қилиниду (1-айәт); һәшбон ...Мадмән,...» — демисәкму, Небо, Кириатайим, һәшбон, Мадмән вә төвәндики айәтләрдики һоронаим, Лухит, Ароәр, Бәйт-Гамул, Дибон қатарлиқлар Моабтики шәһәрләрду. Хәритини көрүң. «Һәшбон» болса Моабниң чегарисиға жайлашқан болуп, бешарәт бойичә башқа шәһәрләрдин илгири бәлким дүшмән тәрипинин ишғал қилинип андин дүшмәнниң қошуну үчүн база болиду. «Һәшбон» вә «сүйқәст» («хешаб») ибраний тилида йеқин сөzlәрду. Йәһудий тарихшунас Йосефусниң хатириси бойичә, Моаб Небоқаднасар падиша тәрипинин миләдийәдин илгерки 582-жили егилинип, нурғун шәһәрлири вәйран қилинған. ■ 48:5 Йәш. 15:5 ■ 48:6 Йәр. 17:6 □ 48:7 «бутуң Кемош, униң каһинлири һәм әмирлири билән биллә сүргүн болиду» — Кемош Моаб чоқуңған бут еди. Уларниң униңға өз балилирини қурбанлиқ қилиш адити бар еди («2Пад.» 3:27ни көрүң). ■ 48:7 Йәр. 49:3

һеч қайси кечип қутулалмайду; Пәрвәрдигар дегәндәк жилғиму харабә болиду, түзләңликму һалакәткә йүзлиниду. □

⁹ Далдига берип кечиш үчүн Моабқа қанатларни беринлар! Чўнки униң шәһәрлири харабилик, адәмзатсиз болиду □ ¹⁰ (Пәрвәрдигарниң хизмитини көңүл қоюп қилмиған киши ләнәткә қалсун! Қиличини қан төкүштин қалдурған киши ләнәткә қалсун!). □

¹¹ Моаб яшлиғидин тартип кәң-кушадә яшап арзаңлири үстидә тинған шараптәк әндишисиз болуп кәлгән; у һеч қачан күптин күпкә қуялған әмәс, яки һеч сүргүн болған әмәс; шуңа униң тәми бир хил болуп, пуриғи һеч өзгәрмигән.

□ ■ ¹² Шуңа , — дәйду Пәрвәрдигар, — Мән униң йеңиға уларни өз күпидин төкидигән төккүчиләрни әвәтимән; улар униң күплирини қуруқдайду, униң чөгүнлирини чеқиветиду. □ ¹³ Өткәндә Исраил жәмәти өз таянчиси болған Бәйт-Әл түпәйлидин йәргә қарап қалғандәк Моабму Кемош түпәйлидин йәргә қарап қалиду. □ ■

¹⁴ Силәр қандақму: «Биз батур, жәңгивар палванмиз!» — дейләйсиләр?

¹⁵ Моабниң зимини харабә қилиниду; дүшмән уларниң шәһәрлириниң сепиллириға чиқиду; униң есил жигитлири қәтл қилинишқа чүшиду, — дәйду падиша, йәни нами самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар.

¹⁶ — Моабниң һалакити йеқинлашти, униң күлпити бешиға чүшүшкә алдирайду.

¹⁷ Униң әтрапидики һәммәйлән униң үчүн аһ-зар көтириңлар; униң нам-шөһритини билгәнләр: «Күчлүк шаһанә һасиси, гөзәл тайғиму шунчә сундурулдиғу!» — дәнлар. ¹⁸ Шан-шөһритиңдин чүшүп қағжирап кәткән йәрдә олтар, и Дибонда туруватқан қиз; чўнки Моабни һалак қилғучи саңа жәң қилишқа йетип кәлди; у истиһкам-қорғанлириңни бәрбат қилиду.

¹⁹ Йол бойда күзәт қил, и Ароәрдә туруватқан қиз; бәдәр тикиватқан әрдин вә кечиватқан қиздин: «Немә болди?» дәп сора; ²⁰ «Моаб хижаләткә қалди, чўнки у битчит қилинди!» дәп жавап берилиду. Аһ-зар тартип налә-пәрәд көтириңлар; Арнонда: «Моаб һалак қилинди» — дәп жақалаңлар. ■ ²¹ Жазә һөкүми түзләңлик жайлири үстигә чиқирлиди; холон, Яһаз вә Мәфаат үстигә, ²² Дибон, Небо һәм Бәйт-Диблатаим үстигә, ²³ Кириатаим, Бәйт-Гамул һәм Бәйт-Меон үстигә, ²⁴ Кериот, Бозраһ һәм Моабдики жирақ-йеқин барлиқ шәһәрләрниң үстигә чиқирлиду. ²⁵ Моабниң Мүңгүзи кесиветилиду, униң билиги сундурулиду, —

□ **48:8** «Пәрвәрдигар дегәндәк жилғиму харабә болиду, түзләңликму һалакәткә йүзлиниду» — «жилға» вә «түзләңлик» Моабниң жәнубий вә шималий қисмини көрситиду. □ **48:9** «Далдига берип кечиш үчүн Моабқа қанатларни беринлар!» — бу жүмлидики ибраний тилини чүшиниш тәс. Оқурманлар башқа хил тәржимиләрни учритиши мүмкин. □ **48:10** «Пәрвәрдигарниң хизмитини көңүл қоюп қилмиған киши ләнәткә қалсун! Қиличини қан төкүштин қалдурған киши ләнәткә қалсун!» — бу кинайилик, һәжвий сөзләр кәлгүсидә Моабқа һужум қилидигән Баблик ләшкәрләргә ейтилиду.

□ **48:11** «Моаб яшлиғидин тартип кәң-кушадә яшап арзаңлири үстидә тинған шараптәк әндишисиз болуп кәлгән» — шарап тиниши үчүн узун вақит мидирлигилмай туруши керәк. Тинған «арзаңлар», (дуг, чөкүндә) наһайити аччиқ бир нәрсә, әлвәттә. Шуңа башқа күпкә қуялмай қалса, тәми қиртиқ, аччиқ болиду, әлвәттә. «У һеч қачан күптин күпкә қуялған әмәс, яки һеч сүргүн болған әмәс; шуңа униң тәми бир хил болуп, пуриғи һеч өзгәрмигән» — бу охшитиш бәлким Моабниң һеч қийинчилиққа учрмай, көрәңлик қилғанлиғи, толиму керилип кәткәнлигини көрситиду. ■ **48:11**

Зәф. 1:12 □ **48:12** «Мән униң йеңиға уларни өз күпидин төкидигән төккүчиләрни әвәтимән» — бу охшитиштики «шарап» Моабтики аһалини, «күплири», «чөгүнлири» униң жут-шәһәрлирини көрситиду.

□ **48:13** «Бәйт-Әл» — мошу шәһәр Исраил (шималий падишалық)ниң чоң бутпарас маркизи болуп, улар шу йәрдә «алтун мозай бут»ни қурған («1Пад.» 12-бапни, «һош.» 10:5 һәм 8:5-6, «Ам.» 7:10-17ни көрүң). ■ **48:13** 1Пад. 12:29 ■ **48:20** Йәш. 16:7

дәйду Пәрвәрдигар. □ 26 — Уни мәс қилиңлар, чўнки у Пәрвәрдигарға алдида һакавурлуқ қилған; Моаб өз қусуғида еғинап ятсун, шуниң билән рәсва қилинсун.

□ 27 Чўнки сән Моаб Исраилни мазақ қилған әмәсмү? У оғрилар қатарида тутувелинғанму, сән уни тилға алсаңла бешиңни чайқайсән?!

28 Шәһәрләрдин чиқип таш-қиялар арасини туралғу қилиңлар, и Моабда туруватқанлар; ғар ағзида угилиған пахтәктәк болуңлар!

29 Биз Моабниң һакавурлуғи (у интайин һакавур!), йәни униң тәкәббурлуғи, һакавурлуғи, көңлидики мәғрур-көрәңлиги тоғрисида аңлидуқ. □ ■ 30 Мән униң ночилиқ қилидиғанлиғини билимән, — дәйду Пәрвәрдигар, — бирақ ночилиғи карға яримайду; униң чоң гәплири бекар болиду. □ 31 Шуңа Мән Моаб үчүн зар жиғлаймән, Моабниң һәммиси үчүн зар-зар кәтиримән; Кир-Харәстәтикиләр үчүн аһ-пиған аңлиниду.

32 И Сибмаһтики үзүм тели, Мән Язәрниң зар-жиғиси билән тәң сән үчүн жиғлаймән; сениң пеләклириң созулуп, әслидә «Өлүк деңиз»ниң неригә йәткән еди; улар әслидә Язәр шәһиригичиму йәткән еди. Лекин сениң язлиқ мевилириңгә, үзүм һосулуң үстигә бузғучи бесип келиду. □ 33 Шуниң билән шатлиқ вә хошаллиқ Моабниң бағ-етизлиридин вә зимиинидин мәһрум қилиниду; Мән үзүм көлчәкләрдин шарапни йөқитимән; үзүм чәйлигүчиләрниң тәнтәнә авазлири қайтидин яңримайду; авазлар болса тәнтәнә авазлири әмәс, жәң авазлири болиду. ■ 34 Чўнки налә-пәрәдлар һәшбондин кәтирилип, Яһазғичә вә Елеалаһғичә йетиду; налә авазлири Зоардин кәтирилип, һоронаимғичә вә Әглат-Шелишияғичә йетиду; һәтта Нимримдики суларму қуруп кетиду. □ ■ 35 Мән Моабга «жуқури жайлар»да қурбанлиқ қилғучиларни вә ят илаһларға хушбуй яққучиларни йөқитимән, — дәйду Пәрвәрдигар. □

36 — Шуңа Мениң қәлбим Моаб үчүн нәйдәк муңлуқ мәрсийә кәтириду; Мениң қәлбим Кир-Һарәстәтикиләр үчүнму нәйдәк муңлуқ мәрсийә кәтириду; чўнки у егиливалған байлиқ-ғәзниләр йөқап кетиду. □ 37 һәммә баш тақир қилдурулған,

□ 48:25 «Моабниң муңғизи кесиветилиду» — Тәвратта, «муңғүз»ләр көп һалларда адәмләрниң аброй-шәһрити яки һоқуқини билдүриду. Бу адәмниң бешидин өскән әмәс, әлвәттә! □ 48:26 «Моабни мәс қилиңлар» — жуқурида (25-бапта) Йәрәмия «Пәрвәрдигарниң ғәзивигә толған қәдәһ» тоғрилик сөзлиғәчә, бәзи алимлар бу «маслик» шу қәдәһтин ичиштин болуши керәк, дәп қарайду. Бизниңчә бу бир тәрәптин тоғра, Худаниң ғәзиви бешигә чүшүрүлгәндә дәсләптила әқлини йөқитип алжығанлиғи болиду. Бу әйтниң тәкитләйдигини уларниң һамақәтлишип кәткәнлигинин ибарәт. □ 48:29 «Биз Моабниң һакавурлуғи ..., йәни униң тәкәббурлуғи, ... көңлидики мәғрур-көрәңлиги тоғрисида аңлидуқ» — бу әйттики «Биз... аңлидуқ» дегүчи Худаниң Өзидур. Худа Өзи тоғрилик «Биз» дәп ишләткәнлиги Тәвраттики башқа йәрләрдиμου бар; мәсилән «Яр.» 1:26, 3:22, 11:7ни һәм «Йәш.» 6:8ни көрүң. Бәзи алимлар әйттики «биз»ни Йәрәмия һәм Йәһуда хәлқини көрситиду, дәп қарайду. ■ 48:29 Йәш. 16:6 □ 48:32 «И Сибмаһтики үзүм тели, Мән Язәрниң зар-жиғиси билән тәң сән үчүн жиғлаймән...» — 30-әйттики сөзлигүчи Худа болғандин кейин («Мән ..билимән...») шүбһисизки, 31-, 32- һәм 36-әйтләрдики сөзлигүчиму Худаниң Өзидур. Бу адәмни һәйран қалдуриду. Худа Язәрдикиләрни жазалайду; шуниң билән улар Сибмаһдики йөқигән үзүмзарлар үчүн жиғлайду. Лекин Худа уларни жазалиши билән улар билән тәң қайғуриду. «Өлүк деңиз» — ибраний тилида «Язәр деңизи». «Улар (сениң пеләклириң) әслидә Язәр шәһиригичиму йәткән еди...» — «Язәр» болса Моабниң шималий чегарасига жиһраққә болуп, шәриқ тәрипи «чөл-далилар», ғәрип тәрипи «деңиз». Демәк, Моаб хилвәт жай болғани билән хелә жиһраққарға тәсири болған бир мәмликаткә айланған. «Язлиқ мевилери» әнжир, хорма вә үзүмләрни көрситиду. ■ 48:33 Йәш. 16:10 □ 48:34 «...налә-пәрәдлар һәшбондин кәтирилип, Яһазғичә вә Елеалаһғичә йетиду...» — Елеалаһ һәшбонниң шималий тәрипидин 2 километр жиһрақ; Яһаз униң жәнубий тәрипидин 2 километр жиһрақ. Бу үчиси Моабниң шималиғә жайлашқан. Зоар, һоронаим вә Әглат-Шелишия Моабниң жәнубиғә жайлашқан. Айәтнин умумий мәнаси, «тажавузлуқ башланди» дегән болуп, бу хәвәр Моабниң пүткүл зимиғиға пур кетиду. ■ 48:34 Йәш. 15:5, 6 □ 48:35 «жуқури жайлар» — бутпәрәсликкә атап беғишланған жайлар еди.

һәммә сақал чүшүрүлгән; һәммә қол титма-титма кесилгән, һәммә чатираққа бөз кийилгән. □ ■ 38 Моабниң барлиқ өй өгүзлири үстидә вә мәйданларда матәм тутуштин башқа иш болмайду; чүнки Мән Моабни һеч кимгә яқмайдиған бир қачидәк чеқип ташлаймән, — дәйду Пәрвәрдиғар, 39 — улар пиғандин зарлишиду; Моаб шунчилик парә-парә қиливетилидуки, у хижаләттин көпчиликкә арқисини қилиду; Моаб әтрапидики һәммә тәрипидин рәсва қилинидиған, вәһимә салғучи объект болиду. □

40 Чүнки Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: — Мана, бириси бүркүттәк қанатлирини керип *пәрваз қилип*, Моаб үстигә шуңғуп чүшиду. ■ 41 Шәһәрлири ишғал болиду, истиһкамлар егиливелиниду; шу күни Моабдики палванларниң жүриги толғаққа чүшкән аялнғәк жүригидәк болиду. □ 42 Моаб әл қатаридин йөқитилиду; чүнки у Пәрвәрдиғар алдида һақавурлуқ қилған; 43 вәһшәт, ора вә қилтақ бешиңларға чүшүшни күтмәктә, и Моабда туруватқанлар, — дәйду Пәрвәрдиғар. 44 — вәһшәттин қачқан ориға жиқилиду; оридин чиққан қилтаққа тутулиду; чүнки униң үстигә, йәни Моаб үстигә жазалиниш жилини чүшүримән — дәйду Пәрвәрдиғар. □

45 Қачқанлар һәшбон *сепилиниң* далдисидә туруп амалсиз қалиду; чүнки һәшбондин от, һәм *мәһрум* Сиһон *падишаниң* зимини оттурисидин бир ялқун партлап чиқиду вә Моабниң чекилирини, соқушқақ хәлиқниң баш чоққилирини жутувалиду. □ ■ 46 Һалиңға вай, и Моаб! Кемошқа тәвә болған әл набут болди; оғуллириң әсиргә чүшиду, қизлириң сүргүн болиду. 47 Лекин, ахирқи заманларда Моабни сүргүнлүгидин қайтуруп әслигә кәлтүримән, — дәйду Пәрвәрдиғар.

Моаб үстигә чиқиридиған һөкүм мошу йәргичә.

49

«4» Аммонийлар тоғрилиқ һөкүм

1 Аммонийлар тоғрилиқ. Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: — Исраилниң пәрзәнтлири йөқмикән? Униң мирасхорлири йөқмиду? Әнди немишкә Милком Гадниң зиминиға варислиқ қилди, Милкомға тәвә болған хәлиқ немишкә

□ 48:37 «Һәммә баш тақир қилдурулған, һәммә сақал чүшүрүлгән; һәммә қол титма-титма кесилгән, һәммә чатираққа бөз кийилгән» — демисәкму, бу һәрикәтләрниң һәммиси қаттиқ матәмни билдүриду. ■ 48:37 Йәш. 15:2, 3; Йәр. 47:5 □ 48:39 «вәһимә салғучи объект» — башқилар Моабниң бешиға чүшкән апәткә қарап «бундақ дәһшәтлик иш өз бешимизғиму чүшәрму?» дәп вәһимигә чүшиду. ■ 48:40 Йәр. 4:13 □ 48:41 «шәһәрлири ишғал болиду» — «шәһәрлири»ниң башқа тәржимиси «Керийот» (шәһәрниң исми). □ 48:44 «жазалиниш жили» — ибраний тилида «йөқлиниши жили». □ 48:45 **қачқанлар һәшбон сепилиниң далдисидә туруп Амалсиз қалиду;** чүнки һәшбондин от, һәм (мәһрум) Сиһон падишаниң зимини оттурисидин бир ялқун партлап чиқиду» — Аморийларниң падишаси Сиһон нәччә йүз жил илгири һәшбон шәһирини ишғал қилған, андин кейин Моабниң пүткүл зиминини егиливалған еди («Чөл.» 21:28-29ни көрүң). «от.... Моабниң чекилирини, соқушқақ хәлиқниң баш чоққилирини жутувалиду» — «чекилирини... баш чоққилирини...» бәлким Моабниң һәммисини, жумлидин «баш болғанларни» өз ичигә елиши мүмкин. Йәрәмияниң бешарити алдин-ала көрсәткән бу халакәт техиму қедимки йәнә бир бешарәтниң әмәлгә ашурулуши болиду («Чөл.» 24:17ни вә 21:28-29ни көрүң). ■ 48:45 Чөл. 21:28

Гадниң шәһәрлиридә туриду? □ ■ 2 Шуңа мана, шу күнләр келидуки, — дәйду Пәрвәрдигар, — Аммонийларниң Раббаһ шәһиридә жәң садалирини аңлитимән; у харабилик дөң болиду; тәвә шәһәрлири от қоюп күйдүрүлиду; Исраил қайтидин өзлирини егиливалғанларға егидарчилик қилиду, — дәйду Пәрвәрдигар. ■ 3 — Зарлаңлар, и һәшбон! Чүнки Айи шәһири харабә қилинған! Раббаһ қизлири, өзүңларға бөз рәхтни баглап матәм туғуңлар; сепил ичидә уян-буян патипарақ жүгүрүңлар; чүнки Милком вә униң каһинлири, униңға тәвәлик әмирлири сүргүн болиду. □ ■ 4 Немишкә күч-һәйвитиңни даңлайсән? Сениң күчүң еқип кетиватиду, и: «Ким маңа йеқинлишишқа петиналисун?» дәп өз байлиқлириңға таянған, асийлиқ қилғучи қиз! ■ 5 Мана, Мән барлиқ әтрапиндикиләрдин вәшәт чиқирип үстүңгә чүшүримән, — дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған Рәб Пәрвәрдигар, — шуниң билән силәр һәр бириңлар һайдиветилисиләр, алди-кәйбиңгә қаримай қачисиләр; қачқанларни йәнә жигғучи һеч ким болмайду. 6 Лекин кейинки күнләрдә, Аммонийларни сүргүнлүгидин қайтуруп әслигә кәлтүримән, — дәйду Пәрвәрдигар.

«5» Едом тоғрилиқ һөкүм

7 Едом тоғрилиқ: Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар — Исраилниң Худаси мундақ дәйду: — Теманда һазир даналиқ тепилмамду? Данишмәнлиридин несиһәт йоқап кәттиму? Уларниң даналиқини дат бесип қалғанму? □ ■ 8 Бурулуп қечинлар, пинһан жайлардин туралғу тепип туруңлар, и Деданда туруватқанлар! Чүнки Мән Әсавға тегишлик балау-апәтни, йәни уни жазалайдиган күнни бешига чүшүримән. □ ■ 9 Үзүм үзгүчиләр йеңиңгә кәлсиму, улар азрақ васаңларни қалдуриду әмәсму? Оғрилар кечиләп йеңиңгә кирсиму, улар өзлиригә чушлуқла бузуп, оғрилайду әмәсму? □ ■ 10 Мән Әсавни ялаңачливетимән, у йошурунғидәк жай қалмиғичә далда жайлирини ечип ташлаймән; униң нәсли, қериндашлири һәм хошнилири йоқайду; у өзи йоқ болиду. 11 Лекин житим-йәсирлириңни қалдуруп, Мән уларниң һаятини

□ 49:1 «Милком» — Аммонийлар чоқуңған бут еди. Гад болса Исраилниң он икки қәбилисиниң бири; уларға әслидә тәксим қилинған зимин Иордан дәриясиниң шәрқи тәрипидә еди. Йәрәмия бешарәт бәргән вақитта, Гадтикиләр хелә балдуруп Асурийә империйәси тәрипидин сүргүн болған еди. Кейин әслий хошнилири болған Аммонийлар уларниң зиминини егиливалған еди. Худа уларға: «Бу зиминни Өз хәлқимгә тәксим қилған едим, улар қайтип келип униңға қайтидин егидарчилик қилиду» дәп ағаландуриду. ■ 49:1 Ам. 1:13 ■ 49:2 Ам. 1:14 □ 49:3 «сепил ичидә уян-буян патипарақ жүгүрүңлар» — башқа бир хил тәржимиси: «өзүңлар титма-титма тилинған һалда уян-буян жүгүрүңлар». «Милком» — Аммонийларниң бир бут еди. Башқа исми «Молак» еди. ■ 49:3 Йәш. 32:12; Йәр. 4:8; 6:26; 48:7 ■ 49:4 Йәр. 21:13; 48:7 □ 49:7 «Едом тоғрилиқ: ...» — бу бешарәт (7-22)ниң Тәвраттики «Обадия» дегән қисим билән көп ортақ йәрлири бар. Обадияға «қошумча сөз»имиздә чүшәндүргинимиздәк ишинимизки, Йәрәмия пәйғәмбәр Худаниң йолюруги билән илгәрки пәйғәмбәр Обадияниң бешаритидики көп сөзләрни нәқил кәлтүриду. Икки бешарәтниң бази йәрлири охшимиғачқа, сөзлиридики пәриқләрни тепип селиштурушнн көп әһмийәти бар. «Теманда һазир даналиқ тепилмамду? Данишмәнлиридин несиһәт йоқап кәттиму? Уларниң даналиқини дат бесип қалғанму?!» — Теман Едомдики чоң шәһәр. Едомдикиләр өз данишмәнлири билән интайин мәғрурлинатти. ■ 49:7 Об. 8 □ 49:8 «пинһан жайлар» — ивраний тилида «чоңқур жайлар» дегән сөз билән ипадилиниду. У бәлким һәр хил ғар-өңқүрләрни өз ичигә алиду. «Мән Әсавға тегишлик балау-апәтни, йәни уни жазалайдиган күнни бешига чүшүримән» — Едомниң башқа исми «Әсав» еди. Мошу бешарәттә «Едом» яки «Әсав» униң әвлатлири болған Едомлуқларни көрситиду, әлвәттә. ■ 49:8 Йәр. 25:23 □ 49:9 «Үзүм үзгүчиләр йеңиңгә кәлсиму, улар азрақ васаңларни қалдуриду әмәсму?» — Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән қанун бойичә үзүм һосулини алғанда үзгүчиләр көмбәғәлләрниң теривелиши үчүн бир аз васаңларни қалдуриш керәк еди («Лав.» 19:10). Асиядики бази дөләтләрдә бу бир адәткә айлинип қалған. ■ 49:9 Об. 5

сақлаймән; тул хотуниңлар Маңа таянсун. ¹² Чүнки Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мана, *ғәзивимниң* қадәһидин ичишкә тегишлик болмиғанлар чоқум униңдин ичмәй қалмайдиган йәрдә, сән җазаланмай қаламсән? Сән җазаланмай қалмайсән; сән чоқум униңдин ичисән. □ ¹³ Чүнки Өз нагим билән қәсәм ичкәнмәнки, — дәйду Пәрвәрдигар, — Бозраһ дәһшәт басидиган һәм рәсва қилинидиган бир объект, харабилик вә ләнәт сөзи болиду; униң әтрапидики шәһәрлири дайимлиқ харабилик болиду. □

¹⁴ Мән Пәрвәрдигардин шу бир хәвәрни аңлашқа муйәссәр болдум, — вә бир әлчи әлләр арасиға әвәтилгән еди —

У: «Униңға һужум қилишқа жиғилиңлар! Униңға җәң қилишқа орнуңлардин туруңлар!» — дәп хәвәр бериду. □ ■

¹⁵ Мана, Мән сени әлләр арасида кичик, Инсанлар арасида кәмситилгән қилимән. □

¹⁶ Сениң өзгиләргә дәһшәт салидиганлиғиң, Көңлүндики тәкәббурлуғуң өзүни алдап қойди; һәй тик қияниң йериқлири ичидә турғучи, Туралғуң егизликниң жуқури тәрипидә болғучи, Гәрчә сән чаңғаңни бүркүтниңкидәк жуқури ясисаңму, Мән шу йәрдин сени чүшүриветимән, — дәйду Пәрвәрдигар. □ ■

¹⁷ — Вә Едом толиму вәһимилик болиду;

Едомдин өтидиганларниң һәммиси униң барлиқ яра-вабалири түпәйлидин вәһимигә чүшүп, уш-уш қилиду. ■

¹⁸ Содом, Гоморра вә уларниң әтрапидики шәһәрлири билән биргә өрүветилгәндәк Едомму шундақ болиду, — дәйду Пәрвәрдигар, — һеч ким шу йәрдә турмайду, инсан балилири шу йәрдә олтирақлашмайду. ■ ¹⁹ Мана, Иордан дәриясидики чавар-чатқаллиқтин чиқип, дайим еқип туридиган шу сулар бойидики яйлақтики қойларни тарқатқан бир ширдәк Мән Едомдикиләрни бәдәр қачқузимән. Әнди кимни халисам Мән уни Едомниң үстигә тикләймән; чүнки Маңа ким тәң келәләйду? Ким Мениңдин һесап елишқа Мени қақиралайду? Мениң алдимда туралайдиган пада баққучи барму? □ ■ ²⁰ Шуңа Пәрвәрдигарниң Едомни җазалаштики мәхситини, шуниңдәк Темандикиләрни җазалаш нийитини аңлаңлар: уларниң кичиклириму тартип епкетилиду; бәрһәк, қилмишлири түпәйлидин Пәрвәрдигар униң яйлиғини вәйранә қилиду. ■

²¹ Уларниң жиқилип кәткән садасини аңлап йәр йүзидикиләр тәвренип кетиду; налә-пәрәдлири «Қизил деңиз»гичә аңлиниду. ²² Мана, бириси бүркүттәк

□ **49:12** «ғәзивимниң қадәһидин ичишкә тегишлик болмиғанлар» — Йәһуда әмәс, бәлки таҗавузчиларниң өтәр йолиға «тәсадибий» удул келип қалған, Йәһуданиң вә башқа әлләрниң гуналири билән мунавәтсиз болған башқа әлләрни көрситиши мүмкин. □ **49:13** «Өз нагим билән қәсәм ичкәнмәнки...» — ибраний тилида «Өзүм билән қәсәм ичкәнмәнки». «Бозраһ ... рәсва қилинидиган бир объект» — «Бозраһ» бәлким Едомдики әң муһим шәһәр болуши мүмкин еди. □ **49:14** «бир әлчи әлләр арасиға әвәтилгән еди» — «әлләр» Израилға ят болған әлләрни көрситиду. «Униңға җәң қилишқа орнуңлардин туруңлар» — «униңға» йәни Едомға. Бәлким бу әлчи дүшмән әлләрниң биридин чиққан болуп, у башқа әлләрни Едомни йөкитишқа қақириду. ■ **49:14** Об. 1 □ **49:15** «Мән сени әлләр арасида кичик, инсанлар арасида кәмситилгән қилимән» — «сени» — Худа һазир Едомни «сени» дәп, уларға беваситә сөз қилиду. □ **49:16** «Һәй тик қияниң йериқлири ичидә турғучи, туралғуң егизликниң жуқури тәрипидә болғучи» — ДЕМИСӘКМУ, Едом пинһанрақ, чиқиш интайин тас болған тағлиқ районда еди. «Тик қия» («Села») дегән сөз Моабниң «Села» исимлиқ (һазирқи «Петра»), интайин пинһан бир шаһирни көрситишиму мүмкин. ■ **49:16** Йәр. 48:29 □ **49:17** Йәр. 50:13 □ **49:18** Йәр. 19:25; Йәр. 50:40; Ам. 4:11 □ **49:19** «дагим еқиватқан шу сулар» — Иордан дәриясиниң өзи. ■ **49:19** Аюп 41:2; Йәр. 12:5; 50:44 ■ **49:20** Йәр. 50:45

қанат йейип пәрваз қилип, Бозраһ үстигә шуңғуп чүшиду. Шу күни Едомдики палванларниң жүриги толғаққа чүшкән аялниң жүригидәк болиду. □ ■

«6» Сурийә пайтәхти Дәмәшқ тоғрилиқ һөкүм

23 Дәмәшқ тоғрилиқ: —

Хамат, Арпад шәһиридикиләр хижаләткә қалдурулиду; чүнки улар шум хәвәр аңлайду; уларниң жүриги су болуп кетиду; давулғуп кәткән деңиздәк улар һеч тиничлиналмайду. □ ■ 24 Дәмәшқ зәипләшти, кечишқа бурулиду; уни вәһимә басиду; азаплар толғаққа чүшкән аялни тутқандәк, азап вә дәрәд-қайғу уни тутиду. ■ 25 Нам-даңқи чиққан жут, Мән һозур алған шәһәр шу дәрижидә ташливетилгән болиду!

26 Шуңа униң жигитлири кочилирида жиқилиду, жәңгивар палванлар шу күни йоқитилиду, — дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдиғар; 27 — һәм Мән Дәмәшқниң сепилигә бир от ақимән, у Бән-һададниң ордилирини жутувалиду. □ ■

«7» Кедар һәм һазор тоғрилиқ һөкүм

28 Бабил падишаси Небоқаднәсар йәңгән Кедар тоғрилиқ һәм һазорниң падишалықлири туғулуқ сөз: — Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: —

«Орнуңдин тур, Кедарға һужум қилип, шәриқтики адәмләрни булаң-талаң қил!» — дейлиду; □ 29 һужум қилғанлар уларниң чедирлири һәм падилирини елип кетиду; уларниң чедир пәрдилири, барлиқ қача-қуча, төгилирини булап кетиду; хәқ уларға: «Тәрәп-тәрәпләрни вәһимә басиду!» дәп вақирайду.

30 Қечип кетиләр, бәдәр тикип пинһан жайлардин туралғу тешип туруңлар, и һазордикиләр, — дәйду Пәрвәрдиғар, — чүнки Бабил падишаси Небоқаднәсар силәргә жәң қилишқа қәст қилған, силәргә қарап нийити бузулған.

31 — Орнуңдин тур, сепил-дәрвазиларға егә болмиған арамхуда яшап, теч-аман турған әлгә жәң қилишқа чиқ; улар ялғуз туриду — дәйду Пәрвәрдиғар, □

32 — уларниң төгилири олжа, топ-топ мал-варанлири гәниймәт болиду; Мән чекә чачлирини чүшүргәнләрни төрт шамалға тарқитимән, уларниң бешиға һәр әтрапидин күлпәт чүшүримән, — дәйду Пәрвәрдиғар; □ ■ 33 — һазор болса чилбәриләрниң туралғуси, мәңгүгә вәйранә болиду. һеч ким шу йәрдә турмайду, инсан балилири шу йәрдә олтирақлашмайду. ■

«8» Елам тоғрилиқ һөкүм

□ 49:22 «Бозраһ» — интайин жуқури қия таш үстигә, «бүркүтниң қаңгили»дәк жайлашқан еди.

■ 49:22 Йәр. 48:40,41 □ 49:23 «давулғуп кәткән деңиздәк улар һеч тиничлиналмайду» — башқа бир хил тәржимиси: «давулғуп кәткән деңиздәк уларниң көңүллири һеч арам тапмайду».

Хамат һәм Арпад дегән икки шәһәр Небоқаднәсар Мисирға жүрүш қилған чағда (миладийәдин илгәрки 604-жили) бесип өткән жайлар еди. Шүбһисизки, Небоқаднәсар уларғиму һужум қилған еди. Мошу икки шәһәр Дәмәшқниң шималий тәрипидики кичик падишалықлар еди. ■ 49:23 Йәш. 17:1 ■ 49:24 Йәр. 4:31; 6:24; 30:6 □ 49:27 «Бән-һадад» — Дәмәшқниң көплигән падишалариниң исми еди.

■ 49:27 Ам. 1:4,14 □ 49:28 «Орнуңдин тур, Кедарға һужум қилип, шәриқтики адәмләрни булаң-талаң қил!» — бу сөз Небоқаднәсарниң қошунига ейтилиши мүмкин. Кедар вә һазорму чарвичи көчмән хәлиқ болуп, чедирда яшап, сепил-дәрвазилик болмиған, әлвәттә. □ 49:31 «Орнуңдин тур, сепил-дәрвазиларға егә болмиған арамхуда яшап, теч-аман турған әлгә жәң қилишқа чиқ; улар ялғуз туриду» — бу сөзүм бәлким Небоқаднәсарниң қошунига ейтилиши мүмкин. Кедар вә һазордикиләр чедирларда туруп, һеч сепил-дәрвазилик болған әмәс. □ 49:32 «чекә чачлирини чүшүргәнләр» — «чекә чачлирини чүшүргүш» Кедардикиләр һәм һазордикиләрниң адити болса керәк еди.

■ 49:32 Йәр. 9:25; 25:23 ■ 49:33 Йәр. 9:10; 10:22

34 Йәһуда падишаси Зэдәкия тәхткә олтарған дәсләпки вақитлирида, Йәрәмия пәйгәмбәргә кәлгән Пәрвәрдигарниң сөзи мундақ еди: —

35 Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мана, Мән Еламниң ғоллуқ күчи болған оқясини сундуримән. □ 36 Асманларниң төрт четидин төрт шамални чиқирип Еламниң үстигә чүшүримән; Мән уларни бу төрт шамалға тарқитимән; шуниң билән Еламдин һайдалғанларниң бармайдиған әл-мәмликәтләр қалмайду. 37 Мән Еламни дүшмәнлири алдида һәм җенини издигүчиләрниң алдида дәккә-дүккигә чүшүримән; дәһшәтлик ғәзивимни бешиға төкүп, күлпәтләрни чүшүримән; уларни бәрбат қилғичә Мән қилични уларниң кәйнидин қоғлашқа әвәтимән. 38 Мән Өз тәхтимни Еламда тикләймән, шу йәрдин падишаси вә шаһзадилерини йоқ қилимән, — дәйду Пәрвәрдигар.

39 — Лекин ахирқи заманларда, Мән Еламни сүргүнлүгидин қайтуруп әслигә кәлтүримән, — дәйду Пәрвәрдигар.■

50

«9» Бабил тоғрилиқ һөкүм

1 Пәрвәрдигар Йәрәмия пәйгәмбәр арқилиқ Бабил тоғрилиқ, йәни Калдийләрниң зимини тоғрилиқ ейтқан сөз: —

2 Әлләр арисидә шу хәвәрни елан қилип жақалаңлар, туғ көтириңлар; жақалаңлар, уни йошурмаңлар! — «Бабил ишғал қилинди; Бәл болса хижаләткә қалдурулди, Мардук патипарақ болуп кәтти; Бабилниң ойма бутлири хижаләткә қалдурулди, жиркинчилик нәрсилери патипарақчиликқа чүшти!» — дәңлар.

□ ■ 3 Чүнки шималдин униңға жәң қилмақчи болған бир әл келиду; у униң зиминини вәйран қилиду, һеч ким шу йәрдә турмайду; инсан һәм һайванму кечип кетиду, улар йоқ болиду. 4 Шу күнләрдә, шу чағда, — дәйду Пәрвәрдигар, — Исраил хәлқи келиду, улар һәм Йәһуда хәлқи билән биллә келиду, улар жиғлиған һалда меңип Пәрвәрдигар Худасини издәшкә келиду. 5 Улар Зионниң йолини сорайду, йүзлирини униңға қаритип: «Һәргиз унтулмас мәнгүлүк бир әһдә билән өзимизни Пәрвәрдигарға бағлайли» — дәйду.

6 — Меңиң хәлқим азған қойлардур; уларниң баққучилири уларни аздурган, уларни тағларда тенитип жүргән; улар тағдин дөңгә кезип жүрүп, өз арамғанини унтуғандур. 7 Уларни учратқанларниң һәммиси уларни йәп кәткән, күшәндилири улар тоғрилиқ: «Биздә бу ишларда һеч гуна йоқ, чүнки улар ата-бовилириниң үмүти болған Пәрвәрдигар, йәни һәққанийлиқниң яйлақ-туралғуси болған Пәрвәрдигарниң алдида гуна садир қилған!» — дегән.■

□ 49:35 «Еламниң ғоллуқ күчи болған оқяси...» — Елам һазирқи Иран зиминида турған бир хәлиқ еди. Еламниң қошуниниң чәнләп атидиған, дәһшәтлик мәргән оқячилири билән даңқи чиққан еди.

■ 49:39 Йәр. 48:47 □ 50:2 «Әлләр арисидә шу хәвәрни елан қилип жақалаңлар...!» — «Бабил ишғал қилинди; Бәл болса хижаләткә қалдурулди, Мардук патипарақ болуп кәтти; Бабилниң ойма бутлири хижаләткә қалдурулди, жиркинчилик нәрсилери патипарақчиликқа чүшти» — Бабил шәһириниң ишғал қилиниши Исраилниң биринчи сүргүнидин 70 жыл кейин (миләдийәдин илгәрқи 539-жили) Парс империйәси тәрипиндин болған. «Бәл» һәм «Мардук» (яки «Меродақ») Бабилдики икки чоң бутниң исми еди. ■ 50:2 Йәш. 46:1; Йәр. 51:44 ■ 50:7 Йәр. 31:23

8 И халқим, Бабил оттурисидин қечиңлар, калдийләрниң зиминини ташлап чиқиңлар, падини йетәклигүчи текиләрдәк болуңлар. □ ■ 9 — Чүнки мана, шималий зиминдин Бабилға һужум қилмақчи болған зор бир топ улук әлләрни қозғаймән; улар өзлирини униңға қарши сәпкә қошиду; шуниң билән Бабил шу йәрдин чиққанлар тәрипидин әсиргә чүшиду. Уларниң оқлириниң һәммиси батур мәргәнләрниңкидәк болиду; уларниң һеч қайсиси жәндин қуруқ қол кәлмәйду. □ 10 Калдийә болса олжа болиду; олжа алған барлиқ булиғучилар униңдин қанаәтлиниду, — дәйду Пәрвәрдигар; 11 — Чүнки силәр шатланғансиләр, силәр яйрап кәткәнсиләр, и мирасим болған халқимни булаң-талаң қилғучилар! Чүнки силәр чәмәндә турған мозайлардәк сәкригәнсиләр, айғирлардәк хошаллиқтин кишнигәнсиләр! 12 Әнди ана юртун зор хијаләткә қалдурулиду; рәсвачилиқ сени туғғучини қаплайду; мана, у әлләрниң дашқили, — бир жаңгал, қағжирақ йәр вә чөл-баяван болуп қалиду. 13 Пәрвәрдигарниң гәзиви түпәйлидин, униң һеч аһалисә болмайду, бәлки толук ташливетилгән болиду; Бабилдин өтидиғанларниң һәммиси униң барлиқ яравабалири түпәйлидин вәһимигә чүшүп уш-уш қилиду. ■

14 Бабилға жәң қилиш үчүн униң әтрапида сәпкә тизилиңлар, барлиқ оқачилар; униңға етиңлар, оқларни һеч айимаңлар; чүнки у Пәрвәрдигар алдида гуна садир қилған. 15 Униң әтрапида жәң чуқанлирини көтириңлар; у тәслим болуп қол көтириду; мунарлири өрүлиду, сепиллири ғулитилиду; чүнки бу Пәрвәрдигарниң алған қисасидур. Униңдин қисас елиңлар; у башқиларға немә қилған болса униңғиму шуни қилиңлар. ■ 16 Бабилдин урук теригүчи һәм һосул вақтидики оғақ салғучиларни йоқ қилиңлар; зулумкарниң қиличинин қорқунучи түпәйлидин буларниң һәр бири өз елигә қайтип, һәр бири өз ана жутиға қачсун! □

17 Исраил тарқитиветилгән қой падисидур; ширлар уларни һайдивәткән; дәсләптә Асурийәниң падишаси уларни йәп кәткән, ахирида бу Бабил падишаси Небоқаднәсар униң устиханлирини езип ғажилиған. 18 Шуңа самави қошунларниң Сәрдарни болған Пәрвәрдигар — Исраилниң Худаси мундақ дәйду: — Мана, Мән Асурийәниң падишасиниң йенигә келип, уни җазалиқинимдәк, мән Бабил падишасини һәм зиминини җазалаймән. ■ 19 Мән Исраилни қайтидин өз яйлиғиға қайтуримән, у Кармәл теғида, Башан зиминида озуклиниду, униң жени Әфраим теғи үстидә һәм Гилеад зиминида қанаәтлиниду. 20 Шу күнләрдә, шу чағда, — дәйду Пәрвәрдигар, — Исраилниң қәбиһлиги издәлсә, һеч тепилмайду; Йәһуданиң гуналири издәлсә, һеч тепилмайду; чүнки Мән қалдурған қалдисини кәчүрүм қилимән.

21 — Мератаимниң зиминиға зәрб билән жәң қилишқа, Пекодта туруватқанларғиму жәң қилишқа чиқиңлар; уларни вәйран қилиңлар, қалдугиниму һалак қилиңлар, — дәйду Пәрвәрдигар, — Мән немини саңа

□ 50:8 «И халқим, Бабил оттурисидин қечиңлар, ... падини йетәклигүчи текиләрдәк болуңлар» — бу сөзгә қариганда оттура шәриқтики бәзи падицилар текиләрни қой падилириға «йетәкчи роль»да ишлитиду. Шуңа «падини йетәклигүчи текиләрдәк болуңлар» дегини, «биринчи болуп Бабилдин чиқип, башқиларға үлгә болуңлар» дегән мәнидә. ■ 50:8 Йәш. 48:20; Йәр. 51:6; Вәһ. 18:4

□ 50:9 «Уларниң оқлириниң һәммиси батур мәргәнләрниңкидәк болиду; уларниң һеч қайсиси жәндин қуруқ қол кәлмәйду» — демәк, бәтләнгән һәр бир оқи зайә кәтмәйду. Башқа бир хил тәржимиси: «Оқлириниң һәммиси жәндин қоли қуруқ (олжисиз) қайтип кәлмәйдиған батур жәңчиләрдәк болиду...».

■ 50:13 Йәр. 49:17 ■ 50:15 Вәһ. 18:6 □ 50:16 «буларниң һәр бири өз елигә қайтип, һәр бири өз ана жутиға қачсун!» — «һәр бири... һәр бири...» бәлки Бабилда «қара әмгәк» қилған чәтәллик әмгәкчиләрни көрситиду. Булар нурғун Йәһудийларни өз игигә алиду, әлвәттә. ■ 50:18 2Пад. 19:35, 37; Йәш. 37:36, 38

буйруған болсам шуни ада қилиңлар. □ 22 Жәң садалири *Бабил* зиминида аңлиниду; у зор халакәтнің садасидур! 23 Әслидә пүткүл йәр йүзини урған базған шу дәрижидә сундуруп чеқиветилдиғу! *Бабил* әлләр арисидә шунчә бир дәһшәт басқучи болуп чиққантйғу! □ 24 Мән саңа қапқан курдум; сән, и *Бабил*, һеч билмәйла униңға тутулдуң; Пәрвәрдиғар билән қаршилишишиң түпәйлидин сән тепилип тутулдуң. 25 Пәрвәрдиғар курал амбирини ечиپ, ғәзивидики кураллирини елип чиқарди; чүнки самави кошунларның Сәрдари болған Рәб Пәрвәрдиғар калдийләрниң зиминида қилидиған иши бардур.

26 Униң һәр чәт-чәтлиридин келип униңға һужум қилиңлар, амбарлирини ечиветиңлар; өнчиләрни догилиғәндәк уни харабә-харабә қилип догилап вәйран қилиңлар; униң һеч немисини қалдурмаңлар! □ 27 Униң барлиқ топақлирини өлтүрүветиңлар! Улар союлушқа чүшсун! Уларниң халиға вай! Чүнки уларниң күни, йәни жазалиниш вақти йетип кәлди. □ 28 Аңлаңлар! *Зионға* келип, Пәрвәрдиғар Худайимизниң қисасини, йәни ибадәтханиси үчүн алған қисасини жақалайдиған, *Бабил* зиминидин қачқан панаһ издигүчиләрниң авазини аңлаңлар!

29 *Бабилға* һужум қилиш үчүн оқачиларни, йәни барлиқ каманни әккүчиләрни чақириңлар; *Бабилниң* әтрапида барған куруп қоршивелиңлар; һеч кимни қачқузмаңлар; өз қилмишини өз бешиға чүшүрүңлар; у немиләрни қилған болса, униңғиму шуни қилиңлар; чүнки у Пәрвәрдиғарға — *Исраилдики Муқәддәс Болғучиға* қарши көрәңләп кәткән еди. ■ 30 Шуңа униң жигитлири кочилирида жиқилиду; шу күнидә униң барлиқ жәңчи палванлири йоқитилиду, — дәйду Пәрвәрдиғар.■

31 Мана, Мән саңа қаршидурмән, и көрәңләп кәткучи, — дәйду самави кошунларның Сәрдари болған Пәрвәрдиғар, — чүнки сениң күнүң, йәни Мән йеңиңға йекин келип жазалайдиған күн йетип кәлди; 32 көрәңләп кәткучи путлишип жиқилиду, һеч ким уни қайтидин йөләп турғузмайду; бәрһәк, Мән униң шәһәрлиригә от яқимән, у униң әтрапидикиләрниң һәммисини көйдүрүп жутуп кетиду.

33 Самави кошунларның Сәрдари болған Пәрвәрдиғар — *Исраилниң Худаси* мундақ дәйду: — *Исраиллар Йәһудалар* билән биллә езилип хорлуқни көргән; уларни әсир қилғанлар уларни қаттиқ қамап тутқан еди; уларни қоюветишни рәт қилған. 34 Лекин уларниң һәмжәмәт-Қутқузғучиси күчлүктур; самави кошунларның Сәрдари болған Пәрвәрдиғар уларниң дәвасини әстайидиллиқ билән сорайду, шуниң билән У уларниң зиминиға арамлиқ бериду, *Бабилдикиләргә* арамсизлиқ йәткүзиду. 35 Калдийләр үстигә, *Бабилда* туруватқанлар үстигә һәмдә *Бабилниң* әмирлири вә данишмәнлири үстигә қилич чүшиду, — дәйду Пәрвәрдиғар; 36 қилич палчилар үстигә чүшкәндә, улар һамақәт-ахмақлардәк көрүниду; қилич уларниң палванлири үстигә чүшүп, улар патипарақ болуп кетиду; 37 қилич уларниң атлири үстигә, жәң һарвулири

□ 50:21 «*Мератаимниң зимини*» — «*Мератаим*» болса *Бабил* зимининиң жәнубидики бир шәһәр. Исми «икки һәссилиқ асийлиқ» дегән мәнидә, *Бабилниң* характерини көрситиш үчүн әтәй мисалға елинған болуши керәк. «*Пекод*» дикиләр араимийәдики хәлиқ болуп, *Бабилға* иттипақдаш еди; «*Пекод*»ниң мәнаси «жаза»дур. Айәттә берилгән буйруқлар йәнила шималдин чиққан кошунларға ейтилиши керәк. □ 50:23

«*базған*» — башқа көп әлләрни урувәткән *Бабилни* көрситиду. □ 50:26 «... амбарлирини ечиветиңлар; өнчиләрни догилиғәндәк уни харабә-харабә қилип догилап вәйран қилиңлар; униң һеч немисини қалдурмаңлар!» — башқа бир хил тәржимиси: «... аш-бугдайни сақлиған амбарлирини ечиңлар; уни харабә-харабә қилип догилап ташлап, униң һеч немисини қалдурмаңлар!». □ 50:27 «Униң барлиқ топақлирини өлтүрүветиңлар!» — «топақлири» балким һәм *Бабилниң* сәрхил мал-варанлирини көрсәткән һәм шуниң билән бир вақитта униң сәрхил ләшкәрлиригә символ қилинған болуши мүмкин. ■ 50:29 Вәһ. 18:6, 7 ■ 50:30 Йәр. 49:26

үстигә, уларның сәплиридә турған барлық ят ләшкәрләр үстигә чүшиду, улар аяллардәк болиду; қилич гәзнилири үстигә чүшиду, улар булаң-талаң қилиниду.

³⁸ Қурғақчилик уларның сулири үстигә чүшүп, улар куруп кетиду; буларның сәвәви зимини ойма бутларға толуп, улар қорқунучлук мәбудлар түпәйлидин тәлвишип кәткән. □ ³⁹ Шуңа чәлдики жәниварлар вә чилбәриләр бирликтә шу йәрдә туриду; шу йәрдә һувкушлар маканлишиду; у мәңгүгә адәмзатсиз болиду, дәвирдин-дәвиргә һеч аһалилик болмайду. ⁴⁰ Худа Содом вә Гоморрани этрапидики шәһәрлири билән биллә өрүвәткинидәк, һеч ким шу йәрдә турмайду, инсан балилири шу йәрдә олтирақлашмайду, — дәйду Пәрвәрдигар. ■

⁴¹ — Мана, шималдин бир хәлиқ, улуқ бир әл чиқип келиду; йәр йүзиниң тәт-чәтлиридин нурғун падишалар қозғилиду. ■ ⁴² Улар оқя һәм нәйзини тутуп қураллиниду; улар вәһший, һеч рәһим көрсәтмәйдигән болиду; атлирига мингәндә уларның авазлири деңиздәк шавкунлайду; улар жәңгә атлатқан адәмләрдәк сәп-сәп болуп, саңа һужум қилмақчи, и Бабил қизи! ⁴³ Бабил падишаси уларның хәвирини аңлапла қоллири титрәп бошап кетиду; гәм-қайғу уни тутиду, толғаққа чүшкән аялдәк азаплар уни бесивалиду. ■ ⁴⁴ Мана, Иордан дәрияси бойидики чавар-чәтқаллиқтин чиқип, даһим еқип туридигән шу сулар бойидики йялақтики қойларни тарқатқан бир ширдәк Мән Бабилдикиләрни бәдәр қачқузимән. Әнди кимни халисам Мән уни униң үстигә тикләймән; чүнки Маңа ким тәң келәләйду? Ким Мениңдин һесап елишқа Мени қақиралайду? Мениң алдимда туралайдиған пада баққучи барму? □ ■

⁴⁵ Шуңа Пәрвәрдигарның Бабилни жазалаштики мәхситини, шуниңдәк калдийләрниң зиминини жазалаш нийитини аңлаңлар: Уларның кичиклириму тартип епкетилиду; бәрһәк, қилмишлири түпәйлидин *Пәрвәрдигар* униң йялиғини вәйранә қилиду. ■ ⁴⁶ Бабилның ишғал қилинғанлиғини аңлап йәр йүзи тәвренип кетиду; униң налә-пәрәди барлиқ әлләргичә аңлиниду. ■

51

Бабил тоғрилиқ һөкүм — давами

¹ Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мана, Мән Бабилни соқидиған һәм «Ләб-камай»да туруватқанларни соқидиған битчит қилғучи шамални қозғап чиқиримән; □ ■ ² Мән Бабилға ят адәмләрни әвәтимән; улар уни соруветиду, зиминини йәр билән йәксан қиливетиду; униң бешиға күлпәт чүшкән күнидә улар униңға тәрәп-тәрәптин қаршилишишқа келиду. ■ ³ Униң оқачилирига кирични тартқидәк, орнидин турғучиларға дубулға-савет кийгидәк пурсәт бәрмәңлар; униң жигитлириниң һеч қайсисини аяп қоймаңлар; униң пүткүл қошунини битчит қилиңлар. ⁴ Калдийләрниң зиминида санжылғанлар,

□ **50:38** «буларның сәвәви зимини ойма бутларға толуп, улар қорқунучлук мәбудлар түпәйлидин тәлвишип кәткән» — башқа бир хил тәржимиси: «буларның сәвәви зимини ойма бутларға толған, чүнки улар қорқунучлук мәбудлирини даңлап кәткән еди». ■ **50:40** Яр. 19:25; Йәр. 49:18 ■ **50:41** Йәр. 6:22,30 ■ **50:43** Йәр. 49:24 □ **50:44** «даһим еқип туридиған шу сулар» — Иордан дәриясиниң сулири өзи. ■ **50:44** Аюп 41:2; Йәр. 49:19,22 ■ **50:45** Йәр. 49:20 ■ **50:46** Йәр. 49:21 □ **51:1** «Ләб-камай» — Калдийәни бир кинайилик «шифир» арқилиқ көрситиду. Шифирни ипадиләш йоли болса, «Калдийә» дегән сөзниң һәр бир һәрипини ибраний тилиниң елипбә тәртиви бойичә арқидин оқулған һәрип билән алмаштуруштин ибарәт (мәсилән, уйғур тилида болса, «әни» «й» билән, «әни» «и» билән алмаштурғанға охшаш). «Ләб-камай» дегән сөзниң өзи ибраний тилида «тәтүрчилик қилғанларның қәлби», «асийлик қилғанларның қәлби» дегәнни билдүриду, бу интайин кинайилик гәптур. «Шамал» болса, бәлким 2-айәттә тилға елинған «ят адәмләрни» көрситиду. ■ **51:1** Йәр. 4:11 ■ **51:2** Йәр. 4:11; 15:7

кочилирида қиличланғанлар жиқилсун! ■ ⁵ Чүнки Исраил яки Йәһудаму өз Худаси тәрипидин, йәни самави қошунларның Сәрдары болған Пәрвәрдиғар тәрипидин ташливетилгән эмәс; чүнки *Бабилның* зимини Исраилдики Муқәддәс Болғучи алдида садир қилған гуна билән толғандур. ⁶ *Барлиқ әлләр, Бабил ичидин қечинлар, өз жениңларни елип бәдр қечинлар!* Униң қәбиһлигигә четилип қелип һалак болмаңлар; чүнки бу Пәрвәрдиғарның қисас алидиган вақтидур; У қилмишини өз бешиға қайтуруду. □ ■

⁷ Бабил Пәрвәрдиғарның қолидики пүткүл жаһанни мәс қилғучи алтун қәдәһ болған; әлләр униң шарибидин ичкән; әлләр шуниң билән сараң болуп кәткән. □ ■ ⁸ Бабил туюқсия жиқилип битчит болиду; униңға аһ-зар кәтириңлар! Униң азаплири үчүн тутия елиңлар; у бәлким сақайтилармекин? ■

⁹ — «Биз Бабилни сақайтмақчидуқ, лекин у сақаймиди; униңдин ваз кечип һәммимиз өз жутимизға қайтайли; чүнки униң үстигә чиқирилидиган һөкүм жазаси асманға тақишип, көккә йетиду». □ ■

¹⁰ — «Пәрвәрдиғар һәққанийлиғимизни барлиққа кәлтүргәндур; келәйли, Зионда Пәрвәрдиғар Худайимизниң қилған ишини жакалайли!» □

Пәрвәрдиғар Медиа қошунлириға, андин Бабилға сөз қилиду

¹¹ — Оқларни учлаңлар! Қалқанларни тутуңлар! Пәрвәрдиғар Медианиң падишалариниң роһини урғутти; чүнки Униң нийити Бабилға қаршидур, уни бәрбат қилиш үчүндур; бу Пәрвәрдиғарның қисасидур, йәни Униң ибадәтханиси үчүн алған қисасидур. ■ ¹² Бабилның сепиллириға қаритип жәң туғини кәтириңлар; күзәтни теҳиму чинрақ қилиңлар, күзәтчиләрни *Бабилни чөридитип* сәптә турғузудлар; бөктүрмә қоюңлар; чүнки Пәрвәрдиғар Бабилдикиләрниң жазаси тоғрилиқ немиләрни дегән болса, У шуни көңлидә пәмләп, уни ада қилиду.

¹³ — И әлвәк сулар үстидә турғучи, байлиқлири нурғун болғучи, әжилиң йетип кәлди, жениң өлчинип үзүлүш вақти тошти.

■ **51:4** Йәр. 49:26 □ **51:6** «Барлиқ әлләр, Бабил ичидин қечинлар, өз жениңларни елип бәдр қечинлар! ... чүнки бу Пәрвәрдиғарның қисас алидиган вақтидур; У қилмишини өз бешиға қайтуруду» — бәзи алимлар бу сөзләр «барлиқ әлләр»гә эмәс, бәлки Исраилға ейтилиду, дәп қарайду. 45-айәттә әһвал шундақ болиду, лекин бизниңчә мошу йәрдә Бабилда һәр бир әлләргә ейтилиду. Чүнки 9-айәттә қачқанлар «һәммимиз өз жутимизға қайтайли» дейшиду. ■ **51:6** Йәр. 50:8,15,28; Вәһ. 18:4 □ **51:7** «әлләр .... сараң болуп кәткән» — бәлким Бабилның гунайиға четилип, шуниңдәк жазасиғиму четилип қелип толиму дәккә-дүккигә чүшиду. ■ **51:7** Вәһ. 18 ■ **51:8** Йәш. 21:9; Йәр. 8:22; Вәһ. 14:8; 18:2 □ **51:9** «Биз Бабилни сақайтмақчидуқ, лекин у сақаймиди; униңдин ваз кечип һәммимиз өз жутимизға қайтайли» — қариғанда бу сөзләр Бабил арисида турған ят әлләрның ейтидиган сөзлири. «Униң үстигә чиқирилидиган һөкүм жазаси асманға тақишип, көккә йетиду» дегәнни, Худаниң жазалирини қозғиған, қона замандики Бабил (бәбәл)лиқлар қурмақчи болған «асманға тақишидиган» мунар билән селиштуруш пайдилик иш болиду. («Яр.» 11:1-9ни көрүң).

■ **51:9** Йәр. 46:11 □ **51:10** «Пәрвәрдиғар һәққанийлиғимизни барлиққа кәлтүргәндур» — бәзи алимлар бу сөзни «Пәрвәрдиғар бизни қутқузуп азат қилғандур» дәп тәржимә қилиду. Лекин «тсәдәкаһ» (һаққанийлик) Тәвраттики башқа һеч йәрдә шундақ мәнидә тепилмайду. Бизниңчә бу сөз Исраилниң (һәммимизгә охшаш) өзиниң һеч қандақ һәққанийлиғи болмиғачқа, Худа уларға һәққанийлик елип келиду, дегәнни билдүриду. Бу айәттики һәққанийлик өзлигидин эмәс, бәлки Худадин келиду; «Пәрвәрдиғар һәққанийлиғимиздур» — бу Мәсих-Қутқузғучиниң, шуниңдәк йеңи Йерусалимниң бир наמידур. 23:6ни һәм 33:16ни көрүң. «келәйли, Зионда Пәрвәрдиғар Худайимизниң қилған ишини жакалайли!» — 9-айәттики сөзләрни кәлгүсидә Бабилдин қачидиган ят әлләр ейтиду; 10-айәттики сөзләрни шүбһисизки, кәлгүсидә Канаан (Пәләстин)ға қайтип келидиган Исраилниң қалдисе ейтиду. ■ **51:11** Йәр. 46:4; 50:28

14 Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар Өзи билән қәсәм қилип: «Топ-топ чекәткиләрдәк Мән сени адәмләр билән толдуримән; улар сениң үстүңдин ғәлибә тәнтәнилирини кәтириду» деди. ■

15 — У болса йәр-зиминни күч-қудрити билән ясап,

Аләмни даналиғи билән бәрпа қилип,

Асманларни әқил-парасити билән яйғучидур; ■

16 У авазини қоювәтсә, асманларда сулар шавкунлайду;

У йәр чәглиридин булут-туманларни өрлитуду;

У ямғурларға чақмақларни һәмраһ қилип бекитиду,

Шамални Өз ғәзнилиридин чиқариду. ■

17 Бу бутпәрәсләрниң һәр бири әқилсиз, билимдин мәһрумлардур;

Һәр бир зәргәр өзи ойған бут тәрипидин шәрмәндигә қалиду;

Чүнки униң қуйма һәйкили ялғанчилиқ,

Уларда һеч тиниқ йоқтур.

18 Улар бимәниләрдур, мазақ объектидур;

Уларниң үстигә җазалиниш вақти кәлгәндә, улар йоқитилиду.

19 Яқупниң несивиси Болғучи булардәк әмәстур;

Чүнки һәммини ясиғучи Шудур;

Исраил болса Униң Өз мираси болған қәбилисидур;

Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар Униң намидур. □ ■

Пәрвәрдигар Исраилға сөз қилиду

20 Сән Исраил Мениң гөрзәм,

Мениң җәң куралимдурсән;

Сениң билән Мән әлләрни битчит қилимән,

Сениң билән падишалиқларни тар мар қилимән; □ ■

21 Сениң билән һәм ат һәм ат мингүчини битчит қилимән;

Сениң билән һәм җәң һарвуси һәм һайдиғучисини битчит қилимән;

22 Сениң билән һәм әр һәм аялни битчит қилимән;

Сениң билән һәм қери һәм яшларни битчит қилимән;

Сениң билән һәм жигит һәм қизни битчит қилимән;

23 Сениң билән һәм падичи һәм қой падисини битчит қилимән;

Сениң билән һәм дехан һәм боюнтуруққа қетилған калилирини битчит қилимән;

Сениң билән һәм валийлар һәм һөкүмранларни битчит қилимән.

24 — Мән көз алдиңларда Бабилиниң һәм барлиқ калдийләрниң Зионда қилған барлиқ рәзиллигини өз бешиға чүшүрүп яндуримән, — дәйду Пәрвәрдигар.

25 — Мана, Мән сән *Бабилға* қаршимән, и пүткүл йәр йүзини һалақ қилғучи тағ;

Мән қолумни үстүңгә созуп,

Сени тик ярлардин ғулитип,

■ 51:14 Ам. 6:8 ■ 51:15 Яр. 1:1; Аюп 9:8; Зәб. 103:2; Йәш. 40:22; 44:24; 51:13; Йәр. 10:12 ■ 51:16 Йәр. 10:13 □ 51:19 «Яқупниң несивиси Болғучи...» — Яқуп мошу йәрдә Яқуп вә униң әвлатлири Исраилниму көрситиду. «Яқупниң несивиси» Худаниң Өзидур, әлвәттә. ■ 51:19 Йәр. 10:16 □ 51:20 «Сән Исраил Мениң гөрзәм, Мениң җәң куралимдурсән; сениң билән Мән әлләрни битчит қилимән, сениң билән падишалиқларни тар мар қилимән...» — әйни тексттә пәқәт «Сән мениң гөрзәм...» дейилиду. Энди Худаниң бу сөзлири кимгә ейтилиду? Бәзи алимләр (пеилларни «өткән заман»ға өзгәртип) Бабилға ейтилған, дәп қарайду. Башқилар (кәлғүсидә Бабил империйәсини вәйран қилидиған) Парс империйәсигә ейтилиду, дәп қарайду; бирақ бизниңчә улар Исраилниң өзигә ейтилиду (24-айәтни көрүң). Башқа пәйғәмбәрләрниң сөзлири бойичиму, ахирқи заманларда Исраил хәлқи Худаниң бир җазалаш курали болиду (мәсилән, «Йәш.» 41:5, «Зәк.» 12:7ни көрүң). ■ 51:20 Йәр. 50:23

Домилитип чүшүрүп, сени көйүп түгигән бир янар таг қилимән, — дәйду Пәрвәрдигар.

²⁶ Шуниң билән улар сәндин бүржәк чиқириш үчүнму таш тапалмайду, Яки һул үчүнму һечйәрдин таш тапалмайду; Чүнки сән мәңгүгә бир вәйранә болисән, — дәйду Пәрвәрдигар.

²⁷ — Зиминда жәң туғини көтириңлар, Әлләр арисида канай челиңлар; Бабилға жәң қилишқа әлләрни тәйярлаңлар; Арарат, минни вә Ашкиназ падишалиқлирини чақирип жиғиңлар; Униңға һужум қилғучи қошунларға бир сәрдар бекитиңлар; Атларни топ-топ чекәткә лечинкилиридәк зиминға түркүмләп чиқириңлар;□

²⁸ Униңға жәң қилишқа әлләрни тәйярлаңлар, — Медиалиқларниң падишалири, валийлири вә барлиқ һөкүмдарлирини, шундақла у һөкүм сүргән зиминларниң барлиқ адәмлирини тәйярлаңлар!

²⁹ Шуниң билән йәр йүзи тәвренип азаплиниду; чүнки Пәрвәрдигарниң Бабилға қарши бағлиған нийәтлири, йәни Бабилниң зиминини һеч адәм турмайдиған чөл-баяван қиливетиш нийити әмәлгә ашмай қалмайду.

³⁰ Бабилдики палванлар уруштин қол үзиду; Улар қорғанлирида амалсиз олтириду; Уларниң дәрмани қалмайду, Улар аяллардәк болуп қалиду; Униң туралғулириға от қоюлиду; Дәрваза саласунлири сундурулиду.■

³¹ Жүгүрүп келиватқан бир чапармән йәнә бир чапармәнгә, бир хәвәрчи йәнә бир хәвәрчигә Бабил падишасиниң алдидила учришип қелип униңға: — «Силирниң пүткүл шәһәрлири у чәттин бу чәткичә ишғал қилинди;

³² Дәрия кечиклири егиливелинди, Қошушлуқлар отта көйдүрүлди, Палванлири дәккә-дүккигә чүшүшти!» — дәп жақалишиду.□

³³ Чүнки самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар — Исраилниң Худаси мундақ дәйду: — Бабилниң қизи тәкшилинип чиңдилидиған вақти болған хамандәк бесилиду; Бирдәмдила, униң һосули орулидиған вақти йетип болиду!□

³⁴⁻³⁵ Зионда турғучи қиз: — «Бабил падишаси Небоқаднәсар мени жутуп, Мени ғажилап әзгән; У ичимни бошитилған қачидәк қилип қойған; У әждиһадәк мени жутуп, Озини назу-немәтлирим билән тойғузған, Мени қуруқдап пак-пакиз қиливәткән.

□ **51:27** «чекәткә лечинкилири» — ибраний тилида бу сөз бәлким чекәткә лечинкисиниң өсүш жәрәнидики әң зиянлиқ басқучини көрситиши мүмкин. ■ **51:30** Йәр. 50:37 □ **51:32** «Дәрия кечиклири егиливелинди, қошушлуқлар отта көйдүрүлди, палванлири дәккә-дүккигә чүшүшти!» — дәп жақалишиду» — Бабилниң қандақ йол билән ишғал қилинғанлиғиниң тәпсилатлири тоғрилиқ «Қошумчә сөз»имизни көрүң. Парс қошунни Әфрат дәриясиниң еқиш йөнилишини өзгәртиветиду, дәрия қисқа вақит ичидила куруп кетиду. Парслар су йоқ дәриядин меңип шәһәргә кирди. Шуниң билән шәһәр ичидики «дәрия кечиклири» биринчи болуп егиливелинди. Шәһәр әтрапидики «қошушлуқларниң көйдүрүлүши»дин мәхсәт шәһәрдин қачқанларға йошурунидәк жайлар болмисун үчүн еди. □ **51:33** «униң һосули орулидиған вақти» — бәлким адәмлири вә имарәтлири жиқитилидиған, йәни униң жазалиниш вақтини көрситиду.

Маңа, мениң тенимгә қилған зораванлиғи Бабилниң бешиға чүшүрүлсун» — дәйду,

Вә Йерусалим: «Мениң қанлирим Калдийәдә турғучиларниң бешиға төкүлсун» — дәйду. □

36 Шуңа Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: —

Мана, Мән сениң дәвайиңни сораймән,

Сән үчүн қисас алимән;

Мән униң деңизини қурутимән, булиқини қағжиритимән. □ ■

37 Бабил болса дога-дога харабиләр,

Чилбөриләрниң туралғуси болиду;

Зимини адәмни дәншәт басидиған һәм дайим уш-уш қилинидиған объект болиду,

Һеч адәм шу йәрдә турмайду.

38 Уларниң һәммиси яш ширлардәк һувлишиду,

Асланлардәк бир-биригә хирис қилишиду; □

39 Уларниң кәйпияти қизип кәткәндә, Мән уларға бир зияпәт тәйярлап қойимәнки, уларни мәс қиливетимән; шуниң билән улар яйрап-яшнап кетиду,

— андин мәңгүгә уйқиға гәриқ болуп, қайтидин һеч ойғанмайду, — дәйду Пәрвәрдиғар. □

40 Боғузлашқа йетилигән қозилардәк вә биллә йетиләнгән қочқарлар һәм текиләрдәк Мән уларни боғузлашқа чүшүримән.

41 Шешақниң ишғал қилинғанлиғиға қара!

Пүткүл йәр йүзиниң пәхриниң тутулғанлиғиға қара!

Бабилниң әлләр арисидә адәмни дәншәт басидиған объект болғанлиғиға қара! □ ■

42 Деңиз Бабил үстидин өрләп кәтти;

У нурғунлиған долқунлар билән гәриқ болди. □

43 Униң шәһәрлири адәмни дәншәт басидиған объект,

Қағжирақ йәр, бир чөл, һеч ким турмайдиған зимин болди;

Һеч қандақ инсан балиси қайтидин шу йәрләрдин өтмәйду.

44 Мән Бабилдә Бәлни җазалаймән;

Мән униң ағзидин жутувалғинини яндуривалимән;

Әлләр қайтидин униңға қарап еқип келишмәйду;

□ **51:34-35** «Бабил падишаси Небоқаднасар мени жутуп, мени ғажилап әзгән; ...маңа, мениң тенимгә қилған зораванлиғи Бабилниң бешиға чүшүрүлсун» — дәйду, вә Йерусалим: «Мениң қанлирим Калдийәдә турғучиларниң бешиға төкүлсун» — дәйду — бу 34-35-айәттики сөзлигүчи «Зионда турғучи қиз» бәлким «адәмләштүрүлгән» Йерусалимға вәкил келиду. «маңа, мениң тенимгә қилған зораванлиғи..» — бәлким Йерусалим вә униң хәлқини көрситиду. □ **51:36** «Мана, Мән сениң дәвайиңни сораймән, сән үчүн қисас алимән; Мән униң деңизини қурутимән, булиқини қағжиритимән» — Парс қошуну Бабилдин өтидиған Эфрат дәриясини қурутиду. Улар шу йол билән шәһәрни ишғал қилиду. «Қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ **51:36** Йәр. 50:38 □ **51:38** «Уларниң һәммиси яш ширлардәк һувлишиду, асланлардәк бир-биригә хирис қилишиду» — Бабилликлар һарақкәшлигидин атиқи чиққан еди. Бу әйәт бәлким шуларниң мәс болуп «шир кәйп» болғанлиғини билдүриду. 39-айәтниму көрүң. Бабилниң падишаси Бәлшазар әмир-вәзирлири билән биллә мәс болғанда, шәһири бөсүлүп ишғал қилинған («Дан.» 5-бапта оқуң). □ **51:39** «Уларниң кәйпияти қизип кәткәндә, Мән уларға бир зияпәт тәйярлап қойимәнки, уларни мәс қиливетимән; шуниң билән улар яйрап-яшнап кетиду, — андин мәңгүгә уйқиға гәриқ болуп, қайтидин һеч ойғанмайду» — бу бешарәтниң әмәлгә ашурулушини йәнә «Дан.» 5-бапта көрүң. □ **51:41** «Шешақниң ишғал қилинғанлиғиға қара» — «Шешақ» Бабилни көрситидиған һәжвий, кинайилик бир исим. 25:26тики изаһатни көрүң. ■ **51:41** Йәш. 13:19; Йәр. 25:26 □ **51:42** «деңиз ... долқунлар...» — Тәврат-инҗилда көп вақитларда символ сүпитидә топ-топ қошунларни көрситиду.

Бәрһәк, Бабилниң сепили гулап кетиду. □

⁴⁵ Униң оттурисидин чиқиңлар, и хәлқим!

Һәр бириңлар Пәрвәрдигарниң қаттиқ гәзивидин өз жеңиңларни елип бәдәр кечиңлар!

⁴⁶ Силәр зиминда аңлиниватқан питнә-иғвадин жүригиңларни су қилмаңлар вә қорқмаңлар;

Бу жил бир питнә-иғва, келәр жили йәнә бир питнә-иғва чиқиду;

Зиминда зулум-зораванлиқ партлайду, һөкүмдарлар һөкүмдарларға қарши чиқиду.

⁴⁷ Шуңа мана, шу күнләр келидуки,

Мән Бабилдики ойма мәбудларни җазалаймән;

Шуниң билән униң пүткүл зимини хиҗаләткә қалдурулиду,

Униңда өлтүрүлгәнләр униң ичидә жиқилиду; □

⁴⁸ Шуниң билән асман вә зимин вә уларда бар болғанлар Бабил үстидин шатлиқтин яңрайду;

Чүнки шималдин һалак қилғучилар униңға жәң қилишқа келиду — дәйду Пәрвәрдигар.

⁴⁹ Бабил түпәйлидин пүткүл йәр йүзидики өлтүрүлгәнләр жиқилғандәк, Бабил Исраилда өлтүрүлгәнләр түпәйлидин Бабил жиқилмай қалмайду. □

⁵⁰ Қиличтин қачқанлар, жирақ кетиңлар, һаял болмаңлар;

Чәт йәрләрдин Пәрвәрдигарни сеғиниңлар,

Йерусалимни есиңларға кәлтүрүңлар. □

⁵¹ «Биз хиҗаләткә қалдуқ, чүнки һақарәткә учридуқ;

Шәрмәндичиликтин йүзимиз төкүлди;

Чүнки ят адәмләр Пәрвәрдигарниң өйидики муқәддәс җайларға бесип кирди!» □

⁵² Шуңа шу күнләр келидуки, — дәйду Пәрвәрдигар,

— Мән униңдики ойма мәбудларни җазалаймән;

Униң пүткүл зимини бойида ярилинип жан һәлқумида иңришиду.

⁵³ Бабил асманларға көтирилгән болсиму,

Униң жуқури истиһкам-қорғини мустәһкәмләнгән болсиму,

Лекин Мениңдин униңға һалак қилғучилар йетип баридиған болди, — дәйду Пәрвәрдигар.

⁵⁴ Бабилдин налә-пәрядниң авазы,

Калдийләрниң зиминидин зор һалакәтниң садасы көтирилиду.

⁵⁵ Чүнки Пәрвәрдигар Бабилни һалак қилмақчи болиду;

У униңдин вараң-чуруңлирини йөқитиду;

Суларниң долқунлири өркәшләватқан сулардәк шарқирайду,

Уларниң авазы шавқунлап келиду. □

□ **51:44** «мән Бабилда Бәлни җазалаймән» — «Бәл» — (яки «Мардук») Бабилниң аң муһим бути.

□ **51:47** «...Шуниң билән униң пүткүл зимини хиҗаләткә қалдурулиду, униңда өлтүрүлгәнләр униң ичидә жиқилиду» — демәк, Бабил хәлки зиминидин һеч қачалмайдиған болиду. □ **51:49** «Бабил түпәйлидин пүткүл йәр йүзидики өлтүрүлгәнләр жиқилғандәк, Бабил Исраилда өлтүрүлгәнләр түпәйлидин Бабил жиқилмай қалмайду.» — айәттики әйни ибраний текстни чүшиниш тәс.

Оқурмәнләр башқа тәржимиләрни учритиши мүмкин. Лекин умумий мәнәси чоқум тәржимимиздәк болуши керәк. □ **51:50** «Қиличтин қачқанлар, жирақ кетиңлар, һаял болмаңлар; чәт йәрләрдин Пәрвәрдигарни сеғиниңлар, Йерусалимни есиңларға кәлтүрүңлар» — ениқки, бу сөzlәр Бабилда сүргүн болған Исраилларға ейтилиду. □ **51:51** «Биз хиҗаләткә қалдуқ, чүнки һақарәткә учридуқ; ...чүнки ят адәмләр Пәрвәрдигарниң өйидики муқәддәс җайларға бесип кирди!» — шүбһисизки, бу сөzlәр Бабилда сүргүн болғанларниң қайғуруп ейтидиғанлири болиду. □ **51:55** «...суларниң долқунлири өркәшләватқан сулардәк шарқирайду, уларниң авазы шавқунлап келиду» — «суларниң долқунлири», «уларниң авазы» болса бәлким «һалак қилғучилар»ниңки болиду. Улар «дениз»ға охшитилған (42-айәт); 56-айәт уларниң һәрикетиниму көрситиду.

56 Чүнки халак қилғучи униңға, йәни Бабилға жәң қилишқа келиду, Шуниң билән униң палванлири әсиргә чүшиду; Уларниң оқялири сундурулиду; Чүнки Пәрвәрдигар — қисаслар алғучи Тәңриду; У яманлиқни яндурмай қалмайду.

57 — Мән униң әмирлири, данишмәнлири, валийлири, һөкүмдарлири вә палванлирини мәс қилимән; Улар мәңгүгә ухлайду вә қайтидин һеч ойғанмайду — дәйду Падишаһ, — Нами самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар.

58 Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Бабилниң кәң сепиллири йәр билән йәксан қилиниду, Униң егиз дәрвазилири пүтүнләй көйдүрүлиду; Шуниң билән әлләрниң жан тикип тапқан мейнити беһудә болиду, Әл-жутларниң өзлириниң жапалиқ әжири пәкәт отқа йеқилғу болиду. □

59 Йәһуда падишаси Зәдәкия тәхткә олтарған төртинчи жили, Бабилға барғинида Маһсеяһниң нәвриси, Нерияниң оғли Серая Зәдәкияға һәмраһ болуп барған (Серая баш ғожидар еди). Йәрәмия пәйғәмбәр униңға сөз тапилиған. □

60 Йәрәмия орам қәғәзгә Бабилниң бешиға чүшидиган барлиқ күлпәтләрни, — йәни Бабил тоғрилиқ пүтүклүк бу барлиқ сөзләрни язған еди; 61 вә Йәрәмия Сераяға мундақ деди: — Сән Бабилға йетип барғанда, бу сөзләрниң һәммисини оқуп чиқип вә: —

62 «Пәрвәрдигар, Сән бу жай тоғрилиқ: — Мән уни йәксан қилимәнки, униңда һеч ким, нә инсан нә һайван турмайдиған, мәңгүгә бир вәйранә болиду — дегәнсән» — дәйсән; 63 шундақ қилип бу язмини оқуп чиққандин кейин, униңға таш теңип, Эфрат дәриясиниң оттурисиға чөрүвәт, 64 вә: «Мән униң үстигә чүшүрмәкчи болған күлпәтләр түпәйлидин, Бабил шу ташқа охшашла ғәрик болуп қайтидин өрлимәйду; улар һалидин кетиду» — дәйсән.

Йәрәмияниң сөзлири мошу йәрдә түгиди.

52

Йерусалимниң бөсүлүп ишғал қилиниши

1 Зәдәкия Йәһудаға падиша болғанда жигирмә бир йешида еди; у Йерусалимда он бир жил һөкүм сүрди. Униң аниси Либнаһлиқ Йәрәмияниң қизи болуп, исми һамутал еди. ■ 2 У падиша Йәһоакимниң қилғинидәк, Пәрвәрдигарниң нәзирадә рәзил ишларни қилди. 3 Пәрвәрдигарниң Йерусалимға һәм Йәһудаға қаратқан ғәзиви түпәйлидин, Пәрвәрдигар уларни Өз һозуридин һайдивәткичә болған арилиқта, төвәндики ишлар йүз бәрди. Биринчидин, Зәдәкия Бабил падишасиға исян кәтәрди.

4 Шундақ болдики, униң сәлтәнитиниң тоққузинчи жили онинчи айниң онинчи күнидә Бабил падишаси Небоқаднәсар пүткүл қошуниға йетәкчилик қилип Йерусалимға һужум қилишқа кәлди; улар уни қоршивелип барғаһ қуруп, униң

□ 51:58 «Шуниң билән әлләрниң жан тикип тапқан мейнити беһудә болиду» — әлләрниң бекар ишлигини, «жапалиқ әжири» бәлким зор шәһәр-империйә болған Бабилни көп мейнәт синдуруп қуруп чиққанлиғини көрситиду («һаб.» 2:13ни көрүң). □ 51:59 «Нерияниң оғли Серая Зәдәкияға һәмраһ болуп барған (Серая баш ғожидар еди),...» — Серая Баруқниң акиси яки укиси еди. 32:12дә униң бовиси «Маасеяһ» дейлиду. ■ 52:1 2Пад. 24:18

этрапида қаша-потәйләрни қурушти. □ ■⁵ Шуниң билән шәһәр Зәдәкияниң он биринчи жилиғичә муһасирдә турди. ⁶ Шу жили төртинчи айниң тоққузинчи күни шәһәрдә еғир қәһәтчилик һәммини басқан вә зиминдикиләр үчүнму һеч аш-озуқ қалмиған еди. □ ⁷ Шәһәр сепили бөсүлди; барлиқ жәңгивар ләшкәрләр қачмақчи болуп, түн кечидә шәһәрдин бәдәр тикиветишти. Улар падиша бағчисига йеқин «икки сепил» арилиғидики дәрвазидин кетишти (Калдийләр болса шәһәрниң һәммә тәрипидә бар еди). Улар *Иордан жилигисидики* «Арабаһ түзләңлиги»ни бойлап қечишти. ⁸ Лекин Калдийләрниң қошуни падишани қоғлап Йерихо түзләңлигидә Зәдәкияға йетишти; униң пүтүн қошуни униңдин тарқилип кәткән еди. ⁹ Вә улар падишани тутуп, Хамат зиминдики Риблаһ шәһиригә, Бабил падишасиниң алдиға апарди; у *шу йәрдә* униң үстидин һөкүм қиларди. ¹⁰ Бабил падишаси Зәдәкияниң оғуллирини униң көз алдида кәтл қилди; у Йәһуданиң барлиқ әмирлириниму Риблаһ шәһиридә кәтл қилди; ¹¹ андин Зәдәкияниң көзлирини оювәтти; Бабил падишаси уни мис кишәнләр билән бағлап Бабилға елип келип, өлгичә зинданға қамап қойди.

Муқәддәс ибадәтхананиң харап қилинғанлиги

¹² Бәшинчи айниң онинчи күнидә (бу Бабил падишаси Небоқаднәсарниң он тоққузинчи жили еди) Бабил падишасиниң хизмитидә болған, пасибан беги Небузар-Адан Йерусалимға йетип кәлди. □ ¹³ У Пәрвәрдигарниң өйини, падишаниң ордисини вә шәһәрдики барлиқ өйләрни көйдүривәтти; барлиқ бәһәйвәт имарәтләрғә у от қоюп көйдүривәтти. ¹⁴ Вә пасибан беги йетәкчилигидики Калдийләрниң пүткүл қошуни Йерусалимниң этрапидики пүткүл сепилини өрүвәтти.

¹⁵ Пасибан беги Небузар-Адан зиминдики әң намрат кишиләрдин бир қисмини, шәһәрдә қалған башқа кишиләрни, Бабил падишаси тәрәпкә қечип тәслим болғанларни вә қалған һүнәрвәнләрни әсир қилип уларни елип кәтти. □

¹⁶ Лекин пасибан беги Небузар-Адан зиминдики әң намратларниң бир қисмини үзүмзарлиқларни пәрвиш қилишқа вә териқчилик қилишқа қалдурди.

¹⁷ Калдийләр Пәрвәрдигарниң өйидики мистин ясалған икки түврүкни, дас тәгликлирини вә Пәрвәрдигарниң өйидики мистин ясалған «деңиз»ни чекип, барлиқ мислирини Бабилға елип кәтти. □ ■¹⁸ Улар йәнә *ибадәттә ишлитилидиған* идишлар, гүжәк-бәлгүжәкләр, лахшигирлар, қачилар, пиялә-тәхсиләр һәм мистин ясалған барлиқ әсвалларни елип кәтти; ¹⁹ даслар, хушбуйданлар, қачилар, күлданлар, чирақданлар, пиялиләр вә җам-қәдәһләрни болса, алтундин ясалған болсиму, күмүчтин ясалған болсиму, уларниң

□ **52:4** «...униң (Небоқаднәсарниң) сәлтәнитиниң тоққузинчи жили онинчи айниң онинчи күнидә» — миладийәдин илгири 588-жили, 15-январ еди. ■ **52:4** 2Пад. 25:1; Йәр. 39:1 □ **52:6** «зиминдикиләр үчүнму һеч аш-озуқ қалмиған еди» — башқа бир хил тәржимиси «этрапидики зиминдикиләр үчүнму һеч аш-озуқ қалмиған еди». Бу тәржимә тоғра болса, «этрапидики зиминдикиләр» шәһәр этрапидики зиминдин қечип панаһ издәп шәһәргә киргәнләрни көрситиду. □ **52:12** «Бәшинчи айниң онинчи күнидә... (Бабил падишаси Небоқаднәсарниң он тоққузинчи жили...)» — миладийәдин илгири 586-жили, 17-Август еди. □ **52:15** «қалған һүнәрвәнләр» — яки «қалған топ-топ әдмәләр». □ **52:17** «дас тәгликлири» — булар болса «деңиз»дин кичик болған дасларни кәтиридиған тәгликләрни көрситиду. Бу айәтләрдә тилға елинған жабдуқ-бисатларни көпрәк чүшиниш үчүн «1Пад.» 7:8-51-айәтни көрүң. ■ **52:17** Йәр. 27:19

һәммисини пасибан беги елип кәтти. □ ²⁰ Сулайман падиша Пәрвәрдигарниң өйи үчүн мистин ясатқан икки түврүк вә «деңиз», шундақла униң тәгилиги болған он икки буқини у елип кәтти; чүнки бу мис сайманларниң егирилигини өлчәш мүмкин әмәс еди.

²¹ Икки түврүк болса, һәр бириниң егизлиги он сәккиз гәз, айланмиси он икки гәз келәтти; һәр бириниң ичи кавак болуп, мисниң қелинлиги төрт бармақ еди. □ ■

²² Түврүкниң үстидики беши болса мис болуп, егизлиги бәш гәз еди; униң пүтүн айланмиси тор шаклидә һәм анар нухсиси билән безәлгән еди, һәммиси мистин еди; иккинчи түврүкму униңға охшаш болуп, уму анар нухсиси билән безәлгән еди. ²³ һәр бир түврүкниң бешиниң янлирида тохсән алтә анар нухсиси бар еди; торда жәмий болуп йүз анар нухсиси бар еди.

²⁴ Пасибан беги Небузар-Адан болса баш каһин Серая, орунбасар каһин Зәфания вә ибадәтханидики үч нәпәр ишикбақарниму әсиргә алди. ²⁵ У шәһәрдин ләшкәрләрни башқуридиған бир ағват әмәлдарни, шәһәрдин тапқан орда мәслиһәтчилеридин йәттини, йәрлик хәлиқни ләшкәрликкә тизимлиғучи, йәни қошунниң сәрдариниң кативини вә шәһәрдин атмиш нәпәр йәрлик кишини тутти. □ ²⁶ Пасибан беги Небузар-Адан буларни Бабил падишасиниң алдига, Риблаһға елип барди. ²⁷ Бабил падишаси Хамат зиминидики Риблаһда бу кишиләрни қиличлап өлтүрүвәтти.

Шу йол билән Йәһуда өз зиминидин сүргүн қилинди.

Йәһуда Бабилға сүргүн қилиниду

²⁸ Небоқаднәсар сүргүн қилған кишиләрниң сани мундақ еди: — йәттинчи жили үч миң жүрүк йәни йәһудий; ²⁹ Небоқаднәсарниң он сәккизинчи жили у Йерусалимдин сәккиз йүз оттуз икки кишини сүргүн қилди; ³⁰ Небоқаднәсарниң жигирмә үчинчи жили пасибан беги Небузар-Адан Йәһудийлардин йәттә йүз қириқ бәш кишини сүргүн қилди; жәмий болуп сүргүн қилинғанларниң сани төрт миң алтә йүз киши еди. □

Йәһоакинниң сүргүн болуши

³¹ Шундақ болдики, Йәһуда падишаси Йәһоакин сүргүн болған оттуз йәттинчи жили он иккинчи айниң жигирмә бәшинчи күни шу иш йүз бәрди: Әвил-Меродақ Бабилға падиша болған биринчи жили, у Йәһуда падишаси Йәһоакинниң қәддини көтирип, уни зиндандин чиқарди; ■ ³² у униңға мулайим сөз қилип, униң орнини Бабилда униң билән биргә турған башқа падишаларниң орнинди жуқури қилди; ³³ шуниң билән Йәһоакин зиндандики кийимлирини селиветип, өмриниң қалған һәр бир күнидә һәрдайим падиша билән биллә һәмдәстихан

□ **52:19** «даслар, хушбуйданлар, қачилар, күлданлар, чирақданлар, пиялиләр вә жам-қәдәһләрни болса, алтундин ясалған болсиму, күмүчтин ясалған болсиму, уларниң һәммисини пасибан беги елип кәтти» — бу алтун-күмүч вә мистин ясалған барлиқ қача-қучилар вә барлиқ әсваплар, Йәрәмияниң илгәрки бир бешарити бойичә, 54 жилдин кейин Парс императори Қорәшниң пәрмани билән Йерусалимға қайтурулди (27:21-22ни көрүн). □ **52:21** «гәз» — (яки «жәйнәк») Тәвраттики бир өлчәмдур, жәйнәктин қолниң учигичә болған арилиқтур, тәхминән 45 сантиметр. ■ **52:21** 1Пад. 7:15; 2Пад. 25:17; 2Тар. 3:15 □ **52:25** «бир ағват әмәлдар...» — яки пәкәт «бир әмәлдар...».

□ **52:30** «Небузар-Адан Йәһудийлардин йәттә йүз қириқ бәш кишини сүргүн қилди; жәмий болуп сүргүн қилинғанларниң сани төрт миң алтә йүз киши еди» — бу санлар «2Пад.» 24:14-16дә хатириләнгәнгә охшимаيدу. «Йәрәмия»дики санлар бәлким Йерусалимдикиләрни, «2Пад.»дики сан пүтүнләй Йәһудадикиләрни көрситиши мүмкин. Бу санлар аз көрүнсиму, оқурмәнләрниң есида болуши керәкки, Йәрәмияниң һәм Әзакиялнн бешарәтлири бойичә Йәһудадикиләрниң көпинчиси «қилич, қәһәтчилик вә баба-кесәл» билән өлгән болса керәк. ■ **52:31** 2Пад. 25:27-30

болушқа муйәссәр болди. ³⁴ Униң несивиси болса, Бабил падишасиниң униңға бегишлиған дайимлиқ илтипати еди; бу илтипат күндилик еди, йәни у униңға таки аләмдин өткичә өмриниң һәр бир күни муйәссәр қилинған.

Йәрәмияның жиға-зарлири

«Йәрәмия пәйгәмбәрның жиға-зарлири» *** 1-мунаҗат — Йерусалимның қайғу-һәсрети

1 |□| (Аләф) Аһ!

Илгири адәмләр билән лиқ толған шәһәр,
һазир шунчә йиғанә олтириду!
Әлләр арисидә катта болғучи,
һазир тул хотундәк болди!

Өлкиләр үстидин һөкүм сүргән мәликә,
һашарға тутулди!□

2 |□| (Бәт) У кечичә аччиқ жиға көтәрмәктә;

Мәңзидә көз яшлири тарамлимақта;
Ашнилири арисидин,
Униңға тәсәлли беридиған һеч бири йоқтур;
Барлиқ достлири униңға сатқунлуқ қилди,
Улар униңға дүшмән болуп кәтти.□ ■

3 |□| (Гимәл) Йәһуда җәбир-җапа һәм еғир қуллуқ астида,

Сүргүнлүккә чиқти;
У әлләр арисидә мусапир болди,
һеч арам тапмайду;

Уни қоғлиғучиларның һәммиси,
Униңға йетишивелип, уни тар йолда қистайду;□

4 |□| (Даләт) һеч ким һейтларға кәлмигәнлиги түпәйлидин,

Зионға баридиған йоллар матәм тутмақта.

Барлиқ қовуқлири чөлдәрәп қалди,

Каһинлири аһ-зар көтәрмәктә,

Қизлири дәр-әләм ичидидур;

Өзи болса,

Қаттиқ азапланмақта.

5 |□| (Хе) Күшәндилири униңға ғоҗайин болди,

Дүшмәнлири ронақ тапмақта;

Чүнки униң көплигән асийлиқлири түпәйлидин,

Пәрвәрдигар уни җәбир-җапаға қойди.

Униң балилири кәлмәскә кәтти,

Күшәндисигә әсир болуп сүргүн болди. □

6 |□| (Вав) Барлиқ һөрмәт-шөһрити Зионның қизидин кәтти;

Әмирлири яйлақни тапалмиған кийикләрдәк болди;

□ 1:1 «Аһ! Илгири адәмләр билән лиқ толған шәһәр, һазир шунчә йиғанә олтириду!...» — изаһат: биринчи бабта Йәрәмия Йерусалимни мусибәттә болған аял яки қиз сүпитидә тәсвирләйду, униң дәрдидә қайғуриду. Қаршиимизчә, мошу бабтики «у» Йерусалим (Зион)ни көрситиду, шундақла «у» мусибәтлик аял яки қиз сүпитидә көрүниду. Биринчи бабта «мән» — пәйгәмбәр өзини Йерусалимнің орниға қоюп, мусибәтлик аял яки қиз сүпитидә Йерусалимнің орнида қайғуриду («мән» яки «у» аялчә родта ипадиләнгән). □ 1:2 «Ашнилири» ... «достлири»... — Йерусалимға иттипақдаш болайли дегән ят әлләрни якийерусалимдикиләр таянған бутларни көрситиду. ■ 1:2 Зәб. 6:7-8 □ 1:3 «Йәһуда җәбир-җапа һәм еғир қуллуқ астида...» — башқа бир хил тәржимиси «Йәһуда җәбир-җапа һәм еғир қуллуқтин кейин, ...». □ 1:5 «Дүшмәнлири ронақ тапмақта» — башқа бир хил тәржимиси «Дүшмәнлири уни булаң-талаң қилди».

Уларның овчидин өзини қачурғидәк һеч дәрмани қалмиди. □

7 |□| (Заин) Харланған, сәргәрдан болған күнлиридә,
Халқи күшәндисиниң қолиға чүшкән,
Һеч ким ярдәм қолини сөзмигән чағда,
Йерусалим қедимдә өзигә тәвә болғанлирини,
Қиммәтлик байлиқлирини ядиға кәлтүрмәктә;
Күшәндилири униңға мәсқирилик қарайтти;
Күшәндилири униң набут болғанлиғини мәсқирә қилишти. □

8 |□| (Хәт) Йерусалим әшәддий еғир гуна садир қилған;
Шуниң билән у һарам болди;
Униң ялаңачлиғини көргәчкә,
Уни һөрмәтлигәнләр һазир уни кәмситиду;
Уятта, уһ тартқиничә у кәйнигә бурулди. □ ■

9 |□| (Тәт) Униң өз һайзлири етәклирини булғивәтти;
У ақивитини һеч ойлимиғандур;
Униң жиқилиши әжайип болди;
Униңға тәсәлли бәргүчи йоқтур;
— «Аһ Пәрвәрдигар, харланғинимға қара!
Чүнки дүшмән һалимдин махтинип кәтти!» ■

10 |□| (Йод) Күшәндиси қолини униң қиммәтлик нәрсилери үстигә созди;
Өзиниң муқәддәс жайиға әлләрниң бәсип киргәнлигини көрди;
Сән әсли уларни ибадәт җамаитиңгә «киришкә болмайду» дәп мәнғи қилғанғу!

11 |□| (Каф) Бир чишләм нан издәп,
Униң халқиниң һәммиси уһ тартмақта;
Җенини сақлап қелиш үчүнла,
Улар қиммәтлик нәрсилерини ашлиққа тегишти.
«Аһ Пәрвәрдигар, қара!
Мән әрзимәс саналдим. ■

12 |□| (Ламәд) Әй өтүп кетиватқанлар,
Бу силәр үчүн һеч иш әмәсму?
Қарап бақ, мениң дәр-дәр-әлимимдәк башқа дәр-дәр-әләм бармиду?
Пәрвәрдигар отлуқ ғәзивини чүшүргән күнидә,
Уни мениң үстүмгә жүклиди. ■

13 |□| (Мәм) У жуқуридин от яғдурди, от сүйәклиримдин өтүп көйдурди.
У уларниң үстидин ғәлибә қилди.
У путлирим үчүн тор-қапқанни қоюп қойди,
Мени кәйнимгә яндурди,
У мени набут қилди,
Күн бойи У мени зәипләштүрди.

14 |□| (Нун) Асийлиқлирим боюнтуруқ болуп бойнумға бағланар;
Қолири танини чиң чигип чәмбәрчас қиливәтти;
Асийлиқлирим бойнумға артилди;
У дәрманимни мәндин кәткүзди;
Рәб мени мән қаршилиқ көрситәлмәйдиғанларниң қоллириға тапшурди.

15 |□| (Самәк) Рәб барлиқ батурлиримни оттурумдила йәргә урувәтти;

□ 1:6 «Барлиқ һөрмәт-шөһрити Зионниң қизидин кәтти» — яки «Барлиқ һөрмәт-шөһрити Зионниң қизидин елип кетилди». □ 1:7 «Һеч ким ярдәм қолини сөзмигән чағ» — Йәһуда һәрдаим

башқа әлләр билән иттипақдаш болмақчи болуп кәлгән — лекин һалқилиқ пәйттә «иттипақдашлири» униңға һеч ярдәм қилмиған. □ 1:8 «Шуниң билән у һарам болди» — башқа бир хил тәржимиси «Шуңа у мазақниң объектиси болди». ■ 1:8 Йәш. 47:3 ■ 1:9 Қан. 32:29

■ 1:11 Йәр. 52:6 ■ 1:12 Аюп 19:21; Зәб. 68:20-21; Мат. 26:38-40

У мениң хил жигитлиримни езишкә,
 Үстүмдин һөкүм чиқиришкә кеңәш чақирди.
 Рәб гоя үзүм көлчигидики үзүмләрни чэйлигәндәк,
 Йәһуданиң пак қизини чэйливәтти. □

16 |□| (Айин) Мошулар түпәйлидин тарамлап жиғлимақтимән;
 Мениң көзлирим, мениң көзлиримдин су еқиватиду;
 Маңа тәсәлли бәргүчи, женимни әслигә кәлтүргүчи мәндин жирақтур;
 Балилиримниң көңли сунуқтур,
 Чүнки дүшмән гәлибә қилди. □ ■

17 |□| (Пе) Зион қолини созмақта,
 Лекин униңға тәсәлли бәргүчи йок;
 Пәрвәрдигар Яқуп тоғрилиқ пәрман чүшүрди —
 Хошнилири униң күшәндилири болсун!
 Йерусалим улар арисидә иплас нәрсә дәп қаралди. □

Йерусалим сөзләйду

18 |□| (Тсадә) Пәрвәрдигар һәққанийдур;
 Чүнки мән Униң әмригә хилаплиқ қилдим!
 Әй, барлиқ хәлиқләр, аңлаңлар!
 Дәрдлиримгә қараңлар!
 Пак қизлирим, яш жигитлирим сүргүн болди!

19 |□| (Коф) Ашнилиримни чақирдим,
 Лекин улар мени алдиган еди;
 Жаң сақлиғидәк озуқ-түлүк издәп жүрүп,
 Каһинлирим һәм ақсақаллирим шәһәрдә нәпәстин қалди. ■

20 |□| (Рәш) Қара, и Пәрвәрдигар, чүнки азар чекиватимән!
 Һәддидин зиядә асийлиқ қилғиним түпәйлидин,
 Ич-бағрим қийниливатиду,
 Жүригим өртилип кәтти.
 Сиртта қилич анисини балисидин жуда қилди,
 Өйлиримдә болса өлүм-ваба һөкүм сүрмәктә! □ ■

21 |□| (Шийн) Хәқләр аһ-зарлиримни аңлиди;
 Лекин тәсәлли бәргүчим йоқтур;
 Дүшмәнлиримниң һәммиси күлпитимдин хәвәрдар болуп,
 Бу қилғиниңдин хошал болди;
 Сән жақалиған күнни уларниң бешиға чүшүргәйсән,
 Шу чағда уларниң хали мениңкидәк болиду. □

22 |□| (Тав) Уларниң барлиқ рәзиллигини көз алдиңға кәлтүргәйсән,
 Барлиқ асийлиқлирим үчүн мени қандақ қилған болсаң,
 Уларғиму шундақ қилғайсән;
 Чүнки аһ-зарлирим нурғундур,

□ **1:15** «Рәб барлиқ батурлиримни оттурумдила йәргә урувәтти» — «оттурумдила» болса Йерусалимниң оттурисидә. □ **1:16** «Маңа тәсәлли бәргүчи, женимға мәдәт бәргүчи» — Худа Өзидур. □ «Балилиримниң көңли сунуқтур» — оқурмәнләрниң есидә барки, сөзлигүчи һазир Йерусалим, шуңа «мениң балилирим» өзидә туруватқанларни көрситиду, әлвәттә. ■ **1:16** Йәр. 13:17 □ **1:17** «Хошнилири униң күшәндилири болсун!» — башқа бир хил тәржимиси: «Униң күшәндилири әтрапига олашсун!». ■ **1:19** Йәр. 30:14 □ **1:20** «Өйлиримдә болса өлүм-ваба һөкүм сүрмәктә» — ибраний тилидә «Ичидә болса өлүм-ваба һөкүм сүрмәктә». ■ **1:20** Йәш. 16:11; Йәр. 48:36 □ **1:21** «Сән жақалиған күн...» — Худа Йәрәмияға вә башқа пәйғәмбәрләргә Исраилни жазалайдиган бир күнни һәм ят әлләрни жазалайдиган бир күнни вәһий қилған еди.

Қалбим азаптин ээиплишип кәтти!

2

2-мунажат – Йерусалимниң җазалинши

1 |□| (Аләф) Рәб ғәзәп булути билән Зион қизини шундақ қаплиди!

У Израилниң шәрәп-жуласини асмандин йәргә чөрүвәтти,
Ғәзиви чүшкән күнидә Өз тәхтипәрини һеч есидә қалдурмиди. □

2 |□| (Бәт) Рәб Яқупниң барлиқ туралғулирини жутувәтти, һеч айимиди;

У қәһри билән Йәһуданиң қизиниң қәлғә-қорғанлириниң һәммисини ғулатти;
У падишалиқни әмирлири билән номусқа қоюп,

Йәр билән йәксан қиливәтти. □

3 |□| (Гимәл) У қаттиқ ғәзәптә Израилниң һәммә мүңгүзлирини кесивәтти;

Дүшмәнни тосуган оң қолини Униң алдидин тартивалди;

Лавулдап көйгән өз әтрапини йәп кәткүчи оттәк,

У Яқупни көйдүрүвәтти. □

4 |□| (Даләт) Дүшмәндәк У оқясини кәрди;

Униң оң қоли етишқа тәйярланған еди;

Көзигә иссиқ көрүнгәнләрниң һәммисини күшәндиси кәби қирди;

Зион қизиниң чедири ичидә,

Қәһрини оттәк яғдурди;

5 |□| (Хе) Рәб дүшмәндәк болди;

У Израилни жутувалди,

Ордилириниң һәммисини жутувалди;

Униң қәлғә-қорғанлирини йоқатти,

Йәһуданиң қизида матәм вә жиға-зерәларни көпәйтти.

6 |□| (Вав) У Униң кәписини бағчини пачақлатқандәк пачақлатти;

У ибадәт сорунлирини йоқитивәтти;

Пәрвәрдигар Зионда һейт-байрамлар һәм шабатларни халқиниң есидин
чиқиривәтти;

Ғәзәп оти билән падиша һәм каһинни чәткә қеқивәтти. □

7 |□| (Зайн) Рәб қурбанғаһини ташливәтти,

Муқәддәс җайидин ваз кәчти;

У Зиондики ордиларниң сепиллирини дүшмәнниң қолиға тапшурди;

Һәтта Пәрвәрдигарниң өйидә,

□ 2:1 «Израилниң шәрәп-жуласи» ... «(Худаниң) Өз тәхтипәри» — булар Худаниң муқәддәс ибадәтханисини көздә тутуши мүмкин. □ 2:2 «Яқупниң барлиқ туралғулири» — «Яқуп»

мошу айтәләрдә Яқупниң әвлатлирини, йәни Израилларни көрситиду, әлвәттә. «Йәһуданиң қизиниң қәлғә-қорғанлириниң һәммисини ғулатти» — «қәлғә-қорғанлири» бәлким Йәһуданиң мустәһкәм шәһәрлирини көрситиду. □ 2:3 «У қаттиқ ғәзәптә Израилниң һәммә мүңгүзлирини кесивәтти» —

Тәвратта, «мүңгүз»ләр көп һалларда адәмләрниң аброй-шөһритини билдүриду. Мошу йәрдә Израилниң пәһри болған абройлуқ мөтивәрлирини яки батур әзимәтлирини көрситиши мүмкин. Мүңгүзләр адәмниң бешидин өскән эмәс! «У Яқупни көйдүрүвәтти» — мошу йәрдә «Яқуп» Яқупниң (Израилниң) зимини вә шәһәр-йезилирини көрситиду. □ 2:6 «У Униң кәписини бағчини пачақлатқандәк пачақлатти»

— «Униң кәписи» мошу йәрдә йәнә муқәддәс ибадәтханини көрситиду; гәрчә ибадәтхана ғайәт зор имарәт болсиму, ибадәтхана Худа алдида пақәт бир «кәпә», вақитлиқ бир нәрса, халас. «У ибадәт сорунлирини йоқитивәтти» — яки «у ибадәт сорунини йоқитивәтти». Бу кейинки тәржимә тоғра болса, уму ибадәтханини көрситиду. «Пәрвәрдигар Зионда һейт-байрамлар һәм шабатларни халқиниң есидин чиқиривәтти» — «шабатлар», (йәни «шабат күнлири») — «шабат» дәм елиш күни, Худа Израилға: Силәргә муқәддәс күн болсун дәп бекиткән, шәнбә күнини көрситиду.

Улар һейт-айәм күнидикидәк тәнтәнә қилишти!

8 |□| (Хәт) Пәрвәрдигар Зион қизиниң сепилини чеқиветишни қарар қилған;
У униңға һалак өлчәм танисини тартип қойған;
У қолини чеқиштин һеч үзмиди;
У һәм истиһкамларни һәм сепилни зарлатти;
Иккиси тәң һалсирап қайғурмақта. □

9 |□| (Тәт) Униң дәрвазилири йәр тегигә ғәриқ болуп кәтти;
У униң төмүр-тақақлирини парә-парә қиливәтти.
Падишаси һәм әмирлири әлләр арисиға паланди;
Тәвраттики тәрбийә-йойлоруқ йоқап кәтти,
Пәйғәмбәрлири Пәрвәрдигардин вәһий-көрүнүшләрни издәп тапалмайду. □

10 |□| (Йод) Зион қизиниң ақсақаллири,
Йәрдә зуван сүрмәй олтармақта;
Улар башлириға топа-чаң чечишти;
Улар белигә бөз йөгивелишти;
Йерусалимниң пак қизлириниң башлири йәргә кирип кәткидәк болди.

11 |□| (Каф) Мениң көзлирим тарамлиған яшлиримдин һалидин кәтти;
Ичи-бағрилирим зәрдапға толди;
Жигирим йәр йүзигә төкүлүп парә-парә болди,
Чүнки хәлқимниң қизи набут қилинди,
Чүнки шәһәр кочилирида нарсидиләр һәм бовақлар һошсиз ятмақта.

12 |□| (Ламәд) Улар шәһәр кочилирида яриланғанлардәк һалидин кәткәндә,
Анилириниң кучиғида йетип жан талашқанда,
Анилириға: «Йемәк-ичмәк нәдә?» дәп ялвурushimaқта. □

13 |□| (Мәм) Мән дәрдиңгә гувачи болуп, сени немигә охшитармән?
Сени немигә селиштурармән, и Йерусалим қизи?
Саңа тәсәлли бериштә, немини саңа тәң қилармән, и Зионниң пак қизи?
Чүнки сениң яраң деңиздәк чәксиздур;
Ким сени сақайталисун? □

14 |□| (Нун) Пәйғәмбәрлириңниң сән үчүн көргәнлири бимәнилик һәм ахмақлиқтур;
Улар сениң қәбиһлигиңни һеч ашкарә қилмиди,
Шундақ қилип улар сүргүн болушүңниң алдини алмиди.

□ 2:8 «Пәрвәрдигар ... униңға һалак өлчәм танисини тартип қойған» — демәк, һәммигә Қадир Худа Йерусалимниң һалак болушини аллиқачан тәпсилий өлчәп қойған еди. □ 2:9 «Униң дәрвазилири йәр тегигә ғәриқ болуп кәтти» — кона заманларда шәһәрниң қовуқ-дәрвазилири мөтивәрләр сорақ қилиш, несинәт қилиш, мәслиһәт беришкә олтиридиған жай еди (5:14ни көрүң).

«Тәвраттики тәрбийә-йойлоруқ» — яки «Тәврат». Ибраний тилида «тәврат» дегән сөз «йойлоруқ», «тәрбийә» дегән мәнидә. «Пәйғәмбәрлири Пәрвәрдигардин вәһий-көрүнүшләрни издәп тапалмайду» — «пәйғәмбәрлири» Худаниң пәйғәмбәрлири әмәс, бәлки «Йәһуданиң пәйғәмбәрлири». Бу кинайилик гәп, у «сахта пәйғәмбәрләр»ни көрситиду (14-айәт, «Йәр.» 14:13-18ниму көрүң); Эзакиял пәйғәмбәр вә Йәрәмия пәйғәмбәр аллиқачан Йерусалимниң вәйран қилиниши тоғрилиқ алдин-ала тәпсилий бешарәт бәргән еди. □ 2:12 «Йемәк-ичмәк нәдә?» — ибраний тилида: «Нан-шарап нәдә?». Қурғақчилик түпәйлидин балким пәқәт шарапла қалдиму, су йоқмиду? □ 2:13 «Мән дәрдиңгә гувачи болуп, сени немигә охшитармән? Сени немигә селиштурармән, и Йерусалим қизи? Саңа тәсәлли бериштә, немини саңа тәң қилармән, и Зионниң пак қизи?...» — айәттики барлиқ сөзләр бәлким Зионниң дәрәд-әлимини өлчигили болмайдиганлигини көрситиши мүмкин (ахирида «яраң» тоғрилиқ сөзләйду).

«...сениң яраң деңиздәк чәксиздур» — ибраний тилида «... сениң бөсүлгән жайиң деңиздәк чәксиздур».

Әксичә уларның сән үчүн көргәнлири ялған бешарәтләр һәм езитқулуқлардур. □

15 |□| (Самәк) Йениңдин өтүватқанларның һәммиси саңа қарап чаваклишиду; Улар үшқиртип Йерусалимның қизига баш чайқашмақта: — «Гөзәлликниң жәвһири, пүтқүл жаһанниң хурсәнлиги» дәп аталған шәһәр мошумиду?» □

16 |□| (Пе) Барлиқ дүшмәнлириң саңа қарап ағзини йоған ечип мазақ қилмақта, Уш-уш қилишип, чишлирини гучурлатмақта; Улар: «Биз уни жутувалдуқ!

Бу бәрһәк биз күткән күндур!

Биз буни өз көзимиз билән көрүшкә муйәссәр болдуқ!» — демәктә.

17 |□| (Айин) Пәрвәрдигар Өз нийәтлирини ишқа ашурди;

Қедимдин тартип Өзиниң бекиткән сөзигә әмәл қилди;

У һеч рәһим қилмай ғулатти;

У дүшмәнни үстүңдин шатландурди;

Күшәндилириңниң мүңгүзини жуқури көтәрди. □

18 |□| (Тсадә) Уларниң көңли Рәбгә нида қилмақта!

И Зион қизиниң сепили!

Яшлириң дәриядәк кечә-күндүз ақсун!

Өзүңгә арам бәрмә;

Яш тамчилириң тарамлаштин арам алмисун! ■

19 |□| (Коф) Түн кечидә орнуңдин тур,

Кәчтә жесәк башлиниши билән нида қил!

Көңлүңни Рәбниң алдига судәк төк;

Нарсидилириңниң һаяти үчүн униңға қоллириңни көтәр!

Улар барлиқ кочилириң доқмушида кәһәтчиликтин һалидин кәтмәктә.

20 |□| (Рәш) Қара, и Пәрвәрдигар, ойлап баққайсән,

Сән кимгә мошундақ муамилә қилип баққан?!

Аяллар өз мевилири — әркә бовақлирини йейишкә боламду?

Каһин һәм пәйғәмбәрни Рәбниң муқәддәс жайида өлтүрүшкә боламду?! ■

21 |□| (Шийн) Яшлар һәм қерилар кочиларда йетишмақта;

Пак қизлирим вә яш жигитлирим қиличлинип жиқилди;

Уларни ғәзивиң чүшкән күнидә қирдиңсән;

Уларни һеч айимай сойдуңсән.

22 |□| (Тав) Сән һейт-байрам күнидә жамаәтни чақирғандәк,

Мени тәрәп-тәрәпләрдин бесишқа вәһимиләрни чақирдиң;

Пәрвәрдигарниң ғәзәп күнидә қачқанлар яки тирик қалғанлар йоқ еди;

Өзүм әркилитип чоң қилғанларни дүшминим йәп кәтти. □

□ **2:14** «...сән үчүн көргәнлири ялған бешарәтләр» — «бешарәтләр» ибраний тилида «жүкләр» яки «жүклигән бешарәтләр». Адәттә «жүк» дегән сөз бешарәтниң егирлигини, везинини, муһим сөз экәнлигини көрситиду. Бу йәрдә «жүк», шүбһисизки, һәжвий гәп болуп, мошундақ кишиләрниң «бешарәтлири» кишиләргә һеч илһам яки мәдәт бәрмәй, әксичә, әмәлийәттә, адәмләргә «егир жүк» артидиганлиқни көрситиду. «Езитқулуқ»ниң башқа бир хил тәржимиси «чиқиришқа (йәни, сүргүн болушқа) савәпчи» дегән болиду. □ **2:15** «Йениңдин өтүватқанларниң һәммиси саңа қарап чаваклишиду» — бу «чаваклишиш» мәсқирә қилишни билдүрсә керәк. Йәрусалемни күрситигән «гөзәлликниң жәвһири» «пүтқүл жаһанниң хурсәнлиги» дегән ибарилар «Зәб.» 49:2 вә 47:3дин елинған. □ **2:17** «Қедимдин тартип Өзиниң бекиткән сөзигә әмәл қилди...» — Пәрвәрдигар узундин буян (Муса пәйғәмбәр дәвридин тартип) Исраилға бутпәрәслик вә итаәтсизлиқниң ақивити тоғрилиқ ағаһландуруп кәлгән еди.

■ **2:18** Йәр. 14:17; Жиг. 1:16 ■ **2:20** Жиг. 4:10 □ **2:22** «Мени тәрәп-тәрәпләрдин бесишқа вәһимиләрни чақирдиң» — «Йәр.» 20:3 вә 10ни көрүң.

3

3-мунажат — Җаза вә үмүт *** Азап тартқучи дәрд-әләм төкиду

- 1 |□| (Аләф) Мән униң ғәзәп тайиғини йәп җәбир-зулум көргән адәмдурмән.□
 2 Мени У һайдивәтти,
 Нурға әмәс, бәлки қараңғулуққа маңдурди;
 3 Бәрһәк, У күн бойи қолини маңа қайта-қайта һужум қилдурди;
 4 |□| (Бәт) Әтлиримни вә терилиримни қақшал қиливәтти,
 Сүйәклиримни сундурувәтти.
 5 У маңа муһасирә қурди,
 Өт сүйи вә жапа билән мени қапсивалди.
 6 У мени өлгили узун болғанлардәк қап қараңғу җайларда турушқа мәжбур қилди.
 7 |□| (Гимәл) У мени чиқалмайдиған қилип читлап қоршивалди;
 Зәнҗиримни егир қилди.
 8 Мән вақирап нида қилсамму,
 У дуайимни һеч иштимиди.
 9 У йоллиримни җипсилашқан таш там билән тосувалди,
 Чиғир йоллиримни әгир-тоқайт қиливәтти.
 10 |□| (Даләт) У маңа пайлап ятқан ейиқтәк,
 Пистирмида ятқан ширдәктур.
 11 Мени йоллиримдин бурап тетма-титма қилди;
 Мени түгәштүрди.
 12 У оқясини керип,
 Мени оқиниң қариси қилди.
 13 |□| (Хе) Оқденидики оқларни бәрәклиримгә санҗитқузди.□
 14 Мән өз хәлқимгә рәсва объекти,
 Күн бойи уларниң мәсқирә нахшисиниң нишани болдум.
 15 У маңа зәрдабни тойғичә жутқузуп,
 Кәкрә сүйини тойғичә ичкүзди.
 16 |□| (Вав) У чишлиримни шегил ташлар билән чеқивәтти,
 Мени күлләрдә түгүлдүрди;
 17 Җеним тинич-хатирҗәмликтин жирақлаштурулди;
 Арамбәхшниң немә екәнлигини унтуп кәттим.□
 18 Мән: «Дәрманым қалмиди, Пәрвәрдигардин үмүтүм қалмиди» — дедим.
 19 |□| (Заин) Мениң хар қилинғанлиримни, сәргәдан болғанлиримни,
 Әмән вә өт сүйини йәп-ичкиними есиңгә кәлтүргәйсән!□
 20 Җеним буларни һәрдайим әсләватиду,
 Йәргә кирип кәткидәк болмақта.

□ 3:1 «Мән униң ғәзәп тайиғини йәп җәбир-зулум көргән адәмдурмән...» — 3-бапта (1-66) сөзлигүчи бәлким Йәрәмияның өзи; у бәзи йәрләрдә (1) «Йерусалимға вәкил болуп» сөzlәйдү; (2) (бизниңчә) йәнә бәзи йәрләрдә Муқәддәс Роһ униң арқилиқ Мәсиһниң гунайимиз үчүн тартидиған қурбанлиқ азаплирини алдин-ала көрситиду. «Мән униң ғәзәп тайиғини йәп җәбир-зулум көргән адәмдурмән» — мошу әйттики «адәм» дегән сөз, адәттә «әркәк», «оғул бала», батур-палванни көрситиду.
 □ 3:13 «Оқденидики оқларни бәрәклиримгә санҗитқузди» — ибранийлар бәрәкни виждан яки һессиятның мәнбәси дәп қарайтти. □ 3:17 «Җеним тинич-хатирҗәмликтин жирақлаштурулди» — башқа бир хил тәрҗимиси: «Җенимни тинич-хатирҗәмликтин жирақлаштурудүсән». □ 3:19 «Мениң хар қилинғанлиримни, сәргәдан болғанлиримни, әмән вә өт сүйини йәп-ичкиними есиңгә кәлтүргәйсән!» — башқа бир хил тәрҗимиси: «Мениң хар қилинғанлирим, мениң сәргәдан болғанлиримни әслисәм, әмән йегәндәк вә өт сүйини ичивалғандәк болимән».

21 Лекин шуни көңлүмгә кәлтүрүп әсләймәнки,

Шуның билән үмүт қайтидин яниду, —■

22 |□| (Хәт) Мана, Пәрвәрдигарның өзгәрмәс мөһриванлиқлири! Шуңа биз түгәшмидук;

Чүнки Уның рәһимдиллиқлириниң айиғи йоқтур;□ ■

23 Улар һәр сәһәрдә йеңилиниду;

Сениң һәқиқәт-садиқлиғиң толиму молдур!■

24 Өз-өзүмгә: «Пәрвәрдигар мениң несивәмдур;

Шуңа мән Уныңа үмүт бағлаймән» — дәймән.■

25 |□| (Тәт) Пәрвәрдигар Өзини күткәнләргә,

Өзини издигән жан егисигә мөһриwandур;

26 Пәрвәрдигарның нижагини күтүш,

Уни сүкүт ичидә күтүш яхшидур.□

27 Адәмниң яш вақтида боюнтуруқни көтириши яхшидур.□

28 |□| (Йод) У йегәнә болуп сүкүт қилип олтарсун;

Чүнки Рәб буни уныңа жүклиди.

29 Йүзини топа-тупраққа тәккүзсун,

— Еһтимал, үмүт болуп қалар?□ ■

30 Мәңзини урғучиға тутуп бәрсун;

Тил-аһанәтләрни тойғичә ишитсун!

31 |□| (Каф) Чүнки Рәб әбәдил-әбәд инсандин ваз кәчмәйду;

32 Азар бәргән болсиму,

Өзгәрмәс мөһриванлиқлириниң моллуғи билән ичини ағритиду;

33 Чүнки У инсан балирини хар қилишни яки азаплашни халиған әмәстур.

34 |□| (Ламәд) Йәр йүзидики барлиқ әсирләрни аяқ астида янқишқа,

35 һәммидин Алий Болғучиниң алдида адәмни өз һәққидин мөһрум қилишқа,

36 Инсанға өз дөвасида увал қилишқа, — Рәб буларниң һәммисигә гувачи әмәсму?

37 |□| (Мәм) Рәб уни буйрумиған болса,

Ким дегинини әмәлгә ашуралисун?■

38 Күлпәтләр болсун, бәхит-саадәт болсун, һәммиси һәммидин Алий Болғучиниң ағзидин кәлгән әмәсму? ■

39 Әнди тирик бир инсан немә дәп ағриниду,

Адәм балиси гуналириниң жазасидин немә дәп вайсайду?□

40 |□| (Нун) Йоллиримизни тәкшүрүп синап биләйли,

Пәрвәрдигарның йениға йәнә қайтайли;

41 Қоллиримизни көңлимиз билән биллә әрштики Тәңригә көтирәйли!

■ 3:21 Зәб. 72:17 □ 3:22 «Пәрвәрдигарның өзгәрмәс мөһриванлиқлири! Шуңа биз түгәшмидук...» — башқа бир хил тәржимиси: «Пәрвәрдигарның өзгәрмәс мөһриванлиқлири һәргиз үзүлмәйду;...» ■ 3:22 Йәш. 1:9; һаб. 3:13 ■ 3:23 Зәб. 29:6 ■ 3:24 һаб. 2:3 □ 3:26

«Уни сүкүт ичидә күтүш яхшидур» — «сүкүт ичидә» дегәнлик мошу йәрдә йәнә «сәвир-тақәт билән» дегәнниму билдүриду. □ 3:27 «Адәмниң яш вақтида боюнтуруқни көтириши яхшидур» — бу

айәтниң бәлким икки мәнәси бар: — (1) адәм яш вақтида жапа-мушәқәтни көрүш яхши иштур; (2) Бабилиң боюнтуруғи жүкләнгәнләр (сүргүн болғанлар) арасидин яшлар ахирида бу боюнтуруқниң

(тәхминән 60 жылдин кейин) елип ташлинишни көрәләйду. Шуңа шу чағда «боюнтуруқни көтәргән яшларниң бәхити болиду; уларға нисбәтән «яшлиқта боюнтуруқни көтириш яхши иштур». □ 3:29

«Йүзини топа-тупраққа тәккүзсун» — ибраний тилида «ағзини тупраққа бастурсун». Бу һәрикәт қаттиқ дуа-тилавәт қилишни билдүриду. ■ 3:29 Рос. 8:22 ■ 3:37 Зәб. 32:9 ■ 3:38 Йәш. 45:7; Ам. 3:6 □ 3:39 «Әнди тирик бир инсан немә дәп ағриниду, адәм балиси гуналириниң жазасидин

немә дәп вайсайду?» — гуналиримизниң тегишлик жазаси жисманий һәм роһий өлүм болса, биз тирик чада шу тегишлик жазани теһи тартмидук.

- 42 Биз итаәтсизлик қилип сәндин йүз өридук;
Сән кәчүрүм қилмидиң.
- 43 |□| (Самәк) Сән өзүңни ғәзәп билән қаплап, бизни қоғлидиң;
Сән өлтүрдүң, һеч рәһим қилмидиң.
- 44 Сән Өзүңни булут билән қаплиғансәнки,
Дуа-тилавәт униңдин һеч өтәлмәс.
- 45 Сән бизни хәлиқләр арисидә дашқал вә нижасәт қилдиң.
- 46 |□| (Пе) Барлиқ дүшмәнлиримиз бизгә қарап ағзини йоған ечип *мазақ қилди*;
47 Үстимизгә чүшти алақзадилик вә ора-қапқан,
Вәйранчилиқ һәм һалакәт.
- 48 Хәлқимниң қизи набут болғини үчүн,
Көзүмдин яшлар өстәң болуп ақмақта.
- 49 |□| (Айин) Көзүм яшларни үзүлмәй төкүватиду,
Улар һеч тохталмайду,
- 50 Таки Пәрвәрдиғар асманлардин төвәнгә нәзәр селип *һалимизга қаригичә*.
51 Мениң көзүм Роһумға азап йәткүзмәктә,
Шәһиримниң барлиқ қизлириниң һали түпәйлидин.
- 52 |□| (Тсадә) Маңа сәвәпсиз дүшмән болғанлар,
Мени күштәк һәдәп овлап кәлди.
- 53 Улар орида женимни үзмәкчи болуп,
Үстүмгә ташни чәриди.
- 54 Сулар бешимдин тешип ақти;
Мән: «Үзүп ташландим!» — дедим.□
- 55 |□| (Коф) һаңниң түвлиридин намиңни чақирип нида қилдим, и Пәрвәрдиғар;
56 Сән авазимни аңлидиң;
Кутулдурушқа нидайимға қулиқиңни юпурувалмиғин!
- 57 Саңа нида қилған күнидә маңа йеқин кәлдиң,
«Қорқма» — дедиң.
- 58 |□| (Рәш) И рәб, женимниң дәвасини өзүң соридиң;
Сән маңа һәмжәмәт болуп һаятимни кутқуздуң.
- 59 И Пәрвәрдиғар, маңа болған уваллиқни көрдүңсән;
Мән үчүн һөкүм чиқарғайсән;
- 60 Сән уларниң маңа қилған барлиқ өчмәнликлринини,
Барлиқ қәстлирини көрдүңсән.
- 61 |□| (Шийн) И Пәрвәрдиғар, уларниң аһанәтлирини,
Мени барлиқ қәстлигәнлирини аңлидиңсән,
62 Маңа қарши турғанларниң шивирлашлирини,
Уларниң күн бойи кәйнимдин кусур-кусур қилишқанлирини аңлидиңсән.
- 63 Олтарғанлирида, турғанлирида уларға қаригайсән!
Мән уларниң *мәсқирә* нахшиси болдум.
- 64 |□| (Тав) Уларниң қоллири қилғанлири бойичә, и Пәрвәрдиғар, бешиға жаза яндурғайсән;
65 Уларниң көңүллирини кәж қилғайсән!
Бу сениң уларға чүшидиған ләнитниң болиду!
- 66 Ғәзәп билән уларни қоғлиғайсән,
Уларни Пәрвәрдиғарниң асманлири астидин йоқатқайсән!

□ 3:54 «Сулар бешимдин тешип ақти; мән: «Үзүп ташландим!» — дедим» — оқурмәнләрниң есидә барки, Йәрәмия пәйғәмбар «су азгили»ға ташливетилгән. Лекин мошу айтәләрдә ейтилған дәрдләр әшу сәргүзәшттин ешип кетиду.

4

4-мунаҗат — Харабилик ичидә турған Йерусалим

1 |□| (Аләф) Ah! Алтун шунчә жуласиз болуп кәтти!

Сап алтун шунчә тутук болуп кәтти!

Муқәддәс өйдик ташлар һәр бир кочиниң бешига төкүлүп чечилди!□

2 |□| (Бәт) Зионниң оғуллири шунчә қиммәтлик,

Сап алтунға тегишкүсиз еди,

Һазир сапал козилардәк,

Сапалчиниң қоли ясиғанлиричиликму қиммити йоқ дәп қариливатиду!

3 |□| (Гимәл) Һәтта чилбәриләр әмчигини тутуп берип балилирини емитиду;

Лекин мениң хәлқим чөлдики төгиқушларға охшаш рәһимсиз болди.□

4 |□| (Даләт) Бовақниң тили уссузлуқтин таңлийиға чаплишиватиду;

Кичик балилар нан тилимәктә,

Һеч ким уларға уштуп бәрмәйватиду.

5 |□| (Хе) Назу-немәтләрни йәп көнгәнләр кочиларда сарғийип жүриду;

Сөсүн кийим кийдүрүлүп чоң қилинғанлар тезәкликни кучаглап йетиватиду.

6 |□| (Вав) Хәлқимниң қизиниң қәбиһлигигә чүшкән җаза Содомниң гунайиниң җазасидин еғирдур;

Чүнки Содом бирақла өрүветилгән еди, һеч адәмниң қоли уни қийнимиған еди.□

7 |□| (Зайн) Хәлқимниң «Назарий»лири болса қардин сап, сүттин ақ, тени қизил якутлардин пақирақ еди,

Тәқи-турқи көк якуттәк еди.□

8 |□| (Хәт) Һазир чирайлири қурумдин қара;

Кочиларда кишиләр тоналмиғидәк болуп қалди;

Бир терә-бир устихан болуп қалди;

У қақшаллишип яғачтәк болуп кәтти. □

9 |□| (Тәт) Қиличта өлтүрүлгәнләр қәһәтчиликтә өлгәнләрдин бәхитликтур;

Чүнки улар қақшал болуп кәтмәктә,

Тупрақниң мевилири болмиғачқа жиқитилмақта.

10 |□| (Йод) Бағри юмшақ аяллар өз қоллири билән балилирини қайнитип пишарди;

Хәлқимниң қизи набут қилинғинида балилар уларниң гөши болуп қалди.

11 |□| (Каф) Пәрвәрдигар қәһрини чүшүрүп пиғандин чиқти,

Отлуқ ғәзивини төкти;

Зионда бир от йәқип,

Униң һуллирини жутувәтти.

□ 4:1 «Муқәддәс өйдик ташлар...» — муқәддәс ибадәтханиниң төркиби болған йоған оюлған ташларни көрситиду. Бәзи алимлар «ташлар» муқәддәс ибадәтханидики «гөһәр, якутлар»ни көрситиду, дәп қарайду; лекин бу гөһәрләрни Небоқаднәсар миладийәдин илгәрки 605-жили Бабилаға елип кәткән еди. □ 4:3 «...мениң хәлқим чөлдики төгиқушларға охшаш рәһимсиз болди» — төгиқушлар адәттә өз балилирини бақмайду; балилири өз-өзини бақиду. □ 4:6 «Хәлқимниң қизиниң қәбиһлигигә чүшкән җаза Содомниң гунайиниң җазасидин еғирдур; чүнки Содом бирақла өрүветилгән еди, һеч адәмниң қоли уни қийнимиған еди» — оқурмәнләрниң есида барки, Худа Содом шәһириниң үстигә от-ғуңгут яғдуруп җазалиған. Шуниң билән униң тартқан җазаса интайин қисқа болған, Йерусалимниңкидәк узунғичә созулған әмәс, йәнә келип у «адәмниң қоли»ниң зораванлигиға учриған әмәс. □ 4:7 «Хәлқимниң «Назарий»лири болса қардин сап, сүттин ақ, ... тәқи-турқи көк якуттәк еди» — «Назарий»лар болса мәлум мәзгилдә яки өмүрвайәт әзлирини Худаға алаһидә атап тапшурған кишиләрдур. Улар «Назарий» болған вақитта чачлирини чүшүрмәйтти, һеч қандақ харақ-шарап ичмәйтти (Таврат, «Чөл.» 6:1-21-н көрүң). □ 4:8 «Бир терә-бир устихан болуп қалди» — ибрании тилида: «териси устиханлириға чаплишиду».

12 |□| (Ламәд) Йәр йүзидики падишалар вә жаһанда барлық туруватқанлар болса, Нә күшәндә нә дүшмәнниң Йерусалимниң қовуқлиридин бөсүп киридиғанлиғиға ишәнмәйтти.

13 |□| (Мәм) һалбуки, пәйғәмбәрлириниң гуналири түпәйлидин, Каһнлириниң қәбиһликлири түпәйлидин, Уларниң Зионда һәққанийларниң қанлирини төккәнлиги түпәйлидин, — Бу иш бешиға чүшти!□

14 |□| (Нун) һазир улар қарғулардәк кочиларда тенәп жүрмәктә, Улар қанға булғанғанки, һеч ким кийимлиригә тәккүчи болмайду. □

15 |□| (Самәк) Хақ уларға: «Йоқулуш! Напаклар! Йоқулуш! Йоқулуш, бизгә тәккүчи болушма!» дәп вақиришмақта. Улар кечип тәрәп-тәрәпкә сәргәрдан болуп кәтти; Лекин әлләр: «уларниң аримизда турушиға болмайду!» — дөватиду.

16 |□| (Пе) Пәрвәрдигар Өзи уларни тарқитивәтти; У уларни қайта нәзиригә алмайду; Каһнларниң һөрмити қилинмиди, Яшанғанларму һеч мәриванлиқ көрмиди.□

17 |□| (Айин) Көзимиз ярдәмни беһудә күтүп һалидин кәтти; Дәрвәкә бизни қутқузалмиған бир әлни күтүп күзәт мунарлиримизда туруп кәлдүк.□ ■

18 |□| (Тсадә) Дүшмәнлиримиз изимиздин қоғлап жүрди; Шуңа кочиларда жүрәлмәйттүк; Әжилимиз йеқинлашти, күнлиримиз тошти; Чүнки әжилимиз кәлди!

19 |□| (Коф) Пейимизгә чүшкәнләр асмандики бүркүтләрдin иштик; Тағлардиму бизни қоғлап жүгүрди, Баявандиму бизни бөктүрмидә пайлашти.

20 |□| (Рәш) Женимизниң нәпәси болған, Пәрвәрдигарниң Мәсиһ қилғини уларниң ора-қапқанлирида тутулди; Биз у тоғрисида: «униң сайисидә әлләр арисидә яшаймиз» дәп ойлидуқ!□

21 |□| (Шийн) И уз зиминида турғучи, Едомниң қизи, хшал-хурам яйригин! Лекин бу жаза қәдәһи саңиму өтиду;

□ 4:13 «Пәйғәмбәрләрниң гуналири»ни әмәс, бәлки «пәйғәмбәрлириниң гуналири» — Исраилда турған бу «пәйғәмбәрләр» Худани әмәс, бәлки хәлиқни рази қилиш үчүн сөз қиливатқан сахта пәйғәмбәрләрни көрситиду. □ 4:14 «Улар қанға булғанғанки, һеч ким кийимлиригә тәккүчи болмайду» — Муса пәйғәмбәргә тапиған қанун бойичә, «өлүк»кә тәккән адәм «булғанған», «напак» һесаплинатти. Өлгән нәрсиләргә яки «напак» адәмләргиму тәккән кишиләр өзлири бир мәзгилгичә «напак» болиду. Мошу каһнлар вә пәйғәмбәрләр шунчә көп адәмләрни өлтүргәнки, кийим-кечәклири һәрдаим «булғанған» болуп, һеч ким уларға тегишкә петиналмайти. □ 4:16 «Пәрвәрдигар Өзи уларни тарқитивәтти» — ибраний тилида сөзмүсөз: «Пәрвәрдигарниң йүзи уларни тарқитивәтти» дөйлиду. □ 4:17 «...бизни қутқузалмиған бир әл» — Исраил һәрдаим авал Мисир билән, андин Асурийә билән иттипақ түзимәкчи болуп, улардин ярдәм сорайти (мәсилән, 5:6ни, «Йәр.» 2:18ни көрүң). ■ 4:17 Әз. 29:16 □ 4:20 «Пәрвәрдигарниң Мәсиһ қилғини» — Исраилниң падишасини көрситиду. «Мәсиһ қилиш» қона бир өрп-адәткә қаритилған. Тәвраттики бәлғүлимида, йеңи падиша тиклиниш мурасимида бешиға пурақлиқ яғ қуялатти. Бу «мәсиһ қилиш» (яки «мәсиһләш») дәп аталған. Кейин падиша «мәсиһ қилинған» яки «Пәрвәрдигарниң мәсиһ қилғини» («Пәрвәрдигарниң мәсиһлигини») дәп аталған. «Мәсиһ қилиш» мурасими Худаниң һоқуқи вә алаһидә ярдими униңға тапшурулғанлигини көрситиду. Әйса «Мәсиһ»ниң үстигә болса яғ әмәс, бәлки Муқәддәс Роһ қуялған.

Сәнму мәс болисән, ялаңчлинисән![□]

22 |□| (Тав) Қәбиһлигиңниң жазасиға Хатимә берилиду, и Зион қизи;
У сени сүргүнлүккә қайта елип кәтмәйду;
Лекин, и Едом қизи, у сениң қәбиһлигиңни жазалайду;
У гуналириңни ечип ташлайду!

5

5-мунажат — Израилниң рәһим тиләш дуаси

1 Бешимизга чүшкәнләрни есиңгә кәлтүргәйсән, и Пәрвәрдигар;
Қара, бизниң рәсвачилиқта қалғинимизни нәзириңгә алғайсән!

2 Мирасимиз ятларға,
Өйлиримиз яқа жутлуқларға тапшурулди. □

3 Биз житим-йесирләр, атисизлар болуп қалдуқ;
Анилиримизму тул қалди.

4 Ичидиған суни сетивелишимиз керәк;
Отунни пәкәт пулға алғили болиду.

5 Бизни қоғлиғучилар тап бастуруп келиватиду;
Һалсирап, һеч арам тапалмаймиз.

6 Жан сақлиғидәк бир чишләм нанни дәп,
Мисир һәм Асурийәгә қол берип бойсунғанмиз.

7 Ата-бовилиримиз гуна садир қилип дуниядин кәтти;
Биз болсақ, уларниң қәбиһлигиңниң жазасини кәтиришкә қалдуқ.

8 Үстимиздин һөкүм сүргүчиләр куллардур;
Бизни уларниң қолидин азат қилғучи йоқтур. □

9 Далада қилич түпәйлидин,
Ненимизни тепишқа женимизни тәвәккул қилмақтимиз.

10 Теримиз тонурдәк қизик,
Ачлиқ түпәйлидин қизитма бизни басмақта.

11 Зионда аяллар,
Йәһуда шәһәрлиридә пак қизлар аяқ асти қилинди.

12 Әмирләр қолидин дарға есип қоюлди;
Ақсақалларниң һөрмити һеч қилинмиди.

13 Яш жигитләр ярғунчақта жапа тартмақта,
Оғул балилиримиз отун жүкләрни йүдүп дәлдәңшип маңмақта.

14 Ақсақаллар шәһәр дәрвазисидә олтармас болди;
Жигитләр нәғмә-навадин қалди. □

15 Шат-хурамлиқ көңлимиздин кәтти,
Уссул ойнишимиз матәмгә айланди.

16 Бешимиздин таж жиқилди;

□ **4:21** «И уз зимиңида турғучи, Едомниң қизи, хошал-хурам яйриғин!» — Едом Израилға өч болуп, һәрдаим Израилниң бешига күлпәт чүшкәндә хуш болиду. «Лекин бу жаза қәдәһи саңиму өтиду; сәнму мәс болисән, ялаңчлинисән!» — «қәдәһ» — Худаниң гәзивиғә толған «қәдәһ»ни көрситиду (мәсилән, «Йәр.» 25:15-17, 28ни көрүң). Едом уни ичкән күнидә «ялаңач» болуп, дүшмәнниң һужумиға муһапизәтсиз қалиду, шуниңдәк булаң-талаңға учрап хијаләткә қалдурулиду. □ **5:2** «Мирасимиз» — Израилға тәвә қилинған зиминини көрситиду. Худа уларға уни мирас қилған еди. □ **5:8**

«Үстимиздин һөкүм сүргүчиләр куллардур» — «куллар» бәлким мустәбит һөкүмдарлиққа чиққан кулларни көрситиду; Тәврат «Пәнд.» 30:21-22ни көрүң. □ **5:14** «Ақсақаллар шәһәр дәрвазисидә олтармас болди» — адәт бойичә ақсақаллар шәһәр дәрвазилирида олтирип сот-һөкүм бежа кәлтүрәтти.

Һалимизға вай! Чүнки биз гуна садир қилдуқ!

¹⁷ Буниң түпәйлидин жүрәклиримиз мужулди;

Булар түпәйлидин көзлиримиз қараңғулашти —

¹⁸ — Зион теғиға қарап көзлиримиз қараңғулашти,

Чүнки у чөлдәрәп кәтти,

Чилбәрә униңда пайлап жүрмәктә.

¹⁹ Сән, и Пәрвәрдигар, мәңгүгә һөкүм сүрисән;

Тәхтиң дәвирдин-дәвиргә давамлишиду.

²⁰ Сән немишкә бизни дайим унтуйсән?

Немишкә шунчә узунғичә биздин ваз кечисән?

²¹ Бизни йениңға қайтурғайсән, и Пәрвәрдигар!

Шундақ болғанда биз қайталаймиз!

Күнлиримизни қедимкидәк әслигә кәлтүргәйсән,

²² — Әгәр сән бизни мутләқ чәткә қақмиған болсаң,

Әгәр биздин чәксиз гәзәпләнмигән болсаң!

Эзакиял

Худаниң аламәт көрүнүшлири — Эзакиялның чаңирлиши вә униңга тапшурулган хәвәр

¹ Оттузинчи жили, төртинчи айның бәшинчи күнидә, мән Кевар дәриясиға сүргүн қилинғанлар арасида турған мәзгилдә, мана асманлар ечилип, мән Худаниң аламәт көрүнүшлирини көрдүм. □ ■ ² Төртинчи айның бәшинчи күни — Йәһоакимниң сүргүн болғанлиғиниң бәшинчи жили еди — ³ Калдийләрниң зиминида, Кевар дәрияси бойида, Бузиниң оғли Эзакиял каһинға Пәрвәрдигарниң сөзи кәлди — шу йәрдә Пәрвәрдигарниң қоли униң вужудига қонди.

⁴ Мән көрдүм, мана! Шималдин боран-чапкун көтирилди; йоған бир булут вә уни орап турған бир от, униң әтрапида бир йоруқлуқ жулаланип туратти; оттурисидин, йәни шу от ичидин, иссиқтин жулаланған пақирақ мистәк бир көрүнүш көрүнди. ⁵ Йәнә униң оттурисидин, төрт һаят мәхлуқ көрүнди; уларниң көрүнүши шундақ едики: — уларда инсанниң қияпити бар еди; □ ⁶ уларниң һәр бириниң төрттин йүзи бар еди; һәр бириниң төрттин қанити бар еди. ■ ⁷ Уларниң түптүз путлири бар еди; тапанлири болса мозайниң туяқлириға охшайтти; улар пақиритилған мистәк парлап туратти.

⁸ Төрт йенида, қанатлири астида инсанниқидәк бирдин қоли бар еди; төртисиниң һәр бириниң төрттин йүзи вә төрттин қанити бар еди; □ ■ ⁹ уларниң қанатлири бир-биригә туташ еди; улар жүргәндә һечяққа бурулмайтти; улар һәммиси удул алдиға жүрәтти. ¹⁰ Уларниң йүз көрүнүшлири инсанниқидәк еди; у төртисиниң оң тәрипидә ширниқидәк йүзи бар еди; төртисиниң сол тәрипидә буқиниқидәк йүзи бар еди; төртисиниң бүркүтниқидәк йүзиму бар еди. ■

¹¹ Уларниң йүзлири әнә шундақ еди. Қанатлири жуқурида керилип туратти; һәр бириниң икки қанити икки тәрипидики мәхлуқниң қанитиға тутишатти; йәнә икки қанити өз тенини йепип туратти. ¹² Уларниң һәр бири удулға қарап маңатти; уларда болған роһ нәгә баримән десә, улар шу йәргә маңатти; улар маңғанда һеч қайси тәрәпкә бурулмайтти. □ ¹³ һаят мәхлуқларниң қияпити болса, көйүп ялқунлап турған отниң чоғидәк, мәшгәлләрдәк еди; мошу от уян-буян айланип мәхлуқлар арасида жүрәтти; от интайин ялқунлуқ еди, оттин чақмақлар чекип туратти; ¹⁴ һаят мәхлуқлар чақмақтәк пал-пул қилип уяқтин-буяққа жүгүрүп туратти. ¹⁵ Мән һаят мәхлуқларға қаридим, мана һаят мәхлуқларниң һәр бириниң йенида йәрдә туридиған, уларниң йүзигә удулланған бирдин чақ туратти; ¹⁶ чақларниң шәкли вә ясилиши берил якутниң

□ **1:1** «Оттузинчи жили» — Эзакиялның өзиниңки 30-жили болса керәк. Эзакиял әсли каһин болуп, оттуз яшқа киргәндә муқаддәс ибадәтханидики толуқ каһинлиқ орнига (болупму қурбанлиқ қилишқа) чиқиши керәк еди. Бирақ у сүргүн болуп, ундақ несивигә муғәссәр болалмиди. ■ **1:1** Зәб. 136:1 □ **1:5** «уларда инсанниң қияпити бар еди» — бу сөзләр, еһтимал, мошу мәхлуқларниң ерә турған һалитини көрситиди. Мәхлуқлар сүрәтләнгән алмашлар бәзидә әрәнчә родта, бәзидә аялчә родта көрүлиди. Бәлким уларниң көрүнүши пәйғәмбәргә бир тәрипи әрәнчә қияпәттә, йәнә бир тәрипи аялчә қияпәттә көрүнгән болуши мүмкин. ■ **1:6** Әз. 10:14 □ **1:8** «төртисиниң һәр бириниң төрттин йүзи вә төрттин қанити бар еди» — бәзи алимлар: — «төртисиниң һәр бириниң йенида иккидин инсанниқидәк қоли бар еди» дәп тәржімә қилиди — демәк, һәр бир мәхлуқниң төрттин әмәс, бәлки иккидин қоли бар еди. ■ **1:8** Әз. 10:8 ■ **1:10** Әз. 10:14; Вәһ. 4:7 □ **1:12** «уларда болған роһ» — бәлким Худаниң Роһидур.

көрүнүшиде еди; төртисиниң бир хилла көрүнүши бар еди; уларниң шәкли вә ясилиши болса, чақниң ичиде чақ бардәк еди. □ ■

17 Мәхлуқлар маңғанда, улар йүзләнгән төрт тәрипиниң һәммисигә удул маңатти; маңғанда улар һеч бурулмайтти. 18 Чақларниң ултаңлири болса, интайин егиз һәм дәһшәтлик еди; улар төртисиниң ултаңлириниң пүтүн әтрапи көзләр билән толған еди. ■ 19 һаят мәхлуқлар маңғанда, чақлар уларға яндишип маңатти; һаят мәхлуқлар йәрдин кәтирилгәндә, чақларму кәтириләтти. ■

20 Роһ нәгә маң десә, улар шу йәргә маңатти — демәк, уларниң роһи Роһқа әгишип маңатти. Чақлар улар билән тәң кәтириләтти; чүнки мәхлуқларниң роһи чақлирида еди. □ 21 Мәхлуқлар маңғанда, чақларму маңатти; мәхлуқлар тохтиғанда, чақларму тохтайтти; улар йәрдин кәтирилгинидә, чақларму уларға қошулуп тәң кәтириләтти; чүнки һаят мәхлуқларниң роһи чақларда еди.

22 һаят мәхлуқларниң башлири үстидә бир йоған көз йәткүсиз гүмбәзгә охшайдиган бир нәрсә туратти; у хрусталъдәк дәһшәтлик пақирап, уларниң беши үстидә йейилип туратти. □ 23 Бу гүмбәздәк нәрсиниң астида уларниң қанатлири керилип, бир-биригә тегишип туратти; һәр бир мәхлуқниң өз тениниң икки йенини япидиган иккидин қанити бар еди. □

24 Улар маңғанда, мән қанатлириниң садасини аңлидим — у улук суларниң шарқириған садасидәк, һәммигә Қадирниң авазидәк — қошунниң жүрүш қиливатқан чағдики сүрән-шавқунлириниң садасидәк еди; улар тохтап турған чағларда, улар қанатлирини төвәнгә чүшүрәтти. 25 Вә уларниң беши үстидики гүмбәздәк нәрсә үстидин бир аваз аңланди. Улар тохтап турған чағларда, улар қанатлирини төвәнгә чүшүрәтти.

26 Уларниң беши үстидики гүмбәздәк нәрсә үстидә, көк якут кәби бир тәхтниң сиймаси туратти; бу тәхт сиймасиниң үстидә, толиму жуқурида, инсан қияпитидә көрүнгән бир зат туратти. 27 Вә мән бу затни белиниң үсти тәрипиниң турки мистәк парқирған, әтрапини от орап турған қияпәттики бир көрүнүштә көрдүм; вә белиниң асти тәрипиниң турки, отниң қияпитидә еди, униң әтрапида күчлүк йоруқлуқ туратти. 28 Бу әтрапида турған күчлүк йоруқлуқниң көрүнүши болса, ямғурлуқ күнидики булутта пәйда болған һәсән-һәсәнниң көрүнүшидәк еди. Бу болса Пәрвәрдигарниң шан-шәривиниң қияпитиниң көрүнүши еди. Буни көрүплә мән дүм жиқилдим; вә мән сөзләватқан бирисиниң авазини аңлидим. □ ■

2

Әзакиялниң вәзитиси

1 Вә У маңа: И инсан оғли, орнуңдин дәс тур, вә Мән саңа сөз қилимән, — деди.

□ 1:16 «...чақниң ичидә чақ бардәк еди» — башқа бир хил тәржимиси: «...бир чақ йәнә бир чақ билән гирәләшкән еди». ■ 1:16 Әз. 10:9,10 ■ 1:18 Әз. 10:12 ■ 1:19 Әз. 10:16 □ 1:20 «Роһ нәгә маң десә, улар шу йәргә маңатти...» — «Роһ» мошу йәрдә бәлким Худаниң Роһини көрситиду.

□ 1:22 «бир йоған көз йәткүсиз гүмбәз» — бу гүмбәз 26-айәт бойчә Худаниң тәхтиниң улини көрситиду. «у хрусталъдәк дәһшәтлик пақирап» — яки «у музсиман дәһшәтлик пақирап...». □ 1:23 «һәр бир мәхлуқниң өз тениниң икки йенини япидиган иккидин қанити бар еди» — башқа бир хил тәржимиси: «һәр бир мәхлуқниң япқучи икки қанити бар еди» — демәк, һәр бириниң тенини япидиган икки қанити бар еди. Бизниң тәржимимиз бойчә, бир йөлинишкә учқанда, қанатлиридин иккисини ишлитиду, йәнә бир йөлинишкә учқанда, башқи икки қанитини ишлитиду. □ 1:28 «Бу әтрапида турған күчлүк йоруқлуқниң көрүнүши болса, ямғурлуқ күнидики булутта пәйда болған һәсән-һәсәнниң көрүнүшидәк еди» — бу сөзләр, бәлким бу күчлүк нурниң Пәрвәрдигарниң көрүнүшиниң әтрапида чәмбәрсиман шәкилдә болғанлигини көрситиду. ■ 1:28 Дан. 10:9

2 У маңа сөз қилғанда, Роһ маңа кирип, мени дәс турғузди; вә мән маңа сөз Қилғучиниң авазини аңлап турдум. □ ■ 3 Вә У маңа: — «И инсан оғли, Мән сени Исраил балилириға, йәни Маңа асийлиқ қилған асий «ят әлләр»гә әвәтимән; бүгүнгә қәдәр һәм улар һәм уларниң ата-бөвлири Маңа йүз өрүп асийлиқ қилип қәлмәктә», — деди. □ ■

4 — «Бу балилар болса номуссиз вә көңли қаттиқтур; Мән сени уларға әвәтимән; сән уларға: «Рәб Пәрвәрдиғар шундақ дәйду!» — дегин —

5 шуниң билән улар мәйли қулақ салсун, салмисун (чүнки улар асийлиқ қилидиган бир жәмәт) — әзлири арисидә һәқиқий бир пәйғәмбәрниң турғанлиғини тонуп йетиду. ■

6 Әнди сән, и инсан оғли, гәрчә саңа тикән-жиғанлар һәмраһ болсиму, вә сән чаянларниң арисидә турсаңму, улардин қорқма, вә сөзлиридинму қорқма; шундақ, уларниң сөзлиридин қорқма, вә зәрдилиқ қарашлиридин дәккә-дүккигә чүшмә; чүнки улар асий бир жәмәттүр. □ ■ 7 Сән улар тиңшисун, тиңшимисун Мениң сөзлиримни уларға йәткүз; чүнки улар асийлиқ қилғучилардур. 8 Вә сән, и инсан оғли, саңа ейтқан сөзлиримгә қулақ сал; бу асий жәмәттәк тәтүр болмиғин; ағзиңни ечип, Мән саңа бәргинимни йегин. ■

9 — Мән қарисам, мана маңа созулған бир қол турупту; вә мана, униңда бир орам язма турупту. 10 У көз алдимда уни ечип йейип қойди; униң алди-кәйниниң һәммә йеригә хәт йезилған еди; униңға йезилғанлири мәрсийә, матәм сөзлири вә дәрд-әләмләрдин ибарәт еди. □

3

1 Вә У маңа: — И инсан оғли, еришкиниңни йегин; бу язмини йәп, берип Исраил жәмәтигә сөз қилғин, деди. ■

2 Шуниң билән мән ағзимни ачтим, У маңа язмини йегүзди. 3 У маңа: — И инсан оғли, қосиғиңни тоқ қилип, ичи-бағриңни Мән саңа бәргән бу орам язма билән толдургин, — деди. Шуниң билән мән йедим, ағзимда у һәсәлдәк татлиқ еди. ■

4 Вә У маңа мундақ деди: «И инсан оғли, баргин, Исраил жәмәтигә баргин, Мениң сөзлиримни уларға йәткүзгин. ■ 5 Чүнки сән ғәйрий йезиқтики яки тили тәс бир әлгә әмәс, бәлки Исраил жәмәтигә әвәтилдиң; 6 — ғәйрий йезиқтики һәм тили тәс, сөзлирини чүшәнгили болмайдиган көп әлләргә әвәтилмидиң; Мән сени шуларға әтәткән болсам, улар саңа қулақ салатти!

□ 2:2 «У маңа сөз қилғанда, Роһ маңа кирип, мени дәс турғузди» — «Роһ», мошу йәрдә шүбһисизки, Худаниң Роһини көрситиду. ■ 2:2 Әз. 3:24; Дан. 10:10 □ 2:3 «Маңа асийлиқ қилған асий «ят әлләр»» — мошу йәрдә «ят әлләр» кинайилиқ гәп болуп, шүбһисизки «Исраил» (шималий падишалиқ) вә Йәһуда (жәнубий падишалиқ) дегән икки әлни көситиду. Улар Худаға «ят», улар чәтәлликләрдәк бутқа чоқунди. «Исраил» (шималий падишалиқ) 125 жил илгири Асурийә империйәси тәрипиндин сүргүн болған еди. Асурийә империйәси ғулиғандин кейин, бәлким сүргүн болған көп Исраиллар Бабилда қелип, сүргүн болған «Йәһуда»дикиләр билән арилишип бир болуп кәткән. ■ 2:3 Йәр. 3:25 ■ 2:5 Әз. 33:33

□ 2:6 «гәрчә саңа тикән-жиғанлар һәмраһ болсиму, вә сән чаянларниң арисидә турсаңму,...» — «тикән-жиғанлар» вә «чаянлар» дегәнләр шүбһисизки, Исраилларни көрситиду. ■ 2:6 Йәр. 1:8, 17; Әз. 3:9; Лука 12:4; 1Пет. 3:1 ■ 2:8 Вәһ. 10:9 □ 2:10 «У көз алдимда уни ечип йейип қойди; униң алди-кәйниниң һәммә йеригә хәт йезилған еди» — адӘТТӘ, «орам язмилар»да пәкәт ичидила хәт йезиқлиқ болатти. Алимларниң бу орам язминиң «алди-кәйни»гә хәт йезилғанлиги тоғрилиқ һәр хил пикири бар. Шүбһисизки, униң бир әһмийити шуки, Худаниң сап сөзлиригә һеч кимниң қошумчә сөзләрни йезиш мүмкинчилиги йоқ еди; бизниңчә, бу иш йәнә Худаниң уларни әйпләйдиган сөзлириниң нурғунлиғини тәкитләйду. ■ 3:1 Йәр. 15:16; 2:8; Вәһ. 10:9 ■ 3:3 Зәб. 18:11-12; 118:103; Вәһ. 10:10 ■ 3:4 Йәр. 1:17

7 Бирақ Исраил жәмәти саңа қулақ салмайду, чүнки уларниң һеч бири Маңа қулақ селишни халимайду; чүнки пүтүн Исраил жәмәтиниң қапиқи тоң вә көңли қаттиқтур. 8 Мана, Мән йүзүңни уларниң йүзлиригә қарши таштәк, вә сениң пешанәңни уларниң пешанилирига қарши таштәк қилдим. ■ 9 Бәрһәк, сениң пешанәңни чақмақ тешидин қаттиқ, һәтта алмастәк қилдим. Улардин қорқма, вә улар түпәйлидин дәккә-дүккигә чүшмә; чүнки улар асий бир жәмәттур» ■

10 Вә У маңа: — И инсан өғли, Мениң саңа ейтмақчи болған һәммә сөзлиримни көңлүңгә пүкүп қойғин, уларни көңүл қоюп аңлигин. 11 Вә һазир барғин, сүргүн болғанларға, йәни өз елиндикиләргә сөз қил, улар аңлисун, аңлимисун уларға: «Рәб Пәрвәрдигар шундақ дәйду!» — дегин! — деди. ■

12 Шуниң билән Роһ мени көтәрди, мән арқамдин зор шарқираған бир авазни аңлидим — «Пәрвәрдигарниң шан-шәривигә тәшәккүр-мәдһийә өз жайлирида оқулсун!» — □ ■

13 — һаят мәхлуқларниң қанатлириниң бир-биригә тегишкән авазни, вә уларниң йәнидики чақларниң авазлири бәһәйвәт шарқирақ бир сада еди. 14 Вә Роһ мени көтирип, жираққа апарди; вә мән қаттиқ азап, роһумдики гәзәп билән бардим, вә Пәрвәрдигарниң қоли мениң вужудумда күчлүк еди. □ 15 Шуниң билән мән Тәл-Абиб шәһиридә сүргүн болғанлар, йәни Кевар дәрияси бойида турғанларниң йениға йетип кәлдим; мән улар турған жайда олтардим; уларниң арасида йәттә күн һаң-таң қетип олтардим. ■

16 Мана йәттә күн тошуп, Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ дейилди: —

17 «И инсан өғли, Мән сени Исраил жәмәти үчүн күзәтчи қилип тиклидим; сән Мениң ағзимдин сөзни аңлап, уларға Мәндин болған ағаһни йәткүзгин. ■

18 Мән рәзилләргә: «Сән жәзмән өлисән» — десәм, бирақ сән уни ағаһландурмисаң — йәни бу рәзил адәмни һаятқа еришсун дәп рәзил йолидин яндуруп, уни һаятқа еришсун дәп ағаһландурмисаң, шу рәзил адәм өз қәбиһлигидә өлиду; бирақ Мән униң қени үчүн сәндин һесап алимән. □ ■

19 Бирақ сән әшу рәзил адәмни ағаһландурсаңму, у рәзиллигидин, йәни өз рәзил йолидин янмиса, у өз қәбиһлигидә өлиду; лекин сән өз жеңиңни қутқузуп қалисән.

20 Яки болмиса бир һәққаний адәм өз һәққанийлигидин йенип, қәбиһлик қилидиған болса, униң алдиға чомақ салсам, у өлиду; чүнки сән уни ағаһландурмидин, у өз гунайида өлиду, вә у қилған һәққаний ишлар әсләнмәйду; бирақ униң қени үчүн сәндин һесап алимән. ■ 21 Вә әгәр сән һәққаний адәмни гуна садир қилма дәп ағаһландуруп турсаң, вә у гуна садир қилмиса, у чағда у жәзмән һаят қалиду, чүнки у ағаһқа көңүл қойди; шуниң билән сән өз жеңиңни

■ 3:8 Йәр. 1:18; Мик. 3:8 ■ 3:9 Йәр. 1:8,17; 5:3; Әз. 2:6; 1Пет. 3:14 ■ 3:11 Әз. 2:5, 7

□ 3:12 «шуниң билән Роһ мени көтәрди,...» — «Роһ», шүбһисизки, Худаниң Роһи. ■ 3:12 Әз.

8:3 □ 3:14 «мән қаттиқ азап, роһумдики гәзәп билән бардим,...» — Эзакиялның дәр-әлими вә роһиниң ачқиқлиғи немә үчүн? Шүбһисизки, у Худаниң сөзини аңлап өз хәлқиниң қаттиқ көңүллүклигини чүшинип йетип, интайин азапланған вә уларниң Худаға болған вәпасизлиғиға қаттиқ гәзәпләнгән. ■ 3:15

Аюп 2:13 ■ 3:17 Йәш. 62:6; Әз. 33:7; 1Тим. 3:1 □ 3:18 «Шу рәзил адәм өз қәбиһлигидә өлиду»

— ибрани тилида бу икки бислиқ сөз. Биринчи манаси: «У өз қәбиһлиги түпәйлидин өлиду». Иккинчи манаси: «У өз қәбиһлиги кәчүрүм қилинмиған һалда өлиду» — демәк, у Худаниң достлуғидин айрилған һалда өлиду. Бизниңчә иккинчи имканийәт бәлким тоғриду. Бәрибир һәммиһиз өлимиз; бирақ

Худадан айрилған һалда өлүш, һәқиқий һәм қорқунчулук өлүмдур. ■ 3:18 Әз. 33:8 ■ 3:20 Әз.

18:24; 33:12,13

қутқузуп қалисән».[□]

²² Вә Пәрвәрдигарниң қоли мениң вужудумда туратти; У маңа: — Орнуңдин тур, түзләңликкә баргин, Мән шу йәрдә сән билән сөзлишимән, — деди.[□]

²³ Шуниң билән мән орнумдин туруп, түзләңликкә чиқтим; вә мана, мән Кевар дәрияси бойида туруп көргән шан-шәрәптәк, Пәрвәрдигарниң шан-шәриви шу йәрдә туратти; көрүпла мән дүм жиқилдим. ■ ²⁴ Вә Роһ ичимгә кирип мени тик турғузди; У маңа сөз қилип мундақ деди: — «Баргин, өйгә кирип өзүңни бәнд қилгин. ■ ²⁵ Вә сән, и инсан оғли, мана, улар арғамчиларни үстүңгә селип, улар билән сени бағлайду; буниң билән сән талаға чиқалмай, әл-жут ичигә һеч кирәлмәйсән. □ ²⁶ Шундақла уларға тәнбиһ бәргүчи болмаслиғиң үчүн, Мән сени гача қилип, тилиңни таңлийиңгә чаплаштуримән; чүнки улар асий бир жәмәттүр. □ ■ ²⁷ Вә Мән сән билән сөзләшкинимдә, ағзиңни ечип, сән уларға: «Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду!» дәйсән; ким аңлаймән десә аңлисун, ким аңлимаймән десә аңлимисун; чүнки улар асий бир жәмәттүр.» ■

4

Йерусалимниң муһасиригә елиниши

¹ Энди сән, и инсан оғли, бир кесәкни елип өз алдиңгә қойгин; униң үстигә бир шәһәрни — йәни Йерусалимни оюп қойгин. □ ² Андин уни муһасиригә елип, униңға потәйләрни куруп, сепилға чиқидиған бир дөңлүк ясап, униң әтрапиға барғаһларни тикип вә сепилни бөскүчи базғанларни тикләп қойгин. ■ ³ Бир төмүр тахтини елип, уни өзүң билән шәһәрниң арасиға тиклә; йүзүңни униңға қаритип тиклә; у муһасиригә елиниду, сән өзүң уни муһасиригә алисән; бу ишниң өзи Исраил жәмәтигә бешәрәт болиду.

⁴ Вә сән, сол йениңгә янпашлап ятқин; Исраил жәмәтиниң қәбиһлигини өз үстүңгә қой; солға янпашлап қанчә күн ятсаң, сән шунчә күн уларниң

□ **3:21** «У чағда у жәмән һаят қалиду, чүнки у ағаһқа көңүл қойди» — бәзи алимлар, Худаниң бу сөзини пақәт жисманий жәһәттики «өлүм» вә «һаят» дәп қарайду. Худаниң Муса пайғәмбәр арқилиқ Исраил билән бекиткән әһдиси бойичә, Исраиллар униң пәрманлирида жүргән болса, умумән ейтқанда, көп бәхитлик, узун өмүрлүк болиду. Бирақ биз бу сөзләр бәлким жисманий тәрәптин болуши мүмкин болсиму, унингиму муһими, роһий тәрәптиму ейтилған, дәп қараймиз. Демәк, сөзләр мәңгүлүк һаят вә мәңгүлүк өлүмгә қаритилған. Ундақ болмиса һәққаний адәм тоғрилиқ «униң қилған һәққаний ишлири әсләнмәйду» дегән ағаһ сөзиниң немә қорқунучлуғи болсун? □

3:22 «У маңа: — Орнуңдин тур, түзләңликкә баргин, мән шу йәрдә сән билән сөзлишимән, — деди» — Худа Эзакиял билән сөзлишиш үчүн униң бир хилвәт жай («түзләңлик» яки «жилға»)ға чиқишини тәләп қилиду. ■ **3:23** Әз. 1:3

■ **3:24** Әз. 2:2 □ **3:25** «улар арғамчиларни үстүңгә селип, улар билән сени бағлайду» — «улар» зади ким? Башқа айтләргә қариганда Эзакиялни «бағлиғанлар» әл-жуттикләр эмәс; шуңа биз шундақ қараймизки, бу «улар» пәриштиләрдин ибарәт. Худа пәриштиләр арқилиқ «ғайип арғамчилар» яки «роһий арғамчилар» билән Эзакиял пайғәмбәрни орниндин туралмайдиган қилиду: 4-бап, 8-айәтниму көрүң. □ **3:26** «Мән сени гача қилип, тилиңни таңлийиңгә чаплаштуримән» — бу «гачилиқ» адәттики гәп-сөзни көрситиду; униң арилиқта бәрибир Худа бәргән бешәрәтларни ейтши мәсъулийити бар еди. Шуңа Худаниң мошу буйруғи билән Эзакиял хәкләр билән һеч сәләмлашмайтти, адәттикдәк гәпләримү қилалмайтти. Бу гачилиқ бәш жилдин кейин, 24:27-айәттә түгәйду. ■ **3:26** Әз. 2:5

□ **3:27** «Мән сән билән сөзләшкинимдә, ағзиңни ечип, сән уларға: «Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду!» дәйсән...» — бу икки айтә (26-27)кә қариганда, Худа Өзи пайғәмбәрниң «гачилиғи»ни гаһи-гаһи үзиду вә шуниң билән Эзакиял хәлиқкә сөз қилиду. Башқа вақитларда у һеч гәп қилалмайтти. ■ **3:27** Әз. 2:5, 7 □ **4:1** «бир кесәкни елип өз алдиңгә қойгин; униң үстигә бир шәһәрни — йәни Йерусалимни оюп қойгин» — кейинки айтәләргә қариганда, бу «кесәк» Йерусалим шәһирини ипадиләш үчүн

наһайити чоқ кесәк болуш керәк еди. ■ **4:2** 2Пад. 25:1

қәбиһлигини көтирисән. □ ⁵ Мән саңа йетиш керәк болған күнләрни уларниң қәбиһлик қилған жиллири бойичә, йәни үч йүз тохсән күн қилип бекиткәнмән; шуниң билән сән Исраил жәмәтиниң қәбиһлигини көтирисән. ■

⁶ Бу күнләр түгигәндин кейин, сән йәнә оң янпашлап йетип, Йәһуда жәмәтиниң қәбиһлигини көтирисән; саңа қириқ күнни бекиткәнмән, һәр бир күн бир жилни ипадиләйду. □ ⁷ Вә сән йүзүңни Йерусалимниң муһасирисигә қаритип, йеңиңни түргән һалда, уни әйипләп бешарәт берисән; ⁸ вә мана, Мән үстүңгә арғамчиларни салмәнки, сән муһасириниң күнлирини түгәтмигичә уян-буянға һеч өрүлмәйсән. □

⁹ Вә сән өзүңгә буғдай, арпа, почак, қизил маш терик вә қара буғдайларни елип бир идиш ичигә сал; вә буниңдин өзүң үчүн тамақ тәйярлайсән; сән буни янпашлап ятқан күнләрдә, йәни үч йүз тохсән күндә йәйсән; ¹⁰ сән йәйдигән тамақ болса миқдари бойичә һәр күни жигирмә шәкәлдин болуши керәк; сән уни бөлгүләнгән вақитларда йәйсән; □ ¹¹ вә һәр күни суниму норма бойичә, йәни алтидин бир һин ичисән; һәр күндики бөлгүләнгән вақитларда ичисән. □

¹² Сән уни арпа көмичи шәклидә қилип йәйсән; сән уни уларниң көз алдида инсан нижасити үстидә пиширисән».

¹³ Пәрвәрдиғар: «Исраиллар Мән уларни һайдап чиқиридигән әлләр арисидә туруп шу һарам йолда өз ненини һарам йәйду» — деди. □ ■

¹⁴ Андин мән: «И Пәрвәрдиғар! Мән өзүмни һеч қачан булғап қоймидим, вә яшлиғимдин тартип бүгүнгә қәдәр мән өзи өлгәндин, яки житқучлар боғуп қойған нәрсидин һеч йемигәнмән; һеч қандақ жиркинчилик гөшкә ағзим тегип бақмиған!» — дедим. □

¹⁵ Вә У маңа: «Мана, Мән саңа инсанниң нижаситиниң орниға калиниң тезигини

□ **4:4** «Исраил жәмәтиниң қәбиһлигини өз үстүңгә қой» — мошу әйәттики «Исраил жәмәти» болса, «шималий падишалиқ» (он қәбилә иттипақи)ни көрситиду. 7-әйәттә «Йәһуда» «жәнубий падишалиқ»ни көрситиду. ■ **4:5** Чөл. 14:34 □ **4:6** «Мән саңа йетиш керәк болған күнләрни .. үч йүз тохсән күн қилип бекиткәнмән; шуниң билән сән Исраил жәмәтиниң қәбиһлигини көтирисән; (5-әйәт)... кейин, сән йәнә оң янпашлап йетип, Йәһуда жәмәтиниң қәбиһлигини көтирисән; саңа қириқ күнни бекиткәнмән, һәр бир күн бир жилни ипадиләйду» — Исраилниң 390 жиллиқ жазани вә Йәһуданиң 40 жиллиқ жазани көрүши тоғрилиқ қошумчә сөзимизни көрүң. □ **4:8** «мана, Мән үстүңгә арғамчиларни салмәнки, сән муһасириниң күнлирини түгәтмигичә уян-буянға һеч өрүлмәйсән» — йәнә 3-бап, 25-әйәтни көрүң. Бу «арғамчилар» көрүнгән яки гайиптин болсун, Эзакиялниң сол янқилип андин оң янқилип йетишигә ярдәм бәрди. Бәлким кәчтә (көрүватқан хәлиқ униң өйидин чиқип кәткәндин кейин) у өз мәйлигә қоюлған. □ **4:10** «жигирмә шәкәл» — йәни йерим қадақ — тәхминән 230 грам. □ **4:11** «алтидин бир һин» — ондин алтә литр әтрапида. «Һәр күндики бөлгүләнгән вақитларда ичисән» — демисәкму, бундақ йемәк-ичмәк ачарчиликқа йүзләнгән әһвалда болиду. □ **4:13** «Исраиллар Мән уларни һайдап чиқиридигән әлләр арисидә туруп шу һарам йолда өз ненини һарам йәйду» — Худа Муса пәйғәмбәр арқилиқ Исраилларға чоң-кичик тәрәтләр һәрдаим адәмзат турған жайлардин нери қилиниши керәк дәп буйруған (мәсилән, «Қан» 23:13-14). Шуңа «инсан нижасити отида» тамақ етиш мошу қанун бойичә болмайтти, әлвәттә. ■ **4:13** Нош. 9:3 □ **4:14** «Мән өзүмни һеч қачан булғап қоймидим, ... һеч қандақ жиркинчилик гөшкә ағзим тегип бақмиған!» — Худа Муса пәйғәмбәр арқилиқ Исраилларға бәзи гөшләр (мәсилән, чошқа гөши)ни мәнъий қилған («Лав.» 11-бап, «Қан.» 14-бап). Униң үстигә өзлигини өлгән, яки житқуч һайванлар тәрипидин өлтүрүлгүн һайванларниң гөшләрнәни йейишкә болмайтти («Лав.» 22:8). Эзакиял өзи кабин болғачқа, мошу тәләпләр униң үчүн теһиму қаттиқ болған.

бәрдим; сән нениңни шуниң үстидә пиширисән» — деди.□

16 Вә У маңа: «И инсан оғли, мана Мән Йерусалимда уларға йөләнчүк болған нанни курутиветимән; улар нанни таразига селип, уни тәшвиш ичидә йәйду, суни өлчәм билән алақзидилик ичидә ичиду; □ ■ 17 Чүнки нан вә су улардин қалиду; улар бир-биригә қаришип дәһшәт басиду, өз қәбийһлигинин куруп кетиду».

5

1 «Вә сән, и инсан оғли, өзүң өткүр бир қилични ал; уни устира сүпитидә ишлитип, чечиң вә сақилиңға сүртүп қой; андин таразини елип алған чачларни тәң бөлгин. □ 2 Муһасирә күнлири түгигәндә, үчтин бирини шәһәр ичидә көйдүргин; йәнә үчтин бирини елип шәһәр әтрапига чепивәткин; йәнә үчтин бирини шамалға соривәткин; Мән бир қилични суғуруп уларни қоғлаймән.

3 Сән йәнә улардин бир нәччә тални елип тонуңниң пешигә тиқип қойгин; □

4 булардин йәнә нәччә тални елип от ичигә ташлап көйдүривәткин; булардин пүтүн Исраил жәмәтигә от тутушип кетиду».

5 Рәб Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: — Мана, бу Йерусалим; Мән уни әлләрниң дәл оттурисиға орунлаштурдум; башқа мәмликәтләр уиң өп-чәрисидә туриду; □ 6 Бирақ у Мениң һөкүмлиримгә қаршилишип рәзилликтә әлләрдинму ашурувәтти, бәлгүлимилиримгә қаршилишишта өп-чәрисидики мәмликәтләрдинму ашурувәтти; чүнки Мениң һөкүмлиримни улар рәт қилди, Мениң бәлгүлимилирим болса, уларда ақмайду.

7 Шуңа Рәб Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: — Чүнки силәр өп-чәрәңләрдики әлләрдинму бәкрәк башбаштақлиқ қилғанлиғиңлардин, Мениң бәлгүлимилиримдә маңмаслиғиңлардин вә һөкүмлиримни тутмаслиғиңлардин, һәтта өп-чәрәңләрдики әлләрниң һөкүмлиридимү маңмаслиғиңлар түпәйлидин, ■ 8 Әнди Рәб Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: — «Мана, Мән Өзүмки саңа қаршимән, и Йерусалим; сиңиң араңға әлләрниң көз алидила

□ 4:15 «Мән саңа инсаниң нижаситиниң орниға калиниң тезигини бәрдим» — алимлар Худаниң мошу сөзлири үстидә икки хил пикирдә болған: (1) Худа Эзакиял пәйғәмбәргә бәргән буйғурғини силиқлаштуруп, уиңға нижаситиниң орнида кала тезигиниң отида (һалал дөп һесапланған) тамақ етишкә рухсәт қилған; (2) Худа пәйғәмбири үчүн мөжизә яритип, уиң нижаситини кала тезигигә айландурған; шуниң билән у һалал һалда тамақ йәйдигән болди. Бизниңчә 2-пикир тоғриду. Чүнки шуниң билән уни күзитип жүргән жутдашлар буни билмәй, уиң мошу «ашни һарам һалда йегәнлиғи»гә қарап һаһайити чөчүп кетәтти. Болмиса, пәйғәмбәрниң адәмни ағаһландуридиған иш-һәрикәтлриниң әһмийти йоқ болатти. □ 4:16 «Мән Йерусалимда уларға йөләнчүк болған нанни курутиветимән» — сөзмүсөз тәржимә қилғанда «Мән Йерусалимда «нан болған һаса»ни сундуриветимән». «Йөләнчүк» дегән сөз ибраний тилида адәттә «таяқ» яки «һаса»ни билдүриду. Мүмкинчилиғи барки, қедимки заманларда йәһудий хәлқи өз нанлирини бир таяқта (зихқа тизилғәндәк) көтирип маңатти. һәрһалда умумий мәнәси бизниң тәржимә қилғинимиздәк болиду. ■ 4:16 Лав. 26:26; Йәш. 3:1; Әс. 5:16; 14:13 □ 5:1 «...уни устира сүпитидә ишлитип, чечиң вә сақилиңға сүртүп қой» — чачларни чүшүрүветишнң өзи матәм тутушни билдүрәтти. □ 5:3 «...тонуңниң пешигә тиқип қойгин» — Исраилларниң тонлириниң пешидә Худаниң әмирлирини әслитидигән чучлар бар еди («Чөл.» 15:38-39ни көрүң). Худа бу әмри билән Эзакиялға: «Кимләр Мениң әмирлирим ичидә жүридиған болса, Мениң сөзлирим уни сақлайду» дегәндәк ейтқан болса керәк. □ 5:5 «Мән уни (Исраилни) әлләрниң дәл оттурисиға орунлаштурдум; башқа мәмликәтләр уиң өп-чәрисидә туриду» — Худаниң буниңда Исраилға болған мөхсити, «ят әлләр» у арқилиқ өзиниң һәқиқий Худа экәнлигини, һәққанийлигини, мөһри-шәпқитини көрсүн дегәнликтур. Бирақ Исраил әлләргә шуңдақ бир үлгә болиди. һазир улар «ят әлләр»гә Худаниң жазасиниң қандақ экәнлиғигә бир мисал болиду. ■ 5:7 Лав. 18:24,28

жазаларни жүргүзимән; ⁹ Вә сениң барлиқ жиркиничликлириң түпәйлидин аранда Өзүм қилип бақмиған һәмдә кәлгүси иккинчи қилмайдиған ишни қилимән.

¹⁰ Шуниң билән атилар өз балилирини йәйдиған болиду, балилар өз атилирини йәйдиған болиду; вә Мән саңа жазаларни жүргүзимән, вә сениң барлиқ қалғанлириңниң һәммисини һәр тәрәптин чиққан шамалға сориветимән. ■

¹¹ Шуңа, Мән һаятим билән қәсәм қилимәнки, — дәйду Рәб Пәрвәрдиғар — чүнки сән Мениң муқәддәс жайимни өзүңниң барлиқ ләнәтлик нәрсилериң һәм барлиқ жиркиничликлириң билән булғигиниң түпәйлидин, бәрһәк, Мән силәрни қирғин қилимән; көзүм саңа рәһим қилмайду, ичимниму саңа ағритмаймән. □ ■ ¹² Шәһәрдикиләрдин үчтин бир қисми ваба кесили билән өлиду һәмдә араңларда болидиған ачарчиликтин бешини йәйду; үчтин бир қисми өп-чөрәңләрдә қиличлиниду; вә Мән үчтин бир қисмини һәр тәрәптин чиққан шамалға сориветимән, андин бир қилични ғилаптин суғуруп уларни қоғлаймән. □ ■ ¹³ Шуниң билән Мениң рәзивим бесикиду, Мениң қәһримни уларниң үстигә чүшүрүп қонгузуп, пиғандин чиқимән; Мән Өз қәһримни улар үстигә төкүп түгәткәндин кейин, улар Мән Пәрвәрдиғарниң рәзилликкә чидимайдиған отумдин сөз қилғанлиғимни тонуп йетиду. □

¹⁴ Вә Мән сениң өп-чөрәндики әлләр арасида һәмдә өтүп кетиватқанларниң көз алдида сени вайранә қилимән вә мәсқирә объекти қилимән; ¹⁵ сениң үстүңгә гәзәп һәм қәһр вә қәһрлик әйипләр билән жазаларни жүргүзгинимдә сән өп-чөрәндики әлләргә хорлуқ вә тапа-тәниниң объекти, бир ибрәт һәм алақзадилик чиқарғучи болисән; чүнки Мән Пәрвәрдиғар шундақ сөз қилдим! ■

¹⁶ Мән уларға һалакәт елип кәлгүчи, ачарчилик зәһәрлик оқлирини яғдурғинимда, силәрниң үстүңлардики ачарчиликни күчәйтимән, вә йөләнчүк болған нениңни қурутиветимән. □ ■ ¹⁷ Вә үстүңларға өз балилириңларни өзүңлардин жуда қилидиған ачарчилик һәм житқуч һайванларни әвәтимән; ваба кесиллири вә қан төккүчиләр араңларға ямрап кетиду; үстүңларға қилич чүшүримән; Мәнки Пәрвәрдиғар сөз қилдим!» ■

6

Исраил тағлириға қаритилған бешарәт

¹ Пәрвәрдиғарниң сөзи маңа келип мундақ дейилди: —

² И инсан өғли, Исраилниң тағлириға йүзүңни қаритип уларни әйипләп мундақ дәп бешарәт бәргин: — ■

³ «Исраилниң тағлири, Рәб Пәрвәрдиғарниң сөзини аңлап қоюңлар: Рәб Пәрвәрдиғар тағлар вә егизликләргә, вадилар вә жилғиларға мундақ дәйду: — Мана, Мән үстүңларға бир қилични чүшүрүп, «жуқури жай»лириңларни вайран

■ **5:10** Лав. 26:29; Қан. 28:53; 2Пад. 6:29; Жиг. 4:10 □ **5:11** «Мән силәрни қирғин қилимән» — ибраний тилида «Мән сени қирқиветимән» дейилиду. Бу сөз Эзакиялниң символлуқ һәрикәтлири билән бағлиқ (1-айәт). Башқа бир хил тәржимиси: «Көзүм саңа өрүлүп қаримайду». ■ **5:11** Эз. 7:4

□ **5:12** «Шәһәрдикиләрдин үчтин бир қисми ваба кесили билән өлиду һәмдә араңларда болидиған ачарчиликтин бешини йәйду... андин бир қилични ғилаптин суғуруп уларни қоғлаймән» — бу айәт Эзакиялниң (1-4-айәттики) символлуқ һәрикәтлирини чүшәндүрүп бериду. Көрүнүп туруптики, (1-айәттә) Эзакиял шәһәргә салған «от», «ваба кесили һәм ачарчилик»қа вакиллик қилиду. ■ **5:12** Иер. 15:2 □ **5:13** «рәзилликкә чидимайдиған отум» — ибраний тилида «һәситим» дегән сөз билән ипадилиниду. ■ **5:15** Қан. 28:37 □ **5:16** «... йөләнчүк болған нениңни қурутиветимән» — ибраний тилида «нан болған һасаңни сундуриветимән»; 4-бап, 16-айәттики изаһатни көрүң. ■ **5:16**

Лав. 26:26; 2Пад. 6:25; Йәш. 3:1; Эз. 4:16; 14:13 ■ **5:17** Лав. 26:22 ■ **6:2** Эз. 36:1

қилимән. □ 4 Шуниң билән силәрниң қурбанғаһлириңлар вайранә болиду, «күн түврүк»лириңлар бузулиду; силәрдин өлтүрүлгәнләрни бутлириңларниң алдига ташлаймән. □ 5 Исраиллардин болған өлүкләрни өз бутлири алдига ятқузимән; қурбанғаһлириңлар әтрапиға устиханлирини чечиветимән. □

6 Силәр турған барлиқ жайларда шәһәрләр йәр билән йөксән қилиниду, «жуқури жайлар» вайранә болиду; шуниң билән қурбанғаһлириңлар һалак болиду, бутлириңлар чеқилип йөқилиду, «күн түврүк»лириңлар кесилип ғулитилиду, вә һәммә ясиғиниңлар йөқ қиливетилиду; □ 7 Вә өлтүрүлгәнләр араңларда жиқилиши билән, силәр Мениң Пәрвәрдиғар екәнлигимни тонуп йетгисиләр.

8 Бирақ Мән силәрдин бир қалдини қалдуримән; чүнки ят мәмликәтләрғә тарқитиветилгиниңларда, силәрдин әлләр арисида қиличтин қутулуп қалғанлар болиду. 9 Вә силәрдин қиличтин қутулуп қалғанлар сүргүн қилинған мәмликәтләрдә Мәндин янған вапасиз қәлблири вә бутлириға паһишивазлардәк һәвәс қилған көзлири билән бағримни парә-парә қилғанлиғини есигә кәлтүриду; шуниң билән улар қилған рәзилликлири һәм жиркиничлик қилмишлири түпәйлидин өз-өзлиридин нәпрәтлиниду. 10 Вә улар Мениң Пәрвәрдиғар екәнлигимни тонуп йетиду; Мән мошу қилпәтни силәрниң бешиңларға чүшүримән дегәнлигим бекардин-бекар әмәс.

11 Рәб Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: — «Алиқиниңни-алиқиниңға уруп, путуң билән йәрни тәпкин: «Исраил жәмәтиниң барлиқ қәбиһ, жиркиничлик қилмишлири үчүн вай! Чүнки улар қилич, ачарчилик вә ваба кесили билән жиқилиду» — дегин! □ ■

12 Жиraqта турған вабадин өлиду; йеқинда турған қилич билән жиқилиду; һәм тирик қалған, йәни муһасиригә чүшкән киши ачарчиликтин өлиду; шуниң билән мениң уларға болған қәһримни чүшүрүп пиғандин чиқимән. 13 Әнди улардин өлтүрүлгәнләр өз бутлири арисида, уларниң қурбанғаһлири әтрапида, өз бутлириға хушбуй яққан һәр бир егиз дөң үстидә, тағ чоққилирида, барлиқ йешил дәрәк вә барақсан дуб астида ятқан чағда, улар Мениң Пәрвәрдиғар екәнлигимни тонуп йетиду. □ 14 Вә Мән Өз қолумни уларниң үстигә созимән, улар һәр турған жайлирида зиминни Диблаттики чөл-баявандин бәттәр вайран қиливетимән. Андин улар Мениң Пәрвәрдиғар екәнлигимни тонуп йетиду. □

□ 6:3 ««жуқури жай»лириңларни вайран қилимән» — «жуқури жайлар» — Исраил вә Йәһуда узундин бери тағ чоққилири қатарлиқ жайларда һәр хил бутларға чокунуп, һәтта әшу жайларда «инсан қурбанлиқ»ларни қилип кәлгән (16:21, 20:26-айәт қатарлиқларни көрүң). □ 6:4 ««күн түврүк»лириңлар бузулиду» — «күн түврүклири» яки «куяш бутлири» дегәнниң башқа бир тәржимиси «исриқғаһлар».

□ 6:5 «... өлүкләрни өз бутлири алдига ятқузимән; қурбанғаһлириңлар әтрапиға устиханлирини чечиветимән» — шу чағдики бутпәрәсләр: «қурбанғаһ»лиримиз жасәтләр яки адәм устиханлириға тегиши билән «булғинип», «һарам» болған, шуңа уни қайтидин ишләткили болмайду, дөп қарайтти □ 6:6 «күн түврүклири» — яки «куяш бутлири» дегәнниң башқа бир тәржимиси «исриқғаһлар».

□ 6:11 «... Алиқиниңни-алиқиниңға уруп, путуң билән йәрни тәпкин» — мошу һәрикәтләр мошу йәрдә кишиниң көңлиниң азапланғанлиғини билдүриду, әлвәттә. ■ 6:11 Әз. 21:22 □ 6:13 «йешил дәрәк вә барақсан дуб астида...» — Исраиллар мошу жайларда өлгүчиләрни дөпнә қилатти (мәсилән, «Яр.» 35:8). Мүмкинчилиги барки, улар кейинрәк мошу жайларни «тавалғаһ»ға айландуруп, шу йәрдә өз ата-бовилириға дуа қилған. Мошундақ қилмишлар Тәвратта қәтғий мәнғий қилинған (мәсилән, «Қан.» 18:11) □ 6:14 «улар һәр турған жайлирида зиминни Диблаттики чөл-баявандин бәттәр вайран қиливетимән» — башқа бир хил тәржимиси:

«улар һәр турған жайлирида зиминни жәнубий чөл-баявандин Риблатқича (йәни, Исраилниң әң шималий шәһәрлирин бири) вайран қиливетимән». Ибраний тилида «Диблат» билән «Риблат» йезилиши бир-биригә наһайити охшишип кәткәкә, көчүргүчи катиплар әслий текстниң «Риблат» дегән сөзини хата көчүргән болушиму мүмкин.

7

Хатимә вақти кәлди!

1 Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ дейилди: —

2 «Сән аңла, и инсан оғли, Рәб Пәрвәрдигар Исраил зиминиға мундақ деди: Хатимә! Зиминниң төрт булуңиға хатимә берилиду!□

3 Саңа һазир хатимә берилиду! Өз ғәзивимни бешиңға чүшүримән, өз йоллириң бойичә үстүңгә һөкүм чиқирип җазалап, өзүңниң барлиқ жиркинчилик ишлириңни өз бешиңға яндурумән. 4 Мениң көзүм саңа рәһим қилмайду һәм ичимниму саңа ағритмаймән; әксичә өз йоллириңни бешиңға яндурумән, өз жиркинчиликлириң өз араңда болиду; андин силәр Мениң Пәрвәрдигар экәнлигимни тонуп йетисиләр»■

5 Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Балаю-апәт! һеч болуп бақмиған балаю-апәт келиду! Мана, у кәлди!

6 Хатимә, хатимә! У саңа қарши қозғалди! Мана, у келиватиду!

7 һалакәт йеңиңгә кәлди, и зиминда турғучи; вақит-саити тошти, әшу күн йеқинлашти; хошаллиқ вақирашлири әмәс, бәлки давалғулуқ бир қийқас-сүрән тағларда аңлиниду. □ 8 Мән тезла қәһримни үстүңгә төкүп, саңа қаратқан ғәзивим билән пиғандин чиқимән; Мән өз йоллириң бойичә үстүңгә һөкүм чиқирип җазалап, өзүңниң барлиқ жиркинчиликлириңни бешиңға қайтуруп чүшүримән. 9 Мениң көзүм саңа рәһим қилмайду һәм ичимниму саңа ағритмаймән; Мән өз йоллириңни бешиңға яндурумән, вә өз жиркинчилик ишлириң өз араңға чүшиду; шуниң билән силәр өзүңларни урғучиниң Мән Пәрвәрдигар экәнлигимни тонуп йетисиләр.

10 Мана, әшу күн! Мана у кәлди! һалакәт чиқип жүриватиду! — таяқ бихланди, һаваурлуқ чечәклиди! □ 11 Зораванлиқ йетилип рәзиллик тайиғи болуп чиқти; уларниңкидин һеч нәрсә қалмайду — уларниң адәмләр топидин, дөләт-байлиқлиридин яки һәйвисидин һеч немә қалмайду. □ 12 Вақит-саити кәлди, күни йеқинлашти; алғучи хушал болуп кәтмисун, сатқучи матәм тутмисун; чүнки қаттиқ ғәзәп мошу бир топ кишиләрниң һәммисиниң үстигә чүшиду. □ 13 Чүнки гәрчә алғучи билән сатқучи тирик қалсиму, сатқучи өзи сетивәткинигә қайтидин егә болмайду; чүнки бу топ кишиләр тоғрилиқ көрүнгән бешәрәт инавәтсиз болмайду; улардин һеч қайсиси қәбиһлиги билән өз һаятини

□ 7:2 «Хатимә! Зиминниң төрт булуңиға хатимә берилиду!» — илгәрки пәйғәмбәрләр (Йоел, Амос, Йәшәя, Хошия, Михаһ қатарлиқлар) Худаниң мошу җазаси тоғрилиқ бешәрәт бәргән. Эзакиял пәйғәмбәр мошу йәрдә, вақит-саити һазир болиду, дәйду. ■ 7:4 Әз. 5:11; 8:18 □ 7:7 «әшу күн йеқинлашти...» — МОШУ «күн» «Пәрвәрдигарниң күни» йәни «қиямәт күни»ни көрситиду.

Эзакиял пәйғәмбәрниң бу бешаритиниң икки қетимлиқ әмәлгә ашурулуши бар: — (1) Бабил империйәси Исраил зиминиға таҗавуз қилип Йәһудийларни пүтүнләй сүргүн қилиду; (2) кәлгүсидә, Пәрвәрдигарниң күнидә; шу күни дәҗҗалниң қошуңлири Исраил зиминиға таҗавуз қилиду. Бу икки вақиниң бир-биригә охшайдиган көп йәрлири болиду. □ 7:10 «таяқ бихланди, һаваурлуқ чечәклиди!» — мошу «таяқ» уларниң зораванлигини билдүриду — кейинки 10-йәтәни көрүң. Униң «бихланғанлиғи» бәлким уни җазалайдиган вақит-саат тошқан, демәкчи. □ 7:11 «зораванлиқ йетилип рәзиллик тайиғи болуп чиқти» — башқа бир хил тәрҗимиси «зораванлиқ йетилип, рәзилликини җазалайдиган таяқ болуп чиқти» — Бирақ бизниңчә бу «таяқ» 10-айәттики таяққа охшаш болуши керәк. □ 7:12 «алғучи хушал болуп кәтмисун, сатқучи матәм тутмисун; чүнки қаттиқ ғәзәп мошу бир топ кишиләрниң һәммисиниң үстигә чүшиду» — балаю-апәт чүшкән күнләрдә көп нәрсиләрниң баһаси дәрһал чүшиду.

Шу чағда алғучи киши бәлким: «наһайити әрзанға алдим» дәп хушаллиниду, сатқучи киши бәлким «бәк әрзан сетиптимән» дәп қәңли йерим болиду.

сақлалмайду. □

¹⁴ Улар канайни челип һәммини тәйярлиди, бирақ һеч ким жәңгә чиқмайду; чүнки Мениң ғәзивим мошу бир топ кишиләрниң һәммисигә қаритилған.

¹⁵ Талада қилич, ичидә ваба вә ачарчилик туриду; далада болған кишини қилич, шәһәрдә болған кишини болса, ваба вә ачарчилик уни жутуветиду. ¹⁶ Вә улардин кутулуп қелип булардин қачқанлар тағларда жүрүп һәр бири өз қәбиһлиги үчүн жилғидики пахтакләрдек буқулдап матәм тутиду.

¹⁷ Һәр бириниң қоли дәрмансизлиниду, тизлири сүйдүк билән чилиқ-чилиқ һөл болуп кетиду; □ ■ ¹⁸ Улар өзигә бөз кийимини бағлайду, вәһшәт уларни басиду; һәр қайсиниң йүзидә хиқаләт, башлири тақир көрүниду. □ ■ ¹⁹ Улар өз күмүчлирини кочиларға ташлайду, уларниң алтунлири булғанған нәрсидәк болиду; уларниң алтун-күмүчлири Пәрвәрдиғар ғәзивини көрсәткән күнидә уларни күткүзмайду; улар булардин ачлиғини қандуралмайду, қосиғини толдуралмайду, чүнки бу нәрсиләр уларға адәмләрни путлаштуридиған қәбиһлик болди. □ ■ ²⁰ У Униң гөзәл безәкини һәйвә билән тиклиди; бирақ

улар униң ичидә жиркиничлик мәбудларни һәмдә ләнәтлик нәрсилерини ясиди; шуңа Мән уни улар үчүн паскинчиликқа айлантуримән. □ ²¹ Мән уни олжа сүпитидә ят адәмләрниң қолиға, ғәнимәт қилип йәр йүзидики рәзилләргә тапшуримән; улар буну булғайду. □ ²² Мән йүзүмни улардин өрүймән, вә кишиләр Мениң әзиз жайимни булғайду; зораванлар кирип у йәрни булғайду. ²³ Зәнжирни тәйярлаңлар; чүнки зимин қанлиқ жинайәтләргә, шәһәр зораванлиққа толған. ²⁴ Шуңа Мән әлләр ичидики әң рәзиллини кәлтүримән, улар уларниң өйлиригә егә болиду; Мән зомигәрләрниң һакавурлуғини йоқитимән; уларниң «муқәддәс жайлири» булғиниду. □ ²⁵ Вәһшәт келиватиду! Улар теч-аманлиқни издәйдиған болиду, бирақ һеч тапалмайду. ²⁶ Апәт үстигә апәт, шум хәвәр үстигә шум хәвәр келиду; улар пәйғәмбәрдин бешарәт сорайду, бирақ

□ **7:13** «Чүнки гәрчә алғучи билән сатқучи тирик қалсиму, сатқучи өзи сетивәткенигә қайтидин егә болмайду» — әгәр сатқан нәрсә йәр болса, Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән мираслиқ тоғрисидики қанун бойичә, сатқучи уни (мувапик һаһасида) қайтуруп сетивелиш һоқуқи бар. Әнди сатқан нәрсә йәр болсун болмисун, уни қайтурувелиш вақти болмайду, чүнки һәммә адәм сүргүн болуп епкетилиди. «улардин һеч қайсиси қәбиһлиги билән өз һаятини сақлалмайду» — башқа бир хил тәржимиси «уларниң қәбиһлиги түпәйлидин, уларниң һеч қайсиси өз һаятини сақлалмайду».

□ **7:17** «Һәр бириниң қоли дәрмансизлиниду, тизлири сүйдүк билән чилиқ-чилиқ һөл болуп кетиду» — демәк, қорқунучтин шуңақ болиду. Башқа бир хил тәржимиси «Һәр бириниң тизлири судәк ажиб болуп кетиду».

■ **7:17** Йәш. 13:7; Йәр. 6:24 □ **7:18** «бөз кийими» — матәм тутуш яки қаттиқ товва қилишни билдүрәтти. «башлири тақир көрүниду» — матәм тутқанда, қаттиқ пушайман қилғанда әр кишиләр чачлирини чүшүрүветәтти.

■ **7:18** Йәш. 15:2, 3; Йәр. 48:37 □ **7:19** «уларниң алтунлири булғанған нәрсидәк болиду» — «булғанған бәрсә» (яки «иплас нәрсә») мошу йәрдә икки бислиқ сөз болуп, йәнә «жирақ қилинған нәрсә» ниму билдүриду. «бу нәрсиләр уларға адәмләрни путлаштуридиған қәбиһлик болди» — «бу нәрсиләр» бәлким уларниң алтун-күмүч болған байлиқлири вә шуңақла улар алтун-күмүчтин ясиған бутлар болса керәк.

■ **7:19** Пәнд. 11:4; Зәф. 1:18 □ **7:20** «У Униң гөзәл Безәкини һәйвә билән тиклиди» — «У» — Худани көрситиду. «Униң гөзәл безәки» — мошу сөз бизниңчә муқәддәс ибадәтханаға қаритилған (бу ибадәтханани Сулайман падиша қурған, әсли интайин гөзәл вә һәйвәтлик еди). Айтәниң башқа бир хил тәржимиси: «Улар өзи гөзәл буюмлиридин пәхирләнгән, бирақ улар булардин жиркиничлик мәбудларни һәмдә жиркиничлик нәрсиләрни ясиди; шуңа мән буларни улар үчүн паскинчиликқа айлантуримән». Мошу айтәттики «паскинчилик» икки бислиқ сөз болуп, йәнә «жирақ қилинған нәрсә» ниму көрситиду. □ **7:21** «Мән уни олжа сүпитидә ят адәмләрниң қолиға, ғәнимәт қилип йәр йүзидики рәзилләргә тапшуримән» — «уни» муқәддәс ибадәтханани көрситиду. 20-айәттики изаһатта көрситилгән иккинчи тәржимә бойичә, «уни» Исраилларниң зибу-зиннәтлирини көрситиду.

□ **7:24** «уларниң «муқәддәс жайлири» булғиниду» — мошу йәрдә «муқәддәс жайлири» бәлким һәжвий, кинайилик гәп болуп, Исраилларниң бутларға беғишлиған жайлирини көрситиду.

каһинлардин Тэвратниң билими, ақсақаллардин, мойсипитләрдин несихәт йоқап кетиду. □ 27 Падиша матәм тутиду, шаһзадә үмүтсизликкә чөмулиду, зимиңдики хәлиқләрниң қоллири титрәп кетиду; Мән уларни өз йоллири бойичә бир тәрәп қилимән, өз һөкүмлири бойичә уларға һөкүм чиқирип җазалаймән; шуниң билән улар Мениң Пәрвәрдигар экәнлигимни тонуп йетиду.

8

Йерусалимниң җазалири ••• Муқәддәс ибадәтханида болған бутпәрәсликләр

1 Алтинчи жили, алтинчи айниң бәшинчи күнидә шундақ әмәлгә ашурулдики, мән өз өйүмдә олтаргинимда, Израилниң ақсақаллириму мениң алдимда олтугинида, Рәб Пәрвәрдигарниң қоли вужудумға чүшти. □

2 Мән қаридим, мана, отниң қияпитидә бир затниң көрүнүши туратти; белиниң төвини от турқида туратти; белиниң үсти болса жулалыған йоруқлуқ, қизитилған мис пақирығандәк көрүнүш туратти. 3 У қолниң көрүнүшидәк бир шәкилни созуп, бешимдики бир тутам чачни тутти; Рәб мени асман билән зимин оттурисиға кәтирип, Худаниң аламәт көрүнүшлиридә Йерусалимға, йәни ибадәтханиниң шималға қарайдыған ички дәрвәзисиниң босуғисиға апарди. Әшу йәр «пак-муқәддәсликкә қаршлашқан мәбуд», йәни Худаниң пак-муқәддәс ғәзивини қозғайдыған мәбуд турған җай еди. □ ■ 4 Мана, мән түзләңликтә көргән аламәт көрүнүштәк, Израилниң Худасиниң шан-шәриви шу йәрдә туратти. ■

5 У маңа: — И инсан оғли, бешиңни кәтирип шимал тәрәпкә қарап бақ, деди. Мән бешимни кәтирип шимал тәрәпкә қаридим, мана, қурбанғаһниң дәрвәзисиниң шималий тәрипидә, босуғида шу «пак-муқәддәсликкә қаршлашқан мәбуд» туратти. 6 Вә у маңа: — И инсан оғли, уларниң бундақ қилмишлирини — Израил җәмәтиниң Мени муқәддәс җайимдин жирақ кәткүзидиган, мошу йәрдә қилған интайин жиркиничлик ишлирини көрдүңсән? Бирақ сән техиму жиркиничлик ишларни көрисән, — деди.

7 Вә У мени ибадәтхана һойлисиниң кириш еғизигә апарди, мән қаридим, мана, тамда бир төшүк туратти. 8 У маңа: — И инсан оғли, тамни қолап тәшкін, деди. Мән тамни қолап тәштим, мана, бир ишик туратти. 9 У маңа: — Киргин, уларниң мошу йәрдә қилған рәзил жиркиничлик ишлирини көрүп бақ, деди. 10 Мән кирип қаридим, мана, әтрапидики тамларға нәқиш қилинған һәр хил өмилиғүчи һәм жиркиничлик һайванларни, Израил җәмәтиниң һәммә бутлирини көрдүм.

11 Вә буларниң алдида Израил җәмәтиниң йәтмиш ақсақили туратти. Уларниң оттурисида Шафанның оғли Җаазания туратти; уларниң һәр бири қолида өз хушбуйденини тутуп туратти; хушбуй күюк булуттәк өрләп чиқти. 12 Вә У маңа: — И инсан оғли, Израил җәмәтидики ақсақалларниң қараңғулуқта, йәни һәр бириниң өз мәбуд нәқиш қилинған һужрисидә немә қилғанлиғини көрдүңму?

□ 7:26 «Бирақ каһинлардин Тэвратниң билими... йоқап кетиду» — «Тэврат»ниң әслий мәнәси «Йолийорук», «тәрбийә». □ 8:1 «Израилниң ақсақаллириму мениң алдимда олтугинида...» — ақсақаллар бәлким пәйғәмбәрдин несихәт сориғили кәлди. Пәйғәмбәр Худадин жавап күткәндә ваһий униңға берилиду.

□ 8:3 «Рәб мени асман билән зимин оттурисиға кәтирип, ... ибадәтханиниң шималға қарайдыған ички дәрвәзисиниң босуғисиға апарди» — «Рәб» мошу йәрдә Худаниң Муқәддәс Рәби. «пак-муқәддәсликкә қаршлашқан мәбуд», йәни Худаниң пак-муқәддәс ғәзивини қозғайдыған мәбуд» — ибраний тилида ««Һасәткә тәвә мәбуд», йәни (Худаниң) һәситини қозғайдыған мәбуд» дейилиду. ■ 8:3 Дан. 5:5 ■ 8:4 Әз. 3:23

Чүнки улар: «Пәрвәрдигар бизни көрмәйду; Пәрвәрдигар зиминни ташлап кәтти» — дәйду, — деди. □

13 Вә У маңа: — Бирақ сән уларниң техиму жиркинчилик қилмишлирини көрисән, деди. **14** У мени Пәрвәрдигарниң өйиниң шималий дәрвазисиниң босуғисаға апарди; мана, шу йәрдә «Таммуз үчүн матәм тутуп» жиғлаватқан аяллар олтиратти. □ **15** Вә У маңа: — И инсан өгли, сән мошуларни көрдүңму? Бирақ сән техиму жиркинчилик ишларни көрисән, — деди.

16 Вә У мени Пәрвәрдигарниң өйиниң ички һойлисиға апарди. Мана, Пәрвәрдигарниң ибадәтханисиниң кириш йолида, пешайван вә қурбанғаһниң оттурисида, жигирмә бәш адәм, Пәрвәрдигарниң ибадәтханисаға арқисини қилип шәриққә қарап қуяшқа чоқунивататти. □ **17** Вә У маңа: — И инсан өгли, сән мошуларни көрдүңму? Йәһуда жәмәти өзи мошу йәрдә қилған жиркинчилик қилмишлирини йеник дәп, улар йәнә буниң үстигә зиминни жәбир-зулум билән толдуруп мениң аччиғимни қайта-қайта қозғатса боламду? Вә мана, уларниң йәнә шахни бурниға тутиватқиниға қара! □ **18** Шуңа Мән қәһр билән уларни бир тәрәп қилимән; Мениң көзүм уларға рәһим қилмайду, ичимниму уларға ағритмаймән; улар қулиқимға жуқури авазда нида қилсиму, уларни аңлимаймән, — деди. ■

9

Йәттә жазани бәжә кәлтүргүчиләр

1 У қулиқимға күчлүк бир авазда товлап: — Йеқин келиңлар, шәһәргә мәсәул болғучилар, һәр бириңлар өз һалакәт қуралиңларни қолуңларға тутуңлар, — деди.

2 Вә мана, алтә кишиниң ибадәтханисиниң шималиға қарайдиган «Жуқири дәрваза» тәрәптин келиватқинини көрдүм. һәр бириси қолида битчит қилғучи қуралини тутқан; уларниң оттурисида йениға пүтүкчиниң сияһдени есиқлик турған, канап кийимләрни кийгән бириси бар еди; вә улар ибадәтханисаға кирип, мис қурбанғаһниң йенида турди. □ **3** Шу чағда Исраилниң Худасиниң шан-шәриви

□ **8:12** «Исраил жәмәтидики ақсақалларниң қараңғулукта, йәни һәр бириниң өз мәбүд нәқиш қиларниң һужрисида немә қилғанлиғини көрдүңму?» — мошу аламәт көрүнүсләрниң һәммиси уларниң өз өйидә («һәр бириниң өз ... һужрисида») немә қилғанлиғини көрситиду. Шуңа бу көрүнүши асаан «символ» дәп қараймиз; шундақиму буниң билән таң, ибадәтханидики һәқиқий әһвалниму көрситиду. ■ **8:12** Эз. 9:9 □ **8:14** «Таммуз үчүн матәм тутуп жиғлаватқан аяллар» — «Таммуз» — йәни «өсүмлүкләрниң падишаси» дейилгән бир буд. Ривайәтләр бойичә у өлүп, тәһтисараға чүшүп тәһтисараниң падишаси болди. Униң «өлүми» түпәйлидин һәр жили униңға чоқунған аяллар «матәм тутуш»и керәк еди. □

8:16 «...Пәрвәрдигарниң ибадәтханисаға арқисини қилип шәриққә қарап қуяшқа чоқунивататти» — бу бабта ейтилгән бәш һәрикәт ичидә бу һәрикәт әң жиркинчилик болди. Чүнки: (1) униң Худаниң ибадәтханисаға арқини қилиши мултәк күпүрлүк бир иш; (2) у ибадәтханисаға киргән кишиләрниң алдида очуқ-ашкара күпүрлүк қилди; (3) у күпүрлүк дәл Худадин рәһим-шәпкәт сорайдиган жайда болди («Йеол» 2:17ни көрүң). □ **8:17** «уларниң йәнә шахни бурниға тутиватқиниға қара!» — «шахни бурниға тутуш» дегән һәрикәт тоғрисида үч пикир бар: —

(1) қедимки заманларда бази бутпәрәс милләтләр өз бутлириға чоқунғанда чечәклигән бир шахни бурниға тутатти. Шуңа бу һәрикәт бутпәрәсликни көрситиду; (2) Йәһудийлар Худаға ибадәт қилғанда охшаш һәрикәт қилип Худаға һөрмәт билдүришәтти; ундақ болғанда, Худа шундақ сахтисәзлик һәм бутпәрәслик билән бағланған ибадәт ипадилирини қәтғий қобул қилмайтти; (3) ундақ һәрикәт пәқәтлә Пәрвәрдигарға болған интайин һөрмәтсизликини, йәни күпүрлүкни билдүрәтти. Бизниңчә, бәлким 2-пикир тоғриду.

■ **8:18** Пәнд. 1:28; Йәш. 1:15; Йәр. 11:11; Эз. 5:11; 7:4 □ **9:2** «һәр бириси қолида битчит қилғучи қуралини тутқан...» — яки «һәр бириси қолида жаң тоқмиқини тутқан...».

эсли турған керубтин көтирилип өйниң босуғисида турди. Пәрвәрдигар йениға пүтүкчиниң сияһдени есиқлиқ турған, канап кийимләрни кийгән кишини чақирип униңға: —□

⁴ Шәһәрниң оттурисидин, йәни Йерусалимниң оттурисидин өтүп, шәһәр ичидә өткүзүлгән барлиқ жиркинчилик ишлар түпәйлидин аһ-надамәт чәккән кишиләрниң пешанлиригә бир бәлгү салғин, — деди.□

⁵ Вә маңа аңлитип башқа кишиләргә: — Бу кишиниң кәйнидин шәһәрни кезип, адәмләрни қириңлар; көзүңлар рәһим қилмисун, уларға ичинларни ағритмаңлар! ⁶ Бирниму қоймай һәммини — қерилар, яш жигит-қизлар, бовақ-балилар вә аялларни қоймай өлтүрүветиңлар; пәқәт бәлгү қоюлған кишиләргә йеқинлашмаңлар; бу ишни өз муқәддәс жайимдин башлаңлар, — деди.

Шуңа улар Худаниң өйи алдида турған хелиқи ақсақаллардин башлиған. ⁷ Вә У уларға: — Өйни булғаңлар, һойлилирини өлтүрүлгәнләр билән толдуруңлар; әнди бериңлар! — деди. Шуниң билән улар чиқип шәһәр бойичә адәмләрни қиришқа башлиди.

⁸ Вә шундақ болдики, улар адәмләрни қирғинида, мән ялғуз қалдим; өзүмни йәргә дүм ташлидим вә: — Аһ, Рәб Пәрвәрдигар! Сән Йерусалимға қаритилған қәһриңни төккәндә Исраилниң барлиқ қалдисини һалақ қиламсән? — дедим.□

⁹ Вә У маңа: — Исраил вә Йәһуда жәмәтиниң қәбиһлиги интайин рәзил; чүнки улар: «Пәрвәрдигар зимини ташлап кәтти; Пәрвәрдигар бизни көрмәйду» — ағриду. ¹⁰ «Мән болсам, Мениң көзүм уларға рәһим қилмайду, ичимниму уларға ағритмаймән; Мән уларниң йолини өз бешиға чүшүрмән, — деди.■

¹¹ Вә маңа, йениға пүтүкчиниң сияһденини асқан, канап кийимләрни кийгән киши қилған ишни мәлум қилип: «Маңа Сән буйруған ишни орундишим» — деди.

10

Худаниң шан-шәриви ибадәтханисидин чиқип кетиду

¹ Мән қаридим, мана, керубларниң беши үстидики гүмбәз үстидә, көк яқутниң қияпитидәк бир тәхтниң көрүнүши туратти; ² Вә *тәхткә Олтарғучи* канап кийимләрни кийгән кишигә: «Керубларниң астидики чақларниң арисига кир, қолириңни керублар арисидә көйүватқан чоғларға толдуруп, уларни шәһәр үстигә чечивәт» — деди. Мән қаридим, у шундақ қилишқа башлиди.

³ Бу киши киргәндә керублар өйниң оң тәрипидә туратти; *шан-шәрәплик* булут өйниң ички һойлисини толдурди. □ ⁴ Вә Пәрвәрдигарниң шан-шәриви

□ **9:3** «Исраилниң Худасиниң шан-шәриви эсли турған керубтин көтирилип өйниң босуғисида турди» — «төрт мәхлуқ» болса «керуб»лардин ибарәттүр (10-бапни көрүң). Бирақ мошу йәрдә ейтилған «керублар» бәлким муқәддәс ибадәтханидики «әң муқәддәс жай»да қоюлған икки «алтун керуб» шаклини көрситиду. Худаниң йоруқлуқ шан-шәриви шу йәрдә («әң муқәддәс жай»да, қелин бир пәрдә кәйнидә) Сулайман ибадәтханини курғандин бери туруп кәлгән еди. һазир Эзакиял көридуки, у һәм ибадәтханидин һәм Исраилниң өзидин айрилип кетиду. □

9:4 «... аһ-надамәт чәккән кишиләрниң пешанлиригә бир бәлгү салғин» — бу «бәлгү» (ибраний тилида «тав» дегән һәрип) қедимки заманларда крест яки чапрас (+) шаклидә еди. □ **9:8** «Сән Йерусалимға қаритилған қәһриңни төккәндә Исраилниң барлиқ қалдисини һалақ қиламсән?» — адәттә «Исраилниң қалдисини» дегән ибарә пүтүн хәлиқ арисидә, Худаға садик болған Йәһудийларни көрситиду. Бирақ Эзакиял мошу йәрдә (Худаниң 9-10-айәттә болған қәвавигә қариғанда) бәлким Йәһудани көрситиду; «шималий падишалық», йәнә Исраилниң он икки қабиланиң они Асурийә империйәси тәрипидин балдур муңқәриз қилинип сүргүн болди, пәқәт икки қәбила, йәни «Йәһуда вә Бинямин» (жәнубий падишалық) қалди. ■ **9:10** *Әз. 5:11; 7:4; 8:18* □ **10:3** «шан-шәрәплик булут өйниң ички һойлисини толдурди» — «шан-шәрәплик булут», 1:4ни көрүң.

керуб үстидин чикип, өйниң босуғисыга кэлгән еди; өй булутқа толди, һойла болса Пәрвәрдигарниң шан-шәривиниң жулалығыга чөмгән. ⁵ Керубларниң қанатлириниң садасы һәммидин қадирниң сөзлигән чағдики авазидәк болуп, сирттики һойлыға аңлинип туратти.

⁶ Вә шундақ болдики, Рәб канап кийимләрни кийгән кишигә: «Чақлар арисидин, йәни керублар арисидин от алгын» — дәп буйруғинида, у кирип бир чақниң йенида турди. ⁷ Вә керублардин бири өз қолини керублар оттурисидики отқа созуп униңдин от елип, канап кийимләрни кийгән кишиниң қоллирига салди; у буни елип чикип кәтти ⁸ (керубларниң қанатлири астида, адәмниң қоллириниң қияпити көрүнүп туратти).

⁹ Мән қаридим, мана, керубларниң йенида төрт чақ бар еди, бир керубниң йенида бир чақ, йәнә бир керубниң йенида йәнә бир чақ туратти; чақларниң қияпити болса берил якутниң көрүнүшидә еди. ■ ¹⁰ Уларниң шәкли болса, төртилисиниң охшаш еди, йәни чақ ичидә чақ бардәк көрүнәтти. ¹¹ Керублар маңғанда, улар йүзләнгән төртила тәрәпкә удул қарап маңатти; маңғанда улар һеч бурулмайтти, бәлки беши қайси тәрәпкә қарыған болса, улар шу тәрәпкә маңатти; улар маңғанда һеч бурулмайтти. ¹² Уларниң пүтүн тени, дүмбилири, қоллири, қанатлири вә уларниң чақлириму, йәни төртисигә тәвә чақларниң әтрапи көзләр билән толған еди. ¹³ Чақларни болса: «пирқирайдыған чақлар!» — дәп атиғинини өз қулиқим билән аңлидим. ¹⁴ Һәр бир керубниң төрт йүзи бар еди; биринчиси керубниң йүзи, иккинчиси адәмниң йүзи, үчинчиси ширниң йүзи, төртинчиси бүркүтниң йүзи еди. □

¹⁵ Керублар жуқурига өрлиди. Булар дәл мән Кевар дәрйяси бойида көргән һаят мәхлуқлар еди. ¹⁶ Керублар маңғанда, чақларму уларға яндишип маңатти; керублар йәрдин өрләшкә қанатлирини көтәргинидә, чақларму уларниң йенидин бурулуп кәтмәйтти. ■ ¹⁷ Улар турғанда, чақларму туратти; улар көтирилгәндә, чақларму улар билән көтириләтти; чүнки һаят мәхлуқларниң роһи чақларда еди. ■ ¹⁸ Вә Пәрвәрдигарниң шан-шәриви өйниң босуғиси үстидин чикип, керублар үстидә турди; ¹⁹ Керублар қанатлирини керип, көз алдимда йәрдин көтирилди; улар өйдин чиққанда, чақларму уларниң йенида еди; улар Пәрвәрдигарниң өйиниң шәрқий дәрвазисидә туратти; Исраилниң Худасиниң шан-шәриви уларниң үстидә жуқури туратти.

²⁰ Булар болса дәл мән Кевар дәрйяси бойида көргән, Исраил Худасиниң астида турған мәхлуқлар еди; уларниң керублар экәнлигини билдим. ■ ²¹ Уларниң һәр бириниң төрттин йүзи, һәр бириниң төрттин қанити, қанатлири астида инсан қоли сияқидики қоллири бар еди. ■ ²² Уларниң йүзлириниң қияпити болса, улар мән Кевар дәрйяси бойида көргән йүзләр еди; уларниң турқи вә йүзлири мән көргәнгә охшаш еди; уларниң һәр бири өз удулиға қарап маңатти.

11

Йетәкчиләрниң җазалиниши

¹ Роһ мени көтирип, Пәрвәрдигарниң өйиниң шәрқий, йәни шәриқкә қарайдыған дәрвазисыга апарди; вә мана, дәрвазиниң босуғисидә жигирмә баш адәм туратти; мән уларниң оттурисидә авамниң ақсақили болған, Аззурниң оғли Җаазания һәм

■ **10:9** Эз. 1:16 □ **10:14** «Һәр бир керубниң төрт йүзи бар еди; биринчиси керубниң йүзи...» — 1:10-айәттә, «керубниң йүзи»ниң орнида, «буқиниң йүзи» көрүнүду. Шунә мүмкинчилиги барки, «керуб»лар өзи буқиниң қияпитидә көрүнүду. ■ **10:16** Эз. 1:19 ■ **10:17** Эз. 1:20 ■ **10:20** Эз. 1:3 ■ **10:21** Эз. 1:6, 8; 10:8, 14

Бәнаяның оғли Пилатияни көрдүм. ² Вә У маңа: — И инсан оғли, қәбиһликни ойлап чиққучи, мошу шәһәрдә рәзил мәслиһәт бәргүчи адәмләр дәл булардур.

³ Улар: «Өйләрни селиш вақти йеқинлашти әмәсмү? Бу шәһәр болса қазан, биз болсақ, ичидики гөш» — дәйду. □ ⁴ Шуңа уларни әйипләп бешарәт бәргин; — Бешарәт бәргин, и инсан оғли! — деди.

⁵ Шуниң билән Пәрвәрдигарниң Роһи вужудумға урулуп чүшүп, маңа сөз қилған: «Пәрвәрдигар мундақ дәйду» — дегин. «Силәрниң шундақ дегиниңларни, и Исраил жәмәти; көңлүңләргә пүккән ой-пикриңларни, Мән билимән. ⁶ Силәр мошу шәһәрдә адәм өлтүрүшни көпәйткәнсиләр; силәр рәстә-кочиларни өлтүрүлгәнләр билән толдурғансиләр».

⁷ Шуңа Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Силәр өлтүргән кишиләр болса, дәл шу гөштүр, шәһәр болса қазандур; бирақ силәрни болса униңдин тартивалимән.

⁸ Силәр қиличтин қорқуп кәлгәнсиләр, вә Мән үстүңларға бир қилич чүшүримән» — дәйду Рәб Пәрвәрдигар. ⁹ «Шуниң билән Мән силәрни шәһәрдин тартивелип, ят адәмләрниң қолиға тапшуримән, силәрниң үстүңлардин һөкүм чиқирип жазалаймән. ¹⁰ Силәр қиличлинип жиқилисиләр; Исраил чегаралирида үстүңларға һөкүм чиқирип жазалаймән; вә силәр Мениң Пәрвәрдигар еканлигимни тонуп йетисиләр. □ ¹¹ Бу шәһәр силәр үчүн «қазан» болмайду, һәм силәрму униңқи «гөш» и болмайсиләр; Мән Исраил чегаралирида үстүңлардин һөкүм чиқирип жазалаймән. ¹² Вә силәр Мениң Пәрвәрдигар еканлигимни тонуп йетисиләр; силәр Мениң бәлгүлимилиримдә жүрмигән, һөкүмлирим бойичә маңмиғансиләр, бәлки өп-чөрәңлардики әлләрниң һөкүмлири бойичә маңғансиләр».

¹³ Шундақ болдики, Мән бешарәт бериватқинимда, Бәнаяның оғли Пилатия жан үзди. Мән дүм жиқилдим: «Аһ, Рәб Пәрвәрдигар! Сән Исраилниң қалдисини пүтүнләй йоқатмақчимусән?» — дәп қаттиқ авазда нида қилдим.

Худаниң сүргүн болған Исраилларға йеңи вәдиси — йеңи қалб, йеңи роһ

¹⁴ Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ дейилди: —

¹⁵ И инсан оғли, Йерусалимда туруватқанларниң: «Пәрвәрдигардин жирақ кетинлар! Чүнки мошу зимин бизгила мирас қилип тәқдим қилинған!» дегән гөпи, сениң қериндашлириң, йәни сениң қериндашлириң болған сүргүнләргә һәм Исраилниң пүткүл жәмәтигә қаритип ейтилған. □ ¹⁶ Шуңа уларға мундақ

□ **11:3** «Өйләрни селиш вақти йеқинлашти әмәсмү? Бу шәһәр болса қазан, биз болсақ, ичидики гөш» — бешарәт берилгән чағда Йерусалим шәһири муһасиригә чүшкән болса керәк. Бу адәмләр «бизгә чатақ болмайду, биз йәнә нормал турмуш өткүзәләйдиған болдуқ» дегән қарашта болған еди. Уларниң көзқаришидин «шәһәр қазан, биз гөш» дегини, бәлким «от қазандики гөшни көйдүрмәйду, әһвалимиз интайин раһәт-парағәтликтур» дегәнликтур. Эзакиял пәйгәмбәр бу ибарини башқа тәрәптин чүшәндүрүп, уларни ағаһландуруп бешарәт қилду. «биз гөш» дегән сөзниң бәлким йәнә бир ички мәнаси барки, «биз шәһәрдә қалған, есил гөшмиз (Худа бизни сақлиған), бирақ Эзакиял билән билә сүргүн болғанлар болса, пақәт «үчәй-қарин»лардур» дегән һәжвий, кинайилик гәп. (Айәтниң биринчи қисминиң башқа бир хил тәржимиси: «өйләрни селишниң вақти йеқинлашмиди; шәһәр болса...»).

□ **11:10** «...Исраил чегаралирида үстүңларға һөкүм чиқирип жазалаймән» — Бабил императори Небоқаднәсар Зәдәкияни Исраилниң чегарасида (Либаһ шәһиридә) сот қилди («2Пад.» 25:6-7, 18-21 айәтләрни көрүң). □ **11:15** «Йерусалимда туруватқанларниң: «Пәрвәрдигардин жирақ кетинлар! Чүнки мошу зимин бизгила мирас қилип тәқдим қилинған!» дегән... — Йерусалимдикиләрниң: «сүргүн қилинғанлар (йәни Йәһудадин хелә бурун Бабилға сүргүн қилинған кишиләр һәмдә 150 жил илгири сүргүн қилинған Исраилдики он қәбилә) наһайити гунакар адәмләрдур, шуңа Худа уларни сүргүн қилдурди, биз болсақ пак адәммиз, Худа мошу зиминни бизгә қалдурди» дегән қариши бар еди. Бундақ тәкәббурлуқни Худа жазалайду. «Сениң қериндашлириң, йәни сениң қериндашлириң болған сүргүнләр» дегән текстниң башқа бир хил варианти: «қериндашлириң болған уруқ-туққанлириң».

дегин: «Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: Гәрчә Мән уларни жирақ йәрләргә, әлләр арисига йөткивәткән һәм мәмликәтләр ичигә таркитивәткән болсамму, улар барған йәрләрдимү Мән Өзүм уларға кичиккина бир пак-муқәддәс башпанаһ болиман».[□]

¹⁷ Шуңа мундақ дегин: «Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: «Мән силәрни әлләрдин жиғимән, таркитиветилгән мәмликәтләрдин силәрни жәм қилимән, андин Исраил зиминини силәргә қайтуруп тәқдим қилимән. ¹⁸ Шуниң билән улар у йәргә қайтип келиду, улар барлиқ ләнәтлик нәрсиләрни һәм барлиқ жиркинчилик ишлирини у йәрдин йоқ қилиду.

¹⁹ Мән уларға бир қәлбни беримән, ичинларға йеңи бир роһни салимән; Мән уларниң тенидин таштәк қәлбни елип ташлаймән, уларға меһрлик бир қәлбни беримән. [□] [■] ²⁰ Шуниң билән улар Мениң бәлгүлимилиримдә жүриду, Мениң һөкүмлиримни чиң тутуп уларға әмәл қилиду. Улар Мениң хәлқим болиду, Мән уларниң Худаси болиман».[■]

²¹ Бирақ көңүллири ләнәтлик нәрсиләргә вә жиркинчилик қилмишлириға беғишланғанлар болса, Мән уларниң йолирини өз бешиға чүшүримән», — дәйду Рәб Пәрвәрдигар».[■]

Худаниң шан-шәриви Йерусалимдин чиқип кетиду

²² Керублар қанатлирини яйди, уларниң чақлири өз йенида туратти; Исраилниң Худасиниң шан-шәриви улар үстидә жуқури туратти; ²³ вә Пәрвәрдигарниң шан-шәриви шәһәрниң оттурисидин чиқип, шәһәрниң шәриқ тәрипидики тағ үстидә тохтиди. [□] ²⁴ Шуниң билән Роһ мени көтирип, Худаниң Роһи бәргән бу көрүнүшгә мени Калдийәгә, йәни сүргүн болғанларға апарди; шуан мән көргән бу көрүнүш мәндин кәтти. [□]

²⁵ Шуниң билән мән сүргүн болғанларға Пәрвәрдигар маңа көрсәткән барлиқ ишларни сөزلәп бәрдим.

12

Йерусалим аһалисиниң сүргүн болушиниң сүрәтлиниси

¹ Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ дейилди: — ² И инсан оғли, сән асий бир жәмәт арисидә турисән; уларниң көрүшкә көзи бар амма көрмәйду, аңлашқа қулиқи бар, амма аңлимайду, чүнқи улар асий бир жәмәттур. [■] ³ Вә сән, и инсан оғли, сүргүн болғучиниң жүк-тақлирини тәйярлап қойғин; вә күндүздә

[□] **11:16 «пак-муқәддәс башпанаһ»** — дегән сөз ивраний тилида «муқәддәс жай» яки «ибадәтхана» дегән сөз. Муқәддәс ибадәтханиниң бир йәрдә қурулуши Худаниң шу йәрдә қоғдигучи вә башпанаһ болғанлиғини билдүриду. Демәк, улар (бутпәрәс) әлләр арисидә болсиму, Худа (улар Уни издигән болса) уларға жисманий һәм роһий жәһәттә башпанаһ болуп, уларни тинич сақлайду вә уларға дурус йолларда меңишқа йәнә ярдәмчи болиду. Башқа бир хил тәржимиси: «...Мән уларға қисқа вақит бир пак-муқәддәс башпанаһ болдум». [□] **11:19 «уларға меһрлик бир қәлбни беримән»** — ивраний тилида сөзмүсәз: «уларға гөшлүк бир қәлбни беримән» дегәнликтур. [■] **11:19 Йәр.** 32:39; Әз. 36:26 [■] **11:20 Йәр.** 24:7; 30:22; 31:1; 32:38 [■] **11:21 Әз.** 9:10 [□] **11:23 «Пәрвәрдигарниң шан-шәриви ... шәһәрниң шәриқ тәрипидики тағ үстидә тохтиди»** — бу тағ «Зәйтун теги»дур. Эзакиял пәйғәмбәр Пәрвәрдигарниң шан-шәривини шу вақитта йәнә көримди. Эзакиялның һәммә бешарәтлирини умумлаштуруп қариганда, Худаниң шан-шәриви шу чағда тағда узун турмай Исраил зимининимү мутләк кәтти. Бирақ кейин (43-бапта) у мошу шан-шәрәп йәнә шәриқ тәрипидин келиватқанлиғини көриду. [□] **11:24 «Роһ мени көтирип, ... мени Калдийәгә, йәни сүргүн болғанларға апарди»** — «Калдийә» Бабил империйәсиниң бир қисми. [■] **12:2 Йәш.** 6:9; Йәр. 5:21; Әз. 2:3-8; 3:26, 27

уларниң көз алдида сүргүн болгучидэк өз жайиндин башка жайга баргин. Гәрчә улар асий бир жәмәт болсиму, ентималлиги йок әмәски, улар чүшинип йетиду.

⁴ Күндүздә уларниң көз алдида сүргүн болушқа тәйярлиган жүк-тақлардәк жүк-тақлириңни елип чиқ; андин кәч кирәй дегәндә уларниң көз алдида сүргүн болидиған кишиләрдәк жайиндин чиқип кәткин; ⁵ тамни колап тешип, жүк-тақлириңни елип чиққин; ⁶ уларниң көз алдида буни мүрүңгә елип, гугумда кәтирип чиқип кәткин; йәрни көрәлмәслигиң үчүн йүзүңни япқин; чүнки Мән сени Израил жәмәтигә бешарәт қилдим. □

⁷ Вә мән буйрулған бойичә шундақ қилдим; күндүздә мән сүргүн болгучи кишидәк жүк-тақлиримни елип чиқтим; вә кәч киргәндә қолум билән тамни колап тешип, йүл-тақлиримни чиқирип, гүгүмдә уларниң көз алдида мүрәмгә елип кәтирип маңдим.

⁸ Әтигәндә Пәрвәрдиғарниң сөзи маңа келип мундақ дейилиди: — ⁹ «И инсан оғли, Израил жәмәти, йәни асий бир жәмәт, сәндин: «Бу немә қилғиниң» дәп соригән әмәсму? ¹⁰ Уларға: «Рәб Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: Бу жүкләнгән вәһий Йерусалимдики шаһзадә һәм шу йәрдики барлиқ Израил жәмәтидикиләр тоғрилиқтур» — дегин. □

¹¹ Уларға: «Мән силәр үчүн бешарәт. Мән қандақ қилған болсам, әнди уларғиму шундақ ишлар қилдурулиду; улар әсир болуп сүргүн болиду» — дегин. ¹² Улар арисидики шаһзадә өз жүк-тақлирини гугумдә мүрисидә кәтирип чиқиду; улар тамни колап тешип төшүктин нәрсилерини чиқириду; у өз йүзини йеип зиминни көрәлмәйдиған болиду. ■ ¹³ Шуниң билән Өз торумни униң үстигә яймән, у Мениң қилтиғимда тутулиду; Мән уни Калдийләрниң зимини болған Бабилға апирипмән, бирақ у у йәрни өз көзи билән көрмәйду; у шу йәрдә өлиду. □ ■ ¹⁴ Униңға ярдәмләшкән өп-чәрисидикиләрниң һәммисини һәм барлиқ қошулирини Мән барлиқ шамалға тарқитиветимән; Мән қилични ғилаптин суғуруп уларни қоғлаймән. ■ ¹⁵ Мән уларни әлләр арисига тарқитивәтқинимдә, мәмлиқәтләр ичигә таратқинимда улар Мениң Пәрвәрдиғар экәнлигимни тонуп йетиду.

¹⁶ Бирақ уларниң ичидики аз бир қисмини, қилич, ачарчилик һәм ваба кесилидин халас қилимән; мәхситим шуки, уларға өзлири баридиған әлләрдә өзлиригә жиркиничлик қилмишлирини етирап қилдуруштин ибарәт; шуниң билән улар Мениң Пәрвәрдиғар экәнлигимни тонуп йетиду». □

¹⁷ Пәрвәрдиғарниң сөзи маңа келип мундақ дейилди: —

□ **12:4** «Күндүздә уларниң көз алдида сүргүн болушқа тәйярлиган жүк-тақлардәк жүк-тақлириңни елип чиқ; андин кәч кирәй дегәндә ... жайиндин чиқип кәткин;...» — 4-6-айәтләрдә буйруқ бәлким 3-айәттики буйруқни тәпсилирәк чүшәндүриду. □ **12:5** «Тамни колап тешип, ... чиққин» — «там» бәлким һойлиниң теми. □ **12:6** «...йәрни көрәлмәслигиң үчүн йүзүңни япқин; чүнки Мән сени Израил жәмәтигә бешарәт қилдим» — бу бешарәт кейинки айәтләрдә (11-14) чүшәндүрүлиду.

□ **12:10** «Йерусалимдики шаһзадә» — Зәдәкия падишадур. Бирақ Эзакиял пәйғәмбәр бәлким уни әрзимәс дәп қаригачқа, уни һәрғиз «падиша» демәйду. ■ **12:12** 2Пад. 25:4 □ **12:13** «...у Мениң қилтиғимда тутулиду; Мән уни Калдийләрниң зимини болған Бабилға апирипмән, бирақ у у йәрни өз көзи билән көрмәйду; у шу йәрдә өлиду» — бу бешарәт тез әмәлгә ашурулди. Зәдәкия падиша Бабил империйәсиниң Йерусалимни қоршивалған муһасириси астида бәсулгән сенилдин өтүп қачмақчи еди. Бабил әскәрлири уни тутувелип Небоқаднәсарниң алдиға елип барди, Небоқаднәсар униң көзлирини оовәтти. У Бабилда өлди («йәр.» 52:11ни, «2Пад.» 25:1-7ни көрүң). Мошу текстләрдә дейилгән «ишич» бәлким тосулған яки бузулған болуши мүмкин, шуңа қечиш үчүн «тамни колаш» керәк еди. ■ **12:13** Эз.

17:20 ■ **12:14** Эз. 5:10,12 □ **12:16** «шуниң билән улар Мениң Пәрвәрдиғар экәнлигимни тонуп йетиду» — мошу жүмлидики «улар» бәлким ят әлләр; улар Израил жәмәтини басқан балаю-апәтләрниң Израиллардин аңлап, бу ишларни Пәрвәрдиғарниң жазаси дәп чүшиниду.

18 «Инсан оғли, өз нениңни титригән һалда йегин, сүйүңни дир-дир қилип әнсирегән һалда ичкин; 19 һәм шу зиминдики кишиләргә мундақ дәп ейтқин: «Рәб Пәрвәрдигар Йерусалимдикиләр вә Исраил зиминидә туруватқанлар тоғрилиқ мундақ дәйду: «Улар өз ненини әнсирәш ичидә йәйду, сүйини дәккәдүккидә ичиду; чүнки зиминдә туруватқанларниң жәбир-зулуми түпәйлидин, у йәр һәммиси йәксан қилиниду. ■ 20 Аһалилик шәһәрләр харабә болуп, зимин вәйранә болиду; шуниң билән силәр Мениң Пәрвәрдигар екәнлигимни тонуп йетисиләр».

21 Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ дейилди: —

22 «И инсан оғли, Исраил зиминидә: «Күнләр узартилиду, һәр бир аламәт көрүнүш бекарға кетиду» дегән мақални ейтқини немиси? □ 23 Әнди уларға: — Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: «Мән бу мақални йоқ қилимән; Исраилда бу мақал иккинчи ишлитилмәйду; сән әксичә уларға: «Күнләр йеқинлашти, һәр бир аламәт көрүнүшниң әмәлгә ашурулушиму йеқинлашти» — дегин. 24 Чүнки Исраил жәмәтидә ялған «аламәт көрүнүш» яки адәмни учурудиған палчиликлар қайта болмайду. 25 Чүнки Мән Пәрвәрдигардурмән; Мән сөз қилимән, һәм қилған сөзүм чоқум әмәлгә ашурулиду, йәнә кечиктүрүлмәйду. Чүнки силәрниң күнлириңларда, и асий жәмәт, Мән сөз қилимән һәм уни әмәлгә ашурумән» — дәйду Рәб Пәрвәрдигар».

26 Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ дейилди: —

27 «И инсан оғли, мана, Исраил жәмәтидикиләр сениң тоғрилиқ: «У көргән аламәт көрүнүшләр узун күнләрдин кейинки вақитларни көрситиду, у бизгә жирақ кәлгүси тоғрилиқ бешарәт бериду» — дәйду. 28 Шуңа уларға: — Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: «Мениң сөзлиримдин һеч қайсиси йәнә кечиктүрүлмәйду, бәлки қилған сөзүм әмәлгә ашурулиду, дәйду Рәб Пәрвәрдигар» — дегин».

13

Сахта пәйгәмбәрләргә болған агаһ

1 Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ дейилди: —

2 «И инсан оғли, сән Исраилниң бешарәт бәргүчи пәйгәмбәрлири, йәни өз тәсәввур и билән бешарәт бәргүчиләрни әйипләп бешарәт берип: «Пәрвәрдигарниң сөзини аңлаңлар!» — дегин.

3 Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Өз роһиға әгишип маңидиған, һеч вәһийни көрмигән һамақәт пәйгәмбәрләрниң халиға вай! 4 И Исраил, сениң пәйгәмбәрлириң худди харабиләр арисида жүрүватқан түлкиләрдәк болди.

5 Силәр бөсүлгән жайларға чиқмиғансиләр, униң Пәрвәрдигарниң күнидә болидиған жәндә пухта туруши үчүн Исраил жәмәтиниң бузулған темини һеч ясимидиңлар. □

6 «Пәрвәрдигар мундақ дәйду» дегүчиләр болса пәкәт сахта бир көрүнүшни вә ялған палини көргәнләрдин ибарәттүр; Пәрвәрдигар уларни әвәтмигән; бирақ

■ 12:19 Әз. 4:16 □ 12:22 «Күнләр узартилиду, һәр бир аламәт көрүнүш бекарға кетиду» — бу мақал бәлким Исраилларниң көп пәйгәмбәрләрниң агаһландурушлириға болған гуманлирини яки бәлки хәлиқниң пәйгәмбәрләрниң агаһландурушлириға кулақ салмаслиққа болған банисини ипадиләйду. □ 13:5 «Силәр бөсүлгән жайларға чиқмиғансиләр, униң Пәрвәрдигарниң күнидә .. Исраил жәмәтиниң бузулған темини һеч ясимидиңлар» — бу гәпму сахта пәйгәмбәрләргә ейтилған: 4-айәт бойичә улар «харабиләр арисида жүргән түлкиләрдәк» болиду — бәлким Исраил жәмийитиниң бузулған әһвалиға задила қаримай, пәкәт өзлири үчүн кичиккинә бир «уга төшүгини» қолаш билән шугүллиниватиду.

улар өз сөзиниң эмәлгә ашурулушини үмүт қилиду. ⁷ Силәр «Пәрвәрдигар мундақ дәйду» дегиниңларда, Мән һеч сөз қилмиған турсам, силәр сахта бир «аламәт көрүнүш»ни көргән, ялған пални ейтқан эмәсму? ⁸ Шуңа Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: «Силәр ойдурма сөзлигиниңлар, ялған «аламәт көрүнүш»ләрни көргиниңлар түпәйлидин, әнди мана, Мән силәргә қаршимән, — дәйду Рәб Пәрвәрдигар, ⁹ — Мениң қолум сахта «аламәт көрүнүш»ни көргән вә ялған пални ейтқан пәйғәмбәрләр билән қаршилишиду; улар өз хәлқимниң кеңишидә олтармайду, улар Исраил жәмәтиниң нәсәбнамисидә хатирленмәйду; улар Исраилниң зиминиғә һеч киргүзүлмәйду; шуниң билән силәр Мениң Рәб Пәрвәрдигар екенлигини тонул йетисиләр.

¹⁰ Бәрһәк, улар теч-аманлиқ болмиғандиму «теч-аманлиқ!» дәп жар селип, хәлқимни езиқтурғанлиғи үчүн, бириси непиз ара тамни қоурса, улар келип пәқәт уни һак сугақ билән ақартип қойғанлиғи үчүн — ¹¹ Тамни һак сугақ билән ақартиватқанларға: «Бу там жиқилиду!» дегин! Кәлкүндәк бир ямғур яғиду! И йоған мөлдүрләр, силәр чүшисиләр! Дәһшәтлик бир шамал чиқиду; □ ¹² вә мана, там өрүлүп чүшкәндә, хәк силәрдин: «Силәр бу тамни сугиған һак сугақ қени!» дәп соримамду?

¹³ Шуңа Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: «Өз қәһрим билән дәһшәтлик бир шамал партлитип чиқиримән; Мениң аччиғимдин кәлкүндәк бир ямғур вә һәммини һалак қилидиған қәһрлик мөлдүрләр яғиду. ¹⁴ Шуниң билән Мән силәр һак сугақ билән ақартқан тамни фулитип, униң улини ашкарә қилип, уни йәр билән йәксан қилимән; у фулап чүшкәндә, силәр униң арисидә һалак болисиләр; вә Мениң Пәрвәрдигар екенлигини тонул йетисиләр. ¹⁵⁻¹⁶ Шундақ қилип Мән қәһримни там һәм уни һак сугақ билән ақартқанларниң үстигә чүшүрүп пиғандин чиқимән; вә: «Там йоқ болди, шундақла уни һак сугақ билән ақартқанлар, йәни Йерусалим тоғрилиқ бешарәт бәргүчи, һеч теч-аманлиқ болмиғандиму у тоғрилиқ теч-аманлиқни көрсәткән «аламәт көрүнүш»ни көргән Исраилниң пәйғәмбәрлириму йоқ болди» — дәймән». □

«Аял пәйғәмбәрләр» тоғрилиқ бешарәт

¹⁷ «Әнди сән, и инсан оғли, өз тәсәввүри бойичә бешарәт бәргүчи өз хәлқиңниң қизлириғә йүзүңни қаритип, уларни әйипләп бешарәт берип мундақ дегин: —

¹⁸ Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: «Өз беғишлириниң һәр биригә *сеһирлик* биләйүзүкләрни қадап, жанларни қапқанқа елиш үчүн һәр қандақ егиз-пакар адәмләрниң бешиға пәрәнчини ясиғанларға вай! Әнди силәр өз хәлқимниң жанлирини қапқанқа чүшүрүп, жанлириниңларни сақ қалдуримиз дәватамсиләр? □

¹⁹ Нәччә тутам арпа, нәччә чишләм нанни дәп силәр Маңа күпүрлүк қилип, ялған сөзгә кулақ салидиған Мениң хәлқимгә ялғанчилиғиңлар арқилиқ

□ **13:11** «Тамни һак сугақ билән ақартиватқанларға: «Бу там жиқилиду!» дегин!» — Эзакиял сахта пәйғәмбәрләрни мәсуулиятсиз тамчиларға охшитиду. Непиз бир тамни пухта сугақ күчәйтишиниң орнида, улар пәқәт чирайлиқ көрүнүш үчүн уни һак билән ақартиду. □ **13:15-16** «Мән қәһримни там һәм уни һак сугақ билән ақартқанларниң үстигә чүшүрүп пиғандин чиқимән; вә ... дәймән» — мәзкур бешарәттики әң ахирқи әйәт бойичә бу «непиз там» Йерусалимни көрситиду, әнди сахта пәйғәмбәрләр униң бузук йәрлирини пухта қилмай, пәқәт һәммиси чирайлиқ көрүнсүн дәп уни «сахта бешарәтләр» билән ақартиду. □

□ **13:18** «Өз беғишлириниң һәр биригә *сеһирлик* биләйүзүкләрни қадап, ... һәр қандақ егиз-пакар адәмләрниң бешиға пәрәнчини ясиғанларға вай!» — аяллар бу «биләйүзүк» вә «пәрәнжә»ләрни қандақ ишләткәнлиғи анчә ениқ болмисиму, лекин шүбһисизки, улар арқилиқ сеһирлик, жадуғәрлик йолида һәр қандақ адәмләрни дәмиди қилип өз индикигә кәлтүрмәкчи болған; 19-әйәт техиму көп тәпсилатларни бизгә тәминләйду.

өлмәскә тегишликлирини өлтүрүп, тирик қалмаслиққа тегишликлирини һаят қалдурмақчимусиләр?■

²⁰ Шуңа Рәб Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: «Мана, Мән силәрниң қушларни қапқанқа чүшүргәндәк кишиләрни қапқанқа чүшүргүчи сеһирлик «тедиқ»лириңларға қаршимән, Мән уларни билигиңлардин житип ташлаймән; шуниң билән силәр қушларни қапқанқа чүшүргәндәк тутқан кишиләрни әркинликкә учуриветимән.

²¹ Мән силәрниң пәрәнжилириңларниму житип ташливетип, хәлқимни қолуңлардин қутқузимән; улар йәнә қолуңларда олжа болуп турмайду; шуниң билән силәр Мениң Пәрвәрдиғар екәнлигимни тонуп йетисиләр.

²² Силәр ялғанчилик билән, Өзүм азар бәрмигән һәққаний адәмләрниң көңлигә азар бәргәнлигиңлар үчүн, шундақла рәзил адәмләрниң һаятини сақлап қутқузушқа уларни рәзил йолидин яндурмай, әксичә уларниң қолини күчәйткениңлар үчүн, ²³ силәр қуруқ «аламәт көзүнүш»ләрни иккинчи болуп көрмәйсиләр, яки ялған палчилик қилмайсиләр; Мән Өз хәлқимни қолуңлардин қутқузимән; шуниң билән силәр Мениң Пәрвәрдиғар екәнлигимни тонуп йетисиләр».

14

Бутпәрәслик қилидиганларға вай!

¹ Израил ақсақалириниң бәзилири Мениң йенимға келип алдимда олтиришти.

■ ² Вә Пәрвәрдиғарниң сөзи маңа келип мундақ дейилди: —

³ «И инсан оғли, мошу адәмләр өз бутлирини көңлигә тикләп, адәмләрни путлаштуридиған өз қәбиһлигини көз алдиға қойған еди. Әнди уларниң Мени издәп Мәндин йол соришини қобул қиламдимән? ⁴ Әнди уларға сөз қилип мундақ дегин: — Рәб Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: «Израил жәмәтидики көңлидә өз бутлирини тикләп, адәмләрни путлаштуридиған өз қәбиһлигини көз алдиға қоюп, андин пәйғәмбәр алдиға келидиған һәр бир адәмни болса, Мәнки Пәрвәрдиғар униңға бутлириниң көплүги бойичә жавап қайтуримән. ⁵ Шундақ қилип Мән Израил жәмәтиниң көңлини Өзүмгә егилдуримән; чүнки улар барлиқ бутлири билән Маңа ят болуп кәтти».

⁶ — Шуңа Израил жәмәтигә мундақ дегин: — Рәб Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: «Товға қилиңлар! Бутлириңлардин йенип йенимға қайтип келиңлар! Барлиқ жиркиничлик қилмишиңлардин йүзүңларни өрүңлар! ⁷ Чүнки Израил жәмәтидики өзлирини Мәндин айрип, өз бутлирини көңлидә тикләп, адәмләрни путлаштуридиған өз қәбиһлигини көз алдиға қоюп, андин Мәндин сораш үчүн пәйғәмбәрниң алдиға келидиған һәр қайси адәм яки шуниңға охшаш Израилда туруватқан һәр қайси мусапирлар болса, Мәнки Пәрвәрдиғар Өзүм уларға жавап қайтуримән; ⁸ Мән мошу кишини бир ағаһ бешарити қилип уни сөз-чөчөккә қалдурушқа йүзүмни униңға қарши қилимән; Мән хәлқимниң арисидин уни үзүп ташлаймән; шуниң билән силәр Мениң Пәрвәрдиғар екәнлигимни тонуп йетисиләр. ■ ⁹ Бирақ пәйғәмбәр өзи езиқтурулуп, бир бешарәтлик сөз қилған болса, у чагда Өзүм Пәрвәрдиғар шу пәйғәмбәрни езиткуға учратқанмән; Мән униңға қарши қолумни узартип, уни хәлқим арисидин һалак қилимән.

□ ■ 10 Улар қәбилігиниң жазасини тартиду; пәйгәмбәргә берилидиған жаза билән соригучиға берилидиған жаза охшаш болиду. 11 Шуниң билән Исраил жәмәти йәнә Мәндин чәтнәп кәтмәйду, яки йәнә асийлиқлири билән өзлирини булғимайду; улар Мениң хәлқим, вә Мән уларниң Худаси болиман» — дәйду Рәб Пәрвәрдигар».

Келиватқан жазани һәтта һәққаний кишиләрму Исраилдин яндурмайду

12 Вә Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ дейилди: —

13 «И инсан оғли, мәлум бир зимин Маңа асийлиқ қилип гуна қилғанда, Мән шуниң билән қолумни униңға қарши узартип, уларниң йөләнчүки болған ненини қурутуетип, униң үстигә ачарчиликни әвәтимән һәм инсан вә һайванларни униңдин үзимән; □ ■ 14 әнди у чағда Нух, Даниял вә Аюптин ибарәт үч һәзрәт униңда туруватқан болсиму, улар өз һәққанийлиғи түпәйлидин пәкәт өз жанлиринила сақлиялған болатти — дәйду Рәб Пәрвәрдигар.»

15 Әгәр Мән зиминдин житкуч һайванларни өткүзсәм, улар уни балилиридин жуда қилса, һайванлар түпәйлидин униңдин өткүчи һеч бир адәм болмай, у вәйранә болса, 16 әнди Мән өз һаятим билән қәсәм қилиманки, — дәйду Рәб Пәрвәрдигар — мошу үч һәзрәт униңда туруватқан болсиму, улар нә өз оғуллири нә қизлирини қутқузалайтти; улар пәкәт өз жанлирини қутқузалайтти, зиминниң өзи вәйранә пети қалатти.

17 Яки болмиса Мән шу зиминға қилични чүшүрүп, униңдин инсан һәм һайванни үзүвәткән болсам, 18 әнди һаятим билән қәсәм қилиманки, — дәйду Рәб Пәрвәрдигар — мошу үч һәзрәт униңда туруватқан болсиму, улар нә өз оғуллири нә қизлирини сақлап қутқузалайтти; улар пәкәт өз жанлирини қутқузалайтти.

19 Яки болмиса Мән шу зиминға ваба кесилини чүшүрүп, Өз кәһримни қан төктүрүлуши билән үстигә төксәм, униңдин инсан һәм һайванни үзүвәткән болсам, 20 әнди һаятим билән қәсәм қилиманки, — дәйду Рәб Пәрвәрдигар — Нух, Даниял вә Аюптин ибарәт үч һәзрәт униңда туруватқан болсиму, улар нә өз оғлини нә қизини қутқузалайтти; улар пәкәт һәққанийлиғи билән өз жанлирини қутқузалайтти.

21 Әнди Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Әнди шундақ болғандин кейин, инсан һәм һайванни үзүветиш үчүн Йерусалимға төрт жазаимни, йәни қилич, ачарчилик, житкуч һайван вә ваба кесилини чүшүрсәм қандақ болар?

22 Бирақ мана, униңда қелип қалғанлар болиду, йәни оғул-қизлар униңдин чиқирилип қутқузулиду; мана, улар силәрниң йениңларға чиқип, силәр уларниң йоллири һәм қилмишлирини көрүп йетисиләр; шуниң билән силәр Мән Йерусалимға чүшүргән күлпәт, йәни униңға чүшүрүлгән барлиқ ишлар тоғрилиқ тәсәлли алисиләр; 23 әнди силәр уларниң йоллири һәм қилмишлирини көргиниңларда, улар силәргә тәсәлли епкелиду; силәр Мениң униңда барлиқ

□ 14:9 «Бирақ пәйгәмбәр өзи езиқтурулуп, бир бешарәтлик сөз қилған болса, у чағда Өзүм Пәрвәрдигар шу пәйгәмбәрни езитқуға учратқанмән;...» — мошу дегини, Пәрвәрдигар адәмләрни езиқтурушни халайду дегәнлик эмәс, әлвәттә. Бирақ Өз адими болған пәйгәмбәр адәмгә хушамәт қилмақчи болса яки өз мәнпәәтини көзләп жүридиған болса, әнди шу чағда Худа уни аздуруши, езитқуға учртиши яки яман роһларниң қолиға тапшуруши мүмкин. Шу чағда униң ейтқан сөзиниң һәммиси куруқ болиду, амма у өзи униңға ишиниду. ■ 14:9 Әз. 13:1, 2, 9 □ 14:13 «Йөләнчүки болған нени» — ибраний тилида «нан болған һасиси» дейилиду; 4:16-айәттики изаһатни көрүң. ■ 14:13 Лав. 26:26; Әз. 4:16; 5:16 □ 14:14 «у чағда Нух, Даниял вә Аюптин ибарәт үч һәзрәт униңда туруватқан болсиму,...» — Даниял пәйгәмбәр он үч жил илгири Бабилға сүргүн болуп, андин Небоқаднәсар үчүн баш вәзир қилинған.

қилған ишлиримни бекардин-бекар қилмиғанлиғимни тонуп йетисиләр, — дәйду Рэб Пэрвэрдигар».[□]

15

Үзүм тели тоғрилиқ тәмсил

¹ Вэ Пэрвэрдигарниң сөзи маңа келип мундақ дейилди: —

² «И инсан оғли, үзүм тели яғичиниң башқа дэрәқ яғачлиридин немә артуқчилиғи бар, униң шехиниң ормандики дэрәқләр арисидә немә алаһидилиғи бар?» ³ Униңдин бирәр жабдуқни ясаққа материал алғанниң пайдиси барму? Униңдин чиниләрни асқидәк қозуқни ясиғили боламду? ⁴ Мана, у отқа йеқилғу болғанда, от униң икки учини көйдүргәндә, оттурисиму йерим көйгәндә, әнди уни бирәр ишқа ишләткили боламду? ⁵ Мана, у сақ болғанда, һеч қандақ ишқа ишләткили болмиған йәрдә, әнди от уни көйдүрүп йәп кәткәндә, уни бирәр ишқа ишләткили боламду?

⁶ Шуңа Рэб Пэрвэрдигар мундақ дәйду: «Мән ормандики дэрәқләр арисидики үзүм телиниң яғичини отқа тапшурғинимдәк, Йерусалимда туруватқанларни отқа тапшуримән. ⁷ Йүзүмни уларға қарши қилип қаритимән; улар бир оттин чиқса, башқа бир от уларни йәветиду. Өз йүзүмни уларға қарши болуп қаратқанда, силәр Мениң Пэрвэрдигар экәнлиғимни тонуп йетисиләр. ⁸ Уларниң қилған вапасизлиқлири түпәйлидин мән зиминни вәйранә қилимән» — дәйду Рэб Пэрвэрдигар».[□]

16

Вапасиз Йерусалим

¹ Вэ Пэрвэрдигарниң сөзи маңа келип мундақ дейилди: —

² И инсан оғли, өзиниң жиркиничлик қилмишлирини Йерусалимниң йүзигә селип мундақ дегин: —

³ Рэб Пэрвэрдигар Йерусалимға мундақ дәйду: «Сениң әслий затиң вә туғулушун Қанәнийларниң зиминида болған; сениң атаң Аморий, апаң Хиттий қиз еди. [□]

⁴ Сениң туғулушуға кәлсәк, сән туғулған күнүндә киндиғиң кесилмигән, сән суда жуялуп пакиз қилинмиған; һеч ким саңа туз сүркмигән яки сени заклимиған.

⁵ Һеч кимниң көзи мошу ишлар үчүн саңа рәһим қилмиған яки ичини саңа ағритмиған; әксичә сән далаға ташливетилгәнсән, чүнки туғулған күнүндә кәмситилгәнсән.

[□] **14:23** «әнди силәр уларниң йоллири һәм қилмишлирини көргиниңларда, улар силәргә тәсәлли епеклиду...» — әслидә сүргүн болғанлар Йерусалимға чүшкән балаю-апәтни аңлап бәлким интайин азаплиниши мүмкин еди. Бирақ қачқанлар кәлгәндә, уларниң қияпитини вә қилмишлирини көрүп, улар бу ишниң һәқиқәтән Худаниң адил җазаси экәнлигини чүшинип йетип, «бу җаза һәммиси дурус» дәп көңли җайиға чүшүши керәк. [□] **15:8** «... Уларниң қилған вапасизлиқлири түпәйлидин Мән зиминни вәйранә қилимән» — бу бабтики «үзүм тели» дегән тәмсил үстидә «Қошумчә сөз»имиздә тохтилимиз. [□] **16:3** «...сениң атаң Аморий, апаң хиттий қиз еди» — Израилниң әждати Ибраһим вә аяли Сараһ, әлвәттә. Мошу әйәт вә кейинки 1-14-әйәтләрниң бәлким үч муһим мәзмуни бар: (1) Ибраһим өзи әсли Қанаандикиләрдәк бутпәрәс адәм еди («Йә.» 24:2) — Худа уни зор мөһри-шәпқитидин Өзиниң адими болуши үчүн талливалған; (2) Пэрвэрдигарниң буйруқлириға хилап һалда, Исраил Қанаан зиминиға киргәндә уларниң көп оғул-қизлири йәрлик (бутпәрәс Қананий, Аморий, хиттий) қиз-җигитләр билән той қилған; (3) Исраил Қанаан зиминиға киргәндә Қанаандикиләрниң бутпәрәс яман адәтлирини қобул қилип уларға инатайин охшаш болуп кәткән еди.

6 Шу чагда Мән йениңдин өгүп кетиветип, сени өз қениңда егинап ятқиниңни көргән; вә Мән өз қениңда ятқан һалитиңдә саңа: «Яшиғин!» — дедим. Бәрһәк, сән өз қениңда ятқан һалитиңдә Мән саңа: «Яшиғин!» — дедим.

7 Мән сени даладаки от-чөпләрдәк айниттим; сән өсүп хелә бой тартип чирайлиқ बेзилип вайиға йәттиң; көклириң шәкилләнди, чачлириң үзүн өсти; бирақ сән теһи туғма-ялаңач едиң. □ 8 Мән йәнә йениңдин өгүветип саңа қаридим; мана, ишқ-муһәббәт мәзгилиң йетип кәлди; Мән тонумниң пешини үстүңгә йейип қоюп, ялаңачлиғиңни әттим; Мән саңа қәсәм ичип, сән билән бир әһдә түздүм, дәйду Рәб Пәрвәрдиғар, вә сән Мениңки болдуң. □ 9 Мән сени су билән жуюп, қениңни тениңдин жуюветип, саңа пурақлиқ майни сүрттүм. 10 Мән саңа кәштилик көйнәкни кийгүзүп, айиғиңга дәлфин терисидин тиккән кәшләрни саптим; сени непис канап билән орап, жипәк билән йелип қойдум. 11 Сени зибу-зиннәтләр билән пәрдазлидим, қоллириңга биләйүзүкләрни, бойнуңга маржанни тақап қойдум; 12 бурнуңга һалқини, қулақлириңга зириләрни, бешинга гәзәл тажни кийгүздүм. 13 Шундақ қилип сән алтун-күмүч билән пәрдазландиң; кийим-кечәклириң непис қапап, жипәк вә кәштилик рәхттин еди. Йегиңиз ақ ун, бал һәм зәйтун мейи еди; сән интайин гәзәл болуп, ханиш мәртивисигә көтирилдуң. 14 Гәзәллиғиң түпәйлидин әлләрдә даңқиң чиқти; чүнки Мән саңа көркәмлигимни беғишлишим билән гәзәллиғиң камаләткә йәтти, — дәйду Рәб Пәрвәрдиғар.

15 — Бирақ сән гәзәллиғиңгә тайинип, даңқиңдин пайдилинип паһишә болдуң; сән һәр бир өткүчи кишигә паһишә муһәббәтлириңни төктүң; гәзәллиғиң униң болди! 16 Сән кийим-кечәклириңдин елип өзүң үчүн рәңгарәң безәлгән «жуқури жайлар»ни ясап, андин уларниң үстидә бузуклуқ қилғансән. Бундақ ишлар йүз берип бақмиған, вә иккинчи йүз бәрмәйду! □

17 Сән Мән саңа беғишлиған гәзәл зибу-зиннәтлим вә алтун-күмүчүм билән әркәк мәбудларни ясап улар билән бузуклуқ қилғансән. □ 18 Сән өз кәштилик кийимлириңни елип уларға кийгүздүң; Мениң мейим вә Мениң хушбужумни уларға сунуп беғишлидиң; 19 Мән өзүңгә бәргән ненимни, Мән саңа озукқа бәргән ақ ан, зәйтун мейи вә бални болса, сән уларниң алдиға хушпурақ һәдийә сүпитидә атап сундуң; ишлар дәл шундақ еди! — дәйду Рәб Пәрвәрдиғар.

20 — Униң үстигә сән Өзүмгә туғуп бәргән қиз-оғуллириңни елип, мәбудларниң озуғи болсун дәп уларни қурбанлиқ қилдиң. Сениң бузуклуғуң азлиқ қилғандәк, 21 сән Мениң балилиримни союп уларни оттин өткүзүп мәбудларға атап қойдуңғу? ■

22 Сениң барлиқ жиркинчилик қилмишлириң һәм паһишә бузуклуқлириңда, сән яшлиғиңда туғма-ялаңач болуп өз қениңда егинап ятқан күнлириңни һеч қачан есиңгә кәлтүрмидиң. 23 Әнди сениң бу рәзилликлириңдин кейин — (Вай, һалиңга вай! — дәйду Рәб Пәрвәрдиғар) 24 сән йәнә өзүң үчүн бир пәштақ қуруп, һәр

□ 16:7 «сән өсүп хелә бой тартип чирайлиқ безилип вайиға йәттиң» — ахирқи жүмлигә қариғанда, «чирайлиқ безилип вайиға йәттиң» дегән сөз көклири вә чачлири толук өскәнлигини көрситиши мүмкин. □ 16:8 «Мән тонумниң пешини үстүңгә йейип қоюп, ялаңачлиғиңни әттим» — кедимки заманларда әркәк киши қизниң үстигә кийим-кечигини йелиши шу қизни өз әмригә алмақчи болғанлиғини билдүрәтти. «Рут» 3:9-айәт, «Кан.» 22:30-айәтни көрүң. ■ 16:8 Яр. 22:16; 24:7 □ 16:16 «жуқури жайлар» — бутпәрәслик қилидиған жайлар: 6:3-айәтниң изаһатини көрүң. □ 16:17 «алтун-күмүчүм билән әркәк мәбудларни ясап улар билән бузуклуқ қилғансән» — «бузуклуқ» болса бутқа чоқунушни инсанниң Худаға болған вәпасизлиғиға охшатиду; униң үстигә, Қанаандики бутларға чоқунуштәк «диний мурасимлар» көп вақитларда шәһвани бузуклуқ, паһишәвазлик билән бағлиқ еди. ■ 16:21 Йәш. 57:5

бир майданга бир «жуқури жай»ни ясидиң; □ 25 сән һәр бир кочиниң бешида «жуқури жай»иңни салдиң; сән өз гөзәллигиңни жиркинчилик қилип, тениңни һәр бир өткүчигә тутуп, путуңни ечип өзүңни берип паһишә бузуқлуғуңни көпәйттиң. 26 Сән ишқваз әрлиги чоң хошнаң болған Мисирлиқлар билән бузуқлуқ өткүздүң; Мениң аччигимни қозғап, паһишә бузуқлуғуңни көпәйттиң.

27 Вә мана, Мән Өз қолумни үстүңгә узарттип, сениң несивәңни азайттип қойдум. Мән сениңдин нәпрәтлинидиған, бузуқ йолуңдин номус қилип чөчигәнләрниң, йәни Филистийләрниң қизлириниң қолиға тапшурдум. ■

28 Сән йәнә қанмай йәнә Асурийликләр билән бузуқлуқ өткүздүң; бузуқлуқ өткүзгәндин кейин йәнә қанаәт қилмидиң. 29 Шуңа сән содигәрниң зимиңи, йәни Калдийә билән болған бузуқлуғуңни көпәйттип, буниңдин йәнә қанаәт қилмидиң. 30 Мошундақ барлиқ ишларни, йәни номуссиз паһишә аялның ишлирини қилисән, неманчә суюқ сениң қалбиң! — дәйду Рәб Пәрвәрдиғар,

31 Өзүңниң пәштиғиңни һәр кочиниң бешида қуридиған, һәр бир майданда «жуқури жай»иңни ясайдиған! Униң үстигә сән паһишә аялдәк әмәс едиң, чүнки сән һәкни нәзираңгә алмайттиң!

32 И вапасиз аял, ериниң орнида ят адәмләргә көңүл беридиған! 33 Хәқләр паһишә аялға һемишә һәк бериду; бирақ сән ашнилириңни бузуқлуқ муһәббәтлиридин һозур елишқә һәряндин йениңгә кәлсун дәп уларниң һәммисигә үстәк берип инғам қилисән; 34 бузуқлуқта сән башқә аялларниң әкиссән, чүнки һеч ким сениң бузуқ муһәббетиңни издәп кәлмиди; сән үстәк бәрдиң, һеч һәк саңа берилмиди — сән һәқиқәтән уларниң әкиссән!

35 Шуңа, и паһишә аял, Пәрвәрдиғарниң сөзини аңла!

36 — Рәб Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: — Сениң тәңгилириң төкүлүп, ашнилириң билән болған бузуқлуқлириң билән сениң уят йериң ашқариланғанлиғи түпәйлидин, барлиқ жиркинчилик мәбудлириң түпәйлидин, уларға атап сунған балилириңниң қени түпәйлидиң —

37 шуңа мана, Мән сениң өзүңгә әйш-ишрәт мәнбәси қилған, барлиқ сөйгән һәм барлиқ нәпрәтләнгән ашнилириңни жигимән — Мән уларни саңа қарши чиқирип әтирапиндин жигип, сениң уят йериңни уларға ашқарә қилимән, улар сениң барлиқ уят йериңни көриду. 38 Шуниң билән сени бузуқлуқ қилған һәм қан төккән аялларни җазалиғандәк җазалаймән; Мән қәһр билән, оттәк гәзивимниң тәливи билән үстүңгә қанлиқ җазани чүшүримән; 39 Вә Мән сени уларниң қолиға тапшуримән; улар сениң пәштаклириңни ғулитиду, сениң «жуқури жай»лириңни чекип ташлайду; улар кийим-кечигиңни үстүңдин салдуруп ташлап, гөзәл зибу-зиннәтлириңни булап-талап, сени туғма-ялаңач қалдуриду. 40 Улар саңа қарши бир топ кишиләрни жигип епкелиду, улар сени чалма-кесәк қилиду һәм сени қилчилири билән чепиветиду. 41 Улар өйлириңни от билән көйдүриду, көп аялларниң көз алдида үстүңгә җазаларни чүшүриду; шуниң билән Мән сени паһишә аял болуштин қалдуримән; сән йәнә һеч қандақ «муһәббәт һәққи»ни бәрмәйсән. ■

42 Шуниң билән Мән саңа қаратқан қәһримни тохтитимән, Мениң муқәддәслигимдин чиққан гәзәп сәндин кетиду; Мән тиничлинип қайта ачқиқланмаймән. □ 43 Сән яшлиқ күнлириңни есиңгә кәлтүрмидиң, әкисчә мошу қилмишлириң билән Мени гәзәпләндүрдүң; шуңа мана, өз йолуңни өз

□ 16:24 «сән... һәр бир майданга бир «жуқури жай»ни ясидиң» — паһишә аяллар бәлким кочиларда жуқури бир жайда туруп «херидарлар»ни чақиратти. Мошу йәрдә «жуқури жай» әнди икки бислиқ болуп, йәнә «бутқа чокунидиған жайлар»ни көрситиду. ■ 16:27 2Тар. 28:18 ■ 16:41 2Пад. 25:9; Йәр. 52:13 □ 16:42 «Мениң муқәддәслигимдин чиққан гәзәп» — Ибраһий тилида «Мениң һәситим».

бешиңға қайтурымән, — дәйду Рәб Пәрвәрдиғар, — шуниң билән бу бузуклуқни башқа жиркинчилик қилмишлириң үстигә қошуп иккинчи қилмайсән. □ ■

Йерусалим, Самарийә вә Содом

44 Мана, мақалларни ишлитидиғанларниң һәммиси сән тоғрилиқ: «Аниси қандақ болса, қизи шундақ болар» дегән бир мақални тилға алиду. 45 Сән өз ери һәм балилиридин нәпрәтләнгән анаңниң қизидурсән; һәм өз әрлири һәм балилиридин нәпрәтләнгән ача-сиңиллириңниң арилиғидикисән; сениң анаң болса һиттий, сениң атаң Аморий еди. □ 46 Сениң һәдәң болса сол тәрипиндә турған Самарийә, йәни у вә униң қизлири; сиңлиң болса оң тәрипиндә турған Содом вә униң қизлири.

47 Сән нә уларниң йоллиридида маңмиған, нә уларниң жиркинчилик қилмишлири бойичә иш қилмиғансән; Яқ! Бәлки қисқигинә бир вақит ичидә сән барлиқ йоллириңда улардин бузук болуп кәттиң. □ 48 Өз һаятим билән қәсәм қилмиғанки, — дәйду Рәб Пәрвәрдиғар, — сиңлиң Содом, йәни у яки қизлири сән яки сениң қизлириңниң қилмишлиридәк қилмиди; □ 49 Мана, мошу сиңлиң Содомниң қәбиһлиги — у вә қизлириниң тәкәббулуғи, нанлири мол, әндишисиз азатилик күнлиридә аҗиз-намратларниң қолини һеч күчәйтмигәнлиги еди. □ ■

50 Улар тәкәббурилишип, Мениң алдимда жиркинчилик ишларни қилди; Мән буни көргинимдә, уларни йоқаттим. ■

51 Самарийә болса сениң гуналириңниң йеримидәкму гуна садир қилмиди; һалбуки, сән болсаң жиркинчилик қилмишлириңни уларниңкидин көп көпәйтип қилдиң; шундақ қилип сән жиркинчилик қилмишлириң түпәйлидин ача-сиңлиңни худди һәққанийдәк көрүндүргән едиң. □ 52 Сән әслидә өз ача-сиңлиңниң үстидин һөкүм қилғучи едиң; әнди сәнму, өз шәрмәндилигиңни көтирип жүр! Сениң уларниңкидин техиму нәпрәтлик гуналириң түпәйлидин

□ 16:43 «...бу бузуклуқни башқа жиркинчилик қилмишлириң үстигә қошуп иккинчи қилмайсән» — башқа бир хил тәржимиси: «...бу бузуклуқни башқа нәпрәтлик қилмишлириң үстигә қошуп қилдиң әмәсму?» ■ 16:43 Өз. 9:10; 11:21; Лав. 19:29 □ 16:45 «сениң анаң болса һиттий, сениң атаң Аморий еди» — 3-әйттики изаһатта ейтилғандәк: — Исраилниң әждати Ибраһим вә аяли Сараһ, әлвәттә. Мошу әйәт вә кейинки 1-14-әйәтләрниң бәлким үч муһим мәзмуни бар: (1) Ибраһим өзи әсли Қанаандикиләрдәк бутпәрәс адәм еди («Йә.» 24:2) — Худа уни зор мөһри-шәһқитидин Өзиниң адими болуши үчүн талливалған; (2) Пәрвәрдиғарниң буйруқлириға хилап һалда, Исраил Қанаан зиминиға киргәндә уларниң көп оғул-қизлири йәрлик (бутпәрәс Қананий, Аморий, һиттий) қиз-жигитләр билән той қилған; (3) Исраил қәнән зиминиға киргәндә қәнандикиләрниң бутпәрәс яман адәтлирини қобул қилип уларға инатайин охшаш болуп кәткән еди. □ 16:47 «Бәлки қисқигинә бир вақит ичидә сән барлиқ йоллириңда улардин бузук болуп кәттиң» — башқа бир хил тәржимиси: «бәлки уларниң қилмишлирини аз дәп, сән барлиқ йоллириңда улардин бузук болуп кәттиң». □ 16:48 «сиңлиң Содом, йәни у яки қизлири сән яки сениң қизлириңниң қилмишлиридәк қилмиди» — бәлким оқурмәнләрниң есидә барки, Ибраһимниң дәвридә Содом шәһири әсли бәччивазлиқ гунаий үчүн Худа тәрипиндин от билән һалак қилинған. □ 16:49 «Мана, мошу сиңлиң Содомниң қәбиһлиги — у вә қизлириңиң тәкәббулуғи, нанлири мол, әндишисиз азатилик күнлиридә аҗиз-намратларниң қолини һеч күчәйтмигәнлиги еди» — бу әйәт Содомниң бәччивазлиғидики асасий гуналирини көрситип, бүгүнки көп бай дөләтләргә яки бай адәмләргә чоққур ағаһ бериду. ■ 16:49 Яр. 18:20-21; 19; Ам. 5:12 ■ 16:50 Яр. 19:24 □ 16:51 «Самарийә болса сениң гуналириңниң йеримидәкму гуна садир қилмиди...» — «Самарийә» мошу йәрдә «Шималий Падишаһлиқ»ни көрситиду. У Исраилниң он қәбилилик «Шималий Падишаһлиқ»ниң пайтәхти еди. Уларниң бутпәрәслиги түпәйлидин Худа Асурийә империйәсиниң вәстиси билән миладийәдин илгәрки 722-жилда уларни җазалап сүргүн қилди.

улар сәндин һәққаний көрүниду; шуңа сәнму ача-сиңлиңни һәққаний көрсәткиниң түпәйлидин хижаләткә қелип шәрмәндилигиңни көтирип жүр!□

53 Вә мән уларни сүргүндин, йәни Содом һәм қизлирини сүргүндин, Самарийә һәм қизлирини сүргүндин чиқирип, шундақла уларниң арасиға сүргүн болғанлириниңи чиқирип сүргүнлүктин әслигә кәлтүримән; □ 54 шуниң билән уларға тәсәлли бәрғиниңдә, сән өз шәрмәндилигиңни көтирисән, сениң барлиқ қилмишлириң түпәйлидин хижаләткә қалисән. □ 55 Сениң ача-сиңлиң, Содом һәм қизлири әсли халиға, Самарийә һәм қизлириму әсли халиға келиду; сәнму вә сениң қизлириң әслий халиңларға келисиләр. 56-57 Сениң рәзилигиң паш қилинмай, тәкәббурлукта жүргән күнүңдә, сиңлиң Содом ағзиңдә сөз-чөчәк болған әмәсмиди? Әнди һазир сән өзүң Сурийә қизлири вә униң әтрапидикиләрниң һәммиси һәмдә Филистийә қизлири, йәни сени көзгә илмайдиған әтрапидикиләрниң мазақ объектә болуп қалдиң.□ ■

58 Сән бузуқлуғун, жиркиничлик қилмишлириңниң жазасини көтирисән, дәйду Пәрвәрдигар. 59 Чүнки Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Өз қилғанлириң, йәни ичкән қәсәмиңни кәмситип, әһдини бузғанлигиң бойичә сени бир тәрәп қилимән; □ 60 һалбуки, Мән сениң билән яшлиқ күнлириңдә түзгән әһдәмни әсләймән, һәм сән билән мәңгүлүк бир әһдә түзимән. 61 Шуниң билән сән өзүңдин чоң һәдилириң һәмдә сениңдин кичик сиңиллириниңи тапшурвалғиниңдә, сән йоллириңни есиңгә кәлтүрүп хижаләткә қалисән; чүнки мошу ача-сиңиллириңни саңа қизлар сүпитидә тапшуримән; бирақ бу ишлар сениңдики әһдә түпәйлидин болмайду. □ 62 Мән Өз әһдәмни сән билән түзимән, сән Мениң Пәрвәрдигар экәнлигимни билисән; 63 шуниң билән сени көчүрүм қилғинимдә, сән қилмишлириңни есиңгә кәлтүрүп хижил болуп, шәрмәндилигиң түпәйлидин қайтидин ағзиңни һеч ачмайсән» — дәйду Рәб Пәрвәрдигар.

□ 16:52 «Сән әслидә өз ача-сиңлиңниң үстидин һөкүм қилғучи едиң;...» — башқа бир хил тәржимиси: «Сән ача-сиңлиңниң үстидин яхши бир һөкүм чиқарғучи болуп қалдиң;...» — демәк, «уларни өз қилмишлириңгә селиштуруп, уларни адил дөп көрсәттиң». Бирақ 56-айат бизниң тәржимимизни қоллайду, дөп қараймиз. □ 16:53 «мән уларни сүргүндин, йәни Содом һәм қизлирини сүргүндин.. чиқирип, ... әслигә кәлтүримән» — Содом шәһири әсли «Өлүк деңиз» бойда еди. «Өлүк деңиз»ниң әтрапидики шәһәрләр миладийәдин илгәрки 537-жилидин башлап қайтидин аһалилик болди. Содом шәһириниң өзиниң әсли дәл қәйәрдә экәнлигини билмәймиз. «... Самарийә һәм қизлирини сүргүндин чиқирип, шундақла уларниң арасиға сүргүн болғанлириниңи чиқирип сүргүнлүкдин әслигә кәлтүримән» — бу бешәрәт бәлким Парс императори Корәшниң Бабил империйәси сүргүн қилған хәлиқләрни азат қилишлири билән (миладийәдин илгәрки 539-жили) қисмән башланған; кәлгүсидә толуқ әмәлгә ашурулиду, дөп ишинимиз: 37-бапта, «Йәһуда» вә «Исраил»ниң йеңидин «бир хәлиқ» болидиғанлиги тоғрилиқ йәнә бир бешәрәт бар. □ 16:54 «Шуниң билән уларға тәсәлли бәрғиниңдә...» — бу тәсәлли болса әлләрниң қалғанлириниң Йәһуда вә Йерусалимға чүшүрүлгән жазани көрүп «биз яманлиқ қилдуқ, бирақ улар биздин техиму яман қилди, техиму еғир жазани көриду» дөп тапқан тәсәлсиси болуши керәк. □ 16:56-57 «сиңлиң Содом ағзиңдә сөз-чөчәк болған әмәсмиди?» — башқа бир хил тәржимиси: «сиңлиң Содомни һатта тилиңгә алмайттиң». ■ 16:56-57 Йәш. 9:10-16 □ 16:59 «Өз қилғанлириң, йәни ичкән қәсәмиңни кәмситип, әһдини бузғанлигиң бойичә...» — «әһдә» шүбһисизки, Худа Муса пәйғәмбәр арқилиқ түзгән әһдә («Мис.» 19-20-бапни көрүң). □ 16:61 «...чүнки мошу ача-сиңиллириңни саңа қизлар сүпитидә тапшуримән; бирақ бу ишлар сениңдики әһдә түпәйлидин болмайду» — ахирки заманда Исраил хәлқи көп әлләргә Худаниң йолини көрситидиған яхши бир үлгә болиду. Бу ишлар Муса пәйғәмбәр арқилиқ «кона әһдә» билән әмәс, бәлки Худаниң улар билән йеңи «мәңгүлүк әһдә»си билән болиду.

17

Икки бүркүт тоғрилиқ тәмсил

1 Вә Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип шундақ дейилди: —

2 И инсан оғли, бир тегишмақни оттуриға қоюп, Исраил жәмәтигә бир тәмсилни сөзләп берип мундақ дегин: —

3 Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Кәң қанатлиқ, зич рәңгарәң узун пәйлик чоң бир бүркүт Ливанға келип, шу йәрдики егиз кедир дәригиниң учидики шахни алди; □ 4 У әң жуқури юмран бихини үзүвелип, уни содигәрниң зиминиға апирип, тижәрәтчиләрниң шәһиригә тикти. □ 5 У йәнә зиминдин башқа урукни елип бағлиқ бир етизға тикти; уни мол сулар бойида селип, сүгәт телидәк тиклиди.

6 У өсүп, кәң йейилип, пәс бойлуқ үзүм тели болуп чиқти; униң шахлири бүркүт тәрәпкә қарап өсти, йилтизлириму униң астиға созулди. Шу йол билән у үзүм тели болуп, шахланди, бихланди. □

7 Әнди кәң қанатлиқ, зич пәйлик йәнә бир чоң бүркүт пәйда болди; вә мана, бу үзүм тели «У мени суғарсун» дәп, тикилгән чөнәклиридин йилтизлирини униңға қарап тартти, шахлирини униңға қарап созди; □ 8 Мана, у убдан шахлап мевә бәрсун, есил үзүм тели болсун дәп мунбәт етизда, мол сулар бойиға тикилгән еди».

9 Әнди Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «У ронақ тапамду? Уни қақшал қиливетиш үчүн бүркүт йилтизлирини жулуп, мевисини кесивәтмәмду? Униң юмран йопурмақлири хазан болиду; шу чағда уни йилтизлиридин жулувелишқа күчлүк бир биләк яки нурғун хәқләрниң һеч кериги болмайду. 10 Әнди һәтта қайтидин тикилгән болса, ронақ тапамду? Шәрик шамли униңға тәккәндила таза қағжирап кәтмәмду? У тикилип өскән чөнәклиридә қағжирап кетиду».

Тәмсил чүшәндүрүлиду

11 Вә Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип шундақ дейилди: —

12 «Асий жәмәттин: «Мошу ишларниң мәнәсини биләмсиләр?» дәп сорап, уларға мундақ дегин: «Мана, Бабил падишаси Йерусалимға келип, униң падишаси һәм шаһзадилирини елип өзи билән Бабилға қайтуруп апарди.

13 Шу вақитта у падишаниң нәслидин бир кишини елип униң билән әһдә түзүп униңға қәсәм ичкүзди. У йәнә зиминдики есил-мөтивәр болғанларни униң билән елип кәтти; 14 мәхсәт, падишалиқниң төвән ағиһаләттә болуп, қәддини руслалмай, пәқәт униң әһдисини тутуши билән женини жан әткүзүш үчүн еди.

15 Бирақ у Мисир бизгә атлар һәм чоң қошунни тәминлисун дәп әлчилирини шу йәргә әвәтип, униңға асийлиқ қилди. Әнди у ронақ тапамду? Мундақ ишларни

□ 17:3 «узун пәйлик чоң бир бүркүт Ливанға келип...» — тәмсилдики «Ливан» Йерусалимни көрситиду. □ 17:4 «У (чоң бүркүт) әң жуқури юмран бихини үзүвелип, уни содигәрниң зиминиға апирип, тижәрәтчиләрниң шәһиригә тикти» — тәмсилдики биринчи «чоң бүркүт» — Бабилиң императори Небоқаднәсар еди. У миладийәдин илгәрки 598-жилида Йерусалимға келип, Йәкония (яш падишани), бәзи хан аилсидикиләр вә зиминдики әң уста һүнәрвәнләрни Бабилға апарди. Бу тәмсил

12-21-айәттә чүшәндүрүлиду. □ 17:6 «У өсүп, кәң йейилип, пәс бойлуқ үзүм тели болуп чиқти» — «үзүм тели» Зәдаки падишани көрситиду. У әслидә (Худаниң ирадиси бойича) Бабил императориға бәқинип ронақ тапти. □ 17:7 «Әнди кәң қанатлиқ... йәнә бир чоң бүркүт пәйда болди» — иккинчи чоң бүркүт шүбһисизки, Мисир падишаси (Псамметикус ИИ).

қилғучи тирик қаламду? У әҳдини бузуп тирик қаламду? □ ■ 16 Мән һаятим билән қасәм қилимәнки, — дәйду Рәб Пәрвәрдиғар, — бәрһәк у өзини падиша қилған падишаниң зиминидә, — йәни униң қасимини кәмситкән, әһдисини бузған һелиқи падишаниң зиминидә, — униң йенида, Бабилниң оттурисида өлиду.

17 Болидиган жәндә, улар келип нурғун кишиләрни қириш үчүн *сепилға* чиқидиган дөңлүкләрни селип, потәйләрни курғанда, Пирәвн күчлүк қошун һәм нурғунлиған әскәрләрни башлап кәлсиму, униң үчүн һеч немә қилип берәлмәйду. □ ■ 18 У қасәмни кәмситип, әһдини бузди; мана, у қол елишип сөз бәрди, бирақ у мошу ишларни қилди; шуңа у тирик қечип қутулалмайду».

19 Шуңа Рәб Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: «Мән һаятим билән қасәм қилимәнки, бәрһәк, у кәмситкән қасимим һәмдә бузған әһдәмни болса, буларни өз бешиға кийгүзимән. □ 20 Мән Өз торумни үстигә йейип ташлаймән, у Мениң қилтиғимда тутулиду; Мән уни Бабилға апиримән һәмдә шу йәрдә Маңа қилған мутләк вапасизлиғи үчүн униң үстигә һөкүм чиқирип жазалаймән. ■ 21 Униң билән билә барлиқ қачқанлар, барлиқ қошунлири қилич билән жиқилиду; булардн қалғанлар һәр бир шамалға тарқитилиду; шуниң билән силәр Мәнки Пәрвәрдиғарниң сөз қилғанлиғини тонуп йетисиләр».

Кедир дәриғи тоғрилиқ башқа бир тәмсил

22 Рәб Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: «Мәнму егиз кедирниң учидин бих елип тикимән; униң япша шахчилириниң учидин юмран бирисини үзүп, егиз һәйвәтлик тағ үстигә тикимән; 23 Исраил егизлиғидики таққа Мән уни тикимән; у үбдан шахлап, мевә берип, есил кедир дәриғи болиду; униң астиға һәр қандақ учар-қанатлар қониду; униң шахлириниң сайисида улар қонуп туриду; 24 шуниң билән даладики барлиқ дәрәқләр билидуки, Мәнки Пәрвәрдиғар егиз дәрәқни пәс қилдим, пәс дәрәқни егиз қилдим, йешил дәрәқни қағжираттим, қақшал дәрәқни көкәртип барақсан қилдим; Мәнки Пәрвәрдиғар мундақ сөз қилдим вә шуни ада қилимән».

18

Һәр бир адәмниң Худа алдида болған жавапкарлиғи

□ 17:15 «Бирақ у (Зәдәкия) Мисир бизгә атлар һәм чоң қошунни тәмнинлисун дәп әлчилирини шу йәргә әвәтип, униңға (Небоқаднасарға) асийлиқ қилди» — бу әйәттә интайин муһим сөз бар. Небоқаднасар өзи бутпәрәс «капир», еди. Бирақ ениқ туридуки, Худаға ишәнгән, ишәнмигән болсун, Өз хәлқидин бириси башқа бириси билән әһдә яки тохтап қилған болса, Худа мошундақ әһдини Өзиниңки дәп қарайду; һәр қандақ етиқатчи башқа бир етиқатчи билән яки капир билән әһдә түзсә, вә әһдисини бузса, Худаниң Өзигә қарши чиққан болиду. 19-20-әйәтни көрүң. ■ 17:15 Йәр. 37:5 □ 17:17 «Болидиган жәндә, улар келип нурғун кишиләрни қириш үчүн сепилға чиқидиган дөңлүкләрни селип,...» — «улар» мошу йәрдә Бабиллиқларни көрситиду. «Пирәвн күчлүк қошун һәм нурғунлиған әскәрләрни башлап кәлсиму, униң үчүн һеч немә қилип берәлмәйду» — дәрвәқ Пирәвнниң ярдими йоққа чиқти («Йәр.» 37-бап, 5-, 21-әйәтни вә 32-бап, 1-2-әйәтни селиштүрүп көрүң). ■ 17:17 2Пад. 25:1; Йәш. 29:3; Әз. 4:2 □ 17:19 «бәрһәк, у кәмситкән қасимим һәмдә бузған әһдәмни болса, буларни өз бешиға кийгүзимән» — йәнә диққәт қилишқа әрзийдуки, Небоқаднасар Зәдәкияға ичкүзгән қасәм вә униң билән түзгән әһдини Худа «Мениң қасимим», «Мениң әһдәм» дәйду. ■ 17:20 Йәр. 4:12; 25:31; Әз. 12:13; 32:3 ■ 17:21 Әз. 5:10, 12; 12:14; 16:40 □ 17:24 «... Мәнки Пәрвәрдиғар егиз дәрәқни пәс қилдим, пәс дәрәқни егиз қилдим, йешил дәрәқни қағжираттим, қақшал дәрәқни көкәртип барақсан қилдим» — шүбһисизки, бу ахирқи тәмсил Куткузғучи-Мәсиһ вә Униң салтанитини көрситиду. Һәр бир Исраиллий киши Мәсиһниң Давут падишаниң нәслидин чиққанлиғини биләтти.

1 Вә Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ дейилди: —

2 «Исраил зимини тоғрилиқ силәр: «Атилар аччиқ-чүчүк үзүмләрни йесә, балиларниң чиши қериқ сезилиду» дегән мошу мақални ишлитидиған кишиләр зади немә демәкчисиләр?» ■

3 Мән һаятим билән қәсәм қилимәнки, дәйду Рәб Пәрвәрдигар, силәр Исраил ичидә мошу мақални қайтидин ишләтмәйсиләр. 4 Мана, барлиқ жанлар Мениңкидур; атиниң жени Мениңкидәк, балиниң жениму Мениңкидур; гуна садир қилғучи жан егиси болса, у өлиду.

Үч мисал

5 Бириси һәққаний болса, адиллиқ вә адаләт жүргүзидиған болса, 6 — у нә тағлар үстидә бутқа аталған таамни йемигән, нә Исраил жәмәтидики бутларға баш көтирип улардин тилимигән, нә хошнисиниң аялини һеч бузмиған, нә ай көргәндә аялға йеқин кәлмигән ■ 7 нә һеч биригә зулум-зумбулуқ ишләтмигән, бәлки қәриздардин капаләт алғанни қайтуридиған, булаңчилик қилмиған, өз ненини ач қалғанларға тәқсим қилип бәргән, йелиң-ялаңачқа кийим кийгүзгән; ■ 8 пулни өсүмгә бәрмәйдиған, жазанә алмайдиған, бәлки қолини қәбиһликтин тартип, икки адәм арисидә дурус һөкүм чиқиридиған; ■

9 Мениң бәлгүлимилиримдә маңидиған, башқиларға адил муамилә қилиш үчүн һөкүмлиримни тутидиған болса — мана мошу киши һәққаний, у жәмән һаят болиду, дәйду Рәб Пәрвәрдигар.

10 Әгәрдә өз пушти болған, зораванлиқ қилғучи, қан төккүчи болған, шундақ яманлиқларниң бирини өз қериндишиға қилған, һәмдә жуқуриқи яхшилиқниң һеч қайсисини қилмиған, бир оғли болса, — йәни тағлар үстидә бутқа аталған таамни йегән, хошнисиниң аялини бузған, □ 12 ақиз-намратларға зулум-зумбулуқ ишләткән, булаңчилик қилған, қәриздардин капаләт алғанни қайтурмиған, бутларға баш көтирип улардин тилигән, жиркинчилик ишларни қилған, 13 пулни өсүмгә бәргән, жазанә алған бир оғли болса — әнди у һаят қаламду? У һаят қалмайду; у мошундақ жиркинчилик қилмишларни қилғини үчүн у жәмән өлиду; униң өз қени өз беши үстигә чүшиду.

14 Бирақ мана, мошу кишиму бир оғул тапса, у атисиниң садир қилған барлиқ гуналарини көргән болсиму, һәм көргини билән шундақ қилмиса 15 — йәни тағлар үстидә бутқа аталған таамни йемигән, Исраил жәмәтидики бутларға баш көтирип улардин тилимигән, хошнисиниң аялини бузмиған, 16 һеч биригә зулум-зумбулуқ ишләтмигән, қәриздардин капаләт елишни һеч өзигә тутмиған, булаңчилик қилмиған, өз ненини ач қалғанларға тәқсим қилип бәргән, йелиң-ялаңачқа кийим кийгүзгән, □ 17 өз қолини қәбиһликтин тартидиған, пулни өсүмгә бәрмигән, өсүм-жазанә алмиған, бәлки Мениң һөкүмлиримгә әмәл

□ 18:2 «Атилар аччиқ-чүчүк үзүмләрни йесә, балиларниң чиши қериқ сезилиду» — демәк, ата-бовнимиз яман иш қилған, бирақ биз униң яман нәтиҗилирини, Худаниң жазасини көримиз. Кейинки айтләрни көрүң. ■ 18:2 Йәр. 31:29 ■ 18:6 Лав. 18:19,20; Йәш. 57:7; 65:7 ■ 18:7 Мис. 22:21, 26; Лав. 19:13; 25:14; Қан. 15:7; 24:12; Йәш. 58:7; Мат. 25:3 ■ 18:8 Мис. 22:25; Лав. 25:35, 36 □ 18:10 «шундақ яманлиқларниң бирини өз қериндишиға қилған, һәмдә жуқуриқи яхшилиқниң һеч қайсисини қилмиған, бир оғли болса» — башқа бир хил тәржимиси: «мошундақ яманлиқларниң бирини өз қериндишиға қилған бир оғли бар болса, — (атиси улардин бирини һеч қилмиған болсиму), —» □ 18:16 «һеч биригә зулум-зумбулуқ ишләтмигән, қәриздардин капаләт елишни һеч өзигә тутмиған» — Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән қанун бойичә қәриздардин «капаләт алса» боллати (масилән, пулниң орниға кийим-кечәк, қурал-әсвәп алса боллатти), бирақ қәриздар униңға керәк болғанда, униңға қайтуруп туруши керәк еди («Мис.» 22:26, «Қан.» 24:6-17-айәтни көрүң).

қилидиган, бәлгүлимилиримдә маңидиган болса — у өз атисиниң қәбиһлиги түпәйлидин өлмәйду, у жәзмән һаят болиду.

18 Униң атиси болса, зулум-зумбулуқ ишләткән, өз қериндишиға булаңчилик қилған, өз хәлки арасида натоғра ишларни қилғанлиги түпәйлидин, мана у өз қәбиһлиги ичидә өлиду. 19 Силәр: «Немишкә оғул атисиниң қәбиһлигиниң жазасини көтәрмәйду?» дәп сорайсиләр; бирақ оғул адиллиқ һәм адаләтни жүргүзгән, Мениң барлиқ бәлгүлимилиримни тутуп уларға әмәл қилған; у жәзмән һаят болиду; ■ 20 гуна садир қилғучи жан егиси өлиду. Оғул атисиниң қәбиһлигиниң жазасини көтәрмәйду, вә яки ата оғлиниң қәбиһлигиниң жазасини көтәрмәйду; һәққаний кишиниң һәққанийлиги өз үстидә туриду, рәзил кишиниң рәзиллиги өз үстидә туриду; 21 вә рәзил киши барлиқ садир қилған гуналиридин йенип товва қилип, Мениң барлиқ бәлгүлимилиримни тутуп, адиллиқ һәм адаләтни жүргүзидиган болса, у жәзмән һаят болиду, у өлмәйду. 22 Униң садир қилған барлиқ итаәтсизликлири униң һесабиға әсләнмәйду; у қилған һәққанийлиги билән һаят болиду.

23 Мән рәзил адәмниң өлүмидин һозур аламдимән? — дәйду Рәб Пәрвәрдиғар. Әксичә, мәндики һозур униң өз йолидин йенип товва қилғанлиқидин әмәсму? ■

24 һәққаний киши өз һәққанийлиғидин йенип, қәбиһлик қилған, рәзил адәмләрниң жиркинчилик қилмишлири бойичә иш қилған болса, у һаят қаламду? Униң қилған һәққанийлиқлиридин һеч қайсиси әсләнмәйду; өткүзгән асийлиги, садир қилған гуна ичидә, у өлиду.

25 Амма силәр: «Рәбниң йоли адил әмәс» дәйсиләр; әнди, и Исраил жәмәти, аңлаңлар; Мениң йолум адил әмәсму? Силәрниң йоллириңлар адилсизлик әмәсму? ■ 26 һәққаний киши һәққанийлиғидин йенип, қәбиһликни өткүзгән болса, у өлиду; өткүзгән қәбиһлиги билән у өлиду. 27 һәм рәзил адәм өткүзгән рәзиллигидин йенип товва қилип, адиллиқ һәм адаләт жүргүзидиган болса, у өз женини һаят сақлайду. 28 Чүнки у ойлинип, барлиқ өткүзгән итаәтсизликлиридин янди; у жәзмән һаят болиду, у өлмәйду. 29 Лекин Исраил жәмәти «Рәбниң йоли адил әмәс» дәйду; и Исраил жәмәти, Мениң йоллирим адил әмәсму? Адил болмиғини силәрниң йоллириңлар әмәсму?

30 Шуңа Мән үстүңларға, йәни һәр бириңларни өз йоллириңлар бойичә һөкүм чиқирип жазалаймән, и Исраил жәмәти, дәйду Рәб Пәрвәрдиғар. Қайтип йенимға келиңлар, барлиқ итаәтсизликлириңлардин йенип товва қилиңлар; шуниң билән қәбиһлик силәргә қилтақ болмайду. ■ 31 Өзүңлардин барлиқ өткүзгән итаәтсизликлириңларни ташливетиңлар, өзүңларға йеңи қәлб вә йеңи роһни тикләңлар; немишкә өлмәкчисиләр, и Исраил жәмәти? □ ■ 32 Чүнки өлидиган кишиниң өлүмидин маңа һозур йоқтур, дәйду Рәб Пәрвәрдиғар; шуңа йолуңлардин йенип товва қилип һаят болуңлар! □ ■

19

Исраил шаһзадилригә бир мәрсийә

■ 18:19 Қан. 24:16; 2Пад. 14:6; 2Тар. 25:4 ■ 18:23 Әз. 33:11 ■ 18:25 Әз. 33:17,20 ■ 18:30 Мат. 3:2 □ 18:31 «Өзүңларға йеңи қәлб вә йеңи роһни тикләңлар» — 11:19-әйтәни көрүң. Бу «йеңи қәлб», «йеңи роһ» товва қилиш йолида Худадина келиду. ■ 18:31 Йәр. 32:39; Әз. 11:19; 36:26 □ 18:32 «өлидиган кишиниң өлүмидин маңа һозур йоқтур, дәйду Рәб Пәрвәрдиғар» — «қошумчә сөз»имиздә мошу муһим бап үстидә тохтилимиз. ■ 18:32 Әз. 33:11

1 — «Әнди сән, Исраил шаһзадилиригә бир мәрсийәни ағзинға елип мундақ дәп оқуғин: —

2 «Ширлар арасида анаң қандақ бир чиши шир еди!
У яш ширлар арасида ятқан, у асланлирини беқип қувәтлиди.

3 У асланлиридин бирини чоң қилди, у яш шир болуп чиқти;

У овни тутуп житишни үгәнди;

У адәмләрниму йәветәтти.

4 Әлләр униңдин хәвәр аңлиди;

У уларниң ора тозиқида тутувелинди;

Улар униң бурниға илмәкни селип,

Мисир зиминиға епкәтти. ■

5 Чиш шир өзиниң арминини бекар күткинини,

Үмүтниң йоқалғанлиғини көрүп,

У башқа бир арслинини елип,

Уни беқип яш шир қилди;

6 У ширлар арасида уян-буян кәзди;

У яш шир болуп,

Овни тутуп житишни үгәнди;

У адәмләрниму йәветәтти.

7 У уларниң истиһкамлирини бузуп,

Уларниң шәһәрлирини харабә қилвәтти;

Зимин вә униң үстидики һәммиси униң һөкиригән авази билән дәккә-дүккигә чүшти.

8 Андин әлләр униң әтрапидики районлардин келип униңға қарши чиқти;

Улар униң үстигә торини йейип ташлиди;

У уларниң ора тозиқида тутувелинди.

9 Улар бурниға илмәк селип қәпәскә солиди;

Уни Бабилниң падишасиға апарди;

Улар уни торлириға еливалди;

Шуниң билән униң авази Исраил тағлирида қайтидин аңланмайду. ■

10 Сениң анаң үзүмзариңда бир үзүм тели еди;

У су бойида тикләнгән еди;

Суларниң моллуғидин,

У интайин мевилик, көп шахлик болди.

11 Униң күчлүк шахлири бар еди,

Һөкүм сүргүчиләрниң шаһанә һасилириға лайиқ еди;

Униң бойи булутлардинму егиз көккә тақашти,

У егизлиги вә шахлириниң нурғунлиги билән көрүнәрлик еди;

12 Бирақ у қәһр билән жулунди,

У йәргә ташланди,

Шәриқ шамили мевисини қурутивәтти;

Униң күчлүк шахлири сундурулди, қағжирап кәтти;

От уларни жутувалди.

13 Һазир у чөл-баяванда,

Чаңқақ, сусиз бир йәрдә тикилди;

14 Униң шахлириниң бирисидин от чиқип,

Униң бихлири һәм мевисини жутувалди;

Шуниң билән униңда һөкүмдарниң шаһанә һасиси болғидәк күчлүк шехи қалмиди.

Бу сөzlәр мәрсийәдур, булар пәкәт мәрсийә үчүнла ишлитилиду».[□]

20

*Исраилниң асийлигиниң тарихи вә Худаниң униң келәчки тоғрилиқ плани ****
Ақсақаллар келип Эзакиялдин йол сорайду*

1 Йәттинчи жили, бәшинчи айниң онинчи күни шундақ болдики, Исраилниң бәзи ақсақаллири Пәрвәрдигарни издәп униңдин сориғили мениң алдимға келип олтарди.

2 Вә Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ дейилди: —

3 И инсан оғли, Исраилниң ақсақаллириға сөз қилип мундақ дегин: — Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Силәр Мәндин сориғили кәлдиңлар? Өз һаятим билән қәсәм қилимәнки, — дәйду Рәб Пәрвәрдигар — Мән силәрниң Мәндин соришиңларға йолға қоймаймән. ⁴ Әнди уларниң үстигә һөкүм чиқирамсән, и адәм балиси, һөкүм чиқирамсән? Уларға ата-бовилириниң жиркинничлик қилмишлирини аян қилип уларға мундақ дегин: —■

5 Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мән Исраилни таллиған күнидә, Яқуп жәмәтиниң нәслигә қол көтирип қәсәм қилип, Мисир зиминида Өзүмни уларға аян қилғинимдә, йәни уларға қол көтирип қәсәм қилип уларға: «Мән Пәрвәрдигар сениң Худайиңдурмән» дегинимдә ■ ⁶ — шу күни Мән уларни Мисир зиминидин чиқирип улар үчүн алаһидә издәп тапқан сүт һәм бал екип туридиған, һәммә зимин арисидики әң гөзәл зиминниң гүли болған зиминға киргүзүш үчүн, қол көтирип қәсәм қилдим; ⁷ Мән уларға: «Һәр бириңлар өз көзүңлар алдидики нәпрәтлик нәрсиләрни ташливетиңлар, Мисирниң бутлири билән өзүңларни булғимаңлар; Мән Пәрвәрдигар Худайиңлардурмән» — дедим.

8 Лекин улар Маңа асийлиқ қилип Маңа кулақ селишни халимайтти; һеч қайсиси нә өз көзи алдидики нәпрәтлик нәрсиләрни ташливетиди, нә Мисирниң бутлиридин һеч айрилмиди. Андин Мән қәһримни Мисир зимини ичидә уларға төкүп, уларға қаратқан аччиғимни басимән, дедим — ⁹ һалбуки, намимниң улар турған әлләр арисидә булғанмаслиғи үчүн, Өз намим үчүн һәрикәт қилдим; чүнки Мән бу әлләрниң көз алдида уларни Мисирдин чиқирим билән Өзүмни аян қилған едим; ¹⁰ шуңа Мән уларни Мисир зиминидин *толуқ* чиқирип, чөл-баяванға апардим. □ ■ ¹¹ Вә Мән бәлгүлимилиримни берип, Өз һөкүмлиримни уларға аян қилдим — уларға әмәл қилидиған киши уларниң сәвәвидин һаятқа еришиду.■

12 Өзүм һәм улар арисидики бешәрәт болсун дәп, Мениң уларни пак-муқәддәс қилидиған Пәрвәрдигар екәнлигимни билиши үчүн «шабат күн»лиримни уларға беғишлидим; □ ■ ¹³ лекин Исраил жәмәти чөл-баяванда Маңа асийлиқ қилди; чүнки улар Мениң бәлгүлимилиримдә маңмиди, Мениң һөкүмлиримни чәткә

□ **19:14** «Униң шахлириниң бирисидин от чиқип, униң бихлири һәм мевисини жутуwalди...» — бу «шах» («шахлардин бириси») Зәкәрия падиша болуши мүмкин. Униң Худаға ишәнмәслиғи һәм ахмақлиғи Исраилниң бешига көп балаю-апәтләрни чүшүрди («2Пад.» 24:17тин-17:25-айәткичә көрүң). ■ **20:4** Эз. 22:2; 23:36 ■ **20:5** Мис. 3:8; 4:31; 6:7 □ **20:10** «шуңа Мән уларни Мисир зиминидин толуқ чиқирип, чөл-баяванға апардим» — Исраилниң Худадин гүманлинип, Униңға асийлиқ қилиши Мисирдин чиқиш жәрјанидиму, улар теки Мисир территориясидә болған чағдиму бар еди. Шу чағда Худа пәкәт Өз нами вә вадиси үчүн бу «чиқириш» кутқузушини толуқ ада қилип, уларни деңиздин өткүзүп чөлгә апарди. ■ **20:10** Мис. 13:18 ■ **20:11** Лав. 18:5; Қан. 30:15, 16, 19, 20; Рим. 10:5; Гал. 3:12 □ **20:12** «Мениң уларни пак-муқәддәс қилидиған Пәрвәрдигар екәнлигимни билиши үчүн «шабат күн»лиримни уларға беғишлидим» — «шабат күни» шәнбә күни болуп, Худа Йәһудийларға беғишлиған дәм алидиған, Худани сегинидиған күни. ■ **20:12** Мис. 20:8; 31:13-17; 35:2

қақти (әгәр адәмләр бу әмирләргә әмәл қилса, у уларниң сәвәвидин һаятқа еришиду) вә Мениң «шабат күн»лиримни қаттиқ булғиди; Мән уларниң үстигә чөл-баяванда улар һалак қилинғичә кәһримни төкимән дедим — ■ ¹⁴ һалбуки, наминиң әлләр арасида булғанмаслиғи үчүн, Өз намин үчүн һәрикәт қилдим; чүнки Мән бу әлләрниң көз алдида уларни Мисирдин қутқузуп чиқарғанмән.

¹⁵ Мән йәнә чөл-баяванда уларға сүт һәм бал еқип туридиган, һәммә зиминиң гүли болған зиминға киргүзмәймән дөп, қолумни көтирип қәсәм қилимән дедим ¹⁶ (чүнки уларниң қәлби бутлириға әгишип кәткәчкә, Мениң бәлгүлимилиримни чәткә қаққан, Мениң һөкүмлиримдә маңмиған, Мениң «шабат күн»лиримни бузған); — ¹⁷ һалбуки, көзүм уларға рәһим қилип уларни һалак қилмидим яки уларни чөл-баяванда түгәштүрмидим.

¹⁸ Мән чөл-баяванда уларниң балилириға мундақ дедим: «Ата-бовилириңларниң бәлгүмилиридә маңмаңлар, нә уларниң һөкүмлирини тутмаңлар нә бутлири билән өзүңларни булғимаңлар. ¹⁹ Мән Пәрвәрдиғар Худайиңлардурмән; Мениң бәлгүлимилиримдә меңип, Мениң һөкүмлиримни тутуп уларға әмәл қилиңлар; ²⁰ Мениң «шабат күн»лиримни пак-муқәддәс дөп әтиварлаңлар; у силәрниң Мениң Пәрвәрдиғар Худайиңлар екәнлигимни билишиңлар үчүн Мән вә силәр оттуримиздики бир бешарәттур. ²¹ Лекин балилириму Маңа асийлиқ қилди; улар нә Мениң бәлгүлимилиримдә маңмиған нә Мениң һөкүмлиримни тутмиған (бириси уларға әмәл қилса, у улар билән һаятқа еришиду) улар Мениң «шабат күн»лиримни булғиған; шуңа Мән кәһримни улар үстигә төкүп уларға қаратқан аччиғимни чүшүрүп пиғандин чиқимән, дедим; ²² лекин жәзадин қолумни тартип, наминни әлләрниң көз алдида булғанмисун дөп Өз намин үчүн һәрикәт қилдим; Мән бу әлләрниң көз алдида уларни Мисирдин қутқузуп чиқарғанмән.

²³ Чөл-баяванда Мән қолумни көтирип уларға силәрни әлләр арасиға тарқитимән, мәмлиқәтләр ичигә таритимән дөп қәсәм қилимән, дедим; ²⁴ чүнки улар Мениң һөкүмлиримни ада қилмиған, бәлгүлимилиримни чәткә қаққан, Мениң «шабат күн»лиримни бузған; улар көзлирини ата-бовилириниң бутлириға тикмәтә еди; ²⁵ шуңа Мән уларға яхши болмиған бәлгүлимилирәни, уларни һаятқа елип бармайдиған һөкүмләрни беғишлидим; □ ²⁶ вә уларни өз-өзидин сәскәндүрүп, Мениң Пәрвәрдиғар екәнлигимни тонуп йетиши үчүн, Мән уларни өз һәдийәлири арқилиқ булғидим, чүнки улар һәдийә сүпитидә барлиқ тунҗа балилирини атап қоятти. □ ■

²⁷ Шуңа, и инсан оғли, Израил жәмәтигә сөз қилип мундақ дегин: — Рәб Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: — Ата-бовилириңлар шу иштиму Маңа күпүрлүк қилғанки, улар Маңа вапасизлиқ қилған; ²⁸ улар Мән Өз қолумни көтирип: «Мошу зиминни силәргә беримән» дөп қәсәм қилған йәргә киргәндә, улар шу йәрдики удул кәлгән һәр бир жуқури дөң һәм барақсан дәрәқни көрүпла шу жайларда улар қурбанлиқлирини қилип, Мени аччиқландуридиған һәдийәләрни қилатти; улар шу йәрдику «хушпурақ һәдийә»лирини пуритип, «шарап

■ **20:13** Мис. 16:28 □ **20:25** ««яхши болмиған бәлгүлимиләр» ... «һаятқа еришмәйдиған һөкүмләр» — 26-айәттики изаһатни көрүң. □ **20:26** ««яхши болмиған бәлгүлимиләр» ... «һаятқа еришмәйдиған һөкүмләр» (25-айәт)...» — бу икки айәт (26-25) интайин муһим. «Яхши болмиған бәлгүлимиләр», «һаятқа еришмәйдиған һөкүмләр» дегәнләр әмәлийәттә бутпәрәслик диний қайдә-йосунлардин ибарәт. Худа уларниң Өзиниң адәмни һаятқа ериштүридиған әмир-пәрманлирини чәткә қеқип, алдиниң, интайин рәзил бутпәрәсликкә беғишлинишиға йол қойған: 31-айәтнику көрүң.

Өз балилирини Худаға (яки бутларға, әлвәттә) атап қурбанлиқ қилиш Тәвратта қәтғий мәһһәт қилинған. «Кан.» 12:29-31-айәтни көрүң. ■ **20:26** Өз. 16:21

һәдийә»лирини төкәтти; □ 29 шуниң билән Мән улардин: «Силәр чиқидиган бу жуқури жай дегән немә?» дәп соридим; шуңа бүгүнгә қәдәр униң исми «Бамаһ»дур. □

30 Шуңа Исраил жәмәтигә мундақ дегин: — Рәб Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: «Силәр ата-бовилириңларниң йолида өзлириңларниму булғимақчимусиләр? Уларниң нәпрәтлик қилмишлирига әгишип бузуклуқ қилмақчимусиләр?»

31 Әнди силәр һәдийәлириңларни сунуп, өз оғуллириңларни оттин өткүзгәндә, силәр йәнила бүгүнгә қәдәр өзүңларни барлиқ бутлириңлар билән булғаватисиләр; әнди Мән силәрниң Мени издәп соришиңларға йол қоямдмән, и Исраил жәмәти?! Мән һаятим билән қәсәм қилимәнки, — дәйду Рәб Пәрвәрдиғар, — Мән силәрниң Мени издәп соришиңларға йол қоймаймән!

32 Шуниңдәк силәрниң көңлүңләрдики «Биз ят әлләрдәк, башқа жутлардики жәмәтләрдәк яғач һәм таш мәбудларға чоқунимиз» дегән коюңлар әмәлгә ашурулмайдү!

33 Мән һаятим билән қәсәм қилимәнки, — дәйду Рәб Пәрвәрдиғар, Мән бәрһәк күчлүк қол, узартқан билигим һәм төкүп яғдурған қәһрим билән үстүңлардин һөкүмранлиқ қилимән. 34 Мән күчлүк қол, узартқан билигим һәм төкүп яғдурулған қәһр билән силәрни әлләрдин чиқирип епкелимән, тарқитилған мәмликәтләрдин силәрни жиғимән; 35 силәрни әлләргә төвә болған чөл-баяванға киргүзүп, шу йәрдә үстүңлардин йүз туранә һөкүм чиқирип жазалаймән; 36 ата-бовилириңларниң үстидин Мисир зимиңидики чөл-баяванға һөкүм чиқирип жазалингидәк, силәрниң үстүңлардин йүз туранә һөкүм чиқирип жазалаймән, дәйду Рәб Пәрвәрдиғар. 37 Мән силәрни һаса астидин өткүзүп, әһдиниң риштисигә бағландуримән. □ 38 Мән араңлардин Маңа вапасизлиқ қилған асийларни шаллап чиқиримән; уларни туруватқан жайлардин чиқиримән, бирақ улар Исраил зимиңига кирмәйдү; шуниң билән силәр Пәрвәрдиғар екәнлигимни тонуп йетисиләр.

39 — Әнди силәр болсаңлар, и Исраил жәмәти, Рәб Пәрвәрдиғар силәргә мундақ дәйду: — Маңа кулақ салмаймиз десәңлар, беривериңлар, һәр бириңлар өз бутлириңларға чоқунивериңлар! Бирақ силәр йәнә һәдийәлириңлар һәм мәбудлириңлар билән Мениң наминни иккинчи булғимайсиләр! □ 40 Чүнки Мениң муқәддәс теғимда, йәни Исраилниң егизлигидики тағда, — дәйду Рәб Пәрвәрдиғар, — барлиқ Исраил жәмәти, уларниң һәммиси Маңа зиминдә туруп хизмәт қилиду; Мән у йәрдә уларни қобул қилимән вә у йәрдә Мән силәрдин «көтәрмә һәдийә»лириңларни, тунжа һосул болған көктат-мевилириңларни, шундақла барлиқ муқәддәс дәп айрип беғишлиған нәсрилириңларни тәләп қилимән.

41 Мән силәрни әлләр арисидин чиқирип, мәмликәтләрдин елип жиққинимда, есил хушбуйдәк силәрни қобул қилимән; шуниң билән әлләрниң көз

□ 20:28 «улар шу йәрдики удул кәлгән һәр бир жуқури дөң һәм барақан дәрәқни көрүплә шу жайларда улар қурбанлиқлирини қилип, Мени ачқиқландуридиган һәдийәләрни қилатти» — Худа Муса пәйғәмбәр арқилиқ «Силәр Мән бекиткән жайда қурбанлиқ қилиңлар» дегән («Қан.» 12-бап). Хәқләрниң өз бешимчилиқ қилип «жуқури жай»ларда қурбанлиқ қилишлири бәрибир бутпәрәсликкә айлинип кетәтти. □ 20:29 «шуңа бүгүнгә қәдәр униң исми «Бамаһ»дур» — «Бамаһ» дегәнниң мәнаси «жуқури жай». Бәлким шу чағда униң башқа бир һәжвий, кинайилик мәнасиму бар еди; бирақ бүгүн биз уни билмәймиз. □ 20:37 «Мән силәрни һаса астидин өткүзүп, әһдиниң риштисигә бағландуримән» — «һаса астидин өткүзүш» тоғрилиқ «Лав.» 27:32, «Йәр.» 33:13 көрүң. Қойлардин яманлирини шаллап чиқиш үчүн қойчи уларни бир-бирләп өз һасиси астидин өткүзүп тәшкүрәтти. □ 20:39 «Бирақ силәр йәнә һәдийәлириңлар һәм мәбудлириңлар билән Мениң наминни иккинчи булғимайсиләр!» — башқа бир хил тәржимиси: «Бирақ кейин, һатта силәр Маңа кулақ салмиған болсаңларму, силәр йәнила һәдийәлириңлар һәм мәбудлириңлар билән Мениң наминни иккинчи булғимайсиләр!».

алдида араңларда Өзүмниң пак-муқәддәс экәнлигимни көрситимән. ⁴² Ата-бовилириңларға қолумни көтирип: «Мошу зиминни силәргә беримән» дөп қәсәм қилған Исраил зиминиңа силәрни киргүзгинимдә, силәр Мениң Пәрвәрдиғар экәнлигимни билип йетисиләр. ⁴³ Силәр у йәрдә өз йоллириңларни вә өзүңларни булғиған барлиқ қилмишлириңларни әсләйсиләр; шуниң билән өткүзгән рәзил ишлириңлар түпәйлидин силәр өз-өзүңларни көзгә илмайсиләр, өз-өзүңлардин нәпрәтлинисиләр. ⁴⁴ Мән рәзил йоллириңларға асасән әмәс, яки бузук қилмишлириңларға асасән әмәс, бәлки Өз намин үчүн силәргә шәпқәтлик муамилә қилғандин кейин, и Исраил жәмәти, силәр Мениң Пәрвәрдиғар экәнлигимни билип йетисиләр, — дәйду Рәб Пәрвәрдиғар.

От вә қилич арқилиқ болған жаза

⁴⁵ Пәрвәрдиғарниң сөзи маңа келип мундақ дейилди: —

⁴⁶ И инсан оғли, йүзүңни Теман шәһиригә қаритип, жәнуптикиләрни әйипләп, Нәгәв орманлиқ даласини әйипләйдиған бешарәт берип, — □

⁴⁷ Йәни Нәгәв орманлиқ даласиға мундақ дегин: — Пәрвәрдиғарниң сөзини аңла; Рәб Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: «Мана, Мән саңа бир от яқимән; у сәндики һәммә йешил дәрәқни һәмдә һәммә қақшал дәрәқни йәветиду; ялқунлуқ от һеч өчмәйду, жәнуптин шималғичә пүткүл йәр йүзи униң билән көйүп кетиду; □ ■

⁴⁸ барлиқ әт егилири Мәнки Пәрвәрдиғар уни яққанлиғимни көрүп йетиду; у һеч қачан өчүрүлмәйду!».

⁴⁹ Вә мән: — Аһ, Пәрвәрдиғар! Улар мән тоғрилиқ: «У пәқәт тәмсилләрнила сөzlәватиду» дәйду! — дедим.

21

«Қилич» һәққидә

¹ Вә Пәрвәрдиғарниң сөзи маңа келип мундақ дейилди: —

² И инсан оғли, йүзүңни Йерусалимға қаритип, «муқәддәс жайлар»ни әйипләп, Исраил зиминини әйипләп бешарәт берип, ³ Йәни Исраил зиминиңа мундақ дегин: — Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: «Мана, Мән саңа қаршидурмән; қиличимни ғилаптин суғуруп, сәндин һәм һәққаныйлар һәм рәзилләрни үзүп ташлаймән.

⁴ Мән сәндин һәм һәққаныйлар һәм рәзилләрни үзүп ташламақчи болғиним үчүн, қиличим барлиқ әт егилири, йәни жәнуптин шималғичә болған һәммәйлән билән қаршилишишға ғилаптин чиқиду; ⁵ шуниң билән барлиқ әт егилири Мәнки Пәрвәрдиғарниң Өз қиличимни ғилаптин суғурғанлиғимни тонуп йетиду; қилич ғилапқа қайтидин йенип кирмәйду.

⁶ Әнди уһ тартқин, и инсан оғли; ич-бағриң ечишқидәк дәрд-әләм билән уларниң көз алдида уһ-зар қил. ⁷ Вә шундақ болидуки, улар сәндин: «Немишкә уһ тартисән?» дөп сориганда, сән уларға: «Болған шум хәвәр түпәйлидин! Мана, у келиду! Барлиқ жүрәкләр ерип, барлиқ қоллар бошап кетиду, барлиқ роһлар зәйплишип, барлиқ тизлар сүйдүк билән чилик-чилик һөл болуп кетиду; мана у келиватиду! У йетип кәлди! — дәйду Рәб Пәрвәрдиғар» — дегин. □ ■

⁸ Вә Пәрвәрдиғарниң сөзи маңа келип шундақ дейилди: —

□ **20:46** «Теман шәһири» — Исраилниң шәрқий жәнубий чегарасиға тутишиду, «Нәгәв» Исраилниң жәнубий тәрипини көрситиду. □ **20:47** «... пүткүл йәр йүзи униң билән көйүп кетиду» — яки «... һәр адәмниң йүзи униң билән көйүп кетиду». ■ **20:47** Луқа 23:31 □ **21:7** «барлиқ тизлар сүйдүк билән чилик-чилик һөл болуп кетиду» — демәк, қорқунуттин шундақ болиду. Башқа бир хил тәржимиси «барлиқ тизлар судәк ақиң болуп кетиду». ■ **21:7** Йәр. 6:24; 49:23; эз. 4:17; 7:17

9 И инсан оғли, бешарэт берип мундақ дегин: — Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мана, бир қилич, бир қилич, бисланған, пақиритилған! ¹⁰ У зор қирғинчилик үчүн бисланған, уни ялтирашқа пақиратқан; Өз оғлумниң шаһанә һасиси һәр қандақ аддий таяқни кәмситкәнлиги түпәйлидин, хошал болуп кетишимизгә тоғра келәмду? □

11 У қилични пақиритилишқа, қол билән тутушқа бекиткән;

Қилич биләнгән, пақиритилған,

Қәтл қилгучиниң қолиға тутқузушқа тәйярланғандур!

12 Налә-пәряд көтирип пиған чәккин, и инсан оғли,

Чүнки қилич Мениң хәлқимгә қарши чиққан;

У Израилниң барлиқ шаһзадилиригә қарши чиққан;

Улар Өз хәлқим билән тәң қиличқа тапшурулған;

Шуңа янпишиңға қаттиқ уруп қойғин! □ ■

13 Чүнки синақ кәлди; әнди бу «шаһанә һаса » башқа яғачларни кәмситкени билән, у бәрибир түгишиду әмәсму?! — дәйду Рәб Пәрвәрдигар. ■

14 — Әнди сән, и инсан оғли, бешарәт бәргин, чавак чалғин! Қилич икки қетим, үч қетим уруп қирсун! У қирғучи қилич, уларни һәр тәрәптин қоршивалған зор қәтл қилгучи қиличтур! □

15 Уларниң жүрәклирини ерисун дәп, улардин нурғунлири путлишип кәтсун дәп, Мән уларниң барлиқ дәрвазилириға тәһдит салгучи қилични қаритип қойдум. Вай! У чақмақтәк пақиритилған, у қиришқа суғурулған; □ ■ ¹⁶ и қилич, оң тәрәпкә өткүр бол! Сол тәрәпкә бурулуп чап! Бисиңни қәйәргә қаратқан болса шу йәргә чап! ¹⁷ Мәнки Пәрвәрдигар Өз қолум билән чавак чалимән, Өз қәһримни төкүп пиғандин чиқимән; Мәнки Пәрвәрдигар шундақ сөз қилдим.

Худаниң Бабилниң падишасини Йерусалимға һужум қилишқа қаритип қойидиғанлиги

18 Вә Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип шундақ дейлиди: —

19 Сән и инсан оғли, Бабил падишасиниң қиличиниң меңишиға тәйярланған икки йолни бекитип қойғин; иккилиси бир зиминдин чиқидиған болсун; Йерусалим шәһиригә маңидиған йолниң бешида бир йол бәлгүсини тикләп қойғин; ²⁰ йәни қиличниң йетип келиши үчүн Аммонийларниң Раббаһ шәһиригә бир йол һәмдә Йәһудаға, йәни истиһкамаи мәстәһкәм Йерусалим шәһиригә йәнә бир йолни бекитип қойғин; ²¹ чүнки Бабилниң падишаси һәдә йолда, йәни икки йолниң

□ **21:10** «У зор қирғинчилик үчүн бисланған, ... Өз оғлумниң шаһанә һасиси һәр қандақ сдий таяқни кәмситкәнлиги түпәйлидин, хошал болуп кетишимизгә тоғра келәмду?» — оқурмәнләр көп хил тәржимилири билән учришиши мүмкин. Бу жұмлиниң әйни текстини чүшиниш тәс. «Өз оғлум» мошу йәрдә бәлким Йәһуда яки Йәһуданиң падишаси Зәдәкия болуши мүмкин. Зәдәкия өзини «йеңилмәс» дәп һесаплигини билән, униң Худа мәхсус тәйярлиған қилични «бир тал яғач таяқ»тәк асанла бир тәрәп қилиши һәргиз мүмкин әмәс. □ **21:12** «шуңа янпишиңға қаттиқ уруп қойғин!» — «янпашқа уруш» қаттиқ дәрд-әләмниң ипадиси еди. ■ **21:12** Әз. 6:11; 7:27 ■ **21:13** Йөш. 1:5; Йәр. 6:28-30

□ **21:14** «бешарәт бәргин, чавак чалғин!» — «чавак челиш» бәлким пәйғәмбәрниң Худаға вәкил болуп, Худаниң бу ишларни тоғра дегәнлигини ипадилиши еди. □ **21:15** «уларниң жүрәклирини ерисун дәп, ... Мән уларниң барлиқ дәрвазилириға тәһдит салгучи қилични қаритип қойдум. Вай! У чақмақтәк пақиритилған, у қиришқа суғурулған» — оқурмәнләр башқа нөччә хил тәржимилири билән учришиши мүмкин. Ибраний тилида бу әйәттики бази сөзниң мәнасини пәкәт пәрәз қилишқила болиду.

■ **21:15** Әз. 21:32

бешида пал ачқузиду; у оқларни силкийду, «көчмә мәбудлар»дин сорайду, жигәрни тәкшүриду.□

22 Энди сепилни бөскүчи базғанларни тикләшни, қан төкүшкә пәрман қилишни, жең елан қилип товлашни, дәрвазиларға урулғучи базғанларни тикләшни, сәпәлға чиқидиған дөңлүкләрни ясашни, потәйләрни қурушни, Йерусалимни *муһасиригә елишни* көрситидиған пал униң оң қолиға чүшиду; ■ 23 гәрчә бу пал уларға ялған көрүнгини билән, улар ичкән қасәмләр түпәйлидин, Йәһудадикиләрни чаңгилиға алсун дәп падиша уларниң қәбиһлигини есигә кәлтүриду.□

24 — Шуңа Рәб Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: Силәрниң асийлиғиңлар ашқарлинип, барлиқ қилмишлириңларда гуналириңлар көрүнгәчкә, қәбиһлиғиңларни әскә кәлтүргиниңлар түпәйлидин — йәни өзүңлар паш қилинип әскә елинғиниңлар түпәйлидин, силәр қолға елинисиләр. 25 Энди сән, и Исраилниң мунапиқ һәм рәзил шаһзадиси, қәбиһлиғиңниң жазаляниш вақти-саити тошқинида, көридиған күниң келиду!□

26 Рәб Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: — Сәллини униндин еливат, тажни еливат; ишлар өз петида туривәрмәйду; пәс турғанни егиз қил, егиз турғанни пәс қил; 27 униң *тәхтини* өрүват, өрүват, өрүват! Униң һоқуқиниң Егиси кәлмигичә, у йәнә мәвжүт болмайду; Мән уни Униңға тәқдим қилимән.□

Аммон хәлқи тоғрилиқ бешарәт

28 Энди и инсан оғли, бешарәт берип мундақ дегин: — Рәб Пәрвәрдиғар Аммонийлар вә уларниң мазақлири тоғрисида мундақ дәйду: «Бир қилич, бир қилич қәтл қилишқә сугурулған; у адәмни йәветишкә, чақмақтәк ялтирашқә пакиритилған!» — дегин!□

29 Чүнки палчилар сән қилич тоғрунда қуруқ аламәт көрүнүшләрни көрүп, сән үчүн ялғандин бир пал салиду; рәзилләрниң көридиған күни кәлгәндә, қәбиһликниң жазаляниш вақти-саити тошқанда, булар сени шу қирилған рәзилләрниң боюнлири үстигә қошуп ятқузиду!

30 Бу қилични өз ғилапиға қайтуруп сал!

□ 21:21 «көчмә мәбудлар» — ибраний тилида «тәрафим»; кичик, қол билән кәтәргили болған «қолайлиқ бутлар». «жигәрни тәкшүрүш» — қона заманди палчилиқниң бир усули еди. Билишимизчә улар бир һайванни союп, андин үчәй-қарни қатарлиқларни тәкшүрүп, көргән аламәтләр бойичә бир қарарға келәтти. ■ 21:22 Әз. 4:2; 17:17 □ 21:23 «гәрчә бу пал уларға ялған көрүнгини билән, ...

Йәһудадикиләрни чаңгилиға алсун дәп падиша уларниң қәбиһлигини есигә кәлтүриду» — ПҮТҮН бу әйтәниң әйни текстни чүшүниш тәс. «Ичкән қасәмлар» бәлким Зәдәкия Небоқаднасарға ичкән қасәмләрни көрситиду. Небоқаднасарниң мәслиһәтчилири бу палин ялған дәп қаригини билән, Худа Йерусалимни жазалансун (Небоқаднасарниң чаңгилиға чүсун) дәп қәтғий бекиткән болғачқә, Небоқаднасар бәрибир Раббаһ шәһиригә әмәс, бәлки Йерусалимниң асийлигини есигә кәлтүрүп униңға һужум қилишни қарар қилиду. □ 21:25 «и Исраилниң мунапиқ һәм рәзил шаһзадиси» — «рәзил шаһзадә» Зәдәкия падишани көрситиду. Эзакиял пәйғәмбәр уни «падиша» дегүси кәлмәйду.

«қәбиһлиғиңниң жазаляниш вақти-саити тошқинида, көридиған күниң келиду!» — ибраний тилида «қәбиһлиғиңниң жазаляниш вақти-саити тошқинида, көридиған күниң кәлди!» дейлиду. Демәк, көридиған күниңиң йеқин кәлгәнлигини тәхитиләйду. □ 21:27 «Униң һоқуқиниң егиси кәлмигичә, у йәнә мәвжүт болмайду; Мән уни униңға тәқдим қилимән» — бу әйтәниң мәнәси, Зәдәкиядин кейин, Давут падишаниң әвлади, Исраил һәм аләмниң тегишлик падишаси Қутқузғучи-Мәсиһ кәлигичә Исраилниң тәхтигә өз хәлқидин болған һеч ким падиша болуп олтармайду. «Яр.» 49:10-тики бешарәтниму көрүң. □ 21:28 «Бир қилич, бир қилич қәтл қилишқә сугурулған; у адәмни йәветишкә, чақмақтәк ялтирашқә пакиритилған!» — Аммонийлар өзлириниң мошу қиличини Исраилларни союш үчүн сугурған (кейинки әйтәләтни көрүң). Бирақ ахирида у өзлириниң бешиға чүшиду.

Мән сениң үстүңгә өзүң яритилган жайда, йәни сән төрүлгән жайда һөкүм чиқирип жазалаймән.

31 Шуниң билән Мән үстүңгә қәһримни төкүп яғдуруп,

Ғәзивимниң оти қилип пүвләймән;

Мән сени қатиллиққа маһир явуз адәмләрниң қолиға тапшуруп беримән;

32 Сән отқа йеқилғу болисән;

Сениң қениң өз зиминдә төкүлиду;

Сән қайтидин әсләнмәйсән;

Чүнки Мәнки Пәрвәрдиғар сөз қилған.

22

Йерусалим тоғрилик үч бешарәт *** Биринчи: — қанлиқ шәһәр

1 Пәрвәрдиғарниң сөзи маңа келип шуңдақ дейилди: —

2 Әнди сән, и инсан огли, қанлиқ шәһәр үстигә һөкүм чиқармамсән? һөкүм чиқармамсән? Әнди униң жиркинчилик қилмишлирини йүзигә селип мундақ дегин: —

3 Рәб Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: «Өз жаза күниниң келиши үчүн өз ичидә қан төккүчи шәһәр, өзини булғаш үчүн өзигә мәбудларни ясаған шәһәр —

4 Сән төккән қан түпәйлидин гунакар болдуң, ясаған мәбудлар түпәйлидин өзүңни булғидиң; сән өз жаза күнлириңни йеқинлаштурдуң, жиллириңни тоштурдуң; шуңа Мән сени әлләргә рәсва, барлиқ мәмликәтләргә мазақниң объекти қилдим. ■ 5 Саңа йеқиндикиләр һәмдә сәндин жирақтиқиләр сени мазақ қилиду, и қия-чияға толған бәтнамлик шәһәр!

6 Израилниң шаһзадилири, һәр бириниң һоқуқидин пайдилинип ичиндә қандақ қан төккәнлигигә қара! 7 Сениң ичиндә улар ата-анисини көзгә илмиған; араңларда мусапирларға зулум-зумбулуқ қилған, житим-йесирләр һәм тул хотунларға увал қилған; 8 Мениң пак-муқәддәс нәрсилеримни сән кәмситкән, Мениң «шабат күн»лиримни булғап бузғансән; 9 сениң ичиндә қанға тәшна төһмәтхор адәмләр болған; улар тағлар үстидә бутпәрәслик ешини йегән; сениң ичиндә улар бузуқлуқ пәсәндилик қилған; ■ 10 сәндә өз атисиниң номусиға тәккәнләр бар; ай көргән қиз-аялларни аяқ асти қилғанларму бар. □ ■

11 Бириси хошнисиниң аяли билән жиркинчилик бузуқлуқ қилған; йәнә бириси өз келинини бузуп шәһванийәт қилған; сәндә болған йәнә бириси өз сиңлисиға, йәнә атисиниң қизиға басқунчилик қилған. ■ 12 Улар қан төкүш үчүн араңда «соғатлар»ни қобул қилған; сән өсүм-жазанә алған; сән өз хошлирининдин һарамни мәжбурий жулувेलип, Мени унтуғансән — дәйду Рәб Пәрвәрдиғар.

13 Вә мана, Мән һарамни мәжбурий жулувелишиңға вә сән өз араңда төккән қанларға қарап қолумни-қолумға урдум! □ ■

14 Мән сени бир тәрәп қилидиған күнләрдиму жүригиң йәнила тоқ, қоллириң чиң туриверәмду? Мәнки Пәрвәрдиғар сөз қилдим, Өзүм уни ада қилимән.

■ 15 Мән сени әлләр арасиға тарқитимән, мәмликәтләр ичигә таритимән, оттураңда болған пәсәндилигиңгә хатимә беримән. ■ 16 Әнди сән өзүң арқилиқ

■ 22:2 Әз. 20:4; 23:36 ■ 22:4 2Пад. 21:16; Әз. 5:14; 20:30,31 ■ 22:9 Әз. 18:6,11 □ 22:10

«атисиниң номусиға тәккәнләр» — ибраний тилида буниң икки мәнәсниниң мүмкинчилиги бар: (1) өз атисигә басқунчилик қилған; (2) атисиниң аяли (өз аниси яки өгәй аниси)ға басқунчилик қилған. Бизниңчә мошу йәрдә (2) тоғриду. ■ 22:10 Лав. 18:8,19; Әз. 18:6 ■ 22:11 Лав. 18:15, 20; Йәр. 5:8 □ 22:13 «сән өз араңда төккән қанларға қарап қолумни-қолумға урдум» — «қол-қолға уруш» қаттиқ әпсуслинарлик, пиғанни билдүриду. ■ 22:13 Әз. 21:22 ■ 22:14 Әз. 17:24 ■ 22:15 Әз.

12:14, 15

әлләрнің көз алдида булғинисән, андин Мениң Пәрвәрдигар екәнлигимни тонуп йетисән. □

Иккинчи бешарәт: — Тавлашның нәтижиси — һеч немә қалмайду!

17 Пәрвәрдигарның сөзи маңа келип шундақ дейилди: —

18 И инсан оғли, Израил жәмәти Маңа худди дашқал болуп чиқти; уларның һәммиси хумданда қалған мис, қәләй, төмүр вә қоғушунлардур; улар күмүчнийң поқи болуп чиқти. ■

19 Шуңа Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — һәмминлар дашқал болуп чиққачқа, мана әнди Мән силәрни Йерусалим оттурисиға жиғимән; ²⁰ кишиләр үстигә от пүвләп, уларни еритип тавлаш үчүн күмүч, мис, төмүр, қоғушун вә қәләйни хумдан ичигә жиққандәк, Мән ғәзивим вә қәһрим билән силәрни жиғип шәһәр ичигә селип силәрни еритимән. ²¹ Шундақ, Мән силәрни жиғип, ғәзивимның отини үстүңләргә пүвләймән, силәр униң оттурисида ерип кетисиләр; ²² күмүч хумданда еритилгәндәк, силәр шәһәр оттурисида еритилисиләр; вә силәр Мәнки Пәрвәрдигарның Өз қәһримни үстүңләргә төккәнлигимни тонуп йетисиләр.

Үчинчи бешарәт: — Израилның пүтүн жәмийити бузулди!

23 Пәрвәрдигарның сөзи маңа келип шундақ дейилди: —

24 И инсан оғли, шәһәргә мундақ дегин: — Ғәзәп чүшкән күндә сән пакландурулмиған, ямгур чүшмигән бир зиминсән. □ ²⁵ Өз олжисини титма қилидиған, һөкирайдиған ширдәк уларның пәйғәмбәрлири униңда сүйқәст ишлитиду; улар жанларни йәветиду; ғәзниләрни, қиммәтлик нәрсилерини буливалиду; улар униң оттурисидики тул хотунларни көпәйтмәктә. ■

26 Униң каһинлири Тәврат-қанунумни бузуп ташлап, пак-муқәддәс нәрсилеримни булғиған; улар пак-муқәддәс билән аддий нәрсиләрни пәриқ қилмайду; улар «шабат күн»лиримгә көзини жумуп жүриду; шуниң билән улар арисидә Маңа бәтнам чаплиниду. ■ ²⁷ Униң ичидики шаһзадиләр худди олжисини титма қилидиған бериләрдәк; улар қан төкүшиду, жанларни набут қилишиду, һарам мәнпәәтни булишиду. ■ ²⁸ Униң пәйғәмбәрлири уларның қилмишлирини «һак сугақ» билән ақартқан, «Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду!» дәп сахта көрүнүшләрни көрүвелип, пал селип ялғанчилик йәткүзиду; лекин Пәрвәрдигар уларға сөз қилған әмәс. ■ ²⁹ Зиминдики аддий пухраларму жәбир-зулум қилишип, булаң-талаң қилиду; улар аҗиз-намратларни бозак қилип, мусапирларға зулум селип увал қилиду. ³⁰ Мән улар арисидин тамни қайтидин яситип беридиған, Мени уларның зиминини вәйран қилишимдин яндуридиған, униң йериқини әткидәк, Мениң алдимда туридиған аричи бир әзимәтни издәп кәлдим; бирақ һеч бирни тапалмидим. ■ ³¹ Шуңа Мән қәһримни үстигә төкимән; ғәзивимның оти билән Мән уларни һалак қилимән; Мән уларның йоллирини өз бешиға қайтурумән, — дәйду Рәб Пәрвәрдигар. ■

□ **22:16** «Әнди сән өзүң арқилиқ әлләрның көз алдида булғинисән, андин Мениң Пәрвәрдигар екәнлигимни тонуп йетисән» — оқурмәнләр башқа хил тәржимиләрни учритиши мүмкин. Айәтның айни текстини чүшиниш сәл тәс. ■ **22:18** Йәш. 1:22 □ **22:24** «Ғәзәп чүшкән күндә сән пакландурулмиған, ямгур чүшмигән бир зиминсән» — Худаниң ғәзиви түпәйлидин, уларда бәлким бир курақчилик болған еди. «Қан.» 28-бапни көрүң. ■ **22:25** Мат. 23:14 ■ **22:26** Лав. 10:10; Әз. 44:23 ■ **22:27** Мик. 3:11; Зәф. 3:3 ■ **22:28** Әз. 13:7, 9, 10; 21:29; 22:12 ■ **22:30** Зәб. 105:23 ■ **22:31** Әз. 9:10; 11:21; 16:43

23

Ололаһ һәм Оһолибаһ — икки аял тоғриликъ болған тәмсил

1 Пәрвәрдиғарниң сөзи маңа келип шундақ дейилди: —

2 И инсан оғли, бир анидин туғулған икки аял бар экән; ³ улар Мисир зиминидә паһишилик қилған; улар яшлиқта паһишилик қилған; шу йәрдә уларниң көксилери миҗққлинип, қизлик әмчәк топчилири силанған. ■ ⁴ Уларниң исимлири болса, чоңиниң Ололаһ, кичигиниң Оһолибаһ еди; улар Мениңки еди; улар оғул-қизларни туққан. Самарийә болса Оһолаһ, Йерусалим Оһолибаһдур. □

⁵ Ололаһ Мениңки болған тәғдирдиму йәнә бузуқлуқ қилған — у ашиқлириға, йәни хошнилири болған Асурийләргә пәс арзу-һәвәсләрдә болған; ⁶ көк кийим кийгән, әмәлдар-һөкүмдарлар, һәммиси келишкән жигитләр, атқа мингән чәвәндазлар еди. ⁷ У өз бузуқлуғини уларниң үстигә беғишлиған; уларниң һәммиси Асурийәниң есилзадилери еди; өз арзу-һәвәслирини барлиқ қозғатқанлар билән вә уларниң барлиқ мәбудлири билән у эзини булғиған. □

⁸ У йәнила Мисирда болған паһишиликлирини ваз кәчмиди; чүнки униң яшлиғида әшу йәрдикиләр униң билән биллә ятти, қизлик көксилерини силап, өз бузуқлуқлирини униң үстигә төкти. ⁹ Шуңа Мән уни өз ашнилриниң, йәни униң арзу-һәвәслирини қозғатқан Асурийләрниң қолиға тапшурдум; ■ ¹⁰ улар униң номусини ашкарилап, униң оғул-қизлирини елип кетип, уни қиличлап өлтүрүвәтти; у аяллар арисидә яман атаққа қалди; униң үстигә һөкүм чиқирилип җазаланди.

Оһолибаһ

¹¹ Униң сиңлиси Оһолибаһ буни көрүп турупму, арзу-һәвәслиридә һәдисидин теһиму бузуқ, паһишиликлири һәдисиниңкидин көп болуп кәтти. ¹² У өз хошнилири болған Асурийләргә пәс арзу-һәвәсләрни қозғатқан; улар әмәлдар-һөкүмдарлар, һәшәмәтлик савут, формиларни кийгән, атқа мингән чәвәндазлар, уларниң һәммиси келишкән жигитләр еди. ■ ¹³ Мән униң булғинип кәткәнлигини көрдүм; улар иккилиси бир йоллуқ еди.

¹⁴ У униң паһишиликлирини ашурди; чүнки у тамда пәрәң билән сүрәтләнгән адәмләрни, йәни Калдийләрниң рәсимлирини көрди; ¹⁵ уларниң бәлири потилар билән оралған, бешиға қуйруқлуқ сәллиләр кийилгән; уларниң һәммиси ләшкәр бешидәк, йәни туғулған жути Калдийәдики Бабиллиқларниң қияпитидә еди. ¹⁶ У шуан уларға қарап уларниң шәһваний һәвсини қозғиған, шуниң билән уларни издәп Калдийәгә әлчиләрни әвәткән. □

¹⁷ Шуниң билән Бабиллиқлар униңға, йәни униң ашнилиқ орун-көрпилиригә йеқин келип, уни өз зиналири билән булғиған; у эзини улар билән биллә булғиғандин кейин улардин бизар болди. ¹⁸ У өз бузуқлуқлирини очуқ қилип, номусини ашкарилиши билән, җеним һәдисидин йиргәнгәндәк униңдинму йиргәнди. ¹⁹ Бирақ у йәнә эзиниң яшлиқ күнлирини, йәни

■ **23:3** Эз. 20:8 □ **23:4** «Уларниң исимлири болса, чоңиниң Ололаһ, кичигиниң Оһолибаһ еди; улар Мениңки еди» — демәк, Ололаһ Израилниң шималий падишалигини, Оһолибаһ Йәһудани көрситиду. «Ололаһ» — «униң чедири», «Оһолибаһ» — «мениң чедирим униңдидур» дегән мәниләрдә.

□ **23:7** «У өз бузуқлуғини уларниң үстигә беғишлиған; уларниң һәммиси Асурийәниң есилзадилери еди» — яки «У өз бузуқлуғини уларниң үстигә беғишлиған; уларниң һәммисини Асурийәниң есилзадилеригә беғишлиған». ■ **23:9** 2Пад. 17; 18 ■ **23:12** 2Пад. 16:7 □ **23:16** «у шуан уларға қарап уларниң шәһваний һәвсини қозғиған, шуниң билән уларни издәп Калдийәгә әлчиләрни әвәткән» — бундақ баянлар бәлким Йәһуданиң падишалери Бабилдин ярдәм сориғанлиғини, Бабиллиқлар билән достлашмақчи болғанлиғини, шундақла уларниң бутпәрәслигини қобул қилғанлиғини көрситиду («2Пад.» 20:12-15, 21:1-9-айәтләрни көрүң).

Мисир зиминида бузуклуқ паһишилиқ қилған күнлирини есигә кәлтүрүп өз бузуклуқлирини техиму көпәйтти. ²⁰ Униң әрлиги ешәк мәдәклиридәк, мәнийси атларниңқидәк болған Бабилниң паһишиваз әркәклиригә қарап һәвәслири қозғалди. ²¹ Сән яшлиғиңдики бузуклуқлириңға, йәни яшлиғиңда Мисирлиқларниң әмчәклириңни силиғиниға йәнә тәшна болуп тәлмүрдун.

²² Шуңа, и Оһолибах, — дәйду Рәб Пәрвәрдиғар — Мана, Мән жеңиң базир бизар болған ашһилириңни өзүңгә қарши қозғитимән, уларни сән билән қаршилишишқа һәммә тәрипиндин елип келимән; ²³ Бабиллиқлар, барлиқ Калдийләр, Пекодлар, Шоалар, Коаллар һәмдә Асурийләрниң һәммисини улар билән тәң қозғаймән; уларниң һәммиси келишкән жигитләр, әмәлдар-һөкүмдарлар, улук бәгләр вә жанаблар, һәммиси атқа мингән чәвәндазлардур; ²⁴ улар курал-ярақлар, жәң һарвулири, жүк һарвулири һәм зор бир топ хәлиқләр билән саңа қарши чиқиду; улар өзлирини һәммә тәрипиндә сипар-қалқанлар вә дубулғаларни кийип саңа қарши сәпрас болиду; бешиңға чүшидиған тегишлиқ жазани уларға тапшурумән, улар өз һөкүмлири бойичә жазалайду.

²⁵ Мән муқәддәслигимдин чиққан гәзәпни саңа қаритимән; шуниң билән улар қәһр билән сени бир тәрәп қилиду. Улар сениң бурнуң вә куақлириңни кесиветиду; сәндин ахирқи қалғанлар қиличлиниду; улар оғул-қизлириңни елип кетиду, сәндин йәнила қалғанлар отта жутуветилиду. □ ²⁶ Улар сәндин кийим-кечәклириңни еливелип, гәзәл зибу-зиннәтлириңни булайду. ■

²⁷ Шуниң билән Мән сәндә Мисир зиминида башланған бузуклуқлириңни вә паһишилиқлириңни тохтитимән; сән бу ишларға йәнә тәлмүрмәйсән, Мисирни қайта әслимәйсән.

²⁸ — Чүнки Рәб Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: — Мана, Мән сени өзүң нәпрәтләнгәнләрниң қолиға, йәни жеңиң йиргәнгәнләрниң қолиға тапшурумән; ■ ²⁹⁻³⁰ улар сени өчмәнлик билән бир тәрәп қилип, барлиқ әжирлириңни елип кетип, сени туғма-ялаңач қалдуруп, паһишилиқлириңниң номусини ашқарилайду. Сән әлләр билән паһишилиқ қилғанлиғиң, уларниң мәбудлири билән өзүңни булғиғанлиғиң түпәйлидин, сениң бузуклуқлириң һәм паһишилиқлириң буларни бешиңға чүшүрди. ■ ³¹ Һәдәңниң йолида өзүң маңғансән; шуңа Мән униңдики қәдәһни сениң қолуңғиму тутқуздум.

³² — Рәб Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: — Һәдәңниң қәдәһини, чоңқур вә чоң бир қәдәһни сәнму ичисән; сән рәсва болуп мазәк қилинисән, чүнки униң һәжими чоңдур; ³³ сән дәһшәтлик вә һалакәт қәдәһи, йәни Һәдәң Самарийәниң қәдәһи билән мәслик һәм дәрд-әләмгә толдурулисән; ³⁴ сән уни ичиветип йәнә ялайсән, һәтта униң парчилириниму ғажилайсән, андин көксилриңниңму жулуп ташлайсән; чүнки Мән шундақ сөз қилдим, дәйду Рәб Пәрвәрдиғар.

³⁵ Шуниң үчүн Рәб Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: — Чүнки сән Мени унтуп арқаңға ташливеткәнлиғиң үчүн, шуңа өз бузуклуғуң һәм паһишилиқлириңниң жазасини көтирисән. ■

³⁶ Вә Пәрвәрдиғар маңа мундақ деди: — И инсан оғли, сән Оһолаһ вә Оһолибамаһ үстигә һөкүм чиқармәсән? Әнди уларға өз жиркинчилик қилмишлирини аяң қилип көрсәткин. ■ ³⁷ Чүнки улар бузуклуқ қилди; қоллири қан болди; улар өз бутлири билән бузуклуқ қилип, униң үстигә Маңа туққан өз балилирини

□ **23:25** «Мениң, муқәддәслигимдин чиққан гәзәп» — ибраний тилида «(Мениң) һәситим».

■ **23:26** Әз. 16:39 ■ **23:28** Әз. 16:37; әз. 23:17 ■ **23:29-30** Әз. 16:39; әз. 23:25, 26 ■ **23:35**

Йәр. 2:32; 3:21; 13:25; 18:15; әз. 22:12 ■ **23:36** Әз. 20:4; 22:2

уларниң озуғи сүпитидә қурбанлиқ қилип өткүзүп бегишлиди. □ ■ 38 Униң үстигә улар Маңа шундақ иш қилғанки, охшаш бир күндә улар Мениң муқәддәс жайимни булгап, «шабат күн»лиримни бузған. ■ 39 Чүнки улар өз балилиримни бутлириға сойған чағда, улар охшаш бир күндә муқәддәс жайимни булғашқа кирди; мана, улар Мениң өйүм оттурисида шундақ қилған. ■

40 Униң үстигә адәмләрни жирақтин чақирди, уларни елип келишкә әлчи әвәтти; мана, улар кәлди; сән уларни дәп жуюнуп, көз-қашлириңға осма қоюп, өзүңни зибу-зиннәтләр билән пәрдазлидиң; 41 һәшәмәтлик бир диванда олтардиң, униң алдиға үстигә Мениң хушбуюм һәм зәйтун мейим қоюлған дәстиханни қойдуң; ■

42 гәмсиз жүргән бир топ кишиләрниң авази униңда аңланди; чүпрәндә адәмләр билән биллә чөл-баявандин Себайларму елип келинди; улар һадә-сиңиниң қоллириға биләйүзүкләр, бешиға чирайлиқ тажларни салди. □ 43 Әнди Мән зинабузуклуқлар билән упрап қеригән паһишә тоғрилиқ: «Улар әнди униң билән бузуклуқ қиливәрсун; чүнки у һәқиқәтән *nahushә*» — дедим. □

44 — Шуниң билән улар паһишә аялға йеқинлашқандәк униңға йеқин берип биллә ятти; улар шундақ қилип Оһолаһ вә Оһолибамаһ бу икки бузук аялға йеқинлишип биллә ятти.

45 Бирақ һәққаний адәмләр уларни зинахор аялларни вә қан төккүчи аялларни жазалиғанға охшаш, уларниң үстигә һөкүм чиқирип жазалайду; чүнки улар зинахор аяллар, уларниң қоллири қандур. □ ■ 46 Чүнки Рәб Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: — Бир топ адәмләрни уларға қарши чиқирип елип келимән, уларни һәрйәңгә һайдиветишкә вә булаңчилиқ қилишқа тапшуримен. 47 Бу топ кишиләр уларни ташлар билән чалма-кесәк қилип, қиличлири билән чепип сойиду; улар уларниң оғул-қизлирини өлтүриду, өйлирини от билән көйдүриветиду. ■

48 Шуниң билән Мән зиминдә бузуклуққа хатимә беримән; шуниң билән барлиқ аяллар силәрдин савәк елип силәрниң бузуклуқлириңни доримайду.

49 Улар бузуклуғуңни өз бешиңға қайтуруп чүшүриду, вә силәр мәбудлириңларға четишлиқ болған гуналарни көтирисиләр; силәр Мениң Рәб Пәрвәрдиғар екәнлигимни тонуп йетисиләр. ■

24

Дағлишип кәткән қазан

1 Тоққузинчи жили, онинчи аяниң онинчи күнидә, Пәрвәрдиғарниң сөзи маңа келип мундақ дейлиди: —

2 И инсан оғли, бу күнни, дәл мошу күнниң числасини йезивалғин; чүнки дәл мошу күндә Бабилниң падишаси Йерусалимни муһасиригә алди.

□ 23:37 «өз балилирини уларниң озуғи сүпитидә қурбанлиқ қилип өткүзүп бегишлиди» — «(оттин) өткүзүш» дегән сөз, бутпәрәслик тоғрилиқ баянлар арисидә болса, адәттә инсанларни, болупму балиларни бутларға «қурбанлиқ сүпитидә оттин өткүзүш»ни көрситиду. ■ 23:37 Эз. 16:21; 20:26,31

■ 23:38 Эз. 22:8 ■ 23:39 2Пад. 21:4-7; эз. 16:21; эз. 20:13, 16 ■ 23:41 Пәнд.

7:17 □ 23:42 «...Себайларму елип келинди» — «Себайларниң башқа бир хил тәржимиси: «һарақәшләр». □ 23:43 «Улар әнди униң билән бузуклуқ қиливәрсун — чүнки у һәқиқәтән паһишә»

— яки «У һәқиқәтән шундақ болса, улар йәнилә һазир униң билән раст бузуклуқ қиламду?» □ 23:45 «Бирақ һәққаний адәмләр уларни зинахор аялларни ... Жазалиғанға охшаш, уларниң үстигә һөкүм чиқирип жазалайду» — бизниңчә бу жүмлидики «һәққаний адәмләр» қаттиқ кинайилик, һәқвий гәп еди. Чүнки у Бабиллиқларни көрситиду (46-47-айәтларни көрүң). Мәнәси бәлким: «Улар силәр билән селиштурулғанда, һәққаний адәмләр көрүниду». ■ 23:45 Эз. 16:38 ■ 23:47 Эз. 16:41 ■ 23:49

Эз. 16:58.

³ Асий жәмәтнің алдыға бир тәмсилни қоюп мундақ дегин: — Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Қазанни отнің үстигә қоюңлар, от үстигә қоюңлар, уиңға су қоюңлар; ⁴ гөш парчилири, һәр бир есил гөш парчилирини, пут вә қолини уиңға жигип селиңлар; есил устиханларниму қошуңлар; ⁵ қой падисидин әң есиллирини елиңлар; устиханларни пиширишқа уиң астиға отун топлап қоюңлар; уни қаттиқ қайнителиңлар, уиндики устиханлар убдан қайнисун.

⁶ — Шуңа Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Қанхор шәһәрнің халиға, йәни дат басқан қазанға, һеч дети кәтмәйдиган қазанға вай! Уиңдики һәммини бирдин-бирдин ал; уиңға несивә чеки ташланмисун! □ ⁷ Чүнки у төккән қан уиң оттурисида туриду; у қанни топа билән көмгили болғидәк йәргә әмәс, бәлки тақир таш үстигә төкти. □ ⁸ Қәһримни қозғаш, интиқам елиш үчүн, у төккән қанниң йепилмаслиғи үчүн тақир таш үстигә қалдурдум.

⁹ Шуңа Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Қанхор шәһәрнің халиға вай! Мәнму уиң отун догисини йоған қилимән! ■ ¹⁰ Отунни догилаңлар, отни йиқип чухчулаңлар, гөш убдан пишсун, дора-дәрмәкләрни қошуңлар, устиханлар көйүп кәтсун! ¹¹ Андин қазанни қизитип, уиңдики мисни қип-қизил қилиңлар, ичидики дағ-кирлар еритилип, уиң дети чиқириветилиш үчүн уни куруқ пети чоғлар үстигә қоюңлар!

¹² Уиң қилған аваричиликлири Мени упратти; Лекин уиң қелин дети уиңдин кәтмиди; Шуңа уиң дети отта туривәрсун!

¹³ Сениң паскиничилиғиңдә бузүқ паһишилиқ бардур; Мән сени пакизлимақчи болдум, лекин сән паскиничилиқтин пакизландурулмаймән дедиң; әнди қәһримни үстүңгә төкүп тохтатмиғичә сән паскиничилиқтин пакизландурулмайсән. ¹⁴ Мәнки Пәрвәрдигар шундақ сөз қилдим; у әмәлгә ашурулиду, Мән уни ада қилимән; Мән нә буниңдин янмаймән, нә һеч саңа ичимни ағритмаймән, нә уиңдин өкүнмәймән; улар сениң йоллириң вә қилмишлириң бойичә үстүңгә һөкүм чиқирип жағалайду — дәйду Рәб Пәрвәрдигар.■

Эзакиялның сөйүмлүк аялиның өлүми

¹⁵ Вә Пәрвәрдигарның сөзи маңа келип шундақ дейилди: —

¹⁶ «И инсан оғли, Мән сениң сөйүмлүк көз қаричуғлини бир уруш билән сәндин елип кетимән; бирақ сән һеч матәм тутма, һеч жиғлма, һеч көз йеши қилма; ¹⁷ сүкүт ичидә уһ-зар тартисән; өлгүчи үчүн һеч һаза тутма; салләңни бешиңға орап, кәшлириңни путуңға бағлиғин; йүзүңниң төвинини йепивәтмә, адәмләр епбәргән нандин йемә».

¹⁸ Шуниң билән Мән әтигәндә хәлиқкә сөз қилдим; кәчқурунда аялим өлди. Иккинчи күни әтигәндә мән буйрулғини бойичә иш қилдим. ¹⁹ Әнди халайиқ маңа: «Сениң бу қилған ишлириңниң немини көрсәткәнлигини демәмсән?» деди.

■ **24:3** Йәр. 1:13 □ **24:6** «Қанхор шәһәрнің халиға, йәни дат басқан қазанға, һеч дети кәтмәйдиган қазанға вай!... уиңға несивә чеки ташланмисун!» — қазанниң дети қан рәңгидә болуп, бәлки шәһәрнің қанхорлуғини билдүриду. Айтның кейинки қисминиң мәнаси бәлким, қазанниң дат басқан парчилиридәк, шәһәрдиқиләрму парчә-парчә тарқилип кетип, һеч қандақ бәхитнің несивисини көрмәйду дегәнлик. «уиңдики һәммини бирдин-бирдин ал» — яки «уиңдики гөш парчилирини бир-биридин ал». ■ **24:6** Әз. 22:2 □ **24:7** «Чүнки ... у қанни топа билән көмгили болғидәк йәргә әмәс, бәлки тақир таш үстигә төкти» — демәк, өзлири өлтүргән адәмләргә техиму бәһермәтлик қилип уларни дәпнә қилмиған; йәнә келип, һеч ному с қилмай төккән қанни йошурушини һажити йоқ дәп жүргән. ■ **24:9** Нәһ. 3:1; һаб. 2:12 ■ **24:14** Әз. 5:11; 23:24

20 Мән уларға мундақ дедим: — Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип шундақ дейилди: —

21 Исраил жәмәтигә мундақ дегин: — Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Мән Өз муқәддәс жайимни, йәни сән пәхирләнгән күч-таянчиңни, көзүңларни хошал қилғучи, жениңлар тәшна болған нәрсини булғай дөватимән; силәрниң кәйниңларда қалған қиз-оғулар қилич билән йоқилиду. 22 Шу тапта силәр Мән Эзакиял һазир қилғинимдәк қилисиләр; силәр йүзүңларниң төвинини япмайсиләр, адәмләр епбәргән нандин йемәйсиләр; 23 сәлләңлар бешиңларда, кәшиңлар аяқлириңда боливериду; силәр һеч матәм тутмайсиләр яки һеч жиғлимайсиләр; силәр қәбиһликлириңлар ичидә солишип, бир-бириңларға қаришип уһ-зар тартисиләр. □ ■

24 Шундақ қилип Эзакиялниң өзи силәргә бешарәт болиду; у қандақ қилған болса, силәр шундақ қилисиләр; бу иш әмәлгә ашурулғанда, силәр Мениң Рәб Пәрвәрдигар екәнлигимни тонуп йетисиләр. ■

25 — Вә сән, и инсан оғли, Мән улардин күч-истиһкамини, улар пәхирләнгән гүзәк гәһрини, сөйүмлүк көз қаричуқлирини, жан-жегири болған қиз-оғуллирини улардин мәһрум қилидиған күнидә, 26 — йәни шу күнидә, саңа бу хәвәрни қулиқиңға йәткүзүш үчүн бир қачкун йениңға кәлмәмду? 27 Шу күнидә ағзиң ечилған болиду, сән бу қачкун билән сөзлишисән, йәнә һеч гача болмайсән; шундақ қилип улар Мениң Пәрвәрдигар екәнлигимни тонуп йетиду». □

25

Әләр тоғрилиқ бешарәтләр *** Биринчи бешарәт — Аммон тоғрилиқ

1 Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ дейилди: —

2 И инсан оғли, йүзүңни Аммонийларға қаритип, уларни әйипләп бешарәт берип мундақ дегин: — ■

3 — Аммонийларға мундақ дегин — Рәб Пәрвәрдигарниң сөзини аңлаңлар! Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мениң муқәддәс жайим булғанғанда, Исраил зимини вәйран қилинғанда, Йәһуда жәмәти сүргүн қилинғанда сән уларға қарап: «Ваһ! Яхши болди!» дегиниң түпәйлидин, 4 әнди мана, Мән сени шәриқтики әлләрниң егидарчилиғиға тапшуриّمән; улар сениң араңда барғаһ қуруп, араңда чедирлирини тикиду; улар мевилириңни йәп, сүтүңни ичиду. 5 Мән Раббаһ шәһирини төгиләр үчүн отлақ, Аммонийларниң йерини қой падилири үчүн арамағаһ қилимән; шуниң билән силәр Мениң Пәрвәрдигар екәнлигимни тонуп йетисиләр.

6 — Чүнки Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Чүнки сән Исраил зиминиға қарап чавак челип, путуңни тепчәклитип, қәлбиңдики пүтүн өчмәнлик билән хуш болғанлиғиң түпәйлидин, □ 7 әмди мана, Мән үстүңгә қолумни узартип, сени әлләргә олжа болушқа тапшуриّمән; Мән сени хәлиқләр ичидин үзимән,

□ 24:23 «силәр һеч матәм тутмайсиләр яки һеч жиғлимайсиләр; силәр қәбиһликлириңлар ичидә солишип, бир-бириңларға қаришип уһ-зар тартисиләр» — демисәкму, балау-апәт шундақ егир болидуки, һеч қандақ көз яшлири яки матәм тутушлар униңға лайиқ кәлмәйду. ■ 24:23 Әз. 4:17

■ 24:24 Әз. 12:6 □ 24:27 «Шу күнидә ағзиң ечилған болиду, сән бу қачкун билән сөзлишисән, йәнә һеч гача болмайсән» — бу гачилиқ бәш жил илгири башланған. 3:26-әйтәтн изаһити билән вә 33:22-әйтәтнму көрүң. ■ 25:2 Йөр. 49:1 □ 25:6 «сән Исраил зиминиға қарап чавак челип, путуңни тепчәклитип, қәлбиңдики пүтүн өчмәнлик билән хуш болғанлиғиң түпәйлидин... — шу йәрдә «чавак челиш» вә «пүтн типчәклитиш» интайн хошал болуп кәткәнлигини билдүриду.

мәмликәтләр ичидин йоқитимән; Мән сени халак қилимән; шуниң билән сән Мениң Пәрвәрдиғар экәнлигимни тонуп йетисән. □

Иккинчи бешарәт — Моаб тоғрилиқ

8 Рәб Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: — Чүнки Моаб вә Сеирниң: «Йәһуда пәкәт барлиқ башқа әлләр билән охшаш, халас» дегини түпәйлидин, ■ 9 шуңа мана, Мән Моабниң йенини — чегарасидики шәһәрләрни, зимининиң пәхри болған Бәйт-Йәшимот, Баал-Меон вә Кириатайим шәһәрлиридин башлап йерип ачимән; 10 уларни Аммонийларниң зимини билән биллә шәриқтики әлләргә тапшуриман; Мән Аммонийларниң йәнә әлләр арасида әсләнмәслиги үчүн, уларниң еғидарлиғиға тапшуриман; ■ 11 вә Моаб үстигә һөкүм чиқирип жазалайман; улар Мениң Пәрвәрдиғар экәнлигимни тонуп йетиду. □

Үчинчи бешарәт — Едомни әйпләш

12 Рәб Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: — чүнки Едом Йәһуда жәмәтидин өч елип яманлиқ қилип, шуниңдәк еғир гунакар болғини түпәйлидин, интиқам алғини түпәйлидин, 13 — әнди Рәб Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: — Мән Едомға қолумни созимән; шуниң билән уни зиминидин адәмләр һәм һайванлардин мәһрум қилиман; Мән уни Теман шәһиридин тартип вәйран қилиман; улар Дедан шәһиригичә қилич билән жиқилиду. 14 Шуниң билән Мән хәлқим Исраилниң қоли арқилиқ Едом үстидин Өз интиқамимни алимән; улар Мениң аччигим һәм қәһрим бойичә Едомда иш қилиду; Едомийлар Мениң интиқамимниң немә экәнлигини билип йетиду, — дәйду Рәб Пәрвәрдиғар. □

Төртинчи бешарәт — Филитийәни әйпләш

15 Рәб Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: — Филитийләр интиқам нийити билән һәрикәт қилип, кона өчмәнлиги билән Йәһудани йоқитайли дәп ич-ичидин өч алғини түпәйлидин, 16 Шуңа Рәб Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: — Мана, Мән Филитийәниң үстигә қолумни узартимән; Мән Кәрәтийләрни қириветимән, деңиз бойидикиләрниң қалдуқлириниму вәйран қилиман. 17 Мән уларниң үстигә қәһрилиқ тәнбиһләрни чүшүрүп қаттиқ интиқам алимән; уларниң үстидин интиқам алғинимда улар Мениң Пәрвәрдиғар экәнлигимни тонуп йетиду. □

□ 25:7 «әнди мана, мән үстүңгә қолумни узартип, сени әлләргә олжа болушқа тапшуриман...» — Бабилниң падишаси Небоқаднәсар миладийәдин илгәрки 582-жили Раббаһ шәһирини вәйран қиливәтти. Кейин «Набатийлиқ» әрәбләр шәриқ тәрипидин келип Аммон зиминини еғиливалди. ■ 25:8 Йәр. 49:1-47 ■ 25:10 Әз. 21:37 □ 25:11 «Моаб үстигә һөкүм чиқирип жазалайман; улар Мениң Пәрвәрдиғар экәнлигимни тонуп йетиду» — Бабилниң падишаси Небоқаднәсар миладийәдин илгәрки 582-жили Моабниң зиминини ишғал қилди. Кейин «Набатийлиқ» әрәбләр шәриқ тәрипидин келип Моаб зиминни еғиливалди. □ 25:14 «Мән хәлқим Исраилниң қоли арқилиқ Едом үстидин өз интиқамимни алимән; улар Мениң аччигим һәм қәһрим бойичә Едомда иш қилиду...» — миладийәдин илгәрки 120-жили Йәһудийларниң йетәкчиси Юһанна Хирканус Едомға һужум қилип уларға «товва қилип Пәрвәрдиғарға ишиниңлар, яки қиличимда өлүңлар» дегән таллаш йолини бәрди. □ 25:17 «Мән уларниң (Филитийләрниң) үстигә қәһрилиқ тәнбиһләрни чүшүрүп қаттиқ интиқам алимән» — Филитийләр авал Бабилниң падишаси Небоқаднәсар тәрипидин азап көрди; андин Грек империйәси тәрипидин ишғал қилинди; миладийәдин илгәрки 148-146-жылларда улар Йәһудийлар тәрипидин бир мезгил ишғал қилинди. Уларниң әвлатлири бүгүнки «Пәләстинликләр»ниң бир қисми.

26

Тур вә Зидонни әйипләш

¹ Он биринчи жили, айниң биринчи күнидә шундақ болдики, Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ дейилди: — □

² И инсан оғли, Турниң Йерусалим тоғрилиқ: «Ваһ! Яхши болди! Әлләрниң дәрвазиси болғучи вәйран болди! У маңа қарап қайрилип ечилди; униң вәйран қилиниши билән өзүмни тойғузимән!» дегини түпәйлидин, ³ — Шуңа Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мана, и Тур, Мән саңа қаршимән, деңиз долқунларни қозғиғандәк, көп әлләрни сән билән қаршилишқа қозғаймән; ⁴ улар Турниң сепиллирини бәрбат қилип, униң мунарлирини чеқип йоқитиду. Униң үстидики топилирини қирип ташлап, уни тақир таш қилип қойимән. ⁵ У пәкәт деңиз оттурисидики торлар йейилидиған жай болиду; чүнки Мән шундақ сөз қилдим, дәйду Рәб Пәрвәрдигар; у әлләр үчүн олжа болуп қалиду. ⁶ Униң қуруқлуқта қалған қизлири қилич билән қирилиду; шуниң билән улар Мениң Пәрвәрдигар экәнлигимни тонуп йетиду. □

⁷ — Чүнки Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мана, Мән Тур билән қаршилишишқа Бабил падишаси Небоқаднәсар, йәни «падишаларниң падишаси»ни, атлар, жәң һарвулири билән, атлиқ чәвәндазлар, қошун вә зор бир топ адәмлар билән шимал тәрипидин чиқирип епкелимән. ⁸ У қуруқлуқта қалған қизлирини қилич билән сойиду, саңа муһасирә потәйлирини қуриду, сепилға чиқидиған дөңлүкни ясайду, саңа қарап қалқанлирини кетириду. ⁹ У сепилириңға бөскүчи базғанларни қаритип тикләйду, қурал-палтилири билән мунарлириңни чеқип ғулитиду. ¹⁰ Униң атлириниң көплүгидин уларниң көтәргән чаң-тописи сени қаплайду; сепиллири бөсүлгән бир шәһәрғә бөсүп киргәндәк у сениң қовуқлириңдин киргәндә, сепиллириң атлиқ әскәрләрниң, чақларниң һәм жәң һарвулириниң садаси билән тәвренип кетиду. ¹¹ Атлириниң туяқлири билән у барлиқ рәстә-кочилириңни чәйләйду; у пухралириңни қилич билән қириду, күчлүк түврүклириң йәргә жиқилиду. ■

¹² Улар байлиқлириңни олжа, мал-таварлириңни ғәнимәт қилиду; улар сепиллириңни бузуп ғулитип, һәшәмәтлик өйлириңни харабә қилиду; улар сениң ташлириң, яғач-лимлириң вә топа-чаңлириңни деңиз сулири ичигә ташлайду. ¹³ Мән нахшлириңниң садасини түгитимән; чилтарлириңниң авазии қайтидин аңланмайду. ■ ¹⁴ Мән сени тақир таш қилимән; сән торлар йейилидиған бир жай болисән, халас; сән қайтидин қурулмайсән; чүнки Мәнки Пәрвәрдигар шундақ дегәнмән, дәйду Рәб Пәрвәрдигар. □

¹⁵ Рәб Пәрвәрдигар Турға мундақ дәйду: — Сән ғулап кәткениңдә, яриланғанлар аһ-зарлиғинида, оттурунда қиргин-чапқун қилинғанда, деңизниң чәт яқилири тәвренип кәтмәмду? ¹⁶ Деңиздики шаһзадиләр тәхтлиридин чүшүп, тонлирини биряққа ташлап, кәштилик кийим-кечәклирини селиветиду; улар өзлирини қорқунуч-титрәк билән пүркәйду; улар йәргә олтирип, һеч тохтавсиз титрәп, саңа қарап сарасимигә чүшиду. ¹⁷ Улар сән үчүн бир мәрсийәни оқуп саңа мундақ дәйду: —

□ **26:1** «он биринчи жил» — сүргүн болғанлиғиниң 11-жили еди. Бәлким он биринчи ай болуши мүмкин. □ **26:6** «қуруқлуқта қалған қизлири» — бәлким турға беқинди болған йезиларни көрситиду. 8-айәтниму көрүң. Бу бешәрәт тоғрилиқ йәнә «қошумча сөз»имизни көрүң. ■ **26:11** Йәш. 5:28; йәр. 47:3 ■ **26:13** Йәш. 24:7, 8; йәр. 7:34; 16:9 □ **26:14** «Мән сени тақир таш қилимән; сән торлар йейилидиған бир жай болисән, халас; сән қайтидин қурулмайсән» — бу бешәрәт авал Бабилниң императори Небоқаднәсар, андин Грек императори «Бүйүк Искәндәр» тәрәплиридин әмәлгә ашурулди. Турниң һазирки әһвали дәл мошу айтғә ейтилгәндәктур. Бу ишлар тоғрилиқ йәнә «қошумча сөз»имизни көрүң.

«И аһаләң деңиздикиләрдin болған, даңқи чиққан,
 Деңиз үстидин күчлүк һөкүм сүргән,
 Өз вәһшәтлириңни барлиқ деңизда туруватқанларға салған шәһәр!
 Сән вә сәнда туруватқанлар нәқәдәр һалак болған!»¹⁸

¹⁸ һазир сениң ғулап кәткән күнүндә,
 Деңиз бойидикиләр титрәп кетиду;
 Деңиздики араллар вә қирғақтикиләр сениң йоқ болуп кәткиниңдин дәккә-
 дүккигә чүшүп қалди».¹⁹

¹⁹ — Чүнки Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —

«Мән сени адәмзатсиз шәһәрләрдәк, харабә шәһәр қилгинимда,
 Мән үстүңгә деңиз чоңқурлуқлирини чиқирип сени чөкүргинимдә,
 Улуқ сулар сени бесип япқанда,

²⁰ Шу тапта Мән сени һаңға чүшкәнләр билән биллә чүшүримән,
 Қедимки замандикиләрниң қатарига чүшүримән;
 Сени йәрниң тегилиридә турғузимән;
 Сениңдә қайтидин адәмзат болмаслиғи үчүн,
 Сени қедимки харабиләр арасига,
 һаңға чүшкәнләр билән биллә болушқа чүшүримән;
 Бирақ тирикләрниң зиминида болса гөзәллик тикләп қойимән».²¹

²¹ Мән сени башқиларға бир ағаһи-вәһшәт қилимән;
 Сән қайтидин һеч болмайсән;
 Улар сени издәйду, бирақ сән мәңгүгә тепилмайсән»
 — дәйду Рәб Пәрвәрдигар.

27

Тур тоғрилиқ йәнә бир бешәрәт — Тур шәһирини чирайлиқ кемигә охшитиш

¹ Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ дейилди: —

² Сән, и инсан оғли, Тур тоғрилиқ бир мәрсийәни ағзиңға елип униңға мундақ дегин: —

³ И деңизларниң кириш ағзида туруқлуқ, деңиз бойлиридики көп әлләр билән содилашқучи, Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —
 «И Тур, сән «Мениң гөзәллигим камаләткә йәтти!» дедиң».⁴

⁴ Сениң чегаралириң болса деңизларниң оттурисида еди;
 Сени ясиғанлар гөзәллиғиңни камаләткә йәткүзди.

⁵ Улар барлиқ тахтайлириңни Сенирдики қаригаһлардин ясиған;
 Саңа мома үчүн улар Ливандин кедир дәриғини епкәлгән;

⁶ Палақлириңни Башандики дуб дәрәқлиридин ясиған;
 Палубаңни сәмшит дәрәқлиридин ясап,
 Купрос деңиз бойидики пил чиши билән нәқишлигән».⁷

⁷ Йәлкиниң Мисирдин кәлтүрүлгән кәштилик либастин ясалған, у саңа туғ болған;

Сайивиниң болса деңиз бойидики Елишаһдики көк вә сөсүн рәхтләрдin еди».⁸

⁸ Зидондикиләр һәм Арвадтикиләр сениң палақ урғучилириң еди;

[■] **26:17** Вәһ. 18:9-19 [□] **26:18** «һазир сениң ғулап кәткән күнүндә, деңиз бойидикиләр титрәп кетиду...» — бу бешәрәтниң көп жәһәтләрдә әмәлгә ашурулуши тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. [□] **26:20** «Бирақ тирикләрниң зиминида болса гөзәллик тикләп қойимән» — башқа бир хил тәржимиси: «Сән қайтидин тирикләрниң зиминида һөрмәткә сазавәр орунда болмайсән».

[□] **27:3** «И деңизларниң кириш ағзида туруқлуқ...» — ибраний тилида «кириш ағзи» дегән сөз «жүплүк шаклидә», чүнки турниң икки порти бар еди. [■] **27:3** Әз. 28:12 [■] **27:6**

Йәш. 2:13 [□] **27:7** «Елишаһ» — бәлким Купросни көрситиду.

Сәндә болған данишмәнләр, и Тур, сениң йол башлиғучилириң еди.

⁹ Гәбалдики ақсақаллар вә униң данишмәнлири сәндә болуп, каваклириңни етәтти;

Деңиз-океандики барлиқ кемиләр вә уларниң деңизчилири мал алмаштурушқа йениңға келәтти.

¹⁰ Парслар, Лудтикиләр, Ливийәдикиләр қошунға тизимлинип, сениң ләшкәрлириң болған;

Улар қалқан-дубулғилирини үстүңгә есип, сени һәйвәтлик қилған; □

¹¹ Арвадтикиләр қошунниң билән һәр тәрипиндә сепиллириңда туруп күзәттә болған;

Гаммадтикиләрму мунарлириңда турған;

Улар қалқан-қураллирини әтрапинға, сепиллириңға есип қойған;

Улар гөзәллиғиңни камаләткә йәткүзгән;

¹² Таварлириңниң мол болғанлиғидин Таршиш саңа херидар болған;

Мәһсулатлириңға улар күмүч, төмүр, қәләй, қоғушун тегишип бәргән. □

¹³ Жаван, Тубал вә Мәшәк сән билән сода қилған;

Улар таварлириңға адәмләрниң жанлири, мис қача-қазанларни тегишкән. □

¹⁴ Торгамаһ жәмәтидикиләр мәһсулатлириң үчүн атлар, жәң атлири вә қечирларни тегишип бәргән.

¹⁵ Дедандикиләр сән билән содилашқан;

Деңиз қилиридики көп хәлиқ саңа херидар болған;

Улар саңа дәнән, әбнус яғичини төлигән;

¹⁶ Сурийә қол һүнәрлириңниң мол болғанлиғидин саңа херидар болған;

Улар мәһсулатлириңға мави яқутлар, сөсүн рәхтләрни, кәштиләрни, нәпис канап рәхтләрни, маржанларни, қизил яқутларни тегишип бәргән. □

¹⁷ Йәһуда вә Исраил зиминидикиләрдинму сән билән содилашқучилар болған;

Таварлириңға улар Миннитниң бұғдайлири, печиниләр, һәсәл, зәйтун мейи, мөлһәм дориларни тегишип бәргән.

¹⁸ Дәмәшқ қол һүнәрлириңниң мол болғанлиғидин,

һәр хил байлиқлириң түпәйлидин саңа херидар болуп саңа Хәлбонниң шараплирини, ақ жуңларни тегишип бәргән.

¹⁹ Ведан вә Узалдин чиққан Жавандикиләр мәһсулатлириңға соқулған төмүр, қовзақдарчин, егирни тегишкән еди.

²⁰ Дедан саңа ат тоқумлирини тегишип бәргән;

²¹ Эрәбистан вә Кедардики барлиқ шаһзадиләр саңа херидар болди;

Саңа пахланлар, қочқарлар вә өшкиләрни тегишип бәргән.

²² Шеба һәм Раамаһдики содигәрләр сән билән тижарәт қилған;

Мәһсулатлириңға улар һәр хил сәрхил тетитқулар, қиммәтлик жаваһиратлар вә алтун алмаштуруп бәргән.

²³ Наран, Каннәһ, Едәндикиләр вә Шеба, Ашур, Хилмадтики содигәрләр сән билән тижарәт қилған; □

□ **27:10 «Ливийәдикиләр»** — «Ливийә» яки «Либя» ибраний тилида «Пут» дегән сөздур. □ **27:12**

«Таршиш» — қедимки заманларда деңиз содиси билән даңқи чиққан «Таршиш» дәйдигән үч жут бар болуши мүмкин еди. Биринчиси, шималий Африқида (һазирқи Маракәш әтрапида); иккинчиси Испанийә, үчинчиси Әнглийә еди. Мошу йәрдә бәлким Испанийини көрситиду. □ **27:13 «Жаван»**

— һазирқи Гретсийәдур. Тубал вә Мәшәк әслидә һазирқи Түркийә зиминида яшиған икки қәбилә еди. Кейин улар Русийә тәрәпкә көчүп кәткән болуши мүмкин. «адәмләрниң жанлири» — қулар дегәнлик. □ **27:16 «Сурийә қол һүнәрлириңниң мол болғанлиғидин саңа херидар болған...»**

— бәзи кона көчүрмә нусхиларда «Арам» (Сурийә) әмәс, «Едом» дейилиду: 18-айәттә «Дәмәшқ» (Сурийәниң пайтәхти) тоғрилик сөз болғачқа, «Едом» бәлким тоғридур. □ **27:23 «Ашур»** — Асурийә.

24 Улар саңа һәшәмәтлик кийим-кечәк, сөсүн рәхтләр вә кәштиләр, рәңму-рәң гиләмләрни тегишип бәргән;

Буларниң һәммиси түгүнчәклинип тана-арғамчилар билән чиң бағлинип, базариңға кирди.

25 Таршиштики кемиләр таварлириңни көтәргән карванлардәк болған; Шуниң билән сән деңиз-океанниң бағрида мал билән толдурулуш, интайин еғирлишип кәткәнсэн; □

26 Сениң палак орғучилириң сени улуқ суларға апарди; Шәриқ шамили сени деңиз-океанниң бағрида парә-парә қиливәтти; ■

27 Сениң мал-мүлүклириң, базарлириң, деңизчилириң вә йол башлиғучилириң, Каваклириңни әткүчиләр, сән билән содилашқан содигәрләр, сәндә болған барлиқ ләшкәрлириң,

Жүмлидин араңда топланған адәмләрниң һәммиси сән өрүлүп кәткән күнүңдә өрүлүп деңиз-океанниң қойниға ғәриқ болуп кетиду. ■

28 Йол башлиғучилириңниң аһ-зарлиридин даладикиләр тәврәп кетиду. ■

29 Палак орғучиларниң һәммиси, Деңизчилар, деңизда барлиқ йол башлиғучилар өз кемилиридин чүшиду; Улар қуруқлуқта туриду;

30 Улар саңа қарап авазини аңлитип, Қаттиқ аһ-зар кәтириду; Улар топа-чаң чиқирип бешиға чачиду; Улар күлләр ичидә еғинайду.

31 Улар сени дәп чачлирини чүшүрүп өзлирини таз қилип, бөз кийимләргә орайду;

Улар қаттиқ матәм тутуп сән үчүн зор дәрә-әләм ичидә жиғлайду. □ ■

32 Улар аһ-зарлирини көтәргинидә сән үчүн бир мәрсийәни оқуп, сән тоғрилиқ һаза қилип мундақ дәйду:

— «Тур деңиз-океанлар оттурисида, һазир жим-жит қилинған! Әсли ким униңға тәң келәләйтти?

33 Мәһсулатлириң деңиз-океанлардин өтүп кәткәндә,

Сән көп хәлиқләрни қанаәтләндүргән;

Байлиқлириң вә таварлириңниң моллуғи билән йәр йүзидики падишаларни бейитқансэн.

34 Сән суларниң чоңқур тегидә деңиз-океанлар тәрипидин парә-парә қилинғанда, Таварлириң һәм араңда болған топ-топ адәмлириңму өрүлүп ғәриқ болуп кәтти.

35 Барлиқ деңиз бойидикиләр саңа қарап алақзадә болған;

Уларниң падишалири дәһшәт қорқуп, уларниң йүзлирини сур басқан.

36 Хәлиқләр арисидики содигәрләр саңа қарап «уш-уш» қилди;

Сән өзүң бир вәһшәт едиң, әнди қайтидин болмайсэн». □ ■

28

Турниң падишасини әйипләйдиган бир бешәрәт

¹ Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ дейилди: —

□ **27:25** «еғирлишип кәткән» — ибраний тилида икки бислиқ гәп болуп, униң иккинчи мәнәси «һәрмәт-абройлуқ болған» дегән мәнида. Шүбһисизки, бу кинайилик гәп еди. ■ **27:26** Әз. 17:1

■ **27:27** Вәһ. 18:9-19 ■ **27:28** Әз. 26:10, 15 □ **27:31** «бөз кийимләр» — матәм тутуш яки қаттиқ товва қилишни билдүрәтти. ■ **27:31** Йәр. 48:37 □ **27:36** «содигәрләр саңа қарап «уш-уш» қилди» — «уш-уш қилиш» қона жәмийәттә мәскирә қилишни билдүриду. ■ **27:36** Әз.

2 И инсан оғли, турниң шаһзадисигә мундақ дегин: — Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —

«Сениң өзүңни чоң тутуп: «Мән бир илаһтурмән; Мән Худаниң тәхтигә, йәни деңиз-океанларниң бағрида олтиримән», дегәнсән; (Бирақ сән инсан, Худа әмәссән!)

Сән өз көңлүңни Худаниң көңли дәп ойлап қалдиң. ■

3 Мана, сән Даниялдин данасән;

Һеч қандақ сир сәндин йошурун әмәс; □

4 Даналиғиң вә әқлиң билән сән байлиқларға егә болдуң,

Алтун-күмүчни ғәзнилириңгә топлап қойдуң;

5 Тижарәттә болған зор даналиғиң билән байлиқлириңни авуттуң;

Байлиқлириң түпәйлидин өзүңни чоң туттуң: —

6 Шуңа Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —

Сән өз көңлүңни Худаниң көңли дәп ойлап кәткәнлиғиңдин,

7 Әнди мана, Мән ят адәмләр,

Йәни әлләрниң дәһшитини үстүңгә епкелимән;

Улар даналиғиңниң парлақлиғини йоқитишқа қиличлирини суғуруп,

Шан-шәривиниңни булғайду; ■

8 Улар сени һаңға чүшүриду;

Шуниң билән сән деңиз-океанларниң қойнида өлтүрүлгәнләрниң өлүмидә өлисән.

9 Әнди сени өлтүргүчиниң алдида: «Мән Худа» — дәмсән?

Бирақ сән өзүңни санжи́п өлтүридиғанниң қоли астида Тәңри әмәс, инсан болуп чиқисән.

10 Сән ят адәмләрниң қолида хәтнә қилинмиғанларға лайиқ болған өлүм билән өлисән;

Чүнки Мән шундақ сөз қилған», — дәйду Рәб Пәрвәрдигар. □

Турниң падишаси тоғрилиқ бир мәрсийә

11 Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ дейлиди: —

12 И инсан оғли, Турниң падишаси тоғрилиқ авазиңни көтирип бу мәрсийәни ағзиңға елип униңға мундақ дегин: —

Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —

«Сән, камаләтниң жәвһири болған, Даналиққа толған, гөзәлликтә камаләткә йәткән едиң; □ ■

13 Сән Ерәм бағчиси, йәни Худаниң бағчисида болғансән;

Һәр бир қиммәтлик ташлар, йәни қизил яқут, серик гөһәр вә алмас, берил яқут, ақ һеқиқ, анарташ, көк яқут, зумрәт вә көк қашташ саңа йөгәк болған;

Яқут көзлириң вә һәққашлириң алтун ичигә ясалған;

Сән яритилған күнүңдә улар тәйярланған еди.

14 Сән болсаң мәсиһләнгән муһапизәтчи керуб едиңсән,

Чүнки Мән сени шундақ бекиткән едим;

Сән Худаниң муқәддәс теғида болғансән;

■ 28:2 Йәш. 31:3 □ 28:3 «Мана, сән Даниялдин данасән» — шу вақитта Даниял пәйғәмбәр аллиқачан Бабил ордисида бир нәччә жил баш вәзир болған. ■ 28:7 Йәр. 6:23

□ 28:10 «Сән ят адәмләрниң қолида хәтнә қилинмиғанларға лайиқ болған өлүм билән өлисән» — Турдиканләр адәттә «хәтнә қилинмиған»лардиндур. «Эзакиял пәйғәмбәр» дегән китапта, «хәтнә қилинмиған петида өлүш» дегән сөз «Худадин айрилған петида өлүш» дегән мәнини билдүриду. «Қошумчә сөз»имиздә биз «хәтнә» дегән тема үстидә тохтитилимиз. □ 28:12 «Сән, камаләтниң жәвһири болған»

— яки «сән, камаләтниң мөһүри болған». ■ 28:12 Әз. 27:3

Сән отлуқ ташлар арасида жүрәттин;□

15 Сән яритилған күндин бери, сәндә қәбиһлик пайда болғичә, йоллириңда мукәммәл болуп кәлгән едиң.□

16 Қилған содилириңниң көп болғанлиғидин сән зорлуқ-зумбулуқ билән толуп, гуна садир қилған;

Шуңа Мән сени Худаниң теғидин һарам нәрсә дәп ташливаткәнмән; Мән сени, и муһапизәтчи керуб, отлуқ ташлар арасидин һайдап йоқатқанмән;

17 Сениң көңлүң гөзәллиғиң билән тәкәббурлишип кәтти;

Парлақлиғиң түпәйлидин сән даналиғиңни булғиғансән;

Мән сени йәргә ташливаттим;

Падишаһлар сени көрүп йетиши үчүн Мән сени улар алдида ятқуздум. □

18 Сениң қәбиһликлириңниң көплүги түпәйлидин,

Қилған содаңниң адилсизлиғи түпәйлидин,

Өз муқәддәс жайлириңни булғиғансән;

Мән өзүңдин бир отни чиқардим,

У сени көйдүрүп йәвәтти;

Шуниң билән саңа қарап турғанларниң һәммисиниң көз алдида,

Мән сени йәрдә қалған күлләргә айландурувәттим.

19 Сени тонуғанларниң һәммиси саңа қарап сарасимида қалиду;

Сән өзүң бир вәһшәт болуп қалдиң, әнди қайтидин болмайсән».

Зидонни әйипләйдиган бир бешарәт

20 Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ дейлиди: —

21 И инсан оғли, йүзүңни Зидонға қаритип уни әйипләп бешарәт берип мундақ дегин: — □

22 Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —

«Мана, Мән саңа қарши, и Зидон;

Өзүм араңда улуклинимән;

Мән униң үстигә һөкүм чиқирип жазалиқинимда,

Өзүмни уиңда пак-муқәддәс экәнлимни көрсәткенимдә,

Улар Мениң Пәрвәрдигар экәнлигимни тонуп йетиду.

23 Мән уларға вабани әвитип, рәстә-кочилирида қан аққузимән;

Униңға қарши чиққан қиличниң һәр әтрапида болғанлиғидин оттурисида өлтүрүлгәнләр жиқилиду;

□ **28:14** «Сән болсаң Мәсиһләнгән муһапизәтчи керуб едиңсән» — «керуб» тоғрилик 9:3-әйттики изаһат, «Яр.» 3:24 вә «Тәбирләр»ниму көрүң. «Керуб»лар күчлүк пәриштиләрдур. «Мәсиһлиниш» яки «мәсиһ қилиниш» — Тәвраттики бәлғулимидә, йеңи падиша, «баш кәһин» һәм бәзи чағларда пәйғәмбәрләрни тикләш үчүн «мәсиһ қилиниш» мурасими өткүзүләтти. Мурасимда бешига пурақлиқ май қуялатти. Бу «мәсиһләш» дәп аталған. Бирақ мошу йәрдә бир керуб (пәриштә) «мәсиһ қилинған»; Худа Өзи уни алаһидә бир хизмәт қилишқа тәйярләш үчүн уни мәсиһлигән болса керәк. □ **28:15** «Сән яритилған күндин бери, сәндә қәбиһлик пайда болғичә, йоллириңда мукәммәл болуп кәлгән едиң» — окурмәнләр бәлким һазир көридуки, Әзакиял пәйғәмбәр Тур падишасиға әмәс, бәлким униң кәйнидә турған роһий күчкә сөз қиливатиду. Алдидики 1-10-әйтләр «Турниң шаһшадиси» тоғрилик еди; һазир тема «Турниң падишаси»ға өзгәтилиду. Биздә һеч гүман йоқки, у Шәйтанға гәп қиливатиду. Мошу йәрдә Шәйтан тоғрилик бир нәчә муһим хәвәрләр бар: — (1) у Худа тәрипидин яритилған. (2) униң Ерәм бағчисида алаһидә муһапизәтчилик қилидиган хизмити бар еди. (3) у әсли интайин чирайлиқ вә күчлүк керуб (пәриштә) еди. (4) у Ерәм бағчисида болған вақитта Худаға қарши чиққан. (5) шу гунаий түпәйлидин у Худаниң һозуридин һайдиветилгән. □ **28:17** «... Мән сени йәргә ташливаттим; падишалар сени көрүп йетиши үчүн Мән сени улар алдида турғуздум» — мошу 17- вә кейинки әйтләрдә, Әзакиял һәм Шәйтанға һәм Тур падишаси (Иттобал ИИ)ға сөз қилиду. Тур падишаси Шәйтанға интайин охшап кәткән.

□ **28:21** «Зидон» — Тур шәһириниң әтрапида болуп, униңға қарашлиқ район еди.

Шуниң билән улар Мениң Пәрвәрдиگار экәнлигимни тонуп йетиду;

²⁴ Улар йәнә Исраил жәмәтини көзгә илмиған әтрапидикиләр арасида, Исраил үчүн адәмни санжигучи жиған яки дәрд-әләмлик тикән болмайду; Шуниң билән улар Мениң Рәб Пәрвәрдиگار экәнлигимни тонуп йетиду».

²⁵ Рәб Пәрвәрдиگار мундақ дәйду: «Мән улар тарқитилған әлләр арасидин Исраил жәмәтини қайтидин жиққинимда, уларда әлләрниң көз алдида Өзүмниң пак-муқәддәс экәнлигимни көрсәткенимдә, әнди улар Мән Өз кулум болған Якупқа тәқдим қилған, өзиниң зиминида олтириду; ²⁶ улар униңда теч-аманлиқ ичидә яшап, өйләрни селип үзүмзарларни тикиду; Мән уларни көзгә илмайдиған әтрапидикиләрниң һәмминисиңгә үстигә һөкүм чиқирип жазалиқинимда, улар теч-аманлиқ ичидә туриду; шуниң билән улар Мениң Пәрвәрдиگار, уларниң Худаси экәнлигимни билип йетиду». ■

29

Пирәвн вә Мисирни әйпләйдиган бешарәт

¹ Онинчи жили, онинчи аяниң он иккинчи күнидә Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ дейлиди: —

² И инсан оғли, йүзүңни Мисир падишаси Пирәвнгә қаритип уни вә Мисирниң барлиқ әһлини әйпләп бешарәт берип муну сөзләрни дегин: — □

³ Рәб Пәрвәрдиگار мундақ дәйду: — «И өз-өзигә: «Бу дәрия өзүмниңки, мән уни өзүм үчүн яратқанмән» дегүчи болған, өз дәриялири оттурисида ятқан йоған әждиһа Мисир падишаси Пирәвн, мана, Мән саңа қаршимән! ■

⁴ Мән қармақларни еңәклириңгә селип, дәриялириңдики белиқларни өз қасирақлириңға чаплаштуруп сени дәриялириң оттурисидин чиқиримән; дәриялириңдики барлиқ белиқлар қасирақлириңға чаплишиду. ⁵ Мән сени, йәни сән вә дәриялириңдики барлиқ белиқларни чөл-баяванға ташлаймән; сән далаға чүшүп жиқилисән. һеч ким сени жиғмайду, дәпнә қилмайду; Мән сени йәр йүзидики һайванлар, асмандики учар-қанатларниң озуғи болушқа тәқдим қилимән. ⁶ Шуниң билән Мисирда барлиқ туруватқанлар Мениң Пәрвәрдиگار экәнлигимни тонуп йетиду; чүнки улар Исраил жәмәтигә «қомуш һаса» болған. □ ■ ⁷ Улар сени қол билән тутқанда, сән йерилип, уларниң пүткүл мүрилирини тиливәттин; улар саңа таянғанда, сән сунуп, пүткүл бәллирини миткут қиливәттин».

⁸ Әнди Рәб Пәрвәрдиگار мундақ дәйду: «Мана, Мән үстүңгә бир қилич чиқирип, сәндики инсан вә һайванларни қириветимән. ⁹ Мисир зимини вәйранә вә харабиләр болуп қалиду; шуниң билән улар Мениң Пәрвәрдиگار экәнлигимни тонуп йетиду; чүнки Пирәвн: «Нил дәрияси мениңки, мән уни яратқанмән» дегән еди.

¹⁰ Шуңа мана, Мән саңа һәм сениң дәриялириңға қаршимән; Мән Мисир зиминини Мигдолдин Сәһвәнгичә, йәни Ефиопийәниң чегарасигичә пүтүнләй харабә-вәйранә қиливетимән. □ ¹¹ Қириқ жил ичидә, инсанниң яки һайванниң айиғи уни бесип өтмәйду вә униңда һеч адәм турмайду. ¹² Мән Мисир зиминини

■ 28:26 Йәр. 31:5 □ 29:2 «Мисирниң барлиқ әһлини әйпләп бешарәт берип...» — Мисир икки қисимға, йәни «товән Мисир» вә «жуқуриқи Мисир»ға бөлүнгән. «Мисирниң барлиқ әһлини...» дегән сөз бә икки қисмиға қаритилған. ■ 29:3 Зәб. 73:13,14; Йәш. 27:1; 51:9 □ 29:6 «қомуш һаса» — демәк, таянғили болмайдиған, ишәсиз ярдәм. 7-айәтни көрүң. ■ 29:6 2Пад. 18:21; Йәш. 36:6 □ 29:10 «Мисир зиминини Мигдолдин Сәһвәнгичә, йәни Ефиопийәниң чегарасигичә...» — «Мигдол» балким Нил дәриясиниң делтисида, «Сәһвән» болса һазирқи «Асван» (чоң дамба ясалған) шәһәрни көрситиду.

вәйран қилинған зиминлар арасида вәйран қилимән; вә униң шәһәрлири харабә қилинған шәһәрләр арасида қириқ жил вәйран болиду; Мән Мисирлиқларни әлләр арасиға тарқитивегимән, уларни мәмликәтләр арасиға таритимән».□

13 Бирақ Рәб Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: «Қириқ жилниң ахирида Мән Мисирлиқларни тарқитилған әлләрдин жиғип қайтуримән; 14 Мән Мисирни сүргүндиң әслигә кәлтүрүп, уларни Патрос зиминиға, йәни туғулған зиминға қайтуримән; улар шу йәрдә төвән дәрижилик бир мәмликәт болиду. 15 У мәмликәтләр арасида әң төвән туриду; у қайтидин өзини башқа әлләр үстигә көтәрмәйду; Мән уларни пәсәйтимәнки, улар қайтидин башқа әлләр үстидин һөкүм сүрмәйду. 16 Мисир қайтидин Исраил жәмәтиниң таянчиси болмайду; әксичә улар дайим Исраил үчүн униңдин панаһ издәш гунайниси әсләтмиси болиду; андин улар Мениң Рәб Пәрвәрдиғар екәнлигимни билип йетиду».□ ■

Мисир вә Бабил

17 Жигирмә йәттинчи жили, биринчи айниң биринчи күнидә шундақ болдики, Пәрвәрдиғарниң сөзи маңа келип мундақ дейилди: — □

18 И инсан оғли, Бабил падишаси Небоқаднәсар Турға жәң қилишта қошунини қаттиқ жапалиқ әмгәккә салди; шуниң билән һәр бир баш тақир болуп кәтти, һәр бир мүрә сүркилип йеғир болуп кәтти; бирақ нә у нә қошунни Тур билән қаршилашқан әмгәктә һеч қандақ һәқ алмиди; □ 19 шуңа Рәб Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: — Мана, Мән Мисир зиминини Бабил падишаси Небоқаднәсарға тәқдим қилимән; у униң байлиқлирини елип, олјисини булап, фәнимитини тутуп елип кетиду; булар униң қошунни үчүн иш һәққи болиду. 20 Мән униңға Турға жәң қилғанниң иш һәққи үчүн Мисир зиминини тәқдим қилдим; чүнки улар Мени дәп әжир қилди, — дәйду Рәб Пәрвәрдиғар.□

21 — Мән шу күндә Исраил жәмәти үчүн бир мүңгүз өстүрүп чиқиримән, вә сән Әзакиялниң ағзиңни улар арасида ачимән; шуниң билән улар Мениң Пәрвәрдиғар

□ 29:12 «зиминини вәйран қилинған зиминләр арасида вәйран қилимән» — бу вә униңға охшап кетидиған ибариләр бәлким «дуня бойичә уни әң вәйранә зимин қилимән» дегән мәнидә. «униң шәһәрлири харабә қилинған шәһәрләр арасида қириқ жил вәйран болиду» — «қириқ жил вәйран болушәни көрсәткән бу бешәрәт, бәлким биринчи қетим миладийәдин илгәрки 525-487-жилларда, Парс императори «Камбисис»ниң Мисир үстидин рәһимсиз һөкүм сүрүши, шуниңдақ Мисирниң пәс орунға чүшүрүлүши билән әмәлгә ашурулған. Бирақ шу дәвирдә Мисирда «униңда һеч адәм турмайду» дегән (11-айәттики) бешәрәт толук әмәлгә ашурулмиди. Шуңа бешәрәтниң толук әмәлгә ашурулуши Мәсиниң дуняға қайтип келиши билән болиду, дәп оилаймиз. «Қошумчә сөз»имизниму көрүң. □ 29:16 «Мисир қайтидин Исраил жәмәтиниң таянчиси болмайду; әксичә улар дайим Исраил үчүн униңдин панаһ издәш гунайниси әсләтмис болиду» — Исраиллар һәрдаим Мисирдин панаһ издәп кәлгән, бу Худаға ишәнмәслик гунаий болған. ■ 29:16 Жиғ. 4:17 □ 29:17 «Жигирмә йәттинчи жили, биринчи айниң биринчи күнидә ... Пәрвәрдиғарниң сөзи маңа келип мундақ дейилди» — оқурмәнләр бәлким шуниңға диққәт қилған болуши мүмкинки, Мисир тоғрилиқ бу бешәрәт жуқуриқи бешәрәтләрдин 17 жил кейин берилгән. Шүбһисизки, у Мисир тоғрисидаки бешәрәтләрни жәм қилип толук болсун дәп мошу йәрдә қошулған. □ 29:18 «Бабил падишаси Небоқаднәсар Турға жәң қилишта қошунини қаттиқ жапалиқ әмгәккә салди... бирақ нә у нә қошунни Тур билән қаршилашқан әмгәктә һеч қандақ һәқ алмиди» — әмәлийәттә Бабил падишаси Небоқаднәсар Тур шәһирини 13 жил муһасиригә алди! У ахирда Бабилға тәслим болди, бирақ бу сөзгә қариганда Небоқаднәсар униңдин һеч пайда көрмигән. □ 29:20 «Мән униңға Турға жәң қилғанниң иш һәққи үчүн Мисир зиминини тәқдим қилдим» — ибраний тилида мошу йәрдә «Турға» дегәнлик «униңға» дейилиду. 18-айәтни көрүң.

екэнлигимни билип йетиду.□

30

Мисир тоғрилик ейтилган мәрсийә

1 Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ дейлиди: —

2 И инсан оғли, бешарәт берип: — Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Силәр дад-пәрәд селип: «Вай шу күни!» — дәңлар!» — дегин.

3 Чүнки күн йеқинлашти; бәрһәк, Пәрвәрдигарниң күни, булутлар қапланған күн йеқинлашти; у әлләрниң бешиға чүшидиган күндур. □ 4 Шуниң билән бир қилич Мисир үстигә чүшиду; өлтүрүлгәнләр Мисирда жиқилғанда, униң зор байлиқлири булинип кәткәндә, униң нуллири өрүлүп чүшкәндә, Ефиопийәликләр дәрәд-әләм тартиду.

5 Ефиопийә, Пут, Луд, барлиқ Эрәбийә, Ливийә вә әһдә қилинған зиминдикиләруму Мисир билән биллә қиличлиниду.□

6 Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мисирни қоллайдиганлар жиқилиду; униң күчидин болған пәхри йәргә чүшиду; Мигдолдин Сәһвәнгичә болған хәлиқ қиличлиниду, — дәйду Рәб Пәрвәрдигар.

7 — Улар вәйран қилинған зиминлар арасида вәйран қилиниду; униң шәһәрлири харабә қилинған шәһәрләр арасида ятиду. 8 Шуниң билән, Мән Мисирға от салгинимда, униң ярдимидә болғанлар сундурулғанда, улар Мениң Пәрвәрдигар екәнлигимни тонуп йетиду; 9 Шу күни әлчиләр Ефиопийәни қорқитиш үчүн кемиләрдә олтирип мәндин чиқиду; Мисирниң бешиға чүшкән күндәк уларғиму азап-окубәт чүшиду; мана, у келиватиду!

10 Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: «Мән йәнә Мисирниң топ-топ адәмлирини Бабил падишаси Небоқаднәсарниң қоли билән түгитимән. □ 11 У вә униң билән кәлгән хәлқи, йәни әлләрниң арасидики әң дәһшәтлиги зиминни һалак қилишқа елип келиниду; улар Мисир билән қаршилишқа қиличларни суғуруп, зиминни өлтүрүлгәнләр билән толдуриду.□ ■

12 Мән Нил дәриялирини қурутимән, Вә зиминни рәзил адәмләрниң қолиға сетиветимән; Зимин вә уинда турған һәммини ят адәмләрниң қолида вәйранә қилимән; Мәнки Пәрвәрдигар шундақ сөз қилған».

13 Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: «Мән Ноф шәһиридин бутларни йоқитимән, ойған мәбудларниму йоқитимән; Мисир зиминидин қайтидин шаһзадә болмас;

□ 29:21 «Мән шу күндә Исраил жәмәти үчүн бир мүңгүз өстүрүп чиқиримән» — Тәврәтта, «мүңгүз»ләр көп һалларда адәмләрниң аброй-шөһритини яки һоқуқини билдүриду. Мошу йәрдә Куткузгучи-Мәсиһни көрситиши мүмкин. «Зәбур» 131-күй, 17-айәтни көрүң. Бу мүңгүзләр адәмниң бешидин өскән әмәс, әлвәттә! □ 30:3 «Пәрвәрдигарниң күни» — адәттә ахирқи замандики, һәр әл-милләтни басқан азап-окубәтлик күнләрни көрситиду. Мошу йәрдә «Пәрвәрдигарниң күни» бәлким һәм йеқин ариға болидиган вә жирақ кәлгүсидә болидиган (ахирқи замандики) ишларниму көрситиду.

□ 30:5 «барлиқ Эрәбийә» — яки, «арилишип кәткән топ-топ адәмләр». «Ливийә» — (яки «Либя») ибраний тилида «Лубийлар». Бәзи көчүрмиләрдә «Кубдикиләр» дейилиду. Адәттә «Пут» Ливийәни көрситиду. «әһдә қилинған зиминдикиләр» — бәлким (Худаниң йойлоруклириға хилап) Мисирға кечип кәткән Йәһудийларни көрситиши мүмкин («Йәр.» 44-бапни көрүң). □ 30:10 «Мән йәнә Мисирниң топ-топ адәмлирини Бабил падишаси Небоқаднәсарниң қоли билән түгитимән» — мошу әйәттики

«Мән» бешарәтнин һәм йеқин арини (Небоқаднәсар арқилиқ) һәм жирақ кәлгүсини (ахирқи заманларни)му көрситидиганлигини испатлайду. □ 30:11 «У (Небоқаднәсар) ... елип келиниду» — демәк, Небоқаднәсарниң тажавуз қилип келиши Худаниң орунлаштурушидур. ■ 30:11 Әз. 28:7

Мән Мисир зиминини қорқунучқа чүшүрмән. □ 14 Мән Патрос шәһирини вәйранә қилип, Зоан шәһиридә от салимән, Но шәһири үстидин һөкүм чиқирип жазалаймән. □ 15 Мисирниң истиһкамми болған Син шәһириниң үстигә кәһримни төкимән; Но шәһириниң топ-топ адәмлирини қириветимән.

16 Мән Мисирда бир от салимән; Син азаплардин толгинип кетиду; Но шәһири бәсүлиду, Ноф шәһири һәр күни явларға йүзлиниду. 17 Авән вә Пибәсәт шәһәрлиридики жигитләр қилчлиниду; бу шәһәрләр сүргүн қилиниду.

18 Мениң шу йәрдә Мисирниң боюнтуруқлирини сундурғинимда, Таһпанәс шәһиридә күн қараңғулишиду; униңда өз күчидин болған пәхри йоқилиду; бир булут уни қаплайду; униң қизлири сүргүн қилиниду.

19 Мән шундақ қилип Мисир үстидин һөкүм чиқирип жазалаймән; вә шулар Мениң Пәрвәрдиғар екәнлигимни тонуп йетиду».

Пирәвн тоғрилиқ йәнә бир бешарәт

20 Он биринчи жили, биринчи айниң йәттинчи күнидә шундақ болдики, Пәрвәрдиғарниң сөзи маңа келип мундақ дейилди: —

21 И инсан оғли, Мән Мисир падишаси Пирәвнниң билигини сундурдум; вә мана, у давалинишқа теңилмиди, яки қилч тутушқа теңик билән күчәйтилмиди. □

22 — Шуңа Рәб Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: «Мана, Мән Мисир падишаси Пирәвнгә қаршимән; Мән униң биләклирини, һәм күчлүк болғинини һәм сундурулған билигини үзүветимән; шуниң билән қилчлини қолидин чүшүрмән;

23 Мисирлиқларни әлләргә тарқитиветимән, мәмликәтләр арасиға таритимән.

24 Мән Бабил падишасиниң қолини күчәйтип, қилчлини униң қолиға тутқузимән; Мән Пирәвнниң биләклирини сундуримәнки, у Бабил падишаси алдида әжили тошқан яриланған адәмдәк аһ-зарлар билән иңрайду.

25 Мән Бабил падишасиниң биләклирини күчәйтимән, вә Пирәвнниң биләклири саңгилап қалиду; Мән Өз қилчлини Бабил падишасиниң қолиға тутқузғинимда, у уни Мисир зимини үстигә созғинида, улар Мениң Пәрвәрдиғар екәнлими тонуп йетиду; 26 вә Мән Мисирлиқларни әлләр арасиға тарқитимән, мәмликәтләр ичигә таритимән; вә улар Мениң Пәрвәрдиғар екәнлими тонуп йетиду».

31

Асурийә қандақ болған болса, Мисир шундақ болиду

1 Он биринчи жили, үчинчи айниң биринчи күнидә шундақ болдики, Пәрвәрдиғарниң сөзи маңа келип мундақ дейилди: —

2 И инсан оғли, Мисир падишаси Пирәвнгә вә униң топ-топ адәмлиригә мундақ дегин: — Әнди сән бүйүклүгүңдә ким сән билән тәң болалайду? □

3 Мана, Асурийәму Ливандики бир кедир дәриғи еди; униң орманлиққа сайә бәргән гезәл шахлири болуп, у интайин егиз бойлуқ еди; униң учи булутларға

□ **30:13** «Ноф шәһири» — һазирқи Мәмфис шәһири. □ **30:14** «Но шәһири» — һазирқи Тебес шәһири. □ **30:21** «...Мән Мисир падишаси Пирәвнниң билигини сундурдум; вә мана, у ... қилч тутушқа теңик билән күчәйтилмиди» — бу бешарәт бәлким «Йәр.» 37:1-10-айәтләрдә тәсвирләнған вақиәни көрситиду. Хофна Пирәвнниң қошулири Йерусалими муһасиригә алған Бабил қошуниға қарши жәңгә чиққанда, мәғлубийәткә учрап Мисирға чекингән. □ **31:2** «Әнди сән бүйүклүгүңдә ким сән билән тәң болалайду?» — Худаниң бу соали «Кимму сән билән тәң туралайду?» дегәнгә охшигини билән, әмәлийәттә шундақ мәнидә эмәс. 3-14-айәтләрдин қариганда, Худаниң Мисирға ейтқан сөзи «Сән Асурийәдин һеч бүйүк эмәссән, Асурийәгә охшаш йәрниң тегигичә төвән қилинисән» дегәнгә баравәр.

тақашқан еди; □ ■ 4 Сулар уни йоған қилип, чоңқур булақлар уни егиз қилип өстүргэнди; ериқлири униң түвидин, этрапидин еқип өтэтти, улар өз естөнлирини даладики барлиқ дәрәқләрғичә әвәткән еди. 5 Шуниң билән, у бихланған вақитта, мол сулар билән егизлиги барлиқ дәрәқләрдин егиз болған, униң шахлири көпәйгән вә шахчилири узун болған; 6 асмандики барлиқ учар-қанатлар униң шахлирида угилиған, шахчилири астида даладики барлиқ жаниварлар балилиған; униң сайиси астида барлиқ улук әлләр яшиған. ■

7 Шундақ болуп униң шахлири кеңийип, у бүйүклүгидә гөзәлләшкән; чүнки униң йилтизлири мол суларға йәткән. 8 Худаниң бағчисидики кедир дәрәқләрму уни тосалмайтти; қаригајлар униң шахлиридәк, чинар дәрәқлири униң шахчилиридәкму кәлмәйтти; Худаниң бағчисидики һеч қандақ дәрәк гөзәлликтә униңға охшимайтти. ■ 9 Мән уни шахлириниң көплүги билән гөзәл қилғанмән; Худаниң бағчисида болған барлиқ дәрәқләр, йәни Ерәмдики дәрәқләр униңдин һәсәт қилған еди.

10 Шуңа Рәб Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: — Чүнки у өзини егиз көтирип, учини булутларға тақаштуруп узартқанлиги, егизлигинин көңлиниң тәкәбурлашқанлиги түпәйлидин, □ 11 әнди Мән уни үзүл-кесил бир тәрәп қилишқа уни әлләрниң арисидики мустәбитниң қолиға тапшурдум; Мән уни рәзиллиги түпәйлидин һайдап чәткә қаққан едим. 12 Ят адәмләр, йәни әлләр арисидики әң вәһшиләр уни кесип ташлиди. Шахлири тағлар вә барлиқ жилғаларға жиқилип, униң шахчилири зиминдики барлиқ жираларға сундурулуп ятиду; йәр йүзидики хәлиқләр униң сайисидин чиқип униңдин нери кәтти. ■ 13 Униң жиқилған ғоли үстигә асмандики барлиқ учар-қанатлар қонуп яшайду; даладики барлиқ жаниварлар шахлири үстидә туриду.

14 Буниң мәхсити, сулардин суғирилидиған дәрәқләрниң һеч бири өзини егиз көтәрмисун, яки учини булутларға тақаштурмисун, яхши суғирилидиған дәрәқләрниң һеч бири ундақ егизликкә көтирилмисун үчүндур; чүнки уларниң һәммиси өлүмгә бекитилгән — йәрниң тегилиригә чүшүшкә бекитилгәнләрниң, өлидиған адәм балилириниң, һаңға чүшидиғанларниң қатаридидур.

15 — Шуңа Рәб Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: — У тәһтисараға чүшкән күнидә, Мән униң үчүн бир матәм тутқузғанмән; чоңқур суларни етиветип униң булақ-ериқлирини тосувәткәнмән; шуниң билән униң улук сулири тизгинләнгән. Мән Ливанни униң үчүн қарилиқ кийгүздүм; униң үчүн даладики барлиқ дәрәқләр солишип кәтти. 16 Мән уни һаңға чүшидиғанлар билән биллә тәһтисараға ташливатқинимдә, униң жиқилған чағдики садаси билән әлләрни тәвритивәттим; шуниң билән Ерәм бағчисидики барлиқ дәрәқләр, Ливандики сәрхил вә әң есил дәрәқләр, яхши суғирилған һәммә дәрәқләр йәр тегилиридә туруп тәсәлли тапқан. □ ■ 17 Униң сайисидә турғанлар вә әлләр арисидә уни

□ 31:3 «Асурийәму Ливандики бир кедир дәрғиғи еди; униң орманлиққа сайә бәргән гөзәл шахлири болуп, у интайни егиз бойлуқ еди...» — Асурийә империйәси бу бешарәттин 25 жил илгири, йәни миладийәдин илгәрки 612-жили Бабил тәрипидин һалак болған. ■ 31:3 Дан. 4:7 ■ 31:6 Дан. 4:9 ■ 31:8 Яр. 2:8 □ 31:10 «Чүнки у өзини егиз көтирип, учини булутларға тақаштуруп узартқанлиги, егизлигинин көңлиниң тәкәбурлашқанлиги түпәйлидин, ...» — ибраний тилида бу әйәтниң шәкли: «Чүнки сән өзүңни егиз көтәргәнлигин түпәйлидин, учини булутларға тақаштуруп узартқанлиги, егизлигинин көңлиниң тәкәбурлашқанлиги түпәйлидин...». Шуңа мүмкинчилиги барки, әйәтниң биринчи жүмлиси (Сән... түпәйлидин..) Мисирға ейтилған. Бирақ жүмлә мошу әйәттә түгимәйду; Мисирни көрсәткән болса пәкәт 18-айәткә кәлгәндә түгиши керәк. 11-18-айәтләр йәнилә Асурийәгә ейтилған. ■ 31:12 Әз. 28:7; 30:11 □ 31:16 «Мән уни һаңға чүшидиғанлар билән биллә тәһтисараға ташливатқинимдә... яхши суғирилған һәммә дәрәқләр йәр тегилиридә туруп тәсәлли тапқан» — демәк, Асурийә империйәсидин илгири гулиған империйәләр Асурийәниң гулап кетишигә қарап «Биздин улук болған империйәму дәрвәкә гулиди» дәп тәсәлли тапиду. ■ 31:16 Йәш. 14:9

қоллайдиганлар уның билэн тәң тәһтисараға, қилич билэн өлтүрүлгәнләрның йениға чүшкән. □

¹⁸ Қени ейтә, Ерәм бағчисидики дәрәқләрның қайсиси шан-шәрәп вә гөзәлликтә сән Мисирға тәң келәләйтти? Бирақ сәнму Ерәм бағчисидики дәрәқләр билэн тәң йәр тегилиригә чүшүрүлисән; сән хәтнә қилинмиғанлар арасида, қилич билэн өлтүрүлгәнләр билэн биллә ятисән; мана бу Пирәвн вә уның топ-топ адәмлириниң һәммисиниң несивисидур, дәйду Рәб Пәрвәрдиғар. □ ■

32

Мисирға қилинған мәрсийә

¹ Он иккинчи жили, он иккинчи айның биринчи күнидә шундақ болдики, Пәрвәрдиғарның сөзи маңа келип шундақ дейилди: —

² И инсан оғли, Мисир падишаси Пирәвн үчүн бир мәрсийәни ағзиңға елип уныңға мундақ дегин: — Сән өзүңни әлләр арасида бир ширға охшатқансән, бирақ сән деңиз-океанлар арасидики бир әждиһасән, халас; сән палақлишип ериқлириңни ешип таштуруп, сулирини аяқлириң билэн чалғитип, дәриялирини лейитип қойдуң. □ ■

³ — Әнди Рәб Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: — Көп әлләрның топ-топ адәмлири алдида Өз торумни үстүңгә йейип ташлаймән; улар сени торумда тутуп тартишиду. ■ ⁴ Мән сени куруклуқта қалдуруп, далаға ташлаймән; асмандики барлиқ учар-қанатларни үстүңгә қондуруп, йәр йүзидики жаниварларни сениңдин тоюндуримән; ⁵ гөшүңни тағлар үстигә қойимән, жилғиларни пүткүл әзайиң билэн толдуримән; ⁶ Мән қениңниң еқишлари билэн зиминни һәтта тағларгичиму суғиримән; жиғалар сән билэн тошуп кетиду.

⁷ Нуруңни өчүргинимдә, Мән асманларни тосуветимән, юлтузларни қара қилимән; қуяшни булут билэн қаплаймән, ай нур бәрмәйду. ■ ⁸ Асманлардики барлиқ парлайдиған нурларни үстүңдә қара қилип, зиминиңгә қараңғулуқни қаплаймән, дәйду Рәб Пәрвәрдиғар. □ ⁹ Мән әлләр арасиға, йәни сән тонумиған мәмликәтләр арасиға сениң һалактин қалған адәмлириңни елип кәткенимдә, көп әлләрның жүригини берам қилимән; ¹⁰ Мән көп әлләрни сән билэн алақзадә қилимән, уларның падишалари саңа қарап дәһшәтлик қорқишиду; Мән

□ **31:17** «Уның сайнисида турғанлар ... уның билэн тәң тәһтисараға, қилич билэн өлтүрүлгәнләрның йениға чүшкән» — «...қилич билэн өлтүрүлгәнләрның йениға чүшкән» дегәнликниң мәнаси бәлким шуки, рәсмий дәпнә қилинмай тәһтисарада пәс дәп қаралған, яки болмиса тәһтисарада әң төвән жайда туридиған. Әһвалниң қандақ болушини қәтғийнәээр, Худа Пирәвн, Мисир вә қошунириниң рәсмий дәпнә қилинмаслиги арқилиқ, Өзиниң улардин рәнжігәнлигини башқа әлләргә көрситиду. □ **31:18** «Қени ейтә, Ерәм бағчисидики дәрәқләрның қайсиси шан-шәрәп вә гөзәлликтә сән Мисирға тәң келәләйтти? ...Мана бу Пирәвн вә уның топ-топ адәмлириниң һәммисиниң несивисидур» — бешәрәтницә бу әң ахирқи жүмлиси, йәни 18-айәт Мисир вә падишаси Пирәвнгә ейтилиду. Илгәрки 2-17-айәтләрның һәммиси Асурийә империйәсиниң әһвалини тәсвирләйду; Мисирниң ақивити уларниңқигә охшаш болиду.

■ **31:18** Әз. 28:10 □ **32:2** «Сән өзүңни әлләр арасида бир ширға охшатқансән, бирақ сән деңиз-океанлар арасидики бир әждиһасән, халас» — башқа бир хил тәржимиси: «Сән әлләр арасида бир ширдақ болған един, деңиз-океанлар арасида әждиһасән». «Әждиһа» дегән сөз мошу йәрдә йәнә (Нил дәриясида көп тепилидиған) тимсаһниму көрситиши мүмкин. ■ **32:2** Әз. 29:3

■ **32:3** Әз. 12:13; 17:20 ■ **32:7** Йәш. 13:10; Йо. 2:31, 3:15 □ **32:8** «Асманлардики барлиқ парлайдиған нурларни үстүңдә қара қилип, зиминиңгә қараңғулуқни қаплаймән, дәйду Рәб Пәрвәрдиғар» — йәнә тәқрарлаймизки, бу бешәрәт бәлким һәм йеқинқи вақит (Бабилниң һужуми арқилиқ)ни һәм ахирқи заманлардики «Пәрвәрдиғарниң күни»ниңму көрситиду. Ахирқи заманлардиму әлләрни қорқитидиған «йеңи Бабил» пәйда болуши мүмкин («Вәһ.» 17-18-бапларни көрүң).

қиличимни уларниң көз алдида ойнатқинимда, йәни сениң жиқилған күниңдә уларниң һәр бири өз жан қайғусида һәр дәқиқә тәвринуду.

11 — Чүнки Рәб Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: — «Бабил падишасиниң қиличи үстүңгә чиқиду. 12 Палванларниң қиличлири билән Мән сениң топ-топ адәмлириңни жиқитимән; уларниң һәммиси әлләр арисидики мустәбитләрду; улар Мисирниң пәхрини йоқитиду, униң топ-топ адәмлири қурутуветилиду. ■

13 Мән зор сулар бойидин барлиқ һайванлириниму һалак қилимән; инсан айиғи қайтидин уларни чалғатмайду, һайванларниң туяқлири қайтидин уларни лейитмайду. □ 14 Шуниң билән Мән уларниң сулирини тиндурумән; уларниң ериқлирини сүпсүзүк майдәк ақтуримән, дәйду Рәб Пәрвәрдиғар. 15 — Мән Мисир зиминини вәйранә қилғинимда, зимин өзиниң барлиғидин мәһрум болғинида, Мән униңдики барлиқ туруватқанларни уруватқинимдә, әнди улар Мениң Пәрвәрдиғар екәнлигимни тонуп йетиду.

16 — Бу бир мәрсийә; улар уни окуйду — Әлләрниң қизлири матәм қилип уни окуйду; мәрсийәни улар Мисир вә униң барлиқ топ-топ адәмлиригә окуйду, — дәйду Рәб Пәрвәрдиғар.

Пирәвн тәһтисараға чүшиду

17 Он иккинчи жили, айнаң он бәшинчи күнидә йәнә шундақ болдики, Пәрвәрдиғарниң сөзи маңа келип шундақ дейилди: —□

18 И инсан оғли, Мисирниң топ-топ адәмлири үчүн аһ-зар чәккин; шуниндәк уларни, йәни уни күчлүк әлләрниң қизлири билән биллә төвәнгә, һаңға чүшидиганларға һәмраһ болушқа йәр тегилиригә чүшүрүп ташливат; □

19 гөзәлликтә сән кимдин артуқ едиң? Әнди чүшүп, хәтнә қилинмиған билән биллә ят! 20 Улар қилич билән өлтүрүлгәнләр арисиға жиқилиду; қилич сүғурулди; у вә униң топ-топ адәмлириниң һәммиси сөрәп апириветилсун!

21 Әнди палванларниң арисидики батур-әзимәтләр тәһтисараниң оттурисида туруп Мисир вә уни қоллиғанларға сөз қилиду: —«Мана, улар чүшти, улар жим ятиду — хәтнә қилинмиғанлар, қилич билән өлтүрүлгәнләр!».

22 — Мана, шу йардидуру Асурийә вә униң жиғилған қошуну; униң гөрлири өз әтрапидидур; мана уларниң һәммиси өлтүрүлгән, қиличланған. 23 Уларниң гөрлири чоңқур һаңниң тегидидур; униң жиғилған қошуну өз гөри әтрапида туриду; улар тирикләрниң зиминида адәмләргә вәһшәт салғанлар — буларниң һәммиси өлтүрүлгән, қиличланған.

24 Мана Елам вә униң гөринида турған униң барлиқ топ-топ адәмлири; уларниң һәммиси өлтүрүлгән, қиличланған, улар хәтнә қилинмиған пети йәр тегилиригә чүшкәнләр — йәни тирикләрниң зиминида адәмләргә өз вәһшитини салғанлар! Бирақ һазир улар һаңға чүшкәнләр билән биллә иза-аһанәткә чөмиду.

25 Кишиләр униң үчүн өлтүрүлгәнләр арисида, топ-топ адәмлири арисида бир орун раслиған; хәлқиниң гөрлири униң әтрапидидур; уларниң һәммиси хәтнә

■ **32:12** Эз. 28:7; 31:12; 31:2,18; 32:16 □ **32:13** «зор сулар» — Нил дәрияси вә униң делтисини көрситиду. □ **32:17** «Он иккинчи жили, айнаң он бәшинчи күнидә...» — бәлким он иккинчи айда, йәни жуқуриқи бешарәттин икки һәптә кейин: 1-айәтни көрүң. □ **32:18** «И инсан оғли, Мисирниң топ-топ адәмлири үчүн аһ-зар чәккин; шуниндәк уларни, йәни уни күчлүк әлләрниң қизлири билән биллә төвәнгә, һаңға чүшидиганларға һәмраһ болушқа йәр тегилиригә чүшүрүп ташливат» — башқа бир хил тәржимиси: «И инсан оғли, Мисирниң топ-топ адәмлири үчүн аһ-зар чәккин, сән вә күчлүк әлләрниң қизлири аһ-зар чекиңлар; шуниндәк уларни һаңға чүшидиганларға һәмраһ болушқа йәр тегилиригә ташливат».

қилинмиғанлар, қиличланғанлар; шуңа улар һаңға чүшкәнләр билән биллә иза-аһанәткә қалиду; улар өлтүрүлгәнләр арасиға ятқузулиду — гәрчә тирикларниң зимиһиди уларниң вәһшити адәмләргә селинған болсиму!

²⁶ Мана шу йәрдә Мәшәк билән Тубал барлиқ топ-топ адәмлири билән туриду; уларниң гәрлири өз әтрапидидур; уларниң һәммиси хәтнә қилинмиғанлар, қиличланғанлар — гәрчә улар тирик туруватқанларниң зимиһиди өз вәһшитини адәмләргә салған болсиму! ²⁷ Улар жәң қураллири билән тәһтисараға чүшкән, қиличлири өз беши астиға қоюлған, хәтнә қилинмай туруп жиқилған палванлар арасида ятмайду; уларниң қәбиһликлири өз устиханлири үстидә болиду — гәрчә улар тирикларниң зимиһиди батурларғиму вәһшәт салған болсиму![□]

²⁸ Сән Пирәвнү хәтнә қилинмиғанлар арасида тар мар болуп, қилич билән өлтүрүлгәнләр арасида ятисән.

²⁹ Мана шу йәрдә Едом, униң падишалири, барлиқ шаһзадилириму; улар күчлүк болсиму, қиличланғанлар билән биллә ятқузулиду; улар хәтнә қилинмиғанлар арасида, һаңға чүшидиғанлар билән биллә ятиду.

³⁰ Мана шималдики шаһзадиләр, һәммиси; мана барлиқ Зидондикиләр, өлтүрүлгәнләр билән биллә чүшкән; гәрчә өз күчи билән вәһшәт салған болсиму, улар һазир хижаләттә қалди; улар хәтнә қилинмиған болуп, қиличланғанлар арасида йетип, һаңға чүшидиғанлар билән биллә хижаләткә қалиду.

³¹ Пирәвн буларни көриду, шуниңдәк өзениң қиличланған топ-топ адәмлири тоғрилиқ, йәни өзи вә қошуни тоғрилиқ улардин тәсәлли алиду, — дәйду Рәб Пәрвәрдигар. ³² — Гәрчә Мән униң вәһшитини тирик туруватқанларниң зимиһиди салдурған болсамму, бирақ у хәтнә қилинмиғанлар арасиға, қилич билән өлтүрүлгәнләр арасиға ятқузулиду, — йәни Пирәвн вә униң барлиқ топ-топ адәмлири, — дәйду Рәб Пәрвәрдигар.

33

Йерусалимниң гулиши ••• Күзәтчиниң вәзитиси

¹ Вә Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип шундақ дейилди: —

² И инсан оғли, әл-жутундикиләргә сөз йәткүзүп уларға мундақ дегин: — Мән қилични мәлум бир зимин үстигә чиқарғинимда, зиминдики хәлиқ өз арасидин бир адәмни тепип уни күзәтчи бекетсә, — ³ у қиличниң зимин үстигә чиққанлиғини көрүп, канай челип хәлиқни агаһландурса, ⁴ кимдики канай авазини аңлап, агаһни алмиса, қилич келип уни елип кәтсә, әнди униң қени өз беши үстигә болиду. ⁵ У канай авазини аңлап, агаһни алмиған; шуңа униң қени өзигә болиду; у агаһ алған болса, женини қутқузған болатти.

⁶ Бирақ күзәтчи қиличниң келиватқинини көрүп, канай чалмай, хәлиқни агаһландурмиса, әнди қилич келип улар арасидин бирәвни елип кәтсә, ундақта у өз қәбиһлигидә елип кетилиду; бирақ униң қени үчүн Мән күзәтчидин һесап алимән.

⁷ Әнди, и инсан оғли, Мән сени Исраил жәмәти үчүн күзәтчи дәп бекиткәнмән; сән Мениң ағзимдин хәвәр аңлап, уларға Мәндин агаһ йәткүзисән. ⁸ Мән рәзил

□ **32:27** «улар жәң қураллири билән тәһтисараға чүшкән, ... хәтнә қилинмай туруп жиқилған палванлар арасида ятмайду; уларниң қәбиһликлири өз устиханлири үстидә болиду — гәрчә улар тирикларниң зимиһиди батурларғиму вәһшәт салған болсиму!» — демәк, Мәшәк вә Тубал дегән икки қәбилидикиләр (һазирқи Русийәдики «Москва» вә «Тоболск» билән мунасивити бар болуши мүмкин) жәңдә қирилип, батурлардәк дәпнә қилинмай, бәлки уларниң қәбиһлигини көрситиш үчүн устиханлири очуқ асман астида ятиду. ■ **33:7** Әз. 3:1

адәмгә: «И рәзил адәм, сән чоқум өлисән» десәм, вә өзүң бу рәзилни йолидин яндурушқа сөз қилмай уни агаһландурмисаң, у рәзил өз қәбиһлигидә өлиду; бирақ униң қени үчүн сәндин һесап алимән. □ ⁹ Бирақ сән рәзилни йолидин йениш тоғрилик агаһландурсаң, у йолидин янмиса, у өз қәбиһлигидә өлиду; бирақ өзүң өз жеңиңни қутқузуп қалисән.

¹⁰ Әнди сән, и инсан оғли, Израил жәмәтигә сөз қилип: — Силәр: «Бизниң итаәтсизликлиримиз вә гуналиримиз бешимиздидур, биз улар билән зәиплишип кетиватимиз; әнди биз қандақму һаятқа еришимиз?» дәйсиләр. □ ■ ¹¹ Уларға сөзүмни йәткүзүп: «Мән һаятим билән қәсәм қилимәнки, — дәйду Рәб Пәрвәрдиғар, — Мән рәзил адәмниң өлүмидин һеч хурсәнлигим йоқтур; пәкәт уларни рәзил йолидин йенип һаятқа еришсун дөймән; рәзил йоллириңлардин йениңлар, йениңлар! Немишкә өлгүңлар келиду, и Израил жәмәти?!» — дегин. ■

¹² Вә сән, и инсан оғли, әл-жутундикиләргә мундақ дегин: — һәққаний адәмниң һәққанийлиғи асийлик қилған күнидә уни қутқузмайду; һәм рәзил адәм болса, у өз рәзиллигидин янған күнидә рәзиллигидин жиқилмайду; һәққаний адәм гуна садир қилған күнидә, у әслидики һәққанийлиғи билән һаятта туривәрмәйду. ■

¹³ Мән һәққанийға: «Сән бәрһәқ һаятқа еришсән» дегинимдә, у өз һәққанийлиғиға тайинип қәбиһлик садир қилса, әнди униң һәққаний ишлиридин һеч қайсиси әсләнмәйду; әксичә у өткүзгән қәбиһлиги түпәйлидин өлиду. □

¹⁴ Әнди мән рәзилгә: «Сән чоқум өлисән» десәм, бирақ у гунайидин йенип, көз алдимда адаләт вә һәққанийлиқни жүргүрсә — ¹⁵ Рәзил адәм қәризгә қапаләткә алған нәрсини қайтуруп бәрсә, — булаңчиликта алғанни қайтуруп бәрсә — қәбиһлик садир қилмай, һаят бәлгүлимилиридә маңса — әнди у бәрһәқ һаятқа егә болиду, у өлмәйду. ¹⁶ Униң садир қилған гуналиридин һеч қайсиси әсләнмәйду; у адаләт вә һәққанийлиқни жүргүргән — у бәрһәқ һаятқа егә болиду.

¹⁷ Бирақ әл-жутундикиләр: «Рәбниң йоли һәммигә баравәр әмәс» дәйду; әмәлийәттә уларниң йоли болса һәммигә баравәр әмәс. ■

¹⁸ һәққаний адәм өз һәққанийлиғидин йенип, қәбиһлиқни садир қилса, у буниңда өлиду. ¹⁹ Рәзил адәм өз рәзиллигидин йенип, адаләт вә һәққанийлиқ жүргүрсә, бу ишлардин һаятқа егә болиду. ²⁰ Лекин силәр: «Рәбниң йоли һәммигә баравәр әмәс» дәйсиләр; и Израил жәмәти, Мән һәр қайсиңларға өз йоллириңлар бойичә үстүңләргә һөкүм чиқиримән! □

□ **33:8** «И рәзил адәм, сән чоқум өлисән» — бу агаһ пәкәт жисманий жәһәтница көрсәтмәйду, дәп қараймиз. һәр бир адәм илгири-кейин (Адәм атимизниң гунайиниң сәвәвидин) өлиду. Мошу йәрдә көрситилгән өлүш Худаниң һозуридин, бәриқәтлиридин айрилиштин ибарәт дәп қараймиз (11-айәтнику көрүң).

□ **33:10** «әнди биз қандақму һаятқа еришимиз?» — яки «әнди қандақ ашаймиз?». Бу айәтләрдә «һәққанийлиқ» (инсанниң һәққанийлиғи) адәмниң өзлигидин чиқмайду, бәлки адәмниң Худаниң Өзигә таянғанлиғиниң бир мевиси, дәп испатлиниду. «һәққаний адәм» «өз һәққанийлиғи»ға таянса (демәк, униң көзлири Худаға әмәс, өзигә болса) түгишиду. ■ **33:10** Әз. 24:23 ■ **33:11**

Әз. 18:23, 32 ■ **33:12** Әз. 18:24 □ **33:13** «әксичә у өткүзгән қәбиһлиги түпәйлидин өлиду» — ибраний тилида «әксичә у өткүзгән қәбиһлиги түпәйлидин, униңда өлиду».

Бу айәтләрдә «һәққанийлиқ» (инсанниң һәққанийлиғи) адәмниң өзлигидин чиқмайду, бәлки адәмниң Худаниң Өзигә таянғанлиғиниң бир мевиси, дәп испатлиниду. «һәққаний адәм» «өз һәққанийлиғи»ға таянса (демәк, униң көзлири Худаға әмәс, өзигә болса) түгишиду. ■ **33:17** Әз. 18:25, 29; 33:20 □ **33:20** «и Израил жәмәти, Мән һәр қайсиңларға өз йоллириңлар бойичә үстүңләргә һөкүм чиқиримән!» — бу муһим бабтики 1-20-айәтләрниң мәзмуни тоғрилик «қошумчә сөз»имизнику көрүң. 32:1-33:21дики бешәрәтләр 29-31-баплардики Мисир тоғрилик бешәрәтләрдин хелә бурун берилгән. Лекин бешәрәтләрниң көпинчиси Мисир тоғрилик болғачқә, бурун берилгән бешәрәтләрму 29-31-баплардики бешәрәтләргә улап баян қилинған.

21 Вә шундақ болдики, сүргүн болған он иккинчи жили, онинчи айның бәшинчи күнидә, Йерусалимдин қачқан бириси йенимға келип: «Шәһәр бәсүлди!» — деди. □ ■

22 Әнди қачқан адәмнің йетип келишиниң алдинқи ахшимида Пәрвәрдигарниң қоли мениң вужудумға қонған еди; шуниң билән У ағзимни ечип қойди; ағзим ечилип, мән йәнә гача болмидим. □

Исраил зиминида қалғанлар тоғрилиқ бешарәт

23 Вә Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип шундақ дейлиди: —

24 И инсан оғли, Исраил зиминидики харабә жайларда туруватқанлар: «Ибраһим пәкәт бир адәм турупму бу зиминға мирас болған еди; бирақ биз көп адәммиз; әнди зимин бәрибир бизгә тақдим қилинди» — дәп ейтватиду. □

25 Шуңа уларға мундақ дегин: — Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: «Силәр гөшни қан билән йәйсиләр; силәр өз мәбудлириңларни баш кетирип издәйсиләр; силәр қан төқуватисиләр; әнди силәр зиминға мирас боламсиләр? ■ 26 Силәр қиличиңларға тайинисиләр, силәр жиркинчилик ишларни чиқирисиләр, һәр бириңлар өз хошнисиниң аялиға бузуқчилик қилиду. Әнди силәр зиминға мирас боламсиләр?».

27 Уларға мундақ дегин: — Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: Мән һаятим билән қәсәм қилимәнки, бәрһәқ, харабә жайларда туруватқанлар қиличлинип жиқилиду; далада қалғанни явайи һайванларниң йәветишкә тапшуримән; истиһкамлар вә ғарларда турғанларму ваба кесилидин өлиду. 28 Мән зиминни вәйранә вә чөл-баяван қилимән; униң күчидин болған пәхри йоқилиду; Исраилниң тағлири вәйранә болидуки, улардин өткүчи һеч бир адәм болмайду. □ 29 Уларниң жүргүзгән жиркинчилик қилмишлири түпәйлидин Мән зиминни вәйранә вә чөл-баяван қилғинимда улар Мениң Пәрвәрдигар экәнлигимни тонуп йетиду».

Әзикаял пәйгәмбәр һәқиқәтән қарши елиндиму?

30 — Әнди сән болсаң, и инсан оғли, әл-жутундикиләр һәрдаим сени ағзига елип өйлириниң тамлириниң йенида вә дәрвазиларда сөзләп бир-биригә һәм һәр бири өз қериндишиға сән тоғрилиқ: «Қени берип, Пәрвәрдигардин нәмә сөз баркин, аңлап келәйли!» — дәйду.

31 Улар жамаәт сүпитидә йениңға келип, Мениң хәлқимниң сүпитидә алдинда олтириду; улар сөзлириңни аңлайду, бирақ уларға әмәл қилмайду; улар ағзи

□ **33:21** «сүргүн болған он иккинчи жили, онинчи айның бәшинчи күни...» — бу вақит шәһәрниң ишғал болғинидин 18 ай кейинки вақит болуши мүмкин. Йерусалимдин Бабилға маңидиған йол адәттә 4 айлик болатти («әзра 7:9ни көрүң»). Текстниң бәзи көчүрмилиридә «он биринчи жил» дейилиду; бирақ бир қисим алимлар «он иккинчи жил» дейиш тоғра дәп қарайду; чүнки йәнә имканийәт барки, Исраил вә Бабил пүтүнләй охшимайдиған календарни ишләткән. Биз бу пикиргә майилмиз. ■ **33:21** 2Пад. 25; әз. 24:26 □ **33:22** «Әнди қачқан адәмнің йетип келишиниң алдинқи ахшимида Пәрвәрдигарниң қоли мениң вужудумға қонған еди; шуниң билән у ағзимни ечип қойди; ағзим ечилип, мән йәнә гача болмидим» — бу гачилиқ тәхминән алтә жил илгири башланған (3:26-айәтни изаһити билән вә 24:32-айәтниму көрүң). □ **33:24** «Ибраһим пәкәт бир адәм турупму бу зиминға мирас болған еди; бирақ биз көп адәммиз; әнди зимин бәрибир бизгә тақдим қилинди» — Бабилдикиләр Қанаанда (Пәләстиндә) турған Йәһудийларниң көпинчисини өлтүргән яки сүргүн қилған еди. Зиминда қалдурулған аз қисим адәмләр (техи һеч товва қилмиған) тәкәббурилишип шундақ сөз қилиду. ■ **33:25** Яр. 9:4; Лав. 3:17 □ **33:28** «Мән зиминни вәйранә вә чөл-баяван қилимән» — яки «Мән зиминни вәйранә вә (адәмни қорқутқучи) бир вәһшәт қилимән».

билән саңа муһәббәт көрситиду, бирақ көңли һарам мәнпәәткә тартиду; □ ■
 32 мана, сән улар үчүн пәкәт йеқимлиқ аваз билән, сазлири убдан тәңшилип
 ейтилған муһәббәт нахшисисән, халас; улар сөзлириңни аңлайду, бирақ уларға
 әмәл қилмайду. 33 Әнди буниң һәммиси әмәлгә ашурулғинида (у бәрһәқ әмәлгә
 ашурулиду!) улар бир пәйғәмбәрниң уларниң арисида болғанлиғини тонуп
 йетиду». □

34

Өтмүштики вапасиз падичи-бақжучилар вә келәчәктә болидиған «Яхиш Падици»

1 Вә Пәрвәрдиғарниң сөзи маңа келип шундақ дейлиди: — 2 И инсан оғли, бешарәт
 берип Исраилни бақжучи падичилирни әйипләп мундақ дегин: — Падичиларға
 мундақ дегин: — Рәб Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: — Өзлиринила беқиватқан
 Исраилниң падичириниң халиға вай! Падичиларниң падисини озукландуруш
 керәк әмәсму? ■ 3 Силәр йеғини өзүңлар йәйсиләр, жуңини өзүңлар

кийсиләр; бордалған есил мални союзиләр; лекин қойларни бақмайсиләр.
 4 Аңизларни күчәйтмидиңлар, кесәлләрни сақайтмидиңлар, зәхимләнгәнләрни
 теңип қоймидиңлар, тарқилип кәткәнләрни қайтуруп әкәлмидиңлар, езип
 кәткәнләрни издәп бармидиңлар; әксичә силәр зорлуқ-зумбулуқ вә рәһимсизлик
 билән улар үстидин һөкүм сүрүп кәлгәнсиләр. ■

5 Улар падичисиз болуп тарқилип кәтти; улар тарқилип кетип даладики барлиқ
 һайванларға озук болуп кәтті. 6 Мениң қойлирим барлиқ тағлар арисидин, һәр
 жуқури егизлик үстидә тенәп кәтті; Мениң қойлирим путқүл йәр йүзигә тарқип
 кәтті, бирақ уларни тепишқә тиришқучи яки издигүчи йоқ еди.

7 Шуңа, и падичилар, Пәрвәрдиғарниң сөзини аңлаңлар: —

8 Мән һаятим билән қәсәм қилимәнки, — дәйду Рәб Пәрвәрдиғар, — Қойлиримниң
 падичиси болмиғачқә, улар ов болуп қалди, даладики һәр бир һайванға озук
 болди; чүнки Мениң падичилирим Өз падамни издимәйду, улар пәкәт өзлирини
 бақиду, Мениң қойлиримни бақмайду. 9 — Шуңа, и падичилар, Пәрвәрдиғарниң
 сөзини аңлаңлар!

10 Рәб Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: — Мана, Мән падичиларға қаршимән; Мән
 Өз қойлиримниң һесавини улардин алимән, вә уларни падини беқиштин
 тохтитимән; шуниң билән падичилар өзлириниму бақмайду; вә Мән
 қойлиримни уларға йәнә озук болмисун үчүн уларниң ағзидин қутулдурумән.

11 Чүнки Рәб Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: — Мана, Мән Өзүм өз қойлиримни издәп
 уларниң халини сораймән; 12 падичи өзиниң қойлири арисида, тарап кәткән
 қойларни тепип баққандәк, Мәнмә қойлиримни издәп бақимән; улар булутлуқ
 қараңғу күндә тарилип кәткән һәр бир жайлардин Мән уларни қутулдурумән.

13 Мән уларни хәлиқләрдин епкелимән, уларни мәмлиқәтләрдин жиғимән,
 өз зиминиға апирумән; Мән уларни Исраил тағлири үстидә, ериқ-үстәңләр
 бойида вә зимиңдики барлиқ туралғу жайларда бақимән; ■ 14 Мән уларни

□ 33:31 «Улар ағзи билән саңа муһәббәт көрситиду, бирақ көңли һарам мәнпәәткә тартиду» —
 башқә бир хил тәржимиси: «Әмәлийәттә улар ағзида ейтқан шәхсий аруз-һәвәслиригә әмәл қилиду,
 көңли һарам мәнпәәткә тартиду». ■ 33:31 Әз. 14:1-3; 20:1-3 □ 33:33 «Әнди буниң һәммиси
 әмәлгә ашурулғинида ... улар бир пәйғәмбәрниң уларниң арисида болғанлиғини тонуп йетиду» —

шүбһисизки, Йерусалимдин қаққан адәм келип шәһәрниң хавирини ейтиши билән, хәлиқ Эзакиялни улук
 пәйғәмбәр дөп билип йәтти. Әпсус, улар Эзакиялниң сөзлирини пәкәт кулақ түвидила аңлап, үзүл-кесил
 товға қилмиған. Шуңа 24-29 айәттә алдин-ала ейтилған балаю-апәтләрму уларниң бешиға чүшүрүлүши
 керәк. ■ 34:2 Йәр. 23:1 ■ 34:4 1Пет. 5:3 ■ 34:13 Әз. 28:25

есил чимэнзарда бақимән; Исраил тағлири уларниң яйлиги болиду; улар шу йәрдә убдан яйлақта ятиду; Исраил тағлири үстидә, мунбәт чимэнзарда озуклиниду. ¹⁵ Мән Өзүм Өз падамни бақимән, уларни яткузимән, — дәйду Рәб Пәрвәрдигар. ¹⁶ — Мән йолдин тенәп кәткәнләрни издәймән, тарқилип кәткәнләрни қайтуримән; зәхимләнгәнләрни теңип қойимән, ажизларни күчәйтимән; бирақ сәмригәнләр вә күчлүкләрни йоқитимән; падамни адаләт билән бақимән.

¹⁷ Энди силәргә кәлсәм, и Мениң падам, Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мана, Мән қой вә қой арисидә, қочқарлар вә текиләр арисидә һөкүм чиқиримән. □

¹⁸ Энди силәрниң яхши чимәнзарни йегиниңлар азлиқ қилип, чимәндики қалған от-чөпләрни аяқлириңлар билән чәйливетишиңлар керәкму? Силәр сүпсүзүк сулардин ичкәндин кейин, қалғинини аяқлириңлар билән лейитиветишиңлар керәкму? ¹⁹ Шуңа Мениң қойлиримға силәрниң аяқлириңлар чәйливеткәнни йейиштиң, аяқлириңлар дәссәп лейитиветкәнни ичиштиң башқа амал йоқ.

²⁰ Шуңа Рәб Пәрвәрдигар уларға мундақ дәйду: — Мана Мән, Мән Өзүм сәмригән қойлар вә оруқ қойлар арисидә һөкүм чиқиримән. ²¹ Чүнки силәр мүрәянпашириңлар билән иштирип, мүңгүзлириңлар билән уларни тәрәп-тәрәпкә тарқитивәткичә үсисиләр, ²² — Мән уларни йәнә ов объекти болмисун дөп Өз падамни қуткузимән; вә Мән қой вә қой арисидә һөкүм чиқиримән. ²³ Мән уларниң үстигә бир падичини тикләймән, у уларни бақиду; у болса Мениң қулум Давут; у уларни беқип, уларға падичи болиду; ²⁴ вә Мәнки Пәрвәрдигар уларниң Худаси болимән, Мениң қулум Давут улар арисидә әмир болиду; Мәнки Пәрвәрдигар шундақ сөз қилдим. □ ²⁵ Мән улар билән аман-хатиржәмлик бегишлайдигән әһдини түзүп, житқуч һайванларни зиминдин түгитимән; улар бехәтәр болуп жаңгалда туриду, орманлиқларда қонуп ухлайду. ²⁶ Мән уларни һәм егизлигим әтрапидики жайларни бәрикәтлик қилимән; ямғур-йегинларни өз паслидә яғдуримән; булар бәрикәтлик ямғурлар болиду. □

²⁷ Даладики дәрәкләр мевилирини, тупрақ үндүрмилирини бериду; улар өз зиминида бехәтәр туриду; Мән уларниң боюнтуруқ-асарәтлирини сундуруп, уларни қуллуққа тутқанларниң қолидин қутулдурғинимда, улар Мениң Пәрвәрдигар кәһлигимни билип йетиду. ²⁸ Улар йәнә әлләргә ов болмайду, йәр йүзидики һайванлар йәнә уларни йәвәтмәйду; улар бехәтәр туриду, һеч ким уларни қорқатмайду. ²⁹ Мән улар үчүн даңқи чиққан алаһидә бир бостанлиқ жайни тәминләймән; улар қайтидин зиминда ачарчиликта йигләп қалмайду, яки қайтидин әлләрниң мазақ объекти болмайду. ³⁰ Андин улар Мәнки Пәрвәрдигар Худасиниң улар билән биллә болидиганлигимни вә өзлириниң, йәни Исраил жәмәтиниң Мениң хәлким болидиганлигимни билип йетиду, — дәйду Рәб Пәрвәрдигар. ³¹ — Энди силәр болсаңлар, и Мениң қойлирим, Мениң чимэнзаримдики қойлирим, инсанлардурсиләр, халас; Мән болсам силәрниң Худайиңлардурмән — дәйду Рәб Пәрвәрдигар. ■

□ **34:17** «Энди силәргә кәлсәм, и Мениң падам, ... — Мана, Мән қой вә қой арисидә, қочқарлар вә текиләр арисидә һөкүм чиқиримән» — Эзакиял «падичилар»ни, йәни Исраил падишалари, каһинлири вә пәйғәмбәрлирини әйипләп чиқти. У һазир хәлиқ арисидики ажиз-намратларни бозәк қилип кәлгән байлар вә мәнсапдарлар (сәмригән вә күчлүк қойлар)ни әйиплашка башлайду. ■ **34:23** Йәш. 40:11; 42:1; 50:10; 52:13; 53:11; Йәр. 30:9; Юһ. 10:11 □ **34:24** «Мәнки Пәрвәрдигар уларниң Худаси болимән, Мениң қулум Давут улар арисидә әмир болиду» — 11-айәттә Пәрвәрдигар: «Өзүм қойлиримға падичи болимән» дөп вәдә қилиду. Мошу айәтләрдә у «Қулум Давут»ни уларға падичи болушқа тикләймән, дәйду. Давуттин улуқ, Давутниң оғли болған Мәсиһдә Худаниң бу икки вәдиси тәң әмәлгә ашурулған һәм ашурулиду. «Юһ.» 10-бап, жәмлидин Мәсиһниң «Мән Өзүм яхши падичидурмән» дегән сөзини көрүң.

■ **34:24** Йәш. 55:4 □ **34:26** «Мән уларни һәм егизлигим әтрапидики жайларни бәрикәтлик қилимән» — «егизлигим» (яки «дөңдүгүм») Зион тегини көрситиду. ■ **34:29** Әз. 36:6-38 ■ **34:31** Юһ. 10:11

35

Едом, йэни Сеир тоғрилик бешарэт

1 Вә Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип шундақ дейилди: —

2 И инсан оғли, йүзүңни Сеир теғиға қаритип, бешарэт берип уни әйипләп мундақ дегин: —□

3 Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Мана, и Сеир теғи, Мән саңа қаршимән; Мән қолумни үстүңгә узартип, сени бир вәйранә вә чөл-баяван қилимән. 4 Мән шәһәрлириңни харабә қиливетимән, вә сән вәйранә болисән; андин сән Мениң Пәрвәрдигар экәнлигимни тонуп йетисән. 5 Чүнки сән мәңгүгә өчмәнлик сақлап кәлгәнсән, Исраилларниң бешиға күлпәт чүшкән күнидә, қәбиһликниң жағалиниш вақти-саити тошқанда, уларни қилич күчигә тапшуруп бәргәнлигиң түпәйлидин, ■ 6 Шуңа Мән һаятим билән қәсәм қилимәнки, — дәйду Рәб Пәрвәрдигар, — Мән саңа қан төкүлүшни бекиттим; қан сени қоғлайду. Сән қан төкүштин нәпрәтләнмигәнлигиң түпәйлидин, әнди қан сени қоғлап жүриду.

7 Мән Сеир теғини вәйранә вә чөл-баяван қилип, униңдин бесип өткүчи һәм униңға қайтқучини үзүп ташлаймән. 8 Мән униң тағлирини өлтүрүлгәнлири билән толдурумән; сениң егизликлириңдә, сениң жиһғиририңдә, сениң барлиқ жиһғиририңдә қилич билән өлтүрүлгәнләр жиқилиду. 9 Мән сени мәңгүгә вәйранә қилимән; сениң шәһәрлириң адәмзатсиз болиду; вә силәр Мениң Пәрвәрдигар экәнлигимни тонуп йетисиләр.

10 — Чүнки сән: «Бу икки әл, икки мәмликәт Мениңки болиду, биз уларға егә болимиз» дегиниң түпәйлидин — гәрчә Мән Пәрвәрдигар шу йәрдә болған болсамму —, □ ■ 11 әнди Мән һаятим билән қәсәм қилимәнки, — дәйду Рәб Пәрвәрдигар, — Мән сениң нәпритиндин чиққан ачигиң бойичә вә һәситиң бойичә саңа муамилә қилимән; Мән үстүңгә һөкүм чиқирип жағалишим билән, Мән улар арисидә Өзүмни көрситимән.

12 Шуниң билән сениң Исраил тағлириға қарап: «Улар вәйран болди, улар бизгә йәм болушқа тәқдим қилинди» дегән барлиқ һақарәтлириңни Мән Пәрвәрдигарниң аңлиғинимни сәнләр тонуп йетисиләр. 13 Униң үстигә ағзинларда силәр Маңа қарши чиқип өзүңларни чоң көрситип, Маңа күпүрлүк қилған сөзүңләрни көпәйткәнсиләр; Мән уларни аңлидим. 14 Шуңа Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Пүткүл йәр йүзи шатлинип кәткенидә, Мән сени вәйранә қилимән.

15 Исраил жәмәтиниң мираси вәйран қилинғанда буниңдин сән шатланғиниңдәк, Мәнму саңа шундақ қилимән; сәнму, и Сеир теғи вә барлиқ Едом — силәрниң барлиғиңлар вәйранә болиду; вә *Едомийлар* Мениң Пәрвәрдигар экәнлигимни тонуп йетиду».

36

Худа Өзиниң нами үчүн Исраилни эслигә кәлтүриду

1 Әнди сән, и инсан оғли, Исраил тағлириға бешарәт берип мундақ дегин: — Исраил тағлири, Пәрвәрдигарниң сөзини аңлаңлар: —■

□ **35:2** «Йүзүңни Сеир теғиға қаритип, бешарәт берип уни әйипләп мундақ дегин: —» — «Сеир» Едомниң башқа бир исми. Оқурмәләрниң есида бәлким барки, Яқуп вә Едом ука-ака болуп, улар арисидә өчмәнлик пәйда болған. Гәрчә Едом Яқупни кәчүрүм қилған болсиму, униң кейинки әвлатлири болған Едомийлар Яқупниң әвлатлири болған Исраилға күчлүк өчмәнлик сақлап кәлгән. ■ **35:5** Эз. 25:15

□ **35:10** «Бу икки әл, икки мәмликәт мениңки болиду» — «икки әл, икки мәмликәт» Йәһуда вә Исраил (шималий падишалықни көрситиду). ■ **35:10** Зәб. 82:13 ■ **36:1** Эз. 6:2

2 Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Дүшмәнниң силәргә қарап: «Ваһ! Мәңгү жуқури жайлар бизгә тәәллүк болди!» дегини түпәйлидин, ■ 3 шуңа бешарәт берип мундақ дегин: — Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Бәрһәк, чүнки улар силәрни вәйранә қилип, әлләрдин қалғанлирига тәвә қилишқа һәряндин силәрни әзгәнлиги түпәйлидин, вә силәр әлләр арисидә сөз-чөчәк вә төһмәт объект и болуп қалғанлиғиңлардин, □ 4 әнди шуңа, и Исраил тағлири, Рәб Пәрвәрдигарниң сөзини аңлаңлар: — Рәб Пәрвәрдигар әлләрдин қалғанлирига олжа һәм мазақ объект и болуп қалған тағлар, егизликләр, жирилар вә жилғиларға, вәйран болған харабиләр вә ташливетилгән шәһәрләргә мундақ дәйду: —

5 Шуңа Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Хошал болушуп қәлбидики пүтүн өчмәнлиги билән Мениң зиминимни өзлиригә тәәллүк болушқа бекитип, уни булаң-талаң қиливалайли дегән әлләрдин қалғанлирига вә Едомдикиләрниң һәммисигә бәрһәк, Мән Өз хәлқимгә болған қизғинлиғимдин чиққан аччиқ отида сөз қилдим: —

6 Исраил зимини тоғрилиқ бешарәт берип, тағлар, егизликләр, жирилар вә жилғиларға сөз қилип мундақ дегин: — Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мана, Мән Өз хәлқимгә болған қизғинлиғимдин қәһрим билән сөз қилдим — чүнки силәр әлләрниң мазақ-аһанәтлирини йегәнсиләр.■

7 — Шуңа Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мән қолумни көтирип шундақ қәсәм ичкәнки, бәрһәк, әтрапиңлардики әлләр өзиниң мазақ-аһанәтлирини өзи ишитиду. 8 Лекин силәр, и Исраил тағлири, шахлинисиләр, хәлқим Исраилға мевә берисиләр; чүнки улар пат арида қайтип келиду.

9 Чүнки мана, Мән силәр тәрипиңлардидурмән; Мән силәргә қараймән, силәр юмшитилисиләр һәм терилисиләр. 10 Вә Мән үстүңләрдә адәмләрни, йәни Исраилниң пүткүл вәғәмәтини, уларниң барлиғини көпәйтмән; шәһәрләр аһалилик болиду, харабиләр қайтидин қурулиду. 11 Мән үстүңләрдә адәм һәм һайванларни көпәйтмән, улар көпийип нәсил көриду; Мән өткән заманлардикидәк силәрни олтирақлиқ қилимән; бәрһәк, һалиңларни әслидикидин әвзәл қилимән; силәр Мениң Пәрвәрдигар екәнлиғимни билип йетисиләр.

12 Мән үстүңләргә адәмләрни, йәни хәлқим Исраилни маңдуримән; улар силәргә егидарчилиқ қилиду, силәр уларниң мираси болисиләр; силәр йәнә уларни балилиридин жуда қилмайсиләр. 13 Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Чүнки уларниң силәргә: «Силәр адәмләрни йәйсиләр, өз елиңларни балилардин жуда қилғансиләр!» дегини түпәйлидин, 14 әнди силәр йәнә адәмләрни йемәйсиләр, өз елиңларни балилиридин йәнә жуда қилмайсиләр, дәйду Рәб Пәрвәрдигар.

15 — Мән силәргә йәнә әлләрниң мазақ-аһанәтлирини аңлатқузмаймән; силәр әлләрниң тапа-тәнисини йәнә көтәрмәйсиләр, силәр өз елиңларни қайтидин жикитмайсиләр, — дәйду Рәб Пәрвәрдигар.

16 Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип шундақ дейлиди: —

17 И инсан оғли, Исраил жәмәти өз зиминида турған чағларда, улар өз йоли һәм қилмишлири билән уни булғиған; Мениң алдимда уларниң йоли ай көргән аялниң напаклиғиға охшаш. 18 Шуңа зиминға төккән қан үчүн, зиминни мәбудлири билән булғиғанлиғи үчүн, Мән қәһримни улар үстигә төктүм;

■ 36:2 Әз. 35:10 □ 36:3 «Чүнки улар силәрни вәйранә қилип, әлләрдин қалғанлирига тәвә қилишқа һәряндин силәрни әзгәнлиги түпәйлидин,...» — мошу әйттики «улар» вә «(ят) әлләрдин қалғанлар» бәлким (1) «Бабил» вә «башқа әлләр»ни көрситиду; (2) ахирқи замандики «дәжжал вә униңға бекинған әлләр»ни вә улардин «башқа әлләр»ни көрситиду. Бабил Исраилни ишғал қилип булаң-талаң қилғандин кейин асасән уни ташлап кәтти; әтрапидики әлләр қалған хәлиқниң аҗизлиғидин пайдилинип уни теһиму көпрәк булаң-талаң қилди. ■ 36:6 Әз. 34:29

19 Мән уларни әлләр арасига таркитивәттим, улар мәмликәтләр ичигә тарилип кәтти; Мән уларниң йоллири һәм қилмишлири бойичә уларниң үстигә һөкүм чиқардим.

20 Улар баридиган һәр қайси әлләргә кәлгәндә, улар тоғрисида: «Булар Пәрвәрдигарниң хәлқи, бирақ улар Униң зиминидин чиққан!» — дейилгәндә, улар йәнила Мениң пак-муқәддәс наминни булғиған; ■ 21 Бирақ Мән Исраил жәмәти барған һәр қайси әлләр арасида булғанған пак-муқәддәс намин үчүн көңүл бөлдүм. 22 Шуңа Исраил жәмәтигә мундақ дегин: — Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мән бу ишни силәрни дәп әмәс, и Исраил жәмәти, бәлки силәр барған һәр қайси әлләр арасида силәр булғиған өз пак-муқәддәс намин үчүн қилимән. 23 Мән әлләр арасида булғанған, Өзүмниң буйүк наминни пак-муқәддәс дәп көрситимән; наминни дәл силәр улар арасида булғиған; уларниң көз алдида Мән Өзүмни силәрниң араңларда пак-муқәддәс көрсәткенимдә, әлләр Мениң Пәрвәрдигар экәнлигимни билип йетиду, — дәйду Рәб Пәрвәрдигар. 24 Мән силәрни әлләр арасидин елип, мәмликәтләр ичидин жиғип, силәрни өз зиминиңларға қайтуримән.

25 — Мән сүпсүзүк суни үстүңларға чачимән, буниң билән силәр пак болисиләр. Силәрни һәммә паскинилиғиңлардин вә бутлириңлардин паклаймән. 26 Мән силәргә йеңи қәлб беримән, ичиңларға йеңи бир роһ салимән; тениңлардики таш жүрәкни елип ташлап, мөһрлик бир қәлбни ата қилимән. □ ■ 27 Мениң Роһумни ичиңларға киргүзүп, силәрни әмир-пәрманлирим бойичә маңғузимән, һөкүмлиримни тутқузимән, шуниң билән уларға әмәл қилисиләр; 28 силәр Мән ата-бовилириңларға тәқдим қилған зиминда яшайсиләр; Мениң қовмим болисиләр, Мән силәрниң Худайиңлар болимән. 29 Мән силәрни барлиқ паскиничликтин қутқузимән; Мән буғдайни авун болушқа буйруймән; үстүңләргә һеч ачарчилиқни қоймаймән; ■ 30 Мән дәрәқләрниң мевисини вә етиздики мәһсулатларни көпәйтимәнки, силәр ачарчилик түпәйлидин әлләр арасида шәрмәндә болмайсиләр. 31 Силәр рәзил йоллириңлар вә начар қилмишлириңларни әсләп, қәбиһликлириңлар вә жиркиничлик қилғанлириңлар үчүн өз-өзүңлардин жиркинисиләр. ■ 32 Силәргә мәлум болсунки, бу ишни қилишим силәр үчүн әмәс, — дәйду Рәб Пәрвәрдигар, — өз йоллириңлар үчүн хижил болуп шәрмәндә болуңлар, и Исраил жәмәти. □

33 — Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мән қәбиһлигиңлардин паклиған күнидә, Мән шәһәрләрни аһалилик қилимән, харабә қалған жайларму қайтидин қурулиду. 34 Вәйран қилинған зимин өтүп кетиватқан һәр бириниң көз алдида вәйранә көрүнсиму, у қайтидин терилиду. 35 Шуниң билән улар: «Бу вәйран қилинған зимин худди Ерәм бағчисидәк болди; харабә, вәйран қилинған шәһәрләр һазир мустәһкәмләнди, аһалилик болди» — дәйду. ■

36 Вә әтрапида қалған әлләр Мәнки Пәрвәрдигарниң бузулған жайларни қургучи һәм вәйранә қилинған йәрләрни қайтидин теригучи экәнлигимни билип йетиду; Мәнки Пәрвәрдигар сөз қилдим, буниңға әмәл қилимән. ■

37 Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мән йәнила Исраилниң жәмәтиниң бу ишларни тиләйдиған дуа-тилавәтлиригә ижабәт қилғучи болимән; Мән қой падисидәк уларниң адәмлирини көпәйтимән; 38 Муқәддәс дәп айрилған қурбанлиқ қой падисидәк, бекитилгән һейт-байрамлириға беғишланған қой падиси Йерусалимға толдурулғандәк, харабә болған шәһәрләр қайтидин адәм

■ 36:20 Йәш. 52:5; Рим. 2:24 □ 36:26 «...мөһрлик бир қәлбни ата қилимән» — ибарний тилида бу сөз «...геш жүрәкни ата қилимән» дейилгән. ■ 36:26 Йәр. 32:39; әз. 11:19 ■ 36:29 Әз. 34:29

■ 36:31 Әз. 6:9; 20:43; 16:61,63 □ 36:32 «бу ишни қилишим силәр үчүн әмәс,...» — демәк, бу ишни Худа Өзи үчүн қилиду. ■ 36:35 Йәш. 51:3; әз. 28:13 ■ 36:36 Әз. 17:24; 22:14; 37:14

падилири билэн толдурулиду; улар Мениң Пэрвэрдигар экэнлигимни билип йетиду.

37

Куруқ сүйәкләргә толған жылға — Исраилниң тирилиши

¹ Пэрвэрдигарниң қоли вужудумға қонди; Пэрвэрдигар мени Роһи билэн көтирип чиқип, бир жылғиниң оттурисиға турғузди; у йәр сүйәкләргә толди. □ ² У мени сүйәкләр әтрапидин уяқ-буяққа өткүзди; мана, бу очуқ жылғида сүйәкләр интайин нурғун еди; вә мана, улар интайин қуруп кәткән еди.

³ У мәндин: — И инсан оғли, бу сүйәкләр қайтидин яшнамду? — дәп сориди. Мән: — И Рәб Пэрвэрдигар, сән билисән, — дедим.

⁴ У маңа: И инсан оғли, бу сүйәкләр үстигә бешарәт берип мундақ дегин: «И куруқ сүйәкләр, Пэрвэрдигарниң сөзини аңлаңлар! ⁵ Рәб Пэрвэрдигар бу сүйәкләргә мундақ дәйду: — Мана, Мән силәргә бир роһ-нәпәс киргүзимән, вә силәр һаят болисиләр. □ ⁶ Мән үстүңләргә пәй-сиңирләрни салимән, силәрни терә билән япимән, силәргә роһ-нәпәс киргүзимән; вә силәр Мениң Пэрвэрдигар экәнлигимни билип йетисиләр».

⁷ Шуңа мән буйрулғини бойичә бешарәт бәрдим; мән бешарәт беришимгә, бир шавқун көтирилди, мана жаһақ-жуһақ бир аваз аңланди, сүйәкләр жипсилишип, бир-биригә қошулди.

⁸ Мән көрдүм, мана, пәй-сиңирләр вә әт уларниң үстигә келип уларни қаплиди; бирақ уларда һеч роһ-нәпәс болмиди.

⁹ У маңа: — И инсан оғли, роһ-нәпәскә бешарәт берип мундақ дегин: «Рәб Пэрвэрдигар мундақ дәйду: Төрт тәрәптин шамал кәлгәйсиләр, и роһ-нәпәс, вә мошу өлтүрүлгәнләр тирилсун үчүн уларниң үстигә пүвләңләр» — деди.□

¹⁰ Шуңа мән буйрулғандәк бешарәт беривидим, роһ-нәпәс уларға кирди-дә, улар һаят болуп тик турди — бүйүк бир қошунға айланди.

¹¹ Вә У маңа: — И инсан оғли, бу сүйәкләр болса Исраилниң пүтүн жәмәтидур. Мана, улар: «Бизниң сүйәклиримиз қуруп кәтти, үмүтүмиз үзүлди; биз түгәштуқ!» — дәйду.

¹² Шуңа бешарәт берип уларға мундақ дегин: «Рәб Пэрвэрдигар мундақ дәйду: — Мана, Мән гөрүңләрни ечип, силәрни гөрүңләрдин чиқиримән, и Мениң хәлқим, силәрни Исраил зиминиға елип киримән; ¹³ Мән гөрүңләрни ачқинимда, силәрни гөрүңләрдин чиқаргинимда, и Мениң хәлқим, силәр Мениң Пэрвэрдигар экәнлигимни билип йетисиләр. ¹⁴ Вә Мән Өз Роһумни силәргә киргүзимән, силәр һаят болисиләр; вә Мән силәрни өз зиминиңларда турғузимән; силәр Мәнни Пэрвэрдигарни шундақ сөзини килип, шуни ада қилди, дәп билип йетисиләр».

Икки таяқниң бир болуши тоғрилиқ бешарәт

¹⁵ Пэрвэрдигарниң сөзи маңа келип мундақ дейилди: —

□ **37:1** «Пэрвэрдигар мени Роһи билән көтирип чиқип,...» — ибраний тилида «Пэрвэрдигар мени Роһ билән көтирип чиқип,...». Демәк, Пэрвэрдигар Өз Роһи билән пәйғәмбәрни көтәрди. □ **37:5** «мән силәргә бир роһ-нәпәс киргүзимән, вә силәр һаят болисиләр» — ибраний тилида «роһ» вә «нәпәс» бир сөз. □ **37:9** «роһ-нәпәскә бешарәт берип мундақ дегин: «Рәб Пэрвэрдигар мундақ дәйду: Төрт тәрәптин шамал кәлгәйсиләр, и роһ-нәпәс,...» — ибраний тилида «роһ» (яки «роһ-нәпәс») вә «шамал» бир сөз. «Төрт тәрәптин шамал кәлгәйсиләр, ...» ибраний тилида «төрт тәрәптики шамалдин кәлгәйсиләр, ...»

16 И инсан оғли, бир таяқни елип, униң үстигә «Йәһуда вә униң һәмраһлири болған Исраиллар үчүн» дәп язғин; йәнә бир таяқни елип, униң үстигә «Әфраим вә униң һәмраһлири болған пүтүн Исраил җәмәтидикиләр үчүн» дәп язғин; 17 вә уларни бир-биригә улап қой; улар қолуңда бир болсун.

18 Хәлқимдикиләр сәндин: «Бу ишлар билән немини чүшәндүрмәкчи бизгә дәп бәрмәсән?» дәп сориса, 19 уларға: «Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: «Мана, Мән Әфраимниң вә униңға һәмраһ болған Исраил қәбилириниң қоли тутқан Йүсүпниң тайиғини елип, уни Йәһуданиң тайиғиға қошуп улап, уларни бирла таяқ қилимән; улар Мениң қолумда бир таяқ болиду.

20 Сән язған таяқларни уларниң көз алдида қолуңда тутуп уларға шундақ дегин:

— 21 «Рәб Пәрвәрдигар шундақ дәйду: «Мана, Мән Исраил балилирини барған әлләр арисидин елип, уларни һәряндин жиғип өз зиминиға епкелимән.

22 Мән уларни Исраил тағлириниң үстидә бир әл қилимән; бир падиша уларниң һәммисигә падиша болиду; улар қайтидин икки әл болмайду, яки қайтидин икки падишалиққа һеч бөлүнмәйду. ■ 23 Улар өзлирини қайтидин уларниң мәбудлири, ләнәтлик ишлири яки асийлиқлириниң һечқайисиси билән һеч булғимайду; Мән уларни гуна өткүзгән олтирақлашқан җайлириндин қутқузуп, уларни пакландуримән; улар Мениң хәлқим болиду, Мән уларниң Худаси болиман.

24 Вә мениң қулум Давут уларға падиша болиду; уларниң һәммисиниң бирла падишаси болиду; улар Мениң һөкүмлиримдә меңип, Мениң бәлгүлимилиримни тутуп уларға әмәл қилиду. ■ 25 Улар Мениң қулум Яқупқа тәқдим қилған, ата-бовилириңлар туруп кәлгән зиминда туриду; улар унинда туриду — улар, уларниң балилири, вә балиларниң балилири мәңгү туриду — Мениң қулум Давут уларниң шаһзадиси болиду. □ 26 Мән улар билән аман-хатирҗәмлик беғишлайдиган бир әһдә түзимән; бу улар билән мәңгүлүк бир әһдә болиду; Мән уларни җайида маканлаштуруп көпәйтимән; вә Мениң муқәддәс җайимни улар арисигә мәңгүгә тикләймән. ■ 27 Мениң туралғу җайим уларда болиду; Мән уларниң Худаси болиман, улар Мениң хәлқим болиду. □ ■ 28 Мениң пак-муқәддәс җайим улар арисидә мәңгүгә тикләнгәндә, әнди әлләр Өзүм Пәрвәрдигарниң Исраилни пак-муқәддәс қилғучи екәнлигимни билип йетиду».

38

Ахирқи заманлар — «Гог»ни ғишләйдиган бешарәт

1 Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ дейилди: —

■ 37:22 Юһ. 10:16 ■ 37:24 Йәш. 40:11; Йәр. 30:9; әз. 34:23 □ 37:25 «Мениң қулум Давут уларниң шаһзадиси болиду» — бу сөзниң мәнәсидә икки мүмкинчилик бар: — (1) Худа Давут падишани тирилдүруп уларға падиша сүпитидә тикләйду. (2) мошу сөзләр Давутниң әвлади Қутқузғучи-Мәсиһни көрситиду (34-бапни көрүң). Бизниңчә һәр иккиси тоғриду. Шу чағда Худаниң сәлтәнтити йәр йүзигә кәлгәндә, Давут пәйғәмбәр йәр йүзидә туруп, Исраил вә әләмниң һәқиқий падишаси вә падишаси болған Мәсиһкә вәкил болуп уларниң падишаси болуши мүмкин. ■ 37:26 Зәб. 88:4-5; әз. 34:25; 2Кор. 6:16 □ 37:27 «Мениң туралғу җайим уларда болиду; Мән уларниң Худаси болиман, улар Мениң хәлқим болиду» — мошу бешарәт 40-48-бапларда тәпсилил һалда ечилиду. ■ 37:27 Әз. 11:20; 14:11

² Инсан оғли, йүзүңни Магог зиминидики Рош, Мәшәк вә Тубалниң әмри Гогқа қаритип уни әйипләп бешарәт берип шундақ дегин: — □ ■

³ Рәб Пәрвәрдиғар шундақ дәйду: «Мана, и Гог, — Рош, Мәшәк вә Тубалниң әмри, Мән саңа қаршимән; ⁴ Мән сени арқиңға яндуруп, еңигиңгә илмәкләрни селип, сән вә пүтүн қошуңуңи — атлар вә атлиқ әскәрләрни, һәммиси толук қуралланған, сипар-қалқанларни көтәргән, қилич тутқан топ-топ кишиләрни жәңгә чиқиримән; ■ ⁵ Парс, Ефиопийә вә Пут, һәммиси қалқан-дубулға билән қураллиниду □ ⁶ — Гомер вә униң барлиқ топ-топ адәмлири, шималниң әң қәридин кәлгән Торгаман жәмәти вә униң барлиқ топ-топ адәмлири, бу көп әлләр саңа һәмраһ болуп биллә болиду. □ ⁷ Өзүңни тәйярла; сән вә саңа жиғилған барлиқ топ-топ адәмлириң тәйярланған петида бол; сән уларға назарәтчилик қилисән.□

⁸ Көп күнләрдин кейин сән жәңгә чақирилисән; сән ахирқи жилларда қиличтин қутқузулған, көп әлләрдин жиғилған хәлиқниң зиминиға, йәни узундин бери вәйран қелинип кәлгән Израил тағлириға һужум қилисән; униң хәлқи әлләрдин жиғилған болуп, уларниң һәммиси аман-есән туривериду; ⁹ сән, барлиқ топ адәмлириң вә саңа һәмраһ болған нурғун әлләр билән биллә алға бесип, боран-чапқундәк келисән; сән йәр йүзини қаплиған булуттәк болисән».

¹⁰ — Рәб Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: «Шу күни шундақ болидуки, көңлүңгә башқичә хияллар кирип, сән рәзил һейлә-нәйрәңни ойлап чиқисән; ¹¹ сән: «Мән сепилсиз йеза-кәнтләр жайлашқан зиминға бесип киримән; мән аман-есән туруватқан бир хәлиқкә йеқинлишимән — уларниң һәммиси сепилсиз, тақаксиз вә дәрвазисиз туруватиду», дәйсән, — ¹² «Шуниң билән олжіларни елип, булаң-талаң қилимән; қолумни әслидә вәйран болуп әндиликтә маканлиқ болған жайларға, әлләрдин жиғилған, мал-дунияға егә болған, дунияниң киндигидә яшаватқан хәлиқкә қарши қилимән».

¹³ Шу тапта Шеба, Дедан, Таршиштики содигәрләр барлиқ яш ширлири билән сәндин: «Сән олжа елишқа кәлдиңму? Сән топ-топ адәмлириңни булаң-талаң қиливелишқа — алтун-күмүңни елип кетишкә, мал-дунияни елип кетишкә, зор бир олжіға еришивелишқа жиғдиңму?» — дәп сорайду.□

¹⁴ Шуңа бешарәт бәргин, и инсан оғли, Гогқа шундақ дегин: — Рәб Пәрвәрдиғар шундақ дәйду: — Мениң хәлқим Израил аман-есән болидиған күнини, сән билип йәтмәмсән? ¹⁵ Сән өз жайиңдин, йәни шималниң әң чәт жайидин чиқисән, сән вә саңа һәмраһ болған нурғун әлләр, һәммиси атлиқ болуп, топ-топ адәмләр, чоң қошун болисән. ¹⁶ Сән йәр йүзини қаплиған булуттәк хәлқим Израилға қарши чиқисән — бу ахирқи заманларда болиду — Мән сени өз зиминиға қаршилишишқа чиқиримән; шундақ қилип Мән сән арқилиқ, и Гог, әлләрниң көз алдида Өзүмниң пак-муқәддәс екәнлигимни көрсәткәндә, улар Мени тонуйду».

□ **38:2** «йүзүңни Магог зиминидики Рош, Мәшәк вә Тубалниң әмри Гогқа қаритип...» — башқа бир хил тәржимиси: «йүзүңни Магог зиминидин болған Мәшәк вә Тубалниң каттивах шаһзадиси болған Гогқа қаритип...». Мәшәк вә Тубал шу дәвирләрдә һазирқи Түркийәдә турған икки қәбилә еди. Уларниң һазирқи Русийәдики «Москва» вә «Тоболск» билән мунасивити бар болуши мүмкин. Бәзи алимлар «Рош»ни һазирқи «Русийә» билән мунасивити бар, дәп қарайду. ■ **38:2** Вәһ. 20:8 ■ **38:4** Әз. 29:4; 39:2 □ **38:5** «Пут» — һазирқи «Ливийә» («Либиә»). □ **38:6** «Гомер» — бәзи алимлар «Гомер»ни һазирқи «Германийә» билән мунасивити бар, дәп қарайду. «Торгаман»ниң ким екәнлигини бир немә дейиш тәс, бирақ Пәләстин яки Бабилға нисбәтән «шималий әң қәри» болған жай Сибирийәдур. □ **38:7** «сән уларға назарәтчилик қилисән» — башқа бир хил тәржимиси: «сән уларға муһапизәтчи болисән».

■ **38:9** Әз. 30:18 □ **38:13** «Шеба, Дедан, Таршиш...» — «Шеба» вә «Дедан» — әрәб милләтлири еди. «Таршиш» — чоң бир сода шәһири (жуқуриқи 27:12-айәттики изаһатни көрүң). «Яш ширлири» — буларға охшайдиған, улар билән сода қилидиған әлләр. Айәтниң мәнаси бәлким Гог Израилға һужум қилғанда уларму әһвалдин пайдиланмақчи болиду.

17 — Рэб Пэрвэрдигар шундақ дәйду: «Мән қедимки заманларда қуллим билән Исраилдики пәйғәмбәрләр арқилиқ бешарәт қилған бириси сән әмәсмү? Улар шу күнләрдә, шундақла көп жиллардин бери, Мениң сени хәлқимгә қаршилишишқа чиқиридиғанлиғим тоғрилиқ бешарәт бәргән әмәсмү?» □

18 Вә шу күни, йәни Гог Исраил зиминиға қарши чиққан күни шундақ болидуки, — дәйду Рэб Пэрвэрдигар, — ғәзивим билән Мениң қәһрим өрләп чиқиду. 19 Мениң Өз хәлқимгә болған қизғинлиғимдин, ғәзәп билән шундақ сөз қилғанмәнки, Исраил зиминиға зор йәр тәврәш болиду; ■ 20 шуниң билән деңиздики белиқлар, асмандики учар-қанатлар, даладики һайванлар, йәр йүзидики өмилиғүчи һайванлар вә йәр йүзидә турған барлиқ инсанлар Мениң йүзүм алдида тәвренип кетиду; тағлар өрүлүп, тик ярлар ғулап кетиду, барлиқ тамлар йәргә өрүлүп чүшиду.

21 Мән барлиқ тағлиримда униң билән қаршилишишқа бир қилич чақиримән, — дәйду Рэб Пэрвэрдигар, — һәр бирсиниң қиличи өз қериндишигә қарши чиқиду. 22 Мән ваба кесили вә қан төкүш билән униңға һөкүм чиқирип җазалашқа киришимән; Мән униңға, униң қошунлири үстигә, униңға һәмраһ болған нурғун әлләр үстигә дәһшәтлик ямғур, зор мөлдүр ташлири, от вә гүнгүрт яғдуримән; 23 Мән Өзүмни улуқлап, Өзүмни пак-муқәддәс дәп көрситимән; вә нурғун әлләрниң көз алдида намайән болиман, улар Мениң Пэрвэрдигар екәнлиғимни тонуп йетиду».

39

Гог вә Магог тоғрилиқ бешарәтниң башқа тәпсилатлири

1 «Әнди сән, и инсан оғли, Гогни әйипләп бешарәт берип шундақ дегин: — Рэб Пэрвэрдигар шундақ дәйду: — Мана, и Гог, — Рош, Мәшәк вә Тубалниң әмри, Мән саңа қаршимән; 2 Мән сени арқиңға яндуруп, йеткиләп, сени шималниң әң қеридин чиқиримән, Исраилниң тағлири үстигә таҗавуз қилдуримән; ■

3 Мән оқяйиңни сол қолуңдин уруп ташлиғузиветимән, оқлириңни оң қолуңдин чүшүриветимән; 4 сән Исраил тағлириниң үстигә жиқилисән; сән вә сениң барлиқ қошунлириң, саңа һәмраһ болған әлләр жиқилисиләр; Мән сени барлиқ житқуч учар-қанатларға гөш, даладики барлиқ һайванларға ов болушқа тәқдим қилдим. ■ 5 Сән далада жиқилисән; чүнки Мән шундақ сөз қилдим, — дәйду Рэб Пэрвэрдигар. 6 Мән Магог үстигә вә деңиз бойида аман-есән турғанларға от яғдуримән; улар Мениң Пэрвэрдигар екәнлиғимни тонуп йетиду. 7 Мениң пак-муқәддәс намимни хәлқим Исраил арасида тонутимән; пак-муқәддәс намимниң қайтидин булғинишқа қәтһий йол қоймаймән; әлләр Мениң Пэрвэрдигар, Исраилда турған Муқәддәс Болғучиси екәнлиғимни билип йетиду.

8 Мана, у келиду! Бу ишлар чоқум болиду, — дәйду Рэб Пэрвэрдигар, — бу дәл Мән ейтқан күнидур. 9 Исраил шәһәрлиридә туруватқанлар чиқип қуралларни, җүмлидин сипар-қалқанлар, оқялар, тоқмақлар вә нәйзиләрни көйдүрүп от қалайду — улар булар билән йәттә жил от қалайду. 10 Даладин һеч отун елинмайду, орманлардин һеч яғач кесилмәйду; чүнки улар қуралларни от қалашқа ишлитиду; улар өзлиридин олжа тутқанларни олжа тутиду, өзлирини булаң-талаң қилғанларни булаң-талаң қилиду, — дәйду Рэб Пэрвэрдигар.

□ **38:17** «Мән қедимки заманларда қуллим билән Исраилдики пәйғәмбәрләр арқилиқ бешарәт қилған бириси сән әмәсмү? Улар шу күнләрдә, шундақла көп жиллардин бери, Мениң сени хәлқимгә қаршилишишқа чиқиридиғанлиғим тоғрилиқ бешарәт бәргән әмәсмү?» — бу әйәт үстидә биз «қошумчә сөз»имиздә тохтилимиз. ■ **38:19** Әз. 36:5, 6 ■ **39:2** Әз. 38:4 ■ **39:4** Әз. 33:27

11 Вә шу күнидә шундақ болидуки, Исраил зиминидин, йәни деңизниң шәрқий қирғиқидин өтидиғанларниң қилғисидин Гогқа бир йәрлик болуши үчүн бир орунни беримән; бу йәрлик болса өткүчиләрниң йолини тосиду; улар шу йәрдә Гог вә униң барлиқ топ-топ адәмлирини көмиду; у «Һамон-Гог қилғиси» дәп атилиду. □ 12 Исраил жәмәти зиминини һалал қилиш үчүн, уларни йәттә ай көмиду; 13 зиминдики барлиқ хәлиқ уларни йәрликкә қойиду; шуниң билән Өзүм улуқланған мошу күнидә бу иш уларға шәрәп болиду, — дәйду Рәб Пәрвәрдиғар.

14 Улар бир нәччә адәмни зиминни давамлиқ арилап, тажавузчиларниң зимин йүзидә қалған жәсәтлирини көмүштәк алаһидә ишни қилиш үчүн айрииду; улар шу йәттә ай түгигәндә, андин жәсәтләрни издәш хизмитини башлайду. □ 15 Бу «зиминдин өткүчиләр» айлинип жүриду; әгәр бириси адәмниң устихинини көргән болса, у униң йениға бир бәлгү тикләйду; «издәп көмгүчиләр» уни һамон-Гог қилғисига дәпнә қилғичә бәлгү туриду 16 (*қилеида* «Һамонаһ» дәп аталған бир шәһәр болиду). Улар шу йол билән зиминни паклайду. □

17 — «Вә сән, и инсан оғли, Рәб Пәрвәрдиғар шундақ дәйду: — һәр қандақ учар-қанатлар, даладики барлиқ һайванларға мундақ дегин: «Жигилишип келиңлар, Мән силәргә қилмақчи болған қурбанлиғимға, йәни Исраил тағлири үстидә қилинған чоң қурбанлиққа һәряндин жәм болуңлар! Силәр шу йәрдә гөш йәп, қан ичисиләр. 18 Силәр батурларниң гөшини, йәр йүзидики шаһзадиларниң кенини — қочқарларниң, өшкиләрниң, топақларниң кенини ичисиләр — уларниң һәммиси Башандики бордалған маллардур! 19 Силәр Мән силәргә қилмақчи болған қурбанлиғимдин, тойғичә май йәп, тойғичә қан ичисиләр! 20 Силәр дәстихинимда атлар вә жәң һарвусидикиләр, батурлар, барлиқ жәңчи палванлар билән тоюнисиләр» — дәйду Рәб Пәрвәрдиғар. 21 — вә Мән Өз шан-шәригимни әлләр арасиға көрситимән, барлиқ әлләр Мениң жүргүзгән жазалиримни вә уларниң үстигә қойған қолумни көриду. 22 Вә шу күндин тартип Исраил жәмәти Мениң Пәрвәрдиғар, уларниң Худаси экәнлигимни билип йетиду.

23 Әлләр Исраил жәмәтиниң қәбийһлиги, Маңа асийлиқ қилғанлиги түпәйлидин сүргүн болғанлиғини билип йетиду; мана, Мән йүзүмни улардин йошуруп, уларни дүшмәнлириниң қолиға тапшурдум; уларниң һәммиси қиличлинип жиқилди. 24 Уларниң паскиничлиги вә асийлиқлири бойичә Мән уларни бир тәрәп қилдим, йүзүмни улардин йошурдум».

Худаниң Исраил үчүн ахирқи мәхсәтлири

25 Шуңа Рәб Пәрвәрдиғар шундақ дәйду: — Мән һазир Яқупни сүргүн болғанлиғидин әслигә қайтуруп, пүткүл Исраил жәмәти үстигә рәһим қилип, Өз пак-муқәддәс намим үчүн отлуқ қизгинлиғимни көрситимән. □

26-27 Өз зиминида аман-есән турғинида, һеч ким уларни қорқутмайдигән чағ кәлгәндә, Мән уларни әлләрдин қайтуруп, дүшмәнлириниң зиминлиридин жиққинимда, вә көп әлләрниң көз алдида Өзүмниң пак-муқәддәс экәнлигимни көрсәтқинимдә, шу чағда улар хижалитини вә Мәндин йүз өрүп қилған асийлиғиниң барлиқ гунайини көтириду; 28 улар Мениң уларни әлләр арасиға сүргүн қилдурғанлиғим түпәйлидин, вә андин улардин һеч қайсисини шу йәрдә қалдурмай өз зиминиға жиққанлиғим түпәйлидин, улар Мениң Пәрвәрдиғар

□ 39:11 «Һамон-Гог» — «Гогниң топ-топ адәмлири» дегәнлик. □ 39:14 «Улар бир нәччә адәмни зиминни давамлиқ арилап, тажавузчиларниң зимин йүзидә қалған жәсәтлирини көмүштәк алаһидә ишни қилиш үчүн айрииду» — бу хизмәтни қилиш үчүн нәччә адәмни алаһидә «айриш» керәк болиду — чүнки жәсәтләргә тегиш адәмни «напак» қилип, ибадәтханиға киришкә лаяқәтсиз қилиду. □ 39:16 «Һамонаһ» — «зор бир топ адәмләр» дегәнлик. □ 39:25 «Өз... отлуқ қизгинлиғим» — ивраний тилида «Өз... һасәтим».

екәнлигимни билип йетиду; ²⁹ вә Мән йүзүмни улардин қайта һеч йошурмаймән; чүнки Мән Исраил жәмәти үстигә Өз Роһумни қуйған болимән, — дәйду Рәб Пәрвәрдигар.■

40

Йеңи ибадәтханини аян қилидиган аламәт көрүнүш **** Схемиларни көрүң

¹ Бизниң сүргүн болғанлигимизниң жигирмә бәшинчи жили, жилниң бешида, айниң онинчи күнидә, йәни шәһәр бөсүлгәндин он төрт жил кейин — дәл әшу күнидә Пәрвәрдигарниң қоли мениң вужудумға қонди, вә У мени *шәһәргә* апарди.

□ ■ ² Худаниң аламәт көрүнүшлиридә У мени Исраил зиминиға апирип, интайин егиз тағ үстигә орунлаштурди; тағниң жәнубий тәрипидә шәһәрдәк бир курулуш туратти. □ ³ У мени шу йәргә апарди; мана қолида канап таниси вә өлчәм хадисини тутқан, мисниң көрүнүшидә болған бир киши; у дәрвазида туратти.

⁴ Бу киши маңа: «Инсан оғли, көзлириң билән көрүп, қулиқиң билән аңлап, көңлүңни мән саңа көрситидиган барлиқ ишларға бағлигин; чүнки буниң саңа көрситилиши үчүн сән мошу йәргә елип келиндиң. Исраил жәмәтигә барлиқ көргиниңни аян қил».

⁵ Вә мана, ибадәтханиниң һәммә тәрипидә там бар еди. У кишиниң қолида алтә гәзлик өлчәм хадиси бар еди; шу чағдики «бир гәз» бир гәз бир алиқанға тоғра келәтти. У тамниң кәңлигини өлчиди, бир «хада» чиқти; егизлиги болса, бир «хада» чиқти. □ ⁶ У шәриққә қарайдиган дәрвазиға келип, униң пәләмпәйлиригә чиқти; униң босуғисиниң кәңлигини өлчиди, у бир хада чиқти.

Йәнә бир тәрипиниң кәңлиги бир хада чиқти. ⁷ Дәрвазиниң ичидики һәр бир «оюқ өй»ниң узунлуғи бир хада, кәңлиги бир хада еди; оюқ өйләрниң арилиғи бәш гәз еди; дәрвазиниң ичидики босуға, йәни ичкиригә қарайдиган дәһлизниң алдидики босуғиниң *икки тәрипиниң узунлуғи айрим-айрим* бир «хада» чиқти; □

⁸ у дәрвазиниң ичкиригә қарайдиган дәһлизни өлчиди, узунлуғи бир хада чиқти.

⁹ У дәрвазиниң далининиң узунлуғини өлчиди, сәккиз гәз чиқти; униң кешикиниң йенидики тамниң қелинлиги икки гәз чиқти. Мошу далан ичкиригә қарайтти.

¹⁰ Шәриққә қариган дәрвазиниң ичидә, у тәрипидә үчтин, бу тәрипидә үчтин оюқ өйләр бар еди. Үчилиси охшаш өлчәмдә еди; үч өйниң икки ян теми охшаш қелинлиқта еди. ¹¹ У дәрвазини өлчиди, кәңлиги он гәз чиқти; униң

■ **39:29** Йо. 3:1; Рос. 2:17 □ **40:1** «Бизниң сүргүн болғанлигимизниң жигирмә бәшинчи жили... Пәрвәрдигарниң қоли мениң вужудумға қонди, вә у мени шәһәргә апарди» — Әскәртиш: бу 40-44 бабларда тәржимимизниң бәзи йәрлиридә оқурмәнларгә ярдими болсун деп бәзи айтәләргә сөз қоштуқ. Улар әслидики текстниң бир қисми болмисиму, улар текстниң мәнәсини тоғра чүшинишимизгә ярдам бериду. Биз адәттиқидәк бундақ сөзләрни «сус қилдуқ». «*бизниң сүргүн болғанлигимизниң жигирмә бәшинчи жили, жилниң бешида, айниң онинчи күнидә..*» — бу аламәт көрүнүш биринчи көрүнүштин 19 жил кейин еди. ■ **40:1** Әз. 33:21 □ **40:2** «*шәһәрдәк бир курулуш туратти*» — яки «бир шәһәрниң қариси туратти». □ **40:5** «*ибадәтхана*» — ибраний тилида пәкәт «өй» дейлиду. Мошу йәрдә «ибадәтхана» «муқәддәсхана» (41-бап) вә униң һойлисини өз ичигә алиду. «у кишиниң қолида алтә гәзлик өлчәм хадиси бар еди» — Муқәддәс Китапта ишлитилгән «гәз» адәмниң қолиниң жәйнәктин бармақниң учигичә болған арилиғи (тәхминән 45 сантиметр) еди. «шу чағдики «бир гәз» бир гәз бир алиқанға тоғра келәтти» — шуңа бу бабларда ишлитилгән «гәз» униңдин узун, тәхминән 53 сантиметр һесаплинатти. Дәрвазиниң қандақ екәнлигини чүшиниш үчүн, товәндики «келичәктики муқәддәс ибадәтхана»ни көрситидиган схемиларни көрүң. «У тамниң кәңлигини өлчиди, бир «хада» чиқти; егизлиги болса, бир «хада» чиқти» — оқурмәнләрниң есида болсунки, бир «хада» алтә гәз еди.

□ **40:7** «*оюқ өй*» — демәк, алдинқи теми йоқ өй. «Оюқ өй»ләрниң алди каридор (дәһлиз) болатти.

жәмий узунлуғи он үч гез еди. □ 12 Бу яндики оюқ өйләрнің алдида бир гез қелинлиқтики бир тосма там бар еди, вә у яндики оюқ өйләрнің алдида бир гез қелинлиқта бир тосма там бар еди; һәр яндики оюқ өйләрнің кәдлиги алтә гез еди.

13 У дәрвазиниң жәмий кәдлигини, йәни бу тәрәптики оюқ өйнің өгүзиниң арқа левидин у тәрәптики оюқ өйнің өгүзиниң арқа левигичә жигирмә бәш гез чиқти; бу тәрәптики оюқ өйнің ишиги билән у тәрәптики оюқ өйнің ишиги бир-биригә қаришатти. □

14 У ички һойлиға кириш егизидики түврүкләрни өлчиди; уларниң егизлиги атмиш гез чиқти; дәрваза теми бу һойлиниң түврүклирини орап турған еди.

□ 15 Дәрвазиниң түвидин даланниң ички егизигичә әллик гез чиқти. 16 Оюқ өйләрнің һәр бириниң удул темида, шундақла оюқ өйләрнің арилигида, даланниң йенида охшашла рожәкләр бар еди; мошу рожәкләр сиртиға қарап тарийип маңған еди; һәр бир арилиқтики там-түврүкләргә палма дәрәқлири нәққишләнән еди.

Сиртқи һойла — схемини көрүң

17 У мени сиртқи һойлиға апарди; мана, кичик ханилар, вә сиртқи һойлини чөридәп ясалған таш тахтайлиқ супа; супиниң үстигә оттуз кичик хана селинған.

18 Бу таш тахтайлиқ супа һойлидики дәрвазиларға туташқан, униң кәзлиги уларниң узунлуғиға баравәр еди; бу «пәс таш супа» еди. 19 У төвәнки дәрвазиниң ичи тәрйипдин ички һойлиниң сиртқи темиғичә болған арилиқни өлчиди; шәриқ вә шимал тәрәпләрниңму йүз гез чиқти. □

Башиқа икки дәрвазиси

20 Андин сиртқи һойлиға киридиған, шималға қарайдиған дәрвазиниң узунлуғи вә кәдлигини өлчиди. 21 Униң бу тәрйипдә үчтин оюқ өй, у тәрйипдә үчтин оюқ өй бар еди; униң түврүклири, даланлири биринчи дәрвазиниңкигә охшаш еди; униң узунлуғи әллик гез, кәдлиги жигирмә бәш гез. 22 Униң деризилири, даланлири, палма дәрәқ нәқишлири шәриқкә қарайдиған дәрвазиниңкигә охшаш еди; кишиләр униң йәттә басқучлуқ пәләмпий билән чиқатти; униң далини ичкиригә қарайтти. □ 23 Ички һойлида шимал вә шәриқтики дәрвазиларға удул бирдин дәрвазә туратти; у дәрвазидин дәрвазигичә өлчиди, йүз гез чиқти.

24 У мени жәнуп тәрәпкә апарди; мана, жәнупқиму қарайдиған бир дәрваза бар еди; у униң түврүклири, даланлирини өлчиди, улар башқилириға охшаш еди.

□ 40:11 «у дәрвазини өлчиди» — мошу йәрдә дәрвазиниң «кириш егизи»ниң сиртқи тәрйипни көрситиду. Дәрвазиниң өзи хелә узун болуп, униң «кириш егизи», дәһлизи (каридори) вә «далан»и бар еди. Схемини көрүң. «униң жәмий узунлуғи» — сиртқи там вә пәләмпәйни өз ичигә алса керәк.

□ 40:13 «бу тәрәптики оюқ өйнің ишиги билән у тәрәптики оюқ өйнің ишиги бир-биригә қаришатти» — бу йәрдики «ишик»ниң немини көрситидиғанлигини билмәймиз. Бәзи алимлар «бала там» яки «күнгүрә» дәп тәржимә қилиду. □ 40:14 «кириш егизидики түврүкләр» — яки «кириш егизидики мунарлар». «уларниң (түврүкләрниң) егизлиги атмиш гез чиқти; дәрваза теми бу һойлиниң түврүклирини орап турған еди» — бу икки түврүк интайин егиздур. Бәзи алимлар әйтәни «у дәрвазиниң ички «тосма там»лириға уларниң арилиқ тамлирини қошуп жәмий узунлуғини өлчиди, жәмий болуп атмиш гез еди» дегән мәнидә чүшиниду. Бирақ (ундақ болса) бу өлчәм икки тәрәптики ички «тосма там»лириниң арилиқлири билән жәмий узунлуғиниң қошулмиси болатти. Мундақ өлчәшниң немә әһмиyeti болсун?

□ 40:19 «төвәнки дәрвазиниң ичи тәрйипдин...» — мүмкинчилиги барки, «төвәнки» мошу йәрдә «жәнубий» дегән мәнидә ишлитилиду. Чүнки төвәндә «шәрқий дәрваза» вә «шималий дәрваза» тилға елиниду, бирақ әйттә «жәнубий дәрваза» тилға елинмайду. □ 40:22 «униң деризилири...» — «деризилири» мошу йәрдә униң «рожәк»лири, яки «рожәклик деризә»лирини көрситиду (16-әйтәни көрүң).

25 Дәрвазиниң вә далининиң этрапидики деризиләр башқилириға охшаш еди; униң узунлуғи әллик гәз, кәңлиги жигирмә бәш гәз еди. 26 Униңға чиқидиған йәттә басқуч бар еди; униң далини ичкиригә қарайтти; униң түврүклиридә палма дәриғиниң нәқиши бар еди, у тәрәптә бири, бу тәрәптә бири бар еди.

27 Ички һойлиға киридиған, жәнупқа қарайдиған бир дәрваза бар еди; у жәнубий тәрәптә дәрвазидин дәрвазига өлчиди, йүз гәз чиқти. 28 У мени ички һойлиға жәнубий дәрвазидин әкирди; вә жәнубий дәрвазини өлчиди; униң өлчәмлири башқа дәрвазиләрниңкигә охшаш еди. 29 Униң оюқ өйлири, арилиқ тамлири, далининиң өлчәмлири башқилириниңкигә охшаш еди; униң вә далининиң этраплирида деризиләр бар еди; униң узунлуғи әллик гәз, кәңлиги жигирмә бәш гәз еди. 30 Этрапида узунлуғи жигирмә бәш гәз, кәңлиги бәш гәз этрапида далини бар еди. □ 31 Униң далини болса сиртқи һойлиға қарайтти; униң кириш еғизидики икки ян түврүгидә палма дәрәқләрниң нәқиши бар еди; униң чиқиш йолиниң сәккиз басқучлуқ пәләмпийи бар еди.

32 У мени ички һойлида шәриқ тәрәпкә апарди; у тәрәптики дәрвазини өлчиди; униң өлчәмлири башқилириға охшаш еди. 33 Униң оюқ өйлири, арилиқ тамлири, далининиң өлчәмлири башқилириниңкигә охшаш еди; униң вә далининиң этраплирида деризиләр бар еди; униң узунлуғи әллик гәз, кәңлиги жигирмә бәш гәз еди. 34 Униң далини болса сиртқи һойлиға қарайтти; униң кириш еғизиниң у вә бу тәрипидаки түврүгидә палма дәрәқләрниң нәқиши бар еди; униң чиқиш йолиниң сәккиз басқучлуқ пәләмпийи бар еди.

35 У мени шималий дәрвазига апарди, вә уни өлчиди; униң өлчәмлири башқилириға охшаш еди. 36 Униң оюқ өйлири, арилиқ тамлири, даланлири башқилириға охшаш еди; этрапида деризиләр бар еди. Униң узунлуғи әллик гәз, униң кәңлиги жигирмә бәш гәз еди. 37 Униң далинидики түврүкләр сиртқи һойлиға қарайтти; униң кириш еғизидики икки ян түврүгидә палма дәрәқләрниң нәқиши бар еди; униң чиқиш йолиниң сәккиз басқучлуқ пәләмпийи бар еди. □

38 Һәр бир дәрваза икки төврқиниң йенида ишиклик кичик өй бар еди; улар шу өйләрдә көйдүрмә қурбанлиқларни жуятти.

39 Дәрвазиниң далинида уянда иккидин ширә, буянда иккидин ширә бар еди; улар ширәләрниң үстидә көйдүрмә қурбанлиқ, гуна қурбанлиғи вә итаәтсизлик қурбанлиқларни сойиду. 40 Шималий дәрвазиниң далининиң кириш еғизидики пәләмпийниң бир йенида икки ширә бар еди; даланниң кириш еғизиниң йәнә бир йенида икки ширә бар еди. 41 Шунидәк дәрвазиниң у йенида төрт ширә, бу йенида төрт ширә бар еди — жәмий сәккиз жоза бар еди; улар уларниң үстидә қурбанлиқларни сойиду.

42 Йәнә таштин йонуп ясалған, узунлуғи бир йерим гәз, кәңлиги бир йерим гәз, еғизлиги бир гәз келидиған төрт ширә бар еди; уларниң үстигә көйдүрмә қурбанлиқлар вә башқа қурбанлиқларни сойидиған курал-әсваплар қоюлиду.

□ 43 Дәрваза ичидә, тамлири үстигә бир алиқан узунлуқтики жүп илмәклик канарлар бекитилгән. Ширәләр үстигә қурбанлиқ гәшлири қоюлиду. □

□ 40:30 «этрапида узунлуғи жигирмә бәш гәз, кәңлиги бәш гәз этрапида далини бар еди» — өйни текстини чүшиниш тәс. □ 40:37 «униң далинидики түврүкләр ...» — яки «униң кешәклири ...».

□ 40:42 «Йәнә таштин йонуп ясалған, узунлуғи бир йерим гәз, кәңлиги бир йерим гәз, еғизлиги бир гәз келидиған төрт ширә бар еди; уларниң үстигә көйдүрмә қурбанлиқлар вә башқа қурбанлиқларни сойидиған курал-әсваплар қоюлиду» — башқа бир хил тәржимиси: «Бу төрт ширә ойулған таштин ясалған, узунлуғи бир йерим гәз, кәңлиги бир йерим гәз, еғизлиги бир гәз; уларниң үстигә көйдүрмә қурбанлиқлар вә башқа қурбанлиқларни сойидиған курал-әсваплар қоюлиду». Бирақ бундақ жәзиләр қой-каллиарниң қәситини қойғидәк дәриждә чоң әмәс. □ 40:43 «дәрваза ичидә... канарлар бекитилгән. Ширәләр үстигә қурбанлиқ гәшлири қоюлиду» — бәзи алимлар бу ширәләр пәкәт шималий дәрвазисидила қоюлған, дөп қарайду. Бирақ 38-айәт «дәрвазиләр»ни көрситиду.

Каһинларниң өйлири

44 Ички һойла ичидә вә ички дәрвазиниң сиртида мәдһийә нахшичилири үчүн икки кичик өй бар еди; бири шималий дәрвазиниң йенида, жәнупқа йүзләнгән; йәнә бири жәнубий дәрвазиниң йенида, шималға йүзләнгән еди. ⁴⁵ У маңа: «Жәнупқа йүзләнгән өй каһинлар, йәни ибадәтханиға мәсъяулар үчүндүр. ⁴⁶ Жәнупқа йүзләнгән өй каһинлар, йәни қурбанға вәзиписигә мәсъяулар үчүндүр. Булар болса Задокниң жәмәтиниң оғул пәрзәнтлири; шуларла Лавий жәмәтидиләр арисидин Пәрвәрдигарниң йениға хизмитидә болушқа кирәләйду» — деди. □

47 У һойлини өлчиди; узунлуғи йүз гәз, кәңлиги йүз гәз, төрт часилиқ еди; қурбанға болса муқәддәсхана алдида туратти. □

Муқәддәс жайниң далени *** Схемини көрүң

48 У мени муқәддәсханиниң далениға апарди; у далан еғизиниң икки йенидики тамларниң узунлуғини өлчиди; бир тәрәптикиси бәш гәз, йәнә бир тәрәптикиси бәш гәз чиқти; далан еғизиниң өзи он төрт гәз еди; далан еғизидики тамниң ички тәрәпиниң кәңлиги бу тәрипи үч гәз, у тәрипи үч гәз еди. ⁴⁹ Даланның кәңлиги жигирмә гәз, узунлуғи он бир гәз еди; униңға чиқидиған пәләмпәй бар еди; түврүгиму бар еди, у йенида бири, бу йенида бири бар еди. □

41*Муқәддәс жай, әң муқәддәс жай *** Схемиларни көрүң*

1 У мени муқәддәсханидики муқәддәс жайниң алдиға апарди; у жайниң кириш еғизиниң икки тәрәпидики ян тамни өлчиди, һәр иккисиниң қелинлиги алтә гәз чиқти. ² Кириш еғизиниң кәңлиги болса он гәз еди; муқәддәс жайниң кириш еғизидики тоғра тамниң ички тәрәпиниң кәңлигини өлчиди, һәр иккиси бәш гәз чиқти; у муқәддәс жайниң узунлуғини өлчиди, қириқ гәз чиқти; униң кәңлиги жигирмә гәз чиқти.

³ У ичкиригә қарап маңди, әң муқәддәс жайға кириш еғизидики тоғра тамниң кәңлиги икки гәз; еғизиниң кәңлиги алтә гәз еди; икки тәрәптики тоғра тамниң узунлуғи болса, йәттә гәз еди. □ ⁴ У муқәддәс жайниң кәйнидики «әң муқәддәс жай»ниң узунлуғини өлчиди, жигирмә гәз чиқти; кәңлигиму жигирмә гәз еди. У маңа: «Бу әң муқәддәс жай» — деди. □

«Муқәддәсхана»ға яндаш кичик ханилар

□ **40:46** «шуларла Лавий жәмәтидиләр арисидин Пәрвәрдигарниң йениға хизмитидә болушқа кирәләйду» — Задокларниң шу имтиязға егә болуш сәвәви 44:15дә ейтилиду. □ **40:47** «қурбанға болса муқәддәсхана алдида туратти» — «муқәддәсхана» һойла ичидә туридиған өй; у «муқәддәс жай» вә «әң муқәддәс жай»ни өз ичигә алиду. □ **40:48** «далан еғизиниң өзи он төрт гәз еди» — бу жүмлә бәзи кона текстләрдә (болупму кона грек тилидики LXX тәржимисидә) тешилиду. Эмәлийәттә баянлириниң толук болуши үчүн мошундақ бир жүмлә болуши керәк еди. □ **40:49** «Даланның ... узунлуғи он бир гәз еди» — бәзи кона текстләрдә «он икки гәз» дейилиду. □ **41:3** «У ичкиригә қарап маңди, ... кириш еғизидики тоғра тамниң кәңлиги икки гәз...» — Алимларниң бу 1-3-айәттики өлчәмләр тоғрилиқ башқа-башқа чүшинишлири бар. Схемилиримизни көрүң. □ **41:4** «У муқәддәс жайниң кәйнидики «әң муқәддәс жай»ниң узунлуғини өлчиди, ... У маңа: «бу әң муқәддәс жай» — деди» — Эзакиял каһин болуп, «муқәддәс жай»ға кирди. Бирақ «әң муқәддәс жай»ға кирмиди; Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән қанун бойичә пәкәт «баш каһин» «әң муқәддәс жай»ға киришкә һоқуқлуқ еди.

⁵ У муқәддәсханиниң темини өлчиди, қелинлиги алтә гәз чиқти; яндики кичик ханиларниң болса, кәңлиги төрт гәз еди; кичик ханилар муқәддәсханини чөридәп селинған еди. ⁶ Йенидики кичик ханилар үч қәвәтлик, бир-биригә үстләклик еди, һәр қәвәттә оттуздин хана бар еди; кичик ханиларниң лимлири муқәддәсханиниң темиға чиқип қалмаслиги үчүн, лимлар кичик ханиларниң сиртки темиға бекитилгән еди. ⁷ Жуқурилиғансери муқәддәсханиниң әтрапидики кичик ханилар кеңийип барған еди; чүнки муқәддәсханиниң әтрапида қурулуш болғанлиқтин бена егизлигәнсери ханилар кеңәйгән. Шу сәвәптин муқәддәсханиму егизлигәнсери кеңәйгән. Төвәндики қәвәттин жуқуридики қәвәткичә оттуридики қәвәт арқилиқ чиқидиған пәләмпәй бар еди. □

⁸ Мән муқәддәсханиниң егиз уллуқ суписи барлиғини көрдүм; у һәм йенидики кичик ханиларниң ули еди; униң егизлиги топтоғра бир «хада» еди, йәни алтә «чоң гәз» еди. □ ⁹⁻¹⁰ Йенидики ханиларниң сиртки теминиң қелинлиги бәш гәз еди. Муқәддәсханиниң йенидики кичик ханилар билән *каһинларниң* һужрилири арилиғидики бош йәрниң кәңлиги жигирмә гәз еди; бу бош йәр муқәддәсханиниң һәммә тәрипидә бар еди. ¹¹ Йенидики кичик ханиларға кириш еғизи болса бош йәргә қарайтти; бир кириш еғизи шималға, йәнә бири жәнупқа қарайтти. Супа үстидики ханиларни чөридигән бош йәрниң кәңлиги бәш гәз еди. ¹² Ғәрипкә жайлашқан, бош йәргә қарайдиған бенаниң узунлуғи йәтмиш гәз еди; бенаниң сиртки теминиң қелинлиги бәш гәз; униң кәңлиги тохсән гәз еди. □

Ибадәтханиниң йәнә бәзи тәпсилатлири

¹³ Һелиқи киши муқәддәсханиниң өзини өлчиди; униң узунлуғи йүз гәз еди. Бош йәрниң кәңлиги йүз гәз еди, бенаниң тамлири қошулуп жәмий кәңлиги йүз гәз еди. ¹⁴ Муқәддәсханиниң алди тәрипи вә шәриқкә жайлашқан һойлисиниң кәңлиги йүз гәз еди. □ ¹⁵⁻¹⁶ У муқәддәсханиниң кәйнидики бош йәргә қарайдиған бенаниң кәңлигини, жүмлидин у вә бу тәрипидики каридорни өлчиди, йүз гәз чиқти. Муқәддәсханиниң «муқәддәс жай»и билән ички «әң муқәддәс жай»и вә сиртқа қарайдиған далини болса, яғач тахтайлар билән безәлгән; униң босугилири, ичидики үч жайниң әтрапидики рожәклири һәм дәһлизлири болса, босугисидин тартип һәммә йәр, полдин деризиләргичә яғач тахтайлар билән безәлгән (деризиләр өзи рожәклик еди).

¹⁷⁻¹⁸ Даландин ички «әң муқәддәс жай»ғичә болған торус, ички вә сиртки «муқәддәс жай»ниң тамлириниң һәммә йери керуб вә палма дәрәқлири билән өлчәмлик нәқишләнгән еди. Һәр икки керуб арисидә бир палма дәриғи нәқишләнгән еди; һәр бир керубниң икки йүзи бар еди. □ ¹⁹ Керубниң инсан йүзи бу тәрәптики палма дәриғи нәқишигә қарайтти; шир йүзи у тәрәптики палма дәриғи нәқишигә қарайтти; пүткүл муқәддәсханиниң ички һәммә тәрипи шундақ

□ **41:7** «муқәддәсханиниң әтрапида қурулуш болғанлиқтин бена егизлигәнсери ханилар кеңәйгән» — *МОШУ* «қурулуш» дегән сөз пүткүл «Муқәддәс Китап»та пәкәт бир қетимла тегилиду, шуңа униң мәнәсини бекитиш тәс. Мүмкинчилиги йәнә барки, у «каридор» яки «пәләмпәй» дегән мәнидә. □ **41:8** «униң егизлиги топтоғра бир «хада» еди, йәни алтә «чоң гәз» еди» — *Оқурмәнләрниң есидә болидуки*, «чоң гәз» «бир гәзгә қошулған бир алиқан» (525 миллиметр әтрапида) (40:5ни көрүң). □ **41:12** «бенаниң узунлуғи йәтмиш гәз еди... униң кәңлиги тохсән гәз еди» — бу бенаниң кәңлиги вә узунлуғи «ички кәңлиги» вә «ички узунлуғи»ни көрсәтсә керәк. Схемимизда шундақ қияс қилимиз. Башқа имканийитиму схемимизда көрситилиду. Алимлар бинаниң қайси юлиништә (тоғрисига, узунисига) орунлаштурулуши тоғрилиқ икки пикирдә бар. □ **41:14** «шәриқкә жайлашқан һойлиси» — ибраний тилида « шәриқкә жайлашқан бош йәр». □ **41:17-18** «ички вә сиртки «муқәддәс жай»» — демәк, «муқәддәс жай» вә «әң муқәддәс жай».

еди; ²⁰ даланның полдин тартип торусиғичә, шуниңдәк «муқәддәс жай»ниң тамлириға керублар вә палма дәрәқлири нәқиш қилинған.

²¹ «Муқәддәс жай»ниң ишик кешәклири болса, төрт часилиқ еди; «әң муқәддәс жай» алдидики ишик кешәклириму охшаш еди.

²² «Муқәддәс жай»ниң егизлиги үч гәз, узунлуғи икки гәз болған қурбанғаһи яғачтин ясалған; униң бүжәклири, йүзи вә тамлириниң һәммиси яғачтин ясалған; хелиқи киши маңа: «Бу болса Пәрвәрдиғарниң алдида туридиған ширәдур» — деди.□

²³ Муқәддәсханиниң «муқәддәс жай» һәм «әң муқәддәс жай»иниң һәр бириниң қош қанатлиқ ишиги бар еди. ²⁴ Һәр бир қанитиниң икки қатлими бар еди; бу икки қатлам қатлинатти; бу тәрәптики қанитиниң икки қатлими бар еди; у тәрәптикисиниңму икки қатлими бар еди. ²⁵ Уларниң үстигә, йәни «муқәддәс жай»ниң ишиклири үстигә, тамларниң үстини нәқишлигәндәк, керублар вә палма дәрәқлири нәқишләнгән еди; сиртқи даланның алдида яғачтин ясалған бир айван бар еди. ²⁶ Даланның у вә бу тәрипидә рожәкләр вә палма дәрәк нәқишлири бар еди. Муқәддәсханиниң йенидики кичик ханилар вә алдидики айванниң шәклиму шундақ еди.

42

Сиртқи вә ички һойла арисига жайлашқан каһинларниң өйлири ••• Схемиларни көрүң

¹ У мени сиртқи һойлиға, шимал тәрипиғә апарди; у мени йәнә «бош йәр»гә туташқан, ибадәтханиниң шималий удулиға жайлашқан кичик ханиларға апарди. ² Ханиларниң жәмий узунлуғи йүз гәз еди; уларниң кириш йоли шималға қарайтти; ханиларниң жәмий кәңлиги әллик гәз еди. ³ Ханилар ички һойлиға тәвә жигирмә гәз кәңликтики «бош йәр»гә қарайтти, шундақла сиртқи һойлиға тәвә «таш тахтайлиқ супа»ниң удулида еди. Үч қәвәтлик ханиларниң каридориниң бир тәрипидики ханилар йәнә бир тәрипидики ханиларниң удулида еди.

⁴ Ханиларниң алдида он гәз кәңликтә, йүз гәз узунлуқта бир каридор бар еди. Ханиларниң ишиклири шималға қарайтти; □ ⁵ жуқуридики ханилар төвәндики вә оттурисидики өйләрдин тар еди; чүнки каридорлар көп орунни егиливалған еди. ⁶ Ханилар үч қәвәтлик еди; бирақ һойлиға туташ ханиларниңкидәк түврүклири болмиғачқа, үчинчи қәвәттики ханилар астинқи қәвәттики вә оттуридики ханилардин тар еди.□

⁷ Сиртқи ханиларниң йенидики, йәни һойлини ханилардин айрип туридиған сиртқи тамниң узунлуғи әллик гәз еди. ⁸ Сиртқи һойлиға туташқан ханиларниң болса, жәмий узунлуғи әллик гәз еди; мана, муқәддәсханиға қарайдиған

□ **41:22** «Муқәддәс жай»ниң егизлиги үч гәз, узунлуғи икки гәз болған қурбанғаһи яғачтин ясалған...» — бу «қурбанғаһ» бәлким қурбанлиқларниң өзи үчүн әмәс, бәлки Пәрвәрдиғарниң алдида «муқәддәс нан» қоюлуш үчүн ясилиду; чүнки ахирида «Бу болса Пәрвәрдиғарниң алдида туридиған ширәдур» дейилиду. □ **42:4** «Ханиларниң алдида он гәз кәңликтә, йүз гәз узунлуқта бир каридор бар еди» — биз мошу йәрдә грек тәржимиси (LXX) вә «Пешитта»ниң текстигә әгишип, «йүз гәз» дәп тәржимә қилмиз. «... Ханиларниң ишиклири шималға қарайтти» — пүтүн әйәттики әйни текстни чүшиниш тәс. Мүмкинчилиги барки, һәр қәвәттә икки каридор бар; шуниң билән һәр бир хана каридорға, йәни «шималға» қарайтти. □ **42:6** «...һойлиға туташ ханиларниңкидәк түврүклири болмиғачқа, үчинчи қәвәттики ханилар астинқи қәвәттики вә оттуридики ханилардин тар еди» — бу жүмлиниң мәнасини ибариний тилида чүшиниш тәс. Бәнадики түврүкләрниң қандақ орунлаштурулғанлиғи ениқ әмәс.

тәрипиниң узунлуғи йүз гәз еди. ⁹ Бу ханилар астида, сиртки хойлидин киридиған, шәриқ тәрәпкә қарайдиған бир кириш йоли бар еди. □

¹⁰ Ибадәтханиниң жәнубий тәрипидә, шәрқий тәрипигә қарайдиған ички хойлидики тамниң кәңлиги билән тәң болған, «бош йәр»гә туташқан, ибадәтханиниң өзигә қарайдиған ханилар бар еди; ¹¹ Уларниң алдидиму бир каридор бар еди; улар шималға қарайдиған ханиларға охшайтти. Уларниң узунлуғи вә кәңлиги, барлиқ чиқиш йоллири, шәкли вә ишиклири охшаш еди.

¹² Жәнупқа қарайдиған бир жүрүш ханиларниң ишиги алдидики каридорниң бешида бир кириш йоли бар еди; бу кириш йолиму шәриқкә қарайдиған тамниң йенида еди.

¹³ Вә у маңа: «*ибадәтханиниң хойлидики «бош йәр»гә туташлиқ бу шималий вә жәнубий жүрүш ханилар болса, муқәддәс ханилардур; Пәрвәрдиғарға йеқинлишалайдиған каһинлар шу йәрләрдә «әң муқәддәс һәдийәләр»ни йәйду. Улар шу йәрләрдә «әң муқәддәс һәдийәләр»ни, йәни ашлиқ һәдийәләрни, гуна курбанлиқлирини вә итаәтсизлиқ курбанлиқлирини қойиду; чүнки шу йәрләр муқәддәстур.* ¹⁴ Каһинлар Худа алдига киргәндин кейин, улар «муқәддәс жай»дин беваситә сиртки хойлиға чиқмайду, бәлки шу йәргә хизмәт кийимини селип қойиду, чүнки бу кийимләр муқәддәстур. Улар пәқәт башқа кийимләрни кийип, андин қамаәт турған йәргә чиқиду» — деди. □

¹⁵ У шундақ қилип ибадәтханиниң ички көлимини өлчигәндин кейин, у мени шәриқкә қарайдиған дәрвзиндин чиқарди вә әтрапидики тамни өлчиди. ¹⁶ У шәрқий тәрипини өлчәм хадиси билән өлчиди; у бәш йүз хада чиқти. □ ¹⁷ У шималий тәрипини өлчәм хадиси билән өлчиди; у бәш йүз хада чиқти. ¹⁸ У жәнубий тәрипини өлчәм хадиси билән өлчиди; у бәш йүз хада чиқти. ¹⁹ У ғәрбий тәрипигә бурулуп, өлчәм хадиси билән өлчиди; у бәш йүз хада чиқти.

²⁰ У төрт тәрипини өлчиди; әтрапидә авам билән пак-муқәддәс болған жайларни айрип туридиған, узунлуғи бәш йүз хада, кәңлиги бәш йүз хада там бар еди. □

43

Пәрвәрдиғарниң шан-шәриви Йерусалимға қайтип келиду

¹ У мени дәрвазига, йәни шәриқкә қарайдиған дәрвазига апарди; ² Мана, Израилниң Худасиниң шан-шәриви шәриқ тәрәптин кәлди; Униң авази улук суарниң шарқириған садасидәк еди; йәр йүзи униң шан-шәриви билән йорутулди.

³ Мән көргән бу аламәт көрүнүш болса, у шәһәрни һалак қилишқа кәлгән қетимда көргән аламәт көрүнүштәк болди; аламәт көрүнүшләр йәнә мән Кевар дәрияси бойида туруп көргән аламәт көрүнүштәк болди; мән дүм жиқилдим. ■ ⁴ Пәрвәрдиғарниң шан-шәриви шәриқкә қарайдиған дәрваза

□ **42:9** «... сиртки хойлидин киридиған, шәриқ тәрәпкә қарайдиған бир кириш йоли бар еди» — бу бенадин ички хойлиға киридиған бир йолму болуш керәк (13-, 14-айәт вә 44:19-айәтниму көрүң). □ **42:14** «Каһинлар ... шу йәргә хизмәт кийимини селип қойиду...» — «шу йәр» жуқурида тәсвирләнгән «жүрүш ханилар»ни көрситиш керәк (44:19-айәтниму көрүң). Ички хойлиниң өзидә кийим-кечәкни алмаштуруш мувапик әмәстур. □ **42:16** «У шәрқий тәрипини өлчәм хадиси билән өлчиди; у бәш йүз хада чиқти» — ибадәтханидики «сиртки хойла»ниң узунлуғи вә кәңлиги бәш йүз гәз еди (һесаплашқа асан болсун үчүн схемиларни көрүң). Буниңға қариганда, сиртки хойла теминиң сиртида йәнә бир чоң тосма там болса керәк. Шундақ болғанда, бу ибадәтхана интайин чоң болған болиду.

Тәхминән узунлуғи вә кәңлиги бир километрдин езуши мүмкин. Грек тәржимиси (LXX)ниң тексттә «бәз йүз гәз» дейлиди. □ **42:20** «У төрт тәрипини өлчиди... узунлуғи бәш йүз (хада), кәңлиги бәш йүз (хада) там бар еди» — 16-айәттики изаһәтти көрүң. ■ **43:3** Эз. 1:4; 8:4

арқилиқ ибадәтханаға кирди; ⁵ Роһ мени көтирип, ички һойлиға апарди; мана, Пәрвәрдигарниң шан-шәриви ибадәтханини толдурди. □ ■

⁶ һелиқи киши йенимда турғанда, ибадәтханиниң ичидин Бирисиниң сөзлигән авазини аңлидим; ⁷ У маңа: — И инсан оғли, бу Мениң тәхтим селинған жай, Мән аяқ басидиған, Мән Исраиллар арасида мәңгүгә туридиған жайдур; Исраил жәмәғидикиләр — уларниң өзлири яки падишалари бузуқлуғи билән яки «жуқури жайлар»да падишаниң жәсәтлири билән Мениң пак-муқәддәс наминни йәнә һеч булғимаиду. □ ■ ⁸ Улар өз босуғисини Мениң босуғимниң йениға, ишик кешикини Мениң ишик кешикимниң йениға салған, улар билән Мени пәқәт бир тамла айрип туратти, улар Мениң пак-муқәддәс наминни жиркеничликлири билән булғиған. Шуңа Мән ғәзивим билән уларни йөқитивәттим.

⁹ Әнди һазир улар бузуқлуғини, падишаларниң жәсәтлирини Мәндин жирақ қилсун; вә Мән улар арасида мәңгүгә туримән.

¹⁰ — Әнди сән, и инсан оғли, Исраил жәмәғиниң өз қәбиһликлиридин хижаләт болуши үчүн бу өйни уларға көрситип бәргин; улар каллисида ибадәтханини өлчәп бақсун. ¹¹ Әгәрдә улар өз қилғанлиридин хижил болса, әнди сән мошу өйниң шәклини, униң селинишини, чиқиш йоллирини, кириш йоллирини вә барлиқ лайиһисини вә барлиқ бәлгүлимилирини, — шундақ, барлиқ шәклини вә барлиқ қанунлирини аян қилип бәргин; уларниң пүткүл шәклини есида тутуши һәм униң бәлгүлимилиригә әмәл қилиши үчүн, уни уларниң көз алдиға язғин.

¹² Ибадәтханиниң қануни шундақ болиду: У турған тағниң чоққисиниң бекитилгән пасилғичә болған даириси «әң муқәддәс» болиду; мана, бу ибадәтханиниң қанунидур.

*Ибадәтханада қилидиған ибадәтниң бәлгүлимилири — қурбанғаһ *** Схемини көрүң*

¹³ Қурбанғаһниң «чоң гәз»дә өлчәнгән өлчәмлири шундақ еди: — бу гәз болса бир гәз қошулған бир алиқан болиду. Қурбанғаһниң әтрапидики улиниң егизлиги бир гәз, кәңлиги бир гәз, әтрапидики гирвики болса бир алиқан еди. Мана бу қурбанғаһниң ули еди. □

¹⁴ Униң улидин астинқи тәкчигичә икки гәз, кәңлиги бир гәз еди; бу «кичик тәкчә»дин «чоң тәкчә»гичә төрт гәз, кәңлиги бир гәз еди; ¹⁵ қурбанғаһниң от суписиниң егизлиги төрт гәз еди; от суписида төрт мүнғүз чоққийип чиқип туратти. ¹⁶ Қурбанғаһниң от суписиниң узунлуғи он икки гәз, кәңлиги он икки гәз болуп, у төрт часилиқ еди. ¹⁷ Жуқури тәкчигичиму төрт часилиқ еди, узунлуғи он төрт гәз, кәңлиги он төрт гәз; әтрапидики гирвики болса йерим гәз еди; астинқи кәңлиги бир гәз еди; униңға чиқидиған пәләмпийи шәриққә қарайтти.

¹⁸ У маңа шундақ деди: — И инсан оғли, Рәб Пәрвәрдигар шундақ дәйду: Бу қурбанғаһ үстигә көйдүрмә қурбанлиқларни сунуш вә үстигә қан сепиш үчүн уни ясиған күнидә, шулар униң бәлгүлимилири болиду: — ¹⁹ сән Лавий қәбилисидин болған, йәни Мениң хизмитимдә болуш үчүн Маңа йеқинлишидиған Задок нәслидикиләрдин болған каһинларға гуна қурбанлиғи сүпитидә яш бир топақни берисән; ²⁰ сән униң қенидин азрақ елип қурбанғаһниң мүнғүзлиригә, чоң

□ 43:5 «Роһ мени көтирип,...» — Худаниң Муқәддәс Роһи, әлвәттә. ■ 43:5 Әз. 3:14, Әз. 11:24

□ 43:7 «падишаларниң жәсәтлири билән Мениң пак-муқәддәс наминни йәнә һеч булғимаиду» — Исраиллар қедимки заманларда бәлким падишаларини «жуқури жайлар»да дәпнә қилип шу йәрларни тавапғаһлар қиливалған. Бәзи алимлар «жәсәтлири»ни «абида ташлири» дәп тәржимә қилиду.

■ 43:7 Йәр. 16:18 □ 43:13 «Мана бу қурбанғаһниң ули еди» — башқа бир хил тәржимиси: «қурбанғаһниң егизлиги төвәндә: —...»

тәкчиниң төрт бүжигигә һәм әтрапидики гирвәклири үстигә сүрисән; шуниң билән сән уни пакизлап вә униңға кафарәт қилисән. □

²¹ Сән гуна қурбанлиғи болған топақни елип униң жәситини «муқәддәс жай»ниң сиртида болған, ибадәтханидики алаһидә бекитилгән жайда көйдүрисән; ²² иккинчи күнидә сән гуна қурбанлиғи сүпитидә бежирим бир текини сунисән; улар қурбанғаһни топақ билән пакландурғандәк текә билән уни паклайду.

²³ Сән уни паклиғандин кейин, сән бежирим яш бир топақ, қой падисидин бежирим бир қочқарни сунисән; ²⁴ сән уларни Пәрвәрдиғарниң алдиға сунисән; каһинлар уларниң үстигә туз сепиду вә уларни Пәрвәрдиғарға атап көйдүрмә қурбанлиқ сүпитидә суниду. ²⁵ Йәттә күн сән һәр күни гуна қурбанлиғи сүпитидә бир текини сунисән; улар бежирим яш бир топақни, қой падисидин бежирим бир қочқарниму суниду. ²⁶ Улар йәттә күн қурбанғаһ үчүн кафарәт қилип уни паклайду; шуниң билән улар уни пак-муқәддәс дәп айрыду.

²⁷ Бу күнләр түгигәндә, сәккизинчи күни вә шу күндин кейин, каһинлар силәрниң көйдүрмә қурбанлиқлириңларни вә енақлиқ қурбанлиқлириңларни қурбанғаһ үстигә суниду; шуниң билән Мән силәрни қобул қилимән, — дәйду Рәб Пәрвәрдиғар.

44

Каһинлар вә уларниң вәзитилири, имтиязлири

¹ Вә у мени ибадәтханиниң шәриқкә қарайдиған дәрвазисигә апарди; у етиклик еди. ² Пәрвәрдиғар маңа: — Бу дәрваза етиклик туриду; у ечилмайду, һеч ким униңдин кирмәйду; чүнки Пәрвәрдиғар, Израилниң Худаси униңдин киргән; шуңа у етиклик қалиду. ³ Пәқәт шаһзадә, шаһзадилек сүпити билән шу дәрвазиниң каридорида олтирип Пәрвәрдиғар алдида нан йейишкә болиду; у дәрвазиниң далинидин кириду вә шу йолдин чиқиду, — деди. □

⁴ У мени шималий дәрвазидин чиқирип ибадәтханиниң алдиға апарди; мән көрдүм, мана, Пәрвәрдиғарниң шан-шәриви Пәрвәрдиғарниң өйини толдурди; мән дүм жиқилдим. □

⁵ Пәрвәрдиғар маңа шундақ деди: — Инсан оғли, Мениң саңа Пәрвәрдиғарниң өйиниң барлиқ бәлгүлимилири һәм қанунлири тоғрилиқ ейтидиғанлиримниң һәммисини көңүл қоюп көзүң билән көр, қулиқиң билән аңла; ибадәтханиниң кириш йоли вә муқәддәс жайниң чиқиш йоллирини көңүл қоюп есиндә тут.

⁶ Андин асийларға, йәни Израил жәмәтигә шундақ дегин: «Рәб Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: — жиркиничлик қилмишлириңларға болди бәс, и Израил жәмәти!

⁷ Силәр барлиқ жиркиничлик қилмишлириңлардин сирт, Маңа нан, қурбанлиқ мейи вә қенини сунғиниңларда, силәр ят адәмләрни, қәлбидә хәтнә қилинмиған, тенидә хәтнә қилинмиғанларни мениң муқәддәс жайимда, йәни Мениң өйүмдә туруп уни булғашка киргүздуңлар; улар әһдәмни бузди. ⁸ Силәр Мениң пак-муқәддәс нәрсилеримгә мәсәулийәт билән сәдиқ болмай, бәлки муқәддәс жайимда өзүңларниң орниға мәсәул болушқа ят адәмләрни ишкә қойдуңлар».

⁹ Рәб Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: — Израил арисидә турған ят адәмләрдин, йәни қәлбидә хәтнә қилинмиған, тенидә хәтнә қилинмиған һәр қандақ ят адәмниң Мениң муқәддәс жайимға киришигә болмайду

□ **43:20** «шуниң билән сән уни пакизлап вә униңға кафарәт қилисән» — «кафарәт қилиш» тоғрилиқ «Лав.» 1:3 вә изаһатни, шундақла «Тәбирләр»ниму көрүң. □ **44:3** «у дәрвазиниң далинидин кириду...» — демәк, шаһзадә шәриқий дәрвазиниң кародориға һойла арқилиқ даландин өтүп кириду.

Нан йегәндин кейин у шу йол билән чиқип кетиду. □ **44:4** «Пәрвәрдиғарниң өйи» — пүткүл ибадәтханини көрситиду.

10 лекин Исраилниң Мәндин езип кетиши билән, Мәндин жирақлишип азған, мәбудлириға интилгән Лавий жәмәтидикиләр өз қәбиһлигиниң жазасини тартиду; □ 11 һалбуки, улар йәнила муқәддәс орнумда, өй дәрвазилирида назарәтчилик қилидигән вә өй хизмитидә болидигән хизмәткарлар болиду; улар хәлиқ үчүн көйдүрмә вә башқа қурбанлиқларни сойиду; улар хәлиқниң хизмитидә болуп уларниң алдида туриду. □ 12 Амма хәлиқ мәбудлириға чокунғанда, улар хәлиқниң шу ишлирида, уларниң хизмитидә болғанлиғи, шуниң билән Исраил жәмәтини қәбиһликкә елип баридигән путликашан болғанлиғи түпәйлидин, шуңа Мән уларға қолумни көтирип қәсәм ичкәнмәнки, — дәйду Рәб Пәрвәрдиғар, — улар қәбиһлигиниң жазасини тартиду. 13 Шуңа улар Мән үчүн каһинлиқ вәзиписини өтәшкә Мениң йенимға йеқин кәлмәйду, яки Мениң муқәддәс нәрсилеримгә, «әң муқәддәс» нәрсилеримгә йеқин кәлмәйду; улар бәлки өз хижәлитини вә жиркинчилик қилмишлириниң жазасини тартиши керәк. 14 Бирақ Мән уларни өйниң өзиниң мулазимитигә, униң барлиқ хизмитигә вә униңда қилинидигән барлиқ ишларға мәсуул қилимән.

Задок жәмәтидики Худаға садиқ болған каһинлар төғрисида

15 Бирақ Исраил Мәндин езип кәткәндә, Өз муқәддәс қайимға қарашқа садиқ каһинлар, йәни Лавийлар болған Задокниң әвладилир — улар хизмитимдә болушқа йенимға йеқин келиду; улар қурбанлиғиларниң мейини вә қенини сунушқа Мениң алдимда туриду, — дәйду Рәб Пәрвәрдиғар. 16 Улар муқәддәс жайимға кириду, Мениң хизмитимдә болушқа дәстихинимға йеқин келиду; улар Мениң тапшуруғумға мәсуул болиду.

17 Вә шуңдақ болидуки, улар ички һойла дәрвазилиридин киргәндә, канап кийимни кийиши керәк; ички һойла дәрвазилирида яки муқәддәсхана алдида хизмәттә болғанда, уларда һәр қандақ жүндин болған нәрсә болмайду; 18 бешиға канаптин тикилгән сәллә, белиниң төвинигә канаптин тамбал кийиду; улар адәмни тәрлитидигән һеч қандақ нәрсини киймәслиғи керәк. □ 19 Улар хәлиқниң алдиға сиртқә һойлиға чиққанда, улар хизмәт кийимлирини селиветип, уларни муқәддәс «кичик ханилар»ға қоюп қойиду; улар хәлиқниң бу кийимлириниң пак-муқәддәслиғигә тегип кетип зиянға учримаслиғи үчүн башқа кийимләрни кийиши керәк. □ 20 Улар чачлирини чүшүрүвәтмәслиғи, яки чачлирини узун қоювәтмәслиғи лазим; улар пәкәт қисқа чач қоюши керәк. 21 Ички һойлиға киргәндә һеч қайси каһин шарап ичмәслиғи керәк.

□ 44:10 «... Исраилниң Мәндин езип кетиши билән, Мәндин жирақлишип азған, мәбудлириға интилгән Лавий жәмәтидикиләр өз қәбиһлигиниң жазасини тартиду» — Лавий жәмәтидикиләр, йәни Лавийларниң муқәддәс ибадәтханиниң хизмити үчүн алаһидә мәсуулийити болған. Тәпсилатлири Тәвратниң «Мисирдин чиқиш», «Лавийлар» вә «Чөл-баявандики сәпәр» дегән қисмилардин тепилиду.

□ 44:11 «муқәддәс орнум» — мошу йәрдә «муқәддәс жай» әмәс, бәлки пүтқүл ибадәтханини көрсәтсә керәк. □ 44:18 «улар адәмни тәрлитидигән һеч қандақ нәрсини киймәслиғи керәк» — «тәрлитидигән» яки «тәр аққузидигән» кийим каһинлар үчүн болмайду. Оқурмәнләрниң есидә болидуки,

Адәм атимиз гуна садир қилғандин кейин, Худа униңға: «Сән пешанәңдин тәр аққузушуң билән нениңни йәйсән» дәп ләнәт қилған еди. Худаниң хизмити Униң илтипати, күч-қудрити билән қилинмиса болмайду; Худаниң нижәтида яки хизмитидә адәмниң өз «тиршчанлиғи», яки инсанийәтниң гунайини әслитидигән «аққузған тәр»иниң һеч орни йоқ. □ 44:19 «Улар хәлиқниң бу кийимлириниң пак-муқәддәслиғигә тегип кетип зиянға учримаслиғи үчүн башқа кийимләрни кийиши керәк» — оқурмәнләрниң есидә болидуки, Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән қанун бойичә аддий пухраларниң каһинларниң хизмәт кийимлиригә тегиш һоқуқи йоқ еди. Улар тәккүчи болса Худаниң хизмәтигә учрайтти. Шуңа бу бәлғүлимә пухраларни қоғдаш үчүн еди. Биз «қошумчә сөз»имиздиму йеңи ибадәтханидики каһинлар вә вәзипилири үстидә тохтилимиз.

22 Улар тул яки ажрашқан аялни өз әмригә алмаслиғи керәк; улар Исраил нәслидин болған пак қизни, яки каһиндин тул қалған аялни елишқа болиду. ■

23 Улар хәлқимгә пак-муқәддәс билән аддийниң пәрқини үгитиду, уларға һалал билән һарамни қандақ пәриқ етишни көрситиду.

24 Әрз-дәваларда улар һөкүм чиқириш орнида болиду; улар буларниң үстигә өз һөкүмлирим бойичә һөкүм чиқириду; Мән бекиткән барлиқ һейт-байрамлирим тоғрисидики қанун-бәлгүлимилиримни тутиду; улар Мениң «шабат күн»лиримни пак-муқәддәс дәп әтиварлиши керәк.

25 Өзини напак қилмаслиғи үчүн улар өлүкниң йениға һеч бармаслиғи керәк; һалбуки, өлгән атиси, аниси, оғли, қизи, ака-укиси яки ери йоқ ача-сиңлиси үчүн улар өзини напак қилишқа болиду. 26 Өзини пакландурғандин кейин, униңға йәнә йәттә күн санилиши керәк; 27 у муқәддәс жайға киргәндә, йәни муқәддәс жайда хизмәтгә болушқа ички һойлиға киргән шу күнидә, у өзи үчүн гуна қурбанлиғини сунуши керәк, — дәйду Рәб Пәрвәрдиғар. 28 Бу уларға мирас болиду: — Мән Өзүм уларға мирас болиман; силәр уларға Исраил зиминидин һеч қандақ егиликни тәқсим қилмайсиләр; Мән уларниң егилиги болиман. ■ 29 Улар ашлиқ һәдийә, гуна қурбанлиғи вә итаәтсизлик қурбанлиқлиридин йәйду; Исраилда мәхсус Худаға аталған һәр қандақ нәрсә уларниңқи болиду. 30 Тунжқи чиққан һәр қандақ мәһсулатларниң есили, барлиқ вә һәр қандақ «көтәрмә һәдийә»ләр каһинлар үчүн болиду. Силәр арпа-буғдийиңларниң һосулиниң тунжа хемирини каһинға тәқдим қилишиңлар керәк; шуниң билән бәхит-бәрикәт өйүңләргә ата қилиниду. □ ■ 31 Каһинлар әзлүгидин өлгән, яки житқучлар боғуп қойған һеч қандақ һайван яки учар-қанатлардин йейишкә болмайду. ■

45

Зиминдин Пәрвәрдиғарға атап «көтәрмә һәдийә» болған парчә йәр ••• 44:30-узһат, схемини вә хәритини көрүң

1 Силәр зиминни мирас қилип бөлүш үчүн чәк ташлап тәқсим қилғиниңларда, силәр «көтәрмә һәдийә» сүпитидә зиминдики муқәддәс бир үлүшни Пәрвәрдиғарға атап сунисиләр. Униң узунлуғи жигирмә бәш миң хада, кәңлиги жигирмә миң хада болиду. Бу парчә йәр һәр тәрәптики чигрисигичә муқәддәс һесаплиниду. □ 2 У йәрдин бәш миң хада узунлуқтики, бәш миң хада кәңликтики төрт часилиқ йәр муқәддәс жайға айрилиду; униң әтрапида бош йәр болуш үчүн әллик гәзлик кәңликтики йәр бөлүниду. □ 3 Бу үлүштин сән узунлуғи жигирмә бәш миң хада, кәңлиги он миң хада болған йәрни өлчәп бөлисән; буниң ичи муқәддәс жай, әң муқәддәс жай болиду.

4 Бу йәр зиминниң муқәддәс үлүши болиду; у муқәддәс жайниң хизмитидә болған, йәни Пәрвәрдиғарниң хизмитидә болушқа йениға йеқин келидиған

■ 44:22 Лав. 21:13,14 ■ 44:28 Чөл. 18:20; Қан. 18:1 □ 44:30 ««көтәрмә һәдийә»ләр» — Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән қанун бойичә бәзи қурбанлиқлардин вә Худаға аталған бәзи башқа һәдийәләрдин «көтәрмә һәдийә»ләрни мәхсус каһинлар үчүн айриш керәк еди («Мис.» 25:2-3ни көрүң). ■ 44:30 Мис. 13:2; 22:29,30; Чөл. 18:11 ■ 44:31 Лав. 22:8 □ 45:1 «узунлуғи жигирмә бәш миң хада» — тәхминән 78 километр. Башқа бир хил тәржимиси «узунлуғи жигирмә бәш миң гәз» — (йәни 13 километр) «кәңлиги жигирмә миң хада» — тәхминән 63 километр. Биз мошу йәрдә грек тилидики LXX тәржимисигә әгишимиз. Башқа бир хил тәржимиси «узунлуғи жигирмә миң гәз» — (йәни 10,5 километр). □ 45:2 «У йәрдин бәш миң хада узунлуқтики, бәш миң хада кәңликтики төрт часилиқ йәр муқәддәс жайға айрилиду» — ибраний тилида «У йәрдин бәш миң хада узунлуқта, бәш миң хада кәңликтә төрт часилиқ йәр муқәддәс жайға айрилиду» дейилиду.

каһинлар үчүн болиду; у уларниң өйлири үчүн, шундақла муқәддәс жайниң орунлишиши үчүн муқәддәс орун болиду. ⁵ Униңдин сирт йәнә узунлуғи жигирмә бәш миң гәз, кәңлиги он миң гәз болған йәр, өйниң хизмитидә болидиған Лавийларниң егилиги, йәни өзлири туридиған шәһәрлири үчүн болиду. ⁶ Силәр бу «кәтәрмә һәдийә» болған муқәддәс үлүшниң йенидин шәһәр үчүн кәңлиги бәш миң хада, узунлуғи жигирмә бәш миң хада йәрни бөлүп бекитисиләр. Бу пүткүл Исраил жәмәти үчүн болиду. □ ⁷ Шаһзадиниң үлүши болса, бу муқәддәс үлүшниң икки тәрипигә тутишиду, шундақла шәһәргә тәвә жайниң икки тәрипигә тутишиду, йәни ғәрбий тәрипи ғәрипкә қарайдиған, шәрип тәрипи шәрипкә қарайдиған икки парчә йәр болиду; бу парчә йәрләрниң жәмий узунлуғи қәбиллиләрниң үлүшниң узунлуғи билән параллел болиду. ⁸ Бу йәр шаһзадиниң Исраил зиминидики егилиги болиду; вә Мениң шаһзадилирим хәлқимни йәнә һеч әзмәйду; зимин Исраил жәмәтигә, қәбиллилири бойичә бөлүп тәксим қилиниду.

⁹ Рәб Пәрвәрдиғар шундақ дәйду: — Болди бәс, и Исраил шаһзадилири! Жәбир-зулум вә булаң-талаңни өзүңлардин нери қилип, тоғра һөкүм чиқирип адаләт жүргүзүңлар; Мениң хәлқимни қайта йеридин һайдивәткүчи болмаңлар, — дәйду Рәб Пәрвәрдиғар. ¹⁰ Силәрдә тоғра мизан, тоғра әфаһ, тоғра «бат» болсун. □ ■ ¹¹ «Әфаһ» вә «бат» болса бир өлчәм болсун; шуниң билән бат хомирниң ондин биригә, әфаһ хомирниң ондин биригә баравәр болсун; хомир болса улар иккиси үчүн өлчәм болсун. □ ¹² Бир шәкәл болса жигирмә «гәраһ» болсун. Жигирмә шәкәл, жигирмә бәш шәкәл, он бәш шәкәл қошулуп силәргә «мина» болиду. □ ■

Шаһзадә үчүн «кәтәрмә һәдийә»

¹³ Бу силәрниң *шаһзадә* үчүн «кәтәрмә һәдийә»ңлар болиду; бир «хомир» бугдайдин алтидин бир әфаһ бугдай, бир «хомир» арпидин алтидин бир әфаһ арпа сунисиләр; ¹⁴ зәйтун мейи болса, «бат» билән өлчиниду, һәр бир «кор»дин ондин бир бат сунисиләр (бир «кор» он «бат» яки бир «хомир» болиду, чүнки он бат бир хомир болиду). ¹⁵ Исраилниң сүйи мол яйлақлиридин, һәр икки йүз туяқ падиға бирдин пахлан сунисиләр — булар болса, «ашлиқ һәдийә», «көйдүрмә қурбанлиқ», «енақлиқ қурбанлиқ»лар болуп, Исраиллар үчүн кафарәт қилиш үчүн болиду, — дәйду Рәб Пәрвәрдиғар. ¹⁶ Зиминдики хәлиқниң һәммисиниң Исраилниң шаһзадисигә сунған бу «кәтәрмә һәдийә»гә төһписи болиду. ¹⁷ Шаһзадиниң вәзиписи болса, һейтләргә, «йеңи ай»ларға, «шабат күн»ләргә, жүмлидин Исраил жәмәтиниң барлиқ «ибадәт сорун»лиригә көйдүрмә қурбанлиқлар, ашлиқ һәдийәләр вә шарап һәдийәләрни тәминләштин ибарәт; Исраил жәмәти үчүн кафарәт елип келидиған гуна қурбанлиғи, ашлиқ һәдийә, көйдүрмә қурбанлиқ вә енақлиқ қурбанлиқлирини тәминлиғичи дәл шу болиду.

□ **45:6** «шәһәр үчү» — йәни Йерусалим үчүн. «кәңлиги бәш миң хада, узунлуғи жигирмә бәш миң хада» — яки «кәңлиги бәш миң гәз, узунлуғи жигирмә бәш миң гәз». □ **45:10** «әфаһ» — қуруқ нәрсиләргә өлчәм еди, тәхминән 27 литр еди. «бат» — суюқ нәрсиләргә өлчәм, әфаһқа баравәр болуп 27 литр еди. ■ **45:10** Лав. 19:35,36 □ **45:11** «бат хомирниң ондин биригә, әфаһ хомирниң ондин биригә баравәр болсун» — «хомир»ниң әслий мәнәси «ешәк көтирәлиғидәк жүк» еди — тәхминән 220-300 литр. □ **45:12** «шәкәл» — күмүчниң (яки алтунниң) өлчими болуп, 11.4 грамға баравәр еди. «мина» — (яки «манәһ») бир хил тәңгә, 60 шәкәлгә баравәр еди. Энди немишкә униң мошу йәрдә «20, 25 вә 15 шәкәлгә бөлүнүшни анчә биләймиз. Балким мошу бөлүнүши бир хил алдамчилиқниң алдини елиш үчүн болуши мүмкин. ■ **45:12** Мис. 30:13; Лав. 27:25; Чөл. 3:47

Һейт-байрамлар тоғриликъ бәзи бәлгүлимиләр

18 Рәб Пәрвәрдиғар шундақ дәйду: — Биринчи айның биринчи күнидә сән бежирим яш бир топақни алисән, униң билән сән муқәддәс жайни паклайсән. 19 Каһин бу гуна қурбанлиғиниң қенидин елип ибадәтханиниң ишиқ кешәклиригә, қурбанғаһниң жуқури тәкчисицики төрт бүжәккә вә ички һойлиниң дәрвазисиниң кириш йолиниң кешәклиригә сүриду; 20 шуниңдәк йолдин азғанлар яки наданлар үчүн сән шу айның йәттинчи күнидә охшаш иш қилишиң керәк; шуниң билән сән ибадәтхана үчүн кафарәт қилисән.

21 Биринчи айның он төртинчи күнидә силәр «өтүп кетиш» һейти, йәттә күнлүк бир һейтни өткүзисиләр; петир нанни йейиш керәк. ■ 22 Шу күни шаһзадә өзи вә зиминдики барлиқ хәлиқ үчүн гуна қурбанлиғи сүпитидә бир топақни суниду. 23 һейтниң йәттә күниниң һәр биридә у Пәрвәрдиғарға көйдүрмә қурбанлиқни, йәни йәттә күнниң һәр биридә йәттә топақ вә йәттә қочқарни, һәммисини бежирим һалда суниду; һәр күни гуна қурбанлиғи үчүн бир текини суниду. 24 У һәр бир топаққа бир әфаһ ашлиқ һәдийәни, һәр бир қочқарға бир әфаһ ашлиқ һәдийәни қошуп суниду; һәр бир әфаһ уңға у бир хин зәйтун мейини қошуп суниду. □ 25 Йәттинчи айның он бәшинчи күнидә башланған һейтта, һейтниң йәттә күниниң һәр биридә у мошундақ гуна қурбанлиқлири, көйдүрмә қурбанлиқлар, ашлиқ һәдийәләрни вә зәйтун мейи қатарлиқларни охшаш сунуши керәк. □ ■

46*«Шабат күн»лири вә «йеңи ай»лар*

1 Рәб Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: — Ички һойлиниң шәриқкә қарайдиған дәрвазиси алтә «иш күни»дә етиклик болиду; бирақ шабат күнидә у ечилиду; вә «йеңи ай» болған күнлиридә у ечилиду. □ 2 Шаһзадә сирттин шу дәрвазиниң далининиң йоли билән кириду, у кириш еғизиниң кешәк теми түвидә туриду; каһинлар болса униң үчүн көйдүрмә қурбанлиғини, енақлиқ қурбанлиқлирини суниду; у дәрвазиниң босуғисидә сәждә қилиду андин чиқиду; бирақ дәрваза кәчкичә етилмәйду. 3 Зиминдики хәлиқму шабат күнлиридә вә «йеңи ай»ларда шу дәрвазиниң кириш еғизиниң түвидә туруп Пәрвәрдиғар алдида сәждә қилиду.

4 Шабат күнидә шаһзадә Пәрвәрдиғарға сунған қурбанлиқ болса алтә бежирим паҳлан, бир бежирим қочқар болиду. 5 Буларға қошулидиған ашлиқ һәдийәләр қочқарға бир әфаһ, паҳланларға болса чаминиң йетишичә болиду; һәр бир әфаһ уңға у бир хин зәйтун мейини қошуп суниду.

6 «Йеңи ай»ниң күнидә у сунған қурбанлиқ яш бир бежирим топақ, алтә паҳлан, бир қочқар болиду; уларниң һәммиси бежирим болиду. 7 Буларға ашлиқ һәдийәләрни кушуп суниду; топаққа бир әфаһ, қочқарға бир әфаһ, паҳланларға чаминиң йетишичә болиду; һәр бир әфаһ уңға бир хин зәйтун мейини қошуп суниду. 8 Шаһзадә киргәндә, дәрвазиниң далини билән кириду, вә шу йол билән чиқиду.

9 Зиминдики хәлиқ һейт күнлиридә бекитилгән «ибадәт сорун»лириға Пәрвәрдиғар алдиға киргәндә, сәждә қилишқа шималий дәрвазидин киргән

■ **45:21** Мис. 12:3; 23:15; Лав. 23:5; Чөл. 9:3; 28:16,17; Қан. 16:1 □ **45:24** «бир хин зәйтун мейини»

— «бир хин» бәлким тәхминән 6 литр. □ **45:25** «Йәттинчи айның он бәшинчи күнидә башланған һейт» — йәни «кәпиләр һейти» яки «кәпә тикиш һейти» ■ **45:25** Лав. 23:33; Чөл. 29:12; Қан. 16:13

□ **46:1** «шабат күни» — оқурмәнләрниң есидә барки, «шабат күни» шәнбә күни, дәм елиш күнидур.

киши жәнубий дәрвазидин чиқиду; жәнубий дәрвазидин киргән киши шималий дәрвазидин чиқиду; у киргән дәрвазидин чиқмайду, бәлки удулиға меңип чиқиду. ¹⁰ Хәлиқ киргәндә шаһзадә улар билән биллә кириду; улар чиққанда, биллә чиқиду.

¹¹ Нейт-байрамларда вә «ибадәт сорун»лирида болса, у қошумчә сунған ашлиқ һәдийәләр топаққа бир әфаһ, қочқарға бир әфаһ, пахланларға болса чаминиң йетишичә болиду; һәр бир әфаһ унға у бир хин зәйтун мейини қошуп суниду.

¹² Шаһзадә Пәрвәрдиғарға халис көйдүрмә қурбанлиқни яки халис енақлиқ қурбанлиқлирини сунмақчи болса, әнди шәриқкә қарайдиған дәрваза униң үчүн ечилиду; шабат күнидә қилғандәк, у өз көйдүрмә қурбанлиғини вә енақлиқ қурбанлиқлирини суниду; у қайтип чиқиду; чиққандин кейин дәрваза етилиду.

¹³ Һәр күндә сән Пәрвәрдиғарға көйдүрмә қурбанлиқ сүпитидә бир яшлиқ бәжирим пахланни сунисән; сән һәр әтигини тәйярлап берисән. ¹⁴ Һәр әтигәндә сән униңға қошуп ашлиқ һәдийә, йәни ундин алтдин бир әфаһ вә унни майлашқа зәйтун мейидин үчтин бир хин тәйярлайсән; бу Пәрвәрдиғарға әбәдий бәлгүлимә билән бекитилгән ашлиқ һәдийә болиду. ¹⁵ Улар һәр әтигәндә пахланни, униң ашлиқ һәдийәсини зәйтун мейи билән әбәдий көйдүрмә қурбанлиқ сүпитидә суниду.

Мираслар тоғрилиқ бәзи бәлгүлимиләр

¹⁶ Рәб Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: — Шаһзадә өз мирасидин оғуллириниң бирисигә соға қилған болса, әнди у йәнә әшу оғлиниң өз оғул-әждатлири үчүн болиду; мирас йоли бойичә у уларниң егилиги болиду. ¹⁷ Бирақ у өз мирасидин униң хизмәткарлириниң биригә соға бәргән болса, у униңки «халас қилиш жили»ғичә болиду; шу қағда у шаһзадигә қайтурулиду; *шаһзадиниң мираси әсли өз оғуллириғила мәнсуп болиду.* □ ¹⁸ Вә шаһзадә хәлиқкә жәбир-зулум селип, уларни мирасидин һайдивәтмәйду; у оғуллириға өз егилиғин мирас тәқсим қилиду; шуниң билән Мениң хәлқим өз егилиғидин тарқитилмайду.

Каһинларниң қурбанлиқлардин алған гәшнни пишириши

¹⁹ Андин *һелиқи киши* мени шималға қарайдиған, каһинлар үчүн болған муқәддәс «кичик ханилар»ға дәрвазиниң йенидики кириш йоли билән апарди; мана, униң фәрип тәрипидә мәнсуп бир жай бар еди; ²⁰ у маңа: «Бу каһинлар итаәтсизлиқ қурбанлиқлирини вә гуна қурбанлиқлирини қайнитидиған һәм ашлиқ һәдийәләрни пиширидиған жайдур; бу жайни бекитиштики мәнсәт, хәлиқниң бу ашларниң пак-муқәддәслиғигә тегип кетип зиянға учримаслиғи үчүн, улар бу ашларни сиртқи һойлиға елип чиқмайду. □ ²¹ У мени сиртқи һойлиға апирип, мени һойлиниң төрт булуңидин өткүзди; мана, һойлиниң һәр

□ **46:17** «халас қилиш жили» — Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән қанун бойичә, «халас қилиш жили» яки «бурға челиш жили» һәр 49 жылда бир болиду, әшу жилида һәр адәмниң қәрзи халас қилиниду, башқиларға сетилған мирас-зиминлар өз егиси яки униң әвлатлириға қайтурулиду. («Лав.» 25-бапни көрүң). □ **46:20** «Бу каһинлар итаәтсизлиқ қурбанлиқлирини вә гуна қурбанлиқлирини қайнитидиған һәм ашлиқ һәдийәләрни пиширидиған жайдур... хәлиқниң бу ашларниң пак-муқәддәслиғигә тегип кетип зиянға учримаслиғи үчүн, улар бу ашларни сиртқи һойлиға елип чиқмайду» — оқурмәнләрниң есидә болидуки, каһинларниң көйдүрмә қурбанлиқлардин сирт, һәр хил қурбанлиқлардин вә «һәдийә»ләрдин бир үлүшни елип йейиш һоқуқи бар еди. Уларниң рәсмий кирими болмиғачқа, бу үлүшләр уларниң женини бақатти. Хәлиқ қурбанлиқлири вә үлүшлирини Худаға атап сунғандин кейин, «муқәддәс» дәп һесаллинип, Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән қанунда аддий пухраларниң уларни йейиши яки уларға тегиши мәнъий қилинған. Биз «қошумчә сөз»имиздиму бу қурбанлиқлар үстидә тохтилимиз.

бир булуңида кичик хойла бар еди. ²² хойлиниң төрт булуңида, узунлуғи қириқ гәз, кәңлиги оттуз гәз болған тосма тамлиқ хойлилар бар еди; бу төрт хойлиниң өлчәмлири охшаш еди. ²³ Бу төрт хойла ичидә әтрапида таш тахтайлиқ тәкчә бар еди; тәкчә астида һәммә әтрапида қазан қайнитидиган *от қалайдиған* жайлири бар еди.

²⁴ У маңа: «Булар «гөш қайнитиш өйлири», мошу йәрләрдә өйниң хизмитидә болғанлар хәлиқниң қурбанлиқлирини қайнитиду» — деди.□

47

Һаятлық дәрияси

¹ *Һелиқи киши* мени өйниң дәрвасисига қайта апарди. Мана, ибадәтханиниң босугисидин сулар шәриқкә қарап еқип чиқивататти; чүнки өйниң алди шәриқкә қарайтти. Сулар өйниң астидин, оң тәрипидин, қурбанғанниң жәнубий тәрипидин еқип чүшәтти. □ ² У мени шималға қарайдиған дәрвасисидин чиқарди; у мени айландуруп шәриқкә қарайдиған дәрвасиниң сиртиға апарди; мана, сулар оң тәрипидин еқип туратти.

³ Һелиқи киши қолида өлчигүч танини тутуп, шәриқкә қарап маңди; у миң гәз өлчиди, андин мени сулардин өткүзди; сулар адәмниң ошуғиға чиқатти.

⁴ У йәнә миң гәз өлчиди; андин мени сулардин өткүзди; сулар адәмниң тизлириға йәтти. У йәнә миң гәз өлчиди; андин мени сулардин өткүзди; сулар адәмниң белигә чиқатти. ⁵ У йәнә миң гәз өлчиди; у мән өтәлмәйдиған дәрия болуп чиқти; чүнки сулар өрләп кәтти; униңда су үзгили болатти, у өткили болмайдиған дәрия болуп чиқти. ⁶ У мәндин: «Инсан оғли, буни көргәнсән?» дәп сориди; андин мени дәрияниң қирғиқиға қайтуруп апарди.

⁷ Қирғаққа қайттим, мана, дәрияниң қирғиқида, у вә бу қетида, интайин көп дәрәкләр бар еди.■

⁸ У маңа мундақ деди: «Бу сулар жутниң шәрқиғә чиқиду; шу йәрдин улар Арабаһ түзләңлигигә чүшүп, андин деңизға кириду. Улар деңизға еқип кириши билән, деңиз сулири сақайтилиду. □ ⁹ Вә шундақ болидуки, бу «жүп дәрия» қайси йәргә еқип кәлсә, шу йәрдики барлиқ су үзидиған жаниварлар яшайду; деңизда нурғун белиқлар болиду; чүнки сулар шу йәргә еқип келиду, вә деңиз сулири сақайтилиду; дәрия нәгә ақса, шу йәрниң һәммиси һаятқа егә болиду. □ ¹⁰ Вә шундақ болидуки, белиқчилар деңиз бойида туриду; Ән-Гәдидин Ән-Әглаимгичә уларниң торлири йейилидиған жайлири болиду; деңиз белиқлириниң «Оттура деңиз» дикидәк бәк көп сортлири болиду; ¹¹ бирақ уиң зәй-сазлиқлири сақайтилмайду; улар шорлуқ болушқа тапшурулиду.

□ **46:24** «мошу йәрләрдә өйниң хизмитидә болғанлар хәлиқниң қурбанлиқлирини қайнитиду — «қурбанлиқларни қайнитиш» тоғрилик «Лав.» 7:31-36, 8:31-айәтләрни көрүң. Лавийлар вә каһинларниң хәлиқ апарған «енақлиқ қурбанлиғи»лар, «гуна қурбанлиғи»лар вә «итаәтсизлик қурбанлиғи»лардин парчә гөш елип йейиш һоқуқи бар еди. Бу уларниң қурбанлиқни союп сунушидики «иш һәққи» еди. □ **47:1** «өйниң дәрвасиси» — «өй» мошу йәрдә пүткүл ибадәтханини көрситиду. ■ **47:1** Зәк. 14:8 ■ **47:7** Вәһ. 22:2 □ **47:8** «Арабаһ түзләңлиғи» — хәритини көрүң. «Арабаһ» дегән Иордан дәриясиниң жилғиси. «деңиз» — «Өлүк деңиз» — бүгүнгә қәдәр у деңиз интайин тузлуқ болғачқа, униңда һеч қандақ жанивар яшмайду. Бирақ бу сулар билән уиң сулири ақар су болуп, нурғун белиқ-һайванлар уларда яшайду. □ **47:9** «жүп дәрия» — жуқуриқи айәтләрдә «бир дәрия» тәсвирләнгәндин кейин, немшишкә «жүп дәрия» дейилиду? Буниң сирлиқ мәнәси пәкәт Тәвраттики «Зәк.» 14:8-айәттә йешилиду. Чүнки йәнә бир дәрия ибадәтханидин чиқип гәрбий тәрәпкиму еқип «Оттура деңиз»ға кириду. «Йо.» 3:18нимй көрүң.

¹² Дәрия бойида, у вә бу қетида, озук болидиган һәр хил дәрәкләр өсиду. Уларниң йопурмақлири солашмайду, улар мевисиз қалмайду; улар һәр айда йеңидин мевиләйду; чүнки уни суғиридиған сулар муқәддәс жайдин чиқиду; уларниң мевиси озук, уларниң йопурмақлири дора-дәрманлар болиду. ■

Зиминни қәбилеләр үчүн бөлүш

¹³ Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Төвәндә Исраилниң он икки қәбилисигә зимин мирас сүпитидә бөлүнүп тәқсим қилинип чегаралар айрилиду; Йүсүпниң қәбилисигә икки үлүш бөлүниду. □ ¹⁴ Мән қолумни көтирип ата-бовилириңларға қәсәм ичкәндәк, силәр бир-бириңларға баравәрлик билән зиминни мирас болушқа бөлисиләр; у силәргә мирас болиду. ■

¹⁵ Зиминниң төрт тәрипиниң чегараси мундақ: Шималий тәрипи, «Оттура деңиз»дин башлинип Хәтлонниң йолини бойлап, Зәдад шәһириниң кириш еғизигичә болиду; ¹⁶ у Хамат, Беротаһ, Сибраим (Дәмәшқ билән Хаматниң чегарисиниң оттурисида), һавранниң чегарисида болған Хазар-һаттикон шәһәрлирини өз ичигә алиду; ¹⁷ шуниңдәк «Оттура деңиз»дин башланған чегара һазар-Енанғичә созулиду; у Дәмәшқниң чегарисини бойлап, Хаматниң шималий райониниң чегарасиға тутишиду; бу болса шималий тәрипи болиду.

¹⁸ Шәриқ тәрипиниң чегариси, һавран билән Дәмәшқниң оттурисидин башлинип, Гилеад вә Исраил зиминини бөлүп туридиған Иордан дәрияси болиду. Силәр буниңдин «Өлүк деңиз»ғичә мирасларни бөлүп өлчәйсиләр. Бу болса шәриқ тәрипи болиду. □ ¹⁹ Жәнубий тәрипи болса, Тамар шәһиридин Мерибах-Қәдәш дәриясиниң екнлириғичә, андин Мисир вадисидин «Оттура деңиз»ғичә созулиду. Бу жәнубий чегара болиду. ²⁰ Ғәрбий тәрипи болса «Оттура деңиз»ниң өзи, Хамат райониға кириш еғизигичә болиду; бу ғәрбий чегариси болиду.

²¹ Силәр бу зиминни Исраилниң қәбилиси бойичә өз-араңларда үлүшүшүңлар керәк. ²² Шундақ болуш керәкки, силәр өз-араңлар вә араңларда олтирақлашқан, араңларда балилиқ болған мусапирларға уни мирас болушқа чәк ташлап бөлисиләр; улар силәргә нисбәтән вәтинидә туғулған Исраилларға охшаш болуши керәк. Улар силәр билән тәң чәк ташлап Исраил қәбилилири арисидин мирас алсун.

²³ Мусапир қайси қәбилә арисидә олтирақлашқан болса, силәр шу йәрдин униңға мирас тәқсим қилисиләр, дәйду Рәб Пәрвәрдигар.

48

Шималий тәрәптики йәттә қәбилә

¹ Төвәндә қәбилеләр нами бойичә тизимлиниду; шимал тәрипидә Дан чегарисиниң бир үлүши бар. Униң чегариси Исраил зимининиң шималий чегарисиму болиду; у Хәтлонниң йолини бойлап, Хамат райониға кириш еғизигичә вә һазар-Енан шәһиригичә созулған (һазар-Енан Дәмәшқ чегарисиға

■ **47:12** Вәһ. 22:2 □ **47:13** «Йүсүпниң қәбилисигә икки үлүш бөлүниду» — Лавий қәбилиси зиминға егә болмайду. Йүсүпниң икки оғли, әфраим вә Манассәһ, икки қәбилә һесаплиниду («Яр.» 48:17-20ни көрүң). ■ **47:14** Яр. 12:7; 17:8; 26:3; 28:13 □ **47:18** «Өлүк деңиз» — ибраний тилида «шәрқий деңиз». «Шәриқ тәрипиниң чегариси, һавран билән Дәмәшқниң оттурисидин башлинип, Гилеад вә Исраил зиминини бөлүп туридиған Иордан дәрияси болиду. Силәр буниңдин «Өлүк деңиз»ғичә мирасларни бөлүп өлчәйсиләр» — башқа бир хил тәржимиси: «Силәр шәрқий чегарисидин, йәни һавран билән Дәмәшқниң оттурисидин, Гилеад вә Исраил зимининиң вә Иордан дәриясидин «Өлүк деңиз»ғичә мирасларни бөлүп өлчәйсиләр».

яндаш болуп, Дәмешқниң шималий тәрипидики Хамат шәһириниң йенида). Униң үлүши шәриқтин ғәрипкичә созулгандур.□

² Даниң чегарисиға яндаш болған, шәриқтин ғәрипкә созулған зимин Ашир қәбилисиниң бир үлүшидур.

³ Аширниң чегарисиға яндаш болған, шәриқтин ғәрипкә созулған зимин Нафтали қәбилисиниң бир үлүшидур.

⁴ Нафталиниң чегарисиға яндаш болған, шәриқтин ғәрипкә созулған зимин Манассәһ қәбилисиниң бир үлүшидур.

⁵ Манассәһниң чегарисиға яндаш болған, шәриқтин ғәрипкә созулған зимин Әфраим қәбилисиниң бир үлүшидур.

⁶ Әфраимниң чегарисиға яндаш болған, шәриқтин ғәрипкә созулған зимин Рубән қәбилисиниң бир үлүшидур.

⁷ Рубәнниң чегарисиға яндаш болған, шәриқтин ғәрипкә созулған зимин Йәһуда қәбилисиниң бир үлүшидур.

Оттуридики үлүш

⁸ Йәһуданиң чегарисиға туташқан, шәриқтин ғәрипкичә созулған зимин, силәрниң «көтәрмә һәдийә»ңлар болиду; униң кәңлиги жигирмә бәш миң хада, униң узунлуғи қәбилиләргә тәқсим қилинған үлүштикидәк болиду; муқәддәс жай униң дәл оттурисида болиду.

⁹ Силәр Пәрвәрдигарға алаһидә атиған «көтәрмә һәдийә» болса, узунлуғи жигирмә бәш миң хада, кәңлиги он миң хада болиду. ¹⁰ Бу муқәддәс «көтәрмә һәдийә» каһилар үчүн болиду. Шималий тәрипиниң узунлуғи жигирмә бәш миң хада, ғәрбий тәрипиниң кәңлиги он миң хада, шәрқий тәрипиниң кәңлиги он миң хада, жәнубий тәрипиниң узунлуғи жигирмә бәш миң хада болиду; Пәрвәрдигарниң «муқәддәс жай»и униң дәл оттурисида болиду.

¹¹ Бу йәр Задок әвлатлиридин болған, пак-муқәддәс дәп айрилған каһинлар үчүн болиду. Исраил езип кәткәндә, улар Лавийлар езип кәткәндәк езип кәтмигән, бәлки Мән тапшурған мәсәулийәткә садиқ болған еди. ¹² Шунин билән бу алаһидә «көтәрмә һәдийә» болған йәр болса пүтүн «көтәрмә һәдийә» болған зиминниң ичидин болуп, уларға нисбәтән «аң муқәддәс бир нәрсә» дәп билинсун. У Лавийларниң үлүшигә туташқан болиду.□

¹³ Каһинларниң үлүшиниң чегарисиға туташ болған йәр Лавийларниң үлүши болиду. Униң узунлуғи жигирмә бәш миң хада, кәңлиги он миң хада. Пүткүл узунлуғи жигирмә бәш миң хада, кәңлиги он миң хада болиду. ¹⁴ Улар униңдин йәрни һеч сатмайду яки алмаштурмайду. Улар бу зиминниң есилини башқиларға һеч өткүзмәйду; чүнки у Пәрвәрдигарға муқәддәс дәп аталған.

¹⁵ Қалған йәр, кәңлиги бәш миң хада, узунлуғи жигирмә бәш миң хада, адәттики йәр болуп, шәһәр үчүн, йәни өйләр вә ортақ бош йәр үчүн болиду. Шәһәр униң оттурисида болиду. ¹⁶ Шәһәрниң өлчәмлири мундақ болиду; шималий тәрипи төрт миң бәш йүз хада, жәнубий тәрипи төрт миң бәш йүз хада, шәрқий тәрипи төрт миң бәш йүз хада, вә ғәрбий тәрипи төрт миң бәш йүз хада болиду. ¹⁷ Шәһәрниң бош йәрлири болса, шималға қарайдиған тәрипи икки йүз әллик хада кәңликтә, жәнупқа қарайдиған тәрипи икки йүз әллик хада кәңликтә, шәриқкә қарайдиған тәрипи икки йүз әллик хада кәңлигидә, ғәрипкә қарайдиған тәрипи икки йүз әллик хада кәңликтә болиду. ¹⁸ Қалған икки

□ **48:1** «Хамат райониға кириш егизигичә...» — яки «Либо-Хамат шәһиригичә...». □ **48:12** «Шунин билән бу алаһидә «көтәрмә һәдийә» болған йәр болса пүтүн «көтәрмә һәдийә» болған зиминниң ичидин болуп, уларға нисбәтән «аң муқәддәс бир нәрсә» дәп билинсун. У Лавийларниң үлүшигә туташқан болиду» — Лавийларниң үлүши бу йәрниң шималий тәрипидә болиду; хәритини көрүң.

парчә йәр муқәддәс «кәтәрмә һәдийә» болған йәргә тутишип униңға параллел болиду. Уларниң узунлуғи шәриққә қарайдиган тәрипи он миң хада, ғәрипкә қарайдиган тәрипи он миң хада; булар муқәддәс «кәтәрмә һәдийә» болған йәргә тутишиду; буларниң мәһсулатлири шәһәрниң хизмитидә болғанларни озукландуриду. ¹⁹ Уни терийидиғанлар, йәни шәһәрниң хизмитидә болғанлар Исраилниң барлиқ қәбилилири ичидин болиду.

²⁰ Пүткүл «кәтәрмә һәдийә» болса узунлуғи жигирмә бәш миң хада, кәңлиги жигирмә бәш миң хада болиду; силәр бу төрт часилиқ муқәддәс «кәтәрмә һәдийә»гә шәһәргә тәвә жайларниму қошуп сунисиләр.

²¹ Муқәддәс «кәтәрмә һәдийә» билән шәһәрниң егидарчилиғидики йәрниң у вә бу тәрипидики қалған зиминләр шаһзадә үчүн болиду. «Кәтәрмә һәдийә»гә яндаш шәриқтин шәриққә созулған жигирмә бәш миң хада кәңликтики йәр вә ғәриптин ғәрипкә созулған жигирмә бәш миң хада кәңликтики йәр қәбилләрниң үлүшлиригә параллел болуп, булар шаһзадә үчүндүр; муқәддәс «кәтәрмә һәдийә», жүмлидин ибадәтханиниң муқәддәс жайи уларниң оттурисида, ²² шуниңдәк Лавийларниң үлүши вә шәһәрниң егилигиму шаһзадиниң тәвәлиғиниң оттурисида болиду. Йәһуданиң чегариси вә Биняминниң чегарисиниң оттурисида болған бу зиминлар шаһзадә үчүн болиду.

Жәнубий тәрәптики бәш қәбилә

²³ Қалған қәбилләрниң үлүшлири болса: — Бинямин қәбилиси үчүн шәриқтин ғәрип тәрәпкә созулған бир үлүши болиду.

²⁴ Биняминниң чегарисиға яндаш болған, шәриқтин ғәрипкә созулған зимин Шимеон қәбилисиниң бир үлүшидүр.

²⁵ Шимеонниң чегарисиға яндаш болған, шәриқтин ғәрипкә созулған зимин Иссакар қәбилисиниң бир үлүшидүр.

²⁶ Иссакарниң чегарисиға яндаш болған, шәриқтин ғәрипкә созулған зимин Зәбулун қәбилисиниң бир үлүшидүр.

²⁷ Зәбулунниң чегарисиға яндаш болған, шәриқтин ғәрипкә созулған зимин Гад қәбилисиниң бир үлүшидүр.

²⁸ Гадниң ян тәрипи, йәни жәнубий тәрипи, пүткүл зиминниң жәнубий чегариси Тамар шәһиринин Мерибәһ-Қәдәш дәрйясиниң еқинлириғичә, андин Мисир вадисини бойлап «Оттура деңиз»ғичә созулиду. ²⁹ Бу силәр Исраилниң қәбилилиригә мирас болушқа чәк ташлап бәлидиган зимин болиду; булар уларниң үлүшлири, — дәйду Рәб Пәрвәрдиғар.

Шәһәрниң дәрвазилери

³⁰ Төвәндә шәһәрниң чиқиш йоллири болиду; униң шималий тәрипиниң кәңлиги төрт йүз әллик хада болиду; ³¹ шәһәрниң қовуқлири Исраилниң қәбилилириниң нами бойичә болиду; шималий тәрипидә үч қовуқ болиду; бири Рубәнниң қовуқи болиду; бири Йәһуданиң қовуқи болиду; бири Лавийниң қовуқи болиду;

³² шәрқий тәрипиниң кәңлиги төрт йүз әллик хада, униңда үч қовуқ болиду; бири Йүсүпниң қовуқи болиду; бири Биняминниң қовуқи болиду; бири Данниң қовуқи болиду. ³³ Жәнубий тәрипиниң өлчими төрт йүз әллик хада, униңда үч қовуқ болиду; бири Шимеонниң қовуқи болиду; бири Иссакарниң қовуқи болиду; бири Зәбулунниң қовуқи болиду. ³⁴ Шәрқий тәрипиниң кәңлиги төрт йүз әллик хада, униңда үч қовуқ болиду; бири Гадниң қовуқи болиду; бири Аширниң қовуқи болиду; бири Нафталиниң қовуқи болиду.

³⁵ Жәмий болуп униң айланмиси он сәккиз миң хада болиду; шу күндин башлап шәһәрниң нами: «Пәрвәрдиғар шу йәрдә» болиду.

Даниял

Даниял вэ униң достлири **** Даниял Небоқаднэсарниң ордисидә

1 Йәһуда падишәси Йәһоияким тәхткә олтирип үчинки жили, Бабил падишәси Небоқаднэсар Йерусалимға һужум қилип уни муһасирә қилвалди. ■

2 Рәб Йәһуданиң падишәси Йәһуякимни, шундақла Худаниң өйидики қачақучиларниң бир қисмини униң қолиға тапшуруп бәрди. У әсирларни Шинар зиминиға, өзи чоқунидиған мәбудниң бутханисигә елип барди вә булап кәлгән қачақучиларни бутханиниң гәзнисигә қойди. □

3 Падиша Небоқаднэсар баш ағват гөжидари Ашпиназаға әсиргә чүшкән Исраиллар ичидин хан жәмәтидикиләрдин вә есилзадә жигитләрдин бир нәччидин таллап елип чиқишни буйруди. □ ■ 4 Бу яшлар нуқсансиз, келишкән, данишмән-уқумушлуқ, мол билимлиқ, мутәпәккур, орда хизмитидә болушқа лаяқәтлик, йәнә келип калдийләрниң илим-пәнлирини һәм тилини үгинәләйдиған болуши керәк еди. □ 5 Падиша улар тоғрисидә улар үч жилғичә һәр күни падиша йәйдиған назу-немәтләр вә шараплар билән озукландурулсун, муддәт тошқанда падишаниң алдида хизмәттә болсун дәп бекитти. 6 Талланған Йәһуда қәбилисидики яшлардин Даниял, һанания, Мишаел вә Азариялар бар еди.

7 Ағват беши уларға йеңи исимлар, йәни Даниялға Бәлтәшасар, һананияға Шадрак, Мишаелға Мишак, Азарияға Әбәднего дегән исимларни қойди. □

8 Даниял падиша бәлгүлигән назу-немәтләр вә шаһанә шараплири билән өзини Худа алдида напак қилмаслиққа бәл бағлиди; шуңа у ағват бешидин өзиниң напак қилинмаслиғиға йол қоюшини илтимас қилди. □ ■ 9 Әнди Худа ағват бешини Даниялға илтипат вә шапаәт көрситидиған қилған еди. 10 Лекин ағват беши Даниялға:

— Мән өз гөжам падишадин қорқимән. Силәрниң йәмәк-ичмиқиңларни у өзи бәлгүлигән; у әгәр силәрни башқа қурдаш жигитләрдәк сағлам чирай әмәс екән дәп қариса, ундақта силәр падишаға мениң калламни алдурғучи болисиләр, — деди.

■ 1:1 2Пад. 24:2, 3; 2Тар. 36:6 □ 1:2 «Худаниң өйи» — муқәддәс ибадәтхана, әлвәттә.

□ 1:3 «баш ағват гөжидари Ашпиназ» — «ағват» падиша сарайидики кенизәкләргә қарайдиған, пичилған әр киши. Уларниң башқа вәзипилири бар болуши мүмкин. Мүмкинчилиги йәнә барки, мошу йәрдә «баш ағват гөжидари» падишаларниң барлиқ әмәлдарларниң бешини көрситиду. Әгәр мошу тоғра болса «баш әмәлдар» дәп тәржимә қилишқа тоғра келиду. ■ 1:3 Йәш. 39:7 □ 1:4 «йәнә келип калдийләрниң илим-пәнлирини һәм тилини үгинәләйдиған болуши керәк еди» — «Калдий»

Бабил империйәсидики муһим бир наһийә еди, шу йәрдикиләр «алийжаһанп кишиләр» дәп қарилатти. Бабил ордисиниң қайдә-йосунлириға асасән мунажжәмләр шу тәбиқидики адәмләрдин болуши керәк еди. □ 1:7 «Ағват беши уларға йеңи исимлар, йәни Даниялға Бәлтәшасар, һананияға Шадрак, Мишаелға Мишак, Азарияға Әбәднего дегән исимларни қойди» — бу қойған исимлар, асасән бутпәрәслик билән мунасивәтлик болуп, әсли вә йеңи исмилириниң мәнилири төвәндикидәк: — Даниял

— «Худа мениң сот қилғучумдур» Бәлтәшасар — «Бәл (бир мәбуд) униң һаятини қоғдусун».һанания — «Пәрвәрдигар мәрһи-шәпқәтликтур» Шадрак — «Ақу (бир мәбудниң буйруғи) Мишаел — «Худаға ким охшиялисун?» Мишак — «Ақу (бир мәбуд)ға ким охшиялисун?» Азария — «Пәрвәрдигар Ярдемчимдур» Әбәднего — «Него (нур чачидиған мәбуд)ниң кули» □ 1:8 «Даниял падиша бәлгүлигән назу-немәтләр вә шаһанә шараплири билән өзини Худа алдида напак қилмаслиққа бәл бағлиди» — Даниял Йәһудий болғачақ, Муса пәйғәмбәргә берилгән «муқәддәс қанун»ға асасән, бәзи гөшләр, мәсилән чошқа, төгә, тошгән гөшни йеишикә болмайтти. Қан чиқармай боғуп өлтүргән болса, йеишикә болмайтти.

Униң үстигә, Бабил ордисидикиләр йегән гөшләр вә ичкән шараплар мәбудларға бегишланған болуп, әшу мәбудларни мәдһийиләш үчүн йәп-ичиләтти. ■ 1:8 Лав. 15:1-35; 17:12; Қан. 14:3-21; 1Кор. 8:4, 8-10

11 Шуниң билән Даниял келип ағват беши өзигә вә һанания, Мишаел вә Азарияларға тайинлиған ғождардин тәләп қилип: ¹² — Кәминилирини умач, көктат вә су биләнла бекип он күнлүк синақ қилсила.

¹³ Андин бизниң чирайимиз билән падишаниң есил тамигини йегән жигитләрниң чирайини селиштуруп бақсила, андин күзитишлири бойичә кәминилиригә иш көргәйла! — деди. ¹⁴ Ғождар уларниң гепигә кирип, уларни он күн синап көрүшкә макул болди. ¹⁵ Он күндин кейин қариса, уларниң чирайлири падишаниң назу-немәтлирини йегән жигитләрниңкидинму нурлук вә толған көрүнди. ¹⁶ Шуниңдин кейин ғождар уларға падиша бәлгүлигән назу-немәтләрни вә ичишкә бәлгүлигән шарапни бәрмәй, уларниң орнида умач, көктатларни беришкә башилиди.

¹⁷ Бу төрт жигитни болса, Худа уларни һәр хил әдәбият вә илим-мәрипәттә данишмән вә уқумушлук қилди. Даниялму барлиқ ғайипанә аламәтләр билән чүшләргә тәбир беришкә парасәтлик болди. ¹⁸ Падиша бәлгүлигән муддәт тошқинида, ағват беши жигитләрниң һәммисини Небоқаднәсарниң алдиға елип барди. □ ¹⁹ Падиша улар билән бир-бирләп сөзләшти; яш жигитләрниң һеч қайсиси Даниял, һанания, Мишаел вә Азарияларға йәтмиди. Шуңа бу төртәйлән падишаниң хизмитидә қалди. ²⁰ Падишаға даналиқ-һекмәт керәк болғанда яки йорутуш керәк болған һәр қандақ мәсилигә жавап издигәндә, уларниң жавави униң сәлтәнитидики барлиқ рәмчи-палчи яки пир-устазлириниңкидин он һәссә тоғра чиқатти. ²¹ Даниял Парс падишаси Қорәш тәхткә олтарған биринчи жилғичә ордида давамлик турди.□

2

Небоқаднәсар көргән чүш

¹ Небоқаднәсар тәхткә олтирип иккинчи жили, бир нәччә чүш көрди; униң роһи паракәндә болуп, уйқиси қачти. ² Шуңа падиша рәмчи-палчи, пир-устаз, жадуғәр вә калдий мунәжжимләрни чүшлиригә тәбир беришкә чақиришни буйруди. Улар келип падишаниң алдида турди. □ ³ Падиша уларға:

— Мән бир чүш көрдүм, бу чүшниң мәнасини билишкә көңлүм һаһайити тит-тит болуватиду, — деди.□

⁴ Андин калдийләр падишаға (арамий тилида): — Алийлири мәңгү яшиғайла! Қени кәминлиригә чүшлирини ейтқайла, биз тәбир беримиз, — деди.□

⁵ Падиша калдийләргә: — Мәндин буйруқ! Силәр авал көргән чүшүмни ейтип андин тәбир беришиңлар керәк. Ундақ қилмасаңлар қийма-чийма қиливетилисиләр, өйүңлар һажәтханиға айлантуруветилиду! ■ ⁶ Лекин чүшүмни ейтип, униңға тәбир берәлисәңлар мәндин соғатлар, интамлар вә алий иззәттин муйәссәр болисиләр. Әнди чүшүмни ейтиңлар, тәбир бериңлар! — деди.

⁷ Улар падишаға йәнә бир қетим:

□ **1:18** «Падиша бәлгүлигән муддәт тошқинида...» — йәни үч жил (5-айәтни көрүң). □ **1:21** «Даниял Парс падишаси Қорәш тәхткә олтарған биринчи жилғичә ордида давамлик турди» — Парс падишаси Қорәш 66 жилдин кейин Бабил империйәсини истела қилди (миладийәдин илғәрки 539-жили). □ **2:2** «калдий мунәжжимләр» — Калдийә Бабил империйәсидики муһим бир район еди, шу йәрдикиләр «алийжанәп кишиләр» дәп қарилатти. Бабил ордиси қаида-йосулириға асасән мунәжжимләр шу тәбиқиқидики адәмләрдин болуши керәк еди. □ **2:3** «көңлүм һаһайити тит-тит болуватиду» — ибраний тилида «роһум һаһайити тит-тит болуватиду». □ **2:4** «Андин калдийләр падишаға (арамий тилида): — Алийлири мәңгү яшиғайла! ... » — мошу айәттин тартип 8:1кичә айәтләр арамий тилида йезилған. ■ **2:5** Дан. 3:29

— Алийлири чүшлирини ейтқайла, андин өзлиригә тәбирини ейтип беримиз, — деди.

⁸ Бу чағда падиша жававән:

— Шүбһисизики, силәр пәрманымдин қайтмайдығинимни билгәчкә, вақитни кәйнигә сүрүватисиләр. ⁹ Лекин чүшүмни ейтип бәрмисәнлар, силәргә пәқәт буйруғумла қалиду. Чүнки силәр вақит әһвални өзгәртиду, дәп билип өз ара тил бириктүрүп, ялғанчилик қилип мени алдимақчи болисиләр. Шуңа чүшүмни ейтсаңлар, андин чүшүмгә һәқиқәтән тәбир берләйдиғанлиғиңларни шу чағдила билимән, — деди.

¹⁰ Калдийләр падишаға жававән:

— Дунияда алийлириниң сориган ишини ейтип берләйдиған һеч бир адәм йоқтур. һеч қандақ падиша, униң қандақ улукъ яки күчлүк болушиндин қәтһийнәзәр, рәмчи-палчи, пир-устаз яки калдий мунәжжимләргә мундақ тәләпни қойған әмәс. ¹¹ Чүнки алийлириниң сориганлири һәқиқәтән аламәт мүшкүл, илаһлардин башқа һеч ким уни аян қилалмайду. Лекин илаһларниң макани инсанлар арисидә әмәс, — деди.

¹² Падиша қаттиқ гәзәплинип аччиқланған һалда, Бабил ордисидики барлиқ данишмәнләрни өлтүрүшни әмир қилди. ¹³ Шуниң билән падишаниң барлиқ данишмәнләрни өлтүрүш тоғрисидики буйруғи чүшүрүлди. Шуңа хизмәткарлири Даниял вә униң достлириниму өлтүрүш үчүн издиди.

Худаниң Даниялға чүшни вә мәнәсини аян қилиши

¹⁴ Шу чағда Даниял Бабилдики данишмәнләрни өлтүрүш әмрини ижра қилғили чиққан падишаниң хусусий муһәпизәтчиләр башлиғи Ариоққа ақиланә вә данишмәнләрчә жавап қайтуруп ¹⁵ униңдин: — Падишаһниң чүшүргән пәрмани немә үчүн шунчә жиддий? — дәп сориди. Ариоқ әһвални Даниялға ейтип бәрди.

□ ¹⁶ Даниял дәрһал падиша алдига кирип, падишадин чүшигә тәбир бәрғидәк вақит беришни тәләп қилди. □

¹⁷ Андин Даниял өйигә қайтип, әһвални достлири һанания, Мишаел вә Азарияларға ейтип бәрди. ¹⁸ У улардин әрштики Худадин бу чүшниң сири тоғрилиқ рәһим-шәпкәт илтижа қилип, мән Даниял вә достлирим төртимизниң Бабилдики башқа данишмәнләр билән биллә һалак қилинмаслиғимизни тиләңлар, дәп тәләп қилди. ¹⁹ Андин кечидә Даниялға ғайипанә көрүнүштә шу сирниң йешими вәһий қилинди. Шуниң билән Даниял әрштики Худаға һәмдусаналар окуп мундақ деди:

²⁰ «Худаниң нами әбәдил-әбәт мәдһийиләнгәй!

Чүнки даналиқ вә күч-қудрәт Униңкидур.

²¹ У вақит, пәсилләрни Өзгәрткүчидур;

У падишаларни жиқитиду,

Вә падишаларни тикләйду;

У даналарға даналиқ, ақиланиларға һекмәт бериду.

²² У чоңқур вә сирлиқ ишларни ашкарилиғучидур,

Қараңғулуққа йошурунған ишларни яхши билгүчидур,

Нур һемешә Униң билән биллидур. ■

²³ И маңа даналиқ вә күч бәрғән ата-бовилиримниң Худаси,

Саңа шүкүр вә һәмдусаналар ейтай!

Сән һазирла биз дуа қилған ишни маңа ашкарилидиң,

□ **2:15** «... пәрмани немә үчүн шунчә жиддий» — яки «... пәрмани немә үчүн шунчә қаттиқ?». □ **2:16** «падишадин чүшигә тәбир бәрғидәк вақит беришни тәләп қилди» — яки «падишадин чүшигә тәбир бериш үчүн униңға вақит бекитишни тәләп қилди». ■ **2:22** Аюп 32:8

Падишаһның сориган ишини бизгә көрситип бәрдиң».

Даниялның падишаның чүшигә тәбир берши

24 Андин Даниял падиша Бабилдики данишмәнләрни өлтүрүшкә тайинлиған Ариокның алдига берип униңға:

— Бабилдики данишмәнләрни өлтүрмигәйла. Мени падишаның алдига башлап киргәйла, мән падишаның чүшигә тәбир берәй, — деди.

25 Ариок шуан Даниялни падиша Небоқаднәсарның алдига башлап кирип, падишаға: —

«Мән Йәһудий әсирләр ичидин алийлириниң чүшигә тәбир берәләйдиған бир кишини таптим» — деди.

26 Падиша Даниял (Бәлтәшасар дәпму атилиду)ға:

«Сән мениң көргән чүшүмни аян қилип, униңға тәбир берәләмсән? — деди.

27 Даниял падишаның алдида туруп шундақ җавап бәрди:

— И алийлири, сили сориган бу сирни данишмән, пир-уастаз, рәмчи-палчи вә мунәҗҗимлар өзлиригә йешип берәлмәйду. ²⁸ Бирақ әрштә сирларни ашкарилиғучи бир Худа бар. У болса алийлириға ахирқи заманның күнлиридә немә ишларниң болидиғанлиғини аян қилди. Әнди өзлириниң чүшини, йәни алийлири ухлаватқанда көргән ғайипанә аламәтләрни ейтип берәй: — □

29 — И алийлири, сили ухлашқа ятқанда кәлгүсидики ишларни ойлап яттила. Сирларни бирдин-бир Ашкарилиғучи өзлиригә йүз беридиған ишларни көрсәтти. ³⁰ Маңа кәлсәк, бу сирниң маңа аян қилинғини мениң башқа җан егилиридин артуқ һекмәткә егә болғанлиғимдин әмәс, бәлки бу чүшниң тәбирини, шундақла шаһ алийлириниң көңүллиридики ойлирини өзлиригә мәлум қилиш үчүндур.

31 — Әй алийлири, сили ғайипанә аламәттә өзлириниң алдилирида турған гигант бир һәйкәлни көрдилә. Бу һәйкәл наһайити гәвдилик болуп, зор нур қақнап туридиған һәйвәтлик һәм қорқунучлуқ еди. ³² һәйкәлниң беши есил алтундин, көкриги вә қоллири күмүчтин, бәл вә сағрилири мистин, ³³ Жутапачиғи төмүрдин, пути төмүр билән лайниң арилашмисидин ясалған. ³⁴ Өзлири уни көрүватқан чағлирида, адәм қоли билән қезилмиған бир таш келип һәйкәлгә урулуп униң төмүр билән лайниң арилашмисидин ясалған путини чекивәтти.

³⁵ Униңдики төмүр, лай, мис, күмүч, алтунлар шуан парчә-парчә қилинип, шамал уларни бәәйни язлик хамандики топиларни учурғандәк, қайта һеч тепилмиғидәк қилип учуривәтти. Лекин һелиқи таш йоғинап, пүткүл җаһанни қаплиған ғайәт зор бир таққа айланди.

³⁶ Көргән чүшлири мана шудур. Әнди биз өзлиригә бу чүшниң мәнасини йешип беримиз. □ ■

□ **2:28** «алийлири ухлаватқанда көргән ғайипанә аламәтләр...» — арамей тилида: «сили кариватта ятқанда каллилирида көргән ғайипанә аламәтләр...» дейлиду. □ **2:36** «Әнди биз өзлиригә бу чүшниң мәнасини йешип беримиз» — «биз» дегән бу сөз шүбһисизки, Даниялның өзигә вә үч достига вакалитән сөз қилғинини билдүриду. ■ **2:36** Дан. 7

Бабил империяси

37 Эй алийлири, өзлири пүткүл падишаларниң бир падишаси, әрштики Худа силигә падишалиқ, нопуз, күч вә шөһрәт ата қилди. 38 Инсан балилири, һайванатлар, учар-қанатлар мәйли қәйәрдә турсун, Худа уларни қоллириға тапшуруп силини уларниң һәммисигә һаким қилди. Сили у һәйкәлниң алтун бешидурсила.

Парс империяси

39 Өзлиридин кейин йәнә бир падишалиқ келиду. Лекин у силиниң

падишалиқрига йәтмәйду. Униңдин кейин үчинчи бир падишалиқ, йәни мис падишалиқ келип пүткүл йәр йүзигә һаким болиду.

Гретсийә (Юнан) империйәси

⁴⁰ Униңдин кейинки төртинчи падишалиқ болса төмүрдәк мустанкәм болиду. Төмүр барлиқ башқа нәрсиләрни чеқиветип бойсундурғинидәк, шуниңға охшаш бу төмүр падишалиқ өз алдинқи падишаларниң һәммисини езип чеқиветиду.

⁴¹ Өзлири көргәндәк төмүр билән сегиз лайниң арилашмисидин ясалған пут вә бармақлар бу падишалиқниң бөлүнмә болуп кетидигинини көрситиду. Бирақ бу падишалиқ төмүрдәк күчкә егә болиду, чүнки сили көргәндәк, төмүр билән лай арилашқан.

⁴² Төмүр билән лайниң арилашмисидин ясалған путниң бармақлири у падишалиқниң бир қисминиң күчийдигәнлигини, бир қисминиң ажизлишидиғанлигини көрситиду. ⁴³ Өзлири төмүр билән лайниң арилашқанлигини көрдилә. Бу у падишалиқниң һөкүмдарлири падишалиқниң пухралаши билән иттипақлашмақчи болғанлигини көрситиду. Лекин төмүр лай билән арилашмиғандәк, бирлишип кетәлмәйду. □ ⁴⁴ У ахирқи падишалар тәхттә олтарған мәзгилдә, әрштики Худа йимирилмәс бир падишалиқ бәрпа қилиду. Бу падишалиқ һәргиз башқа бир хәлиқкә өтмәйду; әксичә у бу башқа падишалиқларни үзүл-кесил гумран қилип, өзи мәңгү мәзмут туриду. □ ■

⁴⁵ Өзлири адам қоли билән қезилимған бир ташниң тағдин чиққинини вә униң һәйкәлдики төмүр, мис, лай, күмүч, алтунни чеқивәткәнлигини көрдилә. Шуңа улук Худа алийлирига кәлгүсидә йүз беридигән ишларни билдүргән. Көргән чүшлири чоқум әмәлгә ашиду, берилгән тәбир мутлақ ишәшликтур. □ ■

□ **2:43** «падишалиқниң пухралири билән...» — арабий тилида: «инсанларниң нәсли билән...». □ **2:44** «У ахирқи падишалар» — путниң бармақлириниң падишаларға вәкиллик қилидиғанлигини көрсәтсә керәк. Бу бап вә 7-бап тоғрилиқ «қошумча сөз»имизни көрүң. ■ **2:44** Дан. 3:33; 4:31; 6:27; 7:14, 27; Мик. 4:7; Луқа 1:33 □ **2:45** «Өзлири адам қоли билән қезилимған бир ташниң тағдин чиққинини вә униң һәйкәлдики төмүр, мис, лай, күмүч, алтунни чеқивәткәнлигини көрдилә...» — бу баптики бешәрәтләр тоғрилиқ «қошумча сөз»имизни көрүң. ■ **2:45** Йәш. 8:14; 28:16; Зәб. 117:22; Зәк. 3:9; Мат. 21:42-44; Юһ. 3:31; 8:23

Падишаның Даниялга ингам бериши

46 Андин падиша Небоқаднэсар өзини йэргэ етип Даниялға сәждә қилди вә униңға һәдийә берип хушпурақ-исриқ селишни әмир қилди. 47 Падиша униңға:

— Дәрвәкә, сениң Худайиң илаһлар ичидә әң улук Илаһ, падишаларниң ғоҗиси вә сирларни ашкарилиғучи экән, чүнки сән бу сирни йәштиң! — деди.

48 Андин падиша Даниялниң мәртивисини жуқури қилип, униңға нурғун есил соғатларни тәқдим қилди. У уни пүтқүл Бабил өлкисигә һаким болушқа тайинлиди вә уни Бабилдики данишмән-әқилдарларниң баш ақсақили қилди.

49 Даниялниң падишадин тәләп қилиши билән, падиша Шадрок, Мишак вә Әбднеғоларни Бабил өлкисиниң мәмурий ишлирини идарә қилишқа тайинлиди. Даниял өзи орда хизмитидә қалди. □

3

Небоқаднэсарниң алтун һәйкәлгә чоқунушни әмир қилиши

1 Падиша Небоқаднэсар алтундин егизлиги атмиш гәз, кәңлиги алтә гәз келидиған бир һәйкәл ясап, Бабил өлкисиниң Дура түзләңлигигә орнатти. □

2 Падиша барлиқ вәзир, валий, һаким, мәслиһәтчи, гәзничи, сотчи, сорақчиларни шундақла һәр қайси өлкиләрдик башқа әмәлдарларниң һәммисини падиша Небоқаднэсар орнатқан бу алтун һәйкәлни өз илаһиға аташ мурасимиға қатнишишқа пәрман чүшүрди. 3 Шуниң билән вәзирләр, валийлар, һакимлар, мәслиһәтчиләр, гәзничиләр, сотчилар, сорақчилар, шундақла һәр қайси өлкиләрдик башқа әмәлдарларниң һәммиси аташ мурасимиға жәм болди. Улар һәйкәлниң алдида турди.

4 Жакарчи жуқури аваз билән:

— Әй һәр қайси әл-жут, һәр қайси таипиләрдин кәлгәнләр, һәр хил тилда сөзлишидиған қовмлар, 5 силәр сүнай, нәй, қалун, лира, зилтар, булман вә башқа һәр хил сазларниң авазини аңлиған һаман, йәргә баш уруп падиша Небоқаднэсар орнатқан алтун һәйкәлгә сәждә қилиңлар. □ 6 Кимки баш уруп сәждә қилмиса, шуан дәһшәтлик ялқунлап турған хумданға ташлиниду, — дәп жақалиди.

7 Шуңа, сүнай, нәй, қалун, лира, зилтар, булман вә башқа һәр хил сазларниң авазини аңлиған һаман һәр қайси әл-жут, һәр қайси таипиләрдин кәлгән, һәр хил тилда сөзлишидиған қовм йәргә баш уруп Небоқаднэсар орнатқан алтун һәйкәлгә сәждә қилишти.

Калдийләрниң үч бурадәрниң үстидин әрз қилиши

8 У чағда, бәзи калдийләр алдиға чиқип Йәһудийлар үстидин әрз қилди. 9 Улар падиша Небоқаднэсарға:

— И алийлири, мәңгү яшиғайла! 10 Алийлири сүнай, нәй, қалун, лира, зилтар, булман вә башқа һәр хил сазларниң авазини аңлиған һаман һәммәйлән йәргә баш уруп алтун һәйкәлгә сәждә қилсун, 11 шундақла кимки йәргә баш уруп сәждә қилмиса, у дәһшәтлик ялқунлап турған хумданға ташлансун дәп пәрман қилған едила. 12 Сили Бабил өлкисиниң мәмурий ишлирини башқурушқа тайинлиған

□ 2:49 «Даниял өзи орда хизмитидә қалди» — арамыс тилида «Даниял падишаның дәрвазисида туратти». Кона заманларда шәһәрниң яки ординиң дәрвазиси болса, сорақчилар һөкүм чиқиридиған җай еди. □ 3:1 «егизлиги атмиш гәз, кәңлиги алтә гәз...» — «гәз» (яки «җәйнәк») җәйнәктин қолниң учигичә болған арилиқтур, тәхминән 40-45 сантиметр. □ 3:5 «лира» — лира болса төрт тарлиқ бир хил саз. «булман» — булман болса бир хил пүвлиннидиған саз.

бир нәччә Йәһудий, йәни Шадрак, Мишак, Эбәднеголар бар; и алийлири, бу адәмләр силигә һөрмәтсизлик қиливатиду. Улар падишаниң илаһлириниң ибадитидә болмиди яки падиша орнатқан алтун һәйкәлгиму сәждә қилмайду, — деди.

13 Шуни аңлап падиша Небоқаднәсар дәрғәзәп болуп, Шадрак, Мишак, Эбәднеголарни өз алдиға кәлтүрүшни әмир қилди. Шуниң билән улар бу үчәйләнни падиша алдиға әпкәлди. 14 Небоқаднәсар уларға:

— Шадрак, Мишак, Эбәднего, силәр растин мениң илаһлиримниң хизмитидә болмидиңларму һәм мән орнатқан алтун һәйкәлгә сәждә қилмидиңларму?

15 Һазир силәр сүнай, нәй, қалун, лира, зилтар, булман вә башқа һәр хил сазларниң авазини аңлиған һаман, мән ясатқан һәйкәлгә сәждә қилишқа тәйяр турсаңлар, яхши. Лекин сәждә қилмисаңлар, силәр дәрһал дәһшәтлик ялқунлап турған хумданға ташлинисиләр. Шу чағда қандақ илаһ келип силәрни чаңғилимдин қутқузувалидикин, қени?! — деди.

16 Шадрак, Мишак, Эбәднеголар падишаға җававән:

— И Небоқаднәсар, бу ишта биз өзимизни ақлишимиз һақәтсиз. 17 Биз сәждә қилип келиватқан Худайимиз бизни дәһшәтлик ялқунлап турған хумдандин қутқузулайду; и алийлири, У чоқум өзлириниң илкидин бизни қутқузиду.

18 Лекин бизни қутқузмиған тәғдирдиму, алийлиригә мәлум болсунки, биз йәнила илаһлириниң хизмитидә болмаймиз вә сили орнатқан алтун һәйкәлгә сәждә қилмаймиз, — деди.

Үч достниң өлүмгә буйрулуши

19 Буни аңлиған һаман падиша Небоқаднәсарниң тәри бузулуп, Шадрак, Мишак, Эбәднеголарға қаттиқ гәзәпләнди. Шуниң билән адәмлиригә хумданни адәттикидин йәтгә һәссә қаттиқ қизитишни буйруди. 20 У қошунидики әң қавул палванларға Шадрак, Мишак, Эбәднеголарни бағлап, дәһшәтлик ялқунлап турған хумданға ташлашни буйруди. 21 Шуниң билән улар тонлири, иштанлири, сәллилири вә башқа либас кийимлири селинмиған һалда бағлинип дәһшәтлик ялқунлап турған хумданға ташланди. 22 Падишаһниң әмриниң қаттиқлиғи билән хумданники от интайин ялқунлап йенип туратти, шуңлашқа хумдандин чиқиватқан ялқун Шадрак, Мишак, Эбәднеголарни кәтәргән әскәрләрни көйдүрүп ташлиди. 23 Шундақ қилип Шадрак, Мишак, Эбәднего үчәйлән бағлақлиқ һалда дәһшәтлик ялқунлап турған хумданға чүшүп кәтти.

24 Андин Небоқаднәсар чөчүгән һалда орнидин чачрап туруп, мәслиһәтчи вәзирлиридин:

— Биз бағлап от ичигә ташлиғинимиз үч адәм әмәсму? — дәп сориди.

— Улар җававән «Шундақ, и алийлири! — деди.

25 Падиша җававән:

— Мана, мән төрт адәмниң бағлақсиз һалда от ичидә әркин меңип жүрүватқинини көрүватимәнғу, улар қилчә көйгәндәк әмәс; һәмдә төртинчи киши илаһларниң оғлидәк туриду! — деди.

Үчәйләнниң хумдан отидин чиқиши вә өстүрүлүши

26 Шуниң билән Небоқаднәсар дәһшәтлик ялқунлап турған хумданниң ағзиға йеқин келип:

— Шадрак, Мишак, Эбәднего! Һәммидин Алий Илаһниң куллири, чиқинлар, маяққа келиңлар! — дәп товлиди. Шуниң билән Шадрак, Мишак вә Эбәднего оттин чиқти.

27 Барлиқ вәзирләр, валийлар, һакимлар вә падишаниң мәслиһәтчи вәзирлири жиғилип келишип бу үчәйләнгә тикилишип қарашти; уларниң қилчә көйгән

йери йоқ еди, чач-сақаллириму көймигән, кийим-кечәклириму шу пети еди, усти-бешидиму ис-түтүнниң пуриғи йоқ еди.

²⁸ Небоқаднәсар мундақ деди:

— Шадрак, Мишак, Әбәднеғоларниң Худасиға шүкүр-саналар болғай! У Өз пәриштисини әвәтип, Өзигә таянған куллирини кутқузивалди. Улар өзлириниң илаһидин башқа һеч қандақ илаһқа хизмәт қилмаслиқ үчүн вә яки баш уруп сәждә қилмаслиқ үчүн, пәкәт өз Худайимизниңла ибадитидә болимиз дәп падишаниң пәрманиға хилаплиқ қилип һаятини тәвәккул қилди. □ ²⁹ Әнди мән шундақ пәрман чүшүримәнки: Қайси әл-жут болсун, қайси таипиләрдин кәлгән болсун, қайси тилда сөзлишидиғанлар болсун, Шадрак, Мишак, Әбәднеғоларниң Худасиға қара чаплайдикән, пүтүн тени қийма-чийма қилинсун, өйлири һажәтханиға айлантурулсун! Чүнки бундақ кутқузалайдиған башқа илаһ йоқ. ■

³⁰ Шуниң билән падиша Шадрак, Мишак, Әбәднего үчәйләнни өстүрүп, Бабил өлкисидә жуқури мәнсәпкә тайинлиди.

Небоқаднәсарниң иккинчи чүши тоғрилиқ язған хети

³¹ «Мәнки падиша Небоқаднәсардин йәр йүзидики һәр бир әл-жутқа, һәр қайси таипиләргә, һәр хил тилларда сөзлишидиған қовмларға аман-есәнлик ешип-тешип турғай!

³² Һәммидин Алий Худа маңа көрсәткән аламәтләрни вә карамәтләрни жақалашни лайиқ таптим. ³³ Униң көрсәткән мөҗизилик аламәтлири немидегән улук! Униң карамәтлири немәдегән қалтис! Униң падишалиғи пүтмәс-түгимәстүр, Униң һакимлиғи дәвирдин-дәвиргичә давамлишиду! ■

4

¹ Мәнки Небоқаднәсар өйүмдә бихараман олтарғинимда, ордамда баяшат турмуш көчүриватқинимда, ² мени интайин қорқитивәткән бир чүшни көрдүм, орнумда ятқинимда бешимдики ойлар вә калламдики ғайипанә аламәтләр мени алақзадә қилди.

³ Бабилдики барлиқ данишмәнләрни алдимға чақиришқа пәрман берип, уларниң чүшүмгә тәбир беришини буйрудим. ⁴ Шуниң билән барлиқ рәмчи-палчи, пир-устан, калдийләр вә мунәҗҗимлар келишти. Мән чүшүмни ейтип бәрдим, лекин улар маңа тәбирини берәлмиди. □ ⁵ Лекин ахирда Даниял кирди (униң йәнә бир исми Бәлтәшасар болуп, мениң илаһимниң намиға асасән қоюлған). Муқәддәс илаһларниң роһи униңда экән. Мән чүшүмни ейтип, униңға:

⁶ — Эй палчиларниң башлиғи Бәлтәшасар, муқәддәс илаһларниң роһи сәндә экәнлигини, саңа һеч қандақ сир тәс кәлмәйдиғанлиғини билдим, шуңа мениң көрлән чүшүмдики ғайипанә аламәтләрни чүшәндүргәйсән, шундақла униңға тәбир бәргәйсән, — дедим. □

⁷ — Мән орнумда ятқинимда калламда мундақ ғайипанә аламәтләрни көрдүм: Мана, йәр йүзиниң оттурисида бир түп дәрәк бар экән; у толиму егизмиш. ⁸ У барғансери чоң һәм мәзмот өсүп, асманға тақишипту, у дунияниң чәтлиригиму көрүнидикән. ⁹ Униң йопурмақлири чирайлиқ, мевиси интайин мол экән. Униңда пүткүл дунияға йәткидәк озуқ бар экән. Униң астида даладики һайванлар

□ **3:28** «... Падишаниң пәрманиға хилаплиқ қилип һаятини тәвәккул қилди» — арабий тилида «... Падишаниң пәрманиға хилаплиқ қилип тәнлирини тәвәккул қилди». ■ **3:29** Дан. 2:5 ■ **3:33** Зәб. 92:1, 2; Дан. 6:27 □ **4:4** «берәлмиди» — яки «бәрмиди» □ **4:6** «эй палчиларниң башлиғи Бәлтәшасар, муқәддәс илаһларниң роһи сәндә экән...» — бу падишаниң көз-қариши. Даниял өзи палчә эмәс, әлвәттә. Палчилик Тәвратта қәтғий мәнғий қилиниду.

сайидашидикән, шахлирида асмандики учар-қанатлар макан қилидикән; мевисидин барлиқ эт егилириму озуклинидикән.

¹⁰ Орнумда йетип, калламда көргән ғайипанә аламәтләрни көрүватимән, мана, асмандин бир күзәтчи муәккәл, йәни муқәддәс бир пәриштә чүшүп, □ ¹¹ мундақ жақалиди:

— «Дәрәқни кесип, шахлирини қирқип, йопурмақлирини вә мевилирини қеқип чүшүрүп чечиветиңлар. Дәрәқ түвидики явайи һайванлар униңдин жирақлашсун, униң шахлиридики қушлар тезип кәтсун. ¹² Йәрдә пәқәт көтүгинила йилтизи билән, мис вә төмүр билән чәмбәрләп, юмран от-чөпләр билән биллә далада қалдуруңлар. У асмандики шәбнәмдин чилик-чилик һөл болуп турсун. ¹³ Адәмий әқлидин мәһрум қилинип, униңға явайи һайванларниң әқли берилсун, шундақла шу һаләттә «йәттә вақит» турсун. □ ¹⁴ Дуниядики жан егилири һәммидин Алий Болғучиниң инсанларниң падишалиғиниң һәммисини идарә қилидиганлиғи, шундақла униң падишалиқ һоқуқини өзи таллиған киши (мәйли у һеч немигә әрзимәс адәм болсиму)гә беридиганлиғини билсун дәп, бу һөкүм қариғучи муәккәлләрниң пәрмани билән, йәни муқәддәс пәриштиләрниң қарар буйруғи билән бәлгүләнгәндур».

¹⁵ — Мән падиша Небоғаднәсар мана шундақ чөшни көрдүм. Әй Бәлтәшасар, чүшүмгә тәбир бәргәйсән. Падишаһлиғимдики данишмәнләр ичидә мән үчүн буниңға тәбир берәләйдиған бирму адәм чиқмиди. Лекин сән тәбир берәләйсән, чүнки әң муқәддәс илаһларниң роһи сәндә екән.

¹⁶ Шуниң билән Бәлтәшасар дөпму аталған Даниял бир һаза һайранлиқта алақзадә болди вә чүш тоғрисида ойлап толиму беарам болди.

Падишаһ: — Әй Бәлтәшасар, бу чүш вә униң тәбири сени алақзадә қилмисун, — деди.

Бәлтәшасар жававән:

— И алийлири, бу чүш силидин нәпрәтләнгәнләргә болсун, униң тәбири өзлиригә әмәс, дүшмәнлиригә чүшкәй! □ ¹⁷⁻¹⁸ Барғансери өсүп мәзмут болған, егизлиги асманға тақишидиған, пүткүл дуняға көрүнидиған, йопурмақлири чирайлиқ, мевиси интайин мол болған, пүткүл дуняға йәткидәк озук болидиған, сайисида явайи һайванлар туридиған, шахлирида учар қушлар макан қилидиған дәрәк болса, йәни сән көргән дәрәк — дәл өзлиридур, и алийлири!

— Чүнки сили чоң вә мәзмут өстила; силиниң һәйвәтлири ешип пәләккә йәтти; һөкүмранлиқлири йәр йүзиниң чәтлиригә йетип барди.

¹⁹ — Чүнки сили чоң вә мәзмут өстила; силиниң һәйвәтлири ешип пәләккә йәтти; һөкүмранлиқлири йәр йүзиниң чәтлиригә йетип барди. ²⁰ Алийлири қарап турған вақитлирида асмандин бир қариғучи, йәни бир муқәддәс пәриштә чүшүп: «Бу дәрәқни кесип, харап қилиңлар. Халбуки, йәрдә көтүгинила йилтизи билән қалдурурп, мис вә төмүр билән чәмбәрләп, юмран от-чөпләр билән биллә далада қалдуруңлар. У асмандики шәбнәмдин чилик-чилик һөл болуп турсун. «Йәттә вақит» бешидин өткичә униң несивиси от-чөп йәйдиған явайи һайванлар билән биллә болсун, — дәпту.

□ **4:10** «...муқәддәс бир пәриштә чүшти» — арамей тилида «бир муқәддәс болғучи чүшти». □ **4:13** «адәмий әқлидин мәһрум қилинип» — арамей тилида «адәмий көңүлдин мәһрум қилинип». «явайи һайванларниң әқли» — арамей тилида «явайи һайванларниң жүриги». «...шундақла шу һаләттә «йәттә вақит» турсун» — «йәттә вақит» Муқәддәс Китапта дейилғини бойичә, йәттә жили билдүриду. Амма Бабилиқларниң календаридики бир жил 360 күн болғачқа, бәлким 2520 күн болуши керәк. Бу тоғрилиқ «қошумча сөз»имизни көрүң. □ **4:16** «бир һаза һайранлиқта алақзадә болди» — арамей тилида «бирәр саат һайранлиқта алақзадә болди».

21 — И алийлири, чүшлириниң мәнәси мана шу — Булар болса һәммидин Алий Болғучиниң пәрмани билән ғоҗам падишаниң бешиға чүшидиған ишлар — 22 Өзлири кишиләр арисидин һайдиветилип, явайи һайванлар билән биллә яшайдила, калилардәк от-чөп билән озукландурулидила, далада асмандики шәбнәмдин чилиқ-чилиқ һөл болуп туридила. Таки сили һәммидин Алий Болғучиниң пүткүл инсан падишалиғини идарә қилидиғанлиғини вә Униң һоқуқини Өзи таллиған һәр қандақ кишигә беридиғанлиғини билип йәткичә, йәттә вақит башлиридин өтиду. ■ 23 «Дәрәқниң көтигини йилтизи билән йәрдә қалдуруңлар» дәп буйрулған екән, өзлири әршләрниң һәммини идарә қилидиғанлиғини билип йәткәндин кейин падишалиқлири өзлиригә қайтурулиду. 24 Шуңа и алийлири, мениң нәсиһитим силигә лайиқ кәрулгәй, гуналиридин қол үзгәйла, ишта һәққаний болғайла, қәбиһликлиридин тохтап кәмбәғәлләргә рәһимдиллик қилғайла. Шундақ қилғандила бәлким давамлик гүлләп яшнимамдила?

25 Бу ишларниң һәммиси падиша Небоқаднәсарниң бешиға чүшти.

26 Он икки айдин кейин, у Бабилдики падишалиқ ордисиниң өгүзидә сәйлә қиливетип:

27 — Қараңлар, мән өз иззитим вә шан-шөһритим намайән қилинсун дәп, шаһанә ордамниң жайлишиши үчүн зор күчүм билән ясиған һәйвәтлик Бабил шәһири мошу әмәсму? — деди.

28 Униң сөзи ағзидин теһи үзүлмәйла, асмандин бир аваз чүшүп:

— Әй падиша Небоқаднәсар, бу сөз саңа кәлди: Падишаһлиқ сәндин елинди.

29 Сән кишиләр арисидин һайдиветилип, явайи һайванлар билән биллә мақан қилисан вә калилардәк от-чөп йәйсән; сән һәммидин Алий Болғучиниң инсан падишалиғини идарә қилидиғанлиғини вә Униң һоқуқини Өзи таллиған һәр қандақ кишигә тутқузидиғанлиғини билип йәткичә йәттә вақит бешиңдин өтүп кетиду — дейилди.

30 Бу сөз Небоқаднәсарда шуан әмәлгә ашти. У кишиләр арисидин һайдиветилип, калилардәк от-чөп йәп, тени шәбнәмдин чилиқ-чилиқ һөл болуп кәтти. Униң чачлири бүркүтниң пәйлиридәк, тирнақлири қушниң тирнақлиридәк өсүп кәтти.

31 Әнди шу күнләр тошқанда, мән Небоқаднәсар асманға көз тикип қаривидим, әқил-һошум әслигә кәлди. Мән һәммидин Алий Болғучиға һәмдусана ейтип, Мәңгү һаят Турғучини мәдһийиләп, һөрмәт әйлидим.

Униң һакимлиғи мәңгүлүк һакимлиқтур;

Униң падишалиғи әвлаттин-әвлатқидур.

32 Униң алдида йәр йүзидики барлиқ инсанлар һеч немә һесапланмайду; Әрштики қошунлар вә зиминдики инсанлар арисидә У немә қилишни халиса шуни қилиду;

Униң қолини ким тосалисун яки Униңдин «Немә қилисэн?» дәп сорашқа жүрғәт қилалисун?

33 Шуанла әқил-һошум әслигә кәлди; падишалиғимниң шан-шәриви, иззитим, падишалиқ һәйвәмму әслигә кәлтүрүлди. Мәслиһәтчи вәзирлирим вә әмир-есилазалирим мени издәп кәлди. Падишаһлиғим мустәһләмләнди; бурунқидинму зор һәвиғә йеңибаштин егә болдум.

34 Әнди мәнки Небоқаднәсар әрштики Падишаһға һәмдусана оқуймән, Уни теһим улуқлаймән вә Уни иззәтләймән:

— Униң қилғанлири һәқтур,

Униң йоллири тоғриду;

Униң тәкәббурулуқ йолида маңғанларниң һәйвисини чүшүрүш қудрити барду!».

5

Небоқаднэсарниң нэвриси падиша Бэлшазарниң зияпиту

1 Бир күни падиша Бэлшазар эмир-есилзадиләрдин миң кишини тәклип қилип катта зияпәт берип, уларниң алдида шарап ичип, әйш-ишрәт кәйпини сүрди.

□ 2 Падиша Бэлшазар шарапни тетип көрүп, өзи, эмир-есилзадилери, өз хотун-кенизәклири шарапни атиси Небоқаднэсар Йерусалимдики муқәддәс ибадәтханидин олжға алган алтун-күмүчтин ясалған җам-қачиларда ичишигә шу җам-қачиларни елип чиқишни буйруди.

3 *Нәвкәрләр* дәрһал берип Худаниң Йерусалимдики муқәддәс ибадәтханисидин елип келингән алтун җам-қачиларни елип чиқти; падишаниң өзи, эмир-есилзадилери, униң хотунлири вә кенизәклири уларда шарап ичти. 4 Улар шарап ичкәч, алтун, күмүч, мис, төмүр, яғач вә ташлардин ясалған бутларни мәдһийиләшти.

5 Дәл шу пәйттә адәм қолиниң бәш бармиғи пәйда болуп, чирақданниң удулидики ординиң там сугиқға хәт йезишқа башлиди. Падиша хәт язған қолниң көрүнгән қисмини көрүп, □ 6 чирайи татирип, көңлидә интайин алақадә болуп кәтті. Пут-қоллири бошишип, путлири титрәп кәтті. □ 7 Падиша қаттиқ вақирап, пир-уастазлар, калдийләр вә мунәҗжимларни чақирешни буйруди. Бабилдики данишмәнләр кәлгән һаман падиша уларға:

— Кимки тамдики бу хәтләрни оқуп мәнәсини маңа дәп берәлисә, униңға сөсүн рәңлик бир тон кийгүзүлүп, бойниға алтун зәнҗир есилип, падишалыққа үчинчи мәртивә берилиду, — деди. □

8 Падишаһниң данишмәнлириниң һәммиси ордиға һазир болди; лекин улар нә хәтләрни оқуялмайтти нә падишаға мәнәсини чүшәндүрүп берәлмәйтти.

9 Бэлшазар техиму алақадә болуп, чирайи техиму татирип кәтті. Эмир-есилзадиләрму қандақ қилишни биләлмәй қалди.

10 Падиша вә эмир-есилзадиләрниң вақирашқан авазини аңлиған ханиш зияпәт залаға кирип, падишаға мундақ деди:

— И алийлири, мәңгү яшиғайла! Алақадә болуп кәтмигәйла, чирайлири татирап кәтмигәй. □ 11 Падишаһлиқлирида бир киши бар, униңда муқәддәс илаһларниң роһи бар, атилири тәхттики вақтида, бу кишидә йоруқлуқ, даналиқ вә әқил-парасәт, йәни илаһларға хас әқил-парасәт намайән қилинған еди. Атилири Небоқаднэсар, йәни падиша атилири уни пүтүн рәмчли-палчилар, пир-уастазлар, калдийләр вә мунәҗжимларниң беши қилип тайинлиған. ■ 12 Бу кишидә

□ 5:1 «падиша Бэлшазар эмир-есилзадиләрдин миң кишини тәклип қилип...» — падиша Бэлшазар Небоқаднэсарниң нэвриси еди. Әмәлийәттә шу күнләрдә у «муавин император» еди; атиси Набонидус император еди, лекин у адәттә Бабилда турмайтти. «... Уларниң алдида шарап ичип, әйш-ишрәт кәйпини сүрди» — бу бабтики 30-31-айәтләрдин қариганда, шу чағда Парс қошулири Бабил шәһирини аллиқачан қоршивалған еди. Әнди Бабиллар немишкә зияпәт қилиду? Тарихшунасларниң тәһлили бойчә Бабил шәһири (а) интайин мустәһкәм, сепили егиз шаһәр; (ә) униңда йиргирма жилиқ озук-түлүк топланған еди. Шуңа падиша өзини толиму бехәтәр, дәп қарайтти. □ 5:5 «... чирақданниң удулидики ординиң там сугиқға хәт йезишқа башлиди» — қизик бир иш шуки, археологлар қазған асарәтиқиләргә асасән, Бабил ордилиридики тамлар үстигә уларниң әң улук гәлибә-муәппәқийәтлири сүрәт вә сөзләр билән хатириләнгән. Падиша зияпәт қилғанда, махтиниш үчүн өзиниң йеқиндин буяңқи урушлардики гәлибисини вә муәппәқийәтлирини йорутуш үчүн, чирағдан бу расимларниң удулиға қойғузулатти.

□ 5:6 «пут-қоллири бошишип,...» — арабий тилида: «бәл-сағрисиниң боғум-үгилири бошишип,...». Бу иш-вақиә «Йәш.» 45:41тики бешарәтниң бир әмәлгә ашурулуши. «путлири титрәп кәтті» — арабий тилида: «тизлири бир-бирини қаққили турди». □ 5:7 «униңға сөсүн рәңлик бир тон кийгүзүлүп,...» — қедимки заманларда сөсүн рәң «шаһанә рәң» дәп һәсапланатти.

□ 5:10 «...вақирашқан авазини аңлиған ханиш зияпәт залаға кирип,...» — «ханиш» мошу йәрдә Бэлшазарниң аниси яки чоң аниси (Небоқаднэсарниң аяли) болса керәк. ■ 5:11 Дан. 2:47, 48

алаһидә бир роһий хусусийәт, билим, һекмәт, чүшләргә тәбир берәләйдиған, тепишмақларни йешәләйдиған вә түгүн-сирларни ачалайдиған қабилыйәт бар еди. Шу кишиниң исми Даниял болуп, падиша униңға Бәлтәшасар дәпму исим қойған. Шуңа бу Даниял чақиртилсун, у чоқум бу хәтләрниң мәнәсини йешип бериду.

Даниялниң тамдики хәтниң мәнәсини чүшәндүрүши

13 Шуниң билән Даниял падишаниң алдиға елип келинди, падиша Даниялдин: — Падиша атам Йәһуда өлкисидин сүргүн қилип кәлгән Йәһудийлар ичидики һелиқи Даниял сәнму? — дәп соривиди, 14 — Сән тоғрилиқ хәвириим бар, сәндә муқәддәс илаһларниң роһи, шундақла йоруқлуқ, даналиқ вә алаһидә әқил-парасәт бар екән дәп әңлидим. 15 Әнди данишмәнләр вә пир-устазларни тамдики хәтни оқуп, мәнәсини маңа чүшәндүрүп бәрсун дәп алдимға чақиртип келинди; лекин бу ишниң сирини һеч қайсиси йешип берәлмиди. 16 Бирақ сән тоғрилиқ әңлиғанмәнки, сән сирларни чүшәндүрәләйдиқәнсән вә түгүнләрни йешәләйдиқәнсән. Әгәр бу хәтләрни оқуп, мәнәсини чүшәндүрүп берәлисән, саңа сөсүн рәңлик тон кийгүзүлиду, бойнуңға алтун зәнжір есилиду, падишалиқта үчинчи дәрижилик мәртивигә еришисән, — деди.

17 Даниял падишаға мундақ җавап бәрди:

— Алийлириниң инғамлири өзлиридә қалсун, мукапатлирини башқа кишигә бәргәйла. Әндиликтә мән алийлириға бу хәтни оқуп, мәнәсини чүшәндүрүп берәй. 18 — И алийлири, һәммидин Алий Худа атилири Небоқаднәсарға падишалиқ, улуклуқ, шан-шәрәп вә һәйвәт бәрди. 19 Униңға берилгән улуклуқтин һәр қайси әл-жут, һәр қайси таипиләр вә һәр хил тилда сөзлишидиған қовмларниң һәммиси униң алдида титрәп қорқуп туратти; у кимни халиса шуни өлтүрәтти, кимни халиса шуни тирик қојатти; кимни халиса шуни мәртвилиқ қилатти, кимни халиса шуни пәс қилатти. 20 Лекин у көңлидә тәкәббурлишип, роһ-қәлбидә мәғрурлинип мүҗәзи тәрсалишип, падишалиқ тәхтидин чүшүрүлүп, иззитидин мәһрум қилинди. 21 У кишиләр арисидин һайдиветилип, униңға явайи һайванларниң әқли берилди. У явайи ешәкләр билән биллә маканлишип, калилардәк от-чөп йегүзүлди, тени шәбнәмдин чилик-чилик һөл болуп кәтти, таки у һәммидин Алий Худаниң инсан падишалигини идарә қилидиғанлигини вә У падишалиқниң һоқуқини Өзи таллиған һәр қандақ кишигә беридиғанлигини билип йәтқичә шу һаләттә болди.■

22 Әй Бәлшазар, Небоқаднәсарниң оғли туруп өзлири буларниң һәммисидин хәвәрлири болсиму, лекин өзлирини төвән қилмидила. 23 Әксичә тәкәббурлишип әрштики Рәбгә қарши турдила. Сили Униң муқәддәс ибадәтханисидин олжа алған җам-қачиларни елип келип, өзлири, әмир-есилзадилири, өз хотунлири вә кенизәклириму уларда шарап ичтиңлар андин көрмәйдиған, әңлимайдиған вә һеч немини чүшәнмәйдиған алтун, күмүч, мис, төмүр, яғач вә ташлардин ясалған бутларни мәдһийилидилә. һалбуки, силиниң нәпәслирини Өз қолида тутқан вә силиниң барлиқ һәрикәтлирини Өз илкидә тутқан Худани улуклимидила. 24 Шуңа, Худа бу қолниң көрүнгән қисмини әвәтип бу хәтләрни яздуриди.

25 Бу хәтләр: «Мене, мене, тәкәл, уһарсин» дегәндин ибарәт. □

■ 5:21 Дан. 4:22 □ 5:25 «Мене» — «санаш» яки «һесаплаш» дегән сөзи билән, «тәкәл» — «таразида тартиш» дегән сөзи билән, «уһарсин» — «парчилиниш» дегән сөзи билән аһаңдаш болиду. Арабий тилидин ибраний тилиға тәрҗимә қилинса «Бир ми́на, бир шәкәл, йерим ми́на» дегән болиду. Ми́на вә шәкәл ибранийларниң пул бирликлери еди.

26 Буниң чүшөндүрүлүши: — «Мене» — Худа силиниң падишалиқлириниң һесавини қилип, уни аяқлаштурди.

27 «Тәкәл» — сили тарaziда тартиливидила, кам чиқтила. 28 «Пәрәс» — падишалиқлири парчилинип, Медиалиқлар билән Парсларға тәвә қилинди. □

29 Шуниң билән Бәлшазар дәрһал нәвкәрлиригә әмир қиливиди, улар Даниялға сөсүн рәңлик тонни кийдүрүп, бойниға алтун әзжирни есип қойди; у у тоғрилиқ: «Падишаһлиқ ичидә үчинчи дәрижилик мәртивигә егә болсун» дәп жақалиди.

30 Шу кечә калдийләрниң падишаси Бәлшазар өлтүрүлди. 31 Падишаһлиқ болса Медиалиқ Дариусниң қолиға өтті. У тәхминән атмиш икки яшта еди. □

6

Даниял ширлар өңқүридә

1 Падиша Дариус пүтүн падишалиқни идарә қилиш үчүн бир йүз жигирмә вәзирни һәр қайси жутларни башқурушқа тайинлашни мувапиқ көрди. □

2 Буниңдин башқа у бу вәзирләрни назарәт қилип, бу вәзирләрниң һесавини елиш, шундақла падишаниң һоқуқ-мәнпәәти зиянға учримисун дәп Даниял вә башқа икки кишини назарәтчиликкә тайинлиди. 3 Даниялда алаһидә бир роһий хусусийәт бар болғачқа, у башқа назарәтчиләрдин вә вәзирләрдин иқтидарлиқ чиқти. Шуңа падиша уни пүткүл падишалиқни идарә қилишқа тайинлимақчи болди. 4 Шуниң билән башқа назарәтчи вә вәзирләр униң падишалиқтики мәмурий ишлиридин сәһвәнлик издиди. Лекин улар әрз қилғидәк һеч қандақ банә-сәвәп яки сәһвәнлик тапалмиди. Чүнки Даниял диянәтлик вә ишәшлик болуп, униңдин қилчә кәмчилик яки сәһвәнлик чиқиралмиған еди. 5 Шуңа шу адәмләр өз ара:

— Даниялниң Худасиниң қануниға мунасивәтлик ишлиридин башқа, униңдин әйиплигидәк һеч қандақ банә тапалмаймиз, — дейишти.

6 Шуңа улар өз ара тил бириктүрүп падишаниң алдига кирип:

— Падиша Дариус алийлири мәңгү яшиғайла! 7 Алийлириниң падишалиқлиридики барлиқ назарәтчи, валий, вәзир, мәслиһәтчи, һаким вә әмәлдарлар бирликтә мәслиһәтләштур; һәр қандақ киши оттуз күн ичидә һәр қандақ илаһқа һәр қандақ дуа-тилавәт қилишқа вә яки һәр қандақ кишидин бир нәрсә тиләшкә рухсәт болмисун, и алийлири, пәқәт силидинла тилиши рухсәт болсун дегән шаһанә ярлиқниң чүшүрүлүшини лайиқ көрдүк. Бу пәрман кәтәй болсун, кимки бу пәрманға хилаплиқ қилса, у ширлар өңқүригә ташлансун! □

8 Әнди, и алийлири бу пәрманни бекитип чүшүргәйла, униң өзгәртимәслиги

□ **5:28 «пәрәс»** — «упһарсин» дегән сөзниң бирлик шәкли (25-әйттә «упһарсин» көплүк шәкилдә). «Пәрәс» («упһарсин») дегәнлик «Парс» сөзи билән йилтиздаш болуп, бу йәрдә икки бислиқ мәна билдүриду. Униң падишалиғи һәм парчиланған һәм Парсларға мәнсуп болиду, дегәнни билдүриду. □ **5:31**

«Падишаһлиқ болса Медиалиқ Дариусниң қолиға өтті» — арабий тилида «Медиалиқ Дариус падишалиқни қобул қилди». Бабил шәһириниң қандақ ишғал қилинғанлиғи һәққидики қизик тема тоғрилиқ «Йәрамия»дики «қошумчә сөз»имиздә, «Бабил шәһириниң өрүветилиши тоғрилиқ бешарәтләр» дегән баянлиримизни көрүң. □ **6:1 «Падиша Дариус пүтүн падишалиқни идарә қилиш үчүн...»**

— **МОШУ** «Дариус»ниң ким екенлиги тоғрилиқ алимлар арасида талаш-тартиш бар. Бәзилири уни парслиқ Қораш, дәп қарайду. Лекин мошу йәрдә Дариус «Медиалиқ» дейилиду вә 31гә қариганда, у Қорашниң қол астида еди («Медиалиқ Дариус падишалиқни қобул қилди» дейилиду). Униң салаһийитини археологлар тәтқиқатлири билән ениқлиши мүмкин. □ **6:7 «Алийлириниң падишалиқлиридики барлиқ назарәтчи, валий, вәзир, мәслиһәтчи, һаким вә әмәлдарлар...»** — уларниң бу баянидики

«барлиқ» дегән сөз ялғанчилиқ еди; чүнки Даниял униң ичидә әмәс еди, әлвәттә.

үчүн ярликнамигә имза қойғайла; чүнки Медиа вә Парс қануни бойичә, пәрман чиқирилиши биләнла өзгәртишкә болмайду, — деди. ■

9 Шуниң билән Дариус пәрманни бекитип ярликнамига қол қойди. □

10 Даниял бу ярликнамигә имза қоюлғанлигини аңлап, өйигә қайтти. Униң өйиниң өгүзидә бир балихана болуп, деризиси Йерусалимға қарайдиған болуп, очқу туратти. У адити бойичә деризиниң алдида тизлинип олтирип, һәр күни үч қетим Худаға дуа-тилавәт қилип шүкүр ейтатти. ■

11 Лекин һелиқи адәмләр биллә келип Даниялның Худаға дуа вә тилавәт қиливатқинини көрди. 12 Андин улар бирликтә падишаниң алдиға берип пәрман тоғрисида гәп ечип:

— И алийлири, өзлири: Оттуз күн ичидә өзлиридин башқа һәр қандақ илаһдин яки һәр қандақ инсандин бирәр немини тилигән һәр қандақ киши ширлар өңкүригә ташлансун, дегән бир пәрманға имза қойған эмәсму? — дәп сориди. Падишаһ: — Дәрвәқә шундақ қилдим, Медиа вә Парс қануни бойичә пәрманни өзгәрткили болмайду, — деди.

13 Андин улар падишаға жававән:

— Йәһудадин әсир елип келингән кишиләрдин һелиқи Даниял, и алийлири, силини вә сили имза қойған пәрманни көзгә илмайду, бәлки һәр күндә үч қетим өз дуа-тилавитини қиливатиду, — дейишти.

14 Буни аңлиған падиша өз-өзигә кайип, көңүл қоюп Даниялни кутқушушқа амал тапмақчи болуп, у күн патқичә һәр хил кутқузуш амали үстидә издинип жүрди.

15 Лекин ахирда у кишиләр йәнә өз ара тил бириктүрүп падишаниң алдиға жәм болуп униңға:

— И алийлири, өзлиригә мәлумки, Медиалар вә Парсларниң қануни дәл шуки, падишаниң бекиткән һәр қандақ қарари яки пәрманини өзгәртишкә болмайду, — дейишти.

16 Шуниң билән падишаниң әмир қилиши билән Даниял тутуп келинип, ширлар өңкүригә ташланди. Падиша Даниялға:

— Сән үзүлдүрмәй ибадәт қилидиған Худайиң сени кутқузивалиду! — деди.

17 Бир таш елинип, өңкүрниң ағзи униң билән етилди; Даниялның ишлириға һеч ким арилашмисун дәп уни падиша өз мөһүри вә униң әмир-әмәлдарлириниң мөһүрлири билән мөһүрлиди. 18 Андин падиша ордиға қайтип келип кечини роза тутуп өткүзди; өзиниң тоқал-кенизәклиридин һеч қайсисини өз йениға кәлтүрмиди, у кечичә ухлалмиди. □ 19 Таң етиши биләнла падиша орнидин туруп, алдирап ширлар өңкүригә барди. 20 Падиша өңкүргә йеқинлишип азапланған һалда Даниялни чақирип:

— Әй Даниял, Мәңгү һаят Худаниң қули, сән үзүлмәс ибадәт қилидиған Худайиң сени ширлардин кутқузивалмидиму? — дәп товлиди.

21 Даниял жававән:

— И алийлири, мөңгү яшиғайла! 22 Худайимниң пәриштисини әвәтип ширларниң ағзини жумдуруши билән улар маңа һеч зиян-зәхмәт йәткүзәлмиди; чүнки У мөндүн һеч қандақ әйип көрмиди. Алийлириниң алдидиму мән һеч қандақ зиян йәткүзгидәк иш қилмидим, — деди.

■ 6:8 Әст. 1:9; 8:8 □ 6:9 «Шуниң билән Дариус пәрманни бекитип ярликнамига қол қойди» — 9-әйтнiң толук мәнәсини бекитиш тәс. Арамии тилида «Шуниң билән Дариус пәрман вә ярликнамигә қол қойди» дейилиду. Буниңға қариганда, икки язма ярлик болған болса керәк. Парс ордисидики қанда-низамлардин анчә хәвиримиз болмиғачқа, немә үчүн икки ярлик керәк болидиғинини билмәймиз.

■ 6:10 1Пад. 8:44; Зәб. 54:18 □ 6:18 «өзиниң тоқал-кенизәклиридин һеч қайсисини өз йениға кәлтүрмиди» — яки, «у һеч қандақ көңүл ечишларниму қилмиди». «у кечичә ухлалмиди» — арамии тилида «униң уйқиси қачти».

²³ Буни аңлап падиша интайин хосал болуп, адәмлирини Даниялни өңкүрдин елип чиқишни буйрудиди. Шунуң билән улар Даниялни өңкүрдин елип чиқти. Униңдин қилчә зедә-зэхмәт тапалмиди; чүнки у Худасиға таянған еди. ²⁴ Андин падиша буйруқ чүшүрди, нәвкәрлири Даниялниң устидин шикайәт қилғанларниң һәммисини тутуп, уларни бала-жақилири вә хотунлири билән кошуп ширлар өңкүригә ташливетти. Улар өңкүр тегигә чүшүп болмайла ширлар етилип келип, уларниң устиханлириниму чайнап қийма-чийма қиливетти.

²⁵ Шу иштин кейин Дариус падиша йәр йүзидә туруватқан һәр қайси әл-жут, һәммә таипиләр, һәр тилда сөзлишидиган қовмларниң һәммисигә мундақ пүтүк чүшүрди: —

«Һәммиңларға аманлиқ ешип-тешип турғай!

²⁶ Мән ушбу ярлиқни чүшүримәнки, падишалиғимдики һәр бир жуттики пухралар Даниялниң Худаси алдида титрәп қорқсун!

— Чүнки У Мәңгү һаят Худадур,

Мәңгү мустәһкәм өзгәрмәстур,

Униң падишалиғи һалак қилинмас,

Униң һакимийити әбәдил-әбәткичә болиду. □ ■

²⁷ У балайиқазадин қоғдайду вә қутқузиду,

У асманлардиму, йәр йүзидиму аламәт-карамәтләрни яритиду,

У Даниялни ширларниң чаңгилидин қутқузди».

²⁸ Даниялниң болса шу ишлардин кейин Дариус һөкүм сүргән мәзгилдә, шундақла Парс падишаси Қурәш һөкүм сүргән вақитларда ишлири раван жүрүшти.

7

Даниялниң ғайипанә аламәтләрни баян қилғанлиги ••• Төрт зор мәхлуқни көрүш

¹ Бәлшазар Бабилға падиша болған биринчи жили Даниял орнида йетип чүшидә бир нәччә ғайипанә аламәтләрни көрди. У чүшидә көргәнлирини мундақ йәкүнләп хатиривалиди: —

² Кечидә көргән ғайипанә көрүнүштә мәнки Даниял шуни көрдүмки, асманниң төрт тәрипиниң шамал чиқип, «Улуқ Деңиз» йүзигә урулмақта еди. □ ³ Деңиздин шәкилири бир-биригә охшимайдиган төрт зор мәхлуқ чиқти. ■

⁴ Биринчи мәхлуқ ширға охшайтти, лекин бүркүтнүң қанити бар еди. Мән униңға қарап турғинимда, қанатлири жулунди; андин у йәрдин көтирилип, икки пути йәргә дәсситилип адәмдәк турғузулуп, униңға инсаний бир қәлб берилди. ■

⁵ Мана йәнә бир мәхлуқ, йәни иккинчиси ейиққа охшайтти. Униң бир тәрипи иккинчи бир тәрипиниң егизлитилди. Униң чишлири үч қовурғини чишләп туратти, бир аваз униңға: «Орнуңдин тур, гөшни йейишиңчә йәвал!» — деди.

⁶ Қарап турғинимда, мана йәнә бир мәхлуқ пәйда болди. У илпизға охшайтти, дүмбисидә кушниқидәк төрт қанити бар еди; униң беши төрт еди. Униңға һакимлиқ һоқуқи берилди.

⁷ Униңдин кейин кечидики ғайипанә көрүнүсләрдә қарап турғинимда, мана төртинчи бир мәхлуқ пәйда болди. У интайин қорқунучлуқ, дәһшәтлик вә әжайип күчлүк еди. У йоған төмүр чишлири билән овни чайнап езип жутуп, қалдугини путлири билән дәссәп-чәйләйтти. У алдинқи барлиқ мәхлуққа охшимайтти; униң он мүңгүзи бар еди. ⁸ Мән бу мүңгүзләрни

□ **6:26** «Униң һакимийити әбәдил-әбәткичә болиду» — арабий тилида «Униң һакимийити ахиргичә болиду». ■ **6:26** Дан. 2:44; 4:3; 7:14, 27; Луқа 1:33 □ **7:2** «Улуқ Деңиз» — «Оттура Деңиз»ни көрсәтсә керәк. ■ **7:3** Дан. 2:37-45 ■ **7:4** Дан. 4:34

күзитиватқинимда, мана мүнғүзләрнің арасидин йәнә бир кичик мүнғүз өсүп чиқти. Бу кичик мүнғүзнің алдида әслидики мүнғүзләрдин үчи жулуветилди. Бу кичик мүнғүзнің адәмниңкидәк көзи вә чоң сөзләйдиған ағзи бар еди.

Мәңгү һаят болгучини көрүш

9 Мән қарап турғинимда, у йәргә бир нәччә тәхтнің қоюлғанлиғини көрдүм; уларның биридә, «Әзәлдин Бар Болғучи» орун елип олтирипту. Уның кийимлири қардәк аппақ, чачлири аппақ қоза жуңидәк еди. Уның тәхти от лавулдап турған ялқунлар болуп, лавулдап көйүватқан от чаклириниң үстидә еди. □ 10 Уның алдидин го яраван еқип турған дәриядәк от ялқуни лавулдап еқип туратти; Уның хизмитидә турғучилар түмән миңлиған еди, Уның алдида йүз миллионлиған һазир турғучилар бар еди. Сорақ башланғанлиғи жақалинип, дәстурлар ечилди. □ ■ 11 һелиқи кичик мүнғүзнің йоған гәпләрни қиливатқан авазидин диққитим шуниңға тартилип қарап тураттим. Қарап турғинимда, төртинчи мәхлуқ өлтүрүлүп, уның жәсити һалак қилинип, отқа ташлап көйдүрүлүшкә тапшурулди.

12 Қалған үч мәхлуқ болса, һакимийитидин мәһрум қилинди, лекин уларның өмри йәнә бир мәзил узартилди.

13 Кечидики ғайпанә көрүнүшләрдә мана, мән го я Инсан Оғлиға охшаш бир затның асмандики булутлар билән кәлгинини көрдүм. У «Әзәлдин Бар Болғучи»ның йениға берип, уның алдиға һазир қилинди. ■ 14 һәр әл-жүт, һәр таипә, һәр хил тилда сөзлишидиған қовмлар уның хизмитидә болсун дәп, сәлтәнәт, шөһрәт вә падишалиқ һоқуқи уныңға берилди. Уның сәлтәнәти мәңгү солашмас сәлтәнәттур, уның падишалиғи мәңгү һалак қилинмас. ■

Ғайпанә көрүнүшләрнің тәбири

15 Мәнқи Даниялның вужудум, дил-роһум бәк беарамлиққа чөмди, калламдики ғайпанә аламәтләр мени интайин алақзадә қилди. 16 Мән йеқин турғучилардин бириниң алдиға берип, бу ғайпанә аламәтләрнің һәқиқити тоғрилиқ соридим. У маңа тәбир берип чүшөндүрүп мундақ деди: — □

17 «Бу төрт зор мәхлуқ кәлгүсидә дунияда баш көтиридиған төрт падишани көрситиду. 18 Лекин һәммидин Алий Болғучиниң муқәддәс бәндилири падишалиқ һоқуқини қобул қилиду, улар уныңға мәңгү егидарчилик қилиду, әбәдил-әбәткичә шундақ болиду». □

19 Мән башқа үч мәхлуққа охшимайдиған төртинчи мәхлуқ, йәни зор қорқунучлуқ, төмүр чишлиқ, мис тирнақлиқ, овни чайнап езип жутуп, андин қалдуқлирини аяқлири билән дәссәп-чәйләйдиған һелиқи мәхлуқ тоғрисидики һәқиқәтни, 20 шундақла уның бешидики он мүнғүзиниң вә кейин өсүп чиққан кичик мүнғүз тоғрисидики һәқиқәтни техиму ениқ билмәкчи болдум — уның, йәни һелиқи кичигиниң алдида әслидә бар болған башқа үч мүнғүз жулуветилгән, көзлири вә йоған гәп қилидиған ағзи бар болуп, әнә башқа

□ 7:9 «Әзәлдин Бар Болғучи» — әслидә ибраний тилида «Қедимки күнләрдин тартип Бар Болғучи» — йәни Худа дегәнликтур, әлвәттә. □ 7:10 «...түмән миңлиған» — арамай тилида: «... миңлиған миңлиған» яки «миңлиған миң» — демәк, бир нәччә миллион. «Уның хизмитидә турғучилар түмән миңлиған еди, уның алдида йүз миллионлиған һазир турғучилар бар еди» — әйттә көздә тутулған

Худаниң хизмәтчилери пәриштиләр, әлвәттә. «Вәһ.» 9:16ни көрүң. ■ 7:10 Вәһ. 5:11; 20:12 ■ 7:13 Дан. 7:27; әб.2:6; Наһ. 1:3; Мат. 24:30; 26:64; 1Тес. 4:17; Вәһ. 1:7 ■ 7:14 Дан. 2:44; Луқа 1:33 □ 7:16 «йеқин турғучилар» — пәриштиләр болса керәк. □ 7:18 «... муқәддәс бәндилири падишалиқ һоқуқини қобул қилиду» — қизиқ бир йери шуки, «падишалиқ» дегән кимниңки яки қайси падишалиқ ейтилмиған. Немишкә? Жавап чоқум шуки, шу чағда пәкәт бирла падишалиқ, йәни Худаниңқи болиду.

мүңгүзлөргө қариганда техиму һайвәтлик еди. ²¹ Қарап турғинимда, у кичик мүңгүз Худаниң муқәддәс бәндилири билән жәң қилип улардин үстүнлүккә егә болди; ²² «Әәлдин Бар Болғучи» кәлгәндә, һөкүм қилиш һоқуқи һәммидин Алий Болғучиниң муқәддәс бәндилиригә берилди. Шуниң билән бекитилгән вақти келип, Худаниң муқәддәс бәндилири падишалиқ һоқуқини өткүзивалди. □

²³ Тәбир бәрғүчи чүшәндүрүп йәнә мундақ деди: — «төртинчи мәхлуқ кәлгүси дунияда баш көтиридиған төртинчи бир падишалиқ болуп, у башқа һәр қандақ падишалиқларға охшимайду. У пүткүл дунияни жутуп, уни аяқ асти қилип, кукум-талқан қилиду. ■

²⁴ Он мүңгүз болса, бу падишалиқтин чиқидиған һөкүмранлиқ қилидиған он падишани көрситиду. Кейин йәнә бир падиша мәйданға чиқиду, у илгәрки падишаларға охшимайду; у үч падишани өзигә бойсундуриду. ■ ²⁵ у һәммидин Алий Болғучиға қарши күпүрлүк сөзләрни қилиду һәмдә һәммидин Алий Болғучиниң муқәддәс бәндилирини һалсизландуриду. У календарни, һейт-айәмләрни вә муқәддәс қанунларни өзгәртиветишни қәстләйду. Худаниң муқәддәс бәндилири «үч йерим вақит» униң һөкүмранлиғиға тапшурулиду. □ ■ ²⁶ Андин Худаниң соти ечилиду, буниң билән униң идарә қилиш һоқуқи тартивелинип, мәңгүлүк үзүл-кесил йоқитилиду.

²⁷ Лекин униң падишалиғиниң һоқуқи, йәни дуниядики һәр қайси падишалиқларниң сәлтәнитәи вә шөһрити һәммидин Алий Болғучиниң муқәддәс бәндилиригә, йәни Худаниң Өз хәлқигә өткүзүлиду. Униң падишалиғи мәңгү бир падишалиқтур, дуниядики пүтүн һөкүмдарлар Униң хизмитидә болуп униңға итаәт қилиду. ■

²⁸ Бу иш мана мошу йәргичә болди. Мәнки Даниял, өз ойлирим өзүмни алақзадә қилди, чирайим татирип кәтти. Бирақ бу ишни қалбимдә пүкүп сақлидим. □

8

Қоққар билән текә һәққидә гайипанә көрүнүш

¹ Падиша Бәлшазар тәхткә олтирип үчинчи жили, мәнки Даниял иккинчи бир гайипанә аламәтни көрдүм. □ ² Гайипанә көрүнүштә, өзүмни Елам өлкисидики Шушан қәлъәсидә көрдүм. Көрүнүштә мән Улай чоң өстиңи бойида едим.

³ Бешимни көтирип қарисам, икки мүңгүзи бар бир қоққарниң чоң өстәң алдида турғанлиғини көрдүм. Униң мүңгүзи егиз болуп, бир мүңгүз йәнә биридин егиз еди; егизрәк болған мүңгүз йәнә бирисидин кейинрәк өсүп чиққан еди.

⁴ Мән қоққарниң гәрип, шимал вә жәнуп тәрәпләргә үсуватқинини көрдүм. Неч

□ **7:22** «Шуниң билән бекитилгән вақти келип, Худаниң муқәддәс бәндилири падишалиқ һоқуқини өткүзивалди» — башқа бир хил тәржимиси: «Шуниң билән бекитилгән вақти келип, һәммидин Алий Болғучиниң муқәддәс бәндилири дөп һөкүм чиқирилди». ■ **7:23** Дан. 2:40-44 ■ **7:24** Дан. 2:40-44

□ **7:25** «үч йерим вақит» — тәхминән «үч йерим жил»ни көрситиду. Сәл тоғрирақ десәк, «бир вақит» («Даниял» дегән қисимниң башқа йәрлири билән селиштурғанда) бәлким Бабиллиқларниң ишлитидиған жили, йәни 360 күнлүк вақитни көрситиши мүмкин. Шуңа «үч йерим вақит», 1260 күнни көрситиду. Әслий арабий тил нухсисидә, «үч йерим вақит», «бир вақит, икки вақит вә қошумчә йерим вақит» дегән шәкилдә ипадиләнгән. Бабиллиқлар бәзи жиллириға қошумчә бир айна «кәбисә ай» дөп қататти; «бир вақит, икки вақит вә қошумчә йерим вақит» дегән ибарә қошумчә айнаң болушиниң мүмкинчилиғини йоққа чиқириду. Демәк, «үч йерим вақит» 1290 күн эмәс, бәлки 1260 күн болиду. ■ **7:25** Дан. 9:27; 11:36; Мат. 24:15; Мар. 13:14; Лука 21:20; 2Тес. 2:3-4; Вәһ. 13:1-8 ■ **7:27** Дан. 2:44 □ **7:28** «Бу иш мана мошу йәргичә болди...» — 7-баптики бешәрәтләр тоғрисида «қошумчә сөз»имизни көрүң. □ **8:1** «Падиша Бәлшазар тәхткә олтирип үчинчи жили...» — 8-бап, 1-айәттин башлап китапниң қалған қисминиң һәммиси арабий тилида эмәс, ибраний тилида йезилған.

қандақ һайван уиңға тәң келәлмәйтти вә һеч ким һеч кимни уиң чаңгилидин кутқузалмайтти. У немә қилишни халиса, шуни қилатти, барғансери һайвәтлик болуп кетивататти.

⁵ Мән бу тоғрилиқ ойлавататтим, мана, ғәрип тәрәптин бир текә путлири йәргә тәғмигән һалда пүтүн җаһанни кезип жүгүрүп кәлди. Уиң икки көзи арисиға көрүнәрлик чоң бир мүнғүз өсүп чиққан еди. ⁶ У мән дәсләп көргән һелиқи өстәң бойида турған икки мүнғүзлүк қочқарға қарап қәһри билән шиддәтлик етилди. ⁷ Мән уиң қочқарға йеқин келип, ғәзәп билән қочқарни үсүп икки мүнғүзини сундуриваткәнлигини көрдүм. Қочқарниң қаршилиқ көрсәткидәк мадари қалмиған еди, текә уни йәргә жиқитип, дәссәп-чәйлиди, текиниң чаңгилидин уни кутқузивалидиған адәм чиқмиди.

⁸ Текә барғансери һайвәтлик болуп кәтти; лекин у хелә күчийип болғанда, чоң мүнғүзи сунуп чүшүп, әслидики җайидин асмандики төрт шамалға қарап туридиған, көзгә көрүнәрлик төрт мүнғүз өсүп чиқти.

⁹ Бу төрт мүнғүзниң ичидики биридин йәнә бир мүнғүз өсүп чиқти. У кичик мүнғүз өсүп интайин һайвәтлик болди, җәнуп, шәриқ тәрәпләргә вә «гәзәл зимин»ға қарап тәсир күчини кеңәйтти. □ ¹⁰ У интайин һайвәтлик болуп, һәтта самавий қошундикиләргә һужум қилғидәк дәриҗигә йәтти, самавий қошундикиләрдин вә юлтузлардин бир мунчисини йәргә ташлап, уларниң үстигә дәссиди ¹¹ (у толиму мәғрурлинип, һәтта самавий қошунниң Сәрдари билән тәң болмақчи болуп, ибадәтханида Сәрдарға атап күндилик қурбанлиқ сунушни әмәлдин қалдурди, һәмдә Сәрдарниң ибадәтханисидики «муқәддәс җай»ни вәйран қиливәтти. □ ¹² Асийлиқ түпәйлидин Худаниң хәлқи вә күндилик қурбанлиқ чоң мүнғүзгә тапшурулиду). У һәқиқәтни аяқ асти қилиду; уиң барлиқ ишлири һаһайити оңушлуқ болди. □

¹³ Кәйнидин, бир муқәддәс пәриштиниң сөз қилғанлиғини аңлидим, шуниң билән йәнә бир муқәддәс пәриштә сөз қилған пәриштинидин:

— Ғайипанә аламәттә көрүнгән бу вақиәләр, йәни «вәйран қилғучи» асийлиқ, күндилик қурбанлиқниң әмәлдин қалдурулуши, һәмдә муқәддәс ибадәтханисидики «муқәддәс җай»ниң һәм Худаниң хәлқиниң аяқ асти қилиниши қанчилик вақит давамлишиду? — дәп соригәнлиғини аңлидим. □ ¹⁴ һелиқи пәриштә маңа җававән:

— Бу ишлар икки миң үч йүз кечә-күндүз давамлишиду. Бу мәзгилдин кейин муқәддәс ибадәтханисидики «муқәддәс җай» пакизлинип әслигә кәлтүрүлиду, — деди. □

□ **8:9** «гәзәл зимин» — Қанаан зимини (Паләстин). Ибраний тилида «гәзәллиқниң зимини» дейлиду. □ **8:11** «күндилик қурбанлиқ» — Худаниң Муса пәйғәмбәр арқилиқ чүшүргән емри билән ибадәтханида һәр күни әтигәндә вә кәчтә бир қоza «көйдүрмә қурбанлиқ» қилиниши керәк. Бу қурбанлиқни болса Исраил үчүн әң асаплиқ қурбанлиқ дегили болиду. «Сәрдарниң ибадәтханисидики» — бу Пәрвардигарниң Иерусалимдики ибадәтханисини көрситиди, әлвәттә. Мошу ибаридин «Самавий қошунниң Сәрдари»ниң «Пәрвардигарниң Пәриштиси» икәнликини көргили болиду.

«Пәрвардигарниң Пәриштиси» Мәсиһниң дуняға келишидин бурунқи бир салаһитидур. «Пәрвардигарниң Пәриштиси» тоғрилиқ изаһатлиримизни көрүң. □ **8:12** «Асийлиқ» — бизннчә «асийлиқ» мошу йәрдә бәлким «кичик мүнғүз» (йәнә дәҗһал)ниң асийлиқини көрсәтсә керәк (13-айәтни көрүң). Бу сөз йәнә Худаниң Өз хәлқиниң асийлиқини көрситиши мумкин. «Худаниң хәлқи» — ибраний тилида «қошун».

□ **8:13** «Ғайипанә аламәттә көрүнгән бу вақиәләр, йәни «вәйран қилғучи» асийлиқ, күндилик қурбанлиқниң әмәлдин қалдурулуши» — бу «вәйран қилғучи» асийлиқ» болса дәл «Сәрдарға атап күндилик қоza қурбанлиқ сунушни әмәлдин қалдуруш» (11-айәт) һәмдә уиң орниға интайин җиркинчилик бир хил бут селиш. 9-бап, 26-27-айәт, 11баб -36-39-айәтниму көрүң. □ **8:14** «пакизлинип әслигә кәлтүрүлиду» — ибраний тилида «тоғра қилиниду» яки «һәққаний қилиниду» дегән сөз билән ипадилиниду.

Пәриштә Жәбраилниң ғайипанә аламәтни чүшәндүрүши

15 Бу ғайипанә көрүнүшни көргәндин кейин, мәнки Даниял униң мәнәсини ойлаватқинимда, мана, алдимда адәмниң қияпитидә бириси пәйда болуп өрә турди. 16 Улай өстиңиниң оттурисидин:

— Әй Жәбраил, бу адәмгә ғайипанә аламәтни чүшәндүрүп бәр, — дегән бир адәмниң күчлүк авазини аңлидим. ■

17 Жәбраил йенимға кәлди. Кәлгәндә, мән наһайити қорқуп кетип йәргә жиқилип дүм чүштүм. У маңа:

— Әй инсан оғли, сән шуни чүшинишиң керәкки, бу ғайипанә аламәт ахир заман тоғрисидидур, — деди.

18 У гәп қиливатқанда мән беһош һалда йәрдә дүм ятаттим. Лекин у маңа шундақ бир йеник тегипла мени турғузди вә маңа мундақ деди: —

19 «Мән һазир саңа Худаниң ғәзиви кәлгән мәзгилдә кейинки ишларниң қандақ болидиғанлигини көрситип берәй. Чүнки бу ғайипанә аламәт заманларниң бекитилгән ахирқи нуқтиси тоғрисидидур. 20 Сән көргән икки мүнғүзлүк қочқар Медиа билән Парс падишалирини көрситиду. 21 Явайи текә болса Гретсийә падишалиғи болуп, көзиниң оттурисидки көзгә көрүнәрлик мүнғүз болса, униң биринчи падишасидур. □

22 У мүнғүз сунуп кәткәндин кейин орнидин өсүп чиққан һелиқи төрт мүнғүз бу әлниң төрт падишалиққа бөлүнидиғанлигини көрситиду. Бирақ уларниң күчи биринчи падишалиққа йәтмәйду. 23 Бу падишалиқларниң ахирқи мәзгилидә, асийлиқ қилғучиларниң гунаи тошуши билән толиму номуссиз, чигиш мәсилиләрни бир тәрәп қилалайдиған бир падиша мәйданға чиқиду. □

24 Униң күчи хелә зор болиду, лекин әмәлийәттә бу күч өзлүгиниң чиқмайду; у мисли көрүлмигән вәйранчилиқни кәлтүрүп чиқириду. Униң ишлири жәзмән оңушлуқ болуп, немини халиса шуни қилалайду. У күчлүкләрни вә Худаниң муқәддәс мөмин хәлқини йоқитиду. 25 Өз устатлиғи билән униң назарити астида һәр қандақ һейлә-микирлик хелә ронақ тапиду. У көңлидә тәкәбурлишип өзини чоң тутиду; башқиларниң өзлирини бехәтәр һес қилған вақтидин пайдилинип туюқсиз зәрб қилип нурғун кишиләрни һалак қилиду; у һәтта оңуқтин оңуқ «Әмирләрниң Әмри»гә қарши чиқиду. Лекин у ахирда инсанларниң қолисиз һалак қилиниду.

26 Саңа аян қилинған, ахшамдин әтигәнгичә давамлашқан бу ғайипанә аламәт әмәлгә ашмай қалмайду. Лекин сән уни вақтинчә мәхпий тут. Чүнки у көп күнләр кейинки кәлгүси һәққидидур».

27 Мәнки Даниял мағдурумдин қелип, бир нәччә күн агрип йетип қалдим. Кейин орнумдин туруп йәнила падишаниң ишлирида болдум. Лекин бу ғайипанә аламәт көңлүмни паракәндә қиливәткән еди. Униң мәнәсини йешәләйдиған адәм йоқ еди. □

9

Даниялниң өз хәлқиғә дуа қилиши

■ 8:16 Дан. 9:21; Лука 1:26 □ 8:21 «Явайи текә болса Гретсийә падишалиғи болуп, ...» — ибраний тилида «Явайи текә болса Гретсийә падишаси болуп, ...». □ 8:23 «чигиш мәсилиләрни бир тәрәп қилалайдиған бир падиша...» — башқа бир хил тәржимиси: «хелә сүйқәстчи бир падиша ...». □ 8:27 «Униң (ғайипанә аламәтниң) мәнәсини йешәләйдиған адәм йоқ еди» — 8-баптики бешәрәтләр тоғрисидә «қошумчә сөз»имизни көрүң.

¹ Медиалиқ Аһашверошниң оғли Дариусниң биринчи жилида (у калдийләрниң зиминиға падиша қилинди) □ ² Йәни тәхткә олтарған биринчи жили мәнки Даниял муқәддәс язмиларни оқушум билән Пәрвәрдигарниң Йәрәмия пәйғәмбәргә йәткүзгән калам-бешарити бойичә, Йерусалимниң харап болидиган жаза мәзгили йәтмиш жил экәнлигини чүшинип йәттим. ■ ³ Шуниң үчүн мән Рәб Худайимға роза тутуп, бөз рәхткә йөгинип, күл-топида олтирип, униңға йелини дуа-тилавәт қилиш билән издинишкә бәл бағлидим. ⁴ Мән Пәрвәрдигар Худайимға дуа қилип, гуналимизни иқрар қилип мундақ дедим:

— «Аһ Рәб, и Сени Өз әмирлириңгә итаәт қилғучиларға вәдә-әһдәндә вападар болуп, өзгәрмәс мөһриңни үзлүксиз көрсәткүчи улук, сүрлүк Тәңрим!» ■

⁵ Биз гуна садир қилдуқ, қәбиһлик қилдуқ; рәзиллик билән Сениң әмир-һөкүмлириңдин ваз кечип, Саңа асийлик қилдуқ, ■ ⁶ Шундақла Сениң намиң билән падишаларимиз, әмирлиримиз, ата-бовилиримиз вә пүткүл зиминдики хәлиқкә сөз-каламиңни йәкүзгән қуллириң болған пәйғәмбәрләргә зади кулақ салмидуқ.

⁷ И Рәб, һәққанийәт Сәндила тепилиду, лекин Саңа асийлик вә вапасизлик қилғанлиғимиз түпәйлидин, бизгә, йәни Йәһудаларға, Йерусалимдикиләргә вә барлиқ Исраилларға, йеқинда болсун, жирақта болсун, Сән бизләрни сүргүнлүккә һайдивәткән барлиқ жутларда болсун, пәқәт бүгүнкидәк йүзимизни кәтирәлимигидәк шәрмәндиликлә қалди. ⁸ И Рәб, бизгә, йәни падишаларимизға, әмирлиримизгә вә ата-бовилиримизғиму йүзимизни кәтирәлимигидәк шәрмәндилик қалди; чүнки биз Сениң алдинда гуна садир қилдуқ.

⁹ И Рәб Худайимиз, биз Саңа асийлик қилған болсақму, Сәндин йәнилә рәһимдиллик вә мәғпирәт-кәчүрүмләр тепилиду. □ ■ ¹⁰ Биз Сән Пәрвәрдигар Худайимизниң авазига кулақ салмай, қуллириң болған пәйғәмбәрләр арқилиқ алдимизға қойған қанун-һөкүмлириңдә һеч маңмидуқ. ¹¹ Пүткүл Исраил Сениң Тәврат-қанунуңға хилаплик қилип, авазинға кулақ салмай Сениңдин йүз өриди. Дәрвәкә, Сениң кулаң Мусаға чүшүрүлгән Тәврат-қанунда пүтүлгән ләнәт һәмдә униң қәсәмјадидики жазалар үстимизгә яғдурулди; чүнки биз Сениң алдинда гуна садир қилдуқ. ■ ¹² Сән Өзүң бизгә вә үстимиздин һөкүмдарлик қилғучимизға қарита дегәнлириңгә әмәл қилип бизгә зор еғир күлпәтни кәлтүрдүң; чүнки Йерусалимда қилинған ишлар асман астидики һәр қандақ башқа жутта әзәлдин қилинған әмәс! ¹³ Мусаға тапиланған Тәврат-қанунда пүтүлгәндәк, бу пүтүн күлпәт бизгә чүшүрүлгән болсиму, и Пәрвәрдигар Худайимиз, лекин биз қәбиһликлиримиздин қол үзүп, һәқиқитиңни чүшинип йетидиган қилғайсән дәп техичә Сәндин илтипатиңни өтүнмидуқ. ¹⁴ Дәрвәкә Сән Пәрвәрдигар шу күлпәтни тәйярлап сақлап, бизниң үстимизгә чүшүрдүң; чүнки Сән Пәрвәрдигар Худайимиз, барлиқ қилған ишлириңда адил болуп кәлдиң; бирақ авазинға кулақ салмидуқ.

¹⁵ Әнди, Өз күчлүк қолуң билән хәлқиңни Мисирдин елип чиқтиң, шуңлашқа бүгүнкидәк Өзүңгә нам-шөһрәт тиклидиң, и Рәб Худайимиз, — биз гуна садир қилдуқ, биз рәзиллик қилдуқ! ■ ¹⁶ Өтүнимән, и Рәб, пүткүл

□ **9:1** «калдийләрниң зимини» — Бабил зиминини көрситиду. «...падиша қилинди» — Бу ибарә бәким Дариусниң Парс императори Қорашниң астидики бир падиша экәнлигини көрситиду. У пүткүл Парс үстигә император әмәс еди. ■ **9:2** Йәр. 25:11, 12; 27:7; 29:10 ■ **9:4** Қан. 7:9 ■ **9:5** Зәб. 105:6; Йәш. 64:4, 5, 6 □ **9:9** «И Рәб Худайимиз, биз Саңа асийлик қилған болсақму, Сәндин йәнилә рәһимдиллик вә мәғпирәт-кәчүрүмләр тепилиду» — яки «Рәб Худайимизда рәһимдиллик вә мәғпирәт-кәчүрүмләр бардур; чүнки биз Униң алдида гуна садир қилдуқ» (демәк, Худа бизгә рәһимдиллик көрсәтмигән болса, биз балдура йоқитилаттуқ).

■ **9:9** Зәб. 129:3-8; Жиг. 3:22 ■ **9:11** Лав. 26:14-45; Қан. 27:15-26; 28:15-68; 29:20; 30:17-20; 31:17, 18; 32:19-25; Жиг. 2:17 ■ **9:15** Мис. 32:11; Зәб. 104:7; 105:47

Һәккәнийлиғиңға уйғун, Йерусалим шәһириңгә, йәни муқәддәс теғиңға болған қәһр-ғәзивиңни тохтатқайсән! Чүнки бизниң өткүзгән гуналимиз вә атабовилиримизниң қилған қәбиһлиқлириниң вәжидин, Йерусалим вә хәлқиң барлиқ әтраптикилимизниң һақарәт объекти болуп қалдуқ. ¹⁷ Әнди и Худайимиз, қулуңниң дуа вә тәләплиригә қулақ салғайсән, Өзүң үчүн вәйран қилинған муқәддәс жайиңни жәмәлиңни көрситип йорутқайсән. □ ¹⁸ И Худайим, қулақ селип аңлиғайсән! Бизниң вә Сениң намиң билән аталған шәһәрниң бешиға кәлгән күлпәтләргә нәзәр салғайсән! Бизниң Саңа илтижа қилғинимиз өзимизниң қандақтур һәққаний иш қилғанлиғимиздин әмәс, бәлки Сениң зор рәһимдиллиқлириңға таянғанлиғимиз сәвибидиндур. ¹⁹ И Рәб, аңлиғайсән! И Рәб, кәчүргәйсән! Қулақ селип аңлап амал қилғайсән! Өзүңниң нам-шәһритиң үчүн әнди тәхир қилмиғайсән! Чүнки Сениң бу шәһириң вә бу хәлқиң Өз намиң асасида аталған еди!» □

Жәбраилниң бешарәт бериши вә чүшәндүрүши

²⁰ Мән дуайимни давамлаштуруп, өзүм вә хәлқим Исраилниң гуналимизни иқрар қилип һәмдә Худайимниң муқәддәс теғи үчүн Пәрвәрдигар Худайимға йелинип, ²¹ теһи дуа қиливатқинимда, дәсләптә маңа ғайипанә аламәттә көрүнгән Жәбраил дегән зат йенимға келип маңа қолини тәккүзди. Мән шу чағда толиму чарчап кәткән едим. У кәчлик қурбанлиқ сунуш вақти еди. □ ²² Жәбраил маңа әқил берип мундақ деди: — «И Даниял, мән сени йорутуп, ишларни чоңқур чүшинәләйдиған қилишқа кәлдим.

²³ Сән Худаға илтижа қилишқа башлишиң биләнла, жавап-калам берилди; сән интайин сөйләнгән адәм болғачқа, мән саңа униң жавап-каламими йәткүзгили кәлдим. Әнди бу жавап-калам үстидә пухта ойлангин, ғайипанә көрүнүшни көңүл қоюп чүшәнгин:

²⁴ — «Худа тәрипидин «йәтмиш һәссә йәттә вақит» сениң хәлқиң билән муқәддәс шәһириң үстигә бекитилгән. Бу вақитлар итаәтсизликләрни тизгинләш, гуналарни түгитиш, қәбиһлик үчүн кафарәт кәлтүрүш, мәңгүлүк һәққанийлиқни үстүн орунға қоюш, бу ғайипанә аламәт билән пәйғәмбәрләрниң сөз-каламлирини әмәлгә ашуруш һәмдә муқәддәс ибадәтханидики «әң муқәддәс жай» йеңибаштин мәсиһлиниш үчүн бекитилгәндур. □ ²⁵ Шунни билишиң вә чүшинишиң керәкки, Йерусалимни йеңибаштин әслигә кәлтүрүп бена қилиш буйруғи жақаланғандин тартип, Мәсиһ дегән әмир мәйданға чикқичә

□ **9:17** «қулақ салғайсән, Өзүң үчүн ... йорутқайсән» — ибраний тилида «Рәбниң сәвәби үчүн ... йорутқайсән». □ **9:19** «Өзүңниң нам-шәһритиң үчүн әнди тәхир қилмиғайсән!» — ибраний тилида «Өзүңни сәвәвиң үчүн әнди тәхир қилмиғайсән!».

□ **9:21** «...Жәбраил дегән зат йенимға келип маңа қолини тәккүзди. Мән шу чағда толиму чарчап кәткән едим» — буниң йәнә бир хил тәржимиси: — «...Жәбраил дегән зат тезла учуп келип, маңа қол тәккүзди». Әсли текстни чүшиниш бир қадәр тас. □ **9:24** «қәбиһлик үчүн кафарәт кәлтүрүш» — гуналарни йелип кәчүрүм тәминләш дегәнликтур. «Лав.» 4-бап вә изаһатни көрүң. «пәйғәмбәрләрниң сөз-каламлири» — мошу йәрдә ибраний тилида «пәйғәмбәрләр» дегән сөз билән ипадилиниду.

«муқәддәс ибадәтханидики «әң муқәддәс жай» йеңибаштин мәсиһлиниш» — «мәсиһлиниш» яки «муқәддәс қилиниш», Муса пәйғәмбәргә берилгән муқәддәс қанунға асасән, «муқәддәс пурақлиқ май» сүрүлүш билән қилиниду («Мис.» 26:9-10ни көрүң). Бу укум ибраний тилида «мәсиһ» қилиниш дегән сөз билән ипадилиниду. Буниң башқа бир хил тәржимиси: «Әң Муқәддәс Болғучини мәсиһ қилиш» — демәк, Қутқузғучи-Мәсиһни мәсиһ қилиш. «...«йәтмиш һәссә йәттә вақит» сениң хәлқиң билән муқәддәс шәһириң үстигә бекитилгән... .. һәмдә муқәддәс ибадәтханидики «әң муқәддәс жай» йеңибаштин мәсиһлиниш үчүн бекитилгәндур» — бу улук бешарәт вә 25-27-айәтләрдик бешарәтләрниң тәпсилатлири тоғрисида «қошумчә сөз»имизни көрүң.

йәттә һәссә «йәттә вақит» қошулған атмиш икки һәссә «йәттә вақит» өтиду. Йерусалим шәһири йеңибаштин бена қилинип, майдан-кочилар вә сепил-истинкам барлиққа кәлтүрүлиду, амма бу бисәрәмжан күнләрдә болиду. □ ■

26 Бу атмиш икки «йәттә вақит» мәзгили өткәндин кейин Мәсһ үзүп ташлиниду, униңда һеч нәрсә қалмайду. Кәлгүсидә болидиган әмирниң хәлқи бу шәһәр билән муқәддәс ибадәтханини гумран қилиду. Бу ақивәт кәлкүндәк бесип келиду; ахиригичә жәнләр давамлишиду; у йәрдә болидиган вәйранчиликлар бекитилгәндүр. □ ■ 27 У әмир Худаниң хәлқиниң көп қисми билән ахирқи бир «йәттә вақит»та бир достлуқ әһдисни такамүл қилиду, лекин бу «йәттә вақит»ниң йеримигә кәлгәндә, у ибадәтханидики қурбанлиқ вә ашлиқ һәдийәләрни сунушни әмәлдин қалдуриду. У чағда «вәйран қилғучи жиркеничлик номуссизлиқ» муқәддәс ибадәтханиниң әң егиз жайига қоюлиду. Таки балаю-апәт, йәни Худа бекиткән күлпәт вәйран қилғучи кишиниң бешига яғдурулгичә шу йәрдә туриду». ■

10

Тигрис, йәни «Дижлә» дәрияси бойида көргән гайипанә көрүнүш

1 Қорәш Парсқа сәлтәнәт қилған үчинчи жили, Даниял (йәнә бир исми Бәлтәшасар болған)ға бир хәвәр вәһий қилинди. У хәвәр ишәшликтур — лекин һаһайити қаттиқ жәң жудулири тоғрисицидур. Даниял бу хәвәрни чүшәнди вә гайипанә аламәт тоғрисида чүшәнчигә егә болди. □

2 У чағда мәнки Даниял толуқ үч һәптә аһ-зар көтирип матәм туттум. □ 3 Үч һәптигичә һеч қандақ назу-немәт йемидим, гөш йемидим, шарап ичмидим вә тенимгә пурақлиқ май сүрмидим. □ 4 Биринчи аһниң жигирмә төртинчи күни, мән улук дәрия, йәни Дижлә дәриясиниң бойида туруп, ■ 5 бешимни көтирип көзүмни асманға тиктим, канап кийип, белигә Уфаздики сап алтун кәмәр бағлиған бир адәмни көрдүм. ■ 6 Униң тени сериқ якуттәк жулалинип,

□ 9:25 «... Йерусалимни йеңибаштин әслигә кәлтүрүп бена қилиш буйруги жақаланғандин тартип, Мәсһ дегән әмир майданга чиққичә йәттә һәссә «йәттә вақит» қошулған атмиш икки һәссә «йәттә вақит» өтиду» — ҚИСҚИЧӘ: — «бир вақит», жуқирдики тәһлигә асасән 360 күн болса, «йәттә һәссә йәттә вақит» (49 вақит) вә «атмиш иккиниң йәттә һәссиси», (434 вақит), жәмий болуп «483 вақит», йәни «Йерусалимни қайтидин бена қилиштики перман»дин «Қутқузғучи-Мәсһниң майданга чиқиши»ғичә 173880 күн (тәхминән 476 жил) болиду. Тарихий тәтқиқатқа асасән, «Йерусалимни қайтидин бена қилиштики перман»ниң чүшүрүлүши миладийәдин илгәрки 445-жили яки 444-жили еди, ундақта «Мәсһ дегән Әмирниң майданга чиқиши» миладийә 32-жили яки 33-жили болуши керәк. Китапхан бу пакитлардин Қутқузғучи-Мәсһниң ким екәнлигини биләләйду. «Қошумчә сөз»имизниму көрүң. «Йерусалим шәһири йеңибаштин бена қилинип, майдан-кочилар вә сепил-истинкам барлиққа кәлтүрүлиду...» — «сепил-истинкам» дегән сөз ибраний тилидики «харутс» дегән сөзниң тәржимиси болуши натайин; чоқум бир хил истинкамни көрситиду. «Кочилар» ичидики, «харутс» балким сирттики бир нәрсини көрситиду. ■ 9:25 Вәһ. 2:2-8; Луқа 19:35-44 □ 9:26 «Мәсһ үзүп ташлиниду» — (яки «Мәсһ кесиветилиду») — мошу ибарәт ибраний тилида адәттә «өлтүрүлиду» дәп ипадиләйду. «Униңда һеч нәрсә қалмайду» — яки, «униң (Мәсһ-қутқузғучиниң) өлтүрүлүши өзи үчүн әмәстур». ■ 9:26 Луқа 19:41-44 ■ 9:27 Йәш. 28:15, 18; Мат. 24:15; Мар. 13:14; Луқа 21:20; 2Тес. 2:3-4 □ 10:1 «лекин һаһайити қаттиқ жәң жудулири тоғрисицидур» — яки «лекин һаһайити қаттиқ синашлар тоғрисицидур». □ 10:2 «толуқ үч һәптә аһ-зар көтирип матәм туттум» — ибраний тилида «толуқ үч һәптә... матәм қилдим» — бу мәлум бир өлгүчи урук-туққини үчүн әмәс, балки Исраил хәлқиниң өлүк роһий һалитигә болған матәм, әлвәттә. □ 10:3 «тенимгә пурақлиқ май сүрмидим» — ибраний тилида «өзүмни мәсһ қилмидим». ■ 10:4 Яр. 2:14 ■ 10:5 Вәһ. 1:13, 14, 15

йүзлири чақмақтәк ялтирлап, көзлири йенип турған оттәк чақнайтти; уның пут-қоллири пақирап туридигән мистәк валилдайтти; авази зор бир топ адәмнің авазидәк жаранлайтти.

⁷ Ғайипанә көрүнүшни ялғуз мәнки Даниялла көрдүм, йенимдикиләр аламәтни көрмигән еди. Амма зор бир вәһимә уларни бесип, интайин титрәп кетишти, мөкүнчүвалғидәк йәрни издәп қечип кәтти. ⁸ У йәрдә өзүм ялғуз қелип бу карамәт ғайипанә көрүнүшни көрдүм. Қилчә мағдурум қалмиди, чирайим қаттиқ өзгирип өлүк адәмдәк болуп қалдим, пут-қоллиримда бир азму мағдур қалмиди. □ ■

⁹ Лекин уның авазини аңлидим. Уның авазини аңлиған һаман йәргә жиқилип дүм чүштүм, хошумдин кәттим. ¹⁰ Мана, туюқсиз бир қол маңа тәгди, мени шуан йөләп йәргә төрт путлуқ қилип турғузди. ¹¹ Шу зат маңа:

— Әй Даниял, интайин сөйүлгән адәм! Сөзлиримни көңүл қоюп аңлап чүшәнгин, ерә турғин! Чүнки мән сениң йеңиңгә әвәтилдим, — деди. У бу сөзни қилиши билән, мән титригән һалда орнумдин турдум.

¹² Шунуң билән у маңа мундақ деди:

— «Әй Даниял, қорқма; чүнки сән Худайиңниң алдида чүшинишкә еришишкә, өзүңни төвән тутушқа көңүл қойған биринчи күндин буян сениң дуа-тилавитиң ижабат қилинди; ейтқанлириң үчүн мән йеңиңгә әвәтилдим. □ ¹³ Лекин, «Парс падишалигиниң әмри» маңа қарши чиқип йолумни жигирмә бир күн тосувалди. Мән Парс падишалариниң йенида өзүм ялғуз қалғачқа, баш әмирләрдин бири Михаил маңа ярдәм қилғили кәлди. □ ¹⁴ Мән саңа ахирқи заманларда хәлқиңниң бешига келидигән ишларни чүшәндүргили кәлдим. Чүнки бу ғайипанә аламәт көп күнләр кейинки кәлгүси тоғрисиديدур».

¹⁵ У маңа бу гәпни қиливатқанда, пәқәтлә йәргә қарғинимчә зуван сүрәлмәй туруп қалдим. ¹⁶ Мана, гоя адәмгә охшайдигән бириси қолини узитип ләвлиримни силап қойвиди, мән ағзимни ечип алдимда турғучиға:

— Тәхсир, бу ғайипанә көрүнүштин ич-ичимдин азаплинимән, мағдурумдин кәттим. ¹⁷ Тәхсиримниң кәминә қуллири қандақму сили тәхсирим билән сөзлишишкә петинаялттим? Чүнки һазирла мағдурум түгәп, нәпәсим үзүлиду, — дедим.

□ **10:8** «чирайим қаттиқ өзгирип ...» — ибраний тилида «шан-шәривим қаттиқ өзгирип ...» яки «чирайлиқлиғим қаттиқ өзгирип ...». ■ **10:8** Дан. 7:28 □ **10:12** «... сән Худайиңниң алдида чүшинишкә еришишкә... көңүл қойған» — бу йәрдики «чүшиниш» немини көрситиду? Йәрәмия пайғәмбәргә йәткүзүлгән «Йерусалимниң харап болидигән жаза мәзгилиниң вақти 70 жил» тошай дегән вақитта Даниял дуа қилишқа башлиди. Даниялниң арзу-истики шуки, 70 жилиниң тошуши билән, Худаниң салтәнитти дәрһал пәйда болсун дегәнликтин ибарәт еди. Лекин 7-, 8- вә 9-баптики ғайипанә аламәтләр уныңа, аз дегәндиму йәнә 70 «йәттә вақит»ниң өтүши керәклигини көрсәткән. Шу ишлар уның дегинидәк: «Даниялниң көңлини паракәндә қиливатти. Уның мәнәсини йешәләйдигән адәм йоқ еди». Шунуң билән у үмүтсизләнмәй, бу узун вақиттики «кеचितүрүш»ни чүшиниш үчүн көңүл қойиду. 10-баптики ғайипанә аламәттә болса, бу вақитниң йәнила һәм узун һәм жапалиқ экәнлиги көрситилиду. Шунуң билән, бу хәвәрни қобул қилиш үчүн у ғәйрәтлик, мағдурлуқ болуши керәк. □ **10:13** «Парс падишалигиниң әмри» — бәлким интайин күчлүк бир хил жин болуп, Парс районлирида Шәйтәнниң планлирини бежа қилғучи болуши мүмкин. «Парс падишалариниң йенида өзүм ялғуз қалғачқа..» — бу сөзләр мошу пәриштиниң вәзиписиниң шу падишаларниң қилмақчи болған яманлигини тосуш яки болмиса, уларға яхши тәрәпкә йүзлинишкә тәсир йәткүзүштин ибарәт болғанлигини көрсәтсә керәк. «мән Парс падишалариниң йенида өзүм ялғуз қалғачқа, баш әмирләрдин бири Михаил маңа ярдәм қилғили кәлди» — башқа бир хил тәржимиси: — «лекин баш әмирләрдин бири Михаил маңа ярдәм қилғили кәлди. Мән уни Парс падишалариниң ишлирини бир тәрәп қилишқа қалдурдум». «баш әмирләр» — мошу йәрдә Худаниң жуқури мәртвиллик пәриштилирини көрсәтсә керәк («Йәһ.» 9-әйтни көрүң).

18 Андин гоя адәмгә охшайдиған бири мени йәнә бир қетим силап, мағдур киргүзди ¹⁹ вә:

— И интайин сөйүлгән адәм, қорқма! Саңа аман-хатиржәмлик болғай. Ғәйрәтлик бол, әнди ғәйрәтлик бол! — деди.

У шу сөзин дейиши биләнла маңа техиму мағдур кирди. Мән:

— Тәхсир йәнә сөз қилғайла, чүнки сили маңа мағдур киргүздила, — дедим.

²⁰ У мундақ деди:

— «Мениң қешиңға немигә кәлгәнлигимни биләмсән? Мән әнди қайтип берип, «Парстики әмир» билән жәң қилимән; мән у йәргә барғандин кейин, «Гретсийәдики әмир» мәйданға чиқиду. ²¹ Лекин мән бериштин авал һәқиқәтнің китавадила пүтүлгән вәһийләрни мән саңа баян қилимән.

Бу ишларда силәрнің әмриңлар Микаилдин башқа, маңа ярдәм беридиған һеч ким йоқ. □

11

¹ Мән Медиалиқ Дариус падиша болған биринчи жилидила, уни мустәһкәмләш һәм күчәйтиш үчүн орнумдин қозғалған едим. ² Әнди мән саңа һәқиқәтни ейтип берәй: —

Буниңдин кейин Парсқа йәнә үч падиша һөкүмранлиққа чиқиду; кейин төртинчи падиша чиқип, башқа падишалардинму көптин көп мал-дунияни топлайду; у мал-дуниялиридин қудрәт тепип, һәммә жутларни Гретсийәгә жәң қилишқа қозғайду. □

³ Униңдин кейин күчлүк бир падиша мәйданға чиқиду. У зор падишалиқни идарә қилип, немини халиса шуни қилиду. □ ⁴ Лекин у һоқуқ жүргүзүватқинида, падишалиғи парчилинип асманнің төрт шамал тәрипигә бөлүнүп кетиду. Униң тәхтигә әвлатлири варислиқ қилалмайду, кейинки падишалиқ у һөкүм сүргән вақтидикидәк күчлүк болмайду; чүнки униң падишалиғи ағдурулуп, башқиларға тәвә болуп кетиду.

⁵ Униңдики сәрдарларның ичидин бири «жәнубий падиша» болуп күчийиду; лекин йәнә бир сәрдар униңдинму күчлүк болиду вә өзиниң техиму чоң падишалиғини сорайду. □ ⁶ Бир нәччә жил өткәндин кейин, *жәнубий падиша шималий падиша* билән иттипақ түзиду; жәнубий падишаниң қизи шу иттипақни мустәһкәмләш үчүн шималий падишаниң йениға бариду. Лекин кейин бу қиз еришкән һоқуқидин мәһрум қилиниду; шималий падиша өзиму һоқуқини қолида туталмай, мәзмүт туралмайду. Бу қиз вә уни елип кәлгәнләр,

□ **10:21 «Һәқиқәтнің китаби»** — Муқәддәс Китапни көрситиду. Шу чағдики «Һәқиқәтнің китаби» Даниял пәйғәмбәрнің дәвридин илгири барлиқ назил қилинған Тәврат қисимлиридин тәркиб тапқан, әлвәттә. **«Силәрнің әмриңлар Микаил»** — бу сөз Микаил баш пәриштиниң Исраилға алайтан мәсүл болғанлиғини аян қилиду. □ **11:2 «Буниңдин кейин Парсқа йәнә үч падиша һөкүмранлиққа чиқиду; кейин төртинчи падиша чиқип...»** — бу 11-баптки бешарәтләр наһайити тәпсилий көрситилгән. Биз мошу йәрдә тәпсилатлири тоғрилиқ көп изаһат бәрмидүк, буларни «Қошумчә сөз»имизгә киргүздүк. Китапханларның өзлири «оттура шәриқ»нің тарихи тоғрилиқ һәр қандақ китаптин бу бешарәтләрнің қандақ әмәлгә ашурулғанлиғини көрәләйду. Асаһән бу алдин-ала ейтилған ишлар миладийәдин илгәрки 530-164-жиллар давамида йүз бәргән. Лекин 36-айәттин башлап, бешарәтләр ахирқи замандики ишларғичә өтиду. □ **11:3 «Униңдин кейин күчлүк бир падиша мәйданға чиқиду»** — бу падиша «бүйүк Искәндәр», Гретсийәнің биринчи императори. □ **11:5 «Униңдики сәрдарлар»** — яки «униңдики әмирлири». **«Униңдики сәрдарларның ичидин бири «жәнубий падиша» болуп күчийиду»** — бу бешарәттики «жәнубий падиша»лар шүбһисизки, Мисирнің падишаларини көрситиду (8-айәтти көрүң), биринчиси «Питолими сотер» (миладийәдин илгәрки 323-285-жилларда һөкүм сүргән).

униң балиси һәм шу вақитларда уни қоллиғучиларниң һәммисигә сатқунлуқ қилиниду.□

⁷ Һалбуки, униң *ата жәмәт* туққинидин бири қошунниң һоқуқини қолиға елип *падиша* болуп, шималий падишаниң қорғиниға бесип кирип, уларға қарши һужум қилип чоң ғәлибә қилиду. □ ⁸ У уларниң илаһ-бутлири, қуйма мәбудлири вә бутханилиридики алтун-күмүчтин ясалған жәм-қачиларни Мисирға елип кетиду. У бир нәччә жил шималий падишадин өзини нери қилиду. □ ⁹ Шималий падиша жәнубий падишаниң зиминиға бесип кириду, лекин ахири өз жутига чекиниду.□

¹⁰ Шималий падишаниң шаһзадилири қозғилип, зор қошун тәшкилләйду. Шаһзадиләрдин бири кәлкүндәк келип жәнупқа бесип кириду. Кейин у йәнә жәң қилип, дүшмән қорғиниғичиму бесип кириду. □ ¹¹ Жәнубий падиша қаттиқ ғәзәптә қошун тартип жәңгә атлинип, шималий падишаға һужум қилиду. Шималий падиша зор бир қошунни жәңгә салиду, лекин униң шу зор қошунни мәғлуп болуп әсиргә елиниду.

¹² Шу зор қошунниң әсиргә елиниши билән жәнубий падиша интайин мәғрурлиниду. У түмәнлигән адәмләрни йоқитиду, бирақ униң ғәлибиси узун давамлашмайду. ¹³ Чүнки шималий падиша жутига қайтип, бурунқидинму көп вә күчлүк қошун тәшкилләйду. Бекитилгән жиллар тошқандин кейин у зор қудрәтлик қошунни көп тәминатлар билән қошуп башлап келиду.

¹⁴ У чағда нурғун кишиләр жәнубий падишаға қарши туруп униңға қарши қозғилаң кәтириду. *И Даниял* — сениң хәлқиң ичидики зораванлар мошу ғайипанә аламәттики бешарәтни әмәлгә ашурмақчи болуп, йоғанчилиқ қилиду, лекин улар мәғлуп болиду. ¹⁵ Шималий падиша потәй селип мустәһкәм шәһәрни муһасирә һужуми қилип бесивалиду. Жәнупдики күчләр, һәтта әң хил қошунларму бәрдашлиқ берәлмәйду, уларниң қаршилиқ қилғидәк күчи қалмайду. ¹⁶ Шималдики тажавузчи болса өзи халиғанчә иш қилиду, униңға һеч ким қаршилиқ қилалмайду. У «гәзәл зимин»ни ишғал қилиду; униң қолида уни вәйран қилғучи күч болиду. □ ¹⁷ *Шималий падиша* бәл бағлап падишалиғидики барлиқ күчләрни сәпәрвәр қилип *Мисирға* йол алиду; у *Мисир* билән әһдә түзиду, өзи әһдидә турғандәк қилиду. Бирақ *Мисирниң* һакимийитини ағдруруш үчүн у аяллириниң бир қизини *Мисир* падишасиға бериду. Лекин *қизи* атиси тәрәптә

□ **11:6** «жәнубий падиша шималий падиша билән иттипақ түзиду» — ибраний тилида пәкәт «улар иттипақ түзиду» дейилиду. Бу бешарәттики «шималий падиша» шүбһисизки тарихта Сурийә дегән районда һөкүм сүргән. Биринчи «шималий падиша» болса Силюқус никатор (Силюқус И) болуп, әслидә Мисир падишаси «Питолими сотер»ниң чоң генерали еди. У миладийәдин илғәрки 312-280-жилларда тәхткә олтарған. «бу қиз еришкән һоқуқидин мәһрум қилиниду» — ибраний тилида «бу қиз билигиниң күчидин мәһрум болиду». «униң балиси һәм ...» — ибраний тилида «униң туққини...». Бәзи қона көчүрмиләрдә «уни туғдурғучи һәм...» дейилиду. □ **11:7** «униң ата жәмәт туққинидин бири» — ибраний тилида: — «униң йилтизлиридин бири». «...падиша болуп» — ибраний тилида «...униң (йәни жәнубий падишаниң) орниға туруп,...» дәп ипадилиниду. «...бири, қошунниң һоқуқини қолиға елип падиша болуп,...» — башқа бир хил тәржимиси «... бири, у болса униң (шималий падишаниң) қошунниға қарши чиқип,...» □ **11:8** «қуйма мәбудлири» — яки «әмирлири». «бутханилиридики алтун-күмүч...» — яки «уларниңки алтун-күмүч...». □ **11:9** «жәнубий падишаниң зимини» — Мисирни көрситиду. □ **11:10** «Кейин у йәнә жәң қилип,...» — яки «У қайтип, андин жәң қилип,...». □ **11:16** «гәзәл зимин» — Қанаан зимини, йәни Пәләстин. «униң қолида уни вәйран қилғучи күч болиду» — ибраний тилида «униң һалакити униң қолида болиду».

турмайду, уни қоллимайду.□

18 Кейин у деңиз бойидики жутларға һужум қилип, нурғун адәмләрни әсиргә алиду. Лекин ят бир сәрдар униң кишиләрни хар қилишлирини чәклайду вә әксичә, униң бу харлашлирини өзигә яндуриду. □ 19 У өз жутидики қорғанларға чекинип келиду. Лекин ахирида у путлинип йоқилип кетиду. □

20 Кейин униң орниға йәнә бир падиша тәхткә олтириду; у падишалиқниң әң шан-шәрәплик жайиға бир залим алваңбегини әвәтиду. Лекин у узун өтмәйла, малиманчилиқму болмай, жаңму болмай өлтүрүлиду.□

Пәриштә чүшәндүрүшни давамлаштуруиду — әшәддий шималий падиша

21 — «Шуниңдин кейин пәс бир адәм униң орниға чиқип шималий падишалиқни алиду; амма падишалиқниң һөрмәт-шөһрити униңға һеч тәвә болмайду, дәп қарилиду; лекин у хәлиқниң асайишлиқ пәйтидин пайдилинип, ялақчилик васитилири билән һакимийәтни тартивалиду. 22 Зиминиға кәлкүндәк бесип киргән күчләрни у һәм кәлкүндәк һужум қилип йоқитиду, шуниңдәк у һәттаки «Худаниң әһдисидә бекитилгән әмир»ниму йоқитиду. □ 23 Шәртнамә түзүш арқилиқ у башқа жутларни алдайду; адәмлири кичик бир қошун болсум, лекин униң күчи көпийип-көпийип, қудрәт тапиду.

24 У халайиқниң асайишлиқ пәйтидин пайдилинип, әң бай өлкиләргә тажавуз қилип кирип, атилири яки атилириниң атилири зади қилип бақмиған ишларни қилиду, йәни у олжани, ғәнимәтләрни вә нурғун байлиқларни қол астидикилиригә үлшәтүрүп бериду; мәлум бир мәзгилгичә қорғанларғиму һужум қилиш қәстидә болиду. 25 У өз күчини ишқа селип чоң ғәйрәт билән қозғилип, зор қошунни башлап, жәнубий падишаға һужум қилиду. Жәнубий падишаму наһайити зор қудрәтлик бир қошун билән жаңгә атлиниду. Лекин жәнубий падиша хаинларниң йошурун сүйкәстигә учрап, мувәпқәийәт қазиналмайду. 26 Чүнки униң назу-немәтлирини йегәнләр уни жиқитиду. Униң қошунни һәммә йәргә тарқилиду; нурғунлири өлтүрүлиду.□

27 Кейин, бу икки падиша бир-бирини қәстлишип, яман нийәт билән бир дәстиханда тамақ йейишип, бир-биригә ялған гәп қилишиду; лекин бу ишлар һеч кимгә пайда йәткүзмәйду, чүнки бу ишларниң ахири пәкәт бәлгүләнгән вақиттила болиду. □ 28 Шималий падиша нурғун мал-мүлүкләрни елип өз жутиға қайтиду. У көңлидә Худаниң хәлқи билән түзгән муқәддәс әһдигә қарши туриду; шуниң билән у әһдигә қарши һәрикәтләрни қилип, андин өз жутиға қайтиду.

29 Бәлгүләнгән вақитта шималий падиша йәнила жәнупқа тажавуз қилиду; лекин бу қетимқи әһвал илгәркигә вә йәнә келип әң ахирқи қетимқисидики биләнму

□ 11:17 «...күчләрни сәпәрвәр қилип Мисирға йол алиду» — «жәнубий падишалиқниң Мисир еканлиги 8-әйттин көрүниду. «у Мисир билән әһдә түзиду, өзи әһдидә турғандәк қилиду» — башқа бир хил тәржимиси «униң билән бир нәччә дурус адәмләр биллә бариду; у өз бекиткинини әмәлгә ашуриду». «Бирақ Мисирниң һакимийитини ағдруруш үчүн...» — ибраний тилида «Бирақ Мисирниң һакимийитини чиритиш үчүн...». □ 11:18 «нурғун адәмләрни әсиргә алиду» — яки «нурғун жутларни егиләйду». □ 11:19 «У өз жутидики қорғанларға чекинип келиду» — яки «У өз жутидики қорғанларға нишан қилип диққәт қилиду». □ 11:20 «падишалиқниң әң шан-шәрәплик жайи» — бу йәрдә «әң шан-шәрәплик жайи» бәлким муқәддәс ибадәтханини көрситиду. Йәнә бир хил тәржимә қилғанда, «падишалиқниң шан-шәривини безәш үчүн бир зулум салғучини әвәтиду» дегәндәк болиду.

□ 11:22 «Худаниң әһдисидә бекитилгән әмир» — мошу йәрдә муқәддәс ибадәтханидики «баш каһин»ни көрситиду. Онияс әсимлиқ киши, баш каһин вә бәк адил киши болуп, Сурийәниң «Антиоқус Епифанус» дегән падишасы тәрипинди миладийәдин илгәрки 172-жили өлтүрүлгән. □ 11:26 «униң назу-немәтлирини йегәнләр» — демәк, әң ишәшлик адәмлири. □ 11:27 «бу ишларниң ахири пәкәт бәлгүләнгән вақиттила болиду» — мошу сирлиқ сөзләр тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң.

охшимаюду. □ 30 Чүнки Киттим арилидин чиққан кемиләр һужум қилип келиду. Шуңа у дәрә-әләм билән чекиниду вә Худаниң Өз хәлқи билән түзгән муқәддәс әһдисигә қарап интайин гәзәлиниду, униңға қарши халиқинини қилиду; шундақла чекинип янғанда муқәддәс әһдигә асийлиқ қилғучиларни әтиварлайду. □ 31 Униң тәрипидә турған бир нәччә күчләр қорған болған муқәддәс ибадәтханани булғайду, «күндилиқ қурбанлиқ»ни әмәлдин қалдуриду вә «вәйран қилғучи жиркиничлик номуссизлиқ»ни униң орниға қойиду. □ ■

32 У муқәддәс әһдигә хаинлиқ қилғучиларни хушамәт-һейлигәрлик билән һирикләштүриду; лекин өз Худасини дост тутқучи хәлиқ болса қәйсәрлик билән һәрикәт қилиду. 33 Хәлиқ ичидики ақиллар нурғун қериндашлириға тәлим йәткүзиду; лекин бир нәччә күнләр уларниң бәзилари қиличта жиқилиду, отта көйдүрүлүп өлтүрүлиду, зинданға чүшиду яки булаң-талаңға учрайду.

34 Жиқилған вақитлирида, Худаниң хәлқи азғинә ярдәмгә егә болиду. Амма нурғун кишләр уларниң қатиригә хушамәт-һейлигәрлик билән соқунуп кириду.

35 Бәзи ақиллар жиқилиду. Лекин уларниң жиқилиши өзлириниң синилиши, тавлиниш-тазилиниши, қиямәт күнигичә паклиниши үчүндүр. Чүнки ахирәт Худа бәлгүлигән вақитгила келиду. □ ■

36 Шималий падиша өз мәйличә қиливериду; у тәкәбурлишип, өзини һәр қандақ илаһлардинму улуклап үстүн қоюп, һәтта һәммә Илаһларниң Илаһи Болғучиға әжайип күпүрлүк сөз қилиду; таки Худаниң гәзиви толук төкүлгән күнигичә у давамлиқ зор ронақ тапиду. Чүнки Худаниң бекиткини әмәлгә ашмай қалмайду. ■ 37 Бу падиша ата-бовилири чоқунған илаһларғиму писәнт қилмайду, аялларғиму һеч қандақ һәвәс қилмайду. Әмәлийәттә у һәр қандақ илаһни һөрмәтлимәйду, чүнки у өзини һәр қандақ илаһтин улук дәп қарайду.

□ 38 Буларниң орнида у «күчләр илаһи»ни һөрмәтләйду; униң ата-бовилиримү эәлтан чоқунмиған бу илаһни болса у алтун, күмүч, яқут вә башқа қиммәтлик соғатларни тәқдим қилип һөрмәтләйду. 39 У әң мустәһкәм қорғанларни шундақ бир ғәйрий илаһқа тайинип егиләйду. Кимки униң һөкүмранлиғиға бекинса, у шуларға шәрәплик мәнсәп бериду, уларни көпчилиқни башқуридиған қилиду вә инғам сүпитидә йәр-зиминни тәқсим қилип бериду. □

40 Ахир заман кәлгәндә, жәнубий падиша әскәр чиқирип униңға һужум қилиду. Шималий падиша жәң һарвулири, атлиқ әскәрләр вә нурғун кемиләр билән қуюндәк униңға қайтурма зәрбә бериду. У барлиқ жулларға тажавуз қилип, кәлкүндәк тешип кәң йәр-зиминларни басиду. 41 У һәтта «гөзәл зимин»ға бесип кириду; нурғун әлләр аздурулуп жиқитилиду. Лекин булар, йәни Едомлар, Моаблар вә Аммонларниң чоңлири униң қолидин қутулуп қалиду.

□ 11:29 «лекин бу қетимқи әһвал илгәркигә вә йәнә келип әң ахирқи қетимқисидики биләнму охшимаюду» — башқа бир хил тәржимиси: — «лекин бу қетимқи ахирқи әһвал илгәркигә охшимаюду». Бу бешарәт (тәржимимиз бойичә) тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. □ 11:30

«Киттим арилидин чиққан кемиләр» — «Киттим» һазирқи «Сепрус» дегән оттура деңиздики арал. Бу бешарәт шүбһисизки, миладийәдин илгәрки 168-жили, Рим империйәсиниң кемилири Киттим арилидин чиқип Антиоқус Епифанисқа (Мисирға тажавуз қилған вақтида) һужум қилғинини көрситиду. □ 11:31

«қорған болған муқәддәс ибадәтхана...» — яки «муқәддәс ибадәтхана вә қорған...». «күндилиқ қурбанлиқ» — 8:11дики изаһатни көрүң. ■ 11:31 Дан. 7:25; 9:27; Мат. 24:15; Мар. 13:14; Луқа 21:20; 2Тес. 2:3-4 □ 11:35 «Чүнки ахирәт Худа бәлгүлигән вақитгила келиду» — мошу йәрдә,

бешарәт «Антиоқус Епифанис»ниң дәвридин, ахир заманға өтиду. ■ 11:35 Дан. 12:10 ■ 11:36 Дан. 7:25; 9:27; Мат. 24:15; Мар. 13:14; Луқа 21:20; 2Тес. 2:3-4; Ваһ. 13:1-8 □ 11:37 «аялларғиму һеч қандақ һәвәс қилмайду» — яки, «у аяллар әтиварлайдиған илаһқиму һөрмәт қилмайду». □ 11:39 «... ғәйрий илаһқа тайинип егиләйду» — яки, «... ғәйрий илаһқа һужум қилиду». Йәнә бир хил тәржимиси:

«У әң мустәһкәм қорғанларни егиләп, у бу илаһқа чоқунушни барпа қилиду». «инғам сүпитидә...» — яки «мәлум бир баһада (сетиветип),...».

□ ■ 42 Шималий падиша барлиқ дөләтләргә қолини созиду, Мисир зиминиму кечип кутулалмайду. 43 У Мисирниң алтун-күмүч байлиқлири вә башқа қиммәт баһалиқ буюмлирини талан-тараж қилиду. Ливийәликләр вә Ефиопийиликләр униңға бойсунуп әгишиду.

44 Кейин шәриқ вә шималдин кәлгән шәпиләр уни алақзадә қилиду. У техиму дәрғәзәп болуп нурғун кишини қирғинчилик қилип өлтүримән дәп жәң қозғайду 45 Вә деңизларниң оттурисида, көркәм муқәддәс тағ тәрипигә орда чедирлирини тикиду. Лекин униң әжили шу йәрдә тошиду вә һеч ким уни кутқузмайду». □

12

Қиямәт күни

1 — «У чағда, қериндашлириңни «қоғдигучи улук әмир» Микаил мәйданға чиқиду. Бир азаплиқ мәзгил болиду; жут-дөләт барлиққа кәлгәндин буян, шундақ чоң балаю-апәтлик мәзгил болуп бақмиған. Бирақ шу чағда хәлқиң кутқузулиду; уларниң ичидики нами һаятлиқ дәптиригә пүтүлгәнләрниң һәммиси нижатлиққа еришиду. □ ■ 2 Тупрақта ятқан өлүкләрдин нурғунлири тирилиду. Улар мәңгүлүк һаяттин бәһримән болиду; қалғанлири номушта һәм мәңгүлүк рәсвачилиққа тирилиду. ■ 3 Ақиллар асмандики гүмбүздәк парлақ жулалиниду; нурғун кишиләрни һәққанийлиқ йолиға башлап киргәнләр юлтузларға охшаш әбәдил-әбәт парлап туриду». ■

4 У маңа йәнә:

— И Даниял, сән әнди бу сөzlәрни тохтат; мәзкур китапниң таки дунияниң ахирқи күнлиригичә шу пети туруши үчүн уни пичәтләп мөһүрливаткин. Нурғун кишиләр уян-буян жүриду вә билим ашиду, — деди. □ ■ 5 Мәнки Даниял көрдүмки, мана икки зат, бири дәрияниң бу тәрипидә, йәнә бири дәрияниң у тәрипидә турупу. 6 Улардин бири дәрия сүйи үстидә турған ақ канап кийим кийгән заттин:

— Бу карамәт ишлар түгигичә қанчилик вақит кетиду? — дәп сориди. ■

7 У дәрия сүйи үстидә турған, канап кийим кийгән зат оң вә сол қолини асманға қаритип көтирип, Мәңгү һаят Болғучиниң нами билән қәсәм қилип:

□ 11:41 «гөзәл зимин» — Қанаанни (Паләстинни) көрситиду. ■ 11:41 Вәһ. 12:6 □ 11:45 «деңизларниң оттурисида» — демәк, Оттура Деңиз вә Өлүк Деңизниң оттурисида. «көркәм муқәддәс тағ» — Йерусалим селинған «Зион теги»ини көрситиду. Бу айәтниң башқа бир хил тәржимиси: «...деңизлар вә муқәддәс тағ арасида...». □ 12:1 «қериндашлириң» — ибраний тилида «хәлқиңниң балилиди» дегән сөз билән ипадилиниду. «қоғдигучи улук әмир» — «әмир» мошу йәрдә, шүбһисизки «чоң пәриштә» мәнәсидә. Муқәддәс Китаптики башқа йәрләрдин шу хуләсигә келимизки, Микаил дегән пәриштә «баш пәриштә»дур («Йәһ.» 9-айәт, «Вәһ.» 12:7). «Микаил мәйданға чиқиду» — башқа бир хил тәржимиси «Микаил бир тәрәптә туриду». Демәк, Микаил әслидә Израил хәлқигә муһапизәт бериду. Лекин у һазир бу муһапизәтчи рольини вақитлиқ бир яққа қойиду. «...уларниң ичидики нами һаятлиқ дәптиригә пүтүлгәнләрниң һәммиси нижатлиққа еришиду» — бу бабтики улук бешарәтләр тоғрилиқму «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ 12:1 Мат. 24:21 ■ 12:2 Йәш. 26:19; Мат. 25:46; Юһ. 5:29; Рос. 24:15 ■ 12:3 Пәнд. 4:18; Мат. 13:43 □ 12:4 «сән әнди бу сөzlәрни тохтат» — яки, «сән әнди бу сөzlәрни йошуруп қий». «Нурғун кишиләр уян-буян жүриду вә билим ашиду» — яки «Нурғун кишиләр тәтқиқ қилип, билим ашурилиду». Бу бешарәт йәнә «Ам.» 8:12 билән мунасивәтлик болуши мүмкин. «Қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ 12:4 Вәһ. 5:1-5; 22:10 ■ 12:6 Дан. 10:5

— Бир вақит, икки вақит, қошумчә йерим вақит кетиду. Худаниң муқәддәс хәлқини парчилиғучи хорлуқ ахирлашқанда, бу ишлар түгәйду, — деди. □ ■

⁸ Униң сөзини аңлиған болсамму, мәнәсини чүшәнмидим. Шуңа мән:

— Тәхсир, бу ишларниң ақивити қандақ болиду? — дәп соридим.

⁹ У маңа мундақ деди:

— «Әй Даниял, йолуңға маң, чүнки бу сөзләр ахир заманғичә мәхпий тутулуп йепақлиқ туриду. ■ ¹⁰ Нурғун кишиләр тазилиниду, паклиниду вә тавлиниду.

Рәзилләр болса, давамлиқ рәзиллик қиливериду; улардин һеч ким буни чүшинәлмәйду, бирақ ақиллар чүшиниду. ¹¹ Күндилик қурбанлиқ сунушни әмәлдин қалдурған күндин тартип, йәни «вәйран қилғучи жиркиничлик номуссизлиқ» қоюлған вақиттин башлап, бир миң икки йүз тохсән күн өтиду.

¹² Ахирғичә садиқ болуп, бир миң үч йүз оттуз бәш күнни күтүп өткүзгәнләр немидегән бәхитлик-һә!

¹³ Амма сән болсаң, ахирғичә йолуңда меңивәргин. Сән арам таписән, вә күнләрниң ахирида несивәңгә муйәссәр болушқа қайта тирилсән». □

□ **12:7** «Бир вақит, икки вақит, қошумчә йерим вақит кетиду» — мошу йәрдә «бир вақит, икки вақит, қошумчә йерим вақит» дегини, жуқурида 7:25дики изаһатта тәһлил қилғинимиз тоғра болса, тәхминән үч йерим жилни, топ-тоғра 1260-күнни көрситиду. ■ **12:7** Вәһ. 10:5, 6 ■ **12:9** Вәһ. 5:1-5; 22:10 □ **12:13** «күнләрниң ахирида» — Мәсиһниң дуняға қайтип келидиған күни.

Ношия

1-қисим *** Ношия пәйгәмбәрнің паһишә бир аялни өз әмригә елиши

1 Пәрвәрдигарниң калами — Уззия, Йотам, Аһаз вә һәзәкиялар Йәһудаға, Йоашниң оғли Йәробоам Исраилға падиша болған вақитларда, калам Бәәриниң оғли Ношияға кәлди; □ 2 Пәрвәрдигарниң Ношия арқилиқ кәлгән сөзиниң башлиниши —

Пәрвәрдигар Ношияға: «Баргин, паһишилиқкә берилгән бир аялни әмриңгә алгин, паһишилиқтин болған балиларни өз қолуңға алгин; чүнки зимин Пәрвәрдигардин ваз кечип паһишилиқкә пүтүнләй берилди» деди. □ 3 Шуниң билән у берип Диблаимниң қизи Гомәрни әмригә алди; аял униңдин һамилдар болуп бир оғул туғди.

4 Пәрвәрдигар униңға: «Униң исмини «Йизрәэл» дәп қойгин; чүнки йәнә азгина вақит өткәндә, Мән «Йизрәэл»ниң қениниң интиқамини Йәһуниң жәмәти үстигә қойимән вә Исраил жәмәтиниң падишалиғиға хатимә беримән. □ 5 Вә шу күнидә әмәлгә ашурулидуки, Мән Исраилниң оқясини Йизрәэл қилғисидә сундириветимән».□

6 Гомәр йәнә һамилдар болуп, қиз туғди. Пәрвәрдигар Ношияға: «Униң исмини «Ло-руһамаһ» дәп қойгин; чүнки Мән Исраил жәмәтигә иккинчи рәһим қилмаймән, уларни қәтғий кәчүрүм қилмаймән; □ 7 Бирақ Йәһуда жәмәтигә рәһим қилимән вә уларниң Худаси болған Пәрвәрдигар арқилиқ

□ **1:1** «Йоашниң оғли Йәробоам Исраилға падиша болған вақитларда...» — «Исраил» бу китапта адәттә Исраилниң «шималий падишалиғи»ни көрситиду. Ношияниң бешарәтлириниң көпинчиси «шималий падишалиқ» тоғрилиқтур. Бәзи вақитларда «Исраил» толуқ он икки қәбилә (жүмлидин Йәһуда)ни ичигә алиду. Мундақ әһвалда биз буни қучимизниң баричә изахлап қойимиз. Бу китапта Исраилниң Йәробоамдин кейинки падишалири тилға елинмиған. Пәйгәмбәр бәлким уларни тилға алғучилиғи йоқ дәп қариган болуши мүмкин. □ **1:2** «Баргин, паһишилиқкә берилгән бир аялни әмриңгә алгин, паһишилиқтин болған балиларни өз қолуңға алгин» — балилар теһи туғулмиған еди. Бирақ униң кейин туғулған үч балисидин иккиси Гомәрниң паһишилигидин болған. □ **1:4**

«Униң исмини «Йизрәэл» дәп қойгин» — «Йизрәэл» «Худа териган» яки «Худаниң теригини» дегән мәнидә, вә йәнә «Худа тарқитиду» дегән мәнидә. Исраилниң шималий тәрипидики «Йизрәэл» дегән қилғида дәһшәтлик бир қиргинчилик болған. Йәһу исимлик бир сәрдар Исраилниң шу вақиттики падишаси Йәһорамни вә ордиқиләрни, жүмлидин рәзил ханиш Йәзәбәлни өлтүрүвәтти. Бу ишлар Худаниң Йәһорам үстигә болған қазаси болғини билән, Йәһу учиға чиққан қанхор адәм болуп, Худа униңға тапшурған қазалиқ вәзиписидин һалқип нурғун гунаһсиз адәмләрниму өлтүрүвәтти. Гәрчә бу иш 100 жил илгири болған болсиму, Исраил униң гунаһлиқини етирап қилип бақмиған (Тәврат, «Падишаһлар» 9-10-бап). «Йизрәэл» қилғиси Гидеон һаким болған вақтида Исраилниң шанлик бир ғәлибисиниң соруни еди («һак.» 6-7-бап), бу жай Йәһуниң вақтида қиргин соруни болған, кәлгүсидә Исраилниң чоң мәғлүбийитиниң соруни болиду.

□ **1:5** «Мән Исраилниң оқясини Йизрәэл қилғисидә сундириветимән» — Асурийә империйәси миладийәдин илгәрки 733-жили Исраилниң шималий районлириға бөсип кирип, Йизрәэл қилғисини ишғал қилип, барлиқ шималлиқларни, жүмлидин Гилеад вә Галилийәликләрни әсиргә чүшүрүп елип кәтти. Шу вақиалар билән Исраилниң һәрбий күчи («оқяси») сундуруветилди. □ **1:6** «Гомәр йәнә һамилдар болуп, қиз туғди. Пәрвәрдигар Ношияға: «Униң исмини «Ло-руһамаһ» дәп қойгин»... деди —

«Ло-руһамаһ» «рәһим қилинмиған (қиз)» дегән мәнидә. «Гомәр йәнә һамилдар болуп, қиз туғди». Бу айттә 3-айәттикигә охшаш «униңдин ... туғди» дегән бир ибарә болмиғачқа «Ло-руһамаһ» Ношияниң өз балиси әмәс еди.

уларни куткузимән; уларни оқясиз, қиличсиз, жәңсиз, атларсиз вә атлик әскәрсиз куткузимән» — деди.□

⁸ Гомәр Ло-руһамаһни әмчәктин айриғандин кейин йәнә һамилдар болуп оғул туғди; ⁹ Рәб: «Униң исмини: «Ло-амми» дәп қойғин; чүнки силәр Мениң хәлқим әмәс вә Мән силәргә *Пәрвәрдигар* болмаймән» деди.□

ношия Исраилниң ахирқи замандики бәхити тоғрилиқ бешарәт бериду

10 — Бирақ Исраилниң балилириниң сани деңиздики кумдәк болуп, уни өлчигили яки саниғили болмайду; «Силәр мениң хәлқим әмәссиләр» дейилгән жайда шу әмәлгә ашурулидуки, уларға: «Силәр тирик Тәңриниң оғуллири!» — дейилиду. ■ ¹¹ Исраил балилири вә Йәһуда балилири биргә жиғилиду, өзлиригә бирла башни тикләйду вә турған зиминдин чикиду; чүнки «Йизрәәлниң күни» улукдур! Ака-укилириңларға «Амми! (Мениң хәлқим!)» вә сиңиллириңларға «Руһамаһ! (*рәһим қилинған!*)» — дәңлар!□ ■

2

Исраилға қилинған тәрбийилик жәза — Худаниң сөзиниң давами

1-2 — Анаңларға дәвайимни йәткүзүп, униң билән дөвалишиңлар; чүнки у Мениң аялим әмәс вә Мән униң ери әмәс; у паһишилик турқини чирайидин, зинахорлуқ һаләтлирини көксиниң арисидин яқатсун!□

³ Болмиса, Мән уни қип-ялаңач қилип қойимән, туғулған күнидикидәк анидин туғма қилип қойимән;

Мән уни худди чөл-баяванға охшаш қилимән,

Уни бир қағжирақ йәргә айландуримән,

Уни уссузлуқ билән өлтүримән;

⁴ Униң балилириға рәһим қилмаймән,

□ **1:7** «Бирақ Йәһуда жәмәтигә рәһим қилимән вә уларниң Худаси болған Пәрвәрдигар арқилиқ уларни куткузимән; уларни оқясиз, қиличсиз, жәңсиз, атларсиз вә атлик әскәрсиз куткузимән» — бу бешарәт бәлким Асурийә империйәсиниң кошуниниң Йәһудаға тажавуз қилидиғанлиғи вә шундақ болсиму Пәрвәрдигарниң Пәриштисиниң вәстиси билән Асурийәни (дәрвәкә һеч жәң болмайла) йөқитидиғанлиғини көрситиду (миладийәдин илгәрки 702-жили). Бу айтәниң қизик бир йери шуки, Пәрвәрдигар «Пәрвәрдигар арқилиқ» бу ишни қилиду. Демәк «Пәрвәрдигарниң Пәриштиси»ниң Өзини Худа дейишкә болиду. Башқа йәрдә сөһбәтләшқинимиздәк, ишинимизки «Пәрвәрдигарниң Пәриштиси» дәл Худаниң «Қалами» Әйса Мәсиһниң Өзидур («Йәш.» 36-38-бапларни көрүң). Мәзкур бешарәтниң бир нәтижиси бәлким Исраилда турған бәзи ихласмән кишиләр Йәһуда зиминиға өтүп, олтирақлашқан болса керәк. □ **1:9** «Рәб: «Униң исмини: «Ло-амми» дәп қойғин»... деди» — «Ло-амми» «Мениң хәлқим әмәс» дегән мәнидә. Бу исим Гомәрниң балисиниң башқа әрдин болғанлиғини билдүриду, шуниндәк Худа алдида Исраилниң әһвалини көрситиду. «Мән улар үчүн Пәрвәрдигар болмаймән» (яки «Мән силәр үчүн болмаймән» яки «Мән силәр үчүн «Әзәлдин Бар Болғучи» болмаймән») дегән ибарә, Худаниң Муса пәйғәмбәргә тапшурған Өз намини, йәни «Йәһвә» («Мән Өзүмдүрмән»)ни көздә тутиду. Демәк, «Мән силәрдин хәвәр алидиған Худайиңлар болмаймән». ■ **1:10** Яр. 32:11; Рим. 9:25, 26 □ **1:11** «турған зимин» — Исраиллар сүргүн қилинған зимин болса керәк. «турған зиминдин чикиду» — яки «турған зиминдә яшиниду». «Йизрәәлниң күни» — бу күнниң немә екәнлиги 2:14-23-айәттә көрүниду. Бу айтә үстидә «қошумчә сөз»нимиздә тохтилимиз. ■ **1:11** Йәш. 11:13; Йәр. 3:18; Әз. 37:16, 22; Әф. 2:14, 15, 16 □ **2:1-2** «анаңларға дәвайимни йәткүзүп, униң билән дөвалишиңлар; чүнки у мениң аялим әмәс вә мән униң ери әмәс; у паһишилик турқини чирайидин, зинахорлуқ һаләтлирини көксиниң арисидин яқатсун!» — демисәкму бу сөзләр һәм пәйғәмбәрниң өз балилириға һәмдә Худаниң өз хәлқиғә ейтқанлириду. Төвәндики сөзләр (14-3) асасән Худаниң Исраилға болған сөзлири — Бирақ бәзилири пәйғәмбәрниң өз әһвалиға мәс келиду.

Чүнки улар паһишиликләрдин төрэлгән балилардур.

⁵ Чүнки уларниң аниси паһишилик қилған,

Уларни қарнида көтәргүчи номуссизлиқ қилған;

Чүнки у: «Мән маңа нан вә сүйүмни, жуң вә канапимни, зәйтун мейим вә ичимлик-шараплиримни тәминлигүчи ашнилиримға интилип уларни қоғлишимән» — деди. □

⁶ — Шуңа мана, Мән йолуңни тикән-жиғанлиқлар билән читлап қоршивалимән, *Исраилниң* әтрапини там билән тосимән, у чиғир йоллирини тапалмайдиған болиду.

⁷ Шуниң билән у ашнилирини қоғлайду, бирақ уларға йетишәлмәйду;

Уларни издәйду, тапалмайду;

Шуңлашқа у: «Мән берип биринчи еримни тепип, униң йениға қайтимән; чүнки әһвалим бүгүнкидин яхши еди» — дәйду.

⁸ — У зираәтләрни, йеңи шарап вә зәйтун мейини тәминлигүчиниң Мән екәнлигимни,

Өзлири «Баал» бутларни ясашқа ишләткән күмүч-алтунни көп қилгүчиниң Мән екәнлигимни зади билмиди.

⁹ Шуңа Мән қайтип келимән, уиндики зираәтлиримни өз вақтида,

Йеңи шараплиримни өз паслидә елип кетимән,

Өзүмдики уларниң ялаңачлигини йеписшқа керәклик жуң-канаплиримни бәрмәй қайтуруп кетимән; □

¹⁰ Һазир Мән униң номуссизлигини ашнилириниң көз алдида ашкарилаймән, һеч ким уни қолумдин қутқузалмайду. □

¹¹ Шундақ қилип униң тамашәлириға хатимә беримән;

Униң һейтлириға! Униң «йеңи ай»лириға!

Униң «шабат»лириға! Қисқиси, униң барлиқ «жамаәт ибадәт сорун»лириға хатимә беримән! □

¹² Вә Мән униң үзүм таллирини вә әнжир дәрәқлирини вәйран қилимән;

У буларни: «Булар болса ашнилирим маңа бәргән иш һәққилиримдур!» дегән еди;

Мән буларни жаңгалға айландуримән, явайи һайванлар уларни йәп кетиду. ■

¹³ Мән униң бешиға «Баал»ларниң күнлирини чүшүримән;

Чүнки у шу күнлиридә уларға исриқ салатти,

У өзини үзүклири вә зибу-зиннәтлири билән пәрдазлап,

Ашнилирини қоғлишип, Мени унтуди — дәйду Пәрвәрдиғар. □

Худа ахир берип йәнила Исраилни муһәббети арқилиқ өзиниңки қилиду — «Йизрәалниң күни»

□ **2:5** «ичимлик-шараплиримни тәминлигүчи ашнилиримға интилип уларни қоғлишимән» — «ашнилирим» Исраил чоқунған һәр хил бутларни, болупму «Баал»ларни көрситиду. Надаң Исраил аш-таам вә нәрсә-керәкләрни Худа әмәс, бәлки бу бутлар тәминләйду, дәп қарайтти. □ **2:9** «Шуңа мән қайтип келимән, униңдики зираәтлиримни ... елип кетимән, Өзүмдики ... жуң-канаплиримни бәрмәй қайтуруп кетимән» — Исраиллар Худаниң йениға «қайтиши» керәк. Һазир әксичә Худа уларниң йениға жазалашқа қайтиду. □ **2:10** «Һазир мән униң номуссизлигини ашнилириниң көз алдида ашкарилаймән» — МОШУ «ашнилири» дегән сөзниң мәнәси Һазир сәл кеңәйтилди. Исраил Худаниң қоғдишиға ишәнмәй, һәр қайси бутпәрәс дөләтләргә тайинип улар билән иттипақдаш болмақчи. Бирақ Худа Өзигә қилған бу вапасизлиқни һәммә адәмниң көзи алдида ашкарилайду. □ **2:11** «Хатимә беримән; униң һейтлириға! Униң «йеңи ай»лириға!...» — «йеңи ай»ниң биринчи күни һейт күни һесаплинатти.

«Шабат» күни, йәни шәнбә күни, дәм елиш күни еди. ■ **2:12** Зәб. 79:13-14; Йәш. 5:5 □ **2:13** «мән униң бешиға «Баал»ларниң күнлирини чүшүримән» — демәк, Худа Исраилниң «Баал»ларға чоқунған күнлириниң тегишлик жазасини уларниң бешиға чүшүриду.

14 Шуңа мана, Мән униң көңлини алимән,

Уни далаға елип келимән, көңлигә сөzlәймән. □

15 Шундақ қилип Мән униңға шу йәрдә үзүмзарлирини қайтуримән,

«Ақор жылғиси»ни «үмүт ишиги» қилип беримән;

Андин у шу йәрдә яшлиқ күнлиридикидәк,

Мисир зиминидин чиққан күнидәк күй-нахша ейтиду. □

16 Вә шу күни әмәлгә ашурулидуки, — дәйду Пәрвәрдигар — «Сән Мени «ерим» дәп чақирисән,

Иккинчи Мени «Баал»им демәйсән. □

17 Чүнки Мән «Баал»ларниң намлирини сениң ағзиндин елип ташлаймән,

Улар бу нами билән иккинчи һеч қандақ әсләнмәйду. □

18 Шуниң билән Мән улар үчүн даладики һайванлар, асмандики учар-қанатлар вә йәр йүзидики өмүлигүчиләр билән әһдә түзимән; Мән оқа, қилич вә жәңни сундуруп зиминдин елип ташлаймән; халқимни аман-есән ятқузимән. ■

19 Шундақ қилип Мән сени әбәдил-әбәт Өзүмгә бағлаймән; һәққанийлиқта, меһир-муһәббәттә, рәһим-шәпқәтләрдә сени Өзүмгә бағлаймән; □

20 Садақәтликтә сени Өзүмгә бағлаймән, шуниң билән сән Пәрвәрдигарни билип йетисән. □ ■ 21 Вә шу күнидә әмәлгә ашурулидуки, «Мән аңлаймән» — дәйду Пәрвәрдигар, — «Мән асманларниң тәливини аңлаймән, булар йәр-зиминниң тәливини аңлайду; 22 Йәр-зимин зирәәтләрниң, йеңи шарап вә зәйтун мейиниң тәливини аңлайду; вә булар «Йизрәәл»ниң тәливини аңлайду! □ 23 Вә Мән Өзүм үчүн уни зиминда териймән; Мән «Ло-руһамаһ»ға рәһим қилимән; Мән «Ло-амми»ға: «Мениң халқим!» дәймән; вә улар Мени: «Мениң Худайим!» —

□ 2:14 «Шуңа мана, мән униң көңлини алимән, уни далаға елип келимән, көңлигә сөzlәймән» — «шуңа» дегән бу сөз адәмни толиму һайран қилиду, әлвәттә. Худаниң шапаити даим дегидек шундақ.

□ 2:15 «Шундақ қилип Мән униңға шу йәрдә үзүмзарлирини қайтуримән, «Ақор жылғиси»ни «үмүт ишиги» қилип беримән; андин у шу йәрдә яшлиқ күнлиридикидәк, ... күй-нахша ейтиду» — бу әйәттики бәзи сөzlәрниң шәрһи: — (1) «Ақор жылғиси» — Әслидә Исраил Пәләстинни ишғал қилиш үчүн жәң қиливатқан күнләрдә, «Ақан» (яки Ахор, мәнаси «аварә») исимлик бир киши Худаниң көрсәтмисигә итаәт қилмиғачқа, пүткүл Исраил жәңдә мәғлуп болди. Йәшуа пәйғәмбәрниң вәстиси билән Ақанниң гунайи ениқланғандин кейин, Исраил Ақанни чалма-кесәк қилип өлтүрүвәтти. Андин Исраил душмәндиң күткүзүлди. «Ақанниң өлүми уларни күткүзгән» дегили болиду. Шуңа мәзкур әйәттиң мәнаси, бәлким бириси уларниң гуналарини көтириши билән, улар күткүзулидиған болиду («Йә.» 7-бапни көрүң). (2) «яшлиқ күнлири» — бәлким Исраилниң «Йеңи бир әл» туғулғандәк, Мисирдин чиққан вақтини көрситиду. (3) «нахша ейтиду» йәнә «Маңа» жавап бериду» дегәнним билдүриду. □ 2:16 «Сән Мени «ерим» дәп чақирисән, иккинчи Мени «Баал»им демәйсән» — «кириш сөздә» ейтқинимиздәк, «Баал» дегән сөзниң бир мәнаси «егәм» яки «ерим».

□ 2:17 «Мән «Баал»ларниң намлирини сениң ағзиндин елип ташлаймән» — ибраний тилида «Мән «Баал»ларниң намлирини униң (йәни, Исраилниң) ағзидин елип ташлаймән». ■ 2:18 Аюп 5:23; Йәш. 11:6; Әз. 14:21; 34:25 □ 2:19 «Мән сени ... Өзүмгә бағлаймән» — бу сөз адәттә қизни өзигә әмригә елишини билдүриду. □ 2:20

«Һәққанийлиқта, меһир-муһәббәттә, рәһим-шәпқәтләрдә... садақәтликтә (сени Өзүмгә бағлаймән)» — дегән сөzlәр Худаниң қилидиғанлирини сүпәтләйду, әлвәттә. Бирақ ишинимизки, бу сөzlәр йәнә кәлгүсидики Исраилниң Худаниң муһәббәтигә болған инкасиниму билдүриду. Исраил шу күни йәнә вапасиз болмайду. Бу чоң бир өзгириш, чоң бир мөжизидур! ■ 2:20 Йәр. 31:33, 34 □ 2:22 «...булар «Йизрәәл»ниң тәливини аңлайду!» — «Йизрәәл» дегән исим «Исраил» дегән исим билән тәләппуз жәһәттә охишип кетиду, мошу йәрдә Исраилни көрситиду. Бирақ ношияниң биринчи огли «Йизрәәл»ниң анисиниң вапасизлигиндигин туғулуп (2:4ни көрүң) андин шу сәвазидин атисидин айрилғинидәк, Исраил «анисиниң вапасизлиги» билән Худасидин айрилған болуп, һазир Худаси билән әпләштүрүлгән болиду.

дәйду. □ ■

3

Ношия өзигә вапасизлик қилип өзидин айрилган аялини қайтуруп әкилиду

¹ Вә Пәрвәрдигар маңа: — Йәнә барғин, ашниси тәрипидин сөйүлгән, зинахор бир аялни сөйгин; гәрчә Исраиллар ят илаһлар тәрипигә еғип кәткән, «кишмиш пошкал»ларни сөйгән болсиму, Мән Пәрвәрдигар уларға көрсәткән сөйгүмдәк сән уни сөйгин, — деди □ ² (шуңа мән он бәш күмүч тәңгә, бир хомир буғдай вә йерим хомир арпига уни өзүмгә қайтурувалдим; □ ³ Мән униңға: «Сән мән үчүн узун күнләр күтисән; сән паһишилик қилмайсән, сән башқа әрниңқи болмайсән; мәнму сән үчүн охшашла сени күтимән» — дедим). □ ■

⁴ — «Чүнки Исраиллар узун күнләр падишасиз, шаһзадисиз, қурбанлиқсиз, «түврүк»сиз, «әфод»сиз вә һеч өй бутлирисиз күтүп туриду. □ ■ ⁵ Вә кейинрәк, Исраил балилири қайтип келиду вә Пәрвәрдигар болған Худасини һәм Давут падишасини издәйду; күнләрниң ахирида улар тәвринип әйминип Пәрвәрдигарниң йениға, шундақла Униң мөһриванлиғиға қарап келиду». □ ■

4

2-қисим: «...ношияниң айрим-айрим хәвәрлири — «И Исраил, Мән қандақму силәрни ташлап қойимән?!» ...» Йорутулмиған бир хәлиқ

□ **2:23** «Мән өзүм үчүн уни зминда териймән» — есимиздә барки, «Йизрәэл» «Худаниң теригини» дегән мәнидә. Худаниң Исраил (Йизрәэл)ға болған мәхсити, деханниң өзи үчүн уруқни зминға теригиниға охшаш әмәлгә ашурилиду. Демәк, ахирқи заманда, Исраил характерида, меҗәзидә, қилғанлирида Худаниң көңлидикидәк болиду. Худа шу йол билән Исраилда Өзини улуклайду. ■ **2:23** нош. 2:1; Рим. 9:26; 1Пет. 2:10 □ **3:1** «кишмиш пошкалларини сөйидиған» — бу кинайилик гәп. Улар бәлким бу пошкалларни һәр хил бутларға атап йегән болуши мүмкин. Улар бутпәрәслик йолида шу кишмишларни йегәчкә һәқиқий «диндарлар» болуп қалди — гәрчә Пәрвәрдигарниң сөйгүсиниң объекти Исраил болған болсиму, лекин Исраилниң сөйүш объекти һаһайити бир хил пошкал болған еди, халас.

□ **3:2** «...жигирмә күрә буғдай вә он күрә арпа» — «бир хомир» 300 литр, йәни 20 күрә, «йерим хомир» 150 литр, йәни 10 күрә. «мән ... уни өзүмгә қайтурувалдим» — қариганда Гомәр қуллуқ халитигә чүшүп қалған, базарда (бәлким балилири билән) сетилидиған һалға кәлгән. Ношия үчүн уни сәтивелиш сәл қийинрақ көрүниду; униң баһасиға йетиш үчүн пулга қошуп йәнә уни-буни елип келиш керәк еди. □ **3:3** «Сән мән үчүн узун күнләр күтисән» — демисәкму буниң мәнәси, ношия уни һәр қандақ мунасивәттин айрип ялғуз турмушқа қалдуриду. Бирақ у өзи униңдин башқа һеч қандақ бир аялга йеқинлашмай, уни күтиду. ■ **3:3** Қан. 21:11 □ **3:4** «Исраиллар узун күнләр падишасиз, шаһзадисиз, қурбанлиқсиз, «түврүк»сиз, «әфод»сиз вә һеч өй бутлирисиз күтүп туриду» — бу әйәттә тилға елинған бәзи нәрсиләр яки ишлар (падиша, шаһзадә, қурбанлиқ, әфод) әслидә маһийити яхши, бәзиләр пүтүнләй яхши әмәс. Бу бешәрәттин қариганда, Худа Исраил үчүн сәллимаза йеңи бир башлинишни бекиткән. «Түврүк» бәлким бутпәрәсликкә аит болған нәрсини көрситиду. «әфод» — Худа Муса пәйғәмбәргә чүшүргән қанун бойичә, баш каһин кийдиған бир алаһидә кәлтә чапан болуп, униң ичидики икки таш арқилиқ Худадин йол соригили болатти. «Тәбирләр»ниму көрүң. ■ **3:4** нош. 10:3 □ **3:5** «кейинрәк, Исраил балилири қайтип келиду вә Пәрвәрдигар болған Худасини һәм Давут падишасини издәйду» — «ношия» дегән китапта «Исраил» адәттә «шималий падишаллиқ»ни көрситиду. Улар бурунла Худа әсли бекиткән Давутниң ханданлиғиға тәвә падишаллиқтин айрилип кәткән еди. Шуңа ахирқи заманларда уларниң «Давутни издиши» үчүн һәр қандақ тәкәббурлуқни ташлиши керәк болиду. Униң үстигә бу бешәрәт ахирқи заманларда падиша Давутниң оғли Мәсһ Әйсаниң Исраилни күтқузидиғанлиғини көрсәтәс керәк. ■ **3:5** Йәш. 2:2; Йәр. 30:9; Әв. 34:23; 37:22; Мик. 4:1

1 Пәрвәрдигарниң сөзини аңлаңлар, и Исраил балилири; чүнки Пәрвәрдигарниң зиминда туруватқанлар билән қилидиган дәваси бар; чүнки зиминда һеч һәқиқәт, һеч меһриванлиқ, Худани һеч билиш-тонуш йоктур; ■ 2 Қарғаш-тиллаш, ялғанчилик, қатиллиқ, оғрилиқ, зинахорлуқ — булар зиминда ямрап кәтти; қан үстигә қан төкүлиду. □ 3 Мана шу сәвәптин зимин матәм тутиду, униңда туруватқанларниң һәммиси жүдәп кетиду; улар даладики һайванлар һәм асмандики учар-қанатлар билән биллә жүдәп кетиду; бәрһәк, деңиздики белиқларму йәп кетилиду.

4 Әнди һеч ким дәва қилишмисун, һеч ким әйипләшмисун; чүнки Мениң дәвайим дәл сән билән, и каһин! □ 5 Сән күндүздә путлишип жиқилисән; пәйғәмбәрму сән билән кечидә тәң путлишип жиқилиду; вә Мән анаңни һалак қилимән. □

6 Мениң хәлқим билимсизлиқтин һалак қилинди; вә сәнму билимни чәткә қаққан экәнсән, Мәнму сени чәткә қақимәнки, сән Маңа йәнә һеч каһин болмайсән; Худайиңниң қанун-көрсәтмисини унтуғанлиғиң түпәйлидин, Мәнму сениң балилириңни унтуймән. □ 7 Улар көпәйгәнсери, Маңа қарши көп гуна садир қилди; Мән уларниң шан-шәривини шәрмәндичиликкә айлантуруветимән. □

8 Улар хәлқимниң гунайини йәйдиған болғачқа, Уларниң жени хәлқимниң қәбийһлиғигә интизар болиду. □

9 Вә хәлқим қандақ болса, каһинларму шундақ болиду; Мән каһинларниң тутқан йоллирини өз үстигә чүшүримән, өз қилмишлирини бешиға қайтуримән. □ ■

10 Улар йәйду, бирақ тоймайду,

Улар паһишилиқ қилиду, бирақ һеч көпәймәйду; Чүнки улар Пәрвәрдигарни тиңшашни ташлап кәтти, □ ■

11 Өзлирини паһишилиқ, шарап вә йеңи шарапқа беғишлиди;

Бу ишлар адәмниң әқил-зеһнини булап кетиду.

■ 4:1 Мик. 6:2 □ 4:2 «қан үстигә қан төкүлиду» — яки өлтүрүш вақиәлири наһайити көп экәнлигини яки (бәзи алимларниң пиқричә) халиғанчә адәмләрни тутувелип уларни бутларға «инсан қурбанлиқ»и қилидиганлиғини көрситиду. □ 4:4 «Мениң дәвайим дәл сән билән, и каһин!» — башқа бир хил тәржимиси: «Хәлқиң каһин билән дәвалашқандәк болди». Лекин бизниңчә 4-айәттики сөзләр каһинға қарита етилиду; бизниң тәржимимиз 5-айәттики сөзләргә интайин мас келиду, дәп қараймиз. Ибраний тилини чүшиниш сәл тәс. □ 4:5 «пәйғәмбәрму сән билән кечидә тәң путлишип жиқилиду» — «пәйғәмбәр» сахта пәйғәмбәрни яки (бутпәрәслик яки ялақчилик қатарлиқ сәвәпләр билән) өз мәнпәитигә сетилип кәткән пәйғәмбәрни көрситиду. □ 4:6 «Мениң хәлқим билимсизлиқтин һалак қилинди; вә сәнму билимни чәткә қаққан экәнсән, Мәнму сени чәткә қақимән...» — бу айәттики «билим» шүбһисизки, Худани билиш дегәнлиқтур. □ 4:7 «Улар көпәйгәнсери... Мән уларниң шан-шәривини шәрмәндичиликкә айлантуруветимән» — «улар» каһинларни яки (6-айәттә ейтилган) «каһинларниң балилири»ни көрситиду. «Мән уларниң шан-шәривини шәрмәндичиликкә айлантуруветимән» — «каһин болуш» наһайити шәрәплик иш, әлвәттә. Уларниң шәрәплик вәзипилири хәлиқкә Худаниң қанун-көрсәтмилирини үғитишни өз ичигә алиду. Бирақ буниң орнида улар өзи «Худаниң қанун-көрсәтмилирини унтуған» (6-айәт). □ 4:8 «Улар хәлқимниң гунайини йәйдиған болғачқа...»

— Тәврат дәвридә бириси гуна садир қилған болса, ундақта у «гуна қурбанлиғи»ни (гунайини тиләйдиған қурбанлиқ)ни сунуши керәк еди. Каһинларниң бундақ қурбанлиқларниң гөшидин малум бир қисимни йейиши имтиязи бар еди. Шуна улар һазир: — «Хәлиқ көпрәк гуна қилса, йәйдиғинимизму көп болиду!» дәп ойлиған охшайду. □ 4:9 «Хәлқим қандақ болса, каһинларму шундақ болиду» — демәк, хәлқим жазайимни тартқан экән, сән каһинму буниндин халий болмайсән; алаһидә имтиязлириң сени кутқузмайду, әксичә тартидиған жазайиң тәхиму еғир болиду. ■ 4:9 Йәш. 24:2 □ 4:10 «Улар паһишилиқ қилиду, бирақ һеч көпәймәйду» — бу интайин кинайилик гәп. Демәк, Исраил «паһишә болуп» (бутларға чоқунған болуп), көп «паһишивазлар» (бутлар) билән биллә болған болсиму, һеч қандақ пайда көрмигән. Башқа хил тәржимиси: «Улар паһишилиқ қилиду, ләкин һеч параванлашмайду». ■ 4:10

Мик. 6:14

12 Хэлқим өз тайиғидин йолйоруқ сорайду,
Уларниң һасиси уларға йол көрситәрмиш!
Чүнки паһишилиқниң роһи уларни аздуриду,
Улар Худасиниң һимайиси астидин паһишилиқкә чиқип, □ ■

13 Тағ чоққилирида қурбанлиқ қилиду,
Дөң-егизликләрдә, шундақла сайиси яхши болғачқа дуб вә терәк вә қарияғачлар
астидиму истриқ салиду;

Шуңа қизлириңлар паһишилиқ, келинлириңларму зинахорлуқ қилиду. □ ■

14 Мән қизлириңларни паһишилиқлири үчүн,
Яки келинлириңларни зинахорлуқлири үчүн жазалимаймән;
Чүнки атилири өзлириму паһишиләр билән сиртқа чиқиду,
«Бутхана паһишә»лири билән биллә қурбанлиқ қилиду;
Шуниң билән йорутулмиған бир хәлиқ жиқитилиду. □

15 Сән, и Исраил, паһишилиқ қилишиң билән,
Йәһуда гунаға четилип қалмисун!

Нә Гилгалға кәлмәңлар, нә «Бәйт-Авән»гә чиқмаңлар,
Нә «Пәрвәрдигарниң һаяти билән!» дәп қәсәм қилмаңлар. □

16 Чүнки тәрса бир қисир инәктәк, Исраил тәрсалиқ қилиду; Пәрвәрдигар
қандақму пахланни баққандәк, уларни кәң бир яйлақта озукландурсун? □

17 Әфраим бутларға чаплашти;
Униң билән һеч кимниң қари болмисун! □

18 Уларниң шараби түгиши биләнла,
Улар өзлирини паһишилиқкә беғишлайду;
Уларниң есилзадилири номуссизлиққа әсәбийләрчә мәптун болди.

□ 4:12 «Хэлқим өз тайиғидин йолйоруқ сорайду, уларниң һасиси уларға йол көрситәрмиш!» — улар «тайиғи», «һасиси»ни палчилик, рәмчилик үчүн ишлтиду. «Чүнки паһишилиқниң роһи уларни аздуриду, улар Худасиниң һимайиси астидин паһишилиқкә чиқип,...» — «кириш сөз»имиҙә тилға елинғандәк, «паһишилиқ» бутпәрәслик вә паһишилиқниң өзини өз ичигә алиду. «Баал» қатарлиқларға чокунуш паалийәтлири һәр хил паһишилиқни өз ичигә алған. Исраил Худаға садик болған аялдәк әмәс, бәлки вәпасиз паһишә аялдәк болған. ■ 4:12 һош. 5:4 □ 4:13 «...Дөң-егизликләрдә, шундақла сайиси яхши болғачқа дуб вә терәк вә қарияғачлар астидиму истриқ салиду» — улар Худаниң һимайиси астидин чиқип, һаһайити бир дәрәк астида бир буттин һимайә соримақта. «силәрниң қизлириңлар паһишилиқ, келинлириңларму зинахорлуқ қилиду» — («силәрниң» қизлириңлар... келинлириңларму» — Худа «силәр» дегән сөз билән бәлким йәнә һаһинларға сөз қилиду. ■ 4:13 Йәш. 1:29; 57:7; Әв. 20:28 □ 4:14 «Мән қизлириңларни паһишилиқлири үчүн, яки келинлириңларни зинахорлуқлири үчүн жазалимаймән; чүнки (атилири) өзлириму паһишиләр билән сиртқа чиқиду...» — диққәт қилишқа әрзийдуки, Худа бу қиз-келиндәни әйиплимәйду; Худаниң алдида, мәсулийәт уларниң атилири (бәлким һаһинлар)ниң зиммисидидур. □ 4:15 «Сән, и Исраил, паһишилиқ қилишиң билән, Йәһуда гунаға четилип қалмисун! Нә Гилгалға кәлмәңлар, нә «Бәйт-Авән»гә чиқмаңлар, нә «Пәрвәрдигарниң һаяти билән!» дәп қәсәм қилмаңлар» — бу сөзләр бәлким Йәһудаға қаритип ейтилиши мүмкин. «Гилгал» вә «Бәйт-Авән» Исраил зиминидики «йерим бутпәрәс» тавағһалар еди. Амос пәйғәмбәр аллиқачан Исраил вә Йәһудани бу тавағһаларға бармәслиқ, бу йәлрәгә четишлиқ гуналарни қилмәслиқ, жүмлидин Пәрвәрдигарниң һамини бекар-беһудә ишләтмәслик керәк, дәп ағаһландурған еди («Ам.» 4:4, 5:5, 8:14). ношия униң ағаһлирини тәқрарлайду. У йәнә Амос пәйғәмбәргә әгишип, Исраилларниң «Бәйт-Әл» (Худаниң өйи)дә өткүзгән бутпәрәслигини әйипләп, шу йәрни «Бәйт-Авән» («йоқ бир нәрсә»ниң өйи) дәп атайду. □ 4:16 «Пәрвәрдигар қандақму пахланни баққандәк, уларни кәң бир яйлақта озукландурсун?» — башқа бир хил тәржимә: «Әнди Пәрвәрдигар һазир уларни пахланни баққандәк кәң бир яйлақта озукландуриду!». Бу иккинчи хил тәржимисиниң мәнәси тоғра болса унин мәнәси: «Пәрвәрдигар Исраилни уларни сүргүн қилдуриду» дегәнлик болиду. □ 4:17 «Әфраим бутларға чаплашти; униң билән һеч кимниң қари болмисун!» — «Әфраим» Исраил (шималий падишалиқ)ниң он қәбилисидин әң чоқи, у бәзидә Исраил (йәни, он қәбилә)ниң өзигә вәкил болиду.

19 Бир шамал-роһ уларни қанатлири ичигә оривалди,
Улар қурбанлиқлири түпәйлидин иза-аһанәткә қалиду.□

5

Әфраимниң әһвали чатақ, Йәһуданиңму әһвали чатақ!

1 Буни аңлаңлар, и каһинлар,
Тиңшаңлар, и Исраил жәмәти,
Қулақ селиңлар, и падишаниң жәмәти;
Чүнки бу һөкүм силәргә бекитилгән;
Чүнки силәр Мизпаһ шәһиридә бир қилтақ,
Табор тегида йейилған бир тор болғансиләр.□
2 Асий адәмләрму қирғин-чапқунға чөкүп кәтти;
Бирақ Мән уларниң һәммисини жазалиғучи болимән.□
3 Әфраимни билимән, Исраил мәндин йошурун әмәс;
Чүнки и Әфраим, сән һазир паһишилиқ қилдиң,
Исраил булғанғандур.□

4 Уларниң қилмишлири уларни Худасиниң йениға қайтишиға қоймайду;
Чүнки паһишилиқниң роһи улар арисидидур,
Улар Пәрвәрдигарни һеч билмәйду.■

5 Исраилниң тәкәббурлуғи өзигә қарши гувалиқ бәрмәктә;
Исраил вә Әфраим өз қәбиһлиги билән жиқилип кетиду;
Йәһудаму улар билән тәң жиқилиду.■

6 Улар қой падилири вә кала падилирини елип Пәрвәрдигарни издәшкә бариду;
Бирақ улар Уни тапалмайду; чүнки У Өзини тартип улардин жирақлашти. □

7 Улар Пәрвәрдигарға асийлиқ қилди,
Чүнки улар балиларни һарамдин туғдурған;
Әнди «йеңи ай» уларни несивилири билән йәп кетиду.□

8 Гибеаһта сүнайни,
Рамаһда канайни челиңлар;
Бәйт-авәндә агаһ сигналини аңлтиңлар;

□ 4:19 «бир шамал-роһ уларни қанатлири ичигә оривалди,...» — ибраний тилида «шамал» вә «роһ» бир сөз. Бу жүмлиниң мәнаси бәлким улар паһишилиқ-бутпәрәслик бир пасиқ роһ (жін) тәрипидин пүтүнләй аздурулуп кетилди. □ 5:1 «Силәр Мизпаһ шәһиридә бир қилтақ, Табор тегида йейилған бир тор болғансиләр» — немишкә «Мизпаһ» вә «Табор» дейилиду? Исраил әслиде бу жайларда Худаниң көп илтипатлириға вә мәдитигә еришкән. Бу бешарәттин қариганда, бу икки жай һазир әксичә бутпәрәслик яки бир хил адаләтсизлик жүргүзүлгән жайлар болуп қалди. □ 5:2 «Асий адәмләрму қирғин-чапқунға чөкүп кәтти; ...» — бу әйәттики «қирғин-чапқун» дегән сөз бази алимларниң пиқричә балиларни қурбанлиқ қилишни өз ичигә алиду. Бундақ ишлар Қанаандики әлләрниң бутпәрәслигидә көп көрүләтти. Башқа хил тәржимиләрму бар. □ 5:3 «и Әфраим, сән ... паһишилиқ қилдиң» — Әфраимниң Пәрвәрдигардин ваз кечип бутларға бағлиниши «роһий паһишилиқ»кә баравәрдур. ■ 5:4 нош. 4:12 ■ 5:5 нош. 7:10 □ 5:6 «қой, кала падилирини елиш» — көп қурбанлиқларни қилишни мәхсити қилиду, әлвәттә. □ 5:7 «йеңи ай» — һейт яки «йеңи башлиниш» болиду. Шу вақиттин башлап уларниң аман-есәнлиги вә мустәқиллигиға хатимә берилиду, шу вақит кәлгәндә уларға булаң-талаң қилчаларниң йоли ечилиду, демәкчи. Бу вақәниң тәпсилитиниң қандақ болидиғанлигини пәқәт пәрәзла қилалаймиз. Төвәндә, 8-15-әйәтләрдә алдин-ала ейтилган тажавузчилик «йеңи ай»да башлинармекин?

Кәйниңдә! Қара, и Бинямин!□

9 Әфраим әйиплинидиған күнидә вәйранә болиду;
Мана, Израил қәбилилири арисидә бекитилгән ишни аян қилдим!

10 Йәһуданиң әмирлири пасил ташларни йөткүгүчигә охшаштур;
Мән улар үстигә ғәзивимни судәк төкүветимән.

11 Әфраим хорланған, жазағаймда езилгән,
Чүнки у өз бешимчилик қилип «паскинилиқ»ни қоғлап жүрди.□

12 Шуңа Мән Әфраимға күйә қурути,
Йәһуда жәмәтигә чириткүч болимән.

13 Әнди Әфраим өзиниң кесилини,
Йәһуда өз ярасини көргәндә,
Әфраим Асурийәликни издәп барди,
«Жедәлхор падиша»ға тәливини йоллиди;
Бирақ у һәм силәрни сақайталмайтти,
Һәм яраңларниму давалалмайтти.□

14 Чүнки Мән Әфраимға ширдәк,
Йәһуда жәмәтигә асландәк болимән; Мән, йәни Мәнки, уларни титма-титма
қиливетип, кетип қалимән;

Уларни елип кетимән, қутқузалайдиған һеч ким чиқмайду;

15 Мән кетимән, улар гунайини тонуп йетип, йүзүмни издимигичә өз жайимға
қайтип туримән;

Бешиға күн чүшкәндә улар Мени интилип издәйду.

6

Израилниң йүзәки жавави

1 «Келиңлар, Пәрвәрдигарниң йениға қайтайли;
Чүнки У титма-титма қиливәтти, бирақ сақайтиду;
Урүвәтти, бирақ бизни теңип қойиду.

2 У икки күндин кейин бизни қанландуриду;
Үчинчи күни У бизни тирилдүриду,
Биз Униң йүзи алдида һаят яшаймиз!

3 Вә биз Уни билидиған болимиз!

□ **5:8** «Гибәаһта сұнайни, Рамаһда канайни челиңлар; Бәйт-Авәндә аһаһ сигнални аңлитиңлар; кәйниңдә! Қара, и Бинямин!» — Бинямин он икки қәбилиниң бири, Йәһудаға беқинди болған, «Израил», йәни «шимальий падишалық»ниң жәнубий чегарасида. Бу бешарәттә икки имканийәт бар: — (1) Йәһуда өзи Израилға тажәвүз қилиду, андин Израил билән Йәһуда бир-бири билән соқушиду; нәтижидә Израил Асурийәдин ярдәм сорайду (13-айә) (10-айәттә Йәһуданиң һөкүмранларниң жаһангирлиги, ақизларни бозақ қилип экспллитатсийә қиливатқанлиғи көрситилди); (2) бешарәт Асурийә империйәсиниң тажәвүз қилидиғанлиғини көрситиду (миладийәдин илгәрки 733-жили улар Израилниң шимальий қәбилилирини елип кәтти: 722-жили пүтқүл Израилни ишғал қилди: 702-жили Йәһудаға тажәвүз қилди). Биз иккинчи имканийәткә майилмиз. Израилниң жәнубий чегарисига туташқан бу шәһәрләр қистаққа елинидиған болса (һужум шималдин кәлгән әһвалда), ундақта Израилниң қалған жайлири немидегән қийбилидиған болиду! Израил Асурийәдин ярдәм соригәндин кейин (шундақла Асурийәгә пул бәргәндин кейин!), улар тәрипидин вәйран қилинған. □ **5:11** «Әфраим... өз бешимчилик қилип «паскинилиқ»ни қоғлап жүрди» — «паскинилиқ» бәлким бир хил бутни көрситиду. □ **5:13** «Әфраим Асурийәликни издәп барди, «жедәлхор падиша»ға тәливини йоллиди» — Асурийәликләр өз падишасиға бәргән унванни, йәни «Улуқ Падишаһ» дегәнниң имласини Ношия қәстән өзгәртип, уни кинайә билән «Жедәлхор Падишаһ» (ибраний тилида «Ярәб падиша») дәп атайду. Әмәлийәттә Асурийә падишалари дәл мошу характерда болған, у башқа әлләр билән соқушушқа һәр қандақ банә-сәвәпләрни чиқарғучи еди.

Биз Пәрвәрдигарни тонуш һәм билиш үчүн интилип қоғлаймиз!
Униң бизни қутқузушқа чиқиши таң сәһәрниң болушидәк муқәррәр;
У йенимизга ямғурдәк, йәр-зиминни суғиридиған «кейинки ямғур»дәк чүшүп келиду!» □

Худаниң дәд-пәряди

4 И Эфраим, сени қандақ қилсам болар?

И Йәһуда, сени қандақ қилсам болар?

Чүнки яхшилиғиңлар сәһәрдики бир парчә булуттәк,
Тездин йоқап кетидиған шәбнәмдәктур.

5 Шуңа Мән пәйғәмбәрләр арқилиқ уларни чепивәткән;

Ағзимдики сөзләр билән уларни өлтүрүвәткәнмән;

Мениң һөкүмүм таң нуридәк чиқиду.» □

6 Чүнки Мән қурбанлиқлардин эмәс, бәлки меһир-муһәббәттин,

Көйдүрмә қурбанлиқлардин көрә, Худани тонуш һәм билиштин хурсәнлик тапимән.» ■

7 Бирақ улар Адәм атидәк әһдигә итаәтсизлик қилған;

Улар мана шу йол билән Маңа асийлиқ қилған.» ■

8 Гилеад болса қәбиһлик қилғучиларниң шәһири;

У қан билән боялған.

9 Қарақчилар адәмни пайлиғандәк,

Каһинлар топи Шәкәмгә баридиған йолда қатиллиқ қилмақта;

Бәрһәк, улар ипласлиқ қилмақта.

10 Израил жәмәтидә жиркинчилик бир ишни көрдүм;

Эфраимниң паһишилиғи шу йәрдә тепилиду,

Израил булғанди.

11 Йәнә сақиму, и Йәһуда, теригән гуналириңниң һосули бекитилгәндур!

□ **6:3** «У йенимизга ямғурдәк, йәр-зиминни суғиридиған «кейинки ямғур»дәк чүшүп келиду!» — «кейинки ямғур» болса Қанаанда (Пәләстиндә) 3- яки 4-айда яғиду, у әтиязлиқ зирәәтләрниң пишишида һалқилиқ рольни ойнайду. Бу ямғурлар болмиса һосул болмайду. «Биз Уни билидиған болимиз!... У ... «кейинки ямғур»дәк чүшүп келиду!» — алимларниң бу үч әйт (1-3) үстидә үч хил пиқри бар: — (1) бу Израилниң ахирқи заманда товва қилидиған дуаси (чүнки Израиллар һошияниң дәвридә товва қилған эмәс); (2) бу Ношия пәйғәмбәрниң: «Пәрвәрдигарниң йениға қайтайли» дегән дәвити; (3) бу Израилниң шу чағдики йүзәки бир инкаси, халас. Сөзләр чирайлиқ болсиму Худа уни йүзәки дәп қарайду (4-әйтни көрүң). Шуңа биз үчинчи имканийәткә қайилмиз. Чүнки бу сөзләрдә өз гунайини етирап қилидиған конкрет гәп көмчил. Әгәр дуада товва қилидиған сөзләр бар болған болса интайин яхши бир дуа болатти; 14-бапта һәқиқий товва қилидиған дуа тепилиду. □

6:5 «Мән пәйғәмбәрләр арқилиқ уларни чепивәткән...» — Худа пәйғәмбәрлири арқилиқ нурғун қетим Израилға жазасини елип баридиған һөкүмлирини уқтурған еди; демәк, у дәрһал жазалирини әвәтмәйду, бәлки авал пәйғәмбәрлири арқилиқ ағаһландуруп, товва қилиш пурситини бериду; пәкәт товва қилмиса жазасини чүшүриду. Жазалар чүшкәндә Израиллар «чепивәтилгән, ...өлтүрүвәтилгән» еди. Жуқирида (3-әйттә) Израил сахтипәзли билән «Худаниң бизни қутқузушқа чиқиши ... таң сәһәрниң болушидәк муқәррәр» дегән еди, бирақ һазир Худа: «Мениң һөкүмлирим таң нуридәк чиқиду» дәйду. □

6:6 «Мән қурбанлиқлардин эмәс, бәлки меһир-муһәббәттин, көйдүрмә қурбанлиқлардин көрә, Худани тонуш һәм билиштин хурсәнлик тапимән» — Худа Муса пәйғәмбәр арқилиқ қурбанлиқларни тәләп қилған. Бирақ кейинки көп пәйғәмбәрләр арқилиқ, булар Мениң ахирқи махситим эмәс, балки: (1) Өз халқимниң маңа қаратқан чиң көңлидики ибадәт вә муһәббәтини издәймән (шундақ ишлар пәкәт Мәсиһниң нижәти вә Муқәддәс Роһ арқилиқ әмәлгә ашурулиду, әлвәттә); (2) қурбанлиқлар сунулғанда, әгәр ихласмәнлик вә муһәббәт болмиса, ундақта уларни қилмиғиниңлар түзүк, дәп уқтурған. ■

6:6 Мат. 9:13; 12:7 ■ **6:7** Нош. 8:1

7

1 Мән Өз хэлқимниң асаритини бузуп ташлап, азатлиққа ериштүрәй дегәндә, Мән Исраилни сақайтай дегәндә, Энди Эфраимниң қәбийһлиғи, Самарийәниң рәзиллигиму ашкарилиниду; Чүнки улар алдамчилик қилиду; Оғрилар болса бәсүп кириватиду, Қарақчилар топи сиртта булаңчилик қиливатиду.

2 Улар көңлидә Мениң уларниң барлиқ рәзилликлирини есимдә тутқанлиғимни ойлимайду; һазир уларниң қилмишлири өзлирини қиставатиду; Бу ишлар көз алдимдидур.

Ордицики сүйқәстләр

3 Улар падишани рәзилликлири билән, Әмирләрни ялған гәплири билән хурсән қилиду;

4 Уларниң һәммиси зинахорлар;

Улар навай от салған тонурдәк;

Навай хемирни жуғуруп, хемир болғичә униң отини йәнә улғайтмайду;□

5 Падишасимиз *тәбрикләнгән* күнидә, әмирләр шарапниң кәйпи билән өзлирини әеипләштүрди;

Падишаһ болса мазақ қилғучилар билән қол елишишқа интилди!□

6 Чүнки улар көңлини тонурдәк қизитип сүйқәст пүкүп қойған еди;

Кечичә уларниң гәзиви чоғлинип туриду;

Сәһәрдила у янған оттәк ялқунлап кетиду.□

7 Уларниң һәммиси тонурдәк қизиктур, улар өз сорақчилирини йәп кетиду;

Уларниң барлиқ падишалари жиқилди —

Улардин һеч ким мени нида қилип чақирмайду!□

Худаниң тәрбийисини қобул қилмайдиган бир хәлиқ

8 Эфраим ят қовмлар билән арилишип кәтти;

□ **7:4** «Уларниң һәммиси зинахорлар; улар навай от салған тонурдәк...» — «улар» бәлким каһинлар (улар жуқуридики айтәләрниң асасий объект). Әслидә каһинлар «муқәддәс қанун»ни билгини үчүн, падишаниң ордисида муһим рольи болуши керәк еди. Әксичә улар падишани өлтүрүшни қәстләйду. «Улар навай от салған тонурдәк; навай хемирни жуғуруп, хемир болғичә униң отини йәнә улғайтмайду» — навай хемирни болдуруш үчүн сәл иссиқ өтсүн дәп тонурниң йениға қойиду, бирақ шу вақитларда тонурниң отини улғайтмайду. □

7:5 «Падиша болса мазақ қилғучилар билән қол елишишқа интилди!» — «мазақ қилғучилар» йәнә каһинлар (вә сахта пәйғәмбәрләр?) болуши мүмкин. Әслидә падишани қоғдиши керәк болған әмирләр мас болғанда, падиша өзини қәст қилмақи болған «мазақ қилғучилар» билән «қол тутушуп», һеч билмәйла хәтәрлик әһвалға чүшиду. □

7:6 «Кечичә уларниң гәзиви чоғлинип туриду» — башқа бир хил тәржимиси «уларниң «навийи» болса кечичә ухлайду». «... Улар көңлини тонурдәк қизитип сүйқәст пүкүп қойған еди; ... сәһәрдила у янған оттәк ялқунлап кетиду» — 4-6-әйтәләрдики иш бәлким: (1) падиша ордисида мәлум бир тәбрикләш паалийитини орунлаштурди. (2) әмирлири мас болуп кәтти. (3) падишани қәстлигән каһинлар кечичә пурсәт күтүп жүрди. (4) әтигәндә уларниң падишаға болған нәприти тонурдики ялқунлиған оттәк партлиди вә улар падишани өлтүрүвәтти.

□ **7:7** «Улардин һеч ким мени нида қилип чақирмайду!» — «улардин» — бәлким падишалардин. Мәзкур бешәрәтләрниң Исраилниң аң ахирқи падишаларидин қайсисини көрситидиганлиғиға бир немә демәк тәс. Исраил падишалигиниң ахирқи жиллирида алтә падиша тәхткә олтарған. Алтисидин төрт падиша қәстлинип өлтүрүлгән. Бу вақиәләр Тәврат, «2пад.» 15-17-бапларда баян қилинған. һалқилиқ нуқтилар шуки: (1) каһинлар интайин рәзил; зинахор, қатиллар еди. (2) аз дегәндиму бир падиша улар тәрипини қәстлинип өлтүрүлгән; (3) әмирләр интайин бихуд адәмләр, падишаниң бехәтәрлигини һеч ойлимайтти; (4) падишаларниң һеч қайсиси Худаға таянмиди (шуңлашқа «жиқилди»). (5) каһинлар көп «сотчилар»ниму қәстләп өлтүрди (7-әйтә).

У «өрүлмигән бир қотурмач» дәктур. □ ■

⁹ Ят адәмләр униң күчини йәп кәтти, бирақ у һеч сәзмәйду;

Бәрһәк, бешиниң у йәр-бу йеридә ақ чачлар көрүниду, бирақ у һеч билмәйду; □

¹⁰ Шуниң билән Исраилниң тәкәббурулуғи өзигә қарши гува бериду;

Улар Пәрвәрдиғар Худасиниң йениға қайтмайду;

Яки шундақ ишлар бешига чүшкән болсиму, йәнила Уни издимәйду. ■

¹¹ Әфраим һеч әқли йоқ надан бир пахтәктәк;

Мисирға қарап сайрайду, Асурийәни издәп бариду; □

¹² Улар барғанда, уларниң үстигә торумни ташлаймән;

Худди асмандики учар-қанатларни торға чүшүргәндәк уларни чүшүримән;

Бу хәвәр уларниң жамаитигә йетиши биләнла, уларни җазалаймән. □

¹³ Уларға вай! Чүнки улар Мәндин жирақлишип тенип кәтти!

Улар һалак болсун! Чүнки улар Маңа вапасизлик қилди!

Мән уларни қутқузуп һөрлүккә чиқирай дегәндә,

Улар Мән тоғрилиқ ялған гәп қилиду!

¹⁴ Улар орнида йетип налә қилғанда,

Маңа көңлидә һеч нида қилмиди;

Уларниң жамаәткә жигилиши пәқәт аш вә йеңи шарап үчүндур, халас;

Улар Мәндин чәтләп кәтти. □

¹⁵ Бәрһәк, Мән әсли уларни тәрбийилигәнмән,

Уларниң биләклирини чиниқтуруп күчәйткүзгән едим;

Бирақ улар Маңа қарши яманлиқ қәстләватиду.

¹⁶ Улар бурулди — бирақ бурулуши һәммидин Алий Болғучига қайтиш үчүн әмәс;

Улар алдамчи бир оқяға охшаш.

Уларниң әмирлири өзлириниң ғалҗиранә тил-аһанәтлири вәҗидин қиличлиниду;

Бу иш Мисир зиминида уларни мәсқиригә қалдуриду. □ ■

8

□ **7:8 «Әфраим ят қовмлар билән арилишип кәтти»** — «Әфраим»ниң мәзкур китапта Исраилниң орнида яки Исраилға вәкил қилип көп ишлитилишиниң сәвәви, бәлким бу вақитта Исраилниң шималий қәбилилири Асурийә тәрипиндин аллиқачан елип кетилгән; Әфраим қәбилиси ялғуз қалған еди. У «өрүлмигән бир қотурмачдәк»тур — демәк, бир тәрипи көйүк, бир тәрипи пишмиған. Исраил бәлким башқа қовмлар биләр көп арилишип, бир тәрипи бутпәрәсләргә охшаш болуп қалған, «көйүп кәткән»; бирақ улар Худа тәрәптә һеч пишмиған, уларниң Худа билән болған мунасивити йоқ дейәрлик. ■ **7:8 Зәб. 105:35** □ **7:9 «Ят адәмләр униң күчини йәп кәтти»** — «униң күчи» бәлким Исраилниң ирадиси, иман-етиқатини көрситиду. Улар бутпәрәс хәлиқ билән көп арилишип етиқати аҗизлашқан. Башқа алимларниң пиқричә, «күч» уларниң әмгигиниң мевисини көрситиду. ■ **7:10 һош. 5:5**

□ **7:11 «Әфраим... Мисирға қарап сайрайду, Асурийәни издәп бариду»** — Исраил толиму тутуруқсиз болуп, Худаниң сөзигә һеч ишәнмәй, бирдәм Мисирдин, бирдәм Асурийәдин ярдәм сорайду. Әмәлийәттә иккила тәрәп Исраилға сатқунлуқ қилиду. □ **7:12 «Бу хәвәр уларниң жамаитигә йетиши биләнла, уларни җазалаймән»** — әйәтниң ахирқи бу қисминиң башқа икки тәржимиси: «уларниң жамаити аңлиғандәк, уларни җазалаймән» яки «улар топлиниватиду» дәп аңлиғинимдила, уларни җазалаймән». Йәнә башқа тәржимилириму учриши мүмкин. Ибраий тилини чүшиниш тәс.

□ **7:14 «Уларниң жамаәткә жигилиши пәқәт аш вә йеңи шарап үчүндур, халас»** — ДЕМӘК, уларниң һейтлири Худа үчүн әмәс, пәқәт өз тамашилири үчүн өткүзүлиду. Башқа бир хил тәржимиси: «Улар аш вә йеңи шарап тиләп (бутлирини ишәндүрүш үчүн) өз әтлирини тилиду». □ **7:16 «Улар бурулди — бирақ бурулуши һәммидин Алий Болғучига қайтиш үчүн әмәс; улар алдамчи бир оқяға охшаш»** — «алдамчи оқя» түп-түз атмайду, оқлар һәрдаим бурулуп кетиду, әлвәттә. Әйәтниң биринчи қисминиң башқа хил тәржимилири бар. ■ **7:16 Зәб. 77:57**

«Улар шамал терийду, қара қуюнни ориду!»

¹ Канайни ағзиңға салғин!

Пәрвәрдигарниң өйи үстидә бир қорултаз айлинип жүриду!

Чүнки улар Мениң әһдәмни бузған,

Тәврат-қанунумға итаәтсизлик қилған. □ ■

² Улар Маңа: «И Худайим, биз Израил хәлқи Сени тонуймиз!» дәп вақирайду.

³ Израил яхшилиқ-мәһриванлиқни ташливәткән;

Шуңа дүшмән уни қоғлайду. □

⁴ Улар өзлири падишаларни тиклигән, бирақ Мән арқилиқ әмәс;

Улар бәзиләрни әмир қилған, бирақ униңдин хәвирим йоқ;

Улар өз жәниға замин болуш үчүн,

Өзлиригә бутларни күмүч-алтунлиридин ясиған. □

⁵ И Самарийә, сениң мозийиң сени ташливәтти!

Мениң гәзивим уларға қозғалди;

Улар қачанғичә паклиқтин жирақ туриду? □

⁶ Шу нәрсә Израилдин чиққанғу —

Уни бир һүнәрвән ясиған, халас; у Худа әмәс;

Самарийәниң мозийи дәрвәқә парә-парә чеқиветилиду!

⁷ Чүнки улар шамал териди, шуңа қара қуюнни ориду!

Уларниң шатисидә һеч башақлар йоқ, у һеч аш бәрмәйду;

Һәтта аш бәргән болсиму, ят адәмләр уни жутувалған болатти. □

⁸ Израил жутувелинди;

Улар ят әлләр арисидә яримас бир қача болуп қалди;

⁹ Чүнки улар ялғуз жүргән явайи ешәктәк Асурийәни издәп чиқти;

Әфраим «ашна»ларни ялливалди.

¹⁰ Гәрчә улар әлләр арисидин «ялливалған» болсиму,

Әнди Мән уларни жиғип бир тәрәп қилимән;

Улар тезла «Әмирләрниң шаһи»ниң бесими астида толғинип кетиду. □

¹¹ Әфраим «гуна қурбанлиқ»лири үчүн қурбанғалларни көпәйткени билән,

Булар гуна қозғайдиган қурбанғаллар болуп қалди. □

¹² Мән униң үчүн Тәврат-қанунумда көп тәрәплимә нәрсиләрни язған болсамму,

Улар ят бир нәрсә дәп һесапланмақта.

□ **8:1** «Пәрвәрдигарниң өйи үстидә бир қорултаз айлинип жүриду!» — қорултаз пәқәт өлүкләргә яки «өләй дәп қалған» жәниварларға қизиқиду, әлвәттә (башқа хил тәржимилиридә «бүркүт» дейлиду). ■ **8:1** Қан. 28:49; һош. 6:7 □ **8:3** «Израил яхшилиқ-мәһриванлиқни ташливәткән» — бу икки бислиқ сөз; улар өзлири яхшилиқ қилиштин қол үзгән вә шуниң билән тәң, Худаниң яхшлиғидин мәһрум болған. □ **8:4** «Улар өзлири падишаларни тиклигән, бирақ мән арқилиқ әмәс» — «униңдин хәвирим йоқ» — демәк, бу иш Маңа ят болди, Мән уни етирап қилмидим. □ **8:5**

«И Самарийә, сениң мозийиң сени ташливәтти!» — бу кинайилик гәп. Израилдики мозай шәклидики бут уларни күтқузмиған. «Баал» вә уларниң әң чоң тавапғаһи «Бәйт-Әл»дики бутму «мозай шәклидә» еди (башқа хил тәржилириму бар). □ **8:7** «Улар шамал териди, шуңа қара қуюнни ориду!»

Уларниң шатисидә һеч башақлар йоқ, у һеч аш бәрмәйду; һәтта аш бәргән болсиму, ят адәмләр уни жутувалған болатти» — Израиллар һәрдаим «Баал»дин яхши һосул тиләтти. Уларниң ойлишичә «Баал»ниң «алаһидилиги» «мол һосул бериш»миш. □ **8:10** «Улар тезла «әмирләрниң шаһи»ниң бесими астида толғинип кетиду» — «әмирләрниң шаһи» Асурийә падишасиниң мәхсус бир унвани. □ **8:11** «Әфраим «гуна қурбанлиқ»лири үчүн қурбанғалларни көпәйткени билән, булар гуна қозғайдиган қурбанғаллар болуп қалди» — «гуна қурбанлиғи»лар тоғрилик «Лав.» 4-5-бапларни көрүң.

Мәзкур қурбанғалларни «Пәрвәрдигарға атап» ясалған еди. Әслидә Худаниң көрсәтмилири бойичә Йерусалимдиндики ибадәтжәниниң қурбанғаһидин башқа, Израилларниң һеч қандақ қурбанғаһни ясимаслиғи керәк. Дәрвәқә, улар ясалғандин кейин, тезла бутпәрәс тавапғалларға айлинип қалған еди.

13 Улар қурбанлиқларга амрақ! Улар Маңа қурбанлиқларни қилип, гөшидин йәйду,

Бирақ Пәрвәрдигар булардин һеч хурсәнлик алмайду;

У уларниң қәбийлигини һазир есигә кәлтүрүп,

Гуналирини өз бешиға чүшүриду;

Улар Мисирға қайтиду!□

14 Чүнки Исраил өз Ясиғучисини унтуп, «ибадәтхана»ларни қуриду;

Йәһуда болса истиһкамлаштурулған шәһәрләрни көпәйткән;

Бирақ Мән уларниң шәһәрлири үстигә от әвәтимән,

От буларниң қәлгә-ордилирини йәп кетиду.

9

Қуруқ хошаллиқ вә һейтлар

1 И Исраил, ят әл-жутлардәк хошал болуп шатлинип кәтмәңлар;

Чүнки сән Худайиңдин чәтнәп паһишилиқкә берилдиң;

Һәр бир хаманда сән паһишә һәққигә амрақ болуп кәттиң.□

2 Хаман вә шарап көлчиги уларни бақалмайду;

Йеңи шарап уни йәргә қаритип қойиду.

3 Улар Пәрвәрдигарниң зиминида туривәрмәйду;

Әфраим бәлки Мисирға қайтиду,

Улар Асурийәдә һарам тамақни йәйду.

4 Улар Пәрвәрдигарға һеч «шарап һәдийә»ләрни қуймайду,

Уларниң қурбанлиқлири униңға һеч хурсәнлик болмайду; уларниң нени матәм тутқучиларниң ненидәк болиду;

Уни йегән һәр ким «напак» болиду;

Бу нан һәргиз Пәрвәрдигарниң өйигә кирмәйду.□

5 Әнди «жамаәтләрниң ибадәт сорунлири» күнидә,

□ **8:13** «Улар қурбанлиқларға амрақ! Улар Маңа қурбанлиқларни қилип, гөшидин йәйду,...» — бу айәтниң һәр хил тәржумилири болғини билән, умумий мәнәси тәржимимизниңкидәк. «Гуналирини өз бешиға чүшүриду; улар Мисирға қайтиду!» — Мисир Исраиллар туңжа қетимлиқ әсирлиқкә яки қуллуққа чүшкән жай. □ **9:1** «И Исраил, ят әл-жутлардәк хошал болуп шатлинип кәтмәңлар; чүнки сән Худайиңдин чәтнәп паһишилиқкә берилдиң; һәр бир хаманда сән паһишә һәққигә амрақ болуп кәттиң» — (бу бабтики хәвәр тоғрилиқ) Исраил бутпәрәслик йолиға киргән болсиму, улар теһи «һәммә дин охшаш» дөп, бутпәрәслик паалийәтлирини «Пәрвәрдигарниң намида» өткүзүвататти, шундақла шу паалийәтлирини көпләп өткүзүп жүрмәктә еди. Шуниң билән тәң улар йәнила Муса пәйғәмбәргә буйрулған кона һейтларниму сақлап қалған еди, уларға наһайити көңүл бөләтти; мошундақ һейтларниң болғинидин хошал болушуп, һейт-байрам тәрәплиридә хелә «диндар» болуп кетишти. Ношия пәйғәмбәр мошу бабтики хәвәрни күз байримидә, йәни «кәпиләр һейти» («кәпә тикиш һейти»)да уларға йәткүзгән болса керәк.

«Хаман» жилиң әжириниң нәтижисини жигидиган жай болуп, хошаллиқ болидиган бир сорун, әлвәттә. Бирақ паһишә аяллар (хәқниң пули билән) пат-пат шу сорунларға чиқатти. Исраиллар хаманлирида бәким икки жәһәттә паһишилиқ қилатти; (1) мошу аяллар билән; (2) роһий жәһәттә «Баал»ға чоқунуп униңға рәхмәт ейтиш паалийәтлиридә. □ **9:4** «... Уларниң нени матәм тутқучиларниң ненидәк болиду; уни йегән һәр ким «напак» болиду; бу нан һәргиз Пәрвәрдигарниң өйигә кирмәйду» — Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән қанун бойичә әдәм болсун, нәрсә болсун жәсәткә тәккән болсила, «напак» дөп һесаплинатти. «Напак» ашни йегән әдәмниң өзиму «напак» болатти. Шуңа «матәм тутқан» әдәмләрниң һәммиси (бир мәзгилгичә) «напак» дөп һесаплинатти. Әнди Худаниң жазәси билән Исраил ят әл арисидә һәрдаим «һарам-напаклиқ» билән учрашқачқа, һәрдаим «напак» болиду, шуңа уларниң «Худаниң өйигә» әзлири кириши, шундақла һәр қандақ «аш һәдийә»ни елип кириши қәтғий мәнғий қилинған.

«Пәрвәрдигарниң һейти» болған күнидә қандақ қиларсиләр?□

6 Чүнки мана, улар һәтта һалакәттин қачқан болсиму, Мисир уларни жиғивелип, Андин Мемфис шәһири уларни көмүп қойиду. Уларниң қәдирлик күмүч буюмлирини болса, чаққақлар егиливалиду; Уларниң чедирлирини янтақ-тикәнләр басиду.□

7 Әнди һесаплишиш күнлири кәлди, Яманлиқ қайтуридиған күнләр кәлди; Исраил буни билип йәтсун!

Сениң қәбиһлигиңниң көплүги түпәйлидин, Зор нәпритиң болғини түпәйлидин, Пәйғәмбәр «ахмақ», роһқа тәвә болғучи «сараң» дәп һесаплиниду.□

8 Пәйғәмбәр болса Әфраим үстигә Худайим билән биллә турған күзәтчидур; Бирақ униңға барлиқ йоллирида қилтақлар қоюлған, Худасиниң өйидиму нәпрәт уни күтмәктә.□

9 Гибеаһниң күнлиридикидәк улар өзлирини чоңқур булғиған, У уларниң қәбиһлигини есигә кәлтүриду, Уларниң гуналирини жазалайду.□

10 — Чөл-баяванда үзүм учрап қалғандәк, Мән сән Исраилни тапқан; Әнжир дәриғидә тунжа пишқан мевини көргәндәк, ата-бовилириңларни яхши көргәнмән;

Андин улар «Баал-Пеор»ни издәп барди, Өзлирини әшу номуслуқ нәрсигә беғишлиди, Улар өзлириниң «сөйгүчиси»гә охшаш жиркинчилик болди.□ ■

11 Әфраимниң болса, шан-шәриви қуштәк учуп кетиду — Худди туғулуш болуп бақмиғандәк, һамилә болуп бақмиғандәк, Бойида апиридә болуш болуп бақмиғандәк!□

□ 9:5 «Әнди «жамаәтләрниң ибадәт сорунлири» күнидә, «Пәрвәрдигарниң һейти» болған күнидә қандақ қиларсиләр?» — бу бутпәрәс хәлиқиң «напақ болидиғанлиғи» «Пәрвәрдигарниң һейтирини тәбрикләмәслиғи», «ибадәт сорунлириға қатнишалмаслиғи» қатарлиқлар уларға еғир кәлгәнлиги бәлким оқурмәнләргә гәлитә туюлиду. Бирақ әслидә дурус болған бу паалиятләр хурапий ишларға айлинип қалғандин кейин, улар «буларни һәрдайим қилмисақ «яман болиду»» дәп ойлап, қорқуп жүргән болса керәк. Тирик Худадин қорқмай, хурапийлиқ йолиға хилаплиқ қилиштин қорқуш, һәр бир хәлиқкә һаһайити номус кәлтүридиған бир иштур. □ 9:6 «Андин Мемфис шәһири уларни көмүп қойиду» — Мемфис шәһири йоған, һайвәтлик йәр болғанлиғи үчүн даққи чиққан. «Уларниң қәдирлик күмүч буюмлирини болса, чаққақлар егиливалиду; уларниң чедирлирини янтақ-тикәнләр басиду» — бу айтта «қәдирлик күмүч буюмлири» вә «chedирлири» болса күмүч билән һәлләнгән бутлар, шундақла шу бутларға «макан болған» чедирлар көздә тутулуши мүмкин. □ 9:7 «Әнди һесаплишиш күнлири кәлди» — «һесаплишиш күнлири» ибраний тилида «йоқлаш күнлири». □ 9:8 «Пәйғәмбәр болса Әфраим үстигә Худайим билән биллә турған күзәтчидур; ... Худасиниң өйидиму нәпрәт уни күтмәктә» — һәқиқий пәйғәмбәрниң дүшмәнлири (каһинлар вә сахта пәйғәмбәрләр болса керәк) һәтта Худаниң ибадәтханисидиму уни қәстлимақчи болувадатти. □ 9:9 «Гибеаһниң күнлиридикидәк улар өзлирини чоңқур булғиған,...» — Гибеаһ шәһиридә бәччиһазлиқ һәм қатиллиқ йүз бәргән, Исраилни һаһайити шәрмәндичиликтә қалдурған («һак.» 17-19-баплар). □ 9:10 «Андин улар «Баал-Пеор»ни издәп барди» — «Баал- Пеор» дегән бут вә бу бутқа мунасивәтлик номуссизлиқ «Чөл.» 25-бапта хатирләнгән. Демисәкму, бу ишлар Исраил чөл-баяванда жүргән вақитта йүз бәргән. «Өзлирини әшу номуслуқ нәрсигә беғишлиди, улар өзлириниң «сөйгүчиси»гә охшаш жиркинчилик болди» — демәк, улар өзлири чоқунған жиркинчилик бутқа охшаш болди. Башқа бир хил тәржимиси «...өз сөйғиниғә охшаш жиркинчилик болди». ■ 9:10 Чөл. 25:3; Зәб. 105:28 □ 9:11 «Әфраимниң болса, шан-шәриви қуштәк учуп кетиду» — «Әфраимниң шан-шәриви» уларниң пәхри болған әвлат-пәрзәнтини көрситиду. Худа уларни ағһандуридуки, әвлат-пәрзәнтиңлар мөвжүт болуп бақмиғандәк болисиләр (12-әйтниму көрүң).

- 12 Һәтта улар пәрзәнтлирини чоң қилған болсиму,
Мән лекин уларни бирини қалдурмай жуда қилимән;
Бәрһәк, улардин айрилип кәткинимдин кейин, уларниң Һалиға вай!
- 13 Мән көргинимдә, Әфраимниң әһвали чимәнзарда тикләнгән бир «Тур шәһири»дәк еди;
Бирақ Әфраим балилирини қәтл қилғучиға чиқирип бериду. □
- 14 Уларға бәргин, и Пәрвәрдигар — зади немә бәргиниң түзүк? — Уларға бала чүшүп кетидиған балиятқу, қуруқ әмчәкләрни бәргин! □ ■
- 15 Уларниң барлиқ рәзиллигини Гилгалдин тапқили болиду;
Чүнки Мән шу йәрдә улардин нәпрәтләндим;
Уларниң қилмишлириниң рәзиллиги түпәйлидин,
Уларни өйүмдин һайдиветимән;
Мән уларни йәнә сөймәймән;
Уларниң әмирлириниң һәммиси тәрсалиқ қилиду. □ ■
- 16 Әфраим әнди уруветилди;
Уларниң йилтизи қағжирап кәтти, улар һеч мевә бәрмәйду;
Һәтта улар мевә бәрсиму,
Балиятқусиниң сөйүмлүк мевилирини өлтүрүветимән. □
- 17 Мениң Худайим уларни чәткә қақти,
Чүнки улар униңға кулақ салмиди;
Улар әлләр арасида кәрсан болиду.

10

Пәрвәрдигарни издәш вақти кәлди!

- 1 Исраил барақсан бир үзүм телиду;
У өзи үчүн мевә чиқириду;
Мевиси көпәйгәнсери у қурбанғаһларниму көпәйткән;
Зимининиң есилиғидин улар «есил» бут түврүклирини ясиди. □ ■
- 2 Уларниң көңли ала;
Уларниң гунакарлиғи һазир ашкарилиниду;
У уларниң қурбанғаһлирини чеқип гулутиду,
Уларниң бут түврүклирини бузуветиду.
- 3 Чүнки улар пат арида: «Биздә падиша йоқ, чүнки Пәрвәрдигардин қорқмидук;
Падишасимиз бар болсиму, у бизгә немә қилип бериду?» — дәйдиған болиду. □ ■
- **9:13** «Мән көргинимдә, Әфраимниң әһвали чимәнзарда тикләнгән бир «Тур шәһири»дәк еди — «Тур» Ливанға жайлашқан күчлүк вә мустәләкәм порт-дәләт еди. Башқа төрт хил тәржимиси бар. Ибраний тилини чүшиниш тәс. □ **9:14** «Уларға бала чүшүп кетидиған балиятқу, қуруқ әмчәкләрни бәргин!» — пәйғәмбәрниң бу дуази бәлким уларни балиларниң қәтл қилиниши азавини көрмисун, дегәни билдүриду. ■ **9:14** Лука 23:29 □ **9:15** «Уларниң барлиқ рәзиллигини Гилгалдин тапқили болиду» — «Гилгал» уларниң иккинчи чоң бутпәрәс тавапғаһи еди. ■ **9:15** Йәш. 1:23; һош. 4:15; 12:12 □ **9:16** «Уларниң (Әфраимниң) йилтизи қағжирап кәтти, һәтта улар мевә бәрсиму» — мошу йәрдә балиларни көрситиду. Айәтниң иккинчи қисмини көрүң. □ **10:1** «Мевиси көпәйгәнсери у (Исраил) қурбанғаһларниму көпәйткән; зимининиң есилиғидин улар «есил» бут түврүклирини ясиди» — демисәкму, бу қурбанғаһлар вә түврүкләр бутларға аталған еди. Башқа бир хил тәржимиси: «У (Худа) Исраилниң мевисини көпәйтиши билән, Исраил қурбанғаһлиридики бут түврүкләр көпәйди; У (Худа) Өз зиминиңа яхшилиқни көпәйтиши билән, у (Исраил) бутларға аталған түврүкләрни техиму яхши қилди». ■ **10:1** һош. 8:11 □ **10:3** «... улар пат арида: «Биздә падиша йоқ, чүнки Пәрвәрдигардин қорқмидук; падишасимиз бар болсиму, у бизгә немә қилип бериду?» — дәйдиған болиду» — бу бешарәт Исраилниң сүргүн қилинғандин кейин немә дәйдиғанлигини көрситиду. ■ **10:3** һош. 3:4

4 Улар гәпләрни қиливериду, әһдини түзүп қоюп ялғандин қасәм ичиду; Шуңа улар арисидики дәвалишишлар етиздики чөнәкләргә шумбуя үнүп кәткәндәк болиду.□

5 Самарийәдә туруватқанлар «Бәйт-Авән»ниң мозийи үчүн гәм-әндишигә чүшиду;

«Бәйт-Авән»дикилә дәрвәкә униң үстигә матәм тутиду,
Униң «бутпәрәс каһин»лириму униң үчүн шундақ қилиду;
Улар «Бәйт-Авән»ниң «шан-шәриви» үчүн азаплиниду,
Чүнки у сүргүн қилинди!□

6 Бәрһәк, шу нәрсә «Жедәлхор падиша» үчүн һәдийә қилинип, Асурийәгә кәтирилип кетилиду;

Әфраим иза-аһанәткә қалиду,
Исраил өз «әқли»дин хижіл болиду.□

7 Самарийәниң болса, падишаси деңиз долқунлири үстидики хәшәктәк йоқилип кәтти;

8 «Авән»дики «жуқури жайлар», йәни «Исраилниң гунайи» битчит қилиниду;
Қурбангаһлирини тикән-жиғанлар басиду;
Улар тағларға: «Үстимизни йепиңлар!», дөңлүкләргә: «Үстимизгә өрүлүп чүшүңлар!» — дәйду.□ ■

9 — И Исраил, Гибәаһниң күнлиридин башлап сән гуна қилип кәлдиң;
Ишлар шу пети туривәрди;

Рәзиликниң балилири үстигә қилинған жәң уларни Гибәаһта бесивәтмидиму?□ ■

10 Мән халиқинимда уларни жазалаймән;
Улар икки гунайи түпәйлидин әсиргә чүшүшкә тоғра кәлгәндә,
Ят қовмлар уларға һужум қилишқа жиғилиду.□

11 Әфраим болса көндүрүлгән бир инәктур,
У хаман тепишкә амрақ;
Мән униң чирайлиқ гәдинини упраштин аяп кәлдим;
Бирақ һазир униңға боюнтуруқ селип һайдаймән;
Йәһуда йәр һайдисун!

□ 10:4 «Шуңа улар арисидики дәвалишишлар етиздики чөнәкләргә шумбуя үнүп кәткәндәк болиду» — башқа бир хил тәржимиси: «Шуңа уларниң бешига чүшкән жазалар етиздики чөнәкләргә шумбуя үнүп кәткәндәк болиду». □ 10:5 «Самарийәдә туруватқанлар «Бәйт-Авән»ниң мозийи үчүн гәм-әндишигә чүшиду, ... улар «Бәйт-Авән»ниң «шан-шәриви» үчүн азаплиниду» — «Бәйт-Авән»ниң «шан-шәрап», йәни мозай шәклидики бут болса, кинайилик гәп, әлвәттә. Оқурмәнләрниң есидә болидуки, «Бәйт-Авән» дегән сөзниң өзи кинайилик гәптур (мәниси: «Йоқ бир нәрсә»ниң өйи). □ 10:6 «шу нәрсә «Жедәлхор падиша» үчүн һәдийә қилинип» — «Жедәлхор падиша» Асурийә падишасини демәкчи.

Жуқуриқи 5:13-әйттеки изаһатни көрүң. □ 10:8 ««Авән»дики «жуқури жайлар», йәни «Исраилниң гунайи» битчит қилиниду» — «Авән» («йоқ нәрсә») йәни «Бәйт-Авән». «Жуқури жайлар» — бутпәрәслик қилидиған мәхсус жайлар. «Исраилниң гунайи» — улар чоқунған бутни көрсәтсә керәк. ■ 10:8 Йәш. 2:19; Луқа 23:30; Ваһ. 6:16; 9:6 □ 10:9 «— И Исраил, Гибәаһниң күнлиридин башлап сән гуна қилип кәлдиң; ... рәзиликниң балилири үстигә қилинған жәң уларни Гибәаһта бесивәтмидиму?» — Гибәаһ шәһирида болған рәзил вақиә (бәччиһазлиқ һәм қатиллиқ) «һак.» 17-19-бапларда хатирләнгән. Бу айткә қариганда бу гуна шу күнләрдин тартип Исраилдин айрилмиған. Шу вақиә болғандин кейин, Гибәаһдикиләр товва қилмиди, шуниң билән Исраилниң башқа қәбилилири уларға қарши жәң қилип уларни битчит қилған. Бешарәткә қариганда, буңдақ бир жәң йанә елип берилиши керәк; лекин бу қетим пүтлүк Исраилға қарши шундақ бир жәң болиду. ■ 10:9 Нош. 9:9 □ 10:10 «Улар икки гунайи түпәйлидин әсиргә чүшүшкә тоғра кәлгәндә» — «икки гунайи» немә екәнлиги тоғрилиқ аллимларниң һәр хил пәрәзлири бар. Исраилниң икки жай (Бәйт-Әл вә Дан)да чоқ бутни ясиғанлиғини көрситиши мүмкин («1Пад.» 12-бап). Бу айтәниң башқа хил тәржимилири бар.

Яқуп өзи үчүн йэрни тирнилиши керәк. □

12 Өзүңларға һәққанийлиқ билән териңлар, Меһир-муһаббәт ичидә һосул алисиләр; Боз йериңларни чанап ечиңлар; Чүнки Пәрвәрдиғарни издәш вақти кәлди, — Та У үстүңларға һәққанийлиқни яғдурғичә! ■

13 Бирақ силәр рәзилликни ағдурдунлар, Қәбийһлик һосулени ордуңлар, Ялғанчилиқниң мевисини йедиңлар; Чүнки сән өз йолуңға, йәни батурлириңниң көплүгигә ишинип таяндиң;

14 Қовмлириң арасида чуқан-сүрән көтирилиду; Шалман жәң күнидә Бәйт-Арбәлни бәрбат қилғандәк, Барлиқ қорғанлириң бәрбат қилиниду; (шу күни Бәйт-Арбәлдики ана-балилар тәңла парә-парә қиливетилмигәнму?) □

15 Әнди учига чиққан рәзилигиң түпәйлидин, Охшаш бир күн сениң бешиңға чүшүрүлиду, и Бәйт-Әл!

Таң сәһәрдила Исраилниң падишаси пүтүнләй үзүп ташлиниду. □

11

Исраил, сөйүмлүк балам! Сени қандақму ташлап қойимән?

1 Исраил бала чегида, Мән уни сөйдүм, Шуниң билән оғлумни Мисирдин чиқишқа чақирдим. ■

2 Бирақ улар хәлқимни чақиривиди, Улар дәрһал һозурумдин чиқип кәтти; Улар «Баал»ларға қурбанлиқ қилишқа башлиди, Ойма мәбүдларға исриқ салди. □

3 Әфраимға меңишни үгәткүчи Өзүм едим, Униң қолини тутуп вә йөләп — Бирақ өзини сақайтқучиниң Мән экәнлигимни улар билмиди.

□ **10:11** «Әфраим болса көндүрүлгән бир инәктур, у хаман тешишкә амрақ; Мән униң чирайлиқ гәдинини упраштин аяп кәлдим; бирақ һазир униңға боюнтуруқ селип һайдаймән; Йәһуда йәр һайдисун! Яқуп өзи үчүн йәрни тирнилиши керәк» — дехан өзиниң амрақ иникини (Худа дехан, Исраил инәк) теһи еғир әмгәккә салмиған, пәқәт хаман тешишкә салған (хаман теһиш йәник иш һәм теһилгән данлардин йейләйдиганлиғи үчүн инәк униңға амрақ, әлвәттә). Бирақ инәк жайил болуп кәткәккә (4:16ни көрүң) һазир қаттиқ әмгәк күнлири кәлди: 12-айәт бойичә, Йәһуда вә Исраил Худа үчүн «Йәр һайдимисә» (товва қилиш жәрјанидики жапалиқ йолға кирмисә), улар бәлки Асурийә яки Бабил үчүн қаттиқ әмгәк қилидиган болиду. ■ **10:12** Йәр. 4:3 □ **10:14** «Шалман жәң күнидә бәйт-арбәлни бәрбат қилғандәк,...» — «Шалман» бәлким Асурийә падишаси «Шалманәзәр ИИИ» яки «Шалманәзәр V»ни, «Бәйт-Арбәл» бәлким Галилийәдики «Арбела»ни көрситиши мүмкин. Тарихий тәһсилатлар һазир бизгә намәлум, бирақ Исраилға болған ағаһ наһайити ениқтур. □ **10:15** «Охшаш бир күн сениң бешиңға чүшүрүлиду, и Бәйт-Әл!» — демәк, уларниң «Бәйт-Әл»дә қилған рәзилликлери өз бешиға «Бәйт-Арбәл»дикидәк бир күнни чүшүриду. «Таң сәһәрдила Исраилниң падишаси пүтүнләй үзүп ташлиниду» — «таң сәһәрдила» — демәк, «жәң бешидила» (жәң адәттә сәһәрдә башлинатти); яки болмиса «бәк тезла» дегән мәнида. ■ **11:1** Мат. 2:15 □ **11:2** «Бирақ улар хәлқимни чақиривиди, улар дәрһал һозурумдин чиқип кәтти...» — «улар» — бутпәрәсләрни яки Исраил Мисирдин чиққанда учриған «Моаб»дикиләрни вә яки Қанаанға киргәндин кейин учрашқан Қанаандикиләрни көрситиши мүмкин. Айәт үстидики икки башқа көзқараш ипадиләйдигән башқа икки тәржимиси бар: (1) «Улар (пәйғәмбәрләр) уларни чақирғансери, улар (Исраил) өзлирини улардин (пәйғәмбәрләрдин) нери қилди»; (2) «Мән (Худа) уларни чақирғансери, улар өзлирини һозурумдин нери қилди». Ахирқи тәржимә миладийәдин илгириги 3-әсирдики «Септуагинт» (LXX) грек тәржимисигә әғишиду.

4 Мән адимәтчиликниң көйүнүш риштилири билән,
Сөйгүниң тарлири билән уларниң көңлини тартивалдим;
Мән уларға худди енигидин боюнтуруқни еливаткүчи бирисидәк болғанмән,
Егилип Өзүм уларни озуқландурғанмән.

5 Улар Мисирға қайтидиган болмамду?
Асурийәлик дәрвәқә уларниң падишаси болидиган әмәсму?
— Чүнки улар йенимға қайтишни рәт қилди!□

6 Қилич униң шәһәрлиридә һәрян ойнитилиду;
Дәрвасидики төмүр балдақларни вәйран қилип йәп кетиду;
Бу өз әқиллириниң касапитидур!

7 Бәрһәқ, Мениң хәлқим Мәндин чәтләп кетишкә мәптун болди;
Улар һәммидин Алий Болғучиға нида қилип чақирсиму,
Лекин һеч ким уларни көтәрмәйду.

8 Мән қандақму сени ташлап қойимән, и Әфраим?
Мән қандақму сени *дүшмәнгә* тапшуримән, и Израил?!
Қандақму сени Адмаһ шәһиридәк қилимән?!

Сени қандақму Зәбоим шәһиридәк бир тәрәп қилимән?!
Қәлбим ич-бағримда қайнап кетиватиду,

Мениң барлиқ рәһимдиллиғим қозғиливатиду!□ ■

9 Ғәзивимниң қәһрини жүргүзмәймән,
Иккинчи йәнә Әфраимни йоқатмаймән;
Чүнки Мән инсан әмәс, Тәңридурмән,
— Йәни араңда болған пак-муқәддәс Болғучидурмән;
Мән дәрғәзәп билән кәлмәймән.□

10 Улар Пәрвәрдигарниң кәйнидин маңиду;
У ширдәк һөкирәйду;
У һөкиригәндә, әнди балилири ғәриптин титригән һалда келиду;

11 Улар Мисирдин куштәк,
Асурийә зиминидин пахтәктәк титригән һалда чиқип келиду;
Шуниң билән уларни өз өйлиригә маканлаштуримән, — дәйду Пәрвәрдигар.□

12

Өткән ишларни әсләп савақ елиңлар!

1 Әфраим Мени ялған гәплири билән көмүветиду;
Йәһудаму Тәңригә, йәни ишәшлик, Пак-Муқәддәс Болғучиға тутуруқсиз болди.
Әфраимниң йегини шамалдур,
У шәриқ шамилини қоғлап жүриду;

□ **11:5** «Улар Мисирға қайтидиган болмамду? Асурийәлик дәрвәқә уларниң падишаси болидиган әмәсму?» — Израил Мисир вә Асурийәдин ярдәм издәп уларниң йениға «чиқти». Әнди бу әйәттә тилға елинған уларниң «чиқиши» яки «қайтиши» (1- вә 2-әйәтни көрүң) болса қачқун мусапир сүпитидә (Мисирға) яки әсир сүпитидә (Асурийәгә) болиду. □ **11:8** «Қандақму сени Адмаһ шәһиридәк қилимән?! Сени қандақму Зәбоим шәһиридәк бир тәрәп қилимән?!» — «Адмаһ» вә «Зәбоим» дегән шәһәрләр егир гуналири түпәйлидин Содом вә Гоморра билән тәң асмандин яққан от-гүнгүрт тәрипидин пүтүнләй һалак болди. ■ **11:8** Яр. 19:24 □ **11:9** «... Мән дәрғәзәп билән кәлмәймән» — башқа бир хил тәрҗимиси: «... Мән шәһәргә (жазалашқа) кирмәймән. □ **11:11** «Улар Мисирдин куштәк, Асурийә зиминидин пахтәктәк титригән һалда чиқип келиду; шуниң билән уларни өз өйлиригә маканлаштуримән» — Израил (Әфраим)дикиләрдин бәзиләр авал Йәһудадин панаһ тапқан, андин кейин Йәһуда билән тәң Бабил империйәсигә сүргүн болған. Андин улар билән тәң Қанаанға (Паләстингә) қайтип кәлгән — аҗизлиқта, «титригән һалда» қайтип кәлгән («2Тар.» 9:1-3, «Әзра» 1-2-бап).

У күнлөп ялганчилик, зулум-зорлуқни көпөйтмөктө;
Улар Асурийә билән әһдә түзиду,
Шуниңдәк Мисирға май «соғилири» көтирип апирилиду. □

² Пәрвәрдигарниң Йәһуда биләнму бир дөваси бар;
У Яқупни йоллири бойичә жазалайду;
Униң қилмишлирини өз үстигә қайтуриду.

³ У балиятқуда туруп акисини тапинидин тутувалған,
Өз күчи билән Худа билән елишқан; □ ■

⁴ У бәрһәк Пәриштә билән елишип, ғәлибә қилди;
У жиглиди, Униңға дуа-тилавәт қилди;
Худа уни Бәйт-Әлдә тепивалди,
Вә шу йәрдә бизгә сөз қилди; □ ■

⁵ — Йәни Пәрвәрдигар, самави қошунларниң Сәрдари болған Худа,
— «Пәрвәрдигар» болса Униң хатирә наמידур! □

⁶ Шуңа сән, Худайиң арқилиқ, Униң йенигә қайт;
Мәһриванлиқ вә адаләтни қолуңдин бәрмә,
Худайиңға үмүт бағлап, Уни изчил күтकिन.

Алдамчи содигәр

⁷ Мана бу содигәр! Униң қолида алдамчилик таразиси бар;
У бозәк қилишқа амрақтур. □

⁸ Әфраим: «Мән дәрвәкә бейидим,

□ **12:1** «Йәһудаму Тәңригә, йәни ишәшлик, Пак-Муқәддәс Болғучиға тутуруқсиз болди» — башқа бир хил тәржимиси: «Йәһуда йәнила Худа билән биллә һөкүмдарлиқ қилиду, у Пак-Муқәддәс Болғучиға садиқтур». Бизниңчә 12-бап, 2-айәткә қариганда бу хил тәржимиси қәтғий мүмкин эмәс. «**Әфраимниң йегини шамалду**, у шәриқ шамлини қоғлап жүриду» — демәк, Әфраим гени тутуруқсиз, «самалға баққучи» әл еди. «Шуниңдәк Мисирға май «соғилири» көтирип апирилиду» — бу «май» шүбһисизки, Мисирниң ярдимини елиш үчүн әватилгән. □ **12:3** «У балиятқуда туруп акисини тапинидин тутувалған,...» — оқурмәнләрниң есидә барки, «Яқуп» дегән исимниң мәнаси әслидә: «У (Худа) тапиниңда болсун» (демәк, у Сән (Худа) билән биллә болсун); бирақ Яқуп пәйгәмбәргә шу исимниң қоюлушиниң сәвәби: — (1) у акисиниң тапинини тутқан (туғулғанда); (2) бу исимниң «алдамчи» дегән көчмә мәнаси бар; у кейинки күнләрдә акисини икки қетим «роһий мирас»тин алдап қоған («Яр.» 25-бап). Ахирда у бу алдамчиликтин товға қилип, акисидин әпу сориган («Яр.» 33-бапниму көрүң). ■ **12:3**

Яр. 25:26; 35:9,10 □ **12:4** «Худа уни Бәйт-Әлдә тепивалди» — ибраний тилида «У уни Бәйт-Әлдә тепивалди». Шуңа башқа бир хил тәржимиси: «У (Яқуп) Уни (Худани) тепивалди». «У бәрһәк Пәриштә билән елишип, ғәлибә қилди; у жиглиди, Униңға дуа-тилавәт қилди; Худа уни Бәйт-Әлдә тепивалди, вә шу йәрдә бизгә сөз қилди;» — бу тарихий вақиәләрниң әһмиити бәлким: (1) Яқуп әсли бир алдамчи; (2) бирақ у етиқат арқилиқ Худаниң Пәриштисидин бәхит-бәрикәткә вә Худаниң илтипатиға еришкән; (3) кейин у башқичә бир адәм, етиқатлиқ, шәпқәтлик болуп чиқти (Исраил дәп аталди). (4) Худа асла бу ишларни «Бәйт-Әл»дә (Яқупни чарқирған вақтида) бәшлигән, Яқупқа, шундақла әвлатлириға бәхит аға қилидигән вәдиләрни қилған; (5) шуңа Исраил «Бәйт-Әл»ниң һәқиқий әһмиитини әслиши керәк; (6) улар бу ишлардин савақ алсунки, «Худа мениму (Яқупқа охшаш) яман алдамчиликтин дурус, етиқатлиқ адәмгә өзгәртәлайду»; (7) «шуңа Худаниң күчигә тайинип Униңға қайтишим керәк». Вақиәләр «Яр.» 25-32-бапларда хатериләнгән. Башқа бир нәччә хил тәржимиләр учриши мүмкин. ■ **12:4** Яр. 28:12, 19; 35:7, 14, 15 □ **12:5** «— Йәни Пәрвәрдигар, самави қошунларниң Сәрдари болған Худа, — «Пәрвәрдигар» болса Униң хатирә наמידур!» — оқурмәнләрниң есидә барки, Яқуп өзи билән елишқан Пәриштиниң намини сориган. Шу чағда у намини униңға ейтмиған. Кейин Худа бу наминиң «Яһвәһ» (тәржимимиздә, «Пәрвәрдигар» дейилиду) екәнлигини Муса пәйгәмбәргә аян қилип чүшәндүргән (Яһвәһ — «Өзгәрмәс», «Әзәлдин Бар Болғучи», «Әһдисигә һәрдайим садиқ Болғучи» дегән мәниләрни өз ичигә алиду). Шуңа бу нам Исраилға үмүт бериши керәк еди. □ **12:7** «Мана бу содигәр!» — «содигәр» ибраний тилида «Қанаан» яки «Қанаанлиқ» дегәнлик болиду. Демәк, Әфраим бир тәрәптин әсли өзи аллидин һайдивәткән бутпәрәс Қанаанлиқларға охшап қалған; йәнә бир тәрәптин у «Яқуп»ниң әслидики «алдамчи» характерида болуп, һеч өзгәртилмигәндур.

Өзүмгө көп байлыктарни топлдим;
Бирак улар барлык эжирлиримдә мәндин һеч гунайий қәбиһликни тапалмайду!»
— дәйду. □

⁹ Бирак Мисир зиминидин тартип Мән Пәрвәрдигар сениң Худайиң болғанмән,
Мән сени йәнә «кәпиләр һейти» дикидәк чедирларда турғузимән! □ ■

Пайғәмбәрләрниң әһмийити

¹⁰ «Мән пайғәмбәрләргә сөз қилғанмән,
Аламәт көрүнүшләрни көпәйткәнмән,
Шундақла пайғәмбәрләр арқилиқ тәмсилләрни көрсәткәнмән.

¹¹ Гилеад қәбиһму? Улар бәрһәк пәкәт яримаслардур!

Улар Гилгалда топақларни қурбанлиқ қилиду;

Уларниң қурбанғаһлири дәрвәкә етиз қирлиридики таш догилиридак көптур! □ ■

¹² (Яқуп Сурийәгә кечип кәтти,
Шу йәрдә Исраил хотун елиш үчүн ишлигән;

Бәрһәк, хотун елиш үчүн у қойларни баққан еди). ■

¹³ Пәрвәрдигар йәнә пайғәмбәр арқилиқ Исраилни Мисирдин чиқирип
қутқузған,

Пайғәмбәр арқилиқ униңдин хәвәрму алған. □

¹⁴ Әфраим Худаниң қәһрини интайин қаттиқ қозғиған;

Униң Рәбби у төккән қан қәризни униң гәдиниңә артиду,

Шәрмәндилик-аһанәтини өз бешиға қайтуруиду.

□ **12:8** «улар... мәндин гунайий қәбиһликни тапалмайду» — «гунайий қәбиһлик» — демәк, мәнәдә «қәбиһликлар бар, бирак егир әмәс, «гуна әмәс» дегән күлкилик гәп. «Мән анчә яман адәм әмәсмән» дәйдиған позитсийиләр бүгүнгә қәдәр һәммимизгә тонуштур. □ **12:9** «Бирак Мисир зиминидин тартип мән Пәрвәрдигар сениң Худайиң болғанмән, Мән сени йәнә «кәпиләр һейти» дикидәк чедирларда турғузимән!» — «кәпиләр һейти» дикидәк ибраний тилида «һейттики күнләрдикидәк.

«Чедирларда туруш» тилға елинғандин кейин шүбһисизки, «кәпиләр һейти»ни көрсәтсә керәк. Исраил «Мисирдин чиқиш»тики муһим савақларни унтуған. «Кәпиләр һейти» («кәпә тикиш һейти»)да Исраил йәттә күн өйдә әмәс, бәлки чедирларда туруши керәк еди. һейттики бу иш уларға әслидики ажиз, кәмбәгәл башлинишини вә «Инсан пәкәт нан биләнла яшимайду, бәлки Худаниң һәр бир сөзигә тайинип яшиши керәк» дегән муһим савақ тоғрилиқ әслитиши керәк еди. ■ **12:9** Йәш. 43:11 □ **12:11**

«Гилеад қәбиһму? Улар бәрһәк пәкәт яримаслардур!» — мошу айәттә «қәбиһ» вә «яримас» дегән сөzlәр бир-биригә охшайдайдиған сөzlәрдур. «Улар Гилгалда топақларни қурбанлиқ қилиду; уларниң қурбанғаһлири дәрвәкә етиз қирлиридики таш догилиридак көптур!» — Ношия «Гилгал» («дога», «дәстә», дегән мәнидә) дегән йәр нами билән сөз оони қилиду — улар һәқиқәтән исми-жисмиға лайиқтур. һәммә йеридә көплигән қурбанғаһлириниң болуши билән, Гилгал дәрвәкә «етиздики таш догилар»дәк бир жай, халас. Айәттиң башқа хил тәржилириму бар. ■ **12:11** нош. 4:15; 6:8; 9:15

■ **12:12** Яр. 28:5; 29:20, 28 □ **12:13** «Пәрвәрдигар йәнә пайғәмбәр арқилиқ Исраилни Мисирдин чиқирип қутқузған, пайғәмбәр арқилиқ униңдин хәвәрму алған» — мошу ишлар (12-14-айәт) испатлайдуки, Әфраим әждати болған Яқупни һәддидин зиядә иззәтлигән. Уларниң тәмәнна қойған «бүйүк әждат»и Яқупниң аилсидикилири (Исраил) пайғәмбәрсиз қалған болса (демәк, уларда Худаниң Роһиниң йетәкчилиги болмиған болса) у чөл-баяванда жүрүватқан наһайити бир «қачқун» яки һәтта Мисирдин чиқмиған бир «ишләмчи» болатти, халас. У һәргиз улүк бир әл болуп чиқмайтти. Бирак һазирқи Исраил (болупму Әфраим қәбилиси) Худа әватқан пайғәмбәрләр (Амос, ношия, Йәшәя, Микаһ)ни рәт қилип, Худани интайин гәзәпләндүриду. Исраилниң мәвжудлуғи вә һаятиниң һәр жәһәтлири уларниң Худа билән болған роһий мунасивитигә бағлиқ еди. Исраилниң пайғәмбәрлири бу ишни хәлиқниң көз алдида көрситиду; пайғәмбәрләрни сәл чағлаш Худаниң Өзини сәл чағлиған билән баравәрду. Яқуп өзи ахирида пайғәмбәр болған (Яр. 48-49 бапларни көрүң).

13

«Мән сени һалак қилмән, и Исраил!» — ахирқи агаһландуруш

¹ Бурун Әфраим сөз қилғанда, кишиләр һөрмәтләп титрәп кетәтти;

У Исраил қабиллири арисидә көтирилгән;

Бирақ у Баал арқилиқ гуна қилип өлди. □

² Улар һазир гунаниң үстигә гуна садир қилмақта!

Өзлиригә күмүчлиридин қуйма мәбудларни,

Өз әқли ойлап чиққан бутларни ясиди;

Буларниң һәммиси һүнәрвәнниң әжри, халас;

Бу кишиләр тоғрилиқ: «Һәй, инсан қурбанлиғини қилғучилар, мозайларни сөйүп қоюңлар!» дейилиду. □ ■

³ Шуңа улар сәһәрдики бир парчә булуттәк,

Тездин ғайип болидиған таң сәһәрдики шәбнәмдәк,

Хамандин қара қуюнда учқан пахалдәк,

Түңлүктин чиққан ис-түтәктәк тездин йоқап кетиду.

⁴ Бирақ Мисир зиминидин тартип Мән Пәрвәрдигар сениң Худайиң болғанмән;

Сән Мәндин башқа һеч Илаһни билмәйдиған болисән;

Мәндин башқа қутқузғучи йоқтур. ■

⁵ Мән чөл-баяванда, қурғақчиликниң зиминида сән билән тонуштум;

⁶ Улар озукландурулуп, тоюнған,

Тоюнғандин кейин көңлидә тәкәббурлишип кәткән;

Шуңа улар Мени унтуған. ■

⁷ Әнди Мән уларға ширдәк болимән;

Илпиздәк уларни йол бойида пайлап күтимән;

⁸ Күчүклиридин мәһрум болған ейиқтәк Мән уларға учрап,

Жүрәк чависини титиветимән;

Уларни чиши ширдәк нәқ мәйданда йәветимән;

Даладики һайванлар уларни житиветиду.

⁹ Сениң һалакитиң, и Исраил, дәл Маңа қарши чиққанлиғиң,

Йәни Ярдәмчиңгә қарши чиққанлиғиңдин ибарәттур.

¹⁰ Әнди барлиқ шәһәрлириңдә саңа қутқузғучи болидиған падишасиң қени?

Сениң сорақчи-һакимлириң қени?

Сән булар тоғрилиқ: «Маңа падиша вә шаһзадиларни тәқдим қилғайсән!» дәп тилигән әмәсму? —

¹¹ Мән ғәзивим билән саңа падишани тәқдим қилғанмән,

Әнди уни ғәзипим билән елип ташлидим. □ ■

□ **13:1** «Бурун» Әфраим сөз қилғанда... — «Әфраим» қабилиниң әждати болған Әфраимни әмәс, бәлки қабилиниң авалқи тарихини көрситиду. Муса пәйғәмбәрдин кейин, Исраилға йетәклигүчи болған Йәшуа пәйғәмбәр Әфраимлик еди. □ **13:2** «Бу кишиләр тоғрилиқ; «Һәй, инсан қурбанлиғини қилғучилар, мозайларни сөйүп қоюңлар!» дейилиду» — башқа бир тәржимиси: «У кишиләр тоғрилиқ: «Мана, қурбанлиқ қилғучи адәмләр мозайларни сөйүп қоюватиду!» — дейилиду» — яки башқилар. Бирақ ибраний тилини чүшиниш тәс болғини билән, тилшунасларниң йеқинқи тәтқиқатлири бойичә, бу әйәт дәрвәкә «инсан қурбанлиғи»ни көрситиши мүмкин. ■ **13:2** Нош. 8:6 ■ **13:4** 2Сам. 22:32; 3әб. 17:32; Йәш. 43:11; Нош. 12:10 ■ **13:6** Қан. 32:15; Нош. 8:14 □ **13:11** «Мән ғәзивим билән саңа падишани тәқдим қилғанмән, әнди уни ғәзипим билән елип ташлидим» — Исраил Қанаан зиминини егиливалғандин тартип, Худа уларға йетәкчилик вә сотчилик қилидиған «батур һакимлар» яки «сотчи-қутқузғучи» дегән ихласмән батурларни айрим-айрим тәминләп бәргән еди. Исраил Худаниң бу «айрим-айрим тәқсимати»дин нарази болуп, Самуил пәйғәмбәрниң дәвридә Худадин падиша («муқим») сулалә түзүми) тикләшни тилигән. Худа Самуил пәйғәмбәр арқилиқ уларниң тәливини: «Маңа ишанмасликкә баравәр» дәп наразилиғини көрситип, андин ахирида Исраилниң биринчи падишаси Саулни тиклигән («1Сам.» 8-12-баплар) ■ **13:11** 1Сам. 8:5; 15:23; 16:1

12 Эфраимниң қәбиһлиги чиң орап-қачиланған;
Униң гунайи жуғлинип сақланған;□

13 Толғақ басқан аялниң азаплири униңға чүшиду;
У әкилсиз бир оғулдур;

Чүнки балиятқуниң ағзи ечилғанда, у һазир болмиған!□

14 Мән бәдәл төләп уларни тәһтисараниң күчидин кутулдуримән;

Уларға һәмжәмәт болуп өлүмдин кутқузимән;

Әй, өлүм, сениң вабалириң қени?!

Әй, тәһтисара, сениң һалакәтлириң қени?!

Мән буниңдин пушайман қилмаймән!□ ■

15 Эфраим қериндашлири арисидә «мевилик» болсиму,

Шәриқтин бир шамал чиқиду,

Йәни Пәрвәрдигарниң чөл-баявандин чиққан бир шамили келиду;

Эфраимниң булиқи куруп кетиду, униң су беши қағжирап кетиду;

У шамал ғәзнисидики барлиқ нәпис қача-қучиларни булаң-талаң қилиду.□

14

1 Самарийәниң өз гунайи өз зиммисигә қоюлиду;

Чүнки у өз Худасига бойнини қаттиқ қилған;

Улар қилич билән жиқилиду,

Бовақлири парә-парә қилип чеқиветилиду,

һамилдар аяллири йериветилиду.■

Исраилниң кәлгүсидә товва қилиши, қутқузулуп әслигә кәлтүрүлүши

2 И Исраил, Пәрвәрдигар Худайиңниң йениға иккиләмәй қайтип кәл!

Чүнки өз қәбиһлигиң билән путлишип жиқилғансән.■

3 Өзүңлар билән биллә сөзләрни епкелиңлар,

□ **13:12** «Эфраимниң қәбиһлиги чиң орап-қачиланған; униң гунайи жуғлинип сақланған» — демәк, униң барлиқ қәбиһлик-гуналири Худаниң жазалиши үчүн убдан сақланмақта. □ **13:13** «Балиятқуниң ағзи ечилғанда, у һазир болмиған!» — яки «балиятқуниң ағзи ечилғанда, у чиқмайду!».

□ **13:14** «тәһтисара» — өлгәнләрниң роһлири баридиған жай. «... Әй, өлүм, сениң вабалириң қени?! Әй, тәһтисара, сениң һалакәтлириң қени?! Мән буниңдин пушайман қилмаймән!» — алимлар бу әйәт үстидә икки хил пикирдә. Бәзиләр мундақ тәржимә қилиду: — «Мән уларни тәһтисараниң күчидин кутулдуримән? Мән уларни өлүмдин кутқузамдимән? Әй, өлүм, вабалириңни чиқар! Әй, тәһтисара, һалакәтлириңни чиқар! Мән уларға (Исраилға) һеч рәһим қилмаймән». Бу тәржимә алди-кәйнидики әйәтләргә маслашқан болсиму, биз жуқуриқи тәржимигә қайилмиз. Чүнки: (1) ибраний тилида әйәтниң биринчи жүмлисидә соал жүклимиси йоқ, у аддий бир «баян жүмлә». (2) Худа Ношия пәйғәмбәр арқилиқ бәргән бир нәччә бешарәтләрдә, Исраилға болған қаттиқ әйивини йәткүзүши билән тәң қутулмиған йәрдин Исраилға чоң үмүтләрниму көрситиду (мәсилән, 1:9-10, 8:11); (3) Инжилда расул Павлус бу әйәтләрни шундақ чүшәндүрүп бериду («1Кор.» 15:55-56, «Вәһ.» 20:13-14ни көрүң); (4) текстниң иккинчи қисминиң тәржимиси: «Мән (Өзүм) саңа һалакәт болиман, и тәһтисара!... саңа ваба болиман, и өлүм! Мән силәргә һеч рәһим қилмаймән» болуш еһтималға бәк йеқин. Йәнә мүмкинчилиги барки, әйәтниң әң ахирқи қисми: «Мән Өзүмни һеч айимаймән!» дегән мәнидә болиду — демәк, Худа Исраилни кутқузуш үчүн һәр қандақ бәдәл төләшкә тәйярдур. ■ **13:14** Йәш. 25:8; 1Кор. 15:55 □ **13:15** «Эфраим қериндашлири арисидә «мевилик» болсиму» — «Эфраим» дегән исимниң өзи «мевилик» дегән мәнидә. Мошу әйәттики «мева» пәрзәнтләрни көрситиду (14-әйәтниму көрүң). «Шәриқтин бир шамал чиқиду» — Қанаанға (Паластинға) нисбәтән әң дәһшәтлик шамал шәриқ шамилидур. Уларни набут қилидиған Асурийә қошуни дәрвақә шәриқтин келиду. «Ғәзнидики нәпис қача-қучилар» — Эфраимдики «келишкән чокан-қизлар»ни көрситишиму мүмкин (16-әйәтниму көрүң). ■ **14:1** Нош. 10:14 ■ **14:2** Нош. 12:7

Пәрвәрдигарниң йениға қайтиңлар;
Униңға: — «Барлиқ қәбиһликни қәчүргәйсән,
Шапаат билән бизни қобул қилғайсән,
Шуниң билән биз Саңа ләвлиримиздики «буқа қурбанлиқлар»ни тутимиз —
дәңлар. □

⁴ — «Асурийә бизни қутқузмайду,
Атларға минмәймиз;
Биз һәргиз өз қолимиз ясиғиниға: — «Худайимиз!» демәймиз;
Чүнки Сәндинла житим-йесирлар рәһим-шәпқәт тапиду». □

⁵ — Мән уларни «арқиға чекинишлири»дин сақайтимән,
Мән уларни чин көңлүмдин халап сөйимән;
Чүнки Мениң ғәзивим униңдин янди.

⁶ Мән Исраилға шәбнәмдәк болиман;
У нилупәрдәк бәрқ уриду,
Йилтизлири Ливан кедир дәриғидәк йилтиз тартиду;

⁷ Униң бихлири шахлап йейилиду,
Униң гөзәллиги зәйтун дәриғидәк,
Пуриғи Ливан кедириниқидәк болиду.

⁸ Хәлиқ қайтип келип, униң сайиси астида олтириду;
Улар зираәтләрдәк яшнаиду,
Үзүм телидәк чечәкләйду;

Ливанниң шараплири агзида қалғандәк, есидә шерин қалиду. □

⁹ Эфраим: «Мениң бутлар билән йәнә немә карим!» — дәйдигән болиду.
«Мән униңға жавап беримән, униңдин хәвәр алимән!
«Мән япйешил бир қариғайдурмән».
«Сениң мевәң Мәндиндур!» □

¹⁰ Қим дана болуп, бу ишларни чүшинәр? Чечән болуп, буларни биләр?
Чүнки Пәрвәрдигарниң йоллири дурустуру,
Һәққанийлар уларда маңиду;
Бирақ итаәтсизләр уларда путлишип жиқилиду. ■

□ **14:3** «...«буқа қурбанлиқлар»ни тутимиз — «буқа қурбанлиқлар» Худаға атап беғишлинидигән «көйдүрмә қурбанлиқлар» ичидә әң қиммәтлик қурбанлиқ еди. Мошу йәрдә көчмә мәнидә ишләткән, әлвәттә. У «ләвлиримиздики мол ибадәт-мәдһийә»ни көрситиду. Башқа бир хил тәржимиси: «ләвлиримиздики мевини тутимиз». □ **14:4** «Чүнки Сәндинла житим-йесирлар рәһим-шәпқәт тапиду» — бу сөз Ношияниң балилириниң өз дадиси билән болған көчүрмишини әкс әттүргән болиду. □ **14:8** «Ливанниң шараплири агзида қалғандәк, есидә шерин қалиду» — ибраний тилида: «Униң әсләтмиси Ливандики шарапниқидәк болиду». □ **14:9** «Эфраим: «Мениң бутлар билән йәнә немә карим!» — дәйдигән болиду» — башқа бир хил тәржимиси: «У (Худа Эфраимға) «И Эфраим, Мениң бутлар билән немә алақәм болсун!» — дәйду». ■ **14:10** Пәнд. 10:29

Йоел

Чекәткә апити Пәрвәрдигарниң күнигә бешарәт бериду

1 Пәрвәрдигарниң Петуелниң оғли Йоелға чүшкән сөзи: —

2 «И керилар, аңлаңлар;

Зиминда барлиқ туруватқан һәммәйлән, кулақ селиңлар;

Өз күнлириңларда яки ата-бовилириңларниң күнлиридимү шундақ бир иш болуп баққанму?

3 Балилириңларға шуни ейтип бериңлар,

Балилириңлар өз балилириға ейтсун,

Уларму келәр дәвиргә ейтсун: —

4 «Чишлигүчи курут» қалдурғанни чекәткә йәп болди,

Чекәткә қалдурғанни чекәткә личинкилири йәп болди,

Чекәткә личинкилири қалдурғанни «вәйранчи курут»лар йәп болди. □

5 Әй, һарақәшләр, ойгинип қаттиқ жиглаңлар,

һувлишиңлар, и шарап ичкүчиләр,

Йеңи шарап түпәйлидин —

Чүнки у ағзиңдин елип ташланди.

6 Чүнки бир хәлиқ, күчлүк, сансизлиған хәлиқ,

Зиминим үстигә бесип кәлди;

Униң чишлири болса ширниң чишлири,

Униңда ширниң һиңгаң чишлири бардур;

7 У Мениң үзүм таллиримни вәйранә қиливәтти,

Әнжир дәригимниң қовзақлирини сийривәтти,

Уларни ялаңачлап, ташливәтти;

Уларниң шахлири ақливетилди.

8 Яшлигидики ери үчүн матәм тутуп бөз кийимләргә оранған нәвжувандәк қаттиқ пиған чекиңлар;

9 Пәрвәрдигарниң өйи «ашлиқ һәдийә»дин һәм «шарап һәдийә»ләрдин мәһрум қилинди;

Каһинлар, йәни Пәрвәрдигарниң хизмәтчилири матәм тутиду. □

10 Етизлар чөлдәрәп кәтти,

Зимин матәм тутиду;

Чүнки зираәтләр ғазан болди,

Йеңи шарап куруп кәтти,

Зәйтун мейи қағжириди.

11 Һәй деханлар, уюлуңлар;

Бугдайлар һәм арпилар үчүн ялвуруңлар, и үзүмчиләр,

Чүнки етизларниң һосуллири куруп кәтти.

12 Үзүм тели қағжирап кәтти,

Әнжир дәриғи солишип қалди,

Анар дәриғи, хорма палмиси һәм алма дәриғиму,

Даладики барлиқ дәрәқләр солишип кәтти;

□ **1:4** «Чишлигүчи курут»лар... «вәйранчи курут»лар — «чекәткә личинкә» вә «вәйранчи курут»лар болса бәлким чекәткәниң өсүш жәрянидики үч хил шәкли, болмиса үч хил башқа зияндаш һашарәтләр болуши мүмкин. □ **1:9** «ашлиқ һәдийә»дин һәм «шарап һәдийә»ләр... — «ашлиқ һәдийә»ләр һәм «шарап һәдийә»ләр адәттә «көйдүрмә қурбанлиқ»лар һәм «тәшәккүр қурбанлиқ»лириниң үстигә қуюлатти. **«каһинлар, йәни Пәрвәрдигарниң хизмәтчилири»** — «каһин» муқәддәс ибадәтханида пухралар үчүн мәхсус қурбанлиқни көйдүргүчи киши.

Бәрһәк, шатлиқму адәм балилирида солишип кәтти.

¹³ Белиңларни бағлаңлар, пәрјад оқуңлар, и каһинлар;
 һувлаңлар, и қурбанғаһниң хизмәтчилири;
 Кечичә бөз кийимләрни кийип дүм йетиңлар, и Худаниң хизмәтчилири;
 Чүнки Худайиңларниң өйидин «ашлиқ һәдийә» һәм «шарап һәдийә» үзүлүп
 қалди.□

¹⁴ «Роза тутайли» дәп Худаға мәхсус бир мәзгилни айриңлар,
 Жамаәткә мәхсус жиғилимиз, дәп жакалаңлар;
 Ақсақалларни, зимиңда туруватқанларниң һәммисини Пәрвәрдигар
 Худайиңларниң өйигә жиғип,
 Пәрвәрдигарға налә көтириңлар!■

¹⁵ «Аһ, шу күн!

Чүнки Пәрвәрдигарниң күни йеқинлашти,
 У һәммигә Қадир тәрипидин һалакәт болуп келиду.□ ■

¹⁶ Мана, ғиза көз алдимиздин елип ташланди әмәсму?
 Шатлиқ, хошаллиқ Худайимизниң өйидин елип ташланди әмәсму?□

¹⁷ Уруқлар топа-чалмилар астида чирип кәтти,
 Амбарлар харабиләшти,
 Боғузханилар ғулап чүшти;
 Чүнки зираәтләр ғазаң болди.

¹⁸ Чарпайлар шундақ һекиришип кәтти!

Кала падилири патипарақ болди,
 Отлақни тапалмиғач;
 Қой падилириму өзи «гунайимиз бар» дегәндәк мәйүсләнди;□

¹⁹ Аһ, Пәрвәрдигар, нида қилимән Саңа;
 Чүнки от ялқунлири жаңгалдики от-чөпләрни йәвәтти,
 Ялқун даладики барлиқ дәрәқләрни көйдүрүвәтти.

²⁰ Даладики һайванларму Саңа нида қилиду,
 Чүнки ериқ-өстәңләр қуруп кәтти,
 От-ялқун жаңгалдики от-чөпләрни йәвәтти.

2

Чекәткиләрниң вәйранчилиги

¹ Зион теғида канай челиңлар,
 Муқәддәс теғимда агаһ сигналини аңлитиңлар;
 Зимиңда турғучи һәммәйлән дир-дир титрисун;

□ **1:13** «Худайиңларниң өйи» — муқәддәс ибадәтханини көрситиду. ■ **1:14** Йо. 2:12-15 □ **1:15** «У (шу күн) һәммигә Қадир тәрипидин һалакәт болуп келиду» — мошу сөз Йоелға замандаш Йәһудий хәлқиниң көпинчисини чөчитидиған алаһидә гәп. Улар: ««Пәрвәрдигарниң күни» биз Йәһудий хәлқигә нижатни елип келиду, һәр бир башқа милләткә һалакәтни елип келиду» дәп ойлайтти. Йоел пәйғәмбәр шу күниниң һәр бир гунакар адәмгә (мәйли Йәһудий болсун, Йәһудий болмисун) һалакәт елип келиду, дәп жакалайду. ■ **1:15** Йөш. . 2:9-22; 13:6 □ **1:16** «Худайимизниң өйи» — муқәддәс ибадәтханини көрситиду, әлвәттә. □ **1:18** «Чарпайлар шундақ һекиришип кәтти! Кала падилири патипарақ болди, отлақни тапалмиғач; қой падилириму өзи «гунайимиз бар» дегәндәк мәйүсләнди» — һәтта чарвилар, даладики һайванлар Худаға нида көтәрватқанға охшайду (20-айәтниму көрүң). Немишкә әнди Худаниң хәлқи Униңға һеч дуа қилмайду?

Чүнки Пәрвәрдигарниң күни келиду, у йеқиндидур. □ ■

2 У күн болса қараңғу һәм сүр күн,

Булуллар қапланған һәм қапқараңғу зулмәт күн, — таң сәһәр тағлар үстигә йейилғандәк,

Зор һәм күчлүк бир хәлиқ келиду;

Уларға охшаш болғучилар болуп бақмиған,

Улардин кейинму, дәвирдин-дәвиргә йәнә болмайду.

3 Уларниң алдида көйдүргүчи от маңиду,

Уларниң кәйнидә болса бир ялқун көйдүрүп өтиду;

Келиштин бурун зимин «Ерән бағчиси»дәк,

Бирақ уларниң тапини тәккәндин кейин гүл-гиясиз чөл-баяван болиду;

Бәрһәк, улардин һеч немә қечип қутулалмайду.

4 Уларниң қияпити атқа охшайду,

Атлиқ ләшкәрдәк чапиду.

5 Жәң һарвулири гүлдүрлигәндәк сада билән улар тағ чоққилиридин сәкрәп өтиду;

Пахални параслап көйдүргән от авазидәк тараслап маңиду,

Дәбдәбилик сәп түзәп турған күчлүк қошундәк жүриду,

6 Уларниң алдида әлләр қаттиқ азаплиниду,

Һәммә чирай татирип кетиду.

7 Улар палванлардәк жүгүриду;

Жәңчиләрдәк сепилдин артилип өтиду;

Һәммиси өз алдиға қарап жүрүш қилиду;

Сәплирини һеч бузмайду.

8 Һеч қайсиси өз қериндишини қистимайду;

Һәр қайсиси өз йолида маңиду;

Қуралларға етилсиму, яриланмай өтүп маңиду; □

9 Шәһәрниң һәммә йеригә чепишиду;

Сепил үстидә жүгүрүп жүриду;

Өйләргә ямишип чиқиду;

Деризиләрдин оғридәк кириду.

10 Улар алдида йәр-зиминни титрәк басиду,

Асманлар тәвренип кетиду;

Қуяш һәм ай қараңғулишип кетиду,

Юлтузлар жуласини қайтурувалиду. ■

11 Пәрвәрдигар өз қошуни алдида авазини қоюветиду,

Чүнки Униң барғаһи паянсиздур;

Униң сөзини орунлиғучи күчлүктур;

Чүнки Пәрвәрдигарниң күни улук, интайин дәһшәтликтур;

Ким уни кәтирәлисун? ■

12 Бирақ һәтта һазирму, — дәйду Пәрвәрдигар,

— Чин көңлүңләр билән, розилар билән, жиғилар билән матәм тутуп Мениң йенимға қайтип келиңлар; ■

13 Кийим-кечигиңларни әмәс, бәлки жүрәк-бағриңларни тилип,

Пәрвәрдигар Худайиңларниң йениға қайтип бериңлар;

□ 2:1 «Зион тегида канай челиңлар» — «Зион» яки «Зион теги» — Йерусалим шәһири, жүмлидин муқаддәс ибадәтхана жайлашқан тағдур. «Зион» бәлким «көрүнәрлик» дегән мәнида. У дайим Худаниң өз хәлқигә һимайә болғиниға символ болиду. «канай челиңлар» — ибраний тилида «бурға челиңлар».

■ 2:1 Ио. 1:15; Зәф. 1:14, 15 □ 2:8 «Қуралларға етилсиму, яриланмай өтүп маңиду» — бир нәччә хил тәржимиси болуши мүмкин. Ибраний тилини чүшиниш тәс. ■ 2:10 Йәш. 13:10; әз. 32:7; Ио. 2:31, 3:15 ■ 2:11 Йәр. 30:7; Ам. 5:18; Зәф. 1:15 ■ 2:12 Йәр. 4:1

Чүнки У мөһри-шәпкәтлик һәм рәһимдил,
Асан гәзәпләнмәйду, зор мөһир-муһәббәтликтур,
Яманлиқтин янидиган Худадур. □ ■

14 Ким билиду, У җазалаштин йенип, рәһим қилип бирәр бәрикәтни,
Пәрвәрдигар Худайиңларға сунғидәк бирәр «ашлиқ һәдийә» һәм «шарап һәдийә»ни қалдуруп кетәмду техи?■

15 Зион тегида канай челиңлар,
«Роза тутайли» дәп Худаға мәхсус бир мәзгилни айриңлар,
Җамаәткә мәхсус жигилимиз, дәп җакалаңлар;□ ■

16 Әлни жиғиңлар, җамаәтни пакландуруңлар,
Ақсақалларни җәм қилиңлар, балиларни, емиватқанларниму жиғиңлар;
Той қиливатқан жигит өз өйидин,
Ятлиқ болидиган қиз һужрисидин чиқсун;□

17 Каһинлар, йәни Пәрвәрдигарниң хизмәтчилири айван билән қурбанғаһ оттурисидә жиға-зерә көтәрсун,
Улар ейтсунки, «И Пәрвәрдигар, Өз хәлқиңгә ичиңни ағритқайсән,
Өз мирасиңни хорлуқтин сақлап,
Уларни әлләргә сөз-чөчәк болушқа қоймиғайсән;
Әл-жутлар арисидә: «Уларниң Худаси қени?» дейилмисун».□ ■

18 Андин Пәрвәрдигар Өз зимиңа отлуқ муһәббитини,
Өз хәлқиғә рәһим-шәпкәтни көрсәтти;

19 Пәрвәрдигар җававән Өз хәлқиғә мундақ деди: —
«Мана, Мән силәргә буғдай, йеңи шарап вә зәйтун мейини әвәтимән,
Силәр булардин қандурулисиләр;
Вә Мән силәрни қайтидин әлләр арисидә шәрмәндә қилип қоймаймән;□

20 Һәм шималдин кәлгүчини силәрдин жирақ қилип,
Униң алди қисмини шәрқий деңизға,
Кәйни қисмини ғәрбий деңизға қоғливетимән;
Уни чөл бир зиминға һайдиветимән;
Униң сесиқлиғи пурап туриду,
Пасиқ һиди чиқиду;

□ 2:13 «Кийим-кечигиңларни әмәс, бәлки жүрәк-бағриңларни тилип,...» — кона заманларда қаттиқ қайғу-һәсрәтни билдүрүш үчүн хәқләр кийимлирини житатти. ■ 2:13 Мис. 34:6; Заб. 85:15; Юн. 4:2 ■ 2:14 Юн. 3:9 □ 2:15 «канай челиңлар» — ибраний тилида «бурға челиңлар». ■ 2:15 Йо. 1:14 □ 2:16 «Әлни жиғиңлар, җамаәтни пакландуруңлар» — мошу «пакландуруш» бәлким һәр бир адәмини Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән муқәддәс қанунда бекитилгән һәр бир һарам нәрсидин айриветиш дегәнликтур. «Той қиливатқан жигит өз өйидин, ятлиқ болидиган қиз һужрисидин чиқсун» — «Қан.» 20:7, 24:5 билән селиштурсақ, вәзийәтниң җиддийлиги техиму ениқ көрүниду. □ 2:17 «(Ибадәтханидики) айван билән қурбанғаһ оттурисидә жиға-зерә көтириңлар» — немишкә әшу җайда шундақ қилиш керәк? Пикримизчә, бу әмир бир нәччә жил илгәрки бир вақиә билән зич мунасивәтлик, йәни Йәһуданиң падишаси Йоаш Зәкәрия дегән каһин-пәйғәмбәрни дәл әшу йәрдә өлтүрүвәткән («2Тар.» 24:21 һәм «Мат.» 23:35ни көрүң). «Өз мирасиңни хорлуқтин сақлап...» — «Пәрвәрдигарниң мираси» мошу йәрдә, шүбһисизки, өз хәлқини көрситиду. ■ 2:17 Заб. 41:11; 78:10; 114:2 □ 2:19 «Андин Пәрвәрдигар ... рәһим-шәпкитини көрсәтти (18-айәт)... Өз хәлқиғә мундақ деди: ...» — қариғанда хәлиқ Худаниң сөзи бойичә дуа-тилавәт қилган, Худа дәрвәқә уларниң дуасиға һазир җавап бериду. Бази алимләр бу сөзләрни: «Андин Пәрвәрдигар ... рәһим-шәпкәтнин көрситиду... бәрһәқ мундақ дәйду: ...» дәп тәрҗимә қилиду.

Чүнки у «чоң ишларни қилгучимән» дәп өзини улуқ қилмақчи болиду.□

21 Қорқма, и зимин;

Шатлинип хожал бол;

Чүнки Пәрвәрдиғар улуқ ишларни қилған.□

22 И даладики һайванлар, қорқмаңлар;

Чүнки чөллүктики от-чөпләр бәрқ урмақта;

Дәрәқ мевисини бәрмәктә,

Әнжир дәриғи, үзүм тели толук һосул бериду.

23 Һәм силәр, Зионниң балилири, шатлинип Пәрвәрдиғар Худайиңлардин хурсән болуңлар;

Чүнки У һаққанийлиқ бойичә силәргә «авалқи ямғурлар»ни бериду;

У силәргә һөл-йегин бериду,

Йәни башта болғандәк «авалқи ямғурлар» һәм «кейинки ямғурлар»ни яғдуриду.□

24 Хаманлар бугдайға толған болиду,

Идиш-күпләр йеңи шарап һәм майларға толуп ташиду.

25 Вә Мән силәргә чекәткиләр, чекәткә личинкилири, «вәйранчи қурут»лар, «чишлигүчи қурут»лар,

Йәни Мән араңларға әвәткән улуқ қошунум йегән жилларни қайтуруп беримән;■

26 Силәр болушичә йәп, қандурусиләр,

Шуниңдәк силәргә карамәт ишларни көрсәткән Пәрвәрдиғар Худайиңларниң намини мәдһийиләйсиләр;

Шуниң билән Мениң хәлқим һәргиз йәнә хижәләткә қалмайду.

27 Силәр Мениң Исраил ичидә турғанлиғимни,

Шундақла Мәнки Пәрвәрдиғар силәрниң Худайиңлар екәнлиғимни,

Мәңдин башқа һеч ким болмайдиғанлиғини билисиләр;

Шуниң билән Мениң хәлқим һәргиз йәнә хижәләткә қалмайду.

28 Һәм кейин, Мән Өз Роһумни барлиқ әт егилири үстигә қуйимән;

Силәрниң оғул-қизлириңлар бешәрәт бериду,

Қерилириңлар аламәт чүшләрни көриду,

Жигитлириңлар ғайипанә аламәт көрүнүсләрни көриду;□ ■

29 Бәрһәқ, шу күнләрдә қуллер үстигиму, дедәкләр үстигиму Роһумни қуйимән.

30 Мән асманларда, зиминдә карамәтләрни,

□ **2:20** «Һәм шималдин кәлгүчини силәрдин жирақ қилип,...» — «шималдин кәлгүчи» болса бәлким бирла вақитта бизгә икки бешәрәтни тәң көрситип бериду. Биринчидин, Йоел пайғәмбәрниң заманидики, шималдин кәлгән «чекәткә қошунни»ни көрситиду; иккинчидин, ахирқи замандики, шималдин келидиған, Исраил хәлқиғә һужум қилидиған, Шайтан қозғайдиған чоң бир қошунниму көрситиду. «Қошумчә сөз»нимизниму көрүн. «Униң алди қисмини шәрқий деңизга, кәйни қисмини ғәрбий деңизга...» — «шәрқий деңиз» «Өлүк Деңиз»ни, «Ғәрбий Деңиз» «Оттура Деңиз»ни көрситиду. «Чүнки У (Пәрвәрдиғар) «чоң ишларни қилгучимән...» — башқа бир хил тәржимиси «Чүнки У (Пәрвәрдиғар) улуқ ишларни қиливатиду» (21-айәттикедәк). □ **2:21** «Чүнки Пәрвәрдиғар улуқ ишларни қилған» — яки «чүнки Пәрвәрдиғар улуқ ишларни қиливатиду». □ **2:23** «Чүнки У һаққанийлиқ бойичә силәргә «авалқи ямғурлар»ни бериду» — башқа бир хил тәржимиси: «Чүнки У силәргә «һаққанийлиқни үгәткүчини»ни әвәтиду, һөл-йегин бериду». Икки тәржимиси бәлким тәң инавәтлик болуши мүмкин; ундақта «һаққанийлиқни үгәткүчи» Қутқузғучи-мәсиһни көрситиши керәк болиду. «У силәргә һөл-йегин бериду, йәни башта болғандәк «авалқи ямғурлар» һәм «кейинки ямғурлар»ни яғдуриду» — «авалқи ямғурлар» (яки «дәсләпки ямғурлар») Қанаанда 10-айда яғиду вә униң вәстиси билән тупрақ юмшитилип, йәр һайдаш андин уруқ чечиси мүмкин болиду. «Кейинки ямғурлар» Исраилда 3- яки 4-айда йегип, әтиязлиқ зираәтләрни пишириш рольини ойнайду. Шуңа һәр бир дехан «кейинки ямғур»ға тәшнадуру, уни бәк қәдирләйду. ■ **2:25** Йо. 1:4 □ **2:28** «Силәрниң оғул-қизлириңлар бешәрәт бериду» — яки «силәрниң оғул-қизлириңлар пайғәмбәрлик қилиду». ■ **2:28** Йәш. 44:3; әз. 39:29; Рос. 2:17

Қан, от, ис-түтәк түврүклирини көрситимән.

³¹ Пәрвәрдигарниң улуқ һәм дәһшәтлик күни кәлмигичә,

Қуяш қараңғулуққа,

Ай қанға айландуриду. ■

³² һәм шундақ әмәлгә ашурулидуки,

Пәрвәрдигарниң намини чақирип нида қилғанларниң һәммиси қутқузулиду;

Чүнки Пәрвәрдигар дегинидәк, Зион тегида һәм Йерусалимда,

Һәмдә Пәрвәрдигар чақирмақчи болған «қалдиси»лар үчүн қутқузуш-нижат болиду. □ ■

3

Пәрвәрдигар әлләрниң үстидин һөкүм чиқириду

¹ Чүнки мана, шу күнләрдә, шу пәйттә,

Мән Йәһуда һәм Йерусалимни асарәттин қутулдуруп, азатлиққа ериштүргинимдә,

² Мән барлиқ әлләрниму жиғип,

Уларни «Йәһошафат жиғиси»ға чүшүримән;

Шуниң билән уларниң хәлқимни әлләр арасиға тарқитивәткәнлигинин,

Зиминимни бөлүп парчиливаткәнлигинин,

Уларни әшу йәрдә Мениң мирасим, йәни хәлқим Исраил түпәйлидин сораққа тартимән. □

³ Униң үстигә улар Мениң хәлқимни доға тикип чәк ташлиған;

Бир жигитни бир паһишә аялға алмаштурған,

Бир қизни «шарап ичимиз» дәп шарап үчүн алмаштурған.

⁴ һәй, Тур һәм Зидон, Филистийәниң барлиқ районлири, Мән силәрни немә қилиптимән?

Силәр Мәндин өч алмақчимусиләр?

(Бирақ Мәндин өч алимиз десәңлар, өчни тезла өз бешиңларға қайтуруп беримән!) □

⁵ Күмүчлирим, алтунлиримни буливалғиниңлар түпәйлидин,

Гөзәл гөһәрлиримни өз бутханилириңларға апарғиниңлар түпәйлидин,

⁶ Йәһуда балилири һәм Йерусалимниң балилирини өз чегарасидин жирақ қилмақ үчүн уларни Грекларға сетиветкиниңлар түпәйлидин,

⁷ Мана, Мән уларни силәр сетивәткән жайда орнидин турғузимән,

Һәмдә қилғиниңларни өз бешиңларға қайтуримән.

⁸ Оғул-қизлириңларни Йәһуда балилириниң қолиға сетиветимән,

Улар шуларни жирақтики бир әлгә, йәни Шабиялиқларға сетиветиду;

■ **2:31** Йо. 2:10, 31; 3:15; Йәш.13:10; 24:23; Ам. 8:9; Мат. 24:29; Рос. 2:20; Вәһ. 6:12-13

□ **2:32** «Пәрвәрдигар чақирмақчи болған «қалдиси»лар...» — яки «Пәрвәрдигар чақириватқан «қалдиси»лар...». «(Пәрвәрдигарниң) «қалдиси»» — Тәвратта, пәйғәмбәрләрниң язмилирида көп көрүлидигән тема яки мавзудур. Исраил хәлқиниң һәм әлләрниң көп қисми Худадин жирақлишип кәткән болсиму, улар арасида Худаниң мөһри-шәқиғи билән, Өзигә садиқ бир «қалдиси»ниң һаман һәрдайим тепилидигәнлиги көрситилиду. ■ **2:32** Об. 17; Рим. 10:13 □ **3:2** «Мән барлиқ әлләрниму жиғип,... шуниң билән уларниң хәлқимни әлләр арасиға тарқитивәткәнлигинин, ... уларни... хәлқим Исраил түпәйлидин сораққа тартимән» — «әлләр» болса ят әлләр, Йәһудий әмәсләр. «Йәһошафат жиғиси» — «Йәһошафат» — «Яһ» (Пәрвәрдигар) сотлайду» дегән мәнида. У бәлким Йерусалим шәһириниң шәрқи тартипидики «Кидрон жиғиси»ни көрситиду (Йерусалим һәм «Зәйтун теги» арасида). □ **3:4** «Һәй, Тур һәм Зидон,...» — «Тур» болса Ливандики әң чоң порт һәм қудрәтлик шәһәр, Зидон униң әтрапидики район.

Чүнки Пәрвәрдигар сөз қилған.□

Пәрвәрдигар «Йәһошафат жылғиси»да барлық әлләрнің үстигә һөкүмини чиқириду

9 Шуни әлләр арасида жакалаңларки,
«Жәңгә тәйярлиниңлар,
Палванларни қозғаңлар,
Жәңчиләрнің һәммиси йеқинлашсун,
Жәңгә һазир болсун;

10 Сапан чишлирини қилич қилип,
Оғақлириңларни нәйзә қилип соқушуңлар;
Ажиз адәмму: «Мән күчлүк» десун;

11 Әтраптики һәммә әлләр, тездин келиңлар,
Һәмминлар шу йәргә жәм болуңлар!».
«Өзүңнің күчлүклириңни әшу йәргә чүшүргәйсән, аһ Пәрвәрдигар!»□

12 «Әлләр қозғилип «Йәһошафат жылғиси»ға кәлсун;
Чүнки Мән шу йәрдә олтрип әтраптики һәммә әлләрни сораққа тартимән.

13 Оғақни селиңлар,
Чүнки зираәт пишти;
Келиңлар, чүшүп чәйләңлар,
Чүнки шарап көлчәклири лиқ тушуқтур,
Идиш-күпләр толуп ташиду.
Чүнки уларның рәзиллиги зордур»□ ■

14 Аһ, нурғун, нурғун кишиләр «Қарар жылғиси»да!
Чүнки Пәрвәрдигарның күни «Қарар жылғиси»ға йеқинлашти.

15 Қуяш һәм ай қараңғулишип кетиду,
Юлтузлар өз жуласини қайтурувалиду.■

16 Пәрвәрдигар Зиондин һөкирәйду,
Йерусалимдин авазини қоюветиду;
Асманлар, зиминлар силкиниду;
Лекин Пәрвәрдигар Өз хәлқигә башпанаһ,
Исраил балилириға күч-һимайә болиду.

Пәрвәрдигар Зионни Өз макани қилиду

17 Шуның билән силәр Мәнки Пәрвәрдигарның силәрнің Худайиңлар
екәнлигимни,

Өз муқәддәс теғим Зионда туридиғанлигимни билисиләр;
Йерусалим пак-муқәддәс болиду,
Униңдин һеч ят адәмләр йәнә өтмәйду.□ ■

18 һәм шу күни әмәлгә ашурулидуки,

□ **3:8** «Улар шуларни жирақтики бир әлгә, йәни Шабиялиқларға сетиветиду» — «Шабиялиқлар» «Шеба» дегән райондикиләр болуши мүмкин. □ **3:11** «Өзүңнің күчлүклириңни әшу йәргә чүшүргәйсән, аһ Пәрвәрдигар!» — бу сөзләр 2:1-11дики вә «Йәш.» 13:3-5дики сөзләргә мунасивәтлик болуши керәк. «Йәш.» 13:3-5дики изаһатларниму көрүң. □ **3:13** «Оғақни селиңлар, чүнки зираәт пишти; келиңлар, чүшүп чәйләңлар, чүнки шарап көлчәклири лиқ тушуқтур... чүнки уларның рәзиллиги зордур» — мошу буйруқ бәлким Худаниң «күчлүклири», йәни пәриштиләргә ейтилиду («Вәһ» 14:17-20ни көрүң). ■ **3:13** Вәһ. 14:15 ■ **3:15** Йо. 2:10, 3:4, 15; Йәш. 13:10; 24:23; Ам. 8:9; Мат. 24:29; Рос. 2:20; Вәһ. 6:12-13 □ **3:17** «Униңдин һеч ят адәмләр йәнә өтмәйду» — дегән сөз бәлким: (1) һеч тажавузчи йәнә Йерусалимни бузмайду, вә (2) Йерусалимни булғғидәк һеч қандақ бутпәрәс адәм униңдин йәнә өтмәйду, дегән икки мәнини көрситиши мүмкин. ■ **3:17** Вәһ. 21:27

Тағлар йеңи шарапни темитиду,
Дөң-егизликләрдин сүт ақиду,
Йәһудадики барлиқ ериқ-өстәңләрдә лиқ су ақиду;
Пәрвәрдигарниң өйидин бир булақ чиқиду,
Шиттим жилғисини суғириду. □ ■

¹⁹ Мисир болса бир чөллүк,
Едом адәмзатсиз бир чөл-баяван болиду,
Уларниң Йәһуда балилириға қилған зулум-зораванлиғи түпәйлидин,
Улар буларниң зиминида бегуна қанларни төккәнлиги түпәйлидин.

²⁰ Бирақ Йәһуда мәңгүгә туриду,

Йерусалим дәвирдин-дәвиргичә қалиду;

²¹ һәм Мән уларни төккән қанларниң пакландурулмиған гуналиридин
пакландуримән;
Чүнки Пәрвәрдигар Зионда маканлашқандур.

□ **3:18** «...Шиттим жилғисини суғириду» — «Шиттим жилғиси» Йерусалимниң шәрқий тәрипида болуп,
сулири Иордан жилғисига чүшиду. ■ **3:18** Ам. 9:13

Амос

Амос пайгамбарниң бешарэтлири

1 Уззия Йәһудаға, Йоашниң оғли Йәробоам Исраилға падиша болған вақитларда, йәр тәврәштин икки жил илгири, Тәкоадики чарвичилар арисидики Амосниң Исраил тоғрилиқ ейтқан сөзлири: — □ ■

2 У: «Пәрвәрдигар Зион теғидин һөкирәйду, Йерусалимдин авазини қоюветиду; Падичиларниң отлақлири матәм тутиду, Кармәл чоққиси ғазаңлишиду» — деди. □ ■

Худаниң Исраилға хошна қовмлар үстидин һөкүми ••• Сурийә һәққидә

3 Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —

«Дәмәшқниң үч гунайи, бәрһәқ төрт гунайи үчүн, униңға чүшидиған жазани яндурмаймән,

Чүнки улар Гилеадтикиләрни төмүр тирнилик сөрәмләр билән соққан еди; □

4 Шундақла һазаәлниң өйигә бир от әвәтимән, У Бән-һададниң ордилирини жутувалиду. □

5 Дәмәшқ дәрвазисидики төмүр балдақни сундуриветимән,

Авән жилғисидә турғучини, Бәйт-Едәндә шаһанә һасисини тутқучини үзүп ташлаймән;

Сурийәниң хәлқи әсиргә чүшүп кирға елип кетилиду, — дәйду Пәрвәрдигар. □ ■

Филистийә һәққидә

6 Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —

«Газа шәһириниң үч гунайи, бәрһәқ төрт гунайи үчүн, униңға чүшидиған жазани яндурмаймән,

Чүнки улар Едомға тапшуруп беришкә, барлиқ тутқунларни әсир қилип елип кәтти. □ ■

7 Һәм Мән Газаниң сепилиға от әвәтимән,

Униң ордилирини жутувалиду;

8 Мән Ашдодта турғучини, Ашкелонда шаһанә һасини тутқучини үзүп ташлаймән,

□ **1:1** «Амосниң Исраил тоғрилиқ ейтқан сөзлири» — адәттә бу китапта «Исраил» Исраилниң «шималий падишалығи»ни көрситиду. Амос Йәһуданиң Тәкоа йезисидин болғини билән йәтқүзидиған бешарәтлириниң көпинчиси «шималий падишалиқ» тоғриликтур. ■ **1:1** Зәк. 14:5 □ **1:2**

«Пәрвәрдигар Зион теғидин һөкирәйду, Йерусалимдин авазини қоюветиду» — бу бешарәт йәр төврәшни көрсәтсә керәк. «Кармәл» болса Исраилда һөл-йегин әң көп болидиған жай; у «ғазаңлашқан» болса, башқа жайлар техиму шундақ болатти. ■ **1:2** Йәр. 25:30; йо. 3:16 □ **1:3** «улар (Сурийәликләр) Гилеадтикиләрни төмүр тирнилик сөрәмләр билән соққан еди» — «2Пад.» 10:32-33, 13:3-5-айәттә Гилеадтикиләрниң Сурийә тәрипидин тартқан азап-оқубәтлири хатириләнгән; мошу айәттә тилға елинғини шу бозәк қилинишни көрсәтсә керәк. □ **1:4** «һазаәл» — Дәмәшқ падишаси болуп, «Бән-һадад» униң оғли еди. □ **1:5** «Авән жилғисидә турғучини» — башқа бир хил тәржимиси:

«Рәзиллик жилғисидә турғучи» — демәк, йәни Дәмәшқниң падишасини ипадиләйду. «Сурийәниң хәлқи әсиргә чүшүп кирға елип кетилиду» — «Кир» Месопотамийә (һазирқи ирак)дики бир жут. Сурийәликләр әслидә шу жайдин чиққан еди (9:7-айәтни көрүң). ■ **1:5** 2Пад. 16:9; йәш. 17:1-11; йәр. 49:23-27 □ **1:6** «Чүнки улар Едомға тапшуруп беришкә, барлиқ тутқунларни әсир қилип елип кәтти» — «тутқунлар» Исраилдин яки Йәһудадин тутқун қилинған бир түркүм кишиләр болса керәк. Қарғанга Газаниң (йәни Филистийләрниң) мәхсити Исраиллардин өч елиш еди. ■ **1:6** 2Тар. 21:16, 17; 28:18

Әкрон шәһиригә қарши қол кәтиримән;
Филистийләрниң қалдуғи йоқилиду, — дәйду Рәб Пәрвәрдиғар.

Тур шәһири һәққидә

⁹ Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: —

«Турниң үч гунайи, бәрһәқ төрт гунайи үчүн, униңға чүшидиған жазани яндурмаймән,

Чүнки улар барлиқ тутқунларни Едомға тапшурувәтти,

Шундақла қериндашлиқ әһдисини есигә алмиди.□

¹⁰ һәм Мән Турниң сепилиға от әвәтимән,

От униң ордилирини жутувалиду.

Едом һәққидә

¹¹ Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: —

«Едомниң үч гунайи, бәрһәқ төрт гунайи үчүн, униңға чүшидиған жазани яндурмаймән,

Чүнки у барлиқ рәһим-шәпқәтни ташливетип,

Қилич билән өз қериндишини қоғлиған;

У йирилғидәк гәзәптә болуп,

Дәрғәзитә болған һалитини һемишә сақлайду;□

¹² һәм Мән Теман шәһиригә от әвәтимән,

От Бозраһниң ордилирини жутувалиду».

Аммонийлар һәққидә

¹³ Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: —

«Аммонниң үч гунайи, бәрһәқ төрт гунайи үчүн, униңға чүшидиған жазани яндурмаймән,

Чүнки улар чегаримизни кеңәйтимиз дәп, Гилеадтики һамилдар аялларниң қосақлирини йеривәтти.□

¹⁴ һәм Мән Раббаһниң сепилиға от яқимән,

Жәң күнидә қия-чиялар ичидә,

Қара қуюнниң күнидә қаттиқ боран ичидә,

От униң ордилирини жутувалиду;

¹⁵ һәм уларниң падишаси әсиргә чүшиду,

— У әмирлири билән биллә әсиргә чүшиду, — дәйду Пәрвәрдиғар.

2

Моаб һәққидә

□ **1:9** «Чүнки улар барлиқ тутқунларни Едомға тапшурувәтти, шундақла қериндашлиқ әһдисини есигә алмиди» — бу «тутқунлар» бәлким йәнә Исраилдин кәлгән болуши мүмкин. «Әһдә» — Сулайман падиша әсли Турниң падишаси билән әһдә түзгән еди. Бирақ тутқунларниң нәдин келиши, Турниң ким билән әһдә түзгәнлиги анчә муһим эмәс; муһими, Худа уларни вәдисидә турмаслиқтәк виждансизлиги үчүн жазалайду. □ **1:11** «У йирилғидәк гәзәптә болуп,...» — башқа бир хил тәржимиси: «У гәзәп билән һемишә адәмләрни житиветип,...». □ **1:13** «Чүнки у чегаримизни кеңәйтимиз дәп, Гилеадтики һамилдар аялларниң қосақлирини йеривәтти» — улар Гилеадта туруватқан башқиларниму өлтүргән, әлвәттә. Бирақ уларниң бу әжайип рәһимсизликиниң мәхсити, уларға қайтурма зәрбә бәргидәк һеч адәм, һәтта бовақларниңму қалмаслиги үчүн еди. Бабилниң падишаси Небоқаднасар миладийәдин илгәрки 582-жили Раббаһ шәһирини вәйран қиливәтти.

1 Пәрвәрдигар мундақ дәйду:
 —«Моабниң үч гунайи, бәрһәк төрт гунайи үчүн, униңға чүшидиған жазани яндурмаймән,
 Чүнки у Едомниң падишасиниң устиханлирини көйдүрүп һак қиливәтти.
 2 Һәм Мән Моаб үстигә от әвәтимән,
 От Керийотниң ордилирини жутувалиду;
 Вә Моаб чуқан-сүрәнләр билән, қия-чиялар билән, канай садаси билән өлиду.
 3 Вә Мән уларниң һакимини арисидин үзүп ташлаймән,
 Униң эмирлирини униң билән биллә өлтүрүветимән, — дәйду Пәрвәрдигар.

Йәһуда һәққидә

4 Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —
 «Йәһуданиң үч гунайи, бәрһәк төрт гунайи үчүн, униңға чүшидиған жазани яндурмаймән,
 Чүнки улар Пәрвәрдигарниң Тәврат-қанунини кәмситти,
 Униңдики бәлгүлимиләргә әмәл қилмиди;
 Уларниң сахтилиқлири өзлирини адаштуруп қойди; уларниң ата-бовилириму буларға әгишип маңған еди. □
 5 Һәм Мән Йәһуда үстигә от әвәтимән,
 От Йерусалимниң ордилирини жутувалиду.

Исраил һәққидә

6 Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —
 Исраилниң үч гунайи, бәрһәк төрт гунайи үчүн, униңға жазасидин қайтурмаймән,
 Чүнки улар һәққанийларни күмүчкә сетивәтти,
 Йоқсул адәмни бир жүп чорукқа сетивәтти;
 7 Улар намратларниң бешидики чаң-топилирини бош қоювәтмәйду,
 Ажиз мөминләрниң несивисини қайривалиду;
 Ата-бала иккиси Мениң муқәддәс намимни булғап, охшаш бир қизниң йениға тәң бариду. □
 8 Улар қизларни һәммә қурбанғаһниң йениға елип берип,
 Қәризгә рәнигә қойған кийим-кечәкләр үстидә улар билән ятиду;
 Улар өз илаһиниң өйидә жәриманә билән алған шарапни ичмәктә. □
 9 Бирақ Мән Аморийларни уларниң алдидин һалак қилғанмән,
 Аморийлар кедир дәриғидәк егиз, дуб дәриғидәк күчлүк болған болсиму,
 Мән үстидин униң мевисини, астидин йилтизлирини һалак қилдим. ■
 10 Һәм Аморийларниң зиминини егилишиңлар үчүн,
 Силәрни Мисир зиминидин елип чиқип,

□ 2:4 «Уларниң сахтилиқлири өзлирини адаштуруп қойди» — «сахтилиқлири» кейинки гәпләргә қариғанда, уларниң ясиған бутлирини көрситиду. □ 2:7 «Ата-бала иккиси Мениң муқәддәс намимни булғап, охшаш бир қизниң йениға тәң бариду» — бу иш паһшивазлик болупла қалмай, йәнә уларниң бутига, йәни «Баал»ға бир хил чоқунуш паалийти һесаплинатти. □ 2:8 «Улар қизларни һәммә қурбанғаһниң йениға елип берип, қәризгә рәнигә қойған кийим-кечәкләр үстидә улар билән ятиду; улар өз илаһиниң өйидә жәриманә билән алған шарапни ичмәктә» — бу жүмлидә Амос уларниң, болупму байларниң төрт гунайини көрситиду: — (1) уларниң (бутларға атап бегшилған) көп қурбанлиқлири бар еди; (2) улар Муса пайғәмбәргә чүшүрүлгән муқәддәс қанунға хилаплик қилип, өзлиригә қәриздар болған намратлардин кийим-кечәклирини тартивалиду («Мис.» 22:26, «Қан.» 24:12-17ни көрүң); (3) улар бутханиларни селип, бутларни өзлириниң Худаси дәп етирап қилған; (4) улар һарам йолда хәқтин жәриманә алиду — у гуналар бәлким 6-айаттә ейтилған «үч гунайи, төрт гунайи»ни ениқ толуқлап көрситип бериши мүмкин. ■ 2:9 Чөл. 21:24; Қан. 2:31; Йә. 24:8

Қириқ жыл чөл-баяванда йетәклидим. □ ■

11 Силәрниң оғуллириңлардин бәзилирини пәйғәмбәр болушқа, Жигитлириңлардин бәзилирини «Назарий» болушқа турғуздум. Шундақ әмәсму, и Исраил балилири? — дәйду Пәрвәрдиғар. □

12 Бирақ силәр Назарийларға шарап ичкүздүңлар, һәм пәйғәмбәрләрғә: «пәйғәмбәрлик қилмаңлар» — дәп буйрудуңлар. ■

13 Мана, Мән силәрни басимән, Худди лиқ өнчә бесилған һарву йәрни басқандәк, силәрни бесип туримән;

14 һәм чапқурларниңму қачар йоли йоқайду, Палван өз күчини ишлитәлмәйду, Зәбәрдәс батур өз женини қутқузалмайду.

15 Оқяни тутқучи тик туралмайду;

Йәлтапан қачалмайду,

Атқа мингүчи өз женини қутқузалмайду.

16 Палванлар арисидики әң жигәрлик батурму шу күнидә ялаңач қечип кетиду, — дәйду Пәрвәрдиғар.

3

Һәр бир ишниң сәвәви бардур

1 Пәрвәрдиғар силәрни әйипләп ейтқан бу сөз-каламни аңлаңлар, и Исраил балилири,

Йәни Мән Мисир зиминидин елип чиқарған бу пүткүл жәмәт: —

2 «Йәр йүзидики барлиқ жәмәтләр арисидин пәкәт силәрни тонуп кәлдим;

Шуңа үстүңларға барлиқ қәбиһликлириңларниң *жазасини* чүшүримән». □

Хитан һәм муһакимә

3 Икки киши бир нийәтгә болмиса, қандақму биллә маңалисун?

4 Олжиси йоқ шир орманда һөкирәмду?

Аслан һеч немини алмиған болса угусида һувламду? □

5 Қапқанта йәмчүк болмиса күш йәргә жиқиламду?

Алғидәк нәрсә болмиса, қисмақ йәрдин етилип чиқамду?

6 Шәһәрдә *агаһ* канийи челинса, хәлиқ қорқмамду?

Пәрвәрдиғар қилмиған болса, шәһәргә яманлиқ чүшәмду? ■

□ **2:10** «Силәрни ... қириқ жыл ... йетәклидим» — «Мисирдин чиқиш» вә «Чөл-баявандики сәпәр» бойичә улар чөл-баяванда көп қетим Худаға итаәтсизлик, асийлиқму қилған. Худаниң шу күнләрде уларни ташливатмиғәнлиги уиң мөһри-шәпқитигә интайин зор испат бәрди вә бериду. ■ **2:10** Мис. 12:51 □ **2:11** «Назарий» — бу адәмләр алаһидә йол билән (жүмлидин шарап ичмәй, чачлирини чүшүрмәй) вақитлиқ яки өмүрвайәт өзини Худаға атап беғишлиған. Шуңа уларниң жүрүш-турушлири хәқләрғә бақий дуняни әслитип туратти («Чөл.» 6-бапни көрүң). ■ **2:12** Ам.

7:12, 13 □ **3:2** «Йәр йүзидики барлиқ жәмәтләр арисидин пәкәт силәрни тонуп кәлдим; шуңа үстүңларға барлиқ қәбиһликлириңларниң *жазасини* чүшүримән» — демәк, Худа инсанларға ата қилған алаһидә имтиязларниң һәр бири өзигә хас алаһидә жавапкарлиғини өзи билән биллә елип келиду. □ **3:4** «Олжиси йоқ шир орманда һөкирәмду? Аслан һеч немини алмиған болса угусида һувламду?» — ширлар икки әһвалда һөкирәйду. (1) нишан қилған овни қорқитип қозуқтақ қатуруп қоюш үчүн; (2) ов-олжини алғандин кейин башқа житқуч һайванларға: «Бу мениңки, униңға чеқилма» дәп ағһландүрүш үчүн. Бизниңчә мошу йәрдә бәлким биринчи мүмкинчиликни билдүриду (8-айәтни көрүң). һеч болмиғанда Исраилға «ахирқи дәқиқә», йәни товва қилишқа әң ахирқи пурсәт кәлди; товва қилмисаңлар

Пәрвәрдиғар ширдәк силәрни өз ови қилиду, дегәнлик болса керәк. ■ **3:6** Йәш. 45:7; Жиг. 3:37, 38

7 Рәб Пәрвәрдигар Өз куллири болған пәйгәмбәрләргә авал ашкарилимай туруп, У һеч иш қилмайду.□

8 Шир һөкиригән турса, ким қорқмайду?

Рәб Пәрвәрдигар сөз қилғанда, ким Униң бешаритини йәткүзмәй туралайду?□

Худа Исраилни қоршайдиган дүшмән болуп қалди *** «У бурулупла уларниң дүшмини болди» {3:9-4:16}

9 Ашдоптики қалъә-ордиларда, Шундақла Мисирдики қалъә-ордиларда елан қилип: —

«Самарийә тағлири үстидә жиғилиңлар, Униң оттурисидики зор қийқас-сүрәнләрни, Униң ичидики жәбир-зулумларни көрүп беқиңлар» — дәңлар.□

10 — Улар һәк иш қилишни билмәйду — дәйду Пәрвәрдигар, — Улар ордилирига зулум-зораванлиқ билән тартивалғанлирини һәм олжиларни жуғлиғучилар!□

11 Шуңа Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Мана бир яв! У зиминни қоршивалди! У мудапиеңни елип ташлайду, Қалъә-ордилириң булаң-талаң қилиниду.

12 Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Падичи ширниң ағзидин қойниң икки путини яки қуликиниң бир парчисини қутқузуп алғандәк, Самарийидә олтарған Исраилларму шундақ қутқузулиду, — Шәһәрдә пәқәт кариватниң бир бүжиги, Дивандики бир парчә Дәмәшқ либасила қалиду!□

13 — Аңлаңлар, Яқупниң жәмәтидә гувалиқ бериңлар, — дәйду Рәб Пәрвәрдигар, самави қошунларниң Сәрдары болған Худа,□

14 — Мән Исраилниң асийлиқлирини өз бешига чүшүргән күнидә, Бәйт-Әл шәһириниң қурбанғаһлириниму жағалаймән;

□ 3:7 «Рәб Пәрвәрдигар Өз куллири болған пәйгәмбәрләргә авал ашкарилимай туруп, У һеч иш қилмайду» — бу әйәт Худаниң қилған барлиқ ишлиридики интайин муһим бир принципни көрситиду. Башқичә ипадилисәк: — «Рәб Пәрвәрдигар қилмақчи болған ишлирида, Өз куллири болған пәйгәмбәрләргә алди билән бешарәт бәрмәй қалмайду». □ 3:8 «Шир һөкиригән турса, ким қорқмайду? Рәб Пәрвәрдигар сөз қилғанда, ким Униң бешаритини йәткүзмәй туралайду?» —

бу жуғлиғә қариғанда «шир» теһи овни тутмиған охшайду — Товва қилишқ азрақла вақит қалди (4-әйәтни қайта көрүң). □ 3:9 «Ашдоптики қалъә-ордиларда ... елан қилип: — «Самарийә тағлири үстидә жиғилиңлар, униң оттурисидики зор қийқас-сүрәнләрни, униң ичидики жәбир-зулумларни көрүп беқиңлар» — бу сөз бәлким уни аңлиған Самарийәдики һөкүмдарларға һәм байларға бәк еғир кәлгән болуши мүмкин. Худа қандақму Ашдоптики «бутпәрәс, капир»

Филистийләрни (һәм Мисирлиқларни) мошу һөкүмдарларниң Өз пухралирига қилған жәбир-зулумлирини көрүшкә, жутниң көтәргән дад-пәрядлирини аңлашқә тәклип қилсун? «Қийқас-сүрәнләр» болса икки

бислиқ сөз — (1) жутниң дад-пәрядлирини; (2) қоршивалған дүшмәнләрдин қорқуш түпәйлидин көтирилгән қийқас-сүрәнләрни билдүриду (11-әйәтни көрүң). □ 3:10 «Улар ордилирига зулум-зораванлиқ билән тартивалғанлирини һәм олжиларни жуғлиғучилар!» — бу бәлким икки бислиқ сөз болуп: — (1) һөкүмдарлар һәкләрни бозәк қилиш арқилиқ өзлиригә олжа топлиған; (2) улар шундақ қилғанлиғидин, бу

буливалған һарам олжиси ахирида өз бешига дүшмәнләрниң зулумлири, булаңчилиқлири болуп чүшиду. □ 3:12 «Самарийидә олтарған Исраилларму шундақ қутқузулиду, — шәһәрдә пәқәт кариватниң бир бүжиги, дивандики бир парчә Дәмәшқ либасила қалиду!» — мошу әйәтниң иккинчи қисминиң тәржимилири һәр хил, бирақ умумий мәнаси бир-биригә йеқин келиду. Самарийәдикиларниң онда

йетип айш-ишрәтлик турмушида ишләткән буюмлиридин наһайити аз бир қисми қелип қалиду. □ 3:13 «Аңлаңлар, Яқупниң жәмәтидә гувалиқ бериңлар,...» — бу Худаниң һелиқи теһичә «бутпәрәс, капир» болған Ашдоптикиләргә қилған сөзи.

Қурбанғаһның бүжәклиридики мүңгүзләр кесиветилип йәргә чүшүрүлиду.□

¹⁵ Мән «Қишлиқ Сарай» вә «Язлиқ Сарай»ни бирақла уруветимән;

Пил чиши өйләрму йоқилип кетиду,

Көплигән өйләр түгишиду, — дәйду Пәрвәрдигар.□

4

Самарийәдики аялларға вә пүткүл аһалигә болған ағаһлар

¹ И Башандики инәкләр,

Самарийә тегида туруп, намратларни харлаватқан, мискинләрни езиватқанлар,

Ғоҗилириға: «Шарапни елип келиңлар, биз ичимиз» дәйдиғанлар,

Бу сөзни аңлаңлар: —□

² Рәб Пәрвәрдигар Өз пак-муқәддәслиги билән қәсәм ичкәнки,

Мана, бешиңларға шундақ күнләр чүшидуки,

У силәрни илмәкләр билән,

Нәслиңларни чаңгақлар билән елип кетиду.□

³ Һәм силәр аяллар һәр бириңлар сепилниң шоралиридин қисилип өтүп,

Удул меңип тикиветисиләр;

Вә силәр һармон тәрәпкә чөрүветилисиләр, — дәйду Пәрвәрдигар.□

⁴ Әнди Бәйт-Әлгә келиңлар, асийлиқ қилиңлар!

Гилгалдиму асийлиқни көпәйтиңлар!

Әтигәндә қурбанлиқлириңларни,

Һәр үчинчи күни силәрниң «ондин бир» үлүш өшрилириңларни елип келиңлар,□ ■

⁵ «Тәшәккүр қурбанлиғи»ни хемиртуруч билән биллә көйдүрүңлар —

Силәр «халис қурбанлиқлар»иңларни жакалап махтинип жүрүңлар;

□ **3:14** «Бәйт-Әл шәһирниң қурбанғаһлириниму жағалаймән; қурбанғаһниң бүжәклиридики мүңгүзләр кесиветилип йәргә чүшүрүлиду» — бешарәттин 150 жил илгири «Йәробоам И», Исраил (шималий падишалиқ)ниң тунҗа падишаси Бәйт-Әл шәһиридә бир қалисиман бутни ясап, уни «Пәрвәрдигар Худайимиз» дәп атап, униң алдига бир қурбанлиқ суписини (қурбанғаһ) ясаған. Амосниң сөзигә қариганда бу қурбанғаһниң йениға хелә көп қурбанғаһлар қошуп селинған. Қурбанғаһниң һәр төрт бүжигигә бир мүңгүз бекитилгән. □

3:15 «Мән «Қишлиқ Сарай» вә «Язлиқ Сарай»ни бирақла уруветимән» — «қишлиқ сарай», «язлиқ сарай» падиша дәм алидиган җайлар болса керәк. «Көплигән өйләр» — қариганда көплигән адәмләр кәмбәғәл болуп макансиз қалған. Шу вақитларда, байлар көп өйләрни салған. □ **4:1** «Башандики инәкләр» — бу «инәкләр» Самарийәдики байларниң қиз-аялларини көрситиду. Башан болса семиз, сағлам калилири билән даңқи чиққан район. □ **4:2** «Мана, бешиңларға шундақ күнләр чүшидуки, У силәрни илмәкләр билән, нәслиңларни чаңгақлар билән елип кетиду» — Самарийә хәлқи ахирида Асурийә падишасиға әсиргә чүшиду; Асурийә падишасиниң әсирләрниң қалпуқлиридин илмәкни өткүзүп уларни йетәкләйдиған рәһимсиз адити бар еди. □

4:3 «Вә силәр һармон тәрәпкә чөрүветилисиләр» — «һармон» бизгә һазир намәлум бир шәһәр. □ **4:4**

«Әнди Бәйт-Әлгә келиңлар, асийлиқ қилиңлар! Гилгалдиму асийлиқни көпәйтиңлар!» — Бейт-Әл

ва Гилгал (шундақла шималий тәрәптә «Дан» шәһири, җәнубий тәрәптә Бәэр-Шеба шәһири) хәлиқләр көп

зиярәт қилидиған бут тавапғаһи еди. ■ **4:4** һош. 12:12

Чүнки бундак қилишқа амрақсиләр, и Исраиллар! — дәйду Рәб Пәрвәрдиғар. □ ■

⁶ «Мән һәммә шәһәрлириңларда «чишниң пакизлиғи»ни чүшүрдүм, һәммә йериңларда силәрни аш-нанға болған һажәтмән қилдим; Бирақ силәр йәнила йенимға қайтмидиңлар, — дәйду Пәрвәрдиғар; □

⁷ һосулға үч айла қалған болсиму, силәрдин ямғурни тартивелип бәрмидим; Бир шәһәр үстигә ямғур яғдурдум,

Йәнә бир шәһәргә яғдурмидим;

Бир парчә йәр үстигә ямғур яғди;

Йәнә бир парчә йәр ямғурсиз қағжирап қалди;

⁸ Шуниң билән икки, үч шәһәрниң *пухралири* су тиләп башқа бир шәһәргә әләңшип барди,

Лекин қанмиди;

Бирақ силәр йенимға йәнила қайтмидиңлар, — дәйду Пәрвәрдиғар;

⁹ Мән силәрни жудун һәм һал апити билән урдум;

«Ғажилиғучи курут»лар нурғунлиған беғиңлар, үзүмзарлириңлар, әнжир дәрәқлириңлар һәм зәйтүн дәрәқлириңларни йәп кәтти;

Бирақ силәр йенимға йәнила қайтмидиңлар, — дәйду Пәрвәрдиғар; □ ■

¹⁰ Мән араңларға Мисирға чүшүрүлгән апәтләрдек апәтни әвәттим;

Жигитлириңларни қилич билән өлтүргүздүм,

Атлириңларни олжа болушқа қоювәттим;

Мән қарарғаиңлардин *жәсәтләрниң* сесикчилиғини пурутувәттим,

Уни димиғиңларғиму киргүздүм,

Бирақ силәр йенимға йәнила қайтмидиңлар, — дәйду Пәрвәрдиғар; □

¹¹ Мән араңлардин бәзиләрни Худа Содом вә Гоморра шәһәрлирини өрүвәткинидек өрүвәттим,

Шуниң билән силәр оттин тартивелинған бир чучула отундәк болуп қалдиңлар;

Бирақ йенимға йәнила қайтмидиңлар, — дәйду Пәрвәрдиғар; □ ■

¹² Шуңа Мән саңа шундақ қилишим керәк дәвәтимән, и Исраил;

Мән буни саңа қилидиғанлиғим түпәйлидин,

□ **4:5** «Тәшәккүр қурбанлиғи»ни хемиртуруч билән биллә көйдүрүңлар — қурбанлиқларни хемиртуруч салған нәрсиләр билән биллә сунушқа қәтһий болмайтти («Лав.» 2:11). «Силәр «халис қурбанлиқлар»иңларни жакалап махтинип жүрүңлар; чүнки бундақ қилишқа амрақсиләр, и Исраиллар!» — 4- һәм 5-айәттә ейтилған қурбанлиқлар һәмдә һәр кишиниң киримидин «ондин бири»ни һәр үч жылда Худаға атап беғишлиши, әслидә Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән қанунда бекитилгән еди. Бирақ Исраиллар һазир буларни өз бутлириға атап беғишлавәтиду. Әсли хемиртуруч селип қилинған аш һәдийәләрни қурбанлиқларға қошуп сунуш мәнһий қилинған еди. Бу сөзләргә қариганда улар мошу паалийәтләрдә әзлирини хелә «тәқвадар» көрсәтмәкчи болуп, «ихтиярий қурбанлиқ»ларни көп қилған охшайду. ■ **4:5** Лав. 2:1, 15; 7:13 □ **4:6** «Мән һәммә шәһәрлириңларда «чишниң пакизлиғи»ни чүшүрдүм» — демәк уларда йеғидәк нәрсә йоқ. □ **4:9** «Мән силәрни жудун һәм һал апити билән урдум» — «һал апити» зираәтләрниң бир хил кесили. ■ **4:9** Қан. 28:22; Йо. 1:4 □ **4:10** «Мән араңларға Мисирға чүшүрүлгән апәтләрдек апәтни әвәттим» — башқа бир хил тәржимиси «Мән (әсли) Мисирға чүшүргән ваба кесилини әвәттим» (демәк, Муса пәйғәмбәр дөвридә Мисирға чүшкән вабаларни бешиңларғиму чүзүрдүм) «атлириңларни олжа болушқа қоювәттим» — башқа бир хил тәржимиси «Уларни (демәк, жигитлириңларни) силәр буливалған атлар билән биллә өлтүргүздүм». □ **4:11** «Мән араңлардин бәзиләрни Худа Содом вә Гоморра шәһәрлирини өрүвәткинидек өрүвәттим» — «Мән ... бәзиләрни Худа ... өрүвәткинидек өрүвәттим» — бу йәрдә сөз қиливатқан ким? Бизниңчә мошу бешәрәтни Мәсһиһ Өзи бәргән болса керәк. ■ **4:11** Яр. 19:24

Худайиң билэн көрүшүшкә тәйярлан, и Израил![□]

¹³ Чүнки мана, тағларни Шәкилләндүргүчи,

Шамални Яратқучи,

Инсанға өзлириниң ой-пикриниң немә экәнлигини Аян Қилғучи,

Таң сәһәрни қараңғулуққа Айландурғучи,

Йәр йүзидики жуқури жайларниң үстидә дөссәп жүргүчи дәл Шудур,

Пәрвәрдигар, самави қошунларниң Сәрдари болған Худа Униң наמידур!^{□ ■}

5

Үч тавағһаһ тоғрилиқ

¹ И Израил жәмәти, бу сөзни,

Йәни Мән сән тоғрилиқ оқуйдиган бир мәрсийәни аңлап қой: —

² «Пак қиз Израил жиқилди;

У қайтидин орнидин турмайду;

У өз туприғиға ташланған,

Уни турғузуп йөлигүчи йоқтур».

³ Чүнки Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —

Израилниң миң ләшкәр чиққан бир шәһириниң йүз ләшкерила тирик қалиду;

Йүз ләшкәр чиққан бир шәһириниң Израил жәмәти үчүн он ләшкерила тирик қалиду;

⁴ Чүнки Пәрвәрдигар Израил жәмәтигә мундақ дәйду: —

Мени издәңлар, һаятқа еришисиләр;

⁵ Бәйт-Әлни издимәңлар,

Гилгалғиму бармаңлар,

Бәэр-Шебаға сәпәр қилмаңлар;

Чүнки Гилгал әсиргә елинип сүргүн қилинмай қалмайду,

Бәйт-Әл йоққа чиқиду.^{□ ■}

⁶ Пәрвәрдигарни издәңлар, һаятқа еришисиләр;

Болмиса У Йүсүп жәмәти ичидә от кәби партлап, уни йәп кетиду,

Һәм Бәйт-Әлдә отни өчүргидәк адәм тепилмайду.

⁷ И адаләтни әмәнгә айландурғучи,

[□] **4:12** «Худайиң билән көрүшүшкә тәйярлан!» — гәрчә бәлким вақит-пәйти шунчә кечиккини билән, Худа йәнила улар билән көрүшүшкә тәйяр туриду, йәнила (бу һәқиқәтән адәмни һәйран қалдуриду) уларға меһри-шәпқәт көрситишкә тәйяр туриду, дегәнлик болса керәк, дәп қараймиз (Тәвратта адәттә: «Худа билән көрүшүш» дегән мәнидә). Бирақ бәзи алимлар бу жүмлини Худаниң пат арида чүшүридиган жәзасини көрситиду, дәп қарайду. [□] **4:13** «Инсанға өзлириниң ой-пикриниң немә экәнлигини аян қилғучи» — ибраний тилида «Инсанға униң ой-пикриниң немә экәнлигини...» дейилиду. Шуңа башқа бир хил тәржимиси: «Инсанға өзиниң (Худаниң) ой-пикриниң немә экәнлигини...». Бирақ биз «униң ой-пикри» дегәнлик Худаниң ой-пикрилирини әмәс, бәлки адәмләрниңкини көрситиду, дәп қараймиз.

«Таң сәһәрни қараңғулуққа айландурғучи» — яки «Қараңғулуқни таң сәһәр қилғучи». [■] **4:13** **Наһ. 1:3** [□] **5:5** «Бәйт-Әлни издимәңлар, Гилгалғиму бармаңлар, Бәэр-Шебаға сәпәр қилмаңлар» — Бәйт-Әл, Гилгал һәм Бәэр-Шеба Израиллар үчүн үч тавағһаһқа айланған еди. Бу үч жайға берип қурбанлиқ қилиш қатарлиқлар «тавап қилиш»тәк «саваблиқ иш» дәп қаралған. Бу үч жай Ибраһим, Исақ, Якуп, Йәшуа қатарлиқ пәйғәмбәрләрниң тарихи билән зич мунасивәтлик болған жайлардур. Тәвратта, бундақ «тавап қилиш» ишлириниң һәммиси хорапийлиқ дәп қарилиду. Амос бу йәрдә сөз оюни қилиду, «Гилгал әсиргә чүшиду» дәйду. Бу ибраний тилида «Гилгал галаһ-галаһ» дегән билән ипадилиниду. «Бәйт-Әл йоққа чиқиду» дегәнниң «Бәйт-Әл «йоқ» (йоққа баравар болған) бир бутқа охшап қалиду» дегән ички мәнаси бар.

[■] **5:5** **Ам. 4:4**

Һәкканийлиқни йәргә ташлиғучилар, □

8 Силәр Орион юлтуз түркүми вә Қалб юлтуз топини Яратқучи, Өлүм көләңгисини таң нуриға Айландурғучи, Күндүзни қараңғулуқ билән кечигә Айландурғучи, Дениздики суларни чақирип, уларни йәр йүзигә Куйғучини издәңлар; Пәрвәрдигар Униң намидур. ■

9 У батурлар үстигә туюқсиз һалакәтни партлитиду, Истиһкам үстигә һалакәт чүшүриду.

10 Шу *Исраиллар* шәһәр дәрвазисидә тәнбиһ беридиганларға өч, Дурус сөзләйдиғанлардин жиркиниду. □

11 Әнди силәр намратларни езип, Улардин бұғдай «һәдийә»ләрни алдиңлар! Оюлған ташлардин өйләрни салдиңлар, Бирақ уларда турмайсиләр; Силәр гөзәл үзүмзарларни бәрпа қилғансиләр, Бирақ уларниң шарабини ичәлмәйсиләр. □ ■

12 Чүнки силәрниң асийлиқлириңларниң қанчилик көплүгини, Силәрниң гунайиңларниң қанчилик зор екәнлигини убдан билимән; Улар һәкканий адәмни езиду, Улар пара йәйду,

Шәһәр дәрвазисидә мискинләрниң һәққини қайривалиду.

13 Шуңа бундақ дәвирдә «пәмлик адәм» сүкүт қилиду; Чүнки у рәзил бир дәвирдур. □

14 Һаят яшаш үчүн яманлиқни әмәс, меһриванлиқ-яхшилиқни издәңлар; Шундақ болғанда силәр дегиниңлардәк, Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар һәқиқәтән силәр билән биллә болиду.

15 Яманлиқтин нәпрәтлиниңлар, меһриванлиқ-яхшилиқни сөйүңлар, Шәһәр дәрвазисидә адаләтни орнитиңлар; Шундақ қилғанда Пәрвәрдигар, самави қошунларниң Сәрдари болған Худа бәлким Йүсүпниң қалдисигә шапаәт көрситәр. □ ■

16 Шуңа Пәрвәрдигар, самави қошунларниң Сәрдари болған Худа Рәб мундақ дәйду: —

«Барлиқ кәң рәстә-базарларда аһ-зарлар аңлиниду; Улар һәммә кочиларда «Вай... вай!...» дөп авазини көтириду; Улар деханларниму матәм тутушқа,

Аһ-зарлар көтәргүчи «устиларни жиглашқа чақириду.

17 Һәм барлиқ үзүмзарлардиму аһ-зарлар көтирилиду;

□ **5:7** «И адаләтни әмәнгә айландурғучи» — «әмән» дегән аччик бир өсүмлүк болғачқа, мошу йәрдә адәмләргә қайғу-һәсрәтни епкелидиған адаләтсизлиқни билдүриду. ■ **5:8** Аюп 9:9; 38:31; Ам. 9:6

□ **5:10** «Шу Исраиллар шәһәр дәрвазисидә тәнбиһ беридиганларға өч,...» — «шәһәр дәрвазиси» шәһәрдики ақсақаллар олтиридиған, әрз-дөваларни аңлайдиған, сорақ қилидиған жай. □ **5:11** «Әнди силәр намратларни езип,...» — ибраний тилида «Әнди силәр намратларни дөссап,...». Башқа бир хил тәржимиси «Намратлардин еғир ижарә һәққи елип,...». ■ **5:11** Зөф. 1:13 □ **5:13** «пәмлик адәм» сүкүт қилиду — МОШУ «пәмлик адәм» бәлким «өз бехәтәрлиги яки мәнпәәтини көзләп жүридиған адәм» дегән мәнидә. Жуқириқи 10-, 12-айәтни көрүң. Буниңға қариганда, Амос пәйғәмбәрниң «еши йок» охшайду, чүнки у опочуқ һалда рәзил һөкүмдарларға, байларға тәнбиһ бәрмәктә. □ **5:15** «...Худа бәлким Йүсүпниң қалдисигә шапаәт көрситәр» — «Йүсүпниң қалдиси» шималий падишалық болған «Исраил»дин қалдурулғанларни көрситиду. Йүсүптин төрүлгән Әфраим вә Манассәһдин Исраил ичидики аң қоң қәбиләләр чиққан. ■ **5:15** Зөб. 33:15-16; 96:10; Рим. 12:9

Чүнки Мән Өзүм араңлардин өтүп кетимән» — дәйду Пәрвәрдигар.□

Пәрвәрдигарниң күни

18 Пәрвәрдигарниң күнигә тәкәззар болған силәргә вай!
Пәрвәрдигарниң күни силәргә қандақ ақивәтләрни кәлтүрәр?

У йоруқлуқ әмәс, бәлки қараңғулуқ елип келиду.□ ■

19 У күни бириси ширдин қечип, ейиққа учрап,
Андин өйигә кирип, қоли билән тамға йөләнгәндә,
Илан уни чаққандәк бир иш болиду!

20 Пәрвәрдигарниң күни йоруқлуқ әмәс, бәлки қараңғулуқла елип келиду әмәсму?

Униңда пәкәт қараңғулуқла болуп, йоруқлуқ һеч болмайдиғу?!

Бәһүдә һейт-байрамлар

21 һейтлириңларға нәпрәтлимән, улардин бизар болдум,
Ибадәт сорунлириңларниң пуриғини пуриғум йоқ.■

22 Чүнки силәр Маңа «көйдүрмә қурбанлиқ»лар һәм «аш һәдийә»лириңларни сунуп атисаңларму,

Мән уларни қобул қилмаймән;

Силәрниң бордақ маллириңлар билән қилған «енақлиқ қурбанлиқлириңлар»ға қаримаймән.

23 Мәндин мунажатлириңларниң садалирини епкетиңлар,

Чилтарлириңларниң күйлирини ақлимаймән;

24 Буниң орнида адаләт худди шарқиратмидәк,
Һәққанийлиқ әбәдий ақидиған еқимдәк долқунлисун!

25 Силәр чөл-баявандики қириқ жылда қилған қурбанлиқ-һәдийиләрни Маңа елип кәлдиңларму, и Израил жәмәти?!□ ■

26 Бәрһәқ, силәр «Суккот» дегән падишасиңлар, һәм «Қиун» дегән бутлириңларни, йәни «Юлтуз илаһи»ңларни көтирип маңдиңлар!□

27 Әнди Мән силәрни әсир қилип, Дәмәшқтин жирақларға сүргүн қилдурумән,
— дәйду «Самави қошунларниң Сәрдари болған Худа» дегән нам билән аталған Пәрвәрдигар.

□ **5:17** «Мән Өзүм араңлардин өтүп кетимән» — «Мис.» 12:12дә, Пәрвәрдигарниң Израилға «Мән Мисирни кезип өтимән» дәп Мисирлиқларға өлүм жазасини жүргүзгәнлигигә охшаш, У һазир **Өз хәлқи** арисидин «өтүп кетип», Өз жазасини елип бариду. □ **5:18** «Пәрвәрдигарниң күнигә тәкәззар болған силәргә вай!» — Амос дәвридикиләр Тәвраттики «Обадия» һәм «Йоел» пәйғәмбәрләрниң язмилиридин «Пәрвәрдигарниң күни»ни хата чүшинип, бәлким «Худа һәммә «капир әжнәбий» әлләрни қаттиқ уриду, «Худаниң хәлқи болған бизләр» көтирилимиз» дегән ирқчи, бемәна көз-қарашта болған еди. Амос бу күн болса, гунадин товва қилмиған һәр бир адәмгә жаза елип келиду, дәйду. ■ **5:18**

Йәр. 30:7; Йо. 2:2; Зәф. 1:15 ■ **5:21** Йәш. 1:11; Йәр. 6:20 □ **5:25** «Силәр чөл-баявандики қириқ жылда қилған қурбанлиқ-һәдийиләрни маңа елип кәлдиңларму, и Израил жәмәти?!» — Муса пәйғәмбәрниң йетәкчилигидә чөл-баяванди болған дәвирдә, Израиллар чөл-баяванди қурбанлиқларни қилип кәлгән болсиму, ләкин бу айттин шуни биләләймизки, улар бу қурбанлиқларни Худа үчүн атиған әмәс («Маңа елип кәлдиңларму?»); бу ишлар пәкәтла бир «диний паалият» жуйсунида елип берилған, халас. ■ **5:25** Рос. 7:42 □ **5:26** «Бәрһәқ, силәр ... «Юлтуз илаһи»ңларни көтирип маңдиңлар!» — пүткүл айтәниң тәржимилири көп хил. Бирақ асагий мәнәси охшаш, Израил Муса пәйғәмбәр дәвридин тартип көңлидики бутпәрәсликни һеч ташлимиған.

Айтәтә ейтилған бутлар асасән Месопотамийә, йәни Бабил районидики бутларду. Шуңа Худаниң уларға беридиған жазаси (27-айәт) уларни Бабилға әсир қилдуруп, шу йәргә сүргүн қилдуруштин ибарәт болиду.

6

Исраилниң һаким-һөкүмдарлирига вай!

1 И Зионда хатиржәм олтарғанлар һәм Самарийә тегиға тайинип аман-есән яшиғанлар!

И әлләрниң каттисиниң әрбаблири!

Исраил жәмәти силәрни издәп келиду —

— Силәрниң һалиңларға вай!■

2 Силәр хәлиқкә: — «Калнәһ шәһиригә берип көрүңлар;

Шу йәрдин «бүйүк Хамат» шәһиригә бериңлар,

Андин Филистийләрниң шәһири Гатка чүшүп бекиңлар;

Булар силәрниң икки падишалиғиңлардин әвзәлму?

Уларниң чегариси силәрниңкидин кәңму?» — *дәп махтиниң сөзләйсиләр.*□

3 И яман күнни кечиктүрмәкчи болғанлар!

Силәр жәбир-зулумниң һөкүмранлиғини орнитип, уни өзүңларға йеқин қилмакчи болисиләр,■

4 Пил чишида нәқишләнгән кариватлар үстидә ятисиләр,

Диванлириңлар үстидә керилип ятисиләр,

Пада топидин пахланларни,

Кала қотанлиридин мозайни таллап йәйсиләр,

5 Чилтар аһаңиға тәңкәш қилип ейтисиләр,

Давуттәк өзүңларға сазларни ижад қилисиләр,■

6 Шарапни чиниләп-чиниләп ичисиләр,

Өзүңларға сәрхил майлиқ әтирләрни сүрисиләр,

— Бирақ көңлүңлар Йүсүп жәмәтиниң зиян-зәхмити үчүн һеч азапланмайду!■

7 Шуңа улар тунжа әсиргә чүшкәнләр арисидә әсиргә елиниду;

Керилип ятқанларниң әйш-ишрити ахирлишиду.□ ■

8 Рәб Пәрвәрдиғар Өз һаяти билән қәсәм қилғанки,

— дәйду Пәрвәрдиғар, самави қошунларниң Сәрдари болған Худа,

— Мән Якупниң ғуруридин бизар болдум,

Униң орда-истиһкамлиридин нәпрәтлимән;

Мән бу шәһәрни, шундақла униңики һәммини дүшмәнгә тәңла өткүзүп беримән;

9 Вә әмәлгә ашурулидуки,

Бир өйдә он адәм болуп қалса, бу онәйләнму өлиду.□

10 Әгәр мәлум бир өлгүчиниң туққини, йәни өлгүчиниң жәситини көйдүрүшкә мәсәул киши устиханларни кәтирип өйдин чиқиветип, өй ичидики йәнә бирисидин:

■ 6:1 Мис. 19:5; Йәр. 2:3 □ 6:2 «булар силәрниң икки падишалиғиңлардин әвзәлму?» — «икки падишалиқ» — биринчиси шималий падишалиқ — Исраил, пайтәхти Самарийә; иккинчиси жәнубий падишалиқ — Йәһуда, пайтәхти Йерусалим. «Силер хәлиқкә:... махтиниң сөзләйсиләр» дегән сөзләр әслидики тексттә йоқ. Бу әйтгә айдиңлаштурушқа тегишлик бир мәсилә бар: — әйттики сөзләрни Амос ейтқанму яки Самарийәдики әмирләр Самарийәниң бехәтәрлиги тоғрилиқ махтиниң ейтқанму? Бизниңчә Самарийәдики әмирләр ейтқан болуши керәк; чүнки әгәр пәйғәмбәр ағаһландуруш тәризидә соригән болса, соалниң әксичә соригән болатти, — Йәни «Бу шәһәрләр силәрниң икки падишалиғиңлардин ажимму?» дәп соригән болатти. Шуңа бу сөзләрни қоштуқ. Бу үч шәһәрниң һәммиси дүшмәнниң һужумиға дуч келип, андин ғулиған болса керәк — бирақ һазирғичә бу ишлар тоғрилиқ тарихий хатириләр йоқ. ■ 6:3 Әз. 12:27; Ам. 5:18 ■ 6:5 Йәш. 5:12 ■ 6:6 Йәш. 5:11,12 □ 6:7 «Шуңа улар тунжа әсиргә чүшкәнләр арисидә әсиргә елиниду; керилип ятқанларниң әйш-ишрити ахирлишиду» — тарихий мәлуматлардин қариғанда, Асурийә империйәси мәлум бир жутқа тажавуз қилғанда, авал шу жуттки мөтивәрләрни әсир қилип епкеташ адити бар еди. ■ 6:7 Йәш. 5:13 □ 6:9 «Бир өйдә он адәм болуп қалса, бу онәйләнму өлиду» — 5:3ни көрүң.

— «Кешиңда йәнә бириси барму?» дөп сориса, у «Йоқ» дәйду, Андин туққини йәнә: «Сүкүт! Пәрвәрдигарниң намини тилға елишимизга болмайду!» — дәйду. □

11 Сәвәви, Пәрвәрдигар буйрук чүшүриду, Вә чоң өйни парә-парә қиливетиду, Кичик өйниму чак-чекидин йерип чекиветиду. □

12 Атлар таш үстидә чапаламду? Адәмләр әшу йәрни қалилар билән ағдураламду? Бирақ силәр адаләтни өт сүйигә, һаққанийлиқниң мевисини әмәнгә айландурғансиләр — □ ■

13 — Йоқ бир нәрсидин шатлинип кәткәнсиләр, «Өз күчимизгә тайинип қудрәткә егә болғанмиз» — дегәнсиләр. □ 14 Чүнки мана, и Исраил жәмәти,

— дәйду Пәрвәрдигар, самави қошунларниң Сәрдари болған Худа,

— Мән силәр билән қаршилишидиган бир әлни турғузимән;

Улар Хамат шәһириниң давинидин Арабаһ еқимиғичә силәрни харлайду. □

7

Амосниң дуалири — Худаниң қарари

1 Рәб Пәрвәрдигар маңа көрсәттики — Кейинки от-чөп баш тартқан вақтида, мана У чекәтқиләрни ясиди (бу падиша өзигә от-чөп орғандин кейинки, иккинчи қетимлиқ от-чөп өскән вақит еди) □

2 һәм шундақ болдики, чекәтқиләр зиминдики от-чөпни қалдурмай йөвәткәндин кейин, мән: —

«И Рәб Пәрвәрдигар, өтүнүп қалай, кәчүргәйсән! Яқуп қандақму чидалайду? У кичик турса!» — дедим.

3 Пәрвәрдигар әнди ундақ қилиштин янди: «Әнди ундақ болмайду» — деди Пәрвәрдигар.

□ **6:10** «мәлум бир өлгүчиниң туққини...» — ибраний тилида «мәлум бир өлгүчиниң тағиси...». «... Жәситини көйдүрүшкә мәстул киши устиханларни кәтирип өйдин чиқиветип, өй ичидики йәнә бирисидин: — «кешинда йәнә бириси барму?» дөп сориса, у «Йоқ» дәйду, андин туққини йәнә: «сүкүт! Пәрвәрдигарниң намини тилға елишимизга болмайду!» — дәйду» — Йәһудий хәлқи адәттә жәсәтләрни көмиду, «жәсәтни көйдүрүш»ни өч көриду. «Жәситини күйдүрүш» дегән иш уларниң бешига наһайити еғир апәт чүшидиганлиғини көрситиду; шуниң билән уларниң жәсәтләрни көмүшкә қәтгий вақти чиқмайду, демәкчи. Шуңа бу бешарәт Самарийәниң наһайити жидди, бечарә әһвалга чүшидиганлиғини көрситиду. Униң үстигә, жәсәт өйдә узунғичә турған — һазир пәқәт «устиханлар»ла қалған. һаят қалған кишиләр шундақ қорқидуки, улар Пәрвәрдигарниң намини ейтишқиму петиналмайдиган болуп қалиду. Қизиқ бир иш шуки, узундин тартип, болупму Йерусалимниң Әйса Мәсиһниң өлүмидин кейинки вәйран қилинишидин кейин, Йәһудийлар «Яһвәһ» (Пәрвәрдигар) дегән исимни ишлитишкә петиналмайду.

□ **6:11** «Пәрвәрдигар... чоң өйни парә-парә қиливетиду, кичик өйниму чак-чекидин йерип чекиветиду» — һаким-һөкүмдарларниң, әмәлдарларниң гуналири һаман башқиларни өз гуналирига четилдуруп қойиду; шу вәжидин «кичик өйләр»му жазага учрап кетиду. □ **6:12** «...адаләтни өт сүйигә, һаққанийлиқни әмәнгә айландурғансиләр» — мошу ибариниң мәнәси 5-бап, 7-айәттиң мәнәсигә охшаштур. ■ **6:12** Ам. 5:7 □ **6:13** «Йоқ бир нәрсә» — бизниңчә, шүбһисизки, уларниң бутлирини көрситиду. Пүткүл айәттиң башқа бир хил тәржимиси: ««Ло-дәбар шәһирини елип шатланған едук, Карнаим шәһириниму өз күчимизгә тайинип алдуққу?» — дегәнсиләр». □ **6:14** «Мән силәр билән қаршилишидиган бир әлни турғузимән» — «бир әл» Асурийә империйәсини көрситиду. □ **7:1** «Рәб Пәрвәрдигар маңа көрсәттики — кейинки от-чөп баш тартқан вақтида, мана у чекәтқиләрни ясиди...»

— бу ишни (шундақла 4-, 7- вә 8:1-айәттики ишларниму) Амос бешарәтлик гайипанә көрүнүштә көргән болса керәк. Чүнки 3-, 6-айәттә Пәрвәрдигар «бундақ иштин» яниду.

4 Рәб Пәрвәрдигар маңа көрсәтти —
 Мана, Рәб Пәрвәрдигар хәлқи билән күрәш қилишқа отни чақирди;
 От һәтта чоңкур деңизниму қурутти,
 Мирас болған зиминниму йәп кәтти;

5 Әнди мән: —

«И Рәб Пәрвәрдигар, өтүнүп қалай, тохтиғайсән! Якуп қандақму чидалайду? У кичик турса!» — дедим.

6 Пәрвәрдигар шундақ қилиштин янди: «Әнди ундақ болмайду» — деди Рәб Пәрвәрдигар.

7 Әнди У маңа мундақ бир ишни көрсәтти —

Вә мана, Рәб тик өлчигүч жип билән қопурулған там түвидә,
 Қолида тик өлчигүч жипни тутқиничә туратти; 8 вә Пәрвәрдигар мәндин: —
 «Амос, немини көрдуң?» дәп сориди.

Мән: «Тик өлчигүч жипни» — дедим.

Рәб: «Мән йәнә Өз хәлқим Исраил оттурисиға тик өлчигүч жипни тикләймән;
 Мән йәнә уларни җазалимай өтүп кәтмәймән;

9 һәм Ишақниң «жуқури җайлири» һалак болиду,

Исраилниң тавапгаһлири вәйран қилиниду;

Йәробоам җәмәтигә қилич билән һужум қилишқа орнумдин туримән» — деди. □

Амосниң бутпәрәсләрниң тавапгаһи болуп қалған Бәйт-Әлниң каһини, йәни «шимаһий падишалық» Исраилниң «баш каһини» Амазия билән болған күриши

10 Шуниң билән Бәйт-Әлдикә каһин Амазия Исраил падишаси Йәробоамға хәвәр йоллап: —

«Амос Исраил җәмәти арисидә турупму силигә сүйкәст қилди; зимин униң қилған барлық гәплирини көтирәлмәйду. 11 Чүнки Амос: — «Йәробоам қиличта өлиду, Исраил әсиргә елинип өз зиминидин сүргүн болмай қалмайду!» — дәйду» — деди. □

12 Андин Амазия Амосқа: — һәй алдин көргүчи! Бәс, йоқал, Йәһуда зиминиға қач, эшу йәрдә бешарәт берип, шу йәрдә нан тепип йә! 13 Бирақ Бәйт-Әлдә йәнә бешарәт бәрмә; чүнки у падишаниң тавапгаһи, шаһлық өйдур, — деди. □

14 Амос Амазияға җавап берип мундақ деди: —

«Мән әсли пәйғәмбәр әмәс едим, яки пәйғәмбәрниң оғлиму әмәсмән; бәлки мән бир чарвичи, шундақла ерән дәрәқлириниң мевисини тәргүчи едим. 15 Бирақ пада бекиватқан чегимда Пәрвәрдигар мени Өз илкигә алди вә маңа: «Баргин, хәлқим Исраилға бешарәт бәр» — деди. 16 Әнди, и Амазия, Пәрвәрдигарниң сөзигә кулақ сал! Сән маңа: «Исраилни әйипләйдиған бешарәтләрни бәрмә, Ишақ җәмәтини әйипләйдиған сөзләрни ейтма», дедиң. 17 Шуңа Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —

«Сениң аялиң шәһәрдә паһишә болиду, оғул-қизлириң қилич билән қирилиду вә зиминиң өлчәш таниси тартилиши билән парчилиниду; сән напак бир зиминда өлисән; вә Исраил әсиргә елинип өз зиминидин сүргүн болмай қалмайду»».

□ 7:9 «Ишақниң «жуқури җайлири» һалак болиду» — «жуқури җайлар» тағ чоққилири қатарлық җайларда Худаға қурбанлық қилиш әслидә Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән қанунда мәһий қилинған еди. Шундақтиму, Исраил һәм Йәһудадикилар хелә бурунла тағ чоққилири үстидә Пәрвәрдигарға қурбанлық қилип ибадәт қилишқа башлиған еди. Кейин улар мошу «жуқури җайлар»да бутқа чоқунушқа башлиди.

□ 7:11 «Чүнки Амос: — «Йәробоам қиличта өлиду, Исраил әсиргә елинип өз зиминидин сүргүн болмай қалмайду!» — дәйду» — әмәлийәттә Амос: — «Пәрвәрдигар Йәробоамниң җәмәтигә қилич билән һужум қилиду» — дегән еди (9-айәт). □ 7:13 «Бәйт-Әлдә йәнә бешарәт бәрмә; чүнки у падишаниң тавапгаһи» — «падишаниң тавапгаһи» ибраний тилида «падишаниң «муқәддәс җайи» дейлиду.

8

Келидиган жазалар

1 Рәб Пәрвәрдиگار маңа мундақ бир ишни көрсәтти; мана, бир севәт язлик мевә. □

2 Андин У мәндин: Амос, немини көрдүң? — дәп сориди.

Мән: «Бир севәт язлик мевини» — дедим.

Пәрвәрдиگار маңа: Энди хәлким Исраилға завал йәтти; Мән йәнә уларни жазалимай өтүп кәтмәймән, — деди. □

3 — Шу күни ордидики қизларниң нахшилири қия-қияларға айлениду, — дәйду Рәб Пәрвәрдиگار; — Жәсәтләр көп болиду; улар жай-жайларда сиртқа ташлиниду. Сүкүт! □

4 Буни аңлаңлар, һәй мискинләрни әзгүчиләр, Зимиңдики әжиз мөминләрни йоқатмақчи болғанлар — □

5 «Ашлиғимизни сатмақчи едуқ, йеңи ай қачанму ахирлишар, Буғдай яймисини ачаттуқ, шабат күни қачан түгәр?» — дәйдиғанлар, — Шундақла «әфаһ»ни кичик қилип, «шәкәл»ни чоң елип, Алдамчилик үчүн таразини ялған қилғанлар! □ ■

6 — Намратларни күмүчкә,

Мискин адәмни бир жүп чоруққа сетивалмақчи болғанлар, Буғдайни сүпүрүндиси билән қошуп сатмақчи болғанлар! ■

7 Пәрвәрдиگار Яқупниң ғурури билән шундақ қәсәм қилдики, — Бәрһәк, Мән һәргиз уларниң қилғанлириниң һеч бирини унтумаймән! □

8 Зимин бу ишлардин төвренип кәтмәмду?

Вә униңда туруватқанларниң һәммиси матәм тутмамду?

У Нил дәрияси дәк өрләп кетиду,

У Мисир дәрияси дәк өркәшләп, андин чөкүп кетиду. □

9 Шу күни шундақ әмәлгә ашурулидуки, — дәйду Рәб Пәрвәрдиگار,

□ **8:1** «Рәб Пәрвәрдиگار маңа мундақ бир ишни көрсәтти; мана, бир севәт язлик мевә» — бу ишни (һәм 7-бап, 4-, 7-айәттики ишларниму) Амос бешәрәтлик гайипанә көрүнүштә көргән болуши мүмкин.

□ **8:2** «Мән: «бир севәт язлик мевини» — дедим. Пәрвәрдиگار маңа: Энди хәлким Исраилға завал йәтти... — деди» — ивраний тилида «язлик мевә» билән «завал» дегән сөzlәр бир-биригә охшаш кетиду.

□ **8:3** «Жәсәтләр көп болиду; улар жай-жайларда сиртқа ташлиниду. Сүкүт!» — демәк, шу чагда матәм тутқанда, аваз чиқиришқа болмайду. □ **8:4** «Һәй мискинләрни әзгүчиләр...» — башқа бир йил төржимиси «Һәй, мискинларни жутувалгучилар...».

□ **8:5** «Ашлиғимизни сатмақчи едуқ, йеңи ай қачанму ахирлишар, буғдай яймисини ачаттуқ, шабат күни қачан түгәр?» — «Йеңи ай» күнидә һәм «шабат күни» (шәнбә күни)дә Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән қанун бойичә дәм елиш керәк еди. Энди бу кишиләр ачкөзлүктин дәм елишқиму нарази еди. Шундақ болупла қалмай, улар буғдайни өлчәйдигән күрини кичик, тәңгиләрни жиңдайдиған тараза тешини чоң қилип хәқларни алдайду (кейинки изаһатни көрүң). ««әфаһ»ни кичик қилип, «шәкәл»ни чоң елип,...» — «әфаһ» һәжим бирлиги, «шәкәл» пуллиң яки егирлиқниң бирлиги еди. Бир «әфаһ» (яки «күрә») 40 литрчә, бир «шәкәл» («мискал») 14 грам келиду. Бу толуқ айәт содигәрләрниң аддий пухраларни өлчәм бирликлиридин пайдилинип, қақати-соқти қиливатқанлиғини көрситиду. ■ **8:5** һош. 12:8 ■ **8:6** Ам. 2:6 □ **8:7** «Пәрвәрдиگار Яқупниң ғурури билән шундақ қәсәм қилдики,...» — бәзи алимлар: ««Яқупниң ғурури билән» дегәнни «Яқупниң пәхри билән», демәк «Яқупниң пәхри болған Худа билән» дәп чүшиниду. Бирақ 6-бап, 8-айәт бойичә Худа «Яқупниң ғурури» яки «Яқупниң пәхри»гә өч еди. Адәттә қәсәм ичиштә қәсәм қилгучилар наһайити мүким, өзгәрмәс бир нәрсә билән қәсәм ичиду; Худаниң «Яқупниң ғурури билән» қәсәм ичиси болса интайин кинайилик гәп, «Яқупниң ғурури»ниң һеч өзгәрмәс, наһайити жаһил экәнлигини пуритиду.

□ **8:8** «Зимин бу ишлардин төвренип кәтмәмду? Вә униңда туруватқанларниң һәммиси матәм тутмамду? У Нил дәрияси дәк өрләп кетиду, у Мисир дәрияси дәк өркәшләп, андин чөкүп кетиду» — мошу айәттә Амос йәр төврәш тоғрилиқ бешәрәт бериду (1:1ни көрүң). Нил дәрияси һәр жили туюқсиз өрләп кетип, бир мәзгил кәлкүн келип, зиминни бесип кетиду. Қанаан (Палестин) зиминиму әнди Нил дәриясиға охшаш «өрләп кетиду» (йәр төврәш билән егиз-пәс болиду).

— Куяшни чүштә патқузимән,
Зиминни шу очуқ күндә қараңгулаштуримән.

¹⁰ һейтлириңларни мусибәткә,
Һәммә нахшилириңларни аһ-зарларға айландуриветимән;
Һәммә адәмниң чатриқи үстини бөз рәхт билән ориғузимән,
Һәр бир адәмниң бешида тақирлиқ пәйда қилимән;
Бу матәмни йәккә-йеганә бир оғулниң матимидәк,
Һейтниң ахирини дәрәд-әләмлик бир күн қиливетимән. □

Сүргүн болуп, Худаниң сөзидин айрилиш

¹¹ Мана, шундақ күнләр келидуки, — дәйду Рәб Пәрвәрдигар,
Зиминға қәһәтчиликни әвәтимән, —
— Нанға болған қәһәтчилик әмәс, яки суға болған чаңқашму әмәс, бәлки
Пәрвәрдигарниң сөз-каламани аңлашқа болған қәһәтчиликни әвәтимән.
¹² Шуниң билән улар деңиздин деңизға, шималдин шәриқкә кезип маңиду,
Улар Пәрвәрдигарниң сөз-каламани издәп уян-буян жүрүп, уни тапалмайду. □
¹³ Шу күни гөзәл қизлар һәм жигитләрму уссузлуқтин һалидин кетиду;
¹⁴ һәм Самарийәниң гунайиниң нами билән қәсәм ичкәнләр,
Йәни «Илаһиңниң тириклиги билән, и Дан», яки «Бәэр-Шебадики *илаһий* тирик
йол билән!» дәп қәсәм ичкәнләр болса —
Улар жиқилиду, орниниң һәрғиз қайтидин туралмайду. □ ■

9

Сахтипәзлик үстигә қилинған жәң

¹ Мән Рәбниң қурбанғаһниң йенида турғинини көрдүм; У мундақ деди: —
— Түврүкләрниң башлирини урунлар, босуғилар силкингичә уруңлар,
Уларни *ибадәтханидикиләрниң* башлириға чүшүрүп, парә-парә қилиңлар!
Мән шу *бутпәрәсләрдин* әң ахирда қалғанлириниму қилич билән өлтүримән;
Улардин қачай дегәнләр қачалмайду,

□ **8:10** «Һәммә адәмниң чатриқи үстини бөз рәхт билән ориғузимән» — «бөз рәхт»кә орунивелиш, чачларни чүшүриветиш қаттиқ матәмни яки товва қилишни билдүриду. «Бу матәмни йәккә-йеганә бир оғулниң матимидәк... қиливетимән» — бешарәттә өлгән «йәккә-йеганә оғул» зади кимду? Мәзкур соал Исраил үчүн дәвирдин-дәвиргә башни қатуридиған мәсилә. □ **8:12** «кезип маңиду» — яки «сәрсан болуп маңиду» яки «әләңшип маңиду». «Шуниң билән улар деңиздин деңизға, шималдин шәриқкә кезип маңиду, улар Пәрвәрдигарниң сөз-каламани ... тапалмайду» — биринчидин, «деңиздин деңизға» дегәнлик бәлким ««оттура деңиз»дин «өлүк деңиз»ға», йәни «ғәриптин шәриқкә» дәп билдүриду. Тексттә «жәнупқа» тилга елинмайду. Бәлким бу Исраилдикиләрниң һакавурлуғини көрситиду — улар Йәһудадин, яки Йәһудадин кәлгән пәйғәмбәрдин (мәсилән, Амостин) һәқиқәтни издимәйду. Толуқ бешарәт бәлким Йәһудийларниң кейинки дәвирләрдики, болупму һазирқи умумий әһвалини көрсәткән болса керәк — улар Инжілни, йәни «хуш хәвәр»ни қобул қилмиғачқа, өзлири тартқан азап-оқубәтлиригә һеч чүшәнчә тапалмайду. □ **8:14** «Самарийәниң гунайиниң нами билән қәсәм ичкәнләр» — «Самарийәниң гунайи» уларниң бутлиридин бири болса керәк. «Бәэр-шебадики илаһий тирик йол билән!» — ибраний тилида «Бәэр-Шебадики йолниң тириклиги билән» дейилиду. «Данниң илаһи» һәм «Бәэр-Шебадики илаһий тирик йол» — шу икки йәрниң бутлирини көрситиду. «Йол» ибраний тилида «дәрәк» дегән сөз билән ипадилиниду. Уйғур тилидики «тәриқә» вә «тәриқәт» дегән сөzlәр әрәб тили арқилиқ мошу сөздин кәлгән. ■ **8:14** Ам. 5:5

Улардин қутулай дегәнләр қутулуп чиқалмайду.□

² Улар тәһтисара ичигә тешип кирсә, қолум әшу йәрдин уларни тартип чиқариду; Улар асманға ямишип чикса, Мән шу йәрдин уларни тартип чүшүримән;□ ■

³ Улар Кармәл чоққисига мөкүвалсиму, Мән уларни издәп шу йәрдин алимән; Улар деңиз тегидә нәзиримдин йошурунвалған болсиму, Мән иланни буйруймән, у уларни чақиду;□

⁴ Дүшмәнлиригә әсиргә чүшкән болсиму, Мән шу йәрдә қилични буйруймән, у уларни өлтүриду; Мән яхшилиқни әмәс, бәлки яманлиқни йәткүзүш үчүн көзлиримни уларға тикимән. ■

⁵ Самави қошунларниң Сәрдари болған Рәб Пәрвәрдигар, Зиминға тәккүчи болса дәл Униң Өзидур;

У тегиши биләнла, зимин ерип кетиду, униңда туруватқанларниң һәммиси матәм тутиду;

Зимин Нил дәрјасидәк өрләп кетиду — Мисирниң дәрјасидәк өркәшләп, андин чөкүп кетиду.□

⁶ Равақлирини әшләргә селип, асман гүмбизини йәр йүзигә бекиткүчи Шудур; Деңиздики суларни чақирип, уларни йәр йүзигә куйгучи Удур; Пәрвәрдигар Униң намидур.■

⁷ Силәр Маңа нисбәтән Ефиопийә балилиригә охшаш әмәсму, и Исраил балилири?

Мән Исраилни Мисирдин елип чиқарған әмәсму?

Филистийләрни Крет арилидин, Сурийәликләрни Кир шәһиридин чиқарған әмәсму?□

⁸ Қараңлар, Рәб Пәрвәрдигарниң көзи «гунакар падишалиқ» үстигә чүшти — Мән йәр йүзидин уни йоқитимән;

Леким Мән Яқуп жәмәтини толук йоқитивәтмәймән, — дәйду Пәрвәрдигар.

⁹ Чүнки қараңлар, Мән буйруқ чүшүримән,

Шуниң билән худди бириси данни гәлвирдә тасқиғандәк, Исраил жәмәтини әлләр арисидә тасқаймән,

□ **9:1** «Мән Рәбниң қурбанғанниң йенида турғинини көрдүм; У мундақ деди: — Түврүкләрниң башлирини уруңлар, босуғлар силкинғичә уруңлар, уларни ибадәтханидикиләрниң башлиригә чүшүрүп, парә-парә қилиңлар!» — бу ишлар, шүбһисизки, Бәйт-Әлдики (бутпәрәслик соруну қилинған, бирақ «Пәрвәрдигарниң нами» билән аталған) ибадәтханида болиду. Мошу буйруқ кимгә берилгәнлиги ениқ дейилмиди; бәлким парәштиләргә берилгән болуши мүмкин. Ибадәтханиниң бузулуши бәлким йәр тәврәш билән мунасивәтлик (5-айәтти көрүң). □ **9:2** «тәһтисара» — өлгәнләрниң роһлири баридиған жай. ■ **9:2** Зәб. 138:8-12 □ **9:3** «Улар деңиз тегидә нәзиримдин йошурунвалған болсиму, Мән иланни буйруймән, у уларни чақиду» — «Йәш.» 27:1ни көрүң. ■ **9:4** Йәр. 44:11 □ **9:5** «У тегиши биләнла, зимин ерип кетиду, униңда туруватқанларниң һәммиси матәм тутиду; зимин Нил дәрјасидәк өрләп кетиду...» — мошу айәттә йәр тәврәш тоғрилиқ йәнә бир бешарәт берилиду. ■ **9:6** Зәб. 103:3, 13; Ам. 5:8 □ **9:7** «Силәр Маңа нисбәтән Ефиопийә балилиригә охшаш әмәсму, и Исраил балилири? Мән Исраилни Мисирдин елип чиқарған әмәсму? Филистийләрни Крет арилидин, Сурийәликләрни Кир шәһиридин чиқарған әмәсму?» — «Крет арили» — ибраний тилида «Кафтор». Толук айәттиң мәнаси: — Исраиллар «Худа бизни Мисирдин алаһидә чиқарған» дегән ойда болуп, «Немини қилишимиздин қәтъийнәзәр, биз йөнила Худаниң алаһидә халқи болимиз, һеч немә бизгә тәғмәйду» дегән хата ойға келип қалған болса керәк. Худа мошу йәрдә, башқа әлләрни («капир» әлләрни) башқа йәрләрдин (жүмлидин Мисирдин жирақ жайлардин), елип чиқардим, дәйду. Шуңа, мәлум бир әл бир йәрдин башқа бир йәргә йеткилип чиққан болсиму, бу иш уларниң қалтислигини испатлимайду. Әлниң жутлирини бекиткүчи болса пақәт Худа Өзидур.

Бирақ улардин әң кичигиму йәргә чүшүп кәтмәйду. □ 10 *Һалбуки, хәлқимниң барлиқ гунакарлири, йәни: «Күлпәт бизгә һәргиз йеқинлашмайду, бешимизға чүшмәйду»* дегүчиләр қилич тегидә өлиду.

Адәмни һайрануһәс қилидиган вәдә — ахирқи заманлар

11 Шу күни Мән Давутниң жиқилған кәписини йеңибаштин тикләймән, Униң йериқлирини етимән; Уни харабилиқтин оңшап, Әйни замандики петидәк қуримән. □ ■

12 Шуниң билән улар Едомниң қалдисига һәмдә намин билән аталған барлиқ әлләргә егидарчилиқ қилиду, — дәйду буни бежиргүчи Пәрвәрдигар.

13 Мана шундақ күнләр келидуки, — дәйду Пәрвәрдигар,

— Йәр һайдигүчи һосул жиққучига йетишивалиду, Үзүмләрни чәйлигүчи уруқ чачқучига йетишивалиду; Тағлар йеңи шарапни темитип, Барлиқ дөң-егизликләр ерип кетиду. □ ■

14 Вә хәлқим Исраилни асарәттин қутулдуруп, азатлиққа ериштүримән;

Улар харап шәһәрләрни қайта куруп, уларда мақанлишиду;

Улар үзүмзарларни тикип, уларниң шарабини ичиду;

Улар бағларни бәрпа қилип, мевисини йәйду. □

15 Мән уларни өз зимини үстигә тикимән,

Улар Мән уларға ата қилған зиминдин һәргиз қайтидин жулуветилмайду — дәйду Пәрвәрдигар сениң Худайиң. ■

□ 9:9 «Шуниң билән худди бириси данни ғәлбирдә тасқигандәк, Исраил жәмәтини әлләр арисидә тасқаймән, бирақ улардин әң кичигиму йәргә чүшүп кәтмәйду» — бугдай данлири ғәлбирдин өтүп кетиду, ташлар қалиду. Бу әйәтниң мәнаси, шүбһисизки, Худа қиммити бар болған барлиқ бугдай данлирини (һәқиқий этиқатчиларни) жиғип сақлайду (10-әйәтни көрүң). Сүзүлүп қалғанлири (ташлар) ташливетилиду. □ 9:11 «Давутниң жиқилип чүшкән кәписини йеңибаштин тикләймән» — бу бешарәт: (1) Давут пәйғәмбәрдин болған падишалиқ һаһайити ажиз болуп андин түгишидиганлиғини (жиқилидиганлиғини) көрситиду (Амос пәйғәмбәрдин 150 жил кейин шундақ болған); (2) ахирқи заманларда Худаниң Давутниң бир әвлади́ни елип тәхткә олтарғузуп, Исраилни қайтидин бир падишалиқ қилидиганлиғини көрситиду. Бу падишалиқ барлиқ қалған әлләрни башқуриду (12-әйәттә көрситилиду). Бу әлләрниң һәммиси Худаға ибадәт қилиду, униң нами билән атилиду (12-әйәт). «Қошумчә сөз»имизниму көрүң. ■ 9:11 Рос. 15:16 □ 9:13 «Үзүмләрни чәйлигүчи уруқ чачқучига йетишивалиду» —

«үзүмләрни чәйлигүчи» үзүм шараби чиқирши үчүн үзүмләрни кәлчәккә қоюп дөссәйдиған адамлар. «Йәр һайдигүчи һосул жиққучига йетишивалиду, үзүмләрни чәйлигүчи уруқ чачқучига йетишивалиду» — демәк, һосулни жиғип болушқа көп вақит кетиду. һосул елиш адәттә Март, Апрель айлирида башлиниду. Йәр һайдаш адәттә Октябр, Ноябрьда болиду. Бирақ һосулни йегивелиш йәр һайдаш башланған вақитқичә теһи түгимәйду; үзүм чәйләш вақти адәттә Синтәбр ейида болиду. Лекин ахирқи заманда үзүм чәйләш уруқ чечиш вақтигичә, йәни Ноябрь, Декабр айлиригичә давамлишиду. «Барлиқ дөң-егизликләр ерип кетиду» — бу ибарә бәлким сүт вә шарап шунчә мол болиду, мевә ширнилири еқип туриду, тағлар вә дөңләр «ерип кетиватқан»дәк көрүниду, дегән мәнидә. Бу әйәт «Йо.» 3:18-әйәттин нәқил кәлтүрүлгән. ■ 9:13 Йо.

3:18 □ 9:14 «Вә хәлқим Исраилни асарәттин қутулдуруп, азатлиққа ериштүримән; улар харап шәһәрларни қайта куруп, ... улар бағларни бәрпа қилип, мевисини йәйду» — бу улук вәдә 4:9, 5:11, 5:27, 8:2-әйәтләрдә хатириләнған жазаларни йүздәйүз өзгәртиду. Ахир берип Худа Өз хәлқини гунадан қутқузуп, пакландуриду вә шуниң билән У улар арисидә пүтүнләй улуклиниду. ■ 9:15 Йәр. 32:41

Обадия

Едомниң бәрбат болуши

¹ Обадия көргән аламәт көрүнүш: —

Рәб Пәрвәрдигар Едом тоғрилик мундақ дәйду: —

(Биз Пәрвәрдигардин бу хәвәрни аңлашқа муйәссәр болдуқ)

— «Бир әлчи әлләр арасиға әвәтилди;

У: «Орнуңлардин туруңлар, биз униңға қарши жәң қилиш үчүн турайли!» — дәп хәвәр бериду. □

² Мана, Мән сени әлләр арасида кичик қилдим;

Сән *әлләр арасида* қаттиқ кәмситилгән хәлиқ болисән! □

³ Һәй тик қияниң йериқлири ичидә турғучи,

Туралғуси жуқури болғучи,

Көңлүндә: «Ким мени йәргә чүшүрәлисун?!» дегүчи,

Көңлүндики тәкәббуруқ өзүни алдап қойди! □

⁴ Сән бүркүттәк өзүни жуқури көтәрсәңму,

Чаңғаңни юлтузлар арасиға тизсәңму,

Мән шу йәрдин сени чүшүрүветимән,

— дәйду Пәрвәрдигар. ■

⁵ Булаңчилар қешиңға кәлсиму,

Оғрилар кечиләп йениңға кирсиму,

(Һәй, шунчә үзүп ташлинисән!)

Улар өзлиригә чушлуқла оғрилайтти әмәсму?

Улар үзгүчиләр йениңға кәлсиму, азрақ васаңларни қалдуриду әмәсму? □ ■

⁶ Бирақ Әсавниң тәәлуқати қандақ ахтурулди!

Униң йошурун байлиқлири қандақ тепип чиқилди! □

⁷ Барлик иттипақдашлириң сени чегарайиңғичә һайдиветиду;

Сән билән енақ өткәнләр сени алдап, үстүңдин ғәлибә қилиду;

Нениңни йегәнләр саңа қилтақ куриду;

□ **1:1** «Бир әлчи әлләр арасиға әвәтилди» — «әлләр» (яки «ят әлләр») — Исраилға ят болған әлләрни көрситиду. «Орнуңлардин туруңлар, биз униңға қарши жәң қилиш үчүн турайли!» — «униңға» болса, Едомға. Бәлким бу әлчи Едомға дүшмән әлләрниң биринди чиққан болуп, у башқа әлләрни Едомни йоқитишқа чақириду. □ **1:2** «Мән сени әлләр арасида кичик қилдим; сән әлләр арасида қаттиқ кәмситилгән хәлиқ болисән!» — Худа Едомни «сени» дәп, мошу йәрдә униңға беваситә сөз қилиду. □ **1:3** «тик қияниң йериқлири ичидә турғучи, туралғуси жуқури болғучи» — демисәкму,

Едом пинһанрақ, үстигә чиқиш тәс болған тағлик районда турған. ■ **1:4** Йәр. 49:16 □ **1:5** «Һәй, шунчә үзүп ташлинисән!» — тирнақ ичидики сөзләр, бәлким пәйғәмбәрниң һаяжәндин Пәрвәрдигарниң сөзини үзүп қоюп дегән гепидур. «Үзүм үзгүчиләр йениңға кәлсиму, азрақ васаңларни қалдуриду әмәсму?» — Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән қанун бойичә үзүм һосулини алғанда үзгүчиләр кәмбәғәлләрниң теривелиши үчүн бир аз васаңларни қалдуруш керәк еди. Бәзи шәрқий дөләтләрдә бу бир адәткә айлинип қалған. ■ **1:5** Йәр. 49:9 □ **1:6** «... Әсавниң тәәлуқати қандақ ахтурулди!» — «Әсав» Едомниң башқа бир исми. «... Униң йошурун байлиқлири қандақ тепип чиқилди!...» —

5-6-айәтләр «мәрсийә» (матәм тутуш мунажәти) шәклидә.

Сән дәрвәкә йорутулмигандурсән![□]

8 Мән шу күни, — дәйду Пәрвәрдигар,
— Едомдин данишмәнләрни,
Әсавдин әқил-парасәтни йоқатмамдимән?^{□ ■}

9 Шуниң билән палванлириң паракәндә болиду, и Теман,
Шуниң билән Әсавниң теғидики һәр бир адәм қирғинчиликта қәтл қилиниду.^{□ ■}

Едомниң бәрбат болушиниң сәвәви

10 Уқаң Якупқа қилған зулум-зораванлиғиң түпәйлидин,
Иза-аһанәт сени қаплайду;
Сән мәңгүгә үзүп ташлинисән.[■]

11 Сән бир чәттә пәрвасиз қарап турған күни,
Йәни яқа жуттикиләр бурадириңниң мүлкини булап кәткән күни,
Таипиләр униң дәрвазилиридин кирип Йерусалим үстигә ҳәт ташлиған күни,
Сән уларниң бир әсасиға охшаш болғансән.[■]

12 Бирақ қериндишиңниң апәтлик күнигә пәрвасиз қарап турмаслиғиң керәк еди,
Йәһуданиң балилириниң һалакәт күнидә хушал болуп кәтмәслиғиң керәк еди;
Күлпәтлик күнидә ағзиңни йоған қилмаслиғиң керәк еди;

13 Өз хәлқимни апәт басқан күнидә, уларниң дәрвасисиға кирмәслиғиң керәк еди;
Уларни апәт басқан күнидә уларниң дәрд-әләмигә ерәнсиз қарап турмаслиғиң керәк еди,
Апәт басқан күнидә қолуңни мал-мүлкигә созмаслиғиң керәк еди;

14 Сән шәһәрдин қечип қутулғанларни үзүп ташлаш үчүн һәдә йолда турмаслиғиң керәк еди;
Күлпәт басқан күнидә униңдин қутулуп қалғанларни дүшмәнгә тапшурмаслиғиң керәк еди.

Пәрвәрдигарниң күни

15 Чүнки Пәрвәрдигарниң күни барлиқ әлләр үстигә чүшүшкә йеқин қалғандур;
Сениң башқиларға қилғиниңдәк, саңиму шундақ қилиниду;
Саңа тегишлик жаза өз бешиңға чүшиду;[■]

16 Чүнки сән Өз муқәддәс теғимда гәзивимни ичкиниңдәк,
Барлиқ әлләрму шундақ тохтавсиз ичиду;
Бәрһәк, улар ичиду, жутиду,

[□] **1:7** «... сени... һайдиветиду; ... үстүңдин гәлибә қилиду; ... саңа қилтақ қуриду...» — 5-7-әйтәләрдә ейтилған бешарәтләрдики пеиллар «өткән заман» билән ипадилиниду. Лекин улар кәлгүси ишларни көрситиду (8-әйтәтә ениқ көрситилиду). Ибраһий тилида, бешарәтләрдә пеилларниң «өткән заман»да ишлитиши «бу иш жәзмән йүз бериду» дегәнни тәкитләйду. «... Сән билән енақ өткәнләр сени алдап, үстүңдин гәлибә қилиду; нениңни йегәнләр саңа қилтақ қуриду» — бу әйтәт бәлким әрәбләрниң Едомийларни алдам халтисига чүшүрүп, уларни өз зиминидин һайдиветиши тоғрилиқ бешарәт бериду (вәқә бәлким миладийәдин илгәрки 6-әсирниң ахирида болған). Ибраһий тилини чүшиниш тәс. Бешарәт кәлгүсидики ишларни көрсәткини билән, пеиллар «өткән заман»да ипадилиниду. Адәттә ибраһий тилида бешарәт «өткән заман»да ипадиләнгән болса, униң жәзмәнлигини тәкитләйду. [□] **1:8** «Мән шу күни... Едомдин данишмәнләрни, Әсавдин әқил-парасәтни йоқатмамдимән?» — «шу күни» бәлким Бабил империйәси уларға тажавуз қилидиған күнини (миладийәдин илгәрки 587-жили) яки әрәбләр уларни алдап һайдиветидиған күнини, йәнә ахирқи заманда «Пәрвәрдигарниң күни»ни көрситишиму мүмкин. Едом өз данишмәнлири билән даңқи чиққан. Аюп пәйғәмбәрниң үч достидин бири болған «Теманлиқ Елифаз»му Едомлуқ еди. **■ 1:8** Йәш. 29:14; Йәр. 49:7 [□] **1:9** «Шуниң билән палванлириң паракәндә болиду, и Теман,...» — «Теман» Едомниң чоң бир шәһири. **■ 1:9** Ам. 2:14, 16 **■ 1:10** Яр. 27:41; әз. 35:5; Ам. 1:11 **■ 1:11** Зәб. 136:7 **■ 1:15** Әз. 35:15

Андин улар неч мөвжүт эмәстәк йоқап кетиду.□

Исраилниң әслигә кәлтүрүлүши

17 Бирақ Зион теги үстидә панаһ-кутқузулуш болиду,
Тағ пак-муқәддәс болиду;

Яқуп жәмәтиниң тәәллүқатлири өзигә тәвә болиду;□

18 Вә Яқуп жәмәти от, Йүсүп жәмәти ялқун,

Әсав жәмәти уларға пахал болиду;

От вә ялқун Әсав жәмәти ичидә йеқилип, уларни жутуп кетиду;

Әсав жәмәтидин неч бирси қалмайду;

Чүнки Пәрвәрдигар шундақ сөз қилған.

19 Йәһуданиң жәнубидикиләр Әсавниң тегиға егә болиду;

Шәфәләһ түзләңлигидикиләр Филитийләрниң зиминиға егә болиду,

Бәрһәк, улар Әфраимниң даласи һәм Самарийәниң даласиға егә болиду;

Бинямин Гилеадқа егә болиду;□

20 Сүргүн болғанлардин қелип қалған Исраиллардин тәркиб тапқан бу қошун
Қанаандикиләргә тәвә болған зиминиға Зарәфатқичә егә болиду;

Сәфарадта сүргүндә турған Йерусалимдикиләр болса жәнуптики шәһәрләргә егә
болиду.□

21 Андин Зион теги үстигә қутқузуғчилар чиқиду,

Улар Әсав теги үстидин һөкүм сүриду;

Шуниң билән падишалиқ Пәрвәрдигарға тәвә болиду!□

□ **1:16** «Чүнки сән Өз муқәддәс тегиғида гәзивимни ичкиниңдәк» — ибраний тилида «чүнки сән Өз муқәддәс тегиғида ичкиниңдәк...» — Чүшәнчимиз бойичә Едомийлар Худаниң қолида униң гәзивини ичкән еди. Башқа бир хил чүшәнчиси, Едомийлар Йәһуда үстидин қилған гәлибисини тәбрикләп, «Худаниң муқәддәс теги» да шарап ичкән; вә улар (айәтнիң ичкинчи қисми бойичә) шу гунайи үчүн барлиқ әлләр билән тән Худаниң гәзивини ичиду. «Барлиқ әлләрму шундақ тохтасиз ичиду; бәрһәк, улар ичиду, жутиду, андин улар неч мөвжүт эмәстәк йоқап кетиду» — әлләрниң немини ичиду? Худаниң гәзивини ичиду (мәсилән «Зәб.» 74:8-9, «Йәш.» 49:26, «Йәр.» 25:15-16, «Зәб.» 15:4ниму көрүң). □ **1:17**

«Бирақ Зион теги үстидә панаһ-кутқузулуш болиду» — башқа бир хил тәржимиси: «Бирақ Зион тегида қутулуп қалғанлар болиду». □ **1:19** «Йәһуданиң жәнубидикиләр» — ибраний тилида «Нәгәвдикиләр». «Нәгәв» — Йәһуданиң жәнубий тәрипидики чоң чөл-баяван. «Йәһуданиң жәнубидикиләр Әсавниң тегиға егә болиду; Шәфәләһ түзләңлигидикиләр Филитийләрниң зиминиға егә болиду, ... Бинямин Гилеадқа егә болиду» — 19-айәттики бешәрәтләрниң көп қисми миладийәдин илгәрки 2-әсирдә әмәлгә ашурулиду («Макаббийлар» һәм «Йосефус» дегән кона тарихий китапларда хатириләнгән). Бирақ пикиримизчә, бу бешәрәтниң толук әмәлгә ашурулуши ахирқи заманда болиду.

□ **1:20** «Сүргүн болғанлардин қелип қалған Исраиллардин тәркиб тапқан бу қошун...» — башқа бир хил тәржимиси: «Қанаанға қайтип кәлгән, сүргүн болған Исраиллар жамаити...». □ **1:21** «Улар Әсав теги үстидин һөкүм сүриду» — яки «улар Әсав теги үстидин һөкүм чиқириду». «Шуниң билән падишалиқ Пәрвәрдигарға тәвә болиду!» — һазир «Әсав тегидикиләр»ниң неч қайсиси Едомлуқлар әмәс (18-айәтди көрүң). Бу «кутқузуғчилар»ниң ким еканлиги дейлимиди; пикиримизчә, «кутқузуғчилар» кона заманларда Исраилни қутқузған пәйғәмбәрләр вә «батур һакимлар» сүпитидә болиду. Улар һазир өлүмдин тирилгән. Исраил Худаниң толук идарә-һөкүми астида болуп, униң әһвали пүтүнләй муқәммәл болиду.

Юнус

Юнус пәйгәмбарниң Пәрвәрдигар бәргән вәзитидин қечиши

¹ Пәрвәрдигарниң сөзи Амиттайниң оғли Юнусқа йетип келип мундақ дейлиди: — ² «Орнундин тур, дәрһал Нинәвә дегән әшу бүйүк шәһәргә берип, авазини кәтирип у йәрдикиләрни ағһландурғин; чүнки уларниң рәзилликлири Мениң көзүмгә қадилип туриду». ■

³ Бирақ Юнус орнидин туруп Пәрвәрдигарниң йүзидин өзини қачуруш үчүн Таршиш дегән жутқа кәтмәкчи болди. Шуңа у Йоппа шәһиригә берип, Таршишқа баридиған кемә тепип, кирасини төләп униңға чүшти вә кемичиләр билән бирликтә Таршишқа берип, Пәрвәрдигарниң йүзидин өзини қачурмақчи болди. □

⁴ Пәрвәрдигар болса зор бир боранни деңизға ташлиди; шуңа деңизда дәһшәтлик қара боран чиқип, кемә парчилинип кәткили тас қалди. ⁵ Кемичиләр болса бәк қорқуп кетип, һәр қайсиси өз илаһлириға хитап қилип дуа қилишти; улар кемини йениклисун дәп униңдики жүк-тақларни деңизға ташливетти. Бирақ Юнус болса, кеминиң асти қәвитигә чүшүвелип, шу йәрдә әлүктәк ухлаватқан еди.

⁶ Кемә башлиғи униң йениға келип униңға: «Әй, ухлаватқан киши, бу қандақ қилиғиниң? Орнуңдин тур, илаһиңни сөгинип нида қил! Ким билиду, илаһиңниң нәзири чүшүп бизни һалакәттин қутқузуп қаламду техи?» — деди.

⁷ Улар бир-биригә: — Келиңлар, бу күлпәтниң кимниң вәжидин бешимизға чүшкәнлигини бекитиш үчүн чәк ташлайли, — дейишти. Шундақ қилип улар чәк ташлашти; ахирда чәктә Юнус чиқип қалди.

⁸ Улар униңдин: — Қени, ейт, бешимизға чүшкән бу күлпәт кимниң сәвәвидин болуватиду? Сениң тирикчилиғиң немә? Нәдин кәлдиң? Қайси әл, қайси милләттин сән? — дәп сориди.

⁹ У уларға: — Мән болсам ибраний миллитидин, әршләрдик Худадин, йәни деңизни, йәр-зиминни яратқан Пәрвәрдигардин қорққучимән, деди. □

¹⁰ Бу сөз уларни интайин қорқутивәтти. Улар: «Сән зади немә иш қилған?» — дәп сориди чүнки улар униң Пәрвәрдигарниң йүзидин қачқанлигини билгән еди, чүнки улар буни униң өз ағзидин аңлиған еди.

¹¹ Улар униңдин: — Әнди биз сени қандақ қилсақ деңиз биз үчүн тиничлиниду? — дәп сориди; чүнки деңиз долқуни барғансери әвж елип кетивататти.

¹² У уларға: — Мени кәтирип деңизға ташливетиңлар, шу чағда деңиз силәр үчүн тиничлиниду; чүнки билимәнки, бу зор боран мениң сәвәвимдин силәргә чүшти, — деди.

¹³ Бирақ бу адәмләр күчәп палақ уруп қирғаққа йетишкә тиришти; амма йетәлмиди, чүнки деңиз қеришқандәк техиму долқунлап кетивататти. ¹⁴ Улар Пәрвәрдигарға илтижа қилип пәрәд кәтирип: — Аһ Пәрвәрдигар, Сәндин өтүнимиз, бу адәмниң женини алғанлиғимизни биздин көрмигәйсән! Бигуна бир адәмниң қенини төқүшниң гунайини үстимизгә қоймигәйсән! Чүнки Сән Пәрвәрдигар Өзүңниң халиқиниңни қилдиң! — дәп нида қилди.

■ **1:2** Яр. 10:11,12; Юн. 3:3 □ **1:3** «Таршиш» - қедимки заманларда «Таршиш» дәйдиған үч жут бар еди. Биринчиси, шималий Африқида (һазирқи Марақәш әтрапида); иккинчиси Испанийә, үчинчиси Әнглийә болуши мүмкин еди. Мошу йәрдә қайси Таршиш еканлигини биз билмәймиз. Бирақ уларниң һәммиси Пәләстиндин интайин жирақ, Нинәвәгә баридиған йолниң әси йөналишидә болуп бир нәччә миң километр жирақлиқта еди. «Йоппа» - «Йоппа»ниң һазирқи исми «Хайфа» яки «Жаффа», Исраилийәниң әң муһин портидур. □ **1:9** «Ибраний миллитидин» — йәни йәһудий миллитидин.

15 Шуниң билән улар Юнусни көтирип елип деңизга ташливатти; деңиз долқунлиништин шуан тохтиди. 16 Шуниң билән бу адәмләр Пәрвәрдигардин қаттиқ қорқти; улар Пәрвәрдигарға атап қурбанлиқ қилип қасәм ичишти.

2

1 Бирақ Пәрвәрдигар Юнусни жутувелишқа йоған бир белиқни әвәткән еди. Юнус болса бу белиқниң қарнида үч кечә-күндүз турди. □ ■

Чоң белиқниң қарнида туруп дуа қилиш

2 Юнус белиқниң қарнида туруп Пәрвәрдигарға мундақ дуа қилди: —

3 «Мән дәрәд-әлимимдин Пәрвәрдигарға пәрәд көтәрдүм,
У маңа ижабәт қилди.

Мән тәһтисараниң тәктидин пәрәд қилдим,
Сән авазимға қулақ салдиң. □ ■

4 Чүнки Сән мени деңиз тәктигә, деңиз қарниға ташливаттиң,
Кәлқүн еқинлири мени арасиға еливалди,
Сениң барлиқ долқунлириң һәм өркәшлириң үстүмдин өтүп кәтти; ■

5 Вә мән: «Мән нәзириңдин ташливетилгәнмән;
Бирақ мән йәнила муқәддәс ибадәтханаңа қарап үмүт билән тәлмүримән» —
дәдим. □

6 Сулар мени жутуп кәткидәк дәрижидә оривалди,
Деңиз тәкти мени қапсивалди;
Деңиз чөплири бешимға чирмишивалди.

7 Мән тағларниң тәглиригичә чүшүп кәттим;

Йәр-зимин тегидики тақақлар мени әбәдил-әбәткичә қамап қойди;
Һалбуки, Сән женимни һаң ичидин чиқардиң, и Пәрвәрдигар Худайим.

8 Женим ичимдә һалидин кәткәндә Пәрвәрдигарни есимгә кәлтүрдүм,
Дуайим Саңа йетип,
Муқәддәс ибадәтханаңа кирип кәлди.

9 Бемәна әрзимәс бутларға чоқунғанлар өзигә несип болған мейриванлиқтин
мәһрум болиду.

10 Бирақ мән болсам тәшәккүр садаим билән Саңа қурбанлиқ қилимән;
Мән ичкән қасәмлиримни Сениң алдинда ада қилимән.
Нижат-қутқузуш Пәрвәрдигардиндур! ■

11 Пәрвәрдигар белиққа буйруди, белиқ Юнусни қуруқлуққа қәй қилди.

3

Нинәвә шәһиргә берип Худаниң хәвирини йәткүзүш

1 Пәрвәрдигарниң сөзи иккинчи қетим Юнусқа йетип мундақ дейилди: —

□ **2:1 «Йоған бир белиқ»** - «юнус белиғи» бәлким бу иштин қоюлған намдур. Бирақ «юнус белиғи» (инсанларға амрақ болғини билән) адәмни жутқидәк чоңлуқта йоқ. ■ **2:1** Мат. 12:40; 16:4; Луқа 11:30

□ **2:3 «Тәһтисара»** — (ибраний тилида «шеол») «йәр астидики сарай» (йәни, «тәкт сарайи»), өлгәнләрниң роһлири баридиған, қиямәт күнини күтидиган жайни көрситиду. Юнус өзини өлүп, тәһтисараға чүшкәндәк һес қилиду. Йәнә бир мүмкинчилиги барки, у белиқ қарнида һәқиқәтән өлгән, андин Худа уни (белиқниң агзидин чиққанда) тирилдүргән. ■ **2:3** Зәб. 119:1 ■ **2:4** Зәб. 41:8 □ **2:5 «Бирақ мән ... тәлмүримән»** — башка бир хил тәржимиси: «Мән қандақму муқәддәс ибадәтханаңа үмүт билән тәлмүрәп қараймән?». ■ **2:10** Зәб. 3:9; 49:14,23; 115:8; һош. 14:3; Ибр. 13:15

2 «Орнуңдин тур, Нинэвэ дегэн эшу бүйүк шәһәргә берип, Мән саңа тапшурган хәвәрни уларға жакала».

3 Юнус орнидин туруп Пәрвәрдигарниң сөзи бойичә Нинэвә шәһиригә барди. Нинэвә болса наһайити бүйүк бир шәһәр болуп, шәһәрниң өзила үч күнлүк йол еди. □

4 Юнус шәһәр ичигә кирип бир күн маңди, у: —

Қириқ күндин кейин, Нинэвә шәһири вәйран қилиниду! — дөп жақалиди.

5 Нинэвәдикиләр Худаниң сөзигә ишәнди. Улар роза тутулсун дөп елан қилип, мәтивәрләрдин тартип әң кичигигичә уларниң һәммиси бөз кийим кийди. □ ■

6 Бу сөз падишаға йәткәндә, уму тәхтидин туруп, тонини ташлап бөз кийим кийип күллүккә кирип олтарди. □ 7 У йәнә әмри арқилиқ пүткүл Нинэвә шәһиригә мунуларни жақалиди: — «Падиша һәм ақсүнәкләрниң ярлиғи бойичә, Нинэвә шәһиридики һеч қандақ адәм, ат-улақ, кала, қой падилири һеч нәрсигә еғиз тәгмисун; һеч нәрсини йемисун, суму ичмисун. 8 һәр бир адәм вә һайван бөз кийсун, һәр бири Худаға қаттиқ пәрәд көтәрсун; һәр бири яман йолдин янсун, һәр бири қолини зораванлиқтин үзсун; 9 ким билиду, буниң билән Худа қаттиқ ғәзивидин йенип бизни һалақ қилмасмекин?» ■

10 Шуниң билән Худа уларниң әмәлларини, йәни яман йоллардин янғанлиғини көрүп, уларға қаратқан балайиқазани чүшүрүштин йенип, шу балияқазани чүшүрмиди.

4

Пәрвәрдигар Юнус пәйгәмбәргә бәргән тәрбийә-савақ

1 Амма бу иш Юнусни интайин нарази қилип, уни қаттиқ ғәзәпләндүрди.

2 У Пәрвәрдигарға: — «Аһ, Пәрвәрдигар, өз жутумдики чағда Сениң шундақ қилидиганлиғиңни демигәнмидим? Шуңа мән әслидә Таршишқа қачмақчи болғанмән; чүнки мән билимәнки, Сән мөһри-шәпқәтлик, рәһимдил, асан ғәзәпләнмәйдиган, чоңқур мөһриванлиққа толған, кишиләрниң бешиға күлпәт чүшүрүштин янғучи Худадурсән. ■ 3 Әнди Пәрвәрдигар, женимни мәндин елип кәт, өлүм мән үчүн яшаштин әвзәл» — деди.

4 Пәрвәрдигар униңдин: — Бундақ ачқиқланғиңиң тоғриму? — дөп сориди.

5 Андин кейин Юнус шәһәрдин чиқип, шәһәрниң шәрқий тәрипигә берип олтарди. У шу йәрдә өзигә бир чәллә ясап, шәһәрдә зади немә ишлар боларкин дөп униң сайисидә олтарди.

6 Пәрвәрдигар Худа Юнусни өз паракәндичилиғидин қутқузуш үчүн, униң бешиға сайә чүшсун дөп униңға бир кичик дәрәқни өстүрүп тәйярлиди. Юнус кичик дәрәқтин интайин хурсән болди. 7 Бирақ иккинчи күни таң атқанда Худа бир қурутни тәйярлап әвәтти. Қурут бу кичик дәрәқни пилигигә зәрбә қилип уни қурутувәтти. 8 Күн қизарғанда, Худа интайин иссиқ бир шәриқ шамилини

□ **3:3** «Үч күнлүк йол» — бәлким шәһәр вә униң әтрапидики жайлардин өтүш үчүн үч күн меңиш керәклиғини көрситиду. Қедимки Нинэвә шәһириниң аһалиси икки миллион әтрапидә еди. Бәзи алимлар «үч күнлүк йол» дегәнни шәһәрни айлинишқа үч күн кетиду дөп қарайду. □ **3:5**

«бөз кийим кийиш» — қедимки заманларда адәмниң қаттиқ товва қилишини билдүрәтти.

■ **3:5** Мат. 12:41; Лука 11:32 □ **3:6** «күллүк» — қедимки заманларда товва қилиш яки қаттиқ қайғуни билдүрүш үчүн адәмләр күл догисидә олтиратти. Қедимки шәһәрләрниң сиртида адәттә чоң бир «күл догиси» болатти, Нинэвә шәһиридә мундақ күллүкләр көп болуши мүмкин еди. ■ **3:9** Йо. 2:14 ■ **4:2** Мис. 34:6; Зәб. 85:5; Йо. 2:13

тәйярлиди; күн тәптини Юнусниң бешиға чүшүрди, уни һалидин кәткүзди. У өзигә өлүм тиләп: — Өлүм мән үчүн яшаштин әвзәл, — деди.

⁹ Бирақ Худа униңдин: — Сениң әшу кичик дәрәқ сәвәвидин шундақ аччиқлинишиң тоғриму? — дәп сориди.

У жавап берип: — Һәә, һәтта өлгидәк аччиғим кәлгини тоғриду, — деди. □

¹⁰ Пәрвәрдиғар униңға мундақ деди: — «Сән һеч әжриңни сиңдүрмигән һәм өзүң өстүрмигән бу кичик дәрәқкә ичиңни ағриттиң; бирақ у бир кечидила өзи өсүп, бир кечидила қуруп кәтти; ¹¹ Әнди Мениң оң қоли билән сол қолини пәриқ етәлмәйдиған йүз жигирмә миң адәм олтирақлашқан, шундақла нурғун мал-варанлириму болған Нинәвәдәк бундақ бүйүк шәһәрдикиләргә ичимни ағритип рәһим қилишимға тоғра кәлмәмду?». □

□ **4:9** «Һәтта өлгидәк аччиғим кәлгини тоғриду» — башқа бир хил чүшәнчиси: «Бу дуниядин кәткүчә аччиқлишим тоғриду». һеч болмиғанда бу ибарә Юнусниң аччиғиниң әң жуқури пәллигә йәткәнлиги, униң аччиғиниң буниңдинму артуқ болмайдигәнлигини көрситиду. □ **4:11** «Оң қоли билән сол қолини пәриқ етәлмәйдиған йүз жигирмә миң адәм» - кичик балиларни көрсәтсә керәк.

Микаһ

Бешарәтләр 1-қатар *** Барлиқ әлләр, аңлаңлар! Самарийә вә Йәһуданиң халиға вай!

¹ Пәрвәрдигарниң сөзи — Йотам, Аһаз вә һәзәкия Йәһудаға падиша болған күнләрдә Морәшәтлик Микаһға кәлгән: —

— У буларни Самарийә вә Йерусалим тоғрисида көргән.

² Аңлаңлар, и хәлиқләр, һәммиңлар!

Кулақ сал, и йәр йүзи вә униңда болған һәммиңлар: —

Рәб Пәрвәрдигар силәрни әйипләп гувалиқ бәрсун,

Рәб муқәддәс ибадәтханисидин силәрни әйипләп гувалиқ бәрсун! ■

³ Чүнки мана, Пәрвәрдигар Өз жайидин чиқиду;

У чүшүп, йәр йүзидики жуқури жайларни чәйләйду; □ ■

⁴ Униң астида тағлар ерип кетиду,

Жилғилар йерилиду,

Худди мом отниң алдида еригәндәк,

Сулар тик ярдин төкүлгәндәк болиду. □ ■

⁵ Буниң һәммиси Яқупниң итаәтсизлиги,

Исраил жәмәтидики гуналар түпәйлидин болиду;

Яқупниң итаәтсизлиги нәдин башланған? У Самарийәдин башланған әмәсму?

Йәһудадики «жуқури жайлар»ни яшаш нәдин башланған? Улар Йерусалимдин башланған әмәсму? □

⁶ Шуңа Мән Самарийәни етиздики таш догисидак,

Үзүм таллири тикишкә лайиқ жай қиливетимән;

Мән униң ташлирини жилғиға домилитип ташлаймән,

Униң һуллирини ялаңачлаймән; □

⁷ Униң барлиқ ойма мәбудлири пара-пара чеқветилиду;

Униң паһишилиқтин еришкән барлиқ һәдийәлири от билән көйдүрүлиду;

Барлиқ бутлирини вәйранә қилимән;

Чүнки у паһишә аялниң һәққи билән буларни жиғип топлиди;

■ **1:2** Қан. 32:1; Йәш. 1:2 □ **1:3** «... У (Пәрвәрдигар) чүшүп, йәр йүзидики жуқури жайларни чәйләйду» — «кириш сөз»дә ейтқинимиздәк, «Исраил (вә башқа әлләр) үчүн «жуқури жайлар» бутларға, жин-шәйтанларға аталған жайлар еди. ■ **1:3** Қан. 32:13; 33:29; Зәб. 113:11; Йәш. 26:21; Ам. 4:13 □ **1:4** «Чүнки мана, Пәрвәрдигар өз жайидин чиқиду... (3-айәт) У чүшүп, йәр йүзидики жуқури жайларни чәйләйду; Униң астида тағлар ерип кетиду...» — демисәкму, бу ахирқи замандики «Пәрвәрдигарниң күни»ни көрситиду. ■ **1:4** һак. 5:4; Зәб. 17:8-10; Зәб. 67:3, 9; Зәб. 96:5; Ам. 9:5 □ **1:5** «Яқупниң итаәтсизлиги нәдин башланған? У Самарийәдин башланған әмәсму? Йәһудадики «жуқури жайлар»ни яшаш нәдин башланған? Улар Йерусалимдин башланған әмәсму?» — Исраил вә Йәһудада «жуқури жайлар» бутпәрәсликкә аит, жиркинчилик жайларға айландурулған еди. «жуқури жайлар» яшаш «Йерусалимдин башланған» — Сулайман падишаниң бу ишларда әйиви бар еди («2Пад.» 11:7ни көрүң). □ **1:6** «Шуңа Мән Самарийәни етиздики таш догисидак, үзүм таллири тикишкә лайиқ жай қиливетимән» — башқа бир хил тәржимиси: «Шуңа Мән Самарийәни етиздики таш догисидак, йеңила тикилгән узумзарлиқтәк қиливетимән». «Мән униң ташлирини жилғиға домилитип ташлаймән» — Самарийәдики һәшәмәтлик имарәтләр әжайип һәйәтлик чоң ташлардин ясалған еди (Омри дегән падишаниң дәвридин башлап). «... домилитип ташлаймән» — ибраний тилида «... төкүп ташлаймән».

Улар йәнә паһишә аялның һәққи болуп қайтип кетиду.□

⁸ Булар үчүн мән аһ-зар көтиримән,

Мән һувлаймән;

Ялиңаяқ, ялаңач дегидәк жүримән;

Мән чилбәриләрдәк һувлаймән;

Һувкушлардәк матәм тутуп жүримән.□ ■

⁹ Чүнки униң ярилири давалиғусиздур,

У һәтта Йәһудағичиму йетип,

Хәлқимниң дәрвазисига, йәни Йерусалимғичә ямриди.□

¹⁰ Бу апәтни Гат шәһиридә сөзлимәңлар,

Қәтғий жиғлимаңлар;

Бәйт-лә-Афраһ шәһиридә топа-чаңда еғинаңлар!□ ■

¹¹ И Шафирда туруватқан қиз, ялаңачлиқ вә шәрмәндилик ичидә әсирликкә өт;

Заананда туруватқан қизлар талаға һеч чиққан әмәс;

Бәйт-Езәл аһ-зарлар көтәрмәктә;

«Худа сәндин муқим жайиңни елип кетиду!»□ ■

¹² Маротта туруватқан қиз яхшилиққа тәлмүрүп тит-тит болуватиду;

□ **1:7** «Чүнки у (Самарийә) паһишә аялның һәққи билән буларни жиғип топлиди; улар йәнә паһишә аялның һәққи болуп қайтип кетиду» — «паһишә аялның һәққи» тоғрилиқ; — «кириш сөз»имиздә ейтилгәндәк, Израил вә Йәһуданиң бутпәрәслиги һәр хил шәһванийлик билән арилашқан. Бутханиларға махсус «атап беғишиған» паһишә аяллар билән биллә йетиш бутқа чоқунушның бир паалийти еди, шуниң билән бутханилар вә уларни башқурғучилар бу арқилиқ бейип кәткән еди. «Паһишә аялның һәққи болуп қайтип кетиду» — Израилни ишғал қилғучи Асурийә империйәси вә кейин Бабил империйәси бәлким мошу бутпәрәсликтин еришкән мал-дүниялирини охшаш йолда (өзлириниң бутханилирини селип, бутпәрәслик-паһишәвазлиқ арқилиқ бейишқә) ишләткән болуши мүмкин! Башқа бир хил чүшәнчиси: — паһишәвазлиқ арқилиқ еришәлгән шу күмүч бутларға һәл беришкә ишләткән; тажавузчилар күмүчни қайтидин еритип, уни тәңгиләргә айландуриду; андин у қайтидин «паһишә аялның һәққи»ғә ишлитилиши мүмкин.

□ **1:8** «Булар үчүн мән аһ-зар көтиримән, мән һувлаймән ... мән чилбәриләрдәк һувлаймән; һувкушлардәк матәм тутуп жүримән» — Микаһ пәйғәмбәр Самарийәдикиләргә интайин көйүнгини үчүн қаттиқ азапланған. Шуниң билән у уларға кәлғуси апәтни көрситидән «рәсим болуш» үчүн, хәлиқниң бу ишларниң тезла реаллиққа айланидиганлиғини билеп йетиши үчүн, улар алдида ялаңач (бәлким «йерим ялаңач») жүриду. ■ **1:8** Аюп 30:29 □ **1:9** «У һәтта Йәһудағичиму йетип,...» — мошу йәрдә «у» апәт яки «Самарийәниң ярилири»ни көрситиду. «У (апәт) һәтта Йәһудағичиму йетип, ... Йерусалимғичә ямриди» — 10-16-айәтләрдә Микаһ Асурийә империйәсиниң Йәһудани ишғал қилидиганлиғини алдин-ала ейтиду. Мошу айәтләрдәки **11** шәһәрниң һәр бири пәйғәмбәрниң жути «Морәшәт»тин көп дегәндә 9 километр жирақлиқта болуп, «Морәшәт»тә туруп көргили болатти. Микаһ һәр бир шәһәрниң намлириниң мәнәси һәққида униңға маслашқан сөзләрни қилип, уларниң әһвалини сүпәтлгән. Дәрвәкә һәр бир шәһәр ахирида Асурийә тәрипидин ишғал қилинди.

□ **1:10** «Бу апәтни Гат шәһиридә сөзлимәңлар, қәтғий жиғлимаңлар» — «Гат» дегән исимниң мәнәси «жиға»ға йеқин. «Бәйт-лә-Афраһ шәһиридә топа-чаңда еғинаңлар!» — «Бәйт-лә-Афраһ» «топа-чаңлиқ жут» дегән мәнидә. ■ **1:10** 2Сам. 1:20; Йәр. 6:26 □ **1:11** «И Шафирда туруватқан қиз, ялаңачлиқ вә шәрмәндилик ичидә әсирликкә өт» — «Сафир»ниң мәнәси «гөзәллик», «йеқимлиқ». «Худа сәндин муқим жайиңни елип кетиду!» — ибраний тилида «У сәндин муқим жайиңни елип кетиду!». «Заананда туруватқан қизлар талаға һеч чиққан әмәс» — «Заанан»ниң тәләппузи «чиқиш» дегән сөзгә йеқин. «Бәйт-Езәл аһ-зарлар көтәрмәктә; Худа сәндин муқим жайиңни елип кетиду!» — «Бәйт-Езәл» дегән «елип кетиш»кә йиқин аһаңда. Айәттики иккинчи қисимниң башқа бир хил тәржимиси: «Заананда туруватқан қизлар Бәйт-Езәлның аһ-зарлириға чиққан әмәс; сәндин муқим жайиңни елип кетиду». ■ **1:11** Йәш. 47:3

Бирақ яманлиқ Пәрвәрдигардин Йерусалим дәрвазисига чүшти. □ ■

13 Тулпарни жәң һарвусига қат, и Лақишта туруватқан қиз;

(Лақиш болса, Зион қизига гунаниң башланған йери еди!)

Чүнки сәндә Исраилниң итаәтсизлиги тепилиду. □

14 Шуңа сән хушлишиш һәдийлирини Морәшәт-Гат шәһиригә берисән;

Ақзибниң дукандарлири Исраил падишаларига ялғанчилик йәткүзиду; □

15 Мән теһи саңа бир «мирасхор» әпкелимән, и Марәшаһ шәһиридә туруватқан қиз;

Исраилниң шан-шәриви Адулламғиму чүшүп келиду. □

16 Өзүңни тақирбаш қил,

зоқуң болған балилар үчүн чечиңни чүшүрүвәт;

Қорултаздәк айдиңбашлиғиңни кеңәйт,

Чүнки улар сәндин айрилип сүргүн болушқа кәтти. □

2

Жәбир-зулум үстигә чүшидиган жәза

1 Орнида йетип қәбиһликни ойлайдиганларға вә яманлиқ әйлигүчиләргә вай!

Пақәт уларниң қолидин кәлсила, улар таң етиши биләнла уни ада қилиду;

2 Уларниң ачкөз көзи егизларға чүшила, улар зораванлиқ қилип булвалиду;

Өйләргиму қизикипла қалса, буларниму елип кетиду;

Улар батур кишиниму жәмәти билән булайду,

□ **1:12** «Маротта туруватқан қиз яхшиликқа тәлмүрүп тит-тит болуватиду» — «Марот» дегәнниң мәнаси «аччиқ» — улар «яманлиқ»ниң аччиқлиғини тетийду. «...яманлиқ Пәрвәрдигардин Йерусалим дәрвазисига чүшти» — Сәннахериб Йәһудадики нурғун шәһәрлирини муһасиригә алғандин кейин Йерусалимни ишғал қилалмай дәрвазиси алдиға тохтап қалди. Ахирида мәғлуп болди. ■ **1:12** Ам.

3:6 □ **1:13** «Тулпарни жәң һарвусига қат, и Лақишта туруватқан қиз» — ибраний тилида «Лақиш»ниң тәләппузи «ат»қа йеқин. Лақиш шу райондики әң күчлүк шәһәр; атқа тайинишниң өзи бир гуна. Худа Исраилға «атқа тайиниш»ни қәтгий мәңгый қилған еди («Қан.» 17-бап). Уларниң атларға тайиниши бәлким Йәһудаға сәлбий үлгә болуши мүмкин еди. «Лақиш болса, Зион қизига гунаниң башланған йери еди!» — Лақиш шәһири Йәһудада болғини билән биринчи болуп шималий падишаликниң тунжа бөтпәрәс падишаси Йәробоам (И)ниң зәбиллиғиниң тәсири қобул қилған болса керәк. Хәритиләрни көрүң. □ **1:14** «Сән хушлишиш һәдийлирини Морәшәт-Гат шәһиригә берисән»

— «Морәшәт-Гат» дегән сөзниң йилтизи «мирасни елиш» яки «мирастин мәһрум болуш» (ибраний тилида «морәш», әрәб тилида «мирас»). Улар өз «мирас»идин айрилиди, мирасиға «әлвида» дейиши керәк. «Ақзибниң дукандарлири Исраил падишаларига ялғанчилик йәткүзиду» — «Ақзиб»ниң мәнаси «алдамчилик», Йәһуда падишаларига жайлашқан. Йәһуда падишалари (шундақла Исраил падишалари) Ақзиб шәһириниң дукандарлидин көп пайда көргән еди («1Тар.» 4:21-23). Дүшмән қошуни Исраил падишаларига тажавуз қилғандин кейин, Самарийә падишалари жиддий һажәткә чүшкәндә, Ақзибтикилар уларға бурунқидәк сода-сетиқ қилип керәклик тәминатларни әвәтәлмәй, уларға «ялғанчи» болуп қалиду.

□ **1:15** «Мән теһи саңа бир «мирасхор» әпкелимән, и Марәшаһ шәһиридә туруватқан қиз» — ибраний тилида «Марәшаһ» вә «мирасхор» йеқин сөз. «мирасхор» әлвәттә кинайиллик гәп, у Асурийә падишаси Сәннахерибни көрситиду. «Исраилниң шан-шәриви Адулламғиму чүшүп келиду» — «Адуллам» әслидә Давут пәйғәмбәр (жигит вақтида) Саул падишадин қечип, киривалған фар еди. Демәк, Исраил, жүмлидин униң падишаси вә «шан-шәриви» болған бутлар йәнә қечиши керәк. Бирақ бу сөзниң ичидики мәнасида йәнә үмүт бар. Давут пәйғәмбәр «Адуллам»да йошурунғандин кейин, жапалық күнләрни өткүзүп ахирида Исраилниң шәрәплик падишаси болуп чиққан. Исраил бәлким униңға охшаш жапалық күнләрни өткүзгәндин кейин шәрәплик күнләрни йәнә көриду. Мәзкур бешәрәт йәнә Мәсиһ («Исраилниң шан-шәриви»)ниң кәлгүсидә Исраилниң гунайи түпәйлидин азапқа чүшүшүни көрситишиму мүмкин.

□ **1:16** «Өзүңни тақирбаш қил, зоқуң болған балилар үчүн чечиңни чүшүрүвәт; қорултаздәк айдиңбашлиғиңни кеңәйт,...» — чачларни чүшүрүш мәтәмниң бир хил ипадиси.

Адәмни өз мираслири билән қошуп чаңгилиға киргүзивалиду. □ ■

³ Шуңа Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —

Мана, Мән бу аилигә қарап, боюнлириңлардин чиқиралмайдиған яман бир боюнтурурқни ойлап тәйярливатимән;

Силәр әнди гидийип маңмайсиләр;

Чүнки шу күнләр яман күнләр болиду. ■

⁴ Шу күни улар силәр тоғраңларда тәмсилни тилға елип,

Ечинишлиқ бир зар билән зарлайду: —

«Биз пүтүнләй булаң-талаң қилиндуқ!»;

У хәлқимниң несивисини башқиларға бөлүвәтти;

Уни мәндин шунчә дәһшәтлик мәһрум қилди!

У етизлиримизни мунапиққа тәқсим қилип бәрди! □

⁵ Шуңа Пәрвәрдигарниң жамаити арисидин,

Силәрдә чәк ташлап зимин үстигә тана тартип несивә бөлгүчидин бирисиму қалмайду. ■

Сахта пәйгәмбәрләрниң Худаниң пәйгәмбәрлиридин рәнжәшии

⁶ Улар: «бешарәт бәрмәңлар!» — дәп бешарәт бериду!

Әгәр пәйгәмбәрләр бу ишлар тоғрилик бешарәт бәрмисә, әнди бу ар-номус биздин һәргиз кәтмәйду! □ ■

⁷ И Яқуп жәмәти,

«Пәрвәрдигарниң Роһи сәвир-тақәтсизму?

Бу ишлар раст Униң қилғанлириму?» — дегили боламду?

Мениң сөзлирим дурус маңғучиға яхшилиқ кәлтүрмәду? □

⁸ Бирақ түнүгүңла Мениң хәлқим һәтта дүшмәндәк орнидин қозғалди;

Силәр хатиржәмликтә йолдин өтүп кетиватқанларниң тонини ич кийимлири билән салдурувалисиләрки,

Уларни худди уруштин қайтқанлардәк кийимсиз қалдурусиләр. □

⁹ Хәлқим арисидики аялларни өзлириниң иллиқ өйлиридин қоғлайсиләр;

Уларниң яш балилирини силәр Мениң гөзәл гөһиримдин мәңгүгә мәһрум қилисиләр. □

¹⁰ Орнуңлардин туруп нери кетиңлар;

Чүнки һалакәтни,

□ **2:2** «.. батур кишиниму жәмәти» — яки «... батур кишиниму өйи». ■ **2:2** Йәш. 5:8

■ **2:3** Ам. 5:13 □ **2:4** «У (Пәрвәрдигар) етизлиримизни мунапиққа тәқсим қилип бәрди!» — «мунапиқ» бәлким өз әндисидә һеч турмайдиған Асурийә падишасини көрситиду. ■ **2:5** Қан.

32-8, 9 □ **Улар:** «бешарәт бәрмәңлар!» — дәп бешарәт бериду! Әгәр пәйгәмбәрләр бу

ишлар тоғрилик бешарәт бәрмисә, әнди бу ар-номус биздин һәргиз кәтмәйду!» — бу айттә «бешарәт бериш» дегән пейлниң йәнә бир тәржимиси: «шал чечиш» (кинайилик гәп). Башқа бир нәччә хил тәржимилири; (1) «Бу ишлар тоғрилик бешарәт бәрмәслик керәк!» (улар дәйду) «Әнди ар-номус (биздин) һәргиз кәтмәйду!» (Миках дәйду); (2) «Дәрвәқә улар (пәйгәмбәрләр) бу ишлар тоғрилик бешарәт беришкә тохтайду! Әнди ар-номус биздин кәтмәйду!».

■ **2:6** Йәш. 30:10; Ам. 7:16 □ **2:7** «И Яқуп жәмәти, «Пәрвәрдигарниң Роһи сәвир-тақәтсизму? Бу ишлар раст Униң қилғанлириму?» — дегили боламду?» — демәк, Израил (шүбһисизки, сахта пәйгәмбәрләрниң тәлимлири билән): «Худа бизни сөйиду, биз Худаниң алаһидә хәлқи, У бизгә һәргиз яманлиқни йәткүзмәйду» — дәвериду. Башқа бир хил тәржимиси: «И «Яқуп жәмәти» дәп аталғучи, Пәрвәрдигар сәвир-тақәтсизму? Булар (бу яман ишлар) униң қилғанлириму?».

□ **2:8** «... силәр хатиржәмликтә йолдин өтүп кетиватқанларниң тонини ич кийимлири билән салдурувалисиләрки, уларни худди уруштин қайтқанлардәк кийимсиз қалдурусиләр» — башқа бир хил тәржимиси: «... худди уруштин қайтватқанлардин алғандәк силәр уларниң тонини ич кийимлири билән елип булисиләр» (уруштин қайтқанлар болса хатиржәмликтә маңиду, әлвәттә).

□ **2:9** «Мениң гөзәл гөһирим» — (яки «Мениң зибузиннитимдин») — бәлким Қанаан зимининиң өзини көрситиду.

Йәни азаплиқ бир һалакәтни кәлтүридиған напаклиқ түпәйлидин,
Бу йәр силәргә тәвә арамған болмайду.

¹¹ Әгәр беһудилиқтә, ялғанчилиқтә жүргән бириси ялған гәп қилип: —
«Мән шарап вә һараққа тайинип силәргә бешарәт беримән» — десә,
Мана, у шу хәлиқкә пәйгәмбәр болуп қалиду! □

Худаниң «Исраилниң қалдисигә болған вәдисигә»

¹² Мән чоқум сени бир пүтүн қилип уюштуримән, и Яқуп;
Мән чоқум Исраилниң қалдисини жиғимән;

Мән уларни Бозраһдики қойлардәк,
Өз яйлиғида жиғилған бир падидак жәм қилимән;
Улар адиминиң көплүгини вараң-чуруңлуққа толиду. □

¹³ Бир «бөсүп өткүчи» уларниң алдиға чиқип маңиду;
Улар бөсүп чиқип, қовуққа йетип берип, униңдин чиқти;
Улар бөсүп чиқти,

Йәни қовуққа йетип берип, униңдин чиқти;
Уларниң Падишаси уларниң алдида,
Пәрвәрдигар уларниң алдиға өтүп маңиду. □ ■

3

Бешарәтләр 2-қатар *** Йетәкчиләрниң һалиға вай!

¹ Мән мундақ дедим: «Аңлаңлар, и Яқупниң һакимлири,
Исраил жәмәтиниң әмирлири!
Адил һөкүмни билиш силәргә хас әмәсму?» □

²⁻³ И яхшилиқни өч көргүчи,
Яманлиқни яхши көргүчиләр —
Силәр Өз хәлқимдин терисини,
Устиханлиридин гөшини юлидиған,
Уларниң гөшини йәйдиған,
Териси союлғичә үстидин савайдиған,
Устиханлирини чақидиған,
Уларни қазанға тәйярлиғандәк,
Даш қазандики гөшни тоғриғандәк тоғрайсиләр!

⁴ Буниңдин кейин улар Пәрвәрдигарға нида қилиду,

□ **2:11** «Мән шарап вә һараққа тайинип силәргә бешарәт беримән...» — башқа бир хил
тәржимиси: «Бириси «шарап һәм һарақниң көп болидиғанлиғи тоғрисида бешарәт беримән» десә, у мошу
хәлиқкә таза мувапик бир пәйгәмбәр болиду». □ **2:12** «Өз яйлиғида жиғилған бир падидак жәм
қилимән; улар адиминиң көплүгини вараң-чуруңлуққа толиду» — бәзи алимлар «адәмләрниң
көплүғи»ни дүшмәнләрниң көплүғи, дәп қарайду. Бирақ бир пада қойлар жәм қилинғинида, бәрибир чоң

«вараң-чуруң» көтирилиду. □ **2:13** «Бир «бөсүп өткүчи» уларниң алдиға чиқип маңиду; улар
бөсүп чиқип, қовуққа йетип берип, униңдин чиқти; улар бөсүп чиқти, ... уларниң падишаси уларниң
алдида, Пәрвәрдигар уларниң алдиға өтүп маңиду» — бу улук бешарәт Худаниң Йәһудани
Асурийә империйәсиниң күткүзидиғанлиғини көрситиду; бизниңчә бешарәт йәнә икки қетим
әмәлгә ашурулиду. «Қошумчә сөз»имиздә биз у тоғрилиқ йәнә азрақ шәрһләймиз. ■ **2:13** Йәш.
32:4-5; 52:12; һош..1:11; Зәк.12:8; Мат.3:5; 11:11-14; Юһ. 10:2-4 □ **3:1** «Мән мундақ дедим:

«Аңлаңлар, и Яқупниң һакимлири, Исраил жәмәтиниң әмирлири! ...» — 1-4-айәттә сөзлигүчә бәлким
пәйгәмбәр өзи. «Яқуп» вә «Исраил» мошу йәрдә шүбһисизки, икки падишалықни тәң көрситиду. Мошу
айәткә қариганда, чириклишиш мәмликәтләрниң әң жуқури орунлириға вә сотханлириға сиңип киргән
еди; бирақ у падишаси һәзәкияти тилға алмайду; һәзәкия ихласмән адәм болуп, у өзи мошу гуналардин
халий болған.

Бирақ У уларни аңлимайду;
Уларниң қилмишлиридики һәр түрлүк қәбиһлиги үчүн,
У чағда У йүзини улардин қачуруп йошуриду!».

Сахта пәйғәмбәрләрниң халиға вай!

5 Пәрвәрдиғар Өз хәлқини аздуғучи пәйғәмбәрләр тоғрилиқ мундақ дәйду: —

(Улар чишлири билән чишләйду,
«Аман-течлиқ!» дәп вақирайду,
Кимәрким уларниң гелини майлимиса,
Шуларға қарши уруш һазирлайду!) □ ■

6 — Шуңа силәрнә «аламәт көрүнүш»ни көрмәйдиған бир кечә,
Пал салғили бөлмайдиган қараңғулук басиду;
Пәйғәмбәрләр үчүн қуяш патиду,
Күн улар үстидә қара болиду; ■

7 «Аламәт көрүнүшни көргүчиләр» шәрмәндә болиду,
Палчилар йәргә қаритилиду;
Уларниң һәммиси калпуклирини тосуп жүриду;
Чүнки Худадин һеч җавап кәлмәйду. □

8 Бирақ мән бәрһәқ Пәрвәрдиғарниң Роһидин күчкә толғанмән,
Яқупқа өзиниң итаәтсизлигини,
Исраилға униң гунайини җакалаш үчүн,
Тоғра һөкүмләргә һәм қудрәткә толғанмән.

9 Буни аңлаңлар, өтүнимән, и Яқуп җәмәтиниң һакимлири,
Исраил җәмәтиниң әмирлири!
Адил һөкүмгә өч болғанлар,
Барлиқ адаләтни бурмилайдиғанлар, ■

10 Зионни қан төкүш билән,
Йерусалимни һәққанийәтсизлик билән қуридиғанлар! □ ■

11 Зионниң һакимлири парилар үчүн һөкүм чиқириду,
Һаһинлар «иш һәққи» үчүн тәлим бериду;
«Пәйғәмбәрләр» пул үчүн палчилик қилиду;
Бирақ улар «Пәрвәрдиғарға тайинар»миш теһи,
Вә: — «Пәрвәрдиғар аримизда әмәсму?
Бизгә һеч яманлиқ чүшмәйду» — дейишиду. □

12 Шуңа силәрниң вәҗәңлардин Зион теги етиздәк ағдурулиду,
Йерусалим дөң-төпилик болуп қалиду,

□ **3:5** «Кимәрким уларниң гелини майлимиса, ...» — ибраний тилида «кимәрким уларниң ағзига бир нәрсә салмиса, ...». ■ **3:5** Мик. 2:11 ■ **3:6** Йәр. 15:9; Йо. Уо. 2:10, 31; 3:15; Ам. 8:9 □ **3:7** «Уларниң һәммиси калпуклирини тосуп жүриду...» — калпукларни тосуш адәттә хижиллиқни билдүрәтти. Униң үстигә, Муса пәйғәмбәргә берилгән муқәддәс қанун бойичә жуқумлуқ кесәл болған адәмләр өзиниң кәлгәнлигини ағаһландуруш үчүн калпуклирини тосуп «Напак, напак!» дәп вақириши керәк еди. Бу айәт бу сахта пәйғәмбәрләрниң напак сөзлирини етирап қилиши керәк болидиғанлигини билдүриду. ■ **3:9** Ам. 5:7; 6:12 □ **3:10** «Зионни қан төкүш билән, Йерусалимни һәққанийәтсизлик билән қуридиғанлар!» — шүбһисизки, Йерусалимда нурғун һәйвәтлик имарәтләр пәйда болған еди. Бирақ һәммиси адаләтсизликкә тайинип ясалған. ■ **3:10** Әз. 22:27; Зәф. 3:3 □ **3:11** ««Пәйғәмбәрләр» пул үчүн палчилик қилиду;...» — Худаниң пәйғәмбәрлири һәрғиз палчилик ишлирини қилмайду, әлвәттә. һәқиқий пәйғәмбәрләрниң хизмәтлири билән «палчиликниң» оттурисидики чоң пәриқләр тоғрилиқ «Тәбирләр»ни көрүн.

«Өй жайлашқан тағ» болса орманлиқниң оттурисидики жуқури жайлардәкла болиду, халас. □ ■

4

Ахирқи заманлардики Йерусалим

1 Бирақ ахирқи заманда, Пәрвәрдигарниң өйи жайлашқан тағ тағларниң беши болуп бекитилиду,

Һәммә дөң-егизликтин үстүн қилинип көтирилиду;
Барлиқ хәлиқләр униңға қарап еқип келишиду. □ ■

2 Нурғун қовм-милләтләр чиқип бир-биригә: —
«келиңлар, биз Пәрвәрдигарниң теғиға,
Яқупниң Худасиниң өйигә чиқип келәйли;
У өз йоллиридин бизгә үгитиду,
Вә биз униң излирида маңимиз» — дейишиду.

Чүнки қанун-йолйоруқ Зиондин,
Пәрвәрдигарниң сөз-калами Йерусалимдин чиқидиған болиду.

3 У болса көп хәлиқ-милләтләр арисидә һөкүм чиқириду,

У күчлүк әлләр, жирақта турған әлләрниң һәқ-наһәқлиригә кесим қилиду;

Буниң билән улар өз қиличлирини сапан чишлири,

Нәйзилирини оғақ қилип соқушиду;

Бир әл йәнә бир әлгә қилич көтәрмәйду,

Улар һәм йәнә уруш қилишни үгәнмәйду; □

4 Бәлки уларниң һәр бири өз үзүм тели вә өз әнжир дәриғи астида олтириду,

Вә һеч ким уларни қорқатмайду;

Чүнки самавий қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар Өз ағзи билән шундақ ейтти. □ ■

5 Барлиқ хәлиқләр өз «илаһ»иниң намида маңсиму,

Бирақ биз Худайимиз Пәрвәрдигарниң намида әбәдил-әбәткичә маңимиз.

6 Шу күнидә, — дәйду Пәрвәрдигар, — Мән мәйип болғучиларни,

□ **3:12** ««Өй жайлашқан тағ» болса орманлиқниң оттурисидики жуқури жайлардәкла болиду, халас» — Микаһ өз дәвридики «муқәддәс өй» яки «ибадәтхана» демәйду — Уларниң гуналири түпәйлидин у пәқәт аддий бир «өй» болуп қалди. Бу айттики бешәрәт бәлким һәзәкия падишани чоңқур тәсирләндүргән болуши мүмкин. Йүз жилдин кейин ордидики әмирләр бешәрәтниң һәзәкияға болған тәсирини тилгә елип, өз падишаси Йәһоаксимға бешәрәтни нәқил кәлтүриду («Зион теги етиздәк ағдурулиду, Йерусалим дөң-төпилик болуп қалиду»), шуниң билән Йәрамия пәйғәмбәр өлүм жазасидин қутулуп қалған (Тәврат, «Йәрамия» 26-бап). «Жуқури жайлар» дегини кинайилик гәнтүр. Чүнки Йәһудадикиләр һәрдайим «жуқури жайлар»да бутханиларни селип шу йәрдә бутларға чоқунған. Лекин шу чағларда Йерусалим бутқа чоқунған жайдәк «һарам» болуп қалиду, шуниңдәк орманлиқниң кишиләрниң көзигә аз-паз челигидиған бир қисмидин ибарәт болиду, халас! ■ **3:12** Мик. 3:12 □ **4:1** «Ахирқи заманда» — ибраний тилида «күнләрниң ахирида». «Барлиқ хәлиқләр униңға Пәрвәрдигарниң өйигә қарап еқип келишиду» — Тәврат һәм Зәбурда («ят» әлләр» һәм «хәлиқләр» болса адәттә Исраилдин башқа барлиқ хәлиқләрни, йәни «Йәһудий әмәсләр»ни көрситиду. «Микаһ» дегән китапта «ят әлләр» яки «хәлиқ-милләтләр» дейилсә, һәрдайим мошу мәнини билдүриду. ■ **4:1** Йәш. 2:2-5 □ **4:3** «... У болса көп хәлиқ-милләтләр арисидә һөкүм чиқириду... Улар һәм йәнә уруш қилишни үгәнмәйду» — Йәшәя пәйғәмбәр өз китабида мошу айтләрни (1-Зни) нәқил кәлтүриду («Йәш.», 4:2). □ **4:4** «...уларниң һәр бири өз үзүм тели вә өз әнжир дәриғи астида олтириду» — буниң көчмә мәнаси бәлким һәр киши һәр адәм Худаға шүкүр ейтип, ачкөзлүк қилмайду, дегәнлик болуши мүмкин. ■ **4:4** 1пад. 5:5

Һайдиветилгәнләрни вә Өзүм азар бәргәнләрни жигимән; □ ■

⁷ Вә мәйип болғучини бир «қалди»,

һайдиветилгәнни күчлүк бир әл қилимән;

Шуниң билән Пәрвәрдигар Зион тегида улар үстидин һөкүм сүриду,

Шу күндин башлап мәңгүгичә. □ ■

⁸ Вә сән, и падини күзәткүчи мунар,

— Зион қизиниң егизлиги, *падишалық* саңа келиду: —

— Бәрһәк, саңа әслидики һоқуқ-һөкүмранлық келиду;

Падишаһлық Йерусалим қизига келиду. □

Шәрәптин илгири болған азан

⁹ Әнди сән һазир немишкә нида қилип налә көтирисән?

Сәндә падиша йоқмиди?

Сениң мушавириңму һалак болғанмиди,

Аялни толғақ тутқандәк азаплар сени тутуwalғанмиди? ■

¹⁰ Азапқа чүш, толғақ тутқан аялдәк туғушқа толғинип тиришқин, и Зион қизи;

Чүнки сән һазир шәһәрдин чиқисән,

Һазир далада турисән,

Сән һәтта Бабилғиму чиқисән.

Сән әшу йәрдә қутқузулисән;

Әшу йәрдә Пәрвәрдигар саңа һәмжәмәт болуп дүшмәнлириңдин қутқузиду. □

¹¹ Вә һазир нурғун әлләр: — «У аяқ асти қилинип булғансун!

Көзимиз Зионниң *изасини* көрсүн!» — дәп саңа қарши жәң қилишқа жиғилиду;

¹² Бирақ улар Пәрвәрдигарниң ойлирини билмәйду,

Униң нишанини чүшәнмәйду;

Чүнки өнчиләрни хаманға жиққандәк У уларни жиғип қойди. ■

¹³ Орнуңдин туруп хаманни тәп, и Зион қизи,

Чүнки Мән мүңгүзүңни төмүр, туяқлириңни мис қилимән;

Нурғун әлләрни соқуп парә-парә қиливетисән;

Мән уларниң ғәнимитини Пәрвәрдигарға,

□ **4:6** «Мән мәйип болғучиларни, һайдиветилгәнләрни вә Өзүм азар бәргәнләрни жигимән» — «мәйип болғучи», «һайдиветилгәнләр» вә «Өзүм азар бәргәнләр» дегән сөз аялчә родтики исимлардур; шүбһисизки, бу Израилниң панаһсиз аҗиз қиздәк болидиганлигини көрситиду. «Мәйип болғучи» дегән сөз бәлким һазрити Якуп Пәләстингә қайтқан чағни, Худаниң униң жаһиллигини бир тәрәп қилип мәйип қилғандин кейинки көрсәткән шәпқитини әскә кәлтүриду («Яр.» 32-бап). ■ **4:6** Қан. 30:3, 4, 5

□ **4:7** «Шу күндин башлап мәңгүгичә» — ибраний тилида «һазирдин башлап мәңгүгичә». ■ **4:7** Дан. 7:14; Зәф. 3:19; Луқа 1:33 □ **4:8** «падини күзәткүчи мунар» — бәлким Йерусалим вә униң әмәлдарлирини көрситиши мүмкин. Чүнки уларниң роһий жәһәттин пүткүл Израил («Худаниң падис»)ниң үстигә күзәтчи, баққучи болуш мәсъулийити бар еди. «Бәрһәк, саңа әслидики һоқуқ-һөкүмранлық келиду; падишалық Йерусалим қизига келиду» — демәк, Израил йәнә падишалық болиду, бирақ падиша Худа Өзи (Мәсиһ Униң вәкили болғачқа) болиду (7-айәт). ■ **4:9** Йөр. 8:19

□ **4:10** «Азапқа чүш, толғақ тутқан аялдәк туғушқа толғинип тиришқин, и Зион қизи; чүнки сән һазир шәһәрдин чиқисән, һазир далада турисән, сән һәтта Бабилғиму чиқисән» — Израил Асурийә тәрипидин андин Бабил (андин кейин йәнә Грек вә Рим имерийәси) тәрипидин азап тартиду. Микаһ уларға: Бу азапларни Худадан кәлгән «толғақ азаплири» дәп билгән бәсәңлар, әнди һәқиқий падиша вә мушавир (9-айәт) араңлардин туғулуши керәк, дәйду. Дәрвәкә Мәсиһ Әйса улар Рим империйәси тәрипидин азап тартқанда туғулди. ■ **4:12** Йөр. 51:33

Уларниң мал-дуниялирини пүткүл йәр-зимин Егисигә бегишлаймән. □ ■

5

Азаплиқ күнләрдә Мәсiһ туғулиду вә Исраилни қутқузиду

¹ Энди өзүңлар қошун-қошун болуп жиғилиңлар, и қошун қизи;

Чүнки бириси бизни муһасиригә алди;

Улар Исраилниң һаким-сорақчисиниң мәңзигә һаса билән уриду; □

² (Сән, и Бәйт-Ләһәм-Әфратаһ, Йәһудадики миңлиған *шәһәр-йезилар* арисидә интайин кичик болған болсаңму,

Сәндин Мән үчүн Исраилға һаким Болғучи чиқиду;

Униң *һозурумдин* чиқишлири қедимдин,

Йәни әзәлдин бар еди) □ ■

³ Шуңа толғақ тутқан аял туғуп болғичә,

У уларни *дүшмәнлиригә* ташлап қойиду;

Шу чағда Униң қериндашлири болған қалдис Исраилларниң йениға қайтип келиду. □

⁴ У болса Пәрвәрдигарниң күчи билән,

Пәрвәрдигар Худасиниң наминиң һәйвитидә падисини беқишқа орниндин туриду;

Шундақ қилип улар мәзмут туруп қалиду;

Чүнки У шу чағда йәр йүзиниң қәрилиригичә улук дәп билиниду.

⁵ Вә бу адәм арам-хатиржәмлигимиз болиду;

□ **4:13** «Орнуңдин туруп хаманни тәп, и Зион қизи, чүнки Мән мүңгүзүңни төмүр, туяқлириңни мис қилимән; нурғун әлләрни соқуп парә-парә қиливетисән...» — 11-13-айәттики ишлар Исраил Бабилиндин қутқузулуп (10-айәт) Қанаанға қайтип кәлгәндин кейин йүз бериши керәк. Вәһий миладийәдин илгәрки 3- вә -2-әсирдә «Мақкабийлар» дәвридә қисмән әмәлгә ашурулғини билән, толук әмәлгә ашурулуш ахирқи заманларда болуш керәк. ■ **4:13** Зәк. 4:14; 6:5 □ **5:1** «Энди өзүңлар қошун-қошун болуп жиғилиңлар» — башқа бир хил тәржимиси: «Энди өз-өзүңларни кесип тиләңлар!» (демәк, қаттиқ қайғу-һәсрәтни билдүрүш үчүн). «... Қошун-қошун болуп жиғилиңлар, и қошун қизи» — «қошун қизи» дегән сирлиқ сөз Йерусалимдикиләрни көрситиду; бешәрәт әмәлгә ашурулғанда Йерусалимдикиләрниң һәммисиниң әскәр болидғанлиғини билдүрүши мүмкин. «Чүнки бириси бизни муһасиригә алди; улар Исраилниң һаким-сорақчисиниң мәңзигә һаса билән уриду» — бу «муһасирә» бәлким икки муһасирини көрситиши мүмкин: (1) Асурийә империйәсиниң Йерусалимға болған муһасириси; шу чағда бириси һазәкия падишаниң «мәңзигә һаса билән урған»мекин? (2) ахирқи замандики «нурғун әлләр»ниң муһасириси (4:11-13ни көрүң). Бу икки тәһлил тоғра болса айәтнiң иккинчи жүмлисидики «у»: (1) Асурийә падишасини вә кейин: (2) ахирқи замандики дәжжални көрситиду. □ **5:2** «Сән, и Бәйт-Ләһәм-Әфратаһ, Йәһудадики миңлиған шәһәр-йезилар арисидә интайин кичик болған болсаңму, сәндин мән үчүн Исраилға һаким Болғучи чиқиду; униң һозурумдин чиқип-киришлири қедимдин, йәни әзәлдин бар еди» — демисәкму, бу Мәсiһ Әйсани көрситиду. У: (1) «Бәйт-Ләһәм» дегән кичик йезидә туғулған; (2) шуниң билән бир вақитта у Худаниң «Калами» болуп, Худа униң вәстиси арқилиқ һәммә мәвжудатларни яратқан еди («Юһ.» 1:1-4), Мәсiһ униң йенидин «әзәлдин тартип» Худаниң ирадисини бежа кәлтүрүшкә чиқип-кирип турған еди. ■ **5:2** Мат. 2:6; Юһ. 7:42; Яр.3:8; 7:12; 14:18; 16:7; Мис.3:4; Юһ. 13:3 □ **5:3** «У уларни дүшмәнлиригә ташлап қойиду» — яки суларни ташлап қойиду». «шуңа толғақ тутқан аял туғуп болғичә, У уларни (дүшмәнлиригә) ташлап қойиду» — демәк, бешәрәт бойичә «Мәсiһ» туғулғичә Худа Исраилни ят әлләрниң һөкүмранлиғи астиға тапшуриду, улар башқа әлләрниң һакимийити астида туриду; шуниңдәк улар жапа вә азап тартиду. «Шу чағда Униң (Мәсiһниң) қериндашлири болған қалдис Исраилларниң йениға қайтип келиду» — айәткә қариғанда Мәсiһниң туғулуши Худаға садиқ болған бир «қалдис», йәни «униң қериндашлири» Пәләстин зимниниға қайтип келиши билән бағлиқ; тарихтин билимизки, Худаниң «қалдис»ниң «қайтип келиши» Мәсiһ туғулуштин илгири еди (миладийәдин илгәрки 520-жили).

Асурийәлик зиминимизга бөсүп киргәндә,
Ордилиримизни дәссәп чәйлигәндә,
Биз униңға қарши йәттә хәлиқ падицисини,
Сәккиз қабилыйәтлик йетәкчини чиқаримиз; ■

6 Улар Асурийә зиминини қилич билән,
Нимродниң зиминини өткәллиридә харабә қилиду;
Вә Асурийәлик зиминимизга бөсүп киргәндә,
Чегаримиз ичини чәйлигәндә,
У адәм бизни униң қолидин кутқузиду. □

7 Вә Яқупниң қалдиси нурғун хәлиқләр арасида Пәрвәрдигардин чүшкән шәбнәмдәк болиду,
Чөп үстигә яққан ямғурлардәк болиду;
Булар инсан үчүн кечикмәйду,
Адәм балилириниң әжрини күтүп турмайду. □

8 Яқупниң қалдиси әлләр арасида,
Йәни нурғун хәлиқләр арасида ормандики һайванлар арасидики ширдәк болиду,
Қой падилири арасидики асландәк болиду;
Шир өткәндә уларниң арасидин,
Һеч ким кутқузуп алалимиғидәк чәйләп дәссәйду,
Титма-тит қилип житиветиду. □

9 Қолуң күшәндилириң үстигә кетирилиду,
Барлиқ дүшмәнлириң үзүп ташлиниду.

10 Шу күнидә шундақ болидуки, — дәйду Пәрвәрдигар,
Мән араңлардин барлиқ атлириңни үзүп ташлаймән,
Жәң һарвулириңни һалак қилимән. □ ■

11 Зиминиңдики шәһәрлириңни йөқитимән,
Барлиқ истиһкамлириңни ғүлитимән. □

12 Сәһирләрни қолуңдин үзүп ташлаймән;
Силәрдә палчилар болмайду.

13 Мән ойма мәбудлириңни,
«Бут түврүк»лириңларни оттуруңдин үзүп ташлаймән;
Сән өз қолуңниң ясиғиниға иккинчи баш урмайсән.

■ 5:5 Йәш. 9:5 □ 5:6 «Улар Асурийә зиминини қилич билән, Нимродниң зиминини өткәллиридә харабә қилиду» — «Нимрод» болса Бабил шәһириниң асасчиси еди. «Асурийәлик зиминимизга бөсүп киргәндә, чегаримиз ичини чәйлигәндә, у адәм бизни униң қолидин кутқузиду» — ахирқи заманда Мәсиһ Исраилни (улар товва қилғандин кейин) барлиқ дүшмәнлиридин кутқузиду. □ 5:7

«Вә Яқупниң қалдиси урғун хәлиқләр арасида Пәрвәрдигардин чүшкән шәбнәмдәк болиду, чөп үстигә яққан ямғурлардәк болиду; булар инсан үчүн кечикмәйду, адәм балилириниң әжрини күтүп турмайду» — бу охшатишниң асасий мәнәси: «адәмләрниң һәр қандақ иш-паалийәтлири шәбнәм вә ямғурға һеч қандақ тәсир йәткүзәлмәйду; улар чүшүши үчүн адәмләрниң һәрикитини күтмәйду. Шәбнәм вә ямғур бәрибир пәқәт Худаниң орунлаштуруши билән чүшиду; кәлгүсидә Худа Өз мөһри-шәпкити билән Яқуп жәмәтини дунядики барлиқ әлләрни (улар һеч иш-паалийәтләрни қилмайла) ойғитидиган вә йеңдәйләйдиған бир бәрикәт қилиду. □ 5:8

«Шир өткәндә уларниң арасидин, һеч ким кутқузуп алалимиғидәк чәйләп дәссәйду, титма-тит қилип житиветиду» — «улар» мошу йәрдә «ормандики һайванлар» вә «қой падлири»ни (демәк, ят әлләрни) көрсәтсә керәк. □ 5:10 «Мән араңлардин барлиқ атлириңни үзүп ташлаймән, жәң һарвулириңни һалак қилимән» — Худаниң Муса пәйғәмбәргә тапшурған пәрманлири бойичә, Исраиллар арасидики атлар вә жәң һарвулирини көпәйтишкә болмайду. Худаниң мөхсити шүбһисизки, Өз хәлқиниң атларға, һарвуларға әмәс, балки Худа Өзигила тайинишидин ибарәттүр («Қан.»17:16, «Зәб.»19:8, «Йәш.31:1»ниму көрүң). ■ 5:10 һош.14:4 □ 5:11

«Зиминиңдики шәһәрлириңни йөқитимән, барлиқ истиһкамлириңни ғүлитимән» — Худаниң бу ишта болған мөхсити барлиқ атларни вә жәң һарвулирини йөқитиш мөхситигә охшаш болуши керәк — Исраилни пәқәт Өзигила таяндуруштур.

14 Араңдин «Ашераһ»лириңни жулуветимән,
Вә шәһәрлириңни һалак қилимән; □

15 Вә Маңа кулақ салмиған әлләрниң үстигә аччиқ вә дәрғәзәп билән интиқамни жүргүзимән.

6

*Бешарәтләр 3-қатар **** Худаниң дәваси*

1 Пәрвәрдигарниң немә дәватқинини һазир аңлаңлар: — «Орнуңдин тур, тағлар алдида дәвайиңни баян қил, Егизликләргә авазиңни аңлатқин». □

2 «И тағлар,

Вә силәр, йәр-зиминниң өзгәрмәс һуллири,

Пәрвәрдигарниң дәвасини аңлаңлар;

Чүнки Пәрвәрдигарниң Өз хәлқи билән бир дәваси бар,

У Исраил билән муназилишип әйивини көрсәтмәкчи; ■

3 И хәлқим, Мән саңа зади немә қилдим?

Сени немә ишта бизар қилиптимән?

Мениң хаталигим тоғрилиқ гувалиқ беришкин!

4 Чүнки Мән сени Мисир зиминидин елип чиқардим,

Сени қуллуқ маканидин һөрлүккә қутқуздум;

Алдиңда йетәкләшкә Муса, һарун вә Мәрийәмләрни әвәттим. ■

5 И хәлқим, Пәрвәрдигарниң һәққанийлиқлирини билип йетишиңлар үчүн,

Моаб падишаси Балакниң қандақ нийитиниң барлигини,

Беорниң оғли Балаамниң униңға қандақ жавап бәргәнлигини,

Шиттимдин Гилгалғичә немә ишлар болғанлигини һазир есиңларға кәлтүрүңлар. □ ■

6 — Мән әнди немини көтирип Пәрвәрдигар алдиға келимән?

Немәм билән һәммидин Алий Болғучи Худаниң алдида егилимән?

Униң алдиға көйдүрмә қурбанлиқларни,

Бир жилиқ мозайларни елип келәдим?

7 Пәрвәрдигар миңлиған қочқарлардин,

Түмәнлигән зәйтун мейи дәриялиридин һозур аламду?

Итаәтсизлигим үчүн тунжа баламни,

Тенимниң пуштини женимниң гунайиға атамдимән! □

□ **5:14** «Араңдин «Ашераһ»лириңни жулуветимән» — «Ашераһ»лар бәлким бутпәрәсликкә бегишланған дәрәқликләр еди. Дәрәқләр бут шәклигә оюлған яки нәқишләнгән болуши мүмкин еди. «вә шәһәрлириңни һалак қилимән» — «шәһәрлириң»ниң башқа бир тәржимиси: «қанлиқ қурбанғаһлириң».

□ **6:1** «Орнуңдин тур, тағлар алдида дәвайиңни баян қил, егизликләргә авазиңни аңлатқин» — бу сөzlәр Микаһниң өзигә (Исраиллар аңлусун дәп) ейтилған. Қедимки тағлар вә дөң-егизликләр мошу дәвада Худаниң вәдилиридә турғанлиғиға гувалиқ бериду («Қан.» 4:26, «Йөш.» 1:2ни көрүң). ■ **6:2** Нош. 4:1 ■ **6:4** Мис. 12:51; 14:30; 20:2 □ **6:5** «И хәлқим... Моаб падишаси Балакниң қандақ нийитиниң барлигини, Беорниң оғли Балаамниң униңға қандақ жавап бәргәнлигини, Шиттимдин Гилгалғичә немә ишлар болғанлигини һазир есиңларға кәлтүрүңлар» — Худа Шиттимдә Исраилларниң бутпәрәслигини жазалиған, андин уларни көчүрүм қилған; У Гилгалда мөжизә яритип, уларни Иордан дәриясидин өткөзгән. Әнди һазир окшаш ишлар болмамду — улар халисила, бутпәрәсликтин товва қилип, Худаниң нијатини көрүдиған болиду. Тилға елинған вақиләр «Чөл.» 24-

25-бап, вә «Йәшуа» 1-5-бапларда хатириләнгән. ■ **6:5** Чөл. 22:5; 23:7; 25; Йә. 5 □ **6:7** «Тенимниң пуштини женимниң гунайиға атамдимән!?» — ибраний тилида «тенимниң мевисини женимниң гунайиға атамдимән!?».

8 И инсан, У саңа немә ишниң яхши экәнлигини көрсәтти,
 Бәрһәк, Пәрвәрдигар сәндин немә тәләп қилғанлиғини көрсәтти —
 Адаләтни жүргүзүш,
 Мәриванлиқни сөйүш,
 Сениң Худайиң билән биллә кәмтәрлик билән меңиштин башқа йәнә немә ишиң
 болсун?■

Дәваниң давами, һөкүм чиқариш

9 Пәрвәрдигарниң авазы шәһәргә хитап қилип чақириду;

(Пәм-даналик болса намиңға һөрмәт билән қарайду!)

Әнди һөкүм палиқини вә уни Бекиткинини аңлаңлар: □

10 Рәзил адәмниң өйидә рәзилликтин алған байлиқлар йәнә бармиду?

Кам өлчәйдиған жиркинчилик өлчәм йәнә бармиду?□

11 Адилсиз тараза билән,

Бир халта сахта тараза ташлири билән пак болаламдим?□ ■

12 Чүнки шәһәрниң байлири зораванлиқ билән толған,

Униң аһалиси ялған гәп қилиду,

Уларниң ағзидики тили алдамчидур. ■

13 Шуңа Мән сени уруп кесәл қилимән,

Гуналириң түпәйлидин сени харабә қилимән.

14 Йәйсән, бирақ тоюнмайсән,

Оттураңда ач-бошлуқ қалиду,

Сән мүлкүңни елип йөткимәкчи болисән,

Бирақ сақлалмайсән;

Сақлап қалдурғиниң болсиму, уни қиличқа тапшуриман.□ ■

15 Терийсән, бирақ һосул алмайсән;

Зәйтунларни чәйләйсән, бирақ өзүңни мейини сүртүп мәсиһ қилалмайсән,

Йеңи шарапни чәйләп чиқарисән,

Бирақ шарап ичәлмәйсән.■

16 Чүнки «Омриниң бәлгүлимилири»ни,

«Аһабниң жәмәтидикиләр қилғанлири»ни тутисән;

Сән уларниң несихәтлиридә маңисән,

Шуниң билән Мән сени харабә,

Сәндә туруватқанларниң һәммиси исқиртиш объекти қилимән;

■ 6:8 Қан. 10:12 □ 6:9 «Әнди һөкүм палиқини вә уни бекиткинини аңлаңлар!» — башқа бир хил тәржимиси: «Әнди и қәбилә вә шәһәр жамаити, аңлаңлар!».

□ 6:10 «Рәзил адәмниң өйидә рәзилликтин алған байлиқлар йәнә бармиду? Кам өлчәйдиған жиркинчилик өлчәм йәнә бармиду?...» — 10-15-айәтләрдә хатирләнгән Исраилниң қилмишлири жуқуриқи 8-айәттики сөзниң әкси болиду (адаләтни жүргүзүш, мәриванлиқни сөйүш, кәмтәрләргә Худа билән биллә меңиш). Мошу айәттики «өлчәм» ибраний тилида «эфәһ» болиду. □ 6:11 «Адилсиз тараза билән, бир халта сахта тараза ташлири билән пак болаламдим?» — башқа бир хил тәржимиси: «Адилсиз таразини, бир халта сахта тараза ташлирини тутуп турған адәмләрни пак һесапаламдим?».

■ 6:11 һош. 12:8

■ 6:12 Йәр. 9:7 □ 6:14 «Йәйсән, бирақ тоюнмайсән, оттураңда ач-бошлуқ қалиду» — бәзи алимлар бу ибарә толғақ кесили «дизентерийә»ни көрситиду, дәп қарайду. «Сән мүлкүңни елип йөткимәкчи болисән, бирақ сақлалмайсән; сақлап қалдурғиниң болсиму, уни қиличқа тапшуриман» — башқа бир хил тәржимиси: «сән толғаққа келисән, бирақ балини тугмайсән; турсаңму, балаңни қиличқа тапшуриман». ■ 6:14 һош. 4:10 ■ 6:15 Қан. 28:38; һар. 1:6

Сән халқимдики шәрмәндичиликни көтирсән. □ ■

7

Пәйгәмбәрнiң азаплинишлири

1 Мениң һалимға вай! Чүнки мән худди яздики мевиләр жиғилип,
Үзүм һосулидин кейинки васаңдин кейин ач қалған бирисигә охшаймән,
Йегидәк сапақ йоқтур;

Женим тәшна болған тунжа әнжир йоқтур!

2 Ихласмән киши зиминдин йоқап кәтти,
Адәмләр арисидә дурус бирисиму йоқтур;
Уларниң һәммиси қан төкүшкә пайлимақта,
Һәр бири өз қериндишини тор билән овлайду. ■

3 Рәзилликни пухта қилиш үчүн,
Икки қоли униңға тәйярланған;
Әмир «инъам»ни сорайду,
Сорақчиму шундақ;
Мөтивәр жанаб болса өз жениниң нәпсини ашкарә ейтип бериду;
Улар жәм болуп рәзилликни тоқушмақта. □ ■

4 Уларниң әң есили худди жиғандәк,
Әң дурус болса, шохилиқ тосуктин бәттәрдур.
Әнди күзәтчилириң қорқуп күткән күн,
Йәни Худа саңа йеқинлап жазалайдиган күни йетип кәлди;
Уларниң алақзадә болуп кетидиган вақти һазир кәлди. □

5 Үлпитиңгә ишәнмә,
Жан достуңға таянма;
Ағзиңниң ишигини кучиңда ятқучидин йепип жүр.

6 Чүнки оғул атисиға бәһөрмәтлик қилиду,
Қиз анисиға,
Келин қейн анисиға қарши қозғилиду;
Кишиниң дүшмәнлири өз өйидики адәмлиридин ибарәт болиду. ■

7 Бирақ мән болсам, Пәрвәрдигарға қарап үмүт бағлаймән;
Ниқатимни бәргүчи Худани күтимән;
Мениң Худайим маңа қулақ салиду.

Ахирқи заман тоғрилиқ үмүт — Худаниң «қалдису» сөз қилиду

8 Маңа қарап хуш болуп кәтмә, и дүшминим;
Гәрчә мән жиқилип кәтсәмму, йәнә қошимән;

□ **6:16** «Чүнки «Омриниң бәлгүлимилири»ни, «Аһабниң жәмәтидикиләр қилғанлири»ни тутисән» — Омри Израилниң интайин рәзил падишаси болуп, нурғунлиған бутларни ясап, Израилни буларға чоқунушқа буйруған. Аһаб униңдин техиму рәзилликкә өтүп, бутпәрәсликкә паһишивазлиқ, «инсан қурбанлиғи», пухраларни булаң-талаң қилиш вә қатиллиқни қошқан еди. («1Пад.» 16-22-бапларни көрүң). «Сәндә туруватқанларниң һәммиси исқиртиш объекти қилимән» — мошу йәрдә «исқиртиш» мазақ қилишни билдүриду. ■ **6:16** 1Пад. 16:25, 26, 30-34 ■ **7:2** Зәб. 11:1-3; һош. 4:1 □ **7:3** «Мөтивәр жанаб болса өз жениниң нәпсини ашкарә ейтип бериду» — «мөтивәр жабаб» балким падишани васитилик көрситиду. ■ **7:3** Мик. 2:1; 3:11 □ **7:4** «Уларниң әң есили худди жиғандәк, әң дурус болса, шохилиқ тосуктин бәттәрдур» — «әң есили» адәләтни бурмилимайду, пәкәт униңға тосалғу болиду! «Худа саңа йеқинлап жазалайдиган күни...» — ибраний тилида «сениң йоқлинидиган күнүң» дейилиду. ■ **7:6** Әз. 22:7; Мат. 10:21, 35, 36; Луқа 12:53

Қараңғулуқта олтарсам, Пәрвәрдигар маңа йоруқлуқ болиду.□

⁹ Мән Пәрвәрдигарниң ғәзивигә чидап туримән —
Чүнки мән Униң алдида гуна садир қилдим —
У мениң дәвайимни сорап, мән үчүн һөкүм чиқирип жүргүзгичә күтимән;
У мени йоруқлуққа чиқириду;

Мән Униң һәққанийлигини көримән.■

¹⁰ Вә мениң дүшминим буни көриду,
Шуниң билән маңа: «Пәрвәрдигар Худайиң қени» дегән аялни шәрмәндилик
басиду;

Мениң көзүм униң мәғлубийитини көриду;

У кочидики патқақтәк дәссәп чәйлиниду.■

Худаниң жавави

¹¹ — Сениң там-сепиллириң курулидиған күнидә,
Шу күнидә саңа бекитилгән пасилиң жирақларға йөткилиду.

¹² Шу күнидә улар йениңға келиду;

— Асурийәдин, Мисир шәһәрлиридин,

Мисирдин *Әфрат* дәриясиғичә, деңиздин деңизғичә вә тағдин тағғичә улар
йениңға келиду.

¹³ Бирақ йәр йүзи болса өзиниң үстидә туруватқанлар түпәйлидин,
Йәни уларниң қилмишлириниң мевиси түпәйлидин харабә болиду. ■

Худаниң «қалдиси»ниң дуаси

¹⁴ — Өз хәлқиңни, йәни орманда, Кармәл оттурисида ялғуз туруватқан Өз
мирасиң болған падини,
Таяқ-һасаң билән озуқландурғайсән;

Қедимки күнләрдикидәк,

Улар Башан һәм Гилеад чимәнзарлирида қайтидин озуқлансун!□ ■

Худаниң жавави

¹⁵ — Сән Мисир зиминидин чиққан күнләрдә болғандәк,

Мән уларға карамәт ишларни көрситип беримән.■

¹⁶ Әлләр буни көрүп барлиқ һәйвисидин хијил болиду;

Қолини ағзи үстигә япиду,

Қулақлири гас болиду;

¹⁷ Улар иландәк топа-чаңни ялайду;

Йәр йүзидики өмилигүчиләрдәк өз төшүклиридин титригән пети чиқиду;

Улар қорқуп Пәрвәрдигар Худайимизниң йениға келиду,

Вә сениң түпәйлиңдинму қорқиду.■

¹⁸ Қәбиһликни кәчүридиған,

Өз мираси болғанларниң қалдисиниң итаәтсизлигини өтидиған Тәңридурсән,

У аччиғини мәңгүгә сақлавәрмәйду,

Чүнки У мейир-муһәббәтни хошаллиқ дәп билиду.

□ **7:8** «Маңа қарап хуш болуп кәтмә, и дүшминим;...» — мошу йәрдики «дүшминим» һәм 10-айәттики «у» дегәнләр «аялчә род»та кәлгән болғачқа, бешәрәт Йерусалимниң Асурийәгә гәп қилғанлигини, яки болмиса ахирқи замандики дүшмини Бабилға гәп қилидиғанлигини көрсәтсә керәк.

■ **7:9** Зәб. 9:6-8; зәб. 42:1-2; Йәр. 50:34 ■ **7:10** Зәб. 78:10; 113:10; йо. 2:17 ■ **7:13** Йәр. 21:14 □ **7:14** «... орманда, Кармәл оттурисида ялғуз туруватқан өз мирасиң болған пада...» —

«Кармәл» болса Исраилниң әң барақсан, әң есил орманлиқ райони. ■ **7:14** Мик. 5:3 ■ **7:15** йо.

2:26 ■ **7:17** Зәб. 71:9; Йәш. 49:32

Ким саңа тәндаш илаһдур? □ ■

19 — У йәнә бизгә қарап ичини ағритиду;

Қәбиһликлиримизни У дәссәп чәйләйду;

Сән уларниң барлиқ гуналарини деңиз тәглиригә ташлайсән.

20 — Сән қедимки күнләрдин бери ата-бовилиримизға қәсәм қилған һәқиқәт-садақәтни Яқупқа,

Өзгәрмәс муһәббәтни Ибраһимға йәткүзүп көрситисән.

□ **7:18** «Ким Саңа тәндаш Илаһдур?» — «Микаһ» дегән исим, ибраний тилида «ким Худаға тәндаш?» дегән мәнидә. ■ **7:18** Мис. 34:6, 7; Зәб. 102:9

Наһум

Худаниң Нинәвәниң һалакити тоғрилиқ пәрмани

1 Нинәвә шәһири тоғрисида жүкләнгән вәһий — Әлкошлуқ Наһум көргән аламәт көрүнүш хатириләнгән китап. □

2 Пәрвәрдигар отлуқ муһәббәтлик, интиқам алғучи бир Худадур;

Бәрһәк, Пәрвәрдигар бир интиқам алғучи,
Дәргәзәп Егисидуру;

Пәрвәрдигар явлиридин интиқам алиду,
Дүшмәнлири үчүн адавәт сақлайду. ■

3 Пәрвәрдигар асанлиқчә аччиқланмайду,
Күч-қудрәттә улукдур,

Гунайи барни һеч ақлимайду;

Пәрвәрдигар — Униң йоли қара қуюнда вә борандидур,
Булутлар Униң аяқлири пурқиратқан чаң-тозаңдур.

4 У деңизға тәнбиһ берип уни қуруқ қилиду,

Барлиқ дәрияларни қурутиветиду;

Башан қағжирап кетиду,

Кармәлму һәм шундақ болиду;

Ливандики гүл-гияму қағжирайду. □

5 Тағлар униң алдида титрәп кетиду,

Дөңләр ерип кетиду,

Йәр йүзи Униң һозури алдиға көтирилиду,

Жаһан һәм униңда барлиқ яшаватқанларму шундақ болиду. ■

6 Ким Униң гәзиви алдида тик туралисун?

Ким Униң аччиғиниң дәһшитидә қәддини керип туралисун?

Униң дәргәзиви оттәк төкүлиду,

Униң алдида ташлар йерилиду.

7 Пәрвәрдигар меһривандур, күлпәтлик күндә башпанәдур;

Өзигә таянғанларни У болиду. ■

8 Бирақ ешип ташқан кәлкүн билән шу йәрни пүтүнләй түгәштүриду,

Қараңғулуқ униң дүшмәнлирини қоғлайду. □

9 Силәр Пәрвәрдигар билән қаршилишип немә ойлаватисиләр?

У ишлириңларни пүтүнләй түгәштүриду;

□ **1:1** «Жүкләнгән вәһий» — ибраний тилида «Масса» (асасий мәнаси «жүк») дегән бир сөз биләнла ипадиленип һәм «вәһий» һәм «пәйғәмбәрниң зиммисигә жүкләнгән бир вәзипә» дегән икки мәнини өз ичигә алиду. ■ **1:2** Мис. 20:5 □ **1:4** «Барлиқ дәрияларни қурутиветиду; Башан қағжирап кетиду, Кармәлму һәм шундақ болиду; Ливандики гүл-гияму қағжирайду» — Башан вә Ливанда һөл-йегин көп, бәк мол болиду; уларниң отлақлири интайин мунбәт еди. Кармәл болса Исраилда һөл-йегин әң көп болидиған жай; у «қағжирап кәткән» болса, башқа жайлар техиму шундақ болатти. ■ **1:5** Мис.

19:18; Зәб. 17:8-10; 28:4-6; 96:4, 5; 113:4. ■ **1:7** Йо. 3:16 □ **1:8** «Бирақ ешип ташқан кәлкүн билән шу йәрни пүтүнләй түгәштүриду» — «ешип ташқан кәлкүн» пәйғәмбәрләрниң язмилирида адәттә көчмә мәнидә қоллинилип «тажавуз қилғучи қорқунучлуқ қошун»ни көрситиду. Бирақ «Наһум» дегән ушбу қисмида, у һәм әсли мәнасида (кәлкүн) билән қоллинилған һәм «тажавузчи қошун» дегән көчмә мәнидимү қоллинилған. Нинәвә шәһири Тигрис дәриясиниң ешип тешиши һәм Бабил қошунни тәрипидин йәр билән тәң қилинған. «Шу йәр» бәлким Нинәвә шәһирини көрситиду.

Яманлиқ силәрдин иккинчи қетим чиқмайду. □

10 Улар қамғақтәк бир-биригә чирмишивалған болсиму,

Өз һарақлиридин сүзмә болуп кәткән болсиму,

Улар қуруқ пахалдәк пүтүнләй йәп кетилиду. □

11 Сәндин Пәрвәрдиғарға рәзиллик ойлиғучи чиққан еди,

У Иблисниц бир несинәтчисидур. □

12 Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: —

«Уларниц тәйярлиқлири толук, сани зор көп болсиму,

Улар охшашла үзүп ташлиниду,

Шундақла кәлмәскә кетиду;

Мән саңа азар қилгиним билән, и халқим,

Қайтидин саңа азар қилмаймән. □

13 Һазир Мән униц боюнтуруғини бойнундин сундуруп еливатимән,

Вә асарәтлириңни бөсүп ташлаймән.

14 Пәрвәрдиғар сән тоғрилиқ пәрман чүшүргәнки,

Сениң намиң қайтидин терилмәйду;

Бутуңниц өйидин Мән ойма һәйкәл, куйма һәйкәлни йоқитимән;

Мән қәбрәңни тәйярлаватимән,

Чүнки сән пәсәндидурсән. □

15 Мана тағлар үстидә, хуш хәвәрни елип кәлгүчиниң аяқлириға,

Арам-хатиржәмликни жақалиғучиниң аяқлириға қара!

Һейтлириңни тәбриклә, и Йәһуда, ичкән қәсәмлириңни ада қил;

Чүнки у рәзил болғучи зиминиңдин иккинчи өтмәйду;

У пүтүнләй үзүп ташланған болиду. □ ■

□ **1:9** «У ишлириңларни пүтүнләй түгәштүриду» — яки «У Өзи қилмақчи болғинини бәрибир ада қилиду». «Яманлиқ силәрдин иккинчи қетим чиқмайду» — қона заманлардики нурғун «вәйран қилинған» шәһәрләр кейин қайта қурулған. Мәсилән, Йерусалим шәһири аз дегәндә бәш қетим қайтидин қурулған. Бирақ Нинәвә шәһири ғүлитиветилгәндин кейин пүтүнләй йоқақ кәтти. □ **1:10** «Өз һарақлиридин сүзмә болуп кәткән болсиму,...» — пәйғәмбәр мошу йәрдә, Нинәвә шәһиридики һәммә пухра мәс болған вақтида вәйран қилиниду, дәп пуритиду. «Улар қуруқ пахалдәк пүтүнләй йәп кетилиду» — мәнаси бәлким «көйдүрүлиду». Башқа бир нәччә хил тәржимиләр учриши мүмкин.

□ **1:11** «У Иблисниц бир несинәтчисидур» — «Иблис» мошу йәрдә ибраний тилида «Беалиал» дейлиди. Бу сөз Тәвратта адәттә Шәйтанның өзини көрситиши мүмкин. Башқа тәржимиләрдә «рәзил», «әрзимәс» дегән мәниләрдә келиду. Мүмкинчилиги барки, бу «Иблисниц несинәтчиси» Саннахерибни көрситиду (Саннахериб миладийәдин илгәрки 702-жили Йәһудаға қаттиқ һужум қилған. Униц мәғлубийити һәм өлүми Тәвратта, «Йәшая» 36-38 бабларда хатирләнгән). Ундақ болғанда, Наһум пәйғәмбәр өзиниң бу бешаритини мәзкур китапни рәсмий топлап пүткүзүштин 50 жил бурун, йәни яш вақтида хатирлигән болиду.

□ **1:12** «Уларниц тәйярлиқлири толук, сани зор көп болсиму,...» — «тәйярлиқлири толук, сани зор көп» — бу Асурийәликләрниң өзлирини тәсвирләшкә даим ишлитидигән ибарә. «Улар охшашла үзүп ташлиниду, шундақла кәлмәскә кетиду» — ибараний тилида «кәлмәскә кетиду» дегән бу сөз бәзидә «тамчилап-тамчилап йоқақ кетиду» дегәнни билдүриду. □ **1:14** «Пәрвәрдиғар сән тоғрилиқ пәрман чүшүргәнки, сениң намиң қайтидин терилмәйду; ...» — Худа мошу йәрдә қайтидин Асурийә падишасиға сөз қилиду. «Сениң намиң .. терилмәйду» — бу бәлким икки библиқ сөз. Биринчидин Асурийә падишасиниң һеч нәсли қалмайду; иккинчидин, уни әслитидигән һеч абидиләр, хатирә ташлар қалмайду (Асурийә падишалири әслидә чоң-чоң абидә ташлириға һаһайити амрақ еди).

«Мән қәбрәңни тәйярлаватимән» — башқа бир хил тәржимиси «Мән уни (йәни падишаниң бутханисини) қәбрәң қилип бекитимән». □ **1:15** «Мана тағлар үстидә, хуш хәвәрни елип кәлгүчиниң аяқлириға, арам-хатиржәмликни жақалиғучиниң аяқлириға қара!» — мошу хуш хәвәрниц мәзмуни бәлким Нинәвә шәһири вәйран болуп, Худаниң халқиға хатиржәм күнләр кәлди, дегәнлик. ■ **1:15** Йәш.

52:7; Рим. 10:15

2

Нинәвәнің һалак болушының тәсвирлири *** Худа Нинәвәгә қайтқын сөз қилиду

- 1 *Битчит қилидиған бириси көз алдыңғила кәлди;*
 Әнди истиһкам үстидә күзәт қил,
 Йолға қара, белиңни бағла, күчлириңни жиғип техиму күчәйт![□]
- 2 *(Чүнки Пәрвәрдиғар Яқупниң шан-шәривини әслигә кәлтүрди,*
 Уни Исраилниң шан-шәривиғә лайиқ дәриҗидә әслигә кәлтүрди;
 Чүнки куруқдиғучилар уларни куруқдап қойған еди,
 Уларниң үзүм тал шахлирини вәйран қилған еди).^{□ ■}
- 3 *Битчит қилғучиниң палванлириниң қалқанлири қизил боялди,*
 Униң батурлири пәрәндә кийгүзүлди;
 Тәйярлик күнидә, жәң һарвулири полатниң жуласида ялтирап кетиду,
 Нәйзиләр ойнитилиду;[□]
- 4 *Жәң һарвулири кочиларда гүлдүрлишип чепишиватиду;*
 Кәң йолларда бир-биригә соқулиду;
 Уларниң қияпити мәшғәлләрдәк болиду,
 Улар чақмақлардәк жүгүрүшиду.
- 5 *Сәрдар әмирлиригә әмир чүшүриду;*
 Улар жүрүш қилғинида алдиригинидин бир-биригә путлишип маңиду;
 Нинәвәнің сепилиға қарап алдирайду,
Башлириға болса «муһасирә қалқини» тәйярлиниду.[□]
- 6 *«Дәрияларниң дәрвазилири» ечилиду,*

□ **2:1** «Битчит қилидиған бириси көз алдыңғила кәлди» — демәк, бириси сән Нинәвәнің алдиға келип саңа һужум қилиду. «Әнди истиһкам үстидә күзәт қил, йолға қара, белиңни бағла, күчлириңни жиғип техиму күчәйт!» — бу кинайилик, һәжвий гәп — Нинәвәликләр жәңгә шунчә көп тәйярлик қилған болсиму, һәмми бекар болиду. □ **2:2** «Пәрвәрдиғар Яқупниң шан-шәривини әслигә кәлтүрди, уни Исраилниң шан-шәривиғә лайиқ дәриҗидә әслигә кәлтүрди» — оқурмәнләр бәлким есигә кәлтүридуки, Худа Яқуп пайғәмбәргә йеңи исим қойди, йәни «Исраил» дәп қойди. «Яқупниң мәнаси «алдамчи» яки «башқиниң орнини басқучи», «Исраил»ниң мәнаси «Худа билән биллә болған шаһзадә». Демәк, Худа Яқупниң әгир-тоқай йоллирини өзгәртип, униңға парлақ келәчәк бәргән. Шуниң билән Муқәддәс Китапта, «Яқуп» бәзи вақитларда Исраилниң «кәң тәбиити»ни, йәни Худа өч көргән яман илләтлирини көрситиду. «Чүнки куруқдиғучилар уларни куруқдап қойған еди, уларниң үзүм тал шахлирини вәйран қилған еди» — Асурийә Исраил һәм Йәһудани көп қетим һәр хил усул (булаңчилик, жазанихорлық, баж-селик қатарлиқлар) билән «куруқдап қойған еди». ■ **2:2** Зәб. 79:13-14; Йәш. 10:12 □ **2:3** «Битчит қилғучиниң палванлириниң қалқанлири қизил боялди» — «қалқанлири қизил боялди» мүмкинчилиги барки, Асурийә ләшкәрлири жәңгә тәйярангинида қалқанлирини қизил рәңдә бояп қоятти. □ **2:5** «Сәрдар әмирлиригә әмир чүшүриду» — «сәрдар» ибраний тилида «у» дейлиду. Бизниңчә душмәнларниң сәрдарини көрситиду (1-айәтни көрүң). Бәзи алимлар «у» Асурийә падишани көрситиду, дәп қарайду. Ундақ болғанда, айәт Асурийәликләрниң жиддий мудапий тәйярлиғи қиливатқинини көрситиду. «Башлириға болса «муһасирә қалқини» тәйярлиниду» — «муһасирә қалқини» — әскәрләр сепилға һужум қилип өрүмәкчи болғанда, башлирини қоғдаш үчүн баш үстигә чәң бир қалқандәк нәрсини көтирип жүрәтти. Башқа бир хил тәржимиси: «қалқанлиқ потәй».

Падишаһниң ордиси ерип кетиду.□

7 Хуззабниң болса уятлири ечилиду —
Дүшмән тәрипидин ялап епкетилиду,
Дедәклири худди пахтакләрниң садасидәк аһ-уһ тартип,
Мәйдилерини уруп кетиду.□

8 Нинәвә апиридә болғандин бери көл сүйдәк тинч болуп кәлди,
Бирақ улар һазир қечип кетиду...
Әй тохта! Әй тохта!
— Бирақ һеч ким кәйнигә қаримайду.□

9 Күмүчләрни буливелиңлар, алтунларни буливелиңлар;
Чүнки униң шәвкәтлик фәзнисидики қиммәт қача-қучилириниң сани йоқтур.

10 У қуруқдалған, вәйран қилинған, бәрбат болған!

Жүриги ерип кетиду,
Тизлири бир-биригә жаалақлап тәгмәктә;
Бәллири толғақ тутқандәк толғиниду,
Барлиқ йүзләр татирип кетиду.■

11 Қени, ширларниң угиси?

Яш ширлар озуклинидиған жай,
Шир, чиши шир, шир арслини һеч кимдин қорқмай жүргән жай қени?□

12 Шир өз асланлирини қандурушқа овларни титма-титма қилған еди,
Чиши ширлири үчүн овларни боққан еди;
Өңқурлирини ов билән, угилирини олжа билән тошқуған еди.

13 Мана, Мән саңа қаршимән, — дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған
Пәрвәрдиғар;

Мән сеиң жәң һарвулириңни ис-түтәккә айландуруп көйдүриветимән;
Қилич яш ширлириңни йәватиду,
Оваңни йәр йүзидин елип ташлаймән;
Әлчилириңниң авазлири қайта һеч аңланмайду.□

□ 2:6 «Дәрияларниң дәрвазилири» ечилиду, падишаниң ордиси ерип кетиду» — дәрияларниң дәрвазилири» дегәнлик немә мәнаси? Тигрис дәриясиңиң тармақ-ериклири Нинәвә шәһиринин өтәтти. Дәриялар сепилдин өткән жайларда кемиләрни өткүзүш-өткүзмәслик үчүн һәм башқа жайларда су еқимлирини тизгинләш үчүн дәрваза-тақақлар бекитилгән еди. Дәл Нинәвә шәһири муһасиригә елинған чағда дәрия тешип, униң ташқи сепилиниң 3 километрлик қисмини еқитип кәткән. Шуниң билән Бабил қошуни бөсүп кирип, андин ички сепилға һужум қилишқа киришти. «Падишаһниң ордиси ерип кетиду» — Бәлким падиша һәм ордикиләрниң жүриги қорқунуттин ерип кәткәнлигини көрситиду. Падиша барлиқ байлиқлирини йоған бир гүлхан қилип, өзи вә кенизәклирини гулханниң үстидә көйдүрүвалди. Бәзи алимлар бу сөзни жисманий тәрәптин: «орда (дәрия еқими билән) еқип кетиду» дәп чүшиниду.

□ 2:7 «Хуззабниң болса уятлири ечилиду» — «Хуззаб» болса бәлким Нинәвә ханишиниң исми (бу исим уларниң бир аял бутиниң исми, йәни «иштар» дегән исим билән мунасивәтлик). Падиша өзини көйдүривәлгини билән ханиш өзи тирик қелип рәсва қилинип, дедәклири билән куллуққа әвәтилиду. Бәзи алимларниң башқа бир хил тәржимиси бар — «Мана бу шундақ бекитилгәндур, — униң (Нинәвә шәһириниң) уятлири ечилиду...». □ 2:8 «Нинәвә апиридә болғандин бери көл сүйдәк тинич болуп кәлди, бирақ улар һазир қечип кетиду...» — башқа бир хил тәржимиси «Нинәвә бир көл сүйдәктур, бирақ һазир сулири йоқап кетиду...». ■ 2:10 Қан. 1:28; 20:8; Йә. 2:11; 5:1; 7:5; Йош. 13:7, 8; 21:3; Әс. 21:12.

□ 2:11 «Қени, ширларниң угиси? Яш ширлар озуклинидиған жай, шир, чиши шир, шир арслини һеч кимдин қорқмай жүргән жай қени?» — шир Асурийә империйәсиниң символы еди. □ 2:13 «Мән сеиң жәң һарвулириңни ис-түтәккә айландуруп көйдүриветимән» — ибраний тилида «Мән униң жәң һарвулирини ис-түтәккә айландуруп көйдүриветимән».

3

Нинәвәнің һалак болушидики сәвәпләр

¹ Қанлиқ шәһәргә вай!

У ялғанчилик, зулум-зораванлиқ билән толған,

У олжа елиштин һеч қол үзгән әмәс!□

² Аһ, қамчиниң қарсилдашлири!

Чақлириниң дақаңшиватқан,

Атларниң чапчиватқан,

Пиңилдап кетиватқан жәң һарвулириниң садалири!

³ Қара, атлиқ ләшкәрләрниң қаңқишлири,

Қиличларниң валилдашлири,

Нәйзиләрниң палилдашлири,

Өлтүрүлгәнләрниң көплүги,

Өлүкләр дога-дога!

Жәсәтләрниң сани йоқтур;

Улар жәсәтләргә путлишиду.

⁴ — Сеһирләрниң пири у,

— Әлләрни паһишивазлиги,

Жәмәтләрни сеһирлири билән сетиветиду;

Сән шеринсухән паһишиниң нурғун паһишиликлири түпәйлидин,□

⁵ Мана, Мән саңа қаршилишип чиққанмән, —

— дәйду самавий қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар,

Көңлигиңниң етигини қайрип йүзүңгә йепип, сени ашқарилаймән,

Әлләргә уят йәрлириңни,

Падишаһлиқларға номусуңни көрситимән.

⁶ Үстүңгә нижасәтни ташлаймән,

Сени шәрмәндичиликтә қалдуриّمән,

Сени рәсва қилимән.

⁷ Вә шундақ болидуки,

Сени көргәнләрниң һәммиси сәндин қечип: —

«Нинәвә вәйран қилинди! Униң үчүн ким һаза тутиду?» — дәйду;

Мән саңа тәсәлли бәргүчиләрни нәдин тепип беримән?□

⁸ Сән дәрияларниң оттурисида турған,

Этрапида сулар болған,

Истийһами деңиз болған,

Сеһили деңиз болған Но-Амон шәһиридин әвәлмусән?

⁹ Ефиопийәму, Мисирму униң күч-қудрити еди,

Уларниң күчи чәксиз еди;

Пут һәм Ливийәликләр униңға ярдәмчи еди;□

¹⁰ Уму елип кетилип, әсирликкә чүшкән;

□ **3:1 «Қанлиқ шәһәргә вай!»** — «қанлиқ шәһәр» Нинәвә шәһирини көрситиду, әлвәттә; 1-3-айәтләрдә, бәсүп киргән қошунлири, шундақла уларниң қирғинчилиги тәсвирлиниду. □ **3:4 «Сеһирләрниң пири у»** — «у» бу йәрдә Нинәвә шәһирини көрситиду. «у... әлләрни паһишивазлиги, жәмәтләрни сеһирлири билән сетиветиду; сән шеринсухән паһишиниң нурғун паһишиликлири түпәйлидин,...» —

Нинәвәдикиләр рәһимсизлик, зораванлиқтин һавәс алған болупла қалмай, йәнә көп әлләргә көп жадуғәрлик һәм хурапатлиқ өрп-адәтлирини һәм өзлириниң паскина бутпәрәслигини тарқатқан еди. □ **3:7 «Мән саңа тәсәлли бәргүчиләрни нәдин тепип беримән?»** — Наһум пәйғәмбәр мошу йәрдә сөз ойини қилип өзиниң исми («тәсәлли бәргүчи» дегән мәнидә) үстидә кинайилик, һәжвий гәп қилиду. У өзиниң йәһуда хәлкигә бешарәтлири билән тәсәлли бәргән еди. Бирақ «Нинәвә шәһири үчүн «Наһум»лар нәдин тепилиду?».

□ **3:9 «Пут һәм Ливийәликләр униңға ярдәмчи еди»** — «Пут» дегән жут һазирқи Сомалия. «Ливийә», йәни «Либя»ниң қедимки исми «Куш».

Барлиқ коча бешида бовақлири чөрүп ташливетилди;
Улар униң мөтивәрлири үчүн чәк ташлиди,
Униң барлиқ әрбаблири зәнжирдә бағланған еди. □

11 Сәнму мәс болисән;

Сән мөкүнүвалисән;

Сән дүшмәндин һимайә издәп жүрисән; □

12 Сениң барлиқ истиһкамлириң худди тунжа мевигә киргән әнжир дәриғиниң әнжирлиригә охшайду;

Бирла силкисә, улар йегүчиниң ағзиға чүшиду.

13 Мана, хәлқиң шәһириңдә қиз-аяллардәк болуп қалди;

Зиминиңниң қовуқлири дүшмәнлириңгә кәң ичилиди;

От төмүр тақақлириңни йәп кетиду. □

14 Әнди муһасиригә тәйярлиқ қилип су тартип қой!

Қорғанлириңни мустәһкәмлә!

Сәғиз топидин лай етип,

һак лайни чәйләп қой!

Хумданни раслап қой!

15 От сени шу йәрдә йәп кетиду;

Қилич сени үзүп ташлайду;

У сени чекәткә личинкисидәк йәватиду;

Әнди өзүңни чекәткә личинкилиридәк көп қил,

Чекәткидәк өзүңни зор көп қил!

16 Сән содигәрлириңни асмандики юлтузлардин көп қилдиң;

Мана, чекәткә личинкиси қанат чиқирип, учуп кетиду! □

17 Сениң әрбаблириң чекәткиләрдәк,

Сәрдарлириң миқир-миқир чаққиқизлардәк болиду;

Мана улар соғ күнидә читлар ичигә киривелип макан қилиду;

Қуяш чиққанда, улар қечип кетиду,

Барған йерини тапқили болмайду. □

18 Чопанлириң үгдәп қалди, и Асурийәниң падишаси;

Сениң ақсүнәклириң жим ятиду;

Хәлқиң тағлар үстигә тарқилип кәтти,

□ **3:10** «Уму (Но-Амонму, 8-айәтни көрүң) елип кетилип, әсирликкә чүшкән; барлиқ коча бешида бовақлири чөрүп ташливетилди,....» — Мисирдики чоң шәһәр «Но-Амон» интайин мустәһкәм, һәтта Асурийә шәһиридин техиму «Йеңилмәс» еди. У Нил (деңиздәк кәң болған) дәриясиниң төрт еқими арасиға жайлашқан болуп, 20000 жаң харвуси, 100 дәрвазилик зор егиз сепили бар, төрт мәмликәт билән иттипақдаш еди. Шуңа у «Йеңилмәс бир шәһәр» дәп һесапланған. Бирақ у Асурийә падишаси Ашурбанипал тәрипиндин миладийәдин илгәрки 665-жили рәһимсизлик билән битчит қилинди. □ **3:11** «Сәнму мәс болисән; сән мөкүнүвалисән,....» — «сәнму мәс болисән» — тарихта көп күчлүк шәһәрләр өзидә турғучиларниң бехәстилик қилиши вә өзлиридин мәғрурлинип һарақ ичип мәс болуши билән, дүшмәнләр бәсүп киргән. Но-Амонниң әһвалиму бәлким шуңдақ болған, Нинәвәниң ақивити жәзмән шуңдақ болиду.

□ **3:13** «хәлқиң шәһириңдә қиз-аяллардәк болуп қалди» — бу икки бислиқ гәп. Биринчидин Нинәвә шәһиридики көп әрләр шу дәвирдики падишаси Сардонополиска әгишип бәчвиав болуп кәтти. Сардонополис өзи аялчә кийинип жүрәтти. Бу ишлар Худа алдида өзлиригә жаза елип келидигән еғир күна еди. Иккинчидин, жәңгә кәлгәндә, Асурийә хәлқи қиз-аяллардәк қорқуп кетип қачидиғанлиғини һәрситиду. □ **3:16** «чекәткә личинкиси қанат чиқирип, учуп кетиду!» — «чекәткә личинкиси ...

учуп кетиду» дегәнниң мәнаси бәлким Нинәвәниң көп содигәрлири бешиға еғир күн чүшкәндә униңға һеч ярдәм бәрмәй, «бекар тәләп» чекәткидәк қечип кетиду; 17-айәтниму көрүң. □ **3:17** «Сениң әрбаблириң чекәткиләрдәк, сәрдарлириң миқир-миқир чаққиқизлардәк болиду; мана улар соғ күнидә читлар ичигә киривелип макан қилиду» — чекәткиләр соғ вақитларда «тоңлап кетип қалиду», һеч мидирлимас болуп қалиду. Асурийәниң әскарлири охшашла жәңгә киргәндә һеч һәрикәт қилмай, бәлким қорқунучтин «кетип қалиду». Андин улар қечип «учуп кетиду».

Һеч ким уларни жиғмайду;□

¹⁹ Сениң яраң давасиз,

Сениң зэхмиң еғирдур;

Хәвириңни аңлиғанларниң һәммиси үстүңдин чавак чалиду;

Чүнки тохтавсиз рәзилигиң кимниң бешиға кәлмигәнду?

□ **3:18** «Чопанлириң үгдәп қалди, и Асурийәниң падишаси.... хәлқиң тағлар үстигә тарқилип кәтти, һеч ким уларни жиғмайду...» — «чопанлириң» йәни «хәлиқ падичилириң», «хәлиқ баққучилириң» бәлким мәмликәтнiң бехәтәрлигигә мәсәул болғанларни, йәни падишаниң ордисидики вәзир-вузрәлирини көрситиду. Һеч ким тарқилип кәткән Асурийә хәлқидин хәвәр елип уларни жиғмайду, бақмайду. «Хәлқиң тағлар үстигә тарқилип кәтти, һеч ким уларни жиғмайду...» — Асурийә хәлқи тарқитилғандин кейин һәргиз қайтидин бир әл-жут болмиған.

һабаккук

¹ Һабаккук пәйгәмбәр көргән, униңға жүкләнгән вәһий: —

Һабаккукниң дәд-пәрядлири

² Аһ Пәрвәрдигар, қачанғичә мән Саңа нида қилимән, Сән аңлимайсән?
Мән Саңа: «Зулум-зораванлиқ!» дәп налә-пәряд кәтиримән,
Бирақ Сән қутқузмайсән.

³ Сән немишкә маңа қәбиһликни көргүзисән,
Немишкә жапа-зулумға қарап турисән?
Чүнки булаңчилик, зулум-зораванлиқ көз алдимдидур;
Жәңги-жәдәлләр бар,
Дәвалар көпәймәктә.

⁴ Шуңа қанун паләч болуп қалди,
Адаләт мәйданға һеч чиқмайду;
Чүнки рәзилләр һәққаний адәмни қистимақта;
Шуңа һөкүмләр бурмилинип чиқирилиду.

Худаниң җавави

⁵ Әлләр арисидә болидиған бир ишни көрүп беқиңлар, убдан қараңлар,
Һәйрануһәс қелиңлар!

Чүнки силәрниң дәвриңларда бир иш қилимәнки,
Бириси силәргә баян қилған тәғдирдиму силәр ишәнмәйттиңлар.■

⁶ Чүнки мана, Мән һелиқи мүҗәзи осал һәм алдирақсан әл калдийләрни орнидин
турғузимән;

Әсли өзигә тәвә әмәс мақанларни егиләш үчүн,
Улар йәр йүзиниң кәңри җайлирини бесип маңиду;□

⁷ Улар өзлириниң дегинини һесап қилиду һәм өзини халиғанчә жуқури тутиду;
□

⁸ Уларниң атлири илпизлардин иштик,
Кәчтә овға чиқидиған бөриләрдин әшәддидур;
Атлиқ ләшкәрләр атлирини мәғруранә чапчитиду;
Атлиқ ләшкәрләр җирақтин келиду,
Улар овға шуңғуған бүркүттәк учуп жүриду.

⁹ Уларниң һәммиси зулум-зораванлиққа келиду;
Уларниң топ-топ адәмлири йүзлирини алдиға бекитип, алға басиду,
Әсирләрни қумдәк көп жиғиду.□

¹⁰ Бәрһәк, у падишаларни мазақ қилиду,
Әмирләрниму нәзиригә алмайду;

■ **1:5** Рос. 13:41 □ **1:6** «Мән һелиқи мүҗәзи осал һәм алдирақсан әл калдийләрни орнидин турғузимән,... улар йәр йүзиниң кәңри җайлирини бесип маңиду» — калдийләр пәкәт 20 жул ичидила нәзәрсиз бир әлдин, Бабил шәһирини (кейин калдийләр «Бабиллиқлар» дәп аталған), Нинавә шәһирини вә Мисирни ишғал қилған қорқунчулук бир империйәгә айланди (миләдийәдин илгәрки 615-595-жиллар). «Қошумчә сөз»имизниму көрүң. □ **1:7** «Улар өзлириниң дегинини һесап қилиду һәм өзини халиғанчә жуқури тутиду» — ибраний тилидики тексттин мошу айәтни чүшиниш сәл тәс. Әсли җүмлини сөзмүсәз алсақ «Улардин чиққан һөкүм вә һәйвә өзлигиндур» — йәни Худадин әмәс, дегән мәнини билдүриду. Улар Худадин һеч қорқмай, һөмини халисам шундақ қилимән, дәйдиғанлар. □ **1:9** «Уларниң топ-топ адәмлири йүзлирини алдиға бекитип, алға басиду,... » — яки «уларниң топ-топ адәмлири «шәриқ шамили»дәк алға басиду,...». Бу җүмлиниң йәнә бир нәччә тәрҗимилири бар.

У һәммә истиһкамларни мәсфирә қилиду,
Чүнки у топа-тупрақларни дога-дога қилип, уларни ишғал қилиду.□

11 Шундақ қилип у шамалдәк ғуялдап өтиду,
Һәддин ешип гунакар болиду;
Униң бу күч-қудрити өзигә илаһ болуп санилиду.□

Пәйгәмбәрниң Худага болған җаваби

12 Сән Әзәлдин Бар Болғучи әмәсму, и Пәрвәрдигар Худайим, мениң Муқәддәс Болғучим?

Биз өлмәймиз, и Пәрвәрдигар;
Сән уни җазайиңни беҗа кәлтүрүш үчүн бекиткәнсән;
Сән, и Қорам Таш Болғучи, уни бизгә ибрәт қилип түзитишкә бәлгүлигәнсән.□

13 Сениң көзүң шунчә ғубарсиз едики,
Рәзилликкә қарап турмайттин;
Әнди немишкә Сән мунапиқлик қилғанларға қарап турисән,
Рәзилләр өзидин адил болған кишини жутувалғинида, немишкә сүкүт қилисән?

14 Сән адәмләрни худди деңиздики белиқлардәк,
Худди өзлири үстидә һеч йетәклигүчиси йоқ өмилигүчи һайванларға охшаш қилисән;□

15 Шу калдий киши уларниң һәммисини чаңгикиға илиндуриду,
Уларни өз тори билән тутувалиду,
Уларни жиғма ториға жиғиду;
Шуниң билән хошал болуп шатлиниду;□

16 Вә ториға қурбанлиқ суниду,
Жиғма ториға истриқ салиду,
Чүнки шулар арқилик униң несивиси мол,
Немәтлири ләззәтлик болди.

17 Әнди у шу тәриқидә торини тохтавсиз бошитивәрсә,
Шу тәриқидә әлләрни һеч рәһим қилмай қиривәрсә боламду?

2

Һабаккукниң қарари

1 «Әнди мән өз күзитимдә туриверимән,
Өзүмни мунар үстидә дәс тикләймән,
Униң маңа немә дәйдиғанлиғини,

□ **1:10** «у һәммә истиһкамларни мәсфирә қилиду, чүнки у топа-тупрақларни дога-дога қилип, уларни ишғал қилиду» — ДЕМӘК, улар сепилниң йениға чоң бир дөң ясап сепилдин артилип бөсүп кириду. Бабилликларниң әмгәк күчи көп болғачқа, мошу Аддий усулни көп қолланған. □ **1:11** «Шундақ қилип у шамалдәк ғуялдап өтиду, һәддин ешип гунакар болиду» — башқа бир хил тәржимиси: «шундақ қилиши билән униң роһи өзгирип кетиду; у шу йәрләрдин өтүп, гунакар болиду». □ **1:12** «Сән уни җазайиңни беҗа кәлтүрүш үчүн бекиткәнсән» — ЯКИ «уни җазайиңға учрашқа бекиткәнсән».

□ **1:14** «Сән адәмләрни худди деңиздики белиқлардәк, худди өзлири үстидә һеч йетәклигүчиси йоқ өмилигүчи һайванларға охшаш қилисән» — әслидә Худа инсанни яратқанда, инсан тоғрилиқ «улар деңиздики белиқлар... өмүлигүчи һайванларни... башқурсун» дегән еди. һазир Худа залимларниң инсанларни белиқларниң орниға чүшүрүшигә йол қоюватиду. Бу немә үчүн? □ **1:15** «Шу калдий киши уларниң һәммисини чаңгикиға илиндуриду» — Асурийә падишалариниң әсирләрни калпуклиридин илмәк (яки чаңгак) өткүзүп, йетиләп маңидиган рәһимсиз адити бар еди; кейинки империйә (Бабил)ниң падишалари бәлким охшаш адәттә болған болса керәк.

Шуниндәк өзүм бу дад-пәрядим тоғрилик қандақ тегишлик жавап тепишим керәклигини билишни күтүп туримән». □ ■

² Һәм Пәрвәрдигар жававән маңа мундақ деди: —

«Оқуғанлар жүгүрсун үчүн,
Бу көрүнгән аламәтни йезивал;

Уни тахтайлар үстигә ениқ оюп чиқ; □ ■

³ Чүнки бу көрүнгән аламәт кәлгүсидики бекитилгән бир вақит үчүн,

У адәмләргә ахирәтни тәлпүндүриду,

У ялған гәп қилмайду;

Узунғичә кәлмәй қалсиму, уни күтकिन;

Чүнки у жәзмән йетип келиду, һеч кечикмәйду. □

⁴ Қара, тәкәббурлишип кәткүчини!

Униң қәлби өз ичидә түз әмәс;

Бирақ һәққаний адәм өз етиқат-садиқлиғи билән һаят яшайду. □ ■

⁵ Бәрһәқ, шарап униңға сатқунлуқ қилиду, —

— У тәкәббур адәм, өйдә тиним тапмайду,

Һәвисини тәһтисарадәк йоған қилиду;

У өлүмдәк һеч қачан қанмайду;

Өзигә барлиқ әлләрни жиғиду,

Һәммә хәлиқни өзигә қаритивалиду. □

⁶ Буларниң һәммиси кейин у тоғрилик тәмсилни сөزلәп,

Кинайилик бир тепишмақни тилға алиду: —

«Өзиниң әмәсни мениң дәп қошувалғучиға вай!

(Бундақ ишлар қачанғичә болиду?)

□ **2:1** «... қандақ тегишлик жавап тепишим керәклигини билишни...» — ибраний тилида «қандақ тегишлик жавап көрүшни...». «Униң маңа немә дәйдиғанлиғини, шуниндәк өзүм бу дад-пәрядим тоғрилик қандақ тегишлик жавап тепишим керәклигини билишни күтүп туримән» — башқа бир хил тәржимиси: «Униң маңа немини ейтидиғанлиғини, һәмдә өзүмниң Униң маңа беридиған тәнбиһкә немә жавап беришим керәклигини билишни күтимән». Һеч болмиғанда, у Худаниң тәнбиһини күтиду. Һабаккук пәйғәмбәр көңлидә: «Мениң әслидики дад-пәрядимда бәлким хаталиқ йери болуши мүмкин» дәйду, бар болса у хаталиқлирини етирап қилишқа тәйяр туриду. Шуңа бизниңчә «жавап» болса (1) дад-пәрядидики (бар болса) хаталиғиға болған жавапкарлиғини, (2) кейин униң өз оқурмәнлиригә яки өзигә әгәшкән адәмләргә беришкә тегишлик жавапниң қандақ экәнлигини өз ичигә алиду. У буларни чүшиниш үчүн күтүватиду. Һабаккук пәйғәмбәрниң Худаға болған «жаваби» 3-бапта тегилиду. ■ **2:1** Йәш. 21:8 □ **2:2** «Оқуғанлар жүгүрсун үчүн, бу көрүнгән аламәтни йезивал...» — икки мәнәси болуши мүмкин: — (1) оқуған киши кейин бу хәвәрни башқиларға жүгүрүп йәткүзсун; (2) оқуған киши һәртүрлүк қийинчилик астидиму Мениң йолумда жүгүрсун (масилән, «Зәб.» 118:32, «Йәш.» 40:30-31, «Гал.» 5:7ни көрүң). Биз иккинчи мәнәгә майилмиз. ■ **2:2** Йәш. 30:8 □ **2:3** «бу көрүнгән аламәт кәлгүсидики бекитилгән бир вақит үчүн...» — «бекитилгән» — демәк, һеч ким (һатта дуа арқилиқму) уни өзгәртәлмәйду. «У адәмләргә ахирәтни тәлпүндүриду» — сөзмүсөз тәржимиси: «У ахирәткә қарап һасирап нәпәс алиду» (пикримизчә бу ибарә чоңқур тәшналиқни билдүриду). □ **2:4**

«Қара, тәкәббурлишип кәткүчини! Униң қәлби өз ичидә түз әмәс» — һәр қандақ тәкәббур адәм дурус, түз болалмайду. «Бирақ һәққаний адәм етиқат-садиқлиғи билән һаят яшайду» — бу сөз Худаниң жававиниң әң һалқилық жүмлиси. ■ «Қошумчә сөз»имизниму көрүң. ■ **2:4** Рим. 1:17; Гал. 3:11; Ибр. 10:38 □ **2:5** «Бәрһәқ, шарап униңға сатқунлуқ қилиду» — Бабиллиқлар ахир берип мейхорлуқтин Парс империйәси тәрипидин набут болди. Тәврат, «Даниял пәйғәмбәр» 5-бап вә «қошумчә сөз»имизни көрүң. «...һәвисини тәһтисарадәк йоған қилиду» — «тәһтисара» өлгәнларниң роһлири баридаған жай. Бабиллиқлар һәр жили тажавузчилик планини түзәйти. Ахир берип бу тажавузчилиғи өзиниң мудаписини ақишлаштуруп, Парс империйәси уларни набут қилди. «У өлүмдәк һеч қачан қанмайду» — «өлүм» һәрдайим инсанларниң женини алиду, һәргиз «болди» демәйду.

Гөрүгә қойған нәрсиләр билән өзини чиңдигучиға вай!»□

⁷ Сәндин жазанә-қәриз алғучилар бирақла қозғалмамду?

Сени титрәткүчиләр бирақла ойғанмамду?

Андин сән уларға олжа болмамсән?□

⁸ Сән нурғун әлләрни булаң-талаң қилғанлиғиң түпәйлидин,

Һәм кишиләрниң қанлири, зимин, шәһәр һәм униңда туруватқан һәммәйләнгә

қилған зулум-зораванлиғиң түпәйлидин,

Сақлинип қалған әлләр сени булаң-талаң қилиду;□

⁹ Һалакәт чаңгилидин қутулуш үчүн,

Угамни жуқуриға салай дәп,

Нәпси йоғинап өз жәмәтигә һарам мәнпәт жиққучиға вай!

¹⁰ Нурғун хәлиқләрни вәйран қилип,

Өз жәмәтиңгә аһанәт кәлтүрдүң,

Өз жеңиңгә қарши гуна садир қилдиң.

¹¹ Чүнки тамдин таш нида қилиду,

Яғачлардин лим жавап бериду: —

¹² Жутни қан билән,

Шәһәрни қәбиһлик билән курғучиға вай!»

¹³ Мана, хәлиқләрниң жан тикип тапқан мәннитиниң пәкәт отқа йеқилғу

қилинғанлиғи,

Әл-жутларниң өзлирини бәһудә һалсиратқанлиғи,

Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигардин әмәсму?

¹⁴ Чүнки худди сулар деңизни қаплиғандәк,

Пүтүн йәр йүзи Пәрвәрдигарни билип-тонуш билән қаплиниду.□ ■

¹⁵ Өз йеқиниңгә һарақни ичкүзгүчигә —

— Униң уят йеригә қаришиң үчүн,

Тулумуңдин қуюп, уни мәс қилғучи саңа вай!»□

¹⁶ Шан-шәрәпниң орнида шәрмәндичиликкә толисән;

Өзүңму ич,

Хәтнилиғиң аян болсун!

Пәрвәрдигарниң оң қолидики қәдәһ сән тәрәпкә бурулиду,

□ **2:6** «гөрүгә қойған нәрсиләр билән өзини чиңдигучиға вай!» — «гөрүгә қойған нәрсиләр» дегән ибарә икки бислиқ болуп, башқа бир мәнаси «бир доға топа» — демәк, улар мошу һарам нәрсиләр билән өзлирини булған еди. Бабил империйәси аяқ асти қилған әлләр һабаккукниң Бабил тоғрисидики бешәрәтлирини билип йәткәндин кейин, улар бу әйәттики кинайилик сөzlәрни дегән болуши мүмкин. Сөzlәр «мәрсийә» (матәм тутуш мунажити) шәклидә ейтилиду. □ **2:7** «Сәндин жазанә-қәриз алғучилар бирақла қозғалмамду?» — «сәндин жазанә-қәриз алғучилар» дегән сөз икки бислиқ болуп, йәнә бир мәнаси: «(иландәк) сени чаққучилар». □ **2:8** «... кишиләрниң қанлири, зимин, шәһәр һәм униңда туруватқан һәммәйләнгә қилған зулум-зораванлиғиң түпәйлидин,...» — «. зимин, шәһәр...» — бу исимләр бирлик шәкилдә (көплүк шәкилдә әмәс) ипадиләнгини һәм у зимин, шәһәрниң нами ейтилимиғанлиғидин қариганда, у ибарә Израил зимини (Пәләстин) һәм Йерусалимни көрсәтсә керәк.

□ **2:14** «Чүнки худди сулар деңизни қаплиғандәк, пүтүн йәр йүзи Пәрвәрдигарни билип-тонуш билән қаплиниду» — бу баянниң өзи һабаккукниң дәд-пәрядиға болған чоң бир жаваптур. Жаһандики адаләтсизликләр шунчә көп болғинини билән, һеч болмиғанда ахир берип уларниң һәр бири йөқитилиду. Башқа пәйғәмбәрләрниң бешәрәтлири бойичә, Бабил шәһири тоғрилиқ ишинимизки, у ахири заманда қайта қурулиду. Әнди «Пәрвәрдигарниң күни»дә, бу әйәттә дейилгәндәк «Пүтүн йәр йүзи Пәрвәрдигарни билип-тонуш билән қаплиниду» вә шуңлашқа Бабил қайта көрүнмәскә йөқитилиду.

«Қошумча сөз»нимизму көрүң. ■ **2:14** Чөл. 14:21 □ **2:15** «Өз йеқиниңгә һарақни ичкүзгүчигә — униң уят йеригә қаришиң үчүн, тулумуңдин қуюп, уни мәс қилғучи саңа вай!» — һарақкәшләр һәрдайим башқиларни һарақкәшләргә айландурмақчи болиду. Бирақ Бабилниң «башқиларға һарақ ичкүзүш» мәхсити уларға езитқулук қилип, өзигә охшаш бәччивазлиқ гунайиға киргүзүп, андин уларни асанла контроль қилиштин ибарәт.

Шан-шәривиниң үстини рәсвайпәслик басиду.□

17 Ливанға қилған зулум-зораванлиқ,

Шундақла һайванларни қорқитип уларға йәткүзгән вәйранчиликму,
Кишиләрниң қанлири, зимин, шәһәр һәм униңда туруватқан һәммәйләнгә
қилған зулум-зораванлиқ түпәйлидин,
Булар сениң мижиқиқни чиқириду.□

18 Ойма мәбудниң немә пайдиси,

Уни униң ясиғучиси оюп чиққан турса?

Куйма мәбудниңму вә униңға тәвә сахта тәлим бәргүчиниң немә пайдиси —
— Чүнки уни ясиғучи өз ясиғиниғә тайиниду,
Демәк, зувансиз «йоқ болған нәрсиләр»ни ясайду?

19 Яғачқа «Ойған!» дегән адәмгә,

Зувансиз ташқа «Турә!» дегәнгә вай!

У вәз ейтамду?

Мана, у алтун-күмүч билән һәлләнди,

Униң ичидә һеч нәпәс йоқтур.□

20 Бирақ Пәрвәрдиғар Өз муқәддәс ибадәтханисидидур!

Пүткүл йәр йүзи Униң алдида сүкүт қилсун!.□

3

Һабаккукниң дуаси

1 Һабаккук пәйғәмбәрниң дуаси,

«Шиггаон» аһаңида: —□

2 «Пәрвәрдиғар, мән хәвириңни аңлидим, әйминип қорқтум.

И Пәрвәрдиғар, жиллар арисида ишиңни қайтидин жанландурғайсән,

Жиллар арисида ишиңни тонутқайсән;

□ **2:16** «Өзүңму ич, хәтнилиғиң аян болсун!» — «хәтнилиғиң аян болсун!» дегән ибарә адәмниң қаттиқ хиҷалитини көрсәткинидин башқа, «Сән Худаниң әһдисигә вә сөзигә ят адәмсән» дегән мәниниму пуритип бериду. Башқа бир хил тәржимиси: «Өзүңму (һарақ) ич, пулаңлап жиқил!». □ **2:17** «Ливанға қилған зулум-зораванлиқ, шундақла һайванларни қорқитип уларға йәткүзгән вәйранчиликму,...» —

«Ливан» райони гөзәл орманлири һәм көплигән һәр хил явайи һайванлири билән даңқи чиққан. Бабил империйәси миладийәдин илғәрки 605-жилидики (Сурийәдә йүз бәргән) «Каршемиш жеңи»дин кейин, (1) Ливандикиләргә вә әтрапидикиләргиму еғир зулум йәткүзгән. (2) униңдин башқа улар қилмақчи болған жәңләрни давам қилиши үчүн һәмдә өз шәһәрлирини қуруш үчүн Ливандин көп дәл-дәрәқләрни кесип епкәтти. (3) улар йәнә көңүл ечиш үчүнла көп явайи һайванларни рәһимсиз усуллар билән овлиди. Мәзкур әйтәттики бу сөз бу үч ишни көздә тутиду. 2- вә 3-иштин рошәнки, инсанийәтнiң тәбиий муһитни убадан асрашқа Худа алдида жавапкарлиғи бар. «Кишиләрниң қанлири, зимин, шәһәр һәм униңда туруватқан һәммәйләнгә қилған зулум-зораванлиқ түпәйлидин,...» — «...зимин, шәһәр,... туруватқанлар» — 8-әйтәттики ибаригә охшаш, Исраил зимини (Қанаан)ни һәм Йерусалимини көрситиду.

□ **2:19** «униң ичидә һеч нәпәс йоқтур» — яки «униң ичидә һеч роһ йоқтур». «Яғачқа «Ойған!» дегән адәмгә, зувансиз ташқа «Турә!» дегәнгә вай! ... Униң ичидә һеч нәпәс йоқтур» — бу икки әйәт (18-, 19-) Бабиллиқларниң рәзиллиғиниң бутпәрәслик билән бағлиқ еканлиғини көрситиду. 1:7дә көрситилгәндәк, өз «худалири»ни өзи ясиғандин кейин, улар тирик Худадин һеч қорқмай, өзигә қолайлиқ «әхлақ-пәзиләт» мизанлирини халиғанчә бекитиду. □ **2:20** «Бирақ Пәрвәрдиғар Өз муқәддәс ибадәтханисидидур!» — мошу йәрдә пәйғәмбәр бәлким Худаниң асмандики муқәддәс ибадәтханисини көрситиду («Зәб.» 7:6, 10:4ниму көрүң).

□ **3:1** ««Шиггаон» аһаңида: —» — «Шиггаон» бәлким «долқунлуқ», «отлуқ», «ашиқлиқ билән» дегән мәнидә болуп, бу сөз күйниң ейтилидиған аһаңини билдүриду.

Дәргәзәптә болғининда рәһимдиллиқни есиңгә кәлтүргәйсән![□]

³ Тәңри Темандин,
Пак-Муқәддәс Болғучи Паран теғидин кәлди;
Селәһ!

Униң шан-шәриви асманларни қаплиди,
Йәр йүзи униң мәдһийилири билән толди;[□]

⁴ Униң пақирақлиғи таң нуридәк болди,
Қолидин чақмақ чаққандәк икки нур чиқти;
Шу йәрдә униң күч-қудрити йошурунуп туриду. [□]

⁵ Униң алдидин ваба,
Путлиридин чоғдәк ялқун чиқмақта еди;[□]

⁶ У туруп йәр йүзини мөлчәрлиди;
У қаривиди, әлләрни дәккә-дүккигә салди;
«мәңгү тағлар» парә-парә қилинди,
«әбәдий дөң-егизликләр» егилдүрүлди,
Униң йоллири болса әбәдийдур.[□]

⁷ Мән Кушан қәбилисиниң чедирлириниң паракәндичиликтә болғанлиғини,
Мидиян зиминидики пәрдиләрни титрәк басқанлиғини көрдүм.[□]

⁸ Пәрвәрдиғар дәрияларға аччиқландимекин?
Сениң гәзивиң дәрияларға қаритилдимекин?
Қәһриң деңизгә қаритилдимекин?

Атлириңға, нижат-қутқузушни епкелидиган жәң һарвулириңға минип
кәлгәнғусән![□]

⁹ Сениң оқайиң аян қилинди,
Сөзүң бойичә, *Исраил* қәбилилиригә ичкән қәсәмлириң үчүн аян қилинди!

[□] **3:2** «Пәрвәрдиғар, мән хәвириңни аңлидим,...» — яки «Пәрвәрдиғар, мән Сәндин хәвәрни аңлидим,...». «...жиллар арисидә ишиңни тонутқайсән, дәргәзәптә болғиниңда рәһимдиллиқни есиңгә кәлтүргәйсән!» — жиллар арисидә тоғрилиқ: — һабаккук Худа ахирқи заманда Өз улуклуғини көрситип Исраилни гунадин қутқузиду, дөп билди. Бирақ һазир «ахирқи заман» әмәс; әнди һазир, «жиллар арисидә»му Худа Өз күч-қудритини көрсәткәй![□] **3:3** «Тәңри Темандин, Пак-Муқәддәс Болғучи Паран теғидин кәлди» — «Теман» вә «Паран» Қанаан (Пәләстин) зимининиң шәрқий жәнубида, һазирқи «Иорданий» зиминиғә жайлашқан икки район. Бу йәрдә (Йәни Синай теғида) Муса пәйғәмбар «муқәддәс қанун»ни қобул қилди, андин Исраиллар Худаниң йетәкчилиғи билән Пәләстингә қарап йол алди. Бу сөзләргә һәм башқа пәйғәмбарләрниң язмилириғә қариганда, Қутқузғучи Мәсиһ Әйса Йәр йүзигә қайтип кәлгәндиму авал шу йәргә чүшүп, андин Исраилни қутқузуш үчүн Қанаанға (Пәләстингә) қарап келиду.

«Селәһ!» — «Селәһ» дегән сөз бәлким күй чалған вақтида музикадики бир «пауза»ни көрситиши мүмкин; шуниң билән унин: — «тохта, ойлан!» дегән имаси болуши мүмкин. [□] **3:4** «Униң пақирақлиғи таң нуридәк болди» — яки «Униң пақирақлиғи чақмақтәк болди». [□] **3:5** «Униң ... путлиридин чоғдәк ялқун чиқмақта еди» — яки, «Униң ... путлиридин пижғирин қизитма чиқмақта еди». [□] **3:6** «У туруп йәр йүзини мөлчәрлиди» — яки «У йәр йүзини силкип қойди». ««әбәдий дөң-егизликләр» егилдүрүлди» — яки ««әбәдий дөң-егизликләр» гулитилди». ««Мәңгү тағлар» парә-парә қилинди, «әбәдий дөң-егизликләр» егилдүрүлди, униң йоллири болса әбәдийдур» — тағлар һәм дөңләр «әбәдий» турғандәк болсиму, пәкәт тирик Худа Өзи «әбәдийдур». Башқа икки хил тәржимиси: (1) «Униң чиқишлири әбәдтин буян болған» (2) «У қедимки (әбәдий) йолларда маңиду». [□] **3:7** «Мән Кушан қәбилисиниң чедирлири..., Мидиян зиминидики пәрдиләр...» — «Кушан» вә «Мидиян» дегән икки әл 3-айәттики «Теман» вә «Паран» дегән районларда еди. Улар Исраилниң Қанаанни (Пәләстинни) ишғал қилишиғә биринчи қарши чиққан әлләрдин еди («Батур һакимлар» 3- һәм 7-бапларни көрүң). [□] **3:8**

«Пәрвәрдиғар дәрияларға аччиқландимекин? Сениң гәзивиң дәрияларға қаритилдимекин? Қәһриң деңизгә қаритилдимекин? Атлириңға, нижат-қутқузушни епкелидиган жәң һарвулириңға минип кәлгәнғусән!» — Бабил вә Месопотамийидики бутпәрәслик әпсанилири бойичә, деңиз вә дәриялар уларниң күчлүк бутлири яки жин-шәйтанлири туридиган «қорған»лири еди. Бу айәт бойичә Худаниң Өзиниң күч-қудрити һәммә бут вә жин-шәйтанлардин зор үстүн көрситилиду.

Селал!

Сән йәр йүзини дәрия-кәлкүнләр билән айривәттиң. □

10 Тағлар Сени көрүп, азаплинип толғинип кәтти;

Долқунлап аққан сулар кәлкүндәк өтүп кәтти;

Чоңкур деңиз авазини қоюветип,

Қоллирини жуқуриға өрләтти.

11 Етилған оқдириңниң пақирақ нурини көрүп,

Палилдиған нәйзәңниң йоруклуғини көрүп,

Куяш һәм ай өз туралғусида җим турди.

12 Сән аччиғиңда йәр йүзидин өтүп жүрүш қилдиң;

Әлләрни ғәзивиңдә зираәтни соққандәк соқтуң;

13 Өз хәлқиңниң ниҗат-қутқузулуши үчүн,

Сән Өз Мәсиһиң билән биллә ниҗат-қутқузуш үчүн чиқтиң;

Улини бойниғичә ечип ташлап,

Рәзилниң җәмәтиңиң бешини уруп-янчип, униңдин айривәттиң;

Селал! □

14 Сән униң нәйзилири билән сәрдарлириниң бешиға санҗидиң;

Улар дәһшәтлик қара қуяндәк мени тарқитиветишкә чиқти,

Уларниң хошаллиғи аҗиз мөминләрни йошурун җайда ялмап жутуштин ибарәттур! □

15 Сән атлириң билән деңиздин,

Йәни дога-дога қилинған улук сулардин өтүп маңдиң! □

16 Мән буларни аңлидим, ичи-бағримни титрәк басти;

Авазни аңлап калпуклирим дир-дир қилди,

Устиханлирим чирип кәткәндәк болди,

Путлиримни титрәк басти;

Чүнки мән күлпәтлик күнидә,

Йәни өз хәлқимгә тажавуз қилғучи бесип киргән күнидимү,

Сәвир-хатирҗәмликтә турушум керәк. □

17 Чүнки әнҗир дәриғи чечәклимисиму,

□ **3:9** «Сени оқяйиң... сөзүң бойчә, Израил қәбилиригә ичкән қәсәмлириң үчүн аян қилинди!»

— башқа икки хил тәржимиси: — «Сениң оқяйиң... Сениң сөзүңгә таянған қәбилиләргә ичкән қәсәмлириң бойчә аян қилинди!», яки: «Сән оқяйиңни аян қилдиң, нургун оқларниң елип кетилишини буйрудуң». □ **3:13** «Сән Өз Мәсиһиң билән биллә ниҗат-қутқузуш үчүн чиқтиң» — «Мәсиһиң

яки «Мәсиһ қилғиңиң» — Худаниң йөйлөрүғи бойчә, Израилға йеңи бир падиша бекитиш үчүн униң бешиға зәйтин мейи сүрүлүш керәк еди. Мошу мурасим «мәсиһ қилиниш» дәп вә шу чағдин башлап мошу

падиша «Худаниң мәсиһ қилғини» дәп атилатти. Худа Давут падишаниң бир әвладини «мәсиһ қилимән», бу «Қутқузғучи-Мәсиһ» Израилни һәм барлиқ дуняни гуналиридин қутқузиду, дәп вәдә қилған. Бизниңчә мошу әйәттә бу «Қутқузғучи-Мәсиһ» көрситилиди. «Сән Өз Мәсиһиң билән биллә ниҗат-қутқузуш үчүн

чиқтиң» — башқа бир хил тәржимиси: «Сән Өз Мәсиһиңни қутқузуш үчүн чиқтиң». «... Улини бойниғичә ечип ташлап, ...» — яки «уни (шу җәмәтни) улидин өгүзигичә ечип ташлап,...». Бәзи алимлар: «Рәзилниң беши» дегән сөз ахири замандики Худаға қарши чиққан, Шәйтаниң вәкили болған «дәҗҗал»ни көрситиду, дәп қарайду. Биз қошулимиз. □ **3:14** «Сән униң нәйзилири билән сәрдарлириниң бешиға санҗидиң»

— «униң» — «рәзилниң җәмәтиңиң бешиниң...» (13-әйәт); бәлким дәҗҗални көрситиши мүмкин. «Улар дәһшәтлик қара қуяндәк мени тарқитиветишкә чиқти» — «мени» — Израил сөзләйду. Мошу әйәттики сөзләр ахири замандики Израил хәлқиниң ейтқанлири болса керәк. □ **3:15** «Сән атлириң билән

деңиздин, йәни дога-дога қилинған улук сулардин өтүп маңдиң!» — Муса пәйғәмбәр Израилни Мисирдин чикирип йеткәлгәндә, улар Қизил Деңиздин өткән. Деңиздики сулар уларға йол ечип икки тәрипидә «дога-дога» турған еди. Кәлгүси замандики вақиә бәлким буниңға охшап кетиду. □ **3:16**

«Авазни аңлап калпуклирим дир-дир қилди» — Һабаккук «Худаниң авази» дәп очук ейтмайдү — униңға нисбәтән аңлиғидәк пәкәт бирла аваз бар, халас.

Үзүм таллирида мевә болмисиму,
Зәйтун дәригигә қилған әжир йоққа чиққан болсиму,
Етизлар һеч һосул бәрмигән болсиму,
Қотандин қой падиси үзүлгән болсиму,
Егилда кала падиси йоқ болсиму,

¹⁸ Мән һаман Пәрвәрдигардин шатлинимән,
Маңа нижәтимни бәргүчи Худайимдин шатлиққа чөмүлимән, □

¹⁹ Пәрвәрдигар, Рәб, мениң күч-қудритимдур;
У мениң путлиримни кейикниңкидәк қилиду;
Мени жуқури жайлиримда маңғузиду!

(Бу күй нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп, тарлиқ сазлар билән оқулсун).

□ **3:18** «Маңа нижәтимни бәргүчи Худайим...» — яки «нижәтим болғучи Худайим...».

Зәфания

¹ Амонның оғли Йосия Йәһудаға падиша болған вақитларда, һәзәкияның чәврисе, Амарияның әврисе, Гәдалияның нәврисе, Кушинаң оғли Зәфанияға йәткән Пәрвәрдигарның сөзи: —

Сораққа тартишның умумийлиги

² Мән йәр йүзидин һәммини курутуетимән, — дәйду Пәрвәрдигар;

³ — Инсан һәм һайванни курутуетимән,

Асмандики учар-қанатлар һәм деңиздики белиқларни,
Барлиқ путликашаңларни рәзил адәмләр билән тәң курутуетимән,
Инсанийәтни йәр йүзидин үзүп ташлаймән, — дәйду Пәрвәрдигар.■

Йәһуданиң сораққа тартилиши

⁴ — Шуниң билән Мән Йәһуда үстигә,

Барлиқ Йерусалимдикиләр үстигә қолумни созимән;

Мошу йәрдә «Баал»ниң қалдуғини,

«Қемар»ларниң намини каһинлар билән биллә үзүп ташлаймән;□

⁵ Шундақла өгүздә туруп асмандики жисимларға баш уридиғанларни,
Пәрвәрдигарға баш уруп, шундақла Униң нами билән қәсәм қилип туруп,
«Малкам»ниң нами биләнму қәсәм қилидиғанларни,□

⁶ Пәрвәрдигардин тәзгәнләрни,

Пәрвәрдигарни издимәйдиған яки Униңдин йол соримиганларниму үзүп ташлаймән.■

⁷ Рәб Пәрвәрдигарниң һозури алдида сүкүт қилиңлар;

Чүнки Пәрвәрдигарниң күни йеқиндур;

Чүнки Пәрвәрдигар қурбанлиқни тәйярлиди,

У меһманларни «таһарәт қилдуруп» һалал қилди;□

⁸ Пәрвәрдигарниң қурбанлиғиниң күнидә шундақ болидуки,

■ **1:3** Яр. 6:7 □ **1:4** «Мошу йәрдә «Баал»ниң қалдуғини, «Қемар»ларниң намини каһинлар билән биллә үзүп ташлаймән» — «Баал» Пәләстиндикиләр чоқунидиған бир бут еди. «Баалниң қалдуғи» «Баал» дегән бутқа чоқунғанлардин қелип қалған кишиләр. «Каһинлар» дегән Худаниң муқәддәс ибадәтханисида ишләйдиған махсус «қурбанлиқ қилғучилар». «Қемар»лар болса өзлирини бутларға беғишлиған «қурбанлиқ қилғучилар» еди («2Пад.» 23:23, «Һош.» 10:5ни көрүң). Худаға етиқат қилғучи адәмләр болса, «Худа «Қемар»ларни йөқитиши муқәррәр» дәп ойлиса керәк. Бирақ бу ахирқи жүмлидин қариғанда «каһинлар» биринчи болуп әйипләнди. Сөзгә қариғанда уларму бутпәрәс болуп қалди. Шуңа улар «Қемар»лардин техиму әйиплик, «Қемилар»ға нисбәтән улар һәқиқәтни урдан чүшиниши керәк еди.

□ **1:5** ««Малкам»ниң нами биләнму қәсәм қилидиғанлар...» — ДЕМИСӘКМУ «Малкам» йәнә бир бут.

■ **1:6** Йәш. 1:4; 59:13; Йәр. 15:6 □ **1:7** «Пәрвәрдигар қурбанлиқни тәйярлиди, У меһманларни «таһарәт қилдуруп» һалал қилди» — Тәврат дәвридики қурбанлиқлардин бәзилерини йегили болатти, қурбанлиқлар сунулғанда меһманларни чақирши адәттики иш еди. Бирақ 8-9-айәткә қариғанда, меһманларниң өзи бу «қурбанлиқ»ниң бир қисми болиду. Уларни «таһарәт қилдуруш», мошу йәрдә «напак нәрсиләрдин айриветиш, жуюш» яки «Худаға айриветиш» дегәнни билдүриду. Андин улар өзи «қурбанлиқ» болушқа «һалал» болиду. «Меһманлар»ниң көпинчиси болса Худаға қарши чиққанларниң нурғун жәсәтлерини йәйдиған, шундақла әслидә «һарам болған» қушлар вә һайванатлар болиду («Йәш.» 34:6, «Йәр.» 46:10, «Әз.» 39:17-19ниму көрүң).

Мән әмирләрни, падишаларниң оғуллирини вә ят әлләрниң кийимлирини кийивалғанларниң һәммисини җазалаймән;□

⁹ Шу күни Мән босугидин дәссимәй атлайдиганларни,

Йәни зулум-зораванлиқ һәм алдамчиликқа тайинип, гоҗайинлириниң өйлирини толдуридиғанларни җазалаймән.□ ■

¹⁰ Шу күнидә, — дәйду Пәрвәрдигар,

«Белиқ дәрвазиси»дин «Вайдад»,

«Иккинчи мәһәллә»дин һөкирәшләр,

Дөң-егизликләрдин ғайәт зор «гум-гум» қилип вәйран қилинған авазлар аңлиниду.□

¹¹ «Һөкирәңлар, и «Ойманлиқ мәһәллиси»дикиләр;

Чүнки «содигәр хәлиқ»ниң һәммиси қиличланди,

Күмүч билән чиңдалғанлар қирилди!»□

¹² — Вә шу чағда шундақ болидуки,

Мән Йерусалимни чирағлар билән ахтуримән,

Арзаңлири үстидә тинған шараптәк турған әндишисиз адәмләрни,

Йәни көңлидә: «Пәрвәрдигар һеч яхшилиқни қилмайду, яманлиқниму қилмайду» дегәнләрни җазалаймән.□

¹³ Әнди байлиқлири олжа,

Өйлири бәрбат болиду;

Улар өйләрни салғини билән,

Уларда турмайду;

Үзүмзарларни бәрпа қилғини билән,

Уларниң шарабини ичмәйду.

¹⁴ Пәрвәрдигарниң улүқ күни йеқиндур;

Бәрһәқ йеқиндур, интайин тез йетип келиду;

Аңла, Пәрвәрдигарниң күниниң садаси!

Йетип кәлгәндә палванму әләмлиқ вақирайду. ■

¹⁵ Шу күни қәһр елип келидиған бир күн,

Күлпәтлик һәм дәрд-әләмлиқ бир күн,

Вәйранчилик һәм бәрбатлиқ чүшидиған бир күн,

□ **1:8** «Мән әмирләрни, падишаларниң оғуллирини вә ят әлләрниң кийимлирини кийивалғанларниң һәммисини җазалаймән» — оқурмәнләрниң есидә барки, Зәфания

«падишаниң оғли» еди. Шуңа у бу ордикиләрниң әһвалини һаһайити убадан биләтти. Мошундақ «ят әлләрниң кийимлирини (әжнәбийчә кийимни) кийивелиш» бәлким бутпәрәсликкә яки тәкәбурлуққа мунасивәтлик гуна болса керәк. □ **1:9** «Шу күни Мән босугидин дәссимәй атлайдиганларни, йәни зулум-зораванлиқ һәм алдамчиликқа тайинип, гоҗайинлириниң өйлирини толдуридиғанларни җазалаймән» — Худа мошу йәрдә пәйғәмбәр арқилиқ хурапийлиқни өйлигән болса керәк. «Өй босугисини дәссәмслик керәк, яман болиду» дегәнлик ениқ бир мисалдур. Улар әслидинла

Тәвраттики муқәддәс қанунға хилап болған мошундақ хурапий ушшақ-чүшшәк қайдигә рияйә қилғини билән, зулумни һечвәқәси йоқ дөп қорқмай қиливериду. ■ **1:9** 1сам. 5:4, 5. □ **1:10** ««Белиқ дәрвазиси»дин «вайдад», «Иккинчи мәһәллә»дин һөкирәшләр...» — «Белиқ дәрвазиси» һәм «иккинчи мәһәллә» Йерусалимниң шималий тәрипигә жайлашқан болуп, шәһәрниң башқа үч тәрипи тик яр еди, һужум кәлсә дайим шималий тәрипини келәтти. □ **1:11** «Чүнки «содигәр хәлиқ»ниң һәммиси қиличланди, ...» — бу бәлким кинайилик гәп. Ибраий тилида «содигәр» вә «Қанаан» дегәнләр охшаш бир сөз билән ипадилиниду. Исраил хәлқи әсли бутпәрәс болған «Қанаан хәлқи»ни Пәләстиндин (Қанаандин) һайдивәткән еди. Бирақ Исраил өзи һазир «Худаниң хәлқи» әмәс, бәлки «содигәр хәлиқ» һәм «бутпәрәс бир хәлиқ» болуп қалған охшайду. Уларниң қилған содисиму Худаниң нәзирадә һарам охшайду.

□ **1:12** «Арзаңлири үстидә тинған шараптәк турған әндишисиз адәмләр...» — «арзаңлири үстидә тинған шарап» шарап тиниши үчүн узун вақит мидирлимай туруши керәк. Тинған «арзаңлар», (дүғ, чөкүндә) һаһайити аччиқ бир нәрсә, әлвәттә. ■ **1:14** Йо. 2:10, 31; 3:15; Йәш. 2:12-22; 13:10; 24:23; Ам. 8:9; Мат. 24:29; Рос. 2:20; Вәһ. 6:12-13

Зулмәтлик һәм сүрлүк бир күн,

Булутлар һәм қап-қараңғулуқ билән қапланған бир күн,

¹⁶ Истиһкамлашқан шәһәрләргә, сепилниң егиз потәйлиригә һужум қилидиган, Канай челинидиган, агаһ сигнали көтирилидиган бир күн болиду. □

¹⁷ Мән адәмләр үстигә күлпәтләрни чүшүримән, —

Улар қариғулардәк жүриду;

Чүнки улар Пәрвәрдигарға қарши гуна қилди;

Уларниң қанлири топа-чаңдәк,

Уларниң үчәй-қеринлири поқтәк төкүлиду;

¹⁸ Пәрвәрдигарниң қәһри чүшкән күнидә алтун-күмүчлири уларни кутқузалмайду;

Бәлки пүткүл жаһан Униң фәзәп оти тәрипидин йәветилиду;

Чүнки У барлиқ йәр йүзидикиләрниң үстигә мутләқ бир һалакәт, дәһшәтлик бир һалакәт чүшүриду. □ ■

2

¹ Жиғилиңлар, өзүңларни жиғиңлар, и номуссиз «ят әл», □

² Ярлиқ чиққичә,

Күн топандәк тез өтүп кәткичә,

Пәрвәрдигарниң аччиқ фәзиви үстүңләргә чүшкичә,

Пәрвәрдигарниң фәзивини елип келидиган күн үстүңләргә чүшкичә,

³ Пәрвәрдигарни издәңлар, и Униң һөкүмлирини ада қилған зиминдики кәмтәрләр;

Һәққанийлиқни издәңлар, кәмтәрликни издәңлар;

Еһтимал силәр Пәрвәрдигарниң фәзиви болған күнидә панаһ тапқан болисиләр. ■

Әлләрниң сораққа тартилиши

⁴ Чүнки Газа ташланған болиду,

Ашкелон вәйранә болиду;

Улар Ашдодтикиләрни чүш болмайла һайдиветиду;

Әкрон жулуп ташлиниду. □

⁵ Деңиз бойидикиләр, йәни Қерәт елидидикиләргә вай!

Пәрвәрдигарниң сөзи саңа қаршиду, и Қанаан, Филистийләрниң зимини!

□ **1:16** «агаһ сигнали көтирилидиган бир күн болиду» — яки «жаң вақирашлири көтирилидиган бир күн болиду». □ **1:18** «мутләқ бир һалакәт, дәһшәтлик бир һалакәт» — яки «мутләқ бир һалакәт, чақмақтәк бир һалакәт». ■ **1:18** Пәнд. 11:4; Әз. 7:19; Зәф. 1:14-16 □ **2:1** «Жиғилиңлар,

өзүңларни жиғиңлар, и номуссиз «ят әл»» — «ят әл» мошу йәрдә Исраил хәлқи Худаға нисбәтән бутпәрәс бир ят әлгә охшайду, дегәнлик. Уларниң «жиғилиши» бәлким жамаәттә болуп дуа-тилавәт билән Худани издәш үчүн болса керәк. Ибраһий тилидики «жиғилиңлар» дегән бу пейил адәттә пәқәт «пахал жиғивелиш»ни көрситиду, бу мошу йәрдә интайин кинайилик гәп болуп, Исраил пахалдәк бир хәлиқ, Худаниң отида тезла көйдүрүлүш хәтиридә туриду, дегәнлик (2-айәтни көрүң). ■ **2:3** Зәб. 26:4; 31:5-7 □ **2:4** «Чүнки Газа ташланған болиду, Ашкелон вәйранә болиду; улар Ашдодтикиләрни чүш болмайла һайдиветиду; Әкрон жулуп ташлиниду» — бу шәһәрләр Филистийәдики бәш чоң шәһәрниң төрти. Уларниң тәртиви шималдин жәнупқа болуп, һужум шималий тәрипидин келидиган охшайду. «Ашдодни чүш болмайла һайдиветиду» дегән жумлә бәлким һужум әтигәндә башлинип чүш болғичә гәлибилик тамамлинидиганлигини көрситиду. Башқа бир хил чүшәнчиси, һужум чүш вақтида, йәни адәм ухлиған вақитта қилиниду, «Улар Ашдодни чүштә һайдиветиду» дегәнлик.

Аһаләң қалмиғичә Мән сени һалак қилимән.□

6 Деңиз бойи падицилар үчүн чимәнзар,
Қой падилири үчүн қотанлар болиду;

7 Деңиз бойи Йәһуда жәмәтиниң қалдиси егидарчилиғида болиду;
Әшу йәрдә улар озуклиниду;

Ашкелонниң өйлиридә улар кәч киргәндә ятиду,
Чүнки Пәрвәрдигар Худаси уларниң йениға берип улардин хәвәр елип,
Уларни асарәттин азатлиққа ериштүриду.□

8 Мән Моабниң дәшнимини, Аммонийларниң һақарәтлирини аңлидим;
Улар шундақ қилип Мениң хәлқимни мазақ қилип,
Уларниң чегаралирини паймал қилип махтинип кәтти.

9 Шуңа Мән Өз һаятим билән қәсәм қилимәнки, — дәйду самави қошунларниң
Сәрдари болған Пәрвәрдигар, Исраилниң Худаси,
Моаб жәзмән худди Содомдәк,
Аммонийлар худди Гоморрадәк болиду —

Йәни чаққақлар вә шорлуқлар қапланған жай, дайим бир чөл-жәзирә болиду;
Һәм хәлқимниң қалдиси улардин олжа алиду,
Қовмимниң қалғанлири буларға егә болиду.□

10 Уларниң тәкәббурлуғидин бу иш бешиға келиду,
Чүнки улар самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигарниң хәлқини
мазақ қилип махтинип кәтти.

11 Пәрвәрдигар уларға дәһшәтлик болиду;

Чүнки У йәр йүзидики бутларниң һәммисини курутиветиду;

Шуниң билән әлләр, барлиқ чәт аралдикиләр һәр бири өз жайида Униңға ибадәт
қилиду.

12 И Ефиопийләр, силәрму Мениң қиличим билән өлтүрүлисиләр.□

13 У қолини созуп шималға тәккүзүп, Асурийәни һалак қилиду,
Нинәвә шәһирини вәйранә, чөл-баявандәк қәһәтчилик жай қилиду.□

14 Униң оттурисида чарва падилири,
Шундақла һайванларниң һәр хиллири ятиду;

Чөл һувқуши, чирқириғучи һувқушлар униң түврүк башлирида қониду;
Деризилиридин сайрашлар аңлиниду;

Босуғилирида вәйранилиқ туриду;

Чүнки У буниң кедир яғач нәхишлирини очуқчиликта қалдуриду;

15 Мана бу әндишисиз яшап кәлгүчи шат-хурам шәһәр,

Көңлидә: «Мәнла бардурмән, мәндин башқа бири йоқтур» дегән шәһәр —

□ **2:5** «деңиз бойидикиләр, йәни Қерәт елидикиләргә вай!» — бу сөзүму Филитийләргә қаритилған. «Қерәтләр» бәлким «Қрет»дикиләр дегән мәнидә. Уларниң әсли жути (Оттура Деңиздики) Қрет арили еди. □ **2:7** «уларниң йениға берип улардин хәвәр елип,...» — ибраний тилидә: «уларни йоқлап...» дегән сөзләр биләнла ипадилиниду. □ **2:9** «Моаб жәзмән худди Содомдәк, Аммонийлар худди Гоморрадәк болиду...» — оқурмәнләрниң есида болуши мүмкинки, Худа Содом вә Гоморра шәһәрлирини рәзилликлери түпәйлидин асмандин от чүшүрүп вәйран қиливәткән.

□ **2:12** «И Ефиопийләр, силәрму мениң қиличим билән өлтүрүлисиләр» — бу бешарәттин тәхминән 80 жилдин кейин «Камбусис ИИ» Ефиопийгә тажавуз қилди (миладийәдин илгәрки 525-жили). Бешарәт бу вақиәни яки болмиса ахирқи замандики бир вақиәни көрситиши керәк.

□ **2:13** «У қолини созуп шималға тәккүзүп, Асурийәни һалак қилиду, Нинәвә шәһирини вәйранә, чөл-баявандәк қәһәтчилик жай қилиду» — бу бешарәтләр (12-15-айәтләр) Зәфанияниң сөзлиридин пәкәт бир нәччә жилдин кийим әмәлгә ашурулған. Миладийәдин илгәрки 612-жили, бүйүк Асурийә империйәси пайтәхти Нинәвә билән биллә пүтүнләй бәрбат қилинди. Ефиопийгә башқа жутлардин жирақ болсиму, қаттиқ һужумға учриди (12-айәт). Зәфанияниң бу сөзиниң әмәлгә ашурулғанлигини көргән кишиләр униң «Пәрвәрдигарниң күни» тоғрилиқ болған бешарәтлири һәм башқа бешарәтлериниму бәрибир ахирида әмәлгә ашурулиду, дәп билгән болди.

У шунчилик бир вәйранә, һайванларниң бир қоналғуси болуп қалдиғу!
Униңдин өтүватқанларниң һәммиси үшқиртиду,
Қолини силкийду.□

3

Йерусалимниң сораққа тартилиши

- 1 Асийлик қилғучи, булғанған, жәбир-зулум йәткүзгүчи шәһәргә вай!
2 У авазни аңлимиди, тәрбийини қобул қилмиди;
Пәрвәрдигарға таянмиди, Худасиға йеқинлашмиди.□
3 Униң оттурисида болған әмирлириниң һәммиси һөкирәйдиган ширлар,
Униң сорақчилири болса кәчлиги овлайдиган, әтигини ғажәлиғидәк һеч нәрсә
қалдурмайдиған бөриләрдур:■
4 Униң пәйғәмбәрлири вәзинсиз, асий кишиләр;
Униң қаһинлири муқәддәс ибадәтханини булғайдиғанлар,
Тәврат-қануниға бузғунчилик қилидиғанлар.□ ■
5 Һәққаный Пәрвәрдигар униң оттурисидидур;
У һеч һәққаныйәтсизлик қилмайду;
Һәр әтигәндә адил һөкүмини аян қилиду;
Һөкүмидә кәмчилик йоқтур;
Бирақ намәрт адәм һеч номусни билмәйду.□ ■
6 — Мән әлләрни үзүп ташливаткәнмән,
Уларниң истиһкам потәйлири вәйранидур;
Кочилирини һеч бир адәм өтмигидәк қилип харабә қилғанмән;
Шәһәрлири адәмзатсиз, һеч турғучиси йоқ қилинип һалак болған.□
7 Мән: «Пәқәт Мәндин қорқуңлар, тәрбийини қобул қилиңлар» — дедим.
Шундақ болғанда униңға һәммә бекиткәнлирим чүшүрүлмәй, макани һеч
ханивәйран болмас.
Бирақ улар балдурла орнидин туруп, һәммә ишлирини һарам қиливәтти.□

□ **2:15** «Униңдин өтүватқанларниң һәммиси үшқиртиду, қолини силкийду» — бу һәрикәтләр бәлким һәйран болғанлиқ яки мазақ қилғанлиқни билдүриду. □ **3:2** «Асийлик қилғучи, булғанған, жәбир-зулум йәткүзгүчи шәһәргә вай! (1-айәт) У авазни аңлимиди, тәрбийини қобул қилмиди» — бу сөзләрни аңлиғучи Йерусалимдикиләр бәлким Зәфания йәнә Асурийәниң гунаһлирини әйипләватиду, дәп ойлиши мүмкин еди. Бирақ кейинки сөзлиридин аңлиғучилар туюқсиз: «Униң әйиплигини Нинәвә эмәс, бәлки биз Йерусалимдикиләр екәнмиз!» дәп һәйран қалған, шундақла хапа болған болуши мүмкин еди. «Аваз»ниң кимниң екәнлигини Зәфания пәйғәмбәр демәйду; чүнки униңға нисбәтән бу дунияда аңлиғидәк пәқәт бирла аваз бар, йәни Пәрвәрдигарниңкиду. ■ **3:3** Пәнд. 28:15; әс. 22:27 □ **3:4** «Униң пәйғәмбәрлири вәзинсиз, асий кишиләр; униң қаһинлири муқәддәс ибадәтханини булғайдиғанлар» — «пәйғәмбәрлири» болса сахта пәйғәмбәрләр, әлвәттә. «Қаһинлар» муқәддәс ибадәтханида пухралар үчүн мәхсус қурбанлиқни көйдүргүчи һадимлар. ■ **3:4** Йәр. 23:11, 32; һош. 9:7. □ **3:5** «Һөкүмидә кәмчилик йоқтур» — яки «У (Пәрвәрдигар) һөкүмлирини ада қилмай қалмайду». ■ **3:5** Қан. 32:4 □ **3:6** «Мән әлләрни үзүп ташливаткәнмән, уларниң истиһкам потәйлири вәйранидур .... шәһәрлири адәмзатсиз, һеч турғучиси йоқ қилинип һалак болған» — ят әлләр әрисидики бу вақиәләр, шүбһисизки, Исраилға савақ, ағаһ вә мисал болуши керәк еди. □ **3:7** «Шундақ болғанда униңға һәммә бекиткәнлирим чүшүрүлмәй, макани һеч ханивәйран болмас. Бирақ улар балдурла орнидин туруп, һәммә ишлирини һарам қиливәтти» — башқа бир хил тәржимиси: «Ундақ болғанда униңға берилидиған һәммә җазалири немә болушидин қәтғийнәзәр, униң макани һеч үзүлмәйду». «Бирақ улар балдурла орнидин туруп, һәммә ишлирини һарам қиливәтти» — демәк, тилға елинған «һарам ишлар»ни қилишқа һаһайити алдираватқан еди.

Барлиқ әлләрнің сораққа тартилиши

8 Шуңа Мени күтүңлар, — дәйду Пәрвәрдигар,
 Мән гувалиқ беришкә орнумдин қозғалған күнгичә —
 Чүнки Мениң қарарим — әлләрни жиғиш,
 Падишаһлиқларни жәм қилиштин ибарәтки,
 Уларниң үстигә қәһримни,
 һәммә дәһшәтлик аччигимни бешиға төкүш үчүндур.
 Чүнки йәр йүзиниң һәммиси аччиқ ғәзивимниң оти билән көйдүрүветилиду. □

Исраилниң әслигә кәлтүрүлүши, әлләрниң Худаниң йенигә келиши

9 Чүнки шу тапта барлиқ әлләрниң Пәрвәрдигариниң намаға нида қилип
 чақириси үчүн,
 Униң хизмитидә бир жан бир тән болуши үчүн,
 Мән уларниң тилини сап бир тилға айландуримән,
 10 Чүнки Ефиопийә дәриялириниң нерисидин Мениң дуа-тилавәтчилирим,
 Йәни Мән тарқатқанларниң қизи,
 Маңа сунулған һәдийәни епкелиду. □

Исраилниң Худаниң Ровида «қайтидин туғулуши»

11 Шу күни сән Маңа асийлиқ қилған барлиқ қилмишлириң түпәйлидин иза
 тартип қалмайсән;
 Чүнки шу тапта Мән тәкәббурулуғундин хошаллинип кәткәнләрни араңдин елип
 ташлаймән,
 Шуниң билән сән муқәддәс тегим түпәйлидин һалиңни иккинчи чоң
 қилмайсән; □
 12 Вә Мән араңда кәмтәр һәм мискин бир хәлиқни қалдуримән,
 Улар Пәрвәрдигарниң намаға тайиниду.
 13 Исраилниң қалдисин нә қәбиһлик қилмайду,
 Нә ялған сөзлимәйду,
 Нә уларниң ағзидин алдамчи тил тепилмайду;
 Улар бәлки озуклинип, ятиду,
 һеч ким уларни қорқутмайду. □

Исраилниң қайтидин жигилиши — ахирқи замандики шат-хурамлиқ бир күй

14 Яйрап-яшна, и Зион қизи!
 Тәнтәнә қилип вақира, и Исраил!
 Пүтүн қәлбиң билән хошал болуп шатлан, и Йерусалимниң қизи! ■
 15 Пәрвәрдигар сени қазалайдиған һөкүмләрни елип ташлиди,
 Дүшминиңни қайтурувәтти;
 Исраилниң падишаси Пәрвәрдигар араңдидур;

□ **3:8** «Мән гувалиқ беришкә орнумдин қозғалған күнгичә...» — «гувачилиқ беришкә...» дегәнниң башқа бир хил тәржимиси «овни елишқа...». □ **3:10** «Ефиопийә дәриялириниң нериси...» — Ефиопийә наһайити чәт жай болуп, товва қилиш пурсити жаһанниң чәтлиригичә болиду, дәп көрситидиған бир мисалдур. «Мениң дуа-тилавәтчилирим, йәни Мән тарқатқанларниң қизи...» — бәлким тарқилип кәткән, амма товва қилған Исраилларни көрситиду: «Пәрвәрдигарниң күни» шунчә дәһшәтлик болғини билән (8-айәт), 9-10-айәттики бешарәтләр Худаниң мөһри-шәпқитигә һәтта шу күнидиму еришиш имканийити барлиғини испатлайду. □ **3:11** «муқәддәс тегим түпәйлидин» — яки «муқәддәс тегимда» яки «муқәддәс тегим үстида». □ **3:13** «Исраилниң қалдисин нә қәбиһлик қилмайду» — «Исраилниң қалдисин» Тәвраттики пәйғәмбәрләрниң китаплирида көп көрүлидиған тема яки мавзудур. Исраил хәлқиниң көп қисми Худадин жирақлишип кәткән болсиму, улар арисидә Худаниң мөһри-шәпқити билән, Өзигә садиқ бир «қалди»ниң һаман һәрдайим тепилидиғанлиғи көрситилиду. ■ **3:14** Зәк. 9:9

Яманлиқни иккинчи көрмәйсән.

¹⁶ Шу күни Йерусалимға ейтилидуки,
«Қорқма, и Сион!

Қоллириң бошап, саңгилап кәтмисун!

¹⁷ Пәрвәрдигар Худайиң араңда,

Қутқузидиган қудрәт Егисиду!

У шатлиқ билән үстүндә шатлиниду;

Өз меһир-муһәббитидә арам алиду;

Үстүндә нахшилар ейтип яйрап-яшнайду.

¹⁸ Жәмийәт сорунлиридики номуссиз ибадәт түпәйлидин араңлардин азапланғанларни жигимән;

Буларниң шәрмәндиликлири уларға еғир келәтти. □

¹⁹ Мана, Мән шу тапта сени харлиғанларниң һәммисини бир тәрәп қилимән,

Ақсақ болған қизни қутқузимән;

Талаға һайдиветилгән қизни жигимән;

Дәл улар хорланған барлиқ зиминларда уларни Өзүмгә мәдһийә кәлтүргүчи, шөһрәт болғучи қилип тикләймән. □

²⁰ Мән шу тапта, йәни силәрни жиққан вақитта, силәрни өйгә епкелимән;

Чүнки Мән көз алдиңларда силәрни асарәттин азатлиққа чиқарғинимда,

Силәрни йәр йүзидики барлиқ әлләр арисидә шөһрәтлик, Өзәмгә мәдһийә кәлтүргүчи қилимән,

— дәйду Пәрвәрдигар. □

□ **3:18** «Жәмийәт сорунлиридики номуссиз ибадәт түпәйлидин араңлардин азапланғанларни жигимән; буларниң шәрмәндиликлири уларға еғир келәтти» — әйтәтнәң бир нәччә тәржимилири бар. Бизниңчә мәнаси шуки, ибадәт сорунлирида болған сахтипәзлик, ар-номуссизлиқлар сорунға қатнашқан ихласмәнләрни һаһайити азаплиған, улар буниңға чидимай мошу һейтларға, ибадәт сорунлириға қатнашмай тарқилип кәткән еди. Шуңа Худа: «Мән уларни жигимән» — дәйду. «Йәш.» 1:13ни көрүң. □ **3:19** «Ақсақ болған қизни қутқузимән; талаға һайдиветилгән қизни жигимән» — «қиз» мошу йәрдә Исраилни көрситиду. «...уларни Өзүмгә мәдһийә кәлтүргүчи, шөһрәт болғучи қилип тикләймән» — яки «...уларни тәрипләш объекти вә нам-шөһрәтлик қилип тикләймән». □ **3:20** «Силәрни ...шөһрәтлик, Өзәмгә мәдһийә кәлтүргүчи қилимән» — яки «Силәрни... нам-шөһрәтлик вә тәрипләш объекти қилимән».

Һагай

Биринчи вәһий вә хәлиқниң инкаси

1 Дариус падишаниң иккинчи жили, алтинчи айниң биринчи күни, Пәрвәрдигарниң сөзи һагай пәйғәмбәр арқилиқ Шеалтиалниң оғли, Йәһуданиң валийиси Зәруббавәлгә һәм Йәһозадақниң оғли, баш каһин Йәшуаға кәлди: —□

2 Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —
Бу хәлиқ: «Вақти кәлмиди, Пәрвәрдигарниң өйини қуруш вақти теһи кәлмиди» — дәйду.□

3 Вә Пәрвәрдигарниң сөзи һагай пәйғәмбәр арқилиқ келип мундақ дейилди: —

4 Бу өй теһичила харабә турса, бу силәр тахтайдин безәлгән өйлириңларда яшайдиган вақитму?□

5 Мана, Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —
— Қиливатқиниңлар үстидә көңүл қоюп ойлиниңлар!

6 Теригиниңлар көп, жиғивалидиғиниңлар аз;

Йәйсиләр, бирақ тоймайсиләр;

Ичисиләр, бирақ қанмайсиләр;

Кийисиләр, бирақ һеч қандақ иллимайсиләр;

Иш һәққи алғучи болса,

Худди иш һәққини төшүк һәмянға салғанға охшаштур.■

7 — Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —
Қиливатқиниңлар үстидә көңүл қоюп ойлиниңлар!

8 Таққа чиқип, яғачни елип келиңлар, өйни қуруңлар; шундақ қилсаңлар Мән униңдин хурсән болиман, шан-шәрәпкә еришимән, — дәйду Пәрвәрдигар.

9 — Силәр көпни күттүңлар, мана, еришкиниңлар аз болди; уни өйгә епкәлгиниңларда, Мән уни пүвләп йоқаттим; бу немә үчүн? — дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар —
— Чүнки Мениң өйүмниң харабә болғиниға қаримай, өз өйүңларни *селишқә* жүгүрүшүп жүрүватисиләр.

10 Шуна үстүңларда асманлар шәбнәмни бәрмәйду, зиминму һосулини бәрмәйду;□ ■

□ **1:1** «Дариус падишаниң иккинчи жили, алтинчи айниң биринчи күни» — «Дариус падиша», йәни «Дариус Хиспастес» (миладийәдин илгәрки 521-485-жиллар). Бу күн миладийәдин илгәрки 520-жили, 29-август еди. «Алтинчи ай» — Муқәддәс Китапта жил, айлар тилға елинганда, Йәһудийларниң қона календари бойичә һесаплиниду («Тәбирләр»ниму көрүң). **«алтинчи айниң биринчи күни»** — һәр айниң биринчи күни һейт болатти, Йерусалимда бу сөзни аңлиған кишиләр бәлким аз болмиса керәк. **«баш каһин Йәшуа»** — «каһин» муқәддәс ибадәтханида пухралар үчүн мәхсус қурбанлиқни көйдүргүчи хадим.

□ **1:2** «Бу хәлиқ: «Вақти кәлмиди, Пәрвәрдигарниң өйини қуруш вақти теһи кәлмиди» — дәйду» — муқәддәс ибадәтханини қайта қуруш хизмити 15 жил илгири башланған еди, бирақ хәлиқ башқа әлләрниң тәһдигигә учрап, қуруш хизмитидин қол тартқан еди («Әзра», 3-5-бапларни көрүң). □ **1:4**

«тахтайдин безәлгән өйлириңлар» — «тахтайдин безәлгән» дегән бу сөз Тәвратта пәкәт Сулайман курған муқәддәс ибадәтханиниң बेзилиши вә «Йәһоаһаз падиша»ниң ордисиниң безилишини тәсвирләш үчүн бир қетим ишлитилгән. Шуниндин көримизки, хәлиқләр бәлким муқәддәс ибадәтханини қурушқа 15 жил илгири тәйярлиған яғачни һазир өз өйлирини безәш үчүн ишләтмәктә. Шуңа уларниң икки гунайи бар еди: (1) Худаниң өйини қурушни кечиктүрүш; (2) Худаниң өйи үчүн тәйярлап қоюлған яғачни өз өйлири үчүн ишлитиш. ■ **1:6** Қан. 28:38; Мик. 6:14, 15. □ **1:10** «Шуна үстүңларда асманлар шәбнәмни бәрмәйду» — шәбнәм, болупму 8- вә 9-айда пишидиган мевә яки ашлиқни йегиләштин сақлаша муһим роль ойнайду. ■ **1:10** Қан. 28:23

¹¹ Мән зиминға, таққа, зираәтләргә, йеңи шарапларға, зәйтун мейиға, тупракниң үндүрмилиригә, инсанларға, мал-варанларға вә қоллардики барлиқ әжирләргә қурғақчиликни чақирдим. □

¹² Шуниң билән Шеалтиәлниң оғли Зәрүббабәл һәм Йәһозадәкниң оғли баш каһин Йәшуа вә хәлиқниң қалдисиниң һәммиси Пәрвәрдиғар Худасиниң авазиға, шуниндәк Пәрвәрдиғар Худасиниң һагай пәйғәмбәрни әвәтиши билән, униң сөзлиригә кулақ салди; хәлиқ Пәрвәрдиғар алдида қорқти.

¹³ Андин Пәрвәрдиғарниң әлчиси һагай Пәрвәрдиғарниң хәвирини хәлиқкә йәткүзүп:

— «Мән силәр билән биллидурмән» — дәйду Пәрвәрдиғар, — деди. ¹⁴ Вә Пәрвәрдиғар Шеалтиәлниң оғли, Йәһуданиң валийиси Зәрүббабәлниң роһини, шундақла Йәһозадәкниң оғли, баш каһин Йәшуаниң роһини һәм хәлиқ қалдисиниң һәр бириниң роһини қозғиди; улар самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдиғар Худасиниң өйигә келип ишлиди.

¹⁵ Бу Дариус падишаниң иккинчи жили, алтинчи айниң жигирмә төртинчи күни еди. □

2

Иккинчи вәһий — ригәбәтләндүрүш

¹ Йәттинчи айниң жигирмә биринчи күни, Пәрвәрдиғарниң сөзи һагай пәйғәмбәр арқилик келип мундақ дейилди: □ ² — «Шеалтиәлниң оғли, Йәһуданиң валийиси Зәрүббабәлгә, Йәһозадәкниң оғли, баш каһин Йәшуаға һәмдә хәлиқниң қалдисига сөз қилип улардин: —

³ «Араңлардин әйни чағдики шан-шәрәптә болған бу өйни көргәнләрдин ким бар? Силәр һазир униңға қандақ қарайсиләр? Нәзириңларда у һеч немигә әрзимәйду, шундақму?» — дәп сориғин. □ ⁴ — Бирақ һазир, и Зәрүббабәл, жасарәтлик бол, — дәйду Пәрвәрдиғар, — Йәһозадәкниң оғли, баш каһин Йәшуа, жасарәтлик бол; зиминдики барлиқ хәлиқ, жасарәтлик болуп ишләңлар, — дәйду Пәрвәрдиғар. — чүнки Мән силәр билән биллидурмән, — дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдиғар.

⁵ — Мисирдин чиққан вақтиңларда силәргә әһдә қилған сөзүм вә Мениң Роһум араңларда туруп кәлди; һәргиз қорқмаңлар.

⁶ Чүнки самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: —

□ **1:11** «Мән зиминға, таққа, зираәтләргә, ... қоллардики барлиқ әжирләргә қурғақчиликни чақирдим» — «қурғақчилик» (ибраний тилида «хорәб») һәм «харабә» дегәнләр бир-биригә охшап кетидиган сөzlәр — Худаниң өйи «харабә» болса, уларға «хорәб» (қурғақчилик) болиду. □ **1:15** «Бу Дариус падишаниң иккинчи жили, алтинчи айниң жигирмә төртинчи күни еди» — һагай бешарәт берип, хәлиқ Худаниң өйидә иш башлиғича 23 күн өтті. Бу вақит һосул жигидиган пәсил болғачқа, иш бәлким һосулни жигип болғандин кейин башланған.

□ **2:1** «Йәттинчи айниң жигирмә биринчи күни» — Бу күн «кәпиләр һейти» («кәпә тикиш һейти»)ниң әң ахирқи күни болуп, хәлиқниң көп бир қисми Йерусалимда болған болуш керәк. □ **2:3** ««Араңлардин әйни чағдики шан-шәрәптә болған бу өйни көргәнләрдин ким бар? Силәр һазир униңға қандақ қарайсиләр? Нәзириңларда у һеч немигә әрзимәйду, шундақму?» — Сулайман падиша салған һәйвәтлик муқәддәс ибадәтхана (миләдийәдин илгәрки 587-жили) Бабил тәрипидин вәйран қилинған. Бу вақтә һагай сөз қилған вақиттин 67 жил илгири болғачқа, әсли ибадәтханиниң шан-шәриви йеңи ибадәтханиға қарайдиган бәзи бовайларниң есидин чиқмиған болуши керәк. «әйни чағдики шан-шәрәптә болған бу өй» вә «униңға қандақ қарайсиләр?» дегән сөzlәр испатлайдуки, Худа нәзиридә мәйли Сулайман қурған яки бу вақиттики хәлиқ қурған ибадәтхана болсун, һәр иккисини «бир» дәп һесаплайду.

— Йәнә пәкәт азгина вақиттин кейин Мән асманлар, йәр йүзи, деңиз һәм куруклуқни тәвритимән; □ ■

⁷ Мән барлиқ әлләрни тәвритимән; нәтижидә әлләрниң сәрхил әтивар нәрсилири елип келиниду. Мән мошу өйни шан-шәрәпкә толдурумән, — дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар.

⁸ — Күмүч Мениңки, алтун Мениңки, — дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар. □

⁹ — Бу өйниң кейинки шан-шәриви әслидикидин зор болиду, — дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар, — вә Мән мошу йәрдә арамлик-хатиржәмликни ата қилимән, — дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар». □ ■

Үчинчи вәһий — Худаниң шәпқити вә бәриkitи

¹⁰ Дариус падишаниң иккинчи жили, тоққузинчи айниң жигирмә төртинчи күни, Пәрвәрдигарниң сөзи һагай пәйғәмбәр арқилиқ келип мундақ дейлиди: —

¹¹ «Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —

Каһинларга сөз қилип улардин Тәврат-қануни тоғрилиқ: —

¹² «Бириси тоһниң етигидә «Худага аталған гөш»ни көтирип кетиватқинида, униң етиги нанға, умачқа, шарапқа, зәйтун майға яки һәр қандақ аш-озуққа мундақла тегип кәтсә, ундақта у нәрсиләр «Худага аталған» боламду?» — дәп соригин».

Каһинлар жававән: «Яқ» — деди. □

¹³ Вә һагай: «Бириси жәсәткә тегип «напақ» болған болса, у бу аш-озуқниң қайсибиригә тәгсә, ундақта аш-озуқ напақ боламду?» — дәп сориди.

Каһинлар жававән: «У напақ болиду» — деди. □

¹⁴ Андин һагай жававән мундақ деди: — «Пәрвәрдигар: «Әнди бу хәлиқ, бу «ят әл» Мениң алдимдиму шундақтур, уларниң қоллирида ишләнгәнлириниң

□ **2:6** «... асманлар, йәр йүзи, деңиз һәм куруклуқни тәвритимән» — мошундақ сөzlәр башқа пәйғәмбәр язмилиридимү тегилиду (мәсилән, «Йәшая» 13-бап, «Йәремия» 4- һәм 10-бап, «Йеол» 2-бап, «Наһум» 1-бапта). Шүбһисизки, булар «Пәрвәрдигарниң күни», йәни ахирқи заманни көрситиду.

■ **2:6** Ибр. 12:26,27 □ **2:8** «Күмүч Мениңки, алтун Мениңки, — дәйду ... Пәрвәрдигар» — шу дәвирдә дуниядики көп қисим алтун-күмүч Парс имерийәсиниң қолида еди. Мәзкур бешәрәттин азәрқа бир мәзгилдин кейин, Парс императори Дариус тәрипиндин: «Исраилниң әтрапидики жутлардин императорга елинған бажларниң чоң бир қисмини айрип, бу пулни «Пәрвәрдигарниң өйини чирайлиқ яшаш үчүн ишлитиш керәк...» дегән бир ярлиқ чүшүрүлди («Әзра» 4-6-бапни, шундақла «қошумчә сөз»имизни көрүң). □ **2:9** «Бу өйниң кейинки шан-шәриви әслидикидин зор болиду» — бу бешәрәтниң әмәлгә ашурулуши наһайити әжайип болди. Сөз көп голбачқа, шәрһини «қошумчә сөз»имизгә қоюдуқ.

■ **2:9** Мис. 23:20-22; Йәр. 31:31-34; Әз. 36:26-28; Мат. 3: 11-12; 11:10; 24:12-16; Мар. 1:2; Луқа 1:76; 7:27; Йуһ. 2:13-17; Йәш. 40:3; Ибр. 8:6; 12:24 □ **2:12** «бириси тоһниң етигидә «Худага аталған гөш»ни көтирип кетиватқинида, униң етиги .. һәр қандақ аш-озуққа мундақла тегип кәтсә, ундақта у нәрсиләр «Худага аталған» боламду?» — «Худага аталған гөш» (яки «муқәддәс гөш»)

— Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән қанун бойичә, бириси Худага «гуна қурбанлиғи» («гунани тилидигән қурбанлиқ»), «енақ қурбанлиғи» яки «қурбанлиғи»ни қилганда, бу қурбанлиқлардин мәлум парчә гөш қурбанлиқ қилмақчи болған кишиниң ярдимидә болған каһинга айрип берилгән. Бу гөш «Худага аталған гөш» (яки «муқәддәс гөш») дәп аталған, бу гөшни пәкәт каһин вә униң аилисидикиләр йейишкә болиду.

□ **2:13** «Бириси жәсәткә тегип «напақ» болған болса, у бу аш-озуқниң қайсибиригә тәгсә, ундақта аш-озуқ напақ боламду?» — «напақ болған» — Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән қанун бойичә, бириси жәсәткә яки жәсәт қоюлған жайға тәгсә, яки бәзи хил кесәл кишиләргә тәгсә, «напақ» дәп һесапланған. У бир мәзгил (бәзидә бир күн, бәзидә бир һәптә) айрим туриши керәк еди. Айрим тургандин кейин ғусул қилип (пүтүнләй жуянуп) андин «пақ» дәп һесапланған.

Һәммисиму шундақтур, шуниңдәк уларниң шу йәрдә Маңа һәр бир сунғанлириму напактур» — дәйду.□

15 — Әнди һазир көңүл қоюп ойлиниңлар — Бүгүндин башлап, мошу вақиттин тартип көрүңлар — таки Пәрвәрдигарниң ибадәтханисидики таш үстигә йәнә бир тал таш қоюлғичә, □ 16 шуниңдин илгәрки күнләрдә, бириси «жигирмә күрә»лик бир дога ашлиқни алғили кәлгәндә, мана пәқәт он күрила чиқти; бириси шарап күпидин әллик комзәк алғили кәлсә, мана пәқәт жигирмә комзәк чиқти.□ 17 Мән қоллириңлар билән ишлигән барлиқ ишлириңларда силәрни жудун, һал вә мөлдүр апәтлири билән уруп кәлдим; бирақ силәр йенимға қайтмидиңлар. □ ■

18 Әнди өтүнимәнки, көңүл қоюп ойлиниңлар — бу күн, йәни тоққузинчи айниң жигирмә төртинчи күнидин башлап, мошу вақиттин тартип, — йәни Пәрвәрдигарниң ибадәтханисиниң қайта қурулушини башлиған күнидин кейинки ишларға көңүл қоюп ойлиниңлар; 19 данлар амбарға жиғилдиму? Үзүм таллири, әнжир, анар һәм зәйтүн дәрәқлири һеч мевә бәрмиди. Бирақ Мән бу күндин башлап силәрни бәрикәтләймән.□

*Төртинчи вәһий — Ахирқи заман *** Зәрубабәл төғрилик*

20 Вә Пәрвәрдигарниң сөзи шу айниң жигирмә төртинчи күни һагайға иккинчи қетим келип мундақ дейилди: —

21 — Йәһудаға валий болған Зәрубабәлгә сөз қилип мундақ дегин: — «Мән асманларни, зиминни төвритишкә тәмшиливатимән;□

22 Падишаһлиқларниң тәхтини өрүветимән, әлләрниң падишалиқлириниң күчини йоқитимән; жәқ һарвулири һәм униң үстидә олтарғанларни өрүветимән;

□ 2:14 «Пәрвәрдигар: «... уларниң қоллирида ишләнгәнлириниң һәммисиму шундақтур (напак, демәк), шуниңдәк уларниң шу йәрдә Маңа һәр бир сунғанлириму напактур» — дәйду» — «шу йәрдә» дегән сөз бәлким «напак қоллирида» дегәнни көрситиши мүмкин. «Пәрвәрдигар: «Әнди бу хәлиқ, бу «ят әл» Мениң алдимдимму шундақтур, уларниң қоллирида ишләнгәнлириниң һәммисиму шундақтур, шуниңдәк уларниң шу йәрдә Маңа һәр бир сунғанлириму напактур» — дәйду» — бу толук сөз Исраилға һаһайити егир еди. Исраил өзи қаипир бир «ят әл» болған охшайду. Улардики хараба болған муқәддәс ибадәтханениң өзи уларниң «пәрвайим пәләк» дегәндәк бихудлуқ гуналириға гува бериду. Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән қанун бойичә, гуналар пәқәт «қан төкүлүп қилинған қурбанлиқ»лар арқилиқ «йепилған» болиду. Бирақ муқәддәс ибадәтханениң өзи харабә болуп, улар сунған қурбаниқларни өзлириниң «напак қоллири» түпәйлидин «напак болди» десәк, әнди улар қандақму пак болалайду? «Ким напак нәрсиләрдин пак нәрсини чиқаралайду? — һеч ким!» («Аюп» 14:4). Пәқәт рәһим-шәпқәтлик бир Худа өзи напак хәлиқ үчүн бир иш қилса, андин қутқузулғили болиду. Әнди Худа (15-айәт) уларниң гуналирини кәчүрүм қилип, уларға үмүт бериду. Униң қандақ йол билән уларниң гуналирини кәчүрүм қилғанлиги ейтилмиди. Бу мәсилләргә болған жавап (йәни Худаниң ахиридә адәмләрни гунадин پاکлаш үчүн немә иш қилғанлиги) пәқәт Инжилдин тепилиду. □ 2:15 «Ибадәтханисидики таш үстигә йәнә бир тал таш қоюлғичә...» — һагай пәйғәмбәр сөз қилғандин кейин, хәлиқ қайта қурулушниң хизмитини яңливаштин башлиған күнғичә, йәни «иккинчи жили, алтинчи айниң жигирмә төртинчи күни» (27-Сентәбр)ғичә дегәнликтур. □ 2:16 «шуниңдин илгәрки күнләрдә, бириси «жигирмә күрә»лик бир дога ашлиқни алғили кәлгәндә...» — «илгәрки» — Ибраһий тилидики бу сөз бәзидә «илгәрки», бәзидә «кейинки» дегәнни билдүриду. Қошумчә сөзлиримиздә «илгәрки» дегән тәржимимизниң сәвәбини ейтимиз. □ 2:17 «Мән қоллириңлар билән ишлигән барлиқ ишлириңларда силәрни жудун, һал вә мөлдүр апәтлири билән уруп кәлдим; бирақ силәр йенимға қайтмидиңлар» — һагай пәйғәмбәр мошу йәрдә Тәврат «Ам.» 4:9ни нәқил кәлтүриду. ■ 2:17 һаг. 1:11 □ 2:19 «...данлар амбарға жиғилдиму? Үзүм таллири... һеч мевә бәрмиди. Бирақ Мән бу күндин башлап силәрни бәрикәтләймән» — бу 16-19-айәтләрни қошумчә сөзлиримиздә тәһлил қилмиз. □ 2:21 «Мән асманларни, зиминни төвритишкә тәмшиливатимән» — бу сөзләр (вә 22-айәт) 6-7-айәтләрдикигә охшаш, бәлким ахирқи замандики ишларни көрситиду.

атлар вә атлиқ әскәрләр, уларниң һәр бири өз қериндишиниң қиличи билән моллақ атқузулиду. ■

²³ Шу күнидә — дәйду самави қашунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдиғар — Мән сени, йәни Шеалтиәлниң оғли Зәруббабәлни алимән, — дәйду Пәрвәрдиғар — андин сени худди мөһүрлүк үзүкүмдәк қилимән; чүнки Мән сени талливалдим, — дәйду самави қашунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдиғар». □

■ 2:22 Дан. 2:44-45; Йо. 2:10, 31; 3:15; Йәш. 2:12-22; 13:6-13; 24:23; Ам. 8:9; Мат. 24:29; Рос. 2:20; Вәһ. 6:12-13. □ 2:23 «Мән сени, йәни Шеалтиәлниң оғли Зәруббабәлни алимән,... андин сени худди мөһүрлүк үзүкүмдәк қилимән; чүнки Мән сени талливалдим» — бу бешәрәтниң әмәлгә ашурулушини «қашумчә сөз»имиздә тилға алимиз.

Зәкәрия

Ата-бовилириңлардәк болмаңлар!

1 Дариус падишаниң иккинчи жили сәккизинчи айда, Пәрвәрдигарниң сөзи Иддоңиң нәвриси, Бәрәкияниң оғли Зәкәрия пәйғәмбәргә келип мундақ дейилди:

2 — «Пәрвәрдигар ата-бовилириңлардин интайин қаттиқ ғәзәпләнди. 3 Шуңа сән уларға: «Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар: — «Мениң йенимға қайтип келиңлар, Мән силәрниң йениңларға қайтип келимән» дәйду», — дегин.

4 — Ата-бовилириңлардәк болмаңлар; чүнки илгәрки пәйғәмбәрләр уларға: «Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар: — Рәзил йоллириңлардин, рәзил қилмишлириңлардин йенип товва қилиңлар, дегән», — дәп жақалиған. Бирақ улар Маңа қулақ салмиған, бойсунмиған, — дәйду Пәрвәрдигар. ■

5 — Силәрниң ата-бовилириңлар һазир қени? Пәйғәмбәрләр болса, мәңгү яшамду? □ 6 Лекин Мениң пәйғәмбәрләр пәйғәмбәрләр сөзлирим вә бәлгүлимилирим, ата-бовилириңларниң бешиғиму чүшкән әмәсмиди?». Шуниң билән улар йолидин йенип: — Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар йоллиримиз вә қилмишлиримиз бойичә бизни қандақ қилимән деса, шундақ қилди, — дегән. □ ■

*Сәккиз аламәт көрүнүш **** Биринчи аламәт көрүнүш — Атлиқ адәм вә үч хил рәңлик атлар*

7 Дариус падишаниң иккинчи жили, он биринчи ай, йәни «Шебат ейи»ниң жигирмә төртинчи күни, Пәрвәрдигарниң калами Иддоңиң нәвриси, Бәрәкияниң оғли Зәкәрия пәйғәмбәргә кәлди. У мундақ бешарәтни көрди: —□

8 Мән кечидә аламәт көрүнүшләрни көрдүм; мана, торуқ атқа мингән бир адәмни көрдүм; у чоңқур оймаңлиқтики хадас дәрәқлири арисидә туратти; униң кәйнидә торуқ, ала-тағил вә ақ атлар бар еди. □ 9 Мән униңдин: «Тәхсир, булар

□ **1:1** «Дариус падишаниң иккинчи жили сәккизинчи айда...» — «Дариус падиша» йәни «Дариус Хиспастес» (миләдийәдин илгәрки 521-485-жили). «сәккизинчи айда...» — китапта ейтилған айлар Йәһудийларниң кона календари бойичә еди. Бу ай миләдийәдин илгәрки 520-жили Өктәбргә тоғра келиду.

□ **1:3** «Шуңа сән уларға: «Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар: — «...» дәйду», — дегин» — әсли шәкли: «Шуңа сән уларға: «Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Мениң йенимға қайтип келиңлар» — дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар — «Мән силәрниң йениңларға йенип келимән» — сәйду самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар!».

■ **1:4** Йәш. 31:6; Йәр. 3:12; 18:11; Әз. 18:30; һош. 14:2 □ **1:5** «Пәйғәмбәрләр болса, мәңгү яшамду?» — мәзкур реторик соал бәлким хәлиқниң диққитини пәйғәмбәрләргә мәркәзләштүрүш үчүн әмәс, бәлки уларниң йәткүзгән хәвәрлиригә мәркәзләштүрүш үчүн ейтилған. һәтта пәйғәмбәрләрму дуниядин кетиду, бирақ уларниң сөзлири, йәни Худаниң сөзлири йәнила инавәтлик, шундақла әмәлгә ашурулмақта (6-айәтни көрүң). Бәзи алимлар: «Пәйғәмбәрләр мәңгү яшамду?» дегән соални хәлиқниң Зәкәрия пәйғәмбәрниң сөзигә рәддийә бармақчи болуп имансизлик билән бәргән жававидур, дәп қарайду.

□ **1:6** «Шуниң билән улар йолидин йенип: — ... Пәрвәрдигар йоллиримиз вә қилмишлиримиз бойичә бизни қандақ қилимән деса, шундақ қилди, — дегән» — «улар» бәлким нәқ майданда Зәкәрияға қулақ селип товва қилған хәлиқ. ■ **1:6** Жиф. 1:18 □ **1:7** «Дариус падишаниң иккинчи жили, он биринчи ай, йәни «шебат ейи»ниң жигирмә төртинчи күни...» — миләдийәдин илгәрки 519-жили, 15-Феврал. □ **1:8** «чоңқур оймаңлиқтики хадас дәрәқлири арисидә» — «хадас дәриги» пакар осидигән, хуш пурақлик, дарчиндәк бир дәрәк. «ала-тағил» — яки «жадә рәңлик», «қоңур рәңлик».

немә?» — дөп соридим. Мән билән сөзлишиватқан пәриштә маңа: «Мән саңа буларниң немә экәнлигини көрситимән» — деди.□

¹⁰ Хадас дәрәқлири арасида турған зат җававән: «Булар Пәрвәрдигарниң йәр йүзини уян-буян кезишкә әвәткәнлири» — деди.

¹¹ Бу атлар хадас дәрәқлири арасида турған Пәрвәрдигарниң Пәриштисигә җавап қилип: «Биз йәр йүзидә уян-буян кезип кәлдук; мана, пүткүл йәр йүзи типтинч, арамлиқта туруватиду» — деди.

¹² Пәрвәрдигарниң Пәриштиси җававән: «И самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар, қачанғичә сән бу йәтмиш жилдин бери аччиқлинип келиватқан Йерусалим вә Йәһуданиң шәһәрлиригә рәһим қилмайсән?» — деди.□

¹³ Пәрвәрдигар мән билән сөзлишиватқан пәриштигә йеқимлиқ сөzlәр, тәсәлли бәргүчи сөzlәр билән җавап бәрди.

¹⁴ Шуниң билән мән билән сөзлишиватқан пәриштә маңа мундақ деди: «Сән мундақ жақалиғин: — Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар: «Йерусалим вә Сионға болған отлуқ муһәббитимдин жүригим лавилдап көйди!»

¹⁵ Шуниң билән Мән әркин-азатликтә яшаватқан әлләргә қаттиқ гәзәплинимән; чүнки Мән халқимгә салла гәзәплинип қойивидим, улар һәддидин ешип халқимгә зор азар қилди», дәйду. □ ¹⁶ Шуңа Пәрвәрдигар мундақ дәйду: «Мән Йерусалимға рәһим-шәпқәтләр билән қайтип кәлдим; Мениң өйүм униң ичидә қурулиду» — дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар, — «вә Йерусалим үстигә «өлчәм таниси» йәнә тартилиду».□ ■

¹⁷ — Йәнә мундақ жақалиғин: «Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар мундақ дәйду: Мениң шәһәрлим йәнә аватлишиду, Пәрвәрдигар йәнә Сионға тәсәлли бериду вә Йерусалимни йәнә талливалиду».

Иккинчи аламәт көрүнүш — «төрт мүңгүз» вә «төрт һүнәрвән»

¹⁸ Андин мән бешимни көтәрдим, мана төрт мүңгүзни көрдүм. ¹⁹ Мән билән сөзлишиватқан пәриштин: «Булар немә?» дөп соридим. У маңа: «Бу Йәһуда, Израил вә Йерусалимни тарқитивәткән мүңгүзләрду» — деди.

²⁰ Вә Пәрвәрдигар маңа төрт һүнәрвәнни көрсәтти. ²¹ Мән: «Бу һүнәрвәнләр немә иш қилғили кәлди?» дөп соридим. У: «Мана булар болса Йәһудадикиләрни

□ **1:9** «Мән билән сөзлишиватқан пәриштә» — **изаһат:** «хадас дәрәқлири арасида турған адәм» (8-, 10-айәттә) болса «Пәрвәрдигарниң Пәриштиси». «мән билән сөзлишиватқан пәриштә» болса «Пәрвәрдигарниң Пәриштиси» әмәс. Тәврәттики башқа қисимлардин билимизки, «Пәрвәрдигарниң Пәриштиси» Худаниң вәкили болупла қалмай, йәнә Худаниң тәбиитидә болған бир Шәхс; ишинимизки, у Масиһ-Кутғузғучи болуп, инсанлар дунясида туғулуштин илгири, «адәм» қияптитидә дуняда көрүнгән. Кейинки текстләтдин қариганда, «мән билән сөзлишиватқан пәриштә» болса «аддий бир пәриштә» еди (У 2-бап, 3-4-айәттә башқа пәриштә тәрипинин ишқа буйрулған). У бәлким Зәкәрияға аламәт көрүнүштә йолбашчи һәм чүшәндүргүчи рольда болған. □ **1:12** «...сән бу йәтмиш жилдин бери аччиқлинип келиватқан Йерусалим вә Йәһуданиң шәһәрлири...» — оқурмәнләрниң есидә бар болуши керәкки, Израил Худаниң җазаси билән Бабил империйәсидә 70 жил сүргүн болған («Йәр.» 25:11-12, «Дан.» 9:2ни көрүң). □ **1:15** «Шуниң билән мән әркин-азатликтә яшаватқан әлләргә қаттиқ гәзәплинимән» — Тәврат һәм Зәбурдики «әлләр» дегән сөз адәттә Израилдин башқа барлиқ хәлиқләрни, йәни «Йәһудий әмәсләр»ни көрситиду. Шуңа бәзидә «ят әлләр» дөп тәрҗимә қилимиз.

Тәвратта «әлләр», «таипиләр», «ят әлләр» яки «хәлиқ-милләтләр» дейилсә, һәрдайим мошу мәнини билдүриду. «чүнки мән халқимгә салла гәзәплинип қойивидим, улар һәддидин ешип халқимгә зор азар қилди» — Худа Израилдин (бутпәрәслиги түпәйлидин) гәзәплинип уларға «ят әлләр» арқилық азар бәргүзүп җазалап, Бабил империйәсигә 70 жил сүргүн қилдурған. Бирақ «ят әлләр» бу ишта Худаниң җазасиниң даирисидин чиқип толиму рәһимсизлик қилған. □ **1:16** ««өлчәм таниси тартилиду» — **ДЕМӘК**, өлчәм танисида шәһәрни өлчәш Йерусалим шәһириниң қайтидин толуқ қурулидиғанлиғидин

дәрәк бериду. ■ **1:16** Әз. 11:23

Һеч ким қәддини руслалмиғидәк дәрижидә тарқитивәткән мүнғүзләр; Һиһәк бу һүнәрвәнләр мүнғүзләрни дәккә-дүккигә чүшүргили, йәни әлләрниң Йәһуданиң зиминини тарқитивәтеш үчүн көтәргән мүнғүзлирини йәргә ташливәткили кәлди!» — деди. □

2

Үчинчи аламәт көрүнүш — өлчәш танисини тутқан жигит

1 Андин мән бешимни көтирип, мана қолида өлчәм танисини тутқан бир адәмни көрдүм ² вә униңдин: «Нәгә барисән?» дәп соридим. У маңа: «Мән Йерусалимни өлчигили, униң кәңлиги вә узунлуғини өлчәп билгили баримән» — деди.

3 Мана, мән билән сөзлишивәткән пәриштә чиқти; йәнә бир пәриштә униң билән көрүшүкә чиқти ⁴ вә униңға мундақ деди: — Жүгүр, бу яш жигиткә сөз қил, униңға мундақ дегин: — «Йерусалим өзидә туруватқан адәмләрниң вә малларниң көплүгидин сепилсиз шәһәрләрдәк болиду. □ ⁵ — вә Мән Пәрвәрдиғар униң әтрапиға от-ялқун сепили, униң ичидики шан-шәриви болимән. ⁶ — һой! һой! Шималий зиминдин қечиңлар, — дәйду Пәрвәрдиғар, — чүнки Мән силәрни асмандики төрт тәрәптин чиққан шамалдәк тарқитивәткән, дәйду Пәрвәрдиғар». □

7 «— һәй! И Бабил қизи билән турғучи Зион, қачқин! □ ⁸ Чүнки самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: — Өз шан-шәривини дәп У Мени силәрни булаң-талаң қилған әлләргә әвәтти; чүнки ким силәргә чекилса, шу Өзиниң көз қаричоқиға чекилған болиду. □ ■

⁹ Чүнки мана, Мән Өз қолумни уларниң үстигә силкйимән, улар өзлиригә қул қилнғучиларға олжа болиду; шуниң билән силәр самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдиғарниң Мени әвәткәнлигини билисиләр.

¹⁰ Нахшиларни яңритип шатлан, и Зион қизи; чүнки мана, келиватимән, араңда маканлишимән, дәйду Пәрвәрдиғар, ■ ¹¹ — вә шу күнидә көп әлләр Пәрвәрдиғарға

□ **1:21** «Мән: «бу (һүнәрвәнләр) немә иш қилғили кәлди?» дәп соридим...» — әнди бу «төрт мүнғүз» вә «төрт һүнәрвән» немини көрситидиғанлиги үстидә «қошумчә сөз»имиздә азрақ пикирлишимиз.

□ **2:4** «Жүгүр, бу яш жигиткә сөз қил, униңға мундақ дегин: — «Йерусалим өзидә туруватқан адәмләрниң вә малларниң көплүгидин сепилсиз шәһәрләрдәк болиду» — демәк, кәлгүси Йерусалим һаһайити чоң бир шәһәр болғачқа, униң аһалиси бәрибир һәр қандақ сепилниң ичигә патмайду; демәк, мошу жигитниң униң «кәңлигини, узунлуғини өлчиши бекар иш болмамду?! □ **2:6** «Мән силәрни асмандики төрт тәрәптин чиққан шамалдәк тарқитивәткән» — «төрт тәрәптин чиққан шамал» ибраний тилида: «асмандики төрт шамал» дейилиду — шәрик, гәрип, шимал, жәнуп тәрәпләрдин чиқидиған шамаллар. □ **2:7** «— һәй! И Бабил қизи билән турғучи Зион, қачқин!» — Бабил империйәси

Зәкәрияниң бешаритидин 20 жил илгири вәйран қилинған еди. Шуңа биз мошу сөзләр вә кейинки алтә айтәни ахирқи заманни көрситиду, дәп қараймиз. Бирақ шу чағдики Йәһуда вә Йерусалим бешарәтләрдин хелә үмүт алалайду, чүнки бешарәтләр Худаниң уларға болған мәңгүлүк мәхсәтлириниң һеч қачан өзгәртилмигәнлигини тәстиклайду. □ **2:8** «Өз шан-шәривини дәп У Мени силәрни булаң-талаң қилған әлләргә әвәтти» — башқа тәржимилири: «Шан-шәрәп аян қилинғандин кейин, У Мени силәрни булаң-талаң қилған әлләргә әвәтти», яки «Шәрәп-һөрмәткә ериштүрүлгинимдин кейин, У... Мени әвәтти».

Қайси тәржимиси тоғра болушиниң қәтиийнәзәр, оқурмәнләр диққәт қилидики, Пәрвәрдиғар Өзи «Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдиғарни әвәтиду (9-айәт, 6-бап, 15-айәт, 10-бап, 12-айәтләрди му охшаш ишни көрәлаймиз). Биз әнди Инжильдин чүшинимизки, Худа дүниәгә әвәткән Қутқузғучи-Мәсиһниң өзи Худалиқ тәбиитидиду, у Худаниң әзәлдин болғучи мәңгүлүк «Қалами»дур. Шүбһисизки, мошу айтәттики «Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдиғар» болса, «Худаниң Қалами», Мәсиһдур (Таврат, «Йәш.» 48:16ниму көрүн). ■ **2:8** Зәк. 2:9; 6:15; 10:12; Йәш. 48:16; Юһ. 11:42; 17:21 ■ **2:10** Лав. 26:12; Әз. 37:27; 2Кор. 6:16

баглиниду, Маңа бир хәлиқ болиду; араңда маканлишимән вә силәр самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигарниң Мени әвәткәнлигини билисиләр; 12 шуниңдәк Пәрвәрдигар Йәһудани Өзиниң «муқәддәс зимини»да несивиси болушқа мирас қилиду вә йәнә Йерусалимни талливалиду.

13 Барлиқ әт егилири Пәрвәрдигар алдида сүкүт қилсун! Чүнки У Өзиниң муқәддәс маканидин қозғалди!»

3

*Төртинчи аламәт көрүнүш — *** Йәшуа баш каһинни кийндүрүш*

1 Андин у маңа Пәрвәрдигарниң Пәриштиси алдида туруватқан баш каһин Йәшуани, шуниңдәк Йәшуаниң оң тәрипидә униң билән дүшмәнлишишкә турған Шәйтанны көрсәтти. □

2 Пәрвәрдигар Шәйтанға: «Пәрвәрдигар сени әйиплисун, и Шәйтан! Бәрһәк, Йерусалимни талливалған Пәрвәрдигар сени әйиплисун! Бу киши оттин тартивелинған бир чучула отун әмәсму?» — деди. □ ■

3 Йәшуа болса паскина кийимләрни кийгән һалда Пәриштиниң алдида туратти.

4 У Униң алдида туруватқанларға: «Бу паскина кийимни униңдин салдуриветиңлар» — деди вә униңға: «Қара, Мән қәбиһлигиңни сәндин елип кәтсим, саңа һейтлиқ кийим кийгүздүм» — деди. □ ■

5 Мән: «Улар бешиға пакиз бир сәлини орисун!» — дедим. Шуниң билән улар пакиз бир сәлини униң бешиға орап, униңға кийим кийдүрди; Пәрвәрдигарниң Пәриштиси бир янда туратти. □

6 Вә Пәрвәрдигарниң Пәриштиси Йәшуаға мундақ жекилиди: — 7 «Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Әгәр йоллиримда маңсаң, тапилигинимни чиң тутсаң, Мениң әйүмни бәшқурисән, һойлилимға қарайдиган болисән; саңа йенимда туруватқанларниң арасида туруш һоқуқини беримән.

8 — И баш каһин Йәшуа, сән вә сениң алдиңда олтарған һәмраһлириң аңлаңлар (чүнки улар бешарәтлик адәмләр): — Мана, Мән «Шах» дәп аталған қулумни

□ **3:1** «Андин у маңа ... баш каһин Йәшуани, шуниңдәк Йәшуаниң оң тәрипидә униң билән дүшмәнлишишкә турған Шәйтанны көрсәтти» — оқурмәнләр бәлким билидуки, «Йәшуа» (яки «Йәһошуа») Йәһудийлар арасида көп көрүлидигән исим болуп, мәнәси: «Пәрвәрдигар Кутқузғучи» дегәнлиқтур. «Әйса» дегән исим «Йәшуа»ниң әрәб тилидики ипадилинишиду. «Шәйтан» дегәнниң мәнәси: «дүшмән, күшәндә». Бу әйәт ибраний тилида: «Андин у маңа Пәрвәрдигарниң Пәриштиси алдида туруватқан баш каһин Йәшуани, шуниңдәк Йәшуаниң оң тәрипидә Шәйтанның униңға «шәйтан болуш»қа турғанлигини көрсәтти» — дейилиду. □ **3:2** «Бәрһәк, Йерусалимни талливалған Пәрвәрдигар сени әйиплисун! Бу киши оттин тартивелинған бир чучула отун әмәсму?» — бу сөз Йәшуани көрситиду, әлвәттә; вә бәлким Йәшуаниң Бабилға сүргүн болуштики синақ-аздурушлиридин кутқузулғанлигини көрситиду. Бу тоғрилиқ «қошумчә сөзимиздә көрсаткинимиздәк, бу ишта Йәшуа Исраилға вәкил қилиниду. ■ **3:2** Йәһ. 9 □ **3:4** «Униң алдида туруватқанлар» — бизниңчә Пәрвәрдигарниң Пәриштисиниң алдидики пәриштиләрни көрситиду. ■ **3:4** Мик. 7:18

□ **3:5** «Мән: «Улар бешиға пакиз бир сәлини орисун!» — дедим...» — бу сөз бәлким Зәкәрияниң дуәси — демәк, «Йәшуаниң каһинлиқ кийимлири толуқ болсун!».

мәйданга чиқиримән. □ ■⁹ Мана, Мән Йәшуаниң алдиға қойған ташқа қара! — Бу бир ташниң үстидә йәттә көз бар; мана, Мән униң нәқишлирини Өзүм ойимән, — дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар, — вә Мән бу зиминниң қәбиһлигини бир күн ичидила елип ташлаймән. □ ■

¹⁰ Шу күни, — дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар, — һәр бириңлар өз йеқиниңларни үзүм тели вә әнжир дәриғи астиға олтиришқа тәклип қилисиләр».

4

Бәшинчи аламәт көрүнүш — алтун чирақдан

¹ Андин мән билән сөзлишиватқан пәриштә қайтип келип мени ойғитивәтти. Мән худди уйқисидин ойғитиветилгән адәмдәк болуп қалдим; ² У мәндин: «Немини көрдүң?» дәп сориди. Мән: «Мана, мән пүтүнләй алтундин ясалған бир чирақданни көрдүм; униң үсти тәрипидә бир қача, йәттә чириғи вә йәттә чираққа тутишидиган йәттә нәйчә бар экән; □³ униң йенида икки зәйтун дәриғи бар, бириси оң тәрәптә, бириси сол тәрәптә», дедим. ⁴ Андин жававән мән билән сөзлишиватқан пәриштидин: «И тәхсир, булар немә?» — дәп соридим.

⁵ Мән билән сөзлишиватқан пәриштә маңа жававән: «Буларниң немә экәнлигини билмәмсән?» — деди. Мән: «Яқ, тәхсир» — дедим. ■

⁶ Андин у маңа жававән мундақ деди: «Мана самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигарниң Зәруббабәлгә қилған сөзи: «Иш күч-қудрәт билән әмәс, иқтидар билән әмәс, бәлки Мениң Роһум арқилиқ пүтиду! — дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар. ⁷ — И бүйүк тағ, сән зади ким? Зәруббабәл алдида сән түзләңлик болисән; у ибадәтханиниң әң үстигә жипсима ташни қойиду, шуниң билән униңға: «Илтипатлиқ болсун! Илтипат униңға!» дегән товлашлар яңрап аңлиниду». □ ■

⁸ Андин Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ дейлиди: — ⁹ «Зәруббабәлниң қоли мошу өйниң улини салди вә униң қоллири уни пүттүриду; шуниң билән силәр самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигарниң Мени әвәткәнлигини билисиләр. ■ ¹⁰ Ким әнди мошу «кичик ишлар болған күн»ни көзгә илмисун? Чүнки булар шатлиниду, — бәрһәк, бу «йәттә» шатлиниду, —

□ **3:8** «Мана, Мән «Шах» дәп аталған қулум...» — «мана» дегән сөз мошу йәрдә ибраний тилида «чүнки, мана» дейлиду. «чүнки» дегән сөз ишлитилгәндә, әслидә униң кәйнидә бир сәвәп бар болуши керәк. Бу сәвәп жуқуриқи 1-7-айәттә тепилиши мүмкин, бирақ бизгә һазирчә намәлум. «Мениң «Шах» дегән қулум» — 6-бап, 12-13-айәттигу тилға елиниду. ««Шах» дегән қулум» Масийни көрситиду. «Шах», «Йәшуа», «униң алдиға олтарған адәмләр» вә төвәндики айәттики «йәттә көзлүк таш» үстидә «қошумчә сөз»имиздә тохтилимиз. ■ **3:8** Йәш. 4:2; 11:1; Йәр. 23:5; 33:15; Зәк. 6:12 □ **3:9** «Бу бир ташниң үстидә йәттә көз бар; мана, Мән униң нәқишлирини Өзүм ойимән» — «көз» ибраний тилида «булақ» дегән мәниниму көрситиду. Бәзи алимлар шу мәнидә чүшинип мундақ тәржимә қилиду: «Бу бир ташниң үстидә йәттә булақ бар; Мән буларниң ағзилирини ачимән...». 3-бап, -10-айәттә йәттә көз тилға елинғачқа, биз әсли «көз» дегән мәнидә болуши керәк, дәп қараймиз. Мүмкинчилиғиму барки, «көз» дегән сөз мошу йәрдә икки мәнини өз ичигә алиду. ■ **3:9** Зәк. 4:10; Вәһ. 5:6; Зәб. 117:22; Йәш. 8:14; 28:16; Мат. 21:42; 1Пет. 2:4; Йәш. 49:16; Юһ. 20:20, 25-27; Зәк. 13:1 □ **4:2** «йәттә чириғи вә йәттә чираққа тутишидиган йәттә нәйчә бар экән» — яки «йәттә чирақниң һәр бириниң йәттә пилиғи бар экән». ■ **4:5** Зәк. 4:14; Әзра 5:1; 6:14; Вәһ. 11:3-4 □ **4:7** «у ибадәтханиниң әң үстигә жипсима ташни қойиду» — «жипсима таш» селиниватқан өйниң (мошу әйәттә ибадәтханиниң) әң ахирқи қоюлған тешитур. «шуниң билән униңға: «Илтипатлиқ болсун! Илтипат униңға!» дегән товлашлар яңрап аңлиниду» — «Илтипатлиқ болсун! Илтипат униңға!» дегән сөвләр бәлким ибадәтханиға, яки «әң үстидики жипсима таш», яки пүтүн қурулуш ишиға ейтилиду. ■ **4:7** Йәш. 40:4 ■ **4:9** Юһ. 2:19-21

Зәрүббабәлның қоли тутқан тик өлчәм тешили көргәндә шатлиниду; бу «йәттә» болса Пәрвәрдигарның пүткүл йәр йүзигә сәпселип қараватқан көзлириду». □ ■

11 Мән жававән пәриштидин: «Чирақданниң оң вә сол тәрипидә турған икки зәйтун дәриғи немә?» дәп соридим; ¹² вә иккинчи қетим соални қоюп униңдин: «Уларниң йенидики икки алтун нәйчә арқилиқ өзлигидин «алтун» қуюватқан шу икки зәйтун шехи немә?» дәп соридим. □

13 У мәндин: «Буларниң немә экәнлигини билмәмсэн?» дәп сориди. Мән: «Яқ, тәхсир» — дедим.

14 У маңа: «Булар пүткүл йәр-зиминниң Егиси алдида туруватқан «зәйтун мейида мәсһ қилинған» икки оғул балиду» — деди. □ ■

5

Алтинчи аламәт көрүнүш — «учар орам язма»

1 Андин мән йәнә бешимни көтирип, мана бир учар орам язмини көрдүм. ² У мәндин: «Немини көрдүң?» дәп сориди. Мән: «Бир учар орам язмини көрдүм; узунлуғи жигирмә гәз, кәңлиги он гәз экән» — дедим. □

3 У маңа: «Бу болса пүтүн зимин үстигә чиқарилған ләнәттур; чүнки һәр бир оғрилиқ қилғучи бу тәрипигә йезилғини бойичә үзүп ташлиниду; вә қәсәм ичкүчиләрниң һәр бири у тәрипигә йезилғини бойичә үзүп ташлиниду».

4 — «Мән бу язмини чиқаримән» — дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар, «вә у оғриниң өйигә һәмдә намим билән ялғандин қәсәм ичкүчиниң өйигә кириду вә шу өйдә қонуп уни яғач-ташлири билән қошупла йәветиду». □

□ **4:10** «бәрһәк, бу «йәттә» шатлиниду...» — бәзи алимлар бу «йәттә»ни чирақданниң йәттә шехини көрситиду, дәп қарайду. Бирақ чирақдан Худадин май қобул қиливатиду, шуңа бизниңчә «бу «йәттә»» жуқуриқи ташниң «йәттә көз»ини көрситиду. Ибадәтханиң қурулуши адәмләрниң көз-қарашлирида «кичик ишлар» болғини билән, Пәрвәрдигарниң һәммә ишни тәң көридиған көзлириде у интайин әһмиәтлик, шатлинарлық бир иштур. һәтта қурулуш жәрәнида, Зәрүббабәлниң «тик өлчәш теши»ни тутқанлигини көргәндә, «Пәрвәрдигарниң көзлири» шатлиниду. «Қошумчә сөз»имизниму көрүң. ■ **4:10** 2Тар. 16:9; Вәһ. 5:6 □ **4:12** «...өзлигидин «алтун» қуюватқан шу икки зәйтун шехи...» —

МОШУ «алтун» бәлким «алтун рәңлиқ» зәйтун мейи — һәр тәрәплик роһий ригбәт-тәсәллини көрсәтсә керәк.

□ **4:14** ««зәйтун мейида мәсһ қилинған» икки оғул балиду» — ибраний тилида: «зәйтун майлық икки оғул бала» дейилиду. Бу айттиқ «икки зәйтун дәриғи» тоғрисида икки көзқараш бар. (1) Икки зәйтун дәриғи Зәрүббабәл вә Йәшуа, йәни Давутниң әвлади болған падишаниң орнида турғучи Зәрүббабәл вә баш каһин Йәшуа. Оқурмәнләрниң есидә болуши керәкки, Исраилниң падишалари вә каһинлири алаһидә бир пурақлық зәйтун мейи билән «мәсһ қилинған», бу май Худаниң Роһиниң мәдитини билдүрәтти. Шуниндәк падиша вә каһин (башка тәрәпләрдин) Худаға вәкәләтчи болатти. Бу биринчи көзқараш бойичә бу икки адәмниң Худаниң Роһи арқилиқ йетәкчилик қилиши вә илһам бериши билән, хәлиқ Худаниң нуруни дунияға чачидиған «чирақдан» болиду. (2) Бу «мәсһ қилинған икки оғул бала» дәл Зәкәрия вә һағай пәйғәмбәрләрниң өзи; уларниң ригбәтләндрүшлири билән пүтүн хәлиқ, жүмлидин Зәрүббабәл вә Йәшуа муқәддәс ибадәтханини қурушқа илһамлантурулмақта; шуниқ билән йәнә «Худаниң нуруни дунияға чачидиған «чирақдан» болиду». Бизниңчә бу көзқараш орунлуқ. ■ **4:14** Зәк. 4:3; Әсра 5:1; 6:14; Вәһ. 11:3-4 □ **5:2** «узунлуғи жигирмә гәз, кәңлиги он гәз экән» — ибранийлар ишләткән «гәз» бәлким йерим метр еди. Орам язминиң узунлуғи, кәңлиги Муса пәйғәмбәргә көрситилған «муқәддәс чедир»ниң узунлуғи вә кәңлиги билән мунасивәтлик («Мис.» 29-бапни көрүң). □ **5:4** «Мән бу язмини чиқаримән... вә у оғриниң өйигә һәмдә намим билән ялғандин қәсәм ичкүчиниң өйигә кириду вә шу өйдә қонуп уни яғач-ташлири билән қошупла йәветиду» — «учар орам язма» тоғрисида «қошумчә сөз»имиздә тохтилимиз.

Йәттинчи аламәт көрүнүш — севәттә олтарган аял — «Рәзиллик»

5 Андин мән билән сөзлишиватқан пәриштә чиқип маңа: «Әнди бешиңни көтәргин, неминиң чиқиватқинини көрүп бақ» — деди.

6 Мән: «У немә?» — дәп соридим. У маңа: «Бу чиқиватқан «әфаһ» севитидур», вә: «Бу болса шу рәзилләрниң пүтүн зиминдики қияпитидур» — деди. □

7 Әфаһ севитиниң ағзидин думилақ бир қоғушун көтирилди, мана, әфаһ севити ичидә бир аял олтиратти.

8 У: «Бу болса, рәзиллик»тур» — дәп, уни әфаһ севити ичигә қайтуруп ташлап, әфаһниң ағзига егир қоғушунни ташлап қойди.

9 Бешимни көтирип, мана икки аялниң чиққанлиғини көрдүм; шамал уларниң қанатлирини йәлпүтүп туратти (уларниң ләйләкниңкидәк қанатлири бар еди); улар әфаһни асман билән зиминниң оттурисиға көтәрди. ¹⁰ Мән билән сөзлишиватқан пәриштинин: «Улар әфаһни нәгә көтирип маңиду?» — дәп соридим.

11 У маңа: Улар әфаһ үчүн «Шинар зимини»да бир өй селишқә кәтти; өй бәрпа қилинғандин кейин, әфаһ севити шу йәрдә өз туралғусиға қоюлиду, — дәп җавап бәрди. □

6*Сәккизинчи аламәт көрүнүш — атлиқ жәң һарвулири*

1 Андин мана, мән йәнә бешимни көтирип, икки тағ оттурисидин төрт жәң һарвусиниң чиққанлиғини көрдүм. Тағлар болса мис тағлар еди. ² Биринчи жәң һарвусидики қизил атлар еди; иккинчи жәң һарвусидики қара атлар еди; ³ үчинчи жәң һарвусидики ақ атлар, төртинчи жәң һарвусидики күчлүк чипар атлар еди. ⁴ Мән җававән мән билән сөзлишиватқан пәриштинин: «Тәхсир, булар немә?» — дәп соридим.

5 Пәриштә маңа җававән: «Булар пүткүл йәр-зиминниң Егисиниң һозуридин чиққан асманларниң төрт роһи. ⁶ Қара атлар қетилған һарву шималий зиминлар тәрәпкә кириду; ақлар уларниң кәйнидин маңиду; чипарлар болса жәнубий зиминлар тәрәпкә маңиду. ⁷ Андин мошу күчлүк атлар чиқип йәр йүзидә уяқ-буяқ кешишкә алдириду» — деди.

У уларға: «Меңиңлар, йәр йүзидә уяқ-буяқ меңиңлар» — деди; улар йәр йүзидә уяқ-буяқ маңди. ⁸ Вә У маңа үнлүк авазда: «Қара, шималий йәр-зиминлар тәрәпкә маңғанлар Мениң Роһумдики ачқиқни шималий зимин тәрәптә бесиктурди» — деди. □

Баш каһин Йәшуаға таж кийдүрүш

9 Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ дейилди: —

□ **5:6** «Бу чиқиватқан «әфаһ» севитидур» — «әфаһ» болса һәҗим өлчими, тәхминән 40 литр келиду. Мошу йәрдә һәм өлчәм һәм өлчәйдиган севәтнәң өзини көрситиду. «Бу болса шу рәзилләрниң пүтүн зиминдики қияпитидур» — «рәзилләр» ибраний тилида «улар». Жуқрида ейтилған огри вә яланғанин көрситиши мүмкин. Ибраний тилида «қияпәт» «көз» дегән сөз билән ипадилиниду. Мәнәси бәлким: Худа Өз хәлқигә көзи билән йетәкчилик қилғинидәк («Зәб.» 31:8) Шәйтанму өзигә тәвә болғанларни «әфаһ» (сода-сетикниң симболи) арқилиқ башқуриду. «Қошумчә сөз»имизни көрүң. □ **5:11** «Шинар зимини» — «Шинар» Библийәниң башқа бир исми. «әфаһ севити шу йәрдә өз туралғусиға қоюлиду» — «әфаһда олтарған аял» («рәзиллик») тоғрисида «қошумчә сөз»миздә тохтилимиз. □ **6:8** «шималий йәр-зиминлар тәрәпкә маңғанлар Мениң Роһумдики ачқиқни шималий зимин тәрәптә бесиктурди» — сәккизинчи көрүнүш үстидә «қошумчи сөз»миздә тохтилимиз.

¹⁰ Сүргүн болуп кәлгәнләрдин, йәни һәлдай, Тобия вә Йәдаядин соғатларни қобул қилғин; шу күни улар Бабилдин келип чүшкән өйгә, йәни Зәфанияның оғли Йосияның өйигә киргин; ¹¹ шундақ, күмүч вә алтунни қобул қилғин, булардин чәмбәрсиман бир таҗни тоқуп вә таҗни Йәһозадәкның оғли баш каһин Йәшуаның бешиға кийгүзгин; ¹² вә Йәшуаға: «Самави қошунларның Сәрдари болған Пәрвәрдигар мундақ дәйду: Қараңлар, «Шах» дәп аталған инсан! У өз түвидин орнида шахлинип, Пәрвәрдигарның ибадәтханисини қуриду» — дегин. ■

¹³ «Бәрһәк, Пәрвәрдигарның ибадәтханисини қурғучи дәл шу болиду; у шу шаһанә шан-шәрәпни зиммисигә елип, өз тәхтигә олтирип һөкүм сүриду; у тәхткә олтиридиган каһин болиду; хатиржәмлик-арамлиқни елип келидиган һәмкарлиқ улар иккиси арисидә болиду. □ ■

¹⁴ Мошу чәмбәрсиман таҗ Пәрвәрдигарның ибадәтханисидә Хәләм, Тобия, Йәдаяларға вә Зәфанияның оғлиның мәриванлиғиға бир әсләтмә үчүн қоюлиду.

□ ¹⁵ Вә жирақта туруватқанлар келип Пәрвәрдигарның ибадәтханисини қуруш хизмитидә болиду; шунин билән силәр самави қошунларның Сәрдари болған Пәрвәрдигарның Мени әвәткәлигини билисиләр; әгәр Пәрвәрдигарның авазини көңүл қоюп аңдисаңлар бу иш әмәлгә ашурулиду». ■

7

Роза тутуш тоғрилиқ қоюлған соал вә рәддийәлик шавап

¹ Дариус падишаның төртинчи жили тоққузинчи ай, йәни «Хисләв»ның төртинчи күни, Пәрвәрдигарның сөзи Зәкәрияға кәлди. ² Шу чағда Бәйт-Әл шәһиридикиләр Шерәзәр вә Рәғәм-Мәләкләрни Пәрвәрдигардин илтипат сорашқа әвәткән еди.

³ Бәйт-Әлдикиләр: «Самави қошунларның Сәрдари болған Пәрвәрдигарның өйидики каһинлардин, шуниндәк пәйғәмбәрләрдин: «Һәр биримиз көп жиллардин бери қилғинимиздәк, бәшинчи айда һәр биримиз йәнилә өзимизни

■ **6:12** Зәк. 3:8; Йәш. 4:2; 11:1; Йәр. 23:5; 33:15 □ **6:13** «у шу шаһанә шан-шәрәпни зиммисигә елип, ... у тәхткә олтиридиган каһин болиду» — Израилда «Лавий» қәбилисидин болған «каһин»лар падиша болушқа қәтғий болмайтти. Мошу йәрдә Йәшуа (Әйса) шүһнисизки, кәлгүси заманда келидиган Кутқузғучи-Мәсиһни көрситиду. «Мәсиһ» һәм каһин һәм падиша болуп, Йәшуа вә Зәруббәбәл қуруватқан ибадәтханидин техиму улүк ибадәтханини, йәни Муқәддәс Роһтин туғулған кишиләрдин тәркиб тапқан ибадәтханини қуриду. «Қошумчә сөз»имиз вә «һагай пәйғәмбәр» қисмидики «қошумчә сөз»имизни көрүң. «хатиржәмлик-арамлиқни елип келидиган һәмкарлиқ...» — яки «хатиржәмлик-арамлиқни елип келидиган план ...». «хатиржәмлик-арамлиқни елип келидиган һәмкарлиқ улар иккиси арисидә болиду» — бәзи алимлар «иккиси» дегән сөз «икки һоқуқ» дегән мәнидә, у бәлким Кутқузғучи-Мәсиһның «каһин» һәм «тәхттә олтарғучи падиша» дегән икки салаһийитини көрситиду, дәп қарайду. Бизниңчә «улар иккиси» болса Пәрвәрдигар һәм уның Мәсиһидур. Дунянин гуналарини жуйидиган қурбанлиқ болса Худаның плани болуп, Өз Мәсиһи шу планини әмәлгә ашуруп қурбанлиқ болған; шуңа «хатиржәмлик-арамлиқни елип келидиган һәмкарлиқ» «Улар иккиси» арисидидур. ■ **6:13** Әзб. 109:1, 4; 84:11; Йәш. 9:6; 22:24; Юһ. 2:19-22 □ **6:14** «Хәләм, Тобия, Йәдаялар...» — «Хәләм» 10-айәттә «Хәлдай» дәп атилиду. «Зәфанияның оғлиның мәриванлиғиға бир әсләтмә үчүн қоюлиду» — башқа бир хил тәржимиси: «Зәфанияның оғли «Хән»гә бир әсләтмә үчүн қоюлиду». Бирақ «хән»ның мәнаси «илтипат, мәриванлиқ» болуп, Муқәддәс Китаптики башқа йәрләрдә исим орнида ишләткәнлиги көрүлмәйду. ■ **6:15** Зәк. 2:8, 9, 10, 12; Йәш. 48:16; Юһ. 11:42; 17:21

башқилардин айрип, жиға-зерәға олтиришимиз керәкму?» — дәп сораңлар» дәп тапилиған еди. □

4 Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ дейилди: —

5 «Зиминдики барлиқ туруватқан хәлиқкә һәм каһинларға сөз қилип мундақ соригин: — «Силәр мошу йәтмиш жылдин бери бәшинчи ай вә йәттинчи айларда роза тутуп жиға-зерә қилғиниңларда, силәр маңа, һәқиқәтән маңа роза туттуңларму? □ 6 Йегиниңлар, ичкиниңлар, бу пәкәт өзүңлар үчүнла йәп-ичкиниңлардин ибарәт болди әмәсму? □ 7 Булар Йерусалим вә униң әтрапидики шәһәрлири аһалилик болған, таза аватлашқан чағларда, жәнубий Йәһуда вә төвән түзләңдик аһалилик болған чағларда, Пәрвәрдигар буруңки пәйғәмбәрләр арқилиқ жақалиған сөзләр әмәсму?»

8 Пәрвәрдигарниң сөзи Зәкәрияға келип мундақ дейилди: —

9 «Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Һәқиқий адаләтни жүргүзүңлар, бир-бириңларға меһир-муһәббәт вә рәһим-шәпқәт көрситиңлар, 10 тул хотун вә житим-йесирларни, ят адәмләр вә намратларни бозәк қилмаңлар; һеч ким өз қериндишиға көңлидә яманлиқ ойлимисун. ■

11 Бирақ ата-бовилириңлар аңлашни рәт қилған, улар жаһиллиқ билән бойнини толғап, аңлимасқа кулақлирини еғир қилған; □ 12 улар Тәврат қанунини вә самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигарниң Өз Роһи билән буруңки пәйғәмбәрләр арқилиқ әвәткән сөзлирини аңлимаслиқ үчүн көңлини алмастәк қаттиқ қилған еди; шуңа самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигардин интайин қаттиқ гәзәп чүшкән; 13 шундақ болдики, Мән уларни чақирғанда улар аңлашни рәт қилғандәк, улар чақирғанда Мәнму аңлашни рәт қилдим» — дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар, ■ 14 — «вә Мән уларни улар тонумайдиған барлиқ әлләр арасиға қара қуюн билән тарқитивәттим; уларниң кетиши билән зимин вәйран болған, андин униңдин өткәнләрму, қайтқанларму болған әмәс; чүнки уларниң сәвәвидин иллиқ зимин вәйранә қилинған». □

8

Роза тутуш тоғрилиқ қоюлған соал вә үмүт бәргүчи жавап

1 Вә самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ дейилди: —

□ 7:3 «бәшинчи айда һәр биримиз йәнилә өзимизни башқилардин айрип, жиға-зерәға олтиришимиз керәкму?» — «бәшинчи ай»дики роза тутуш болса әслидики ибадәтханиниң вәйран қилинғанлиғиға һәсрәт билдүрүш үчүн еди. Бабил империйәсиниң қошунлири ибадәтханини бәшинчи айниң 9-күнидә вәйран қилған еди, андин хәлиқни 70 жил сүргүн қилип башқурған. Мошу кишиләр: «Ибадәтхана һазир қайтидин қорулуватқан болғачқа, бу розини тутуверишимиз керәкму?» — дәп ойлиниватқан еди.

□ 7:5 «Силәр мошу йәтмиш жылдин бери бәшинчи ай вә йәттинчи айларда роза тутуп жиға-зерә қилғиниңларда...» — «йәттинчи ай»дики роза, валий Гәдәлияниң қаза қилинғанлиғини әсләш мәхситидә тутулған роза болуп, униң вапәтиға һәсрәт билдүрүш үчүн еди (Тәврат, «Йәремия», 40-41-баплар). Бу Бабил империйәси Пәластинни ишғал қилған мәзгилдики әң ахирқи пәжиалик вақиә еди. □ 7:6

«Йегиниңлар, ичкиниңлар, бу пәкәт өзүңлар үчүнла йәп-ичкиниңлардин ибарәт болди әмәсму? » — демәк, силәрниң роза тутушуңлар йәп-ичкиниңларға охшаш, пәкәт әзлириңла үчүндур. Роза тутушниң мәхсити Худани издәш әмәс, бәлки «өз-өзигә ичини ағритиш»тин ибарәт болуши мүмкин. Йәнә бир имканийити, бу әйттики «йемәк» вә «ичмәк» бәлким һейт-байрамларни көрситиду. Худа улардин: «мошу һейт-байрамларни өзүңлар үчүн тәбриклидиңларму, яки мән үчүн тәбриклидиңларму?» — дәп соравагиду.

■ 7:10 Мис. 22:22 □ 7:11 «улар жаһиллиқ билән бойнини толғап» — ибраний тилида «улар мүрәсини жаһил қилип...». ■ 7:13 Пәнд. 1:28; Йәш. 1:15; Йер. 11:11; 14:12 □ 7:14 «уларни... қара қуюн билән тарқитивәттим» — яки «уларни ... қара қуюн билән тарқитиветимән».

2 «Самави кошунларның Сәрдари болған Пәрвәрдигар мундақ дәйду: «Мениң Зионға бағлиған отлуқ муһәббитим қайнап ташти; Мениң униңға бағлиған отлуқ муһәббитим түпәйлидин униң дүшмәнлиригә ғәзивим қайнап ташти.■

3 Пәрвәрдигар мундақ дәйду: «Мән Зионға қайтип кәлдим, Йерусалимның оттурисида маканлишимән; Йерусалим «Һәқиқәт шәһири» дәп атилиду, самави кошунларның Сәрдари болған Пәрвәрдигарның теги «Муқәддәс Тағ» дәп атилиду.

4 Самави кошунларның Сәрдари болған Пәрвәрдигар мундақ дәйду: «Ҷери бовай-момайлар йәнә Йерусалимның кочилирида олтиридиған болиду; күнлири узун болуп, һәр бири һасисини қолида тутуп олтириду; 5 шәһәрның кочилири ойнаватқан оғул-қиз балилар билән лиқ толиду. 6 Самави кошунларның Сәрдари болған Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Бу иш шу күнләрдә бу хәлиқның қалдисиниң көзигә әжайип қарамәт көрүнидиғини билән, у Мениң көзүмгә қарамәт көрүнәмду?» — дәйду самави кошунларның Сәрдари болған Пәрвәрдигар.□

7 Самави кошунларның Сәрдари болған Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Мана, Мән Өз хәлқимни шәрқий зиминлардин, ғәрбий зиминлардин қутқузимән; 8 Мән уларни елип келимән, улар Йерусалимда маканлишиду; улар Мениң хәлқим, Мән һәқиқәт вә һәққанийлиқта уларның Худаси болимән».

9 Самави кошунларның Сәрдари болған Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Самави кошунларның Сәрдари болған Пәрвәрдигарның өйиниң ули селинған күнидә һазир болған пәйғәмбәрларниң ағзидин мошу күнләрдә баян қилиниватқан муну сөзләрни иштитиватсиләр, муқәддәс ибадәтханиниң қурулушиға қолуңлар күчлүк қилинсун! □ 10 Чүнки шу күнләрдин илгири инсан үчүн иш һәққи йоқ, ат-улақ үчүнму иш һәққи йоқ еди; жәбир-зулум түпәйлидин чиққучи яки киргүчи үчүн аман-есәнлик йоқ еди; чүнки Мән һәр бир адәмни өз йеқиниға дүшмәнләштүрдүм; 11 бирақ Мән бу хәлиқның қалдисига бурунқи күнләрдикидәк болмаймән, дәйду самави кошунларның Сәрдари болған Пәрвәрдигар; 12 чүнки уруқ һосуллуқ болиду, үзүм тели мевиләйду, тупрақ үндүрмилирини бериду, асманлар шәбнәмлирини бериду; шуниң билән мән бу хәлиқның қалдисига мошуларның һәммисини егә қилдуримән. □ 13 Шундақ әмәлгә ашурулидуки, силәр әлләр арисидә ләнәт болуп қалғиниңларниң әксичә, и Йәһуда жәмәти вә Исраил жәмәти, Мән силәрни қутқузимән, силәр уларға бәхит-бәрикәт болисиләр; қорқмаңлар, қоллириңлар күчлүк қилинсун!□

14 Чүнки самави кошунларның Сәрдари болған Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Силәрның ата-бовилириңлар Мениң ғәзивимни қозғиғанда Мениң силәргә яманлиқ йәткүзүш ойида болғиним вә шу жаза йолидин янмиғинимдәк — дәйду самави кошунларның Сәрдари болған Пәрвәрдигар — 15 Мән һазир, мошу күнләрдә йәнә Йерусалим вә Йәһуда жәмәтигә яхшилиқ йәткүзүш ойида болдум; қорқмаңлар. 16 Мошу ишларға әмәл қилиңлар: — һәр бириңлар

■ 8:2 Зәк. 1:14 □ 8:6 «Бу иш шу күнләрдә бу хәлиқның қалдисиниң көзигә әжайип қарамәт көрүнидиғини билән, у Мениң көзүмгә қарамәт көрүнәмду?» — Демәк, адәмләр үчүн әғәйип қарамәт болған ишлар Худа үчүн адәттики ишлар. □ 8:9 «Пәрвәрдигарның өйиниң ули селинған күнидә сөзлиған пәйғәмбәрләр» — һагай вә Зәкәрия. Бу әйәттә көздә тутулған «Пәрвәрдигарның өйиниң улиниң селиниши» икки жил бурун («Эзра» 5:1-2) болған болса керәк. □ 8:12 «уруқ һосуллуқ болиду» — яки «уруққа хатиржәмлик-аманлиқ болиду». □ 8:13 «силәр әлләр арисидә ләнәт болуп қалғиниңлар» — бу сөзниң бәлким үч тәрипи бар. (1) сүргүн болған Йәһудийлар әзлири ләнәткә қалдурулған; (2) улар башқиларға ләнәт болуп уларға бала-қазә кәлтүргән; (3) уларниң нами (Исраил, Йәһудий) ләнәтни билдүргән. Худа мошу үч әвалниң һәр бирини дәл уларниң әксигә айландуриду. «силәр уларға (әлләргә) бәхит-бәрикәт болисиләр» — Худа әслидә Ибраһим пәйғәмбәргә: «Сән вә әвладиң һәр бир әл-милләткә бәхит-бәрикәт болисән» дәп вәдә қилған. Исраил итаәтсизлигини мошу бәрикәтни ләнәткә айландурған.

өз йеқиниңларға һәқиқәтни сөzlәңлар; дәрвазилириңларда һәқиқәткә, аман-течлиққа уйғун һөкүмләрни жүргүзүңлар; □ ■ 17 һеч ким көңлидә өз йеқиниға яманлиқ ойлимисун; һеч қандақ ялған қәсәмгә шерик болмаңлар; чүнки Мән дәл буларниң һәммисигә нәпрәтлимимән, дәйду Пәрвәрдигар. ■

18 Вә самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ дейилди: —

19 Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Төртинчи айдики роза, бәшинчи айдики роза, йәттинчи айдики роза вә онинчи айдики роза Йәһуда жәмәтигә хошаллиқ вә шат-хурамлиқ, бәхитлик ибадәт сорунлири болиду; шуңа һәқиқәт вә хатиржәмлик-течлиқни сөйүңлар. □

20 Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Нурғун қовмлар вә көп шәһәрләрниң аһалиси йәнә мошу йәргә келиду; ■ 21 бир шәһәрдә туруватқанлар башқа бир шәһәргә берип уларға: «Пәрвәрдигардин илтипат тиләшкә, самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигарни издәшкә тез барайли; мәнму баримән!» — дәйдиған болиду. 22 Көп қовмлар вә күчлүк әлләр Пәрвәрдигардин илтипат тиләшкә, самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигарни издәшкә Йерусалимға келиду.

23 Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Шу күнләрдә һәр хил тилда сөзләйдиған әлләрдин он нәпәр адәм чиқип Йәһудий бир адәмниң тониниң етигини тутувелип униңға: «Биз сән билән барайли; чүнки Худани сән билән биллиду, деп аңлидуқ» — дәйду. □

9

«Бүйүк Искәндәр»ниң тажәвузи тоғрилиқ бешәрәтләр

1 Пәрвәрдигарниң сөзидин жүкләнгән бешәрәт — Хадрак зимини вә Дәмәшқ үстигә қониду (чүнки Пәрвәрдигарниң нәзири адәмләр вә Исраилниң барлиқ қәбилилири үстидидур); □ 2 У буларға чегаридаш болған Хаматқа, Тур вә Зидон үстигиму қониду. Тур толиму «дана» болғачқа, □ 3 өзи үчүн қорған қурған, күмүчни топидәк, сап алтунни кочилардики патқатқәк доғилап қойған. 4 Мана,

□ 8:16 «дәрвазилириңларда һәқиқәткә, аман-течлиққа уйғун һөкүмләрни жүргүзүңлар» — ақсақаллар шәһәр дәрвазилирида олтирип, сот вә һөкүм қилатти. ■ 8:16 Әф. 4:25 ■ 8:17 Зәк. 5:3, 4; 7:10. □ 8:19 «Төртинчи айдики роза, бәшинчи айдики роза, йәттинчи айдики роза вә онинчи айдики роза Йәһуда жәмәтигә хошаллиқ вә шат-хурамлиқ, бәхитлик ибадәт сорунлири болиду» — бу «розилар» тоғрилиқ «қошумча сөзини көрүң. ■ 8:20 Йәш. 2:2; Йәр. 16:19; Мик. 4:1; Зәк. 8:2. □ 8:23 «Шу күнләрдә ... әлләрдин он нәпәр адәм чиқип Йәһудий бир адәмниң тониниң етигини тутувелип униңға: «Биз сән билән барайли; чүнки Худани сән билән биллиду, деп аңлидуқ» — дәйду» — бу иш Худани издәнгән «ят әлләр»ниң һәрикәтлиригә бир мисал болиду. □ 9:1 «Хадрак зимини» — қона тарихнамиләр бойичә, «Хадрак» дегән район Дәмәшқ шәһиригә йеқин болған, бирақ дәл қайси жай еқонлигини һазир билмәймиз. «чүнки Пәрвәрдигарниң нәзири адәмләр вә Исраилниң барлиқ қәбилилириниң көзи Пәрвәрдигарға қарайду». □ 9:2 «У, йәни Пәрвәрдигарниң бешәрәти буларға чегаридаш болған Хаматқа, Тур вә Зидон үстигиму қониду» — «бүйүк Искәндәр» милладийәдин илгәрки 332-жили жәнуп тәрәпкә жүрүш қилип мошу йәрләрни бир-бирләп егиливалған.

Рәб уни мал-дуниясидин айриветиду, уның күчини деңизда йоқ қилиду; у от тәрипидин йәп кетилиду. □

⁵ Ашкелон буні көрүп қорқиду; Газаму көрүп азаплинип толғинип кетиду; Әкронму шундақ, чүнки уның арзу-үмүти тозуп кетиду; падиша Газадин йоқап кетиду, Ашкелон адәмзатсиз қалиду. ⁶ Шуның билән Ашдодта һарамдин болған бириси туриду; Мән Филистийләрның мәғрурлуғи вә пәхрини йоқитимән. □

⁷ Мән ағзидин қанларни, уның һарам йегән жиркинчилик нәрсиләрни чишлири арисидин елип кетимән; андин қелип қалғанлар болса, улар Худайимизға тәвә болуп, Йәһудада йолбашчи болиду; Әкронның орни Йәбус қәбилисидикиләргә охшаш болиду. □ ⁸ Мән қошун түпәйлидин, йәни өтүп кәткүчи вә қайтип кәлгүчи түпәйлидин Өз өйүм әтрапида чедиримни тиктүримән; әзгүчи қайтидин уныңдин өтмәйду; чүнки Өз көзүм билән күзитимән. □

Зионның падишаси Мәсих келиду!

⁹ Зор шатлан, и Зион қизи!

Тәнтәнәлик нида қил, и Йерусалим қизи!

Қараңлар, падишасиң йеңиңға келиду;

У һәққаний вә нижатлиқ болиду;

Кәмтәр-мөмин болуп,

Мада ешәккә, йәни ешәк тәхийигә минип келиду; □ ■

¹⁰ Шуның билән Мән жәң һарвулирини Әфраимдин,

Атларни Йерусалимдин мәһрум қиливетимән;

Жәң оқясиму елип ташлиниду.

У болса әлләргә хатиржәмлик-течлиқни жакалап йәткүзиду;

Уның һөкүмранлиғи деңиздин деңизгичә,

□ **9:4** «Мана, Рәб уни мал-дуниясидин айриветиду, уның күчини деңизда йоқ қилиду; у от тәрипидин йәп кетилиду» — бу әйтәни «бүйүк Искәндәр» әмәлгә ашурған. Миладийәдин илгири 332-жили у Турни булаң-талаң қилип пүтүнләй вәйран қиливәткән «қошумчә сөз»имизни көрүң. «уның күчини деңизда йоқ қилиду» дегәнликниң башқа бир хил тәржимиси: «У (йәни Рәб) уларның деңиздики күчини йоқ қилиду» □

□ **9:6** «Шуның билән Ашдодта һарамдин болған бириси туриду; Мән Филистийләрның мәғрурлуғи вә пәхрини йоқитимән» — Искәндәр Турни егиливалғандин кейин Филистийләгә қарап жүрүш қилиду. 5- вә 6-әйттә тилға елинған (Ашкелон, Газа, Әкрон, Ашдод) шәһәрләр Филистийәдики бәш чоң шәһәрның төрти. Бу жәңләрның тәпсилатлири үчүн «қошумчә сөз»имизни көрүң. □

□ **9:7** «Мән ағзидин қанларни, уның һарам йегән жиркинчилик нәрсиләрни чишлири арисидин елип кетимән; андин қелип қалғанлар болса, улар Худайимизға тәвә болуп,...» — «Худайимизға» дегән сөзгә қариганда мошу әйтәләрдики сөзлигүчи Мәсһиниң өзи болуши керәк. «...Әкронның орни Йәбус қәбилисидикиләргә охшаш болиду» — толуқ әйтәтиң мәнәси: (1) Филистийләр әнди бутларға аталған қурбанлиқларның қениниму, гошиниму йемәйдигән болиду. (2) Филистийләр Худаға тәвә болуп Йәһуда арасида (Йәбус қәбилисидикиләрдәк) һәрмәтлик мәртвиғгә егә болиду (һазирқи «Пәләситинликләр» Филистийләрның әвлатлири болуши мүмкин). «Қошумчә сөз»имизниму көрүң.

□ **9:8** «Мән қошун түпәйлидин, йәни өтүп кәткүчи вә қайтип кәлгүчи түпәйлидин Өз өйүм әтрапида чедиримни тиктүримән; әзгүчи қайтидин уныңдин өтмәйду; чүнки Өз көзүм билән күзитимән» — «бүйүк Искәндәр» залим болғини билән, Мисирға һужум қилишқа маңғанда («өтүп кәткәндә») яки Мисирни ишғал қилип «қайтип кәлгәндә» (гәрчә Йерусалимдики муқәддәс ибадәтханида нурғунлиған байлиқлар болсиму), Йерусалимға һеч һужум қилмиған. Бу тарихниң әң чоң сирлиридин бириду. «Қошумчә сөз»имизниму көрүң. □

□ **9:9** «У һәққаний вә нижатлиқ болиду» — башқа тәржимилири: «У нижатни елип келиду», «У күткүзулған болиду» яки «У ғәлибилик болиду». «Қараңлар, падишасиң йеңиңға келиду... мада ешәккә, йәни ешәк тәхийигә минип келиду» — бу толуқ бешәрәт Әйса Мәсһини ениқ көрситиду. Инжил, «Маттә» 21-бап, «Маркус» 11-бап, «Лука» 19-бап, «Юһанна» 12-бапларни көрүң.

■ **9:9** Зәк. 2:10; Мат. 21:4-5; Юһ.12:12-16

Әфрат дәриясидин йәр йүзиниң чәтлиригичә болиду.□

¹¹ Энди сени болса, саңа чүшүрүлгән әһдә қени түпәйлидин, Мән арандики мәнбусларни сусиз орақтин азатлиққа чиқиримән.□ ■

¹² Мустәһкәм жайға қайтип келиңлар, и арзу-үмүтнің мәнбуслири! Бүгүн Мән жакалап ейтимәнки, тартқан жазаляриңниң әксини икки һәссиләп саңа қайтуримән. □ ¹³ Чүнки Өзүм үчүн Йәһудани оқядәк егилдүрдүм, Әфраимни оқ қилип ояға салдим; Мән оғул балилириңни орнидин тургузимән, и Зион — улар сениң оғул балилириңға қарши жәң қилиду, и Гретсийә! И Зион, Мән сени палванниң қолидики қиличтәк қилимән. ¹⁴ Пәрвәрдиғар уларниң үстидә көрүниду; Униң оқи чақмақтәк етилип учиду. Рәб Пәрвәрдиғар канайни чалиду; У жаңуптики дәһшәтлик қара қуюнларни биллә елип жүрүш қилиду.

■ ¹⁵ Самави қошуларниң Сәрдари болған Пәрвәрдиғар улар үчүн мудәпиә болиду; улар салға ташлирини куқум қилип, дәссәп чәйләйду; улар ичивелип, шарап кәйпини сүргәнләрдәк қийқас-сүрән көтириду; улар қанға миләнгән қурбанғаһниң бүржәклиридәк, қанға толдурулған қачилардәк болиду. □ ¹⁶ Шу күни Пәрвәрдиғар болған уларниң Худаси уларни Өзүм баққан падам болған хәлқим дәп билип қутқузиду; чүнки улар таж гөһәрлиридәк Униң зимини үстидә көтирилиду. ¹⁷ Шунчә зордур Униң мөһриванлиғи, шунчә қалтистур Униң гөзәллиғи! Зираәтләр жигитләрни, йеңи шарап қизларни яшнитиду!□

10

Ахирқи заманлардики вақиәләр — давами

¹ Пәрвәрдиғардин «кейинки ямғур» пәслидә ямғурни тәләп қилиңлар; Пәрвәрдиғар чақмақларни чақтуруп, уларға мол ямғурларни, шуниңдәк һәр

□ **9:10** «Шуниң билән Мән жәң һарвулирини Әфраимдин, ...мәһрум қиливетимән; ... У , йеңи *Израилниң падиша Мәсуһ* болса әлләргә хатиржәмлик-течлиқни жакалап йәткүзиду; униң һәкүмранлиғи деңиздин деңизгичә, Әфрат дәриясидин йәр йүзиниң чәтлиригичә болиду» — демисәкәм, бешәрәт Әйса Мәсиһниң дуняға тунчи келишидин (9-айәт) униң қайтип келишигә атлап өтиду. Бешәрәтнің қалғини ахирқи заманларни көрситиду. «Қошумчә сөз»имизни көрүң. □ **9:11** «Энди сени болса, саңа чүшүрүлгән әһдә қени түпәйлидин, Мән арандики мәнбусларни сусиз орақтин азатлиққа чиқиримән» — бу сирлиқ бешәрәтнің һәм роһий һәм жисманий жәһәтлири болуши керәк. Ишанимизки, Әйса Мәсиһниң қени билән түзгән «Йеңи әһдә» Йәһудийларни, әлләрниму һәр хил «гуна орики»дин қутқузалайду һәм кәлгүсидиму буниң сәвәвидин Худа Йәһудийларни һәр хил жисманий қийнчиликлардинму қутқузиду. ■ **9:11** Мат. 26:28; Луқә 22:20; Рим. 9:3, 4; Рим. 11:25, 26, 27; 1Кор. 11:25; Ибр. 9:19, 20, 21. □ **9:12** «Мустәһкәм жайға қайтип келиңлар, и арзу-үмүтнің мәнбуслири!» — «арзу-үмүтнің мәнбуслири» бәлким бу толиму қисқартылған гәп болуши мүмкин, мәнәси: ««Худаниң қалдиси» Худаниң нурғун вәдилири алдида үмүтвар болуши керәк еди. Лекин уларниң униңға ишәнмәслиғи, шундақла үмүтсизлиниши түпәйлидин гунаниң мәнбуслири болуп қалған. Уларниң бирдин-бир «мустәһкәм жай»и Худаниң Өзи, әлвәттә. ■ **9:14** *Наһ. 2:6* □ **9:15** «... улар (қанға) миләнгән қурбанғаһниң бүржәклиридәк, қанға толдурулған қачилардәк болиду» — бу охситиш Израилниң жәңгә болидиған зоқ-кәйпиниң шарап ичкән адәмниңкидәк болидиғанлиғини яки дүшмәнләрдин төкүлгән қанниң көплүгини билдүриду. Қурбанғаһ үстидики қурбанлиқларниң қанлирини елишқә бир нәччә қачиларни тәйярлаш керәк еди, улар әлвәттә қан билән лик толдурулатти вә қурбанғаһниң бүжәклири қанға милинип кетәтти. Толуқ бу бешәрәт бәлким (1) Израилниң Гретсийә залимлири үстидин (миладийәдин илгерки 3- вә 2-әсирдә) болған әжайип гәбилиририни вә (2) ахирқи замандики дәжжәлнің қошулири билән болидиған урушларни көрситиду. «Қошумчә сөз»имизинму көрүң. □ **9:17** «Шунчә зордур Униң мөһриванлиғи, шунчә қалтистур Униң гөзәллиғи!» — яки, «Немидегән әзиз! Немидегән гөзәл!».

биригә етизда от-чөпләрни бериду. □ ² Чүнки «өй бутлири» бемәна гәпләрни ейтқан, палчилар ялған «аламәт»ләрни көргән, тутуруксиз чүшләрни сөзлигән; улар курук тәсәлли бериду. Шуңа хәлиқ қой падисидәк тенәп кәтти; улар падициси болмигачқа, азар йемәктә. □ ■

³ Мениң гәзивим падициларға қозғалди; Мән мошу «текә» йетәкчиләрни жазалаймән; чүнки самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар Өз падисидин, йәни Йәһуда жәмәтидин хәвәр елишқа кәлди; У жәндә уларни Өзиниң һәйвәтлик етидәк қилиду. ⁴ Униңдин йәни Йәһудадин «Бужәк Теши», униңдин «Қозуқ», униңдин «Жәң Оқяси», униңдин «Һәммигә һөкүмранлиқ қилғучи» чиқиду. □

⁵ Шуниң билән улар жәндә, дүшмәнләрни кочилардики патқақни дәссигәндәк чәйләйдиған палванлардәк болиду; улар жәң қилиду, чүнки Пәрвәрдигар улар билән биллиду; улар атлиқ әскәрләрниму йәргә қаритип қойиду. ⁶ Мән Йәһуда жәмәтини күчәйтимән, Йүсүпниң жәмәтини қутқузимән; Мән уларни қайтидин олтирақлишишқа қайтуримән; чүнки Мән уларға рәһим-шәпқәтни көрситимән. Улар Мән һеч қачан ташливәтмигәндәк болиду; чүнки Мән уларниң Худаси Пәрвәрдигармән; Мән уларға жавап беримән. ⁷ Әфраимдикиләр палвандәк болиду, көңүллири шарап кәйпини сүргәнләрдәк хошаллиниду; уларниң балилири буну көрүп хошаллиниду; уларниң көңли Пәрвәрдигардин шатлиниду.

⁸ Мән үшқиртип, уларни жиғимән; чүнки Мән уларни бәдәл төләп һөрлүккә чиқиримән; улар илгири көпийип кәткәндәк көпийиду. ⁹ Мән уларни әлләр арисидә уруктәк чачимән; андин улар Мени жиһрақ жайларда әсләйду; шуниң билән улар балилири билән һаят қелип, қайтип келиду. □ ¹⁰ Мән уларни қайтидин Мисир зиминидин елип келимән, Асурийәдинму чиқирип жиғимән; уларни Гилеад вә Ливан зиминиға елип киргүзимән; йәр-зимин уларни патқузалмай қалиду.

¹¹ Шундақ қилип, У жәбир-жапа деңизидин өтүп, деңиздики долқунларни уриду; Нил дәрјясиниң тәглири куруп кетиду; Асурийәниң мәғрурлуғи вә пәхри пәс қилиниду, Мисирдики шаһанә һасиму йоқилиду. □

¹² Мән уларни Пәрвәрдигар арқилиқ күчәйтимән; улар Униң намида маңиду, дәйду Пәрвәрдигар.

11

□ **10:1** «Пәрвәрдигардин «кейинки ямғур» пәслидә ямғурни төләп қилиңлар» — бу дуа жукуриқи бешарәт билән бағлинишлиқ; зираәтләр вә үзүмләрә ямғур керәк, әлвәттә. «Кейинки ямғур» болса Пәләстиндә 3- яки 4-айда яғиду, әтиязлиқ зираәтләрни пишириш һалқилиқ рольни ойнайду. Бу ямғурлар болмиса һеч һосул болмайду. □

□ **10:2** «өй бутлири» — (ибраний тилида «тәрафим») пал билән «йол көрситидиған» бир хил бутлар еди. ■ **10:2** Топ. 5:6 □ **10:4** «Униңдин, йәни Йәһудадин «бужәк теши», униңдин «қозуқ»...» — «йәни Йәһудадин» дегән сөzlәрни тәржимә йолида қошуп киргүздүк. Ибраний тилида пәкәт «униңдин» дейилиду. 9-айәттә «Йәһуда жәмәти» көздә тутулған болғачқа, 10-айәтни шундақ тәржимә қилдуқ. Мәсиһ «Йәһудадин» чиқиду, әлвәттә. Башқа бир хил тәржимиси «йәни Худадин». □ «униңдин ... «бужәк теши», .. «қозуқ», .. «жәң оқяси», .. «Һәммигә һөкүмранлиқ қилғучи» чиқиду» — бу төрт намниң һәммиси «Мәсиһ-Қутқузғучи»ниң унванлири болиду. Барлиқ пәйғәмбәрләрниң бешарәтлири бойичә «Мәсиһ» чоқум Йәһуданиң әвлади болуши керәк еди. «Қошумчә сөз»имизниму көрүң. □ «Униңдин» дегәнни бази алимлар «Худадин» дегән мәнидә, дәп қарайду. □ **10:9** «Мән уларни әлләр арисидә уруктәк чачимән; ...» — яки «Мән уларни әлләр арисидә уруктәк чачидиған болсам,...». □

□ **10:11** «У жәбир-жапа деңизидин өтүп, деңиздики долқунларни уриду» — «У» — Худани көрситиду, әлвәттә.

Худаниң падисы яхши падичисини, йәни Пәрвәрдигарниң Өзини рәт қилиду; улар зулмәткә қалиду

¹ И Ливан, от сениң кедир дәрәқлириңни йәп кетиши үчүн, дәрвазилириңни ач! □ ² Вайсаңлар, и қариғайлар, чүнки кедир жиқилди, есил дәрәқләр вәйран қилинди; вайсаңлар, и Башандики дуб дәрәқлири, чүнки барақсан орман жиқитилди! ³ Падичиларниң вайсиган авазини аңла! Чүнки уларниң шәриви болған чимән-яйлақ вәйран қилинди; асланларниң һөкиригән авазини аңла! Чүнки Иордан дәрјясиниң пәхри болған бүк-барақсанлиги вәйран қилинди.

⁴ Пәрвәрдигар Худайим мундақ дәйду: — Боғузлашқа бекитилгән падини баққин!

⁵ Уларни сетивалғанлар уларни боғузливаткәндә һеч гунакар дәп қаралмайду; уларни сетивәткәнләр: «Пәрвәрдигарға шүкри! Чүнки бейип кәттим!» — дәйду; уларниң өз падичилири уларға ичини һеч ағритмайду. ⁶ Чүнки Мән зиминда туруватқанларға йәнә ичимни һеч ағритмаймән, дәйду Пәрвәрдигар; — вә мана, Мән адәмләрни, һәр бирини өз йеқининиң қолиға вә өз падишасиниң қолиға тапшуримән; мана, булар зиминни харап қилиду, Мән уларни буларниң қолидин һеч қутқузмаймән. □

⁷ Шуңа мән «боғузлашқа бекитилгән пада»ни беқип турдум, болупму падиниң арисидики мискин мөминләрни бақтим. Мән өзүмгә икки таяқни алдим; биринчисини «шапаәт», иккинчисини «риштә» дәп атидим; шуниң билән мән падини бақтим. □

⁸ Шуниңдәк Мән бир ай ичидә үч падичини һалак қилдим; Мениң женим бу хәлиқтин бизар болди вә уларниң жени Мени өч көрди. □

⁹ Мән: «Мән силәрни бақмаймән; әләй дәп қалғанлири өлүп кәтсун; һалак болай дәп қалғанлири һалак болсун; тирик қалғанларниң һәммиси бир-бириниң

□ **11:1** «И Ливан, от сениң кедир дәрәқлириңни йәп кетиши үчүн, дәрвазилириңни ач!» — бу 1-3-айәт бәлким бир охшатиш; Йәһуданиң йетәкчилири Худаниң хәлиқи вә Худа бәргән зиминни өз мәнпәити үчүн ишләткән, һазир бу мәнпәәттин айрилиду. 1-айәт йеңидин қурулған ибадәтханиниң йәнә вәйран қилинишини көрситиши мүмкин. У Ливандики көплигән кедир дәрәқлири вә башқа есил дәрәқләрни ишлетиш селинған (Таврат, «Дэра», 3:7-айәт). «Қошумчә сөзимиздә биз бу бабни тәпсилиий шәрһләймиз. □ **11:6** «Мән... һәр бирини өз йеқининиң қолиға вә өз падишасиниң қолиға тапшуримән» — «өз падишаси» алаһидә ибарә болуп, бәлким Худа шу падишани таллимиғанлиғини, бәлки Йәһудадикиләр әзлири талливалғанлиғини көрситиду. Зәкәрияниң дәвридә Йәһуданиң һеч падишаси йоқ еди (Йәһуда Парс империйәси астида болған). □ **11:7** «Шуңа мән «боғузлашқа бекитилгән пада»ни беқип турдум, болупму падиниң арисидики мискин мөминләрни бақтим» — «пада» Исраил хәлиқини көрситиду. Падиниң «арисидики мискин мөминләр», Худаға садик «қалди»лар еди (11-айәтни көрүң). Зәкәрия падичилик вәзиписини уларни дәп зиммисигә алиду. Лекин Худаниң жазази падиниң көп қисминиң бешиға чүшүшү алдида туриду (5-айәт); Худаниң нәзири бәрибир «пада арисидики «мискин мөминләр»» («қалдилар») үстидә болиду. Улар падиниң арисидики аз бир қисмидур. «Мән өзүмгә икки таяқни алдим; биринчисини «шапаәт», иккинчисини «риштә» дәп атидим; шуниң билән мән падини бақтим...» — Зәкәрия бәлким мәзкур ишни, шундақла 8-14-айәттики башқа бәзи ишларни чүшидә яки аламәт көрүнүштә көргән болуши мүмкин; бу ишларниң мәлум бир қисмини у хәлиқ алдида «роль елип» көрсәткән болса керәк. «Қошумчә сөз»имизниму көрүң. □ **11:8** «Шуниңдәк Мән бир ай ичидә үч падичини һалак қилдим...» — «үч падичи» тоғрилиқ бизниңчә икки имканийәт бар. (1) «үч падичи» мәлум адәмләрни әмәс, бәлки Худа Исраил үчүн бекиткән үч хил падичини, йәни «пәйғәмбәр», «каһин» вә «падиша»ни билдүриду. Миладийәдин кейинки 70-жили Рим империйәсиниң Йерусалимни вәйран қилиши билән, Исраилда бу үч хил «падичи» қалмиди. (2) миладийәдин кейинки 70-жили Рим империйәси Йерусалимни муһасиригә алғанда, Исраилниң бир-биригә өч болған үч йетәкчиси (Юһанна, Симон вә Әлиезәр) бар еди. Уларниң бир-бири билән соқушушлири түпәйлидин Йерусалим ахир берип ишғал қилинған, бу үч «падичи» шу һамам «падичилиқтин» қалған. Биз 2-имканийәткә майилмиз. «Қошумчә сөз»имиздә биз йәнә буниң үстидә музакирилишимиз.

гөшини йесун» — дедим.□

10 Мән «шапаәт» дегән тайиғимни елип сундуриваттим, шуниңдәк Мениң барлиқ әлләр билән болған әһдәмни сундуриваттим. 11 Әһдә шу күни бекар қиливетилди; шуңа пада арисидики маңа диққәт қилған мискин мөминләр буниң Пәрвәрдиғарниң сөзи екәнлигини билип йәтти. □ 12 Вә мән уларға: «Мувапиқ көрсәңлар, мениң иш һәққимни бериңлар; болмиса болди қилиңлар» — дедим. Шуңа улар мениң иш һәққимгә оттуз күмүч тәңгини таразига салди.■

13 Вә Пәрвәрдиғар маңа: «Мана бу улар Маңа бекиткән қалтис баһа! Уни сапалчиниң алдиға ташлап бәр!» деди. Шуниң билән мән оттуз күмүч тәңгини елип буларни Пәрвәрдиғарниң өйидә, сапалчиниң алдиға чөривәттим. □ ■

14 Андин мән Йәһуда билән Исраилниң қериндашлигини үзүш үчүн, иккинчи тайиғимни, йәни «риштә»ни сундуриваттим.

15 Андин Пәрвәрдиғар маңа мундақ деди: «Сән әнди йәнә әрзимәс падичиниң қураллирини ал. □ 16 Чүнки мана, Мән зиминда бир падичини орнини турғузимәнки, у халак болай дегәнләрдин хәвәр алмайду, тенәп кәткәнләрни издимәйду, яриланғанларни сақайтмайду, сағламларниму бақмайду; у бәлки сәмригәнләрниң гөшини йәйду, һәтта туяқлирини йирип йәйду. 17 Падичи ташливаткән әрзимәс падичиниң халиға вай! Қилич униң билиги вә оң көзигә чүшиду; униң билиги пүтүнләй йигиләйду, униң оң көзи пүтүнләй қараңғулишип кетиду.□ ■

12

Йерусалимниң ахирқи қетим муһасиригә чүшүши — Исраиллар өзи өлтүргән Кутқузғучисини көриду

1 Пәрвәрдиғарниң Исраил тоғрилик сөзидин жүкләнгән бешарәт: — Асманларни яйғучи, йәрниң улени салғучи, адәмниң роһини униң ичидә Ясиғучи Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: —

□ 11:9 «халак болай дәп қалғанлири халак болсун; тирик қалғанларниң һәммиси бир-бириниң гөшини йесун» — дедим — дәрвәқә, Рим империйәси Йерусалимни муһасиригә алғанда көп адәм ачарчилиқтин башқиларни өлтүрүп гөшини йегән. □ 11:11 «... мискин мөминләр буниң Пәрвәрдиғарниң сөзи екәнлигини билип йәтти» — бу «мискинларниң билип йетиши»ниң өзиму бәлким «аламәт көрүнүш»ниң бир қисмидур. Демәк, һәммиси пәйғәмбәрниң дәвридин кейин йүз бериду.

■ 11:12 Мат. 26:15; 27:9 □ 11:13 «Пәрвәрдиғар маңа: «Мана бу улар Маңа бекиткән қалтис баһа! Уни сапалчиниң алдиға ташлап бәр!» деди» — «қалтис баһа!» — кинайилик, һәжвий гәп, әлвәттә. ■ 11:13 Мат. 27:3-10 □ 11:15 «Пәрвәрдиғар маңа мундақ деди: «Сән әнди йәнә әрзимәс падичиниң қураллирини ал... » — яхши падичиниң қураллири болған икки таякни сундуриваткәндин кейин, «әрзимәс падичиниң қураллирини ал» дәп буйрулған. □ 11:17 «Падичи ташливаткән әрзимәс падичиниң халиға вай! Қилич униң билиги вә оң көзигә чүшиду; униң билиги пүтүнләй йигиләйду, униң оң көзи пүтүнләй қараңғулишип кетиду» — бу сирлик бабниң хәвирини жиғинчақлисақ: (1) Исраил өзиниң мәнпәәтпәрәс «падичилири» тәрипидин көп азап тартқан. (2) бирақ бу ишларда уларниң өз мәсәулийити бар. Худа мошу падичилири арқилиқ уларни жазалиған һәм жазалайду. Исраил хәлқи яхши падичини, йәни Худаниң Өзини кәмситиду. Улар уни «30 күмүч тәңгә»ниң баһасида көриду. (3) бу пул ибадәтханида ташливетилиду; (4) улар һәқиқий падичиниң беқешини рәт қилиду, шуңа Худа уларни наһайити рәзил бир падичиниң қолиға тапшуриду; (5) Худа мошу рәзил падичини вә барлиқ мәнпәәтпәрәс падичиларниму қаттиқ жазалайду. Оқурмәнләргә яянки, «Өзүм яхши Падицидурмән» дегән Әйсә Мәсиһ Йәһуданиң 30 күмүч тәңгә үчүн сәтқунлуқ қилиши билән өлтүрүлгән; кейин Йәһудий хәлқи рәзил мәнпәәтпәрәс йетәкчиләрниң касапитидин йәнә бир қетим (Рим империйәси тәрипидин) дунияниң чәт-чәтлиригичә тарқитиветилгән. Бу ишлар үстидә «қошумчә сөз»имиздә тохтилимиз. ■ 11:17 Йәр. 23:1; Әз. 34:2; Юһ. 10:12

² Мана, Мән Йерусалимни әтрапидики барлиқ әлләргә кишиләрни дәккә-дүккигә салидиған апқур қилимән; Йерусалимға чүшидиған муһасирә Йәһудағиму чүшиду.

³ Шу күни әмәлгә ашурулидуки, Мән Йерусалимни барлиқ әлләргә еғир жүк болған таш қилимән; ким уни өзигә жүклисә яриланмай қалмайду; йәр йүзидики барлиқ әлләр униңға жәң қилишқа жиғилиду. ⁴ Шу күни Мән һәммә атларни сарасимиғә селип, атлиқларни сараң қилип уримән; бирақ Йәһуда жәмәтини көзүмдә тутимән; әлләрдики һәр бир атни болса корлуқ билән уруветимән. ⁵ Шуниң билән Йәһуданиң йолбашчилири көңлидә: «Йерусалимда туруватқанлар самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдиғар, уларниң Худаси арқилиқ маңа күч болиду» дәйду.

⁶ Шу күни Мән Йәһуданиң йолбашчилирини отунлар арисидики отдәндәк, өнчиләр арисидики мәшғәлдәк қилимән; улар әтрапидики барлиқ әлләрни, йәни оң вә сол тәрипидикләрни йәветиду; Йерусалимдикиләр йәнә өз жайида, йәни Йерусалим шәһиридә туридиған болиду. □ ⁷ Пәрвәрдиғар авал Йәһуданиң чедирлирини қутқузиду; сәвәви — Давут жәмәтиниң шан-шәриви һәм Йерусалимда туруватқанларниң шан-шәриви Йәһуданиңкидин улуқланмаслиғи үчүндүр. ⁸ Шу күни Пәрвәрдиғар Йерусалимда туруватқанларни қоғдайду; уларниң арисидики әләңшип қалғанларму шу күни Давуттәк палван болиду; Давут жәмәти болса Худадәк, йәни уларниң алдидики Пәрвәрдиғарниң Пәриштисидәк күчлүк болиду.

⁹ Шу күни әмәлгә ашурулидуки, Йерусалимға жәң қилишқа кәлгән барлиқ әлләрни һалак қилишқа киришимән. ¹⁰ Вә Мән Давут жәмәти вә Йерусалимда туруватқанлар үстигә шапаәт йәткүзгүчи вә шапаәт тилигүчи Роһни қуйимән; шуниң билән улар өзлири санҗип өлтүргән Маңа йәнә қарайду; бирисиниң тунҗа оғли үчүн матәм тутуп жиға-зерә көтәргәндәк улар Униң үчүн жиға-зерә көтириду; йәккә-йеганә оғлидин жуда болғучиниң дәрд-әләм тартқинидәк улар униң үчүн дәрд-әләм тартиду. □ ■ ¹¹ Шу күни Йерусалимда ғайәт зор жиға-зерә көтирилиду, у Мәғиддо җилғисидики «Хадад-Риммон»да көтирилгән жиға-зерәдәк болиду. □ ■ ¹² Зимин жиға-зерә көтириду; һәр бир аилә айрим һалда жиға-зерә көтириду. Давут жәмәти айрим һалда, уларниң аяллири айрим һалда, Натан жәмәти айрим һалда, уларниң аяллири айрим һалда; ¹³ Лавий жәмәти айрим һалда, уларниң аяллири айрим һалда; Шимәй жәмәти айрим һалда, уларниң аяллири айрим һалда; ¹⁴ барлиқ тирик қалған аилиләр, йәни һәр бир аилә айрим-айрим һалда вә уларниң аяллири айрим һалда жиға-зерә көтириду.

□ **12:6** «Мән Йәһуданиң йолбашчилирини... өнчиләр арисидики мәшғәлдәк қилимән» — «өнчиләр» — бугдай яки арпа бағламлири. □ **12:10** «улар өзлири санҗип өлтүргән Маңа йәнә қарайду» — яки «улар өзлири санҗип өлтүргән Маңа тәлмүрүп қарайду». «бирисиниң тунҗа оғли үчүн матәм тутуп жиға-зерә көтәргәндәк улар Униң үчүн жиға-зерә көтириду; йәккә-йеганә оғлидин жуда болғучиниң дәрд-әләм тартқинидәк улар униң үчүн дәрд-әләм тартиду» — демисәкму бу бешәрәт Исраилниң өз Қутқузғучи-Худасини санҗийдиғанлиғини яки санҗип өлтүридиғанлиғини көрситиду, пүтүн хәлиқ ахирқи заманда Худаниң Роһи арқилиқ буни билип йәтип, қаттиқ матәм тутиду. Худа шу чағда уларни қутқузиду, уларниң гунайини жуош йолини ачиду (13-бап). «Қошумчә сөз»имиздә бу тоғрилик йәнә тохтилимиз. ■ **12:10** Әз. 39:29; Йо. 2:12, 13; Юһ. 19:36-37; Вәһ. 1:7 □ **12:11** «... зор жиға-зерә... Мәғиддо җилғисидики «Хадад-Риммон»да көтирилгән жиға-зерәдәк болиду» — «һадад-Риммон» бәлким «Мәғиддо җилғисидики бир җай болуши мүмкин. Шу йәрдә көтирилгән жиға-зерә (матәм тутуши)» бәлким илгәрки интайин ихласмән падиша Йосияниң пажнәлик өлүми түпәйлидин болған («2Пад.» 9-бап, «2Тар.» 35:20-27). ■ **12:11** 2Пад. 23:29; 2Тар. 35:22, 24

13

¹ Шу күни Давут жәмәти һәм Йерусалимда туруватқанлар үчүн гунани вә паскиниликни жуйидиған бир булақ ечилиду.■

² Шу күни шундақ болидуки, — дәйду самави кошунларниң Сәрдар и болған Пәрвәрдигар, — Мән мәбудларниң намлирини зиминдин йоқитимәнки, улар йәнә һеч әсләнмәйду; вә Мән пәйғәмбәрләрни вә паскина роһниму зиминдин чиқирип йөткиветимән. □ ³ Шундақ әмәлгә ашурулидуки, бирәйлән йәнила пәйғәмбәрчилик қилип бешарәт берәй деса, униң өзини туққан ата-аниси униңға: «Сән һаят қалмайсән; чүнки Пәрвәрдигарниң намида ялған гәп қиливатисән» өлтүриду; андин өзини туққан ата-аниси уни бешарәт бериватқинидила санжип өлтүриду. □ ■ ⁴ Шу күни шундақ болидуки, пәйғәмбәрләрниң һәр бири өзлири бешарәт бериватқанда көргән көрүнүштин хижил болиду; улар хәқни алдаш үчүн иккинчи чупурлуқ чапанни киймәйду; □ ⁵ У: «Мән пәйғәмбәр әмәс, мән пәкәт терикчимән; чүнки яшлиғимдин тартип тупрақ билән тирикчилик қиливатимән» — дәйду. □ ⁶ Әнди бириси уиндин: «Һәй, әнди сениң мәйдәндики бу зәхмәтләр немә?» — деса, у: «Достлиримниң өйдә ярилинип қалдим» — дөп жавап бериду.□

Һәқиқий падичиниң азап-оқубәтлири вә нәтижилири тоғрилиқ йәнә бир бешарәт

⁷ Ойған, и қилич, Мениң падичимға, йәни Мениң шеригим болған адәмгә қарши чиқ, — дәйду самави кошунларниң Сәрдар и болған Пәрвәрдигар; — Падичини уруват, қойлар патипарақ болуп тарқитиветилиду; Мән қолумни кичик пеилларниң үстигә чүшүрүп турғузимән. □ ■ ⁸ Зиминда шундақ әмәлгә ашурулидуки, — дәйду Пәрвәрдигар, — үчтин икки қисми қирилип өлиду; бирақ үчтин бир қисми уинда тирик қалиду. ⁹ Андин Мән үчинчи қисмини отқа киргүзимән, уларни күмүч тавлиғандәк тавлаймән, алтун сигналдәк уларни синаймән; улар Мениң наммимни чақирип нида қилиду вә Мән уларға жавап беримән; Мән: «Бу Мениң хәлқим» дәймән; улар: «Пәрвәрдигар мениң Худайим» — дәйду.■

■ **13:1** Лав. 16; 23:26-32; Зәк. 12:10-14; Рим. 11:26 □ **13:2** «Мән пәйғәмбәрләрни вә паскина роһниму зиминдин чиқирип йөткиветимән» — бу пәйғәмбәрләр сахта пәйғәмбәрләр, әлвәттә. Әмалийәттә болса Мәсиһ-Қутқузғучи дуняға қайтип кәлгәндин кейин пәйғәмбәрләрниң һеч һажити йоқ болиду. □ **13:3** «униң өзини туққан ата-аниси униңға: «Сән һаят қалмайсән; чүнки Пәрвәрдигарниң намида ялған гәп қиливатисән» дәйду; андин өзини туққан ата-аниси уни бешарәт бериватқинидила санжип өлтүриду» — Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән қанун бойичә сахта пәйғәмбәрләрни өлтүрүш керәк. Мошу адәмниң ата-аниси Худадин шунчә әйминидуки, өз оғлини һәк мәйданда өлтүриду. ■ **13:3** Қан. 13:6-11, 18:20 □ **13:4** «улар хәқни алдаш үчүн иккинчи чупурлуқ чапанни киймәйду» — Иляс, Елиша вә Йәһя пәйғәмбәрләр мошундақ интайин аддий кийим кийгән. □ **13:5** «чүнки яшлиғимдин тартип тупрақ билән тирикчилик қиливатимән» — башқа бир хил тәржимиси: «чүнки яшлиғимдин тартип мән адәмниң мәдиқари болуп кәлдим». □ **13:6** «Әнди бириси уиндин: «Һәй, әнди сениң мәйдәндики бу зәхмәтләр немә?» — деса, у: «Достлиримниң өйдә ярилинип қалдим» — дөп жавап бериду» — «мәйдәндики зәхмәтләр» ибраний тили бойичә сөзмүсәз алсақ «икки қолуң оттурисидики зәхмәтләр» болиду. «Бутпәрәс пәйғәмбәрләр» жин-шәйтанларниң диққитини тартиш үчүн пат-пат өз тенини кесивалатти вә ахирқи замандиму шундақ қилиши мүмкин («1Пад.», 18:28-әйәттә мисал көрүлиду). Шунқи билән хәлиқ мошундақ зәхмәтләрдин гуманлиниду, сахта пәйғәмбәр зәхмәтлиридин хижил болуп рошән бир ялған банини көрситиду. □ **13:7** «Мән қолумни кичик пеилларниң үстигә чүшүрүп турғузимән» — башқа бир хил тәржимиси: «Мән қолумни кичик пеиллар үстигиму қарши чүшүримән». Бирақ бизниң тәржимимиз 8-әйәткә маслишиду; умумий манаси Худа Өзигә төвә кичик пеиллиқларни қоғдайду. ■ **13:7** Қан. 37:42; Йш. 26:20; Мат. 26:31; Мар. 14:27; Луқа 22:35-38; Юһ. 18:8 ■ **13:9** Зәб. 49:3-5, 15; 90:15; 143:15; Мал. 3:1-4; Юһ. 20:28; 1Пет. 1:6.

14

Пәрвәрдигарның күни, Пәрвәрдигарның падишалиги

1 Мана, Пәрвәрдигарға хас күн келиду; у күни араңдин мал-мүлкүң булаң-талаң қилинип бөлүшүвелиниду. ■ 2 Мән барлиқ әлләрни Йерусалимға жәң қилишқа жигимән; шәһәр ишғал қилиниду, өйләр булаң-талаң қилинип, қиз-аяллар аяқ-асты қилиниду; шәһәрнің йерими әсиргә чүшүп сүргүн қилиниду; тирик қалған хәлиқ шәһәрдин елип кетилмәйду. ■

3 Андин Пәрвәрдигар чиқип шу әлләр билән урушиду; У Униң жәң қилған күнидикидәк урушиду. □ ■ 4 Униң путлири шу күни Йерусалимнің шәрқий тәрипиниң әң алди болған Зәйтун тегида туриду; шуниң билән Зәйтун теги оттуридин шәриқ вә ғәрип тәрәпкә йерилиду; зор йоған бир жылға пәйда болиду; тағниң йерими шимал тәрәпкә, йерими жәнуп тәрәпкә йеткилиду. □ ■ 5 Вә силәр Мениң тағлиримниң дәл мошу жылгиси билән қачисиләр; чүнки тағларниң жылгиси Азәлгичә бариду; силәр Йәһуда падишаси Уззияниң күнлиридә болған йәр тәврәштә қачқиниңлардәк қачисиләр. Андин Пәрвәрдигар Худайим келиду; һәмдә Сән билән барлиқ «муқәддәс болғучилар»му келиду! □ ■ 6 Шу күни шундақ болидуки, нур тохтап қалиду; парлақ юлтузларму қараңғулишип кетиду; 7 Бирақ у Пәрвәрдигарға мәлум болған алаһидә бир күн, я кечә я күндүз болмайду; шундақ әмәлгә ашурулидуки, кәч киргәндә, әләм йорутулиду. □ ■

8 Шу күни шундақ болидуки, һаятлиқ сулири Йерусалимдин еқип чиқиду; уларниң йерими шәрқий деңизға, йерими ғәрбий деңизға қарап ақиду; язда вә қишта шундақ болиду. □ ■

■ **14:1** Йо. 2:10, 31; 3:15; Йәш. 2:12-22; 13:6-13; 24:23; Ам. 8:9; Мат. 24:29, Рос. 2:20; Вәһ. 6:12-13. ■ **14:2** Йәш. 13:16 □ **14:3** «... Пәрвәрдигар чиқип шу әлләр билән урушиду; У Униң жәң қилған күнидикидәк урушиду» — «жәң қилған күнидикидәк» бәлким Пәрвәрдигар Исраилни Мисирдин қутқазған күнини («Мис.» 14-15-бап) яки Йәшуа пәйғәмбарниң дәвридә униң Аморийлар билән қилған жеңини көрситиду («Йәшуа» 10-бап).

■ **14:3** Йәш. 42:13 □ **14:4** «Униң путлири шу күни Йерусалимнің шәрқий тәрипиниң әң алди болған Зәйтун тегида туриду» — оқурмәнләр Инжилдин шуни билидуки, Әйсә Мәсһ дуниядин айрилип кәткәндә у дәл мошу тағдин көтирилгән, вә шу чағда пәриштиләр расуллирига: «Әйсә асманға чиқип кәтти. Бирақ у қандақ көтирилгән болса, кәлгүсидә йәнә дәл силәр көргән пети қайтип келиду» — деди. «шуниң билән Зәйтун теги оттуридин шәриқ вә ғәрип тәрәпкә йерилиду; зор йоған бир жылға пәйда болиду; тағниң йерими шимал тәрәпкә, йерими жәнуп тәрәпкә йеткилиду» — геологлар Зәйтун тегиның оттурисидики шәриқтин-ғәрипкә созулған бир «йәр шакили үзүлмиси»ни тапқан. У «Пәрвәрдигарның күни»дә йерилишни күтмәктә. ■ **14:4** Дан. 7:13; Әз. 11:23; Мат. 24:30; Мар. 13:26; Луқа 21:27; 1Тес. 1:10; 2Тес. 1:10; Вәһ. 1:7. □ **14:5** «силәр Мениң тағлиримниң дәл мошу жылгиси билән қачисиләр; чүнки тағларниң жылгиси Азәлгичә бариду» — «Азәл»ниң қәйәрдилиги һазирчә бизгә намәлум. һазирқи әһвалда, Йерусалимдин шәриқкә кечис мүмкин әмәс; «Кидрон жылгиси», шундақла интайин тик болған Зәйтун тегиның өзи мошундақ «кечиш йоли»ни тосувалиду. «Андин Пәрвәрдигар Худайим келиду; һәмдә Сән билән барлиқ «муқәддәс болғучилар»му келиду!» — «муқәддәс болғучилар» барлиқ керуб-пәриштиләр вә бәлким өлүмдин тирилгән Худаниң муқәддәс бәндилирини көрситиду («1Тес.» 4:13-17ни көрүң).

■ **14:5** Ам. 1:1 □ **14:7** «Бирақ у Пәрвәрдигарға мәлум болған алаһидә бир күн, я кечә я күндүз болмайду; шундақ әмәлгә ашурулидуки, кәч киргәндә, әләм йорутулиду» — бәзи алимлар бу нур Мәсһниң миң жыллиқ һөкүмранлиғиниң ахириғичә йетиду, дәп қарайду. Демәк, шу күнләрдә кечидә күндүзгә охшаш йоруклук болиду. Худаға нисбәтән бу «миң жил» пәкәт «бир күн»дәк болиду («2Пет.», 3:8. «Вәһ.» 20-бапни көрүң). Биз бу пикиргә қошулимиз. «Қошумчә сөз»дә униң үстидиму тохтилимиз. ■ **14:7** Вәһ. 21:25 □ **14:8** «уларниң, йәни суларниң йерими шәрқий деңизға, йерими ғәрбий деңизға қарап ақиду...» — «шәрқий деңиз» йәни «Өлүк деңиз», «ғәрбий деңиз» йәни «Оттура Деңиз».

■ **14:8** Әз. 47:1-12; Йо. 3:18; Вәһ. 22:1

9 Пәрвәрдигар пүткүл йәр йүзи үстидә падиша болиду; шу күни пәкәт бир «Пәрвәрдигар» болиду, йәр йүзидә бирдин-бир Униңла нами болиду. □ 10 Гебадин Йерусалимниң жәнубидики Риммонғичә болған пүтүн зимин «Арабаһ»дәк түзләңликкә айландурилиду; Йерусалим болса «Бинямин дәрвазиси»дин «Биринчи дәрваза»ғичә вә йәнә «Бужәк дәрвазиси»ғичә, «Һананийәлний мунари»дин падишаниң шарап көлчәклиригичә жукури көтирилиду, ләкин шәһәр йәнила өз жайида шу пети туриду; □ 11 Адәмләр йәнә унинг туриду. «Һалак пәрмани» йәнә һеч чүшүрүлмәйду; Йерусалим хатиржәмликтә туриду. □

12 Вә Пәрвәрдигар Йерусалимға жәң қилған барлиқ әлләрни урушқа ишләткән ваба шундақ болидуки, улар әрә болсила гөшлири чирип кетиду; көзлири чанақлирида чирип кетиду; тиллири ағзида чирип кетиду. □ 13 Шу күни шундақ болидуки, уларниң арасиға Пәрвәрдигардин зор бир алақзадилик чүшиду; улар һәр бири өз йеқининиң қолини тутушиду, һәр бириниң қоли йеқининиң қолиға қарши көтирилиду. 14 Йәһудаму Йерусалимда жәң қилиду; әтрапидики барлиқ әлләрниң мал-мүлүклири жәм қилип жиғилиду — сан-санаксиз алтун-күмүч вә кийим-кечәкләр болиду. 15 Ат, қечир, төгә, ешәк, шундақла уларниң барғалирида болған барлиқ мал-варанлар үстигә чүшкән ваба жукуриқи вабаға охшаш болиду.

16 Шундақ әмәлгә ашурулидуки, Йерусалимға жәң қилишқа кәлгән һәммә әлләрдин барлиқ тирик қалғанлар һәр жили Йерусалимға, падишаға, йәни самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигарға ибадәт қилишқа вә «кәпиләр һейти»ни тәбрикләшкә чиқиду. ■ 17 Шундақ болидуки, йәр йүзидики қовм-жәмәтләрдин падишаға, йәни самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигарға ибадәткә чиқмиғанлар болса, әнди уларниң үстигә ямғур яғмайду.

18 Мисир жәмәти чиқип һазир болмиса, уларғиму ямғур болмайду; бирақ Пәрвәрдигар «кәпиләр һейти»ни тәбрикләшкә чиқмайдиған барлиқ әлләр үстигә чүшүридиған ваба уларғиму чүшүрүлиду. □ 19 Бу Мисирниң жазаси, шундақла «кәпиләр һейти»ни тәбрикләшкә чиқмайдиған барлиқ әлләрниң жазаси болиду.

20 Шу күни атларниң қоңғурақлири үстигә «Пәрвәрдигарға атилип пак-муқәддәс болсун!» дәп йезилиду; Пәрвәрдигарниң өйидики барлиқ қача-қучиларму

□ 14:9 «Пәрвәрдигар пүткүл йәр йүзи үстидә падиша болиду; шу күни пәкәт бир «Пәрвәрдигар» болиду...» — демәк, нә Израиллар нә әлләр һеч қандақ бутни (бурунқидәк халиғанчә) «Пәрвәрдигар» дөвалмайду. □ 14:10 «Йерусалим болса «Бинямин дәрвазиси»дин «Биринчи дәрваза»ғичә вә йәнә «Бужәк дәрвазиси»ғичә, «Һананийәлний мунари»дин падишаниң шарап көлчәклиригичә жукури көтирилиду» — «Бинямин дәрвазиси»дин «Биринчи дәрваза»ғичә вә йәнә «Бужәк дәрвазиси»ғичә» дегән арилиқ Йерусалимниң шәркидин гәрбигичә барлиқ жайларни вә «Һананийәлний мунари»дин «падишаниң шарап көлчәклири»ғичә» дегән арилиқ униң шималидин жәнубигичә болған барлиқ жайларни көрситиду. Демәк, пүтүн шәһәрни билдүриду, пүтүн шәһәр көтирилиду. «ләкин шәһәр йәнила өз жайида шу пети туриду» — бу аят бойичә Йерусалимниң әтрапидики тағлиқ районлар (60 километрчә узунлук вә кәңликтә) түзләңликкә айландурилиду. Шундақ дегини билән «шәһәр йәнила өз жайида шу пети туриду».

□ 14:11 ««Һалак пәрмани» йәнә һеч чүшүрүлмәйду; Йерусалим хатиржәмликтә туриду» — «Һалак пәрмани» — өткәндә Худа (егир гуна түпәйлидин) мәлум бир нәрсә, адәм, айла, шәһәр яки һәтта пүтүн бир хәлиқ тоғрилиқ «Һалак пәрмани» чүшүргән болса, уларниң һәмминиси йөқәтиш керәк еди. Демәк, Израилда һазир «Һалак пәрмани» чүшүрүлгидәк гуналар һеч тепилмайду. □ 14:12 «көзлири чанақлирида чирип кетиду» — ибраний тилида «көзи чанақлирида чирип кетиду», «тиллири ағзида чирип кетиду» — ибраний тилида «тили ағзида чирип кетиду». ■ 14:16 Йәш. 66:23 □ 14:18 «Мисир жәмәти чиқип һазир болмиса, уларғиму ямғур болмайду; бирақ Пәрвәрдигар «кәпиләр һейти»ни тәбрикләшкә чиқмайдиған барлиқ әлләр үстигә чүшүридиған ваба уларғиму чүшүрүлиду» — Мисирниң терикчилиғи ямғурға анчә таянмайду, бәлки Нил дәрјәсигә тайиниду; шуңа уларға әскәртилидуки, қошумчә бир «ваба» уларға чүшиду. Бу қандақ ваба дейлимиди.

қурбанға алдидики қачиларға охшаш һесаплиниду; ²¹ Йерусалимдики вә Йәһудадидики барлиқ қача-қучиларму Пәрвәрдигарға атилип пак-муқәддәс болиду; қурбанлиқ қилғучилар келип уларни елип қурбанлиқ гөшлирини пишириду; шу күни самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигарниң өйидә «қанаанлиқ-содигәр» иккинчи болмайду. □ ■

□ **14:21** «... Пәрвәрдигарға атилип пак-муқәддәс болиду» — ибраний тилида «Пәрвәрдигарға қарита пак-муқәддәслик» дейилиду. Бу сөzlәр баш каһинниң бешиға тақалған алтун отуғатқа нәқишләнгән («Мис.» 28:36ни көрүң). «Пәрвәрдигарниң өйидә «қанаанлиқ-содигәр» иккинчи болмайду» — «қанаанлиқ-содигәр» ибраний тилида «қанаанлиқ», Пәләстиндидики қедимки бутпәрәс милләтләрни һәм «содигәр» дегән икки мәнини көрситиду. Худаниң муқәддәс ибадәтханисида һеч қандақ бутпәрәс (Худани биринчи орунға қоймиған) киши яки «ибадәтни содига айлантуридиган» мәнпәәтпәрәс болғучи тепилмайду. ■ **14:21** Йәш. 35:8; Йо. 3:17; Вәһ. 21:27; 22:15

Малаки

«Малаки пәйгәмбәр»

1 Пәрвәрдигардин Малакиға жүкләнгән вәһий, у арқилиқ Исраилға кәлгән: —□

Биринчи муназирә — Худаниң Исраилға болған муһәббети

2 — Мән силәрни сөйүп кәлдим — дәйду Пәрвәрдигар, — бирақ силәр: «Сән бизни қандақму сөйүп кәлдиң?» — дәйсиләр.

Әсав Яқупқа ака болған әмәсму? — дәйду Пәрвәрдигар, — бирақ Яқупни сөйдүм, ■

3 Әсавға нәпрәтләндим; униң тағлирини чөл қилдим, мирасини чөл-баявандики чилбөриләргә тапшуруп бәрдим. □ 4 Едом: «Биз вәйран қилиндуқ, бирақ биз харабиләшкән жайларни қайтидин қуруп чиқимиз» — десә, самави қошунларниң Сәрдары болған Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —

— Улар қуриду, бирақ Мән өрүймән; хәлиқләр уларни «Рәзилликниң зимини», «Пәрвәрдигар мәңгүгә гәзәплинидигән әл» дәп атайду. □ 5 Силәрниң көзлириңлар буни көрүп: «Пәрвәрдигар Исраил чегарасиниң сиртида улукланди!» — дәйсиләр. □

Иккинчи муназирә — каһинларниң вапасизлиги

6 — Оғул атисини, қул егисини һөрмәтләйду; әнди Мән ата болсам, һөрмитим қени? Егә болсам, Мәндин болған әйминиш қени? — самави қошунларниң Сәрдары болған Пәрвәрдигар силәргә шундақ дәйду, и Мениң наһимни кәмситкән каһинлар!

Бирақ силәр: «Биз немә қилип наһимни кәмситиптуқ?» — дәйсиләр. □

7 Силәр қурбанғаним үстигә булғанған озукни сунисиләр; андин силәр: «Биз немә қилип сени булғап қойдуқ?» — дәйсиләр; әмәлийәттә силәр: «Пәрвәрдигарниң дәстихининиң тайини йоқтур» — дәйсиләр. □

□ **1:1** «жүкләнгән вәһий» — ибраний тилида «масса» дегән бир сөз биләнла ипадилиниду. У «адәмни қорқунучқа салидигән вәһий» һәм «пәйгәмбәрниң зиммисигә жүкләнгән бир вәзипә» дегән икки мәнини өз ичигә алған болуши мүмкин. ■ **1:2** Рим. 9:13 □ **1:3** «Яқупни сөйдүм, Әсавға нәпрәтләндим»

— «паланчини сөйдүм, шакаланчига нәпрәтләндим» дегәнлик ибраний тилида адәттә «паланчини талливалдим, шакаланчини рәт қилдим» дегән мәнини бир қәдәр тәкитләйдиған ибарә еди. □ **1:4**

«Улар, йәни Едомлар қуриду, бирақ Мән өрүймән; хәлиқләр уларни «Рәзилликниң зимини», «Пәрвәрдигар мәңгүгә гәзәплинидигән әл» дәп атайду» — Едом хәлиқи Исраилға һәрдайим өчмәнлик-адавәт сақлап кәлгән еди. Ахирқи заманда уларниң зимини пүтүнләй адәмзатсиз болуп, «от-гүнгүрт көйдүридиған», жинларниң макани болиду (мәсилән, «Обадия»ни, «Йәш.» 34-бапни көрүң). Худа Исраилға: «Мана Едом зимини һәрдайим тажәвуз қилинип, шәһәрлири бүгүнгә қәдәр харабиләштә туруватиду, силәрниң әһвалиңлар улардин көп әвзәл, силәрдә ибадәтхана, шәһәрләр вә арам-течилик бар, улардин убдан савақ елиңлар!» дегәндәк болса керәк. Едомға тажәвуз қилғанлар Бабилиқлар (миләдийәдин илгарки 587-586-жили) вә Эрәбләрни (550-460-жили) өз ичигә алған. □ **1:5** «Силәрниң көзлириңлар буни көрүп: «Пәрвәрдигар Исраил чегарасиниң сиртида улукланди!» — дәйсиләр» — демәк, ят әлләр (әйни чағдики бутпәрәс хәлиқлар) Худаниң кәлғүсидә Едомниң үстидин һөкүм чиқарғанлигини көрүп, дәрвәкә Унин тирик Худа экәнлигини етирап қилиду. □ **1:6** «каһин» — муқәддәс ибадәтханида пухралар үчүн мәнхус қурбанлиқни көйдүргүчи хадим. □ **1:7** «Пәрвәрдигарниң дәстихининиң тайини йоқтур» — «Пәрвәрдигарниң дәстихини»ни қандақ чүшинимиз? Муқәддәс ибадәтханида Худаға атап беғишланған һәммә қурбанлиқ вә уларға қошулған «ашлиқ һәдий» вә «шарап һәдийә» қатарлиқларниң һәммини «Пәрвәрдигарниң дәстихини» дәп аталған. Каһинларниң бу дәстиханики бази қурбанлиқлардин бир қисмини йейиш һоқуқ-имтиязи бар еди.

8 Кор мални қурбанликқа сунсаңлар, бу қабиллик эмасму? Токур яки кесал мални қурбанликқа сунсаңлар, бу қабиллик эмасму? Һазир буни сениң валийиңга сунуп бақ; у сәндин хурсән боламду? Саңа йүз-хатирә қиламду? — дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдиғар. □

9 — Энди, қени, силәр Тәңридин бизгә шәпқәт көрсәткәйсән дәп өтүнүп беқиңлар; қолуңлардин мошулар кәлгәндин кейин, У силәрдин һәр қандиқиңларни қобул қиламду? — дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдиғар.

10 — Араңлардин дәрвазиларни етип қойғидәк бириси чиқмамду? Шундақ болғанда силәр қурбанғанимда бекардин-бекар от қалап жүрмәйттиңлар. Мениң силәрдин һеч хурсәнлигим йоқ, — дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдиғар, — вә қолуңлардин һеч қандақ «ашлик һәдийә»ни қобул қилмаймән. □ ■

Худаниң намини булгаш

11 Күн чиқардин күн патарға Мениң намин әлләр арисидә улук дәп қарилиду; һәр бир жайда наминға хушбуй селинидиған болиду, пак бир «ашлик һәдийә» сунулиду; чүнки намин әлләр арисидә улук дәп қарилиду, — дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдиғар. □

12 Бирақ силәр болсаңлар: «Пәрвәрдиғарниң дәстихини булғанған, униң мевиси, йәни аш-озуғи нәпрәтликтур» — дегиниңларда, силәр уни һарам қилисиләр; 13 вә силәр: «Мана, немидегән аваричилик!» дәйсиләр вә Маңа қарап димиғиңларни қақисиләр, — дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдиғар, — силәр яриланған, токур һәм кесал малларни елип келисиләр. Қурбанлик-һәдийиләрни шу пети елип келисиләр; Мән буни қолуңлардин қобул қиламдимән? — дәйду Пәрвәрдиғар. □

14 Бәрһәк, падисидә қочқар туруп, Рәбкә қилған қәсимини ада қилиш үчүн булғанған нәрсини қурбанлик қилидиған алдамчи ләнәткә қалиду; чүнки Мән улук Падишаһдурмән, намин әлләр арисидә һөрмәтлинидиған болиду, — дәйду

□ **1:8** «Кор мални қурбанликқа сунсаңлар, бу қабиллик эмасму? Токур яки кесал мални қурбанликқа сунсаңлар, бу қабиллик эмасму?» — Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән қанун бойичә, һәр бир қурбанлик нуқсансиз болуши керәк еди. Кор, токур, кесал мал буяқта турсун, һәтта кичиккина дағ болсиму болмайтти («Лав.» 22-бапни, «Қан.» 15:19-21ни көрүң). □ **1:10** «Араңлардин дәрвазиларни етип қойғидәк бириси чиқмамду?» — бириси ибадәтханиниң дәрвазиларини етивәтсә, кәһинлар яки башқилар Худа алдиға мошундақ «напак қурбанликлар»ни һеч елип кирәлмәйтти. ■ **1:10** Йәш.

1:11; Йәр. 6:20; Ам. 5:21, 22. □ **1:11** «Күн чиқардин күн патарға Мениң намин әлләр арисидә улук дәп қарилиду; һәр бир жайда наминға хушбуй селинидиған болиду, пак бир «ашлик һәдийә» сунулиду» — «хушбуй селинидиған болиду» дегән пейлиниң шәкли бәк алаһидә, ят әлләр арисидики бәзиләр Худаға ибадәт қилғанда һәтта «баш кәһин»ға охшаш «хушбуй яндуруш» имтиязиға еришиду, дәп пуритиду. «пак бир «ашлик һәдийә» сунулиду» — ибраний тилида «пак» дегән бу сөз интайин алаһидә болуп, қурбанлик-һәдийиләрниң «пак» (яки бәзидә «нуқсансиз»)лигини тәсвирләйдиған адәттики сөзләргә қариганда, «техиму пак»лиқни билдүриду. Демәк, әлләр (Йәһудий эмәсләр) арисидики бәзиләр Худаға ибадәт қилғанда «Тәврат дәвирдикиләр»дин техиму яхши, техиму пак бир хил һәдийәни Худаға суналайду...

Бу ишлар Инжилда шарһлиниду (мәсилән, «Рим.» 12:1-2). □ **1:13** «...Маңа қарап димиғиңларни қақисиләр» — ЯКИ «...униңға қарап димиғиңларни қақисиләр» — демәк, Худаниң дәстихиниға. «силәр яриланған... малларни елип келисиләр...» — «яриланған ... маллар» бәлким житқуч һайван тәрипидин яриланған. Бундақ гәшни һәтта адам йәсиму болмайтти (Тәврат, «Мис.» 22:31). Бәзи алимлар бу сөз кала-қойлар «кишиләр тәрипидин булаң-талаңда тутувелинған» дегән мәнидә дәп қарайду.

самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар.□

2

1 — Энди, һәй каһинлар, бу әмир-пәрман силәргә чүшти: —

2 Силәр аңлимисаңлар, намимға шан-шәрәп кәлтүрүшкә көңүл қоймисаңлар, — дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар, — Мән араңларға ләнәтти чүшүрүп әвәтимән; силәрниң бәрикәтлириңларғиму ләнәт қилимән. Бәрһәк, Мән аллиқачан уларға ләнәт оқудум, чүнки силәр *шәривимгә* көңүл қоймидиңлар. ■ 3 Мана, Мән уруқлириңларға тәнбиһ беримән, силәрниң йүзүңләргә поқ, һейтиңлардики поқни сүримән; бириси силәрни шу поқ билән биллә апирип ташлайду. □ 4 Шуниң билән силәр Мениң силәргә бу әмирни әвәткәнлигимни билесиләр, мәхсәт, Мениң Лавий билән түзгән әһдәмниң сақлинивериши үчүндур, — дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар.□

5 — Мениң уиң билән түзгән әһдәм һаятлик һәм арам-хатиржәмлик елип келиду; уни Мәндин қорқсун дөп буларни уиңға бәрдим; у Мәндин қорқуп намим алдида титригән еди. 6 Ағзидин һәқиқәтниң тәлим-тәрбийиси чүшмигән, ләвлиридин наһәклик тепилмиған; у арамлик-хатиржәмлик һәм дуруслуқта Мән билән биллә маңған, нурғун кишиләрни қәбиһликтин яндурған. 7 Чүнки каһинниң ләвлири илим-билимни сақлиши керәк, хәлиқләр уиң ағзидин Тәврат-қанунини издиши лазим; чүнки у самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигарниң әлчисидур.

8 — Бирақ силәр йолдин чәтнәп кәттиңлар; силәр нурғун кишиләр үчүн Тәврат-қанунини путликашаңға айландурувәттиңлар; силәр Лавий билән түзүлгән әһдини бузғансиләр — дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар, 9 — шуңа Мән силәрниму пүтүн хәлиқ алдида нәпрәтлик вә пәскәш қилдим, чүнки силәр йоллиримни тутмиған, шундақла Тәврат-қанунини ижра қилғанда бир тәрәпкә ян басқан.

Хәлиқниң вапасизлиги

10 — Биздә бир ата бар әмәсму? Бизни Яратқучи пәқәт бирла Тәңри әмәсму? Энди немишкә һәр биримиз өз қериндишимизға вапасизлик қилип, ата-бовилиримиз билән түзгән әһдисини булғаймиз? □

11 Йәһуда вапасизлиқ қилди, Исраилда һәм Йерусалимда жиркинчилик бир иш садири қилинди; чүнки Йәһуда Пәрвәрдигар сөйгән муқәддәс жайини

□ **1:14** «...Рәбкә қилған қәсимини ада қилиш үчүн булғанған нәрсини қурбанлиқ қилидиған алдамчи ләнәткә қалиду» — Худадин бир ишни тиләйдиған яки Худаға тәшәккүр ейтмақчи болған Исраиллар бәзидә алаһидә бир қурбанлиқ қилишқа қәсәм ичиду, бирақ «Худаға есил мални сунимән» дөп қәсәм ичкән бу «алдамчи» уиң орниға «напак» (қотур, деги бар) бир мални алмаштурувәтиду. ■ **2:2** Лав. 26:14; Қан. 28:15 □ **2:3** «Мана, Мән уруқлириңларға тәнбиһ беримән» — ибраний тилидиму уйғур тилиға охшаш, «уруқ» дегән сөз һәм зирәәтларниң данлири һәм адәм пәрзәнтлирини көрситиду. Бәлким бу йәрдә қәстән икки бислиқ мәнидә ишлитилгән. «**һейтиңлардики поқ**» — һейттики нурғун қурбанлиқ қилинған малларниң поқлирини көрситиду. Қурбанлиқ қилинған малларниң поқлирини ибадәтханидин елип чиқип сиртта көйдүрүвәтши каһинларниң мәсуулийти еди (мәсилән, «Мис.» 29:14, «Лав.» 4:11). □ **2:4** «Мениң Лавий билән түзгән әһдәм» — «Лавий» һәзрити Якупниң 12 оғлидин бири еди, шуңа Исраилниң 12 қабилисидин бири болған. Муса пәйғәмбәрниң дәвридә Худа каһинлиқ хизмитини Лавий қабилисигә тапшурған («Мис.» 32-бап, «Чөл.» 25-бап, «Қан.» 11:8-33-айәтләрни көрүң). □ **2:10** «Биздә бир ата бар әмәсму?» — 10-17-айәтләргә қариганда, «ата» дегән Худани көрситиду. Бирақ бәзи алимлар у «һәзрити Ибраһим»ни көрситиду, дөп қарайду.

булғап, ят бир илаһниң қизини әмригә алди. □ 12 Ундақ қилғучи, йәни аздурғучи болсун, аздурулғучи болсун, самави кошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдиғарға «ашлиқ һәдий»ни елип кәлгүчи болсун, Пәрвәрдиғар уларни Якупниң чедирлиридин үзүп ташлайду.

13 Силәр шуниңдәк шундақ қилисиләрки, қурбанғаһни көз яшлири, жиға, аһ-зарлар билән қаплайсиләр — чүнки У қурбанлиқ-һәдийиләргә һеч қаримайдиған болди, униңдин һеч рази болмай қолуңлардин қобул қилмайдиған болди. □

14 Бирақ силәр: «немишкә?» дөп сорайсиләр.

— Чүнки Пәрвәрдиғар сән вә яшлиғиңда алған аялиң оттурисида гувачи болған еди; сән униңға вапасизлиқ қилдиң, гәрчә у сениң һәмраһиң вә сән әһдә түзгән аялиң болсиму. 15 Худа әр-аялини бир қилған әмәсму? Шундақла, буниңға Роһини қалдурған әмәсму? Худа немишкә уларни бир қилди? Чүнки У улардин ихласмән пәрзәнт күткән еди. Әнди һәр бириңлар өз қәлб-роһуңларға диққәт қилиңлар, һеч қайсиси яшлиқта алған аялиға вапасизлиқ қилмисун! □ 16 Чүнки Мән талақ қилишқа өчтурмән, дәйду Израилниң Худаси Пәрвәрдиғар, — шуниңдәк өз тониға зомбурлуқ чаплаштурувалғучиға өчмән, — дәйду самави кошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдиғар.

— шуңа қәлб-роһуңларға диққәт қилиңлар, һеч қайсиңлар вапасизлиқ қилмаңлар! □

Әһдә әлчиси келиду - тәйяр болуңлар!

17 — Силәр сөзлириңлар билән Пәрвәрдиғарниң сәвир-тақитини қоймидиңлар, андин силәр: «Биз немә қилип Униң сәвир-тақитини қоймаптуқ?» — дәйсиләр. Сәвир-тақитини қоймаңлиғиңлар болса дәл: «Рәзиллиқ қилғучи Пәрвәрдиғарниң нәзиридә яхшидур, У улардин хурсән болиду»; яки «Адаләтни жүргүзгүчи Худа зади нәдидур?» — дегиниңләрдә болмамду!

□ 2:11 «ят бир илаһниң қизини әмригә алди» — «ят (әжнәбий) бир илаһниң қизи» бу йәрдә ейтилгини, чәтәллиқ бир қиз билән той қилиш әмәс, бәлки бутқа чоқунидиған бир қиз билән той қилиш.

□ 2:13 «қурбанғаһни көз яшлири, жиға, аһ-зарлар билән қаплайсиләр» — МОШУ «көз яшлири» Худа хәлиқниң дуа-тилавәтлирини (қурбанлиқлар буларға қошулған болсиму) аңлимигәндин кейин, уларниң көзидин чиққан яш болса керәк. Бәзи алимлар 14-айәткә қаригәндә көз яшлирини вапасизлиққа учриған аялларниңқи, дөп қарайду (аяллар адәттә қурбанғаһ алдида көрүнсә болмайтти, бирақ уларниң азаплиқ яшлири Худа алдида «қурбанғаһимни қаплиған» дөп һесаплиған). Бу көзқараш орунлуқтәк болгини билән биз биринчи қарашта болимиз. □ 2:15 «Худа әр-аялини бир қилған әмәсму? Шундақла, буниңға Роһини қалдурған әмәсму? Худа немишкә уларни бир қилди?» — айәтниң биринчи қисминиң тәржимилири һәр хил. Улардин бири: «Кимдә Роһтин (йәни, Худаниң Роһидин) азрақ бар болсила, һәргиз ундақ қилмайду». Ибраһий тилида бу йәрни чүшиниш тәс. Бәзи алимларму бу айәтни Ибраһимниң пәрзәнт көрәй дөп, һәжәрни елиши Сараһқа бир хил вапасизлиқ болғанлигини билдүриду, дөп чүшиниду.

Бирақ умумий мәнаси һәммигә аянки, Худа вапасизлиққа вә (гәрчә Тәврат дәвридә Худа Муса пәйғәмбәр арқилиқ талақ беришкә рухсәт бәргән болсиму) талақ беришкә өч (16-айәтниму көрүң). □ 2:16 «мән талақ қилишқа өчтурмән, дәйду Израилниң Худаси Пәрвәрдиғар, — Шуниңдәк өз тониға зомбурлуқ чаплаштурувалғучиға өчмән» — кона заманларда бириси өз чапинини яки тонини мәлум бир қизниң үстигә япқан болса, бу һәрикәт бу қизға қоғдигучи болимән, уни әмримгә алимән, дегәни билдүрәтти («Рут» 3-бап, «Әз.» 16-бапни көрүң). Бирақ мошундақ әрләр аяллириға қоғдигучи болмайла қалмастин, уларға һәр хил зулум-зорлуқларни қилатти яки ахирида уларни талақ қилатти; андин кейин (11-айәт) бутпәрәс қиз билән той қилатти. Башқа бир шил тәржимиси: ««Чүнки у жорисига өч болуп, уни талақ қилған вә шундақла зораванлиқ билән тонони япқан» дәйду Израилниң Худаси Пәрвәрдиғар». Бу тәржәмә тоғра болса, Тәврат дәвридә Пәрвәрдиғарниң: «өчмәнлик талақ беришкә сәвәп болмайду» дегән һөкүмини билдүриду.

3

1 — Мана энди Мән Өз әлчимни әвәтимән, у Мениң алдимда йол тәйярлайду; силәр издигән Рәб, йәни силәр хурсәнлик дәп билгән әһдә Әлчиси Өз ибадәтханисига туюқсиз кириду; мана, У келиватиду, — дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар. □ ■

2 — Бирақ Униң кәлгән күнидә ким чидиялисун? У көрүнгәндә ким туралисун? Чүнки У тавлиғучиниң оти, кирчиниң ақарткуч шолтисидәк болиду; ³ У күмүчни тавлиғучи һәм ериғидигучидәк тавлап олтириду; Лавийниң балилирини саплаштуриду, уларни алтун-күмүчни тавлиғандәк тавлайду; шуниң билән улар Пәрвәрдигарға һәққанийлиқта қилинған қурбанлиқ-һәдийәни суниду. ■

4 Андин Йәһуда һәм Йерусалимниң қурбанлиқ-һәдийилири Пәрвәрдигарға қона заманлардикидәк, илгәрки вақитлардикидәк шерин болиду. ⁵ Мән һесап елишқа силәргә йеқин келимән; Мән сеһиргәрләргә, зинахорларға, ялған қәсәм ичкүчиләргә, мәдикарларниң һәққини тутувелип бозәк қилғучиларға, тул хотунлар һәм житим-йәсирларни харлиғучиларға, ят адәмләрни өз һәққидин айривәткүчиләргә, шуниңдәк Мәндин һеч қорқмиғанларға тездин әйиплиғучи гувачи болимән, — дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар. □ ■

⁶ Чүнки Мәнки Пәрвәрдигар өзгәрмәстурмән; шуңа силәр, и Яқупниң оғуллири, түгәшмигәнсиләр. □ ■

7 — Ата-бовилириңларниң күнлиридин тартип силәр бәлгүлимилимдин чәтнәп, уларни һеч тутмиғансиләр. Мениң йенимға қайтип келиңлар, Мән йеңиләргә қайтимән, — дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар, — бирақ силәр: «Биз қандақму қайтип келимиз?» — дәйсиләр. ■

8 Адәм Худаниңқини булиса боламду? — Бирақ Маңа Мениңқини булап кәлдиңлар. Силәр йәнә: «Биз қандақсигә Саңа булаңчилик қиливатимиз» — дәйсиләр. Силәр «ондин бир» үлүш әшририлириңларни һәм «кәтәрмә һәдийәләрни» сунғиниңларда шундақ қилисиләр! □ ⁹ Силәр еғир бир ләнәткә қалдиңлар, чүнки Маңа булаңчилик қиливатисиләр — силәр бу пүткүл «ят әл» шундақ қиливатисиләр! □ ¹⁰ Әнди өйүмдә ашлиқ болуш үчүн пүткүл

□ **3:1** «Мана энди Мән Өз әлчимни әвәтимән» — ибраний тилида «Мана, Мән! Мән Өз әлчимни әвәтимән,...». «силәр издигән Рәб, йәни силәр хурсәнлик дәп билгән әһдә Әлчиси Өз ибадәтханисига туюқсиз кириду» — бәзиләр «йәни»ни «вә» дәп тәржимә қилип «силәр издигән Рәб вә силәр хурсәнлик дәп билгән әһдә әлчиси өз ибадәтханисига туюқсиз кириду» дәп тәржимә қилди. Лекин ундақ тәржимә тоғра болса, демәк иккинчи әлчи Рәб Өзи болмиса, ибадәтханини қандақму униң «Өз ибадәтханиси» дегили болсун? Алимларниң көпчисиниң пиқрича, шундақла бизниңчә, бу айтә бойичә икки әлчи келиду; (1) Рәбниң йолини тәйяр қилидигән әлчи («Мениң әлчим») вә (2) униңдин кейинки Рәб Өзи; Рәб йәнә «Әһдә Әлчиси» дәпму атилиду. Бу икки әлчи, шундақла «Әһдә Әлчиси»ниң мәнәси тоғрилиқ «қошумчә сөз»нимиздә тохтилимиз. Бу әлчиниң әвәтилиши Худаниң хәлиқләрниң етиқатисиз әрз-дадлирига болған жававидур. Шуңа «силәр издигән» вә «силәр хурсәнлик дәп билгән» дегәнләрни кинайилиқ гәп дәп чүшинишимиз керәк.

■ **3:1** Мис. 23:20-22; Йәр. 31:31-34; әз. 36:26-28; Мат. 3: 11-12; 11:10; 24:12-16; Мар. 1:2; Луқа 1:76; 7:27; Йһу. 2:13-17; Йәш. 40:3; ибр. 8:6; 12:24 ■ **3:3** Рос. 6:7 □ **3:5** «тездин әйиплиғучи гувачи болимән» — башқа бир хил тәржимиси «мәһир әйиплиғучи гувачи болимән». ■ **3:5** Мис. 20:7; 22:22; Қан. 24:17; Ам. 2:7 □ **3:6** «Мәнки Пәрвәрдигар өзгәрмәстурмән» — Худа өзгәрмәк болса, Униң Ибраһим пәйғәмбәргә әвлатлири Исраил тоғрилиқ болған вәдилириму өзгәрмәстур. «шуңа силәр, и Яқупниң оғуллири, түгәшмигәнсиләр» — башқа бир хил тәржимиси: «шуңа силәр, и Яқуп оғуллириму һеч өзгәрмигән». ■ **3:6** Зәб. 32:11-12; Пәнд. 19:21; Йәш. 14:26, 27; 25:9; 46:10. ■ **3:7** Зәк. 1:3 □ **3:8** «кәтәрмә һәдийә» — мошу хил қурбанлиқ бир тәрәптин бәзи қурбанлиқлардин қанинлар үчүн айриветилгән бир қисмини, йәнә бир тәрәптин Худаға атап бегшилигән һәр хил (мәйли муқәддәс қанун бекиткән яки ихтияри билән болған) нәрсиләрни тәсвирләйду.

□ **3:9** «Силәр бу пүткүл «ят әл» шундақ қиливатисиләр» — «ят әл» мошу йәрдә Худаниң интайин кинайилиқ гепи. Хәлиқ Униңға ят болуп, бутпәрәс бир әлгә охшайду.

«ондин бир» үлүш өшрини амбарга елип келиңлар вэ шундакла Мени синап бекиңлар, — дэйдү самави кошунларниң Сэрдари болған Пэрвэрдигар — Мэн асманниң деризилирини чоң ечип силэргэ патқузалмиғидэк бир бэрикэтни төкүп беридиғанлиғимни көрүп бақмамсилэр? ¹¹ Шундақ болғандила Мэн силэрни дэп йәнэ ялмиғучини әйипләймэн, у топриқиңлардики мевилэрни вэйран қилмаймэн; силэрниң бағ-етизлириңлардики тал үзүмлэр вақитсиз төкүлүп кәтмәйду, — дэйдү самави кошунларниң Сэрдари болған Пэрвэрдигар. □
¹² — Шуниң билэн барлиқ әллэр силэрни бэхитлик дэп атайду, чүнки йериңлар адәмни һозурландуридиған бир зимин болиду, — дэйдү самави кошунларниң Сэрдари болған Пэрвэрдигар.

Халайиқ йәнэ қаршилиқ көрситиду

¹³ — Силэрниң сөзлириңлар Маңа қаттиқ тәғди, дэйдү Пэрвэрдигар, — бирақ силэр йәнэ: «Биз сән билэн қаршилишидиған немә сөз қилдуқ?» — дэйсилэр. ■

¹⁴ — Силэр: «Худаниң хизмитидә болуш беһудиликтур» һәм: «Униң тапшуруғини чиң тутушимиз вэ самави кошунларниң Сэрдари болған Пэрвэрдигар алдида матәм тутқан кишиләрдәк жүрүшимизниң немә пайдиси?» — дэйсилэр, ¹⁵ һәм шунидәк: «Тәкәбурларни бэхитлик дэп атаймиз; рәзиллик қилғучилар ронақ тапиду; улар бәрһәқ Худани синайду, бирақ қутулуп кетиду» — дэйсилэр.

¹⁶ Пэрвэрдигардин әйминидиғанлар буну аңлап пат-пат бир-бири билэн муңдашти; Пэрвэрдигар уни нәзиригә алди, сөзлирини аңлиди. Шуниң билэн Пэрвэрдигарниң алдида Униңдин қорқуп, Униң намини сеғинғанлар үчүн әсләтмә болған бир хатирә китап йезилди. □

¹⁷ — Бу кишиләр болса Өзүмниң алаһидә гөһәримни жиққан күнидә Мениңки болиду — дэйдү самави кошунларниң Сэрдари болған Пэрвэрдигар — вэ Мэн худди адәм өз хизмитидә болған оғлиға ичини ағритқандәк уларға ичимни ағритимән. ■ ¹⁸ Силэр қайтип келисилэр вэ һәққанийлар билэн рәзилләрни, Худаниң хизмитидә болғанлар билэн болмиғанларни пәриқ етәләйсилэр. □

4

Ахирқи заман — Пэрвэрдигарниң күни

¹ — Чүнки мана шу күн, хумдандәк көйдүргүчи күн келиду; һәр бир тәкәбурлуқ қилғучи һәм һәр бир рәзиллик қилғучи пахалдәк болиду; шу келидиған күн уларни көйдүриветиду, — дэйдү самави кошунларниң Сэрдари болған Пэрвэрдигар, — уларға нә йилтиз нә шах қалдурулмайду. ■ ² Лекин нагимдин әйминидиған силэр үчүн, қанатлирида шипа-дәрман елип келидиған, һәққанийлиқни парлитидиған Қуяш орнидин туриду; силэр талаға чиқип

□ **3:11** «мән силэрни дэп йәнэ ялмиғучини әйипләймән» — «ялмиғучи» болса һәр хил зиянлиқ һашарәт-һайванларни (мәсилән, чекәткини) көрситиши мүмкин. ■ **3:13** Аюп 21:14, 15. □ **3:16**

«Шуниң билэн Пэрвэрдигарниң алдида Униңдин қорқуп, Униң намини сеғинғанлар үчүн әсләтмә болған бир хатирә китап йезилди» — бу китапни қәйәрдә, асманда яки зиминда, яки ким язғанлиғи дейилмигән. ■ **3:17** Мис. 19:5; Юһ. 10:29; Йәш. 62:3; Фил. 4:1; 1Тес. 2:19 □ **3:18** «Силэр қайтип келисилэр» — ахирқи заманда, Израилларниң қалдисиниң өз зиминиға қайтип келиши яки өлүмдин тирилишини көрситиду. ■ **4:1** Йо. 2:10, 31; 3:15; Йәш. 2:12-22; 13:6-13; 24:23; Ам. 8:9; Мат. 24:29; Рос. 2:20; Вәһ. 6:12-13.

бордақ мозайлардәк қийғитип ойнайсиләр; □ ³ силәр рәзилләрни чәйләп дәссиветисиләр; улар Мән тәйярлиған күнидә тапиниңлар астида күл болиду, — дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар.

Ахирқи дәвәт вә бешәрәт

⁴ — Мән һорәб теғида пүткүл Исраил үчүн кулум Мусаға буйруған қанунни, йәни бәлгүлимиләр һәм һөкүмләрни ядиңларда тутуңлар. ■

⁵ — Мана, Пәрвәрдигарниң улуқ һәм дәһшәтлик күни келиштин авал Мән силәргә Иляс пәйғәмбәрни әвәтимән. ■ ⁶ У атиларниң көңлини балиларға майил, балиларниң көңлини атиларға майил қилиду; ундақ болмиғанда Мән келип йәр йүзини қарғаш билән уруветимән.

□ **4:2** «Намимдин әйминидиған силәр үчүн, қанатлирида шипа-дәрман елип келидиған, һәққанийлиқни парлитидиған Қуяш орнидин туриду» — «қанатлири» бәлким «һәққанийлиқни парлитидиған қуяш»ниң нурлирини көрситиду. «һәққанийлиқни парлитидиған Қуяш» — ибраний тилида «һәққанийлиқ қуяши» дейилиду. Мәсиһни көрситиду, әлвәттә. ■ **4:4** Қан. 6:3 ■ **4:5** Мат. 11:14; 17:11, 12, 13; Мар. 9:11, 12, 13; Лука 1:17; 9:30; Вәһ. 11:3-12.

Матта

«Матта баян қилған хуш хәвәр» **** Әйса Мәсиһниң нәсәбнамиси

1 Бу Ибраһимниң оғли вә Давутниң оғли болған Әйса Мәсиһниң нәсәбнамә китавидур: —□ ■

2 Ибраһимдин Исақ төрәлди, Исақтин Яқуп төрәлди, Яқуп Йәһуда вә униң ака-укилириниң атиси болди; ■ 3 Йәһудадин Тамар арқилиқ Пәрәз вә Зәраһ төрәлди; Пәрәздин һәзрон төрәлди, һәзрондин Рам төрәлди, □ ■ 4 Рамдин Амминадаб төрәлди, Амминадабдин Наһшон төрәлди, Наһшондин Салмон төрәлди, 5 Салмондин Раһаб арқилиқ Боаз төрәлди, Боаздин Рут арқилиқ Обәд төрәлди, Обәдтин Йәссә төрәлди, □ 6 Йәссәдин Давут падиша төрәлди. Давуттин Урияниң аяли арқилиқ Сулайман төрәлди, ■ 7 Сулаймандин Рәһобоам төрәлди, Рәһобоамдин Абия төрәлди, Абиядин Аса төрәлди, ■ 8 Асадин Йәһошафат төрәлди, Йәһошафаттин Йәһорам төрәлди, Йәһорамдин Уззия төрәлди, □ 9 Уззиядин Йотам төрәлди, Йотамдин Аһаз төрәлди, Аһаздин һәзәкия төрәлди, 10 һәзәкиядин Манассәһ төрәлди, Манассәһдин Амон төрәлди, Амондин Йошия төрәлди; 11 Бабилға сүргүн қилинғанда Йошиядин Йәконияһ вә униң ака-укилири төрәлди. □ ■ 12 Бабилға сүргүн болғандин кейин, Йәконияһдин Шеалтиәл төрәлди, Шеалтиәлдин Зәруббабәл төрәлди, □ ■ 13 Зәруббабәлдин Абиһуд төрәлди, Абиһуддин Елиақим төрәлди, Елиақимдин Азор төрәлди, 14 Азордин Задок төрәлди, Задоктин Ақим төрәлди, Ақимдин Әлиһуд төрәлди, 15 Әлиһудтин Әлиазар төрәлди, Әлиазардин Маттан төрәлди, Маттандин Яқуп төрәлди, 16 Яқуптин Мәрийәмниң ери болған Йүсүп төрәлди; Мәрийәм арқилиқ Мәсиһ аталған Әйса туғулди. □

17 Шундақ болуп, Ибраһимдин Давутқичә болған арилиқта жәмий он төрт әвлат болған; Давуттин Бабилға сүргүн қилинғичә жәмий он төрт әвлат болған; вә Бабилға сүргүн қилиништин Мәсиһ кәлгичә жәмий он төрт әвлат болған.

Әйса Мәсиһниң дуняға келиши

□ 1:1 «Әйса Мәсиһниң нәсәбнамә китаби» — бу сөzlәр бәлким биринчидин төвәндики «нәсәбнамә»ни (1-16-айәтти) көрситиду. Иккинчидин улар һәм «Матта» китабиниң бешида вә толук Инжилниң бешида келип «Бу китап Әйса Мәсиһ дәвриниң хатириси», дегән мәнини билдүрүши мүмкин. «Қошумчә сөзимизни көрүң. ■ 1:1 Луқа 1:31,32 ■ 1:2 Яр. 21:2; 25:26,35. □ 1:3 Йәһудадин Тамар арқилиқ Пәрәз вә Зәраһ төрәлди» — Тамар тоғрилиқ «Яр.» 38-бапни көрүң. ■ 1:3 Яр. 38:27, 29; Рут 4:18, 19; 1Тар. 2:5, 9. □ 1:5 «Салмондин Раһаб арқилиқ Боаз төрәлди» — Раһаб тоғрилиқ «Йәшуа» 2-бапни көрүң. «Боаз Рут арқилиқ Обәд төрәлди» — Рут тоғрилиқ Тәвраттики «Рут»ни көрүң. ■ 1:6 Рут 4:22; 1Сам. 16:1; 17:12; 1Тар. 2:15; 12:18. ■ 1:7 1Пад. 11:43; 1Тар. 3:10. □ 1:8 «Йәһошафаттин Йәһорам төрәлди» — «Йәһорам» грек тилида қисқартылма шәкилда «Йорам» болиду. □ 1:11 «Бабилға сүргүн қилинғанда...» — сүргүн қилинишниң башлинишидин ахирилишиғичә он нәччә жил жәрян болған. Исраиллар түркүм-түркүмләргә бөлүнүп сүргүн қилинған. ■ 1:11 1Тар. 3:16. □ 1:12 «Йәконияһдин Шеалтиәл төрәлди» — бу қизиқ хәвәр УСТИДӘ «қошумчә сөз»имизни көрүң. «Шеалтиәл» грек тилида «Салатийәл». ■ 1:12 1Тар. 3:17; эзра 3:2. □ 1:16 «Яқуптин Мәрийәмниң ери болған Йүсүп төрәлди» — бизниң пикримизчә «Матта»да Йүсүпниң нәсәбнамиси хатирилиниду. «Луқа»да Мәрийәмниңки хатирилиду. «Қошумчә сөз»имизни көрүң.

18 Әйса Мәсиһнің дуняға келиши мундақ болди: — Униң аниси Мәрийәм Йүсүпкә ятлық болушқа вәдә қилинған еди; лекин техи никаһ қилинмайла, униң Муқәддәс Роһтин һамилдар болғанлиғи мәлум болди. □ ■

19 Лекин униң болеуси ери Йүсүп, дурус киши болуп, уни жәмийәт алдида хижәләткә қалдурушни халимай, униңдин астиртин ажришип кетишни нийәт қилди. □

20 Амма у мошу ишларни ойлап жүргинидә, мана Пәрвәрдигарниң бир пәриштиси униң чүшидә көрүнүп униңға: — Эй Давутниң оғли Йүсүп, аялиң Мәрийәмни өз әмриңгә елиштин қорқма; чүнки униңда болған һамилә Муқәддәс Роһтин кәлгән. 21 У бир оғул туғиду, сән униң исмини Әйса дәп қойғин; чүнки у өз хәлқини гуналиридин қутқузиду» — деди. □ ■

22 Мана буларниң һәммиси Пәрвәрдигарниң пәйғәмбәр арқилиқ дегәнлириниң әмәлгә ашурулуш үчүн болған, демәк: — □ 23 «Пак қиз һамилдар болуп бир оғул туғиду; улар униң исмини Иммануел (мәниси «Худа биз билән биллә») дәп атайду». □

24 Йүсүп ойғинип, Пәрвәрдигарниң шу пәриштисиниң дегини бойичә қилип, Мәрийәмни әмригә алди. 25 Лекин Мәрийәм бошанғичә у униңға йеқинлашмиди. Бу Мәрийәмниң тунжиси еди; Йүсүп униңға Әйса дәп исим қойди. ■

2

Данишмәнләрниң зиярети

1 Әйса һерод падиша һөкүм сүргән күнләрдә Йәһудийә өлкисиниң Бәйт-Ләһәм йезисида дуняға кәлгәндин кейин, мана бәзи данишмәнләр мәшриқтин Йерусалимға йетип келип, пухралардин: □ ■ 2 Йәһудийларниң йеңидин туғулған падишаси қәйәрдә? Чүнки биз униң юлтузиниң көтирилгәнлигини көрдүк.

□ 1:18 «лекин техи никаһ қилинмайла,...» — грек тилида «улар техи биллә болмайла». ■ 1:18 Луқа 1:27,34. □ 1:19 «Йүсүп... уни жәмийәт алдида хижәләткә қалдурушни халимай, униңдин астиртин ажришип кетишни нийәт қилди» — Ибранийлар арисида жигит-қиз бир-биригә вәдиләшкән болса қанун алдида аллиқачан рәсмий әр-аял дәп һесаплиниду. □ 1:21 «У бир оғул туғиду, сән униң исмини Әйса дәп қойғин; чүнки у өз хәлқини гуналиридин қутқузиду» — «Әйса» грек тилида «Йесус», ибраний тилида «Йәшуа», мәнаси «Қутқузғучи Яһ» яки «Яһ ниқаттур». Оқурмәнләрниң есидә болуши керәкки, «Яһ» болса «Яһвәһ» (Пәрвәрдигарниң қисқартилмисидур. ■ 1:21 Луқа 1:31; Рос. 4:12. □ 1:22 «Мана буларниң һәммиси Пәрвәрдигарниң пәйғәмбәр арқилиқ дегәнлириниң әмәлгә ашурулуш үчүн болған...» — Инжилда, Тәвраттики бешәрәтләр нәқил кәлтүрүлгинидә, үч хил әһвал көрүлиду: (1) йүз бәргән иш дәл шу бешәрәттиң объект болиду (мәсилән, «Мат.» 1:22, 4:14, 12:17, 21:4); (2) йүз бәргән иш шу бешәрәт өз ичигә алған бир вақиә яки иш болиду (мәсилән, 2:23, 13:35); (3) йүз бәргән иш шу бешәрәттә көрситилгән ишқа бир мисал болиду (мәсилән, 2:17). Бу темини тәтқиқ қилиш интайин пәйдилиқтур. □ 1:23 «Пак қиз һамилдар болуп бир оғул туғиду; улар униң исмини Иммануел (мәниси «Худа биз билән биллә») дәп атайду» — «Йәш.» 7:14 вә «Йәш.» 8:8, 10-и көрүн. ■ 1:25 Луқа 2:21. □ 2:1 «Һерод падиша һөкүм сүргән күнләрдә» — «Һерод падиша» тоғрилиқ «Қошумчә сөз» вә «Тәбирләр» ниму көрүн. «Мана бәзи данишмәнләр мәшриқтин Йерусалимға йетип келип...» — «данишмәнләр» — Грек тилида «магой» дегән сөз билән ипадилиниду. Эслида бу сөз мунажжәмларни яки пир-устазларни көрситәтти; Даниял пәйғәмбәр Бабилда мундақ кишиләргә «пирларниң пири» болуп йол көрсәткәндин кейин (Тәврат, «Даниял» дегән қисимни көрүн) «магой»ларниң көзқарашлири вә һесаплири асасән хурапат бойичә әмәс, бәлки Тәвраттики бешәрәтләр бойичә болған болуши мүмкин. «мәшриқтин Йерусалимға йетип келип...» — Йерусалим қедимки Исраилниң пәйтәхти еди. ■ 2:1 Луқа 2:4.

Шуңа, униңға сәждә қилғили кәлдуқ, — дейишти. □ ³ Буни аңлиған һерод падиша, шуниңдәк пүткүл Йерусалим хәлқиму алақзадиликкә чүшти. ⁴ У пүткүл баш һаһинлар вә хәлиқниң Тәврат устазлирини чақирип, улардин «Мәсиһ қәйәрдә туғулуши керәк?» — дәп сориди. □ ⁵ Улар: «Йәһудийәдики Бәйт-Ләһәм йезисидә болуши керәк, — чүнки пәйғәмбәр арқилиқ шундақ пүтүлгән: — □

⁶ «Йәһудийә зиминидики Бәйт-Ләһәм,

Хәлқиң Йәһудийә йетәкчилириниң арасидә әң кичиги болмайду;

Чүнки сәндин бир йетәкчи чиқиду,

У хәлқим Исраилларниң баққучиси болиду» — дейишти. ■

⁷ Буниң билән, һерод данишмәләрни мәхпий чақиртип, юлтузниң қачан пәйдә болғанлигини сүрүштүрүп билвалди. ⁸ Андин: «Берип балини сүрүштә қилип тепиңлар. Тапқан һаман қайтип маңа хәвәр қилиңлар, мәнму униң алдиға берип сәждә қилип келәй» — дәп, уларни Бәйт-Ләһәмгә йолға салди.

⁹ Данишмәнләр падишаниң сөзини аңлап йолға чиқти; вә мана, улар шәриқтә көргән һелиқи юлтуз уларниң алдида йол башлап маңди вә бала турған йәргә келип тохтиди. □ ¹⁰ Улар һелиқи юлтузни көргиниди интайин қаттиқ шатлиништи ¹¹ һәм өйгә кирип, балини аниси Мәрийәм билән көрүп, йәргә жиқилип униңға сәждә қилишти. Андин, гәзнилирини ечип, алтун, мәстики, мурмәкки қатарлиқ соғатларни сунушти. ¹² Уларға чүшидә һеродниң йениға бармаслиқ тоғрисидики вәһий кәлгәнлиги үчүн, улар башқа йол билән өз жутиға қайтишти.

Мисирға қечishi

¹³ Улар йолға кәткәндин кейин, Пәрвәрдигарниң бир пәриштиси Йүсүпниң чүшидә көрүнүп:

Орнуңдин тур! Бала вә аниси иккисини елип Мисирға қач. Мән саңа уқтурғичә у йәрдә тургин. Чүнки һерод балини йоқитишқа издәп келиду — деди. ¹⁴ Шуниң билән у орнидин туруп, шу кечила бала вә аниси иккисини елип Мисирға қарап йолға чиқти. ¹⁵ У һерод өлгичә шу йәрдә турди. Шундақ болдики, Пәрвәрдигарниң пәйғәмбәр арқилиқ алдин-ала ейтқан: «Оғлумни Мисирдин Мән чақирдим» дегән сөзи әмәлгә ашурулди. □ ■

Һеродниң оғул бовақларни өлтүрүши

¹⁶ һерод болса данишмәнләрдин алданғанлигини билип, қаттиқ гәзәпләнди. У данишмәнләрдин ениқлиған вақитқа асасән, адәмләрни әвәтип Бәйт-Ләһәм йезиси вә әтрапидики икки яш вә униңдин төвән яштики оғул балиларниң һәммисини өлтүргүзди. □ ¹⁷ Шу чағда Йәрамия пәйғәмбәр арқилиқ ейтилған муну сөз әмәлгә ашурулди: —

□ **2:2** «Чүнки биз униң юлтузиниң көтирилгәнлигини көрдүк» — «униң юлтузи» — демәк, «униң туғулғанлигиниң бешәрәт беридигән юлтузи». «биз униң юлтузиниң көтирилгәнлигини көрдүк» — «биз униң юлтузини шәриқтә көрдүк». □ **2:4** «Мәсиһ қәйәрдә туғулуши керәк?» — «Мәсиһ» — пәйғәмбәрләр алдин-ала ейтқан, Худа тәрипидин талланған, һаман бир күни келип һәм нижат кәлтүридиған һәм кейин мәңгү һөкүмранлиқ қилидиған Кутқузғучи-Падишаһни көрситиду.

«Тәбирләр» ниму көрүн. □ **2:5** «пәйғәмбәр арқилиқ шундақ пүтүлгән...» — «пәйғәмбәр» мошу йәрдә Тәвраттики Микаһ пәйғәмбәрни көрситиду («Мик.» 5:2). ■ **2:6** Мик. 5:1, 2; 1Сам. 16:1; Юһ. 7:42. □ **2:9** «улар шәриқтә көргән һелиқи юлтуз» — яки «улар у көтәрлгәндә көргән һелиқи юлтуз». □ **2:15**

«Пәрвәрдигарниң пәйғәмбәр арқилиқ алдин-ала ейтқан: «Оғлумни Мисирдин Мән чақирдим» дегән сөзи әмәлгә ашурулди» — Тәврат, «һош.» 11:1. ■ **2:15** һош. 11:1. □ **2:16** «Һерод... әтрапидики икки яш вә униңдин төвән яштики оғул балиларниң һәммисини өлтүргүзди» — демәк, у туғулған бала көп дегәндә икки яшқа киргән, дәп һесаплиған еди.

18 «Рамаһ шәһиридә бир сада, аччиқ жиға-зериниң пиғани аңлинар, Бу Раһиләниң балилири үчүн көтәргән аһ-зарлири; Балилириниң йоқ қилветилгини түпәйлидин, Тәсәллини қобул қилмай пиған көтириду». □ ■

Мисирдин қайтип келиш

19 Энди Һерод өлгәндин кейин, Худаниң бир пәриштиси Мисирда турған Йүсүпниң чүшидә көрүнүп униңға: —

20 Орнуңдин тур! Бала вә анисини елип Исраил зиминиға қайт! Чүнки балиниң женини алмақчи болғанлар өлди, — деди. 21 Буниң билән Йүсүп орнидин туруп бала вә анисини елип Исраил зиминиға қайтти. 22 У Архелаусниң атиси Һерод падишаниң орниға тәхткә олтирип Йәһудийә өлкисигә һөкүмранлиқ қиливатқинидин хәвәр тепип, у йәргә қайтиштин қорқти; вә чүшидә униңға бир вәһий келип, Галилийә зиминиға берип, 23 Насарәт дәп атилидиған бир йезида олтирақлашти. Шуниң билән пәйғәмбәрләр арқилиқ: «У Насарәтлик дәп атилиду» дейилгини әмәлгә ашурулди. □ ■

3

Чөмүлдүргүчи Йәһяниң талим бериши

Мар. 1:1-8; Луқа 3:1-9; 15-17; Юһ. 1:19-28

1 Шу чағларда, чөмүлдүргүчи Йәһя Йәһудийәдики чөл-баяванға келип □ ■ 2 кишиләргә:

— Товва қилиңлар! Чүнки әрш падишалиғи йеқинлишип қалди! — дәп жақалашқа башлиди. □ 3 Чүнки чөмүлдүргүчи Йәһя болса илгири Йәшәя пәйғәмбәр бешаритидә көрсәткән кишиниң дәл өзи болуп: — «Баяванда товлайдиған бир кишиниң: Рәбниң йолини тәйярлаңлар, Униң чигир йоллирини түптүз қилиңлар! — дегән авази аңлиниду». □ ■

4 Йәһя пәйғәмбәр төгә жуңидин қилинған кийим кийгән, белигә көн тасма бағлиған еди. Йәйдиғини болса чекәткиләр билән явайи һәрә һәсили еди. ■ 5 Энди Йерусалим шәһири, пүтүн Йәһудийә өлкиси вә пүткүл Иордан дәрйя вадисиниң әтрапидики кишиләр униң алдиға келишип, 6 гуналирини

□ 2:18 «Рамаһ шәһиридә бир сада, аччиқ жиға-зериниң пиғани аңлинар» — «Рамаһ жути» яки «Рамаһ шәһири» Бәйт-Ләһәмдин жирақ әмәс. «Рамаһ шәһиридә бир сада, аччиқ жиға-зериниң пиғани аңлинар, ... балилириниң йоқ қилветилгини түпәйлидин, тәсәллини қобул қилмай пиған көтириду» — пүткүл бешарәт «Йәр.» 31:15дә тепилиду. ■ 2:18 Йәр. 31:15 □ 2:23 «У Насарәтлик дәп атилиду» — бу муһим бешарәтлик сөз тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ 2:23 Йәш. 11:1; 60:21; Зәк. 6:12. □ 3:1 «Шу чағларда, чөмүлдүргүчи Йәһя Йәһудийәдики чөл-баяванға келип...» — «Йәһя» ибраний вә грек тиллирида «Юһанна» («Пәрвәрдигарниң шәпқити» дегән мәнидә) билән ипадилиниду. «Йәһя» дегән исим оқурмәнләргә мошу шәклидә тонуш болғанлиғи үчүн уни мошу тәржимидә ишләттуқ («Йәһя» әсли әрәбчә сөз еди). ■ 3:1 Мар. 1:4; Луқа 3:3. □ 3:2 «... әрш падишалиғи йеқинлишип қалди!» — Инжилда баштин-ахир «әрш падишалиғи» яки «асманниң падишалиғи» дәп тилға елиниду. Грек тилида дайим «асманларниң падишалиғи» дегән шәклидә елиниду. □ 3:3 «Баяванда товлайдиған бир кишиниң: Рәбниң йолини тәйярлаңлар, униң чигир йоллирини түптүз қилиңлар! — дегән авази аңлиниду» — «Йәш.» 40:3. ■ 3:3 Йәш. 40:3; Мар. 1:3; Луқа 3:4; Юһ. 1:23. ■ 3:4 Мар. 1:6.

иқрар қилишти вә униң өзлирини Иордан дәриясида чөмүлдүрүшини қобул қилишти. □ ■

7 Лекин Пәрсий вә Садуқий мәзһипидикиләрдин көплириниң униң чөмүлдүрүшини қобул қилғили кәлгәнлигини көргинидә у уларға:

— Эй иланларниң балилири! Ким силәрни Худаниң чүшүш алдида турған ғәзивидин қечинлар дөп ағаһландурди?! □ ■

8 Энди товиға лайиқ мевини кәлтүрүңлар! □ ■ 9 Вә өз ичинларда: «Бизниң атимиз болса Ибраһимдур!» дөп хиял қилип жүрмәңлар; чүнки Мән шуни силәргә ейтип қояйки, Худа Ибраһимға мошу ташлардинму пәрәэнтләрни апиридә қилалайду. □ ■

10 Палта аллиқачан дәрәқләрниң йилтизига тәңләп қоюлди; яхши мевә бәрмәйдиған һәр қайси дәрәқләр кесилип отқа ташлиниду. □ ■ 11 Мән дәрвәкә силәрни товва қилишиңлар үчүн суға чөмүлдүримән. Лекин мәндин кейин кәлгүчи зат мәндин күдрәтликтур. Мән һәтта униң кәшини көтиришкиму лайиқ әмәсмән; у силәрни Муқәддәс Роһқа һәм отқа чөмүлдүриду. ■ 12 Униң соруғучи күриқи қолида туриду; у өз хаминини *топа-самандин* тәлтөкүс тазилайду, сап бугдайни амбарға жиғиду, амма *топа-саманни* өчмәс отта көйдүрүветиду, — деди.

Әйсаниң чөмүлдүрүлүши

Мар. 1:9-11; Лука 3:21-22

13 Шу вақитта, Әйса Йәһядин чөмүлдүрүлүшни қобул қилиш үчүн Галилийә өлкисидин Иордан дәрияси бойыға, униң йениға кәлди. ■ 14 Бирақ Йәһя чөмүлдүрүшкә унимай уни тосуп:

— Әсли чөмүлдүрүлүшни мән сәндин қобул қилишим керәк еди, бирақ сән мениң алдимға кәпсәнғу? — деди.

15 Лекин Әйса униңға жававән: — һазирчә шуниңға йол қойғин; чүнки һәққанийлиқниң барлиқ *тәләплирини* әмәлгә ашуруш үчүн, шундақ қилишимизға тоғра келиду, — деди.

Шуниң билән, Йәһя униңға йол қойди. 16 Вә Әйса чөмүлдүрүлүп болупла, судин чиқти; у судин чиқиши билән мана, әршләр униңға ечилип, Худаниң Роһи кәптәр

□ 3:6 «... Йәһяниң өзлирини Иордан дәриясида чөмүлдүрүшини қобул қилишти» — бу йәрдә ейтилған чөмүлдүрүш кишиләрниң: (1) өз гуналириға товва қилғанлигини; (2) Худаниң падишалигиниң йеқинлашқанлиғига вә шундақла (3) Куткузғучи-Мәсиһниң йеқинлашқанлиғига иман кәлтүрүшини ипадиләйтти (ахирқи нуқта Инжилдики кейинки мәзмунда испатлиниду). ■ 3:6 Мар. 1:5. □ 3:7 «Лекин Пәрсий вә Садуқий мәзһипидикиләрдин көплириниң униң чөмүлдүрүшини қобул қилғили кәлгән...» — «Пәрсий» вә «Садуқий» тоғрилиқ: — Йәһудийлар арисидики икки мәзһәпниң кишилири. Табирләрдики «Пәрсий» вә «Садуқий»ға қаралсун. «Ким силәрни Худаниң чүшүш алдида турған ғәзивидин қечинлар дөп ағаһландурди?!» — бу кинайилиқ, һәжвий гәп, әлвәттә; мәнәси бәлким «Товва қилмай, Худадин келидиған ғәзәптин қечип қутулуш үчүн чөмүлдүрүшни қобул қилайли дегиниңлар қандақ гәп?!». ■ 3:7 Мат. 12:34; 23:33; Лука 3:7. □ 3:8 «Энди товиға лайиқ мевини кәлтүрүңлар!» — «товиға лайиқ мевә» тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ 3:8

Лука 3:8. □ 3:9 «Өз ичинларда: «Бизниң атимиз болса Ибраһимдур!» дөп хиял қилип жүрмәңлар!» — «Атимиз Ибраһим бардур!» — демәк, «Биз улук Ибраһимниң әвлатлири болған «улук Йәһудий миллити», «Биз һеч немә қилмисақму Худа алдида «Униңға хас алаһидә һәлқ» боливеримиз» дегән позитсийини билдүриду. ■ 3:9 Юһ. 8:39. □ 3:10 «Палта аллиқачан дәрәқләрниң йилтизига тәңләп қоюлди» — Йәһя пәйғәмбәрниң бу улук сөзи вә 12-әйттеқи кейинки бешарити тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. Униң шу баяни «Худаниң ғәзиви әнди силәргә йетип келиш алдида» дегән асасий мәнини билдүриду. ■ 3:10 Мат. 7:19; Юһ. 15:6. ■ 3:11 Мар. 1:7; Лука 3:16; Юһ. 1:15,26; Рос. 1:5; 11:16; 19:4. ■ 3:13 Мар. 1:9; Лука 3:21.

қияпитидә әрштин чүшүп, үстигә қонуватқанлығыни көрди. □ ■ 17 Вә мана, әрштин бир аواز: — «Бу Мениң сөйүмлүк оғлум, Мән униңдин толук хурсәнмән!» — дәп аңланди. ■

□ 3:16 «Әйса чөмүлдүрүлүп болупла, судин чиқти...» — немишкә Әйса Йәһяниң чөмүлдүрүшини қобул қилди? «Қошумчә сөз»имиздә бу тоғрилиқ азрақ тохтилимиз. «Худаниң Роһи кәптәр қияпитидә әрштин чүшүп..» — яки «... пахтәк қияпитидә чүшүп...». Грек тилида бу куш «перистера» дәп атилиду. «Перистера» грек тилида һәм кәптәрни һәм пахтәкниму көрситиду. ■ 3:16 Йәш. 11:2; 42:1; Юһ. 1:32. ■ 3:17 Йәш. 42:1; Мат. 12:18; 17:5; Мар. 1:11; Луқа 9:35; Кол. 1:13; 2Пет. 1:17.

Қанаан (Палестин) земини — Инжил дәври

Харитә - Мәсиһниң дәврида, Қанаан (Израилия) земини

Әйсаңиң чөл-баяванда синилиши

Мар. 1:12-13; Луқа 4:1-13

1 Андин Әйса Роһниң йетәкчилигидә Иблисниң синақ-аздурушлириға йүзлиниш үчүн чөл-баяванға елип берилди. ■ 2 У қириқ кечә-күндүз роза тутқандин кейин, униң қосиғи ечип кәткән еди. ■ 3 Әнди аздурғучи униң йениға келип униңға:

— Әгәр сән растинла Худаниң Оғли болсаң, мошу ташларни нанға айлинишқа буйруғин! — деди. ■

4 Лекин у жававән: —

Тәвратта: «Инсан пәқәт нан биләнла әмәс, бәлки Худаниң ағзидин чиққан һәр бир сөз биләнму яшайду» дәп пүтүлгән, — деди. ■

5 Андин Иблис уни муқәддәс шәһәргә елип берип, ибадәтханиниң әң егиз жайиға турғузуп униңға: 6 — Худаниң Оғли болсаң, өзүңни пәскә ташлап баққин! Чүнки *Тәвратта:* «Худа Өз пәриштилиригә сениң һәққиңдә әмир қилиду»; вә «путуңниң ташқа урулуп кәтмәслиги үчүн, улар сени қоллирида кәтирип жүриду» дәп пүтүлгән — деди. ■

7 Әйса униңға: «Тәвратға йәнә, «Пәрвәрдигар Худайиңни синиғучи болма!» дәпму пүтүлгән — деди. ■

8 Андин, Иблис уни наһайити егиз бир таққа чиқирип, униңға дуниядики барлиқ падишалиқларни шәрәплири билән көрситип:

9 Йәргә жиқилип маңа ибадәт қилсаң, буларниң һәммисини саңа бериветимән, — деди.

10 Андин Әйса униңға: — Йоқал, Шәйтан! Чүнки *Тәвратта:* «Пәрвәрдигар Худайиңғила ибадәт қил, пәқәт Униңла ибадәт-хизмитидә бол!» дәп пүтүлгән, — деди. ■

11 Буниң билән Иблис уни ташлап кетип қалди, вә мана, пәриштиләр келип униң хизмитидә болди. ■

Әйса тәлим беришни башлайду

Мар. 1:14-15; Луқа 4:14-15

12 Әнди Әйса Йәһяниң тутқун қилинғанлиғини аңлап, Галилийгә йол алди. ■

13 У Насарәт йезисини ташлап, Зәбулун вә Нафтали районидики *Галилийә* деңизи

■ 4:1 «... Әйса Роһниң йетәкчилигидә ... чөл-баяванға елип берилди» — «Роһ» мошу йәрдә Муқәддәс Роһни көрситиду. ■ 4:1 Мар. 1:12; Луқа 4:1. ■ 4:2 «У қириқ кечә-күндүз роза тутқандин кейин, униң қосиғи ечип кәткән еди» — окурмәнләргә аян болсунки, муқәддәс язмиларда «роза тутуш» адәттә һеч қандақ озукланмаслиқни көрситиду. Ундақ беваситә дейилмигән болса мошу розилар су ичмәслиқни өз ичигә алмайду. ■ 4:3 «Аздурғучи униң йениға келип униңға... деди» — «аздурғучи» Шәйтанны көрситиду, әлвәттә. «Әгәр сән растинла Худаниң Оғли болсаң,...» — грек тилида бу -3- вә 6-айәтләрдики «әгәр» адәттә «әгәр (мундақ) болсаң (вә дәрвәкә шундақ болсан)» дегән мәнини пуритиду. «Худаниң Оғли» — бу нам һәргизму Худа билән Әйса оттурисидики жисманий жәһәттики ата-балилиқ мунасивәтни әмәс, бәлки роһий жәһәттики мунасивәтни билдүриду. ■ 4:4 «Инсан пәқәт нан биләнла әмәс, бәлки Худаниң ағзидин чиққан һәр бир сөз биләнму яшайду» — «Қан.» 8:3. ■ 4:4 Қан.

8:3 ■ 4:6 «Худа Өз пәриштилиригә сениң һәққиңдә әмир қилиду»; вә «путуңниң ташқа урулуп кәтмәслиги үчүн, улар сени қоллирида кәтирип жүриду» — «Зәб.» 90:11, 12. Шәйтанның бу айәтни ишләткини тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ 4:6 Зәб. 90:11, 12. ■ 4:7 «Пәрвәрдигар Худайиңни синиғучи болма!» — «Қан.» 6:16. ■ 4:7 Қан. 6:16. ■ 4:10 «Пәрвәрдигар Худайиңғила ибадәт қил, пәқәт Униңла ибадәт-хизмитидә бол!» — «Қан.» 6:13. ■ 4:10 Қан. 6:13; 10:20. ■ 4:11 «Буниң билән Иблис уни ташлап кетип қалди, вә мана, пәриштиләр келип униң хизмитидә болди» — Рәб Әйса учриған синақлар үстидә «қошумчә сөзимиздә азрақ тохтимиз. ■ 4:12 Мар. 1:14; Луқа 4:14,16,31; Юһ. 4:43.

бойидики Кәпәрнаһум шәһиригә келип орунлашти. □ 14 Шундақ қилип, Йәшая пәйгәмбәр арқилиқ ейтилған шу бешарәт әмәлгә ашурулди, демәк: —

15 «Зәбулун зимини вә Нафтали зимини, Иордан дәриясиниң нериқи тәрипидики «деңиз йоли» бойида, «Ят әлләрниң макани» болған Галилийдә, □ ■

16 Қараңғулуқта яшиған хәлиқ парлақ бир нурни көрди;

Йәни өлүм көләңгисиниң жутида олтарғучиларға,

Дәл уларниң үстигә нур чүшти. □ ■

17 Шу вақиттин башлап, Әйса: «Товва қилиңлар! Чүнки әрш падишалиғи йеқинлишип қалди!» — дәп жар қилишқа башлиди. ■

Әйсаниң мухлис чақриши

Мар. 1:16-20; Луқа 5:1-11

18 Бир күни, у Галилийә деңизи бойида кетиветип, икки ака-ука, йәни Петрус дәпму атилған Симон исимлиқ бир кишини вә униң иниси Андириясни көрди.

Улар белиқчи болуп, деңизгә тор ташлавататти; ■ 19 у уларға:

— Мениң кәйнимдин меңиңлар — Мән силәрни адәм тутқучи белиқчи қилимән!

— деди. □ 20 Улар шуан белиқ торлирини ташлап, униңға әгишип маңди.

21 У шу йәрдин өтүп, иккинчи бир ака-укини, йәни Зәбәдийниң оғуллири Яқуп вә иниси Юһаннани көрди. Бу иккиси кемидә атиси Зәбәдий билән торлирини оңшавататти. У уларниму чақирди. 22 Улар дәрһал кемини атиси билән қалдуруп униңға әгишип маңди.

Әйсаниң Галилийдә тәлим бериши

Луқа 6:17-19

23 Вә Әйса Галилийәниң һәммә йерини кезип, уларниң синагоглирида тәлим берип, Худаниң падишалығиниң хуш хәвирини жақалайтти, хәлиқ арисидә һәр хил кесәлләрни вә ағиз-мәйипларни сақайтти. □ 24 У тоғрилиқ хәвәр пүткүл Сурийә өлкисигә тарқалди; у йәрдики халайиқ һәр хил бемарларни, йәни һәртүрлүк кесәлләр вә ағриқ-силақларни һәмдә жин чаплашқанларни, тутқақлиқ вә паләч кесилигә гириптар болғанларни униң алдиға елип келишти; вә у уларни сақайтти. □ 25 Галилийә, «он шәһәр» райони, Йерусалим, Йәһудийә вә Иордан дәриясиниң у қетидин кәлгән топ-топ адәмләр униңға әгишип маңди.

□ 4:13 «У... Нафтали районидики Галилийә деңизи бойидики Кәпәрнаһум шәһиригә келип орунлашти» — «Галилийә деңизи» ақар сулуқ йоған бир көл. □ 4:15 «Иордан дәриясиниң нериқи тәрипидики «деңиз йоли» бойида...» — «деңиз йоли» «Галилийә деңизи»ниң гәрбий йәрлирини көрситиду.

«Ят әлләрниң макани» болған Галилийәдә...» — Асурийә империйәси тажавуз қилғандин кейин, Нафтали, Зәбулун вә башқа Израил қәбилилириниң көп қисимлири сүргүн қилинди. Бир қисим кәмбәғәл, намрат, қәбилиятсиз кишиләр қалди. Асурийә падишаси башқа ят милләт-хәлиқләрни елип келип шу йәргә, болупму Галилийәгә олтирақлаштурди. Мошу кишиләр қепқалған намрат Израиллар билән арилишип жүрүп, өз ара ассимилиятсийә қилинғачқа, Галилийә Йәһудийлар тәрипидин «ят әлликләр» (Йәһудий әмәсләр)ниң макани Галилийә» дәп кәмситилип аталған. ■ 4:15 Йәш. 8:23; 9:1.

□ 4:16 «Қараңғулуқта яшиған хәлиқ парлақ бир нурни көрди; йәни өлүм көләңгисиниң жутида олтарғучиларға, дәл уларниң үстигә нур чүшти» — Тәврат Йәш. 9:1-2. Бешарәттә мошу нур дәл шу кәмситилгән йәрдикиләргә чечилиду, дейлиду. ■ 4:16 Йәш. 9:1, 2. ■ 4:17 Мар. 1:15.

■ 4:18 Мар. 1:16. □ 4:19 «Мән силәрни адәм тутқучи белиқчи қилимән!» — «адәмни тутқучи» дегән ибаридә «тутуш» зиян йәткүзүш яки улардин пайдилиниш үчүн эмәс, бәлки уларни Шәйтаниң илкидин елип қутқузушни көрситиду. □ 4:23 «Әйса... уларниң синагоглирида тәлим берип,...»

— «синагоғлар» Йәһудий хәлқиниң ибадәт қилиш, Тәвратни оқуш вә вәз-тәлим аңлашқа жиғилидиган аммивий өйлири яки заллири. □ 4:24 «тутқақлиқ... кесилигә гириптар болғанлар» — грек тилида «ай урғанлар» дегән сөз билән ипадилиниду.

5

*Һәқиқий бәхит-бәрикәт
Луқа 6:20-23*

1 Мошу топ-топ адәмләрни көрүп у бир таққа чикти; у у йәрдә олтарғинида, мухлислири униң йениға кәлди. 2 У ағзини ечип уларға тәлим беришкә башлиди:

3 Мубарәк, роһта намрат болғанлар!
Чүнки әрш падишалиғи уларға тәвәдур. □ ■

4 Мубарәк, пиған чәккәнләр!
Чүнки улар тәсәлли тапиду. □ ■

5 Мубарәк, мулайим-мөминләр!
Чүнки улар йәр йүзигә мирасхордур. ■

6 Мубарәк, һәққанийлиққа ач вә тәшналар!
Чүнки улар толуқ тоюниду. ■

7 Мубарәк, рәһимдиллар!
Чүнки улар рәһим көриду.

8 Мубарәк, қәлби пак болғанлар!
Чүнки улар Худани көриду. ■

9 Мубарәк, теңлик тәрәпдарлири!
Чүнки улар Худаниң пәрзәнтлири дәп атилиду. □

10 Мубарәк, һәққанийлиқ йолида зиянкәшликкә учриғанлар! Чүнки әрш падишалиғи уларға тәвәдур. ■

11 Мубарәк, мән үчүн башқиларниң һақарәт, зиянкәшлик вә һәртүрлүк төһмитигә учрисаңлар; ■ 12 шат-хурам болуп яйраңлар! Чүнки әршләрдә катта инъам силәр үчүн сақланмақта; чүнки силәрдин илгәрки пәйғәмбәрләргиму улар мошундақ зиянкәшликләрни қилған. ■

*Мухлислар «туз»луқ рольини йоқатмаслиги керәк
Мар. 9:50; Луқа 14:34-35*

13 Силәр йәр йүзидики туздурсиләр. һалбуки, әгәр туз өз тәмینی йоқатса, униңға қайтидин туз тәмини қандақму киргүзгили болиду? У чағда, у һеч немигә яримас болуп, ташлинип кишиләрниң айиғи астида дәссилиштин башқа һеч ишқа яримайду. □ ■

14 Силәр дунияниң нуридурсиләр. Тағ үстигә селинған шәһәр йошуруналмайду.

15 һеч ким чирақни йеқип қоюп, үстигә севәтни көмтүрүп қоймас, бәлки чирақданниң үстигә қойиду; буниң билән, у өй ичидики һәммә адәмләргә йоруклуқ бериду. □ ■ 16 Шу тәриқидә, силәр нуруңларни инсанлар алдида

□ **5:3 «роһта намрат болғанлар»** — бәлким өзиниң Худаға қәтый муһтажлиғини тонуп йәткәнләр. Башқа бир хил тәржимиси: «Мубарәк, роһта тиләмчи болғанлар!». Грек тилида «намрат» дегән сөз «тиләмчи» дегән мәнини өз ичигә алиду (мәсилән, «Луқа» 16:20, 22дә). Бу айтләрдә «мубарәк» дегән сөз (Худа тәрипидин) «бәхитлик, бәрикәтлик қилинған» дегән мәнида ишлитилиду. ■ **5:3 Йәш.** 57:15; 66:2; Луқа 6:20. □ **5:4 «пиған чәккәнләр»** — бәлким өз гуналири вә Худаға таянмиғанлиғи үчүн пиған чекишни көрситиду. ■ **5:4 Йәш.** 61:2; 66:10,13; Луқа 6:21.

■ **5:5 Зәб.** 36:11. ■ **5:6 Йәш.** 55:1. ■ **5:8 Зәб.** 15:1-2; 23:4; ибр. 12:14. □ **5:9 «теңлик тәрәпдарлири»** — грек тилида: «суһли қилғучилар». ■ **5:10** 2Кор. 4:10; 2Тим. 2:12; 1Пет. 3:14. ■ **5:11** 1Пет. 4:14. ■ **5:12** Луқа 6:23. □ **5:13 «силәр йәр йүзидики туздурсиләр»** — туз — (1) тәм бериду; (2) чирип кетиштин тосиду; (3) захим-яриларни сақайтиду. Мухлисларниң бу дунияға болған рольи буниңға охшап кетиши керәк. ■ **5:13** Мар. 9:50; Луқа 14:34. □ **5:15 «һеч ким чирақни йеқип қоюп, үстигә севәтни көмтүрүп қоймас...»** — «севәт» грек тилида «өлчигүчи севәт». ■ **5:15**

Мар. 4:21; Луқа 8:16; 11:33.

шундақ чақнитидларки, улар яхши эмәллириңларни көрүп, әрштики атаңларни улуклисун.■

Тәврат қануни һәққидә

17 Мени Тәврат қанунини яки пәйғәмбәрләрниң язғанлирини бекар қилғили кәлди, дәп ойлап қалмаңлар. Мән уларни бекар қилғили эмәс, бәлки эмәлгә ашурғили кәлдим. 18 Чүнки мән силәргә шуни бәрһәк ейтип қояйки, асман-зимин йоқимиғичә, униңда пүтүлгәнләр эмәлгә ашурулмиғичә Тәвраттики «йод» бир һәрип, һәтта бирәр чекитму бекар қилинмайду. □ ■ 19 Шу сәвәптин, Тәврат қануниниң әқидилиригә, һәтта униң әң кичиклиридин бирини бекар қилип, вә башқиларға шундақ қилишни үгитидиған һәр ким әрш падишалиғидә әң кичик һесаплиниду. Амма әксичә, Тәврат қануни әқидилиригә эмәл қилғанлар вә башқиларға шундақ қилишни үгәткүчиләр болса әрш падишалиғидә улук һесаплиниду. □ ■ 20 Чүнки мән силәргә шуни ейтип қояйки, һәққанийлиғиңлар Тәврат устазлири вә Пәрсийләрниңкидин ашмисә, әрш падишалиғиға һеч қачан кирәлмәйсиләр.□

Ғәзәплиниш һәққидә

21 Бурунқиларға «Қатиллик қилма, қатиллик қилған һәр қандақ адәм сораққа тартилиду» дәп буйрулғанлиғини аңлиғансиләр. ■ 22 Бирақ мән өзүм шуни силәргә ейтип қояйки, өз қериндишиға бекардин-бекар ачқиқланғанларниң һәр бириму сораққа тартилиду. Өз қериндишини «ахмақ» дәп тиллиған һәр ким алий кеңәшмидә сораққа тартилиду; амма қериндашлирини «тәлвә» дәп һақарәтлән һәр ким дозақниң отиға лайиқ болиду. □ 23 Шуниң үчүн, сән қурбанға алдиға келип Худаға һәдийә атимақчи болғиниңда, қериндишиңниң сениңдин ағринған йери барлиғи ядиңға кәлсә, 24 һәдийәңни қурбанға алдиға қоюп туруп, авал қериндишиң билән яришивал, андин келип һәдийәңни ата. 25 Әгәр үстүңдин дәва қилмақчи болған бириси болса, униң билән биргә йолда болғиниңда униң билән тездин яришип, дост болғин. Болмисә, у сени сорақчиға, сорақчи болса гундайпайға тапшуриду, сән зинданға солитиветилисан. □ ■ 26 Мән саңа шуни бәрһәк ейтип қояйки, қәрзиңниң әң ахирқи бир тийининиму қоймай төлимиғичә, шу йәрдин чиқалмайсан.□

Зинахорлуқ һәққидә

■ 5:16 1Пет. 2:12. □ 5:18 «униңда, йәни Тәврат қанунида пүтүлгәнләр эмәлгә ашурулмиғичә Тәвраттики «йод» бир һәрип... бекар қилинмайду» — «йод» болса ибраний тилида: «и» («йод», й) — әң кичик һәрип һесаплиниду. ■ 5:18 Луқа 16:17. □ 5:19 «униң әң кичиклиридин бирини бекар қилип...» — ЯКИ «униң әң кичиклиридин бирини хилаплиқ қилип...» — Грек тилидики пейл бәлким «бекар қилип» вә «хилаплиқ қилип» дегән икки мәнини өз ичигә алиду. ■ 5:19 Яқ. 2:10. □ 5:20 «Тәврат устазлири вә Пәрсийләр...» — «Пәрсийләр» Йәһудийларниң диний әнғәнилиридә әң чиң туридиған қаттиқ тәләплик етиқат еқими еди. ■ 5:21 Мис. 20:13; Қан. 5:17. □ 5:22 «Өз қериндишиға бекардин-бекар ачқиқланғанлар...» — Бәзи кона көчүрмиләрдә: «бекардин-бекар» дегән сөзләр тепилмайду. «... алий кеңәшмидә сораққа тартилиду» — «алий кеңәшмә» Йәһудийларниң әң жуқури соти болуп, «санһедрин» дәп атилатти. Бәзиләр бу сөз әрштики сотни көрситиду, дәп қарайду; бизму бу пикиргә майилмиз. □ 5:25 «...үстүңдин дәва қилмақчи болған бириси болса, униң билән биргә йолда болғиниңда униң билән тездин яришип, дост болғин» — «униң билән биргә йолда болғиниңда» дегән сөз бәлким сотқа қарап маңған йолда, йәни сотқа чүшүштин бурун болған «яришип пурситини» көрситиду. «Луқа» 12:58ни көрүң. ■ 5:25 Луқа 12:58; әф. 4:26. □ 5:26 «қәрзиңниң әң ахирқи бир тийини» — «бир тийин» грек тилида «бир кодранс». Бу пулниң әң кичик бирлиги, шу дәвирдики бир ишчиниң күнлүк һәққи болған «динариус»ниң 1/64 қисми еди.

27 Силәр «Зина қилмаңлар» дәп буйрулғанлиғини аңлиғансиләр. ■ 28 Бирақ мән өзүм шуни силәргә ейтип қояйки, бирәр аялға шәһваний нийәт билән қариган киши көңлидә у аял билән алиқачан зина қилған болиду. ■ 29 Әгәр әнди оң көзүң сени гунаға аздуурса, уни оюп ташливәт. Чүнки пүтүн бәдиниңниң дозаққа ташланғинидин көрә, бәдиниңдики бир әзайиң йоқ қилинғини көп әвзәл. ■ 30 Әгәр оң қолуң сени гунаға аздуурса, уни кесип ташливәт. Чүнки пүтүн бәдиниңниң дозаққа ташланғинидин көрә, бәдиниңдики бир әзайиң йоқ қилинғини көп әвзәл.

Талақ қилиш һәққидә

Мат. 19:9; Мар. 10:11-12; Луқа 16:18

31 Йәнә: — «Кимдики аялини талақ қилса, униңға талақ хетини бәрсун» дәпму буйрулған. □ ■ 32 Бирақ мән өзүм шуни силәргә ейтип қояйки, кимдики өз аялиниң бузуқлуқ қилмишидин башқа һәр қандақ ишни банә қилип уни талақ қилса, әнди уни зинаға тутуп бәргән болиду; талақ қилинған аяли әмригә алған кишиму зина қилған болиду. □ ■

Қәсәм қилиш һәққидә

33 Силәр йәнә бурунқиларға «Қәсимиңдин янма, Пәрвәрдигарға қилған қәсимиңгә әмәл қил» дәп буйрулғанлиғини аңлиғансиләр. ■ 34 Бирақ мән өзүм шуни силәргә ейтип қояйки, қәтгий қәсәм қилмаңлар; әршни тилға елип қәсәм қилмаңлар, чүнки әрш Худаниң тәхтидур; ■ 35 яки йәрни тилға елип қәсәм қилмаңлар, чүнки йәр йүзи Худаниң тәхтипәриду. Йерусалимни тилға елипму қәсәм қилмаңлар, чүнки у йәр улук падишаниң шәһириду. ■ 36 Һәтта өз бешинларни тилға елипму қәсәм қилмаңлар, чүнки силәрниң чечинларниң бир теллиму ақ яки қара рәңгә өзгәртиш қолунлардин кәлмәйду. 37 Пәқәт дегиниңлар «Болиду», «болиду», яки «Яқ, яқ, болмайду» болсун. Буниңдин зиядисе рәзил болғучидин келиду. □

Интиқам һәққидә

Луқа 6:29-30

38 Силәр «Көзгә көз, чишқа чиш» дәп буйрулғини аңлиғансиләр. □ ■ 39 Бирақ мән өзүм шуни силәргә ейтип қояйки, әски билән тәң болмаңлар. Кимдәким оң мәңзингә урса, сол мәңзиңниму тутуп бәр; ■ 40 вә бириси үстүңдин дәва қилип, көйнигиңни алмақчи болса, чапиниңниму бәр. 41 Бириси саңа йүк-тақини йүкүзүп миң қәдәм йол жүрүшкә зорлиса, униң билән икки миң қәдәм маң.

■ 5:27 Мис. 20:14; Қан. 5:18. ■ 5:28 Аюп 31:1; Зәб. 118:37. ■ 5:29 Мат. 18:8; Мар. 9:43.

□ 5:31 «Кимдики аялини талақ қилса, униңға талақ хетини бәрсун» — «Қан.» 24:1. ■ 5:31 Чөл. 30:2; Қан. 23:20-22; 24:1. □ 5:32 «Кимдики өз аялиниң бузуқлуқ қилмишидин башқа һәр қандақ ишни банә қилип уни талақ қилса, әнди уни зинаға тутуп бәргән болиду» — аял киши Мәсһий ейтқан бу әһвалға чүшсә (демәк, ери бузуқлуқ қилған болса), ундақта у талақ қилинған болса, башқа бир әргә тәгсә болиду. Шу вақитларда талақ қилинған хотун әрсиз қалса, әһвали наһайити қийин болиду, әлвәттә. ■ 5:32 Мат. 19:7; Мар. 10:4,11; Луқа 16:18; 1Кор. 7:10. ■ 5:33 Мис. 20:7; Лав. 19:12; Қан. 5:11; 23:22 ■ 5:34 Йәш. 66:1; Яқ. 5:12. ■ 5:35 Зәб. 47:3; Йәш. 66:1. □ 5:37 «Буниңдин зиядисе рәзил болғучидин келиду» — «рәзил болғучи» Шәйтани көзритиду. Башқа бир хил тәржимиси: «рәзилликтин келиду». □ 5:38 «Көзгә көз, чишқа чиш» — уйғур тилидики мақал болса: «Қанға қан, жанға жан». Соттики адаләтлик һөкүмләрни көрситидиган бу сөзләр Таврат, «Мис.» 21:24, «Лав.» 24:20дә тепилиду. ■ 5:38 Мис. 21:24; Лав. 24:20; Қан. 19:21. ■ 5:39 Пәнд. 24:29; Луқа 6:29; Рим. 12:17; 1Кор. 6:7; 1Тес. 5:15; 1Пет. 3:9.

□ 42 Бириси сәндин тилисә, униңға бәр. Бириси сәндин өтнә-йерим қилмақчи болса, униңға бойнуңни толғима. □ ■

*Дүшмәнләрғә меһир-муһаббәт көрситиш һәққидә
Луқа 6:27-28; 32-36*

43 Силәр «Хошнаңни сөйгин, дүшминиңгә нәпрәтлән» дәп ейтилғанни аңлиған.

□ ■ 44 Бирақ мән өзүм шуни силәргә ейтип қояйки, силәргә дүшмәнлик болғанларға меһир-муһаббәт көрситиңлар, силәрдин нәпрәтләнгәнләрғә яхшилиқ қилиңлар, силәргә зиянкәшлик қилғанларға дуа қилиңлар. □ ■

45 Шундақ қилғанда, әрштики Атаңларниң пәрзәнтиридин болисиләр. Чүнки У қуяшиниң нурины яхшиларғиму вә яманларғиму чүшүриду, ямғурниму һәққанийларғиму, һәққанийәтсизләрғиму яғдуриду. □ 46 Әгәр силәр өзүңларға муһаббәт көрсәткәнләрғила меһир-муһаббәт көрсәтсәнлар, буниң қандақму инъамға еришкичилиги болсун? һәтта бағжирларму шундақ қиливатмамду?

□ ■ 47 Әгәр силәр пәкәт қериндашлириңлар биләнла салам-сәһәт қилишсанлар, буниң немә пәзилити бар? һәтта ят әлликләрму шундақ қилидиғу! □ 48 Шуңа, әрштики Атаңлар муқәммәл болғинидәк, силәрму муқәммәл болуңлар. □ ■

6

Хәйр-саһавәт һәққидә

1 Һези болунларки, хәйр-саһавәтлик ишлириңларни башқиларниң алдида көз-көз қилмаңлар. Бундақ қилсаңлар, әрштики Атаңларниң инъамиға еришәлмәйсиләр. □

2 Шуңа хәйр-саһавәт қилғиниңда, давраң салма. Сахтипәзләрла синагогларда вә кочиларда адәмләрниң махтишиға еришиш үчүн шундақ қилиду. Мән силәргә шуни бәрһәк ейтип қояйки, улар көзлигән инъамиға еришкән болиду. □ ■ 3 Лекин

□ 5:41 «Бириси саңа жүк-тақини йүдкүзүп миң қәдәм йол жүрүшкә зорлиса...» — «миң қәдәм» грек тилида: «бир миллион», йәни тахминән 1.5 километр. «Бириси саңа жүк-тақини йүдкүзүп миң қәдәм йол жүрүшкә зорлиса, униң билән икки миң қәдәм маң» — шу вақитларда Рим империйасидики әскәрләрниң аддий пухраларни өз жүк-тақлирини көтирип беришкә зорлаш һоқуқи бар еди. □ 5:42

«Бириси сәндин тилисә, униңға бәр» — Мәсиһ тилигәнләрғә немини бериш, немини бәрмәслик тоғрисида сөз қилмаған; пәкәт қөңлимиздә «бериш позитивийсини» сақлишимиз керәк. Дәл тилигән нәрсини беришимиз натайин («Рос.» 3:6ни көрүң). ■ 5:42 Қан. 15:8; Луқа 6:35. □ 5:43

«Хошнаңни сөйгин» — «Лав.» 18:18. «дүшминиңгә нәпрәтлән» — иккинчи сөз Тәвраттин әмәс, бәлки Йәһудий устазларниң язмилиридин елинип, уларниң әнъәниви көзқаришини әкс әттүриду. ■ 5:43

Лав. 19:18. □ 5:44 «силәргә зиянкәшлик қилғанларға дуа қилиңлар...» — бәзи

кона көчүрмиләрдә толук әйтә: «...силәргә дүшмәнлик болғанларға меһир-муһаббәт көрситиңлар, силәрни қарғиғанларға бөхит тиләңлар, силәрдин нәпрәтләнгәнләрғә яхшилиқ қилиңлар, силәргә һақарәт вә зиянкәшлик қилғанларға дуа қилиңлар» дейилиду. «Луқа» 6:27-28ниму көрүң. ■ 5:44 Луқа 6:27; 23:34; Рос. 7:60; Рим. 12:20; 1Кор. 4:13; 1Пет. 2:23. □ 5:45 «Шундақ қилғанда,

әрштики Атаңларниң пәрзәнтиридин болисиләр» — тәкитләнгән иш бәлки Худаниң һәқиқий характерини башқиларға билдүрүш, Униңға охшаш болуш. □ 5:46 «Һәтта бағжирларму шундақ қиливатмамду?» — бағжирлар интайин инсапсиз, пәскәш адәмләр дәп һесаплинатти. ■ 5:46

Луқа 6:32. □ 5:47 «Һәтта ят әлликләрму шундақ қилидиғу!» — «ят әлликләр»ниң көпинчиси шу вақитта бутпәрәсләр, капирлар еди, әлвәтта. □ 5:48 «...Атаңлар муқәммәл болғинидәк, силәрму муқәммәл болуңлар» — яки «... Атаңлар муқәммәл болғинидәк, силәр муқәммәл болисиләр». ■ 5:48

Яр. 17:1 □ 6:1 «хәйр-саһавәтлик ишлириңларни башқиларниң алдида көз-көз қилмаңлар» — яки «қилған яхши ишлириңларни башқиларниң алдида көз-көз қилмаңлар». □ 6:2 «Шуңа хәйр-саһавәт қилғиниңда, давраң салма» — грек тилида «шуңа хәйр-саһавәт қилғиниңда, өз алдиңда канай чағузма». ■ 6:2 Рим. 12:8.

сән, хәйр-саховәт қилғиниңда оң қолуңниң немә қиливатқинини сол қолуң билмисун. ⁴ Шуниң билән хәйр-саховитиңи йошурун болиду вә йошурун ишларни көргүчи Атаң саңа бунни қайтуриду.■

*Дуа һәққидә
Луқа 11:2-4*

⁵ Дуа қилған вақтинда, сахтипәзләрдәк болма; чүнки улар башқиларға көз-көз қилиш үчүн синагоглар яки төрт коча еғизидә турувелип дуа қилишқа амрақтур. Мән силәргә шуни бәрһәк ейтип қояйки, улар көзлигән инъамиға еришкән болиду.

⁶ Лекин сән болсаң, дуа қилған вақтинда, ичкири өйгә кирип, ишикни йепип, йошурун турғучи Атаңға дуа қилиңлар; вә йошурун көргүчи Атаң бунни саңа қайтуриду.■

⁷ Дуа-тилавәт қилғанда, *бутпәрәс* ят әлликләрдикидәк куруқ гәпләрни тәкратлавармәңлар. Чүнки улар дегәнлиримиз көп болса Худа тилигинимизни чоқум ижабәт қилиду, дәп ойлайду.■ ⁸ Шуңа, силәр уларни доримаңлар. Чүнки Атаңлар силәрниң еһтияжиңларни силәр тилимәстин бурунла билиду. ⁹ Шуниң үчүн, мундақ дуа қилиңлар: —

«И асманларда турғучи Атимиз,
Сениң намиң муқәддәс дәп улукланғай.■

¹⁰ Падишаһлиғиң кәлгәй,

Ирадәң әрштә ада қилинғандәк йәр йүзидиму ада қилинғай.

¹¹ Бүгүнки ненимизни бүгүн бизгә бәргәйсән.

¹² Бизгә қәриздәр болғанларни кәчүргинимиздәк,
Сәнму қәризлиримизни кәчүргәйсән.□

¹³ Бизни аздурулушларға учраткузмиғайсән,
Бәлки бизни рәзил болғучидин қутулдурғайсән».□ ■

¹⁴ Чүнки силәр башқиларниң гуна-сәһвәнликлирини кәчүрсәңлар, әрштики Атаңларму силәрни кәчүриду. ■ ¹⁵ Бирақ башқиларниң гуна-сәһвәнликлирини кәчүрмисәңләр, әрштики Атаңларму гуна-сәһвәнликлириңларни кәчүрмәйду.■

Роза тутуш һәққидә

¹⁶ Роза тутқан вақтинларда, сахтипәзләрдәк татираңғу қияпәткә киривалмаңлар. Улар роза тутқинини көз-көз қилиш үчүн чирайлирини солғун қияпәттә көрситиду. Мән силәргә шуни бәрһәк ейтип қояйки, улар көзлигән инъамиға еришкән болиду. ■ ¹⁷ Әнди сән, роза тутқиниңда, чачлириңни майлап, йүзүңни жуяп жүр. ¹⁸ Шу чағда, роза тутқиниң инсанларға әмәс, бәлки пәкәт йошурун турғучи Атаңғила көрүниду; вә йошурун көргүчи Атаң уни саңа қайтуриду.

■ **6:4** Луқа 14:14. ■ **6:6** 2Пад. 4:33; Рос. 10:4. ■ **6:7** 1Пад. 18:28; Йәш. 1:15. ■ **6:9** Луқа 11:2. □ **6:12** «Бизгә қәриздәр болғанларни кәчүргинимиздәк, сәнму қәризлиримизни кәчүргәйсән» — бу әйәттики «қәриз» чоқум гуналарни өз ичигә алиду. 14-әйәтни көрүң. □ **6:13**

«..бәлки бизни рәзил болғучидин қутулдурғайсән» — демәк, Шәйтандин қуткузуш. Башқа бир хил тәржимиси: «яманликтин», «рәзилликтин». «..бәлки бизни рәзил болғучидин қутулдурғайсән...» — бәзи грекчә нусхиларда бу әйәттиң ахириға келип: «Чүнки, падишаһиқ, һоқуқ вә улуклуқ Саңа мәнсуп, амин» дегән ибариләр қошулған. ■ **6:13** Мат. 13:19. ■ **6:14** Мар. 11:25; Кол. 3:13. ■ **6:15** Мат. 18:35; Яқ. 2:13. ■ **6:16** Йәш. 58:3; Мат. 9:14; Мар. 2:18; Луқа 5:33.

Байлиқ һәққидә

Луқа 12:33-34; 11:34-36; 16:13

19 Йәр йүзидә өзүңларға байлиқларни топлимаңлар. Чүнки бу йәрдә я күйә йәп кетиду, я дат бәсиду яки оғрилар там тешип оғрилап кетиду. ■ 20 Әксичә, әрштә өзүңларға байлиқлар топлаңлар. У йәрдә күйә йемәйду, дат басмайду, оғриму там тешип оғрилимайду. ■ 21 Чүнки байлиғиң қәйәрдә болса, қалбиңму шу йәрдә болиду.

22 Тәнниң чириғи көздур. Шуңа әгәр көзүң сап болса, пүтүн вужудуң йорутулиду.

□ ■ 23 Лекин әгәр көзүң яман болса пүтүн вужудуң қараңғу болиду. Әгәр вужудуңдики «йоруклуқ» әмәлийәттә қараңғулуқ болса, у қараңғулуқ немидегән қорқунучлуқ-һә!□

24 Неч ким бирла вақитта икки ғоҗайинниң куллуғида болмайду. Чүнки у яки буни яман көрүп, уни яхши көриду; яки буниңға бағлинип, униңға етиварсиз қарайду. шуниңға охшап, силәрниң һәм Худаниң, һәм мал-дунияниң куллуғида болушүңлар мүмкин әмәс.□ ■

25 Шуңа мән силәргә шуни ейтип қояйки, һаятиңларға керәклик йемәк-ичмәк яки учыңларға кийидиған кийим-кечәкниң ғемини қилмаңлар. һаятлиқ озуқтин, тән кийим-кечәктин әзиз әмәсму? ■ 26 Асмандики учар-қанатларға қараңлар! Улар теримайду, ормайду, амбарларға жиғмайду, лекин әрштики Атаңлар уларниму озуқландуриду. Силәр әшу кушлардин көп әзиз әмәсму? ■ 27 Араңларда қайсиңлар ғәм-қайғу билән өмрүңларни бирәр саат узарталайсиләр?□

28 Силәрниң кийим-кечәкниң ғемини қилишиңларниң немә һажити?! Даладики нелүпәрләрниң қандақ өсидиғанлиғиға қарап беқиңлар! Улар әмгәкму қилмайду, чақ егирмәйду; □ 29 лекин силәргә шуни ейтип, һәтта Сулайман толук шан-шәрәптә турғандиму униң кийиниши нилүпәрләрниң бир гүличиликму йоқ еди. □ 30 Әнди Худа даладики бүгүн ечилса, әтиси куруп очаққа селинидиған әшу гүл-ғияларни шунчә безигән йәрдә, силәрни техиму кийиндүрмәсму, әй ишәши ақиңлар! 31 Шуңа «немә йәймиз», «немә ичимиз», «немә кийимиз?» дәп ғәм қилмаңлар. 32 Чүнки ят әлдикиләр мана шундақ һәммә нәрсигә интилиду, амма әрштики Атаңлар силәрниң бу һәммә нәрсиләргә мухтаҗлиғиңларни билиду; □ 33 шундақ экән, һәммидин авал Худаниң падишалығи вә һәққанийлиғиға интилиңлар. У чағда, буларниң һәммиси силәргә қошулуп несип болиду.■

34 Шуниң үчүн, әтиниң ғемини қилмаңлар. Әтиниң ғеми әтигә қалсун. һәр күнниң дәрди шу күнгә тушлуқ болиду.

■ 6:19 Пәнд. 23:4; Ибр. 13:5; Яқ. 5:1. ■ 6:20 Луқа 12:33; 1Тим. 6:19. □ 6:22 «әгәр көзүң сап болса...» — грек тилида «сап» дегән сөзниң икки мәнаси бар: (1) «бир, бөлүнмәс, бирләшкән, сак»; (2) «сехий». Демәк, шундақ болғанда «сап» дегән сөзниң толук мәнаси «Көзүң Худағиლა қариса...» һәмдә; «Сән өзүң сехий болсаң...» дегән болиду. ■ 6:22 Луқа 11:34. □ 6:23 «әгәр көзүң яман болса...» — «яман» мошу йәрдә һәм «рәзил» һәм «сақ әмәс, ақиң, кесәл» дегән икки мәнини билдүриду. □ 6:24 «силәрниң һәм Худаниң, һәм мал-дунияниң куллуғида болушүңлар мүмкин әмәс» — «мал-дуния» грек тилида «маммон» дейилиду. ■ 6:24 Луқа 16:13. ■ 6:25 Зәб. 36:5; 54:23; Луқа 12:22; Фил. 4:6; 1Тим. 6:8; 1Пет. 5:7. ■ 6:26 Аюп 38:41; Зәб. 146:9. □ 6:27 «... өмрүңларни бирәр саат узарталайсиләр?» — башқа бир тәржимиси: «...боюңға бирәр герич қошаламду?». □ 6:28 «Даладики нелүпәрләр...» — яки «Даладики явайи гүл-ғиялар...». □ 6:29 «һәтта Сулайман толук шан-шәрәптә турғандиму униң кийиниши нилүпәрләрниң бир гүличиликму йоқ еди» — мошу йәрдә «Сулайман» улук падиша, Давут падишаниң оғли Сулайманни көрситиду. □ 6:32 «ят әлдикиләр мана шундақ һәммә нәрсигә интилиду...» — «ят әлдикиләр» Йәһудий әмәс бутпарәсләр болуп, тирик Худани билмәйтти. Мухлислар Йәһудий болғачқа, Худаниң күч-қудритигә һәмдә өз хәлқидин хәвәр алидиғанлиғиға ишәши болуши керәк еди. ■ 6:33 1Пад. 3:13; Зәб. 36:25; 54:23

7

*Башқиларниң үстидин һөкүм қилмаңлар
Луқа 6:37-38; 41-42*

1 Башқиларниң үстидин һөкүм қилип жүрмәңлар. Шундақта Худаниң һөкүмигә учрмайсиләр. ■ 2 Чүнки силәр башқилар үстидин қандақ баһа билән һөкүм қилсаңлар, Худаму силәрниң үстүңлардин шундақ баһа билән һөкүм чиқириду. Силәр башқиларни қандақ өлчәм билән өлчисәңлар, Худаму силәрни шундақ өлчәм билән өлчәйду. □ ■ 3 Энди немә үчүн бурадириңниң көзидики қилни көрүп, өз көзүңдики лимни байқалмайсән?! □ ■ 4 Сән қандақму бурадириңға: «Қени, көзүңдики қилни еливетәй!» дейәләйсән? Чүнки мана, өзүңниң көзидә лим туриду!? ■ 5 Әй сахтипәз! Авал өзүңниң көзидики лимни еливет, андин ениқ көрүп, бурадириңниң көзидики қилни еливетәләйсән. ■

Худаниң сөзини көзигә илмайдиғанлар һәққидә

6 Муқәддәс нәрсини ишларға бәрмәңлар, яки үнчә-мәрвайитлириңларни тоңғузларниң алдиға ташлап қоймаңлар. Болмиса, улар буларни путлирида дәссәп, андин бурулуп силәрни талайду. ■

*Тиләңлар, издәңлар, чекиңлар
Луқа 11:9-13*

7 Тиләңлар, силәргә ата қилиниду; издәңлар, таписиләр; ишикни чекиңлар, ечилиду. ■ 8 Чүнки һәр бир тилигүчи тилигинигә еришиду; издигүчи издигинини тапиду; ишикни чәккүчиләргә ишик ечилиду. ■ 9 Араңларда өз огли нан тәләп қилса, униңға таш беридиғанлар барму?! ■ 10 Яки белиқ тәләп қилса, илан беридиғанлар барму? ■ 11 Энди силәр рәзил турупму өз пәрәнтлириңларға яхши илтипатларни беришни билгән йәрдә, әрштики Атаңлар Өзидин тилигәнләргә яхши нәрсиләрни техиму илтипат қилмасму? ■ 12 Шуңа һәр ишта башқиларниң өзүңларға қандақ муамилә қилишини үмүт қилсаңлар, силәрму уларға шундақ муамилә қилиңлар; чүнки Тәврат қануни вә пәйғәмбәрләрниң тәлиматлири мана шудур. ■

*Худаниң падишалигига киридиған дәрваза тар
Луқа 13:24*

13 Тар дәрвазидин кириңлар. Чүнки кишини һалакәткә елип баридиған дәрваза кәң болуп, йоли кәңташа вә дағдамдур, вә униңдин киридиғанлар көптур. ■ 14 Бирақ һаятлиққа елип баридиған дәрваза тар, йоли қистаң болуп, уни тапалайдиғанларму аз. ■

*Икки хил дәрәҗ
Луқа 6:43-44; 13:25-27*

■ 7:1 Луқа 6:37; Рим. 2:1; 1Кор. 4:3, 5. □ 7:2 «башқиларниң үстидин һөкүм қилип жүрмәңлар» — бу 1-2-айәтләр тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. ■ 7:2 Мар. 4:24; Луқа 6:38. □ 7:3 «бурадириңниң көзидики қилни көрүп...» — яки «қериндишиңниң көзидики қилни көрүп...». «...өз көзүңдики лимни байқалмайсән?!» — айәтницә толуқ мәнаси: «Немә үчүн бурадириңниң һәрә кепигидәк кичик сәһвәнлигинила көрүп, өзүңдики лимдәк чоң гунани көрмәйсән» дегәндәк. ■ 7:3 Луқа 6:41, 42. ■ 7:5 Пәнд. 18:17. ■ 7:6 Пәнд. 9:8; 23:9. ■ 7:7 Мат. 21:22; Мар. 11:24; Луқа 11:9; Юһ. 14:13; 16:24; Яқ. 1:5, 6; 1Юһа. 3:22; 5:14. ■ 7:8 Пәнд. 8:17; Йәр. 29:12. ■ 7:11 Яр. 6:5; 8:21. ■ 7:12 Луқа 6:31. ■ 7:13 Луқа 13:24. ■ 7:14 Рос. 14:22.

15 Алдиңларға қой терисигә оринивелип кәлгән, ичи житкуч чилбөридәк болған сахта пәйгәмбәрләрдин хошияр болуңлар. ■ 16 Силәр уларни мевилиридин тонувалалайсиләр. Тикәндин үзүмләр, қамғактин әнжирләр алгили боламду? 17 Шуниңға охшаш, һәр яхши дәрәк яхши мевә бериду, пор дәрәк начар мевә бериду. ■ 18 Яхши дәрәк начар мевә бәрмәйду, пор дәрәк яхши мевә бәрмәйду. 19 Яхши мевә бәрмәйдиған һәр бир дәрәк кесилип отқа ташлиниду. 20 Шуниңдәк, мошундақ кишиләрни мевилиридин тонувалалайсиләр.

Һәқиқий мухлис

21 Маңа «Рәббим, Рәббим» дегәнләрниң һәммисила әрш падишалиғға кирәлмәйду, бәлки әрштә тургучи Атамниң ирадисини ада қилғанларла кирәләйду. ■ 22 Шу күнидә нурғун кишиләр маңа: «Рәббим, Рәббим, биз сениң намиң билән вәһий-бешарәтләрни йәткүздук, сениң намиң билән жинларни қоғлидук вә намиң билән нурғун мөжизиләрни көрсәттуқ» дәйду. □ ■ 23 Һалбуки, у чағда мән уларға: «Силәрни әзәлдин тонумаймән. Көзүмдин йөқилиңлар, әй итаәтсизләр!» дәп елан қилимән.■

Икки хил имарәт салған кишиләр

24 Әнди һәр бири бу сөзлиримни аңлап әмәл қилған болса, у өз өйини қорам таш үстигә салған пәм-парасәтлик кишигә охшайду. ■ 25 Ямғур жиғип, кәлкүн келип, боран чиқип соқсиму, у өй өрүлмиди; чүнки униң ули қорам ташниң үстигә селинған. 26 Бирақ сөзлиримни аңлап туруп, әмәл қилмайдигән һәр бири өйини күмниң үстигә қурған ахмақкә охшайду. ■ 27 Ямғур яққанда, кәлкүн кәлгәндә, боран чиққанда шу өй өрүлүп кәтти; униң өрүлүши интайин дәһшәтлик болди! 28 Вә шундақ болдики, Әйса бу сөзлирини ахирлаштурғандин кейин, бу топ-топ халайиқ униң тәлимлиригә һәйрануһәс болушти. 29 Чүнки униң тәлимлири Тәврат устазлириниңкигә охшимайтти, бәлки толиму нопузлуқ еди.■

8

Әйсаниң мохо кесилини сақайтиши

Мар. 1:40-45; Луқа 5:12-16

1 У тағдин чүшкәндә, топ-топ кишиләр униңға әгишип маңди. 2 Вә мана, мохо кесили бар болған бир киши униң алдиға келип, бешини йәргә уруп тизлинип: — Тәхсир, әгәр халисиңиз, мени кесилимдин пак қилалайсиз! — деди. □ ■ 3 Әйса униңға қолини тәккүзүп туруп:

■ **7:15** Қан. 13:4; Йәр. 23:16; Мат. 24:4; Рим. 16:17; Әф. 5:6; Кол. 2:8; 1Юһа. 4:1. ■ **7:17** Мат. 3:10; 12:33; Мар. 11:13; Луқа 8:8. ■ **7:21** Мат. 25:11; Луқа 6:46; 13:25; Рос. 19:13; Рим. 2:13; Яқ. 1:22. □ **7:22** «Шу күнидә нурғун кишиләр маңа: «Рәббим, Рәббим...» дәйди» — «шу күни» — муқәддәс язмилардики көп йәрләрдә қиямәт күни пәқәт «шу күни» дәп атилиду. ■ **7:22** Йәр. 14:14; 27:15; Луқа 13:26. ■ **7:23** Эәб. 6:9; Мат. 25:12,41; Луқа 13:25,27. ■ **7:24** Йәр. 17:8; Луқа 6:47; Рим. 2:13; Яқ. 1:25. ■ **7:26** Эә. 13:11; Рим. 2:13; Яқ. 1:23. ■ **7:29** Мар. 1:22; 6:2; Луқа 4:32.

□ **8:2** «мохо кесили бар болған бир киши» — мохо кесили бир хил қорқунучлуқ, жуқумлуқ терә кесили болуп, Тәврат қануни бойичә Йәһудийлар бу хил кесәлгә гириптар болғанларни «напак» дәп һесаплап, уларға тәғмәслиги керәк еди («Лав.» 13-14-баплар). «Тәхсир» — грек тилида бу сөз «куриос» дәп атилиду. У алди-кәйнидики сөзләргә қарап яки «Тәхсир» яки «Рәббни билдүриду. Мошу йәрдә мохо кесилигә гириптар адәм Әйсаниң ким екәнлигини теһи анча билмигәкә, «Тәхсир» дәп тәржимә қилишимиз керәк. ■ **8:2** Мар. 1:40; Луқа 5:12.

— Халаймән, пак болгын! — девиди, бу адәмниң мохо кесили шуан пак болуп сақайди. ⁴Эйса униңға:

— һазир бу ишни һеч кимгә ейтма, бәлки удул берип һаһинға өзүңни көрситип, уларда бир гувалиқ болуш үчүн, Муса бу ишта әмир қилған һәдийә-қурбанлиқни сунгын, — деди. □ ■

Эйсаһиң римлиқ йүз беһиниң чакирини сақайтиши
Луқа 7:1-10; Юһ. 4:43-54

⁵ У Кәпәрһаһум шәһиригә барғанда, римлиқ бир йүз беһи униң алдиға келип, униңдин йелинип: ■

⁶ — Тәхсир, чакирим паләч болуп қелип, бәк азаплинип өйдә ятиду, — деди.

⁷ Мән берип уни сақайтип қояй, — деди Эйса.

⁸ Йүз беһи җававән:

— Тәхсир, торусумниң астиға киришиңизгә лайиқ әмәсмән. Пәкәт бир еғизла сөз қилип қойсиңиз, чакирим сақийип кетиду. ■ ⁹ Чүнки мәнму башқа бирисиниң һоқуқи астидики адәммән, мениң қол астида ләшкәрлирим бар. Биригә бар десәм бариду, биригә кәл десәм, келиду. Қулумға бу ишни қил десәм, у шу ишни қилиду, — деди. □

¹⁰ Эйса бу гәпләрни аңлап, һәйран болди. Өзи биллә кәлгәнләргә:

— Мән силәргә шуни бәрһәк ейтип қояйки, бундақ ишәшни һәтта Исраиллар арисидиму тапалмиған едим. ¹¹ Силәргә шуни ейтайки, нурғун кишиләр күнчиқиш вә күнпетиштин келип, әрш падишалиғида Ибраһим, Иһақ вә Якуллар билән бир дәстиһаһнда олтириду. ■ ¹² Лекин бу падишалиқниң өз пәрзәнтлири болса, сиртта қараңғулуққа ташлинип, у йәрдә жиға-зерәлар көтириду, чишлирини ғучурлитиду, — деди. □ ■ ¹³ Андин, Эйса йүз беһиға:

— Өйүңгә қайт, ишәнгиниңдәк сән үчүн шундақ қилиниду, деди. һелиқи чакарниң кесили шу пәйттә сақайтилди.

Эйсаһиң нурғун кесәлләрни сақайтиши
Мар. 1:29-34; Луқа 4:38-41

¹⁴ Эйса Петрусниң өйигә барғанда, Петрусниң қейинанисиниң қизип орун тутуп йетип қалғини көрди. ■ ¹⁵ У униң қолини тутивиди, униң қизитмиси янди. Аял дәрһал орнидин туруп, Эйсаһи күтүшкә башлиди.

¹⁶ Кәч киргәндә, кишиләр җин чаплашқан нурғун адәмләрни униң алдиға елип келишти. У бир еғиз сөз биләнла җинларни һайдивәттә вә барлиқ кесәлләрни сақайтти. ¹⁷ Буниң билән, Йәшәя пәйғәмбәр арқилиқ йәткүзүлгән: «У өзи

□ **8:4** «удул берип һаһинға өзүниң көрситип, уларда бир гувалиқ болуш үчүн, Муса бу ишта әмир қилған һәдийә-қурбанлиқни сунгын» — Тәврат қануни бойичә бириси мохо кесилидин сақайған болса, муқәддәс ибадәтханидики мәсәул һаһинниң алдиға берип өзини «сақ, яки сақ әмәс» дәп тәкшүртүп қурбанлиқ қилиши керәк еди; андин қайтидин җәмийәт билән арилишалайтти. («Лав.» 13:9, 14:11-13, «Луқа» 5:14ни көрүң). Демисәкму, Мәсиһ кәлгичә бундақ мурасим бир қетимму өткүзүлүп бақмиған. ■ **8:4** Лав. 13:2; 14:2; Луқа 5:14. ■ **8:5** Луқа 7:1. ■ **8:8** Зәб. 106:20. □ **8:9** «мәнму башқа бирисиниң һоқуқи астидики адәммән...» — «мәнму» дегән сөзгә диққәт қилишимиз керәк. Демәк, йүз беһи Рим императорниң һоқуқи астида туруп өз һоқуқи билән әскәрлиригә буйруқ берәләйтти; Эйса аләм егисиниң һоқуқи астида туруп униң һоқуқи билән аләмниң ишлирини буйруйдиган адәм еди. ■ **8:11** Луқа 13:29. □ **8:12** «күнчиқиш вә күнпетиштин кәлгәнләр ...» — (11-айәт) Йәһудий әмәсләрни, Йәһи ят әликләрни көрситиду. «Падишалиқниң өз пәрзәнтлири» болса, әсли Худаниң падишалиғиға мирасхор болуш керәк болған Йәһудийларниң өзлирини көрситиду. ■ **8:12** Мат. 13:42; 21:43; 22:13; 24:51; Луқа 13:28. ■ **8:14** Мар. 1:29; Луқа 4:38.

ағриқ-силақлиримизни көтәрди, кесәлиримизни үстигә алди» дегән сөз әмәлгә ашурулди. ■

Әйсага әгишишиниң бәдәллири
Луқа 9:57-62

18 Әйса өзини оривалған топ-топ кишиләрни көрүп, мухлислирига деңизниң у қетиға өтүп кетишни әмир қилди. 19 Шу чағда, Тәврат устазлиридин бири келип, униңға:

— Устаз, сән қәйәргә барсаң, мәнму саңа әгишип шу йәргә баримән, — деди. ■

20 Әйса униңға:

— Түлжиләрниң өңқурлири, асмандики қушларниң угилири бар; бирақ Инсаноглиниң бешини қойғидәк йериму йоқ, — деди. □

21 Мухлислиридин йәнә бири униңға:

— Рәб, мениң авал берип атамни йәрликкә қоюшумға ижазәт бәргәйсән, — деди. □

22 Бирақ Әйса униңға:

— Маңа әгәшкин, вә өлүкләр өз өлүклирини йәрликкә қойсун, — деди. □ ■

Әйсаниң боранни тиничлитиши
Мар. 4:35-41; Луқа 8:22-25

23 У кемигә чүшти, мухлислириму чүшүп биллә маңди. ■ 24 Вә мана, деңиз үстидә қаттиқ боран чиқип кәтти; шуниң билән долқунлар кемидин һалқип кемини фәриқ қиливетәй дәп қалди. Лекин у ухлавататти. 25 Мухлислар келип уни ойғитип:

— И устаз, бизни қутулдурғайсән! Биз һалакәт алдида туримиз — деди.

26 — Немишкә қорқисиләр, и ишәши әжизлар! — деди у вә орнидин туруп, боран-чапқунға вә деңизга тәнбиһ беривиди, һәммиси бирдинла тиничланди. ■

27 Мухлислар интайин һәйран болуп, бир-биригә:

— Бу зади қандақ адәмду? һәтта боран-чапқунлар вә деңизму униңға бойсунидикән-һә! — дәп кетишти.

Әйсаниң жин чаплашқан икки адәмни азат қилиши
Мар. 5:1-20; Луқа 8:26-39

28 Әйса деңизниң у қетидики Гадаралиқларниң жутиға барғинида, жин чаплашқан икки киши гөрлиридин чиқип униңға алдиға кәлди. Улар шунчә

■ 8:17 Йәш. 53:4; 1Пет. 2:24. ■ 8:19 Луқа 9:57. □ 8:20 «Инсаноглиниң бешини қойғидәк йериму йоқ» — Тәвратта «Инсаногли» дегән ибарә алдин-ала ейтилған, дунияни қутқузушқа келидиған «Мәсиһ»ни көрсәткән еди (мәсилән, «Дан.» 7:13-14). Тәврат-Зәбур бойичә бу әвәтилгүчиниң Худаниң күч-қуадити вә шан-шариви билән әрштин чүшүп, пүтқүл инсанларни мәңгү башқуридиғанлиғи алдин-ала ейтилған. Униңдин муһими, бизниңчә, Әйса Мәсиһниң бу намни өзи һәққидә көп ишлитиши өзиниң толук инсан экәнлигини, инсанийәт билән бир экәнлигини тәкитләш үчүн еди. Чүнки әрш тәрипидин ейтқанда әжайип иш шуки, гәрчә у әзәлдин Худаниң Оғли болған болсиму, у һазир йәнә «Инсаниң оғли»му еди. «Тәбирләр»ниму көрүң. □ 8:21 «Рәб, мениң авал берип атамни йәрликкә қоюшумға ижазәт бәргәйсән» — бу кишиниң атиси бәлким теһи дуниядин кәтмигән еди. Шуниң билән бәзиләр: «Авал берип атам өлүп уни йәрликкә қойғичә күтүшүмгә йол қойғайсән» дәп тәржимә қилиду. □ 8:22 «Өлүкләр өз өлүклирини йәрликкә қойсун» — «өлүкләр» мошу йәрдә шүбһисизки, гуналиридин қутқузулмағанлиғи түпәйлидин «роһи өлгәнләр»ни көрситиду. ■ 8:22 1Тим. 5:6. ■ 8:23 Мар. 4:35; Луқа 8:22. ■ 8:26 Аюп 26:12; Зәб. 106:29; Йәш. 51:10.

вәһший едики, һеч ким бу йәрдин өтүшкә жүрәт қилалмайтти. □ ■ 29 Уни көргәндә улар:

— И Худаниң Оғли, сениң биз билән немә қариң! Сән вақит-саити кәлмәйла бизни қийниғили кәлдиңму? — дәп товлиди.

30 Шу йәрдин хелә жирақта чоң бир топ тоңғуз падиси отлап жүрәтти. 31 Жинлар әнди униңға:

— Әгәр сән бизни қоғливатмәкчи болсаң, бизни тоңғуз падиси ичигә киргүзүвәткәйсән, — дәп ялврушти.

32 У уларға:

— Чиқиңлар! — деди, жинлар чиқип, тоңғузларниң тенигә киривалди. Мана, пүткүл тоңғуз падиси тик ярдин етилип чүшүп, суларда ғәриқ болди.

33 Лекин тоңғуз баққучилар бәдәр қечип, шәһәргә кирип, бу ишниң баш-ахирини, жүмлидин жин чаплашқан кишиләрниң кәчүрмишлирини халайиққа ейтип беришти. 34 Вә мана, пүтүн шәһәрдикиләр Әйса билән көрүшкили чиқти. Улар уни көргәндә, униң өзлириниң шу районидин айрилип кетишини өтүнди.

9

Әйсаниң паләч кесәлни кәчүрүм қилиши вә сақайтиши

Мар. 2:1-12; Луқа 5:17-26

1 Шуниң билән у кемигә чүшүп деңиздин өтүп, өзи турған шәһәргә қайтип кәлди. □ ■ 2 Вә мана, кишиләр зәмбилгә ятқузулған бир паләчни униң алдиға елип кәлди. Әйса уларниң ишәшини көрүп хелиқи паләчкә:

— Оғлум, жүрәклик бол, гуналариң кәчүрүм қилинди, — деди.

3 Андин мана, Тәврат устазлиридин бәзилири көңлидә: «Бу адәм күпүрлүк қиливатиду!» дәп ойлиди. ■

4 Уларниң көңлидә немә ойлаватқанлиғини билгән Әйса уларға:

— Немә үчүн көңлүңларда рәзил ойларда болисиләр? 5 «Гуналариң кәчүрүм қилинди» дейиш асанму яки «Орнуңдин тур, маң!» дейишму? — деди вә йәнә уларға: — 6 Амма һазир силәрниң Инсаноғлиниң йәр йүзидә гуналарни кәчүрүм қилиш һоқуқиға егә экәнлигини билишиңлар үчүн, — у паләч кесәлгә: — Орнуңдин тур, орун-көрпәңни жиғиштуруп өйүңгә қайт, — деди.

7 хелиқи адәм орнидин туруп өйигә қайтти. 8 Бунни көргән топ-топ адәмләр қорқушуп, инсанларға бундақ һоқуқни бәргән Худани улуклашти.

Әйсаниң Маттани мухлисликқа чақириси

Мар. 2:13-17; Луқа 5:27-32

9 Әйса у йәрдин чиқип алдиға кетиветип, баж жиғидиған орунда олтарған, Матта исимлик бир бажғирни көрди. У униңға:

— Маңа әгәшқин! — деди.

Вә Матта орнидин туруп, униңға әгәшти. ■

□ 8:28 «Гадаралиқлар» — яки «Герасалиқлар» («Луқа» 8:36ни көрүң). «Жин чаплашқан икки киши гөрлиридин чиқип униңға алдиға кәлди» — «гөрләрдин» — Қанаанда (Пәләстиндә) көп гөрләр өңүрләрдин ясилиду. ■ 8:28 Мар. 5:1; Луқа 8:26. □ 9:1 «өзи турған шәһәр» — Кәпәрнаһумни демәкчи. ■ 9:1 Мар. 2:3; Луқа 5:18; Рос. 9:33. ■ 9:3 Зәб. 31:5; Йәш. 43:25. ■ 9:9 Мар. 2:14; Луқа 5:27.

10 Вә шундақ болдики, Әйса *Маттаниң* өйидә мейман болуп дәстиханда олтарғанда, нурғун бажғирлар вә гунакарларму кирип, Әйса вә уның мухлислири билән һәмдәстихан болди. □ 11 Буни көргән Пәрсийләр уның мухлислириға: — Устазыңлар немишкә бажғир вә гунакарлар билән бир дәстиханда йәп-ичип олтириду?! — деди.

12 Бу гәпни аңлиған Әйса:

— Сағлам адәмләр әмәс, бәлки бемарлар тевиpqа муһтаждур. 13 Силәр берип муқәддәс язмилардики: «Издәйдиғиним қурбанлиқлар әмәс, бәлки рәһим-шәпқәт» дейилгән шу сөзниң мәнасини үғиниңлар; чүнки мән һәққанийларни әмәс, бәлки гунакарларни чақирғили кәлдим, деди. □ ■

Йеңи конидин үстүндур

Мар. 2:18-22; Луқа 5:33-39

14 Шу вақитларда, Йәһә *пәйғәмбәрниң* мухлислири Әйсаниң йеңиға келип уныңға: — Немишкә биз вә Пәрсийләр пат-пат роза тутимиз, лекин сизниң мухлислириңиз тутмайду? — дөп сорашти. ■

15 Әйса жававән:

— Тойи болуватқан жигит теги тойда һәмдәстихан олтуған чағда, той мейманлири һазә тутуп олтарса қандақ болиду!? Амма шу күнләр келидуки, жигит улардин елип кетилиду, улар шу күндә роза тутиду. □ ■

16 һеч ким қона көйнаккә йеңи рәхттин ямақ салмайду. Ундақ қилса, йеңи ямақ киришип, кийимни тартип житиветиду. Нәтижидә, житиқ техиму йоғинап кетиду. □ 17 Шуниңдәк, һеч ким йеңи шарапни қона тулумларға қачилимайду. Әгәр ундақ қилса, *шарапниң ечиши билән тулумлар йерилип кетиду*-дә, шарапму төкүлүп кетиду һәм тулумларму қардин чиқиду. Шуның үчүн кишиләр йеңи шарапни йеңи тулумларға қачилайду; шундақ қилғанда, һәр иккилиси сақлинип қалиду. ■

Әйса бир қизни тирилдүриду, бир аялни сақайтиду

Мар. 5:21-43; Луқа 8:40-56

□ 9:10 «мейман болуп дәстиханда олтарғанда...» — грек тилида «мейман болуп дәстиханда ятқанда». Шу чағдиларда кишиләр дәстихан селинған ширә әтрапидә янашлап ятқан һалда гизалишатти. «**нурғун бажғирлар вә гунакарлар**» — «бажғирлар» Исраилниң зиминини ишғал қилған римлиқлар үчүн өз хәлқидин баж жигип беридиған вә шу сәвәптин нәпрәткә учриған Йәһудийлар. «**гунакарлар**» — Тәврат-Инжіл бойичә һәр бир адәм гунакар, әлвәттә. Лекин мошу айттики «гунакарлар» дегән сөз, һали чоң Пәрсийләр вә Тәврат устазлири тәрипидин алаһидә «гунакарлар» дөп аталған бажғирлар, паһишә аяллар, һатта саватсиз кишиләр қатарлиқларни көздә тутиду. □

9:13 «Силәр берип муқәддәс язмилардики: «...» дейилгән шу сөзниң мәнасини үғиниңлар — «Силәр берип: «палани-палани сөзләр»ни үғиниңлар» дегән сөзләр Йәһудий Тәврат устазлириниң башқиларға йолйорүк көрсәткәндә әң яхши көридиған ибарилриниң бири. Мәсиһниң буни ишлитиши чоқум уларни рәнжитти. Худаниң бу бешарити Тәвратта, «Һош.» 6:6дә тепилиду. «...**һәққанийларни әмәс, бәлки гунакарларни чақирғили кәлдим**» — Мәсиһниң мошу сөзидә «гунакарлар» дегини өзлирини гунакар дөп тонуп йәткәнләрни көздә тутиду, әлвәттә. Чүнки һәммә адәм гунакардур. «**һәққанийлар**» өзини һәққаний дөп һесаплиғанларни көрситиду. Шуна Мәсиһ уларни чақиралмайtti. ■ 9:13 Һош. 6:6; Мик. 6:8; Мат. 12:7; Мар. 2:17; Луқа 5:32; 19:10; 1Тим. 1:15. ■ 9:14 Мар. 2:18; Луқа 5:33. □ 9:15 «Той мейманлири» — грек

ТИЛИДА «мәриқә залиниң пәрзантилири» дегән ибарә билән ипадиллиниду. «Амма шу күнләр келидуки, жигит улардин елип кетилиду, улар шу күндә роза тутиду» — бу сөзләр Әйсаниң өз «мейманлардин елип кетилиши», йәни уның өлүми өзигә әгәшкәнләргә қайғу-һәсрәт елип келидиғанлиғи тоғрилиқ бир бешаритидур. ■ 9:15 2Кор. 11:2. □ 9:16 «Һеч ким қона көйнаккә йеңи рәхттин ямақ салмайду» — йеңи рәхт киришип кетиду, әлвәттә. ■ 9:17 Мар. 2:22.

18 У Йәһяниң мухлисрига бу сөзләрни қиливатқан вақтида, мана бир һөкүмдар келип, уның алдиға баш уруп:

— Мениң қизим һазирла өлүп кәтти; амма сиз берип уныңға қолиңизни тәккүзүп қойсиңиз, у тирилиду, деди. □ ■

19 Әйса орнидин туруп, мухлисри билән биллә уның кәйнидин маңди.

20 Вә мана, йолда хун тәврәш кесилигә гириптар болғиниға он икки жил болған бир аял Әйсаниң арқисидин келип, уның тониниң пешини силиди. ■ 21 Чүнки у ичидә «Уның тонини силисамла, чоқум сақийип кетимән» дәп ойлиған еди.

22 Амма Әйса кәйнигә бурулуп, уни көрүп:

— Қизим, жүрәклик бол, ишәшиң сени сақайтти! деди. Шуның билән у аял шу сааттә сақайди. □ ■

23 Әнди Әйса хелиқи һөкүмдарниң өйигә киргәндә, нәй челиватқан вә һаза тутуп вайсаватқан кишиләр топини көрүп, ■ 24 уларға:

— Чиқип кетиңлар, бу қиз өлмиди, бәлки ухлаватиду, деди.

Шуни аңлап көпчилик уни мәсқирә қилди. ■ 25 Кишиләр чиқириветилгәндин кейин, у қизниң йенигә кирип, уның қолини тутивиди, қиз орнидин турди. 26 Бу тоғрисидики хәвәр пүтүн жутта пур кәтти.

Кор вә гача кишиләрниң сақайтилиши

27 Әйса у йәрдин чиққанда, икки қаригу уның кәйнидин келип:

— И Давутниң оғли, бизгә рәһим қилғайсиз! — дәп нида қилишти. □

28 У өйгә киргәндин кейин, шу икки қаригу уның алдиға кәлди. Әйса улардин:

— Силәр мениң бу ишқа қадир экәнлигимгә ишинәмсиләр? — дәп сориди.

— И Рәббим, ишинимиз, — дәп жавап бәрди улар.

29 У қолини уларниң көзлиригә тәккүзүп туруп:

— Ишәшиңлар бойичә болсун! девиди, 30 Уларниң көзлири ечилди. Әйса уларға:

Бу ишни һеч кимгә ейтмаңлар! дәп қаттиқ тапилиди. ■ 31 Лекин улар у йәрдин чиқипла, уның нам-шөһритини пүткүл жутқа йейивәтти. ■

32 Улар чиқип кетиватқанда, кишиләр жин чаплашқан бир гачини уның алдиға елип кәлди. ■ 33 Уныңға чаплашқан жинниң һайдилиши биләнла, хелиқи адәм зуванға кәлди. Халайиқ интайин һәйрануһас болуп:

— Бундақ иш Исраилда зади көрүлүп бақмиған, — дейишти.

34 Лекин Пәрсийләр:

— У жинларни жинларниң әмригә тайинип қоғлайдикән, дейишти. ■

Әйсаниң хәлиқкә ичини ағритишлири

35 Вә Әйса барлиқ шәһәр вә йеза-қишлақларни кезип, уларниң синагоглирида тәлим берип, әрш падишалигидики хуш хәвәрни жақалиди вә һәр хил кесәлләрни

□ **9:18** «мана бир һөкүмдар келип...» — бу «һөкүмдар» синагогниң чоңи еди («Мар.» 5:22ни көрүң). «Мениң қизим һазирла өлүп кәтти» — башқа бир тәржимиси: «Қизим бу ваққичә өлгән болса керәк...».

■ **9:18** Мар. 5:22; Луқа 8:41. ■ **9:20** Лав. 15:25; Мар. 5:25; Луқа 8:43. □ **9:22** «Қизим,

жүрәклик бол» — Мәсиһниң «жүрәклик бол» дегинигә қариганда, аял бәк қорққан. Немишкә? Униңда хун тәврәш кесили болғанлиги үчүн, Тәврат қануни бойичә өзи тәккән барлиқ кишиләрни «напак» қилған болиду (йәни, уныңға тегип кәткәнләр ибадәтханиға киришкә, қурбанлиқ қилишқа вақитлиқ лаяқәтсиз болатти). Шуның билән у этраптики халайиқнила напак қилипла қалмай, бәлки Мәсиһниң өзинуму «напак» қилған болатти. ■ **9:22** Мар. 5:38; Луқа 8:51. ■ **9:23** Мар. 5:38; Луқа 8:51. ■ **9:24** Юһ. 11:11.

□ **9:27** «И Давутниң оғли, бизгә рәһим қилғайсиз!» — пәйғәмбәрләрниң бешарәтлири бойичә, Қутқузғучи-Мәсиһ «Давутниң әвлади» болуши керәк. Шуна Йәһудилар арисидә «Давутниң оғли» дегән бу нам Мәсиһни көрситатти. ■ **9:30** Мат. 12:16; Луқа 5:14. ■ **9:31** Мар. 7:36. ■ **9:32** Мат. 12:22; Луқа 11:14. ■ **9:34** Мат. 12:24; Мар. 3:22; Луқа 11:15.

вә һәр хил мәйип-ажизларни сақайтти. ■ ³⁶ Лекин у топ-топ адәмләрни көрүп уларға ич ағритти, чүнки улар харлинип падицисиз қой падилиридәк панаһсиз еди. ■ ³⁷ Шуниң билән у мухлисриға:
— һосул дәрвәкә көп екән, бирақ һосул елиш үчүн ишләйдиғанлар аз екән. ■
³⁸ Шуңа һосулниң Егисидин, Өз һосулиңни жиғивелишқа ишләмчиләрни жиддий әвәткәйсән, дәп тиләңлар, — деди. ■

10

Әйсаниң он икки расулини әвәтиши

Мар. 3:13-19; 6:7-13; Луқа 6:12-16; 9:1-6

¹ У он икки мухлисини йеңига чақирип, уларға напак роһларни қоғлаш вә һәр бир кесәллики һәм һәр бир мәйип-ажизни сақайтиш һоқуқини бәрди. □ ■ ² Он икки расулниң исимлири төвәндикичә: Авал Петрус дәпму атилидиған Симон вә униң иниси Андирияс, андин Зәбәдийниң оғли Яқуп вә униң иниси Юһанна, ³ Филип вә Бартоломай, Томас вә бажғир Матта, Алфайниң оғли Яқуп вә Ләббаус дәпму атилидиған Тадай, □ ⁴ милләтпәрвәр дәп аталған Симон вә кейин Әйсаға сатқунлуқ қилған Йәһуда Ишқарийот. □

⁵ Әйса бу он иккисини *хәлиқниң арисега* мундақ тапилап әвәтти: — Ят әлликләрниң йоллириға чиқмаңлар, яки Самарийәликләрниң шәһәрлиригиму кирмәңлар, ⁶ бәлки тенигән қой падилири болған Исраил жәмәтидикиләр арисега бериңлар. ■ ⁷ Барған йериңларда: «Әрш падишалиғи йеқинлишип қалди!» дәп жакалаңлар. ■ ⁸ Ағриқ-силақларни сақайтиңлар, өлүкләрни тирилдүрүңлар, мохо кесәллирини сақайтиңлар, жинларни һайдиветиңлар. Силәргә шапаәт халис берилгәндүр, силәрму халис илтипат қилиңлар. □ ■ ⁹ Бәлвәғиңларға алтун, күмүч вә мис пулларни бағлап елип жүрмәңлар. ■ ¹⁰ Сәпәр үчүн бирла йәктәктин башқа нә хуржун, нә кәш, нә һаса еливалмаңлар. Чүнки хизмәткар өз иш һаққини елишқа һәқлиқтур. □ ■

¹¹ һәр қайси шәһәр яки йезиға барған вақтиңларда, алди билән шу йәрдә кимниң һөрмәткә лайиқ мөтивәр екәнлигини сораңлар; шундақ кишини тапқанда, у йәрдин кәткичә униң өйидила туруңлар. □ ■ ¹² Бирәр өйгә киргиниңларда,

■ **9:35** Мар. 6:6; Луқа 13:22. ■ **9:36** Йәр. 23:1; Әз. 34:2; Мар. 6:34. ■ **9:37** Луқа 10:2; Юһ. 4:35. ■ **9:38** 2Тес. 3:1. □ **10:1** «напак роһлар» — жинларни көрситиду. ■ **10:1** Мар. 3:13; Луқа 6:13; 9:1. □ **10:3** «Филип вә Бартоломай,...» — «Бартоломай»ниң башқа бир исми «Натанийәл» болуши мүмкин («Юһ.» 1:45). «Ләббаус дәпму атилидиған Тадай» — Инжилдики бәзи кона көчүримиләрдә пәкәт «Тадай» дейилиду. □ **10:4** «милләтпәрвәр дәп аталған Симон» — яки, «Қанаанлиқ Симон». «Йәһудий милләтпәрвәрләр» вәтинини Рим империйәсидин азат қилиш үчүн зораванлиқ билән күрәш қилғучилар еди. ■ **10:6** Рос. 3:26; 13:26,46. ■ **10:7** Луқа 9:2. □ **10:8**

«Силәргә шапаәт халис берилгәндүр, силәрму халис илтипат қилиңлар» — грек тилида пәкәт: «Силәргә халис берилгәндүр, силәрму халис бериңлар» билән ипадилиниду. ■ **10:8** Луқа 10:9; Рос. 8:18,20. ■ **10:9** Мар. 6:8; Луқа 9:3; 22:35. □ **10:10** «хуржун» — яки «тиләмчиниң халтиси». ■ **10:10** Лав. 19:13; Қан. 24:14; 25:4; Луқа 10:7; 1Кор. 9:4,14; 1Тим. 5:18. □ **10:11** «У йәрдин кәткичә униң өйидила туруңлар» — бу әмирдә чоң даналиқ бар. Бу икки сәвәттин ейтилған болуши мүмкин: — (1) кона заманларда көп диний вәз ейтқучилар өймүөй йоқлап пул тилайтти; лекин Әйсаниң мухлислири һеч тиләмчилик қилмаслиғи керәк; (2) улар өймү-өй көчүп жүрсә, хәлиқтә бир-биригә қарап һәртүрлүк һасат-гуман пәйда болушиму мүмкин — «Немишка улар бизниң өйдә қонмайду?» яки «немишка улар бизниң өйдин көчүп кетиду?» дегәндәк. ■ **10:11** Мар. 6:10; Луқа 9:4; 10:8.

уларга салам бериңлар. □ ¹³ Эгәр у аилидикиләр һөрмәткә лайиқ мәтивәр кишиләр болса, тилигән аманлиғиңлар уларга ижабәт болсун; эгәр улар лайиқ болмиса, тилигән аманлиғиңлар өзүңларга қайтсун. □ ¹⁴ Силәрни қобул қилмиған, сөзлириңларни аңлимиған кимдәким болса, уларниң өйидин яки шу шәһәрдин кәткениңларда, айиғиңлардики топини қеқиветиңлар. □ ■ ¹⁵ Мән силәргә шуни бәрһәк ейтип қояйки, қиямәт күнидә Содом вә Гоморра зиминидикиләрниң һали шу шәһәрдикиләрниңкидин йеник болиду. □ ■

Кәлгүсидики зиянкәшлик

Мар. 9:41; 13:9-13; Луқа 12:2-9; 12:51-53; 14:26,27; 21:12-17

¹⁶ Мана, мән силәрни қойларни бөриләрниң арасиға әвәткәндәк әвәтимән. Шуңа, иландәк сәзгүр, пахтәктәк сап диллик болуңлар. □ ■ ¹⁷ Инсанлардин пәхәс болуңлар; чүнки улар силәрни тутувелип сәт мәһкимилиригә тапшуруп бериду, синагоглирида қамчилайду. □ ■ ¹⁸ Улар вә шуңдақла ят әлликләр үчүн бир гувалиқ болушқа, силәр мениң сәвәвимдин әмирләр вә падишалар алдиға елип берилип сораққа тартилисиләр. ■ ¹⁹ Лекин улар силәрни сораққа тартқан вақтида, қандақ жавап бериш яки немә жавап бериштин әнсирәп кәтмәңлар. Чүнки шу вақти-саитидә ейтиш тегишлик сөзләр силәргә тәминлиниду. ■ ²⁰ Чүнки сөзлигүчи өзүңлар әмәс, бәлки Атаңларниң роһи силәр арқилиқ сөзләйду. ²¹ Қериндаш қериндишиға, ата балисиға хаинлиқ қилип, өлүмгә тутуп бериду. Балиларму ата-анисиға қарши чақип, уларни өлүмгә мәһкүм қилдуриду. ■ ²² Шундақла силәр мениң наһим түпәйлидин һәммә әдәмниң нәприртигә учрайсиләр. Лекин ахиргичә бәрдашлиқ бәргәнләр болса қудкузулиду. ■ ²³ Улар силәргә бу шәһәрдә зиянкәшлик қилса, йәнә бир шәһәргә қечип бериңлар. Чүнки мән силәргә шуни бәрһәк ейтип қояйки, Инсаноғли қайтип кәлгичә силәр Израилниң барлиқ шәһәрлирини арилаш *вәзипиңлар* түгимәйду. ■ ²⁴ Мухлис устазидин, қул ғоҗайинидин үстүн турмайду. □ ■ ²⁵ Мухлис устазиға охшаш болса, қул ғоҗайиниға охшаш болса рази болсун. Улар өйниң

□ **10:12** «Бирәр өйгә киргиниңларда, уларга салам бериңлар» — оқурмәнләргә аянки, «салам» (ибраний тилида «шалом») дегән сөзниң мәнаси «(Саңа) хатиржәмлик-аманлиқ тиләймән». □ **10:13** «Эгәр у аилидикиләр һөрмәткә лайиқ мәтивәр кишиләр болса» — яки «саламға лайиқ болғанлар болса». «эгәр улар лайиқ болмиса, тилигән аманлиғиңлар өзүңларга қайтсун» — мошу кишиләрниң лайиқ экәнлиги вә шуңдақла уларниң үстигә мухлислар тилигән аманлиқниң чүшүш-чүшмәслиги уларниң мухлисларни қобул қилған-қилмиғанлиги билән бағлиқ еди. 14-айәтни көрүң. □ **10:14** «уларниң өйидин яки шу шәһәрдин кәткениңларда, айиғиңлардики топини қеқиветиңлар» — «ақдики топини қеқиветиш» дегән ишарәт «бизниң силәр билән мунасивәтимиз йоқ», дегәнни билдүрүп, Худаниң сөзини рәт қилғанларға қаттиқ ағаһландуруш еди. ■ **10:14** Мар. 6:11; Луқа 9:5; Рос. 13:51; 18:6. □ **10:15** «Содом вә Гоморра» — Ибраһим пәйғәмбәр заманидики икки шәһәр болуп, бу шәһәрләрниң адәмлири охшаш һәмжинислиқ зинахорлуғиға (бәччивазлиққа) қаттиқ берилип гунаға патқанлиқтин, Худа бу шәһәрләрни адәмлири билән қошуп от чүшүрүп йоқатқан. ■ **10:15** Мар. 6:11; Луқа 10:12. □ **10:16** «иландәк сәзгүр... болуңлар» — грек тилида «иландәк ақиланә ... болуңлар». ■ **10:16** Луқа 10:3. □ **10:17** «улар силәрни тутувелип сәт мәһкимилиригә тапшуруп бериду» — «сәт мәһкимлири» Йәһудийларниң мәһкимлирини вә бәлким башқа хәрһил сорақханиларни көрситиду. ■ **10:17** Мат. 24:9; Луқа 21:12; Юһ. 15:20; 16:2; Вәһ. 2:1. ■ **10:18** Рос. 24:1; 25:4. ■ **10:19** Мар. 13:11; Луқа 12:11; 21:14. ■ **10:21** Мик. 7:2, 5; Луқа 21:16. ■ **10:22** Мат. 24:13; Мар. 13:13; Луқа 21:19; Вәһ. 2:10; 3:10. ■ **10:23** Мат. 2:13; 4:12; 12:15; Рос. 8:1; 9:25; 14:6. □ **10:24** «мухлис устазидин, қул ғоҗайинидин үстүн турмайду» — бу сирлиқ сөз бәлким мухлислар Мәсиһкә толук өгәсә, униңға охшаш азап-оқубәтни көрүләйду, дегән мәнини өз ичигә алиду. ■ **10:24** Луқа 6:40; Юһ. 13:16; 15:20.

егисини «Бәэлзибул» дәп тиллиған йәрдә, униң өйидикилирини техиму қаттиқ һақарәтлимәмду? □ ■

26 Шуңа улардин қорқмаңлар; чүнки һеч қандақ йеппиқ қоюлған иш ашакиланмай қалмайду, вә һеч қандақ мәхпий иш аян болмай қалмайду. ■

27 Мениң силәргә қараңғуда ейтидиганлиримни йоруқта ейтiveringлар. Қулиқиңларға пичирлап ейтилғанларни өгүзләрдә жакалаңлар. 28 Тәнни өлтүрсиму, лекин адәмниң жан-роһини өлтүрәлмәйдиганлардин қорқмаңлар; әксичә, тән вә жан-роһни дозақта һалак қилишқа қадир болғучидин қорқуңлар. □ ■

29 Икки қушқачни бир тийингә сетивалғили болидуғу? Лекин улардин бириму Атаңларсиз йәргә чүшмәйду. □ 30 Амма силәр болсаңлар, һәтта һәр бир тал чечинларму саналғандур. ■ 31 Шуңа, қорқмаңлар. Силәр нурғунлиған қушқачтинму қиммәтликтурсиләр!

32 Шуңа, мени инсанларниң алдида етирап қилғанларниң һәр бирини мәнму әрштики Атамниң алдида етирап қилимән; ■ 33 Бирақ инсанларниң алдида мәндин танғанларниң һәр биридин мәнму әрштики Атам алдида танимән.

Мухлис болғини үчүн зиянкәшликкә учриши мүмкин

34 Мениң дунияға келишимни течлиқ елип келиш үчүндур, дәп ойлап қалмаңлар. Мән течлиқ әмәс, бәлки қилични жүргүрүшкә кәлдим. □ ■ 35 Чүнки мениң келишим «Оғулни атисиға, қизни анисиға, келинни қейинанисиға қарши чиқриш» үчүн болиду. ■ 36 Шуниң билән «Адәмниң дүшмәнлири өз аилисидики кишиләр болиду». □ ■

37 Ата-анисини мәндинму әзиз көридиганлар маңа мунасиб әмәстур. Өз оғул-қизини мәндинму әзиз көридиганларму маңа мунасиб әмәс. ■ 38 Өзиниң крестини көтирип, маңа әгәшмигәнләрму маңа мунасиб әмәс. □ ■ 39 Өз һаятини аяйдиган киши униңдин мәһрум болиду; мән үчүн өз һаятидин мәһрум

□ 10:25 «Улар өйини егисини «бәэлзибул» дәп тиллиған йәрдә...» — «өйниң егиси» Әйса өзи, әлвәттә. «Бәэлзибул» — жинларниң падишаси Шәйтанның йәнә бир исми. Әйса өзи хәлиқ арасида «алқишлиқ» болмиса униңға әгәшкәнләрму униңға охшаш һақарәткә учрашқа рази болуши керәк, әлвәттә; һәтта бу ишни «Худа Өз нами үчүн бизгә һақарәткә учрашқа имтияз бәрди» дәп һесаплаш керәк («Фил.» 1:29ни көрүң). ■ 10:25 Мат. 9:34; 12:24; Мар. 3:22; Лука 11:15; Юһ. 8:48. ■ 10:26 Аюп 12:22; Йаш. 8:12; Йәр. 1:8; Мар. 4:22; Лука 8:17; 12:2.

□ 10:28 «лекин адәмниң жан-роһини өлтүрәлмәйдиганлардин қорқмаңлар...» — мошу әйтәттә «роһ-жан» инсанларниң роһий қисмини, йәни ички дуниясини көрситиду. ■ 10:28 Йәр. 1:8; Лука 12:4. □ 10:29 «Икки қушқачни бир тийингә сетивалғили болидуғу?» — «бир тийин» грек тилида «ассарийон». Шу дәвирдики бир ишчиниң күнлүк һәққи болған «динариус»ниң 1/16 қисми еди. ■ 10:30 1Сам. 14:45. ■ 10:32 Мар. 8:38; Лука 9:26; 12:8; 2Тим. 2:12. □ 10:34 «... Мән течлиқ әмәс, бәлки қилични жүргүрүшкә кәлдим» — 5:38-48дә хатириләнғәндәк, Әйсаниң етиқатчиларни урушмаслиққа дәвәт қилидиган тәлимигә асаһан, етиқатчилар қолиға қилич елишиға болмайду шуңа мошу әйтәтти «қилич» (Худаниң сезлиригә рәнжидиган адәмниң қолида болуп) етиқатчиларға қарши чиққан қилични, яки көмә мәнидә «жедал-мажирә»ни көрсәткән болса керәк. ■ 10:34 Лука 12:51. ■ 10:35 Мик. 7:6. □ 10:36 «Шуниң билән «Адәмниң дүшмәнлири өз аилисидики кишиләр болиду» — мошу сөзләр Тәврат «Мик.» 7:6дин елинған. ■ 10:36 Зәб. 40:10; 54:13-15; Юһ. 13:18. ■ 10:37 Лука 14:26. □ 10:38

«Өзиниң крестини көтирип, маңа әгәшмигәнләрму маңа мунасиб әмәс» — римлиқлар тәрипидин өлүм жазаси берилгәнләр миқлинидиган крестни мүрисидә көтирип жаза мәдианиға баратти. Крестлиниш адәмни қийнайдиган, интайин дәһшәтлик вә аһанәтлик өлүм жаза усули болуп, «өзиниң крестини көтириш» дегәнниң көп мәнилири ичидә төвәндикләрниму өз ичигә алса керәк: (1) Әйса Мәсиһ үчүн азап-окубәт тартишқа, (2) тил-аһанәт иштишкә, (3) Худаниң ирадисиниң әмәлгә ашурулуши үчүн зөрүр тепилғанда, «өз-өзини өлүм жазасиға һөкүм қилғандәк» өзиниң арзу-һәвәслирини рәт қилишқа тәйяр болуш. ■ 10:38 Мат. 16:24; Мар. 8:34; Лука 9:23; 14:27.

болған киши униңға еришиду. ■ 40 Силәрни қобул қилғанлар мениму қобул қилған болиду; мени қобул қилғанлар болса мени әвәткүчиниму қобул қилған болиду. ■ 41 Бир пәйғәмбәрни пәйғәмбәрлик салаһийитидә қобул қилған киши пәйғәмбәргә хас болған инъамға еришиду. һәққаний адәмни у һәққаний экән дәп билип қобул қилғанлар һәққаний адәмгә хас болған инъамға еришиду. □ ■ 42 Мән силәргә шуни бәрһәқ ейтип қояйки, мениң бу шакичклиримдин әң кичиги бирини мениң мухлисим дәп билип униңға һәтта пәкәт бирәр чинә соғ су бәргән кишиму жәзмән өзигә лайиқ инъамдин мәһрум болмайду.■

11

*Йәһя пәйғәмбәрниң гуманий соали
Луқа 7:18-35*

1 Әйса он икки мухлисиға бу ишларни тапилап болғандин кейин, өзиму шу йәрдики һәр қайси шәһәрләрдә тәлим бериш вә Худаниң каламини жақалаш үчүн у йәрдин кәтти.□

2 Зинданға соланған Йәһя пәйғәмбәр Мәсиһниң қилған әмәллирини аңлап, мухлислирини әвәтип, улар арқилиқ Әйсадин:■ 3 «Келиши муқәррәр зат өзүңму, яки башқа бирисини күтүшимиз керәкму?» — дәп сориди.□

4 Әйса уларға жавап берип мундақ деди:

— Йәһяниң йениға қайтип берип, өз аңлаватқанлириңларни вә көрүватқанлириңларни баян қилип — 5 Корлар көрәләйдиған вә тоқурлар маңалайдиған болди, мохо кесили болғанлар сақайтилди, гаслар аңлалайдиған болди, өлгәнләрму тирилдүрүлди вә кәмбәғәлләргә хуш хәвәр жақаланди — дәп ейтиңлар■ 6 вә униңға йәнә: «Мәндин гуманланмай путлишип кәтмигән киши болса бәхитлиқтур!» дәп қоюңлар, — деди.□

7 Улар кәткәндә, Әйса топ-топ адәмләргә Йәһя тоғрилиқ сөzlәшкә башлиди:

— «Силәр әсли Йәһяни издәп чөлгә барғиниңларда, зади немини көргили бардиңлар? Шамалда йәлпүнүп турған қошушниму?■ 8 Яки есил кийингән бир әрбабниму? Мана, есил кийимләрни кийгәнләр хан ордилиридин тепилидуғу!

9 Әнди силәр немә көргили бардиңлар? Бир пәйғәмбарниму? Дурус, амма мән шуни силәргә ейтип қояйки, бу болса пәйғәмбардинму үстүн бир болғучидур.

10 Чүнки муқәддәс язмилирдики: —

«Мана, йүз алдиңға әлчимни әвәтимән;
У сениң алдиңда йолуңни тәйярлайду»

■ 10:39 Мат. 16:25; Мар. 8:35; Луқа 9:24; 17:33; Юһ. 12:25. ■ 10:40 Луқа 10:16; Юһ. 13:20. □ 10:41 «Бир пәйғәмбәрни пәйғәмбәрлик салаһийитидә қобул қилған киши» — демәк, униң пәйғәмбәр экәнлиги, Худаниң сөзини йәткүзгәнлиги сәвәвидин уни қобул қилған кишини көрситиду.

■ 10:41 1Пад. 17:10; 18:4; 2Пад. 4:8. ■ 10:42 Мат. 25:40; Мар. 9:41; Ибр. 6:10. □ 11:1 «өзимү шу йәрдики һәр қайси шәһәрләрдә тәлим бериш ... үчүн у йәрдин кәтти» — «шу йәр» Галилийәни демәкчи.

■ 11:2 Луқа 7:18. □ 11:3 «Келиши муқәррәр зат өзүңму, яки башқа бирисини күтүшимиз керәкму?» — «Келиши муқәррәр зат» болса Худа вәдә қилған Қутқузғучи-Мәсиһ, әлвәттә. Йәһя өзи Мәсиһниң йолини тәйярлаш үчүн униң алдида әвәтилгән; шуниң билән у: — «Сән биз күткән кишимусән» дәп гуманлинип сорайду. ■ 11:5 Йәш. 29:18; 35:5; 61:1; Луқа 4:18. □ 11:6 «вә (униңға йәнә): «Мәндин гуманланмай путлишип кәтмигән киши болса бәхитлиқтур!» дәп қоюңлар» — Йәһя пәйғәмбәр зинданда йетип: «Әйса Қутқузғучи-Мәсиһ болса немешкә мени зиндандин қутқузмиған?» — дәп гуманланған болса керәк еди. Йәһяниң бу соали тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз.

■ 11:7 Луқа 7:24.

— дөп пүтүлгөн сөз дәл униң тоғрисида пүтүлгөндүр. □ ■ 11 Мән силэргә шуни бэрһәк ейтип қояйки, аяллардин туғулғанлар арисидә чөмүлдүргүчи Йәһядинму улуғи турғузулғини йок; амма әрш падишалиғидики әң кичик болғиниму униңдин улук туриду. 12 Амма чөмүлдүргүчи Йәһя оттураға чиққан күнләрдин бүгүнки күнгичә, әрш падишалиғиға кириш йоли шиддәт билән ечилди вә кишиләр уни шиддәт билән тутувалиду. □ ■ 13 Чүнки барлиқ пәйғәмбәрләрниң бешарәт бериш хизмити, шундақла Тәвраттики язмилар арқилиқ бешарәт йәткүзүлүш хизмити Йәһя билән ахирлишиду. 14 Вә әгәр шу сөзни қобул қилалисаңлар, «қайтип келиши муқәррәр болған Иляс пәйғәмбәр» болса, Йәһяниң өзидур. □ ■ 15 Аңлиғидәк кулиқи барлар буни аңлисун!

16 Лекин бу дәвирдики кишиләрни зади кимләргә охшитай? Улар худди рәстә-базарларда олтарвелип, бир-биригә: ■ 17 «Биз силэргә сүнай челип бәрсәкму, уссул ойнимидиңлар», «Матәм пәдисигә челип бәрсәкму, жиға-зерә қилмидиңлар» дөп қақшайдиган тугуруқсиз балиларға охшайду. 18 Чүнки Йәһя келип зияпәттә олтармайтти, шарап ичмәйтти. Шуниң билән, улар: «Униңға жин чаплишипту» дейишиду. □ ■ 19 Инсаногли болса келип һәм йәйду һәм ичиду вә мана, улар: «Таза бир тоймас вә бир мәйхор екән. У бажгирлар вә гунакарларниң достии» дейишиду. Лекин даналиқ болса өз пәрзәнтилири арқилиқ дурус дөп тонулиду». □

Әйсани чәткә қаққан шәһәрләр

Луқа 10:13-15

20 Андин у өзи көп мөжизиләрни көрсәткән шәһәрләрдә туруватқанларни товва қилмиғанлиғи үчүн әйипләп, мундақ деди: —■

21 халиңларға вай, әй Қоразинлиқлар! халиңларға вай, әй Бәйт-Саидалиқлар! Чүнки силәрдә көрситилгән мөжизиләр Тур вә Зидон шәһәрлиридә көрситилгән болса, у йәрләрдикиләр хелә бурунла бөз кийимигә йөгинип, күлгә милинип

□ 11:10 «Мана, йүз алдиңға әлчимнә өвәтимән; у сениң алдиңда йолуңни тәйярлайду» — Тәврат, «Мал.» 3:1, «Йәш.» 40:3. ■ 11:10 Мис. 23:20; Мал. 3:1; Мар. 1:2; Луқа 7:27. □ 11:12

«Әрш падишалиғиға кириш йоли шиддәт билән ечилди вә кишиләр уни шиддәт билән тутувалиду» — башқа бир тәржимиси: «Әрш падишалиғи зораванлиққа учримақта. Зораванлар униңға һужум қилмақта». Бирақ бизниңчә бу әйтниң мәнәси асасән «Худаниң падишалиғиға кириш асан эмәс; чүнки униңға һәр хил һужумлар қилиниду; лекин һужумға бәрдашлиқ беришкә тәйяр, ирадиси қәтбий адәмлар униңға егә болиду». Йәнә «Луқа» 16:16ни көрүң. Бизниңчә йәнә, 12-14-әйтләр «Мик.» 2:12-13 билән мунасивәтликтур. «Микаһ»дики «қошумчә сөз»ниму көрүң. ■ 11:12 Луқа 16:16. □ 11:14 «Вә әгәр шу сөзни қобул қилалисаңлар, «қайтип келиши муқәррәр болған Иляс пәйғәмбәр» болса, Йәһяниң өзидур» — Тәвратта, йәни «Мал.» 4:5-6дә, Қутқузғучи-Мәсиһниң мәйданға чиқишинин авал Иляс пәйғәмбәр Мәсиһниң йолини тәйярлаш үчүн қайтип келидиғанлиғи көрситилиду. Йәһудийлар Мәсиһниң келишини күткәчкә, бу бешарәткә асасән Илясниң авал келишини күтүватқан еди. Йәһя пәйғәмбәр Иляс пәйғәмбәрдәк күч-қудрәт билән кәлгән («Луқа» 1:13-17ни көрүң). Шуңа Мәсиһ Әйса бу бешарәт униң арқилиқ әмәлгә ашқан, дөп ейтиду. Униң үстигә, (Йәһудий халқи «авалқи Иляс» болған Йәһяниң хәвирини рәт қилған болғачқә) Мәсиһниң қиямәт күнидә дуняға қайтип келишинин авалму Иляс пәйғәмбәр өзи қайтидин пәйда болиду дөп ишәшимиз бар (йәнә «Мал.» 4:5-6ни вә «Мар.» 9:11-13ниму көрүң). ■ 11:14 Мал. 3:23; Луқа 1:17. ■ 11:16 Луқа 7:31. □ 11:18 «Йәһя келип зияпәттә олтармайтти, шарап ичмәйтти» — грек тилида «Йәһя келип, нә йемәйду нә ичмәйду». Оқурманләрниң есидә барки, Йәһя пәйғәмбәр интайин горигил озуқлинатти, пат-пат роза тутатти. «Мат.» 3:4ни көрүң. ■ 11:18 Мат. 3:4; Мар. 1:6. □ 11:19 «Лекин даналиқ болса өз пәрзәнтилири арқилиқ дурус дөп тонулиду» — яки «Даналиқ болса өз иш-мевилери арқилиқ дурус дөп тонулиду». Бу қисқә айтә үстидә вә униңдики көп муһим принциплар тоғрисида «қошумчә сөз»имиздә тохтилимиз. ■ 11:20 Луқа 10:13.

товва қилған болатти. □ ■ 22 Мән силәргә шуни ейтип қояйки, қиямәт күнидә Тур вә Зидондикиләрниң көридиғини силәрниңкидин йеник болиду. ■ 23 Әй әршкә көтирилгән Кәпәрнаһумлуқлар! Силәр тәһтисараға чүшүрүлисиләр. Чүнки араңларда яритилған мөжизиләр Содомда яритилған болса, у шәһәр бүгүнгичә һалак болмиған болатти. □ 24 Амма мән силәргә шуни ейтип қояйки, қиямәт күнидә Содом зиминидикиләрниң көридиғини силәрниңкидинму йеник болиду. ■

Әйсаниң хошаллиғи
Луқа 10:21-22

25 Шу вақитларда, Әйса бу ишларға қарап мундақ деди:

— Асман-зимин Егиси и Ата! Сән бу *һәқиқәтләрни* данишмән вә әқиллиқлардин йошуруп, сәбий балиларға ашкарилиғанлиғиң үчүн Саңа мәдһийиләр оқуймән! ■ 26 Бәрһәк, и Ата, нәзираңдә бундақ қилиш рава еди.

27 һәммә маңа Атамдин тәқдим қилинди; Оғулни Атидин башқа һеч ким тонумайду, вә Атиниму Оғул вә Оғул ашкарилашни лайиқ көргән кишиләрдин башқа һеч ким тонумайду. ■

28 Әй жапакәшләр вә егир жүк жүкләнгән һәммиңлар! Мениң йенимға келиңлар, мән силәргә арамлиқ берәй. 29 Мениң боюнтуруғумни кийип, мәңдин үгиниңлар; чүнки мән мөмин вә кәмтәрмән; шундақ қилғанда, көңлүңлар арам тапиду. ■ 30 Чүнки мениң боюнтуруғумда болуш асан, мениң артидиған жүкүм йениктур. ■

12

Әйса «Шабат»ниң Егисидур *** «Шабат күни» төғрилиқ 1-айәттики изаһатни көрүң

Мар. 2:23-28; Луқа 6:1-5

1 Шу чағларда бир шабат күни, Әйса буғдайлиқлардин өтүп кетивататти. Қосиғи ечип кәткән мухлислири башақларни үзүп, йейишкә башлиди. □ ■ 2 Лекин буни көргән Пәрисийләр униңға:

□ 11:21 «Силәрдә көрситилгән мөжизиләр Тур вә Зидон шәһәрлиридә көрситилгән болса...» — Тур вә Зидон әсли бутпәрәс «ят әлләр»ниң шәһәрлири еди. Мәсилән, «Эзакиял» 26-29-бапни көрүң — икки шәһәр бу бабларда гуналири түпәйлидин әйиплиниду. «Зидон» грек тилида «Сидон» дейилиду. «У йәрләрдикиләр хелә бурунла бөз кийимигә йөгинип, күлгә милинип товва қилған болатти» — «бөзгә (матаға) йөгинип, күлгә милиниш» — кона заманларда қаттиқ пушайман қилиш, гуналарға товва қилишниң бир ипадиси еди. ■ 11:21 2Сам. 13:19; 2Пад. 6:30; 19:1. ■ 11:22 Мат. 10:15. □ 11:23 «Әй әршкә көтирилгән Кәпәрнаһумлуқлар!» — башқа бир хил тәржимиси: «Әй силәр Кәпәрнаһумлуқлар! Асманға чиқмақчимидиңлар?». Лекин бизниңчә «асманға көтирилгән» дегини тоғра болуп, бу сөз Әйса уларниң арасида болғанлиқтин уларға көрситилгән зор имтияз-илтипатни көрситиду. «Содом шәһири» — 10:15ни, «Яр.» 18:16-19:29ни көрүң. ■ 11:24 Мат. 10:15. ■ 11:25 Аюп 5:12; Йәш. 29:14; Луқа 10:21; 1Кор. 1:19; 2:7, 8. ■ 11:27 Мат. 28:18; Луқа 10:22; Юһ. 1:18; 3:35; 6:46. ■ 11:29 Зәб. 44:5; Йәр. 6:16; Зәк. 9:9 ■ 11:30 1Юһа. 5:3. □ 12:1 «шабат күни» — шәнбә күни, Тәврат календари бойичә һәптиниң йәттинчи күни болуп, Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән қанун бойичә Исраилдики һәр бир инсан вә мал-чарвиларму шу күни һәр қандақ иш-хизмәт қилмай, дәм елиши керәк еди. Тәбирләрниму көрүң. ■ 12:1 Қан. 23:24; Мар. 2:23; Луқа 6:1.

— Қара, мухлислириң шабат күни Тэвратта чэкленгэн ишни қиливатиду, дейишти. □ ■

³Бирақ у уларға:

— Давут вэ униң хэмраһлириниң ач қалғанда немэ қилғанлиғини муқәддас язмилардин окумиғанмусиләр? □ ⁴ У Худаниң өйигэ кирип, Худаға аталған, шундақла өзи вэ хэмраһлириға нисбэтэн Тэврат қануни бойичэ йейишкэ болмайдиған «тәқдим нанлар»ни сорап елип, уларни хэмраһлири билэн биллә йегән. Әслидэ бу нанларни пәқәт каһинларниң йейишигила болатти. □ ■

⁵ Силәр Тэвраттин шуни окуп бақмиғансиләрки, ибадәтханида ишләйдиған каһинлар шабат күнлири ишләп шабат тәрвитини бузсиму, гунаға байрулмайдү. ■ ⁶ Бирақ мән шуни силәргэ ейтип қояйки, бу йәрдә ибадәтханидинму улук бириси бар. ■ ⁷ Әндиликтә әгәр силәр Худаниң «муқәддас язмиларда: «Издәйдиғиним қурбанлиқлар эмәс, бәлки рәһим-шәпқәт» дейилгән шу сөзиниң мәнәсини билгән болсаңлар, бегуна кишиләрни гунакар дәп бекитмәйттиңлар. □ ■ ⁸ Чүнки Инсаногли шабат күниниң Егисидур. ■

Шабат күнидә бемарни сақайтишқа боламду?

Мар. 3:1-6; Луқа 6:6-11

⁹ У у йәрдин айрилип, уларниң синагогиға кирди. □ ■ ¹⁰ Вэ мана, у йәрдә бир қоли йегиләп қалған бир адәм бар еди. Улар униң үстидин әрз қилишқа сәвәп тапмақчи болуп униңдин:

— Шабат күни кесәл сақайтиш Тэврат қануниға уйғунму? — дәп сориди. ■

¹¹ Лекин у уларға мундақ жавап бәрди:

— Бирәрсинларниң қойи шабат күни ориға чүшүп кәтсә, уни дәрһал тартип чиқиривалмайдиған адәм бармиду? ■ ¹² Инсан болса қойдин шунчә әтибарлиқтур! Шуңа, шабат күни яхшилиқ қилиш Тэврат қануниға уйғундур. ■

¹³ Андин у хелиқи кесәлгә:

— Қолуңни узат, — деди. У қолини узитиши биләнла қоли иккинчи қолиға охшаш әслигә кәлтүрүлди. □

¹⁴ Бирақ Пәрсийләр ташқириға чиқип, уни қандақ йөқитиш һәққидә мәслиһәт қилишти. ■

□ **12:2** «мухлислириң шабат күни Тэвратта чэкленгән ишни қиливатиду» — «чэкленгән иш» тоғрилиқ — Тэврат қанунида чэкленгән. Тэврат қануни бойичә дәм елиш күни «хаман тепиш» «хизмәт» дәп қарилип, қанунға хилаплиқ иш дәп һесаплиниши керәк еди, әлвәттә. Пәрсийләр мухлислириниң данларни йейиш үчүн ақлишини «хаман тәпкәнликкә баравәр» дәп қариган. Әнди башақларни үзүп йейиш зираәтләргә оғақ селиш билән охшашму яки охшаш эмәсму, буниңға оқурмәнләр Мәсиниң жавабини окуп өзи бир немә десун! «Қошумчә сөз»имиздә мошу вақиә тоғрилиқ изаһатлиримизни көрүң. ■ **12:2** Мис. 20:10. □ **12:3** «Давут вэ униң хэмраһлириниң ач қалғанда немэ қилғанлиғини муқәддас язмилардин окумиғанмусиләр?» — «Окумиғанмусиләр?» дегән сөз Пәрсийләрниң даим рәқиблиридин сораидиған соал шәкли еди. □ **12:4** «Давут Худаниң өйигә кирип, Худаға аталған, шундақла өзи вэ хэмраһлириға нисбэтэн Тэврат қануни бойичә йейишкә болмайдиған «тәқдим нанлар»ни сорап елип, уларни хэмраһлири билән биллә йегән» — бу вақиә «1Сам.» 21:1-7дә хатириләнгән. □ **12:4** Мис. 29:33; Лав. 24:9; 1Сам. 21:6. ■ **12:5** Чөл. 28:9. ■ **12:6** 2Тар. 6:18. □ **12:7** «Издәйдиғиним қурбанлиқлар эмәс, бәлки рәһим-шәпқәт» — «һош.» 6:6дин елинған сөз (9:13ниму көрүң). ■ **12:7** Һош. 6:6; Мик. 6:8; Мат. 9:13; 23:23. ■ **12:8** Мар. 2:28; Луқа 6:5. □ **12:9** «У у йәрдин айрилип, уларниң синагогиға кирди» — «улар» болса жүқурида тилға елинған «Пәрсийләр»ни көрсәткән болуши керәк. ■ **12:9** Мар. 3:1; Луқа 6:6. ■ **12:10** Луқа 14:3. ■ **12:11** Мис. 23:4; Қан. 22:4. ■ **12:12** Яр. 1:27. □ **12:13** «У қолини узитиши биләнла қоли иккинчи қолиға охшаш әслигә кәлтүрүлди» — «әслигә кәлтүрүлди» дегән пейлиңиң «мәжһул шәкли» болуп, бизгә бу ишни Худа өзи қилған, дегәнни уқтуриду. Әнди улар бу мәжһизә «шабат күнидә яритилғанлиғи» үчүн зади кимни аййиплимәкчи? ■ **12:14** Мар. 3:6; Юһ. 5:18; 10:39; 11:53.

Худа таллиган кул

15 Амма Әйса буни биливелип у йәрдин айрилди. Топ-топ кишиләр униңға әгишип маңди. У уларниң һәммисини сақайтти; ■ 16 андин уларға өзиниң салаһийитини ашкарилимаслиқни қаттиқ тапилиди. ■ 17 Буниң билән Йәшәя пәйғәмбәр арқилиқ йәткүзүлгән муну сөзләр әмәлгә ашурулди:

18 — «Қараңлар, мана Мән таллиган Өз кулум!

Мениң сөйүмлүгим, дилимниң сөйүнгини!

Мән Өз Роһумни униң вужудиға қондурумән,

Шуниң билән у әлләргә һөкүм-һәқиқәтти жақалайду. □ ■

19 У нә талаш-тартиш қилмайду нә чуқан көтәрмәйду,

Кочиларда униң көтәргән авазини һеч аңлиғучи болмайду.

20 Таки у ғәлибә билән тоғра һөкүмләрни чиқарғичә,

Янжилған қошушни сундурмайду,

Түтәп өчәй дәп қалған пиликни өчүрмәйду; □

21 Вә әлләр униң намиға үмүт бағлайду. ■

Муқәддас Роһқа күпүрлүк қилиш

Мар. 3:20-30; Луқа 11:14-23; 12:10

22 Шу чағда, униң алдиға жин чаплишивалған кор вә гача бири елип келинди. У уни сақайтти, кор гачини сөзләләйдиған вә көрәләйдиған қилди. ■ 23 Барлиқ халайиқ һәйран болушуп:

— Әжәба, бу Давутниң оғлимиду? — дейишти. ■

24 Лекин Пәрсийләр бу сөзни аңлап:

— У пәкәт жинларниң әмри болған Бәэлзибубқа тайинип жинларни қоғливетидикән, дейишти. ■

25 Лекин у уларниң немә ойлаватқанлиғини билип уларға мундақ деди:

— Өз ичидин бөлүнүп өз ара соқушқан һәр қандақ падишалиқ вәйран болиду; һәр қандақ шәһәр яки аилә өз ичидин бөлүнүп өз ара соқушса заваллиққа йүз тутиду.

26 Әгәр Шәйтан Шәйтанны қоғлиса, у өз-өзигә қарши чиққан болиду. Ундақта, униң падишалиғи қандақму пут тирәп туралисун? 27 Әгәр мән жинларни Бәэлзибулға тайинип қоғлисам, силәрниң пәрзәнтлириңлар кимгә тайинип

■ 12:15 Мат. 10:23. ■ 12:16 Мат. 9:30; Луқа 5:14. □ 12:18 «Шуниң билән у әлләргә һөкүм-һәқиқәтти жақалайду» — «Йәш.» 42-баптили изаһтларниму көрүң. «Әлләр» болса мошу йәрдә «ят әлләр», йәни барлиқ Йәхудий әмәсләрни, жаһандики барлиқ милләтләрни көрситиду. «Һөкүм-һәқиқәт» дегәнниң мәнаси тоғрилиқ: — бу сөз ибраний тилида (Тәвраттики әйни бешарәттә) «мишпат» дейилиду, у төрт қәһәтти өз ичигә алиду, йәни Худаниң «һәққаный қули»ниң: — (1) Худаниң бутлар тоғрилиқ һөкүми, йәни «Худа дегән тирик һәм бирдур, бутлар йоқтин болған нәрсә» дегән һәқиқәтти елип келишини (һәқиқәтсизләр һәқиқәткә еришиду). (2) Худаниң адил қанун-пәрманлириниң хәвирини йәткүзүп, чүшәндүрүп беришини; (3) һәр хил хата укумләрни вә көзқарашларни түзитип тоғра көзқарашларни йәткүзүшини; (4) адаләтсизликни түзитип, увал болғанларға адаләтни йәткүзүшини көрситиду. ■ 12:18 Йәш. 42:1; Мат. 3:17; 17:5; Мар. 1:11; Кол. 1:13; 2Пет. 1:17. □ 12:20 «Таки у ғәлибә билән тоғра һөкүмләрни чиқарғичә...» — «һөкүм-һәқиқәт» дегәнниң мәнаси тоғрилиқ жуқуриқи 19-айәттики изаһатни көрүң. ■ 12:21 Йәш. 42:1-4. ■ 12:22 Мат. 9:32; Луқа 11:14. ■ 12:23 Юһ. 4:29. ■ 12:24 Мат. 9:34; Мар. 3:22; Луқа 11:15.

жинларни қоғлайду?! Шуңа улар силәр тоғрилиқ һөкүм чиқарсун! □ 28 Лекин мән Худаниң Роһиға тайинип жинларни қоғлиған болсам, ундақта Худаниң падишалиғи дәрвәқә үстүңларға чүшүп намайән болди.

29 Бир киши күчтүңгүр бирисиниң өйигә кирип, униң мал-мүлкини қандақ булап кетәлисун? Пәқәт у шу күчтүңгүрни авал бағлалиси, андин өйини булаң-талаң қилалайду. □

30 Мән тәрәптә турмиғанлар маңа қарши турғучидур. Мән тәрәпкә адәмларни жигмиғучилар болса тозутувәткүчидур.

31 Шуниң үчүн мән силәргә шуни ейтип қояйки, инсанларниң өткүзгән һәртүрлүк гуналири вә қилған күпүрлүклириниң һәммисини кәчүрүшкә болиду. Бирақ Муқәддәс Роһқа күпүрлүк қилиш һеч кәчүрүлмәйду. ■ 32 Инсаноғлиға қарши сөз қилған кимдәким болса кәчүрүмгә еришәләйду; лекин Муқәддәс Роһқа қарши гәп қилғанлар болса бу дуниядиму, у дуниядиму кәчүрүмгә еришәлмәйду. □ ■

*Адәмни әмәллиридин тонуш
Луқа 6:43-45*

33 Дәрәқ яхши болса, мевисиму яхши болиду — яки дәрәқ пор болса, мевисиму начар болиду; чүнки һәр қандақ дәрәқ өз мевисидин билиниду. ■

34 Әй иланларниң пәрзәнтлири! Силәр рәзил турсаңлар, ағзинлардин қандақму яхши сөз чиқсун? Чүнки адәмниң қәлбидә немә толуп ташқан болса еғиздин шу чиқиду. ■ 35 Яхши адәм өз яхши ғәзнисидин яхши нәрсиләрни чиқириду. Яман адәм яман ғәзнисидин яман нәрсиләрни чиқириду. 36 Мән силәргә шуни ейтип қояйки, инсанлар қилған һәр бир еғиз қуруқ сөзи үчүн сорақ күни һесап бериду. ■ 37 Чүнки өз сөзлириң билән я һәққаний испатлинисән, я сөзлириңлар билән гунакар дәп бекитилисән. ■

*Мәҗизилик аламәт көрситиш тәливи
Мар. 8:11-12; Луқа 11:29-32*

38 Шу чағда бәзи Тәврат устазлири вә Пәрсийләр униңға җававән:

□ 12:27 «Әгәр мән жинларни Бәәлзибулға тайинип қоғлисам, силәрниң пәрзәнтлириңлар кимгә тайинип жинларни қоғлайду?! Шуңа улар силәр тоғрилиқ һөкүм чиқарсун!» — бу сөзниң икки шәрһи бар: — (1) «силәрниң пәрзәнтлириңлар» — бу Пәрсийләрниң өз талип-әгәшкүчилирини көрситиду. Әмәлийәттә болса Пәрсийләр вә әгәшкүчилири жинларни һеч һайдәлмәйтти. Ундақта Шәйтаниң падишалиғиға һәқиқий һуҗум қилғучилар Әйса вә муритлириму, яки Пәрсийләрму? Пәрсийләрниң Худаниң әмәс, бәлки Шәйтаниң тәрипидә турғанлиғи өз әгәшкүчилириниң жинни һайдашкә күчсиз болғанлиғиға испат берәтти. (2) «силәрниң пәрзәнтлириңлар» — бу Әйсаниң әгәшкүчилирини (Исраилларниң пәрзәнтлирини) көрситиду. Пәқәт Әйсала әмәс, уларму жинларни һайдиғиларниң башқани испат берәтти. Бизниңчә (1)-көзқараш тоғра. «Қошумчә сөз»имизниму көрүң.

□ 12:29 «Бир киши күчтүңгүр бирисиниң өйигә кирип, униң мал-мүлкини қандақ булап кетәлисун?...» — бу тәмсилдики «күчтүңгүр адәм» Шәйтани көрситиду, әлвәттә. Униң өйини булаң-талаң қилғучи Әйсадин башқа һеч ким болмайду. ■ 12:31 Мар. 3:28; Луқа 12:10; 1Юһа. 5:16.

□ 12:32 «Муқәддәс Роһқа қарши гәп қилғанлар болса бу дуниядиму, у дуниядиму кәчүрүмгә еришәлмәйду» — «Муқәддәс Роһқа қарши гәп қилиш» яки «Муқәддәс Роһқа күпүрлүк қилиш» дегән гуна тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә тохтилимиз. ■ 12:32 Чөл. 15:30; 1Сам. 2:25; 1Юһа. 5:16. ■ 12:33 Мат. 7:18. ■ 12:34 Зәб. 39:10-11; Мат. 3:7; Луқа 6:45. ■ 12:36 Топ. 12:14; әф. 5:4. ■ 12:37 2Сам. 1:16; Луқа 19:22.

Устаз, сэндин бир мөжизилик аламәт көргүмиз бар, — деди. □ ■ 39 Лекин у уларга мундак жавап бәрди:

— Рәзил һәм зинахор бу дәвир бир «аламәт»ниң көрестилишини истәп жүриду. Бирақ бу дәвирдикиләргә «Юнус пәйгәмбәрдә көрүлгән мөжизилик аламәт»тин башқа һеч қандак мөжизилик аламәт көрситилмәйду. 40 Чүнки Юнус пәйгәмбәр йоған белиқниң қосиғида үч кечә-күндүз ятқандәк, Инсаноглиму охшашла үч кечә-күндүз йәрниң бағрида ятиду. ■ 41 Сорақ күни Нинәвә шәһиридикиләр бу дәвирдикиләр билән тәң қоуп, бу дәвирдикиләрниң гуналарини бекитиду. Чүнки улар Юнус пәйгәмбәр жакалиған хәвәрни аңлап, яманлиғидин товва қилған; вә мана, мошу йәрдә Юнус пәйгәмбәрдинму улук бириси туриду! □ ■

42 Сорақ күни «Жәнуптики аял падиша»му бу дәвирдикиләр билән тәң тирилип, уларниң гуналарини бекитиду. Чүнки у Сулайманниң дана сөзлирини аңлаш үчүн йәр йүзиниң четидин кәлгән; вә мана, һазир мошу йәрдә Сулаймандинму улук бириси туриду. □ ■

Напақ роһниң қайтип келиши Луқа 11:24-26

43 Напақ роһ бирәвниң тенидин чиқириветилгәндин кейин, у курғақ далаларни чөргиләп жүрүп, бирәр арамгаһни издәйду, бирақ тапалмайду □ ■ 44 вә: «Мән чиққан маканимга қайтай» дәйду. Шуниң билән қайтип келип, шу маканиниң йәнила бош турғанлиғини, шундақла пакиз тазиланғанлиғини вә рәтләнгәнлиғини байқайду-дә, 45 берип өзидинму бәттәр йәтгә жинни башлап келиду; улар кирип биллә туриду. Буниң билән һелиқи адәмниң кейинки һали бурунқидинму теһиму яман болиду. Бу рәзил дәвирдикиләрниң һалиму мана шундақ болиду. □ ■

Мениң анам вә инилирим ким? Мар. 3:31-35; Луқа 8:19-21

46 У топлашқан халайиққа давамлиқ сөзләватқанда, мана, аниси билән инилири келип, униң билән сөзләшмәкчи болуп ташқирида турушти. ■ 47 Шуниң билән бирәйлән униңға:

— Аниңиз вә инилириңиз сиз билән сөзлишимиз дәп ташқирида туриду, — деди.

□ 12:38 «Устаз, сэндин бир мөжизилик аламәт көргүмиз бар» — Пәрсийләр Әйсадин тәләп қилған «аламәт» болса өзиниң Мәсһ екәнлиғини испатлайдиған бирәр мөзизилик аламәт, әлвәттә.

■ 12:38 Мат. 16:1; Мар. 8:11; Луқа 11:29; 1Кор. 1:22. ■ 12:40 Юн. 2:1,11 □ 12:41 «мана, мошу йәрдә Юнус пәйгәмбәр динму улук бириси туриду!» — бу 39-41-айәтләрдә Әйса Юнус пәйгәмбәрниң йоған бир белиқниң ичидә үч күн туруп тирик чиққанлиғини тилга елиш арқилиқ өзиниңму өлүп, үчинчи күни тирилидиғанлиғини алдин-ала ейтқан. Тәврат, «Юнус» 1-2-бапларни вә шу китаптики «Юнус пәйгәмбәрдә көрүлгән мөжизилик аламәт» тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизниму һәм ушбу китаптики «қошумчә сөз»имизни көрүң. «бу дәвирдикиләрниң гуналарини бекитиду» — сәмәк, «бутпәрәс Нинәвәликләр Юнус пәйгәмбәрниң тәлимини аңлап, яман йолдин қайтқан. Бирақ бу йәрдә Юнус пәйгәмбәрдинму улук бириси болған Мәсһ силәрни яман йолдин қайтишқа қақирса, кулақ салмидинлар».

■ 12:41 Юн. 3:5; Луқа 11:32. □ 12:42 «Жәнуптики аял падиша» — йәни «Шәбаниң аял падишаси». «Шәба» жәнубий Әрәбистан яки Ефиопийәни көрситиду. «1Пад.» 10:1-10ни көрүң. ■ 12:42 1Пад. 10:1; 2Тар. 9:1; Луқа 11:31. □ 12:43 «напақ роһ» — жинни көрситиду. ■ 12:43 Луқа 11:24.

□ 12:45 «буниң билән һелиқи адәмниң кейинки һали бурунқидинму теһиму яман болиду. Бу рәзил дәвирдикиләрниң һалиму мана шундақ болиду» — бу тәмсил: (1) жин чаплишиштин күтқузулған адәмниң һәқиқий бир хәтирини; (2) Йәһудий хәлиқниң әһвалиниму көрситиду. «Қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ 12:45 Ибр. 6:4, 5; 10:26; 2Пет. 2:20. ■ 12:46 Мар. 3:31; Луқа 8:20.

48 Лекин у жававән шу хәвәрни йәткүзгән кишидин: «Ким мениң анам, ким мениң инилим?» — дәп сориди. 49 Андин у қолини созуп мухлислирини көрситип:

— Мана мениң анам, мана мениң инилим! 50 Чүнки ким әрштики Атамниң ирадисини ада қилса, шу мениң ака-иним, ача-сиңлим вә анамдур, — деди. ■

13

Әрш падишалиғи тоғрисидики йәттә тәмсил *** «1» Уруқ чачқучи тоғрисидики тәмсил

Мар. 4:1-9; Луқа 8:4-8

1 Шу күни Әйса өйдин чиқип, деңиз бойида олтиратти. ■ 2 Әтрапиға топ-топ адәмләр олишивалғачқа, у бир кемигә чиқип олтарди. Пүткүл халайиқ болса деңиз бойида турушатти. ■ 3 У уларға тәмсилләр билән нурғун некмәтләрни ейтип бирип, мундақ деди:

— Мана, уруқ чачқучи уруқ чачқили *етизға* чиқипту. 4 Уруқ чачқанда уруқлардин бәзилири чиғир йол үстигә чүшүпту, қушлар келип уларни йәп кетипту.

5 Бәзилири теши көп, тописи аз йәрләргә чүшүпту. Туприғи чоңқур болмиғачқа, тезла үнүп чиқипту, 6 лекин күн чиқиши биләнла аптапта көйүп, йилтизи болмиғачқа куруп кетипту. 7 Бәзилири тикәнләрниң арасиға чүшүпту, тикәнләр өсүп майсиларни боғувапту. 8 Бәзилири болса яхши тупраққа чүшүпту. Уларниң бәзилири йүз һәссә, бәзилири атмиш һәссә, йәнә бәзилири оттуз һәссә һосул берипту. 9 Қулиқи барлау буни аңлисун!

Тәмсилләрниң мәхсити

Мар. 4:10-12; Луқа 8:9-10

10 Мухлислири келип, униңдин: —

Сән немә үчүн уларға тәмсилләр арқилиқ тәлим берисән? — дәп сориди. ■

11 У уларға мундақ жавап бәрди:

— Силәр әрш падишалиғиниң сирлирини билишкә муйәссәр қилиндиңлар, лекин уларға несип қилинмиди. □ ■ 12 Чүнки кимдә бар болса, униңға техиму көп берилиду, униңда молчилик болиду; амма кимдә йоқ болса, һәтта униңда бар болғанлириму униңдин мәһрум қилиниду. □ ■

13 Уларға тәмсил билән сөзлишимниң сәвәви шуки, улар қарисиму көрмәйду, аңдисиму тиңшимайду һәм һәқиқий чүшәнмәйду. 14 Буниң билән Йәшәя пәйғәмбәр ейтқан бешарәттики муну сөzlәр әмәлгә ашурулди:

— «Силәр аңлашни аңлайсиләр, бирақ чүшәнмәйсиләр;

Қарашни қарайсиләр, бирақ көрмәйсиләр. ■

15 Чүнки мошу хәлиқниң жүригини май қаплап кәткән,

■ 12:50 Юһ. 15:14; 2Кор. 5:16; Гал. 5:6; 6:15; Кол. 3:11. ■ 13:1 Мар. 4:1; Луқа 8:4, 5. ■ 13:2

Луқа 5:3. ■ 13:10 Мар. 4:10; Луқа 8:9. □ 13:11 «әрш падишалиғиниң сирлири» — Инжилда

«сирлар» әслидә инсанларға ашқариланмиған, һазир Мәсиһ яки расуллири арқилиқ аян қилинған ишларни көрситиду. Униң үстигә, Инжилдики бәзи «сирлар» интайин сирлиқ, әлвәттә. ■ 13:11 Мат. 11:25; 2Кор. 3:14. □ 13:12 «Чүнки кимдә бар болса, униңға техиму көп берилиду...» — «кимдә бар болса...» дегәндә, «бар болса» немини көрситиду? Шүбһисизки, әбәдий әһмийәтлик бирәр нәрсә болса керәк, бу иман-ишәшни өз ичигә чоқум алиду. Биз өзимизгә «әбәдий әһмийәтлик» һәр бир немә болуши үчүн пәкәт Мәсиһдинла тапалаймиз, әлвәттә. ■ 13:12 Мат. 25:29; Мар. 4:24,25; Луқа 8:18; 19:26.

■ 13:14 Йәш. 6:9-10; Мар. 4:12; Луқа 8:10; Юһ. 12:40; Рос. 28:26; Рим. 11:8.

Улар аңлиғанда кулақлирини еғир қиливалған,
Улар көзлирини ухлиғандәк жумувалған;
Ундақ болмисиди, улар көзлири билән көрүп,
Қулиқи билән аңлап,
Көңли билән чүшинип,
Өз йолидин яндурулуши билән,
Мән уларни сақайтқан болаттим. □ ■

16 Лекин, көзлириңлар бәхитликтур! Чүнки улар көриду; қулиқиңлар бәхитликтур! Чүнки улар аңлайду. ■ 17 Мән силәргә шуни бәрһәк ейтип қояйки, бурунқи нурғун пәйғәмбәрләр вә һәққаний адәмләр силәрниң көргиниңларни көрүшкә интизар болған болсиму уларни көрмигән; силәрниң аңлиғиниңларни аңлашкә интизар болған болсиму уларни аңлимиған. ■

Уруқ чачкучи тоғрисидики тәмсилниң чүшәндүрүлүши
Мар. 4:13-20; Луқа 8:11-15

18 Энди уруқ чачкучи тоғрисидики тәмсилниң мәнасини аңлаңлар: ■ 19 Эгәр бири әрш падишалиғиниң сөз-каламни аңлап туруп чүшәнмисә, Шәйтан келип униң көңлигә чечилған сөзни елип кетиду. Бу дәл көңир йол үстигә чечилған уруқлардур. □ ■ 20 Ташлиқ йәрләргә чечилған уруқлар болса, улар сөз-каламни аңлап, хошаллиқ билән дәрһал қобул қилғанларни көрситиду. □ 21 һалбуки, қалбидә һеч йилтиз болмиғачқә, пәқәт вақитлиқ мәвжүт болуп туриду; сөз-каламниң вәжәдин қийинчилиқ яки зиянкәшликкә учриғанда, улар шуан йолдин чәтнәп кетиду. 22 Тикәнләрниң арисигә чечилғини шундақ адәмләрни көрсәткәнки, улар сөз-каламни аңлиғини билән, лекин бу дуняниң эндишилири вә байлиқниң езиқтуруши қалбидики сөз-каламни боғуветиду-дә, улар һосулсиз қалиду. ■ 23 Лекин яхши йәргә чечилған уруқлар болса — сөз-каламни аңлап чүшәнгән адәмләрни көрситиду. Бундақ адәмләр һосул бериду, бириси йүз һәссә, бириси атмиш һәссә, йәнә бириси оттуз һәссә һосул бериду.

«2» Күрмәк, йәни «мәстәк» тоғрисидики тәмсил

24 У уларниң алдида йәнә бир тәмсилни баян қилди: —
— Әрш падишалиғи худди етизигә яхши уруқни чачқан бир адәмгә охшайду.
25 Амма кишиләр уйқиға чөмгән чағда, дүшмини келип бугдай арисигә күрмәк уруқлирини чечиветип, кетипту. □ 26 Энди майсилар өсүп, башақ чиқарғанда, күрмәкму ашкарлинишқә башлапту.
27 Ғоҗайинниң чакарлири келип униңға:
— «Эпәнди, сиз етизиңизгә яхши уруқ чачқан әмәсмидиңиз? Күрмәкләр нәдин келип қалди?» дәпту.
28 Ғоҗайин: «Буни бир дүшмән қилған» — дәпту.

□ 13:15 «мошу хәлиқниң жүригини май қаплап кәткән... ундақ болмисиди, ... көңли билән чүшинип, өз йолидин яндурулуши билән, мән уларни сақайтқан болаттим» — толуқ бешарәт Тәврат, «Йәш.» 6:9-10дә тепилиду. ■ 13:15 Йәш. 6:9-10 ■ 13:16 Луқа 10:23; йһ. 20:29; 1Пет. 1:8. ■ 13:17 1Пет. 1:10. ■ 13:18 Мар. 4:13; Луқа 8:11. □ 13:19 «әгәр бири әрш падишалиғиниң сөз-каламни аңлап туруп чүшәнмисә...» — мошу йәрдә «әрш падишалиғи» грек тилида пәқәт «падишалиқ» билән ипадилиниду. ■ 13:19 Мат. 4:23. □ 13:20 «Ташлиқ йәрләргә чечилған уруқлар болса, улар сөз-каламни аңлап, хошаллиқ билән дәрһал қобул қилғанларни көрситиду» — «сөз-калам» болса Худаниң падишалиғи тоғрилиқ сөз-каламдур. ■ 13:22 Мат. 19:23; Мар. 10:23; Луқа 18:24; 1Тим. 6:9. □ 13:25 «...дүшмини келип бугдай арисигә күрмәк уруқлирини чечиветип, кетипту» — оқурмәнләргә шу аянки, бу тәмсилдики «күрмәк» (яки «мәстәк») авал бугдайға опохшаш шәкилдә өсиду. Пәқәт баш елиши билән пәрик әткили болиду.

Чакарлар унндин: «Сиз бизни берип уларни отиветиңлар демәкчиму?» — дәп сорапту.

²⁹ «Яқ» — дәпту ғоҗайин, «ундақ қилғанда күрмәкләрни юлғанда, буғдайларниму жулуветишиңлар мүмкин. ³⁰ Бу иккиси орма вақтиғичә биллә өссун, орма вақтида, мән ормичиларға: — Алди билән күрмәкләрни айрип жиғип, баглап көйдүрүшкә қоюңлар, андин буғдайларни жиғип амбиримға әкириңлар, дәймән» — дәпту ғоҗайин. ■

*«3» Қича тоғрисидаки өз «4» Ечитқу тоғрисидаки тәмсилләр
Мар. 4:30-34; Луқа 13:18-21*

³¹ У уларға йәнә бир тәмсилни ейти:

— Әрш падишалиғи худди бир адәм қолиға елип етизиға чачқан қича уруғиға охшайду. ■ ³² Қича уруғи дәрвәқә барлиқ уруқларниң ичидә әң кичик болсиму, у һәр қандақ зираәттин егиз өсүп, дәрәқ болиду, һәтта асмандики кушларму келип униң шахлирида угулайду. □

³³ У уларға йәнә бир тәмсилни ейти:

— Әрш падишалиғи худди бир аял қолиға елип үч җавур унниң арисига йошуруп, таки пүтүн хемир болғичә сақлиған ечитқуға охшайду. □ ■

³⁴ Әйса бу ишларниң һәммисини тәмсилләр билән көпчиликкә баян қилди. У тәмсилсиз һеч қандақ тәлим бәрмәйтти. ■ ³⁵ Буниң билән пәйғәмбәр арқилиқ алдин-ала ейтилған муну сөzlәр әмәлгә ашурулди:

— «Ағзимни тәмсил сөzlәш билән ачимән, Аләм апиридә болғандин бери йошурунуп кәлгән ишларни елан қилимән». □ ■

Күрмәк тоғрисидаки тәмсилниң чүшәндүрүлүши

³⁶ Шуниңдин кейин, у көпчиликни йолға селиветип өйгә кирди. Мухлислири йениға келип унндин:

— Етизлиқтики күрмәк тоғрисидаки тәмсилни бизгә шәрһләп бәрсән, — дәп өтүнди. □

³⁷ У әнди уларға җавап берип мундақ деди:

— Яхши уруқни чачқан киши Инсаноглидур. ³⁸ Етизлиқ болса — дуня. Яхши уруқ болса әрш падишалиғиниң пәрзәнтлиридур, лекин күрмәк рәзил болғучиниң пәрзәнтлиридур. ³⁹ Күрмәк чачқан дүшмән — Иблестур. Орма оруш вақти — заман ахиридур. Ормичилар — пәриштиләрдур. ■ ⁴⁰ Күрмәкләр жулувуп, отта көйдүрүветилгинидәк, заман ахиридиму әнә шундақ болиду.

⁴¹ Инсаногли пәриштилирини өвәтип, улар инсанларни гунаға аздурғучиларниң һәммисини, шундақла барлиқ итаәтсизлик қилғучиларни өз падишалиғидин

■ **13:30** Мат. 3:12. ■ **13:31** Мар. 4:30; Луқа 13:18. □ **13:32** «Қича уруғи дәрвәқә барлиқ уруқларниң ичидә әң кичик болсиму, у һәр қандақ зираәттин егиз өсүп, дәрәқ болиду, ...» — бу йәрдә тилға елинған «қича» оттура шәрқтә өсидиган, яхши өскәндә һәтта үч метрдин ешип кетидиган өсүмлүкни көрситиду. □ **13:33** «Әрш падишалиғи худди бир аял қолиға елип үч җавур унниң арисига йошуруп, таки пүтүн хемир болғичә сақлиған ечитқуға охшайду» — «үч җавур» (яки «үч күрә») — Грек тилида «үч сатон (seah)». Бир сеаһ 7 килограм. Бу хелә көп ун болуп, йүз адәмниң тамигиға йетәтти. «Яр.» 18:6ни көрүң. ■ **13:33** Луқа 13:20,21. ■ **13:34** Мар. 4:33. □ **13:35**

«Буниң билән пәйғәмбәр арқилиқ алдин-ала ейтилған муну сөzlәр әмәлгә ашурулди...» — қайси пәйғәмбәр екәнлиги мошу йәрдә ейтилмайду. Әмәлийәттә у Зәбурдики бир нәччә күйләрниң муәллипи Асаф еди. «Ағзимни тәмсил сөzlәш билән ачимән, аләм апиридә болғандин бери йошурунуп кәлгән ишларни елан қилимән» — «Зәб.» 77:2. ■ **13:35** Зәб. 77:2. □ **13:36** «Шуниңдин кейин, у көпчиликни йолға селиветип...» — яки «шуниңдин кейин, у көпчиликтин айрилип...». ■ **13:39** Ио. 3:13; Ваһ. 14:15.

шаллап чиқип, ⁴² хумданниң лавулдап турған отиға ташлайду. У йәрдә жиға-зерәлар көтирилиду, чишлирини ғучурлитиду. ■ ⁴³ У чағда һәққанийлар Атисиниң падишалиғида худди қуяштәк жулалиниду. Аңлиғидәк қулиқи барлар буни аңлисун!■

«5» Ғәзнә тоғрисидики вә «6» Қиммәтлик мәрвайит тоғрисидики тәмсиллә

⁴⁴ — Әрш падишалиғи худди етизда йошурулған бир ғәзнигә охшайду. Уни тепивалғучи ғәзнини қайтидин йошуруп, ғәзниниң шат-хурамлиғи ичидә бар-йоқини сетиветип, шу етизни сетивалиду.■

⁴⁵ Йәнә келип, әрш падишалиғи есил үнчә-мәрвайитларни издигән содигәргә охшайду. □ ⁴⁶ Содигәр һаһайити қиммәт баһалиқ бир мәрвайитни тапқанда, қайтип берип бар-йоқини сетиветип, у мәрвайитни сетивалиду.

«7» Тор ташлаш тоғрисидики тәмсил

⁴⁷ — Йәнә келип, әрш падишалиғи деңизға ташлинип һәр хил белиқларни тутидиған торға охшайду. ⁴⁸ Тор тошқанда, *белиқчилар* уни қирғаққа тартип чиқириду. Андин олтирип, яхши белиқларни илғивелип, қачиларға қачилап, әрзимәсләрни ташливетиду. ⁴⁹ Заман ахирида шундақ болиду. Пәриштиләр чиқип, рәзил кишиләрни һәққаний кишиләр арисидин айриду ⁵⁰ вә хумданниң лавулдап турған отиға ташлайду. У йәрдә жиға-зерәлар көтирилиду, чишлирини ғучурлитиду.■

⁵¹ Әйса улардин:

— Бу ишларниң һәммисини чүшәндиңларму? дәп сориди.

Чүшәндүк, — дәп жавап бәрди улар.

⁵² Андин у уларға: — Шуңа, әрш падишалиғиниң тәлимигә муйәссәр болуп мухлис болған һәр бир Тәврат устази худди ғәзнисидин йеңи һәм кона нәрсиләрни елип чиқип тарқатқучи өй ғоҗайиниға охшайду, — деди.

Насарәтликләрниң Әйсани чәткә қеқиши

Мар. 6:1-6; Луқа 4:16-30

⁵³ Әйса бу тәмсилләрни сөزلәп болғандин кейин, шундақ болдики, у йәрдин айрилип, ■ ⁵⁴ өз жутиға кәтти вә өз жутидики синагогта хәлиқкә тәлим беришкә киришти. Буни аңлиған халайиқ интайин һәйран болушуп:

— Бу адәмниң бунчивала даналиғи вә мөҗизә-карамәтлири нәдин кәлгәнду? ■

⁵⁵ У пәкәт һелиқи яғаччиниң оғли әмәсму? Униң анисиниң исми Мәрийәм, Якуп, Йүсүп, Симон вә Йәһудалар униң инилири әмәсму? □ ■ ⁵⁶ Униң сиңиллириниң һәммиси бизниң аримиздиғу? Шундақ экән, униңдики бу ишларниң һәммиси зади нәдин кәлгәнду? — дейишәтти. ⁵⁷ Шуниң билән улар униңға һәсәт-бизар билән қариди. Шуңа Әйса уларға мундақ деди:

— һәр қандақ пәйғәмбәр башқа йәрләрдә һөрмәтсиз қалмайду, пәкәт өз жути вә өз өйидә һөрмәткә сазавәр болмайду.■

⁵⁸ Уларниң иман-ишәсизлигиниң у у йәрдә көп мөҗизә көрсәтмиди.

■ **13:42** Мат. 8:12; 22:13; 24:51; 25:30; Луқа 13:28. ■ **13:43** Дан. 12:3; 1Кор. 15:42. ■ **13:44**

Фил. 3:7. □ **13:45** «есил үнчә-мәрвайитларни издигән содигәр...» — грек тилидики «есил» «гөзәл» дегән мәнасини өз ичигә алиду. ■ **13:50** Мат. 13:42. ■ **13:53** Мар. 6:1; Луқа 4:16.

■ **13:54** Мар. 6:2. □ **13:55** «У пәкәт һелиқи яғаччиниң оғли әмәсму? Униң анисиниң исми Мәрийәм... әмәсму?» — Йәһудийлар арисидә адәмләр атисиниң исми билән тонулуши керәк еди. Ялғуз анисиниң исмини тилға елишниң өзи бир хил һақарәт еди. ■ **13:55** Юһ. 6:42. ■ **13:57** Мар. 6:4; Луқа 4:24; Юһ. 4:44.

14

Чөмүлдүргүчи Йәһяниң өлтүрүлүши
Мар. 6:14-29; Луқа 9:7-9

1 У чағларда, һерод һаким Әйсаниң нам-шөһритидин хәвәр тепип, □ ■
2 хизмәткарлиригә:

— Бу адәм чөмүлдүргүчи Йәһя болиду, у өлүмдин тирилгән болса керәк. Шунинч үчүн мошу алаһидә кудрәтләр уинда күчини көрсәтмәктә, — деди.

3 һеродниң бундақ дейшиниң сәвәви, у өгәй акиси Филипниң аяли һеродийәниң вәжидин Йәһяни тутқун қилип, зинданға ташлиған еди. □ ■ 4 Чүнки Йәһя һеродқа *тәнбиһ берип*: «Бу аялни тартивелишиң Тәврат қануниға хилаптур» дәп кәлгән еди. □ ■ 5 һерод шу сәвәптин Йәһяни өлтүрмәкчи болған болсиму, бирақ халайиқтин қорққан еди, чүнки улар Йәһяни пәйғәмбәр, дәп беләтти. ■

6 Амма һеродниң туғулған күни тәбрикләнгәндә, аяли һеродийәниң қизи оттуриға чиқип уссул ойнап бәрди. Бу һеродқа бәк яқти; □ ■ 7 шуниң үчүн у униңға: — һәр нәмә тилисаң шуни саңа берәй, дәп қәсәм қилди. ■ 8 Лекин қиз анисиниң күшкүртүши билән:

— Чөмүлдүргүчи Йәһяниң каллисини елип, бир тәхсигә қоюп әкәлсилә, — деди.

9 Падиша буниңға һасрәт чәккән болсиму, қәсәмлири түпәйлидин вә дәстиханда олтарғанлар вәжидин, *каллисини* елип келиңлар, дәп буйруди. □ 10 У адәм әвәтип, зинданда Йәһяниң каллисини алдурди. 11 Шунинч билән каллиси бир тәхсигә қоюлуп, қизниң алдиға елип келинди. Қиз буни анисиниң алдиға апарди. 12 Йәһяниң мухлислири болса берип, жәсәтни елип дәпнә қилди; андин берип Әйсаға бу ишларни хәвәр қилди.

Әйсаниң бәш миң кишини тойғузуши
Мар. 6:30-44; Луқа 9:10-17; Юһ. 6:1-14

13 Әйса бу хәвәрни аңлап, өзи ялғуз пинһан бир жайға кетәй дәп бир кемигә олтирип у йәрдин айрилди. Халайиқ буниң хәвирини тапқанда, әтраптики шәһәрләрдин келишип, униң кәйнидин пиядә маңди. ■ 14 У қирғаққа чиқип кәткинидә, зор бир топ адәмләрни көрүвиди, уларға ич ағритип, уларниң ағриқлирини сақайтти. ■

15 Кәч киргәндә, мухлислири униң йениға келип: — Бу чөл бир жай екән, вақитму бир йәргә берип қалди. Халайиқни йолға селивәткән болсаң, андин улар кәнтләрә берип өзлиригә озуқ сетивалсун, — деди. ■

□ 14:1 «Һерод һаким» — «һаким» грек тилида «тетрарқ» дейилиду. Бу сөз «зиминниң төрттин бирини идарә қилғучи» дегәнни билдүриду. Рим империйәси Пәластинни төрт қисимға бөлгән болуп, һәр бир қисминиң «тетрарқи» бар еди. һеродниң толуқ исми «Һерод Антипас» болуп, бәзи йәрләрдә «Һерод падиша» яки «Һерод хан» дәп атилиду. У Галилийгә һөкүмранлиқ қилатти. Униң акиси «Һерод Архелаус» еди (2:22). «Һеродлар» тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизниму көрүң. ■ 14:1 Мар. 6:14; Луқа 9:7.

□ 14:3 «Һерод... өгәй акиси Филипниң аяли һеродийәниң вәжидин Йәһяни тутқун қилип, зинданға ташлиған еди» — Йәһяни тутуш «Һеродийәниң вәжидин» — һерод бәлким һеродийәниң беваситә тәливинин шундақ қилған болушиму мүмкин. һерод өгәй акиси Филипниң аяли һеродийәни Филиптин тартивелип андин уни ағришишқа қайил қилип, һеродийә билән өзи той қилған еди. ■ 14:3 Мар. 6:17; Луқа 3:19. □ 14:4 «Бу аялни тартивелишиң Тәврат қануниға хилаптур» — «Лав.» 16:18, 20:21дә, бирисиниң ака яки укиси һаят әһвалда, бириниң аялини йәнә бири өз әмригә елишқа болмайду, дәп бәлгүләнгән. ■ 14:4 Лав. 18:16. ■ 14:5 Мат. 21:26. □ 14:6 «аяли һеродийәниң қизи оттуриға чиқип уссул ойнап бәрди» — «Һеродийәниң қизи» — һеродийәниң бурунқи еридин болған қизи. ■ 14:6 Яр. 40:20; Мар. 6:21. ■ 14:7 Һак. 11:30. □ 14:9 «Падиша буниңға һасрәт чәккән болсиму,...» — һерод һаким бәзидә «падиша» дейиләтти. ■ 14:13 Мат. 12:15; Мар. 6:31; Луқа 9:10. ■ 14:14 Мат. 9:36; Юһ. 6:5. ■ 14:15 Мар. 6:35; Луқа 9:12.

16 Лекин Әйса уларға: — Уларның кетишиниң һажити йок, өзүңлар уларға озук бериңлар, — деди.

17 Лекин мухлислар:

— Биздә бәш нан билән икки данә белиқтин башқа һеч һәрсә йок, — дейишти.

18 У: — Уларни маңа елип келиңлар, деди.

19 У халайиқни чөплүкниң үстидә олтиришқа буйруғандин кейин, бәш нан билән икки белиқни қолиға елип, асманға қарап Худаға тәшәккүр ейтти. Андин нанларни уштуп мухлислириға бәрди, мухлислири халайиққа үләштүрүп бәрди.

■ 20 Һәммәйлән йәп тоянди. Мухлислар ешип қалған парчиларни лиқ он икки севәткә теривалди. □ 21 Озуқланғанларниң сани аяллар вә балилардин башқа тәхминән бәш миң киши еди.

Су үстидә меңиш

Мар. 6:45-52; Юһ. 6:16-21

22 Арқидила, у мухлислириға: Өзүм бу халайиқни йолға селиветимән, аңгичә силәр кемигә олтирип, деңизниң қарши қирғиқға өтүп туруңлар, дәп буйруди.

■ 23 Халайиқни йолға селивәткәндин кейин, у два қилиш үчүн өзи хилвәт таққа чиқти. Кәч киргәндим у йәрдә ялғуз қалди. ■ 24 Бу чағда, кемә қирғақтин хелә көп чақирим жүргән еди, лекин шамал қарши йөнлишитин чиқиватқачқа, кемә долқунлар ичидә чайқилип туратти. □

25 Кечә төртинчә жесәк вақтида, у деңизниң үстидә меңип, мухлислири тәрәпкә кәлди. □ 26 Мухлислар униң деңизниң үстидә меңип келиватқанлығыни көрүп, алақзадә болуп: — Алвасти екән! — дәп қорқуп чуқан селишти.

27 Лекин Әйса дәрһал уларға:

— Жүрәклик болуңлар, бу мән, қорқмаңлар! — деди.

28 Петрус буниңға жававән:

— И Рәб, бу сән болсаң, су үстидә меңип йениңға беришимға әмир қилғайсән, — деди.

29 Кәл, — деди у.

Петрус кемидин чүшүп, су үстидә меңип, Әйсаға қарап кетивататти; 30 лекин боранниң қаттиқ чиқиватқанлығыни көрүп қорқуп, суға чөкүшкә башлиди: — Рәб, мени кутқузвалғайсән! — дәп вақириди.

31 Әйса дәрһал қолини узитип, уни тутувалди вә униңға:

— Әй ишәши әжиз бәндә, немишкә гуман қилдиң? — деди.

32 Улар кемигә чиққанда, шамал тохтиди. 33 Кемидә олтарғанлар униң алдиға келип сәждә қилип:

— Бәрһәк, сән Худаниң Оғли екәнсән, — дейишти.

Әйсаниң Гиннисарәттә бемарларни сақайтиши

Мар. 6:53-56

34 Улар деңизниң қарши тәрипигә өткәндә, Гиннисарәт жутида қуруқлуққа чиқти.

■ 35 У йәрдики адәмләр уни тонуп қелип, әтраптики барлиқ жайларға хәвәр әвәтти; шуниң билән кишиләр барлиқ бемарларни униң алдиға елип кәлди;

■ 14:19 1Сам. 9:13.

□ 14:20 «Мухлислар ешип қалған парчиларни лиқ он икки севәткә теривалди» — грек тилида «Улар ешип қалған парчиларни... теривалди». Мухлислар екәнлиги «Мат.» 16:9-10-дә испатлиниди. «лиқ он икки севәткә теривалди» — «севәт» грек тилида «қол севәт» — демәк, бир адәм икки қоллап көтирәләйдиған севәт.

■ 14:22 Мар. 6:45; Юһ. 6:17. ■ 14:23 Мар. 6:46; Юһ. 6:15.

□ 14:24 «кемә қирғақтин хелә көп чақирим жүргән еди» — яки «кемә деңиз оттурисида жүргәндики...».

□ 14:25 «кечә төртинчә жесәк вақтида...» — бир кечә төрт жесәккә бөлүнәтти; шуңа бу вақит таң атай дегән вақит еди.

■ 14:34 Мар. 6:53.

36 улар унндин бемарларниң һеч болмиғанда униң тониниң пешигә болсиму қолини тәккүзүвелишиға йол қоюшини өтүнди. Униңға қолини тәккүзгәнләрниң һәммиси сәлмимаза сақайди.

15

Әнғәннимиз муһимму яки Худаниң әмри муһимму — инсанни немә напак қилиду?

Мар. 7:1-23

1 Бу чағда, Тәврат устазлиридин вә Пәрисийләрдин бәзилири Йерусалимдин келип Әйсаниң алдиға берип: **2** — Мухлислириң немишкә ата-бовилиримизниң әнғәннилиригә хилаплиқ қилиду? Чүнки улар қоллирини жуймай тамақ йәйдикәнғу, — деди.

3 Лекин у уларға мундақ жавап бәрди:

— Силәрчу, силәр немишкә әнғәннимизни сақлаймиз дәп Худаниң әмригә хилаплиқ қилисиләр? **4** Чүнки Худа: «Ата-анаңни һөрмәт қил» вә «Атиси яки анисини һақарәтлигәнләр өлүмгә мәһкүм қилинсун» дәп әмир қилған. **5**

5 Лекин силәр: — һәр қандақ киши «Атиси яки анисиға: — Мән силәргә ярдәм бәргидәк нәрсиләрни аллиқачан Худаға ативәттим — десила, **6** униң ата-анисиға һөрмәт-вападарлиқ қилиш мәжбурийити қалмайду, — дәйсиләр. Буниң билән әнғәнәңларни дәп, Худаниң әмрини йоққа чиқиривәттиңлар. **7** Әй сахтипәзләр! Йәшәя пәйғәмбәр бәргән мошу бешарәт топтоғра силәр тоғрилик экән: —

8 «Мошу хәлиқ ағзида мени һөрмәтлигини билән, Бирақ қәлби мәндин жирақ. **9**

9 Улар маңа бәһудә ибадәт қилиду.

Уларниң үгәткән тәлимлири пәқәт инсанлардин чиққан пәтиваларла, халас». **10**

Һәқиқий напаклиқ

10 Андин у халайиқни йениға қақирип, уларға:

— Кулақ селиңлар һәм шуни чүшиниңларки, **11** Инсанни напак қилидигини ағзидин киридиғини әмәс, бәлки ағзидин чиқидиғинидур, — деди. **12**

12 Кейин мухлислири униң алдиға келип:

— Сениң бу сөзүңни Пәрисийләр аңлап, униңдин бизар болуп рәнжігәнлигини билдиңму? — деди.

15:1 Мар. 7:1. **15:4** «Ата-анаңни һөрмәт қил» вә «атиси яки анисини һақарәтлигәнләр өлүмгә мәһкүм қилинсун» — бу әмирләр Тәврат «Мис.» 20:12, 17, «Лав.» 20:9 вә «Қан.» 5:16дә хатирилиниду. **15:4** Мис. 20:12; 21:17; Лав. 20:9; Қан. 5:16; Пәнд. 20:20; Әф. 6:2. **15:6**

«униң ата-анисиға һөрмәт-вападарлиқ қилиш мәжбурийити қалмайду, — дәйсиләр. Буниң билән әнғәнәңларни дәп, Худаниң әмрини йоққа чиқиривәттиңлар» — Мәсиһниң сөзигә қариғанда «Худаға атиған тәәлуқатлар» теһи атиғучи кишиниң қолида турғанда, улардин пайдилинивәрсә болатти. Шу киши бәлким Тәврат устазлириниң қолиши билән «дуниядин кәтकिनимдин кейин...» яки «мәлум бир мәзгилдин кейин...» «ибадәтханаға тапшуримән» дәп қәсәм қилған болса керәк. Йәһудийларниң тарихий хатирлиридә шуниңға охшаш көплигән мисаллар теһилиду. Пәрийсиләр үгәткән шу һейлә-микир: «Мал-мүлкүңни Худаға аталған («қурбан қилған») қилған болсаң, ата-анаңдин хәвәр алмисаң болиду» әмәс, бәлки («шундақ қилған болсаң») хәвәр елишиңға болмайду» дегәндәк. Улар шүбһисизки ахирида бу иштин мәлум бир пайда көриду, әлвәттә. **15:6** Мар. 7:13; 1Тим. 4:3; 2Тим. 3:2. **15:8** Йәш. 29:13; Әз. 33:31; Мар. 7:6. **15:9** «... Улар маңа бәһудә ибадәт қилиду. Уларниң үгәткән тәлимлири пәқәт инсанлардин чиққан пәтиваларла, халас» — (8-9-айәтләр) «Йәш.» 29:13. **15:9** Йәш. 29:13; Мар. 7:6; 7; Кол. 2:18, 20, 22. **15:10** Мар. 7:14. **15:11** Рос. 10:15; Рим. 14:17,20; Тит. 1:15.

13 Лекин у мундақ жавап қайтурди:

— Әрштики Атам тикмигән һәр қандақ өсүмлүк йилтизидин жулунуп ташлиниду.

■ 14 Силәр уларға писәнт қилмаңлар; улар корларға йол башлайдиган корлардур. Әгәр кор корға йол башлиса, һәр иккиси ориға чүшүп кетиду. ■

15 Лекин Петрус униңға:

— Бая ейтқан тәмсилини бизгә чүшәндүрүп бәргәйсән, — деди. ■

16 Лекин у: — Силәрму техичә чүшәнчигә еришимидиңлар?! — деди.

17 Еғизға киргән барлиқ нәрсиләрниң аш қазан арқилиқ тәрәт болуп чиқип кетидиганлиғини техи чүшәнмәсиләр? 18 Лекин еғиздин чиқидигини қәлбтин чиқиду, инсанни напак қилидигиниму шудур. 19 Чүнки яман ойлар, қатиллиқ, зинахорлуқ, бузуқчилик, оғрилиқ, ялған гувалиқ вә төһмәт қатарлиқлар қәлбтин чиқиду. ■ 20 Инсанни напак қилидиганлар мана шулардур; жуюлмиған қоллар билән тамақ йейиш инсанни напак қилмайду.

Ят әллик аялниң етиқати

Мар. 7:24-30

21 Әйса у йәрдин чиқип, Тур вә Зидон шәһәрлириниң әтрапидики жутларға барди.

□ ■ 22 Мана, у чәт йәрләрдин кәлгән қананий бир аял униң алдиға келип:

— И Рәб! Давутниң оғли, һалимға рәһим қилғайсиз! Қизимға жин чаплишивалған екән, қийнилип кетиватиду! — дәп униңға нида қилип зарлиди.

23 Лекин у у аялга бир еғизму жавап бәрмиди. Мухлислири униң йениға келип: — Бу аялни йолға салсаң! Чүнки у кәйнимиздин әгишип ялвуруп нида қиливатиду, — деди.

24 Әнди у жавап берип:

— Мән пәқәт йолдин тенигән қой падилири болған Исраил жәмәтидикиләргә әвәтилгәнмән, — деди. ■

25 Амма һелиқи аял униң алдиға келип сәждә қилип:

— Рәб, маңа ярдәм қилғайсән! — дәп ялвурди.

26 у униңға:

— Балиларниң ненини кичик иштларға ташлап бериш яхши әмәс, — деди. □

27 Лекин һелиқи аял:

— Дурус, и Рәб, бирақ һәтта иштларму ғоҗайининиң дәстихинидин чүшкән уақларни йәйдиғу, — деди.

28 Шуниң билән Әйса униңға:

— Әй ханим, ишәшиң күчлүк екән! Тилигиниңдәк болсун! — деди. У аялниң қизи шуан сақийип кәтти.

Нурғун кесәлләрниң сақайтилиши

29 Әйса у йәрдин чиқип, Галилийә деңизиниң бойидин өтүп, таққа чиқип олтарди. ■ 30 Униң алдиға топ-топ халайиқ жиғилди. Улар тоқур, қаригу, гача, чолақ вә нурғун башқа хил кесәлләрниму елип келип, униң айиғи алдиға қоюшти; у уларни сақайтти. ■ 31 Шуниң билән халайиқ гачиларниң

■ 15:13 Юһ. 15:2. ■ 15:14 Йәш. 42:19; Луқа 6:39. ■ 15:15 Мар. 7:17. ■ 15:19 Яр. 6:5; 8:21; Пәнд. 6:14; Йәр. 17:9. □ 15:21 «Әйса у йәрдин чиқип, Тур вә Зидон шәһәрлириниң әтрапидики жутларға барди» — у йәр «чәт әлликләр» туруватқан район болуп, Мәсиһниң шу йәргә бериштики мәхсити, өз хәлқидин бир вақит айрилип арам елиштин ибарәт болса керәк. ■ 15:21 Мар.

7:24. ■ 15:24 Мат. 10:6; Рос. 13:46. □ 15:26 «Балиларниң ненини кичик иштларға ташлап бериш яхши әмәс» — Мәсиһ бу йәрдә өзиниң дәсләпки вәзиписини, Йәһудийларға хуш хәвәр йәткүзүш, дәп тәкитләйду. «Кичик иштлар» бәлким һақарәтлик сөз болмай, өйдики арзудук пистилирини керситиду. Бу муһим вақиә тоғрисидә «қошумчә сөз»имизни көрүң.

■ 15:29 Мар. 7:31. ■ 15:30 Йәш. 29:18; 35:5; Мат. 11:5; Луқа 7:22.

сөзлөләйдиган болганлигини, чолақларниң сақайғинини, токурларниң маңғанлигини вә қаригуларниң көридиған болганлигини көрүп, һайран болди вә Исраилниң Худасини улуклиди.

Төрт миң адәмниң тойғузулуши

Мар. 8:1-10

³² Андин Әйса мухлислирини йениға чақирип:

— Бу халайиққа ичим ағрийдү; чүнки улар үч күндин бери йенимда болди, йегидәк бир нәрсисиму қалмиди. Уларни өйлиригә ач қайтурушни халимаймән, йолда халидин кетиши мүмкин, — деди. ■

³³ Мухлислар униңға:

— Бу чөлдә бунчивала адәмни тойғузғидәк көп нанни нәдин тапимиз? — дейишти.

³⁴ Әйса улардин: Қанчә нениңлар бар? — дөп сориди.

— Йәттә нан билән бир нәччә тал кичик белиқ бар, — дейишти улар.

³⁵ Буниң билән у халайиқни йәрдә олтиришқа буйруди. ³⁶ Андин, йәттә нан билән белиқларни қолиға елип Худаға тәшәккүр ейтип, уларни уштуп мухлислиригә бәрди, мухлислар халайиққа үлөштүрди. ■ ³⁷ һәммәйлән тойғичә йеди; андин мухлислар ешип қалған парчиларни жигип йәттә чоң севатни тошқузди. ³⁸ Тамақ йегәнләрниң сани балилар вә аяллардин башқа төрт миң киши еди. ³⁹ У халайиқни йолға салғандин кейин, кемигә чүшүп, Магадан жутиниң чәт йәрлиригә бәрди.

16

Пәрсийләрниң «мөжизилик аламәт» көрситишни тәләп қилиши

Мар. 8:11-13; Луқа 12:54-56

¹ Әнди пәрсийләр билән Садуқийлар уни синаш мәхситидә йениға келип, униңдин бизгә асмандин мөжизилик бир аламәт көрсәтсәң, дөп тәләп қилишти. □ ■ ² Бирақ Әйса уларға мундақ деди:

— Кәчқурун силәр қизил шәпақни көргиниңларда, «һава әтә очуқ болиду» дәйсиләр. ■ ³ вә әтигәндә: «Бүгүн боран чиқиду, чүнки асманниң рәңги қизил һәм тутуқ», дәйсиләр. Асман рәңги-ройини пәриқ етәләйсиләр-ю, лекин бу заманда йүз бериватқан аламәтләрни пәриқ етәлмәйсиләр! ⁴ Рәзил һәм зинахор бу дәвир «мөжизилик бир аламәт»ниң көрестилишини истәп жүриду. Бирақ бу дәвирдәкиләргә «Юнус пәйғәмбәрдә көрүлгән мөжизилик аламәт»дин башқа һеч қандақ мөжизилик аламәт көрситилмәйду. Андин у уларни ташлап чиқип кәтти. □ ■

■ **15:32** Мар. 8:1.

■ **15:36** 1Сам. 9:13.

□ **16:1** «Пәрсийләр билән Садуқийлар» —

«Пәрсийләр» болса Тәврат қануниға қатму-қат түрлүк башқа қаидә-низамларни қошқан қаттиқ тәләпчан диний еқим еди. «Садуқийлар» дегән диний еқиминиң бази тәрәплири уларға охшаш болғини билән, лекин улар Тәвраттики пәйғәмбәрләр қисимлирини қобул қилмай, пәқәт Тәвраттики 1-5-қисимларни (йәни Муса пәйғәмбәргә тапшурулған қисимларни) қобул қилған. Улар «қиямәт күни», шундақла инсанларниң ахирәттә өлүмдин тирилишини етирап қилмайтти. Адәттә «Пәрсийләр» вә «Садуқийлар» бир-биригә дүшмәнлишип жүрәтти, лекин улар Әйсани бир тәрәп қилиш үчүн бирләшкән еди. «**бизгә асмандин мөжизилик бир аламәт көрсәтсәң**» — улар тәләп қилған «мөжизилик аламәт», Әйсаниң һақиқий Мәсих экәнлигини испатлайдиған бир карамәтни көрситиду, әлвәттә. ■ **16:1** Мат. 12:38; Мар. 8:11; Луқа 11:29; 12:54; Юһ. 6:30. □ **16:2** Луқа 12:54.

□ **16:4** «Юнус пәйғәмбәрдә көрүлгән мөжизилик аламәт» — 12:39-40-айәтләргә қаралсун. «Бу заманда йүз бериватқан аламәтләр» тоғрисидә «қошумчә сөз»имизниму көрүң. ■ **16:4** Юн. 2:1; Мат. 12:39; Луқа 11:29.

«Ечитқу» болған езиқту тәлимдин һошияр болуш
Мар. 8:14-21

⁵ Мухлислири деңизниң у қетиға өткинидә, нан еливелишни унтуған еди. ⁶ Әйса уларға:

— Һошияр болуңлар, Пәрисийләр билән Садуқийларниң ечитқусидин еһтият қилиңлар, — деди. ■

⁷ Мухлислар өз ара мулаһизилишип:

— Нан әкәлмигәнлигимиз үчүн буни дәватса керәк, — дейишти.

⁸ Әйса уларниң немә дейишватқанлигини билип мундақ деди:

— Әй ишәши аҗизлар! Немә үчүн нан әкәлмигәнлигиңлар тоғрисида мулаһизә қилисиләр? ⁹ Техичә чүшәнмидиңларму? Бәш нан билән бәш миң кишиниң тойгузулғанлиги, қанчә севәт озуқ жиғивалғанлигиңлар есиңлардин чиқтиму? ■

¹⁰ Йәттә нан билән төрт миң кишиниң тойгузулғанлиги, йәнә қанчә чоң севәт озуқ жиғивалғанлигиңларму есиңлардин чиқтиму? ■ ¹¹ Силәр қандақму мениң силәргә: «Пәрисийләр билән Садуқийларниң ечитқусидин еһтият қилиңлар» дегинимниң нан тоғрилиқ әмәслигини чүшәнмәйсиләр?

¹² Мухлислар шундила униң нандики ечитқудин әмәс, бәлки Пәрисийләр билән Садуқийларниң тәлимидин еһтият қилишни ейтқанлигини чүшинип йәтти.

Петрусниң Әйсани Мәсиһ дәп тоңуши
Мар. 8:27-30; Луқа 9:18-21

¹³ Әйса Қәйсәрийә-Филиппи райониға кәлгинидә, у мухлислиридин:

Кишиләр мән Инсаноглини ким дәп билидикән? — дәп сориди. ■

¹⁴ Мухлислири:

— Бәзиләр сени чөмүлдүргүчи Йәһя, бәзиләр Иляс пәйгәмбәр вә йәнә бәзиләр Йәрәмия яки башқа пәйгәмбәрләрдин бири дәп билидикән, — дәп җавап бәрди. ■

¹⁵ У улардин:

— Әнди силәрчу? Силәр мени ким дәп билесиләр? — дәп сориди.

¹⁶ Симон Петрус:

— Сән Мәсиһ, мәңгүлүк һаят Худаниң Оғли екәнсән, — дәп җавап бәрди. □ ■

¹⁷ Әйса униңға:

— Бәхитликсән, и Юнус оғли Симон! Буни саңа аян қилгучи һеч әт-қан егиси әмәс, бәлки әрштики Атамдур. □ ■ ¹⁸ Мән саңа шуни ейтайки, сән болсаң Петрусдурсән. Мән җамаитимни бу уюлташ үстигә қуриман. Униң үстидин тәһтисараниң дәрвазилириму ғалип келәлмәйду. □ ■ ¹⁹ Әрш падишалигиниң ачқучлирини саңа тапшуримән; сән йәр йүзидә немини бағлисаң әрштиму

■ **16:6** Мар. 8:15; Луқа 12:1. ■ **16:9** Мат. 14:17; Мар. 6:38; Луқа 9:13; Юһ. 6:9. ■ **16:10**

Мат. 15:34. ■ **16:13** Мар. 8:27; Луқа 9:18. ■ **16:14** Мат. 14:2. □ **16:16** «... Мәңгүлүк һаят Худаниң оғли» — грек тилида «тирик Худаниң Оғли». «Тирик Худа» дегән ибарә

Худани һаят, «өлүк бут әмәс», һәқиқий Худа дәп тәһитләйду. ■ **16:16** Юһ. 6:69. □ **16:17** «... Юнус оғли Симон!» — грек тилида «... Симон бар-ионаһ» («Юнусниң оғли»). Бу Юнус Тәвраттики пәйгәмбәр Юнус әмәс; лекин қизиқ бир иш шуки, Петрус вә Юнус пәйгәмбәрниң көп ортақ йәрлири бар.

■ **16:17** Мат. 11:25. □ **16:18** «Сән болсаң Петрусдурсән. Мән җамаитимни бу уюлташ үстигә қуриман...» — «Петрус»ниң манаси «таш» болуп, у «җамаәтниң ули» әмәс. Җамаәтниң ули болса Әйса

ейтқан «уюлташ» болуп, у яки өзини яки өзигә бағланған иман-етиқатини көрситиду. «1Пет.» 2:4-9ни вә «қошумчә сөз»имизни көрүң. «тәһтисараниң дәрвазилири» — бәлким көчмә мәнидә болуп, «өлүмниң күчи», «җин-шайтанларниң күчлири»ни көрситиши мүмкин. ■ **16:18** Зәб. 117:22; Йәш. 28:16; 33:20; Юһ. 1:43; 1Кор. 3:11.

багланган болиду, сән йәр йүзидә немини қоюп бәрсәң, әршиму қоюп берилгән болиду, — деди. □ ■

²⁰ Бу сөzlәрни ейтип болуп, у мухлислириға өзиниң Мәсиһ экәнлигини һеч кимгә тинмаслиқни тапилиди.

Әйсани өлүп тирилидигәнлигини алдин-ала ейтиши
Мар. 8:31-9:1; Луқа 9:22-27

²¹ Шу вақиттин башлап, Әйса мухлислириға өзиниң Йерусалимға кетиши, ақсақаллар, баш каһинлар вә Тәврат устазлири тәрипидин көп азап-оқубәт тартиши, өлтүрүлүши муқәррәр болғанлигини, шундақла үчинчи күни тирилдүрүлидигәнлигини аян қилишқа башлиди. ■

²² Шуниң билән Петрус уни бир чәткә тартип, уни әйипләп:

— Я Рәб, саңа рәһим қилинғай! Бешиңға бундақ ишлар қәтғий чүшмәйду! — деди.

²³ Лекин у бурулуп Петрусқа қарап:

— Арқамға өт, Шәйтан! Сән маңа путликашаңсән, сениң ойлиғанлириң Худаниң ишлири эмәс, инсанниң ишлириду, — деди. □ ■

²⁴ Андин Әйса мухлислириға мундақ деди:

Кимдәким маңа әгишишни халиса, өзидин ваз кечип, өзиниң крестини көтирип маңа әгәшсун! □ ■ ²⁵ Чүнки өз женини қутқузмақчи болған киши чоқум женидин мәһрум болиду, лекин мән үчүн өз женидин мәһрум болған киши униңға еришиду. □ ■

²⁶ Чүнки бир адәм пүтүн дуняға егә болуп женидин мәһрум қалса, буниң немә пайдиси болсун?! У немисини жениға тегишсун?! □ ■ ²⁷ Чүнки Инсаногли Атисиниң шан-шәриви ичидә пәриштилири билән келиш алдида туриду; вә у һәммә адәмниң өз әмәллиригә тушлуқ жавап қайтуруди. ■

²⁸ Мән силәргә шуни бәрһақ ейтип қояйки, бу йәрдә турғанларниң арасидин өлүмниң тәмини тетистин бурун жәзмән Инсаноглиниң өз падишалиғи билән

□ **16:19** «Әрш падишалиғиниң ачқучлирини саңа тапшуримән; сән йәр йүзидә немини бағлисаң әршиму багланған болиду,...» — бу муһим сөз тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ **16:19** Мат. 18:18; Юһ. 20:22. ■ **16:21** Мат. 17:22; 20:18; Мар. 8:31; 9:31; 10:33; Луқа 9:22; 18:31; 24:7.

□ **16:23** «Арқамға өт, Шәйтан!...» — Мәсиһ бу айәттә «Шәйтан» дегән бу сөзини биринчидин «дүшмән» дегән мәнидә ишлитип, өзиниң дүшмини болуп қалған Петрусқа ейтиду. Иккинчидин, Шәйтан өзи Петрус арқилиқ Әйсаға путликашан болмақчи еди. ■ **16:23** 2Сам. 19:22. □ **16:24** «кимдәким маңа әгишишни халиса, өзидин ваз кечип, өзиниң крестини көтирип маңа әгәшсун!» — 10:38ни, шундақла униңдики изаһатниму көрүң. ■ **16:24** Мат. 10:38; Мар. 8:34; Луқа 9:23; 14:27. □ **16:25**

«Чүнки өз женини қутқузмақчи болған киши чоқум женидин мәһрум болиду, лекин мән үчүн өз женидин мәһрум болған киши униңға еришиду» — грек тилида «жан» вә «һаят» бирла сөз билән ипадилиниду. «Өз жени» мошу йәрдә пәкәт адәмниң һаятинила эмәс, бәлки барлиқ етиқати болғанларға муйәссәр қилинған мәңгүлүк роһий бәхитни вә мирасини көрситиду. ■ **16:25** Мат. 10:39; Мар. 8:35; Луқа 9:24; 17:33; Юһ. 12:25. □ **16:26** «Чүнки бир адәм пүтүн дуняға егә болуп женидин мәһрум қалса, буниң немә пайдиси болсун?! У немисини жениға тегишсун?!» — жуқуриқи изаһатта ейтилғандәк, «өз жени» мошу йәрдә пәкәт адәмниң һаятинила эмәс, бәлки барлиқ етиқатчи болғанларға муйәссәр қилинған мәңгүлүк роһий бәхитни вә мирасини көрситиду, әлвәттә. ■ **16:26** Зәб. 48:7-13; Мар. 8:37; Луқа 9:25. ■ **16:27** Аюп 34:11; Зәб. 61:13; Мат. 24:30; 25:31; 26:64; Рим. 2:6.

кэлгәнлигини көридиғанлар бардур. □ ■

17

Әйсаниң жулалиқта көрүнүши
Мар. 9:2-13; Луқа 9:28-36

¹ Вә алтә күндин кейин, Әйса Петрус, Якуп вә Якупниң иниси Юһаннани айрип елип, егиз бир таққа чиқти. ■ ² У йәрдә униң сияқи уларниң көз алдидила өзгирип, йүзи куяштәк парлиди, кийимлири нурдәк аппақ болуп чақниди. ³ Вә мана, мухлисларға Муса вә Иляс пәйғәмбәрләр униң билән сөзлишиватқан һалда көрүнди. ⁴ Шуниң билән Петрус Әйсаға:

— И Рәб, бу йәрдә болгинимиз немидегән яхши! Халисаң, бирини саңа, бирини Мусаға, йәнә бирини Илясқа атап бу йәргә үч кәпә ясайли! — деди. □

⁵ Униң гепи түгимәйла, мана нурлуқ бир булут уларни қапливалди. Мана, булуттин: «Бу Мениң сөйүмлүк Оғлумдур, Мән униңдин хурсәнмән. Униңға қулақ селиңлар!» дегән аваз аңланди. ■

⁶ Мухлислар буни аңлап өзлирини йәргә ташлап дүм йетип вәһимигә чүшти.

⁷ Бирақ Әйса келип, уларға қолини тәккүзүп:

Қопуңлар, қорқмаңлар, — деди. ⁸ Улар бешини көтирип қаривиди, Әйсадин башқа һеч кимни көрмиди.

⁹ Тағдин чүшүветип, Әйса уларға:

— Инсаногли өлүмдин тирилдүрүлмигичә, бу аламәт көрүнүшни һеч кимгә ейтмаңлар, — дәп тапилиди. ■

¹⁰ Андин мухлислири униңдин:

— Тәврат устазлири немә үчүн: «Иляс пәйғәмбәр Мәсиһ келиштин авал қайтип келиши керәк» дейишиду? — дәп сорашти. ■

¹¹ У уларға жававән:

— Иляс пәйғәмбәр дәрвәқә Мәсиһтин авал келиду, һәммә ишни орниға кәлтүриду.

□ ¹² Амма мән силәргә шуни ейтип қояйки, иляс аллиқачан кәлди, лекин кишиләр уни тонумиди, бәлки униңға халиғанчә муамилә қилди. Шуниңға охшаш, Инсаноглиму уларниң қоллирида азап чекиш алдида туриду, — деди.

¹³ Шу чағда мухлислар униң чөмүлдүргүчи Йәһя тоғрисидә сөзләватқанлигини чүшәнди.

□ **16:28** «Бу йәрдә турғанларниң арисидин өлүмниң тәмини тетистин бурун...» — «өлүмниң тәмини тетиш» грек тилида «өлүмни тетиш» дәп ипадилиниду. «бу йәрдә турғанларниң арисидин өлүмниң тәмини тетистин бурун жәзмән Инсаноглиниң өз падишалиғи билән кәлгәнлигини көридиғанлар бардур» — бизниңчә 16:28-айәттики сөзниң муһим мәнәси 17-бапта тәсвирләнгән карамәт ишларни көрситиду. Башқа алимлар у: (1) Әйса өлтүрүлгәндин кейин мухлислириға қайта көрүнүши билән; (2) Муқәддәс Роһниң келиши билән; (3) Мәсиһниң шәриви жамаәттә аян қилиниши билән; (4) Әйсаниң дуняға қайтип келиши билән әмәлгә ашурулди, дәп қарайду. Жуқириқи (1)-, (2)-, (3)-пикир сәл орунлуқ болғини билән, лекин Әйсаниң «бу йәрдә турғанларниң арисидин... көридиғанлар бар» дегинидин қариғанда, бәзи расулар бу ишни көриду, шуңа муһим әмәлгә ашурулуши 17-баптики «Әйсаниң жулалиқта көрүнүши» дегән иштур, дәп қараймиз. ■ **16:28** Мар. 9:1; Луқа 9:27. ■ **17:1** Мар. 9:2; Луқа 9:28; 2Пет. 1:17. □ **17:4** «Халисаң, ... бу йәргә үч кәпә ясайли!» — яки «халисаң, ... бу йәргә үч кәпә ясай!»). Бу сөз вә пүтүн вақиә тоғрилиқ йәнә «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ **17:5** Қан. 18:19; Йәш. 42:1; Мат. 3:17; Мар. 1:11; 9:7; Луқа 3:22; 9:35; Рос. 3:22; Кол. 1:13; 2Пет. 1:17. ■ **17:9** Мар. 9:9; Луқа 9:36. ■ **17:10** Мал. 3:23; Мат. 11:14; Мар. 9:11. □ **17:11** «Иляс пәйғәмбәр дәрвәқә Мәсиһтин авал келиду, һәммә ишни орниға кәлтүриду» — «Илясниң авал келиши» вә униң «һәммини орниға кәлтүрүши»ни көрсәткән бешәрәт вә башқа тәпсилатлири Тәврат, «Мал.» 4:5-6дә хатирлиниду.

Жин чаплашқан балиниң азат қилиниши

Мар. 9:14-29; Лука 9:37-43

14 Улар халайикниң йениға барғинида, бир киши униң алдиға келип, тизлинип: ■

15 Рэб, оғлумға ичиңни агритқайсән! Чүнки униң тутқақлиқ кесили бар болғачқа, зор азап чекиватиду; чүнки у дайим отниң яки суниң ичигә чүшүп кетиду. □

16 Уни мухлислиринға елип кэлгән едим, сақайталмиди, — деди.

17 Әйса җававон: — Әй етиқатсиз вә тәтүр дәвир, силәр билән қачанғичә турай?! Мән силәргә йәнә қачанғичә сәвир қилай? — Балини алдимға елип келиңлар — деди.

18 Шуниң билән Әйса *җинға* тәнбиһ беривиди, жин балидин чиқип кәтти, балиму шуан сақайди.

19 Кейин, Әйса айрим қалғанда, мухлислар униң йениға келип: — Биз немә үчүн жинни қоғливетәлмидүк? — дәп сорашти. ■

20 У уларға: — Ишәшинлар болмиғанлиғи үчүн. Мән силәргә шуни бәрһәк ейтип қояйки, силәрдә қича уруғидәк зәрричә ишәш болсила, силәр аву таққа: «Бу йәрдин у йәргә көч» десәңлар, көчиду; шундақла силәргә мүмкин болмайдиған һеч иш болмайду. ■ 21 Бирақ, бундақ жинларни дуа қилиш вә роза тутуш билән болмиса һайдиғили болмайду — деди. □

Әйсаниң йәнә өлүши вә тирилиши төғрилиқ ейтиши

Мар. 9:30-32; Лука 9:43-45

22 Улар Галилийә өлкисидә айлинип жүргинидә, Әйса уларға:

— Инсаноғли *сатқунлуктин* инсанларниң қолиға тапшурулиду; ■ 23 улар уни өлтүриду, лекин үчинчи күни у тирилиду, — деди. Буни аңлап мухлислар еғир ғәм-қайғуға чөмүп кәтти.

Ибадәтхана беҗи тапшуруш мәселиси

24 Андин улар Кәпәрнаһум шәһиригә кәлгинидә, *ибадәтхана* «икки драқма» беҗини жиққучилар Петрусниң йениға келип:

— Устазиңлар «икки драқма»ни төләмдү? — дәп сориди. □

25 Төләйду, — деди Петрус.

Лекин у өйгә киргишигила, техи бир немә демәстила Әйса униңдин:

— Симон, сениңчә бу дуниядики падишалар кимләрдин баҗ алиду? Өз пәрзентлиридинму, яки ятлардинму, — дәп сориди. ■

26 Петрус униңға:

Ятлардин, — девиди, Әйса униңға:

— Ундақта, пәрзентләр *баҗдин* халий болиду. 27 Бирақ *баҗ жиққучиларға* путликашаң болмаслиғимиз үчүн, деңизға берип қармақни ташла. Тутқан

■ 17:14 Мар. 9:16; Лука 9:37. □ 17:15 «тутқақлиқ кесили» — грек тилида «ай (шари) тәрипидин урулған» дегән сөз билән ипадилиниду. ■ 17:19 Мар. 9:28. ■ 17:20 Мат. 21:21;

Лука 17:6. □ 17:21 «Бирақ, бундақ жинларни дуа қилиш вә роза тутуш билән болмиса һайдиғили болмайду» — бу айәт бәзи кона көчүрмиләрдә тепилмайду. ■ 17:22 Мат. 16:21; 20:18;

Мар. 8:31; 9:31; 10:33; Лука 9:22,44; 18:31. □ 17:24 «... ибадәтхана «икки драқма» беҗини жиққучилар Петрусниң йениға келип...» — «ибадәтхана беҗи» мошу йәрдә грек тилида «дидрақма»

(икки «драқма» пул) дейилиду. «Дидрақма» әсли бир хил тәңгә болуп, Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән қанун бойичә Исраилдики һәр әр киши һәр жылда ибадәтханиниң ишлири үчүн «йерим шәкәл» (бир дидрақма)

тапшуруш керәк еди. «Мис.» 30:13-16ни көрүң. ■ 17:25 Мат. 22:21; Рим. 13:7.

биринчи беликни елип, агзини ачсаң, төрт дракмилиқ бир тәңгә пул чиқиду. Уни елип мән вә сән иккимизниң бежи үчүн уларға бәр, — деди.□

18

*Әрш падишалиғида ким әң улук?
Мар. 9:33-37; Луқа 9:46-48*

- 1 Бу чағда, мухлислар Әйсаниң йениға келип: Әрш падишалиғида ким әң улук? — дөп сориди.■
- 2 Әйса йениға кичик бир балини чақирип, уни оттурида турғузуп, мундақ деди:
- 3 — Мән силәргә шуни бәрһақ ейтип қояйки, өз йолуңлардин йенип, кичик балилардәк сәбий болмисаңлар, әрш падишалиғиға һәргиз кирәлмәйсиләр.■
- 4 Әнди ким өзини бу кичик балидәк кичик пейл тутса, у әрш падишалиғида әң улук болиду.□ ■ 5 Бундақ кичик бир балини мениң намимда қобул қилса, у мени қобул қилған болиду.■ 6 Лекин маңа етиқат қилған бундақ кичикләрдин бирини гунаға путлаштурған һәр қандақ адәмни, у бойниға йоған түгмән теши есилған һалда деңизниң тегигә чөктүрүветилгини әвзәл болатти.■ 7 Инсани гунаға путлаштуридиган ишлар түпәйлидин бу дуниядикиләрниң һалиға вай! Путлаштуридиган ишлар муқәррәр болиду; лекин шу путлаштурғучи адәмниң һалиға вай!□ ■
- 8 Әгәр әнди қолуң яки путуң сени гунаға путлаштурса, уни кесип ташливәт. Чүнки икки қолуң яки икки путуң бар һалда дозақтики отқа ташланғиниңдин көрә, чолақ яки токур һалда һаятлыққа киргиниң әвзәлдур.■
- 9 Әгәр көзүң сени гунаға путлаштурса, уни оюп өзүңдин нери ташливәт. Икки көзүң бар һалда дозақтики отқа ташланғиниңдин көрә, бирла көзүң билән болсиму һаятлыққа киргиниң әвзәлдур.

Азған қой тоғрисидики тәмсил

- 10 — Бу сәбий кичикләрниң һеч биригиму сәл қараштин һези болуңлар. Чүнки шуни силәргә ейтайки, уларниң әрштики пәриштилири әрштики Атамниң жамалини һәрдаим көрүп туриду. ■ 11 Чүнки Инсаногли һалакәткә азғанларни қутқузғили кәлди.□ ■

- **17:27** «Бирақ баж жиққучиларға путликашаң болмаслиғимиз үчүн...» — Әйса вә Петрус иккиси «падишаниң пәрзәнти» булуп, Худаниң ибадәтханисига баж төләштин халий еди. Лекин баж жиққучилар буни чүшәнмигәчкә, улар төлимисә, бәлким «Бу Әйса тәқвадар эмәс екан, Мәсиһ болалмайду» дөп қелиши, шундақла улар Әйсаға етиқат баглап, нижаққа еришиш пурситидин мәһрум болуши мүмкин. «төрт дракмилиқ бир тәңгә пул чиқиду» — «төрт дракма тәңгә» (грек тилида «статер») — 24-айәттики изаһат оқурмәнләрниң ядида болса көрәләйдуки, бу пул Әйса вә Петрусниң бажни төлиши үчүн дәл керәклик пул еди. ■ **18:1** Мар. 9:34; Луқа 9:46; 22:24. ■ **18:3** Мат. 19:14; 1Кор. 14:20; 1Пет. 2:2.
- **18:4** «Әнди ким өзини бу кичик балидәк кичик пейл тутса, у әрш падишалиғида әң улук болиду» — «кичик балилар» адәттә чоңчилик қилмайду вә өзини биләрмән қилип көрсәтмәйду вә бәлким һәмминдин муһим атисиниң сөзигә шәртсиз ишиниду. ■ **18:4** 1Пет. 5:6. ■ **18:5** Мар. 9:37; Луқа 9:48; Юһ. 13:20.
- **18:6** Мар. 9:42; Луқа 17:2. □ **18:7** «инсани гунаға путлаштуридиган ишлар түпәйлидин бу дуниядикиләрниң һалиға вай! Путлаштуридиган ишлар муқәррәр болиду; лекин шу путлаштурғучи адәмниң һалиға вай!» — бу муһим айәт үстидә «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. ■ **18:7** Мат. 26:24; Рос. 2:23; 4:27,28; 1Кор. 11:19. ■ **18:8** Қан. 13:7; Мат. 5:29,30; Мар. 9:43. ■ **18:10** Зәб. 33:8; Луқа 15:3-7 □ **18:11** «Чүнки Инсаногли һалакәткә азғанларни қутқузғили кәлди» — бу айәт бәзи кона көчүрмиләрдә тепилмайду. ■ **18:11** Луқа 19:10.

12 Қандақ қарайсылар? Бирәвниң йүз туяқ қойи болуп, униңдин бири езип топтин чүшүп қалса, у тохсән тоққуз қойни тағларға қоюп қоюп, хелиқи азған қойини издәйдиғу? ■ 13 Вә әгәр уни тепивалса, мән силәргә шуни бәрһәк ейтип қояйқи, у қой үчүн болған хошаллиғи азмаған тохсән тоққузиниңкидин зор болиду. 14 Шуниңға охшаш, бу сәбий кичикләрниң һәр қандиқиниң халакәткә езип қелиши әрштики Атақларниң ирадиси әмәстур.

*Гуна өткүзгән қериндашқа болған муамилә
Луқа 17:3*

15 — Әнди әгәр қериндишиң саңа зиян селип гуна қилса, униң йениға берип иккиңлар халий чағда сәһвәнлигини көрситип қой. Қериндишиң сөзүңни аңдлса, уни *езиштин* қайтурувалған болисән. ■ 16 Лекин аңлимиса, йәнә бир-икки гувачини елип, униң йениға барғин. Шундақ қилип, һәммә иш икки-үч гувачиниң сөзи билән қилинсун. □ ■ 17 Лекин әгәр *қериндишиң* уларниң сөзигиму кулақ салмиса, әһвални жамаәткә йәткүзүп ейтқин. Әгәр у жамаәттиکیلәргә кулақ салмиса, уни ят әллик яки бажғир қатаридә көрүңлар. □ ■

18 Мән силәргә шуни бәрһәк ейтип қояйқи, силәр йәр йүзидә немини бағлисаңлар, әрштиму шу бағланған болиду вә силәр йәр йүзидә немини қоюп бәрсаңлар, әрштиму қоюп берилгән болиду. □ ■

19 Мән йәнә шуни силәргә бәрһәк ейтип қояйқи, йәр йүзидә араңлардин иккиси өзлири тилигән бир иш тоғрилиқ қалби бир болуп һәр қандақ нәрсини тиләп дуа қилса, әрштики Атам уларниң тилигини ижабәт қилиду. 20 Чүнки икки яки үчәйлан мениң намин билән қәйәрдә жигилған болса, мән шу йәрдә уларниң арисидә болимән. □ ■

Шәпқәт көргүчи шәпқәтлик болуши керәк

21 Андин Петрус униң алдиға келип:

— И Рәб, қериндишимниң маңа зиян селип өткүзгән қанчә қетимлиқ гунайини кәчүрүшүм керәк? Йәттә қетимму? — деди. ■

22 Әйса униңға мундақ деди:

— Мән саңа шуни ейтип қояйқи, йәттә қетим әмәс, йәтмиш һәссә йәттә қетим!

□ ■ 23 Әрш падишаллиғи чакарлири билән һесап-китап қилмақчи болған бир падишаға охшайду. 24 һесап-китапни башлиғинида, униңға он миң талант пул

■ **18:12** Луқа 15:3. ■ **18:15** Лав. 19:17; Пәнд. 17:10; Луқа 17:3; Яқ. 5:19. □ **18:16** «Һәммә иш икки-үч гувачиниң сөзи билән қилинсун» — бу сөз «Қан.» 19:15дин нәқил кәлтүрүлгән. ■ **18:16**

Чөл. 35:30; Қан. 17:6; 19:15; Юһ. 8:17; 2Кор. 13:1; Ибр. 10:28. □ **18:17** «Әгәр у жамаәттиکیلәргә

кулақ салмиса, уни ят әллик яки бажғир қатаридә көрүңлар» — шу чағда «ят әллик»ләрниң көпинчиси бутпәрәс еди. «Бажғир»лар (Рим империйәси үчүн хәлиқтин баж алидиған Йәһудийлар) болса «Рим империйәгә сетилип кәткән хаинлар» дәп «иплас адәмләрниң» қатаридә қарилатти. ■ **18:17**

1Кор. 5:9; 2Тес. 3:14. □ **18:18** «силәр йәр йүзидә немини бағлисаңлар, әрштиму шу бағланған

болиду вә силәр йәр йүзидә немини қоюп бәрсаңлар, әрштиму қоюп берилгән болиду» — бу сөз 16:19-айәттикигә охшаш, бирақ әшу йәрдә ялғуз Петрусқа ейтилған. Биз Әйсаниң мошу сөзлиридә ейтилған һоқуқ пәкәт расуларғила әмәс, бәлки пүткүл жамаәткә тәвәдур. Әйса тапшурған бу һоқуқ: (1) жамаәттики дуаларда алаһидә тиләш һоқуқини; (2) жамаәт тәртиви бойичә, гуна садир қилип, амма товва қилмиған әзаларни чәкләш, жамаәттин чиқириш яки уларға тәрбийә бериш һоқуқини көрситиду, дәп ишинимиз (17-айәт вә 19-20-айәтни, «1Кор.» 5:1-5, «2Кор.» 2:5-11ни көрүң). ■ **18:18** Мат. 16:19; Юһ. 20:23.

□ **18:20** «икки яки үч адәм мениң намин билән қәйәрдә жигилған болса...» — грек тилида «икки яки үчәйлан адәм мениң наминға қәйәрдә жигилған болса...». ■ **18:20** Луқа 24:15,36. ■ **18:21** Луқа 17:4. □ **18:22** «йәттә қетим әмәс, йәтмиш һәссә йәттә қетим!» — яки «йәттә қетим әмәс, йәтмиш йәттә қетим». ■ **18:22** Мат. 6:14; Мар. 11:25; Кол. 3:13.

қәриздар болған бир чакар кәлтүрүлүптү. □ ²⁵ Чакарниң төлигидәк һеч нәрсиси болмиғачқа, ғожиси чакарниң өзини, хотун бала-жақиси вә бар-йоқини сетип, қәризни төләшини буйрупту. ■ ²⁶ Шуңа чакар униң алдида йәргә жиқилип баш уруп: «Ғоҗам, маңа кәңчилик қилғайла, мән пүтүн қәримни чоқум төләймән» дәп ялвурупту. ²⁷ Чакарниң ғожиси униңға ич ағритип, уни қоюп берип, қәризни кәчүрүм қипту.

²⁸ Лекин чакар у йәрдин чиқип, өзигә йүз динар қәриздар болған йәнә бир чакар бурадирини учритипту. Уни тутувелип, бойнини боғуп туруп: «Қәризни төлә!» дәпту. □ ²⁹ Буниң билән бу чакар бурадири йәргә жиқилип униңдин: «Маңа кәңчилик қил, қәризни чоқум қайтуримән» дәп ялвурупту. ³⁰ Лекин у унимапту вә: «Пүтүн қәризни төлимиғичә зинданда ятисән» дәп уни зинданға ташлитипту.

³¹ Бундақ ишниң йүз бәргәнлигини көргән башқа чакарлар интайин азаплинип ғожисиниң алдиға берип, әһвални баштин-ахир сөзләп берипту.

³² Буниң билән ғожиси хелиқи чакарни чақиртип: «Әй рәзил чакар! Маңа йелинғанлиғиң үчүн шунчә көп қәризиңниң һәммисини кәчүрдүм. ³³ Мән саңа ич ағритқинимдәк, сәнму чакар бурадириңгә ич ағритишиңға тоғра кәлмәмду?!» дәпту. ³⁴ Буниң билән ғожиси ғәзәплинип уни пүтүн қәризни төләп болғичә адәм қийнғучи гундипайларниң қолида турушқа тапшуруп берипту.□

³⁵ Шуниңға охшаш, әгәр һәр бириңлар өз қериндашлириңларни чин дилиңлардин кәчүрмисәңлар, әрштики Атамму силәргә охшаш муамила қилиду.■

19

Талақ қилиш тоғрисидә

Мар. 10:1-12

1 Шундақ болдики, Әйса бу сөзләрни ейтип болғандин кейин, Галилийә өлкисидин айрилип, Йәһудийә өлкисиниң чәт йәрлиригә, йәни Иордан дәриясиниң у қетидики жутларға барди.■ ² Топ-топ адәмләр униңға әғшишип кәлгән болуп, у уларни шу йәрдила сақайтти.

³ Әнди бәзи Пәрсийләр униң йениға келип уни қилтаққа чүшүрүш мәхситидә униңдин:

— Бир адәмниң һәр қандақ сәвәптин аялини қоюветиши Тәврат қануниға уйғунму? — дәп сориди.■

⁴ Шуниң билән у жававән мундақ деди:

— *Тәвраттин* шуни оқумидиңларму, муқәддәмдә инсанларни Яратқучи уларни «Әр вә аял қилип яратти» вә □ ⁵ «Шу сәвәптин әр киши ата-анисидин айрилиду, аяли билән бирилишип иккиси бир тән болиду».■ ⁶ Шундақ екән, әр-аял әнди икки тән әмәс, бәлки бир тән болиду. Шуниң үчүн, Худа қошқанни инсан айримисун.■

⁷ Пәрсийләр униңдин йәнә:

□ **18:24** «он миң талант пул» — бир «талант» алтун яки көмүш тәңгә аз дегендә бир ишчиниң жилиқ һәққиниң 17 һәссиси болуп, 10000 талант һазир оттура һесап билән бәлким икки миллиард (миң миллион) долларчә болиду. ■ **18:25** Мат. 5:25. □ **18:28** «йүз динар қәриздар» — шу вақитларда «бир динар» бир ишчиниң бир күнлүк һәққи болуп, йүз тәңгә бәлким оттура һесап билән 1300 долларчә болатти. □ **18:34** «адәм қийнғучи гундипайлар» — мошу гундипайларниң адәттики вәзиписи жинайәтчиниң жинайитини сүрүштә қилиш үчүн мәнбусларни қийнаш еди. ■ **18:35** Мар. 6:14; Мар. 11:26; Яқ. 2:13. ■ **19:1** Мар. 10:1. ■ **19:3** Мар. 10:2. □ **19:4** «шуни оқумидиңларму...?» — Бу Пәрсийләр әң яхши кәридиған ибариләрниң бири. ■ **19:4** Яр. 1:17; 2:24; 5:2 ■ **19:5** Яр. 2:24; 1Кор. 6:16; әф. 5:31. ■ **19:6** 1Кор. 7:10.

— Ундақта, Муса пәйгәмбәр немә үчүн Тәврат қанунда әр киши өз аялиға талақ хетини бәрсила андин уни қоюветишкә болиду, дәп буйруған? — дәп сорашти. □ ■

8 У уларға: — Таш жүрәклигиңлардин Муса пәйгәмбәр аяллириңларни талақ қилишкә рухсәт қилған; лекин аләмниң башлимида бундақ әмәс еди. ⁹ Әнди шуни силәргә ейтип қояйки, аялини бузуқлуқтин башқә бирәр сәвәп билән талақ қилип, башқә бирини әмригә алған һәр қандақ киши зина қилған болиду. □ ■

10 Мухлислар униңға:

— Әгәр әр билән аяли оттурисидики әһвал шундақ болса, ундақта өйләнмәслик яхши экән, — деди. □

11 У уларға:

— Бу сөзни һәммила адәм әмәс, пәқәт несип қилинғанларла қобул қилалайду. ■

12 Чүнки анисиниң балиятқусидин туғма бәзи ағватлар бар; вә инсан тәрипидин ахта қилинған бәзи ағватларму бар; вә әрш падишалиғи үчүн өзини ағват қилғанларму бар. Бу сөзни қобул қилалайдиғанлар қобул қилсун! — деди. □

Әйса вә кичик балилар

Мар. 10:13-16; Луқа 18:15-17

13 Қолуңни тәккүзүп дуа қилғайсән дәп, бәзиләр кичик балилирини униң алдиға елип кәлди. Бирақ мухлислар елип кәлгәнләрни әйиплиди. ■ 14 Амма Әйса:

— Балилар мениң алдимға кәлтүрүлсун, уларни тосмаңлар. Чүнки әрш падишалиғи дәл мошундақларға тәвәдур, — деди. □ ■ 15 Вә қоллирини уларға тәккүзгәндин кейин, у у йәрдин айрилди.

Пулдарлар Худаниң падишалиғига кирәләмду?

Мар. 10:17-31; Луқа 18:18-30

16 Мана, бир күни бириси униң алдиға келип:

— Устаз, мән қандақ яхши ишни қилсам, мәңгүлүк һаятқа еришимән? — дәп сориди. ■

17 У униңға:

— Немишкә мәндин яхшилиқ тоғрисида сорайсән? «Яхши болғучилар» болса пәқәт бирила бар. Амма һаятлиққа киримән десән, әмирләргә әмәл қил, — деди.

18 Қайси әмирләргә дәйсән? — дәп сориди у.

Әйса униңға:

□ 19:7 «Муса пәйгәмбәр немә үчүн Тәврат қанунда әр киши өз аялиға талақ хетини бәрсила андин уни қоюветишкә болиду» — әмирниң тоғриси «Қан.» 24:1дә тепилиду. ■ 19:7 Қан. 24:1; Йәр. 3:1.

□ 19:9 «Изаһат» — бези кона көчүрүлмиләрдә мошу йәрдә «вә талақ қилинған аялни әмригә алған кишиму зина қилған болиду» дегән сөзләр қошулуди. 5:32ни көрүң. ■ 19:9 Мат. 5:32; Мар. 10:11; Луқа 16:18; 1Кор. 7:10. □ 19:10 «ундақта өйләнмәслик яхши экән» — демәк, мухлисларниң ойлишичә, талақ қилиш имканийити болмиса («чиқиш йоли болмиса»), өйлиниш интайин қорқунчулук иштур. ■ 19:11 1Кор. 7:7,17. □ 19:12 «анисиниң балиятқусидин туғма бәзи ағватлар бар» — «туғма ағватлар» бәлким туғма жинсий иқтидари ажизларни, ишқисиз кишиләрни көрситиду; «башқилар тәрипидин ахта қилинған» кона заманларда хан-падишаларниң ордилирида һәрәмни башқуруш хизмити үчүн пичиветилгән адәмләрни көрситиду. «Әршниң падишалиғи үчүн өз-өзини ағват қилғанлар» бәлким Худаниң хизмитидә көпрәк вақит болай дәп өйлиништин ваз кәчкәнләрни көрситиду. ■ 19:13 Мар.

10:13; Луқа 18:15. □ 19:14 «әрш падишалиғи дәл мошундақларға тәвәдур» — яки «әрш падишалиғи дәл мошундақлардин тәркиб тапқандур». ■ 19:14 Мат. 18:3; 1Кор. 14:20; 1Пет. 2:2. ■ 19:16 Мар.

10:17; Луқа 18:18.

— «Қатилік қилма, зина қилма, оғрилық қилма, ялған гувалиқ бәрмә, ■ 19 ата-анаңға һөрмәт қил вә хошнаңни өзүңни сөйгәндәк сөй» — деди. □ ■

20 Яш жигит униңға: — Буларниң һәммисигә әмәл қилип келиватимән. Әнди маңа йәнә немә кәм? — деди.

21 Әйса униңға:

— Әгәр мукәммәл болушни халисаң, берип бар-йоқуңни сетип, пулини кәмбәғәлләргә бәргин. Шуниң билән әрштә гәзнәң болиду. Андин келип маңа әгәшкин, — деди. ■

22 Жигит мошу сөзни аңлап, қайғуға чөмүп у йәрдин кетип қалди. Чүнки униң мал-мүлки һаһайити көп еди. 23 Әйса мухлислириға:

— Мән силәргә шуни бәрһәк ейтип қояйки, байларниң әрш падишалиғиға кириши тәсликтила болиду. ■ 24 Вә йәнә шуни силәргә ейтайки, төгиниң йиңниниң көзидин өтүши бай адәмниң Худаниң падишалиғиға киришидин асандур! — деди.

25 Мухлислар буни аңлап интайин бәк һәйран болушуп:

— Ундақта, ким нижатқа еришәләйду? — дәп сорашти.

26 Амма Әйса уларға қарап:

— Бу иш инсан билән вужудқа чиқиши мүмкин әмәс, лекин Худаға нисбәтән һәммә иш мүмкин болиду, — деди. □ ■

27 Буниң билән Петрус униңға:

— Мана, биз һәммидин ваз кечип саңа әгәштүк! Биз буниң үчүн немигә еришимиз? — дәп сориди. ■

28 Әйса уларға мундақ деди:

— Мән силәргә шуни бәрһәк ейтип қояйки, аләмдики һәммә қайтидин йеңиланғинида, Инсаноғли шанлиқ тәхтидә олтарған вақтида, маңа әгәшкән силәр он икки тәхтә олтирип, Исраилларниң он икки қәбилисигә һөкүм чиқирисиләр. ■ 29 Мениң намин дәп өйләр, ака-ука, ача-сиңли қериндашлири, ата-аниси, аяли, балилири яки йәр-зиминлардин ваз кәчкәнләрниң һәммиси уларға йүз һәссә артуқ еришиду вә мәңгүлүк һаятқа мирас болиду. □ ■ 30 Лекин шу чағда нурғун алдида турғанлар арқиға өтиду, нурғун арқида турғанлар алдиға өтиду. ■

20

Үзүмзарлиқтики ишләмчиләр

1 — Чүнки әрш падишалиғи бир йәр егисигә охшайду. Егиси үзүмзарлиғида ишләшкә адәмләрни яллаш үчүн таң сәһәрдә сиртқа чиқипту. 2 У ишләмчиләр

■ 19:18 Мис. 20:12; Лав. 19:18; Қан. 5:16-20; Рим. 13:9. □ 19:19 «қатилік қилма, зина қилма, оғрилық қилма, ялған гувалиқ бәрмә, ата-анаңға һөрмәт қил вә хошнаңни өзүңни сөйгәндәк сөй» — (18-19-айәт) оқурмәнләр шуниңға диққәт қилған болуши мүмкинки, Әйса «он пәрман» ичидики Худаға мунасивәтлик пәрманларни яки «(хошнаңниң нәрсилерини) тама қилма» дегән пәрманни тилға алғини йоқ. ■ 19:19 Лав. 19:17; Мат. 22:39; Мар. 12:31; Гал. 5:14; Яқ. 2:8. ■ 19:21 Мат. 6:19; Луқа 12:33; 16:9; 1Тим. 6:19. ■ 19:23 Пәнд. 11:28; Мар. 10:23; Луқа 18:24. □ 19:26 «Худаға нисбәтән һәммә иш мүмкин болиду» — грек тилида: «Худа билән һәммә иш мүмкин болиду». ■ 19:26 Аюп 42:2; Йәр. 32:17; Зәк. 8:6; Луқа 1:37; 18:27. ■ 19:27 Мат. 4:20; Мар. 10:28; Луқа 5:11; 18:28. ■ 19:28 Луқа 22:30. □ 19:29 «Мениң намин дәп өйләр, ака-ука... яки йәр-зиминлардин ваз кәчкәнләр...» — грек тилида «мениң намин үчүн өйләр, ака-ука... яки йәр-зиминлардин ваз кәчкәнләр...». ■ 19:29 Қан. 33:9; Аюп 42:12. ■ 19:30 Мар. 10:31; Луқа 13:30.

билэн күнлүки үчүн бир күмүч динардин беришкә келишип, уларни үзүмзарлиғиға әвәтипту.□

³ Саат тоққуларда у йәнә сиртқа чиқип, базарда бекар турған башқа кишиларни көрүпту.□ ⁴ Уларға: «Силәрму үзүмзарлиғиға бериңлар, һәққиңларға тегишлигини беримән» — дәпту. ⁵ Улар үзүмзарлиққа берипту. Чүштә вә саат үчтиму у йәнә чиқип йәнә шундақ қипту.□ ⁶ Лекин кәчкурун саат бәшләрдә чиққанда у йәрдә турған йәнә башқиларни көрүп, улардин: «Немә үчүн бу йәрдә күн бойи бекар турисиләр?» дәп сорапту.□ ⁷ Улар: «Бизни һеч ким яллимиди» дәп жавап қайтурупту. У уларға: «Ундақта, силәрму үзүмзарлиғиға берип ишләңлар» — дәпту.

⁸ Кәч болғанда, үзүмзарлиқ егиси ғождарига: «Ишләмчиләрни чақирип, әң ахирида кәлгәнләрдин башлап әң авал кәлгәнләргичә һәммисиниң иш һәққини бәр» дәпту. ⁹ Авал кәчкурун саат бәштә ишкә кәлгәнләр келип, һәр бири бир күмүч динардин апту. ¹⁰ Әң авал яллап келингәнләрниң нөвити кәлгәндә, улар: Техиму көп иш һәққи алимизғу, дәп ойлишипту; бирақ уларму бир күмүч динардин апту. ¹¹ Улар иш һәққини алғини билән йәр егисидин ағринип: ¹² «Бу ахирда кәлгәнләр пәкәт бир саатла ишлиди, бирақ сиз уларни күн бойи жапалиқ вә қаттиқ иссиқни чәккән бизләр билән бараваәр һесаплицидиңизғу, дәп ғудуришипту. ¹³ Лекин йәр егиси уларниң биригә жавап қайтуруп: «Бурадәр, саңа наһәқлиқ қилғиним йоқ! Сән билән бир күмүч динарға келишмигәнмидук? ¹⁴ Һәққиңни елип қайтип кәткин. Бу ахирда кәлгәнғиму саңа охшаш бәргүм бар. ¹⁵ Өзүмниңкини өзүм билгәнчә ишлитиш һоқуқум йоқму? Сехий болғанлиғиға көзүң қизириватамду? ¹⁶ Шундақ қилип «Алдида турғанлар арқиға өтиду, арқида турғанлар алдиға өтиду»; чүнки чақирилғанлар көп, амма талланғанлар аз болиду.□ ■

Әйса өлүп тирилидиғанлиғини йәнә алдин-ала ейтиду

Мар. 10:32-34; Луқа 18:31-34

¹⁷ Әйса Йерусалимға чиқиветип, йолда он икки мухлисини бир чәткә тартип, уларға мундақ деди:□ ■

¹⁸ — Мана биз һазир Йерусалимға чиқип кетиватимиз. Инсаноғли баш қаһинлар вә Тәврат устазлириға тапшурулиду. Улар уни өлүмгә мәһкүм қилиду ¹⁹ андин уни мәсқирә қилип, қамчилап вә крестләшкә ят әлликләргә тапшуриду. Лекин у үчинчи күни қайта тирилиду.■

Аниниң тәливи

Мар. 10:35-45

□ **20:2** «У ишләмчиләр билән күнлүки үчүн бир күмүч динардин беришкә келишип...» — «бир күмүч динар» грек тилида «бир динариус». □ **20:3** «Саат тоққуларда» — грекчә «күнниң үчинчи саити» — йәни саат тоққузни көрситиду. Йәһудий хәлқи үчүн «толуқ күн» (24 саат) кәч саат алтидә башлиниду; кәчтә «жесәк» ишлитилиду; әтигән саат алтидин кәч саат алтигичә «күндүз» дейлиду, күндүз он икки сааткә бөлүниду (мисалин Тәврат, «Яр.» 1:5ин көргили болиду). □ **20:5** «Чүштә вә саат үчтиму у йәнә чиқип йәнә шундақ қипту» — «чүштә» — әйни сөз бойичә күнниң «алтинчи саитидә» вә «саат үчтә» күнниң «тоққузинчи саитидә» (чүштин кейин саат үчләрдә) дейлиду. □ **20:6** «кәчкурун саат бәшләрдә» — грекчә «күнниң он биринчи саити әтрапида», йәни чүштин кейин саат бәштә. □ **20:16** «чүнки чақирилғанлар көп, талланғанлар аз болиду» — мошу сөzlәр бәзи кона көчүрмиләрдә тепилмаиду. ■ **20:16** Мат. 19:30; 22:14; Мар. 10:31; Луқа 13:30. □ **20:17** «Йерусалимға чиқиветип...» — «Йерусалимға бериш» һәрдайим «Йерусалимға чиқиветип...» дәп ипадилиниду. ■ **20:17** Мар. 10:32; Луқа 18:31; 24:7. ■ **20:19** Мат. 27:2; Луқа 23:1; Юһ. 18:28,31; Рос. 3:23.

20 Шу чагда, Зәбәдийниң оғуллириниң аниси икки оғлини елип, Әйсаниң алдиға келип униңдин бир ишни тәләп қилмақчи болуп сәждә қилди. □ ■

21 Немә тәливиң бар? — дәп сориди у.

Аял униңға:

— Шунни әмир қилғайсәнки, сениң падишалиғиңда бу икки оғлумдин бири оң йениңда, бири сол йениңда олтарсун, — деди.

22 Әйса уларға жававән: — Силәр немә тәләп қиливатқиниңларни билмәйватисиләр. Мән ичишкә тәмшәлгән қәдәһни ичәләмсиләр?

Ичәләймиз, — дейишти улар. □ ■

23 У уларға:

— Силәр һәқиқәтәнму мениң қәдәһимдин ортақ ичисиләр. Бирақ оң яки сол йенимда олтириш несивиси мениң ихтияримда әмәс, бәлки Атам кимләргә тәйярлиған болса, шуларға несип болиду. ■ 24 Қалған он мухлис буниңдин хәвәр тапқанда, икки қериндишидин хапа болди. 25 Лекин Әйса уларни йениға чақирип, мундақ деди:

— Силәргә мәлумки, әлләрдики һөкүмранлар қол астидикидикиләр үстидин буйруқвазлик қилип һакимийәт жүргүзиду, вә уларниң һоқуқдарлири уларни ғоҗайинларчә идарә қилиду. □ ■ 26 Бирақ силәрниң араңларда шундақ болмисун; бәлки силәрдин ким үстүн болушни халиса, силәрниң хизмитиңларда болсун; ■ 27 вә ким араңлардикиләрниң алдинқиси болушни халиса, силәрниң қулунлар болсун. ■ 28 Инсаноғлиму дәрвәкә шу йолда көпчилик хизмитимдә болсун демәй, бәлки көпчиликниң хизмитидә болай вә женимни пида қилиш бәдилигә нурғун адәмләрни һөрлүккә ериштүрәй дәп кәлди. □ ■

Әйсаниң икки әмани сақайтиши

Мар. 10:46-52; Луқа 18:35-43

29 Улар Йерихо шәһиридин чиққанда, зор бир топ адәмләр униңға әгишип маңди. ■ 30 Вә мана, йол бойида олтарған икки әма Әйсаниң у йәрдин өтүп кетиватқинини аңлап:

— И Рәб, Давутниң оғли, бизгә рәһим қилғайсән, — дәп товлиди.

31 Көпчилик уларни «Үн чиқармаңлар!» дәп әйиплиди. Лекин, улар: — Я Рәб, и Давутниң оғли, бизгә рәһим қилғайсән! — дәп техиму қаттиқ товлиди.

32 Әйса қедимини тохтитип, уларни чақирип:

— Силәр үчүн немә иш қилип беришимни халисиләр? — дәп сориди.

33 Я Рәб, көзлиримиз ечилсун! — дейишти улар.

34 Әйса уларға ич ағритип, қолини уларниң көзлиригә тәккүзивиди, көзлири шуан әслигә келип көридиған болди; улар дәрһал униңға әгишип маңди.

□ 20:20 «Зәбәдийниң оғуллири» — Әйса чақирған он икки расулдин икки, йәни Юһанна вә Якуп. 4:21 вә 10:2ни көрүң. «бир ишни тәләп қилмақчи болуп сәждә қилди» — яки «бир ишни тәләп қилмақчи болуп тизлинип баш урди». ■ 20:20 Мар. 10:35. □ 20:22 «Мән ичишкә тәмшәлгән қәдәһни ичәләмсиләр?» — бу әйәттики «қәдәһ» дегән сөз, Әйсаниң тартидиған азап-оқубити вә кресттики өлүмини кәздә тутиду. ■ 20:22 Луқа 12:49,50; Рим. 8:26. ■ 20:23 Мат. 25:34.

□ 20:25 «әлләрдики һөкүмранлар қол астидикидикиләр үстидин буйруқвазлик қилип һакимийәт жүргүзиду» — «әлләр» мошу йәрдә «ят әлләр», «Йәһудий әмәсләрни (йәни Худадин қорқмайдиған бутпәрасләрни) көрситиду. ■ 20:25 Мар. 10:42; Луқа 22:25. ■ 20:26 1Пет. 5:3. ■ 20:27 Мат. 23:11; Мар. 9:35; 10:43. □ 20:28 «... женимни пида қилиш бәдилигә нурғун адәмләрни һөрлүккә ериштүрәй» — немидин «һөрлүккә» еришиду? — гунадин болған һөрлүк. ■ 20:28 Луқа 22:27; Юһ. 13:14; Әф. 1:7; Фил. 2:7; 1Тим. 2:6; 1Пет. 1:19 ■ 20:29 Мар. 10:46; Луқа 18:35.

21

Әйсаңиң Йерусалимға тәнтәнилик кириши
Мар. 11:1-11; Луқа 19:28-38; Юһ. 12:12-19

¹ Улар Йерусалимға йеқинлишип, Зәйтун тегиниң етигидики Бәйт-Фаги йезисиға кәлгинидә, Әйса икки мухлисигә мунуларни тапилап алдин әвәтти: ■

² — Силәр удулуңлардики йезиға бериңлар. Барсаңларла, бағлақлик бир ешәк вә униң йенидики бир тәхәйни көрсиләр. Уларни йешип алдимға йетиләп келиңлар. ³ Әгәр бириси силәргә бир немә десә, «Рәбниң буларға һажити чүшти» дәңлар, у дәрһал уларни қоюп бериду.

⁴ Бу пүтүн вақиә пәйғәмбәр арқилиқ ейтилған муну сөзләрни әмәлгә ашуруш үчүн болди: —

⁵ «Зион қизиға ейтиңлар:
 — Мана, Падишасиң келиватиду,
 Кәмтәр-мөмин болуп, минип бир ешәккә,
 Боюнтуруқлуқ ешәкниң тәхийигә,
 Келиватиду йеңиңға сениң». □ ■

⁶ Әнди һелиқи икки мухлис берип Әйсаңиң тапилиғинидәк қилди. ⁷ Ешәк билән тәхәйни йетиләп келип, үстигә йепинча-чапанлирини салди вә у үстигә минди. □ ■ ⁸ Әнди топ-топ кишиләр йепинча-чапанлирини йолға паяндаз қилип салди; йәнә бир қисми дәрәқ шахлирини кесип йолға ятти. ⁹ Алдида маңған вә кәйнидин әгәшкән топ-топ халайиқ: —

«Давутниң оғлиға һосанна болғай!
 Пәрвәрдигарниң намида кәлгүчигә мубарәк болсун!
 Әршиәлада тәшәккүр-һосанналар оқулсун!» — дәп вақирешәтти. □ ■

¹⁰ У Йерусалимға киргәндә, пүткүл шәһәр ләрзигә кәлди. Кишиләр:
 — Бу зади кимду? — дейишәтти.

¹¹ Халайиқ:

— Бу Галилийә өлкисидики Насарәтлик пәйғәмбәр Әйса, дәп жавап беришәтти.

Әйсаңиң ибадәтханини сода-сетиқтин тазлиши
Мар. 11:15-19; Луқа 19:45-48; Юһ. 2:13-22

¹² Әнди Әйса ибадәтхана һойлилириға кирип, у йәрдә елим-сетим қиливатқанларниң һәммисини һайдап чиқарди. Пул тегишкүчиләрниң ширәлирини вә пахтәк-кәптәр сатқучиларниң орундуқлирини өрүп, □ ■

■ **21:1** Мар. 11:1; Луқа 19:29. □ **21:5** «Зион қизиға ейтиңлар: — Мана, Падишасиң келиватиду, кәмтәр-мөмин болуп, минип бир ешәккә, боюнтуруқлуқ ешәкниң тәхийигә, келиватиду йеңиңға сениң» — бешарәт «Зәк.» 9:9дин елинған. «Зион» — Йерусалим жайлашқан тағни көрситиду. ■ **21:5**

1Пад. 1:38-40; Йәш. 6:22; Зәк. 9:9; Юһ. 12:15. □ **21:7** «... үстигә йепинча-чапанлирини салди» — демәк, егири йоқ еди. ■ **21:7** 2Пад. 9:13; Юһ. 12:14. □ **21:9** «Давутниң оғлиға һосанна болғай!»

Пәрвәрдигарниң намида кәлгүчигә мубарәк болсун! Әршиәлада тәшәккүр-һосанналар оқулсун!» — бу сөзләр «Зәб.» 117:25-26дики бешарәттин елинған. «һосанна» дегән сөз «Кутқузғайсән, и Пәрвәрдигар» дегән мәнидә. Инжіл дәвригә кәлгәндә «Худаға тәшәккүр-һәмдусана» дегән мәнидиму болған. «Зәбур» 117-күйдики изаһатларни му көрүң. ■ **21:9** Зәб. 117:25-26 □ **21:12** «Әнди Әйса ибадәтхана һойлилириға кирип...» — ибадәтхана — әйни чағда, Йәһудийларниң нурғун ибадәтханилири

(синагоғлар) еди; мошу йәрдә көрситилгән «ибадәтхана» Йәһудийларниң әң көп жиғилип ибадәт қилидигән жайи еди. Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән қанун бойичә, пәкәт «Худа өз намини қойған» Йерусалимдики бу мәркизий ибадәтханидила қурбанлиқ қилса тоғра болатти. ■ **21:12** Қан. 14:26; Мар. 11:15; Луқа 19:45; Юһ. 2:14.

13 уларға:

— Муқәддәс язмиларда Худаниң: «Мениң өйүм дуа-тилавәтхана дәп атилиду» дегән сөзи пүтүлгән; лекин силәр уни булаңчиларниң угисиға айландурувапсиләр! — деди. □ ■

14 Ибадәтхана һойлилирида болғанда қаригу вә токурлар униң алдиға кәлди, у уларни сақайтти. 15 Лекин баш каһинлар билән Тәврат устазлири униң яратқан мөҗизилирини көрүп вә балиларниң ибадәтханида: «Давутниң оғлиға һосанна-тәшәккүрләр болғай!» дәп товлигинини аңлап ғәзәпләнди. ■

16 Улар униңға:

— Бу балиларниң немә дөватқанлигини аңлаватамсән? — дәп сориди.

У уларға: — Аңлаватимән! Силәр муқәддәс язмилардин шуни оқуп бақмиғанки, «Өзүңгә кичик балилар вә бовақларниң тиллиридин мәдһийә сөзлирини муқәммәл қилдиң» деди. □ ■

17 Андин у улардин айрилип, шәһәрдин чиқип Бәйт-Ания йезисиға берип, шу йәрдә қонди.

Әнжир дәригини әйипләш

Мар. 11:12-14; 20-24

18 Әнди сәһәрдә, шәһәргә қайтип кетиватқанда, униң қосиғи ачқан еди. ■ 19 У йол бойидики бир түп әнжир дәригини көрүп, униң йениға барди. Лекин дәрәқтин йопурмақтин башқа һеч нәрсә тапалмай, униңға қарап:

— һазирдин башлап сәндин мәңгү мевә болмисун! — деди, әнжир дәриғи шуан қуруп кәтти. □ ■

20 Мухлислар буни көрүп тәәжүплинип:

— Әнжир дәриғи неманчә тезла қуруп кәтти! — деди. □

21 Әйса уларға жавап бәрди:

— Мән силәргә шуни бәрһәқ ейтип қояйки, әгәр һеч гуман болмай ишәшиңлар бар болса, әнжир дәриғидә болған ишлар болупла қалмай, бәлки силәр һәтта бу таққа: «Бу йәрдин көтирилип деңизға ташлан!» десәңлар, у шундақ болиду, деди. ■ 22 Дуа қилип немини тилисәңлар, ишәшиңлар болсила, шуларға еришисиләр. ■

Әйсаниң һоқуқиниң сүрүштүрүлүши

Мар. 11:27-33; Луқа 20:1-8

□ 21:13 «Муқәддәс язмиларда Худаниң: «Мениң өйүм дуа-тилавәтхана дәп атилиду» дегән сөзи пүтүлгән; лекин силәр уни булаңчиларниң угисиға айландурувапсиләр!» — Тәврат, «Йәш.» 56:7 вә «Йәр.» 7:11ни көрүң. Әйсаниң «булаңчиларниң угиси» дегән сөзи икки бислиқ болуп, бир тәрәптин баш каһинларниң содигәрләргә қурбанлиқларни сетиш һоқуқини сетип бәргәнлигини көрситиду; иккинчидин, бу каһинларниң хәлиқниң Худаниң һәқиқитини аңлаш пурситини булап, униң орниға өзлириниң мәртивисини жуқури көтиридиған һәр түрлүк қаидә-йосунларни уларниң бойниға артип қойғанлигини көрситиду. ■ 21:13 1Пад. 8:29; Йәш. 56:7; Йәр. 7:11; Луқа 19:46. ■ 21:15 Мар. 11:27. □ 21:16 «Силәр муқәддәс язмилардин шуни оқуп бақмиғанки...» — оқурмәнләрниң есидә барки, «шуни оқуп бақмиғанки...?» дегән ибарә Пәрисийләр вә Садуқийларниң әң яхши көридиған ибарилириниң бири еди. «Өзүңгә кичик балилар вә бовақларниң тиллиридин мәдһийә сөзлирини муқәммәл қилдиң» — «Зәб.» 8:3. ■ 21:16 Зәб. 8:3 ■ 21:18 Мар. 11:12,20. □ 21:19 «У йол бойидики бир түп әнжир дәригини көрүп, униң йениға барди. Дәрәқтин йопурмақтин башқа һеч нәрсә тапалмай, униңға қарап: — һазирдин башлап сәндин мәңгү мевә болмисун! — деди, әнжир дәриғи шуан қуруп кәтти» — Пәләстиндики әнжир дәрәқлиридә йопурмақ болса, мөвиму болуши керәк. Бу карамәт мөҗизә роһий бир һәқиқәтни сүрәтләп бериду, әлвәттә. ■ 21:19 Нош. 9:10 □ 21:20 «Әнжир дәриғи неманчә тезла қуруп кәтти!» — яки «Әнжир дәриғи қандақму бирдинла қуруп кәтти!» ■ 21:21 Мат. 17:20; Луқа 17:6. ■ 21:22 Мат. 7:7; Мар. 11:24; Луқа 11:9; Юһ. 14:13; 16:24; Яқ. 1:5; 1Юһа. 3:22.

23 У ибадәтхана һойлирига киргәндин кейин, кишиләргә тәлим бериватқанда, баш каһинлар вә ақсақаллар униң алдиға келип:

— Сән қиливатқан бу ишларни қайси һоқуққа тайинип қиливатисән? Саңа бу һоқуқни ким бәргән? — дәп сорашти. ■

24 Әйса уларға җавап берип: — Мән авал силәргә бир соал қояй. Әгәр силәр җавап бәрсеңлар, мәнму бу ишларни қайси һоқуққа тайинип қиливатқанлиғимни ейтимән. 25 Йәһя жүргүзгән чөмүлдүрүш нәдин кәлгән? Әрштинму, яки инсанлардинму? — дәп сориди.

Улар өз ара мулаһизә қилишип:

— Әгәр «Әрштин кәлгән» десәк, у бизгә: «Ундақта, силәр немә үчүн униңға ишәнмидиңлар?» дәйду. □ 26 Әгәр: «Инсанлардин кәлгән» десәк, хәлиқтин қорқимиз, чүнки улар һәммиси Йәһяни пәйғәмбәр дәп билиду — дейишти. ■

27 Буниң билән, улар Әйсаға:

Билмәймиз, — дәп җавап беришти.

— Ундақта, мәнму бу ишларни қайси һоқуққа тайинип қиливатқанлиғимни ейтмаймән, — деди у уларға.

Икки оғул тоғрисидики тәмсил

28 Энди бу ишқа қандақ қарайсиләр? Бир адәмниң икки оғли бар экән. У биринчи оғлиниң йениға келип: «Оғлум, бүгүн үзүмзарлиғимға берип ишлигин» дәпту.

29 «Бармаймән» дәпту у, лекин кейин пушайман қилип йәһяна берипту. 30 У иккинчи оғлиниң йениға келип униңғиму шундақ дәпту. У: «Хоп әпәнди, барай» дәпту-ю, лекин бармапту. 31 Бу иккеләнниң қайсиси атисиниң ирадисини ада қилған болиду?

— Биринчи оғли, — дәп җавап бәрди улар.

Әйса уларға мундақ деди:

— Мән силәргә шуни бәрһәк ейтип қояйки, баҗғирлар билән паһишиләр Худаниң падишаллиғиға силәрдин бурун кирмәктә. □ 32 Чүнки гәрчә Йәһя пәйғәмбәр силәргә һәққанийәт йолини аян қилғили кәлгән болсиму, силәр униңға ишәнмидиңлар; лекин баҗғирлар билән паһишиләр униңға ишәнди. Силәр буни көрүп туруп, һәтта кейинки вақитларда йолоңлардин пушайман қилмай униңға ишәнмидиңлар. □ ■

Рәзил бағвәнләр һәққидики тәмсил

Мар. 12:1-12; Луқа 20:9-19

33 Йәнә бир тәмсилни аңлаңлар: Бир йәр егиси бир үзүмзарлиқ бәрпа қилип, әтрапини читлапту. У униңда бир шарап көлчиги қезипту вә бир күзәт мунари ясапту. Андин у үзүмзарлиқни бағвәнләргә иҗаригә берип, өзи яқа жутиқа кетипту. ■ 34 Үзүм пәсли йеқинлашқанда, өзигә тегишлик һосулни еливелиш

■ **21:23** Мис. 2:14; Мар. 11:27; Луқа 20:1; Рос. 4:7; 7:2. □

21:25 «Йәһя жүргүзгән чөмүлдүрүш нәдин кәлгән? Әрштинму, яки инсанлардинму?» — мошу диний әрбабларниң һәммиси дегидәк Йәһя пәйғәмбәрниң йәткүзгән хәвиригә җававән: «Бизгә товва қилиш керәк әмәс» дегән вә Йәһя «Мениң кәйнимдә келидиған» дәп көрсәткән Мәсиһниң келишигә ишәнмәй, униң чүмүлдүрүшини рәт қилған еди. ■ **21:26** Мат. 14:5; Мар. 6:20. □ **21:31** «баҗғирлар билән паһишиләр...» — «баҗғирлар» тоғрисидә 18:18дики изаһатни көрүң.

«баҗғирлар билән паһишиләр Худаниң падишаллиғиға силәрдин бурун кирмәктә» — «кирмәктә» дегән сөзгә қариганда, «баҗғирлар вә паһишиләр» авал Йәһя пәйғәмбәрниң ағаһ-гувақлиги арқилиқ товва қилған, андин әйни чагда Мәсиһниң ағаһ-гувақлиги арқилиқ Худаниң падишаллиғиға техиму кириватқан еди. □ **21:32** «силәргә һәққанийәт йолини аян қилғили кәлгән ...» — ЯКИ «силәргә һәққанийәт йолини елип барғили кәлгән». Грек тилида пәкәт: «силәргә һәққанийәт йолида кәлгән...» дейилиду. ■ **21:32** Мат. 3:1. ■ **21:33** Зәб. 79:9-10; Йәш. 5:1-7; Йәр. 2:21; 12:10; Мар. 12:1; Луқа 20:9.

үчүн куллирини багвэнлэрниң йенига әвәтипту. ³⁵ Лекин багвэнләр куллирини тутуп, бирини думбалапту, бирини өлтүрүветипту, йәнә бирини чалма-кесәк қипту. ■ ³⁶ У йәнә бир қетим алдинқидинму көп куллирини әвәтипту, бирақ багвэнләр уларғиму охшаш муамилә қипту. ³⁷ Ахирда, у «Оғлумнигу һөрмәт қилар» дәп, оғлини әвәтипту. ³⁸ Лекин багвэнләр оғулни көрүп, өз ара: «Бу болса мирасхор; келиңлар, уни өлтүрүветип мирасини егиливалайли» дейишипту. ■ ³⁹ Шунинң билән улар уни тутуп үзүмзарлиқниң сиртига ташлап өлтүрүветипту. ⁴⁰ Әнди үзүмзарлиқниң егиси кәлгәндә, шу багвэнләрни қандақ қилар?

⁴¹ Улар униңға:

— Бу рәзил адәмләрни вәһшийлик билән йоқитиду. Үзүмзарлиқни болса мевилирини өз вақтида өзигә тапшуридиған башқа багвэнләргә ижаригә бериду, — дәп жавап беришти.

⁴² Әйса улардин сориди:

— Муқәддәс язмилиардики муну сөzlәрни оқуп бақмиғанмусиләр?: —

«Тамчилар ташливаткән таш болса,

Бужәк теши болуп тикләнди.

Бу иш Пәрвәрдигардиндур,

Бу көзимиз алдида карамәт бир иштур». □ ■

⁴³ Шу сәвәптин силәргә шуни ейтип қояйки, Худаниң падишалиғи силәрдин тартивелинип, униңға мувапиқ мевиләрни беридиған башқа бир әлгә ата қилиниду. ■ ⁴⁴ Бу «таш»қа жиқилған киши парә-парә болуп кетиду; лекин бу таш һәр кимниң үстигә чүшсә, уни кукум-талқан қиливетиду. □ ■

⁴⁵ Баш каһинлар вә Пәрсийләр униң ейтқан тәмсилирини аңлап, уларни өзлиригә қаритип ейтқанлиғини чүшәнди. ■ ⁴⁶ Уни тутуш йолини издигән болсиму, лекин халайиқ уни пәйғәмбәр дәп қаригачқа, улардин қорқушти. ■

22

Той зияпити тоғрисидики тәмсил

Луқа 14:15-24

¹ Әйса уларға йәнә тәмсилләр билән мундақ деди:

² Эрш падишалиғи худди өз оғли үчүн той зияпитини тәйярлиған бир падишаға охшайду. ■ ³ У чакарлирини той зияпитигә тәклип қилинғанларни чақаришқа әвәтипту, лекин улар келишкә унимапту. ⁴ У йәнә башқа чакарлирини әвәтип, уларға тапилап: «Чақирилғанларға: — Мана, мән зияпитимни тәйяр қилдим; мениң топақлирим, бордақ маллирим союлди, һәммә нәрсә тәйяр. Зияпәткә мәрһәмәт қилғай, дәйду, дәп ейтиңлар, — дәпту. ⁵ Бирақ улар тәкливини етиварға алмай, бириси етизлиғига кәтсә, йәнә бири содисиға

■ **21:35** 2Тар. 24:21. ■ **21:38** Яр. 37:18; Зәб. 2:1, 8; Мат. 26:3; 27:1; Юһ. 11:53; Ибр. 1:2. □ **21:42** «Тамчилар ташливаткән таш болса, бужәк теши болуп тикләнди» — «бужәк теши» болса һәр қандақ имарәтниң улидики әң муһим уюлташ болуп, һул селинғанда биринчи болуп қоюлидиған таштур. Йәһудий каттивашалр «роһий һаят»ниң бужәк теши болған Мәсиһни ташлишивәтмәкчи еди, вә дәрвәкә ташливатти. Мәсиһ нәқил кәлтүргән сөzlәр — «Зәб.» 117:22-23. ■ **21:42** Зәб. 117:22-23; Йәш. 8:14; 28:16; Мар. 12:10; Луқа 20:17; Рос. 4:11; Рим. 9:33; 1Пет. 2:6. ■ **21:43** Мис. 32:10; Йәш. 55:5; Мат. 8:12.

□ **21:44** «Бу «таш»қа жиқилған киши парә-парә болуп кетиду; лекин бу таш һәр кимниң үстигә чүшсә, уни кукум-талқан қиливетиду» — «таш» болса Әйса өзи, әлвәттә. 42-айәтни көрүң. Әйсениң бу сөзи тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә тохтитилимиз. ■ **21:44** Йәш. 8:15; Дан. 2:34; Зәк. 12:3; Луқа 20:18. ■ **21:45** Луқа 20:19. ■ **21:46** Луқа 7:16; Юһ. 7:40. ■ **22:2** Луқа 14:6; Вәһ. 19:7.

кетипту. ⁶ Қалғанлири болса падишаниң чакарлирини тутувелип, хорлап өлтүрүветипту. ⁷ Падиша буни аңлап қаттиқ ғәзәплинип, әскәрлирини чиқирип, у қатилларни йоқитип, уларниң шәһиригә от қоюветипту. ⁸ Андин у чакарлириға: «Той зияпити тәйяр болди, лекин чақирилғанлар мейманлиққа мунасип кәлмиди. ⁹ Әнди силәр һәдә йолларға берип, удул кәлгән адәмләрниң һәммисини той зияпитигә тәклип қилиңлар» дәпту. ¹⁰ Буниң билән чакарлар йолларға чиқип, яхши болсун, яман болсун, удул кәлгәнлиги адәмләрниң һәммисини жиғип әкәпту. Той соруни мейманлар билән лиқ толупту.

¹¹ Падиша мейманлар билән көрүшкили киргәндә, у йәрдә зияпәт кийими киймигән бир кишини көрүпту. □ ¹² Падиша униңдин: «Бурадәр, зияпәт кийими киймәй, бу йәргә қандақ кирдиң?» дәп сорапту, бирақ у киши жавап берәлмәй қапту. ¹³ Падиша чакарлириға: «Уни пут-қоллиридин бағлап, тешидики қараңғулуққа ачиқип ташлаңлар! У йәрдә жиға-зерәлар көгирилиду, чиширини гучурлитиду» дәпту. ■ ¹⁴ Чүнки чақирилғанлар көп, лекин талланғанлар азду. ■

«Бағ тапшурамдуқ?» дегән қилтақ

Мар. 12:13-17; Луқа 20:20-26

¹⁵ Буниң билән Пәрисийләр у йәрдин чиқип, қандақ қилип уни өз сөзи билән қапқанқа чүшүрүш һәққидә мәслиһәтләшти. ■ ¹⁶ Улар мухлислирини һеродниң тәрәпдарлири билән биллә униң йениға әвәтип:

— Устаз, силрини сәмиий адәм, кишиләргә Худаниң йолини садиқлиқ билән үгитип келиватиду вә адәмләргә қәтғий йүз-хатирә қилмай һеч кимгә ян басмайду, дәп билимиз. □

□ **22:11** «Падиша мейманлар билән көрүшкили киргәндә, у йәрдә зияпәт кийими киймигән бир кишини көрүпту» — бу сөзгә қариғанда шу вақитларда катта той зияпәтлиридә саһибхан өзи һәр бир мейманға алаһидә бир зияпәт кийими соғат қилатти. Ундақ кийимни кийишни рәт қилиш саһибханға интайин бейһәмәтлик болатти. ■ **22:13** Мат. 8:12; 13:42; 24:51; 25:30; Луқа 13:28. ■ **22:14** Мат. 20:16. ■ **22:15** Мар. 12:13; Луқа 20:20. □ **22:16** «Һерод падишаниң тәрәпдарлири» — һерод падиша Рим империйәси тәрипиндин тайинланған болуп, у Йәһудий болмиғачқа Йәһудийләрниң көпинчиси униңға интайин өч еди. Шундақ болғини билән өз мәнпәитини көзләйдигән, уни қоллайдигән «Һерод тәрәпдарлири» бар еди. «Һеродлар» тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң.

«HERODLAR»НИН НӨСӨПНАМИСИ

«Herodлар»нын нөсөпнамыси

- 17 Кени, кандак ойлайла? Рим императори Кэйсэргэ баж-селик тапшуруш Тэврат канунига уйгунму-йок? — дейшти. □
- 18 Лекин Әйса уларниң рэзил нийитини билип: — Әй сахтипэзлэр, мени немишкэ синимакчисилэр? 19 Кени, бажга тапшурулидиган бир тэңгэ маңа көрситиңлар, — деди. Улар бир динар пулини әкәлди. 20 У улардин: — Буниң үстидики сүрәт вә нам-исим кимниң? — дәп сориди. 21 Кэйсәрниң, — дәп жавап бәрди улар. У уларга: — Ундак болса, Кэйсәрниң һәккинни Кэйсэргә, Худаниң һәккинни Худага тапшуруңлар, — деди. □
- 22 Улар бу сөзни аңлап, һайран болуп қелишти-дә, униң йенидин кетип қалди.

□ **22:17** «Рим императори Кэйсәр...» — Римниң һәр бир императорига «Кэйсәр» дегән нам-унван берәләтти; мәсилән, Кэйсәр Августус, Кэйсәр юлиус, Кэйсәр Тибериус қатарлиқлар. «Рим императори Кэйсэргә баж-селик тапшуруш Тэврат канунига уйгунму-йок?» — әйни вақитта, Йәһудийлар римлиқларниң зулми астида яшаватқан еди, әгәр Әйса: «Рим императорига баж тапшуруш тоғра» десә, бу гәптин азатлиқни истиғна Йәһудийлар уни «Мана таза бир ялақчи, хаин екән» дәп тиллишәтти. «Баж тапшурумаслиқ керәк» дегән болса, у Рим империйәсигә қарши чыққан болатти; андин улар уни Рим валийсига әрз қилған болатти. Улар мошундақ соалларни сораш арқилиқ Әйсани гепидин тутувелип, римлиқларниң қолига тапшуруп, униңга зиянқашлиқ қилмақчи болушқан. □ **22:21** «Кэйсәрниң һәккинни Кэйсэргә, Худаниң һәккинни Худага тапшуруңлар» — Кэйсэргә Кэйсәрниң һәкқи (униң сурити чүшүрүлгән нәрсә)ни тапшуруңлар — демәк, баж төләш керәк. Амма кандак нәрсә устидә «Худаниң сурити» бар? Инсан өзи «Худаниң сурити» болғачқә, биз пүтүнмизни Худага тапшуришимиз керәктүр («Яр.» 1:26-27ни көрүң). □ **22:21** Мат. 17:25; Рим. 13:7.

*Тирилишкә мунасивәтлик мәсилә**Мар. 12:18-27; Луқа 20:27-40*

23 Шу күни, «Өлгәнләр тирилмәйду» дәйдиған Садуқийлар уның алдига келип қистап соал қойди: □ ■

24 — Устаз, Муса пәйғәмбәр Тәвратта: «Бир киши пәрзәнтсиз өлүп кәтсә, уның ака яки иниси тул йәңгисини әмригә елип, қериндиши үчүн нәсил қалдуруши лазим» дәп тапилиған. □ ■ 25 Бурун аримизда йәттә ака-ука бар еди. Чоңи өйләнгәндин кейин өлүп кәтти. Пәрзәнт көрмигәнликтин, аялини иккинчи қериндишиниң әмригә қалдурди. 26 Бирақ иккинчисидики әһвалму уныңкигә охшаш болди, андин бу иш үчинчисидә таки йәттинчи қериндашқичә охшаш давамлашти.

27 Ахирда, у аялму өлүп кәтти. 28 Әнди тирилиш күнидә бу аял йәттә ака-укиниң қайсисиниң аяли болиду? Чүнки уни һәммиси әмригә алған-дә!

29 Әйса уларға мундақ жавап бәрди:

— Силәр нә муқәддәс язмиларни нә Худаниң қудритини билмигәнлигиңлар үчүн азғансиләр. 30 Чүнки өлүмдин тирилгәндә инсанлар өйләнмәйду, әргә тәгмәйду, бәлки Худаниң әрштики пәриштилиригә охшаш болиду.

31 Әнди өлүмдин тирилиш мәселиси һәққидә Худаниң силәргә ейтқан:

32 «Мән Ибраһим, Исақ вә Якупларниң Худасидурмән!» дегән шу сөзини окумидиңларму? Худа өлүкләрниң әмәс, бәлки тирикләрниң Худасидур!» □ ■

33 Бу сөзни аңлиған хәлиқ уның тәлимидин һайрануһәс қелишти. ■

*Әң муһим әмир**Мар. 12:28-34; Луқа 10:25-28*

34 Пәрсийләр уның Садуқийларниң ағзини тувақлиғанлигини аңлап, бир йәргә жәм болушти. ■ 35 Уларниң арасидики бир Тәврат-қанун устази уни синаш мәхситидә уныңдин: ■

36 — Устаз, Тәврат қанунидики әң муһим әмир қайси? — дәп қистап сориди.

37 У уныңға мундақ деди:

— «Пәрвәрдиғар Худайиңни пүтүн қәлбиң, пүтүн жениң, пүтүн зәһниң билән сөйгин» □ ■ 38 — әң улук, биринчи орунда туридиған әмир мана шу. 39 Уныңға охшайдиған иккинчи әмир болса «Хошнаңни өзүңни сөйгәндәк сөй». □ ■

40 Пүтүн Тәврат қануни вә пәйғәмбәрләрниң сөзлири бу икки әмиргә есилған һалда маңиду.

*Қутқузуғичи-мәсиһ — Давутниң оғли һәм уның Рәбби**Мар. 12:35-37; Луқа 20:41-44*

41 Пәрсийләр жәм болуп турған вақитта, Әйса улардин: ■

42 — Мәсиһ тоғрисида қандақ оялаватисиләр? У кимниң оғли? — дәп сориди.

Давутниң оғли, — дейишти улар.

43 У уларға мундақ деди:

□ 22:23 «Өлгәнләр тирилмәйду» дәйдиған Садуқийлар — «Садуқийлар» тоғрилиқ 16:1дики изаһатни вә шундақла «Тәбирләр»ниму көрүң. ■ 22:23 Мар. 12:18; Луқа 20:27; Рос. 23:8. □ 22:24 «Бир киши пәрзәнтсиз өлүп кәтсә, уның ака яки иниси тул қалған йәңгисини әмригә елип, қериндиши үчүн нәсил қалдуруши лазим» — «Қан.» 25:5. ■ 22:24 Қан. 25:5-6; Яр. 38:8. □ 22:32 «Мән Ибраһим, Исақ вә Якупларниң Худасидурмән!» — «Мис.» 3:6. ■ 22:32 Мис. 3:6,15. ■ 22:33 Мат. 7:28. ■ 22:34 Мар. 12:28. □ 22:35 Луқа 10:25. □ 22:37 «Пәрвәрдиғар Худайиңни пүтүн қәлбиң, пүтүн жениң, пүтүн зәһниң билән сөйгин» — «Қан.» 6:5. ■ 22:37 Қан. 6:5; 10:12; 30:6; Луқа 10:27. □ 22:39 «Хошнаңни өзүңни сөйгәндәк сөй» — «Лав.» 19:18. ■ 22:39 Лав. 19:18; Мар. 12:31; Рим. 13:9; Гал. 5:14; Әф. 5:2; 1Тес. 4:9; Яқ. 2:8. ■ 22:41 Мар. 12:35; Луқа 20:41.

Ундақта, немә үчүн *Зәбурда* Давут уни *Роһта* «Рәббим» дәп атап, —□

44 «Пәрвәрдигар мениң Рәббимгә ейттики: — «Мән сениң дүшмәнлириңни айғиң астида дәссәткичә, Оң йенимда олтарғин!» — дәйду?□ ■

45 Давут *Мәсһини* шундақ «Рәббим» дәп атиған турса, әнди у қандақму Давутниң оғли болиду?□

46 Вә һеч ким униңға җававән бир еғизму сөз қайтуралмиди; шу күндин етиварән, һеч ким униңдин соал сорашқиму петиналмиди.

23

Сахтипазларниң һалиға вай! ... «Йәттә «вай!»»

Мар. 12:38-40; Луқа 11:37-52; 20:45-47

1 Бу сөзләрдин кейин, Әйса топ-топ халайиққа вә мухлислириға мундақ деди:

2 — Тәврат устазлири вә Пәрсийләр Муса пәйғәмбәрниң һөкүм чиқириш орнида олтарған болиду.□ ■ 3 Шуңа, уларниң силәргә ейтқан һәммә сөзлиригә көңүл қоюп, дегәнлирини қилиңлар. Лекин уларниң қилғанлиридәк қилмаңлар; чүнки улар өзлириниң дегинигә өзлири әмәл қилмайду,■ 4 Балки улар көтирәлмигидәк еғир жүкләрни бағлап адәмләрниң зиммисигә артип қойиду. Амма өзлири бу жүкләрни көтиришкә бирму бармиғини мидирлителишни хушяқмайду.□ ■ 5 Улар һәммә әмәллирини инсанларға көз-көз қилиш үчүнлә қилиду; чүнки улар «айәт қаплири»ни кәң қилип чигивелип, тонлириниң чучилирини узун саңгилитип қойиду,□ ■ 6 улар зияпәтләрдә төрдә, синагогларда алдинқи орунларда олтиришқа,■ 7 базарларда кишиләрниң уларға болған узун саламлириға вә өзлирини «Устаз, устаз» дәп аташлириға амрақ келиду.□ ■

□ 22:43 «Давут уни Роһта «Рәббим» дәп атап...» — «Роһта» — Худаниң Муқәддәс Роһида. □ 22:44

Давут «Пәрвәрдигар Мениң Рәббимгә ейттики: — «Мән сениң дүшмәнлириңни айғиң астида дәссәткичә, оң йенимда олтарғин!» — дәйду» — «Зәб.» 109:1. ■ 22:44 Зәб. 109:1; Рос. 2:34; 1Кор. 15:25; Ибр. 1:13; 10:13. □ 22:45 «Давут **Мәсһини** шундақ «Рәббим» дәп атиған турса, әнди у қандақму Давутниң оғли болиду?» — демәк, Кутқузгучи-Мәсһи падиша Давутниң әвлади болсиму, әкин падиша Давут Мәсһини «Рәббим» дегән йәрдә Мәсһи Давуттин улук болиду, һәм туғулуштин бурунла «Рәб» сүпитидә еди. □ 23:2 «Тәврат устазлири вә Пәрсийләр Муса пәйғәмбәрниң һөкүм чиқириш орнида олтарған болиду» — грек тилида сөзмүсөз: «Тәврат устазлири вә Пәрсийләр Мусаниң орниға бесип олтарған болиду». Демәк, Тәврат қануниға тәбир бериш вә қануниға асасән дәваларда һөкүм чиқириш һоқуқи уларға тапшурулған. Шу тәрәптә хәлиқ уларға бойсунуши керәк еди. ■ 23:2 Нәһ. 8:4 ■ 23:3 Қан. 17:19; Мал. 2:6; Рим. 2:19. □ 23:4 «Улар, йәни Пәрсийләр көтирәлмигидәк еғир жүкләрни бағлап адәмләрниң зиммисигә артип қойиду» — «еғир жүкләр» һәр түрлүк қаттиқ диний қайдә-йосунларни көрситиду. ■ 23:4 Йәш. 10:1; Луқа 11:46; Рос. 15:10. □ 23:5 «Улар «айәт қаплири»ни кәң қилип чигивелип,...» — «айәт қаплири» тәқвадарлиқни билдүрүш үчүн пешанә яки үсти билигикә чигивелинидигән, ичигә Тәвраттин елинған айәтләр йезилған пүтүк селинған кичик қап. Улар бу ишни «Мис.» 13:9, 16 вә «Қан.» 6:8, 11:8гә асасән адәт қилған. «Улар... тонлириниң чучилирини узун саңгилитип қойиду» — Тәврат бойчә әр кишиләр тонлириға мошундақ чучиларни бекитиши керәк (чучилар көк рәңдик болғачқа, Худаниң «көктин чүшүрүлгән» әмирлиригә әсләтмә болсун дегән махсәттә бекитилишкә буйрулған — «Чөл.» 15:38-39 вә «Қан.» 22:12ни көрүң). Бирақ пәрсийиләр пәкәт өзлирини тәқвадар көрситиш үчүн шундақ қилатти. ■ 23:5 Чөл. 15:38; Қан. 6:8; 22:12; Мат. 6:5.

■ 23:6 Мар. 12:38,39; Луқа 11:43; 20:46. □ 23:7 «Базарларда кишиләрниң уларға болған узун саламлириға... амрақ келиду» — «узун» дегән сөз грекчә тексттә йоқ; тарих тәтқиқатлириға асасән уларға қилған «саламлар»ни интайин узун вә мурәккәп дәп билимиз. «өзлирини «устаз, устаз» дәп аташлириға амрақ келиду» — мошу йәрдә «Устаз» грек тилида (ибраний тилидиму охшаш) «Рәбби» дегән сөз билән ипадилиниду. ■ 23:7 Яқ. 3:1.

8 Бирақ силәр болсаңлар «Устаз» дәп атилишни қобул қилмаңлар; чүнки силәрниң ялғуз бирла устазиңлар бар вә һәммиңлар қериндаштурсиләр. □ 9 Йәр йүзидә һеч қандақ кишини «Атам» демәңлар, чүнки пәқәт бирла Атаңлар, йәни әрштә Турғучи бардур. □ ■ 10 Силәр «муәллим» дәп атилишниму қобул қилмаңлар, чүнки пәқәт бирла муәллим, йәни Мәсиһниң өзи бардур; 11 бәлки араңларда әң мәртивилик болған киши силәрниң хизмитиңларда болиду. ■

12 Өзини жуқури тутмақчи болғини төвән қилиниду, өзини төвән тутқини жуқури қилиниду. ■

13 Бирақ һалиңларға вай, әй Тәврат устазлири вә Пәрсийләр, сахтипәзләр! Силәр әрш падишалигиниң ишигини инсанларға тақап келиватисиләр! Я өзүңлар кирмәйсиләр, я киришни истигәнләрниң киришигә йол қоймайсиләр. ■

14 Һалиңларға вай, әй Тәврат устазлири вә Пәрсийләр, сахтипәзләр! Силәр тул аялларниң мал-дуниясини йәватисиләр, шундақтиму башқилар алдида тәқвадар көрүнсәк дәп, узундин-узун дуа қилисиләр. Шуңа, силәр техиму еғир жазаға тартилисиләр. □ ■

15 Һалиңларға вай, әй Тәврат устазлири вә Пәрсийләр, сахтипәзләр! Силәр бирла адәмни етиқатиңларға киргүзүш үчүн, деңиз вә қуруқлуқни кезип чиқисиләр. Бирақ у киши киргүзүлгәндин кейин, силәр уни өзлириңлардин икки һәссә бәттәр болған дозақниң пәрзанти қилип йетиштүрүп чиқисиләр. □

16 Һалиңларға вай, әй қариғу йолбашчилар! Силәр: «Һәр қандақ киши ибадәтхана билән қасәм қилса, һеч немиси йоқ, бирақ ибадәтханидики алтунни тилға елип қасәм қилғанлар қасимидә турушқа қәриздар болиду» дәйсиләр. 17 Әй ахмақлар, корлар! Алтун улукму яки алтунни муқәддәс қилған ибадәтханиму? 18 Силәр йәнә: «Һәр ким қурбанғаһ билән қасәм қилса, һеч немиси йоқ, бирақ қурбанғаһ үстидики һәдийәни тилға елип қасәм қилғанлар қасимидә турушқа қәриздар болиду» дәйсиләр. 19 Әй корлар! һәдийә улукму яки һәдийини муқәддәс қилған қурбанғаһму? □ 20 Шуңа, қурбанғаһни тилға елип қасәм қилғучи болса һәм қурбанғаһ билән һәм униң үстидики барлиқ нәрсиләр билән қасәм қилған болиду. 21 Ибадәтханини тилға елип қасәм қилғучиму һәм ибадәтханини, һәм «ибадәтханида Турғучи»ни тилға елип қасәм қилған болиду. ■ 22 Әршни тилға елип қасәм қилғучи Худаниң тәхти вә тәхттә олтарғучиниң нами билән қасәм қилған болиду. ■

23 Һалиңларға вай, әй Тәврат устазлири вә Пәрсийләр, сахтипәзләр! Чүнки силәр һәтта ялғуз, арпибәдиян вә зириләрниң ондин бир үлүшини өшрә қилип Худаға атайсиләр-ю, бирақ Тәврат қануниниң техиму вәзинлик тәрәплири

□ 23:8 «Бирақ силәр болсаңлар «Устаз» дәп атилишни қобул қилмаңлар» — жуқуриқи изаһатни көрүң. □ 23:9 «Йәр йүзидә һеч қандақ кишини «Атам» демәңлар» — рошәнки, Мәсиһ бу сөзни роһий жәһәттин ейтқан; бу йәрдә көздә тутулғини адәмләрниң өз жисманий атисини «Ата», «Дада» дегәнлиги әмәс, бәлки мәлум бир адәмни роһий жәһәттин «Атам» дейиши көздә тутулған, әлвәттә. Демисәкму, нурғун «християн жамаәтләр» (мәсилән, «Католиклар» вә «Православийлар») өз йетәкчилирини «Ата» дәп атайду; «Папа» вә «Поп» дегән сөзләр әслидә «Дада» дегәнлиқтур. ■ 23:9 Мал. 1:6. ■ 23:11 Мат. 20:26. ■ 23:12 Аюп 22:29; Пәнд. 29:23; Луқа 14:11; 18:14; Яқ. 4:6,10; 1Пет. 5:5. ■ 23:13 Луқа 11:52. □ 23:14 «Һалиңларға вай, әй Тәврат устазлири вә Пәрсийләр, сахтипәзләр!»

Силәр тул аялларниң мал-дуниясини йәватисиләр... шуңа, силәр техиму еғир жазаға тартилисиләр» — бәзи кона көчүрүмләрдә бу әйәт тепилмайду. Бу сөзләр «Мар.» 12:40 вә «Луқа» 20:47диму тепилиду. ■ 23:14 Мар. 12:40; Луқа 20:47; 2Тим. 3:6; Тит. 1:11. □ 23:15 «...силәр уни өзлириңлардин икки һәссә бәттәр болған дозақниң пәрзанти қилип йетиштүрүп чиқисиләр» — «дозақниң пәрзанти» дозаққа киридиған вә бәлким башқиларни дозаққа баридиған йолға аздуридиған киши болса керәк. □ 23:19 «Әй корлар!» — бәзи кона көчүрүмләрдә «Әй ахмақлар, корлар!» дейилиду. ■ 23:21 1Пад. 8:13; 2Тар. 6:1, 2. ■ 23:22 2Тар. 6:33; Йәш. 66:1; Мат. 5:34; Рос. 7:49.

болған адаләт, рәһимдиллик вә садиқлиқни етиварға һеч алмайсиләр. Авал мошу ишларни орундишиңлар керәк, андин шу ишларниму ада қилмай қоймаслиғиңлар керәк. □ ■ 24 Әй қаригу йолбашчилар! Силәр чинәңләрдик пашини сүзүп еливетисиләр, лекин бирәр төгини пүтүн пети жутуветисиләр! □

25 һалиңларға вай, әй Тәврат устазлири вә Пәрсийләр, сахтипәзләр! Силәр чинәңларниң тешинила жуоп пакизлиғиниңлар билән уларниң ичи һәртүрлүк һерислик вә ишрәтпәрәсликкә толған. ■ 26 Әй қаригу Пәрсий! Авал чинәңқачиниң ичини пакла, шундақта тешиму пак болиду! ■

27 һалиңларға вай, әй Тәврат устазлири вә Пәрсийләр, сахтипәзләр! Силәр ақартип қоюлған, сирти чирайлиқ көрүнидиған лекин ичи өлүкләрниң устиханлири вә һәр хил напак нәрсиләргә толған қәбирләргә охшайсиләр.

■ 28 Шуниндәк тешиңлардин инсанларниң алдида һәққаний адәмләрдәк көрүнисиләр, лекин ичиңлар сахтипәзлик вә итаәтсизлик билән толған.

29 һалиңларға вай, әй Тәврат устазлири вә Пәрсийләр, сахтипәзләр! Чүнки силәр пәйғәмбәрләрниң қәбирлирини ясап келиватисиләр, һәққанийларниң мазарлирини безәп келиватисиләр ■ 30 вә силәр: «Ата-бовилиримизниң заманида яшиған болсақ едуқ, уларниң пәйғәмбәрләрниң қенини төкүшлиригә шерик болмайтуқ» — дәйсиләр. 31 Шуңа силәр өз сөзүңлар билән өзүңларниң пәйғәмбәрләрни өлтүргәнләрниң әвлатлири екенлиғиңларға гувалиқ бәрдиңлар. □ ■ 32 Ундақта, ата-бовилириңлар башлиған қилмишлирини толуклаңлар! □

33 Әй иланлар! Зәһәрлик иланларниң нәсиллири! Дозақ жазасидин қандақму қутулаларсиләр? ■ 34 Шуңа мана, силәргә пәйғәмбәрләр, данишмәнләр вә алимларни әвәтип турирән. Силәр уларниң бәзилрини крестләп өлтүрисиләр, бәзилрини синагоглириңларда дәрригә басисиләр, шәһәрдин шәһәргә қоғлайсиләр. □ ■ 35 Шундақ қилип, һәққаний һабилниң қан қәрзидин тартип таки силәр ибадәтханидики муқәддәс жай билән қурбанғаһниң арилиғида өлтүргән Бәрәкияниң оғли Зәкәрияниң қан қәрзигичә, һәққанийларниң йәр йүзидә еқитилған барлиқ қан қәризлири бу дәвирниң бешиға чүшүрүлиду.

□ 23:23 «Һалиңларға вай, әй Тәврат устазлири вә Пәрсийләр, сахтипәзләр! Чүнки силәр һәтта ялпу, арпибәдиян вә зириләрниң ондин бир үлүшини ошрә қилип Худаға атайсиләр-ю,...» — оқурмәнләрниң есидә барки, Худа Тәврат қанунида ибадәтханидики ишлар вә һабилларниң кирими үчүн өз хәлқиниң мәһсулатлиридин «ондин бир үлүши»ни тәләп қилған еди. ■ 23:23 1Сам. 15:22; һош. 6:6; Мик. 6:8; Мат. 9:13; 12:7; Луқа 11:42. □ 23:24 «Силәр чинәңләрдик пашини сүзүп еливетисиләр, лекин бирәр төгини пүтүн пети жутуветисиләр!» — Тәврат қанунидики бәлғүлимләргә асасән һәм паша һәм төгә гөшиму һарам гөш еди. ■ 23:25 Луқа 11:39.

■ 23:26 Тит. 1:15. ■ 23:27 Рос. 23:3. ■ 23:29 Луқа 11:47. □ 23:31 «Силәр өз сөзүңлар билән өзүңларниң пәйғәмбәрләрни өлтүргәнләрниң әвлатлири екенлиғиңларға гувалиқ бәрдиңлар» — ДЕМӘК, улар пәйғәмбәрләрни өлтүргәнләрни «ата-бовилиримиз» дәп етирап қилиду. Улар көп башқа әлләрдәк дайим «ата-бовилири»ни махтап, биз уларниң әнъәнилиридә давамлиқ менишимиз керәк, — дәйтти. Лекин шу ата-бовилириң әнъәнилири Худаниң һәққаний тәләплиригә зит болуп кәлгән вә шу сәвәптинму пәйғәмбәрләрни өлтүргән. ■ 23:31 Рос. 7:51; 1Тес. 2:15. □ 23:32 «Ундақта, ата-бовилириңлар башлиған қилмишлирини толуклаңлар!» — Мәсиһниң бу кинайилиқ, һәжвий гәпи: «Силәрниң ата-бовилириңларниң излирини басқиниңлар — (уларниң әнъәниләрни тутуп, Худаниң әмирлирини ташлап) мени өлтүрүп уларниң ишлирини толуклиғиниңларду!» дегәндәктүр. ■ 23:33 Мат. 3:7. □ 23:34 «... силәргә пәйғәмбәрләр, данишмәнләр вә алимларни әвәтип турирән» — «алимлар» дегән өз сөзни адәттә «Тәврат устазлири» дәп тәржимә қилимиз. Лекин Әйса Мәсиһ өз қериндаш Йәһудий хәлқигә әвәтидиған «устазлар»ни пақат «Тәврат устәзи» дегили болмайду, бәлки «Тәврат-Иңжил устәзлири» болиду. ■ 23:34 Мат. 10:16,17; Луқа 10:3; 11:49; Юһ. 16:2; Рос. 7:52.

□ ■ 36 Мән силәргә бәрһәк шуни ейтип қояйки, шу қилмишларниң җазасиниң һәммиси мошу дәвирниң бешиға чүшиду.

Әйсаниң Йерусалим үчүн налә-пәрәд көтириши

Луқа 13:34-35

37 Әй Йерусалим, Йерусалим! Пәйғәмбәрләрни өлтүридиған, өзигә әвәтилгән әлчиләрни чалма-кесәк қилидиған шәһәр! Мекияң жүҗилирини қанат астиға жиққандәк пәрзәнтлириңни қанчә қетим қойнумға алмақчи болдум, лекин силәр унимидиңлар! □ ■ 38 Мана, әнди өйүңлар силәргә харабә болуп қалиду! □ ■ 39 Чүнки мән шуни силәргә ейтип қояйки, силәр: «Пәрвәрдиғарниң намида кәлгүчигә мубарәк болсун!» демигичә, силәр мени қайтидин һеч көрәлмәйсиләр. □ ■

□ 23:35 «...һәққаний һабилниң қан қәрзидин тартип таки силәр ибадәтханидики муқәддәс җай билән қурбанғаһниң арилиғида өлтүргән Бәрәкияниң оғли Зәкәрияниң қан қәрзигичә...» — һабилниң өлтүрүлүши тоғрилиқ «Яр.» 4:8-11, Зәкәрияниң өлтүрүлүши «2Тар.» 24:20-22ни көрүң. Бу икки вақиә Йәһудийларниң Тәвратни әнғәниви орунлаштуруш тәртиви бойичә Тәвратниң әң бешида вә айиғида хатирлиниду. «2Тар.» 24:20-22 бойичә Зәкәрияниң атисиниң исми «Йәһояда» еди. «Бәрәкия» униң башқа исми болса керәк («Йәһояда» һәм «Бәрәкия» дегән икки исим «Яһқа (Пәрвәрдиғарға) мәдһийә оқулсун» дегән мәнидики мәнидаш сөзләрдур). ■ 23:35 Яр. 4:8; 2Тар. 24:21; Ибр. 11:4. □ 23:37 «Әй Йерусалим, Йерусалим!...» — Муқәддәс Китапта, адәмниң исмини икки қетим чақириш — униңға болған чоңқур меһир-муһаббитини вә өзигә толиму әзиз екәнлигини көрситиду. «Мекияң жүҗилирини қанат астиға жиққандәк пәрзәнтлириңни қанчә қетим қойнумға алмақчи болдум, лекин силәр унимидиңлар!» — «пәрзәнтлириң» — Йерусалимдикиларниң өзлирини көрситиду. ■ 23:37 Зәб. 16:8; 91:4; Мат. 21:35,36; Луқа 13:34. □ 23:38 «...өйүңлар силәргә харабә болуп қалиду» — үч бислиқ сөз болуп: (1) Худаниң ибадәтханиси (лекин Мәсиһниң «силәрниң өйүңлар» дегини бойичә бу өй һазир Худаниңки әмәс, пәқәт силәрниңкидур); (2) өзлириниң қору-җайлири; (3) бала-җақилириниң вәйран болидиғанлиғини көрситиду. ■ 23:38 Зәб. 68:26; Йәш. 1:7; Йәр. 7:34; Мик. 3:12; Рос. 1:20. □ 23:39 «Пәрвәрдиғарниң намида кәлгүчигә мубарәк болсун!» — Мошу ибарә Зәбур 117:26тин елинған болуп, хәлиқниң Мәсиһни қарши алғанлиғини көрситиду. Демәк, улар Әйсаниң Мәсиһ екәнлигигә ишинип етирап қилмигичә улар уни қайта көрмәйду. Бу сөз шу муһим пакитни көрситидуки, Әйсә Мәсиһ дунияға қайтип кәлгинидә, Йәһудий хәлқи алиқачан униңға етиқат бағлап етирап қилған болиду. ■ 23:39 Зәб. 117:26.

«БҮЙҮК ҺЕРОД» ҚУРҒАН ИБАДӘТХАНА

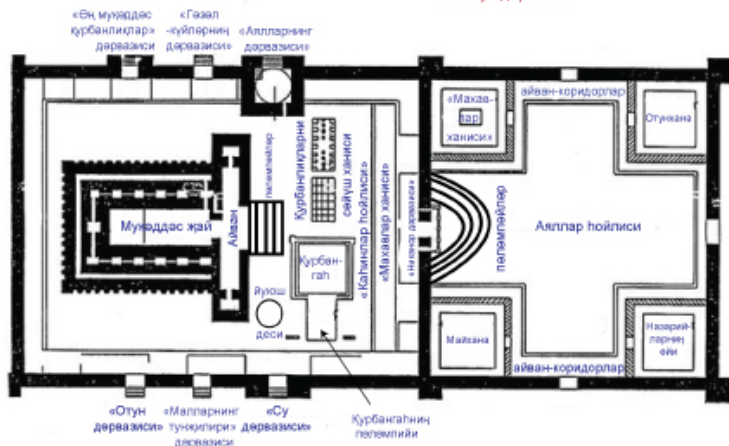
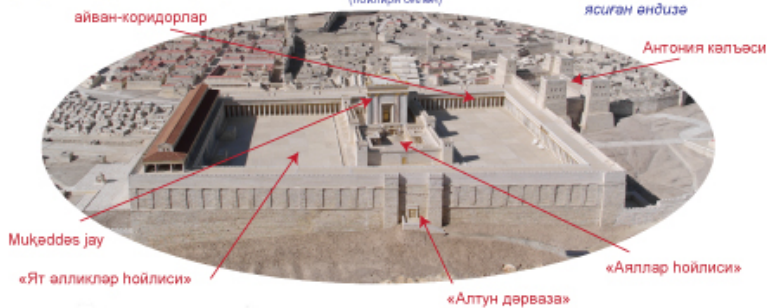

Ибадәтханының оттурисидики муқаддасхана (Израильиё Йерусалимдики музейси)

Ибадәтханының пүтүни (һойлири бөлүк)

Михәл Осинс ясиган әндизә

Йерусалимдики ибадәтхана (Мәсһһңң дәвридә)

2 У уларға:

— Мана буларның һәммисини көрүватамсиләр? Мән силәргә бәрһәк шуни ейтип қояйки, бу йәрдә бир тал ташму таш үстидә қалмайду, һәммиси қалдурулмай гумран қилиниду, — деди. ■

■ 24:2 1Пад. 9:7, 8; Мик. 3:12; Луқа 19:44.

Кэлгүси төгүрисицики бешарэтләр

³ У Зәйтун тегида олтарганда, мухлислири астигина униң йенига келип: — Бизгә ейтқинчу, бу дегәнлириң қачан йүз бериду? Сениң қайтип келишиң вә заманниң ахирини көрситидиган қандақ аламәт болиду? — дәп сорашти. ■ ⁴ Әйса уларға жававән мундақ деди:

— һези болуңларки, һеч ким силәрни аздуруп кәтмисун. ■ ⁵ Чүнки нурғун кишиләр мениң наминда келип: «Мәсиһ мән болиман» дәп, көп адәмләрни аздуриду. ■ ⁶ Силәр уруш хәвәрлири вә уруш шәпилирини аңлайсиләр, булардин алақзадә болуп кәтмәнлар; чүнки бу ишларниң йүз бериши муқәррәр. Лекин булар ахирәт әмәс. ⁷ Чүнки бир милләт йәнә бир милләт билән урушқа чиқиду, бир падишалиқ йәнә бир падишалиқ билән урушқа чиқиду. Жай-жайларда ачарчилик, вабалар вә йәр төврәшләр йүз бериду. □ ■ ⁸ Лекин бу ишларниң йүз бериши «туғутниң толғғиниң башлиниши» болиду, халас. □

⁹ Андин кишиләр силәрни тутуп азап-оқубәткә селип, өлтүриду, мениң намин вәждин пүткүл әлләр силәрдин нәпрәтлиниду. ■ ¹⁰ Шуниң билән нурғунлар етиқатидин таниду, бир-бирини тутуп бериду вә бир-биригә өчмәнлик қилиду. □ ¹¹ Нурғун сахта пәйғәмбәрләр мәйданға чиқип, нурғун кишиләрни аздуриду. ■ ¹² Итаәтсизлик-рэзаликләрниң көпийиши түпәйлидин, нурғун кишиләрдики меһир-муһаббәт совуп кетиду. ■ ¹³ Лекин ахирғичә бәрдашлиқ бәргәнләр қутқузулиду. ■ ¹⁴ Барлиқ әлләргә ағаһ-гувалиқ болсун үчүн, Худаниң падишалиғи һәққидики бу хуш хәвәр пүткүл дуняға жақалиниду; андин заман ахири болиду. □

Йерусалимда вәйран қилғучи «жиркиничлик номуссизлиқ» пәйда болиду

¹⁵ Даниял пәйғәмбәр қәйт қилған «вәйран қилғучи жиркиничлик номуссизлиқ»ниң муқәддәс жайда турғинини көргиниңларда (китапхан бу сөзниң мәнәсини чүшәнғәй), □ ■ ¹⁶ Йәһудийә өлкисидә туруватқанлар тағларға қачсун; ¹⁷ өгүздә турған киши өйидики нәрсә-кәрәклирини алғили чүшмәйла қачсун. ¹⁸ Етизлиқта турған кишиму чапинини алғили өйигә янмисун. ¹⁹ У күнләрдә һамилдар аяллар вә бала емитиватқанларниң һалиға вай! □ ²⁰ Қачидиган вақтиңларниң қиш яки шабат күнигә тоғра келип қалмаслиғи үчүн

■ **24:3** Мар. 13:1, 3; Луқа 21:7; Рос. 1:6. ■ **24:4** Йәр. 29:8; әф. 5:6; Кол. 2:18; 2Тес. 2:3; 1Юһа. 4:1. ■ **24:5** Йәр. 14:14; 23:25; Юһ. 5:43. □ **24:7** «бир милләт йәнә бир милләт билән урушқа чиқиду, бир падишалиқ йәнә бир падишалиқ билән урушқа чиқиду» — ивраний тилида (шундақла грек тилида) бу ибарә дуня бойичә кеңәйгән урушларни көрситиши мүмкин («Йәш.» 19:2, «2Тар.» 15:3-бдә бу турақлиқ ибарә тоғрилиқ мисаллар бар. ■ **24:7** Йәш. 19:2. □ **24:8** «Лекин бу ишларниң йүз бериши «туғутниң толғғиниң башлиниши» болиду, халас» — Әйса Мәсиһ қайси иш «туғулиду», уни беваситә демәйду. Төвәндики сөзлиригә қариганда у «Йеңи заман»ниң туғулушини көрситиду, дәп қараймиз. ■ **24:9** Мат. 10:17; Луқа 21:11,12; Юһ. 15:20; 16:2; Вәһ. 2:10. □ **24:10** «нурғунлар етиқаттин таниду» — грек тилида «нурғунлар путлаштурулиду» дейилиду. Шуңа башқа бир хил тәржимиси: «нурғунлар гунаға аздурулиду». ■ **24:11** 2Пет. 2:1. ■ **24:12** 2Тим. 3:1. ■ **24:13** Мат. 10:22; Мар. 13:13; Луқа 21:19; Вәһ. 2:7,10; 3:10. □ **24:14** «Худаниң падишалиғи һәққидики бу хуш хәвәр» — грек тилида «падишалиқниң бу хуш хәвири» дейилиду. □ **24:15** «Даниял пәйғәмбәр қәйт қилған «вәйран қилғучи жиркиничлик номуссизлиқ» — «вәйран қилғучи жиркиничлик номуссизлиқ» тоғрисида «Дан.» 9:24-27ни вә у тоғрилиқ изаһатларни көрүң. ■ **24:15** Дан. 9:27; Мар. 13:14; Луқа 21:20; 2Тес. 2:4 □ **24:19** «у күнләрдә һамилдар аяллар вә бала емитиватқанларниң һалиға вай!» — ундақ кишиләргә қечиш әпсиз болиду, әлвәттә.

дуа қилиңлар. □ ■ 21 Чүнки у чағда дуня апиридә болғандин мошу чаққичә көрүлүп бақмиған һәм кәлгүсидиму көрүлмәйдиған дәһшәтлик азап-оқубәт болиду. ■ 22 У күнләр азайтилмиса, һеч қандақ әт егиси қутулалмайтти; лекин Худаниң Өз таллиғанлири үчүн у күнләр азайтилиду.

23 Эгәр у чағда бириси силәргә: «Қараңлар, бу йәрдә Мәсиһ бар!» яки «Мәсиһ энә у йәрдә!» десә, ишәнмәңлар. ■ 24 Чүнки сахта мәсиһләр вә сахта пәйғәмбәрләр мәйданға чиқиду, қалтис мөжизилик аламәтләр вә карамәтләрни көрситиду; шуниң билән эгәр мүмкин болидиған болса, һәтта Худа таллиғанларниму аздурутти. ■ 25 Мана, мән бу ишлар йүз бериштин бурун силәргә уқтуруп қойдум.

26 Шуниң үчүн, бириси силәргә: «Қараңлар, у чөл-баяванда!» десә, у йәргә бармаңлар. «Қараңлар, у ичкеридики өйләрдә!» десә, ишәнмәңлар. ■ 27 Чүнки чақмақ шәриқтин ғәрипкә ялт-юлт қилип қандақ чаққан болса, Инсаноглиниң келиши шундақ болиду. 28 Чүнки жәсәт қайси йәрдә болса, у йәрдиμου қузғунлар топлишиду! □ ■

Инсаноглиниң қайтип келиши

29 У күнләрдики азап-оқубәтләр өтүп кәткән һаман, қуяш қарийиду, ай йоруклуғини бәрмәйду, юлтузлар асмандин төкүлүп чүшиду, асмандики күчләр ләрзигә келиду. □ ■ 30 Андин Инсаноглиниң аламита асмандин көрүниду; йәр йүздики пүткүл қәбилләр жиға-зерә кетиришиду. Улар Инсаноглиниң күч-қудрәт вә улук шан-шәрәп ичидә асмандики булутлар үстидә келиватқанлиғини көриду. □ ■ 31 У пәриштиликни зор жараңлиқ бир канай садаси билән әвәтиду, улар униң таллиғанлирини дуняниң төрт булуңидин, асманниң бир четидин йәнә бир четигичә һәрйәрдин жиғип бир йәргә жәм қилиду. □ ■

Әнжир дәриғидин савақ елиш

32 Әнжир дәриғидин мундақ тәмсилни биливелиңлар: — Униң шахлири көкирип йопурмақ чиқарғанда, язниң йеқинлап қалғанлиғини билисиләр. ■ 33 Худди

□ **24:20** «Қачидиған вақтинларниң қиш яки шабат күнигә тоғра келип қалмаслиғи үчүн дуа қилиңлар» — Йәһудий диний әрбабларниң Тәврат қануниға болған чүшәнчисигә асасән, Йәһудийләр адәттә шабат (дам елиш) күнидә шәһәр дәрвасиси вә дуқанларни тақиши керәк. Бу күни сәпар қилиш мәнғий қилинған болғачка, Қанаанда (Пәләстиндә) турғанларға нисбәтән йемәклик сетивелиш вә башка йәрләргә қеңиш интайин қулайсиз болиду. «Қиш»та Йәһудийдә дәрйя-вадиларда су пат-пат тешип турғачка, қиштому қеңиш интайин тәс болиду. ■ **24:20** Рос. 1:12. ■ **24:21** Дан. 12:1. ■ **24:23** Мар. 13:21; Луқа 21:8. ■ **24:24** Қан. 13:2; 2Тес. 2:11. ■ **24:26** Луқа 17:23. □ **24:28** «Чүнки жәсәт қайси йәрдә болса, у йәрдиμου қузғунлар топлишиду!» — бу сирлиқ сөзләрниң мәнәси Тәврат, «Аюп» 39:26-30 вә «Йәш.» 34:1-8, 15-17-айәтләр билән мунасивәт болса керәк. Шу айәтләрдә көрситилгәндә, «Пәрвәрдигарниң күни»дә зор қирғинчилик болиду. ■ **24:28** Аюп 39:30; Луқа 17:37. □ **24:29** «... қуяш қарийиду, ай йоруклуғини бәрмәйду, юлтузлар асмандин төкүлүп чүшиду, асмандики күчләр ләрзигә келиду» — «Йәш.» 13:10, 34:4, «Йо.» 2:10ни көрүң. «Асмандики күчләр» бәлким барлиқ жин-шәйтанларни көрситиду; «ләрзигә келиду» бәлким уларниң күчтин қелишини көрситиду. ■ **24:29** Йәш. 13:10; 34:4; әз. 32:7; Йо. 2:31; 3:15; Мар. 13:24; Луқа 21:25. □ **24:30** «йәр йүздики пүткүл қәбилләр жиға-зерә кетиришиду» — «Зәк.» 12:10ни көрүң. «Улар Инсаноглиниң күч-қудрәт вә улук шан-шәрәп ичидә асмандики булутлар үстидә келиватқанлиғини көриду» — «Дан.» 7:136и көрүң. ■ **24:30** Дан. 7:10; Мар. 16:27; 25:31; 26:64; Мар. 13:26; 14:62; Луқа 21:27; Рос. 1:11; 2Тес. 1:10; Вәһ. 1:7. □ **24:31** «Пәриштиләр униң таллиғанлирини дуняниң төрт булуңидин... һәрйәрдин жиғип бир йәргә жәм қилиду» — «дуняниң төрт булуңидин» грек тилида «төрт шамилдин» билән ипадилиниду. ■ **24:31** 1Кор. 15:52; 1Тес. 4:16. ■ **24:32** Мар. 13:28; Луқа 21:29.

шуниңдәк, мән бая дегәнлимниң һәммисини көргиниңларда, униң йеқинлап қалғанлиғини, һәтта ишик алдида туруватқанлиғини биливелиңлар. □

34 Мән силәргә бәрһәк шуни ейтип қояйки, бу аламәтләрниң һәммиси әмәлгә ашурулмайт туруп, бу дәвир өтмәйду. □ 35 Асман-зимин йоқилиду, бирақ мениң сөзлирим һәрғиз йоқалмайду. ■

36 Лекин шу күни вә вақит-саитиниң хәвирини болса, һеч ким билмәйду — һәтта әрштики пәриштиләрму билмәйду, уни пәқәт Атамла билиду. □ ■ 37 Әнди Нух пәйғәмбәрниң күнлиридә қандақ болған болса, Инсаногли қайтип кәлгәндиму шундақ болиду. ■ 38 Чүнки топан келишидин илгәрки күнләрдә, Нух кемигә кирип олтарған күнгичә, шу замандики кишиләр йәп-ичип, өйлинип вә ятлик болуп кәлгән еди. ■ 39 Топан туюқсиз келип һәммисини фәриқ қилғичә, кишиләр бу ишниң униңдин хәвәрсиз болуп турғанға охшаш, Инсаноглиниң қайтип келишиму шундақ болиду. 40 У күни, етизда икки киши турған болиду; улардин бири елип кетилиду, йәнә бири қалдурулиду; ■ 41 икки аял түгмән бешида туруп ун тартиватқан болиду; улардин бири елип кетилиду, йәнә бири қалдурулиду. 42 Шуниң үчүн, һошияр болуңлар, чүнки Рәббидларниң қайтип келидигән вақти-саитини билмәйсиләр. □ ■ 43 Лекин шуни билиңларки, әгәр өй егисиниң оғриниң кечиси қайси жәсәктә келидигәнлиғини билгән болса, сәгәк туруп оғриниң өйни тешип киришигә һәрғиз йол қоймайтти. ■ 44 Шуниңға охшаш, силәрму тайяр туруңлар. Чүнки Инсаногли силәр ойлимиған вақит-сааттә қайтип келиду!

Ишәшлик вә ишәсиз чакарлар

Луқа 12:41-48

45 Гоҗайини өз өйидикиләргә мәсъял қилип, уларға озук-түлүгини вақти-вақтида тақсим қилип беришкә тайинлиған ишәшлик вә пәмлик чакар ким болиду? □ ■ 46 Гоҗайин өйигә қайтқанда, чакириниң шундақ қиливатқининиң үстигә кәлсә, бу чакарниң бәхитидур! 47 Мән силәргә бәрһәк шуни ейтип қояйки, гоҗайин уни пүтүн егилигини башкурушқа қойиду. 48 Лекин мабада шу чакар рәзил болуп көңлидә: «Гоҗайиним һаял болуп қалиду» дәп ойлап,

□ **24:33** «... Униң йеқинлап қалғанлиғини, һәтта ишик алдида туруватқанлиғини биливелиңлар» — бу тексттики «униң» яки Инсаноглиниң өзини, яки келидигән күнини, яки Худаниң падишалиғини көрситиду («Луқа» 21:31ни көрүң). □ **24:34** «...бу аламәтләрниң һәммиси әмәлгә ашурулмайт туруп, бу дәвир өтмәйду» — әгәр тилға елинған аламәтләр Йерусалимниң вәйран болушиға (милладийә 70-жили) (24-бап 2-айәт) қаритилған болса, ундақта «дәвир» дегән сөз табийки (1) Әйсаниң дәвридә яшап өткән адәмләрни көрситиду. Әгәр Мәсиниң дуняға қайтип келишигә (24:30) қаритилған болса, «дәвир» дегән сөз бәлким (2) пүтүн Йәһудийә хәлқини (3) бу айәтләрдә ейтилған «дәшәтлик азап-оқубәт»-тики вақиәләрниң башлиниш дәвридә яшиғанларни көрситиду. Шуңа барлиқ вақиәләр шу дәвир ичидә йүз бериду, дегәнлик болиду. Бизниңчә (3)-шарһ алди-кәйни айәтләргә аң бап келиду. ■ **24:35** Зәб. 101:26-28; Йәш. 51:6; Мар. 13:31; Ибр. 1:11. □ **24:36** «Лекин шу күни вә вақит-саитиниң хәвирини болса, һеч ким билмәйду — һәтта әрштики пәриштиләрму билмәйду, уни пәқәт атамла билиду» — бәзи кона көчүрмиләрдә «нә оғул билмәйду» дегән сөзләрму тепилиду. ■ **24:36** Мар. 13:32; Рос. 1:7. ■ **24:37** Яр. 6:2; Луқа 17:26; 1Пет. 3:20; 2Пет. 2:5. ■ **24:38** Яр. 7:7. ■ **24:40** Луқа 17:34; 1Тес. 4:17. □ **24:42** «чүнки Рәббидларниң қайтип келидигән вақти-саитини билмәйсиләр» — яки «чүнки Рәббидларниң қайтип келидигән күнини билмәйсиләр». ■ **24:42** Мат. 25:13; Мар. 13:33; Луқа 12:40; 21:36. ■ **24:43** Луқа 12:39; 1Тес. 5:2; 2Пет. 3:10; Вәһ. 3:3; 16:15. □ **24:45** «өз өйидикиләр» — «өйидикиләр» мошу йәрдә гоҗайинниң өйидики хизмәткарлар вә чакарлирини көрситиду. «гоҗайини өз өйидикиләргә мәсъял қилип, уларға озук-түлүгини вақти-вақтида тақсим қилип беришкә тайинлиға ишәшлик вә пәмлик чакар ким болиду?» — бу сөзләр авал расулар, андин Худаниң барлиқ хизмәткарлириға қаритилип ейтилиду, әлвәттә («Луқа» 12:41-48ниму көрүң). ■ **24:45** Мат. 25:21; Луқа 12:42.

49 башқа чакар бурадәрлирини бозәк қилишқа вә һарақкәшләргә һәмраһ болуп йәп-ичишкә башлиса, 50 шу чакарниң ғоҗайини күтүлмигән бир күни, ойлимигән бир вақитта қайтип келиду 51 вә уни кесип икки парчә қилип, униң несивисини сахтипәзләр билән охшаш тәғдирдә бекитиду. Шу йәрдә жиға-зерәлар кәтирилиду, чишлирини ғучурлитиду.■

25

Он қиз қолдаш тоғрисидики тәмсил

1 У вақитта, әрш падишалиги худди қоллириға чирақларни елип тойи болған жигитни қарши елишқа чиққан он қиз қолдашқа охшайду. 2 Бу қизларниң бәши пәмлик, бәши болса пәмсиз. 3 Пәмсиз қизлар чирақлирини алған болсиму, йениға май еливалмапту. 4 Пәмлик қизлар болса чирақлири билән биллә қачилирида майму еливапту. 5 Жигит кечигип кәлгәчкә, уларниң һәммисини уйқа бесип ухлап қапту.

6 Йерим кечидә: «Мана, жигит кәлди, қарши елишқа чиқиңлар!» дегән аваз ақлинипту. 7 Буниң билән бу қизларниң һәммиси орнидин туруп чирақлирини пәрләпту. 8 Пәмсиз қизлар пәмлик қизларға: «Чирақлиримиз өчүп қалғиливатиду, мейиңлардин бериңларчу» дәпту. 9 Бирақ пәмлик қизлар: «Яқ. болмайду! Бәрсәк, бизгиму һәм силәргиму йәтмәслиги мүмкин. Яхшиси, өзүңлар май сатқучиларниң йениға берип сетивелиңлар!» дәпту. 10 Лекин улар май сетивалғили кетиватқанда, жигит келип қапту, тәйяр болуп болған қизлар униң билән бирликтә той зияпитигә кирипту. Ишик тақипту.

11 Кейин қалған қизлар қайтип келип: «Ғоҗам, ғоҗам, ишикни ечивәткәйла!» дәпту. 12 Бирақ у: «Силәргә бәрһәк ейтайки, мән силәрни тонумаймән» дәп жавап берипту.

13 Шуниң үчүн сәгәк болуңлар, чүнки нә Инсаноглиниң келидиған күнини нә саитини билмәйсиләр.■

«Талант» тапшурулуши тоғрисидики тәмсил *** «Талант» тоғрилиқ 15-әйттики изаһатни көрүң

Луқа 19:11-27

14 Әрш падишалиги худди яқа жутқа чиқмақчи болуп, өз чакарлирини чақирип дуняйсини уларға тапшурған адәмгә охшайду. ■ 15 У адәм һәр бир чакарниң қабилитигә қарап, бирисигә бәш талант, бирисигә икки талант, йәнә бирисигә бир талант күмүч тәңгә берип, яқа жутқа йол апту. □ 16 Бәш талант тәңгә алған чакар берип оқат қилип, йәнә бәш талант тәңгә пайда тепипту. 17 Шу йолда икки талант тәңгә алғиниму йәнә икки талант тәңгә пайда апту. 18 Лекин бир талант тәңгә алғини болса берип йәрни колап, ғоҗайини бәргән пулни көмүп йошуруп қоюпту.

19 Әнди узун вақит өткәндин кейин, бу чакарларниң ғоҗиси қайтип келип, улар билән һесаплишипту. 20 Бәш талант тәңгә алғини йәнә бәш талант тәңгини қошуп

■ 24:51 Мат. 8:12; 13:42; 22:13; 25:30; Луқа 13:28.

■ 25:13 Мат. 24:42; Мар. 13:33,35.

■ 25:14 Луқа 19:12.

□ 25:15 «У адәм һәр бир чакарниң қабилитигә қарап, бирисигә бәш талант, бирисигә икки талант, йәнә бирисигә бир талант күмүч тәңгә берип,...» — оқурмәнләргә аян болсунки, шу чағларда «талант» бир хил пул бирлиги, қиммәтлик көмүш тәңгә еди. Жуқиридики 18:24дики изаһатниму көрүң. Уйғур тилида «талант» дегән сөз дайим дәл шу тәмсилдин чиққан көчмә мәнәсидә ишлитилиду. Шу чағда чакарларға тапшурулған бу пуллар бәлким тахминән 85000, 34000 вә 17000 долларға тоғра келәтти (2010 һесаплинатқан).

елип келип: «Ғоҗам, сили маңа бәш талант тәңгә тапшурғандила. Қарсила, йәнә бәш талант тәңгә пайда алдим» дәпту. ²¹ Ғоҗайини униңға: Убдан бопту! Яхши вә ишәшлик чакар экәнсән! Мән саңа һавалә қилған кичиккинә ишта ишәшлик болуп чиқтиң, сени көп ишларға қойимән. Кәл, ғоҗайиниңниң хошаллиғиға ортақ бол!» дәпту. ²² Икки талант тәңгә алғиниму келип: «Ғоҗам, сили маңа икки талант тәңгә тапшурғандила. Қарсила, йәнә икки талант тәңгә пайда алдим» дәпту. ²³ Ғоҗайини униңға: «Убдан бопту! Яхши вә ишәшлик чакар экәнсән! Мән саңа һавалә қилған кичиккинә ишта ишәшлик болуп чиқтиң, сени көп ишларға қойимән. Кәл, ғоҗайиниңниң хошаллиғиға ортақ бол!» дәпту. ²⁴ Андин, бир талант тәңгә алғиниму келип: «Ғоҗам, силиниң чиң адәм экәнликлирини биләттим, чүнки өзлири теримиған йәрдин һосулини орувалалайла, һәмдә уруқ чачмиған йәрдинму һаман алила. ²⁵ Шуңа қорқуп, силиниң бәргән бир талант тәңгилирини йәргә көмүп йошуруп қойған едим. Мана пуллирини алсила» дәпту. ²⁶ Ғоҗиси униңға: «Әй, рәзил, һорун чакар! Сән мени теримиған йәрдин орувалидиған, уруқ чачмиған йәрдин һаман алидиған адәм дәп билип, ²⁷ һеч болмиғанда пулумни җазанихорларға аманәт қоюшун керәк едигу! Шуңдақ қилған болсаң мән қайтип кәлгәндә пулумни өсүми билән алған болмамтим?! ²⁸ Шуңа, униң қолидики талант тәңгини елип, он талант тәңгә бар болғанға бериңлар! ²⁹ Чүнки кимдә бар болса, униңға техиму көп берилиду, униңда молчилик болиду; амма кимдә йоқ болса, һәтта униңда бар болғанлириму униңдин мәһрум қилиниду. □ ³⁰ Бу ярамсиз чақарни тешидики қараңғулуққа ачиқип ташлаңлар! У йәрдә жиға-зерәлар көтирилиду, чишлирини ғучурлитиду» дәпту.■

Ахирәттики сорақ

³¹ Инсаноғли өз шан-шәриви ичидә барлиқ пәриштилири билән биллә кәлгинидә, шәрәплик тәхтидә олтириду. ■ ³² Барлиқ әлләр униң алдиға жиғилиду. Падичи қойларни өшкиләрдин айриғинидәк у уларни айрийду; □ ■ ³³ у қойларни оң йениға, өшкиләрни сол йениға айрийду. ³⁴ Андин Падиша оң йенидикиләргә: «Әй Атам бәхит ата қилғанлар, келиңлар! Аләм апиридә болғандин бери силәр үчүн тәйярланған падишалиққа варис болуп егә болуңлар!■ ³⁵ Чүнки ач қалғинимда силәр маңа йемәклик бәрдиңлар, уссуз қалғинимда уссулуқ бәрдиңлар, мусапир болуп жүргинимдә өз өйүңләргә алдиңлар, ■ ³⁶ ялаңач қалғинимда кийдүрдүңлар, кесәл болуп қалғинимда һалимдин хәвәр алдиңлар, зинданда ятқинимда йоқлап турдуңлар» — дәйду.□ ■ ³⁷ У чағда, һәққаний адәмләр униңға: «И Рәб, биз сени қачан ач көрүп озук бәрдуқ яки уссуз көрүп уссулуқ бәрдуқ? ³⁸ Сени қачан мусапир көрүп өйүмизгә алдуқ яки ялаңач көрүп кийгүздүқ? ³⁹ Сениң қачан кесәл болғиниңни яки зинданда ятқиниңни көрүп йоқлап бардуқ?» дәп сорайду. ⁴⁰ Вә Падиша уларға:

□ **25:29** «Чүнки кимдә бар болса, униңға техиму көп берилиду, униңда молчилик болиду; амма кимдә йоқ болса, һәтта униңда бар болғанлириму униңдин мәһрум қилиниду» — бу әһмийәтлик сөз 13:12диму тепилиду. ■ **25:29** Мат. 13:12; Мар. 4:25; Луқа 8:18; 19:26. ■ **25:30** Мат. 8:12; 13:42; 22:13; 24:51; Луқа 13:28. ■ **25:31** Мат. 16:27; 26:64; Мар. 14:62; Луқа 21:27; Рос. 1:11; 1Тес. 4:16; 2Тес. 1:10; Вәһ. 1:7. □ **25:32** «Барлиқ әлләр униң алдиға жиғилиду» — «әлләр» дегән бу сөз Инҗилдики көп йәрләрдә Йәһуди эмәс әлләрни көрситиду. Шуңа бәзидә «ят әлләр» яки «таипиләр» дәп тәрҗимә қилимиз. ■ **25:32** Әз. 34:17,20; Мат. 13:49. ■ **25:34** Мат. 20:23; Мар. 10:40. ■ **25:35** Йәш. 58:7; әз. 18:7; Ибр. 13:2. □ **25:36** «кесәл болуп қалғинимда һалимдин хәвәр алдиңлар» — грек тилида «кесәл болуп қалғинимда мени йоқлидиңлар». «зинданда ятқинимда йоқлап турдуңлар» — грек тилида «зинданда ятқинимда йенимға келип турдуңлар». ■ **25:36** Йәш. 58:7; 2Тим. 1:16; Яқ. 2:15,16.

«Мән силәргә бәрһәк шуни ейтайки, мошу қериндашлиримдин әң кичигидин бирәрсигә шуларни қилғиниңларму, дәл маңа қилған болдуңлар» дәп җавап бериду. ■

41 Андин у сол йенидикиләргә: «Әй ләнитиләр, көзүмдин йоқилиңлар! Шәйтан билән униң пәриштилиригә һазирланған мәңгү өчмәс отқа кириңлар! ■ 42 Чүнки ач қалғинимда маңа озук бәрмидиңлар, уссуз қалғинимда уссулук бәрмидиңлар; 43 мусапир болуп жүргинимдә өз өйүңләргә алмидиңлар, ялаңач қалғинимда кийдүрмидиңлар, кесәл болғинимда вә зинданда ятқинимда йоқлимидиңлар» дәйду.

44 У чағда, улар: «И Рәб, сени қачан ач, уссуз, мусапир, ялаңач, кесәл яки зинданда көрүп туруп хизмитиндә болмидуқ?» дәйду. 45 Андин падиша уларға: «Мән силәргә бәрһәк шуни ейтайки, мошулардин әң кичигидин бирәрсигә шундақ қилмиғиниңлар маңиму қилмиған болдуңлар» дәп җавап бериду. ■ 46 Буниң билән улар мәңгүлүк җазаға кирип кетиду, лекин һәққанийлар болса мәңгүлүк һаятқа кириду. ■

26

Әйсани өлтүрүш сүйкәсти

Мар. 14:1-2; Луқа 22:1-2; Юһ. 11:45-53

1 Әйса бу сөзләрни қилип болғандин кейин, мухлислириға:

2 — Силәргә мәлумки, икки күндин кейин «өтүп кетиш һейти» болиду, шу чағда Инсаногли крестлиниш үчүн тутуп берилиду, — деди. □ ■

3 Баш каһинлар вә ақсақаллар Қаяфа исимлиқ баш каһинниң сарийида җәм болушти. ■ 4 Улар Әйсани қандақ қилип һейлә-һәйрәң билән тутуп өлтүрүш тоғрисида мәслиһәт қилишти. 5 Бирақ улар:

— Бу иш һейт-айәм күнлири қилинмисун. Болмиса, хәлиқ арисидә малиманчилик чиқиши мүмкин, — дейишти.

Худағуй аялниң Әйсаға әтир чечиши

Мар. 14:3-9; Юһ. 12:1-8

6 Энди Әйса Бәйт-Ания йезисидә, «Симон мохо»ниң өйидә болғинида, □ 7 бир аял униң йениға кирди. У ақ қаштеши шешидә һаһайити қиммәтлик әтирни елип кәлгән болуп, Әйса дәстиханда олтарғанда, әтирни униң бешиға қуйди. ■ 8 Лекин мухлислар буни көрүп хапа болушуп:

— Зади немишкә бундақ иһрапчилик қилиниду? 9 Чүнки бу әтирни көп пулға сетип, пулини кәмбәғәлләргә сәдиқә қилса болаттиғу! — дейишти.

10 Лекин Әйса уларниң көңлидикини билип уларға:

— Бу аялниң көңлини немә дәп ағритисиләр? Чүнки у мән үчүн яхши бир ишни қилди. 11 Чүнки кәмбәғәлләр дайим силәрниң араңларда болиду, лекин

■ **25:40** Пәнд. 19:17; Мат. 10:42; Мар. 9:41; Юһ. 13:20; 2Кор. 9:6. ■ **25:41** Зәб. 6:9; Йәш. 30:33; Мат. 7:23; Луқа 13:25,27; Вәһ. 19:20. ■ **25:45** Пәнд. 14:31; 17:5; Зәк. 2:12. ■ **25:46** Дан. 12:2; Юһ. 5:29. □ **26:2** «шу чағда Инсаногли крестлиниш үчүн тутуп берилиду» — «крестләш» — крест (чапрас яғач)кә миқлаш арқилиқ өлүм җазаси бериштин ибарәт. Демисиму бу адәмни қаттиқ харлайдиган, интайин дәһшәтлик, Рим империйәси бойчә әң азаплиқ өлүм җазаси еди. ■ **26:2** Мар. 14:1; Луқа 22:1; Юһ. 13:1

■ **26:3** Зәб. 2:2; Юһ. 11:47; Рос. 4:27. □ **26:6** «Әйса Бәйт-Ания йезисидә, «Симон мохо»ниң өйидә болғинида...» — «Симон мохо» яки «Мохо кесили» дейилидиган Симон. Бу Симон бәлким илгири мохо кесилигә гириптар болған еди. Бизниңчә бу иш билән «Юһ.» 12:1-11дә хатирләнгән вақиә бир иштур. ■ **26:7** Мар. 14:3; Луқа 7:37; Юһ. 11:2; 12:3.

мениң араңларда болушум силәргә дайим несип боливармәйду! ■ 12 Бу аялның бу әтирни бәдинимгә қуюши мениң дәпнә қилинишимгә тәйяр болушум үчүн болди. 13 Мән силәргә бәрһәк шуни ейтип қояйки, бу хуш хәвәр пүткүл дунияның қәйеридә жақаланса, бу аял әслинип, униң қилған бу иши тәриплиниду, — деди.

Йәһуда Әйсага сатқунлуқ қилишқа вәдә қилиду

14 Бу иштин кейин, он иккиләндиң Йәһуда Ишқарийот исимлик бири баш каһинларның алдиға берип: □ ■

15 — Уни тутуп бәрсәм, маңа немә берисиләр? — деди. Улар униң алдиға оттуз күмүч тәңгә қойди. ■ 16 Йәһуда шуниңдин етиварән уни тутуп беришкә мувапик пурсәт издәшкә башлиди.

«Өтүп кетиш һейти»ниң кәчлик тамиги

Мар. 14:21-22; Луқа 22:7-14, 21-23; Юһ. 13:21-30

17 Петир нан һейтиниң биринчи күни, мухлислар Әйсаниң йенига келип:

— Өтүп кетиш һейтиниң тамигини йейишиң үчүн қәйәрдә тәйярлишимизни халайсән? — дәп сориди. □ ■

18 У уларға:

— Шәһәргә кирип паланчиниң өйигә берип униңға: «Устаз: — Вақит-саитим йеқинлишип қалди, өтүп кетиш һейтини мухлислирим билән бирликтә сениң өйүңдә өткүзәй — дәйду» дәп ейтиңлар, — деди.

19 Мухлислар Әйсаниң тапилигинидәк өтүп кетиш һейтиниң тамигини шу йәрдә тәйярлиди. 20 Кәчкурун, у он иккилән билән дәстиханда олтарди. ■ 21 Улар физалиниватқанда у:

— Мән силәргә бәрһәк шуни ейтип қояйки, араңлардики бирәйлән маңа сатқунлуқ қилиду, — деди. ■

22 Буни аңлап улар интайин қайғуға чөмүп, бир-бирләп униңдин:

— Я Рәб, мән әмәстимән? — дәп сорашқа башлиди.

23 У жававән: — Қолидики нанни мән билән тәң таваққа төгүргән киши, маңа сатқунлуқ қилғучи шу болиду. ■ 24 Инсаногли дәрвәкә муқәддәс язмиларда өзи тоғрисида пүтүлгинидәк өлүмгә кетиду; бирақ Инсаноглиниң тутуп берилишигә васитичи болған адәмниң ҳалиға вай! У адәм туғулмиған болса яхши болатти! — деди.

25 Униңға сатқунлуқ қилидиған Йәһуда:

— Устаз, мән әмәстимән? — дәп сориди. У униңға:

— Өзүң дедиң жуму, — деди. □

■ 26:11 Қан. 15:11; Мар. 14:7; Юһ. 12:8. □ 26:14 «Йәһуда Ишқарийот исимлик бири баш каһинларның алдиға берип...» — шу чәғда икки «баш каһин» бар еди — «Анна» вә униң куйогли «Қаяфа». ■ 26:14 Мар. 14:10; Луқа 22:4. ■ 26:15 Зәк. 11:12. □ 26:17 «Петир нан һейтиниң биринчи күни...» — «петир нан һейти» йәтте күн болиду, биринчи күни «өтүп кетиш һейти»му тәң болиду. Бу күни, Йәһудийлар қой союп, өйлиридә қой гөши, петир нан йәйду («Мис.» 12-бап, «Лав.» 23:4-8, «Чөл.» 28:16-25ни көрүң). «Өтүп кетиш һейтиниң тамигини йейишиң үчүн қәйәрдә тәйярлишимизни халайсән?» — «өтүп кетиш һейтиниң тамиги»ниң муһим қисми «өтүп кетиш қурбанлик қозиси» еди («Мис.» 12:3-11, «Лав.» 23:5, «Чөл.» 28:16, «Қан.» 16:1-7ни көрүң). ■ 26:17 Мис. 12:17; Мар. 14:12; Луқа 22:7. ■ 26:20 Мар. 14:17; Луқа 22:14; Юһ. 13:21. ■ 26:21 Рос. 1:17. ■ 26:23

Зәб. 40:10; Луқа 22:21; Юһ. 13:18. □ 26:25 «Устаз, мән әмәстимән?» — «устаз» — Ибраий тилида «рабби» дейлиди. «Өзүң дедиң жуму» — мәнаси, «дәл сән» болиду. Йәһуда бу сөзни аңлиғандин кейин дәрһал чиқип баш каһинларниң йенига барған болса керәк. «Маркус», «Луқа», «Юанна»дики «өтүп кетиш» һейтиниң кәчлик тамиги» тоғрисидики баянларни көрүң.

«Рәбниң зияптити»

Мар. 14:22-26; Луқа 22:15-20; 1Кор. 11:23-25

26 Улар гизалиниватқанда, Әйса бир нанни қолиға елип Худаға тәшәккүр-һәмдусана ейтқандин кейин, уни уштуп, мухлислириға үләштүрүп бәрди вә: —Елиңлар, йәңлар, бу мениң теним, — деди. □ ■

27 Андин, қолиға жамни елип Худаға тәшәккүр-һәмдусана ейтип, уни мухлислириға тутуп:

— һәммәйлән буниңдин ичиңлар. 28 Бу мениң нурғун адәмләрниң гуналириниң кәчүрүм қилиниши үчүн төкүлидиган, йеңи әһдини түзидиган қенимдур. □ ■

29 Лекин мән шуни силәргә ейтәйки, Атамниң падишалиғида силәр билән бирликтә йеңидин шараптин ичмигичә, үзүм телиниң шәрбитини һәргиз ичмәймән, — деди.

30 Улар мәдһийә күйини ейтқандин кейин талаға чиқип, Зәйтун тегиға қарап кетишти. ■

Мухлисларниң Әйсадин ваз кечиши

Мар. 14:27-31; Луқа 22:31-34; Юһ. 13:36-38

31 Андин Әйса уларға:

— Бүгүн кечә силәр һәммиңлар мениң түпәйлимдин тандурулуп путлишисиләр, чүнки муқәддәс язмиларда: —

«Мән падичини уруветимән,

Падидики қойлар патипарақ болуп тарқитиветилиду» дәп пүтүлгән. □ ■

32 Лекин мән тирилгәндин кейин Галилийгә силәрдин бурун баримән, — деди. ■

33 Петрус униңға жававән:

— һәммәйлән сениң түпәйлиңдин тандурулуп путлашиму, мән һәргиз путлашмаймән, деди. ■

34 Әйса униңға: — Мән саңа бәрһәк шуни ейтип қояйки, бүгүн кечә ғораз чиллаштин бурун, сән мәндин үч қетим танисән, — деди. ■

35 Петрус униңға:

— Сән билән биллә өлүшүм керәк болсиму, сәндин һәргиз танмаймән, — деди. Қалған мухлисларниң һәммисиму шундақ дейишти.

Әйсаниң Гетсиманә бағчисидики дуа-тилавити

Мар. 14:32-42; Луқа 22:39-46

36 Андин Әйса улар билән биллә Гетсиманә дегән йәргә кәлди. У мухлисларға: «Мән у яққа берип дуа-тилавәт қилип кәлгичә, мошу жайда олтирип туруңлар» деди. ■ 37 У Петрусни, шундақла Зәбәдийниң икки оғлини биргә елип маңди вә қаттиқ азаплинип, көңли толиму пәришан болушқа башлиди. □ 38 У уларға:

□ 26:26 «Әйса бир нанни қолиға елип, уни бәрикәтлгәндин кейин,...» ■ 26:26 Мар. 14:22; Луқа 22:19; 1Кор. 11:23.

□ 26:28 «Бу мениң нурғун адәмләрниң гуналириниң кәчүрүм қилиниши үчүн төкүлидиган, йеңи әһдини түзидиган қенимдур» — «Йеңи әһдә» яки «Худаниң әһдиси» яки «мәңгүлүк әһдә». Тәврат, «Йәр.» 31:31-34, «Әз.» 36:25-27, «Луқа» 22:20ни, «Ибр.» 13:20 вә «Тәбирләр»ни көрүң. ■ 26:28 Мис. 24:8.

■ 26:30 Мар. 14:26; Луқа 22:39; Юһ. 18:1. □ 26:31 «Мән падичини уруветимән, падидики қойлар

патипарақ болуп тарқитиветилиду» — «Зәк.» 13:7. Мошу бешәрәттә сөзлигүчи Худаниң Өзи, әлвәттә. ■ 26:31 Зәк. 13:7; Юһ. 16:32. ■ 26:32 Мар. 14:28; 16:7. ■ 26:33 Луқа 22:33. ■ 26:34

Юһ. 13:38. ■ 26:36 Мар. 14:32; Луқа 22:39; Юһ. 18:1. □ 26:37 «Зәбәдийниң икки оғли» —

Яқуп вә Юханна.

— Женим өлидигандэк бәкму азапланмақта. Силәр бу йәрдә қелип, мән билән бирликтә ойғақ туруңлар, — девиди, ■ **39** Вә сәл нерирақ берип, өзини йәргә етип дүм йетип дуа қилип:

— И Атам, мүмкин болса, бу қәдәһ мәндин өтүп кәтсун! Лекин бу иш мән халигандэк эмәс, сән халигандэк болсун, — деди. □ ■

40 У мухлисларниң йениға қайтип кәлгинидә, уларниң ухлап қалғанлиғини көрүп, Петрусқа:

— Мән билән биллә бирәр саатму ойғақ туралмидиңларму?! **41** Езиқтурулуштин сақлиниш үчүн, ойғақ туруп дуа қилиңлар. Роһ пидакар болсиму, лекин кишиниң әтлири ажиздур, — деди. □ ■

42 У иккинчи қетим берип, йәнә дуа қилип:

— И Атам, әгәр мән бу қәдәһни ичмисәм у мәндин кәтмисә, ундақта сениң ирадәң ада қилинсун, — деди. **43** У уларниң йениға қайтип кәлгинидә, йәнә ухлап қалғанлиғини көрди, чүнки уларниң көзлири уйқиға илинған еди.

44 Шуниң билән у улардин айрилип үчинчи қетим берип, йәнә шу сөzlәр билән дуа қилди.

45 Андин у мухлисларниң йениға келип уларға:

— Силәр техичә ухлаватамсиләр, техичә дәм еливатамсиләр? Мана, вақит-саити йеқинлашти; Инсаногли гунакарларниң қолиға тапшурулиду. □ **46** Қопуңлар, кетәйли; мана, маңа сатқунлуқ қилидиган киши йеқин кәлди! — деди.

Әйсаниң тутқун қилиниши

Мар. 14:43-50; Луқа 22:47-53; Юһ. 18:3-12

47 Униң сөзи теһи түгимәйла, он иккиләндиң бири болған Йәһуда кәлди; униң йенида баш каһинлар вә хәлиқ ақсақаллири тәрипидин әвәтилгән, қилич-тоқмақларни көтәргән зор бир топ адәм бар еди. ■ **48** Униңға сатқунлуқ қилғучи улар билән аллибурун ишарәтни бекитип: «Мән кимни сөйсәм, у дәл шудур. Силәр уни тутуңлар» дәп келишкән еди. **49** У удул Әйсаниң алдиға берип:

— Салам, устаз! — дәп уни сөйүп кәтти. □

50 Әйса униңға:

— Ағинәм, немә дәп кәлдиң? — деди. Шуниң билән, һелиқи адәмләр йопурулуп келип, Әйсаға қол селип, уни тутқун қилди. □ **51** Вә мана, Әйсаниң йенидикиләрдин бирәйлән қиличини суғуруп, баш каһинниң чакириға урувиди, униң кулиқини шилип чүшүрүвәтти. **52** Әйса униңға:

— Қиличиңни қиниға сал, қилич көтәргәнләр қилич астида һалак болиду. **53** Яки мени Атисиға нида қилалмайдиган болди, дәп ойлап қалдиңму?! Шундақ қилсамла У маңа шуан он икки қисимдин артуқ пәриштә маңдурмамду? □

■ **26:38** Юһ. 12:27. □ **26:39** «И Атам, мүмкин болса, бу қәдәһ мәндин өтүп кәтсун! Лекин бу иш мән халигандэк эмәс, сән халигандэк болсун» — «бу қәдәһ» униң алдидики азап-оқубәтләрни көрситиду. Тәвратниң көп йәрлиридә «қәдәһ» дәл шу мәнидә ишлитилиду (мәсилән «Зәб.» 74:9, «Йәш.» 51:17, 22, «Йәр.» 25:15дә). ■ **26:39** Мат. 20:22,23; Луқа 22:41; Юһ. 6:38. □ **26:41**

«Роһ пидакар болсиму, лекин кишиниң әтлири ажиздур» — «кишиниң әтлири» грек тилида «әт». Инжілда «әт» яки «әт-тән» дайим деғидәк адәмниң өз тени тәрипидин аздурулидиган, гунакар тәбиитини көрситиду. «Римлиқларға» дики «кириш сөз» имизни көрүң. ■ **26:41** Гал. 5:17. □ **26:45** «Силәр техичә ухлаватамсиләр, техичә дәм еливатамсиләр?» — яки болмиса: «Әнди ухлаверисиләр, дәм еливерисиләр!» (қинайилик гәп) яки пәкәт: «Әнди ухлаңлар, дәм елиңлар!».

■ **26:47** Мар. 14:43; Луқа 22:47; Юһ. 18:3. □ **26:49** «Салам, устаз!» — «Устаз» ибраний тилида «рабби» дейилиду. □ **26:50** «ағинәм, немә дәп кәлдиң?» — яки «Ағинәм, қилидигиниңни қил». □ **26:53** «он икки қисимдин артуқ пәриштә» — мошу йәрдә «қисим» дегән сөз адәттә грек тилида бәлким алтә миңчә әскәрни көрситиши мүмкин.

54 Бирақ мән ундақ қилсам, муқәддәс язмилиардики бу ишлар муқәррәр болиду дегән бешарәтләр қандақму әмәлгә ашурулсун? — деди.■

55 Шу пәйтгә Әйса топлашқан адәмләргә қарап:

— Бир қарақчини тутидиғандәк қилич-тоқмақларни көтирип мени тутқили көпсиләргү? Мән һәр күни ибадәтхана һойлирида силәр билән биллә олтирип тәлим берәттим, лекин силәр у чағда мени тутмидиңлар. 56 Лекин бу пүтүн ишларниң йүз бериши пәйғәмбәрләрниң муқәддәс язмилирида алдин-ала ейтқанлириниң әмәлгә ашурулуши үчүн болди, — деди.

Бу чағда, мухлисларниң һәммиси уни ташлап қечип кетишти.■

Алий кеңәшмидә сотлиниш

Мар. 14:53-65; Луқа 22:54-55, 63-71; Юһ. 18:13-14, 19-24

57 Әнди Әйсани тутқун қилғанлар уни баш каһин Қаяфаниң алдиға елип беришти. Тәврат устазлири билән ақсақаларму у йәрдә жәм болушқан еди. ■ 58 Петрус униңға таки баш каһинниң сарийиниң *һойлисигичә* жирақтин әгишип келип, ишниң ақиветини көрүш үчүн ичкиригә кирип, қаравулларниң арисидә олтарди.

59 Баш каһинлар, ақсақаллар вә пүтүн алий кеңәшмә эзалири Әйсани өлүм жазасиға мәнһүм қилиш үчүн, ялған гува-испат издәйтти. □ ■ 60 Нурғун ялған гувачилар оттуриға чиққан болсиму, улар булардин һеч қандақ испатқа еришәлмиди. Ахирда, икки ялған гувачи оттуриға чиқип:

61 — Бу адәм: «Мән Худаниң ибадәтханисини бузуп ташлап, үч күн ичидә қайта қуруп чиқалаймән» дегән, деди.□ ■

62 Баш каһин орнидин туруп, униңға:

— Кени, жавап бәрмәмсэн? Булар сениң үстүңдин зади қандақ гувалиқларни бериватиду? — деди. ■ 63 Лекин Әйса сүкүт қилип туривәрди.

Баш каһин униңға:

— Мәңгү һаят болғучи Худа билән сениң қәсәм қилишиңни буйруймәнки, бизгә ейт, Худаниң Оғли Мәсһ сәнму? — деди.■

64 Әйса мундақ жавап қайтурди:

— Шундақ, сениң дегиниңдәк. Лекин шумиму силәргә ейтайки, буниңдин кейин силәр Инсаноглиниң Қадир Болғучиниң оң йенида олтиридиғинини вә көктики булутлар үстидә келидиғинини көрисиләр.□ ■

65 Шуниң билән баш каһин тонлирини житип ташлап:

— У күпүрлүк қилди! Әнди башқа һәр қандақ гувачиниң немә һажити? Мана, өзүңлар бу күпүрлүкни аңлидиңлар! □ 66 Буниңға немә дәйсиләр? — деди.

— У өлүм жазасиға лайиқтур! — дәп жавап қайтурушти улар.■

■ 26:54 Зәб. 21:7; 39:7-9; 68:1-5,11; Луқа 24:25. ■ 26:56 Аюп 19:13; Зәб. 87:9□ 19; Зәк. 13:7.

■ 26:57 Мар. 14:53; Луқа 22:54; Юһ. 18:12. □ 26:59 «Алий кеңәшмә» — йәнә сорақ мәжлиси, «Санһедрин» дейлиду. ■ 26:59 Мар. 14:55; Рос. 6:13. □ 26:61 «Бу адәм: «Мән Худаниң ибадәтханисини бузуп ташлап, үч күн ичидә қайта қуруп чиқалаймән» дегән» — «Юһ.» 2:19-20ни көрүң. Мәсһиниң толуқ ейтқини бу гувачиниң дегинидәк әмәс. ■ 26:61 Юһ. 2:19. ■ 26:62 Мар. 14:60. ■ 26:63 Йәш. 53:7; Мат. 27:12,14. □ 26:64 «Шундақ, сениң дегиниңдәк» — Мәсһиниң жававиниң грек тилидә «Шундақ, лекин әһвал дәл сениң ойлиғиниңдәк әмәс» дегән пуриғи чиқиду.

«кейин силәр Инсаноглиниң Қадир Болғучиниң оң йенида олтиридиғинини вә көктики булутлар үстидә келидиғинини көрисиләр» — Тәврат, «Дан.» 7:13ни көрүң. ■ 26:64 Зәб. 109:1; Дан. 7:13; Мат. 16:27; 24:30; Мар. 14:62; Луқа 22:69; Рос. 1:11; Рим. 14:10; 1Тес. 4:16; Вәһ. 1:7. □ 26:65 «Шуниң билән баш каһин тонлирини житип ташлап...» — баш каһин Әйсани «күпүрлүк қилди» дәп қарап, өзиниң буниңға болған чөчүши вә гәзивини ипадиләш үчүн кийимлирини житқан. Әйсаниң өзиниң Мәсһи еканлиғини етирап қилиши, униң Худаға хас һоқуқ вә шөһрәт мәндидур, дегәнлиғидур. Йәнә шуни ейтимизки, баш каһинниң тонлирини житишниң өзи Тәврат қануниға хилап еди («Лав.» 10:6, 21:10).

■ 26:66 Лав. 24:16.

67 Буниң билән улар униң йүзигә түкүрүп, униңға мушт атқили турди. Бәзилири уни качатлап. ■

68 — Эй Мәсиһ, пәйғәмбәрчилик қилмамсән, ейтип баққина, сени ким урди? — дейишти. ■

Петрусниң Әйсадин тениши

Мар. 14:66-72; Луқа 22:56-62; Юһ. 18:15-18, 25-27

69 Әнди Петрус сарайниң ташқирақи һойлисида олтиратти. Бир дедәк униң йениға келип:

— Сән Галилийәлик Әйса билән биргә едиңғу, — деди. ■

70 Лекин у һәммәйләнниң алдида инкар қилип: — Сениң немә дөватқанлиғиңни чүшәнмидим! — деди.

71 Андин у даланға чиққанда, уни көргән йәнә бир дедәк у йәрдә турғанларға:

— Бу адәмму Насарәтлик Әйса билән биргә еди, — деди.

72 У йәнә инкар қилип: —

Мән у адәмни тонумаймән! — дәп қәсәм ичти.

73 Бир аздин кейин, у йәрдә турғанлар Петрусниң йениға келип униңға:

— Шүбһисизки, сән уларниң бири экәнсән, чүнки тәләппузуң сени паш қилиду, — дейишти. □

74 Петрус қаттиқ қарғашлар билән қәсәм қилип:

— У адәмни зади тонумаймән! — дейишигила ғораз чиллиди. 75 Петрус Әйсаниң: «Ғораз чиллаштин бурун, сән мәндин үч қетим танисән!» дегән сөзини есигә алди. У ташқираға чиқип, қаттиқ жиға-зерә көтәрди. ■

27

Йәһуданиң өлүши

Мар. 15:1; Луқа 23:1-2; Юһ. 18:28-32

1 Таң атқандила, пүтүн баш қаһинлар билән хәлиқ ақсақаллири Әйсани өлүмгә мәнхәм қилдуруш үчүн мәслиһәтләшти. ■ 2 Улар уни баглап апирип, валий Понтиус Пилатусқа тапшуруп бәрди. ■

3 Униңға сатқунлуқ қилған Йәһуда униң өлүмгә һөкүм қилинғанлиғини көрүп, бу ишларға пушайман қилди вә баш қаһинлар билән ақсақалларға оттуз күмүч тәңгини қайтуруп берип:

4 — Мән бегуна бир жанниң қени төкүлүшкә сатқунлуқ қилип гуна өткүздүм, — деди.

Буниңға бизниң немә каримиз? Өз ишиңни бил! — дейишти улар.

5 Йәһуда көмүш тәңгиләрни ибадәтханиниң ичигә чөривәтти вә у йәрдин кетип, талаға чиқип, есилип өлувалди. □ ■

6 Баш қаһинлар көмүш тәңгиләрни жиғивелип: —

■ 26:67 Йәш. 50:6. ■ 26:68 Аюп 16:10; Луқа 22:64; Юһ. 19:3. ■ 26:69 Мар. 14:66; Луқа 22:55; Юһ. 18:16,25. □ 26:73 «Шүбһисизки, сән уларниң бири экәнсән, чүнки тәләппузуң сени паш қилиду» — «тәләппузуң сени паш қилиду» — Петрус Галилийә тәләппузи билән сөзләйтти. ■ 26:75

Мат. 26:34; Мар. 14:30; Луқа 22:61; Юһ. 13:38 ■ 27:1 Зәб. 2:2; Мар. 15:1; Луқа 22:66; 23:2; Юһ. 18:28. ■ 27:2 Рос. 3:13. □ 27:5 «Йәһуда... талаға чиқип, есилип өлувалди» — «талаға чиқип» бәлким шәһәрниң сиртиға беришини көрситиду. ■ 27:5 2Сам. 17:23; Рос. 1:18.

Бу хун төлүми болган *тәңгиләрдүр*, уларни ибадәтханиниң ғәзнисигә қоюш *һарам*, — дейишти. □ 7 Улар өз ара мәслиһәтлишип, бу пуллар билән яқа жутлуқларға йәрлик болсун дәп, сапалчиниң бир парчә етизлигини сетивалди. □ ■ 8 Шуңа бу йәр һазирғичә «қанлиқ етиз» дәп атилип кәлмәктә.

9 Шу иш билән Йәрәмия пәйғәмбәр тәрипидин бурун ейтилған муну бешәрәт әмәлгә ашурулди: —

«Исраил хәлқи униң үчүн баһалап бекиткән баһасини,

Йәни оттуз күмүч тәңгини улар елишти, ■

10 Вә Пәрвәрдигар маңа көрсәткәндәк,

Сапалчиниң етизини сетивелишқә хәжләшти». □ ■

Әйсаниң валий Пилатусниң алдида сотлиниши

Мар. 15:2-5; Луқа 23:3-5; Юһ. 18:33-38

11 Әнди Әйса валийниң алдиға турғузулди. Валий униңдин:

— Сән Йәһудийларниң падишасиму? — дәп сориди.

Ейтқиниңдәк, — деди Әйса. □ ■

12 Лекин баш кәһинлар вә ақсақаллар униң үстидин әрз-шикайәт қилғанда, у бир еғизму жавап бәрмиди. 13 Буниң билән Пилатус униңға:

— Уларниң сениң үстүңдин қилған шунчә көп шикайәтлерини аңлимайватамсән? — деди. ■ 14 Бирақ у *Пилатусқа* жававән *шикайәтләрниң* бирисигиму жавап бәрмиди. Валий буниңға интайин һәйран қалди. ■

15 Һәр қетимликә *өтүп кетиш* һейтида, валийниң халайиқ тәләп қилған бир мәһбусни уларға қоюп бериш әдिति бар еди. ■ 16 Әйни вақитта, *римлиқларниң* Бараббас исимлик атиқи чиққан бир мәһбуси зинданда еди. □ ■ 17 Халайиқ жәм болғанда, Пилатус улардин:

— Кимни силәргә қоюп беришимни халайсиләр? Бараббасниму яки Мәсиһ дәп аталған Әйсаниму? — дәп сориди □ 18 (чүнки у *баш кәһин қатарлиқларниң* һәсәтхорлуғи түпәйлидин уни тутуп бәргәнлигини биләтти).

19 Пилатус «сорақ тәхти»дә олтарғанда, аяли униңға адәм әвәтип: — У һәққаний кишиниң ишиға арилашмиғин. Чүнки түнүгүн кечә униң сәвәвидин чүшүмдә көп азап чәктим, — дәп хәвәр йәткүзди. □

□ 27:6 «Бу хун төлүми болган тәңгиләрдүр, уларни ибадәтханиниң ғәзнисигә қоюш һарам» — «һарам» — мошу йәрдә, Тәвратта чәкләнгән, демәк. □ 27:7 «сапалчиниң бир парчә етизлигини

сетивалди» — яки «сапалчиниң етизлиги»ни сетивалди» — мүмкинчилиги барки, «сапалчиниң етизлиги» һәммә адәмгә мәлум болған бир йәрниң исми еди. ■ 27:7 Рос. 1:19. ■ 27:9 Зәк. 11:12. □ 27:10 «Исраил хәлқи униң үчүн баһалап бекиткән баһасини, йәни оттуз күмүч тәңгини

улар еләрши, вә Пәрвәрдигар маңа әмир қилғандәк, сапалчиниң етизини сетивелишқә хәжләшти» — бу бешәрәтлик сөзләр (9-10 айтләр)ниң көпинчиси «Зәкәрия» 11:12-13дин елинған. Әнди немишкә Матта бу сөзләрни Йәрәмия пәйғәмбәрниңкә дәйду? Биз бу тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә тохтилимиз. 9-10-айәтләрниң башқә бир хил тәржимиси: «... тәңгини мән алдим, вә улар Пәрвәрдигар маңа әмир қилғандәк, сапалчиниң етизини сетивелишқә хәжләшти». ■ 27:10 Йәр. 32:6-9; Зәк. 11:12, 13

□ 27:11 «Әйса... «Ейтқиниңдәк», деди» — Мәсиһниң «Ейтқиниңдәк» дегән жавабини грек тилида «Шундақ, лекин әһвал дәл сениң ойлиғиниңдәк әмәс» дегән пуриғи чиқиду. ■ 27:11 Мар. 15:2; Луқа 23:3; Юһ. 18:33. ■ 27:13 Мат. 26:62. ■ 27:14 Йәш. 53:7; Рос. 8:32. ■ 27:15 Мар. 15:6; Луқа 23:17; Юһ. 18:39. □ 27:16 «Бараббас исимлик атиқи чиққан бир мәһбус» — бәзи кона көчүрмиләрдә «Әйса Бараббас исимлик атиқи чиққан бир мәһбус» дейилиду. ■ 27:16 Мар. 15:7; Луқа 23:19; Юһ. 18:40. □ 27:17 «Бараббасниму яки Мәсиһ дәп аталған Әйсаниму?» — яки «Әйса Бараббасниму яки Мәсиһ дәп аталған Әйсаниму?».

□ 27:19 «Чүнки түнүгүн кечә униң сәвәвидин чүшүмдә көп азап чәктим» — яки «чүнки у түнүгүн кечә чүшүмгә кирип, көп азапландим».

20 Лекин баш каһинлар вә ақсақаллар болса халайиқни мақул қилип, Бараббасни қоюп беришни вә Әйсани йоқитишни тәләп қилдурди.■

21 Валий җававән улардин йәнә:

— Силәргә бу иккисиниң қайсисини қоюп беришимни халайсиләр? — дәп сориди. Бараббасни, — дейишти улар.

22 Пилатус әнди: — Ундақ болса, Мәсиһ дәп аталған Әйсани қандақ бир тәрәп қилай? — деди.

Һәммәйлән:

— У крестләнсун! — дейишти.

23 Пилатус:

— Немишкә? У зади немә яманлиқ өткүзүпту? — дәп сориди.

Бирақ улар техиму қаттиқ вақиришип:

У крестләнсун! — дәп турувелишти. 24 Пилатус сөзливеришниң бәһудә экәнлигини, бәлки буниң орниға малиманчилик чиқидиғанлигини көрүп, су елип, көпчиликниң алдида қолини жуйғач:

— Бу һәққаний адәмниң қениға мән җавапкар әмәсмән, буниңға өзүңлар мәсәул болуңлар! — деди.

25 Пүтүн хәлиқ җававән:

— Униң қени бизниң үстимизгә вә балилиримизниң үстигә чүшсун! — дейишти.■

26 Буниң билән Пилатус Бараббасни уларға чиқирип бәрди. Әйсани болса қаттиқ қамчилатқандин кейин, крестләшкә *ләшкәрлиригә* тапшурди.□

Ләшкәрләрниң Әйсани мазақ қилиши

Мар. 15:16-20; Юһ. 19:2-3

27 Андин валийниң ләшкәрлири Әйсани униң ордисиға елип кирип, пүтүн ләшкәрләр топини бу йәргә униң әтрапиға жиғди. □ ■ 28 Улар Әйсани ялаңачлап, учисиға пәрәң рәнлик тон кийдүрүшти. □ 29 Тикәнлик шахчиларни өрүп бир таж ясап, бешиға кийдүрди вә оң қолиға бир қомушни тутқузди. Андин униң алдиға тизлинип: «Яшиғайла, Йәһудийларниң падишаси!» дәп мазақ қилишти.

□ 30 Униңға түкүрүшти, қомушни елип униң бешиға урушти. 31 Уни шундақ мазақ қилғандин кейин, тонни салдуруп, учисиға өз кийимлирини кийдүрди вә крестләш үчүн елип меңишти.

Әйсаниң крестлиниши

Мар. 15:21-32; Лука 23:26-39; Юһ. 19:17-19

■ **27:20** Мар. 15:11; Лука 23:18; Юһ. 18:40; Рос. 3:14. ■ **27:25** Рос. 5:28. □ **27:26** «Әйсани болса қаттиқ қамчилатқандин кейин...» — Рим империйәсидә җаза қамчилири бир нәччә тасмилиқ болуп, һәр бир тасмисиға қоғушун вә устихан парчилири бағланған болиду. Қамчилиған вақтида җазаға тартилғучи ялаңачлинип, йәргә тизландурулуп, икки йенида турған ләшкәр уни қамчилайтти. □ **27:27** «валийниң ләшкәрлири Әйсани **валийниң** ордисиға елип кирип» — «валийниң ордиси» грек (латин) тилида «прайториум» дейилиду. «пүтүн ләшкәрләр топини бу йәргә униң әтрапиға жиғди» — «ләшкәрләр топи» (грек тилида «коһорт») 500-600 кишидин тәркиб тапқан. ■ **27:27** Мар. 15:16; Юһ. 19:2. □ **27:28** «Улар Әйсани ялаңачлап, учисиға пәрәң рәнлик тон кийдүрүшти» — «пәрәң рәнлик» (яки сөсүн рәнлик) шу чағда шаһанә кийимниң рәнги шундақ еди («Мар.» 15:17, «Юһ.» 19:2ни көрүң). Улар шу «шаһанә тон» арқилиқ Әйсани «падиша боласән?!» дәп мазақ қилмақчи. □ **27:29** «Улар... тикәнлик шахчиларни өрүп бир таж ясап, бешиға кийдүрди вә оң қолиға бир қомушни тутқузди» — улар қомушни падишаниң шаһанә һасиси сүпитидә мазақ қилип қолиға тутқузған.

32 Улар ташқирига чиққинида, Курины шәһирилик Симон исимлик бир кишини учритип, уни тутуп келип Әйсаниң крестини униңға мәжбурий көтәргүзди. □ ■

33 Улар Голгота, йәни «Баш сүйәк» дегән йәргә кәлгәндә, ■ 34 Әйсаға ичиш үчүн кәкрә сүйи арилаштурулған аччиқ шарап бәрди; ләкин у уни тетип баққандин кейин, ичкили унимиди. □ ■

35 Ләшкәрләр уни крестлигәндин кейин, чәк ташлишип кийимлирини өз ара бөлүшүвалди. ■ 36 Андин у йәрдә олтирип униңға күзәтчилик қилди. 37 Улар униң бешиниң жуқури тәрипигә «Бу Әйса, Йәһудийларниң падишасидур» дәп йезилған шикайәтнамә тахтийини бекитти. ■

38 Әйса билән тәң икки қарақиму кресткә миқланған болуп, бири оң тәрипидә, йәнә бири сол тәрипидә еди. ■

39 Бу йәрдин өткәнләр башлирини чайқишип, уни һақарәтләп: ■

40 — Қени, сән ибадәтханини бузуп ташлап, үч күн ичидә қайтидин ясап чиқидиған адәм, әнди өзүңни қутқузә! Худаниң Оғли болсаң, кресттин чүшүп баққина! — дейишти. ■

41 Баш каһинларму, Тәврат устазлири вә ақсақаллар билән биргә уни мәсқирә қилип:

42 — Башқиларни қутқузуптикән, өзини қутқузалмайду. У Исраилниң падишасимиш! Әнди кресттин чүшүп бақсунчу, андин униңға етиқат қилимиз.

43 У Худаға таянған! Худа уни әзизлисә, һазир қутқузуп баққай! Чүнки у: «Мән Худаниң Оғли» дегән еди, — дейишти. □ 44 Униң билән тәң крестләнгән қарақчиларму уни шундақ һақарәтләшти.

Әйсаниң өлүми

Мар. 15:33-41; Луқа 23:44-49; Юһ. 19:28-30

45 Әнди күнниң алтинчи саитидин тоққузинчи саитигичә пүткүл зиминни қараңғулук басти. □ ■ 46 Тоққузинчи саатләрдә Әйса жуқури авазда: «Ели, ели, ләма савақтани?» йәни «Худайим, Худайим, мени немишкә ташливеттиң?» дәп қаттиқ нида қилди. □ ■

47 У йәрдә турғанларниң бәзилири буни аңлап:

Бу адәм Иляс пәйгәмбәргә муражиәт қиливатиду, — дейишти.

48 Уларниң ичидин бирәйлан дәрһал жүгүрүп берип бир парчә булутни әкелип, уни аччиқ шарапқа чилап, қомушниң учига селип униңға ичкүзүп қойди. ■

49 Бирақ башқилар:

— Тохта! Қарап бақайли, Иляс пәйгәмбәр келип уни қутқузуп қалармекин? — дейишти.

□ 27:32 «...Курины шәһирилик Симон исимлик бир кишини учритип, уни тутуп келип Әйсаниң крестини униңға мәжбурий көтәргүзди» — «Әйсаниң крести» — Әйса өзини жазалайдиган қурал болған шу крест (чапрас яғач)ни әслидә өзи йүдүп меңши керәк еди. У шундақ қаттиқ қамчиланғанки, һалсирап, йүдүп маңалмиған болса керәк. ■ 27:32 Мар. 15:21; Луқа 23:26. ■ 27:33 Мар. 15:22; Луқа 23:33; Юһ. 19:17. □ 27:34 «...Әйсаға ичиш үчүн кәкрә сүйи арилаштурулған аччиқ шарап бәрди» — ейтишларға қариғанда, кресткә миқлиндиғанларға ағриқни пәсәйтиш махситидә дора арилаштурулған шарап берилидикән. ■ 27:34 Зәб. 68:22 ■ 27:35 Зәб. 21:19; Мар. 15:24; Юһ. 19:23. ■ 27:37 Мар. 15:26; Луқа 23:38; Юһ. 19:19. ■ 27:38 Йәш. 53:12. ■ 27:39 Зәб. 21:9-10; 68:20-21; Мар. 15:29; Луқа 23:35. ■ 27:40 Мат. 26:61; Юһ. 2:19. □ 27:43 «У Худаға таянған! Худа уни әзизлисә, һазир қутқузуп баққай!» — «Зәб.» 21:9ни көрүң. □ 27:45 «күнниң алтинчи саитидин тоққузинчи саитигичә» — һазирқи вақит системи бойичә, «чүш вақти, саат он иккидин саат үчкичә». ■ 27:45 Мар. 15:33; Луқа 23:44. □ 27:46 «тоққузинчи саатләрдә ...» — һазирқи вақит бойичә саат үчләрдә. ««Ели, ели, ләма савақтани?» йәни «Худайим, Худайим, мени немишкә ташливеттиң?»» — (арамий тилидики сөзләр) «Зәб.» 21:1ни көрүң ■ 27:46 Зәб. 21:2-3; ибр. 5:7. ■ 27:48 Зәб. 68:22; Юһ. 19:29.

50 Әйса жуқури аваз билән йәнә бир вақириди-дә, роһини қоювәтти. □ ■

51 Вә мана, шу дәқиқидә ибадәтханиниң ичкири пәрдиси жуқуридин төвәнгә икки парчә бөлүп житилди. Йәр-зимин тәвринип, ташлар йерилип, □ ■ 52-53 Қәбирләр ечилди (У тирилгәндин кейин, өлүмдә ухлаватқан нурғун муқәддәс бәндиләрниң тәнлириму тирилди; улар қәбирләрдин чиқти вә муқәддәс шәһәргә кирип, у йәрдә нурғун кишиләргә көрүнди). □

54 Әнди Әйсани күзәт қиливатқан йүз беши һәм йенидики ләшкәрләр йәрниң тәвришини вә башқа йүз бәргән һадисиләрни көрүп, интайин қорқушуп:

— У һәқиқәтән Худаниң Оғли екән! — дейишти. ■

55 У йәрдә йәнә бу ишларға жирақтин қарап турған нурғун аялларму бар еди. Улар әслидә Әйсаниң хизмәтидә болуп, Галилийәдин униңға әгишип кәлгән еди.

■ 56 Уларниң арисиди Магдаллик Мәрийәм, Яқуп билән Йүсүпниң аниси Мәрийәм, Зәбәдийниң оғуллириниң анисиму бар еди.

Әйсаниң дәпнә қилиниши

Мар. 15:42-47; Луқа 23:50-56; Юһ. 19:38-42

57 Кәчқурун, Ариматиялик Йүсүп исимлик бир бай кәлди. Уму Әйсаниң мухлислиридин еди. ■ 58 У Пилатусниң алдиға берип, Әйсаниң жәситини тәләп қилди. Пилатус жәсәтни униңға тапшурушқа әмир қилди. 59 Йүсүп жәсәтни елип, пакиз канап рәхт билән орап кепәнлиди 60 вә уни өзи үчүн қияда ойдурған йеңи қәбригә қойди. Андин қәбирниң ағзигә йоған бир ташни домилитип қоюп, кетип қалди. ■ 61 (шу чағда Магдаллик Мәрийәм билән йәнә бир Мәрийәммү у йәрдә, қәбирниң удулида олтиратти).

Қәбирни муһапизәт қилиш

62 Әнди әтиси, йәни «Тәйярлаш күни» өткәндин кейин, баш каһинлар билән Пәрсийләр жәм болушуп Пилатусниң алдиға келип: □

□ 27:50 «Әйса жуқури аваз билән йәнә бир вақириди-дә, роһини қоювәтти» — униң қаттиқ вақириси: «Тамам болди!» дегән болса керәк («Юһ.» 19:30ни көрүң). ■ 27:50 Зәб. 30:6; Луқа 23:46. □ 27:51 «Шу дәқиқидә ибадәтханиниң ичкири пәрдиси жуқуридин төвәнгә икки парчә бөлүп житилди» — бу пәрдә ибадәтханидики әң муқәддәс жайни муқәддәс жайдин айрип туридигән пәрдә болуп, униң житилиши инсанларниң Худаниң алдиға баридигән йолиниң Әйсаниң өлүми билән ечилганлигини билдүриду (ибадәтханидики «муқәддәс жай»ни сирттики һойлидин айрийдигән йәнә бир «сиртки пәрдә» бар еди, лекин буни көрситиш үчүн адәттә башқа аталғу ишлитилиду).

■ 27:51 2Тар. 3:14; Мар. 15:38; Луқа 23:45. □ 27:52-53 «муқәддәс шәһәр» — Йерусалимни көрситиду. «Қәбирләр ечилди (Әйса тирилгәндин кейин, өлүмдә ухлаватқан нурғун муқәддәс бәндиләрниң тәнлириму тирилди; улар қәбирләрдин чиқти вә муқәддәс шәһәргә кирип, у йәрдә нурғун кишиләргә көрүнди)» — башқа бир хил тәржимиси: — «Қәбирләр ечилди, өлүмдә ухлаватқан нурғун муқәддәс бәндиләрниң тәнлириму тирилди; улар Әйса тирилгәндин кейин қәбирлиридин чиқип, муқәддәс шәһәргә кирип, у йәрдә нурғун кишиләргә көрүнди». Лекин «1Кор.» 15:20гә асасан («Мәсиһ өлүмдә ухлиғанлар ичидин худди тунжа һосулниң мевисидәк, өлүмдин тирилгәндүр») тәржимимиз тоғра болса керәк. ■ 27:54 Мар. 15:39; Луқа 23:47. ■ 27:55 Зәб. 37:12; Мар. 15:40; Луқа 8:2; 23:49. ■ 27:57 Мар. 15:42; Луқа 23:50; Юһ. 19:38. ■ 27:60 Мар. 15:46; Луқа 23:53.

□ 27:62 «Әнди әтиси, йәни «тәйярлаш күни» өткәндин кейин, баш каһинлар билән Пәрсийләр жәм болушуп Пилатусниң алдиға келип...» — жуқуриқи изаһатларда көрсәткенимиздәк, Йәһудий халқи үчүн «күн» әмәлийәттә кәчтә (саат алтида) башлиниду. «Тәйярлаш күни» — «шабат күни (дәм елиш күни) үчүн тәйярлик қилидигән күн»ни көрситиду. Шуниң билән мошу айтатки «әтиси» әмәлийәттә шабат күниниң бешини, йәни шу кәч саат алтидин кейинки вақитларни көрситиду. Мошу «каһинлар» Әйсаниң бешарәт сөзлирини тосуш үчүн жиддийлишип, өзлири қәдирләйдигән шабат күнидики «дәм елиш» адитини бузмақта еди.

63 — Жанаблири, хелиқи алдамчиниң һаят вақтида: «Мән өлүп үчинчи күни тирилимән» дегини есимиздә бар. ■ 64 Шуниң үчүн, қәбир үчинчи күнигичә мәһкәм қоғдилиши үчүн әмир бәргәйсиз. Ундақ қилинмиса, мухлислири келип жәсәтнә оғрилап кетип, андин хәлиқкә: «У өлүмдин тирилди» дейиши мүмкин. Бундақ алдамчилик алдинқисидинму бәттәр болиду, — дейишти.

65 Пилатус уларға:

— Бир гуруппа күзәтчи ләшкәрни силәргә тапшурдум. Қәбирни курбиңларниң йетишичә мәһкәм қоғдаңлар, — деди. 66 Шуниң билән улар күзәтчи ләшкәрләр билән биллә берип, ташни печәтләп, қәбирни муһапизәт астиға қойди.

28

Әйсаниң тирилиши

Мар. 16:1-8; Луқа 24:1-12; Юһ. 20:1-10

1 Шабат күни өтүп, һәптиниң биринчи күни таң атай дегәндә, Магдаллиқ Мәрийәм билән йәнә бир Мәрийәм қәбирни көрүшкә кәлди. ■ 2 Вә мана, йәрләр туюқсиз қаттиқ тәврәп кәтти; чүнки Пәрвәрдигарниң бир пәриштиси асмандин чүшүп, қәбиргә берип, ташни бир чәткә домилитип, үстидә олтарған еди. 3 Пәриштиниң қияпити чақмақтәк, кийимлири қардәк аппақ еди. ■ 4 Күзәтчиләр униңдин шунчә қорқуштики, титришип, өлүктәк кәтипла қалди.

5 Пәриштә аялларға қарап:

— Қорқмаңлар! Силәрниң крестләнгән Әйсани издәватқиниңларни билимән. ■

6 У бу йәрдә әмәс; у өзи ейтқәндәк тирилдүрүлди. Келиңлар, Рәб ятқан жайни көрүңлар. ■ 7 андин дәрһал берип униң мухлислириға: «У өлүмдин тирилипту. Вә мана, у силәрдин авал Галилийгә баридикән, уни шу йәрдә көридикәнсиләр» дәңлар. Мана мән буларни силәргә ейтип бәрдим, — деди. □ ■

8 Шуңа аяллар һәм қорқунуч һәм зор хошаллиқ ичидә қәбирдин дәрһал айрилип, униң мухлислириға хәвәр беришкә жүгүрүшти. ■ 9 Улар мухлислирини хәвәрләндүрүшкә маңғанда, мана Әйса уларниң алдиға чиқип:

— Салам силәргә! — деди. Уларму алдиға берип, униң путиға есилип, униңға сәждә қилди. □ ■ 10 Андин Әйса уларға:

— Қорқмаңлар! Берип қериндашлиримға: Галилийгә бериңлар, дәп уқтуруңлар, улар мени шу йәрдә көриду, — деди. □ ■

Күзәтчиләрниң баяни

11 Аяллар теһи йолда кетиватқанда, мана күзәтчиләрниң бәзилири шәһәргә кирип, болған вақиләрниң һәммиси тоғрисида баш қаһинларға хәвәр қилди.

■ 27:63 Мат. 16:21; 17:23; 20:19; Мар. 8:31; 10:34; Луқа 9:22; 18:33; 24:6. ■ 28:1 Мар. 16:1; Луқа 24:1; Юһ. 20:1. ■ 28:3 Дан. 7:9; Рос. 1:10. ■ 28:5 Мар. 16:6; Луқа 24:4. ■ 28:6 Мат. 16:21; 17:23; 20:19; Мар. 8:31; 9:31; 10:34; Луқа 9:22; 18:33; 24:6. □ 28:7 «У өлүмдин тирилипту.

Вә мана, у силәрдин авал Галилийгә баридикән, уни шу йәрдә көридикәнсиләр» дәңлар. Мана мән буларни силәргә ейтип бәрдим» — пәриштә: «Галилийгә бериңлар» дегән болсиму, мухлислири униңға ишәнмәй һечйәргә бармай Йерусалимда туривәрди. Рәб өзи уларға шундақ әмирни алиқачан бәргән еди («Мат.» 26:23, «Мар.» 14:28ни көрүң).

■ 28:7 Мат. 26:32; Мар. 16:7. ■ 28:8 Мар. 16:8; Юһ. 20:18. □ 28:9 «Салам силәргә!» — ибраний тилида «Шалом әләйкум» дейилиду. ■ 28:9 Мар. 16:9; Юһ. 20:14. □ 28:10 «Берип қериндашлиримға: Галилийгә бериңлар, дәп уқтуруңлар, улар мени шу йәрдә көриду» — 7-айәттики изаһатни көрүң. Мәсиниң өзи қайтидин уларға шундақ хәвәр йәткүзгини билән, улар йәнила бир мәзгил Йерусалимдин чиқмай, Галилийгә бармайду («Мат.» 26:23, 28:16, «Маркус» 16-бап, «Луқа» 24-бап, «Юһ.» 20-21-бапларни көрүң).

■ 28:10 Рос. 1:3; 13:31; 1Кор. 15:5.

¹² Баш катинлар ақсақаллар билэн бир йэргэ жиғилип мәслиһәтләшкәндин кейин, ләшкәрләргә бәк көп пул берип:

¹³ — Силәр: «Униң мухлислири кечиси келип, биз ухлаватқанда униң жәситини оғрилап әкетипту» — дәңлар. ¹⁴ Әгәр бу хәвәр валийниң қулиқиға йетип қалса, биз уни қайил қилип силәрни аваричиликтин сақлаймиз — деди. □ ¹⁵ Шундақ қилип, ләшкәрләр пулни алди вә өзлиригә тапилаңғандәк қилди. Шуниң билэн бу гәп бүгүнгичә Йәһудийлар арасида тарқилип кәлмәктә.

Әйсаниң мухлислиригә көрүнүши

Мар. 16:14-18; Луқа 24:36-49; Юһ. 20:19-23; Мис. 1:6-8

¹⁶ Он бир мухлис Галилийгә берип, Әйса уларға бекиткән таққа чиқишти. ■

¹⁷ Улар уни көргинидә униңға сәждә қилишти; лекин бәзилири гуманлинип қалди. ¹⁸ Әйса уларниң йениға келип, мундақ деди:

— Әрштә вә йәр йүзидә барлиқ һоқуқ маңа берилди. ■ ¹⁹ Шуниң үчүн, берип пүткүл әлләрни өзүмгә мухлис қилип йетиштүрүңлар, шундақла уларни Ата, Оғул вә Муқәддәс Роһниң намиға тәвә қилип чөмүлдүрүп, □ ■ ²⁰ уларға мән силәргә тапилиған барлиқ әмирләргә әмәл қилишни үғитиңлар. Вә мана, мән заман ахиригичә һәр күни силәр билэн биллә болиман. ■

□ **28:14** «Әгәр бу хәвәр валийниң қулиқиға йетип қалса, биз уни қайил қилип силәрни аваричиликтин сақлаймиз» — римлиқ муһапизәтчиләр күзәттә туруветип ухлиса, дәрһал өлүм жазасиға мәнһүм болатти. ■ **28:16** Мат. 26:32; Мар. 14:28. ■ **28:18** Зәб. 8:6-7; Мат. 11:27; Луқа 10:22; Юһ. 3:35; 17:2; 1Кор. 15:27; әф. 1:22; Ибр. 2:8. □ **28:19** «уларни Ата, Оғул вә Муқәддәс Роһниң намиға тәвә қилип чөмүлдүрүп...» — грек тилида: «уларни Ата, Оғул вә Муқәддәс Роһниң намиға киргүзүп чөмүлдүрүп...». Буниң мәнәси шүһнисизки, пәқәт «Ата, Оғул вә Муқәддәс Роһниң нами билән»ла әмәс, бәлки суға чөмүлдүрүлүш арқилиқ чөмүлдүрүлүчиниң Ата, Оғул вә Муқәддәс Роһниң зич мунасивитигиму (кирип) чөмүлүшни көрситиду. ■ **28:19** Мар. 16:15; Юһ. 15:16. ■ **28:20** Юһ. 14:18.

Маркус

«Маркус баян қилған хуш хәвәр» *** Чөмүлдүргүчи Йәһяниң тәлим бериши
Мат. 3:1-12; Луқа 3:1-9, 15-17; Юһ. 1:19-28

1 Худаниң оғли Әйса Мәсиһниң хуш хәвириниң башлиниши: □ 2 Йәшәя пәйгәмбәрниң язмисида хатириләнгәндәк: —

«Мана, алдинда әлчимни әвәтимән.

У сениң йолунни алдин-ала тәйярлайду. □ ■

3 Аңлаңлар, далада бирисиниң товлиған авазини!

У: «Пәрвәрдигарниң йолини тәйярлаңлар,

Униң үчүн чигир йоллирини түптүз қилиңлар!» — дәйду. □ ■

4 Кишиләрни чөмүлдүрүш елип баридиған Йәһя пәйгәмбәр чөл-баяванда пәйда болуп, гуналарға кәчүрүм елип келидиған, товва қилишни билдүридиған суға «чөмүлдүрүш»ни жакалашқа башлиди. □ ■

5 Пүтүн Йәһудийә өлкисидикиләр вә пүткүл Йерусалим шәһиридикиләр униң алдиға чиқип, гуналирини иқрар қилиши билән униң тәрипидин Йордан дәриясида чөмүлдүрүлди. ■ 6 Йәһя болса төгә жуңидин қилинған кийим кийгән, белигә көн тасма бағлиған еди; йемәклиги чекәткә билән явайи һәрә һәсили еди. ■ 7 У мундақ дәп жакалайтти:

— Мәндин қудрәтлик болған бири мәндин кейин келиду. Мән һәтта еңишип кәшлириниң боқучини йешишкиму лайиқ әмәсмән! ■ 8 Мән силәрни суғила чөмүлдүримән, лекин у силәрни Муқәддәс Роһқа чөмүлдүриду. ■

Мәсиһниң чөмүлдүрүлүши вә синилиши
Мат. 3:13-17; Луқа 3:21-22

9 Шу күнләрдә шундақ болдики, Әйса Галилийә өлкисиниң Насарәт шәһиридин келип, Йәһя тәрипидин Йордан дәриясида чөмүлдүрүлди. 10 У судин чиққандила, асманларниң йерилип, Роһниң кәптәр қияпитидә чүшүп, өз үстигә қонуватқанлиғини көрди. □ ■ 11 Шуниң билән асманлардин: «Сән Мениң

□ 1:1 «Әйса Мәсиһниң хуш хәвири» — өзи елип кәлгән, өзи тоғрилиқ хуш хәвәрду. «хуш хәвириниң башлиниши» — Маркус Әйса Мәсиһ тоғрилиқ бу хуш хәвәрниң өзи Худа аламни яратқинидәк йәни бир башлиниш кәлди, дәп көрсәтмәкчи болуши мүмкин («Яр.» 1:1). □ 1:2 «Мана, алдинда әлчимни әвәтимән. У сениң йолунни алдин-ала тәйярлайду» — сөзлигүчи Худа Өзи, әлвәттә. Мошу сөзләр авал «Мис.» 23:20 һәм «Мал.» 3:1дә көрүниду. ■ 1:2 Мис. 23:20; Мал. 3:1; Мат. 11:10; Луқа 7:27. □ 1:3 «Аңлаңлар, далада бирисиниң товлиған авазини! У: «Пәрвәрдигарниң йолини тәйярлаңлар, Униң үчүн чигир йоллирини түптүз қилиңлар!» — «Йәш.» 40:3. ■ 1:3 Йәш. 40:3; Мат. 3:3; Луқа 3:4; Юһ. 1:23. □ 1:4 «Йәһя чөл-баяванда пәйда болуп...»

— әрәбчә «Йәһя» дегән исим ибраний тилида вә грек тилида учрайдиган «Юһанна» дегән исимду; мәнәси, «Пәрвәрдигарниң меһри-шәқити»ду. ««гуналарға кәчәүрүм елип келидиған, товва қилишни билдүридиған «чөмүлдүрүш»» — «чөмүлдүрүш» болса, суға чөмүлдүрүшни көрситиду. Башқичә ейтқанда, «яман йоллирлардин йенип, товва қилиңлар! Товва қилғанлиғиңларни билдүрүш үчүн суға чөмүлдүрүшни қобул қилиңлар. Шундақ қилғанда, Худа силәрни кәчүрүм қилиду!» — Дегәндәк. ■ 1:4 Мат. 3:1; Луқа 3:3; Юһ. 3:23. ■ 1:5 Мат. 3:5; Луқа 3:7. ■ 1:6 2Пад. 1:8; Лав. 11:22; Мат. 3:4.

■ 1:7 Мат. 3:11; Луқа 3:16; Юһ. 1:27. ■ 1:8 Йәш. 44:3; Йо. 2:28,29; Мат. 3:11; Рос. 1:5; 2:4; 11:15,16; 19:4. □ 1:10 «Роһниң кәптәр қияпитидә чүшүп, өз үстигә қонуватқанлиғини көрди» — «Роһ» Худаниң Роһи, Муқәддәс Роһни көрситиду. «кәптәр қияпитидә» — яки «пахтәк қияпитидә». Грек тилида бу куш «перистера» дәп атилиду. «перистера» грек тилида һәм кәптәрни һәм пахтәкниму көрситиду.

■ 1:10 Мат. 3:16; Луқа 3:21; Юһ. 1:32.

сөйүмлүк Оғлум, Мән сэндин толук хурсәнмән!» дегән бир аваз аңланди.■

12 Вә Роһ дәрһал уни чөл-баяванға сүйләп чиқарди. □ ■ 13 У чөлдә қириқ күн туруп, Шәйтән тәрәпидин синилип туратти. У шу йәрдә явайи һайванлар билән биллә еди; шу күнләрдә пәриштиләр униң хизмитини қилди.□

Әйсаниң төрт белиқчини чақриши
Мат. 4:12-22; Луқа 4:14-15; 5:1-11

14-15 Әнди Йәһя соланғандин кейин, Әйса Галилийә өлкисигә берип: «Вақит-саити тошти, Худаниң падишалиғи йеқинлашти! Товва қилиңлар, хуш хәвәргә ишиниңлар!» дәп Худаниң падишалиғиниң хуш хәвирини жақалашқа башлиди.□ ■

16 Шу күнләрдә у Галилийә деңизи бойида кетиветип, Симон билән иниси Андриясни көрди. Улар белиқчи болуп, деңизға тор ташлавататти.□ ■ 17 Әйса уларға:

— Мениң кәйнимдин меңиңлар, мән силәрни адәм тутқучи белиқчи қилимән! — деди. □ ■ 18 Улар шуан торлирини ташлап, униңға әгишип маңди. ■ 19 У шу йәрдин бир аз өтүп Зәбәддийниң оғли Яқупни иниси Юһанна билән көрди. Бу иккиси кемидә туруп торлирини оңшавататти. ■ 20 У шуан уларниму чақирди. Улар атиси Зәбәддийни мәдикарлар билән биллә кемидә қалдуруп, өзлири униң билән маңди.

Әйсаниң жин чаплашқан адәмни азат қилиши
Луқа 4:31-37

21 Улар КәпәрНаһум шәһиригә кирди. Шабат күни у удул синагоғқа кирип, тәлим беришкә башлиди. □ ■ 22 Халайиқ униң тәлимигә һәйрануһәс болушти. Чүнки униң тәлимлири Тәврат устазлириниңкигә охшимайтти, бәлки толиму нопузлуқ еди.■

23 Синагоғта напак роһ чаплашқан бир адәм бар еди. У:□ ■

24 — И Насарәтлик Әйса, биз билән қариң болмисун! Сән бизни йоқатқили кәлдиңму? Мән сениң кимлиғини билимән, сән Худаниң Муқәддәс бөлгучисән! — дәп товлайтти.

25 Лекин Әйса жинға тәнбиһ берип: — Ағзиңни юм, бу адәмдин чиқ! — деди.

26 Напак роһ хелиқи адәмниң тенини тартиштуруп, қаттиқ вақирғиничә униңдин чиқип кәтти.

■ 1:11 Зәб. 2:7; Йәш. 42:1; Мат. 3:17; 17:5; Мар. 9:7; Луқа 3:22; 9:35; Кол. 1:13; 2Пет. 1:17.

□ 1:12 «Вә Роһ дәрһал уни чөл-баяванға сүйләп чиқарди» — «Роһ» — Худаниң Роһи, Муқәддәс Роһни көрситиду. «...Роһ дәрһал уни чөл-баяванға сүйләп чиқарди» — грек тилида «...Роһ дәрһал уни чөл-баяванға иштирип чиқарди» дейлиду. ■ 1:12 Мат. 4:1; Луқа 4:1. □ 1:13 «У чөлдә қириқ күн туруп, Шәйтән тәрәпидин синилип туратти» — бу әйткә қариғанда, у чөл-баяванда қириқ күн турғанда, Шәйтәнниң синақлири тохтимай давамлаштурулған еди. «Матта» вә «Луқа»да хатирленгән синақлар бу қириқ күнниң ахирида кәлгән болуп, синақлар әвжигә чиққан еди. □ 1:14-15 «Худаниң падишалиғиниң хуш хәвири» — яки «Худаниң хуш хәвири». ■ 1:14-15 Мат. 4:12; Луқа 4:14; Юһ. 4:43. □ 1:16 «Улар белиқчи болуп, деңизға тор ташлавататти» — мошу хил тор адәттә кеминиң кәйниндин тәртиллатти. ■ 1:16 Мат. 4:18. □ 1:17 «мән силәрни адәм тутқучи белиқчи қилимән!» — «адәмни тутқучи» мошу йәрдә «тутуш» зиян йәткүзүш яки улардин пайдилиниш үчүн әмәс, бәлки уларни Шәйтәнниң илкидин елип қутқузушни көрситиду. ■ 1:17 Йәр. 16:16; Әз. 47:10. ■ 1:18 Мат. 19:27; Мар. 10:28; Луқа 5:11; 18:28. ■ 1:19 Мат. 4:21. □ 1:21 «У удул синагоғқа кирип, тәлим беришкә башлиди» — «синагоғ»лар — Йәһудийларниң ибабәт қилишқа жигилидигән жайлири. «Тәбирларни көрүң. ■ 1:21 Мат. 4:13; Луқа 4:31. ■ 1:22 Мат. 7:28; Луқа 4:32. □ 1:23 «напак роһ» — жинни көрситиду, әлвәттә. Амма бундақ ибарәт жинларниң әйни напаклиғини тәкитләйду. ■ 1:23 Луқа 4:33.

²⁷ Халайиқ һәммиһи буниңдин интайин һәйран болуп, өз ара ғул-ғула қилишип: — Бу қандақ иш? Йеңи бир тәлимғу! Чүнки у һоқуқ билән һәтта напак роһларғиму буйруқ қилалайдиқән, уларму униң сөзигә бойсунидиқән, — дейишти. ²⁸ Буниңдин униң шөһрити шу һаман пүтүн Галилийә өлкисиниң әтрапиға пур кәтти.

Әйсаниң Симонниң өйидә бемарларни сақайтиши

Мат. 8:14-17; Луқа 4:38-41

²⁹ Улар синагогдин чиқипла, Яқуп вә Юһанна билән Симон вә Андрияһниң өйигә барди. ■ ³⁰ Амма Симонниң қейинаниси қизитма ичидә йетип қалған еди. Улар дәрһал униң әһвалини Әйсаға ейтти. ³¹ У аялниң қешиға берип, қолидин тутуп, йөләп өрә турғузди. Униң қизитмиси дәрһал янди вә у уларни күтүшкә киришти. ³² Кәчқурун күн патқанда, кишиләр барлиқ ағриқларни вә жин чаплашқанларни униң алдиға елип келишти. □ ■ ³³ Пүтүн шәһәрдиқиләр ишиқ алдиға топлашқан еди. ³⁴ Шуниң билән у һәр түрлүк кесәлләргә гириптар болған нурғун кишиләрни сақайтти вә нурғун жинларни кишиләрдин һайдивәттти. Лекин у жинларниң гәп қилишқа йол қоймиди, чүнки улар униң ким екәнлигини билишәттти.

Дуа қилиш, тәлим бериш

Луқа 4:42-44

³⁵ Әтиси әтигән таң теһи атмастинла, у орнидин туруп, шәһәрдин чиқип, хилвәт бир жайға берип дуа-тилавәт қилди. ■ ³⁶ Симон билән униң һәмраһлири уни издәп чиқти. ³⁷ Уни тапқанда: — һәммә адәм сени издишиватиду! — дейишти. ³⁸ У уларға: — Башқа йәрләргә, әтраптики йезиларғиму сөз-каламни жақалишим үчүн барайли. Чүнки мән дәл мошу иш үчүн келишим, — деди. □ ■ ³⁹ Шундақ қилип, у пүткүл Галилийә өлкисини айланип, синагоглирида сөз-каламни жақалайтти һәмдә жинларни кишиләрдин һайдиветәттти.

Әйсаниң мохо кесәлни сақайтиши

Мат. 8:1-4; Луқа 5:12-16

⁴⁰ Мохо кесили бар бир киши униң алдиға келип йелинип, тизлинип туруп: — Әгәр халисиңиз, мени кесилимдин пак қилалайсиз! — дәп өтүнди. □ ■

⁴¹ Әйса ичи ағриғач қолини созуп униңға тәккүзүп туруп:

— Халаймән, пак қилинғин! — деди, ⁴² шу сөз биләнла мохо кесили дәрһал бемардин кетип, у пак қилинди. ⁴³ У униңға:

— һазир бу ишни һеч кимгә ейтма, бәлки удул берип мәсәул каһинға өзүңни көрситип, каһинларда гувалиқ болуш үчүн, Муса бу кесәлдин пакланғанларға

■ **1:29** Мат. 8:14; Луқа 4:38. □ **1:32** «Кәчқурун күн патқанда, кишиләр барлиқ ағриқларни вә жин чаплашқанларни униң алдиға елип келишти» — шу күни «шабат күни» (дәм елиш күни) болуп, хәлиқ бемарларни Әйсаниң алдиға көтирип апириш үчүн кәчқурунғичә күткән еди. Ибранийларға нисбәтән «йеңи бир күн» кәчқурунда башлиниду. ■ **1:32** Мат. 8:16; Луқа 4:40. ■ **1:35** Мат. 14:23; Луқа 4:42. □ **1:38** «Чүнки мән дәл мошу иш үчүн келишим» — грек тилида «чүнки мән дәл мошу иш үчүн чиқисим». ■ **1:38** Йәш. 61:1; Луқа 4:18;43. □ **1:40** «мохо кесили бар бир киши» — «мохо кесили» бир хил қорқунучлук терә кесили болуп, Йәһудийлар бу хил кесәлгә гириптар болғанларни напак дәп қарап уларға қәтғий йеқинлашмайтти. ■ **1:40** Мат. 8:2; Луқа 5:12.

амир қилған қурбанликларни сунгин, — дэп уни қаттиқ агаһландуруп йолға салди. □ ■

⁴⁵ Бирақ у адэм чиқип, бу ишни көп йэрлэрдэ жар селип, кэң йейивэтти. Шуниң билэн Әйса һеч қандақ шәһэргэ очуқ-ашкарэ кирэлмэй, бэлки шәһэрлэр сиртидики хилвэт жайларда турушқа мәжбур болди; халайиқ һэр тэрәптин униң йениға топлишатти.

2

Әйсаниң паләч адәмни сақайтиши
Мат. 9:1-8; Луқа 5:17-26

¹ Бир нәччэ күндин кейин у қайтидин Кәпәрнаһумға кирди. У өйдикән, дегән хәвэр тарқиливиди, ² шунчэ көп адәм у йэргэ жиғилдики, һэтта ишик алдидиму пут дэсигидәк йэр қалмиған еди. У уларға сөз-калам йәткүзүвататти. ³ Мана шу әснада, бир нәччэ адәм униң алдиға бир паләчни елип кәлди; уни улардин төрти көтирип әкәлгән еди. ⁴ Адәмниң көплүгидин униңға йеқинлишалмай, улар униң үстидин өгүзни тешип, төшүк ачқандин кейин паләчни зәмбил билэн Әйсаниң алдиға чүшүрди. □ ⁵ Әнди Әйса уларниң ишәшини көрүп паләчкә:

— Балам, гуналириң кәчүрүм қилинди, — деди.
⁶ Лекин у йэрдэ олтарған бәзи Тәврат устазлири көңлидә гуманий соалларни қоюп: ⁷ «Бу адәм немә үчүн мундақ дәйду? У күпүрлүк қиливатидиғу! Худадин башқа кимму гуналарни кәчүрүм қилалисун?» дейишти. ■

⁸ Әйса шуан роһида уларниң көңүллиридә шундақ гуманий соалларни қоюватқанлиғини билип йетип, уларға мундақ деди:

— Силэр көңүлдә немишкә шундақ соалларни қойисилэр? ⁹ Мошу паләчкә: «Гуналириң кәчүрүм қилинди!» дейиш асанму, яки «Орнуңдин тур, зәмбил-көрпәңни жиғиштуруп маң!» дейиш асанму? ¹⁰ Амма һазир силәрниң Инсаноглиниң йэр йүзидә гуналарни кәчүрүм қилиш һоқуқиға егә екәнлиғини билишиңлар үчүн, — У паләч кесәлгә:

¹¹ — Саңа ейтайки, орнуңдин тур, зәмбил-көрпәңни жиғиштуруп өйүңгә қайт! — деди. ¹² У дәрһал орнидин дәс туруп, зәмбил-көрписини жиғиштурди вә һәммәйләнниң көз алдида өйдин чиқип кәтти. һәммәйлән қаттиқ һәйран қелип Худани улүқлишип:

— Мошундақ ишни әзәлдин көрүп бақмиған едук, — дейишти.

Әйсаниң Лавийни мухлисликқа чақуриши — «гунакарлар» билэн һәмдәстихан олтириши

Мат. 9:9-13; Луқа 5:27-32

¹³ У йәнә деңиз бойиға қарап маңди. Кишилэр топи униң әтрапиға олишивалди. У уларға төлим бәрди. ■

¹⁴ У йолдин өтүп кетиватқанда, баж алидиған орунда олтарған Алфайниң оғли Лавийни көрүп, униңға:

□ **1:43** «Муса бу кесәлдин пакланғанларға амир қилған қурбанликларни сунгин» — Муса пәйғәмбәр Тәврат қанунида шундақ әмирни көрсәткән: — Бир мохо кесили сақайтилған болса, у муқәддәс ибадәтханиға берип, өзениң сақайтилғанлиғини каһинға көрситип, андин мохо кесилидин сақайғанлар қилишқа тегишлик қурбанликларни сунуши керәк еди. Шүбһисизки, Муса пәйғәмбәрдин башла Мәсиһ Әйса кәлгичә, бу мурасим һеч өткүзүлүп баққан әмәс еди. «Лав.» 14-бапни көрүң. ■ **1:43** Лав. 13:2; 14:1. ■ **2:1** Мат. 9:1; Луқа 5:17. ■ **2:3** Мат. 9:1; Луқа 5:18. □ **2:4** «униң үстидин өгүзни тешип, төшүк ачқандин кейин...» — авал өгүзниң каһишлирини елиши керәк еди. ■ **2:7** Зәб. 31:5; 50:4-6; йәш. 43:25. ■ **2:13** Мат. 9:9; Луқа 5:27.

— Маңа әгәшкин, — деди. У орнидин туруп, униңға әгәшти.□

¹⁵ Вә шундақ болдики, у *Лавийниң* өйидә дәстиханда олтарғанда, нурғун бажгирлар вә гунакарлар Әйса вә униң мухлислири билән һәмдәстихан болди. Бундақ кишиләр хелә көп еди, уларму униңға әгәшкән еди. □ ¹⁶ Әнди Тәврат устазлири вә Пәрисийләр униң гунакарлар вә бажгирлар билән бир дәстиханда олтарғанлиғини көрүп, мухлислириға:

— У немишкә бажгир вә гунакарлар билән бир дәстиханда йәп-ичип олтириду?! — дейишти. □ ¹⁷ Буни аңлиған Әйса уларға:

— Сағлам адәм әмәс, бәлки бемарлар тевипқа муһтаждур. Мән һәққанийларни әмәс, бәлки гунакарларни чақирғили кәлдим, — деди.□ ■

Йеңи конидин әвәлдур

Мат. 9:14-17; Луқа 5:33-39

¹⁸ Әнди Йәһяниң мухлислири билән Пәрисийләр роза тутувататти. Бәзиләр униң алдиға келип:

— Немишкә Йәһяниң мухлислири вә Пәрисийләрниң мухлислири роза тутиду, лекин сениң мухлислириң тутмайду? — дәп сорашти.■

¹⁹ Әйса җававән мундақ деди:

— Тойи болуватқан жигит теһи тойда һәмдәстихан олтарған чағда, меһманлири роза тутуп олтарса қандақ болиду!? Тойи болуватқан жигит тойда болсила, улар һеч қандақ роза туталмайду. □ ■ ²⁰ Амма шу күнләр келидуки, жигит улардин елип кетилиду, улар шу күндә роза тутиду.□

²¹ Һеч ким қона көйнәккә йеңи рәхттин ямақ салмайду. Ундақ қилса, йеңи ямақ киришип, қона кийимни тартиштуруп житиветиду. Нәтиҗидә, житиқ теһиму йоғинап кетиду. □ ²² Һеч ким йеңи шарапни қона тулумларға қачилимайду. Әгәр ундақ қилса, шарапниң *ечиши билән* тулумлар йерилип кетиду-дә, шарапму төкүлүп кетиду һәм тулумларму кардин чиқиду. Шунинң үчүн йеңи шарап йеңи тулумларға қачилиниши керәк.■

Инсаногли «Шабат күниниң Егиси»дур *** 23-әйттики изаһатни көрүң

Мат. 12:1-8; Луқа 6:1-5

□ **2:14** «баж алидиган орунда олтарған Алфайниң оғли Лавий...» — «Лавий»ниң башқа исми «Матта» еди. □ **2:15** «дәстиханда олтарғанда» — грек тилида «дәстиханда ятқанда» билән ипадилиниду.

Шу чағларда кишиләр дәстихан селинған ширә әтрапида янпашлап ятқан һалда ғизалинишатти. «нурғун бажгирлар вә гунакарлар Әйса вә униң мухлислири билән һәмдәстихан болди» — «бажгирлар» Израилниң зиминни ишғал қилған римликлар үчүн өз хәлқидин баж жигип беридиган вә шу сәвәптин нәпрәткә учриған Йәһудийлар. «гунакарлар» — Тәврат-инҗил бойчә һәр бир адәм гунакар, әлвәттә. Лекин мошу әйттики «гунакарлар» дегән сөз, һали чоң Пәрисийләр вә Тәврат устазлири тәрипидин алаһидә «гунакарлар» дәп аталған бажгирлар, паһишә аяллар, һәтта саватсиз кишиләр қатарлиқларни көздә тутиду. □ **2:16** «Тәврат устазлири вә Пәрисийләр...» — «Пәрисийләр» қаттиқ тәләплик бир диний мәнзәпткиләр еди. Улар тоғрилиқ «Тәбирләр»ни көрүң. □ **2:17** «һәққанийларни әмәс, бәлки гунакарларни чақирғили кәлдим» — мошу муһим сөзидә «гунакарлар» дегини, өзлириниң гунакар еқонлиғини тонуп йәткәнләрни көздә тутиду, әлвәттә. Чүнки һәммә адәм гунакардур.

«һәққанийлар» Пәрисийләрдәк өзини һәққаний дәп һесаплиғанларни көрситиду. Шуңа Мәсиһ шундақ кишиләрни чақиралмайтти. ■ **2:17** Мат. 9:13; 21:31; Луқа 5:32; 19:10; 1Тим. 1:15. ■ **2:18** Мат. 9:14; Луқа 5:33. □ **2:19** «той меһманлири» — грек тилида «мәриқә залиниң пәрзәнтлири» дегән ибарә билән ипадилиниду. ■ **2:19** Йәш. 62:5; 2Кор. 11:2. □ **2:20** «жигит меһманлардин елип кетилиду» — бу сөзләр Әйсаниң өлүми өзигә әгәшкәнләргә қайғу-һәсрәт елип келидиганлиғини көрситидиган бешәрәт. □ **2:21** «һеч ким қона көйнәккә йеңи рәхттин ямақ салмайду» — йеңи рәхт киришип кетиду, әлвәттә. ■ **2:22** Мат. 9:17.

²³ Бир шабат күни шундақ болдики, у бугдайликлардин өтүп кетивататти. Униң мухлислири йолда меңиватқанда башақларни үзүшкә башлиди. □ ■

²⁴ Пәрсийләр униңға:

— Қара, улар немишкә шабат күни Тәвратта чәкләнгән ишни қилиду? — дейишти. □ ■

²⁵ У уларға:

— *Падишаһ* Давутниң өзи вә һәмраһлири һажәтмән болғанда, йәни ач қалғанда немә қилғанлиғини муқәддәс язмилардин оқумиғанмусиләр? □ ■ ²⁶ — Демәк, Абиятар баш каһин болған вақтида, у Худаниң өйигә кирип, Худаға аталған, Тәвратта пәқәт каһинларниң йейишигила болидиған нанларни сорап йегән, шундақла һәмраһлириғиму бәргән? — деди. □ ■

²⁷ У уларға йәнә:

— Инсан шабат күни үчүн әмәс, шабат күни инсан үчүн яритилди. ²⁸ Шуниң үчүн, Инсаногли шабат күниниңму Егисидур, — деди. □ ■

3

Қоли қуруп кәткән бемарниң сақайтилиши
Мат. 12:9-14; Луқа 6:6-11

¹ У йәнә синагогқа кирди. Шу йәрдә бир қоли йигиләп кәткән бир адәм бар еди. □ ■

² Пәрсийләр Әйсаниң үстидин әрз қилайли дәп шабат күнидә кесәл сақайтидиған-сақайтмайдиганлиғини пайлап жүрәтти. □ ³ Әйса қоли йигиләп кәткән адәмгә: — Орнундин туруп, оттуриға чиққин! — деди.

⁴ Андин, синагогдикилардин:

— Тәврат қануниға уйғун болғини шабат күни яхшилиқ қилишму, яки яманлиқ қилишму? Жанни қуткузушму яки һалак қилишму? — дәп сориди. Лекин улар зуван сүрүшмиди.

□ **2:23** «Бир шабат күни шундақ болдики, ...» — «шабат күни» (дәм елиш күни) тоғрилиқ «Тәбирләр»ни көрүң. Бу шәнбә күни, Тәврат календари бойичә һәптиниң йәттинчи күни болуп, Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән қанун бойичә Исраилдики һәр бир инсан вә мал-чарвиларму шу күни һәр қандақ иш-хизмәт қилмай, дәм елиши керәк еди. ■ **2:23** Қан. 23:24; Мат. 12:1; Луқа 6:1. □ **2:24**

«Тәвратта чәкләнгән иш» — Тәврат қанунида чәкләнгән, демәкчи. Тәврат қануни бойичә дәм елиш күни «хаман тепиш» «хизмәт» дәп қарилип, қанунға хилаплиқ иш дәп һесаплиниши керәк еди, әлвәттә. Пәрсийләр мухлислирниң данларни йейиш үчүн ақлишини «хаман тәпкәнлик» дәп қаригән. Әнди башақларни үзүп йейиш зираәтләргә оғақ селиш билән охшашму яки охшаш әмәсму, буниңға оқурмәнләр Мәсиниң жававини окуп өзи бир немә десун! «Матта»дики «қошумчә сөз»нимиздә мошу иш тоғрилиқ изаһатлиримизни көрүң. ■ **2:24** Мис. 20:10. □ **2:25** «Давутниң... ач қалғанда немә қилғанлиғини муқәддәс язмилардин оқумиғанмусиләр?» — «оқумиғанмусиләр?» дегән сөз Пәрсийләрниң даим рәкпирлидин сорайдиған соал шәкли еди. ■ **2:25** 1Сам. 21:6. □ **2:26**

«Абиятар баш каһин болған вақтида» — «1Сам.» 21:1-7 бойичә, Абиятар рәсмий баш каһин болмиған. Лекин Инжил дәвридики әһвалға охшаш, икки адәм башқа-башқа йәрдә болса иккиси шу рольда болуши мүмкин (Мәсй йәр йүзидә хизмәт қилған мәзгилдә Қаяфа исимлиқ һәм Аннас исимлиқ икки адәм охшаш бир вақитта «баш каһин» еди). «*Дауут* Худаниң өйигә кирип, Худаға аталған, Тәвратта пәқәт каһинларниң йейишигила болидиған нанларни сорап йегән, шундақла һәмраһлириғиму бәргән?» — бу вақиә «1Сам.» 21:1-7дә хатириләнгән. ■ **2:26** Лав. 24:9. □ **2:28** «Инсаногли» — Мәсиниң өзини көрситиду. Бу ибарә тоғрилиқ «Тәбирләр»ни көрүң. ■ **2:28** Мат. 12:8; Луқа 6:5. ■ **3:1** Мат. 12:9; Луқа 6:6. □ **3:2** «Пәрсийләр Әйсаниң үстидин әрз қилайли дәп шабат күнидә кесәл сақайтидиған-сақайтмайдиганлиғини пайлап жүрәтти» — уларниң қилмақчи болған әрзи болса «У шабат күнидә кесәлни сақайтса, «ишлигән» яки «хизмәт қилған»ға баравәр болиду, шуңа (уларниң чүшинишичә) «Тәврат қануниға хилаплиқ қилған» болиду.

5 У гәзәп билән әтрапиға нәзәр селип уларға көз жүгүртүп, уларниң таш жүрәклигини қайғурди. Андин у кесәлгә:

— Қолуңни узат, — деди. У қолини узитивиди, қоли әслигә кәлтүрүлди. □ ■

6 Әнди Пәрисийләр дәрһал сиртқа чиқип, уни қандақ йоқитиш тоғрисида һерод падишаниң тәрәпдарлири билән мәслиһәт қилишқа башлиди. □ ■

Деңиз бойидики топ-топ адәмләр

7-8 Андин Әйса мухлислири билән биллә у йәрдин айрилип деңиз бойиға кәтти; Галилийә өлкисидин чоң бир топ адәмләр униңға әгишип барди; шундақла униң қилған әмәллирини аңлиған һаман, пүтүн Йәһудийә өлкисидин, Йерусалим шәһиридин, Идумия өлкисидин, Иордан дәриясиниң қарши тәрипидин, Тур вә Зидон шәһәрлириниң әтрапидики жайлардин зор бир топ адәмләрму униң йениға келишти. □ ■ 9 У адәмләрниң көплигиниң өзини қистап қоймисун дәп мухлислириға кичик бир кеминиң униңға йеқин турушини тапилиди. 10 Чүнки у нурғун бемарларни сақайтқини түпәйлидин һәр қандақ ваба-кесәлликләргә гириптар болғанларниң һәммиси униңға қолумни бир тәккүзүвалсам дәп қистишип келишкән еди. 11 Напак роһлар чаплишивалғанлар қачанла уни көрсә, униң алдиға жиқилип: «Сән Худаниң Оғлисән!» дәп вақирешатти. 12 Лекин у напак роһларға өзиниң ким екәнлигини ашқарилимаслиққа қаттиқ тәнбиһ берип ағһландуратти.

Әйсаниң он икки расулни таллиши

Мат. 10:1-4; Луқа 6:12-16

13 У таққа чиқип, өзи халиған кишиләрни йениға чақирди; улар униң йениға келишти. ■ 14 У улардин он иккисини өзи билән биллә болушқа, сөз-каламни жақалашқа, 15 кесәлләрни сақайтиш вә жинларни һайдаш һоқуқиға егә болушқа таллап бекитти. □ 16 У бекиткән он икки киши: Симон (у униңға Петрус дәп исим қойған), 17 Зәбәдийниң оғли Яқуп вә униң иниси Юһанна, (у уларни «Бинни-Рәғаз», йәни «Гүлдүрмама оғуллири» дәпму атиған), □ 18 Андрияс, Филип, Бартоломай, Матта, Алфайниң оғли Яқуп, Тадай, милләтпәрвәр

□ 3:5 «қоли әслигә кәлтүрүлди» — кәлтүрүлди» дегән пейлиниң «мәжһул шәкли» бизгә бу ишни Худа өзи қилған, дегәнни уқтуриду. Әнди улар бу мәжизини «шәбат күнидә яратқанлиғи» үчүн зади кимни әйиплимәкчи? ■ 3:5 1Пад. 13:6. □ 3:6 «һерод падишаниң тәрәпдарлири» — һерод падиша вә униң тәрәпдарлири тоғрилиқ «Тәбирләр»ни көрүң. Лекин бизгә әң һайран қаларлиғи бәлким шуки, Рәббимиз тәлим беришкә башлиғанда, бир-биригә күшәндә болған «һерод тәрәпдарлири» вә Перисийләр һәмкарлишип, Әйсани йоқитишқа мәслиһәтлишиду («Мат.» 22:16ниму көрүң). Мана қараңғулуққа тәвә болған кишиләр һаман биринчи болуп нур билән дүшмәнлишиду («Юһ.» 1:5, 3:19). ■ 3:6 Мат. 12:14; Юһ. 10:39; 11:53. □ 3:7-8 «Идумия өлкиси» — «Идумия» Тәвратта «Едом» дейилиду. ■ 3:7-8 Мат. 4:25; Луқа 6:17. ■ 3:13 Мат. 10:1; Мар. 6:7; Луқа 6:13; 9:1. □ 3:15 «у улардин он иккисини өзи билән биллә болушқа... жинларни һайдаш һоқуқиға егә болушқа таллап бекитти» — (14-15-айәт) бәзи кона көчүрмиләрдә 14-15-айәттә «у улардин он иккисини «расуллар» дәп атап, өзи билән биллә болушқа, сөз-каламни жақалашқа вә жинларни һайдаш һоқуқиға егә болушқа таллап бекитти» дейилиду. □ 3:17 «Зәбәдийниң оғли Яқуп вә униң иниси...» — яки «Зәбәдийниң оғли Яқуп вә униң акиси...». «у уларни «Бинни-Рәғаз», йәни «Гүлдүрмама оғуллири» дәпму атиған» — мошу йәрда биз бу исимни ибраний тилидики аһани бойичә алдуқ. «Рәғаз» ибраний тилида адәттә «гәзәп, қәһр»ни билдүриду. Қариганда улар иккисили әслидә интайин териккәк еди! Грек тилида тәләппуз «Боанәрғәс» дәп окулиду.

дәп аталған Симон □ 19 вә униңға сатқунлуқ қилған Йәһуда Ишқарийотлардин ибарәт.

Әйса Шәйтандин күчлүктур

Мат. 12:22-32; Луқа 11:14-23; 12:10

20 У өйгә қайтип кәлгәндин кейин, у йәргә йәнә шунчә нурғун адәмләр топландики, уларниң һәтта физаланғидәкму вақти чикмиди. ■ 21 Әйсаниң аилсидикиләр буни аңлап, уни тутуп келишкә беришти. Чүнки улар уни «Әқлини йоқитипту» дегән еди.

22 Йерусалимдин чүшкән Тәврат устазлири болса: «Униңда Бәәлзибуб бар», вә «У пәқәт жинларниң әмригә тайинип жинларни қоғливетгидикән», дейишәтти. □ ■

23 Шуниң үчүн у Тәврат устазлирини йениға қақирип, уларға тәмсилләрни ишлитип мундақ деди:

— Шәйтан Шәйтанны қандақму қоғлисун? ■ 24 Әгәр падишалиқ өз ичидин бөлүнүп өз ара соқушқан болса шу падишалиқ пут тирәп туралмайду; 25 шуниңдәк әгәр бир аилә өз ичидин бөлүнүп өз ара соқушса шу аилә пут тирәп туралмайду. 26 Әгәр Шәйтан өз-өзигә қарши чиқип бөлүнсә, у пут тирәп туралмай, йоқалмай қалмайду.

27 һеч ким күчтүңгүр бирисиниң өйигә кирип, униң мал-мүлкини булап кетәлмәйду — пәқәт у шу күчтүңгүрни авал бағлалиса андин өйини булаң-талаң қилалайду. □ ■

28 Шуни силәргә бәрһәқ ейтип қояйки, инсан балилири өткүзгән түрлүк гуналириниң һәммисини, шундақла улар қилған күпүрлүклириниң һәммисини кәчүрүшкә болиду. □ ■ 29 Биraq кимдиким Муқәддәс Роһқа күпүрлүк қилса, әбәдил-әбәткичә һеч кәчүрүлмәйду, бәлки мәңгүлүк бир гунаниң һөкүми астида туриду. □ ■

30 Әйсаниң бу сөзи уларниң «Үниңға напак Гоһ чаплишипту» дегини үчүн *ейтилған* еди.

Әйсаниң аниси вә инилири

Мат. 12:46-50; Луқа 8:19-21

31 Шу вақитта униң аниси билән инилири кәлди. Улар сиртида туруп, уни чақиршқа адәм киргүзди. ■ 32 Бир топ халайиқ униң әтрапида олтиратти. Улар: — Мана, аниңиз, инилириңиз сизни издәп сиртта туриду, — дейишти. □

33 Әйса уларға жававән:

□ 3:18 «милләтпәрвәр дәп аталған Симон» — яки «Қанаанлиқ Симон». Йәһудий «милләтпәрвәрлири» яки «милләтчилири» вәтинини Рим империйәсидин азат қилиш үчүн зораванлиқ йоли билән күрәш қилғучилар еди. ■ 3:20 Мар. 6:31. □ 3:22 «униңда бәәлзибуб бар» — «бәәлзибуб» яки «бәәлзибул» болса жинларниң әмри болған Шәйтанның башқа бир исмиду. ■ 3:22 Мат. 9:34; 12:24; Луқа 11:15; Юһ. 8:48. ■ 3:23 Мат. 12:25. □ 3:27 «Һеч ким күчтүңгүр бирисиниң өйигә кирип, униң мал-мүлкини булап кетәлмәйду — пәқәт у шу күчтүңгүрни авал бағлалиса андин өйини булаң-талаң қилалайду» — бу тәмсилдики «күчтүңгүр адәм» Шәйтанны көрситиду, әлвәттә. Униң өйини булаң-талаң қилғучи Әйсадин башқа һеч ким болмайду. ■ 3:27 Мат. 12:29; Кол. 2:15.

□ 3:28 «улар қилған күпүрлүклириниң һәммиси...» — грек тилида «улар күпүрлүк билән қилған күпүрлүклириниң һәммиси» дегән сөз билән ипадилиду. Бу ибарә уларниң күпүрлүклири бәлким интайин еғир болуши мүмкин дегәнни билдүриду. ■ 3:28 1Сам. 2:25; Мат. 12:31; Луқа 12:10; 1Юһа. 5:16. □ 3:29 «Муқәддәс Роһқа қарши күпүрлүк қилиш» — яки «Муқәддәс Роһқа қарши гәп қилиш» дегән гуна тоғрилиқ «Матта»дики «қошумчә сөз»имиздә тохтилимиз. ■ 3:29 1Юһа. 5:16. ■ 3:31 Мат. 12:46; Луқа 8:19. □ 3:32 «Мана, аниңиз, инилириңиз сизни издәп сиртта туриду» — бәзи кона көчүрмиләрдә «вә сиңиллириңиз» дәп қошуп окулиду. һеч болмиғанда грек тилида «ака-иниләр» дегән сөз бир қериндаш «ача-сиңиллар»ни өз ичигә алатти.

— Ким мениң анам, ким мениң инилим? — деди. ³⁴ Андин, у өпчүрисида олтарғанларға карап мундақ деди:

Мана булар мениң анам вә инилим! ³⁵ Чүнки кимки Худаниң ирадисини ада қилса, шу мениң ака-иним, ача-сиңлим вә анамдур.■

4

Уруқ чачқучи тоғрисидаки тәмсил
Мат. 13:1-9; Луқа 8:4-8

¹ У йәнә деңиз бойида халиққә тәлим беришкә башлиди. Униң әтрапиға зор бир топ адәмләр олишивалғачқа, у бир кемигә чиқип деңизда олтарди; пүткүл халайиқ болса деңиз қирғиқида турушатти.■ ² У уларға тәмсил билән нурғун ишларни үгәтти. У тәлим берип мундақ деди:

³ — Кулақ селиңлар! Уруқ чачқучи уруқ чачқили *етизга* чиқипту. ⁴ Уруқ чачқанда уруқлардин бәзилири чигир йол бойиға чүшүпту, кушлар келип уларни йәп кетипту. ⁵ Бәзилири туприги аз ташлиқ йәргә чүшүпту. Тописи чоңқур болмиғанлиқтин, тезла үнүп чиқипту, ⁶ лекин күн чиқиш биләнла аптапта көйүп, йилтизи болмиғачқа куруп кетипту. ⁷ Бәзилири тикәнләрниң арисига чүшүпту, тикәнләр өсүп майсиларни боғувелип, улар һеч һосул бәрмәпту. ⁸ Бәзилири болса, яхши тупраққа чүшүпту. Улар өсүп көпийип чоң болғанда һосул берипту. Уларниң бәзилири оттуз һәссә, бәзилири атмиш һәссә, йәнә бәзилири йүз һәссә һосул берипту.

⁹ — Аңлиғидәк қулиқи барлар буни аңлисун! — деди у.

Тәмсилләрниң мәхсити
Мат. 13:10-17; Луқа 8:9-10

¹⁰ У униң әтрапидикиләр һәм он иккилән билән ялғуз қалғанда, улар униңдин тәмсилләр тоғрилиқ сорашти. □ ■ ¹¹ У уларға мундақ деди:

— Худаниң падишалиғиниң сирини билишкә силәр несип болдуңлар. Лекин сирттикиләргә һәммә иш тәмсилләр билән уқтурулиду; □ ■ ¹² буниң билән: «Улар қарашни қарайду, бирақ көрмәйду; Аңлашни аңлайду, бирақ чүшәнмәйду;

Шундақ болмисиди, улар йолидин яндурулуши билән, Кәчүрүм қилинатти» дегән сөз әмәлгә ашурулиду.□ ■

Уруқ чачқучи тоғрисидаки тәмсилниң чүшәндүрүлүши
Мат. 13:18-23; Луқа 8:11-15

¹³ Андин у уларға:

■ **3:35** Юһ. 15:14; 2Кор. 5:16,17. ■ **4:1** Мат. 13:1; Луқа 8:4. □ **4:10** «у униң әтрапидикиләр һәм он иккилән билән ялғуз қалғанда, улар униңдин тәмсилләр тоғрилиқ сорашти» — мошу йәрдә «униң әтрапидикиләр» униңға әгәшкәнләр (он иккиләндин сирт)ни көрсәтсә керәк. ■ **4:10** Мат. 13:10; Луқа 8:9. □ **4:11** «Лекин сирттикиләргә һәммә иш тәмсилләр билән уқтурулиду» — «сирттикиләргә» Худаниң падишалиғидин яки униң нижәтидин сиртта турғанлар, демәк. ■ **4:11** Мат. 11:25; 2Кор. 2:14; 3:14. □ **4:12** «улар қарашни қарайду, бирақ көрмәйду; аңлашни аңлайду, бирақ чүшәнмәйду; шундақ болмисиди, улар йолидин яндурулуши билән, кәчүрүм қилинатти» — бу сөzlәр «Йәш.» 6:9-10дин елинған. ■ **4:12** Йәш. 6:9-10; Мат. 13:14; Луқа 8:10; Юһ. 12:40; Рос. 28:26; Рим. 11:8.

— Силәр мошу тәмсилниму чүшәнмидиңларму? Ундақта, қандақму башқа һәр хил тәмсилләрни чүшинәләйсиләр? — деди. ¹⁴ Уруқ чачкучи сөз-калам чачиду. ■ ¹⁵ Устигә сөз-калам чечилған чигир йол бойи шундақ адәмләрни көрсәткәнки, улар сөз-каламни аңлиған һаман Шәйтән дәрһал келип уларниң қәлбигә чечилған сөз-каламни елип кетиду. ¹⁶ Буниңға охшаш, ташлиқ йәрләргә чечилған уруқлар болса, сөз-каламни аңлиған һаман хошаллиқ билән қобул қилғанларни көрситиду. ¹⁷ Һалбуки, қәлбидә һеч йилтиз болмиғачқа, пәқәт вақитлиқ туриду; сөз-каламниң вәжидин қийинчилиқ яки зиянкәшликкә учриғанда, улар шуан йолдин чәтнәп кетиду. ¹⁸ Тикәнләрниң арисигә чечилғини шундақ бәзи адәмләрни көрсәткәнки, бу адәмләр сөз-каламни аңлиғини билән, ¹⁹ лекин көңлигә бу дунияниң әндишилири, байлиқларниң езиқтуруши вә башқа нәрсиләргә болған һәвәсләр киривелип, сөз-каламни боғуветиду-дә, у һеч һосул қармайду. ■ ²⁰ Лекин яхши тупраққа чечилған уруқлар болса — сөз-каламни аңлиши билән уни қобул қилған адәмләрни көрситиду. Бундақ адәмләр һосул бериду, бириси оттуз һәссә, бириси атмиш һәссә, йәнә бириси йүз һәссә һосул бериду.

Севәт астидики чирақ

Луқа 8:16-18

²¹ У уларға йәнә мундақ деди:

— Чирақ севәт яки кариват астиға қоюлуш үчүн кәлтүрүләмду? У чирақданниң үстигә қоюлуш үчүн кәлтүрүләмду? □ ■ ²² Чүнки йошурулған һеч қандақ иш ашқариланмай қалмайду, шуниңдәк һәр қандақ мәхпий иш йүз бәргәндин кейин аян болмай қалмайду. ■

²³ Аңлиғидәк қулиқи барлар буни аңлисун!

²⁴ Аңлиғанлириңларға көңүл бөлүңлар! Чүнки силәр башқиларға қандақ өлчәм билән өлчисәңлар, силәргиму шундақ өлчәм билән өлчәп берилиду, һәтта униңдинму көп қошуп берилиду. □ ■ ²⁵ Чүнки кимдә бар болса, униңға техиму көп берилиду; амма кимдә йоқ болса, һәтта униңда бар болғанлириму униңдин мәһрум қилиниду. □ ■

Үнгән уруқ төғрисидики тәмсил

²⁶ У йәнә мундақ деди:

— Худаниң падишалиги йәнә бирисиниң тупраққа уруқ чачқиниға охшайду: ²⁷ у ухлайду, орундин туриду, кечә-күндүзләр өтүверип, уруқ бих уруп өсиду. Лекин чачкучи қандақ йол билән өсидиғанлиғини билмәйду. ²⁸ Тупрақ өзлүгини

■ **4:14** Мат. 13:19; Луқа 8:11. ■ **4:19** Мат. 19:23; Мар. 10:23; Луқа 18:24; 1Тим. 6:9. □ **4:21**

«Чирақ севәт яки кариват астиға қоюлуш үчүн кәлтүрүләмду?» — «севәт» грек тилида «өлчигүчи севәт» дейилиду. ■ **4:21** Мат. 5:15; Луқа 8:16; 11:33. ■ **4:22** Аюп 12:22; Мат. 10:26; Луқа 8:17; 12:2.

□ **4:24** «Силәр башқиларға қандақ өлчәм билән өлчисәңлар» — бу сөз көп тәрәплимлик болуши керәк; мәсилән: (1) адәм Худаниң сөзигә қанчилик көңүл бөлүп етивар бәрсә, униңға шунчилик әқил бериду; (2) биз башқиларға рәһим-шәпкәт көрсәтсәк, Худаму бизгә рәһим-шәпкәт көрситиду; (3) ((2)-тәрипигә йеқин) биз башқиларни қайси өлчәм билән баһалисақ, Худа бизни баһалиғанда дәл шу өлчәмни ишлитиду; (4) башқиларға қанчилик хәйр-саһавәт көрсәтсәк, Худаму кейин бизгә шунчилик илтипатни көрситиду. ■ **4:24** Мат. 7:2; Луқа 6:38. □ **4:25** «Чүнки кимдә бар болса, униңға техиму көп берилиду; амма кимдә йоқ болса, һәтта униңда бар болғанлириму униңдин мәһрум қилиниду»

— «кимдә бар болса...» — бу «бар болса» немини көрситиду? Шүбһисизки, әбәдий әһмийәтлик бирәр нәрсә болса керәк, бу иман-ишәшни өз ичигә чоқум алиду. Биз өзимизгә «әбәдий әһмийәтлик» һәр нема болуши үчүн уни пәқәт Мәсиһдинла тапалаймиз. ■ **4:25** Мат. 13:12; 25:29; Луқа 8:18; 19:26.

һосул бериду; урук авал бих уриду, кейин баш чиқириду, ахирда башақлар толук дан тутиду. ²⁹ Дан пишқанда, чачқучи дәрһал оғақ салиду, чүнки һосул вақти кәлгән болиду. □

Қича уруғи тоғрисидики тәмсил
Мат. 13:31-32, 34-35; Луқа 13:18-19

³⁰ У йәнә мундақ деди:

— Худаниң падишалиғини немигә охшитимиз? Яки қандақ бир тәмсил билән сүрәтләп берәләймиз? ■ ³¹ У гоя бир тал қича уруғиға охшайду. У йәргә терилғанда, гәрчә йәр йүзидики барлиқ уруқларниң ичидә әң кичиги болсиму, □ ³² терилғандин кейин, һәр қандақ зираәттин егиз өсүп шундақ чоң шахлайдуки, асмандики қушларму униң сайисигә қониду. □

³³ У шуниңға охшаш халайиқ аңлап чүшинәлигидәк нурғун тәмсилләр билән сөз-каламни йәткүзди. ■ ³⁴ Лекин тәмсил кәлтүрмәй туруп уларға һеч қандақ сөз қилмайтти. Лекин өз мухлисри билән ялғуз қалғинида, уларға һәммини чүшәндүрүп берәтти.

Әйсаниң боранни тиничлитиши
Мат. 8:23-27; Луқа 8:22-25

³⁵ Шу күни кәч киргәндә, у уларға:

— Деңизниң у қетиға өтәйли, — деди. ■ ³⁶ Улар халайиқни йолға селивәткәндин кейин, уни кемидә олтарған пети елип жүрүп кетишти. Улар билән биллә маңған башқа кемиләрму бар еди. □ ³⁷ Вә мана, әшәддий қара қуюн чиқип кәтти; шуниң билән долқунлар кемини уруп, су һалқип кирип, кемигә тошай дәп қалған еди. ³⁸ Лекин у кеминиң аяқ тәрипидә ястукқа баш қоюп уйқиға кәткән еди. Улар уни ойғитип:

— И устаз, һалак болуватқинимизға қариң йоқму? — деди.

³⁹ У орнидин туруп, боранға тәнбиһ берип, деңизға: «Тиничлан! Жим бол!» деди, боран тохтап, чоңқур бир жим-житлиқ һөкүм сүрди. ■

⁴⁰ — Немишкә шунчә қорқисиләр? Силәрдә қандақсигә техичә ишәш болмайду? — деди у уларға.

⁴¹ Уларни интайин зор бир қорқунуч басти, улар бир-биригә:

— Бу адәм зади кимду? Һәтта шамал вә деңизму униңға итаәт қилидикән-һә! — дәп кетишти.

5

Көп жинлар чаплашқан «Қошун» исимлиқ адәмниң сақайтилиши
Мат. 8:28-34; Луқа 8:26-39

□ **4:29** «чачқучи дәрһал оғақ салиду» — грек тилида «чачқучи дәрһал оғақ әвәтиду». ■ **4:30** Мат. 13:31; Луқа 13:18. □ **4:31** «гәрчә йәр йүзидики барлиқ уруқларниң ичидә әң кичиги болсиму,...» — яки «гәрчә тупрақ ичидики барлиқ уруқларниң ичидә әң кичиги болсиму,...». □ **4:32** «...асмандики қушларму униң сайисигә қониду» — яки «...асмандики қушларму униң сайисигә угулайду». Бу йәрде тилға елинған қича оттура шәриқтә өсидиған, яхши өскәндә Һәтта үч метрдин ешип кетидиған, өсүмлүкни көрситиду. ■ **4:33** Мат. 13:34. ■ **4:35** Мат. 8:23; Луқа 8:22. □ **4:36** «...уни кемидә олтарған пети елип жүрүп кетишти» — Мәсиһ аллиқачан кемидә олтарған еди (1-айәттә). Башқа бир хил тәржимиси: «...уни шу пети кемисигә чүшүрүп, елип жүрүп кетишти» — бу тәржимидә «шу пети» бәлким Мәсиһ «һеч қандақ тәйярлиқсиз (деңиз сәпиригә лайиқ кийим яки йемәк-ичмәк алмиған) һалда» дегәндәк болуши мүмкин. ■ **4:39** Аюп 26:12; Зәб. 106:29; Йәш. 51:10.

1 Улар деңизниң у қетиға, Гадаралиқларниң жутиға йетип барди. □ ■ 2 У кемидин чүшүши биләнла, напак роһ чаплашқан бир адәм гөр өңкүрлиридин чиқип, униң алдиға кэлди. 3 У адәм өңкүрләрни макан қилған болуп, уни һеч ким һатта зәнжирләр биләнму бағлалмайтти. 4 Чүнки көп қетим пут-қоллири кишән-зәнжирләр билән бағланған болсиму, у зәнжирләрни үзүветип, кишәнләрни чеқивәткән еди; һеч ким уни бойсундуралмиған еди. 5 У кечә-күндүз мазарлиқта вә тағлар арисидә тохтавсиз вақирап-жақирап жүрәтти, өз-өзини ташлар билән кесип яриландуратти.

6 Лекин у Әйсани жирақтин көрүп, униң алдиға жүгүрүп берип, сәждә қилди □ 7 вә қаттиқ авазда вақирап:

— һәммидин алий Худаниң Оғли Әйса, сениң мениң билән немә қариң! Худа һәққи, сәндин өтүнүп қалай, мени қийнима! — деди □ 8 (чүнки Әйса униңға: «Һәй напак роһ, униңдин чиқ!» дегән еди). □

9 У униңдин:

— Исмиң немә? — дәп сориди.

— Исмиң «қошун» — чүнки санимиз көп, — дәп жавап бәрди у. □

10 Вә у Әйсадин уларни бу жуттин һайдивәтмигәйсән, дәп көп өтүнүп ялвурди.

11 Тағ бағрида чоң бир топ тоңғуз падисидә отлап жүрәтти. 12 Жинлар униңға:

— Бизни мошу тоңғуларға әвәткин, уларниң ичигә кирип кетишкә йол қойғайсән, — дәп ялвуршти.

13 Әйса дәрһал йол қойди. Шуниң билән напак роһлар чиқип, тоңғуларниң тенигә кириши биләнла, тоңғулар тик ярдин етилип чүшүп, деңизға фәриқ болди. Улар икки миңға йеқин еди. 14 Тоңғуз баққучилар болса у йәрдин қечип, шәһәр-йезиларда бу ишларни пур қилди. Шу йәрдикиләр немә иш йүз бәргәнлигини көргили чиқишти.

15 Улар Әйсаниң йениға кәлди вә илгири жинлар чаплишивалған һелиқи адәмниң кийимләрни кийип, әс-һоши қайида олтарғинини — йәни «қошун жинлар» чаплашқан шу адәмни көрүп, қорқуп кетишти. 16 Бу вақиәни көргәнләр жинлар чаплашқан адәмдә немә йүз бәргәнлигини вә тоңғуларниң ақивитини хәлиқкә баян қилип бәрди.

17 Буниң билән халайиқ Әйсаға: Жутлиримиздин чиқип кәткәйсән, дәп ялвуршуқа башлиди.

18 У кемигә чиқиватқанда, илгири жинлар чаплашқан һелиқи адәм униңдин: Мәнму сән билән биллә барай, дәп өтүнди. ■

19 Лекин у буниңға унмай:

— Өз өйдикилириң вә жутдашилириңниң йениға берип, уларға Пәрвәрдиғарниң саңа шунчилик улук ишларни қилип бәргәнлигини, Униң саңа рәһим-шапқәт көрсәткәнлигини хәвәрләндүргин, — деди. □ 20 У қайтип берип, Әйсаниң

□ 5:1 «Гадара» — бәзи көчүрмиләрдә «Гераса» яки «Гәргәсә» дәп атилиду. ■ 5:1 Мат. 8:28; Лука 8:26. □ 5:6 «у Әйсани жирақтин көрүп, униң алдиға жүгүрүп берип, сәждә қилди» — яки «у Әйсани жирақтин көрүп, униң алдиға жүгүрүп берип, йәргә баш қойди». □ 5:7 «сәндин өтүнүп қалай, мени қийнима!» — «мени қийнима!» дегән сөз «баш жин»ниң сөзи болса керәк. Бу адәмгә нурғун жинлар чаплашқан еди.

□ 5:8 «Әйса униңға: «... униңдин чиқ!» дегән еди» — грек тилида «Әйса униңға: «... униңдин чиқ!» буйрувататти» дейлиду. □ 5:9 «Исмиң «қошун»» — «қошун» латин тилида «легион» дейлиду, адәттә аз дегәндиму алтә миң кишилик армияни көрситиду. «чүнки санимиз көп» — оқурмәнләр мошу йәрдә икки авазниң барлигини байқайду — биринчиси («Исмиң «қошун»»), бу бечарә адәмниң өзиниңки, иккинчиси, («чүнки санимиз көп») миңлиған жинларниңки еди.

■ 5:18 Лука 8:38. □ 5:19 «уларға Пәрвәрдиғарниң саңа шунчилик улук ишларни қилип бәргәнлигини... хәвәрләндүргин» — яки «уларға Рәбниң саңа шунчилик улук ишларни қилип бәргәнлигини... хәвәрләндүргин».

өзиге қандақ улуқ ишларни қилғанлиғини «Он шәһәр райони»да жар қилишқа башлиди. Буни аңлиғанларниң һәммиси толиму һәйран қелишти.□

Униң Яирусниң қизини тирилдүрүши вә хун кесили басқан бир аялни сақайтиши
Мат. 9:18-26; Луқа 8:40-56

21 Әйса қайтидин кемә билән деңизниң у қетиға өткәндә, зор бир топ халайиқ униң йениға жиғилди; у деңиз бойида туратти. ■ 22-23 Мана, мәлум бир синагогниң чоңи Яирус исимлиқ бир киши кәлди. У уни көрүп айиғиға жиқилип: — Кичик қизим өләй дәп қалди. Берип униңға қоллириңизни тәккүзүп қойсиңиз, у сақийип яшиғай! — дәп қаттиқ йелинди.■

24 Әйса униң билән биллә барди. Зор бир топ халайиқму олишип қисташқан һалда кәйнидин меңишти. 25 Хун тәврәш кесилигә гириптар болғиниға он икки жил болған бир аял бар болуп, ■ 26 у нурғун тевипларниң қолида көп азап тартип, бар-йоқини хәжләп түгәткән болсиму, һеч қандақ үнүми болмай, техиму еғирлишип кәткән еди. 27 Бу аял Әйса һәққидики гәпләрни аңлап, халайиқниң оттурисидин қистилип келип, арқа тәрәптин униң тонини силиди. 28 Чүнки у көңлидә: «Униң тонини силсамла сақаймай қалмаймән» дәп ойлиған еди. 29 Хун шуан тохтап, аял кесәл азадидин сақайтилғанлиғини өз тенидә сәзди. □

30 Әйса дәрһал вужудидин қудрәтнәң чиққанлиғини сезип, халайиқниң ичидә кәйнигә бурулуп:

— Кийимимни силиған ким? — дәп сориди.■

31 Мухлислири униңға:

— Халайиқниң өзүңни қистап меңиватқанлиғини көрүп туруқлуқ, йәнә: «Мени силиған ким?» дәп сорайсәнғу? — дейишти.

32 Бирақ Әйса өзини силиғучини тепиш үчүн техичә әтрапиға қаравататти. □

33 Өзидә немә ишниң йүз бәргәнлиғини сәзгән аял қорқуп-титригән һалда келип униң алдиға жиқилди вә униңға һәққий әһвални пүтүнләй ейтти. 34 У униңға: — Қизим, ишәшиң сени сақайтти! Тинич-хатиржәмликтә қайт! Кесилиңниң азадидин сақайғин, — деди.□ ■

35 У бу сөзни қиливатқанда, синагогниң чоңиниң өйидин бәзиләр келип униңға: Қизиңиз өлди. Әнди устазни немишкә йәнә аварә қилисиз?! — дейишти.■

36 Лекин Әйса бу сөзләрни аңлап дәрһал синагогниң чоңиға:

Қорқмиғин! Пәқәт ишәштә бол! — деди. 37 У пәқәт Петрус, Яқуп вә Яқупниң иниси Юһанна билән йолға чиқти; башқа һеч кимниң өзи билән биллә беришиға йол қоймиди. 38 У синагогниң чоңиниң өйи алдиға кәлгәндә, қийқас-чуқанни, халайиқниң қаттиқ налә-пәрәд вә аһ-зар кәтәргәнлиғини көрүп, 39 өйгә кирип уларға:

— Немишкә қийқас-чуқан вә аһ-зар көтирисиләр? Бала өлмәпту, ухлап қапту, — деди. ■ 40 Улар уни мәсқирә қилишти; лекин у һәммәйләнни ташқириға

□ 5:20 «Он шәһәр райони» — грек тилида «Декаполис». ■ 5:21 Луқа 8:40. ■ 5:22-23 Мат. 9:18; Луқа 8:41. ■ 5:25 Лав. 15:25; Мат. 9:20; Луқа 8:43. □ 5:29 «хун шуан тохтап...» — грек тилида «қан еқими шуан тохтап...».

■ 5:30 Луқа 6:19. □ 5:32 «өзини силиғучини тепиш үчүн...» — грек тилида «силиғучи» аялчә родта болуп, Рәббимизниң өзини тутқан кишиниң аял екенлиғини билгәнлиғини көрситиду. □ 5:34 «қизим, ишәшиң сени сақайтти!» — «сақайтти» мошу йәрде грек тилида «қутқузди» дегән сөз билән ипадилиниду. «Тинич-хатиржәмликтә қайт!» — бу аял немишкә шуңдақ қорқти (33-әйтәни көрүң)? Униңда хун тәврәш кесили болғанлиғи үчүн, Тәврәт қануни бойичә өзи тәккән барлиқ кишиләрни «напак» қилған болиду (мәсилән, уларни ибадәтханаға кириш, қурбанлиқ қилишқа вақитлиқ лаяқәтсиз қилған болатти). Шуниң билән у әтраптики халайиқнила напак қилипла қалмай, бәлки Мәсиниң өзиниму «напак» қилған болатти. ■ 5:34 Мат. 9:22; Мар. 10:52. ■ 5:35 Луқа 8:49. ■ 5:39 Юһ. 11:11.

чиқириветип, балиниң ата-анисини вә өз һәмраһлирини елип, бала ятқан өйгә кирди. ⁴¹ У балиниң қолини тутуп, униңға: «Талита куми» деди. Бу сөзниң мәнаси «Қизим, саңа ейтимәнки, орнуңдин тур» дегәнлик еди. ⁴² Қиз дәрһал орнидин туруп маңди (у он икки яшта еди). Улар бу ишқа мутләк һайран қелишти. ⁴³ У уларға бу ишни һеч кимгә ейтмаслиқни қаттиқ тапилиди, шундақла қизға йегидәк бир немә беришни еитти.

6

Насарәтликләрниң уни чәткә қеқиши
Мат. 13:53-58; Луқа 4:16-30

¹ У у йәрдин кетип, өз жутиға кәлди. Униң мухлисириму униңға әгишип барди. ² Шабат күни кәлгәндә, у синагогда тәлим беришкә киришти. Тәлимини аңлиғанлардин көп адәм интайин һайран болушуп:

— Бу адәм буларға нәдин еришкәндү? Униңға мошундақ даналиқ қандақ берилгән? Униң қолида мошундақ мөҗизиләр қандақ яритилидиғандү? ³ У һелиқи яғаччи әмәсму, Мәрийәмниң оғли, шундақла Яқуп, Йосә, Йәһуда вә Симонларниң акисиғү? Униң сиңиллириму бу йәрдә аримизда туруватмамду? — дейишти. Шуниң билән улар униңға һәсәт-бизарлик билән қариди. ⁴ Шуниң билән Әйса уларға:

— Һәр қандақ пәйғәмбәр башқа йәрләрдә һөрмәтсиз қалмайду, пәқәт өз жути, өз урук-туққанлири арасида вә өз өйидә һөрмәткә сазавәр болмайду, — деди. ⁵

Шуниң билән қолирини бир қанчә бемарниң үстигә тәккүзүп, уларни сақайтқандин башқа, шу йәрдә у һеч қандақ мөҗизә яриталмиди. ⁶ Вә у уларниң иман-ишәсизлиғидин һайран қалди. ⁷

Әйсаниң он икки расулни әвәтиши
Мат. 10:1, 5-15; Луқа 9:1-6

⁷ Андин у әтраптики йеза-кәнтләрни айланип тәлим бәрди.

У он иккиләрни йениға чақирди вә халиқ арасиға икки-иккидин әвәтишкә башлиди. У уларға напак роһларни һайдаш һоқуқини бәрди; ⁸ вә уларға: — Сәпәрдә йениңларға һасидин башқа нәрсә еливалмаңлар, нә хуржун нә нан еливалмаңлар, бәлваққа пулму салмаңлар, ⁹ путуңларға кәшләрни кийиңлар, бирақ икки йәктәк кийивалмаңлар, — дәп тапилиди. ¹⁰ У йәнә:

■ **6:1** Мат. 13:53; Луқа 4:16. □ **6:3** «у һелиқи яғаччи әмәсму, Мәрийәмниң оғли...» — Йәһудийлар арасида адәмләр атисиниң исми билән тонулуши керәк еди. Ялғуз анисиниң исмини тилға елишиниң өзи бир хил һақарәт еди. ■ **6:3** Юһ. 6:42. ■ **6:4** Мат. 13:57; Луқа 4:24; Юһ. 4:44. ■ **6:5** Мат. 13:58. ■ **6:6** Мат. 9:35; Луқа 13:22. □ **6:7** «напак роһлар» — жинларни көрситиду. ■ **6:7** Мат. 10:1; Луқа 6:13; 9:1. □ **6:8** «хуржун» — яки «тиләмчиниң халтиси». □ **6:9** «Әйса уларға: — Сәпәрдә йениңларға һасидин башқа нәрсә еливалмаңлар, нә хуржун нә нан еливалмаңлар, бәлваққа пулму салмаңлар, путуңларға кәшләрни кийиңлар, бирақ икки йәктәк кийивалмаңлар, — дәп тапилиди» — (9-10-айәт) қизикарлиқ йери шуки, «Матта» вә «Луқа»да хатириләнгән баянлар бойичә Рәббимиз уларға һаса еливелиш вә кәш кийишиму мәнғий қилған. Пикримиз теһи муқимлашмиғини билән ойлaimизки, «Матта» билән «Луқа» вә «Маркус»та бәлким икки айрим вақит-әһвал көрситилиду. ■ **6:9** Рос. 12:8.

— Бир жутка баргенинларда, кимниң өйигә қобул қилинип кирсәңлар, у жуттин кәткичә шу өйдила туруңлар. □ 11 Қайси йәрдикиләр силәрни қобул қилмиса, шундақла сөзүңларни аңлимиса, у йәрдин кәткининларда, уларға агаһ-гува болсун үчүн айғиңлардики топини қеқиветиңлар! — деди. □ ■

12 Шуниң билән улар йолға чиқип, кишиләрни гуналариға товва қилишқа жар селип үндиди. 13 Улар нурғун жинларни һайдиди, нурғун бемарларни зәйтун мейи билән мәсиһ қилип сақайтти. □ ■

Чөмүлдүргүчи Йәһяниң өлүми

Мат. 14:1-12; Луқа 9:7-9

14 Униң нами мәшһур болғачқа, һерод падиша униң һәққидә аңлап: «Бу адәм чоқум өлүмдин тирилгән Чөмүлдүргүчи Йәһядур. Шуниң үчүн мошу алаһидә қудрәтләр униңда күчини көрситиду» дәйтти. □ ■ 15 Башқилар: «У Иляс пәйғәмбәр» десе, йәнә бәзиләр: «Бурунқи пәйғәмбәрләрдәк бир пәйғәмбәр болса керәк» дейишәтти.

16 Бирақ буларни аңлиған һерод:

— Мән каллисини алған Йәһяниң өзи шу — у өлүмдин тирилипту! — деди.

17-18 һеродниң бундақ дейишиниң сәвәви, у өгәй акиси Филиппниң аяли һеродийәниң вәжидин адәм әвәтип Йәһяни тутуп, зинданға ташлиған еди. Чүнки у шу аял билән никаһланған еди; Йәһя һеродқа *тәнбиһ берип*: «Ақаңниң аялини тартивелишиң Тәврат қануниға хилап» дәп қайта-қайта дегән еди. □ ■

19 Шуниң үчүн һеродийә Йәһяға адавәт сақлайтти; уни өлтүрмәкчи болған болсиму, лекин шундақ қилалмайтти. 20 Чүнки һерод Йәһяни диянәтлик вә муқәддәс адәм дәп билип, униңдин қорқатти, шунлашқа уни қоғдайтти; у униң сөзлирини аңлиған чағлирида алақзадә болуп кетәтти, лекин йәнила сөзлирини

□ 6:10 «кимниң өйгә қобул қилинип кирсәңлар, у жуттин кәткичә шу өйдила туруңлар» — бу әмирдә чоқ даналиқ бар. Икки сәвәптин ейтилған болуши мүмкин: — (1) кона заманларда көп диний вәз ейтқучиләр өйму-өй йоқлап пул тиләйтти; лекин Әйсаниң мухлисири һеч тиләмчилик қилмаслиги керәк; (2) улар өйму-өй көчүп жүрсә, хәлиқтә һәртүрлүк һәсәт-гуман пәйда болушимүмкин — «Немишкә улар бизниң өйдә қонмайду?» яки «Немишкә улар бизниң өйдин көчүп кетиду?» дегәндәк. □ 6:11

«у йәрдин кәткининларда, уларға агаһ-гува болсун үчүн айғиңлардики топини қеқиветиңлар!» — «аяқдики топини қеқиветиш» дегән бу ишарәт «бизниң силәр билән мунасиветимиз йоқ», дегәнни билдүрүп, Худаниң сөзини рәт қилғанларға қаттиқ агаһландуруш еди. ■ 6:11 Мат. 10:14,15; Луқа 9:5; 10:12; Рос. 13:51; 18:6 □ 6:13 «улар ... Нурғун бемарларни зәйтун мейи билән мәсиһ қилип сақайтти» — «мәсиһ қилиш» мошу йәрдә адәмниң бешига зәйтун мейини сүрүшни көрситиду.

«Тәбирләр»ни көрүң. ■ 6:13 Яқ. 5:14. □ 6:14 «Униң нами мәшһур болғачқа, һерод падиша униң һәққидә аңлап...» — «Һерод»лар тоғрилиқ «Тәбирләр»ни көрүң. «...униң һәққидә аңлап: «Бу адәм ... Чөмүлдүргүчи Йәһядур...» дәйтти» — башқа бир хил тәржимиси: «...униң һәққидә аңлап қалди. Бәзиләр: «Бу адәм ... Чөмүлдүргүчи Йәһядур...» — дейишәтти. ■ 6:14 Мат. 14:1; Луқа 9:7. □ 6:17-18 «Чүнки у шу аял билән никаһланған еди; Йәһя һеродқа тәнбиһ берип: «Ақаңниң аялини тартивелишиң Тәврат қануниға хилап» дәп қайта-қайта дегән еди» — һерод өгәй акиси Филиппниң аяли һеродийәни Филипптин тартивелип андин уни ажршишқа қайил қилип, һеродийә билән өзи той қилған еди. Йәһяни тутуш «Һеродийәниң вәжидин» — бәлким униң беваситә тәливиндә болған болушимүмкин. «Ақаңниң аялини тартивелишиң Тәврат қануниға хилап» — Тәвраттики «Лав.» 16:18, 20:21дә, бирисиниң ака яки уксиси һаят әһвалда, бириниң аялини йәнә бири өз әмригә елишқа болмайду, дәп бәлгүләнгән. ■ 6:17-18 Мат. 14:3; Луқа 3:19; 9:9; Лав. 18:16; 20:21.

аңлашқа амрақ еди. □ ■

²¹ Амма *Һеродийә күткән* пәйт ахир йетип кәлди; һерод туғулған күнидә өз әмәлдарлири, миң бешилири вә Галилийә өлкисидики катта әрбабларни зияпәт билән күтүвалди; ■ ²² һелиқи һеродийәниң қизи сорунға чүшүп уссул ойнап бәрди. Бу һерод вә һәмдәстихан болғанларға бәкму ярап кәтти. Падиша қизға: — Мәндин немә тәләп қилсаң, шуни беримән, — деди. □ ²³ Андин у қасәм қилип йәнә:

— Мәндин немә тәләп қилсаң, һәтта падишалиғимниң йеримини десәңму шуни беримән, — деди. ■

²⁴ Қиз сиртқа чиқип, анисидин:

— Немә тәләп қилай? — дәп соривиди, аниси: — Чөмүлдүргүчи Йәһяниң каллисини тәләп қил, — деди.

²⁵ Қиз дәрһал падишаниң алдиға алдирап кирип:

— Чөмүлдүргүчи Йәһяниң каллисини һазирла бир тәхсигә қоюп әкилишлирини халаймән, — деди.

²⁶ Падиша буниңға наһайити һәсрәт чәккән болсиму, қасәмлири түпәйлидин вә дәстиханда олтарғанлар вәжидин, униңға бәргән сөзидин янғуси кәлмиди.

²⁷ Шуңа падиша дәрһал бир жаллат әвәтип, униң каллисини елип келишни әмир қилди. Жаллат зиңданға берип Йәһяниң каллисини елип, □ ■ ²⁸ уни бир тәхсигә қоюп, қизниң алдиға елип келип униңға бәрди. Қиз уни анисиға тапшурди. ²⁹ Бу ишни аңлиған Йәһяниң мухлислири келип, қасәтни елип кетип бир қәбиргә қойди.

Әйсаниң бәш миң кишини озуқландуруши

Мат. 14:13-21; Луқа 9:10-17; Юһ. 6:1-14

³⁰ Қайтип кәлгән расуллер Әйсаниң йениға жиғилди, немә қилғанлири һәм немә тәлим бәргәнлирини униңға мәлум қилишти. ■ ³¹ Келип-кетиватқанлар наһайити көплигинин уларға тамақлинишқиму вақит чиқмиди. Шуңа у уларға: — Жүрүңлар, мән билән хилвәт бир жайға берип, бирдәм арам елиңлар, — деди. ■ ³² Буниң билән улар кемигә чүшүп, хилвәт бир чөл йәргә қарап маңди. ■ ³³ Бирақ нурғун кишиләр уларниң кетиватқанлиғини байқап, уларни тонувеливиди, әтраптики барлиқ шәһәрләрдин пиядә йолға чиқип, жүгүрүп, улардин бурун у йәргә берип жиғилишти. ³⁴ Әйса кемидин чүшүп, зор бир топ адәмни көрүп, уларниң падицисиз қой падисидәк болғанлиғиға ич ағритти. Шуңа у уларға көп ишларни үгитишкә башлиди. ■

³⁵ Кәч кирип қалғанда, мухлислири униң йениға келип:

— Бу чөл бир жай экән, кәч кирип кәтти. ■ ³⁶ Халайиқни йолға селивәткән болсаң, улар әтраптики кәнт-қишлақларға берип, өзлиригә нан сетивалсун; чүнки уларда йегидәк нәрсә йоқ, — деди.

□ **6:20** «Һерод Йәһяни диянәтлик вә муқәддәс адәм дәп билип...» — оқурмәнләргә аянки, Тәврат вә Инжілда «муқәддәс» дегәнниң мәнәси «улуқ» әмәс, бәлки «пак», «Худаға аталған» дур. «у униң сөзлирини аңлиған чағлирида алақадә болуп кетәтти» — бәзи кона көчүрмиләрдә буниң орнида: «у униң сөзлирини аңлап немә қилишни биләлмәй қалатти» яки «у униң сөзлирини аңлап көп ишларни қилатти» дейилиду. ■ **6:20** Мат. 14:5; 21:26. ■ **6:21** Яр. 40:20; Мат. 14:6. □ **6:22** «Һеродийәниң қизи» — бурунқи еридин болған қизи. Бәзи кона көчүрмиләрдә: «... униң қизи һеродийә» дейилиду. Ундақ тәржимә тоғра болса, һеродийәниң қизиниң исминиң өзиниң исми билән охшаш болуши әжайип иш әмәс, әлвәттә. ■ **6:23** һак. 11:30. □ **6:27** «...падиша дәрһал бир жаллат әвәтип...» — яки «...падиша дәрһал бир қараул әвәтип...». ■ **6:27** Мат. 14:10. ■ **6:30** Луқа 9:10. ■ **6:31** Мар. 3:20. ■ **6:32** Мат. 14:13; Луқа 9:10; Юһ. 6:1. ■ **6:34** Йәр. 23:1; Әс. 34:2; Мат. 9:36; 14:4; Луқа 9:11. ■ **6:35** Мат. 14:15; Луқа 9:12; Юһ. 6:5.

37 Лекин у уларға жававән:

— Уларға өзүңлар озук бериңлар, — деди.

Мухлислар уныңдин:

— Икки йүз күмүч динарға уларға нан әкелип уларни озукландурамдуқ? — дәп сориди. □

38 Әйса уларға: — Қанчә нениңлар бар? Берип қарап беқиңлар, — деди. Улар қарап баққандин кейин:

— Бәши бар экән, йәнә икки белиқму бар экән, — дейишти. ■

39 У уларға кишиләрни топ-топ қилип йешил чимәндә олтарғузушни буйруди.

40 Халайиқ йүздин, әлликтин сәп-сәп болуп олтиришти. □ 41 У бәш нан билән икки белиқни қолиға елип, асманға қарап Худаға тәшәккүр-мәдһийә ейтти, андин нанларни уштуп, көпчиликкә тутуп бериш үчүн мухлислириға берип туратти; икки белиқниму һәммәйләнә тарқитип бәрди. ■ 42 һәммәйлән йәп тоюнди.

43 Мухлислар ешип қалған нан вә белиқ парчилирини лиқ он икки севәткә теривалди. □ 44 Нанларни йегән әрләрниң санила бәш миңчә еди.

Әйсаниң су үстидә меңиши

Мат. 14:22-33; Юһ. 6:16-21

45 Бу иштин кейинла, у мухлислириға өзүм бу халайиқни йолға селиветимән, аңғичә силәр кемигә олтирип, деңизниң қарши қирғикидики Бәйт-Саида йезисиға өтүп туруңлар, дәп буйруди. □ ■ 46 Уларни йолға селивәткәндин кейин, у дуа-тилавәт қилиш үчүн таққа чиқти. ■ 47 Кәч киргәндә, кемә деңизниң оттурисиға йәткән еди, у өзи ялғуз қуруқлуқта еди. ■ 48 У мухлислириниң палақни күчәп уруватқанлиғини көрди; чүнки шамал тәтүр йөнилиштә чиққан еди. Кечә төртинчи жесәк вақтида, у деңизниң үстидә меңип, мухлислири тәрәпкә кәлди вә уларниң йенидин өтүп кетидигәндәк қилатти. □ 49 Лекин улар уның деңизниң үстидә меңип келиватқанлиғини көрүп, уни алвасти охшайду, дәп ойлап чуқан селишти. 50 Чүнки уларниң һәммиси уни көрүп сарасимигә чүшти.

Лекин у дәрһал уларға:

— Жүрәклик болуңлар, бу мән, қорқмаңлар! — деди.

51 У кемигә, уларниң йениға чиққандила, шамал тохтиди. Улар буныңдин һошидин кәткидәк дәрижидә қаттиқ һәйран қелишип, немини ойлашни билмәйтти; 52 чүнки улар нан бериш мәҗизисини техичә чүшәнмигән еди, уларниң қәлби бихуд һаләттә туратти.

53 Улар деңизниң қарши тәрипигә өтүп, Гиннисарәт дегән жутта қуруқлуққа чиқип, кемини бағлап қойди. ■ 54 Улар кемидин чүшүши биләнла, халайиқ уни

□ 6:37 «икки йүз күмүч динар» — бир күмүч динар (грек тилида «динариус») бир ишчиниң бир күнлүк иш һәққи еди («Мат.» 20:2ни көрүң). ■ 6:38 Мат. 14:17; Луқа 9:13; Юһ. 6:9. □ 6:40

«халайиқ йүздин, әлликтин сәп-сәп болуп олтиришти» — грек тилида «Халайиқ йүздин, әлликтин сәп-сәп болуп йетишти». ■ 6:41 1Сам. 9:13; Юһ. 17:1. □ 6:43 «Мухлислар ...теривалди» — грек тилида «Улар ... теривалди». «Улар»ниң мухлислар экәнлиги «Мат.» 16:9-10дә испатлиниду. «он икки севәт» — грек тилида «он икки қол севәт» — демәк, бир адәм икки қоллап көтирәләйдиған севәтләр.

□ 6:45 «Бәйт-Саида йезисиға өтүп...» — яки «Бәйт-Саида йезисидин өтүп...». ■ 6:45 Мат. 14:22; Юһ. 6:17. ■ 6:46 Мат. 14:23; Луқа 6:12. ■ 6:47 Мат. 14:23; Юһ. 6:16. □ 6:48 «Кечә төртинчи жесәк вақтида, у деңизниң үстидә меңип...» — бир кечә төрт жесәккә бөлүнәтти;

шуңа бу вақит таң атай дегән вақит еди. «у ... уларниң йенидин өтүп кетидигәндәк қилатти» — яки «у ... уларниң йенидин өтүп кәтмәкчи болди». Бу интайин қизиқ иш. Мүмкинчилиги барки, (1) Әйсаниң «өтүп кетиш»и — Мухлисларға Пәрвәдигарниң Пәриштисиниң Исраилларни Мисирдин қутқузуш үчүн «Уларниң (Исраилларниң) йенидин өтүп кетиш»ини әсләтмәкчи, яки (2) у уларниң өзлиғидин өзини кемигә чиқип һәмраһ болушқа тәклип қилишини халайтти. ■ 6:53 Мат. 14:3.

дәрһал тонувелип, ⁵⁵ әтраптики һәммә жайларға жүгүрүшүп барди вә «У паланчи йәргә чүшүпту» дәп аңлиши биләнла, бемарларни зәмбилгә селип, шу йәргә униң алдига елип беришти.

⁵⁶ У мәйли йеза, мәйли шәһәр яки қишлақларға барсун, хәлиқ ағриқларни базарларға елип чиқип ятқузатти; улар униңдин ағриқлар һеч болмиғанда сениң йепинчаңниң пешига болсиму қолини тәккүзүвалсақ дәп өтүнди. Униңға қолини тәккүзгәнләрниң һәммиси сақайди.

7

Инсанни немә напак қилиду?

Мат. 15:1-20

¹ Бу чағда, Пәрсийләр вә Тәврат устазлиридин бәзилири Йерусалимдин келип униң алдига жигилди; ²⁻⁵ шу Пәрсийләр вә Тәврат устазлири униң мухлислиридин бәзилириниң тамақни қолини жуймай, йәни «напак» һалда йәватқанлиғини көрүп, униңдин:

— Мухлислириң немешкә ата-бовилиримизниң әнъәнилиригә рияйә қилмай, бәлки жуюлмиған қоллири билән тамақ йәйду? — дәп сорашти (чүнки Пәрсийләр вә пүтүн Йәһудийлар ата-бовилири тәрипидин қалдурулған әнъәнини чиң тутқачқа, авал қолирини әстайидиллиқ билән юмиса, тамақ йемәйду. Шуниндәк базардин қайтип кәлгәндиму, улар қол жуймай бир нәрсә йемәйду. Униңдин башқа, пиялә-қәдәһ, дас-чөгүн вә мис қачилар вә диванларни жуюш тоғрисида тапшурулған нурғунлиған әнъәниләрдиму чиң туриду).[□]

⁶ У уларға жавап берип мундақ деди:

— Йәшәя пәйғәмбәр силәр сахтипәзләр тоғраңларда алдин-ала топтоғра бешәрәт бәргән! униң язмисида пүтүлгәндәк: —

«Мошу хәлиқ ағзида Мени һөрмәтлигини билән,

Бирақ қәлби Мәндин жирақ; [■]

⁷ Улар Маңа бәһудә ибадәт қилиду.

Уларниң үгәткән тәлимлири пәқәт инсанлардин чиққан пәтиваларла, халас». [□] [■]

⁸ Чүнки силәр Худаниң әмрини ташлап қоюп, инсанларниң әнъәнисини чиң тутивалидикәнсиләр — дас-чөгүн, пиялә-қәдәһләрни жуюш вә шуниңға охшап кетидиған нурған башқа ишларни әнъәнә қилип жүрисиләр. [□]

⁹ У уларға йәнә мундақ деди:

— Силәр өзлириңларниң әнъәнисини чиң тутимиз дәп Худаниң әмрини әпчиллик билән бир чәткә қайрип қойдуңлар! ¹⁰ Чүнки Муса пәйғәмбәр: «Ата-анаңни һөрмәт қил» вә «Атиси яки анисини һақарәтлигәнләр өлүмгә мәһкүм қилинсун» дәп әмир қилған. [■] ¹¹ Лекин силәр: — Бириси «Атиси яки анисиға: — Мән силәргә ярдәм бәргидәк нәрсиләрни аллиқачан «қурбан қилип» Худаға

[■] **7:1** Мат. 15:1. [□] **7:2-5** «әстайидиллиқ билән юмиса...» — башқа бир хил тәржимиси «беғишиғичә юмиса...» яки «мушт билән юмиса...». [■] **7:6** Йәш. 29:13; әз. 33:31. [□] **7:7** «Мошу хәлиқ ағзида Мени һөрмәтлигини билән, бирақ қәлби Мәндин жирақ; улар Маңа бәһудә ибадәт қилиду; уларниң үгәткән тәлимлири пәқәт инсанлардин чиққан пәтиваларла, халас» — «Йәш.»

29:13. [■] **7:7** Мат. 15:9; Кол. 2:18,20; Тит. 1:14. [□] **7:8** «чүнки силәр Худаниң әмрини ташлап қоюп, инсанларниң әнъәнисини чиң тутивалидикәнсиләр — дас-чөгүн, пиялә-қәдәһләрни жуюш вә шуниңға охшап кетидиған нурған башқа ишларни әнъәнә қилип жүрисиләр» — бәзи кона көчүрмиләрдә: «дас-чөгүн, пиялә-қәдәһләрни жуюш вә шуниңға охшап кетидиған нурған башқа ишларни әнъәнә қилип жүрисиләр» дегән сөзләр тепилмайду. [■] **7:10** Мис. 20:12; 21:17; Лав. 20:9; Қан. 5:16;

27:16; Пәнд. 20:20; әф. 6:2.

ативэттим — десила, □ ¹² шу кишиниң ата-анисиниң халидин хәвәр елишға болмайду, дәп үгитисиләр. ¹³ Шундақ қилип, силәр *әвлатлириңларға* тапшурған әнъәнәләрни дәп Худаниң әмрини йоққа чиқиривәттиңлар, вә шуниңға охшаш көп ишларни қилисиләр. □ ■

Инсанни немә напак қилиду?

¹⁴ Андин халайиқни йәнә йениға чақирип, уларға:

— һәммиңлар маңа кулақ селиңлар вә шуни чүшиниңларки, ■ ¹⁵ инсанниң сиртидин ичигә киридиған нәрсиләрниң һечқандики уни напак қилмайду, бәлки өз ичидин чиқидиған нәрсиләр болса, улар инсанни напак қилиду. ■

¹⁶ Аңлиғидәк кулиқи барлар буни аңлисун! — деди.

¹⁷ У халайиқтин айрилип өйгә киргәндә, мухлисри униңдин бу тәмсил һәққидә сориди. ■ ¹⁸ У уларға:

— Силәрму техичә чүшәнмәй жүрүватамсиләр?! Сирттин инсанниң ичигә киридиған һәр қандақ нәрсиниң уни напак қилалмайдиғанлиғини тонуп йәтмәйватмамсиләр? ¹⁹ *Сирттин киргән нәрсә* инсанниң қәлбигә әмәс, ашқазиниға кириду, андин у йәрдин тәрәт болуп ташлиниду, — деди (у бу гәпни дейиш билән, һәммә йемәкликләрни һалал қиливәтти).

²⁰ У йәнә сөз қилип мундақ деди:

— Инсанниң ичидин чиқидиғинила, инсанни напак қилиду. ²¹⁻²² Чүнки шулар — яман нийәтләр, зинахорлуқ, жинсий бузуқлуқлар, қатиллиқ, оғрилиқ, ачкөзлүк, рәзилликләр, алдамчилик, шәһванийлик, һәсәтхорлуқ, тил-аһанәт, тәкәббурлуқ вә һамақәтликләр инсанниң ичидин, йәни униң қәлбидин чиқиду □ ■ ²³ — бу рәзил ишларниң һәммиси инсанниң ичидин чиқип, өзини напак қилиду.

Ят әллик бир аялниң етиқати

Мат. 15:21-28

²⁴ У орнидин туруп у йәрдин айрилип, Тур вә Зидон әтрапидики районларға барди вә бир өйгә кирди. Гәрчә у буни һеч ким билмисун дегән болсиму, лекин йошуруп қалалмиди. □ ■ ²⁵ Дәрвәкә, напак роһ чаплашқан кичик бир қизниң аниси униң тоғрисидики хәвәрни аңлиған һаман йетип келип, униң айиғиға

□ **7:11** «Мән силәргә ярдәм бәргидәк нәрсиләрни аллиқачан «қурбан қилип» Худаға ативәттим» — «қурбан» мошу йәрдә беваситә ибариний тилидин елинған болуп, «сәдиқ қилинған» яки «Худаға атап қилинған» дегән мәнини билдүриду. □ **7:13** «Шундақ қилип, силәр әвлатлириңларға тапшурған әнъәнәләрни дәп Худаниң әмрини йоққа чиқиривәттиңлар» — Мәсиниң сөзигә қариганда

«Худаға атиған тәәллуқатлар» теһи атиғучи кишиниң қолида турганда, улардин пайдилинивәрсә болатти. Шу киши бәлким Тәврат устазлириниң қолиши билән «дунядин кәткенимдин кейин...» яки «мәлум бир мәзгилдин кейин...» «ибадәтханаға тапшуримән» дәп қасәм қилған болса керәк. Йәһудийларниң тарихий хатирлириде шуниңға охшаш көплигән мисаллар тепилиду. Пәрийсиләр үгәткән шу һейлә-микир: «Мал-мүлкүңни Худаға аталған («қурбан қилған») қилған болсаң, ата-анаңдин хәвәр алмисаң болиду» әмәс, бәлки «(шундақ қилған болсаң) хәвәр елишиңға болмайду» дегәндәк. Улар шүбһисизки ахирида бу иштин мәлум бир пайда көриду, әлвәттә. ■ **7:13** Мат. 15:6; 1Тим. 4:3; 2Тим. 3:2. ■ **7:14** Мат. 15:10.

■ **7:15** Рос. 10:15; Рим. 14:17,20; Тит. 1:15. ■ **7:17** Мат. 15:15. □ **7:21-22** «һәсәтхорлуқ»

— буниң башқа бир хил тәржимиси: «яман көз». ■ **7:21-22** Яр. 6:5; 8:21; Пәнд. 6:14; Йәр. 17:9.

□ **7:24** «у йәрдин айрилип, Тур вә Зидон әтрапидики районларға барди» — у йәр «чәт әлликләр» тураватқан район болуп, Мәсиниң шу йәргә бериштики мәхсити, өз хәлқидин бир вақит айрилип арам елиштин ибарәт болса керәк. ■ **7:24** Мат. 15:21.

жиқилди ²⁶ (аял Юнанлиқ болуп, Сурийә өлкисидики Фәникий миллитидин еди). У униңдин қизидин жинни һайдиветишни өтүнди. □ ²⁷ Лекин Әйса униңға: — Алди билән балилар қосиғини тойғузсун; чүнки балиларниң ненини кичик иштларға ташлап бериш тоғра эмәс, — деди. □

²⁸ Лекин у буниңға җававән:

— Дурус, и Рәб, бирақ һәтта иштларму үстәл астида туруп балилардин чүшкән нан увақлирини йәйдиғу, — деди.

²⁹ Әйса униңға:

— Сениң мошу сөзүң түпәйлидин йолуңға қайт, жин қизиңдин чиқип кәтти, — деди.

³⁰ Аял өйигә қайтип кәлгәндә, мана қиз қариватта ятатти, жин униңдин чиқип кәткән еди.

Әйсаниң бир гас-гача адәмни сақайтиши

³¹ Әйса йәнә Тур вә Зидон шәһириниң әтрапидики районлардин чиқип, «Он шәһәр» райони оттурисидин өтүп, йәнә Галилийә деңизигә кәлди. ■ ³² Халайиқ униң алдиға тили егир, гас бир адәмни елип келип, униң учисига қолуңни тәккүзүп қойсаң, дәп өтүнүшти. ■ ³³ У у адәмни халайиқтин айрип бир чәткә тартип, бармақлирини униң қулақлириға тикти, түкүрүп, бармиғини униң тилиға тәккүзди. □ ³⁴ Андин у асманға қарап уһ тартип хорсинғандин кейин, у адәмгә: «Әффата» (мәниси «ечил») деди. ³⁵ У адәмниң қулақлири дәрһал ечилип, тилиму ечилип раван гәп қилишқа башлиди. □

³⁶ Әйса уларға буни һеч кимгә ейтмаслиқни тапилиди. Лекин уларға һәр қанчә тапилиған болсиму, бу хәвәрни йәнила шунчә кәң тарқитивәттә. ³⁷ Халайиқ бу ишқа мутләқ һайран қелишип:

— У һәммә ишларни қалтис қилидикән! һәтта гасларни аңлайдиған, гачиларни сөзләйдиған қилидикән, — дейишти. ■

8

Әйсаниң төрт миң кишини тойдуруши *Мат. 15:32-39*

¹ Шу күнләрдә, йәнә зор бир топ халайиқ жиғилған еди. Уларниң йегидәк һеч немиси болмиғачқа, у мухлислирини йениға чақирип: ■

² — Бу халайиққа ичим ағрийдү. Чүнки улар мениң йенимда турғили үч күн болди, уларда йегидәк һеч нәрсиму қалмиди. ³ Уларни өйлиригә ач қосақ қайтурсам, йолда һалидин кетиши мүмкин. Чүнки бәзилири жирақтин кәлгән экән, — деди.

⁴ Мухлислири буниңға җававән:

□ **7:26** «аял... Фәникий миллитидин еди» — яки «аял... Фәникилик еди» яки «аял... Фәника районилик еди». У Йәһудий эмәс, әлвәттә. У әслидә бутпәрәс болуши мүмкин. □ **7:27** «Алди билән балилар қосиғини тойғузсун; чүнки балиларниң ненини кичик иштларға ташлап бериш тоғра эмәс» — Мәсиһ Әйса бу йәрдә өзиниң дәсләпки вәзиписини Йәһудийларға хуш хәвәрни йәткүзүш, дәп тақитләйдү. «Кичик иштлар» бәлким һақарәтлик сөз болмай, өйдики арзулуқ пистилирини көрситидү.

Мошу аялниң етиқати тоғрисида «Матта»дики «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ **7:31** Мат. 15:29.

■ **7:32** Мат. 9:32; Луқа 11:14. □ **7:33** «У... бармақлирини униң қулақлириға тикти, түкүрүп, бармиғини униң тилиға тәккүзди» — тәржимимиз бойичә Мәсиһ бәлким өз бармиғи үстигә төкүргән болуши мүмкин, болмиса у йәргә төкүргән болса керәк. □ **7:35** «...тилиму ечилип раван гәп қилишқа башлиди» — грек тилида «...тилиниң таниси йешилип, раван гәп қилишқа башлиди»

■ **7:37** Яр. 1:31. ■ **8:1** Мат. 15:32.

— Бундак хилвәт бир жайда бу кишиләрни тойдурғидәк нанни нәдин тапқили болсун? — дейишти.

5 — Қанчә нениңлар бар? — дәп сориди у.

Йәттә, — дейишти улар.

6 Буниң билән у хәлиқни йәрдә олтиришқа буйруди. Андин йәттә нанни қолиға алди вә *Худаға* тәшәккүр-мәдһийә ейтип уштуп, көпчиликкә тутушқа мухлислириға бәрди. Улар халайиққа үлөштүрүп бәрди. 7 *Мухлисларда* йәнә бир қанчә кичик белиқму бар еди. У *Худаға* тәшәккүр ейтип уларни бәрикәтләп, мухлислириға үлөштүрүп беришни ейтти. 8 Халайиқ тойғичә йеди; улар ешип қалған парчиларни йәттә севәткә теривалди. 9 Йегәнләр төрт миңчә киши еди. У уларни йолға салди, 10 андин мухлислири билән биллә дәрһал кемигә чүшүп, Далманута тәрәплиригә бәрди. ■

Пәрсийләрниң мәҗизилик аламәтни көрүшни тәләп қилиши

Мат. 16:1-4

11 Пәрсийләр чиқип, уни синаш мәхситидә униңдин бизгә асмандин бир мәҗизилик аламәт көрсәтсәң, дәп тәләп қилишип, униң билән муназирашәкили турди. □ ■ 12 У ичидә бир улук-кичик тинип:

— Бу дәвир немишкә бир «мәҗизилик аламәт»ни истәп жүриду? Шунни силәргә бәрһәк ейтип қояйки, бу дәвиргә һеч қандақ мәҗизилик аламәт көрситилмәйду, — деди. □ ■

13 Андин улардин айрилип, йәнә кемигә чиқип, деңизниң у четигә өтүп кәтти.

Сахтипәзлик «ечитқу»сидин сақлиниш

Мат. 16:5-12

14 Мухлислар нан елип келишни унтуған болуп, кемидә бир тал нандин башқа йәйдигини йоқ еди. 15 У уларни ағаһландуруп:

— Еһтият қилиңлар, Пәрсийләрниң ечитқуси вә һеродниң ечитқусидин һези болуңлар, — деди. □ ■ 16 Мухлислар өз ара мулаһизилишип:

— Униң бундақ дейиши нан әкәлмигәнлигимиздин болса керәк, — дейишти.

17 Әйса уларниң немә *дейишиватқанлигини* билип:

— Немишкә нан йоқлуғи тоғрисида мулаһизә қилисиләр? Силәр техичә пәм-парасәт яки чүшәнчигә егә болмидиңларму? Қәлблиринңар техиму бихудлишип кетиватамду? ■ 18 Көзүңлар туруп көрмәйватамсиләр? Қулиқиңлар туруп аңлимайватамсиләр? Есиңларда йоқму? 19 Бәш миң кишигә бәш нанни уштуғинимда, парчиларға лиқ толған қанчә кичик севәтни жиғивалдиңлар? — деди.

— Он иккини, — жавап бәрди улар. □ ■

20 — Йәттә нанни төрт миң кишигә уштуғинимда, парчиларға лиқ толған қанчә севәтни жиғивалдиңлар? — деди у.

□ **8:8** «улар ешип қалған парчиларни ... теривалди» — «улар» — мухлислар яки пүтқул халайиқни көрситиду. «Йәттә севәт...» — «севәт» грек тилида бу сөз бәк чоң бир хил севәтни көрситиду. ■ **8:10** Мат. 15:39. □ **8:11** «Пәрсийләр чиқип, уни синаш мәхситидә униңдин бизгә асмандин бир мәҗизилик аламәт көрсәтсәң...» — Пәрсийләр тәләп қилған «мәҗизилик аламәт» Әйсаниң һәқиқий Мәсиһ әкәнлигини испатлайдиган бир карамәтни көрситиду, әлвәттә. ■ **8:11** Мат. 12:38; 16:1; Луқа 11:29; Юһ. 6:30. □ **8:12** «у ичидә бир улук-кичик тинип...» — грек тилида «у роһида бир улук-кичик тинип...». «Роһ» мошу йәрдә униң өзиниң (инсаний) роһини билдүриду. ■ **8:12** Мат. 16:4.

□ **8:15** «Еһтият қилиңлар, Пәрсийләрниң ечитқуси вә һеродниң ечитқусидин һези болуңлар» — «Мат.» 16:1-12ниму көрүң. ■ **8:15** Мат. 16:6; Луқа 12:1. ■ **8:17** Мар. 6:52. □ **8:19** «...қанчә кичик севәт...» — «севәт» грек тилида «қол севәт». ■ **8:19** Мат. 14:17,20; Мар. 6:38; Луқа 9:13; Юһ. 6:9.

— Йэттини, — Жавап бәрди улар. ■

21 У уларға:

— Ундақта, қандақсигә силәр техи чүшәнмәйсиләр? — деди. □

Бәйт-Саидадики бир корниң сақайтилиши

22 Улар Бәйт-Саида йезисиға кәлди; халайиқ бир кор адәмни униң алдиға елип келип, униңға қолуни тәккүзүп қойсаң, дәп өтүнди. ²³ У кор адәмниң қолидин тутуп йезиниң сиртиға йетиләп барди; униң көзлиригә түкүрүп, үстигә қоллирини тәккүзүп:

— Бирәр нәрсә көрүватамсән? — дәп сориди. ■

24 У бешини көтирип:

— Кишиләрни көрүватимән; улар худди меңип жүрүватқан дәрәкләрдәк көрүнүватиду, — деди.

25 Андин у қайтидин қоллирини у адәмниң көзлиригә тәккүзди. У көзлирини ечивиди, көзлири әслигә келип, һәммә нәрсини ениқ көрди. □ ²⁶ Әйса уни өйигә қайтуруп:

— Йезигиму кирмә, яки йезидики һеч кимгә бу ишни уқтурма, — дәп тапилиди. □

Петрусниң Әйсани Қутқузуғучи-Мәсиһ дән тоңуши

Мат. 16:13-20; Луқа 9:18-21

27 Әйса мухлислири билән чиқип Қәйсәрийә-Филиппи райониға қарашлиқ кәнт-йезиларға барди. Йолда у мухлислиридин:

— Кишиләр мени ким дәйду? — дәп сориди. ■

28 Улар униңға:

— Бәзиләр сени Чөмүлдүргүчи Йәһя, бәзиләр Иляс пәйгәмбәр вә йәнә бәзиләр илғарки пәйгәмбәрләрдin бири дәп қарайдикән, — дәп жавап беришти. ■

29 У улардин:

— Әнди силәрчу, силәр мени ким дәп билисиләр? — дәп сориди.

Петрус жававән: — Сән Мәсиһдурсән, — деди. □ ■

30 У уларға өзи тоғрилиқ һеч кимгә тинмаслиқни жиддий тапилиди.

Әйсаниң өлүп тирилидиғанлигини алдин-ала ейтиши

Мат. 16:21-28; Луқа 9:22-27

31 Шуниң билән у Инсаноғлиниң нурғун азап-оқубәт тартиши, ақсақаллар, баш каһинлар вә Тәврат устазлири тәрипидин чәткә қеқилиши, өлтүрүлүши вә үч күндин кейин тирилдүрүлүши муқәррәр экәнлигини мухлислириға үгитишкә башлиди. □ ■ ³² У бу ишни очуқ-ашкарә сөзләп бәрди. Буниң билән Петрус уни

■ **8:20** Мат. 15:36,37. □ **8:21** «Ундақта, қандақсигә силәр техи чүшәнмәйсиләр?» — Мәсиһниң бу соали мухлислири жиғивалған «он икки (кичик) севәт» вә «йәттә (чоң) севәт» билән мунасивәтликтур. Қизиқ бир иш шуки, Маркус өзиниң Инжілдики баянида Мәсиһниң (өлүмдин тирилиштин башқа) жәмий он тоққуз алаһидә мөжизисини хатириләйду. «Қошумчә сөз»имизни көрүң.

■ **8:23** Мар. 7:32. □ **8:25** «У көзлирини ечивиди.» — яки «у бешини көтиривиди...» яки «у көзлирини йоған ачти...».

□ **8:26** «Йезигиму кирмә, яки йезидики һеч кимгә бу ишни уқтурма» — Мәсиһ немишкә шундақ тапилиди? Шүбһисизки, Бәйт-Саидадикиләр аллиқачан униң көп мөжизилирини көрүп туруп техичә товва қилмиған еди («Мат.» 11:21ни көрүң).

■ **8:27** Мат. 16:13; Луқа 9:18. ■ **8:28** Мат. 14:2. □ **8:29** «Сән Мәсиһдурсән» — «Мәсиһ» дегән сөз тоғрилиқ «Тәбирләр»имизни көрүң.

■ **8:29** Мат. 16:16; Юһ. 6:69. □ **8:31** «Инсаноғлиниң.... ақсақаллар, баш каһинлар вә Тәврат устазлири тәрипидин чәткә қеқилиши» — шу чағда икки «баш каһин» бар еди — «Аннас» вә униң күйоғли «Қаяфа».

■ **8:31** Мат. 16:21; 17:22; 20:18; Мар. 9:31; 10:33; Луқа 9:22; 18:31; 24:7.

бир чәткә тартип, уни әйипләшкә башлиди. □ ³³ Лекин у бурулуп мухлислириға қарап, Петрусни әйипләп:

— Арқамға өт, Шәйтан! Сениң ойлиғанлириң Худаниң ишлири әмәс, инсанниң ишлириду, — деди. □ ■

³⁴ Андин мухлислири билән халайиқниму чақирип мундақ деди:

— Кимдәким маңа әгишишни нийәт қилса, өзидин кечип, өзиниң крестини көтирип маңа әгәшсун! □ ■ ³⁵ Чүнки кимдәким өз женини кутқузай деса, чоқум униңдин мәһрум болиду; лекин кимдәким мән үчүн вә хуш хәвәр үчүн өз женидин мәһрум болса, уни кутқузиду. ■ ³⁶ Чүнки бир адәм пүткүл дуняға егә болуп, женидин мәһрум қалса, буниң немә пайдиси болсун?! □ ■

³⁷ У немисини жениға тегишсун?! ■ ³⁸ Чүнки кимдәким зинахор вә гунакар бу дәвир алдида мәндин вә мениң сөзлиримдин номус қилса, Инсаноғлиму атисиниң шаншәриви ичидә муқәддәс пәриштиләр билән биллә кәлгинидә, униңдин номус қилиду. □ ■

9

Әйсаниң жулалиқта көрүнүши

Мат. 17:1-13; Луқа 9:28-36

¹ У уларға йәнә:

— Мән силәргә шуни бәрһәк ейтип қояйки, бу йәрдә турғанларниң арисидин өлүмниң тәмини тетиштин бурун жәзмән Худаниң падишалигиниң күч-қудрәт билән кәлгәнлигини көридиғанлар барду. □ ■

Әйсаниң жулалиқта көрүнүши

² Вә алтә күндин кейин, Әйса Петрус, Яқуп вә Юһаннани айрип елип, егиз бир таққа чиқти. У йәрдә униң сияқ уларниң көз алдидила өзгирип, ■ ³ кийимлири йәр йүзидики һеч бир ақартқучиму ақарталмиғидәк дәрижидә пақирап қардәк

□ **8:32** «Буниң билән Петрус уни бир чәткә тартип, уни әйипләшкә башлиди» — Петрусниң әйиплиши шүһисизки, өзүң улук падиша Мәсиһ туруп, бешиңға мошундақ дәһшәтлик ишларни чүшүрмәслиғиң керәк еди, дегәндәк. «Мат.» 16:22ни көрүң. □ **8:33** «Арқамға өт, Шәйтан!» — Әйса бу әйттә «Шәйтан» дегән бу сөзини биринчидин «дүшмән» дегән мәнидә ишлитип, өзиниң дүшмини болуп қалған Петрусқа ейтиду. Иккинчидин, Шәйтан өзи Петрус арқалиқ Әйсаға пүтликашақ болмақчи еди. ■ **8:33** 2Сам. 19:22. □ **8:34** «Кимдәким маңа әгишишни нийәт қилса, өзидин кечип, өзиниң крестини көтирип маңа әгәшсун!» — «Мат.» 10:38ни, шундақла униңдики изаһатниму көрүң. ■ **8:34** Мат. 10:38; 16:24; Луқа 9:23; 14:27. ■ **8:35** Мат. 10:39; 16:25; Луқа 9:24; 17:33; Юһ. 12:25. □ **8:36** «...женидин мәһрум қалса, буниң немә пайдиси болсун?!» — «жан» мошу йәрдә пәкәт һаятни әмәс, бәлки адәмниң салаһийити, роһий дунясини көрситиду. ■ **8:37** Зәб. 48:7-10 □ **8:38** «зинахор вә гунакар бу дәвир» — «зинахор» бәлким һәм жисманий һәм көчмә (Худаға вапасизлиқ қилғучи, дегән) мәнидимү ишлитилиду. «Инсаноғли» — Мәсиһ, әлвәттә. «Тәбирләр»нимү көрүң. ■ **8:38** Мат. 10:32; Луқа 9:26; 12:8; 2Тим. 2:12; 1Юһа. 2:23. □ **9:1** «Бу йәрдә турғанларниң арисидин өлүмниң тәмини тетиштин бурун жәзмән Худаниң падишалигиниң күч-қудрәт билән кәлгәнлигини көридиғанлар барду» — бизниңчә 9:1-әйттики сөзниң муһим мәнаси 9:2-13дә тәсвирләнгән қарамәт ишларни көрситиду. Башқа алимлар у: (1) Әйса өлтүрүлгәндин кейин мухлислириға қайта көрүнүши билән; (2) Муқәддәс Роһниң келиши билән; (3) Мәсиһниң шариви жамаәттә аян қилиниши билән; (4) Әйсаниң дуняға қайтип келиши билән әмәлгә ашурулди, дәп қарайду. Жуқириқи (1)-, (2)-, (3)-пикир сәл орунлуқ болғини билән, лекин Әйсаниң «бу йәрдә турғанларниң арисидин... көридиғанлар бар» дегинидин қариганда, **бәзи** расулар бу ишни көриду, шуңа муһим әмәлгә ашурулуши 9:2-13дики «Әйсаниң жулалиқта көрүнүши» дегән иштур, дәп қараймиз. ■ **9:1** Мат. 16:28; Луқа 9:27. ■ **9:2** Мат. 17:1; Луқа 9:28.

аппақ болди. ⁴ Уларниң көз алдида Муса вә Иляс пайгәмбәрләр туықсиз көрүнди; улар Әйса билән сөзлишиватқан еди. ⁵ Петрус бу ишқа жававән Әйсаға:

— Устаз, бу йәрдә болгинимиз интайин яхши болди! Бирини саңа, бирини Мусаға, йәнә бирини Илясқа атап бу йәргә үч кәпә ясайли! — деди ⁶ (чүнки Петрус немә дейишини билмәй қалған еди, чүнки улар қорқунучқа чөмүп кәткән еди).

⁷ Туықсиз бир парчә булут уларни қапливалди вә булуттин: «Бу Мениң сөйүмлүк Оғлумдур; униңға қулақ селиңлар!» дегән аваз аңланди. ⁸ Улар лапидә әтрапиға қаришивиди, лекин йәнә һеч кимни көрмиди, өз йенида пәкәт Әйсанила көрди.

⁹ Улар тағдин чүшүватқанда, Әйса уларға, Инсаногли өлүмдин тирилдүрүлмигичә, көргәнлирини һеч кимгә ейтмаслиқни әмир қилип тапилиди. ¹⁰ Улар униң бу сөзини көңлигә пүкүп, «өлүмдин тирилиш» дегәнниң зади немә экәнлиги һәққидә өз ара мулаһизиләшти.

¹¹ Улар униңдин йәнә:

— Тәврат устазлири немә үчүн: «Иляс пайгәмбәр Мәсиһ келиштин авал қайтип келиши керәк?» дейишиду? — дәп сорашти.

¹² У уларға жававән:

— Иляс пайгәмбәр дәрвәкә Мәсиһтин авал келиду, андин һәммә ишни орниға кәлтүриду; әнди немишкә муқәддәс язмиларда Инсаногли көп азап-оқубәт чекиду вә хорлиниду, дәп пүтүлгән? ¹³ Лекин мән силәргә шуни ейтәйки, Иляс пайгәмбәр дәрһәқиқәт кәлди вә дәл муқәддәс язмиларда у һәққидә пүтүлгәндәк, кишиләр униңға немини халиса шундақ қилди.

Жин чаплашқан балиниң азат қилиниши

Мат. 17:14-20; Луқа 9:37-43

¹⁴ Улар мухлисларниң йениға қайтип барғинида, зор бир топ адәмләрниң уларниң әтрапиға олишивалғанлигини, бир нәччә Тәврат устазлириниң улар билән муназирә қилишиватқанлигини көрди. ¹⁵ Уни көргән пүтүн халайиқ интайин һәйран болушти вә жүгүрүп келип униң билән саламлашти. ¹⁶ у улардин:

— Улар билән немә тоғрилиқ муназирә қилишиватисиләр, — дәп сориди. ¹⁷ Халайиқтин бирәйлән униңға:

^{9:5} «Устаз» — грек тилида (һәм ибраний тилида) «Рабби» дейилиду. «бирини саңа, бирини Мусаға, йәнә бирини Илясқа атап бу йәргә үч кәпә ясайли!» — бу сөз вә пүтүн вақиә тоғрилиқ йәнә «Матта»дики «қошумчә сөзимизни көрүң. ^{9:7} Қан. 18:19; Йәш. 42:1; Мат. 3:17; 17:5; Мар. 1:11; Луқа 3:22; 9:35; Кол. 1:13; 2Пет. 1:17. ^{9:9} Мат. 17:9; Луқа 9:36. ^{9:11} Мал. 4:5; Мат. 11:14; Луқа 1:17. ^{9:12} «Иляс пайгәмбәр дәрвәкә Мәсиһтин авал келиду, андин һәммә ишни орниға кәлтүриду» — «Илясниң авал келиши» вә униң «һәммини орниға кәлтүрүш»ни көрсәткән бешәрәт вә башқа тәпсилатлири Тәврат, «Мал.» 4:5-бдә хатирлиниду. «әнди немишкә муқәддәс язмиларда иИнсаногли көп азап-оқубәт чекиду вә хорлиниду, дәп пүтүлгән?» — «немишкә...?» — Әгәр улук Иляс пайгәмбәр келип Мәсиһ үчүн йол тәйярлиған болса, зади «немишкә» хәлиқ Мәсиһни қобул қилмайду? Йәһя пайгәмбәр дәрвәкә «Иляс пайгәмбәр»ниң роһи вә күчидә кәлгини билән («Луқа» 1:17) у өлтүрүлгән вә Мәсиһму униңға охшақ өлтүрүлиду (13-айәтниму көрүң). ^{9:12} Зәб. 21:7; Йәш. 53:4; Дан. 9:26; Вәһ. 11:4-7. ^{9:13} «лекин мән силәргә шуни ейтәйки, Иляс пайгәмбәр дәрһәқиқәт кәлди вә дәл муқәддәс язмиларда у һәққидә пүтүлгәндәк, кишиләр униңға немини халиса шундақ қилди» — мошу йәрдә Мәсиһ Йәһя пайгәмбәрни йәнә Иляс пайгәмбәргә охшитиду. ^{9:13} Мал. 4:5,6 ^{9:16} «У улардин: — ... дәп сориди» — «улар» мошу йәрдә (1) мухлисларини; (2) халайиқниң өзлирини (3) Тәврат устазлирини көрситиши мүмкин. Бизниңчә (2) яки (3) тоғра болуши керәк; халайиқтин бири мошу соалға жавап бериду. Бәзи кона көчүрмилиридә «улар»ниң орнида «Тәврат устазлири» дейилиду.

— Устаз, мән оғлумни сениң алдиңға елип кәлдим, чүнки униңға гача қилғучи бир роһ чаплишивалған. □ ■ 18 Һәр қетим роһ уни чирмивалса, уни тартиштуруп жиқитиду, шуниң билән балиниң ағзи көпүклишип, чишлири киришип кетиду; қақшал болуп қалиду. Мухлислириңдин жинни һайдивәткәйсиләр дәп тилидим, бирақ улар қилалмиди, — деди. □

19 У жававән: — Әй етиқатсиз дәвир, силәр билән қачанғичә турай?! Мән силәргә йәнә қачанғичә сәвир қилай? — Балини алдимға елип келиңлар — деди.

20 Улар балини униң алдиға елип кәлди. Әйсани көрүш биләнла роһ балиниң пүтүн бәдинини тартиштурувәтти. Бала жиқилип, ағзидин көпүк чиққан пети йәрдә жумилап кәтти. ■

21 У балиниң атисидин:

— Бу иш бешиға кәлгинигә қанчә узун болди? — дәп сориди.

У: — Кичигидин тартип шундақ, 22 жин уни һалак қилиш үчүн көп қетим отқа вә суға ташлиди. Әнди бир амал қилалсаң, бизгә ич ағритип шапаәт қилғайсән! — деди.

23 Әйса униңға: — «Қилалсаң!» дәйсәнғү! Ишәштә болған адәмгә һәммә иш мүмкинду! — деди. ■

24 Балиниң атиси дәрһал: — Мән ишинимән; ишәшсизлигимгә мэдәт қилғайсән! — деди жиғлап нида қилип. 25 Әнди Әйса көпчиликниң жүгүрүшүп кәлгәнлигини көрүп, һелиқи напак роһқа тәнбиһ берип: — Әй адәмни гас вә гача қилғучи роһ! Буйруқ қилимәнки, униңдин чиқ, иккинчи киргүчи болма! — деди.

26 Шу һаман жин бир чирқириди-дә, балини дәһшәтлик тартиштуруп, униңдин чиқип кәтти. Бала өлүктәк йетип қалди, халайиқниң көпинчиси «У өлди!» дейишти. 27 Лекин Әйса балини қолидин тутуп йөлиди, бала орнидин турди.

28 Әйса өйгә киргәндин кейин, мухлислири униң билән ялғуз қалғанда униңдин: — Биз немә үчүн жинни һайдивәтәлмидуқ? — дәп сорашти. ■

29 У уларға: — Бу хил жин дуа вә розидин башқа йол билән чиқирилмас, — деди. □

Әйсаниң өлүп тирилидиғанлигини йәнә алдин-ала ейтиши

Мат. 17:22-23; Луқа 9:43-45

30 Улар шу йәрдин айрилип, Галилийәдин өтүп кетивататти. Бирақ у бун иһч кимниң билишини халимайтти. ■ 31 Чүнки у мухлислириға:

— Инсаноғли инсанларниң қолиға тапшурулуп, улар уни өлтүриду. Өлтүрүлүп үч күндин кейин у тирилиду, — дегән тәлимни беривататти. 32 Лекин мухлислар бу сөзини чүшәнмиди һәмдә униңдин сорашқиму петиһалмиди.

Һақиқий улуқ ким?

Мат. 18:1-5; Луқа 9:46-48

33 У КәпәрНаһум шәһиригә кәлди. Өйгә киргәндә у улардин:

— Йолда немә тоғрисидә мулаһизиләштиңлар? — дәп сориди. ■ 34 Лекин улар шүк турди, чүнки улар йолда қайсимиз әң улуқ дәп бир-бири билән мулаһизиләшкән еди.

□ 9:17 «мән оғлумни сениң алдиңға елип кәлдим» — бу кишиниң «сениң алдиңға» дегини униң Мәсив вә мухлислирини «бир адәмдәк» дәп қарайтти, дәп билдүриду. Бир тәрәптин мошу көзқараш тоғриду. ■ 9:17 Мат. 17:14; Луқа 9:37,38. □ 9:18 «уни тартиштуруп жиқитиду» — яки «уни йәргә жиқитиветиду». «қақшал болуп қалиду» — яки «пүтүн эзайи қетип қалиду». ■ 9:20 Мар.

1:26. ■ 9:23 Луқа 17:6. ■ 9:28 Мат. 17:19. □ 9:29 «Бу хил жин дуа вә розидин башқа йол билән чиқирилмас» — бәзи кона көчүрмиләрдә «розидин» дегән сөз теһилмайду. ■ 9:30 Мат. 16:21; 17:22; 20:18; Мар. 8:31; 10:33; Луқа 9:22; 18:31; 24:7. ■ 9:33 Мат. 18:1; Луқа 9:46; 22:24.

35 У олтирип, он иккэйлэнни йенига чақирип, уларга:

— Ким биринчи болушни истигән болса, шу һәммэйләнниң әң ахирқиси вә һәммэйләнниң хизмәтқари болсун, — деди. ■ 36 Андин у кичик бир балини оттурида турғузди вә уни кучигиға елип туруп, уларга мундақ деди:■

37 — Ким мениң нагимда мошундақ кичик балини қобул қилса, мени қобул қилған болиду. Ким мени қобул қилса, у мени әмәс, бәлки мени әвәткүчини қобул қилған болиду.□ ■

Қарши турмаслиқниң өзи қоллиғанлиқтур

Луқа 9:49-50

38 Юһанна униңға:

— Устаз, сениң намиң билән жинларни һайдаватқан бирисини көрдүқ. Лекин у биз билән биргә саңа әгәшкәнләрдин болмиғачқа, уни тостуқ, — деди.■

39 Лекин Әйса: — Уни тосмаңлар. Чүнки мениң нагим билән бир мөжизә яратқан бириси арқидинла мениң үстүмдин яман гәп қилиши мүмкин әмәс. ■ 40 Чүнки бизгә қарши турмиғанлар бизни қоллиғанлардур. 41 Чүнки мән силәргә шуни бәрһәқ ейтип қояйки, Мәсикә мәнсуп болғанлиғиңлар үчүн, мениң нагимда силәргә һәтта бирәр пиялә су бәргән кишиму өз инъамиға еришмәй қалмайду.■

Гунаниң езитқулуғи

Мат. 18:6-9; Луқа 17:1-2

42 Лекин маңа етиқат қилған бундақ кичикләрдин бирини гунаға путлаштурған һәр қандақ адәмни, у бойниға йоған түгмән теши есилған һалда деңизға ташливетилгини әвзәл болатти.■

43 Әгәр әнди қолуң сени гунаға путлаштурса, уни кесип ташливет. Чүнки икки қолуң бар һалда дозаққа, йәни өчүрүлмәс отқа киргиниңдин көрә, чолақ һалда һаятлыққа киргиниң әвзәлдур. ■ 44 Чүнки дозақта шуларни йәйдиган курут-қоңғузлар өлмәйду, ялқунлуқ от өчмәйду.□ ■

45 Әгәр әнди путуң сени гунаға путлаштурса, уни кесип ташливет. Чүнки икки путуң бар һалда дозаққа, йәни өчүрүлмәс отқа ташланғиниңдин көрә, токур һалда һаятлыққа киргиниң әвзәл. 46 Чүнки дозақта шуларни йәйдиган курут-қоңғузлар өлмәйду, ялқунлуқ от өчмәйду.■

47 Әгәр көзүң сени гунаға путлаштурса, уни оюп ташливет. Икки көзүң бар һалда отлуқ дозаққа ташланғиниңдин көрә, сиңар көзлүк болуп Худаниң падишалиғиға киргиниң әвзәл. 48 Чүнки дозақта шуларни йәйдиган курут-қоңғузлар өлмәйду, ялқунлуқ от өчмәйду.■

■ 9:35 Мат. 20:27; Мар. 10:43. ■ 9:36 Мар. 10:16. □ 9:37 «Ким мениң нагимда мошундақ кичик балини қобул қилса...» — яки «ким мениң нагимда мошундақ кичик балини күтсә...». ■ 9:37 Мат. 18:5; Луқа 9:48; Юһ. 13:20. ■ 9:38 Луқа 9:49. ■ 9:39 1Кор. 12:3. ■ 9:41 Мат. 10:42. ■ 9:42 Мат. 18:6; Луқа 17:2. ■ 9:43 Қан. 13:7; Мат. 5:30; 18:8. □ 9:44 «Чүнки дозақта шуларни йәйдиган курут-қоңғузлар өлмәйду, ялқунлуқ от өчмәйду» — бәзи кона көчүрмиләрдә бу 44- вә 46-айәт тепилмайду. ■ 9:44 Йәш. 66:24. ■ 9:46 Йәш. 66:24 ■ 9:48 Йәш. 66:24

49 Һәммә адәм от билән тузлиниду вә һәр бир қурбанлиқ туз билән тузлиниду. □ ■
 50 Туз яхши нәрсидур. һалбуки, әгәр туз өз тузлуғини йоқатса, униңға қайтидин туз тәммини қандақму киргүзгили болиду? Өзүңларда туз тепилсун вә бириңлар билән енақлиқта өтүңлар. □ ■

10

Талақ тоғрисидики тәлим
Мат. 19:1-12

1 У у йәрдин қозғилип, Йәһудийә өлкиси тәрәплиридин өтүп, Иордан дәрйясиниң у қетидики районларғиму барди. Топ-топ адәмләр йәнә униң әтрапиға олишивалған еди. У адити бойчә уларға тәлим беришкә башлиди. ■ 2 Бәзи Пәрсийләр униң йениға келип уни қилтаққа чүшүрүш мәхситидә униңдин: — Бир адәмниң аялини талақ қилиши Тәврат қануниға уйғунму? — дәп сориди. □

3 Лекин у жававән: — Муса пәйғәмбәр силәргә немә дәп буйруған? — деди. 4 Улар: — Муса пәйғәмбәр кишиниң аялини бир парчә талақ хети йезипла талақ қилишиға рухсәт қилған, — дейишти. □ ■

5 Әйса уларға:

— Таш жүрәклиғиңлардин у силәргә бу әмирни пүткән; 6 лекин Худа аләм апиридә болғинида инсанларни «әр вә аял қилип яратти». ■ 7 «Шу сәвәптин әр киши ата-анисидин айрилиду, аяли билән бирилишип ■ 8 иккилиси бир тән болиду». Шундақ экән, әр-аял әнди икки тән әмәс, бәлки бир тән болиду. □ ■

9 Шуниң үчүн, Худа қошқанни инсан айримисун, — деди. ■

□ 9:49 «Һәммә адәм от билән тузлиниду вә һәр бир қурбанлиқ туз билән тузлиниду» — бу сирлиқ жүмлә чоқум «Лав.» 2:13, «Чөл.» 31:23, «Әз.» 43:23, «Йәш.» 34:6 вә 66:20 һәмдә жуқуриқи 42-48 айтләр билән мунасивәтликтур. Мәнәси бәлким: — (1) гөш-көктатларни туз билән узун сақлиғили болғандәк, Мәсйһгә ишәнмигәнләр дозакниң отида «чиримай, сақлинип» мәңгү жазалиниду; яки (2) Мәсйһгә әгәшкәнләр мошу дуняда (туз яриға сепилгәндәк) жапа-мушәққәт, азап-оқубәт чекиду; яки (3) мәнәси һәр икки тәрәптикидәк болиду — демәк, һәр бир киши өзиниң Әйса Мәсйһкә болған мунасивитидә мувапиқ жапа-мушәққәт, азап-оқубәт чекиду; етиқатчилар мошу дуняда жапа-мушәққәтләр арқилиқ тавлинип паклиниду, етиқатсизлар дозакта мәңгү азап тартиду. Бизниңчә 3-мәнәси тоғра келиши мүмкин. Рәббимиз бу йәрдә һәм етиқатчиларни һәм етиқатсизларниму көздә тутиду. Бизниңчә пақәт етиқатчилар Худаға атилидиған қурбанлиқ болалайду, шуңа айтәниң биринчи қисимда һәммә адәм, иккинчи қисимда етиқатчилар («қурбанлиқ» сүпитидә) көздә тутулиду. ■ 9:49 Лав. 2:13. □ 9:50 «Туз яхши нәрсидур. һалбуки, әгәр туз өз тузлуғини йоқатса, униңға қайтидин туз тәммини қандақму киргүзгили болиду?» — туз болса (1) тәм бериду; (2) чирип кетиштин тосиду; (3) зәхим-яриларни сақайтиду. Мухлисларниң бу дуняға болған ролы буниңға охшап кетиши керәк. «Өзүңларда туз тепилсун вә бириңлар билән енақлиқта өтүңлар» — бу сирлиқ жүмлиниң мәнәси үчүн «Мат.» 5:13, «Әф.» 4:29, «Кол.» 4:бни көрүң. Етиқатчилар «тузлуқ» болса өзини пак тутиду, лекин буниңдин һали чоңлиқ қилмайду — бәлки муһәббети, хатиржәмлиги вә хошаллиги билән гунада тутулғанларни Худаниң йолиға жәлип қилғучилардур. ■ 9:50 Мат. 5:13; Луқа 14:34; Рим. 12:18; Ибр. 12:14. ■ 10:1 Мат. 19:1. □ 10:2 «қилтаққа чүшүрүш мәхситидә» — әслидә Йәһя пәйғәмбәр һерод падишаға «талақ қилсақ болмайду» дәп тәнбиһ берип, униң чишиға тегип өлтүрүлгән еди. Шүбһисизки, Пәрсийләрниң мәхсәтлириниң бири: — Әйсаму «талақ қилишқа болмайду» деса, һерод падиша уни Йәһяға охшап өлтүрүвәтәтти. □ 10:4 «Муса пәйғәмбәр кишиниң аялини бир парчә талақ хети йезипла талақ қилишиға рухсәт қилған» — мошу әмирниң тоғриси «Қан.» 24:1дә тепилиду. Йәнә «қоюп бериш» тоғрисидаки бир йәкүн үчүн «1Кор.»дики «қошумчә сөз»ниму (7-бап тоғрилиқ) көрүң. ■ 10:4 Қан. 24:1, 3; Йәр. 3:1; Мат. 5:31. ■ 10:6 Яр. 1:27, 2:24, 5:2; Мат. 19:4. ■ 10:7 Яр. 2:24; 1Кор. 6:16; Әф. 5:31. □ 10:8 «шу сәвәптин әр киши ата-анисидин айрилиду, аяли билән бирилишип иккилиси бир тән болиду» — «Яр.» 2:24. ■ 10:8 Яр. 2:24 ■ 10:9 1Кор. 7:10.

10 Улар өйгә қайтип келип киргәндә, мухлислири уныңдин бу һәқтә сориди. 11 У уларға:

— Аялини талақ қилип, башқа бирини әмригә алған киши аялиға гуна қилип зина қилған болиду. ■ 12 Ерини қоюветип, башқа әргә тәккән аялму зина қилған болиду, — деди. □

Әйсаниң кичик балиларға бәхит тилиши

Мат. 19:13-15; Лука 18:15-17

13 Қолуңни тәккүзгәйсән дәп, кишиләр кичик балилирини уның алдиға елип келивататти. Бирақ мухлислар елип кәлгәнләрни әйиплиди. ■ 14 Буни көргән Әйса ачқиқлинип, мухлислириға:

Балилар алдимға кәлсун, уларни тосмаңлар. Чүнки Худаниң падишалиғи дәл мошундақларға тәвәдур. □ ■ 15 Мән силәргә шуни бәрһәк ейтип қояйки, Худаниң падишалиғини сәбий балидәк қобул қилмиса, уныңға һәргиз кирәлмәйду, — деди. 16 Шуның билән у балиларни қучиғиға елип, уларға қоллирини тәккүзүп бәхит тилиди. □ ■

Пулдарлар Худаниң падишалиғиға кирәлмәдү?

Мат. 19:16-30; Лука 18:18-30

17 У йолға чиққанда, бириси уның алдиға жүгүрүп келип, уның алдида тизлинип уныңдин:

— И яхши устаз, мән қандақ қилсам мәңгүлүк һаятқа мираслиқ қилимән? — дәп сориди. ■

18 Лекин Әйса уныңға:

— Мени немишкә яхши дәйсән? Пәқәт биридин, йәни Худадан башқа һеч ким яхши әмәстур. 19 Сән Тәвраттики «Зина қилма, қатиллиқ қилма, оғрилиқ қилма, ялған гувалиқ бәрмә, хиянәт қилма, ата-анаңни һөрмәт қил» дегән пәрһиз-пәрзләрни билисән, — деди. □ ■

20 У адәм жававән: — Устаз, буларның һәммисигә кичигимдин тартип әмәл қилип келиватимән, — деди.

21 Әйсаниң уныңға қарап муһәббити қозғалди вә уныңға:

— Сәндә йәнә бир иш кәм. Берип пүтүн мал-мүлқиңни сетип, пулини йоқсулларға бәргин вә шундақ қилсаң, әрштә фәзнәң болиду; андин келип крестни көтирип маңа әгәшкин! — деди. □ ■

■ **10:11** Мат. 5:32; 19:9; Лука 16:18; 1Кор. 7:10. □ **10:12** «**Аял** ... ерини қоюветип...» — Йәһудий жәмийитидә бу интайн аз көрүлидигән әһвал. Лекин Йәһудий әмәсләр арасида даим йүз берәтти. Шуңа шүбһисизки, Мәсиниң мошу йәрдә көздә тутқини Йәһудий әмәсләрниму өз ичигә алиду. Йәнә «қоюп бериш» («талақ қилиш») тоғрисидики бир йәкүн үчүн «1Кор.»дики «қошумчә сөз»ниму (7-бап тоғрилиқ) көрүң. ■ **10:13** Мат. 19:13; Лука 18:15. □ **10:14** «Худаниң падишалиғи дәл мошундақларға тәвәдур» — яки «Худаниң падишалиғи дәл мошундақлардин тәркиб тапқандур». ■ **10:14** Мат. 18:3; 19:14; 1Кор. 14:20; 1Пет. 2:2. □ **10:16** «Шуның билән у балиларни қучиғиға елип, уларға қоллирини тәккүзүп бәхит тилиди» — бу әйттики грек тилиға қариғанда, мүмкинчилиги барки, у бир-бирләп кучаглап, балиларға айрим-айрим бәхит тилиди. ■ **10:16** Мат. 19:15; Мар. 9:36.

■ **10:17** Мат. 19:16; Лука 18:18. □ **10:19** «Зина қилма, қатиллиқ қилма, оғрилиқ қилма, ялған гувалиқ бәрмә, хиянәт қилма, ата-анаңни һөрмәт қил» — мошу әмирләр «Мис.» 20:12-16, «Қан.» 5:16-20 вә 24:14дә тепилиду. ■ **10:19** Мис. 20:12-16; 21:12; Қан. 5:16-20; Қан. 24:14; Рим. 13:9. □ **10:21** «...Андин келип крестни көтирип маңа әгәшкин!» — бәзи кона көчүрмиләрдә мошу йәрдә «крест көтирип» дегән сөз тепилмайду. «Крест көтириш» дегән уқум тоғрисида «Мат.» 10:38дики изабат вә башқа изабатларни көрүң. «Әйсаниң уныңға қарап муһәббити қозғалди» дегән сөзигә қариғанда, мүмкинчилиги барки, мәңгүлүк һаятни издигән яш бай жигит дәл Маркусның өзи еди. Бу жигит Маркус болмиса, «Әйсаниң муһәббити» тоғрилиқ қандақму хәвәр тапалайду? ■ **10:21** Мат. 6:19; Лука 12:33; 1Тим. 6:17.

22 Лекин мошу сөзни аңлап, униң чирайи тутулуп, қайғуға чөмүп у йәрдин кәтти. Чүнки униң мал-дунияси наһайити көп еди.

23 Андин Әйса чөрисигә сәпселип қарап, мухлислириға:

— Мал-дунияси көпләрниң Худаниң падишалиғиға кириши немидегән тәсликтә болиду-һә! — деди. ■

24 Мухлислар униң сөзлиригә интайин һайран болушти, лекин Әйса уларға йәнә жававән:

— Балилирим, мал-мүлүккә таянғанлар үчүн Худаниң падишалиғиға кириш немидегән тәс-һә! □ 25 Төгиниң йиңниниң көзидин өтүши бай адәмниң Худаниң падишалиғиға киришидин асандур! — деди.

26 Улар буни аңлап интайин бәк һайран болушуп, бир-биридин:

Ундақта, ким нижатқа еришәләйду? — дәп сорашти. 27 Әйса уларға қарап:

— Бу иш инсан билән вужудқа чиқиши мүмкин әмәс, лекин Худа үчүн мүмкин әмәс болмайду; чүнки Худаға нисбәтән һәммә иш мүмкин болиду, — деди. □ ■

28 Буниң билән Петрус униңға:

— Мана, биз болсақ, һәммини ташлап саңа әгәштуқ!? — дегили турди. ■

29 Әйса униңға жававән мундақ деди:

— Мән силәргә бәрһәқ шуни ейтип қояйки, мән үчүн вә хуш хәвәр үчүн өйи, ака-укилири, ача-сиңиллири, атиси, аниси, аяли, балилири яки йәр-зиминлиридин ваз кәчкәнләрниң һәммиси 30 бу заманда буларниң йүз һәссисигә, йәни өй, ака-ука, ача-сиңил, ана, балилар вә йәр-зиминларға (зиянкәшликләр қошулған һалда) муйәссәр болмай қалмайду вә келидигән замандиму мәңгүлүк һаятқа еришмәй қалмайду. 31 Лекин шу чағда нурғун алдида турғанлар арқиға өтиду, нурғун арқида турғанлар алдиға өтиду. ■

Әйсаниң өлүп тирилидигәнлигини йәнә алдин-ала ейтиши
Мат. 20:17-19; Луқа 18:31-34

32 Улар Йерусалимға чиқидигән йолда еди, Әйса һәмминиң алдида кетивататти. Мухлислири бәк һайран еди һәмдә униңға әгәшкәнләрму қорқунуч ичидә кетивататти. Әйса он иккәйләнни йәнә өз йениға тартип, уларға өз бешиға чүшидигәнлирини уқтурушқа башлап: □ ■

33 — Мана биз һазир Йерусалимға чиқип кетиватимиз. Инсаногли баш каһинлар вә Тәврат устазлириға тапшурулиду. Улар уни өлүмгә мәһкүм қилиду вә ят әлликләргә тапшуриду. 34 Улар болса уни мәскирә қилип, қамчилап, униң үстигә төкүриду вә уни өлтүриду. Лекин үч күндин кейин у қайта тирилиду, — деди. □

■ **10:23** Пәнд. 11:28; Мат. 19:23; Луқа 18:24.

□ **10:24** «мал-мүлүккә таянғанлар үчүн

Худаниң падишалиғиға кириш немидегән тәс-һә!» — бәзи кона көчүрмиләрдә мошу йәрдә «мал-мүлүкләргә таянғанлар үчүн» дегән сөз тепилмайду. □ **10:27** «чүнки Худаға нисбәтән һәммә иш мүмкин болиду» — грек тилида: «чүнки Худа билән һәммә иш мүмкин болиду». ■ **10:27** Аюп 42:2;

Йәр. 32:17; Зәк. 8:6; Луқа 1:37. ■ **10:28** Мат. 4:20; 19:27; Луқа 5:11; 18:28. ■ **10:31** Мат. 19:30; 20:16; Луқа 13:30. □ **10:32** «мухлислири» — Мошу йәрдә грек тилида «улар» билән билдүрүлиду. «Мухлислири бәк һайран еди һәмдә униңға әгәшкәнләрму қорқунуч ичидә кетивататти» — уларниң һайран қелиш яки қорқунучта болушниң сәваби: (1) у адәттидикәк улар билән биллә маңмай, бәлким намәлум сәвәптин алдида ялғуз маңатти; (2) у хәтәр йүз бериш мүмкинчилиги болған шу шәһәргә алдирап кетиватиду. ■ **10:32** Мат. 16:21; 17:22; 20:18; Мар. 8:31; 9:31; Луқа 9:22; 18:31; 24:7. □ **10:34**

«улар болса уни мәскирә қилип, қамчилап...» — Рим империйәсидә жаза қамчилири бир нәччә тәсмилиқ болуп, һәр бир тәсмиға қоғушун вә устихан парчилири бағланған болиду. Қамчилиригән вақтида жазаланғучи ялаңчилинип, йәргә тизландурулуп, икки йенида турған ләшкәр уни қамчилайтти. Жазаланғучи бәзи вақитларда һәтта мошу қамчилаштин өләтти.

Якуп билән Юханнаниң тәливи

Мат. 20:20-28

35 Зәбәдийниң огуллири Якуп билән Юанна униң алдиға келип:

— Устаз, сәндин немә тилсәк орундап бәрсәң, дәп өтүнимиз, — дейишти. ■

36 У уларға: — Силәргә немә қилип беришимни халайсиләр? — деди.

37 — Сән шан-шәривиндә болғиниңда, биримизни оң йениңда, биримизни сол йениңда олтарғузғайсән, — дейишти улар.

38 Әйса уларға жававән: — Немә тәләп қилғанлиғиңларни билмәйватисиләр. Мән ичидиған қәдәһни ичәләмсиләр? Мән қобул қилидиған чөмүлдүрүшни силәрму қобул қилаламсиләр? □ ■

39 — Қилалаймиз, — дейишти улар.

Әйса уларға:

— Дәрвәкә, мән ичидиған қәдәһимни силәрму ичисиләр вә мән қобул қилидиған чөмүлдүрүлүш билән чөмүлдүрүлисиләр. ⁴⁰ Бирақ оң яки сол йенимда олтиришқа несип болуш мениң олигимдә әмәс; бәлки кимләргә тәйярланған болса, шуларға берилиду, — деди. ■

41 Буниңдин хәвәр тапқан қалған он мухлис Якуп билән Юханнадин хапа болушқа башлиди. ■ ⁴² Лекин Әйса уларни йениға чақирип, мундақ деди:

— Силәргә мәлумки, ят әлләр үстидики һөкүмран дәп һесапланғанлар қол астидики хәлиқ үстидин буйруқвазлиқ қилип һакимийәт жүргүзиду, вә һоқуқдарлири уларни ғожайинларчә идарә қилиду. □ ■ ⁴³ Бирақ силәрниң араңларда бундақ иш болмайду; бәлки силәрдин ким мәртвилик болушни халиса, у силәрниң хизмитиңларда болсун; ■ ⁴⁴ вә ким араңларда биринчи болушни истисә, у һәммә адәмниң қули болсун. ⁴⁵ Чүнки Инсаноглиму дәрвәкә шу йолда көпчилик мениң хизмитимдә болсун демәй, бәлки көпчиликниң хизмитидә болай вә женимни пида қилиш бәдилигә нурғун адәмләрни һөрлүккә чиқирай дәп кәлди. □ ■

Қариғу Бартимайниң көзиниң сақайтилиши

Мат. 20:29-34; Луқа 18:35-43

46 Улар Йерихо шәһиригә кәлди. Әйса мухлислири вә зор бир топ адәмләр билән биллә Йериходин чиққан вақитта, Тимайниң Бартимай исимлиқ қариғу оғли йол бойида олтирип, тиләмчилик қиливататти. □ ■ ⁴⁷ У «Насарәтлик Әйса»ниң у йәрдә экәнлигини аңлап:

— И Давутниң оғли Әйса, маңа рәһим қилғайсән! — дәп товлашқа башлиди. □

■ **10:35** Мат. 20:20. □ **10:38** «Мән ичидиған қәдәһни ичәләмсиләр?» — бу әйәттики «қәдәһ» дегән сөз, Әйсаниң тартидиған азап-оқубити вә кресттики өлүмини көздә тутиду. «Мән қобул қилидиған чөмүлдүрүшни силәрму қобул қилаламсиләр?» — Мәсиһ көрсәткән бу «чөмүлдүрүш» шүбһисизки, өз өлүмидур. «Әфәсуслуқларға»дики «қошумчә сөз»имиздә язған «чөмүлдүрүш» тоғрилиқ изаһатлиримизни көрүң. ■ **10:38** Мат. 20:22; Луқа 12:49,50. ■ **10:40** Мат. 25:34. ■ **10:41** Мат. 20:24. □ **10:42** «ят әлләр үстидики һөкүмран дәп һесапланғанлар қол астидики хәлиқ үстидин буйруқвазлиқ қилип һакимийәт жүргүзиду, вә һоқуқдарлири уларни ғожайинларчә идарә қилиду» — «ят әлләр» мошу сөз әдәттә Йаһудий әмәсләрни көрситиду. Лекин мошу йәрдә етиқатсиз, Худани тонумайдиған дуняядики әлләрни тәкитләйду. ■ **10:42** Мат. 20:25; Луқа 22:25. ■ **10:43** 1Пет. 5:3.

□ **10:45** «Инсаноглиму... женимни пида қилиш бәдилигә нурғун адәмләрни һөрлүккә чиқирай дәп кәлди» — немидин «азат қилиш»? — гунадин азат қилиштур. ■ **10:45** Юһ. 13:14; Әф. 1:7; Фил. 2:7; Кол. 1:14; 1Тим. 2:6; Тит. 2:14. □ **10:46** «Тимайниң Бартимай исимлиқ қариғу оғли» — «қариғу» грек тилида «һелиқи қариғу» дейилиду — демәк, Бартимай жамаәтләр ичидә көп адәмләргә тонуш еди. ■ **10:46** Мат. 20:29; Луқа 18:35. □ **10:47** «и Давутниң оғли Әйса...!» — Тәвраттики пәйғәмбәрләрниң бешарәтлик язмилири бойичә Мәсиһ Давут падишаниң әвлатлиридин болуши керәк еди. Шуңа «Давутниң оғли» Мәсиһниң йәнә бир атилиши еди.

48 Нургун адәмләр уни «Үн чиқарма» дәп әйиплиди. Лекин у:

— И Давутниң оғли, маңа рәһим қилғайсән, — дәп техиму үнлүк товлиди.

49 Әйса тохтап:

Уни чақиринлар, — деди. Шуниң билән улар қаригуни чақирип униңға:

— Жүрәклик бол! Орнундин тур, у сени чақириватиду! — дейишти. ⁵⁰ У адәм чапинини селип ташлап, орнидин дәс туруп Әйсаниң алдиға кәлди.

51 Әйса жававән униңдин:

— Сән мени немә қил дәйсән? — дәп сориди.

Қаригу:

— И егәм, қайта көридиған болсамиди! — деди. □

52 Әйса униңға:

— Йолуңға қайтсаң болиду, етиқатиң сени сақайтти, — девиди, у шуан көрәләйдиған болди вә йол бойи Әйсаға әгишип манди. ■

11

Әйсаниң Йерусалимға тәнтәнилик кириши
Мат. 21:1-11; Луқа 19:28-40; Юһ. 12:12-19

1-2 Улар Йерусалимға йеқинлишип, Зәйтун тегиниң етигидики Бәйт-Фаги вә Бәйт-Ания йезилириға йеқин кәлгинидә, у икки мухлисига алдин маңдуруп уларға:

— Силәр удулуңлардики йезиға бериңлар. Йезиға кирипла, адәм балиси минип бақмиған, бағлақлиқ бир тәхәйни көрисиләр. Уни йешип бу йәргә йетиләп келиңлар. □ ■ ³ Әгәр бириси силәрдин: «Немишкә бундақ қилисиләр?» дәп сорап қалса, «Рәбниң буниңға һажити чүшти вә у һелила уни бу йәргә әвәтип бериду» — дәңлар, — дәп тапилиди. □

4 Улар кетип һәдә йол үстидики өйниң дәрвазиси сиртида бағлағлиқ турған бир тәхәйни көрди. Улар танини йәшти. □ ⁵ У йәрдә турғанлардин бәзиләр:

— Тәхәйни йешип немә қилисиләр? — дейишти. ⁶ Мухлислар Әйсаниң буйругинидәк жавап бәрди, һелиқи кишиләр уларға йол қойди. ⁷ Мухлислар тәхәйни Әйсаниң алдиға йетиләп келип, үстигә өз йепинча-чапанлирини ташлиди; у үстигә минди. ■ ⁸ Әнди нурғун кишиләр йепинча-чапанлирини йолға паяндаз қилип салди; башқилири дәрәқләрдин шах-шумбиларни кесип йолға яйди. □ ⁹ Алдида маңған вә кәйнидин әгәшкәнләр:

□ **10:51** «И егәм, қайта көридиған болсамиди!» — «егәм» мошу йәрдә грек тилида интайин чоңқур һөрмәтни ипадиләйдиған «Раббони» дегән сөз билән ипадилиниду. ■ **10:52** Мат. 9:22; Мар. 5:34.

□ **11:1-2** «адәм балисиниң **техи** минип бақмиған бир тәхәй» — мундақ улаққа хатиржәм миниши адәттә мүмкин әмәс, әлвәттә. ■ **11:1-2** Мат. 21:1; Луқа 19:29. □ **11:3** «у һелила уни бу йәргә әвәтип бериду» — башқа бир хил тәржимиси «у дәрһал силәргә йетилитип қойиду». □ **11:4** «Улар кетип һәдә йол үстидики өйниң дәрвазиси сиртида бағлағлиқ турған бир тәхәйни көрди» — адәттә кочилар интайин тар болғачқа, мал-чарвилар кочида баглап қоюлмайтти. Тәхәйниң «һәдә йол»да бағлағлиқ болуши Худаниң ирадисиниң уларниң уни елип меңиши оғриқчә иш болмисун дегәнлигини испатлайду. ■ **11:7** 2Пад. 9:13; Юһ. 12:14. □ **11:8** «...башқилири дәрәқләрдин шах-шумбиларни кесип йолға яйди» — бәзи кона көчүрмиләрдә «башқилири етизлардин кәскән шах-шумбиларни йолға паяндаз қилип салди» дәп оқулиду.

«Һосанна! Пәрвәрдигарниң намида кәлгүчигә мубарәк болсун! ■ 10 Атимиз Давутниң келидиган падишалиғиға мубарәк болсун! Эршиәлада тәшәккүр-һосанналар окулсун!» — дәп вақришатти.□

11 У Йерусалимға берип ибадәтхана һойлилириға кирди; вә әтрапидики һәммини көздин кәчүргәндин кейин, вақит бир йәргә берип қалғачқа, он иккәйлән билән биллә йәнә Бәйт-Анияға чиқти.□ ■

Мевисиз әнжір дәригиниң ләнәткә қелиши

Мат. 21:18-19

12 Әтиси, улар Бәйт-Аниядин чиққанда, униң қосиғи ечип кәткән еди. ■

13 Жирақтики йопурмақлиқ бир түп әнжір дәригини байқап, униңдин бирәр мевә тапалармәнмекин дәп йениға барди; лекин түвигә кәлгәндә йопурмақтин башқа һеч нәрсә тапалмиди. Чүнки бу әнжір пишидиган пәсил әмәс еди. □ 14 У дәрәққә сөз қилип:

— Буниңдин кейин мәңгү һеч ким сәндин мевә йемигәй! — деди. Мухлислириму буни аңлиди.

Әйсаниң ибадәтханини тәртипкә селиши

Мат. 21:12-17; Луқа 19:45-48; Юһ. 2:13-22

15 Улар Йерусалимға кәлди; у ибадәтхана һойлилириға кирип, у йәрдә елим-сетим қиливатқанларни һайдашкә башлиди вә пул тегишкүчиләрниң ширәлирини, пахтәк-кәптәр сатқучиларниң орундуқлирини өрүвәтти; □ ■ 16 вә һеч кимниң һеч қандақ мал-буюмларни ибадәтхана һойлилиридин кәтирип өтүшигә йол қоймиди. 17 У хәлиқкә:

— Муқәддәс язмиларда: «Мениң өйүм барлиқ әлләр үчүн дуа-тилавәтхана дәп атилиду» дәп пүтүлгән әмәсму? Лекин силәр уни булаңчиларниң угисиға

■ 11:9 Зәб. 117:26. □ 11:10 «Һосанна! Пәрвәрдигарниң намида кәлгүчигә мубарәк болсун! Атимиз Давутниң келидиган падишалиғиға мубарәк болсун! Эршиәлада тәшәккүр-һосанналар окулсун!» — бу сөзләр «Зәб.» 117:25-26дики бешәрәттин елинған. «Һосанна» дегән сөз «Қутқузғайсән, и Пәрвәрдигар» дегән мәнидә. Инжил дәвригә кәлгәндә мәнаси «Худаға тәшәккүр-мәдһийә»му болуп қалған еди. «Зәбур» 117-күйидики изаһатларниму көрүң. Оқурмәнларниң есидә барки, «мубарәк» дегән сөзниң «бәхит-бәрикәт көрсун!» яки «бәхит-бәрикәтлик болсун!» дегән түп мәнаси бар. □ 11:11

«У Йерусалимға берип ибадәтхана һойлилириға кирди» — Йерусалимдики бу чоң ибадәтхана тоғрилиқ «Табирлар» вә «Һагай»дики «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ 11:11 Мат. 21:12,14; Луқа 19:45; Юһ. 2:14. ■ 11:12 Мат. 21:18. □ 11:13 «Жирақтики йопурмақлиқ бир түп әнжір дәригини байқап, униңдин бирәр мевә тапалармәнмекин дәп йениға барди»

— Қанаан (Пәләстин)дики әнжір дәрәқлиридә йопурмақ болса, мевиму болуши керәк. Бу әнжүр дәрихидә көрүнгән карамәт мөжизә роһий бир һәқиқәтни сүрәтләп бериду, әлвәтгә. □ 11:15 «у ибадәтхана һойлилириға кирип...» — ибадәтхана тоғрилиқ; әйни чағда, Йәһудийларниң нурғун ибадәтханилири (синагоғлар) болуп, бу Йәһудийларниң әң көп жиғилип ибадәт қилидиган жәйи еди.

Худаниң әмри бойичә, пәкәт Йерусалимдики бу мәркизий ибадәтханидила қурбанлиқ қилса тоғра болатти. «у йәрдә елим-сетим қиливатқанларни һайдашкә башлиди вә пул тегишкүчиләрниң ширәлирини, пахтәк-кәптәр сатқучиларниң орундуқлирини өрүвәтти» — ибадәтхана һойлилирида сетилған һайван вә учар-қанатлар хәлиқниң қурбанлиқ қилиши үчүн еди. Ибадәтханиға садиқ бәргүчиләр пулини йәрлик пулга тегишкәндин кейин бериши керәк еди. ■ 11:15 Мал.3:1-5; Мат. 21:12; Луқа 19:45; Юһ. 2:14.

айландурувәттинлар! — дөп тәлим башлиди. □ ■

18 Баш каһинлар вә Тәврат устазлари буни аңлап, уни йөкитишниң чарисини издәшкә башлиди; пүткүл халайиқ уның тәлимигә тәәжжуплинип қалғачқа, улар уныңдин қорқатти. ■

19 Кәчқурун, у мухлислири билән шәһәрның сиртиға чиқип кәтти. □

Әнжир дәриғидин елинидиган ибрәт

20 Әтиси сәһәрдә, улар әнжир дәриғиниң йенидин өтүп кетиветип, дәрәқниң йилтизидин куруп кәткәнлигини байқашти. □ 21 Дәрәқни һалитини есигә кәлтүргән Петрус:

— Устаз, қара, сән қарғиған әнжир дәриғи куруп кетипту! — деди. □

22 Әйса уларға жававән мундақ деди:

— Худани ишәшидә болуңлар. □ 23 Мән силәргә шуни бәрһәқ ейтип қояйки, кимдәким бу таққа: Бу йәрдин көтирилип деңизға ташлан!» десә вә шундақла қәлбидә һеч гуман қилмай, бәлки ейтқининиң әмәлгә ешишиға ишәш бар болса, у ейтқан иш уның үчүн әмәлгә ашиду. ■ 24 Шу сәвәптин мән силәргә шуни ейтимәнки, дуа билән тилигән һәр бир нәрәсә болса, шуниңға ериштим, дәп ишиниңлар. Шунда, тилигиниңлар әмәлгә ашиду. ■

25 Вә орнуңлардин туруп дуа қилғиниңларда, бирәрсигә ғумиңлар болса, уни кәчүрүңлар. Шуниң билән әрштики Атаңларму силәрниң гуналириңларни кәчүрүм қилиду. ■ 26 Лекин силәр башқиқларни кәчүрүм қилмисаңлар, әрштики Атаңларму силәрниң гуналириңларни кәчүрүм қилмайду. □ ■

Әйсаниң һоқуқиниң сүрүштүрүлүши Мат. 21:23-27; Луқа 20:1-8

27 Улар Йерусалимға қайтидин кирди. У ибадәтхана һойлилирида айлинип жүргәндә, баш каһинлар, Тәврат устазлари вә ақсақаллар уның йениға келип: ■

28 — Сән қиливатқан бу ишларни қайси һоқуққа тайинип қиливатисән? Саңа бу ишларни қилиш һоқуқини ким бәргән? — дөп сориди. ■

29 Әйса уларға жававән:

— Мәнму силәрдин бир соал сорай. Силәр уныңға жавап бәрсәңлар, мәнму бу ишларни қайси һоқуққа тайинип қиливатқанлиғимни ейтип беримән: 30 — Йәһя

□ 11:17 ««Мениң өйүм барлиқ әлләр үчүн дуа-тилавәтхана дөп атилиду... силәр уни булаңчиларниң угисиға айландурувәттинлар!» — «Йәш.» 56:7 вә «Йәр.» 7:11ни көрүң. Әйсаниң «булаңчиларниң угиси» дегән сөзи икки бислиқ болуп, бир тәрәптин баш каһинларниң содигәрләргә курбанлиқларни сетиш һоқуқини сетип бәргәнлигини көрситиду; иккинчидин, бу каһинларниң хәлиқниң Худаниң һәқиқитини аңлаш пурситини булап, уның орниға өзлириниң мәртивисини жуқури көтиридигән һәр түрлүк қайдә-йосунларни уларниң бойниға артип қойғанлигини көрситиду. ■ 11:17 1Пад. 8:29; Йәш. 56:7; Йәр. 7:11; Мат. 21:13; Луқа 19:46. ■ 11:18 Йәш.49:7, Мат.21:46. □ 11:19 «Кәчқурун, у мухлислири билән шәһәрның сиртиға чиқип кәтти» — грек тилида «Кәчқурун, улар шәһәрның сиртиға чиқип кәтти». Башқа бир хил тәржимиси: «Кәчқурунлири, Әйса билән мухлислири шәһәрның сиртиға чиқип кетәтти». Ишлар дәрвәкә һәр күни шундақ болатти. □ 11:20 «дәрәқниң йилтизидин куруп кәткән...» — бу карамәт мөжизә роһий бир һәқиқәтни сүрәтләп бериду, әлвәттә. □ 11:21 «Устаз» — грек тилида «Рабби». □ 11:22 «Худаниң ишәшидә болуңлар» — грек тилида «Худаниң ишәшигә егә болуңлар». ■ 11:23 Мат. 17:20; 21:21; Луқа 17:6. ■ 11:24 Йәр. 29:12; Мат. 7:7; Луқа 11:9; Юһ. 14:13; 15:7; 16:24; Яқ. 1:5, 6; 1Юһа. 3:22; 5:14. ■ 11:25 Мат. 6:14; Кол. 3:13. □ 11:26 «Лекин силәр башқиқларни кәчүрүм қилмисаңлар, әрштики Атаңларму силәрниң гуналириңларни кәчүрүм қилмайду» — бәзи кона кәчүрүмләрдә мошу -26-айәт тепилмайду. Немила болмисун, бу айәт һәқиқәттур. «Мат.» 6:15ни көрүң. ■ 11:26 Мат. 18:35. ■ 11:27 Мат. 21:23; Луқа 20:1. ■ 11:28 Мис. 2:14; Рос. 4:7; 7:27.

жүргүзгөн чөмүлдүрүш болса, эрштинму, яки инсанлардинму? Маңа жавап бәрсәңларчу!

³¹ Улар өз ара мулаһизә қилишип:

— Әгәр «Әрштин кәлгән» десәк, у бизгә: «Ундақта, силәр немә үчүн Йәһяға ишәнмидинлар?» дәйду. □

³² Әгәр: «Инсанлардин кәлгән» десәк,... болмайду! — дейишти (чүнки барлиқ хәлиқ Йәһяни пәйғәмбәр дәп қаригаҗқа, улар хәлиқтин қорқатти).■

³³ Буниң билән, улар Әйсаға:

— Билмәймиз, — дәп жавап беришти.

— Ундақта, мәнму бу ишларни қайси һоқуққа тайинип қиливатқанлиғимни ейтмаймән, — деди у уларға.

12

Рәзил иҗарикәшиләр һәққидики тәмсил
Мат. 21:33-46; Луқа 20:9-19

¹ Андин, у уларға тәмсилләр билән сөzlәшкә башлиди:

— Бир киши бир үзүмзарлиқ барпа қилип, әтрапини читлапту; у бир шарап көлчиги қезипту вә бир күзәт мунарини ясапту. Андин у үзүмзарлиқни бағвәнләргә иҗаригә берип, өзи яқа жутқа кетипту.■ ² Үзүм пәсли кәлгәндә, бағвәнләрдин үзүмзарлиқтики мевиләрдин *тегишлигини* әкелиш үчүн бир қулини уларниң йенига әвәтипту.

³ Лекин улар уни тутувелип думбалап, қуруқ қол қайтурупту. ⁴ Гоҗайин йәнә бир қулини уларниң йенига әвәтипту. Уни болса улар чалма-кесәк қилип, баш-көзини йерип, һақарәтләп қайтурупту. ⁵ Гоҗайин йәнә бирисини әвәтипту. Лекин уни улар өлтүрүпту. У йәнә тола қуларни әвәтипту, лекин улар бәзилерини думбалап, бәзилерини өлтүрүпту. ⁶ Гоҗайинниң йенида пәкәт униң сөйүмлүк бир оғлила қалғачқа, улар оғлумнигу һөрмәт қилар дәп, у уни әң ахири болуп бағвәнләрниң йенига әвәтипту. ⁷ Лекин шу бағвәнләр өз ара: «Бу болса мирасхор; келиңлар, уни өлтүрүветәйли, шуниң билән мираси бизниңки болиду!» дейишипту.■ ⁸ Шуңа улар уни тутуп өлтүрүп, үзүмзарлиқниң сиртига ташливетипту. ⁹ Әнди үзүмзарлиқниң гоҗайини қандақ қилиду? У өзи келип бағвәнләрни өлтүриду вә үзүмзарлиқни башқиларға бериду. ¹⁰ Әнди силәр муқәддәс язмилардин муну айтни оқуп бақмиғанму силәр? —

«Тамчилар ташливеткән таш болса,

Бужәк теши болуп тикләнди.□ ■

¹¹ Бу иш Пәрвәрдигардиндур,

Көзимиз алдида карамәт бир иштур»□ ■

□ **11:31** «Улар өз ара мулаһизә қилишип: — Әгәр «Әрштин кәлгән» десәк, у бизгә: «Ундақта, силәр немә үчүн Йәһяға ишәнмидинлар?» дәйду» — мошу диний әрбабларниң һәммиси әслидә Йәһя пәйғәмбәрниң йәткүзгән хәвиригә жававән: «Бизгә товва қилиш керәк әмәс» дегән вә Йәһя «мениң кәйнимдә келидиған» дәп көрсәткән Мәсиниң келишигә ишәнмәй, униң чөмүлдүрүшини рәт қилған еди, әлвәттә. ■ **11:32** Мат. 14:5; Мар. 6:20. ■ **12:1** Зәб. 79:9-10; Йәш. 5:1; Йәр. 2:21; 12:10; Мат. 21:33; Луқа 20:9. ■ **12:7** Яр. 37:18; Зәб. 2:8; Мат. 26:3; Юһ. 11:53 □ **12:10** «Тамчилар ташливеткән таш болса, бужәк теши болуп тикләнди» — «бужәк теши» болса һәр қандақ имарәтниң улидики әң муһим уюлташ болуп, һул селинганда биринчи болуп қоюлидиған таштур. Йәһудий каттивашлар «роһий һаят»ниң бужәк теши болған Мәсини ташлишивәтмәкчи еди, вә дәрвәкә ташливетти. ■ **12:10** Зәб. 117:22-23; Йәш. 28:16; Мат. 21:42; Луқа 20:17; Рос. 4:11; Рим. 9:33; 1Пет. 2:6. □ **12:11** «... Бу иш Пәрвәрдигардиндур, көзимиз алдида карамәт бир иштур» — толук бешарәт (10-11) «Зәб.»

117:22-23дә тепилиду. ■ **12:11** Зәб. 117:22,23

¹² Улар уның бу тәмсилни өзлиригә қаритип ейтқанлигини чүшәнди; шуңа улар уни тутуш йолини издәшти; һалбуки, халайиктин қорқушуп, уни ташлап кетип қалди.

«Қәйсәргә баж тапшурамдуқ?» дегән қилтақ

Мат. 22:15-22; Луқа 20:20-26

¹³ Шуныңдин кейин, улар бир нәччә Пәрисий вә һеродның тәрәпдарлирини уни өз сөзи билән қилтаққа чүшүрүш мәхситидә уның алдиға әвәтти. □ ¹⁴ Улар келип уныңға: — Устаз, силини сәмиий адәм, адәмләргә қәтгий йүз-хатирә қилмайду, һеч кимгә ян басмайду, бәлки кишиләргә Худаниң йолини садиклиқ билән үгитип келиватиду, дәп билимиз. *Силчә, Рим императори Қәйсәргә баж-селиқ тапшуруш Тәврат қануниға уйғунму-йоқ?* □ ¹⁵ Зади баж тапшурамдуқ-тапшурмамдуқ? — дейишти.

Лекин у уларның сахтипәзлигини билип уларға:

— Немишкә мени синимақчисиләр? Маңа бир «динар» пулни әкелиңлар, мән көрүп бақай, — деди. □

¹⁶ Улар пулни елип кәлди, у улардин:

— Буның үстидики сүрәт вә нам-исим кимның? — дәп сориди.

— Қәйсәрның, — дейишти улар.

¹⁷ Әйса уларға җававән: — *Ундақ болса, Қәйсәрның һәққини Қәйсәргә, Худаниң һәққини Худаға тапшуруңлар, — деди. Шуның билән улар уныңға интайин һәйран қелишти.* □ ■

Тириликә мунасивәтлик мәсилә

Мат. 22:23-33; Луқа 20:27-40

¹⁸ Андин «Өлгәнләр тирилмәйду» дәйдиған Садуқийлар уның алдиға келип қистап соал қойди: □ ■

¹⁹ — Устаз, Муса *пәйғәмбәр* Тәвратта бизгә: «Бир киши өлүп кетип, аяли тул қелип, пәрзәнт көрмигән болса, уның ака яки иниси тул қалған йәңгисини әмригә елип,

□ **12:13** «Һерод *падишаниң* тәрәпдарлири» — һерод падиша Рим империйәси тәрәпидин тайинланған болуп, у Йәһудий болмигачқа Йәһудийларның көпинчиси уныңа интайин өч еди. Шундақ болғини билән өз мәнпәитини көзләйдиған, уни қоллайдиған «Һерод тәрәпдарлири» бар еди. «Һеродлар» тоғрилиқ «Матта»дики «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ **12:13** Мат. 22:15; Луқа 20:20. □ **12:14**

«Қәйсәргә баж-селиқ тапшуруш...» — Римның һәр бир императориға «Қәйсәр» дегән нам-унван бериләтти; мәсилән Қәйсәр Августус, Қәйсәр Юлиус, Қәйсәр Тибериус қатарлиқлар. **«Қәйсәргә баж-селиқ тапшуруш Тәврат қануниға уйғунму-йоқ?»** — әйни вақитта, Йәһудийлар римлиқларның зулми астида яшаватқан еди. Әгәр Әйса: «Рим императориға баж тапшуруш тоғра» десә, бу гәптин азатлиқни истигән Йәһудийлар уни «Мана таза бир ялақчи, хаин екән» дәп тиллишәтти. «Баж тапшурмаслиқ керәк» дегән болса, у Рим империйәсигә қарши чиққан болатти; андин улар уни Рим валийсига әрз қилған болатти. Улар мошундақ соалларни сораш арқилиқ Әйсани гәпидин тутувелип, римлиқларның қолиға тапшуруп, уныңа зиянкәшлик қилмақчи болушқан. □ **12:15** «Маңа бир «динар» пулни әкелиңлар, мән көрүп бақай» — «динар» яки «динариус» дегән Рим империйәсидики бир хил пул бирлиги болуп, үстигә Қәйсәрның сурити бесилған еди, әлвәттә. Бир «динариус» тәхминән бир адәмниң күнлүк һәққи болатти («Мат.» 20:2ни көрүң). □ **12:17** «Қәйсәрның һәққини Қәйсәргә, Худаниң һәққини Худаға тапшуруңлар» — ДЕМӘК, «Қәйсәргә Қәйсәрның һәққи (уның сурити чүшүрүлгән нәрсәни тапшуруңлар)» — Қәйсәргә баж төләш керәк. Амма қандақ нәрсә үстидә «Худаниң сурити» бар? Инсан өз «Худаниң сурити» болуп, биз пүтүнимизни Худаға тапшуришимиз керәктүр («Яр.» 1:26-27ни көрүң). ■ **12:17** Мат. 17:25; 22:21; Рим. 13:7. □ **12:18** «Садуқийлар» — бу мәзһәпдикилер тоғрилиқ «Мат.» 16:1дики изаһатни вә «Тәбирләр»ни көрүң. ■ **12:18** Мат. 22:23; Луқа 20:27; Рос. 23:8.

қериндиши үчүн нәсил қалдуруши лазим» дәп язған. □ ■ 20 Бурун йәттә ака-ука бар еди. Чоңи өйлинип пәрзәнт қалдурмайла өлди. 21 Иккинчи қериндиши йәңгисини әмригә елип, уму пәрзәнт көрмәй өлди. Үчинчисиниң әһвалиму униңкигә охшаш болди. 22 Шу тариқидә йәттиси охшашла уни елип пәрзәнт көрмәй кәтти. Ахирда, у аялму аләмдин өтти. 23 Әнди тирилиш күнидә улар тирилгәндә, бу аял қайсинуң аяли болиду? Чүнки йәттисиниң һәммиси уни хотунлуққа алған-дә! — дейишти.

24 Әйса уларға мундақ жавап бәрди:

— Силәр нә муқәддәс язмиларни нә Худаниң қудритини билмигәнлигиңлар сәвәвидин мошундақ азған әмәсмусиләр? 25 Чүнки өлүмдин тирилгәндә инсанлар өйләнмәйду, әргә тәгмәйду, бәлки әрштики пәриштиләргә охшаш болиду. ■

26 Әнди өлгәнләрниң тирилиши мәселиси һәққидә *Тәвратта*, йәни Мусаға чүшүрүлгән китаптики «тикәнлик» вақиәсидә, Худаниң униңға қандақ ейткинини, йәни: «Мән Ибраһимниң Худаси, Исақниң Худаси вә Якупниң Худасидурмән!» дегинини оқумидиңларму? □ ■ 27 У өлүкләрниң Худаси әмәс, бәлки тирикләрниң Худасидур! Шуңа силәр қаттиқ езип кәткәнсиләр! □

Әң муһим әмир

Мат. 22:34-40; Луқа 10:25-28

28 Уларға йеқин кәлгән, муназираләшкәнлирини аңлиған вә Әйсаниң уларға яхши жавап бәргәнлигини көргән бир Тәврат устази униңдин:

— Пүтүн әмирләрниң ичидә әң муһими қайси? — дәп сориди. ■

29 Әйса мундақ жавап бәрди:

— Әң муһим әмир шуки, «Аңлиғин, әй Исраил! Пәрвәрдиғар Худайимиз болған Рәб бирдур. ■ 30 Пәрвәрдиғар Худайиңни пүтүн қәлбиң, пүтүн жениң, пүтүн зәһниң вә пүтүн күчүң билән сөйгин». Мана бу әң муһим әмир.

31 Униңға охшайдиған иккинчи әмир болса: — «Хошнаңни өзүңни сөйгәндәк сөй». Хечқандақ әмир булардин үстүн турмайду. ■

32 Тәврат устази униңға: — Тоғра ейттиңиз, устаз, һәқиқәт бойичә сөзлидиңиз; чүнки У бирдур, Униңдин башқиси йоқтур; □ 33 инсанниң Уни пүтүн қәлби, пүтүн әқли, пүтүн жени вә пүтүн күчи билән сөйүши һәм хошнисиниму өзини сөйгәндәк сөйүши барлиқ көйдүрмә курбанлиқлар һәм башқа курбанлиқ-һәдийәләрдинму артуқтур.

34 Әйса униң ақиланилик билән жавап бәргинини көрүп:

— Сән Худаниң падишалиғидин жирақ әмәссән, — деди.

Шуниңдин кейин, һеч ким униңдин соал сорашқа петиңалмиди. ■

Қутқузуғучи-Мәсиһ — Давутниң оғли һәм Рәбби

Мат. 22:41-46; Луқа 20:41-44

□ 12:19 «Бир киши өлүп кетип...» — грек тилида «бирсниң акиси яки укиси өлсә,...». «униң ака яки иниси тул қалған йәңгисини әмригә елип, қериндиши үчүн нәсил қалдуруши лазим» — «Қан.» 25:5. ■ 12:19 Яр. 38:8; Қан. 25:5, 6. ■ 12:25 Мат. 22:30; 1Юһа. 3:2. □ 12:26 «Мән Ибраһимниң Худаси, Исақниң Худаси вә Якупниң Худасидурмән!» — «Мис.» 3:6. ■ 12:26 Мис. 3:6,15; Мат. 22:31,32; Рос. 7:32; Ибр. 11:16. □ 12:27 «У өлүкләрниң Худаси әмәс, бәлки тирикләрниң Худасидур!» — Әйсаниң бу сөзи тоғрилиқ «Матта»дики «қошумчә сөз»имиздә тохтилимиз. ■ 12:28 Мат. 22:34; Луқа 10:25. ■ 12:29 Қан. 4:35; 6:4-5; 10:12; Луқа 10:27.

■ 12:31 Лав. 19:18; Мат. 22:39; Рим. 13:9; Гал. 5:14; Яқ. 2:8. □ 12:32 «Чүнки у бирдур, униңдин башқиси йоқтур» — «У» Худани көрситиду, әлвәттә. ■ 12:34 Қан. 4:35; 6:4-5; Йәш. 45:21

35 Ибадәтхана һойлирида тәлим бәргәндә, Әйсә буларға җававән мундақ соални оттуриға қойди:

Тәврат устазлириниң Мәсиһни «Давутниң оғли» дегинини қандақ чүшинисиләр?

□ ■ 36 Чүнки Давут өзи Муқәддәс Роһта мундақ дегәнғу: —

«Пәрвәрдигар мениң Рәббимгә ейттики: —

«Мән сениң дүшмәнлириңни тәхтипәриң қилғичә,

Мениң оң йенимда олтарғин!» □ ■

37 Давут Мәсиһни шундақ «Рәббим» дәп атиған турса, әнди Мәсиһ қандақму Давутниң оғли болиду?

У йәрдики топ-топ хәлиқ униң сөзини хурсәнлик билән аңлайтти. □

Әйсәниң Тәврат устазлирини әйиплиши

Мат. 23:1-36; Луқа 20:45-47

38 У уларға тәлим бәргинидә мундақ деди:

— Тәврат устазлиридин хошир болуңлар. Улар узун тонларни кийивалған һалда керилип жүрүшкә, базарларда кишиләрниң уларға болған узун саламлириға,

□ ■ 39 синагогларда алдинқи орунларда, зияпәтләрдә төрдә олтиришқә амрақ келиду. 40 Улар тул аялларниң барлиқ өй-бесатлирини йәвалиду вә көз-көз қилип ялғандин узундин-узун дуалар қилиду. Уларниң тартидиган җазаси техиму еғир болиду! ■

Тул аялниң сәдиқиси

Луқа 21:1-4

41 У ибадәтханидики сәдиқә сандуғиниң удулида олтирип, униңға пуллирини ташлаватқан халайиққа қарап туратти. Нурғун байлар униңға хелә көп пул ташлашти. □ ■ 42 Намрат бир тул аялму келип, тийинниң төрттин бири қиммитидики икки ләптонни ташлиди. □

43 У мухлислирини йениға чақирип, уларға мундақ деди:

— Мән силәргә бәрһәк шуни ейтип қояйки, бу намрат тул аялниң сәдиқә сандуғиға ташлиғини башқиларниң һәммисиниң ташлиғанлиридин көптур. ■

44 Чүнки башқилар өзлириниң ешип ташқанлиридин сәдиқә қилди; лекин бу аял намрат турупму, өзиниң бар-йөқини — тирикчилик қилидигининиң һәммисини сәдиқә қилип ташлиди.

□ 12:35 «буларға җававән мундақ соални оттуриға қойди» — грек тилида «мундақ җавап бәрди: —». «Давутниң оғли» — мошу йәрдә «Давутниң әвлади»ни көрситиду, әлвәттә. ■ 12:35 Мат. 22:41; Луқа 20:41. □

12:36 «Пәрвәрдигар мениң Рәббимгә ейттики: — «Мән сениң дүшмәнлириңни тәхтипәриң қилғичә, мениң оң йенимда олтарғин!» — Зәб.» 109:1. ■ 12:36 Зәб. 109:1; Рос. 2:34; 1Кор. 15:25; Ибр. 1:13; 10:13. □ 12:37 «Давут Мәсиһни шундақ «Рәббим» дәп атиған турса, әнди (Мәсиһ) қандақму Давутниң оғли болиду?» — ДЕМӘК, Қутқузғучи-Мәсиһ падиша Давутниң әвлади болсиму, лекин падиша Давут Мәсиһни «Рәббим» дегән йәрдә Мәсиһ Давуттин улук болиду, һәм туғулуштин бурунла «Рәб» сүпитидә еди. □

12:38 «Тәврат устазлири... базарларда кишиләрниң уларға болған узун саламлириға... амрақ келиду» — «узун» дегән сөз грекчә тексттә йөқ; тарих тәтқиқатлириға асасән уларға қилған «саламлар»ни интайин узун вә мураккәп дәп билимиз. ■ 12:38 Мат. 23:5, 6; Луқа 11:43; 20:46. ■ 12:40 Мат. 23:14; Луқа 20:47; 2Тим. 3:6; Тит. 1:11. □ 12:41 «сәдиқә сандуғи» — грек тилида бу сөз адәттә «ғәзнә»ни көрситиду. Лекин мошу йәрдә ибадәтханидики ғәзнә үчүн сәдиқиләр жиғилидиган җай, бәлким чоң бир сандуқни көрсәтсә керәк. ■ 12:41 2Пад. 12:10; Луқа 21:1. □

12:42 «икки ләптон» — «ләптон» дегән бу пул «денарис»ниң 1/128и болуп, бир ишләмчиниң «алтә минут»луқ һәқкигә тоғра келәтти. ■ 12:43 2Кор. 8:12.

13

Ибадэтханиниң вэйран қилинишидин бешарэт; ахирқи заманлардики аламэтләр
Мат. 24:1-44; Лука 21:5-33

1 У ибадэтханидин чиқиватқанда, мухлислиридин бири униңға:

— Устаз, қара, бу немидегән һэйвэтлик ташлар вә имарэтләр-һә! — деди. ■

2 Әйса униңға жававән:

— Сән бу һэйвэтлик имарэтләрни көрдүңму? Бир тал ташму таш үстиде қалмайду, һәммиси қалдурулмай гумран қилиниду, — деди. ■

3 У Зәйтун тегида, йәни ибадэтханиниң удулида олтарғанда, Петрус, Якуп, Юанна вә Андрияслар униңдин астиғина: ■

4 — Бизгә ейтқинчу, бу ишлар қачан йүз бериду? Бу барлиқ вақиәләрниң йүз беридиғанлиғини көрситидиған немә аламәт болиду? — дөп сорашти. ■

5 Әйса уларға жававән сөз башлап мундақ деди:

— һези болуңларки, һеч ким силәрни аздуруп кәтмисун. ■ 6 Чүнки нурғун кишиләр мениң наммимда келип: «Мана өзүм шудурмән!» дөп, көп адәмләрни аздуриду. □ ■ 7 Силәр уруш хәвәрлири вә уруш шөпилирини аңлиғиниңларда, булардин алақзадә болуп кәтмәнлар; чүнки бу ишларниң йүз бериши муқәррәр. Лекин бу заман ахири йетип кәлгәнлиги әмәс. 8 Чүнки бир милләт йәнә бир милләт билән урушқа чиқиду, бир падишалиқ йәнә бир падишалиқ билән урушқа чиқиду. Жай-жайларда йәр төврәшләр йүз бериду, ачарчиликлар вә қалаймиқанчиликлар болиду. Мана бу ишларниң йүз бериши «туғутниң толғигиниң башлиниши» болиду, халас. □ ■

9 Силәр болсаңлар, өзүңларға пәхәс болуңлар; чүнки кишиләр силәрни тутқун қилип сот мәһкимилиригә тапшуруп бериду, синагоғларда қамчилинисиләр. Силәр мениң сәвәвимдин әмирләр вә падишалар алдиға елип берилип, улар үчүн бир гувалиқ болсун дөп сораққа тартилисләр. □ ■ 10 Лекин булардин авал хуш хәвәр пүткүл әлләргә жақалиниши керәк. □ 11 Әнди улар силәрни апирип сораққа тапшурғанда, немә дейиш һәққидә нә әндишә нә мулаһизә қилмаңлар, бәлки шу вақит-саитиде силәргә қайси гөп берилсә, шуни ейтиңлар; чүнки сөзлигүчи силәр әмәс, Муқәддәс Роһтур. ■ 12 Қериндаш қериндишиға, ата балисиға хаинлиқ қилип өлүмгә тутуп бериду. Балиларму ата-аниси билән зитлишип, уларни өлүмгә мәһкүм қилдуриду. ■ 13 Шундақла силәр мениң наммим түпәйлидин һәммә адәмниң нәпритигә учрайсиләр, лекин ахирғичә бәрдашлиқ бәргәнләр қуткузулиду. ■

■ 13:1 Мат. 24:1; Лука 21:5. ■ 13:2 1Пад. 9:7, 8; Мик. 3:12; Лука 19:44. ■ 13:3 Мат. 24:3; Лука 21:7. ■ 13:4 Рос. 1:6. ■ 13:5 Йәр. 29:8; Әф. 5:6; 2Тес. 2:2, 3; 1Юһа. 4:1. □ 13:6 «Мана өзүм шудурмән» — «Мана өзүм Мәсиһдурмән» дегән мәнини билдүриду. ■ 13:6 Йәр. 14:14; 23:21.

□ 13:8 «бир милләт йәнә бир милләт билән урушқа чиқиду, бир падишалиқ йәнә бир падишалиқ билән урушқа чиқиду» — ибраний тилида (шундақла грек тилида) бу ибарә дуня бойичә кеңәйгән урушларни көрситиши мүмкин («Йәш.» 19:2, «2Тар.» 15:3-6дә бу турақлиқ ибарә тоғрилиқ мисаллар бар. «Мана бу ишларниң йүз бериши «туғутниң толғигиниң башлиниши» болиду, халас» — Әйса Мәсиһ қайси ишниң «туғулиду»ғанлиғини беваситә демәйду. Төвәндики сөзлиригә қариганда, буни йеңи дәвриниң туғулуши дөп қараймиз. ■ 13:8 Йәш. 19:2. □ 13:9 «сот мәһкимилири» — грек тилида «санһедринлар». Йәһудийларниң мәһкимилирини вә бәлким башқа һәр хил сорақханиларни көрситиду. ■ 13:9 Мат. 10:17; 24:9; Лука 21:12; Юһ. 15:19; 16:2; Вәһ. 2:10. □ 13:10 «булардин авал хуш хәвәр пүткүл әлләргә жақалиниши керәк» — «авал» дегән сөзгә қариганда, хуш хәвәрниң һәр жайға жақалиниши заманиң ахиридин авал, шундақла бәлким 9-әйтәтә ейтилгән наһайити еғир зиянкәшликтин авал болуши мүмкин («Мат.» 24:14ни көрүң). ■ 13:11 Мат. 10:19; Лука 12:11; 21:4. ■ 13:12 Әз. 38:21; Мик. 7:6. ■ 13:13 Мат. 10:22; 24:13; Лука 21:19; Вәһ. 2:7, 10.

Йерусалимда вайран қилғучи «жиркинчилик номуссизлиқ» пәйда болиду; «дәһшатлик азап-оқубәт»

14 «Вайран қилғучи жиркинчилик номуссизлиқ»ниң өзи турушқа тегишлик болмиған йәрдә турғинини көргиниңларда, (китапхан бу сөзниң мәнасини чүшәнғәй) Йәһудийә өлкисидә туруватқанлар тағларға қачсун. □ 15 Өгүздә турған киши өйигә чүшмәй яки өйидики бирәр немини алғили ичигә кирмәй қачсун. 16 Етизларда туруватқан киши болса чапинини алғили өйигә янмисун. 17 У күнләрдә һамилдар аяллар вә бала емитиватқанларниң һалиға вай! □ 18 Қачидиган вақтинларниң қишқа тоғра келип қалмаслиғи үчүн дуа қилиңлар. □ 19 Чүнки у чағда Худа яратқан дунияниң апиридә қилинғандин буян мошу чаққиғә көрүлүп бақмиған һәм кәлгүсидиму көрүлмәйдиган зор азап-оқубәт болиду. ■ 20 Әгәр Пәрвәрдиғар у күнләрни азайтмиса, һеч қандақ әт егиси қутуалмайду. Лекин У Өз таллиғанлири үчүн у күнләрни азайтиду. □ 21 Әгәр у чағда бириси силәргә: «Қараңлар, бу йәрдә Мәсиһ бар!» яки «Қараңлар, у әнә у йәрдә!» десә, ишәнмәңлар. □ ■ 22 Чүнки сахта мәсиһләр вә сахта пәйғәмбәрләр майданға чиқиду, мөжизилик аламәтләр вә карамәтләрни көрситиду; шуниң билән әгәр мүмкин болидиган болса, улар һәтта Худа таллиғанларни һәм аздуриду. ■ 23 Шуниң үчүн, силәр һошияр болуңлар. Мана, мән бу ишларниң һәммисини силәргә алдин-ала уқтуруп қойдум.

Инсаноглиниң келиши

24 Әнди шу күнләрдә, шу азап-оқубәт өтүп кәткән һаман, қуяш қарийиду, ай йоруклуғини бәрмәйду, ■ 25 юлтузлар асмандин төкүлүп чүшиду, асмандики күчләр ләрзигә келиду. □ ■ 26 Андин кишиләр Инсаноглиниң улуқ күч-қудрәт вә шан-шәрәп билән булутлар ичидә келиватқанлиғини көриду. □ ■ 27 У Өз пәриштелирини әвәтиду, улар униң таллиғанлирини дунияниң төрт тәрипиниң, зиминниң чәтлиридин асманниң чәтлиригичә жиғип жәм қилиду. □

Әнжир дәриғидин савақ елиш

□ 13:14 «Вайран қилғучи жиркинчилик номуссизлиқ» — буниң тоғрисида Тәврат «Дан.» 9:24-27ни вә у тоғрилиқ изаһатларни көрүң. ■ 13:14 Дан. 9:27; Мат. 24:15; Луқа 21:20,21; 2Тес. 2:4 □ 13:17 «у күнләрдә һамилдар аяллар вә бала емитиватқанларниң һалиға вай!» — ундақ кишиләргә қечиш әпсиз болиду, әлвәттә. □ 13:18 «Қачидиган вақтинларниң қишқа тоғра келип қалмаслиғи үчүн дуа қилиңлар» — Йәһудий диний әрбабларниң Тәврат қануниға болған чүшәнчисигә асасән, Йәһудийлар адәттә шабат (дәм елиш) күнидә шәһәр дәрвазиси вә дуқанларни тақши керәк. Бу күни сәпәр қилиш мәнғий қилинған болғачқа, Пәләстиндә турғанларға нисбәтән йемәклик сәтивелиш вә башқа йәрләргә қечиш интайин қулайсиз болиду. «Қиш»та Йәһудийдә дәриғ-вадиларда су пат-пат тешип турғачқа, қишиму қечиш интайин тәс болиду. ■ 13:19 Мат. 24:21 □ 13:20 «У Өз таллиғанлар үчүн» — грек тилида «У таллиған таллиғанлири үчүн» дегәнлик билән ипадилиниду — Худа Өзиниң таллиғанлириға бағлиған муһәббитини алаһидә тәкитләйду. □ 13:21 ««Қараңлар, бу йәрдә Мәсиһ бар!» яки «қараңлар, у әнә у йәрдә!» десә, ишәнмәңлар» — «у» — Мәсиһни көрситиду. ■ 13:21 Мат. 24:23; Луқа 21:8. ■ 13:22 Қан. 13:2; 2Тес. 2:11. ■ 13:24 Йәш. 13:10; Әз. 32:7; Йо. 2:10,31; 3:15; Мат. 24:29; Луқа 21:25; Вәһ. 6:12. □ 13:25 «юлтузлар асмандин төкүлүп чүшиду, асмандики күчләр ләрзигә келиду» — «Йәш.» 13:10, 34:4, «Йо.» 2:10ни көрүң. «Асмандики күчләр» бәлким барлиқ жин-шәйтанларни көрситиду; «ләрзигә келиду» бәлким уларниң күчтин қелишини көрситиду. ■ 13:25 Йәш. 13:10; 34:4. □ 13:26 «Андин кишилар инсаноглиниң улуқ күч-қудрәт вә шан-шәрәп билән булутлар ичидә келиватқанлиғини көриду» — «Дан.» 7:13ни көрүң. ■ 13:26 Дан. 7:10; Мат. 16:27; 24:30; Мар. 14:62; Луқа 21:27; Рос. 1:11; 1Тес. 4:16; 2Тес. 1:10; Вәһ. 1:7. □ 13:27 «дунияниң төрт тәрипиниң» — грек тилида «төрт шамалдин» билән ипадилиниду.

28 — Әнжир дәриғидин мундақ тәмсилни билевелиңлар: — Униң шахлири көкирип йопурмақ чиқарғанда, язниң йеқинлап қалғанлиғини билесиләр. ■

29 Худди шуниңдәк, мән бая дегәнлиримниң йүз бериватқанлиғини көргиниңларда, униң йеқинлап қалғанлиғини, һәтта ишик алдида туруватқанлиғини билевелиңлар. □

30 Мән силәргә бәрһәк шуни ейтип қояйки, бу аламәтләрниң һәммиси әмәлгә ашурулмай туруп, бу дәвир өтмәйду. □ 31 Асман-зимин йоқилиду, бирақ мениң сөзлирим һәрғиз йоқалмайду. ■

Һошияр болуңлар

32 Лекин шу күни яки вақит-саити тоғрилиқ хәвәрни һеч ким билмәйду — һәтта нә әрштики пәриштиләрму билмәйду, нә оғул билмәйду, уни пәкәт Атила билиду. ■ 33 Һошияр болуңлар, сәгәк болуп дуа қилиңлар, чүнки у вақит-саатниң қачан келидиғанлиғини билмәйсиләр. ■ 34 Бу худди яқа жутқа чиқмақчи болған адәмниң әһвалиға охшайду. Йолға чиқидиған чағда, у қуллириға өз һоқуқини беқитип, һәр биригә өз вәзиписини тапшуриду вә дәрвазивәнниңму сәгәк болушини тапилайду. 35 Шуниңдәк, силәрму сәгәк болуңлар; чүнки өйниң егисиниң қайтип келидиған вақтиниң — кәчүрунму, түн йеримиму, ғораз чиллиған вақтиму яки сәһәр вақтиму — уни биләлмәйсиләр; 36 у туюқсиз кәлгәндә, силәрниң ухлаватқиниңларниң үстигә чүшмисун! 37 Силәргә ейтқинимни мән һәммәйләнгә ейтимән: Сәгәк туруңлар!

14

Рәһбәрләрниң суйқәст қилиши

Мат. 26:1-5; Луқа 22:1-2; Юһ. 11:45-53

1 «Өтүп кетиш» һейти вә «петир нан һейти»ға икки күн қалған еди. Баш каһинлар вә Тәврат устазлари уни һейлә-һәйрәң билән тутуп өлтүрүшниң чарисини издәйтти. □ ■ 2 Чүнки улар:

— Бу иш һейт-айәм күнлири қилинмисун. Болмиса, хәлиқ арисидә малиманчилик чиқиши мүмкин, — дейишәтти.

Ихләсмән аялның Әйсани әтирлиши

Мат. 26:6-13; Юһ. 12:1-8

■ 13:28 Мат. 24:32; Луқа 21:29. □ 13:29 «мән бая дегәнлиримниң йүз бериватқанлиғини көргиниңларда, униң йеқинлап қалғанлиғини, һәтта ишик алдида туруватқанлиғини билевелиңлар» — бу тексттики «униң (йеқинлап қалғанлиғи)» яки инсаноглиниң өзини, яки келидиған күнини, яки Худаниң падишаллиғини көрситиду («Луқа» 21:31). □ 13:30 «бу аламәтләрниң һәммиси әмәлгә ашурулмай туруп, бу дәвир өтмәйду» — әгәр тилға елинған аламәт Йерусалимниң вәйран болушиға (миләдийә 70-жили) (13:2) қаритилған болса, ундақта «дәвир» дегән сөз тәбийки (1) Әйсаниң дәвридә яшап өткән адәмләрни көрситиду. Әгәр Мәсиһниң дуняға қайтип келишигә (13:26) қаритилған болса, «дәвир» дегән сөз бәлким (2) пүтүн Йәһудийә хәлқини (3) бу айтләрдә ейтилған «дәһшәтлик азап-оқубәт»тики вақиәләрниң башлиниш дәвридә яшиғанларни көрситиду. Шуңа барлиқ вақиәләр шу дәвир ичидә йүз бериду, дегәнлик болиду. Бизниңчә (3)-шәрһ алди-кәйни айтләргә әң бап келиду. ■ 13:31 Зәб. 101:28-28; Йәш. 40:8; 51:6; Ибр. 1:11. ■ 13:32 Мат. 24:36; Рос. 1:7. ■ 13:33 Мат. 24:42; 25:13; Луқа 12:40; 21:36; 1Тес. 5:6. □ 14:1 ««Өтүп кетиш» һейти вә «петир нан һейти»ға икки күн қалған еди» — бу икки һейтниң тәпсилатлири үчүн «Мис.» 12-бап, «Лав.» 23-бапни вә «Тәбирләр»ни көрүң. Ибраий тилида «Песақ», яки «Пасха» һейти дәп атилиду. ■ 14:1 Мат. 26:2; Луқа 22:1; Юһ. 11:55; 13:1.

³ Энди у Бәйт-Ания йезисидә, «Симон мохо»ниң өйидә дәстиханда олтарғанда, ақ қаштеши шишидә наһайити қиммәтлик сап сумбул әтирни көтирип кәлгән бир аял униң йениға кирди. Аял ақ қаштеши шешини чекип, әтирни Әйсаниң бешига қуйди. □ ■

⁴ Лекин бәзиләр буниңға хапа болушуп, бир-биригә:

— Бу әтир немә дәп шундақ исрап қилиниду? ⁵ Чүнки бу әтирни үч йүз динардин артуқ пулға сатқили болатти, пули кәмбәғәлләргә сәдиқә қилинса болмамти! — дейишти. Улар аялға шундақ тапа-тәнә қилғили турди. □

⁶ Лекин Әйса уларға:

— Униң ихтияриға қоюңлар, немә дәп униң көңлини ағритисиләр? У мениң үстүмгә яхши иш қилди. ⁷ Чүнки кәмбәғәлләр дайим араңларда болиду, халиған вақитиңларда уларға хәйр-сахавәт көрситәләйсиләр; лекин мениң араңларда болушум силәргә дайим несип боливәрмәйду! ■ ⁸ Аял чаминиң йетишичә қилди; у мениң бәдинимниң дәпнә қилинишиға алдин-ала тәйярлик қилип, униңға әтир-май қуюп қойди. □ ⁹ Мән силәргә бәрһәк шуни ейтип қояйки, бу хуш хәвәр пүткүл дунияниң қәйеридә жақаланса, бу аял әслинип, униң қилған бу иши тәриплиниду, — деди.

Йәһуданиң Әйсаға сатқунлуқ қилиши
Мат. 26:14-16; Луқа 22:3-6

¹⁰ Шу вақитта, он иккиләндиң бири болған Йәһуда Ишқарийот уни уларға тутуп бериш мәхситидә баш кәһинларниң алдиға барди. ■ ¹¹ Улар буни аңлап хошал болуп кәтти вә униңға пул беришкә вәдә қилишти. Йәһуда уни тутуп беришкә мувапиқ пурсәт издәп жүрәтти.

Өтүп кетиш һейтиниң кәчлик тамиги
Мат. 26:17-25; Луқа 22:7-14, 21-23; Юһ. 13:21-30

¹² Петир нан һейтиниң биринчи күни, йәни өтүп кетиш һейтиниң қурбанлик қозиси союлидигән күни, мухлислар униңдин:

— Өтүп кетиш һейтиниң тамигини йейишиң үчүн бизниң қәйәргә берип тәйярлишимизни халайсән? — дәп сориди. □ ■

¹³ У мухлислиридин иккиләндиң алдин маңғузуп уларға:

— Шәһәргә кириңлар, у йәрдә козида су көтиривалған бир әр киши силәргә учрайду. Униң кәйнидин меңиңлар. □ ¹⁴ У адәм нәгә кирсә шу өйниң егисигә: «Устаз: Мухлислирим билән өтүп кетиш һейтиниң тамигини йәйдиған мәнманхана қәйәрдә?» — дәп сораватиду» — дәңлар. ¹⁵ У силәрни башлап үстүнки

□ **14:3** «Симон мохо» — йәни «Мохо кесили» дейилидигән Симон — Симон бәлким илгири мохо кесилигә гиритпар болған еди. Бизниңчә бу иш вә «Юһ. 12:1-11дә хатириләнгән вақиә бир иштур.

■ **14:3** Мат. 26:6; Луқа 7:37; Юһ. 11:2; 12:3. □ **14:5** «бу әтирни үч йүз динардин артуқ пулға сатқили болатти» — «динар» яки «динариус» дегән Рим империйәсидики бир хил пул бирлиги болуп, бир «динариус» тәхминән бир адәмниң бир күнлүк һәққи болатти. «Мат.» 20:2ни көрүң. ■ **14:7** Қан. 15:11. □ **14:8** «униңға әтир-май қуюп қойди» — яки «униңға мәсиһ қилди». ■ **14:10** Мат. 26:14; Луқа 22:4. □ **14:12** «петир нан һейтиниң биринчи күни, йәни өтүп кетиш һейтиниң қурбанлик қозиси союлидигән күни» — «петир нан һейти» йәттә күн болиду, биринчи күни «өтүп кетиш» һейтиму тәң болиду. Бу күни, Йәһудийлар өйлиридә қоza сооп, петир нан билән йәйду. «Өтүп кетиш һейтиниң тамиги» — буниң муһим қисми «өтүп кетиш қурбанлик қозиси» еди («Мис.» 12:3-11, «Лав.» 23:5, «Чөл.» 28:16, «Қан.» 16:1-7ни көрүң). ■ **14:12** Мис. 12:17; Мат. 26:17; Луқа 22:7. □ **14:13** «Шәһәргә кириңлар» — «шәһәр» — Йерусалим шәһиригә, демәк. «у йәрдә козида су көтиривалған бир әр киши силәргә учрайду» — Қанаанда (Пәләстиндә) әр кишиләр бүгүнгә қәдәр адәттә су көтәрмәйду.

қәвәттики рәтләнгән сәрәмжанлаштурулған чоң бир егиз өйни көрситиду. Мана шу йәрдә бизгә тәйярлик қилип туруңлар, — деди.

¹⁶ Мухлислар йолға чиқип шәһәргә кирип, йолуққан ишларниң һәммиси у ейтқандәк болди. Шу йәрдә улар өтүп кетиш һейтиниң тамиғини тәйярлашти.

¹⁷ Кәч киргәндә, у он иккәйлән билән өйгә кәлди. ■ ¹⁸ Улар дәстиханда олтирип ғизаланғанда Әйса:

— Мән силәргә бәрһәк шуни ейтип қояйки, араңлардики бирәйлән, мән билән биллә ғизалиниватқан бириси маңа сатқунлуқ қилиду, — деди. □ ■

¹⁹ Улар бу сөздин қайғуға чөмүп, бир-бирләп униңдин:

— Мән әмәстимән? — дәп сориди. Йәнә бириси: — Мән әмәстимән? — деди.

²⁰ Лекин у уларға:

— Шу киши он иккәйләнниң бири, йәни қолидики нанни мән билән тәң таваққа төгүргүчи болиду. ²¹ Инсаногли дәрвәкә өзи тоғрисидә муқәддәс язмиларда пүтүлгәндәк аләмдин кетиду; бирақ Инсаноглиниң тутуп берилишигә васитичи болған адәмниң халиға вай! У адәм туғулмиған болса униңға яхси болатти! — деди. □

«Рәбниң зияптити»

Мат. 26:26-30; Луқа 22:15-20; 1Кор. 11:23-25

²² Улар ғизалиниватқанда, Әйса бир нанни қолиға елип тәшәккүр ейтқандин кейин, уни уштуп, мухлислириға үләштүрүп бәрди вә:

— Елиңлар, бу мениң теним, — деди. □ ■

²³ Андин у қолиға җамни елип Худаға тәшәккүр ейтқандин кейин, уни мухлислириға сунди. Уларниң һәммиси униңдин ичишти.

²⁴ У уларға: — Бу мениң қеним, нургун адәмләр үчүн төкүлидигән, йеңи әһдини түзидигән қенимдур. □ ²⁵ Мән силәргә бәрһәк шуни ейтип қояйки, Худаниң падишалигида йеңидин шараптин ичидигән күнгичә, үзүм телиниң шәрбитини һәргиз ичмәймән, — деди.

²⁶ Улар бир мәдһийә күйини ейтқандин кейин талаға чиқип, Зәйтун теғиға қарап кетишти.

Мухлисларниң Әйсани ташлап кетиши

Мат. 26:31-35; Луқа 22:31-34; Юһ. 13:36-38

²⁷ Андин Әйса уларға:

Силәр һәмминлар тандурулуп путлишисиләр, чүнки муқәддәс язмиларда:

«Мән падичини уруветимән,

Қойлар патипарақ болуп тарқитиветилиду» дәп пүтүлгән. □ ■

²⁸ Лекин мән тирилгәндин кейин Галилийәгә силәрдин бурун баримән, — деди. ■

■ **14:17** Мат. 26:20; Луқа 22:14. □ **14:18** «дәстиханда олтирип ғизаланғанда...» — грек тилида «дәстиханда йетип ғизаланғанда...». ■ **14:18** Зәб. 40:10; Рос. 1:17. □ **14:21** «... бирақ Инсаноглиниң тутуп берилишигә васитичи болған адәмниң халиға вай! У адәм туғулмиған болса униңға яхси болатти!» — Йәһуда бу сөзни аңлиғандин кейин дәрһал чиқип баш қаһинларниң йениға барған болса керәк. «Маркус», «Юһанна»дики ««өтүп кетиш» һейтиниң кәчлик тамиғи» тоғрисидики баянларни көрүң.

□ **14:22** «Әйса бир нанни қолиға елип тәшәккүр ейтқандин кейин» — яки «Әйса нанни қолиға елип (уни) бәрикәтлигәндин кейин,...».

■ **14:22** Мат. 26:26; Луқа 22:19; 1Кор. 11:23. □ **14:24** «Бу мениң қеним, нургун адәмләр үчүн төкүлидигән, йеңи әһдини түзидигән қенимдур» — «Йеңи әһдә» Тәврат, «Йәр.» 31:31-34, «Луқа» 22:20ни, «Ибр.» 13:20ни көрүң. Бәзи қона кәчүрмиләрдә пәкәт «әһдә» дейлиду. □ **14:27** «Мән падичини уруветимән, қойлар патипарақ болуп тарқитиветилиду» — «Зәк.» 13:7. Мошу бешарәттә сөзлигүчи Худаниң өзи, әлвәттә.

■ **14:27** Зәк. 13:7; Мат. 26:31; Юһ. 16:32. ■ **14:28** Мат. 26:32; 28:10; Мар. 16:7.

29 Лекин Петрус униңға:

— һәммәйлән тандурулуп путлашсиму, мән һәргиз путлашмаймән, деди.

30 Әйса униңға: — Мән саңа бәрһақ шуни ейтип қояйки, бүгүн, йәни бүгүн кечә ғораз икки қетим чиллиғичә, сән мәндин үч қетим танисән, — деди. ■

31 Лекин Петрус техиму қәтғийлик билән униңға:

— Сән билән билмә өлидиған иш керәк болсиму, сәндин һәргиз танмаймән, — деди. Қалған һәммисиму шундақ дейишти. ■

Әйсаниң Гетсиманә багчисидики дуа-тилавити
Мат. 26:36-46; Луқа 22:39-46

32 Андин улар Гетсиманә дегән бир жайға кәлди. У мухлисларға: — Мән дуа-тилавәт қилип кәлгичә, мошу йәрдә олтирип туруңлар, деди. ■

33 У Петрус, Якуп вә Юханнани биргә елип маңди вә сүр бесип, роһ-қәлбидә толиму пәришан болушқа башлиди. □ 34 У уларға:

— Женим өлидиғандәк бәкму азапланмақта. Силәр бу йәрдә қелип, ойғақ туруңлар, — деди. ■ 35 У сәл нерирақ берип, өзини йәргә етип дүм ятти вә мүмкин болса, у дәқиқиниң өз бешиға чүшмәй өтүп кетиши үчүн дуа қилип: □ ■

36 — И Абба Ата, Саңа һәммә иш мүмкинду; бу қәдәһни мәндин өткүзүвәткәйсән! Лекин бу иш мән халиғандәк әмәс, сән халиғандәк болсун, — деди. □ ■

37 У үчәйләнниң йениға қайтип кәлгинидә, уларниң ухлап қалғанлиғини көрүп, Петрусқа:

— Әй Симон, ухлаватамсән?! Бир саатму ойғақ туралмидиңму?! ■

38 Эзиқтурулуштин сақлиниш үчүн, ойғақ туруп дуа қилиңлар. Роһ пидакар болсиму, лекин кишиниң әтлири ажизду, — деди. □ ■

39 Андин у йәнә берип, охшаш сөзләр билән қайтидин дуа қилди. 40 У уларниң йениға қайтип кәлгинидә, уларниң йәнә ухлап қалғанлиғини көрди, чүнки уларниң көзлири уйқиға илинған еди. Улар униңға немә дейишини билмәй қалди. 41 У үчинчи қетим уларниң йениға қайтип уларға:

— Силәр техичә ухлаватамсиләр, техичә дәм еливатамсиләр? Әнди болди бәс! Вақит-саити кәлди; мана, Инсаногли гунакарларниң қолиға тапшурулди! □

42 Қопуңлар, кетәйли; мана, маңа сатқунлуқ қилидиған киши йеқин кәлди! — деди.

Әйсаниң тутқун қилиниши
Мат. 26:47-56; Луқа 22:47-53; Юһ. 18:3-12

■ 14:30 Мат. 26:34; Луқа 22:34; Юһ. 13:38. ■ 14:31 Юһ. 13:37. ■ 14:32 Мат. 26:36; Луқа 22:39; Юһ. 18:1. □ 14:33 «Әйса ... роһ-қәлбидә толиму пәришан болушқа башлиди» — грек тилида «у ... роһта толиму пәришан болушқа башлиди». ■ 14:34 Юһ. 12:27. □ 14:35 «у дәқиқиниң өз бешиға чүшмәй өтүп кетиши үчүн ...» — грек тилида «шу саатниң өз бешиға чүшмәй өтүп кетиши үчүн...». ■ 14:35 Луқа 22:41. □ 14:36 «И Абба Ата, Саңа һәммә иш мүмкинду» — ивраний тилида «абба» дегән сөз оғулиң атисига болған йеқинчилиғини билдүриду. Уйғурчидики «сейүмлүк ата» дегәнгә йеқин келиду. Бу сөз һәм муһәббәт һәм чоңқур һөрмәтниму билдүриду. «бу қәдәһни мәндин өткүзүвәткәйсән!»

— «бу қәдәһ» униң алдида туридиған азап-окубәтләрни көрситиду. Тәвратниң көп йәрлиридә «қәдәһ» дәл шу мәнидә ишлитилиду (мәсилән «Зәб.» 74:9, «Йәш.» 51:17, 22, «Йәр.» 25:15дә). ■ 14:36 Юһ. 6:38. ■ 14:37 Мат. 26:40; Луқа 22:45. □ 14:38 «Роһ пидакар болсиму, лекин кишиниң әтлири ажизду» — «кишиниң әтлири» грек тилида «әт». Инжилда «әт» яки «әт-тән» дайим дегидәк адәмниң өз тәрипидин аздурдиған, гунакар тәбиитини көрситиду. «Рим.»дики «кириш сөз»имизни көрүп. ■ 14:38 Гал. 5:17. □ 14:41 «Силәр техичә ухлаватамсиләр, техичә дәм еливатамсиләр?» — яки болмиса: «Әнди ухлавәрисиләр, дәм еливерисиләр!» (демәк, кинайилик гәп) яки пақәт: «Әнди ухлаңлар, дәм елиңлар!».

⁴³ Вә шу дәқиқидә, униң сөзи техи түгимәйла, мана, он иккәйләндин бири болған Йәһуда кәлди; униң йенида баш каһинлар, Тәврат устазлири вә ақсақаллар тәрипидин әвәтилгән қилич-тоқмақларни кәтәргән зор бир топ адәм бар еди. ■

⁴⁴ Униңға сатқунлуқ қилғучи улар билән аллибурун ишарәтни бекитип: «Мән кимни сөйсәм, у дәл шудур. Силәр уни тутуп, ялап елип кетиңлар» дәп келишкән еди. ⁴⁵ У келип удул Әйсаниң алдиға берип:

— Устаз, устаз! — дәп уни сөйүп кәтти. □ ■

⁴⁶ Улар униңға қол селип, уни тутқун қилди. ⁴⁷ Вә униң йенида турғанлардин бирәйлән қиличини суғуруп, баш каһинниң чакириға урувиди, униң кулиқини шилип чшүрүвәтти.

⁴⁸ Әйса жававән уларға:

— Бир қарақчини тутидиғандәк қилич-тоқмақларни көтирип мени тутқили кәпсиләргү? ⁴⁹ Мән һәр күни ибадәтхана һойлилирида силәр билән биллә болуп тәлим берәттим, лекин силәр у чағда мени тутмидинлар. Лекин бу ишларниң йүз бериши муқәддәс азмиларда алдин пүтүлгәнләрниң әмәлгә ашурулуши үчүн болди, — деди. ■

⁵⁰ Бу чағда, һәммәйлән уни ташлап қечип кетишти. ■ ⁵¹ Пәкәт учисиға канап рәхт йепинчақливалған бир жигит униң кәйнидин әгишип маңди. Яш әскәрләр уни тутувеливиди, ⁵² лекин у канап рәхттин бошинип, ялаңач пети улардин қечип кәтти. □

Алий кеңшимидә сотлиниш

Мат. 26:57-68; Луқа 22:54-55, 63-71; Юһ. 18:13-14, 19-24

⁵³ Әнди улар Әйсани баш каһинниң алдиға елип беришти. Баш каһинлар, барлиқ ақсақаллар билән Тәврат устазлириму у йәргә униң йениға жиғилди. □ ■

⁵⁴ Петрус униңға таки баш каһинниң сарайидики һойлиниң ичигича жирақтин әгишип кәлди; у қаравуллар билән биллә отниқ нурида отсинип олтарди. ⁵⁵ Баш каһинлар вә пүтүн алий кеңәшмә әзалири Әйсани өлүмгә мәһкүм қилиш үчүн, гува-испат издиди, амма тапалмиди. □ ■ ⁵⁶ Чүнки нурғун кишиләр уни әрз қилип ялған гувачилиқ бәргән болсиму, уларниң гувалиқлири бир-биригә удул кәлмәйтти. ⁵⁷ Бәзи адәмләр орнидин туруп, униң үстидин әрз қилип ялған гувалиқ берип:

⁵⁸ — Биз униң: «Инсан қоли билән ясалған бу ибадәтханини бузуп ташлап, инсан қоли билән ясалмиған башка бир ибадәтханини үч күн ичидә ясап чиқимән» дегәнлигини аңлидуқ, — деди. □ ■ ⁵⁹ һәтта уларниң бу һәқтики гувалиқлириму бир-биригә мас кәлмиди.

⁶⁰ Андин баш каһин һәммәйләнниң алдида орнидин туруп, Әйсадин:

■ **14:43** Мат. 26:47; Луқа 22:47; Юһ. 18:3. □ **14:45** «Устаз, устаз» — «Устаз» ибраний тилида

«Рабби» дейлиду. Ибранийлар арисда адәмниң исмини икки қетим чақириш адәттә инатайин чоңқур һессият, алаһидә амрақлиқни билдүриду. ■ **14:45** 2Сам. 20:9. ■ **14:49** 1Сам. 24:14-15; зәб. 21:7-8; 68:10; Луқа 24:25. ■ **14:50** Аюп 19:13; зәб. 87:9, 19; зәк.13:7 □ **14:52** «...учисиға канап рәхт йепинчақливалған бир жигит... лекин у канап рәхттин бошинип, ялаңач пети улардин қечип кәтти»

— бир нәччә шәрһчиләр бу «мәлум яш жигит»ни Маркусниң өзи екән, дәп қарайду. Бизму қошулимиз. У мошу йәрдә өзини «мухлис» дәп атимайду. Бәлким у мошу йәрдә барлиқ кишиләрниң Әйсадин ваз кечип уни ташлиғанлигини тәкитлимәкчи болиду. □ **14:53** «Баш каһинлар, барлиқ ақсақаллар билән

Тәврат устазлириму у йәргә униң йениға жиғилди» — «униң йениға» баш каһин Қаяфаниң йениға, демәк. ■ **14:53** Мат. 26:57; Луқа 22:54; Юһ. 18:13,24. □ **14:55** «алий кеңәшмә» — ибраний тилида «Санһедрин») ■ **14:55** Мат. 26:59; Рос. 6:13. □ **14:58** «Инсан қоли билән ясалған

бу ибадәтханини бузуп ташлап, инсан қоли билән ясалмиған башка бир ибадәтханини үч күн ичидә ясап чиқимән» — «Юһ.» 2:19ни көрүң. Улар Мәсиһниң сөзини бурмилиған еди. ■ **14:58** Мар. 15:29; Юһ. 2:19.

— Кени, жавап бәрмәмсэн? Булар сениң үстүңдин зади қандақ гувалиқларни бериватиду? — дөп сориди. ■ ⁶¹ Лекин Әйса шүк туруп, һеч қандақ жавап бәрмиди. Баш каһин уни қистап йәнә уныңдин:

— Сән Мубарәк Болғучиниң Оғли Мәсиһмусән? — дөп сориди. □ ■

⁶² Шундақ, мән өзүм, — деди Әйса, — вә силәр кейин Инсаноглиниң Қудрәт Егисиниң оң йенида олтиридиғанлиғини вә асмандики булутлар билән келидиғанлиғини көрисиләр. □ ■

⁶³ Шуниң билән баш каһин тонлирини житип ташлап:

— Әнди башқа һәр қандақ гувачиниң немә һажити? □ ⁶⁴ Өзүңлар бу күпүрлүкни аңлидиңлар! Әнди буниңға немә дәйсиләр? — деди.

Уларниң һәммиси у өлүм жазасиға буйрулсун, дөп һөкүм чиқиришти. ⁶⁵ Андин бәзилири униңға түкүрүшкә башлиди, йәнә униң көзлирини теңип, муштлап: «Кени, пәйғәмбәрчилик қилип бешарәт берә!» дейишти. Қаравулларму уни шапилақ билән качатлиди. □ ■

Петрусниң Әйсадин теңиши

Мат. 26:69-75; Луқа 22:56-62; Юһ. 18:15-18, 25-27

⁶⁶ Петрус сарайниң төвәнки һойлисида турғанда, баш каһинниң дедәклиридин бири келип, ■ ⁶⁷ иссинип олтарған Петрусни көрүп, униңға тикилип қарап:

— Сәнму Насарәтлик Әйса билән биллә едиңғу, — деди.

⁶⁸ Лекин у тенип:

— Сениң немә дөватқанлиғиңни билмидим һәм чүшәнмидим, — деди-дә, ташқириға, дәрвазиниң айваниға чиқип турди. Шу әснада ғораз бир чиллиди.

⁶⁹ Уни йәнә көргән хелиқи дедәк йәнә у йәрдә турғанларға:

— Бу улардин бири, — дегили турди. ■ ⁷⁰ Петрус йәнә инкар қилди.

Бир аздин кейин, у йәрдә турғанлар Петрусқа йәнә:

— Бәрһәк, сән уларниң бирисән. Чүнки сәнму Галилийәлик экәнсәнғу?! — дейишти. □

⁷¹ Лекин у қаттиқ қарғашлар билән қәсәм қилип:

— Силәр дөватқан хелиқи адәмни тонумаймән! — деди.

⁷² Дәл шу чағда ғораз иккинчи қетим чиллиди. Петрус Әйсаниң өзигә: «Ғораз икки қетим чилиғиғә, сән мәндин үч қетим танисән» дегән сөзини есигә алди; вә буларни ойлап жиглап кәтти. □ ■

■ **14:60** Мат. 26:62. □ **14:61** «Сән Мубарәк Болғучиниң Оғли Мәсиһмусән?» — «Мубарәк Болғучи» — Худа Өзидур. ■ **14:61** Йәш. 53:7; Рос. 8:32. □ **14:62** «силәр кейин Инсаноглиниң

Қудрәт Егисиниң оң йенида олтиридиғанлиғини вә асмандики булутлар билән келидиғанлиғини көрисиләр» — Төврат, «Дан.» 7:13ни көрүң. ■ **14:62** Дан. 7:13; Мат. 16:27; 24:30; 25:31; Луқа 21:27; Рос. 1:11; 1Тес. 4:16; 2Тес. 1:10; Вәһ. 1:7. □ **14:63** «Шуниң билән баш каһин тонлирини

житип ташлап...» — баш каһин Әйсани «күпүрлүк қилди» дөп қарап, өзиниң буниңға болған чөчүши вә ғәзивини ипадиләш үчүн кийимлирини житқан. Әйсаниң өзиниң Мәсиһ экәнлигини етирап қилиши, униң Худаға хас һоқуқ вә шөһрәт мәндиридур, дегәнлигидур. Йәнә шуни ейтимишки, баш каһинниң тонлирини житишниң өзи Төврат қануниға хилап еди («Лав.» 10:6, 21:10). □ **14:65** «бәзилири униңға

түкүрүшкә башлиди, йәнә униң көзлирини теңип, муштлап: «Кени, пәйғәмбәрчилик қилип бешарәт берә!» — «Мат.» 26:68дә мошу кишиләрниң: «... «Кени бешарәт берә, сени ким урди?» дейишкәнлигиму хатирлиди. «Қаравулларму уни шапилақ билән качатлиди» — яки «Қаравулларму уни арасиға еливелип качатлиди». ■ **14:65** Аюп 16:10; Йәш. 50:6; Юһ. 19:3. ■ **14:66** Мат. 26:58,69; Луқа 22:55; Юһ. 18:16,17. ■ **14:69** Мат. 26:71; Луқа 22:58; Юһ. 18:25. □ **14:70**

«Бәрһәк, сән уларниң бирисән. Чүнки сәнму Галилийәлик экәнсәнғу?!» — уларниң дегәнлири Петрусниң тәләппузиға асасән болса керәк. «Мат.» 26:72-73ни көрүң. □ **14:72** «...вә буларни ойлап жиглап кәтти» — башқа бир хил тәржимиси: — «... вә көңли бузулуп жиглап кәтти». ■ **14:72**

Мат. 26:34,75; Луқа 22:61; Юһ. 13:38; 18:27.

15

Әйсаниң Пилатусниң алдида сотлиниши
Мат. 27:1-2, 11-14; Луқа 23:1-5; Юһ. 18:28-38

¹ Этиси таң етиши биләнла, баш каһинлар ақсақаллар, Тәврат устазлири вә пүткүл алий кеңәшмидикиләр билән мәслиһәтлишип, Әйсани бағлап апирип, валий Пилатусқа тапшуруп бәрди. ■

² Пилатус униндин:

— Сән Йәһудийларниң падишасиму? — дәп сориди.

У жававән: — Ейтқиниңдәк, — деди. □ ■

³ Баш каһинлар униң үстидин қайта-қайтидин әрз-шикайәтләрни қилишти.

⁴ Пилатус униндин йәнә:

— Жавап бәрмәмән? Қара, улар үстүңдин шунчивала шикайәт қиливатиду!? — дәп сориди. ■

⁵ Бирақ Әйса йәнила һеч жавап бәрмиди; Пилатус буниңға интайин һәйран қалди. ■

Әйса вә Бараббас

Мат. 27:15-31; Луқа 23:13-25; Юһ. 18:39-40; 19:1-16

⁶ Һәр қетимлик өтүп кетиши һейтида, халайиқ қайсибир мәһбусни тәләп қилса, валий уни қоюп берәтти. ■ ⁷ Әйни вақитта, зинданда Бараббас исимлик бир мәһбус бар еди. У өзи билән биллә топилаң көтәргән һәмдә топилаңда қатиллик қилған нәччәйлән билән тәң соланған еди. ■ ⁸ Халайиқ чуқан-сүрән селип валийдин бурун һемишә уларға қилгинидәк йәнә шундақ қилишини тиләшти. □

⁹ Пилатус уларға:

— Силәр Йәһудийларниң падишасини қоюп беришимни халамсиләр? — деди 10 (чүнки у баш каһинларниң һәсәтхорлуғи түпәйлидин уни тутуп бәргәнлигини биләтти). ¹¹ Лекин баш каһинлар халайиқни: «Буниң орниға, Бараббасни қоюп бәр» дәп тәләп қилишқа күшкүртти. ■

¹² Пилатус жававән улардин йәнә:

— Ундақ болса, силәр «Йәһудийларниң падишаси» дәп атиған кишини қандақ бир тәрәп қил дәватисиләр? — деди.

¹³ — Улар йәнә авазини көтирип: — Уни крестлигин! — дәп вақиришатти.

¹⁴ Пилатус уларға: — Немишкә? У немә рәзиллик өткүзүптү? — деди.

Бирақ улар техиму ғәлжирлишип:

— Уни крестлигин! — дәп вақиришатти. ¹⁵ Шуңа Пилатус, халайиқни рази қилмақчи болуп, Бараббасни уларға чиқирип бәрди. Әйсани болса қамчилатқандин кейин, крестләш үчүн *ләшкәрлиригә* тапшурди. □ ■

Ләшкәрләрниң Әйсани мәсқирә қилиши

■ **15:1** Ээб. 2:2; Мат. 27:1; Луқа 22:66; 23:1; Юһ. 18:28; Рос. 3:13. □ **15:2** «У жававән: —

Ейтқиниңдәк, — деди» — Әйсаниң «Әйтқиниңдәк» дегән жававиниң грек тилида «Шундақ, лекин әһвал дәл сениң ойлиғиниңдәк эмәс» дегән пуриги чиқиду. ■ **15:2** Мат. 27:11; Луқа 23:3; Юһ. 18:33.

■ **15:4** Мат. 27:13; Юһ. 19:10. ■ **15:5** Йәш. 53:7 ■ **15:6** Мат. 27:15; Луқа 23:17; Юһ. 18:39.

■ **15:7** Мат. 27:16; Луқа 23:19; Юһ. 18:40. □ **15:8** «Халайиқ чуқан-сүрән селип...» — башқа

бир хил тәржимиси: «Халайиқ (валийниң) алдиға келип...» ■ **15:11** Мат. 27:20; Луқа 23:18; Юһ. 18:40; Рос. 3:14. □ **15:15** «Әйсани болса қамчилатқандин кейин...» — Рим империйәсидә жаза

қамчилири бир нәччә тасмилиқ болуп, һәр бир тасмисига қоғушун вә устихан парчилири бағланған болду. Қамчилиған вақтида жазаға тартилғучиялаңачлинип, йәргә тизландурулуп, икки йенида турған

ләшкәр уни қамчилайтти. ■ **15:15** Мат. 27:26; Юһ. 19:1.

16 Андин ләшкәрләр Әйсани валий ордисидики сәйнаға елип кирип, пүтүн ләшкәрләр топини бу йәргә жәм болушқа чақирди. □ ■ 17 Улар униң учисиға сөсүн рәңлик тон кийдүрүшти, андин улар тикәнлик шахчилардин тоқуған бир тажни бешиға кийгүзди. □ ■ 18 Андин уни мубарәкләп: «Яшиғайла, и Йәһудийларниң падишаси!» дейишти. 19 Андин бешиға қомуш билән һәдәп уруп, униңға қарап түкүрүшти вә униң алдида тиз пүкүп, сәждә қилишти. □

20 Улар уни шундақ мазақ қилғандин кейин, униңдин сөсүн тонни салдуруветип, учисиға өз кийимлирини кийдүрди; андин улар уни крестләш үчүн елип чиқишти.

Униң крестлиниши

Мат. 27:32-44; Луқа 23:26-39; Юһ. 19:17-19

21 Курини шәһиридин болған, Симон исимлик бир киши йезидин келип, у йәрдин өтүп кетивататти (бу киши Искәндәр билән Руфусниң атиси еди). Ләшкәрләр уни тутуп келип, Әйсаниң крестини униңға мәжбурий көтәргүзди. □ ■ 22 Улар Әйсани Голгота (тәржимиси, «баш сүйәк») дегән йәргә елип кәлди; ■ 23 андин улар униңға ичиш үчүн мурмәкки арилаштурулған аччиқ шарап бәрди; лекин у уни қобул қилмиди. □

24 Улар уни крестлигәндин кейин, кийимлирини өз ара бөлүшүвелиш үчүн, һәр қайсисиниң үлүшини бекитишкә һәр бир кийимниң үстигә чак ташлиди. □ ■ 25 Уни крестлигән вақит күнниң үчинчи сайти еди. □ ■ 26 Уни әйиплигән шикайәтнамидә «Йәһудийларниң падишаси» дәп пүтүлгән еди. □ ■

27 Улар униң билән тәң икки қарақчиниму крестлиди, бири он тәрипидә, йәнә бири сол тәрипидә еди. 28 Шундақ қилип, муқәддәс язмилардики: «У жинайәтчиләрниң қатаридә саналди» дегән сөз әмәлгә ашурулди. □ ■ 29 у йәрдин өткәнләр башлирини чайқишип, уни һақарәтләп:

— Уһуй, сән ибадәтханини бузуп ташлап, үч күн ичидә қайтидин ясап чиқидиған адәм, ■ 30 әнди өзүңни қутқузуп кресттин чүшүп баққина! — дейишти.

31 Баш каһинлар билән Тәврат устазлириму өз ара шундақ мәсқирә қилип:

— У башқиларни қутқузуптикән, өзини қутқузалмайду. 32 Исраилниң падишаси болған Мәсһи әнди кресттин чүшүп бақсунчу, шуни көрсәкә униңға етиқат

□ 15:16 «валий ордисидики сәйна» — грек (латин) тилида «прайториум». «ләшкәрләр топи» — (грек тилида «коһорт») 500-600 кишиндин тәркиб тапқан. ■ 15:16 Мат. 27:27; Юһ. 19:2. □ 15:17 «Улар униң учисиға сөсүн рәңлик тон кийдүрүшти» — «сөсүн рәң» шу чағда шаһанә кийимниң рәңги шундақ еди («Мат.» 27:28, «Юһ.» 19:2ни көрүң). Улар шу «шаһанә тон» арқилиқ Әйсани «сән падишаму?!» дәп мазақ қилмақчи. □ 15:19 «андин бешиға қомуш билән һәдәп уруп...» — яки «андин бешиға һаса билән һәдәп уруп...». □ 15:21 «Ләшкәрләр уни тутуп келип, Әйсаниң крестини униңға мәжбурий көтәргүзди» — «Әйсаниң крести» тоғрилиқ; Әйса өзини жазалайдиған курал болған шу крест (чапрап яғачни йүдүп меңиши керәк еди. У шундақ қаттиқ қамчиланғанки, һалсирап йүдүп мағалмиса керәк. ■ 15:21 Мат. 27:32; Луқа 23:26. ■ 15:22 Мат. 27:33; Луқа 23:33; Юһ. 19:17. □ 15:23 «... улар униңға ичиш үчүн мурмәкки арилаштурулған аччиқ шарап бәрди; лекин у уни қобул қилмиди» — кресткә миқлинидиғанларға африқни пәсәйтиш мәхситидә дора арилаштурулған шарап берилидикән. Бирақ Әйса рәт қилди. □ 15:24 «Һәр қайсисиниң үлүшини бекитишкә һәр бир кийимниң үстигә чак ташлиди» — яки «Һәр қайсисиниң үлүшини бекитишкә кийимлири үчүн чак ташлиди». ■ 15:24 Зәб. 21:19; Мат. 27:35; Луқа 23:34; Юһ. 19:23. □ 15:25 «күнниң үчинчи сайти» — һазирки вақит болса, әтигән саат тоққуз еди. □ 15:26 «Уни әйиплигән шикайәтнамидә «Йәһудийларниң падишаси» дәп пүтүлгән еди» — бу шикайәтнамә униң бешиниң жуқури тәрипигә бекитилгән еди («Мат.» 27:37). ■ 15:26 Мат. 27:37; Луқа 23:38; Юһ. 19:19. □ 15:28 «У жинайәтчиләрниң қатаридә саналди» — «Йәш.» 53:12. ■ 15:28 Йәш. 53:12; Луқа 22:37. ■ 15:29 Зәб. 21:8-9; 68:20-23; 108:25; Мат. 27:39; Луқа 23:35; Юһ. 2:19.

қилимиз! — дейишти. Униң билән тәң крестләнгәнләрму уни шундақ һақарәтләшти.

Әйсаниң өлүми

Мат. 27:45-56; Луқа 23:44-49; Юһ. 19:28-30

33 Әнди күнниң алтинчи сайти кәлгәндә, пүткүл зиминни қараңғулуқ қаплиди вә тоққузинчи саитигичә давам қилди. □ ■ 34 Тоққузинчи сааттә Әйса жуқури аваз билән: «Елои, Елои, лама шавақтани?», мәнәси: — «Худайим, Худайим, мени немишкә ташливәттиң?» дәп қаттиқ нида қилди. □ ■

35 У йәрдә туруватқанларниң бәзилири буни аңлап:

— Мана, у Иляс пәйғәмбәргә нида қиливатиду, — дейишти. 36 Улардин бирәйлән жүгүрүп берип, бир парчә булутни аччиқ шарапқа чилап, қомушниң учига селип униңға ичкүзүп:

— Тохтап туруңлар! Қарап бақайли, иляс пәйғәмбәр уни чүшүргили келәрмекин? — деди. ■

37 Әйса қаттиқ вақириди-дә, роһини қоювәтти. □ 38 Вә шу әснада ибадәтханиниң ичкири пәрдисе жуқуридин төвәнгә икки парчә бөлүп житилди. □ ■

39 Әнди униң удулида турған йүз беши униң қандақ нида қилип роһини қоювәткәнлигини көрүп:

— Бу адәм һәқиқәтән Худаниң оғли экән! — деди. ■

40 У йәрдә йәнә бу ишларға жирақтин қарап туруватқан бир нәччә аялларму бар еди. Уларниң арасида Мағдаллиқ Мәрийәм, кичик Якуп билән Йосәниң аниси Мәрийәм вә Саломилар бар еди. □ ■ 41 Улар әслидә Әйса Галилийә өлкисидә турған вақитта униңға әгишип, униң хизмитидә болғанлар еди; булардин башқа униң билән Йерусалимға биргә кәлгән йәнә нурғун аялларму униң *әһвалиға* қарап туратти. ■

Әйсаниң дәнә қилиниши

Мат. 27:57-61; Луқа 23:50-56; Юһ. 19:38-42

42 Кәчқурун кирип қалғанда («тәйярлаш күни», йәни шабат күниниң алдинқи күни болғачқә), □ ■ 43 алий кеңәшминиң толиму мөтивәр әзәси, Ариматиялиқ Йүсүп бар еди. Уму Худаниң падишалигини күтүватқан болуп, жүрғәт қилип

□ 15:33 «күнниң алтинчи сайти кәлгәндә, пүткүл зиминни қараңғулуқ қаплиди вә тоққузинчи саитигичә давам қилди» — һазирқи вақит системиси бойчә мошу һаләт чүш вақтидин (саат он иккидин) башлап саат үчкичә давам қилди. ■ 15:33 Мат. 27:45; Луқа 23:44. □ 15:34

«Тоққузинчи сааттә» — һазирқи вақит болса саат үчләрдә. «Елои, Елои, лама шавақтани?», мәнәси: — «Худайим, Худайим, мени немишкә ташливәттиң?» — «Зәб.» «21:1-2»ни көрүң. ■ 15:34 Зәб. 21:2-3; Мат. 27:46. ■ 15:36 Зәб. 68:22; Юһ. 19:29. □ 15:37 «Әйса... роһини қоювәтти» —

«роһини қоювәтти» дегәнниң башқа бир хил тәржимиси «Әйса... тиникини тохтатти». □ 15:38 «... шу әснада ибадәтханиниң ичкири пәрдисе жуқуридин төвәнгә икки парчә бөлүп житилди» — бу пәрдә ибадәтханидики әң муқәддәс жайни муқәддәс жайдин айрип туридиған пәрдә болуп, униң житилиши инсанларниң Худаниң алдиға баридиған йолиниң Әйсаниң өлүми билән ечилғанлигини билдүриду (ибадәтханидики «муқәддәс жай»ни сирттики һойлидин айрийдигән йәнә бир «сиртқи пәрдә» бар еди, ләкин буни көрситиш үчүн адәттә башқа аталғу ишлитилиду). ■ 15:38 2Тар. 3:14; Мат. 27:51; Луқа 23:45. ■ 15:39 Мат. 27:54; Луқа 23:47. □ 15:40 «Йосәниң аниси Мәрийәм» — «Мат.» 27:56дә «Йүсүпниң аниси Мәрийәм». ■ 15:40 Мат. 27:55; Луқа 23:49. ■ 15:41 Луқа 8:2, 3.

□ 15:42 «тәйярлаш күни» — адәттә шабат күниниң алдинқи күнини көрситиду. Шабат күнидә һәр қандақ ишләш (мәсилән отун териш, от йеқиш, хемир жуғуруш қатарлиқлар) мәнғий қилинғачқә, шабат күнидики барлиқ тамақларни андинқи күни, йәни жүмә күнидә тәйярлаш керәк еди. Униң үстигә, қайдә бойчә, өлтүрүлгәнләрниң жәсити шабат күнидә кресттә қалса болмайтти («Қан.» 21:23ни көрүң). ■ 15:42 Мат. 27:57; Луқа 23:50; Юһ. 19:38.

валий Пилатусниң алдига кирип, униңдин Әйсаниң жәситини беришни тәләп қилди. ⁴⁴ Пилатус Әйсаниң аллиқачан өлгәнлигигә һайран болди; у йүз бешини чақирип, униңдин Әйсаниң өлгинигә хелә вақит болдиму, дәп сориди. ⁴⁵ Йүз бешидин әһвални уққандин кейин, Йүсүпкә жәсәтти бәрди. ⁴⁶ Йүсүп есил канап рәхт сетивелип, жәсәтти *кресттин* чүшүрүп канап рәхттә кепәнлиди вә уни қияда оюлған бир қәбиргә қойди; андин қәбирниң ағзиға бир ташни домилитип қойди.■

⁴⁷ Вә Магдаллиқ Мәрийәм билән Йосәниң аниси Мәрийәм униң қоюлған йерини көрүвалди.

16

Әйса өлүмдин тирилиду

Мат. 28:1-8; Луқа 24:1-12; Юһ. 20:1-10

¹ Шабат күни өтүши биләнла, Магдаллиқ Мәрийәм, Якупниң аниси Мәрийәм вә Саломилар берип Әйсаниң жәситигә сүрүш үчүн хушпурақлиқ буюмларни сетивалди.□ ■ ² һәптиниң биринчи күни улар бәк балдур, таң сәһәрдә орнидин туруп, күн чиқиши билән қәбиргә барди.□ ³ Улар өз ара: «Бизгә қәбирниң ағзидики ташни ким домилитишип берәр?» дейишти. ⁴ Лекин улар башлирини көтирип қаривиди, ташниң бир янға домилитиветилгинини көрди — әслидә у таш һаһайити йоған еди. ⁵ Улар қәбиргә киргәндә, оң тәрәптә олтарған, ақ тон кийгән, яш бир адәмни көрди, вә қаттиқ дәккә-дүккигә чүшти.■

⁶ Лекин у уларға:

— Дәккә-дүккигә чүшмәңлар. Силәр крестләнгүчи Насарәтлик Әйсани издәватисиләр. У тирилди, у бу йәрдә әмәс. Мана улар уни қойған жай!■

⁷ Лекин бериңлар, униң мухлислириға вә Петрусқа: «У Галилийгә силәрдин авал баридикән; у силәргә ейтқинидәк, силәр уни шу йәрдә көридикәнсиләр» дәңлар, — деди.□ ■

⁸ Улар қәбирдин чиқипла бәдәр қачти. Уларни титрәк бесип һошини йоқитай дегән еди; бәк қорқуп кәткәчкә, һеч кимгә һеч немини ейтмиди.□ ■

Әйсаниң магдаллиқ Мәрийәмгә көрүнүши

Мат. 28:9-10; Юһ. 20:11-18; Луқа 24:13-35

⁹ Әйса һәптиниң биринчи күни таң сәһәрдә тирилгәндин кейин, авал Магдаллиқ Мәрийәмгә көрүнди. У әслидә униңдин йәттә жинни һайдивәткән еди.

■ **15:46** Мат. 12:40; 26:12; 27:60; Луқа 23:53. □

16:1 «Шабат күни өтүши биләнла» — шабат күни шәнбә күни кәчтә күн петиши билән башлинатти. «... Әйсаниң жәситигә сүрүш үчүн хушпурақлиқ буюмларни сетивалди» — яки «Әйсаниң жәситигә сүрүш үчүн хушпурақлиқ буюмларни сетивалған еди». Бу ишқә қариганда, аяллар униң өлүмдин тирилидигәнлигини һеч оилап бақмиған еди!

■ **16:1** Мат. 28:1; Луқа 24:1; Юһ. 20:1. □

■ **16:2** «Һәптиниң биринчи күни» — йәни йәкшәнбә күни. ■ **16:5** Мат. 28:2; Юһ. 20:12. □

■ **16:6** Мат. 28:5; Луқа 24:5. □ **16:7** «..бериңлар, униң мухлислириға вә Петрусқа: «У Галилийгә силәрдин авал баридикән; у силәргә ейтқинидәк, силәр уни шу йәрдә көридикәнсиләр» дәңлар» — Маркус беваситә демигини билән һәмминиз бу сөзлигүчи «яш адәмни пәриштә дәп билимиз (5-айәтни көрүң). ■ **16:7** Мат. 26:32; 28:10; Марк. 14:28; Рос. 1:3; 13:31; 1Кор. 15:5. □

■ **16:8** «Һеч кимгә һеч немини ейтмиди» — мәнәси, балким мухлислиридин башқә һеч кимгә ейтмиди (мәсилән, «Мат.» 28:8, 10ни көрүң). ■ **16:8** Мат. 28:8; Луқа 24:9; Юһ. 20:18.

□ ■ 10 Мәрийәм чиқип, матәм тутуп жиглишип турған, бурун униң билән биллә болғанларға хәвәр бәрди. ¹¹ Униң тирик экәнлигини вә Мәрийәмгә көрүнгәнлигини аңлиғанда, улар ишәнмиди.

Әйсаниң икки мухлисига көрүнүши

12 Бу ишлардин кейин, у уларниң ичидики йезига кетиватқан иккиләнгә башқа сияқта көрүнди. ■ ¹³ Буларму қалғанларниң йенига қайтип, уларға хәвәр қилған болсиму, лекин улар буларғиму ишәнмиди.

Әйсаниң он бир мухлисига көрүнүши

Мат. 28:16-20; Луқа 24:36-49; Юһ. 20:19-23; Рос. 1:6-8

14 Андин он бирәйлән дәстиханда олтирип физалиниватқанда, у уларға көрүнди вә уларниң етиқатсизлиги вә таш жүрәклиги үчүн уларни тәнбиһ берип әйиплиди; чүнки улар өзиниң тирилгинини көргәнләргә ишәнмигән еди. ■

15 У уларға мундақ деди:

— Пүткүл жаһанға берип, яритилғучиларниң һәр биригә хуш хәвәрни жакалаңлар. ■ ¹⁶ Етиқат қилип, чөмүлдүрүшни қобул қилғанлар қутқузулиду. Етиқат қилиғанлар болса гунаға бекитилиду. ■

17 Етиқат қилғанларниң излириға мошундақ мәжизилик аламәтләр әгишип һәмраһ болиду: — улар Мениң налим билән жинларни һайдиветиду; улар йеңи тилларда сөзләйду, □ ■ ¹⁸ улар иланларни қоллирида тутиду, һәр қандақ зәһәрлик нәрсини ичсиму, уларға зәрәр йәткүзмәйду; қоллирини бемарларға тәккүзүп қойса, кесәллири сақийип кетиду. □ ■

Әйсаниң асманға көтирилиши

Луқа 24:50-53; Рос. 1:9-11

19 Шуңа Рәб уларға бу сөзләрни қилип болғандин кейин, асманға көтирилди, Худаниң оң йенида олтарди. □ ■ ²⁰ Мухлислар чиқип, һәр йәргә берип хуш хәвәрни жакалап жүрди. Рәб улар билән тәң ишләп, сөз-каламиға һәмраһ болуп әгәшкән мәжизилик аламәтләр билән униңға испат бәрди. □ ■

□ **16:9** «Әйса һәптиниң биринчи күни таң сәһәрдә тирилгәндин кейин, авал мағдаллиқ Мәрийәмгә көрүнди. У әслидә униңдин йәттә жинни һайдивәткән еди...» — 9-20-айәтләр икки қедимий көчүрмидин башқа, һәммә көчүрмиләрдин тепилиду. Биз уларниң «Маркус»ниң һақиқий бир қисми экәнлигигә һеч гуманизм йоқ; бирақ мошу йәрдә сәһипә чәклимисидин толуқ испат кәлтүрәлмәймиз. Инглизчә билидигән оқурмәнләрниң «Ден Бургон»ниң ««Маркус»ниң ахирки он икки айәтлири» дегән китавини Интернеттин тапалайдиғанлиғиға ишинимиз. ■ **16:9** Луқа 8:2; Юһ. 20:14,16. ■ **16:12** Луқа 24:13. ■ **16:14** Луқа 24:36; Юһ. 20:19; 1Кор. 15:5. ■ **16:15** Мат. 28:19; Юһ. 15:16. ■ **16:16** Юһ. 3:18; 12:48. □ **16:17** «Йеңи тиллар» — демәк өзи үгәнмигән тиллар. «Рос.» 2:4-11ни, «1Кор.» 12-, 14-бапни вә мунасивәтлик изаһатларни көрүң. ■ **16:17** Луқа 10:17; Рос. 2:4; 5:16; 8:7; 10:46; 16:18; 19:6,12. □ **16:18** «улар иланларни қоллирида тутиду...» — мәсилән, «Рос.» 28:3-6ни көрүң. «Етиқат қилғанларниң излириға мошундақ мәжизилик аламәтләр әгишип һәмраһ болиду... , ... қоллирини бемарларға тәккүзүп қойса, кесәллири сақийип кетиду» — ениқки, етиқат қилғучилар үчүн «мәжизилик аламәтләр» Мәсиһкә иман-ишәш кәлтүргәндин кейинла келиду («мошундақ мәжизилик аламәтләр әгишип һәмраһ болиду» (17-айәт)). «Аламәтләрни көрсәм, андин ишинимән» дегүчиләр һәрдайим көп, алваттә. ■ **16:18** Луқа 10:19; Рос. 28:5, 8. □ **16:19** «Шуңа Рәб уларға бу сөзләрни қилип болғандин кейин, асманға көтирилди, Худаниң оң йенида олтарди» — «шуңа» — Рәб вәдә қилған «мәжизилик аламәтләр» пақәт Муқәддәс Роһ арқилиқ болатти; у әршкә көтирилмигән болса, Муқәддәс Роһ келәлмәйтти. Шуңа (Өз сөз-каламини испатлайдиған мәжизилик аламәтләрни мүмкин қилиш үчүн) у әршкә көтирилмисә болмайтти. ■ **16:19** Луқа 24:50,51; Рос. 1:9. □ **16:20** «Рәб улар билән тәң ишләп...» — бәзи кона көчүрмиләрдә «Рәб Әйса улар билән тәң ишләп...» дейилиду. ■ **16:20** Рос. 1:2; 14:3; 1Тим. 3:16; Ибр. 2:4.

Луқа

«Луқа баян қилған хуш хәвәр» *** Муқәддимә

1 Гәрчә нурғун адәмләр аримизда мутләк ишәшлик дәп қаралған ишларни топлап йезишқа киришкән болсиму, [□] 2 (худди сөз-каламға баштин-ахир өз көзи билән гувачи болғанлар, шундақла уни сақлап йәткүзгүчиләрниң бизгә аманәт қилған баянлиридәк), [□] 3 мәнму барлиқ ишларни баштин тәпсилиий тәкшүрүп ениқлиғандин кейин, и һөрмәтлик Теофилус җанаблири, силигә бу ишларни тәртиви бойичә йезишни лайиқ таптим. [□] 4 Буниңдин мәхсәт, сили қобул қилған тәлимләрниң мутләк һәқиқәт экәнлигигә җәм қилишлири үчүндур.

Йәһя пәйғәмбәрниң туғулушидин бешәрәт

5 Йәһудийә өлкисигә падиша болған һерод сәлтәнәт қилған күнлиридә, «Абия» каһинлиқ нөвитидин бир каһин бар болуп, исми Зәкәрия еди. Униң аялиму һарунниң әвладидин болуп, исми Елизабит еди. [□] 6 Улар иккиси Худаниң алидида һәққаний кишиләр болуп, Пәрвәрдиғарниң пүтүн әмир-бәлгүлимилири бойичә әйипсиз мақатти. [□] 7 Амма Елизабит туғмас болғачқа, улар пәрзәнт

[□] 1:1 «нурғун адәмләр аримизда мутләк ишәшлик дәп қаралған ишларни топлап йезишқа киришкән болсиму,...» — «аримизда» — демәк Әйсә Мәсиһкә әгәшкәнләр арасида. «Аримизда мутләк ишәшлик дәп қаралған ишлар» дегәнликниң башқа бир хил тәржимиси: «Аримизда (толуқ) әмәлгә ашурулған ишлар». Иккилә тәржимиси охшашла Әйсә Мәсиһгә мунасивәтлик ишларни көрситиду, әлвәттә. [□] 1:2 «сөз-калам» — мошу йәрдә Әйсә Мәсиһниң өзини, шундақла униң тапшурған барлиқ тәлимини көрситиду. «сақлап йәткүзгүчиләр» — яки «ғоҗидар» дегәнниң мошу йәрдә алаһидә мәнәси бар. Улар Әйсә Мәсиһниң қилған сөзлири вә паалийәтлиригә болған өз гувачилигини ағзаки тарихларға айландурди, шундақла уни башқиларға ядлитип тапшурди. Мошу «сақлап йәткүзгүчиләр» барлиқ етиқатчиларниң җамаатиниң хизмитидә болуп «калам-сөз»ниң тарихлирини сақлаш үчүн мәссул болған «аманәтчиләр» еди. Шуниң билән бәзилири бу ағзаки тарихларни йезишқа киришкән еди. Луқа болса бу тарихларни (1) тәкшүрүп ениқлиған (2) андин уларни мутләк ишәшлик дәп испатлиған әһвалда буларни тәртип бойичә хатирлиған еди. [□] 1:3 «мәнму барлиқ ишларни баштин тәпсилиий тәкшүрүп ениқлиғандин кейин...» — «баштин» дегән бу сөз грек тилида мошу йәрдә икки бислиқ сөз болуп, униң асаслиқ мәнәси: Луқа «баян»ида хатирлиған барлиқ вақиәләрни у пақәт өз көзи билән көргән гувачиларниң ағзидин аңлап хатирлиған; «баштин» йәнә қошумчә: «жуқуридин», «әрштин» дегәнни билдүриду; демәк, Луқа бу хатирини йезишқа әрштин болған түрткә бар еди. Башқичә ейтқанда, у уни Муқәддәс Роһниң йойлоруғи вә илһами астида язған. «Теофилус» —Муна кишиниң салаһийити тоғрилиқ Инҗилдикли «кириш сөз»имизни көрүң. Мәнәси «Худани сөйгүчи». [□] 1:5 ««Абия» каһинлиқ нөвити» «1Тар.» 24:10дә, каһинларниң җәмәтиниң ибадәтханидики «дижорнилиқ» тизимлигини көрситиду. Каһинларниң (Һәммиси һарунниң әвлатлири) жишлиқ хизмити 24 нөвәткә бөлүнәтти. «каһинлиқ җәмәти»дикиләрниң һәр биригә ибадәтханида ишләшкә он бәш күн нөвәт келәтти. «Абия» нөвити» бу жигирмә төрт нөвәттин бири еди. Миладийә биринчи әсирдә, каһинларниң санлиригә асасән, һәр бир каһин өмридә «муқәддәс җай»да хушбуй селиштин ибарәт имтиязлиқ хизмәткә бирлә қетим муйсәсәр болуши мүмкин еди. «Униң аялиму һарунниң әвладидин болуп...» — Муса пәйғәмбәрниң акиси «һарун» биринчи «баш каһин» еди; кейин униң барлиқ әркәк әвлатлири каһинлиқ хизмитидә болушқа муйсәсәр еди. [■] 1:5 1Тар. 24:10. [□] 1:6 «Улар иккиси Худаниң алидида һәққаний кишиләр болуп, Пәрвәрдиғарниң пүтүн әмир-бәлгүлимилири бойичә әйипсиз мақатти» — уларниң «һәққаний» вә «әйипсиз» дейилгәнлиги уларни «гунаси» дегәнлик әмәс. Тәврат қануни бойичә кишиләр өз гуналирини тоноп йетип, шундақла Тәврат бойичә керәк болған гунани тиләйдигән қурбанлиқларни сунған болса, Худа алдида әйипсиз дәп һесаплинатти.

көрмигән еди. Униң үстигә улар иккиси хеләла яшинип қалған еди. □

8 У өз түркүмидики каһинлар арасида *ибадәтханида* нөвәтчилик вәзиписини Худа алдида ада қиливатқанда, **9** *шу чағдики* каһинлиқ адити бойичә, улар Пәрвәрдиғарниң «муқәддәс жай»ға кирип хушбуй селишқа муһәссәр болушқа чәк ташлиғанда шундақ болдики, чәк униңға чиқти. **10** Энди у хушбуй селиватқанда вақтида, жамаәт ташқирида туруп дуа қилишивататти. □ **11** Туюксиз Пәрвәрдиғарниң бир пәриштини униңға хушбуйгаһниң оң тәрипидә көрүнди. **12** Уни көргән Зәкәрия һодуқуп қорқунучқа чөмүп кәтти. **13** Бирақ пәриштә униңға:

— Әй Зәкәрия, қорқмиған! Чүнки тилиғиң ижабәт қилинди, аялиң Елизабит саңа бир оғул туғуп бериду, сән униң исмини Йәһя қойғин. □ **14** У саңа шат-хурамлиқ елип келиду, униң дуняға келиши билән нурғун кишиләр шатлиниду.

15 Чүнки у Пәрвәрдиғарниң нәзиридә улук болиду. У һеч қандақ һарақ-шарап ичмәслиги керәк; һәтта анисиниң қосиғидики вақтидин тартипму Муқәддәс Роһқа толдурулған болиду. **16** У Исраиллардин нурғунлирини Пәрвәрдиғар Худасиниң йениға қайтуриду. **17** У Рәбниң алдида Илияс пәйғәмбәргә хас болған роһ вә күч-қудрәттә болуп, атиларниң қәлблирини балиларға майил қилип, итаәтсизләрни һәққаниларниң ақиланилиғигә киргүзүп, Рәб үчүн тәйярланған бир хәлиқни һазир қилиш үчүн униң алдида маңиду, — деди. □ **18**

Зәкәрия болса пәриштинин: Мәнму қерип қалған, аялиммү хелә яшинип қалған турса, бу ишни қандақ жәзм қилалаймән? — дәп сориди. **19**

Пәриштә жававән:

— Мән Худаниң һозурида турғучи Жәбраилмән. Саңа сөз қилишқа, бу хуш хәвәрни саңа йәткүзүшкә мән әвәтилдим. **20** Вақит-саити кәлгәндә чоқум әмәлгә ашурулидиған бу сөзлиримгә ишәнмигәнлиғиң түпәйлидин, бу ишлар әмәлгә ашурулған күнигичә мана сән тилиң тутулуп, зуванға келәлмәйсән, — деди. **21** Энди жамаәт Зәкәрияни күтүп туратти; улар у муқәддәс жайда немә үчүн бунчивала һаял болди, дәп һәйран қалғили турди. **22** У чиққанда уларға гәп қилалмиди; униң уларға қол ишарәтлирини қилишинин, шундақла зуван сүрәлмигәнлиғидин улар униң муқәддәс жайда бирәр аламәт көрүнүшни көргәнлигини чүшинип йәтти.

23 Шундақ болдики, униң *ибадәтханидики* хизмәт муддити тошуши биләнла, у өйигә қайтти. **24** Дәрвәқә, бир нәччә күндин кейин униң аяли Елизабит һамилдар

□ **1:7** «... Елизабит туғмас болғачқа, улар пәрзәнт көрмигән еди. Униң үстигә улар иккиси хеләла яшинип қалған еди» — мошу йәрдин оқурмәнләргә ениққи, Худадин қорқидиған адәм аяли туғмас болсиму, немела болмисун шу савәптин аяли билән һәрғиз ажрашмайду. **1:8** 1Тар. 24 **1:9** Мис. 30:7; Лав. 16:17. □ **1:10** «Энди у хушбуй селиватқанда, жамаәт ташқирида туруп дуа қилишивататти» — «муқәддәс жай»ға кирип хушбуй селиш вәзиписи һәр күни әтигәндә саат тоққузда вә чүштин кейин саат үчтә, икки қетимла ада қилинатти («Мис.» 30:7-8). □ **1:13** «аялиң Елизабит саңа бир оғул туғуп бериду, сән униң исмини Йәһя қойғин» — «Йәһя» ибраний вә грек тиллирида «Юһанна» («Пәрвәрдиғарниң шәпқити» дегән мәнида) билән ипадилиниду («Йәһя» әсли әрәбчә сөз еди). «Йәһя» дегән исим оқурмәнләргә мошу шәкилдә тонуш болғанлиғи үчүн уни мошу тәрғимидә ишләтүк. **1:13** Лука 1:60. **1:14** Лука 1:58. **1:15** Чөл. 6:1-8; һак. 13:4. **1:16** Мал. 3:24; Мат. 11:14.

□ **1:17** «итаәтсизләрни һәққаниларниң ақиланилиғигә киргүзүп...» — «итаәтсизләр» Худаға итаәт қилмайдиғанлар. «ақиланилиғиң» грек тилида «һәққаниларниң ойлириға». «У Рәбниң алдида Илияс пәйғәмбәргә хас болған роһ вә күч-қудрәттә болуп...» Рәб үчүн тәйярланған бир хәлиқни һазир қилиш үчүн униң алдида маңиду...» — мошу йәрдә «Рәбниң алдида» грек тилида «униң алдида». Бу сөз Тавраттики «Йәш.» 40:1-11, «Мал.» 3:1 вә 4:5-6ға аасланған; бу улук бешарәтләр бойичә Рәб Өзи йәр йүзигә кәлмәкчи болиду; бирақ униңдин авал әвәтилгән «алдин жүргүчи»си униң үчүн бир хәлиқни (товига кәлтүрүп) тәйярлиши билән йол тәйярлайду. Бешарәт қилинған бу әлчи Йәһя өзи еди, әлвәттә. **1:17** Мал. 3:23-24; Мат. 3:2; Мар. 9:12. **1:18** Яр. 17:17.

болди; у бəш айгичə тала-түзгə чиқмай: ²⁵ «Энди Пəрвəрдигар мениң Һалимға нəзирини чүшүрүп, мени халайық арасида номусқа қелиштин халас қилип, маңа бу күнлəрдə шунчилик шапаат көрсəтти» — деди.■

Эйсаңиң дуняға келишидин бешарəт

²⁶⁻²⁷ *Елизабет һамилдар болуп алтə ай болғанда, пəриштə Жəбраил Худа тəрипидин Галилийə өлкисидики Насарəт дегән бир шəһəргə, пак бир қизниң қешигə əвəтилди. Қиз болса Давут падишаниң жəмəтидин болған Йүсүп исимлиқ бир кишигə дейишип қоюлған еди; қизниң исми болса Мəрийəм еди.*■

²⁸ Жəбраил униң алдиға кирип униңға:

— Салам саңа, эй шəпқəткə муйəссəр болған қиз! Пəрвəрдигар саңа ярдур! — деди.□

²⁹ У пəриштини көргəндə, униң сөзидин бəк һодукуп кəтти, көңлидə бундақ салам сөзи зади немини көрситидигəнду, дəп ойлап қалди. ³⁰ Пəриштə униңға:

— Эй Мəрийəм, қорқмиған. Сəн Худа алдида шəпқəт тапқансəн. ³¹ Мана, сəн һамилдар болуп бир оғул туғисəн, сəн униң исмини Эйсə дəп қойисəн. □ ■ ³² У улук болиду, һəммидин Алий Болғучиниң оғли дəп атилиду; вə Пəрвəрдигар Худа униңға атиси Давутниң тəхтини ата қилиду. □ ■ ³³ У Яқупниң жəмəти үстигə мəңгү сəлтəнəт қилиду, униң падишалиғи түгимəстур, — деди.□ ■

³⁴ Мəрийəм энди пəриштиниң: — Мəн теһи әр кишигə тəгмигән турсам, бу иш қандақму мүмкин болсун? — дəп сориди.

³⁵ Пəриштə униңға жəвəвəн: — Муқəддəс Роһ сениң вужудуңға чүшиду вə һəммидин Алий Болғучиниң күч-қудрити саңа сайə болуп йеқинлишиду. Шуңа, сəндин туғулидиган муқəддəс пəрзəнт Худаниң Оғли дəп атилиду. □ ³⁶ Вə мана, туққиниң Елизабетму яшинип қалған болсиму, оғулға һамилдар болди; туғмас дейилгүчиниң қосақ көтəргинигə һазир алтə ай болуп қалди. ³⁷ Чүнки Худа билən һеч қандақ иш мүмкин болмай қалмайду, — деди.■

³⁸ Мəрийəм: — Мана Пəрвəрдигарниң дедигимən; маңа сөзүң бойичə болсун, — деди. Шуниң билən пəриштə униң йенидин кəтти.

Мəрийəмниң Елизабетни йоқлиши

³⁹ Мəрийəм шу күнлəрдə орнидин қопуп алдирап Йəһудийə тағлиқ районидики бир шəһəргə барди. ⁴⁰ У Зəкəрияниң өйигə кирип, Елизабетқа салам бəрди.

⁴¹ Вə шундақ болдики, Елизабет Мəрийəмниң салимини аңлиғандила, қосигидики бовақ ойнақлап кəтти. Елизабет болса Муқəддəс Роһқа толдурулуп, жуқури аваз билən тəнтəнə қилип мундақ деди:

■ **1:25** Яр. 30:23; Йəш. 4:1. ■ **1:26-27** Мат. 1:18. □ **1:28** «Эй шəпқəткə муйəссəр болған қиз!» — бəзи кона көчүрмилəрдə: «эй, қиз-аялар ичидə бəхитликтурсан!» дегән сөзлəрму қошулиду. ⁴²-айəтниму көрүң. □ **1:31** «сəн униң исмини Эйсə дəп қойисəн» — «Эйсə» грек тилида «Йесус», ибраний тилида «Йəшуа», мəнаси «Қутқузғучи Яһ» яки «Яһ нижаттур». Оқурмəнлəрниң есидə болуши керəкки, «Яһ» болса «Яһвəһ» (Пəрвəрдигар)ниң қисқартилмисидур. «Мат.» 1:21ниму вə униң изаһитини көрүң. ■ **1:31** Йəш. 7:14. □ **1:32** «Пəрвəрдигар Худа униңға атиси Давутниң тəхтини ата қилиду» — Тəвраттики көп бешарəтлəрдə Қутқузғучи-Мəсиһ (1) Давутниң беваситə əвладиди болиду; (2) униң тəхтигə вəрис болуп авал Исраилға, андин пүткүл дуняға падиша болиду, дəп ениқ көрситилиду (мəсилən «Зəбур» 17-күй (болупму 43-айəт), 88:27-38, 131:11; «Йəш.» 9:6-7, 16:5, «Йəр.» 23:5, «Ам.» 9:11-12, «Дан.» 2:44, 7:13-14, 27, «Мик.» 5:2-4 қатарлиқлар). ■ **1:32** 2Сам. 7:12; Зəб. 131:11; Йəш. 9:6; 54:5. □ **1:33** «Яқупниң жəмəти» — пүткүл Исраил хəлқини көрситиду.

■ **1:33** 1Тар. 22:10; Зəб. 44:7; 88:37; Йəр. 23:5; Дан. 7:14,27; Мик. 4:7; Ибр. 1:8. □ **1:35** «сəндин туғулидиган муқəддəс пəрзəнт Худаниң Оғли дəп атилиду» — яки «сəндин туғулидиган пəрзəнт муқəддəс, Худаниң Оғли дəп атилиду». ■ **1:37** Аюп 42:2; Йəр. 32:17; Зəк. 8:6; Мат. 19:26; Лука 18:27.

— Қиз-аяллар ичидә бәхитликтурсән, қосигиндики мевиму бәхитликтур! □
 43 Маңа шундақ *шәрәп* нәдин кәлдикин, Рәббимниң аниси болғучи мени йоқлап кәлди! 44 Чүнки мана, салимиң қулиқимға киргәндила, қосигимдики бовақ сөйүнүп ойнақлап кәтти. 45 Ишәнгән қиз нәқәдәр бәхитликтур; чүнки униңға Пәрвәрдигар тәрипидин ейтилған сөз жәзмән әмәлгә ашурулиду! □ ■

Мәрийәм бешарәт қилип Худаға мәдһийә оқуйду

46 Мәрийәммү хуш болуп мундақ деди: —

«Женим Рәбни улуклайду, 47 роһум Қутқузғучим Худадин шатланди, □

48 Чүнки У дедигиниң мискин халиға нәзәр салди;

Чүнки мана, шундин башлап барлиқ дәвирләр мени бәхитлик дәп атайду;

49 Чүнки Қадир Болғучи мән үчүн улук ишларни әмәлгә ашурди;

Муқәддәстур Униң нами.

50 Униң рәһим-шәпқити дәвирдин-дәвиргичә Өзидин қорқидиғанларниң үстидидур, ■

51 У билиги билән күч-қудритни намайән қилди,

У тәкәббурларни көңлидики нийәт-хияллири ичидила тар мар қилди. □ ■

52 У күчлүк һөкүмдарларни тәхтидин чүшүрди,

Пеқирларни егиз кәтәрди. ■

53 У ачларни нази-немәтләр билән тоюндурди,

Лекин байларни қуруқ қол қайтурди. ■

54-55 У ата-бовилиримизға ейтқинидәк,

Йәни Ибраһим һәм униң нәслигә мәңгү вәдә қилғинидәк,

У Өз рәһим-шәпқитини есидә тутуп,

Қули Исраилға ярдәмгә кәлди». □ ■

56 Мәрийәм Елизабитниң йенида үч айчә туруп, өз өйигә қайтти.

Йәһя пәйғәмбәрниң дуняға келиши

□ **1:41** «Қиз-аяллар ичидә бәхитликтурсән, қосигиндики мевиму бәхитликтур!» — Елизабит Мәрийәмгә ибраний тилида сөзлигән, әлвәттә. Бу айәттики «бәхитлик» (грек тилида «макарюс») дегән сөз ибраний тилида «мубарәк» дегән сөз билән ипадиләнгән болуши керәк. Ибраний тилида «мубарәк»ниң мәнаси: — (1) бәхитлик, (2) Худа тәрипидин бәрикәтләнгән; (3) халиқ тәрипидин бәхит тиләнгән вә улукланған. □ **1:45** «Ишәнгән қиз нәқәдәр бәхитликтур; чүнки униңға Пәрвәрдигар тәрипидин ейтилған сөз жәзмән әмәлгә ашурулиду!» — башқа бир хил тәржимиси: «Әнди «Пәрвәрдигардин әвәтилгән сөз жәзмән әмәлгә ашурулиду» дәп ишәнгүчи нәқәдәр бәхитликтур!». ■ **1:45**

Лука 11:28. □ **1:47** «роһум ... Худадин шатланди» — әслидә грек тилида «роһум ... Худада шатланди» — (1) Худа түпәйлидин шатланғанлигини; (2) Худа билән йеқин алақидә болуп шатланғанлигини керситиду. Оқурмән 46- вә 47-айәттин инсанниң «жан» вә «роһ» арисидә болған мунасивәтни көрәләйду — Худаниң ишлери инсанниң роһида башлиниду вә кейин «жени»да (демәк, инсанниң ойлири вә һессиялирида) толуклиниду. «Римлиқларға»дики кириш сөзимиздә «роһ» вә «жан» тоғрилиқ көрүң.

■ **1:50** Мис. 20:6. □ **1:51** «У тәкәббурларни көңлидики нийәт-хияллири ичидила тар мар қилди» — башқа бир хил тәржимиси: «У көңлидики ой-хияллирида тәкәббурлишип кәткәләрни тар мар қилди». ■ **1:51** Зәб. 32:10; Йәш. 51:9; 52:10; 1Пет. 5:5. ■ **1:52** 1Сам. 2:8; Зәб. 112:6. ■ **1:53** Зәб. 34:10-11 □ **1:54-55** «У Өз рәһим-шәпқитини есидә тутуп, ...» — «Худаниң» Өз рәһим-шәпқити» мошу йәрдә бәлким Тавраттики «Пәрвәрдигарниң өзгәрмәс муһәббити» дегән ибариниң мәнаси билән охшаштур. Бу ибарә Худа Исраилниң ата-бовилириға қилған барлиқ шапаәтлик вәдилерини өз ичигә алиду (жуқуриқи сөзни көрүң). «... Қули Исраилға ярдәмгә кәлди» — «Исраил» мошу йәрдә Исраил халқини керситиду. ■ **1:54-55** Йәш. 30:18; 41:9; 54:5; Йәр. 31:2,20; Яр. 17:19; 22:18; Зәб. 131:11.

57 Елизабитниң туғутиниң ай-күни тошуп, бир оғул туғди. 58 Энди униң қолум-хошнилири вә урук-туққанлири Пәрвәрдигарниң униңға көрсәткән мөһри-шөпқитини шунчә улғайтқанлигини аңлап, униң билән таң шатланди. ■

59 Вә шундақ болдики, бовақ туғулуп сәккиз күн болғанда, халайиқ балиниң хәтисини қилғили кәлди. Улар униңға Зәкәрия дәп атисиниң исмини қоймақчи болуштини. ■ 60 Лекин аниси җававан:

— Яқ! Исми Йәһя аталсун — деди. ■

61 Улар униңға: — Бирақ урук-җәмәтиңиз ичидә бундақ исимдикиләр йоққу! — дейишти. 62 Шуниниң билән улар балиниң атисидин пәрзәнтиңизгә немә исим қоюшни халайсиз, дәп ишарәт билән сорашти.

63 У бир парчә мом тахтайни әкилишни тәләп қилип: «Униң исми Йәһядур» дәп язди. һәммәйлән интайин һәйран қелишти. □ 64 Шуан униң ағзи ечилди, униң тили йешилип, зуванға кәлди вә шуниниң билән Худаға тәшәккүр-мәдһийә ейтти. 65 Уларниң өпчүрисидикиләрниң һәммисини қорқунуч басти; Йәһудийә тағлиқ районлирида бу ишларниң һәммиси әл ағзида пур кәтти. 66 Бу ишлардин хәвәр тапқучиларниң һәммиси уларни кәңлигә пүкүп: «Бу бала зади қандақ адәм болар?» дейишти. Чүнки Пәрвәрдигарниң қоли дәрвәкә униңға яр еди.

Зәкәрияниң ниҗат-қутқузулуш һәққидики бешарити

67 Шу чағда балиниң атиси Зәкәрия Муқәддәс Ронқа толдурулуп, вәһий-бешарәтни йәткүзүп, мундақ деди: —

68 «Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарға тәшәккүр-мәдһийә оқулсун!

Чүнки У Өз хәлқини йоқлап, улардин хәвәр елип, бәдәл тәләп уларни һәр қилди. □

69-71 У қедимдин бери муқәддәс пәйғәмбәрлириниң ағзи арқилиқ вәдә қилғинидәк,

Кули болған Давутниң җәмәти ичидин биз үчүн бир ниҗат мүнғүзини өстүрүп турғузди;

Бу зат бизни дүшмәнлиримиздин вә бизни өч көридиғанларниң қолидин қутқузғучи ниҗаттур. □ ■

72-75 У шу йол билән ата-бовилиримизға илтипат әйләп,

Муқәддәс әһдисини әмәлгә ашуруш үчүн,

Йәни атимиз Ибраһимға болған қасимини есидә тутуп,

Бизни дүшмәнлириниң қолидин азат қилип,

Барлиқ күнлиримиздә һеч кимдин қорқмай, Өз алдида ихләсмәнлик вә һәққанийлиқ билән,

■ 1:58 Лука 1:14. ■ 1:59 Яр. 17:12; Лав. 12:3. ■ 1:60 Лука 1:13. □ 1:63

«Униң исми Йәһядур» — грек тилида вә ивраний тилида «Униң исми Юһаннадур». □ 1:68

«Худа Өз хәлқини йоқлап, улардин хәвәр елип,...» — «йоқлап, улардин хәвәр елиш» дегән ибарә грек тилида «йоклаш» дегән бирла сөз билән ипадалиниду. Тәврат вә Инҗилда «Худаниң йоқлиши» униң инсанларға йеқин келип улардин хәвәр елишини өз ичигә алиду. «У Худа бәдәл тәләп уларни, йәни Өз хәлқини һәр қилди» — бу сөзләр ейтилған вақит Йәһудий хәлқи Рим империйәсиниң мустамлигиси яки уларға беқинди еди. «Һәр болуш» мошу йәрдә роһий әркинликини көрситиду. Рошәнки, Худаниң нәзираидә муһим болғини әл-жутниң «мустәқиллиқи» әмәс, бәлки һәр биримизниң гунайимиздин азат болушидин ибарәттүр. □ 1:69-71 «қедимдин бери..» — грек тилида «әээлдин бери..». «Кули болған Давутниң җәмәти ичидин биз үчүн бир ниҗат мүнғүзини өстүрүп турғузди...» — «мүнғүз» болса мәлум әлницә яки адәмниң шан-шәривини, күч-қудритини билдүриду. Мошу йәрдә бу «мүнғүз» Исраилни (гуналиридин) қутқузуп уларни шан-шәрәплик бир хәлиқ қилиду; сөзниң Давутниң әвлади болған Қутқузғучи-Мәсиһни көрсәткәнлигидә гуман йоқ. «Бу зат бизни дүшмәнлиримиздин вә бизни өч көридиғанларниң қолидин қутқузғучи ниҗаттур» — «бу зат» грек тилида «у» дейилип, мошу йәрдә жуқурида тилға елинған «мүнғүз», йәни Қутқузғучи-Мәсиһни көрситиду. ■ 1:69-71 Зәб. 132:17; Зәб. 71:1-14; Йәш. 40:10; Йәр. 23:6; 30:10; Дан. 9:27.

Хизмәт-ибадигидә болидиган қилди. □ ■

⁷⁶ Энди сән, и балам,

Һәммидин Алий Болғучиниң пәйғәмбири дөп атилисэн;

Чүнки сән Рәбниң йоллирини тәйярлаш үчүн Униң алдида маңисән. □ ■

⁷⁷ Вәзипәң униң хәлқиғә гуналариниң кәчүрүм қилиниши арқилик болидиган нижатниң хәвирини билдүрүштүр; ■

⁷⁸⁻⁷⁹ Чүнки Худайимизниң ичи-бағридин урғуп чиққан шәпкәтләр вәждин,

Қараңғулук вә өлүм көләңгиси ичидә олтарғанларни йорутуш үчүн,

Путлиримизни аманлик йолиға башлаш үчүн,

Әрштин таң шәпиқи үстимизгә чүшүп йоқлиди. □ ■

⁸⁰ Бала болса өсүп, роһта күчләндрүлди. У Исраил жамаитиниң алдида намайән қилинғичә чөлләрдә яшап кәлди. □ ■

2

Әйсаниң дуняға келиши

Мат. 1:18-25

¹ Энди шу күнләрдә, Рим императори Қәйсәр Августустин барлиқ хәлиқтин баж елиш үчүн уларниң ройхети тизимлансун дөп пәрман чүшти. □ ² Тунжи қетимлик бу нопус тизимлаш Кириnius Сурийә өлкисини идарә қилип турған вақтида елип берилған еди. □ ³ Шуниси билән һәммә адәм нопусқа тизимлиниш үчүн өз жутлириға қайтиш керәк болди.

⁴ Йүсүпму Давут падишаниң жәмәтидин болғачқа, шундақла униң беваситә әвлади болғачқа, Галилийә өлкисидики Насарәт шәһириниң айрилип, Йәһудийә өлкисидики, Давутниң жути Бәйт-Ләһәм дегән шәһәргә кәтти. □ ■ ⁵ Нопусқа тизимлиниш үчүн лайиқи, болғуси аяли Мәрийәммү биллә барди. Мәрийәм һамилдар болуп, қосиғи хеләлә йоғинап қалған еди. ⁶ Вә шундақ болдики,

□ **1:72-75** «У... муқәддәс әһдисини әмәлгә ашуруш үчүн, йәни атимиз Ибраһимға болған қәсимини есидә тутуп, бизни дүшмәнлириниң қолидин азат қилип, барлиқ күнлиримиздә һеч кимдин қорқмай, Өз алдида ихламәнлик вә һәққанийлик билән, хизмәт-ибадигидә болидиган қилди» — қайтилаймизки, бу барлиқ ишларда: (1) Худа Ибраһим вә пәйғәмбәрләргә нижат тоғрилиқ көп вәдиләрни қилған; (2) У бу вәдиләргә асасән, уларни әмәлгә ашуруш үчүн Мәсиһини әвәтиду. һәммә ишлар 69-айәттә тилға елинған «нижат муңғизи», йәни Куткузғучи-Мәсиһ арқиликла болиду. ■ **1:72-75** Яр. 22:16; зәб. 104:9; Йәр. 31:33; Ибр. 6:13,17; Ибр. 9:14; 1Пет. 1:15. □ **1:76** «...сән Рәбниң йоллирини тәйярлаш үчүн униң алдида маңисән» — грек тилида «сән Рәбниң йоллирини тәйярлаш үчүн Униң йүзи алдидамаңисән». ■ **1:76** Лука 1:17; Мал. 3:23. ■ **1:77** Лука 3:3. □ **1:78-79**

«Худайимизниң ичи-бағридин урғуп чиққан шәпкәтләр вәждин, қараңғулук вә өлүм көләңгиси ичидә олтарғанларни йорутуш үчүн...» — «Йәш.» 9:1-2, 42:7 49:9-10ни көрүң. «Әрштин таң шәпиқи үстимизгә чүшүп йоқлиди» — «Таң шәпиқи» болса йәнә Куткузғучи-Мәсиһниң өзини көрситиду, әлвәттә. ■ **1:78-79** Йәш. 9:1; 42:7; 43:8; 49:9; 60:1. □ **1:80** «бала болса өсүп, роһта күчләндрүлди» — «роһ» мошу йәрдә Йәһаниң өз роһини көрситиду. ■ **1:80** Лука 2:40. □ **2:1** «Қәйсәр Августус» — «Қәйсәр» Рим императорлириниң умумий унвани. «Қәйсәр Августус» болса Рим империйәси үстидин миладийәдин илгәрки 27-жилидин миладийә 14-жилиғичә сәлтәнәт қилди. □ **2:2** «Тунжи қетимлик бу нопус тизимлаш Кириnius Сурийә өлкисини идарә қилип турған вақтида елип берилған еди» — башқа бир хил тәржимиси «Бу роһхәт Кириniusниң Сурийә өлкисигә һөкүмранлиқ қилип турған вақтидики тунжа қетимлик нопус тизимлаш еди». □ **2:4** «Давут падишаниң жәмәтидин болғачқа, шундақла униң беваситә әвлади болғачқа...» — демәк, Йүсүпниң Давутниң тәхтигә варислиқ қилғидәк әвлатлиридин экәнлигини көрсәтсә керәк. «Давутниң жути Бәйт-Ләһәм дегән шәһәр» — «шәһәр» дейилгини билән Бәйт-Ләһәм интайин кичик бир жут еди; у Йерусалимдин он икки километр жирақлиқта. ■ **2:4** 1Сам. 16; Мик. 5:1; Мат. 1:1; Юһ. 7:42.

улар Бәйт-Ләһәмдә турған вақтида Мәрийәмниң туғутиниң ай-күни тошуп қалди. ⁷ Бирақ сарайда уларға орун болмиғачқа, Мәрийәм шу йәрдә тунжа оғлини туққанда уни закилап, егилдики оқурға ятқузди. □ ■

Пәриштиләрниң падициларға көрүнүши

⁸ Шу йәрниң әтрапидики бәзи падицилар далада туратти; улар кечичә түнәп, падисига қарайтти. ⁹ Вә мана, Пәрвәрдигарниң бир пәриштиси уларниң алдида туратти; Пәрвәрдигарниң парлақ шәриви уларниң әтрапини йорутувәтти. Улар интайин бәк қорқуп кәтти. ¹⁰ Бирақ пәриштә уларға:

— Қорқмаңлар! Чүнки мана, пүтүн хәлиқкә хошаллиқ болидиған бир хуш хәвәрни силәргә елан қилимән. ¹¹ Чүнки бүгүн Давутниң шәһиридә силәр үчүн бир Қутқузғучи туғулди. У — Рәб Мәсиһдур! ¹² Уни тепишиңлар үчүн шу аламәт болидуки, бовақни закиланған һалда бир оқурда ятқан петида таписиләр, — деди. □

¹³ Бирдинла, пәриштиниң әтрапида зор бир топ самави қошундикиләр пәйда болуп, Худани мәдһийиләп: □ ■

¹⁴ «Әршиәлада Худаға шан-шәрәпләр болғай!

Йәр йүзидә болса у сөйүнидиған бәндилиригә арам-хатиржәмлик болсун!» дейишти. □ ■

¹⁵ Пәриштиләр улардин айрилип асманға чиқип кетивиди, падицилар бир-биригә:

— Бәйт-Ләһәмгә йол елип, Пәрвәрдигар бизгә уқтурған, әмәлгә ашурған бу ишни көрүп келәйли, — дейишти.

¹⁶ Шуниң билән улар алдирап шәһәргә берип, Мәрийәм билән Йүсүпни вә оқурда ятқан бовақни издәп тапти. ¹⁷ Падицилар бовақни көргәндин кейин, өзлиригә униң һәққидә ейтилған сөзләрни кәң тарқитивәтти. ¹⁸ Буни аңлиғанларниң һәммиси падициларниң дегәнлиригә интайин һәйран қелишти. ¹⁹ Мәрийәм болса бу ишларниң һәммисини кәңлигә пүкүп, чоңқур ойлинип жүрәтти. ²⁰ Падицилар көргән вә аңлиғанлириниң һәммиси үчүн Худани улуклап, мәдһийә оқушқан пети қайтишти; барлиқ ишлар дәл уларға хәвәрләндүрүлгәндәк болуп чиққан еди.

Йүсүп вә Мәрийәмниң Әйсани Худага атиши

²¹ Бовақни хәтнә қилиш вақти, йәни сәккизинчи күни тошқанда, униңға Әйса дәп исим қоюлди. Пәриштә бу исимни у техи анисиниң балиятқусида апиридә болмайла қойған еди. ■

²² Әнди Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән қанун бойичә Йүсүп билән Мәрийәмниң пақлиниш вақти тошқанда улар балини Пәрвәрдигарға атап тапшуруш үчүн Йерусалимға елип барди □ ■ ²³ (Пәрвәрдигарниң Тәврат қанунида: «Барлиқ

□ **2:7** «Мәрийәм шу йәрдә тунжа оғлини туққанда ...» — Әйса Мәсиһ қачан туғулди? «Қошумчә сөз»имиздә бу иш тоғрилиқ тохтилимиз. ■ **2:7** Мат. 1:25. □ **2:12** «бовақни закиланған һалда бир оқурда ятқан петида таписиләр» — башқа бир хил тәржимиси: «бир оқурда ятқан, закиланған бир бовақни таписиләр». □ **2:13** «самави қошундикиләр» — пәриштиләр. ■ **2:13** Дан. 7:10; Вәһ. 5:11. □ **2:14** «Йәр йүзидә болса у сөйүнидиған бәндилиригә арам-хатиржәмлик болсун!» — башқа бир хил тәржимиси: «Йәр йүзидә инсанларға аманлиқ, шапаәт болсун!» ■ **2:14** Йәш. 57:19; әф. 2:17. ■ **2:21** Яр. 17:12; Лав. 12:3; Мат. 1:21; Лука 1:31; Юһ. 7:22. □ **2:22** «Йүсүп билән Мәрийәмниң пақлиниш вақти тошқанда...» — грек тилида «уларниң пақлиниш вақти тошқанда...».

Мәрийәмниң кирқи тошқанда, өзи вә мәлум әһвалда Йүсүп иккиси Тәврат қануни бойичә «пақлиниши» керәк болатти («Лав.» 12:2-4, «Мис.» 13:2ни көрүң. ■ **2:22** Лав. 12:6.

тунжа огул Пәрвәрдигарға муқәддәс мәнсуп атилиши керәк» дәп йезилгинидәк) □ ■²⁴ вә шундақла Пәрвәрдигарниң Тәврат қанунида дейилгини бойичә, бир жүп пахтәк яки икки кәптәр балисини қурбанлиққа сунуш керәк еди. □ ■

²⁵ Вә мана шу чағларда, Йерусалимда Симеон исимлиқ бир киши туратти. У һәм һәққаний вә ихласмән адәм болуп, «Исраилға Тәсәлли Бәргүчи»ни интизарлиқ билән күткән еди. Муқәддәс Роһ униң вужудига яр еди. □ ²⁶ У Муқәддәс Роһтин кәлгән вәһийдин эзиниң Пәрвәрдигарниң Мәсиһини көрмигичә өлүм көрмәйдиганлигини билгән еди. ²⁷ У Муқәддәс Роһниң башлиши билән ибадәтханиниң *һойлилириға* кирди; ата-аниси Тәвратта бекитилгән адәтни бежириш үчүн бовақ Әйсани кәтирип киргәндә, ²⁸ Симеон бовақни кучигиға елип, Худаға тәшәккүр-мәдһийә оқуп мундақ деди: —

²⁹ «Әнди, и Егәм, һазир сөзүң бойичә қулуңниң бу аләмдин хатиржәмлик билән кетишигә йол қойғайсән; □ ■

³⁰ Чүнки өз көзүм Сениң нижәтиңни көрди, □ ■

³¹ Уни барлиқ хәлиқләр алдида һазирлиғәнсән; □ ■

³² У әлләргә вәһий болидиған нур,

Вә хәлқиң Исраилниң шан-шәривидур!» □ ■

³³ Балиниң ата-аниси бала һәққидә ейтилғанлириға интайин һәйран қелишти.

³⁴ Симеон уларға бәхит тиләп, аписи Мәрийәмгә мундақ деди:

— Мана! Бу бала Исраилдики нурғун кишиләрниң жиқилиши вә нурғун кишиләрниң кәтирилиши үчүн тайинланди, шундақла кишиләр қарши чиқип һақарәтләйдиған, Худаниң бешарәтлик аламити болиду. □ ■ ³⁵ Шуниң билән нурғун кишиләрниң көңлидики фәрәзлири ашқарилиниду — вә бир қиличму сениң көңлүңгә санжилиду! □

³⁶ Шу йәрдә Ашир қәбилисидин болған Фануилниң қизи Анна исимлиқ хелә яшанған бир аял пәйғәмбәрму бар еди. У қиз вақтида әргә тәккәндин кейин униң билән йәттә жил биллә яшап, □ ³⁷ андин сәксән төрт жил тул турған еди. У ибадәтхана һойлилиридин чиқмай, кечә-күндүз роза тутушлар вә

□ **2:23** «Барлиқ тунжа огул» — грек тилида «барлиқ балиятқуни (тунжи) ачқан бала». ««Барлиқ тунжа огул Пәрвәрдигарға муқәддәс мәнсуп атилиши керәк» дәп йезилгинидәк...» — бу муқәддәс қанундики әмирләр «Мис.» 22:29, 34:19, «Лав.» 12:1-8, «Чөл.» 3:44-47ни көрүң. □ **2:23** Мис. 13:2,12; Чөл. 3:13; 8:16,17. □ **2:24** «Пәрвәрдигарниң Тәврат қанунида дейилгини бойичә, бир жүп пахтәк яки икки кәптәр балисини қурбанлиққа сунуш керәк» — Тәврат қануни бойичә, аялның туғуттин кейин тазилиниши үчүн (намрат болса) мошундақ кәптәр қурбанлигини (Йерусалимдики) ибадәтханаға апирип, союп сунуш үчүн мәсул каһинға тапшуруши керәк еди. □ **2:24** Лав. 12:8. □ **2:25**

«Исраилға Тәсәлли Бәргүчи» — Мәсиһни көрситиду. □ **2:29** «Әнди, и Егәм, һазир сөзүң бойичә қулуңниң бу аләмдин хатиржәмлик билән кетишигә йол қойғайсән.» — Симеон эзиниң өмүрвайәт тәқәзза болғинини (йәни Худа Өз сөзидә туруп, әвәткән Мәсиһини) көргәндин кейин дунядин кетишкә рази болиду. □ **2:29** Яр. 46:30. □ **2:30** Зәб. 97:2-3; Йәш. 52:10. □ **2:31** «Уни барлиқ хәлиқләр алдида һазирлиғәнсән...» — «У» — Худаниң нижәти, йәни Мәсиһ. □ **2:31** Рос. 28:28. □ **2:32** «ЯТ әлләр» — мошу йәрдә Йәһудий әмәсләрни көрситиди. Шу чағда ят әлләрниң һәммиси дегидәк һәқиқий Худани тонумай, бутларға чоқунған, әлвәттә. □ **2:32** Йәш. 42:6; 49:6; Рос. 13:47. □ **2:34** Йәш. 8:14; Рим. 9:32; 1Пет. 2:8. □ **2:35** «... вә бир қиличму сениң көңлүңгә санжилиду!» — грек тилида «қилич» мошу йәрдә йоған, икки бислиқ бир хил қилични көрситиду.

Мәрийәмниң көңлигә санжигән ишлар оғлиниң Исраил тәрипидин рәт қилинип, азап-оқубәт тартқузулуп әлтүрүлгенидин болған дәрд-әләмни көрситиду. □ **2:36** «Ашир қәбилисидин болған Фануилниң қизи Анна исимлиқ хелә яшанған бир аял пәйғәмбәр...» — грек тилида «Анна» ибраний тилида «hannah» дегилгән.

дуалар билэн Худага ибадэт қилатти. □ ■ 38 У дәл шу пәйттә йетип келип Пәрвәрдигарға тәшәккүр ейтти, һәмдә Йерусалимда нижат-һөрлүкни күтүватқан барлиқ халайиққа бала тоғрисида сөз қилди. □

39 Йүсүп билән Мәрийәм Тәвратта бекитилгән барлиқ ишларни ада қилғандин кейин, Галилийәгә, өз шәһири Насарәткә қайтти. 40 Бала болса өсүп, дана-ақиланилик билән толуп, роһта күчләндүрүлди, Худаниң меһри-шәпқитиму униң үстидә еди. □ ■

Яш Әйса ибадәтханада

41 Униң ата-аниси һәр жили «өтүп кетиш һейти»да Йерусалимға баратти. ■

42 Әйса он икки яшқа киргән жили, улар уни елип, һейтнің адити бойичә йәнә чиқип барди. 43 һейт күнлирини өткүзгәндин кейин, улар өйигә қарап кетиватқанда, бала Әйса Йерусалимда қалди. Ата-анисиниң бу иштин хәвири йоқ еди, 44 бәлки уни сәпәрдаш-һәмраһлири билән биллә келиватиду, дәп ойлап, бир күн йол жүрди. Андин улар уни уруқ-туққанлари вә дост-бурадәрлири арасидин издәшкә башлиди; 45 издәп тапалмай, улар кәйнигә йенип Йерусалимға берип йәнә издиди.

46 Вә шундақ болдики, үчинчи күни улар уни ибадәтхана һойлисида Тәврат устазлириниң арасида олтирип, уларниң тәлимлирини аңлаватқан һәм улардин соал соравақанниң үстидә тапти. □ 47 Униң сөзлирини аңлиғанларниң һәммиси униң чүшәнчисигә вә бәргән жаваплирига интайин һәйран қелишти. ■ 48 Ата-аниси уни көрүп наһайити һәйрануһәс болушти, униң аниси униңға:

— Вай балам! Немишкә бизгә шундақ муамилә қилдиң? Атаң иккимиз паракәндә болуп сени издәп кәлдуқ! — деди.

49 У уларға: — Немишкә мени издидиңлар? Әжәба, мениң Атамниң ишлирида болушум керәклигимни билмәмтиңлар? — деди. □ 50 Лекин улар униң уларға ейтқинини чүшәнмиди. ■

51 Андин у улар билән Насарәткә қайтти вә уларниң гегипгә изчил бойсунатти. Лекин аниси бу ишларниң һәммисини көңлигә пүкүп қойди. 52 Шундақ қилип, Әйса ақиланилик-даналиқта вә қамәттә йетилип, Худа вә кишиләр алдида барғансери сөйүлмәктә еди. ■

3

Йәһя пәйгәмбәрниң тәлим бериши

Мат. 3:1-12; Мар. 1:1-8; Юһ. 1:19-28

□ 2:37 «андин сәксән төрт жил тул турған еди...» — яки «у тул қалған еди. У сәксән төрт яшқа киргән болуп,...». ■ 2:37 1Сам. 1:22. □ 2:38 «нижат-һөрлүкни күтүватқан барлиқ халайиқ» — мошу йәрдә «нижат-һөрлүк» Худаниң бәдәл төләп, гуналардин халас қилған роһий азатлиғини көрситиду.

□ 2:40 «бала болса өсүп, дана-ақиланилик билән толуп, роһта күчләндүрүлди» — «роһ» мошу йәрдә Әйсаниң өз (инсаний) роһини көрситиду. ■ 2:40 Лука 1:80. ■ 2:41 Мис. 23:15,17; Лав. 23:5; Қан. 16:1. □ 2:46 «үчинчи күни улар уни ибадәтхана һойлисида Тәврат устазлириниң арасида ..

тапти» — «үчинчи күни» грек тилида «үч күндин кейин». Буниң мәнаси бәлким Йерусалимдин айрилип өйгә қарап меңишкә бир күн, Йерусалимға қайтишкә бир күн, андин Йерусалимда туруп издәшкә бир күн кәткән еди, дегәндәк болуши мүмкин. ■ 2:47 Мат. 7:28; Мар. 1:22; Лука 4:22,32; Юһ. 7:15. □ 2:49 «Әжәба, мениң Атамниң ишлирида болушум керәклигимни билмәмтиңлар?» — Йәһудиларниң өнәһәсини вә көзқариши бойичә, бала он икки яшқа киргәндә: (1) толук Тәврат қанунига әмәл қилишкә мәсәулийити болиду; (2) атисиниң иш-хизмитигә шерик болиду. Мошу йәрдә бәшкә бир хил тәржимиси «Атамниң өйидә болушум керәклигим...». ■ 2:50 Лука 9:45; 18:34. ■ 2:52 1Сам. 2:26; Лука 1:80.

¹ Рим императори Тибериус Қәйсәрнің сәлтәнитиниң он бәшинчи жили, Понтиус Пилатус Йәһудийә өлкисиниң валийси, һерод хан Галилийә өлкисиниң һакими, һерод ханниң иниси Филип хан Итурийә вә Трахонитис өлкисиниң һакими, Лисаняс хан Абилиний өлкисиниң һакими болғанда, □

□ **3:1** «Рим императори Тибериус Қәйсәрнің сәлтәнитиниң он бәшинчи жили» — бизниң һесаплишимизчә Тибериус Қәйсәр миладийә 13-жили 27-Июн император дәп жакаланған. Шуңа Йәһя пәйғәмбәрниң Исраилға Худаниң падишалигини, шундақла Мәсиһниң кәлгәнлигини жар селишқа башлиғанлиги миладийә 28-жили болса керәк еди. «Һерод хан Галилийә өлкисиниң һакими, һерод ханниң иниси Филип хан Итурийә вә Трахонитис өлкисиниң һакими, Лисаняс хан Абилиний өлкисиниң һакими болғанда...» — мошу айттә үч қетим ишлитилгән «һаким» дегән сөз грек тилида «тетрарқ» дегән сөз билән ипадилиниду. «тетрарқ» дегәнниң толуқ мәнаси «(зиминниң) төрттин бир қисми үстидики һаким». «тетрарқ» дегән мәртивә «валий»дин төвән еди.

Қанаан (Палестин) земини — Инжил дәври

Хәритә - Мәсиһниң дәвридә, Қанаан (Израилия) земини

² һаннас һәм Қаяфа баш қаһинлиқ қиливатқанда, Худаниң сөз-калами чөлдә

яшаватқан Зекәрияның оғли Йәһяға кәлди. □ ■ 3 У Иордан дәрияси вадисидики барлиқ районларни кезип, кишиләргә гуналарға кәчүрүм елип келидиган, товва қилишни билдүридиган суга «чөмүлдүрүш»ни жакалашни башлиди. □ ■ 4 Худди Тәвраттики Йәшәя пәйғәмбәрнің сөзлири хатиреләнгән қисимда пүтүлгәндәк:

«Баяванда товлиғучи бир кишиниң:

Рәбниң йолини тәйярлаңлар,

Униң йоллирини түз қилиңлар! — дегән авази аңланди. ■

5 Барлиқ жилғилар толдурулиду,

Барлиқ тағ-дөңләр пәслитилиду;

Әгир-тоқай жайлар түзлиниду,

Оңғул-доңғул йәрләр тәкши йоллар қилиниду.

6 Шундақ қилип, барлиқ әт егилири Худаниң нижәтини көрәләйдиған болиду! — дөп товлайду. □ ■

7 Йәһя әнди алдиға чөмүлдүрүшни қобул қилишқа чиққан топ-топ халайиққа:

— Әй зәһәрлик илан балилири! Ким силәрни Худаниң чүшүш алдида турған

ғәзивидин қечинлар дөп ағаһландурди?! □ ■ 8 Әнди товиға лайиқ мевиләрни

кәлтүрүңлар! Вә өз ичинларда: «Бизниң атимиз болса Ибраһимдур!» дөп

хиял әйлимеңлар; чүнки мән шуни силәргә ейтип қояйки, Худа Ибраһимға

мошу ташлардинму пәрәнтләрни яритип берәләйду. □ ■ 9 Палта аллиқачан

дәрәқләрнің йилтизига тәңләп қоюлди; яхши мевә бәрмәйдиған һәр қандақ

дәрәқләр кесип отқа ташлиниду!» — деди. □ ■

10 Униң *әтрапига* топлашқан кишиләр әнди униңдин:

— Ундақта, биз қандақ қилишимиз керәк? — дөп сориди. ■

11 У жававән: — Икки қур чапини бар киши бирини йоқ кишигә бәрсун,

йәйдигини бар кишиму шундақ қилсун, — деди. ■

12 Бәзи бажғирларму чөмүлдүрүшни қобул қилғили униң алдиға келип:

— Устаз, биз қандақ қилимиз? — дөп сориди.

13 У уларға: — Бәлгүләнгәндин артуқ баж алмаңлар, — деди.

□ 3:2 «... һаннас һәм Қаяфа баш каһинлиқ қиливатқанда, Худаниң сөз-калами чөлдә яшаватқан Зекәрияның оғли Йәһяға кәлди» — бу 1-2-айәттә Худа чақчақ қиливатқандәк — дунияда шунчә муһтәрәм әрәблар болғини билән, У өз сөз-каламини уларниң һеч қайсигә аманат қилған әмәс, бәлки чөлдә яшаватқан намәлум бир Йәһудийға тапшурди. ■ 3:2 Рос. 4:6. □ 3:3 **Йәһя пәйғәмбәр...**

кишиләргә гуналарға кәчүрүм елип келидиган, товва қилишни билдүридиган суга «чөмүлдүрүш»ни

жакалашни башлиди» — «кишиләргә гуналарға кәчүрүм елип келидиган, товва қилишни билдүридиган

суга «чөмүлдүрүш» — башкичә ейтқанда, «Гуналиқ йоллириңлардин йенип, товва қилиңлар! Товва

қилғанлиғиңларни билдүрүш үчүн чөмүлдүрүшни қобул қилиңлар. Шундақ қилғанда, Худа силәрни

кәчүрүм қилиду!» — дегәндәк. ■ 3:3 Мат. 3:1; Мар. 1:4. ■ 3:4 Йәш. 40:3-5; Мат. 3:3; Мар. 1:3;

Юһ. 1:23. □ 3:6 «барлиқ әт егилири Худаниң нижәтини көрәләйдиған болиду!» — «Йәш.» 40:3-5.

■ 3:6 Зәб. 97:2-3; Йәш. 40:3-5; 52:10. □ 3:7 «Әй зәһәрлик илан балилири! Ким силәрни Худаниң

чүшүш алдида турған ғәзивидин қечинлар дөп ағаһландурди?!» — бу кинайилик, һәжвий гәп,

әлвәттә; мәнаси бәлки «Товва қилмай, чөмүлдүрүшни қобул қилиш бизни Худаниң келидиган ғәзәитин

қутқузиду, дегиниңлар қандақ гәп?!» дегәндәк. ■ 3:7 Мат. 3:7; 23:33. □ 3:8 «Әнди товиға лайиқ

мевиләрни кәлтүрүңлар!» — «товиға лайиқ мевиләр» тоғрилиқ «Матта»дики «қошумчә сөз»имзини

көрүң. «Бизниң атимиз болса Ибраһимдур!» — демәк, «Биз улук Ибраһимниң әвлатлири болған «улук

Йәһудий миллити» болуп, биз һеч немә қилмисақму Худа алдида пак туриверимиз» дегән позитсийини

билдүриду. ■ 3:8 Мат. 3:9; Юһ. 8:39; Рос. 13:26. □ 3:9 «Палта аллиқачан дәрәқләрнің

йилтизига тәңләп қоюлди» — Йәһя пәйғәмбәрнің бу улук сөзи «Худаниң ғәзиви әнди силәргә

ейтип келиш алдида» дегән асасий мәнини билдүриду. Бу сөз тоғрилиқ вә 12-айәттики кейинки бешарити

тоғрилиқ «Матта»дики «қошумчә сөз»имзини көрүң. ■ 3:9 Мат. 3:10; 7:19. ■ 3:10 Рос. 2:37.

■ 3:11 Яқ. 2:13,15; 1Юһа. 3:17.

14 Андин бәзи ләшкәрләрму униңдин:
— Бизчу, қандақ қилишимиз керәк? — дәп сорашти.
У уларға:

— Башқиларниң пулини зораванлиқ билән еливалмаңлар, һеч кимгә ялғандин шикайәт қилмаңлар вә иш һәққиңларға рази болуңлар, — деди. □

15 Энди хәлиқ тәқәззалиқта болуп һәммәйлән көңлидә Йәһя тоғрилиқ «Мәсиһ мошу кишимиду?» дәп ойлашти. □ 16 Йәһя һәммәйләнғә җававән: — Мән силәрни дәрвәкә суға чөмүлдүримән. Лекин мәндин қудрәтлик болған бириси келиду; мән һәтта кәшлириниң боқучини йешишкиму лайиқ әмәсмән! У силәрни Муқәддәс Роһқа һәм отқа чөмүлдүриду. ■ 17 Униң соруғучи күрики қолида туриду; у өз хаминини топа-самандин тәлтәкүс тазилайду, сап буғдайни амбарға жиғиду, амма топа-саманни өчмәс отта көйдүрүветиду, — деди. ■

18 Энди шундақ көп башқа несиһәтләр билән Йәһя хуш хәвәрни хәлиқкә йәткүзди.

19 Кейин, һаким һерод өзәй акисиниң аяли һеродийәни *тартивалғанлиги* түпәйлидин вә шуниңдәк униң барлиқ башқа рәзил қилмишлири үчүн Йәһя тәрипидин әйипләнғән, □ ■ 20 һерод бу барлиқ рәзиллигиниң үстигә йәнә шуни қилдики, Йәһяни зинданға ташлиди.

Әйсаниң чөмүлдүрүлүшни қобул қилиши
Мат. 3:13-17; Мар. 1:9-11

21 Шундақ болдики, һәммә хәлиқ Йәһядин чөмүлдүрүшни қобул қилғанда, Әйсаму чөмүлдүрүшни қобул қилди. У дуа қиливатқанда, асманлар йерилип, ■ 22 Муқәддәс Роһ кәптәр сияқида чүшүп униң үстигә қонди. Шуниң билән асмандин: «Сән Мениң сөйүмлүк Оғлум, Мән сәндин толук хурсәнмән!» дегән бир аваз аңланди. □ ■

Әйсаниң нәсәбнамиси
Мат. 1:1-17

23 Әйса өз хизмитини башлиғанда, оттузға кирип қалған еди. У (хәқниң нәзиридә) Йүсүпниң оғли еди; Йүсүп Хеләйниң оғли, □ ■ 24 Хеләй Маттатниң оғли, Маттат Лавийниң оғли, Лавий Мәлкийниң оғли, Мәлкый Яннайниң оғли, Яннай Йүсүпниң оғли, 25 Йүсүп Маттатияниң оғли, Маттатия Амосниң оғли, Амос Наһумниң оғли, Наһум һеслиниң оғли, һесли Нағгайниң оғли, 26 Нағгай Маһатниң оғли, Маһат Маттатияниң оғли, Маттатия Семәйниң оғли, Семәй

□ 3:14 «Һеч кимгә ялғандин шикайәт қилмаңлар» — бәлким пул үндүрүвелиш мәхситидә қилинған шикайәтни көрситиши мүмкин. □ 3:15 «хәлиқ тәқәззалиқта болуп...» — демәк, тәқәззалиқ билән Қутқузғучи-Мәсиһни күткенидә. ■ 3:16 Йәш. 44:3; Йо. 2:27,28; Мат. 3:11; Мар. 1:8; Юһ. 1:26; Рос. 1:5; 11:16; 2:4; 11:15; 19:4. ■ 3:17 Мат. 3:12. □ 3:19 «Һаким һерод» — «Һаким» герк тилида «тетрарк». Бу сөз «төртниң бирини идарә қилғучи» дегәнни билдүриду; һерод Рим империйәсиниң һөкүмранлиғи астида болуп, Пәләстинниң төрттин бир қисмиға (Галилийгә) «падиша» яки «хан» болған. ■ 3:19 Мат. 14:3; Мар. 6:18. ■ 3:21 Мат. 3:13; Мар. 1:9; Юһ. 1:32.

□ 3:22 «Муқәддәс Роһ кәптәр сияқида чүшүп униң үстигә қонди» — «кәптәр сияқида» яки «пахтәк сияқида». Грек тилида бу куш «перистера» дәп атилиду. «Перистера» грек тилида һәм кәптәрни һәм пахтәкниму көрситиду. «...шуниң билән асмандин: «Сән Мениң сөйүмлүк Оғлум, Мән сәндин толук хурсәнмән!» дегән бир аваз аңланди» — Әйсаниң Йәһя пәйғәмбәр тәрипидин чөмүлдүрүлүши униң зинданға ташлинишидин бурун, әлвәттә. ■ 3:22 Йәш. 42:1; Мат. 17:5; Мар. 9:7; Лука 9:35; Кол. 1:13; 2Пет. 1:17. □ 3:23 «Әйса өз хизмитини башлиғанда, оттузға кирип қалған еди» — «оттузға кирип қалған еди» грек тилида «оттузчә яшқа киргән еди» — Грекшунас Профессор Рамсайниң дейишичә бу ибарә (1) оттуз яш (жигирмә тоққуз яки оттуз бир яш әмәс); (2) дәл оттуз яшқа киргән күни дегән мәнидә. Каһинлар вә Лавийлар дәл оттуз яшқа киргәндә хизмитини башлайтти («Чөл.» 4:3, «Яр.» 41:46ниму көрүң). ■ 3:23

Мат. 13:55; Юһ. 6:42.

Йүсүпниң оғли, Йүсүп Юданиң оғли, ^{□ 27} Юда Йоананниң оғли, Йоанан Ресаниң оғли, Реса Зәруббабәлниң оғли, Зәруббабәл Салатийәлниң оғли, Салатийәл Нерийниң оғли, ^{□ 28} Нерий Мәлкиниң оғли, Мәлкий Аддиниң оғли, Адди Қосамниң оғли, Қосам Елмадамниң оғли, Елмадам Ерниң оғли, ²⁹ Ер Йосәниң оғли, Йосә Әлиезәрниң оғли, Әлиезәр Йоримниң оғли, Йорим Маттатниң оғли, Маттат Лавийниң оғли, ³⁰ Лавий Симеонниң оғли, Симеон Йәһуданиң оғли, Йәһуда Йүсүпниң оғли, Йүсүп Йонанниң оғли, Йонан Әлиақимниң оғли, ^{□ 31} Әлиақим Мелеаһниң оғли, Мелеаһ Мәннаниң оғли, Мәнна Маттатаниң оғли, Маттата Натанниң оғли, Натан Давутниң оғли, ³² Давут Йәссәниң оғли, Йәссә Обәдниң оғли, Обәд Боазниң оғли, Боаз Салмонниң оғли, Салмон Наһшонниң оғли, Наһшон Амминадабниң оғли, ³³ Амминадаб Арамниң оғли, Арам неэронниң оғли, неэрон Пәрәзниң оғли, Пәрәз Йәһуданиң оғли, ^{□ 34} Йәһуда Яқупниң оғли, Яқуп Исақниң оғли, Исақ Ибраһимниң оғли, Ибраһим Тәраһниң оғли, Тәраһ Наһорниң оғли, ^{■ 35} Наһор Серугниң оғли, Серуг Рағуниң оғли, Рағу Пәләгниң оғли, Пәләг Ебәрниң оғли, Ебәр Шелаһниң оғли, ^{□ 36} Шелаһ Қайнанниң оғли, Қайнан Арпахшадниң оғли, Арпахшад Шәмниң оғли, Шәм Нуһниң оғли, Нуһ Ләмәхниң оғли, ^{□ 37} Ләмәх Мәтушәлаһниң оғли, Мәтушәлаһ һанохниң оғли, һанох Ярәдниң оғли, Ярәд Маһалалилниң оғли, Маһалалил Қенанниң оғли, ³⁸ Қенан Еношниң оғли, Енош Сетниң оғли, Сет Адәм атиниң оғли, Адәм ата болса, Худаниң оғли еди. ^{□ ■}

4

Әйсаниң чөл-баяванда синлиши

Мат. 4:1-11; Мар. 1:12-13

¹ Андин Әйса Муқәддәс Роһқа толуп, Иордан дәриясидин қайтип келип, Роһ тәрипидин чөл-баяванға елип берилди. ^{■ 2} У у йәрдә қириқ күн Иблис тәрипидин синалди. У бу күнләрдә һеч нәрсә йемиди. Күнләр аяқлашқанда, униң қосиги таза ачқан еди. [■]

³ Әнди Иблис униңға:

— Сән әгәр Худаниң Оғли болсаң, мошу ташқа: «Наһға айлан!» дәп буйруғин — деди. [□]

⁴ Әйса униңға жававән:

^{□ 3:26} «Йүсүп» — яки «Йосех». «Юда» — «Йәһуда»ниң қисқа шәкли. ^{□ 3:27} «Салатийәл» — «Мат.» 1:12ни көрүң. Тәвратта, мәсилән «Әзра» 3:2дә «Шеалтиал» дейлиду. ^{□ 3:30} «Йәһуда» — грек тилида мошу йәрдә «Юда» дейлиду. ^{□ 3:33} «Арам» — «Рут» 4:20 вә «1Тар.» 2:10дә «Рам». «Һезрон» — грек тилида «Әсром». «Пәрәз» — грек тилида «Парәс». ^{■ 3:34} Яр. 11:10. ^{□ 3:35} «Серуг» — грек тилида «Серух». «Рағу» — грек тилида «Рағав». Ибраийчә «Рәу». «Пәләг» — грек тилида «Паләг». «Шелаһ» — грек тилида «Салаһ». ^{□ 3:36} «Қайнан» — грек тилида «Қайнам». «Шәм» — грек тилида «Сем». «Ләмәх» — грек тилида «Ламәх». ^{□ 3:38} «...Қенан Еношниң оғли, Енош Сетниң оғли, Сет Адәм атиниң оғли, Адәм ата болса, Худаниң оғли еди» — бу нәсәбнамә вә «Матта»да хатирләнгән нәсәбнамә үстидә «Матта»дики «қошумчә сөз»имиз һәмдә «Йәрәмия»дики (22:30 тоғрисидә) қошумчә сөзимизни көрүң. Бизниңчә Лука бәргән бу нәсәбнамә Мәсиһниң аниси Мәрийәниң нәсәбнамисидур. ^{■ 3:38} Яр. 5:3. ^{■ 4:1} Мат. 4:1; Мар. 1:12. ^{■ 4:2} Мис. 34:28; 1Пад. 19:8.

^{□ 4:3} «Сән әгәр Худаниң Оғли болсаң...» — грек тилида бу 3- вә 9-айәтләрдики «әгәр» адәттә «әгәр ...болсаң» (әгәр болсаң вә дәрвәкә шундақ болисән) дегән мәнини пуритиду. «Худаниң Оғли» — бу нам һәргизму Худа билән Әйса оттурисидики жисманий жәһәттики ата-баликиқ мунасивәтни әмәс, балки роһий жәһәттики мунасивәтни билдүриду, әлвәттә.

— Тәвратта: «Инсан пәкәт нан биләнла әмәс, бәлки Худаниң һәр бир сөзи биләнму яшайду» дәп йезилған, — деди. □ ■

⁵ Иблис йәнә уни егиз бир таққа башлап чиқип, бир дәқиқә ичидә дуниядики барлиқ дәләтләрни униңға көрсәтти. ⁶ Иблис униңға: — Мән бу һакимийәтниң һәммисини вә униңға тәвә барлиқ шанушәвкәтләрни саңа тәқдим қилимән; чүнки булар маңа тапшурулған, мән уни кимгә беришни халисам, шуниңға беримән. ⁷ Әгәр баш қоюп маңа сәждә қилсаң, буларниң һәммиси сениңки болиду, — деди.

⁸ Әйса униңға жавап берип:

— Тәвратта: «Пәрвәрдигар Худайиңгила ибадәт қил, пәкәт Униңла куллуғида бол!» дәп йезилған, — деди. □ ■

⁹ Андин Иблис уни Йерусалимға елип барди вә уни ибадәтханиниң әң егиз жайиға турғузуп:

— Худаниң Оғли болсаң, өзүңни пәскә ташлап баққин! □ ¹⁰ Чүнки Тәвратта: «Худа Өз пәриштилиригә сени қоғдаш һәққидә әмир қилиду»; ¹¹ вә, «Путуңниң ташқа урулуп кәтмәслиги үчүн, улар сени қоллирида көтирип жүриду» дәп йезилған, — деди. □ ■

¹² Әйса униңға: — «Тәвратта: «Пәрвәрдигар Худайиңни синигучи болма!» дәпму йезилған, — деди. □ ■

¹³ Иблис барлиқ синашларни ишлитип чиққандин кейин, уни вақтинчә ташлап кетип қалди.

Әйса Галилий өлкисидә

Мат. 4:12-17; Мар. 1:14-15

¹⁴ Әйса Роһниң күч-қудрити ичидә Галилий өлкисигә қайтип кәлди. Шуниң билән униң хәвәр-шөһрити әтраптики һәр бир жутларға тарқалди. □ ■ ¹⁵ У уларниң синагоглирида тәлим бергили турди вә уларниң улуқлашлириға сазавәр болди. □

Насарәттә чәткә қеқилиш

Мат. 13:53-58; Мар. 6:1-6

¹⁶ У өзи беқип чоң қилинған жути Насарәткә келип, шабат күни адәттикидәк синагоғқа кирди вә шундақла муқәддәс язмиларни окушқа өрә турди □

¹⁷ вә Тәвраттики «Йәшай» дегән қисим униңға тапшурулди. У орам язмини ечип, муну сөзләп йезилған йәрни тепип окуди:

¹⁸⁻¹⁹ — «Пәрвәрдигарниң Роһи мениң вужудумда,

Чүнки У мени йоқсулларға хуш хәвәрләр йәткүзүшкә мәсиһ қилди.

Тутқунларға азатлиқни,

□ **4:4** «Инсан пәкәт нан биләнла әмәс, бәлки Худаниң һәр бир сөзи биләнму яшайду» — «Қан.» 8:3.

«...бәлки Худаниң һәр бир сөзи биләнму яшайду» дегән сөзләр бәзи кона көчүрмиләрдә тепилмайду («Мат.» 4:4ни көрүң). ■ **4:4** Қан. 8:3; Мат. 4:4. □ **4:8** «Пәрвәрдигар Худайиңгила ибадәт қил, пәкәт Униңла куллуғида бол!» — Тәврат, «Қан.» 6:13. ■ **4:8** Қан. 6:13; 10:20; 1Сам. 7:3. □ **4:9**

«уни ибадәтханиниң әң егиз жайиға турғузуп...» — яки «уни ибадәтханиниң егиз жайиға турғузуп...».

«Худаниң Оғли» — бу нам һәргизму Худа билән Әйса оттурисидики хисманий жәһәттики ата-балилиқ мунасивәтни әмәс, бәлки роһий жәһәттики мунасивәтни билдүриду. □ **4:11** «Путуңниң ташқа урулуп кәтмәслиги үчүн, улар сени қоллирида көтирип жүриду» — «Зәб.» 90:11, 12. Шәйтаниң бу әйәтни ишләткини тоғрилиқ «Матта»дики «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ **4:11** Зәб. 90:11,12. □ **4:12**

«Пәрвәрдигар Худайиңни синигучи болма!» — «Қан.» 6:16. ■ **4:12** Қан. 6:16. □ **4:14** «Роһниң күч-қудрити ичидә...» — Муқәддәс Роһниң күч-қудритидә, әлвәттә. ■ **4:14** Мат. 4:12; Мар. 1:14; Юһ. 4:43; Рос. 10:37. □ **4:15** «У уларниң синагоглирида тәлим бергили турди» — «синагог»лар тоғрилиқ «тәбирләр»имизни көрүң. ■ **4:16** Нәһ. 8:4, 5; Мат. 13:54; Мар. 6:1; Юһ. 4:43.

Вә корларға көрүш шипасини жакалашқа,
Езилгәнләрни халас қилишқа,
Пәрвәрдигарниң шапаәт көрситидиган жилини жакалашқа мени әвәтти». □ ■

20 У язмини түрүветип, синагог хизмәтчисигә қайтуруп берип, олтарди. Синагогта олтарғанларниң һәммисиниң көзлири униңға тикилип туратти. □ 21 У көпчиликкә:

— Мана бу әйәт бүгүн кулиқиңларға аңланғинида әмәлгә ашурулмақта, — деди.

22 һәммиси униң яхши гепини қилишип, униң ағзидин чиқиватқан шапаәтлик сөзлиригә һәйран қелишип:

— Бу Йүсүпниң оғли әмәсму? — дейишти. ■

23 У уларға:

— Шүбһисизки, силәр маңа «Әй тевип, авал өзүңни сақайт!» дегән тәмсилни кәлтүруп, «Хәвәр тапқинимиздәк, Кәпәрнаһум шәһиридә немә ишлар йүз бәргән болса, мошу йәрдимү, өз жутундимү шуларни көрсәтмәмсән?» дәватисиләр, — деди. ■

24 — Бирақ шуни силәргә бәрһәк ейтип қояйки, һеч қандақ пәйғәмбәр өз жути тәрипидин қобул қилинған әмәс. ■ 25 Мән силәргә шу һәқиқәтни әслитимәнки, Иляс пәйғәмбәрниң вақтида, асман уда үч жил алтә ай етилип, дәһшәтлик бир қәһәтчилик барлиқ зиминни басқанда, Исраилда нурғун тул аяллар бар еди; 26 бирақ Иляс уларниң һеч қайсисиниң қешиға әмәс, бәлки Зидонниң Зарәфат шәһиридики бир тул аялниң қешиғила әвәтилгән. □ 27 Вә шуниңда охишаш, Елиша пәйғәмбәрниң вақтида, Исраилда мохо кесилигә гириптар болғанлар нурғун болсиму, лекин Сурийәлик Наамандин башқа, һеч қайсиси сақайтилған әмәс! — деди. □ ■

28 Синагогдикиләр бу сөzlәрни аңлап, һәммиси қаттиқ гәзәпләнди; 29 орнидин турушуп, уни шәһәрдин һайдап чиқирип, шу шәһәр жайлашқан тағниң левигә әчиқип, тик ярдин ташливәтмәкчи болушти. □ 30 Лекин у уларниң арисидин бемалал өтүп, өз йолиға чиқип кәтти.

□ 4:18-19 «У мени йоқсулларға хуш хәвәрләр йәткүзүшкә мәсиһ қилди» — «мәсиһ қилиш» (яки «мәсиһләш») тоғрилиқ «Йәш.» 61:1-дики изаһат вә «Тәбирләр»нимизни көрүң. Бәзи кона көчүрмиләрдә «У мени сунуқ көңүлләрни ясап сақайтишқа» дегән сөzlәр мошу әйтәтә қошулиду. «У мени йоқсулларға хуш хәвәрләр йәткүзүшкә мәсиһ қилди. Тутқунларға азатлиқни вә корларға көрүш шипасини жакалашқа, езилгәнләрни халас қилишқа, Пәрвәрдигарниң шапаәт көрситидиган жилини жакалашқа мени әвәтти» — бу сөzlәр «Йәш.» 61:1 һәм 58:6дин елинған. ■ 4:18-19 Йәш. 42:7; 61:1, 2; Мат. 11:5.

□ 4:20 «У язмини түрүветип, синагог хизмәтчисигә қайтуруп берип, олтарди» — синагогларда тәлим бәргүчиләр авал мукәддәс язмиларни оқушқа туратти, андин тәлим беришкә олтиратти.

■ 4:22 Йәш. 50:4; Мат. 13:54; Мар. 6:2; Лука 2:47; Юһ. 6:42. ■ 4:23 Мат. 4:13.

■ 4:24 Мат. 13:57; Мар. 6:4; Юһ. 4:44. □ 4:26 «Зарәфат» — грек тилида «Сарәпта».

«Иляс уларниң һеч қайсисиниң қешиға әмәс, бәлки Зидонниң Зарәфат шәһиридики бир тул аялниң қешиғила әвәтилгән» — бу вақиә «1Пад.» 17:9-24дә хатирләнгән. Иляс пәйғәмбәр Зидон райони (Йәһудий әмәсләрниң зимини)дики шу тул хотунниң өйигә әвәтилип, униң өйдә турған вә ачарчилик ахирлашқичә тул хотун, оғли вә өзи үчүн озуқ-түлүк тәминлигән. Демәк, Худаниң Өз хәлқи — Йәһудийлар арисидә Илияниң шундақ мөжзивилик ярдимигә еришкидәк ихласмәнлик мөвжүт болмиған еди, әксияч, итаәтсизлик вә асийлик очуқ-ашкарә көрүнәтти. □ 4:27 «Елиша пәйғәмбәрниң вақтида, Исраилда мохо кесилигә гириптар болғанлар нурғун болсиму, лекин Сурийәлик Наамандин башқа, һеч қайсиси сақайтилған әмәс!» — Сурийәлик Нааман Йәһудий әмәс еди, әлвәттә. Бу вақиә «2Пад.» 5:1-14дә хатирләнгән. Мәсиһниң уларға «Силәр Худаниң шапаитини вә ниқатини рәт қилғачқа, У әнди Йәһудий әмәсләргә мөһри-шәпқәт көрситиду!» дегәндәк еди. ■ 4:27 2Пад. 5:14. □ 4:29 «уни шәһәрдин һайдап чиқирип...» — грек тилида «уни шәһәрдин ташлап...».

Әйсаниң жинни һайдиветиши

Мар. 1:21-28

31 У Галилийә өлкисиниң Кәпәрнаһум дегән бир шәһиригә чүшти, у йәрдә шабат күнлиридә хәлиқкә тәлим берәтти. ■ 32 Улар униң тәлимигә һәйран қелишти, чүнки униң сөзи толиму нопузлуқ еди. ■ 33 Әнди синагогта напак жинниң роһи чаплашқан бир киши болуп, униңдики жин қаттиқ авазда: □ ■

34 — Әй Насарәтлик Әйса, сениң биз билән немә қариң?! Бизни йоқатқили кәлдиңму? Мән сениң кимлигиңни билимән, Худаниң Муқәддәс Болғучисән! — дәп товлап кәтти.

35 Лекин Әйса жинға тәнбиһ берип:

— Ағзиңни юм! Униңдин чиқ! — девиди, жин һелиқи адәмни халайиқ оттурисида жиқитиветип, униңдин чиқип кәтти. Лекин униңға һеч зәрәр йәткүзмиди.

36 Һәммәйлән буниңдин қаттиқ һәйран болушуп, бир-биригә:

— Бу зади қандақ иш! У дәрвәкә һоқуқ вә күдрәт билән напак роһларға әмир қилсила, улар чиқип кетидикән, — дейишти. □ 37 Шуниң билән униң хәвәр-шөһрити әтраптики һәр бир жутларға тарқалди.

Әйсаниң нурғун кесәлләрни сақайтиши

Мат. 8:14-17; Мар. 1:29-34

38 Әйса синагогтин чиқип, Симонниң өйигә кирди. Лекин Симонниң қейнаниси еғир тәп кесили болуп қалған еди; улар Әйсадин униң һажитидин чиқишини өтүнди. ■ 39 У аялнқ бешида туруп, тәпкә тәнбиһ беривиди, тәп шуан униңдин кәтти. У дәрһал орнидин туруп, уларни күтүшкә башлиди.

40 Күн петиши биләнла, кишиләр һәр хил кесәлләргә гириптар болған йеқинлири болсила, уларни униң алдиға елип келишти. У уларға бир-бирлап қолини тәккүзүп, уларни сақайтти. □ ■ 41 Кишиләргә чаплашқан нурғун жинлар улардин чиқип: «Сән Худаниң Оғли!» дәп товлап кетәтти. Лекин у уларға тәнбиһ берип, сөз қилишиға йол қоймиди; чүнки улар униң Мәсиһ экәнлигини биләтти. ■

42 Күн чиқиши билән, у шәһәрдин чиқип, пинһан бир жайға кәтти. Бирақ топ-топ халайиқ уни издәп жүрәтти; улар уни тапқанда алдиға келип, уни аримизда қалсун дәп кетишидин тосмақчи болушти. ■ 43 Лекин у уларға:

— Худаниң падишалиғиниң хуш хәвирини башқа шәһәр-йезиларғиму йәткүзүшүм керәк; чүнки мән дәл бу ишқа әвәтилгәнмән, — деди.

44 Шуниң билән у Галилийәдики синагогларда тәлим берип жүривәрди. □

5

Әйсаниң тунжа қетим мухлис чақуриши

Мат. 4:18-22; Мар. 1:16-20

1 Шундақ болдики, у Гиннисарәт көлиниң бойида турғанда, халайиқ Худаниң сөз-каламини аңлаш үчүн униң әтрапиға олишип қистирилишип туратти. ■ 2 У көл

■ 4:31 Мат. 4:13; Мар. 1:21. ■ 4:32 Мат. 7:29; Мар. 1:22. □ 4:33 «напак жинниң роһи» — бу дегәнлик сөз бәлким бу жинниң интайин напак экәнлигини тәкитлимәкчи. ■ 4:33 Мар. 1:23. □ 4:36 «Бу зади қандақ иш!» — яки «Бу зади қандақ тәлим?» ■ 4:38 Мат. 8:14; Мар. 1:29. □ 4:40 «күн петиши биләнла,...» — шабат күни түгигәндә (кәчтә), «иш қилиш» яки «хизмәт қилиш»қа болатти (мәсилән, кесәл адәмни көтириш қатарлиқ). ■ 4:40 Мат. 8:16; Мар. 1:32; 7:32; 8:23,25. ■ 4:41 Мар. 1:34; 3:11. ■ 4:42 Мар. 1:35. □ 4:44 «Галилийәдики синагогларда» — бәзи кона көчүрмиләрдә мошу йәрдә «Йәһудийәдики синагогларда» дейлиду.

■ 5:1 Мат. 13:2; Мар. 4:1.

бойида турган икки кемини көрди. Беликчилар болса кемидин чүшүп, қирғақта торлирини жуюшувататти. ³ У кемиләрдин биригә, йәни Симонниңкигә чиқип, униңдин кемини қирғақтин сәл жирақлителишни илтимас қилди. Андин у кемидә олтирип топ-топ халайиққа тәлим бәрди. ⁴ Сөзи түгигәндин кейин, у Симонға:

— Кемини чоңқуурақ йәргә һайдап берип, беликларни тутушқа торлириңларни селиңлар, — деди.

⁵ Симон униңға җававән: — Устаз, биз пүтүн кечичә җапа тартип һеч нәрсә туталмидуқ. Бирақ сениң сөзүң билән торни салсам салай, деди.

⁶ Улар шундақ қиливиди, нурғун беликлар торға чүшти; тор сөкүлүшкә башлиди. ⁷ Шуниң билән улар башқа кемидики шериклирини ярдәмгә келишкә ишарәт қилишти. Улар келип, беликларни икки кемигә лиқ қачиливиди, кемиләр чөкүп кетәй дәп қалди. ⁸ Симон Петрус бу ишни көрүп, Әйсаниң тизлири алдида жиқилип:

— Мәндин жирақлашқайсән, и Рәб! Чүнки мән гунакармән! — деди. ⁹ Чүнки бунчә көп белиқ тутулғанлиғидин у вә униңға һәмраһ болғанлирини һәйранлиқ басқан еди. ¹⁰ Вә Симонниң шериклири — Зәбәдийниң оғуллири Яқуп билән Юһаннаму һәм шундақ һәйран қалди. Энди Әйса Симонға:

— Қорқмиғин, буниңдин кейин сән адәм тутқучи болисән — деди. □ ■

¹¹ Улар кемиләрни қирғаққа чиқирип, һәммә нәрсини ташлап қоюп, униңға әгишип маңди. ■

Әйсаниң мохо кесилини сақайтиши

Мат. 8:1-4; Мар. 1:40-45

¹² Шундақ болдики, у шәһәр-йезиларниң биридә болғанда, мана шу йәрдә, пүтүн бәдинини мохо бесип кәткән бир адәм бар еди; у Әйсани көрүпла униң айиғиға өзини етип униңдин:

— Тәхсир, әгәр сән халисаң, мени сақайтип пак қилалайсән! — дәп ялвурди. □ ■

¹³ Әйса қолини сөзүп униңға тәккүзүп туруп:

— Халаймән, пакланғин! — дивиди, бу адәмниң мохо кесили дәрһал униңдин кәтти. ¹⁴ Әйса униңға:

— һазир бу ишни һеч кимгә ейтма, бәлки удул берип кәһинға өзүңни көрситип, уларда бир гувалиқ болуш үчүн, Муса бу ишта әмир қилғандәк өзүңниң сақайтилғиниң үчүн бир қурбанлиқни сунғин, — деди. □ ■

□ **5:6** «Улар шундақ қиливиди, нурғун беликлар торға чүшти; тор сөкүлүшкә башлиди» — адәттә Галилийә көлисидә беликлар күндүздә чоңқур суға шуңғуп киривалиду, уларни тор билән тартип чиқарғили болмайду. Оқурманләр шуни байқиған болуши мүмкинки, Масиһ «торлириңларни дегини билән Петрусниң пақат бирла торни селишкә ишәши бар еди («Юһ.» 21:1ни вә шу айәт тоғрилиқ изаһат вә «Юһанна»дики «қошумчә сөз»ни көрүң). □ **5:10** «сән адәмләрни тутқучи болисән» — мошу сөз адәмләрни зинданларға яки қуллуққа эмәс, бәлки униң Худаниң қутқузуш йолида адәмләрни Шәйтанниң чаңғилидин вә һалак йолидин тутуп қутқузуш ишлирини көрситиду. ■ **5:10** Йәр. 16:16; Әз. 47:9; Мат. 4:19; Мар. 1:17. ■ **5:11** Мат. 4:20; 19:27; Мар. 10:28; Лука 18:28. □ **5:12** «Тәхсир...» — яки «И Рәб...». «пүтүн бәдинини мохо бесип кәткән бир адәм...» — «мохо кесили» бир хил қорқунучлуқ терә кесили болуп, Йәһудийлар бу хил кесәлгә гириптар болғанларни напак, дәп қарап уларға қәтбий йеқинлашмайтти. Бу кесәл тоғрилиқ йәнә «Лавийлар»дики «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ **5:12** Мат. 8:2; Мар. 1:40. □ **5:14** «уларда бир гувалиқ болуш үчүн, Муса бу ишта әмир қилғандәк өзүңниң сақайтилғиниң үчүн бир қурбанлиқни сунғин» — Муса пәйғәмбәр Тәврат қанунида шундақ әмирни көрсәткән: — Бир мохо кесили сақайтилған болса, у муқәддәс ибадәтханиға берип, өзиниң сақайтилғанлиғини кәһинға көрситип андин мохо кесилидин сақайғанлар қилишкә тегишлик қурбанлиқни сунуши керәк еди. Шүбһисизки, Муса пәйғәмбәрдин башлап Масиһ Әйса калғичә бу мурасим һеч өткүзүлүп баққан эмәс еди. «Лав.» 14:1-32ни көрүң. ■ **5:14** Лав. 13:2; 14:2; Мат. 8:4.

15 Лекин у тоғрисидаки хәвәр техиму тарқилип пур кәтти; шуниң билән топ-топ хәлиқ униң сөзини аңлаш вә өз ағриқ-кесәллирини сақайтиши үчүн униң алдиға жиғилип келәтти. 16 Һалбуки, у пат-пат улардин чекинип чөллүк йәрләрғә берип дуа қилатти.

Әйсаниң адәмниң гуналарни «кәчүрүм қилинди» дейиш һоқуқи

Мат. 9:1-8; Мар. 2:1-12

17 Шу күнләрниң биридә шундақ болдики, у тәлим бериватқанда, йенида Пәрсийләр вә Тәврат әһлилири олтиратти. Улар Галилийә, Йәһудийә өлкилириниң һәр қайси йеза-қишлақлири вә Йерусалимдин кәлгән еди. Пәрвәрдигарниң кесәлләрни сақайтиш күч-қудрити униңға яр болди. 18 Шу пәйтгә, мана бир қанчә киши зәмбилгә ятқузулған бир паләчни көгирип кәлди. Улар уни униң алдиға әкиришкә интилишти. □ ■ 19 Бирақ адәмләрниң толилиғидин кесәлни әкиришкә амал тапалмай, улар өгүзгә елип чиқип, өгүздики каһишларни ечип, кесәлни өйниң ичигә зәмбилдә ятқан һалда халайиқниң оттурисиға, Әйсаниң алдиға чүшүрди. 20 У уларниң ишәшини көрүп паләчкә:

— Бурадәр, гуналириң кәчүрүм қилинди! — деди.

21 Тәврат устазлири билән Пәрсийләр көңүллиридә:

— Бундақ күпүрлүк сөзлигән бу адәм кимдур?! Худадин башқа гуналарни кәчүрәләйдиған ким бар? — дәп ойлашти. □ ■

22 Бирақ Әйса уларниң көңлидә әйип издәшлирини билип йетип, җававән:

— Силәр көңлүңларда немишкә әйип издәйсиләр? 23 «Гуналириң кәчүрүм қилинди!» дейиш асанму яки «Орнуңдин тур, маң!» дейишму? 24 Амма һазир силәрниң Инсаноглиниң йәр йүзидә гуналарни кәчүрүм қилиш һоқуқиға егә екәнлигини билишиңлар үчүн, — У паләч кесәлгә:

— Саңа ейтайки, орнуңдин тур, орнуңни жиғиштуруп өйүңгә қайт! — дәп буйруди. □

25 Һелиқи адәм дәрһал уларниң алдида орнидин дәс туруп, өзи ятқан зәмбилни елип, Худани улуклиғиничә өйигә қайтти. 26 Һәммәйләнни дәһшәтлик һәйранлиқ басти; улар Худани улуклишип, қорқунучқа чөмгән һалда:

— Биз бүгүн тилсимат ишларни көрдуқ! — дейишти.

Әйсаниң Лавийни мухлислиққа чақирishi — «гунакарлар» билән һәмдәстихан олтириши

Мат. 9:9-13; Мар. 2:13-17

27 Бу ишлардин кейин, у йолға чиқип, Лавий исимлиқ бир баҗғирни көрди. У баҗ жиғидиған орунда олтиратти. У униңға:

— Маңа әгәшкин! — деди. □ ■

28 У орнидин туруп, һәммини ташлап, униңға әгәшти.

29 Лавий өйидә униңға катта бир зияпәт бәрди. Улар билән зор бир топ баҗғирлар вә башқиларму шу йәрдә һәмдәстихан болған еди. □ ■ 30 Бирақ Пәрсийләр вә

□ 5:18 «... Улар уни униң алдиға әкиришкә интилишти» — Әйса өйдә олтиратти (19-айәтни көрүң). ■ 5:18 Мат. 9:1; Мар. 2:3; Рос. 9:33. □ 5:21 «Пәрсийләр» — қаттиқ тәләплик бир диний мазһәптикиләр еди. Улар тоғрилиқ «Тәбирләр»ни көрүң. ■ 5:21 Зәб. 31:5; Йәш. 43:25. □ 5:24 «силәрниң Инсаноглиниң йәр йүзидә гуналарни кәчүрүм қилиш һоқуқиға егә екәнлигини билишиңлар үчүн» — «Инсаногли» тоғрилиқ «Мат.» 8:20дики изаһат вә «Тәбирләр»ни көрүң. □ 5:27 «у йолға чиқип, Лавий исимлиқ бир баҗғирни көрди» — «Лавий»ниң башқа исми «Матта» еди. ■ 5:27 Мат. 9:9; Мар. 2:14,15. □ 5:29 «зор бир топ баҗғирлар» — «баҗғирлар»

Исраилниң зиминини ишғал қилған Римлиқлар үчүн өз хәлқидин баҗ жиғип беридиған вә шу сәвәптин нәрәткә учриған Йәһудийлар. ■ 5:29 Мат. 9:10; Мар. 2:15; Лука 15:1.

уларниң еқимидики Тэврат устазлири гудуңшуп униң мухлислирига:

— Силэр немишкэ бажгир вэ гунакарлар билэн бир дәстиханда йәп-ичип олтирисиләр?! — дөп ағриништи. □

³¹ Әйса уларға жававән:

— Сағлам адәмләр әмәс, бәлки кесәл адәмләр тевипқа муһтаждур. ³² Мән һәққанийларни әмәс, бәлки гунакарларни товиға чақирғили кәлдим, — деди. □ ■

Йеңи конидин үстүндур

Мат. 9:14-17; Мар. 2:18-22

³³ Андин улар униңдин:

— Немишкэ Йәһяниң мухлислири дайим роза тутуп дуа-тилавәт қилиду, Пәрсийләрниң мухлислириму шундақ қилиду, лекин сениң мухлислириң йәп-ичипла жүридиғу! — дөп сорашти. ■

³⁴ У уларға:

— Тойи болуватқан жигит тойда той мейманлири билэн һәмдәстихан олтарған чағда уларни роза тутқузаламсиләр? □ ■ ³⁵ Амма шу күнләр келидуки, жигит улардин елип кетилиду, улар шу күнләрдә роза тутиду. □

³⁶ У уларға бир тәмсилму кәлтүрди:

— һеч ким йеңи көйнәктин житип, уни қона көйнәккә ямақ қилмайду. Ундақ қилса, йеңи көйнәкниму житқан болиду, шундақла йеңидин алған ямақму қона көйнәккә мас кәлмәйду. ³⁷ Шуниндәк, һеч ким йеңи шарапни қона тулумларға қачилимайду. Ундақ қилса, йеңи шарапниң көпүши билэн тулумлар йерилиду-дә, шарапму төкүлүп кетиду; тулумларму кардин чиқиду. ■ ³⁸ Шуңа йеңи шарап йеңи тулумларға қачилиниш керәк, шундақта иккилиси сақлинип қалиду.

³⁹ Униң үстигә, һеч ким қона шараптин кейин йеңисини ичишни халимайду, чүнки у: «Болди, қониси яхши!» дәйду. □

6

Әйса «шабат күни»ниң Егисиду

Мат. 12:1-8; Мар. 2:23-28

□ **5:30** «Силэр немишкэ бажгир вэ гунакарлар билэн бир дәстиханда йәп-ичип олтирисиләр?!» — «гунакарлар» — Тэврат-Инжил бойичә һәр бир адәм гунакар, әлвәттә. Лекин мошу әйттики «гунакарлар» дегән сөз, һали чоң Пәрсийләр вэ Тэврат устазлири тәрипидин алаһидә «гунакарлар» дөп аталған бажгирлар, паһишә аяллар, һәтта саватсиз кишиләр қатарлиқларни көздә тутиду. □ **5:32** «Мән һәққанийларни әмәс, бәлки гунакарларни товиға чақирғили кәлдим» — МОШУ СӨЗИДӘ «гунакарлар» дегини, өзлирини гунакар дөп тонуп йәткәнләрни көздә тутиду, әлвәттә. Чүнки һәммә адәм гунакардур.

«Һәққанийлар» өзини һәққаний дөп һесаплиғанларни көрситиду. Шуңа Мәсһ уларни чақиралмайтти вэ һазирму чақиралмайду. ■ **5:32** Мат. 9:13; Луқа 19:10; 1Тим. 1:15. ■ **5:33** Мат. 9:14. □ **5:34** «той мейманлири» — грек тилида «мәрикә залиниң пәрәзәнтлири» дегән ибарә билэн ипадилиниду.

■ **5:34** Йәш. 62:5; 2Кор. 11:2. □ **5:35** «Амма шу күнләр келидуки, жигит улардин елип кетилиду, улар шу күнләрдә роза тутиду» — бу сөзләр Әйсаниң «улардин (мейманлардин) елип кетилип» өлүми өзигә әгәшкәнләргә қайғу-һәсрәт елип келидиганлигини көрситидиган бешәрәт. ■ **5:37** Мат. 9:17; Мар. 2:22. □ **5:39** «Һеч ким қона шараптин кейин йеңисини ичишни халимайду» — адәттә, қона шарап дәрвәкә йеңи шараптин яхши, әлвәттә.

1 Иккинчи «муһим шабат күни», у бугдайликлардин өтүп кетивататти. Униң мухлислири башақларни үзүвелип, алиқинида угулап йөватататти. □ ■ 2 Лекин буни көргән бәзи Пәрсийләр уларға:

— Силәр немишкә шабат күни Тәвратта чәкләнгән ишни қилисиләр? — дейишти. □ ■

3 Әйса уларға җававән:

— Силәр һәтта Давут пәйғәмбәр вә униң һәмраһлириниң ач қалғанда немә қилғанлиғини муқәддәс язмилардин оқумиғанмусиләр? □ 4 Демәк, у Худаниң өйигә кирип, Худаға аталған, Тәвратта каһинлардин башқа һәр қандақ адәмниң йейеши чәкләнгән «тәқдим нанлар»ни сорап елип йегән вә һәмраһлириғиму бәргән — дәп җавап бәрди. □ 5 Ахирида у уларға:

— Инсаноғли шабат күниниңму Егисидур, — деди. ■

6 Йәнә бир шабат күни шундақ болдики, у синагоғқа кирип тәлим беривататти. Синагоғта оң қоли йигиләп кәткән бир адәм бар еди. ■ 7 Әнди Тәврат устазлири билән Пәрсийләр униң үстидин әрз қилғидәк бирәр ишни издәп тапайли дәп, униң шабат күниму кесәл сақайтидиған-сақайтмайдиганлиғини пайлап жүрүшәтти. □ 8 Бирақ Әйса уларниң көңлидикини билеп, қоли йигиләп кәткән адәмгә:

— Орнундин тур, оттуриға чиққин! — дивиди, хелиқи адәм орнидин қопуп шу йәрдә турди. 9 Андин Әйса уларға:

— Силәрдин сорап бақайчу, Тәвратқа уйғун болғини шабат күни яхшилиқ қилишму, яки аманлиқ қилишму? Җанни қутқузушму яки җанға замин болушму? — дәп сориди. 10 Әтрапидикиләрниң һәммисигә нәзәр салғандин кейин, у хелиқи адәмгә:

— Қолуңни узат, — деди. У шундақ қилиши биләнла қоли әслигә кәлтүрүлүп

□ 6:1 «Иккинчи «муһим шабат күни»» — грек тилида «иккинчи «биринчи шабат күни»» дегән сөз билән ипадилиниду. Биз «биринчи»ни «муһим» дәп тәрҗимә қилдуқ. Сәввини төвәндә чүшәндүримиз. «Иккинчи «биринчи шабат күни»» дегән бу ибарини чүшәндүрүш тәс. Алимларниң бу тоғрилиқ икки пикири бар: 1-пикир: — Йәһудий хәлқиниң икки хил календари бар еди. Биринчи календар Бабилликларниңкигә охшаш болуп күздә («канай челиш һейти» яки «бурға һейти» билән) башлинатти. Бу календар бойичә, шу жилдики «биринчи шабат» болса «тунҗа «биринчи шабат»» дәп аталған. Иккинчи календар әтиязда башлинатти («Мис.» 12:2ни көрүң). Шу алимларниң пикиричә, иккинчи календар бойичә, шу жилдики биринчи шабат «иккинчи «биринчи шабат»» дәп атилатти. 2-пикир: — бу «йәттә һәптә һейти»ниң иккинчи һәптисидики шабат күнини көрситиду («Лав.» 23:10-22ни көрүң). Шу алимларниң пикиричә, бу һейтниң иккинчи шабат күни «иккинчи «биринчи шабат»» дәп атилатти. Мошу пикир бойичә «биринчи» дегән сөз мошу әйәттә асасән «муһим» дегән мәнидә. Бизниңчә бу 2-пикир тоғридур, чүнки «йеңи жил»ниң (әтияздики) «биринчи шабат»ида, йеңи бугдай яки арпа данлирини йейиш чәкләнгән еди, бәлким Худаға аташ керәк еди («Лав.» 23:14-әйтәни йәнә көрүң). Немила болмисун, шу вақит әтиязға тоғра келәтти.

■ 6:1 Қан. 23:24; Мат. 12:1; Мар. 2:23. □ 6:2 «Немишкә шабат күни Тәвратта чәкләнгән ишни қилисиләр?» — «чәкләнгән иш» Тәврат қанунида чәкләнгән, демәкчи. Уларниң шикәйәт қилғини мухлисларниң йейиши әмәс («Қан.» 23:25ни көрүң), бәлки шабат күнидә мухлисларниң «һосул алғанлиқ»и еди. «Матта»дики «қошумча сөз»имиздә мошу вақиә тоғрилиқ изаһатлиримизни көрүң. ■ 6:2 Мис. 20:10. □ 6:3 «Силәр һәтта Давут пәйғәмбәр ... немә қилғанлиғини муқәддәс язмилардин оқумиғанмусиләр?» — «оқумиғанмусиләр?» дегән сөз Пәрсийләрниң даим рәқиплиридин сорайдиған соал шәкли еди. □ 6:4 «Демәк, у Худаниң өйигә кирип, Худаға аталған, Тәвратта каһинлардин башқа һәр қандақ адәмниң йейеши чәкләнгән «тәқдим нанлар»ни сорап елип йегән вә һәмраһлириғиму бәргән» — бу вақиә «1Сам.» 21:1-7дә хатириләнгән. ■ 6:5 Мат. 12:8; Мар. 2:28. ■ 6:6 Мат. 12:9; Мар. 3:1. □ 6:7 «...униң үстидин әрз қилғидәк бирәр ишни издәп тапайли дәп, униң шабат күниму кесәл сақайтидиған-сақайтмайдиганлиғини пайлап жүрүшәтти» — уларниң қилмақчи болған әрзи болса «У шабат күнидә кесәлни сақайтса, «ишлигән» яки «хизмәт қилған»ға баравар болиду, шуңа (уларниң чүшинишичә) «Тәврат қануниға хилаплиқ қилған» болиду.

иккинчи қолиға охшаш болди. □ ■ 11 Лекин улар гезәптін һошини йоқитип, Әйсаға қандақ тақабил туруш тоғрисида мәслиһәтлишишкә башлиди. □

Әйсаңиң он икки расулни таллиши

Мат. 10:1-4; Мар. 3:13-19

12 Шу күнләрде шундақ болдики, у дуа қилишқа таққа чиқти вә у йәрдә Худаға кечичә дуа қилди. 13 Таң атқанда, мухлислирини алдиға чақирип, уларниң ичидин он иккиләни таллап, уларни расул дәп атиди. ■ 14 Улар: Симон (Әйса уни Петрус дәпму атиған) вә униң иниси Андирияс; Якуп вә Юһанна, Филип вә Бартоломай, 15 Матта вә Томас, Алфайниң оғли Якуп вә милләтпәрвәр дәп аталған Симон, □ 16 Якупниң оғли Йәһуда вә кейин униңға сатқунлуқ қилған Йәһуда Ишқарийотлар еди. □

Әйсаңиң кесәлләрни сақайтшиши вә тәлим бершиши

Мат. 4:23-25; 5:1-12

17 Әйса расуллири билән тағдин чүшүп, бир түзләңликтә туратти. Шу йәрдә нурғун мухлислири һәмдә пүткүл Йәһудийә өлкисидин вә Йерусалимдин, Тур вә Зидон шәһәрлиригә қарайдиған деңиз бойидики жутлардин топ-топ кишилар жиғилишти. Улар униң тәлимлирини аңлаш вә кесәллиригә шипалиқ издәш үчүн кәлгән еди. ■ 18 Напак роһлардин азапланғанларму шипалиқ тешишти. 19 Бу топ-топ адәмләрниң һәммиси қоллирини униңға тәккүзүвелишкә интиләтти; чүнки күч-қудрәт униң вужудидин чиқип уларниң һәммисигә шипалиқ беривататти. ■

Хошаллиқ вә қайеу

20 Шунин билән у бешини көтирип мухлислириға қарап мундақ деди: — «Мубарәк, әй йоқсуллар! Чүнки Худаниң падишалиғи силәрниңкидур. □ ■ 21 Мубарәк, әй һазир ач қалғанлар! Чүнки силәр толуқ тоюнисиләр. Мубарәк, әй жиғлаватқанлар! Чүнки күлидиған болисиләр. ■ 22 Кишиләр Инсаноғлиниң вәждидин силәрдин нәпрәтләнсә, силәрни өзлиридин чәткә қақса, силәргә төһмәт-һақарәт қилса, намиңларни рәзил дәп қарғиса, силәргә мубарәк! ■ 23 Шу күни шатлинип тәнтәнә қилип сәкрәңлар. Чүнки мана, әрштә болған инъамиңлар зордур. Чүнки уларниң ата-бовилири буруңқи пәйғәмбәрләргиму охшаш ишларни қилған. ■

24 — Лекин һалиңларға вай, әй байлар!

Чүнки силәр алиқачан раһәт-парағитиңларға егә болдуңлар! ■

25 һалиңларға вай, әй қарни тоюңғанлар!

□ 6:10 «У шундақ қилиши биләнла қоли әслигә кәлтүрүлүп иккинчи қолиға охшаш болди» — «әслигә кәлтүрүлүп» дегән пейлиниң мәжһул шәкли бизгә бу ишни Худа өзи қилған, дегәнни уқтуриду. Энди улар бу междизини «шабат күнидә яратқанлиғи» үчүн зади кимни әйиплимәкчи? ■ 6:10 1Пад. 13:6. □ 6:11 «улар гезәптін һошини йоқитип...» — «улар» 7-айәттә көрситилгән «Тәврат устазлири вә Пәрсийләр». ■ 6:13 Мат. 10:1; Мар. 3:13; 6:7; Лука 9:1. □ 6:15 «милләтпәрвәр» — яки, «Қанаанлиқ». Йәһудий милләтпәрвәрләр вәтинини Рим империйәсидин азат қилиш үчүн зораванлиқ билән күрәш қилғучилар еди. □ 6:16 «Якупниң оғли» — бу Якуп 14- вә 15-айәттики «Якуп»лардин башқиси болса керәк. «Якупниң оғли» — бәзи кона көчүрүлмиләрдә «Якупниң иниси» дейилиду. ■ 6:17 Мат. 4:25; Мар. 3:7. ■ 6:19 Мар. 5:30. □ 6:20 «Мубарәк, әй йоқсуллар!» — «йоқсуллар» бәлким өзиниң Худаға қәтйи муһтажлиғини тонуп йәткәнләр. Бу айәтләрдә «мубарәк» дегән сөз (Худа тәрипиндин) «бәхитлик, барикәтлик қилинған» дегән мәнидә ишлитилиду. ■ 6:20 Мат. 5:2. ■ 6:21 Йәш. 61:3; 65:13; 66:10. ■ 6:22 Мат. 5:11; 1Пет. 2:19; 3:14; 4:14. ■ 6:23 Рос. 5:41; 7:51. ■ 6:24 Ам. 6:1, 8.

Чүнки силәр ач қалисиләр.
 ҳалиңларға вай, әй күлүватқанлар!
 Чүнки һаза тутуп жиғлайсиләр.■

²⁶ Һәммәйлән силәрни яхши дегәндә, һалиңларға вай! Чүнки уларниң ата-бовилириму бурунқи сахта пәйғәмбәрләргә шундақ қилған».

Дүшминиңларға меһир-муһәббәт көрситиңлар

Мат. 5:38-48; 7:12

²⁷ — Бирақ маңа кулақ салған силәргә шуни ейтип қояйки, дүшмәнлириңларға меһир-муһәббәт көрситиңлар; силәргә өч болғанларға яхшилиқ қилиңлар. ■ ²⁸ Силәрни қарғиғанларға бәхит тиләңлар; силәргә яман муамилидә болғанларғиму дуа қилиңлар. ■ ²⁹ Бириси мәңзиңгә урса, иккинчи мәңзиниму тутуп бәр; бириси чапинини еливалимән деса, көйнигиңниму айимай бәргин. ■ ³⁰ Бириси сәндин бир немә тилисә, униңға бәргин. Бириси сениң бирәр нәрсәни елип кәтсә, уни қайтуруп беришни сорима. □ ■ ³¹ Башқиларниң өзүңларға қандақ муамилә қилишини үмүт қилсаңлар, силәрму уларға шундақ муамилә қилиңлар. ■ ³² Әгәр силәр өзүңларни яхши көргәнләргила меһир-муһәббәт көрсәтсәңлар, ундақда силәрдә немә шапаәт болсун? Чүнки һәтта гунакарларму өзини яхши көргәнләргә меһир-муһәббәт көрситидиғу. ■ ³³ Әгәр силәр өзүңларға яхшилиқ қилғанларғила яхшилиқ қилсаңлар, ундақта силәрдә немә шапаәт болсун? Чүнки һәтта гунакарларму шундақ қилидиғу! ³⁴ Әгәр силәр қәризни «чоқум қайтуруп бериду» дәп ойлиғанларға бәрсәңлар, ундақта силәрдә немә шапаәт болсун? Чүнки һәтта гунакарларму әйнән қайтуруп алимиз дәп башқа гунакарларға қәриз беридиғу! ■ ³⁵ Лекин силәр болсаңлар, дүшминиңларғиму меһир-муһәббәт көрситиңлар, яхшилиқ қилиңлар, башқиларға өтнә бериңлар вә «Улар бизгә бернемә қайтуриду» дәп ойлимаңлар. Шу чағда, инъамиңлар зор болиду вә силәр һәммидин Алий Болғучиниң пәрзәнтлири болисиләр. Чүнки у тузкорларға вә рәзилләргиму меһриванлиқ қилиду. □ ■ ³⁶ Атаңлар меһриван болғинидәк силәрму меһриван болуңлар.

Башқиларниң үстидин һөкүм қилмаңлар

Мат. 7:1-5

³⁷ — Башқиларниң үстидин һөкүм қилип жүрмәңлар. Болмиса, силәр Худаниң һөкүмигә учрайсиләр. Башқиларни гунаға бекитмәңлар вә силәрму гунаға бекитилмәйсиләр. Башқиларни кәчүрүңлар вә силәрму кәчүрүм қилинисиләр. ■ ³⁸ Бериңлар вә силәргиму берилиду — һәтта чоң өлчигүчкә лиқ чиңдап, силкип толдурулуп үстидин тешип чүшкидәк дәрижидә қойнуңларға төкүп берилиду.

■ **6:25** Йәш. 65:13; Яқ. 4:9; 5:1. ■ **6:27** Мис. 23:4; Пәнд. 25:21; Мат. 5:44; Рим. 12:20; 1Кор. 4:12. ■ **6:28** Лука 23:34; Рос. 7:60. ■ **6:29** 1Кор. 6:7. □ **6:30** «Бириси сәндин бир немә тилисә, униңға бәргин» — немини бериш керәклигини Рәббимиз ейтмиди. Бәзи әһвалда тилигүчигә тилигинини бәрсәк униңға пайда әмәс, бәлки зиян йәткүзиду. Мәсилән, һарақкәш адәм пул яки һарақ тилисә буни бәрсәк болмайду; лекин мүмкин болса ярдәм қолнимизни узитишимиз керәк. Башқа мисал «Рос.» 3:1-11дә тепилиду, болупму 6-әйтни көрүң. ■ **6:30** Қан. 15:7; Мат. 5:42. ■ **6:31** Мат. 7:12. ■ **6:32** Мат. 5:46. ■ **6:34** Қан. 15:8; Мат. 5:42. □ **6:35** «Һәммидин Алий Болғучиниң пәрзәнтлири болисиләр» — демәк, әмәллириңлар буниңға гувалиқ болиду. ■ **6:35** Мат. 5:45. ■ **6:37** Мат. 7:1; Рим. 2:1; 1Кор. 4:5.

Силәр башқиларға қандақ өлчәм билән өлчәп бәрсәңлар, силәргиму шундақ өлчәм билән өлчәп берилиду. □ ■

³⁹ Андин у уларға тәмсил ейтип мундақ деди:

— Қариғу қариғуни йетилеп маңаламду? Ундақ қилса, һәр икакиси орақкә чүшүп көтмәмду? ■ ⁴⁰ Мухлис устазидин үстүн турмайду; лекин такамуллаштурулғини устазига охшаш болиду. □ ■

⁴¹ Әнди немә үчүн бурадириңниң көзидики қилни көрүп, өз көзүңдики лимни байқалмайсан?! □ ■ ⁴² Сән қандақму өз көзүңдә турған лимни көрмәй туруп бурадириңға: «Қени, көзүңдики қилни еливетәй!» дейәләйсән?! Әй сахтипәз! Авал өзүңниң көзидики лимни еливет, андин ениқ көрүп, бурадириңниң көзидики қилни еливетәләйсән. ⁴³ Чүнки һеч қандақ яхши дәрәқ яман мевә бәрмәйду, һеч қандақ яман дәрәқму яхши мевә бәрмәйду. ■ ⁴⁴ һәр қандақ дәрәқни бәргән мевисидин пәриқ әткили болиду. Чүнки тикәндин әнжирни үзгили болмас, янтақтин үзүм үзгили болмас. ■ ⁴⁵ Яхши адәм қәлбидики яхшилиқ ғәзнисидин яхшилиқ чиқириду; рәзил адәм қәлбидики рәзиллик ғәзнисидин рәзилликни чиқириду. Чүнки қәлб немигә толдурулған болса, еғиздин шу чиқиду. ■

Икки хил имарәт салған кишиләр

Мат. 7:24-27

⁴⁶ — Силәр немишкә мени «Рәб! Рәб!» дәйсиләр-ю, бирақ силәргә ейтқанлиримға әмәл қилмайсиләр? ■ ⁴⁷ Әмисә, мениң алдимға келип, сөзлиримни аңлап әмәл қилған һәр кимниң кимгә охшиғанлиғини силәргә көрситип берәй. ■ ⁴⁸ У худди чоңқур қолап, улини қорам ташниң үстигә селип өй салған кишигә охшайду. Кәлкүн кәлгәндә, су еқими у өйниң үстигә зәрб билән урулғини билән, уни мидир-сидир қилалмиди, чүнки у пухта селинған. ⁴⁹ Лекин сөзлиримни аңлап туруп, әмәл қилмайдиған киши болса, қуруқ йәрниң үстигә улсиз өй салған кишигә охшайду. Кәлкүн еқими шу өйниң үстигә урулуши билән у өрүлүп кәтти; униң өрүлүши интайин дәһшәтлик болди!

7

Әйсаниң римлиқ йүз бешиниң чақирини сақайтиши

Мат. 8:5-13; Юһ. 4:43-54

¹ Әйса көпчиликкә бу сөзләрниң һәммисини қилип болғандин кейин, Кәпәрнаһум шәһиригә қайта кирди. ² У йәрдә мәлум бир йүз бешиниң әтиварлиқ қули еғир кесәл болуп, сәкратта ятатти. ³ Йүз беши Әйсаниң хәвирини аңлап, бир

□ **6:38** «силәргиму берилиду — һәтта чоң өлчигүчкә лиқ чиңдап, силкип толдурулуп үстидин тешип чүшкидәк дәржидақ қуйнуларға төкүп берилиду» — Оттура Шәриқтә бириси бирәвға ашлиқ һәдийә қилмақчи болса (1) ашни халтига лиқ қачилайду; (2) данлар чиңдилип чүшсүн дәп халтини силкийду; (3) чиңдалған данларниң үстигә «тешип чүшкидәк дәржидақ» йәнә қачилайду. ■ **6:38** Пәнд. 10:22; 19:17; Мат. 7:2; Мар. 4:24. ■ **6:39** Йәш. 42:19; Мат. 15:14. □ **6:40** «Мухлис устазидин үстүн турмайду; лекин такамуллаштурулғини устазига охшаш болиду» — бу сирлиқ сөз бәлким мухлислар Мәсинкә толуқ әгәшә, униңға охшаш азап-оқубатни көрүши мүмкин, дегән мәнини өз ичигә алиду. ■ **6:40** Мат. 10:24; Юһ. 13:16; 15:20. □ **6:41** «бурадириңниң көзидики қил» — яки «қериндишиниң көзидики қил». «Әнди немә үчүн бурадириңниң көзидики қилни көрүп, өз көзүңдики лимни байқалмайсан?!» — мәнаси: «Немә үчүн бурадириңниң һәрә кепигидәк кичик сәһвәнлигиниңлә көрүп, өзүңдики лимдақ чоң гунани көрмәйсән?» дегәндәк. ■ **6:41** Мат. 7:3. ■ **6:43** Мат. 7:17; 12:33. ■ **6:44** Мат. 7:16. ■ **6:45** Мат. 12:35. ■ **6:46** Мал. 1:6; Мат. 7:21; 25:11; Лука 13:25; Рим. 2:13; Яқ. 1:22. ■ **6:47** Мат. 7:24.

нәччә Йәһудий ақсақални уның йенига берип, уның келип қулини кутқузуши үчүн өтүнүскә әвәтти. ⁴ Улар Әйсаниң алдиға кәлгәндә уныңға:

— Бу ишни тилигүчи болса, тилигини ижабәт қилишиңизға һәқиқәтән әрзийдигән адәм. ⁵ Чүнки у бизниң Йәһудий елимизни яхши көриду вә һәтта биз үчүн бир синагогму селип барди, — дәп жиддий қияпәттә өтүнүшти.

⁶ Әйса улар билән биллә барди. Бирақ өйигә аз қалғанда, йүз беши Әйсаниң алдиға бир нәччә достини әвәтип уныңға мундақ дегүзди:

— «Тәхсир, өзлирини аварә қилмисила, өзлириниң торусумниң астиға келишлиригә әрзимәймән. ⁷ Шуңа өзүмниму силиниң алдилириға беришқә лайиқ һесаплимидим. Сили пәкәт бир егиз сөз қилип қойсила, қулум сақийип кетиду. ⁸ Чүнки мәнму башқә бирисиниң һоқуқи астидики адәммән, қол астамдиму ләшқәрлирим бар. Биригә бар десәм бариду, биригә кәл десәм, келиду; қулумға бу ишни қил десәм, у шу ишни қилиду».

⁹ Әйса бу гәпни аңлап йүз бешига тәәжжүбләнди. У бурулуп кәйнигә әгәшкән халайиққа:

Дәрвәкә, һәтта Исраилдиму бундақ зор ишәшни тапалмиған едим! — деди.

¹⁰ Йүз беши әвәткән кишиләр қайтип барғанда, кесәл болған қулниң сәллимаза сақайғанлигини көрди.

Тул аялниң оғлини тирилдүрүш

¹¹ Бу иштин кейин у Наин дегән бир шәһәргә барди. Уның мухлислири вә йәнә топ-топ кишиләр уныңға әгишип маңди. ¹² У шәһәр қовуқиға йеқинлашқанда, мана кишиләр жиназа кәтирип чиқиватқан еди. Өлгүчи анисиниң йәккә-йегәнә оғли еди, уның үстигә аниси тул аял еди. Шәһәрдин чоң бир топ адәм аялға һәмраһ болуп чиққан еди. ¹³ Рәб уни көрүп, уныңға ичини ағритип:

— Жиглимигин, — деди. ¹⁴ Шуның билән у өтүп, тавутқа қолини тәккүзивиди, тавут көтәргәнләр тохтиди. У:

— Жигит, саңа ейтимән, ойған! — деди. ¹⁵ Өлгүчи болса руслинип тик олтарди вә гәп қилишқә башлиди. Әйса уни анисиға тапшуруп барди.

¹⁶ Һәммәйләнни қорқунуч бесип, улар Худани улуқлап:

— «Аримизда улуқ бир пәйғәмбәр турғузудди!» вә «Худа Өз хәлқини йоқлап кәлди!» — дейишти.

¹⁷ Уның тоғрисидаки бу хәвәр пүтүн Йәһудийә зимини вә әтраптики районларға тарқилип кәтти.

⁴ 7:3 «... Әйсаниң келип қулини кутқузуши үчүн...» — грек тилида «қутқузуш» вә «сақайтиш» бирла сөз билән ипадилиниду. «Йүз беши Әйсаниң хәвирини аңлап, бир нәччә Йәһудий ақсақални уның йенига берип, Әйсаниң келип қулини кутқузуши үчүн өтүнүскә әвәтти» — йүз беши римлиқ пухра болуп, Йәһудий әмәс еди. 5-айәткә қариганда у римлиқларниң бутпәрәслигини ташлап, Тәврат арқилиқ Худаға етиқат бағлиған адәм еди. ^{7:6} «Тәхсир» — яки «Рәб». ^{7:8} «Чүнки мәнму башқә бирисиниң һоқуқи астидики адәммән» — муһим сөз «мәнму» — демәк, йүз беши Рим императорниң һоқуқи астида туруп өз һоқуқи билән әскәрлиригә буйруқ берәләйтти; Әйса аләм Егисиниң һоқуқи астида туруп, һәммигә Қадирниң һоқуқи билән аләмниң ишлирини буйруйдигән адәм еди. ^{7:10} «Йүз беши әвәткән кишиләр қайтип барғанда, кесәл болған қулниң сәллимаза сақайғанлигини көрди» — бу вақиә «Мат.» 8:8-13диму хатирлиниду. ^{7:14} «У өтүп, тавутқа қолини тәккүзивиди» — Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән қанун бойичә жиназига тегиш кишини йәттә күнгичә «напак» қилатти («Чөл.» 19:11-12ни көрүң). Бирақ өлгинини тирик қилиш һәммә ишни башқичә қилиду! ^{7:14} Рос. 9:40. ^{7:16} «Худа Өз хәлқини йоқлап кәлди!» — Тәврат вә Инжилда «Худаниң йоқлиши» Униң инсанларға йеқин келип улардин хәвәр елишини өз ичигә алиду. ^{7:16} Лука 1:68; 24:19; Юһ. 4:19; 6:14; 9:17.

Йәһя пәйгәмбәрнің мухлислириниң Әйса билән көрүшкили келиши

Мат. 11:2-19

18 Йәһяниң мухлислири энди бу барлиқ ишларниң хәвирини униңға йәткүзди. Йәһя мухлислириниң иккиләниң өзигә чақирип, ■ 19 Уларни Әйсаниң алдиға әватип: «Келиши муқәррәр зат өзүңму, яки башқа бирисини күтүшимиз керәкму?» дәп сорап келишкә әвәтти. □

20 Улар Әйсаниң алдиға берип:

— Чөмүлдүргүчи Йәһя бизни сәндин: «Келиши муқәррәр зат өзүңму, яки башқа бирисини күтүшимиз керәкму?» дәп сорап келишкә йениңға әвәтти — деди.

21 Дәл шу вақитта Әйса ағриқ-силақ вә кесәл-ваба басқан вә яман роһлар чапласқан нурғун кишиләрни сақайтти вә нурғун қариғуларни көридиған қилди. 22 Шуниң билән у Йәһяниң мухлислирига:

— Силәр қайтип берип, Йәһяға өз аңлиған вә көргәнлириңлар тоғрилиқ хәвәр йәткүзүп — «Корлар көрәләйдиған вә тоқурлар маңалайдиған болди, мохо кесили болғанлар сақайтилди, гаслар аңлалайдиған болди, өлгәнләрму тирилдүрүлди вә кәмбәғәлләргә хуш хәвәр жақаланди» — дәп ейтиңлар.

■ 23 Униңға йәнә: «Мәндин гуманланмай пүтлишип кәтмигән киши болса бәхитликтур!» дәп қоюңлар, — деди. □

24 Йәһяниң әлчилири кәткәндин кейин, у топ-топ адәмләргә Йәһя тоғрилиқ сөз ечип:

— «Силәр бурун Йәһяни издәп чөлгә барғиниңларда, зади немини көргили бардиңлар? Шамалда йәлпүнүп турған қомушниму? ■ 25 Яки есил кийим кийгән бир әрбабниму? Мана, есил кийимләрни кийгән, әйш-ишрәт ичидә яшайдиғанлар падишаларниң ордилиридин тепилидуғу!

26 Әнди силәр немә көргили бардиңлар? Бир пәйгәмбәрниму? Дурус, амма мән шуни силәргә ейтип қояйки, бу болса пәйгәмбәрдинму үстүн бир болғучидур.

27 Чүнки муқәддәс язмилардики: —

«Мана, йүз алдиңға әлчимни әвәтимән;

У сениң алдиңда йолуңни тәйярлайду» — дәп йезилған сөз мана дәл униң тоғрисидә йезилғандур. □ ■ 28 Чүнки мән силәргә шуни ейтип қояйки,

аялардин туғулғанлар арисидә Йәһядинму улуги йоқ; амма Худаниң падишалиғидики әң кичик болғиниму униңдин улук туриду 29 (әнди Йәһяни аңлиған пухралар, һәтта бақғирларму Худаниң йолини тоғра дәп Йәһяниң чөмүлдүрүши билән чөмүлдүрүлгән еди. □ 30 Лекин Пәрсийләр вә Тәвратшунаслар Йәһяниң чөмүлдүрүшини қобул қилмай, Худаниң өзлиригә болған мәхсәт-ирадисини чәткә қаққан еди).

■ 7:18 Мат. 11:2. □ 7:19 «Келиши муқәррәр зат» — Худа вәдә қилған Қутқузғучи-Мәсиһ, әлвәттә. Йәһя өзи Мәсиһниң йолини тәйярлаш үчүн униң алдида әвәтилгән; шуниң билән у: — «Сән биз күткән кишимусан» дәп гуманилини сорайду. «Келиши муқәррәр зат өзүңму, яки башқа бирисини күтүшимиз керәкму?» — Йәһя пәйгәмбәр шу мухлислирини әвәткәндә зинданда еди. Шуниң билән у балким: «Әйса һақиқәтән Қутқузғучи болса, немшкә у мени мошу зинданда йетишкә йол қойиду?» дәп сориши мүмкин еди. «Матта»дики «қошумчә сөз»дә бу иш («Мат.» 11:2-6) тоғрилиқ изаһатлиримизни көрүң.

■ 7:22 Йәш. 29:18; 35:5; 61:1. □ 7:23 «Мәндин гуманланмай пүтлишип кәтмигән киши болса бәхитликтур!» — Йәһя пәйгәмбәр зинданда йетип: «Әйса Қутқузғучи-Мәсиһ болса немшкә мени зиндандин қутқузмиған?» — дәп гуманланған болса керәк еди. Йәһяниң бу соали тоғрилиқ «Матта»дики «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. ■ 7:24 Мат. 11:7. □ 7:27 «Мана, йүз алдиңға әлчимни әвәтимән; у сениң алдиңда йолуңни тәйярлайду» — Тәврат, «Мал.» 3:1; «Йәш.» 40:3. ■ 7:27 Мис. 23:20; Мал. 3:1; Мар. 1:2. □ 7:29 «Һәтта бақғирларму Худаниң йолини тоғра дәп Йәһяниң чөмүлдүрүши билән чөмүлдүрүлгән еди» — «Худаниң йолини тоғра дәп» грек тилида «Худани тоғра дәп...» дегән ибарини билдүриду.

31 Лекин бу заманниң кишилирини зади кимлэргә охшитай? Улар кимлэргә охшайду? ■ 32 Улар худди рәстә-базарларда олтиривелип, бир-биригә: «Биз силэргә сүнай челип бәрсәкму, уссул ойнимидиңлар», «Матәм пәдисигә челип бәрсәкму, жиға-зерә қилмидиңлар» дәп қақшайдиган тутуруқсиз балиларға охшайду. 33 Чүнки Чөмүлдүргүчи Йәһя келип зияпәттә олтармайтти, шарап ичмәйтти. Шуниң билән силәр: «Униңға жин чаплишпту» дейишисиләр. □ ■ 34 Инсаногли болса келип һәм йәйду һәм ичиду вә мана силәр: «Таза бир тоймас вә мәйхор экән. У бажғирлар вә гунакарларниң достидур» дейишисиләр. 35 Лекин даналиқ болса өзиниң барлиқ пәрзәнтлири арқилиқ дурус дәп тонулиду». □

Гунакар аялның Әйсани әтирлиши

36 Пәрсийләрдин бири униңдин өйүмдә мейман болсиңиз дәп өтүндү. Әнди у Пәрсийниң өйигә кирип дәстиханда олтарди. □ ■ 37 Вә мана, у шәһәрдә бузуқ дәп тонулған бир аял Әйсаниң бу Пәрсийниң өйидә дәстиханда олтарғанлигини аңлап, ақ қаштешидин ясалған бир қутида мурмәкки елип кәлди. □ 38 У жиғлиған пети униң кәйнидә, путиға йеқин туруп, көз яшлири қилип, путлирини һөл қиливәттти; андин чачлири билән униң путлирини ертип қурутти һәм путлирини тохтимай сөйүп, үстигә әтир сурди. 39 Әнди уни чақирған Пәрсий бу ишни көрүп, ичидә: «Бу адәм раст пәйғәмбәр болған болса, өзигә тегиватқан бу аялның ким вә қандақ экәнлигини биләтти. Чүнки у бир бузуқ!» дәп ойлиди.

40 Шуниң билән Әйса униңға жававән:

— Симон, саңа дәйдиған бир гепим бар, — деди.

— Ейтиң, устас, — деди Симон.

41 — Икки адәм мәлум бир қәриз егисигә қәриздәр экән. Бири бәш йүз күмүч динарға, йәнә бири болса әллик күмүч динарға қәриздәр экән. □

42 Лекин һәр иккисиниң қәризни қайтурғили һеч нәрсиси болмиғачқа, қәриз егиси мейриванлиқ қилип һәр иккисиниң қәризини кәчүрүм қипту. Сениңчә, уларниң қайсиси уни бәкрәк сөйиду? — дәп сориди Әйса.

43 Симон жававән: — Мениңчә, қәрзи көпрәк кәчүрүм қилинған киши, — деди.

— Тоғра һөкүм қилдиң, — деди Әйса. 44 Андин хелиқи аялға бурулуп, Симонға:

— Бу аялни көрдүңму? Мән өйүңгә киргиним билән, сән путлиримни жуошқа су бәрмигән едиң; лекин у көз йеши билән путлиримни жуйди вә чечи билән ертип қурутти. 45 Сән мени салам берип сөймидиң; лекин у мән киргәндин тартип путлиримни сөйүштин тохтимиди. 46 Сән бешимғиму май сүркимигән едиң; бирақ у мениң путлиримға мурмәккини сүркәп қойди. □ 47 Шуңа шуни саңа ейтип қояйки, униң нурғун гуналири кәчүрүм қилинди. Чүнки мана, униң

■ 7:31 Мат. 11:16. □ 7:33 «Чөмүлдүргүчи Йәһя келип зияпәттә олтармайтти, шарап ичмәйтти»

— грек тилида «Чөмүлдүргүчи Йәһя келип нә нан йемәйду нә ичмәйду». Оқурмәнләрниң есидә барки, Йәһя пәйғәмбәр интайин фәригил озуклинатти, пат-пат роза тутатти. «Мат.» 3:4ни көрүң. ■ 7:33 Мат.

3:4; Мар. 1:6. □ 7:35 «даналиқ болса өзиниң барлиқ пәрзәнтлири арқилиқ дурус дәп тонулиду»

— яки «даналиқ болса өзиниң барлиқ иш-мевилири арқилиқ дурус дәп тонулиду». Бу қисқа аяғәт үстидә вә униңдики көп муһим принциплар тоғрисида «Матта»дики «қошумчә сөз»имиздә тохтилимиз. □ 7:36

«... дәстиханда олтарди» — грек тилида «дәстиханда ятти». Йәһудийлар вә Грекләр адәттә дәстиханда янашлап ятатти. ■ 7:36 Мат. 26:6; Мар. 14:3; Юһ. 11:2; 12:2 □ 7:37 «мурмәкки» — бу хил әтир. У адәттә интайин қиммәт еди (мәсилән, «Мат.» 26:7ни көрүң). □ 7:41 «күмүч динар» — Рим империйәсний пул бирлиги, тәхминән бир адәмнин бир күнлүк иш һәққи болатти. □ 7:46 «Сән бешимғиму май сүркимигән едиң» — шу дәвирдә кишиләр һөрмәтлик мейманларни қарши

елиш үчүн мейманниң бешиға әтирлик майни сүркәп қоаятти.

көрсөткөн меһир-муһаббити чоңкур эмәсму? Амма көчүрүми аз болғанларның меһир-муһаббәтти көрситишиму аз болиду, — деди. □

48 Андин у аялга:

— Гуналириң көчүрүм қилинди, — деди. ■

49 Улар билән һәмдәстихан олтарғанлар көңлидә: «Кишиләрның гуналириниму көчүрүм қилғучи бу адәм зади кимду?» дейишти. ■

50 Әйса һелиқи аялга:

— Етиқатиң сени қутқузди; аман-хатиржәмлик билән қайтқин! — деди. □

8

Әйсаға ағашқан аяллар

Мат. 13:1-17; Мар. 4:1-12

1 Кейин, Әйса шу жутларни кезип, шәһәрму-шәһәр, йезиму-йеза Худаниң падишалиғиниң хуш хәвирини елан қилип жақалиди; он иккиләнму униң билән биргә барди. ² Униң билән биллә барғанлардин йәнә яман роһлардин вә ағриқ-силақлардин сақайтилған бәзи аялларму бар еди; уларниң арисидә өзиниң йәттә жин һайдап чиқирилған Мәрийәм (Мағдалиқ дөп аталған), ³ һерод ханниң сарай ғождари Хузаниң аяли Йоанна, Сузанна вә башқа нурғун аялларму бар еди. Булар өз мал-мүлүклири билән у вә униң мухлисириниң һажәтлиридин чиқатти. □

Уруқ чачқучи төғрисидики тәмсил

4 Чоң бир топ адәмләр жиғилғанда, шундақла һәр қайси шәһәрләрдin кишиләр униң йениға кәлгәндә, у уларға бир тәмсил сөзләп бәрди. ■

5 — «Уруқ чачқучи уруқ чачқили *етиҗа* чиқипту. Уруқ чачқанда, уруқлардин бәзилири чиғир йол үстигә чүшүп, дәссилип кетипту вә асмандики учарқанатлар келип уларни йәп кетипту. ⁶ Башқа бәзилири ташлиқ йәргә чүшүпту. Йәрдә нәмлик болмиғачқа, үнүп чиққини билән қуруп кетипту. ⁷ Башқа бәзилири тикәнләрниң арисига чүшүпту, тикәнләр майсилар билән тәң өсүп майсиларни боғувапту. ⁸ Башқа бәзилири болса яхши тупраққа чүшүпту. Үнгәндin кейин, йүз һәссә һосул берипту». Буларни дегәндin кейин у жуқури аваз билән:

— Аңлиғидәк қулиқи барлар буни аңлисун! дөп товлиди.

⁹ Кейин униң мухлисириниң униңдин: — Бу тәмсилниң мәнәси немә? — дөп сориди.

■ ¹⁰ У уларға мундақ деди:

□ **7:47** «Чүнки мана, униң көрсөткән меһир-муһаббити чоңкур эмәсму?» — бу аялның муһаббити Худаниң көчүрүмигә еришишниң сәвәви әмәс, бәлки униң чоңкур муһаббити униң аллиқачан Худаниң көчүрүмигә еришкәнлиги түпәйлидин болди вә шундақла буниңға испат көрсәтти. ■ **7:48**

Мат. 9:2.

■ **7:49** Мат. 9:3.

□ **7:50** «Етиқатиң сени қутқузди» — «етиқатиң» мошу

йәрдә, шүбһисизки, Әйса бу сөз билән аялның өзигә бағлиған ишәшини, йәни униң гуналарни көчүрүм қилалайдиған Мәсиһ екәнлигигә бағлиған ишәшини көрситиду. ■ **8:2** Мат. 27:55,56.

□ **8:3**

«у вә униң мухлисириниң» — бу ибарә грек тилида бәзи көчүрүлмиләрдә «униң» яки бәзи көчүрүлмиләрдә «уларниң» билән ипадилиниду. «Һерод ханниң сарай ғождари Хузаниң аяли Йоанна, Сузанна вә башқа нурғун аялларму бар еди... униң... һажәтлиридин чиқатти» — «кириш сөз» нмиздә дегинимиздәк, Лука дайим Әйсаниң қиз-аяллар билән болған мунасивитини байқап жүриду. ■ **8:4** Мат. 13:3; Мар. 4:2.

■ **8:9** Мат. 13:10; Мар. 4:10.

— Худаниң падишалиғиниң сирлирини билиш силәргә несип қилинди. Бирақ бу ишлар қалған башқиларға тәмсилләр биләнла ейтилиду. Мәхсити шуки, «Улар қарисиму көрмәйду, аңдисиму чүшәнмәйду».[□] ■

¹¹ Энди тәмсилниң мәнаси мундақ: — Уруқ болса, Худаниң сөз-калаמידур. ■ ¹² Чиғир йол бойдикиләр болса мошулар: Улар сөз-каламни аңлайду; лекин Иблис келип, уларниң ишинип қутқузулушиниң алдини елиши үчүн уларниң қалбидики сөзни елип кетиду. ¹³ Ташлиқ йәргә чүшкән уруқлар сөз-каламни аңлиған һаман хошаллиқ билән қобул қилғанларға тәмсил қилинған. Уларда йилтиз болмиғачқа, пәқәт бир мәһәл ишинип, андин синақ-мүшкүллүк вақти кәлгәндә, *етиқаттин* тейилип кетиду. ■ ¹⁴ Тикәнликкә чүшкән уруқлар болса шундақ адәмләрни көрсәткәнки, сөзни аңлиған болсиму, йолға чиққандин кейин бу паний һаяттики әндишиләр, байлиқлар вә һалавәтләрниң езиқтурушлири билән боғулуп, уруқ пишмай һосул бәрмәйду. ■ ¹⁵ Лекин яхши тупраққа чечилған уруқлар болса — сөз-каламни аңлап, сәммий вә яхши қалби билән уни тутидиғанларни көрситиду; бундақ адәмләр сәвирчанлиқ билән һосул бериду.

Һәммә иш ашқарилиниду

Мар. 4:21-25

¹⁶ һеч ким чирақни йеқип қоюп үстигә идишни көмтүрүп қоймас яки қариват астиға турғузмас, бәлки чирақданниң үстигә қойиду; буниң билән өйгә киргәнләр йоруклуқни көриду. ■ ¹⁷ Чүнки йошурулған һеч қандақ иш ашқариланмай қалмайду, вә һеч қандақ мәхпий иш аян болмай, йоруклуққа чиқмай қалмайду. ■

¹⁸ Шуниң үчүн, аңлишиңларниң қандақ екәнлигигә көңүл қоюңлар! Чүнки кимдә бар болса, униңға техиму көп берилиду; амма кимдә йоқ болса, һәтта бар дәп һасаблиғиниму униңдин мәһрум қилиниду.[□] ■

Әйсаниң һәқиқий аилиси

Мат. 12:46-50; Мар. 3:31-35

¹⁹ Энди униң аниси вә инилири униң билән көрүшкили кәлди. Лекин адәм нурғун болғачқа, йениға келәлмигән еди. ■ ²⁰ Шуниң билән бириси униңға:

— Аниңиз вә инилириңиз сиз билән көрүшимиз дәп, сиртта туриду, — деди.

²¹ Лекин у жававән: — Мениң анам вә ака-ука қериндашлирим болса Худаниң сөзини аңлап, униңға әмәл қилғучилардур, деди.■

Әйсаниң боранни тиничлитиши

Мат. 8:23-27; Мар. 4:35-41

□ **8:10** «Худаниң падишалиғиниң сирлирини билиш силәргә несип қилинди» — «сирлар» Инжилда әслидә инсанларға ашқариланмиған, һазир Мәсиһ яки расуллири арқилиқ аян қилинған ишларни көрситиду. Униң үстигә, Инжилдики бәзи «сирлар» интайин сирлиқ, әлвәттә. «Улар қарисиму көрмәйду, аңдисиму чүшәнмәйду» — бу сөzlәр «Йәш.» 6:9дин елинған. ■ **8:10** Зәб. 24:4, 9, 14; 77:1-2; Йәш. 6:9-10; Әз. 12:2; Мат. 11:25; 13:14; Мар. 4:12; Юһ. 12:40; Рос. 28:26; Рим. 11:8; 2Кор. 3:5,14. ■ **8:11** Мат. 13:18; Мар. 4:13. ■ **8:13** Мат. 13:20; Мар. 4:16. ■ **8:14** Мат. 19:23; Мар. 10:23; Лука 18:24; 1Тим. 6:9. ■ **8:16** Мат. 5:15; Мар. 4:21; Лука 11:33. ■ **8:17** Аюп 12:22; Мат. 10:26; Мар. 4:22; Лука 12:2. □ **8:18** «Чүнки кимдә бар болса, униңға техиму көп берилиду — «кимдә бар болса...» — бу «бар болса» немини көрситиду? Шүһнисизки, әбәдий әһмийәтлик бирәр нәрсә болса керәк, бу иман-ишәшни өз ичигә чоқум алиду. Биз өзимизгә «әбәдий әһмийәтлик» һәр бир немә болуши үчүн пәқәт Мәсиһдинла тапалаймиз, әлвәттә. ■ **8:18** Мат. 13:12; 25:29; Мар. 4:25; Лука 19:26. ■ **8:19** Мат. 12:46; 13:55; Мар. 3:31. ■ **8:21** Юһ. 15:14; 2Кор. 5:16.

22 Вә шуңдақ болдики, шу күнләрдин бири, у мухлислири билән бир кемигә чүшүп, уларға:

— Көлниц у қетиға барайли, — деди. Шуниц билән улар йолға чиқти. ■ 23 Кемә кетиватқанда у уйқиға кәткән еди. Көлгә туюқсиз қара боран келип, кемигә су тоушп кетип, улар хәвптә қалди. 24 Мухлислир келип уни ойғитип:

— Устаз, устаз, түғишидиған болдуқ! — деди.

Лекин у орнидин туруп, боранға вә давалғуған долқунларға тәнбиһ бәрди; һәммиси тохтап, тинич болди. 25 У мухлислириға қарап:

— Ишәшиңлар нәгә кәтти? — деди.

Улар һәм қорқушуп, һәм бәкму һайран болуп, бир-биригә:

— Бу адәм зади кимду, буйруқ қилса, һәтта шамаллар вә долқунларму униңға бойсунидикән-һә! — дәп кетишти. ■

Әйсаниң «қошун» жинлар чаплашқан адәмни азат қилиши
Мат. 8:28-34; Мар. 5:1-20

26 Шуниц билән улар Галилийәниң удулидики Герасалиқларниң жутиға йетип барди. □ ■ 27 У қирғаққа чиқиши биләнла, узундин бери жинлар чаплашқан, шәһәрдин кәлгән мәлум адәм униң алдиға кәлди. Бу адәм кийим киймәй, һеч өйдә турмай, гөрләр арисидә яшайтти. □ 28 Лекин у Әйсани көрүпла вақирап, униң айиғиға жиқилип қаттиқ аваз билән:

— һәммидин Алий Худаниң Оғли Әйса, сениң мән билән немә қариң! Сәндин өтүнмәнки, мени қийнима! — дәп товлап кәтти. 29 Чүнки Әйса напак роһниң униңдин чиқишини буйрувататти (чүнки жин нурғун қетим уни тутуwalған еди; у чағларда кишиләр униң пут-қоллирини кишән-зәнжирләр билән бағлап уни қамап қойған болсиму, у зәнжирләрни үзүп қечип чиққан вә жин тәрипидин чөл-баянларға һайдиветилгән еди).

30 Әйса бу адәмдин:

— Исмиң немә? — дәп соривиди, у: — Исмиң «Қошун», — деди. Чүнки нурғун жинлар униң ичигә кирип чаплишивалған еди. 31 Әнди улар Әйсадин өзлирини теги йоқ һаңға кәткүзмәсликни өтүнүп ялвурди.

32 Шу йәрдә тағ бағрида чоң бир топ тоңғуз падиси озуклинивататти. Жинлар Әйсаға ялвуруп, тоңғузларниң тенигә киришкә ижәзәт беришини өтүнди. У уларға ижәзәт бәрди. 33 Жинлар шу адәмдин чиқип, тоңғузларниң тенигә киривалди; шуниц билән пүткүл тоңғуз падиси тик ярдин етилип чүшүп, көлгә ғәриқ болди.

34 Тоңғузларни баққучиларму бу вақиәни көрүп у йәрдин қечип, шәһәр-йезиларда бу хәвәрни тарқатти. 35 Халайиқ зади немә иш болғанлиғини көргили чиқти; Әйсаниң алдиға кәлгәндә, шу йәрдә өзидин жинлар чиққан һелиқи адәмниң кийим-кечәкни кийип, әс-һоши жайида һалда Әйсаниң айиғи алдида олтарғинини көрди; улар қорқуп кетишти. 36 Бу вақиәни көргәнләрму жинлар чаплашқан адәмниң қандақ сақайтилғинини көпчиликкә тәсвирләп бәрди. 37 Андин Герасалиқларниң жутидикиләр вә әтрапидики барлиқ кишиләр униң уларниң арисидин кетишини өтүнүшти. Чүнки дәһшәтлик қорқунуч уларни басқан еди. Шуңа у кемигә чүшүп, қайтишқа йол алди. □ ■ 38 Амма жинлар өзидин чиқип кәткән һелиқи адәм униңға, Мән сән билән биллә кетәй, — дәп ялвурди.

■ 8:22 Мат. 8:23; Мар. 4:35,36.

■ 8:25 Аюп 26:12; зәб. 106:25.

□ 8:26 «Герасалиқлар»

— «Мат.» 8:28дә улар «Гадаралиқлар»му дәп атилиду. ■ 8:26 Мат. 8:28; Мар. 5:1. □ 8:27

«гөрләр арисидә» — яки «гөрләр ичидә». Пәләстиндә көп гөрләр өңкүрләрдин яслиду. □ 8:37

«Герасалиқлар» — яки «Гадарийлиқлар» яки «Гергәсанлиқлар» ■ 8:37 Рос. 16:39.

Лекин у уни йолға селип:■

39 — Өйүңгә қайтип берип, Худаниң саңа шунчә чоң ишларни қилип бәргәнлигини йәткүзгин, — деди. У адәм қайтип берип, пүткүл шәһәрни арилап, Әйсаниң өзигә шунчә чоң ишларни қилип бәргәнлигини елан қилди.

*Тирилдүрүлгән қиз, сақайтилған аял
Мат. 9:18-26; Мар. 5:21-43*

40 Әйса қайтип кәлгинидә, шундақ болдики, халайиқ уни хошаллиқ билән қарши елишти; чүнки һәммәйлән униң қайтип келишини күтүп туратти. □ 41 Вә мана, бир киши, синагогниң чоңи болған Яирус исимлиқ кишиму Әйсаниң алдиға келип айиғиға өзини етип, униң өйигә беришини өтүнди. ■ 42 Чүнки униң он икки яшлиқ ялғуз қизи сәкратта еди.

Әйса у йәргә барғинида, топ-топ кишиләр униң әтрапиға зич олишип уни қистишатти. 43 Арисида хун тәврәш кесилигә гириптар болғиниға он икки жил болған бир аял бар еди; у бар-йоқини тевипларға хәжләп түгәткән болсиму, һеч қайсисидин шипа тапмиған экән. ■ 44 У Әйсаниң арқисидин келип, униң тониниң пешини силивиди, шуан хун тохтиди.

45 Әйса: — Маңа қол тәккүзгән ким? — дәп сориди.

Һәммәйлән инкар қилғанда, Петрусму вә униң билән болғанларму:

— Устаз, халайиқ топ-топ болуп төрт әтрапиңни олишип, сени қистишиватқан йәрдә, сән «Маңа тәккән ким?», дәп сорайсәнғу? — деди.

46 Лекин Әйса:

— Яқ! Бириси маңа тәгди; чүнки вужудумдин қудрәтницә чиқип кетиватқинини сәздим, — деди.

47 һелиқи аял өзиниң йошуруп қалалмайдигәнлигини билип, титригән һалда униң алдиға жиқилди вә көпчилик алдида өзиниң немә сәвәптин Әйсаға қол тәккүзгәнлигини, шундақла шуан қандақ сақайғанлигини ейтти.

48 Әйса униңға: — Жүрәклик бол, қизим, ишәшиң сени сақайтти! Аман-хатиржәмлик билән маңгин! — деди. □

49 У сөз қиливатқанда, синагог чоңиниң өйидин чиққан бирәйлән келип синагог чоңиға:

— Қизиңиз жан үзди. Энди устазни кайитмигин, — деди.■

50 Лекин Әйса буни аңлап униңға:

— Қорқмигин! Пәкәт ишәштә бол, у сақийип кетиду, — деди.

51 У өйгә барғанда Петрус, Юханна, Яқуп вә қизниң ата-анисидин башқа һеч кимниң өзи билән биллә өйгә киришигә рухсәт қилмиди. 52 У йәрдикиләр хәммиси қизға матәм тутуп жиға-зерә көтиривататти. Лекин у:

— Болди, жиғлимаңлар! Чүнки қиз өлмиди, пәкәт ухлап қапту! — деди.■

53 Улар болса қизниң алиқачан жан үзди дәп билгәчкә, уни мәсқирә қилди.

54 Лекин у уларни чиқириветип, қизниң қолидин тартип:

— Балам, орнундин тур, — дәп чақирди. 55 Қизниң роһи қайтип келип, у дәрһал орнидин турди. У қизға йегидәк бир немә беришни ейтти. 56 Қизниң ата-аниси интайин һәйран қелишти. Лекин у уларға бу ишни һеч кимгә ейтмаслиқни тапилиди.

■ **8:38** Мар. 5:18. □ **8:40** «Әйса қайтип кәлгинидә» — бәлким көлницә удулидики қашқа қайтқанда. ■ **8:41** Мат. 9:18; Мар. 5:22. ■ **8:43** Лав. 15:25; Мат. 9:20; Мар. 5:25. □ **8:48** «Жүрәклик бол, қизим, ишәшиң сени сақайтти!» — бу аял немишкә шундақ қорқти? «Мат.» 9:22дики изаһатни көрүң. ■ **8:49** Мар. 5:35. ■ **8:52** Юһ. 11:11.

9

Әйсаңиң он икки расулни әвәтиши
Мат. 10:5-15; Мар. 6:7-13

- 1 Әйса он иккиләрни чақирип, уларға барлиқ жинларни һайдиветиш вә кесәлләрни сақайтишқа қудрәт вә һоқуқ бәрди. ■ 2 Андин уларни Худаниң падишалиғини жар қилиш вә кесәлләрни сақайтишқа әвәтти. ■ 3 У уларға:
 — Силәр сәпәр үчүн һеч нәрсә алмаңлар, нә һаса, нә хуржун, нә нан, нә пул еливалмаңлар; бирәр артуқ йәктәкму еливалмаңлар. □ ■ 4 Вә қайси өйгә қобул қилинип кирсәңлар, у жуттин кәткичә шу өйдә туруңлар. □ 5 Әнди қайси йәрдики кишиләр силәрни қобул қилмиса, у шәһәрдин чиққиниңларда уларға агаһ-гува болсун үчүн айиғиңлардики топиниму қеқиветиңлар! — деди. □ ■
- 6 Мухлислар йолға чиқип, йеза-қишлақларни арилап хуш хәвәрни елан қилип, һәммә йәрдә кесәлләрни сақайтти.
- 7 Әнди һерод һаким униң барлиқ қилғанлиридин хәвәр тепип, қаймуқуп қалди. Чүнки бәзиләр: «Мана Йәһя өлүмдин тирилипту!» деса, □ ■ 8 йәнә бәзиләр: «Иляс пәйғәмбәр қайта пәйда болди» вә йәнә башқилар: «Қедимки пәйғәмбәрләрдин бири қайтидин тирилипту!» дәйтти.
- 9 һерод: «Мән Йәһяниң қаллисини алдурған едим, әнди мән мошу гепини аңлатқан зат зади кимду?» — деди. Шуниң билән у уни көрүш пурситини издиди.

Бәш миң кишини тойдуруу
Мат. 14:13-21; Мар. 6:30-44; Юһ. 6:1-14

- 10 Расуллар болса қайтип келип, өзлириниң қилған ишлириниң һәммисини Әйсаға мәлум қилди. У уларни елип, хупиянә һалда Бәйт-Саида дегән шәһәрдики хилвәт бир йәргә кәлди. ■ 11 Бирақ халайиқ буниңдин хәвәр тепип униңға әгишип кәлди. У уларни қарши елип, уларға Худаниң падишалиғи тоғрисида сөзлиди вә шипаға муһтажларни сақайтти. 12 Күн олтирай дегәндә, он иккилән униң алдиға келип униңға:
 — Халайиқни йолға салсаң, улар әтраптики йеза-қишлақларға вә етизларға берип қонғидәк жайлар вә озуқ-түлүк тапсун; чүнки мошу йәр чөллүк экән, — деди. ■
- 13 Лекин у уларға:
 — Уларға өзүңлар озуқ бериңлар, — деди.
 — Биздә пәкәт бәш нан билән икки белиқтин башқа нәрсә йоқ. Бу барлиқ хәлиқкә озуқ-түлүк сетивелип келәмдүк?! — дейишти улар. ■ 14 Чүнки шу йәрдә жиғилған әрларниңла сани бәш миңчә еди.
 У мухлисларға:
 — Халайиқни әллиқтин-әллиқтин бөлүп олтарғузуңлар, — деди. □

■ 9:1 Мат. 10:1; Мар. 3:13; 6:7; Луқа 6:13. ■ 9:2 Мат. 10:7. □ 9:3 «хуржун» — яки «тиләмчиниң халтиси». ■ 9:3 Мат. 10:9; Мар. 6:8; Луқа 22:35. □ 9:4 «у жуттин кәткичә шу өйдә туруңлар» — яки «у жуттин кәткичә шу өйдә чиқип-кирип туруңлар». Кона заманларда пәйласоплар вә «талим бергүчиләр» өйму-өй жүрүп тиләмчилик қилатти. Амма Мәсиһ мухлисларни шундақ қилмаслиғи керәк еди. Йәнә 10:7 вә униңдики изаһатниму көрүң. □ 9:5 «у шәһәрдин чиққиниңларда уларға агаһ-гува болсун үчүн айиғиңлардики топиниму қеқиветиңлар!» — «аяқдики топини қеқиветиш» дегән ишарәт «бизниң силәр билән мунасиветимиз йоқ» дегәнни билдүрүп, Худаниң сөзини рәт қилғанларға қаттиқ агаһландуруш еди. ■ 9:5 Мат. 10:14; Мар. 6:11; Луқа 10:11; Рос. 13:51; 18:6. □ 9:7 «һерод һаким» — мошу йәрдә «һаким» грек тилидики «тетрарқ»ни билдүриду. 3:1дики изаһатни көрүң. ■ 9:7 Мат. 14:1; Мар. 6:14. ■ 9:10 Мат. 14:13; Мар. 6:30,31,32. ■ 9:12 Мат. 14:15; Мар. 6:35; Юһ. 6:5. ■ 9:13 Мат. 14:16; Мар. 6:37; Юһ. 6:9. □ 9:14 «әрларниңла сани бәш миңчә» — бала-чақирили һесапланмиған.

15 Улар уның дегиничә қилип һәммәйләнни олтарғузди. 16 Әйса бәш нан билән икки белиқни қолиға елип, асманға қарап Худаға тәшәккүр ейтип буларни бәрикәтлиди. Андин уларни уштуп, халайиққа сунуп бериш үчүн мухлислириға бәрди. ■ 17 Һәммәйлән йәп тоқонди. Андин шулардин ешип қалған парчилирини он икки севәткә жиғип қачилиди. □

Петрусниң Әйсани «Мәсиһ» дәп тоңуши
Мат. 16:13-19; Мар. 8:27-29

18 Вә шундақ болдики, у өзи ялғуз дуа қиливатқанда, мухлислири йенида туратти. У улардин:

— Халайиқ мени ким дәйду? — дәп сориди. ■

19 Улар жававән: — Бәзиләр сени Чөмүлдүргүчи Йәһя, бәзиләр Иляс пәйғәмбәр, вә йәнә бәзиләр қедимки пәйғәмбәрләрдин бири тирилипту дәйду, — деди. ■

20 У улардин:

— Силәрчу? Силәр мени ким дәп билисиләр? — дәп сориди.

Петрус жавап берип: — Сән Худаниң Мәсиһидурсән, — деди. □

21 У уларға қаттиқ жекиләп, бу ишни һеч кимгә тинмаңлар, дәп тапилиди. 22 — Чүнки Инсаноглиниң нурғун азап-оқубәт тартиши, ақсақаллар, баш каһинлар вә Тәврат устазлири тәрипидин чәткә кеқилиши, өлтүрүлүши вә үч күндин кейин тирилдүрүлүши муқәррәр, — деди. ■

23 Андин у уларниң һәммисигә мундақ деди:

— Кимдәким маңа әгишишни нийәт қилса, өзидин кечип, һәр күни өзиниң крестини көтирип маңа әгәшсун! □ ■ 24 Чүнки кимдәким өз һаятини кутқузимән дәйдикән, чоқум униңдин мәһрум болиду, лекин мән үчүн өз һаятидин мәһрум болған киши һаятини кутқузиду. ■ 25 Чүнки бир адәм пүтүн дуняға егә болуп, өзини һалак қилса яки өзидин мәһрум қалса, буниң немә пайдиси болсун?!

26 Чүнки кимдәким мәндин вә мениң сөзлиримдин номус қилса, Инсаногли өзиниң шан-шәриви ичидә, униң Атисиниң вә муқәддәс пәриштиләрниң шан-шәриви ичидә қайтип кәлгинидә униңдинму номус қилиду. □ ■ 27 Лекин мән дәрһәқиқәт силәргә шуни ейтип қояйки, бу йәрдә турғанларниң арисидин өлүмниң тәмини тетиштин бурун жәзмән Худаниң падишалигини көридиғанлар бардур. ■

Әйсаниң жулалықта көрүнүши
Мат. 17:1-8; Мар. 9:2-8

28 Бу сөзләрдин тәхминән сәккиз күн кейин шундақ болдики, у Петрус, Юханна вә Яқупни елип, дуа қилиш үчүн бир таққа чиқти. ■ 29 У дуа қиливатқинида, униң йүзиниң қияпити өзгәрди вә кийимлири аппақ болуп чақмақтәк чақниди. 30 Вә мана, икки адәм пәйда болуп униң билән сөзлишишиватқан еди; улар Муса

■ 9:16 1Сам. 9:13. □ 9:17 «севәт» — грек тилида «қол севәт» — демәк, бир адәм икки қоллап көтирәләйдигән севәтләр. ■ 9:18 Мат. 16:13; Мар. 8:27. ■ 9:19 Мат. 14:2. □ 9:20 «сән Худаниң Мәсиһидурсән» — «Мәсиһ» дегән сөз тоғрилиқ «Тәбирләр»имизни көрүң. «Худаниң Мәсиһи» демәк, Худа тайинлап әвәткән Мәсиһ. ■ 9:22 Мат. 16:21; 17:22; Мар. 8:31; 9:31; 10:33; Лука 18:31; 24:7. □ 9:23 «Кимдәким маңа әгишишни нийәт қилса, өзидин кечип, һәр күни өзиниң крестини көтирип маңа әгәшсун!» — «Мат.» 10:38ни, шундақла униңдики изаһатниму көрүң. ■ 9:23 Мат. 10:38; 16:24; Мар. 8:34; Лука 14:27. ■ 9:24 Мат. 10:39; 16:25; Мар. 8:35; Лука 17:33; Юһ. 12:25.

□ 9:26 «Инсаногли өзиниң шан-шәриви ичидә... қайтип кәлгинидә...» — «Инсаногли» Мәсиһниң өзи, әлвәттә. Бу ибарә тоғрилиқ «Мат.» 8:20дики изаһат вә «Тәбирләр»ни көрүң. ■ 9:26 Мат. 10:33; Мар. 8:38; Лука 12:9; 2Тим. 2:12; 1Юһа. 2:23. ■ 9:27 Мат. 16:28; Мар. 9:1. ■ 9:28 Мат. 17:1; Мар. 9:2.

вә Иляс пайғәмбәрләр еди. ³¹ Улар парлақ жула ичидә аян болуп, униң билән Йерусалимда ада қилидиган «дунядин өтүп кетиш»и тоғрисидә сөһбәтләшти. □

³² Энди Петрус вә униң һәмраһлирини хелә үгидәк басқан еди; лекин уларниң уйқиси толуқ ечилғанда улар униң шан-шәривини вә униң билән биллә турған икки адәмзатни көрди. ³³ Вә шундақ болдики, бу иккиси Әйсадин айрилатқанда, Петрус өзиниң немини дәватқанлиғини билмигән һалда Әйсаға:

— Устаз, бу йәрдә болғинимиз интайин яхши болди! Бирини саңа, бирини Мусаға, йәнә бирини Илясқа атап бу йәргә үч кәпә ясайли, — деди. □

³⁴ Лекин у бу гәпләрни қиливатқанда, бир парчә булут пәйда болуп уларни қапливалди; улар булут ичигә кирип қалғинида қорқушуп кәтти. ³⁵ Булуттин туюқсиз бир аваз аңлинип:

— Бу Мениң сөйүмлүк Оғлумдур. Униңға кулақ селиңлар! — деди. □ ■

³⁶ Аваз аңланғандин кейин, қариса, Әйса өзи ялғуз қалған еди. Улар сүкүт қилип қелишти вә шу күнләрдә өзлири көргән ишлардин һеч қайсисини һеч кимгә ейтмиди.

Униң жин чаплашқан балини сақайтиши
Мат. 17:14-18; Мар. 9:14-27

³⁷ Этиси, улар тағдин чүшкән вақтида, зор бир топ кишиләр уни қарши алди. ■

³⁸ Мана, топниң арасидин бирәйлән вақирап:

— Устаз, өтүнүп қалай, оғлумға ичини ағритип қарап қойғайсән! Чүнки у мениң бирла балам еди. ³⁹ Мана, уни дайим бир роһ тутувелип, у өзичила вақирап-жақирап кетидиган болуп қалди; у униң бәдинини тартиштуруп, ағзидин ақ көпүк кәлтүрүветиду. Жин уни дайим дегидәк қийнап, униңға һеч арам бәрмәйду. □ ⁴⁰ Мән мухлислириңиздин роһни һайдиветишни өтүнүвидим, бирақ улар ундақ қилалмиди, — деди.

⁴¹ Әйса жававән: — Әй етиқатсиз вә тәтүр дәвир, силәр билән қачанғичә туруп, силәргә сәвир қилай? — Оғлуңни алдимға елип кәлгин — деди.

⁴² Бала теһи йолда келиватқанда, жин уни жиқитип, пүтүн бәдинини тартиштурди. Әйса напақ роһқа тәнбиһ берип, балини сақайтти вә уни атисиға қайтुरुп бәрди. □ ⁴³ Һәммәйлән Худаниң шәрәплик күч-қудритигә қин-қиниға патмай тәәжжүпләнди. Һәммиси Әйсаниң қилғанлириға һәйран қелишип турғанда, у мухлислириға мундақ ейтти:

⁴⁴ — Бу сөзләрни кулақлириңларға убдан сиңдүрүп қоюңлар. Чүнки Инсаноғли пат арида сатқунлуқтин инсанларниң қолиға тапшуруп берилиду, — деди. ■

□ **9:31** «... униң билән Йерусалимда ада қилидиган «дунядин өтүп кетиш»и тоғрисидә сөһбәтләшти» — бу баянда «дунядин өтүп кетиш» интайин әһмиәтлик сөз, грек тилида «ексодус» дегән билән ипадилиниду. Бу сөз Израил хәлқиниң «Мисирдин чиқиш»ини билдүргән еди. Демәк, Муса пайғәмбәр Израил хәлқини Мисирниң қуллуғидин қутқузғандәк, Әйса Мәсиһ Худаниң хәлқини гунаниң вә Шәйтаниң қуллуғидин (өз қурбанлиғи арқилик) қутқузидиган болиду («1Кор.» 10:1-11, изаһатлири вә «қошумча сөз»имизни көрүң). □ **9:33** «Бирини саңа, бирини Мусаға, йәнә бирини Илясқа атап бу йәргә үч кәпә ясайли» — бу сөз вә пүтүн вақиә тоғрилиқ йәнә «Матта»дики «қошумча сөз»имизни көрүң. □ **9:35** «Бу Мениң сөйүмлүк Оғлумдур...» — яки «Бу Мениң Оғлум, Мениң таллиғиним...».

9:35 Қан. 18:19; Йәш. 42:1; Мат. 3:17; 17:5; Мар. 1:11; 9:7; Луқа 3:22; Рос. 3:22; Кол. 1:13; 2Пет. 1:17. ■ **9:37** Мат. 17:14; Мар. 9:17. □ **9:39** «мана, уни дайим бир роһ тутувелип, у өзичила вақирап-жақирап кетидиган болуп қалди» — «роһ» шүбһисизки яман роһ, жинни көрситиду. □ **9:42**

«жин уни жиқитип,...» — яки «жин уни житип...». ■ **9:44** Мат. 17:22; Мар. 9:31.

45 Бирақ улар бу сөзни чүшинәлмиди. Буниң мәнаси улар чүшинип йәтмисун үчүн улардин йошурулған еди. Улар униңдин бу сөз тоғрилик сорашқиму петиңалмиди. □ ■

Худаниң нәзиридә ким әң улук?

Мат. 18:1-5; Мар. 9:33-37

46 Әнди мухлислар арасида улардин кимниң әң улук болидиғанлиғи тоғрилик талаш-тартиш пәйда болди. ■ 47 Амма Әйса уларниң көңлидики ойларни көрүп йетип, кичик бир балини елип йенида турғузуп, 48 уларға:

— Ким мениң наминда бу кичик балини қобул қилса, мени қобул қилған болиду вә ким мени қобул қилса, мени әвәткүчини қобул қилған болиду. Араңларда өзини әң төвән тутқини болса улук болиду, — деди. ■

Қарши турмаслиқниң өзи қоллиғанлиқтур

Мар. 9:38-40

49 Юһанна жававән униңға:

— Устаз, сениң намин билән жинларни һайдаватқан бирисини көрдуқ. Лекин у биз билән биргә саңа әгәшмигәнлиғи түпәйлидин, уни тостуқ, — деди. ■

50 Лекин Әйса униңға: — Уни тосмаңлар. Чүнки ким силәргә қарши турмиса силәрни қоллиғанлардиндур, — деди. ■

Әйсани қарши алмиған йеза

51 Вә шундақ болдики, униң асманға елип кетилидиған күнлириниң тошушиға аз қалғанда, у қәтғийлик билән йүзини Йерусалимға беришқа қаратти. □ ■

52 Шунуң үчүн у алдин әлчиләрни әвәтти. Улар йолға чиқип, униң келишигә тәйярлиқ қилиш үчүн Самарийә әлкисидики бир йезиға кирди. 53 Бирақ у йүзини Йерусалимға қаратқанлиғи түпәйлидин йезидикиләр Әйсани қобул қилмиди. □ ■ 54 Униң мухлислиридин Якуп билән Юһанна бу ишни көрүп:

— И Рәб, уларни көйдүрүп йоқитиш үчүн Илияс пәйғәмбәрдәк асмандин от йегишини чиқиришимизни халамсән? — деди. □

55 Лекин у бурулуп уларни әйипләп: «Силәр қандақ роһтин болғанлиғиңларни билмәйдикәнсиләр» — деди. □ 56 Андин улар башқа бир йезиға өтүп кәтти. ■

□ 9:45 «Буниң мәнаси улар чүшинип йәтмисун үчүн улардин йошурулған еди» — ким тәрипидин йошурулғанлиғи ейтилмайду. Шәйтан тәрипидинму, яки Худа тәрипидинму? Яки пәкәт өз галлиги тәрипидинму? Бизниңә Шәйтан бу ишни қилғучи еди; чүнки Мәсһ өзиниң пүтүн дуня үчүн өлүп пида болушини мухлисларниң чүшинишини халайтти (44-әйттә). ■ 9:45 Лука 2:50; 18:34. ■ 9:46

Мат. 18:1; Мар. 9:33; Лука 22:24. ■ 9:48 Мат. 18:5; 23:11; Мар. 9:37; Лука 10:16; 14:11; 18:14; Юһ. 13:20. ■ 9:49 Мар. 9:38. ■ 9:50 Мат. 12:30; Лука 11:23. □ 9:51 «Вә шундақ

болдики, униң асманға елип кетилидиған күнлириниң тошушиға аз қалғанда, у қәтғийлик билән йүзини Йерусалимға беришқа қаратти» — бу әйттә Мәсһ Әйсаниң «Йерусалимға баридиған сәпәр»и башлиниду; сәпәрниң «ахирқи нуқта»си бәлким 19:48дә тепилиду. ■ 9:51 Мар. 16:19; Рос. 1:2; 1Тим. 3:16. □ 9:53 «Бирақ у йүзини Йерусалимға қаратқанлиғи түпәйлидин йезидикиләр Әйсани қобул қилмиди» — Самарийәликләр әдәттә адәмләрниң Йерусалимға берип шу йәрдә ибадәт қилишини өч көрәтти; чүнки улар: «Бизниң Самарийәмиздә һәқиқий ибадәтхана бардур» — дәйтти. ■ 9:53 Юһ. 4:9. □ 9:54 «И Рәб, уларни көйдүрүп йоқитиш үчүн Илияс

пәйғәмбәрдәк асмандин от йегишини чиқиришимизни халамсән?» — бәзи кона көчүрмиләрдә: «Илияс пәйғәмбәрдәк» дегән сөзләр тепилмайду. □ 9:55 «Лекин у бурулуп уларни әйипләп: «Силәр қандақ роһтин болғанлиғиңларни билмәйдикәнсиләр» — деди» — бәзи кона көчүрмиләрдә

пәкәт «Лекин у бурулуп уларни әйиплиди» дейлиду. ■ 9:56 Юһ. 3:17; 12:47.

Әйсаға әгишишниц бәдили

Мат. 8:19-22

57 Вә шундақ болдики, улар йолда кетиватқанда, бириси униңға:
— И Рәб, сән қәйәргә барма, мән саңа әгишип маңимән, — деди. ■

58 Әйса униңға:

— Түлкиләрниң өңқурлири, асмандики қушларниң угилири бар. Бирақ Инсаноглиниң бешини қойғидәк йериму йоқ, — деди.

59 У йәнә башқа бирисигә:

— Маңа әгәшкин! — деди.

Лекин у:

— Рәб, авал берип атамни йәрликкә қойғили ижәзәт бәргәйсән, — деди. □ ■

60 Лекин Әйса униңға — Өлүкләр өз өлүклирини көмсун! Бирақ сән болсаң, берип Худаниң падишалиғини жақалиғин, — деди. □ ■

61 Йәнә бириси:

— Әй Рәб, мән саңа әгишимән, лекин авал өйүмгә берип, өйдикилирим билән хошлишимға ижәзәт бәргәйсән, — деди.

62 — Ким қолида хошниң тутқучини тутуп туруп кәйнигә қариса, у Худаниң падишалиғиға лайиқ әмәстур, — деди. □ ■

10

Әйсаниң йәтмиш мухлисини әвәтшиш

1 Бу ишлардин кейин, Рәб мухлислардин йәнә йәтмишини тайинлап, өзи бармақчи болған барлиқ шәһәр-йезиларға икки-иккидин өзидин бурун әвәтти. □

2 У уларға мундақ тапилиди:

— Жиғилидиған һосул дәрвәкә көп, лекин һосулни жиққучи ишләмчиләр аз экән. Шуңа һосул Егисидин көпрәк ишләмчиләрни Өз һосулунни жиғишқа әвәткәйсән, дәп тиләңлар. □ ■ 3 Меңиңлар! Мән қозиларни бериләрниң арисига әвәткәндәк

■ 9:57 Мат. 8:19. □ 9:59 «Рәб, авал берип атамни йәрликкә қойғили ижәзәт бәргәйсән» — бу адәмниң сөзидә үч имканийәт бар: (1) униң атиси өлгән еди, бирақ теһи йәрликкә қоюлмиған; бизниңчә бу шәриқтә мүмкин әмәс, адәм өлгәндә дәрһал дәпнә қилиш керәк; (2) шу дәвирдә Йәһудийәдә турғанлар арисидә, өлгүчиләрни өлүп бир жылдин кейин, йәнә бир дәпнә мурашимини өткүзидиған өрп-адәт бар еди (Уйғур халқи арисидики «жилиқ нәзир»дәк). Бу киши теһи бу мурашимини өткүзмәгән; (3) униң атиси тирик. Ундақта мәнәси «атам өлүп уни йәрликкә қойғичә күтүп, андин саңа әгешәйчү!» дегәндәк. ■ 9:59 Мат. 8:21. □ 9:60 «Өлүкләр өз өлүклирини көмсун! Бирақ сән болсаң, берип Худаниң падишалиғини жақалиғин» — жуқуриқи изаһатни көрүң. Мәйли бу киши атисиниң «жилиқ дәпнә»сини өткүзмәкчи болсун яки атиси теһи тирик болсун, Рәбниң бу жававида «Бу сениң ишиң әмәс; сән өзүң «роһий тирик» адәм болсаңла дегинимдәк қил, роһий һаятни йәткүзидиған Худаниң падишалиғини жақала; сән ейтқан бу иш «роһий өлгәнләр»ниң иши, халас» дегән ички мәнә ениқ көрүниду.

■ 9:60 Мат. 8:22. □ 9:62 «Ким қолида хошниң тутқучини тутуп туруп кәйнигә қариса, у Худаниң падишалиғиға лайиқ әмәсту» — адәм қош һайдиғәндә, кәйнигә қариса түз һайдәлмәйду. ■ 9:62 Мат. 26:11; Фил. 3:14; Ибр. 6:5; 2Пет. 2:20. □ 10:1 «өзи бармақчи болған барлиқ шәһәр-йезиларға икки-иккидин өзидин бурун әвәтти» — «өзидин бурун» грек тилида «униң йүзидин бурун». Бәзи қона көчүрмиләрдә «йәтмиш иккиси» дейилиду. 99□ көчүрмиләрдә «йәтмиш» дейилиду. Бу сан Тәвраттики бир нәччә «хасийәтлик санларға мәс келиду; мәсилән, Исраилниң 12 қәбилиси бар еди вә 70 ақсақали бар еди («Чөл.» 11:11ни көрүң). Эстайидил оқурмәнләр Тәвраттики башқа йәрләрдин мошу «12*70» дегән икки санниң биллә калгинини көриду. □ 10:2 «Жиғилидиған һосул дәрвәкә көп, лекин һосулни жиққучи ишләмчиләр аз экән» — «һосул» мошу йәрдә Худаниң падишалиғини қобул қилишқа тәйяр туридиған кишиләрни билдүриду, әлвәттә. Мошундақ адәмләр «ормичиларға, йәни өзлиригә хуш хәвәрни йәткүзгүчиләргә муһтаждур. «һосулниң Егиси» — Худа, әлвәттә. ■ 10:2 Мат. 9:37; Юһ. 4:35; 2Тес. 3:1.

силәрни әвәтимән. ⁴ Һәм ян, хуржун вә кәшләр алмаңлар; йолда кишиләр билән саламлишишқа *тохтимаңлар*. ⁵ Җайси өйгә кирсәңлар, алди билән: «Мошу өйдикиләргә арамлик болғай!» дәнлар. ⁶ У өйдә «арамлик егиси» болса, тилигән арамлигиңлар шу өйгә қониду; әгәр болмиса, у арамлик өзүңларға яниду. ⁷ Андин чүшкән өйдә туруп йөткәлмәңләр, шу өйдикиләрниң бәргинини йәп-ичиңлар, чүнки ишләмчи өз иш һәққини елишқа һәқлиқтур. У өйдин бу өйгә йөткилип жүрмәңлар. ⁸

⁸ Силәр җайси шәһәргә кирсәңлар, улар силәрни қобул қилса, улар алдиңларға немә қойса шуни йәңлар. ⁹ У йәрдики кесәлләрни сақайтип, уларға: «Худаниң падишалиғи силәргә йеқинлашти!» дәнлар. ¹⁰ Бирақ силәр җайси шәһәргә кирсәңлар, улар силәрни қобул қилмиса, уларниң рәстә-кочилириға чиқип көпчиликкә: ¹¹ «Силәргә ағаһ болсун үчүн һәтта шәһириңларниң айиғимизға чаплашқан тописиниму җеқип чүшүрүветимиз! Һалбуки, шуни билип қоюңларки, Худаниң падишалиғи силәргә *растинла* йеқинлашти!» — дәнлар. ¹² Мән силәргә ейтип қояйки, шу күни һәтта Содом шәһиридикиләрниң көридиғини бу шәһәрдикиләрниңкидин йеник болиду. ¹³

Әйсани рәт қилғанлар
Мат. 11:20-24

¹³ Һалиңларға вай, әй қоразинлиқлар! Һалиңларға вай, әй Бәйт-Саидалиқлар! Чүнки силәрдә көрситилгән мөҗизиләр Тур вә Зидон шәһәрлиридә көрситилгән болса, у йәрләрдикиләр хелә бурунла бөзгә йөгини, күлгә милинип товва

^{10:3} Мат. 10:16. ^{10:4} «хуржун» — яки «тиләмчиниң халтиси». «йолда кишиләр билән саламлишишқа тохтимаңлар» — әшу дәвирдики Йәһудийлар арисидә саламлишишқа адәттә узун вақит кетәтти. ^{10:4} 2Пад. 4:29; Мат. 10:9; Мар. 6:8; Лука 9:3; 22:35. ^{10:5} Мат. 10:12; Мар. 6:10. ^{10:6} «У өйдә «арамлик егиси» болса...» — «арамлик егиси» грек тилидә «арамлиқниң өгли» дейлиду. Ундақ адәмләр, шүбһисизки, аманлиқпәрвәр болуп, Худадин келидиған аманлиқни сөйду, шундақла хуш хәвәрни қарши алиду. ^{10:7} «Андин чүшкән өйдә туруп йөткәлмәңләр» — демәк, у өйдин бу өйгә йөткилип жүрмәңлар. «ишләмчи өз иш һәққини елишқа һәқлиқтур» — демәк, хуш хәвәргә еришип, роһий пайда көргән аңлиғучиларниң хуш хәвәрчиләргә җисманий җәһәттин ярдәм бериши тегишил иштур. «У өйдин бу өйгә йөткилип жүрмәңлар» — бу әмирдә чоң даналиқ бар. Икки сәвәптин ейтилгән болуши мүмкин: — (1) кона заманларда көп диний вәз ейтқучилар өймү-өй йөқлап пул тиләйтти; ләкин Әйсаниң мухлисирни һеч тиләмчилик қилмаслиғи керәк; (2) улар өймү-өй көчүп жүрсә, хәлиқтә бир-биригә қарап һәртүрлүк һәсәт-һуман пайда болушиму мүмкин — «Немишкә улар бизниң өйдә қонмайду?» яки «Немишкә улар бизниң өйдин көчүп кетиду?» дегәндәк. ^{10:7} Лав. 19:13; Қан. 24:14; 25:4; Мат. 10:10; 1Кор. 9:4,14; 10:27; 1Тим. 5:18. ^{10:9} «Худаниң падишалиғи силәргә йеқинлашти!» — мошу сөз грек тилидә йәнә «Худаниң падишалиғи үстүңларға чүшти!» дегән мәнини билдүриду. 11-әйәтни вә 11:20ниму көрүң. ^{10:10} Мат. 10:14; Мар. 6:11; Лука 9:5.

^{10:11} «Силәргә ағаһ болсун үчүн һәтта шәһириңларниң айиғимизға чаплашқан тописиниму җеқип чүшүрүветимиз!» — «аяқдики топини җеқип чүшүрүветиш» — мошу ишарәт «бизниң силәр билән мунасиветимиз йоқ», дегәнни билдүрүп, Худаниң сөзини рәт қилғанларға қаттиқ ағаһландуруш еди. «Худаниң падишалиғи силәргә растинла йеқинлашти!» — 9-әйәттики изаһатта ейтилгәндәк, бу сөзләр грек тилидә йәнә «Худаниң падишалиғи үстүңларға чүшти!» дегән мәнини билдүрүши мүмкин, вә бәлким мошу йәрдә дәл шу мәнидидур. ^{10:11} Рос. 13:51; 18:6. ^{10:12} «Шу күни һәтта Содом шәһиридикиләрниң көридиғини бу шәһәрдикиләрниңкидин йеник болиду» — башқа алаһидә вақит көрситилмисә, «шу күни» Муқәддәс Китапта һәрдаим қиямәт күнини, йәни Мәсиниң қайти келидиған күнини көрситиду. «Содом шәһири» — Ибраһим пайғәмбәр заманидики шәһәр болуп, бу шәһәрләрниң адәмлири охшаш җинислиқлар зинахорлуғига (бәччиवालбақ) қаттиқ берилип гунаға патқанлиқтин, Худа бу шәһәрләрни адәмлири билән қошуп от чүшүрүп йөқатқан.

қилған болатти. □ 14 Қиямәт күнидә Тур вә Зидондикиләрниң көридиғини силәрниңкидин йеник болиду. 15 Эй әршкә көтирилгән Кәпәрнаһумлуқлар! Силәр тәһтисараға чүшүрүлисиләр! □

16 У мухлислириға йәнә:

— Кимдәким силәрни тиңшиса, мениму тиңшиған болиду; кимдәким силәрни чәткә қақса, мениму чәткә қаққан болиду; ким мени чәткә қаққан болса, мени әвәткүчиниму чәткә қаққан болиду, — деди. ■

Йәтмиш мухлисниң қайтип келиши

17 Йәтмиш мухлис хошал-хурамлиқ ичидә қайтип келип:

— И Рәб! һәтта жинларму сениң намиң билән бизгә бойсунидикән! — дәп мәлум қилди. □

18 У уларға:

— Мән Шәйтанның асмандин чақмақтәк чүшүп кәткәнлигини көргәнмән. □ ■

19 Мана, мән силәргә илан-чаянларни дәссәп янжишқа вә дүшмәнниң барлиқ күч-қудритини бесип ташлашқа һоқуқ бәрдим. һеч қачан һеч қандақ нәрсә силәргә зәрәр йәткүзәлмәйду. □ ■ 20 Лекин силәр роһларниң силәргә бойсунғанлиғи түпәйлидин шатланмаңлар, бәлки намиңларниң әршләрдә пүтүлгәнлиғи түпәйлидин шатлиниңлар, — деди. ■

Әйсаиң хошаллиғи

Мат. 11:25-27; 13:16-17

21 Шу вақитта, Әйса роһта хошаллинип мундақ деди:

«Асман-зимин Егиси и Ата! Сән бу һәқиқәтләрни данишмән вә әқиллиқлардин йошуруп, сәбий балиларға ашқарилиғанлиғиң үчүн сени мәдһийләймән! Бәрһәк, и Ата, нәзириндә бундақ қилиш рава еди. □ ■

22 Һәммә маңа Атадин тәқдим қилинди; Оғулниң кимлигини Атидин башқа һеч ким билмәйду, вә Атиниңму кимлигини Оғул вә Оғул ашқарилашни лайиқ көргән кишиләрдин башқа һеч ким билмәйду». ■

23 Андин у мухлислириға бурулуп, уларға астиғина:

□ 10:13 «Тур вә Зидон шәһәрлири» — Тур вә Зидон әсли бутпәрәс ят әлләрниң шәһәрлири еди. Мәсилән, «Әз.» 26-29-бапни көрүң. □ у йәрләрдикиләр хелә бурунла бөзгә йөгинип, күлгә милинип товва қилған болатти» — «бөзгә йөгинип, күлгә милиниш» қона заманларда қаттиқ пушайман қилиш, гуналарға товва қилишниң бир ипадиси еди. □ 10:15 «Эй әршкә көтирилгән Кәпәрнаһумлуқлар!» — башқа бир хил тәржимиси: «Эй силәр Кәпәрнаһумлуқлар! Асманға чиқмақчимидиңлар?». Лекин бизниңчә «асманға көтирилгән» дегини тоғра болуп, бу сөз Әйса уларниң арисидә болғанлиқтин уларға көрситилгән зор имтияз-илпатни көрситиду. ■ 10:16 Мат. 10:40; Мар. 9:37; Юһ. 13:20. □ 10:17

«Һәтта жинларму сениң намиң билән бизгә бойсунидикән!» — улар адәмләрни азат қилип чаплашқан жинларни һайдиған. □ 10:18 «Мән Шәйтанның асмандин чақмақтәк чүшүп кәткәнлигини көргәнмән» — грек тилида «Мән Шәйтанның асмандин чақмақтәк чүшүп кәткәнлигини көрүвататтим» — йәтмиш мухлис вәзиписини орундиғанда Әйса уларниң жин-шәйтанларниң үстидин болған гәлибисини көрүвататти. ■ 10:18 Вәһ. 12:8, 9. □ 10:19 «мән силәргә илан-чаянларни дәссәп янжишқа вә дүшмәнниң барлиқ күч-қудритини бесип ташлашқа һоқуқ бәрдим» — мошу әйәттә «илан-чаянлар» бәлким Шәйтанның күчлири, йәни жин-алвастиларни көрситиду; «дүшмән» болса Шәйтанның өзини көрситиду. ■ 10:19 Мар. 16:18; Рос. 28:5. ■ 10:20 Мис. 32:32; Йәш. 4:3; Дан. 12:1; Фил. 4:3. □ 10:21 «Шу вақитта, Әйса роһта хошаллинип мундақ деди...» — «роһта хошаллинип...» бәлким өз роһида хошалланди. Бази алимлар «роһта» «Мукәддәс Роһта» дәп чүшиниду. ■ 10:21 Аюп 5:12; Йәш. 29:14; Мат. 11:25; 1Кор. 1:19; 2:7, 8; 2Кор. 3:14. ■ 10:22 Зәб. 8:6-7; Юһ. 1:18; 3:35; 6:44, 45; 17:2; 1Кор. 15:27; Фил. 2:10; Ибр. 2:8.

Силэр көрүватқан ишларни көргөн көзлэр нәқәдәр бәхитликтур! □ ■ 24 Чүнки мән силэргә шуни ейтип қояйки, нургун пәйғәмбәрләр вә падишалар силэр көргөн ишларни көрүшкә интизар болғини билән уларни көрмигән; вә силэр аңлаватқан ишларни аңлашқа интизар болғини билән, уларни аңлап бақмиған, — деди. ■

Меһриван Самарийәлик төғрисицики тәмсил

25 Вә мана, Тәврат устазларидин бири орнидин туруп Әйсани синимақчи болуп: — Устаз, мәңгүлүк һаятқа варис болмақ үчүн немә ишни қилишим керәк? — дөп сориди. □

26 У җававән: — Тәврат қанунида немә пүтүлгән? Буниңға өзүң қандақ қарайсән? — деди. □

27 Һелиқи киши җававән:

— «Пәрвәрдиғар Худайиңни пүтүн қәлбиң, пүтүн жениң, пүтүн күчүң вә пүтүн зейниң билән сөйгин»; вә «Хошнаңни өзүңни сөйгәндәк сөй» — деди. □ ■

28 Әйса униңға: — Тоғра җавап бәрдиң. Мана шундақ қилсаң һаят болисән, — деди. □

29 Лекин өзини һәққаний дөп испатлимақчи болуп, Әйсадин йәнә сорап: — Әнди «Мениң хошна» кимдур? — деди. □

30 Әйса җававән мундақ деди:

— Бир адәм Йерусалимдин Йерихо шәһиригә чүшүветип, йолда қарақчиларниң қолиға чүшүп қапту. Қарақчилар униң кийим-кечәклирини салдурувелип, уни яриландуруп, чала өлүк һалда ташлап кетипту. 31 Вә шундақ болдики, мәлум бир каһин шу йолдин чүшүветип, һелиқи адәмни көрүп, йолниң у чети билән меңип өтүп кетипту. □ 32 Шунидәк бир Лавийлиқ роһаний бу йәргә кәлгәндә, йениға келип қарап қоюп, йолниң у чети билән меңип өтүп кетипту. □ 33 Лекин сәпәрдә болған бир Самарийәлик һелиқи адәмниң йениға кәлгәндә, уни көрүпла ич

□ **10:23** «Силәр көрүватқан ишларни көргән көзләр нәқәдәр бәхитликтур!» — яки «Силәр көрүватқан ишларни көргән көзләр нәқәдәр мубарактур». «мубарәк» әслидә «Худа тәрипидин бәрикәтләнғәй» дегән мәнидә. ■ **10:23** Мат. 13:16. ■ **10:24** 1Пет. 1:10. □ **10:25**

«Устаз, мәңгүлүк һаятқа варис болмақ үчүн немә ишни қилишим керәк?» — грек тилида «немә ишни қилишим керәк?» дегән сөз мәлум бир ишни бирла қетим қилишни билдүриду. □ **10:26**

«буниңға өзүң қандақ қарайсән?» — грек тилида «буни қандақ окуйсән?». □ **10:27** «Пәрвәрдиғар Худайиңни пүтүн қәлбиң, пүтүн жениң, пүтүн күчүң вә пүтүн зейниң билән сөйгин»; вә «Хошнаңни өзүңни сөйгәндәк сөй» — «Қан.» 6:5 вә «Лав.» 19:18. ■ **10:27** Лав. 19:18; Қан. 6:5; 10:12; 30:6; Рим. 13:9; Гал. 5:14; Яқ. 2:8. □ **10:28** «Тоғра җавап бәрдиң. Мана шундақ қилсаң һаят болисән» — «Худани сөйүш» үчүн Уни тонуш керәк; уни тонуш үчүн Оғли билән мунасивәттә болуш керәк (22-айәтни көрүң).

□ **10:29** «Лекин өзини һәққаний дөп испатлимақчи болуп,...» — яки «Лекин өзиниң соал сорилиниң йоллуқ екенлигини билдүрүш үчүн...». «Әнди «Мениң хошна» кимдур?» — Йәһудий өлимилар вә устазларға нисбәтән «бизниң хошнилиримиз» пәкәт «Йәһудий қериндашлиримиз» дөп һесаплаш керәк еди. Йәһудий әмәсләр вә Самарийәликләр һәрғиз «хошна» һесапланмайтти. □ **10:31**

«мәлум бир каһин шу йолдин чүшүветип, һелиқи адәмни көрүп, йолниң у чети билән меңип өтүп кетипту» — мошу каһин Йәһудий болуши керәк, әлвәттә. Әгәр һелиқи адәм өлгән болса, ундақта каһин униңға тәгсә, «напақ һесаплинил» муқәддәс ибадәтханида ишлошқа вақитлиқ налайиқ болатти. Бирақ у «(жуқуридин) чүшиватиду» — демәк, ибадәтханидин башқа йәргә кетиватқан еди. Шунидәк билән униң: «Мошу өлгәндәк адәмгә тәгсәм болмайду» дегән баннини қилиши техиму орунсиз еди. Чүнки у «напақ» болуп қалса, ибадәтханиға кириш керәк болған вақитқичә аллиқачан «пақлинил болатти».

□ **10:32** «бир Лавийлиқ роһаний» — Лавийлар муқәддәс ибадәтханида каһинларға ярдәмчи болатти вә башқа роһий ишлар, җүмлидин тәлим бериш билән шуғуллинатти. Әгәр һелиқи киши өлгән болса, уму «өлгән адәм»гә тәгсәм «напақ болиман», дегәнни банә қилалайтти.

агритипту □³⁴ вә алдига берип, жараһәтлиригә май вә шарап куюп, теңип қоюпту. Андин уни өз улиғиқа миндүрүп, бир сарайға елип берип, у йәрдә һалидин хәвәр апту. ³⁵ Әтиси йолға чиққанда, икки күмүч динарни елип сарайвангә берип: «Униңға қарап қоюң, буниңдин артуқ чиқим болса, қайтишимда сизгә төләймән» дәпту. □

³⁶ Энди Әйса һелиқи устаздин:

— Сениңчә, бу үч адәм ичидә қайсиси қарақчиларниң қолиға чүшкән һелиқи кишигә һәқиқий хошна болған? — дәп сориди. □

³⁷ — Униңға меһриванлиқ көрсәткән киши, — дәп жавап бәрди у.

Әйса униңға: — Ундақ болса, сән һәм берип шуниңға охшаш қилгин, — деди.

Әйсаниң Марта вә Мәрийәмдә меһман болуши

³⁸ Вә шундақ болдики, у мухлислири билән биллә йолда кетиветип, мәлум бир йезиға кирди. У йәрдә Марта исимлиқ бир аял уни өйигә чақирип меһман қилди. □ ³⁹ Мартаниң Мәрийәм исимлиқ бир сиңлиси бар еди. У Әйсаниң айиғи алдида олтирип, униң сөз-каламими тиңшивататти. ⁴⁰ Энди меһманларни күтүш ишлириниң көплүгидин көңли бөлүнүп кәткән Марта Әйсаниң алдига келип:

— И Рәб, сиңлимниң мени меһман күткили ялғуз ташлап қойғиниға қариң болмамду? Уни маңа ярдәмлишишкә буйруғин! — деди.

⁴¹ Лекин Әйса униңға жававән:

— Әй Марта, Марта, сән көп ишларниң ғемини йәп аварә болуп жүрүватисән. □

⁴² Бирақ бирла иш зөрүрдур; вә Мәрийәм шуниңдин өзигә несивә болидиған яхши үлүшни таллиди; бу һәргиз униңдин тартивелинмайду — деди. □

11

Дуа қилиш тоғрисидаки тәлим
Мат. 6:9-15

¹ Энди шундақ болдики, у бир йәрдә дуа қиливататти; дуа аяқлашқанда, мухлислиридин бири униңдин:

— И Рәб, Йәһя өз мухлислириға үгәткенидәк, сәнму бизгә дуа қилишни үгәтсән, — деди.

² У уларға мундақ деди:

— Дуа қилғиниңларда, мундақ дәңлар:

«И Ата,

Сениң намиң муқәддәс дәп улуқланғай.

Сениң падишалиғиң кәлгәй.

³ Һәр күнлүк ненимизни бизгә һәр күни бәргәйсән.

□ **10:33** «бир Самарийәлик...» — «Самарийәликләр» Йәһудийлар өч көргән, «капир» дәп һесаплиған хәлик еди. □ **10:35** «динар» — грек тилида «денариус» — Икки динар бир ишчиниң икки күнлүк һәқиғә йеқин. □ **10:36** «Сениңчә, бу үч адәм ичидә қайсиси қарақчиларниң қолиға чүшкән һелиқи кишигә һәқиқий хошна болған?» — мошу тәмсил бойичә муһим соал «хошна ким?» эмәс, бәлки «мән дегән ким?». Мәсиһниң тәмсли бойичә, мениң йенимда турған һәр қандақ кишигә (қайси милләттин болушидин қәтғийнәзәр) «хошна болуш»умға тоғра келиду. Демәк, «Мән башқиларға һәқиқий хошнимән?».

□ **10:38** «у мухлислири билән биллә йолда кетиветип...» — грек тилида «улар йолда кетиветип...».

□ **10:41** «Марта, Марта,...» — Муқәддәс Китапта, бирисиниң бир адәмниң исмини яки бир жайниң намини тәқрар икки қетим чақирши униңға болған чоңқур меһир-муһабитини ипадиләп, униң өзигә әзиз екәнлигини көрситиду. □ **10:42** «бирақ бирла иш зөрүрдур» — бу немә иш? Мәсиһниң бу интайин муһим баяни тоғрисида «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз.

⁴ Бизгә қәриздар болған һәр кимни кәчүргинимиздәк, Сәнму гуналимимизни кәчүргәйсән. Бизни аздурлушларға учраткузмигайсән».

⁵ У сөзини давам қилип уларға мундақ деди:

— Силәрниң ичинлардин бириңларниң бир досту болуп, йерим кечидә униң қешиға берип: Әй достум, маңа үч нан өтнә бәргин; ⁶ чүнки маңа сәпәрдин бир достум кәлди вә униң алдига қойғидәк бир нәрсәм қалмапту, десә, ⁷ у ейиниң ичидә туруп: «Мени аварә қилмиғин, ишик тақақлиқ, балилар орунда йенимда ятиду. Саңа елип беришкә қопалмаймән», дейиши мүмкин. ⁸ Силәргә шуни ейтимәнки, гәрчә у униң досту болуш сүпити билән беришкә орнидин турмисиму, униң хижил болмай қайта-қайта ялвурushi билән у чоқум орнидин туруп, қанчә ләзәм болса униңға бериду. ⁹ Шуниң үчүн мән силәргә ейтайки, тиләңлар, силәргә ата қилиниду; издәңлар, тапсиләргә. Ишикни чекиңлар, ечилиду. ¹⁰ Чүнки һәр бир тилигүчи тилигинигә еришиду; издигүчи издигинини тапиду; ишикни чәккүчиләргә ишик ечилиду. ¹¹ Араңларда ата болғучилар өз оғли нан тәләп қилса, униңға таш беридиганлар барму?! Яки белиқ тәләп қилса, илан беридиганлар барму? ¹² Тухум тәләп қилса, чаян беридиганлар барму? ¹³ Әнди силәр рәзил туруп өз пәрзентлириңларға яхши илтипатларни беришни билгән йәрдә, әрштики Ата Өзидин тилигәнләргә Муқәддәс Роһни техиму ата қилмасму?

*Әйса «Бәалзәбул», йәни Шәйтандин күчлүктур
Мат. 12:22-30; Мар. 3:20-27*

¹⁴ Әнди у бир кишиниң «адәмни гача қилғучи» жинни һайдивәткәндә, шундақ болдики, жин униңдин чиққанда, гача зуванға кәлди. Халайиқ буниңға интайин һәйран болушти. ¹⁵ Бирақ улардин бәзилири: «У жинларни жинларниң әмри болған Бәалзәбулға тайинип һайдиветиду» — деди. ¹⁶ Вә башқә бәзиләр уни синаш мәхситидә униңдин бизгә асмандин бир мөжизилик аламәт көрсәтсән, дәп тәләп қилғили турди. ¹⁷ Лекин у уларниң немә ойлаватқанлиғини билип уларға мундақ деди:

— Өз ичидин бөлүнүп өз ара соқушқан һәр қандақ падишалиқ вәйран болиду; вә һәр қандақ аилә өз ичидин бөлүнүп өз ара соқушса заваллиққа йүз тутиду. ¹⁸ Шуниңға охшаш, әгәр Шәйтан өз-өзигә қарши чиққан болса, ундақта, униң падишалиғи қандақму пут тирәп туралисун? Чүнки силәр мени, «Жинларни Бәалзәбулға тайинип һайдайдикән» дәйсиләр. ¹⁹ Әгәр мән жинларни

^{11:4} «бизгә қәриздар болған һәр кимни кәчүргинимиздәк...» — бу әйәттики «қәриз» чоқум гуналарни өз ичигә алиду; әйәттиң иккинчи қисмини көрүң. ^{11:7} «балилар орунда йенимда ятиду» — яки «балилимимиз һәмимиз йетип қалдуқ». ^{11:8} «униң хижил болмай қайта-қайта ялвурushi» грек тилида бирла сөз билән ипадиллиниду.

^{11:9} Мат. 7:7; 21:22; Мар. 11:24; Юһ. 14:13; 15:7; 16:24; Яқ. 1:5, 6; 1Юһа. 3:22; 5:14. ^{11:11} Мат. 7:9. ^{11:14} «жин униңдин чиққанда, гача зуванға кәлди. Халайиқ буниңға интайин һәйран болушти» — уларниң һәйран болушиниң бир сәвәви, Йәһудий әлимиларниң пикричә, жинна һайдаш үчүн униң исмини жиндин сораш керәк. Жин чаплашқан адәмниң ағзи арқилиқ исмини ейтса, андин шу исмини ишлитип жинни һайдигили болатти. Әнди жин адәмни гача қилип қойған болса, жинниң исмини билиш, шундақла уни һайдаш мүмкин әмәс еди.

^{11:14} Мат. 9:32; 12:22. ^{11:15} «у жинларни жинларниң әмри болған Бәалзәбулға тайинип һайдиветиду» — «Бәалзибул» (яки, «Бәалзибуб») жинларниң падишаси Шәйтанны көрситиду. ^{11:15} Мат. 9:34; 12:24; Мар. 3:22. ^{11:16} «бизгә асмандин бир мөжизилик аламәт көрсәтсән...» — улар тәләп қилған «мөжизилик аламәт» Әйсаниң һәқиқий Масиһ экәнлигини испатлайдиган бир карамәтни көрситиду, әлвәттә.

^{11:17} Мат. 12:25; Мар. 3:24.

Бәэлзибулга тайинип қоғлисам, силәрнің пәрәнтлириңлар кимгә тайинип жинларни қоғлайду?! Шуңа улар силәр тоғрилиқ һөкүм чиқарсун! □ 20 Лекин мән Худаниң бармиғи билән жинларни қоғлисам, ундақта Худаниң падишалиги үстүңларға чүшүп намайән болған болиду. □ 21 Толуқ куралланған күчтүңгүр өз өйини қоғдап турғанда, уның мал-мүлки аман қалиду; 22 лекин уның күчтүңгүр бири уның үстигә һужум қилип уни йәңсә, уның таянған куралларини тартивалиду вә мал-мүлклирини олжа қилип өзидикиләргә тәқсим қилип бериду. □

23 Мән тәрәптә турмиғанлар маңа қарши турғучидур. Мән тәрәпкә адәмләрни жигмиғучилар болса тозутоваткүчидур.

24 Напак роһ бирәвниң тенидин чиқириветилиши билән, у курғақ жайларни чөргиләп жүрүп бирәр арамғанни издәйду; бирақ тапалмиғандин кейин, «мән чиққан маканимға қайтай!» дәйду. □ ■ 25 Шуның билән қайтип келип, шу маканиның пакиз тазиланғанлиғини вә рәтләнгәнлиғини байқайду-дә, 26 берип өзидинму бәттәр йәттә роһни башлап келиду; улар кирип биллә туриду. Буның билән һелиқи адәмниң кейинки һали бурунқидинму техиму яман болиду. □ ■

Һәқиқий бәхит

27 Вә шуңдақ болдики, у бу гәпләрни қиливатқанда, көпчилик арисидә бир аял авазини көтирип:

— Сени көтәргән қосақ вә емиткән әмчәк бәхитликур! — деди.

28 Бирақ у жававән: — Балки Худаниң сөзини аңлап, Уныңға итәәт қилидиғанлар бәхитликур! — деди. ■

Қарамәт көрситиш тәливи

Мат. 12:38-42; Мар. 8:12

29 Шу чағда, топ-тап адәмләр уның әтрапиға олашқанда, у мундақ сөзләшкә башлиди:

□ 11:19 «Әгәр мән жинларни Бәэлзибулга тайинип қоғлисам, силәрнің пәрәнтлириңлар кимгә тайинип жинларни қоғлайду?! Шуңа улар силәр тоғрилиқ һөкүм чиқарсун!» — бу сөзниң икки шәрһи бар: — (1) «силәрнің пәрәнтлириңлар» — Бу Пәрсийләрнің өз талип-әгәшкүчилирини көрситиду. Әмәлийәттә болса Пәрсийләр вә әгәшкүчилири жинларни һеч һайдәлмәйтти. Ундақта Шәйтанның падишалигиға һәқиқий һужум қилғучилар Әйса вә мурутлиримү, яки пәрсийләрмү? Пәрсийләрнің Худаниң әмәс, балки Шәйтанның тәрипидә турғанлиғи өз әгәшкүчилириниң жинни һайдашкә күчсиз болғанлиғиға испат берәтти. (2) «силәрнің пәрәнтлириңлар» — Бу Әйсаниң әгәшкүчилирини (Исраилларның оғулларини) көрситиду. Пәкәт Әйсала әмәс, уларму жинларни һайдийалайдиған болған; шуңа уларму Әйсаниң Худаниң күчи билән жин-шәйтанларни бир тәрәп қиливатқанлиғиға испат берәтти. Бизниңчә (1)-көзқараш тоғра. «қошумчә сөз»имизнимү көрүң. □ 11:20 «мән Худаниң бармиғи билән жинларни қоғлисам...» — «Худаниң бармиғи» Уның күч-қудритини көрситиду, әлвәттә; лекин жинларни бир тәрәп қилиш үчүн Худа пүткүл белигини әмәс, пәкәт «бармиғи»ни азрақ мидирлитип қойсила купайә. □ 11:22 «Толуқ куралланған күчтүңгүр өз өйини қоғдап турғанда, уның мал-мүлки аман қалиду...» — (10-әйәт) бу тәмсилдики «күчтүңгүр адәм» Шәйтанны көрситиду, әлвәттә. «Уның күчтүңгүр бири», йәни уның өйини булаң-талаң қилғучи Әйсадин башқа һеч ким болмайду. □ 11:24 «напак роһ» — жинни көрситиду. ■ 11:24 Мат. 12:43. □ 11:26 «Напак роһ...берип өзидинму бәттәр йәттә роһни башлап келиду; улар кирип биллә туриду. Буның билән һелиқи адәмниң кейинки һали бурунқидинму техиму яман болиду» — бу тәмсил һәм жин чаплишиштин күтүзулған адәмниң һәқиқий бир хәтирини вә шуңдақла көчмә мәнидә Йәһудий хәлқиниң әһвалинимү көрситиду. «Матта»дики («Мат.» 12:43-45 тоғрисида) «қошумчә сөзимизни көрүң. ■ 11:26 Юһ. 5:14; Ибр. 6:4, 5; 10:26; 2Пет. 2:20. ■ 11:28 Мат. 7:21; Юһ. 6:29; Рим. 2:13.

— Бу дәвир дәрвәкә рәзил бир дәвирдур; у мөжзилик бир аламәтнің көрестилишни истәп жүриду. Бирақ буниңға «Юнус пәйгәмбәрдә көрүлгән мөжзилик аламәт»тин башқа һеч қандақ иккинчи бир аламәт көрситилмәйду.

□ ■ 30 Чүнки Юнус пәйгәмбәрнің өзи Нинәвә шәһиридикиләргә аламәт-карамәт болғинаға охшаш, Инсаноглиму бу дәвиргә йәнә шундақ болиду.

31 Қиямәт күни «Жәһуптин кәлгән аял падиша»му бу дәвирдикиләр билән тәң тирилип, уларның гунализини бекитиду. Чүнки у Сулайманның дана сөзлирини аңлаш үчүн йәр йүзини четидин кәлгән; вә мана, Сулаймандинму улуқ бириси мошу йәрдә туриду. □ ■

32 Қиямәт күни Нинәвәлигиләр бу дәвирдикиләр билән тәң қопуп, бу дәвирдикиләрнің гунализини бекитиду. Чүнки Нинәвәликләр Юнус пәйгәмбәр жақалиған хәвәрни аңлап товва қилған; вә мана, Юнус пәйгәмбәрдинму улуқ бириси мошу йәрдә туриду! □ ■

Худаниң йоруқлуғини кишиләр пүткүл вужуду билән қобул қилиши керәк
Мат. 5:15; 6:22-23

33 һеч ким чирақни йеқип қоюп, уни йошурун жайда қоймас, яки үстигә севәтнә көмтүрүп қоймас, бәлки чирақданниң үстигә қойиду; буниң билән өйгә киргәнләр йоруқлуқни көриду. □ ■

34 Тәнниң чириги көздур. Шуңа әгәр көзүң сап болса, пүтүн вужудуң йорутулиду. Лекин әгәр көзүң хунуқ болса пүтүн вужудуң қараңғу болиду. □ ■ 35 Шунинч үчүн һези болғинки, вужудуңдики «йоруқлуқ» қараңғулуқ болмисун! □ 36 Әнди әгәр барчә вужудуң йоруқ болса вә униң һеч йери қараңғу болмиса, вужудуң худди чирақ парлақ нури билән сени йорутқандәк тамамән айдиң болиду.

□ 11:29 «... Буниңға «Юнус пәйгәмбәрдә көрүлгән мөжзилик аламәт»тин башқа һеч қандақ иккинчи бир аламәт көрситилмәйду» — «Мат.» 12:39-40-айәтләргә қаралсун («Юнус пәйгәмбәр йоған белиқнің қосиғида үч кечә-күндүз ятқандәк, Инсаноглиму охшашла үч кечә-күндүз йәрнің бағрида ятиду»).

■ 11:29 Юн. 2:1,11. □ 11:31 «Жәһуптин кәлгән аял падишаси» — «Шәба падишалиғиниң аял падишаси»ни көрситиду («1Пад.» 10:1-10ни көрүң). «Шәба» бәлким жәнубий Әрабистанни көрситиду.

■ 11:31 1Пад. 10:1; 2Тар. 9:1; Мат. 12:42. □ 11:32 «Қиямәт күни Нинәвәлигиләр бу дәвирдикиләр билән тәң қопуп, бу дәвирдикиләрнің гунализини бекитиду. Чүнки Нинәвәликләр Юнус пәйгәмбәр жақалиған хәвәрни аңлап товва қилған; вә мана, Юнус пәйгәмбәрдинму улуқ бириси мошу йәрдә туриду!» — бу айәтләр (29, 30 вә -32-)да йәсә Юнус пәйгәмбәрнің йоған бир белиқнің ичидә үч күн туруп тирик чиққанлиғини тилға елиш арқилиқ өзиниңму өлүп, үчинчи күни тирилидиғанлиғини алдин-ала ейтқан. Тәврат, «Юнус» 1-2-бапларни вә шу китаптики «Юнус пәйгәмбәрнің аламәт-карамити» тоғрилиқ «қошумчә сөзимизиниму көрүң. «бу дәвирдикиләрнің гунализини бекитиду» — демәк, «Бутпәрәс Нинәвәликләр Юнус пәйгәмбәрнің тәлимини аңлап, яман йолдин қайтқан. Бирақ, бу йәрдә Юнус пәйгәмбәрдинму улуқ бириси болған Мәсһил силәрни яман йолдин қайтишқа қақирса, кулақ салмидиңлар».

■ 11:32 Юн. 3:5. □ 11:33 «...үстигә севәтнә көмтүрүп қоймас» — «севәт» грек тилида «өлчәм севәт».

■ 11:33 Мат. 5:15; Мар. 4:24; Лука 8:16. □ 11:34 «әгәр көзүң сап болса» — грек тилида «сап» дегән сөзниң икки мәнаси бар: — (1) «бир, бөлүнмәс, бирләшкән, сақ»; (2) «сехий» дегән мәнаси бар. Демәк, шундақ болғанда «сап» дегән сөзниң толук мәнаси «көзүң Худағиға қариса...» вә «сән өзүң сехий болсаң...» дегән болиду.

«әгәр көзүң хунуқ болса,...» — «хунуқ» дегән сөз грек тилида һәм «рәзил» һәм «сақ әмәс, ағиз, кесәл» дегән икки мәнини билдүриду.

«Тәнниң чириги көздур. Шуңа әгәр көзүң сап болса, пүтүн вужудуң йорутулиду. Лекин әгәр көзүң хунуқ болса пүтүн вужудуң қараңғу болиду» — Тәврат, «Пәнд.» 20:27ни көрүң.

■ 11:34 Мат. 6:22. □ 11:35 «Шунинч үчүн һези болғинки, вужудуңдики «йоруқлуқ» қараңғулуқ болмисун!» — мошу сирлик гәп сахтипәзликини көздә тутиду. Чүнки бириси сахтипәзликини қилип: «Мәндә йоруқлуқ (һақиқәт) бар» дәп турувалса, ахир берип чоқум өз-өзини алдайду; андин кейин униңда болған қараңғулуқ адәттики «гунакар» кишиләрдә болған қараңғулуқтин техиму еғир болуп қалиду. У вақитта бу кишиләрдә болған «йоруқлуқ» әмәлийәттә қараңғулуқтур. Мундақ сахтипәзлик адәттә пәқәт мәлум етиқати бар кишиләр яки диндарлар арисидә пәйда болиду.

Пәрисийләр билән Тәврат устазлириниң сахтипәзлигини әйипләш
Мат. 23:1-36; Мар. 12:38-40; Луқа 20:45-47

37 Әйса сөз қиливатқанда, бир Пәрисий уни өйигә ғизаға тәклип қилди. Шунин билән у өйгә кирип, дәстиханда олтарди. □ 38 Лекин һелиқи Пәрисий униң тамақтин илгири қол жуймиғинини көрүп, интайин һайран болди. □ 39 Лекин Рәб униңға:

— Әнди силәр әй Пәрисийләр, чинә-қачиларниң тешилила жуяп пакизлиғиниңлар билән ичиңлар һәртүрлүк һерислик вә рәзилликкә толғандур.

40 Әй наданлар, тешили Яратқучи ичиниму яратқан әмәсмү?! 41 Әнди өз ич-ичиңлардин хәйрәһлиқ қилиңлар вә мана, һәммә нәрсә силәргә пакиз болиду. □ ■

42 һалиңларға вай, әй Пәрисийләр! Чүнки силәр һәтта ялпуз билән сузапниң вә һәр хил дора-дәрманларниң ондин бирини өшрә қилип Худаға атайсиләр-ю, бирақ адаләт вә Худаниң муһәббитини һеч етиварға алмай кетиверисиләр. Дәрвәкә, авал мошу ишларни орундишиңлар керәк, андин шу ишларниму ада қилмай қоймаслиғиңлар керәк. □ ■

43 һалиңларға вай, әй пәрисийләр! Чүнки силәр синагогларда алдинки орунларда олтиришқә, базарларда кишиләрниң силәргә болған һөрмәтлик саламлириға амрақсиләр. □ ■ 44 Силәргә вай! Чүнки силәр худди кишиләр кетиветип, үстигә дәссәп селипму сәзмәй өтүп кәткән гөрләргә охшайсиләр! — деди. □ ■

45 Тәврат әһлилиридин бири униңға:

— Устаз, буларни ейтқиниң бизгиму һақарәт болди! — деди.

46 У униңға мундақ жавап бәрди:

— Силәргиму вай, әй Тәврат әһлилири! Чүнки силәр көтирәлмигидәк еғир жүкләрни адәмләрниң зиммисигә артип қойсиләр-ю, амма өзүңлар бу жүкләрни

□ 11:37 «...дәстиханда олтарди» — грек тилида «...дәстиханда ятти». Йәһудий хәлқи дәстиханда янпашлап ятатти. □ 11:38 «һелиқи Пәрисий униң тамақтин илгири қол жуймиғинини көрүп, интайин һайран болди» — Йәһудий хәлқи «тамақтин илгири қол жуяш» пәкәт саламәтликкә пайдилик болупла қалмастин, бәлки инсанларға бир хил диний саваб йәтқүзиду, дәп қарайтти. Ундақ қилмаслиқ ата-бовилириниң қалдурған қаидә-йосунлириға сәл қарап уларға қилинған бейһөрмәтликкә баравәр еди.

Шүбһисизки, Мәсһи шу чағда кәстән қол жуймай дәстиханда олтарған еди. ■ 11:39 Мат. 23:25; Тит. 1:15. □ 11:41 «өз ич-ичиңлардин хәйрәһлиқ қилиңлар вә мана, һәммә нәрсә силәргә пакиз болиду» — башқә бир хил тәржимиси: «пиялә ичидикидин сәдиқә беринлар, вә мана, һәммә нәрсә силәргә пакиз болиду». Лекин бизниңчә мошу йәрдә Мәсһи инсанниң өз ичини Худаға беғишлаш керәклиғиниң һәммидин муһим екенлигини көрситиду. ■ 11:41 Йәш. 58:7; Дан. 4:24; Луқа 12:33.

□ 11:42 «силәр Пәрисийләр һәтта ялпуз билән сузапниң вә һәр хил дора-дәрманларниң ондин бирини өшрә қилип Худаға атайсиләр-ю» — оқурмәнләрниң есидә барки, Худа Тәврат қанунида ибадәтханидики ишлар вә каһинларниң кирими үчүн Өз хәлқиниң мәнсулатлиридин «ондин бир үлүши»ни тәләп қилған еди. «бирақ адаләт вә Худаниң муһәббитини һеч етиварға алмай кетиверисиләр» — Әйсаниң «Худаниң муһәббити» дегини һәм Худа инсанларға бағлиған муһәббәт һәм инсанлар Худаға бағлаш керәк болған муһәббәтниму өз ичигә алса керәк. ■ 11:42 1Сам. 15:22; һош. 6:6; Мик. 6:8; Мат. 9:13; 12:7; 23:23. □ 11:43 «силәр Пәрисийләр... Базарларда кишиләрниң силәргә болған һөрмәтлик саламлириға амрақсиләр» — тарих тәтқиқатлириға асасән, Йәһудийларниң өз «устазлириға қилған «саламлар»ни интайин узун вә мураккәп дәп билимиз. ■ 11:43 Мат. 23:6; Мат. 12:38; Луқа 20:46. □ 11:44 «...силәр худди кишиләр кетиветип, үстигә дәссәп селипму сәзмәй өтүп кәткән гөрләргә охшайсиләр!» — Йәһудий моллиларниң тәғриб қануниға шәрһ беришичә «қәбирләргә теғиш» адәмни кәч киргичә «напак» қилатти, жуянуш керәк еди. ■ 11:44 Мат. 23:27.

көтиришкә бирму бармиғиңларни төккүзмәйсиләр! □ ■ 47 Силәргә вай! Чүнки пәйгәмбәрләрниң қәбирлирини ясап келиватисиләр, лекин ата-бовилириңлар уларни өлтүрди. ■ 48 Шуниң билән силәр ата-бовилириңлар қилғанлириға рази болғанлиғиңларға гувалиқ берисиләр. Чүнки улар пәйгәмбәрләрни өлтүрди вә силәр уларниң қәбирлирини ясайсиләр. □ 49 Бу сәвәптинму Худаниң даналиғи дәйдуки: «Мән уларға пәйгәмбәрләр вә расулларни әвәтимән вә булардин бәзилирини улар өлтүриду вә бәзилирини зиянкәшлик билән қоғливетиду». □ ■ 50-51 Шуниң билән дуня апиридә болғандин буянқи барлиқ пәйгәмбәрләрниң төкүлгән қан қәризлири, йәни һабилниң төкүлгән қенидин тартип таки ибадәтханидики қурбанға һ билән муқәддәс жай арилиғида қәтл қилинған кәһин Зәкәрияниң төкүлгән қениғичә барлиқ қан қәризләр үчүн мошу дәвирдикиләрдин һесап елиниду. Мән силәргә бәрһәк шуни ейтип қояйки, буларниң һәммиси мошу дәвирдин елинидиған болиду! □ ■

52 һалиңларға вай, әй Тәврат әһлилири! Чүнки һекмәт фәзнисиниң ачқучини елип туруп, өзүңлар униң ичигә кирмидиңлар вә кирәй дегәнләрниму киргүзмидиңлар. ■

53 У шу йәрдин чиққандин кейин, Тәврат устазлири билән Пәрсийләр униң билән қаттиқ қаршилишип, униңға көп ишларни музакирилишишкә қистиди □

54 вә униң үстидин шикайәт қилишкә сөзидин бирәр әйип тепивелишкә пайлап жүрәтти.

12

Сахтипәзликтиң һошияр болуш
Мат. 10:19-20; 10:28-33; 12:32

1 Шу чағларда, миңлиған кишиләр жиғилип, бир-бирини дәссивәткидәк қиста-қистаң болушуп кәткәндә, у авал мухлислириға сөз қилип мундақ деди:

— Пәрсийләрниң ечитқусидин, йәни сахтипәзлиғидин һошияр болуңлар. □ ■

2 Чүнки йошурулған һеч қандақ иш ашкариланмай қалмайду, вә һеч қандақ мәхпий иш аян болмай қалмайду. ■ 3 Шуңа силәрниң қараңғуда ейтқанлириңлар

□ 11:46 «силәр көтирәлмиғидәк еғир жүкләрни адәмләрниң зиммисигә артип қойсиләр-ю,...» — «еғир жүкләр» һәр түрлүк қаттиқ диний қаидә-йосунларни көрситиду. ■ 11:46 Йәш. 10:1; Мат. 23:4; Рос. 15:10. ■ 11:47 Мат. 23:29. □ 11:48 «улар, йәни ата-бовилириңлар пәйгәмбәрләрни өлтүрди вә силәр уларниң қәбирлирини ясайсиләр» — Йәһудий халқи дайим

«улуқ ата-бовилиримиз» ата-бовилиримиз қалдурған муқәддәс қаидә-йосунлар» дәйтти. Улар мошу «ата-бовилиримиз қалдурған муқәддәс қаидә-йосунлар»ға чиң есиливалатти, лекин пәйгәмбәрләрниң сөзлиригә көңүл бөлмәйтти, вә уларниң һазир ата-бовилиридәк Худа әвәткән пәйгәмбәрләрға, һатта Қутқузғучи-Мәсингә болған зиянкәшликлири тоғрилиқ һеч ойланмайтти (49-айәтни көрүң). □ 11:49

««Худаниң даналиғи дәйдуки: «Мән уларға пәйгәмбәрләр вә расулларни әвәтимән вә булардин бәзилирини улар өлтүриду вә бәзилирини зиянкәшлик билән қоғливетиду.»» —бу сөзләр мөлүм пәйгәмбәр ейтқан сөз болмиғини билән, у көп бешарәтләрниң жигинчақлинишиду. ■ 11:49 Мат. 10:16; Лука 10:3; Юһ. 16:2; Рос. 7:51; Ибр. 11:35. □ 11:50-51 «йәни һабилниң төкүлгән қенидин тартип таки ибадәтханидики қурбанға билән муқәддәс жай арилиғида қәтл қилинған кәһин Зәкәрияниң төкүлгән қениғичә барлиқ қан қәризләр...» — һабилниң өлтүрүлүши тоғрилиқ «Яр.» 4:8-11ни, Зәкәрияниң өлтүрүлүши тоғрилиқ «2Тар.» 24:20-22ни көрүң. Бу икки вақиә Йәһудийларниң Тәвратни әнғәниви орунлаштуруш тәртиви бойичә Тәвратниң әң бешидә вә әң ахириға қоюлиду. ■ 11:50-51 Яр. 4:8; 2Тар. 24:21; Ибр. 11:4. ■ 11:52 Мат. 23:13. □ 11:53

«У шу йәрдин чиққандин кейин...» — яки «У буларни ейтқанда,...». □ 12:1 «Пәрсийләрниң ечитқусидин, йәни сахтипәзлиғидин һошияр болуңлар» — «Мат.» 16:1-12ниму көрүң. Муқәддәс язмиларда ечитқу (хемиртуруч) көп йәрләрдә тәкәббурлуқ вә сахтипәзликкә символ қилиниду. ■ 12:1 Мат. 16:16; Мар. 8:15. ■ 12:2 Аюп 12:22; Мат. 10:26; Мар. 4:22; Лука 8:17.

йорукта аңлиниду; өйниң ичкириде хупиянә пичирлашқанлириңларму өгүзләрде жакалиниду.□

4 Мән силәр достлиримға шуни ейтимәнки, тәнни өлтүрүп, башқа һеч иш қилалмайдиғанлардин қорқмаңлар.■ 5 Лекин мән силәргә кимдин қорқушуңлар керәклигини көрситип қояй: Өлтүргәндин кейин, дозаққа ташлашқа һоқуқлуқ болғучидин қорқуңлар; бәрһәқ силәргә ейтай — Униңдин қорқуңлар!

6 Бәш кушқач икки тийингә сетилидигу? Лекин уларниң һеч бириму Худа тәрипидин унтулуп қалғини йоқ.□ ■ 7 Лекин һәтта һәр бир тал чечиңларму саналғандур. Шундақ экән, қорқмаңлар; силәр нурғунлиған кушқачтин киммәтликсиләр!■

Әйсани етирап қилиш вә қилмаслиқ

8 — Бирақ мән силәргә шуни ейтип қояйки, ким мени инсанларниң алдида етирап қилса, Инсаноглиму уни Худаниң пәриштилири алдида етирап қилиду.■ 9 Бирақ инсанларниң алдида мени тонумиған киши, Худаниң пәриштилири алдидиму тонулмайду.■

10 Инсаноглиға қарши сөз қилған һәр қандақ киши кәчүрүмгә еришәләйду; лекин Муқәддәс Роһқа күпүрлүк қилғучи болса кәчүрүмгә еришәлмәйду.□ ■

11 Лекин кишиләр силәрни синагогларға яки һөкүмдарлар вә әмәлдарларниң алдиға елип берип сораққа тартқанда, «Әрзәғ қандақ жавап бәрсәм?» яки «Немә десәм болар?» дәп әндишә қилмаңлар.■ 12 Чүнки немә дейиш керәклигини шу вақти-саитидә Муқәддәс Роһ силәргә үгитиду.

Әқилсиз бай һәққидики тәмсил

13 Көпчилик арисидин бириси униңға:

— Устаз, акамға *атимиздин қалған* мирасни мән билән тәң үлишишкә буйруғайла — деди.

14 Лекин у униңға жававән: — Бурадәр, ким мени силәрниң үстүңларға сотчи яки үләштүргүчи қилди? — деди. □ 15 У көпчиликкә қарап: — Пәхәс болуп өзүңларни һәр хил тамаخورлуқтин сақлаңлар. Чүнки инсаниң һаяти униң мал-мүлүклириниң көплүгигә бағлиқ әмәстур, деди.■

16 Андин у уларға мундақ бир тәмсилни ейтип бәрди:

— «Бир байниң йери мол һосул берипту. 17 У көңлидә «Қандақ қилай? Чүнки бунчивала һосулни қойғидәк йерим йоқ» — дәп ойлапту. 18 Андун у: — «Мундақ қилай: — һазирқи амбарлиримни чувуветип, техиму чоңини ясап, барлиқ мәһсулатлирим вә башқа мал-мүлүклиримни шу йәргә жиғип сақлай! 19 Андин өз-өзүмгә: «Әй женим, жиғип сақлиған, көп жил йәткидәк немәтлириң бар, раһәт ичидә йәп-ичип хуш болғин!» дәйдиған болимән» дәп ойлапту.■

20 Лекин Худа униңға:

□ 12:3 «хупиянә пичирлашқанлириңлар» — грек тилида «қулаққа ейткиниңлар». ■ 12:4 Йәш. 51:7; Йәр. 1:8; Мат. 10:28. □ 12:6 «бәш кушқач икки тийингә сетилидигу?» — «тийин» грек тилида «ассарийон». «икки тийин» — Шу дәвирдики бир ишчиниң күнлүк һәққи болған «динариус»ниң 1/8 Қисми еди. ■ 12:6 Мат. 10:29. ■ 12:7 1Сам. 14:45; 2Сам. 14:11; 1Пад. 1:52; Лука 21:18. ■ 12:8 Мат. 10:32. ■ 12:9 Мат. 10:33; Мар. 8:38; Лука 9:26; 2Тим. 2:12; 1Юһа. 2:23. □ 12:10 «Муқәддәс Роһқа күпүрлүк қилиш» — яки «Муқәддәс Роһқа қарши гәп қилиш» дегән гуна тоғрилиқ «Матта»дики «қошумчә сөз»имиздә тохтилимиз. ■ 12:10 1Юһа. 5:16. ■ 12:11 Мат. 10:19; Мар. 13:11; Лука 21:14. □ 12:14 «Бурадәр, ким мени силәрниң үстүңларға сотчи яки үләштүргүчи қилди?» — «Мис.» 2:14ни көрүң. Мәсир Муса пәйғәмбарниң рольини рәт қилди. Бу муһим һәқиқәт үстидә «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. ■ 12:15 1Тим. 6:7. ■ 12:19 Топ. 11:9; 1Кор. 15:32; Яқ. 5:5.

«Эй ахмақ, бүгүн кечила жеңиң сэндин тәләп қилип елиниду; ундақта бу топлиғиниң кимгә қалиду?» дәпту.■

21 Худаниң алдида дөләтмән болмай, өзигә ғәзнә жиққанниң ҳали шундақ болар».

Етиқатчилар әндишә қилмаслиғи керәк

Мат. 6:19-21, 25-34

22 Андин у мухлислириға мундақ деди:

— Шуниң үчүн мән силәргә шуни ейтип қояйки, турмошуңлар тоғрилиқ, немә йәрмиз яки немә кийәрмиз, дәп әндишә қилмаңлар. ■ 23 Чүнки һаятлиқ йәмәкликтин, тән кийим-кечәктин әзиздур. 24 Қуғунларға қараңлар! Улар теримайду вә жиғмайду, уларниң амбар, искилатлириму йоқ. Лекин Худа уларниму озукландуриду. Силәр кушлардин қанчилик әзиз-һә! ■ 25 Араңларда қайсиңлар ғәм-қайғу билән өмрүңларни бирәр саат узарталайсиләр? □ ■ 26 Әгәр шунчилик кичиккинә ишму қолуңлардин кәлмисә, немә үчүн қалған ишлар тоғрисида ғәм-әндишә қилисиләр? 27 Нелупәрләрниң қандақ өсидиғанлиғиға қарап беқиңлар! Улар әмгәкму қилмайду, чақму еғирмәйду; лекин силәргә шуни ейтийки, һәтта Сулайман толуқ шан-шәрәптә турғандимү униң кийиниши нилупәрләниң бир гүличилигимү йоқ еди. □ 28 Эй ишәши аҗизлар! Әнди Худа даладики бүгүн ечилса, әтиси қуруп очаққа селинидиған әшу гүл-гияларни шунчә безигән йәрдә, силәрни техиму кийиндүрмәсмү?! 29 Шундақ екән, немә йаймиз, немә ичимиз дәп баш қатурмаңлар, һеч неминдин әндишә қилмаңлар. □

30 Чүнки һәр қайси әлдикиләр мана шундақ һәммә нәрсиләргә интилиду. Бирақ Атаңлар силәрниң бу нәрсиләргә муһтаҗлиғиңларни билиду; □ 31 шундақ екән, Униң падишалиғиға интилиңлар вә у чағда, буларниң һәммиси силәргә қошулуп несип болиду.■

32 Қорқмаңлар, и кичик пада! Чүнки Атаңлар падишалиқни силәргә ата қилишни хуш көрди. □ 33 Мал-мүлкүңларни сетип, кәмбәғәлләргә хайрхаһлиқ қилиңлар. Өзүңларға упримайдиған һәмян, әршләрдә һәргиз түгәп кәтмәйдиған бир ғәзнә һазирлаңлар; — шу йәрдә өғри йеқин кәлмәйду, күйә йәп йоқап кәтмәйду. ■

34 Чүнки байлиғиңлар қәйәрдә болса, қалбиңларму шу йәрдә болиду.

Мәсиһниң келишигә тәйяр болуңлар!

Мат. 24:45-51

35 Силәр белиңларни чиң бағлап, чирақлириңларни яндуруп туруңлар; ■ 36 худди ғоҗайининиң той зияпитидин қайтип келишини күтүп турған чакарлардәк, һәрдайим тәйяр туруңлар. Шуниң билән ғоҗайин келип ишиқни қаққанда, чакарлар дәрһал чиқип ишиқни ачидиған болиду. 37 Ғоҗайин қайтип кәлгәндә, чакарлириниң ойғақ, тәйяр турғанлиғини көрсә, бу чакарларниң бәхитидур!

■ 12:20 Зәб. 38:7; Зәб. 51:9; Топ. 2:18, 19; Йәр. 17:11. ■ 12:22 Зәб. 54:23; Мат. 6:25; Фил. 4:6; 1Тим. 6:8; 1Пет. 5:7. ■ 12:24 Аюп 38:41; Зәб. 146:9. □ 12:25 «қайсиңлар ғәм-қайғу билән өмрүңларни бирәр саат узарталайсиләр?» — башқа бир тәржимиси: «қайсиңлар ғәм-қайғу билән боюңға бирәр ғерич қошалайсиләр?».

■ 12:25 Мат. 6:27. □ 12:27 «нелупәрләр...» — яки «явайи гүл-гиялар...». «Сулайман» — улуқ падиша Сулайман. □ 12:29 «...баш қатурмаңлар» — грек тилида «... (йәмәкликкә) интилмәңлар».

□ 12:30 «Һәр қайси әлдикиләр...» — грек тилида «бу дунядики (ят) әлләрдикиләр». «Ят әлләр» Йәһудий әмәс бутпәрәсләр болуп, тирик Худани билмәйтти; мухлислар Йәһудий болғачқа, Худаниң күч-қудрити һәмдә Өз хәлқидин хәвәр алидиғанлиғиға ишәши болуши керәк еди. ■ 12:31 1Тар. 3:13; Зәб. 36:25. □ 12:32 «Атаңлар падишалиқни силәргә ата қилишни хуш көрди» — «падишалиқ» болса Худаниң Өз падишалиғи, әлвәттә. ■ 12:33 Мат. 6:20; 19:21; Лука 16:9; 1Тим. 6:19. ■ 12:35 Әф. 6:14; 1Пет. 1:13.

Мән силәргә бәрһәқ шуни ейтип қояйки, ғоҗайин өзи белини баглап, уларни дәстиханға олтарғузуп, уларниң алдиға келип шәхсән өзи уларни күтүвалиду!

³⁸ Вә әгәр ғоҗайин иккинчи яки үчинчи жесәктә кәлсиму, чакарлириниң шундақ ойғақлиғини көрсә, бу уларниң бәхитидур! □ ■

³⁹ Лекин шуни билип қоюңларки, әгәр өй егиси оғриниң кечидә қайси вақитта келидиғанлиғини билгән болса, у ойғақ туруп оғриниң өйгә тешип киришигә һәргиз йол қоймайтти! □ ■ ⁴⁰ Шуниң үчүн силәрму һәрдайим тәйяр туруңлар; чүнки Инсаноғли силәр ойлимиған вақит-сааттә қайтип келиду. ■

⁴¹ Петрус униңдин: — И Рәб, сән бу тәмсилни бизгила қаритип ейттиңму яки һәммәйләнгә қаритипму? — дәп сориди.

⁴² Рәб мундақ деди:

— Ғоҗайини өз өйдикиләргә мәсәул қилип, уларға тегишлик болған ашлиқни вақти-вақтида тәқсим қилип беришкә тайинлайдиған ишәшлик вә пәмлик ғоҗидар ким болиду? □ ■ ⁴³ Ғоҗайин өйгә қайтқанда, чакириниң шундақ қиливатқининиң үстигә кәлсә, бу чакарниң бәхитидур! ⁴⁴ Мән силәргә бәрһәқ шуни ейтип қояйки, ғоҗайин уни пүтүн егилигини башқурушқа қойиду. ⁴⁵ Лекин мабада шу чакар көңлидә: «Ғоҗайиним һаял болуп қалиду» дәп, башқа чакарлар вә дедәкләрни бозәк қилишқа вә йәп-ичип, мәс болушқа башлиса, ⁴⁶ Шу чакарниң ғоҗайини күтүлмигән бир күни, ойлимиған бир вақитта қайтип келиду вә уни кесип икки парчә қилип, униң несивисини етиқатсизлар билән охшаш тәғдирдә бекитиду.

⁴⁷ Әнди ғоҗайининиң ирадисини билип туруп, тәйярлинип турмиған вә ғоҗайининиң ирадиси бойичә қилмиған чакар болушиға таяқ йәйду. ■

⁴⁸ Бирақ ғоҗайининиң ирадисини билмәй туруп, таяқ йейишкә тегишлик ишларни қилған чакар азрақ таяқ йәйду. Кимгә көп берилсә, униңдин тәләп қилинидиғини көп болиду. Чүнки адәмләр кимгә көп аманәт қойған болса, униңдин тәләп қилидиғиниму көп болиду.

Мәсиһниң туташтурмақчи болған оти

Мат. 10:34-36

⁴⁹ Мән йәр йүзигә от ташлап туташтурушқа кәлдим вә бу отниң тутишишиға нәқәдәр тәқаззамән! ⁵⁰ Лекин мән алди билән бир чөмүлдүрүш билән чөмүлдүрүлүшүм керәк вә бу чөмүлдүрүлүшүм әмәлгә ашурулғичә интайин қийнилимән! □ ■ ⁵¹ Силәр мени йәр йүзигә течлиқ елип кәлдимекин, дәп

□ **12:38** «әгәр ғоҗайин иккинчи яки үчинчи жесәктә кәлсиму, чакарлириниң шундақ ойғақлиғини көрсә, бу уларниң бәхитидур!» — Йәһудийлар кечә вақтини һесаплиғанда үч жесәк, римлиқлар болса төрт жесәк дәп һесаплайтти. ■ **12:38** Мат. 24:42. □ **12:39** «әгәр өй егиси оғриниң кечидә қайси вақитта келидиғанлиғини билгән болса, у ойғақ туруп оғриниң өйгә тешип киришигә һәргиз йол қоймайтти!» — муқәддәс язмилардики көп йәрләрдә Пәрвәрдигарниң күниниң «оғридек» (күтүлмигән вақитта) келидиғанлиғи тилға елиниду. ■ **12:39** Мат. 24:43; 1Тес. 5:2; 2Пет. 3:10; Вәһ. 3:3; 16:15. ■ **12:40** Мат. 24:44; 25:13; Мар. 13:33; Лука 21:34; 1Тес. 5:6. □ **12:42** «Ғоҗайини өз өйдикиләргә...» — «өйдикиләр» мошу йәрдә өйдики хизмәткарлар вә чакарлирини көрситиду; мошу йәрдә көчмә мәнаси Худаға тәвәдикиләр, йәни барлиқ ишәңгүчиләр дегәнликтур. «Ғоҗайини өз өйдикиләргә мәсәул қилип, уларға тегишлик болған ашлиқни вақти-вақтида тәқсим қилип беришкә тайинлайдиған ишәшлик вә пәмлик ғоҗидар ким болиду?» — шүбһисизки, Рәб бу тәмсилни һәммидин авал Петрусниң өз-өзигә тәтбиқлишини халиди, андин қалған расулла, андин Худаниң барлиқ хизмәткарлириға қаритип ейтқан. ■ **12:42** Мат. 24:45; 25:21; 1Кор. 4:2. ■ **12:47** Яқ. 4:17. □ **12:50** «мән алди билән бир чөмүлдүрүш билән чөмүлдүрүлүшүм керәк вә бу чөмүлдүрүлүшүм әмәлгә ашурулғичә интайин қийнилимән!» — бу әйәттики «чөмүлдүрүш» шүбһисизки униң өлүмидур. Бу тоғрилиқ «Әфәсуслуқларға»дики «қошумчә сез»имизни көрүң. Мошу чөмүлдүрүлүштин кейин Муқәддәс Ронһин оти йәр йүзидә туташтурулиду. «Рос.» 2-баһни көрүң! ■ **12:50** Мат. 20:22; Мар. 10:38; әф.4:5

ойлап қалдиңларму? Яқ, мән шуни силәргә ейтайки, течлиқ эмәс, бөлүнүш елип кәлдим! ■ ⁵² Чүнки буниңдин кейин, бир өйдики бәш киши бөлүниду; үчи иккисигә қарси вә иккиси үчигә қарши бөлүниду. ⁵³ Ата оғлиға вә оғул атисиға, ана қизиға вә қиз анисиға, қейинана келинигә вә келин қейинанисиға қарши туриду.■

Худаниң ғәзивидин ағаһландуридиған бешарәтлик аламәтләр
Мат. 16:2-3

⁵⁴ Әйса йәнә топлашқан адәмләргә мундақ деди:

— Силәр күнпетиш тәрәптин булутниң чиққинини көрсәңлар, дәрһал «ямғур яғиду» дәйсиләр, вә дәрвәкә шундақ болиду. ⁵⁵ Жәнуп тәрәптин шамалниң чиққинини көрсәңлар, «һава иссийду» дәйсиләр вә дәрвәкә шундақ болиду. ⁵⁶ Әй сахтипәзләр! Силәр йәр билән көкниң рәңгини пәриқ етәләйсиләр-ю, қандақсигә бу заманни пәриқ етәлмәйсиләр?!

⁵⁷ Әнди немишкә қайси ишларниң дурус экәнлигигә өзүңлар һөкүм қилип бақмайсиләр?! ■ ⁵⁸ Чүнки дәвагириң билән биргә сотчи алдиға барғиниңда, униң билән йолда кетиватқиниңда, униң билән яришип дост болушқа интилгин; болмиса, у сени сотчиға, сотчи болса гундипайға тапшуриду вә гундипай сени зинданға ташлайду. ⁵⁹ Мән саңа шуни ейтип қояйки, қәрзиңниң әң ахирқи бир тийининиму қоймай төлимигичә, шу йәрдин һәргиз чиқалмайсән.□

13

Товва қилиш яки һалак болуш

¹ Шу чағда, бир нәччә адәм униңға валий Пилатусниң бир қисим Галилийәликләрниң кенини төкүп, уларниң қанлирини улар қиливатқан ибадәтханидики қурбанлиқниң қанлири билән арилаштурғанлиғини мәлум қилди.□

² У уларға жававән мундақ деди:

— Уларниң бу азапларни тартқини үчүн бу Галилийәликләрни башқа Галилийәликләрдin гунайи еғир дәп қарамсиләр? ³ Мән силәргә ейтайки, ундақ эмәс! Бәлки силәр товва қилмисаңлар, һәммиңларму охшаш ақивәттә һалак болисиләр.□ ⁴ Силоам мәһәллисидики мунар өрүлүп чүшүп, он сәккиз кишини бесип өлтүрүп қойған, силәр уларни Йерусалимда туруватқан башқлардин

■ **12:51** Мат. 10:34. ■ **12:53** Мик. 7:6 ■ **12:57** Мат. 5:25-26 □ **12:59** «әң ахирқи бир тийининиму қоймай төлимигичә» — «тийин» грек тилида «ләптон» — пулниң әң кичик бирлиги, шу дәвирдики бир ишчиниң күнлүк һәққи болған «динарус»ниң 1/128 қисми еди. «дәвагириң билән биргә сотчи алдиға барғиниңда, униң билән йолда кетиватқиниңда, униң билән яришип дост болушқа интилгин; .. болмиса... .. әң ахирқи бир тийининиму қоймай төлимигичә, шу йәрдин һәргиз чиқалмайсән» — бу көп әһваллиримизға мас келидиған интайин әмәлий несиһәт, әлвәттә. Униң үстигә мошу йәрдә бәлким тәмсил болуши мүмкин; чүнки Мәсиһниң сөзлиридә «Әгәр... болса» дегән сөз йоқ. Демәк, Израилларниң үстигә әрзи бар еди; бу әрз қилғучи болса бәлким Худа Өзидур. һазир «яраштурулуп дост болуш»ниң товва қилиш пурсити болсиму, һәрһалда вақти чәкликтур. Төвәндики 13-бапниму көрүң. □ **13:1** «... валий Пилатусниң ... уларниң қанлирини улар қиливатқан ибадәтханидики қурбанлиқниң қанлири билән арилаштурғанлиғи» — айәттә «ибадәтхана» дегән сөз йоқ. Бирақ қурбанлиқ қилиш башқа йәрдә болмайтти. «қанлири... қурбанлиқниң қанлири билән арилаштурди» — демәк, Пилатус уларни ибадәтханида ибадәт үстидә өлтүрүвәтти. □ **13:3** «һәммиңлар охшаш ақивәттә һалак болисиләр» — бу сөз бәлким Рим империйәси миладийә 70-жилида Йерусалим вә башқа шәһәрләрни вәйран қилишини вә шуниң билән тәң дозақимму көрситиши мүмкин. 5-айәтниң мәнәсиму шундақ.

қәбиһ, дәп қарамсиләр?□ 5 Мән силәргә ейтайки, ундақ әмә! Бәлки силәр товва қилмисаңлар, һәммиңларму охшаш ақивәттә һалак болисиләр.

Товва қилмаслиқниң ақивити — мевә бәрмәйдиган дәрәқ

6 Андин у бу тәмсилини сөзләп бәрди:

— Мәлум бир кишиниң үзүмзарлиғида тикилгән бир түп әнжир дәриғи бар экән. У у дәрәқтин мевә издәп кәпту, лекин һеч мевә тапалмапту. 7 У бағвәнгә: «Қара, үч жилдин бери бу әнжир дәриғидин мевә издәп келиватимән, бирақ бир талму мевә тапалмидим. Уни кесивәт! У немә дәп йәрни бекардин-бекар егиләп туриду?» дәпту. 8 Лекин бағвән: «Ғоҗайин, униңға йәнә бир жил тәғмигәйла. Бу вақит ичидә униң түвидики топиларни бошитип, оғутлап бақай. 9 Әгәр келәр жули мевә бәрса, яхши хоп! Бирақ бәрмисә, кесивәткәйла» дәпту бағвән.

Шабат күни док аялни сақайтиш

10 Бир шабат күни, у бир синагогта тәлим беривататти. 11 Мана шу йәрдә он сәккиз жилдин бери зәипләштүргүчи бир жин тәрипидин тутулуп, дәмчийип өрә туралмайдиган бир аял бар еди. □ 12 Әйса уни көргәндә, йениғә чақирип:

— Ханим, сән бу зәиплиғиндин азат болдуң! — деди. 13 Андин у қилини униң учисиғә қоювиди, аял дәрһал руслинип тик туруп, Худани улуклиди.

14 Бирақ синагогниң чоңи Әйсаниң шабат күни кесәл сақайтқинидин ғәзәплинип, көпчиликкә:

— Адәмләр иш қилиш керәк болған алтә күн бар, шу күнләрдә келип сақайтилиңлар; лекин шабат күнидә ундақ қилмаңлар, — деди. □ ■

15 Шуңа Рәб униңға муңдақ жавап бәрди:

— Әй сахтипәзләр! һәр бириңлар шабат күни топақ вә ешигинларни оқурдин йешип, суғарғили башлимамсиләр?! □ ■ 16 Әнди Шәйтән мана он сәккиз жил боғуп кәлгән, Ибраһимниң бир қизи болған бу аял дәл шабат күнидә бу сиртмақтин бошитилса, бу шабат күниниң яришиқи болмамду?!□

17 У мошу сөзини қилғанда, униңға қарши чиққанлар хижаләткә қалди; бирақ халайиқ униң қиливатқан һәммә әжайип ишлиридин шатлинип яйриди.

Худаниң падишалигини уруқ вә хемиртуручқа охшитидиган тәмсилләр
Mat. 13:31-33; Mar. 4:30-32

18 У сөзини давамлаштуруп муңдақ деди:

□ 13:4 «Силоам» — (ибраний тилида «Шилоаһ») Йерусалимдики бир мәһәллә. «Нәһ.» 3:15 вә «Йәш.» 8:6ни көрүң. «силәр уларни Йерусалимда туруватқан башқлардин қәбиһ, дәп қарамсиләр?» — «қәбиһ» мошу йәрдә грек тилида «қәриздәр» дәп ипадилиниду. □ 13:11 «... он сәккиз жилдин бери зәипләштүргүчи бир жин тәрипидин тутулуп...» — «жин» — Грек тилида «роһ». «өрә туралмайдиган бир аял бар еди» — «өрә туралмайдиган» грек тилида «бешини кетирәлмәйдиган».

□ 13:14 «синагогниң чоңи Әйсаниң шабат күни кесәл сақайтқинидин ғәзәплинип...» — униң ғәзәплинишиниң үч сәвәви бар еди: (1) уларниң қандә-Йосунлири бойчә аял киши синагогниң оттурайға кәлмәслиги керәк еди (улар кәйнидә олтиратти яки туратти); (2) униң қандилири бойчә әр киши аял кишигә һеч тәғмәслиги керәк, һәтта адәттә нәтонуш аял кишигә гәп қилмаслиғи керәк еди; (3) Әйса шабат күнидә кесәл сақайтти. ■ 13:14 Мис. 20:9; Қан. 5:13; Әв. 20:12. □ 13:15 «Әй сахтипәзләр! һәр бириңлар шабат күни топақ вә ешигинларни оқурдин йешип, суғарғили башлимамсиләр?!» — буни «ишләш» яки «хизмәт қилиш» дәп һесаллашқа болсиму, инсан бу зувансиз һайванларға мошундақ «инсанпәрвәрлик» көрсәтмисә, толиму рәһимсизлик болатти. Ундақта инсанға рәһим көрситишкә болмамду?! ■ 13:15 Мис. 23:5; Қан. 22:4; Лука 14:5. □ 13:16 «Ибраһимниң бир қизи болған бу аял» — «Ибраһимниң қизи» дегән ибарә аялниң Ибраһимниң әвлади экәнлигини көрситиду, әлвәттә, шундақла бәлким униңда һәқиқий етиқат болғанлигиниму көрситиши мүмкин.

— Худаниң падишалиғи немигә охшайду? Мән уни немигә охшитай? ■ 19 У гоя бир тал қича уруғиға охшайду; бириси уни елип өз бегида теригән еди; у өсүп йоган дәрәк болди; асмандики учар-қанатлар келип униң шахлирида угулиди. □
 20-21 У йәнә: — Худаниң падишалиғини немигә охшитай? У худди ечиткуға охшайду; бир аял уни қолиға елип, үч жавур унниң арисиға йошуруп, таки пүтүн хемир болғичә сақлиди, — деди. □ ■

Һаятның тар ишиги

Мат. 7:13-14, 21-23

22 Әйса Йерусалимға қарап сәпирини давамлаштуруп, бесип өткән һәр қайси шәһәр-йезиларда тәлим берип маңди. ■ 23 Бир киши униңдин:

— И тәхсир, күткүзулидиғанларниң сани азму? — дәп сориди.

Әйса көпчиликкә мундақ жавап бәрди:

24 — Силәр тар ишиктин киришкә күрәш қилиңлар. Чүнки мән силәргә шуни ейтәйки, нурғун адәмләр кирәй дәп издәнсиму, амма кирәлмәйду. ■

25 Өйниң егиси орнидин туруп ишикни тақигәндин кейин, силәр ташқирида туруп ишикни қеқип: «Рәб, бизгә ачқин!» дәп ялвурғили турғиниңларда, у силәргә жававән: «Силәрниң нәлигиңларни билмәймән» — дәйду. ■ 26 Андин силәр: «Биз сениң алдиңда йегән, ичкән, сәнму бизниң кочилимизда тәлим бәргән» десәңлар, 27 у йәнә жававән: «Силәрниң нәлигиңларни билмәймән, мәндин нери кетиңлар, әй қәбиһлик қилғучилар!» дәйду. ■ 28 Силәр Ибраһим, Исақ, Яқуп вә барлиқ пәйғәмбәрләрниң Худаниң падишалиғи ичидә экәнлигини, өзүңларниң сиртқә ташливетилғиниңларни көргиниңларда, жиға-зерәлар көтрилиду, чишлар ғучурлайду. ■ 29 У чағда, кишиләр мәшриқ билән мәғрибтин вә шимал билән жәнүптин келишип, Худаниң падишалиғида дәстиханда олтириду. □ ■ 30 Шуниң билән мана, шу чағда алдида турғанлардин арқиға өтидиғанлар, арқида турғанлардин алдиға өтидиғанлар бар болиду. □ ■

Әйсаниң Йерусалимға бағлиған мәнһир-муһиббети

Мат. 23:37-39

31 Дәл шу вақитта бир нәччә Пәрисийләр Әйсаниң алдиға келип униңға:

— Мошу йәрдин чиқип өзүңни нериға ал. Чүнки һерод сени өлтүрмәкчи, — деди.

■ 13:18 Мат. 13:31; Мар. 4:30.

□ 13:19 «У, йәни Худаниң падишалиғи гоя бир тал қича уруғиға охшайду» — «қича уруғи» Асиядики барлиқ уруқлар ичидә әч қичи. «У өсүп йоган дәрәк болди» — адәттә қича өсүп йетилгәндә 2-3 метрлик кәчат болиду. Лекин бу тәмсилдур; Худаниң падишалиғиниң бәзи жәһәтлири адәттин ташқири болиду. Оқурмәнләргә аянки, тәмсилләрдә «қушлар» адәттә жин-шәйтанларни билдүриду (мәсилән, 8:5ни көрүң). □ 13:20-21 «үч жавур ун» — (яки «үч күрә ун») грек тилида «үч сатон», ибраний тилида «үч сеаһ». Бир «сатон» 7 килограм еди; бу хелә көп ун болуп, йүз адәмниң тамиғиға йетәтти. «Яр.» 18:6ни көрүң. Оқурмәнләргә йәнә аянки, тәмсилләрдә «ечитку» яки «хемиртуруч» адәттә яман тәсирләр (ғәкаббурлуқ, сахтипәзлики)ни билдүриду (мәсилән, 12:1ни көрүң).

■ 13:20-21 Мат. 13:33.

■ 13:22 Мат. 9:35; Мар. 6:6.

■ 13:24 Мат. 7:13.

■ 13:25

Мат. 25:11,12; Лука 6:46.

■ 13:27 Зәб. 6:9; Мат. 7:23; 25:12,41.

■ 13:28 Мат. 8:11,

12; 13:42; 24:51.

□ 13:29 «кишиләр мәшриқ билән мәғрибтин вә шимал билән жәнүптин келишип, Худаниң падишалиғида дәстиханда олтириду» — «мәшриқ билән мәғрибтин вә шимал билән жәнүптин» кәлгәнләр Йәһудий әмәсләрни көрситиду. «Олтириду» башқә изаһатларда көрситилгәндәк грек тилида «ятиду» дегән сөз билән ипадилиниду. ■ 13:29 Йәш. 2:2; Мал. 1:11; Мат. 8:11.

□ 13:30 «алдида турғанлардин арқиға өтидиғанлар, арқида турғанлардин алдиға өтидиғанлар бар болиду» — грек тилида «ахирқилардин биринчиси болидиғанлар бар болиду, биринчиләрдин ахирқиси болидиғанлар бар болиду» дәп ипадилиниду. Бу әжайип һәқиқәтниң көп жәһәтлири бар; бирақ рошанки, шу күнидә Худа әсли чакирған Йәһудийлар Худаниң падишалиғида хижәләткә қалдурулиду вә әсли бутпарас болған Йәһудий әмәсләр униңда изәткә еришиду. ■ 13:30 Мат. 19:30; 20:16; Мар. 10:31.

32 у уларга:

— Берип шу түлкигә ейтиңлар: Мана мән жинларни һайдиветип, бүгүн вә этә шипа берәрмән вә үчинчи күни такамуллаштурулимән, дәнлар. □ 33 һалбуки, бүгүн вә этә вә өгүнлүккә меңип жүрүшүм керәктур; чүнки һеч пәйгәмбәрниң өлтүрүлүши Йерусалимдин башқа һеч қандақ жайда мүмкин болмас. □

34 Эй Йерусалим, Йерусалим! Пәйгәмбәрләрни өлтүридиған вә саңа әвәтилгәнләрни чалма-кесәк қилидиған шәһәр! Мән қанчә қетимлап мекиян өз жүжилирини қанат астиға алғандәк сениң балилириңни қойнумға алмақчи болдум, лекин силәр халимидиңлар. □ ■ 35 Мана өйүңлар ташлинип вәйранә болуп қалиду; вә мән силәргә шуни ейтип қояйки, силәр «Пәрвәрдигарниң нами билән кәлгүчигә мубарәк болғай!» демигичә, мени йәнә көрәлмәйсиләр. □ ■

14

Шабат күнидә кесәл сақайтиши

1 Вә шундақ болдики, бир шабат күни у Пәрсийләрдин болған бир һөкүмдарниң өйигә ғизаға барди; әнди улар уни пайлап жүрүвататти. 2 Вә мана, у йәрда сулуқ

□ **13:32** «үчинчи күни такамуллаштурулимән» — башқа бир хил тәржимиси: «үчинчи күни нишанимға житимән» яки «үчинчи күни ишлиримни тамам қилимән». Лекин ишинимизги, тәржимимиз грек тилиға садиқтур. Тевәндики изаһатни көрүң. **«Берип шу түлкигә ейтиңлар: Мана мән жинларни һайдиветип, бүгүн вә этә шипа берәрмән вә үчинчи күни такамуллаштурулимән, дәнлар»** — бу сирлиқ гәпниң мәнаси бәлким: «Маңа қалған қисқа вақит ичидә Худа маңа бекиткән плани бойичә сәндин қорқмай ишләверимән. Қисқа вақит ичидә мән Худадин тапшурувалған вәзипәмни тамам қилимән вә шундақла өзүм «такамуллаштурулимән» дегәндәк болуши мүмкин. Униң үстигә, Мәсиһниң «такамуллаштурулимән» дегән сирлиқ сөзи, шүбһисизки, көп жәһәтликтур. «Ибр.» 2:10дә охшаш һәқиқәт тепилиду вә «ибранийларға»дики «қошумчә сөз»имиздә бу тоғрилиқ азрақ тохтилимиз.

□ **13:33** «һалбуки, бүгүн вә этә вә өгүнлүккә меңип жүрүшүм керәктур» — Әйсә бу сөзни қилғанда теһи Галилийә өлкисидә еди. һеродниң Йерусалим билән алақиси йоқ еди, Галилийәни идарә қилатти. Шуңа бу 32-айәттики сөзниң давами: «Мәнки Мәсиһ Йерусалимға бершиш керәк, лекин ундақ қилишим һеродтин қечши үчүн әмәс, бәлки Худаниң плани болғанлиги үчүн» дегәндәк мәнидә. **«чүнки һеч пәйгәмбәрниң өлтүрүлүши Йерусалимдин башқа һеч қандақ жайда мүмкин болма.»** — бу кинайилиқ, һәжвий гәп. Бу «капир» һерод хан Галилийәни башқурғини билән Мәсиһкә хәтири болмайду, лекин «Худаниң гөзәл шәһири»дә туруватқанлар ахир берип Әйсани өлтүриду.Бу жүмлидики «мүмкин болмас» дегәнниң башқа хил тәржимиси: «әқил йәтмәс». □ **13:34** «Эй Йерусалим, Йерусалим!»

— Муқәддәс Китапта, бирисиниң бир адәмниң исмини яки бир жайниң намини тәқрар икки қетим чақирши униңа болған чоңқур меһир-муһәббәтини ипадиләп, униң өзигә әзиз экәнлигини көрситиду. **«Мән қанчә қетимлап мекиян өз жүжилирини қанат астиға алғандәк сениң балилириңни қойнумға алмақчи болдум»** — сениң балилириң Йерусалимда туруватқан Йәһудий хәлиқни көрситиду, әлвәттә.

■ **13:34** Зәб. 16:8; 91:4; Мат. 23:37. □ **13:35** «Мана өйүңлар ташлинип вәйранә болуп қалиду» — «силәрниң өйүңлар» мошу бешарәттә: (1) муқәддәс ибадәтхана (у кинайилиқ билән «Худаниң өйи» демәйду); (2) пүткүл Исраил жәмәтини көрситиду. Чүнки римлиқлар миладийә 70-жилидә келип, уларниң муқәддәс ибадәтханисини вәйран қилиду вә Йәһудий хәлиқни дунияниң һәр бир булуң-пушқақлириға тарқитиветиду. «Пәрвәрдигарниң нами билән кәлгүчигә мубарәк болғай!» — бу болса Йәһудий хәлиқниң Мәсиһни қарши елишидә дейишигә тегишлик сөзләрдур. Мәсиһ Йерусалимға киргәндә гәрчә мәлум бир қисим кишиләр шундақ сөзни қилғини билән («Лука» 19:28-48ни, болупму 38-айәтни көрүң), (1) уларниң ундақ дегәнлири сап етиқаттин болмиған; (2) пүтүн хәлиқ ундақ дегини йоқ, бәлки ишәнмигән. Шуниң билән Әйсә Мәсиһниң мошу дунияға қайта келиши, шундақла Йәһудий хәлиқни уни қайта көрүши үчүн пүткүл хәлиқ авал уни «Мәсиһ-қутқузғучимиз», йәни «Пәрвәрдигарниң нами билән кәлгүчигә» дәп етирап қилиши керәктур (бу бешарәт «Рим.» 11:25-27, «Зәк.» 12:7-14 вә башқа йәрләрдә тепилиду).

■ **13:35** Зәб. 68:26; 117:26; Йәш. 1:7; Йәр. 7:34; Мик. 3:12; Мат. 23:38; Рос. 1:20.

ишшик кесилигә гириптар болған бир адәм бар еди. ³ Әйсә Тәврат әһлилири вә Пәрисийләрдin:

— Шабат күни кесәл сақайтиш Тәврат қануниға уйгунму-йоқ? — дәп сориди.

⁴ Бирақ улар лам-жим демиди. У хелиқи кесәлгә қолини тәккүзүп, сақайтип йолға салди. ⁵ Андин у улардин йәнә:

— Араңлардин бириңларниң мабада шабат күнидә ешиги я калиси қудуққа чүшүп кәтсә, уни дәрһал тартип чиқармайдиған зади ким бар? — дәп сориди. □ ■

⁶ Вә улар униң бу сөзлиригә һеч җавап берәлмиди.

Худа кимни жуқури қилиду?

⁷ Әйсә чақирилған мейманларниң өзлиригә төрдин орунларни қандақ таллиғинини көрүп, уларға мундақ бир тәмсилни ейтип бәрди:

⁸ — Бириси сени той зияпитигә тәклип қилса, төрдә олтармигин. Болмиса, сәндин һөрмәтликрәк бириси тәклип қилинған болса, ⁹ У чағда сени вә уни чақирған саһибхана келип саңа: «Бу кишигә орун бәргәйсиз» дәп қалса, сән хижаләттә қелип пәғаһға чүшүп қалисән. □ ¹⁰ Лекин сән чақирилғанда, берип пәғаһда олтарғин. Шуниң билән сени чақирған саһибхана келип: «Әй достум, жуқуриға чиқиң» дейиши мүмкин вә шуниң билән сениң дәстиханда олтарғанларниң һәммисиниң алдида саңа иззәт болиду. ■ ¹¹ Чүнки һәр ким өзини үстүн тутса төвән қилиниду вә кимдәким өзини төвөн тутса үстүн қилиниду.■

Һәқиқий меймандостлуқниң йоли

¹² У өзини мейманға чақирған саһибханиға мундақ деди:

— Мейманни тамаққа яки зияпәткә чақирғиниңда, дост-бурадәр, қериндаш, уруқ-туққан яки бай қолум-хошнилирини чақирмигин. Чүнки уларму сени мейманға чақирип, мәрһәмитиңни қайтуруши мүмкин. ■ ¹³ Шуниң үчүн зияпәт берәй десәң, ғериб-ғурва, мәйип-накар, ақсақ-чолақ, кор-әмаларни чақирғин ¹⁴ вә бәхит-бәрикәт көрисән; чүнки у кишиләрниң яхшилиғиңни қайтурушниң амали йоқтур. Шуниң билән һәққанийларниң қайта тирилгән күнидә қилғиниң өзүңгә қайтурулиду.

Катта зияпәт тоғрисидики тәмсил

Мат. 22:1-10

¹⁵ Униң билән һәмдәстихан олтарғанлардин бири бу сөзләрни аңлап, униңға: — Худаниң падишалиғида ғизаланғучилар немидегән бәхитлик-һә! — деди. □

¹⁶ Бирақ у униңға җавадан мундақ деди:

— Бир киши катта зияпәткә тутуш қилип, нурғун мейманларни чақирип қоюпту.

■ ¹⁷ Дәстихан селинған шу сааттә, чақирини әвәтип, чақирилған мейманларға: «Мәрһәмәт, һәммә нәрсә тәйяр болди!» дәп ейтипту. ¹⁸ Бирақ, мейманларниң һәммиси бармаслиққа бир-бирләп өзрә-банә көрсәткили турупту. Биринчиси униңға: «Мән хелила бир парчә йәр сетивалған едим, берип көрүп кәлмисәм

□ **14:5** «араңлардин бириңларниң мабада шабат күнидә ешиги я калиси қудуққа чүшүп кәтсә...» — бәзи кона көчүрмиләрдә «ешиги» әмәс, бәлки «балиси» дәп оқулиду. ■ **14:5** Мис. 23:5; Қан. 22:4; Лука 13:15. □ **14:9** «... пәғаһға чүшүп қалисән» — грек тилида «... ахирқи орунға чүшүп қалисән».

■ **14:10** Пәнд. 25:6, 7. ■ **14:11** Аюп 22:29; Пәнд. 29:23; Мат. 23:12; Лука 1:51; 18:14; Яқ. 4:6,10; 1Пет. 5:5. ■ **14:12** Нөһ. 8:10; Пәнд. 3:28. □ **14:15** «Худаниң падишалиғида ғизаланғучилар...» — грек тилида «Худаниң падишалиғида нан йегүчиләр...».

■ **14:16** Йөш. 25:6; Мат. 22:2; Вәһ. 19:7, 9.

болмайду. Мени әпу қилғайла, баралмаймән» дәпту. □ 19 Йәнә бири: «Мән бәш қошлуқ өкүз сетивалдим, һазир берип уларни синап көрүшүм керәк. Мени әпу қилғайла, баралмаймән» дәпту. □ 20 Йәнә бириси: «Мән йеңи өйләнгән, шуңа баралмаймән» дәпту.

21 Чакар қайтип келип, бу ишларни ғоҗайиниға мәлум қипту. Ғоҗайин ғәзәпләнгән һалда чакириға: «Дәрһал шәһәрниң чоң-кичик кочилириға кирип, ғериб-ғурва, мәйип-накар, ақсақ-чолақ вә кор-әмаларни мошу йәргә жигип кәл» дәпту. 22 Андин чакар қайтип келип: «Ғоҗайин, әмир бәргиниңдәк ада қилинди, вә йәнә бош орун бар!» дәпту. 23 Шуниң билән ғоҗайин чакарға: — «Өйүм меһманларға толуш үчүн йезилардики чоң-кичик йолларни, мәһәллиләрни арилап, удул кәлгән адимиңни зорлап елип кәлгин! □ 24 Чүнки мән силәргә шуни ейтайки, башта чақирилған адәмләрниң һеч қайсиси дәстихинимдин тетимайду», дәпту.

Мухлис болуш шәртлири

Мат. 10:37-38

25 Әнди топ-топ адәмләр униңға һәмраһ болуп кетивататти. У бурулуп уларға қарап мундақ деди:

26 — Маңа әгәшкәнләр маңа болған сөйүшлиридин өз атиси вә аниси, аяли вә балилири, ака-укилири вә ача-сиңиллири, һәтта өз жениниму яман көрмисә маңа мухлис болалмас. □ ■ 27 Кимдәким өзиниң крестини йүдүп маңа әгәшмисә у маңа мухлис болалмас. □ ■ 28 Араңлардин бириси мунар салмақи болса, алди билән олтирип бу қурулушни пүткүзгидәк хиражәт өзүмдә барму-йоқ дәп һесап қилмасму? 29-30 Ундақ қилмиғанда, һулни селип пүткүзәлмисә, көргәнләрниң һәммиси мазақ қилип: «Бу адәм бенани башлап қоюп пүткүзәлмиди» — демәй қалмайду.

31 Яки бир падиша йәнә бир падиша билән жәң қилғили чиқса алди билән олтирип: — Мениң үстүмгә келидигән жигирмә миң кишилиқ қошун егисигә мән он миң әскирим билән тақабил туралармәнму? дәп мөлчәрләп көрмәмду?!

□ 32 Әгәр у «Соқушалмаймән» дәп ойлиса, дүшмән теһи жирақтики чағда әлчи

□ 14:18 «Мән һелила бир парчә йәр сетивалған едим, берип көрүп кәлмисәм болмайду. Мени әпу қилғайла, баралмаймән» — ким йәрни авал яхши көрмәй сетивалсун? □ 14:19 «Һазир берип уларни синап көрүшүм керәк» — яки «Һазир берип көздин кәчүрүп келишим керәк». «Бәш қошлуқ өкүз» — грек тилида: «бәш боюнтуруқ өкүз». Демәк, боюнтуруққа қетилғанда бир-биригә мас келидигән бәш жүп өкүз. Әнди ким өкүзни авал көрмәй сетивалсун? □ 14:23 «Йезилардики чоң-кичик йолларни, мәһәллиләрни арилап,...» — мошу йәрдә грек тилида «йезилардики йоллардин вә читлиқлардин өтүңлар,...» дегән сөз билән ипадилиниду. Демәк, меһманларни һәр булуң-пучқақтин әкилиш керәк. □ 14:26 «маңа әгәшкәнләр ... өз атиси вә аниси, аяли вә балилири, ака-укилири вә ача-сиңиллири, һәтта өз жениниму яман көрмисә маңа мухлис болалмас» — мошу йәрдә «яман көрүш»тәк көрүниду. Мисал, «Яр.» 29:30-31ни көрүң. ■ 14:26 Қан. 13:7; 33:9; Мат. 10:37. □ 14:27 «Кимдәким өзиниң крестини йүдүп маңа әгәшмисә у маңа мухлис болалмас» — римлиқлар тәрипиндин өлүм жәзаси берилгәнләр миқлинидигән крестни мүрсидә көтирип жәза мәйданиға баратти. «крестлиниш» адәмни қийнайдигән, интайин дәһшәтлик вә аһанәтлик өлүм жәза усули болуп, «өзиниң крестини көтириш» дегәнниң манилири төвәндикиләримү өз ичигә елиши мүмкин: (1) Әйса Мәсһ үчүн азап-оқубәт тартишқа, (2) тил-аһанәт иштишкә, (3) Худаниң ирадисиниң әмәлгә ашурулуши үчүн әүрүр тепилғанда, «өз-өзини өлүм жәзасиға һөкүм қилғандәк» өзиниң арзу-һәвәслирини рәт қилишқа тәйяр болуш. ■ 14:27 Мат. 10:38; 16:24; Мар. 8:34; Луқа 9:23. □ 14:31 «... мөлчәрләп көрмәмду?!» — башқа бир хил тәржимиси: «... мәслиһәт қилмамду?».

эвәтип, сулһ шәртлирини сорайду. ³³ Шуниңға охшаш, силәрдин кимдәким көңлидә өзиниң бар-йөқи билән хошлашмиса, маңа мухлис болалмас. □

³⁴ Туз яхши нәрсидур; һалбуки, туз өз тәммини йоқатса, униңға қайтидин туз тәммини қандақму киргүзгили болиду? □ ■ ³⁵ У тупраққа ишлетишкә яки оғутқа арилаштурушқиму яримай, талаға ташлиниду. Аңлиғидәк қулиқи барлар буни аңлисун! □

15

Йоқалған қой вә яхши падичи тоғрисидики тәмсил

Мат. 18:12-14

¹ Әнди бағирлар вә башқа гунакарларниң һәммиси униң сөзини аңлашқа униң әтрапиға олашмақта еди. ■ ² Лекин Пәрсийләр билән Тәврат устазлири гуңушуп:

— Бу адәм гунакарларни қарши алиду вә улар билән һәмдәстихан олтириду! — дейишти. ³ Шуңа у уларға муну тәмсилни сөزلәп бәрди: □

⁴— Әгәр араңларда бирәйләнниң йүз туяқ қойи болуп, улардин бири жүтүп кәтсә, тохсән тоққузини чөлдә қоюп қоюп жүтүп кәткинини тапқичә издимәсму? ⁵ Уни тепивалғанда, шатланған һалда мүрисигә артиду; ⁶ андин өйигә елип келип, яр-бурадәрлири билән қолум-қошнилирини қақирип, уларға: «Мән жүткән қоюмни тепивалдим, мениң билән тәң шатлиниңлар!» дәйду. ⁷ Мән силәргә шуни ейтайки, шуниңға охшаш, товва қиливатқан бир гунакар үчүн әрштә зор хурсәнлик болиду; бу хурсәнлик товва муһтаж болмиған тохсән тоққуз һаққаний кишидин болған хурсәнликтин көп артуқтур. ■

Йиттиргән тәңгә тоғрисидики тәмсил

⁸— Яки бир аялниц он күмүч динари болуп, бир динарни йоқитип қойса, чирақни йеқип, таки уни тапқичә өйни сүпүрүп, зән қоюп издимәсму? □ ⁹ Уни тапқанда яр-бурадәр, қолум-қошнилирини қақирип, уларға: «Мениң билән тәң шатлиниңлар, чүнки мән йоқитип қойған динаримни тепивалдим» — дәйду. ¹⁰ Мән силәргә шуни ейтайки, шуниңға охшаш товва қиливатқан бир гунакар үчүн Худаниң пәриштилириниң арасида хурсәнлик болиду. □

Мәһри-шәпқәтлик ата тоғрисидики тәмсил

□ **14:33** «Шуниңға охшаш, силәрдин кимдәким көңлидә өзиниң бар-йөқи билән хошлашмиса, маңа мухлис болалмас.» — бу күчлүк сөз тоғрисида «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. □ **14:34**

«Туз яхши нәрсидур; һалбуки, туз өз тәммини йоқатса, униңға қайтидин туз тәммини қандақму киргүзгили болиду?» — туз болса (1) тәм бериду; (2) чирип кетиштин тосиду; (3) зәхим-ярларни сақайтиду. Мухлисларниң бу дуняға болған рольи буниңға охшап кетиши керәк. ■ **14:34** Мат. 5:13; Мар. 9:50. □ **14:35** «У туз тупраққа ишлетишкә яки оғутқа арилаштурушқиму яримай, талаға ташлиниду» — мошу йәрдики «туз» дегән тема үстидә «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз.

■ **15:1** Мат. 9:10; Мар. 2:15; Лука 5:29. □ **15:3** «шуңа у уларға муну тәмсилни сөزلәп бәрди...» — «мошу тәмсил»: — бир тәмсил, демәк. 15-бапта үч тәмсилдәк көрүнсиму, әмәлийәттә үч тәмсил пақәт бирла мәнини ипадиләйду. Шуңа уларни «бирла тәмсил» дәп қараймиз. ■ **15:7** Лука 5:32. □ **15:8**

«бир аялниц он күмүч динари болуп...» — «күмүч динар» болса грек тилида «драқма». «драқма» бир динарға баравәр болған пул бирлиги. □ **15:10** «товва қиливатқан ...» — товва қилиш әмәлийәттә (майни наһайити қисқа болсун) бир жәрян, әлвәттә. «Худаниң пәриштилириниң арасида» — грек тилида «Худаниң пәриштилириниң алдида». Бу ибаридин пуритилидуки, Худа Өзи «тәңгисини тапқан аял»дәк хурсән болиду вә пәриштиләрму униң хурсәнлигиниң тәң бәһримән болиду.

11 У сөзини давам қилип мундақ деди:

— Мәлум бир адәмнің икки оғли бар экән. ¹² Кичик оғли атисига: «Әй ата, мал-мүлүктин тегишлик үлүшүмни һазирла маңа бәргин» дәп ейтипту. Вә у өз мал-мүлүклирини иккисигә тәқсим қилип берипту. ¹³ Узун өтмәйла, кичик оғли бар-йөқини жиғиштуруп, жирақ бир жутқа сәпәр қипту. У у йәрдә әйш-ишрәтлик ичидә турмуш көчүрүп мал-дуниясини бузуп-чечипту. ¹⁴ Дәл у бар-йөқини сәрп қилип түгәткән вақтида, у жутта қаттиқ ачарчилик болуп, у хеләла қисилчиликта қапту. ¹⁵ Шунуң билән у берип, шу жутнуң бир пухрасига мәдикар болуп ялинипту; у уни етизлигиға чошқа беқишқа әвәтипту. ¹⁶ У һатта қошиғини чошқиларниң йеми болған почак шакили билән тойғузушқа тәқәзза бопту; лекин һеч ким униңға һеч нәрсә бәрмәпту.

¹⁷ Ахир берип у хошини тепип: «Атамниң шунчә көп мәдикарлириниң алдидин йемәк-ичмәк ешип-тешип туриду; лекин мән болсам бу йәрдә ачлиқтин өләй дәп қалдим! ¹⁸ Орнумдин туруп, атамниң алдиға берип униңға: Әй ата, мән әршниң алдидиму вә сениң алдиндиму гуна қилдим. ¹⁹ Әнди сениң оғлуң атилишқа лайиқ әмәсмән. Мени мәдикарлириң сүпитидә қобул қилғайсән! — дәмәй» дәп ойларту. ²⁰ Шунуң билән орнидин туруп атисиниң алдиға қайтип меңипту. Лекин атиси жирақтинла уни көрүп униңға ичи ағритип, алдиға жүгүрүп чиқип, униң бойниға еселип уни сөйүп кетипту. ²¹ Оғли: «Ата, мән әршниң алдидиму, сениң алдиндиму гуна қилдим. Әнди сениң оғлуң атилишқа лайиқ әмәсмән» — дәпту. ²² Бирақ атиси чакарлириға: «Дәрһал әң есил тонни әкелип униңға кийдүрүңлар, қолиға үзүк селиңлар, путлириға аяқ кийдүрүңлар; ²³ вә бордақ топақни әкелип союңлар; андин убдан йәп, равурус тәбрикләйли! ²⁴ Чүнки мениң бу оғлум өлгән еди, тирилди, жүтүп кәткән еди, тепилди!» — дәпту. Андин улар тәбрикләшкли башлапту.

²⁵ Әнди чоң оғли етизға кәткән экән. У қайтип келиветип өйгә йеқин кәлгәндә нәғмә-нава билән уссулуң авазини аңлапту. ²⁶ У чакарлардин бирини чақирип, униңдин немә иш болуваққинини сорапту.

²⁷ Чакар униңға: Укаң кәлди вә атаң уни сақ-саламәт тепивалғанлиғи үчүн бордақ топақни сойди» дәпту. ²⁸ Лекин чоң оғли хапа болуп, өйгә киргили унимапту. Вә атиси чиқип униң өйгә киришини өтүнүпту. ²⁹ Амма у атисига жавап берип: «Қара! Мән шунчә жилдин бери күлдәк хизмитиңдә болдум, әсла һеч бир әмриндин чиқип бақмидим. Бирақ сән маңа әл-ағинилирим билән хуш қилғили һеч қачан бирәр оғлақму бәрмидиң! ³⁰ Лекин сениң мал-мүлүклириңни паһишиләргә хәжләп түгәткән бу оғлуң қайтип кәлгәндә, сән униң үчүн бордақ топақни союпсән» — дәпту. ³¹ Бирақ атиси йәнә униңға: «Әй

□ **15:12** «Әй ата, мал-мүлүктин тегишлик үлүшүмни һазирла маңа бәргин» — демисәкму, бундақ тәләп еғир һөрмәтсизлик болиду. «Қошумчә сөз»имизниму көрүң. «у өз мал-мүлүклирини иккисигә тәқсим қилип берипту» — «өз мал-мүлүклири» грек илида «униң һаятини» яки «униң тирикчилигини». Таврат қануни бойчә тунжа оғлиға тәқсим қилинған мирас кәңжисиниңкидин икки һәсә көп болиду.

□ **15:13** «Узун өтмәйла, кичик оғли бар-йөқини жиғиштуруп, жирақ бир жутқа сәпәр қипту» — «узун өтмәйла» (грек тилида «көп күн өтмәйла») — кәңжи оғул тәливи түпәйлидин жәмийәт алдида интайин нәпрәтлик болатти. □ **15:15** «...шу жутнуң бир пухрасига мәдикар болуп ялинипту» — грек тилида ««... шу жутнуң бир пухрасига қатнишипту» билән ипадилиниду. «у уни етизлигиға чошқа беқишқа әвәтипту» — демисәкму, бу чошқиларниң егиси Йәһудий әмәс; бундақ хизмәт Йәһудий жигиткә нисбәтән интайин жиркинчилик болатти. □ **15:20** «Атиси жирақтинла уни көрүп униңға ичи ағритип, алдиға жүгүрүп чиқип...» — демисәкму, бу атисниң жәмийәт алдида жүгүрүши, вә шундақла буни аз дәп оғлини қарши елишқа жүгүрүши «мөтивәр кишиниң салапитигә мувапиқ әмәс» дәп қарилатти. «Қошумчә сөз»имизниму көрүң. ■ **15:20** Рос. 2:39; әф. 2:12,17. □ **15:30** «сениң мал-мүлүклириңни паһишиләргә хәжләп түгәткән» — грек тилида «сениң мал-мүлүклириңни паһишиләргә хәжләп йәвәткән».

оғлум, сән һәрдайим мениң йенимдисән вә мениң барлиғим сениңкидур. ³² Әнди тәбрикләп шатлинишқа лайиқтур; чүнки бу сениң укаң өлгән еди, тирилди, йоқилип кәткән еди, тепилди» — дәпту.□

16

Алдамчи ғождар тоғрисидики тәмсил — дуниядики байлиқни қандақ ишлитиш керәк?

¹ У мухлислириға йәнә мундақ деди:

— Бир байниң бир ғождари бар экән. Бириси байға: «Бу ғождариңиз мал-мүлкиңизни бузуп чачти» дәп шикайәт қипту. ² У ғождарни чақирип, униңға: «Мениң сениң тоғраңда аңлиғанлирим зади қандақ гәп? Ғождарлиғиңдики һесап-китапни ениқ тапшур; чүнки мундин кейин сән ғождар болмайсән» — дәпту. ³ Ғождар әнди өз ичидә: «Немә қилай? Чүнки ғожайиним мени ғождарлиқтин мәһрум қилиду. Кәтмән чапай десәм унчилик мағдур йоқ, тиләмчилик қилай десәм немус қилимән. ⁴ Һә, таптим! Ғождарлиқтин қалғинимда кишиләрниң мени өйлиригә қарши елиши үчүн, немә қилишимни әнди билдим» дәп ⁵ өз ғожайиниға қәриздар болғанларни бирдин-бирдин чақирип келип, биринчисидин: «Ғожайинимға қанчилик қәрзиңиз бар?» дәп сорапту. ⁶ Вә қәриздар: «Йүз туң зәйтун мейи» дәп жавап берипту. Ғождар униңға: «Мана, һесапат дәптириңизни елип, бу йәрдә олтирип әллик туңға өзгәртиветиң!» дәпту.□

⁷ Андин у йәнә биригә: «Сизчу, қанчилик қәриз болдиңиз?» дәп сорапту. У: «Йүз күрә бугдай» дәп жавап берипту. Ғождар униңға: «Һесапат дәптириңизни елип сәксән күригә өзгәртиветиң!» дәпту.□

⁸ Шуниң билән униң ғожайини сәмимийәтсиз ғождарниң бу иштики пәмликлиги үчүн униңға қайил болуп махтапту. Чүнки бу дунияниң пәрзәнтлири өз дәвридә нурниң пәрзәнтлиридин пәмликтур.□ ⁹ Вә мән силәргә шуни ейтип қояйки, «Наһәқ дунияға тәвә мал-дуния» арқилиқ өзүңларға дост

□ **15:32** «Әнди тәбрикләп шатлинишқа лайиқтур; чүнки бу сениң укаң өлгән еди, тирилди, йоқилип кәткән еди, тепилди» — 15-баптики үч қисимлиқ тәмсилниң мол тәлими үстидә «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. □ **16:6** «Йүз туң зәйтун мейи» — мошу йәрдә бир «туң» (грек тилида «бат») 30 литр еди. Демәк, бу зәйтун мейи 3000 литр болуп шу чағдики аддий ишчиниң үч жилиқ һәққи (1000 динар) болатти. «Ғождар униңға: «Мана, һесапат дәптириңизни елип, бу йәрдә олтирип әллик туңға өзгәртиветиң!» дәпту.» — ғождар немә қилди? Бәлким төрт мүмкинчилиги бар: — (1)

у қәриздарниң һалиға қарап қәриз миқдарини кемәйтивәтти; (2) у өсүмини йоққа чиқиривәтти; (3) у өзиниң шеринканиси («комиссион»)ни һесаптин чиқиривәтти; (4) буларниң һәммисини қилди. Рәббимиз ғождарни «сәмимийәтсиз» дәп атайду 8-айәт). Лекин униң бу «сәмимийәтсизлиги» ғождарлиғидики бурунқи ишларни көрсәтәмдү? Яки һазирқи һәрикәтлиринимү? Бизниңчә, униң қилғинини чоқум қәризниң миқдарини өзгәртишни өз ичигә алған, дәп қараймиз. □ **16:7** «Йүз күрә бугдай» — мошу йәрдә бир күрә (ивраний тилида «кор») 390 литрни билдүриду. Демәк, бу чоң қәриз еди — бәлким 30 тонна бугдай, Аддий ишчиниң он жилиқ һәққи (3000 динар) болатти. □ **16:8** «бу дунияниң пәрзәнтлири өз дәвридә нурниң пәрзәнтлиридин пәмликтур» — «бу дунияниң пәрзәнтлири» Худани тонумайдиған этикастиз адрәмларни көрсәтиду; «нурниң пәрзәнтлири» Худаниң нурини қобул қилған, шундақла «нурда яшаватқан» «Худаниң Роһидин туғулған» роһий пәрзәнтлирини көрсәтиду. Бу тәмсил тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз.

тутуңлар; шундақ қилсаңлар, мал-дуняя карға кәлмәйдиган болған күнидә шу достлар силәрни әбәдий маканларға қарши алиду. □ ■

¹⁰ Кимки кичиккинә ишта садиқ болса, чоң иштимү садиқ болиду; вә кимки кичиккинә ишта сәммийәтсиз болса, чоң иштимү сәммийәтсиз болиду. □

¹¹ Шуңа әгәр «наһәқ дуняяға тәвә болған мал-дуняя»да садиқ болмисаңлар, ким силәргә һәқиқий байлиқларни тапшурсун? □ ¹² Вә башқиларниң нәрсилиридә садиқ болмисаңлар ким силәргә өзүңларниң нәрсисини бәрсун? □

¹³ һеч ким икки ғоҗайинға тәң хизмәт қилалмайду. Чүнки у яки буни яман көрүп, уни яхши көриду; яки буниңға өзини пүтүнләй беғишлап, униңға етиварсиз қарайду. *Шуниңға охшап*, силәрниңмү бирла вақитта һәм Худаниң, һәм мал-дуняяниң қуллуғида болушунлар мүмкин әмәс. ■

¹⁴ Әнди Пәрсийләр (улар пулга амрақ еди) буларниң һәммисини аңлап Әйсани мәсқирә қилишти. □ ■ ¹⁵ Вә у уларға мундақ деди: — «Силәр өзүңларни адәмләрниң алдида һәққаний қилип көрсәткүчидурсиләр; лекин Худа қәлбиңларни билиду. Чүнки адәмләрниң арисидә қәдирлинидиғини Худаниң нәзиридә жиркиничлиқтур. ■

¹⁶ Тәврат қануни вә пәйғәмбәрләрниң язмилири чөмүлдүргүчи Йәһяғичә һидайәт болуп кәлди; шу вақиттин башлап Худаниң падишалиғиниң хуш хәвири жақалинип келиватиду; *падишалиққа* кирмәкчи болғанларниң һәр бири униңға бөсүп киривелиши керәқтур. □ ■ ¹⁷ Лекин асман билән зиминниң йоқ қиливетилиши Тәвратниң бир чекити бекар қилиништин асандур. □ ■

□ **16:9** «*Наһәқ дуняяға тәвә мал-дуняя*» арқилиқ өзүңларға дост тутуңлар» — «наһәқ дуняяға тәвә мал-дуняя» грек тилида «наһәқ маммон». Немишкә «наһәқ» дәйду? Бизниңчә (1) шәхсий, йәни хусусий мал-дуняя, жүмлидин пулниң мәвжүт болғанлиғи Адам атимизниң садр қилған гунаиниң бир нәтиҗисидур; (2) адәмдики көпинчи мал-дуняя, байлиқлар болса, Худадин қорқмайдиған гунакарларниң қолидидур. Биз йәнилә «қошумчә сөз»имиздә бу қизик сөз үстидә азрақ тохтилимиз. **«шундақ қилсаңлар, мал-дуняя карға кәлмәйдиган болған күнидә** шу достлар силәрни әбәдий маканларға қарши алиду» — демәк, өз байлиғиңлар билән ярдәмгә муһтаж болғанларға ярдәм бериңлар; шу йол билән улар силәргә дост болиду вә паний дуняядин кәткиниңларда улар бақий дуняяда силәрни қарши елишкә күтидиған болиду.

■ **16:9** Мат. 6:19; 19:21; 1Тим. 6:19. □ **16:10** «Кимки кичиккинә ишта сәммийәтсиз болса, чоң иштимү сәммийәтсиз болиду» — яки «Кимки кичиккинә ишта ишәсиз болса, чоң иштимү ишәсиз болиду». □ **16:11** «*Наһәқ дуняяға тәвә болған мал-дуняя*»да садиқ болмисаңлар, ким силәргә һәқиқий байлиқларни тапшурсун?» — демәк, бу аләмдики мал-дуняя болса Худа алдида «кичиккинә бир иш» (10-айәтни күрүң), халас. □ **16:12** «*Вә башқиларниң нәрсилиридә садиқ болмисаңлар ким силәргә өзүңларниң нәрсисини бәрсун?*» — бу жүмлә тоғрилиқмү «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. ■ **16:13** Мат. 6:24. □ **16:14** «Әнди Пәрсийләр ... буларниң һәммисини аңлап Әйсани мәсқирә қилишти» — немишкә Пәрсийләр Әйсани мәсқирә қилишти? Шүбһисизки, уларниң көзқаришичә, Худани хурсән қилған, шундақла Худа бәрикәтләнган адәмниң җәзмән көп байлиғи болиду, дәп оилайтти. Шунин билән Масиһ уларға төвәндики (16:19-31-айәттики) тарихни ейтин бериду.

■ **16:14** Мат. 23:14. ■ **16:15** 1Сам. 16:7; Зәб. 7:10. □ **16:16** «*падишалиққа кирмәкчи болғанларниң һәр бири униңға бөсүп киривелиши керәқтур*» — башқә бир хил тәрҗимиси: «һәр бир кишигә униңға киришкә қәтйий дөвәт қилинмақта». Бизниңчә бу 16-17-айәтләр, шундақла «Мат.» 11:12-14-айәтләр вә «Мик.» 2:12-13-айәтләр билән мунасивәтликтур. «Мика»дики «қошумчә сөз»нимү көрүң. ■ **16:16** Мат. 11:12,13. □ **16:17** «*Лекин асман билән зиминниң йоқ қиливетилиши Тәвратниң бир чекити бекар қилиништин асандур*» — сөзмүсөз болса «лекин асман билән йәрниң йоқалмики Тәвраттин бир чекитниң чүшмикидин асандур». «Чекит» ибраний тилидики әң кичик тиниш бәлгү (.). Тәврат вә пәйғәмбәрләрниң язмилири «Чөмүлдүргүчи Йәһяғичә»ла Исраилға йетәкчи болған билән һазирму йәнилә «инаватсис» әмәс. Тәвраттики барлиқ бешәрәтләр әмәлгә ашурулиду; униң үстигә, Тәвраттики барлиқ «һәққаний тәләпләр» Инҗилдики хуш хәварни қобул қилгучиларниң һәммиси үчүн йәнилә сөйүнидиған хушлуқтур. Төвәндики 18-айәттики тәләп, мәсилән, Тәвраттики беваситә тәләп болмисиму, Тәвратта хатириләнган принциплар мошу һәқиқәтни көрситиду (мәсилән, «Мар.» 10:1-12ни көрүң). ■ **16:17** Зәб. 101:22-28; Йәш. 40:8; 51:6; Мат. 5:18.

18 — һәр ким өз аялини талақ қилип башқа бирини алса зина қилған болиду вә кимки өз еридин талақ қилинғанни алса зина қилған болиду». ■

Бай билән тиләмчи Лазарус

19 — Бурун бир бай адәм бар еди; у сөсүн рәңлик тон вә канап кийимләрни кийип, һәр күни әйш-ишрәт ичидә тәнтәнә қилатти. ²⁰ Вә пүтүн эзайини чақа-жаһарәт бесип кәткән Лазарус исимлиқ бир йоқсул бар еди; у байниң дәрвазисиниң алдиға һәркүни ятқузуп қоюлатти. ²¹ Униң дәстихинидин чүшүп қалған парчи-пуратлардин қоσιғини тойғузғушқа тәшна еди. һалбуки, иштлар келип униң ярилирини ялайтти. □

²² Энди шундақ болдики, йоқсул өлди вә пәриштиләр уни Ибраһимниң кучиғиға апарди. Бай һәм өлүп дәпнә қилинди; ²³ вә тәһтисарада қаттиқ қийнилип, бешини көтирип, жирақтин Ибраһимни вә униң кучиғидики Лазарусни көрүп: ²⁴ «Әй ата Ибраһим, маңа рәһим қилғайсән! Лазарусни әвәткәйсән, у бармиғиниң учини суға чилап, тилимға темитип совутқай. Чүнки мән бу от ялқунида қаттиқ азаплиниватимән!» дәп вақирап ялвурди.

²⁵ Лекин Ибраһим мундақ деди: «Әй оғлум, һаят вақтиңда һалавәтни йәткичә көргиниңни вә Лазарусниң дәрд-бала тартқинини ядиңға кәлтүргин. һазир у тәсәлли тапти, амма сән азап тартиватисән. ■ ²⁶ Вә булардин башқа, биз билән силәрниң арилигимизда йоған бир һаң бекитилгәндурки, бу йәрдин силәр тәрәпкә өтәйли дегәнләр өтәләмәс вә андин биз тәрәпкә өтимиз дегәнләр өтәләмәс».

²⁷ Энди бай йәнә: «Ундақта, и ата, сәндин Лазарусни атамниң өйигә әвәтишиңни өтүнимән. ²⁸ Чүнки мениң бәш ака-укам бар; уларниң бу азап-оқубәтлик йәргә кәлмәслиги үчүн Лазарус уларни қаттиқ ағаһландуруп қойсун» — деди.

²⁹ Бирақ Ибраһим жавап берип униңға: «Уларда Муса вә башқа пәйғәмбәрләрниң ағаһ-гувалии би; улар шуларни аңлисун» — деди. ■

³⁰ Лекин у: «Яқ, и Ибраһим ата, әгәр өлгәнләрдин бири тирилип уларниң алдиға барса, улар товва қилиду» — деди.

³¹ Амма Ибраһим униңға: «Әгәр улар Муса вә башқа пәйғәмбәрләрниң гувалиқини аңлимиса, һәтта өлгәнләрдин бириси тирилсиму, улар йәнила ишинишни рәт қилиду» — деди. □

17

Гуна, кәчүрүм, етиқат вә хизмәт тоғрисидә
Мат. 18:6-7, 21-22; Мар. 9:42

1 У мухлислириға мундақ деди:

— Инсанни путлаштуридиған ишлар болмай қалмайду; лекин шу путлаштуруш васитичиси болған адәмниң һалиға вай! □ ■ ² Бундақ адәмниң бу кичик

■ **16:18** Мат. 5:32; 19:9; Мар. 10:11; 1Кор. 7:10. □ **16:21** «Һалбуки, иштлар келип униң ярилирини ялайтти» — Лазарус һеч немә йемигини билән, лекин иштлар униңдин азрақ йәм алатти. Уларниң Лазарусқа тегиши билән у «напақ» дәп һесаплинатти. ■ **16:25** Аюп 21:13. ■ **16:29** Йәш. 8:20; 34:16; Юһ. 5:39; Рос. 17:11. □ **16:31** «Әгәр улар Муса вә башқа пәйғәмбәрләрниң гувалиқини аңлимиса, һәтта өлгәнләрдин бириси тирилсиму, улар йәнила ишинишни рәт қилиду» — бу сөз һәм биз оқурмәнләргә келиду, әлвәттә. Бу сөздин кейин Мәсиһ башқа бир Лазарусни өлүмдин тирилдүрди

«Юһ.» 11-бап). һәммидин муһим өзи өлүмдин тирилгән болсиму, униңға ишинидиган канчә адәм чиқти? □ **17:1** «Инсанни путлаштуридиған ишлар болмай қалмайду; лекин шу путлаштуруш васитичиси болған адәмниң һалиға вай!» — бу муһим әйәт үстидә «Матта»дики «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. ■ **17:1** Мат. 18:7; Мар. 9:42.

балилардин бирини гунага путлаштурган болса, бойнига түгмән теши есилган हालда деңизга ташливетилгини эвзэл болатти. □

³ Өзүңларга агаһ болуңлар! Эгәр қериндишиң гуна қилган болса, униңға тәнбиһ-несиһәт қилгин. У товва қилса уни әпу қилгин. ■ ⁴ Мабада у бир күн ичидә саңа йәттә мәртивә гуна қилса вә йәттә мәртивә йеңиңға келип: Товва қилдим, десә, уни йәнила әпу қилгин. ■

⁵ Шуниң билән расулла Рәбгә: Ишәш-етиқатимизни ашургин, — дейишти. □

⁶ Вә Рәб уларға мундақ деди:

— Силәрдә қича уруғидәк зәрричә ишәш болса еди, силәр аву үжмә дәриғигә: «Йилтизиндин қомурулуп, деңизга көчүп тикил!» десәңлар, у сөзүңларни аңлап көчәтти. ■

Һәқиқий қулниң өзиписи

⁷ Лекин араңлардин кимни йәр һайдайдиған яки мал бақидиған бир қули болса вә у етизлиқтин қайтип кәлгәндә, униңға: «Тезрәк келип дәстиханда олтаргин», дәйдиғанлар барму? ⁸ У бәлки униңға: «Мениң тамигимни тәйяр қил, мән йәп-ичип болғичә белиңни бағлап мени күткин, андин өзүң йәп-ичкин, демәсму? ⁹ Қул әмир қилинғинидәк қилғини үчүн ғожайин униңға рәхмәт ейтамду? Мениңчә, ейтмайду. ¹⁰ Шуниңға охшаш, силәрму өзүңларға әмир қилинғанниң һәммисини ада қилғиниңлардин кейин: Биз әрзимәс қуллармиз; биз пәқәт тегишлик буржимизни ада қилдук, халас», дәйдиған болисиләр.

Әйсаниң он мохо кесилини сақайтиши

¹¹ Вә шундақ болдики, у Йерусалимға чиқип кетиватқанда, Самарийә билән Галилийәниң оттурисидин өтүп, ¹² бир кәнткә киргинидә мохо кесилигә гириптар болған он адәм униңға учрап, жирақта тохтап, □ ¹³ авазлирини көтирип: Әй Әйса, устаз, бизгә рәһим қилғайсән, дәп өтүнди. ¹⁴ Уларни көргәндә у уларға: Берип өзүңларни каһинларға көрситиңлар, деди. Вә шундақ болдики, улар йолда кетиватқанда, моходин пакланди. □ ■

¹⁵ Улардин бирәйлән өзиниң сақайғинини көргәндә жуқури аваз билән Худани улуклап, кәйнигә бурулуп, қайтти. ¹⁶ У келип Әйсаниң айиғиға жиқилип дүм йетип тәшәккүр ейтти. У Самарийәлик еди. □ ¹⁷ Әйса бу ишқа қарап: Пак қилинғанлар он киши әмәсиди? Қалған тоққузәйлән қени? ¹⁸ Бу ят әллик мусапирдин башқа, Худаға һәмдусана оқуғили һеч ким қайтип кәлмәтиғу?! —

□ **17:2** «бундақ адәмниң бу кичик балилардин бирини **гунаға** путлаштурған болса...» — «бу кичик балилардин бири» (грек тилида «бу кичикләрдин бири») — демәк, өз әтрапидики өзигә етиқат қилған аддий халайқини көрситиду. ■ **17:3** Лав. 19:17; Пәнд. 17:10; Мат. 18:15; Яқ. 5:19. ■ **17:4** Мат. 18:21. □ **17:5** «Шуниң билән расулла Рәбгә: Ишәш-етиқатимизни ашургин, — дейишти» — бурадирини һәр күндә йәттә қетим охшаш гуна үчүн көчүрүм қилиш күчлүк болған етиқатни тәләп қилиду, әлвәттә! ■ **17:6** Мат. 17:20; 21:21; Мар. 11:23. □ **17:12** «бир кәнткә киргинидә мохо кесилигә гириптар болған он адәм униңға учрап, жирақта тохтап...» — немишкә «жирақта тохтап...»? Мохо кесилигә гириптар болғанлар Тәврат қануни бойичә адәмләргә йеқинлишишқа болмайтти («Лав.» 13:45-46, «Чөл.» 5:2-Зни көрүң). □ **17:14** «...өзүңларни каһинларға көрситиңлар» — Тәврат қануни бойичә бириси мохо кесилидин сақайған болса, муқәддәс ибадәтханидики мәсъл каһинниң алдига берип өзини «сақ, яки сақ әмәс» дәп тәкшүртүп қурбанлиқ қилиши керәк еди; андин қайтидин жәмийәт билән арилишалайтти («Лав.» 13:19, 14:1-11, «Луқа» 5:14ни көрүң). Демисәкму, Мәсиһ кәлгичә бундақ мурасим бир қетимму өткүзүлүп бақмиған. ■ **17:14** Лав. 13:2; 14:2; Мат. 8:4; Луқа 5:14. □ **17:16** «У келип Әйсаниң айиғиға жиқилип дүм йетип тәшәккүр ейтти. У Самарийәлик еди» — Йәһудийлар Самарийәликләрни «йерим кабир» дәп яман көрәтти.

деди. □ 19 Андин у хелиқи адәмгә: — «Орнундин тур, йолуңға маңгин! Етиқатин сени сақайтти!» — деди. □

Худаниң падишалигиниң намайән болуши
Мат. 24:23-28, 37-41

20 Бир күни Пәрсийләр унндин: «Худаниң падишалиги қачан келиду?» дәп сориганда у уларға жавап берип мундақ деди: — Худаниң падишалигиниң келишини көз билән көргили болмас; □ 21 кишиләр: «Қараңлар, у мана бу йәрдә!» яки «У йәрдә!» дейәлмәйду. Чүнки мана, Худаниң падишалиги араңлардидур. □ ■

Инсаноглиниң қайтип келиши

22 Кейин у мухлисриға йәнә мундақ деди: — «Шундақ күнләр келидуки, силәр Инсаноглиниң күнлиридин бирәр күнини болсиму көрүшкә тәшна болисиләр, лекин көрәлмәйсиләр. □ 23 Шу чағда кишиләр силәргә: «Мана у бу йәрдә!» вә яки «Мана у у йәрдә!» дәйду; силәр нә бармаңлар нә уларниң кәйнидин жүгүрмәңлар. □ ■ 24 Чүнки гоя асманниң бир четидин чақмақ чеқип йәнә бир четигичә йорутидигандәк, Инсаноглиниң өз күнидә һәм шундақ болиду. □ 25 Лекин у авал көп азап-оқубәтләрни тартиши бу дәвирдикиләр тәрипидин чәткә кеқилиши муқәррәрдур. □ ■ 26 Вә Нуһ пәйгәмбарниң күнлиридә қандақ болған болса, Инсаноглиниң күнлиридә һәм шундақ болиду. □ 27 Таки Нуһ кемигә кирип олтарған күнгичә, кишиләр йәп-ичип, өйлинип вә ятлик болуп келиватқан еди; андин топан келип һәммисини һалак қилди. 28 һәм йәнә, Лутниң күнлиридә қандақ болған болса шундақ болиду — кишиләр йәп-ичип, сода-сетик қилип, терикчилик қилатти вә өйләрни салатти. □ 29 Лекин Лут Содом шәһиридин чиққан күни, асмандин от билән гуңгут йегип, бу шәһәрдикиләрниң һәммисини һалак қилди. □ 30 Энди Инсаногли

□ **17:18** «Бу ят әлик мусапирдин башқа, Худаға һәмдусана оқуғили һеч ким қайтип кәлмәптигу?!» — демәк, Худаниң хәлқи болған Йәһудийлардин һеч ким рәхмәт ейтишкә қайтмиди. □ **17:19** «Етиқатин сени сақайтти!» — биз шуни байқаймизки, (1) у (башқа тоққузига охшаш) Мәсиһниң чәзгә кирип йолға чиққан еди; бу өз ишәшини ипадилиған һәрикәттүр; (2) гәрчә кәсәлни сақайтқучи Мәсиһниң өзи болғини билән, у дайим адәмләрниң өзигә бағлиған етиқатини (бар болса) махтап уларни шу йол билән риғбәтләндүрәтти — «сениң етиқатин сени сақайтти!». □ **17:20** «Худаниң падишалигиниң келишини көз билән көргили болмас» — мәнәси, бәлким, унц йәр йүзидә намайән болуши көз билән көргили болдиған аламәтләр билән болмайду. Мәсиһ дуняға қайтип кәлгәндә падишалиқ һәммә адәмгә рошән болиду (24-айәтни көрүң); лекин шу вақиткичә «көз билән көргили болмас» — пәкәт етиқат унц қәйәрдә экәнлигини көрәләйду. «қошумчә сөз»имиздә бу тема үстидә азрақ тохтилимиз. □ **17:21** «Мана, Худаниң падишалиги араңлардидур» — «араңлардидур» дегәнниң башқа бир тәржимиси «ичиңлардидур» яки «дилиңлардидур». Лекин бизниңчә Мәсиһ пулләрәс, тәкәббур Пәрсийләргә «Худаниң падишалиги силәрдә» дәп һәргиз демәйтти. Бу тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. ■ **17:21** Мат. 24:23; Мар. 13:21; Лука 21:7, 8. □ **17:22** «Инсаноглиниң күнлиридин бирәр күни» — демәк, Инсаногли (Мәсиһ) дуняға қайтип келип һөкүм сүридиған күнләрниң бири. □ **17:23** «Шу чағда кишиләр силәргә: «Мана у бу йәрдә!» вә яки «Мана у у йәрдә!» дәйду» — «у» мошу йәрдә Мәсиһниң өзи, әлвәттә. ■ **17:23** Мат. 24:23; Мар. 13:21. □ **17:24** «Гоя асманниң бир четидин чақмақ чеқип йәнә бир четигичә йорутидигандәк» — яки «гоя чақмақ чеқип асманниң бир четидин йәнә бир четигичә йорутидигандәк». □ **17:25** «Инсаногли авал көп азап-оқубәтләрни тартиши бу дәвирдикиләр тәрипидин чәткә кеқилиши муқәррәрдур» — бу дәвир болса өз хәлқиниң шу дәври. ■ **17:25** Мат. 16:21; 17:22; 20:18; Мар. 8:31; 9:31; 10:33; Лука 9:22; 18:31; 24:6, 7 ■ **17:26** Яр. 6:2; 7:7; Мат. 24:37,38; 1Пет. 3:20. □ **17:28** «Инсаноглиниң күнлиридә ... Лутниң күнлиридә қандақ болған болса шундақ болиду» — «Лут» — Ибраһим пәйгәмбарниң жийәни. Бу вақиәләр тоғрисидә «Яр.» 18-19-бапларни көрүң. ■ **17:29** Яр. 19:24; Қан. 29:22; Йәш. 13:19; Йәр. 50:40; һош. 11:8; Ам. 4:11; Йәһ. 7.

ашкарә болидиган күндә энә шундақ болиду.

³¹ Шу күни, һәр ким өгүздә туруп, һәрсә-керәклири өйидә болсиму, алғили чүшмисун; вә шуниңға охшаш кимки етизлиқта болса өйигә һеч янмисун. □

³² Лутниң аялини ядиңларға кәлтүрүңлар! □ ■ ³³ Кимки өз һаятини қутқузмақчи болса, униңдин мәһрум болиду, лекин өз һаятидин мәһрум болған киши униңға еришиду. ■

³⁴ Силәргә шуни ейтайки, у кечидә икки адәм бир орунда ятиду; улардин бири елип кетилиду, йәнә бири қалдурулиду. ■ ³⁵⁻³⁶ Икки аял ярғунчақ бешида туруп ун тартиватқан болиду; улардин бири елип кетилиду, йәнә бири қалдурулиду». □

³⁷ Вә улар униңға жававән: Эй Рәб, бу ишлар қайәрдә йүз бериду? — дәп сориди. У уларға: Жәсәт қайси йәрдә болса, қузғунлар шу йәргә топлишиду! □ ■

18

Худа Өз бәндилириниң дуалирини аңлап дәрдигә йетиду

¹ Вә у уларға, бошашмай, һәрдайим дуа қилип туруш керәклиги тоғрисида бир тәмсил кәлтүрүп мундақ деди: ■

² — «Мәлум шәһәрдә бир сотчи бар екән. У Худадинму қорқмайдикән, адәмләргиму пәрва қилмайдикән. ³ Шу шәһәрдә бир тул аял бар екән вә у дайим сотчиниң алдиға келип: «Эйипкардин һәққимни елип бәргин» дәп тәләп қилидикән.

⁴ У хелә вақитқичә уни рәт қипту; бирақ кейин көңлидә: Худадинму қорқмаймән, адәмләргиму пәрва қилмаймән, ⁵ лекин бу тул хотун мени аварә қилип кетиватиду, униң маңа чаплишивелип мени һалимдин кәткүзүвәтмәслиги үчүн һәрһалда униң дәвайини сорап қояй!» — дәп ойлапту.

⁶ Рәб: Қараңлар, адаләтсиз бу сотчиниң немә дегәнлиригә! ⁷ У шундақ қилған йәрдә, Худа Өзигә кечә-күндүз нида қиливатқан таллиған бәндилиригә қандақ қилар? Гәрчә Худа Өз бәндилиригә һәмдәрд болуш билән биргә рәзилликкә

□ **17:31** «Шу күни, һәр ким өгүздә туруп, һәрсә-керәклири өйидә болсиму, алғили чүшмисун» — бүгүнгә қәдәр Қанаан (Пәләстин)дики өйләрниң өгүзиниң сиртқи пәләмпейи бар, өйигә чүшмәй қачқили болиду. «вә шуниңға охшаш кимки етизлиқта болса өйигә һеч янмисун» — демәк, шу күнидә Худаниң жазаси шунчә тез келидуки, етиқати бар һәр бири кәйнигә һеч қаримайла, бәдәр кечиши керәк болиду. 32-айәтни көрүң. □ **17:32** «Лутниң аялини ядиңларға кәлтүрүңлар!» — оқурмәнләрниң есидә барки, Худа Содом шәһирини жазалиған күнидә, Лут вә аилисидикиләр қачқанда, униң аяли өткәнки раһәтлик турмушини вә мал-мүлкени ташлашқа көзи қиймай кәйнигә қариган еди, туз түврүккә айлинип қалған. ■ **17:32** Яр. 19:15-17, 26. ■ **17:33** Мат. 10:39; 16:25; Мар. 8:35; Лука 9:24; Юһ. 12:25. ■ **17:34** Мат. 24:40,41; 1Тес. 4:17. □ **17:35-36** «Икки аял ярғунчақ бешида туруп ун тартиватқан болиду; улардин бири елип кетилиду, йәнә бири қалдурулиду» — пиқримизчә «елип кетилидиганлар» һәққанийлардур; етиқатсизлар «қалдурулиду». Мәсилән, «Мат.» 24:31, «1Тес.» 4:1-11ни көрүң. Нуһ пәйғәмбәр вә аилисидикиләр вә шуниңдәк Лутниң аилисидикиләр Худаниң жазаси алдидин «елип кетилип» қутулған, бирақ қалдурулғанлар асмандин чүшүрүлгән жазаға учриған. Бәзи қона көчүрмиләрдик «етизда икки киши болиду; улардин бири елип кетилиду, йәнә бири қалдурулиду» дегән сөзү мошу йәрдә тегилиду. «Мат.» 24:40ни көрүң. □ **17:37** «жәсәт қайси йәрдә болса, қузғунлар шу йәргә топлишиду!» — бу сирлиқ сөзниң мәнәси бәлким: Қузғунларниң топлиниши жәсәттиң шу йәрдә экәнлигини көрсәткәндәк, бу аламәтләр мән тилға алған ишларниң тез арида йүз берилишиңи муқәррәр экәнлигини көрситиду» дегәнлик болуши мүмкин. Эйсаниң бу сөзи йәнә Тәврат, «Аюп» 39:26-30 вә «Йәш.» 34:1-8, 15-17 қатарлиқ айтәтләрдә көрситилгән, «Пәрвардигарниң күни»дә болған зор қиргинчилик биләнму мунасивәтлик болуши керәк. ■ **17:37** Аюп 39:30; Мат. 24:28. ■ **18:1**

Рим. 12:12; әф. 6:18; Кол. 4:2; 1Тес. 5:17.

узунгичә сәвир-тақәт қилсиму, ахирида бәндилириниң дәрдигә йәтмәсму? □ ■
 8 Мән силәргә ейтәйки: У уларниң дәрдигә йетип наһайити тезла һәққини елип бериду! Лекин Инсаногли кәлгәндә йәр йүзидә иман-ишәш тапаламду? — деди. □

Пәрсий билән бажғир

9 У өзлирини һәққаний дәп қарап, башқиларни көзигә илмайдиған бәзиләргә қаритип, мундақ бир тәмсилни ейтти:

10 — Икки адәм дуа қилғили ибадәтханиға берипту. Бири Пәрсий, йәнә бири бажғир экән. 11 Пәрсий өрә туруп өз-өзигә мундақ дуа қипту: — «Әй Худа, мениң башқа адәмләрдәк булаңчи, адаләтсиз, зинахор вә һәтта бу бажғирдәк болмиғиним үчүн саңа шүкүр! ■ 12 һәр һәптидә икки қетим роза тутимән вә тапқанлиримниң ондин бир үлүшини сәдиқә қилимән».

13 Бирақ һелиқи бажғир жирақта туруп бешини көтирип асманға қарашқиму петиналмай мәйдисигә уруп туруп: «Әй Худа, мән мошу гунакарға рәһим қилғайсән!» — дәпту. □

14 Мән силәргә шуни ейтәйки, бу иккиләндиң Пәрсий әмәс, бәлки бажғир кәчүрүмгә еришип өйигә қайтипту. Чүнки һәр ким өзини үстүн тутса төвән қилинар, лекин кимки өзини төвән тутса үстүн көтириләр. □ ■

Әйсаниң кичик балиларға бәхит тилиши

Мат. 19:13-15; Мар. 10:13-16

15 Әнди қолини тәккүзсун дәп, кишиләр кичик балилириниму униң алдиға елип келәтти. Лекин буни көргән мухлислар уларни әйиплиди. ■ 16 Амма Әйса балиларни йениға чақирип: Кичик балиларни алдимға калғили қоюңлар, уларни тосушмаңлар. Чүнки Худаниң падишалиғи дәл мошундақлардин тәркиб тапқандур. ■ 17 Мән силәргә бәрһәқ шуни ейтип қояйки: Кимки Худаниң падишалиғини сәбий балидәк қобул қилмиса, униңға һәргиз кирәлмәйду, — деди.

Байларниң Худаниң падишалиғиға кириши тәс

Мат. 19:16-30; Мар. 10:17-31

□ **18:7** «Гәрчә Худа Өз бәндилиригә һәмдәрд болуш билән биргә рәзилликкә узунгичә сәвир-тақәт қилсиму, ахирида бәндилириниң дәрдигә йәтмәсму?» — «дәрдигә йәтмәс» грек тилида мошу йәрдә йәнә «һәққини бәрмәс» яки «адаләтни жүргүзмәс»ниму билдүриду. «Гәрчә Худа өз бәндилиригә һәмдәрд болуш билән биргә рәзилликкә узунгичә сәвир-тақәт қилсиму, ахирида бәндилириниң дәрдигә йәтмәсму?» — шәрһимизчә, бу жүмлидики «рәзиллик» мошу пүткүл дуниядики рәзилликини көрситиду; Худа Өз бәндилиригә барлиқ тартқан азап-окубәтләрдә һәмдәрд болиду вә улар билән тәң (улардин артуқрақ, әлвәттә!) мошу дуниядики рәзилликкә сәвир-тақәт қилиду. Худаниң рәзилликкә көрсәткән вә көрситидиған сәвир-тақитиниң пәкәт қиямәт күнигичә болидиғанлиғи һәммимизгә аян. Бу тема үстидә «Кол.» 1:24, «Фил.» 3:10, «Әф.» 3:13ни вә бу язмилардики «қошумчә сөзимизни көрүң. Бу ибариниң башқа хил тәржимилиридин «уларға қилидиған шапаитини бәк кечиктүрәрму?» дегәнләр бар. ■ **18:7** Вәһ. 6:10. □ **18:8** «Лекин Инсаногли кәлгәндә йәр йүзидә иман-ишәш тапаламду?» — демәк, Худа инсанларни дуа қилишқа илһамландуруп, Өзиниң дуаларға ижабәт қилишқа тәйяр туридиғанлиғи тоғрисида шунчә көп вәдә қилған йәрдә, немишкә иман-ишәш аз болиду? Лекин дәрвәкә аз болуши мүмкин. ■ **18:11** Йәш. 1:15; 58:2; Вәһ. 3:17,18. □ **18:13** «Әй Худа, мән мошу гунакарға рәһим қилғайсән!» — «мошу гунакар» грек тилида «дунияда бирдин-бир гунакар» дегән мәнини пуритиду. □ **18:14** «...бажғир кәчүрүмгә еришип өйигә қайтипту» — «кәчүрүмгә еришип» грек тилида «һәққаний қилинип» дейлиду. ■ **18:14** Аюп 22:29; Пәнд. 29:23; Мат. 23:12; Лука 14:11; Яқ. 4:6,10; 1Пет. 5:5. ■ **18:15** Мат. 19:13; Мар. 10:13. ■ **18:16** Мат. 18:3; 19:14; 1Кор. 14:20; 1Пет. 2:2.

18 Мәлум бир һөкүмдар Әйсадин: И яхши устаз, мәңгүлүк һаятқа варис болмақ үчүн немә ишни қилишим керәк, — дәп сориди. □ ■

19 Лекин Әйса: Мени немә үчүн яхши дәйсән? Яхши болғучи пәкәт бирла, йәни Худадур. 20 Әмирләрни билисән: — «Зина қилма, қатиллиқ қилма, оғрилиқ қилма, ялған гувалиқ бәрмә, атаңни вә аһаңни һөрмәт қил» — деди. ■

21 — Буларниң һәммисигә кичигимдин тартип әмәл қилип келиватимән, — деди у.

22 Әйса буни аңлап униңға: — Сәндә йәнә бир иш кәм. Пүткүл мал-мүлқиңни сетип, пулини йоқсулларға үләштүрүп бәргин вә шундақ қилсаң, әрштә гәзнәң болиду; андин келип маңа әгәшкин! — деди. ■

23 Амма у бу гәпни аңлап толиму қайғуға чөмүп кәтти; чүнки у наһайити бай еди.

24 Толиму қайғуға чөмүп кәткәнлигини көргән Әйса: — Мал-дунияси көпләрниң Худаниң падишалиғиға кириши немидөгән тәс-һә! ■ 25 Тәгиниң йиңниниң көзидин өтүши бай адәмниң Худаниң падишалиғиға киришидин асандур! — деди.

26 Буни аңлиғанлар: — Ундақ болса, ким нижатқа еришәлисун? — дейишти.

27 Амма у жававән: — Инсанларға мүмкин болмиған ишлар Худаға мүмкиндур — деди. ■

28 Әнди Петрус: — Мана, биз бар-йөқимизни ташлап саңа әгәштуқ!? — деди. ■

29 У уларға: — Мән силәргә бәрһәк шуни ейтайки, Худаниң падишалиғи үчүн өй-вақ я ата-аниси я қериндашлири я аяли я балилиридин ваз кәчкәнләрниң һәр бири ■ 30 бу заманда буларға көп һәссиләп муйәссәр болиду вә келидиған замандиму мәңгүлүк һаятқа еришмәй қалмайду. — деди. ■

Әйсаниң өз өлүмини йәнә бир қетим алдин-ала ейтиши

Мат. 20:17-19; Мар. 10:32-34

31 Андин у он иккәйләнни өз йениға елип уларға мундақ деди: — Мана, биз һазир Йерусалимға чиқиватимиз вә пәйғәмбәрләрниң Инсаногли тоғрисида пүткәнлириниң һәммишу шу йәрдә әмәлгә ашурулиду. ■ 32 Чүнки у ят әлләрниң қолиға тапшурулиду вә улар уни мәсқирә қилип, харлайду, униң үстигә түкүриду; □ ■ 33 улар уни қамчилиғандин кейин өлтүрүветиду; вә у үчинчи күни қайта тирилиду, — деди.

34 Бирақ улар бу сөзләрдин һеч немини чүшәнмиди. Бу сөзниң мәнәси улардин йошурулған болуп, униң немә ейтқинини биләлмәй қалди. □

□ **18:18** «Мәлум бир һөкүмдар» — «һөкүмдар» — Рим һөкүмити тәрипидин бекитилгән Йәһудий «һаким». «мәңгүлүк һаятқа варис болмақ үчүн немә ишни қилишим керәк?» — грек тилида «немә ишни қилишим керәк?» дегән сөз мәлум бир ишни бирла қетим қилиши билдүриду. ■ **18:18** Мат. 19:16; Мар. 10:17. ■ **18:20** Мис. 20:12-16; Қан. 5:17-20; Рим. 13:9; Әф. 6:2; Кол. 3:20. ■ **18:22** Мат. 6:19; 19:21; 1Тим. 6:19. ■ **18:24** Пәнд. 11:28; Мат. 19:23; Мар. 10:23. ■ **18:27** Аюп 42:2; Йәр. 32:17; Зәк. 8:6; Луқа 1:37. ■ **18:28** Мат. 4:20; 19:27; Мар. 10:28; Луқа 5:11. ■ **18:29** Қан. 33:9. ■ **18:30** Аюп 42:12. ■ **18:31** Зәб. 21; Йәш. 53:7; Мат. 16:21; 17:22; 20:17; Мар. 8:31; 9:31; 10:32; Луқа 9:22; 24:7. □ **18:32** «Инсаногли» ят әлләрниң қолиға тапшурулиду — «тапшурулиду» дегәнниң «сатқунлуқ қилиниду» дегән иккинчи мәнәсиму бар. ■ **18:32** Мат. 27:2; Луқа 23:1; Юһ. 18:28; Рос. 3:13. □ **18:34** «Бу сөзниң мәнәси улардин йошурулған болуп...» — кимниң тәрипидин йошурулғанлиқ ейтлмайду. Шәйтән тәрипидинму, яки Худа тәрипидинму? Яки пәкәт өз галлиғи тәрипидинму? Бу қетим сөзниң мәзуни илгәрки қетимдики сөзлиригә охшаш еди (9:45). Бизниңчә йошурғучи Шәйтән, лекин Худа Шәйтәнниң алдишиға йол қоюши билән, уларниң чүшәнмәслиги арқилиқ өз шан-шәривини теһиму рошән қилмақчи болди. «Қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз.

Әйсаниң қаригу тиләмчини сақайтиши

Мат. 20:29-34; Мар. 10:46-52

35 Вә шундақ иш болдики, у Йерихо шәһиригә йеқинлашқанда, бир кор киши йолниң бойда олтирип тиләмчилик қиливататти. □ ■ 36 У көпчиликниң өтүп кетиватқанлиғини аңлап: — Немә иш болғанду? — дәп сориди. 37 Хәқ униңға: — Насарәтлик Әйса бу йәрдин өтүп кетиватиду, — дәп хәвәр бәрди.

38 — И Давутниң оғли Әйса, маңа рәһим қилғайсән! — дәп вақирап кәтти у. □

39 Вә Әйсаниң алдида меңиватқанлар уни: — Шүк олтар! дәп әйипләшти. Бирақ у: — И Давутниң оғли, маңа рәһим қилғайсән! — дәп техиму қаттиқ вақириди.

40 Әйса қедимини тохтитип, уни алдиға башлап келишни буйруди. Қаригу униңға йеқин кәлгәндә у униңдин: 41 — Сән мени немә қилип бәр, дәйсән? — дәп сориди. — И Рәббим, қайта көридиған болсамиди! — деди у.

42 Әйса униңға: — Көридиған болгин! Етиқатиң сени сақайтти, — деди.

43 Вә униң көзи шуан ечилди; у Әйсаға әгишип, йол бойи Худани улуклап маңди. Вә барлиқ халайиқму буни көрүп Худаға мәдһийә оқуди.

19

Әйса билән Закай

1 У Йерихо шәһиригә кирип униңдин өтүп кетивататти. 2 Мана шу йәрдә Закай исимлиқ бир киши бар еди. У «баш бажғир» болуп, интайин бай еди. □ 3 У Әйсаниң қандақ адәм екәнлиғини көрүшкә пурсәт издәвататти, лекин бойи пакар болғачқа, хәлиқниң толиғиғини уни көрәлмәйтти. 4 Шуңа у алди тәрәпкә жүгрүрүп берип, уни көрүш үчүн бир түп үжмә дәриғигә ямишип чиқти; чүнки Әйса у йол билән өтәтти. 5 Вә Әйса у йәргә кәлгәндә жуқуриға қарап уни көрүп униңға: — Закай, чапсан чүшкин! Чүнки мән бүгүн сениң өйүндә қонушум керәк, — деди.

6 У алдирап чүшүп, хошаллиқ билән уни өйидә меһман қилди. 7 Бу ишни көргән халайиқниң һәммиси: У гунакар кишиниңкидә қонғили кирип кәтти! — дәп ғотулдишип кәтти. □

8 Лекин Закай орнидин туруп Рәбгә: — И Рәббим, мана, мүлкүмниң йеримини йоқсуларға беримән; әгәр бирәвни ялғандин шикайәт қилип униңдин бир немә үндүрүвалған болсам биригә төртни қайтуримән, — деди.

9 Буниң билән Әйса униңға қарап: — Бүгүн нижат бу өйгә кирди. Чүнки бу киши һәм Ибраһимниң оғлидур! □ ■ 10 Чүнки Инсаноғли езип кәткәнләрни издәп қутқузғили кәлди, — деди. ■

□ **18:35** «Йерихо шәһиригә йеқинлашқанда» — Матта бу вақиәни баян қилғанда («Мат.» 20:29) «Йериходин чиққанда» дәйди. Әмәлиятта шу вақитта икки «Йерихо шәһири» бар еди, худди Қәшқәрдики «Йеңи шәһәр» вә «кона шәһәр»ләрдәк. ■ **18:35** Мат. 20:29; Мар. 10:46. □ **18:38** «И Давутниң оғли Әйса,...» — «Давутниң оғли» Мәсһни көрситиду (пәйғәмбарләрниң бешарәтлири бойичә Мәсһ падиша Давутниң әвлади болатти).

□ **19:2** «шу йәрдә Закай исимлиқ бир киши бар еди» — ибраний тилидики «Закай» грек тилида «Закеус» дәп тәләппуз қилиниду. □ **19:7** «Бу ишни көргән халайиқниң һәммиси: У гунакар кишиниңкидә қонғили кирип кәтти!» — дәп ғотулдишип кәтти» — халайиқниң нарази болуп һәйран қалғанлиғи әжәблинәрлик әмәс. Чүнки бажғирларниң һәммиси дегидәк алдамчи, «баш бажғир» техиму шундақ болуши керәк еди. □ **19:9** «Бүгүн нижат бу өйгә кирди» — «Йәш.» 46:13; 51:5, 6; 56:1ни көрүң. «Чүнки бу киши һәм Ибраһимниң оғлидур!» — «Ибраһимниң бир оғлидур» мошу йәрдә дегән мәнаси, у етиқат йолида Ибраһимға «пәрзәнт болған», роһий жәһатта Ибраһимни үлгә қилип һәқиқий һаятқа еришкән. ■ **19:9** Лука 13:16. ■ **19:10** Мат. 10:6; 15:24; 18:11; Рос. 13:46.

Садақәтлик болушниң лазимлиги

Мат. 25:14-30

11 Халайиқ бу сөзләрни тиңшаватқанда у йәнә сөз қилип бир тәмсилни қошуп ейтти. Чүнки у Йерусалимға йеқинлашқан еди вә улар: «Худаниң падишалиғи дәрһал намайән болидиғу!» — дәп ойлашқан еди. □ 12 Шуңа у мундақ деди: Бир ақсүнәк падишалиқ тәхтигә еришип келиш үчүн жирақ бир жутқа қарап йолға чиқипту. ■ 13 *Авал* у өзиниң он қулини чақирип, уларға он тиллани үләштүрүп берип: «Мән қайтип кәлгичә буниң билән оқәт қилиңлар» — дәпту. □ 14 Бирақ өз жут пухрәлири униңға өч болғачқа, кәйнидин әлчиләрни әвәтип: «Бу кишиниң үстимизгә падиша болушни халимаймиз!» дәпту. □

15 Вә у падишалиқ мәнсивигә еришип қайтип кәлгәндә шундақ болдики, һәр бириниң тижарәт билән қанчә пайда тапқинини билмәкчи болуп, пулини тапшурған хелиқи куллирини өз алдиға чақиртипту. 16 Вә авалқиси келип: «И ғојам, сили бәргән тилла он тилла пайда қилди» дәпту. 17 «Ярайсән, әй яхши қул! Сән кичиккинә ишта ишәшлик чиққанлиғиң үчүн он шәһәргә һаким болғин» — дәпту ғојайин униңға. 18 Иккинчиси келип: «И ғојам, сили бәргән тилла бәш тилла пайда қилди» дәпту. 19 Ғојайин униңға һәм: «Сән һәм бәш шәһәргә һаким болғин» дәпту.

20 Лекин йәнә бириси келип: «И ғојам, мана сили бәргән тилла! Буни яғлиққа чигип бир жайда қоюп сақлидим. 21 Чүнки сили қаттиқ адәм экәнла, сили аманәт қилимғанлиридин пайда үндүрүп, өзлири теримғанлиридин һосул жиғила. Шуниң үчүн силидин қорқтум» дәпту. □

22 Амма ғојайини униңға: «Әй әски қул, саңа өз ағзиндин чиққан сөзлириң бойичә һөкүм қилай. Сән мениң аманәт қилмай үндүрүвалидиған, теримай туруп жиғивалидиған қаттиқ адәм экәнлигимни билип туруп, ■ 23 немә үчүн мениң пулумни ғәзничиләргә аманәт қоймидиң? Мән қайтип кәлгәндә, уни өсүми билән алмасмидим?» — дәпту. 24 Андин у йенидикиләргә: «Униңдики тиллани елип он тилла тапқан қулға бериңлар!» дәп буйрупту. 25 Улар униңға: «И ғоја, униң он тилласи турса!» — дәптикән, 26 *һојайин йәнә мундақ дәпту*: «— Чүнки мән силәргә шуни ейтәйки, кимдә бар болса, униңға техиму көп берилиду; амма кимдә йоқ болса, һәтта униңда бар болғанлириму униңдин мәрһум қилиниду. □ ■ 27 Әнди үстигә падиша болуп һөкүм сүрүшүмини

□ 19:11 «*халайиқ*: «Худаниң падишалиғи дәрһал намайән болидиғу!» — дәп ойлашқан еди» — халайиқ (1) Әйсаниң яратқан көп мөжизилирини көрүп кәлгән еди; (2) Йәһудий рәһбарләр вә чоңлириниң Әйсаға қарши чиққанлиғини биләтти; (3) шуңа улар: У Йерусалимға йетип барғанда чоқум бу роһий дүшмәнләрни, шундақла «вәтәнимизни ишғал қилған Рим империйәсидики рәзил қапирларни йоқитип, Худаниң падишалиғини бәрпа қилиду, дәп ойлиши мүмкин еди. ■ 19:12 Мат. 25:14; Мар. 13:34.

□ 19:13 «... У өзиниң он қулини чақирип, уларға он тиллани үләштүрүп берип...» — «тилла» грек тилида «мина». Бу пул бир ишчиниң үч-төрт айлық һәққигә баравәр еди. □ 19:14 «*бирақ өз жут пухрәлири униңға өч болғачқа, кәйнидин әлчиләрни әвәтип: «бу кишиниң үстимизгә падиша болушни халимаймиз!» дәпту*» — бу тәмсилдики падиша «бүйүк һерод»қа охшап кетиду; «бүйүк һерод» миладийәдин илгәрки 40-жилида Йәһудийәниң падишалиғиға егә болуш үчүн Римға барди; лекин Израиллар униңға қарши чиққачқа, пәқәт 37-жилида падиша болди. Униңдин кейинки «һерод Арқелаус»ниң тарихиму униңға охшишип кетиду. □ 19:21 «*сили аманәт қилмғанлиридин пайда үндүрүп,...*» — «аманәт қилиш» мошу йәрдә грек тилида адәттә пулни банкаға салғанлиқни көрситиду.

Башқа бир хил тәржимис: «сили салмғанлирини жиғип елип,...». ■ 19:22 2Сам. 1:16; Мат. 12:37.

□ 19:26 «*кимдә бар болса, униңға техиму көп берилиду...*» — «бу әһмийәтлик сөз «Мат.» 13:12, 25:29 вә «Мар.» 4:25диму тепилиду. Бу «бар болса» немини көрситиду? Шүбһисизки, әбәдий әһмийәтлик бирәр нәрса болса керәк, бу чоқум иман-ишәшни өз ичигә алиду. Биз өзимизгә «әбәдий әһмийәтлик» һәр бир немә болуши үчүн пәқәт Мәсһидинла тапалаймиз, әлвәттә. ■ 19:26 Мат. 13:12; 25:29; Мар. 4:25; Лука 8:18.

халимиған дүшмәнлиримни болса, уларни кэлтүрүп, мениң алдимда қәтл қилиңлар».

Әйсаниң тәнтәнә билән Йерусалимға кириши
Мат. 21:1-11; Мар. 11:1-11; Юһ. 12:12-19

28 У бу ишларни ейтқандин кейин, Йерусалимға чиқишқа алдига қарап маңди.

□ 29 Вә шундақ болдики, у Зейтун тегиңиң етигидики Бәйт-Фаги вә Бәйт-Ания йезилириға йеқин болгинидә, икки мухлисиға мунуларни тапилап алдин әвәтти:

■ 30 — Силәр удулуңлардики йезиға бериңлар. У йәргә кирипла һеч адәм балиси минип бақмиған, бағлақлиқ бир тәхәйни көрисиләр. Уни йешип бу йәргә йетиләп келиңлар. □ 31 Әгәр бириси силәрдин: «Немишкә буни йешисиләр?» дөп сорап қалса, силәр униңға: «Рәбниң буниңға һажити чүшти» — дәңлар.

32 Шуниң билән әвәтилгәнләр беривиди, иш дәл у уларға ейтқандәк болди.

33 Улар тәхәйни йешиватқанда, униң егилири улардин: — Тәхәйни немишкә йешисиләр? — дөп сориди.

34 Улар: — Рәбниң униңға һажити чүшти, — деди.

35 Улар уни Әйсаниң алдига йетиләп кәлди; вә йепинча-чапанлирини тәхәйниң үстигә селип, Әйсани йөләп үстигә миндүрди. ■ 36 У кетип барғинида, хәлиқләр йепинча-чапанлирини йолға паяндаз қилип салди. 37-38 Вә у Зейтун тегиңин чүшүш йолиға йеқинлашқинида, пүткүл мухлислар жамаити шатлинип, өз көзи билән көргән күдрәтлик мөжизиләр үчүн авазини көтирип: «Пәрвәрдигарниң намида кәлгән падиша мубарәктур! Асманларда тинич-енақлиқ тикләнгәй, әршиәлада шан-шәрәп аян болғай!» дөп товлишип Худаға мәдһийә оқушқа башлиди. □ ■

39 Лекин топниң ичидә бәзи Пәрисийләр униңға: — Әй устаз, мухлислириңға мошу гәплири үчүн тәнбиһ бәр! — дейишти.

40 Бирақ у уларға жававән: — Силәргә шуни ейтайки, булар жим турған болса, һәтта бу ташларму чуқан селишқан болатти, — деди. ■

Әйсаниң Йерусалим үчүн қайғуруп жиглиши

41 Әнди у шәһәргә йеқинлишип уни көрүп, униң үчүн жиғлап мундақ деди:

42 — *И Йерусалим!* Сән бүгүн, бу күнүңдә, теч-аманлиғиң үчүн немә керәк болғинини билсәң еди! Кашки, бу ишлар һазир көзлириңдин йошурундур.

□ 19:28 «у... алдига қарап маңди» —яки «мухлислар алдида маңди» яки «топниң алдида маңди».

■ 19:29 Мат. 21:1; Мар. 11:1. □ 19:30 «...һеч адәм балиси минип бақмиған, бағлақлиқ бир тәхәйни көрисиләр» — «һеч адәм балиси минип бақмиған бир тәхәй»гә аварисиз миниш адәттә мүмкин әмәс, әлвәттә. ■ 19:35 Юһ. 12:14. □ 19:37-38 «Пәрвәрдигарниң намида кәлгән падиша мубарәктур!» — «Зәб.» 117:38. Асманларда тинич-енақлиқ тикләнгәй, әршиәлада шан-шәрәп аян болғай!» — мошу сөзләрни «Луқа» 2:14дики сөзләр билән селиштурушқа болиду. «Асманларда тинич-енақлиқ болғай» дегән сөз интайин сирлиқ гәптур: пикримизчә, бу сөзниң мәнаси балким: —

(1) Худаниң инсанлар билән яраштурулғанлиғидин чиққан енақлиқ әрштә билиниду («Әф.» 2:1-6. 14ни көрүң); (2) Мәсиһниң өлүми билән Шәйтаниң әршкә чиқип, Худаниң намини һақарәтләп, униң үстидин ялған әрз-шйкайәт қилиш йоли мутләқ түгитилиду (мәсилән, «Аюп» 1:6-12, 2:1-6, «Ибр.» 9:23ни көрүң). «пүткүл мухлислар жамаити шатлинип... Асманларда тинич-енақлиқ тикләнгәй, әршиәлада шан-шәрәп аян болғай!» дөп товлишип Худаға мәдһийә оқушқа башлиди» — улар жақалайдиған иш — биз әгәшкән бу Насарәтлик Әйса дәл Худа әвәткән Мәсиһ-Қутқузғучи, Йәһудийларниң, шундақла пүткүн жаһанниң Падишасидур. Шуниң билән бу күрни, Худаниң Өз хәлқи болған Йәһудийларға очуқ һалда: «У, мана Мән силәргә әвәткән Қутқузғучиңлар вә Падишасиңлардур — уни қобул қиламсиләр?» дөп етиқат қилиш пурситини бәргән күн дейишкә болиду. ■ 19:37-38 Зәб. 117:26; Луқа 2:14; Әф. 2:14. ■ 19:40 һаб. 2:11.

43 Чүнки шундақ күнләр бешиңға келидуки, дүшмәнлириң әтрапиңни қаша-истийһкам билән қоршап сени қамап төрт тәрәптин қистайду. 44 Улар сени вә сепилиңниң ичиндики балилириңни йәр билән йәксән қилип, һәтта ташни ташниң устидиму қалдурмайду; чүнки Худаниң сени йоқлиған пәйтини биллип йәтмидиң. □ ■

Әйсаниң ибадәтханини тазилиши
Мат. 21:12-17; Мар. 11:15-19; Юһ. 2:13-22

45 Вә у ибадәтхана һойлилириға кирип, у йәрдә елим-сетим қиливатқанларни һайдап чиқирип, 46 уларға: — Муқәддәс язмиларда: «Мениң өйүм дуа-тилавәтхана болиду» дәп пүтүлгән болсиму, лекин силәр уни «булаңчиларниң угиси» қиливалдиңлар! — деди. □ ■

47 Шу вақитларда у һәр күни ибадәтханида тәлим берәтти. Баш каһинлар, Тәврат устазлири вә жут чоңлири уни йоқитишқа амал издиди. ■ 48 Лекин улар қандақ қол селишни билмәйтти, чүнки барлиқ хәлиқ униң сөзини тиңшаш үчүн униңға қаттиқ йепишқан еди.

20

Асмандики һоқуқ
Мат. 21:23-27; Мар. 11:27-33

1 Вә шу күнләрдин бир күни у ибадәтханиниң һойлилирида хәлиқкә тәлим берип хуш хәвәрни елан қиливатқанда, баш каһинлар вә Тәврат устазлири билән ақсақаллар униң алдиға келип униңдин: ■ 2 — Бизгә ейтқин: Сән қиливатқан бу ишларни қайси һоқуққа асасән қиливатисән? Саңа бу һоқуқни ким бәргән? — дәп сориди.

3 У уларға жавап берип: — Мәнму силәрдин бир ишни сорай; силәр маңа ейтип бериңларчу, 4 — Йәһя жүргүзгән чөмүлдүрүш әрштинму, яки инсанлардинму? — дәп сориди.

5 Улар өз ара мулаһизә қилишип:

— Әгәр «Әрштин кәлгән» десәк, у бизгә: «Ундақта, силәр немә үчүн Йәһяга ишәнмидиңлар?» дәйду. □ 6 Әгәр: «Инсанлардин кәлгән» десәк, бу барлиқ халайиқ бизни чалма-кесәк қилип өлтүриду. Чүнки улар Йәһяниң пәйғәмбәр экәнлигигә ишәндүрүлгән, — дейишти.

7 Вә улар: — Униң һоқуқиниң қәйәрдин кәлгәнлигини билмәймиз, — дәп жавап беришти.

8 Әйса уларға: — Ундақта, мәнму бу ишларни қайси һоқуққа асасән қиливатқанлиғимни ейтмаймән, — деди.

□ 19:44 «Худаниң сени йоқлиған пәйти» — демәк, Худа йеқин келип шапаәт көрсәткән пәйт. Мошу әйәтләрдә Мәсиһ римлиқларниң миладийә 70-жили Йерусалимни қоршивелип ишғал қилидиғанлиғини алдин-ала ейтип бешарәт бериду. ■ 19:44 1Пад. 9:7, 8; Мик. 3:12; Мат. 24:1, 2; Мар. 13:2; Лука 21:6. □ 19:46 «Мениң өйүм дуа-тилавәтхана болиду» дәп пүтүлгән болсиму, лекин силәр уни «булаңчиларниң угиси» — «Йәш.» 56:7, «Йәр.» 7:11ни көрүң. ■ 19:46 1Пад. 8:29; Йәш. 56:7; Йәр. 7:11; Мат. 21:13; Мар. 11:17. ■ 19:47 Мар. 11:18; Юһ. 7:19; 8:37. ■ 20:1 Мат. 21:23; Мар. 11:27; Рос. 4:7; 7:27. □ 20:5 «Әгәр «Әрштин кәлгән» десәк, у бизгә: «Ундақта, силәр немә үчүн Йәһяга ишәнмидиңлар?» — мошу диний әрбабларниң һәммиси Йәһя пәйғәмбәрниң йәткүзгән хәвиригә жававән: «Бизгә товва қилиш керәк эмәс» дегән вә Йәһя «мениң кәйнимдә келидигән» дәп көрсәткән Мәсиһниң келишигә ишәнмәй, униң чөмүлдүрүшини рәт қилған еди, әлвәттә.

Рәзил иҗарикәшләр һәққидики тәмсил
Мат. 21:33-46; Мар. 12:1-12

⁹ У халайыққа муну тәмсилни сөzlәшкә башлиди: — «Бир киши бир үзүмзарлик бәрпа қилип, уни бағвәнләргә иҗаригә берип, өзи яқа жутқа берип у йәрдә узун вақит турупту. ■ ¹⁰ Үзүмләрни жиғидиган мәзгил кәлгәндә бағвәнләрниң үзүмзарлиқтики мевидин униңға беришкә қуллиридин бирини улариниң йениғә әвәтипту. Лекин бағвәнләр уни уруп-думбалап куруқ қол яндуруветипту.

¹¹ У йәнә башқа бир қулни әвәтипту. Лекин улар униму думбалап, харлап, йәнә куруқ қол қайтуруветипту. ¹² У йәнә үчинчисини әвәтипту; улар униму уруп яриландуруп, талаға һайдап чиқириветипту. ¹³ Ахирда үзүмзарлиқниң ғоҗайини: «Қандақ қилсам болар? Сөйүмлүк оғлумни әвәтәй; улар уни көрсә, һеч болмиғанда униң һөрмитини қилар?» дәпту. ¹⁴ Бирақ бағвәнләр униң оғлини көрүп бир-бири билән мәслиһәтлишип: «Бу болса мирасхор; келиңлар, уни җайливетәйли, андин мирас бизниңки болиду» дейишипту. ■ ¹⁵ Шуниң билән улар уни үзүмзарлиқниң сиртиға ачиқип өлтүрүветипту. Әнди бундақ әһвалда үзүмзарлиқниң ғоҗайини уларни қандақ қилиду? □ ¹⁶ У келип у бағвәнләрни йоқитип үзүмзарлиқни башқиларға тапшуриду.

Халайық буни аңлап: — Бундақ ишлар һәргиз болмисун! — дейишти. □

¹⁷ Лекин у уларға көзлирини тикип мундақ деди:

— Ундақ болса, муқәддәс язмиларда «Тамчилар ташливәткән таш болса, Бужәк теши болуп тикләнди» дәп йезилған сөз зади немини көрситиду? □ ■

¹⁸ Бу «таш»қа жиқилған киши парә-парә болуп кетиду; лекин бу таш һәр кимниң үстигә чүсә, уни кукум-талқан қиливетиду. □ ■

«Баҗ тапшурамдуқ?» дегән қилтақ
Мат. 22:15-22; Мар. 12:13-17

¹⁹ Баш каһинлар вә Тәврат устазлири униң бу тәмсили өзлиригә қаритип ейтқанлиғини билип шу һаман униңға қол селиш йолини издиди; лекин улар халайықтин қорқушти. ²⁰ Шуңа улар униң кәйнидин марап, уни Рим валийисиниң һөкүмранлиғида сораққа тартишқа тапшуруш үчүн бир нәччә адәмләрни сетивелип, соқунуп киришкә әвәтти. Улар сәмимий қияпәткә киривелип, униң сөзидин йочуқ издәп жүрәтти. □ ■ ²¹ Улар униңға мундақ соал қойди: — Әй устаз, силини дурус сөз қилидиган вә дурус тәлим беридиган, һеч қандақ адәмниң йүз-хатирисини қәтғий қилмайдиған, бәлки Худаниң йолини

■ **20:9** Зәб. 79:9-10; Йәш. 5:1; Йәр. 2:21; 12:10; Мат. 21:33; Мар. 12:1. ■ **20:14** Яр. 37:18; Зәб. 2:1, 8; Мат. 26:3; 27:1; Юһ. 11:53; Ибр. 1:2. □ **20:15** «Шуниң билән улар уни үзүмзарлиқниң сиртиға ачиқип өлтүрүветипту» — бу Мәсиһниң Йерусалимниң сиртиға елип чиқилип кресткә миқлиндиғанлиғиға бир бешарәт. □ **20:16** «**Үзүмзарлиқниң ғоҗайини** келип у бағвәнләрни йоқитип үзүмзарлиқни башқиларға тапшуриду» — бу сөзүм бешарәт, әлвәттә.

□ **20:17** «Тамчилар ташливәткән таш болса, бужәк теши болуп тикләнди» — «Зәб.» 117:22. «Бужәк теши» болса һәр қандақ имарәттиң улидики әң муһим уюлаш болуп, һул селинғанда биринчи болуп қоюлидиган таштур. Йәһудий каттивашлар һаятиниң бужәк теши болған Мәсиһни ташливәтмәкчи еди, вә дәрвәкә ташливәтти. ■ **20:17** Зәб. 117:22; Йәш. 8:14; 28:16; Мат. 21:42; Мар. 12:10; Рос. 4:11; Рим. 9:33; 1Пет. 2:4, 7. □ **20:18** «Бу «таш»қа жиқилған киши парә-парә болуп кетиду; лекин бу таш һәр кимниң үстигә чүсә, уни кукум-талқан қиливетиду» — «таш» болса Мәсиһ өзи, әлвәттә. 17-әйәтни көрүң. Әйсаниң бу сөзи тоғрилиқ «Матта»ға берилигән «қошумчә сөз»имиздики ««Зәб.» 117:22 тоғрилиқ» мәзмунни көрүң. ■ **20:18** Йәш. 8:15; Дан. 2:34; Зәк. 12:3. □ **20:20** «улар сәмимий қияпәткә киривелип,...» — «сәмимий» грек тилида «һәққаний» дегән сөз билән ипадилиниду. ■ **20:20** Мат. 22:16; Мар. 12:13.

садиқлиқ билән үгитип келиватқан адәм дәп билимиз. ²² Рим императори Қәйсәргә баж-селиқ тапшуруш Тәврат қануниға уйғунму-йоқ?» □

²³ Амма у уларниң һейлисини көрүп йетип уларға: — Немишкә мени синимақчисиләр? □ ²⁴ Маңа бир күмүч динар көрситиңлар. Буниң үстидики сүрәт вә нам-исим кимниң? — деди. Улар униңға: Қәйсәрниңки, — деди. □

²⁵ Вә у уларға: — Ундақ болса, Қәйсәрниң һәққини Қәйсәргә, Худаниң һәққини Худаға тапшуруңлар, — деди. □ ²⁶ Улар халайиқниң алдида униң сөзлиридин уни тутувалғидәк һеч қандақ йочуқ тапалмиди. Улар униң бу жававиға һәйрануһәс болуп, зувани тутулди.

Тирилишкә мунасивәтлик мәсилә
Мат. 22:23-33; Мар. 12:18-27

²⁷ Вә «өлгәнләр тирилмәйду» дәп инкар қилидиған Садуқийларниң бәзилири униң алдиға келип соал қоюп мундақ деди: □ ■

²⁸ — Устаз, Муса пәйгәмбәр Тәвратта бизгә: «Аяли бар, амма пәрзәнт көрмигән киши өлүп кәтсә, өлгүчиниң ақа яки иниси тул қалған йәңгисини әмригә елип, қериндиши үчүн нәсил қалдуруши керәк» — дәп язған. □ ■

²⁹ Әнди йәттә ака-ука бар еди. Чоңи өйләнгәндин кейин пәрзәнт көрмәй аләмдин өтті. ³⁰ Иккинчи қериндиши аялини әмригә елип, пәрзәнт көрмәй аләмдин өтті. □ ³¹ Андин үчинчиси уни алди; шундақ қилип, йәттиси уни әмригә елип пәрзәнт көрмәй өлди. ³² һәммисидин кейин аялму өлди.

³³ Әнди тирилиш күнидә бу аял уларниң қайсисиниңки болар? Чүнки йәттиси уни хотунлуққа алған-дә?! □

³⁴ Әйса уларға мундақ жавап бәрди:

— Бу аләмниң пәрзәнтлири өйлиниду, ятлик болиду. □ ³⁵ Лекин у аләмдин несивә болушқа, шундақла өлүкләрдин тирилишкә лайиқ саналғанлар

□ **20:22** «Рим императори Қәйсәр...» — Римниң һәр бир императориға «Қәйсәр» дегән нам-унван берәләтти; мәсилән Қәйсәр Августус, Қәйсәр Юлиус, Қәйсәр Тибериус қатарлиқлар. «Рим императори Қәйсәргә баж-селиқ тапшуруш Тәврат қануниға уйғунму-йоқ?» — әйни вақитта, Йәһудийлар римлиқларниң зулими астида яшаватқан еди. Әгәр Әйса: «Рим императориға баж тапшуруш тоғра» деса, бу гәптин азатлиқни истигән кишиләр уни «Маңа таза бир ялақчи, хаин екән» дәп тилишәтти. «Баж тапшурмаслик керәк» дегән болса, у Рим империйәсигә қарши чиққан болатти; андин улар уни Рим валийисига әрз қилған болатти. Улар мошундақ соалларни сораш арқилиқ Әйсани гәпидин тутувелип, римлиқларниң қолиға тапшуруп, униңға зиянкәшлик қилмақчи болушқан. □ **20:23** «Немишкә мени синимақчисиләр?» — мошу сөzlәр бәзи кона көчүрмиләрдә тепилмайдү. □ **20:24** «Маңа бир күмүч динар көрситиңлар» — «бир күмүч динар» грек тилида «бир динариус», Рим империйәсиниң пул бирлиги. Мошундақ пулниң йүзидә «адәмниң сүрити» көрситилгән болғачқа, Йәһудий моллилар мундақ пулни «муқәддәс ибадәтхана»ға елип киришини мәнзий қилған еди. Бир динар тәхминән бир адәмниң күнлүк иш һәққи болатти. □ **20:25** «Қәйсәрниң һәққини Қәйсәргә, Худаниң һәққини Худаға тапшуруңлар» — Қәйсәргә Қәйсәрниң һәққи (униң сүрити болған нәрәсә)ни тапшуруңлар — демәк, баж төләш керәк. Амма қандақ нәрәсә үстидә «Худаниң сүрити» бар? Инсан өзи «Худаниң сүрити» болуп, биз пүтүнимизни Худаға тапшуримиз керәктүр («Яр.» 1:26-27ни көрүң). ■ **20:25** Мат. 17:25; 22:21; Рим. 13:7. □ **20:27** «Садуқийлар» — бу диний мәнзәп тоғрилиқ «Мат.» 16:1дики изаһатни вә «Тәбирләр»ни көрүң. ■ **20:27** Мат. 22:23; Мар. 12:18; Рос. 23:8. □ **20:28** «Аяли бар, амма пәрзәнт көрмигән киши өлүп кәтсә, өлгүчиниң ақа яки иниси тул қалған йәңгисини әмригә елип, қериндиши үчүн нәсил қалдуруши керәк» — «Қан.» 25:5. ■ **20:28** Қан. 25:5-6. □ **20:30** «Иккинчи қериндиши аялини әмригә елип, пәрзәнт көрмәй аләмдин өтті» — бәзи кона көчүрмиләрдә «аялини әмригә елип, пәрзәнт көрмәй аләмдин өтті» дегән сөз тепилмай, пақәт «Иккинчи...» дейлиди. □ **20:34** «бу аләмниң пәрзәнтлири...» — грек тилида «бу заманниң оғуллири...».

өйләнмәйду, ятлик болмайду. □ ³⁶ Чүнки улар йәнә өлмәйду, пәришиләргә охшаш болиду; «өлүмдин тирилиштин туғулған пәрзәнтләр» болғачқа, улар Худаниң оғуллириду.■

³⁷ Әнди өлгәнләрниң тирилдүрүлүшини һәтта Муса пәйгәмбәр өзиму аян қилған; чүнки Тәвраттики «тикәнлик» дегән вақиәниң хатирисидә у Пәрвәрдигарни: «Ибраһимниң Худаси, Ишақниң Худаси вә Якупниң Худаси» дәп баян қилған.

□ ■ ³⁸ У өлүкләрниң Худаси әмәс, бәлки тирикләрниң Худасидур; чүнки униңға нисбәтән һәммәйлән тириктур! □

³⁹ Шуниң билән Тәврат устазлиридин бир қанчиси баһа берип: — Устаз, яхши ейттин, — деди. ⁴⁰ Чүнки улардин һеч ким йәнә униңдин соал сорашқа жүрғәт қилалмиди.

Қутқузучи-Мәсиһ — Давутниң оғли һәм Рәбби
Мат. 22:41-46; Мар. 12:35-37

⁴¹ Әнди у уларға соал қойди: — Кишиләр Мәсиһни қандақсигә Давутниң оғли дәйду? ■ ⁴²⁻⁴³ Чүнки Давут өзи Зәбурда: Пәрвәрдигар мениң Рәббимгә ейттики:

«Мән сениң дүшмәнлириңни тәхтипәриң қилғичә,
 Мениң оң йенимда олтарғин!» — дегәнғу? □ ■

⁴⁴ Амма Давут уни «Рәббим» дәп қақирған йәрдә, ундақта у қандақму униң оғли болиду?

Әйсаниң Тәврат устазлирини әйиплиши
Мат. 23:1-36; Мар. 12:38-40; Лука 11:37-54

⁴⁵ Вә барлиқ халайиқ кулақ селип аңлаватқанда, у мухлислириға мундақ деди: — ⁴⁶ — Тәврат устазлиридин хошияр болуңлар. Улар узун тонларни кийивалған һалда ғадийип жүрүшкә, базарларда кишиләрниң уларға болған саламлириға, синагогларда алдинқи орунларда, зияпәтләрдиму төрдә олтиришқа амрақ келиду. □ ■ ⁴⁷ Улар тул аялларниң барлиқ өй-бесатлирини йәвалиду вә көз-көз қилип ялғандин узундин-узун дуалар қилиду. Уларниң тартидиган җазаси техиму еғир болиду!■

□ **20:35** «... өлүкләрдин тириликкә лайиқ саналғанлар...» — «өлгәнләрдин тирилиш» дегәнлик қизик ибарә булуп, һәммә адем охшаш вақитта тирилмәйдиганлиғини көрситиду. Биринчи тирилиш һаққаниларниңки, иккинчи тирилиш етиқатсизларниңки болиду. Бу һәқиқәт «Вәһий» 20-бапта көрүниду.

■ **20:36** 1Юһа. 3:2. □ **20:37** «Ибраһимниң Худаси, Ишақниң Худаси вә Якупниң Худаси» — «Мис.» 3:6ни көрүң. ■ **20:37** Мис. 3:6; Рос. 7:32; Ибр. 11:16. □ **20:38** «чүнки униңға нисбәтән һәммәйлән тириктур!» — Бәзи алимлар «буларниң һәммиси» (Ибраһим, Ишақ, Якупларниң һәммиси, демәкчи) униңға нисбәтән тириктур!■ дәп тәржимә қилиду. Бизниңчә «Һәммәйлән» һәр адемниң роһиниң

Худа алдида тирик экәнлиғини көрситиду. «чүнки униңға нисбәтән һәммәйлән тириктур!» — Әйсаниң «тирилиш» тоғрилиқ бу сөзлири «Мат.» 22:32диму тепилиду. «Матта»дики «қошумчә сөз»имизда улар тоғрилиқ азрак шәрһ беримиз. ■ **20:41** Мат. 22:42; Мар. 12:35. □ **20:42-43** «Мән сениң дүшмәнлириңни тәхтипәриң қилғичә, мениң оң йенимда олтарғин!» — «Зәб.» 109:1. ■ **20:42-43** Зәб. 109:1; Рос. 2:34; 1Кор. 15:25; Ибр. 1:13; 10:13. □ **20:46** «...базарларда кишиләрниң уларға болған саламлириға, ... амрақ келиду» — тарих тәтқиқатлириға асасән Йәһудийларниң өз

устазлириға қилған «салам»лирини интайин узун вә мураккәп дәп билемиз. ■ **20:46** Мат. 23:5, 6; Мар. 12:38, 39; Лука 11:43. ■ **20:47** Мат. 23:14; Мар. 12:40; 2Тим. 3:6; Тит. 1:11.

21

Тул аялның сәдиқиси һәммисиниңкидин көп
Мар. 12:41-44

1 У бешини көтирип қаривиди, байларның өз сәдиқилирини ибадәтханидики сәдиқә сандуғиға ташлиғинини көрди. □ ■ 2 У йәнә сандуққа икки тийинни ташлаватқан бир намрат тул аялному көрди. □ 3 Шуниниң билән у: — Мән силәргә бәрһәқ шуни ейтип қояйки, бу намрат тул аялның ташлиғини һәммәйләнниңкидин көптүр. ■ 4 Чүнки уларның һәммиси өзлиринини ашқанлиридин сәдиқә қилип, Худаға атиған садиғиләргә қошуп ташлиди; лекин бу аял намратлиғиға қаримай, өзиниң тирикчилик қилидиғининиң һәммисини сәдиқә қилип ташлиди.

Кәлгүси төғрисидики бешәрәт
Мат. 24:1-14; Мар. 13:1-13

5 Вә бәзиләр ибадәтханиниң нәпис ташлар вә Худаға сунулан һәдийәләр билән қандақ безәлгәнлиги тоғрисида сөзлишивататти. У: ■

6 — Силәр көрүватқан бу барлиқ нәрсиләргә нисбәтән, шу күнләр келидуки, һәтта бир тал ташму таш үстидә қалдурулмай, һәммиси гумран қилиниду, — деди. ■

7 Улар униңдин:

— Устаз, бу дегәнлириң қачан йүз бериду? Бу ишларниң йүз беридиғанлиғини аян қилидиған қандақ аламәт болиду? — дәп сориди.

8 У мундақ деди:

— Аздурулуп кетиштин һези болуңлар. Чүнки тола кишиләр мениң наминни сөтәт: «Мана өзүм шудурмән!» вә «Әшу вақит йеқинлашти!» дәйду. Шуңа уларниң кәйнигә кирмәңлар. □ ■ 9 Силәр уруш вә топилаңларниң хәвирини аңлиған вақтиңлардиму вәһимигә чүшмәңлар; чүнки бу ишларниң авал йүз бериши муқәррәр. Лекин булар, заман ахири йетип кәлди, дегәнлик әмәс.

10 Андин у йәнә мундақ деди:

— Бир милләт йәнә бир милләт билән урушқа чиқиду, бир падишалиқ йәнә бир падишалиқ билән урушқа чиқиду. □ ■ 11 Жай-жайларда шиддәтлик йәр төврәшләр, ачарчиликлар вә бабалар болиду, йәр йүзидә вәһшәтләр вә асманда һәйвәтлик аламәтләр көрүниду. □ 12 Бирақ бу һәр бир вақиәләр йүз бериштин илгири, кишиләр силәргә қол селип тутқун қилиду вә силәргә зиянкәшлик қилип, силәрни синагоғларниң сорақлириға тапшуриду, зинданларға ташлайду; улар мениң намин түпәйлидин силәрни падиша вә һөкүмдарларниң алдиға елип

□ 21:1 «У... байларның өз сәдиқилирини ибадәтханидики сәдиқә сандуғиға ташлиғинини көрди» — «сәдиқә сандуғи» дегән сөз әдәттә грек тилида «ғәзнә»ни көрситиду. Лекин мошу йәрдә ибадәтханидики ғәзнә үчүн сәдиқиләр жиғилидиған жай, бәлким чоң бир сандуқни көрсәтсә керәк. ■ 21:1 2Пад. 12:10; Мар. 12:41. □ 21:2 «У йәнә сандуққа икки тийинни ташлаватқан бир намрат тул аялному көрди» — бу «тийин» (грек тилида «ләптон») «денариус»ниң 1/128и болуп, бир ишләмчиниң бир күнлүк иш һәққи ичидә «алта минут»луқ пулиға баравәр. ■ 21:3 2Кор. 8:12. ■ 21:5 Мат. 24:1; Мар. 13:1. ■ 21:6 1Пад. 9:7; Мик. 3:12; Лука 19:44. □ 21:8 «Мана өзүм шудурмән» — «Мана өзүм Мәсиһдурмән» дегән мәнини билдүриду. «Әшу вақит» — қиямәт күнини көрситиду. ■ 21:8 Йәр. 29:8; Мат. 24:4; Әф. 5:6; Кол. 2:18; 2Тес. 2:2; 1Юһа. 4:1. □ 21:10 «Бир милләт йәнә бир милләт билән урушқа чиқиду, бир падишалиқ йәнә бир падишалиқ билән урушқа чиқиду» — ибраний тилида (шундақла грек тилида) бу ибарә дуня бойичә кеңәйгән урушларни көрситиши мүмкин («Йөш.» 19:2, «Тар.» 15:3-6дә бу турақлик ибарә тоғрилиқ мисаллар бар. ■ 21:10 Йөш. 19:2. □ 21:11 «Йәр йүзидә вәһшәтләр вә асманда һәйвәтлик аламәтләр көрүниду» — грек тилидики әйни тексттә «йәр йүзидә» дегән сөз йок. Бирақ бизниңчә һелиқи «һәйвәтлик аламәтләр» асманда болидиғанлиги тәкситләнгәндин кейин, «вәһшәтләр» болса чоқум «йәр йүзидә» болуши керәк. 25-айәтнму көрүң.

бариду, ■¹³ вә буниң билән уларниң алдида гувалиқ бериш пурситиңлар чиқиду. □
¹⁴ Униң үчүн әрзгә қандақ жавап бериш тоғрисида алдин-ала һеч ойланмаслиққа қалбиңларда қәтғий нийәт қилиңлар. ■¹⁵ Чүнки мән силәргә барлиқ дүшмәнлириңлар рәддийә вә рәт қилалмиғидәк пасаһәтлик тил вә данишмәнлик ата қилимән. ■¹⁶ һәтта ата-ана, ака-ука, уруқ-туққан вә яр-бурадәрлириңларму силәргә хаинлиқ қилип тутуп бериду вә улар араңлардики бәзилириңларни өлтүриду. □ ■¹⁷ Силәр мениң нагим түпәйлидин һәммә адәмниң нәпритигә учрайсиләр. ■¹⁸ һалбуки, бешинлардики бир тал чачму һалак болмайду! ■
¹⁹ Сәвир-чидамлиқ болғиниңларда, жениңларға егә болалайсиләр. □

Йерусалимниң вәйран қилинишидин бешәрәт

Мат. 24:15-21; Мар. 13:14-19

²⁰ — Лекин Йерусалимниң дүшмән қошунлири тәрипидин қоршивелинғанлигини көргиниңларда, униң вәйран болуш вақти йекинлишип қапту, дөп билиңлар. ■
²¹ У чағда Йәһудийә өлкисидә туруватқанлар тағларға қачсун, шәһәр ичидә туруватқанлар униңдин чиқип кәтсун, йезиларда туруватқанлар шәһәргә кирмисун. ²² Чүнки шу чағ «интиқам жазасини тартидиган күнләр» дур; шуниң билән муқәддәс язмиларда барлиқ пүтүлгәнләр әмәлгә ашурулиду. □ ■

²³ Әнди шу күнләрдә һамилдар аяллар вә бала емитидиганларниң һалиға вай! Чүнки бу зиминда еғир қисчилик болиду вә әрштики гәзәп бу хәлиқниң бешигә чүшиду; □ ²⁴ Улар қиличниң бисида жиқитилиду вә тутқун қилинип, барлиқ әлләргә елип кетилиду; «ят әлләрниң вақти» тошқичә, Йерусалим ят әлләрниң аяқ астида қалиду. □ ■

Мәсиһниң келидиғанлиги һәққидә

Мат. 24:29-31; Мар. 13:24-27

■ **21:12** Мат. 10:17; 24:9; Мар. 13:9; Юһ. 16:2; Рос. 4:3; 5:18; 12:4; 16:24; Вәһ. 2:10. □ **21:13** «... буниң билән уларниң алдида гувалиқ бериш пурситиңлар чиқиду» — «гувалиқ бериш» мошу йәрдә хуш хәвәр йәткүзүш, Худаниң ниҷати Рәб Әйса Мәсиһ арқилиқ дуняға кәлди, дөп жақалаштин ибарәт. ■ **21:14** Мат. 10:19; Мар. 13:11. ■ **21:15** Мис. 4:12; Йәш. 54:17; Мат. 10:19; Рос. 6:10. □ **21:16** «хаинлиқ қилип тутуп бериду» — бу бирла сөз билән ипадилиниду. ■ **21:16** Мик. 7:6; Рос. 7:59; 12:2. ■ **21:17** Мат. 10:22; Мар. 13:13. ■ **21:18** 1Сам. 14:45; 2Сам. 14:11; 1Пад. 1:52; Мат. 10:30. □ **21:19** «Сәвир-чидамлиқ болғиниңларда, жениңларға егә болалайсиләр» — бу айәттә «қан» яки жисманий һаят яки адәмниң өз вужудини, шундақла роһий һаятини көрситиду. Бизниңчә мошу йәрдә инсанниң роһий һаятидики әмәлий жәһәтләрни көрситиду. Бирисида роһий һаят бар болса, ундақта у өзини туталайдиған, түрлүк роһий һужумларға тақабил туралайдиған болиду — мәсилән, өзидә бар болған әнсирәшләр, қорқунучлар, шәһваний һәвәсләр қатарлиқларни Мәсиһгә бойсундуралайду (мәсилән, «2Кор.» 10:5, «1Тес.» 4:4ни көрүң). ■ **21:20** Дан. 9:27; Мат. 24:15; Мар. 13:14. □ **21:22** «интиқам жазасини тартидиган күнләр» — «интиқам жазаси» грек тилида бу сөз һәм «интиқам» һәм «толуқ, мутләк һөкүм чиқириси» дөп ипадилиниду. «Мат.» 23:35ни көрүң. Бу «интиқам» яки «һөкүм чиқирилиш»ни Худа Өзиниң хәлиқи Йәһудийлар үстигә жүргүзиди. Бу, мошу йәрдә (12-24-айәт) Йерусалим шәһириниң миладийә 70-жили муһасиригә елиниши вә вәйран қилинишини көрситиған бешәрәттүр. Кейинки айәтләр ахир замани көрситиду. ■ **21:22** Дан. 9:26,27; Мат. 24:15; Мар. 13:14. □ **21:23** «бу зиминда еғир қисчилик болиду...» — яки «йәр йүзидә еғир қисчилик болиду». □ **21:24** «Улар ... тутқун қилинип, барлиқ әлләргә елип кетилиду; «ят әлләрниң вақти» тошқичә, Йерусалим ят әлләрниң аяқ астида қалиду» — «әлләр» мошу йәрдә Йәһудий әмәсләрни көрситиду. «Ят әлләрниң вақти» — Грек тилида «ят әлләрниң вақитлири». «Ят әлләрниң вақти тошқичә» дегән ибарә Йәһудий хәлиқи ахир заманда қайтидин Йерусалимда туридиғанлигини вә Йерусалимни идарә қилидиғанлигини көрситиду. Бу ибарә вә шундақла бу бабтики башқа бешәрәтләр үстидә «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. ■ **21:24** Рим. 11:25.

25 — Куяш, ай, юлтузлардиму аламәтләр болиду; йәр йүзидики әлләр арасида деңиз-океанларның гүлдүрлишидин вә долқунларның давалғушлиридин паракәндичилик болиду. ■ 26 Адәмләр қорқуп, йәр йүзигә келидиган апәтләрни вәһимә ичидә күтүп әс-һошини йоқитиду; чүнки асмандики күчләр ләрзигә келиду. □ 27 Андин кишиләр Инсаноғлиның күч-қудрәт вә улук шан-шәрәп билән бир булт ичидә келиватқанлиғини көриду. ■

28 Лекин бу аламәтләр көрүнүшкә башлиғанда, қәддиңларни руслап бешиңларни көтириңлар, чүнки бу силәрни азат қилиштики нижат йеқинлашти, дегәнликтур. ■

Әнжир дәриғидин савақ елиш
Мат. 24:32-35; Мар. 13:28-31

29 У уларға мундақ бир тәмсилни сөзләп бәрди:

— Әнжир дәриғи вә башқа барлиқ дәрәқләргә қараңлар. ■ 30 Уларның йеңидин бихланғанда уларға қарап, өзүңлар язның йетип келишигә аз қалғанлиғини билесиләр. 31 Шуниңдәк, бая дейилгән аламәтләрниң йүз бериватқанлиғини көргиниңларда, Худаниң падишалиғиниң йеқин қалғаллиғини билиңлар. 32 Мән силәргә бәрһәк шуни ейтип қояйки, бу аламәтләрниң һәммиси әмәлгә ашурулмай туруп, бу дәвир өтмәйду. □ 33 Асман-зимин йоқилиду, бирақ мениң сөзлирим һәргиз йоқалмайду. □ ■

Һошияр болуңлар

34 — Лекин өзүңларға ағаһ болуңларки, көңүллириңлар әйш-ишрәт, мәйхорлуқ вә тирикчиликниң гәм-әндишилири билән бихудлашмисун, шу күни үстүңларға туюқсиз чүшмисун. □ ■ 35 Чүнки у гоя қапқантәк барлиқ йәр йүзидә һәр бир туруватқанларның бешиға чүшиду. ■ 36 Шуңа һәр қандақ вақитларда һошияр болуңлар, йүз бериш алдида туруватқан бу ишлардин өзүңларни қачуруп Инсаноғли алдида һазир болуп турушқа лайиқ һесаплиниш үчүн һәрдайим дуа

■ 21:25 Йәш. 13:10; Әс. 32:7; Йо. 3:4; 3:15; Мат. 24:29; Мар. 13:24; Вәһ. 6:12. □ 21:26

«асмандики күчләр ләрзигә келиду» — «асмандики күчләр» бәлким асмандики һисимлар (қуяш, ай, юлтуз қатарлиқларни) вә һәм асманда Худаниң пәриштилири билән жәң қиливатқан жин-шәйтанларниму көрситиши мүмкин. ■ 21:27 Дан. 7:10; Мат. 16:27; 24:30; 25:31; 26:64; Мар. 13:26; 14:62; Рос. 1:11; 2Тес. 1:10; Вәһ. 1:7. ■ 21:28 Рим. 8:23. ■ 21:29 Мат. 24:32; Мар. 13:28.

□ 21:32 «бу аламәтләрниң һәммиси әмәлгә ашурулмай туруп, бу дәвир өтмәйду» — әгәр тилға елинған аламәт Йерусалимниң вәйран болушиға (миләдийә 70-жили) (20-24-айәт) қаритилған болса, ундақта «бу дәвир» дегән сөз тәбийиқи (1) Әйсаниң дәвридә яшап өткән адәмләрни көрситиду. (2) әгәр Мәсиниң дуняға қайтип келишигә (27-айәт) қаритилған болса, «дәвир» дегән сөз бәлким пүтүн Йәһудийә хәлқини көрситиду; (3) бу айәтләрдә ейтилған вақиәләрниң башлиниш дәвридә яшиғанларни көрситиду. Шуңа барлиқ вақиәләр шу дәвир ичидә йүз бериду, дегәнлик болиду. Бизниңчә (3)-шәрһ алди-кәйни айәтләргә әң бап келиду. □ 21:33 «Асман-зимин йоқилиду, бирақ мениң сөзлирим һәргиз йоқалмайду» — грек тили «асман-зимин өтиду, бирақ мениң сөзлирим һәргиз өтмәйду».

■ 21:33 Зәб. 101:22-28; Йәш. 51:6; Мат. 24:35; Ибр. 1:11. □ 21:34 «шу күни үстүңларға туюқсиз чүшмисун» — «шу күн» Муқәддәс Китапта дайим дегидәк Мәсин дуняға қайтип келидиган, инсанлардин һесап алидиган күни көрситиду. ■ 21:34 Рим. 13:13; 1Тес. 5:6; 1Пет. 4:7. ■ 21:35 1Тес. 5:2;

2Пет. 3:10; Вәһ. 3:3; 16:15.

қилиңлар, — деди. □ ■

³⁷ Энди у күндүзлири ибадәтханида тәлим берәтти, ахшамлири шәһәрдин чиқип, кечини Зәйтун теги дәп аталған тағда өткүзәтти. ■ ³⁸ Вә барлиқ хәлиқ униң тәлимини аңлиғили таң сәһәрдә ибадәтханиға кирип, униң йениға келәтти.

22

Рәбни өлтүрүш сүйқәсти

Мат. 26:1-5, 14-16; Мар. 14:1-2, 10-11; Юһ. 11:45-53

¹ Энди петир нан һейти («өтүп кетиш һейти» дәпму атилиду) йеқинлишип қалған еди. ■ ² Баш каһинлар вә Тәврат устазлири уни өлүмгә мәнқүм қилишқа амал издәп жүрәтти; чүнки улар хәлиқтин қорқатти. □ ■

³ Шу пәйттә он иккиләндин бири болған, Ишқарийот дәп аталған Йәһуданиң көңлигә Шәйтан кирди. ■ ⁴ У берип баш каһинлар вә ибадәтхана пасибан бәглири билән Әйсани қандақ қилип уларға тутуп бериш үстидә мәслиһәтләшти. ⁵ Улар интайин хуш болуп, Йәһудаға пул беришкә келишти. ⁶ Йәһуда мақул болуп, уни халайқтин айрим қалғанда уларға тутуп беришкә мувапиқ пурсәт издәшкә киришти.

Өтүп кетиш һейтиниң кәчлик зияпити

Мат. 26:17-25; Мар. 14:12-21; Юһ. 13:21-30

⁷ Энди петир нан һейтиниң биринчи күни йетип кәлгән еди. Шу күни «өтүп кетиш һейти»ға атап қурбанлиқ қоза союлатти. □ ■ ⁸ Шунуң билән Әйса Петрус билән Юһаннаға:

— Берип бизгә өтүп кетиш һейтиниң қозисини биргә йегили тәйярлаңлар, — дәп уларни әвәтти.

⁹ — Қәйәрдә тәйярлишимизни халайсән? — дәп сориди улар. ¹⁰ У уларға мундақ деди:

— Шәһәргә кирсәңлар, мана у йәрдә козида су көтиривалған бир әр киши силәргә учрайду. Униң кәйнидин меңип у киргән өйгә кириңлар. □ ¹¹ Вә өй егисигә: «Устаз: — Мухлислирим билән өтүп кетиш һейтиниң тамигини йәйдиған мәнманхана өй қәйәрдә? — дәп сораватиду» дәңлар. ¹² У силәрни

□ **21:36** «йүз бериш алдида туруватқан бу ишлардин өзүңларни қачуруп» — яки «йүз бериш алдида туруватқан бу ишлардин қутулуп...». Энди етқадчилар бу дәншәтлик вақиәләрдин өтүп кетәмду, яки авал елип кетиләмду? Бу муһим мәсилә. Оқурмәнләр мошу айтниң алди-кәйнидики сөз-айәтләргә қарап өзлири бир хуласигә келәләйду. Биз башқа йәрләрдиму бу тема үстидә тохталған («Тесалоникалиқларға (2)»дики «қошумчә сөз»имиздә). «Һазир болуп лайиқ һесаплиниш үчүн...» — бәзи кона көчүрмиләрдә: «күчләндүрүлүшүңлар үчүн...» дейилиду. ■ **21:36** Мат. 24:42; 25:13; Мар. 13:33; Лука 12:40; 1Тес. 5:6. ■ **21:37** Юһ. 8:2. ■ **22:1** Мис. 12:15; Мат. 26:2; Мар. 14:1. □ **22:2** «...чүнки улар хәлиқниң гәзивидин қорқатти» — каһинлар вә Тәврат устазлириниң хәлиқтин қорқушиниң сөвәви, хәлиқниң Мәсиһни қоллайдиғанлиғидин; шуңа улар уни беваситә өлтүрәлмәй, бәлки амал қилип римлиқлар алдида Әйсаға әрз қилиш арқилиқ уларниң вастиси билән уни өлүмгә мәнқүм қилмақчи. ■ **22:2** Зәб. 2:2; Юһ. 11:47; Рос. 4:27. ■ **22:3** Мат. 26:14; Мар. 14:10; Юһ. 13:27. □ **22:7** «Энди петир нан һейтиниң биринчи күни йетип кәлгән еди» — «петир нан һейти» йәттә күн өткүзүлатти. Туңжи күни «өтүп кетиш байрими» (ибраний тилида «пасха» һейти) еди. Бу күни, Йәһудийлар қойларни ибадәтханиға апирип союп, андин өйидә петир нан билән йәйтти («Мис.» 12:1-20, «лав.» 23:4-8ни көрүң). ■ **22:7** Мат. 26:17; Мар. 14:12,13. □ **22:10** «мана у йәрдә козида су көтиривалған бир әр киши силәргә учрайду» — Қанаанда (Паләстиндә) әр кишиләр бүгүнгә қадәр адәттә су көтәрмәйду.

башлап үстүнки қәвәттики рәтләнгән сәрәмжанлаштурулған чоң бир еғиз өйни көрситиду. Мана шу йәрдә тәйярлик қилип туруңлар.

13 Шунинң билән иккиси беривиди, һәммә ишлар униң ейтқинидәк болуп чиқти. Улар шу йәрдә өтүп кетиш һейтиниң тамигини тәйярлашти. 14 Әнди вақти-саити кәлгәндә, Әйса дәстиханда олтарди; он икки расул униң билән биллә олтиришти. ■ 15 Андин у уларға:

— Мән азап чекиштин илгири, силәр билән өтүп кетиш һейтиниң бу тамигиға һәмдәстиханда болушқа толиму интизар болуп кәлгән едим. □ 16 Чүнки силәргә ейтайки, бу һейт зияпитиниң *әһмийити* Худаниң падишалиғида әмәлгә ашурулмиғичә, мән буниңдин қайта йемәймән, — деди. □

17 Андин у бир жамни қолиға елип, тәшәккүр ейтти вә мухлислириға:

— Буни елип араңларда тәқсим қилип *ичиңлар*. 18 Чүнки шуни ейтайки, мундақ кейин Худаниң падишалиғи кәлмиғичә, һәргиз үзүм шәрбитидин қәтғий ичмәймән, — деди. □

«Рәбниң зияптити»

19 Андин у бир тал нанни қолиға елип, Худаға тәшәккүр ейтти вә уни уштуп, уларға үләштүрүп берип: — Бу мениң силәр үчүн пида болидиган тенимдур. Мени әсләп туруш үчүн буниңдин йәңлар, — деди. □ ■

20 У шуниңдәк тамақтин кейинки жамни қолиға елип мундақ деди:

— Бу жамдики шарап мениң силәр үчүн төкүлидиган қенимда болған йеңи әһдидур. □

21 Лекин мана, мени тутуп бәргүчиниң қоли мениң билән бир дәстихандидур.

■ 22 Вә Инсаногли дәрвәкә өзи тоғрисида бекитилгәндәк *аләмдин* кетиду; бирақ Инсаноглиниң тутуп берилишигә васитичи болған адәмниң һалиға вай! ■

23 Андин мухлислар бир-биридин:

— Аримизда зади ким мошундақ ишни қилиши мүмкин? — дәп муназиригә чүшүп кетишти.

Мухлисларниң мәртивә һәққидә муназиралишиши

24 Әнди уларниң арисидә қайсимиз әң улуқ санилишимиз керәк дегән талаш-тартыш пәйда болди. 25 У уларға мундақ деди:

■ 22:14 Мат. 26:20; Мар. 14:17. □ 22:15 «толиму интизарлик болуп кәлгән едим» — грек тилида «интизарлик билән интизар қилдим». □ 22:16 «бу һейт зияпитиниң әһмийити Худаниң падишалиғида әмәлгә ашурулмиғичә, мән буниңдин қайта йемәймән» — Тәвраттики барлик һейтларниң һәр бириниң өзи бир бешәрәттүр, һәммиси Мәсиһниң падишалиғида толук әмәлгә ашурулиду. «Лавийлар» 23-бап вә «Лавийлар»дики «қошумчә сөз»имизниму көрүң. □ 22:18 «...үзүм шәрбитидин қәтғий ичмәймән» — грек тилида «... үзүм телиниң мевисиниң шәрбитидин қәтғий ичмәймән». □ 22:19 «Мени әсләп туруш үчүн буниңдин йәңлар» — грек тилида «мени әсләп туруш үчүн бундақ қилиңлар». ■ 22:19 Мат. 26:26; Мар. 14:22; 1Кор. 11:23,24. □ 22:20 «тамақтин кейинки жам» — «өтүп кетиш һейт»тики зияпәт дайм бекитилгән алаһида бир тәртип бойичә өткүзүлиду. «Тамақтин кейинки жам» «үчинчи жам» болиду. «Бу жамдики шарап мениң силәр үчүн төкүлидиган қенимда болған йеңи әһдидур» — Мәсиһ ейтқан бу «йеңи әһдә» Йәрәмия вә башқа пәйғәмбарләр арқилиқ Тәвратта вадә қилинған ажайп «йеңи әһдә»дур («Йәр.» 31:31-34 һәм «Әз.» 36:25-27ни, шундақла Йәрәмиядики «қошумчә сөз»имизниму көрүң). Бу йеңи әһдә «Мәсиһниң қенидидур» дегәнниң интайин чоңқур мәнәси бардур, мошу әһдә Мәсиһниң пүтүн вужуд-һаятиға пүтүлгәнлигини, шундақла әһдини пүткүл инсанийәткә йәткүзүшкә болған қәтғий нийитини көрситиду. ■ 22:21 Мат. 26:23; Мар. 14:18; Юһ. 13:21. ■ 22:22 Зәб. 40:10; Юһ. 13:18; Рос. 1:6.

— Әлләрдики падишалар қол астидики хәлиқ үстидин буйруқвазлик қилип идарә қилиду, уларниң үстидики һоқуқдарлири «хәлиқпәрвәр» дәп атилиду. □ ■

²⁶ Бирақ силәр шундақ болмаңлар; бәлки араңлардики әң мәртивилиги өзини әң кичигидәк һесаплисун вә йетәкчи болғанлар һәммәйләнгә хизмәткардәк болсун. ■

²⁷ Ким мәртивилик, дәстиханда олтарғанму яки дәстихандики күткүчиму? Дәстиханда олтарғини әмәсму? Бирақ мән болсам араңларда хизмитиңларда болғучи күткүчидәктурмән. ■

²⁸ Силәр болсаңлар, бешимға синақлар кәлгәндә баштин-ахир мән билән биллә һәмраһ болғансиләр. ²⁹ Вә худди Атам маңа падишалиқ һоқуқи бекиткәндәк, мән силәргиму шундақ бекитимән. ■ ³⁰ Шуниң билән силәр мениң падишалигимда мән билән бир дәстиханда йәп-ичисиләр вә тәхтләрдә олтирип, Исраилниң он икки қәбилиси үстидин һөкүм чиқирисиләр. □ ■

Әйсаниң Петрусниң өзидин танидиганлигини алдин-ала ейтиши
Мат. 26:31-35; Мар. 14:27-31; Юһ. 13:36-38

³¹ Рәб йәнә Петрусқа:

— «Әй Симон, Симон! Мана, Шәйтән һәмминларни худди бугдай тасқигәндәк тасқап синашни тилигән. □ ■ ³² Лекин етиқатиң йоқимисун дәп саңа дуа қилдим. Әнди сән товва қилип түз йолға қайтқандин кейин, қериндашлириңни мустәһкәмлигин» — деди.

³³ — И Рәб, — деди Петрус, — Мән сән билән биллә зинданға ташлинип, биллә өлүмгә беришқә тәйярмән!

³⁴ У униңға: — И Петрус, саңа ейтайки, бүгүн ғораз чиллиғичә, сән «Уни тонумаймән» дәп мәндин үч қетим танисэн, деди. □ ■

Униң мухлисирини алаһидә ағаһландуруши

³⁵ Андин, у улардин:

— Силәрни һәмянсиз, хуржунсиз вә кәшсиз сәпәргә әвәткинимдә силәрниң бирәр нәрсәңлар кам болуп қалғанму? — дәп сориди. Улар: — Яқ, деди. □ ■

³⁶ Шуниң билән у уларға: — Лекин һазир һәр кимниң һәмяни болса, уни алсун; шундақ һәм хуржуни болса, уни алсун вә бир кимниң қиличи болмиса, чапинини

□ **22:25** «Әлләрдики падишалар қол астидики хәлиқ үстидин буйруқвазлик қилип идарә қилиду, уларниң үстидики һоқуқдарлири «хәлиқпәрвәр» дәп атилиду» — шу чағда вә дунияниң пүткүл тарихида «хәлиқпәрвәр» дәп аталғанлар әмәлийәттә «исми бар, жисми йоқ»лардәк «хәлиқпәрвәр»ниң әкси болиду, әлвәтгә. Мәсиһниң бу ишни көрсәткәнлиги, етиқатчилар һәтта мошундақ абройиниму издимаслиги керәк, һәр қандақ «абройпәрәслик» қилиштин толиму жирақлишиши керәк, дегәнликтур, дәп ойлaimиз. ■ **22:25** Мат. 20:25; Мар. 10:42. ■ **22:26** Лука 9:48; 1Пет. 5:3. ■ **22:27** Мат. 20:28; Юһ. 13:14; Фил. 2:7. ■ **22:29** Лука 12:32. □ **22:30** «Исраилниң он икки қәбилиси үстидин һөкүм чиқирисиләр» — яки «Исраилниң он икки қәбилиси үстидин һөкүмранлиқ қилисиләр». ■ **22:30** Мат. 19:28; Вәһ. 3:21. □ **22:31** «Әй Симон, Симон!» — Муқәддәс Китапта, бирисиниң бир адәмниң исмини яки бир жайриниң намини тәқрар икки қетим қақриши униңга болған чоққур меһир-муһаббитини ипадиләп, униң өзигә әзиз екәнлигини көрситиду. «Шәйтән һәмминларни худди бугдай тасқигәндәк тасқап синашни тилигән» — «тилигән» дегән бу сөз Худа Шәйтәнниң тәливи бойичә мошундақ қилишиға йол қойғанлигини көрситиду. ■ **22:31** 1Пет. 5:8. □ **22:34** «бүгүн ғораз чиллиғичә, сән «Уни тонумаймән» дәп мәндин үч қетим танисэн» — «бүгүн» — оқурмәнләрниң есидә барки, Йәһудийлар үчүн «бу күн» «кечә» билән башлиниду. Мәсиһ бу сөзләрни кечидә ейтиду. Шуниң билән у ейтқан вақиалар ашу кечидә, таң атмайла йүз бериду. Грек тилида униң сөзлири инкар шәклидә ипадилиниду: «Сән бүгүн «уни тонумаймән» дәп үч қетим мәндин танмай туруп ғораз чиллимайду». ■ **22:34** Мат. 26:34; Мар. 14:30; Юһ. 13:38. □ **22:35** «Силәрни һәмянсиз, хуржунсиз вә кәшсиз сәпәргә әвәткинимдә силәрниң бирәр нәрсәңлар кам болуп қалғанму?» — 9:3 вә 10:3-4ни көрүң. ■ **22:35** Мат. 10:9; Мар. 6:8; Лука 9:3.

сетип бирдин қилич алсун. □ 37 Чүнки мән силәргә шуни ейтайки, муқаддәс язмиларда: «У жинайәтчиләр қатарыда санилиду» дәп пүтүлгән сөз мәндә чоқум әмәлгә ашурулиду. Чүнки мениң тоғрамдики барлиқ ишлар толук әмәлгә ашмай қалмайду — деди. □ ■

38 — И Рәб, қаригин, бу йәрдә икки қилич бар экән, деди улар.
— Болди, йетиду! — деди у уларға. □

Әйсаниң Зәйтун тегида дуа қилиши
Мат. 26:36-46; Мар. 14:32-42

39 Андин у чиқип, адити бойичә Зәйтун тегиға йол алди; униң мухлислири униңға әгишип барди. ■ 40 У йәргә йетип барғанда у уларға:

— Аздурулмаслиғиңлар үчүн дуа қилиңлар, — деди.

41 Андин, улардин бир таш етимичә нерирақ берип, тизлинип туруп: ■

42 — И Ата, халисаң, бу қадәһни мәндин елип кәткәйсән. Лекин мениң әмәс, бәлки Сениң ирадәң ада қилинсун — дәп дуа қилди; □ 43 вә асмандин бир пәриштә униңға көрүнүп уни қувәтләндүрди. 44 У қаттиқ азапта толғинип техиму ихласлиқ билән дуа қиливәрди. Буниң билән униң тәрлири йәргә төкүлгән қан тамчилиридәк чүшүшкә башлиди. ■ 45 Андин дуасини түгитип, орниндин туруп, мухлислириниң йениға кәлди. Уларниң ғәмгә чөкүп һалсизлинип үгдәп қалғанлиғини көрүвиди, уларға:

46 — Ухлап қалғиниңлар немиси? Аздурулуштин сақлиниш үчүн қоуп дуа қилиңлар, — деди.

Әйсаниң тутқун қилиниши
Мат. 26:47-56; Мар. 14:43-50; Юһ. 18:3-11

47 Униң сөзи техи аяқлашмастинла, бир топ адәмләр пәйда болди. Уларни башлап кәлгүчи он иккәйләндиң бири болған Йәһуда дегән киши еди; у Әйсаға салам берип сөйгили қешига барди. ■

48 Әйса униңға:

— Әй Йәһуда, бир сөйүш билән Инсаноғлини тутуп берәрсәнму? — деди.

49 Вә Әйсаниң әтрапидикиләр немә иш йүз беридиғанлиғини билип йетип: — И Рәб, қилич билән урайлиму? — деди. 50 Вә улардин бири қиличини кәтирип, баш

□ 22:36 «лекин һазир һәр кимниң һәмьяни болса, уни алсун; шундақ һәм хуржуни болса, уни алсун вә бир кимниң қилич болмиса, чапинини сетип бирдин қилич алсун» — бу сирлиқ амма муһим сөз тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтимиз. □ 22:37 «У жинайәтчиләр қатарыда санилиду» — яки «У асийлиқ қилгучилар қатарыда санилиду». Бу бешәрәт «Йәш.» 53:12дә тепилиду. «мениң тоғрамдики барлиқ ишлар толук әмәлгә ашмай қалмайду» — «мениң тоғрамдики барлиқ ишлар» болса пәкәт Тәвраттики Мәсиһни алдин-ала очуқ ейтқан бешәрәтләр болупла қалмай, бәлки Тәвратта Мәсиһни көрситидиған барлиқ буйрулған қурбанлиқлар, әмирләр, бәлгүлимиләр һәмдә Тәвратта хатириләнгән барлиқ тарихий «бешәрәтлик вақиәләр»ни өз ичигә алиду. ■ 22:37 Йәш. 53:12; Мар. 15:28. □ 22:38 «И Рәб, қаригин, бу йәрдә икки қилич бар экән» — МОШУ ХИЛ «қилич» қисқа болуп, йәнә «пичақ» һесапланғили болиду. «Болди, йетиду!» — деди Әйса уларға — мошу айәт үстидә 37-айәт билән «қошумчә сөз»имиздә тохтимиз. ■ 22:39 Мат. 26:36; Мар. 14:32; Юһ. 8:1; 18:1. ■ 22:41 Мат. 26:39; Мар. 14:35. □ 22:42 «бу қадәһни мәндин елип кәткәйсән» — «бу қадәһ» униң алдида туридиған азап-оқубәтләрни көрситиду. Тәвратта «қадәһ» дәл шу мәнидә болуп, «Зәб.» 74:9, «Йәш.» 51:17, 22, «Йәр.» 25:15 вә башқа көп йәрләрдә Худаниң ғәзивини билдүриду. Шуңа Мәсиһ мошу йәрдә һәмминизниң гуналирини кәтирип, Худаниң ғәзивини ичшкә тәйяр туриду. ■ 22:44 Юһ. 12:27; Ибр. 5:7. ■ 22:47 Мат. 26:47; Мар. 14:43; Юһ. 18:3.

каһинниң чакириға уруп, оң кулиқини шиливәтти. □ ■ 51 Бирақ Әйса буниңға җававән: — Болди, тохта! — деди; у қолини узитип кулиқиға тәккүзүп, уни сақайтти.

52 Әйса өзини тутқили кәлгән баш каһинлар, пасибаң бәглири вә ақсақалларға қарап:

— Бир қарақчини тутидиғандәк қилич-тоқмақларни көтирип кәпсиләрғу? ■

53 Муқәддәс ибадәтханида һәр күни силәр билән биллә едим, силәр қол салмидиңлар. һазир бу силәргә тәвә болған вақит-сааттур вә қараңғулукниң һөкүм сүрүшидур — деди. □

Әйсаниң үстидин шикайәт қилиниши вә Петрусниң Әйсадин тениши
Мат. 26:57-58, 69-75; Мар. 14:53-54, 66-72; Юһ. 18:12-18, 25-27

54 Улар Әйсани тутувелип, баш каһинниң өйигә елип келишти. Петрус жирақтин әгишип маңди. ■ 55 Әнди улар һойлиниң оттурисида от йекип чөрисидә иссинип олтарғанда, Петрус уларниң арасиға кирип олтарди. ■ 56 Андин отниң нурида униң олтарғинини көргән бир дедәк униңға тикилип қарап туруп: — Бу адәмму Әйса билән биллә еди, — деди.

57 Лекин у тенип: — Әй хотун, уни тонумаймән! — деди.

58 Андин узун өтмәй, йәнә бирәйлән уни көрүп: — Сәнму улардин екәнсән, — деди. Лекин Петрус: — Әй бурадәр, ундақ әмәсмән! — деди.

59 Андин бир саатчә өткәндә башқа бирәйлән: — Дәрһәқиқәт, бу һәм униң билән биллә еди; чүнки уму Галилийәлиқтур, — дәп чиң турувалди. □

60 Лекин Петрус:

— һәй бурадәр, немә дөватқиниңни билмәймән! — деди. Вә униң сөзи аяқлашмастинла, ғораз чилиди. 61 Әнди Рәб кәйнигә бурулуп, Петрусқа тикилип қарап қойди. Шуниң билән Петрус Рәбниң сөзини, йәни: «Бүгүн ғораз чиллаштин илгири сән мәндин үч қетим танисән» дегәнлигини ядига кәлтүрди. ■ 62 Вә у ташқириға чиқип қаттиқ жиғлап кәтти.

Әйсаниң алий кеңәшмидә сотлиниши
Мат. 26:67-68; Мар. 14:65

63 Әнди Әйсани тутуп туруватқанлар уни мәсқирә қилишқа вә савап-думбилашқа башлиди; ■ 64 униң көзлирини теңип униңдин: — Сени урған кимду? Қени, бешарәт бәргин! — дәп сорашти 65 вә униңға буниңдин башқа йәнә нурғун һақарәтләрни яғдурди.

66 Таң атқанда, хәлиқ ақсақаллири, йәни баш каһинлар вә Тәврат устазлири жиғилишти. Улар уни өз кеңәшмисигә елип берип ■ 67 униңдин: —

Ейтә, сән Мәсиһму? — дәп сорашти.

У уларға җававән:

□ 22:50 «...улардин бири қиличини көтирип, баш каһинниң чакириға уруп, оң кулиқини шиливәтти» — бу намәлум мухлис Петрус еди («Юһ.» 18:10, «Мат.» 26:51, «Мар.» 14:71).

■ 22:50 Мат. 26:51; Мар. 14:47. ■ 22:52 Мат. 26:55; Мар. 14:48. □ 22:53 «һазир бу силәргә тәвә болған вақит-сааттур вә қараңғулукниң һөкүм сүрүшидур» — «қараңғулукниң һөкүм сүрүшидур» — демәк, шу чағда Худа Шәйтаниң күч-қудритини, униң Өзигә вә Мәсиһигә болған нәпритини баш каһинлар вә башқа һөкүмдарлардин ибарәт шу рәзил адәмләр арқилиқ намайән қилишға йол қойған еди. «1Кор.» 2:8-ни көрүң. ■ 22:54 Мат. 26:57; Мар. 14:53; Юһ. 18:12,24. ■ 22:55 Мат. 26:69; Мар. 14:54,66; Юһ. 18:16,25. □ 22:59 «Дәрһәқиқәт, бу һәм униң билән биллә еди; чүнки уму Галилийәлиқтур» — мошу киши Петрусниң Галилийәлик экәнлигини бәлким униң тәләппузи яки болмиса йәрлик кийим-кечигидин билип йәткән болса керәк. ■ 22:61 Мат. 26:34,75; Мар. 14:72; Юһ. 13:38; 18:27. ■ 22:63 Аюп 16:10; Йәш. 50:6; Мат. 26:67; Мар. 14:6; Юһ. 19:3. ■ 22:66 Зәб. 2:2; Мат. 27:1; Мар. 15:1; Юһ. 18:28.

— Силәргә ейтсамму, қәтҗий ишәнмәйсиләр. ⁶⁸ Силәрдин бирәр соал сорисам, һеч җавап бәрмәйсиләр. ⁶⁹ Лекин бу вақиттин башлап Инсаногли һәммигә Қадирниң оң йенида олтириду, — деди. □ ■

70 — Ундақта, сән Худаниң Оғли экәнсэн-дә? — дейишти улар.

У: — Дегиниңлардәк мән шудурмән! — дәп җавап бәрди. □

71 Шуниң билән улар:

— Әнди башқа гувачилиқниң бизгә немә һажити? Чүнки өзимиз униң өз ағзидин чиққинини аңлидуқ! — дейишти. □

23

Әйсаниң валий Пилатусниң алдида сотлиниши
Мат. 27:1-2, 11-14; Мар. 15:1-5; Юһ. 18:28-38

1 Андин кеңәшмидикиларниң һәммиси орнидин турушуп, уни валий Пилатусниң алдиға елип беришти. ² У йәрдә улар униң үстидин шикайәт қилип:

— Өзини Мәсиһ, йәни падиша дәп ативелип, хәлқимизни аздуруп вә күтритип, Қәйсәргә баҗ-селиқ тапшурушни тосқан бу адәмни байқап уни туттуқ, — дейишти. □ ■

³ Пилатус униңдин: — Сән Йәһудийларниң падишасимусән? — дәп сориди.

У: — Ейтқиниңдәк, — дәп җавап бәрди. □ ■

4 Андин Пилатус баш каһинлар билән көпчиликкә:

— Бу адәмдин бирәр шикайәт қилғидәк ишни тапалмидим, — деди.

⁵ Лекин улар техиму қәтҗий һалда:

— У Галилийәдин тартип таки бу йәргичә, пүткүл Йәһудийәдиму тәлим бериш билән хәлиқни күтритиду.

Әйса һерод ханниң алдида

⁶ Пилатус «Галилийә» дегән сөзни аңлап:

□ **22:69** «Һәммигә Қадирниң оң йенида...» — грек тилида «Худаниң қудритиниң оң тәрипидә». «Зәб.», 109:1ни көрүң. Зәбурдики бу бешарәтлик сөzlәр Мәсиһни көрситиду, әлвәттә. Улар өзлири Әйсани сотлаватимиз, дәп ойллатти, лекин әмәлийәттә у Инсаногли болуп ахир берип уларниң сотчиси болиду. ■ **22:69** Дан. 7:9; Мат. 16:27; 24:30; 25:31; 26:64; Мар. 14:62; Рос. 1:11; 1Тес. 1:10; Вәһ. 1:7. □ **22:70** «Дегиниңлардәк мән шудурмән!» — «дегиниңлардәк» грек тилида бу сөзниц «Шундақ, лекин әмәлийәт дәл силәрниң ойлиғиниңлардәк әмәс» дегән пуриғи чиқиду. □ **22:71** «Әнди башқа гувачилиқниң бизгә немә һажити? Чүнки өзимиз униң өз ағзидин чиққинини аңлидуқ!» — уларниң Мәсиһгә қаратқан әрз-шикайити: — «Худаниң Оғлимән» дегиниң «күпүрлүк қилғиниң», дегәндин ибарәт еди. Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән қанун бойичә һәқиқий «күпүрлүк қилғучи» өлүмгә мәһкүм болуши керәк. Шуңа Мәсиһ өзи ейтқандин кейин уларға «башқа гувалиқ» керәк болмиди! һалбуки, Йәһудий хәлқи өзлириниң әмәс, бәлки Рим империйәсиниң қануни астида турғачқа, Әйсани өлүмгә мәһкүм қилиш үчүн Рим һакимийити алдида башқа бирәр әрз-шикайәтни тепиши керәк. Бу төвәндики бабта (23:2) көрүниду. ■ **23:1** Мат. 27:2; Мар. 15:1; Юһ. 18:28. □ **23:2** «Қәйсәр» — Рим императори.

«...хәлқимизни аздуруп вә күтритип, Қәйсәргә баҗ-селиқ тапшурушни тосқан бу адәмни байқап уни туттуқ» — «(у) Қәйсәргә баҗ-селиқ тапшурушни тосқан» дегән шикайәт ялған, әлвәттә. 20:20-26ни көрүң. Шикайәт «сиясий җәһәттики» болуп, үч қисимни өз ичигә алиду: (1) у хәлиқни күтритиватиду, «аммивий тартипни бузди»; (2) хәлиқниң баҗ-селиқ беришигә йол қоймиди; (3) өзини падиша дәп елан қилди (демәк, Рим императориға қарши чиққан). ■ **23:2** Мат. 17:25; 22:21; Мар. 12:17; Лука 20:25; Рос. 17:7; Рим. 13:7. □ **23:3** «Пилатус униңдин: — Сән Йәһудийларниң падишасимусән? — дәп сориди. У: — Ейтқиниңдәк, — дәп җавап бәрди» — «Ейтқиниңдәк» грек тилида бу сөзниц «Шундақ, лекин әмәлийәт дәл сениң ойлиғиниңдәк әмәс» дегән пуриғи чиқиду. ■ **23:3** Мат. 27:11; Мар. 15:2; Юһ. 18:33.

— Бу киши Галилийәликму? — дөп сориди ⁷ вә униң һерод ханниң идарә қилған өлкедин кәлгәнлигини хәвәр тепип, уни һеродқа йоллап бәрди (у күнләрдә һеродму Йерусалимда еди).■

⁸ һерод Әйсани көргәндә интайин хашал болди. Чүнки у узундин бери униңға даир көп ишларни аңлап, униңдин бир мөжизә көрүш үмүтидә болуп, уни көрүш пурситини издәвататти. ■ ⁹ У Әйсадин көп соалларни сориди, лекин у һеродқа бир егизму жавап бәрмиди.

¹⁰ Баш қаһинлар вә Тәврат устазлири йеқин туруп униң үстидин һә дөп әр-шикайәт қиливататти. ¹¹ һерод хан вә униң ләшкәрлири уни харлап мәсқирә қилишип, униңға шаһанә тон-кийим кийдүрүп, уни йәнә Пилатусниң алдиға қайтуруп йоллиди.

¹² Мана шу күндин башлап, Пилатус билән һерод дост болуп қалди; чүнки илгири улар арисидә адавәт болған еди.■

Әйсаниң өлүмгә һөкүм қилиниши

Мат. 27:15-26; Мар. 15:6-15; Юһ. 18:39-40; 19:1-16

¹³ Валий Пилатус баш қаһинларни, Йәһудий һөкүмдарларни вә халайиқни жиғип, ■ ¹⁴ уларға:

— Силәр бу адәмниң үстидин «Хәлиқни аздуриду вә қутритиду» дөп шикайәт қилип уни алдимға тартип кәлдиңлар. Мана, мән силәрниң алдиңларда уни сорақ қилғиним билән, униңдин силәр шикайәт қилған жинайәтләрдин бириниң тапалмидим. ¹⁵ һеродму тапмиди; чүнки мән силәрни униң алдиға әвәттим. Мана, униңда өлүмгә лайиқ һеч қандақ жинайәт йоқ экән. □ ¹⁶ Шуңа мән уни жазалап, андин қоюп беримән, — деди □ ¹⁷ (униң һәр қетимлик өтүп кетиш һейтида, Йәһудий мәһбуслардин бирини уларға қоюп бериш мәжбурийити бар еди). ■ ¹⁸ Лекин көпчилик тәңла чуқан селишип:

— Буни йоқитиң! Бизгә Бараббасни қоюп бериң! — дейишти ■ ¹⁹ (Бараббас болса шәһәрдә топилаң көтәргәнлиги вә қатиллик қилғанлиги үчүн зинданға ташланған мәһбус еди). ²⁰ Шуниң билән Пилатус Әйсани қоюп беришни халап, көпчиликкә йәнә сөз қилғили турди. ²¹ Лекин улар жававән йәнә чуқан селишип: — Крестлигин, уни крестлигин! — дөп вақирашти.

²² Пилатус үчинчи қетим уларға:

— Немишкә? У зади немә яманлик қилған? Мән униңдин өлүмгә лайиқ һеч жинайәт тапалмидим. Шуниң үчүн мән уни жазалап, қоюп беримән, — деди.□

²³ Бирақ улар йәнила һә дөп чуқан селишип: «У крестләнсун!» дөп тәләп қилип чиң турувалди. Уларниң һәмдә баш қаһинларниң чуқанлири ахир күчлүк кәлди. ²⁴ Пилатус уларниң тәливи бойичә ада қилинсун дөп һөкүм чиқарди. ■

²⁵ Вә уларниң тилигинини, йәни топилаң көтириш вә қатиллик үчүн зинданға ташланғанни қоюп берип, Әйсани уларниң хаһишиға тапшуруп бәрди.

■ **23:7** Лука 3:1. ■ **23:8** Лука 9:7. ■ **23:12** Рос. 4:27. ■ **23:13** Мат. 27:23; Мар. 15:14; Юһ. 18:38; 19:4. □ **23:15** «Һеродму тапмиди» — яки «Һерод уни (бизгә) қайтуруветипту».

□ **23:16** «Шуңа мән уни жазалап, андин қоюп беримән» — бу «жазалаш» бөлким қамчилаш болатти. Бу сөзләр оқурмәнләргә ғәлитә туюлиши мүмкин. Бирәвда жинайәт болмиса, немишкә уни жазалайду? Мундақ адаләтсизлик Рим империйәси түзүмидә бәк көп еди. Улар делони срушта қилғандиму адәмни қамчилайтти («Рос.» 22:24ни көрүң). Лекин мошу йәрдә Пилатусниң Әйсани мундақ «қамчилаймән» дейишиниң махсити пәкәт Йәһудий чоңларни бир аз рази қилиштин ибарәт еди, халас. ■ **23:17** Мат. 27:15; Мар. 15:6; Юһ. 18:39. ■ **23:18** Рос. 3:14. □ **23:22** «шуниң үчүн мән уни жазалап, қоюп беримән» — 16-айәттики изаһатни көрүң. ■ **23:24** Мат. 27:26; Мар. 15:15; Юһ. 19:16.

Әйсаниң крестлиниши

Мат. 27:32-44; Мар. 15:21-32; Юһ. 19:17-19

²⁶ Вә улар уни елип кетиватқанда, йолда Курини шәһирилик Симон исимлиқ бир киши сәһрадин келивататти; улар уни тутувелип, крестни униңға көтәргүзүп, Әйсаниң кәйнидин маңдурди. □ ²⁷ Әйсаниң кәйнидә зор бир топ хәлиқ, шундақла униңға ечинип жиға-зерә көгиришиватқан аялларму әгишип келивататти.

²⁸ Лекин Әйса кәйнигә бурулуп уларға:

— Әй Йерусалимниң қизлири! Мән үчүн жиғлимаңлар, бәлки өзүңлар вә балилириңлар үчүн жиғлаңлар! ²⁹ Чүнки силәргә шундақ еғир күнләр келидуки, кишиләр: «Туғмаслар, бала көтәрмигән қосақлар вә емитмигән әмчәкләр бөхитликтур!» — дейишиду. ³⁰ Шу чағда кишиләр тағларға: «Үстимизгә әрүл!», дөңлүкләргә: «Үстимизни яп!» дөп нида қилишиду. □ ■ ³¹ Чүнки адәмләр япйешил дәрәққә шундақ ишларни қилған йәрдә, куруп кәткән дәрәққә немә ишлар болар?! — деди. □ ■

³² Икки жинайәтчиму өлүмгә мәнкүм қилинғили униң билән тәң елип келингән еди. □ ■ ³³ Вә улар «баш сүйәк» дөп аталған жайға кәлгәндә, у йәрдә уни вә йәнә икки жинайәтчини, бирини униң оң йенида вә йәнә бирини сол йенида кресткә тартти. □ ■ ³⁴ Әйса:

— И Ата, уларни кәчүргин, чүнки улар өзиниң немә қиливатқанлиғини билмәйду, — деди.

Ләшкәрләр чәк ташлап, униң кийимлирини бөлүшүвалди. □ ■ ³⁵ Халайиқ қарап туратти, Йәһудий һөкүмдарларму йенида туруп униңға димиғини қеқип мәсқирә қилип: «Башқиларни қутқузуптикән! Әгәр у растин Худаниң Мәсиһи, Униң талливалғини болса, өзини қутқузуп бақсун!» — дейишти.

³⁶ Ләшкәрләрму уни мәсқирә қилишип, йениға берип униңға сиркә тәңләп:

³⁷ — Әгәр сән Йәһудийларниң Падишаси болсаң, өзүңни қутқузуп бақ! — дейишти.

³⁸ Униң үстидики *тахтайға* грекчә, латинчә вә ибранийчә һәрипләр билән: «Бу киши Йәһудийларниң Падишасидур» дөп йезип қоюлған еди. □ ■

³⁹ Униң билән биллә кресткә тартилған икки жинайәтчиниң бири уни һақарәтләп:

— Сән Мәсиһ әмәсидиң? Әнди өзүңниму, бизниму қутқузә! — деди.

□ **23:26** «Вә улар уни елип кетиватқанда, йолда Курини шәһирилик Симон исимлиқ бир киши сәһрадин келивататти; улар уни тутувелип, крестни униңға көтәргүзүп, Әйсаниң кәйнидин маңдурди» — башқа Инжіл баянлирини билимизки, буниң сәвәби Әйсаниң һалсирәп кәткәнлигини еди «Мат.» 27:32, «Мар.» 15:21 вә изаһатларни көрүң. □ **23:30** «Шу чағда кишиләр тағларға: «Үстимизгә әрүл!», дөңлүкләргә: «Үстимизни яп!» дөп нида қилишиду» — Худаниң фәзиви шунчә дәһшәтлик болидуки, кишиләр униңдин кечш үчүн һәр қанчә қорқунучлиқ амал-чарә болсиму, халайду. «һош.» 10:8 вә «Вәһий» 6:16ни көрүң. □ ■ **23:30** Йәш. 2:19; һош. 10:8; Ваһ. 6:16; 9:6.

□ **23:31** «Чүнки адәмләр япйешил дәрәққә шундақ ишларни қилған йәрдә, куруп кәткән дәрәққә немә ишлар болар?!» — бу сирлиқ бешарәт бәлким: «Мән гунасиң, мһриван болуп Худаниң жаза қураллири болған чәтәлликләрниң қолида шунчә көп азап тартқан йәрдә, кәлгүсидә силәрдәк гунаға патқанларни улар қандақ жазалар?» дегәндәк. □ ■ **23:31** Йәр. 25:29; 1Пет. 4:17. □ ■ **23:32** Юһ. 19:18.

□ **23:33** «баш сүйәк» дөп аталған жай» — «баш сүйәк» грек тилида «Калварий», ибраний тилида «Голгота». □ ■ **23:33** Мат. 27:33,38; Мар. 15:22; Юһ. 19:18. □ ■ **23:34** Зәб. 21:19; Мат. 27:35; Мар. 15:24; Юһ. 19:23; Рос. 7:60; 1Кор. 4:12. □ **23:38** «Униң үстидики тахтайға грекчә, латинчә вә ибранийчә һәрипләр билән: «Бу киши Йәһудийларниң Падишасидур» дөп йезип қоюлған еди» — римлиқлар бу сөзләрни Әйсани мәсқирә қилиш үчүн язған, әлвәттә. Шүбһисизки,

Пилатус бу арқилиқ Йәһудийларниму мәсқирә қилмақчи яки әйиплимәкчи болған; бирақ Худа болса бу арқилиқ һәқиқий әһвалини көрсәткән («Юһ.» 19:19-22ни, «Зәб.» 75:11ни көрүң). □ ■ **23:38** Мат. 27:37; Мар. 15:26; Юһ. 19:19.

40 Бирақ йәнә бири униң гегигә тәнбиһ берип: Сән өзүң охшаш һөкүмниң тегида туруп Худадин қорқмамсән? 41 Бизниң җазалинишимиз һәқлиқ, чүнки өз қилмишлиримизниң тегишлиқ җазасини тарттуқ; лекин бу киши һеч қандақ натоғра иш қилмиғанғу! — дәп җавап бәрди. 42 Андин, у Әйсаға: — И Рәб, падишалиғиң билән кәлгиниңдә, мени яд қилгин, — деди.

43 Әйса униңға: — Бәрһәқ, мән саңа ейтайки, бүгүн сән мән билән биллә җәннәттә болисән, — деди. □

Әйсаниң өлүми

Мат. 27:45-56; Мар. 15:33-41; Юһ. 19:28-30

44 Назир алтинчи саат болуп, пүтүн зиминни тоққузинчи сааткичә қараңғулуқ басти. □ ■ 45 Куяш нуруни бәрмиди вә ибадәтханиниң пәрдиси тосаттин оттурисидин житилип икки парчә болуп кәтти. □ ■ 46 Әйса қаттиқ аваз билән нида қилғандин кейин: — И Ата! Роһумни қолуңға тапшурдум, — деди-дә, тиниқи тохтап, җан үзди. □ ■

47 У йәрдә турған йүз беши йүз бәргән ишларни көрүп: — Бу адәм һәқиқәтән дурус адәм экән! — дәп Худани улуклиди. ■

48 Вә бу мәнизирини көрүшкә жиғилған барлиқ хәлиқ йүз бәргән ишларни көрүп көкрәклиригә уруп өйлиригә қайтишти. 49 Вә уни тонуйдиған барлиқ кишиләр вә Галилийәдин униңға әгишип кәлгән аяллар жирақта туруп, бу вақиәләргә қарап турди.

Әйсаниң дәпнә қилиниши

Мат. 27:57-61; Мар. 15:42-47; Юһ. 19:38-42

50-51 Вә мана шу йәрдә кеңәшмидикиләрдин Йүсүп исимлиқ бири бар еди. У өзи аққөңүл вә адил адәм болуп, уларниң мәслиһәтигә вә қилғиниға қошулмиған еди. Өзи Йәһудийә өлкисидики Ариматия дегән бир шәһәрдин болуп, Худаниң падишалиғини тәлмүрүп күтәтти. ■ 52 У өзи Пилатусниң алдиға берип Әйсаниң җаситини беришни тәләп қилди; 53 Вә уни кресттин чүшүрүп кәнап билән кепәнләп, қорам таштин оюп ясалған, һеч ким қоюлмиған бир қәбиргә дәпнә қилди. ■ 54 Бу «тәйярлиқ күни» болуп, шабат күни йеқинлишип қалған еди. □

□ 23:43 «Бәрһәқ, мән саңа ейтайки, бүгүн сән мән билән биллә җәннәттә болисән» — Рәбниң: «сән «бүгүн» мән билән биллә җәннәттә болисән» дегән мошу сөзи бәзиләрниң: «Әйса өлгәндин кейин дозаққа чүшкән» дегән бидъәт тәлиминиң толиму хата экәнлигини көрситиду. Биз «қошумчә сөз»имиздә бу тоғрилиқ азрақ тохтилимиз. □ 23:44 «алтинчи саат... тоққузинчи саат» — «алтинчи саат» чүш болуп, «тоққузинчи саат» чүштин кейин саат үч. Йәһудийлар вақитни әтигән саат алтидин башлап һесаплайтти (мәсилән, уларда «биринчи саат» биздә саат йәттә болатти). ■ 23:44 Мат. 27:45; Мар. 15:33. □ 23:45 «ибадәтханиниң пәрдиси тосаттин оттурисидин житилип икки парчә болуп кәтти» — «Мат.» 27:51дики изаһатни көрүң. ■ 23:45 Мат. 27:51; Мар. 15:38. □ 23:46 «Әйса... тиниқи тохтап, җан үзди» — яки «Әйса... роһини чиқарди». Грек тилида «роһ» вә «тиниқ» бир сөз билән ипадилиниду. «Зәб.» 30:6ни көрүң. Мошу әйәттики биринчи «қаттиқ аваз билән нида қилиши» бәлким «Юһ.» 19:30дә хатирләнгән. ■ 23:46 Зәб. 30:6; Мат. 27:50; Мар. 15:37; Юһ. 19:30; Рос. 7:59. ■ 23:47 Мат. 27:54; Мар. 15:39. ■ 23:50-51 Мат. 27:57; Мар. 15:43; Юһ. 19:38. ■ 23:53 Мат. 12:40; 26:12; 27:59; Мар. 15:46; Йәш.53:9 □ 23:54 «Бу «тәйярлиқ күни» болуп, шабат күни йеқинлишип қалған еди» — «тәйярлиқ күни» шабат күни (дәм елиш күни, шәнбә күни)ниң һарпа күнидур. Дәм елиш күнидә кишиләрниң «иш қилмаслиқ»и үчүн һарпа күнидә тамақ етилиши вә башқа керәклик хизмәтләрни алдин-ала қливелиши керәк еди — шуңа алдинки күни «тәйярлиқ күни» дәп атилатти. Тәврат календари бойчә «петир нан һейти»ниңму биринчи күни («Нисан», йәни 1-айниң -15-күни) «шабат күни» дәп һесаплиниши керәк еди («Лав.» 23:6-7). Шуңа униң һарпа күниму «тәйярлиқ күни» дәп атилатти. Бу «Нисан» айниң 14-күни еди. Шабат күни Йәһудийлар арисидә һаптиниң барлиқ күнлиригә охшашла кәчқурун башлиниду.

55 Вә уның билән Галилийәдин кәлгән аяллар Йүсүпкә әгишип, қәбирни вә уның жәсәтиниң қандақ қоюлғинини көрди. ■ 56 Андин йенип берип әтирләр вә хуш пурақлиқ буюмларни тәйяр қилди вә *Тәвраттики* әмир бойичә шабат күни арам елишти. □

24

Әйсаниң тирилиши

Мат. 28:1-10; Мар. 16:1-8; Юһ. 20:1-10

1 Әнди һәптиниң биринчи күнидә таң юрай дәп қалғанда, аяллар өзлири тәйярлиған әтирләрни елип, қәбиргә кәлди. □ ■ 2 Улар қәбирниң ағзидики ташниң домилитиветилгәнлигини көрди; 3 вә қәбиргә кирип қаривиди, Рәб Әйсаниң жәсити йоқ туратти. 4 Вә шундақ болдики, улар буниңдин патипарақ болуп турғанда, мана, нур чақнап туридиган кийимләрни кийгән икки зат уларниң йенида туюқсиз пәйда болди. □ 5 Аяллар қаттиқ вәһимгә чүшүп, йүзлирини йәргә йеқишти. Икки зат уларға: — Немә үчүн тирик болғучини өлгәнләрниң арасидин издәйсиләр? 6-7 У бу йәрдә әмәс, бәлки у тирилди! У теһи Галилийәдә турған вақтида, уның силәргә немини ейтқинини, йәни: «Инсаноглиниң гунакар адәмләрниң қолиға тапшурулуп, қрестлинип, үчинчи күни қайта тирилиши муқәррәрдур» дегәнлирини әсләп беқинлар! — деди. ■

8 Вә улар уның дәл шундақ дегинини есигә елишти; ■ 9 вә қәбирдин қайтип, бу ишларниң һәммисини он бирәйләнгә, шундақла қалған мухлисларниң һәммисигә йәткүзди. ■ 10 Расуларға бу ишларни йәткүзгүчиләр болса Мағдаллиқ Мәрийәм, Йоанна вә Якупниң аниси Мәрийәм һәмдә улар билән биллә болған башқа аяллар еди. 11 Лекин аялларниң бу ейтқанлири уларға әпсанидәк билинди, улар уларниң сөзлиригә ишәнмиди. 12 Бирақ Петрус орнидин туруп, қәбиргә жүгүрүп барди. У еңишип қәбир ичигә қаривиди, ялғуз канап кепәнликниң тилим-тилим парчилирини көрүп, йүз бәргән ишларға тәәжжүплинип өйгә қайтип кәтти. ■

Емаюс йезисига баридиган йолда меңиватқан сирлиқ мусапир

Мар. 16:12-13

13 Вә мана, шу күндә улардин иккилән Йерусалимдин он бир чақирим жирақлиқтики Емаюс дегән кәнткә кетип баратти. □ ■ 14 Улар йүз бәргән барлиқ ишлар тоғрисида сөзлишип кетивататти. 15 Вә шундақ болдики, улар сөзлишип-мулаһизилишип кетиватқанда, мана Әйса өзи уларға йеқинлишип келип, улар билән биллә маңди; ■ 16 лекин уларниң көзлири уни тонуштин тутулди.

■ 23:55 Лука 8:2. □ 23:56 «**аяллар** әтирләр вә хуш пурақлиқ буюмларни тәйяр қилди» — «буюмлар» — яки «мәлһәмләр». Бу буюмларниң ишлитилишиниң мәхсити жәсәтниң үстигә чечип уның чирип кетишини астилитистин ибарәт еди. □ 24:1 «**һәптиниң биринчи күни**» — яки «шабаттин кейинки күн», йәни йәкшәнбә. Башқа бир хил тәржимиси ««һәптиләр»ниң биринчи күни». «Петир нан һейти»дин «орма һейти»ғичә 7 һәптә, йәни 49 күн санилиши керәк. Бу вақит «һәптиләр» дәп атилиду,

«орма һейти» бәзидә «һәптиләр һейти» дәпму атилиду. ■ 24:1 Мат. 28:1; Мар. 16:1; Юһ. 20:1. □ 24:4 «**нур чақнап туридиган кийимләрни кийгән икки зат**» — «икки зат» грек тилида «икки әр киши». Булар пәриштеләр болса керәк. ■ 24:6-7 Мат. 16:21; 17:22; 20:18; Мар. 8:31; 9:31; 10:33; Лука 9:22; 18:31. ■ 24:8 Юһ. 2:22. ■ 24:9 Мат. 28:8; Мар. 16:10. ■ 24:12 Юһ. 20:3, 6.

□ 24:13 «**он бир чақирим**» — грек тилида «атмиш стадийон» — бир стадийон тақминән 185 метр келиду. ■ 24:13 Мар. 16:12. ■ 24:15 Мат. 18:20; Лука 24:36.

17 У улардин: — Кетиветип немә ишлар тоғрилик муназирә қилишиватисиләр? — дәп сориди. Улар қайғулуқ қияпәттә тохтап, 18 улардин Клийопас исимлик бири жавап берип: — Йерусалимда турупму, мошу күнләрдә шу йәрдә йүз бәргән вақиәләрдин бирдин-бир хәвәр тапмиған мусапир сән охшимамсән?! — деди.

19 Вә у улардин: — Немә вақиәләр болди? — дәп сориди.

«Насарәтлик Әйсаға мунасивәтлик вақиәләр!» — деди улар, — «У өзи Худаниң алдидиму, барлиқ хәлиқниң алдидиму әмәлдә вә сөздә қудрәтлик бир пәйғәмбәр болуп, ■ 20 баш каһинлар вә һөкүмдарлиримиз уни өлүм һөкүмигә тапшуруп, крестләтти. 21 Биз әслидә уни Исраилға һәмжәмәт болуп азат қилидиған зат экән, дәп үмүт қилған едуқ, Лекин ишлар шундақ болди, һазир бу вақиәләр йүз бәргинигә үчинчи күн болди; □ ■ 22 йәнә келип, аримиздики бир нәччә аял һәм бизни һаң-таң қалдурувәтти. Чүнки улар бүгүн таң сәһәрдә қәбиргә бериптикән, ■ 23 униң жәситини тапалмай қайтип келип: «Бизгә бир нәччә пәриштә ғайипанә көрүнүштә аян болуп, «У тирик!» деди» дәп ейтипту. 24 Буниң билән аримиздин бир нәччәйлән қәбиргә берип, әһвалниң дәл аялларниң ейтқинидәк экәнлигини байқапту. Лекин уни уларму көрмәпту».

25 Әйса уларға:

— Әй наданлар, пәйғәмбәрләрниң ейтқанлириниң һәммисигә ишинишкә қәлби галлар! 26 Мәсиһниң өзигә хас шан-шәриwigә кириштин бурун, мошу жапамушаққәтләрни бешидин өткүзүши муқәррәр әмәсиди? — деди.■

27 Андин пүтүн Тәврат-Зәбурдин, Муса вә башқа барлиқ пәйғәмбәрләрниң язмилиридин башлап у өзи һәққидә алдин пүтүлгәнлирини уларға шәрһ берип чүшәндүрди.■

28 Улар баридиған кәнткә йеқинлашқанда, у жирақрақ бир йәргә баридиғандәк туратти. 29 Лекин улар уни тутувелип:

— Кәч кирип қалди, һелила күн олтириду. Биз билән биллә қонуп қалғин, — дәп өтүнди. Шуниң билән у улар билән қонғили өйгә кирди. ■ 30 Вә шундақ болдики, у улар билән дәстиханда олтарғанда, нанни қолиға елип, Худаға тәшәккүр ейтти, андин нанни уштуп уларға тутти. □ 31 Уларниң көзлири шуан ечилип, уни тонуди; шуниң билән у уларниң алдидин ғайип болди. 32 Улар бир-биригә: — У йолда биз билән параңлишип, бизгә муқәддәс язмиларға шәрһ бәргәндә, жүрәк-бағримиз гоя оттәк янмидиму?! — дейишти.

33-34 Вә улар шу һаман туруп Йерусалимға қайтип кәлди. Улар иккиси он бирәйил билән уларниң һәмраһлириниң бир йәргә жиғилип турғиниң үстигила чүшти, улар: «Рәб растин тирилипту. У Симонға көрүнүпту!» дейишивататти. □ 35 Шуниң билән улар иккиләнму йолда йүз бәргән ишларни вә у нанни уштуватқанда униң өзлиригә қандақ тонулғинини көпчиликкә сөzlәп бәрди.

Әйсаниң мухлислицрига йәнә көрүнүши

Мат. 28:16-20; Мар. 16:14-18; Юһ. 20:19-23; Рос. 1:6-8

■ 24:19 Лука 7:16; Юһ. 4:19; 6:14. □ 24:21 «Биз әслидә уни Исраилға һәмжәмәт болуп азат қилидиған зат экән, дәп үмүт қилған едуқ» — «һәмжәмәт-азат қилғучи» яки «һәмжәмәт-қутқузғучи» тоғрилик «Аюп» 19:25 вә изаһат, шундақла «Тәбирләр»ни көрүң. ■ 24:21 Рос. 1:6. ■ 24:22 Мат. 28:8; Мар. 16:10; Юһ. 20:18. ■ 24:26 Йәш. 50:6; 53:5; Фил. 2:7; Ибр. 12:2; 1Пет. 1:11. ■ 24:27 Яр. 3:15; 22:18; 26:4; 49:10; Қан. 18:15; Зәб. 131:11; Йәш. 7:14; 9:5; 40:10; Йәр. 23:5; 33:14; әз. 34:23; 37:24-25; Дан. 9:24; Мик. 7:20. ■ 24:29 Яр. 19:3; Рос. 16:15; Ибр. 13:2. □ 24:30 «у улар билән дәстиханда олтарғанда, нанни қолиға елип, Худаға тәшәккүр ейтти, андин нанни уштуп уларға тутти» — «нан уштуш» адәттә буни мейман әмәс, бәлки саһибхана қилиши керәк еди. □ 24:33-34 «улар шу һаман туруп Йерусалимға қайтип кәлди» — грек тилида «улар шу сааттила туруп Йерусалимға қайтип кәлди».

36 Вә улар бу ишлар үстидә сөзлишиватқанда, Әйсә өзи тосаттин уларниң оттурисида пәйда болуп:

— Силәргә аман-хатиржәмлик болғай! — деди. □ ■

37 Улар бирәр роһни учраттуқму немә, дәп хиял қилип, алақзадә болушуп вәһимигә чүшти.

38 у уларға:

— Немигә шунчә алақзадә болуп кәттиңлар? Немишкә қәлбиңларда шәк-гуман чиқип туриду? 39 Қоллиримға вә путлиримға қарап беқиңлар! Мениң өзүм экәнлигимни билиңлар! Мени тутуп көрүңлар, роһниң әт билән сүйиги йоқ, лекин мәндә барлиғини көрисиңлар, — деди.

40 Вә шундақ дегәч уларға пут-қолини көрсәтти. 41 Улар хушлуқтин көзлиригә ишәнгүси кәлмәй һәйрануһәс турғинида у улардин:

— Силәрниң бу йәрдә йегидәк нәрсәңлар барму? — дәп сориди. ■ 42 Улар бир парчә белиқ кавиви вә бир парчә һәсәл көнигини униңға сунувиди, 43 у елип уларниң алдида йеди.

44 Андин у уларға:

— Мана бу мән силәр билән болған вақтимда силәргә ейтқан: «Муса хатирилигән Тәврат қануни, пәйгәмбәрләрниң язмилири вә Зәбурда мениң тоғрамда пүтүлгәнниң һәммиси чоқум әмәлгә ашурулмай қалмайду» дегән сөзлирим әмәсму? — деди. ■

45 Шуниң билән у муқәддәс язмилирни чүшиниши үчүн уларниң зәһинлирини ачти 46 вә уларға мундақ деди:

— Муқәддәс язмилирда шундақ алдин пүтүлгәнки вә шу иш Мәсиһниң өзигә тоғра кәлдики, у азап чекип, үчинчи күнидә өлгәнләр арисидин тирилиду, ■ 47 андин униң нами билән «Товва қилиңлар, гуналарниң кәчүрүмигә муйәссәр болуңлар» дегән хәвәр Йерусалимдин башлап барлиқ әлләргә жақалиниду. ■ 48 Силәр әнди бу ишларға гувачидурсиләр. 49 Вә мана, мән Атамниң вәдә қилгинини вужудуңларға әвәтимән. Лекин силәр жуқуридин чүшидиған күч-қудрәт билән кийгүзүлгичә, шәһәрдә күтүп туруңлар». □ ■

Әйсәниң асманға кәтцирилиши

Мар. 16:19-20; Рос. 1:9-11

50 Вә у уларни Бәйт-Ания йезисиғичә башлап барди вә қоллирини кәтирип уларни бәрикәтлиди. ■ 51 Вә шундақ болдики, уларни бәрикәтлигәндә у улардин айрилип асманға кәтирилди. ■ 52 Улар униңға сәждә қилишти вә зор хошал-хурамлиқ ичидә Йерусалимға қайтип келип, 53 һәрдайим ибадәтханида туруп

□ 24:36 «Силәргә аман-хатиржәмлик болғай!» — ибраний тилида «шалом әләйкум», әрәб тилида «әссаламуәләйкум» дегән сөз билән ипадилиниду. ■ 24:36 Мар. 16:14; Юһ. 20:19; 1Кор. 15:5.

■ 24:41 Юһ. 21:10. ■ 24:44 Мат. 16:21; 17:22; 20:18; Мар. 8:31; 9:31; 10:33; Луқа 9:22; 18:31; 24:6. ■ 24:46 Зәб. 15:10; 12:7. 23; Рос. 17:3. ■ 24:47 Рос. 13:38; 1Юһа. 2:12. □ 24:49

«мән Атамниң вәдә қилгинини вужудуңларға әвәтимән» — «Атамниң вәдә қилгини» Өзиниң Муқәддәс Роһи. Худа уларни «қудрәт билән кийгүзиду». «Лекин силәр жуқуридин чүшидиған күч-қудрәт билән кийгүзүлгичә, шәһәрдә күтүп туруңлар» — «шәһәр» — Йерусалим. ■ 24:49 Юһ. 14:26; 15:26; 16:7; Рос. 1:4. ■ 24:50 Рос. 1:12. ■ 24:51 Мар. 16:19 Рос. 1:9.

Худаға шүкүр-сана оқушуп турди.□

□ **24:53** «...вә шундақ болдики, **у** уларни бәрикәтлигәндә у улардин айрилип асманға көтирилди... **улар** һәрдайим ибадәтханида туруп Худаға шүкүр-сана оқушуп турди» — бу 36-53-айәтләргә қариганда, бу Мәсһиниң мухлислириға ахирқи көрүнүши еди. Бирақ униң тирилишини баян қилидиган башқа хатиреләр билән селиштурганда, бу биринчи йәкшәнбидики көрүнүштин кейин Әйса йәнә бир нәччә қетим мухлислириға аян болди. Луқаниң бу хатириси Әйсаниң мухлисларға биринчи күнидики көрүнишлиридин бирақла қириқинчи күнидики көрүнүшигә атлап өткән болса керәк (45-айәттә яки 50-айәттә «атлап өтиду»). Шуңа Инжилдики «төрт баян»да һеч қандақ зит йәрләр йоқ, дәп қараймиз. «Луқа»ниң давами «Расулларниң паалийәтлири»дур, әлвәттә.

Юханна

«Йуһанна баян қилған хуш хәвәр» *** Әйса Мәсһһнің әйни салаһһһити — «Худаниң Калами»дур

¹ Муқәддәмдә «Калам» бар еди; Калам Худа билән биллә еди һәм Калам Худа еди. ² У муқәддәмдә Худа билән биллә еди. ³ У арқилиқ барлиқ мәвжудатлар яритилди вә барлиқ яритилғанларниң һеч бири униңсиз яритилған әмәс. ⁴ Униңдә һаятлиқ бар еди вә шу һаятлиқ инсанларға нур елип кәлди. ⁵ Вә нур қараңғулуқта парлайду вә қараңғулуқ болса нурни һеч бесип чүшәлигән әмәс. ⁶ Бир адәм Худадин кәлди. Униң исми Йәһя еди. ⁷ У гувалиқ бериш үчүн, йәни һәммә инсан өзи арқилиқ ишәндүрүлсун, дәп нурға гувачи болушқа кәлгән еди. ⁸ Йәһһһң өзи шу нур әмәс, бәлки пәқәт шу нурға гувалиқ беришкә кәлгән еди. ⁹ һәқиқи нур, йәни пүткүл инсанни йорутқучи нур дунияға келиватқан еди. ¹⁰ У дунияда болған вә дуния у арқилиқ барлиққа кәлтүрүлгән болсиму, лекин дуния уни тонумиди. ¹¹ У өзиниңкәләрғә кәлгән болсиму, бирақ уни өз хәлқи қобул қилмиди. ¹² Шундақтиму, у өзини қобул қилғанлар, йәни өз намиға етиқат қилғанларниң һәммисигә Худаниң пәрәнти болуш һоқуқини ата қилди.

□ **1:1** «Муқәддәмдә» — башқа бир ипадилиниши «Һәммидин бурун» («аләм яритилиштин бурунла») Калам (аллиқачан) бар еди». «Калам» — «сөз», шундақла «Худаниң сөзи» дегән мәнидә болуп, Әйсаниң бир наמידур; көрситидигән мәнаси интайин чоңқурдур. «қошумчә сөз»имизни көрүң. «Калам Худа билән биллә еди...» — Мошу йәрдики «билән биллә» дегән грек тилида йәнә «интайин йеқин мунасивәттә», («Худаға») қарап әни сөйидигән» дегән мәниниму пуритиду. «Һәм Калам Худа еди» — бу муһим баян каламиң Худалиқ тәбитини көрситиду. **1:1** Пәнд. 8:22; Кол. 1:17; 1Юһа. 1:1, 2. **1:2** Юһ. 17:5. □ **1:3** «У арқилиқ барлиқ мәвжудатлар яритилди вә барлиқ яритилғанларниң һеч бири униңсиз яритилған әмәс» — бу йәрдә көздә тутулғини Калам өзи һеч яритилған әмәс, бәлки әзәлдин Худа билән биллә мәвжүт экәнлигидур. «Яритилған» грек тилида, мошу йәрдә «барлиққа кәлтүрүлгән» «вужудқа кәлтүрүлгән» дегән сөз билән ипадилиниду. Шуниндәк башқа хил ипадилиниши: — «Һәммә нәрәсә униң вәстиси билән болди вә болған нәрсиләрдин һеч бири униңсиз болмиди». **1:3** Яр. 1:3; Зәб. 32:6; Әф. 3:9; Кол. 1:16; Ибр. 1:2. □ **1:4** «шу һаятлиқ инсанларға нур елип кәлди» — яки «шу һаятлиқ инсанларниң нури еди». **1:4** Юһ. 5:26; 8:12; 9:5; 12:46; 1Юһа. 1:5; 2:8-11; 5:11. □ **1:5** «қараңғулуқ болса нурни һеч бесип чүшәлигән әмәс» — мошу сөз икки бислиқ сөз болуп, йәни «қараңғулуқ болса нурни һеч чүшәнгән әмәс» яки «қараңғулуқ болса нурни қобул қилған әмәс» дегәнниму билдүриду. **1:5** Юһ. 3:19. □ **1:6** «Бир адәм Худадин кәлди» — грек тилида «Бир адәм Худадин әватилди». «Униң исми Йәһя еди» — Йәһя пәйғәмбәрни көрситиду. «Йәһя» дегән исим грек тилида һәм ибраний тилида «Юханна» — «Пәрвәрдигарниң мөһри-шәпқити» дегән мәнини билдүриду. **1:6** Мал. 3:1; Мат. 3:1; Мар. 1:2, 4; Лука 3:3; 7:27; Юһ. 1:33. □ **1:9** «Һәқиқи нур, йәни пүткүл инсанни йорутқучи нур дунияға келиватқан еди» — «келиватқан еди» дегәнни қандақ йол билән чүшәнгил болиду? Бизниңчә, бу бир жәрәни көрситиду — йәни бәлким авал Мәрийәмниң балиятқусиға пәйда болуп, туғулуп андин Йәһя пәйғәмбәрниң өзигә болған гувалиғи болған өзиниң хизмиткә кириш жәрәни арқилиқ «келивататти». Башқа бир хил тәржимиси «Бу болса дунияға келидигән һәр бир инсанни йорутидигән һәқиқи нурдур». **1:9** Юһ. 8:12; 9:5; 12:46. **1:10** Ибр. 1:2; 11:3. □ **1:11** «У өзиниңкәләрғә кәлгән болсиму, бирақ уни өз хәлқи қобул қилмиди» — «өзиниңкәләр» дегәнлик аләм вә униңдә бар болған нәрсиләрниң һәммисини көрситиду. һәммиси Мәсһһһңкидур, чүнки Худа аләмниң һәммисини у арқилиқ яратқан еди, шундақла униң башқурушиға тапшурған еди. «өз хәлқи» — Исраил хәлқи, йәни Йәһудий хәлқи, грек тилида «өзидикләр» билән ипадилиниду.

■ 13 Уни қобул қилган мошулар я қандин, я этләрдин, я инсан ирадисидин эмәс, бәлки Худадин төрөлгән болиду. □

14 Калам инсан болди һәм аримизда маканлашти вә биз уның шан-шәриғиғә қаридуқ; у шан-шәрәп болса, Атиниң йенидин кәлгән, мөһри-шәпқәт вә һәқиқәткә толған бирдин-бир йеганә Оғлиниңкидур. □ ■ 15 (Йәһя уныңға гувалиқ берип: — Мана, мән силәргә: «Мәндин кейин кәлгүчи мәндин үстүндур, чүнки у мән дуняға келиштин бурунла болған еди» дегиним дәл мошу кишидур! — дәп жар қилди) □ ■ 16 Чүнки һәммимиз уныңдики толуп ташқанлардин илтипат үстигә илтипат алдуқ. □ ■

17 Чүнки Тәврат қануни Муса пәйғәмбәр арқилиқ йәткүзүлгән еди; лекин мөһри-шәпқәт вә һәқиқәт Әйса Мәсиһ арқилиқ йәткүзүлди. □ ■ 18 Худани һеч ким көрүп баққан эмәс; бирақ Атиниң қучиғида турғучи, йәни бирдин-бир Оғул Уни аян қилди. □ ■

Йәһя пәйғәмбәрниң гувалиғи

Мат. 3:1-12; Мар. 1:2-8; Луқа 3:15-17

19 Йерусалимдики Йәһудийлар Йәһядин «Сән кимсән?» дәп сүрүштә қилишқа қаһинлар билән Лавийларни уның йениғә әвәткәндә, уның уларға жававан бәргән

■ 1:12 Йәш. 56:5; Рим. 8:15; Гал. 3:26; 2Пет. 1:4; 1Юһа. 3:1. □ 1:13 «Уни қобул қилған мошулар

я қандин, я этләрдин, я инсан ирадисидин эмәс, бәлки Худадин төрөлгән болиду» — (1) «қандин ... төрөлгән эмәс» (грек тилида «қанлардин эмәс») — демәк, мәлум бир милләттин болғанлиғидин эмәс. Мәсилән, бәзи адәмләр: «Мән Худа алаһидә таллиған хәлиқ болған Йәһудийлардин (яки «қаһин аилиси» қатарлиқлардин) болғачқа Худаниң пәрзәнтимән» дәп хата ойлайду («Рос.» 17:26ни көрүң). (2) «этләрдин ... төрөлгән эмәс» — бизниңчә бу ибарә инсанниң өз тиришиш-тирмишишлирини көрситиду. Мәсилән көп адәмләр: «Мән Худаниң Муса пәйғәмбәргә чүшүргән қануниғә әмәл қилишқа тиришип, Худаниң пәрзәнти болимән» дәп хата ойлайду. «римлиқларға»дики «кириш сөз»имиздики «этләр» тоғрилиқ изаһатимизни көрүң. (3) «инсанниң (грек тилида «әркәк инсан»ниң) хаһишидин ... төрөлгән эмәс» — демәк, һәр қандақ бир инсан (мәйли пәйғәмбәр, мәйли қаһин мәйли жамаәттики бирәр әрбаб болушидин қәтғийнәзәр), башқа бир инсанни Худаниң пәрзәнти қилалмайду. Уныңдин башқа, һеч ким «өз ирадиси билән» өзини Худаниң пәрзәнти қилалмайду. (4) «Худадин төрилиш», йәни «қайта туғулуш» тоғрилиқ 3:1-22-айәтни көрүң. □ 1:14 «Калам инсан болди» — «инсан» мошу йәрдә «әт егиси» яки «тән» билән ипадилиниду.

«Калам инсан болди һәм аримизда маканлашти» — грек тилида «Калам тән (әт) болди вә аримизда чедир тикти». «Чедир» дегән сөз мошу йәрдә шүбһисизки, Әйсаниң инсанларниң арисида һазир болуши Муса пәйғәмбәрниң дәвридә Худа Өзиниң «муқәддәс чедир»ида туруп, Өз хәлқи арисида һазир болушиға охшаш екәнлиғини көрситиду. «биз уның шан-шәриғиғә қаридуқ; у шан-шәрәп болса, Атиниң йенидин кәлгән, мөһри-шәпқәт вә һәқиқәткә толған бирдин-бир йеганә оғлиниңкидур» — «Ата» мошу йәрдә ХудаАтиниң көрситиду, әлвәттә. ■ 1:14 Йәш. 7:14; Мат. 1:16; 17:2; Луқа 1:31; 2:7; Кол. 1:19; 2:9; 2Пет. 1:17. □ 1:15 «Мәндин кейин кәлгүчи мәндин үстүндур, чүнки у мән дуняға келиштин бурунла болғанид» — демисәкму, Йәһя пәйғәмбәр Әйса Мәсиһдин әлтә ай бурун туғулған («Луқа» 1:26-45ни көрүң); лекин Мәсиһ «уның болғинидин илгири болған». ■ 1:15 Мат. 3:11; Мар. 1:7; Луқа 3:16; Юһ. 1:26,30. □ 1:16 «Һәммимиз уныңдики толуп ташқанлиридин илтипат үстигә илтипат алдуқ» — мәнәси бәлким «уныңдики толуп ташқан мөһри-шәпқәт вә һәқиқәттин илтипат үстигә илтипат алдуқ» дегәнликтур. 17-айәтни көрүң. «Илтипат үстигә илтипат» дегән ибарә Мусаниң «Мис.» 33:3дә ейтқан сөзидин елинған. ■ 1:16 Кол. 2:10. □ 1:17 «мөһри-шәпқәт вә һәқиқәт Әйса Мәсиһ арқилиқ йәткүзүлди» — «Мәсиһ» болса пәйғәмбәрләрниң алдин-ала ейтишичә, Худа төрипидин әвәтилгән, һаман бир күни келип мәңгү һөкүмранлиқ қилидиган Падишаһни вә Қутқузғучи-Нижаткарни көрситиду. «Тәбирләрни» көрүңлар. ■ 1:17 Мис. 20:1. □ 1:18 «Атиниң қучиғида турғучи, йәни бирдин-бир Оғул Уни аян қилди» — бәзи кона көчүрмиләрдә «Атиниң қучиғида турғучи, йәни Өзи бирдин-бир Худа болғучи Уни аян қилди» дейилиду. Бу икки вариантниң әмәлийәттә чоқ парқи йоқ (1:1-Ани көрүң. «Худаниң Оғли»да немила болмисун худалиқ тәбиәти барду. ■ 1:18 Мис. 33:20; Қан. 4:12; Мат. 11:27; Юһ. 6:46; 1Тим. 6:16; 1Юһа. 4:12.

гувалиги мундақ еди: □ ■

²⁰ У етирап қилип, hech иккиләнмэй: — «Мән Мәсиһ әмәсмән» — дәп ениқ етирап қилди. □ ■

²¹ Улар унингдин:

— Ундақта өзүң ким болисән? Иляс пәйгәмбәрмүсән? — дәп сориди.

— Яқ, мән у әмәсмән, — деди у.

— Әмисә, сән хелиқи пәйгәмбәрмүсән? — дәп сориди улар.

У йәнә: — Яқ! — деди. □

²² Шуңа улар унингдин:

— Ундақта, сән зади ким болисән? Бизни әвәткәнләргә жавап беришимиз үчүн, бизгә *ейтқин*, өзүң тоғрилиқ немә дәйсән? — дәп сориди.

²³ Йәһя мундақ жавап бәрди:

— Йәшя пәйгәмбәр бурун ейтқандәк, чөлдә «Рәбнің йолини түз қилиңлар» дәп товлайдиган аваздурмән! □ ■

²⁴⁻²⁵ Әнди Йерусалимдин әвәтилгәнләр Пәрисийләрдин еди. Улар йәнә Йәһядин:

— Сән я Мәсиһ, я Иляс яки хелиқи пәйгәмбәр болмисаң, немә дәп кишиләрни суға чөмүлдүрисән? — дәп сориди. □ ■

²⁶ Йәһя уларға мундақ дәп жавап бәрди:

— Мән кишиләрни суғла чөмүлдүримән, лекин араңларда турғучи силәр тонумиған бириси бар; ■ ²⁷ у мәндин кейин кәлгүчи болуп, мән һәтта уның кәшиниң боқучини йешишкиму лайиқ әмәсмән!

²⁸ Бу ишлар Йордан дәрјясиниң шәрқий қетидики Бәйт-Ания йезисида, йәни Йәһя пәйгәмбәр кишиләрни суға чөмүлдүрүватқан йәрдә йүз бәргән еди.

Худаниң қозиси

²⁹ Әтиси, Йәһя Әйсаниң өзигә қарап келиватқанлиғини көрүп мундақ деди:

□ **1:19** «Йерусалимдики Йәһудийлар» — бәлким Йәһудийларниң ақсақаллири вә мөтивәрлири көрситиду. «Сән кимсән?» — бу соалниң «Сән өзүң тоғрилиқ немә дәйсән? Пәйгәмбәрмүсән яки Худа әвәтидиган Мәсиһ-қутқузғучимүсән» дегәндәк ички мәнаси бар еди. Лекин улар уның бәргән жавабига ишинишкә тәйяр эмәс еди. Мәсилән, «Мат.» 21:25-27ни көрүң. «**каһинлар билән Лавийлар**» — «каһинлар» ибадәтханида қурбанлиқ хизмитини қилғучилар еди; «Лавийлар» («Лавий» қәбилисидин болғанлар) каһинларға Ярдәмчи рольда еди. «Тәбирләр»ни көрүң. ■ **1:19** Юһ. 5:33. □ **1:20**

«У етирап қилип, hech иккиләнмэй... дәп ениқ етирап қилди» — «hech иккиләнмэй» грек тилида «инкар қилмай» дегән сөз билән ипадиллиниду. ■ **1:20** Юһ. 3:28; Рос. 13:25. □ **1:21**

«Сән хелиқи пәйгәмбәрмүсән?» — бу соал Муса пәйгәмбәр алдин-ала ейтқан, өзиниң орнини басидиган, шундақла өзидин жуқури турған пәйгәмбәрни көрситиду («Қан.» 18:15-22). Әмәлийәттә болса, Мусаниң «шу пәйгәмбәр» тоғрилиқ бешарити Мәсиһниң өзидә әмәлгә ашурулди. □ **1:23** «Йәшя пәйгәмбәр бурун ейтқандәк, чөлдә «Рәбнің йолини түз қилиңлар» дәп товлайдиган аваздурмән!» —

Йәшя өз китабидики 40:3-айәттә баян қилған «Пәрвәрдигарниң йоли» яки «Рәбнің йоли» болса, Қутқузғучи-Мәсиһниң йолини көрситиду. Демәк, Йәһяниң хизмити Рәб Әйса үчүн товва қилидиган хәлиқни тәйярлаштин ибарәт еди. У һәтта кәмтәрлик билән өзи тоғрилиқ «Мән пәйгәмбәр» демәйду, «Мән һаһайити бир авазмән, халас» дәйду. ■ **1:23** Йәш. 40:3; Мат. 3:3; Мар. 1:3; Луқа 3:4. □ **1:24-25** «Йерусалимдин әвәтилгәнләр Пәрисийләрдин еди» — «Пәрисийләр» Йәһудий динига тәвә болған, Тәврат түзүмлиригә қаттиқ рияйә қилишқа тиришидиган мәнһаптики кишиләр.

«немә дәп кишиләрни суға чөмүлдүрисән?» — Йәһудий хәлқиниң аридидики «Раббилар» (устазлар) хелә бурун мундақ бир адәт бекиткәнки, әгәр башқа милләтләр («ят әлләр»)дин болғанлар «Тәврат-Зебур етиқати»ни қобул қилай деса, авал хәтнә қилиниши, андин бир хил «суға чөмүлдүрүш» қобул қилиши керәк еди. Лекин һазир «суға чөмүлдүрүш» қобул қилиши керәк болғанлар бутпәрәс «ят әлләр» эмәс, бәлки өзлири қобул қилиши керәк! Йәһя пәйгәмбәр жүргүзгән «суға чөмүлдүрүш» кишиләрниң өз гуналирига болған иқрар-товисини, шундақла Қутқузғучи-Мәсиһниң келишигә болған етиқатини ипадиләш йоли еди (мәсилән, «Мат.» 3:2-12ни көрүң). ■ **1:24-25** Қан. 18:18. ■ **1:26** Мат. 3:11; Мар. 1:7; Луқа 3:16; Рос. 1:5; 11:16; 19:4.

— Мана, пүткүл дуняяның гуналарини елип ташлайдыган Худаниң қозиси! □ ■

³⁰ Мана, мән силәргә: «Мәндин кейин кәлгүчи бириси бар, у мәндин үстүндүр, чүнки у мән дуняда болуштин бурунла болған еди» дегиним дәл мошу кишидур!

□ ³¹ Мән бурун уни билмисәмму, лекин уни Исраилға аян болсун дәп, кишилерни суға чөмүлдүргили кәлдим.

³² Йәһя йәнә гувалиқ берип мундақ деди:

— Мән Роһниң пахтәк һалитидә асмандин чүшүп, униң үстигә қонғанлигини көрдүм. □ ■ ³³ Мән әслидә уни билмигән едим; лекин мени кишилерни суға чөмүлдүрүшкә Әвәткүчи маңа: «Сән Роһниң чүшүп, кимниң үстигә қонғанлигини көрсәң, у кишилерни Муқәддәс Роһқа чөмүлдүрүгүчи болиду!» дегән еди. □ ³⁴ Мән дәрвәкә шу ишни көрдүм, шуңа униң һәқиқәтән Худаниң Оғли экәнлигигә гувалиқ бәрдим! □

Әйсаниң дәсләпки мухлислари

³⁵ Әтиси, Йәһя икки мухлиси билән йәнә шу йәрдә туратти. ³⁶ У у йәрдин меңип кетиватқан Әйсани көрүп:

— Қараңлар! Худаниң қозиси! — деди. □ ³⁷ Униң бу сөзини аңлиған икки мухлис Әйсаниң кәйнидин меңишти. ³⁸ Әйса кәйнигә бурулуп, уларниң әгишип келиватқинини көрүп улардин:

— Немә издәйсиләр? — дәп сориди.

Улар:

— Рабби (бу ибранийчә сөз болуп, «устаз» дегән мәнидә), қәйәрдә турисән? — деди.

³⁹ — Берип көрүңлар, — деди у. Шуниң билән, улар берип униң қәйәрдә туридиғанлигини көрди вә у күни униң билән биллә турди (бу вақит шу күнниң онинчи саити еди). □

⁴⁰ Йәһя пайғәмбәрниң жуқуриқи сөзини аңлап, Әйсаниң кәйнидин маңған иккиләниң бири Симон Петрусниң иниси Андрияс еди. ⁴¹ Андрияс авал өз акиси Симонни тепип, униңға:

□ **1:29** «пүткүл дуняяның гуналарини елип ташлайдыған...» — грек тилида «пүткүл дуняяның гуналарини елип ташлайдыған ...». «пүткүл дуняяның гуналарини елип ташлайдыған Худаниң қозиси!» — Тәвраттики қурбанлиқлар Мәсиһ билән ахирлишиду, чүнки у аң ахирқи «қурбанлиқ қоза» дур. Бу тоғрилиқ «Яр.» 22:7-8, «Мис.» 12:1-3, «Йәш.» 53:7 вә Тәвраттики башқа йәрләрдә бешәрәт берилгән. □ **1:29** Йәш. 53:5, 7; Юһ. 1:36.

□ **1:30** «Мәндин кейин кәлгүчи бириси бар, у мәндин үстүндүр, чүнки у мән дуняда болуштин бурунла болған еди» — демисакму, Йәһя пайғәмбәр Әйса Мәсиһдин алтә ай бурун туғулған («Луқа» 1:26-45ни көрүң); лекин Мәсиһ «униң болғинидин илгири болған». □ **1:32** «Мән Роһниң пахтәк һалитидә асмандин чүшүп, униң үстигә қонғанлигини көрдүм» — «Роһ» — Худаниң Муқәддәс Роһи. □ **1:32** Мат. 3:16; Мар. 1:10; Луқа 3:22. □ **1:33**

мени кишилерни суға чөмүлдүрүшкә Әвәткүчи — «Йәһяни суға чөмүлдүрүшкә Әвәткүчи» — Худадур. «Сән Роһниң чүшүп, кимниң үстигә қонғанлигини көрсәң,...» — «Роһ» — Худаниң Муқәддәс Роһи. «Сән Роһниң чүшүп, кимниң үстигә қонғанлигини көрсәң, у кишилерни Муқәддәс Роһқа чөмүлдүрүгүчи болиду!» — Йәһяниң мошу гувалиғи Мәсиһни көрстиду; чүнки Мәсиһ Муқәддәс Роһини төкүши билән нижат елип келидиған «йеңи әһдә»ни түзгүчидур («Йәр.» 31:31-34, «Әз.» 36:25-27, «Йәш.» 32:15-20 вә башқилар). □ **1:34** «Худаниң Оғли» — бу нам һәргизму Худа билән

Әйса оттурисидики жисманий жәһәттики ата-балилиқ мунасивәтнин эмәс, бәлки роһий жәһәттики мунасивәтни билдүриду. «Тәбирләр»ниму көрүң. «Худаниң Оғли» бази қона көчүрүлмиләрдә «Худаниң таллигини» дейилиду. □ **1:36** Йәш. 53:7; Юһ. 1:29; Рос. 8:32 □ **1:39** «онинчи саат» — Юанна баянида «Рим вақти»ни ишлитиду (буниңға испат бар). Шуңа бу вақит әтигән саат он болса керәк.

— Биз «Мәсiһ»ни таптуқ! — деди («Мәсiһ» ибранийчә сөз болуп, грек тилида «Мәсiһләнгән Күтқазғучи» дәп тәржимә қилиниду) □ 42 вә акисини Әйсаниң алдиға елип барди. Әйса униңға қарап: Сән Юнусниң оғли Симон; буниңдин кейин «Кифас» дәп атилисән, — деди (мәниси «таш»тур).□ ■

Филип вә Натанийәлниң чақиртилиши

43 Әтиси, Әйса Галилийә өлкисигә йол алмақчи еди. У Филипини тепип, униңға: — Маңа әгишип маң! — деди 44 (Филип Бәйт-Саидалиқ болуп, Андрияс билән Петрусниң жутдиши еди). ■ 45 Филип Натанийәлни тепип, униңға:

— Муса пәйғәмбәр Тәвратта вә башқа пәйғәмбәрләрму язмилрида бешарәт қилип язған затни таптуқ, У болса Йүсүпниң оғли Насарәтлик Әйса экән! — деди.□ ■

46 Бирақ Натанийәл:

— Насарәт дегән жайдин яхши бир немә чиқамду?! — деди.

Келип көрүп бақ! — деди Филип.

47 Әйса Натанийәлниң өзиниң алдиға келиватқанлиғини көрүп, у тоғрилиқ:

— Мана, ичидә қилчә һейлә-микриси йоқ һәқиқий бир Исраиллик! — деди.

48 Натанийәл: — Мени қәйеримдин билдиң? — дәп сориди.

Әйса униңға жавап берип: — Филип сени чақирштин авал, сениң әнжир дәриғиниң түвидә олтарғанлиғиңи көргән едим, — деди.

49 Натанийәл жававән: — Устаз, сән Худаниң Оғли, Исраилниң Падишасисән! — деди.□

50 Әйса униңға жававән:

— Сени әнжир дәриғиниң түвидә көргәнлигимни ейтқанлиғим үчүн ишиниватамсән? Буниңдинму чоң ишларни көрисән! — деди 51 вә йәнә:

— Бәрһәқ, бәрһәқ силәргә ейтип қояйки, силәр асманлар ечилип, Худаниң пәриштиликриниң Инсаноглиниң үстидин чиқип-чүшүп жүридиғанлиғини көрисиләр! — деди.□ ■

□ **1:41** «Мәсiһ» ибранийчә сөз болуп, грек тилида «христос» дәп тәржимә қилиниду — «Мәсiһләнгән Күтқазғучи» дәрвәкә грек тилида «мәсiһ қилинған», «май сүрүлгән» дегән мәнидә. Кейин, дуняви этикатчи жамаәтниң бәзлири Әйсани «Әйса Мәсiһ», башқа бәзлири (грек тилидики тәләппузга әгишип) «Йәйсус Мәсiһләнгән Күтқазғучи» дәйду. Йәһудий этикатчилар: «Йәшуа Мешияһ» дәйду.

□ **1:42** «Сән Юнусниң оғли Симон» — «Юнус» грек тилида «Йонаһ». Бәзи кона көчүрмиләрдә «Юанна» шәклидә көрүлиду. «Кейин «Кифас» дәп атилисән» — «Кифас» ибранийчә сөз болуп, грек тилида «Петрус» дәп тәржимә қилиниду; лекин «Кифас» ибраний тилида һәр түрлүк ташни билдүриду, «Петрос» грек тилида һәр хил кичик ташни билдүриду. ■ **1:42** Мат. 16:18. ■ **1:44** Юһ. 12:21. □ **1:45** «Филип Натанийәлни тепип,...» — «Натанийәл» Инжилдики башқа баянларда «Бартоломай» (Толмайнин оғли) дәп елиниду. ■ **1:45** Яр. 3:15; 22:18; 26:4; 49:10; Қан. 18:18; 2Сам. 7:12; Йәш. 4:2; 7:14; 9:5; 40:10, 11; 53:1-12; Йәр. 23:5; 33:14; Әз. 34:23; Дан. 9:24; Зәк. 6:12; 9:9. □ **1:49** «Устаз» — грек тилида «рабби». □ **1:51** «Инсаногли» — Муқәддәс язмиларда (Тәвратта) «Инсаногли» дегән ибарә алдин-ала ейтилған, дуняни күтқузузқа келидигән «Мәсiһ»ни көрсәткән еди (мәсилән, «Дан.» 7:13-14).

Тәврат-Зәбур бойичә, бу Әвәтилгүчиниң Худаниң күч-қудрити вә шан-шәриви билән әрштин чүшүп, пүткүл инсанларни мәңгү башқуридигәнлиғи алдин-ала ейтилған. Униңдин муһими, бизниңчә, Әйса Мәсiһниң бу намини өзи һәққидә көп ишлитиши өзиниң толуқ инсан экәнлиғини, инсанийәт билән бир экәнлиғини тәкитләш үчүн еди. Чүнки әрш тәрипидин ейтқанда әжайип иш шуки, гәрчә у әзәлдин «Худаниң Оғли» болған болсиму, у һазир йәнә «инсанниң оғли»му еди. «Тәбирләр»ни көрүң. «Силәр асманлар ечилип, Худаниң пәриштиликриниң Инсаноглиниң үстидин чиқип-чүшүп жүридиғанлиғини көрисиләр!» — мошу йәрдә бизниңчә Мәсiһ «Яр.» 28:12н көздә тутиду. Һәзрити Яқуп аламәтлик бир чүшни көргән. Чүштә у йәр үстидә туруп асманға йетидигән бир пәләмпайни көргән, пәриштиләр униң үстидин «чиқип-чүшүп туратти». Демәк, Әйса Мәсiһ өзи дәл шу «асманға йетидигән пәләмпәй»дур. ■ **1:51** Яр. 28:12.

2

Кана йезисидики той зияпиту

1 Үчинчи күни, Галилийәдики Кана йезисиди бир той болди. Әйсаниң аниси Мәрийәм у йәрдә еди ² һәм Әйса вә униң мухлислириму тойға тәклип қилинған еди.

3 Тойда шарап түгәп қалғанда, Әйсаниң аниси униңға:

— Уларниң шараплири түгәп қапту, — деди. □

4 Әйса униңға: — Ханым, мениң сән билән немә карим? Мениң вақти-саитим техи кәлмиди, — деди. □

5 Аниси чакарларға:

— У силәргә немә қил десә, шуни қилиңлар, — деди.

6 Әнди шу йәрдә Йәһүдийларниң таһарәт адити бойичә ишлитилидиған, һәр биригә икки-үч туңдин су сигидиған алтә таш күп қоюлған еди. □

7 Әйса чакарларға:

— Күпләргә су толдуруңлар, — деди.

Улар күпләрни ағзигичә толдурушти. ⁸ Андин у уларға йәнә:

— Әнди буниңдин усуп той башқурғучиға бериңлар, — деди.

Улар уни апирип бәрди.

9 Той башқурғучи шарапқа айландурулған судин тетип көргәндә (у униң қайәрдин кәлтүрүлгәнлигини билмиди, амма буни су тошуған чакарлар биләтти) той башқурғучи тойи болуватқан жигитни чақирип, ¹⁰ униңға:

— Һәр бир *той қилғучи* яхши шарапни тойниң бешида қуйиду, андин меһманлар қанғичә ичкәндин кейин, начирини қуйиду. Әжәба, сән яхши шарапни мошу чаққичә сақлапсән! — деди.

11 Бу болса, Әйса көрсәткән мөҗизилик аламәтләрниң дәсләпкиси болуп, Галилийәниң Кана йезисиди көрситилгән еди. Буниң билән у эзиниң шан-шәривини аян қилди, вә униң мухлислири униңға етиқат қилди. □ ¹² Бу иштин кейин у, аниси, инилири вә мухлислири билән Кәпәрнаһум шәһиригә чүшүп, у йәрдә бир нәччә күн турди.

Сода-сетиқ қилғучиларниң ибадәтханидин қоғлинши
Мат. 21:12-13; Мар. 11:15-17; Лука 19:45-46

□ **2:3** «Уларниң шараплири түгәп қапту» — мошундақ иш той егисини чоңқур хижаләткә қоюла қалмай, гаһи әһвалларда қиз тәрәптикилар жигит тәрәптикиләрниң устидин дәва қилиши мүмкин еди.

□ **2:4** «Ханым, мениң сән билән немә карим?» — Мәсиһниң бу сөзи бизни һайран қалдуруши мүмкин. Немшикә Әйса өз анисига шундақ гәп қилиду? Мәрийәм өз оглиниң Мәсиһ еканлигини биләтти. Лекин у бәлким: «Бу мениң оғлум, мән униң аниси, чоқум мениң тәлививини орунлиши керәк» дәп ойлиши мүмкин еди. Лекин Худаниң падишалиги ичидә бизниң Худаниң мәлум адими билән болған бирәр «жисманий мунасивәт»ниң һеч қандақ инавити йоқтур; пақәт Худаниң Мәсиһдә болған меһри-шәпқитигә иман-ишәш бағлисақ, андин униңдин бирәр нәрсә тәләп қилишқа болиду. Мәрийәмниң хапа болмаслиғи вә 5-айәттики иманлик сөзләрни ейтиши униң бу муһим нуқтини урдан чүшинип йәткәнлигини испатлайду. **«Мениң вақти-саитим техи кәлмиди»** — «мениң вақти-саитим» дегән ибарә адәттә Мәсиһниң өлүми, тирилиши вә асманға көтирилишини көрситиду. Көздә тутулғини Әйсаниң бу ишлар арқилиқ «улуқландурулуши»дур — 12:23, 27, 28, 31ни көрүң. Шуңа мошу йәрдә бәлким «мән ашкарә қилинидиған вақит техи кәлмиди» дегәндәк мәнидә болуши мүмкин. «Юһ.» 4:21, 23, 5:25, 28, 29, 7:30, 8:20, 12:23, 27, 28, 31, 13:31, 16:26, 17:1ни көрүң. □ **2:6** «икки-үч туң» — грек тилидә «икки-үч метрет». һәр бир күпкә 100-80 литр су сигиду, жәмий 720-480 литр су бар еди. □ **2:11** «Бу болса, Әйса көрсәткән мөҗизилик аламәтләрниң дәсләпкиси болуп,...» — «Юанна»да алаһидә хатириләнгән «мөҗизилик аламәт» яки «мөҗизилик бәлгү»ләр жәмий йәттә болуп, һәр бири Әйса Мәсиһниң һәқиқий салаһийитидин бир тәрипини көрситидиған мөҗизидур. **«Буниң билән у эзиниң шан-шәривини аян қилди, вә униң мухлислири униңға етиқат қилди»** — «униң мухлислири униңға етиқат қилди» дейилгини билән, кейинки нурғун ишлар мухлислирниң бу етиқатиниң муқим әмәс, бәлки интайин назук еканлигини испатлайду, әлвәттә.

13 Йәһудийларниң «өтүп кетиш һейти»ға йеқин қалғанда, Әйса Йерусалимға барди. □ 14 У ибадәтхана *һойлирида* кала, қой вә кәптәр-пахтәк сатқучиларни һәм у йәрдә олтарған пул тегишкүчиләрни көрди. □ ■ 15 У танидин қамча ясап, уларниң һәммисини қой-калилири билән қошуп ибадәтханидин һайдап чиқарди. Пул тегишкүчиләрниң пуллирини чечип, ширәлирини өрүвәтти 16 вә пахтәк-кәптәр сатқучиларға:

— Бу нәрсиләрни бу йәрдин елип кетиш! Атамниң өйини сода-сетиқ өйи қилишвалма! — деди. □

17 Буни көргән мухлислири *Зәбурда* мундақ пүтүлгинини есигә елишти:

«Сениң муқәддәс өйүңгә болған отлуқ муһәббитим өзүмни чулғивалди!» □ ■

18 Шуниң билән Йәһудийлар у ишларға инкас билдүрүп униңдин:

— Бундақ ишларни қилған екәнсән, қени, бизгә немә мөжизилик аламәтни көрситип берисән?! — дәп сориди. ■

19 Әйса уларға жавап берип:

— Ушбу ибадәтханини чувувәтсәңлар, мән үч күн ичидә уни яңливаштин куруп чиқимән, — деди. □ ■

20 Шуниң билән бу Йәһудийлар йәнә униңға:

— Бу ибадәтханини ясаватқили һазирғичә қириқ алтә жил болған турса, сән уни қандақсигә үч күндила куруп чиқалайсән?! — деди. 21 һалбуки, униң «ибадәтхана» дегини униң өз тенини көрсәткән еди. 22 Шуңа, у өлүмдин тирилгәндин кейин, мухлислири униң бу дегинини есигә алди вә шундақла муқәддәс язмилирдики бу һәктики бешарәткә һәмдә Әйсаниң ейтқан сөзигә ишәнди. ■

23 Өтүп кетиш һейтида, нургун кишиләр униң Йерусалимда көрсәткән мөжизилик аламәтләрни көргән болуп, униң намиға етиқат қилишти. 24 Лекин Әйса пүткүл инсанларниң *қалбиниң* қандақ екәнлигини билгәчкә, өзини уларға тапшурмайтти. □ 25 Инсан тоғрилиқ һеч кимниң униңға гувалиқ беришиниң һажити йоқ еди; чүнки у инсанларниң қалбидә немә бар екәнлигини өзи

□ 2:13 «өтүп кетиш һейти» — («паса» һейти) — бу Йәһудийларниң Муса пәйғәмбәрниң йетәклиши арқилиқ әлириниң Мисирдики кулуқ һаятидин қутулған күнини хатирләш һейти болуп, әйни вақитта Йәһудий әрләрниң һәммиси Йерусалимға берип, ибадәтханада курбанлиқлирини союп, һейтни шу йәрдә өткүзүши керәк еди. «Мис.» 12-бапни көрүң. □ 2:14 «ибадәтхана» — пәкәт Йерусалимдики муқәддәс ибадәтханини көрситиду. Бу ибадәтханини Сулайман падиша биринчи болуп миладийәдин илгәрки 950-жили қурған еди; андин Йәһудийлар Парс империйәси тарипидин сүргүн болушидин қайтип кәлгәндә, йәни миладийәдин илгәрки 520-жили қайта қурған еди.

Бу ибадәтханини һерод падиша бурунқидиму һәйвәтлик қилип куруп чиққан еди. Худаниң әмри бойичә, пәкәт Йерусалимдики бу ибадәтханидила курбанлиқ қилишқа болатти. «кала, қой вә кәптәр-пахтәк» — буларни курбанлиқлар үчүн сататти. ■ 2:14 Мат. 21:12; Мар. 11:15; Луқа 19:45. □ 2:16 «Атамниң өйини сода-сетиқ өйи қилишвалма!» — «Зәк.» 14:20-21ни көрүң. □ 2:17 «сениң муқәддәс өйүңгә болған отлуқ муһәббитим өзүмни чулғивалди!» — «Зәб.» 68:10ни көрүң. ■ 2:17 Зәб. 68:10 ■ 2:18 Мат. 12:38; 16:1; Мар. 8:11; Луқа 11:29; Юһ. 6:30. □ 2:19 «Ушбу ибадәтханини чувувәтсәңлар, мән үч күн ичидә уни яңливаштин куруп чиқимән» — Әйса ейтқан бу аламәт у кейин ейтқан «Юнус пәйғәмбәрдә көрүлгән аламәт-карамәт»кә охшаш болуп, өзиниң өлүми вә тирилишини көрситиду (мәсилән, «Мат.» 12:39ни көрүң). ■ 2:19 Мат. 26:61; 27:40; Мар. 14:58; 15:29.

■ 2:22 Луқа 24:8. □ 2:24 «Лекин Әйса пүткүл инсанларниң қалбиниң қандақ екәнлигини билгәчкә, өзини уларға тапшурмайтти» — бу баяндин «хуш хәвәр»дики ахирқи мәхсәтни көргили болиду. Әйса Мәсиһ инсанларға бәхит-бәрикәт эмәс, бәлки өзини ата қилишни яки «тапшуруш»ни халайду. Лекин инсан өзи түптин өзгәртһилмисә, теки кона гунаийи тәбиәттә болса, «өзини тапшуруш» қәтгий мүмкин болмайтти. һәр бир инсан роһта «қайта туғулуши» керәк — бу 3-бапниң чоң темисидур.

биләтти. ■

3

Қайтидин төрилиши

¹ Йәһудийлар кеңәшмисиниң Пәрисийләрдин болған Никодим исимлиқ бир йолбашчиси бар еди. ² Бу адәм бир кечиси Әйсаниң алдиға келип:

— Устаз, сениң Худадин кәлгән тәлим бәргүчи экәнлиғиңни билимиз. Чүнки Худа униң билән биллә болмиса, һеч кимниң сән көрсәткән бу мөҗизилик аламәтләрни көрситиши қәтғий мүмкин әмәс, — деди. □ ■

³ Әйса униңға җававән:

— Бәрһәк, бәрһәк, мән саңа шуни ейтип қояйки, һеч ким жуқуридин туғулмиғичә, Худаниң падишалиғини көрәлмәс! — деди. □

⁴ Никодим:

— Адәм қеригинида қандақму қайтидин туғулсун? Анисиниң қосиғиға қайта кирип туғулуши мүмкинму?! — дәп сориди.

⁵ Әйса мундақ җавап бәрди:

— Бәрһәк, бәрһәк, мән саңа шуни ейтип қояйки, һәм судин, һәм Роһтин туғулмиғичә, һеч ким Худаниң падишалиғиға кирәлмәс! ■ ⁶ Эттин туғулған болса әттур; роһтин туғулған болса роһтур. ■ ⁷ Саңа: «Жуқуридин туғулушунлар керәк» дегинимгә һәйран қалма. ⁸ Шамал халиған тәрәпкә соқиду, сән униң авазини аңлайсән, лекин қәйәрдин келип, қәйәргә баридигинини билмәйсән. Роһтин туғулған һәр бириму шундақтур. □

⁹ Никодим йәнә җававән Әйсаға:

— Бу ишлар қандақму мүмкин болар? — деди.

¹⁰ Әйса униңға җававән мундақ деди:

— «Сән Израилниң өлимаси туруп, буниму билмәмсән? □ ¹¹ Бәрһәк, бәрһәк, мән саңа шуни ейтип қояйки, биз билгинимизни ейтимиз вә көргинимизгә гувалиқ беримиз, лекин силәр бизниң гувалиғимизни қобул қилмайсиләр. □ ■

¹² Силәргә зимиңдики ишларни ейтсам ишәнмигән йәрдә, әрштики ишларни ейтсам қандақму ишинисиләр? ¹³ Өзи әрштә болуп, әрштин чүшкүчидин, йәни Инсаноғлидин башқа һеч ким әршкә чиқмиди. □ ■ ¹⁴ Муса чөлдә туч

иланни көтәргәндәк, Инсаноғлиму охшашла шундақ егиз көтирилиши керәк.

■ **2:25** 1Сам. 16:7; 1Тар. 28:9; 3әб. 7:10; 102:14; Йәр. 11:20; 17:10; 20:12; Юһ. 6:64. □ **3:2** «Устаз» — Ибраий тилида «Рабби», «устаз» дегән мәнидә. ■ **3:2** Юһ. 7:50; 9:16, 33; 19:39; Рос. 10:38. □ **3:3**

«Һеч ким жуқуридин туғулмиғичә, Худаниң падишалиғини көрәлмәс!» — «жуқуридин» дегән сөз грек тилида йәнә «қайтидин» дегәнниму билдүриду вә шүбһисизки, мошу йәрдә бу икки мәнини өз ичигә алиду. ■ **3:5** Тит. 3:5. ■ **3:6** Рим. 8:5. □ **3:8** «Шамал халиған тәрәпкә соқиду, сән униң авазини аңлайсән, лекин қәйәрдин келип, қәйәргә баридигинини билмәйсән. Роһтин туғулған һәр бириму шундақтур» — грек тилида «шамал» вә «роһ» бирла сөз билән ипадилниду. Әйсаниң бу

әйттики күчлүк сөзлирини «қошумчә сөз»имиздә бир-бирләп шәрһләймиз. □ **3:10** «Сән Израилниң өлимаси» — бу сөз бәлким Никодимниң Израил ичидә сәвийиси әң жуқури Тәврат устаси экәнлигини көрситиши мүмкин. □ **3:11** «биз билгинимизни ейтимиз вә көргинимизгә гувалиқ беримиз, лекин силәр бизниң гувалиғимизни қобул қилмайсиләр» — немишкә Әйса Никодимға шунчә еғир тәнбиһ бериду? Униң бу баяниндин икки муһим соал чиқиду: «биз» ким?, «силәр» ким? Булар тоғрисидә «қошумчә сөз»имиздә тохтилимиз. ■ **3:11** Юһ. 3:32; 7:16; 8:28; 12:49; 14:24. □ **3:13** «Өзи әрштә болуп, әрштин чүшкүчидин, йәни Инсаноғлидин башқа һеч ким әршкә чиқмиди» — бәзи кона көчүрмиләрдә «өзи әрштә болуп» дегән сөз тепилмайду. ■ **3:13** Юһ. 6:62; әф. 4:9.

□ ■ 15 Шундақ болғанда, униңға етиқат қилғанларниң һәммиси һалак болмай, мәңгүлүк һаятқа еришәләйду». □ ■

16 Чүнки Худа дуниядики инсанларни шу қәдәр сөйидуки, Өзиниң бирдин-бир йеганә Оғлини пида болушқа бәрди. Мәхсити, униңға етиқат қилған һәр бириниң һалак болмай, мәңгүлүк һаятқа еришиши үчүндүр. □ ■ 17 Худа Оғлини дуниядики инсанларни гунаға бекитиш үчүн әмәс, бәлки уларниң у арқилиқ кутқузулуши үчүн дунияға әвәтти. ■ 18 Кимки униңға етиқат қилғучи болса, гунаға бекитилмәйду; лекин етиқат қилмиғучи болса аллиқачан гунаға бекитилгәндүр; чүнки у Худаниң йәккә-йеганә Оғлиниң намиға етиқат қилмиған. ■ 19 Вә гунаға бекитиш сәвәви мана шуки, нур дунияға кәлгән болсиму, инсанлар нурни әмәс, бәлки қараңғулуқни яхши көрди; чүнки уларниң әмәлини рәзил еди. ■ 20 Чүнки рәзиллик қилғучи һәр бири нурни яман көрүп вә өзиниң қилған-әткәнлириниң ашкарә қилинмаслиғи үчүн нурға кәлмәйду; 21 лекин һәқиқәтни жүргүзгүчи болса, әмәллирини Худаға тайинип қилғанлиғи аян болсун дәп, нурға келиду. □ ■

Йәһя пәйгәмбәр йәнә гувалиқ бериду

22 Бу ишлардин кейин, Әйса мухлислири билән Йәһудийә зиминиға барди; у у йәрдә улар билән биллә туруп, кишиләрни чөмүлдүрди. ■ 23 Шу чағда Йәһя пәйгәмбәрму Салим йезисиниң йенидики Айнон дегән йәрдә кишиләрни чөмүлдүрүвататти. Чүнки у йәрниң сүйи мол еди. Кишиләр униң алдиға келишип, чөмүлдүрүшни қобул қилишатти ■ 24 (чүнки шу чағда Йәһя техи зинданға ташланмиған еди). ■

25 шу вақитларда Йәһяниң мухлислири бир Йәһудий киши билән таһарәт қайдилари тоғрисида бәс-муназирә қилишип қалди. 26 Андин мухлислар Йәһяниң йениға келип:

— Устаз, Иордан дәриясиниң у қетида сән билән биргә болған, өзүң тәрипләп гувалиқ бәргән хелиқи киши мана һазир өзи кишиләрни чөмүлдүрүватиду, вә

□ 3:14 «Муса чөлдә туч иланни көтәргәндәк, Инсаноғлиму охшашла шундақ егиз көтирилиши керәк» — оқурмәнләр тилға елинған бу вақиәниң тәпсилатлирини «Чөл.» 21:4-9дә тапалайду. Израиллар гуна садир қилғанда, Худа уларға тәрбийә бериш үчүн арисиға иланларни әвәткән. Иланлар нургун адәмләрни чаққан, Муса Худаниң йөйлөрүғи билән тучтин бир илан ясап, уни һасиға бекитип, һасини егиз көтирип Израилниң барғаһини айлинип маңған. Иланларниң зәһиридин өләй дәп қалғанлар әгәр иман билән шу туч иланға қариса сақайған. Бу вақиә Әйсаниң кресттә көтүрүлүшигә бешарәт болиду. Гунаһидин өләй дегәнләр Әйсаға иман билән қариса (Әйса биз үчүн гунаһниң өзи қилинған, 2Кор. 5:21) гунаһтин сақайтилиду — демәк, мәңгүлүк һаятқа еришиду. ■ 3:14 Чөл. 21:9; 2Пад. 18:4; Юһ. 8:28; 12:32.

□ 3:15 «шундақ болғанда, униңға етиқат қилғанларниң һәммиси һалак болмай, мәңгүлүк һаятқа еришәләйду» — Бу кимниң сөзи? Мәсиһниң сөзлири бәлким 15-айәттә тохтайду. 16-21-айәтләрни расул Юанна Муқәддәс Роһниң түрткә-йөйлөрүғи билән язған, дәп ишинимиз. ■ 3:15 Юһ. 3:15. □ 3:16 «шу қәдәр сөйидуки,...» — грек тилида йәнә «шу йол билән сөйидуки,...» дегән мәниниму билдүриду. ■ 3:16 Юһ. 3:36; Луқа 19:10; Рим. 5:8; 8:31; 1Юһа. 4:9; 5:10. ■ 3:17 Луқа 9:56; Юһ. 9:39; 12:47; 1Юһа. 4:14. ■ 3:18 Юһ. 5:24; 6:40,47; 20:31. ■ 3:19 Юһ. 1:5. □ 3:21 «Худаға тайинип қилғанлиғи» — грек тилида «Худада қилғанлиғи» дегән сөз билән ипадилиниду. ■ 3:21 Әф. 5:8,13. ■ 3:22 Юһ. 4:1. ■ 3:23 Мат. 3:6; Мар. 1:5; Луқа 3:7. ■ 3:24 Мат. 14:3.

һәммә адәм уның йениға кетишиватиду, — деди. □ ■

27 Йәһя мундақ жавап бәрди:

— Әгәр уныңа әрштин ата қилинмиған болса, инсан һеч нәрсигә егә болалмайду.

28 Мениң силәргә: «Мән Мәсиһ әмәс, пәқәт уның алдида әвәтилгәнмән» дегинимгә өзүңлар гувачисиләр. ■ 29 Келинчәкни әмригә алғучи жигиттур; қолдиши жигитниң авазини күтиду; қолдаш уның авазини аңлап, қәлбидә толиму хурсән болиду. Шуныңа охшаш, мәндиму хурсәнлик толуп ташиду. □

30 Уның жүксилиши, мениң ақиҙлишимиз муқәррәрдур. □

31 Үстүңдин кәлгүчи һәммидин үстүңдур. Зиминдин кәлгүчи зиминға тәвә болуп зиминдики ишларни сөзләйду. Әрштин кәлгүчи һәммидин үстүңдур; ■ 32 өзиниң әршәтә көргән вә аңлиғанлири болса, у булар тоғрилиқ гувалиқ бериду; бирақ һеч ким уның гувалиқини қобул қилмайду. ■ 33 һалбуки, кимки уның гувалиқини қобул қилған болса, Худаниң һәқ екенлигигиму мөһүрини басқан болиду. □ ■

34 Чүнки Худа әвәткини Худаниң сөзлирини сөзләйду; чүнки Худа Роһни уныңа өлчәм билән кәмләп бәрмәс. □ ■ 35 Ата Оғулни сөйиду вә һәммә ишларни уның қолиға тапшурғандур. □ ■ 36 Оғулға етиқат қилғучи мәңгүлүк һаятқа егидур. Лекин Оғулға итаәт қилмиғучи һаятни һеч көрмәйду, бәлки Худаниң ғәзиви шундақларниң үстидә туриду. ■

□ 3:26 «Устаз» — Грек тилида «рабби». «... өзүң тәрипләп гувалиқ бәргән һелиқи киши мана һазир өзи кишиләрни чөмүлдүрүватиду, вә һәммә адәм уның йениға кетишиватиду» — немишкә Йәһяниң мухлисирни шу Йәһудий киши билән бәс-муназира қилип (25-айәт) бу соални туғдурған? Йәһя болса Тәврат дәвридики әң ахирқи, шундақла әң улук пәйғәмбәр һесаплиниду. Йәһя шу салаһийитидә Тәврат («кона әһдә»)тики таһарәт ишларни һәқикәт сәқләп кәлгән еди. Лекин Мәсиһ «кичи тазилиқни» тәхитләйдиған тәлими билән «йеңи әһдә»ни тонуштуруватқан еди. Шуның билән шу бәс-муназирада Йәһяниң тәлимлири вә Әйсаң тәлимлири оттурисидики пәриқләр түгиши мүмкин еди. Йәһяниң мухлисириниң «хәлиқ «Сәндин ваз кечип, бу «йеңи адәм»ниң қешига бариду» дейишнә мәхсити Йәһяниң инавәт-абройниң қоғдаш еди, әлвәттә. Лекин Йәһяниң (27-31-айәттики) жавави «Бундақ ойлап кетишниң һажити йоқ, әсичә хошал болушимиз лазим» еди. ■ 3:26 Мат. 3:11; Мар. 1:7; Луқа 3:16; Юһ. 1:15, 26, 34. ■ 3:28 Мал. 3:1; Мат. 11:10; Мар. 1:2; Луқа 1:17; 7:27; Юһ. 1:20, 21, 23. □ 3:29 «Келинчәкни әмригә алғучи жигиттур; қолдиши жигитниң авазини күтиду; қолдаш уның авазини аңлап, қәлбидә толиму хурсән болиду. Шуныңа охшаш, мәндиму хурсәнлик толуп ташиду» — мошу сөзләр билән Йәһя пәйғәмбәр Әйса Мәсиһни той жигитигә охшитиду вә: Өзүм болсам пәқәт той жигитиниң қолдишимән, халас, дәйду. □ 3:30 «Уның жүксилиши, мениң ақиҙлишимиз муқәррәрдур» — Йәһяниң сөзлири мошу йәрдә түгәйду, 31-36-айәтләрни расул Юанна Муқәддәс Роһниң түрткә-йөлийоруғи билән язған, дегән пикиргә майилмиз. Бәзи алимлар 32-34- яки 32-36-айәтләрниму Йәһя пәйғәмбарниң сөзлири, дән қарайду.

■ 3:31 Юһ. 8:23. ■ 3:32 Юһ. 5:30; 8:26; 12:49; 14:10; 1Юһа. 5:10. □ 3:33 «Кимки уның гувалиқини қобул қилған болса, Худаниң һәқ екенлигигиму мөһүрини басқан болиду» — «Худа һәқ» дегән сөздә көздә тутулғини немә? Шүбһисизки, Худаниң әслидә Қутқузғучи-Мәсиһ әвәтимән, дәп бәргән нурғун вәдилери һазир Әйсада толук әмәлгә ашурулған, дегәнлик болиду. «Мөһүрини басқан» — биринчидин, башқиларға «Худа һәқтур» дәп ениқ гувалиқ беридиған вә иккинчидин, Худаниң гувалиқини қобул қилғучи өз һаятида шу гувалиқни тәстиқлайдиған Худаниң Роһиниң испатини көриду, шуңа «Худа һәқ» дәп теҗими күчлүк гувачи болиду. □ 3:33 Рим. 3:4. □ 3:34 «...чүнки Худа Роһни уныңа өлчәм билән кәмләп бәрмәс» — «Роһ» — Худаниң Муқәддәс Роһи. Демәк, Худа пәйғәмбарлиригә Өз Роһидин «өлчәм билән кәмләп» ата қилғини билән, Мәсиһгә болса өлчимәй бәрмәктә. Башқа бир хил тәржимиси: «Худа Роһни өлчәм билән кәмләп бәрмәс» — демәк, Инжил дәвридә Худа Мәсиһ арқилиқ Муқәддәс Роһини һәммә етиқатчига өлчимәй ата қилиду. ■ 3:34 Әф. 4:7. □ 3:35 «Ата Оғулни сөйиду вә һәммә ишларни уның қолиға тапшурғандур» — «Ата» мошу йәрдә Худаниң көрситиду; «Оғул» болса — Худаниң Өз Оғли, әлвәттә. «Юанна»да «Оғул» көп ишлитилиду; чүнки Худаниң Оғли бирдин-бирду. ■ 3:35 Мат. 11:27; 28:18; Луқа 10:22; Юһ. 5:22; 17:2; Ибр. 2:8. ■ 3:36 Юһ. 3:36; 6:47; 1Юһа. 5:10.

4

Әйса билән Самарийәлик аял

¹ Әнди Пәрисийләрниң «Әйсаниң мухлис қилип чөмүлдүргәнлири Йәһүниңкидин көп экән» дегән хәвәрни аңлигинини Рәб уққандин кейин■

² (әмәлийәттә Әйса өзи әмәс, мухлислири чөмүлдүрәтти) ³ у Йәһудийә өлкисидин чиқип йәнә Галилийәгә кәтти. ⁴ Әнди у йол үстидә Самарийә өлкисидин өтүши керәк еди. ⁵ Шунинң билән у Яқуп өз оғли Йүсүпкә бәргән йәргә йеқин болған Самарийәниң Сихар дегән бир шәһиригә кәлди.■ ⁶ Шу йәрдә «Яқупниң қудуғи» бар еди. Әйса сәпиридә чарчиғинидин қудуқниң қешиғә келип олтарди. Бу тәхминән алтинчи саат еди. ⁷⁻⁸ Әйсаниң мухлислири йемәклик сетивелиш үчүн шәһәргә кирип кәткән еди. Шу чағда, Самарийәлик бир аял су алғили кәлди. Әйса униңға:

— Маңа ичкили су бәргин, — деди.

⁹ Аял униңдин:

— Өзиниң Йәһудий турсиңиз, мәндек Самарийәлик бир аялдин қандақларчә ичкили су тәләп қилип қалдиңиз? — дәп сориди (чүнки Йәһудийлар Самарийәликләр билән һеч қандақ барди-кәлди қилмайтти).□ ■

¹⁰ Әйса униңға жававән:

— Әгәр сән Худаниң соғитиниң немилиги вә сәндин су соригучиниң ким экәнлигини билсәңиди, ундақта сән униңдин тиләйттиң вә у саңа һаятлик сүйини берәтти.

¹¹ Аял униңдин:

— Тәхсир, су тартқидәк һеч нәрсиниң болмиса, униң үстигә қудуқ чоңқур турса, һаятлик сүйини нәдин алисиз? ■ ¹² Әжәба, бу қудуқни бизгә мирас қалдурған ағимиз Яқуптин улукмусиз? Бу қудуқтин өзи, оғуллири вә мал-варанлириму су ичкән — деди.□

¹³ Әйса униңға жававән:

— Бу сун ичкән һәр ким йәнә уссайду. ¹⁴ Амма мән беридиған сун ичкүчи һәр ким мәңгүгә уссимайдиған болиду вә бәлки мән униңға беридиған су униң ичидә уни мәңгүлүк һаятликқа елип баридиған, урғуп чиқидиған бир булақ болиду, — деди.■

■ **4:1** Юһ. 3:26. □ **4:4** «у йол үстидә Самарийә өлкисидин өтүши керәк еди» — Йәһудийлар Самарийәликләргә өч болғачқа, улар Йәһудийәдин Галилийәгә маңғанда, Самарийәдин әмәс, дайим Иордан дәрисиғни бойлап маңатти. Шуңа «Самарийә өлкисидин өтүши керәк» дегән сөз мошу йәрдә Әйсаниң бу йол билән меңши Худаниң ирадиси экәнлигини билгәнлигини аян қилиду. ■ **4:5** Яр. 33:19; 48:22; йә. 24:32. □ **4:6** «Яқупниң қудуғи» — грек тилида «Яқупниң булиқи». У йәр астидики булақ болғачқа, «қудуқ» еди. «Бу тәхминән алтинчи саат еди» — яки әтигәндә саат алтидә яки чүштин кейин алтинчи сааттә (5:4дики изаһатни көрүң). □ **4:9** «...чүнки Йәһудийлар Самарийәликләр билән һеч қандақ барди-кәлди қилмайтти» — Йәһудийлар Самарийәликләрни кабир дәп, һәтта уларниң чинә-қачилириниму ишләтмәйтти. Йәһудий хәлқи әнғәнилири бойчиму «Шу кабирларға қәриздар болушқа кәтгий болмайду» дәп Самарийәликләрдин һеч немә сориматти. Униң үстигә Йәһудий әрәкләр сиртларда болғанда һеч қачан нәтонуш бир аял билән (һәтта бәзидә тонуш аяллар биләнму) сөзләшмәйтти. 27-айәтни көрүң. ■ **4:9** Луқа 9:52, 53; Юһ. 8:48. ■ **4:11** Йәр. 2:13. □ **4:12** «Әжәба, бу қудуқни бизгә мирас қалдурған ағимиз Яқуптин улукмусиз? Бу қудуқтин өзи, оғуллири вә мал-варанлириму су ичкән» — аялниң бу сөзиниң ички мәнәси бәлким «Қудуқ қолап су тешип асан әмәс. Пәқәт һаһайити билимлик адәмләр шундақ қилалайду. Униң үстигә һәтта улук Яқуп өзимү мошу судин ичкән, униңдин яғши су тапалмиған. Сиз униңдин улуксиз, Яқуп ичкән судин әввәл сүйүк барму?!» дегәнлик болса керәк.

■ **4:14** Юһ. 3:16; 6:27, 35, 54; 7:38.

15 Аял: — Тэхсир, маңа бу судин бэргэйсизки, мән йәнә уссимайдиган вә мошу йэргә су тартқили иккинчи кэлгүчи болмайдиган болай! — деди.□

16 Әйса:

— Берип ериңни бу йэргә чақирип кэлгин, — деди.

17 — Ерим йоқ, — дәп жавап бәрди аял.

— Ерим йоқ дәп, раст ейттиң. 18 Чүнки бәш әргә тәгдиң вә һазир сәндә болғини сениң ериң әмәс. Буни тоғра ейттиң! — деди Әйса.

19 Аял униңға: — Тэхсир, әнди көрдүмки, сиз әслидә пәйгәмбәр экәнсиз! ■ 20 Ата-бовилиримиз бу тағда ибадәт қилип кәлгән, лекин силәр *Йәһудийлар* «Ибадәтни Йерусалимда қилиш керәк!» дәвалисиләргү? — деди.□ ■

21 Әйса униңға мундақ деди:

— Ханим, маңа ишәнгин, шундақ бир вақти-саити келидуки, силәрниң Атиға ибадәт қилишиңлар үчүн нә бу тағда яки нә Йерусалимда болушуңларниң һажити қалмайду. 22 Силәр ибадәт қилғиниңларни билмәйсиләр; бирақ биз кимгә ибадәт қилғинимизни билимиз. Чүнки нижат-қутқузулуш Йәһудийлар арқилиқ болиду. □ ■ 23 Лекин шундақ бир вақит келиду — вә шундақла һазир кәлдики, һәқиқий ибадәт қилғучилар Атиға роһ вә һәқиқәт билән ибадәт қилиду. Ата Өзигә әнә шундақ һәқиқий ибадәт қилғучиларни издимәктә. □ 24 Худа роһтур вә униңға ибадәт қилғучилар роһ вә һәқиқәт билән Униңға ибадәт қилиши керәктур.■

25 Аял униңға:

— Мәсиһниң, йәни «Мәсиһләнгән Қутқазғучи» дегәнниң келидигәнлигини билимән. У кәлгәндә, бизгә һәммә ишларни ейтип бериду — деди.□

26 Әйса униңға: — Сән билән сөзлишиватқучи мән дәл шудурмән! — деди.■

27 Шу чағда униң мухлислири қайтип кәлди. Улар униң бир аял билән сөзлишиватқанлиғиға һаң-таң қелишти; лекин һеч қайсиси униңдин: «Униңдин немә издәйсән?» яки «Немишкә униң билән сөзлишисән?» дәпму соримиди.

28 Шуниң билән аял козисини ташлап қоюп, шәһәргә қайтип берип, кишиләргә:

29 — Жүрүңлар, һаятимда қилғанлиримниң һәммисини маңа ейтип бэргән бир қишнини көрүп келиңлар. Әжәба, Мәсиһ шумиду? — деди.

30 Буниң билән халайиқ шәһәрдин чиқип, Әйсаниң алдига келишти.

31 Шу арилиқта мухлислири униңға:

— Устаз, бир нәрсә йәвалсаңчу? — дәп өтүнүшти.

32 Лекин у уларға:

□ 4:15 «Тэхсир, маңа бу судин бэргэйсизки, мән йәнә уссимайдиган вә мошу йэргә су тартқили иккинчи кэлгүчи болмайдиган болай!» — Аялниң тәләппузи бәлким кинайиликряк яки гуманликряк болса керәк. Бизниңча пәкәт Әйса аялниң өз әрлири тоғрилиқ бешарәтлик сөз қилганда (18-айәт), андин аял униң һәқиқий Мәсиһ экәнлигини билип йетиду. ■ 4:19 Луқа 7:16; 24:19; Юһ. 6:14. □ 4:20 «Ата-бовилиримиз бу тағда ибадәт қилип кәлгән» — «бу тағ» Гәризим тегидур. Самарийәликләр шу йәрдә өз ибадәтханисини қурған еди. «лекин силәр Йәһудийлар «Ибадәтни Йерусалимда қилиш керәк!» дәвалисиләргү?» — демисәкму, аялниң бу сөзи әмәлий бир соалдур, йәни: — Немишкә шундақ? Бу тоғриму? — дегәнәк. ■ 4:20 Қан. 12:5,11; 1Пад. 9:3; 2Тар. 7:12. □ 4:22 «нижат-қутқузулуш Йәһудийлар арқилиқ болиду» — чүнки (1) Худа һәқиқий сөз-каламини әслидә Йәһудий хәлқигә алаһидә тапшурған; (2) һәммидин муһими, Худаниң вәдилиригә асасән Мәсиһ Йәһудийлардин чиқиду. ■ 4:22

Яр. 12:3; 18:18; 22:18; 26:4; 2Пад. 17:29; Ибр. 7:14. □ 4:23 «...роһ вә һәқиқәт билән ибадәт қилиду» — демәк, (1) Худаниң Муқәддас Роһи арқилиқ; (2) һәр бир ибадәт қилғучи инсан өзиниң пүткүл роһи билән; (3) Худа инсанларға тапшурған һәқиқәт (Өз сөз-калами) бойичә; (4) һәр қандақ яланчиликни ташлиған һалда ибадәт қилиштур. ■ 4:24 2Кор. 3:17. □ 4:25 «Мәсиһниң, йәни «Мәсиһләнгән Қутқазғучи» дегән...» — «Мәсиһләнгән Қутқазғучи» грек тилидики сөз болуп, «Мәсиһ», йәни «Мәсиһ қилинған (зат)» дегәнни билдүриду. ■ 4:26 Юһ. 9:37.

— Мениң силәр билмәйдиған бир йемәклигим бар, — деди.

³³ Мухлислар бир-биригә:

— Әжәба, бириси уныңа йегили бир нәрсә әкелип бәргәнмиду? — дейишти.

³⁴ Әйса уларға мундақ деди: — Мениң йемәклигим — мени Әвәткүчиниң ирадисини әмәлгә ашуруш вә уның маңа тапишурған хизматини тамамлаштур.

³⁵ — Силәр: «Һосул йегишкә йәнә төрт ай қалди» дәватмамсиләр? Мана, силәргә ейтайки, бешиңларни кәтирип етизларға қараңлар, зираәтләр сарғийип орушқә тәйяр болди! □ ■ ³⁶ Вә ормичи иш һәққини алиду вә мәңгүлүк һаятқа топланған һосулни жиғиду, шуниң билән теригүчи билән ормичи тәң шатлиниду. □ ³⁷ Чүнки бу ишта «бири терийду, йәнә бири жиғиду» дегән сөз әмәлгә ашурулиду. ³⁸ Мән силәрни өзүңлар әмгәк сиңдүрмигән һосулни жиғишқә әвәттим; башқилар әмгәк қилди вә силәр уларниң әмгигиниң мевисини елишқә несип болдуңлар. □

³⁹ Шу шәһәрдики нурғун Самарийәликләр һелиқи аялниң: «У һаятимда қилғанлиримниң һәммисини маңа ейтип бәрди» дегән гувалик сөзини аңлап, Әйсаға етиқат қилди. ⁴⁰ Шуңа, улар уның алдиға келип, уның өзлири билән биллә турушини өтүнүшкили турди; шуниң билән у йәрде икки күн турди.

⁴¹ Уның сөз-калами арқилиқ техиму көп адәм уныңа етиқат қилди. ⁴² Улар аялға: — Бизниң етиқат қилишимиз әнди сениң сөзлириң сәвәвидин әмәс, чүнки өзимиз уни аңлидуқ вә билдуқки, дунияниң Қутқузғучиси дәл шу кишидур! — дейишти.

Бир әмәлдарниң оғлиниң сақайтилиши
Мат. 8:5-13; Луқа 7:1-10

⁴³ Бу икки күндин кейин у шу йәрдин чиқип Галилийәгә қарап маңди ⁴⁴ (чүнки Әйса өзи: «Һеч бир пәйғәмбәрниң өз жутида иззити йоктур» дөп гувалик бәргән еди). ■ ⁴⁵ Шуниң билән у Галилийәгә кәлгинидә, Галилийәликләр уның өтүп кетиш һейтида Йерусалимда қилған әмәллириниң һәммисини көргәчкә, уни қарши елишти (чүнки уларму һейтқә чиққан еди). □ ⁴⁶ Әнди Әйса бу

□ **4:35** «Силәр: «Һосул йегишкә йәнә төрт ай қалди» дәватмамсиләр?» — шу вақит бәлким онинчи яки онбиринчи ай еди. «Мана, силәргә ейтайки, бешиңларни кәтирип етизларға қараңлар, зираәтләр сарғийип орушқә тәйяр болди!» — шүбһисизки, Әйса мошу йәрде тәсвирләнгән «Һосул» һазир шәһәрдин чиқип өзиниң йениға келиватқанларни, шундақла өзигә етиқат қилмақчи болғанларни көздә тутиду — «худди зираәтләр сарғийип орушқә тәйяр болғандәк, бу кишиләрму етиқат қилишқә тәйяр болди» дегәндәк.

■ **4:35** Мат. 9:37; Луқа 10:2. □ **4:36** «ормичи иш һәққини алиду вә мәңгүлүк һаятқа топланған һосулни жиғиду» — «ормичиләр Худаниң кишиләрни өз хуш хәвәригә ишәндүрүштиги ахириқ вәстиси болғанларни көрситиду. Хуш хәвәрни қобул қилғанлар мәңгүлүк һаятқа еришиду. Мошулар болса дәл Худа Өз Калами болған Әйса Мәсиниң қурбанлиғидин күткән һосулдур (мәсилән, «Рим.» 8:29-30, «1Кор.» 3:5-9, «Ибр.» 2:10ни көрүң). «шуниң билән теригүчи билән ормичи тәң шатлиниду» — «теригүчи» Худаниң сөз-каламини кишиләргә биринчи болуп йәткүзгүчи болиду. □ **4:38** «башқилар әмгәк қилди вә силәр уларниң әмгигиниң мевисини елишқә несип болдуңлар» — ким «әмгәк қилип» теригән? Бизниңчә улар: (1) Тәврат дәвридики Худаниң муқәддәс бәндилири, болупму пәйғәмбәрләр; (2) пәйғәмбәрләрниң бешәрәтлирини әтivarлап уларни Израилларға (шундақла Самарийәликләргә) үгәткән, Худаға садиқ болған Тәврат устазлири; (3) Йәһә пәйғәмбәр вә мухлислири. Бу үч түркүм кишиләр хәлиқә Худаниң сөз-каламини қалдуруп, уларни Мәсиниң келишигә, шундақла уныңа етиқат қилишқә тәйярлиған еди. (4) Мәсиниң өзи «теригән». «Қошумчә сөз»имиздә йәна буниң үстидә тохтилимиз.

■ **4:44** Мат. 13:57; Мар. 6:4; Луқа 4:24. □ **4:45** «Галилийәликләр уның өтүп кетиш һейтида Йерусалимда қилған әмәллириниң һәммисини көргәчкә,...» — 2:23ни көрүң. «Галилийәликләр... уни қарши елишти» — мошу сөzlәр «44-айәт билән көрүнүштә сит залтрәк болғини билән, 48-айәттә Галилийәдикиларниң әмәлий әһвали көрситилиду. Улар әмәлийәттә ахир берип (6-бапта) уның сөзлирини рәт қилип уныңдин айрилип кетиду. Шуңа улар уның һәқиқий һөрмитини қилмиди.

қетим Галилийәдики Кана йезисиға йәнә барди (у дәл шу йәрдә суни шарапқа айландурған еди). *Шу күнләрдә*, Кәпәрнаһум шәһиридә оғли кесәл болуп ятқан бир орда әмәлдари бар еди. ■ **47** У Әйсаниң Йәһудийәдин Галилийәгә кәлгәнлигини аңлап, униң алдиға барди вә:

— Өйүмгә чүшүп, сәкратта ятқан оғлумни сақайтип бәргәйла! — дәп тохтимай илтижа қилди.□

48 Шуниң билән, Әйса униңға:

— Силәр *Галилийәликләр* мөжизилик аламәтләр вә карамәтләрни көрмигичә, һеч етиқат қилмайсиләр! — деди.■

49 Орда әмәлдари Әйсаға:

— Тәхсир, балам өлмәстә чүшкәйла! — деди.

50 Әйса униңға: — Барғын, оғлуң һаят қалди! — деди.

Һелиқи адәм Әйсаниң ейтқан сөзигә ишинип, өйигә қарап маңди. **51** Йолда кетип барғинида, униң қуллири алдиға чиқип, балилири һаят, дәп уқтурди.

52 Әмәлдар улардин оғлиниң қайси сааттин башлап яхшилинишқа йүзләнгәнлигини соривиди, улар:

— Түнүгүн йәттинчи сааттә қизитмиси янди, — дейишти.

53 Балиниң атиси буниң дәл Әйсаниң өзигә: «Оғлуң һаят қалди!» дегән саат екәнлигини билип йәтти. Шуниң билән өзи пүткүл аилисидикиләр билән биллә етиқат қилишти. **54** Бу Әйсаниң Йәһудийәдин Галилийәгә кәлгәндин кейинки көрсәткән иккинчи мөжизилик аламита еди.□

5

Көлчәк бойидики паләчниң сақайтилиши

1 Бу ишлардин кейин, Йәһудийларниң бир һейти йетип кәлди вә Әйса Йерусалимға чиқти.■ **2** Йерусалимдики «Қой дәрвазиси»ниң йенида ибраний тилида «Бәйт-Әсда» дәп атилидиған бир көлчәк болуп, униң әтрапида бәш пешайван бар еди. **3** Бу пешайванлар астида бир топ бемарлар, йәни қаригу, тоқур вә паләчләр йетишатти. Улар у йәрдә йетип көлчәкниң сүйиниң чайқилишини күтәтти.□

4 Чүнки бир пәриштә мәлум вақитларда көлчәккә чүшүп суни ургутидикән; су ургуғанда көлчәккә биринчи болуп чүшкән киши өзини басқан һәр қандақ кесәлдин сақийидикән.□ **5** Әнди у йәрдә оттуз сәккиз жылдин бери ағриқ азави тартқан бир бемар бар еди. **6** Әйса бу адәмниң шу йәрдә ятқинини көрди вә униң узундин шу һаләттә екәнлигини билип, униңдин:

— Сақийишни халамсән? — дәп сориди.

7 Бемар униңға жававән:

■ **4:46** Юһ. 2:1,11. □ **4:47** «... Өйүмгә чүшүп, сәкратта ятқан оғлумни сақайтип бәргәйла!» — Кәпәрнаһумдин Канаға баридиған йолниң 33 километри даванға чиқидиған йол. ■ **4:48** 1Кор. 1:22. □

4:54 «Бу Әйсаниң Йәһудийәдин Галилийәгә кәлгәндин кейинки көрсәткән иккинчи мөжизилик аламита еди» — оқурмәнләр шуни көрәләйдуки, бу Әйсаниң «яратқан иккинчи мөжизиси» әмәс, бәлки пәкәт униң «Йәһудийәдин Галилийәгә кәлгәндин кейинки» яратқан аламита еди. «Аламәт» болса, Масиниң салаһийитиниң бир тәрипини ениқ вә алаһидә һалда көрсәткән бир мөжизидур. ■ **5:1** Лав. 23:2; Қан. 16:1. □

5:3 «паләчләр» — яки «йиглигәнләр». □ **5:4** «чүнки бир пәриштә мәлум вақитларда көлчәккә чүшүп суни ургутидикән; су ургуғанда көлчәккә биринчи болуп чүшкән киши өзини басқан һәр қандақ кесәлдин сақийидикән» — 3-әйттики «улар йетип... 4-әйттики «...өзини басқан һәр қандақ кесәлдин сақийидикән» дегән сөзләргичә бәзи көна көчүрмиләрдә тепилмайду. Амма бизниңчә, бу сөзләр 7-әйттики сөзләрни чүшәндүргәнлиги үчүн бу сөзләрни чоқум әслидики текстниң бир қисми дәп қараймиз.

— Тәхсир, су чайқалғанда мени суға чүшүридиган адимим йоқ. Мән чүшәй дегичә, башқилар мениң алдимда чүшүвалиду, — деди.

⁸ Әйса униңға:

— Орнуңдин тур, орун-көрпәңни жиғиштуруп маңгин! — деди. ■

⁹ Һелиқи адәм шуан сақийип, орун-көрписини жиғиштуруп көтирип маңди. Шу күни шабат күни еди. □ ■ ¹⁰ Шуңа бәзи Йәһудийлар сақайған кишигә:

— Бүгүн шабат күни турса, орун-көрпәңни көтириш *Тәвратта* саңа мәңгий қилинған! — деди. ■

¹¹ Лекин у уларға жававән:

— Мени сақайтқан киши өзи маңа: «Орун-көрпәңни жиғиштуруп маңгин» дегән еди! — деди.

¹² Улар униңдин: — Әнди саңа: «Орун-көрпәңни жиғиштуруп маңгин» дегән киши ким экән? — дәп сорашти.

¹³ Бирақ сақайған адәм униң ким экәнлигини билмәйтти. Чүнки у йәрдә адәм көп болғанлиқтин, Әйса өзини далдига елип, астигина кетип қалди. ¹⁴ Бу ишлардин кейин Әйса һелиқи адәмни ибадәтханида тепип униңға:

— Мана, сақайдиң. Әнди қайта гуна садир қилма, бешиңға техиму еғир күлпәт чүшүп қалмисун! — деди. ■

¹⁵ Һелиқи адәм Йәһудийларниң қешиға берип, өзини сақайтқан Әйса экәнлигини уқтурди. ¹⁶ Әйса бу ишларни шабат күни қилғанлиғи үчүн, Йәһудийлар униңға зиянкәшлик қилишқа башлиди. □ ¹⁷ Лекин Әйса уларға:

— Атам та һазирғичә тохтимастин иш қилип кәлмәктә, мәнму ишләймән! — деди. □ ■

¹⁸ Шу сәвәптин Йәһудийлар уни өлтүрүшкә техиму урунатти; чүнки у шабат күниниң қайдисини бузулла қалмастин, йәнә Худани «Атам» дәп қақирип, өзини Худаға баравар қилған еди. ■

Әйсаниң һоқуқи

¹⁹ Шуңа Әйса уларға жававән мундақ деди:

— Бәрһәқ, бәрһәқ, мән силәргә шуни ейтип қояйки, Оғул өзлүгидин һеч немә қилалмайду, бәлки пәқәт Атиниң немә қиливатқанлигини көрүп, андин шу ишни қилиду. Ата немә иш қилса, Оғулму шу ишни охшашла қилиду. ■

²⁰ Чүнки Ата Оғулни сөйиду вә Өзиниң қилидиган барлиқ ишлирини униңға аян қилиду һәм силәрни һәйран қалдурушқа булардин техиму зор вә улуқ

■ **5:8** Мат. 9:6; Мар. 2:11; Луқа 5:24. □ **5:9 «шабат күни»** — Йәһудийларниң ибадәт қилидиган, дәм алидиган муқәддәс күнини көрситиду. У күни ишләш қәтгий мәңгий қилинған. «Тәбирләр»ниму көрүң. ■ **5:9** Юһ. 9:14. ■ **5:10** Мис. 20:10; Қан. 5:13; Йәр. 17:21; Мат. 12:2; Мар. 2:24; Луқа 6:2. ■ **5:14** Мат. 12:45; Юһ. 8:11. □ **5:16 «Йәһудийлар униңға зиянкәшлик қилишқа башлиди»** — «Йәһудийлар» мошу йәрдә бәлким Йәһудий чоңлар, һөкүмдарларни көрситиши мүмкин. Бәзи кона көчүрмиләрдә «вә уни өлтүрүшни қәстләшкә башлиди» дәп қошулиду. □ **5:17 «Атам та һазирғичә тохтимастин иш қилип кәлмәктә, мәнму ишләймән!»** — «Атам» — Худа, әлвәттә. Әйса Йәһудий һөкүмдарларниң «Немә үчүн шабат күни иш қилисән» дегән соалиға бәргән жавап қисқа болгини билән бу Йәһудий өлималириға төвәндикидәк мәнини билдүриду: — «Худа Өзи һәрдайим, жүмлидин шабат күнидә ишлимәмду? У дайим Өз қанунийәтлири бойичә пүткүл әләмни өз-өзигә туташтуруп, һәммә мөвжудатларни бир-биригә бағландуруп турмамду? У шабат күнидиму бәзи инсанларниң женини елип, бәзиларини сақайтип, бәзиларигә һаят бәрмәмду? У мениң Атам болған экән, мән униңға һәмкарлашсам болмайду!». Йәһудийлар униң бу жававидин униң Худа билән ата-оғуллуқ зич мунасивәттә дегинини тоғра чүшәнгини билән, лекин бу сөзини «күпүрлүк» дәп қариди (18-айәт). ■ **5:17** Юһ. 14:10. ■ **5:18** Юһ. 7:19. ■ **5:19** Йәш. 54:5; Юһ. 3:30; 8:38; 9:4; 10:30; 14:9; 17:5.

ишларни униңға аян қилиду. □ ■ 21 Чүнки өлгәнләрни Ата қандақ тирилдүрүп, уларға һаятлық ата қилған болса, Оғулму шуниңға охшаш өзи халиған кишиләргә һаятлық ата қилиду. □ ■ 22 Шуниңдәк, Ата Өзи һеч кимниң үстидин һөкүм чиқармайду, бәлки барлиқ һөкүм ишлирини Оғулға тапшурған. ■ 23 Буниңдин мәхсәт, — инсанларниң һәммиси Атиға һөрмәт қилғандәк, Оғулғиму охшашла һөрмәт қилиши үчүндур. Кимки Оғулни һөрмәтлимисә, уни әвәткүчи Атиниму һөрмәтлимигәнләрдин болиду. ■ 24 — Бәрһәк, бәрһәк, мән силәргә шуни ейтип қояйки, сөзүмни аңлап, мени Әвәткүчигә ишәнгән һәр ким мәңгүлүк һаятқа еришкән болиду; у адәм сораққа тартилдамайду, бәлки өлүмдин һаятлыққа өткән болиду.■

25 — Бәрһәк, бәрһәк, мән силәргә шуни ейтип қояйки, өлүкләрниң Худаниң Оғлиниң авазини аңлайдиган вақит-саити йетип кәлмәктә, шундақла һазир кәлдики, аңлиғанлар һаятлыққа егә болиду. □ ■ 26 Чүнки Ата Өзидә қандақ һаятлыққа егә болса, Оғулғиму өзидә шундақ һаятлыққа егә болушни ата қилди □ 27 вә йәнә униңға сорақ қилиш һоқуқиниму бәрди, чүнки у Инсаноглидур. 28 Буниңға тәәжжүп қилмаңлар; чүнки барлиқ гөрдә ятқанлар униң авазини аңлайдиган вақит келиду ■ 29 вә улар шуан йәрликлиридин чиқишиду, яхшилиқ қилғанлар һаятқа тирилиду, яманлиқ қилғанлар сораққа тартилишқа тирилиду. ■ 30 Мән өзлүгүмдин һеч немә қилалмаймән, пәқәт *Атамдин* аңлиғиним бойичә һөкүм қилимән; вә мениң һөкүмүм һәққанийдур, чүнки мениң издигиним өзүмниң ирадиси әмәс, бәлки мени әвәткүчиниң ирадисини әмәлгә ашуруштур.■

Әйсаниң Худа әвәткини болғиниға төрт гувалиқ

31 — Әгәр өзүм үчүн өзүм гувалиқ бәрсәм гувалиғим һәқиқәт һесапланмайду. □ ■

32 Лекин мән үчүн гувалиқ беридиган башқа бириси бар. Униң маңа беридиган гувалиқиниң растлиғини билимән. □ ■ 33 Силәр Йәһяға әлчи әвәткиниңларда, у һәқиқәткә гувалиқ бәргән ■ 34 (*әмәлийәттә*, маңа инсанниң гувалиқини қобул қилишимниң кериги йоқ; мениң *Йәһя тоғрилиқ* шундақ ейтивақиним пәқәтла

□ 5:20 «...һәм силәрни һәйран қалдурушқа булардин техиму зор вә улүк ишларни униңға аян қилиду» — шүбһисизки, «техиму зор вә улүк ишлар» Оғулға аян қилиниду вә шундақла униң арқилиқ башқиларғиму аян қилиниду. Бу «улүк вә зор (грек тилида бирла сөз билән ипадилиниду) ишлар» 21-22-айәтләрдә баян қилиниду; у Оғул сүпитидә болғачқа, халиса бу ишларни (Худа Өзи қилидигандәк) шабат күнидимү қилиш һоқуқи бар. ■ 5:20 Юһ. 1:2; 3:35; 7:16; 8:28; 14:24. □ 5:21 «Чүнки өлгәнләрни ата қандақ тирилдүрүп, уларға һаятлық ата қилған болса, Оғулму шуниңға охшаш өзи халиған кишиләргә һаятлық ата қилиду» — шүбһисизки, бу сөзләр һәм жисманий һәм роһий мәнидә ейтилиду. ■ 5:22 Мат. 11:27; Юһ. 3:35. ■ 5:23 Юһ. 2:23. ■ 5:24 Луқа 23:43; Юһ. 3:18; 6:40, 47; 8:51. □ 5:25 «... өлүкләрниң Худаниң Оғлиниң авазини аңлайдиган вақит-саити йетип кәлмәктә, шундақла һазир кәлдики, аңлиғанлар һаятлыққа егә болиду» — бу сөзләр, шүбһисизки, болупму роһий жәһәттики өлүкләрни көрситиду («вақит-саити йетип кәлмәктә, шундақла һазир кәлдики,...»). Чүнки 28-айәттә жисманий өлүкләр айрим көрситилиду. ■ 5:25 Әф. 2:1, 5; 1Тим. 5:6. □ 5:26 «Чүнки Ата Өзидә қандақ һаятлыққа егә болса, Оғулғиму өзидә шундақ һаятлыққа егә болушни ата қилди» — башқа бир хил яхши таржмисини «Чүнки Ата Өзи қандақ һаятлық мәнбәси болса, Оғулғиму шундақ һаятлық мәнбәси қилди...». ■ 5:28 1Тес. 4:16. ■ 5:29 Дан. 12:2; Мат. 25:34,46. ■ 5:30 Юһ. 6:38. □ 5:31 «Әгәр өзүм үчүн өзүм гувалиқ бәрсәм гувалиғим һәқиқәт һесапланмайду» — «һәқиқәт һесапланмайду» грек тилида «һәқиқәт әмәс». ■ 5:31 Юһ. 8:14.

□ 5:32 «Лекин мән үчүн гувалиқ беридиган башқа бириси бар. Униң маңа беридиган гувалиқиниң растлиғини билимән» — Әйса ейтқан бу муһим «гувалиқ беридиган башқа бириси» Йәһя пәйғәмбар әмәс, бәлки Худағисини Өзидур. 34-айәтни көрүң («маңа инсанниң гувалиқини қобул қилишимниң кериги йоқ»). ■ 5:32 Йәш. 42:1; Мат. 3:17; 17:5. ■ 5:33 Юһ. 1:15, 19, 27.

силәрның күтүзулушуңлар үчүндүр). □ ³⁵ Йәһя болса көйүп нур чечип турған бир чирақ еди вә силәр уның йоруғида бир мәзгил шатлинишқа рази болдуңлар. ³⁶ Лекин Йәһяның мән үчүн бәргән гувалигидинму улуқ бир гувалиқ бар. У болсиму, ата маңа ада қилишқа тапшурған әмәлләр, йәни мән қиливатқан әмәлләр, булар мениң тоғрамда Атиниң мени әвәткинигә гувалиқ бериду. □ ■ ³⁷ Вә мени әвәткән Ата Өзимү мән үчүн гувалиқ бәргәндүр. Силәр һеч қачан уның авазини аңлимидиңлар, қияпитини көрмидиңлар ■ ³⁸ вә уның сөз-калами силәрның ичиңлардин орун алмиди; чүнки Уның әвәткини болса, уныңға ишәнмәйсиләр. ³⁹ Муқәддәс язмиларни қетирқенип оқуп олтирисиләр; чүнки улардин мәңгүлүк һаятқа егә болдуқ, дәп қарайсиләр. Дәл бу язмилар мән үчүн гувалиқ бәргүчидүр. ■ ⁴⁰ Шундақтиму силәр йәнила һаятлыққа еришиш үчүн мениң йенимға келишни халимайсиләр. ⁴¹ Мән инсанларның махтишини қобул қилмаймән; ⁴² лекин мән силәрни билемәнки, ичиңларда Худаниң муһәббети йоқ. □ ⁴³ Мән Атамның нами билән кәлгәнмән, амма силәр мени қобул қилмайсиләр. һалбуки, башқа бириси өз нами билән кәлсә, силәр уни қобул қилисиләр. □ ⁴⁴ Силәр бириңлардин иззәт-шөһрәт қобул қилисиләр-ю, йегәнә Худадин кәлгән иззәт-шөһрәткә интилимсәңләр, ундақта силәр қандақму етиқат қилалайсиләр?! ■ ⁴⁵ Бирақ мени үстимиздин Атиға шикайәт қилиду, дәп ойлимаңлар. Үстүңлардин шикайәт қилғучи мән әмәс, бәлки силәр үмүт бағлиған Муса пәйғәмбардүр. ⁴⁶ Чүнки әгәр силәр растин Муса пәйғәмбәргә ишәнгән болсаңлар, маңиму ишәнгән болаттиңлар. Чүнки у муқәддәс язмиларда мән тоғрилик пүткәндүр. ■ ⁴⁷ Лекин уның пүткәнлиригә ишәнмисәңлар, мениң сөзлиримгә қандақму ишинисиләр?! ■

6

Бәш миң адәмнің тойдурулуши

Мат. 14:13-21; Мар. 6:30-44; Луқа 9:10-17

1 Бу ишлардин кейин, Әйса Галилийә деңизи (Тиберияс деңизи дәпму атилиду)ның у қетига өтті. □ ² Зор бир топ халайиқ у кесәлләрни сақайтқан мөжизилик аламәтлирини көрди вә уның кәйнидин әгишип маңди. ³ Әйса таққа

□ **5:34** «әмәлийәттә, маңа инсанниң гувалиқини қобул қилишимниң кериги йоқ» — Грек тилида «өзүм тоғрилик инсанларның гувақлигини қобул қилмаймән» «мениң Йәһя тоғрилик шундақ ейтивақиним пәкәтла силәрның күтүзулушуңлар үчүндү» — демәк, силәр Пәрийсиләр Йәһя пәйғәмбәрның өзүм тоғрилик («мана Мәсиһ-Күтүзгучи!» дегән) гувалиқини қобул қилсаңлар, нижаз тапалайсиләр. □ **5:36** «мән қиливатқан әмәлләр, булар мениң тоғрамда Атиниң мени әвәткинигә гувалиқ бериду» — «мән қиливатқан әмәлләр» — Әйса яритиватқан көп мөжизиләрдин ибарәт. ■ **5:36** Юһ. 10:25; 1Юһа. 5:9. ■ **5:37** Мис. 33:20; Қан. 4:12; Мат. 3:17; 17:5; Мар. 1:11; 9:7; Луқа 3:22; 9:35; Юһ. 1:33; 6:27; 8:18; 1Тим. 6:16; 2Пет. 1:17; 1Юһа. 4:12. ■ **5:39** Қан. 18:18; Йәш. 34:16; Луқа 16:29; 24:27; Юһ. 1:46; Рос. 17:11. □ **5:42** «ичиңларда Худаниң муһәббети йоқ» — яки «Худаға болған муһәббетиңлар йоқ». □ **5:43** «һалбуки, башқа бириси өз нами билән кәлсә, силәр уни қобул қилисиләр» — «башқа бириси» — шүбһисизки, бу сөз көп «сахта Мәсиһ»ларни, болупму ахирки заманда пәйда болған дәжжални көрситиду. Буниңдин бир мисал, миладийә 135-жили өзини «Мәсиһ болиман» дегән, «Бар-Қоқба» исимлик дәжжалдәк бир шәхс Пәләстиндә пәйда болған вә нурғун Йәһудий хәлқи уның тәрипидин алданған. Улар уныңға әгишип, Рим империйәси билән қаршилишишқа чиқип, ахир берип Римның қошулири тәрипидин йоқитилған. ■ **5:44** Юһ. 12:43. ■ **5:46** Яр. 3:15; 22:18; 26:4; 28:14; Қан. 18:18. □ **6:1** «Галилийә деңизи» — Исраиллийәнің шимал тәрипидики чоң бир көл. Хәритиләрни көрүң.

чикип, у йәрдә мухлислири билән биллә олтарди. ⁴ У чагда Йәһудийларниң һейти, йәни «өтүп кетиш һейти»ға аз қалған вақит еди. ⁵ Әйса бешини көтирип, зор бир топ халайиқниң өзиниң алдиға келиватқанлиғини көрүп, Филипптин:

— Буларға йәйдиганға нанни нәдин алимиз? — дәп сориди ⁶ (лекин у бу сөзни Филиппни синаш үчүн ейтқан еди. Чүнки у өзиниң немә қилидиганлиғини биләтти).

⁷ Филип жававән:

— Икки йүз динарға нан алсақму, һәр биригә кичиккинә бир чишләмдин йейишкиму йәтмәйду! □

⁸ Мухлислардин бири, йәни Симон Петрусниң иниси Андрияс Әйсаға: ⁹ — Бу йәрдә кичик бир оғул бала бар, униңда бәш арпа нан билән икки кичик белиқ бар. Лекин шунчә көп хәлиқкә бу немә болиду?! — деди.

¹⁰ Әйса: — Көпчиликни олтарғузуңлар, — деди (у йәрдә от-чөп мол өскән еди). Шуниң билән әр кишиләр олтарди; уларниң сани бәш миңчә бар еди.

¹¹ Әйса нанларни қолиға елип, Худаға тәшәккүр ейтқандин кейин, олтарғанларға үләштүрүп бәрди. Белиқларниму шундақ қилди; көпчилик халиғанчә йеди. ■

¹² Һәммәйлән йәп тоюнғанда, у мухлислириға:

— Ашқан парчиларни жиғиңлар, һеч нәрсә зайә болмисун, — деди.

¹³ Шуниң билән улар бәш арпа ненидин йәп ашқан парчилирини он икки севәткә толдуруп жиғивалди. □ ¹⁴ Әнди халайиқ Әйсаниң көрсәткән бу мөҗизилик аламитини көрүп: «Дунияға келиши муқәррәр болған пәйғәмбәр һәқиқәтән мошу экән!» дейишти. □ ■

¹⁵ Шуниң билән Әйса уларниң келип өзини падиша болушқа зорлимақчи болғанлиғини билип, улардин айрилип, қайтидин таққа алғуз чиқип кәтти.

Әйсаниң су үстидә меңиши

Мат. 14:22-27; Мар. 6:45-52

¹⁶ Кәчкурун, Әйсаниң мухлислири деңиз бойға чүшүшти. ■ ¹⁷ Улар бир кемигә олтирип, деңизниң у қетидики Кәпәрнаһум шәһиригә қарап йол елишти (қараңғу чүшүп кәткән еди вә Әйса техичә уларниң йениға кәлмигән еди).

¹⁸ Қаттиқ боран чиқип, деңиз долқунлап көтириливататти. ¹⁹ Мухлислар палақ уруп он-он бир чақиримчә маңғанда, Әйсаниң деңизниң үстидә меңип кемигә йеқинлишиватқанлиғини көрүп, қорқушуп кәтти. □ ²⁰ Лекин у уларға:

— Бу мән, қорқмаңлар! — деди.

²¹ Шуну аңлап улар уни кемигә чиқиривалғуси кәлди; у кемигә чиқипла, кемә дәрһал улар баридиган йәргә йетип барди. □ ■

Әйса — һәқиқий роһий озуқтур

■ **6:4** Мис. 12:18; Лав. 23:5, 7; Чөл. 28:16; Қан. 16:1. ■ **6:5** Мат. 14:14; Мар. 6:34; Луқа 9:13.

□ **6:7** «Икки йүз динарға нан алсақму...» — бир динар яки «динариус» болса адәттә бир ишчиниң бир күнлүк һәқиғә тоғра келәтти. 200 динар болса, аддий ишчиниң йерим жилиқ киримидин артуқрақ болиду. ■ **6:11** 1Сам. 9:13. □ **6:13** «севәт» — грек тилида «қол севәт», бәлким икки қоллап көтиридиган севәтни көрситиду. □ **6:14** «Дунияға келиши муқәррәр болған пәйғәмбәр һәқиқәтән мошу экән!» — Муса пәйғәмбәрниң бу пәйғәмбәр тоғрилиқ алдин-ала ейтқан бешарити «Чөл. 18:15дә тепилиду. ■ **6:14** Луқа 7:16; 24:19; Юһ. 4:19. ■ **6:16** Мат. 14:23; Мар. 6:47. □ **6:19** «он-он бир чақиримчә маңғанда...» — грек тилида «жигирмә бәш яки оттуз «стадийон»чә маңғанда...».

Бир стадийон 185 метр, шуңа улар қирғақтин 6-5 километр маңған еди (бир чақирим 500 метр әтрапиду). Деңизниң узунлуғи 20 километр, кәңлиги 12 километр болуп, улар деңиз оттурисига йәткән болса керәк.

□ **6:21** «у кемигә чиқипла, кемә дәрһал улар баридиган йәргә йетип барди» — «Зәб.» 106:23-31ни көрүң. ■ **6:21** Зәб. 107:29-30

22 Этиси деңизниң у тәрипидә қалған халайиқ алдинқи күни у йәрдә Әйсаниң мухлислири чиққан кемидин башқа кеминиң йоклуғини, Әйсаниң мухлислири шу кемигә чиққанда, Әйсаниң улар биллә чиқмиғанлиғини, бәлки мухлислириниң өзлирила кәткәнлигини көргән еди. 23 һалбуки, бир нәччә кемә-қолвақ Тиберияс шәһиридин Рәб тәшәккүр ейтқандин кейин хәлиқ нан йегән йәргә йеқин келип тохтиди. 24 Шуниң билән халайиқ Әйсаниң вә мухлислириниң у йәрдә йоклуғини көрүпла, кемиләргә олтирип, Әйсани издигили Кәпәрнаһум шәһиригә маңди. 25 Улар уни деңизниң у тәрипидә тепип униңға:

— Устаз, бу йәргә қачан кәлдиң? — дәп сорашти. □

26 Әйса уларға жававән:

— Бәрһәк, бәрһәк, мән силәргә шуни ейтип қояйки, силәр мени мөжизилик аламәтләрни көргәнлиғиңлар үчүн әмәс, бәлки нанлардин йәп тоюнғиниңлар үчүн издәйсиләр. 27 Бузулуп кетидиған паний озуклуққа әмәс, бәлки мәңгү һаятлиққа бақий қалидиған озуклуққа интилип ишләнлар; буни Инсаногли силәргә бериду; чүнки уни Ата, йәни Худа Өзи мөһүрләп тәстиқлиған, — деди. ■

28 Шуниң билән улар униңдин:

— Немигә интилип ишлисәк андин Худаниң иш-хизмитидә ишлигән болимиз? — дәп сорашти.

29 Әйса уларға жавап берип: — Худаниң иш-хизмити дәл шуки, У әвәткинигә етиқат қилишиңлардур, — деди. ■

30 Шуниң билән улар йәнә:

— Ундақ болса сән бизни көрүп өзүңгә ишәндүргидәк қандақ мөжизилик аламәт яритисән? Зади немә иш қилип берисән? ■ 31 Ата-бовилиримиз чөлдә жүргәндә, Зәбурда: «У уларға әрштин чүшүрүлгән нан тәқдим қилди» дәп пүтүлгәндәк, «манна»ни йегән — дейишти. □ ■

32 Әйса уларға мундақ деди:

— Бәрһәк, бәрһәк, мән силәргә шуни ейтип қояйки, силәргә асмандин чүшкән нанни бәргүчи Муса әмәс, бәлки мениң Атамдур; У һазирму силәргә асмандин чүшкән һәқиқий нанни бериватиду. 33 Чүнки Худаниң нени болса пүткүл дунияға һаятлиқ ата қилидиған, әрштин чүшкүчидур.

34 — Тәхсир, һемешә бизгә шу нанни берип турғайсән! — дейишти улар.

35 Әйса уларға мундақ деди:

— һаятлиқ нени өзүмдурмән! Мениң йенимға кәлгән һәр ким һеч қачан ач қалмайду, маңа етиқат қилған һәр ким һеч қачан уссимайду. ■ 36 Лекин силәргә ейтқинимдәк, силәр мени көргән болсаңларму, етиқат қилмайвәтисиләр.

37 Ата маңа тапшурғанларниң һәр бири йенимға келиду вә мениң йенимға кәлгәнләрдин һеч қайсисини һәргиз ташливәтмәймән. 38 Чүнки өз ирадәмни әмәс, бәлки мени Әвәткүчиниң ирадисини әмәлгә ашуруш үчүн әрштин чүштүм. ■ 39 Мени Әвәткүчиниң ирадиси болса дәл шуки, униң маңа

□ 6:25 «Устаз» — грек тилида «рабби». ■ 6:27 Мат. 3:17; 17:5; Мар. 1:11; 9:7; Лука 3:22; 9:35; Юһ. 1:33; 3:16; 4:14; 5:37; 6:40, 54; 8:18; 2Пет. 1:17. ■ 6:29 Юһа. 3:23. ■ 6:30 Мат. 12:38; 16:1; Мар. 8:11; Лука 11:29; 1Кор. 1:22. □ 6:31 «У уларға әрштин чүшүрүлгән нан тәқдим қилди» —

«Зәб.» 77:24. «Ата-бовилиримиз чөлдә жүргәндә, Зәбурда: «У уларға әрштин чүшүрүлгән нан тәқдим қилди» дәп пүтүлгәндәк, «манна»ни йегән — дейишти» — Уларниң буни Әйсаға дегинидә көздә тутқини: «Сән Муса пәйғәмбәргә охшаш «Дунияға келиши муқәррәр болған» шу пәйғәмбәр яки Мәсиһ болсан, әнди Мусаға охшаш асмандин нан («манна») чүшүрүшүңгә тоғра кәлмәмду?» дегәндәк мәна еди. Әйса уларға «Бу нан бәргүчи Муса әмәс, Худадур» дәп хаталиқни түзәткәндин кейин (32-айәт) өзиниң «асмандин чүшкән һәқиқий нан» экәнлигини чүшәндүриду. ■ 6:31 Мис. 16:4, 14; Чөл. 11:7; Нәһ. 9:15; Зәб. 77:24, 25; 1Кор. 10:3. ■ 6:35 Йәш. 55:1; Юһ. 4:14; 7:37. ■ 6:38 Мат. 26:39; Мар. 14:36; Лука 22:42; Юһ.

5:30.

тапшурганлиридин һеч бирини жүтүрмөй, бөлкү ахирки күни уларниң һәммисини тирилдүрүшүмдин ибарәт. □ ■ 40 Чүнки мениң Атамниң ирадиси шуки, Оғулга көз тикип қарап, униңға етиқат қилғанларниң һәр бирини мәңгүлүк һаятқа ериштүрүштур; вә мән ахирки күни уларни тирилдүримән. ■

41 Энди Йәһудийлар Әйсаниң: «Әрштин чүшкән нан өзүмдүрмән!» дегини үчүн униңға нарази болуп ғотулдишишқа башлиди: 42 — «Бу Йүсүпниң оғли Әйса эмәсму? Атисиниму, анисиниму тонуидиған турсақ, йәнә қандақларчә: — «Әрштин чүштүм!» десун?» — дейишәтти улар. ■

43 Әйса җававән уларға мундақ деди: — Мениң тоғрамда өз ара ғотулдашмаңлар.

44 Мени әвәткән Ата Өзи кишиләрниң қалбини тарткузмиса, һеч ким мениң йенимға келәлмәйду; мениң йенимға кәлгән һәр бирини ахирки күни тирилдүримән. ■ 45 Пәйғәмбәрләрниң язмилирида: «Уларниң һәммисигә Худа тәрипидин үгитилиду» дәп пүтүлгәндур. Шуңа, Атиниң сөзини тиңшиған вә униңдин үгәнгән һәр бири мениң йенимға келиду. ■ 46 Бирақ бу бирәрким Атини көргән дегәнлик эмәс; пәқәт Худаниң йенидин кәлгүчи болса, у Атини көргәндур. □ ■

47 Бәрһәқ, бәрһәқ, мән силәргә шуни ейтип қояйки, маңа етиқат қилғучи мәңгүлүк һаятқа егидур. ■ 48 һаятлик нени өзүмдүрмән. 49 Ата-бовилириңлар чөлләрдә «манна» йегини билән йәнила өлди. ■ 50 Лекин мана, әрштин чүшкән нан дәл шундақки, бириси униңдин йегән болса өлмәйду. □ 51 Әрштин чүшкән һаятлик нени өзүмдүрмән; кимдәким бу нандин йесә, әбәдил-әбәткичә яшайду. Мән беридиған шу нан болса мениң әт-тенимдур, пүткүл дуниядикиләр һаятқа егә болсун дәп, мән уни атимақчимән. ■

52 Бу сөз билән Йәһудийлар өз ара талаш-тартыш қилишиқа башлап:

— Бу адам бизниң йейишимизгә өзиниң әт-тенини қандақ берәлисун?! — дейишәтти. ■

53 Шуңа Әйса уларға мундақ деди:

— Бәрһәқ, бәрһәқ, мән силәргә шуни ейтип қояйки, силәр Инсаноглиниң әт-тенини йемигичә вә қенини ичмигичә, силәрдә һаятлик болмайду. 54 Әт-тенимни йегүчи вә қенимни ичкүчи мәңгүлүк һаятқа еришкән болиду вә мән уни ахирки күни тирилдүримән. □ ■ 55 Чүнки әт-теним һәқиқий озуклүк, қеним болса һәқиқий ичимликтур. 56 Әт-тенимни йегүчи вә қенимни ичкүчи мөндә яшайду вә мәнму униңда яшаймән. □ 57 һаят Ата мени әвәткән вә мән Атиниң болғанлиғидин яшаватқинимдәк, мени йегүчи киши һәм мениң васитәм билән яшайду. 58 Мана бу әрштин чүшкән нандур. Бу нан ата-бовилириңлар йегән «манна»дәк эмәс; чүнки улар «манна»ни йейиши билән өлди; бирақ бу нанни истемал қилғучи болса мәңгү яшайду! ■

□ 6:39 «Мени Әвәткүчиниң ирадиси... ахирки күни уларниң һәммисини тирилдүрүшүмдин ибарәт» — «ахирки күни» қиямәт күни. ■ 6:39 Юһ. 10:28; 17:12; 18:9. ■ 6:40 Юһ. 3:16; 4:14; 6:27,54. ■ 6:42 Мат. 13:55; Мар. 6:3. ■ 6:44 Күй. 1:4; Юһ. 6:65. ■ 6:45 Йәш. 54:13; Йәр. 31:33; Ибр. 8:10; 10:16. □ 6:46 «Бирақ бу бирәрким Атини көргән дегәнлик эмәс; пәқәт Худаниң йенидин кәлгүчи болса, у Атини көргәндур» — бәзи алимлар бу әйттиқи сөзләрни Әйса эмәс, бөлкү расул Юанна чүшәндүрүш йолида қошуп язған, дәп қарайду. Биз униң үчүн анчә испат көрмигәчкә, йәнила Әйсаниң өз сөзи, дәп ойлaimиз. ■ 6:46 Мат. 11:27; Лукә 10:22; Юһ. 1:18; 7:29; 8:19. ■ 6:47 Юһ. 3:16,36. ■ 6:49 Мис. 16:4; Чөл. 11:7; Зәб. 77:24 □ 6:50 «Лекин мана, әрштин чүшкән нан дәл шундақки, бириси униңдин йегән болса өлмәйду» — яки «лекин мана, бириси униңдин йегән болса өлмәйдиған, әрштин чүшкән нан мошу йәрдиур». ■ 6:51 Юһ. 11:26; Ибр. 10:5, 10. ■ 6:52 Юһ. 3:9. □ 6:54 «әт-тенимни йегүчи» — яки «әт-тенимни истемал қилғучи». ■ 6:54 Юһ. 3:16; 4:14; 6:27,40. □ 6:56 «әт-тенимни йегүчи» — яки «әт-тенимни истемал қилғучи». ■ 6:58 Юһ. 3:13.

59 Бу сөзләрни у Кәпәрнаһумдики синагогда тәлим бәргинидә ейтқан еди.

60 Шуниң билән униң мухлислиридин нурғунлири буни аңлиғанда:

— Бу тәлим бәк егир экән! Буни ким аңлап кәтирәлисун? — дейишти.

61 Бирақ өз ичидә мухлислириниң бу тоғрисида ғотулдашқинини билгән Әйса уларға:

— Бу сөзүм силәрни тайдурдиму? 62 Энди мабада Инсаноглиниң әсли кәлгән жайға кәтириливатқинини көрсәңлар, қандақ болар?! ■ 63 Инсанға һаятлик бәргүчи — Роһтур. Инсанниң әтлири болса һеч қандақ пайда бәрмәйду. Мән силәргә ейтқан сөзлирим болса һәм роһтур вә һәм һаятликтур. □ ■

64 Лекин араңлардин етиқат қилмиған бәзиләр бар, — деди (чүнки Әйса етиқат қилмиғанларниң вә өзигә сатқунлуқ қилидиғанниң ким экәнлигини баштила биләтти).■

65 Шуниң билән у мундақ деди: — Мән шу сәвәптин силәргә шуни ейттимки, Атамдин ата қилинмиса, һеч ким мениң йенимға келәлмәйду!■

66 Шу вақиттин тартип мухлислиридин хелә көпи чекинип чиқип, униң билән йәнә маңмайдиған болди. 67 Шуңа Әйса он иккиләндиң:

— Силәрму, һәм мәндиң кетишни халамсиләр? — дәп сориди.

68 Симон Петрус униңға жавап қилип:

— И Рәб, биз кимниң йениға кетәтүк? Мәңгү һаятлик сөзлири сәндилидур!

■ 69 Вә шуниңға ишәндүк вә шуни билип йәттуқки, сән Худаниң Муқәддәс Буғучисидурсән! — деди.■

70 Әйса уларға жававән:

— Мән силәр он иккиңларни таллидим әмәсму, бирақ араңларда бириси Иблистур! — деди □ ■ 71 (униң бу дегини Ишқарийотлуқ Симонниң оғли Йәһудани көрсәткән еди, чүнки Йәһуда он иккиләнниң бири болғини билән, кейин өзигә сатқунлуқ қилиду).□

7

Әйсаниң унилириниң униңға қарши туруши

1 Бу ишлардин кейин, Әйса Галилийәдә айлинип жүрди. У Йәһудийәдә айлинип жүрүшни халимайтти, чүнки шу йәрдики Йәһудийлар униңға қәст қилмақчи еди.

2 Бу чағда, Йәһудийларниң «кәпиләр һейти»ға аз қалған еди.■ 3 Шуңа Әйсаниң унилири униңға:

■ 6:62 Мар. 16:19; Луқа 24:50; Юһ. 3:13; Рос. 1:9; әф. 4:8. □ 6:63 «Инсанға һаятлик бәргүчи — Роһтур» — мошу йәрде «Роһ», шүбһисизки, Худаниң Роһини көрситиду. «Инсанниң әтлири болса һеч қандақ пайда бәрмәйду» — «инсанниң әтлири» — Худаға таянмайдиған инсанларни көрситиду. «Римлиқларға»дики кириш сөзимиздә «әт/әтләр» тоғрилиқ болған изаһатимизни көрүң. «Мән силәргә ейтқан сөзлирим болса һәм роһтур вә һәм һаятликтур» — демәк, роһни мәнидә, адәмниң роһиға һаят киргүзидиған, мәңгүлүк һаят йәткүзидиған. ■ 6:63 2Кор. 3:6. ■ 6:64 Юһ. 2:25; 13:11. ■ 6:65 Юһ. 6:44. ■ 6:68 Рос. 5:20. ■ 6:69 Мат. 16:16; Мар. 8:29; Луқа 9:20; Юһ. 11:27. □ 6:70 «Бирақ араңларда бириси Иблистур!» — яки «Бирақ араңларда бириси дүшмәндур!». «Иблис» дегән сөзниң өз мәнаси «дүшмән, яв». ■ 6:70 Луқа 6:13. □ 6:71 «Ишқарийотлуқ Симонниң оғли Йәһуда...» — яки «Симонниң оғли Йәһуда Ишқарийотни...». ■ 7:2 Лав. 23:34.

— Мошу йәрдин айрилип Йәһудийгә баргин, шуниң билән мухлислириңму карамәт әмәллириңни көрәләйду!□ 4 Чүнки өзини хәлиқ-аләмгә тонутмақчи болған һеч ким йошурун җайда иш қилмайду. Бу әмәлләрни қиливатқан экәнсән, өзүңни дуняға көрсәт! — дейишти. 5 Чүнки униң инилириму униңға етиқат қилмиған еди.■

6 Шуңа Әйса уларға:

— Мениң вақит-саитим теҗи кәлмиди. Лекин силәргә нисбәтән һәрвақит мунаситтур.□ 7 Бу дунядики кишиләр силәргә һәргиз өч болмайду; лекин мени өч көриду. Чүнки мән уларниң қилмишлирини рәзил дәп гувалиқ бериватимән.■

8 Силәр бу һейтқа беривериңлар. Мән бу һейтқа бармаймән, чүнки мениң вақит-саитим теҗи йетип кәлмиди, — деди.□ ■

9 Әйса бу сөzlәрни қилип, Галилийдә қалди.

Кәпиләр һейтида

10 Әйсаниң инилири һейтқа чиққандин кейин, у өзиму униңға барди. Амма ашкарә әмәс, йошурун барди. 11 һейтта Йәһудийлар уни издәп: «У кәйәрдидур?» дәп соравататти.■

12 Кишиләр арисиди униң тоғрисиди көп ғул-ғула болди. Бәзиләр уни: «Яхши адәм!» десә, йәнә бәзиләр: «Яқ, у халайиқни аздуруватиду!» дейишти. ■ 13 Бирақ Йәһудий чоңлиридин қорқуп, һеч ким очуқ-ашкарә униң гепини қилмайтти.□ ■

14 һейтниң йерими өткәндә, Әйса ибадәтхана һойлилириға кирип хәлиқкә тәлим беришкә башлиди. □ 15 Йәһудийлар:

— Бу адәм һеч қандақ тәлим алмиған туруқлуқ, униң қандақму мунчә көп билими болсун? — дәп һаң-таң қелишти.□

16 Әйса уларға:

— Бу тәлимләр мениң әмәс, бәлки мени Әвәткүчиниңқидур. ■ 17 Униң ирадисиғә әмәл қилишқа өз ирадисини бағлиған һәр ким бу тәлим тоғрилиқ — униң Худадин кәлгәнлигини яки өзлүгүмдин ейтиватқанлиғимни билиду.

18 Өз алдиға сөзлигән киши өз шан-шәривини издәйду, лекин өзини әвәткүчиниң

□ 7:3 «Мошу йәрдин айрилип Йәһудийгә баргин, шуниң билән мухлислириңму карамәт әмәллириңни көрәләйду!» — Әйсаниң инилириңиң бу сөзиниң ички мәнаси бәлким: «Муһим мәтивәр кишиләрниң көпи Галилийә дегән мошу намрат, пинһан җайдин әмәс, бәлки пайтәхт Йерусалимдидур; сән шу йәрда өзүңни көрситишиң керәк; шуниң билән һәқиқий нам-инавитиң вә һәйвитиң болиду» дегәндәк болса керәк. Сәл ғәлитә иш шуки, улар униңға ишәнмигини билән (5-әйтәни көрүң): «Исраилниң падишаси болай десәң, карамәт әмәллириңни очуқ мәйданида көрситишиң керәк» дегән гуманий несиләтни бәргән (4-әйтәни көрүң). ■ 7:5 Мар. 3:21. □ 7:6 «силәргә нисбәтән һәрвақит мунаситтур» — бу сөзиниң ички мәнаси бәлким интайн аддийдур. Худаниң ирадисиғә көңүл бөлидигән адәм Худаниң йетәкчилигини вә башпанаһлигини издәп жүриду; лекин пәқәт өз ирадисиғә қарайдигән киши Худаниң йетәкчилигиниң вә башпанаһлигиниң кериги йоқ дәп жүриду вә шундақла, бу дунядикиләрдин һеч қандақ қаршилиққа яки өчмәкликә учримайду, халиған йәргә беривериду. Лекин Худаниң ирадисини издигән киши тәбийий һалда бу дунядикиләрниң қилмишлирини ашкарә қилғачқа, уларниң нәпритигә учрайду (7-әйтәни көрүң). ■ 7:7 Юһ. 3:19; 14:17; 15:18. □ 7:8 «Силәр бу һейтқа беривериңлар.

Мән бу һейтқа бармаймән» — көп кона көчүрмиләрдә «Силәр бу һейтқа беривериңлар. Мән бу һейтқа теҗи бармаймән» яки «Силәр бу һейтқа беривериңлар. Мән бу һейтқа һазирчә бармаймән» дейилиду. «Теҗи» яки «һазирчә» сөzlәр әслидә болсун, болмисун, бәрибир әйтәниң мәнаси асасән охшаштур; чүнки Әйса инилири һейтқа чиққандин кейин астиртин барди (10-әйәт). Бәзиләр «һазирчә» дегәнни чүшүндүрүш йолида киргүзиду. ■ 7:8 Юһ. 8:20. ■ 7:11 Юһ. 11:56. ■ 7:12 Мат. 21:46; Лука 7:16; Юһ. 6:14; 9:16; 10:19. □ 7:13 «Йәһудий чоңлиридин қорқуп...» — грек тилида «Йәһудийлардин қорқуп» дейилиду. Мошу йәрда «Йәһудийлар» чокум уларниң чоңлирини көрситиду. ■ 7:13 Юһ. 9:22; 12:42; 19:38. □ 7:14 «...кирип» — грек тилида «...чиқип» □ 7:15 «Йәһудийлар» — бәлким Йәһудий чоңлар. ■ 7:16 Юһ. 3:11; 8:28; 12:49; 14:10, 24.

шан-шәривини издәйдиган киши һәк-садиқтур, уинда һәкқанийсизлиқ йоқтур.
 19 Муса пәйгәмбәр силәргә Тәврат қанунини тапшурған әмәсму? Лекин һеч қайсиңлар бу қанунға әмәл қилмайватисиләр! Немишкә мени өлтүрмәкчи болисиләр? — деди. □ ■

20 Көпчилик:

— Саңа жин чаплишипту! Сени өлтүрмәкчи болған ким экән? — дейишти. □ ■

21 Әйса уларға мундақ жавап бәрди: — Мән бир карамәтни яритишим билән һәммиңлар һаң-таң қелиштиңлар. □ 22 — Әнди Муса пәйгәмбәр силәргә хәтнә қилиш тоғрилиқ әмир қалдурған (әмәлийәттә болса хәтнә қилиш Муса пәйгәмбәрдин әмәс, ата-бовилардин қалған), шуңа силәр шабат күнигә тоғра келип қалсиму шу күнидә адәмниң хәтнисини қиливерисиләр. □ ■ 23 Әнди Тәврат қануниға хилаплиқ қилинмисун дәп шабат күнидә адәм хәтнә қилинған йәрдә, мән шабат күнидә бир адәмни сәллинама сақайтсам, силәр немә дәп маңа аччиқлиңисиләр? 24 Сиртқи қияпәткә қарап һөкүм қилмаңлар, бәлки һәкқаний һөкүм қилиңлар! ■

Әйса Қутқузеүчи-Мәсиһмиду?

25 У вақитта Йерусалимлиқларниң бәзилири:

— Чоңлар өлтүрмәкчи болған киши бу әмәсмиди? 26 Ашкарә сөzlәватсиму, униңға қарши һеч нәрәсә демидиғу! Дәрвәкә, ақсақалларниң униң Мәсиһ экәнлигини билип йәткәнму? 27 һалбуки, бу адәмниң қәйәрдин кәлгәнлигини биз ениқ билимиз. Лекин Мәсиһ кәлгәндә, униң қәйәрдин кәлгәнлигини һеч ким билмәстиғу, — дейишти. □ ■

28 Шуңа Әйса ибадәтхана һойлисида тәлим бериветип, жуқури аваз билән мундақ деди:

— Силәр мени тонуймиз һәмдә мениң қәйәрдин кәлгәнлигимниму билимиз, дәватисиләр?! Бирақ мән өзлүгүмдин әмәс, мән мени Әвәткүчидин кәлдим, У

□ 7:19 «немишкә мени өлтүрмәкчи болисиләр?» — яки «немишкә мени өлтүргили издәйсиләр?».

■ 7:19 Мис. 20:1; 24:3; Мат. 12:14; Мар. 3:6; Юһ. 5:18; 10:39; 11:53; Рос. 7:53. □ 7:20 «Сени өлтүрмәкчи болған ким экән?» — яки «Сени өлтүргили издәйдиган ким?».

■ 7:20 Юһ. 8:48,52; 10:20. □ 7:21 «Мән бир карамәтни яритишим билән һәммиңлар һаң-таң қелиштиңлар» — бу «бир карамәт», шүбһисизки, у алдинқи қетим Йерусалимда болғанда шабат күнидә паләч адәмни сақайтқанлиғини көрситиду (23-айәт вә 5-бапни көрүң). Әйсаниң сөзигә қариганда, гәрчә бу мөжизә бир нәччә ай илгири көрситилған болсиму, уларниң есида техичә бар еди. Шу вәждиң улар Әйсани өлтүрүвәтмәкчи болиду. 22-24-айәтләрдә Әйса «шабат күнидә адәмни сақайтиш Тәврат қануниға хилап», дегән хиялға қаттиқ рәддийә бериду. Бизниңчә у әслида уларни бу мәсилә тоғрилиқ ойландуруш үчүн бу мөжизини қәстән шабат күнидә яратқан еди. □ 7:22 «әмәлийәттә болса хәтнә қилиш Муса пәйгәмбәрдин әмәс, ата-бовилардин қалған» — «хәтнә қилиш»ни Худа әслида Ибраһим пәйгәмбәргә (Муса пәйгәмбәрдин илгири, әлвәттә) Әзиниң Ибраһим вә әвлатлири билән болған әндиңниң симболи болсун дәп тапшурған еди («Яр.» 17-бап).

«шуңа силәр шабат күнигә тоғра келип қалсиму шу күнидә адәмниң хәтнисини қиливерисиләр» — әмир болса «Бала туғулуп сәккизинчи күни хәтнисини қилиш керәк» («Яр.» 17:13). Шуниң билән «сәккизинчи күн» шабат күнигә тоғра келип қалсиму (вә шабат күни «ишләш»кә болмағи) балини сүннәт қиливериш керәк. Болмиса Тәврат қануниға хилаплиқ болиду. ■ 7:22 Лав. 12:3; Яр. 17:10. ■ 7:24 Қан. 1:16,17; Пәнд. 24:23; Яқ. 2:1. □ 7:27 «бу адәмниң қәйәрдин кәлгәнлигини биз ениқ билимиз» — улар уни Галилийәлик дәп биләтти. Әмәлийәттә у Бәйт-Ләһәмдә туғулған, әлвәттә. «Лекин Мәсиһ кәлгәндә, униң қәйәрдин кәлгәнлигини һеч ким билмәстиғу, — дейишти.» — халайиқниң бу сөзлири анчә тоғра әмәс еди; бу кишилар пәйгәмбәрләрниң Мәсиһ тоғрилиқ бешәрәтлик язмилирини толуқ билмигән болса керәк. Бәлким уларниң көздә тутқини пәқәт Мәсиһниң туюқсиз намайән болидигәнлигини көрсәткән бешәрәтләрла еди. ■ 7:27 Мат. 13:55; Мар. 6:3; Луқа 4:22.

һәҡтур; бирақ силәр Уни тонумайсиләр. □ ■ 29 Мән Уни тонуймән. Чүнки мән Униң йенидин кәлдим, мени У әвәтти.■

30 Шуңа улар уни тутуш йолини издәйтти, лекин һеч ким униңға қол салмиди; чүнки униң вақит-саити теһи йетип кәлмигән еди. □ ■ 31 Лекин халайиқ арисидики нурғун кишиләр униңға етиқат қилди. Улар: «Мәсиһ кәлгәндә бу киши көрсәткән мөҗизилик аламәтләрдин артуқ мөҗизә яриталарму?!» дейишти.■

Әйсани тутуш үчүн қаравулларниң әвәтилиши

32 Пәрсийләр халайиқниң у тоғрилиқ ғул-ғула болуваҗан бу гәп-сөзлирини аңлиди; шуниң билән Пәрсийләр билән баш қанинлар уни тутуш үчүн бир нәччә қаравулларни әвәтти. □ 33 Шуниң билән Әйса:

— Йәнә бир аз вақит силәр билән биллә болимән, аңдин мени Әвәткүчиниң йениға кетимән. ■ 34 Мени издәйсиләр, лекин тапалмайсиләр. Мән баридиған йәргә баралмайсиләр, — деди.■

35 Буниң билән, Йәһудийлар бир-биригә:

— У биз тапалмиғидәк қәйәrlәргә барар? Грекләр арисидики тарқак Йәһудий муһажирларниң йениға берип, грекларға тәлим берәмдиғанду? □ 36 «Мени издәйсиләр, лекин тапалмайсиләр. Мән баридиған йәргә баралмайсиләр» дегини немисиду? — дейишти.

Һаятлық сүйи

37 һейтниң ахирқи һәм әң катта күни, Әйса орнидин туруп, жуқури аваз билән: — Кимдәким уссиса, мениң йенимға келип ичсун! □ ■ 38 Маңа етиқат қилғучи кишиниң худди муқәддәс язмиларда ейтилғинидәк, ич-бағридин һаятлық сүйиниң дәриялири еқип чиқиду! — дәп җакалиди □ ■ 39 (у бу сөзни өзигә етиқат қилғанларға ата қилинидиған Муқәддәс Роһқа қарита ейтқан еди. Худаниң Роһи теһи һеч кимгә ата қилинидиғанмиди, чүнки Әйса теһи шан-шәриғигә кирмигән еди).■

□ 7:28 «силәр мени тонуймиз һәмдә мениң қәйәрдин кәлгәнлигимниму билимиз, дөвәтисиләр?! Бирақ мән өзлүгүмдин әмәс, мән мени Әвәткүчидин кәлдим, У һәҡтур; бирақ силәр Уни тонумайсиләр» — Бу сөз Әйсаниң уларниң «Бу адәмниң... қәйәрдин кәлгәнлигини ениң билимиз» дегинигә рәддийә қилған җаваби еди. Әгәр улар Худани тонуған болса Әйсаниң қәйәрдин кәлгәнлигини билгән болатти, лекин улар Худани тонимайтти (айәттики ахирқи сөзгә қараң). ■ 7:28 Юһ. 5:43; 8:26, 42; Рим. 3:4. ■ 7:29 Юһ. 10:15. □ 7:30 «Шуңа улар уни тутуш йолини издәйтти...» — «улар» бәлким йәнила чоңларни көрситиду. ■ 7:30 Мар. 11:18; Луқа 19:47; 20:19; Юһ. 7:19; 8:20, 37. ■ 7:31 Юһ. 8:30. □ 7:32 «қаравулларни әвәтти» — яки «ибадәтхана қаравулларини әвәтти». Лекин бизниңчә 30- вә 44-айәтләр (Лавийлардин болған) мошу кишиләрни айрим көрситиду. ■ 7:33 Юһ. 16:16. ■ 7:34 Юһ. 8:21; 13:33. □ 7:35 «У биз тапалмиғидәк қәйәrlәргә барар? Грекләр арисидики тарқак Йәһудий муһажирларниң йениға берип, грекларға тәлим берәмдиғанду?» — бу айәттики «грекләр» Қанаанниң (Пәләстинниң) сиртида турған барлиқ ят әлликләргә вәкиллик қилиду. □ 7:37 «һейтниң ахирқи һәм әң катта күни, Әйса орнидин туруп, жуқури аваз билән: — Кимдәким уссиса, мениң йенимға келип ичсун!» — Әйса бу сөзләрни һейтниң ахирқи күни, йәни дәл Худаниң Исраил хәлқи чөлдики вақтида Муса пәйғәмбәр арқилик уларни су билән таминлигән мөҗизә яратқан хатирә күнидә ейтқан. ■ 7:37 Лав. 23:36; Йәш. 55:1; Юһ. 6:35; Ваһ. 22:17. □ 7:38 «Маңа етиқат қилғучи кишиниң худди муқәддәс язмиларда ейтилғинидәк, ич-бағридин һаятлық сүйиниң дәриялири еқип чиқиду!» — «муқәддәс язмиларда ейтилғандәк» — «Йәш.» 58:11 вә «Әз.» 47:1-12ни көрүң. «Зәб.» 77:15-16, «Пәнд.» 4:23, «Йәш.» 44:3, 55:1, «Әз.» 47:1-12, «Йо.» 3:18, «Зәк.» 13:1, 14:8му бәлким «Муқәддәс Роһниң төкүлүши» билән мунасивәтликтур. ■ 7:38 Йәш. 12:3. ■ 7:39 Йәш. 44:3; Йо. 2:27-29; Рос. 2:17.

Хәлиқниң бөлүнүп кетиши

40 Халайық ичидә бәзиләр бу сөзни аңлап:

— *Келиши муқаррар болған пәйгәмбәр һәқиқәтән мошу экән!!* — дейишти. □ ■

41 Бәзиләр: «Бу Мәсиһ экән!» дейишәтти. Йәнә бәзиләр болса: «Яқ, Мәсиһ Галилийәдин келәттиму? ■ 42 Муқәддәс язмиларда, Мәсиһ падиша Давутниң нәслидин һәм Давутниң жути Бәйт-Ләһәм йезисидин келиду, дейилмигәнмиди?» — дейишти. ■

43 Буниң билән, халайық униң вәжидин иккигә бөлүнүп кәтти. 44 Бәзилири уни тутаили дегән болсиму, лекин һеч ким униңға қол салмиди.

Йәһудий ақсақаллириниң этиқатсизлиги

45 Қаравулар ибадәтханидин баш һаһинлар билән Пәрисийләрниң йениға қайтип кәлгәндә, улар қаравуларға:

— Немә үчүн уни тутуп кәлмидиңлар? — дәп сорашти.

46 Қаравулар:

— һеч ким һеч қачан бу адәмдәк сөзлигән әмәс! — дәп җавап беришти.

47 Пәрисийләр уларға җававән:

— Силәрму аздуралдуңларму? 48 Ақсақаллардин яки Пәрисийләрдин униңға этиқат қилғанлар болғанму?! ■ 49 Лекин Тәврат қанунини билмәйдигән бу чүпрәндиһәр ләнәткә қалиду! — дейишти. □

50 Уларниң арисидин бири, йәни бурун ахшамда Әйсаниң алдиға кәлгән Никодим уларға: ■

51 — Тәврат қанунимиз авал кишиниң немә қилғинини езидин аңлап билмәй туруп, униңға һөкүм чиқирамду! ■

52 Улар җавап қилип: — Санму Галилийәдинму? *Муқәддәс язмиларни көр, қетирқинип оқуп бақ, Галилийәдин һеч қандақ пәйгәмбәр чиқмайду!* — деди. □

53 Шуниң билән уларниң һәр бири өз өйигә кәтти. □

8

Зина үстидә тутулған аял

1 Әйса болса Зәйтун тегиға чиқип кәтти. 2 Әтиси сәһәрдә, у йәнә ибадәтхана һойлилириға кирди вә халайықниң һәммиси униң йениға келишкән еди. У олтриип, уларға тәлим беришкә башлиди. 3 Шу чағда, Тәврат устазлири билән Пәрисийләр зина қилип тутулуп қалған бир аялни униң алдиға елип келишти. Улар аялни оттуриға чиқирип, 4 униңдин:

□ 7:40 «Келиши муқаррар болған пәйгәмбәр һәқиқәтән мошу экән!» — Муса пәйгәмбарниң бу пәйгәмбәр тоғрилиқ алдин-ала ейтқан бешарити «Қан.» 18:15дә тешилиду. ■ 7:40 Мат. 21:46; Луқа 7:16; Юһ. 6:14. ■ 7:41 Юһ. 1:47; 4:42. ■ 7:42 Зәб. 131:11; Мик. 5:1; Мат. 2:6.

■ 7:48 Йәш. 33:18; Юһ. 12:42; 1Кор. 1:20; 2:8. □ 7:49 «Тәврат қанунини билмәйдигән бу чүпрәндиһәр ләнәткә қалиду!» — «чүпрәндиһәр» аддий хәлиқни көрситиду. Ақсақаллар вә Пәрисийләр уларни интайин кәмситәтти. ■ 7:50 Юһ. 3:2; 19:39. ■ 7:51 Мис. 23:1; Лав. 19:15; Қан. 1:17; 17:8; 19:15. □ 7:52 «Муқәддәс язмиларни көр, қетирқинип оқуп бақ, Галилийәдин һеч қандақ пәйгәмбәр чиқмайду!» — уларниң бу сөзидә Галилийәлик болған Юнус пәйгәмбарни қәстән унтуған еди. Чүнки Тәвратниң «Юнус пәйгәмбәр» дегән қисмида, Худаниң Йәһудий әмәсләргә ниҗат пурситини йәткүзгәнлиги ениқ хатирилиниду. Улар йәнә «Йәш.» 8:12дики бешарәт, йәни Мәсиһниң өз хизмитини Галилийәдә башлайдигәнлиги тоғрилиқ бешарәтни қәстән унтуған охшайду. □ 7:53 «шуниң билән уларниң һәр бири өз өйигә кәтти» — «һәр бири өз өйигә кәтти» дегәнлик бәлким Никодимниң соали уларниң вижданиға санқилған болса керәк.

— Устаз, бу аял дәл зина үстидә тутувелинди. ⁵ Муса пәйгәмбәр Тәврат қанунида бизгә мошундақ аялларни чалма-кесәк қилип өлтүрүшни әмир қилған. Әнди сәнчә, уни қандақ қилиш керәк? — дәп сорашти. ⁶ Әнди уларниң бундақ дейиштики нийити, уни қапқанқа чүшүрүп, униң үстидин әрз қилғидәк бирәр банә издәш еди. Амма Әйса еңишип, бармиғи билән йәргә бир немиләрни язғили турди. ⁷ Улар шу соални тохтимай соравататти, у руслинип уларға:

— Араңлардики ким гунасиз болса, бу аяла биринчи ташни атсун! — деди. ⁸

Андин у йәнә еңишип, йәргә йешишни давамлаштурди. ⁹ Улар бу сөзни аңлап, алди билән яшанғанлири, андин қалғанлири бир-бирләп һәммиси у йәрдин чиқип кетишти. Ахирида Әйса оттурида өрә турған хелиқи аял билән ялғуз қалди. ¹⁰

Әйса руслинип туруп, шу аялдин башқа һеч кимни көрмигән болуп, униңдин: Ханим, саңа хелиқи шикайәт қилғанлар қени? Сени гунаға бекитидиған һеч ким чиқмидиму? — дәп соривиди, ¹¹ — һәзрәтлири, һеч ким чиқмиди, — деди аял.

Әйса:

— Мәнму сени гунаға бекитмәймән. Баргин, буниңдин кейин йәнә гуна қилмигин! — деди. ¹²

Әйса дуняниң нуриду

¹² Шуңа Әйса йәнә көпчиликкә сөз қилип:

— Дуняниң нури өзүмдурмән. Маңа әгәшкәнләр қараңғулуқта маңмайду, әксичә һаятлық нуриға еришиду, — деди. ¹³

Пәрисийләр:

— Сән өзүңгә өзүң гувалиқ бериватисән. Шуңа сениң гувалиғиң раст һесапланмайду, — дейишти.

¹⁴ Әйса уларға жававән мундақ деди:

— Һәтта мән өзүмгә гувалиқ бәрсәмму, гувалиғим һәқтур, чүнки мән өзүмниң қәйәрдин кәлгәнлигимни вә қәйәргә баридиғанлигимни билимән. Лекин силәр қәйәрдин кәлгәнлигимни вә қәйәргә баридиғанлиғимни билмәйсиләр. ¹⁵

Силәр әт егилириниң өлчими бойичә һөкүм қилисиләр. Бирақ мән һеч кимниң үстигә һөкүм қилмаймән. ¹⁶ Мән һөкүм қилсамму, һөкүмүм һәқиқийду; чүнки мән ялғуз әмәс, бәлки мени әвәткән Ата бу ишта мән билән биллиду.

^{8:4} «Устаз, бу аял дәл зина үстидә тутувелинди» — «зина қилип тутулуп қалған» аял бар еди, лекин әрәк қени? ^{8:5} «Муса пәйгәмбәр Тәврат қанунида бизгә мошундақ аялларни чалма-кесәк қилип өлтүрүшни әмир қилған» — қизик йери шуки, улар пәқәт «аялларни тилға алду. Әмәлийәттә Тәврат қануни бойичә зина қилған әрәкләрниму өлүмгә мәһкүм қилиш керәк еди. ^{8:5} Лав. 20:10; Қан. 22:22.

^{8:6} «Әнди уларниң бундақ дейиштики нийити, уни қапқанқа чүшүрүп, униң үстидин әрз қилғидәк бирәр банә издәш еди» — Әгәр Әйса «Бу аялга рәһим қилиш керәк» деса, улар дәрһал «Сән Муса пәйгәмбәргә чүшүрүлгән қанунға хилаплиқ қилишни үндәйсән, дәйтти. Башқа бир тәрәптин, шу чағда Йәһудий хәлқи Рим империйәсиниң қануни астида турғачқа, Йәһудийлар өзлири һеч кимгә өлүм жазасини бежа кәлтүрүш һоқуқи йоқ еди. Шуңа әгәр Әйса «Чалма-кесәк қилинсун» деса, у чағда улар римлиқларға «мошу киши Рим империйәсигә қарши чиқти!» дегәндәк шикайәт қилатти. ^{8:7} Қан. 17:7.

^{8:8} Йәр. 17:13 ^{8:9} «улар бу сөзни аңлап, алди билән яшанғанлири, андин қалғанлири бир-бирләп һәммиси у йәрдин чиқип кетишти» — бәзи кона көчүрмиләрдә: «Улар бу сөзни аңлап, вижданиниң әйлипини билән алди билән яшанғанлири, андин қалғанлири бир-бирләп һәммиси у йәрдин чиқип кетишти» дейилиду. ^{8:11} «Мәнму сени гунаға бекитмәймән. Баргин, буниңдин кейин йәнә гуна қилмигин!» — 7:53-8:11-әйәтләр бәзи кона көчүрмиләрдә тепилмайду. Бизниңчә, буниң сәвәби, бу «зина гунаиниң көчүрүм қилиниши» тоғрисидики айтәләр бәзи көчүргүчиләрниң зитиға қаттиқ тәккән болса керәк. ^{8:11} Юһ. 5:14. ^{8:12} Йәш. 42:16; Юһ. 1:9; 9:5; 12:35,36. ^{8:14} Юһ. 5:31.

^{8:15} «Силәр әт егилириниң өлчими бойичә һөкүм қилисиләр» — «әт егилириниң өлчими бойичә» — оқурмәнләрниң есидә болсунки, Инжилда «әт» яки «әтләр» көп йәрләрдә инсанларниң Худаға таянмай өзлүғидин иш қилғанлиғини көрситиду. «Римлиқларға»дики «қириш сөз»ниму көрүң.

□ 17 Силэргэ төвө болган Тэврат қанунида: «Икки адәмниң гувалиғи болса раст һесаплиниду» дәп пүтүлгәндур. □ ■ 18 Раст, мән өзүм тоғрамда өзүм гувалиқ беримән, вә мени әвәткән Атиму мениң тоғрамда гувалиқ бериду. ■

19 Улар униңдин: — Атаң қайәрдә? — дәп сорашти.

Әйса уларға жавап берип: — Силәр я мени тонумайсиләр, я Атамни тонумайсиләр; мени тонуған болсаңлар, Атамниму тонуйттуңлар, — деди. ■

20 Әйса бу сөзләрни ибадәтханада тәлим бәргинидә, сәдиқә сандугиниң алдида туруп ейтқан еди. Бирақ һеч ким уни тутмиди, чүнки униң вақит-саити теһи йетип кәлмигән еди. □ ■

Әйсаңиң етиқатсизларға ағаһ беришлири

21 Шуниң билән у уларға йәнә:

Мән бу йәрдин кетимән; силәр мени издәйсиләр, лекин өз гунайиңлар ичидә әлисиләр. Мән кетидиған йәргә силәр баралмайсиләр, — деди. ■

22 Буниң билән Йәһудийлар:

— У: «Мән кетидиған йәргә силәр баралмайсиләр» дәйду. Бу униң өзини өлтүрүвалимән дегинимиду? — дейишти.

23 Әйса уларға:

— Силәр төвәндиндурсиләр, мән жуқуридиндурмән. Силәр бу дуниядиндурсиләр, мән бу дуниядин әмәсмән. ■ 24 Шуниң үчүн силәргә: «Гуналириңлар ичидә әлисиләр» дедим. Чүнки силәр мениң «Әзәлдин Бар Болғучи» экәнлигимгә ишәнмисәңлар, гуналириңлар ичидә әлисиләр, — деди. □ ■

25 Сән зади ким? — дәп сорашти улар.

Әйса уларға: — Башта силәргә немә дегән болсам, мән шу. 26 Өзүмниң силәрниң тоғраңларда вә үстүңлардин һөкүм қилидиған нурғун сөзлирим бар; лекин мени әвәткүчи һәқтур вә мән Униңдин немини аңлиған болса, буларнила

□ 8:16 «Бирақ мән һеч кимниң үстигә һөкүм қилмаймән. Мән һөкүм қилсамму, һөкүмүм һәқиқийдур» — Әйса Мәсиһ бу дуняда турғанда кишиләрниң үстигә һөкүм қилмайтти (сораққа тартайтти), бәлки уларниң иш-һәрикәтлириниң үстигә, тоғра, тоғра әмәс, дәп һөкүм қилатти. Пәқәт ахирәткә кәлгәндә андин у барлиқ кишиләрни сораққа тартип, уларниң үстидин һөкүм чиқириду, әлвәттә. Парисийләр болса өзлирини сорақчи, Мәсини сораққа тартип һоқуқимиз бар дәп қарайтти. «Мени әвәткән Ата бу ишта мән билән биллидур» — «бу ишта» дегән сөзләр әйни тексттә болмисиму, мәнәси дәл «Мениң һөкүм қилғиним пәқәт өзүмдин әмәс, буниңда Ата мән билән биллидур» дегәндәктур. □ 8:17 «Силәргә төвө болган Тэврат қанунида...» — грек тилида «силәрниң Тэврат қануниңларда» дейлиду. Бу һәжвий, кинайилик гәптур. Пәрийсиләр дайим: «Тэврат қанунини тиришип-тирмишип, һәқиқий мәнәси билән өзләштүргүчиләр пәқәт бизләримиз» дәп һалини чоң қилип жүрүшәтти. Әмәлийәттә «Тэврат қануни» Худаниң барлиқ хәлқигә төвә еди, әлвәттә. 10:34 вә 15:25ниму көрүң. «икки адәмниң гувалиғи болса раст һесаплиниду» — «Қан.» 17:6. ■ 8:17 Чөл. 35:30; Қан. 17:6; 19:15; Мат. 18:16; 2Кор. 13:1; Ибр. 10:28.

■ 8:18 Мат. 3:17; 17:5; Мар. 1:11; 9:7; Луқа 3:22; 9:35; Юһ. 1:33; 5:37; 6:27. ■ 8:19 Юһ. 14:9; 16:3.

□ 8:20 «сәдиқә сандугиниң алдида» — яки «ғәзнидә». ■ 8:20 Юһ. 7:30. ■ 8:21 Юһ. 7:34; 13:33. ■ 8:23 Юһ. 3:31. □ 8:24 «Чүнки силәр мениң «Әзәлдин Бар Болғучи» экәнлигимгә ишәнмисәңлар, гуналириңлар ичидә әлисиләр» — яки «Чүнки силәр мениң «Мән Болимән» экәнлигимгә ишәнмисәңлар, гуналириңлар ичидә әлисиләр». «Әзәлдин Бар Болғучи» яки «Мән Болимән» — Бу Худаниң Муса пәйғәмбәргә ашқарилиған нами болуп («Мис.» 3:14), Әйсаму бу намни өзигә қолланған. Башқа бир тарғимиси: «Мениң У (Йәни, Мәсиһ) экәнлигимгә...». Лекин «Юанна»да охшаш шу ибарә тепилидиған көп башқа айтләр билән селиштүргәндә (мәсилән, 28-, 58-айәт) бу тарғимимиз тоғра болуши керәк. ■ 8:24 Юһ. 8:21.

дунядикилэргэ уқтуруп ейтимән, — деди. □ ■

²⁷ Улар уның өзлиригэ ейтқанлириниң Ата тоғрилиқ экәнлигини чүшинәлмиди.

□ ²⁸ Шуңа Әйса мундақ деди:

Силәр Инсаноглини көтөргәндин кейин, мениң «Әзалдин Бар Болғучи» экәнлигимни билисиләр вә шундақла һеч ишни өзлүгүмдин қилмиғанлигимни, пәқәт Атиниң маңа үгәткининила сөзлигәнлигимниму билисиләр. □ ■ ²⁹ Мени Әвәткүчи мән билән биллидур, У мени әсла ялғуз қоймиди, чүнки мән һемишә Уни хурсән қилидиған ишларни қилимән. ■

³⁰ Әйса бу сөzlәрни қиливатқан чағниң өзидә, нурғун кишиләр униңға етиқат қилди. ■

Һәқиқий әркинлик тоғрилиқ

³¹ Әйса өзигә етиқат қилған Йәһудийларға:

— Әгәр мениң сөз-калаимдин чиқмай турсаңлар, мениң һәқиқий мухлислирим болған болисиләр, ³² вә һәқиқәтни билисиләр вә һәқиқәт силәрни азатлиққа ериштүриду, — деди. ■

³³ Улар җававән: — Биз Ибраһимниң нәслимиз, — һеч қачан һеч кимниң қуллуғида болмидук. Сән қандақсигә: Азатлиққа еришсиләр, дәйсән? — деди. ■

³⁴ Әйса уларға җавап берип: — Бәрһәқ, бәрһәқ, мән силәргә шуни ейтип қояйки, гуна садир қилған киши гунаниң қулидур. ■ ³⁵ Қул аилидә мәңгү турмайду, лекин оғул мәңгү туриду. □ ³⁶ Шуниң үчүн Оғул силәрни азат қилса, һәқиқий азат болисиләр. □ ■ ³⁷ Силәрниң Ибраһимниң нәсли экәнлигиңларни билимән. Бирақ мени өлтүрмәкчи болуватисиләр, чүнки мениң сөзүм ичиңлардин орун алмиди. ³⁸ Мән Атаминиң йенидә көргәнлиримни ейтиватимән; силәр болсаңлар өз атаңлардин көргәнлириңларни қиливатисиләр! □ ■

□ **8:26** «Өзүмниң силәрниң тоғраңларда вә үстүңлардин һөкүм қилидиған нурғун сөзлирим бар; лекин мени Әвәткүчи һәқтур вә мән Униңдин немини аңлиған болса, буларнила дунядикилэргә уқтуруп ейтимән» — Мәсиһниң Пәрисийләргә ейтқан башқа көп сөзлиригә охшаш, бу сөзи интайин ихчамдур. Бизниңчә умумий мәнаси: «Силәр тоғрилиқ нурғун әйпләйдиған сөзлирим бар. Бу сөзлиримни қобул қилмаслиғиңлар мүмкин. Лекин мениң бу сөзлирим әмәлийәттә өзүмдин әмәс, бәлки мени әвәткән Атамдиндур; шуңа ишинишиңлар керәк; чүнки немини Униңдин аңлисам, шуни дуняға ейтимән» дегәндәк болса керәк. ■ **8:26** Юһ. 7:28; 15:15; Рим. 3:4. □ **8:27** «улар уның өзлиригә ейтқанлириниң ата тоғрилиқ экәнлигини чүшинәлмиди» — «Ата» өз Атиси Худа, әлвәттә. Демисәкму, Мәсиһниң һемишәкә бәзидә пәқәт «Ата» вә башқа йәрләрдә «Атам» дейишини тәтқиқ қилиш бәк пайдилик иштур. □ **8:28** «Силәр Инсаноглини көтөргәндин кейин...» — «Инсаноглиниң көтирилиши» авал Әйсаниң крестлиниши, андин асманға көтирилип Худаниң оң тәрипидә олтиришиму көрситиду.

12:32-34ниму көрүң. ■ мениң «Әзалдин Бар Болғучи» экәнлигимни билисиләр» — 24-әйәттики изаһатни көрүң. ■ **8:28** Чөл. 21:9; 2Пад. 18:4; Юһ. 3:11, 14; 7:16; 12:32, 49; 14:10. ■ **8:29** Юһ. 14:10; 16:32. ■ **8:30** Юһ. 7:31. ■ **8:32** Рим. 6:18; Гал. 5:1; 1Пет. 2:16. ■ **8:33** Мат. 3:9. ■ **8:34** Рим. 6:20; 2Пет. 2:1. □ **8:35** «Қул аилидә мәңгү турмайду, лекин оғул мәңгү туриду» — демәк, бириси «қул» болса (мошу йәрдә «гунаниң қули») һәр қандақ өй егиси билән мәңгүлүк мунасивәттә болмайду, уның аилә әзаси болалмайду; пәқәт өй егисиниң өз аилисидикиләр биләнла мәңгүлүк мунасивити болиду; өй егисиниң оғли өй егисиниң һоқуқиға егә болиду, әлвәттә. Әнди «өй егиси» Худа болса, уның Оғлиму толуқ һоқуқлуқ болиду, әлвәттә. Бу иш 36-әйәттики һәқиқәт билән зич бағлиниду.

□ **8:36** «Шуниң үчүн Оғул силәрни азат қилса, һәқиқий азат болисиләр» — жуқуриқи изаһатни көрүң. «Қул» «қул»ни азат қилмайду, «қул»ни азат қилалайдиған пәқәт өзи азат болған киши, әлвәттә. Әнди бу дуняда ким гунадин азаттур? Мәсиһдин башқа һәр бир киши гунаниң қулидур, һәқиқий азат болған киши пәқәт «Оғул», йәни Мәсиһдур; шуниң билән у башқиларни (уларда етиқат болса) гунаниң күчидин азат қилалайду. ■ **8:36** Рим. 8:2. □ **8:38** «силәр болсаңлар өз атаңлардин көргәнлириңларни қиливатисиләр!» — яки «силәр болсаңлар өз атаңлардин аңлиғанлириңларни қиливатисиләр!».

■ **8:38** Юһ. 3:11; 7:16; 12:49; 14:10, 24.

39 Улар жавап берип: — Бизниң атимиз Ибраһимдур, — деди.

Эйса уларға: — Эгәр Ибраһимниң пәрзэнтлири болсаңлар, Ибраһимниң эмәллирини қилған болаттиңлар! ■ 40 Бирақ һазир әксичә мени, йәни Худадин аңлиған һақиқәтти силәргә йәткүзгән адәмни өлтүрүшкә қәстләйсиләр. Ибраһим ундақ ишни қилмиған. ■ 41 Силәр өз атаңларниң қилғинини қиливатисиләр! — деди.

— Биз һарамдин болған әмәсмиз! Бизниң пәқәт бирла атимиз бар, У болса Худадур! — дейишти улар.□

42 Эйса уларға: — Атаңлар Худа болған болса, мени сөйгән болаттиңлар; чүнки мән Худаниң бағридин чиқип, бу йәргә кәлдим. Мән өзлүгүмдин кәлгән әмәсмән, бәлки Униң тәрипидин әвәтигәнмән. □ ■ 43 Сөзлиримни немишкә чүшәнмәйсиләр? Ениқки, мениң сөз-каламмим қулиқиңларға кирмәйватиду!

44 Силәр атаңлар Иблистин болғансиләр вә униң арзу-һәвәслиригә әмәл қилишни халайсиләр. У аләм апиридә болғандин тартип қатил еди вә уницда һақиқәт болмиғачқә, һақиқәттә турмиған. У ялған сөзлигәндә, өз тәбиитидин сөзләйду, чүнки у ялғанчи вә шундақла ялғанчилиқниң атисидур. □ ■ 45 Лекин мән һақиқәтти сөзлигимин үчүн, маңа ишәнмәйсиләр. 46 Қайсиңлар мени гунайи бар дәп дәлилләләйсиләр, қени? һақиқәтти сөзлисәм, немә үчүн маңа ишәнмәйсиләр? 47 Худадин болған киши Худаниң сөзлирини аңлайду; силәр уларни аңлимайсиләр, чүнки силәр Худадин болған әмәссиләр!■

48 Йәһудийлар униңға жававән:

— Әжәба, бизниң сени: «Самарийәлик һәм жин чаплашқан адәм»сән дегинимиз тоғра әмәсмү? — дейишти.□ ■

49 Эйса жававән: — Маңа жин чаплашқини йоқ, бәлки мән Атамни һөрмәт қилимән; лекин силәр маңа һөрмәтсизлик қиливатисиләр. ■ 50 Мән өз шаншәривимни издимәймән; лекин буни издигүчи һәм униң үстидин һөкүм қилғучи Бириси бар. 51 Бәрһәқ, бәрһәқ, мән силәргә шуни ейтип қояйки, мениң сөз-каламмимни тутидиған киши әбәдил-әбәт өлүм көрмәйду.■

52 Шунинң билән Йәһудийлар униңға:

— Саңа дәрвәкә жин чаплашқанлиғини әнди билдуқ! Һәтта һәзрити Ибраһим вә пәйғәмбәрләрмү өлгән турса, сән қандақсигә: «Мениң сөз-каламмимни тутидиған киши әбәдил-әбәт өлүм тетимәйду» дәйсән? 53 Әжәба, сән атимиз Ибраһимдин улукмусән? У өлди, пәйғәмбәрләр һәм өлди!?! Сән өзүңни ким қилмақчисән?■

54 Эйса жававән мундақ деди:

— Эгәр мән өзүмни улуклисәм, ундақта улуклуғум һеч нәрсә һесапланмайтти. Бирақ мени улуклиғучи — силәр «У бизниң Худайимиз» дәп атайдиған Атамниң Өзидур. 55 Силәр Уни тонумидиңлар, лекин мән Уни тонуймән. Уни тонумаймән десәм, силәрдәк ялғанчи болаттим; бирақ мән Уни тонуймән вә Униң сөз-каламмимни тутимән. 56 Атаңлар Ибраһим мениң күнүмни көридиғанлиғидин

■ 8:39 Рим. 2:28; 9:7. ■ 8:40 Юһ. 17:17. □ 8:41 «Силәр өз атаңларниң қилғинини қиливатисиләр!» — «өз атаңлар» — Иблисни көрситиду, әлвәттә. 44-айәтни көрүң. «Биз һарамдин болған әмәсмиз!» — бу даритма гәп. Улар Әйсаниң Мәрийәмдин туғулушини «бир атиниң вәстиси билән әмәс», бәлки «һарамдин болған» дәп пуритип, уницдин евән тапмақчи еди. □ 8:42 «мән Худаниң бағридин чиқип...» — грек тилида «мән Худаниң ичидин чиқип...».

■ 8:42 Юһ. 5:43; 7:29. □ 8:44 «... Иблис ялғанчи вә шундақла ялғанчилиқниң атисидур» — яки «... у (Иблис) ялғанчи вә шундақла ялғанчилиқниң пириду». ■ 8:44 Яр. 3:1; 2Кор. 11:3; 1Юһа. 3:8. ■ 8:47 Юһ. 6:37; 10:26,27; 1Юһа. 4:6. □ 8:48 «Самарийәлик һәм жин чаплашқан адәм»сән» — «Самарийәликләр» Йәһудийлар көзгә илмайдиған бир хәлиқ болуп, уларниң көзқаришчә Самарийәликләр Худаниң сөзини бурмилиған капирлар вә жин тәксәнләрду. ■ 8:48 Юһ. 7:20; 10:20. ■ 8:49 Юһ. 7:18. ■ 8:51 Юһ. 5:24; 11:25. ■ 8:53 Ибр. 11:13.

яйрап-яшниди һәм дәрвәкә уни алдин-ала көрүп шатланди. □ ■

57 — Сән техи әллик яшқа кирмәй туруп, Ибраһимни көрдүңму? — дейишти улар.

58 Әйса уларға:

— Бәрһәк, бәрһәк, мән силәргә шуни ейтип қояйки, Ибраһим туғулмастила, мән Бар Болғучидурмән! — деди. □

59 Буниң билән улар уни чалма-кесәк қилғили қоллириға йәрдин таш алди; лекин Әйса уларға көрүнмәй, уларниң оттурисидин өтүп ибадәтханидин чиқип кәтти. □ ■

9

Әйсаниң туғма қариғуни сақайтшиши

1 Вә у йолда кетиветип, туғма қариғу бир адәмни көрди. ² Мухлисри униңдин: — Устаз, ким гуна қилип униң қариғу туғулғиниға сәвәп болған? У өзиму я ата-анисиму? — дәп сорашти. □

3 Әйса мундақ жавап бәрди:

— Өзи яки ата-анисиниң гуна садир қилғанлиғидин әмәс, бәлки Худаниң Өз әмәллири униңда аян қилинсун дәп шундақ болған. ⁴ Күнниң йоруғида, мени Әвәткүчиниң әмәллирини ада қилишим керәк. Кәч кирсә, шу чағда һеч ким иш қилалмайду. □ 5 Мән дунияда турған вақтимда, дуняниң нури өзүмдурмән. ■

6 Бу сөзләрни қилғандин кейин, у йәргә түкүрүп, түкүрүктин лай қилип, лайни һелиқи адәмниң көзлиригә сүрүп қойди. ■ ⁷ вә униңға: «Силоам көлчиги»гә берип жуовәткин» деди («Силоам» ибранийча сөз болуп, «әвәтилгән» дегән мәнини билдүриду). Шуниң билән һелиқи адәм берип жуовиди, көзи көридиған болуп қайтип кәлди. □ ⁸ Хошнилири вә у илгири тиләмчилик қилғинида уни көргәнләр: — Бу олтирип тиләмчилик қилидиған һелиқи адәм әмәсму? — дейишип кәтти. ■

□ **8:56** «Атаңлар Ибраһим мениң күнүмни көридиғанлиғидин яйрап-яшниди» — Әйсаниң «мениң күнүм» дегини немини көрситиду? Бизниңчә бу ибарә: (1) униң дуняға келишини көрситиду; (2) униң шан-шәрәп ичидә қайтип келидиған күниниму көрситиду. Ибраһим қачан алдин-ала буни көргән? Йәһудий «Раббилар»ниң көпинчиси «Ибраһим Исақни қурбанлиқ қилишқа сунған вақитта бақий аләм униңға аян қилинған» дәп қарайтти вә бизму бу пикиргә майилмиз. ■ **8:56** Яр. 17:17; Луқа 10:24; Ибр. 11:13.

□ **8:58** «Ибраһим туғулмастила, мән Бар Болғучидурмән!» — «мән Бар Болғучидурмән» дегини йәнила «Мис.» 3:14дә, Муса пәйғәмбәргә вәһий қилинған, Худаниң «Мән Өзүмдурмән», яки болмиса «Мән Әзәлдин Бар Болғучидурмән» дегән улүк намини көрситиду. Әйсаниң бу намини өзигә алғини униң Худалиқ тәбиитини көрситиду. Йәһудийлар униң бу гепини тоғра чүшиниду, лекин қәтғий ишәнмайду (59-айәтни көрүң). □

8:59 «Буниң билән улар уни чалма-кесәк қилғили қоллириға йәрдин таш алди» — Йәһудий хәлқи униң сөзиниң мәнасини тоғра чүшинәтти, лекин ишәнмәй «күпүрлүк қилғучи!» дәп уни өлтүрмәкчи еди. «лекин Әйса уларға көрүнмәй, уларниң оттурисидин өтүп ибадәтханидин чиқип кәтти» — бәзи көна көчүрмиләрдәПәқәт «лекин Әйса өзини далдиға елип, ибадәтханидин чиқип кәтти» дейилиду. ■ **8:59** Луқа 4:29; Юһ. 10:31,39; 11:8. □ **9:2** «Устаз» — Грек тилида «Рабби».

□ **9:4** «мени Әвәткүчиниң әмәллирини ада қилишим керәк» — яки «мени Әвәткүчиниң әмәллирини ада қилишимиз керәк». «Кәч кирсә, шу чағда һеч ким иш қилалмайду» — Әйсаниң йәр йүзидә болидиған хизмитиғә бәлким пәкәт алтә ай қалған болса керәк. ■ **9:5** Йәш. 42:6; Луқа 2:32; Юһ. 1:9; 8:12; 12:35,46; Рос. 13:47. ■ **9:6** Мар. 8:23. □ **9:7** «Силоам» — Ибраний тилида «Силоһа». « Әйса униңға: «Силоам көлчиги»гә берип жуовәткин» деди... һелиқи адәм берип жуовиди, көзи көридиған болуп қайтип кәлди» — бу кор адәм ибадәтханиға йеқин жайда тиләмчилик қилип олтарған болса, ибадәтханидин «Силоам көлчиги»гә бир километрдақ келәтти. Шуниң үчүн бу сәпәр кор адәмниң ишәшигә нисбәтән хелә бир синақ еди. Лай қаттиқлашқандин кейин у көзлирини һеч ачалмиған һалда мошу узун йолни меңши керәк еди. Бу кор адәм үчүн интайин егир еди, әлвәттә. Униң үстигә йолни бекар маңса көп «тиләмчилик вақти» исрап болуп кетәтти. ■ **9:8** Рос. 3:2.

9 Бэзиләр: «Һәә, шу екән» десе, йәнә бэзиләр: «Яқ. у әмәс, лекин униңға охшайдикән» дейишти.

Бирақ у өзи:

— Мән дәл шу киши болимән! — деди.

10 — Ундақта көзлириң қандақ ечилди? — дәп сорашти улар.

11 У жававән мундақ деди:

— Әйса исимлик бир киши түкүргүдин лай қилип көзлиримгә сүрүп қоювиди, маңа: «Силоам көлчигигә берип жуовәткин» дегән еди. Мән берип жуовидим, көрәләйдиған болдум.

12 — У һазир қәйәрдә? — дәп сорашти улар.

— Билмәймән, — деди у.

Пәрисийләрниң мәҗизини сүрүштүрүши

13 Халайиқ илгири қариғу болған бу адәмни Пәрисийләрниң алдиға елип беришти ¹⁴ (әслидә Әйса лай қилип бу адәмниң көзлирини ачқан күн дәл шабат күни еди). ■ ¹⁵ Шунин билән Пәрисийләр қайтидин бу адәмдин қандақ көрәләйдиған болғинини соривиди, у уларға: — У көзлиримгә лай сүрүп қойди, мән жуовидим вә мана, көрәләйдиған болдум! — деди.

16 Шунин билән Пәрисийләрдин бэзилири:

— У адәм Худаниң йенидин кәлгән әмәс, чүнки у шабат күнини тутмайду, — дейишти.

Йәнә бэзилири:

— У гунакар адәм болса, қандақларчә бундақ мәҗизилик аламәтләрни ыриталайтти? — дейишти.

Буниң билән уларниң арисидә бөлүнүш пәйда болди. □ ■ ¹⁷ Улар қариғу адәмдин йәнә:

— У көзлириңни ечипту, әнди сән у тоғрилиқ немә дәйсән? — дәп сорашти.

У: — У бир пәйғәмбәр екән, — деди. ■

18 Йәһудийлар көрәләйдиған қилинған кишиниң ата-анисини тепип кәлмигичә, бурун униң қариғу екәнлигигә вә һазир көрәләйдиған қилинғанлигигә ишәнмәйтти. Шуңа улар униң ата-анисини чақиртип, ¹⁹ улардин:

— Бу силәрниң оғлуңларму? Туғма қариғу, дөвататтиңлар? Әнди һазир қандақларчә көрәләйдиған болуп қалди? — дәп сорашти.

²⁰ Ата-аниси уларға: — Униң бизниң оғлимиз екәнлиги, шундақла туғулушинла қариғу екәнлигини билемиз; ²¹ лекин һазир қандақларчә көрәләйдиған болуп қалғанлигини, көзлирини ким ачқанлигини билмәймиз. У чоң адәм турса, буни өзидин сораңлар, у өзи дәп бәрсун, — дәп жавап бәрди.

²² Ата-анисиниң шундақ дейиши Йәһудийлардин қорққанлиги үчүн еди; чүнки Йәһудийлар кимдәким Әйсани Мәсиһ дәп етирап қилса, у синагог жамаитидин қоғлап чиқирилсун дәп қарар қилған еди. □ ■ ²³ Шу сәвәптин униң ата-аниси: «У чоң адәм турса, буни өзидин сораңлар» дегән еди.

²⁴ Пәрисийләр әслидә қариғу болған адәмни йәнә чақирип униңға:

■ **9:14** Мат. 12:1; Мар. 2:23; Луқа 6:1; Юһ. 5:9. □ **9:16** «У адәм Худаниң йенидин кәлгән әмәс, чүнки у шабат күнини тутмайду» — улар «у шабат күнини тутмайду» дәйду. Чүнки улар Әйсаниң түкүргүдин лай қилишни «әмгәк қилиш», шундақла шабатниң «дәм елиш принципи»ни бузуш, дәп қарайтти. Әйса болса «Атамниң әмәллирини ада қилишим керәк» дегән еди (4-айәт). Демәк, «иш қилғучи» яки «әмәл қилғучи» әслидә Худа Өзидур. Униңдин башка ким шундақ межизә ыритайтти? ■ **9:16** Юһ. 3:2; 7:12; 9:33; 10:19. ■ **9:17** Луқа 7:16; 24:19; Юһ. 4:19; 6:14. □ **9:22** «Йәһудийлар кимдәким Әйсани Мәсиһ дәп етирап қилса, у синагог жамаитидин қоғлап чиқирилсун дәп қарар қилған еди» — «синагогтин чиқирлиш»ниң нәтижиси, жәмийәттикләрдин һеч ким синагогтин чиқирилған киши билән барди-кәлди қилмайтти. ■ **9:22** Юһ. 7:13; 12:42.

— Худаға шан-шәрәп берип қасәм қил! Биз бу адәмниң гунакар экәнлигини билимиз, — дейишти. □ ■

²⁵ У мундақ жавап бәрди:

— У гунакарму, эмәсму, билмәймән. Бирақ мән шу бирла ишни билимәнки, қариғу едим, һазир көрәләйдиған болдум.

²⁶ Улар униңдин йәнә бир қетим:

— У сени қандақ қилди? Көзлириңни қандақ ачти? — дәп сорашти.

²⁷ У жававән:

— Силәргә аллиқачан ейттим, бирақ қулақ салмидиңлар. Силәр немә дәп қайтидин аңлашни халап қалдиңлар? Силәрму униң мухлислири болай дәватамсиләр?! — деди.

²⁸ Буниң билән, улар уни қаттиқ тиллап:

— Сән һелиқиңниң мухлиси! Биз болсақ Муса пәйғәмбәрниң мухлислиримиз.

²⁹ Худаниң Мусаға сөзлигәнлигини билимиз; лекин бу неминиң болса қәйәрдин кәлгәнлигиниму билмәймиз, — дейишти.

³⁰ һелиқи адәм уларға мундақ жавап қайтурди:

— Әжайип ишқу бу! Гәрчә силәр униң қәйәрдин кәлгәнлигини билмигиниңлар билән, у мениң көзлиримни ачти. ³¹ Биз билимизки, Худа гунакарларниң тиләклирини аңлимайду; бирақ Өзигә ихласмән болуп ирадисигә эмәл қилғучиларниңқини аңлайду. ■ ³² Дуня апиридә болғандин тартип, бирәрсиниң туғма қариғуниң көзини ачқанлигини аңлап баққан эмәс. ³³ Әгәр бу адәм Худадин кәлмигән болса, һеч немә қилалмиған болатти.

³⁴ Улар уни:

— Сән түптин гуна ичидә туғулған туруқлуқ, бизгә тәлим бәрмәкчимусән? — дейишип, уни *синагогтин* қоғлап чиқириветишти. □

Роһий қаригулук

³⁵ Әйса уларниң уни *синагогтин* қоғлап чиқарғанлигини аңлап, уни издәп тепип: Сән, Худаниң Оғлиға етиқат қиламсән? — дәп сориди. □

³⁶ У жававән: — Тәхсир, у ким? Мән униңға етиқат қилай, — деди.

³⁷ — Сән һәм уни көрдүң һәм мана, һазир сән билән сөзлишиватқан дәл шуниң өзи, — деди Әйса униңға.

³⁸ һелиқи адәм:

— И Рәб, етиқат қилимән! — дәп, униңға сәждә қилди.

³⁹ — Мән корларни көридиған болсун, көридиғанларни кор болсун дәп бу дуняға һөкүм чиқаришқа кәлдим, — деди Әйса. □ ■

□ **9:24** «Худаға шан-шәрәп берип қасәм қил» — Әслидә грек тилида «қасәм қил» дегән сөз йоқ еди.

Бу айәттә шу сөз болмисиму, шу мәнә чиқип туриду (мәсилән «Йәшуа» 7:19ни көрүң). Шуниң үчүн бу жүмлиниң мәнаси «Әйсаға эмәс, бәлки Худаға шан-шәрәп бәр» дегәнлик эмәс, бәлки «Худани улуклаш үчүн раст гап қил, бу мөжизә әслидә чоң бир алдамчилик эмәсму?» дегәндәк. ■ **9:24** Йә. 7:19. ■ **9:31** Зәб. 65:18; Пәнд. 15:29; 28:9; Йәш. 1:15; Мик. 3:4. □ **9:34** «улар... уни синагогтин қоғлап чиқириветишти» — 22-айәт вә изаһатни көрүң. □ **9:35** «Сән, Худаниң Оғлиға етиқат қиламсән?» — бәзи кона көчүрмиләрдә «Сән, Инсаноглиға етиқат қиламсән?» дәп пүтүлгән. □ **9:39** «Мән корларни көридиған болсун, көридиғанларни кор болсун дәп бу дуняға һөкүм чиқаришқа кәлдим» — «Һөкүм чиқаришқа кәлдим» — Бу «Һөкүм» тоғрилиқ «Йәш.» 42:1 вә униңдики изаһатни көрүң. Бу қандақ «Һөкүм»?

Бизниңчә Йәшәя пәйғәмбәрниң бешаритидә ейтилгәндәк аз дегәндә бу «Һөкүм»ниң өч тәрипи бардур: (1) етиқатчиларға тоғра көзқарашларни йәткүзүш; (2) Худаниң көп ишлар үстидики һөкүмлирини билдүрүш; (3) Мәсиһниң хәвири кишиләрниң қалбини яки йоруқ яки техиму қараңғу, қор қилиш; худди Йәшәя пәйғәмбәр өз вақтида Худаниң сөз-каламани Исраилға йәткүзгәндә, Исраилниң әһвали «Силәр аңлашни аңлайсиләр, бирақ чүшәнмәйсиләр; көрүшни көрсиләр, бирақ билип йәтмәйсиләр» («Йәш.» 6:9-10) дегәндәк болғанға охшаш. «Йәш.» 44:18ниму көрүң. ■ **9:39** Юһ. 3:17; 12:47.

40 Униң йенидики бәзи Пәрисийләр бу сөzlәрни аңлап униңдин:
— Бизму корму? — дөп сорашти. 41 Әйса уларға: — Кор болған болсаңлар,
гунайиңлар болмайтти; лекин силәр һазир «көрүватимиз» дегиниңлар үчүн
силәргә гуна һесаплинивериду, — деди.

10

Әйса сөзини давам қилиду — «Мән яхши қой баққучидурмән»

1 Бәрһәқ, бәрһәқ, мән силәргә шуни ейтип қояйки, қой қотиниға ишиктин
кирмәй, башқа йәрдин ямишип киргән киши оғри вә қарақчидур. 2 Ишиктин
киридиған киши болса қойларниң падицисидур. 3 Ишик бақар униңға ишикни
ечип бериду вә қойлар униң авазини аңлап тонуйду; у өз қойлириниң
исимлирини бир-бирләп чақирип уларни сиртқа башлап чиқиду. 4 У
қойлириниң һәммисини сиртқа чиқирип болуп, уларниң алдида маңиду,
қойларму униң кәйнидин әгишип меңишиду; чүнки улар униң авазини
тонуйду. 5 Лекин улар ят адәмниң кәйнидин маңмайду, бәлки униңдин қачиду;
чүнки улар ятларниң авазини тонумайду.

6 Әйса бу тәмсилни уларға сөzlәп бәрғини билән, лекин улар униң өзлиригә немә
дәватқанлиғини һеч чүшәнмиди. 7 Шуңа Әйса уларға йәнә мундақ деди:

— Бәрһәқ, бәрһәқ, мән силәргә шуни ейтип қояйки, қойларниң ишиги
өзүмдурмән. 8 Мәндин илгири кәлгәнләрниң һәммиси оғри вә қарақчидур,
лекин қойлар уларға қулақ салмиди. 9 Ишик өзүмдурмән. Мән арқилиқ
киргини қутқузулиду һәм кирип-чиқип, от-чөпләрни тепип йейәләйду. ■

10 Оғри болса пәқәт оғрилаш, өлтүрүш вә бузуш үчүнла келиду. Мән болсам
уларни һаятликқа еришсун вә шу һаятлиғи мол болсун дөп кәлдим. □

11 Яхши падици өзүмдурмән. Яхши падици қойлар үчүн өз женини пида қилиду.

□ ■ 12 Лекин мәдиқар ундақ қилмайду. У бәлки нә қойларниң егиси нә падициси
болмиғачқа, бөриниң кәлгинини көрсә, қойларни ташлап қачиду вә бөрә келип
қойларни титип тирипирән қиливетиду. □ ■ 13 Әнди мәдиқар болса пәқәт

□ **10:3** «Ишик бақар униңға ишикни ечип бериду вә қойлар униң авазини аңлап тонуйду...» —
«ишик бақар» бәлки Чөмүлдүргүчи Йәһяни көрситиши мүмкин. Бу әйәт һәм 4-әйәткә мунасивәтлик,
«Мик.» 2:13 вә изаһатни көрүң. □ **10:4** «У қойлириниң һәммисини сиртқа чиқирип болуп,

уларниң алдида маңиду, қойларму униң кәйнидин әгишип меңишиду; чүнки улар униң авазини
тонуйду» — демисәкму, Оттура Шәриқтики қойчилар дәл шундақ йол билән қойларни бақиду. Қойчи
барлиқ қойларға исим қоюп уларни бу исим билән чақириду. У дайим «қойлирини башлайду», улар
униң авазини билән әгишип маңиду. Адәттә қойчиниң қойларни «һайдаш»ниң һеч һажити йөк. □ **10:7**

«қойларниң ишиги өзүмдурмән» — Оттура Шәриқтә падицилар кечидә қойларни қоғдаш
үчүн қотанниң ағзида тоғрисиға йетип ухлайду. Шуниң билән улар өзлирини «қойларниң
ишиги» дейду. Ундақ қойчилар һәр күни «өз қойлири үчүн женини пида қилиду». □ **10:8** «Мәндин

илгири кәлгәнләрниң һәммиси оғри вә қарақчидур, лекин қойлар уларға қулақ салмиди» — бу
йәрдә Әйсаниң көздә тутқини Тәвраттики пәйғәмбәрләр эмәс, бәлки өзлирини «Исраилни баққучилар»
дөп ативалғанлар — йәни Пәрисийләр, баш каһинлар, Тәврат устазлири, Йәһудий ақсақаллири, шундақла
өзидин илгири пайда болған «сахта Мәсипләр» (мәсилән, «Рос.» 5:36-37)дин ибарәт. Исраилға баққучи
болуш керәк болғанлар әкисчә падицин пайда-мәнпәәт алидиғанларға айланурулған («Йәр.» 23-бап, «Әз.»
34-бапни көрүң). ■ **10:9** Юһ. 14:6. □ **10:10** «Оғри болса пәқәт оғрилаш, өлтүрүш вә бузуш
үчүнла келиду» — «өлтүрүш» грек тилида «боғузлаш». □ **10:11** «Яхши падици қойлар үчүн өз женини

пида қилиду» — «яхши падици» болғандин кейин башқа хил падицилар боламду? Бу тоғрисида «қошумчә
сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. ■ **10:11** Йәш. 40:11; Әз. 34:11, 12, 15, 22, 23; Мик. 1:14; Ибр. 13:20;
1Пет. 5:4. □ **10:12** «бөрә келип қойларни титип тирипирән қиливетиду» — яки «бөрә келип
қойларни тутувелип тирипирән қиливетиду». ■ **10:12** Зәк. 11:16.

һәққини дәп ишләп, қойларға көңүл бөлмәй бәдәр қачиду.

14-15 Яхши падичи өзүмдүрмән. Ата мени тониғинидәк мән атини тонуғинимдәк, мән өзүмниңқиләрни тонуймән вә өзүмниңқиләрму мени тонуйду; қойлар үчүн җеним пида. ■ 16 Бу қотандин болмиған башқа қойлиримму бар. Уларниму елип башлишим керәк вә уларму авазимни аңлайду; шуниң билән бир пада болиду, шундақла уларниң бир падичиси болиду. □ ■

17 Ата мени шу сәвәптин сөйидуки, мән җенимни қайтурувелишим үчүн уни пида қилимән. ■ 18 Җенимни һеч ким мәндин алалмайду, мән уни өз ихтиярим билән пида қилимән. Мән уни пида қилишқа һоқуқлуқмән вә шундақла уни қайтурувелишқиму һоқуқлуқмән; бу әмирни Атамдин тапшурувалғанмән. ■

19 Бу сөзләр түпәйлидин Йәһудийлар арасида йәнә бөлүнүш пәйда болди. ■

20 Улардин көп адәмләр:

— Униңға җин чаплишипту, у җөйлүватиду, немә үчүн униң сөзигә кулақ салғидәксиләр? — дейишти. ■

21 Йәнә бәзиләр болса:

— Җин чаплашқан адәмниң сөзлири бундақ болмайду. Җин қандақму қаригуларниң көзлирини ачалисун?! — дейишти. ■

Әйсаниң чәткә қеқилиши

22 Қиш пәсли болуп, Йерусалимда «Қайта беғишләш һейти» өткүзүлүвататти.

□ 23 Әйса ибадәтханидики «Сулайманниң пешавини»да айлинип жүрәтти. ■

24 Йәһудийлар униң әтрапиға олишивелип:

— Бизни қачанғичә тит-тит қилип тутуқлуқта қалдурмақчисән? Әгәр Мәсиһ болсаң, бизгә очуғини ейт, — дейишти. □

25 Әйса мундақ җавап бәрди:

— Мән силәргә ейттим, лекин ишәнмәйсиләр. Атамниң нами билән қилған әмәллиримниң өзи маңа гувалиқ бериду. ■ 26 Бирақ мән силәргә ейтқинимдәк, силәр етиқат қилмидиңлар, чүнки мениң қойлиримдин әмәссиләр. 27 Мениң қойлирим мениң авазимни аңлайду, мән уларни тонуймән вә улар маңа әгишиду. ■ 28 Мән уларға маңғүлүк һаят ата қилимән; улар әсла һалак болмайду. һеч ким уларни қолумдин тартивалалмайду. ■ 29 Уларни маңа тәқдим қилған атам һәммидин үстүндүр вә һеч ким уларни атамниң қолидин тартивалалмайду. 30 Мән вә Ата әслидинла бирдүрмиз. □ ■

31 Буниң билән Йәһудийлар йәнә уни чалма-кесәк қилишмақчи болуп, йәрдин қоллириға таш елишти. ■

■ 10:14-15 2Тим. 2:19; Мат. 11:27; Луқа 10:22; Юһ. 6:46; 7:29. □ 10:16 «Бу қотандин болмиған башқа қойлиримму бар. Уларниму елип башлишим керәк ... шуниң билән бир пада болиду, шундақла уларниң бир падичиси болиду» — һеч қандақ шүбһә йоқки, мошу йәрдә «бу қотандин болмиған»лар Мәсиһкә етиқат қилидиған Йәһудий әмәсләрни көрситиду. ■ 10:16 Әз. 37:22. ■ 10:17 Йәш. 53:12.

■ 10:18 Юһ. 2:19. ■ 10:19 Юһ. 7:12; 9:16. ■ 10:20 Юһ. 7:20; 8:48, 52. ■ 10:21 Мис. 4:11; зәб. 93:9; 145:8. □ 10:22 «Қайта беғишләш һейти» — (ибадәтханини) «қайта беғишләш һейти» болса миладийәдин илгири 164-жили «Йәһуда Маккабус» ибадәтханини Юнандикиләрниң бутпәрәслигиндин қайтурувелип, уни қайтидин Худаниң йолиға атап беғишлиғанлиғини тәбрикләйдиган һейт. Бу һейт Йәһудийлар арасида һазирғичә «Ханнукаһ» дәп атилиду. ■ 10:23 1Пад. 6:3; Рос. 3:11; 5:12. □ 10:24 «Бизни қачанғичә тит-тит қилип тутуқлуқта қалдурмақчисән?» — грек тилида «җенимизни қачанғичә тит-тит қилип тутуқлуқта қалдурмақчисән?».

■ 10:25 Юһ. 5:36. ■ 10:27 Юһ. 8:47. ■ 10:28 Юһ. 6:39; 17:12; 18:9. □ 10:30 «Мән вә Ата әслидинла бирдүрмиз» — «Қан» 32:39ни көрүң.

Мошу йәрдә Мәсиһниң «бир» дегини, жуқурида тилға елинған ишлирида өзиниң Худаата билән биргә бир болғанлиғини тәкитләйду. ■ 10:30 Йәш. 54:5; Юһ. 5:19; 14:9; 17:5. ■ 10:31 Юһ. 8:59; 11:8.

³² Эйса уларга: — Атамдин кэлгән нурғун яхши әмәлләрни силәргә көрсәттим. Бу әмәлләрниң қайсиси үчүн мени чалма-кесәк қилмақчисиләр? — деди.

³³ — Сени яхши бир әмәл үчүн әмәс, бәлки күпүрлүк қилғиниң үчүн чалма-кесәк қилимиз. Чүнки сән бир инсан туруқлуқ, өзүңни Худа қилип көрсәттиң! — деди Йәһудийлар жававән. ■

³⁴ Эйса уларға мундақ жавап бәрди:

— Силәргә тәвә муқәддәс қанунда «Мән ейттим, силәр илаһларсиләр» дәп пүтүлгән әмәсму? □ ■ ³⁵ Худа өз сөз-каламани йәткүзгәнләрни «илаһлар» дәп атиған йәрдә (вә муқәддәс язмиларда ейтилғини һәргиз күчтин қалмайду)

³⁶ нәмә үчүн Ата Өзигә хас-муқәддәс қилип паний дуняға әвәткән зат «Мән Худаниң Оғлимән» деса, у тоғрилиқ «күпүрлүк қилдиң!» дәйсиләр? □ ■ ³⁷ Әгәр Атамниң әмәллирини қилмисам, маңа ишәнмәңлар. ■ ³⁸ Бирақ қилсам, маңа ишәнмигән һаләттиму, әмәлләрниң өзлиригә ишиниңлар. Буниң билән Атиниң мәндә экәнлигини, мениңму Атида экәнлигимни һәқ дәп билип етиқат қилидиған болисиләр. ■

³⁹ Буниң билән улар йәнә уни тутмақчи болди, бирақ у уларниң қоллиридин қутулуп, у йәрдин кәтти. ■ ⁴⁰ Андин у йәнә Иордан дәриясиниң у қетиға, йәни Йәһя пәйгәмбәр дәслипидә адәмләрни чөмүлдүргән жайға берип, у йәрдә турди. ■

⁴¹ Нурғун кишиләр униң йениға кәлди. Улар:

— Йәһя һеч мөжзилик аламәт көрсәтмигән, лекин униң бу адәм тоғрисида барлиқ ейтқанлири раст экән! — дейишти. ⁴² Шуниниң билән нурғунлиған кишиләр бу йәрдә униңға етиқат қилди.

11

Лазарусниң өлүми

¹ Лазарус дегән бир адәм кесәл болуп қалған еди. У Мәрийәм вә һәдиси Марта турған, Бәйт-Ания дегән кәнттә туратти ² (бу Мәрийәм болса, Рәбгә хушбуй майни сүркигән, путлирини өз чачлири билән ертип қурутқан һелиқи Мәрийәм еди; кесәл болуп ятқан Лазарус униң иниси еди). □ ■

³ Лазарусниң һәдилири Эйсаға хәвәрчи әвәтип: «И Рәб, мана сән сөйгән достуң кесәл болуп қалди» дәп йәткүзди.

⁴ Лекин Эйса буни аңлап:

■ **10:33** Юһ. 5:18. □ **10:34** «Силәргә тәвә муқәддәс қанун» — 8:17 вә изаһатини көрүң. «Мән ейттим, силәр илаһларсиләр» — бу сөzlәр «Зәб.» 81:6дә тегилиду. Толуқ ейтсақ «Мән ейттим: — Силәр илаһлар экәнсиләр; һәммиңлар һәммидин Алий Болғучиниң оғуллирисиләр» дегән болуп, бу сөз әслидә сот мәжлисигә қатнашқан «илаһлар»ға, йәни Худаниң хәлқигә сорақчи болған яки өз хәлқи арисидә һәр қандақ һоқуқ-мәсуулийити бар адәмләргә ейтилған еди. Улар мошу ишта, һәммини сорақ қилғучи Худаға охшап кәткәкә, «илаһлар» дейлиду. 35-36-айәт вә изаһатини көрүң. «Зәб.» 82:1дики изаһатниму көрүң. ■ **10:34** Зәб. 81:6 □ **10:36** «Нәмә үчүн Ата Өзигә хас-муқәддәс қилип паний дуняға әвәткән зат «Мән Худаниң Оғлимән» деса, у тоғрилиқ «күпүрлүк қилдиң!» дәйсиләр?» — бу 36-айәт бөйичә, Худа «Зәбур»да «Худаниң сөз-калами йәткүзүлгәнләр»ни «илаһлар» дәп атиған йәрдә, Худаниң Сөз-Каламиниң Өзи дуняға кәлгәндә, «Худаниң Оғлимән» деса, бу қандақму күпүрлүк болиду? ■ **10:36** Юһ. 5:1; 6:27. ■ **10:37** Юһ. 15:24. ■ **10:38** Юһ. 14:11; 17:21. ■ **10:39** Луқа 4:29; юһ. 8:59. ■ **10:40** Юһ. 1:28; 3:23. □ **11:2** «бу Мәрийәм болса, рәбгә хушбуй майни сүркигән, путлирини өз чачлири билән ертип қурутқан һелиқи Мәрийәм еди; кесәл болуп ятқан Лазарус униң иниси еди» — бу иш дәсләт «Мат.» 26:6-13 вә «Мар.» 14:3-9дә вә кейин «Юһ.» 12:3-8дә хатирлиниду. Юанна окурмәнләр бу иштин Инжилдики башқа «баянлар» арқиқлиқ аллиқачан хәвәр тапқан, дәп пәрәз қилиду. ■ **11:2** Мат. 26:6; Мар. 14:3; Луқа 7:37; юһ. 12:3.

— Бу кесэлдин өлүп кэтмөйдү, бөлки бу арқилик Худаниң Оғли улуклинип, Худаниң шан-шәриви аян қилиниду — деди.■

⁵ Әйса Марта, сиңлиси вә Лазарусни толиму сөйәтти. ⁶ Шуңа у Лазарусниң кесәл экәнлигини аңлиған болсиму, өзи туруватқан жайда йәнә икки күн турди.□

⁷ Андин кейин у мухлислириға:

— Йәһудийәгә қайта барайли! — деди.

⁸ Мухлислири униңға:

— Устаз, йеқиндила у йәрдики Йәһудийлар сени чалма-кесәк қилмақчи болған турса, йәнә у йәргә қайта барамсән? — дейишти.□ ■

⁹ Әйса мундақ деди:

— Күндүздә он икки саат бар әмәсму? Күндүзи йол маңған киши путлашмас, чүнки у бу дуняниң йоруғини көриду. ¹⁰ Лекин кечиси йол маңған киши путлишар, чүнки униңда йоруқлуқ йоқтур.

¹¹ Бу сөзләрни ейтқандин кейин, у:

— Достимиз Лазарус ухлап қалди; мән уни уйқисидин ойғатқили баримән, — дәп қошуп қойди.■

¹² Шуңа мухлислар униңға:

— И Рәб, ухлиған болса, яхши болуп қалиду, — деди.

¹³ һалбуки, Әйса Лазарусниң өлүми тоғрилиқ ейтқан еди, лекин улар у дәм елиштики уйқини дәватиду, дәп ойлашти. ¹⁴ Шуңа Әйса уларға очуғини ейтип:

— Лазарус өлди, — деди. ¹⁵ — Бирақ силәрни дәп, силәрниң етиқат қилишиңлар үчүн, униң қешидә болмиғанлиғимға хошалмән. Әнди униң йениға барайли, — деди.

¹⁶ «Қош гезәк» дәп атилидиған Томас башқа мухлисдашлириға:

— Бизму униң билән биллә барайли һәм униң билән биллә өләйли, — деди.□

Әйсаниң Лазарусни тирилдүрүши

¹⁷ Әйса мухлислири билән Бәйт-Анияға барғанда, Лазарусниң йәрликкә қоюлғиниға аллиқачан төрт күн болғанлиғи униңға мәлум болди. ¹⁸ Бәйт-Ания Йерусалимға йеқин болуп, униңдин алтә чақиримчә жирақлиқта еди, □ ¹⁹ шуниң билән нурғун Йәһудийлар Марта билән Мәрийәмгә иниси тоғрисида тәсалли бәрғили уларниң йениға кәлгән еди. ²⁰ Марта әнди Әйсаниң келиватқинини аңлапла, униң алдига чиқти. Лекин Мәрийәм болса өйдә олтирип қалди.

²¹ Марта әнди Әйсаға: — И Рәб, бу йәрдә болған болсаң, иним өлмигән болатти.

²² һелиһәм Худадин немини тилисән, Униң саңа шуни беридиғанлиғини билимән, — деди.

²³ — Иниң қайта тирилиду, — деди Әйса.

²⁴ Марта:

— Ахирқи күнидә, йәнә тирилиш күнидә униң жәзмән тирилидиғанлиғини билимән, — деди.■

■ 11:4 Юh. 9:3; 11:40.

□ 11:6 «Шуңа у Лазарусниң кесәл экәнлигини аңлиған болсиму, өзи туруватқан жайда йәнә икки күн турди» — бу әйәттики «шуңа» бәлким окурмәнләрни һайран қалдуриду. Биздә қилчә шүбһә йоқки, Худа Өзини сөйгәнләрниму интайин сөйгәчкә, уларниң Худаниң һәқиқий шан-шәриви вә улуклуғини көрүп чүшиниши, шундақла етиқатиниң күчәйтилиши үчүн бәзидә бешимиздин бу ишқә охшап кетидиған азаплиқ ишларни өткүзиду (15-әйәтни көрүң).

□ 11:8 «Устаз» — грек тилида «Рабби».

■ 11:8 Юh. 8:59; 10:31.

■ 11:11 Mat. 9:24; Mar. 5:39; Луқа 8:52.

□ 11:16 «Қош гезәк» дәп атилидиған Томас — дрек тилида «Дидимос» дәп атилидиған Томас.

□ 11:18 «алтә чақирим» — грек тилида «он бәш стадион». Бир «стадийон» 185 метр еди.

■ 11:24 Дан. 12:2; Луқа 14:14; Юh. 5:29.

25 Әйса униңға: — Тирилиш вә һаятлық мән өзүмдурмән; маңа етиқат қилғучи киши өлсиму, һаят болиду; ■ 26 вә һаят туруп, маңа етиқат қилғучи әбәдил-әбәт өлмәс; буниңға ишинәмсән? ■

27 У униңға: — Ишинимән, и Рәб; сениң дунияға келиши муқәррәр болған Мәсиһ, Худаниң Оғли екәнлигиңгә ишинимән. ■

28 Буни дәп болуп, у берип сиңлиси Мәрийәмни астиғина чақирип: — Устаз кәлди, сени чақириватиду, — деди.

29 Мәрийәм буни аңлап, дәрһал орнидин туруп, униң алдиға барди 30 (шу пәйттә Әйса теһи йезиға кирмигән болуп, Марта униң алдиға меңип, учришип қалған йәрдә еди). 31 Энди Мәрийәмгә тәсәлли бериватқан, өйдә униң билән олтарған Йәһудийлар униң алдирап қопуп сиртқа чиқип кәткинини көрүп, уни қәбиргә берип шу йәрдә жиға-зерә қилғили кәтти, дәп ойлап, униң кәйнидин меңишти.

32 Мәрийәм әнди Әйса бар йәргә барғанда уни көрүп, айиғиға өзини етип: — И Рәб, бу йәрдә болған болсаң, иним өлмигән болатти! — деди.

33 Әйса Мәрийәмниң жиға-зерә қилғинини, шундақла униң билән биллә кәлгән Йәһудий хәлиқниң жиға-зерә қилишқинини көргәндә, роһида қаттиқ пиған чекип, көңли толиму беарам болди вә: □ 34 — Уни қәйәргә қойдуңлар? — дәп сориди.

— И Рәб, келип көргин, — дейишти улар.

35 Әйса көз йеши қилди. □ ■ 36 Йәһудий хәлқи: — Қараңлар, у уни қанчилик сөйгән! — дейишти. 37 Вә улардин бәзилири:

— Қариғуниң көзини ачқан бу киши кесәл адәмни өлүмдин сақлап қалалмасмиди? — дейишти.

38 Әйса ичидә йәнә қаттиқ пиған чекип, қәбирниң алдиға барди. Қәбир бир ғар еди; униң кириш ағзиға чоң бир таш қоюқлуқ еди. 39 Әйса:

— Ташни еливетиңлар! — деди.

Өлгүчиниң һәдиси Марта:

— И Рәб, йәрликкә қойғили төрт күн болди, һазир у пурап кәткәнду, — деди.

40 Әйса униңға:

— Мән саңа: «Етиқат қилсаң, Худаниң шан-шәривини көрисән» дегән едимғу! — деди.

41 Буниң билән халайиқ ташни еливәтти. Әйса көзлирини асманға тикип мундақ дуа қилди:

— И Ата, тилигимни аңлиғиниң үчүн саңа тәшәккүр ейтимән. 42 Тиләклиримни һемишә аңлайдиғанлиғини билимән; лекин шундақ болсиму, әтрапимдики мошу халайиқ сениң мени әвәткәнлигиңгә ишәнсун дәп, буни ейтиватимән! ■

43 Бу сөзләрни қилғандин кейин, у жуқури авазда:

— Лазарус, ташқириға чиқ! — дәп товлиди.

44 Өлгүчи қол-путлири кепәнләнгән, ениги теңилған һалда ташқириға чиқти. Әйса уларға:

— Кепәнни йешиветип, уни азат қилиңлар! — деди. ■

Әйсани өлтүрүш сүйкәсти

Мат. 26:1-5; Мар. 14:1-2; Луқа 22:1-2

■ 11:25 Юһ. 1:4; 3:16, 36; 5:24; 6:47; 14:6; 1Юһа. 5:10. ■ 11:26 Юһ. 6:51. ■ 11:27 Мат. 16:16; Мар. 8:29; Луқа 9:20; Юһ. 6:69. □ 11:33 «Әйса... роһида қаттиқ пиған чекип, көңли толиму беарам болди» — Әйса немигә шундақ инкас қайтурди? Бизинчә, бу униң гунаниң инсанларни өлүмгә вә һалакәткә, жүмлидин Шәйтәнниң илкигә елип барғанлиғи тәүпәйлидин болған паракәндичилик вә пиған-қайғуға қарап, бу ишлардин қаттиқ һаяжанланғанлиғи вә бәлким гәзәпләнгәнлигини көрситиду.

□ 11:35 «Әйса көз йеши қилди» — Әйсаниң көз яшлири тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә тохталмисақ болмайду. ■ 11:35 Луқа 19:41. ■ 11:42 Юһ. 12:30. ■ 11:44 Юһ. 20:7.

45 Мәрийәмнің йениға пәтә қилип келип, уның әмиллирини көргән Йәһудийлар ичидин нурғунлири уныңға етиқат қилди. 46 Лекин уларның ичидә бәзилери Парисийләрның йениға берип, Әйсаниң қилған ишлирини мәлум қилишти.

47 Шуңа баш каһинлар вә Парисийләр Йәһудийларның кеңәшмисини жиғип: — Қандақ қилишимиз керәк? Бу адәм нурғун мәжзилик аламәтләрни яритиватиду. ■ 48 Уныңға шуңдақ йол қоюп беривәрәк, һәммә адәм уныңға етиқат қилип кетиду. Шундақ болғанда, Римликлар келип бу бизниң җайимиз вә қовмимизни вәйран қиливетиду! — дейишти.□

49 Уларның ичидә бири, йәни шу жили баш каһин болған Қаяфа:

— Силәр һеч немини билмәйдикәнсиләр! 50 Пүтүн хәлиқниң һалак болушиниң орниға, бирла адәмниң улар үчүн өлүшиниң әвзәллигини чүшинип йәтмәйдикәнсиләр, — деди ■ 51-52 (бу сөзни у өзлүгиниң ейтмиған еди; бәлки у шу жили баш каһин болғанлиғи үчүн, Әйсаниң Йәһудий хәлқи үчүн, шуңдақла пәкәт у хәлиқ үчүнлә әмәс, бәлки Худаниң һәр янға тарқилип кәткән пәрзәнтлириниң һәммисини бир қилип уоштуруш үчүн өлидиғанлиғидин алдин бешарәт берип шуңдақ дегән еди).□ ■

53 Шуның билән улар мәслиһәтлишип, шу күндин башлап Әйсани өлтүрүветишни кәстлиди. 54 Шуның үчүн Әйса әнди Йәһудийлар арасида ашкарә жүрмәйтти, у у йәрдин айрилип чөлгә йеқин райондики Әфраим исимлик бир шәһиригә берип, мухлислири билән у йәрдә турди.

55 Әнди Йәһудийларның «өтүп кетиш һейти»ға аз қалған еди. Нурғун кишиләр таһарәтни ада қилиш үчүн, һейттин илгири йезилардин Йерусалимға келишти.

□ 56 Шуның билән биллә шу кишиләр Әйсани издәшти. Улар ибадәтханида жиғилғанда бир-биригә:

— Қандақ ойлаватгисиләр? У һейт өткүзгили кәлмәсму? — дейишти.■

57 Баш каһинлар билән Парисийләр болса уни тутуш үчүн, һәр кимниң уның қәйәрдилигини билсә, мәлум қилиши тоғрилиқ пәрман чиқарған еди.

12

Мәрийәмнің Әйсани әтирлиши
Мат. 26:6-13; Мар. 14:3-9

■ **11:47** Зәб. 2:2; Мат. 26:3; Мар. 14:1; Лука 22:2; Рос. 4:27. □ **11:48** «Римликлар келип бу бизниң җайимиз вә қовмимизни вәйран қиливетиду!» — «бу бизниң җайимиз» бизниңчә ибадәтханини көрсәтсә керәк. Ениқки, бу адәмләрниң ибадәтханини «Худаниң» демәйду, бәлки «бизниң» дәйду. Уларның гепидин рошәнки, өзиниң мәнпәәтини биринчи орунға қойиду, өз хәлқиниң төч-аманлиғини иккинчи орунға қойиду. «Бу бизниң җайимиз» башқа бир хил тәржимиси: «бизниң бу орнимиз» (демәк, мәнсивимиз). ■ **11:50** Юh. 18:14. □ **11:51-52** «бу сөзни у өзлүгиниң ейтмиған еди; бәлки у шу жили баш каһин болғанлиғи үчүн... алдин бешарәт берип шуңдақ дегән еди» — демәк, гәрчә у өзи худасиз адәм болсиму, Тәврат бекиткән орунда турғач, Муқәддәс Роһ уның арқилиқ (өзиниң дәватқаниниң мәнәсини толук чүшәнмигән һалда) бешарәт бәрди. ■ **11:51-52** Әф. 2:14, 15, 16.

□ **11:55** «Нурғун кишиләр таһарәтни ада қилиш үчүн...» — мошу йәрдики «таһарәт» тоғрилиқ: Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән қанун бойичә, бириси өлүк бир нәрсигә, қанға яки мәлум кесәл ярасиға тегип кәткән болса, «напак» дәп һесаплинатти вә шуңдақла пак һесаплиниш үчүн жуюнуши керәк вә йәнә бәзи әһваллардиму қурбанлиқ қилиши керәк еди. Уның үстигә парисийләр вә «Тәврат устәзлири» өзлүгидин бу ишларға нурғун башқа муракәп қаидиләрни қошувалған еди. Масилән, «Мар.» 7:3-җни көрүң. Шуңа «таһарәт»ни өткүзүшкә бәзидә хелә вақит керәк болған. «Йерусалимға келишти» — грек тилида «Йерусалимға чиқишти». ■ **11:56** Юh. 7:11.

1 Өтүп кетиш Һейтидин алтэ күн илгири, Әйсэ өзи өлүмдин тирилдүргән Лазарус туруватқан жай — Бәйт-Анияға кәлди. ■ 2 Шу вәжидин улар у йәрдә униңға зияпәт бәрди. Марта мейманларни күтүвататти; Лазарус болса Әйсэ билән һәмдәстихан болғанларниң бири еди. ■ 3 Мәрийәм әнди наһайити қиммәт баһалиқ сап сумбул әтирдин бир қадақ әкилип, Әйсаниң путлириға куйди андин чачлири билән путлирини ертип курутти. Әтирниң хуш пуриғи өйни бир алди. □ 4 Лекин униң мухлислиридин бири, йәни униңға пат арида сатқунлуқ қилғучи, Симонниң оғли Йәһуда Ишқарийот:

5 — Немишкә бу қиммәт баһалиқ әтир кәмбәғәлләргә сәдиқә қилип берилишкә үч йүз динарға сепилмиди? — деди □ ■ 6 (у бу сөзни кәмбәғәлләрниң гемини йегәнлиги үчүн әмәс, бәлки оғри болғанлиғи үчүн дегән еди; чүнки у мухлисларниң ортақ һәмянини сақлиғучи болуп, дайим униңға селинғинидин оғриливалатти). ■

7 Әнди Әйсә: — Аялни өз ихтияриға қойғин! Чүнки у буни мениң дәпнә күнүм үчүн тәйярлиқ қилип сақлиғандур; □ ■ 8 чүнки кәмбәғәлләр һемишә силәр билән биллә болиду, лекин мән һемишә силәр билән биллә болмаймән, — деди. ■

Баш каһинларниң Лазарусни өлтүрүш сүйкәсти

9 Зор бир топ Йәһудийлар униң шу йәрдә екәнлигини хәвәр тепип, шу йәргә кәлди. Уларниң келиши ялғуз Әйсани дәпла әмәс, йәнә у өлүмдин тирилдүргән Лазарусниму көрүш үчүн еди. ■ 10 Лекин баш каһинлар болса Лазарусниму өлтүрүшни мәслиһәтләшкән еди; ■ 11 Чүнки униң сәвәвидин нурғун Йәһудийлар өзлиридин чекинип Әйсәға етиқат қиливататти.

Йерусалимға тәнтәнилик билән кириш Мат. 21:1-11; Мар. 11:1-11; Луқа 19:28-40

12 Әтиси, «өтүп кетиш Һейти»ни өткүзүшкә кәлгән зор бир топ халайиқ Әйсаниң Йерусалимға келиватқанлиғини аңлап, ■ 13 қоллириға хорма шахлирини тутушқан һалда уни қарши алғили чиқишти вә: «Тәшәккүр-Һосанна! Пәрвәрдигарниң намида кәлгүчи, Исраилниң падишасиға мубарәк болғай!» дәп вақирашти. □ ■ 14 Әйсә бир тәхәйни тепип, униңға минди; худди муқәддәс язмиларда мундақ пүтүлгәндәк: —

15 «Қорқма, и Зион қизи! Мана, Падишасиң ешәк тәхийигә минип келиватиду!» □ ■

■ 12:1 Мат. 26:6; Мар. 14:3; Луқа 7:37; Юһ. 11:2. □ 12:3 «наһайити қиммәт баһалиқ сап сумбул әтирдин бир қадақ» — «бир қадақ» (грек тилида «бир литра») — Римлиқларниң қадиқи, тәхминән 325 грам. «Әйсаниң путлириға куйди андин чачлири билән путлирини ертип курутти» — яки «Әйсаниң путлириға куйди вә чачлири билән әтирни путлириға сурди». □ 12:5 «үч йүз динар» — шу чағда аддий бир ишчиниң жиллиқ киримигә тәң болатти. ■ 12:5 Мар. 14:5. ■ 12:6 Юһ. 13:29. □ 12:7 «у буни мениң дәпнә күнүм үчүн тәйярлиқ қилип сақлиғандур» — башқа бир хил тәржимиси: «у шундақ қилип мениң дәпнә күнүмгә тәйярлиқ қиливатиду». ■ 12:7 Мар. 14:8. ■ 12:8 Қан. 15:11; Мат. 26:11; Мар. 14:7. ■ 12:9 Юһ. 11:44. ■ 12:12 Мат. 21:8; Мар. 11:8; Луқа 19:36. □ 12:13 «Тәшәккүр-Һосанна! Пәрвәрдигарниң намида кәлгүчи, Исраилниң падишасиға мубарәк болғай!» — бу сөzlәр «Зәб.» 117:25-26дики бешәрәттин елинған. «Һосанна» дегән сөз «Қутқузғайсән, и Пәрвәрдигар» дегән мәнида. Инжіл дәвригә кәлгәндә мәнаси «Худаға тәшәккүр-мәдһийә»му болуп қалған еди. «Зәбур» 117-күйидики изаһатларниму көрүң. ■ 12:13 Зәб. 117:25, 26. □ 12:15 «Қорқма, и Зион қизи! Мана, Падишасиң ешәк тәхийигә минип келиватиду!» — «Зәк.» 9:9. «Зион қизи» Йерусалимда туруватқанларни, шундақла барлиқ Йәһудий хәлқини көрситиду. ■ 12:15 Йәш. 62:11; Зәк. 9:9; Мат. 21:5.

16 Әйни чагда уның мухлислири бу ишларни чүшәнмәйтти, лекин Әйса шан-шәрәптә улуқланғандин кейин, бу сөзләрның уның тоғрилиқ пүтүлгәнлигини, шундақла бу ишларның дәрвәкә унında шундақ йүз бәргәнлигини есигә кәлтүрди. □

17 Әнди у Лазарусни қәбирдин чақирип тирилдүргән чагда уның билән биллә болған халайиқ болса, бу ишқа гувалиқ беривататти. 18 Әйса яратқан бу мәжизилик аламәтниму аңлиғачқа, уни қарши елишқа шу бир топ адәмләр чиқишқан еди. 19 Пәрсийләр болса бир-биригә:
— Қараңлар, барлиқ қилғиниңлар бекар кәтти! Мана әнди пүткүл жаһан уныңға әгәшмәктә! — дейишти. ■

Грекларның Әйса билән көрүшүшни тәләп қилиши — уның өз өлүми тоғрилиқ сөзлиши

20 Өтүп кетиш һейтида ибадәт қилғили кәлгәнләр арасида бир нәччә грекларму бар еди. ■ 21 Булар әнди Галилийәнің Бәйт-Саида йезисидин болған Филипниң йениға келип:

— Әпәндим, биз Әйса билән көрүшәк, — дәп тәләп қилишти. ■

22 Филип берип буни Андриясқа ейтти. Андин Андрияс вә Филип иккиси Әйсаға мәлум қилди.

23 Лекин Әйса уларға жававән мундақ деди:

— «Инсаноглиниң шан-шәрәптә улуқлинидигән вақит-саити йетип кәлди. □ ■

24 Бәрһәк, бәрһәк, мән силәргә шуни ейтип қояйки, бугдай дени тупрақ ичигә чүшүп өлмигичә, өзи йәнила ялғуз қалиду; лекин өлсә, мол һосул бериду. □ ■

25 Кимдәким өз һаятини айса уныңдин мәһрум болиду; лекин бу дуняда өз һаятидин нәпрәтләнсә, уни мәңгүлүк һаятлиққа сақлалайду. □ ■ 26 Кимдәким хизмитимдә болушни халиса, маңа әгәшсун. Мән қәйәрдә болсам, мениң хизмәтчимму шу йәрдә болиду. Кемдәким мениң хизмитимдә болса, Ата уныңға иззәт қилиду. ■

27 һазир жәним қаттиқ азаплиниватиду. Мән немә дейишим керәк? «Ата, мени бу сааттин қутқузгин!» дәйму? Лекин мән дәл мошу вақит-саат үчүн кәлдим.

□ ■ 28 Ата, намиңға шан-шәрәп кәлтүргин!».

Шуан, асмандин бир аваз аңлинип:

— Уныңға шан-шәрәп кәлтүрдүм вә йәнә уныңға шан-шәрәп кәлтүримән!» — дейилди.

29 Буни аңлиған шу йәрдә турған халайиқ:

— һава гүлдүрлиди, — дейишти.

Йәнә бәзиләр болса:

— Бир пәриштә уныңға гәп қилди, — дейишти.

□ **12:16** «Әйса шан-шәрәптә улуқланғандин кейин...» — уның өлүмдин тирилип әршкә көтирилгәнлигини көрситиду. ■ **12:19** Юһ. 11:47. ■ **12:20** Рос. 8:27. ■ **12:21** Юһ. 1:45. □ **12:23** «Лекин Әйса уларға жававән мундақ деди: — «Инсаноглиниң шан-шәрәптә улуқлинидигән вақит-саити йетип кәлди...» — грекларның (22-аяттики) тәливиғә бу сирлиқ сөзләр қандақ жавап болиду? Бунның тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. ■ **12:23** Юһ. 13:32; 17:1. □ **12:24** «бугдай дени тупрақ ичигә чүшүп өлмигичә, өзи йәнила ялғуз қалиду; лекин өлсә, мол һосул бериду» — Мәсиниң «уруқның өлүши» дегини бир хил охшитиштур. Уруқ йәргә чүшүп «өлмисә» бир тал пети қәливериду. Тупраққа чүшкәндә «өлсә», уныңдин нурғун уруқ мевиләйду. ■ **12:24** 1Кор. 15:36. □ **12:25** «кимдәким өз һаятини айса..» — «айса» грек тилида «сөйисә» яки «амрақ болса». ■ **12:25** Мат. 10:39; 16:25; Мар. 8:35; Луқа 9:24; 17:33. ■ **12:26** Юһ. 14:3; 17:24.

□ **12:27** «Ата, мени бу сааттин қутқузгин!» дәйму?» — Бу «саат» уның келидигән азап-оқубәтләрни тартидигәнлигини көрситиду. ■ **12:27** Мат. 26:37,38,39; Мар. 14:34; Луқа 22:44.

30 Әйса болса жававән: — Бу аваз мени дәп әмәс, силәрни дәп чүшти. ■

31 Әнди дуняяның үстигә һөкүм чиқирилиш вақти кәлди; һазир бу дуняяның һөкүмдариниң ташқириға қоғлиниш вақти кәлди. □ ■ 32 Вә мән болсам, йәрниң үстидин көтирилгинимдә, пүткүл инсанларни өзүмгә жәлип қилип тартимән, — деди ■ 33 (униң буни дегини өзиниң қандақ өлүм билән өлидиғанлигини көрсәткини еди).

34 Халайиқ буниңға жававән униңдин:

— Биз муқәддәс қанундин Мәсиһниң әбәткичә қалидиғинини аңлиған; сән қандақсигә «Инсаногли көтирилиши керәк» дәйсән?! Бу қандақму «Инсаногли» болсун? — дәп сориди. □ ■

35 Шуңа Әйса уларға: — Нурниң араңларда болидиған вақти узун болмайду. Шуңа қараңғулуқниң силәрни бесивалмаслиғи үчүн, нур бар вақтида униңда меңиңлар; қараңғулуқта маңған киши өзиниң қәйәргә кетиватқанлиғини билмәйду. ■

36 Нур араңларда бар вақитта, униңға ишиниңлар; буниң билән нурниң пәрзәнтлири болисиләр, — деди.

Әйса бу сөзләрни қилғандин кейин, улардин айрилип йошурунувалди.

Йәһудий хәлқиниң Мәсиһни рәт қилиши

37 Гәрчә у уларниң көз алдида шунчә тола мөжизилик аламәт көрсәткән болсиму, улар теһи униңға етиқат қилмиди. 38 Шуниң билән Йәшәя пәйғәмбәрниң язмисида алдин-ала көрситилгән бешәрәт дәл әмәлгә ашурди:

«И Пәрвәрдиғар, бизниң йәткүзгән хәвиримизгә кимму ишәнгән?»

һәм «Пәрвәрдиғарниң билиғи» Болғучи кимгиму аян қилинған?» □ ■

39-40 Халайиқниң етиқат қилмиғининиң сәвәви дәл шуки (худди Йәшәя пәйғәмбәр йәнә алдин-ала ейтқандәк):

«Пәрвәрдиғар уларниң көзлирини кор,

Қәлбини таш қилди;

Мәхсәт, уларниң көзлириниң көрүп,

Қәлбиниң чүшинип,

Гуналиридин йенишиниң алдини елиш үчүндур;

Болмиса, Мән уларни сақайтқан болатим, — дәйду Пәрвәрдиғар.» □ ■

■ 12:30 Юһ. 11:42. □ 12:31 «һазир бу дуняяның һөкүмдариниң ташқириға қоғлиниш вақти кәлди» — «бу дуняяның һөкүмдари» — Шәйтани көрситиду. Бу айт тоғрилиқ «қошумча сөз»имиздә тохтилимиз. ■ 12:31 Юһ. 14:30; 16:11; Кол. 2:15. ■ 12:32 Чөл. 21:9; 2Пад. 18:4; Юһ. 3:14; 8:28. □ 12:34 «сән қандақсигә «Инсаногли көтирилиши керәк» дәйсән?!» — халайиқниң «Инсаногли» (Мәсиһ) тоғрилиқ көздә тутқини Мәсиһниң улуклуғини көрситидиған «Яр.» 49:10, «Зәб.» 88:36-38, 109:2, «Йәш.» 9:7, «Әз.» 37:25, «Дан.» 7:14 Иди. ■ 12:34 2Сам. 7:16; 1Тар. 22:10; зәб. 44:7-8; 88:37; 110:4; Йәш. 9:5; Йәр. 23:6; Әз. 37:26; Дан. 2:44; 7:14, 27; Мик. 4:7; Ибр. 1:8.

■ 12:35 Йәр. 13:16; Юһ. 1:9; 8:12; 9:5; 12:46; әф. 5:8; 1Тес. 5:4 □ 12:38 «И Пәрвәрдиғар, бизниң йәткүзгән хәвиримизгә кимму ишәнгән?» һәм «Пәрвәрдиғарниң билиғи» Болғучи кимгиму аян қилинған?» — «Йәш.» 53:1. «Пәрвәрдиғарниң билиғи» — бир зат, йәни дәл Худаниң Мәсиһи болса керәк («Йәш.» 53:2, 3-айәтниму көрүң). ■ 12:38 Йәш. 53:1; Рим. 10:16. □ 12:39-40 «Пәрвәрдиғар уларниң көзлирини кор, қәлбини таш қилди» — мошу йәрдә «Пәрвәрдиғар» грек тилида «У». «Пәрвәрдиғар уларниң көзлирини кор, қәлбини таш қилди; мәхсәт, уларниң көзлириниң көрүп, қәлбиниң чүшинип, гуналиридин йенишиниң алдини елиш үчүндур; болмиса, Мән уларни сақайтқан болатим» — «Йәш.» 6:10. ■ 12:39-40 Йәш. 6:9, 10; Әз. 12:2; Мат. 13:14; Мар. 4:12; Луқа 8:10; Рос. 28:26; Рим. 11:8

⁴¹ Бу сөzlәрни Йәшәя пәйгәмбәр Мәсһһнің шан-шәривини көрүп униңға қарита алдин-ала сөз қилғинида ейтқан еди. □ ■

⁴² Вәһаләнки, гәрчә һәтта Йәһудий ақсақаллиридинму нурғунлиған адәмләр униңға етиқат қилған болсиму, улар Пәрисийләр вәждидин қорқуп, өзлириниң синагогтин қоғлап чиқириветилмәслиги үчүн уни етирап қилмиди. □ ■ ⁴³ Буниң сәвәви, улар инсанлардин келидиған иззәт-шөһрәтти Худадин келидиған иззәт-шөһрәттин яхши көрәтти. ■

⁴⁴ Бирақ Әйса жуқури аваз билән мундақ деди:

— Маңа етиқат қилғучи маңила әмәс, бәлки мени Әвәткүчигә етиқат қилғучидур.

⁴⁵ Кимки мени көргүчи болса, мени Әвәткүчини көргүчи болиду. ■ ⁴⁶ Мән маңа етиқат қилғучилар қараңғулукта қалмисун дәп, нур сүпитидә дунияға кәлдим.

■ ⁴⁷ Бириси сөзлиримни аңлап, уларни тутмиса, уни сораққа тартмаймән; чүнки мән дуниядикиләрни сораққа тартқили әмәс, бәлки дуниядикиләрни қутқузғили кәлдим. ■ ⁴⁸ Бирақ мени чәткә қаққучини, шундақла сөзлиримни қобул қилмиғанни болса, уни сораққа тартқучи бириси бар.

У болсиму, мән ейтқан сөз-каламимдур. У ахирқи күни уни сораққа тартиду. ■ ⁴⁹ Чүнки мән өзлүгүмдин сөзлигиним йоқ, бәлки мени әвәткән Ата мениң немини дейишим вә қандақ сөзлишим керәклигигә әмир бәргән. □ ■ ⁵⁰ Униң әмриниң мәңгүлүк һаятлиқ екәнлигини билимән. Шуңа немини сөзлисәм, Ата маңа буйруғинидәк сөзләймән.

13

Әйсаң мухлислириниң путини жуюши

¹ Өтүп кетиш һейтидин илгири, Әйса бу дуниядин айрилип, Атиниң йениға баридиған вақит-саатниң йетип кәлгәнлигини билди вә шуниң үчүн бу дуниядики өз адәмлиригә көрситип кәлгән меһир-муһәббитини ахиргичә толук көрситип турди. □ ■ ² Әнди кәчлик тамақ йейиливатқан еди; Иблис аллибурун Симонниң оғли Йәһуда Ишқарийотниң көңлигә Әйсаға сатқунлуқ қилиш вәсвәсисини салған еди. ■ ³ Әйса Атиниң һәр ишниң униң қолиға тапшурғинини, вә өзини Худаниң йенидин келип, Худаниң йениға қайтидиғанлиғини билгәчкә, ■

□ **12:41** «Бу сөzlәрни Йәшәя пәйгәмбәр Мәсһһнің шан-шәривини көрүп униңға қарита алдин-ала сөз қилғинида ейтқан еди» — грек тилида «униң шан-шәривини көрүп...» дейилиду. Кимниң шан-шәриви? Ениқки, «униң» мошу йәрдә Мәсһһнің өзини көрситиду. 37-, 39- вә 42-әйәтни көрүп (кимгә етиқат қилиш керәк?). Толук иш «Йәш.» 6:1-13дә хатирлиниду. Йәшәя бу бешәрәтни бәргән чағда Пәрвәрдиғар Худаниң шан-шәривини көргәчкә, хуләсимиз шуки, «Мәсһһ Өзи Худаниң шан-шәрив вә ипадиси»дин ибарәттүр. ■ **12:41** Йәш. 6:1. □ **12:42** «нурғунлиған адәмләр униңға етиқат қилған болсиму, улар Пәрисийләр вәждидин қорқуп, өзлириниң синагогтин қоғлап чиқириветилмәслиги үчүн уни етирап қилмиди» — Мошу йәрдә «синагог» Йәһудийларниң умумий жәмийитини көрситиду. «Синагогтин чиқарилиш» — кимки синагогдин чиқириветилсә, Йәһудийлар жәмийитидикиләр улар билән һеч барди-қалди қилмайтти. ■ **12:42** Юһ. 7:13; 9:22. ■ **12:43** Юһ. 5:44. ■ **12:45** Юһ. 10:30; 14:9. ■ **12:46** Йәш. 42:6; 49:6; Юһ. 1:9; 8:12; 9:5; 12:46; Рос. 13:47. ■ **12:47** Юһ. 3:17; 9:39. ■ **12:48** Мар. 16:16; Юһ. 3:18; 8:24. □ **12:49** «мениң немини дейишим вә қандақ сөзлишим керәклиги» — яки болмиса «мениң немә тәлим-әмир беришим вә немини сөзлишим керәклиги». ■ **12:49** Қан. 18:18; Юһ. 3:11; 5:20; 7:16; 8:28; 14:10, 24; 16:13. □ **13:1** «Әйса... бу дуниядики өз адәмлиригә көрситип кәлгән меһир-муһәббитини ахиргичә толук көрситип турди» — бу муһәббәт бәлким төвәндики 1-20-әйәтләрдә мухлислириниң путирини жуюши, шундақла 13-18-бапларда хатириләнгәндәк уларға көрсәткән сәвир-тақәт, кәчүрүм, меһриванлиғини, андин ахириди улар үчүн өзини пиди қилишниң һәммисини өз ичигә алған болса керәк. ■ **13:1** Мат. 26:2; Мар. 14:1; Луқа 22:1. ■ **13:2** Луқа 22:3; Юһ. 13:2. ■ **13:3** Мат. 11:27; 28:18; Юһ. 3:35

⁴ дәстихандин туруп, тон-көйнигини йешип, бир лөңгә билән белини бағлиди.

⁵ Андин жавурға су қуюп, мухлисларниң путлирини жуушқа вә белигә бағлиған лөңгә билән сүртүп қурутушқа башлиди. ⁶ Нөвәт Симон Петрусқа кәлгәндә, Петрус униңға:

— И Рәб, путумни сән жуйсаң қандақ болғини?! — деди. ■

⁷ Әйса униңға:

— Немә қиливатқинимни һазир билмәйсән, лекин кейин билесән, — деди.

⁸ Петрус: — Сән мениң путумни жуйсаң һәрғиз болмайду! — деди.

Әйса униңға жававән: — Сени юмисам, мениң билән тәң несивәң болмайду, — деди.

⁹ Симон Петрус:

— И Рәб, ундақта пәкәт путлиримнила әмәс, қоллиримниму, бешимниму жуйғайсән! — деди.

¹⁰ Әйса униңға:

— Бәдини жуолуп, тамамән пакиз болған адәм пәкәт путлирини юсила қайта жуонушиниң һажити болмайду. Силәр пакиз, лекин һәммиңлар әмәс, — деди

□ ■ ¹¹ (чүнки у өзини кимниң тутуп беридиғанлиғини биләтти; шуниң үчүн у «һәммиңларла пакиз әмәс» дегән еди). ■ ¹² Шуниң билән у уларниң путлирини жууп болғандин кейин, тон-көйнигини кийип, йәнә дәстиханға олтирип уларға мундақ деди:

— Силәргә немә қилғинимни уқтуңларму? ¹³ Силәр мени «Устаз» вә «Рәб» дәйсиләр вә раст ейтисиләр, мән шундақтурмән. ■ ¹⁴ Әгәр мән Рәб вә устазиңлар туруқлуқ, путлириңларни жуйған екәнмән, силәрму бир-бириңларниң путлирини жууюшүңлар керәк. □ ■ ¹⁵ Мән силәргә қилғандәк силәрниңму һәм шундақ қилишиңлар үчүн бу үлгини қалдурдум. ■ ¹⁶ Бәрһәк, бәрһәк, мән силәргә шуни ейтип қояйки, кул ғожайинидин үстүн турмайду, әлчиму өзини әвәткүчидин үстүн турмайду. ■ ¹⁷ Бу ишларни билгән екәнсиләр, шундақ қилсаңлар бәхитликсиләр!

Әйсаиң сатқунлуқ билән тутулушини алдин-ала ейтиши

Мат. 26:20-25; Мар. 14:17-21; Луқа 22:21-23

¹⁸ Мән буларни һәммиңларға қаритип ейтмидим. Мән таллиғанлиримни билимән, лекин муқәддәс язмиларда алдин пүтүлгән: «Мән билән һәмдәстихан болуп ненимни йегәнму маңа пут атти!» дегән бу сөз әмәлгә ашурулмай қалмайду. □ ■ ¹⁹ Мән бу иш йүз бериштин авал уни силәргә ейтип қояйки, у ишлар йүз бәргәндә мениң «Бар Болғучи» екәнлигимгә ишинисиләр. □ ■

²⁰ Бәрһәк, бәрһәк, силәргә шуни ейтип қояйки, кимки мән әвәткән һәр қандақ

■ **13:6** Мат. 3:14. □ **13:10** «...бәдини жуолуп, тамамән пакиз болған адәм пәкәт путлирини юсила қайта жуонушиниң һажити болмайду» — мошу сирлиқ гәпниң мәнәси немә? Бизниңчә Қуткузғучимизниң «пут жууш» дегән бу һарикити өзини аң төвән дарижигә чүшүрүп крестлинишни қобул қилишига бешарәт болиду. Шуңа, мухлислар буни қобул қилмиса болмайду. «Қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. ■ **13:10** Юһ. 15:3. ■ **13:11** Юһ. 6:64. ■ **13:13** Мат. 23:8,10; 1Кор. 8:6; 12:3; Фил. 2:11. □ **13:14** «Әгәр мән Рәб вә устазиңлар туруқлуқ, путлириңларни жуйған екәнмән, силәрму бир-бириңларниң путлирини жууюшүңлар керәк» — оқурмәнлар мухлисларниң Мәсиһни «устаз» андин «Рәб» дәйдиғанлиғини (13-айәт), лекин Мәсиһ болса өзини «Рәб» вә «устаз» дәйдиғанлиғини байқалайду (13-14-айәт) вә шундақла тәртипниң охшимаслиғиниң сәвәвини ойлалайду. ■ **13:14** Гал. 6:1, 2.

■ **13:15** 1Пет. 2:21; 1Юһа. 2:6. ■ **13:16** Мат. 10:24; Луқа 6:40; Юһ. 15:20. □ **13:18** «Мән билән һәмдәстихан болуп ненимни йегәнму маңа пут атти!» — «Зәб.» 40:10ни көрүң. ■ **13:18** Зәб. 40:10; Мат. 26:23; 1Юһа. 2:19. □ **13:19** «бу ишлар йүз бәргәндә мениң «Бар Болғучи» екәнлигимгә ишинисиләр» — яки «бу ишлар йүз бәргәндә мениң «У» (Йәни, Мәсиһ) екәнлигимгә ишинисиләр». ■ **13:19** Юһ. 14:29; 16:4.

бирисини қобул қилган болса, мени қобул қилган болиду; вә мени қобул қилгучилар мени Әвәткүчини қобул қилган болиду.■

21 Әйса бу сөзләрни ейтқандин кейин, роһта қаттиқ пиған чекип, мундақ гувалиқ бәрди:

— Бәрһәк, бәрһәк, мән силәргә шуни ейтип қояйки, араңларда бирәйлән маңа сатқунлуқ қилиду!■

22 Мухлислар кимни дәватқанлиғини биләлмәй, бир-биригә қарашти. 23 Әнди дәстиханда мухлислиридин бири Әйсаниң мәйдисигә йөлинип ятқан еди; у болса «Әйса сөйидиған мухлис» еди. □ ■ 24 Симон Петрус униңдин Әйсаниң кимни дәватқинини сорап беқишини ишарәт қилди.

25 Шуниң билән у Әйсаниң мәйдисигә йөлинип туруп униңдин:

— И Рәб, у кимдур? — дәп сориди.

26 Әйса җавап берип:

— Бу бир чишләм нанни ашқа төгүрүп кимгә сунсам, шудур, — деди. Шуниң билән у бир чишләм нанни ашқа төгүрүп, Симонниң оғли Йәһуда Ишқарийотқа сунди.

□ 27 Йәһуда нанни еливиди, Шәйтаниң ичигә кирди.

— Қилидиғиниңни чапсан қил, — деди Әйса униңға.

28 Әнди дәстиханда олтарғанларниң һеч қайсиси униң Йәһудаға бу сөзләрни немә үчүн дегинини билмиди. 29 Йәһуда уларниң ортақ һәмянини тутқини үчүн, бәзиләр Әйса униңға: «Бизгә керәклик һейтлиқ нәрсиләрни елип кәл» яки «Кәмбәғәлләргә бирәр нәрсә бәр» дәватса керәк, дәп ойлашти.■

30 Йәһуда бу бир чишләм нанни елипла ташқирига чиқип кәтти (бу чағ кечә еди).□

Йеңи әмир

31 Йәһуда ташқирига чиқип кәткәндин кейин, Әйса мундақ деди:

— Әнди Инсаногли улүқлинидиған вақит-саат йетип кәлди вә Худа у арқилиқ улүқлиниду. 32 Вә әгәр Худа униңда улүқланса, Худаму Өзидә уни улүқлайду, шундақла дәрһал уни улүқлайду. □ ■ 33 Балилирим, силәр билән биллә болидиған йәнә азғина вақтим қалди. Силәр мени издәйсиләр, лекин мениң Йәһудийларға: «Мән баридиған йәргә силәр баралмайсиләр» дәп ейтқинимдәк, буни силәргиму ейтмән.■

34 Силәргә йеңи бир әмир тапшуриманки, «бир-бириңларни сөйүңлар». Силәрни сөйгинимдәк, силәрму бир-бириңларни сөйүңлар. ■ 35 Араңларда бир-бириңларға меһир-муһәббетиңлар болса, һәммә адәм силәрниң мениң мухлислирим экәнлиғиңларни билиду.■

■ 13:20 Мат. 10:40; Луқа 10:16. ■ 13:21 Мат. 26:21; Мар. 14:18; Луқа 22:21; Рос. 1:17; 1Юһа. 2:19.

□ 13:23 «Әйса сөйидиған мухлис» — бәлким бу «баян»ниң муәллипи расул Юханна. «Қириш сөз»имизни көрүң. ■ 13:23 Юһ. 20:2; 21:7,20. □ 13:26 «бу бир чишләм нанни ашқа төгүрүп кимгә сунсам, шудур» — дәстиханда олтрип бирисигә бир чишләм нанни ашқа төгүргән һалда сунуш чоңқур муһәббитини билдүрүш һәрикити еди. ■ 13:29 Юһ. 12:6. □ 13:30 «бу чағ кечә еди» — бу дегәнниң әсли мәнасинин башқа, көчмә мәнаси бардур. Жуқиридики 9:5, 11:9-10, 12:35-36дә Әйсаниң «күндүз» вә «қараңғулүк» яки «кечә» тоғрилиқ сөзлирини көрүң. □ 13:32 «әгәр Худа униңда улүқланса, Худаму Өзидә уни улүқлайду, шундақла дәрһал уни улүқлайду» — бизниң қаршимизчә «өзидә» мошу йәрдә «Худа Өзидә» дегәнни көрситиду. Бәзи алимлар мошу йәрдә «өзидә» «Мәсиниң өзидә» дегәнни билдүриду, дәп қарайду. «Худаму Өзидә уни улүқлайду» — яки (жуқириқи изаһатта ейтилғандәк) «Худа уни (Инсаноглиниң) өзидә улүқлайду». Бу муһим 31-32-айәтләр үстидә «қошумчә сөз»имиздә тохтимиз.

■ 13:32 Юһ. 12:23; 17:1. ■ 13:33 Юһ. 7:34; 8:21. ■ 13:34 Лав. 19:18; Мат. 22:39; Юһ. 15:12; әф. 5:2; 1Тес. 4:9; 1Пет. 4:8; Юһ. 3:23, 4:21. ■ 13:35 1Юһа. 2:5; 4:20.

Әйсаниң Петрусниң танидиганлигини алдин-ала ейтиши
Мат. 26:31-35; Мар. 14:27-31; Лука 22:31-34

³⁶ Симон Петрус униңдин:

— И Рәб, қәйәргә барисән? — дәп сориди.

Әйса жававән: — Мән кетидиган йәргә һазирчә әгишип баралмайсән, лекин кейин маңа әгишип барисән, — деди. □ ■

³⁷ Петрус униңға:

— И Рәб, немә үчүн һазир сениң кәйниңдин әгишип баралмаймән? Сән үчүн жеңимни пада қилай! — деди. ■

³⁸ Әйса жававән мундақ деди:

— Мән үчүн растинла жеңиңни пада қиламсән? Бәрһәк, бәрһәк, саңа ейтип қояйки, гораз чиллигичә, сән мәндин үч қетим танисән! □ ■

14

Әйса сөзини давам қилиду — «Йол, һәқиқәт вә һаятлықтурмән»

¹ Көңлүңларни паракәндә қилмаңлар! Худаға ишинисиләр, маңиму ишиниңлар.

² Атамниң өйидә нурғун маканлар бар. Болмиған болса, буни силәргә ейтқан болатим; чүнки мән һәр бириңларға орун тәйярлаш үчүн шу йәргә кәтип баримән. □ ³ Мән силәргә орун тәйярлигили баридиған екәнмән, чоқум қайтип келип, силәрни өзүмгә алимән; шуниң билән, мән қәйәрдә болсам, силәрму шу йәрдә болисиләр. □ ■ ⁴ Силәр мениң қәйәргә кетидиганлиғимни вә у йәргә баридиған йолни билисиләр.

⁵ Томас униңға: — И Рәб, сениң қәйәргә кетидиғанлиғиңни билмәймиз. Шундақ екән, йолни қандақ билимиз? — деди.

⁶ Әйса униңға:

— Йол, һәқиқәт вә һаятлық өзүмдурмән. Мениңсиз һеч ким Атиниң йениға баралмайду. □ ■ ⁷ Әгәр мени тонуған болсаңлар, Атамниму тонуған болаттиңлар. һазирдин башлап уни тонудуңлар һәм уни көрдүңлар, — деди.

⁸ — И Рәб, Атини бизгә көрситип қойсаңла, шу купайә, — деди Филип.

□ **13:36** «Мән кетидиған йәргә һазирчә әгишип баралмайсән, лекин кейин маңа әгишип барисән» — «кейин әгишип барисән» — Петрус жисманий тәрәптин (өлүмдин тирилип асманға көтирилиш йолида) Петрус Рәбгә әгишәлиди, әлвәттә. Лекин Әйсаниң көздә тутқини роһий жәһәттики «Худаниң йолида пада болуш» еди. Шу тәрәптиму Петрус Әйсаға әгишишкә тәйяр болмиди. У авал Әйсадин тенип, андин қаттиқ товва қилиш жәрәни арқилиқ, шундақла Муқәддәс Роһниң келиши билән у «кейин» тәйяр болиду. Мәсиһниң «кейин маңа әгишисән» дегини болса, Петрус қаттиқ тейилип кәткән вақтида униңға тәсәлли йәткүзидиған қиммәтлик вәдә болиду. ■ **13:36** Юһ. 21:18; 2Пет. 1:14. ■ **13:37** Мат. 26:33; Мар. 14:29; Лука 22:33. □ **13:38** «гораз чиллигичә, сән мәндин үч қетим танисән!» — грек тилида «сән мәндин үч қетим танмигичә, гораз чиллимайду». ■ **13:38** Мат. 26:34; Мар. 14:30; Лука 22:34.

□ **14:2** «Атамниң өйидә нурғун маканлар бар» — бу сөзләр жәннәтни көрситәмдү? Оқурмәнләрниң есида барки, Әйса 2-бапта өз тенини «Худаниң өйи» (ибадәтхана) дәп сурәтлиди, шундақла 8:35дә «Худаниң өйи»ни роһий жәһәттин тилға алди. Буниңға қариганда «туралғу-макан»ни роһий жәһәттин чүшиниш керәк. «қошумчә сөз»имиздә бу тоғрисида тохтилимиз. □ **14:3** «Мән силәргә орун тәйярлигили баридиған екәнмән, чоқум қайтип келип, силәрни өзүмгә алимән; шуниң билән, мән қәйәрдә болсам, силәрму шу йәрдә болисиләр» — Мәсиһниң бу «қайтип келиш»и Мәсиһниң қиямәттә дуняға келиши яки Муқәддәс Роһниң әвәтилишини көрситәмдү? Бу үчинчи айәт үстидиму «қошумчә сөз»имиздә тохтилимиз.

■ **14:3** Юһ. 12:26; 17:24. □ **14:6** «Йол, һәқиқәт вә һаятлық өзүмдурмән. Мениңсиз һеч ким атиниң йениға баралмайду» — Мәсиһ үчүн Атиниң йениға баридиған йол кресттики өлүм арқилиқ болатти; өзигә етиқат қилғучиларға нисбәтән, Мәсиһниң өзи Атиниң алдиға баридиған йолдур. ■ **14:6** Юһ. 1:4, 17; 10:9; 11:25; Ибр. 9:8.

9 Әйса униңға муңдақ деди: — «И Филип, силәр билән биргә болғинимға шунчә вақит болди, мени техичә тонумидиңму? Мени көргән киши Атини көргән болиду. Шундақ туруқлуқ, сән немишкә йәнә: «Бизгә Атини көрсәткәйсән» дәйсән? ■ 10 Мән Атида, Ата мәндә экәнлигиғә ишәнмәмсән? Силәргә ейтқан сөзлиримни өзлүгүмдин ейтқиним йоқ; бәлки мәндә туруватқан Ата Өз әмәллирини қиливатиду. ■ 11 Мениң Атида болғанлиғимға, Атиниң мәндә болғанлиғиға ишиниңлар. Яки һеч болмиғанда, мениң қилған әмәллиримдин маңа ишиниңлар.□

12 Бәрһәқ, бәрһәқ, мән силәргә шуни ейтип қояйки, маңа ишәнгән киши мениң қиливатқан әмәллиримни қилалайду; вә булардинму техиму улүқ әмәлләрни қилиду, чүнки мән Атиниң йениға қайтип кетимән. □ ■ 13 Вә Атиниң Оғулда улүқлиниши үчүн, һәр немини мениң намим билән тилисәңлар, шуларни ижабәт қилимән. ■ 14 Мениң намим билән һәр қандақ нәрсини тилисәңлар, мән силәргә шуни ижабәт қилимән.

Әйсаниң Муқәддәс Роһни әвәтиши; Униң қилидигән ишлири

15 — «Мени сөйсәңлар, әмирлиримгә әмәл қилисиләр. ■ 16 Мәнму Атидин тиләймән вә У силәргә башқа бир Ярдәмчи ата қилиду. У силәр билән әбәткичә биргә болиду. □ 17 У болсиму һәқиқәтнің Роһидур. Уни бу дуниядикилар қобул қилалмайду, чүнки Уни нә көрмәйду, нә тонумайду. Бирақ силәр Уни тонуйсиләр, чүнки У силәр билән биллә туруватиду һәм силәрдә мақан қилиду.□

18 Мән силәрни житим қалдурмаймән, йениңларға йәнә қайтип келимән. ■

19 Азгина вақиттин кейин, бу дуния мени көрмәйду, лекин силәр көрүсиләр. Мән һаят болғанлиғим үчүн, силәрму һаят болисиләр. 20 Шу күндә мениң Атамда болғанлиғим, силәрниң мәндә болғанлиғиңлар вә мәнму һәм силәрдә болғанлиғимни билисиләр. 21 Ким әмирлиримгә егә болуп уларни тутса, мени сөйгүчи шу болиду. Мени сөйгүчини Атамму сөйиду, мәнму уни сөйимән вә өзүмни униңға аян қилимән». 22 Йәһуда (Йәһуда Ишқарийот әмәс) униңдин:

■ **14:9** Юһ. 10:30. ■ **14:10** Юһ. 5:17; 7:16; 8:28; 10:38; 12:49; 16:13; 17:21. □ **14:11** «... һеч болмиғанда, мениң қилған әмәллиримдин маңа ишиниңлар» — 11- вә 12-айәтләрдә «әмәлләр» Әйса яратқан мөжизилик аламәтләр. □ **14:12** «маңа ишәнгән киши мениң қиливатқан әмәллиримни қилалайду; вә булардинму техиму улүқ әмәлләрни қилиду, чүнки мән Атиниң йениға қайтип кетимән» — бу «техиму улүқ әмәлләр» үстидә «қошумчә сөз»имиздә тохтилимиз. ■ **14:12** Мат. 21:21; Лука 17:6; Рос. 5:12; 19:11. ■ **14:13** Йәр. 29:12; Мат. 7:7; 21:22; Мар. 11:24; Лука 11:9; Юһ. 15:7; 16:24; Яқ. 1:5; 1Юһа. 3:22. ■ **14:15** Юһ. 14:21, 23; 15:10; 1Юһа. 5:3. □ **14:16** «Мәнму Атидин тиләймән вә У силәргә башқа бир Ярдәмчи ата қилиду» — муһим сөз «башқа бир Ярдәмчи»дур. Биринчи «Ярдәмчи» болса Әйса Мәсиһнің өзи, әлвәттә. «Ярдәмчи» грек тилидики «парақлетос» дегән сөзнің мәнасини толүқ ипадиләп берәлмайду. Грек тилидики «парақлетос»нің толүқ мәнаси «мәлум бирәвниң йениға ярдәм берешкә қақирлуғичи», йәни «тәсәлли бәргүчи», «һәмраһ», «мәслиһәтчи», «күчәйткүчи», «адвокат-ақлиғучи» қатарлиқлардур. «Башқа бир...» дегини бизгә шуни көрситидуки, Әйса мухлислар билән биргә болған вақтида, уларға қандақ жәһәтләрдин «Ярдәмчи» болған болса, у улардин айрилғанда, Муқәддәс Роһ уларға Әйсаниң толүқ вәкили болуп, иккинчи «Ярдәмчи» рольида болиду, дегән қиммәтлик вәдини билдүриду. □ **14:17** «У болсиму һәқиқәтнің Роһидур» — «һәқиқәтнің Роһи» — яки «һәқиқәткә башлиғучи Роһ». «силәр Уни тонуйсиләр, чүнки У силәр билән биллә туруватиду» — улар қайси йол билән Муқәддәс Роһни тонуйду? У шу чағда қандақ йол билән «улар билән биллә туриду»? Жавап шүбһисизки, улар Әйсаниң тонугачқа, Муқәддәс Роһниму тонуган болиду; Әйса улар билән биллә турғачқа, Муқәддәс Роһму улар билән биллә турувататти. Лекин Әйса улардин айрилғандин кейин Муқәддәс Роһ уларниң «ичидә, қәлбидә, роһида» мақан қилиду. ■ **14:18** Мат. 28:20.

— И Рэб, сэн өзүңни бу дунядикилэргэ аян қилмай, бизгила аян қилишиң қандақ иш? — дэп сориди. □

²³ Эйса униңға жававэн мундақ деди:

— «Бирким мени сөйсэ, сөзүмни тутиду; Атамму уни сөйиду вэ Атам билэн иккимиз униң йениға берип, униң билэн биллэ макан қилимиз. □ ²⁴ Мени сөймәйдиған киши сөзлиримни тутмайду; вэ силэр аңлатқан бу сөз болса мениң эмэс, бәлки мени әвәткән Атиниңқидур. ■ ²⁵ Мән силэр билэн биллэ болуватқан чегимда, буларни силэргэ ейттим. ²⁶ Лекин Ата мениң намим билэн әвәтидиған Ярдәмчи, йәни Муқәддәс Рох силэргэ һәммини үгитиду һәм мениң силэргэ ейтқан һәммә сөзлиримни есиңларға кәлтүриду. ■

²⁷ Силэргэ хатиржәмлик қалдурумән, өз хатиржәмлигимни силэргә беримән; мениң силэргә бәргиним бу дунядикиләрниң бәргинидәк әмәстур. Көңлүңларни паракәндә қилмаңлар вэ жүрғәтсиз болмаңлар. □ ■

²⁸ Силэр мениң: «Мән силәрдин айрилип кетимән, кейин йениңларға йәнә қайтип келимән» дегинимни аңлидиңлар. Мени сөйгән болсаңлар, Атиниң йениға кетидиғанлигим үчүн хурсән болатиңлар. Чүнки Ата мәндин улукдур. ■

²⁹ Силәрниң бу ишлар йүз бәргинидә ишинишиңлар үчүн бу ишлар йүз бериштин авал силэргә ейттим. □ ■ ³⁰ Мундин кейин силэр билэн көп сөзләшмәймән; чүнки бу дуняниң һөкүмдари келиш алдида туриду вэ мәндин киргидәк һеч йочуқ тапалмайду. □ ■ ³¹ Лекин бу дуняниң адәмлириниң мениң Атини сөйидиғанлигимни билиши үчүн Ата маңа немә әмир қилған болса, мән дәл шуни әмәлгә ашурумән. Туруңлар, бу жайдин кетәйли. □ ■

15

Эйса — һәқиқий үзүм телидур; униң сөзиниң давами

1 — «Һәқиқий үзүм тели» өзүмдурмән, Атам болса бағвәндур. □ ² Бағвән мәндики мевә бәрмәйдиған һәр бир шахни кесип ташлайду. Мевә бәргәнлирини болса

□ **14:22** «И Рэб, сэн өзүңни бу дунядикилэргэ аян қилмай, бизгила аян қилишиң қандақ иш?» — шүбһисизки, мухлислар уни дәрһал өзини пүткүл дуняға аян қилиду, дэп ойлатти. □ **14:23** «Атам билэн иккимиз униң йениға берип, униң билэн биллэ макан қилимиз» — «Атам билэн иккимиз» грек тилида «биз». ■ **14:24** Юһ. 7:16; 8:28; 12:49; 14:10; 16:13. ■ **14:26** Лука 24:49; Юһ. 15:26; 16:7, 13; Рос. 2:4. □ **14:27** «мениң силэргә бәргиним бу дуняниң адәмлириниң бәргинидәк әмәстур» — бу дунядики адәмләр бир нәрсә бәргинидә даим дегидәк халап бәрмәйду — алдамчилик, ялғанчилик вә нурғун шәртләр билэн бериду. Лекин Худа бизгә бир нәрсә бәрсә уни қайтурғузмайду. ■ **14:27** Фил. 4:7. ■ **14:28** Юһ. 14:3. □ **14:29** «Силәрниң бу ишлар йүз бәргинидә ишинишиңлар үчүн бу ишлар йүз бериштин авал силэргә ейттим» — «бу ишлар» — Эйсаңиң тутулуп өлтүрүлүши («силәрдин айрилип кетишим») уларниң етиқатиға дәһшәтлик зәрб болиду. ■ **14:29** Юһ. 13:19; 16:4. □ **14:30** «бу дуняниң һөкүмдари келиш алдида туриду вэ мәндин киргидәк һеч йочуқ тапалмайду» — «бу дуняниң һөкүмдари» Шәйтан, Иблисни көрситиду. ■ **14:30** Юһ. 12:31; 16:11; Әф. 2:2. □ **14:31** «Ата маңа немә әмир қилған болса, мән дәл шуни әмәлгә ашурумән» — 30-айат билән зич бағлиниду. Демәк, Эйсаңиң өзиниң тутулуши, сотлиниши, һақарәтлиниши андин крестлинишини ихтиари билән қобул қилишиниң түп мәхсити болса, Иблисниң үстидин қандақтур бир һоқуққа егә болуш үчүн эмәс, бәлки Атиниң ирадиси үчүн болиду. ■ **14:31** Юһ. 10:18; Ибр. 10:5. □ **15:1** ««Һәқиқий үзүм тели» өзүмдурмән» — «Һәқиқий үзүм тели» болғандин кейин, сахта яки пор-пүчәк үзүм телиму барму? Буниң тоғрисида «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз.

техиму көп мевә бәрсун дәп, пак қилип путап туриду. □ ■ 3 Энди силәр мән силәргә йәткүзгән сөзүм арқилиқ алибурун пак болдуңлар. □ ■ 4 Силәр мәндә изчил туруңлар, мәнму силәрдә изчил туримән. Шах талда турмай, өзи мевә берәлмәйдигинидәк, силәрму мәндә изчил турмисаңлар, мевә берәлмәйсиләр.

5 «Үзүм тели» өзүмдүрмән, силәр болсаңлар шахлиридурсиләр. Ким мәндә изчил турса, мәнму шундақла униңда турғинида, у көп мевә бериду. Чүнки мәнсиз һеч немини қилалмайсиләр. 6 Бириси мәндә турмиса, у керәксиз шахтәк ташлинип, қуруп кетиду. Бундақ шахлар жиғип келинип отқа ташлиниду. ■

7 Силәр мәндә изчил турсаңлар вә сөзлирим силәрдә изчил турса, немини тәләп қилсаңлар, силәргә шу ижабәт болиду. ■ 8 Силәрниң көп мевә беришиңлар, шундақла мениң мухлислирим екәнлигиңларни испатлишиңлар билән шан-шәрәп Атамға кәлтүрүлиду. □

9 Атам мени сөйгинидәк, мәнму силәрни сөйдүм; мениң меһир-муһәббитимдә изчил туруңлар. 10 Әгәр әмирлиримни тутсаңлар, худди мән Атамниң әмирлирини тутқан вә һемешә униң меһир-муһәббитидә турғинимдәк, силәрму һемешә мениң меһир-муһәббитимдә турисиләр. ■

11 Мениң хошаллигим силәрдә болсун вә шунидәк хошаллигиңлар толуп ташсун дәп, мән буларни силәргә ейттим. 12 Мениң әрчим шуки, мән силәрни сөйгинимдәк, силәрму бир-бириңларни сөйүңлар. ■ 13 Инсанларниң өз достлири үчүн женини пида қилиштин чоңқур меһир-муһәббити йоқтур. ■

14 Силәргә буйруған әмирлиримни ада қилсаңлар, мениң достлирим болисиләр. □ ■ 15 Энди мундин кейин мән силәрни «қул» дәп атимаймән. Чүнки қул гоҗайиниңиң немә қиливатқинини билмәйду. Униң орниға силәрни «дост» дәп атидим, чүнки Атамдин аңлиғанлиримниң һәммисини силәргә йәткүздүм. □ ■

16 Силәр мени таллиғиниңлар йоқ, әксичә мән силәрни таллидим вә силәрни берип мевә бәрсун һәмдә мевилириңлар дайим сақлансун, мениң наһим билән Атидин немә тилисәңлар, у силәргә бәрсун дәп силәрни тиклидим. □ ■

□ 15:2 «Бағвән мәндики мевә бәрмәйдигән һәр бир шахни кесип ташлайду» — башқа бир хил тәржимиси «Мәндики мевә бәрмәйдигән һәр бир шахни бағвән (бараңға) есп қойиду». Лекин 6-айткә қариғанда тәржимимиз тоғра болса керәк. «Мевә бәргәнлирини болса техиму көп мевә бәрсун дәп, пак қилип путап туриду» — «путап туриду» грек тилида «тазилайду» яки «паклайду» билән ипадилиниду.

4-айәтни көрүң. ■ 15:2 Мат. 15:13. □ 15:3 «... силәр мән силәргә йәткүзгән сөзүм арқилиқ алибурун пак болдуңлар» — «пак» мошу йәрдә йәнә «путалған» дегән мәнәсиниму билдүрүши мүмкин. Бирақ муһим мәнәси «пак» екәнлигигә шүбһиси йоқтур. ■ 15:3 Юһ. 13:10.

■ 15:6 Әз. 15:2-8; Мат. 3:10; 7:19; Кол. 1:23. ■ 15:7 Йәр. 29:12; Мат. 7:7; 21:22; Мар. 11:24; Лука 11:9; Юһ. 14:13; 16:24; Яқ. 1:5; 1Юһа. 3:22; 5:14. □ 15:8 «Силәр мәндә изчил турсаңлар вә сөзлирим силәрдә изчил турса, немини тәләп қилсаңлар, силәргә шу ижабәт болиду. Силәрниң көп мевә беришиңлар, шундақла мениң мухлислирим екәнлигиңларни испатлишиңлар билән шан-шәрәп атамға кәлтүрүлиду» — 7-8-айткә қариғанда, мухлислар Худаға чиқарған, уни хурсан қилидигән мевә үнүмлүк дуа-тилавәтларни өз ичигә алиду. ■ 15:10 Юһ. 14:15, 21, 23; 1Юһа. 5:3.

■ 15:12 Лав. 19:18; Мат. 22:39; Юһ. 13:34; әф. 5:2; 1Тес. 4:9; 1Пет. 4:8; 1Юһа. 3:23; 4:21. ■ 15:13 Рим. 5:7; әф. 5:2; 1Юһа. 3:16. □ 15:14 «Силәргә буйруған әмирлиримни ада қилсаңлар, мениң достлирим болисиләр» — 13-14-айәттә Худаниң муһәббитиниң улқулуғи аян қилиниду. «Мәсиһниң достлири» униң әмирлирини ада қилғучиларду. Лекин Мәсиһ барлиқ кишилар, жүмләтин өз әмирлирини ада қилиғучилар, йәни душмәнлири үчүн женини пида қилғандур. ■ 15:14 Мат. 12:50; 2Кор. 5:16; Гал. 5:6; 6:15; Кол. 3:11. □ 15:15 «Энди мундин кейин мән силәрни «қул» дәп атимаймән» — «қул» яки «чакар». ■ 15:15 Юһ. 8:26. □ 15:16 «Силәр мени таллиғиниңлар йоқ, әксичә мән силәрни таллидим вә силәрни берип мевә бәрсун һәмдә мевилириңлар дайим сақлансун...» — «...берип мевә бәрсун» дегән ибарә бәлким, мухлислар Худаға чиқарған, уни хурсан қилидигән мевә болса, пүтүн дуняға берип хуш хәвәр арқилиқ башқиларни Худаниң йолиға кәлтүрүши өз ичигә алиду, дәп көрсәтә керәк. ■ 15:16 Мат. 28:19; Мар. 16:15; Юһ. 13:18; әф. 1:4; Кол. 1:6.

17 Силәргә шуни әмир қилимәнки, бир-бириңларни сөйүңлар.□

Дуниядикиләрниң Әйсага болған нәприти

18 Бу дунядикиләр силәрдин нәпрәтләнсә, силәрдин авал мәндин нәпрәтләнгәнлигини билиңлар. ■ 19 Силәрму бу дунядикиләрдin болған болсаңлар, бу дунядикиләр силәрни өзимизниңки дәп, сөйгән болатти. Бирақ силәр бу дунядин болмиғачқа, бәлки мән силәрни бу дунядин айрип таллиғанлиғим үчүн, әнди бу дунядикиләр силәрдин нәпрәтлиниду. □ ■ 20 Мән силәргә ейтқан сөзни есиңларда тутуңлар: «Кул ғоҗайинидин үстүн турмайду». Улар маңа зиянкәшлик қилған болса, силәргиму зиянкәшлик қилиду. Мениң сөзүмни тутқан болса, улар силәрниңкиниму тутиду.■

21 Бирақ мениң намым түпәйлидин улар силәргиму шу ишларниң һәммисини қилиду, чүнки улар мени Әвәткүчини тонумайду. ■ 22 Әгәр мән келип уларға сөз қилмиған болсам, уларда гуна йоқ дәп һесаплинатти. Лекин һазир гунайи үчүн уларниң һеч баниси йоқтур. ■ 23 Кимдәким мәндин нәпрәтләнсә Атамдинму нәпрәтләнгән болиду. 24 Мән уларниң арисидә башқа һеч ким қилип бақмиған әмәлләрни қилмиған болсам, уларда гуна йоқ дәп һесаплинатти. Лекин улар һазир әмәллимни көргән туруқлуқ, йәнилә һәм мәндин һәм Атамдин нәпрәтләнди. ■ 25 Лекин бу ишлар уларға тәвә болған Тәврат қанунидә: «Һеч қандақ сәвәпсизлә мәндин нәпрәтләнди» дәп пүтүлгән сөз әмәлгә ашурулуши үчүн шундақ йүз бәрди.□ ■

26 Лекин мән силәргә Атиниң йенидин әвәтидигән Ярдәмчи, йәни Атиниң йенидин чиққучи һәқиқәтнiң Роһи кәлгәндә, У маңа гувалиқ бериду. □ ■

27 Силәрму маңа гувалиқ берисиләр, чүнки силәр баштин тартип мән билән биллә болдуңлар.■

16

Келидигән зиянкәшликләр

1 Силәрниң путлишип кәтмәслигиңлар үчүн буларни силәргә ейттим. 2 Улар силәрни синагоғларниң җамаәтлиридин қоғлап чиқириветиду; һәмдә шундақ бир вақит-саат келидуки, силәрни өлтүргүчи өзини Худаға хизмәт қиливатимән, дәп һесаплайду.□ ■ 3 Улар буларни я Атини, я мени тонумиғанлиғи үчүн

□ **15:17** «Силәргә шуни әмир қилимәнки, бир-бириңларни сөйүңлар» — грек тилида «Силәргә шуларни әмир қилимәнки, бир-бириңларни сөйүңлар». ■ **15:18** 1Юһа. 3:13. □ **15:19** «Силәрму бу дунядикиләрдin болған болсаңлар, бу дунядикиләр силәрни өзимизниңки дәп, сөйгән болатти» — грек тилида «Силәрму бу дунядин болған болса, бу дунядикиләр силәрни өзиниңки дәп сөйгән болатти».

■ **15:19** Юһ. 17:14; Гал. 1:10. ■ **15:20** Мат. 10:24; 24:9; Луқа 6:40; Юһ. 13:16; 16:2. ■ **15:21** Мат. 10:22; Юһ. 16:3. ■ **15:22** Рим. 4:15; 5:20. ■ **15:24** Юһ. 10:37. □ **15:25** «Уларға тәвә болған Тәврат қануни» — һәҗвий, кинайилик сөз. 8:17 вә изаһатини көрүң. «Һеч қандақ сәвәпсизлә мәндин нәпрәтләнди» — «Зәб.» 34:7, 19 вә 68:5. ■ **15:25** Зәб. 34:19; 68:5. □ **15:26** «...Ярдәмчи, йәни

Атиниң йенидин чиққучи һәқиқәтнiң Роһи кәлгәндә, У маңа гувалиқ бериду» — мошу әйәттин Муқәддәс Роһниң шәхс экәнлиги көрүнүп туриду. Мәсһ Уни «Атиниң йенидин» әвәтиду; мошу йәрдә Муқәддәс Роһ йәнә «Атиниң йенидин чиқиду» дейлиду. Грек тилида «чиқиду» дегән пейл «Һазирки заман» шәкилдә болғачқа, Муқәддәс Роһниң һәрдайим шу һәрикәтнi қиливатқини көрситилиду. ■ **15:26** Луқа 24:49; Юһ. 14:26; 16:7; Рос. 5:32. ■ **15:27** Рос. 1:8, 21; 5:32. □ **16:2** «Улар силәрни синагоғларниң җамаәтлиридин қоғлап чиқириветиду» — жуқуриқи башқа изаһатларда ейтқинимиздәк, Йәһудий хәлқи бирисини «синагоғин чиқиривәтсә», кейин унин билән һеч қандақ барди-кәлди қилмай, бәлки униңға техиму зиянкәшлик қилишиму мүмкин. ■ **16:2** Юһ. 9:22, 34; 12:42.

қилиду. ■ ⁴ Лекин мән бу ишларни силәргә ейттимки, вақит-саити кәлгәндә, мән шундақ алдин-ала ейтқинимни есиңларға кәлтүрәләйсиләр. □ ■

Муқәддәс Роһниң йеткәкчи вә устаз болидиганлиғи

⁵ — Мән башта буларни силәргә ейтмидим, чүнки мән силәр билән биллә едим. Лекин әнди мени әвәткүчиниң йениға қайтип кетимән. Шундақ туруқлуқ, араңлардин һеч ким мәндин: «Нәгә кетисән?» дәп соримайватиду. ⁶ Әксичә, силәргә буларни ейтқиним үчүн, қалбиңлар қайғуға чөмүп кәтти. ⁷ Амма мән силәргә һәқиқәтни ейтип қояйки, мениң кетишим силәргә пайдилиқтур. Чүнки әгәр кәтмисәм, Ярдәмчи силәргә кәлмәйду. Амма кәтсәм, Уни силәргә әвәтимән. ■ ⁸ У кәлгәндә, бу дунядикиләргә гуна тоғрисида, һәққанийлиқ тоғрисида вә ахирәт сориги тоғрисида һәқиқәтни билгүзиду. ⁹ У уларни гуна тоғрисида билгүзиду, чүнки улар маңа етиқат қилмиди. □ ¹⁰ Уларни һәққанийлиқ тоғрисида билгүзиду, чүнки Атамниң йениға қайтип баримән вә силәр мени йәнә көрәлмәйсиләр. ¹¹ Уларни ахирәт сориги тоғрисида билгүзиду, чүнки бу дуняниң һөкүмдари үстигә һөкүм чиқирилди. □ ■

¹² Силәргә ейтидиган йәнә көп сөзлирим бар еди; лекин силәр уларни һазирчә көтирәлмәйсиләр. □ ¹³ Лекин У, йәни һәқиқәтниң Роһи кәлгәндә, У силәрни барлиқ һәқиқәткә башлап бариду. Чүнки У өзлүгидин сөзлимәйду, бәлки немини аңлиған болса, шуни сөzlәйду вә кәлгүсидә болидиган ишлардин силәргә хәвәр бериду. □ ■ ¹⁴ У мени улуклайду; чүнки У мәнә бар болғанни тапшурувелип, силәргә жакалайду. ¹⁵ Атида бар болғанниң һәммиси һәм мениңқидур; маңа шуниң үчүн мән: «У мәнә бар болғанни тапшурувелип, силәргә жакалайду» дәп ейттим. □ ■

Ғәм-қайғулириңлар мәңү хошаллиққа айлениду

¹⁶ Аз вақиттин кейин, мени көрмәйсиләр; вә йәнә бир аз вақит өткәндин кейин, мени қайта көрисиләр, чүнки мән Атамниң йениға кетимән. □ ■

¹⁷ Шуңа мухлисларниң бәзилери бир-биригә:

— Бизләргә: — «Аз вақиттин кейин, мени көрмәйсиләр; йәнә бир аз вақит өткәндин кейин, мени қайта көрисиләр» вә йәнә «Чүнки мән Атамниң йениға

■ **16:3** Юһ. 15:21; 1Кор. 2:8. □ **16:4** «... вақит-саити кәлгәндә» — демәк, Йәһудий хәлқидин вә кейин башқилар тәрипидин болған зиянкәшликләр кәлгәндә. ■ **16:4** Юһ. 13:19; 14:29. ■ **16:7**

Луқа 24:49; Юһ. 14:26; 15:26. □ **16:9** «У уларни гуна тоғрисида билгүзиду» — яки «У уларни өз гунаий тоғрилик билгүзиду» яки «У уларни гунаниң немә еканлигини билгүзиду». Дегәндәк үч тәржимиси болуши мүмкин, лекин умумий мәнәси асасән охшаш. □ **16:11** «бу дуняниң һөкүмдари» — Шәйтән, Иблис. «...Уларни ахирәт сориги тоғрисида билгүзиду, чүнки бу дуняниң һөкүмдари үстигә һөкүм

чиқирилди» — 9-11-айәттики «У (Муқәддәс Роһ)... гуна тоғрисида... һәққанийлиқ тоғрисида... вә ахирәт сориги тоғрисида... билгүзиду...» дегәнләрниң үстидә «қошумчә сөздә азрақ тохтилимиз. ■ **16:11**

Юһ. 12:31; 14:30; әф. 2:2; Кол. 2:15. □ **16:12** «Силәргә ейтидиган йәнә көп сөзлирим бар еди; лекин силәр уларни һазирчә көтирәлмәйсиләр» — мухлислар қандақ сөzlәрни көтирәлмәйду? Бу тоғрилик «қошумчә сөз»нимиздә азрақ тохтилимиз. □ **16:13** «Чүнки У өзлүгидин сөзлимәйду, бәлки

немини аңлиған болса, шуни сөzlәйду» — «У (Муқәддәс Роһ)... немини аңлиған болса» — демәк, Муқәддәс Роһниң Худа вә Униң Каламидин аңлиғини. « *Муқәддәс Роһ*,... немини аңлиған болса, шуни сөzlәйду вә кәлгүсидә болидиган ишлардин силәргә хәвәр бериду» — бу муһим вәдә тоғрилик «қошумчә сөз»нимиздә азрақ тохтилимиз. ■ **16:13** Юһ. 12:49; 14:26 □ **16:15** «*Муқәддәс Роһ* мәнә бар болғанни тапшурувелип, силәргә жакалайду» — Бу муһим вәдә тоғрилик «қошумчә сөз»нимиздә азрақ тохтилимиз.

■ **16:15** Юһ. 17:10. □ **16:16** «йәнә бир аз вақит өткәндин кейин, мени қайта көрисиләр, чүнки мән Атамниң йениға кетимән» — бәзи кона көчүрмиләрдә мошу йәрдә «чүнки мән Атамниң йениға кетимән» дегән сөз тепилмайдү. Лекин бизниңчә 17-айәт униң әслидә барлиғини испатлайду. ■ **16:16**

Юһ. 7:33.

кетимән» дегини немә дегиниду? ¹⁸ «Аз вақиттин кейин» дегән сөзиниң мәнаси немә? Униң немиләрни дәватқанлирини билмидуқ, — дейишиду.

¹⁹ Әйса уларниң өзидин немини соримақчи болғинини билип уларға мундақ деди:

— «Мениң «Аз вақиттин кейин, мени көрмәйсиләр; йәнә бир аз вақит өткәндин кейин, мени көрәйсиләр» дегинимниң мәнасини бир-бириңлардин сораватамсиләр? □ ²⁰ Бәрһәк, бәрһәк, мән силәргә шуни ейтип қояйки, силәр жиға-зерә көтирисиләр, лекин бу дуниядикиләр хошал болушуп кетиду; силәр қайғурисиләр, лекин қайғулириңлар шатлиққа айлинуду. ²¹ Аял киши туғутта азаплиниду, чүнки униң вақит-саити йетип кәлгән; лекин бовики туғулуп болғәндин кейин, бир пәрзәнтниң дуняға кәлгәнлигиниң шатлиғи билән тартқан азавини унутуп кетиду. ■ ²² Шуниңға охшаш, силәрму һазир азаплиниватисиләр, лекин мән силәр билән қайта көрүшимән, қәлбиңлар шатлиниду вә шатлиғиңларни һеч ким силәрдин тартивалмайду. ²³ Шу күндә силәр мәндин һеч һәрсә соримәйсиләр. Бәрһәк, бәрһәк, мән силәргә шуни ейтип қояйки, мениң намин билән Атидин немини тилисәңлар, у шуни силәргә бериду. ■ ²⁴ Һазирғичә мениң намин билән һеч немә тилимидиңлар. Әнди тиләңлар, еришисиләр, буниң билән шатлиғиңлар толуп ташиду!

Бу дуня үстидин ғәлибә қилиш

²⁵ Силәргә буларни тәмсилләр билән ейтип бәрдим. Бирақ шундақ бир вақит келидуки, у чағда силәргә йәнә тәмсилләр билән сөзлимаймән, Ата тоғрилиқ силәргә очуқ ейтмән. □ ²⁶ Шу күни тиләклириңларни мениң намин билән илтижа қилисиләр. Мән силәр үчүн Атидин тәләп қилимән, дәп ейтмаймән; ²⁷ чүнки Ата өзиму силәрни сөйиду; чүнки силәр мени сөйисиләр вә мениң Худаниң йенидин кәлгәнлигимгә ишәндиңлар.■

²⁸ Мән Атиниң йенидин чиқип бу дуняға кәлдим; әнди мән йәнә бу дунядин кетип Атиниң йенина бәримән.■

²⁹ Мухлисирни:

— Мана сән һазир очуқ ейтиватисән, тәмсил кәлтүрүп сөзлимидиң! □ ³⁰ Биз сениң һәммини билгиниңни, шундақла һеч кимниң сәндин соал соришиниң һажити йоқлуғини әнди билип йәттуқ. Шуниндин сениң Худаниң йенидин кәлгәнлиғиңгә ишәндуқ, — дейишти.□ ■

³¹ Әйса жававән уларға:

— Һазир ишәндиңларму? ³² Мана, шундақ вақит-саити келәй дәп қалди, шундақла келип қалдики, һәммиңлар мени ялғуз ташлап һәр бириңлар өз йоллириңларға тарқилип кетисиләр. Бирақ мән ялғуз әмәсмән, чүнки Ата

□ **16:19** «Мениң «Аз вақиттин кейин, мени көрмәйсиләр; йәнә бир аз вақит өткәндин кейин, мени көрәйсиләр» — Мәсиһниң мошу дегинидә көздә тутқини, бизниңчә, униң өлүми, дәпнә қилиниши вә өлүмдин тирилип мухлисирниға өзини аян қилишидин ибарәт. ■ **16:21** Йәш. 26:17. ■ **16:23** Йәр. 29:12; Мат. 7:7; 21:22; Мар. 11:24; Луқа 11:9; Юһ. 14:13; 15:7; Яқ. 1:5; 1Юһа. 3:22; 5:14. □ **16:25**

«Силәргә буларни тәмсилләр билән ейтип бәрдим. Бирақ шундақ бир вақит келидуки, у чағда силәргә йәнә тәмсилләр билән сөзлимаймән, ата тоғрилиқ силәргә очуқ ейтмән» — тәмсилләрдин болған бир нәччә мисаллар 10-баптин («қойларниң ишиги» вә «яши падичи» тоғрилиқ) 13-баптин (уларға «пут жуош» тоғрилиқ тәмсил вә өлгә) 15-баптин («һәқиқий үзүм тели» тоғрилиқ) вә 21-айәттин («туғутта болған аял» тоғрилиқ) тепилиду. ■ **16:27** Юһ. 17:8. ■ **16:28** Юһ. 13:3.

□ **16:29** «Мана сән һазир очуқ ейтиватисән, тәмсил кәлтүрүп сөзлимидиң!» — мухлисларниң һәқиқий чүшәнгән-чүшәнгини 31-айәттин көрүниду. □ **16:30** «Һеч кимниң сәндин соал соришиниң һажити йоқ» — мәнаси бәлки Мәсиһнин уларниң өзидин соримақчи болған соаллирини теһи соримай турупла, уларниң соримақчи болғинини аллиқачан билгәнлигини көздә тутиду. ■ **16:30** Юһ. 21:17.

мән билән биллидур. □ ■ 33 Силәрның мәнә хатиржәмликкә егә болушунлар үчүн буларни силәргә ейттим. Бу дуняда туруп азап-окубәт тартисиләр, амма гәйрәтлик болуңлар! Мән бу дуня үстидин гәлибә қилдим!■

17

Әйсаниң мухлислари үчүн дуа қилиши

1 Әйса бу сөзләрни қилғандин кейин, көзлирини әршкә тикип, мундақ дуа қилди: — И Ата, вақит-саат йетип кәлди; Сән Оғлуңни улуклатқузғайсән; буниң билән Оғлуңму Сени улуклатқузиду;■ 2 йәни, униң Сән унлағ тапшурған инсанларға мәңгүлүк һаят ата қилиши үчүн, униңға пүткүл эт егилириниң үстүн һоқуқ ата қилғиниңдәк, уни улуклатқузғайсән.□ ■ 3 Мәңгүлүк һаят шуки, бирдин-бир һәқиқий Худа — Сени вә Сән әвәткән Әйса Мәсиһни тонуштгин ибарәттүр.■

4 Мән Сениң әмәл қилишим үчүн тапшурған ишиңни орундишим билән Сени йәр йүзидә улуклатқуздум.■ 5 И Ата, Сениң аләм апиридә болуштгин бурун мән Өзүңниң йениңдә егә болған шан-шәрәп билән мени Өзүңниң йениңдә улуклатқузғайсән.□ ■

6 Сән бу дунядин маңа таллап бәргән адәмләргә Сениң намиңни аян қилдим. Улар Сениңки еди, Сән уларни маңа бәрдиң вә улар Сениң сөз-каламиниңни тутуп кәлди.□ 7 Улар һазир Сән маңа бәргән һәммә нәрсиләрниң Сениңдин кәлгәнлигини билди. 8 Чүнки Сән маңа тапшурған сөзләрни уларға йәткүздүм; уларму буларни қобул қилди, шуниң билән Сәндин чиққинини һәқиқәтән билип йәтти һәмдә Сениң мени әвәткәнлигиниңму ишәнди.■ 9 Буларға дуа қилимән; бу дунядики адәмләргә әмәс, бәлки Сән маңа бәргән адәмләргә дуа қилимән; чүнки улар Сениңкидур. 10 Мениң барлиғим Сениңкидур вә Сениң барлиғиң болса мениңкидур вә мән уларда шәрәп таптим.□ ■

11 Мән әнди бу дуняда туривәрмәймән; лекин улар бу дуняда қалди вә мән Сениң йениңгә кетиватимән. И муқәддәс Ата, Сән маңа бәргән намиң әрқилиқ уларни сақлиғинки, биз иккимиз бир болғинимиздәк, уларму бир болғай. □

12 Мән улар билән биллә болған вақтимда, Сән маңа бәргән намиң билән уларни сақлидим һәм қоғдидим; вә муқәддәс язмилардики бешәрәтницә әмәлгә

□ **16:32** «Һәмминлар мени ялғуз ташлап һәр биринлар өз йоллиринларға тарқилип кетисиләр» — «өз йоллиринларға» яки «өзүңларниңкигә» (демәк, өз өйүңларға). «Матта» 26:56, «Мар.» 14:50ни көрүң.

■ **16:32** Зәк. 13:7; Мат. 26:31; Мар. 14:27; Юһ. 8:29; 14:10. ■ **16:33** Йәш. 9:5; Юһ. 14:27; Рим. 5:1; әф. 2:13; Кол. 1:20. ■ **17:1** Юһ. 12:23; 13:32. □ **17:2** «Сән униңға тапшурған инсанлар...» — грек тилида «униңға бәргән барлиқ инсанлар...» — демәк, Мәсиһкә етиқат қилғучилар. ■ **17:2** Зәб. 8:7; Мат. 11:27; 18:18; Лука 10:22; Юһ. 3:35; 5:27; 1Кор. 15:25; Фил. 2:10; Ибр. 2:8. ■ **17:3** Йәш. 53:11; Йәр. 9:22 ■ **17:4** Юһ. 4:34; 13:32; 14:13; 19:30. □ **17:5** «И Ата, Сениң аләм апиридә болуштгин бурун мән Өзүңниң йениңдә егә болған шан-шәрәп билән мени Өзүңниң йениңдә улуклатқузғайсән» — яки болмиса «И Ата, мән Сән билән биргә егә болған шан-шәрәп билән мени Өзүң билән тәң улукландурғайсән».

■ **17:5** Юһ. 1:1, 2; 10:30; 14:9. □ **17:6** «Сән бу дунядин маңа таллап бәргән адәмләргә Сениң намиңни аян қилдим» — Мәсиһниң «Сениң намиңни аян қилдим» ейтқини немини көрситиду? Тәврат-Зәбурда Худаниң нурғун намлири (Пәрвәрдигар (Яһвәһ), Худа (Элоһим), Рәб (Адонай) қатарлиқлар) аян қилинғандин кейин Мәсиһ қайси намини уларға аян қилған? У «Ата» әмәсму? ■ **17:8** Юһ. 16:27. □ **17:10** «мән уларда шәрәп таптим» — «уларда...» мошу йәрдә көздә тутулғини бәлким «Сән маңа бәргән адәмләрдә...» болса керәк. ■ **17:10** Юһ. 16:15. □ **17:11** «Сән маңа бәргән намиң әрқилиқ уларни сақлиғинки...» — башқа бир хил тәржумиси: «Сән намиң билән маңа тапшуруп бәргәнләрниң Саңа болған садиқлигини сақлиғинки...». Мошу йәрдә «Сән маңа тапшуруп бәргән намиң» болса йәнила Худаатиниң Өз Мәсиһигә инсанларға үғитиш үчүн тапшурған «Ата» (ибраний тилида «Абба») дегән қиммәтлик наמידур.

ашурулуши йолида, уларниң ичидин ҳалакәткә хас болған кишидин башқа бириму йоқалмиди. □ ■ 13 Мана әнди сениң йениңға баримән. Мениң шатлиғим уларда толуп ташсун дәп, бу сөзләрни дуниядики вақтимда сөзлидим. 14 Мән уларға сөз-каламиңни тапшурдум. Мән бу дуниядин болмиғинимдәк, уларму бу дуниядин болмиғини үчүн, бу дунияниң адәмлири улардин нәпрәтлиниду. □ ■ 15 Уларни бу дуниядин айривәткәйсән дәп тилимәймән, бәлки уларни рәзил болғучидин сақлиғайсән, дәп тиләймән. □ 16 Мән бу дуниядин болмиғинимдәк, уларму бу дуниядин әмәстур. 17 Уларни һәқиқәт арқилиқ Өзүңгә муқәддәс қилип атиғузғайсән, чүнки сөз-каламиң һәқиқәттур. □ ■ 18 Сән мени дунияға әвәткәндәк, мәнму уларни дунияға әвәттим. ■ 19 Уларму һәқиқәттә муқәддәс қилинип Өзүңгә аталсун дәп, өзүмни Саңа хас атаймән. □ ■ 20 Мән ялғуз улар үчүнлә әмәс, йәнә уларниң сөзи арқилиқ маңа етиқат қилидиғанлар үчүнму дуа қилимән. 21 Уларниң һәммиси бир болғай; и Ата, Сән мәнәдә, мән Сәнәдә болғандәк, уларму Биздә бир болғай; шундақ болғанда, бу дуниядикилер мени Сениң әвәткәнлиғиңгә ишиниду. ■ 22 Сән маңа ата қилған шан-шәрәпни уларға ата қилдимки, биз иккимиз бир болғандәк, уларму бир болғай; 23 йәни мән уларда, сән мәнәдә болуп, улар бирликтә камил қилинғай. Шу арқилиқ бу дуниядикилер мени әвәткәнлиғиңни һәм мени сөйгиниңдәк уларниму сөйгәнлиғиңни билиду. 24 И Ата, Сән маңа бәргәнлириңниң һәммисиниң мән болған йәрдә мән билән биргә болушини, шундақла мениң шан-шәривимни, йәни Сән аләм апиридә болуштин бурун мени сөйгәнлиғиң үчүн, маңа бәргән шан-шәрәпни уларниң көрушини халаймән. ■ 25 И һәққаний Ата, бу дуниядикилер сени тонумиған, амма мән Сени тонуймән вә буларму мени Сениң әвәткәнлиғиңни билди. ■ 26 Вә мән Сениң намиңни уларға аян қилдим вә йәнә давамлиқ аян қилимән. Шуниң билән, Сениң маңа көрсәткән меһир-муһәббетиң уларда болиду вә мәнму уларда болай. □

18

Әйсаниң тутқун қилиниши

Мат. 26:47-56; Мар. 14:43-50; Лука 22:47-53

- 17:12 «Мән улар билән биллә болған вақтимда, Сән маңа бәргән намиң билән уларни сақлидим һәм қоғдидим;...» — башқа бир хил тәржимиси: «Сениң намиң билән уларни сақлидим; Сән маңа тапшурп бәргәнләрниң Саңа болған садиқлиғини қоғдидим;... ». Бу «нам» йәнила жуқуриқи изаһатта ейтқинимиздәк «Ата» болса керәктур. «һалакәткә хас болған киши» — грек тилида «һалакәтниң оғли» дегән сөз билән ипадилиниду, у йәһуда Ишқарийотни көрситиду, әлвәттә. Мәсиһгә сатқунлуқ қилған кишиниң һалакәткә йүзләниши тоғрилиқ бешәрәтләр бәлким «Зәб.» 40:10, 108:1-20 вә «Пәнд.» 24:22 (LXX)ни өз ичигә алса керәк. ■ 17:12 Йәш. 8:18; Юһ. 6:39; 10:28; 18:9; Ибр. 2:13. □ 17:14 «мән бу дуниядин болмиғинимдәк...» — яки «мән бу дунияға мәнсуп болмиғинимдәк...». ■ 17:14 Юһ. 15:19. □ 17:15 «рәзил болғучи» — Шәйтән, Иблис. □ 17:17 «Уларни һәқиқәт арқилиқ Өзүңгә муқәддәс қилип атиғузғайсән» — «Өзүңгә муқәддәс қилип атиғузғайсән» грек тилида «муқәддәсләштүргәйсән» дегән бирла сөз билән ипадилиниду. Инжілда һәм Тәврәтта «муқәддәс» дегән сөз «пак» һәм «Худаға алайитән аталған» дегән икки укумни билдүриду. ■ 17:17 Зәб. 118:142; Юһ. 8:4. ■ 17:18 Юһ. 20:21. □ 17:19 «Уларму һәқиқәттә муқәддәс қилинип өзүңгә аталсун дәп...» — «муқәддәс қилинип Өзүңгә аталсун» грек тилида «уларму һәқиқәттә муқәддәсләштүрүлсун» дегән бирла сөз билән ипадилиниду. Жуқириқи изаһатни көрүң. ■ 17:19 1Кор. 1:2,30; 1Тес. 4:7. ■ 17:21 Юһ. 10:38; 14:11; Гал. 3:28. ■ 17:24 Юһ. 12:26; 14:3. ■ 17:25 Юһ. 15:21; 16:3, 27; 17:8. □ 17:26 «мән Сениң намиңни уларға аян қилдим» — 6-әйәт вә униңдики изаһатни көрүң.

1 Эйса буларни ейтқандин кейин, мухлислири билән биллэ ташқирига чиқип Кидрон жылғисиниң у қетиға өтти. У йәрдә бир бағчә бар еди. Эйса билән мухлислири у бағчигә кирди. □ ■ 2 Униңға сатқунлуқ қилидиған Йәһудаму у йәрни биләтти, чүнки Эйса мухлислири билән пат-пат у йәрдә жиғилип олтиратти. 3 Шуниң билән Йәһуда бир топ Рим ләшкәрлири билән баш каһинлар һәм Пәрсийлар әвәткән қаравулларни башлап бу йәргә кәлди. Уларниң қоллирида панус, мәшгәл вә қураллар бар еди. ■ 4 Эйса бешиға чүшидиғанларниң һәммисини билип, уларниң алдиға чиқип:

— Кимни издәйсиләр? — дәп сориди.

5 Насарәтлик Әйсани, — дәп жавап беришти улар.

Әйса уларға:

— Мана мән болиман, — деди.

(Униңға сатқунлуқ қилған Йәһудаму уларниң арасида туратти). 6 Эйса: «Мана мән болиман» девиди, улар арқисиға йенип йәргә жиқилишти. □ 7 Шуниң билән Эйса улардин йәнә бир қетим:

— Кимни издәйсиләр? — дәп сориди.

— Насарәтлик Әйсани, — дейишти улар.

8 Эйса: — Силәргә ейттимғу, мән шу болиман. Эгәр издигиниңлар мән болсам, буларни кәткили қоюңлар, — деди.

9 Буниң билән өзиниң: «Ата, Сән маңа бәргәнләрдин һеч қайсисини жүтүрмидим» дегән сөзи әмәлгә ашурулди. □ ■

10 Симон Петрусниң йенида бир қилич болғач, у шуан уни сүғуруп, баш каһинниң чакириға бирни уруп, оң қилиқини шилип чүшүрүвәтти. Чакарниң исми Малкус еди. ■ 11 Эйса Петрусқа:

— Қилични ғилапқа сал! Ата маңа тапшурған қәдәһни ичмәмдим? — деди. □ ■

Әйсаниң Аннасниң алдиға елип берилип, сорақ қилиниши
Мат. 26:57-58; Мар. 14:53-54; Луқа 22:54

12 Шуниң билән, ләшкәрләр топи билән миң беши һәм Йәһудийларниң қаравуллири Әйсани тутуп бағлашти. 13 Андин уни алди билән Аннасниң алдиға елип беришти. Аннас болса шу жили баш каһин болуп турған Қаяфаниң қейинатиси еди. ■ 14 Бурун Йәһудий кеңәшмисидикиләргә: «Пүтүн хәлиқниң һалак болушниң орниға, бирла адәмниң улар үчүн һалак болуши яхши» дәп мәслиһәт бәргән киши дәл шу Қаяфа еди. □ ■

□ **18:1** «Эйса буларни ейтқандин кейин, мухлислири билән биллэ ташқирига чиқип...» — мошу йәрдики «ташқирига чиқип...» зияпәт болған өйдин яки Йерусалим шәһириниң өзидин чиқисини билдүриду. Кидрон вадиси болса шәһәрниң сиртида (шәриқ тәрәптә) еди. ■ **18:1** 2Сам. 15:23; Мат. 26:36; Мар. 14:32; Луқа 22:39. ■ **18:3** Мат. 26:47; Мар. 14:43; Луқа 22:47. □ **18:6** «Әйса: «Мана мән болиман» девиди, улар арқисиға йенип йәргә жиқилишти» — «Юанна»дики башқа бәзи йәрләрдик «Мән болиман» дегән сөз Худаниң «Мән әзәлдин Бар Болғучидурмән» дегән намини билдүриду. Бизниңчә мошу йәрдә «Мана мән болиман» дегәнму шу мәнини билдүриду; чүнки аңлиғучилар уни аңлапла «арқилириға йенип йәргә жиқилишти». □ **18:9** «Буниң билән өзиниң ... сөзи әмәлгә ашурулди» — яки «Буниң билән өзиниң ... сөзи әмәлийәттә испатланди». Бу сөзләр асасән һәм 6:39 һәм 17:12дә тепилиду. ■ **18:9** Юһ. 6:39; 10:28; 17:12. ■ **18:10** Мат. 26:51; Мар. 14:47; Луқа 22:50. □ **18:11** «Ата маңа тапшурған қәдәһни ичмәмдим?» — бу «қәдәһ» өзи тартиш керәк болған азап-оқубәтләрни көрситиду. «Мат.» 26:39, «Мар.» 14:36 вә Луқа 22:42ни көрүң. ■ **18:11** Мат. 20:22; 26:39. ■ **18:13** Мат. 26:57; Мар. 14:53; Луқа 3:2; 22:54. □ **18:14** ««Пүтүн хәлиқниң һалак болушниң орниға, бирла адәмниң улар үчүн һалак болуши яхши» дәп мәслиһәт бәргән киши дәл шу Қаяфа еди» — 11:49-50ни көрүң. ■ **18:14** Юһ. 11:50.

*Петрусниң Әйсадин тениши**Мат. 26:69-70; Мар. 14:66-68; Луқа 22:55-57*

15 Әнди Симон Петрус билән йәнә бир мухлис Әйсаниң кәйнидин әгишип барған еди. У мухлис баш каһинға тонуш болғачқа, баш каһинниң сарийиға Әйса билән тәң кирди. □ ■ 16 Лекин Петрус болса дәрвазиниң сиртида қалди. Шуңа баш каһинға тонуш болған хелиқи мухлис ташқирига чиқип, дәрвазивән қиз билән сөзлишип, Петрусни ичкиригә башлап кирди. 17 Дәрвазивән болған шу дедәк Петрустин:

— Сәнму бу адәмниң мухлислиридин әмәсму? — дәп сориди.

Яқ, әмәс, — деди Петрус. □

18 Әнди һава соғ болғанлиғи үчүн, чакарлар вә қаравулар шахардин гүлхан яққан болуп, униң чөрисидә иссинип турушатти. Петрусму уларниң йенида туруп иссинди. ■

*Баш каһин Аннаһниң Әйсани сорақ қилиши**Мат. 26:59-66; Мар. 14:55-64; Луқа 22:66-71*

19 Баш каһин болса Әйсадин мухлислири тоғрилиқ вә тәлими тоғрилиқ соал сораһқа башлиди. 20 Әйса униңға жававән мундақ бәрди:

— Мән хәлиқ-аләм алдида ашкарә сөз қилғанмән, барлиқ Йәһудийлар жиғилидиған синагоғларда вә ибадәтханида дайим тәлим берип кәлдим, мән йошурун һеч немә демидим. ■ 21 Буларни немишкә мәндин сораһсән? Ейтқан сөзлиримни аңлиғанлардин соригин; мана, улар немә дегәнлиғимни билиду.

22 Әйса бу сөзләрни қилғанда, йенида турған қаравулардин бири уни бир қачат уруп:

— Баш каһинға мошундақ жавап қайтуруамсән? — деди. ■

23 — Әгәр яман сөз қилған болсам, униң яман экәнлиғини көпчиликниң алдида көрсәткән. Амма ейтқанлирим дурус болса, мени немә үчүн урисән? — деди Әйса униңға.

24 Буниң билән Аннаһ уни бағлақлиқ пети баш каһин Қаяфаға йоллиди. □ ■

*Петрусниң Әйсадин йәнә икки қетим тениши**Мат. 26:71-75; Мар. 14:69-72; Луқа 22:58-62*

25 Симон Петрус отниң алдида иссинип туруватқан еди. Йенидикиләр:

— Сәнму униң мухлислиридин әмәсмидиң? — дейишти.

— Яқ, әмәсмән, — дәп танди Петрус. □ ■

26 У йәрдә баш каһинниң чакарлиридин, Петрус қулиқини кесип ташлиған кишигә туққан бириси бар еди. У Петрусқа:

— Бағчидә сени униң билән биллә көргән едимму?! — деди.

27 Петрус йәнә танди. Дәл шу чағда ғораз чиллиди. ■

□ **18:15** «йәнә бир мухлис...» — «йәнә бир мухлис» грек тилида «хелиқи мухлис». Юанна баянида пат-пат өзини намсиз көрситип «хелиқи мухлис» дәйду (18:16, 20:2, 3, 4 вә 8ни көрүң). «У мухлис баш каһинға тонуш болғачқа...» — алимлар намсиз «у мухлис»ни Юанна дәп билиду. Чүнки ушбу баянда болғандәк у дайим дегидәк пәкәт «өз көзүм билән көргәнлирим»нила асас қилиду. 21:24ни көрүң.

■ **18:15** Мат. 26:58; Мар. 14:54; Луқа 22:54. □ **18:17** «Сәнму бу адәмниң мухлислиридин әмәсму?» — «сәнму» дегән сөз бәлким биринчи мухлис өзиниң Әйсаниң мухлиси экәнлиғини бу қизға етирап қилғанлиғини көрситиду. ■ **18:18** Мат. 26:69; Мар. 14:67; Луқа 22:55. ■ **18:20** Юһ. 7:26. ■ **18:22** Йәр. 20:2; Рос. 23:2. □ **18:24** «буниң билән Аннаһ уни бағлақлиқ пети баш каһин Қаяфаға йоллиди» — бу айткә қариганда икки баш каһин бар еди. 22-әйттә Аннаһму «баш каһин» дейилиду. Мүмкинчилиғи барки, улар нөвәт бойичә баш каһинлиқ вәзиписини етәватқан. 19:21ниму көрүң.

■ **18:24** Мат. 26:57; Мар. 14:53; Луқа 22:54. □ **18:25** «Йенидикиләр» — грек тилида «улар». ■ **18:25** Мат. 26:71; Мар. 14:69; Луқа 22:58. ■ **18:27** Юһ. 13:38.

Әйсаниң валий Пилатус алдида сорақ қилиниши
 Мат. 27:1-2, 11-31; Мар. 15:1-20; Луқа 23:1-25

28 Андин улар Әйсани Қаяфаниң йенидин римлик валийниң ордисига елип кәлди (шу чағда таң атқан еди). Уни елип кәлгән Йәһудийлар болса өзимизни напак қилип булғимайли дәп, ордиға кирмиди. Болмиса өтүп кетиш һейтиниң дәстихинидин физалиналмайтти. □ ■

29 Шуңа валий Пилатус сиртқа чиқип, уларниң алдиға берип уларға:

— Бу адәмниң үстидин немә әрз қилисиләр? — дәп сориди.

30 Улар:

— Бу адәм жинайәтчи болмиса, уни сизгә тапшурмиған болаттуқ, — дәп жавап беришти. □

31 — Уни өзүңлар елип кетип, өз қанунуңлар бойичә һөкүм чиқириңлар! — деди Пилатус уларға.

Йәһудийлар:

— Бизниң һеч кимни өлүмгә мәһкүм қилиш һоқуқимиз йоқ турса, — дейишти.

32 Бу ишлар Әйсаниң өзи қандақ өлүм билән өлүдигини тоғрисидики алдин-ала ейтқан бешарәтлик сөзиниң әмәлгә ашурулуши үчүн йүз бәрди. □ ■

33 Андин Пилатус йәнә ордисига кирип, Әйсани чақиртип, униңдин:

— Сән Йәһудийларниң падишасиму? — дәп сориди. ■

34 Әйса униңға:

— Бу соални өзүң сораватамәсән, яки башқилар мән тоғрилиқ саңа шундақ ейтқанму? — деди.

35 — Мән бир Йәһудийму?! Сени маңа тапшурғанлар өз хәлқиң вә баш қаһинларғу! Немә жинайәт өткүзгән едиң? — деди Пилатус. □

36 Әйса жававән: — Мениң падишалиғим бу дуняға тәвә әмәстур. Әгәр бу дуняға тәвә болған болса, хизмәтчилирим мениң Йәһудийларға тапшурулмаслиғим үчүн жәң қиливатқан болатти. һалбуки, мениң падишалиғим бу йәргә тәвә әмәстур, — деди. □ ■

37 Шуңа Пилатус униңға:

— Ундақта, сән падишаму?

Әйса жававән: — Шундақ, ейтқиниңдәк, падишамән. Мән шуниңға туғулғанмән, вә шуниңға дуняға кәлдим: — һәқиқәткә гувалиқ беришим үчүндиң ибарәттур.

□ **18:28** «...Болмиса өтүп кетиш һейтиниң дәстихинидин физалиналмайтти» — мошу айттики «өтүп кетиш һейти» болса «петир нан һейти»ниң биринчи күни (йәни бир хил «шабат күни» дәп һесалинарти)ни көрситиду. 19:14дики изаһатни көрүң, «Өзимизни напак қилип булғимайли». Уларниң көзқариши: «Йәһудий әмәсләрниң өйигә кирсәк болмайду; чүнки улар бәлким «напак бир нәрсә» (масилән бир жәсәт яки өлүк нәрсә)гә тәккән болуши мүмкин; биз уларға тәгсәк улардики «напаклик» бизгиму жүқтурулуши мүмкин» дегәндәк еди. Демисәкму, улар көңүл бөлгән бу «таһарәтләр» Тавраттики мүкәддәс қанундики «напаклик» тоғрилиқ бәлгүлимиләрдин көп ешип кәткән еди. Қизиқ йери шуки, улар «булғиниш»тин қорқуп өз «паклигини» булғимаслиққа қизгинлик билән тиришқини билән, йәнә Худа әвәткән Қутқузғучи-Мәсиһни өлтүрүш алдида туратти. ■ **18:28** Мат. 27:1; Мар. 15:1; Луқа 22:66; 23:1.

□ **18:30** «бу адәм жинайәтчи болмиса...» — яки «бу адәм рәзил қилғучи болмиса...». □ **18:32**

«Бу ишлар Әйсаниң өзи қандақ өлүм билән өлүдигини тоғрисидики алдин-ала ейтқан бешарәтлик сөзиниң әмәлгә ашурулуши үчүн йүз бәрди» — оқурмәнләрниң есидә барки, Мәсиһ бир нәччә қетим Йәһудий хәлқинин өзини өлтүрүш үчүн етиқатсиз Йәһудий әмәсләрниң қолиға тапшуриданлигини вә шуниңдәк өзиниң римликлар ижад қилған кресттә өлидигәнлигини ейтқан еди (масилән, «Мат.» 20:19, 26:2, «Луқа» 18:32-33, «Юһ.» 3:14, 12:32-33). ■ **18:32** Мат. 20:19; Юһ. 12:32. ■ **18:33** Мат. 27:11; Мар. 15:2; Луқа 23:3. □ **18:35** «мән бир Йәһудийму?» — Пилатусниң бу сөзи: «Мән Йәһудий әмәс, хәлқин сән тоғрилиқ бир немә демигән болса, мәнму һеч немә демәймәңгу!» дегән пуриғи бар соалдур.

□ **18:36** «Мениң падишалиғим бу дуняға тәвә әмәстур» — яки «мениң падишалиғим бу дунядин әмәстур». ■ **18:36** Юһ. 6:15; 1Тим. 6:13.

Һәқиқәткә тәвә болған һәр бир киши болса мениң авазимға қулақ салиду, — деди.□

³⁸ Пилатус униңдин:

— «Һәқиқәт» дегән немә? — дәп сориди.

Пилатус мошуларни дәп, йәнә ташқириға, Йәһудийларниң алдиға чиқип уларға:

— Мән униңдин һеч қандақ жинайәт тапалмидим. ■ ³⁹ Лекин һәр жили өтүп

кетиш һейтида силәр үчүн *мәһбуслардин* бирни қоюп бериш қайдәм бар. Шуңа

бу «Йәһудийларниң падишаси»ни силәргә қоюп беришимни халамсиләр? —

деди.□ ■

⁴⁰ Уларниң һәммиси жавап берип:

— Бу адәмни эмәс, Бараббасни қоюп бериң! — дәп қийқас-сүрән селишти

(Бараббас болса бир қарақчи еди).■

19

Әйсаниң өлүмгә һөкүм қилиниши

¹ Шуниң билән, Пилатус Әйсани елип берип қамчилатти.□ ■ ² Ләшкәрләр тикәнлик шахларни өрүп, бир таж ясап, униң бешиға кийдүрүшти вә униңға *шаһанә* сөсүн рәңлик бир тон кийдүрүп, ³ униң алдиға келип:

— Яшиғайла, и Йәһудийларниң «падишаси»! — дәп мәсқирә қилишип, униң йүзигә қайта-қайта качат салди.

⁴ Пилатус болса йәнә ордисидин чиқип, халайиққа:

— Мана! Униңдин һеч қандақ жинайәт тапалмиғанлиғимни билишиңлар үчүн, уни силәрниң алдиңларға елип чиқтим, — деди.

⁵ Буниң билән Әйса бешиға тикәнлик таж вә учисиға сөсүн тон кийгүзүлгән һалда ташқириға елип чиқилди. Пилатус уларға:

— Қараңлар, у адәмгә! — деди.□

⁶ Баш каһинлар вә қаравуллер уни көрүп:

— Уни крестләң, крестләң! — дәп вақирашти.

Пилатус уларға: — Уни елип берип өзүңлар крестләңлар! Чүнки мән униңдин һеч қандақ жинайәт тапалмидим! — деди.

⁷ Йәһудийлар униңға жававән:

— Биздә шундақ бир қанун бар. Шу қанунимизға асасән у өлүмгә мәһкүм қилиниши керәк, чүнки у өзини Худаниң Оғли дәп ативалди.■

⁸ Пилатус бу сөзни аңлап техиму қорқуп,□ ⁹ йәнә ордисиға кирип, Әйсадин:

— Сән зади қәйәрдин кәлгән? — дәп сориди.

□ **18:37** «Шундақ, ейтқиниңдәк» — Әйсаниң бу жавапниң грек тилида «Шундақ, лекин әһвал дәл сениң ойлиғиниңдәк эмәс» дегән пуриғи чиқиду. ■ **18:38** Мат. 27:24; Луқа 23:4. □ **18:39** «...мәһбуслардин бирни қоюп бериш қайдәм бар» — яки: «...мәһбуслардин бирни қоюп бериш бир адитим бар». ■ **18:39** Мат. 27:15; Мар. 15:6; Луқа 23:17. ■ **18:40** Мат. 27:16; Мар. 15:7; Луқа 23:19; Рос. 3:1. □ **19:1** «Шуниң билән, Пилатус Әйсани елип берип қамчилатти» — мошу хил «қамчилаш» адәттә крестлиништин авалқи жаза еди. Жаза әсвави төмүр яки сүйәк парчилири бағлақлик нәччә танилиқ қамча еди. Бу жазиңиң өзи шунчә егирки, жазаланғучи гаһи вақитларда теһи крестләнмәй турупла, униңдин өлүп кетәтти. ■ **19:1** Мат. 27:26; Мар. 15:15. □ **19:5** «Қараңлар, у адәмгә!» —

Пилатус мошу йәрдә билмигән һалда Зәкәрия пәйғәмбәрниң шу бешаритини ағзига алған еди: «Қараңлар, «Шах» дәп аталған адәм!» («Зәк.» 3:8, 6:12). ■ **19:7** Лав. 24:16; Юһ. 5:18; 10:3. □ **19:8** «Пилатус

бу сөзни аңлап техиму қорқуп,...» — Пилатус немишкә қорқти? Әгәр бириси өзини римлиқ император

Қәйсәргә баравар қилип «Мән Худаниң Оғли» деса, «Қәйсәрниң дүшмини» дәп һесаплиниши мүмкин; шуңа

гәрчә униң Әйсани қоювәтқүси болсиму, йәнила шундақ қилиштин қорқатти. У йәнә бир тәрәптин, йәни

аялиниң Әйса тоғрилиқ ағаландурушудин қорқисиму мүмкин еди («Мат.» 27:19).

Лекин Әйса униңға жавап бәрмиди.

¹⁰ Шуңа Пилатус униңға: — Сән маңа гәп қилмамсән? Сени қоюп беришкә хоқуқум барлиғини, шундақла крестләшкиму хоқуқум барлиғини билмәмсән? — деди.

¹¹ Әйса жававән: — Саңа әрштин берилмигән болса, мениң үстүмдин һеч қандақ хоқуқуң болмиған болатти. Шуниң үчүн мени саңа тапшуруп бәргән адәмниң гунайи техиму еғирдур, — деди.□

¹² Шу чағдин тартип, Пилатус уни қоюветишкә амал издәйтти. Лекин Йәһудийлар вақиршип:

— Бу адәмни қоювәтсиңиз, сиз Қәйсәрниң дисти болмиған болисиз! Өзини падиша дегән һәр бир киши Қәйсәргә қарши чиққан болиду! — дәп чуқан селишти.□ ■

¹³ Пилатус бу сөзләрни аңлап, Әйсани ташқирға чиқарди вә «таш тахтайлик һойла» дәп аталған, ибраний тилида «Габбата» дәп аталған йәрдә «сорақ тахти»гә олтарди ¹⁴ (у вақит өтүп кетиш һейтиниң тәйярлик күниниң алтинчи саити әтрапида еди). Пилатус Йәһудийларға:

Мана бу силәрниң падишасиңлардур! — деди.□

¹⁵ Лекин улар вақиршип: — Йоқитиң, йоқитиң, уни крестләң! — деди.

Пилатус уларға: — Мени падишасиңларни крестлиғиң, дәмсиләр? — деди.

Баш қаһинлар жававән:

— Қәйсәрдин башқа һеч қандақ падишасимиз йоқтур! — дәп *товлашти*.

Буниң билән Пилатус уни крестләшкә уларға тапшуруп бәрди.■

Әйсаниң крестлиниши

Мат. 27:32-44; Мар. 15:21-32; Луқа 23:26-39

¹⁶⁻¹⁷ Ләшкәрләр Әйсани елип маңди. У өз крестини йүдүп, «Баш сүйәк жайи» (ибраний тилида «Голгота») дегән йәргә барди.■ ¹⁸ Улар уни шу йәрдә йәнә икки киши билән тәң кресткә тартти; бу тәрипидә бириси, у тәрипидә бириси вә Әйса уларниң оттурисида кресткә тартилди.

¹⁹ Пилатус тахтиға елан йезип кресткә бекитип қойди. Униңға: — «Насарәтлик Әйса — Йәһудийларниң падишаси» дәп йезилған еди. ■ ²⁰ Әйса крестлинидиған йәр шәһәргә йеқин болғачқа, нурғун Йәһудийлар тахтидики сөзләрни оқуди. Тахтидики сөзләр ибранийчә, латинчә вә грекчә йезиқта йезилған еди. ²¹ Шуңа Йәһудийларниң баш қаһинлири Пилатусқа:

— «Йәһудийларниң падишаси» дәп язмаң, бәлки «У өзини мән Йәһудийларниң падишаси, дегән» дәп йезиң, — дейишти.

²² Бирақ Пилатус жававән:

□ **19:11** «Саңа әрштин берилмигән болса, мениң үстүмдин һеч қандақ хоқуқуң болмиған болатти» — «әрштин» дегән сөз грек тилида «жуқуридин». Мошу йәрдә шүбһисизки, әршиниң өзини көрситиду. «... мени саңа тапшуруп бәргән адәм» — мошу йәрдә Йәһуда эмәс, бәлки баш қаһин Қаяфа еди. Қаяфа Йәһудийларниң өзлириниң Қутқузғучи-Мәсиһини етиқатсиз римлиқларға тапшурғанда, әмәлийәттә у пүткүл Йәһудий хәлқиниң вәкили болған еди. □ **19:12** «Бу адәмни қоювәтсиңиз, сиз Қәйсәрниң дисти болмиған болисиз!» — «Қәйсәр» Рим императориниң унвани. «Қәйсәрниң дисти» — бу мәхсус бир унван еди. Пилатус бәлким миң тәсликтә шу алаһидә унванға еришкән болуши мөмкин. У йәнә шундақ жуқури унвандин мәһрум болуштин интайин қорқатти. ■ **19:12** Рос. 17:7. □ **19:14** «у вақит өтүп кетиш һейтиниң тәйярлик күниниң алтинчи саити әтрапида еди» — мошу айттики «өтүп кетиш һейти» болса «петир нан һейти»ниң биринчи күни (йәни бир хил «шабат күни» дәп һесаплинати)ни көрситиду. Бу күндики һейт «Чағиған» дәп атилатти («Қан.» 16:1-13, «2Тар.» 35:1, 2, 6 вә 18ни көрүң). «Алтинчи саат» башқа изаһатлиримизда ейтқинимиздәк, Рим вақтини көрситиду. Бу әтигән саат алтә еди. ■ **19:15** Яр. 49:10. ■ **19:16-17** Мат. 27:26; Мар. 15:22; Луқа 23:24,25; Мат. 27:31, 33; Мар. 15:22; Луқа 23:26, 33. ■ **19:19** Мат. 27:37; Мар. 15:26; Луқа 23:38.

— Язидиганни йезип болдум! — деди.

²³ Ләшкәрләр Әйсани крестлигәндин кейин, униң кийимлирини елип, төрткә бөлүп, һәр бир ләшкәр бир үлүштин елишти; улар һәм ичидики узун көйнәкниму елишти; лекин бу көйнәк тикилмигән, үстидин айиғиғичә бир пүтүн токулған еди. ■ ²⁴ Шуниң үчүн ләшкәрләр бир-биригә:

— Буни житмайли, бәлки чәк тартишайли, кимгә чиқса шу алсун, — дейишти.

Бу ишлар муқәддәс язмилардики муну сөzlәр әмәлгә ашурулуш үчүн йүз бәрди:

«Улар мениң кийимлиримни өз арасида үләшти, Мениң көйнигимгә еришиш үчүн чәк ташлашти».

Дәрвәкә, ләшкәрләр шундақ қилишти. □ ■

²⁵ Әйсаниң крестиниң йенида аниси, анисиниң сиңлиси, Клопасниң аяли Мәрийәм вә Магдаллиқ Мәрийәмләр туратти. □ ■ ²⁶ Әйса аниси билән өзи сөйидиган мухлисиниң биргә турғанлиғини көрүп, анисиға:

— И ханым, мана сениң оғлуң! — деди. □

²⁷ Андин у бу мухлисқа:

— Мана сениң анаң! — деди.

Шундин етиварән, у мухлис уни өзиниң өйидә турғузди.

Әйсаниң өлүми

Мат. 27:45-56; Мар. 15:33-41; Лука 23:44-49

²⁸ Андин Әйса һәммә ишларниң тамам болғинини билип (муқәддәс язмилардики бешарәт әмәлгә ашурулуш үчүн):

— Уссап кәттим! — деди. □ ■

²⁹ У йәрдә сиркә шарап билән толдурулған бир коза бар еди. Улар бир парчә булутни сиркә шарапқа чилап, бир лепәкгүл ғолиға бағлап, Әйсаниң ағзиға тәңлиди. ³⁰ Әйса сиркә шарапни ичкәндин кейин:

— Тамам болди! — деди-дә, бешини төвән қилип, роһини тапшуруп бәрди. □

Әйсаниң биқиниға нәйзә санқилиши

³¹ У күни өтүп кетиш һейтиниң тәйярлиқ күни болғачқа, крестләнгәнләрниң жәсәтлирини шабат күнидә кресттә қалдурумаслиқ үчүн (шабат күни «улуқ күн» һесапланғачқа) Йәһудийлар Пилатустин крестләнгәнләрниң путлирини

■ **19:23** Мат. 27:35; Мар. 15:24; Лука 23:34. □ **19:24** «Мениң көйнигим» — башқа бир хил тәржимиси: «мениң чапиним». Зәбурда («Зәб.» 21:19) ивраний тили бойичә «чапан» яки «көйнәк»ни көрситиду. «Улар мениң кийимлиримни өз арасида үләшти, мениң көйнигимгә еришиш үчүн чәк ташлашти» — «Зәб.» 22:19. ■ **19:24** Зәб. 21:19 □ **19:25** «Әйсаниң крестиниң йенида аниси, анисиниң сиңлиси, Клопасниң аяли Мәрийәм вә Магдаллиқ Мәрийәмләр туратти» — бу айәтни «Мат.» 27:56 билән бирләштүрүп қариганда, «Әйсаниң анисиниң сиңлиси», йәни Мәрийәмниң сиңлиси болса Зәбәдийниң аяли, шундақла расулардин Юанна билән Якупниң аниси болуш мүмкинчилиги бардур. «Мар.» 15:40дә у «Саломии» дәп атилиду. ■ **19:25** Мат. 27:55; Мар. 15:40; Лука 23:49. □ **19:26** «Әйса аниси билән өзи сөйидиган мухлисиниң биргә турғанлиғини көрүп...» — «өзи сөйидиган мухлиси» бәлким бу баянниң муәллипи Юанна болуши мүмкин. «Қириш сөз»имизни көрүң. □ **19:28** «Әйса һәммә ишларниң тамам болғинини билип (муқәддәс язмилардики бешарәт әмәлгә ашурулуш үчүн): — Уссап кәттим! — деди» — «Зәб.» 21:16, 32- яки 68:22ни көрүң. ■ **19:28** Зәб. 21:16; 69:22 □ **19:30** «Әйса... бешини төвән қилип, роһини тапшуруп бәрди» — Әйса «бешини төвән чүшүрди» андин, «роһини тапшуруп бәрди». Адәттики адәм болса, авал «роһини бериду» андин «бешини төвән чүшүриду». Демәк, Әйса өзи өлүшиниң дәқиқисини талливалди, өзлүгидин өлди (10:17-18ни көрүң).

чекип андин жасатлирини кресттин тезрэк чүшүрүветишни таләп қилди. □
 32 Шуниң билән ләшкәрләр берип Әйса билән биллә крестләнгән биринчи андин иккинчи адәмниң путлирини чақти. 33 Лекин Әйсаға кәлгәндә, униң алиқачан өлгәнлигини көрди, шуниң билән униң путини чақмиди. 34 Амма ләшкәрләрдин бири униң биқиниға нәйзини санживиди, шуан қан вә су еқип чиқти. □
 35 Буни көргүчи, силәрниң ишинишиңлар үчүн гувалик бериду; көргүчиниң гувалиғи һәқтүр, у өзиниң ейтқанлирини һәқ дәп билиду. 36-37 Бу ишларниң һәммиси муқәддәс язмиларда: «Униң бир тал сүйигиму сундурулмайду» вә йәнә бир бешарәттә: «Улар өзлири санжиган адәмгә қарайду» дәп алдин-ала ейтилғанларни әмәлгә ашуруш үчүн йүз бәрди. □ ■

Әйсаниң дәпнә қилиниши

Мат. 27:57-61; Мар. 15:42-47; Луқа 23:50-56

38 Бу ишлардин кейин, Ариматгиялиқ Йүсүп Пилатустин Әйсаниң жәситини елип кетишни таләп қилди (Йүсүп Әйсаниң мухлислиридин еди, лекин Йәһудийлардин қорққини үчүн буни мәхпий тутатти); Пилатус рухсәт бәрди, шуниң билән Йүсүп берип Әйсаниң жәситини елип кәтти. ■ 39 Бурун бир кечиси Әйсаниң йениға кәлгән һелиқи Никодимму мурмәкки билән сәбрә арилаштурулған хушбуй дора-дәрмандин йүз жиңчә елип, униң билән билә кәлди. □ ■ 40 Иккилән Әйсаниң жәситини Йәһудийларниң дәпнә қилиш адити бойичә дора-дәрманларни чечип, кәнап рәхтләр билән орап кепәнлиди. 41 Әйса крестләнгән йәрдә бир бағ болуп, бағниң ичидә теһи һеч ким йәрләнмигән йеңи бир бош йәрлик бар еди. □ 42 Бу Йәһудийларниң һейтиниң тәйярлиқ күни болғачқә һәм бу йәрлик йеқин жайда болғанлиғи үчүн, улар Әйсани шу йәрликкә қойди. □

□ 19:31 «У күни өтүп кетиш һейтиниң тәйярлиқ күни болғачқә,...» — мошу айттиқи «өтүп кетиш һейти» болса «петир нан һейти»ниң биринчи күни (йәни бир хил «шабат күни» дәп һесаплинатти). 14-айәт вә изаһатини көрүң. Жуқрида ейтқинимиздәк, «петир нан һейти»ниң биринчи күни «шабат күни» дәп һесаплинатти. Шуниңдәк бу күни адәттики бир шабат күни (һәптиниң йәттинчи күни, йәни шәнбә күни) болған булошиму мүмкин. Икки тәрәптин «шабат» күни болғачқә, бәлким «улуқ күн» дейлиши мүмкин еди. «крестләнгәнләрниң жасәтлирини шабат күнидә кресттә қалдурумаслиқ үчүн (шабат күни «улуқ күн» һесапланғачқә) Йәһудийлар Пилатустин крестләнгәнләрниң путлирини чекип андин жасәтлирини кресттин тезрәк чүшүрүветишни таләп қилди» — «Қан.» 21:22-23 вә Йәшуа 8:29дә Йәһудий халқи үчүн бекитилгән қанун бойичә, өлүм жазаси берилгән бирисиниң жәсити түврүк яқи дәрәктә кәчкичә есиқлиқ турмаслиғи керәк еди; болмиса «зиминиңлар напак болиду» дәп бекитилигән. Кресткә тартилғанлар бази вақитларда икки-үч күн есилгәндин кейинлә өләтти. Әгәр путилири сунулған болса, көксини толуқ көтирәлмәслиғи түпәйлидин нәпәс алалмай тезла өләтти. □

19:34 «Амма ләшкәрләрдин бири униң биқиниға нәйзини санживиди, шуан қан вә су еқип чиқти» — «1Юһ.» 5:6-8ни көрүң. «Қан вә су»ниң таң чиқши адәмниң һәқиқий өлгәнлигини көрситиду. □ 19:36-37 «Униң бир тал сүйигиму сундурулмайду» — «Мис.» 12:10, (LXX), 12:46; «Чөл.» 9:12, «Зәб.» 33:21. «Улар өзлири санжиган адәмгә қарайду» — «Зәк.» 12:10. ■ 19:36-37 Мис. 12:46; Чөл. 9:12; Зәб. 33:21; Зәк. 12:10.

■ 19:38 Мат. 27:57; Мар. 15:42; Луқа 23:50; Юһ. 12:42. □ 19:39 «Бурун бир кечиси Әйсаниң йениға кәлгән һелиқи Никодим» — «Юһ.» 3:1-15ни көрүң. «мурмәкки билән сәбрә арилаштурулған хушбуй дора-дәрмандин йүз жиңчә елип,...» — шу чағдиқи «жиң» бәлким 0.325 килограмм еди, шуңа дора-дәрманлар 32 килочә еди. ■ 19:39 Юһ. 3:1; 7:50. □ 19:41 «бағниң ичидә теһи һеч ким йәрләнмигән йеңи бир бош йәрлик бар еди» — Инжилдиқи башқә бағлардин ениққи, бу қабир (йәрлик) таш өңүр еди. «Һеч ким шу йәргә қоюлмиған» болғачқә, шу йәр Тәврат қануни бойичә пүтүнләй «пакиз бир жай» (һеч өлүк тегип бақмиған) дәп һесаплинатти. □

19:42 «Йәһудийларниң һейтиниң тәйярлиқ күни болғачқә,...» — «һейт» болса «петир нан һейти». Униң биринчи күни билән шабат күни охшашла шу күни кәч саат б-дә башлинатти, шуңа тезрәк дәпнә қилиниш керәк еди.

20

*Әйсаниң тирилиши**Мат. 28:1-10; Мар. 16:1-8; Луқа 24:1-12*

- 1 Һәптиниң биринчи күни таң сәһәр, Магдаллиқ Мәрийәм қәбиргә барди вә қәбирниң ағзидики ташниң еливетилгәнлигини көрди. □ ■² Шуңа у жүгүргиничә келип Симон Петрус вә Әйса сөйгән һелиқи мухлисниң йениға келип, уларға: — Улар Рәбни қәбирдин йөткиветипту, уни қәйэргә қойғинини билмидуқ! — деди. □ ■
- 3 Петрус билән һелиқи мухлис ташқирға чиқип, қәбиргә қарап йол алди. ■
- 4 Иккилән тәң жүгүрүп маңди, лекин һелиқи мухлис Петрустин тез жүгүрүп, қәбиргә биринчи болуп йетип барди. 5 У еңишип ичигә қарап, канап кепәнләрниң у йәрдә йейиқлиқ турғанлигини көрди, лекин ичкиригә кирмиди. ■ 6 Униңға әгишип кәлгән Симон Петрус йетип келип, қәбиргә кирди вә у йәрдә йейиқлиқ турған канап кепәнләрни, 7 шундақла Әйсаниң бешиға оралған әглиқниму көрди. Яғлиқ кепәнләр билән бир йәрдә әмәс, бәлки айрим йәрдә йөгәклик туратти. ■
- 8 Андин қәбиргә авал кәлгән һелиқи мухлису қәбиргә кирип, әһвални көрүп ишәнди. □ 9 (чүнки улар униң өлүмдин қайта тирилишиниң муқәррәрлиги һәққидә муқәддәс язмилардики бешарәтни техичә чүшәнмәйти). □ ■¹⁰ Шуниң билән иккилән өз туралғулириға қайтишти. □

*Әйсаниң Магдаллиқ Мәрийәмгә көрүнүши**Мар. 16:9-11*

- 11 Амма Мәрийәм болса қәбирниң сиртида туруп жиғлавататти. У жиғлап туруп қәбирниң ичигә еңишип қаривиди, ■¹² мана ақ кийим кийгән икки пәриштә туратти; уларниң бири Әйсаниң жәсити қоюлған йәрниң баш тәрипидә, йәнә бири аяқ тәрипидә олтиратти.
- 13 Улар Мәрийәмдин:
— Ханым, немишкә жиғлайсән? — дәп сориди.
— Рәббимни елип кетипту, уни нәгә қойғанлигини биләлмәйватимән, — деди у уларға.
- 14 У шу сөzlәрни қилипла, кәйнигә бурулувиди, Әйсаниң шу йәрдә турғанлигини көрди. Лекин у униң Әйса екәнлигини билмиди. ■
- 15 Әйса униңдин — Ханым, немишкә жиғлайсән, кимни издәйсән? — дәп сориди. Мәрийәм уни бағвән шу, дәп оилап:

□ **20:1** «Һәптиниң биринчи күни» — йәни йәкшәнбә күни. «Магдаллиқ Мәрийәм... қәбирниң ағзидики ташниң еливетилгәнлигини көрди» — қәбир өңкүр еди («Мат.» 27:60, «Луқа» 23:53). ■ **20:1** Мат. 28:1; Мар. 16:1; Луқа 24:1. □ **20:2** «Улар Рәбни қәбирдин йөткиветипту, уни қәйэргә қойғинини билмидуқ!» — мошу айттики «биз» испатлайдуки, Инжилдики башқа «баянлар»да ейтилгәндәк, әслидә Мәрийәм билән биллә йәнә башқа аялларму бар еди («Мат.» 28:1, «Мар.» 16:1-2. «Луқа» 23:54-24:1ни көрүң). ■ **20:2** Юһ. 13:23; 21:7,20. ■ **20:3** Луқа 24:12. ■ **20:5** Юһ. 19:40. ■ **20:7** Юһ. 11:44. □ **20:8** «Андин қәбиргә авал кәлгән һелиқи мухлису қәбиргә кирип, әһвални көрүп ишәнди» — «һелиқи мухлис» (Юанна) немигә ишәнди? У шу кепәнләрни вә яғлиқниң шундақ рәтлик қоюлғанлигини көрүп, Әйсаниң жәситини һеч ким оғрилимиди, бәлки у чоқум өлүмдин тирилди, дәп ишәнди. □ **20:9** «униң өлүмдин қайта тирилиши..» — грек тилида «униң өлгәнләрниң арисидин тирилиши...». «униң өлүмдин қайта тирилишиниң муқәррәрлиги һәққидә муқәддәс язмилардики бешарәт...» — биз башқа йәрләрдә көрсәткенимиздәк, Тәврат-Зәбурда Мәсиһниң өлүмдин тирилишини көрситидигән нурғун бешарәтләр барду. ■ **20:9** Зәб. 15:10; Рос. 2:25,31; 13:35. □ **20:10** «Шуниң билән иккилән өз туралғулириға қайтишти» — «өз туралғулириға» грек тилида «өзлириниңкигә» яки «өзлириниңкиләргә». ■ **20:11** Мат. 28:1; Мар. 16:5; Луқа 24:4. ■ **20:14** Мат. 28:9; Мар. 16:9.

— Тәхсир, әгәр уни сиз шу йәрдин йөткивәткән болсиңиз, қәйәргә қойғанлиғиңизни ейтип бәргәйсиз. Мән уни елип кетимән, — деди.

¹⁶ Мәрийәм! — деди Әйса униңға.

Мәрийәм бурулулла, ибраний тилида:

— Раббони! — деди (бу сөз «устаз» дегән мәнидә).

¹⁷ Әйса униңға: — Маңа есилмигин! Чүнки мән техи атамниң йениға чиқмидим. Берип қериндашлиримға: Мени «Силәрниңму Атаңларниң, йәни мениң Атамниң, силәрниң Худайиңларниң, йәни мениң Худайимниң йениға чиқимән!» дәйду, — дәп йәткүзгин, деди. □ ■

¹⁸ Шуниң билән Магдаллиқ Мәрийәм мухлисларниң йениға берип, уларға: «Рәбни көрдүм!» деди вә шундақла Әйса өзигә ейтқан у сөзләрни уларға йәткүзди. ■

Әйсаниң мухлислириға көрүңши

Мат. 28:16-20; Мар. 16:14-18; Луқа 24:36-49

¹⁹ Шу күни кәчтә, йәни һәптиниң биринчи күни кәчтә, Йәһудийлардин қорққанлиғи үчүн мухлислар жиғилған өйдә ишиклирини һим тақивалған еди; шу вақитта, Әйса келип уларниң оттурисида көрүнүп, өрә турған һалда уларға:

— Силәргә аман-хатиржәмлик болғай! — деди. □ ■ ²⁰ Буни дәп, қоллирини вә биқинини уларға көрсәтти. Шуниң билән мухлислар Рәбни көргинидин шатланди. ■ ²¹ Шуңа Әйса уларға йәнә:

— Силәргә аман-хатиржәмлик болғай! Ата мени әвәткинидәк, мәнму силәрни әвәтимән, — деди. ■

²² Бу сөзни ейтқандин кейин, у уларниң үстигә бир пүвләп:

— Муқәддәс Роһни қобул қилиңлар. ²³ Кимниң гуналарини кәчүрсәңлар, униң гунаий кәчүрүм қилиниду; кимниң гуналарини тутувалсаңлар, шуниң гунаий тутувелиниду! — деди. □ ■

Әйсаниң Томасқа көрүңши

²⁴ Амма он иккиләнниң бири, йәни «кош гезәк» дәп аталған Томас Әйса кәлгәндә уларниң йенида эмәс еди. □ ²⁵ Шуңа башқа мухлислар униңға:

— Биз Рәбни көрдуқ! — дейишти. Лекин Томас уларға:

□ **20:17** «Әйса униңға: — Маңа есилмигин!.. **деди**» — «маңа есилмигин!» яки «маңа қол таққувәрмә». Кейинки сөзләр буниң мәнасиниң «есилмигин» еканлигини ениқ көрситиду.

«Берип қериндашлиримға: Мени «Силәрниңму атаңларниң, йәни мениң атамниң, силәрниң Худайиңларниң, йәни мениң Худайимниң йениға чиқимән!» дәйду, — дәп йәткүзгин» — Әйсаниң Магдаллиқ Мәрийәмгә көрүңши тоғрилиқ вә униңға ейтқан бу муһим сөзлири тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. ■ **20:17** Зәб. 21:23; Мат. 28:10; Юһ. 16:2; Ибр. 2:11. ■ **20:18** Мат. 28:8; Мар. 16:10; Луқа 24:9. □ **20:19** «Силәргә хатиржәмлик болғай» — ибраний тилида «Шалом әләйкум!» дегән сөз билән ипадилиниду, әрәб тилида «әссаламуәләйкум». ■ **20:19** Мар. 16:14; Луқа 24:36; 1Кор. 15:5. ■ **20:20** Юһ. 16:22. ■ **20:21** Йәш. 61:1; Мат. 28:19; Мар. 16:15; Луқа 4:18; Юһ. 17:18. □ **20:23** «Кимниң гуналарини кәчүрсәңлар, униң гунаий кәчүрүм қилиниду; кимниң гуналарини тутувалсаңлар, шуниң гунаий тутувелиниду!» — бу расуларниң кишиләрниң гунаини толук кәчүрүм қилиш һоқуқи бар, дегәнлик эмәс. Ундақ һоқуқ пәқәт Худағила тәвәдур. «Мат.» 16:19 вә 18:18ни көрүң. Бизниңчә, бу «гуналарни кәчүрүм қилиш» жамаәтниң тәртивигә бағлиқтур. Еғир гуна садир қилған етиқатчилар жамаәткә қатнишивәрәмду? Рәббимиз «Мат.» 18:15-20дә бу мәсилә тоғрилиқ әмир бериду; бу әмир бойичә жамаәтниң гуна садир қилған амма товва қилмған қериндашлирини жамаәттин чиқриш һоқуқи барду. «Коринтликларға (1) вә (2)»дики «қошумчә сөз»имизни көрүң, болупму «2Кор.» 2:11 тоғрилиқ чүшәндүрүшимизни көрүң. ■ **20:23** Мат. 16:19; 18:18. □ **20:24** ««кош гезәк» дәп аталған Томас» — грек тилида ««Дидимус» дәп аталған Томас».

— Униң қоллирида миқларниң изини көрмигичә, миқларниң изиға өз бармиғимни вә биқиниға өз қолумни тикип бақмиғичә, һәргиз ишәнмәймән, — деди.

²⁶ Сәккиз күндин кейин, мухлислар йәнә шу өй ичидә жәм болғанда, Томасму улар билән биллә еди. Ишикләр тақақлиқ турсиму, Әйса келип уларниң арасида туруп:

— Силәргә аман-хатиржәмлик болғай! — деди. ²⁷ Андин у Томасқа:

— Бармиғини бу йәргә тәккүзүп, қоллиримға қара. Қолуңни узитип, биқинимға тикип, гуманда болмай, ишәнгүчи болгин! — деди. ■

²⁸ Томас униңға: — Мениң Рәббим һәм мениң Худайимсән! — дәп жавап бәрди. □

²⁹ Әйса униңға:

— Мени көргәнлигиң үчүн ишәндиң. Көрмәй туруп ишәнгүчиләр бәхитликтур! — деди. ■

Ушбу китапниң мәхсүти

³⁰ Әйса мухлислириниң алдида бу китапта хатирләнмигән башқа нурғун мөжизилик аламәтләрниму көрсәтти. ■ ³¹ Лекин мошулар силәрни Әйсаниң Мәсиһ, шундақла Худаниң Оғли экәнлигигә ишәнсун һәм бу арқилиқ униңға етиқат қилип, униң нами арқилиқ һаятқиққа еришсун, дәп йезилди.

21

Әйсаниң йәттә мухлисиға көрүнүши

¹ Бу ишлардин кейин, Әйса Тиберияс деңизиниң бойида мухлислириға йәнә бир қетим көрүнди. Униң бу қетимкә көрүнүши мундақ болди: □ ² Симон Петрус, «кош гезәк» дәп аталған Томас, Галилийәдики Каналиқ Натанийәл, Зәбәдийниң оғуллири вә башқа икки мухлис биллә еди. ■ ³ Симон Петрус:

Мән белиқ тутқили баримән, — деди.

Көпчилик:

Бизму сән билән биллә баримиз, — дейишти.

Улар ташқирға чиқип, кемигә олтарди, лекин шу бир кечә һеч нәрсә туталмиди.

⁴ Таң атай дегинидә, Әйса қирғақта туратти, бирақ мухлислар униң Әйса экәнлигини билмиди. ⁵ Шуңа Әйса:

— Балилар, силәрдә йегидәк бир нәрсә йоққу? — дәп сориди.

— Йоқ, — дәп жавап бәрди улар. □

⁶ Әйса уларға — Торни кеминиң оң тәрипигә ташлаңлар, шундақ қилсаңлар тутисиләр, — деди.

Шуниң билән улар торни шу яққа ташлап, шундақ көп белиқ туттики, һәтта торни тартип чиқиралмай қалди. □ ■ ⁷ Әйса сөйгән мухлис Петрусқа:

— Бу Рәбқу! — деди.

Симон Петрус униң Әйса экәнлигини аңлап, тонини өзигә йөгәп (чүнки белиниң асти ялаңач еди) өзини деңизға ташлиди. ■ ⁸ Қирғақтин анчә жирақ әмәс болуп,

■ **20:27** 1Юһа. 1:1. □ **20:28** «Мениң Рәббим һәм мениң Худайимсән!» — грек тилида «Мениң Рәббим һәм мениң Худайим!»; һазир барлиқ мухлислар Мәсиһниң толуқ салаһийәтини тонуп йәткән еди.

■ **20:29** 1Пет. 1:8. ■ **20:30** Юһ. 21:25. □ **21:1** «Тиберияс деңизи» — Галилийәдә болуп, «Галилийә деңизи» вә «Хиннәсәрт көли» дәпму атилидиған чоң көлдур. ■ **21:2** Мат. 4:21; Мар. 1:19; Юһ. 1:46. □ **21:5** «силәрдә йегидәк бир нәрсә йоққу?» — грек тилида «белиқ туттуңларму?» дегәнни пуритиду. □ **21:6** «Торни кеминиң оң тәрипигә ташлаңлар, шундақ қилсаңлар тутисиләр» — Галилийә деңизидики белиқлар күндүзи деңиз астиға чүшүвалидигини түпәйлидин, шу вақитта белиқ тутуш зади мүмкин әмәс еди. ■ **21:6** Луқа 5:4, 6, 7. ■ **21:7** Юһ. 13:23; 20:2.

тәхминән икки йүз гәз жирақлиқта болғачқа, қалған мухлислар белиқ билән толған торни тартип кичик кемиси билән қирғаққа кәлди. □ 9 Улар қирғаққа чиққанда, шахардин йеқилған, үстидә белиқ қоюқлуқ гүлханни вә нанни көрди. 10 Әйса:

— Әнди тутқан белиғиңлардин әкелиңлар, — деди. ■

11 Симон Петрус кемигә чиқип, торни қирғаққа тартип чиқарди. Тор чоң белиқлар билән толған болуп, жәмий бир йүз әллик үч белиқ бар еди. Белиқ шунчә көп болғини билән, тор житилмиған еди. □ 12 Әйса:

— Келиңлар, нашта қилиңлар, — деди. Мухлисларниң ичидин һеч ким униңдин: — Сән ким болисән? — дәп сорашқа петиңалмиди. Чүнки улар униң Рәб экәнлигини билди. □ 13 Әйса нанни әкилип уларға бәрди һәм белиқларниму шундақ қилди. 14 Мана бу Әйсаниң өлгәндин кейин тирилип, өзини мухлислириға үчинчи қетим аян қилиши еди. □

Әйсаниң Петрусниң өзидин үч қетим тенишидин кейин уни әслигә кәлтүрүши

15 Улар нашта қилғандин кейин, Әйса Симон Петрустин:

— Юнусниң оғли Симон, сән мени булардинму чоңкур сөйәмсән? — дәп сориди.

— Шундақ Рәб, мениң сени сөйидиғанлиғимни сән билисән! — деди Петрус.

Әйса униңға:

Ундақта, қозилиримни отлитип бақ! — деди. □

16 У иккинчи қетим йәнә униңдин:

— Юнусниң оғли Симон, мени сөйәмсән? — дәп сориди.

Петрус йәнә:

— Шундақ Рәб, мениң сени сөйидиғанлиғимни билисән, — деди.

Әйса униңға:

— Ундақта, қойлиримни бақ, — деди. □

17 Үчинчи қетим униңдин йәнә:

— Юнусниң оғли Симон, мени сөйәмсән? — дәп сориди.

Петрус Әйсаниң үчинчи қетим өзидин: «Мени сөйәмсән?» дәп сориғанлиғиға көңли йерим болуп:

— Рәб, сән һәммини билисән, сени сөйидиғанлиғимниму билисән, — деди.

Әйса униңға:

□ **21:8** «тәхминән икки йүз гәз» — йүз метрдәк. ■ **21:10** Лука 24:41. □ **21:11** «Белиқ шунчә көп болсиму, тор житилмиған еди» — буниң әһмийити тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. □ **21:12** «Мухлисларниң ичидин һеч ким униңдин: — Сән ким болисән? — дәп сорашқа петиңалмиди. Чүнки улар униң Рәб экәнлигини билди» — Рәб Әйса уларға тонуш болған қияпәттин башқа бир хил қияпәттә уларға көрүнгән болса керәк. □ **21:14** «Әйсаниң өлгәндин кейин тирилип» — грек тилида «Әйсаниң өлгәнләр ичидин тирилип,...». «өзини мухлислириға үчинчи қетим аян қилиши» — бәлким он бирәйләнниң жәм болған вақтида уларға нисбәтән үчинчи қетимқи көрүнүшини көрситиду. □ **21:15** «Юнусниң оғли Симон» — «Юнус» — грек тилида вә ивраний тилида «Йонаһ» (әрәбчә «Юнус»). Бәзи кона көчүрмиләрдә «Юанна» дейилиду. «мени булардинму чоңкур сөйәмсән» — мошу соалда «булар» кимни билдүриду? Бизниңчә әйни йәрдә турған башқа мухлисларни көрситиду. «Қошумчә сөз»имиздә йәнә тохтилимиз. «мениң сени сөйидиғанлиғимни сән билисән!» — «сөйидиғанлиғим» мошу йәрдә адәттә «дост тутуш» дегән бир пейл билән ипадилиниду. Бу сөзниң мәнәси грек тилидики «сөйүш»тин ақиз болғачқа, бәзи алимлар Петрусниң сөзи «мениң саңа болған муһаббитимни «сөйүш» дегили болмайду, пәқәт «дост тутуш» дегили болиду» дегәнәк кичик пейлиқни билдүриду яки болмаса Петрусниң өзиниң Әйсаға болған муһаббитигә гумани барлигини билдүриду, дәп қарайду. Биз бу көзқарашқа қайилмиз. □ **21:16** «...Рәб, мениң сени сөйидиғанлиғимни билисән» — «сөйидиғанлиғим» дегән сөз -15-әйттиқидәк «дост тутуш» дегән пейл билән ипадилиниду.

— Ундақта, қойлиримни отлат. □ ■ 18 Бәрһәк, бәрһәк, саңа шуни ейтип қояйки, яш вақтинда белиңни өзүң баглап, қәйэргә барай десәң шу йэргә маңаттиң; лекин яшанғанда, қоллириңни узитисән вә башқа бириси сени баглап, сән халимайдиған йэргә елип кетиду, — деди. □ ■

19 Әйса бу сөзни Петрусниң қандақ өлүш арқилиқ Худаға шан-шәрәп кәлтүридиғанлиғини ениқ билдүрүш үчүн ейтти. Андин, униңға йәнә:

— Маңа әгәшкүчи болғин, — деди. ■

20 Петрус кәйнигә бурулуп, Әйса сөйидиған мухлисниң әгишип келиватқанлиғини көрди (бу мухлис кәчлик тамақта Әйсаниң кучигиға йөлинип: «И Рәб, сени тутуп беридиған кимду?» дөп соригән мухлис еди). □ ■ 21 Петрус уни көрүп, Әйсадин:

— И Рәб, бу адәм кейин қандақ болар? — дөп сориди.

22 Әйса униңға: — Әгәр мән қайта кәлгичә униң туруп қелишини халисамму, сениң буниң билән немә қариң?! Маңа әгәшкүчи болғин, — деди.

23 Буниң билән қериндашлар арасида «һелиқи мухлис өлмәйду» дегән гәп тарқалди. Лекин Әйса Петрусқа: «У өлмәйду» демигән еди, бәлки пәқәт: «Әгәр мән қайта кәлгичә униң туруп қелишини халисамму, сениң буниң билән немә қариң?!» дегән еди.

Хатимә

24 Бу ишларға гувалиқ бәргүчи һәмдә бу ишларни хатирилигүчи әнә шу мухлисту. Униң гувалиқиниң һәқиқәт екәнлиғини билимиз. ■

25 Әйса булардин башқа нурғун ишларниму қилған еди; әгәр уларниң һәммиси бир-бирләп йезилған болса, мениңчә йезилған китаплар пүткүл аләмниң өзигә сифмайтти! ■

□ 21:17 «Юнусниң оғли Симон, мени сөйәмсән?» — «сөйәмсән» — Әйса бу қетим «сөйүш»ни билдүрүш үчүн (15-айәттики) «дост тутуш» дегән пейлни ишлитиду. «Рәб, сән һәммини билисән, сени сөйидиғанлиғимниму билисән» — бу айәттики «сөйәмсән?» вә «сөйидиғанлиғим» иккиси жуқурида тилға елинған «дост болуш» дегән пейл билән ипадилиниду. ■ 21:17 Юһ. 16:30. □ 21:18 «яшанғанда, қоллириңни узитисән вә башқа бириси сени баглап, сән халимайдиған йэргә елип кетиду» — бәзи кона тарихлар бойичә, расул Петрус ахирда Рәбби Әйсадәк крестланған (Рим шәһириде). ■ 21:18 Юһ. 13:36; Рос. 12:3; 2Пет. 1:14. ■ 21:19 2Пет. 1:14.

□ 21:20 «Петрус кәйнигә бурулуп, Әйса сөйидиған мухлисниң әгишип келиватқанлиғини көрди..» — жуқурида ейтқинимиздәк, «Әйса сөйидиған мухлис» расул Юханнадур. ■ 21:20 Юһ. 13:23; 20:2; 21:7. ■ 21:24 Юһ. 19:35. ■ 21:25 Юһ. 20:30.

Росулларниң паалиятлири

Муқәддимә

1-2 И һәрмәтлик Теофилоһ, мән дәсләп язған баян Әйса өзи таллиған расуллаһға Муқәддәһ Роһ арқилиқ әмирләрни тапшуруп асманға көтирилгән күнгичә болған униң барлиқ әмәллири һәм барлиқ тәлим беришлириниң башланмиси тоғрисида еди. □ ■

3 У азап-оқубәтләрни тартқандин кейин, уларға көп испатлар билән өзиниң тирик экәнлигини көрсәткән; у уларға қириқ күн ичидә көрүнгән болуп, Худаниң падишалиғиға аит ишлар тоғрилиқ сөзләп бәргән; ■ 4 вә улар билән жәм қилинғанда мундақ әмир қилди: — «Йерусалимдин айрилмай, силәр мәндин аңлиған, Атиниң вәдисини күтүңлар. □ ■ 5 Чүнки Йәһя суда чөмүлдүргән, лекин силәр болсаңлар көп күнләр өтмәй Муқәддәһ Роһта чөмүлдүрүлисиләр». ■

Әйсаниң асманға көтирилиши

6 Расуллаһ униң билән жәм қилинғанда, униңдин: — И Рәб, сән мошу вақитта Исраилниң падишалиғини әслигә кәлтүрмәкчимүсән? — дәп сорашқа башлиди. □ ■

7 У уларға мундақ деди:

— Ата Өз һоқуқиға асасән бекиткән вақит-пәйтләрни силәрниң билиш несивәңлар йоқ. □ ■ 8 Бирақ Муқәддәһ Роһ үстүңларға чүшкәндә силәр күч-қудрәткә егә болисиләр, Йерусалим, пүтүн Йәһудийә вә Самарийә бойичә һәм жаһанниң чәтлиригичә маңа гувачи болисиләр. ■

9 У бу сөзләрни қилип болуп, улар қарап турғанда көтирилди, бир парчә булут уни ариға алди-дә, у уларниң нәзириниң ғайип болди. ■ 10 У асманға көтирилгәндә, улар көзлирини көккә тикип қарашқа, мана туюқсиз уларниң йенида ақ кийим кийгән икки адәм пәйда болуп. □ ■

11 — Әй Галилийәликләр, немишкә ерә турғиниңларчә асманға қарап қалдиңлар? Силәр силәрдин айрилип әршкә көтирилгән шу Әйсаниң асманға қандақ көтирилгинини көргән болсаңлар, йәнә шу һалда қайтип келиду, — деди. □ ■

□ 1:1-2 «...мән дәсләп язған баян Әйса өзи таллиған расуллаһға Муқәддәһ Роһ арқилиқ әмирләрни тапшуруп асманға көтирилгән күнгичә болған униң барлиқ әмәллири һәм барлиқ тәлим беришлириниң башланмиси тоғрисида еди» — демәк, «Луқа» дегән китапта «униң барлиқ әмәллири һәм барлиқ тәлим беришлириниң башланмиси» хатирлиниду; «Расуллаһниң паалиятлири»дә болса Әйсаниң «барлиқ әмәллири һәм барлиқ тәлим беришлириниң» давами хатирлиниду. ■ 1:1-2 Луқа 1:1-3; Мар. 16:19; Луқа 9:51; Юһ. 20:21; әф. 2:17; 1Тим. 3:16. ■ 1:3 Мар. 16:14; Юһ. 20:19; 21:1; 1Кор. 15:5. □ 1:4 «Атиниң вәдиси» — Муқәддәһ Роһ, әлвәттә. ■ 1:4 Луқа 24:48, 49; Юһ. 14:26; 15:26; 16:7. ■ 1:5 Йәш. 44:3; Йо. 2:27-29; Мат. 3:11; Мар. 1:8; Луқа 3:16; Юһ. 1:26; Рос. 2:4; 11:15, 16; 19:4. □ 1:6 «мошу вақитта Исраилниң падишалиғини әслигә кәлтүрмәкчимүсән?» — яки «мошу вақитта падишалиқни Исраилға қайтурамсән?». ■ 1:6 Мат. 24:3. □ 1:7 «Ата Өз һоқуқиға асасән бекиткән вақит-пәйтләрни силәрниң билиш несивәңлар йоқ» — «ата» мошу йәрдә Худани көрситиду. ■ 1:7 Мат. 24:36. ■ 1:8 Йәш. 2:3; Луқа 24:48; Юһ. 15:27; Рос. 2:4,32; Әз.11:23; Зәк.4:14 ■ 1:9 Мар. 16:19; Луқа 24:51. □ 1:10 «уларниң йенида ақ кийим кийгән икки адәм пәйда болуп...» — бу «адәмләр» пәриштиләр болса керәк. ■ 1:10 Мат. 28:3. □ 1:11 «Силәр силәрдин айрилип әршкә көтирилгән шу Әйсаниң асманға қандақ көтирилгинини көргән болсаңлар, йәнә шу һалда қайтип келиду» — «Дан.» 7:13-14, «Зәк.» 14:1-3ни көрүң. ■ 1:11 Дан. 7:13; Зәк. 14:4; Мат. 24:30; Мар. 13:26; Луқа 21:27; 1Тес. 1:10; 2Тес. 1:10; Вәһ. 1:7.

Йәһуданиң орнига Маттиясниң таллиниши

12 Андин улар Йерусалимға йеқин, униңдин бир чақиримчә жирақлиқтики Зәйтун тегидин Йерусалимға қайтип кәлди. □ 13 Улар шәһәргә кирип, өзлири туруватқан өйниң үстүнки қәвитидики бир өйгә чиқти. Шу йәрдә Петрус, Юһанна, Яқуп, Андирияс, Филип, Томас, Бартоломай, Матта, Алфайниң оғли Яқуп, «милләтпәрвәр» Симон вә йәнә бир Яқупниң оғли Йәһуда бар еди. □ 14 Булар бир жан бир дил болуп үзүлдүрмәй берилип дуа-тилавәт қилишти; бу ишта бир йәргә жәм болғанлардин бир қанчә аял, жүмлидин Әйсаниң аниси Мәрийәм һәмдә Әйсаниң инилириму бар еди.■

15 Шу күнләрниң биридә, Петрус қериндашлар оттурисида ерә туруп (жәм болушқанлар бир йүз жигирмигә йеқин еди) мундақ деди:

16 — Қериндашлар, Әйсани тутқанларға йол башлиғучи болған Йәһуда һәқкидә Муқәддәс Роһниң бурун Давут арқилиқ алдин-ала ейтқан муқәддәс язмилирдики сөзлири әмәлгә ешиши муқәррәр еди. □ ■ 17 Чүнки Йәһудаму аримиздин бири һесапланған вә Худаниң бу хизмитидин несивиси бар еди ■ 18 (у қилған қәбиһликниң инғамидин еришкән пулға бир парчә йәр сетивалған еди, у шу йәрдә бешичилап жиқилип, үчәй-қерини чувулуп кәтти; ■ 19 бу иш пүткүл Йерусалимдикиләргә мәлум болуп, улар у йәрни өз тили билән «һақәлдәмә» дәп аташти. Буниң мәнәси «қан төкүлгән йәр» дегәнлиқтур) ■ 20 Чүнки Зәбурда Йәһудаға қаритилған муну сөзләр пүтүлгән: —

«Униң туралғуси чөлгә айлансун,

Униңда һеч турғучи болмисун!»

Вә: —

«Униң йетәкчилик орниға башқа бириси чиқсун!» □ ■

21-22 Шуниң үчүн, Рәб Әйсаниң тирилгәнлигигә биз билән тәң гувалиқ бериши үчүн, бир кишини таллишимиз керәк. Бу киши Әйса аримизда жүргән күнләрдә, Йәһя пәйғәмбәрдин чөмүлдүрүшни қобул қилған күндин башлап таки асманға көтирилгән күнгичә биз билән баштин-ахир биллә болған кишиләрдин болуши керәк, — деди. □ ■

23 Шуниң билән улар Йүсүп (йәнә Барсабас дәпму аталған, йәнә бир исми Юстус) билән Маттияс дегән икки кишини бекитип, мундақ дуа қилишти:■

24-25 — Сән, и һәммә адәмниң қәлбини билгүчи Пәрвәрдигар! Йәһуда теирилип бу хизмәт вә расуллуқтин мәһрум болуп өзигә хас болған йәргә кәтти. Әнди у ташлап қойған хизмәт вә расуллуқниң несивисигә егә болушқа бу иккиләндиң қайсисини таллиғанлиғиңни көрсәткәйсән!■

□ 1:12 «униңдин бир чақиримчә жирақлиқтики Зәйтун теги...» — грек тилида «униңдин шабат күнлүк бир сәпәр жирақлиқтики Зәйтун теги...»). □ 1:13 «Шу йәрдә Петрус, Юһанна, Яқуп, Андирияс, Филип, Томас, Бартоломай, Матта, Алфайниң оғли Яқуп, «милләтпәрвәр» Симон вә йәнә бир Яқупниң оғли Йәһуда бар еди» — грек тилида «Шу йәрдә Петрус билән Юһанна вә Яқуп билән Андирияс, Филип вә Томас, Бартоломай вә Матта, Алфайниң оғли Яқуп вә «милләтпәрвәр» Симон вә йәнә бир Яқупниң оғли Йәһуда бар еди». ■ 1:14 Мат. 13:55. □ 1:16 «Давут арқилиқ алдин-ала ейтқан...» — грек тилида «Давутниң ағзи арқилиқ алдин-ала ейтқан...». ■ 1:16 Зәб. 40:10; Мат. 26:23, 47; Мар. 14:43; Юһ. 13:18; 18:3. ■ 1:17 Мат. 10:4; Мар. 3:19; Луқа 6:16. ■ 1:18 2Сам. 17:23; Мат. 27:5.

■ 1:19 Мат. 27:8. □ 1:20 «Униң туралғуси чөлгә айлансун, униңда һеч турғучи болмисун!» — «Зәб.» 68:26. «Униң йетәкчилик орниға башқа бириси чиқсун!» — «Зәб.» 107:8. ■ 1:20 Зәб. 68:26; 108:8 □ 1:21-22 «Рәб Әйсаниң тирилгәнлигигә биз билән тәң гувалиқ бериши үчүн, бир кишини таллишимиз керәк» — демәк, Йәһуданиң орниға «гувақлақ бериш» үчүн. ■ 1:21-22 Рос. 6:3. ■ 1:23 Рос. 6:6. ■ 1:24-25 1Сам. 16:17; 1Тар. 28:9; 29:17; Зәб. 7:10; Йар. 11:20; 17:10; 20:12; Рос. 15:8; Вәһ. 2:23.

26 Андин улар бу икки кишигә чәк ташливиди, чәк Маттиясқа чиқти. Шуның билән у он бир расул билән бир қатардин орун алған һесапланди. □

2

Муқәддәс Роһның етиқатчиларға келиши

1 Энди «орма һейт» күниниң вақти-саити тошқанда, буларниң һәммиси Йерусалимда бир йәргә жәм болған еди. □ ■ 2 Асмандин туюқсиз күчлүк шамал соққандәк бир аваз аңлинип, улар олтириватқан өйни бир алди. 3 От ялқунидәк тиллар уларға көрүнүп, уларниң һәр бириниң үстигә тарқилип қонди. 4 Уларниң һәммиси Муқәддәс Роһқа толдурулуп, Роһ уларға сөз ата қилиши билән улар намәлум тилларда сөзлигили турди. ■

5 У чағда, асман астидики барлиқ әлләрдин кәлгән нурғун ихласмән Йәһудий әрләрму Йерусалимда туруватқан еди. □ 6 Энди етиқатчиларниң бу аваз аңлинип, топ-топ адәмләр шу йәргә жәм болушти һәмдә етиқатчиларниң өзлири турушлук жайдики тилларда сөзлишиватқанлиғини аңлап, теңирқап қелишти. □

7 Улар һәйран болуп тәәжжүплинип:

— Қараңлар, сөзлишиватқанларниң һәммиси Галилийәликләргү? 8 Қандақларчә уларниң бизниң ана жутимиздики тиллиримизда сөзлишиватқанлиғини аңлаватқандимиз? 9 Аримизда Партиялар, Медиалар, Еламлар, шундақла Месопотамийә, Йәһудийә, Кападокия, Понтус, Асия, 10-11 Фригийә һәм Памфилийә, Мисир, Ливийәниң Курунигә йеқин жайлиридин кәлгәнләр, шуниңдәк мошу йәрдә мусапир болуп туруватқан Рим шәһиридин кәлгәнләр — Йәһудийлар болсун, Тәврат етиқатиға киргәнләр болсун, Кретлар вә Әрәбләр болсун, һәммимиз уларниң Худаниң қилған улук әмәллирини бизниң ана тиллиримизда сөзләватқанлиғини аңлаватимиз! — дейишти.

12 Улар һаң-таң қелип алақзадилик билән бир-биригә:

— Бу зади қандақ ишту? — дейишти.

13 Амма бәзиләр:

— Булар йеңи шарап билән убданла мәс болуп қапту! — дәп мәсқирә қилишти.

Петрусниң чүшәндүрүши, Әйса Мәсиһни жсар қилиши

14 Амма Петрус қалған он бирәйлән билән орнидин туруп, авазини көтирип көпчиликкә мундақ деди:

□ 1:26 «андин улар бу икки кишигә чәк ташливиди, чәк Маттиясқа чиқти. Шуның билән у он бир расул билән бир қатардин орун алған һесапланди» — «он иккинчи расул» дегән тема тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә тохтилимиз. □ 2:1 ««орма һейт» күниниң вақти-саити тошқанда...» — яки «орма һейт күни әмәлгә ашурулғанда...». Бу тәржимә тоғра болса «орма һейт күни»ниң өзи бир хил бешарәт яки «бешарәтлик рәсим» болиду. «Лавийлар»дики «қошумчә сөз»имиздики «һейтлар» тоғрилиқ мәзmunни көрүң. «орма һейт» — «өтүп кетиш һейти»дин кейинки әлгигинчи күни келидиған һейт, шуңлашқа бәзи вақитларда грек тилида «Әлгигинчи күндики һейт» («пентекост») дәп атилиду (бәлким Майниң беши әтрапида). ■ 2:1 Лав. 23:15; Қан. 16:9; Рос. 1:14. ■ 2:4 Мат. 3:11; Мар. 1:8; 16:17; Лука 3:16; Юһ. 14:26; 15:26; 16:13; Рос. 10:46; 11:15; 19:6. □ 2:5 «У чағда, асман астидики барлиқ әлләрдин кәлгән нурғун ихласмән Йәһудий әрләрму Йерусалимда туруватқан еди» — мошу әрләр бәлким һейтни тәбрикләшкә кәлгән еди. □ 2:6 «Энди етиқатчиларниң бу аваз аңлинип, топ-топ адәмләр шу йәргә жәм болушти...» — «аваз» дегән сөз тоғрилиқ үч чүшәнчә бар: (1) 2-айәттә тилға елинған «асмандин (чүшкән)... аваз»; (2) тәржимимиздәк, барлиқ етиқатчилар намәлум тил билән Худани мәдһийәлигән чоң аваз; (3) грек тилида бәзи вақитта «аваз» дегән сөз «хәвәр»ни билдүргәчкә, мошу йәрдики «аваз» «нурғун адәмләрниң туюқсиз көп тилларда сөзлишиватқанлиғи тоғрисидики хәвәр»ни билдүрүшиму мүмкин.

— Әй Йәһудийәдикиләр вә Йерусалимда барлиқ туруватқанлар! Бу иш силәргә мәлум болғайки, сөзлиримгә кулақ селиңлар! ¹⁵ Булар силәр ойлиғандәк мәс әмәс, чүнки һазир пәқәт әтигән саат тоққуз болди. □ ¹⁶ Әмәлийәттә бу дәл Йеол пәйғәмбәр арқилиқ алдин-ала ейтилған шу иштур:

¹⁷ — «Худа мундақ деди:

«Мән ахирқи күнләрдә Өз Роһумни барлиқ әт егилири үстигә куйимән;

Силәрниң оғул-қизлириңлар вәһийлиқ бешарәт йәткүзиду,

Силәрниң жигитлириңлар ғайипанә аламәт көрүнүшләрни көриду;

Силәрниң қерилириңлар аламәт чүшләрни көриду;□ ■

¹⁸ Бәрһәк, шу күнләрдә қуллирим үстигиму, дедәклирим үстигиму Роһумни куйимән, улар бешарәт йәткүзиду.□

¹⁹ Мән жуқурида асманларда карамәт ишлар, төвәндә, зиминда мөҗизилиқ аламәтләрни,

Қан, от, ис-түтәк түврүклирини көрситимән.

²⁰ Рәбниң улүк һәм карамәт-шәрәплиқ күни болмиғичә,

Қуяш қараңғулуққа,

Ай қанға айландурилиду.■

²¹ Һәм шу чағда шундақ әмәлгә ашурулидуки,

Рәбниң намини чақирип нида қилғанларниң һәммиси қутқузулиду».□ ■

²² Әй Исраиллар, мошу сөзләрни аңлаңлар. Насарәтлик Әйса болса, Худа араңларда у арқилиқ көрсәткән қудрәтлик әмәлләр, карамәтләр вә мөҗизилиқ аламәтләр билән силәргә тәстиқлиған бир зат — бу ишлар һәмминларға мәлум — ²³ у киши Худаниң бекиткән мәхсити вә алдин-ала билиши бойичә сатқунлуққа учрап тутуп берилгәндин кейин, силәр уни Тәврат қанунисиз жүргән адәмләрниң қоли арқилиқ крестләп өлтүргүздүңлар. □ ■ ²⁴ Лекин Худа уни өлүмниң азапларниң илкидин азат қилип қайта тирилдүрди. Чүнки өлүмниң уни тутқун қилиши һәргиз мүмкин әмәс. ■ ²⁵ Давут Зәбурда у тоғрилиқ мундақ алдин-ала ейтқан:

«Мән Пәрвәрдиғарни һәрдаим көз алдимда көрүп келиватимән;

У оң йенимда болғачқа,

Мән һәргиз тәврәнмәймән.■

²⁶ Шуңа мениң қәлбим хошалланди,

Мениң тилим шатлинип яйриди;

Мениң теним үмүт-арзу ичидә туриду;

²⁷ Чүнки Сән женимни тәһтисарада қалдурмайсән,

Шундақла Сениң Муқәддәс Болғучуңға чиришләрни көргүзмәйсән.

²⁸ Сән маңа һаят йоллирини көрсәткәнсән;

□ **2:15** «һазир пәқәт әтигән саат тоққуз болди» — Йәһудийларниң вақит өлчими бойичә «күниң үчинчи саити». □ **2:17** «Мән ахирқи күнләрдә өз Роһумни барлиқ әт егилири үстигә куйимән» — «ахирқи күнләр» яки «ахир заман» адәттә Инжил дәвриниң өзини көрситиду; демәк, Мәсиһниң биринчи қетим дуняға келишидин тартип иккинчи қетим келишиғичә болған вақитни көрситиду. «Роһумни» грек тилида мошу йәрдә «Роһумдин» дегән сөз билән ипадилиниду. ■ **2:17** Йәш. 44:3; Әз. 11:19; 36:27; Йо. 2:27-29; Зәк. 12:10; Луқа 2:36; Юһ. 7:3; Рос. 10:45; 21:9. □ **2:18** «шу күнләрдә қуллирим үстигиму, дедәклирим үстигиму Роһумни куйимән...» — «Роһумни» грек тилида мошу йәрдә «Роһумдин» дегән сөз билән ипадилиниду. ■ **2:20** Йо. 2:10, 31; 3:15; Йәш. 13:10; 24:23; Ам. 8:9; Мат. 24:29; Ваһ. 6:12-13 □ **2:21** «...һәм шу чағда шундақ әмәлгә ашурулидуки, Рәбниң намини чақирип нида қилғанларниң һәммиси қутқузулиду» — (17-21-айәт) «Йо.» 2:28-32ни көрүң.

■ **2:21** Йо. 2:30-32; Рим. 10:13. □ **2:23** «Тәврат қанунисиз жүргән адәмләр...» — мошу йәрдә ят әлликләр, болупму римлиқларни көрситиду. ■ **2:23** Рос. 4:28; 5:30. ■ **2:24** Рос. 10:40.

■ **2:25** Зәб. 15:8-11.

һозуруң билән мени шат-хурамликқа толуп ташкузисән».[□] ■

29 Қериндашлар, мән атимиз *падиша* Давут тоғрилиқ һеч иккиләнмәй шуни ейтимәнки, у өлди вә униң қәбри бүгүнки күнгиçә аримизда бар. ■ 30 Әнди у пәйғәмбәр болуп, Худаниң униң тәхтигә олтиришқа өз пуштидин бирәйләнни турғузшқа қәсам билән вәдә бәргәнлигини биләтти. □ ■ 31 У Мәсиһниң *өлгәндин кейин* тирилдүрүлидигинини алдин-ала көрүп йәткән вә бу мунасивәт билән Мәсиһниң тәһтисарада қалдурулмайдигинини вә тениниң чиримәйдигинини тилға алған. ■ 32 Худа дәл бу Әйсани өлүмдин тирилдүрди, вә һәммимиз бу ишниң гувачилиримиз. ■ 33 У Худаниң оң йенида шан-шәрәп ичидә олтарғузулуп, шундақла Ата вәдә қилған Муқәддәс Роһни қобул қилип, һазир көрүватқан һәм аңлаватқанлириңларни төкүп *бизләргә* чүшүрди. □ ■ 34-35 Чүнки Давут өзи әршкә чиққан әмәс; лекин у муну сәзләрни *Зәбурда* ейтқан: — «Пәрвәрдиғар мениң Рәббимгә ейттики: — «Мән сениң дүшмәнлириңни тәхтипәриң қилмиғичә, Мениң оң йенимда олтарғин!»».[□] ■

36 Шуниң үчүн, пүткүл Исраил жәмәтидикиләр шуни қәтъий билсунки, Худа силәр крестлиғин дәл ушбу Әйсани һәм Рәб һәм Мәсиһ қилип тиклиди!».

37 Бу сәзләр аңлағанларниң жүригигә санжілғандәк қаттиқ тәккән болуп улар Петрус вә башқа расуллардин:

— И қериндашлар, ундақта биз немә қилишимиз керәк? — дәп сорашти.■

38 Петрус уларға: — Товва қилиңлар, һәр бириңлар Әйса Мәсиһниң намида гуналириңларниң кәчүрүм қилиниши үчүн чөмүлдүрүшни қобул қилиңлар вә шундақ қилсаңлар Худаниң илтипати болған Муқәддәс Роһ силәргә ата қилиниду. 39 Чүнки бу вәдә силәргә вә силәрниң балилириңларға, жирақта туруватқанларниң һәммисигә, йәни Пәрвәрдиғар Худайимиз өзигә қақирғанларниң һәммисигә ата қилиниду.[□] ■

40 Петрус йәнә нурғун башқа сәзләр билән уларни ағаһландуруп уларға:

— Силәр өзүңларни бу иплас дәвирдин қуткузуңлар! — дәп жекилиди. 41 Шуниң билән униң сөзини қобул қилғанлар чөмүлдүрүлүшти. Шу күни *жамааткә* қошулғанлар үч миңчә киши еди. 42 Улар өзлирини изчил һалда расулларниң тәлимигә, *етиқатчиларниң* бирлик-һәмдәмлигигә, нанни уштушқа вә дуаларға беғишлиди. □

□ 2:28 «...Сән маңа һаят йоллирини көрсәткәнсән; һозуруң билән мени шат-хурамликқа толуп ташкузисән» — (25-28-айәт) «Зәб.» 15:8-11ни көрүң. ■ 2:28 Зәб. 15:8-11. ■ 2:29 1Пад. 2:10; Рос. 13:36. □ 2:30 «өз пуштидин бирәйлән...» — грек тилида «униң чатириқидин чиққандин бирәйлән...». ■ 2:30 2Сам. 7:12; Зәб. 131:11; Луқа 1:32; Рос. 13:23; Рим. 1:3; 2Тим. 2:8. ■ 2:31 Зәб. 15:10; Рос. 13:35. ■ 2:32 Юһ. 15:27; Рос. 1:8. □ 2:33 «шундақла Ата вәдә қилған Муқәддәс Роһни қобул қилип,...» — ЯКИ «шундақла Атидин Муқәддәс Роһ ата қилиш вәдисини тапшурувелип,...».

■ 2:33 Рос. 1:4; 5:31; 10:45; Фил. 2:9. □ 2:34-35 «Пәрвәрдиғар мениң Рәббимгә ейттики: — «Мән сениң дүшмәнлириңни тәхтипәриң қилмиғичә, Мениң оң йенимда олтарғин!» — «Зәб.» 119:1. ■ 2:34-35 Зәб. 109:1; 1Кор. 15:25; әф. 1:20; Ибр. 1:13. ■ 2:37 Зәк. 12:10; Луқа 3:10; Рос. 9:6; 16:30. □ 2:39 «бу вәдә силәргә вә силәрниң балилириңларға, жирақта туруватқанларниң һәммисигә, йәни Пәрвәрдиғар Худайимиз өзигә қақирғанларниң һәммисигә ата қилиниду» — «бу вәдә» Муқәддәс Роһни көрситиду. ■ 2:39 Йо. 2:30-32; әф. 2:13. □ 2:42 «етиқатчиларниң бирлик-һәмдәмлиги» — бу алаһидә мөнидә болуп, грек тилида «ортақлиқ» дегән сөз билән ипадилениду. Бу сөз һәм Худа билән болған алақини, һәм етиқатчиларниң бир-бири билән болған зич алақисини вә Худаниң шапаитидин ортақ несивә болушни билдүриду. «нан уштуш» — шүбһисизки, уларниң Әйсаниң өлүмини хатириләш үчүн нан уштушини көрситиду («Мат.» 26:26-28, «1Кор.» 11-бап, 17-34ни көрүң).

Етиқатчилар арисидики енақлиқ

⁴³ Вә қорқунуч уларниң һәр бириниң үстигә чүшти вә расулларниң вастиси билән нурғун карамәтләр вә мөҗизилик аламәтләр йүз бәрди. ■ ⁴⁴ Пүтүн етиқатчилар давамлиқ жәм болуп биллә яшап, барлигини ортақ тутушти. ■

⁴⁵ Улар мал-мүлүклирини сетип, пулини һәр кимниң еһтияҗиға қарап һәммисигә тәқсим қилишатти. ■ ⁴⁶ Улар һәр күни ибадәтхана һойлисиға бир нийәттә жәм болушатти, өй-өйләрдә хошал-хурамлиқ вә ақ көңүллүк билән ортақ ғизалинишип, нанни уштуп йейишип, □ ⁴⁷ Худаға мәдһийә окушатти; улар пүткүл халайиқниң иззитигә сазавәр болди. Рәб һәр күни қутқузулватқанларни жамаәткә қошатти. □ ■

3*Петрус билән Юһаннаниң тоқур адәмни сақайтиши*

¹ Бир күни ибадәтханида дуа қилинидиған вақитта, йәни чүштин кейин саат үчтә, Петрус билән Юһаннаму ибадәтханиға чикип барған еди. □ ² Шу пәйттә бир туғма тоқур адәмму бу йәргә елип келиниватқан еди. Һәр күни, кишиләр уни ибадәтханиға киргәнләрдин сәдиқә тилисун дөп, ибадәтханидики «Гезәл дәрваза» алдиға әкелип қоятти. ■ ³ У Петрус билән Юһаннаниң ибадәтханиға кирип кетиватқинини көрүп, улардин сәдиқә тилиди. ⁴ Петрус билән Юһанна униңға нәзирини салди. Петрус униңға:

— Бизгә қара! — деди.

⁵ У улардин бир нәрсә күтүп, көзлирини үзмәй қарап туратти. ⁶ Бирақ Петрус униңға:

— Мәндә алтун яки күмүч йоқ; лекин қолумда барини саңа берәй. Насарәтлик Әйса Мәсиһниң нами билән, орнундин туруп маң! — девиди, ■ ⁷ уни оң қолидин тартип, йөләп турғузди. У адәмниң пут вә ошуқ беғишлири шуан күчләндүрүлүп,

⁸ орнидин дас туруп меңишқа башлиди. У меңип вә сәкрәп, Худаға мәдһийә окуған һалда улар билән биллә ибадәтхана һойлисиға кирди. ⁹ Барлиқ халайиқ униң меңип Худаға мәдһийә окуғанлигини көрүп ¹⁰ униң ибадәтханидики «гезәл дәрваза» алдида сәдиқә тиләп олтиридиған хелиқи адәм экәнлигини тонуп, униңда йүз бәргинигә һәйранунәс болуп даң қетип қелишти.

Петрусниң ибадәтханида ейтқан сөзлири

¹¹ Сақайған киши Петрус билән Юһаннаға чиң есилип турувалғанда, һәйран болушқан барлиқ хелиқ уларниң йениға ибадәтханидики «Сулайман пешайвини» дегән йәргә жүгүрүп қелишти. ¹² Бу әһвални көргән Петрус халайиққа мундақ деди:

— И Исраиллар! Бу ишқа неманчә һәйран болисиләр? Биз худди өз күч-қудритимиз яки ихласмәнлигимизгә тайинип бу адәмни маңдурғандәк бизгә неманчә тикилип қарайсиләр? ¹³ Әмәлийәттә болса, ата-бовилиримизниң Худаси, йәни Ибраһим, Исһақ вә Яқупниң Худаси Өз хизмәтқари болған Әйсани шан-шәрәп билән улуклиған. Бирақ силәр болсаңлар уни римлиқларға тутуп бәрдиңлар; андин валий Пилатус уни қоюп беришни һөкүм қилғандин кейин,

■ **2:43** Мар. 16:17; Рос. 5:12. ■ **2:44** Қан. 15:4; Рос. 4:32. ■ **2:45** Йәш. 58:7; Рос. 4:35.

□ **2:46** «улар һәр күни ... ақ көңүллүк билән ортақ ғизалинишип, нанни уштуп йейишип,...»

— 2:42дики изаһатни көрүң. □ **2:47** «...Рәб һәр күни қутқузулватқанларни жамаәткә қошатти» — яки «...Рәб һәр күни қутқузулватқанларни уларниң арисига қошатти». ■ **2:47** Рос. 5:14; 11:21.

□ **3:1** «саат үчтә» — ибраниларниң вақти бойичә «саат тоққузда». ■ **3:2** Юһ. 9:8; Рос. 14:8.

■ **3:6** Рос. 4:10.

силәр Пилатусниң алдида униңдин тенип рәт қилиштиңлар. □ ■ 14 Мана силәр Муқәддәс вә һәққаний Болғучидин тенип, уни рәт қилип *Пилатустин* униң орниға бир қатилни қоюп беришни тәләп қилдыңлар. ■ 15 Шундақ қилип, һаятликни барлиққа Кәлтүргүчини өлтүрдүңлар! Бирақ Худа уни өлүмдин тирилдүрди, биз мана буниңға гувачидурмиз. □ ■ 16 Мана униң намиға қилған етиқат арқилиқ, униң нами силәр көрүватқан вә тонуйдиған бу адәмгә дәрман киргүздү; униң арқилиқ болған етиқат у кишини көз алдиңларда сәллимаза сақ-саламәт қилди.

17 Әнди қериндашлар, силәрниң вә шуниңдәк силәрниң башлиқлириңларниңму бу ишни ғәпләттә қилғанлиғиңларни билимән. 18 Лекин Худа барлиқ пәйғәмбәрләрниң ағзи билән алдин-ала жақалиғанлирини, йәни униң Мәсиһиниң азап-оқубәт тартидиғанлиғини шу йол билән әмәлгә ашурди. ■ 19 Шунуң үчүн гунайиңларниң өчүрүветилиши үчүн һазир товва қилип йоллириңлардин бурулуңлар! Шундақ қилғанда, инсанларниң женини йениландуридиған пәсил-күнләр Пәрвәрдигарниң һозуридин чиқип келиду ■ 20 вә у силәр үчүн алдин тикләнгән Мәсиһ, йәни Әйсани қешиңларға қайтидин әвәтиду. 21 Һазирчә болса, Худаниң дәсләптики заманлардин тартип муқәддәс пәйғәмбәрлириниң ағзи билән ейтқинидәк, һәммә мәвжудатлар йеңилинидиған вақит кәлмигичә, әршләр уни қобул қилип, униңға макан болиду. 22 Муса дәрвақә мундақ дегән еди: — «Пәрвәрдигар Худайиңлар өз қериндашлириңлар арасидин маңа охшаш бир пәйғәмбәр турғузиду. Униң силәргә ейтқан барлиқ сөзлирини аңлап, униңға толуқ итаәт қилишиңлар керәк! ■ 23 Чүнки бу пәйғәмбәрниң сөзини аңлимайдиғанларниң һәр бири хәлиқ қатаридин үзүп ташлиниду».

24 Дәрвақә, Самуил *пәйғәмбәр* вә униңдин кейин келип бешарәтләрни йәткүзгән пәйғәмбәрләрниң һәммиси бу күнләр тоғрисидә алдин-ала ейтқан. 25 Силәр бу пәйғәмбәрләрниң пәрзентлирисиләр вә Худа ата-боваңлар билән түзгән әһдиниң пәрзентлиридурсиләр — бу әһдә бойичә Худа Ибраһимға: «Сениң нәслиң арқилиқ йәр йүзидики барлиқ аилә-жәмәтләргә бәхит-бәрикәт ата қилиниду» дәп вәдә бәргән. ■ 26 Шуңа Худа һәр бириңларни өз рәзилликлириңлардин қайтуруп, силәргә бәхит-бәрикәт ата қилиш үчүн, хизмәтқари Әйсани турғузуп, уни авал силәргә әвәтти. □

4

Петрус билән Юһаннаниң алий кеңәшимидә сорақ қилиниши

□ 3:13 «ата-бовилиримизниң Худаси, йәни Ибраһим, Исақ вә Яқупниң Худаси өз хизмәтқари болған Әйсани шан-шәрәп билән улуклиған» — Мәсиһниң «Пәрвәрдигарниң хизмәтқари» яки «Пәрвәрдигарниң қули» сүпити екәнлиги тоғрилиқ бешарәтләр «Йәш.» 42:1-18, 49-бап, 50:3-11, 52:13-53:12дә көрүлиду. ■ 3:13 Мис. 3:6,15; Мат. 27:20; Мар. 15:11; Луқа 23:18; Юһ. 18:40. ■ 3:14 Луқа 23:18. □ 3:15 «Худа уни өлүмдин тирилдүрди» — грек тилида: «Худа уни өлгәнләрдин тирилдүрди». ■ 3:15 Рос. 1:8; 2:32. ■ 3:18 Йәш. 50:6; 53:5; Луқа 24:27. ■ 3:19 Рос. 2:38. ■ 3:22 Қан. 18:15-16, 19; Юһ. 1:46; Рос. 7:37. □ 3:23 «...Чүнки бу пәйғәмбәрниң сөзини аңлимайдиғанларниң һәр бири хәлиқ қатаридин үзүп ташлиниду» — (22-23-айәт) «Қан.» 18:15-19). Бу бешарәт Әйса Мәсиһни көрситиду, әлвәттә. У тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә тохтилимиз. ■ 3:25 Яр. 22:18; Гал. 3:8. □ 3:26 «Шуңа Худа һәр бириңларни өз рәзилликлириңлардин қайтуруп, силәргә бәхит-бәрикәт ата қилиш үчүн, хизмәтқари Әйсани турғузуп, уни авал силәргә әвәтти» — «... уни (Әйсани)... авал силәргә әвәтти» — демәк, Худа Ибраһим билән түзгән әһдис бойичә Ибраһимниң нәсли болған Әйсани «йәр йүзидики барлиқ әлләргә бәхит-бәрикәт ата қилиниши үчүн» әвәткәндә, уни барлиқ әлләргә әвәтиштин авал Өз Йәһудий хәлқиғә әвәтти.

1 Петрус билән Юанна халайиққа гәп қиливатқанда, каһинлар, ибадәтхана қаравуллириниң башлиғи вә Садуқийлар уларниң йениға келип қалди. □ 2 Улар *расулларниң халайиққа тәлим бериши*, жүмлидин «Әйсаниң вастиси билән өлгәнләр тирилдүрүлиду» дәп жақалиқини үчүн интайин әсәбийләшти. □ 3 Улар уларни тутқун қилип, әтисигичә түрмигә солап қойди, чүнки кәч кирип қалған еди. □ 4 Лекин жар қилинған сөз-каламни аңлиғанларниң көпи етиқат қилди; шуниң билән етиқат қилған әрләрниң санила бәш миңға йәтти.

5 Әтиси, *Йәһудийларниң кеңәшмисидики* башлиқлар, ақсақаллар вә Тәврат устазлири Йерусалимда топланди. 6 Уларниң арисидә баш каһин Аннас, Қаяфас, Юанна, Искәндәр вә баш каһинниң башқа жәмәтидикилә бар еди. 7 Улар *Петрус билән Юаннани* арисигә турғузуп:

— Силәр бу ишни қайси күч-қудрәткә тайинип яки кимниң нами билән қилдиңлар? — дәп сориди. ■

8 Петрус Муқәддәс Роһқа толдурулған һалда уларға мундақ деди:

Хәлиқниң һөкүмранлири вә Исраилниң ақсақаллири! 9 Әгәр биз бүгүн бу тоқур адәмгә көрсәткән яхши әмәл һәм униң қандақ сақайтилғанлиғи сәвәплик сораққа тартилған болсақ, 10 силәр вә пүткүл Исраил хәлқи шуни билсунки, силәр крестлигән, амма Худа өлүмдин тирилдүргән Насарәтлик Әйса Мәсиһниң нами билән, униң күч-қудрити арқилиқ бу киши мошу йәрдә алдиңларда пүтүнләй сақ-саламәт туриду!

11 Бу Әйса болса, муқәддәс язмиларда пүтүлгәндәк, дәл силәр тамчилар етиварсиз дәп ташливаткән, бирақ бүжәк теши болуп тикләнгән таштур. □ ■ 12 Униңдин башқа һеч кимдә нијатлиқ йоқ, чүнки пүткүл асман астида инсанлар арисигә тәқдим қилинған, Әйсадин башқа бизни қутқузидиған һеч қандақ бир нам йоқтур. ■

13 Петрус билән Юаннаниң бу жүрүитини көргән һөкүмранлар уларниң оқумиған адәттики адәмләрдин экәнлигини билип, һәйран болушти; уларниң бурун Әйса билән биллә болғанлиғиниму билди. □ 14 Униң үстигә, сақайған һелиқи адәмниң уларниң йенида туруватқанлиғини көрүп, улар һеч қандақ гәп яндуралимиди. 15 Шуниң билән һөкүмранлар уларни кеңәшмидин чиқишқа буйрудиди. Андин бир-бири билән мәслиһәтлишип:

16 — Буларни қандақ қилимиз? Чүнки уларниң вастиси билән хелә көрүнәрлик мөжизилик бир аламәт йүз бәргәнлиги пүткүл Йерусалимдикиләргә аян болди вә биз уни инкар қилишқа амалсизмиз. ■ 17 Лекин бу ишниң хәлиқ ичидә теҳиму кәң йәйилип кәтмәслиги үчүн, уларға бундин кейин бу адәмниң намида һеч кимгә һеч немә демәсликкә ағаһ-тәһдид салайли! — дейишти.

18 Шуниң билән уларни чақиртип, бундин кейин Әйсаниң намида һеч сөзлимәслик яки тәлим бәрмәсликни қәтъий буйрудиди. 19 Лекин Петрус билән

□ 4:1 «Садуқийлар» — Йәһудийларниң бир мәзһипи. Улар тоғрилиқ «тәбирләр»ни көрүң. □ 4:2 «Улар расулларниң... Әйсаниң вастиси билән өлгәнләр тирилдүрүлиду» дәп жақалиқини үчүн интайин әсәбийләшти» — «әсәбийләшти» яки «ғәзәпләнди». «Өлгәнләр тирилдүрүлиду» дегән гәп Садуқийларни интайин ғәзәпләндүргән болса керәк, чүнки улар бу нуқтаға қәтъий ишәнмәйтти. □ 4:3 «Улар уларни тутқун қилип, әтисигичә түрмигә солап қойди...» — «уларни» — Петрус, Юанна вә уларға есилип чиң тутқан, сақайтилған тоқур кишини көрситиду (9-, 10-, 14-айәтни көрүң). ■ 4:7 Мис. 2:14; Мат. 21:23; Рос. 7:27. □ 4:11 «Бу Әйса болса, муқәддәс язмиларда пүтүлгәндәк, дәл силәр тамчилар етиварсиз дәп ташливаткән, бирақ бүжәк теши болуп тикләнгән таштур» — «Зәб.» 117:2.

■ 4:11 Әвб. 117:22; Йәш. 28:16; Мат. 21:42; Мар. 12:10; Лука 20:17; Рим. 9:33; 1Пет. 2:7. ■ 4:12 Мат. 1:21; Рос. 10:43; 1Тим. 2:5. □ 4:13 «уларниң оқумиған адәттики адәмләрдин экәнлиги...» — «оқумиған» пүтүнләй саватсиз дегәнлик әмәс, пәқәт (уларниң көзқаришида) Тәвратқа шәрһ беришкә салаһийити йоқлуғини көрситиду. «Адәттики» «һеч алаһидә тәбийә көрмиған» дегән мәнида. ■ 4:16

Юһ. 11:47.

Юһанна:

— Худаниң алдида силәргә итаәт қилиш тоғриму яки Худағиму, буниңға өзүңлар бир немә дәңлар! ■ 20 Амма биз болсақ, көргән вә аңлиғанлиримизни ейтмай туралмаймиз! — дәп жавап бәрди.

21 *Һөкүмранлар* болса халайиқтин қорқуп, уларни жазалашқа лайиқ сәвәп тапалмай, уларға техиму тәһдит селип, қоюп бәрди. Чүнки халайиқ болған вақиә түпәйлидин Худани улуқлиған еди. ■ 22 Чүнки бу сақайтилиш мөҗизилик аламити көрситилгән кишиниң йеши қириқтин ашқан еди.

Җамаәтниң бир қәлбдә, бир роһта дуа қилиши

23 Улар қоюп берилгәндин кейин, өз һәмраһлириниң йениға қайтип келип, баш кәһинлар вә ақсақалларниң қилған сөзлирини баштин-ахир көпчиликкә уқтурди. □ ■ 24 Улар буни аңлиғанда, авазини бир нийәт бир дил билән Худаға көтирип мундақ нида қилди:

— И Егимиз, Сән асман-зимин, деңиз-океанларни вә улардики барлиқ мөвжудатларни яратқан Худадурсән. ■ 25 Сән Муқәддәс Роһ билән хизмәтқариң болған Давутниң ағзи арқилиқ мундақ дегәнғу:

«Әлләр немишкә чуқан салиду?

Немә үчүн бекардин-бекар сүйкәст ойдайдү?□ ■

26 Дуниядики падишалар сәп тартип,

Әмәлдарлар жиғилишип,

Пәрвәрдигар вә Униң Мәсиһи билән қаршилишқа жәм болушти».□ ■

27 — Чүнки дәрвәкә дәл бу шәһәрдә һерод һәм Понтиус Пилатус, ят әликләр һәм Исраил хәлиқлири бирилишип, Сән мәсиһлигән муқәддәс хизмәтқариң Әйсаға қарши чиқип топланған еди, ■ 28 шуниң билән күч-қудритиң вә ирадәң бойичә Сән бурунла неминиң әмәлгә ашурулушини бекиткән болсаң, улар шуларни қилған. □

29 Әнди и Пәрвәрдигар, уларниң селиватқан тәһдитлирини көргәйсән, куллирини сөз-каламиниң толуқ жүрәклик билән сөзләп йәткүзидиган қилғайсән; ■ 30 кесәлләрни сақайтишқа қолуңни узитип, муқәддәс хизмәтқариң Әйсаниң намида мөҗизилик аламәтләр вә карамәтләрни яратқайсән. ■

31 Уларниң дуаси аяқлашқанда, улар турған йәр тәвренип кәтти. Улар һәммиси Муқәддәс Роһқа толдурулуп, Худаниң сөз-каламини жүрәклик сөзләп йәткүзүшкә башлиди. ■

Етиқатчиларниң пул-маллирини ортақ қилиши

32 Топ-топ етиқатчилар бир жан-бир дил, бир мәхсәттә еди. Неч ким өзигә тәәллүқ пул-мелини «өзүмниң» демәйтти, бәлки һәммисигә ортақ еди. ■

33 Расуллар зор күч-қудрәт билән Рәб Әйсаниң тирилгәнлигигә гувалиқ берәтти.

■ 4:19 Рос. 5:29. ■ 4:21 Рос. 3:7, 8; 5:26. □ 4:23 «өз һәмраһлириниң йениға қайтип келип...» — «өз һәмраһлири» өз өйдикиләрни әмәс, бәлки җамаәттикиләрни көрситиду, әлвәттә.

■ 4:23 Рос. 12:12. ■ 4:24 Мис. 20:11 □ 4:25 «Сән Муқәддәс Роһ билән хизмәтқариң болған Давутниң ағзи арқилиқ мундақ дегәнғу ...» — бәзи кона көчүрүлмиләрдә «Муқәддәс Роһ билән» дегән сөз тепилмайду. ■ 4:25 Зәб. 2:1. □ 4:26 «...Дуниядики падишалар сәп тартип, әмәлдарлар жиғилишип, Пәрвәрдигар вә Униң Мәсиһи билән қаршилишқа жәм болушти» — (25-26-айәт) «Зәб.» 2:1-2. ■ 4:26 Зәб. 2:1, 2. ■ 4:27 Мат. 26:3; Мар. 14:1; Луқа 22:2; Юһ. 11:47. □ 4:28 «күч-қудритиң вә ирадәң бойичә...» — грек тилида: «қолуң вә ирадәң бойичә...». «Сән бурунла неминиң әмәлгә ашурулушини бекиткән болсаң, улар шуларни қилған» — демәк, мошу кишиләрниң Худаға вә Униң Мәсиһигә қарши интайин яман нийити болсиму, уларниң Әйсани өлтүрүвәткәнлиги бәрибир Худа Өзиниң карамәт планини әмәлгә ашуруш үчүн еди. ■ 4:30 Мар. 16:17.

■ 4:31 Рос. 16:26. ■ 4:32 Рос. 2:44; 1Пет. 3:8.

Худаниң зор меһри-шәпкити уларниң һәммисиниң үстигә қонди. ³⁴ Уларниң арисидикиләрниң һеч немигә һажити чүшмәйтти. Чүнки йәр-зимин, өй-жай егидарлири болғанлар уларни сетип, пулини елип келип ³⁵ расулларниң айиғи алдиға қоятти; андин һәр кимниң еһтияжға қарап тәқсим қилинатти.■

³⁶ Уларниң ичидә Лавий қәбилисидин болған, Сипруста туғулған Йүсүп исимлиқ бириси бар еди (расуллар уни Барнабас, йәни «Ригбәтләндүргүчи оғул бала» дәп атиған); □ ³⁷ униңму бир парчә етизи бар еди; у шу йолда уни сетип, пулини елип расулларниң айиғи алдиға тапшурди.

5

Анания билән Сафира

¹ Әнди Ананияс исимлиқ йәнә бир адәмму аяли Сафира билән бир парчә йерини сатти. □ ² Ананияс пулниң бир қисмини өзигә қалдурди, йәни бир қисмини елип келип, расулларниң айиғи алдиға қойди. Аялиму буниңдин толуқ хәвәрдар еди. □

³ Бирақ Петрус униңға:

— Ананияс, немишкә қалбиңни Шәйтаниң илкигә тапшуруп, Муқәддәс Роһқа ялған ейтип, йәр сатқан пулниң бир қисмини өзүңгә қалдурдуң? □ ⁴ Йәр сетилмиғанда, сениңки әмәсмиди? Сетилғандин кейин, пулму өз ихтияриңда болмапти? Шундақ туруқлуқ, немишкә қалбиңдә бу ишни нийәт қилдиң? Сән инсанларға әмәс, бәлки Худаға ялған ейтиң! — деди.

⁵ Ананияс бу сөзләрни аңлиған һаман жиқилип жан үзди. Бу ишни аңлиғучиларни қаттиқ қорқунуч басти. ⁶ Әнди яш жигитләр орнидин туруп жәсәтни кепәнләп, сиртқа апирип дәпнә қилди.

⁷ Тәхминән үч сааттин кейин, Ананиясниң аяли кирип кәлди; бирақ у болған вақиәдин хәвәрсиз еди. ⁸ Петрус униңдин:

— Маңа ейтқин, силәр йәрни мошу пулға саттиңларму? — дәп сориди.

— Шундақ, мошунчилик пулға саттуқ, — дәп жавап бәрди у.

⁹ Петрус:

— Силәр немә үчүн Муқәддәс Роһни синашқа тил бириктүрдүңлар? Қара, ериңни дәпнә қилип кәлгәнләрниң путлири ишик түвидә туриду, улар сениму әкетиду! — деди.

¹⁰ Уму шуан униң аяқлири алдиға жиқилип, жан бәрди. һелиқи яш жигитләр кирип, униң өлгәнлигини көрди; улар униму елип берип ериңниң йениға дәпнә қилди. ¹¹ Пүтүн жәмаәтни, шундақла бу ишни аңлиғанларниң һәр бирини қаттиқ қорқунуч басти.

Расуллар көрсәткән мәҗизиләр

■ **4:35** Йәш. 58:7. □ **4:36** «уларниң ичидә Лавий қәбилисидин болған, Сипруста туғулған Йүсүп исимлиқ бириси бар еди... Барнабас.. дәп атиған» — Барнабас Лавийлиқ болғачқа, бәлким ибадәтханида ишлигән еди. □ **5:1** «Ананияс исимлиқ йәнә бир адәм...» — «Ананияс» бәлким ибраний тилидики «һанания» дегәнниң грек тилидики шәкли болуши мүмкин. □ **5:2** «Ананияс пулниң бир қисмини өзигә қалдурди, йәни бир қисмини елип келип, расулларниң айиғи алдиға қойди. Аялиму буниңдин толуқ хәвәрдар еди» — бу ишқа қариғанда, уларниң мәхсити өзлириниң сехийлигини көз-көз қилип: «Манә биз башқиларға охшаш һәммә нәрсимизни Худаниң йолиға бегишлидук» дегән болсиму, лекин улар йәр сатқан пулниң бир қисмини йәр сатқан пулниң һәммиси, дәп ялған ейтқан еди. □ **5:3** «немишкә қалбиңни Шәйтаниң илкигә тапшуруп,...?» — грек тилида «немишкә Шәйтән қалбиңни толдурғанки...?» дегән сөзләр билән ипадилиниду.

12 Росулларниң қоли арқилиқ хәлиқ ичидә нурғун мөжизилик аламәтләр вә карамәтләр көрситилди. (Барлиқ *етиқатчилар* бир нийәттә болуп ибадәтханидики «Сулайман пешайвини»да дайим жәм болатти. ■ 13 Бирақ башқа кишиләр уларға қошулушқа жүрәт қилалмайтти; амма халайиқ уларни интайин һөрмәтләйтти. 14 Шундақтиму, етиқат қилғучилар барғансери көпийип, һәм әрләр һәм аяллар топ-топ болуп Рәбгә қошулғили турди). 15 Шуниң билән кишиләр һәтта Петрус өтүп кетиватқанда һеч болмиғанда униң сайиси болсиму үстигә чүшсун дәп, кесәлләрни кочиларға елип чиқип көрпә вә зәмбилләргә ятқузуп қоятти. 16 Йәнә топ-топ кишиләр Йерусалим әтрапидики шәһәр-йезилардин кесәлләрни вә напак роһлар чаплишивалған кишиләрни елип келәтти. Уларниң һәммиси сақийип қайтишатти.■

Росулларниң зиянкәшликкә учриши

17 Баш каһин вә униң тәрәпдарлири, йәни Садуқий мәзһәпидикиләр қозғилип бу ишларға гәзәплинип, 18 росулларни тутқун қилип, қамақханиға қамиди. □

19 Лекин шу кечә, Рәбниң бир пәриштиси қамақханиниң дәрвазиларини ечип, росулларни елип чиқип, уларға:■

20 — Силәр ибадәтхана һойлисиға кирип, халайиққа бу һаятлик тоғрисидики һәммә сөzlәрни жақалаңлар — дәп тапилиди.

21 Росуллар бу сөзни аңлап, таң атқанда ибадәтхана һойлисиға кирип, кишиләргә тәлим берешкә башлиди.

Баш каһин вә униң тәрәпдарлири кәлгәндә, алий кеңәшмидикиләр вә Исраилларниң барлиқ ақсақаллирини жәм болушқа чақирди. Андин *росулларни* елип кәлсун дәп қамақханиға адәм әвәтти. 22 Лекин сипаһлар зинданға йетип барғанда, росулларниң у йәрдә йоқлуғини байқап қайтип берип, кеңәшмидикиләргә:

23 — Биз барсақ, зиндан мәһкәм тақақлик турупту, қаравулларму дәрвазилирида күзәттә турупту. Лекин дәрвазиларни ечип қарисақ, ичидә бирму адәм йоқ! — дәп мәлумат бәрди.

24 Бу хәвәрни аңлиған ибадәтханидики мәсәул каһин һәм қаравулларниң башлиғи вә баш каһинлар: — «Әнди бу иш зади қандақ болуп кетәр?» дейишип алақзадилеккә чөмди. 25 Дәл шу чағда, бир киши кирип:

— Қараңлар, силәр зинданға қамиған адәмләр ибадәтхана һойлисида туруп халайиққа тәлим бериватидиғу! — дәп хәвәр қилди.

26 Буниң билән, хелиқи қаравуллар башлиғи сипаһлирини башлап берип, *росулларни* елип кәлди. Бирақ улар халайиқ бизни чалма-кесәк қилиши мүмкин дәп қорқуп, уларға зорлуқ ишләтмиди.■

27 Улар *росулларни* елип кәлгәндин кейин, уларни кеңәшмидикиләр алдида турғузди. Баш каһин уларни сорақ қилип:

28 — Биз әсли силәрни бу намда кишиләргә тәлим бәрмәңлар, дәп қаттиқ ағаһландурған едуқ. Лекин мана, силәр йәнә шу тәлимиңлар билән пүткүл Йерусалимни қаплидиңлар һәмдә бу кишиниң қан қәрзини бизгә артмақчи болуватисиләр! — деди.□ ■

29 Лекин Петрус вә *башқа* росуллар жавап берип мундақ деди:

■ 5:12 Қилп. 16:17; Рос. 2:43. ■ 5:16 Мар. 16:17; Рос. 8:7; 16:18; 19:12. □ 5:18 «росулларни тутқун қилип, қамақханиға қамиди» — мошу йәрдики «қамақхана» грек тилида «аммивий түрмә» дегән сөз билән ипадилиниду. ■ 5:19 Рос. 12:7; 16:26. ■ 5:26 Мат. 21:26; Рос. 4:21. □ 5:28 «силәр...бу кишиниң қан қәрзини бизгә артмақчи болуватисиләр!» — қизиқ иш шуки, йәһудий ақсақаллириниң тили «Әйсә» дейишкә қәтғий бармайду. ■ 5:28 Рос. 4:18.

— Инсанга эмәс, Худага итаәт қилиш керәк! ■ 30 Силәр тутуп яғачқа есип өлтүргән Әйсани, ата-бовимизниң Худаси тирилдүрди. □ ■ 31 Худа Исраил хәлқини товва қилишқа вә гуналириниң кәчүрүлишикә муйәссәр қилиш үчүн, уни улуклап Йетәкчи һәм Қутқузғучи сүпитидә Өзиниң оң йениға көтирип олтарғузди. ■

32 Биз бу ишларға гувачилармиз; шундақла Худа Өзигә итаәт қилғучиларға ата қилған Муқәддәс Роһму бу ишларға гувачидур. ■

33 Улар бу сөзләрни аңлап қәлбигә санжілғандек болуп расулларни өлтүрүшкә мәслиһәтләшти. 34 Лекин кеңәшмә ичидә пүтүн хәлиқниң һөрмитигә сазавәр болған Пәрисий мәзһипидики Гамалийәл исимлиқ бир Тәврат өлимаси бар еди. У орнидин туруп:

— Уларни бирдәм сиртқа чиқирип туруңлар, — дәп буйруди.

35 Андин у кеңәшмидикиләргә мундақ деди:

— Әй Исраиллар, силәр бу кишиләрни бир тәрәп қилишта өзүңларға еһтият қилиңлар! 36 Илгири, хелиқи Тәвдас исимлиқ өзини чоң тутуп оттуриға чиққан еди. Униңға тәхминән төрт йүз адәм қошулди. Бирақ у өзи өлтүрүлди вә барлиқ әгәшкүчилири тарқилип кетип, униң иши йоққа чиқти. □ ■ 37 Андин кейин нопус тизимлаш күнлиридә, Галилийәлик Йәһудаму баш көтирип чиқип, бир топ кишини топлап өзигә әгәштүргән. Уму йоқитилип, барлиқ әгәшкүчилириму тарқитиветилгән. 38 Әнди силәргә нәсиһитим шуки: Бу кишиләр билән қариңлар болмисун! Уларни ихтияриға қоюп бериңлар. Чүнки әгәр бу еқим яки бу иш пәкәт инсандин қәлгән болса, жәзмән йоққа чиқиду. ■ 39 Лекин әгәр Худадин болса, силәр уларни йоқиталмайсиләр! Һәтта өзүңлар Худаға һужум қилғучилар болуп чиқисиләр! ■

40 Алий кеңәшмидикиләр нәсиһәтни қобул қилди; улар расулларни чақиртип кирип, уларни қамчилитип, уларға һәргиз Әйсаниң намида сөзлиәмәсликни ағаһландурди. Андин уларни қоюп бәрди. 41 Расуллар әнди кеңәшминиң оттурисидин чиқип, өзлириниң мубарәк нам үчүн хорлуқ азави чекишкә лайиқ көрүлгәнлигини шатланди. □ ■ 42 Улар йәнила һәр күни ибадәтхана һойлисида вә өйму-өй берип тәлим бериштин вә «Әйса — Мәсиһдур!» дегән хуш хәвәрни жақалаштин һеч тохтимиди. □

6

Жамаәтниң әмәлий хизмәтлиригә талланған йәттә киши

1 Шу күнләрдә, мухлисларниң сани барғансери көпийип, грекчә сөzlәйдигән Йәһудийлар йәрлик ибраний қериндашларға: — Күндилик өзүк-түлүк тәқсим қилиништа аримиздики тул аяллар етиварға елинмиди, дәп наразилиқ

■ 5:29 Рос. 4:19. □ 5:30 «...яғачқа есип өлтүргән Әйса» — грек тилида «...дәрәққә есип өлтүргән Әйса». ■ 5:30 Қан. 21:23; Рос. 3:15; 10:39; 13:29; 1Пет. 2:24. ■ 5:31 Рос. 2:33; 3:15; Фил. 2:9.

■ 5:32 Юһ. 15:27; Рос. 2:4. □ 5:36 «бирақ у өзи өлтүрүлди...» — «у ... өлтүрүлди» — шүбһисизки, у римлиқ күчләр тәрипидин өлтүрүлду. Тәвдасниң исяни Рим империйәсигә қарши болған болса керәк.

■ 5:36 Рос. 21:38. ■ 5:38 Пәнд. 21:30; Йәш. 8:10; Мат. 15:13. ■ 5:39 Рос. 9:5; 23:9.

□ 5:41 «.. өзлириниң мубарәк нам үчүн хорлуқ азави чекишкә лайиқ көрүлгәнлигини шатланди» — мошу йәрдә «мубарәк нам» грек тилида пәкәт «нам» дегән биләнла ипадилиниду. Чүнки шу чағдики етиқатчилар үчүн пүткүл дунияда пәкәт бирла «нам», йәни Әйсаниң нами мавжут еди. ■ 5:41 Мат. 5:12. □ 5:42 «вә «Әйса — Мәсиһдур!» дегән хуш хәвәрни жақалаш...» — яки «вә хуш хәвәр болған Әйса Мәсиһни жақалаш...».

билдүрүшти. □ ² Шуңа, он иккилән пүткүл мухлисларни чақирип жиғип, уларға мундақ деди:

— Бизниң Худаниң сөз-каламини йөткүзүш хизмитини ташлап қоюп, озуқ-түлүк тәқсим қилиш билән болуп кетишимиз тоғра болмайду. □ ³ Шуниң үчүн, и қериндашлар, араңлардики нам-абройи бар, Муқәддәс Роһқа вә даналиққа толған йәттә кишини илған таллаңлар, вә биз уларни бу ишқа мәсәул қилимиз. ⁴ Биз болсақ, өзимизни дуа қилиш вә сөз-каламниң хизмитидә болушқа беғишлаймиз. ⁵ Бу мәслиһәт халайиқниң һәммисини хуш қилди. Шуниң билән улар иман-ишәкә вә роһқа толған Истипан исимлиқ бир адәмни таллиди, вә йәнә Филип, Прокорус, Никанор, Тимон, Парменас һәмдә бурун Тәврат етиқатиға киргән Антаклиқ Николасни таллап, ⁶ уларни расулларниң алдиға елип чиқти. Расуллар уларниң бу хизмәтни қилиши үчүн қоллирини уларниң үстигә тәккүзүп туруп, дуа қилишти. □ ■

⁷ Вә Худаниң сөз-калами давамлиқ тарқалди; Йерусалимдики мухлисларниң саниму барғансери зор дәрижидә көпәйди. Нурғун каһинларму *Мәснһ* етиқатиға итаәт қилишқа киришивататти. □ ■

Истипаниң тутқун қилиниши

⁸ Вә Истипан Худаниң меһри-шәпқити вә күч-қудритигә толған болуп, хәлиқ ичидә карамәтләр вә зор мөжизилик аламәтләрни көрсәтти. ⁹ Бирақ «Қуллуқтин чиққан һөрләр» дәп аталған синагогтики бәзиләр, йәни Курини вә Искәндәрийә шәһәрлири вә Киликийә һәм Асия өлкилиридин кәлгән бәзи *Йәһудийлар* Истипанға қарши чиқип, униң билән муназирә қилишқа башлиди. ¹⁰ Лекин улар у сөз қилғанда униңда болған даналиқ вә роһқа тақабил турушқа амалсиз қалди. ¹¹ Буниң билән улар бәзи адәмләрниң ағзини майлап:

— Биз бу адәмниң Муса вә Худаға қарита күпүрлүк сөзлигәнлигини аңлидуқ, — дегәнни уларниң ағзиға салди. ■

¹² Улар мошундақ қилип халайиқни, ақсақалларни вә Тәврат устазлирини қутратти; андин Истипаниң алдини тосуп уни тутқун қилип, алий кеңәшимиз елип барди. ¹³ Улар сахта гувачларни оттуруға чиқирип мундақ дегүзди:

— Бу адәм бу муқәддәс жайға вә Тәврат қануниға қарши сөзләрни қилиштин тохтимайду. □ ¹⁴ Чүнки биз униң хелиқи Насарәтлик Әйса тоғрилиқ: «У бу жайни вәйран қилиду вә Муса пәйғәмбәр бизгә тапшурған әнғәниви қайдә-йосунлиримизни өзгәртиду!» дегәнлигини аңлидуқ. □

¹⁵ Кеңәшимиздә олтарғанларниң һәммиси Истипанға көз тикип қаригинида, униң чирайиниң пәриштиниңидәк пақирақ екәнлигини көрди.

□ **6:1** «грекчә сөзләйдиған Йәһудийлар» — грек тилида «грекләштүрүлгәнләр». «йәрлик ибраний қериндашлар» — демәк, ибраний тилида сөзләйдиған етиқатчилар. □ **6:2** «озуқ-түлүк тәқсим қилиш билән болуп кетишимиз тоғра болмайду» — «озуқ-түлүк тәқсим қилиш» грек тилида «дәстиханларда күтүш» дегән сөз билән ипадилиниду. ■ **6:2** Мис. 18:17. ■ **6:3** Қан. 1:13; Рос. 1:21; 16:2; 1Тим. 3:7. ■ **6:5** Рос. 11:24; 21:8. □ **6:6** «Истипан исимлиқ бир адәм... йәнә Филип,

Прокорус, Никанор, Тимон, Парменас һәмдә бурун Тәврат етиқатиға киргән Антаклиқ Николасни таллап, уларни расулларниң алдиға елип чиқти» — қизик йери шуки, талланғанларниң һәммининиң исимлиридин «грекләшкән Йәһудийлар» екәнлиги билинип туратти. ■ **6:6** Рос. 1:23; 8:17; 13:3; 1Тим. 4:14; 5:22; 2Тим. 1:6. □ **6:7** «Нурғун каһинларму Мәснһ етиқатиға итаәт қилишқа киришивататти» — «Мәснһ етиқатиға» грек тилида пақәт «етиқатқа» дейилиду. ■ **6:7** Рос. 19:20. ■ **6:10** Мис. 4:12; Йәш. 54:17; Луқа 21:15. ■ **6:11** Мат. 26:59. □ **6:13** «бу адәм бу муқәддәс жайға вә Тәврат қануниға қарши сөзләрни қилиштин тохтимайду» — «муқәддәс жай» ибадәтханини көрситиду.

□ **6:14** «У бу жайни вәйран қилиду» — «бу жай» бәлким муқәддәс ибадәтханини көрситиду (12-айәтни көрүң).

7

Истипанниң гувалиги

1 Баш каһин Истипандин:

— Буларниң ейтқанлири растму? — дөп сориди.

2 Истипан мундақ жавап бәрди:

— Қериндашлар вә ата-бовилар, сөзүмгә кулақ селиңлар! Атимиз Ибраһим техи Месопотамийә районида туруватқанда, йәни һаран шәһиригә көчүп маканлишиштин илгири, шан-шәрәпниң Егиси Худа униңға аян болуп: ³ «Сән өз жутуғ вә уруқ-жәмәтиндин айрилип чиқип, Мән саңа көрситидиған зиминға барғин» дегән еди. ⁴ Буниң билән у Калдийләрниң зиминини ташлап, һаран шәһиригә берип олтирақлашти. Атиси өлгәндин кейин, Худа уни бу зиминға, йәни силәр һазир туруватқан зиминға йөткәп кәлди. ⁵ У вақитта, Худа униңға бу зиминдин мирас бәрмиди, һәтта униңқа тәвә пут қойғидәкму бир йәр бәрмигән еди. Гәрчә у техничә пәрзәнт көрмигән болсиму, Худа бу зиминни униңға вә униң нәслигә егилиги болуш үчүн беришкә вәдә қилди. ⁶ Андин Худа униңға мундақ деди: «Сениң нәсиллириң яқә жутта мусапир болуп туриду, шу жуттикиләр уларни қул қилип төрт йүз жил хорлайду. ⁷ Бирақ уларни қуллуққа салған әлни жазалаймән», деди Худа, «вә униңдин кейин, нәсиллириң у йәрдин чиқип, бу йәрдә Мениң ибадәт-хизмитимдә болиду». ⁸

⁸ Кейин Худа Ибраһим билән бәлгүси хәтнә болған әһдини түзгән, шуниң билән Ишақ униңдин төрәлди; *Ибраһим* уни сәккизинчи күни хәтнә қилди; шундақ қилип Ишақтин Яқуп төрәлди, Яқуптин он икки «қәбилә атиси» төрәлди. ⁹

⁹ Кейин, «қәбилә атилири» иниси Йүсүпкә һәсәт қилип, уни Мисирға қуллуққа сетивәтти. Лекин Худа униң билән биллә болуп, ¹⁰ уни барлиқ жәбир-жапалардин қутқузуп, уни Мисир падишаси Пирәвнниң нәзираде илтипатқа егә қилип, униңға данишмәнлик ата қилди. Падиша уни Мисирға баш вәзир, ордисиға баш ғөжидар қилди. ¹¹ Кейин, еғир ачарчилик пүткүл Мисир вә Қанаан йәрлирини бесип, зор қийинчилик болди. Ата-бовилиримиз озүк-түлүк тапалмиди. ¹² Яқуп әнди Мисирда ашлиқ барлиғини аңлиған болуп, оғуллирини, йәни ата-бовилиримизни у йәргә биринчи қетим әвәтти. ¹³ Иккинчи қетим барғанда, Йүсүп акилириға өзини ашқарилиди. Шуниң билән Йүсүпниң жәмәтидикиләр Пирәвн падишаға мәлум болди. ¹⁴ Андин Йүсүп атиси Яқупниң алдига хәвәр йәткүзүп, уни пүтүн аилә-жәмәти билән, жәмий йәтмиш бәш кишини Мисирға өзигә чақирди. ¹⁵ Шуниң билән Яқуп Мисирға чүшти

^{7:3} Яр. 12:1. ^{7:4} «буниң билән у Калдийләрниң зиминини ташлап,...» — «Калдийликләрниң зимини» «У» дегән жутни көрситиду («Яр.» 11:31, 12:1ни көрүң). ^{7:5} Яр. 12:7; 13:15. ^{7:6} Яр. 15:13-14,16; Мис. 12:40; Гал. 3:17. ^{7:7} «...бирақ уларни қуллуққа салған әлни жазалаймән... вә униңдин кейин, нәсиллириң у йәрдин чиқип, бу йәрдә Мениң ибадәт-хизмитимдә болиду» — «Яр.» 15:13-14. ^{7:7} Яр. 15:16; Мис. 3:12. ^{7:8} «Кейин Худа Ибраһим билән бәлгүси хәтнә болған әһдини түзгән..» — «Яр.» 17:10-14. «он икки «қәбилә атиси»» — Исраил хәлкининг он икки қабилисиниң әждатлирини көрситиду. ^{7:8} Яр. 21:2; 25:24; 29:32; 30:5; 35:23. ^{7:9}

«кейин, «қәбилә атилири» иниси Йүсүпкә һәсәт қилип, уни Мисирға қуллуққа сетивәтти. Лекин Худа униң билән биллә болуп, ...» — шу вақитта «қәбилә атилири» (Йүсүптин башқа) оңәйлән еди.

Мошу вақиани «Яр.» 37-баптин көрүң. ^{7:9} Яр. 37:4,28; зәб. 104:17 ^{7:10} Яр. 41:40.

^{7:11} Яр. 41:54; зәб. 104:16. ^{7:12} «Яқуп әнди Мисирда ашлиқ барлиғини аңлиған болуп, ... ата-бовилиримизни у йәргә биринчи қетим әвәтти» — «биринчи қетим әвәтти» — биринчи қетим улар укиси Йүсүпни тоналмиди (он нәччә жил өткән еди). «Яр.» 42-бапни көрүң. ^{7:12} Яр. 42:1.

^{7:13} «Иккинчи қетим барғанда, Йүсүп акилириға өзини ашқарилиди» — «Яр.» 43-45-бапни көрүң.

^{7:13} Яр. 45:4. ^{7:14} «Андин Йүсүп атиси Яқупниң алдига хәвәр йәткүзүп,... Мисирға өзигә чақирди» — «Яр.» 46-бапни көрүң.

вә шу йәрдә өлди; кейин униңдин болған ата-бовилиримизму шу йәрдә өлди. ■ 16 Уларның жасәтлири кейин Шәкәм шәһиригә қайтурулуп, Ибраһим бурун һаморниң оғуллиридин мәлум пулга сетивалған, Шәкәмдики бир йәрликкә қоюлди. □ ■

17 Лекин Худа Ибраһимға әсли қилған вәдиниң вақти йеқинлашқанда, Мисирда туруватқан *Исраил* хәлқиниң нопуси хелә көпәйгән еди. □ ■ 18 У вақитта, Йүсүптин хәвири болмиған йеңи бир падиша Мисирда тәхткә чиқти. ■ 19 Бу падиша қовмимизға һейлә-микирләр билән муамилә қилип, ата-бовилиримизни езип хорлиди, һәтта уларни өз бовақлирини һаят қалдурмаслиғи үчүн ташливетишкә мәжбур қилди. 20 Муса мана шу чағларда туғулған еди. У Худаниң алдида алаһидә йеқимлиқ бала болуп, атисиниң өйидә үч ай бекилди.

□ ■ 21 Кейин у сиртқа қоюп қоюлғанда, Пирәвниң қизи уни судин елип, өз өғли қилип чоң қилди. □ 22 Муса Мисирлиқларның барлиқ билим-һекмити билән тәрбийилинип, сөздә вә әмәлдә интайин қабилиятлик адәм болуп чиқти.

23 Лекин униң туғулғиниға қириқ жил тошқанда, өз қериндашлири болған Исраилларның һалиға йетиш нийитигә кәлди. □ ■ 24 У улардин бириниң увал қилинип бозәк қилинватқанлиғини көрүп, уни қоғдап, харланған киши үчүн интиқам елип харлиғучи Мисирлиқни өлтүрди. 25 Чүнки у өз қериндашлирини: — Худа мениң қолум арқилиқ бизгә күтқузуш йолини ачқан дәп чүшинидиғу, дәп ойлиған еди. Лекин улар буни чүшәнмиди. 26 Әтиси, Муса уларның арисидики бир уруш-жәдәлни көрүп, арисига кирип яраштурмақи болуп: Силәр қериндаш туруп, немишкә бир-бириңларға йолсизлиқ қиливатисиләр? — деди.

27 Бирақ қериндишини йолсиз бозәк қилған киши уни чәткә иштириветип: — Ким сени бизгә баш һәм сорақчи болсун дәпту?! ■ 28 Мениму түнүгүнки Мисирлиқни өлтүргәндәк өлтүрмәкчимусән? — деди. ■ 29 Муса бу сөзни аңлап қорқуп, Мисирдин қечип Мидиян зиминиға берип, у йәрдә мусапир болуп туруп қалди. У шу йәрдә икки оғул пәрзәнт көрди. □

30 Қириқ жил тошқандин кейин, Синай тегиниң йенидики чөлдә, көйүватқан бир чатқаллиқниң от ялқунида бир пәриштә униңға көрүнди. ■ 31 Бу ғайипанә көрүнүшни көргән Муса униңға интайин һәйран болуп қалди; буниң қандақ иш экәнлиғини биләй дәп йеқинрақ барғанда Пәрвәрдиғарниң авазини аңлинип: 32 «Мән сениң ата-бовилириңниң Худаси, йәни Ибраһим, Исақ вә Якупниң Худасидурмән» деди. Муса қорқунучта титрәп, қарашқиму жүрүят қилалмиди.

■ 7:15 Яр. 46:5; 49:33. □ 7:16 «уларның жасәтлири кейин ... Шәкәмдики бир йәрликкә қоюлди» — «Яр.» 49:29-32ни көрүң. Истипан мошу йәрдә бу ишларның тәпсалитлирини бәк қисқартиветиду.

■ 7:16 Яр. 23:16; 50:13; Мис. 13:19; Йа. 24:32. □ 7:17 «Худа Ибраһимға әсли қилған вәдиниң вақти йеқинлашқанда...» — «Худа қилған вәдә» болса Худаниң «Сениң нәсиллириң у йәрдин чиқип, бу йәрдә Мениң ибадәт-хизмитимдә болиду» дегән вәдиси (7-айәтни көрүң). ■ 7:17 Мис. 1:7; Зәб. 104:24. ■ 7:18 Мис. 1:8 □ 7:20 «Муса...Худаниң алдида алаһидә йеқимлиқ бала...» — Мусаниң роһий жәһәттики бәзибир алаһидиғини көрситиду («Мис» 2:2). ■ 7:20 Мис. 2:2; 6:19; Чөл. 26:59; 1Тар. 23:13; Ибр. 11:23. □ 7:21 «Кейин у сиртқа қоюп қоюлғанда...» — мошу йәрдики «сиртқа қоюп қоюш» дегән ибарә 19-айәттә: (һаят қалдурмаслиғи үчүн) «ташливетиш» дәп тәржимә қилиниду. Амма Мусаниң ата-анисниң боваққа (Мусаға) болған барлиқ муамилиси, жүмлидин «сиртқа қоюш» иман-ишәш билән болди. «Ибр.» 11:23ни, «Мис.» 2-бапни көрүң. □ «Пирәвниң қизи уни судин елип...» — «Мис.» 2-бапни көрүң. □ 7:23 «өз қериндашлири болған Исраилларниң һалиға йетиш...» — грек тилида «өз қериндашлири болған Исраилларни йоқлаш...». ■ 7:23 Мис. 2:11-15. ■ 7:27 Мат. 21:23; Рос. 7:35; 4:7. ■ 7:28 Мис. 2:14. □ 7:29 «Муса бу сөзни аңлап қорқуп, Мисирдин қечип Мидиян зиминиға берип...» — униң қорқидиғанлиғиниң сөвәви Мисирлиқниң өлтүрүлгәнлиғиниң ашқариланғанлиғи болуши керәк. Лекин ахирда униң Мисирни ташлап кетиши қорқунучтин әмәс, бәлки имандин еди (йәнә «Мис.» 2-бапни, «Ибр.» 11:27ни көрүң). ■ 7:30 Мис. 3:2

■ 33 Пәрвәрдиғар униңға йәнә: — Айиғиңни селивәт; чүнки сән туруватқан йәр муқәддәстур. ■ 34 Мән дәрһәқиқәт Мисирда туруватқан хәлқимниң харлиниватқанлиғини көрдүм, уларниң налә-пәрядлирини аңлидим. Шуңа мән уларни елип чиққили чүштүм. Әнди барғин, мән сени Мисирға әвәтәй!?» деди. ■

35 Мана хелиқи кишиләр: «Ким сени бизгә баш һәм сорақч болсун дәптуй!?» дәр рәт қилған дәл мошу Мусани, Худа униңға чатқаллиқта көрүнгән пәриштинниң қоли билән Исраилларға һәм баш һәм қутқузғучи болушқа әвәтти. 36 Әнә шу Муса хәлиқкә йетәкчилик қилип, уларни *Мисирдин* чиқарди һәмдә Мисир зиминида, Қизил деңизниң бойида вә қириқ жилни өткүзгән чөлдә карамәтләрни вә мөжизилик аламәтләрни көрсәтти. □ ■ 37 Әнә шу Муса өзи Исраилларға: «Худа қериндашлириңлар арисидин маңа охшаш бир пәйғәмбәрни тикләйду» дегән еди. □ ■ 38 Чөл-баявандики жамаәткә һәмраһ болған, Синай теғида өзигә сөз қилған пәриштә билән биллә болған, ата-бовилиримиз билән биллә болған һәмраһ дәл әнә шу еди; һаятлық бәхш йәткүзидигән вәһийләрни бизгә йәткүзүш үчүн қобул қилғучи болған дәл әнә шу еди; ■ 39 шундақ болсиму, ата-бовилиримиз униңға итаәт қилишни халимай, уни чәткә қеқип, көңлидә Мисирға қайтишни арзу қилди; 40 шуңа улар һарунға: — «Бизгә йол башлайдигән илаһларни ясап бәргин! Чүнки бизни Мисир зиминидин елип чиққан хелиқи Мусаниң немә болуп кәткәнлиғини биләлмидуқ» деди. □ ■ 41 Шуниң билән шу күнләрдә улар мозай шәклидә бир бут ясап, бу мәбудқа атап қурбанлиқ сунди. Шундақ қилип улар өз қолири билән ясиған бир нәрсини хошал-хурамлиқ билән тәбрикләшкә киришти. 42 Лекин Худа улардин йүзини өрүп, уларни асмандики юлтүз қошунлириға чокунушқа қоюп бәрди. Шуниң билән пәйғәмбәрләрниң муқәддәс язмисида пүтүлгәдәк, Худа уларни мундақ *әйиплиди*: —

«Силәр чөл-баявандә болған қириқ жил жәрянида қилған қурбанлиқ-һәдйәләрни һәқиқәтән Мана елип кәлгәнмусиләр, и Исраил жәмәти? ■ 43 Бәрһәк, силәр чокунуш үчүн ясиған мәбудлар, йәни «Молоқ»ниң чедири һәм бутуң болған «Рәмфан»ниң юлтүз бәлгүсини көтирип маңдиңлар; әнди Мән силәрни әсир қилип Бабилдин жираққа сүргүн қилдуримән». □ ■

44 Ата-бовилиримиз чөлдин кәзгән вақтида, «һөкүм-гувалиқ» чедири уларниң оттурисида тикләнгән еди; у дәл Мусаға сөз-калам Йәткүзгүчиниң буйруғинидәк, көрситилгән өрнәк бойичә ясалған еди. □ ■ 45 Шу ибадәт чедирини ата-бовилиримиз илгиридикиләрдинму егидарчилиғиға тапшуруп, Йәшуаниң йетәкчилиғидә, Худа уларниң алдидила қоғлиған әлләрниң зиминлирини бесивалғинида, уни бу йәргә елип кәлгән; чедир шундақла *падиша* Давутниң

■ 7:32 Мис. 3:6; Мат. 22:32; Ибр. 11:16. ■ 7:33 Мис. 3:5, 7, 8, 10; Йә. 5:15. ■ 7:34 Мис. 3:2-10. □ 7:36 «...шу Муса хәлиқкә йетәкчилик қилип, уларни Мисирдин чиқарди һәмдә Мисир зиминида, Қизил деңизниң бойида вә қириқ жилни өткүзгән чөлдә карамәтләрни вә мөжизилик аламәтләрни көрсәтти» — бу ишлар «Мисирдин чиқиш» һәм «Чөл-баявандики сәпәр»дики улук темадур. ■ 7:36 Мис. 7; 8; 9; 10; 11; 13; 14; 16:1; Қан. 1:3. □ 7:37 «Худа қериндашлириңлар арисидин маңа охшаш бир пәйғәмбәрни тикләйду» — «Қан.» 18:15. ■ 7:37 Қан. 18:15,18; Юһ. 1:46; Рос. 3:22; Мат. 17:5. ■ 7:38 Мис. 19:3; Гал. 3:19. □ 7:40 «шуңа улар һарунға...» — һарун Мусаниң акиси. «шуңа *халайиқ* һарунға: — «Бизгә йол башлайдигән илаһларни ясап бәргин! Чүнки бизни Мисир зиминидин елип чиққан хелиқи Мусаниң немә болуп кәткәнлиғини биләлмидуқ» деди» — бу вақиә Муса пәйғәмбәр Синай теғидин теһи чүшмигән вақитта болған еди («Мис.» 32-бап). ■ 7:40 Мис. 32:1,23. ■ 7:42 Ам. 5:25. □ 7:43 «... Бәрһәк, силәр чокунуш үчүн ясиған мәбудлар, йәни «Молоқ»ниң чедири һәм бутуң болған «Рәмфан»ниң юлтүз бәлгүсини көтирип маңдиңлар; әнди Мән силәрни әсир қилип Бабилдин жираққа сүргүн қилдуримән» — «Ам.» 5:25-27. ■ 7:43 Ам. 5:26,27. □ 7:44 ««һөкүм-гувалиқ» чедири» — йәни «ибадәт чедири»; «Мис.» 16:34 вә изаһатини көрүң. «у дәл Мусаға сөз-калам Йәткүзгүчиниң буйруғинидәк, көрситилгән өрнәк бойичә ясалған еди» — «сөз-калам Йәткүзгүчи» — Худаниң Өзи, әлвәттә. ■ 7:44 Мис. 25:40; Ибр. 8:5.

заманигиче турған. □ ■ 46 Давут Худаниң шапаитиге еришип, Яқупниң Худаси үчүн бир муқим макан селишқа ижазәт сориган. □ ■ 47 Бирақ кейин, Худа үчүн ибадәтхана салған Давут эмәс, әмәлийәттә Сулайман болди. □ ■ 48 Һалбуки, Һәммидин Алий Болғучи инсанниң қоллири билән ясиған маканларда турмайду; худди пәйғәмбәр мундақ дегинидәк: —■

49 «Асманлар Мениң тәхтим,

Зимин болса аяқлиримға тәхтипәрдур,

Әнди Маңа қандақ өй-имарәт ясимақчисиләр?

Маңа қандақ йәр арамғаһ болалайду?■

50 Буларниң һәммисини Мениң қолум яратқан әмәсмиди?»□ ■

51 — Әй, бойни қаттиқ, жүриги вә кулиқи хәтнисиз болғанлар! Силәр Муқәддәс Роһ билән дайим қаршилишисиләр; силәр ата-бовилириңлар немә қилған болса, шуни охшаш қиливатисиләр! ■ 52 Пәйғәмбәрләрдин зади қайсисиға ата-бовилириңлар зиянкәшлик қилип бақмиған? Шундақ қилип улар «Һәққаний Болғучи»ниң келидиганлиғини алдин жақалиғучиларни өлтүрүшкән. Әнди у өзи һазир кәлгәндә, силәр униңға сатқунлуқ қилғучи вә қатил болуп чиқтиңлар,

□ ■ 53 И силәр Тәврат қанунини пәриштиләрниң әмри-тапилиғанлири билән тапшурувелип туруп, униңға әмәл қилмиғучилар!»■

Истипанниң чалма-кесәк қилиниши

54 Истипанниң бу сөзлирини аңлиған алий кеңәшмидикиләр жүригигә хәнжәр санқилғандәк болуп, униңға чишлирини гүчурлатти. 55 Лекин у болса Муқәддәс Роһқа толған, көзлирини көккә тикип, Худаниң жуласини, шундақла униң оң йенида Әйсаниң турғанлиғини көрүп, 56 — Қараңлар! Асманлар ечилип, Инсанғлиниң Худаниң оң йенида турғанлиғини көрүватимән! — деди.

57 Улар буниңға кулақлирини қоллири билән етивелип, авазини қаттиқ көтирип вақирисишип бирликтә униңға йопурулуп келивиди, 58 уни шәһәрниң сиртиға иштирип чиқирип, чалма-кесәк қилишқа башлиди. Уни әрз қилған гувачилар уни чалма-кесәк қилиштин авал чапанлирини Саул исимлик бир яшниң пути алдида қоюп қоюшти. □ ■ 59 Улар Истипанни чалма-кесәк қилғинида у:

— И Рәб Әйса, мениң роһумни қобул қилғайсән! — дәп нида қилди.■

60 Андин у тизлинип туруп қаттиқ аваз билән:

— И Рәб, бу гунаниң һесавини улардин алмиғайсән, — деди. У бу сөзни қилип болупла жаң үзүп ухлап кәтти.■

□ 7:45 «кейин Йәшуаниң йетәкчилиғидә...» —Йәни Йәшуа пәйғәмбәрниң йетәкчилиғидә.

■ 7:45 Йә. 3:14. □ 7:46 «Яқупниң Худаси үчүн бир муқим макан селишқа ижазәт сориган» — грек тилида «Яқупниң Худаси үчүн бир муқим макан тешишқа ижазәт сориган» («2Сам.» 7-бапни көрүң).

■ 7:46 1Сам. 16:1; 2Сам. 7:2; 1Тар. 17:1; Зәб. 88:20-22; 131:5; Рос. 13:22. □ 7:47 «Бирақ кейин,

Худа үчүн ибадәтхана салған Давут эмәс, әмәлийәттә Сулайман болди» — «1Пад.» 5-6-бапни көрүң.

■ 7:47 1Пад. 6:1; 1Тар. 17:12. ■ 7:48 1Пад. 8:27; Рос. 17:24. ■ 7:49 2Тар. 6:33; Йәш. 66:1, 2;

Мат. 5:34; 23:22. □ 7:50 «Асманлар мениң тәхтим, зимин болса аяқлиримға тәхтипәрдур, әнди

Маңа қандақ өй-имарәт ясимақчисиләр? Маңа қандақ йәр арамғаһ болалайду? Буларниң һәммисини Мениң қолум яратқан әмәсмиди?» — «Йәш.» 66:1-2. ■ 7:50 Йәш. 66:1-2; Яр. 1:4. ■ 7:51 Нәһ. 9:16,17; Йәр. 6:1. □ 7:52 «шундақ қилип улар «Һәққаний Болғучи»ниң келидиганлиғини алдин жақалиғучиларни өлтүрүшкән. Әнди у өзи һазир кәлгәндә, силәр униңға сатқунлуқ қилғучи вә қатил болуп чиқтиңлар,...» — «Һәққаний Болғучи» Әйсани көрситида. ■ 7:53 Мис. 19:3; 24:3; йоһ. 7:19; Гал. 3:19; Ибр. 2:2. □ 7:58 «Уни әрз қилған гувачилар уни чалма-кесәк қилиштин авал чапанлирини

Саул исимлик бир яшниң пути алдида қоюп қоюшти» — Тәврат қануни бойичә бириси өлүмгә мәһкүм болса униңға әрз қилған гувачилар биринчи болуп таш етиши керәк еди («Қан.» 17:7). ■ 7:58 1Пад. 21:13; Луқа 4:29. ■ 7:59 Зәб. 30:6; Луқа 23:46. ■ 7:60 Мат. 5:44; Луқа 23:34; 1Кор. 4:12.

8

Саулниң этиқатчиларға зиянкәшлик қилиши

1 Истипанниң өлтүрүлүшини Саулму қоллайтти. Шу күндин башлап, Йерусалимдики жамаәткә қаритилған дәһшәтлик зиянкәшлик қозғалди. Расуллардин башқа барлиқ жамаәттикилер Йәһудийә вә Самарийәниң һәр қайси жутлириға тарқилип кетишти. ■ 2 Бәзи ихласмән кишиләр Истипанни дәпнә қилип, униңға қаттиқ жиға-зерәларни көтиришти. ■ 3 Лекин Саул жамаәткә вәйранчилиқ селип, өйму-өй ахтуруп, әр-аялға қаримай уларни сөрәп чиқип зинданға ташлиди. ■

Хуш хәвәрниң Самарийә өлкисигә йетип бериши

4 Энди тарқилип кәткәнләр тарқалған жутларда кезип сөз-каламниң хуш хәвирини жақалиди. ■ 5 Уларниң ичидин Филип болса Самарийәниң мәлум бир шәһиригә берип, йәрлик кишиләргә Мәсиһни жақалиди. 6 Топ-топ кишиләр уни аңлап һәмдә у көрсәткән мөжизилик аламәтләрни көрүп, бир жан бир дили билән униң сөзлиригә қулақ салди. 7 Чүнки напак роһлар болса, чаплишивалған кишиләрдин қаттиқ вақиреғиничә чиқип кәтти. Нурғун паләч, токурларму сақайтилди; ■ 8 зор шат-хурамлиқ шу шәһәрни қаплиди.

9 У шәһәрдә әсли жадуғәр-сәһиргәрлик билән шуғуллиниватқан Симон исимлиқ бир адәм бар еди; у шу йол билән пүткүл Самарийәдикиләрни һаң-таң қалдуруп, өзини қалтис зат көрсәтмәкчи болуп кәлгән еди. ■ 10 Пеқирдин тартип амбалғичә уларниң һәммиси униңға ихлас қилип қарайтти вә «Худаниң улук күч-қудрити мана шу!» дейишәтти. 11 Халайиқ униңға шундақ ихлас қилиши униң узундин бери жадуғәр-сәһиргәрлиги билән уларни һаң-таң қалдуруп кәлгәнлиги түпәйлидин еди. 12 Лекин энди Филип Худаниң падишалиғи вә Әйса Мәсиһниң нами тоғрисидики хуш хәвәрни жақалиқинида улар униң сөзлиригә ишәнди вә әрләр болсун, аяллар болсун чөмүлдүрүшни қобул қилди. 13 Симон өзиму ишәнди. У чөмүлдүрүлгән болуп, һемишә Филипниң йенида жүрди һәмдә Филип көрситиватқан мөжизилик аламәтләр вә қудрәтлик ишларға қарап, интайин һәйран болди.

14 Йерусалимдики расуллар Самарийәликләрниң Худаниң сөзини қобул қилғанлиғини аңлап, Петрус билән Юһаннани уларға әвәтти; 15 иккилән у йәргә чүшүши биләнла, уларни Муқәддәс Роһниң ата қилинғучиси болсун дәп дуа қилди. 16 Чүнки Муқәддәс Роһ теһи уларниң һеч қайсисиға чүшмигән еди; улар пәқәт Рәб Әйсаниң нами билән чөмүлдүрүлгән еди. 17 Петрус билән Юһанна уларниң үстигә қолини тәккүзүши билән, Муқәддәс Роһ уларға ата қилинди. □ ■ 18 Лекин Симон Муқәддәс Роһниң расулларниң қолини тәккүзүп қоюши билән ата қилинғанлиғини көрүп, уларға пул тәңләп:

■ **8:1** Рос. 11:19; 22:20. ■ **8:2** Яр. 23:2; 50:10; 2Сам. 3:31 ■ **8:3** Рос. 9:1; 22:4; 26:9; 1Кор. 15:9; Гал. 1:13; 1Тим. 1:13. ■ **8:4** Мат. 10:23; Рос. 11:19. ■ **8:7** Мар. 16:17; Рос. 5:16; 16:18; 19:11. ■ **8:9** Рос. 13:6. □

■ **8:17** «Петрус билән Юһанна уларниң үстигә қолини тәккүзүши билән, Муқәддәс Роһ уларға ата қилинди» — бу чоң иш еди. Әслидә Йәһудийлар вә Самарийәликләр бир-биригә бәк өч еди, һеч қандақ барди-кәлди қилмайтти. Самарийәликләр Муқәддәс Роһни қобул қилиши үчүн Филип («Йерим грек»)ниң қолини әмәс, бәлки сап икки Йәһудийниң қолини уларға тәккүзүшини кәмтәрлик билән қобул қилиши керәк еди. Сап икки Йәһудийму һазир өзини төвән тутуп, қолирини «напак Самарийәликләрниң бешиға қоюши керәк. «Юһанна» 4-бап, «Матта»ниң «қошумчә сөзидики 16:19 тоғрилиқ изаһатимизни вә «Гал.» 3:28ни көрүң. ■ **8:17** Рос. 6:6; 13:3; 19:6; 1Тим. 4:14; 5:22; 2Тим. 1:6.

19 — Бу күч-кудрәттин маңиму бериңларки, мәнму һәр кимниң үстигә қоллимни тәккүзсәм, униңға Муқәддәс Роһ ата қилинсун, — деди.

20 Лекин Петрус униңға мундақ жавап бәрди:

— Худаниң бу илтипатини пулга сетивалғили болиду, дәп ойлиғиниң үчүн, пулуң сән билән тәң халакәткә барсун! ■ 21 Сениң бу ишта һеч һәссәң яки несивәң йоқтур! Чүнки сениң нийитиң Худа алдида дурус эмәс! 22 Шуңа, бу рәзиллигиндин товва қилип, Рәбтин, мүмкин болса көңлүмдики бу нийитим кәчүрүм қилинғай, дәп өтүн! 23 Чүнки сениң аччиқ һәсәткә толуп, һәққанийсизлиқниң асаритида экәнлигиң маңа мәлум.

24 Симон уларға:

— Мән үчүн Рәбдин өтүнүңларки, силәр ейтқан ишлардин һеч бири бешимға кәлмигәй! — деди.□

25 Петрус билән Юханна йәнә шу йәрдә ағаһ-гувалиқ берип Рәбниң сөз-каламини йәткүзгәндин кейин, Самарийәниң нурғун йеза-кәнтлиригә берип хуш хәвәр йәткүзгәч, Йерусалимға қайтип кәтти.

Филип вә Ефиопийлик әмәлдар

26 Шу вақитта, Худаниң бир пәриштиси Филипқа:

— Орнундин туруп жәнупқа қарап Йерусалимдин Газа шәһиригә маңидиған йол билән маң! — деди (шу йол чөлдики йолдур). 27-28 Шуңа Филип орнидин туруп йолға чиқти. Вә мана, йолда Ефиопийә аял падишаси Қандасниң бир әмәлдари, пүткүл ғәзнигә мәсул Ефиопийәлик ағват вәзир туратти. У Йерусалимға Худаға ибадәт қилғили барған еди; һазир қайтиш йолида өзиниң жәң һарвусида олтирип, Йәшәя пәйғәмбәрниң язмисини оқувататти. 29 Роһ Филипқа:

— Бу һарвунуң йениға берип униңға йеқинлашқин, — деди.□

30 Филип жүгүрүп берип, вәзирниң Йәшәя пәйғәмбәрниң язмисидин оқуватқанлирини аңлап, униңдин:

— Оқуватқиниңизни чүшиниватмисиз? — дәп сориди.

31 Вәзир униңға:

— Бири маңа чүшәндүрүп бәрмисә, мән қандақму чүшинәләймән?! — дәп, Филипни һарвусиға чиқип йенида олтиришқа өтүнди.

32 У оқуватқан язма қисми болса:

«У гоә боғузлашқа йетиләп меңилған қойдәк боғузлашқа елип меңилди, Қирқиғучи алдида үн-тинсиз ятқан қозидәк, у задила еғиз ачмиди. 33 У хорлиниду, у һәқ сорақтин мәһрум болди, Әнди униң әвладики кимму баян қилалисун?! Чүнки һаяти йәр йүзидин елип кетилди».□ ■

34 Ағват Филиптин:

— Дәп бәрсиңиз, пәйғәмбәрниң бу сөзи кимгә қаритип ейтилған? Өзигиму яки башқа бирисигиму? — дәп сориди.

■ 8:20 Мат. 10:8. □ 8:24 «Симон уларға: — Мән үчүн Рәбдин өтүнүңларки, силәр ейтқан ишлардин һеч бири бешимға кәлмигәй! — деди» — бәзи қедимки тарихий хатиреләр бойичә, Симон кейин хуш хәвәргә әшәддий дүшмән болуп чиққан. □ 8:29 «Роһ Филипқа: ... — деди» — «Роһ» — Муқәддәс Роһ, әлвәттә. «Бу һарвунуң йениға берип униңға йеқинлашқин» — грек тилида «Берип өзүңни бу һарвуга қошқин». □ 8:33 «... У хорлиниду, у һәқ сорақтин мәһрум болди, әнди униң әвладики кимму баян қилалисун?! Чүнки һаяти йәр йүзидин елип кетилди» — «Йәш.» 53:7-8. ■ 8:33 Йәш. 53:7, 8.

35 Филип ағзини ечип шу язминиң шу қисмидин башлап, униңға Әйса тоғрисидики хуш хәвәрни жакалап бәрди. □ ■ 36-37 Улар йолда кетиветип, су бар бир йәргә кәлгәндә, ағват:

— Мана бу йәрдә су бар екән. *Мошу йәрдила* чөмүлдүрүлүшүмгә қандақ тосалғу бар? — деди.■

38 У һарвани тохтитишни буйруди. Филип вә ағват иккиси биллә суға чүшүп, уни чөмүлдүрди. 39 Улар судин чиққанда, Рәбниң Роһи Филипни көтирип елип кәтти. Ағват уни қайта көрмиди, амма у шатлинип йолини давамлаштурди. 40 Филип болса Ашдод шәһиридә пәйда болди; у шу жутни кезип, шу йәрдин Қәйсәрийә шәһиригә кәлгичә болған һәммә шәһәрләрдә хуш хәвәр жакалиди.□

9

Саулниң Әйсаға етиқат қилиши

1 Амма шу чағлар Саул һәр нәпәсидә Рәбниң мухлислириға техичә изчил қирғинчилик тәһдитлири селиватқан пәйт еди. У Баш кәһинниң алдиға берип,□ ■ 2 Дәмәшқ шәһиридики синагогларға тәвсийә хети йезип беришни сориди. Шундақ болғанда, у Дәмәшқтә *Мәсиһ* йолидикиләрдин бирәрсини, мәйли әр болсун, аял болсун тепивалсила, баглап тутқун қилип, Йерусалимға елип келишкә рухсәт болатти.□

3 Саул йолға чиқип, Дәмәшқ шәһиригә йеқинлашқанда, туюқсиз асмандин күчлүк бир нур чүшүп, униң әтрапини йорутувәтти.■ 4 У йәргә жиқилди вә өзигә:

— Саул, Саул! Маңа немишкә зиянкәшлик қилисән? — дегән бир авазни аңлиди.□

5 — И Рәб, сән кимсән? — дәп сориди у.

Аваз: — Мән сән зиянкәшлик қиливатқан Әйсадурмән.■ 6 Орнуңдин тур, шәһәргә кир, немә қилишиң керәклиги саңа ейтип берилиду» — деди.■

7 Униң билән биллә маңған адәмләр авазни аңлисиму, һеч кимни көрәлмигәчкә, шу йәрдә үн чиқиралмап турупла қалди.■ 8 Саул йәрдин туруп, көзлирини ечип қариди, лекин һеч нәрсини көрәлмиди. һәмраһлири уни қолидин йетиләп Дәмәшқкә елип кирди. 9 У үч күнгичә көзи көрмәс болуп нә йемиди нә ичмиди.

10 Дәмәшқтә Ананияс исимлик мәлум бир мухлис бар еди. Рәб униңға бир ғайипанә көрүнүштә көрүнүп уни: — Ананияс! — дәп чақирди.

□ 8:35 «униңға Әйса тоғрисидики хуш хәвәрни жакалап бәрди» — грек тилида: «У униңға Әйсани хуш хәвәр дәп жакалап бәрди». ■ 8:35 Луқа 24:45. ■ 8:36-37 Рос. 10:47. □ 8:40 «Филип болса Ашдод шәһиридә пәйда болди» — «Ашдод шәһири» грек тилида «Азотус шәһири». □ 9:1 «Саул һәр нәпәсидә Рәбниң мухлислириға техичә изчил қирғинчилик тәһдитлири селиватқан пәйт еди» — грек тилида «Саулниң һәр нәпәслири Рәбниң мухлислириға техичә изчил қирғинчилик тәһдитлири болуп,...».

■ 9:1 Рос. 8:3; 22:4; 26:9; 1Кор. 15:9; Гал. 1:13; 1Тим. 1:13. □ 9:2 «Мәсиһ йолидикиләр» — мошу йәрдә грек тилида пәқәт ««йол»дикиләр» дейилиду (чүнки етиқатниң пәқәт бирла йоли барду). «Дәмәшқ шәһиридики синагогларға тәвсийә хети йезип беришни сориди. Шундақ болғанда, у Дәмәшқтә Мәсиһ йолидикиләрдин бирәрсини... тепивалсила, баглап тутқун қилип, Йерусалимға елип келишкә рухсәт болатти» — Саул тутмақчи болғанлар Мәсиһгә етиқат қилған Йәһудийларла еди (униң Йәһудий әмәсләрниң Мәсиһкә етиқат қилишинин һеч хәбири болмаса керәк).

Дәмәшқтики синагоглар Дәмәшқ шәһирини башқурмиған, әлвәттә. Лекин шәһәрдә Йәһудийларниң тәсири хелә күчлүк болғача (23-айәтни көрүң) Саул Йәһудий ишәнгүчиләрни тутмақчи болса, уларниң ярдимини яки рухситини соримиса болмайтти. ■ 9:3 Рос. 22:6; 26:31; 1Кор. 15:8; 2Кор. 12:2. □ 9:4 «Саул, Саул!» — адәмниң исмини икки кетим чақириш болса рәбниң униңға болған чоңқур меһир-муһәббитини вә өзигә толиму әзиз экәнлигини көрситиду. ■ 9:5 Рос. 5:39. ■ 9:6 Луқа 3:10; Рос. 2:37; 16:30. ■ 9:7 Дан. 10:7.

— Мана мән, и Рәб, — дөп жавап бәрди у.

¹¹ Рәб униңға:

— Сән дәрһал «Түз» дөп аталған кочиға берип, Йәһуданиң өйидин Тарсуслук Саул исимлиқ бирини сорап тап; чүнки мана, у дуа-тилавәт қиливатиду. ■ ¹² У дуа қиливатқинида, ғайипанә көрүнүштә Ананияс исимлиқ бир кишиниң келип, көзини көридиған қилиш үчүн үстигә қолини тәккүзгәнлигини көрди, — деди.

¹³ Ананияс:

— И Рәб, мән бу адәмниң хәвирини нурғун кишиләрдин аңлидим, у Йерусалимдики муқәддәс бәндилириңгә шунчә көп зиян-зәхмәт йәткүзгән!

□ ■ ¹⁴ һазир у мошу йәрдә намиңға нида қилғанларниң һәммисини тутуп бағлаш үчүн баш каһинлардин һоқуқ апту — деди.

¹⁵ Лекин Рәб униңға:

— Баривәр! Чүнки у наминни әлләрниң вә уларниң падишалариниң һәм Израилларниң алдида аян қилиш үчүн өзүмгә алаһидә таллиған бир әсваптур.

□ ■ ¹⁶ Чүнки мән униңға намин үчүн қанчилик азап-оқубәтләрни тартишиниң муқәррәр экәнлигини аян қилимән, — деди. ■

¹⁷ Буниң билән Ананияс берип, шу өйгә кирди; у қоллирини Саулниң үстигә тәккүзүп униңға:

— Көриндаш Саул, Рәб, йәни бу йәргә келиватқан йолуңда саңа көрүнгән Әйса, көзлириңни көрәләйдиған болсун дөп вә сениң Муқәддәс Роһқа толдурулушуң үчүн мени шәхсән өзи әвәтти, — девиди, ■ ¹⁸ Саулниң көзлиридин худди белиқ қасириғидәк болған бир нәрсиләр чүшүп, көзлири ечилип көрәләйдиған болди. У орнидин туруп, чөмүлдүрүшни қобул қилди. ¹⁹ У ғизаланғандин кейин, қувәтлинип мағдурға кирди.

Саулниң Дәмәшқтә хуш хәвәр жақалиши

²⁰ Саул Дәмәшқтики мухлисларниң йенида бир нәччә күн турди вә вақитни өткүзмәй синагоглағға кирип, «У киши Худаниң Оғлидур» дөп Әйсани жақалашқа башлиди. ²¹ Уни аңлиғанлар сөзлиридин интайин һәйран болушуп:

— Бу адәм Йерусалимда бу намға нида қилғучиларни қаттиқ вәйран қилған хелиқи адәм әмәсму? Бу йәргиму мошундақларни бағлап баш каһинларға тутуп бериш мәхситидә кәлгәнмиду? — дейишти.

²² Лекин Саулниң қайил қилиш күчи барғансери ешип, Әйсаниң Мәсиһ экәнлигини испатлап Дәмәшқтики Йәһудийларни паракәндичиликкә чөмдүрди. □

²³ Көп күнләрдин кейин, Йәһудийлар Саулни йоқатмаққа қәст қилмақчи болди.

²⁴ Лекин Саул уларниң сүйқәстидин хәвәр тапти; уни тутуп өлтүрүш үчүн улар

■ **9:11** Рос. 21:39; 22:3. □ **9:13** «у Йерусалимдики муқәддәс бәндилириңгә шунчә көп зиян-зәхмәт йәткүзгән!» — Инжілда «муқәддәс бәндиләр» дегән ибарә көп йәрләрдә ишлитилгән. У грекчидә «муқәддәсләр» дөп ипадилиниду. «Тәбирләр»дә ейтқинимиздәк, «муқәддәс» дегән сөз «Худаға аталған», «Худаға хас», «Худаға мәхсус айрилған» дегән мәнини билдүриду. ■ **9:13** Рос. 9:1; 1Кор. 15:9; Гал. 1:13; 1Тим. 1:13. □ **9:15** «... у наминни әлләрниң вә уларниң падишалариниң һәм Израилларниң алдида аян қилиш үчүн...» — грек тилида «... у наминни әлләрниң вә уларниң падишалариниң һәм Израилларниң алдида көтириш үчүн...». «Әлләр» — ят әлләр, Йәһудий әмәсләр.

■ **9:15** Рос. 13:2; 22:21; Рим. 1:1; Гал. 1:15; 2:8; әф. 3:8; 1Тим. 2:7; 2Тим. 1:1. ■ **9:16** Рос. 21:11; 2Кор. 11:23. ■ **9:17** Рос. 22:12. □ **9:22** «Саулниң қайил қилиш күчи барғансери ешип,...» — яки, «Саул барғансери күчләндүрүлүп,...». «Дәмәшқтики Йәһудийларни паракәндичиликкә чөмдүрди» — яки «Дәмәшқтики Йәһудийларни буни рәт қилишқа амалсиз қалдурди».

кечә-күндүз шәһәрниң қовуқлирида пайлап жүрди. ■ 25 Лекин мухлислар бир күни кечидә уни чоң севәткә олтарғузуп, сепил камаридин чүшүрди. □ ■

Саул Йерусалимда

26 Саул Йерусалимға йетип берип, у йәрдики мухлисларға қошулмақчи болди, лекин уларниң һәммиси униң мухлис екәнлигигә ишәнмәй, униңдин қорқти. ■ 27 Бирақ Барнабас уни елип берип, расуллар билән көрүштүрди. У уларға Саулниң Дәмәшқниң йолида Рәбни қандақ көргәнлигини, Рәбниңму униңға гәп қилғанлигини чүшәндүрди вә униң Дәмәшқтә Әйсаниң намида қандақ жүррәтлик билән сөз-калам йәткүзгәнлигини уқтурди. ■ 28 Буниң билән, Саул Йерусалимда расуллар билән биллә очуқ-ашкарә жүрүп, жүрәклик һалда Рәбниң намида сөз-калам йәткүзәтти. □ 29 У йәнә грекчә сөзлишидиған Йәһудийлар биләнму сөзлишип муназиралишәтти; нәтижиси, улар униңға қәст қилмақчи болди. 30 Қериндашлар бу иштин хәвәр тепип, уни Қәйсәрийә шәһиригә елип берип, андин у йәрдин Тарсус дегән шәһәргә йолға салди. 31 У чағда, пүткүл Йәһудийә, Галилийә вә Самарийәдики жамаәтләр бир мәзгил теңликкә еришип, *етиқатта* қурулди; Рәбниң қорқунучида меңип, Муқәддәс Роһниң ригбәт-тәсәллиси билән уларниң санлириму барғансери көпәймәктә еди. □

Петрус Лидда вә Йоппа шәһәрлиридә яратқан мәжизиләр

32 Шу вақитларда шундақ болдики, Петрус һәр қайси жайларни арилап жүргәндә, Лидда шәһиридики муқәддәс бәндилярниму йоқлашқа чүшти. 33 У йәрдә у Әнеяс исимлик бир адәмни учратти. Бу адәм паләч болуп, орун тутуп ятқили сәккиз жил болған экән. □ 34 Петрус униңға:

— Әнеяс, Әйса, йәни Мәсиһ болғучи сени сақайтиду. Орнундин туруп, палисиңни жиғиштур! — деди.

У дәрһал орнидин турди. 35 Әнеясни көргән Лидда шәһиридики вә Шарон районидикиләрниң һәммиси товва қилип Рәбгә бағланди. □

36 Йоппа шәһиридә болса Табита исимлик бир аял мухлис бар еди (униң исми грекчидә «Доркас» еди). У һәрдайим яхши әмәлләр вә хәйр-сахаветлик ишларға бериләтти. □ 37 Шу күнләрдә шундақ болдики, у кесәл болуп, өлүп кәтти. Кишиләр жәсәтни жуяп, үстүнки қәвәттики бир өйгә ятқузуп қойди. 38 Йоппа шәһири Лидда шәһиригә йеқин болғачқа, Йоппадики мухлислар Петрусниң Лиддада экәнлигини аңлап, униң алдиға икки адәм әвәтти. Улар: «Һаял болмай йенимизга кәлсәң!» — дәп йелинди. 39 Петрус орнидин туруп улар билән биллә Йоппаға барди. Йоппаға йетип келиши билән улар уни үстүнки қәвәттики өйгә башлап чиқти. Барлиқ тул аяллар Петрусниң әтрапиға олишип, жиға-зерә қилишип униңға Доркасниң улар билән биллә болған вақтида өзлиригә тикип бәргән көйнәк-кийимлирини көрситишти.

■ 9:24 2Кор. 11:32. □ 9:25 «уни ... сепил камаридин чүшүрди» — яки, «уни... күнгүридин чүшүрди». «2Кор.» 11:33ниму көрүң. ■ 9:25 Йә. 2:15; 1Сам. 19:12. ■ 9:26 Рос. 22:17. ■ 9:27 Рос. 11:25. □ 9:28 «Саул Йерусалимда расуллар билән биллә очуқ-ашкарә жүрүп...» — грек тилида «Саул Йерусалимда расуллар билән биллә кирип-чиқип...». □ 9:31 «у чағда...» — башқа бир хил тәржимиси: «шуниң билән...» яки «шуца...». □ 9:33 «орун тутуп...» — грек тилида «палас тутуп...». □ 9:35 «...Шарон районидикиләрниң һәммиси товва қилип Рәбгә бағланди» — грек тилида «Шарон районидикиләрниң һәммиси (өз йолидин) бурулуп Рәбгә бағланди». □ 9:36 «Йоппа шәһири» — грек тилида исми «Йоппа». Һазирқи исми «Жаффа» яки «Хайфа». «...Табита...Доркас...» — «Табита» ибраний тилида, «Доркас» грек тилида «жәрән» дегән мәнидә.

40 Лекин Петрус һәммәйләнни чиқириветип, тизлинип олтирип дуа қилди. Андин у жәсәткә қарап:

— Табита, орнуңдин тур! — деди.

Табита көзини ечип, Петрусни көрүп, орнида олтарди.

41 Петрус униңға қолини узитип уни йөләп турғузди вә муқәддәс бәндиләр билән тул аялларни чақирип, Доркасни уларға тирик тапшуруп бәрди. 42 Бу хәвәр пүткүл Йоппаға тарқилип, нурғун кишиләр Рәбгә етиқат қилди. □ 43 Шундақ болдики, Петрус Йоппада Симон исимлиқ бир көнчиниң өйидә узун күнләр турди.

10

Римлиқ йүз бешига пәриштиниң көрүнүши

1 Қәйсәрийә шәһиридә Корнилий исимлиқ бир адәм болуп, у Рим қошунидики «Италийәликләр» қисминиң йүз беши еди. 2 У ихласмән адәм болуп, өзи вә пүткүл өйидикилири Худадин қорқатти. У мәртлик билән намратларға хәйр-сахавәт қилип, дайим Худаға дуа-тилавәт қилатти. □ 3 Бир күни чүштин кейин саат үчләрдә, у ғайипанә бир көрүнүштә Худаниң бир пәриштисиниң өзиниң йениға кәлгәнлигини очуқ көрди. Пәриштә уни:

— Корнилий! — дәп чақирди. □

4 Корнилий униңға көзлирини тикип қаттиқ чөчүп:

— Тәхсир, немә иш? — дәп сориди.

Пәриштә униңға:

— Сениң дуалириң вә хәйр-сахавәтлик ишлириң Худа алдиға әсләтмә қурбанлиқтәк берип йәтти. 5 Әнди сән Йоппаға адәм әвәтип, Петрус дәпму атилидиған Симон исимлиқ адәмни чақиртип кәл. 6 У Симон исимлиқ бир көнчиниң өйидә мейман болуп туруватиду. Симонниң өйи деңиз бойида, — деди.

7 Униңға сөзлигән пәриштә кәткәндин кейин, Корнилий өйдики хизмәтчиләрдин икенини вә дайим йенида туруп хизмәт қилгучилар ичидики ихласмән бир ләшкәрни чақирди. 8 Барлиқ ишларни чүшәндүргәндин кейин, уларни Йоппаға әвәтти.

Худаниң Петрусқа вәһий бериши

9 Әтиси улар сәпәр қилип шәһәргә йеқинлашқанда, чүш вақти болуп, Петрус дуа қилиш үчүн өгүзгә чиқти. □ ■ 10 Униң қосиғи ечип кетип, бир нәрсә йәй деди. Бирақ улар ғиза тәйярлаватқанда, ғайипанә бир аламәт Петрусни орувалди. 11 У асман ечилип, төрт бүжигидин бағланған һалда йәр йүзигә чүшүрүлүватқан кәң дәстихандәк бир нәрсини көрди. 12 Дәстиханда һәр хил төрт путлуқ һайванлар, йәр бегирилиғучилар, асмандики учар-қанатларму бар еди. 13 Униңға бир аваз аңланди: —

«Орнуңдин тур, Петрус, улардин союп йә!»

□ 9:42 «Бу хәвәр пүткүл Йоппаға тарқилип...» — мошу йәрдә «Йоппа» Йоппа (Жаффа) шәһириниң атрапидики пүткүл йәрләрни көрсәтсә керәк. (һазирқи исми «Хайфа»). □ 10:2 «Корнилий ихласмән адәм болуп, өзи вә пүткүл өйидикилири Худадин қорқатти...» — Корнилий бәлким синагоғқа қатнашқан «Худадин қорқуччи» дәп аталған ят әлликләрдин бири еди. Гәрчә Йәһудийларниң римлиқларға хуши болмисиму, у етиқати түпәйлидин Йәһудий намратларға шундақ хәйрлик ишларни қилатти. □ 10:3 «чүштин кейин саат үчләрдә» — Қанаан (Пәләстин) вақти билән «саат тоққузуларда».

□ 10:9 «чүш вақти» — ибранийларниң вақти билән «саат алтидә». ■ 10:9 2Пад. 4:33; Мат. 6:6.

14 — Яқ, Рәб, һәргиз болмайду! Мән һеч қачан һеч қандақ напак яки һарам нәрсини йегән әмәсмән! — деди Петрус. □ ■

15 Аваз иккинчи қетим келип униңға:

— Худа һалал дәп паклиғанни сән һарам демә! — дейилди. ■

16 Бу иш үч қетим йүз берип, андин дәстихандәк болған шу нәрсә дәрһал асманға елип чиқип кетилди.

17 Петрус көргән ғайипанә аламәтниң мәнәси тоғрисида қаймуқуп турғанда, мана Корнилий әвәткән кишиләр Симонниң өйини тепип, дәрваза алдида туратти.

18 Улар бирисини чақирип, униңдин Петрус дәпму атилидиған Симон дегән бириси бу йәрдә турамду? — дәп сориди. □

19 Петрус техичә шу ғайипанә аламәтниң мәнәси үстидә ойлиниватқанда, Роһ униңға:

— Мана, сени үч адәм издәп кәлди. □ 20 Орнуңдин тур, пәскә чүш, һеч иккиләнемәй улар билән биллә баргин. Чүнки уларни әвәткүчи Мән! — деди.

21 Петрус пәскә чүшүп, хелиқи адәмләргә:

— Силәр издигән киши мана мән болиман. Бу йәргә келиш сәвәвиңлар немекин? — деди.

22 Улар жававән: — һәққаний бир адәм, Худадин қорқидиған, шундақла пүтүклә Йәһудий хәлқи тәриплигән Корнилий исимлик римлик йүз беши муқәддәс бир пәриштә тәрипидин сизни өйигә чақиртип, сиздин сөз-калам аңлашқа әмир қилинған! — деди.

23 Шуңа Петрус уларни өйгә тәклип қилип, қондуруп мейман қилди.

Әтиси орнидин туруп у улар билән биллә йолға чиқти. Йоппадики қериндашлардин бәзилери уларға һәмраһ болуп нанди. 24 Иккинчи күни, улар Қәйсәрийәгә йетип барди. Әнди Корнилий туққанлири вә йеқин яр-бурадәрлирини өйигә чақирип, Петрусларни тәққәзарлик билән күтүп туратти.

25 Петрус өйгә киргәндә, Корнилий алдиға чиқип, айигиға өзини етип сәждә қилди. 26 Лекин Петрус дәрһал уни йөләп турғузуп:

— Орнуңдин тургин! Мәнму бир инсан, халас! — деди. ■

27 У Корнилий билән гәп қилғач өйгә киривиди, өйниң ичигә жиғилған топ-топ адәмләрни көрди. 28 У уларға:

— Силәргә мәлумки, биз Йәһудийларниң ят әлликләрдин бириси билән бардикәлди қилиши яки өйлиригә кириши Тәврат қанун-әкидилиримизгә хилап. Лекин Худа маңа һеч қандақ адәмни напак яки һарам демәслигим керәклигини аян қилди. ■ 29 Шуниң үчүн силәр адәм әвәтип мени чақирғанда, һеч рәт қилмай алдинларға кәлдим. Әнди сорай, мени немә дәп чақирдинлар? — деди.

30 Корнилий мундақ деди:

— Төрт күниң алдида бүгүнки мошу вақитқичә роза тутқан едим; саат үчләрдә мән өйдә дуа қиливататтим. Туяқсиз кийимлиридин нур чақнап туридиған

□ 10:14 «Яқ, Рәб, һәргиз болмайду! Мән һеч қачан һеч қандақ напак яки һарам нәрсини йегән әмәсмән!» — дәстихандики һәр хил һайванлар ичидә Тәврат қануни һарам дәп бекиткән нурғун жаниварлар болса керәк еди. ■ 10:14 Лав. 11:4; Қан. 14:7. ■ 10:15 Мат. 15:11; Рим. 14:17,20; 1Тим. 4:4; Тит. 1:15. □ 10:18 «Улар, йәни Корнилий әвәткән кишиләр бирисини чақирип, униңдин Петрус дәпму атилидиған Симон дегән бириси бу йәрдә турамду? — дәп сориди» — 18-21-айәтләрдин қариганда, дәсләптә һеч ким мошу адәмләрниң соалиға жавап бәрмиди. Йәһудий қериндашлар дәрвазиниң сиртида бир нәччә римлиқларниң, жүмлидин бир римлик әскәрниң Петрус тоғрилиқ соравақчилигини көрүп, бәлким жавап бериштин бир аз қорққан болуши мүмкин еди.

□ 10:19 «Мана, Роһ униңға: — Мана, сени үч адәм издәп кәлди... деди» — «Роһ» мошу йәрдә Худаниң Муқәддәс Роһи. ■ 10:26 Рос. 14:14; Вәһ. 19:10; 22:9. ■ 10:28 Мис. 23:32; 34:15; Қан. 7:2; Юһ. 4:9; 18:28; Рос. 11:3; 15:8; әф. 3:6.

бир адәм алдимда пәйда болуп ерә турди: □ **31** «Корнилий! Дуайиң ижабәт қилинди вә хәйр-сахаветлик ишлириң Худа алдиға әсләтмә қурбанлиқтәк йәтти. ■ **32** Шуңа Йоппаға адәм әвәтип, Петрус дәпму атилидиған Симон исимлиқ адәмни чақиртип кәл. У деңиз бойида олтирақлуқ Симон исимлиқ бир көнчиниң өйидә мейман болуп туруватиду» деди. **33** Шуниң үчүн, дәрһал әзлирини чақирип келишкә адәм әвәткән едим. Әзлири күлбәмгә келип яхши қилдила! Әнди биз һәммәйлән Худа әзлиригә әмир қилған барлиқ сөзләрни аңлаш үчүн Худаниң алдида һазир туруватимиз.

Худа ят әлләргиму нижат ата қилиду

34-35 Петрус ағзини ечип мундақ деди:

— Бәрһәк, мән Худани һеч қандақ адәмгә йүз-хатирә қилмайду, дәп чүшинип йәттим; бәлки һәр әлдин болғанлар ичидә Униңдин қорқидиған вә һәққанийәт жүргүзидиған киши болсила, Униң алдида мәқбулду. ■ **36** Худа Исраил хәлқиғә йәткүзгән сөз-калам, йәни Әйса Мәсиһ арқилиқ (у пүткүл мәвжудаларға Рәбдур) енақ-жәтиржәмлик жақаланған хуш хәвәр силәргә мәлумғу; ■ **37-38** Силәрниңму Йәһя пәйгәмбәр чөмүлдүрүш чақирқиқини йәткүзгәндин тартип, Галилийәдин башлап пүткүл Йәһудийә зиминлирида Насарәтлик Әйса тоғрилиқ гувалиқтин — йәни Худаниң қандақ қилип уни Муқәддәс Роһ вә күч-қудрәт билән мәсиһлигәнлиги, шуниң билән у һәммә йәрни кезип, яхши әмәлләрни қилип, Иблисниң илкидә болғанларниң һәммисини сақайтқанлиғидин хәвириңлар бардур. Чүнки Худа униң билән биллә еди. ■ **39** Бизму униң һәм Йәһудийларниң зиминида һәм Йерусалимда қилған пүтүн әмәллириңиң гувачилири. Улар уни яғачқа есиши биләнмәу өлтүрди. □ **40-41** Бирақ һәммә кишиләргә әмәс, пәкәт Худа Өзи алди билән таллиған гувачилар, йәни у өлүмдин тирилгәндин кейин униң билән һәмдәстихан болған бизләрниң аримизда намайән қилди. □ ■ **42** у бизгә хәлиқкә хуш хәвәр йәткүзүшни вә өзиниң Худа тәрипидин тирикләр вә өлгәнләрниң сорақчиси қилинип тайинланғучи екәнлигини жақалашни әмир қилди. ■ **43** Барлиқ пәйгәмбәрләр униңға гувалиқ беридуки, һәр ким униңға етиқат қилған болса униң нами арқилиқ гуналири кәчүрүм қилиниду. ■ **44** Петрус теһи бу сөзләрни қиливатқанда, Муқәддәс Роһ сөз-каламни аңлаватқан һәммә кишигә чүшти. ■ **45** Петрус билән биллә кәлгән хәтнилиқ болған ишәнгүчиләрниң һәр бири Муқәддәс Роһниң ят әлләрдикиләргиму ата қилинип төкүлгәнлигини көрүп бәк һәйран болушти. □ **46** Чүнки уларниң *карамәт* намәлум тилларда сөзлишип Худани улқуғәнлигини аңлиди. Шуңа Петрус: ■ **47** — Мошу кишиләр бизгә охшаш Муқәддәс Роһни қобул қилғучи болған болса, ким уларниң суға чөмүлдүрүшни қобул қилишини тосалисун?! — деди. ■

□ **10:30 «саат үчләрдә»** — ибранийларниң вақти билән «саат тоққуларда». Бәзи кона көчүмиләрдә «роза туттум» дегән сөзләр тепилмайду. ■ **10:31** Мат. 28:3; Мар. 16:5; Луқа 24:4. ■ **10:34-35** Қан. 10:17; 2Тар. 19:7; Аюп 34:19; Рим. 2:11; Гал. 2:6; Әф. 6:9; Кол. 3:25; 1Пет. 1:17. ■ **10:36** Йәш. 9:5; 52:7; Юһ. 16:33; Рим. 5:1; Кол. 1:20. ■ **10:37-38** Йәш. 8:23; 9:1; Мат. 4:12; Мар. 1:14,38, 39; Луқа 4:14; Зәб. 44:8; Йәш. 61:1; Луқа 4:18. □ **10:39 «Йәһудийларниң зимини»** — Йәһудийә. «улар уни яғачқа есип өлтүрди» — грек тилида «улар уни дәрәктә есип өлтүрди». □ **10:40-41 «... униң билән һәмдәстихан болған бизләр...»** — грек тилида «...униң билән йегән вә ичкән бизләр...». ■ **10:40-41** Мар. 16:14; Луқа 24:34; Юһ. 20:19; Рос. 2:24; 1Кор. 15:5. ■ **10:42** Мат. 28:19; Мар. 16:15; Юһ. 15:16; Рос. 17:31. ■ **10:43** Яр. 3:15; 22:18; 26:4; 49:10; Қан. 18:15; Зәб. 131:11; Йәш. 4:2; 7:14; 9:5; 40:10; Йәр. 23:5; 33:14; әз. 34:23; 37:24; Дан. 9:24; Мик. 7:20; Рос. 15:9. ■ **10:44** Рос. 8:17. □ **10:45 «хәтнилиқ болған ишәнгүчиләр»** — (Йоппадин кәлгән) Йәһудийларни көрситиду. «ят әлләрдикиләргә» — демәк, Йәһудий әмәсләргә. ■ **10:46** Мар. 16:17; Рос. 2:4. ■ **10:47** Рос. 8:36; 11:17.

48 Шуниң билән у уларниң Рәбниң намида чөмүлдүрүлүшини буйруди. Андин улар Петрусниң улар билән бир нәччә күн турушини өтүнди.

11

Петрусниң «ят әликләр»ниң чөмүлдүрүлүшини ақлиши

1 Расуллар вә пүткүл Йәһудийәдики башқа қериндашлар *ят әликләр*ниңму Худаниң сөз-каламини қобул қилғанлиғини аңлиди. ² Шуңа, Петрус Йерусалимға қайтқанда, хәтнилик болған *ишәнгүчиләр* уни әйипкә буйруп:

□ ³ — Сән хәтнә қилинмиған адәмләрниң өйидә мейман болуп, улар билән һәмдәстихан болдуң?! — деди. ■

⁴ Бирақ Петрус пүтүн ишни баштин-ахириғичә уларға бир-бирләп чүшәндүрүп ⁵ мундақ деди:

— Йоппа шәһиридә дуа қиливатқинимда, ғайипанә көрүнүш мени оревелип, бир аламәтни көрдүм. Кәң дәстихандәк бир нәрсә төрт бүжигидин бағланған һалда асмандин чүшүп, мениң йенимда тохтиди. ■ ⁶ Униңға көз тикип қарисам, ичидә һәр хил төрт путлуқ һайванлар, явайи һайванатлар, йәр беғирлиғучилар, асмандики учар-қанатларму бар экән. ⁷ Андин: «Орнундин тур Петрус, улардин союп йә!» дегән бир авазни аңлидим. ⁸ Мән: «Яқ Рәб, һәргиз болмайду! Мән һеч қачан һәр қандақ напак яки һарам нәрсини ағзимға алған әмәсмән!» дедим. ■

⁹ Бирақ маңа йәнә: «Худа һалал дәп паклиған нәрсини сән һарам демә!» дегән аваз аңланди. ¹⁰ Бу иш үч қетим шундақ тәқрарлинип, ахир буларниң һәммиси асманға қайтидин тартип кетилди. ¹¹ Мана дәл шу чағда, Қәйсәрийәдин мени чақиришқа әвәтилгән үч киши мән турған өйниң алдиға кәлди. ¹² Муқәддәс Роһ мени һеч иккиләнмәй улар билән биллә беришқа буйруди. Мошу алтә қериндашму мән билән биллә барди. *Қәйсәрийәгә йетип келип*, һелиқи адәмниң өйигә кирдуқ. □ ■ ¹³ Бу киши бизгә өзиниң өйидә пайда болуп турған бир пәриштини қандақ көргәнлиғини ейтти. Пәриштә униңға: «сән Йоппаға адәм әвәтип, Петрус дәпму атилидиған Симон исимлик бир адәмни чақиртип кәл, ¹⁴ у саңа сени вә пүткүл аиләңгә нижәтлик йәткүзидигән бир хәвәрни ейтип бериду» дегән экән. □

¹⁵ Мән гәпни башлиғинимда, Муқәддәс Роһ худди башта бизниң үстимизгә чүшкинидәк, уларғиму чүшти. □ ¹⁶ Шу чағда, Рәбниң сөз-калами, йәни: «Йәһя кишиләрни суға чөмүлдүргән, лекин силәр болсаңлар Муқәддәс Роһқа чөмүлдүрүлисиләр» дегини есимгә алдим. ■ ¹⁷ Шуңа, әгәр Худа әнди мошуларға биз Рәб Әйса Мәсихкә етиқат қилғинимиздин кейин бизгә бәргән

□ **11:2** «Йерусалимға қайтқанда» — грек тилида «Йерусалимға чиққанда». ■ **11:3** Мис. 23:32; 34:15; Қан. 7:2; Юһ. 18:28. ■ **11:5** Рос. 10:9. ■ **11:8** Лав. 11:4; Қан. 14:7. □ **11:12** «һеч иккиләнмәй улар билән биллә бериш...» — яки «(Йәһудий яки Йәһудий әмәсләрни) һеч айрмай улар билән биллә бериш...». «мошу алтә қериндаш» — шүбһисизки Йоппа шәһиридин кәлгән алтә қериндашини шу чағда Петрусниң һәмраһлиғида болғанлиғини көрситиду. ■ **11:12** Рос. 10:19; 15:7. □ **11:14**

«у саңа сени вә пүткүл аиләңгә нижәтлик йәткүзидигән бир хәвәрни ейтип бериду» дегән экән» — грек тилида «у саңа сени вә пүткүл аиләңгә қутқузуш васитә болған бир нәччә сөзләрни ейтип бериду». □ **11:15** «Муқәддәс Роһ худди башта бизниң үстимизгә чүшкинидәк» — расул Петрусниң «башта» дегән сөзидин ениқки, у вә башқа етиқатчиларға Муқәддәс Роһниң өзлиригә кәлгәнлиги толук бир йеңи башлиғиш болған еди. ■ **11:16** Йәш. 44:3; Йо. 2:28-29; Мат. 3:11; Мар. 1:8; Луқа 3:16; Юһ. 1:26; Рос. 1:5; 2:4; 19:4.

илтипатқа охшаш илтипат ата қилған болса, Худани тосалғидек мән зади ким едим?■

18 Улар бу сөзләрни аңлиғанда, әйипләштин тохтап, Худаға мәдһийә окуп:

— Бәрһақ, Худа әлләргиму һаятлыққа елип баридиған товва қилишни несип кипту! — дейишти.

Антакя шәһиридики етиқатчилар

19 У чағда, Истипанниң иши билән зиянкәшликкә учрап һәр қайси жайларға тарқилип кәткәнләр Фәникийә райони, Сипрус арили вә Антакя шәһири қатарлық жайларғичә йетип берип, бу жайларда сөз-каламни пәкәт Йәһудийларғила йәткүзәтти. □ ■ 20 Лекин улардин Сипрус арили вә Курини шәһиридин кәлгән бәзиләр Антакя шәһиригә барғанда, Рәб Әйсаниң хуш хәвирини Грекләргиму йәткүзди. □ 21 Рәбниң қоли улар билән биллә болуп, толиму нурғун кишиләр ишинип товва қилип Рәбгә бағланди. □ ■

22 Бу хәвәр Йерусалимдики жамаәтниң кулиқиға йетип кәлди. Шуниң билән улар Барнабасни Антакяғичә арилап өтүшкә әвәтти. □ 23 Барнабас йетип берип, Худаниң меһри-шәпқитини көрүп, хошал болди. У уларниң һәммисини жан-дилидин қәтғийлик билән Рәбгә чиң бағлинишқа риғбәтләндүрди. □ ■ 24 Чүнки у Муқәддас Роһқа вә иман-ишәшкә толдурулған болуп, яхши бир адәм еди. Шуниң билән зор бир топ адәмләр Рәбгә қошулди.■

25 Шуниң билән Барнабас Тарсус шәһиригә Саулни издәп барди. ■ 26 Уни тепип Антакяға елип кәлди; шундақ болдики, иккилән жамаәт билән биллә сақ бир жил жиғилип, нурғун адәмгә тәлим бәрди. Мухлисларниң «Христианлар» дәп тунжа атилиши Антакядин башланди.□

27 У күнләрдә бәзи пайғәмбәрләр Йерусалимдин Антакяға чүшүп кәлди.

28 Булардин Агабус исимлик бирәйлән оттуриға чиқип, Роһниң вәһийини йәткүзүп, қаттиқ бир ачарчиликниң пүткүл дунияни басидиғанлигини алдин-ала ейтти (бу ачарчилик дәрвәкә «Клавдиус Қәйсәр» һөкүм сүргән вақитта йүз бәрди). □ ■ 29 Буниң билән Антакядики мухлисларниң һәр бири өз курбиға қарап пул жиғип, Йәһудийәдә туруватқан қериндашларға ярдәм беришни қарар қилди.

■ **11:17** Рос. 15:9. □ **11:19** «зиянкәшликкә учрап...» — грек тилида «азап-оқубәтләргә учрап...». «Сипрус арили вә Антакя шәһири қатарлық жайлар...» — бу Антакя «Сурийәдики Антакя» еди. ■ **11:19** Рос. 8:1, 4. □ **11:20** «.. Рәб Әйсаниң хуш хәвирини Грекләргиму йәткүзди» — «Грекләр» «Йәһудий әмәсләр» еди, әлвәттә. □ **11:21** «...товва қилип Рәбгә бағланди» — грек тилида «...(өз йолидин)» бурулуп Рәбгә бағланди. ■ **11:21** Рос. 2:47; 5:14. □ **11:22** «... Шуниң билән улар Барнабасни Антакяғичә арилап өтүшкә әвәтти» — мөхсити бәлким, әһвални билип бекип, һақиқий етиқатчилар болса уларни риғбәтләндүрүш еди. □ **11:23** «Барнабас ... Худаниң меһри-шәпқитини көрди...» — бу дегәнликниң бәлким көп жәһәтлири бардур: — (1) адәмләр һақиқәтән товва қилип рәбгә бағланса бу шүбһисизки, Худаниң меһри-шәпқитиниң зор нәтижәсидур; (2) Худаниң меһри-шәпқити билән етиқатчиларда һәр хил мевә — муһәббәт, хошаллиқ, хатиржәмлик қатарлиқлар пәйда болиду; (3) жамаәттиң өсүши вә көпийиши пәкәт Худаниң меһри-шәпқити биләнла болиду. ■ **11:23** Рос. 13:43; 14:22. ■ **11:24** Рос. 4:36; 6:5. ■ **11:25** Рос. 9:27. □ **11:26** «мухлисларниң «Христианлар» дәп тунжа атилиши Антакядин башланди» — «Христианлар» дегән сөз бәлким авал «хрестос» («ахмақ» дегән мәнидә) дегән сөздин кәлгән мәсирә характеридики сөз болуши мүмкин; лекин ахир берип асасий мәнаси яхши чиқти, йәни «Мәсиһләнгән Кутқазғучиниң (Мәсиһниң) адәмлири» («Мәсиһ» болса ибраний тилида «Машияһ» — грек тилида «Мәсиһләнгән Кутқазғучи»). □ **11:28** «Агабус... Роһниң Вәһийи билән ... алдин-ала ейтти» — «Роһ» мошу йәрдә Муқәддас Роһ, әлвәттә. ■ **11:28** Рос. 21:10.

□ 30 Улар бу қарарни ада қилип, сәдиқини Барнабас вә Саулниң қоли арқилиқ Йәһудийәдики жамаәт ақсақаллириға йәткүзүп бәрди.■

12

Техиму көп зиянкәшликләр

1 Шу чағларда, һерод падиша жамаәттикиләрдин бәзилиригә зиянкәшлик қилмақчи болуп уларға қол салди.□ 2 У Юһаннаниң акиси Яқупни қиличлап өлтүрди.■ 3 Өзиниң бу қилған ишиниң Йәһудийларға яққанлиғини көрүп, у Петрусниму тутқун қилдуруди (шу чағда «петир нан һейти» мәзгили еди). 4 Петрусни тутқандин кейин, уни зинданға ташлап, төрт ләшкәр бир гуруппа қилинған төрт қаравул топиға тапшурди. Пасха һейттин кейин, һерод уни халайиқ алдида сорақ қилмақчи еди.□ ■ 5 Шуңа Петрус зинданда тутуп қелинди. Лекин жамаәт Худаға жан-дил билән униң үчүн дуа қилишивататти.

Петрусниң зиндандин қутқазулуши

6 Әнди һерод уни елип чиқип сот қилишниң алдинқи кечиси, Петрус икки зәнжир билән бағлақлиқ пети, икки қаравулниң оттурисида ухлавататти; ишиқниң сиртидиму бир нәччә қаравул зинданни күзәт қиливататти. 7 Вә туюқсиз Рәбниң бир пәриштиси көрүнүп, бир нур камерни йорутти. Пәриштә Петрусниң биқиниға ноқуп:

— Тез тур! — дәп ойғатти. Униң қоллиридики зәнжир шу һаман бошап чүшүп кәтти.■ 8 Пәриштә униңға:

— Белиңни бағливал! Кәшиңниму кий! — деди. Петрус униң дегинини қилди. Андин у:

— Чапиниңни йепинчақлап кәйнимдин маң! — деди.

9 Петрус униңға әгишип камердин чиқти. Бирақ у пәриштиниң вастиси билән болуваатқан бу ишларниң растлиғини билмәй, бәлки бир гайиланә көрүнүш көрүптимән, дәп ойлавататти. 10 Улар биринчи вә иккинчи күзәттин өтүп, зинданниң шәһәргә чиқидиған төмүр дәрвазисига барғанда, дәрваза улар үчүн өзлүгидин ечилип кәтти. Улар чиқип, бир кочидин өткәндә, пәриштә туюқсиз униң йенидин кәтти.

11 Шу чағда, Петрус есигә келип, өз-өзигә: «Дәрвәкә әнди Рәб Өз пәриштисини әвәтип, мени һеродниң қолидин вә Йәһудий хәлқиниң күткәнлириниң һәммисидин қутқазупту, дәп билдим» — деди.

12 һәқиқий әһвални чүшинип йәткәндә, у Маркус дәпму атилидиған Юһаннаниң аниси Мәрийәмниң өйигә барди. У йәрдә нурғун кишиләр жиғилип дуа-тилавәт қиливататти. 13 У дәрвазиниң ишиғини қаққанда, Рода исимлиқ бир дедәк авазни аңлап чиқти. 14 У Петрусниң авазини тонуп, хошаллиғидин ишиқни ечиқиму үлгүрмәй жүгүрүп келип, һәммәйләнгә: — Петрус дәрваза алдида туриду! — дәп хәвәр қилди.

□ 11:29 «Буниң билән Антақядики мухлисларниң һәр бири өз қурбиға қарап пул жиғип, Йәһудийәдә туруватқан қериндашларға ярдәм беришни қарар қилди» — немишкә улар Йәһудийәдики қериндашларға алаһидә ярдәм әвәтмәкчи? (1) Йәһудий қериндашлар авал Худаниң хизмитини алға сүртүш үчүн көп йәрләрни сетивәткән еди («Рос.» 2-бап); (2) Йерусалим вә Йәһудийә өлкисидә болған зиянкәшлик бәк еғир болғача, етиқатчиларниң иқтисадий зийини бәлким аз әмас еди. ■ 11:30 Рос. 12:25. □ 12:1 «Һерод падиша» — бу һерод «Һерод Агриппа (И)» еди. һеродлар тоғрилиқ «Тәбирләр»ни көрүң. ■ 12:2 Мат. 4:21. □ 12:4 «Пасха һейт» — йәни «өтүп кетиш һейти».

■ 12:4 Юһ. 21:18. ■ 12:7 Рос. 5:19; 16:26.

15 Лекин улар: — Сараң болуп қалдыңу! — дейишти. Бирақ у: — Раст шундақ, дәп турувалди. Улар:

— У уның пәриштиси болса керәк! — дейишти. □

16 Бирақ Петрус дәрвазини қеңивәрди. Улар чиқип дәрвазини ечип, уның өзини көргәндә һәммәйлән һаң-таң болушти. 17 Петрус уларға үн чиқармаслиққа қол ишарити қилип, уларға Рәбнің өзини зиндандин қандақ елип чиққанлигини ейтип бәрди. Андин кейин, у:

— Бу хәвәрни Якупқа вә қериндашларға йәткүзүп қоюңлар, — дәп, өзи у йәрдин башқа йәргә кәтти. □ ■

18 Таң атқанда, қаравулар Петрус зади немә болди дәп сарисимигә чүшти.

19 һерод уни издәп уның из-деригини тапалмиғачқа, қаравуларни сорақ қилип, уларни өлүмгә мәһкүм қилишни буйруди. Бу иштин кейин, у Йәһудийәдин чүшүп Қәйсәрийә шәһиригә берип шу йәрдә турди.

Һерод Агриппа ханниң өлүми

20 Әслидә һерод хан билән Тур вә Зидондикиләр арисидә қаттиқ жедел бар еди. һалбуки, Тур вә Зидондикиләр бирлишип, һеродниң алдиға кәлди. Уның билән яришивелиш үчүн улар алди билән ханниң Биластус исимлиқ шәхсий ғожидарини өзлиригә яр-йөләк болушқа қайил қилған еди. Чүнки бу жуттикиләр ашлиқни ханниң илкидики жайлардин алатти.

21 Бәлгүләнгән көрүшүш күнидә һерод шаһанә тонлирини кийип, сорақ тәхтидә олтирип, уларға нутуқ сөзлиди. □ 22 Аңлиған хәлиқ:

— Бу адәмниң авазы әмәс, бәлки бир илаһниң авазидур! — дәп вақирашти.

23 Шуан Пәрвәрдиғарниң бир пәриштиси ханни урди; чүнки у шан-шәрәпни Худаға бегишлимиди.

Нәтижидә, у курутқа йәм болуп өлди. 24 Амма Худаниң сөз-калами давамлиқ бәрқ уруп кеңәйди. □ ■ 25 Барнабас билән Саул Йерусалимда сәдиқилирини тапшуруш хизмитини ада қилғандин кейин, Антакяға қайтип кәтти. Улар Маркус дәпму атилидиған Юһаннани биллә елип барди.

13

Муқәддәс Роһниң Барнабас билән Саулни әвәтшиши

1 Антакядики жамаат ичидә бәзи пәйғәмбәрләр вә тәлим бәргүчиләр бар еди. Улар Барнабас, «Қара» дәпму атилидиған Шимеон, Куринилик Лукиус, һерод хан билән биллә чоң болған Манаән вә Сауллар еди. □ ■ 2 Улар Рәбниң ибадитидә болуп роза тутуватқан бир мәзгилдә, Муқәддәс Роһ уларға:

□ **12:15** «У уның пәриштиси болса керәк» — улар «өлгән Петрусниң роһи» яки «Петрусни алаһидә қоғдайдиған бир пәриштә» дәп ойлап қалған болуши мүмкин. □ **12:17** «Бу хәвәрни Якупқа вә қериндашларға йәткүзүп қоюңлар» — «Якуп» мошу йәрдә Рәб Әйсаниң иниси болған Якупни көрситиду.

■ **12:17** Рос. 13:16; 19:33; 21:40. □ **12:21** «Һерод... уларға нутуқ сөзлиди» — яки «Һерод... уларни әйипләп нунуқ сөзлиди». Грек тилида «нутуқ сөзләш» дегән бу сөзниң бәзидә «әйипләш» дегән пуриги бар. □ **12:24** «амма Худаниң сөз-калами давамлиқ бәрқ уруп кеңәйди» — демәк, униңға етиқат қилғучиларниң сани көпәймәктә еди. ■ **12:24** Йәш. 55:11; Рос. 6:7. □ **13:1** ««қара» дәпму атилидиған Шимеон» — грек тилида «негир» дәпму атилидиған Шимеон. «Негир» дегән мәнаси «қара». «Һерод хан» — мошу әйтәтә «хан» грек тилида «тетрарқ» дегән сөз билән ипадилиниду.

«Тетрарқ» дегәнниң толук мәнаси «(зиминниң) төрттин бир қисми үстидики һаким». «Тетрарқ» дегән мәртивә «валий»дин төвән; шуниң үчүн һеродлар Понтий Пилатусқа бойсунуши керәк еди. ■ **13:1** Рос. 14:26.

— Барнабас билән Саулни Мән уларни қилишқа чақирған хизмәт үчүн Маңа айрип қоюңлар, — деди. ■

³ Шуниниң билән, улар йәнә роза тутуп дуа қилғандин кейин, иккиләнниң үстигә қоллирини тәккүзүп узитип қойди. ■

Барнабас билән Саул Супруста

⁴ Улар Муқәддәс Роһ тәрипидин әвәтилгән болуп, Сәлюкийә шәһиригә берип, у йәрдин кемигә чиқип Сипрус арилиға қарап йолға чиқти. ⁵ Саламис шәһиригә йетип келип, улар Йәһудийларниң синагоглирида Худаниң сөз-каламини йәткүзүшкә башлиди. Юханна уларниң ярдәмчиси еди. □ ■ ⁶ Улар пүтүн арални арилап чиқип, Пафос шәһиригә кәлди. Улар у йәрдә Барйәшуа исимлиқ бир киши билән учришип қалди. У сеһиргәр болуп, сахта пәйғәмбәр болған бир Йәһудий еди. ⁷ У киши бу аралниң римлиқ валийиси Сергиус Павлусниң һәмраһи еди. Валий укумушлук бир киши болуп, Барнабас билән Саулни чақиртип, Худаниң сөз-каламини аңлимақчи болди. ⁸ Лекин хелиқи сеһиргәр (униң грекчә исми Элимас болуп, «сеһиргәр» дегән мәнидә) уларға қарши чиқип, валийниң райини етиқаттин қайтурушни урунмақта еди. ⁹ Бирақ Муқәддәс Роһқа толдурулған Саул (йәнә «Павлус» дәпму атилиду) хелиқи сеһиргәргә тикилип қарап □ ¹⁰ униңға:

— Әй, қәлбиң һәр хил һейлигәрлик вә алдамчилик билән толған Иблисниң оғли, һәммә һәқканийлиқниң душмини! Пәрвәрдигарниң түз йоллирини бурмилашни зади тохтатмамсән?! ¹¹ Әнди Рәбниң қоли үстүңгә чүшти! Кәзлириң кор болуп, бир мәзгил күнниң йоруғини көрәлмәйсән! — деди.

Шуан, бир хил туман вә қараңғулук уни басти. У йолни силаштуруп, кишиләрдин мени қолумдин йетиләңлар, дәп илтижа қилатти. ¹² Йүз бәргән ишни көргән валий Рәбниң тәлимигә қаттиқ һәйран болуп, Униңға етиқат қилди.

Павлусниң бир синагогта Рәбниң тәлимини бериши

¹³ Павлус билән униң һәмраһлири кемигә чиқип, Пафостин Памфилийә өлкисидики Пәргә шәһиригә барди. У йәрдә Юханна улардин айрилип Йерусалимға қайтти. □ ■ ¹⁴ Павлуслар болса Пәргә шәһиридин чиқип, давамлиқ меңип Писидийә районидики Антакя шәһиригә берип, шабат күни синагогқа кирди. ¹⁵ Тәврат қисимлиридин вә пәйғәмбәрләрниң язлиридин оқулғандин кейин, синагогниң чоңлири уларни чақиртип:

— Қериндашлар, әгәр халайиққа бирәр несинәт сөзүңлар болса, ейтинлар, — деди.

¹⁶ Павлус орнидин туруп, қол иширители қилип, халайиққа мундақ деди:

— Әй Израиллар вә Худадин қорққанлар, кулақ селиңлар! □ ■ ¹⁷ Бу Израил хәлқиниң Худаси ата-бовилиримизни таллиди; улар Мисирда мусапир болуп яшиған вақитларда уларни улук қилди, Өзиниң егиз көтәргән билиги билән уларни Мисирдин қутқузуп чиқти. ■ ¹⁸ У чөлдә уларға тәхминән қириқ жил

■ **13:2** Мат. 9:38; Рос. 9:15; 22:21; Рим. 1:1; 10:15; Гал. 1:15; 2:8; Әф. 3:8; 1Тим. 2:7; 2Тим. 1:11; Ибр. 5:4. ■ **13:3** Рос. 6:6; 8:15; 19:6. □ ■ **13:5** «Юханна уларниң ярдәмчиси еди» — йәни Маркус дәпму аталған Юханна. ■ **13:5** Рос. 12:25. ■ **13:6** Рос. 8:9; 19:13. □ ■ **13:9** «Саул (йәнә «Павлус» дәпму атилиду)...» — «Павлус» латинчә исим болуп, мәнаси бәлким «кичик». Саул Муқәддәс Роһ тәрипидин Йәһудий әмәсләрниң хизмитидә болушқа чақирилғачқа, у мошу йәрдин башлап өзи үчүн бу латинчә исим ишлитишкә башлайду. □ ■ **13:13** «У йәрдә Юханна улардин айрилип Йерусалимға қайтти» — мошу «Юханна» болса Юханна Маркус еди. ■ **13:13** Рос. 15:38. □ ■ **13:16** «Әй Израиллар вә Худадин қорққанлар...» — «Худадин қорққанлар» дегән турақлик ибарә Тәврат етиқатидә болған «ят әликләр» (Йәһудий әмәсләр)ни көрситиду. Хәтнә қобул қилмиған болсиму, уларға синагогқа қатнишишқа рухсәт берилгән. ■ **13:16** Рос. 12:17; 19:33; 21:40. ■ **13:17** Мис. 1:1.

гәмхорлуқ қилди ■ 19 андин Қанаан зиминидики йәттә әлни йоқитип, уларниң зиминлирини уларға мирас қилип бәрди. ■ 20 Бу ишларға алди-кәйни болуп тәхминән төрт йүз әллик жил кәтти. Кейин, таки Самуил пәйгәмбәр оттурига чиққичә, у уларға батур һакимларни тикләп бәрди. ■ 21 Андин улар бизгә бир падишани бәрсиқән, дәп Самуил пәйгәмбәрдин тилиди. Шуниң билән Худа уларға Бинямин қәбилисидин Киш исимлиқ адәмниң оғли Саулни тикләп бәрди. У қириқ жил һөкүм сүрди. ■ 22 Бирақ Худа Саулни сәлтәнитидин чүшүрүп, уларға Давутни падиша қилип турғузуп бәрди. Худа униң һәққидә гувалиқ берип: «Көңлүмдикидәк бир адәмни, йәни Йәссәниң оғли Давутни таптим. У Мениң толуқ ирадәмгә әмәл қилиду», — деди. ■ 23 Өзи вәдә қилғандәк Худа бу адәмниң нәслидин Исраил хәлқигә бир Қутқузғучи тикләп бәрди — у болса Әйсаниң өзидур!

24 У хәлиқниң оттурисиға чиқиштин алввал, Йәһя пәйгәмбәр чиқип, барлиқ Исраил хәлқини товва қилишни билдүридиган чөмүлдүрүшни қобул қилинлар, дәп жақалиди. ■ 25 Йәһя пәйгәмбәр вәзипини тамамлиғанда, халайиққа мундақ дегән еди: «Силәр мени ким дәп билисиләр? Мән силәр күткән зат әмәсмән. Бирақ мана, мәндин кейин бириси келиду, мән һәтта униң аяқ кәшлирини йешишкиму лайиқ әмәсмән!» □ ■ 26 Әй қериндашлар, Ибраһимниң жәмәтиниң нәсиллири вә араңлардики Худадин қорққанлар, бу нижатлиқниң сөз-калами силәргә әвәтилди! □ ■ 27 Йерусалимда туруватқанлар вә уларниң һакимлири Әйсани тонумай, униң үстидин гунакар дәп һөкүм чиқарғини билән, һәр шабат күни оқулидиган пәйгәмбәрләрниң алдин-ала ейтқан сөзлирини әмәлгә ашурди. □ ■ 28 Гәрчә улар униңдин өлүм жазасиға һөкүм қилишқа тегишлик бирәр гуна тапалмиған болсиму, валий Пилатустин йәнила уни өлүмгә мәнһүм қилишни өтүнди. ■ 29 Улар бу ишларни қилип муқәддәс язмилиларда униң һәққидә алдин пүтүлгәнләрниң һәммисини өзлири билмигән һалда әмәлгә ашурғандин кейин, униң жәситини кресттин чүшүрүп, бир қәбиргә қойди. ■ 30 Лекин Худа уни өлүмдин тирилдүрди! ■ 31 Тирилгәндин кейин, у бурун өзи билән Галилийдин Йерусалимғичә әгишип кәлгәнләргә көп күнләр ичидә нәччә қетим көрүнүп турди. Бу кишиләр һазир Исраил хәлқигә униң гувачилири болуватиду. ■ 32-33 Бизму ата-бовилиримизға қилинған вәдиниң хуш хәвирини силәргә һазир жақалаймиз — Худа Әйсани аримизда тикләп, бу вәдини уларниң әвлатлири болған бизләргә әмәлгә ашурди. Бу һәқтә Зәбурниң иккинчи күйидә алдин-ала мундақ пүтүлгән: «Сән Мениң Оғлум, Өзүм сени бүгүнки күнидә туғдурдум». □ ■ 34 Әндиликтә Худаниң Әйсәга чиришни қайта көргүзмәй

■ 13:18 Мис. 16:35; Чөл. 14:34; Зәб. 94:10. ■ 13:19 Йә. 14:2. ■ 13:20 һак. 2:16; 3:9.

■ 13:21 1Сам. 8:5; 9:15; 10:15; һош. 13:11. ■ 13:22 1Сам. 13:14; 16:12; зәб. 88:20-30; Рос. 7:45. ■ 13:24 Мат. 3:1; Мар. 1:2; Луқа 3:2; Юһ. 3:23. □ 13:25 «Мән силәр күткән зат әмәсмән» — грек тилида: «Мән «у» әмәсмән» яки «Мән «шу зат» әмәсмән». ■ 13:25 Мат.

3:11; Юһ. 1:20. □ 13:26 «... Ибраһимниң жәмәтиниң нәсиллири вә араңлардики Худадин қорққанлар...» — «Худадин қорққанлар» — 16-айәт вә изаһатниң көрүң. ■ 13:26 Мат. 10:6; Рос. 3:26; 13:46. □ 13:27 «Йерусалимда туруватқанлар вә уларниң һакимлири Әйсани тонумай...»

— грек тилида: «Йерусалимда туруватқанлар вә уларниң һакимлири уни тонумай...». ■ 13:27 Юһ. 16:3; Рос. 3:17; 1Кор. 2:8; 1Тим. 1:13. ■ 13:28 Мат. 27:20; Мар. 15:11; Луқа 23:18; Юһ. 19:6.

■ 13:30 Мат. 28:6; Мар. 16:6; Луқа 24:6. ■ 13:31 Мар. 16:14; Юһ. 20:19; 21:1; Рос. 1:3; 1Кор. 15:5. □ 13:32-33 «Сән Мениң Оғлум, Өзүм сени бүгүнки күнидә туғдурдум»

— «Зәб.» 2:7. Бәзи алимлар, бу бешәрәттики «тикләш» дегән сөз униң өлүмдин тирилдүрүлгәнлигини көрситиду, дәп «тирилдүрүп» дәп тәржимә қилиду. Лекин униң тирилишини көрситидиган бешәрәтләрниң нәқил кәлтүридиган айәтләр 34-35-айәтләрдур. Шуңа Зәбурдики бу бешәрәт («Зәб.» 2:7) униң пак қиз Мәрийәдин туғулушини көрситиду, дәп қараймиз. ■ 13:32-33 Яр. 3:15; 22:18; 26:4; 49:10; Қан. 18:15; 2Сам. 7:12; Зәб. 131:11; Йәш. 4:2; 7:14; 9:5; 40:10; Йәр. 23:5; 33:14; Әз. 34:23; 37:24; Дан. 9:24,25; Зәб. 2:7.

өлүмдин тирилдүридиғанлиғи һәққидә у муқәддәс язмиларда мундақ алдин-ала ейтқан: «Давутқа вәдә қилған меһри-шәпқәтләрни силәргә ата қилимән!» □ ■

³⁵ Шуңа йәнә бу һәқтә йәнә бир айттә: — «И Худа, Сениң муқәддәс Болғучуңға тениниң чиришини көргүзмәйсән». □ ■

³⁶ Чүнки Давут дәрвәкә Худаниң ирадиси бойичә өз дәври үчүн хизмәт қилип, өз ата-бовилириға қошулуп өлүмдә ухлап униң тени чирип кәткән еди. □ ■ ³⁷ Лекин Худа өлүмдин тирилдүргүчи болса чиришни һеч көрмиди. □

³⁸ Энди шуңа силәр шуни билишиңлар керәкки, и қериндашлар, һазир гуналардин кәчүрүм қилиниш йоли дәл шу киши арқилиқ силәргә жақалиниватиду. □ ■ ³⁹ Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән Тәврат қануни билән силәр халас болалмайватқан ишлардин униңға етиқат қилғучилар у арқилиқ халас қилинип һәққаниң қилиниди! □ ■ ⁴⁰ Шуңа, пәйғәмбәрләр алдин-ала ейтқан шу балаю-апәт бешиңларға чүшмәслиги үчүн еһтият қилиңлар! —

⁴¹ «Қараңлар, и мазақ қилғучилар, һәйрануһәс болуп һалак болуңлар! Чүнки силәрниң күнлириңларда бир иш қилимәнки, Уни бириси силәргә елан қилсиму силәр шу ишқа һәргиз ишәнмәйсиләр!» □ ■

Чүнки силәрниң күнлириңларда бир иш қилимәнки, Уни бириси силәргә елан қилсиму силәр шу ишқа һәргиз ишәнмәйсиләр!» □ ■

⁴² Павлус билән Барнабас синагогдин чиқиватқанда, жамаәт уларға келәрки шабат күни бу ишлар һәққидә йәнә сөzlәшни йелинди. ⁴³ Синагогтики жамаәт тарқалғанда, нургун Йәһудийлар вә Худадин қорққан Тәвратқа етиқат қилған Йәһудий әмәсләрму Павлус билән Барнабасқа әгәшти. Иккиси уларға сөз қилип, уларни Худаниң меһри-шәпқитидә чиң турушқа дөвәт қилди. ■

⁴⁴ Кейинки шабат күни, пүтүн шәһәр хәлқи дегидәк Худаниң сөз-каламани аңлиғили келишти. ⁴⁵ Бирақ бундақ топ-топ адәмләрни көргән Йәһудийлар һәсәткә чөмүп, Павлусниң сөзлиригә қарши тәтүр гәп қилип, униңға төһмәт қилди. ⁴⁶ Энди Павлус билән Барнабас техиму жүрәклик һалда мундақ деди:

— Худаниң сөз-каламани алди билән силәр Йәһудий хәлқигә йәткүзүш керәк еди. Лекин силәр уни чөткә қеқип өзүңларни мәңгүлүк һаятқа лайиқ көрмигәндин кейин, мана биз силәрдин бурулуп әлләргә йүзлинимиз! □ ■ ⁴⁷ Чүнки Пәрвәрдигар муқәддәс язмиларда бизгә мундақ буйруған: — «Мән Сени ят әлләргә нур болушқа,

□ **13:34** «Давутқа вәдә қилған меһри-шәпқәтләрни силәргә ата қилимән!» — «Йәш.» 55:2. ■ **13:34** Йәш. 55:3. □ **13:35** «И Худа, Сениң муқәддәс Болғучуңға тениниң чиришини көргүзмәйсән» — «Зәб.» 15:10. «Сениң муқәддәс Болғучуң» Мәсиһни көрситиду. ■ **13:35** Зәб. 15:10; Рос. 2:27

□ **13:36** «Давут дәрвәкә Худаниң ирадиси бойичә өз дәври үчүн хизмәт қилип,...» — яки «Давут дәрвәкә өз дәвридә Худаниң муддия-мәхсәтлири үчүн хизмәт қилип,...». «униң тени чирип кәткән еди» — грек тилида «чиришләрни көрди». 35-айәтни көрүң. ■ **13:36** 1Пад. 2:10; Рос. 2:29. □ **13:37** «Лекин Худа өлүмдин тирилдүргүчи болса чиришни һеч көрмиди» — «Худа өлүмдин тирилдүргүчи» Әйсани көрситиду, әлвәттә. □ **13:38** «Һазир гуналардин кәчүрүм қилиниш йоли дәл шу киши арқилиқ силәргә жақалиниватиду» — «дәл шу киши арқилиқ» Әйса арқилиқ, демәк. ■ **13:38** Луқа 24:47; Юһа. 2:12 □ **13:39** «Тәврат қануни билән силәр халас болалмайватқан ишлар» — «халас болалмайдиған ишлар» һәртүрлүк ишларни көрситиду; гунаниң илkindи халас болушни өз ичигә елипла қалмай, бәлки Тәврат қанунида бекитилгән түрлүк қурбанлиқ қилиш вә рәсим-қайдиләрдин халас болушни өз ичигә алиду. ■ **13:39** Рим. 3:28; 8:3; 10:4; Гал. 2:16; Ибр. 7:19. □ **13:41** «Қараңлар, и мазақ қилғучилар, һәйрануһәс болуп һалак болуңлар! Чүнки силәрниң күнлириңларда бир иш қилимәнки, уни бириси силәргә елан қилсиму силәр шу ишқа һәргиз ишәнмәйсиләр!» — Тәврат, «Һаб.» 1:5.

■ **13:41** Йәш. 28:14; һаб. 1:5. ■ **13:43** Рос. 11:23; 14:22. □ **13:46** «мана биз силәрдин бурулуп әлләргә йүзлинимиз!» — «әлләргә йүзлинимиз» — йәни «Йәһудий әмәсләргә йүзлинимиз». Демәк, Худаниң сөз-каламани уларға йәткүзимиз. ■ **13:46** Мис. 32:10; Йәш. 55:5; Итл. 8:12; 10:6; 21:43; Рос. 3:26; 13:26; Рим. 10:19.

Йәр йүзиниң чәт-яқилиригичә нижатлиқ болушуң үчүн Сени атидим». □ ■

48 Әлләрдикиләр бу сөзни аңлап, хошал болушуп Рәбниң сөз-каламани улуқлашти; мәңгүлүк һаятқа еришишкә бекитилгәнләрниң һәммиси етиқат қилди. □

49 Шундақ қилип, Рәбниң сөз-калами пүткүл зиминға тарқалди. 50 Бирақ Йәһудийлар Худадин қорққан жуқури тәбиқилик аялларни һәм шәһәр мөтивәрлирини қутритип, Павлус билән Барнабасқа зиянкәшлик қилғузуп, улар иккисини өз жутлиридин қоғлап чиқарди. □ ■ 51 Амма Павлус билән Барнабас уларға қарап аяқлиридики топини қеқиштуруветип, Коня шәһиригә қарап маңди. □ 52 Антакядики мухлислар болса хошаллиққа һәмдә Муқәддәс Роһқа толдурулди.

14

Павлус билән Барнабас Коня шәһиридә

1 Коня шәһиридә шундақ болдики, Павлус билән Барнабас Йәһудийларниң синагогига киргәндә, жамаәткә шундақ сөзлидики, нәтижидә Йәһудийлар вә Грекләрдинму нурған кишиләр етиқат қилди. □ 2 (һалбуки, ишәнмигән Йәһудийлар *ят* әлликләрниң көңүллирини зәһәрләп, уларни қериндашларға қарши турушқа қутратти). 3 Шуңа Павлус билән Барнабас у йәрдә хелә узун туруп, Рәбгә тайинип жүрәклик һалда хуш хәвәрни жақалиди; Рәб уларниң қоғлири билән мөҗизилик аламәтләр вә карамәтләрни көрситип өз мөһри-шәпқитиниң сөз-каламиға гувалиқ бәрди. ■ 4 Буниң билән шәһәр хәлқи иккигә бөлүнүп кетип, бәзилири Йәһудийлар тәрәптә, бәзилири болса расуллаһ тәрәптә турди. □ 5 Ахирда, бир қисим *ят* әлликләр билән Йәһудийлар арисидә (өз башлиқлири билән бирликтә) расуллаһни қийнап, чалма-кесәк қилиш қутратқулуғи баш көтәрди. 6-7 Лекин улар бу иштин хәвәр тешип, шу йәрдин қечип Лиқавуня районидики Листра вә Дәрбә шәһәрлири һәмдә әтраптики жутларға қарап маңди. Улар шу йәрләрдә хуш хәвәрни давамлиқ жақалавәрди. ■

Листра вә Дәрбә шәһәрлиридә

□ 13:47 «Мән Сени *ят* әлләргә нур болушқа, йәр йүзиниң чәт-яқилиригичә нижатлиқ болушуң үчүн Сени атидим» — «Йәш.» 42:6 вә 49:6ни көрүң: мошу айтәләрдики «Сени» Мәсинни көрситиду. Барнабас вә Павлус «Пәрвәрдиғарниң кули»ниң ишлирини давамлаштуруп жүргүзмәктә (1-бап, 1-айәт). ■ 13:47 Йәш. 42:6; 49:6; Луқа 2:32. □ 13:48 «бекитилгәнләр» — яки «бәл бағлиғанлар» яки «майил қилинғанлар». □ 13:50 «Бирақ Йәһудийлар Худадин қорққан жуқури тәбиқилик аялларни һәм шәһәр мөтивәрлирини қутритип...» — «Худадин қорққан аяллар» болса Тәвратқа етиқат қилған Йәһудий болмиған, синагогтики ибадәткә қатнишидиған аяллар. Ғәрчә улар «Худадин қорққан» болсиму, мошу йәрдә Йәһудийларниң қутритиши билән аздурулған. ■ 13:50 2Тим. 3:11. □ 13:51 «Павлус билән Барнабас уларға қарап аяқлиридики топини қеқиштуруветип...» — «аяқлиридики топини қеқиштуруветиш» дегән һәрикәт «мунасивитимиз пүтүнләй үзүлди» дегән ағаһниң ипадиси еди. «Мат.» 10:14, «Мар.» 6:11, «Луқа» 5:9ни көрүң. «Коня шәһири» — һазирқи нам. Кона грекчә исми «Икониум» яки «Иконион». У һазирқи Түркийәдә. □ 14:1 «нәтижидә Йәһудийлар вә Грекләрдинму нурған кишиләр етиқат қилди» — «Грекләр» бәлким шу йәрдики һәр милләттин болған «Йәһудий әмәсләр»ни көрситиду. ■ 14:3 Мар. 16:20; Рос. 19:11; Ибр. 2:4. □ 14:4 «шәһәр хәлқи иккигә бөлүнүп кетип...» — яки «шәһәрниң көп қисми иккигә бөлүнүп кетип...». ■ 14:6-7 Мат. 10:23; Рос. 8:1.

⁸ Шу чағда, Листра шәһиридә путлирида мағдури йоқ, һеч меңип бақмиған бир туғма паләч олтиратти. ⁹ Павлус сөз қиливатқанда, бу адәм униңға қулақ селип олтиратти. Павлус униңға көз тикип униң сақайтилишиға ишәши барлиғини көрүп йетип, ¹⁰ жуқури аваз билән:

— Орнундин дәс тур! — деди.

Һелиқи адәм шуан орнидин дәс туруп меңишқа башлиди. ¹¹ Лекин Павлусниң бу ишини көргән топ-топ адәмләр Лиқауния тили билән:

— Илаһлар инсан қияпитигә кирип аримизға чүшүпту! — дөп вақиршип кәтти. ¹² Улар Барнабасни «Илаһ Зеус» дөп аташти вә Павлусни сөзләштә башламчи болғачқа уни «Илаһ һермис» дөп аташти. ¹³ Шәһәрниң сиртида «Зеус Илаһ»ниң бутханиси бар еди. Шу бутханидики каһин шәһәр дәрвасисиға өкүз вә гүл чәмбирәкләрни елип келип, хәлиқ билән биллә расуллағға атап қурбанлиқ қилмақчи болди. ¹⁴ Лекин расуллар Барнабас билән Павлус бу ишни аңлап, кийим-кечәклирини житқан һалда, көпчилиқниң арасиға жүгүрүп кирип, вақирап мундақ деди:

¹⁵ — Халайиқ, бу ишларни немә дөп қиливатисиләр?! Биз силәргә охшаш һессияттики инсанлармиз! Биз силәргә бу әрзимәс нәрсиләрни ташлап, асман-зимин, деңиз-океан вә улардики барлиқ мәхлуқларни Яратқучи һаят Худағила ибадәт қилишиңлар керәк дөп жақалаватимиз! ¹⁶ Бурунқи дәвирләрдә, у һәр қайси әлләрни өз йоллирида меңишқа йол қойған. ¹⁷ Шундақ болсиму, У Өзини испатлайдиған гувалиқни қалдурмиған әмәс. Чүнки У һемишә силәргә шапаәт көрситип, ямғурни өз вақтида әрштин яғдуруп мол һосул ата қилип, аш-тамақ билән силәрни тойғузуп, қалбиңларни хошаллиққа чөмдүрүп кәлди. ¹⁸ һатта улар бу сөзләрни қилған болсиму, халайиқниң уларға атап қурбанлиқ қилишини аранла тосувалди.

¹⁹ Лекин Антакя вә Коня шәһәрлиридин бәзи Йәһудийлар келип, кишиләрни өзлиригә қайил қилиши билән, хәлиқ Павлусни чалма-кесәк қилди, андин уни өлди дөп қарап, шәһәр сиртиға сөрәп ачиқип ташливатти. ²⁰ Лекин мухлислар униң әтрапиға олашқанда, Павлус орнидин туруп, шәһәргә қайтип кирди. Әтиси, у Барнабас билән биллә Дәрбә шәһиригә кәтти.

Расулларниң Сурийәдики Антакяға қайтип келиши

²¹ Әнди улар Дәрбә шәһиридә хуш хәвәр жақалап, нурғун адәмләрни Мәсихгә мухлис болушқа киргүзгәндин кейин, иккилән Листра, Коня вә Антакя шәһәрлиригә қайтип барди. ²² Улар у йәрләрдә мухлисларниң қалблирини күчәйтип, уларни етиқатта чиң турушқа ригбәтләндүрүп, шундақла: — Биз Худаниң падишалиғиға кириштә нурғун жапа-мушәққәтләрни бешимиздин өткүзүшимиз муқәррәр болиду, — дөп несихәт қилди. ²³ Улар йәнә һәр қайси жамаәт ичидә ақсақалларни таллап бәлгүләп, дуа қилиш вә роза тутуш арқилиқ уларни өзлири етиқат бағлиған Рәбгә тапшурди.

²⁴ Иккилән Писидий районидин өтүп Памфилий өлкисигә кәлди. ²⁵ Улар Пәргә шәһиридә сөз-каламни йәткүзгәндин кейин, Атталя шәһиригә барди. ²⁶ Андин у йәрдин кемигә чиқип, Сурийәдики Антакяға қарап кәтти. Улар әслидә шу йәрдә

■ **14:8** Рос. 3:2. ■ **14:11** Рос. 28:6. □ **14:12** «Илаһ Зеус» — Грекләрниң «баш илаһи» («Юпитер» дегән планета). «Илаһ һермис» — һермис («Меркурий» дегән планета) «илаһларниң әлчиси» дөп қарилатти. ■ **14:15** Яр. 1:1; зәб. 32:6; 123:8; 145:6; Рос. 10:26; Вәһ. 14:7; 19:10; 22:9. ■ **14:16** зәб. 80:17 ■ **14:17** Рим. 1:19. ■ **14:19** 2Кор. 11:25. ■ **14:22** Мат. 10:38; 16:24; Луқа 24:26; Рос. 11:23; 13:43; 2Тим. 3:12. □ **14:25** «... Атталя шәһиригә барди» — Атталя шәһири деңиз бойида еди; һазирқи «Анталыя».

өзлири һазир тамамлиған бу вәзипини ада қилишқа *жамаәттикиләр тәрипинин* Худаниң меһри-шәпқитигә тапшурулған еди. ■

²⁷ Қайтип кәлгәндә, улар жамаәтни бир йәргә жәм қилғанда, уларға Худаниң өзлири арқилиқ қилған барлиқ әмәллирини, шундақла Худаниң қандақ қилип әлләргә етиқатниң бир ишигини ачқанлиғини сөزلәп бәрди. □ ²⁸ Улар у йәрдә мухлислар билән биллә узун мәзгил турди.

■ **14:26** Рос. 13:1. □ **14:27** «Худаниң қандақ қилип әлләргә етиқатниң бир ишигини ачқанлиғини сөزلәп бәрди» — «әлләр» мошу йәрдә «ят әлләр», «Йәһудий әмәсләр» дегән мәнидә.

Росул Павлусниң хуш хәвәрни жакарлиған 1-сәпири

Росул Павлусниң хуш хәвәрни жақалиған 1-сәпири

¹ Шу чағларда бәзиләр Йәһудийә өлкисидин келип, *Антакядики* қериндашларға: — Силәр Муса *пәйгәмбәргә* тапшурулған йосун бойичә хәтнә қилинишни қобул қилмисаңлар, қутқузулмайсиләр! — дәп тәлим беришкә башлиди. □ ■

² Бу иш тоғрисида чоң мажора чиққан болуп, Павлус билән Барнабас иккилән шу кишиләр билән кәскин муназирә қилишқандин кейин, *қериндашлар* Павлусни, Барнабасни, шундақла уларниң арасидин бир нәччәйләнни бу мәсилә тоғрисида расуллар вә ақсақаллар билән көрүшүшкә Йерусалимға барсун дәп бекитгән. ■

³ Шундақ қилип улар жамаәт тәрйипидин йолға селинип, сәпиридә Фәникийә райони вә Самарийә өлкисини бесип өтүп, барғанла йеридә әлләрниңму товва қилип *етиқат* йолиға киргәнлигини тәсйилий сөзлиди. Бу хәвәр барлиқ қериндашларни зор шатлиққа чөмгүзди. □ ⁴ Павлуслар Йерусалимға кәлгинидә, улар жамаәттиکیلәр, расуллар вә ақсақаллар тәрйипидин қарши елинип, көпчиликкә Худаниң өзлири арқилиқ барлиқ қилған әмәллирини баян қилип бәрди. ⁵ Лекин Пәрисий мәзһипидикиләрдин етиқат йолиға киргән бәзиләр орнидин турушуп:

— Мошу *ят әлликләрни* хәтнә қилиш керәк, шундақла уларға Мусаға чүшүрүлгән Тәврат қануниға әмәл қилиши керәклигини жекиләш керәк! — деди.

⁶ Шуңа расуллар билән ақсақаллар бу мәсилини музакирә қилиш үчүн жәм болушти. ⁷ Узун сөһбәтлишиштин кейин, Петрус орнидин туруп мундақ деди: — Қериндашлар, дәсләптики күнләрә Худаниң ичиндәрдин мени таллап мениң ағзим арқилиқ хуш хәвәрдики сөз-каламни *ят әлликләргә* аңлитип уларниң етиқат қилишида васитә қилишкә бекиткәнлигини хәвириңлар бар. ■

⁸ Вә инсанларниң қәлбини билгүчи Худа Муқәддәс Роһни бизгә ата қилгинидәк, уларғиму ата қилди. ■ ⁹ Шундақ қилип, Худа уларни биз билән һеч қандақ парикләндрәмәй, уларниң қәлблирини етиқат арқилиқ пак қилди. ■

¹⁰ *Әһвал мана шундақ экән*, әнди силәр немә үчүн өзимиз вә ата-бовилиримизму көтирәлмигән бир боюнтуруқни мухлисларниң бойниға артмақчи болуп, Худани синимақчи болисиләр?! ■ ¹¹ Әндиликтә, биз болсақ Рәб Әйсаниң мөһри-шәпқитигә тайинип уларға охшаш қутқузулимиз, дәп ишинимиз. □ ■

¹² Бу сөздин кейин, Барнабас билән Павлус чиқип, Худа өзлири арқилиқ *ят әлликләрниң* арасида көрсәткән барлиқ мөҗизилик аламәтләрни вә карамәтләрни баян қилип бәрди; көпчилик уларға қулақ селип сүкүттә турди.

¹³ Уларниң сөзи түгигәндин кейин, Яқуп мундақ деди:

— Қериндашлар, маңа қулақ селиңлар! ¹⁴ Баятин Шимеон Худаниң *ят әлликләрниму* баштинла шапаәт билән йоқлап, уларниң арасидин Өз нами үчүн бир хәлиқ чиқиридиғанлигини чүшәндүрүп өтти. □ ¹⁵ Пәйгәмбәрләрниң ейтқанлириму буниңға уйғун келиду, худди муқәддәс *язмиларда* муну сөзләп пүтүлгәндәк: —

□ **15:1** «Силәр Муса пәйгәмбәргә тапшурулған йосун бойичә хәтнә қилинишни қобул қилмисаңлар, қутқузулмайсиләр!» — Йәһудийәдин кәлгәнләр аллиқачан сүннәт қилинған Йәһудийлар, әлвәттә. ■ **15:1** Яр. 17:10; Лав. 12:3; Гал. 5:2. ■ **15:2** Гал. 2:1. □ **15:3** «әлләрниңму товва қилип...» — «әлләр» йәнә «Йәһудий әмәсләр» дегән мәнидә. «әлләрниңму товва қилип етиқат йолиға киргәнлиги...» — мошу йәрдә грек тилида: «товва қилип етиқат йолиға кириш» дегән ибарә пәкәт бирла сөз «бурулуш» билән ипадилиниду. ■ **15:7** Рос. 10:20; 11:12. ■ **15:8** 1Тар. 28:9; 29:17; Зәб. 7:10; Йәр. 11:20; 17:10; 20:12. ■ **15:9** Рос. 10:43, 44. ■ **15:10** Мат. 23:4. □ **15:11** «Әндиликтә, биз болсақ Рәб Әйсаниң мөһри-шәпқитигә тайинип уларға охшаш қутқузулимиз, дәп ишинимиз» — бу әйәттики «биз» Йәһудий етиқачиларни, «улар» Йәһудий болмигән етиқатчиларни көрситиду. ■ **15:11** Әф. 2:8; Тит. 3:4. □ **15:14** «Шимеон» — Петрусниң арабий тилидики исми («Симон» болса униң ибраний тилидики шәклиду). «Худаниң *ят әлликләрниму* баштинла шапаәт билән йоқлап, уларниң арасидин Өз нами үчүн бир хәлиқ чиқиридиғанлиги» — «шапаәт билән йоқлаш» грек тилида пәкәт «йоқлаш» дегән сөзла билән ипадилиниду.

16 — ««Мошу ишлардин кейин, Мән қайтип келип, Давутниң жиқилған чедирини йеңибаштин куруп тикләймән, Униң харабиликлирини қайта бена қилип, әслигә кәлтүримән.

17-18 Шундақ қилип, жаһандики башқа инсанларму, йәни Мениң нагим билән аталған барлиқ әлләр Мән издәп тапиду» дәйду бу ишларни әмәлгә Ашурғучи вә шундақла уларни әзәлдин аян қилип кәлгән Пәрвәрдиғар!» □ ■

19 — Шуниң үчүн хуласәм шуки, ят әликләр арасидин товва қилип Худаға етиқат бағлиғанларға аварә-еғирчилик селип қоймаслиғимиз керәк; ²⁰ пәқәт уларға: «Бутларға атилип булғанған нәрсиләрни йеиштиң, жинсий бузуқлуқтин, қанни вә боғуп союлған һайванларниң гөшлиридинму йеиштиң нери болуңлар» дәп тапилап, бир парчә хәт язайли. □ ■ ²¹ Чүнки қәдимки дәвирләрдин тартип һәр шәһәрдә шабат күнидә синагоғларда Муса пәйғәмбәрниң ейтқанлири оқулуп, униң көрсәтмилири үғитилип кәлгән. □

Йәһудий әмәс етиқатчиларға йезилған хәт

²² Шуниң билән расулар, ақсақаллар, шундақла Йерусалимдики пүткүл жамаәттикиләр өз арасидин бир нәччә әдәмни таллап, уларни Павлус вә Барнабас билән биллә Антакяға әвәтишни лайиқ көрди. Әслидә қериндашлар ичидә башламчи болған Йәһуда (Барсабас дәпму атилиду) билән Силаслар буниңға талланди.

²³ Хәт болса уларға тапшурулди, униңда мундақ йезилған еди: — «И Антакя, Сурийә вә Киликийдә туруватқан ят әликләр қериндашлар, — Йерусалимдики қериндашлириңлардин, расулар билән ақсақаллардин силәргә салам!

²⁴ Аримиздин бәзи кишиләр чиқип йениңларға берип, сөзлири билән силәрни беарамлиққа селип көңлүңларни паракәндә қилип қойғанлиғини аңлидуқ. Лекин биз уларға һеч қандақ сөз-әмир қилмидуқ. □ ■ ²⁵ Шу сәвәптин, биз бу ишта ойлиримиз бир йәрдин чиққандин кейин, аримиздин талланған бир нәччәйләнни сөйүмлүк Барнабас вә Павлусимиз билән биллә йениңларға

□ **15:17-18** «Шундақ қилип, жаһандики башқа инсанларму, йәни Мениң нагим билән аталған барлиқ әлләр...» — «жаһандики башқа инсанлар» Йәһудий хәлқидин башқа барлиқ әлләрни көрстиду. «Мениң нагим билән аталған барлиқ (ят) әлләр» «Өз хәлқим болушқа чақирған ят әлләр» яки «Мән еғидарчилик қилған барлиқ әлләр» дегәнләрни билдүриду. «Мошу ишлардин кейин, мән қайтип келип, Давутниң жиқилған чедирини йеңибаштин куруп тикләймән... шундақ қилип, жаһандики башқа инсанларму, йәни Мениң нагим билән аталған барлиқ әлләр Мени издәп тапиду» — (16-17-әйәт) бу нәқил кәлтүрүлгән бешарәтләр «Ам.» 9:11-12 вә «Йаш.» 45:21дин елинған. Яқуп бу бешарәтләрни «Септуагинт» LXX дегән грек тилидики тәржимисидин алған. «Амос»тики «қошумчә сөз»имизниму көрүң. ■ **15:17-18** Ам. 9:11,12. □ **15:20** «Бутларға атилип булғанған нәрсиләр» — грек тилидә «Бутлардин булғанған нәрсиләр» дегән билән ипадилиниду; «нәрсиләр» бәлким гөш вә һәр хил йемәк-ичмәкни көрсәтсә керәк. Грекләр арасидә «авал бутларға аталған» йемәкликни йеиш «саваблиқ иш» яки «қутлуқ иш» дәйдиғанлар көп еди. ■ **15:20** Яр. 9:4; Мис. 20:3; 1Кор. 8:1; 10:20; 1Тес. 4:3. □ **15:21** «Бутларға атилип булғанған нәрсиләрни йеиштиң, жинсий бузуқлуқтин, қанни вә боғуп союлған һайванларниң гөшлиридинму йеиштиң нери болуңлар ...» — (20-әйәт) мошу үч

пәрһиз Тәврат қануниндин елинған. Етиқат қилған ят әлләрниң буларға рияйә қилиши уларниң нижатлиққа еришиши үчүн әмәс, бәлки («жинсий бузуқлуқтин ... нери болуңлар»тин башқа) етиқат қилған Йәһудийлар жамаәткә қатнишишида уларниң алдида путликашаң болмаслиғи, Йәһудий әмәс қериндашлири билән арилишиши асан қилинсун үчүн дегән мәхсәт билән тапшурулған (21-әйәттин расуларниң бу мәхсити очуқ көрүниду; «1Кор.» 10:14-11:1ниму көрүң). □ **15:24** «... Силәрни беарамлиққа селип көңлүңларни паракәндә қилип қойғанлиғини аңлидуқ. Лекин биз уларға һеч қандақ сөз-әмир қилмидуқ» — бәзи кона көчүрмиләрдә мошу йәрдә: «... Силәрни беарамлиққа селип, сүннәт қобул қилишиңлар, Тәврат қануниға әмәл қилишиңлар керәк дәп көңлүңларни паракәндә қилип қойғанлиғини аңлидуқ» дейлиду.

■ **15:24** Гал. 2:4.

эвәтишни қарар қилдуқ. ²⁶ Бу иккилән Рәббимиз Әйса Мәсиһниң нами үчүн һаятини хәтәргә тәвәккүл қилған кишиләрдуқ. ■ ²⁷ Шуңа биз Йәһуда билән Силасни язғанлиримизни силәргә өз ағзи биләнму сөзләп бәрсун дәп, йеңиләрға эвәттүқ. ²⁸ Гәпниң поскаллисиға кәлсәк, Муқәддәс Роһқа, шундақла бизләргиму шу лайиқ көрүнгәнки, төвәндики зөрүр болған ишлардин сирт, силәргә һеч қандақ башқа ишни жүклимәслигимиз керәк: ²⁹ — Бутларға аталған нәрсиләрдин, қанни вә боғуп союлған һайванларниң гөшлиридин йеиштин вә жинсий бузуқлуқтин нери болуш — силәр мошу бир нәччә иштин сақлансаңлар, яхши қилған болисиләр. ■

³⁰ Шундақ қилип, улар қериндашлар тәрипидин йолға селинип, Антакяға барди. У йәрдә пүтүн жамаәттикиләрни жиғип, хәтни уларға тапшурди. □ ³¹ Улар хәтни оқуп, униңдин болған риғбәт-тәсәллидин зор шатланди. ³² Йәһуда вә Силаслар өзлириму пәйғәмбәрләрдин болуп, қериндашларни нурғун сөз-нәсиһәтләр билән риғбәтләндүрүп, уларни қувәтләндүрди. ³³ Йәһуда вә Силаслар у йәрдә бир мәзгилни өткүзгәндин кейин, Антакядики қериндашларниң сәпиригә аманлиқ тилигән һалда узитиши билән, улар өзлирини эвәткән Йерусалимдикиләрниң қешигә қайтти. □ ³⁴⁻³⁵ Лекин Павлус вә Барнабас Антакяда қелип, башқа нурғун қериндашларниң һәмкарлигида тәлим берип Рәбниң сөз-калаמידики куш хәвирини жакалап турди.

Павлус билән Барнабасниң айрилип кетиши

³⁶ Лекин йәнә бир нәччә күнләрдин кейин Павлус Барнабасқа: Биз бурун Рәбниң сөз-каламини йәткүзгән һәммә шәһәр-йезиларға берип, қериндашларниң йениға берип, һалини сорап келәйли, — деди.

³⁷ Барнабас болса Юһанна (Маркусму дейилиду)ни биллә елип бармақчи болған еди. ■ ³⁸ Бирақ Павлус алдинқи қетим Памфилийә өлкисидә улардин айрилип кәткән, Рәбниң хизмитидә улар билән биллә давамлиқ сәпәр қилмиған Маркусни йәнә елип беришни ақиланилик әмәс дәп қариди. □ ³⁹ Шуниң билән иккилән оттурисида бәк кәскин ихтилап болуп, ахир берип улар бир-бирини айрилип кетишти. Барнабас Маркусни елип, кемигә олтирип Сипрус арилиға кәтти. ⁴⁰ Павлус болса Силасни таллиди; қериндашларниң иккиләнни Худаниң шапаитигә аманәт қилиши билән у иккиси йолға чиқти. □ ⁴¹ У әнди Сурийә вә Киликийә өлкилирини арилап өтүп, һәр қайси жайларда жамаәтләрни қувәтләндүрди.

16

Тимотийниң Павлус вә Силасқа қошулуши

■ 15:26 Рос. 13:50; 14:19. ■ 15:29 Яр. 9:4; Мис. 20:3; Лав. 17:14; 1Кор. 8:1; 1Тес. 4:3.

□ 15:30 «шундақ қилип, улар қериндашлар тәрипидин йолға селинип...» — грек тилида «шундақ қилип, улар уларниң тәрипидин йолға селинип...». □ 15:33 «Йәһуда вә Силаслар у йәрдә бир мәзгилни өткүзгәндин кейин» — «Йәһуда вә Силаслар» грек тилида «улар». ■ 15:37 Мис. 20:3.

□ 15:38 «Рәбниң хизмитидә улар билән биллә давамлиқ сәпәр қилмиған Маркус...» — мошу йәрдә «Рәбниң хизмитидә» грек тилида пәқәт «хизмәттә» дейилиду. □ 15:40 «Павлус болса Силасни таллиди; қериндашларниң иккиләнни Худаниң шапаитигә аманәт қилиши билән у иккиси йолға чиқти» — Павлус вә Барнабас немә үчүн бир-бирини айрилди? Қайсиниң қарари тоғра?

«Қошумчә сөзимиздә» бу мәсилә тоғрисида азрақ тохтилимиз.

1 Андин у Дәрбә вә Листра шәһәрлиригиму барди. Мана, шу йәрдә етиқатчи Йәһудий бир аялниң оғли, Тимотий исимлиқ бир мухлис бар еди. Униң атиси болса грек еди. □ 2 Листра вә Коня шәһәрлиридики қериндашларниң һәммиси униң тоғрилиқ яхши гувалиқ берәтти. 3 Павлус уни өзи билән билә елип маңмақчи болди. Бирақ бу йәрдики Йәһудийларниң һәммиси Тимотийниң атисиниң грек экәнлигини билгәчкә, Павлус уни елип хәтнә қилдурди. □ 4 Улар шәһәр-йезилардин өткәч, Йерусалимдики расуллар билән ақсақаллар ят алларгә бекиткән бәлгүлимиләрни уларниң риайә қилиши үчүн тапшурди. □ 5 Шундақ қилип, жамаәтләр етиқатта күчәйтилип, санлириму күндин-күнгә көпәйди.

Македонийәликниң чақуриқу

6 Муқәддәс Роһ уларниң Асия өлкисидә сөз-каламни жақалишиға йол қоймиған болуп, Павлуслар әнди Фригийә вә Галатия районлиридин өтүп, □ 7 Мисийә райониға кәлгәндин кейин, Битинийә өлкисигә кирмәкчи болди. Бирақ Әйсаниң Роһи уларға бундақ қилишиқиму йол қоймиди. □ 8 Шуниң билән улар Мисийәдин өтүп, деңиз бойидики Троас шәһиригә чүшти. □ 9 Шу күни кәчтә, Павлусқа бир ғайипанә көрүнүш көрүнүп, Македонийәлик бир киши униң алдида өрә туруп: — Деңиздин өтүп, Македонийәгә келип, бизгә ярдәм бәргәйсән! — дәп өтүнди. □ 10 У бу көрүнүшни көргәндин кейин, Рәб бизни жәзмән у кишиләрниң қешиға берип, уларға хуш хәвәр жақалашқа чақирған, дегән хуласигә келип, дәрһал Македонийәгә беришқа тәйярландуқ. □

Лидяниң етиқат қилиши

11 Биз кемигә чиқип, Троастин йолға чиқип, Самодрак арилиға қарап йол алдуқ вә әтиси Македонийәдики Неаполис шәһиригә йетип бардуқ. 12 У йәрдин Македонийәниң шу районидики Филиппи дегән муһим шәһиригә өттүқ. Буму Римдики бир мустәмликә шәһәр еди. Биз бу йәрдә бир нәччә күн турдуқ. □

□ 16:1 «Мана, шу йәрдә етиқатчи Йәһудий бир аялниң оғли, Тимотий исимлиқ бир мухлис бар еди» — кейинки айтләргә қариганда, «шу йәр» Листра еди. □ 16:3 «бу йәрдики Йәһудийларниң һәммиси Тимотийниң атисиниң грек экәнлигини билгәчкә, Павлус уни елип хәтнә қилдурди» — Павлуслиң Тимотийни хәтнә қилиши етиқатини билдүрүш үчүн әмәс, бәлки у униң билән Худаниң хизмәтидә болганда Йәһудийларниң уни қобул қилмаслиғиниң алдини елиш үчүн еди. □ 16:3 1Кор. 9:20; Гал. 2:3. □ 16:4 Рос. 15:20. □ 16:6 «Муқәддәс Роһ уларниң Асия өлкисидә сөз-каламни жақалишиға йол қоймиған болуп, Павлуслар әнди Фригийә вә Галатия районлиридин өтүп...» — Фригийә вә Галатия районлири Асияниң бир қисми еди — Павлус шу йәрдин өткини билән Худаниң сөзини жақалаш үчүн у йәрдә тохтимиди. □ 16:7 «Мисийә райониға кәлгәндин кейин, Битинийә өлкисигә кирмәкчи болди. Бирақ Әйсаниң Роһи уларға бундақ қилишиқиму йол қоймиди» — қизик бир йери шуки, кейинрак расул Петрус дәл мошу районларниң бази йәрлик кишилири билән йеқин мунасивәттә болди (2Пет.) 1:1ни көрүң. Шуна мүмкинчилиги барки, Павлуслар мошу йәрләрдин өтүп кәткән вақитларда, Петрус шу йәрдә еди яки пат арида шу йәрләргә кәлмәкчи еди. Павлуслу кейин Галатия дегән райоңға берип, хуш хәвәрни тарқитип, бир жамаәт бәрпа қилинди (18:23 вә «Гал.» 4:13ни көрүң). □ 16:8 2Кор. 2:12. □ 16:9 «Деңиздин өтүп, Македонийәгә келип, бизгә ярдәм бәргәйсән!» — Македонийә Рим империясидики Гретсийәгә жайлашқан «Македонийә өлкиси» еди. □ 16:10 «У бу көрүнүшни көргәндин кейин, Рәб бизни жәзмән у кишиләрниң қешиға берип, уларға хуш хәвәр жақалашқа чақирған, дегән хуласигә келип, дәрһал Македонийәгә беришқа тәйярландуқ» — мошу айттин башлап «биз» дәп баян қилишниң сәвәби — мошу китапниң муәллипи Луқа мошу йәрдә Павлусларға қошулғанлиғини көрситиду. □ 16:12 «У йәрдин Македонийәниң шу районидики Филиппи дегән муһим шәһиригә өттүқ. Буму Римдики бир мустәмликә шәһәр еди» — Филиппи деңиз бойики Неаполистин 16 километр жирақлиқта еди. «Римдики мустәмликә» — беаситә Рим һөкүмити өзи башқурған, аһалиси «Рим граждәнлиқ» һоқуқ-имтиязлириға егә еди.

13 Шабат күни, *шәһәр* дәрвасисидин чиқип дәрия саһилигә бардуқ; чүнки биз у йәрдә дуа-тилавәт қилидиган бир жай бар дәп ойлидуқ; дәрвәқә шундақ болди. Биз олтирип, у йәргә жигилган аялларға сөzlәшкә башлидуқ. □ 14 Уларның ичидә сөсүн рәхт содиси қилидиган, Тиятира шәһирилик, Худадин қорқидиган Лидя исимлиқ бир аял бар еди. Рәб униң қәлбини Павлусниң ейтқанлирини қобул қилишқа ачти. □ 15 У аилисидикиләр билән чөмүлдүрүлгән болуп биздин өтүнүп:

— Әгәр силәр мени *һәқиқәтән* Рәбгә етиқат қилғучи дәп билсәңләр, мениң өйүмгә берип туруңлар! — дәп чиң туруп бизни мақуллапти. ■

Павлус билән Силасниң зинданға ташлиниши

16 Бир күни биз шу дуа қилидиган жайға кетип барғинимизда, бир дедәк бизгә йолуқти; бу қизға пал салғучи бир жин чаплишивалған еди; дедәк ғожайинлириға пал селиш йоли билән нурғун пайда тепип бәргән еди. □ ■ 17 У йол бойи Павлус вә бизгә әгишип:

— Бу кишиләр һәммидин алий Худаниң қуллири, улар силәргә нижатлиқ бир йолини жакалайду! — дәп вақирап маңди. □

18 У уда көп күнләр шундақ вақириди. Бу иш Павлусниң қәлбини азаплап, у қизға бурулуп, жинға:

— Әйса Мәсиһниң нами билән буйруймәнки, униңдин чиқ! — дейишигила, жин шунан чиқип кәтти. □ ■

19 Дедәкниң ғожайинлири униңға бағлиған пул тепиш үмүтиниң йоққа чиққанлиғини көрүп, Павлус билән Силасқа қол селип, уларни базар мәйданиға сөрәп, һөкүмдарларниң алдига елип барди. ■ 20 Улар иккиләнни сорақчи әмәлдарларниң алдига чиқирип:

— Бу адәмләр Йәһудийлар болуп, шәһиримизни қалаймиқанлаштурувәтмәктә. ■

21 Биз билсәк римлиқармиз, улар қанунимизға хилап болған вә қобул қилишқа яки жүргүзүшкә болмайдиған қайдә-йосунларни тәрғиб қиливатиду! — дәп шикайәт қилди.

22 Топланған халайиқму уларға һужум қилишқа қозғалди; сорақчи әмәлдарлар уларниң кийимлирини житип ялаңачлап, калтәк билән думбилашқа әмир чүшүрди. ■ 23 Иккиләнни калтәк билән көп думбилиғандин кейин, уларни зинданға ташлиди вә шундақла гундипайни қаттиқ күзитишкә буйруди. 24 У буйруқни тапшурувелиш билән уларни зинданниң ичкиридики камерға солап, путлириға ишкәл салди.

□ 16:13 «Шабат күни, *шәһәр* дәрвасисидин чиқип дәрия саһилигә бардуқ; чүнки биз у йәрдә дуа-тилавәт қилидиган бир жай бар дәп ойлидуқ» — әһвалға қариганда Филиппи шәһиридә Йәһудийларниң бирму синагоги йоқ еди («синагог»ниң асаси үчүн аз дегәндә он Йәһудий әркәк киши бир-биригә қошулуши керәк). Ундақ әһвал астида бу аяллар (бәлким Йәһудий һәм Йәһудий әмәсләр, йәни «Худаниң қорққанлар») һәр шабат күни Тәвраттин елинған сөzlәр билән дуа-тилавәт қилишқа жигиллатти. □ 16:14 «Уларның ичидә сөсүн рәхт содиси қилидиган, Тиятира шәһирилик, Худадин қорқидиган Лидя исимлиқ бир аял бар еди» — «Худадин қорқидиган» дегән турақлиқ ибарә, Лидяниң Йәһудий әмәс, амма Тәврат етиқатида болғанлиғини көрситиду. ■ 16:15 Яр. 19:3; 33:11; һак. 19:21; Лука 24:29; Ибр. 13:2. □ 16:16 «Бу қизға пал салғучи бир жин чаплишивалған еди» — «пал салғучи бир жин» грек тилида «питон роһи». «Питон» йоған илан болуп, грекларниң ривайәтлири бойичә у Дәлфи шәһиридики бутханида туруп, палчилик сирлирини башқуратти. ■ 16:16 1Сам. 28:7; Рос. 19:24.

□ 16:17 «... улар силәргә нижатлиқ бир йолини жакалайду!» — яки «... улар силәргә нижатлиқ йолини жакалайду!». □ 16:18 «Бу иш Павлусниң қәлбини азаплап,...» — грек тилида «қәлбини азаплаш» дегән сөз һәм дәрд, бизарлиқ вә хапичилиқни (дегән мәнилиғи) өз ичигә алиду. «жин шунан чиқип кәтти» — яки «жин шу саат ичидә чиқип кәтти». ■ 16:18 Мар. 16:17. ■ 16:19 2Кор. 6:5.

■ 16:20 1Пад. 18:17; Рос. 17:6. ■ 16:22 2Кор. 11:25; 1Тес. 2:2.

25 Түн йеримда, Павлус билән Силас дуа қилип, Худаға мәдһийә күйлирини ейтивататти. Башқа мәһбуслар болса қулақ селип аңлавататти. ■ 26 Тууюсиз қаттиқ йәр тәврәш йүз бәрди; зинданниң һуллириму тәвренип кәтти вә зинданниң һәммә ишиклири шуан ечилип, һәр бир мәһбусниң кишәнлириму чүшүп кәтти. ■ 27 Гундипай уйқидин ойғинип, зинданниң ишиклириниң очуқ турғанлиғини көрүп, мәһбуслар қечип кетипту дәп ойлап, қиличини суғуруп елип, өзини өлтүрүвалмақчи болди.□

28 Лекин Павлус қаттиқ авазда:

— Өзүңгә зәрәр йәткүзмә, һәммимиз бар! — дәп вақириди.

29 Гундипай: Чирақларни кәлтүрүңлар дәп товлап ичкиригә етилип кирип, титригән һалда Павлус билән Силасниң айиғиға жиқилди. 30 Андин уларни ташкириға елип чиқип:

— Кутқузулушум үчүн немә қилишим керәк? — дәп сориди.■

31 Рәб Әйсаға етиқат қилгин, вә шундақ қилсаң, өзүң һәм аиләндикиләрму кутқузулиду! — деди улар.□ ■

32 Шуниң билән, иккилән униңға вә униң барлиқ аилисидикиләргә Рәбниң сөз-каламини йәткүзди. 33 Кечә шу саатниң өзидила гундипай уларни башлап чиқип, ярилирини жууп тазилиди; андин у дәрһал аилисидикиләр билән чөмүлдүрүшни қобул қилди; 34 иккиләнни өз өйигә башлап келип, уларниң алдиға дәстихан салди. У пүткүл аилисидикиләр билән Худаға етиқат қилғанлиқтин зор шатланди.■

35 Этиси әтигәндә, сорақчи әмәлдарлар ясавулларни зинданға әвәтип:

— У иккиләнни қоюветиңлар! — дәп буйруди.

36 Гундипай Павлусқа бу сөзни йәткүзүп:

— Сорақчи әмәлдарлар иккиңларни қоюветиш ярлиғини чүшүрди. Силәр әнди зиндандин чиқип, тәч-аман йолуңларға чиқиңлар, — деди.

37 Бирақ Павлус ясавулларға:

— Биз Рим пухрәлири болсақму, әмәлдарлар бизни сорақ қилмайла халайиқниң алдида кәлтәк билән думбалап, зинданға ташлиди. Әнди улар һазир бизни йошурунчә қоғлимақчиму? Яқ, бундақ қилса болмайду! Әмәлдарлар өзлири келип бизни чиқарсун! — деди.□

38 Ясавуллар бу сөзләрни сорақчи әмәлдарларға йәткүзди. Улар иккиләнниң Рим пухрәси екәнлиғини аңлап қорқуп кәтти; 39 уларниң көңлини елишқа зинданға берип, уларни зиндандин елип чиққандин кейин, шәһәрдин чиқип кетишни қайта-қайта өтүнди.■

40 Иккилән зиндандин чиқиши билән Лидяниң өйигә барди; андин у йәрдә қериндашлири билән көрүшүп, уларни ригбәтләндүргәндин кейин, йолға чиқип кәтти.

■ 16:25 Рос. 4:31. ■ 16:26 Рос. 5:19; 12:7. □ 16:27 «Гундипай уйқидин ойғинип, ... мәһбуслар қечип кетипту дәп ойлап, қиличини суғуруп елип, өзини өлтүрүвалмақчи болди» — Рим империйәсиниң қануни бойичә мәһбусларни қачуруп қойған әскәрләр яки гундипайлар өлүмгә мәһкүм қилинатти. □ 16:30 Лука 3:10; Рос. 2:37; 9:6. □ 16:31 «Рәб Әйсаға етиқат қилгин, вә шундақ қилсаң, өзүң һәм аиләндикиләрму кутқузулиду!» — гундипайниң «Кутқузулушум үчүн немә қилишим керәк?» дегән соални қоюшида, у бәлким «кутқузулуш»ниң немә екәнлиғини аңчә чүшәнигән болуши мүмкин. Униң көздә тутқини роһий жәһәттин әмас, бәлки өз вә аилисидикиләрниң өлүм жазасидин қутулуши еди. ■ 16:31 Юһ. 3:16,36; 6:47; 1Юһа. 5:10. ■ 16:34 Лука 5:29; 19:6. □ 16:37 «Биз Рим пухрәлири болсақму, әмәлдарлар бизни сорақ қилмайла халайиқниң алдида кәлтәк билән думбалап, зинданға ташлиди» — римлиқ пухрәларға ундақ муамилә қилишниң һәр бир басқучи Рим қануниға хилап еди. ■ 16:39 Мат. 8:34.

17

Тесалоника шәһиридики топилаң

1 Улар сәпирини давам қилип Амфиполис вә Аполлония шәһәриридин өтүп, Тесалоника шәһиригә кәлди. У йәрдә Йәһудийларниң синагоги бар еди. □

2 Павлус адити бойичә уларниң арасиға кирип, уда үч шабат күни у йәрдә жәм болғанлар билән муқәддәс язмиларни шәрһләп муназирилишип, ³ уларға Мәсиһниң азап-оқубәтләр тартқандин кейин өлүмдин тирилиши муқәррәр дәп чүшәндүрди һәм испатлиди вә: — Мән силәргә жакалиған мошу Әйса дәл Мәсиһниң Өзи шу! — деди. ■

4 Йәһудийларниң ичидин бәзиләр қайил болуп ишинип, Павлус билән Силасқа қошулди; шундақла Худадин қорқидиған Грекләрдин зор бир топ адәмләр вә аз болмиған жуқури тәбиқидики грек аялларму шундақ ишәнди. □ ■ 5 Бирақ Йәһудийлар буниңға һәсәт қилип, бир нәччә қәбиһ адәмләрни жиғип, бир топ кишиләрни топлап, шәһәрни астин-үстүн қиливәтти. Йәһудийлар Павлус билән Силасни шәһәр хәлиқ кеңәшмисигә тапшуруп бериш үчүн уларни тутуш мәхситидә Ясон исимлиқ бирисиниң өйигә бастуруп барди. ⁶ Лекин улар иккиләрни тапалмай улар Ясон вә башқа бир нәччә қеришдашни шәһәр әмәлдарлириниң алдиға тартип апирип:

— Жаһанни астин-үстүн қиливәткән әшу адәмләр мошу йәргиму йетип кәлди; ■

7 Ясон уларни өйидә қобул қилди. Улар Әйса исимлиқ башқа бир падиша бар дәп жакалап, Қәйсәрниң пәрманлириға қарши чиқиватиду! — дәп чуқан селишти. ■

8 Улар бу сөзләр билән халайиқни вә шәһәр әмәлдарлирини дәккә-дүккигә селип қойди. ⁹ Әмәлдарлар Ясон вә башқа тутуп келингәнләрдин капаләт пули алғандин кейин, уларни қоювәтти.

Берия шәһиридә

10 Қериндашлар кечикмәй Павлус билән Силасни шу күни кечидә Берия шәһиригә әвәтивәтти. Улар у йәргә йетип барғанда, Йәһудийларниң синагогига кирди. □ ■ 11 У йәрдики синагогдикилар Тесалоникадикиләргә қариганда есил хисләтлик болуп, сөз-каламан кизиқип аңлиди вә уларниң ейтқанлириниң тоғра яки хаталиқини ениқлап билиш үчүн, һәр күни муқәддәс язмиларни қетирқинип изләнди. ■ 12 Нәтижидә, улардин нурғун Йәһудийлар, есилзадә грек аяллардин бир қисми вә шундақла хелә көп грек әрләр етиқат қилди. □

13 Лекин Тесалоникадики Йәһудийлар Худаниң сөз-каламаниң Павлус арқилиқ Бериядиму жақалиниватқинини аңлап, у йәргиму берип топилаң көтәрмәкчи болуп, аммини кутратти. ■ 14 Шуниң билән қериндашлар Павлусни дәрһал деңиз бойиға әвәтивәтти. Силас билән Тимотий болса Берияда қалди. ¹⁵ Павлусни узитип маңғанлар уни Афина шәһиригичә елип барди. Андин улар Павлусниң:

□ **17:1** «Тесалоника шәһири» — «Тесалоника» һазирқи Салоника шәһири. «Улар ... Тесалоника шәһиригә кәлди» — мошу бабта «биз» әмәс, бәлки «улар» дейилгәчкә, Луқани Павлуслардин бир мәзгил айрилған, дәп қараймиз. ■ **17:3** Эәб. 15:10; 21:7, 22; Мат. 16:21; Луқа 24:46. □ **17:4** «... шундақла Худадин қорқидиған Грекләрдин зор бир топ адәмләр вә аз болмиған жуқури тәбиқидики грек аялларму шундақ ишәнди» — «Худадин қорқидиған Грекләр» дегән турақлиқ ибарә, Тәврат етиқатида болған Грекләрни көрситиду. ■ **17:4** Рос. 28:24. ■ **17:6** Рос. 16:20. ■ **17:7** Луқа 23:2; Юһ. 19:12. □ **17:10** «Қериндашлар кечикмәй Павлус билән Силасни шу күни кечидә Берия шәһиригә әвәтивәтти» — «шу күни кечидә» яки «шу күни кәч кириш биләнса». ■ **17:10** Рос. 9:25. ■ **17:11** Йәш. 34:16; Луқа 16:29; Юһ. 5:39. □ **17:12** «шундақла хелә көп грек әрләр етиқат қилди» — грек тилида «шундақла аз болмиған грек әрләр етиқат қилди». ■ **17:13** 1Тес. 2:14.

— «Силәр Силас билән Тимотийға мүмкинқәдәр мениң йенимға тезрақ кәлсун дәп йәткүзүп қоюңлар» дегән тапшуруғини елип, *Берияға* қайтип кәлди. ■

Афина шәһирдә

16 Павлус Афина шәһирдә Силас билән Тимотийни күтүп турғанда, пүткүл шәһәрдикиләрниң бутпәрәсликкә берилип кәткәнлигини көрүп, роһи қаттиқ азапланди. 17 Шуңа у синагогда Йәһудийлар вә Худадин қорқидиғанлар билән һәм шуниңдәк һәр күни базарда учриғанла кишилер билән муназиралишәтти.

□ 18 «Епикурлар» вә «Стоиклар» дәп аталған бәзи пәйласопларму униң билән муназиралишишкә башлиди. Улардин бәзиләр:

— Бу биләрмән почи немә дәп жәйлүватиду? — дейишти.

Йәнә бәзиләр Павлусниң Әйса вә адәмләрниң өлүмдин тирилдүрүлидиғанлиғи һәққидики хуш хәвәрни жакалиғанлиғидин:

— У ят илаһларниң тәрғибатчиси охшайду! — дейишти. □ 19 Шуңа, улар Павлусни елип «Ареопагус» дегән кеңәш мәйданиға апирип:

— Сән тарқитиватқан йеңи тәлимиңниң немә екәнлигини бизму билсәк қандақ?

20 Чүнки сән бәзи ғәйрий ишларни қулиқимизға йәткүзүватисән, биз уларниң мәнаси зади немә екәнлигини билгүмиз бар, — дейишти 21 (әнди Афиналиклар вә у йәрдә туруватқан чәт әликләрниң һәммиси вақтини бирәр йеңилиқни йәткүзүш яки аңлаштин башқа ишкә сәрп қилмайтти). 22 Шуңа Павлус Ареопагус мәйданиниң оттурисиға чиқип мундақ деди:

Әй Афина хәлқи! Силәрниң һәр жәһәттин жин-илаһларға чоқунушқа қаттақ берилгәнлиғиңларни көрдүм. □ 23 Чүнки һәммә йәрни арилап, силәрниң тавапғаһлириңларни көздин кәчүргинимдә, үстигә «Намәлум бир Худаға аталған» дәп пүтүлгән беғишлимиси бар йәнә бир қурбанғаһни көрдүм. Әнди мән силәр тонумај туруп ибадәт қиливатқан шу Худани мана һазир силәргә тонуштуруп жакалай.

24 Пүткүл әләмни вә униңдики барлиқ мөвжудатларни яратқан Худа асман-зиминниң Егиси болуп, инсанларниң қоли билән ясалған ибадәтханиларда турмайду, ■ 25 яки бирәр нәрсигә һажити чүшкәндәк инсанларниң қоллириниң әжригә муһтаж әмәстур, чүнки У Өзи һәммә жаниварға һаятлик, нәпәс, шундақла *еһтияжлиқ болған* һәммә нәрсини ата қилиду. ■ 26 У бирла адәмдин инсанийәттики барлиқ милләтләрни барлиққа кәлтүрдү, уларни пүтүн йәр йүзигә орунлаштуруп, уларға хас болған пәйт-пәсилләр һәмдә

■ 17:15 Рос. 18:5. □ 17:17 «у синагогда Йәһудийлар вә Худадин қорқидиғанлар билән ... муназиралишәтти» — «Худадин қорқидиғанлар» Тәврат арқилиқ Худаға етиқат қилған Йәһудий әмәсләрни көрситиду. □ 17:18 ««Епикурлар» вә «Стоиклар» дәп аталған бәзи пәйласопларму униң билән муназиралишишкә башлиди» — «Епикурлар»: «ләззәт»ни әң жуқури орунға қоюп, һәртүрлүк «илаһ» вә «ахирәт» дегәнләргә қарши еди. «Стоиклар» болса «пәзиләт»ни әң жуқури орунға қоюп, һәр адәмниң өз әмәлиригә мәсул болуп, «пәзиләт»кә ләззәт яки азап-окубаткә қаримай интилиши керәк, дәп тәкитләйтти. «У ят илаһларниң тәрғибатчиси охшайду!» — уларниң «ят илаһлар» дегинидә көздә тутқини «Әйса» вә «Тирилиш» еди — улар буларни «икки илаһ» дәп ойлап қалған еди. □ 17:22

«Силәрниң һәр жәһәттин жин-илаһларға чоқунушқа қаттақ берилгәнлиғиңларни көрдүм» — грек тилида «жин-илаһлар» «қинлар» дегән сөз билән ипадилинәтти. Чүнки көп греклар жинлар билән илаһларниң чоң пәрқи йоқ, жинларниң яши тәрәплири бар, дәп ишинәтти. ■ 17:24 Яр. 1:1; 2Тар. 6:30; Зәб. 32:6; 123:8; 145:6; Йәш. 66:1; Рос. 7:48; 14:15; Вәһ. 14:7. ■ 17:25 Яр. 2:7.

туридиған жайлириниң пасиллирини алдин бәлгүләп бәрди. □ ■ 27 Буларниң мәхсити «Инсанлар мени издисун, бәлким силаштуруп тапсун» дегәнликтур. Әмәлийәттә, у һеч қайсимиздин жирақ әмәс. 28 Чүнки биз Униңда яшаймиз, һәрикәт қилимиз вә Униңда вужудимиз бардур; араңлардики бәзи шаирлар ейтқинидәк: «Биз Униң нәслидурмиз!». □ 29 Шуңа, Худаниң нәсли болғачқа, биз Тәңри Болғучини алтун-күмүч яки таштин ясалған, һүнәрвәнниң маһарити вә тәсәвври билән оюлған бирәр нәрсигә охшайду, дәп ойлимаслиғимиз керәк. ■

30 Шуңа Худа бурунқи заманлардикиләрниң шуңдақ гәпләтлик вақитлирини нәзирини сақит қилғини билән, лекин бүгүнқи күндә У һәммила йәрдә пүтүн инсанларни гуналириға товва қилишқа әмир қилмақта! ■ 31 Чүнки У Өзи тиклигән инсан арқилиқ пүткүл дунияни һәққанийлиқ билән сорақ қилидиған бир күнни бәлгүлиди; У уни өлүмдин тирилдүргәнлиги билән бу ишниң муқәррәр екәнлигигә испат бәргән еди.

32 Павлусниң «өлгәнләрниң тирилиши» һәққидә ейтқанлирини аңлиғанда бәзиләр уни мәсқирә қилишқа башлиди. Йәнә бәзиләр:

— Бу иш һәққидә сәндин йәнә аңлайли, — деди.

33 Буниң билән, Павлус мәйдандин чиқип кәтти. 34 Бирақ бәзиләр униңға қошулуп, етиқат қилди. Буларниң ичидә «Ареопагус» кеңәшмә һәйәтлириниң бири болған Дийонисиос вә Дамарис исимлиқ бир аял, шуниңдәк башқа бир қанчә кишиму бар еди.

□ 17:26 «У бирла адәмдин инсанийәттики барлиқ милләтләрни барлиққа кәлтүрди» — грек тилида «У бир қандин инсанийәттики барлиқ милләтләрни барлиққа кәлтүрди». «Худа... уларға хас болған пәйт-пәсилләрни... алдин бәлгүләп бәрди» — «уларға хас болған пәйт-пәсилләр» мәнәси бәлким «уларниң раваж тепиш вә заваллиққа йүзлиниш вақитлири» дегәндәк. ■ 17:26 Қан. 32:8.

□ 17:28 «араңлардики бәзи шаирлар ейтқинидәк: «Биз Униң нәслидурмиз!»» — шаир Аратусниң язмилиридин елинған (миладийәдин илгәрки 310-245 жылларда). ■ 17:29 Йәш. 40:18. ■ 17:30 Луқа 24:47.

Росул Павлусниң хуш хәвәрни жакарлиған 2-сәпири

Расул Павлусниң хуш хәвәрни жақалиған 2-сәпири

18

Коринт шәһиридә

¹ Бу ишлардин кейин, Павлус Афина шәһиридин айрилип Коринт шәһиригә барди. ² У у йәрдә Понтус өлкисидә туғулған Аквила исимлиқ бир Йәһудий билән униң аяли Прискиллани учратти. Улар Рим императори Клавдиусниң барлиқ Йәһудийлар Рим шәһиридин чиқип кетиши керәк, дегән ярлиғи сәвәплик йеқинда Италийәдин кәлгән еди. Павлус улар билән тонушуп, ³ улар билән кәсипдаш болғачқа, биллә туруп ишлиди (чүнки улар чедирчилик билән шуғуллинатти). ⁴ һәр бир шабат күнидә у Йәһудийларниң синагогиға кирип, Йәһудийлар вә греклар билән муназирилишип уларни Худаниң сөз-каламиға қайил қилишқа тиришатти.

⁵ Бирақ Силас билән Тимотий Македонийәдин кәлгәндин кейин, Павлус сөз-каламни йәткүзүшкә алдириди, жан көйдүрүп Йәһудийларға: — Әйса —

■ 18:2 Рим. 16:3; 1Кор. 16:19; 2Тим. 4:19.

□ 18:3 «улар билән кәсипдаш болғачқа, биллә туруп ишлиди (чүнки улар чедирчилик билән шуғуллинатти)» — Павлусниң хәтлиридә, өзи вә һәмраһлириниң женини беқиш үчүн жамаәтләрниң қолиға қаримай, бәлки өз қоли билән ишлишини пат-пат тилға алиду. Мошу йәрдә униң кәсип чедирчилик экәнлиги көрүниду. ■ 18:3 Рос. 20:34; 1Кор. 4:12; 2Кор. 11:9; 12:13; 1Тес. 2:9; 2Тес. 3:8.

□ 18:4 «һәр бир шабат күнидә у Йәһудийларниң синагогиға кирип, Йәһудийлар вә греклар билән муназирилишип уларни Худаниң сөз-каламиға қайил қилишқа тиришатти» — «муназирилишип уларни Худаниң сөз-каламиға қайил қилишқа тиришатти» дегән сөзләр грекчидә пәқәт бирла сөз билән ипладилиниду. «Худаниң сөз-каламиға» дегән сөзләрни жұмлини чүшинишкә асан болсун үчүн киргүзүдүк.

Мәсиһниң Өзидур, дәп гувалиқ бәрди. □ ■ 6 Лекин, улар униңға қарши чиқип уни һақарәтлиди. Буниң билән Павлус пешини қеқип, уларға:

— Өз қениңлар өз бешиңларға чүшсун! Мән буниңға жавапкар әмәсмән! Бүгүндиң башлап, мән силәрдин бурулуп ят әлликләргә баримән, — деди. □ ■

7 Буниң билән Павлус улардин айрилип, Титиус Юстус исимлиқ, Худадин қорқидиған бир кишиниң өйигә берип турди. Униң өйи синагогниң йенида еди. □ 8 Әнди синагогниң чоңи Криспус пүтүн аилисидикиләр билән Рәбгә етиқат қилди. Нурғун Коринтлиқларму бу хәвәрни аңлап, етиқат қилип чөмүлдүрүшни қобул қилди. □ ■

9 Рәб кечидә Павлусқа бир ғайипанә көрүнүш арқилиқ вәһий йәткүзүп униңға: — Қорқма, сүкүт қилмай сөзлә, ■ 10 чүнки Мән сән билән биллә. Неч ким саңа қол селип зәрәр йәткүзмәйду, чүнки Мениң бу шәһәрдә нурғун кишилирим бар, — деди.

11 Шуниң билән Павлус у йәрдә бир жил алтә ай туруп, у йәрдики кишиләр арисиди Худаниң сөз-каламини үгәтти.

12-13 Амма Галлийо Ахая өлкисиниң валийси болған вақтида, Йәһудийлар бирлишип Павлусни тутуп Галлийониң «сорақ тәхти»ниң алдиға апирип, униң үстидин:

Бу адәм кишиләрни қанунға хилап һалда Худаға ибадәт қилишқа қайил қиливатиду! — дәп шикайәт қилди. □

14 Павлус ағзини ачай дәп турушиға, валий Галлийо Йәһудийларға:

— Дәрвәқә, и Йәһудийлар, бу шикайитиңлар бирәр наһәқлиқ яки еғир жинайәт тоғрасида болған болса, сәвирчанлиқ билән силәргә қулақ салсам орунлуқ болатти. 15 Бирақ бу иш пәқәт бәзи нам-исимлар, сөзләр вә өзүңларниң Тәврат қануниңлар үстидә талаш-гартишларға четишлиқ экән, уни өзүңлар бир тәрәп қилиңлар! Мән бундақ ишларға сорақчи болмаймән! — деди. 16 Шуниң билән у уларни сорақ тәхти алдидин һайдап чиқарди.

17 Халайиқ синагогниң чоңи Стостенисни тутувелип, сорақ тәхтиниң алдида қаттиқ урғили турди. Бирақ валий Галлийо бу ишларниң неч қайсисиға қилчә

□ 18:5 «Бирақ Силас билән Тимотий Македонийәдин кәлгәндин кейин, Павлус сөз-каламини йәткүзүшкә алдириди, жан көйдүрүп Йәһудийларға... гувалиқ бәрди» — Павлусниң бу роһландурулушиға бәлким үч муһим түрткә бар еди: — (1) у Силас вә Тимотийдин Тесалоникадики қериндашлар етиқатта чиң туруватиду, дегән хуш хәвәрни аңлиди («1Тес.» 3:6); (2) Македонийәдики жамаәтләр, болупму Филиппи жамаити Худаниң хизмитини илгири сүргүзүш үчүн әвәткән иқтисади ярдәмни Силас вә Тимотийлар елип кәлгән еди («2Кор.» 1:5; «Фил.» 4:15). Шу ярдәм билән у бәлким пүтүн вақтини хуш хәвәр йәткүзүшкә сәрп қилайитти. (3) у Македонийәдә болған вақитлирида көп зиянқашлиқкә учриғачқа, һәм Афина шәһәрдикиләрниң сөз-каламға болған соғлугини көрүп өзиниң аҗизлигини көп сезивалди («1Кор.» 2:1-4). Лекин Силас вә Тимотийниң һәмраһлигинин тәсәлли-риғбәт елип көп роһландурулди. ■ 18:5 Рос. 17:15. □ 18:6 «улар униңға қарши чиқип...» — яки «улар өзлиригә қарши чиқип...». «буниң билән Павлус пешини қеқип...» — грек тилида «буниң билән Павлус кийимлирини қеқип...». Павлусниң «пешини қеқиш»и «силәрниң Худаниң сөз-каламини билән мунасивитиңлар йоқ» дегән мәнини билдүридиган ишарәт еди. «Өз қениңлар өз бешиңларға чүшсун» — бу дегәнлик, силәр Худаниң ниҗатлиқ йолини рәт қилгәндин кейин, өз ақивитиңларға өзүңлар жавапкар» дегән мәнидә. ■ 18:6 Мат. 10:14; Рос. 13:51. □ 18:7 «Титиус Юстус исимлиқ, Худадин қорқидиған бир киши» — «Худадин қорқидиған» дегән ибарә тоғрилиқ 13:26дики изаһатни көрүң. □ 18:8 «Нурғун Коринтлиқларму бу хәвәрни аңлап, етиқат қилип чөмүлдүрүшни қобул қилди» — «бу хәвәр»: (1) синагогниң чоңиниң етиқат қилғанлиғи яки (2) Павлусниң ейтқан сөзлирини көрситиду. Бизниңчә биринчи чүшнәчә тоғридур. ■ 18:8 1Кор. 1:14. ■ 18:9 Рос. 23:11. □ 18:12-13 «Ахая өлкиси» — Гретсийәниң муһим жайлирини өз ичигә алатти. Галлийо шу өлкениң валийси болған вақти миладийәдин кейинки 51-52-жиллар еди.

писант қилмиди.□

Павлусниң Антакя шаһиригә қайтип келиши

18 Павлус Коринт шаһиридә йәнә көп күнләрни өткүзгәндин кейин, қериндашлар билән хошлишип, Прискилла вә Аквилаларниң һәмраһлиғида кемигә олтирип, Сурийәгә қарап кәтти. *Йолға чиқиштин илгири* у Кәнқрия шаһиридә Худаға ичкән бир қәсимидин чачлирини чүшүрүвәткән еди. □ ■ 19 Улар Әфәсус шаһиригә барғандин кейин, у Прискилла вә Аквилани қалдуруп қоюп өзи шу йәрдикү синагогқа кирип, Йәһудийлар билән муназириләшти. 20 Улар уни узунрақ турушқа тәләп қиливиди, у қошулмай, 21 «Мән қандақла болмисун келәр һейтни Йерусалимда өткүзимән; андин Худа буйурса, силәрниң йениңларға йәнә келимән», — дәп улар билән хошлишип, Әфәсустин кемә билән йолға чиқти. □ ■ 22 У Қәйсәрийә шаһиридә кемидин чүшүп, *Йерусалимға чиқип жамаәт билән һал сорашқандин кейин*, Антакя шаһиригә чүшүп кәтти. □ 23 Антакяда бир мәзгил турғандин кейин, у йәнә йолға чиқип Галатия вә Фригийә жутлирини бир-бирләп арилап, барғанла йеридә барлиқ мухлисларниң етиқатини қувәтлиди.

Аполлосниң Әфәсус вә Коринт шаһәрлиридә тәлим бериши

24 Бу арида, Искәндәрийә шаһиридә туғулған Аполлос исимлиқ бири Йәһудий Әфәсус шаһиригә кәлди. У натиқ адәм болуп, муқәддәс язмилардин хеләлә чоңқур савати бар адәм еди. □ ■ 25 У Рәбниң йоли тоғрилиқ тәлим алған болуп, отлуқ роһ билән Әйса һәққидә әйнән сөزلәп тәлим берәтти. Бирақ униң хәвири пәқәт Йәһя пәйғәмбәрниң жүргүзгән чөмүлдүрүши билән чәклинәтти.□

□ **18:17** «халайиқ синагогниң чоңи Состенисни тутувелип, сорақ тәхтиниң алдида қаттиқ ургили турди» — Состенисниң Мәсиһкә етиқат қилған вақти намәлум («1Кор.» 1:1ни көрүң). Йәһудийларниң уни ундақ урушиниң сәвәби ениқ әмәс; у Мәсиһгә етиқат қилгучи болғанлиқтин яки синагогтикиләр өз әрзиниң нәтижисиз болуп чиққанлиғидин хапа болуп, синагог рәисидин ачғиғини чиқирвалтмақчи болса керәк. □ **18:18** «Кәнқрия шаһири» — Коринтниң порт шаһири болуп Коринттин йәттә километр жираққа жайлашқан еди. «Йолға чиқиштин илгири у Кәнқрия шаһиридә Худаға ичкән бир қәсимидин чачлирини чүшүрүвәткән еди» — Павлус немишкә қәсәм қилди? Алимларниң пикирлиридин: (1) у Коринт шаһиридә шунчә көп адәмләр хуш хәвәрни қобул қилғанлиғидин болған хошаллиғидин, Худаға алаһидә рәхмәт ейтиш үчүн; (2) йәнә бир қетим Йерусалим вә Йәһудийдә туруватқан Йәһудий хәлиқни хуш хәвәргә қайил қилишқа тиришип уларға мошу қәсими арқилиқ өзини «Мана мән силәрдәк Худадин қорқидиган адәм» дәп көрситип уларға йеқинлашмақчи болуп қәсәм қилған. Биз иккинчи пикиргә майилмиз. Бәзи алимлар қәсәм ичкүчи Аквиладур, дәп қарайду. ■ **18:18** Чөл. 6:18; Рос. 21:23. □ **18:21** «мән қандақла болмисун келәр һейтни Йерусалимда өткүзимән» — бәзи кона көчүрмиләрдә бу сөzlәр тепилмай, пәқәт ««Худа буйурса, мән силәрниң йениңларға йәнә келимән», — дәп улар билән хошлишип, Әфәсустин кемә билән йолға чиқти» дейлиду. ■ **18:21** 1Кор. 4:19; Ибр. 6:3; Яқ. 4:15. □ **18:22** «У Йерусалимға чиқип жамаәт билән һал сорашқандин кейин...» — Инжилда «Йерусалимға бериш» грек тилида дайим дегидәк пәқәт «Йерусалимға чиқиш» дәйтти. Йәһудий хәлиқи үчүн Йерусалимға бериш «чиқиш», униңдин кетиш «чүшүш» билән билдүрүләтти. Павлус қәсимини ада қилип чиқиш үчүнму Йерусалимға берип келиши керәк. □ **18:24** «У ... муқәддәс язмилардин хеләлә чоңқур савати бар адәм еди» — грек тилида «У ... муқәддәс язмиларда күчлүк бир адәм еди». ■ **18:24** 1Кор. 1:12. □ **18:25** «униң хәвири пәқәт Йәһя пәйғәмбәрниң жүргүзгән чөмүлдүрүши билән чәклинәтти» — демәк, Аполлосниң тәлими балким Йәһя пәйғәмбәрниң «Худаниң падишалиғи йеқинлашти», «Муқәддәс Роһқа чөмүлдүргүчи, йәни Кутқузгучи-Мәсиһ мениң кәйнимдин келиду» дегән сөзлиридин, шундақла «Мәсиһ Насарәтлик Әйса екән», дегән мәлуматлардин тәркиб тапқан болса керәк. У Әйса Мәсиһниң өлгини, тирилгәнлиғи, шундақла униң Муқәддәс Роһни ата қилиши билән йеңи дәвир башлиғанлиғи тоғрилиқ хәвәрисиз қалған еди. 19:1-7 вә изаһатларни көрүң.

26 У синагогда жүрәклик сөzlәшкә башлиди. Уни аңлиған Прискилла билән Аквила уни өйигә елип берип, униңға Худаниң йолини техиму тәпсилий чүшәндүрди. □ 27 Кейин, Аполлос Ахая өлкисигә бармақчи болғанда, *Әфәсуслуқ* қериндашлар Ахаядики мухлисларға хәт йезип, улардин Аполлосни қарши елишни бәкму тәләп қилди. У шу йәргә берип, Худаниң меһри-шәпқити арқилиқ етиқат қилғанларға қошулуп, уларға зор ярдәмдә болди. □ ■ 28 Чүнки у хәлиқ-аләм алдида Йәһудийлар билән муназирилишип, уларға күчлүк рәддийә берип, муқәддәс язмиларни шәрһлиши билән Мәсиһниң Әйса екәнлигини испатлап бәрди.

19

Павлус Әфәсус шәһиридә

1 Аполлос Коринт шәһиридики вақтида, Павлус сәпәр қилип, ички қуруқлуқ арқилиқ Әфәсус шәһиригә кәлди. У йәрдә бәзи мухлислар билән учришип, □ ■ 2 улардин:

— Силәр етиқат қилғиниңларда, Муқәддәс Роһ силәргә ата қилинғанму? — дәп сориди.

— Яқ, биз һәтта Муқәддәс Роһ бар дегәнни зади аңлимаптикәнмиз, — дәп жавап бәрди улар. □

3 Павлус йәнә:

— Ундақта, силәр қандақ чөмүлдүрүлүштә чөмүлдүрүлгәнсиләр? — дәп сориди. — Биз Йәһя пәйғәмбәр йәткүзгән чөмүлдүрүлүшни қобул қилдуқ, — деди улар. □

4 Павлус: — Йәһя пәйғәмбәр хәлиқкә йәткүзгән чөмүлдүрүлүш болса гуналарға товва қилишни билдүридиған чөмүлдүрүлүш болуп, уларға өзидин кейин кәлгүчигә, йәни Әйсаға етиқат қилиш керәклигини тапилиған еди, — деди. ■

5 Улар буни аңлап, Рәб Әйсаиң намида чөмүлдүрүлүшни қобул қилди. 6 Павлус қолини уларниң үстигә тәккүзүп туруши билән, Муқәддәс Роһ уларға чүшти.

□ 18:26 «Прискилла билән Аквила уни өйигә елип берип,...» — яки «Прискилла билән Аквила уни айрим елип,...». □ 18:27 «Кейин, Аполлос Ахая өлкисигә бармақчи болғанда, *Әфәсуслуқ* қериндашлар Ахаядики мухлисларға хәт йезип, улардин Аполлосни қарши елишни бәкму тәләп қилди» — башқа бир хил тәржимиси: — «Кейин, Аполлосни ригбәтләндүрүп, Ахайидики мухлисларға хәт йезип, улардин Аполлосни қарши елишни тәләп қилди». ■ 18:27 1Кор. 3:6. □ 19:1 «ички қуруқлуқ арқилиқ Әфәсус шәһиригә кәлди» — яки «егизликлар арқилиқ Әфәсус шәһиригә кәлди».

■ 19:1 1Кор. 1:12 □ 19:2 «Муқәддәс Роһ силәргә ата қилинғанму?» — грек тилида: «Муқәддәс Роһни қобул қилдиңларму?». «Яқ, биз һәтта Муқәддәс Роһ бар дегәнни зади аңлимаптикәнмиз» — мошу жавапниң мәнәси бәкким «Муқәддәс Роһниң ата қилинғини яки Муқәддәс Роһниң инсанларға кәлгинини аңлимаптикәнмиз» дегәндәк болса керәк. □ 19:3 «Ундақта, силәр қандақ чөмүлдүрүлүштә чөмүлдүрүлгәнсиләр?» — яки «Ундақта, силәр немә дәп чөмүлдүрүлгәнсиләр?». Ениқки, шу кишиләр Әйса Мәсиһниң намиға чөмүлдүрүлгән болса, ундақта уларни чөмүлдүргүзчи етиқатчи уларға «Худа Мәсиһкә етиқат қилғучиларниң һәммисигә Муқәддәс Роһини соғат қилип ата қилиду» дәп чүшәндүргән болуши керәк еди. Чүнки Мәсиһдә болған хуш хәвәр дәл шуки: (1) Мәсиһниң қурбанлиғи билән етиқатчи инсанларниң гуналари кәчүрүм қилиниду; (2) Мәсиһниң қурбанлиғи билән Худа етиқатчи инсанларға йеңи бир һаят ата қилиду; мошу һаят Муқәддәс Роһниң инсанниң қәлбидә макан қилиши билән башлиниду.

Расул Петрусниң сөзлиригә қарақ (2:38-39), «1Пет.» 3:21 вә бу айәт тоғрисида «қошумча сөз»нимиздики изаһатларни көрүң. «Биз Йәһя пәйғәмбәр йәткүзгән чөмүлдүрүлүшни қобул қилдуқ» — уларниң жавабниң товва қилиши вә суға чөмүлдүрүлүш тоғрилиқ тәлимлирини Аполлосин аңлиған еди. ■ 19:4 Мат. 3:11; Мар. 1:4; Луқа 3:16; Юһ. 1:26; Рос. 1:5; 11:16.

Буниң билән улар намәлум тилларда сөzlәшкә һәм пәйғәмбәрләрчә вәһий-бешарәтләрни йәткүзүшкә башлиди. □ ■

7 Улар тәхминән он икки әркәк киши еди.

8 Павлус үч ай давамида Әфәсус шәһридики синагогқа кирип, жүрәклик билән сөз қилип, улар билән Худаниң падишалиғидики ишлар тоғрисида муназиралишип қайил қилишқа тиришти. 9 Лекин бәзилири жаһиллиқ қилип ишиниши рәт қилип, халайиқ алдида Рәбниң йолиға һақарәт кәлтүргәнәдә, Павлус улардин чиқип, мухлисларниму айрип чиқти. У һәр күни Тираннус исимлиқ адәмниң лексийханисида муназира-музакирә өткүзди. □ ■ 10 Бу иш икки жил давамлашти. Нәтижидә, Асия өлкисидики пүтүн хәлиқ, Йәһудийлар болсун, Грекләр болсун һәммәйлән Рәбниң сөз-каламими аңлиди. □

Скеваниң оғуллири

11 Худа Павлусниң қоллири арқилиқ карамәт мөжизиләрни яратти. ■ 12 Кишиләр һәтта қол яғлиқ вә пәртуқларни Павлусниң тенигә тәккүзүп, андин кесәлләрниң йениға апирип, уларниң үстигә япатти. Нәтижидә, кесәлләр сақийип, яман роһлар улардин чиқип кетәтти.

13 Лекин шу әтрапта жүридиған, «жинкәш» Йәһудийларин бәзилириму Рәб Әйсаниң намини ишлитип баққуси келип, жин чаплашқанлар үстидә туруп жинларға: «Павлус жакалаватқан Әйсаниң наминиң саңа қаттиқ буйруқ беримән!» дәйдиған болди. □ 14 Бу ишни қилидиғанларниң арисидә Скева исимлиқ бир Йәһудий баш каһинниң йәттә оғлиму бар еди. □ 15 Лекин улар қоғливатмәкчи болған яман Роһ уларға жававән:

— Әйсани тонуймән, Павлустин хәвирим бар, бирақ өзүңлар ким болисиләр?! — девиди, 16 яман Роһ чаплишивалған киши уларға етилип чиқип, уларни уруп шама қилип, уларниң үстидин ғалип кәлди. Улар ялаңач вә яриланған һалда өйдин қечип чиқип кәтти.

17 Бу иш Әфәсус шәһридә туруватқан барлиқ Йәһудийлар вә Грекләргиму мәлум болуп, қорқунуч һәммисини басти вә Рәб Әйсаниң нами улукланди. 18 Нәтижидә, нурғун етиқатчилар бурунқи қилғанлирини иқрар қилип, алдиға чиқти. ■

19 Сәһиргәрлик қилғанлардин нурғун адәмләр өзлириниң сәһиргәрлик китап-палнамилирини әкелип бир йәргә доғилап, көпчиликниң алдида көйдүрүшти. Бу

□ 19:6 «...Муқәддәс Роһ уларға чүшти. Буниң билән улар намәлум тилларда сөzlәшкә һәм пәйғәмбәрләрчә вәһий-бешарәтләрни йәткүзүшкә башлиди» — Муқәддәс Роһниң уларға ата қилған «намәлум (карамәт) тилларда сөzlәш» илтипати билән кишиләр өз сәзирини чүшәнмигән һалда Худаға мәдһийә окуп, униң сирлирини жакалайду («1 Кор.» 14:2ни көрүң). ■ 19:6 Рос. 8:17; 11:15.

□ 19:9 «халайиқ алдида Рәбниң йолиға һақарәт кәлтүргәнә...» — мошу йәрдә «Рәбниң йоли» грек тилида пәқәт «йол» дегән сөз билән ипадилиниду (чүнки етиқатниң нәзиридә пәқәт бир йолла бардур. 9:2ниму көрүң). «Тираннус исимлиқ адәмниң лексийханисида муназира-музакирә өткүзди» — «лексийхана» яки «мәктәп»: Бу бәлким пәлсәпә үғитидиған бир мәктәп болса керәк. «Муназира-музакирә өткүзүш» — бәлким ишәнмигәнләр билән муназира қилиш (10-айәтни көрүң) вә ишәнгәнләргә көпрәк тәлим бериш. ■ 19:9 2Тим. 1:15. □ 19:10 «Йәһудийлар болсун, Грекләр болсун...» — демәк, «Йәһудийлар болсун, Йәһудий әмәсләр болсун...». ■ 19:11 Мар. 16:20; Рос. 14:3. □ 19:13 ««жинкәш» Йәһудийлар» — мөхсус аталмиш «жин һайдаш қаспи» арқилиқ пул тапидиғанлар.

«Әйсаниң наминиң саңа қаттиқ буйруқ беримән!» — грек тилида: «... Әйсаниң наминиң саңа қасәм астида буйруймән!». □ 19:14 «Бу ишни қилидиғанларниң арисидә Скева исимлиқ бир Йәһудий баш каһинниң йәттә оғлиму бар еди» — яки «Бу ишни қилғучилар Скева исимлиқ бир Йәһудий баш каһинниң йәттә оғли еди». ■ 19:18 Мат. 3:6.

китапларниң қиммити жәмий әллик миң күмүч тәңгигә йетәтти. □ 20 Шундақ қилип, Рәбниң сөз-калами күчгә егә болуп, бәрқ уруп үстүнлүккә өтти.■

Әфәсус шәһиридә топилаң көтирилиду

21 Бу ишлар йүз бәргәндин кейин, Павлус көңлидә, Македонийә вә Ахая әлкисидин өтүп Йерусалимға беришқа нийәт бағлиди. У: — У йәргә барғандин кейин, Рим шәһирини көрүп келишим керәк, — деди.□ ■

22 Шуниң билән, у өзигә ярдәмдә болуватқанлардин Тимотий билән Ерастус иккиләни Македонийәгә әвәтиветип, өзи йәнә бир мәзгил Асия өлкисидә турди.□

23 Дәл шу чағда, Әфәсус шәһиридә Рәбниң йоли тоғрилиқ еғир малимачилиқ көтирилди. □ ■ 24 Аял илаһ Артемисни сүрәтләп күмүч тәкчә-һәйкәлләрни ясиғучи Димитрий исимлиқ бир зәргәр бар еди. Униң бу иши һүнәрвәнләргә көп пайда тапқузатти. ■ 25 Димитрий һүнәрвәнләрни вә шуниңға охшаш ишлар билән шуғуллиниватқан башқа устиларни жигип, уларға:

— Бурадәрләр, бизниң гүллинишимизниң бу иш билән бағлиқ экәнлигини билисиләр; 26 һазир белиқи Павлусниң немә ишларни қилип жүргәнлигини аңлиған һәм көргән болушунлар керәк. У: «Қол билән ясивалған әркисидә илаһлар эмәс» дейиш билән, пәкәт Әфәсуста эмәс, бәлки пүткүл Асия өлкисидә дегидәк нурғунлиған кишиләрни қайил қилип, аздуруп бураватиду. ■ 27 Әнди һазир бизниң бу содимизға бәтнам чаплаш хәвпи болупла қалмай, бәлки бүйүк аял илаһ Артемисниң бутханисиму әрзимәс дәп қарилип, һәтта Асия өлкиси вә пүткүл жаһан ибадәт қилидиған бу аял илаһимизниң шан-шәривиму йоқилиш хәвпигә дуч келиватиду! — деди.□

28 Бу сөзләрни аңлиған көпчилик гәзәпкә чөмүп, қайта-қайта: — Әфәсуслуқларниң Артемисимиз бүйүктур! — дәп чуқан көтиришкә башлиди.

29 Буниң билән пүткүл шәһәр малиматаң болуп кәтти. Халайиқ Павлусниң сәпәрдашлиридин Македонийәлик Гаюс вә Аристархусларни тутуп сөрәп, серк мәйданиға тәңла йопурулул маңди. □ ■ 30 Павлус халайиқ арусигә кирмәкчи болған еди, лекин мухлислар униң киришигә йол қоймиди. 31 Һәтта Павлусниң достлири болған өлкә әмәлдарлиридин безилириму униңға хәвәр йәткүзүп, уни серк мәйданиға беришқа тәвәккүл қилмаслиққа жекилиди.

32 Әнди бәзиләр буни дәп вақириса, бәзиләр уни дәп вақириниш, пүтүн сорун вараң-чуруңға толди; кишиләрниң көпинчиси өзлириниң немигә жигилғанлигиниму билмәйтти. 33 Йәһудийлар Искәндәр исимлиқ адәмни алдиға иштирип чиқиривиди, көпчилик уни алдиға турғузди. Искәндәр

□ 19:19 «жәмий әллик миң күмүч тәңгә» — бир тәңгигә бир қой келәтти. Шуңа һазирки бойичә жәмий икки йерим миллион долларға баравәр еди (2006). ■ 19:20 Йәш. 55:11. □ 19:21 «Павлус көңлидә... нийәт бағлиди» — грек тилида «Павлус роһта... нийәт бағлиди». ■ 19:21 Рим. 15:25; Гал. 2:1. □ 19:22 «у өзигә ярдәмдә болуватқанлардин Тимотий билән Ерастус иккиләни Македонийәгә әвәтиветип...» — Павлусниң шуниң мәхсити уларниң бәлким өзини күтүш үчүн вә бәлким өзиниң беришиға тәйярлиқ қилиш үчүн еди (20:1-3ни көрүң). □ 19:23 «Дәл шу чағда, Әфәсус шәһиридә Рәбниң йоли тоғрилиқ еғир малимачилиқ көтирилди» — «Рәбниң йоли» грек тилида пәкәт «йол» дейлиди. ■ 19:23 2Кор. 1:8. ■ 19:24 Рос. 16:16. ■ 19:26 Зәб. 113:12; Йәр. 10:3. □ 19:27 «пүткүл жаһан ибадәт қилидиған бу аял илаһимизниң шан-шәривиму йоқилиш хәвпигә дуч келиватиду!» — Димитрийниң «аял илаһимизниң шан-шәривим» дегән сөзи бәлким Артемисниң һәйвәтлик бутханисиниму көрсәтмәкчи болуши мүмкин. □ 19:29 «Халайиқ ... Гаюс вә Аристархусларни тутуп сөрәп, серк мәйданиға тәңла йопурулул маңди» — Артемисниң «бүйүк бутханиси» йоқап кәтти, амма бу серк мәйдани бүгүнгә қәдәр мөвжүт, униңға 25000 киши сигиду. ■ 19:29 Рос. 20:4; 27:2; Кол. 4:10.

көпчиликкә қол ишарити қилип, *Йәһудийларни* ақлимақчи болди. □ 34 Бирақ көпчилик униң *Йәһудий* экәнлигини билип қелип, һәммиси тәңла:

— Әфәсуслуқларниң *Артемисимиз* бүйүктур! — дәп икки саатчә чуқан көтирип турушти. □ 35 Ахирда, шәһәрниң баш мирзиси халайиқни тиничландуруп мундақ деди:

— Әй Әфәсуслуқлар! Биз Әфәсуслуқларниң шәһириниң бүйүк *Артемисниң* бутханисиниң вә униң асмандин чүшкән сүритиниң қоғдигучиси экәнлигини билмәйдиган ким бар! □ 36 Бу ишларни инкар қилалмиған экән, өзүңларни бесивелишиңлар, башбаштақлиқ қилмаслиғиңлар керәк. 37 Чүнки силәр бу кишиләрни бу йәргә сораққа *тартишқа* елип кәлдиңлар; лекин улар я бутханиларни булғучилар я бизниң аял илаһимизга күпүрлүк қилғучилардин эмәс. 38 Әгәр *Димитрий* вә униңға қошулған һүнәрвәнләрниң мәлум бир кишиниң үстидин шикайити болса, сорақханилар очуқ турмақта вә сорақчи валийларму бар. Улар шу йәрләрдә бир-бири билән дөвалашсун; 39 вә башқа бирәр мәсиллириңлар болса, рәсмий сорунда бир тәрәп қилиниши лазим. 40 Биз әнди йәнә бүгүнки вақиәни топилаң дәп әрз қилиниш хәвпидә туруватимиз; чүнки бу малиманчиқниң һеч сәвәви көрситилмигәчкә, һесавиниму берәлмәймиз-дә!

40b Бу сөзләрни қилип болуп, у жиғилған халайиқни тарқитивәтти.

20

Павлусниң Македонийә вә Юнанға қайта бериши

1 Топилаң бесиққандин кейин, *Павлус* мухлисларни чақирип, уларни ригбәтләндүрди вә улар билән хошлишип, *Македонийәгә* қарап кәтти. □ 2 У шу әтраптики жутларни арилап, етиқатчиларни нурғун сөз-тәлимләр билән ригбәтләндүргәндин кейин, *Юнанға* берип, □ 3 у йәрдә үч ай турди. *Павлус* кемигә олтирип *Сурийәгә* маңай дәп турғанда, *Йәһудийларниң* уни өлтүрүш сүйқәсти билинип қелип, у *Македонийә* арқилиқ *куруқлуқ* билән қайтип кетиш қарарига кәлди. 4 Униңға һәмраһ болғанлар *Бериялиқ* *Пиррусниң* оғли *Сопатер*, *Тесалоникалиқлардин* *Аристархус* билән *Секундус*, *Дәрбәлик* *Гаюс*, *Тимотий* вә *Асия* өлкисидин *Тикикус* билән *Трофимуслар* еди. ■ 5 Улар авал *Троас* шәһиригә берип, бизниң йетип беришимизни күтүп турди. □ 6 Биз болсақ «петир нан һейти» күнлиридин кейин, *Филиппи* шәһиридин кемигә олтирип, бәш күндин кейин *Троасқа* келип, улар билән учраштуқ вә у йәрдә йәттә күн турдуқ. 7 һәптиниң биринчи күни, биз нан уштушқа жәм болғанда, *Павлус* әтиси кәтмәкчи болғачқа, жамаәткә сөз қилишқа башлиди; сөзини түн йеримгичә

□ 19:33 «көпчилик уни алдиға турғузди» — бәзи кона көчүрмиләрдә «көпчилик бу иш униңға бағлиқ дәп ойлиди» дейлиду. □ 19:34 «Бирақ көпчилик униң *Йәһудий* экәнлигини билип қелип, һәммиси тәңла: — Әфәсуслуқларниң *Артемисимиз* бүйүктур! — дәп икки саатчә чуқан көтирип турушти» — халайиқ *Искәндәрни* *Павлус* билән мунасивәтлик адәм, немила болмисун *Йәһудий* болғачқа, бутпәрәсликкә қарши болса керәк, дегән ойда болған болса керәк. □ 19:35 «*Артемисниң ... асмандин чүшкән сүрити...*» — яки «*Артемисниң ... асмандин чүшкән теши...*». □ 20:1

«*Павлус* мухлисларни чақирип, уларни ригбәтләндүрди вә улар билән хошлишип...» — бәзи кона көчүрмиләрдә «*Павлус* мухлисларни чақирип, уларни кучағлап улар билән хошлишип...» дегән сөз дейлиду. □ 20:2 «*Юнан*» — яки «*Гретисйә*». ■ 20:4 *Рос*. 19:29; 21:29; 27:2; 1*Кор*. 1:14; әф. 6:21; *Кол*. 4:7,10; 2*Тим*. 4:12; *Тит*. 3:12. □ 20:5 «Улар авал *Троас* шәһиригә берип...» — бәлким кемидә. «...бизниң йетип беришимизни күтүп турди» — «биз» *Луқаниң* йәнә *Павлус* билән биллә экәнлигини көрситиду.

узартти. □ ⁸ Биз жәм болған жуқуриқи қәвәттики өйдә нурғун қара чирақлар йенип туратти. □ ⁹ Эвтикус исимлиқ бир жигит деризидә олтарған еди. Павлус сөзләп хелә бир йәргә барғанда, уни үгдәк бесиватқан еди. Андин у фәриқ уйқиға кетип, у үчинчи қәвәттин йәргә жиқилип чүшти. Көпчилик уни йәрдин көтирип қариса, у өлүп болған еди. ¹⁰ Павлус пәскә чүшүп, униң үстигә етилип, кучағлап туруп:

Азапланмаңлар, у тириккән! — деди. ■ ¹¹ Қайтидин өйгә чиқип, нанни уштуп йегәндин кейин, Павлус улар билән таң атқичә узун сөзләшти вә у бу йәрдин йолға чиқти. ¹² *Троастиқиләр* болса хелиқи жигитни өйигә һаят апирип қойди. Улар буниңдин чәксиз тәсәлли тапти. □

Павлусниң Әфәсус ақсақаллири билән хошлишиши

¹³ Биз болсақ Павлустин бурун Ассос шәһиригә кемә билән бардуқ. Чүнки Павлус шу йәргә пиядә барай, силәр мәндин авал йетип берип, у йәрдә мени кемигә еливелишни күтүңлар, дөп орунлаштурған еди. ¹⁴ Ассоста у биз билән учрашқандин кейин биз уни кемигә елип Митулин шәһиригә кәлдуқ. ¹⁵ Андин шу йәрдин чиқип, әтиси Хийос арилиниң удулиға келип турдуқ. Үчинчи күни Самос арилиға йетип кәлдуқ вә Трогиллиум шәһиридә қондуқ; униң әтиси Милетус шәһиригә бардуқ. □ ¹⁶ Чүнки Павлус Асия өлкисидә көп вақитни өткүзүвәтмәслик үчүн, деңиз сәпиридә Әфәсуста тохтимай өтүп кетишни қарар қилған еди. Сәвәви, у «орма һейти» күнини мүмкинқәдәр Йерусалимда өткүзүш үчүн алдирайтти. □ ■ ¹⁷ Әнди Милетус шәһиридин Әфәсусқа адәм әвәтип, жамаәттики ақсақалларни чақирди. ¹⁸ Улар кәлгәндин кейин, у уларға мундақ деди:

— Мән Асия өлкисигә аяқ басқан биринчи күндин тартип, силәр билән қандақ өткәнлигим һәр биринларға мәлум. ¹⁹ Рәбниң хизмитидә һәр тәрәптә кәмтәр болуп, көз яшлирим төкүләнлигини, шундақла Йәһудийларниң сүйкәстлири түпәйлидин бешимдин өткән синақларда чидиғанлигимни билисиләр, ²⁰ вә йәнә мәйли аммиви сорунларда болсун яки өй-өйләрдә болсун, силәргә тәлим бәргинимдә, силәргә пайдилиқ болсила һеч немини айимай жакалап, ²¹ Йәһудийлар һәм Грекләргиму Худа алдида товва қилиш вә Рәббимиз Әйса Мәсһгә етиқат қилиш керәклигигә гувалиқ берип жекилигәнлигим һәммиңларға мәлум. ■

²² һазир мана, роһта бағланған һалда Йерусалимға кетиватимән. У йәрдә немә

□ **20:7** «Һәптиниң биринчи күн» — йәни «йәкшәнбә күни». «биз нан уштушқа жәм болғанда» — «нан уштуш»: Әйсаниң өлүмини хатириләш үчүн нан уштулиду («1Кор.» 11:20-34ни көрүң). □ **20:8** «Биз жәм болған жуқуриқи қәвәттики өйдә нурғун қара чирақлар йенип туратти» — бу чирақларниң ис-түтәклириниң өйни қаплиши билән 9-айәттә тилға елинған Әвтикусниң ухлап қелишиға тәсир йәткүзгән болуши мүмкин. ■ **20:10** 1Пад. 17:21; 2Пад. 4:34. □ **20:12** «Улар буниңдин чәксиз тәсәлли тапти» — әйни грек текст «Улар тапқан тәсәлли аз эмәс еди». □ **20:15** «үчинчи күни Самос арилиға йетип кәлдуқ вә Трогиллиум шәһиридә қондуқ...» — бәзи кона көчүрмиләрдә: «Трогиллиум шәһиридә қондуқ» дегән сөз тепилмайду. «әтиси Хийос арилиниң удулиға келип ... үчинчи күни Самос арилиға йетип кәлдуқ вә Трогиллиум шәһиридә қондуқ; униң әтиси Милетус шәһиригә бардуқ» — бу сәпар йоли әтәй Әфәсус шәһиридин өткән еди (16-айәтни көрүң). □ **20:16** «орма һейти» — Тәврәтта Йәһудий хәлқигә бекитилгән тәртинчи һейт; у һейт «өтүп кетиш һейти»дин әллик күн кейин болғачқә, грек тилида «әлликлик һейт»му дейилиду. һазирқи календардики вақит бәлким 5-ай еди. «Лав.» 23-бапни көрүң. ■ **20:16** Рос. 21:4,12. ■ **20:21** Мат. 3:2; Мар. 1:15; Луқа 24:47.

ишларниң бешимға чүшидиғанлиғини уқмаймән; □ 23 Пәқәт шуни билимәнки, Муқәддәс Роһ мән барғанла шәһәрләрдә зиндан кишәнлири вә азап-оқубәтләрниң мени күтүп туридиғанлиғини алдин ениқ ейтип қәлмәктә. 24 Лекин мән өз мусапәмни тамамлишим, Рәб Әйсадин тапшурувалған хизмәтни ада қилишим, йәни Худаниң мөһри-шәпқити тоғрисидики хуш хәвәрниң толуқ гувачиси болушум үчүн, өз һаятимни қилчә айимаймән. ■ 25 Мән силәр билән арилишип, һәммиңлар арасида жүрүп Худаниң падишалығини жақалидим; әнди мана маңа мәлумки, буниңдин кейин силәрдин һеч ким йүзүмни қайта көрәлмәйсиләр. □ 26 Шуниң үчүн, бүгүн силәргә гувалиқ қилип ейтип қояйки, мән һеч бириниң қениға қәриздәр әмәсмән. □ 27 Чүнки мән Худаниң толуқ мәхсәт-ирадисини қилчә елип қалмай силәргә баян қилип йәткүзүштин баш тартимиди. 28 Муқәддәс Роһ силәрни Худаниң җамаитини бекиш үчүн Униң падисы ичидә йәтәкчи қилип тиклигән еди; әнди өзүңларға һәм Өз Оғлиниң қени билән сетивалған барлиқ падисыға сәгәк болуңлар! □ ■ 29 Чүнки маңа аянки, мән кәткәндин кейин, чилбөриләр араңларға кирип, падини һеч айимайду, ■ 30 һәмдә һәтта араңлардинму бәзиләр мухлисларни өзлиригә тартивелиш үчүн һәқиқәтни бурмилиған түрлүк ишларни сөзләйду. ■ 31 Шуңа, сәгәк болуңлар, мениң үч жил кечә-күндүз демәй, һәр бириңларға көз яшлирим билән тохтимай несиһәт берип турғанлиғимни есиңларда тутуңлар.

32 Әнди мән силәрни Худаға вә Униң мөһри-шәпқәт йәткүзидиған сөз-каламыға тапшурумән. Бу сөз-калам етиқатиңларни қурушқа һәм пак-муқәддәс қилинған барлиқ хәлқи арасида илтипат қилинидиған мирастин силәрни несип қилишқа қадирдур. □ 33 Мән һеч қачан һеч кимдин кийим-кечәк яки алтун-күмүч тама қилип бақмиғанмән. ■ 34 Силәргә мәлумки, мән икки билигимгә тайинип, өзүмниң вә һәмраһлиримниң һәжитидин чиқтим. ■ 35 Бундақ қилип һәр бир ишларда мән силәргә мошундақ әжир-әмгәк арқилиқ әҗиз-һәҗәтмәнләргә ярдәм бериш лазимлиғини, шундақла Рәб Әйса өзи ейтқан: «Бәрмәк алмақтинму бәхитлиқтур» дегинини есиңлардин чиқармаслиғиңлар керәклиғини көрсәттим.

36 Бу сөзләрни қилип болуп, у һәммәйлән билән бирлиқтә тизлинип олтирип дуа қилди. ■ 37 һәммәйлән қаттиқ жиғлишип кәтти; Павлусниң бойниға есилип қучағлап, қизғин сөйүшти. 38 Уларни әң азаплиғини Павлусниң, «Буниңдин кейин йүзүмни қайта көрәлмәйсиләр» дегән сөзи болди. Кейин, улар уни кемигә чиқирип узитип қойди.

□ 20:22 «мана, роһта бағланған һалда Йерусалимға кетиватимән» — «роһта бағланған һалда» — уни қозғайдиған бу тәсирниң өз роһида яки Муқәддәс Роһта болғанлиғи ениқ әмәс. Павлусниң бу нийити бу ишта тоғра яки тоғра әмәс? 21:4-айәттики хәвәрдин қариганда, униң шу қәтғий нийити тоғра әмәс, дәп ойлашқа майил болимиз. ■ 20:24 Рос. 21:13; Гал. 1:1; Тит. 1:3. □ 20:25 «Мән силәр билән арилишип, һәммиңлар арасида жүрүп Худаниң падишалығини жақалидим» — мошу йәрдә «Худаниң падишалығи» грек тилида пәқәт «падишалық» билән ипадилиниду. □ 20:26 «Силәргә гувалиқ қилип ейтип қояйки, мән һеч бириниң қениға қәриздәр әмәсмән» — демәк, «араңларда һәр қандақ бир киши хуш хәвәр аңлаш пурсити болмай, қутқузулмиған болса мән буниңға җавапкар әмәсмән» дегәндәк. □ 20:28 «Худаниң... Өз Оғлиниң қени билән сетивалған барлиқ падисы» — «Өз Оғлиниң қени билән» грек тилида «Өзиниңқиниң қени билән» дегән сөзләр билән ипадилиниду. ■ 20:28 Әф. 1:7; Кол. 1:14; 1Пет. 1:19; 5:2; Вәһ. 5:9. ■ 20:29 2Пет. 2:1. ■ 20:30 Зәб. 40:10; Мат. 16:21; Рос. 1:17; Юһа. 2:19. □ 20:32 «Бу сөз-калам етиқатиңларни қурушқа ... қадирдур» — силәрниң «етиқатиңларни қуруш» грек тилида пәқәт «силәрни қуруш» дегән билән ипадилиниду. ■ 20:33 1Кор. 9:12; 2Кор. 11:9; 12:13. ■ 20:34 Рос. 18:3; 1Кор. 4:12; 1Тес. 2:9; 2Тес. 3:8. ■ 20:36 Рос. 21:5.

Росул Павлусниң хуш хәвәрни җакарлиған 3-сәпири

Расул Павлусниң хуш хәвәрни җакарлиған 3-сәпири

21

Павлусниң Йерусалимга бериши

¹ Андин биз улардин ажрилип чиққандин кейин, кемә билән удул Қос арилиға қарап йол алдуқ. Этиси, Родос арилиға, у йәрдин Патара шәһиригә бардуқ. ² Патарада Фәникийә райониға баридиған бир кемини тепип, униңға олтирип йолға чиқтуқ. ³ Сипрус арили көрүнгәндин кейин, уни сол тәрипимиздә қалдуруп өтүп, Сурийәгә қарап меңип, Тур шәһиридә қуруқлуққа чиқтуқ. Чүнки кемә бу йәрдә жүк чүшүрмәкчи еди. ⁴ У йәрдә мухлисларни тепип, уларниң йенида йәттә күн турдуқ. Уларға Муқәддәс Роһниң вәһийиси келип, улар Павлусқа айиғиң Йерусалимга басмисун, дәп несинәт қилди. ⁵ Бирақ биз у йәрдә туруш вақтимиз тошқанда, сәпиримизни давамлаштурдуқ. Уларниң һәммиси, жүмлидин хотун-балилири бизни шәһәрниң сиртиғичә узитип чиқти.

□ **21:1** «Андин биз улардин ажрилип чиққандин кейин, кемә билән удул Қос арилиға қарап йол алдуқ. Этиси, Родос арилиға, у йәрдин Патара шәһиригә бардуқ» — бу әйттики «биз», «алдуқ» вә «бардуқ» дегән сөзләргә қариғанда, Луқа йәнә Павлусқа һәмраһ болди. □ **21:3** «уни, йәни Сипрус арилини сол тәрипимиздә қалдуруп өтүп...» — демәк, «униң җәнубидин аилинип өтүп...». □ **21:4** «Уларға Муқәддәс Роһниң вәһийиси келип, улар Павлусқа айиғиң Йерусалимга басмисун, дәп несинәт қилди» — «несинәт қилди» дегәнниң башқа хил тәржимиси: «несинәт қилатти». Муқәддәс Роһ уларға Павлусниң Йерусалимда тартидиған азаплиридин хәвәр бәргән еди. У аллиқачан башқа йәрләрдики мухлислардин мошу хәвәрни аңлиған (20:23). Лекин мошу йәрдә Муқәддәс Роһниң униңға «бармисун» дегән сөзигә қариғанда, униң Йерусалимга бериши Худаниң ирадиси әмәс, дәп ойлашқа майилмиз. ■ **21:4** Рос. 20:23; 21:12.

Һәммииз деңиз бойида тизлинип олтирип биллә дуа қилдуқ. ⁶ Қучағлишип хошлашқандин кейин, биз кемигә чиқтуқ, улар өйлиригә қайтишти.

⁷ Тур шәһиридин деңиз сәпиримизни давамлаштуруп, ахирида Питолимайс шәһиригә кәлдуқ. У йәрдики қериндашлар билән көрүшүп, уларниң йенида бир күн турдуқ. ⁸ Этиси, у йәрдин айрилип, Қәйсәрийә шәһиригә кәлдуқ. Биз бурун Йерусалимдики «йәттә хизмәткар»дин бири болған, хуш хәвәрчи Филиппниң өйигә берип қондуқ. □ ⁹ Бу кишиниң техи ятлиқ қилинмиған, бешарәт-вәһийләрни йәткүзидиған төрт қизи бар еди. ¹⁰ Биз у йәрдә бир нәччә күн турғандин кейин, Агабус исимлиқ бир пәйғәмбәр Йәһудийә өлкисидин чүшти. ¹¹ Бу киши бизниң алдимизга келип, Павлусниң бәлвәғини қолиға елип, өзиниң пут-қолини баглап:

— Муқәддәс Роһ мундақ дәйду: — Йәһудийлар бу бәлвәғниң егисини Йерусалимда мошундақ баглап, ят әлликләрниң қолиға тапшуриду! — деди. □ ¹² Буларни аңлап, һәм биз һәм шу йәрлик кишиләр билән бирликтә Павлустин Йерусалимға бармиған дәп өтүндуқ. ¹³ Лекин Павлус жававән:

— Силәр немишкә бунчивала жиғлап, жүригимни эзисиләр? Мән Йерусалимда Рәб Әйсаниң нами үчүн тутқун болушла әмәс, шу йәрдә өлүшкиму тәйярмән, — деди.

¹⁴ Биз уни қайил қилалмай, ахирида сүкүт қилип:

— Рәбниң ирадиси ада қилинсун! — дедүқ. ■

¹⁵ Бу күнләрдин кейин, жүк-тақимизни жиғиштуруп, Йерусалимға чиқип бардуқ.

¹⁶ Қәйсәрийәлик мухлислардин бир нәччиси биз билән сәпәрдаш болди; улар Минасон исимлиқ бир кишиниң өйидә қонимиз дәп уни биргә елип маңди; бу киши Сипруслуқ, қери мухлис еди. □

Павлусниң Яқуп билән көрүшүши

¹⁷ Йерусалимға йәткәндә қериндашлар бизни хошаллиқ билән қарши алди.

¹⁸ Этиси, Павлус биз билән биллә Яқупни көргили барди. Яқуп билән ақсақалларниң һәммиси у йәргә жиғилған еди. ¹⁹ Павлус улар билән саламлашқандин кейин, Худаниң өзиниң хизмийти арқилиқ әлләр арасида қилған ишлерини бир-бирләп уларға тәпсилиий ейтип бәрди. ²⁰ Буларни аңлиғанда, улар Худаға мәдһийә окуди, андин Павлусқа:

— Көрүватисән, и қериндишим, Йәһудийлар ичидә қанчә миңлиған етиқат қилғучилар бар! Уларниң һәммиси Тәврат қануниға әмәл қилшқә интайин қизгин экән. ²¹ Улар сениң тоғранда: «У әлләрниң арасида яшиған пүтүн Йәһудийларға Муса пәйғәмбәргә тапшурулғинидин йенишни, йәни балилирини хәтнә қилдурмаслиқни, Йәһудийларниң әнәнелиригә риайә қилмаслиқни үгитиду» дәп аңлиди. ²² Әнди қандақ қилиш керәк? Чүнки халайиқ цоқум сениң бу йәргә кәлгәнлиғини аңлап қалиду. ²³ Шуңа бизниң дегинимиздәк қилгин:

□ **21:8** «Биз бурун Йерусалимдики «йәттә хизмәткар»дин бири болған, хуш хәвәрчи Филиппниң өйигә берип қондуқ» — Йерусалимдики «йәттә хизмәткар» — 6-бапни көрүң. ■ **21:8** Рос. 6:5; 8:29. ■ **21:9** Ио. 2:28-29; Рос. 2:17. ■ **21:10** Рос. 11:28. □ **21:11** «Йәһудийлар бу бәлвәғниң егисини Йерусалимда мошундақ баглап, ят әлликләрниң қолиға тапшуриду!» — 21-36-айәтләрни көрүң. Павлус римликләрниң соригиға тартилиду. Йәһудийларниң өз адәмлиридин бирини ят әллик кишиләрниң қолиға тапшуруши өзлиригә бәк уятлиқ иш болғачқа, уларниң Павлусқа болған өчмәнлиги наһайити ениқ туриду. ■ **21:11** Рос. 20:23; 21:33. ■ **21:14** Мат. 6:10; Луқа 11:2; 22:42. □ **21:16**

«Улар Минасон исимлиқ бир кишиниң өйидә қонимиз дәп уни биргә елип маңди; бу киши Сипруслуқ, қери мухлис еди» — башқа бир хил тәржимиси: — «улар бизни (Йерусалимдики) өйидә күтмәкчи болған Минасон исимлиқ бир Сипруслуқни биз билән елип, униң өйигә башлап барди».

Аримизда қәсәм ичкән төрт адәм бар. □ 24 Сән уларни елип, улар билән бирликтә Тәвраттики тазилиниш қайдисидин өтүп, уларның қурбанлиқ чиқимлирини өзүң көтәргин, андин улар чачлирини чүшүрәләйду. Буниң билән, һәммәйлән сән тоғрилиқ аңлиғанлириниң һәммисиниң раст әмәслигини вә сениң өзүң Тәвратқа тәртиви бойичә рияә қиливатлиғиңни билип йетиду. □ 25 Амма әлләрдин болған етиқатчиларға кәлсәк, биз уларға пәкәтла бутларға аталған нәрсиләрни йемәслик, қанни вә боғуп союлған һайванниң гөшиниму йейиштин вә жинсий бузқуқлқтин өзлирини сақлаш тоғрилиқ қараримизни өткәнки хәт арқилиқ уқтурдуқ. ■

26 Буниң билән, Павлус у кишиләрни елип, әтиси өзи улар билән биллә тазилиниш қайдисини өткүзүшти; андин у ибадәтханаға кирип, *каһинларға* өзлириниң паклиниш муддитиниң қачан тошудиганлиғи, йәни һәр қайсиси үчүн қурбанлиқ қилинишниң қайси күни болидиганлиғини уқтуруп қойди. □ ■

Павлусниң ибадәтханада тутқун қилиниши

27 Йәттә күнлүк муддәт тошушқа аз қалғанда, Асия өлкисидин кәлгән бәзи Йәһудийлар Павлусни ибадәтханада көрүп, халайқиңи қутритип, униңға қол селип: 28 — Эй Исраиллар, ярдәмдә болуңлар! һәммә йәрдила, һәммә адәмгә хәлқимизгә, Тәврат қануниға вә ибадәтханаға қарши сөзләрни үгитиватқан адәм дәл шу. Униң үстигә, у йәнә Грекләрни ибадәтханамизға башлап кирип, бу муқәддәс жайни булғиди! — дәп чуқан көтәрди 29 (уларниң бундақ дейишиниң сәвәви, әслидә улар шәһәрдә Әфәсуслүк Трофимусниң Павлус билән биллә болғанлиғини көргән еди вә Павлус уни ибадәтханаға башлап киргән, дәп ойлиған еди). □ ■

30 Шуниң билән, пүтүн шәһәр зил-зилигә кәлди. Халайқ тәрәп-тәрәптин жүгүрүп келип, Павлусни тутуп, ибадәтханидин сөрәп елип чиқти. Ибадәтханиниң дәрвазилири дәрһал тақиветилди. □ 31 Бу топ адәм Павлусни уруп өлтүрүвәтмәкчи болуп турғанда, пүткүл Йерусалимни малиманчлиқ қаплап кәткәнлиги тоғрисидики бир хәвәр у йәрдә турушлүк Рим қисминиң миң бешиға йәткүзүлди. □ 32 Миң беши дәрһал ләшкәр вә бир нәччә йүз бешини елип, топ-топ адәмләрни бастурушқа жүгүрүп кәлди. Миң беши вә әскәрләрни көргән халайқ

□ 21:23 «Аримизда қәсәм ичкән төрт адәм бар» — «қәсәм ичкән» Худаниң алдида ичкән; бу Худаниң рәзилиғини елиш үчүн яки униңға тәшәккүр ейтиш үчүн болған болса керәк. Бундақ қилиши әмәлийәттә «йәзи әһдә»гә мувапиқ әмәс, бәлки «кона әһдә»гә аит иш еди. □ 21:24 «тазилиниш қайдисидин өтүп...» — «тазилиниш» ибраний тилида болса «таһарәт». Яқулла ейтқан шу «Тәврат қануниға әмәл қилишқа интайин қизғин» болған Йәһудий етиқатчилар бәлким Павлусни «Йәһудий әмәсләр»ниң зимиңлиридин өтүши билән «напак болди» дәп қариши мүмкин еди. «Улар чачлирини чүшүрәләйду» — Тәврат, «Чөл.» 6:13-20ни көрүң. «Назарийлар» Худа алдида дуасиниң илтижа қилиниши үчүн яки тәшәккүр ейтиши үчүн чачлирини узун қоювитәтти. Қәсәмниң мәһлити тошқанда, авал қурбанлиқ сунуп андин чачлирини чүшүрүвәтәтти. ■ 21:25 Яр. 9:4; Мис. 20:3; Рос. 15:23; 1Кор. 8:1. □ 21:26

«... Павлус у кишиләрни елип, әтиси өзи улар билән биллә тазилиниш қайдисини өткүзүшти; андин у ибадәтханаға кирип, ... һәр қайсиси үчүн қурбанлиқ қилинишниң қайси күни болидиганлиғини уқтуруп қойди» — бу иш, йәнә Яқупниң тәшәббус қилғини һәмдә униңға Павлусниң қошулуши, униң бу төрт киши билән «тазилиниши» вә улар билән биллә қурбанлиқ қилиши тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ 21:26 Рос. 24:6. □ 21:29 «... әслидә улар шәһәрдә Әфәсуслүк Трофимусниң Павлус билән биллә болғанлиғини көргән еди» — Әфәсуслүк Трофимус Йәһудий әмәс, грек еди, әлвәттә. ■ 21:29 Рос. 20:4; 2Тим. 4:20. □ 21:30 «Халайқ тәрәп-тәрәптин жүгүрүп келип, Павлусни тутуп, ибадәтханидин сөрәп елип чиқти. Ибадәтханиниң дәрвазилири дәрһал тақиветилди» — мәхсити шүбһисизки, ибадәтханиниң өзидә қалаймиқанчилиқ чиқмисун үчүн еди. □ 21:31 «ләшкәр қисминиң миң беши» — грек тилида «хилиарқ»; әмәлийәттә 600 әскәрни башқуратти.

Павлусни уруштин тохтиди. ³³ Миң беши алдиға өтүп, ләшкәрләрни Павлусни тутуп икки зәнжир билән бағлашқа буйруди. Андин у:

— Бу адәм ким? У немә гуна қилди? — дәп сориди. ■

³⁴ Лекин *топилаңчиларниң* ичидә бәзиләр уни десә, бәзиләр бунни дейишип вақирешатти. Малиманчилик түпәйлидин миң беши һәқиқий әһвални ениқлашқа амалсиз қелип, ахир Павлусни қәлгәә елип кетишни буйруди.

³⁵ Лекин Павлус қәлгәниң пәләмпийигә кәлгәндә, топилаңчилар техиму зораванлишип кәткәчкә, ләшкәрләр уни көтиришкә мәжбур болди. ³⁶ Чүнки уларниң кәйнидин топ-топ адәмләр әгишип меңип:

— У йоқитилсун! — дәп вақирешатти. ■

Павлусниң гувалиқ берип ақлиниши

³⁷ Кәләгә әкирилишигә аз қалғанда, Павлус миң бешиға:

— Сизгә бир еғиз сөз қилсам боламдикин? — дәп сориди.

Миң беши: — Грекчә биләмсән? ³⁸ Ундақта, илгири исян көтирип, «хәнжәрчи қатиллар»дин төрт миң адәмни башлап чөлгә қечип кәткән һелиқи Мисирлиқ әмәсмүсән? — дәп сориди. □

³⁹ Лекин Павлус: — Мән Йәһудий, Киликийә өлкисидики улук шәһәр Тарсусниң пухрасимән. Халайиққа бир нәччә еғиз сөз қилишимға ижәзәт қилишиңизни өтүнимән, — деди. ■

⁴⁰ Миң беши ижәзәт беривиди, Павлус пәләмпәйдә туруп, халайиққа қол ишарити қилди. Қаттиқ жим-житлиқ басқанда, у ибраний тилида сөzlәшкә башлап: —□

22

1 — Қериндашлар вә ата-бовилар! Әнди өзүмни ақлаш сөзлиримгә қулақ салғайсиләр, — деди.

² Улар Павлусниң ибраний тилида сөзлигинини аңлап, техиму жим болушти. У сөзини давам қилди:

³ — Мән бир Йәһудий, Киликийәдики Тарсус шәһиридә туғулдум; лекин бу шәһәрдә беқип чоң қилиндим, Гамалийәлниң қол астида ата-бовилиримизгә тапшурулған Тәврат қануниниң зир-зәвәрлирини қоймай үгинип тәлим-тәрбийә алдим. Мән силәрниң бүгүн болғиниңларға охшаш, Худа йолиға интайин қизгин едим. □ ■ ⁴ Мән бу йолдикиләрни һәтта өлтүрүшкичә зиянкәшлик қилип, уларни әр-аял демәй тутқун қилип зинданға салдурдум. □ ■ ⁵ Бу тоғрилиқ баш каһин вә алий кеңәшмидики барлиқ ақсақалларму маңа гувачидур. Мән улардин Дәмәшқтики Йәһудий қериндашларға йезилған хәтләрни тапшурувेलип, шу йәрдә туруватқан бу йолдикиләрни жазалаш үчүн, уларни тутқун қилип Йерусалимға

■ **21:33** Рос. 21:11. ■ **21:36** Лука 23:18; Юһ. 19:15; Рос. 22:22. □ **21:38** «хәнжәрчи қатиллар» — Рим империйәсигә қарши турған әң шәәддий сиясий еқим еди. Улар адәм өлтүрүшкә ишлитидиган әң яхши көридиған қурал кийим ичидә йошурушқа қолайлиқ болған хәнжәр еди. ■ **21:39** Рос. 9:11,30. □ **21:40** «у ибраний тилида сөzlәшкә башлап..» — «ибраний тилида» — Арабий диалектида болуши мүмкин. □ **22:3** «Мән... Гамалийәлниң қол астида ата-бовилиримизгә тапшурулған Тәврат қануниниң зир-зәвәрлирини қоймай үгинип тәлим-тәрбийә алдим» — оқурмәнләрниң есидә болса керәкки, Гамалийәл дақиқ чиққан Тәврат өлимаси еди (5:24). Грек тилида «(Мән) Гамалийәлниң аяқлириниң алдида ... тәлим-тәрбийә алдим» дейилиду.

■ **22:3** Рос. 5:34; 9:11; 21:39; 2Кор. 11:22 □ **22:4** «Мән бу йолдикиләрни һәтта өлтүрүшкичә зиянкәшлик қилип, уларни әр-аял демәй тутқун қилип зинданға салдурдум» — «бу йолдикиләрни» — Мәсиһ йолидикиләрни, демәкчи. Грек тилида пәқәт «бу йолни» дейилиду; тиңшигучилар һәммиси униң «Мәсиһ Әйсаниң йоли»ниң гепини қиливатқинини билгән болатти. ■ **22:4** Рос. 8:3; 9:1; 26:9; 1Кор. 15:9; Гал. 1:13; 1Тим. 1:13.

апириман дәп йолға чиққан едим. ⁶ Энди шундақ болдики, сәпәр қилип Дәмәшқкә йеқинлашқанда, чүшкә йеқин, туюқсиз асмандин күчлүк бир нур чүшүп, әтрапимни йорутувәтти. ⁷ Мән йәргә жиқилип кәтгим, андин маңа: «Саул, Саул, Маңа немишкә зиянкәшлик қилисән?» дегән авазни аңлидим. ⁸ «И Рәб, сән кимсән?» дәп сорисам, У маңа: — «Мән сән зиянкәшлик қиливатқан Насарәтлик Әйсадурмән!» деди. ⁹ Мән билән биллә меңиватқанлар у нурни көргән болсиму, лекин маңа қилған сөзләрни чүшәнмиди. □ ¹⁰ Мән йәнә, «И Рәб, немә қилишим керәк?» дәп сорисам, Рәб маңа, «Орнуңдин тур, Дәмәшқкә кир, шу йәрдә сән ада қилиш бекитилгән ишларниң һәммиси тоғрилиқ саңа ейтип берилиду!» деди. ¹¹ хелиқи нурниң жулалиғидин көзлирим көрмәс болуп қалди. Йенимдикиләр қолумдин йетәкләп, Дәмәшқкә елип кирди.

¹² У йәрдә Тәврат қануниға ихлас бағлиған, Дәмәшқтики барлиқ Йәһудийларниң һөрмитигә сазавәр болған Анаяс исимлиқ бир киши бар еди. ¹³ У келип, йенимда туруп: «Қериндаш Саул, бешиңни көтирип қара!» деди. Мән шуан бешимни көтирип қарап уни көрдүм. ¹⁴ У маңа: «Ата-бовилиримизниң Худаси сени ирадисини билишиң, һәққаний Болғучини көрүшүң вә униң ағзидин чиққан авазни аңлишиң үчүн аллиқачан таллиди. □ ¹⁵ Чүнки сән пүтүн инсанлар алмидә көргән-аңлиғанлириңға Униң гувачиси болисән! ¹⁶ Шундақ екән, сән йәнә немигә һаял болисән? Орнуңдин туруп, Униң намиға нида қилип чөмүлдүрүлүп, гуналириңни юғузғин!» деди.

¹⁷ Шундақ болдики, Йерусалимға қайтип кәлгинимдин кейин, ибадәтханида дуа қиливатқинимда, бир ғайипанә көрүнүш мени орувалди ¹⁸ вә Рәбниң маңа: «Чапсан бол, Йерусалимдин дәрһал кәт. Чүнки улар сениң маңа қилған гувалиғиңни қобул қилмайду!» дөватқанлиғини көрдүм.■

¹⁹ Мән, «И Рәб, улар мениң Саңа етиқат қилғанларни зинданға солап, һәр бир синагогларға кирип уларни урғанлиғимни билиду. ■ ²⁰ Сениң гувачиң болған Истипанниң қени төкүлгинидә, мәнму йенида туруп уни өлтүргәнләрниң қилмишлириға қошулуп, уларниң кийимлиригә қарап бәрдим!» — дедим. ■

²¹ Бирақ у маңа: «Кәткин! Сени жирақтики әлләргә әвәтимән!» — деди.■

²² Павлус мошу сөзни дегичә халайиқ униңға қулақ селивататти. Лекин буни аңлап улар авазини көтирип:

— Ундақ бир киши йәр йүзидин йоқитилсун! У тирик турушқа лайиқ әмәс! — дәп чуқан селишти.□ ■

²³ Улар чирқиришип, чапан-йепинчилирини селип ташлап, топа-чаң соруватқанда, ²⁴ миң беши Павлусни қәлгәгә елип кирип кетишкә әмир қиливиди, халайиқниң униңға немә үчүн бундақ чуқан салидиганлиғини

■ **22:6** 1Кор. 15:8; 2Кор. 12:2. □ **22:9** «...лекин маңа қилған сөзләрни чүшәнмиди» — яки «... лекин маңа қилған сөзләрни аңлимапту». Бу адәмләр бир авазни аңлиди, лекин немә дөватқанлиғини билмиди (9:7ни көрүң). ■ **22:9** Дан. 10:7. ■ **22:12** Рос. 9:17. □ **22:14** «Ата-бовилиримизниң Худаси сени ирадисини билишиң, һәққаний болғучини көрүшүң вә униң ағзидин чиққан авазни аңлишиң үчүн аллиқачан таллиди» — «һәққаний Болғучи» Мәсиһни көрситиду, әлвәттә. ■ **22:18** Мат. 10:14. ■ **22:19** Рос. 22:4. ■ **22:20** Рос. 7:58; 8:1. ■ **22:21** Рос. 9:15; 13:2; Гал. 1:15; 2:8; Әф. 3:8; 1Тим. 2:7; 2Тим. 1:11. □ **22:22** «Лекин буни аңлап улар авазини көтирип:

— Ундақ бир киши йәр йүзидин йоқитилсун! У тирик турушқа лайиқ әмәс! — дәп чуқан селишти» — демисәкму, уларниң Павлус бу сөзини көтирәлмәслиғиниң сәваби, Худаниң сөз-каламини өзлири интайин пас көридиған «ят әлләргә» йәткүзүшкә һәргиз болмайду, дәйдиған көзқарашта еди. ■ **22:22** Рос. 21:36.

ениқлаш үчүн ләшкәрлиригә уни қамчилап сорақ қилишни буйруди. □ 25 Лекин улар Павлусни қамчилаш үчүн ғулачлитип бағлиғанда, у йенида турған йүз бешиға:

— Бир Рим пухрасини жинайти бекитилмәйла қамчилишиңлар қанунға уйғунму? — деди. □

26 Бу сөзни аңлиған йүз беши миң бешиниң алдиға берип:

— Сиз немә иш қилай дәватисиз? Чүнки у киши Рим пухраси экән! — деди.

27 Миң беши Павлусниң алдиға берип, униңдин:

— Маңа ейтқин, сән растинла Рим пухрасиму? — дәп сориди.

— Раст, деди у.

28 — Мән наһайити жуқури баһада мошу пухралиққа егә болдум, — деди миң беши.

Павлус:

Амма мән туғулушумдинла шундақ! — деди.

29 Шуниң билән, уни сораққа тартмақчи болған ләшкәрләр дәрһал униңдин өзлирини чәткә алди. Миң бешиму униң Рим пухраси экәнлигини билип, уни бағлатқанлиғи түпәйлидин қорқуп кәтти. □

Павлусниң алий кеңәшимдә өзини ақлиши

30 Миң беши Йәһудийларниң Павлусниң үстидин қилған шикайитиниң һәқиқий сөвәвини билиш үчүн, әтиси уни йешип, баш каһинлар вә пүтүн алий кеңәшмидикиләрниң бир йәргә жиғилишини буйруди. Андин Павлусни елип келип, уларниң алдиға турғузди.

23

1 Павлус алий кеңәшмә һәйәтлиригә тикилип туруп:

Қериндашлар, мән бүгүнгичә Худаниң алдида пак вижданда меңип кәлдим, — деди. ■

2 Буни аңлиған баш каһин Ананияс Павлусниң йенида турғанларға униң ағзиға урушни буйруди. ■ 3 Павлус униңға:

— Худа сени уриду, әй ақартилған там! Сән у йәрдә мени Тәврат қануни бойичә сораққа тартишқа олтирисән, лекин Тәврат қануниға хилап һалда мени уруңлар дәп буйрудиңғу?! — деди. □ ■

4 — Сән Худаниң баш каһиниға ашундақ һақарәт кәлтүрәмсән?! — дейишти йенида турғанлар. 5 Павлус:

□ 22:24 «Миң беши ... халайиқниң **Павлусқа** немә үчүн бундақ чуқан салидиғанлиғини ениқлаш үчүн ләшкәрлиригә уни қамчилап сорақ қилишни буйруди» — «қамчилап сорақ қилиш» болса римлиқлар гуман қилған адәмләрни гунайи бар дәп һесаплап, «Һәқиқәтни ениқлаш үчүн» уларни қийнаш билән сорақ қилатти (уларниң «қамча»лири көп тасмилиқ болуп, һәр тасмисига һәртүрлүк төмүр-сүйәк парчилири бағланған еди). Амма римлиқ пухралар болса ундақ муамилидин халас еди.

□ 22:25 «**лекин улар Павлусни қамчилаш үчүн ғулачлитип бағлиғанда...**» — «ғулачлитип бағлиғанда»: Римлиқлар сораққа тартилғучини қамчилаш үчүн униң икки қолини бағлап ғуличини керип турғузиду. Башқа бир хил тәржимиси «Павлусни тасмилар билән ғулачлақанда,...». □ 22:29 «**Шуниң билән, уни сораққа тартмақчи болған ләшкәрләр дәрһал униңдин өзини чәткә алди. Миң бешиму униң Рим пухраси экәнлигини билип, уни бағлатқанлиғи түпәйлидин қорқуп кәтти**» — 24-әйәттики изаһатни көрүң. Рим пухралирини жинайти бекитмәйла бағлашму қанунсиз иш еди. ■ 23:1 Рос. 24:16. ■ 23:2 1Пад. 22:24; Йәр. 20:2; Юһ. 18:22. □ 23:3 **Худа сени уриду, әй ақартилған там!**

— Павлусниң «ақартилған там» дегини, «сирти аппақ көрүнидиған, ичи пақәт патқақ-лайдин болған сахтипәзсән» дегән мәнидә. «Әз.» 13:8-16ниму көрүң. ■ 23:3 Қан. 17:9.

— И қериндашлар, мән униң баш каһин экәнлигини билмәптимән. Чүнки Тәвратта: «Хәлқиңни идарә қилғучиниң яман гепини қилма!» дейилгән, — деди. □ ■

⁶ Лекин Павлус уларниң бир қисминиң Садуқий, йәнә бир қисминиң Пәрсийләр экәнлигини билип, алий кеңәшмидә жуқури аваз билән:

— Қериндашлар, мән болсам Пәрсийләрдин болиман вә Пәрсийләрниң пәрзантиман. Мән өлгәнләр қайта тирилишқә бағлиған үмүт тоғрилиқ бу йәрдә сораққә тартиливатимән! — дәп вақириди. ■

⁷ У бу сөзни дейиши биләнла, Пәрсийләр билән Садуқийлар арасида жедәлговға қозғилип, кеңәшмидикиләр иккигә бөлүнүп кәтти ⁸ (чүнки Садуқийлар өлгәнләрниң қайта тирилиши, яки пәриштә яки роһлар мәвжүт әмәс, дәйду. Лекин Пәрсийләр һәммисини етирап қилиду). ■ ⁹ Буниң билән қаттиқ бир чуқан-сүрән кәтирилип, Пәрсий тәрәдари болған бәзи Тәврат устазлири орнидин туруп:

— Биз бу адәмдин һеч қандақ әйип тапалмидуқ! Бир роһ яки пәриштә униңғә сөз қилған болса немә бопту! — дәп қаттиқ муназираләшти. ■

¹⁰ Чуқан-сүрән техиму күчийип кәткәчкә, миң беши *Йәһудийларниң* Павлусни тартиштуруп титма-титма қиливетишидин қорқуп, қисимға залға чүшүп уни уларниң арасидин зорлуқ билән тартип чиқип, қәлғәгә әкирип кетишини буйруди.

¹¹ Шу күни кечиси, Рәб Павлусниң йенида туруп:

— Жасарәтлик бол! Чүнки Йерусалимда Мән тоғрамдики ишларға толуқ гувалиқ бәргинидәк, Рим шәһиридиму шундақ гувалиқ қилишиң муқәррәр болиду! — деди. ■

Павлусни өлтүрүш сүйқәсти

¹² Әтиси әтигәндә, Йәһудийлар Павлусни өлтүрүшни қәстләп, уни өлтүрмигичә һеч нәрсә йемәймиз, ичмәймиз, дәп өзлиригә ләнити бир қасәмни қилишти. ■

¹³ Бу сүйқәст қасимини ичкәнләр қириқ нәччә киши еди. ¹⁴ Улар баш каһинлар вә ақсақалларниң алдиға берип:

— Биз Павлусни өлтүрмигичә һеч нәрсә тетимаслиққә қаттиқ қасәм ичтуқ.

¹⁵ һазир силәр вә алий кеңәшмә униң ишлирини техиму тәпсилиий тәкшүрүшни банә қилип, вәкил әвитип уни кеңәшмигә елип келишни миң бешидин тәләп қилиңлар. У бу йәргә йеқин кәлмәйла уни жайливетишкә тәйяр туримиз, — деди.

¹⁶ Лекин Павлусниң сиңлисиниң оғли бөктүрмидин хәвәр тепип қәлғәгә кирип, Павлусқа мәлум қилип қойди. ¹⁷ Буниң билән Павлус йүз бешилиридин бирини чақиртип, униңға:

— Бу балини миң беши билән көрүштүрүп қойсиңиз. Чүнки униңға мәлум қилидиған иши бар экән, — деди.

¹⁸ Йүз беши уни елип миң бешиниң алдиға башлап кирип:

— Мәһбус Павлус мени чақиртип, бу балини сиз билән көрүштүрүп қоюшумни тәләп қилди. Чүнки униң сизгә мәлум қилидиған иши бар экән, — деди.

¹⁹ Миң беши уни қолидин тутуп, бир чәткә тартип:

— Маңа мәлум қилидиған немә ишиң бар? — дәп сориди.

²⁰ У жававән мундақ деди:

— Йәһудийлар Павлусниң ишлирини тәпсилиий тәкшүрәйли дәп сәвәп көрситип өзлиридин әтә уни алий кеңәшмигә елип беришни тәләп қилиш үчүн тил

□ **23:5** «Хәлқиңни идарә қилғучиниң яман гепини қилма!» — Тәврат, «Мис.» 22:28. ■ **23:5** Мис. 22:27. ■ **23:6** Рос. 24:21; 26:6; Фил. 3:5. ■ **23:8** Мат. 22:23; Мар. 12:18; Лука 20:27. ■ **23:9** Рос. 25:25; 26:31. ■ **23:11** Рос. 18:9. ■ **23:12** Рос. 23:21,29,30.

бириктүрүшти. ■ 21 Уларға қайил болмиғайла, чүнки қириқтин артуқ адәм уни пайлап туриду. Улар Павлусни өлтүрмигичә һеч нәрсә йемәймиз, ичмәймиз, дегән қарғиш қәсимиғә бағлинипту. Улар һазир өзлириниң уларниң тәливиғә мақул болушлирини күтүп туриду.

22 Миң беши униңға:

— Бу ишни маңа мәлум қилғанлиғиңни һеч кимгә тинма! — дөп тапилап, балини қайтурди.

Павлусниң валий Феликскә тапшурулуши

23 Миң беши йүз бешидин иккини қақиртип:

— Икки йүз пиядә ләшкәр, йәтмиш атлиқ ләшкәр вә икки йүз нәйзиваз ләшкәрни бүгүн кечә саат тоққузда Қәйсәрийә шәһиригә қарап йолға чиқишқа һазирлаңлар! □ 24 Шуниң билән биллә, Павлусни валий Феликсниң йениға сақ-саламәт йәткүзүш үчүн, униң минишигә улақларни тәйярлаңлар! — дөп буйруди. □

25 Миң беши Феликскә мундақ бир хәт язди: —

26 «Һөрмәтлик валий Феликс жанаблириға Клавдиус Лисиястин салам!

27 Ушбу адәмни Йәһудийлар тутувалған болуп, уни өлтүрмәкчи болғанда, униң Рим пухраси экәнлигини билип йетип, қисимни башлап берип уни күтқүздум.

□ ■ 28 Мән уларниң бу киши үстидин қилған шикайитиниң немә экәнлигини ениқлимақчи болуп, уни Йәһудийларниң алий кеңәшмисигә елип бардим. 29 Әмәлийәттә уларниң униң үстидин қилған шикайитиниң өзлириниң Тәврат қануниға даир дөтәләш мәсиллиләргә мунасивәтлик экәнлигини байқидим, бирақ униңдин өлүм жазаси беришкә яки зинданға ташлашқа лайиқ бирәр шикайәт қилғидәк ишни тапалмидим. 30 Кейин, Йәһудийларниң уни өлтүрүветиш қәстидә жүрүватқанлиғи һәққидики ахбарат маңа мәлум қилинғанда, дәрһал уни силигә йоллаттым вә шуниң билән биллә, униңға әрз қилғучиларниң өзлириниң алдида шикайәтлирини ейтишини буйрудум. Хәйр!».

31 Ләшкәрләр әнди буйруқ бойичә Павлусни кечиләп Антипатрис шәһиригә йәткүзди. □ 32 Этиси, атлиқ ләшкәрләр Павлусни елип меңишқа қалдурулуп, қалған ләшкәрләр Йерусалимдики қәлтәгә қайтип кәлди. 33 Атлиқлар Қәйсәрийәгә кирип, хәтни валийға тапшурди вә Павлусниму униң алдида һазир қилди.

34 Валий хәтни оқуғандин кейин, Павлусниң қайси өлкидин экәнлигини сорاپ, униң Киликийәдин кәлгәнлигини билип, □ 35 Униңға:

■ 23:20 Рос. 23:12. □ 23:23 «нәйзиваз ләшкәр» — бу сөзниң толуқ мәнәси намәлум. «кечә саат тоққузда» — грек тилида «кечидики үчиничи сааттә». □ 23:24 «Павлусни валий Феликсниң йениға сақ-саламәт йәткүзүш үчүн, униң минишигә улақларни тәйярлаңлар!» — «улақларни тәйярлаңлар!» — бир улақ әмәс. Миң беши Павлусни Йерусалимдин 100 километр жирақ болған Қәйсәрийәгә бехәтәр йәткүзүшкә капаләтлик қилиш үчүн һазирлиған көп улақлар, әлвәттә. □ 23:27

«Йәһудийлар ... уни өлтүрмәкчи болғанда, униң Рим пухраси экәнлигини билип йетип, қисимни башлап берип уни күтқүздум» — миң беши Лисияс әмәлийәттә Павлусни тутқандин кейинла униң Рим пухраси экәнлигини билгән еди. ■ 23:27 Рос. 21:33. □ 23:31 «Ләшкәрләр ... Павлусни кечиләп Антипатрис шәһиригә йәткүзди.» — Антипатрис Йерусалимдин 55 километр жирақ, Йерусалим билән Қәйсәрийәниң оттурисида. □ 23:34 «Валий ... Павлусниң қайси өлкидин экәнлигини сорاپ,...» — валийниң «қайси өлкә?» дегән соали грек тилида «қайси хил өлкә» дейилиду.

Икки хил өлкә бар еди: (1) император өзи беваситә башқуридиган; (2) васитилик башқуридиган. Павлус иккинчи хил өлкидин болған болса, валий өзи Павлусниң дәвасини беваситә бир тәрәп қилалайтти.

— Үстүңдин әрз қилғучилар кәлгәндә ишлириңни толук аңлаймән, — деди вә уни һерод ханниң ордисида нәзәрбәнд қилип қоюшни буйруди. □

24

Йәһудийларниң Павлус үстидин шикайәт қилиши

¹ Бәш күндин кейин, баш каһин Ананияс ақсақаллардин бир нәччәйлән вә Тәртуллул исимлиқ бир адвокат билән Қәйсәрийәгә чүшүп, Павлус тоғрисидики рәсмий шикайәтлирини валийға сунди. ■ ²⁻³ Павлус чақиртилип, Тәртуллул уни үстидин шикайәт қилип мундақ деди:

— һөрмәтлик Феликс жанаблири! Биз өзлириниң қол астилирида һәр тәрәптин аман-есәнликкә несип болуп кәлмәктемиз вә алдин көрәрликлири билән хәлқимиз арасида дана ислаһатлар барлиққа кәлтүрүлмәктә, биз бу ишлардин һәр вақит, һәр жайда толук миннәтдарлиқ билән бәһриман болувамиз. □ ⁴ Бирақ өз вақитлирини көп елип қоймаслигим үчүн, шәпқәтлири билән сөзимизни қисқила аңлашлирини өтүнүп сораймән. □

⁵ Чүнки биз шуни тонуп йәттүқки, бу адәм балахор болуп, пүткүл жаһандики Йәһудийлар арасида мажира-топилаң пәйда қилишни күшкүрткүчи, шундақла «Насарәтликләр» дәп аталған мәзһәпниң каттивашлиридин биридур. ⁶⁻⁷ У бизниң ибадәтханимизниму булғимақчи болған еди. Шуңа, биз уни тутуwalдуқ вә уни өз қанунимиз бойичә сотлайттуқ. Лекин миң беши Лисияс әшәддий зорлуқ билән уни қоллиримиздин тартивалди вә униңға әрз қилғучиларни өзлириниң алдиға келишкә буйруған еди. □ ■ ⁸ Уни сорақ қилип көрсилә, бизниң униңға қилған әрзлиримизниң тоғрилиғини билип йетидила!

⁹ Сорунда болған Йәһудийларму униң ейтқанлириға қошулуп: Раст, раст, дәп шикайәтти күчәйтти.

Павлусниң өзини ақлиши

¹⁰ Валий Павлусқа сөз қилгин дәп қол ишаритини қилғанда, у мундақ деди:

— Мән силиниң узун жиллардин бери бу хәлиқни сорап кәлгәнликлирини билгүчкә, хатиржәмлик билән алдилирида өзүм тоғрамда жавап беримән.

¹¹ Асанла биләләйдилеги, мән Йерусалимға ибадәт қилишқа барғинимдин һазирғичә пәкәт он икки күнла өтті. ¹² Улар мениң ибадәтханида бирәр адәм билән муназираләшқинимни көрмигән, яки синагогларда яки шәһәрдә аммини топилаңға қутратқанлиғимниму һеч көрмиди. ■ ¹³ Улар йәнә

□ **23:35** «... униң Киликийәдин кәлгәнлигини билип, униңға: — Үстүңдин әрз қилғучилар кәлгәндә ишлириңни толук аңлаймән, — деди...» — Киликийә (һазирқи шималий түркийидә) Қанаан (Пәләстин)дин жирақ жай еди, у бәлким Феликс башқуридиған жай болмиса керәк. Киликийә шунчә жирақ болғаңча, Павлусни шу йәргә ялап маңдурмай, бу ишни өзүм тәкшүрәй дегән қарарға кәлгән болуши мүмкин. ■ **24:1** Рос. 23:2. □ **24:2-3** «биз өзлириниң қол астилирида һәр тәрәптин аман-есәнликкә несип болуп кәлмәктемиз» — яки «биз өзлириниң қол астилирида узундин буян аман-есәнликкә несип болуп кәлмәктемиз». «алдин көрәрликлири билән хәлқимиз арасида дана ислаһатлар барлиққа кәлтүрүлмәктә, биз бу ишлардин һәр вақит, һәр жайда толук миннәтдарлиқ билән бәһриман болувамиз» — бази римлиқ тарихчиларниң хатирлири бойичә, Феликс әмәлийәттә ачкөз, рәһимсиз вә қабилийәтсиз адәм еди. □ **24:4** «өз вақитлирини көп елип қоймаслигим үчүн...» — яки «өзлирини артуқчә аварә қилмаслиқ үчүн...». □ **24:6-7** «у бизниң ибадәтханимизниму булғимақчи болған еди...» — бәзи кона көчүрмиләрдә: «вә уни өз қанунимиз бойичә сотлайттуқ. Лекин миң беши Лисияс әшәддий зорлуқ билән уни қоллиримиздин тартивалди вә униңға әрз қилғучиларни өзлириниң алдиға келишкә буйруған еди» дегән сөзләр мошу йәрдә тепилмай, пәкәт «у бизниң ибадәтханимизниму булғимақчи болған еди» дейилиду. ■ **24:6-7** Рос. 21:28.

□ **24:12** Рос. 25:8; 28:17.

һазир жанаблириға мениң үстүмдин қилған шикайәтлиригә һеч испатму кәлтүрәлмәйду.

14 Бирақ силигә шуни етирап қилимәнки, мән улар «мәзһәп» дәп атиған йол билән меңип, Тәвратта вә пәйғәмбәрләрниң язмилирида пүтүлгәнләрниңму һәммисигә ишинип, ата-бовилиримниң Худасиға ибадәт қилимән. □ **15** Мениң Худаға бағлиған үмүтүм барки (бу кишиләрму бу үмүтни тутиду), кәлгүсидә һәм һәққанийларниң һәм һәққанийсизларниң өлүмдин тирилиши болиду. □

16 Шу сәвәптин, өзүм һемишә Худа алдидиму, инсанлар алдидиму пак вижданлиқ болушқа интилимән. ■ **17** Мән Йерусалимдин айрилғили хелә жиллар болған болуп, бу қетим у йәргә өз хәлқимгә хәйр-сәдиқә йәткүзүп бәргили вә Худа алдиға һәдийә сунғили барған едим. ■ **18** Мән бу ишларда болувататтим, бәзиләр мени тазилиниш қайдисини ада қилип болған чағда ибадәтхана һойлисида учратти; лекин мән әтрапимға адәм топлигинимму йоқ, малиманчилиқ чиқарғинимму йоқ. ■ **19** Әмәлийәттә мени учратқанлар болса Асия өлкисидин кәлгән бәзи Йәһудийлар еди; уларниң үстүмдин шикайәтлири бар болса, әсли улар өзлири келип, силиниң алдилирида әрз қилишқа тоғра келәтти. **20** Болмиса, мошу сорундикилә алий кеңәшмә алдида турғинимда, мениңдин қандақ жинайәт тапқанлиғини ейтип бақсун! **21** Пәқәт мундақ бир иш болған еди: — Мән уларниң алдида, «Бүгүнки күндә өлгәнләрниң қайта тирилиши тоғрилиқ силәрниң соригиңларға тартилғанмән!» дәп вақирған едим. ■

22 Рәбниң йоли тоғрилиқ тәпсилиий хәвири бар болған Феликс сорақни тохтитип, уларға:

— Миң беши Лисияс кәлгәндә дәвайиңлар тоғрисидики һөкүмни чиқиримән, — деди.

23 У йүз бешиға Павлусни нәзәрбәнд астиға елип, амма униңға бир аз кәңчилик қилип, дост-бурадәрлириниң һәр қайсисиниң униң һажәтлиридин чиқишини тосмиғин, дәп буйруди. ■

Павлус валий Феликс билән Друсилаң алдида

24 Бир нәччә күндин кейин, валий Феликс аяли Друсила билән билә кәлди (Друсила Йәһудий еди). У Павлусни чақиртип, униңдин Мәсиһ Әйсаға етиқат қилиш йоли тоғрилиқ аңлиди. **25** Павлус һәққаний яшаш, өзини тутувелиш, қиямәт күнидики соал-сорақ қилинишлар тоғрисидә сөзләватқанда, Феликс вәһимигә чүшүп униңға:

— һазирчә қайтип турсаң болиду. Кейин маңа пәйт кәлгәндә, йәнә чақиртимән, — деди.

26 У шуниң билән бир вақитта Павлусниң пара беришини үмүт қилатти. Шуниң үчүн, уни имканқәдәр пат-пат чақиртип, униң билән сөзлишәтти. **27** Лекин икки жил тошқанда, Феликсниң орниға Поркиюс Фестус валий болди. Феликс

□ **24:14** «Тәвратта вә пәйғәмбәрләрниң язмилирида пүтүлгәнләрниңму һәммисигә ишинип,...»

— «Тәвратта вә пәйғәмбәрләрниң язмилири: Йәһудий хәлқи бәзидә Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән бәш китапни «Тәврат» вә Тәвраттики башқа қисимларни «Зәбур вә пәйғәмбәрләрниң китаплири» дәп атайду. «Тәбирләр» вә Тәвраттики «Кириш Сөз»имизниму көрүң. □ **24:15** «мениң Худаға бағлиған үмүтүм барки (бу кишиләрму бу үмүтни тутиду), кәлгүсидә һәм һәққанийларниң һәм һәққанийсизларниң өлүмдин тирилиши болиду» — оқурмәнләргә шу аянки, Инҗилда «үмүт» тилға елинғанда мүжмәл бир тиләк-арзу әмәс, бәлки Худаниң вәдлиригә асаплинип, муқим, пухта мәлум бир ишни күтүшни билдүриду. ■ **24:16** Рос. 23:1. ■ **24:17** Рос. 11:29; Рим. 15:25. ■ **24:18** Рос. 21:27.

■ **24:21** Рос. 23:6; 28:20. ■ **24:23** Рос. 27:3; 28:16.

Йәһудийларға илтипат көрситип уларниң көңлини елиш үчүн Павлусни солақта қалдурди. □

25

Павлусниң валий Фестусниң алдида сорақ қилиниши

¹ Фестус Йәһудийә өлкисигә кирип, үч күндин кейин Қәйсәрийәдин чиқип Йерусалимға барған еди. □ ² Баш каһинлар билән Йәһудийларниң мәтивәрлири униң алдида Павлусниң үстидин рәсмий шикайәт қилип, униңдин илтипат сорап, адәм әвтитип Павлусни ³ Йерусалимға елип келишни өтүнди. Мәхсити, улар йол үстидә бөктүрмә тәйярлап Павлусни өлтүрүш еди. ⁴ Фестус буни аңлап уларға:

— Павлус һазир Қәйсәрийәдә солақта туривәрсун. Мән йеқинда у йәргә қайтип кәтмәкчимән. ⁵ Араңлардин һоқуқдар болғанлар мән билән биллә чүшсун. Әгәр униң бирәр әйиви болса, улар шу йәрдә шикайәт қилса болиду, — дәп жавап бәрди.

⁶ Фестус уларниң ичидә сәккиз-он күндин артуқ турмай, Қәйсәрийәгә қайтип чүшти. Этиси сорақ тәхтигә олтирип, Павлусни елип келишни буйруди. ⁷ Павлус кәлгәндә, Йерусалимдин чүшкән Йәһудийлар униң әтрапиға олишип, униңға нурғун еғир жинайәтләр билән қарилап шикайәтләрни қилди. Бирақ буларниң һеч қайсисига испат көрситип берәлмиди. ⁸ Павлус өзини ақлап:

— Мән һеч қайси ишта Йәһудийларниң қануниға, ибадәтханисига яки император Қәйсәргә қарши бирәр жинайәтму садир қилмидим, — деди. ■

⁹ Лекин, Фестус Йәһудийларниң көңлини елишқа, уларға илтипат көрсәтмәкчи болуп Павлустин:

— Йерусалимға берип, у йәрдә мениң алдимда бу шикайәтләргә асасән сотлинишқа рази боламсән? — дәп сориди.

¹⁰ Лекин Павлус жавап берип мундақ деди:

— Мән һазир Қәйсәрниң сорақ тәхти алдида туримән. Мени сорақ қилишқа тегишлик йәр мана мошу. Өзлиригә ениқ мәлум болғандәк, мән Йәһудийларға һеч қандақ һаһәқлик қилмидим. □ ¹¹ Әгәр жинайитим болса, шундақла өлүмгә лайиқ бирәр иш қилған болсам, мән өзүмни өлүмдин қачурмаймән. Бирақ уларниң мениң үстүмдин қилған шикайәтлириниң асаси болмиса, һеч кимниң мени уларға тапшуруп беришкә һәққи йоқ. Мән Қәйсәргә муражиәт қилимән! □ ■

¹² Андин Фестус мәслиһәтчилири билән сөzlәшкәндин кейин, Павлусқа:

— Сән Қәйсәргә муражиәт қилдиң — униң алдига әнди барисән! — деди.

Валий Фестусниң Агриппа хан ИИдин Павлус тоғрисидә несихәт сорипиши

□ **24:27** «Феликс Йәһудийларға илтипат көрситип уларниң көңлини елиш үчүн...» — яки «Феликс Йәһудийларға илтипат көрситип уларниң қоллишиға еришиш үчүн...». □ **25:1** «Фестус Йәһудийә өлкисигә кирип...» — яки «Фестус өлкиниң валийлигиға кирип...». ■ **25:8** Рос. 24:12; 28:17.

□ **25:10** «Мән һазир Қәйсәрниң сорақ тәхти алдида туримән» — император Қәйсәрниң алдида әмәс, бәлки униң сорақчи вәкили (Фестус)ниң алдида, әлвәттә. □ **25:11** «уларниң мениң үстүмдин қилған шикайәтлириниң асаси болмиса, һеч кимниң мени уларға тапшуруп беришкә һәққи йоқ. Мән Қәйсәргә муражиәт қилимән!» — һәр бир Рим пухраси шикайәт қилинғанда сотниң қарарига нарази болса, жуқуриға (Қәйсәрниң өзигә) муражиәт қилиш һоқуқи бар еди. ■ **25:11** Рос. 18:14.

¹³ Бир нәччә күндин кейин, Агриппа хан билән сиңлиси Бәрники Фестусқа тәбрик-саламға Қәйсәрийәгә кәлди. ¹⁴ У йәрдә узун күнләр турғандин кейин, Фестус Павлусниң ишини ханға мәлум қилип:

— Бу йәрдә Феликс қалдуруп кәткән бир мәһбус бар. ■ ¹⁵ Мән Йерусалимға барғинимда, Йәһудий баш каһинлири билән ақсақаллири униң үстидин шикайәт қилип, мәндин уни жазаға мәһкүм қилишимни тәләп қилишти. ¹⁶ Мән уларға, әрз қилинғучи әрз қилғучилар билән йүзләштүрүлүп, униңға өзини ақлаш пурсити берилмигичә, уни жазаға тапшуруш римлиқларниң адити әмәстур, дәп ейттим. ¹⁷ Шуңа улар мән билән биллә бу йәргә кәлгәндин кейин, мән вақитни кәйнигә созмай, әтисила сорақ тәхтигә олтирип у кишини әкилишни буйрудум. ¹⁸ Әрз қилғучилар орунлиридин турғанда, уларниң униң үстидин шикайәт қилғанлири мениң ойлиғинимдәк рәзил ишлар әмәс еди, ¹⁹ Бәлки уларниң өз ибадәт түзүми тоғрилиқ вә Әйса исимлиқ бир киши һәққидә мәлум талаш-тартиш мәсилилири бар екән. У киши өлгән болуп, Павлус болса у тирилли дәйдикән. ²⁰ Бу мәсилиләрни зади қандақ ениқлашни биләлмәй, мән Павлустин Йерусалимға берип, у йәрдә бу ишлар тоғрилиқ сораққа тартилишқа рази болуш-болмаслиғини соригән едим. ²¹ Павлус солақта туруп император жанаблириниң сорақ қарарини чиқаришини муражиәт қилғандин кейин, мән уни Қәйсәрниң алдиға әвәткичә, солақта тутуп турушни буйрудум.

²² Агриппа Фестусқа:

— Мениңму бу кишиниң сөзлирини аңлап баққум бар, — деди.

— Әтә аңлайсиз, — деди у.

²³ Шуниң билән әтиси, Агриппа билән Бәрники һәйвәт билән аммивий жиғин залиға кирип кәлди, миң бешилар вә шәһәр каттивашлириму улар билән биллә кирип келишти. Фестус әмир қиливиди, Павлус елип кирилди.

²⁴ Фестус мундақ деди:

— Агриппа падиша алийлири вә мошу сорунға жиғилған жанаблар! Бу кишини көрүватисиләр. Һәм Йерусалимда һәм бу йәрдә пүтүн Йәһудий аһалиси униң тоғрилиқ әрз қилип маңа муражиәт қилип, у тирик қалдурушқа болмайду! — дәп чурқирашқан еди. ²⁵ Лекин мән униңдин өлүм жазаси беришкә тегишлик бирәр жинайәт тапалмидим. һазир бу киши император жанаблириға муражиәт қилди. Шуниң билән уни Римға әвәтишни қарар қилдим. ■ ²⁶ Бирақ униң һәққидә ғоҗамға мәлум қилип язғидәк иш йоқ. Шуниң билән әһвални рәсмий тәкшүрүп бирәр язғидәк мәлуматқа егә болуш мәкситидә уни һәр бирлириниң алдиға, болупму сили, Агриппа падиша алийлириниң алдиға елип кәлдим.

²⁷ Чүнки мәһбусни сотқа әвәткәндә, униң үстидин қилинған шикайәтләрни ениқ көрсәтмәслик маңа нисбәтән орунлуқ әмәстәк билиниду.

26

Павлусниң Агриппа хан алдида гувалиқ бериши

¹ Шуниң билән, Агриппа Павлусқа:

— Өзүңниң гепиңни қилишиңға рухсәт, — деди.

Павлус қолини созуп өзини ақлашқа башлиди:

²⁻³ — И Агриппа хан, бүгүн алдилирида Йәһудийлар мениң үстүмдин шикайәт қилған пүтүн ишлар тоғрилиқ жавап бериш пурситигә несип болғанлиғим үчүн,

болупму өзлириниң Йәһудийларниң адәтлири вә уларниң арисидики талаш-тартишлиридин хәвәрлири болғанлиғи үчүн өзүмни бәхитлик һесаплаймән! Шуниң үчүн дегәнлиримни совирчанлиқ билән аңлап беқишлирини өтүнимән.

⁴ Мениң дәсләпки вақитлиримда, йәни кичигимдин тартип өз елимдә, Йерусалимда жүрүш-турушумниң қандақ экәнлиғи Йәһудийларниң һәммисигә аян.

⁵ Улар шу дәсләпки вақитимдин бери мени тонуғачка (әгәр халисаиди, шуниңға гувалиқ берәтти), мениң ибадәт түзүмидики әң тәләпчан мәнһәпниң шәртлири бойичә яшап, йәни Пәрисий болуп өмрүмни өткүзгинимни билиду.

⁶ Әнди мән Худа ата-бовилиримизға қилған вәдигә бағлиған үмүтүм түпәйлидин һазир сорақ қилиниватимән. ⁷ Шу вәдиниң несивисигә йетишни бизниң пүткүл он икки қәбилимиз кечә-күндүз тохтавсиз Худаға ибадәт қилип үмүт қилмақта.

И алийлири, Йәһудийларниң мениң үстүмдин қилған шикайәтлири дәл шу үмүткә бағлиқтур! ⁸ *Халайиқ*, Худа өлгәнләрни тирилдүрсә, немә үчүн ишинишкә болмайду, дәп қарайсиләр? □

⁹ Дәрвәкә, өзүмму әслидә Насарәтлик Әйсаниң намиға қарши нурғун ишларни қилишим керәк дәп қайил едим ¹⁰ вә Йерусалимда әнә шундақ ишларни қилған едим. Баш каһинлардин һоқуқ елип, өзүм Худаниң нурғун муқәддәс бәндилирини зинданға тутуп бәргән, улар өлүмгә һөкүм қилинғандиму, һөкүмгә аваз қошқан едим. □

¹¹ Мән һәммә синагогларда көп қетим уларни издәп тепип жағалап, күпүрлүк гәп қилишқа зорлиған едим. Мән уларға тәвлиләрчә өч болуп, һатта яқа жуттики шәһәрләргә берип, уларға зиянкәшлик қилған едим. □

¹² Бу ишларда болуп баш каһинлар бәргән толуқ вәкиллик һоқуқи билән Дәмәшқ шәһиригә қарап сәпәр қиливататтим. ¹³ Чүш вақтида йолда кетиветип, асмандин чүшкән, қуяш нуридинму күчлүк бир нурниң әтрапимни вә биллә кетиватқанларни йорутувәткәнлигини көрдүм. ¹⁴ һәммимиз йәргә жиқилған болуп мән ибраний тилида ейтилған: «Әй Саул, Саул! Маңа немишкә зиянкәшлик қилисән? Сени зихлашларға қарши тәпмикиң сән үчүн тәс келиду!» дегән бир авазни аңлидим. □

¹⁵ Мән: — «Й Рәб, сән кимсән?» дәп сорисам, Рәб маңа: «Мән сән зиянкәшлик қиливатқан Әйсадурмән! ¹⁶ Әнди орнуңдин тур; чүнки Мән сени сән көргән ишларға һәмдә Өзүм саңа аян қилинғинимда көридиған ишларға гәзничи гождидар вә гувалиқ бәргүчи болушқа тикләш үчүн, саңа аян болдум. □ ¹⁷⁻¹⁸ Мән сени өз хәлқиңниң һәм әлләрниң қолидин қутқузимән — чүнки мән сени ят әлликләрниң көзлирини ечип, уларниң қараңғулуқтин йоруклуққа, Шәйтаниң

■ **26:6** Яр. 3:15; 22:18; 26:4; 49:10; Қан. 18:15; 2Сам. 7:12; Зәб. 131:11; Йәш. 4:2; 7:14; 9:5; 40:10; Йәр. 23:5; 33:14; Әз. 34:23; 37:24; Дан. 9:24; Мик. 7:20. □ **26:8** «Халайиқ, Худа өлгәнләрни тирилдүрсә, немә үчүн ишинишкә болмайду, дәп қарайсиләр?» — демисәкму, Павлулс көздә тутқан үмүт (7-әйәтни көрүп) Худаниң вәдиси билән, Мәсиһ арқилик мәңгүлүк һаятқа тирилиштин ибарәт еди. ■ **26:9** Рос. 8:3; 9:1; 22:4; 1Кор. 15:9; Гал. 1:13; 1Тим. 1:13. □

■ **26:10** «улар өлүмгә һөкүм қилинғандиму, һөкүмгә аваз қошқан едим» — «аваз қошқан едим» грек тилида «мән уларға қара таш ташлидим». Йәһудийлар арисидә кона заманларда «аваз бериш» ақ яки қара бир ташни ташлаш билән билдүрүләтти. □ **26:11** «мән ... уларни ... күпүрлүк гәп қилишқа зорлиған едим» — «күпүрлүк гәп қилиш» мошу йәрдә мәнәси бәлким Мәсиһгә күпүрлүк сөз қилип, етиқаттин ваз кечини көрситиши мүмкин. □ **26:14** «Сени зихлашларға қарши тәпмикиң сән үчүн тәс келиду!» — Рәб Саулни жаһил ешәккә охшитиду. Ешәкни егиси зихлиғанда маңмай қийиқ атса техиму азап тартиду, әлвәттә. Саулниң виждани шуниңға охшаш Рәбниң бәндилиригә яманлиқ қилғанлиғи түпәйлидин санжілған болса керәк. □ **26:16** «Өзүм саңа аян қилинғинимда көридиған ишларға гәзничи гождидар вә гувалиқ бәргүчи болушқа тикләш үчүн, саңа аян болдум» — «гәзничи гождидар» немини көрситиду? Демәк, Саул Мәсиһ униңға тапшурған вә тапшуридиған вәһийләрни вә калам-созни сақлашқа мәсәул болған «гәзничи» яки «аманәтчи» болиду вә кәлгүсидә бу һәқиқәтләрни барлиқ жамаәтләргә йәткүзүш хизмитидә болиду.

илкидин Худаға бағлинишқа бурулуши үчүн уларниң арасиға әвәтимән. Шунинң билән улар гуналариниң кәчүрүмигә, шундақла Маңа етиқат қилиш арқилиқ пак-муқәддәс қилинғанларниң арасида мирасқа муйәссәр болиду» — деди.■

19 Шуңа, и Агриппа алийлири, мән әрштин кәлгән бу ғайипанә көрүнүшкә итаәтсизлик қилмидим. ²⁰ Бәлки алди билән Дәмәшқ хәлқигә, андин Йерусалим шәһиридикиләргә, пүтүн Йәһудийә өлкисидикиләргә һәмдә ят әлликләргиму, «Товва қилип, Худаға бағлиниңлар, шундақла товва қилишқа уйғун әмәлләрни көрситиңлар» дәп жақалап хәвәр йәткүзүп кәлдим. ■ ²¹ Бу ишлар түпәйлидин Йәһудийлар мени ибадәтхана һойлисида тутуп, муштлап өлтүрүвәтмәкчи болушти. ■ ²² Лекин бүгүнгичә Худаниң ярдәм-мәдитигә муйәссәр болуп мән чиң туруватимән, төвәндикиләр болсун жуқуридикиләр болсун һәммәйләнгә гувалиқ берип кәлдим. Гувалигим дәл пәйғәмбәрләр һәм Муса өзи бешарәт қилип ейтқанлиридин башқа нәрсә әмәс — ²³ демәк, Мәсиһ жәзмән азап-оқубәт чекип, тунжа болуп өлүмдин тирилгүчи болуп Йәһудий хәлқигә һәм пүткүл әлләргиму йоруқлуқ жақалайду.■

²⁴ Павлус бу ишларни ейтип өзини шундақ ақлаш жавабини бәргәндә, Фестус жуқури аваз билән униңға:
— Павлус, сараң болупсән! Билимиңниң көплиги әқлиңни азурупуту! — деди.

²⁵ Лекин Павлус: — Сараң әмәсмән, и Фестус жанаблири, мән бәлки һәқиқәткә уйғун һәм салмиқи бар сөзләрни жар қилимән. ²⁶ Чүнки Агриппа алийлириниң бу ишлардин хәвири бар. Мән униңға жүрәклик билән оқуқ сөзләватимән, чүнки бу ишларниң һеч қайсисиниң униңдин йошурун әмәслигигә ишинимән. Чүнки бу иш булуң-пучқақларда қилинған әмәс!□

²⁷ — Әй Агриппа алийлири, өзлири пәйғәмбәрләрниң ейтқанлириға ишинәмдила? Мән ишинидиғанлиқлирини билимән! — деди.

²⁸ Агриппа Павлусқа:

— Сән мени мошунчилик қисқиғина вақитта христиан болушқа қайил қилмақчимусән? — деди.□

²⁹ Павлус:

— Мәйли қисқа вақит ичидә яки узун вақитта болсун, пәқәт өзлириниң әмәс, бәлки бүгүн сөзүмни аңлиғучиларниң һәммиси маңа охшаш болғай (пәқәт мәндики зәнжирләр силәрдә болмисун!) дәп Худадин тиләймән, — деди.□ ■

³⁰ Шунинң билән Агриппа хан, шундақла валий, Бәрники вә улар билән биллә олтарғанлар орунлиридин туруп, ³¹ залдин чиқип, бир-биригә:

— Бу кишиниң өлүмгә яки түрмигә солашқа тегишлик һеч бир жинайти йоқ экән! — дейишти.■

³² Агриппа Фестусқа:

— Бу адәм Қәйсәргә муражиәт қилмиған болса, қоюп берилсә болидикәнтуқ! — деди.

27

■ **26:17-18** Йәш. 60:1. ■ **26:20** Рос. 9:19,28; 22:17,21. ■ **26:21** Рос. 21:30.

■ **26:23** Йәш. 60:1-3, 19, 20 □ **26:26** «Чүнки бу иш булуң-пучқақларда қилинған әмәс!»

— «бу иш» — Мәсиһниң тартқан азап-оқубәтири, өлүми вә тирилиши, демәк. □ **26:28** «Сән мени мошунчилик қисқиғина вақитта христиан болушқа қайил қилмақчимусән?» — «христиан» тоғрилиқ 11:26дики изаһатни көрүң.

□ **26:29** «мәйли қисқа вақит ичидә яки узун вақитта болсун ... бүгүн сөзүмни аңлиғучиларниң һәммиси маңа охшаш болғай...» — Павлусниң уларни нижатлиқкә еришсун дәп өзиниң керәк болса узун вақитқичә сөзлигәнлигигә рази болғанлиғини көрситиватиду. ■ **26:29** 1Кор. 7:7. ■ **26:31** Рос. 23:9; 25:25.

Павлус вә һәмраһлириниң Рим шәһиригә қилған деңиз сәтири

¹ Бизниң Италийәгә деңиз йоли билән беришимиз қарар қилинғандин кейин, әмәлдарлар Павлус билән башқа бир нәччә мәһбусни «Августус қисми»дики Юлиус исимлиқ бир йүз бешиға тапшурди. ² Биз Адрамиттиумниң бир кемисигә чиқтуқ. Кемә Асия өлкисиниң деңиз бойлиридики шәһәрләргә баратти. Тесалоника шәһиридин болған Македонийәлик, Аристархус исимлиқ бир киши биз билән һәмсәпәр болди. ³ Әтиси биз Зидон шәһиригә йетип кәлдуқ. Юлиус Павлусқа кәңчилик қилип, шу йәрдики дост-бурадәрлириниң йениға берип уларниң гәмхорлиғини қобул қилишиға рухсәт қилди. ⁴ Биз у йәрдин йәнә деңизгә чиқтуқ. Шамаллар қеришқандәк қарши тәрипимиздин чиққанлиғи үчүн, Сипрус арилиниң шамалға далда тәрипи билән маңдуқ. ⁵ Киликийә вә Памфилийә өлкилириниң удулидики деңиздин өтүп, Ликийә өлкисидики Мира шәһиригә кәлдуқ. ⁶ Шу йәрдә йүз беши Искәндәрийә шәһиридики Италийәгә баридиған башқа бир кемини тепип, бизни униңға чиқирип қойди.

⁷ Деңиздә көп күнләр наһайити аста меңип, тәсликтә Кинидос шәһириниң удулиға кәлдуқ. Шамал миңиш йөнилишимизни тосуғачқа, Крет арилиниң шамалдин далда тәрипи билән меңип, Салмоний йерим арилидин өтүп, ⁸ деңиздә тәсликтә илгириләп қирғақни бойлап, Ласея шәһиригә йеқин болған «Гәзәл арамаһ» дәп атилидиған бир йәргә кәлдуқ.

⁹ Сәпәр билән хелә вақитлар өтүп, роза күни аллиқачан өткән болғачқа, деңиздә сәпәр қилиш хәтәрлик еди. Шуңа Павлус көпчиликкә несийһәт қилип: □

¹⁰ — Бурадәрләр, бу сәпәрниң балаю-апәт вә еғир зиян билән түгәйдиғанлиғини көрүватимән; мал вә кемидин мәһрум болупла қалмай, сәпәр өз женимизгиму замин болиду! — дәп агаһландурди.

¹¹ Бирақ йүз беши болса Павлусниң сөзигә ишәнмәй, кемә башлиғи билән кемә егисиниң сөзигә ишәнди. ¹² Униң үстигә, бу портму қишлашқа мувапиқ жай болмиғачқа, көпчилик йәнә деңизгә чиқип, мүмкинқәдәр Феникс шәһиригә йетип берип, шу йәрдә қишлашни қувәтлиди. Феникс болса Крет арилидики бир деңиз порти болуп, бир тәрипи ғәрбий жәнупқа вә бир тәрипи ғәрбий шималға қарайтти. □

□ **27:1** «Бизниң Италийәгә деңиз йоли билән беришимиз...» — «биз» дегән сөзгә қариганда Луқа қайтидин Павлусқа һәмраһ болған еди. «Италийәгә» — Рим шәһири Италийәниң пайтәхти еди. «Августус қисми» — яки «шаһанә қошун». «Августус» болса биринчи Рим императори еди. «Қисим» яки «қошун» мошу йәрдә 600 ләшкәрлик бирлики көрситиду. ■ **27:3** Рос. 24:23; 28:16. □ **27:7** «Шамал миңиш йөнилишимизни тосуғачқа, Крет арилиниң Шамалдин далда тәрипи билән меңип, Салмоний йерим арилидин өтүп...» — әслидә улар мәгрип тәрәпкә маңмақчи, һазир жәнупқа қарап маңиду. «Расул Павлусниң сәпәрлири» дегән хәритини көрүң. □ **27:9** «роза күни аллиқачан өткән болғачқа,...» — Йәһудийларниң «роза күни» адәттә тоққузинчи айда болиду, һазир күз пасли болса керәк. Онинчи айдин кейин боран көп болғанлиқтин «Оттура деңиз»дә сәпәр қилиш хәтәрлик еди.

□ **27:12** «роза күни аллиқачан өткән болғачқа, көпчилик йәнә деңизгә чиқип, мүмкинқәдәр Феникс шәһиригә йетип берип, шу йәрдә қишлашни қувәтлиди...» — Феникс порти қишлиқ (адәттә шәрқий жәнуп вә шәрқий шималдин чиққан) шамалларға далда болғачқа, қишлаш үчүн яхши жай еди.

билән кемидики қурал-жабдуқлирини деңизға ташливетти. ²⁰ Көп күнләрғичә я күн я юлтузлар көрүнмәй, боран-чапқун йәнила шиддәтлик үстимизгә тохтимай соқувәргәчкә, ахирда қутулуп қелиш үмүтүмизму йоққа чиққан еди.

²¹ Кемидикиләр бир нәрсә йемигинигә көп күнләр болғандин кейин, Павлус уларниң арасида туруп:

— Бурадәрләр, силәр балдурла мениң гепимгә қулақ селип Креттин деңизға чиқмаслиғиңлар керәк еди. Шундақ қилған болсаңлар бу балау-апәт вә зиян-зәхмәтләргә учримиган болаттиңлар. ²² Лекин әнди силәрни гәйрәтлик болушқа дәвәт қилимән. Чүнки араңларда һеч қайсиңлар женидин айрилғини йоқ, пәкәт кемидинла мәррум қалисиләр. ²³ Чүнки мән тәвә болған вә ибадәт-хизмитини қилип кәлгән Худаниң бир пәриштиси түнүгүн кечә йенимға келип ²⁴ маңа: «Павлус, қорқма! Сән Қәйсәрниң алдиға берип турушуң керәк; вә мана, Худа шапаәт қилип сән билән биллә сәпәр қилғанларниң һәммисиниң женини тилигиниңни саңа ижабәт қилди!» деди. ²⁵ Шуниң үчүн әй әпәндиләр, гәйрәтлик болуңлар; чүнки Худаға ишинимәнки, маңа қандақ ейтилған болса шундақ әмәлгә ашурулиду. ²⁶ Бирақ биз мәлум аралниң қирғиқиға урулуп кетишимиз муқәррәр болиду.

²⁷ Сәпиримизниң он төртинчи күни кечиси, кемә Адриатик деңизида ләйләп жүрүватқан болуп, түн ниспидә, кемичиләр қуруқлуққа йеқинлап қаптуқ, дәп ойлиди. ²⁸ Улар чоңқурлуқни өлчәш аргамчисини деңизға чүшүрүп, суниң чоңқурлуғини өлчәп көргән еди, жигирмә ғулач чиқти. Сәл алдиға меңип йәнә өлчивиди, он бәш ғулач чиқти. ²⁹ Улар кеминиң хада ташларға урулуп кетишидин қорқуп, кеминиң кәйнидин төрт ләңгәрни ташливетип, таң етишни тәлмүрүп күтүп турди. □ ³⁰ Лекин кемичиләр кемидин қачмақчи болуп кеминиң бешидинму ләңгәрни елип ташливетәйли дәп банә көрситип, қолвақни деңизға чүшүрди. ³¹ Павлус йүз беши вә ләшкәрләргә:

— Бу кемичиләр кемидә қалмиса, силәр қутулалмайсиләр! — деди.

³² Буниң билән ләшкәрләр кемидики қолвақниң аргамчилерини кесип, уни ләйлитип қойди. □ ³³ Таң атай дегәндә, Павлус һәммәйләнни бир аз физалинивелишқа дәвәт қилди. У:

— Силәрниң дәккә-дүккә ичидә һеч немә йемәй турғиниңларға он төрт күн болди.

³⁴ Әнди бир аз физалинишиңларни өгүнимән. Чүнки һаят қелишиңлар үчүн мошундақ қилишқа тоғра келиду; чүнки һеч қайсиңларниң бешидики бир тал мойму зиянға учрмайду! — деди. ■

³⁵ Бу сөзни қилип болуп, у қолиға бир парчә нанни елип, көпчиликниң алдида Худаға тәшәккүр ейтип уштуп йеди. ■ ³⁶ Шуниң билән һәммәйлән гәйрәтлинип физалинишқа башлиди ³⁷ (кемидә биз жәмий икки йүз йәтмиш алтә киши едуқ).

³⁸ Һәммәйлән қосақлирини тоқлиғандин кейин, кемини йениклитиш үчүн, кемидики бугдайларниму деңизға ташливетти.

Кеминиң гәриқ болуши

³⁹ Таң атқанда, кемичиләр қуруқлуқниң нә екәнлигини тонумиди. Лекин униңдики бир қумлуқ қолтуқни байқап, кемини бир амал қилип шу йәрдә урулдуруп қуруқлуққа чиқармақчи болди. ⁴⁰ Улар алди билән ләңгәрләрни бошиветип, уларни деңизға ташливетти. Шуниң билән бир вақитта, кеминиң икки йөнилиш палиқиниң бағлирини бошитип, уларни чүшүрүвәтти. Андин

□ **27:29** «улар ... кеминиң кәйнидин төрт ләңгәрни ташливетип...» — бу төрт ләңгәрни (деңизға) ташлашниң мәхсити кемини тохтитиш, әлвәттә. □ **27:32** «кемидики қолвақниң аргамчилерини кесип, уни ләйлитип қойди» — яки «кемидики қолвақниң аргамчилерини кесип, уни деңизға ташливетти».

■ **27:34** Мат. 10:30.

■ **27:35** 1Сам. 9:13; Юх. 6:11; 1Тим. 4:3.

кеминиң бешидики йәлкәнни шамалға чиқирип, кемини кумлуқниң қирғиқига қаритип маңдурди. □ 41 Энди икки еқим бир-биригә учрашқан йәргә кирип қелип, улар кемини қираққа соқтурувалди; кеминиң беши деңиз тегигә урулуп петип, мидирлимай қалди, лекин кеминиң арқа тәрипи долқунларниң зәрбиси билән чувулуп кетишкә башлиди. □ ■

42 Ләшкәрләр мәнбусларниң суға сәкрәп қечип кетишиниң алдини елиш үчүн, һәммисини өлтүрүвәтмәкчи болди. □ 43 Лекин йүз беши Павлусни қутқузушни халиған болуп, ләшкәрләрниң бундақ қилишиға йол қоймиди. У алди билән су үзүшни билидиғанларниң суға чүшүп қирғаққа чиқишини, 44 қалғанларниң бәзиларини тахтайларға, бәзиларини кеминиң чувулуп кәткән парчилириға есилип, қирғаққа чиқишини буйруди. Шундақ болдики, һәммәйлән қутулуп сақ-саламәт куруқлуққа чиқти.

28

Малта арлида

1 Биз қутулуп сақ-саламәт қирғаққа чиққандин кейин, у аралниң Малта дәп атилидиғанлигини билдуқ. 2 Йәрлик хәлиқ бизгә интайин мәнриванлик билән муамилә қилди; чүнки у чағда ямғур йеғип, һава соғ болғачқа, улар гүлхан йеқиپ бизни күтүвалди. □ 3 Павлус бир бағлам отун терип келип отқа ташливиди, исскистин етилип чиққан бир зәһәрлик илан униң қолини чишлигиничә чаплишивалди. 4 Шу йәрликләр Павлусниң қолиға йепишип турған иланни көрүп, бир-биригә:

— Бу адәм чоқум бир қатил экән! Деңиздин қутулуп чиққан болсиму, «Адиллик» униң тирик қелишиға йол қоймиди, — дейишти. □

5 Лекин Павлус иланни отниң силкип атти, өзи болса һеч қандақ зәхим йемиди. ■ 6 Хәлиқ униңға бәдини ишлип кетиду яки у туюқсиз жиқилип өлиду дәп қарап туратти. Лекин узун вақит қарап туруп, униңда һеч қандақ бенормал һаләтниң болмиғанлигини көрүп, ойлиғинидин йенип:

— Бу бир илаһ болса керәк! — дейишти. ■

7 У йәрниң әтрапидики жутта, арал башлиғи (Публиус дәп аталған)ниң бир нәччә йәр-егизлири бар еди. У бизни өйигә башлап, үч күн қизгин мәнман қилип күтти.

8 У чағда шундақ болдики, Публиусниң атисиниң қизитмиси өрләп, толғақ болуп йетип қалған экән. Павлус униң йениға кирип, дуа қилип үстигә қолини тәккүзүп, уни сақайтип қойди. 9 Шуниндин кейин аралдики қалған кесәлләрниң һәммиси униң алдиға келип, сақайтилди. 10 Улар бизниң һөрмитимизгә нурғун

□ 27:40 «кеминиң икки йөнилиш палиқиниң бағлирини бошитип, уларни чүшүрүвәтти» — деңиз шундақ күчлүк долқунлиғанда, бу палақларни деңизгә чүшүрүшниң пайдиси болмайтти. Шуңа улар дәхли болмисун үчүн палақни бир-биригә четип кемигә деңиздин көтирипрақ баглап қойған еди. Уни әң ахирки қетим ишлитишкә болатти, әгар қаттик долқунда бузулуп кәтсә амал йоқ болатти. □ 27:41 «Энди икки еқим бир-биригә учрашқан йәргә кирип қелип, улар кемини қираққа соқтурувалди» — башқа бир хил тәржимиси: «Кемә қирғаққа йәткичә деңиз астидики кум догисига урулуп петип қалди».

■ 27:41 2Кор. 11:25. □ 27:42 «Ләшкәрләр мәнбусларниң суға сәкрәп қечип кетишиниң алдини елиш үчүн, һәммисини өлтүрүвәтмәкчи болди» — римлик әскәрләр мәнбусларни қачуруп қойса өзлири өлүм жазасига мәнкүм болатти. □ 28:2 «Йәрлик хәлиқ бизгә интайин мәнриванлик билән муамилә қилди» — «йәрлик хәлиқ» дегән ибарә грек тилида «сақаллиқлар» дейлиду. Бу сөз уларниң ят тиллик (демәк, ибраний, грек яки латин тиллик эмәс) экәнлигини көрситиду.

□ 28:4 «Деңиздин қутулуп чиққан болсиму, «Адиллик» униң тирик қелишиға йол қоймиди» — «Адиллик» дегән улар чоқунидиған бутлардин бири болған аял илаһ болса керәк. ■ 28:5 Мар. 16:18;

Луқа 10:19. ■ 28:6 Рос. 14:11.

соғатларни бегишлиған болуп, ахирда бу йәрдин йәнә йолға чиққан вақтимизда, бизни йолға лазимлик нәрсә-көрәкләр билән тәминлиди.

Малтадин Рим шәһиригә бериш

11 Малта арилида Искәндәрийәдин кәлгән, бешиға «Самавий Қош гезәк» илаһлириниң нәқишлири оюлған бир кемә қишлиған еди. Аралда үч ай турғандин кейин, бу кемә билән йолға чиқтуқ. □ 12 Сиракоза шәһиригә келип, у йәрдә үч күн турдуқ. 13 Андин айланип меңип, *Италийәдики* Региум шәһиригә кәлдуқ. Әтиси шамал йөнилиши өзгирип жәнуптин чиқиши билән, иккинчи күни ПUTEОЛИ шәһиригә йетип кәлдуқ. 14 У йәрдә бир нәччә қериндашларни таптуқ, уларниң өтүнүшлири билән биз уларда бир һәптә турдуқ. Шундақ қилип биз Рим шәһиригә йетип кәлдуқ. 15 Келиватқанлиғимиздин хәвәр тапқан шу йәрдики қериндашлар бизни қарши елиш үчүн шәһәрдин чиқип һәтта «Апиюс базири»ғичә, *бәзилири* «Үч Сарай»ғичә кәлгән еди. Павлус уларни көргәндә, Худаға рәхмәт ейтип, ғәйрәтләнди. □

Павлус Рим шәһиридә

16 Рим шәһиригә кирганимиздә, йүз беши мәнбусларни орда қаравул бегигә тапшурди; лекин Павлусниң бирла күзәткүчи ләшкәр билән бир өйдә айрим турушиға рухсәт қилинди. □ ■ 17 Үч күндин кейин, у у йәрдики Йәһудийларниң каттивашлирини өзи билән көрүшүшкә қақирди. Улар жәм болғанда, у мундақ деди:

— Қериндашлар! Мән хәлқимизгә яки ата-бовилиримиздин қалдурулған өрп-адәтләргә қарши һеч қандақ иш қилмиған болсамму, Йерусалимда турғинимда тутқун қилинип римлиқларниң қолиға тапшурулдум. ■ 18 Римлиқлар мени сораққа тартип, мәндә өлүм жазасиға мәнһүм қилғидәк бирәр жинайәт болмиғачқә, мени қоювәтмәкчи болди. 19 Лекин Йәһудийлар буниңға қаршилиқ билдүргәчкә, Қәйсәргә муражиәт қилишқә мәжбур болдум. Буларни дегиним билән, бу мениң өз хәлқим үстидин шикайитим бар дегәнлигим әмәс. 20 Шу сәвәптин мән силәр билән йүз көрүшүш вә бу һәктә силәргә ейтиш үчүн силәрни бу йәргә қақирдим. Чүнки бу зәнжир билән бағлинишниң сәвәви дәл Исраилниң күткән үмүтидуқ. ■

21 Улар Павлусқа:

— Биз болсақ Йәһудийәдин сән тоғрилиқ хәт алмидуқ, яки у йәрдин кәлгән қериндашларниң һеч қайсисиму сән тоғрилиқ бирәр яман хәвәр әкәлмиди яки яман гәпиңни қилмиди. 22 Лекин сениң пикирлириңни аңлиғумиз бар. Чүнки һәммә йәрдә кишиләрниң сән тәвә болған бу мәнһәпкә қарши сөзләватқанлиғидин хәвиригимиз бар! — дейишти.

23 Шуниң билән улар Павлус билән көрүшүшкә бир күнни бекитти. У күни нурғун кишиләр униң туралғусиға кәлгән еди; у таң атқандин кәчкичә уларға сөз-каламни шәрһләп, Худаниң падишалиғи һәққидә толуқ гувалиқ берип, Тәврат һәм пәйғәмбәрләрниң язмилиридин нәқил кәлтүрүп, уларни Әйса тоғрилиқ

□ **28:11** «бешиға «Самавий Қош гезәк» илаһлириниң нәқишлири оюлған бир кемә» — «Самавий Қош гезәк» болса римлиқларниң чоқунған илаһлири «Қастор билән Поллукс» (грек тилида «Диосури») еди. Деңизчилар уларни деңиз сәпәрлирини оңушлуқ қилиду, дәп қарайтти. □ **28:15** «шу йәрдики қериндашлар бизни қарши елиш үчүн шәһәрдин чиқип һәтта «Апиюс базири»ғичә, бәзилири «Үч Сарай»ғичә кәлгән еди» — «Апиюс базири» Римдин 71 километр, «Үч Сарай» 55 километр жирақ еди.

□ **28:16** **йүз беши мәнбусларни орда қаравул бегигә тапшурди** — мошу сөзләр бәзи кона көчүрмиләрдә тепилмайду. ■ **28:16** **Рос. 24:23; 27:3.** ■ **28:17** **Рос. 24:12; 25:8.**

■ **28:20** **Рос. 23:6; 24:21.**

қайил қилишқа күчиди. □ ■ 24 Униң сөзлиригә бәзиләр ишәндүрүлди, бәзиләр ишинишни рәт қилди. ■ 25 Улар Павлусниң мундақ бир сөзни қилиши билән өз ара келишәлмәй қайтип кәтти. У мундақ деди:

— Муқәддәс Рәһ Йәшәя пәйғәмбәр арқилиқ ата-бовилиримизға муну сөзни дәл жайида ейтқан:

26 — «Барғин; мошу хәлиқкә мундақ дәп ейтқин: — «Силәр аңлашни аңлайсиләр, бирақ чүшәнмәйсиләр; Көрүшни көрүсиләр, бирақ билип йәтмәйсиләр. ■

27 Чүнки мошу хәлиқниң жүригини май қаплап кәткән, Улар аңлиғанда қулақлирини еғир қиливалған, Улар көзлирини жумувалған;

Ундақ болмисиди, улар көзлири билән көрүп,

Қулиқи билән аңлап,

Көңли билән чүшинип,

Өз йолидин яндурулуши билән,

Мән уларни сақайтқан болаттим»». □ ■

28-29 Шуңа билишиңлар керәкки, Худаниң бу нижатлиғи ят әлликләргә әвәтиливатиду. Улар болса униңға қулақ салмай қалмайду! — деди. У бу сөзләрни ейтқанда Йәһудийлар өз-ара қаттиқ талаш-тартиш қилишип кәтти. □

30 Павлус өзи ижаригә алған өйдә толуқ икки жил турди вә бу йәрдә униң билән көрүшүшкә кәлгән һәммә кишиләрни қобул қилип, 31 толиму жүрәклик билән һәм һеч тосалғуға учримай, Худаниң падишалиғини жар қилип, Рәб Әйса Мәсихкә даир һәқиқәтләрни йәткүзүп тәлим бәрди.

□ 28:23 «у таң атқандин кәчкичә уларға сөз-каламни шәрһләп, Худаниң падишалиғи һәққидә толуқ гувалиқ берип, Тәврат һәм пәйғәмбәрләрниң язмилиридин нәқил кәлтүрүп, уларни Әйса тоғрилиқ қайил қилишқа күчиди» — «Тәврат һәм пәйғәмбәрләрниң язмилири» тоғрилиқ 24:14 вә униңдики изаһатни көрүң. Мошу йәрдә «Тәврат» грек тилида «Мусаниң (Тәврат) қануни». ■ 28:23 Яр. 3:15; 22:18; 26:4; 49:10; Қан. 18:15; 2Сам. 7:12; зәб. 131:11; Йәш. 4:2; 7:14; 9:5; 40:10; Йәр. 23:5; 33:14; Әз. 34:23; 37:24; Дан. 9:24; Мик. 7:20. ■ 28:24 Рос. 17:4. ■ 28:26 Йәш. 6:9; Әз. 12:2; Мат. 13:14; Мар. 4:12; Луқа 8:10; Юһ. 12:40; Рим. 11:8. □ 28:27 «Чүнки мошу хәлиқниң жүригини май қаплап кәткән, ... ундақ болмисиди, улар көзлири билән көрүп, қулиқи билән аңлап, көңли билән чүшинип, өз йолидин яндурулуши билән, мән уларни сақайтқан болаттим» — «Йәш.» 6:9-10дин нәқил кәлтүрүлгән. ■ 28:27 Йәш. 6:9,10. □ 28:28-29 «У бу сөзләрни ейтқанда Йәһудийлар өз-ара қаттиқ талаш-тартиш қилишип кәтти» — мошу сөзләр бәзи кона көчүрмиләрдә тепилмайду.

Римлиқларға

Расул Павлус Рим шәһиридики жамаәткә язган мәктуп

1 Расуллуққа таллап чақирилған, Худаниң хуш хәвирини жакалашқа айрип тайинланған, Мәсиһ Әйсаниң қули болған мәнки Павлустин салам! ■

2 Худа бу хуш хәвәрниң келишини хелә бурунла пәйғәмбәрлири арқилик муқәддәс язмиларда вәдә қилған еди. ■ ³⁻⁴ Бу хуш хәвәр Өз Оғли, йәни Рәббимиз Әйса Мәсиһ тоғрисидадур; жисманий жәһәттин У Давутниң нәслидин туғулған; бирдин-бир пак-муқәддәс Роһ тәрипидин өлүмдин тирилдүрүлүш арқилик «күч-қудрәт Егиси Худаниң Оғли» дәп көрситилип бекитилгән; □ ■

⁵ У арқилик, шундақла Униң нами үчүн барлиқ әлләр арисида Худаға етиқаттин болған итаәтмәнлик вужудқа кәлтүрүлүшкә биз мөһри-шәпқәткә вә расуллуққа муйәссәр болдук; □ ⁶ Силәр улар арисида, Әйса Мәсиһ тәрипидин чақирилғансиләр. □

7 Шуңа, Худа сөйгән вә У «муқәддәс бәндилирим» дәп чақирған Рим шәһиридики һәммиңларға, Атимиз Худадин вә Рәббимиз Әйса Мәсиһтин мөһри-шәпқәт вә аман-хатиржәмлик болғай! ■

Тәшәккүр дуаси

8 Алди билән мән Әйса Мәсиһ арқилик һәммиңлар үчүн Худайимға тәшәккүр ейтимән; чүнки силәрниң етиқатиңлар пүткүл аләмгә пур кәтти. □ ⁹ Өз Оғли тоғрисидаки хуш хәвәрдә чин роһ-қәлбим билән мән хизмитини қиливатқан Худа Өзи мениң дуалиримда силәрни шунчә үзлүксиз әсләп турғанлигимға гувадур. □ ■ ¹⁰ Мән дуалиримда, мүмкин қәдәр Худаниң ирадиси билән

■ **1:1** Рос. 9:15; 13:2; Гал. 1:15. ■ **1:2** Яр. 3:15; 22:18; 26:4; 49:10; Қан. 18:15; 2Сам. 7:12; Зәб. 131:11; Йәш. 4:2; 7:14; 9:5; 40:10; Йәр. 23:5; 33:14; әз. 34:23; 37:24; Дан. 9:24; Мик. 7:20. □ **1:3-4**

«жисманий жәһәттин у Давутниң нәслидин туғулған» — мошу «Давут» болса Давут пәйғәмбәр, йәни Исраилға падиша болған Давут. Нургун пәйғәмбәрләр Мәсиһ Давутниң әвладидин болиду, дәп бешарәт бәргән еди. «бирдин-бир пак-муқәддәс Роһ» — грек тилида «пак-муқәддәскә тәвә болған Роһ» дегән сөз билән ипадилиниду. Бизниңчә, Шүбһисизки, Худаниң Өз Муқәддәс Роһини көрситиду; бәзи алимлар бу ибарини Мәсиһ Әйсаниң өз роһини билдүриду, дәп қарайду. ■ **1:3-4** Мат. 1:1; Луқа 1:32; Рос. 2:30; 13:23; 2Тим. 2:8; Йәш. 9:5; 44:6; 54:5; Юһ. 2:19; Рим. 9:5; 1Юһа. 5:20. □ **1:5** «Униң нами үчүн барлиқ әлләр арисида Худаға етиқаттин болған итаәтмәнлик вужудқа кәлтүрүлүшкә биз мөһри-шәпқәткә вә расуллуққа муйәссәр болдук» — «әлләр» мошу йәрдә Йәһудий әмәс әлләрни көрситиду. Тавратта бәзидә Йәһудийларға нисбәтән «ят әлләр» дәп тәржимә қилимиз. «Худаға етиқаттин болған итаәтмәнлик вужудқа кәлтүрүлүшкә...» — грек тилида сөзмүсөз пәқәт «етиқатниң итаити үчүн...» дейилиду. □ **1:6**

«Силәр улар арисида, Әйса Мәсиһ тәрипидин чақирилғансиләр» — «улар арисида» — йәни Мәсиһкә етиқат қилған ят әлләр арисида. Демақ, Римлик етиқатчилар дәл расул Павлус уларниң хизмитидә болушқа чақирилған кишиләрдиндур. «Әйса Мәсиһ тәрипидин чақирилғансиләр» — башқа бир хил тәржимиси: «Мәсиһкә мәнсул болушқа (Худа тәрипидин) чақирилған...». ■ **1:7** 1Кор. 1:2; Әф. 1:1. □ **1:8** «силәрниң етиқатиңлар пүткүл аләмгә пур кәтти» — Рим империйәсидикиләр Римниң қануни бойичә: «Императори «Қәйсәр»ни «Рәб Худа» дәп етирап қилишқа мәжбур еди. Шуңа «Әйса Мәсиһ Рәббимдур» дәп етирап қилғучилар қаттиқ қаршилиққа вә көп қетим дәһшәтлик зиянкәшликкә учрашқа бәшлиди. Пайтәхти Рим шәһиридики пухралардин бәзилириниң Мәсиһкә бағланғанлиғи: «Рим шәһиридә Мәсиһкә ағәшкүчиләр бар экән!» дәп дунияни зил-зилгә кәлтүргән еди. □ **1:9** «Өз Оғли тоғрисидаки хуш хәвәрдә чин роһ-қәлбим билән мән хизмитини қиливатқан Худа...» — грек тилида «чин роһ-қәлбим билән» пәқәт «роһумда» дейилиду. «хизмитини қиливатқан Худа...» — «хизмити» мошу йәрдә грек тилида алаһидә «роһий хизмәт» яки «каһинлиқ хизмәт»ни көрситиду. ■ **1:9** Рим. 9:1; 2Кор.

1:23; 11:31; Гал. 1:20; Фил. 1:8; 1Тес. 2:5; 2Тим. 1:3.

силәрнің йениңларға беришқа ахир муйәссәр болушқа һемишә өтүнимән. ■
 11 Чүнки мән силәрни бирәр роһий илттипатқа егә қилиш арқилиқ мустәһкәмләш үчүн силәр билән көрүшүшкә интайин тәқәззамән; □ ■ 12 йәни, мән араңларда болсам, бир-биримизниң етиқатидин өз ара тәсәлли вә илһам алалаймиз демәкчимән.

13 Қериндашлар, мән силәрнің шуни билишиңларни халаймәнки, башқа йәрдики әлликләрнің арасида хизмитим мевә бәргәндәк, силәрнің араңлардиму хизмитимниң мевә бериши үчүн йениңларға беришни көп қетим нийәт қилдим, лекин бүгүнгичә тосалғуға учрап келиватимән. □ ■ 14 Мән һәр қандақ адәмләргә, мәйли Юнанлиқлар вә ят таипиләргә, данишмән вә наданларға болсун, һәммисигә қәриздармән. □ ■ 15 Шуниң үчүн имканийәт маңа яр бәрсила мән Римдики силәргиму хуш хәрвәрни йәткүзүп баян қилишқа қизгинмән.

Хуш хәвәрнің зор қудрити

16 Чүнки мән Мәсиһ тоғрисидики бу хуш хәвәрдин һәргиз хијил болмаймән! Чүнки у униңға ишәнгүчилириниң һәммисини, алди билән Йәһудийларни, андин кейин Грекләрни нијатқа ериштүридиған Худаниң күч-қудритидур! □ ■

17 Чүнки хуш хәвәрдә етиқатқа асасланған, Худаниң бир хил һәққанийлиғи етиқат қилғучиларға вәһий қилинғандур. *Муқәддәс язмиларда йезилгинидәк:* — «Һәққаний адәм ишәш-етиқати билән һаят болиду». □ ■

Инсанийәтнің чүшкүнлүк жәрјани

18 Чүнки һәққанийәтсизлик билән һәқиқәтни басидиған инсанларниң барлиқ ипласлиғиға вә һәққанийәтсизлиғигә нисбәтән Худаниң қаратқан ғәзиви әрштин очуқ вәһий қилинмақта. 19 Чүнки инсанлар Худа тоғрисида биләләйдиған ишлар уларниң көз алдида туриду; чүнки Худа һәммини уларға очуқ көрситип бәргән ■ 20 (чүнки дуня апиридә болғандин бери Худаниң көзгә көрүнмәс өзгичиликлири, йәни мәңгүлүк қудрити вә бирдин-бир Худа еканлиғи Өзи яратқан мәвжудатлар арқилиқ очуқ көрүлмәктә, шундақла буни чүшинип йәтклики болиду. Шу сәвәптин инсанлар һеч банә көрситәлмәйду)

■ 1:10 Рим. 15:23,32. □ 1:11 «роһий илттипат» — Муқәддәс Роһтин келидиған алаһидә, мәжизилиқ қабилијәттин ибарәттур. Мәсилән, «1Кор.» 12-14-бапларни көрүң. ■ 1:11 Рим. 15:29; 1Тес. 3:10. □ 1:13 «силәрнің шуни билишиңларни халаймәнки...» — бу сөзләр адәттә Рим императори ярлиқ чүшүргәндә ишлитидиған ибарә еди. Расул Павлус төвәндики гепини «Аләм императори йәса Мәсиһ»дин кәлгән дәп пуратмақчи охшайду. Әйни сөзләр «шуни билмәслигинларни халимаймәнки,...». «әлликләр...» — барлиқ Йәһудий әмәс милләтләр, «ят әлләр», «таипиләр». ■ 1:13

1Тес. 2:18. □ 1:14 «... һәр қандақ адәмләргә, мәйли Юнанлиқлар вә ят таипиләргә, данишмән вә наданларға болсун...» — мошу йәрдә «ят таипиләр» Юнанлиқ әмәсләрни яки шу дөвирдики «мәдәнийәт бәлгүси болған Юнан тили»ни сөзләлмәйдиған «мәдинийәтсизләр»ни кәситиду. «мән... һәммисигә қәриздармән» — буниң мәнаси бәлким «һәммисигә хуш хәвәрни йәткүзүшкә қәриздармән» болса керәк.

■ 1:14 1Кор. 9:16. □ 1:16 «Мәсиһ тоғрисидики бу хуш хәвәр» — грек тилида «Мәсиһниң хуш хәвири» дегән сөздә ипадилиниду. «Грекләр» — (яки «Юнанлиқлар») мошу йәрдә барлиқ Йәһудий әмәс милләтләр яки әлликләргә вәкил келиду. «...нијатқа ериштүридиған Худаниң күч-қудритидур» — «нијат» дегән Худа адәмни гунайини кәчүрүп, униңдин кутқузуп, мәңгүлүк һаятни ата қилишини көрситиду. ■ 1:16 Зәб. 39:10-11; 1Кор. 1:18; 15:2; 2Тим. 1:8. □ 1:17 «хуш хәвәрдә етиқатқа асасланған, Худаниң бир хил һәққанийлиғи етиқат қилғучиларға вәһий қилинғандур» — башқа билән хил тәржимиси: «хуш хәвәрдә Худадин кәлгән, баштин ахир етиқатқа асасланған бир һәққанийлиқ ашқариланғандур». «Һәққаний адәм ишәш-етиқати билән һаят болиду» — «һаб.» 2:4. ■ 1:17 һаб.

2:4; Юһ. 3:36; Рим. 3:21; Ғал. 3:11; Фил. 3:9; Ибр. 10:38. ■ 1:19 Рос. 14:17.

■ 21 — чўнки инсанлар Худани билсиму, уни Худа дөп улуклимиди, Униңға тәшәккүр ейтмиди; әксичә, уларниң ой-пикирлири бемәна болуп, надан қалби қараңғулишип кәтти. ■ 22 Өзлирини данишмөн қилип көрсәтсиму, лекин әқилсиз болуп чиқти; 23 чиримас Худаниң улуклуғиниң орниға чирип өлидиган адәмзатқа, учар-қанатларға, төрт аяқлиқ һайванларға вә йәр беғирлиғучиларға охшайдиган бутларни алмаштуруп қойған еди.■

24 Шуңа Худа уларни қалбидики шәһваний һәвәслири билән ипласлиқ қилишқа, шундақла бир-бириниң тәнлирини номусқа қалдурушқа қоюп бәрди. 25 Улар Худа тоғрисидаки һәқиқәтни ялғанға айландурди, Яратқучиниң орниға яритилған нәрсиләргә чоқунуп, тавап-таәт қилған еди. һалбуки, Яратқучиға тәшәккүр-мәдһийә мәңгүгә оқулмақта! Амин!

26 Мана шуниң үчүн, Худа уларни пәскәш шәһваний һәвәсләргә қоюп бәрди. һәтта аялларму тәбийй жинсий мунасивәтни гәйрий мунасивәткә айландурди; □ ■

27 шуниңдәк, әрләрму аяллар билән болидиган тәбийй жинсий мунасивәтләрни ташлап, башқа әрләргә шәһваний һәвәсләр билән көйүп пишидиган болди. Әрләр әрләр билән шәрмәндиликкә киришти вә нәтижидә уларниң мухалип қилмишлири өз бешиға чиқти.

28 Улар Худани билиштин ваз кечисни лайиқ көргәнлиги таллиғанлиги үчүн, Худа уларни бузуқ нийәтләргә вә налайиқ ишларни қилишқа қоюп бәрди.

29 Улар һәр хил һәққанийәтсизлик, рәзиллик, нәпсанийәтчилик, өчмәнликкә чөмүп, һәсәтхорлуқ, қатиллик, жедәлхорлуқ, мәккарлиқ вә һәр хил бәтнийәтләр билән толди. Улар игвағәр, 30 төһмәтхор, Худаға нәпрәтлинидиган, кибирик, махтанчак, чоңчи, һәр хил рәзилликләрни ойлап чиқирдиган, ата-анисиниң сөзини аңлимайдиған, 31 йорутулмиған, вәдисидә турмайдиған, көйүмсиз вә рәһимсиз инсанлардур. 32 Улар Худаниң шуларға болған адил һөкүмини, йәни шуңдақ ишларни қилғучиларниң өлүмгә лайиқ экәнлигини ениқ билсиму, бу ишларни өзлири қилипла қалмай, бәлки шуңдақ қилидиған башқилардин сөйүнүп уларни алқишлайду.■

2

Худаниң һөкүми

1 Әнди әй башқиларниң үстидин һөкүм қилидиған инсан, ким болушундин қәтһийнәзәр банә көрситәлмәйсән; чўнки башқилар үстидин қайси ишта һөкүм қилсаң, шу ишта өз гунайиңни бекитисән. Чўнки әй һөкүмчи, сән өзүңму уларға охшаш ишларни қиливатисән.■ 2 Бизгә мәлумки, Худаниң уңдақ ишларни қилғанлар үстидин һөкүм чиқиреши мутләк һәқиқәткә асасланғандур.

3 Шуңа, и шуңдақ ишларни қилғанлар үстидин һөкүм чиқарғучи, шундақла шуниңға охшаш ишларни қилғучи инсан, өзүң Худаниң һөкүмидин қачалаймән дөп хиял қиламсән? 4 Яки Худаниң мәриванлиғиниң сени товва қилиш йолиға башлайдиғанлиғини һеч билмәй, униң мәриванлиғи, кәң қосақлиғи вә сәһир-тақитиниң моллуғиға сәл қараватамсән?■ 5 Әксичә, товва қилмайдиған җәһиллиғиң вә таш жүрәклиғиңдин, Худа адил һөкүмини аян қилидиған гәзәплик күни үчүн сән өз бешиңға чүшидиған гәзивини топлаватисән.■

■ 1:20 Зәб. 18:2-3 ■ 1:21 Қан. 28:28 ■ 1:23 2Пад. 17:29. □ 1:26 «аялларму тәбийй жинсий мунасивәтни гәйрий мунасивәткә айландурди» — грек тилида «аялларму жинсий мунасивәтни тәбийй қанунийәткә хилап мунасивәткә айландурди» дейилди. ■ 1:26 Лав. 18:22,23. ■ 1:32 Нош. 7:3. ■ 2:1 2Сам. 12:5; Мат. 7:1; 1Кор. 4:5. ■ 2:4 2Пет. 3:15. ■ 2:5 Рим. 9:22.

6 Худа һәр кимгә өз әмәллиригә яриша иш көриду. ■ 7 Яхши ишларни сәвирчанлиқ билән қилип, шан-шәрәп, һөрмәт-һитирам вә бақийлиқни издигәнләргә У мәңгүлүк һаят ата қилиду; □ 8 лекин шәхсийәтчиләргә, һәқиқәткә тән бәрмәй, әксичә һәққанийәтсизлиқкә әгәшкәнләргә гәзәп-қәһр яғдурулиду; ■ 9 яманлиқ қилидиған барлиқ жан егисигә, алди билән Йәһудийларға, андин Грекләргә күлпәт вә дәрд-әләм чүшиду; □ 10 бирақ, барлиқ яхшилиқ қилғучиларға, алди билән Йәһудийларға, андин Грекләргә шан-шәрәп, һөрмәт-һитирам вә аман-хатиржәмлик тәқдим қилиниду. 11 Чүнки Худада адәмниң йүз-хатирисини қилиш йоқтур. ■

12 — чүнки Тәврат қанунини билмәй гуна садир қилғанларниң һәр бири Тәврат қануниниң һөкүмигә учримисиму, *әйипкә учрап* һалак болиду; Тәврат қанунини билеп туруп гуна садир қилғанларниң һәр бири бу қанун бойичә сораққа тартилиду □ 13 (чүнки Худаниң алдида қанунни аңлиғанлар әмәс, бәлки қанунға әмәл қилғучилар һәққаний һесаплиниду. ■ 14 Чүнки Тәврат қанунини билмәйдиған әлликләр тәбиий һалда бу қанунға уйғун ишларни қилса, гәрчә бу қанундин хәвәрсиз болсиму, Тәврат қануни уларда көрүнгән болиду. 15 Уларниң бу қилғанлири өз қәлблиригә қанун тәләплириниң пүтүклүк екәнлигини көрситиду; шуниңдәк, уларниң вижданлиримү әзлиригә һәқиқәтниң гувачиси болуп, ой-пикирлири өзини әйипләйду яки өзини ақлайду) 16 — мән йәткүзүп келиватқан бу хуш хәвәргә асасән Худаниң Әйсә Мәсиһ арқилиқ инсанларниң қәлбидә пүккән мәхпий ишлар үстидин һөкүм чиқиридиған күнидә *жуқурида ейтилған ишлар чоқум йүз бериду.* □ ■

Йәһудийлар вә Тәврат қануни

17 Сәнчу, әгәр өзүңни Йәһудий дәп атап, Тәврат қануниға үмүт бағлап, Худаға тәвәмән дәп махтансаң, □ ■ 18 қанундин үгинип уңиң ирадисини билеп, есил билән пәсин пәриқ әткән болсаң, 19-20 Тәврат қанунидин билим вә һәқиқәтниң жәвһиригә егә болдум дәп қарап, өзүңни корларға йол башлиғучи, қараңғуда қалғанларға маяк, наданларға үгәткүчи, гөдәкләргә устаз дәп ишәнгән болсаң — 21 әнди сән башқиларға тәлим берисәнү, өзүңгә бәрмәмән? Оғрилиқ қилмаңлар дәп вәз ейтисәнү, өзүң оғрилиқ қиламән? 22 «Зина қилмаңлар» — дәп вәз ейтийсәнү, өзүң зина қиламән? Бутлардин нәпрәтлинисәнү, өзүң бутханилардики нәрсиләрни булаң-талаң қиламән? 23 Тәврат қануни билән махтинисәнү, өзүң шу қанунға хилаплиқ қилип, Худаға дағ кәлтүрәмән?! 24 Худди *муқәддәс язмиларда йезилғинидәк:* «Силәрниң

■ 2:6 Зәб. 6:13; Йәр. 17:10; 32:19; Мат. 16:27; Рим. 14:12; 1Кор. 3:8; 2Кор. 5:10; Гал. 6:5; Вәһ. 2:23; 22:12. □ 2:7 «Һөрмәт-һитирам вә бақийлиқ...» — грек тилида «Һөрмәт-һитирам вә чиримәслик...».

■ 2:8 2Тес. 1:8. □ 2:9 «Йәһудийларға, андин Грекләргә...» — «Грекләр» (яки «Юнанлиқлар») мошу йәрдә вә 10-айәттә грек тилида, барлиқ Йәһудий әмәс әлликләр вә милләтләргә вәкил келиду. ■ 2:11

Қанун. 10:17; 2Тар. 19:7; Аюп 34:19; Рос. 10:34; Гал. 2:6; Әф. 6:9; Кол. 3:25; 1Пет. 1:17. □ 2:12 «Тәврат қануни» — яки ПӘКӘТ «қанун» яки «муқәддәс қанун», мошу йәрдә вә төвәндики барлиқ айәтләрдә Худа Муса пәйғәмбәргә чүшүргән қанунни көрситиду. Бу қанун Муқәддәс Китапниң авалқи бәш қисмини тәшкил қилған; шуңа Йәһудий хәлқи бәзидә мошу бәш қисмини «қанун-Йойиорук» (ибраний тилида «Тораһ») дәп атайду. Әрәб тилидики «Тәврат» мошу сөздин чиққан. Адәттики әһвал астида «муқәддәс қанунни билмигәнләр» Йәһудий әмәсләр («ят әлләр») ни көрситиду, «муқәддәс қанунни билгәнләр» Йәһудийларни көрситиду. «Тәврат қануни» тоғрилиқ «Тәбирлар» ниму көрүң. ■ 2:13 Мат. 7:21; Яқ. 1:22; 1Юһа. 3:7. □ 2:16 «жуқурида ейтилған ишлар чоқум йүз бериду» — «жуқурида ейтилған ишлар»

6-12-айәтләрдә ейтилған ишларни, демәк Худаниң сорақ қилидиғинини көрситиду. ■ 2:16 Мат. 25:31.

□ 2:17 «Худаға тәвәмән дәп махтансаң...» — грек тилида «Худада махтансаң...». ■ 2:17 Рим. 9:4.

қилмишиңлар түпәйлидин Худаниң нами таипиләр арисидә күпүрлүққә учримақта».[□] ■

²⁵ Тәврат қануниға әмәл қилсаң, хәтнә қилинғиниңниң әһмийти болиду, лекин униңға хилаплиқ қилсаң, хәтнә қилинғиниң хәтнә қилинмиғандәк һесаплиниду.

[□] ²⁶ Әнди хәтнисизләр қанунниң тәләплиғә әмәл қилса, гәрчә хәтнисиз болсиму, Худа тәрипидин хәтнелик һесапланмамду? ²⁷ Тәврат қанун дәстуридин хәвәрдар вә хәтнелик туруқлүқ қанунға хилаплиқ қилғучи, и Йәһудий, қанунға әмәл қилидиган жисманий хәтнисизләр тәрипидин сениң гунаийиң үстидин һөкүм чиқириливатмамду?

²⁸ Чүнки сиртки көрүнуши Йәһудий болсила уни һәқиқий Йәһудий дегили болмайду, сиртки жәһәттики жисманий хәтниниму һәқиқий хәтнә дегили болмайду, ■ ²⁹ роһида Йәһудий болғини һәқиқий Йәһудийдур; униң хәтнә қилинғини хәтнә қанун дәстури арқилиқ әмәс, бәлки қәлбидә, Роһтиндур. Бундақ кишиниң тәриплиниши инсанлар тәрипидин әмәс, бәлки Худа тәрипидин болиду.[□] ■

3

¹ Ундақта, Йәһудий болғанниң Йәһудий әмәстин немә артуқчилиғи бар? Хәтнелик болғанниң немә пайдиси бар? ² Әмәлийәттә, уларниң һәр жәһәттин көп артуқчилиғи бар. Биринчидин, Худаниң бешарәтлик сөзлири Йәһудийларға аманәт қилинған. ■ ³ Әнди гәрчә улардин бәзилири ишәсиз чиққан болсиму, буниңға немә болатти? Уларниң ишәсизлиғи Худаниң ишәшликлигини йоққа чиқириветәрму?[□] ■ ⁴ һәргиз ундақ қилмайду! Худа растчил һесаплинип, һәммә адәм ялғанчи һесаплансун! Худди муқәддәс язмиларда Худа һәққидә йезилғинидәк:

«Сөзлигиниңдә адил дәп испатланғайсән,

[□] **2:24** «Силәрниң қилмишиңлар түпәйлидин Худаниң нами таипиләр арисидә күпүрлүққә учримақта» — «Йәш.» 52:5. ■ **2:24** Йәш. 52:5; Әз. 36:2. [□] **2:25** «Тәврат қануниға әмәл

хәтнә қилинғиниңниң әһмийти болиду, лекин униңға хилаплиқ қилсаң, хәтнә қилинғиниң хәтнә қилинмиғандәк һесаплиниду.» — демисәкму, Йәһудийлар Тәврат қануни бойичә хәтнә қилиду. Хәтнеликниң өзи «Мән Худаниң адимимән» дегәнликни вә «Йәһудий болуш»ниң симболи дәп қарилатти. ■ **2:28** Юһ. 8:39; Рим. 9:7. [□] **2:29** «роһида Йәһудий болғини һәқиқий

Йәһудийдур; униң хәтнә қилинғини хәтнә қанун дәстури арқилиқ әмәс, бәлки қәлбидә, роһтиндур» — «Роһтиндур» болса, Муқәддәс Роһтиндур. Бәзи алимлар «Роһтин»ни «роһта» дәп чүшиниду, шундақла бундақ әйтнә «...хәтнә қәлбдә, роһта,... дәстуридин әмәстур» дәп тәржимә қилиду. Хәтнә тоғрилиқ «Әзакиял», «Филиппилиқларға» вә «Колоссиликләргә»дики «қошумчә сөз»лиримизни көрүң. «Бундақ кишиниң тәриплиниши инсанлар тәрипидин әмәс, бәлки Худа тәрипидин болиду» — ибраний тилида «Йәһуда» дегәнниң әслий мәнәси «махташ», «тәрипләш», «тәрип» дегәнликтур. Шуңа әйтнәң тегидики мәнәси: ««Һәқиқий Йәһудий» болуш үчүн, у Худа тәрипидин тәрипләнгән («Йәһуда») болуши керәк.

■ **2:29** Қан. 10:16; Йәр. 4:4; Фил. 3:2, 3; Кол. 2:11. ■ **3:2** Зәб. 147:8; Рим. 9:4. [□] **3:3** «Әнди

гәрчә улардин бәзилири ишәсиз чиққан болсиму, буниңға немә болатти? Уларниң ишәсизлиғи Худаниң ишәшликлигини йоққа чиқириветәрму?» — Павлус бәлким Худаниң Исраилға қилған әһдә-вәдилирини көрситиду. Худа: «Силәр Мениң хәлқим болисиләр» дәп вәдә қилғандин кейин, бәзи Йәһудийларниң қилмишлири өзлириниң Униң хәлқи экәнлигини инкар қилған болсиму, бу қилмишлири Худаниң вәдәсини йоққа чиқириветәмду? ■ **3:3** Чөл. 23:19; Рим. 9:6; 2Тим. 2:13.

Шикайәткә учригиниңда ғәлибә қилғайсән». □ ■

⁵ Лекин бизниң һәққанийсизлиғимиз арқилиқ Худаниң һәққанийлиғи техиму еник көрситилсә, буниңға немә дәймиз? һәққанийсизлиқ үстигә ғәзап төкидигән Худани һәққаний эмәс дәймизму (мән инсанчә сөзләймән)? □ ⁶ Мундақ дейишкә һәргиз болмайду! Эғәр ундақ болса, Худа аләмни қандақ сораққа тартиду?

⁷ *Бәзиләр йәнә:* «Мениң ялғанчилиқимдин Худаниң һәқиқәтлиғи техиму очуқ қилинса, шундақла улуклуғи техиму йорутулса, әнди мән йәнә немә үчүн гунакар дәп қарилип сораққа тартилимән?» *дейиши мүмкин.* □ ⁸ Ундақ болғанда немишкә (бәзиләр бизгә төһмәт чаплимақчи болуп, гәплиримизни буриваткәндәк) «Яманлиқ қилайли, буниңдин яхшилиқ чиқип қалар» — дейишкә болмайду? Бундақ дегүчиләрниң жазалиниши һәқлиқтур!

Һәққаний адәм йоқтур

⁹ Әнди немә дейиш керәк? Биз *Йәһудийлар Йәһудий эмәсләрдин* үстүн турамыз? Яқ, һәргиз! Чүнки биз жуқурида Йәһудийлар болсун, Грекләр болсун һәммисиниң гунаниң илкидә екәнлиғини испатлап әйиплидуқ. □ ■

¹⁰ Дәрвәқә, муқәддәс язмиларда йезилғинидәк: — «Һәққаний адәм йоқ, һәтта бириму йоқтур, ■

¹¹ Йорутулған киши йоқтур, Худани издигиниму йоқтур.

¹² һәммә адәм йолдин чәтниди, Уларниң барлиғи әрзимәс болуп чиқти.

Меһриванлиқ қилғучи йоқ, һәтта бириму йоқтур. □ ■

¹³ Уларниң гели ечилған қәбирдәк сесиқтур, Тиллири каззаплиқ қилмақта;

Кобра иланниң зәһири ләвлири астида туриду; □ ■ ¹⁴ Уларниң зувани қарғаш һәм зәрдигә толған. □ ■

□ **3:4** «Сөзлигиниңдә адил дәп испатланғайсән, шикайәткә учригиниңда ғәлибә қилғайсән» — «Зәб.» 50:5. «Шикайәткә учригиниңда ғәлибә қилғайсән» дегәнниң башқа бир хил тәржимиси: «Һөкүм чиқарғиниңда ғәлибә қилғайсән». Зәбурдики бу күүдә Давут пәйғәмбәр еғир гунайини Худа вә хәлиқ алдида иқрар қилиду; у бу сөzlәрни, Худа мени жазалиғанда, хәлиқ бешимға чүшидигән күлтәтниң Худадин адил жазасини билсун дәп ейтиду. Гунайини очуқ иқрар қилмиған болса бәлким хәлиқ: «Немишкә сөйүмлүк Давут падишасимиз күлтәткә учриғанду, Худа униңға адаләтсиз муамилә қилғанмиду?» дейиши мүмкин. Униң дегини Павлусниң дегиниға оһму-охшаш; Худа һәқтур һәм аләм алдида Униң һәқлиғи испатлансун; Униң һәр иштики дуруслуғи испатлансун (вә испатлиниду!), хаталиқ яки ялғанчилиқниң болса биздила екәнлиғи испатлансун (вә испатлиниду!). ■ **3:4** Зәб. 50:6; 115:2; Юһ. 3:33. □ **3:5** «мән инсанчә сөзләймән!» — демәк, пәкәт исанниң көз-қариши бойичә сөзләймән. Бу ибаридин көргили болидуки, һәр қандақ адәм товва қилмиса, гунайи түпәйлидин униң көзқарашлири туманлишип кетиду, әзи елишип қалиду. □ **3:7** «Мениң ялғанчилиғим арқилиқ Худаниң һәқиқәтлиғи техиму очуқ қилиниду...» — Худа пәйғәмбәрләр арқилиқ Өз хәлқиниң бәзилири Өзигә асийлиқ қилидиғанлиғи, һәтта мәсилән Өз Мәсиһиға сатқунлуқ қилидиғанлиғи тоғрилиқ көп бешәрәт бәргән еди. Шуңа «мениң ялғанчилиғим» Худаниң тоғра ейтқанлиғини испатлайду. □ **3:9** «Йәһудийлар болсун, Грекләр болсун һәммисиниң гунаниң илкидә екәнлиғини испатлап әйиплидуқ» — «Грекләр» мошу йәрдә барлиқ «Йәһудий эмәсләр»гә вәкилик қилиду. ■ **3:9** Гал. 3:22. ■ **3:10** Зәб. 13:4; 52:4. □ **3:12**

«Һәққаний адәм йоқ, һәтта бириму йоқтур, ... һәммә адәм йолдин чәтниди, уларниң барлиғи әрзимәс болуп чиқти. Меһриванлиқ қилғучи йоқ, һәтта бириму йоқтур» — (10-13-айәт) «Зәб.» 13:1-3 (йәнә 52:2-5); «Топ.» 7:20. ■ **3:12** Зәб. 14:1-3; 52:2-4; Топ. 7:20 □ **3:13** «Уларниң гели ечилған қәбирдәк сесиқтур, тиллири каззаплиқ қилмақта; кобра иланниң зәһири ләвлири астида туриду» — «Зәб.» 5:10 вә 139:4. ■ **3:13** Зәб. 5:10; 139:4. □ **3:14** «Уларниң зувани қарғаш һәм зәрдигә толған» — «Зәб.» 9:28. ■ **3:14** Зәб. 9:28

- 15 «Путлири қан тоқүшкә алдирайду; ■
 16 Барғанла йеридә вәйранчилик вә пажиәлик ишлар бардур.
 17 Течлиқ-арамлиқ йолини улар һеч тонуған әмәс.» □ ■
 18 «Уларниң нәзиридә Худадин қорқидиған иш йоқтур.» □ ■
 19 Тәвраттики барлиқ сөзләрниң Тәврат қануни астида яшайдиганларға қарита ейтилғанлиги бизгә аян. Буларниң мәхсити, һәр инсанниң ағзи банә көрситәлмәй тувақлинип, пүткүл дунядикиләр Худаниң соригида әйипкар екән дәп аян қилинсун, дегәнликтур. □ 20 Шуңа, һеч қандақ әт егиси Тәврат-қануниға әмәл қилишқа интилишлири билән Худаниң алдида һәққаний һесапланмайду; чүнки Тәврат қануни арқилиқ инсан өз гунайини тонуп йетиду. ■

Худаниң инсанни һәққаний қилиши

- 21 Бирақ, һазир қанун йоли билән әмәс, бәлки Худаниң Өзидин кәлгән бир хил һәққанийлиқ ашқариланди! Бу хил һәққанийлиққа қанунниң өзи вә пәйғәмбәрләрниң язмилириму гувалиқ бәргәндур; ■ 22 йәни, Худаниң Әйса Мәсиһниң ишәш-садақәтлиги арқилиқ етиқат қилғучиларниң һәммисиниң ичигә һәм үстигә йәткүзидиған һәққанийлиғидур! Бу ишта айримчилик йоқтур □ 23 (чүнки барлиқ инсанлар гуна садир қилип, Худаниң шан-шәривигә йетәлмәй, униңдин мәһрум болди) □ 24 Чүнки етиқатчиларниң һәммиси Мәсиһ Әйсада болған нижат-һөрлүк арқилиқ, Худаниң мөһри-шәпқити билән бәдәлсиз һәққаний қилиниду. □ ■
 25 Худа Уни гуналарниң жазасини кәтәргүчи кафарәт қурбанлиги сүпитидә тайинлиди; инсанларниң Униң қурбанлиқ қениға ишәш бағлиши билән қурбанлиқ инавәтликтур. Худа бу арқилиқ бурунқи замандикиләрниң садир қилған гуналириға сәвир-тақәтлик болуп, жазалимай өткүзүветишиниң адиллиқ

■ 3:15 Пәнд. 1:16; Йәш. 59:7. □ 3:17 «Путлири қан тоқүшкә алдирайду; барғанла йеридә вәйранчилик вә пажиәлик ишлар бардур. Течлиқ-арамлиқ йолини улар һеч тонуған әмәс. Уларниң нәзиридә Худадин қорқидиған иш йоқтур» — (15-17-айәт) «Йәш.» 59:7-8. ■ 3:17 Йәш. 59:7,8 □ 3:18 «Уларниң нәзиридә Худадин қорқидиған иш йоқтур» — «Зәб.» 35:2. ■ 3:18 Зәб. 35:2 □ 3:19 «Тәврат қануни астида яшайдиганлар» —Йәһудий хәлқини көрситиду. «Тәвраттики барлиқ сөзләрниң Тәврат қануни астида яшайдиганларға қарита ейтилғанлиги бизгә аян. Буларниң мәхсити, һәр инсанниң ағзи банә көрситәлмәй тувақлинип, пүткүл дунядикиләр Худаниң соригида әйипкар екән дәп аян қилинсун» — «Тәвраттики барлиқ сөзләр» мошу йәрдә бәлким жуқурида нәқил кәлтүрүлгән, барлиқ инсанниң гунакар екәнлигини испатлиған (Тәвраттики) айәтләрни алаһидә тәкитләйду. ■ 3:20 Рим. 7:7; Гал. 2:16; Ибр. 7:18. ■ 3:21 Рим. 1:17; Фил. 3:9. □ 3:22 «Мәсиһниң ишәш-садақәтлиги арқилиқ етиқат қилғучилар...» — башқа бир хил тәржимиси: «Әйса Мәсиһкә бағлиған итиқадни арқилиқ етиқат қилғучилар...». Грек тилида «ишәш, етиқат» вә «садақәтлик, ишәшлик» бирла сөз билән ипадилиниду. □ 3:23 «Чүнки барлиқ инсанлар гуна садир қилип, Худаниң шан-шәривигә йетәлмәй, униңдин мәһрум болди» — буниң икки тәрипи бар; (1) Худа әслидә адамни «Өз сүрити бойичә», йәни «Өз шан-шәриви болуши үчүн» яратқан еди. Гуна садир қилғинида инсан бу шан-шәрәпкә йетәлмиди, шуңлашқа Худаға вәкил болуштики имтияздин мәһрум болди. (2) гунайи түпәйлидин инсан Худаниң падишалиғида униң шан-шәривини көрәлмәйдиған болди. □ 3:24 «Мәсиһ Әйсада болған нижат-һөрлүк арқилиқ...» — яки «Мәсиһ Әйсаниң гунадин һәр қилиш хизмити арқилиқ...». ■ 3:24 Йәш. 53:5.

екәнлигини көрсәтти. □ ■ 26 Буниңға охшаш бу қурбанлиқ арқилиқ У һазирқи заманда болған һәққанийлигиниму көрсәткән. Шундақ қилип У Өзиниң һәм һәққаний екәнлигини һәм Әйсаниң етиқатида болғучини һәққаний қилғучи екәнлигиниму намайән қилди.□

27 Ундақ болса, инсанниң немә махтанғичилиги бар? Махтиниш йоқ қилинди!

— Немә принципқа асасән? Қанунға интилиш принципи биләнму?

— Яқ! «Етиқат» принципи билән!

28 Чүнки «Инсан Тәврат қануниға әмәл қилишқа интилишлири билән әмәс, бәлки етиқат билән һәққаний қилиниду» дәп һесаплаймиз! □ ■ 29 Әжәба, Худа пәқәтлә Йәһудийларниңла Худасиму? У әлләрниңму Худаси әмәсму? Шундақ, у әлләрниңму Худасиду. 30 Худа болса бирдур, У хәтнә қилинғанларни етиқат билән һәмдә хәтнә қилинмиғанларниму етиқат билән һәққаний қилиду. □

31 Әнди етиқат принципи билән Тәврат қанунини бекар қиливетимизму? Яқ, дәл буниң әксичә, уни күчкә егә қилимиз.

4

Ибраһимниң етиқат билән һәққаний дәп һесаплиниши, бизгә бир үлидур

1 Ундақта, биз Йәһудийларниң жисманий жәһәттики атимиз Ибраһимниң еришкини тоғрисида немә дәймиз?□ ■ 2 Әгәр Ибраһим әмәллири билән һәққаний дәп жақаланған болса, униңда махтанғидәк иш болатти (бәрибир Худаниң алдида униң махтиниш һәққи йоқ еди). 3 Чүнки муқәддәс язмиларда немә дейилгән? —

«Ибраһим Худаға етиқат қилди;

□ 3:25 «гуналарниң жазасини көтәргүчи кафарәт қурбанлиғи» — грек тилида бирла сөз билән ипадилиниду. «Кафарәт» тоғрилиқ «Мис.» 29:33 вә изаһати, шундақла «Тәбирләр»ниму көрүң. «Худа Уни гуналарниң жазасини көтәргүчи кафарәт қурбанлиғи сүпитидә тайинлиди; (инсанларниң) Униң (қурбанлиқ) қениға ишәш бағлиши билән (қурбанлиқ) инавәтликтур. Худа бу арқилиқ бурунқи замандикиларниң садир қилған гуналириға сәвир-тақәтлик болуп, жазалимай өткүзүветишиниң адиллиқ екәнлигини көрсәтти» — бу толук әйәт интайин муһим. Худа бурунқи замандики товва қилған етиқатчи кишиләрниң гуналирини жазалимай кәчүрүм қилғанлириниң һәммиси Масинниң кәлгүси заманда қурбанлиқ болуп, шу гуналириниң жазасини көтиридиғанлиғиға асасланған еди, шуңлашқа пүтүнләй адиллиқ еди. «Гуналарға ... өткүзүветиш» дегән ибарә бәлким бурунқи дәвирдики барлиқ гуналарниму өз ичигә алиду; бирақ Худа бу гуналарни жазалимай өткүзүвәткән болсиму, хәқләр товва қилмиса бәрибир ахир берип әзлири жазалирини тартиду. һазирқи замандиму шундақ. ■ 3:25 Мис. 25:17; 2Кор. 5:19; Кол. 1:20; Ибр. 4:16; 1Юһа. 4:10. □ 3:26 «Шундақ қилип У Өзиниң һәм һәққаний екәнлигини һәм Әйсаниң етиқатида болғучини һәққаний қилғучи екәнлигиниму намайән қилди» — Мәсиһ Әйсә һәр замандики барлиқ кишиләрниң һәммә гунаиниң тегишлик жазаси (Худаниң гуна үстигә чүшүридиған гәзиви)ни қобул қилғандин кейин Худа толиму һәққанийлиқ билән товва қилған кишиләрни кәчүрүм қилип уларни һәққаний қилғучи болиду. □ 3:28 «Тәврат қануниға әмәл қилишқа интилишлири билән әмәс...» — мошу ибарә грек тилида интайин қисқартилип: «қанундики әмәлләр билән әмәс...» яки «қанунға қаритилған әмәлләр билән әмәс...» яки «қанундин чиққан әмәлләр билән әмәс...» дәп ипадилиниду. Бу ибарә «Рим.» 3:28, «Гал.» 2:16, 3:2, 5, 10диму тепилиду. Инсанниң барлиқ «Тәврат қануниға әмәл қилишқа интилишлири» өзиниң гунаға патқан бир гунакар екәнлигини испатлайду, халас. ■ 3:28 Рос. 13:38; Рим. 8:3; Гал. 2:16; Ибр. 7:25. □ 3:30

«Худа болса бирдур, У хәтнә қилинғанларни етиқат билән һәмдә хәтнә қилинмиғанларниму етиқат билән һәққаний қилиду» — бу әйәттики «хәтнә қилинғанлар» Йәһудийларни, «хәтнә қилинмиғанлар» барлиқ Йәһудий әмәсләрни билдүриду. □ 4:1 «атимиз Ибраһимниң еришкини..» — яки «атимиз Ибраһимниң үгәнгини..», «атимиз Ибраһимниң билгини..». ■ 4:1 Йәш. 51:2.

Бу уның һәққанийлиги һесапланди» дейилиду. □ ■

⁴ Ишлигүчигә берилидиган һәқ «мәһри-шәпқәт» һесапланмайду, бәлки бир хил «қәриз қайтуруш» һесаплиниду. ⁵ Бирақ, һеч иш-әмәл қилмай, пәқәт номуссиз гунакарларни һәққаний қилғучи Худаға етиқат қилидиган кишиниң болса, уның етиқати һәққанийлик дәп һесаплиниду! □ ⁶ Худа қилған әмәллиригә қаримай, һәққаний дәп һесаплиған кишиниң бәхити тоғрилиқ Давут пәйғәмбәрму мундақ дегән: —

⁷ «Итаәтсизликлири кәчүрүм қилинған, Гуналири йепилған киши немидегән бәхитлиқтур!» ■

⁸ Пәрвәрдиғар гуналири билән һеч һесаплашмайдиғанлар немидегән бәхитлиқтур!» □ ■

⁹ Әнди бәхит ялғуз хәтнә қилинғанларғила мәнсуп боламду, яки хәтнә қилинмиғанларғиму мәнсуп боламду? Чүнки: «Ибраһимниң етиқати уның һәққанийлиги дәп һесапланди» дәватимиз. □ ■

¹⁰ Һәққанийлик қандақ әһвалда уныңға һесапланди? Хәтнә қилиништин илгириму яки хәтнә қилиништин кейинму? У хәтнә қилинған һалда әмәс, бәлки хәтнә қилинмиған һалда һесапланди! ¹¹ Уның хәтнини қобул қилғини болса, уни хәтнә қилиништин бурунла етиқати арқилиқ егә болған һәққанийлиққа мөһүр бәлгүси сүпитидә болған еди. Демәк, у хәтнисиз туруп Худаға етиқат қилғучиларниң һәммисиниң атиси болди — уларму *етиқати билән* һәққаний һесаплиниду! ■

¹² У йәнә хәтнә қилинғанларниңму атисидур; демәк, хәтнә қилинған болуши билән тәңла хәтнә қилинмиған вақтидиму етиқатлиқ йол маңған атимиз Ибраһимниң излирини бесип маңғанларниңму атиси болгандур.

¹³ Чүнки Худаниң Ибраһимға вә нәслигә дуняға мирасхор болуш тоғрисидики вәдә бериши Ибраһимниң Тәврат қануниға әмәл қилишқа интилгинидин әмәс, бәлки етиқаттин болған һәққанийлиқтин кәлгән. ¹⁴ Чүнки әгәр қанунға интилидиғанлар мирасхор болидиған болса етиқат бекар нәрсә болуп қалатти, Худаниң вәдисиму йоққа чиқирилған болатти. ■ ¹⁵ Чүнки Тәврат қануни Худаниң гәзивини елип келиду; чүнки қанун болмиса, итаәтсизлик дегән ишму болмайду. □ ■

¹⁶⁻¹⁷ Шуниң үчүн, Худаниң вәдисиниң *пәқәт* Өз мәһри-шәпқити арқилиқ әмәлгә ашурулуши үчүн, у етиқатқила асаслиниду. Буның билән у вәдә Ибраһимниң барлиқ әвлатлириға, пәқәт Тәврат қануни астида туридиғанларғила әмәс, бәлки Ибраһимчә етиқат қилғучиларниң һәммисигиму капаләтлик қилинған. Чүнки муқәддәс язмиларда: «Сени нурғун қовмниң атиси қилдим» дәп йезилгинидәк, Ибраһим һәммисиниң атисидур. Дәрһәқиқәт, у өлүкләрни тирилдүридиған, мәвжүт болмиғанни бар дәп мәвжүт қилидиған, өзи етиқад бағлиған Худа алдида

□ **4:3** «Ибраһим Худаға етиқат қилди; бу уның һәққанийлиги һесапланди» — «Яр.» 15:6. ■ **4:3** Яр. 15:6; Гал. 3:6; Яқ. 2:23. □ **4:5** «Бирақ, һеч иш-әмәл қилмай, пәқәт номуссиз гунакарларни һәққаний қилғучи Худаға етиқат қилидиған кишиниң болса, уның етиқати һәққанийлик дәп һесаплиниду!»

— «Һеч әмәл қилмай» дегини, һәққанийлиққа еришиш үчүн тиришиш жәһәтидин ейтилиду, «адәмләр жан бәқиш үчүн ишлиши керәк әмәс» дегәнлик әмәс, әлвәттә. ■ **4:7** Зәб. 31:1. □ **4:8** «Итаәтсизликлири кәчүрүм қилинған, гуналири йепилған киши немидегән бәхитлиқтур! Пәрвәрдиғар гуналири билән һеч һесаплашмайдиғанлар немидегән бәхитлиқтур!» — (7-8-айәт) «Зәб.» 31:1-2. ■ **4:8** Зәб. 31:1, 2

□ **4:9** «Ибраһимниң етиқати уның һәққанийлиги дәп һесапланди» — «Яр.» 15:6. ■ **4:9** Яр. 15:6

■ **4:11** Яр. 17:11. ■ **4:14** Гал. 3:18. □ **4:15** «Тәврат қануни Худаниң гәзивини елип келиду» — адәм Худаниң әмир-пәрманлириға әмәл қилалмиғачқа, қанун уның гунайини намайған қилиду; намайған қилиниши билән Худаниң гәзивини уның гунайи үстигә чүшиду. ■ **4:15** Юһ. 15:22; Рим. 5:20; 7:8; Гал. 3:19.

һәмминизниң атиси болди. □ ■ 18 Һеч қандақ үмүт қалмисиму у йәнила үмүттә етиқат қилди вә шуниң билән униңға: «Сениң нәслиң сан-санақсиз болиду» дәп алдин-ала ейтилғандәк нурғун қовмниң атиси болди. □ ■ 19 У йүз яшқа йеқинлап, тенини өлгән һесаплисиму, шундақла аяли Сараһниңму балиятқусини өлди дәп қарисиму, йәнила етиқатта ажизлашмиди; □ 20 Худаниң вәдисиғә нисбәтән етиқатсизлиқ қилип һеч иккиләнмиди, әксичә у етиқати арқилиқ күчәйтилди вә Худани улуклиди, ■ 21 «У немини вәдә қилған болса шуни әмәлгә ашуруш қудритигә Егидур» дәп толук ишәндүрүлди. ■ 22 Шуниң билән бу «униң һәққанийлиғи һесапланди». ■ 23-25 Бу, «Униң һәққанийлиғи һесапланди» дегән сөз ялғуз униң үчүнла әмәс, бәлки Рәббимиз Әйсани өлүмдин тирилдүргән Худаға етиқат қилишимиз билән һәққаний һесаплинидиған бизләр үчүнму йезилған; *Masih* болса итаәтсизликirimиз үчүн пидә йолиға тапшурулди вә һәққаний қилинишимиз үчүн тирилдүрүлди. □ ■

5

Худа билән енақ өтүш

1 Шуңа етиқат билән һәққаний қилинған екәнмиз, Рәббимиз Әйса Мәсиһ арқилиқ Худа билән енақ мунасивәттә болимиз. ■ 2 У арқилиқ етиқат йолида бизни чин турғузидиған бу меһри-шәпқитиниң ичигә кириш һоқуқиға муйәссәр болдуқ, шуниңдәк Худаниң шан-шәривигә бағлиған үмүтүмиздин шат-хурам болимиз. ■ 3-4 Шундақ болупла қалмай, мүшкүл әһваллар ичидә шатлинимиз; чүнки мүшкүллүк сәвирчанлиқни, сәвирчанлиқ чидамлиқни, чидамлиқ үмүтни елип келиду, дәп билимиз. □ ■ 5 Вә бу үмүт бизни йәргә қаритип қоймайду, чүнки бизгә ата қилинған Муқәддәс Роһ арқилиқ Худаниң меһир-муһәббити алибурун қәлбимизгә қуюлуп ешип ташти. □

6 Чүнки биз пәқәт амалсиз қалғинимизда, Мәсиһ биз ихлассизлар үчүн Худа бекиткән вақитта өзини пидә қилди. □ ■ 7 Бирисиниң һәққаний адәм үчүн женини пидә қилиши наһайити аз учрайдиған иш; бәзидә яхши адәм үчүн

□ 4:16-17 «Тәврат қануни астида туридиғанлар» — Йәһудий хәлиқ. «Сени нурғун қовмниң атиси қилдим» — («Яр.» 17:5). Худаниң Ибраһимға ейтқан бу сөзи «өткән заман» шәклидә («қилдим») болуп, һеч пәрәзәнсиз болған вақтида униңға ейтилған. Бу кейинки айтәләр билән зич бағлиқтур. ■ 4:16-17 Йәш. 51:2; Яр. 17:5. □ 4:18 «Сениң нәслиң сан-санақсиз болиду» — «Яр.» 15:5. ■ 4:18 Яр. 15:5; Ибр. 11:12. □ 4:19 «У йүз яшқа йеқинлап, тенини өлгән һесаплисиму, шундақла аяли Сараһниңму балиятқусини өлди дәп қарисиму...» — ДЕМӘК, у өз тениниң өлүктәк болған әһвалиға вә Сараһниң қәтгий туғмаслиғиға толиму реаллиқ вә егирбесиклиқ билән қарайтти, бирақ бу ишлар униң етиқатига һеч тәсир йәткүзмиди. ■ 4:20 Юһ. 8:56; Ибр. 11:11, 18. ■ 4:21 Зәб. 113:11 ■ 4:22 Яр. 15:6. □ 4:23-25 «Мәсиһ болса итаәтсизликirimиз үчүн пидә йолиға тапшурулди вә һәққаний қилинишимиз үчүн тирилдүрүлди» — пидә йолиға тапшурулди дегән ибарә болса, у рәзил адәмләрниң қоли билән өлүмгә тапшурулди, лекин буларниң һәммиси инсанийәтни қутқузуш үчүн Худаниң улук плани еди, дәп көрситиду. ■ 4:23-25 Рим. 15:4. ■ 5:1 Йәш. 32:17; Юһ. 16:33; Әф. 2:13. ■ 5:2 Юһ. 10:9; 14:6; 1 Кор. 15:1; Әф. 2:18; 3:12; Ибр. 3:6; 10:19. □ 5:3-4 «мүшкүл әһваллар ичидә шатлинимиз...» — ЯКИ «мүшкүл әһваллардин тәнтәнә қилимиз». ■ 5:3-4 Яқ. 1:3. □ 5:5 «Вә бу үмүт бизни йәргә қаритип қоймайду, чүнки бизгә ата қилинған Муқәддәс Роһ арқилиқ Худаниң меһир-муһәббити алибурун қәлбимизгә қуюлуп ешип ташти» — инсанниң Худаға бағлиған һәр қандақ үмүти, униң бизгә болған муһәббитиниң бар-йөк екәнлиғигә зич бағлиниду, әлвәттә. Әгәр биз «Худа бизни сөйду» дәп билсәк һәмдә Худаниң муһәббити өз вужудимизда пәйда болған болса, һәр қандақ зор үмүтләрму болиду. □ 5:6 «Чүнки биз пәқәт амалсиз қалғинимизда...» — «амалсиз» — өзимизни гунадин қутулдурушқа амалсиз. ■ 5:6 Әф. 2:1; Кол. 2:13; Ибр. 9:15; 1 Пет. 3:18.

бириси пада болушқа жүрѳят қилишиму мүмкин; ⁸ лекин Худа Өз меһри-муһаббитини бизгѳ шуниңда көрситидуки, биз теһи гунакар вақтимизда, Мәсиһ биз үчүн җенини пада қилди. ⁹ Һазир биз Униң җени билән һаққаный қилинған екәнмиз, әнди У арқилиқ келидиган ғәзәптин қутулушимиз техиму җәзмәндур. ¹⁰ Чүнки бурун Худаға дүшмән болған болсақму, Оғлиниң өлүми арқилиқ бизни Униң билән енақлаштурған йәрде, Униң билән енақлаштурулғандин кейин, әнди Оғлиниң һаяти арқилиқ биз техиму қутулдурулмадук?! ¹¹ Буниң биләнла қалмай, һазир биз Рәббимиз Әйса Мәсиһ арқилиқ Худа билән енақлаштурулдук, У арқилиқму Худаниң Өзидин шатлинимиз. ¹²

Адәм атинин өлүм, Мәсиһтин һаятлық — гунаниц йилтизи

¹² Шуниңдәк, гунаниц дуняға кириши бирла адәм арқилиқ болди, өлүмниң дуняға кириши гуна арқилиқ болди; шуниң билән гуна арқилиқ өлүм һәммә адәмгә тарқалди; чүнки һәммә адәм гуна садир қилди. ¹³ (чүнки Тәврат қанунидин илгириму гуна дуняда бар еди, әлвәттә; һалбуки, қанун болмиса гунаниң һесаби елинмайду. ¹⁴ Шундақтиму, өлүм Адәм ата вақтидин Муса пәйғәмбәр вақтигичә инсанларғиму һөкүм сүрди; улар гәрчә Адәм атиниң садир қилған итаәтсизлигидәк гуна садир қилмиған болсиму, бу инсанларму өлүм һөкүмидин халий болмиди).

Адәм атиниң өзи — кейин келидиган Мәсиһниң бир бешарәтлик үлгисидур; ¹⁵ һалбуки, Худаниң шапаәтлик соғити Адәм атиниң итаәтсизлигиниң пүтүнләй әксидур. Чүнки бирла адәмниң итаәтсизлиги билән нурғун адәм өлгән болса, әнди Худаниң меһри-шәпқити вә шуниңдәк бирла адәм, йәни Әйса Мәсиһниң меһри-шәпқити арқилиқ кәлгән соғат ешип-тешип турғачқа, нурғун адәмгә йәткүзүлүп техиму зор нәтижә һасил қилди!

¹⁶ Шу шапаәтлик соғатниң нәтижиси болса, шу бир адәмниң гунаиниң ақивитигә пүтүнләй охшмайду. Чүнки бир адәмниң бир қетим өткүзгән

■ 5:8 Ибр. 9:15; 1Пет. 3:18. **□ 5:9** «әнди У арқилиқ келидиган ғәзәптин қутулушимиз техиму җәзмәндур» — «келидиган ғәзәп» Худаниң гуналарниң үстигә чүшидиган ғәзиви. **□ 5:10**

«Чүнки бурун Худаға дүшмән болған болсақму, Оғлиниң өлүми арқилиқ бизни Униң билән енақлаштурған йәрде, Униң билән енақлаштурулғандин кейин, әнди Оғлиниң һаяти арқилиқ биз техиму қутулдурулмадук?!» — Худаниң ниҗатида «қутулуш» пәқәт дозақтин қутулуш әмәс, гунаниң барлиқ асарәтлиридин азат булуп йеңи әһмиәтлик һаяттин бәһримән болуштин ибарәттур. **□ 5:11** «У арқилиқму Худаниң Өзидин шатлинимиз» — «Худаниң Өзидин шатлинимиз» дегәнниң башқа бир хил мәнаси барки, «Худани қаттиқ даңлаймиз».

□ 5:12 «Шуниңдәк, гунаниц дуняға кириши бирла адәм арқилиқ болди» — «бирла адәм арқилиқ» болса, Адәм атимиз арқилиқ, әлвәттә.

■ 5:12 Яр. 2:17; 3:6; 1Кор. 15:21. **□ 5:14** «... Шундақтиму, өлүм Адәм ата вақтидин Муса пәйғәмбәр вақтигичә инсанларғиму һөкүм сүрди; улар гәрчә Адәм атиниң садир қилған итаәтсизлигидәк гуна садир қилмиған болсиму, бу инсанларму өлүм һөкүмидин халий болмиди»

— расулниң гепи бойичә, гуна пәқәт өз-өзидин мәлум болғандила андин гуна һесаплиниду. Бу мәлум болуш икки йол билән болиду: — (1) Худаниң инсанға беваситә ейтқан сөзлири, қануни арқилиқ; (2) инсаниң виждани арқилиқ. Адәм атимиз Худаниң беваситә буйруғини аңлиған вә униңға итаәтсизлик қилди. Адәм атимиз вақтидин Муса пәйғәмбәр вақтигичә, йәни Тәврат қануни берилгичә, инсанлар Худаниң беваситә кәлгән бирәр қанунни көрмиған. һалбуки, шу дәвирләрдики адәмләрниң һәммиси өлди. Уларда Худаниң очуқ көрсәткән қануни болмисиму, Павлус жуқурида ейтқандәк, Худаниң қанунидики әхлақий тәләпләр өз қәлб-вижданирида мөвжут еди. Шуниң билән шу дәвирләрдикиләр «Адәм атимизниң итаәтсизлиги» (йәни Худаниң беваситә бир әмригә хилаплиқ қилған итаәтсизлигидәк гуна қилмиған болсиму, улар гуна садир қилғинида виждани арқилиқ уни ениқ билип йәткән вә гуна сәвәвидин өлүп кетиватқан еди. «Адәм атиниң өзи — кейин келидиган Мәсиһниң бир бешарәтлик үлгисидур» — Адәм атимизниң бирла қетимлик гунаини пүткүл инсанға яман тәсир йәткүзгәндәк, Мәсиһниң шу бир қетимлик итаәт қилғини (курбанлиғи қилғини) пүткүл ишәнгән инсанға дәл униң аксини йәткүзиди.

итаәтсизлигинин чиқарған һөкүм инсанларни гунакар дәп бекиткән болсиму, амма шу шапаәтлик соғат болса көплигән кишиләрниң нурғун итаәтсизликиридин «һәққаний қилиниш»қа елип бариду. ¹⁷ Энди бир адәмниң итаәтсизлиги түпәйлидин, әнә шу бир адәм арқилиқ өлүм һөкүмран болған йәрдә, Худаниң мол меһри-шәпқитини, шундақла һәққанийлиқ болған шапаәтлик соғитини қобул қилғанлар бир адәм, йәни шу Әйса Мәсиһ арқилиқ һаятта шунчә ғалипанә һөкүмранлиқ қилғучилар болмамду!□

¹⁸ Шуңа, бир қетимлиқ итаәтсизлик түпәйлидин барлиқ инсанлар гунаниң жазасиға мәнкүм қилинған болса, охшашла бир қетимлиқ һәққаний әмәл билән һаятлиқ елип келидигән һәққанийлиқ пүткүл инсанларға йәткүзүлгән. ¹⁹ Бир адәмниң бир қетимлиқ итаәтсизлиги арқилиқ нурғун кишиләр дәрвәқә гунакар қилинип бекитилгәндәк, бир адәмниң бир қетимлиқ итаәтсизлиги билән нурғун кишиләр һәққаний қилинип бекитилиду. □ ²⁰ Энди Тәврат қануни инсанниң итаәтсизликири көпрәк ашкарлинип билинсун дәп киргүзүлгән еди. Лекин гуна қәйәрдә көпәйгән болса, Худаниң меһри-шәпқитиму шу йәрдә техиму ешип ташти. ■ ²¹ Шуниңдәк, гуна инсанийәтнин үстидин һөкүмранлиқ қилип уларни өлүмгә елип барғинидәк, Худаниң меһри-шәпқити һәққанийлиққа асаслинип һөкүмранлиқ қилип, инсанни Рәббимиз Әйса Мәсиһ арқилиқ мәңгүлүк һаятлиққа ериштүриду.

6

Гунадин қутулуп Мәсиһ арқилиқ һаятлиққа еришиш

¹ Ундақта, немә дегүлүк? Худаниң меһри-шәпқити техиму ашсун дәп гуна ичидә яшавәрәмдуқ? ² Яқ, һәргиз! Гунаға нисбәтән өлгән бизләр қандақму униң ичидә яшавәримиз? ³ Яки силәр биләмәсиләр? Һәр қайсимиз Мәсиһ Әйсаға киришкә чөмүлдүрүлгән болсақ, Униң өлүми ичигә чөмүлдүрүлдуқ?□ ■ ⁴ Биз чөмүлдүрүш арқилиқ Униң өлүми ичигә кирип, Униң билән биллә көмүлдүк;

□ **5:17** «шу Әйса Мәсиһ арқилиқ һаятта шунчә ғалипанә һөкүмранлиқ қилғучилар болмамду!» — «һөкүмранлиқ қилғучилар» дегән ибарә: — бу дуняда гуна үстидин, өлүм үстидин, Шәйтан қатарлиқлар үстидин ғәлибә қилип һөкүмран болушни көрсәтсә керәк. Кәлгүсидә, Худаниң падишалиги кәлгәндә шу һөкүмранлиқниң башқа тәрәплириму болиду. □ **5:19** «Бир адәмниң бир қетимлиқ итаәтсизлиги арқилиқ нурғун кишиләр дәрвәқә гунакар қилинип бекитилгәндәк, бир адәмниң бир қетимлиқ итаәтсизлиги билән нурғун кишиләр һәққаний қилинип бекитилиду» — бу интайин муһим әйәт, Адәм ата «өз ичигә алған» барлиқ инсанларға гуналик тәбиитини йәткүзгәндәк, охшашла Мәсиһ Әйсаму етиқат арқилиқ «Өз ичигә алған» барлиқ инсанларға йәни һәққаний тәбиитини йәткүзәидү. Адәм ата гунакар инсан аилисиниң беши болған; Мәсиһ Әйса йәни бир хил инсан аилисиниң беши вә униң тунжа эзаси һәм вәкили болди. ■ **5:20** Лука 7:47; Юһ. 15:22; Рим. 4:15; 7:8; Гал. 3:19 □ **6:3**

«Һәр қайсимиз Мәсиһ Әйсаға киришкә чөмүлдүрүлгән болсақ, Униң өлүми ичигә чөмүлдүрүлдуқ?» — «Мәсиһ Әйсаға киришкә чөмүлдүрүлүш» суға чөмүлдүрүп етиқатни етирап қилишни көрситәмду, яки Мүқәддәс Роһқа чөмүлдүрүлүшни көрситәмду? Бизниңчә һәр иккисини көрситиду. Чүнки Худа алдида пәқәт «бир чөмүлдүрүлүш» бар («Әф.» 4:5); Худаниң адәмниң суға чөмүлдүрүлүшидә болған мәхсити, бу чөмүлдүрүлүш арқилиқ Өз Роһиға чөмүлдүрүлүш елип беришидин ибарәт. Бириси суға чөмүлдүрүлүп Мүқәддәс Роһқа чөмүлдүрүлүш болса теһи толуқ «Мәсиһ ичигә чөмүлдүрүлгән» болмайду (Инжіл, «Рос.» 19:1-6, «Әф.» 4:5, «Кол.» 2:11-13, «1Пет.» 3:21 вә изаһатларни көрүң). ■ **6:3** Гал. 3:27.

буниң мәхсити, Мәсиһ Атиниң шан-шәриви арқилиқ өлүмдин тирилгинидәк, бизниңму йеңи һаятта меңишимиз үчүндүр. □ ■

⁵ Чүнки Мәсиһниң өлүмигә охшаш бир өлүмдә Униң билән биргә бағланған экәнмиз, әнди биз чоқум Униң тирилишигә охшаш бир тирилиштиму Униң билән биргә болиимиз. □ ■ ⁶ Шуни болиимизки, гунаниң макани болған тенимиз кардин чиқирилип, гунаниң куллуғида йәнә болмаслиғимиз үчүн, «кона адәм»имиз Мәсиһ билән биллә крестлинип өлгән. ⁷ (чүнки өлгән киши гунадин халас болған болиду). ■ ⁸ Мәсиһ билән биллә өлгән болсақ, униң билән тәң яшайдиғанлиғимизгиму ишинимиз. ⁹ Чүнки Мәсиһниң өлүмдин тирилгәндин кейин қайта өлмәйдиғанлиғи, өлүмниң әнди Униң үстидин йәнә һөкүмранлиқ қилалмайдиғанлиғи бизгә мәлум. ■ ¹⁰ Чүнки Униң өлүми, У гунани бир тәрәп қилиш үчүн пәқәт бир қетимлиқ өлди; Униң һазир яшаватқан һаяти болса, У Худаға йүзлинип яшаватқан һаяттур. □ ■ ¹¹ Шуниңға охшаш, силәрму өзүңларни гунаға нисбәтән өлгән, амма Мәсиһ Әйсада болуп Худаға йүзлинип тирик дәп һесаплаңлар.

¹² Шуңа гунаниң өлидиған тениңларда һөкүмранлиқ қилишиға йол қоймаңлар, униң рәзил аруз-һәвәслиригә бойсунмаңлар, ¹³ шуниңдәк тениңларниң һеч әзасин һәққанийәтсизлиққа қурал қилип гунаға тутуп бәрмәңлар. Әксичә, өлүмдин тирилдүрүлгәнләрдәк, өзүңларни Худаға атаңлар һәмдә тениңлардики әзаларни һәққанийәтниң қурали қилип Худаға атаңлар. ■

¹⁴ Гуна силәрниң үстүңларға һеч һөкүмранлиқ қилмайду; чүнки силәр Тәврат қануниниң астида әмәс, бәлки Худаниң меһри-шәпқити астида яшаватисиләр.

Һәққанийлиқниң қули болуш һаятлиқ йолидур

¹⁵ Ундақта, қандақ қилиш керәк? Қанунниң астида әмәс, меһри-шәпқәт астида болғанлиғимиз үчүн гуна садир қиливәрсәк боламду? Яқ, һәргиз!

¹⁶ Өзлириңларни итаәтмән куллардәк биригә тутуп бәрсәңлар, шу кишиниң қули болғанлиғиңларни билмәмсиләр — яки өлүмгә елип баридиған гунаниң қуллири, яки Худа алдида һәққанийлиққа елип баридиған итаәтмәнлиқниң қуллири болушүңлар муқәррәр? ■ ¹⁷ Худаға тәшәккүр! Бурун гунаниң қули болғансиләр, бирақ Мәсиһниң тәлимигә башлинип, бу тәлим көрсәткән нәмунигә чин дилиңлардин итаәт қилдиңлар. ¹⁸ Силәр гунаниң күчидин қутулдурулуш, һәққанийлиқниң қуллири болдуңлар. ■

□ **6:4** «Биз чөмүлдүрүш арқилиқ униң өлүми ичигә кирип» — грек тилида «чөмүлдүрүлүш» «шу чөмүлдүрүлүш» дейилиду. Жуқириқи изаһатни көрүң. «Мәсиһ Атиниң шан-шәриви арқилиқ өлүмдин тирилгинидәк...» — «Ата» Худаатини көрситиду. ■ **6:4** Рим. 8:11; Әф. 4:23; Фил. 3:10,11; Кол. 2:12; 3:10; Ибр. 12:1; 1Пет. 2:2. □ **6:5** «Чүнки Мәсиһниң өлүмигә охшаш бир өлүмдә Униң билән биргә бағланған экәнмиз, әнди биз чоқум Униң тирилишигә охшаш бир тирилиштиму униң билән биргә болиимиз» — «Униң өлүмигә охшаш бир өлүм» суға чөмүлдүрүлүшни көрситиду; «Униң тирилишигә охшаш бир тирилиш» бизниңчә (1) йеңи һаятқа еришиш; вә (2) қиямәт күнидики тирилишиму көрситиду.

■ **6:5** Рим. 8:11; Кол. 3:1. ■ **6:6** Гал. 2:20; 5:24; Фил. 3:10; 1Пет. 4:1, 2. ■ **6:7** 1Пет. 4:1. ■ **6:8** 2Тим. 2:11. ■ **6:9** Вәһ. 1:18. □ **6:10** «Униң һазир яшаватқан һаяти болса, У Худаға йүзлинип яшаватқан һаяттур» — «Худаға йүзлинип яшаватқан һаяттур»: бу ибариниң бәлким үч мәнаси бар болуши мүмкин; (1) Худаниң шан-шәриви үчүн яшаш; (2) Худаға пүтүнләй тайинип яшаш (шундақ қилғанда өлүм болмайду); (3) Худаниң йетәкчилиғи астида яшаш. Расул бәлким ишәнгүчиләрниң яшаватқан йеңи һаятиму өзиниң шәхсий нийәтлери үчүн әмәс, бәлки «Худаға йүзлинип яшаватқан» болуши керәк, демәкчи болиду (11-әйтни көрүң).

■ **6:10** 1Пет. 2:24. ■ **6:13** Луқа 1:74; Рим. 12:1; Гал. 2:20; Ибр. 9:14; 1Пет. 4:2. ■ **6:16** Юһ. 8:34; 2Пет. 2:19. ■ **6:18** Юһ. 8:32; Гал. 5:1; 1Пет. 2:16.

19 Этлириңлар аҗиз болгачқа, силәргә инсанчә сөzlәватимән: — илгири силәр тән эзайиңларни напак ишларға вә әхлақсизлиққа куллардәк тутуп беришиңлар билән техиму әхлақсизлиқларни қилғандәк, әнди һазир тән-эзалириңларни пак-муқәддәсликкә башлайдиган һәққанийлиққа куллардәк тутуп бериңлар. □
 20 Силәр гунаниң куллири болған вақтиңларда, һәққанийлиқниң илкидә эмәс едиңлар. ■ 21 һазир номус дәп қариган бурунқи ишларниң шу чағда силәр зади қандақ мевә көрдүңлар? У ишларниң ақивети өлүмдүр. 22 Бирақ, һазир силәр гунадин әркин қилинип, Худаниң куллири болған экәнсиләр, силәрдә өзүңларни пак-муқәддәсликкә елип баридиган мевә бар, униң нәтижиси мәңгүлүк һаяттур. 23 Чүнки гунаниң иш һәққи йәнилә өлүмдүр, бирақ Худаниң Рәббимиз Мәсиһ Әйсада болған соғити болса мәңгүлүк һаяттур.■

7

Никаһ мунасивитидин мисал

1 И қериндашлар, мән һазир Тәврат қанунини билгәнләргә сөzlәватимән; силәр қанунниң пәқәт һаят вақтидила инсан үстигә һөкүмран болидиғанлиғини билмәмсиләр?
 2 Мәсилән, ери бар аял, ери һаятла болидикән, қанун бойичә еригә бағланған; лекин ери өлүп кәтсә, өзини еригә бағлиған никаһ қанунидин азат қилиниду.■
 3 Шуниң үчүн, бу аял ери һаят вақтида башқа бир әргә бағланса, зинахор аял дәп атилиду. Лекин ери өлүп кәтсә, у *никаһ* қанунидин әркин болиду; шу чағда башқа бир әргә тәгсә, зина қилған болмайду.■ 4 Худди шуниңдәк, қериндашлар, силәр Әйса Мәсиһниң *қурбанлиқ* тени арқилиқ Тәврат қануниға нисбәтән өлдүңлар. Буниң мәхсити силәрниң башқа бирисигә, йәни өлүмдин Тирилгүчигә бағлинишиңлар вә шуниң билән Худаға мевә беришиңлардин ибарәттүр.□ ■
 5 Чүнки биз «әт»ниң илкидә вақтимизда, Тәврат қануни гунаниң арзу-һәвәслирини техиму қозғап, тенимиздики әзаларда өлүмгә елип баридиган мевини чиқарған еди;□ 6 лекин, һазир биз Тәврат қануниниң илкидин әркин болдуқ. Чүнки өзимизни боғуп туридиған бу қанунға нисбәтән өлгән болуп,

□ 6:19 «әтлириңлар аҗиз болгачқа, силәргә инсанчә сөzlәватимән...» — «мән инсанчә сөzlәватимән» дегән ибарә тоғрилиқ 3:5тики изаһатни көрүң. ■ 6:20 Юһ. 8:34. ■ 6:23 Яр. 2:17; Рим. 5:12; 1Кор. 15:21; Яқ. 1:15. ■ 7:2 1Кор. 7:2,10,39. ■ 7:3 Мат. 5:32. □ 7:4 «Буниң мәхсити силәрниң башқа бирисигә, йәни өлүмдин Тирилгүчигә бағлинишиңлар вә шуниң билән Худаға мевә беришиңлардин ибарәттүр» — бирдин-бир «өлүмдин Тирилгүчи» Мәсиһдур, әлвәттә. «Худаға мевә бериш»ниң һәр тәрәплимә мәнәси бар; «никаһниң мевиси» адәттә балалар болиду; Мәсиһкә бағлинишиң нәтижиси бәлким башқиларниң биз арқилиқ Худаға етиқат бағлап Униңға пәрзәнт болушидин ибарәт болиду; бу, шүбһисизки, расул мошу йәрдә көрсәткән «мевә»ниң бир қисми. «Гал.» 5:22ниму көрүң. ■ 7:4 Гал. 2:19; 1Пет. 4:1. □ 7:5 «Чүнки биз «әт»ниң илкидә вақтимизда, Тәврат қануни гунаниң арзу-һәвәслирини техиму қозғап, тенимиздики әзаларда өлүмгә елип баридиган мевини чиқарған еди» — «әт» дегән сөзниң мошу йәрдики мәнәси тоғрилиқ «кириш сөз»имизни көрүң. «Тәврат қануни гунаниң арзу-һәвәслирини техиму қозғап» дегән сөzlәр қанунниң инсанниң тәбиитидә пәйда қилған тәсиридини көрситиду. Буниң үч тәрипи бар: (1) инсанниң нурғун қилмишлири аңсиз; (2) инсанниң тәбиити бәк тәтүр болуп, Худа буни қил деса, у башқичә қилиду; (3) (әң муһими) нурғун кишиләр шу гувалиқни беридуки, өзиниң Худаниң қанунириға әмәл қилишқа тиришқансери өз гуналири техиму ашқарилиниду, һатта көпийип кетиду. Төвәндики 7-25-айәтләрдә Павлус өзиниң бу тоғрилиқ тәҗрибисини биз үчүн қисқичә баян қилиду.

қанунниң дәстуриниң кона йолида эмәс, бәлки Роһниң йеңи йолида Худаниң куллуғида болимиз. □ ■

Муқәддәс қанун вә гуна

7 Ундақта немә дегүлүк? Тәврат қануниниң өзи гунаму? Һәргиз ундақ эмәс! Дәрвәқә, қанунниң көрсәтмилири болмиса, гунаниң немә экәнлигини билмәйттим. Қанун «нәпсанийәтчилик қилма» демигән болса, нәпсанийәтчиликниң немә экәнлигини билмигән болаттим. ■ 8 Лекин гуна қанунниң әмри арқилиқ пурсәт тепип, ичимдә һәр хил нәпсанийәтчиликларни қозғиди. Тәврат қануни болмиса, гунаму өлүктәк жансиз болатти. ■ 9 Бир чағларда қанунниң сиртида яшиғинимда һаят едим, лекин қанун әмрини билишим биләнла, гунаму жанлинип, мени өлүмгә елип барди. □ 10 Әслидә кишигә һаятлик елип кәлсун дәп буйрулған қанунниң әмри әксичә маңа өлүм елип кәлди. □ 11 Чүнки гуна қанунниң әмри билән һужум пурситини тепип, мени аздурди вә әмир арқилиқ мени өлтүрди.

12 Буниңдин қариганда қанун һәқиқәтән пак-муқәддәстур, униң әмриму муқәддәс, тоғра-адаләтлик вә яхшидур. ■ 13 Ундақта, яхши болғини маңа өлүм болдиму? Һәргиз ундақ эмәс! Бәлки, гунаниң қәвәтлә қәбиһ экәнлиги әмир арқилиқ очуқ ашқарилиниши үчүн, бу яхши әмирниң вәстици билән гуна мәнәдә өлүм пәйда қилди.

Гунаниң дәһшәтлик күчи

14 Тәврат қануниниң «роһқа тәвә» экәнлигини билимиз. Бирақ мән болсам «әткә тәвә»дурмән, демәк гунаға кулдәк сәтилғанмән. □ ■ 15 Чүнки немә қилватқинимни өзүмму билмәймән. Чүнки өзүм нийәт қилған ишларни қилмаймән; әксичә, нәпрәтлинидигинимни қилимән. ■ 16 Лекин әгәр өзүм халимиған ишларни қилсам, өзүм қанунниң яхши экәнлигини етирап қилған болимән. 17 Шундақ экән, бу ишларни мән эмәс, бәлки ичимдә мөвжүт болған гуна қилдуриду. 18 Ичимдә, йәни мениң әтлиримдә һеч яхшилиқниң мөвжүт әмәслигини билемән; чүнки яхшилиқ қилиш нийитим бар болсиму, уни қилалмаймән. ■ 19 Шуниң үчүн өзүм халиған яхшилиқни қилмай, әксичә халимиған яманлиқни қилимән. 20 Өзүм нийәт қилмиған ишни қилсам, буни қилидигән мән эмәс, бәлки ичимдә макан қилған гунадур.

□ 7:6 «лекин, һазир биз Тәврат қануниниң илкидин әркин болдуқ. Чүнки өзимизни боғуп туридигән бу қанунға нисбәтән өлгән болуп, қанунниң дәстуриниң кона йолида эмәс, бәлки Роһниң йеңи йолида (Худаниң) куллуғида болимиз» — оқурмән «Тәврат қануни»ға әмәл қилай деса, униңда 613 маддилик әмир-бәлғүлиминиң бар экәнлигини билиши керәк. Уларға әмәл қилиш бирақта турсун, уларни есидә чиң тутушла көп адәмләргә қийин келиши мүмкин. «Роһ» — Худаниң Муқәддәс Роһи. ■ 7:6 Рим. 2:29; 2Кор. 3:6. ■ 7:7 Мис. 20:17; Қан. 5:21; Рим. 3:20; Ибр. 7:18. ■ 7:8 Юһ. 15:22; Рим. 4:15; 5:20; Гал. 3:19. □ 7:9 «бир чағларда қанунниң сиртида яшиғинимда ...» — буниң мәнәси бәлким: «Тәврат қануниниң мәндин немини тәләп қилидигәнлигини чүшәнмәйдигән вақтимда,....». «қанун әмрини билишим биләнла...» — грек тилида «қанун әмри маңа кәлгәндила,....». «...гунаму жанлинип, мени өлүмгә елип барди» — мошу айәттики «өлүм» шүбһисизки, роһий жәһәттики өлүмини көрситиду. □ 7:10 «Әслидә кишигә һаятлик елип кәлсун дәп буйрулған қанунниң әмри ...» — мәсилән, «Қан.» 4:1ни көрүң. ■ 7:12 1Тим. 1:8. □ 7:14 «бирақ мән болсам «әткә тәвә»дурмән, демәк гунаға кулдәк сәтилғанмән» — «әткә тәвә» яки «әттә болған» тоғрилиқ кириш сөзини көрүң. ■ 7:14 Йәш. 52:3. ■ 7:15 Гал. 5:17. ■ 7:18 Яр. 6:3,5; 8:21.

21 Буниңдин өзүмдики шундақ бир қанунийәтни байқаймәнки, яхшилиқни қилмақчи болғинимда, яманлиқ һаман ичимдә маңа һәмраһ болиду. □
 22 Қәлбимдә Худаниң қанунидин сөйүнимән; ■ 23 бирақ тенимдики әзалиримда башқа бир қанунийәтни сезимән. Бу қанунийәт қәлбимдики қанун билән жәң қилип, мени тенимдики әзалиримдики гуна садир қилдурғучи қанунийәткә әсир қилиду. ■ 24 Немидегән дәрдемән адәммән-һә! Өлүмгә елип баридиған бу тенимдин кимму мени қутқузар? 25 Рәббимиз Әйса Мәсиһ арқилиқ Худаға тәшәккүр болсун! Шундақ қилип, қәлбим билән Худаниң қануниға итаәт қилимән, лекин әтлиримдә гуна садир қилдурғучи қанунийәткә итаәт қилимән. □

8

Муқәддәс роһтики һаятлық қанунийәти

1 Хуласилисақ, Мәсиһ Әйсада болғанлар гунаниң жазасиға мәнһүм болмайду.
 2 Чүнки Мәсиһ Әйсада болған һаятлықни бәхш етидиған Роһниң қанунийәти адәмни гунаға вә өлүмгә елип баридиған қанунийәттин силәрни халас қилди. □ ■
 3 Чүнки гуналиқ әт елип келидиған аҗизлиқ түпәйлидин Тәврат қануни қилалмиғанни Худаниң Өзи қилди; У Өз Оғлини гунакар әтлик қияпәттә гунани бир тәрәп қилишқа әвәтип, әттики мәнвжүт гунани өлүмгә мәнһүм қиливәтти; □ ■
 4 буниң билән муқәддәс қанунниң һәққаний тәливи әткә әгәшмәйдиған, бәлки Роһқа әгишип маңидиған бизләрдә әмәлгә ашурулиду. □
 5 Чүнки әткә бойсунидиғанлар әткә хас ишларниң ойида жүриду; Муқәддәс Роһқа бойсунидиғанлар болса, шу Роһқа аит ишларниң ойида жүриду. □ ■ 6 Әттики ой-нийәтләр адәмни өлүмгә елип бариду; Муқәддәс Роһқа аит ой-нийәтләр һаятлық вә хатиржәм-аманлиқтур; 7 чүнки әттики ой-нийәтләр Худаға дүшмәнлиқтур; чүнки әт Худаниң қануниға бойсунмайду һәм һәтта униңға бойсунуши мүмкин әмәс; 8 әттә болғанлар Худани хурсән қилалмайду.
 9 Амма силәргә кәлсәк, пәқәт Худаниң Роһи дәрвәқә ичиңларда яшаватқан болса, силәр әттә әмәс, бәлки Роһта яшайсиләр. Амма Мәсиһниң Роһиға егә болмиған адәм болса, у Мәсиһкә мәнсулардин әмәс. ■ 10 Лекин Мәсиһ қәлбиңларда болса, тениңлар гуна түпәйлидин өлүмниң илқидә болсиму, һәққанийлиқ түпәйлидин

□ 7:21 «Буниңдин өзүмдики шундақ бир қанунийәтни байқаймәнки, яхшилиқни қилмақчи болғинимда, яманлиқ һаман ичимдә маңа һәмраһ болиду» — грек тилида «қанунийәт» вә «қанун» бирла сөз билән ипадилиниду. ■ 7:22 Әф. 3:16. ■ 7:23 Гал. 5:17. □ 7:25 «Рәббимиз Әйса Мәсиһ арқилиқ Худаға тәшәккүр болсун!» — демәк, у өзи қилалмайдиған ишни Худа Өзи қилған; башқичә ейтқанда, «Рәббимиз Әйса Мәсиһ арқилиқ адәмни қутқузидиған Худаға тәшәккүр!». «шундақ қилип, қәлбим билән Худаниң қануниға итаәт қилимән, лекин әтлиримдә гуна садир қилдурғучи қанунийәткә итаәт қилимән» — төвәндики 8-бап, 8-9-айәтни көрүң. □ 8:2 «силәрни халас қилди» — бәзи кона көчүрмә орам язмиларда «мени халас қилди» дәп йезилиду. ■ 8:2 Юһ. 8:36; Рим. 6:18, 22; Гал. 5:1. □ 8:3 «У (Худа) Өз Оғлини гунакар әтлик қияпәттә гунаға қурбанлиқ сүпитидә гунани бир тәрәп қилишқа әвәтип» — Әйса Мәсиһ пүтүнләй инсан болди, униң тени бизниң тенимизгә охшаш, бирақ униң ети «гунакар әт» әмәс еди; шуңа Павлуһ униң: «гунакар әткә охшайдиған әтлик қияпәт»лик тәндә дуняға кәлгәнлигини баян қилиду. ■ 8:3 Рос. 13:39; Рим. 3:28; Гал. 2:16; Ибр. 7:18. □ 8:4 «муқәддәс қанунниң һәққаний тәливи... (Муқәддәс) Роһқа әгишип маңидиған бизләрдә әмәлгә ашурулиду» — қанунниң һәққаний тәливи — кириш сөзимиздә «ишәнгүчилириң Тәврат қануни билән мунасивити тоғрилиқ» язгинимизни көрүң. □ 8:5 «Муқәддәс Роһ» — грек тилида «Роһ». 6-, 13-, 23-, 26- вә 27-айәттиму шундақ. ■ 8:5 1Кор. 2:14. ■ 8:9 1Кор. 3:16.

роҳуңлар һаяттур. □ 11 һалбуки, өлгән Әйсани өлүмдин Тирилдүргүчиниң Өзидики Роһ силәрдә яшиса, Мәсиһни өлүмдин тирилдүргүчи қәлбиңларда яшаватқан Роһи арқилиқ өлидиган тениңларниму һаяти күчкә егә қилиду. □ ■

12 Шуниң үчүн, қериндашлар, биз әткә қәриздар әмәс, йәни униңға әгишип яшашқа қәриздар әмәсмиз. 13 Чүнки әткә әгишип яшисаңлар, һалак болисиләр; лекин Муқәддәс Роһқа тайинип әттики қилмишларни өлүмгә мәнһүм қилсаңлар, яшайсиләр. □ 14 Чүнки кимләрки Худаниң Роһиниң йетәкчилигидә яшиса, шуларниң һәммиси Худаниң пәрзәнтлириду. ■ 15 Чүнки силәр қобул қилған роһ куллукқа аит әмәс, шундақла силәрни қайта қорқунучқа салғучи бир хил роһ әмәс, бәлки силәр оғуллуққа елип баридиган Роһни қобул қилғансиләр; У арқилиқ «Абба, ата!» дәп нида қилимиз. □ ■ 16 Роһ бизниң өз роһумиз билән билә бизниң Худаниң балилири екәнлигимизгә гувалиқ бериду. ■ 17 Худаниң балилири екәнмиз, әнди мирасхорларму болимиз — Худаниң мирасхорлири һәмдә Мәсиһ билән тәң мирасхор болимиз — пәқәтла униң билән тәң азап-оқубәт тартсақла, униң билән шан-шәрәптин тәң бәһримән болимиз. ■

Кәлгүсидики шан-шәрәп

18 Чүнки мән һазирқи азап-оқубәтләрниң кәлгүсидә биздә ашқарилинидиган шан-шәрәпләргә һеч селиштүргүчилиги йоқ дәп һесаплаймән. □ ■ 19 Чүнки пүткүл каинат Худаниң оғуллириниң аян қилинишини интизарлиқ билән күтмәктә. 20-21 Чүнки яритилған каинат Худаниң *ләһити астида қелип*, бимәниликкә чөктүрүлди. Бу, каинатниң өз ихтияри билән әмәс, бәлки уни чөктүргүчиниң ирадиси билән болди вә шундақ үмүти билән болдики, каинат өзиму чириштин болған куллуктин қутқузулуп, Худаниң пәрзәнтлиригә беғишлинидиган шан-шәрәпкә тәвә болған һөрлүккә ериштүрүлүштин ибарәт еди.

22 Чүнки пүткүл каинатниң һазирғичә налә-пәрәд көтирип, туғут толғигиниң азабини бирликтә тартиватқанлигини болимиз. ■ 23 Ялғуз каинат әмәс,

□ 8:10 «Лекин Мәсиһ қәлбиңларда болса, тениңлар гуна түпәйлидин өлүмниң илқидә болсиму, һәққанийлиқ түпәйлидин роһуңлар һаяттур» — демәк, бириси етиқат арқилиқ Худаниң һәққатчилиғига еришкән болса, шу һаман мәнғүлүк һаят униң роһида башлинду. Башқа бир хил тәржимиси: «һәққанийлиқ түпәйлидин (Муқәддәс) Роһ силәрниң һаятиңлар болди». □ 8:11

«Мәсиһ Әйсани өлүмдин Тирилдүргүчи» — Худа, әлвәттә. «һалбуки, өлгән Әйсани өлүмдин Тирилдүргүчиниң Өзидики Роһ силәрдә яшиса, Мәсиһни өлүмдин Тирилдүргүчи қәлбиңларда яшаватқан Роһи арқилиқ өлидиган тениңларниму һаяти күчкә егә қилиду» — бу байни икки тәрәптә чүшәнгили болиду: (1) Худа қиямәт күнидә бу дуняда өлидиган тенимизни тирилдүриду; (2) тенимиз бу дуняда гуна түпәйлидин «өлүмгә мәнһүм болған» (10-айәт), лекин Худа бизгә Өз Роһи арқилиқ һаят өткүзүп, тенимизни күчәйтип жанландуриду. Бизниңчә һәр икки мәнәси тоғриду. ■ 8:11 Рим. 6:4, 5; 1Кор. 6:14; 2Кор. 4:14; Әф. 2:5; Кол. 2:13. □ 8:13 «... Әткә әгишип яшисаңлар, һалак болисиләр» — грек тилида «... Әткә әгишип яшисаңлар, өлисиләр». □ 8:14 Гал. 5:18. □ 8:15

«...силәр оғуллуққа елип баридиган Роһни қобул қилғансиләр» — «оғуллуққа елип баридиган» — «Худаға оғул болушқа елип баридиган», демәк. Грек тилида бу сөз адәттә бирисиниң житим балини өз оғлум дәп қобул қилип беқивелишини көрситиду. «У арқилиқ «Абба, ата!» дәп нида қилимиз» — «Абба» дегән сөз ибраний тили болуп, «сөйүмлүк ата» дегән мәнидә. «Абба» һәм сөйүмлүк мунасивәтни һәм һөрмәтни билдүриду. Павлус ибраний тилидики бу сөзни грек тилида сөзләйдиған Рим шәһиридики етиқатчиларға мошу йәрдә тонуштуриду. ■ 8:15 Йәш. 56:5; 1Кор. 2:12; Гал. 3:26; 4:5, 6; 2Тим. 1:7. ■ 8:16 2Кор. 1:22; 5:5; Әф. 1:13; 4:30. ■ 8:17 2Тим. 2:11,12. □ 8:18 «кәлгүсидә биздә ашқарилинидиган шан-шәрәпләргә һеч селиштүргүчилиги йоқ» — «һеч селиштүргүчилиги йоқ» грек тилида «селиштурушқа әрзимәйду». «Биздә ашқарилинидиган шан-шәрәпләр» — бәшқә бир хил тәржимиси: «бизгә ашқарилинидиган шан-шәрәпләр...». Бирақ кейинки айәткә қариганда тәржимимиз тоғриду. ■ 8:18 Мат. 5:12; 2Кор. 4:10, 17; Фил. 3:20; 1Пет. 4:13; 1Юһа. 3:1, 2. ■ 8:22 Вәһ. 5:13

һәтта бизму, йәни муқәддәс Роһниң тунжа чиқарған мевисидин бәһримән болған бизләрму дилимизда налә-пәрәд көтәрмәктимиз һәмдә Худаниң оғуллири сүпитидә қобул қилинишимизни, йәни тенимизниң нижатниң һөрлүгигә чиқирилишини интизарлиқ билән күтмәктимиз. □ ■

24 Биз үмүткә бағланғачка ткузулған экәнмиз. Лекин үмүт қилинған нәрсә көрүлгән болса, у йәнә үмүт боладу? Кимму көз алдидики нәрсини үмүт қилсун? 25 Бирақ, техи көрмигинимизгә үмүт бағлиған экәнмиз, уни сәвирчанлиқ билән күтүшимиз керәктур.

26 Шуниндәк, инсаний әжизлигимизда Муқәддәс Роһ келип бизгә ярдәм қилиду; чүнки қандақ дуа қилишимиз керәклигини билмәймиз. Лекин Роһниң Өзи ипадиллиғисиз налә-пәрәд билән биз үчүн Худаниң алдида туруп дуа-тилавәт қилмақта. □ ■ 27 Инсанларниң қәлбини инчикиләп күзитип Қаригучи болса, Муқәддәс Роһниң ой-нийәтлириниң немә экәнлигини билиду; чүнки У Худаниң ирадиси бойичә муқәддәс бәндилири үчүн Худаниң алдида дуа қилип өтүнмәктә.

28 Шундақла шуни билимизки, пүткүл ишлар Худани сөйидиғанларниң, йәни униң мәхсәт-муддиаси бойичә чақирилғанларниң бәхит-бәриктигигә бирликтә хизмәт қилмақта. 29 Чүнки Худа алдин көңлигә пүккәнкишиләрни, уларниң кәлгүсидә Өз Оғлиниң образига охшаш болидиғинини, Оғлиниң нурғун қериндашлири арисидики тунжа оғли болидиғинини алдин бәлгүлигән. □ ■

30 Алдин бекиткән кишиләрни У чақирди, чақирған кишиләрни У һәққаний қилди; һәққаний қилғанларға У шан-шәрәп ата қилди.

Худаниң мейир-муһаббитиниң күчлүклиги

31 Ундақта, бу ишларға йәнә немә дәйли? Худа биз тәрәптә турған экән, кимму бизгә қарши чиқалисун?! ■ 32 Өз Оғлиниму айймай, Уни һәммимиз үчүн пида йолиға тапшурған Худа, Униңға қошуп һәммини бизгә шәртсиз ата қилмай қаларму? ■ 33 Кимму Худаниң таллиғанлири үстидин шикайәт қилалисун?! Худа һәққаний қилған йәрдә, ■ 34 кимму гунаға мәһкүм қилалисун? Өлгән, шундақла тирилгән вә Худаниң оң йенида туруватқан, һәмдә биз үчүн Худаниң

□ **8:23** «...Худаниң оғуллири сүпитидә қобул қилинишимиз...» — грек тилида «оғуллуққа қобул қилинишимизни», «ялғуз каниат эмәс, һәтта бизму, йәни Муқәддәс Роһниң тунжа чиқарған мевисидин бәһримән болған бизләрму дилимизда налә-пәрәд көтәрмәктимиз һәмдә (Худаниң) оғуллири сүпитидә қобул қилинишимизни, йәни тенимизниң нижатниң һөрлүгигә чиқирилишини интизарлиқ билән күтмәктимиз» — бу айттики үч нукта тоғрилиқ тохтилимиз; (1) «Муқәддәс Роһниң тунжа чиқарған мевиси»; бу ибариниң бәлким икки жәһәти бар: (а) Муқәддәс Роһ барлик ишәнгүчиләрдә Худаниң мевисини, йәни муһәббәт, шатлиқ, хатиржәмлик қатарлиқларни чиқирди; бу мевә болса Худаниң падишаллиғиниң бу дуняда чиқарған тунжа мевисидур вә шундақла униң реаллиғига испат болиду (14:17ни көрүң); (ә) ишәнгүчиләр өзлиридә чиқирилған бу мевидин бәһримән болуп, униңдин Худаниң падишаллиғиниң кәлгүсидә пүткүл дуняға, жумлидин өзлириниң һәммиси үстигә толук һөкүмранлиқ қилидиғанлиғига испат һәм капаләт дәп билиду; (2) «оғул сүпитидә қобул қилиниш» — кона заманларда мөтивәр адәм мәлум намерат яки «жәмийәттә орни йоқ» бир яш кишини бекивалмақчи болса, жәмәәтни чоң сорунға чақирип уни «өз оғлум», «өз қизим» дәп жақалайтти. Расул Худаму кәлгүсидә аләм алдида ишәнгүчиләрни «Өз оғлум» дәп шундақ жақалайдиғанлигини көрсәтмәкчи. (3) «тенимизниң нижаттики һөрлүккә чиқирилиши» — һазир ишәнгүчиләргә Худаниң нижат-илтипати билән йеңи роһи, йеңи қәлби бар; Мәсиһ Әйса биз үчүн еришкән нижатта йәнә «йеңи тенимиз»му бар, қиямәт күнидә уни У бизгә бериду.

■ **8:23** Луқа 21:28. □ **8:26** «...инсаний әжизлигимизда Муқәддәс Роһ келип бизгә ярдәм қилиду...» — «Муқәддәс Роһ» — грек тилида пәкәт «Роһ» дейилиду. ■ **8:26** Мат. 20:22; Яқ. 4:3. □ **8:29**

«Худа... Оғлиниң нурғун қериндашлири арисидики тунжа оғли болидиғинини алдин бәлгүлигән» — «тунжа оғул» биринчи орунда, мошу йәрдә пүткүл аләмдә биринчи орунда туриду, әлвәттә. «Заб.» 88:28ни көрүң. ■ **8:29** Кол. 1:18. ■ **8:31** Чөл. 14:8. ■ **8:32** Яр. 22:12; Йәш. 53:5; Юһ. 3:16. ■ **8:33** Йәш. 50:8.

алдида туруп дуа-тилавәт қиливатқан Мәсиһ шундақ қиларму?! □ ■ 35 Ким бизни Мәсиһниң меһир-муһәббитидин айриветәлисун? Жапа-мушәққәтму, дәр-дәләмму, зиянкәшликму, ачарчиликму, ялаңачликму, хейим-хәтәрму яки қиличму? 36 Муқәддәс язмиларда ейтилгинидәк: —

«Сени дәп күн бойи қирилмақтимиз, Боғузлинишни күтүп турған қойлардәк һесапланмақтимиз». □ ■

37 Бирақ бизни Сөйгүчигә тайинип буларниң һәммисидә ғалипларниң ғаливи болмақтимиз; 38 Шунцәғә қәтъий қайил қилиндимки, мәйли өлүм болсун һаятлик болсун, парштиләр болсун жин-шәйтан һөкүмранлар болсун, һазирқи ишлар яки кәлгүсидики ишлар болсун, һәр қандақ роһий күчләр болсун, □ 39 пәләк болсун һаң болсун, шундақла пүткүл кайнатта яритилған һәр қандақ башқа бир шәйи болсун, бизни Рәббимиз Мәсиһ Әйсада болған Худаниң меһир-муһәббитидин һеч қачан айривәткүчи болалмайду.

9

Худа вә Униң таллигини Исраил

1 Мән Мәсиһтә һәқиқәтни сөзләймән, ялған гәп ейтмаймән, вижданим Муқәддәс Роһниң илкидә болуп өзәмгә гувалиқ қилмақта — □ ■ 2 Қәлбимдә зор дәр-дәләм вә түгимәс азап бар. 3-4 Чүнки мениң бурадәрлирим, йәни жисманий жәһәттики қериндашлирим болған Исраилларни *нижәт тапузалисам* Худаниң ләнитигә қелип Мәсиһтин мәрһум қилинишимни тиләшкә рази едим; улар Исраиллар! — уларға оғуллуқ һоқуқи, Худаниң шан-шәривиниң аян қилиниши, әһдилири, Тәврат қануниниң аманәт болуши, ибадәт хизмәтлири вә Тәврат вәдилири несивә қилинди. □ ■ 5 Улуқ ибраний ата-бовилири уларниңқидур; жисманий жәһәттә Мәсиһ уларниң әждатидур. У барлиқ мәвжудат үстидин һөкүм сүргүчи, мәңгү мубарәк Худадур. Амин! □ ■

6 — Бирақ Худаниң *Исраилга болған сөзи* бекар болди, демәймән; чүнки Исраилдин болғанларниң һәммисила һәқиқий Исраил һесапланмайду; ■ 7 шуниндәк,

□ 8:34 «Өлгән, шундақла тирилгән вә Худаниң оң йенида туруватқан, һәмдә биз үчүн ... дуа-тилавәт қиливатқан Мәсиһ» — «Худаниң оң йенида» болса әләмниң әң жуқури жайи, һәммини башқуридигән йәр. ■ 8:34 Ибр. 7:25. □ 8:36 «Сени дәп күн бойи қирилмақтимиз, боғузлинишни күтүп турған қойлардәк һесапланмақтимиз» — «Зәб.» 43:23 — нәқил кәлтүрүлгән бу әйәт бойичә ишангүчиләр Худаниң йолида, Худани дәп көп жапа-мушәққәтләргә вә зиянкәшликкә учриши мүмкин. ■ 8:36 Зәб. 43:23; 1Кор. 4:9; 2Кор. 4:11. □ 8:38 «парштиләр болсун жин-шәйтан һөкүмранлар болсун,...» —

«жин-шәйтан һөкүмранлар» болса грек тилида пәкәт «һөкүмранлар»ла дейилиду. Инқилда бу сөз әдәттә жин-шәйтанларни көрситиду («Әф.» 6:12ни көрүң). «Һәр қандақ роһий күчләр болсун» — грек тилида «Һәр қандақ күчләр болсун». □ 9:1 «мән Мәсиһтә һәқиқәтни сөзләймән» — «Мәсиһтә»: «Мәсиһтә мәнсуп болуп, Униң йетәкчилигидә, Униңдин илтипат, күч-қудрәтни алғанда.....» дегән мәнидә. «Кириш сөз»нимизниму көрүң. ■ 9:1 Рим. 1:9; 2Кор. 1:23; 11:31; Гал. 1:20; Фил. 1:8; 1Тес. 2:5; 5:27. □ 9:3-4 «уларға оғуллуқ һоқуқи,... вә Тәврат вәдилири несивә қилинди» — «оғуллуқ һоқуқи» дегәклик, Мәсиһ архилик Худаға оғул болуштики имтияз. ■ 9:3-4 Мис. 32:32; Рим. 10:1; Мис. 4:22; Қан. 7:6; Рим. 2:17; 3:2; әф. 2:12. □ 9:5 «улуқ ибраний ата-бовилири» — демәк, Ибраһим, Исақ, Якуп, Йүсүп вә Йәһуда қатарлиқлар. «жисманий жәһәттә Мәсиһ уларниң әждатидур» — демәк, Мәсиһниң туғулушиниң роһий жәһәтиму бар еди — У һәм инсандин (пак Исраиллиқ қиз Мәриймдин) һәм Муқәддәс Роһдин туғулған. «...мәсиһ уларниң әждатидур. У барлиқ мәвжудат үстидин һөкүм сүргүчи, мәңгү мубарәк Худадур. Амин!» — расул Павлуққа әң дәрә йткүзидигән иш — Мәсиһ Исраилда туғулған вә толуқ Худалиқ тәбииги болсиму, Исраиллар өзлири уни, йәни өз Мәсиһини һеч тонумайтти. ■ 9:5 Йәр. 23:6; Юһ. 1:1; Рос. 20:28; Рим. 1:4; Ибр. 1:8,9,10. ■ 9:6 Чөл. 23:19; Юһ. 8:39; Рим. 2:28; 3:3; 2Тим. 2:13.

Ибраһимниң әвлатлири болсиму, һәммисила униң пәрзәнтлири һесапланмайду. Чүнки муқәддәс язмиларда *Ибраһимға*: «Ишақтин төрәлгәнләрла сениң нәслиң һесаплиниду» — дейилгән. □ ■

⁸ Демәк, җисманий җәһәттин *Ибраһимдин* төрәлгән пәрзәнтләр Худаниң пәрзәнтлири боливармәйду, бәлки Худаниң вәдиси арқилиқ төрәлгәнләр *Ибраһимниң* һәқиқий нәсли һесаплиниду. ■ ⁹ Чүнки Худаниң бәргән вәдиси мундақ еди: «*Келәр жили* мошу чағда қайтип келимән, Сараһ бир оғулға ана болиду». □ ■

¹⁰ Униң үстигә, Ривкаһ бир әрдин, йәни әждатимиз Ишақтин кош гезәкгә һамилдар болғанда, ■ ¹¹⁻¹² Пәрзәнтлири теһи туғулмиғанда, һеч қандақ яши яки яман ишниму қилмаста, Худа Өзиниң адәмләрни таллаштики муддиасиниң уларниң қилған иш-әмәллиригә әмәс, пәқәт Чақирғучи болғанниң ирадисигә асасланғанлиғини көрситиш үчүн, Ривкаһға: «Чоңи кичигиниң хизмитини қилиду» — дейилгән еди. □ ■ ¹³ Худди йәнә муқәддәс язмиларда ейтилгинидәк: «Яқупни сөйдүм, Әсавдин нәпрәтләндим». □ ■

¹⁴ Ундақта, буларға немә дәйли? Худада адаләтсизлик барму? һәргиз йоқ! ■

¹⁵ Чүнки Худа Мусаға мундақ дегән: —

«Кимгә рәһим қилғум кәлсә, шуниңға рәһим қилимән, Кимгә ич ағритқум кәлсә, шуниңға ич ағритимән». □ ■

¹⁶ Демәк, бу иш инсанниң ирадисигә яки уларниң тиришчанлиғиға әмәс, бәлки рәһимдилиқ көрсәткүчи Худаға бағлиқтур. ¹⁷ Чүнки Худа муқәддәс язмиларда Пирәвнгә мундақ дегән: — «Мениң сени тиклишимдики мәхсәт дәл шуки, қудритимни үстүндә көрситиш һәмдә наминниң пүткүл җаһанға җақалиниши». □ ■

¹⁸ Демәк, Худа халиқиниға рәһим қилиду, халиқинини таш жүрәк қилиду.

Худаниң гәзиви вә шапаати

¹⁹ Әнди бәлким сән маңа: «Худаниң ирадисигә һеч ким қарши чиқалмайдиған турса, ундақта Худа немә үчүн инсанни әйипләйду?» — дейиши мүмкин.

²⁰ Бирақ, әй инсан, Худа билән тақаллашқидәк кимсән? Қелипта шәкилләндүрүливатқан нәрсә өзини шәкилләндүргүчигә: —

□ **9:7** «Ишақтин төрәлгәнләрла сениң нәслиң һесаплиниду» — («Яр.» 21:12). Бу сөз интайин қисқа болуп, толук мәнаси: «Мән саңа вәдә қилған әвлатлириң, йәни пүткүл дуняға бөхитимни йәтқузидиған әвлатлириң Исмаилдин әмәс, Ишақтинла келип чиқиду» дегәндәк. ■ **9:7** Яр. 21:12; Гал. 3:29; 4:23; Ибр. 11:18. ■ **9:8** Гал. 4:28. □ **9:9** «Келәр жили мошу чағда қайтип келимән, Сараһ бир оғулға ана болиду» — («Яр.» 18:10, 14). Бу әйәттә дейилгән «оғул» Ишақ болиду. ■ **9:9** Яр. 18:10.

■ **9:10** Яр. 25:21. □ **9:11-12** «Худа Өзиниң адәмләрни таллаштики муддиасиниң уларниң қилған иш-әмәллиригә әмәс, пәқәт Чақирғучи болғанниң ирадисигә асасланғанлиғини көрситиш үчүн...» — «Чақирғучи болған» — Худа Өзи, әлвәттә. «Чоңи кичигиниң хизмитини қилиду» — («Яр.» 25:23).

Қош гезәкниң кичиги Яқуп, чоңи Әсав болиду. ■ **9:11-12** Яр. 25:23. □ **9:13** «Яқупни сөйдүм, Әсавдин нәпрәтләндим» — Тәврат, «Мал.» 1:2-3. ■ **9:13** Мал. 1:2-3. ■ **9:14** Қан. 32:4; 2Тар. 19:7; Аюп 34:10. □ **9:15** «Кимгә рәһим қилғум кәлсә, шуниңға рәһим қилимән, кимгә ич ағритқум кәлсә, шуниңға ич ағритимән» — «Мис.» 33:19. ■ **9:15** Мис. 33:19. □ **9:17** «Чүнки Худа муқәддәс язмиларда пирәвнгә мундақ дегән:...» — Пирәвн Мисирдики падиша болуп, Исраилларни қуллуққа салған. У Худаниң Муса пәйғәмбәр арқилиқ кәлгән пәрманлириға зор қаршилиқ көрсәткән вә барғансери Худаға қарап өз көңлини таш қилип Униң сөзини ақлимигән. Бирақ ахир берип Худа Өзиниң шан-шәривини көрситиш үчүн, «Мисирдин чиқиш»та хатирләнгәндәк, «Худа Пирәвнниң көңлини қаттиқ қилди» (9:12) вә шуниң билән Исраилни униң қолитини қутқузуш үчүн нурғун меҗизивилрни яратти. «Мениң сени тиклишимдики мәхсәт дәл шуки, қудритимни үстүндә көрситиш һәмдә наминниң пүткүл җаһанға җақалиниши» — «Мис.», 9:16. ■ **9:17** Мис. 9:16.

«Мени немә үчүн бундақ ясидиң?» — дейәләмду? ■ 21 Хумданчиниң охшаш бир калләк лайдин есил орунға ишлитидиган қачиму, шундақла адәттики орунға ишлитидиган қачиму ясаш һоқуқи йоқму? □ ■ 22 Худа Өз ғәзивини көрситишни вә күч-қудритини тонутушни нийәт қилған болса, ғәзивигә лайиқ болған, һалакәткә тәйярланған «қачилар»ға адәттин ташқири сәвирчанлиқ билән көкси-қарнини кәң қилип кәлгән болса, униңға немә бопту? □ 23-24 Вә шуниң билән Өзиниң рәһим-шәпқитиниң нишани қилған вә шан-шәрәпкә мүйәссәр болушқа алдин-ала тәйярлиған «қачилар»да, йәни Өзи Йәһудийлар арисидинла әмәс, бәлки әлләр арисидинму чақирған бизләрдә шан-шәривиниң чәксизлигини намайән қилиш үчүн шундақ қилишни халиған болса, буниңға немә бопту? □

25 Бу худди Худаниң һошия пәйғәмбәр арқилиқ ейтқинидәк: —

«Әсли хәлқим һесапланмиған хәлиқни хәлқим,
Әсли сөймигәнләрни сөйгәнлирим дәймән»; □ ■

26 вә йәнә: — «Бурун уларға: «Силәр Мениң хәлқим әмәссиләр» дейилгән жайда, Кәлгүсидә дәл шу жайда уларға «Тирик Худаниң оғуллири!» дегән нам берилиду». □ ■

27 Йәшәя пәйғәмбәрму Исраил тоғрилик мундақ жакалиған еди: —

«Исраилларниң сани деңиз саһилидики қумдәк көп болсиму, лекин пәқәт бирла «қалди» қутқузулиду; ■ 28 чүнки, Пәрвәрдигар Өз ишини түгитиветип, һәққанийлиқ билән тездин уни ижра қилиду; чүнки У йәр йүзидә һөкүмини тәлтөкүс вә тез ижра қилиду». □ ■

29 Йәшәя пәйғәмбәр йәнә алдин-ала ейтқинидәк: — «Әгәр самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар бизгә бир нәсил қалдурмиған болса, Содом

■ 9:20 Йәш. 29:16, 45:9; Йәр. 18:6.

□ 9:21 «Хумданчиниң охшаш бир калләк лайдин

есил орунға ишлитидиган қачиму, шундақла адәттики орунға ишлитидиган қачиму ясаш һоқуқи йоқму?» — «есил орунға ишлитидиган қачиму... адәттики орунға ишлитидиган қачиму...» немини көрситиду? Мәсилән, бир қачида өй ғоҗайини шарап ичиду, башқа бир қачиға балиниң тәрәтлири елиниду. Иккисиниң өз ишлитиш орни бар, бирақ буларниң бири «есил» бири «адәттики» дәп һесаплиниду.

■ 9:21 2Тим. 2:20.

□ 9:22 «һалакәткә тәйярланған «қачилар»» — яки «өзлирини һалакәткә

тәйярлиған «қачилар»». □ 9:23-24 «Худа Өз ғәзивини көрситишни вә күч-қудритини тонутушни нийәт қилған болса, ғәзивигә лайиқ болған, һалакәткә тәйярланған «қачилар»ға адәттин ташқири сәвирчанлиқ билән көкси-қарнини кәң қилип кәлгән болса, униңға немә бопту? Вә шуниң билән өзиниң рәһим-шәпқитиниң нишани қилған вә шан-шәрәпкә мүйәссәр болушқа алдин-ала тәйярлиған «қачилар»да, йәни Өзи Йәһудийлар арисидинла әмәс, бәлки әлләр арисидинму чақирған бизләрдә шан-шәривиниң чәксизлигини намайән қилиш үчүн шундақ қилишни халиған болса, буниңға немә бопту?» — (22-24-айәт) оқурмәнләр диққәт қилса билидуки, Павлус өзиниң ушбу муһим соалға жавап бәрмәйду. Соалниң умумий шәкли: «Худа шундақ қилишни халиған болса әнди бизниң қандақму униң билән тақаллиши һоқуқимиз бар?» дегәндәк. Әйни әһвал униң дегинидәк болсун яки болмисун, бу бизниң ишимиз әмәс, бәлки Худаниңкидур. Бизгә нисбәтән әң муһими шуки, гунайимиздин қутулушни халисақла, Худа Өзи Мәсиниң қурбанлиғи арқилиқ тәйярлиған товва қилиш етиқатлиқ йолини алдимизга очуқ қилди.

□ 9:25 «Әсли хәлқим һесапланмиған хәлиқни хәлқим, әсли сөймигәнләрни сөйгәнлирим дәймән»

— «һош.» 2:23. ■ 9:25 Һош. 2:25 □ 9:26 «Бурун уларға: «Силәр Мениң хәлқим әмәссиләр»

дейилгән жайда, кәлгүсидә дәл шу жайда уларға «Тирик Худаниң оғуллири!» дегән нам берилиду»

— «һош.» 1:10. ■ 9:26 Һош. 2:1; 1Пет. 2:10. ■ 9:27 Йәш. 10:22. □ 9:28 «Исраилларниң

сани деңиз саһилидики қумдәк көп болсиму, лекин пәқәт бирла «қалди» қутқузулиду; чүнки, Пәрвәрдигар Өз ишини түгитиветип, һәққанийлиқ билән тездин уни ижра қилиду; чүнки У йәр йүзидә һөкүмини тәлтөкүс вә тез ижра қилиду» — (27-28-айәт) «Йәш.» 10:22-23. Бәзи кона көчүрмә язмиларда Йәшәяниң бешарити сәл қисқирақ: «Пәрвәрдигар бу йәр йүзи үстидин чикарған һөкүмини тәлтөкүс вә тез ижра қилиду» дәп нәқил кәлтүрүлиду. ■ 9:28 Йәш. 10:22, 23.

шәһиредәк, Гоморра шәһиредәк йоқалған болаттуқ». □ ■

Исраилларниң путлишип кетиши

30 Ундақта, буларға немә дейишимиз керәк? һәққанийлиққа интилимгән әлликләр һәққанийлиққа, йәни етиқатқа асасланған бир хил һәққанийлиққа еришти. □ 31 Лекин Исраил һәққанийлиқни көрсәткән Тәврат қануниға интилигини билән қанунниң тәливиғә йетәлмиди. ■

32 Немә үчүн? Чүнки уларниң һәққанийлиққа интилиши етиқат билән әмәс, бәлки «саваблиқ ишлар» билән еди. Улар «путликашаң таш»қа путлишип жиқилип чүшти; □ 33 худди муқәддәс язмилирда йезилгинидәк:

«Хәлиқни путлишидиған путликашаң ташни,

Адәмни жиқитидиған қорам ташни Зионға қойдум,

Униңға етиқат қилғучи һәргиз йәргә қаритилип қалмас». □ ■

10

1 Қериндашлар, жүрәк интизарим, шундақла Худаға йелинишим Исраилларниң қутқузулуши үчүндур. 2 Чүнки шуниңға гувалиқ беримәнки, уларниң Худаға һәқиқәтәнмә қизгин интилиши бар, бирақ уларниң интилиши һәқиқий билим үстигә қурулған әмәс. □ ■ 3 Чүнки улар Худаниң һәққанийлиғини билмигәчкә, униң орниға өзлириниң һәққанийлиғини тикләшкә тиришип, Худаниң һәққанийлиғиға бойсунмиди. 4 Чүнки Тәврат қануниниң нишан-мәхсити Мәсиһниң Өзидур; шуниң билән етиқат қилғучиларниң һәр бири үчүн

□ 9:29 «Әгәр самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар бизгә бир нәсил қалдурмиған болса, Содом шәһиредәк, Гоморра шәһиредәк йоқалған болаттуқ» — «Йәш.» 1:9. Оқурмәнларниң есидә барки, Худа Содом вә Гоморра шәһәрлирини рәзиллиги түпәйлидин үстигә от вә гүнгүрт яғдуруп йоқатқан («Яр.» 19-бап). ■ 9:29 Яр. 19:24; Йәш. 1:9; 13:19; Йәр. 50:40; Әз. 16:46. □ 9:30 «әлликләр» — йәни «Йәһудий әмәсләр».

■ 9:31 Рим. 10:2; 11:7. □ 9:32 «уларниң һәққанийлиққа интилиши етиқат билән әмәс, бәлки «саваблиқ ишлар» билән еди» — «саваблиқ ишлар»: — оқурмәнләргә мошу мәқтүптин һазир аян болидуки, Худа алдида бизгә һеч иш «саваб» һесапланмайду; һәққанийлиқ пәкәт у әвәткән Мәсиһкә бағлиған етиқаттин келиду. Шуңа «саваблиқ ишлар» («Худа бу ишлар арқилиқ маңа саваб қошуп бериду» дегән мәнидә чүшәнгән болсақ) Худа алдида қәтғий мәвжүт әмәстур. □ 9:33

«Адәмни жиқитидиған қорам ташни Зионға қойдум» — «Зион» дегән, Йерусалимниң яки Исраилниң бир шеһрий нами. «Хәлиқни путлишидиған путликашаң ташни, адәмни жиқитидиған қорам ташни

Зионға қойдум, униңға етиқат қилғучи һәргиз йәргә қаритилип қалмас» — толуқ бешарәт «Йәш.»

8:14, 28:16дә тепилиду. Оқурмән бу әйтәләрни өзи оқуса униңдин бу ташниң Әйса Мәсиһниң екәнлигини көрәләйду. Уни қобул қилмиғанлар һәққанийлиққа еришмәй жиқилиду; уни қобул қилғанлар һәққаний қилинип тик туриду. ■ 9:33 Зәб. 2:12; 118:22; Пәнд. 16:20; Йәш. 8:14; 28:16; Йәр. 17:7; Мат. 21:42; 1Пет. 2:6. □ 10:2 «уларниң (Йәһудийларниң) Худаға һәқиқәтәнмә қизгин интилиши бар, бирақ

уларниң интилиши һәқиқий билим үстигә қурулған әмәс» — «һәқиқий билимгә үстигә қурулған әмәс»: Йәһудийларниң көп диний мәзһәпидикиләргә нисбәтән әң муһим иш Тәврат қануни үстидики «билим» вә «билим ашуруш» еди. Шуниң билән Павлуһниң бу сөзи ишәнмигән Йәһудийларға бәк еғир келиши мүмкин

еди. ■ 10:2 Рос. 22:3; Рим. 9:31; Гал. 4:17.

һәққанийлиқ бар болди. □ ■

⁵ Чўнки Тәврат қануниға әмәл қилиштин кәлгән һәққанийлиқ һәққидә Муса пәйғәмбәр мундақ язған; «Қанунниң әмирлиригә әмәл қилғанлар шу ишлиридин һаятлиқ тапиду». □ ■

⁶ Лекин етиқаттин болған һәққанийлиқ мундақ дәйду: — «Көңлүңдә: — «Ким асманға чиқар?» (йәни «Ким Мәсиһни асмандин елип чүшүрәр?») ■ ⁷ вә яки «Һаң тегигә ким чүшәр?» (йәни «Мәсиһни өлүмдин ким қайтуар?») — демигин». □ ■

⁸ Әнди шу һәққанийлиқ немә дәйду? — «Сөз-калам саңа йеқиндур, тилиңдә вә дилиңдидур!» — бу сөз-калам дәл биз жақалайдиған етиқатниң сөзидур. □ ■

⁹ Демәк, «Әйсаниң Рәб экәнлигини ағзиң билән етирап қилсаң вә қәлбиндә Худаниң уни өлүкләр арасидин тирилдүргәнлигигә ишәнсән, қутқузулисән!»

¹⁰ Чўнки инсан қәлбидә етиқат қилиш билән һәққаний қилиниду, еғизидә етирап қилиш билән нижатқа еришиду. ¹¹ Муқәддәс язмиларда дейилгәндәк; «Униңға етиқат қилғучиниң һәр бири һәргиз йәргә қаритилмас». □ ■ ¹² Чўнки бу жәһәттә Йәһудийлар билән Греklarниң пәрқи йок; һәр иккисиниң Рәбби һәмминиң Рәббидур вә Өзигә нида қилғанларниң һәммисигә мол байлиқлирини айимайду. □ ■ ¹³ Чўнки: «Кимдиким Рәбниң намини чақирип нида қилса қутқузулиду». □ ■

¹⁴ Лекин Рәбгә ишәнмигән киши қандақму Униңға нида қилалисун? У тоғрилиқ аңлимигән киши қандақму Униңға ишәнсун? Хуш хәвәр жақалиғучи болмиса, улар уни қандақму аңлиялисун? ¹⁵ Шу жақалиғучилар әвәтилмигән болса, хуш хәвәрни қандақму йәткүзәлисун? Муқәддәс язмиларда йезилгинидәк:

□ **10:4** «Тәврат қануниниң нишан-мәхсити Мәсиһниң Өзидур» — грек тилида «нишан-мәхсәт» дегәнниң «хатимә» дегән йәнә бир мәнәсиму бар. Демәк, әйәтниң мәнәси: (1) Худаниң Тәврат қанунида болған мәхсити инсанға өз гунайини тонутуп, Мәсиһниң қутқузушиға мухтаж болғанлиғини билдүрүштин ибарәт еди; шуңа Худа қануни бәргән вақтида Мәсиһниң дуняға келишини көзлигән еди; (2) Мәсиһ Өзи Тәврат қанунини муқәммәл әмәлгә ашурди, жұмлидин Тәврат қануни тәләп қилған, шуңдақла бешарәт бәргән гунани жуийдиған қурбанлиқни қилди; (3) Мәсиһ Тәврат қанунини толуқ әмәлгә ашурғандин кейин, етиқат қилғучилар үчүн униң һеч тәливи қалмиди (7:4ни көрүң). Мәзкур әйәт бу мәнилириниң һәммисини өз ичигә алиду. ■ **10:4** Мат. 5:17; Рос. 13:38; 2Кор. 3:13; Гал. 3:24. □ **10:5** «Қануниң әмирлиригә әмәл қилғанлар шу ишлиридин һаятлиқ тапиду» — «Лав.» 18:5 вә йәнә «Қан.» 4:1, 6:24. ■ **10:5** Лав. 18:5; әз. 20:11; Гал. 3:12. ■ **10:6** Қан. 30:12. □ **10:7** **Лекин етиқаттин болған һәққанийлиқ мундақ дәйду:** — Көңлүңдә: — «Ким асманға чиқар?» (йәни «Ким Мәсиһни асмандин елип чүшүрәр?») вә яки «Һаң тегигә ким чүшәр?» (йәни «Мәсиһни өлүмдин ким қайтуар?») — демигин — (6-7-әйәт) нәқил кәлтүрүлгән икки әйәт: — «Қан.» 30:12-13

. Бу сирлиқ гәпләрниң әжайип мәнилири бәлким мундақ: (1) «Кимму асманға чиқар?» — «Кимму Худаниң асман пәләктәк жуқури тәләп қилған һәққанийлиғиға йетәлисун?» дегәликтир. Лекин әгәр бириси: «Һәққанийлиғим муқәммәл, «асманға чиққандәкмән» дегән болса, бу дегини «Мән Мәсиһкә охшаш һәққаний» дегәнгә баравәр болуп, Худаниң Мәсиһтә көрсәткән муқәммәл һәққанийлиғиға аһанәт қилған болиду. Бундақ дейиши бәрибир Мәсиһни өзиниң пәскәш «Һәққанийлиғи»ниң дәржисигә чүшүрүп, «Мәсиһни асмандин чүшүрмәкчи» болғини. (2) «Кимму һаңниң тегигә чүшәр?» дейиши, бир киши өз гунайиниң бәдилини тәлимәкчи болуп дозақта бир мәзгил турсам андин гунайимдин халас болимон» демәкчи болғини; бу, Мәсиһниң өлүмидә гунайимиз үчүн жаза тартип бәдәл төлишиниң маңа (шундақла һеч кимгә) кериги йок; мошундақ дегән киши «Мәсиһни өлүмдин ким қайтуар» дегән болиду, йәни «Мәсиһни өлүм йолидин қайтуруш керәк, униң өлуши керәксий, әхмикәнә иштүр» дегүчи болиду. Жигип ейтқандә, һеч ким өзигә тайинип Худаниң муқәммәл һәққанийлиғиға йетәлмәйду; һеч ким өз гунайи үчүн өзи бәдәл төләлмәйду. ■ **10:7** Қан. 30:13 □ **10:8** «Сөз-калам саңа йеқиндур, тилиңдә вә дилиңдидур!» — «Қан.» 30:14. ■ **10:8** Қан. 30:12-14. □ **10:11** «Униңға етиқат қилғучиниң һәр бири һәргиз йәргә қаритилмас» — «Йөш.» 28:16. ■ **10:11** Йөш. 28:16; Рим. 9:33. □ **10:12** «Чўнки бу жәһәттә Йәһудийлар билән Греklarниң пәрқи йок» — демәк, «бу жәһәттә (Мәсиһ арқилиқ нижатқа еришиштә) Йәһудийлар билән Йәһудий әмәсләрниң пәрқи йок». ■ **10:12** Рос. 15:9; Рим. 3:22.

□ **10:13** «Кимдиким Рәбниң намини чақирип нида қилса қутқузулиду» — «Йө.» 2:32. ■ **10:13**

Йө. 2:32; Рос. 2:21.

«Аман-хатиржәмлик тоғрилиқ хуш хәвәрни, бәхит-саадәт тоғрилиқ хуш хәвәрни йәткүзгәнләрниң аяқлири немидегән гөзәл-һә!» □ ■

16 Бирақ, худди Йәшәя пәйгәмбәрниң «И Пәрвәрдиғар, бизниң хәвиримизгә кимму ишәнди?» дегинидәк һәммә адәм хуш хәвәргә итаәт қилған әмәс. □ ■

17 Шуңа етиқат хәвәрни аңлаштин келиду вә шу хәвәр Мәсиһ тоғрилиқ сөздә аңлитилиду. □

18 Лекин шуни сораймәнки, улар шу хәвәрни аңлимиғанмиду? Әлвәттә аңлиди: — «Уларниң садаси пүткүл дунияға, Сөзлири йәр йүзиниң қәрлиригә йәтти». □ ■

19 Йәнә шуни сораймәнки, Израиллар шу хәвәрдин вақип болмиғанмиду? Алди билән, Муса *Израилға* мундақ бешарәт бәргән: —

««Һеч хәлиқ әмәс» болған бир хәлиқ арқилиқ силәрдә һәсәт қозғаймән, Надан бир хәлиқ арқилиқ гәзивиңларни қозғаймән». □ ■

20 Кейин, Йәшәя пәйгәмбәр интайин жүрәклик һалда шу бешарәтни берип: — «Өзүмгә интилмигәнләргә Өзүмни тапқуздум, Мени соримиғанларға Өзүм көрүндүм» — деди. □ ■

21 Лекин, У Израиллар һәққидә: —

«Мән күн бойи бу итаәтсиз вә тәрса хәлиқкә қоллиримни узитип интилип кәлдим!» — дәйду. □ ■

11

Худаниң Израил тоғрилиқ мәхситиниң ахирида әмәлгә ашурулуши

□ **10:15** «Аман-хатиржәмлик тоғрилиқ хуш хәвәрни, бәхит-саадәт тоғрилиқ хуш хәвәрни йәткүзгәнләрниң аяқлири немидегән гөзәл-һә!» — «Йәш.» 52:7; «Наһ.» 1:15. Манаси бәлким «хуш хәвәр йәткүзгәнләр кәлгәндәк вақтида кәлгән!» дегәнни өз ичигә алиду. Бәзи кона көчүрмә язмиларда «бәхит-саадәт тоғрилиқ хуш хәвәрни...» дегән сөzlәр тепилмайду. ■ **10:15** Йәш. 52:7; Наһ. 2:1.

□ **10:16** «И Пәрвәрдиғар, бизниң хәвиримизгә кимму ишәнди?» — «Йәш.» 53:1. ■ **10:16** Йәш. 53:1; Юһ. 12:38. □ **10:17** «... етиқат хәвәрни аңлаштин келиду вә шу хәвәр Мәсиһ тоғрилиқ сөздә аңлитилиду» — бәзи кона көчүрмә язмилар: «... етиқат хәвәрни аңлаштин келиду вә шу хәвәр Худаниң сөзидә аңлитилиду» дейилиду. □ **10:18** «Лекин шуни сораймәнки, улар шу хәвәрни аңлимиғанмиду? Әлвәттә аңлиди...» — бәзи алимлар мошу йәрдики «улар»ни Израилларни көрситиду, дәп қарайду. Лекин кейинки айәт алаһидә Израилларниң «аңлиши» тоғрилиқ болғачқә,

«улар»ни дунядики барлиқ адәмләр, Йәһудийлар вә Йәһудий әмәсләрниму көрсәтсә керәк, дәп қараймиз. Бу айәтни шуңдақ чүшинимизки, «һәммә адәм аңлиған; шуңа, Йәһудий хәлқиму чоқум аңлиған». «Уларниң садаси пүткүл дунияға, сөзлири йәр йүзиниң қәрлиригә йәтти» — «Зәб.» 18:5. Зәбурдики бу сөzlәр әсли асмандики нурлуқ жәсимлар Худаниң улуклугини барлиқ әләмгә ипадиланлиғи тоғрилиқ еди. Расул Павлус бу сөзни нәқил кәлтүрүп Инжилдики хуш хәвәр дунядики һәр йәрләргә йорутулуп тарқитилмақта, демәкчи. ■ **10:18** Зәб. 18:5 □ **10:19** ««Һеч хәлиқ әмәс» болған бир хәлиқ арқилиқ силәрдә һәсәт қозғаймән, надан бир хәлиқ арқилиқ гәзивиңларни қозғаймән» — «Қан.» 32:21. Демәк, башқә әлләр аңлиған, қобул қилған йәрдә, Израил чоқум чүшәнгән. Израиллар әсли «надан, билимсиз, худасиз» дәп һесаплиған Йәһудий болмиған һәр қайси ят милләттин болған ишәнгүчә кишиләрниң хуш хәвәргә ишәнгүчкә «Худаниң йеңи хәлқи» болғанлиғини, уларниң бәхитини көрүп һәсәт қилиду, һәтта уларға гәзәплиниду. Муса пәйгәмбәрниң «Һеч хәлиқ әмәс» дегән сөзи кәлгүси заманда һасил қилинидиған Мәсиниң жамаитини көрситиду. Уларниң көпинчиси һәр қайси милләтләрдин кәлгәчкә, биринчидин улар «бир хәлиқ» яки «бир әл» болалмайду; иккинчидин, уларниң арасида Йәһудийлар көп болмайду. Улар һәр хил кишиләрдин таркиб тапқачқә, Йәһудийлар уларни «бир хәлиқ» яки «бир әл» һесаплимайду һәм «Һеч хәлиқ әмәсләр» дәп қарайду. ■ **10:19** Қан. 32:21. □ **10:20** «Өзүмгә интилмигәнләргә Өзүмни тапқуздум, Мени соримиғанларға Өзүм көрүндүм» — «Йәш.» 65:1.

■ **10:20** Йәш. 65:1. □ **10:21** «Мән күн бойи бу итаәтсиз вә тәрса хәлиқкә қоллиримни узитип интилип кәлдим!» — «Йәш.», 65:2. ■ **10:21** Йәш. 65:2.

■ **10:20** Йәш. 65:1. □ **10:21** «Мән күн бойи бу итаәтсиз вә тәрса хәлиқкә қоллиримни узитип интилип кәлдим!» — «Йәш.», 65:2. ■ **10:21** Йәш. 65:2.

■ **10:20** Йәш. 65:1. □ **10:21** «Мән күн бойи бу итаәтсиз вә тәрса хәлиқкә қоллиримни узитип интилип кәлдим!» — «Йәш.», 65:2. ■ **10:21** Йәш. 65:2.

■ **10:20** Йәш. 65:1. □ **10:21** «Мән күн бойи бу итаәтсиз вә тәрса хәлиқкә қоллиримни узитип интилип кәлдим!» — «Йәш.», 65:2. ■ **10:21** Йәш. 65:2.

■ **10:20** Йәш. 65:1. □ **10:21** «Мән күн бойи бу итаәтсиз вә тәрса хәлиқкә қоллиримни узитип интилип кәлдим!» — «Йәш.», 65:2. ■ **10:21** Йәш. 65:2.

1 Ундақта, шуни сораймәнки: — Худа Өз халқидин ваз кәчтиму? һәргиз ундақ әмәс! Мәнму Ибраһим әвладидин, Бинямин қәбилисидин болған бир Исраилғу! ■

2 Худа алдин көңлигә пүккән Өз халқидин ваз кәчкини йоқ. Муқәддәс язмиларда Иляс пәйғәмбәр һәққидә немә дейилгәнлиги силәргә аян әмәсму? У Исраиллардин азар чекип Худаға йелинип: —□³ «И Пәрвәрдиғар, улар Сениң пәйғәмбәрлириңни өлтүрүшти, қурбанғаһлириңни чеқишти. Пәқәт өзүм ялғузла қалдим, улар йәнә мениңму женимни алмақчи болушуватиду», дегән.■⁴ Худаниң униңға қайтурған қалами қандақ болди? У: «Баалға тиз пүкмигән йәттә миң адәмни Өзүмгә елип қалдим» — дегән.□ ■

5 Худди шуниңдәк, бүгүнки күндиму Худаниң шапаити билән Исраилдин Өзи таллиған бир «қалди» бар.■⁶ Уларниң таллиниши шапаәт билән болған болса, ундақта өзлириңиң әжир-әмили билән болған әмәс. Әмәлләрдин болған болса, шапаәт шапаәт болмай қалатти.□ ■

7 Нәтижидә қандақ болди? Исраиллар издигиниңә еришәлмиди, лекин улардин талланғанлар еришти. Қалғанларниң болса, көңүллири бихудлаштурулди.□ ■

8 Худди муқәддәс язмиларда ейтилғинидәк: —

«Худа уларниң роһ-қалбини гәпләткә салди, Бүгүнгә қәдәр көзлирини көрмәс, Қулақлирини аңлимас қилди».□ ■

9 Шуниңдәк Давут пәйғәмбәрму мундақ дегән:

«Уларниң дәстихини өзлиригә қапқан вә қапқан болуп, Уларни путлаштуруп, қилмишлирини өз бешиға чүшүрсун!■

10 Көзлири қараңғулишип, көрәлмисун;

Бәллирини мәңгү руслатмай пүкүлдүргәйсән!»□ ■

11 Ундақта, шуниму сорайки: Исраиллар жиқилип қайтидин турғузулмаслиққа путлашқанму?

■ **11:1** Йәр. 31:37; 2Кор. 11:22; Фил. 3:5. □ **11:2** «Худа алдин көңлигә пүккән Өз халқидин ваз кәчкини йоқ» — «Худа алдин көңлигә пүккән (билгән) халқи» — бәлким: «Худа һәммидин бурун Өз халқи болуш үчүн таллиған халық» дегән мәнидә. ■ **11:3** 1Пад. 19:10,14. □ **11:4** «Баалға тиз пүкмигән йәттә миң адәмни өзүмгә елип қалдим» — «1Пад.» 19:10, 14. «Баал» бир бут еди. «7000 адәм», әр кишиләрни көрситиду. ■ **11:4** 1Пад. 19:18. ■ **11:5** Рим. 9:27. □ **11:6**

«Худди шуниңдәк, бүгүнки күндиму Худаниң шапаити билән Исраилдин Өзи таллиған бир «қалди» бар. Уларниң таллиниши шапаәт билән болған болса, ундақта өзлириңиң әжир-әмили билән болған әмәс. Әмәлләрдин болған болса, шапаәт шапаәт болмай қалатти» — (5-6-айәт) Худа Тәвраттики бир нәччә йәрләрдә «Сән Исраилни шапаитим билән таллиғанмән» дегән еди (мәсилән, «Қан.» 7:7ни көрүң). Мошу йәрдә расул Павлус: Худа шапаити бойичә Исраиллар ичидин «бир қалди»ни таллиған, дәйду. Инсан Худаниң ярдимигә еришишкә пүтүнләй лаяқәтсиз туруп, Униңдин мөдәткә еришсә, мана бу «Худаниң шапаити» болиду. Худа Исраилларни уларниң мәлум бир яхши яки улук әмилигә қарап таллиған болса, ундақта Худаниң таллиши «шапаәт»тин болмиған болатти. ■ **11:6** Қан. 9:4.

□ **11:7** «Нәтижидә қандақ болди? Исраиллар издигиниңә еришәлмиди, лекин улардин талланғанлар еришти. Қалғанларниң болса, көңүллири бихудлаштурулди» — ДЕМӘК, Исраиллар издигән һәққанийлиққа һәммисила еришәлмигән әмәс; уларниң ичидин Худаниң шапаәти билән Худа таллиған «қалди»лар һәққанийлиққа еришкән. ■ **11:7** Рим. 9:31. □ **11:8** «Худа уларниң роһ-қалбини гәпләткә салди, бүгүнгә қәдәр көзлирини көрмәс, қулақлирини аңлимас қилди» — «Қан.» 29:4 һәм «Йәш.» 29:10. ■ **11:8** Қан. 29:2; Йәш. 6:9; 29:10; Әз. 12:2; Мат. 13:14; Мар. 4:12; Лука 8:10; Юһ. 12:40; Рос. 28:26. ■ **11:9** Зәб. 68:23 □ **11:10** «Уларниң дәстихини өзлиригә қапқан вә қапқан болуп, уларни путлаштуруп, қилмишлирини өз бешиға чүшүрсун! Көзлири қараңғулишип, көрәлмисун; бәллирини мәңгү руслатмай пүкүлдүргәйсән!» — (9-10-айәт) «Зәб.» 68:23-24. Бу, Давут пәйғәмбәрниң шундақла Худаниң сөзи, Давутниң (вә шундақла Мәсиһниң) дүшмәнлири тоғрилиқ ейтилиған.

Бу 69-күйниң һәммиси Мәсиһ торгилик бешарәттур. ■ **11:10** Зәб. 68:23-24

Һәргиз ундақ әмәс! Лекин уларниң тейилип итаәтсизлик қилғанлиғидин нижат ят әлликләргә йәткүзүлди. Буниңдин мәхсәт Исраилларни һәсәткә қозғаштин ибарәттур. □

12 Әнди уларниң тейилип итаәтсизлик қилиши дуняға асайишлиқ бәхш әткән болса, шундақла уларниң зиян тартқини әлләрни бейитқан болса, ундақта кәлгүсидә уларниң һәммисиниң толуқ нижатлиққа еришиши дуняға техиму зор бәхит елип кәлмәмдү?! □

Йәһудий әмәсләр тәкәббурашмаслиғи керәк

13 Әнди силәр әлликләргә сөзләватимән; мән әлликләргә расул сүпитидә бекитилгәндин кейин, вәзипәмни шан-шәрәплик дәп улуклаймәнки, □ ■

14 жанжигәрлирим болғанларниң һәситини қозғап, уларниң бәзилирини қутулдуармәнмекин дегән үмүттә болимән. □ 15 Чүнки уларниң ташливетилгәнлиғиниң нәтижиси дунядики әлләрни Худа билән енақлаштуруш болса, ундақта уларниң қобул қилиниши өлүмдин тирилиш болмай немә?

16 һосулдин тунжа болуп чиққан хемирдики калләк муқәддәс һесапланса, пүтүн хемир муқәддәс дәп һесаплиниду. Дәрәқниң йилтизи муқәддәс болса, шахлириму муқәддәс болиду. □ ■

17 Зәйтун дәриғиниң бир нәчә шехи дәрвәкә сундуриветилгән еди, вә сән явайи зәйтун көчити болуп, уларниң орниға уландиң. Мана әнди дәрәк йилтизидин озуклуқ елип, мол ширнисидин бәһримән болғучи болған экәнсән, □ 18 әнди сундуруветилгән әшу шахлардин өзүңни үстүн қилип махтаһна. Махтаһсаң, шуни унтумиғинки, сән йилтизин әмәс, йилтиз сени көтирип қувәтләватиду.

□ **11:11** «... һәргиз ундақ әмәс! Лекин уларниң тейилип итаәтсизлик қилғанлиғидин нижат ят әлликләргә йәткүзүлди. Буниңдин мәхсәт Исраилларни һәсәткә қозғаштин ибарәттур» — жуқурида изаһатта дегинимиздәк, Исраиллар Мәсиһкә етиқат қилған «ят әлләр»ниң бәхитини көрүп һәсәт қилиду. □ **11:12** «Әнди уларниң (Йәһудийларниң) тейилип итаәтсизлик қилиши дуняға асайишлиқ бәхш әткән болса, шундақла уларниң зиян тартқини әлләрни бейитқан болса...»

— «әлләр» — Йәһудий әмәсләр, «ят әлләр». □ **11:13** «силәр әлликләргә» — демәк, «силәр Йәһудий әмәс болғанларға». «мән әлликләргә расул сүпитидә бекитилгәндин кейин, вәзипәмни шан-шәрәплик дәп улуклаймәнки, ...» — оқурмәнларниң есидә барки, Худа расул Павлусни (гәрчә у «Йәһудийларниң Йәһудийси» болсиму) Йәһудий әмәс болған әл-милләтләргә хуш хәвәрни йәткүзүшкә алаһидә әвәткән. ■ **11:13** Рос. 9:15; 13:2; 22:21; Гал. 1:16; 2:8; Әф. 3:8; 1Тим. 2:7; 2Тим. 1:11. □ **11:14**

«жанжигәрлирим болғанларниң һәситини қозғап, уларниң бәзилирини қутулдуармәнмекин дегән үмүттә болимән» — «жанжигәрлирим болғанлар» грек тилида «мениң әтилим болғанлар» — өзиниң Йәһудий хәлқини көрситиду. □ **11:16** «һосулдин тунжа болуп чиққан хемирдики калләк муқәддәс һесапланса, пүтүн хемир муқәддәс дәп һесаплиниду. Дәрәқниң йилтизи муқәддәс болса, шахлириму муқәддәс болиду» — мошу йәрдә «муқәддәс»ниң биринчи мәнәси «Худаға аталған», шуниң билән «пак» дегән мәнидә. Биринчи жүмлиниң көчмә мәнәси бәлким «Әгәр Исраилларниң әждатлири, йәни Ибраһим, Исһақ вә Якуллар Худаға аталған болса, уларниң пәрзәнтлириму Худаға аталған болиду» дегән болуши мүмкин. Төвәндики жүмлиләрдә Павлус Исраилни бир «зәйтун дәриғи»кә охшитиду («Йәр.»

11:16-19ни көрүң). ■ **11:16** Чөл. 15:20 □ **11:17** «Зәйтун дәриғиниң бир нәчә шехи дәрвәкә сундуриветилгән еди, вә сән явайи зәйтун көчити болуп, уларниң орниға уландиң» — демисәкму, «зәйтун дәриғи» Исраилға, «уланған явайи зәйтун күчити» Мәсиһгә етиқат қилған Йәһудий әмәсләргә, «зәйтун дәриғиниң сундуриветилгән шахлири» болса Исраиллар арасидин Мәсиһкә етиқат қилмиғачқа, Худаниң бәхит-бәрикәтлиридин үзүлүп қалған Йәһудийларға вәкил болиду. «Мана әнди дәрәк йилтизидин озуклуқ елип, мол ширнисидин бәһримән болғучи болған экәнсән,...» — буниң көчмә мәнәси бәлким: «Сән худди дәрәқниң йилтизидин озуклуқ елип, ширнисидин бәһримән болуваққан шеһидәк, Худа Ибраһимға вәдә қилған бәхиттин бәһримән болуватисән» дегәнлик болса керәк.

19 Сән әнди: «Шахлар мениң улинишим үчүн сундуриветилди» — дейишиң мүмкин.

20 Тоғра, улар етиқатсизлиқтин сундурулди; сән болсаң, етиқатиң билән тик турисэн; бирақ униндин мәғрурланма, әксичә Худадин қорқ! 21 Чүнки Худа әйни вақтида бу дәрәқниң өз шахлирини аймиған екән, сениму аймаслиғи мүмкин. □ 22 Мана, бу ишларда Худаниң меһриванлиғиға һәмдә қаттиқ қол екәнлиғиға қара. У Өз йолидин жиқилип чүшкәнләргә қаттиқ қол еди, лекин саңа (меһриванлиғида давамлиқ турсаңла) меһриванлиқ көрсәтмәктә. Ундақ болмиғанда, сәнму кесип ташлинисән. 23 Йәһудийларму етиқатсизлиқта чиң туривалмиса, әслидики дәрәқәқ улиниду. Чүнки Худа уларни қайта улашқа қадирдур. ■ 24 Чүнки әгәр сән явайи зәйтун дәриғидин кесип елинип, табиий қанунийәткә хилап һалда бағдики яхши зәйтун дәриғиғә уланған йәрдә, әслидики бу табиий шахларниң өз дәриғикә улиниши техиму мүмкинғү?!

Худаниң меһриванлиғи пүткүл инсан үчүндур

25 Қериндашлар, өзүңларни үстүн вә әқиллиқ чағлаштин сақлинишиңлар үчүн, вәһий қилинған шу сирдин хәвәрсиз қелишиңларни халимаймәнки, та Худа талливан Йәһудий әмәсләрниң сани толуқланғичә, Исраилниң бир қисми таш жүрәкликкә қалдурулиду; □ ■ 26 андин пүткүл Исраил қутқузулиду. Бу тоғрилиқ муқәддәс язмиларда мундақ йезилған: —

«Қутқузғучи Зиондин келип, Ипласлиқни Якуптин йоқ қилиду. □ ■

27 Мән уларниң гуналирини елип ташливәткимидә, Мана бу улар билән түзидиған әһдәм болиду». □ ■

28 Әнди хуш хәвәр жәһәттин қариганда, силәрниң бәхитиңлар үчүн Йәһудий хәлқи хуш хәвәрәгә дүшмән қилип бекитилгән; бирақ Худаниң таллиши жәһәттин қариганда, ата-бовилиримиз сәвәвидин сөйүлгәндур. 29 Чүнки Худа Өзи бәргәнлирини вә қақиркини қайтурувалмайду.

30 Силәр әлликләрму бир чағларда Худаға итаәт қилмиған болсаңларму, Йәһудийларниң итаәтсизлиғиңиң нәтижисидә һазир рәһим-шәпқәткә ериштиңлар. 31 Йәһудийлар болса итаәт қилмай келиватиду; Худаниң буниндики мәхсити, силәргә көрсәткән рәһим-шәпқәт арқилиқ уларниму рәһим-шәпқәткә ериштүрүштин ибарәттур. □ 32 Чүнки Худа пүткүл инсанға рәһим-шәпқәт көрситиш үчүн, һәммәйләнни итаәтсизликкә солап қойди. □ ■

□ 11:21 «Худа әйни вақтида бу дәрәқниң өз шахлирини аймиған екән» — «бу дәрәқниң өз шахлири» Йәһудийларни көрситиду, әлвәттә. ■ 11:23 2Кор. 3:16. □ 11:25 «өзүңларни... әқиллиқ чағлаштин сақлинишиңлар үчүн...» — грек тилида «өзүңларни үстүн вә әқиллиқ чағлашлардин сақлинишиңлар үчүн...» дейилиду. Йәһудий әмәсләр Йәһудийларниң әһвалиға қарап: «Биз қутулдуқ, улар Худаниң ләнит астида қалиду» дөп тәкәббурлишиши мүмкин. ■ 11:25 Луқа 21:24. □ 11:26 «Қутқузғучи Зиондин келип, ипласлиқни Якуптин йоқ қилиду» — «Якуп» мошу йәрдә Якупниң әвлатлири Исраилни көрситиду. Бешарәт «Йәш.» 59:20, 21ни көрүң. ■ 11:26 Зәб. 13:7; Йәш. 27:9; 59:20; Йәр. 31:31, 32, 33, 34; 2Кор. 3:16; Ибр. 8:8; 10:16. □ 11:27 «...Мән уларниң гуналирини елип ташливәткимидә, мана бу улар билән түзидиған әһдәм болиду» — 26-27-айәттики бешарәт сөзлири «Йәш.» 59:20, 21, 27:9тин вә «Йәр.» 31:33-34тин нәқил кәлтүрүлгән. ■ 11:27 Йәш. 59:20, 21; Дан. 9:24 □ 11:31 «Йәһудийлар болса итаәт қилмай келиватиду; Худаниң буниндики мәхсити, силәргә көрсәткән рәһим-шәпқәт арқилиқ уларниму рәһим-шәпқәткә ериштүрүштин ибарәттур» — демәк, жуқурида изаһлиғинимиздәк, Йәһудийлар Йәһудий болмиған ишәнгүчиләрниң бәхитиғә қаригача, әзлири товва қилип Мәсиһни қобул қилсун. □ 11:32 «Чүнки Худа пүткүл инсанға рәһим-шәпқәт көрситиш үчүн, һәммәйләнни итаәтсизликкә солап қойди» — «һәммәйлән» Йәһудийлар вә Йәһудий әмәсләрни көрситиду. ■ 11:32 Гал. 3:22.

33 — Ah! Худаниң даналиғи вә илим-һекмитиниң бебаһа байлиқлири һәм һесапсиз чоңқурлуғи!

Униң һөкүмилириниң тегигә йәткили болмас!
Униң йоллири издәп тешиштин шунчә жирақтур!

34 «Кимму Пәрвәрдигарниң ой-муддалирини чүшинип йәтти?»

Кимму Униңға мәслиһәтчи болалиди?» □ ■

35 «Униңға ким авал бир нәрсә берип, Кейин уни қайтуруп бәр дейәлиди?» □ ■

36 Чүнки барлиқ мәвжудатлар Униңдин кәлгән,

У арқилиқ мәвжүт болуп туриду,

Хәм Униң үчүн мәвжүт болуп туриду.

Барлиқ шан-шәрәп әбәткичә Униңға болғай! Амин. ■

12

Етиқатчиниң өзини Худаға атиши

1 Шуңа, әй қериндашлар, Худаниң рәһимдиллиғи билән силәрдин шуни өтүнимәнки, тениңларни муқәддәс, Худани хурсән қилидиған, тирик қурбанлиқ сүпитидә Униңға беғишлаңлар. Мана бу силәрниң Худаға қилидиған һәқиқий ибадितिңлардур. □ ■ 2 Бу дунияниң қелипиға кирип қалмаңлар, бәлки ой-пиқриңларниң йеңилиниши билән өзгәртилиңлар; ундақ қилғанда Худаниң яхши, қобул қиларлиқ вә муқәммәл ирадисиниң немә екәнлигини испатлап биләләйсиләр. □ ■

3 Маңа ата қилинған шапаәткә асасән һәр бириңларға шуни ейтимәнки, өзүңлар тоғрилиқ өзәңларда бар болғинидин артуқ ойлимай, бәлки Худа һәр бириңларға тәқсим қилған ишәшниң миқдариға асасән салмақлиқ билән өзүңларни дәңсәп көрүңлар. ■ 4 Чүнки тенимиз көплигән әзалардин тәркиб тапқан һәмдә һәр бир әзайимзиниң охшаш болмиған роһи болғандәк, ■ 5 бизму көп болғинимиз билән Мәсиһтә бир тән болуп бир-биримизгә бағлинишлиқ әза болимыз. ■

6 Шуниң үчүн бизгә ата қилинған меһри-шәпқәт бойичә, һәр хил роһий илтипатлиримизму бар болди. Бирисигә ата қилинған илтипат вәһийни йәткүзүш болса, ишәшисиниң даирисидә вәһийни йәткүзсун; ■ 7 башқиларниң хизмитини қилиш болса, хизмәт қилсун; тәлим бериш болса, тәлим бәрсун; ■

8 риғбәтләндүрүш болса, риғбәтләндүрсун; сәдиқә бериш болса, мәртлик билән сәдиқә бәрсун; йетәкләш болса, әстайидиллиқ билән йетәклисун; хәйрһәһлиқ көрситиш болса, хошал-хурамлиқ билән қилсун. ■

9 Меһир-муһәббितिңлар сахта болмисун; рәзилиқтин нәпрәтлиниңлар, яхшилиққа чиң бағлиниңлар; ■ 10 Бир-бириңларни қериндашларчә қизғин

□ **11:34** «Кимму Пәрвәрдигарниң ой-муддалирини чүшинип йәтти? Кимму Униңға мәслиһәтчи болалиди?» — «Йәш.» 40:13. ■ **11:34** Йәш. 40:13; 1Кор. 2:16. □ **11:35** «Униңға ким авал бир нәрсә берип, кейин уни қайтуруп бәр дейәлиди?» — «Аюп» 41:11. ■ **11:35** Аюп 41:3. ■ **11:36**

Пәнд. 16:4; 1Кор. 8:6. □ **12:1** «Мана бу силәрниң Худаға қилидиған һәқиқий ибадितिңлардур» — «Һәқиқий ибадितिңлар» грек тилида йәнә «йоллуқ, орунлуқ, тегишлиқ, әқилгә мувапиқ хизмәт» дегән мәниләрни өз ичигә алиду. ■ **12:1** Рим. 6:13,16; 1Пет. 2:5. □ **12:2** «Бу дунияниң қелипиға кирип қалмаңлар» — башқа бир хил ипадиләш шәкли: — «бу дунияниң еқимлириға әғишип жүрмәңлар».

■ **12:2** Әф. 5:17; 1Тес. 4:3; 1Юһа. 2:15. ■ **12:3** Рим. 1:5; 1Кор. 12:11; Әф. 4:7. ■ **12:4** 1Кор. 12:27; Әф. 1:23; 4:16; 5:23; Кол. 1:24. ■ **12:5** 1Кор. 12:4; 2Кор. 10:13; 1Пет. 4:10. ■ **12:6** 1Кор. 12:4. ■ **12:7** 1Кор. 12:10; 1Пет. 4:10, 11.

■ **12:8** Қан. 15:7; Мат. 6:1, 2, 3; 2Кор. 9:7.

меһир-муһаббәт билән сөйүңлар; бир-бириңларни һөрмәтләп жуқури орунға қоюңлар. □ ■

11 Интилишиңларда еринмәңлар, роһ-қалбиңлар ялқунлап көйүп туруп, Рәбкә кулларчә хизмәт қилиңлар. □

12 Үмүттә болуп шатлинип жүрүңлар; мушәққәт-қийинчиликларға сәвир-тақәтлик болуңлар; дуайиңларни һәр қандақ вақитта тохтатмаңлар. ■

13 Муқәддәс бәндиләрниң еһтияжидин чиқиңлар; меһмандостлуққа интилиңлар; ■ 14 Силәргә зиянкәшлик қилғучиларға бәхит тиләңлар; пәқәт бәхит тиләңларки, уларни қарғимаңлар. ■

15 Шатланғанлар билән биллә шатлиниңлар; қайғуруп жиғлиғанлар билән биллә қайғуруп жиғлаңлар.

16 Бир-бириңлар билән енақ өтүп охшаш ой-пикирдә болуңлар; нәзириңларни үстүн қилмаңлар, бәлки төвән тәбиқидики кишиләр билән бериш-келиш қилиңлар. Өзүңларни данишмән дәп чағлимаңлар. ■ 17 һеч кимниң яманлиғиға яманлиқ билән жавап қайтурмаңлар. Барлиқ кишиниң алдида ишлириңлар пәзиләтлик болушқа көңүл қоюңлар. □ ■

18 Имканийәтниң баричә көпчилик билән енақ өтүңлар; ■ 19 интиқам алмаңлар, и сөйүмлүклирим; уни Худаға тапшуруп Униң ғәзивигә йол қоюңлар, чүнки муқәддәс язмиларда мундақ йезилған: «Пәрвәрдиғар дәйдуки, интиқам Мениңқидур, яманлиқ Мән қайтуримән». □ ■ 20 Шуңа әксичә «Дүшминиң ач болса, уни тойдур, уссиған болса, қандур. Бундақ қилиш билән «униң бешиға көмүр чоғини топлап салған болисән». □ ■ 21 Яманлиқ алдида баш әгмәңлар, бәлки яманлиқни яхшилиқ билән йеңиңлар.

13

һөкүмәт алдидики мәсәулийитимиз

1 һәммә адәм өзлирини идарә қилғучи һоқуқ егилиригә бойсунсун. Чүнки Худа тиклимигән һөкүмәт йоқ; қайси һоқуқ-һөкүмәт мәвжут болсила Худа тәрипидин тикләнгәндур. ■ 2 Шуниң үчүн, һоқуқ-һөкүмәткә қаршилиқ қилғучи

□ **12:10** «бир-бириңларни һөрмәтләп жуқури орунға қоюңлар» — бу сөзиниң: «бир-бириңларға һөрмәт көрситиштә биринчи болуңлар», «бир-бириңларға бәс-бәстә һөрмәт көрситиңлар» дегән башқа бир мәнаси бар. Расул бәлким қәстән икки мәнасини тәң ишләткән болуши мүмкин. ■ **12:10** Әф. 4:2; Фил. 2:3; 1Пет. 5:5; Ибр. 13:1; 1Пет. 1:22; 2:17. □ **12:11** «роһ-қалбиңлар ялқунлап көйүп туруп,...» — «Муқәддәс Роһта, Муқәддәс Роһ арқилиқ қизғин болуп...» яки «өз роһуңда қизғин болуп...» дегән маниларниң қайсисини билдүридиғанлиғиға бир немә демәк тәс. Әмәлийәттә нижәттә Муқәддәс Роһ ишәнгүчиниң роһи билән бир болуп, у арқилиқ ишләйду, шуңа бу икки мәна арасида чоң пәриқ йоқ.

■ **12:12** Лука 18:1; Рим. 15:13; Әф. 6:18; Кол. 4:2; 1Тес. 5:16,17; Ибр. 10:36; 12:1; Яқ. 5:7 ■ **12:13** 1Кор. 16:1; Ибр. 13:2; 1Пет. 4:9. ■ **12:14** Мат. 5:44; 1Кор. 4:12. ■ **12:16** Пәнд. 3:7; Йәш. 5:21; Рим. 15:5; 1Кор. 1:10; Фил. 2:2; 3:16; 1Пет. 3:8. □ **12:17** «Барлиқ кишиниң алдида ишлириңлар пәзиләтлик болушқа көңүл қоюңлар» — башқа бир хил тәржимиси: «Көпчилик яхши дәп қаригән ишларни көңүл қоюп қилиңлар». ■ **12:17** Пәнд. 20:22; Мат. 5:39; 1Кор. 6:7; 2Кор. 8:21; 1Тес. 5:15; 1Пет. 2:12. ■ **12:18** Мар. 9:50; Ибр. 12:14. □ **12:19** «Пәрвәрдиғар дәйдуки, интиқам Мениңқидур, яманлиқ Мән қайтуримән» — «Қан.», 32:35. ■ **12:19** Қан. 32:35; Мат. 5:39; Лука 6:29; Ибр. 10:30. □ **12:20** «Дүшминиң ач болса, уни тойдур, уссиған болса, қандур. Бундақ қилиш билән «униң бешиға көмүр чоғини топлап салған болисән» — («Пәнд.» 25:21-22). «Униң бешиға көмүр чоғини топлап салған болисән» дегән мәнаси: «уни қаттиқ уялдурисән». Бу ибарә Мисирдики кона бир адәтти көрситиди. Адәмниң товва қилғанлиғини билдүрүш үчүн бешида бир сивәт чоғни кәтирип манатти.

Шуңа «униң бешиға көмүр чоғини топлап салған болисән» дегини, униң товва қилишиға ярдәм берәләйсән» «визданини ойғитисән» дегәнликтур. ■ **12:20** Пәнд. 25:21-22; Мат. 5:44. ■ **13:1** Пәнд. 8:15; Дан. 4:29; Тит. 3:1; 1Пет. 2:13.

киши Худаниң орунлаштурушиға қаршилиқ қилған болиду. Қаршилиқ қилғучилар сораққа тартилиду³ (чүнки һөкүмранлар яхшилиқ қилғучиларға эмәс, бәлки яманлиқ қилғучиларға қорқунуч кәлтүриду). Һөкүмранлардин қорқушни халимаймән десәң, ундақта яхши эмәл қил. У чағда һөкүмәт тәрипидин тәриплинисән. ⁴ Чүнки һөкүмранлар сениң мәнпәитиң үчүн Худаниң хизмәтчисидур. Лекин яманлиқ қилсан, униңдин қорқушуң керәк! Һөкүмран қилични бекарға есивалмайду, у яманлиқ қилғучиға Худаниң ғәзивини көрситидиған жаза бәргүчи сүпитидә Худаниң хизмәтчисидур.

⁵ Шуниң үчүн, һөкүмранларға бойсунуш керәк. Бу, пәқәт җазалиништин сақлиниш үчүнлә эмәс, бәлки пак вижданлиқ болуш үчүндур. ⁶ Мошу сәвәптинму баж тапшуруңлар; һөкүмранлар болса, Худаниң мәхсус бу ишларни башқурушқа бекиткән хизмәткарлириду.

⁷ Һәр кимгә өз тегишлик һәққини төләңлар; ғәллә-парақ тапшурувалғучиға ғәллә-парақни, баж жиққучиларға бажни тапшуруңлар; еһтирамға тегишлик болғанларға еһтирам қилиңлар, һөрмәт қилишқа тегишлик болғанни һөрмәт қилиңлар.

Башқилар алдидики мәсәулийитимиз

⁸ Бир-бириңларни сөйүштин башқа, һеч кимгә һеч нәрсидин қәриздар болмаңлар. Чүнки башқиларни сөйгән киши Тәврат қануниниң тәливини эмәлгә ашурған болиду. ⁹ Чүнки «зина қилма, қатиллиқ қилма, оғрилиқ қилма, нәпсанийәтчилик қилма» дегән пәрһизләр вә булардин башқа һәр қандақ пәрзләрму, «хошнаңни өзүңни сөйгәндәк сөйгин» дегән бу әмиргә жиғинчақланған. ¹⁰ Меһир-муһәббәткә берилгән киши өз йеқиниға һеч қандақ яманлиқ жүргүзмәйду; шуниң үчүн, меһир-муһәббәт Тәврат қануниниң тәливини эмәлгә ашурғучидур.

¹¹ һазирқи вақитниң жиддийлиғини билип, шуларни қилиңлар. Чүнки биз үчүн алиқачан уйқидин ойғиниш вақит-саити йетип кәлди. Чүнки дәсләпки етиқат қилған вақтимизға нисбәтән ниҗатимиз техиму йеқинлап қалди. ¹² Кечә өтүшкә аз қалди, күндүз йеқинлашти. Шуңа, қараңғулукниң ишлирини ташлап, йоруклуқниң қурал-ярақлирини кийәйли. ¹³ Күндүзгә мувапик диянәтлик һаят кәчүрәйли, әйш-ишрәт вә шарапхорлуққа, зина вә кәйп-сапаға, җедәл-мажира вә һәсәтхорлуққа берилмәйли; ¹⁴ әксичә өзүңларға Рәб Әйса Мәсини кийивелиңлар вә гунакар әттики арзу-һәвәсләрни қандақ қандурушни һеч ойлимаңлар. ¹⁵

14

Ҷериндашлар үстидин һөкүм қилмаңлар

□ **13:2** «Шуниң үчүн, һоқуқ-һөкүмәткә қаршилиқ қилғучи киши Худаниң орунлаштурушиға қаршилиқ қилған болиду. Қаршилиқ қилғучилар сораққа тартилиду» — бундақ жаза Худа тәрипидин яки һөкүмәт тәрипидин кәлгәнлиғини расул демәйду, бирақ мошу йәрдә бәлким һөкүмәт тәрипидин болуши мүмкин. **13:8** Гал. 5:14; 1Тим. 1:5. **13:9** Мис. 20:13-17; Лав. 19:18; Кан. 5:17-19; Мат. 19:18; 22:39; Мар. 12:31; Гал. 5:14; Яқ. 2:8. **13:11** Әф. 5:14; 1Тес. 5:6. **13:12** Кол. 3:8; 1Тес. 5:5. **13:13** Луқа 21:34; 1Кор. 6:10; Әф. 5:5; Фил. 4:8; 1Тес. 4:12; 5:6; Яқ. 3:14. **13:14** Гал. 3:27; 1Пет. 2:11.

¹ Етиқати ажизларни қобул қилиңлар, лекин улар билән пикирдә талаш-тартиш қилмаңлар. □

² Бириси һәр қандақ йемәкликни йейишкә болидиғиниға ишиниду; лекин йәнә етиқати ажиз бириси пәкәт көктатларнила ййиду. ³ һәр қандақ йемәкликләрни ййидиған киши йемәйдиған кишини кәмситмисун; һәмдә бәзи нәрсини йемәйдиған киши һәр қандақ йемәкликләрни ййидиған киши үстидин һөкүм қилмисун. Чүнки Худа уни қобул қилған. ⁴ Башқә бирисиниң хизмәтқари үстидин һөкүм қилғучи сән ким едиң? Хизмәтқарниң тик туруши яки жиқилип кетишигә пәкәтлә өз ғоҗайини мәсълудур. һәмдә шу хизмәтқарму тик туридиған қилиниду — чүнки хуҗайини Рәб уни тик турғузушқә қадирдур. ⁵

⁵ Мәлум бириси мәлум бир күнни йәнә бир күндин үстүн көриду, йәнә бириси һәммә күнни охшаш дәп қарайду. һәр ким өзиниң көзқаришиға толуқ ишәши болсун. □ ⁶ Мәлум күнни қадирләйдиған киши буниң билән Рәббиниң һөрмитидә уни қадирләйду. Бир нәрсини ййидиған кишиму Рәббиниң һөрмитидә ййиду, чүнки у өз риски үчүн Худаға тәшәккүр ейтиду. Мәлум нәрсини йемәйдиған киши йемәйдиғанлиғи билән өзиниң Рәббиниң һөрмитидә йемәйду, уму шундақла Худаға тәшәккүр ейтиду. ⁷ Чүнки һеч қайсимиз өзимиз үчүн яшаймиш вә һеч қайсимиз өзимиз үчүн өлмәймиш; ⁸ Бәлки әгәр яшисақ, Рәббимиз үчүн яшаймиш; өлсәк, Рәббимиз үчүн өлимиш. Шуниң үчүн яшисақму, өлсәкму Рәббимизгә мәнсуптурмиш. ⁹ Чүнки Мәсиһниң өлүши вә тирилиши дәл шу мәхсәт билән болдики, Униң өлүкләрниң һәм тирикләрниң Рәбби болуши үчүндур.

¹⁰ Ундақта, сән немә үчүн қериндишиң үстидин һөкүм қилисән? Яки немә үчүн қериндишиңни мәнситмәйсән? Чүнки һәммиш Худаниң сорақ тәхти алдида туришимиз керәк болиду. □ ¹¹ Чүнки муқәддәс язмиларда ейтилғинидәк: — «Пәрвәрдиғар дәйдуки: —

Өз һаятим билән қәсәм ичимәнки,

Маңа барлиқ тизлар пүкүлиду,

Барлиқ тиллар Мени етирап қилип мәдһийә оқуйду». □ ■

□ **14:1** «Етиқати ажизларни қобул қилиңлар, лекин улар билән пикирдә талаш-тартиш қилмаңлар» — әйни заманда Әйсә Мәсиһкә етиқат қилғучилар Йәһудийлардин һәм һәр хил фәйрий динға әғшкәнләрдин чиққан Йәһудий әмәсләр еди. Уларниң көп қисимлирида әслидә «Худани хурсән қилиш» үчүн йемәк-ичмәклик җәһәттә күчлүк қандиләр бар еди. Лекин, хуш хәвәр билән йәткүзүлгән вәһийләр бойичә, Худа дуниядики барлиқ озуқлуқ нәрсиләрни яратқандин кейин, етиқатчилар уларни йейишкә болиду (мәсилән, «Мар.» 7:18-23ни көрүң). Бирақ бир қисим етиқатчилар бу йеңи әркинлики толуқ чүшәнмигән яки униңға ишәнмигән болса, қона адәтлири бойичә яшашни давам қиллатти. Шуниң билән Павлус уларни «етиқати ажизлар» дәп атиди. Қизиқ бир йери шуки, «етиқати ажиз» адәмниң бәзи интайин күчлүк пикирлири болуши мүмкин! ■ **14:2** Пәнд. 15:7 ■ **14:4** Яқ. 4:12. □ **14:5** «Мәлум бириси мәлум бир күнни йәнә бир күндин үстүн көриду, йәнә бириси һәммә күнни охшаш дәп қарайду. һәр ким өзиниң көзқаришиға толуқ ишәши болсун» — етиқатчиларниң бир қисми Йәһудий болуп, улар йәнила Тәвратта бәлгүләнгән, Йәһудийлар өткүзүп кәлгән һейт-байрамларни тутушқә, болупму «шабат күни» (дәм елиш күни, йәни шәнбә күни)ни тутушқә адәтләнгән, шундақла буларни бурунқидәк давамлаштуруш керәк, дәйитти. ■ **14:5** Гал. 4:10; Кол. 2:16. ■ **14:6** 1Кор. 10:31; 1Тим. 4:3. ■ **14:7** 2Кор. 5:15; Гал. 2:20; 1Тес. 5:10; 1Пет. 4:2. □ **14:10** «Чүнки һәммиш Худаниң сорақ тәхти алдида туришимиз керәк болиду» — «сорақ тәхти» адәттә Рим империйәсидә һәр бир шәһәрниң чоң мәйданида болатти. Йәрлик әмәлдарлар муһин һөкүмләрни яки еланларни чиқариш үчүн униңда олтиратти. Худаниң «сорақ тәхти» яки «һөкүм чиқариш тәхти» алдида болидиған сорақ бәким ишәнгүчиләрниң әмәллириниң үстидин һөкүм чиқариш үчүнла болиду («2Кор.» 5:10ни көрүң). ■ **14:10** Мат. 25:31; 2Кор. 5:10. □ **14:11** «Пәрвәрдиғар дәйдуки: — Өз һаятим билән қәсәм ичимәнки, Маңа барлиқ тизлар пүкүлиду, барлиқ тиллар Мени етирап қилип мәдһийә оқуйду» — «Йәш.» 45:23. ■ **14:11** Йәш. 45:23; 49:18; Фил. 2:10.

12 Шуңа, һәр биримиз Худа алдида өзимиз тоғрилиқ һесап беримиз. ■

Ағиз қериндишиңларни Худа йолидин чәтнитип қоймаңлар

13 Шуниң үчүн, бир-биримизниң үстидин һөкүм қилғучи иккинчи бири болмайли. Буниң орниға шундақ һөкүм-қарарға келиңларки, һәр қандақ қериндашқа гунаға жиқитидиған бир нәрсини яки қапқанни қоймаслиқ керәк. ■

14 Рәббимиз Әйсада болғанлиғимдин шуниңға қәтъий ишәндүрүлүп билимәнки, һәр қандақ нәрсә өзлигинин һарам әмәстур; лекин бир нәрсини һарам дәп қариган киши үчүн, у униңға һарамдур. ■ 15 Әгәр йемәклигин түпәйлидин қериндишиңни азапқа қойған болсан, мейир-муһәббәт йолида маңмиған болисән. Мәсиһ униң үчүн Өз жеһини пида қилип өлгән, бу қериндишиңни йемәклигин билән набут қилма! ■

16 Әнди силәр яхши дәп қариган ишларниң яман дейилишигә сәвәпчи болуп қалмаңлар. 17 Чүнки Худаниң падишалиғи йемәк-ичмәктә әмәс, бәлки Муқәддәс Роһта болған һәққанийлиқ, енақлиқ-хатиржәмлик вә шатлиқтидур. ■ 18 Буларда яшап Мәсиһкә хизмәт қилғучи киши Худани хурсән қилиду вә инсанларниң тәриплишигә сазавәр болиду.

19 Шуниң үчүн өзимизни енақлиқни илгири сүридиған вә бир-биримизниң етиқатини куруп чиқидиған ишларға атайли. □ 20 Йемәклиқни дәп Худаниң әжрини набут қилмаңлар. һәммә нәрсә дәрвәкә һалалдур; бирақ бириси йегини билән *етиқатида* путлашса, у униңға яман һесаплиниду. □ ■

21 Шуниң үчүн гәш йейиш, шарап ичиш, шундақла башқа һәр қандақ ишларни қилишәң қериндишиңни гунаға тейилдуридиған, азапқа қойидиған яки уни ағизлаштуридиған болса, буларни қилмиғиниң түзүк. □ ■

22 Сениң мәлум бир ишни қилишқа ишәшиң барму? Әнди бу ишәш Худа билән сениң араңдики иштур. Өзи қиливатқан ишни тоғра дәп қариган, шуниңдин вижданиму әйипкә буйрулмиған киши немидегән бәхитлик-һә! 23 Лекин йемәклиқтин гуманлинип туруп йәнә шуни йегән киши әйипкә буйрулиду, чүнки буни ишәш билән йемигән. Ишәштин болмиған һәр қандақ иш гунадур. ■

15

Өзимизни қанаәтләндүрүшнилә ойлимайли

1 Әнди етиқатимиз күчлүк болған бизләр өзимизни қанаәтләндүрүшнилә ойлимай, бәлки етиқати ағизларниңму ағизлиқлирини кәтиришимиз керәк. ■

2 Һәр биримиз өз йеқинимизниң етиқатини куруп чиқиши үчүн, униң бәхит-бәриқитини көзләп, уни хурсән қилишқа интиләйли. 3 Чүнки һәтта Мәсиһму Өзини қандурушни ойлимиған еди. Бу тоғрисидә муқәддәс язмиларда мундақ

■ **14:12** Зәб. 61:13; Йәр. 17:10; 32:19; Мат. 16:27; Рим. 2:6; 1Кор. 3:8; 2Кор. 5:10; Гал. 6:5; Вәһ. 2:23; 22:12. ■ **14:13** 1Кор. 10:32; 2Кор. 6:3. ■ **14:14** Мат. 15:11; Рос. 10:15; 1Кор. 8:4; 1Тим. 4:4. ■ **14:15** 1Кор. 8:11. ■ **14:17** 1Кор. 8:8. □ **14:19** «Шуниң үчүн өзимизни

енақлиқни илгири сүридиған вә бир-биримизниң етиқатини куруп чиқидиған ишларға атайли» — «бир-биримизниң етиқатини куруп чиқидиған» әйни текстә «бир-биримизни куруп чиқидиған» дегән сөзләр билән ипадилиниду. Бу муһим ибариниң мәнаси тоғрилиқ «кириш сөз»имизни көрүң. □ **14:20** «бирақ бириси йегини билән етиқатида путлашса, у униңға яман һесаплиниду» — башқа бир хил тәржимиси: «бирақ бириси йесә вә шуңлашқа башқиларни (иман, виждан тәрипидә) путлаштурса, бу иш униңға яман болиду». ■ **14:20** Тит. 1:15. □ **14:21** «азапқа қойидиған яки уни ағизлаштуридиған» — бәзи кона көчүрмиләрдә мошу сөзләр тепилмайду. ■ **14:21** 1Кор.

8:13. ■ **14:23** Тит. 1:15. ■ **15:1** 1Кор. 9:22; Гал. 6:1

пүтүлгән: «Сән Худани һақарәт қилғанларниң һақарәтлири Мениң үстүмгә чүшти».[□] ■⁴ Чүнки бурунда *вәһий билән* пүтүлгән язмилардики һәр қайси сөзләр бизгә үғитиш үчүн йезилған болуп, мәхсити муқәддәс китаплардин кәлгән сәвир-тақәт вә илһамбәхш арқилиқ биздә азру-үмүтнң болуши үчүндүр. ■

⁵ Әнди сәвир-тақәт вә илһамбәхшнң Егиси Худа силәрни Мәсиһ Әйсани үлгә қилип, өз ара бир ой-нийәткә кәлтүргәй; ■ ⁶ буниң билән силәр Худани, йәни Рәббимиз Әйса Мәсиһнң Атисини бир жан бир дил билән бир еғиздин улуклиғайсиләр.

Бир-бириңларни қобул қилиңлар

⁷ Шуңа, Мәсиһ силәрни қобул қилип, Худаға шан-шәрәп кәлтүргинидәк, силәрму бир-бириңларни қобул қилиңлар.[□] ■ ⁸⁻⁹ Чүнки силәргә шуни ейтмәнки, Әйса Мәсиһ Худаниң ата-бовиларға бәргән вәдилирини испатлаш үчүн, шу арқилиқ әлләрму Худаниң рәһим-шәпқитини көрүп уни улуклиши үчүн, хәтнә қилинғанларға Худаниң һәқиқитини йәткүзгүчи хизмәткар сүпитидә тайинланди. Бу худди *муқәддәс язмиларда*: —

«Шуңа Саңа әлләр арисидә мәдһийә оқуймән,
Вә Сениң намиңни күйләймән» — дәп йезилған еди. □ ■

¹⁰ Вә У йәнә: —

«Әй әлләр,
Худаниң хәлки билән биллә шат-хурам болуңлар!» — дәйду. □ ■

¹¹ Вә йәнә У: —

«Әй барлиқ әлләр, Пәрвәрдигарни мәдһийиләңлар,
Әй пүткүл қовмләр, Уни улуклаңлар!» — дәйду. □ ■ ¹² Йәнә, Йәшәя *пәйғәмбәрму* мундақ дәйду: —

□ **15:3** «Сән Худани һақарәт қилғанларниң һақарәтлири Мениң үстүмгә чүшти» — («Зәб.» 68:8-10).

■ **15:3** Зәб. 68:8-10; Йәш. 53:4, 5. ■ **15:4** Рим. 4:23, 24. ■ **15:5** Рим. 12:16; 1Кор. 1:10; Фил. 2:2; 3:16; 1Пет. 3:8. □ **15:7** «Мәсиһ силәрни қобул қилип, Худаға шан-шәрәп кәлтүргинидәк, силәрму бир-бириңларни қобул қилиңлар» — башқа бир хил тәржимиси: «Мәсиһ силәрни қобул қилғандәк, силәрму бир-бириңларни қобул қилип Худаға шан-шәрәп кәлтүрүңлар». Әмәлийәттә бу мәнәсиму бизниң тәржимимиздин чиқиду. □ **15:8-9** «Әйса Мәсиһ Худаниң ата-бовиларға бәргән вәдилирини испатлаш үчүн» — «Худаниң ата-бовиларға бәргән вәдилири» Худа Ибраһим, Исһақ, Яқуп, Йүсүп, Муса пәйғәмбәр вә башқа пәйғәмбәрләргә йәткүзгән вәдилири дегәнлик. «**шу арқилиқ әлләрму Худаниң рәһим-шәпқитини көрүп уни улуклиши үчүн...**» — «әлләр» мошу йәрдә ят әлләр, Йәһудий әмәсләрни көрситиду. «**Шуңа Саңа әлләр арисидә мәдһийә оқуймән...**» — «әлләр» йәнә мошу йәрдә ят әлләр, Йәһудий әмәсләрни көрситиду. «**Шуңа Саңа әлләр арисидә мәдһийә оқуймән, вә Сениң намиңни күйләймән**» — («Зәб.» 17:50. Бу бешәрәттә Мәсиһ Өз Роһи арқилиқ Давут пәйғәмбәрнң ағзидин сөзләйду. Павлус бу муһим гәплири (8-9-айәтләр) арқилиқ Йәһудий әмәсләр вә Йәһудийларнң бир-бирини қобул қилишини дәвәт қилиду; чүнки Мәсиһ Әйса Өзи Йәһудийлар («хәтнә қилинғанлар»)ға хизмәткар тайинланди һәм шуниңдәк Йәһудий әмәсләр («ят әлләр»)нң Худани мәдһийилишигә башламчилик қилиду; демәк, Мәсиһ икки тәрәпнң хизмитидә болғандин кейин, немишкә силәр Йәһудийлар вә Йәһудий әмәсләр кичик пейллик билән Униң улук үлгисигә әғишип бир-бириңларни қобул қилмайсиләр? ■ **15:8-9** Сам. 22:50-51; Зәб. 17:50 □ **15:10** «Вә У йәнә: ... дәйду» — бу вә кейинки айәттики «У» Мәсиһдүр. Мошу айәттики бешәрәтләр Униң Өзиниң пәйғәмбәрләрниң ағзи арқилиқ ейтқан сөзлиридүр. 15-айәттики изағатни көрүң. «**Әй әлләр**» — «әлләр» ят әлләр, Йәһудий әмәсләрни көрситиду. «**Әй әлләр, Худаниң хәлки билән биллә шат-хурам болуңлар!**» — «Қан.» 32:43. ■ **15:10** Қан. 32:43. □ **15:11** «Әй барлиқ әлләр, Пәрвәрдигарни мәдһийиләңлар, әй пүткүл қовмләр, Уни улуклаңлар!» — («Зәб.» 116:1) — бу айәт вә жуқуриқи нәқил кәлтүрүлгән икки айәттә, Мәсиһ (дуняға келиштин бурун) пәйғәмбәрләрниң ағзидин бешәрәт берип, кәлгүсидә Йәһудий әмәсләр билән Өзи таллиған хәлки биллә Худаға ибадәт қилишип, Униң хизмитидә биллә болушидиганлигини алдин-ала ейтиду. ■ **15:11** Зәб. 116:1.

«Йәссәниң йилтизи болған киши мәйданға чиқиду, әлләргә һакимлиқ қилидиган зат орнидин туриду; Әлләр дәрвәкә Униңға үмүт бағлайду». □ ■

13 Әнди үмүтниң Егиси Худа Өзигә ишиниватқанлиғиңлардин қәлбиңларни толук шат-хурамлиқ вә тинич-хатиржәмликкә толдурғай, шуниң билән Муқәддәс Роһниң күч-қудрити билән үмүткә толуп ташқайсиләр. □

Павлусниң расуллуқ хизмити тоғрисида

14 И қериндашлирим, көңлүңларниң меһриванлиқ билән толғанлиғиға, мол билимләр билән толук безәлгәнлиғиғә, шундақла бир-бириңларға өз ара жекиләп берәләйдиганлиғиңларғиму қайилмән. 15 Шундақ болсиму, Худа маңа ата қилған шапаәт түпәйлидин мән силәргә бир қисим тәрәпләрдин нәччә ишларни әслитип қоюшқа сәл жүрәтлик болуп ушбу хәтни язмақтимән. 16 Шу шапаәт билән мән Худаниң хуш хәвирини йәткүзүп каһиндәк Униң ибадитини һәммә йәрдә вужудқа кәлтүрүш хизмитидә Йәһудий әмәс әлләргә Мәсиһ Әйсаниң хизмәтқари болуп тайинландим. Бу хизмитимниң мәхсити әлләрниң Худаға сунидиган ибадети Муқәддәс Роһ арқилиқ пак-муқәддәс қилинип, Худани хурсән қилидиган қурбанлиқтәк Униң қобул қилишиға лайиқ болуши үчүндур. □

17 Шуниң үчүн Мәсиһ Әйсада болғанлиғимдин Худаниң маңа тапшурғанлиридин пәхирлимән. 18-19 Чүнки әлләрниң Худаға итаәт қилиши үчүн Мәсиһниң маңа қилдурғанлиридин башқа һеч немини тилға елишқа һәддим әмәс. Сөз вә әмәлләр арқилиқ, аламәтлик мөжизиләр вә карамәтләр арқилиқ, Муқәддәс Роһниң күч-қудрити билән Йерусалимдин башлап Иллирикон өлкисигчә айлинип һәммә йәрдә Мәсиһниң хуш хәвирини толук жақалидим. 20 Шундақ қилип башқилар салған һулниң үстигә бена салмаслиқ үчүн, әзәлдин Мәсиһниң нами аңланмиған йәрләрдә бу хуш хәвәрни жақалашқа интилип кәлдим. 21 Бу тоғрисида муқәддәс язмиларда ейтилгәниндәк: —

«Униңдин хәвәрсиз болғанлар Уни көриду, Аңлимиганлар аңлап чүшиниду». □ ■

Павлусниң Римға бериш плани

□ 15:12 «Йәссәниң йилтизи болған киши мәйданға чиқиду, әлләргә һакимлиқ қилидиган зат орнидин туриду; әлләр дәрвәкә Униңға үмүт бағлайду» — («Йәш.» 11:10) Мәсиһ тоғрилиқ йәна бир бешарәт. Йәссә болса, Давут пәйғәмбәрниң атиси еди. Бирақ униң әвлади Мәсиһ, йәни «униң йилтизи» дур.

■ 15:12 Йәш. 11:10; Ваһ. 5:5; 22:16. □ 15:13 «үмүтниң Егиси Худа...» — әйни сөз «үмүтниң Худаси...».

□ 15:16 «бу хизмитимниң мәхсити әлләрниң Худаға сунидиган ибадети Муқәддәс Роһ арқилиқ пак-муқәддәс қилинип...» — «әлләр»: ят әлләр, Йәһудий әмәсләрни көрситиду. «Шу шапаәт билән мән Худаниң хуш хәвирини йәткүзүп каһиндәк Униң ибадитини һәммә йәрдә вужудқа кәлтүрүш хизмитидә Йәһудий әмәс әлләргә Мәсиһ Әйсаниң хизмәтқари болуп тайинландим. Бу хизмитимниң мәхсити әлләрниң Худаға сунидиган ибадети, Муқәддәс Роһ арқилиқ пак-муқәддәс қилинип, Худани хурсән қилидиган қурбанлиқтәк униң қобул қилишиға лайиқ болуши үчүндур» — расул Павлус өзини каһинға охшитиду. Худаниң кона заманлардики ибадәтханиға каһинларни тәминләштики мәхсити хәлиқниң тоғра йолда Худаға ибадәт қилишини ибарәт еди. Шуңа улар хәлиқниң өз қурбанлиқлирини тоғра, Худаниң қобул қилишиға лайиқ петида сунушиға ярдәмчи вә хизмәтқар еди. Павлус өзиниң хуш хәвәрни йәткүзүшниң ахирқи мәхсити Худаға һәқиқий, мәнилик, чин диллиқ ибадәтти барлиққа кәлтүрүштин ибарәттур, дәйду. Хәқниң бу ибадитини пак-муқәддәс қилиш Муқәддәс Роһниң иши, әлвәттә. Бу ибадәтму пәқәт жамаәт ибадәт сорунлирида әмәс, бәлки ишәнгүчиниң пүтүн һаяти арқилиқ ипадилиди (12:1-2). □ 15:21 «Униңдин хәвәрсиз болғанлар Уни көриду, аңлимиганлар аңлап чүшиниду» — «Йәш.» 52:15. ■ 15:21 Йәш. 52:15.

22 Мана, шу *хизмәтлirim* сәвәвидин йениңларға беришни көп қетим ойлиған болсамму, лекин тосулғуларға учрап баралмидим. ■ 23-24 Лекин һазир мошу әтрапларда *хуш хәвәр йәткүзүлмигән* йәрләр маңа қалмиғанлиқтин, һәмдә көп жиллардин бери силәрни йоқлап бериш арзуюм болғанлиқтин, Испанийәгә беришимда силәрнимә йоқлап өтмәкчимән. Сәпиримдә алди билән силәр билән көрүшүп, бир мәзгил һәмраһлиғиңлардин толуқ хошаллинип, андин силәрниң ярдимиңларда сәпиримни давамлаштурушумни үмүт қилимән.■

25 Бирақ һазир болса Йерусалимға берип, у йәрдики муқәддәс бәндиләрниң *хизмитидә* болушқа кетиватимән. ■ 26 Чүнки Македонийә вә Аһая өлкилиридики жамаәтләр Йерусалимдики муқәддәс бәндиләр арисидики йоқсулларға сәдиқә топлап ярдәм беришни лайиқ көрди. 27 Бу ишни улар бәрһәқ лайиқ көрди; әмәлийәттә болса улар Йерусалимдикиләргә қәриздардур. Чүнки әллә *Йәһудий қериндашларниң* роһий бәхитлиридин бәһримән болған болса, маддий жәһәттин уларға ярдәм беришкә тоғра келиду.□

28 Мән бу ишни пүттүргәндин кейин, йәни *Йерусалимдики* қериндашларниң *жамаәтләрниң етиқатиниң* бу мевисини қобул қилишини жәзмәнләштүргәндин кейин, силәрни йоқлап өтүп Испанийәгә баримән. □ 29 Йениңларға барғинимда, Мәсиһниң толуқ бәхит-бәрикетини силәргә елип баридиғанлиғимни билимән.■

30 Қериндашлар, Рәббимиз Әйса Мәсиһ вә *Муқәддәс Роһниң* меһир-муһәббити билән силәрдин өтүнимәнки, мән үчүн Худаға дуа қилип мән билән бирлиқкә күрәш қилғайсиләр — □ ■ 31 мениң Йәһудийә өлкисидики етиқат қилмиғанларниң яман нийәтлиридин сақлинишим, шуниңдәк Йерусалимда инғамни йәткүзүш *хизмитимниң* шу йәрдики муқәддәс бәндиләрниң қобул қилишиға еришиши үчүн ■ 32 һәмдә ахирда Худа буйруса, пеқирниң шат-хурамлиқ билән йениңларға берип, силәр билән ортақ истираһәт қилишимиз үчүнму дуа қилғайсиләр.■

33 Аманлиқ-хатиржәмлик Егиси болған Худа һәммиңлар билән биллә болғай! Амин!□

16

Павлусниң ахирқи саламлири

■ 15:22 Рим. 1:13; 1Тес. 2:18. ■ 15:23-24 Рим. 1:10; 15:32; 1Тес. 3:10; 2Тим. 1:4. ■ 15:25 Рос. 19:21; 24:17. □

15:27 «Чүнки әллә Йәһудий қериндашларниң роһий бәхитлиридин бәһримән болған болса, маддий жәһәттин уларға ярдәм беришкә тоғра келиду» — «ярдәм бериш» дегән сөз грек тилида адәттә муқәддәс ибадәтханидики *хизмәт* билән мунасивәтликтур. □

15:28 «Йерусалимдики қериндашларниң жамаәтләрниң етиқатиниң бу мевисини қобул қилишини жәзмәнләштүргәндин кейин,...» — грек тилида («Йерусалимдики») қериндашларға бу мевисини йәткүзүп мөһүрләндүргәндин кейин,...» дегән сөzlәр билән ипадилиниду. Расул Павлус Йәһудий қериндашларниң бу соғатни қобул қилишини интайин муһим дәп биләтти. Чүнки уни қобул қилиши соғат бәргәнләрни, йәни Йәһудий әмәс ишәнгүчиләрни «бизниң қериндашлиримиз» дәп қобул қилишиға баравәр болатти, шуңлашқа барлиқ жамаәтләрниң бирлиғи вә муһәббятини мустәһкәмләп алға сүрәтти. Худаға тәшәккүр, Йәһудий қериндашлар уни қобул қилди («Рос.» 21:17). ■ 15:29 Рим. 1:11. □

15:30 «мән үчүн Худаға дуа қилип мән билән бирлиқкә күрәш қилғайсиләр» — «күрәш қилғайсиләр» дегән сөzlәр жин-шәйтанларниң Худаниң *хизмитигә* дайим қарши чиқидиғанлиғини көрситиду; шуңа бу *хизмәт* үчүн дуа қилиш (буларниң қарши чиққанлиғи түпәйлидин) бир хил күрәш, тәс бир иш болиду (масилән «Кол.» 2:1, 4:11ни көрүң). ■ 15:30 2Кор. 1:11. ■ 15:31 2Тес. 3:2. ■ 15:32 Рим. 1:10; 15:23. □

15:33 «Аманлиқ-хатиржәмлик Егиси болған Худа» — әслий тилида «Аманлиқ-хатиржәмликниң Худаси».

1 Кәнхриа шәһиридики жамаәтнің хизмәтчиси сиңлимиз Фибини силәргә тәвсийә қилип тонуштуримән; 2 уни муқәддәс бәндиләргә лайиқ Рәбнің муһәббитидә қобул қилип күтүвалғайсиләр, униң һәр қандақ ишта силәргә һажити чүшсә, униңғә ярдәм қилғайсиләр. Чүнки у өзиму нурғун кишиләргә, жүмлидин маңиму чоғ ярдәмчи болған. □

3 Мән билән биргә ишлигән, Мәсиһ Әйсада болған хизмәтдашлирим Приска билән Аквилаға салам ейтқайсиләр. □ ■ 4 (улар мени дәп өз һаятиниң хейим-хәтиригә қаримиди. һәм ялғуз мәнла эмәс, бәлки әлләрдики барлиқ жамаәтләрму улардин миннәтдардур). □ 5 Уларниң аилисидә жәм болидиған жамаәткиму салам ейтқайсиләр.

Асия өлкисидин Мәсихкә етиқатта әң дәсләпки мевә болуп чиққан, сөйүмлүгүм Епәниткә салам ейтқайсиләр. 6 Силәр үчүн көп әжир сиңдүргән Мәрийәмгә салам ейтқайсиләр.

7 Мән билән зинданаш болған, Йәһудий қериндашлирим Андроникус вә Юняға салам ейтқайсиләр. Улар мәндин авал Мәсиһтә болған болуп, расулар арасидиму абройлуқтур. □

8 Рәббимиздә болған сөйүмлүгүм Амплиятқа салам ейтқайсиләр.

9 Биз биргә ишлигән Мәсиһтә болған хизмәтдишимиз Урбанус вә сөйүмлүгүм Стахусларға салам ейтқайсиләр.

10 Синақлардин өткән, Мәсиһтә садиқ испатлинип кәлгән Апелисқа салам ейтқайсиләр. Аристовулусниң аилисидикиләргә салам ейтқайсиләр.

11 Йәһудий қериндшиим һеродионға, Наркисниң аилисидикиләрдин Рәбдә болғанларға салам ейтқайсиләр.

12 Рәбнің хизмитидә жапа тартиватқан Трифена вә Трифоса ханимға салам ейтқайсиләр. Рәбнің хизмитидә нурғун жапа тартқан сөйүмлүк сиңлим Пәрсисқа салам ейтқайсиләр.

13 Рәбдә талланған Руфуска вә униң маңиму ана болған анисиға салам ейтқайсиләр.

14 Асинкритус, Филигон, һәрмис, Патробас, һермас вә уларниң йенидики қериндашларға салам ейтқайсиләр.

15 Филологус вә Юляға, Нериус вә сиңлисиға, Олимпас вә уларниң йенидики барлиқ муқәддәс бәндиләргә салам ейтқайсиләр. □

16 Бир-бириңлар билән пак сөйүшләр билән саламлишиңлар. Мәсиһниң һәммә жамаәтлиридин силәргә салам! ■

Ахирқи несихәт

□ 16:2 «уни муқәддәс бәндиләргә лайиқ Рәбнің муһәббитидә қобул қилип күтүвалғайсиләр...» — «Рәбнің муһәббитидә» әйни грек тилида «Рәбдә» дегән сөз билән ипадилиниду. Мошу ибарә тоғрилиқ «кириш сөз»имизни көрүң. «униң (йәни Фибиниң) һәр қандақ ишта силәргә һажити чүшсә, униңға ярдәм қилғайсиләр. Чүнки у өзиму нурғун кишиләргә, жүмлидин маңиму чоғ ярдәмчи болған» — бу сөзләргә қариганда Фиби өзи мәлум савәптин Римға сәпәр қилмақчи еди, шуниң билән Павлуслиниң бу салам хетини елип бариду. Мошундақ узун вә хәтәрлик сәпәр қилиш асан эмәс еди. Худаға вә Фибигә қолимизда һазир турған бу қиммәтлик хәт үчүн рәхмәт! □ 16:3 «Мән билән биргә ишлигән, Мәсиһ Әйсада болған хизмәтдашлирим Приска билән Аквилаға салам ейтқайсиләр...» — Приска (Прискила) вә ери Аквила хуш хәвәрниң көп хизмитини қилған («Рос.» 18:2, 26, «1Кор.» 16:19, «2Тим.» 4:19ни көрүң).

■ 16:3 Рос. 18:2,26. □ 16:4 «... һәм ялғуз мәнла эмәс, бәлки әлләрдики барлиқ жамаәтләрму улардин миннәтдардур» — «әлләр»: ят әлләр, Йәһудий әмәсләрни көрситиду. □ 16:7 «Йәһудий қериндашлирим Андроникус вә Юня» — мошу йәрдики «қериндашлирим» йәнә «уруқ-туққанлирим» дегән мәнидиму болуши мүмкин. Башқа бир хил тәржимиси: «улар расуларниң қаришида бәк абройлуқ кишиләр». □ 16:15 «Филологус вә Юля» — бәлким әр-аял. ■ 16:16 1Кор. 16:20; 2Кор. 13:12; 1Тес. 5:26; 1Пет. 5:14.

17 Қериндашлар, силәрдин шуни өтүнимәнки, силәр үгәнгән тәлимгә қарши чиққан, араңларда ихтилапларни пәйда қилидигән вә адәмни етиқат йолидин тейилдуридигән кишиләрдин пәхәс болуңлар, улардин нери болуңлар. ■

18 Бундақ кишиләр Рәббимиз Мәсиһкә әмәс, бәлки өз қарниға қул болиду; улар силиқ-сипайә гәпләр вә хушамәт сөзлири билән сәддиларниң қәлбини азуриду. ■

19 Силәрниң Рәбкә болған итаәтмәнлигинлардин һәммәйлән хәвәр тапти. Шуңа әһвалилардин шатлинимән; шундақтиму, яхши ишлар жәһәттә ақил болушуңларни, яман ишларға нисбәтән надан болушуңларни халаймән.

■ 20 Аманлиқ-хатиржәмлик Егиси болған Худа узун өтмәй Шәйтанны аяқ астиңларда йәнжійду.

Рәббимиз Әйсаниң мөһри-шәпқити силәргә яр болғай! □

21 Хизмәтдишим Тимотий, Йәһудий қериндашлирим Лукюс, Ясон вә Соспатирлардин силәргә салам. ■ 22 (ушбу хәткә қәләм тәврәткүчи мәнки Тәртийму Рәбдә силәргә салам йоллаймән). □

23 Маңа вә өйидә дайим жиғилидигән пүтүн жамаәткә саһибханлиқ қилидигән Гаюстин силәргә салам. Шәһәрниң ғәзнисиси Ерастус силәргә салам йоллайду, қериндишимиз Кувартусму шундақ. ■

24 Рәббимиз Әйса Мәсиһниң мөһри-шәпқити һәммиңларға яр болғай! Амин!

Дуа вә мәдһийә

25 Узун заманлардин буян сүкүттә сақлинип кәлгән сирниң вәһий қилиниши бойичә, мениң арқилиқ йәткүзүлгән бу хуш хәвәр, йәни Әйса Мәсиһниң жақалиниши билән силәрни мустәһкәмләшкә қадири Болғучиға *шан-шәрәп болғай!*

■ 26 Сир болса инсанларни етиқаттики итаәтмәнлик йолиға елип бериш үчүн, мәңгү һаят Худаниң әмригә бенаән һәм беваситә һәм бурунқи пәйғәмбәрләрниң йезип қалдурғанлири арқилиқ, һазир барлиқ әлләргә вәһий қилинди; 27 шундақ қилған бирдин-бир дана Болғучи Худаға Әйса Мәсиһ арқилиқ *шан-шәрәп әбәдил-әбәт болғай!* Амин!

■ 16:17 Мат. 18:17; Кол. 2:8; 2Тес. 3:6; 2Тим. 3:5; Тит. 3:10; 2Юһа. 10. ■ 16:18 Әз. 13:18; Фил. 3:19.

■ 16:19 Мат. 10:16; 1Кор. 14:20. □ 16:20 «Аманлиқ-хатиржәмлик Егиси болған Худа» — әслий тилида «Аманлиқ-хатиржәмликниң Худаси». ■ 16:21 Рос. 13:1; 16:1; 17:5; 20:4; Фил. 2:19; Кол. 1:1; 1Тес. 3:2; 1Тим. 1:2. □ 16:22 «ушбу хәткә қәләм тәврәткүчи мәнки Тәртийму Рәбдә силәргә салам йоллаймән» — расул Павлусниң көзи әјиз болғачка, адәттә ярдәмчигә хәтлирини яздурапти.

Тәртий униң үчүн «Римлиқларға»ниң қәләм тәврәткүчиси (хатирлиғүчи) болған еди. ■ 16:23 Рос. 19:22; 2Тим. 4:20. ■ 16:25 Әф. 1:9; 3:9,20; Кол. 1:26; 2Тим. 1:10; Тит. 1:2; 1Пет. 1:20.

Коринтликларға «1»

Расул Павлус Коринт шәһиридики җамаәткә язган биринчи мәктуп *** Салам

1-2 Худаниң ирадиси билән Мәсиһ Әйсаниң расули дәп чақирилған мәнки Павлустин вә қериндишимиз Состенистин Коринт шәһиридики җамаәткә, Мәсиһ Әйсада пак-муқәддәс қилинип, «муқәддәс бәндилирим» дәп чақирилғанларға вә шуниңдәк һәр йәрләрдә Рәб Әйса Мәсиһниң (У уларға вә бизгә мәнсуп!) намиға нида қилғучиларниң һәммисигә салам! □ ■ 3 Атимиз Худа һәм Рәб Әйса Мәсиһтин силәргә меһри-шәпқәт вә хатиржәмлик болғай! ■

4 Худаниң Мәсиһ Әйсада силәргә ата қилинған меһри-шәпқити түпәйлидин Худайимға һәрдайим тәшәккүр ейтимән; 5 буниң билән силәр Униңда һәр тәрәптә, һәр қандақ сөздә, һәр тәрәптики билимләрдә бай қилинғансиләр, □ ■ 6 худди Мәсиһниң гувалиғи силәрдә тәстиқланғандәк. □ 7 Шуниң билән силәрдә һәр қандақ роһий илтипат кәмлик қилмастан, Рәббимиз Әйса Мәсиһниң аян қилинишини күтисиләр; □ ■ 8 У йәнә силәрни ахирғичә мустәһкәмләйдуки, Рәб Әйса Мәсиһниң күни кәлгичә әйипсиз сақлинисиләр; □ ■ 9 Худа сөзидә турғучидур — силәрни Өз Оғли Рәб Әйса Мәсиһниң сирдаш-һәмдәмлигигә чақирғучи дәл Униң Өзидур. □ ■

Бөлүнүшләр тоғрилиқ

10 Энди мән силәрдин Рәббимиз Әйса Мәсиһниң нами билән шуни өтүнимәнки, и қериндашлар, геһиңлар бир йәрдин чиқсун, араңларда бөлгүнчилик болмисун, бир пикирдә, бир нийәттә камил бирләштүрүлүңлар; □ ■ 11 Чүнки Кловиниң айлисидикиләрниң маңа силәр тоғраңларда ейтишичә, и қериндашлирим, араңларда талаш-тартишлар бар экән. 12 Демәкчи болғиним шуки, һәр бириңлар: «Мән Павлусниң тәрәпдари», «Мән Аполлосниң тәрәпдари», «Мән Кефасниң

□ 1:1-2 «һәр йәрләрдә Рәб Әйса Мәсиһниң (у уларға вә бизгә мәнсуп!) намиға нида қилғучиларниң һәммиси» — бу ибарә «аләмшумул җамаәт»ниң аддий вә жигинчақ бир тәбиридур. ■ 1:1-2 Юһ. 17:19; Рос. 15:9; Рим. 1:7; әф. 1:1; 1Тес. 4:7; 2Тим. 2:22. ■ 1:3 Рим. 1:7; 2Кор. 1:2; әф. 1:2; 1Пет. 1:2.

□ 1:5 «буниң билән силәр униңда һәр тәрәптә ... бай қилинғансиләр» — «униңда» — Мәсиһ Әйсада.

■ 1:5 Кол. 1:9. □ 1:6 «... худди Мәсиһниң гувалиғи силәрдә тәстиқланғандәк» — Худаниң уларға роһий илтипатларни беғишлиғанлиғи: (1) Худаниң Коринтликларға Павлусниң Мәсиһ тоғрилиқ болған гувалиқиниң тоғра экәнлигини испатлигини вә (2) Худаниң Мәсиһниң уларниң қәлбидә турғанлигини, уларниң һәқиқәтән Мәсиһкә тәвә экәнлигини тәстиқлигини еди. Мәсилән, Худа роһий илтипатлири арқилиқ корнелиусдикиләрни «мениң адәмлирим» дәп тәстиқлиған еди («Рос.» 10:44-48гә қараң. «роһий илтипатлар»ни чүшиниш үчүн 12- вә 14-бапқа қараң. □ 1:7 «Рәббимиз Әйса Мәсиһниң аян қилиниши» — Рәб дуняға қайтип кәлгәндә у һәр адәмгә аян болиду, әлвәттә. ■ 1:7 Фил. 3:20; Тит. 2:13. □ 1:8 «Рәб Әйса Мәсиһниң күни» — Униң зиминға қайта келидиған күни. ■ 1:8 1Тес. 3:13; 5:23. □ 1:9 «Худа сөзидә турғучидур» — демәк, Худа адәмни Өзиниң пак-муқәддәс сирдаш-һәмдәмлигигә чақирғачқа, Өз меһри-шәпқити билән уни йәнә ахирғичә гуна вә Шәйтаниң илкидин сақлап, пак һаятта яшаққа күчәйтишкә вәдә қилған. ■ 1:9 Йәр. 32:40-44; Юһ. 15:5; 1Кор. 10:13; Гал. 2:20; 1Тес. 5:24; 1Юһа. 1:3. □ 1:10 «мән силәрдин Рәббимиз Әйса Мәсиһниң нами билән шуни өтүнимәнки, и қериндашлар...» — «қериндашлар» Инжилда

«етиқатчи ака-укилар» дегән билән ипадилиниду. Амма пүткүл Муқәддәс Китапта қериндашлар («етиқатчи ака-укилар») «етиқатчи ача-сиңиллар»ниму өз ичигә алиду. Бу принцип «Яр.» 1:27дә көрүниду; «Худаниң сүрәт-образи» болған «адәм»ниң өзи «әр-аял»ни өз ичигә алиду. Шуниң билән биз «қериндашлар» дәп тәрҗимә қилдуқ. ■ 1:10 Рим. 12:16; 15:5; Фил. 2:2; 3:16; 1Пет. 3:8.

тәрәпдари» вә «Мән Мәсиһниң тәрәпдари» дәватисиләр. □ ■ 13 Әжәба, Мәсиһ бөлүнгәнмикән? Силәр үчүн крестләнгән адәм Павлусмиди? Силәр Павлусниң намиға чөмүлдүрүлдүңларму? □

14 Мән Худаға тәшәккүр ейтимәнки, араңлардин Криспус билән Гаюстин башқа һеч қайсиңларни чөмүлдүрмидим; ■ 15 шуниң билән һеч ким мени өзиниң намида адәмларни чөмүлдүрди, дейәлмәйду. 16 Дурус, мән йәнә Истифанасниң өйидикиләрниму чөмүлдүрдүм; башқа бирәвни чөмүлдүргинимни әсләлмәймән. ■

17 Чүнки Мәсиһ мени адәмләрни чөмүлдүрүшкә әмәс, бәлки хуш хәвәрни жақалашқа әвәтти; уни жақалаш болса инсанниң һекмәтлик сөзлири билән болмаслиғи керәк; ундақ болғанда Мәсиһниң кресттики қурбанлиғиниң күчи йөкитилгән болиду. ■ 18 Чүнки кресттики қурбанлиғи тоғрилиқ сөз-калам һалакәткә кетиватқанларға ахмақлиқ, амма қутулдурулуватқан бизләргә Худаниң күч-қудритидур. ■ 19 Чүнки мундақ пүтүлгәнки, «Мән данишмәнләрниң данишмәнлигини йөкитимән, ақилларниң ақиллигини чөткә қақимән». □ ■ 20 Ундақта, данишмәнләр қени? Тәврат өлималири қени? Бу дуниядики бәс-муназира қилғучилар қени? Худа бу дуниядики даналиқни ахмақлиқ дәп көрсәткән әмәсму? ■ 21 Чүнки Худа даналиғи билән бекиткини бойичә, дуня өз даналиғи арқилиқ Худани тонумиған, шуңа Худа әхмиқанә дәп қаралған, жақалиниватқан сөз-калам арқилиқ униңға ишәнгүчиләргә нижатлиқ йәткүзүшни лайиқ көргән. ■ 22 Чүнки Йәһудийлар мөжизилик аламәтләрни, греклар болса «даналиқ»ни тәләп қилиду; □ ■ 23 амма биз болсақ Мәсиһни, йәни крестләнгән Мәсиһни жақалаймиз; бу Йәһудийларға нисбәтән бизарлиқ иш, әлләргә нисбәтән әхмиқанелик дәп қарилиду; □ ■ 24 амма чақирилғанлар үчүн ейтқанда, мәйли Йәһудийлар болсун яки греклар болсун, Мәсиһ Худаниң күч-қудрити вә Худаниң даналиғидур. ■ 25 Чүнки Худаниң әхмиқанелиги инсанларниң даналиғидин үстүндур, Худаниң аҗизлиғи инсанларниң күчидин үстүндур. 26 Чүнки, и қериндашлар, силәрниң чақирилған вақиттики һалиңлар үстидә ойлинип беқинлар; чақирилғанлар арасида инсаний тәрәптин дана қаралғанлар анчә көп әмәс, күч-һоқуққа егә болғанлар анчә көп әмәс, ақсүнәкләр анчә көп әмәс еди; □ ■ 27 бәлки Худа даналарни хижаләткә қалдуруш үчүн бу дуниядики ахмақ саналғанларни талливалди; күчлүкләрни хижаләткә қалдуруш үчүн бу дуниядики аҗиз саналғанларни талливалди; 28 У йәнә бу дуниядики қадирсизләрни, пәс көрүлидиғанларни талливалди, «йөк болған нәрсиләр»ни мөвжүт шәйиләрни йөккә чиқириветиш үчүн талливалди. □ 29 Униң мәхсити Худа алдида һеч әт егиси махтанмаслиқ үчүндур. 30 Амма Униң тәрипидин силәр Мәсиһ Әйсада турисиләр; У бизгә Худадин кәлгән

□ 1:12 «Кефас» — расул Петрусниң ибранийчә исми еди. ■ 1:12 Рос. 18:24; 1Кор. 3:4; 16:12. □ 1:13 «Силәр Павлусниң намиға чөмүлдүрүлдүңларму?» — «чөмүлдүрүлдүңларму» мошу йәрдә суға чөмүлдүрүлүшни көрситиду. ■ 1:14 Рос. 18:8; Рим. 16:23. ■ 1:16 1Кор. 16:15,17. ■ 1:17 1Кор. 2:1, 4; 2Пет. 1:16. ■ 1:18 Рим. 1:16. □ 1:19 «Чүнки мундақ пүтүлгәнки...» — «мундақ пүтүлгән» — Муқәддәс Китапта йезиқлиқ. Мошу йәрдики сөзләр Тәврат, «Йәш.» 29:14дин елинған. ■ 1:19 Аюп 5:12; Йәш. 29:14. ■ 1:20 Йәш. 33:18. ■ 1:21 Мат. 11:25; Луқа 10:21. □ 1:22 «... греклар болса «даналиқ»ни тәләп қилиду» — шу замандики грек мөдәнийитидә пәлсәпәни чоқунуш дәриҗисигә йәткән дегили болиду (мәсилән, «Рос.» 17:21 вә алди-кәйнидики әйтләрни көрүң). ■ 1:22 Мат. 12:38; 16:1; Юһ. 4:48. □ 1:23 «бу Йәһудийларға нисбәтән бизарлиқ иш...» — яки «бу Йәһудийларға нисбәтән путикашаң...». ■ 1:23 Мат. 11:6. Юһ. 6:60,66. ■ 1:24 Кол. 2:3. □ 1:26 «инсаний тәрәптин...» — грек тилида «әтнин көзқаршича...». ■ 1:26 Юһ. 7:48; Яқ. 2:5. □ 1:28 «мөвжүт шәйиләр» — мошу йәрдә һәр хил адәмләрни, һөкүмранларни, дөләт қатарлиқларни өз ичигә алиду.

даналиқ, һәққанийлик, пак-муқәддәслик вә һөрлүк-азатлиқ қилинғандур; □ ■
 31 шуниңдәк *Тәвратта* пүтүлгәндәк: «Пәхирлинип махтиғучи болса Рәбдин пәхирлинип махтисун!» □ ■

2

1 Мән болсам, и қериндашлар, йениңларға барғинимда, Худаниң гувалиқини жакалаш үчүн һеч гәпданлиқ яки әқил-даналиқ ишлитип кәлгән әмәсмән; ■
 2 чүнки мән араңларда Әйса Мәсиһдин башқа, йәни крестләнгән Мәсиһдин башқа һеч немини билмәсликкә бәл бағлиған едим; 3 мән араңларда болған вақтимда ажизлиқта, қорқунучта вә титригән һаләттә болаттим; □ ■ 4 мениң сөзлирим һәм жақалишим болса адәмни қайил қилғидәк инсаний даналиқ сөзләр билән әмәс, бәлки Роһниң аламәт көрситишлири вә күч-қудрәт билән болған еди. □ ■
 5 Буниңдин мәхсәт силәрниң етиқатиңлар инсаний даналиққа әмәс, бәлки Худаниң күч-қудритигә бағлансун дегәндин ибарәт еди. ■

6 Һалбуки, камаләткә йәткәнләр арасида биз даналиқни баян қилимиз; бу даналиқ бу дәвирдики даналиқ әмәс, яки бу дәвирдики һөкүмранларниң даналиғи әмәс (улар заваллиққа йүз тутқандур); ■ 7 амма биз бир сирни ашқарилап, Худаниң бир даналиқини баян қилимиз; Худа әслидә ашқарә қилинмиған бу даналиқни барлиқ дәвирләрдин бурун бизниң шан-шәрәпкә муйәссәр болушимиз үчүн бекиткән еди. □ ■ 8 Бу даналиқни бу дәвирдики һөкүмранларниң һеч қайсиси чүшинип йәтмигән еди; уни чүшинип йәткән болса, шан-шәрәпниң Егиси болған Рәбни крестлимигән болатти. □ ■ 9 Һалбуки, *Тәвратта* пүтүлгәнндәк: — «Өзини сөйгәнләргә Худаниң тәйярлиғанлири — Дәл һеч қандақ көз көрмигән, һеч қандақ қулақ аңлимиған, һеч қандақ көңүл ойлап бақмиған нәрсиләрдур». □ ■
 10 Амма бу нәрсиләрни Худа Роһи арқилиқ аян қилди; чүнки Роһ болса

□ **1:30** «Униң тәрипидин силәр Мәсиһ Әйсада турисиләр...» — «Униң тәрипидин» Худа тәрипидин, демәк. «Һөрлүк-азатлиқ қилинғандур» — «Һөрлүк-азатлиқ» гунаниң вә Шәйтанның куллуғидин азат болуштур. ■ **1:30** Йәр. 23:5; Юһ. 17:19. □ **1:31** «шуниңдәк Тәвратта пүтүлгәндәк...» — Инжілда «пүтүлгәндәк» дейилгәндә, «Муқәддәс Китапта пүтүлгәндәк» дегән мәнидә. Мошу йәрдә «Йәр.» 9:24. ■ **1:31** Йәш. 65:16; Йәр. 9:22-23; 2Кор. 10:17. ■ **2:1** 1Кор. 1:17; 2:4. □ **2:3** «мән араңларда болған вақтимда ажизлиқта, қорқунучта вә титригән һаләттә болаттим» — «қорқунучта... болаттим» — бәлким у Худа Өзигә тапшурған бу муқәддәс вәзипини орундалмаслиғидин қорққан болуши мүмкин еди. Униңдин башқа адәмни қорқитидиған көп сөвәлларму болған, әлвәттә («Рос.» 18:9-10). ■ **2:3** Рос. 18:1, 3; 2Кор. 10:10. □ **2:4** «... бәлки Роһниң аламәт көрситишлири вә күч-қудрәт билән болған еди» — «Роһ» Худаниң Роһи, Муқәддәс Роһтур. ■ **2:4** 1Кор. 1:17; 2:1; 2Пет. 1:16. ■ **2:5** 2Кор. 4:7. ■ **2:6** Аюп 28:21; 1Кор. 15:24. □ **2:7** «биз бир сирни ашқарилап, Худаниң бир даналиқини баян қилимиз...» — «Әфәсусларға»дики «кириш сөз»имиздә ейтқинимиздәк, Инжілда «сир» дегән сөзниң алаһидә мәнаси бар. Сир (грек тилида «мистерсион») Худа әсли йошуруп кәлгән, әнди һазир ашқарилиған мәлум бир иштин ибарәттур. ■ **2:7** Рим. 16:25; 1Кор. 4:1. □ **2:8** «бу дәвирдики һөкүмранлар» — бу сөз бәлким бу дуниядики падиша-һөкүмдарларни қутритидиған, уларға езитқулуқ қилидиған жин-шәйтанларни көрсәтсә керәк. ■ **2:8** Мат. 11:25; Юһ. 7:48; 16:3; Рос. 3:17; 13:27; 2Кор. 3:14; 1Тим. 1:13. □ **2:9** «Өзини сөйгәнләргә Худаниң тәйярлиғанлири — дәл һеч қандақ көз көрмигән, һеч қандақ қулақ аңлимиған, һеч қандақ көңүл ойлап бақмиған нәрсиләрдур» — «Йәш.» 64:4. ■ **2:9** Йәш. 64:3.

һәммә ишларни, һәтта Худаниң чоңкур тәглирини инчикиләп излигүчидур; □ ■
 11 Чүнки инсанларда, инсанның көңлидикини билгүчи шу инсанның роһидин башқа нәрсә барму? Шунуңға охшаш, Худаниң Роһидин башқа, Худаниң көңлидикилирини билгүчи йоктур. □ ■
 12 Амма бизниң қобул қилғинимиз болса бу дунядики роһ эмәс, бәлки Худадин кәлгән Роһтур; дәл шундақ болғачқа биз Худа тәрипидин бизгә сехийлик билән ата қилинған нәрсиләрни билеп йетәләймиз. □ ■
 13 Бу иш-шәйиләрни инсаний даналиқтин үгитилгән сөзләр билән эмәс, бәлки Муқәддәс Роһтин үгитилгән сөзләр билән, роһий ишларни роһий сөзләр билән чүшәндүрүп сөзләймиз. □ ■
 14 Амма «жанға тәвә» киши Худаниң Роһиниң ишлирини қобул қилмайду, чүнки бу ишлар униңға нисбәтән әхмиканиликтур; у уларни һеч чүшинип йетәлмәйду, чүнки улар роһ билән пәриқ етилип баһалиниши керәктур. □ ■
 15 Роһқа тәвә киши һәммә ишларға баһа берәләйду; амма униңға болса һеч ким баһа берәлмәйду. □ ■
 16 Чүнки ким Рәбниң ой-көңлини чүшинип йетип, Униңға мәслиһәтчи болалисун? Амма биз болсақ Мәсиниң ой-көңлигә егимиз. □ ■

3

1 Лекин мән, и қериндашлар, Роһқа тәвә кишиләргә сөз қилғандәк силәргә сөз қилалмай келиватимән; әксичә силәрни әткә тәвә кишиләр, Мәсиһдә болған бовақ һесаплап силәргә сөзләшкә мәжбур болдум. □ ■
 2 Мән силәргә сүт ичкүздүм, гөшни йегүзמידим; чүнки силәр гөшни һәзим қилалмайттиңлар, шундақла һазирму теһи һәзим қилалмайсиләр; □ ■
 3 Чүнки силәр йәнилә әткә тәвәдурсиләр. Араңларда һәсәтхорлуқ вә талаш-тартишлар бар болғачқа, силәр әткә тәвә әмәсму, инсанларчә меңиватмамсиләр? □ ■
 4 Чүнки бириси «Мән Павлус тәрәпдари», башқа бириси «Мән Аполлос тәрәпдари» десә, силәр пәқәт инсанларниң йолида маңған болуп қалмамсиләр? □ ■

□ **2:10** «чүнки Роһ болса һәммә ишларни, һәтта Худаниң чоңкур тәглирини инчикиләп излигүчидур» — «Роһ» — Худаниң Роһи, Муқәддәс Роһтур. ■ **2:10** Мат. 13:11; 2Кор. 3:18.

□ **2:11** «инсанларда, инсанның көңлидикини билгүчи шу инсанның роһидин башқа нәрсә барму?» — «инсанның көңлидики» мошу йәрдә шу мәлум кишиниң шәхсий вә қәлбидики ишларни алайтан көрситиду. ■ **2:11** Пәнд. 27:19; Йәр. 17:9. □ **2:12** «бу дунядики роһ» — Шәйтан. «Бу дунядики роһ» мошу йәрдә бәлким Шәйтанның көз-қарашлири, «әқиллири»ни көрситиши мүмкин.

■ **2:12** Рим. 8:15. □ **2:13** «Роһтин үгитилгән сөзләр билән» — «Роһ» Худаниң Роһи, Муқәддәс Роһтур. ■ **2:13** 1Кор. 1:17; 2:4; 2Пет. 1:16 □ **2:14** ««жанға тәвә» киши» — «жанға тәвә» болған киши тоғрилиқ «Римликларға»дики «қириш сөз»имизни көрүң. «Жанға тәвә» болған киши Муқәддәс Роһқа егә болмиған кишидур; «ишәнмиған киши» дегили болиду. Шуңа, у Худаниң Роһиға эмәс, бәлки һәрдайем өз жени (әқил-пикир, зейин, көңүл-қалла, һессиятлар)ға тайинип ишларни пәриқ етиду. «Роһий киши»

яки «Роһқа тәвә болған киши» болса өз роһида Муқәддәс Роһниң тәрбийә-тәлимини қобул қилип ишларни тоғра пәриқ етиду. «улар роһ билән пәриқ етилип баһалиниши керәктур» — бу 14- вә 15-айәтләрдики «пәриқ етиш» вә «пәриқ етип баһалиниш» грек тилида бирла пейл билән ипадилиниду. □ **2:15** «Роһқа тәвә киши» — «Роһқа тәвә» (яки «роһий киши») — Муқәддәс Роһниң йетәкчилигигә маңидиған киши. ■ **2:15** Пәнд. 28:5. □ **2:16** «ким Рәбниң ой-көңлини чүшинип йетип, униңға мәслиһәтчи болалисун?» — «Йәш.» 40:13. ■ **2:16** Йәш. 40:13; Рим. 11:34. □ **3:1** «әткә тәвә кишиләр» — (яки «әтлик кишиләр») тоғрилиқ «Римликларға»ға бәргән «қириш сөз»дики «әт» тоғрилиқ сөзимизни көрүң. «Әтлик киши» асаһән хуш хавәрни қобул қилғини билән теһи өз гуналириниң күчидин азат болмиған кишидур. ■ **3:2** Ибр. 5:12; 1Пет. 2:2. □ **3:3** «силәр әткә тәвә әмәсму, инсанларчә меңиватмамсиләр?» — «инсанларчә» Худаниң йолида эмәс, инсанийтиңи йолида. ■ **3:3** 1Кор. 1:11; Гал. 5:19; Яқ. 3:16. □ **3:4** «пәқәт инсанларниң йолида маңған болуп қалмамсиләр?» —

демәк, Худани тонумиған, Роһтин туғулмиған, теһичә Адам атимизниң аилисигә тәвә болған, әдәттики гунакар инсанларға охшаш. ■ **3:4** 1Кор. 1:12.

⁵ Аполлос дегән ким? Павлус ким еди? Биз пәқәт силәрниң етиқатиңларға васитичи болдуқ, халас; һәр биримиз пәқәт Рәб бизгә тәқсим қилғини бойичә вәзипә ада қилидигән хизмәткарлар, халас, шундақ әмәсмү? ■ ⁶ Мән тиктим, Аполлос суғарди; амма өстүргүчи болса Худадур. □ ■ ⁷ Шуңа тиккүчи һеч немигә һесап әмәс, суғарғучиму һеч немигә һесап әмәс, пәқәт өстүргүчи Худа Өзи һәммиду. ⁸ Амма тиккүчи вә оса қилғучи болса бир мәхсәттидур; шундақиму һәр бири өз әжри бойичә инъамини қобул қилиду. □ ■ ⁹ Чүнки биз Худаға тәвә мейнәтдаштурмиз; силәр болсаңлар Худаниң бағ-етиизи, Худаниң қурулушисиләр. □ ■

¹⁰ Худаниң маңа тәқсим қилған мейри-шәпқити бойичә, худди уста мемардәк һул салдим, андин башқа бириси униң үстигә қуруватиду. Амма һәр бир қурғучи қандақ қуруватқанлиғиға еһтият қилсун.

¹¹ Чүнки селинған һулни, йәни Әйса Мәсиһдин башқа һеч қандақ һулни селишқә болмайду. ■ ¹² Әнди бириси бу һул үстигә алтун, күмүч, қиммәтлик ташлар, яғач, чөпләр, саман салса, □ ¹³ һәр бириниң сиңдүргән әжриниң қандақлиғи көрүниду; чүнки шу күни уни ашкарә қилиду, чүнки униң маһийити отта көрүлиду; от һәр бир кишиниң әжрини, қандақ маһийәттин болғанлиғини синайду. □ ■

¹⁴ Бирисиниң һул үстигә қурған иши пухта сақлинип қалса, у инъамға еришиду; □ ¹⁵ Бирисиниң қурғини көйүп кәтсә, у зиян тартиду; у өзи қутулиду, амма гоя оттин өтүп қутулған бирисигә охшап қалиду. ¹⁶ Әжбә, өзүңларниң Худаниң ибадәтханиси экәнлиғиңларни вә Худаниң Роһиниң силәрдә турғанлиғини билмәмсиләр? ■ ¹⁷ Бириси Худаниң ибадәтханисини харап қилса, Худа уни харап қилиду; чүнки Худаниң ибадәтханиси пак-муқәддәстур, силәр дәл шундақсиләр.

¹⁸ һеч ким өз-өзини алдимисун; бириси өзини бу дәвирдә дана дәп саниса, надан болуп қалсун; шуниң билән у дана болиду. □ ■ ¹⁹⁻²⁰ Чүнки бу дунядики даналиқ Худаға нисбәтән ахмақлиқтур; чүнки: — «У данишмәнләрни өз һейлиғәрлиғиниң қапқиниға алиду», дәп вә йәнә: «Рәб данишмәнләрниң ой-һияллириниң тутами йоқлуғини билиду» дәп пүтүклүктур. □ ■

²¹ Шуңа һеч ким инсан дегәнләрни пәхирлинип даңлимисун; чүнки һәммә мәвжудатлар силәргә тәвәдур; ²² Павлус болсун, Аполлос болсун, Кефас болсун, дуня-жаһан болсун, һаят болсун, өлүм болсун, һазирқи ишлар болсун, кәлгүси

■ **3:5** Рос. 18:24; 1Кор. 1:12; 16:12. □ **3:6** «... Аполлос суғарди» — Коринт шәһиридики жамаәт Павлусниң сөзлири арқилиқ етиқат қилған еди; кейин Аполлос Коринт шәһиригә берип ишәнгүчиләрни Тәврат-Зәбур тоғрисидики билимлири арқилиқ зор дәрижидә риғбәтләндүргән еди («Рос.» 18-бап). ■ **3:6** Рос. 18:26; 19:1. □ **3:8** «бир мәхсәттидур» — грек тилидә «бирдур». ■ **3:8** Зәб. 61:13; Йәр. 17:10; 32:19; Мат. 16:27; Рим. 2:6; 14:12; 2Кор. 5:10; Гал. 6:5; Вәһ. 2:23; 22:12.

□ **3:9** «биз Худаға тәвә мейнәтдаштурмиз» — башқа бир хил чүшәндүрүлүши: «биз Худа билән мейнәтдаштурмиз» («2Кор.» 5:20, 6:1ниму көрүң). ■ **3:9** 2Кор. 6:1; әф. 2:20; Кол. 2:7; 1Пет. 2:5.

■ **3:11** Йәш. 28:16; Мат. 16:18. □ **3:12** «бириси бу һул үстигә... қиммәтлик ташлар .. салса» — «қиммәтлик ташлар» дегән охшитишниң мошу йәрдә умумий көрсәткени балким яқут-гөһәрләрни әмәс, бәлки оюлған, бенани пухта қилидигән қаттиқ чидамлик ташларни көрсәтсә керәк. Павлус буниң көчмә мәнәсини оқурмәнләрниң ойлинишиға қалдуриду! □ **3:13** «шу күни уни ашкарә қилиду» — «шу күни» Мәсиһ Әйса зиминға қайтидигән күнидур. ■ **3:13** Йәш. 8:20; 48:10; Йәр. 23:29; 1Пет. 1:7; 4:12.

□ **3:14** «Бирисиниң һул үстигә қурған иши пухта сақлинип қалса...» — демәк, «бир кишиниң һул үстигә қойған материаллири отқа бардашлиқ берәлиса,...». ■ **3:16** 1Кор. 6:19; 2Кор. 6:16; Ибр. 3:6; 1Пет. 2:5. □ **3:18** «бириси өзини бу дәвирдә дана дәп саниса, надан болуп қалсун» — Мәсиһниң «Мат.» 18:1-4дә вә «Мар.» 10:13-16дә ейтқан сөзлирини көрүң. ■ **3:18** Пәнд. 3:7; Йәш. 5:21. □ **3:19-20**

«У данишмәнләрни өз һейлиғәрлиғиниң қапқиниға алиду» — «Аюп» 5:13. «Рәб данишмәнләрниң ой-һияллириниң тутами йоқлуғини билиду» — «Зәб.» 93:11. ■ **3:19-20** Аюп 5:13; Зәб. 93:11.

ишлар болсун, һәммиси силәргә мәнсуптур; ²³ силәр болсаңлар Мәсһнің, Мәсһ болса Худаниңкидур.

4

Мәсһнің расуллириниң хизмити

1 Бириси биз тоғрилиқ бир немә демәкчи болса, бизни Мәсһнің хизмәткарлири вә Худаниң сирлири аманәт қилинған ғождарлар дәп билсун. ² Әнди ғождар дегәнләрдин тәләп қилинидигини шуки, улар вападар-садиқ болуши керәктур. ³

Амма мән силәр тәрипиңлардин яки башқа һәр қандақ инсаний сот тәрипидин сүрүштүрүп баһалансам, бу мән үчүн зиғирчилик иш; мән һәтта өзүм тоғрилиқ сүрүштүрүп олтармаймән. ⁴ Чүнки вижданим әйипләйдигән һеч қандақ ишлиримдин хәвирим йок; амма бу ишниң өзи мени һәққаний дәп ақлимайду; мени сүрүштүрүп баһалиғучи болса Рәбдур. ⁵ Шуңа вақти-саити кәлмиғичә, йәни Рәб кәлмиғичә һеч иш тоғрилиқ һөкүм чиқармаңлар; Рәб кәлгәндә у қараңғулуқтики йошурун ишларни ашқарилайду, қәлб-диллардики барлиқ ой-нийәтләрни аян қилиду; шу чағда һәр бири Худа тәрипидин тәриплиниду. ⁶

Амма, и қериндашлар, бу ишларни силәрнің мәнпәәтиңларни дәп өзүмгә вә Аполлосқа тәғбиқлидим; мәхсәт силәр биз арқилиқ «пүтүлгәннің даирисидин һалқип кәтмәңлар» дегән савақни үгинишиңлар, шундақла һеч қайсиңларның мәлум бирисини башқа бирисидин үстүн дәп пәхирлинип тәкәббурлишип кәтмәслиғиңлар үчүндур. ⁷

Чүнки ким сени башқа бирисидин үстүн қилиду? Саңа ата қилинған нәрсидин башқа сәндә йәнә немә бар? һәммә саңа берилгән турса, немишкә «Мәндә әсли бар еди» дәп пәхирлинип көрәңләп кетисән? ⁸ Силәр аллиқачан тоюнуп кәттиңлар! Аллиқачан бейип кәттиңлар! Силәр бизсиз падишалар болуп һөкүм сүрдүңлар! Кашки силәр һәқиқәтән һөкүм сүргән болсаңлариди — ундақта биз силәр билән биллә һөкүм сүргән болаттуқ! ⁹ Чүнки Худа расуллар болған бизләрни өлүмгә мәнһкүм болған адәмләрдәк әң ахирға қоюп сазайи қилип оттуриға чиқарған, дәп ойлаймән; чүнки биз пүткүл аләмгә,

^{4:1} Мат. 24:45; 2Кор. 6:4; Кол. 1:25; Тит. 1:7. ^{4:2} Луқа 12:42. ^{4:3} «Һәр қандақ инсаний сот тәрипидин...» — дегән грек тилида «инсаний бир күн тәрипидин...». Адәмләрниң ишлирини сүрүштә қилғучи болса мәлум бир инсанниң күни әмәс, бәлки Мәсһнің күни, йәни қиямәт күнидур. ^{4:4} Мис. 34:7; Аюп 9:2; Зәб. 142:2. ^{4:5} Дан. 7:10; Мат. 7:1; Рим. 2:1; Вәһ. 20:12.

^{4:6} «пүтүлгәннің даирисидин һалқип кәтмәңлар» — бу сөзләр Тәвратта йәни пүтүлмигини билән, у Тәврат-Инжілдики интайин муһим бир принциптур. «Қошумчә сөз»имизгә қараң. ^{4:6} Пәнд. 3:7; Рим. 12:3.

^{4:7} «Ким сени башқа бирисидин үстүн қилиду?» — бу соалға бәлким мундақ икки тоғра жавап берилиши мүмкин: (1) «мәлум кишини башқа бир кишидин башқичә қилғучи пәкәт Худадур» шуңа тәкәббур болушниң асаси йок; (2) һеч инсанниң Худаниң улуклуғи алдида «Мән башқилардин үстүн» дәп тәкәббур болушниң асаси йок, Шундақ қараймизки, (1)-жавап Павлуһның демәкчи болғинини көрситиду. «Саңа ата қилинған нәрсидин башқа сәндә йәнә немә бар?» — демәк, һәр биримизниң барлиғи Худа тәрипидин бизгә ата қилиниду; шуңа «Мәндә әсли шундақ қабилйәт (талант, күч, қатарлиқлар....) бар еди» дәп тәкәббурлишип кетиш һамақәтликтур. ^{4:7} Юһ. 3:27; Яқ. 1:17.

^{4:8} «Силәр аллиқачан тоюнуп кәттиңлар! Аллиқачан бейип кәттиңлар! Силәр бизсиз падишалар болуп һөкүм сүрдүңлар! Кашки силәр һәқиқәтән һөкүм сүргән болсаңлариди — ундақта биз силәр билән биллә һөкүм сүргән болаттуқ!» — шүһнисизки, бу сирлиқ әйтәтқи кинайилик, мәсқирилик мәнәси бар. Коринт жамаатидики көп адәмләр толиму тәкәббурлишип кетип: «Биз расул Павлуһ яки башқа расулларға һеч керәк әмәсмиз; биз һәқиқәтән «роһий адәмләр»миз, интайин билимлик, Худа алдида интайин есилзадә болуп, падишадәк болдуқ» дәп кәткән еди. «Қошумчә сөз»имизни көрүң.

йәни һәм пәриштиләргә һәм инсанларга бир хил тамашә болдуқ. ■ 10 Биз Мәсиһ үчүн ахмақ саналғанлармиз, амма силәр Мәсиһдә данасиләр! Биз ақиз, амма силәр күчлүксиләр; силәр иззәтлик, амма биз хар; □ ■ 11 һазирқи дәқиқиғичә ач-ялаңач, чаңқап жүрмәктимиз, думбалинип, сәргәрдан, макансиз болуп жүрмәктимиз; ■ 12 өз қолимиз билән ишләп жапа тартмақтимиз; аһанәткә қалғанда яхшилиқ тиләватимиз; зиянкәшликкә учриғанда, чидаватимиз; ■ 13 төһмәткә учриғанда, биз уларни чирайлиқчә *товига* үндәймиз; биз жаһанниң дашқили, инсанларниң сүпүрүндиси дәп қариливатимиз, та һазирғичә шундақ. 14 Бу ишларни йезишим, силәрни хижаләткә қалдуруш үчүн әмәс, бәлки сөйүмлүк балилирим сүпитидә силәргә несихәт қиливатимән; ■ 15 чүнки силәрниң Мәсиһдә түмәнлигән тәрбийилигүчилириңлар болсиму, силәрниң атаңлар көп әмәстур; чүнки мән Мәсиһ Әйсада болуп силәрни хуш хәвәр арқилиқ төрәлдүрүп ата болдум. □ ■ 16 Шуңа мән силәрдин өгүнимәнки, мени үлгә қилиңлар.■

17 Дәл бу сәвәптин мән Рәбдә болған өз сөйүмлүк вә ишәшлик оғлум Тимотийни йениңларга әвәттим; һәр қайси жајлардики жамаәттә үгәткәнлиримгә әгишип, у силәргә Мәсиһдә болған йоллирим тоғрилиқ әслитиду. 18 Амма бәзилириңлар, «Павлусни йенимизгә кәлмәйду», дәп көрәңләп кәттиңлар; 19 бирақ Рәб буйруса мән пат арида йениңларга баримән; шу чағда мән көрәңләп кәткәнләрниң сөзлирини әмәс, бәлки уларда болған күч-қудрәтни көрүп бақай. ■ 20 Чүнки Худаниң падишалиғи сөздә әмәс, бәлки күч-қудрәттә испатлиниду. □ ■ 21 Әнди немини халайсиләр? Йениңларга таяқ кәтирип беришимниму, яки мейирмулайимлиқ роһида беришимниму?

5

Еғир бир гүна

1 һәртәрәптин шу аңлиниватидуки, араңларда бузуқчилик бар екән — бундақ бузуқчилик һәтта таипиләр арисидиму тилгә елинмайду — у болсиму бирисиниң өз атисиниң аялиға чеқилиштин ибарәт.■ 2 Амма силәр йоғинап көрәңләп кәттиңлар! Бу рәзил ишни садир қилған киши аримиздин қоғливетилсун дәп өкүнүшүңларга тоғра кәлмәйду!■ 3 Чүнки гәрчә тәндә силәр билән биллә болмисамму, амма роһта силәр билән биллә болуш сүпитидә аллиқачан шундақ мән шу һөкүмни чиқардимки, 4 (һәммиңлар Рәб Әйса Мәсиһниң намида жәм болғанда, өзүмниң роһум силәр билән болуп, Рәббимиз Әйса Мәсиһниң күч-қудритигә тайинип) —

■ 4:9 Зәб. 43:23; Рим. 8:36; 2Кор. 4:11; Ибр. 10:33. □ 4:10 «Биз Мәсиһ үчүн ахмақ саналғанлармиз...» — грек тилида «биз Мәсиһ үчүн ахмақлар болдуқ...» — демәк, көпчилик тәрипинин «ахмақ» һесапландуқ. ■ 4:10 1Кор. 2:3. ■ 4:11 Рос. 23:2. ■ 4:12 Мат. 5:44; Луқа 6:28; 23:34; Рос. 7:60; 18:3; 20:34; Рим. 12:14; 1Тес. 2:9; 2Тес. 3:8. ■ 4:14 1Тес. 2:11. □ 4:15 «силәрниң атаңлар көп әмәстур» — роһий жәһәттин болған атиларни көрситиду, әлвәттә. ■ 4:15 Рос. 18:11; Гал. 4:19; Флм. 10; Яқ. 1:18. ■ 4:16 1Кор. 11:1; Фил. 3:17; 1Тес. 1:6; 2Тес. 3:9. ■ 4:19 Рос. 18:21; Ибр. 6:3; Яқ. 4:15. □ 4:20 «Худаниң падишалиғи сөздә әмәс, бәлки күч-қудрәттә испатлиниду» — яки «Худаниң падишалиғи сөздә әмәс, бәлки күч-қудрәттә намайән болиду». ■ 4:20 1Кор. 2:4; 1Тес. 1:5; 2Пет. 1:16. ■ 5:1 Лав. 18:8; Қан. 27:20.

5 шундақ қилган кишиниң әтлири һалак қилинсун, шуниң билән униң роһи Рәб Әйсаниң күнидә қутқузулуши үчүн Шәйтанның илкигә тапшурулсун. □ ■

6 Силәрниң қоңчилик қилғиниңлар яхши әмәс. «Кичиккинә хемиртуруч пүткүл хемирни болдуруп йоғинитиду» дәп билмәмсиләр? ■

7 Кона хемиртуручи чиқириветиңлар; шуниң билән силәр әсли хемиртуручсиз хемирдәк йеңи бир зуғула болисиләр; чүнки «өтүп кетиш һейти»дики қошумиз болған Мәсиһ қурбанлик қилинди; ■ 8 шуңа һейтни яман нийәтлик вә рәзиллик болған хемиртуруч билән әмәс, бәлки сәмимийлик вә һәқиқәт болған петир нан билән тәнтәнә қилип өткүзәйли. □ ■

9 Мән алдинқи хәттә силәргә бузукчилик қилғучилар билән арилашмаңлар дәп язған едим; ■ 10 амма бу дегиним бу дунядики бузукчилик қилғучилар, яки нәпсанийәтчиләр, яки каззаплар яки бутпәрәсләр билән арилашмаңлар дегиним әмәс; ундақ болғанда дунядин айрилишқа мәжбур болаттиңлар; ■

11 амма һазирқи бу хетимдә язгиним шуки, өзини «қериндаш» дәп ативалған амма шундақла бузуклуқ қилғучи, нәпсанийәтчи, бутпәрәс, һарақкәш яки каззап болса, ундақ бир киши билән арилашмаңлар, һәтта униң билән һәмдәстиханму болмаңлар. □ ■ 12 Сирттиکیلәрни һөкүм чиқирип бир тәрәп қилишниң мән билән немә мунасивити? Лекин ичиңлардикиләрни өзүңлар һөкүм чиқирип бир тәрәп қилиш силәрниң ишиңлар әмәсму? □ 13 Лекин сирттиکیلәрниң үстигә болса Худа Өзи һөкүм чиқириду. Шуңа «бу рәзил адәмни араңлардин чиқириветиңлар». □ ■

6

Бир-бири билән дөвалишишқа боламду?

1 Силәрниң араңларда өз ара аразлик иш болса, уни муқәддәс бәндиләрниң бир тәрәп қилишиға тапшурмай, һәқканийсизларниң алдида дөвалишишқа петиналамсиләр? □ 2 Муқәддәс бәндиләрниң дуняни сорақ қилидиғанлиғини билмәмсиләр? Әгәр дуняни силәр сорақ қилидиған иш болса, әнди

□ 5:5 «шундақ қилған кишиниң әтлири һалак қилинсун, шуниң билән униң роһи Рәб Әйсаниң күнидә қутқузулуши үчүн Шәйтанның илкигә тапшурулсун» — бу иш (башқичә ейтқанда, «Шәйтанның илкигә қайтуруш») тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. Бази алимлар «әтлири» дегәнни роһий жәһәттин чүшәндүриду, демәк, бу иш кишиниң өзиниң гуналик табиити, яки Коринттики пүткүл жамаәттә «гуналик табиитидин чиққан ишлар»ни көрситиду, дәп қарайду. Биз мошу йәрдики «әтлири»ни жисманий жәһәттин чүшинимиз. «Қошумчә сөз»имиздә буниң асанин көрситимиз. ■ 5:5 1Тим. 1:20. ■ 5:6 Гал. 5:9. ■ 5:7 Йәш. 53:7; Юһ. 1:29; 1Кор. 15:3. □ 5:8 «шуңа һейтни яман нийәтлик вә рәзиллик болған хемиртуруч билән әмәс, бәлки сәмимийлик вә һәқиқәт болған петир нан билән тәнтәнә қилип өткүзәйли» — Исраилниң «өтүп кетиш һейти», униңдин кейинки «петир нан һейти» вә уларниң символлуқ әһмийити тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни, шундақла «Лавийлар»дики «қошумчә сөз»нимү көрүң. ■ 5:8 Мис. 12:3,15; Қан. 16:3. ■ 5:9 Қан. 7:2; Мат. 18:17; 2Кор. 6:14; Әф. 5:11; 2Тес. 3:14. □ 5:11 «өзини «қериндаш» дәп ативалған...» — «қериндаш» — өзиниң етиқат йолида қериндаш дәп аталған. ■ 5:11 Чөл. 12:14; Мат. 18:17; 2Тес. 3:14; 2Юһа. 10.

□ 5:12 «Сирттиکیلәрни һөкүм чиқирип бир тәрәп қилишниң мән билән немә мунасивити? Лекин ичиңлардикиләрни өзүңлар һөкүм чиқирип бир тәрәп қилиш силәрниң ишиңлар әмәсму?» — «сирттиکیلәр» жамаәттин сирт турғанларни, «ичидикиләр» жамаәтничә ичидә болғанларни көрситиду, әлвәттә. □ 5:13 «бу рәзил адәмни араңлардин чиқириветиңлар» — мошу сөzlәр Тәврат, «Кан.» 17:7, 19:9, 22:2, 24:7дин илинған. ■ 5:13 Қан. 17:7 □ 6:1 «Силәрниң араңларда өз ара аразлик иш болса, уни муқәддәс бәндиләрниң бир тәрәп қилишиға тапшурмай, һәқканийсизларниң алдида дөвалишишқа петиналамсиләр?» — «петиналамсиләр?» — Худаниң бу ишларға қаратқан гэзивигә йүзлинишкә петиналамсиләр?, демәк.

зигирчилик ишларни ҳал қилишқа яримамсилар? ³ Пәриштиләр үстидинму ҳөкүм чиқиридиғанлиғимизни билмәмсиләр? Шундақ болған экән, бу һаяттики ишларни ҳал қилиш қанчилик иш еди? ⁴ Силәрдә мошу һаяттики ишлар үстидин ҳөкүм қилиш зөрүр тепилғанда, жамаәт арисидә төвән дөп қаралғанларни уни ҳал қилишқа салмамсиләр? ⁵ Мошуларни силәрни хиҷаләткә қалдуруш үчүн дөватимән. Әжәба, араңлардә өз қериндашлири оттурисидә һөкүм чиқарғидәк дана киши йоқму, һәтта бириму йоқму? ⁶ Униң орнида, қериндаш билән қериндаш дөвалишиватиду, — вә капирлар алдида шундақ қилиду! ⁷ Әмәлийәттә өз араңлардә дөваларниң болғанлиғиниң өзи силәргә нисбәтән бир әйиптур. Немишкә увалчиликқа чидимайсиләр? Немишкә наһәқчиликкә йол қоймайсиләр? ⁸ Әксичә, силәр наһәқчилик қиливатисиләр, хиянәт қиливатисиләр, йәнә келип қериндашлириңларға шундақ қилисиләр! ⁹ һәққанийсизларниң Худаниң падишалиғиға варислиқ қилалмайдиғанлиғини билмәмсиләр? Алдинип кәтмәңлар! Бузуқчилик қилғучилар, бутпәрәсләр, зина қилғучилар, бәччивазлар, башқа әрләр билән бузуқлуқ қилғучилар, ¹⁰ оғрилар, нәпсанийәтчиләр, һарақкәшләр, төһмәтхорлар яки алдамчи-казаплар Худаниң падишалиғиға варислиқ қилалмайду; ¹¹ бәзинлар дәрвәкә шундақ болғансиләр; амма силәр Рәб Әйсә Мәсиһниң намида вә Худайимизниң Роһи билән жуолдуңлар, пак-муқәддәс қилиндиңлар, һәққаний қилиндиңлар. ■

Тениңлар Худаниң ибадәтханисидур

¹² «Һәммә нәрсә маңа һалалдур», амма һәммә нәрсә пайдилик болувәрмайду; «Һәммә нәрсә маңа һалалдур», амма мән һеч қандақ нәрсиниң хумариға кул болмаймән. □ ¹³ «Йемәкликләр аш қазан үчүн, аш қазан болса йемәкликләр үчүндур»; амма Худа у вә бу һәр иккисини йоққа чиқириду; тән болса бузуқчилик үчүн әмәс, бәлки Рәб үчүндур; Рәб тән үчүндур. □ ¹⁴ Худа Рәбни тирилдүрди, шунидәк бизниму Өз қудрити билән өлүмдин тирилдүриду. ■ ¹⁵ Тениңларниң Мәсиһниң әзалири екәнлиғини билмәмсиләр? Ундақта, Мәсиһниң әзалирини елип, паһишә аялниң әзалири қилсам боламду? һәргиз болмайду! ¹⁶ Ким паһишә аял билән бағланған болса униң билән бир тән болиду, дөп билмәмсиләр? Чүнки «әр-аял иккиси бир тән болиду» — дейилгән еди. □ ■ ¹⁷ Амма Рәбгә бағланғучи болса Униң билән бир роһтур. ■ ¹⁸ Бузуқлуқтин қечиңлар. «Инсанларниң

■ **6:2** Мат. 19:28; Луқа 22:30. □ **6:3** «муқәддәс бәндирирниң дуня үстидин сорақ қилиши ... (2-айәт) ... Пәриштиләр үстидинму һөкүм чиқириши» — бу ишлар тоғрилиқ «қошумча сөз»имизни көрүң. □ **6:4** «жамаәт арисидә төвән дөп қаралғанларни уни ҳал қилишқа салмамсиләр?» — башқа бир хил тәржимиси: «уни ҳал қилишқа жамаәттә һеч орни йоқларни саламсиләр?». Лекин 5-айәтниму көрүң. ■ **6:7** Пәнд. 20:22; Мат. 5:39; Рим. 12:17; 1Тес. 5:15; 1Пет. 3:9. ■ **6:9** Гал. 5:19; Әф. 5:5; Вәһ. 22:15. □ **6:11** Әф. 2:2; Кол. 3:7; Тит. 3:3; Ибр. 10:22. □ **6:12** «Һәммә нәрсә маңа һалалдур» — бу сөз-ибарә бәлки Коринтликлар үчүн Инжилдики йемәк-ичмәкләр тоғрилиқ болған тәлимләрниң бир қисқартилмиси болуши мүмкин. Бу һәқиқәткә йеқин болғини билән, Павлус һазир уларға йемәк-ичмәкләр тоғрилиқ башқа тәрәпләрдинму ойлаш керәк, дөп тәлим бәрмәкчи. ■ **6:12** 1Кор. 10:23. □ **6:13** «Йемәкликләр аш қазан үчүн, аш қазан болса йемәкликләр үчүндур» — башқичә ейтқанда: «Йемәкликләр қосақни тойдуруш үчүн, қосақ болса йемәкликләрни сиңдүрүш үчүн». Коринтликлардин бәзилири бу гәпни башқа ишларға тәтбиқлап, «тенимизниң һәр қандақ еһтияжлири яки арзу-һавәслирини халиғанчә қандурувәрсәк болиду» дөп ойләйтти. Лекин, жинсий әхлақсизлиқкә кәлсәк бу тоғра әмәс, әлвәттә. «Рәб тән үчүндур» — адәмни һайран қиларлиқ бу баян тоғрилиқ «қошумча сөз»имизни көрүң. □ **6:14** Рим. 8:11; 2Кор. 4:14. □ **6:16** «әр-аял иккиси бир тән болиду» — бу Худаниң Адәм атимиз вә һава анимиз тоғрилиқ болған сөзи («Яр.» 2:24); бу сөз һәр бир әр-аялқи мунасивәттә әмәлгә ашурулиду. ■ **6:16** Яр. 2:24; Мат. 19:5; Мар. 10:8; Әф. 5:31. ■ **6:17** Әзл. 36:26-28; 1Кор. 12:13; Яр. 2:24

һәр бир садир қилған гунайи өз тениниң сиртида болиду!» — амма бузуқлуқ садир қилғучи өз тенигә қарши гуна қилиду. □ 19 Силәрниң тениңлар силәрни туралғу қилған, Худа тәрипидин силәргә илтипат қилинған Муқәддәс Роһниң ибадәтханиси, силәр өзүңларни өзүмниңки эмәс дәп билмәмсиләр? □ ■ 20 Чүнки силәр чоң бәдәл билән сетивелинғансиләр; шуңа тениңларда Худани улуқлаңлар.■

7

Тәнһа һаят вә әр-аяллик

1 Энди һазир силәр хетиңларда оттуриға қойған соалларға келәйли, — «Әр аял затиниң тенигә тәғмисә яхшидур».□

2 Дурус. Амма бузуқчиликлардин сақлиниш үчүн, һәр бир әркәкниң өзиниң аяли болсун, һәр бир аялниң өзиниң ери болсун. 3 Әр аялиға нисбәтән әрлик мәжбурийитини ада қилсун, аялму еригә нисбәтән аяллик мәжбурийитини ада қилсун.□ ■ 4 Аял өз тениниң егиси эмәс, бәлки ери униң егисидур; шуниңға охшашла, әр өз тениниң егиси эмәс, бәлки аяли униң егисидур. 5 Пәкәт пүтүн зәһниңлар билән дуаларға берилиш мәхситидә өз макуллуғуңлар билән вақтинчә биргә ятмаслиққа келишкәндиңла башқа, әр-аял өз ара бир-бириниң жинсий һәқ-тәливини рәт қилмисун. Шундақ алаһидә мәзгилдин кейин йәнә биргә болуңлар. Болмиса, өзүңларни тутувалалмайдиғанлиғиңлардин Шәйтан силәрни аздуруш пурситини тепиши мүмкин.■ 6 Амма мундақ дейишим буйруқ йолида эмәс, бәлки мәслиһәт йолидидур.□ 7 Энди мән барлиқ адәмләрниң маңа охшаш бойтақ болушини халайттим; лекин бу ишта Худаниң һәммә адәмгә бәргән өз илтпати бар; бириси ундақ, йәнә бириси бундақ.□ ■ 8 Амма мән жорисиз тәнһа яшиғанлар вә тулларға шуни ейтимәнки, мәндек тәнһа туривәрсә

□ 6:18 «Инсанларниң һәр бир садир қилған гунайи өз тениниң сиртида болиду!» — бәзи алимлар, бу сөзләрни Павлусниң өзиниңки, дәп қарайду; амма башқа гуналимиз (мәсилән, нәпсанийәтчилик, һарақәшлик)му тенимизгә яман тәсир йәткүзмәмду? Йәткүзиду, әлвәттә. Шуңа бизниңчә бу сөзләрни Коринтликларниң өзлириниңки хата кәбираши дәп ойлаймиз; улар бу сөзни бузуқлуқ (вә башқа «жисманий» гуналарни) қилишқа банә қилатти. Павлус уни әндиликтә уларниң хата көзқарашлирини тоғрилимақчи болувадатти. □

6:19 «Худа тәрипидин силәргә илтипат қилинған» — бизниңчә «силәргә илтипат қилинған» дегәнлик «Муқәддәс Роһ»ни көрситиду. Шундақму мүмкинчилик барки, у бу айттики «силәрниң тениңлар» яки «ибадәтхана»ни көрситиду. ■ 6:19 1Кор. 3:16; 2Кор. 6:16; әф. 2:21; Ибр. 3:6; 1Пет. 2:5. ■ 6:20 1Кор. 7:23; Гал. 3:13; Ибр. 9:12; 1Пет. 1:18. □ 7:1

«Әр аял затиниң тенигә тәғмисә яхшидур» — «әр аял затиниң тенигә тәғмисә (жинсий мунасивәттә биргә болуш, яки той қилишни көрситиду) яхши иштур» дегән сөзләр тоғрилиқ: — Әһвалға қариганда Коринтликлар арасида: «Той қилмай, пәкәт Рәбниң хизмитидә болуш яхши» яки «Әр-аяллик жинсий мунасивити яхши эмәс, жинсий мунасивәт өткүзүлмисун, көпрәк дуа-тилавәткә берилсун» дегәндәк гәпләр тарқалған болуши мүмкин. Павлус бу йәрдә мошу мәсилләләр тоғрилиқ сөзлимақчи. □ 7:3 «әр аялиға нисбәтән әрлик мәжбурийитини ада қилсун, аялму еригә нисбәтән аяллик мәжбурийитини ада қилсун» — «әрлик мәжбурийити», «аяллик мәжбурийити» жинсий һәқлиқни өз ичигә алиду, әлвәттә. ■ 7:3 1Пет. 3:7. ■ 7:5 Йо. 2:16. □ 7:6 «Амма мундақ дейишим буйруқ йолида эмәс» — бу айттики «действи»ни бәзи алимлар «вақитлиқ айрилип туруш тоғрисидики бир тәклип, буйруқ эмәс» дәп чүшиниду, «Амма мундақ дегиним буйруқ йолида эмәс, бәлки мәслиһәт йолидидур» дәп тәржимә қилиду. Йәнә бәзиләр бизниң тәржимимиздәк «дегиним»ни Павлусниң әр-аяллик оғрулуқ һазир ейтқан барлиқ сөзлири дәп қарап, «Бу дегиним буйруқ йолида эмәс, бәлки рухсәт йолида...» дәп тәржимә қилиду (7-айәтни көрүң). □ 7:7 «бу ишта Худаниң һәммә адәмгә бәргән өз илтпати бар» — йәни, бала-жақилиқ болуш, яки тәнһа болуш. Павлус өзи тәнһа болуп, пүтүн өмирдә алисиз һалда Худаниң хизмитидә болған. ■ 7:7 Мат. 19:12; Рос. 26:29; 1Кор. 12:11.

яхши болиду; ⁹ амма өзүңларни тутувалалмисаңлар, никаһлиниңлар; чүнки ишқ отида көйгәндин көрә никаһлиқ болған яхши. ■

¹⁰ Амма никаһланғанларға кәлсәк, уларға мән шуни тапилаймәнки, — (бу әмәлийәттә мениң тапилигиним әмәс, йәнила Рәбниңки), аял еридин ажрашмисун □ ■ ¹¹ (амма у ажрашқан болса, у тәнһа өтсун, яки ери билән яришивалсун); вә әрму аялини қоюп бәрмисун. ¹² Қалғанлириңларға кәлсәк, мән шуни ейтимәнки (бу Рәбниң ейтқини әмәс), қериндашниң етиқатсиз аяли болса вә аяли униң билән туруверишкә рази болса, у уни қоюп бәрмисун; □ ¹³ етиқатчи аялниң етиқатсиз ери болса вә ери униң билән туруверишкә рази болса, у еридин ажришип кәтмисун. ¹⁴ Чүнки етиқатсиз әр болса етиқат қилған аялда пак дәп һесаплиниду; етиқатсиз аял болса етиқат қилған қериндашта пак дәп һесаплиниду; болмиса, пәрәэнтлириңлар һарамдин болған болатти; амма улар әнди пак болди. □ ¹⁵ Лекин етиқатсиз болған тәрәпниң кәтқүси болса, у ажришип кәтсун; бундақ әһвалларда қериндаш ака-укилар, һәдә-сиңиллар никаһ мәжбурийитигә бағлинип қалған болмайду; қандақла болмисун Худа бизни енақ-хатиржәмликтә яшашқа чақирғандур. □ ¹⁶ Әй етиқатчи аял, ериңни етиқат қилдуруп қутулдуралайдиганлиғиңни нәдин биләсән? Әй етиқатчи әр, хотунуңни етиқат қилдуруп қутулдуралайдиганлиғиңни нәдин биләсән? ■ □

Етиқат йолига чақирилған вақиттики салаһийәттә турувериңлар

¹⁷ һалбуки, Рәб һәр қайсимизға қандақ тәқсим қилған болса, қандақ һаләттә чақирған болса, у шунинда меңивәрсун; мән һәммә жамаәтләрдә шундақ йолийорүкни тапилаймән. ¹⁸ Бириси сүннәтлик һаләттә чақирилдиму? У қайта сүннәтсиз қилинмисун; бириси сүннәтсиз һаләттә чақирилдиму? У әнди сүннәт қилинмисун. □ ¹⁹ Сүннәтлик болуш һеч нәрсә һесапланмас, сүннәтсиз болушму

□ **7:8** «Амма мән жорисиз тәнһа яшиғанлар вә тулларға шуни ейтимәнки...» — мошу әйәттики «жорисиз тәнһа яшиғанлар» дегән сөз грек тилида өз жорисидин (мәйли әрдин, мәйли аялдин, өлүм тәрәпиндин яки қанун тәрәпиндин) ажришип кәткәнләрни көрситиду, вә шундақла той қилмиғанларниму өз ичигә алиду. ■ **7:9** 1Тим. 5:14. □ **7:10** «Амма никаһланғанларға кәлсәк, уларға мән шуни тапилаймәнки, — (бу әмәлийәттә мениң тапилигиним әмәс, йәнила Рәбниңки)...» — Павлус өз тәлимини Рәб Әйсаниң йәр йүзидә турған вақтидики тәлимидин айриветиду. Бу иш тоғрилиқ вә умумән бу бап үстидә «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ **7:10** Мал. 2:14; Мат. 5:32; 19:9; Мар. 10:11; Лука 16:18. □ **7:12** «Қалғанлириңларға кәлсәк, мән шуни ейтимәнки (бу Рәбниң ейтқини әмәс), ...» — Рәб Әйса йәр йүзидә болғинида бу ишлар тоғрилиқ тәлим бәрмигән еди. □ **7:14** «Чүнки етиқатсиз әр болса етиқат қилған аялда пак дәп һесаплиниду; етиқатсиз аял болса етиқат қилған қериндашта пак дәп һесаплиниду; болмиса, пәрәэнтлириңлар һарамдин болған болатти; амма улар әнди пак болди» — бу әйәткә қариғанда, Коринттики бәзиләр «етиқатчи әр яки аялниң жориси Әйса Мәсикә етиқат қилмиған болса ундақта уларниң никаһи булғанған болиду, шуна улар ажришиши керәк, шундақла балилири «һарам»дин болған болиду» дәп қарайду. Бундақ көзқараш хата. □ **7:15** «лекин етиқатсиз болған тәрәпниң кәтқүси болса, у ажришип кәтсун; бундақ әһвалларда қериндаш ... никаһ мәжбурийитигә бағлинип қалған болмайду; қандақла болмисун Худа бизни енақ-хатиржәмликтә яшашқа чақирғандур» — бу муһим әйәт тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. □ **7:16** «Әй етиқатчи аял, ериңни етиқат қилдуруп қутулдуралайдиганлиғиңни нәдин биләсән? Әй етиқатчи әр, хотунуңни етиқат қилдуруп қутулдуралайдиганлиғиңни нәдин биләсән?» — бизниңчә Павлус мошу йәрдә, ишәнмигән жора никаһтин ажрашмақчи болған болса, уни етиқат қилдуруп қутқузуш пәкәт Худаниңла қилидигән ишиду, биз ақиқ бәндиләриң қилидигән иши әмәс, шуңа (жорисиниң кәтқүси болса) уни әркинликкә қоювәргин, демәкчи. «Қошумчә сөз»имизни йәнә көрүң. ■ **7:16** 1Пет. 3:1. □ **7:18** «Бириси сүннәтлик һаләттә чақирилдиму? У қайта сүннәтсиз қилинмисун» — бәзи Йәһудийлар мәлум сәвәпләрдин сүннитидин хижиҗ болуп, «ят әлләрдәк болай» дәп, өзини «сүннәтсиз» көрсәтмәкчи болуп бир хил оператсийәни қилдуратти.

һеч нәрсә һесапланмас; *һесап болидиғи*ни Худаниң әмирлиригә әмәл қилиштин ибарәттур. ²⁰ Һәр ким қайси һаләттә чақирилған болса, шу һаләттә қалсун. □ ■ ²¹ Сән чақирилғанда кул һалитидә едиңму? Униң билән қариң болмисун; лекин әгәр һәрлүк пүрсити кәлсә, уни қолуңдин бәрмә. ²² Чүнки Рәбтә чақирилған кул болса Рәбниң һәр адимидур; униңға охшаш, чақирилип һәр болғучиму Мәсиһниң қулидур. ²³ Силәр чоң бәдәл билән севивелиндиңлар; инсанларға кул болмаңлар. ■ ²⁴ И қериндашлар, һәр биринңар қайси һаләттә чақирилған болсаңлар, шу һаләттә Худа билән биллә туруңлар.

Тәнһа яша

²⁵ Амма никаһланмиғанлар тоғрилиқ Рәбдин буйруқ тапшурувалмидим; шундақтиму Рәбдин болған рәһим-шәпқәткә муйәссәр болғанлиғим үчүн садиқ адәм сүпитидә өз пиқримни ейтимән. □ ²⁶ Әнди һазирқи қийинчиликқа қариганда, әр кишиниң шу *тәнһа* һаләттә болушини яхши иш дәймән. □ ²⁷ Аялға бағланған болсаң, ундақта, униң билән аҗришишни ойлима; аялиңдин аҗришип кәттиңму? Ундақта йәнә өйлинишни ойлима. ²⁸ Лекин өйләнсән, сән гуна қилған болмайсән; вә никаһланмиғанлар никаһланса, уларму гуна қилған болмайду. Амма шундақ қилса улар җисманий җәһәттә жапаға учрайду; мениң силәрни униңдин халий қилғум бар. □ ²⁹ Амма шуни дегүм барки, и қериндашлар — вақит қисқидур. Шуңа аяллик болғанлар аялсизлардәк болсун; □ ³⁰ матәм тутқанлар матәм тутмиғанлардәк болсун; бәхит-хошаллиқта болғанлар бәхит-хошаллиқта болмиғанлардәк болсун; мал-мүлүк севивалғанлар мал-мүлүксизлардәк болсун; ³¹ бу дуниядики байлиқлардин бәһримән болғанлар дунияни өзиниң тәәллуқати дәп билмисун; чүнки бу дуниядики һазирқи һаләт өтүп кетиду. □ ■ ³² Амма силәрниң гәмсиз болушуларни халаймән. Аялсиз киши болса Рәбниң ишлирини ойлайду, қандақ қилип Рәбни хурсән қилишниң гемидә болиду. ■ ³³ Амма аяллик киши қандақ қилип аялини хурсән қилиш үчүн бу дуниядики ишларниң гемидә болиду; ³⁴ Йәнә келип аял вә никаһланмиған қизниң оттурисида пәриқ бар; никаһланмиған қиз болса Рәбниң ишлириниң,

□ **7:20** «Һәр ким қайси һаләттә чақирилған болса, шу һаләттә қалсун» — «қайси һаләттә чақирилған болса...» грек тилида «қандақ чақирилғанлиғи болса...» дейилиду. Демәк, Худа һәр биримизни Мәсиһгә чақирғинида, әһвал-һалитимизни билип, у һалитимизни Униң йолида ишләтмәкчи болиду. ■ **7:20** Әф. 4:1; Фил. 1:27; Кол. 1:10; 1Тес. 2:12. ■ **7:23** 1Кор. 6:20; Ибр. 9:12; 1Пет. 1:18.

□ **7:25** «... никаһланмиғанлар тоғрилиқ Рәбдин буйруқ тапшурувалмидим...» — мошу йәрдә «никаһланмиғанлар» болса һеч қачан җинсий мунасивәт өткүзүп бақмиған пак жигит яки пак қизларни көрситиду, дәп қараймиз. Бәзи алимлар бу сөз пәқәт қизларни көрситиду, дәп қарайду. Әнди 36-айәткә қарайдиған болсақ, бу айәт һәм жигитләрниму һәм қизларниму көрситидиғанлиғини байқағимиз. □ **7:26** «әнди һазирқи аяллик қариганда,» — Павлус мошу хәтти язған вақитта Рим империйәси бойичә көп сандики ишәнгүчиләр зор зиянкәшликкә учравататти. □ **7:28** «Амма шундақ қилса улар җисманий җәһәттә жапаға учрайду» — Павлусниң бу сөзи, һәр бир әр-аялликтики нормал мунасивәттә болған мушәққәт-жапалар, егиз-пәсликләр тоғрилиқ ейтилиду, дәп қараймиз. Униң үстигә әшу дәвирдики зиянкәшлик астидиму әр-аялларниң бир-биригә болған муһәббети үчүн, бир-бирини еғирчиликтин аяш үчүн тартқан дәр-әләмлири техиму еғир болуши мүмкин еди.

□ **7:29** «вақит қисқидур. Шуңа аяллик болғанлар аялсизлардәк болсун...» — 31-айәттики изаһатни көрүң. □ **7:31** «... бу дуниядики байлиқлардин бәһримән болғанлар дунияни өзиниң тәәллуқати дәп билмисун; чүнки бу дуниядики һазирқи һаләт өтүп кетиду» — «вақит қисқидур» 29-31-айәтләрдә Павлус уларға барлиқ вақитни, Худаниң хизмиридә болуш пүрсәтлирини қәдирләшни дәвәт қилиду. Униң асаий мәнаси, мошу дуниядики бәхит-байлиқлар биздә болса улардин һозурлансақ болиду, лекин мошу аләм «бәш күнлүк» болғачқа, Худаниң хизмитида, мәңгүлүк пайдилик болған ишларға қарап меңишимизга тоғра келиду, демәкчи. ■ **7:31** Йәш. 40:6; Яқ. 1:10; 4:14; 1Пет. 1:24; 1Юһа. 2:17. ■ **7:32** 1Тим. 5:5.

қандақ қилип һәм тәндә һәм роһта пак-муқәддәс болушниң ғемидә болиду; амма ятлиқ болған аял қандақ қилип ерини хурсән қилиш үчүн, бу дунядики ишларниң ғемидә болиду. ³⁵ Амма мән бу сөзни силәрниң мәнпәәтиңларни көздә тутуп дәватимән; бойнуңларға сиртмақ селиш үчүн әмәс, бәлки ишлириңларниң гәзәл болуши, көңлүңлар бөлүнмигән һалда Рәбгә берилип Уни күтүшүңлар үчүн дәватимән.

³⁶ Амма әгәр бириси нийәт қилған қизға нисбәтән муамиләмниң дурус болмиған йери бар дәп қариса, у қиз яшлиқ баһаридин өтүп кәткән болса, иккиси өзини тутувалалмаса, у халиқинини қилсун, у гуна қилған болмайду; улар никаһ қилсун. □ ³⁷ Бирақ, бириси өз көңлидә муқим туруп, һеч қандақ ишқ бесими астида болмай, бәлки өз ирадисини башқуруп, көңлидә нийәт қилған қизини әмригә алмаслиқни қарар қилған болса, яхши қилған болиду. ³⁸ Қисқиси, өйләнгәнниң өйләнгиниму яхши иш, өйләнмигәнниң өйләнмигиниму техиму яхши иш.

³⁹ Ери һаят чағда аяли униңға бағланғандур; амма ери өлүмдә ухлиған болса, у халиған кишигә (пәқәт Рәбдә, әлвәттә) никаһлинишқа әркин болиду. □ ■

⁴⁰ Лекин қаримчә у тул қалса, техиму бәхитлик болиду; мәндимү Худаниң Роһи бар, дәп ишинимән! □ ■

8

Бутларға аталған таамлар

¹ Әнди «бутларға атап нәзир қилинған таамлар» мәслисигә келәйли. «Һәммииздә билим бар» дәп билимиз. Хош, бирақ билим болса адәмни көрәңлитиду; меһир-муһәббәт болса адәмни қуриду. □ ² «Мениң билимим бар» дәп һесаплиған киши, әмәлийәттә һеч немини теһи билишкә тегишлик

□ **7:36** «Әгәр бириси нийәт қилған қизға нисбәтән муамиләмниң дурус болмиған йери бар дәп қариса...» — «нийәт қилинған қизи» дегәнниң башқа бир чүшәнчиси «вәдиләшкән қизи». Ишқилип, бу әйәт бойичә, той қилмиған әр киши көңлидә бир қизни ойлайду. Қизға «муамиләмниң дурус болмиған йери бар» дегәнлиги бәлким: (1) қизға болған ишқини сөз яки һәрикәт билән билдүрүштин өзини тутувалалмаслиқ, лекин униңға теһи ениқ вәдә қилмаслиқ, шундақла қизни қийнаш; яки (2) қизға вәдә бергәндин кейин йәнә иккилинип вақитни қәйнигә сүрүш, шундақла қизни қийнаш; яки (3) тойниң вақитини бекиткән болсиму, улар той вақитини күтүшкә өзлирини тутувалалмаса, тойни балдуррақ қилса болиду. Қисқиси, оғул балиларниң қизларниң сөйгүси яки һессиятлири билән ойнишишиға һәргиз болмайду. Толуқ әйәтниң башқа бир хил тәржимиси: «Амма әгәр бириси өзиниң тәнһалиғиға қарап намувапиқ жүргән болса, яшлиқ баһаридин өтүп кәткән болса, өзини тутувалалмаса, у халиқиниңә қилсун, у гуна қилған болмайду; улар никаһ қилсун» йәнә башқа тәржимилиримү бар; «қошумчә сөз»имизни көрүң. □ **7:39** «Ери өлүмдә ухлиған болса» — МОШУ СӨЗ, өлүп кәткәнликни көрситиду. Тәврат-Инжіл бойичә етиқатчиларға нисбәтән өлүш пәқәт вақитлиқ ухлаш, халас. «у халиған кишигә (пәқәт Рәбдә, әлвәттә) никаһлинишқа әркин болиду» — «пәқәт Рәбдә (никаһлансун)» — (1) пәқәт етиқатчиға никаһлансун; (2) Рәбниң шәхсий йойлоруғи билән никаһлансун, дегән икки мәнини өз ичигә елиши мүмкин. ■ **7:39** Рим. 7:2.

□ **7:40** «мәндимү Худаниң Роһи бар, дәп ишинимән!» — бу кинайилик сөз. Коринт шәһиридики жамәаттиқи бәзи адәмләр өзлирини «пәйғәмбәр» һесаплап, Павлусниң сөзлирини қобил қилмайтти (14:36, 37ни көрүң). ■ **7:40** 1Тес. 4:8. □ **8:1** «Әнди «бутларға атап нәзир қилинған таамлар» мәслисигә келәйли» — Коринт шәһиридикиләрниң көпинчиси болса бутпәрәс болуп, улар бутларға чоқунуш үчүн бутқа атап нәзир қилинған гөшни йәйтти. Коринтликларниң той вә башқа мурасимлиримү бутханиларда өткүзүлүп, бутқа атап нәзир қилинған гөшләр дәстиханға қоюлатти. У чағларда бундақ гөшни йейиш-йемәслик яки бутханида өткүзүлгән мурасимларға қатнишиш-қатнашмаслиқ етиқатчилар үчүн чоң бир мәсила болған. «меһир-муһәббәт болса адәмни қуриду» — «роһий қуруш» («адәмни қуруш») тоғрилиқ «Римликларға»дики кириш сөз»имизни көрүң.

дәрижидә билмигән болиду. □ ³ Амма Худани сөйгән киши болса, у Униң тәрипидин тонулиду. □

⁴ Хош, әнди «бутларға атап нәзир қилинған таамлар» тоғрилиқ — бизгә мәлумки, «Жаһанда бут дегән һеч немә һесапланмайду», вә «бирла Худадин башқа һеч илаһ йоқтур». □ ⁵ Гәрчә нурғун аталмиш илаһлар бар болсиму — мәйли улар зиминда яки асманда туриду дәп қарилишин қәтғийнәзәр (дәрвәкә «илаһлар» көп, вә «рәб»ләр көптур) ⁶ бирақ биз үчүн пәқәтла бир Худа, йәни Ата бардур. Униндин барлиқ мәвжудатлар апиридә болған, бизму Униң үчүн мәвжут болғанмиз; шуниңдәк, бирла Рәб, йәни Әйса Мәсиһ бардур. Пүткүл мәвжудатлар У арқилиқ мәвжут, бизму У арқилиқ һаятмиз. ■

⁷ Амма бундақ билим һәммиимиздә теһи йоқтур; теһи бутларға көндүрүлгинидин халас болмиған бәзи ишәнгүчиләр болса мошундақ таамларни «бутқа атап нәзир қилинған» дәп билип йәйду; шундақла уларниң виждани ақиқ болғачқа, булғанған болиду. ■ ⁸ Әмәлийәттә таамларниң өзлири бизни Худа билән яраштуралмайду; йемисәк бизниң кәмчилигимиз һесапланмайду, йегән болсақ артуқчиликму һесапланмайду. ■ ⁹ Бирақ һәрһалда йеиш арқинлиғиңларниң ақиқларға путликашан болмаслиғиға көңүл қоюңлар. ■ ¹⁰ Чүнки ақиқ бир бәндә билими бар болған сениң бутханидики дәстиханда олтирип йегәнлиғиңни көрсә, ундақта у өз ақиқ вижданиға қарши һалда бутларға атап нәзир қилинған таамларни йеишкә «қурулуп күчәйтилидиған» болмамду? □ ¹¹ Шуниң билән Мәсиһ униң нижәти үчүн өлгән, сениң қериндишиң болған бу ақиқ бәндә сениң билимиңнән вәжидин һалак болиду. ■

¹² Шу йол билән қериндашларға зиян йәткүзүп гуна қилип, уларниң ақиқ вижданини захимләндүрүп, Мәсиһкә қарши гуна қиливатисиләр. ¹³ Шуңда, әгәр бирәр таам өз қериндишимни жиқитидиған қилтақ болса, қериндишимни жиқитмаслиғим үчүн мән мәңгүгичә гәшни қәтғий йемәймән. ■

9

□ **8:2** ««Мениң билимим бар» дәп һесаплиған киши, әмәлийәттә һеч немини теһи билишкә тегишлик дәрижидә билмигән болиду» — бу әжайип баян тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң.

□ **8:3** «Амма Худани сөйгән киши болса, у Униң тәрипидин тонулиду» — «Худа тәрипидин тонулиду» — бәлким, Худа уни билип «бу киши Мениң адимим» дәп етиран қилиду, демәкчи. □ **8:4** ««Жаһанда бут дегән һеч немә һесапланмайду» вә «бирла Худадин башқа һеч илаһ йоқтур» — 1-айәттики «һәммиимиздә билим бар», «бу дуняда бут дегән һеч нәрса эмәс» вә «Худадин башқа һеч илаһ йоқтур» бәлким бу Коринт жамаантидикиләр өзлириниң шуаридәк дайим ейтидиған сөзләр еди. ■ **8:4** Қан.

4:39; Рим. 14:14; 1Кор. 10:19; Әф. 4:6. ■ **8:6** Мал. 2:10; Юһ. 13:13; 1Кор. 12:3; Әф. 4:6; Фил. 2:11. ■ **8:7** 1Кор. 10:28. ■ **8:8** Рим. 14:17. ■ **8:9** Гал. 5:13. □ **8:10** «Чүнки ақиқ бир бәндә билими бар болған сениң бутханидики дәстиханда олтирип йегәнлиғиңни көрсә, ундақта у өз ақиқ вижданиға қарши һалда бутларға атап нәзир қилинған таамларни йеишкә «қурулуп күчәйтилидиған» болмамду?» — бу әйәт тоғрилиқ икки еғиз гәп қилиш керәк. Биринчи, қона заманларда көп бутханиларға мунасивәтлик «ашханилар», «ресторанлар» бар еди. Мәхсити бутпәрәслик эмәс, бәлким пәқәт пайда көрүштин ибарәт еди. Амма сатқан таамларниң көпинчиси бәлким хәлиқләр шу бутханида бутларға атап қилған нәрсиләр болуши мүмкин еди. Шуниң билән бир вақитта нурғун кишиләр бундақ таамни йеишниң өзини «саваблиқ иш», «тәләйлик иш» дәп қариши мүмкин.

Иккинчи, Павлусниң «униң виждани... «қурулуп күчәйтилидиған» дегән сөзи кинайилик гәп. Мәзкур сөзни жуқуриқи «муһаббәт (адәмни, йәни адәмниң ролини) қуриду» дегән сөз билән селиштурушимиз керәк. «Муһаббәтнiң қуруши»ниң нәтижиси яхши, әлвәттә; лекин мошу әйәттә «билими бар» адәмниң һәриқити ақиқ қериндишини өз вижданиға хилаплиқ қилишкә «қуруп күчәйтиду». ■ **8:11** Рим. 14:15.

■ **8:13** Рим. 14:21; 2Кор. 11:29.

Павлусниң көп расуллуқ һәқ-һоқуқлирини ишләтмәслиги

1 Мән әркин әмәсму? Мән расул әмәсму? Мән Рәббимиз Әйса Мәсиһни көргән әмәсму? Силәр өзүңлар мениң Рәбдә болған әжрим әмәсму? □ ■ 2 Әгәр башқиларга нисбәтән расул дәп һесапланмисам, мән һеч болмиғанда силәргә расул болдум; чүнки өзүңлар Рәбдә мениң расул болғанлиғимни тәстиқлиған мөһүрдүрсиләр.

3 Мени сүрүштә қилмақчи болғанларга болған жававим мундақ: □ ■ 4 Бизләрниң йәп-ичишкә һоқуқимиз бар әмәсму? □ ■ 5 Бизниң башқа расулар, Рәбниң Өз инилири вә Кефасниң қилғинидәк, етиқатчи бир сиңилни әмримизгә елип сәпәрдә һәмраһ қилип жүрүш һәққимиз йоқму? □ ■ 6 Әжәба, пәкәт Барнабас билән мениңлә әмгәк қилмаслиққа һоқуқимиз йоқму? 7 Ким хиражәтни өзи тәләп асқар болуп жүрәк чиқиду? Ким үзүмзәр бена қилип униң мевисидин йемәйду? Қайси пада баққучи падиниң сүтидин ичмәйду? □ ■ 8 Бу дегәнлирим пәкәт инсаний көзқараш бойичә ейтилғанму? Тәврат-қанунниң өзидиму охшаш дейилгән әмәсму?! 9 Чүнки Мусаға чүшүрүлгән қанунда: «Хаман тәпкән өкүзниң ағзиға көшәк салма» дәп пүтүлгәндүр. Худа өкүзләргила көлүңгәнму, □ ■ 10 яки буни пәкәт бизләрни дәп ейтқанму? Шүбһисизки, бу сөзләр бизләр үчүн пүтүлгәндүр; шуниң үчүн йәр һайдиғучи үмүттә һайдишигә тегишлик, шундақла хаман тәпкүчиму һосулдин бәһримән болуш үмүтидә ишләшкә тегишликтур. □ ■ 11 Биз силәргә роһий бәхит-бәрикәтләрни терип, силәрдин маддий жәһәттин жиғивалсақ бу чәктин ешип кәткәнлик боламду? □ ■ 12 Башқа хизмәтчиләр силәрдә мошу һоқуқни ишләткән йәрдә, биз шундақ қилсақ техиму болидиғу? Амма Мәсиһниң хуш хәвиригә һеч тосалғу болмисун дәп, биз бу һоқуқни һеч қачан ишлитип бақмидуқ; әксичә, һәр қандақ ишларға чидап келиватимиз. □ ■ 13 Ибадәтханидики муқәддәс ишлар үчүн ишлиғүчиләрниң ибадәтханиға аталған һәдийәләрдин йәйдиғанлиғини, қурбанғаһта хизмәт қиливатқанларниң қурбанлиқлардин үлүшини алидиғанлиғини билмәсиләр? □ ■ 14 Шуниңға охшаш, Рәб хуш хәвәрни жақалиғучиларниң жени хуш хәвәрдин бекилсун дәп бекиткәндүр. □ ■

□ 9:1 «Мән әркин әмәсму? Мән расул әмәсму? Мән Рәббимиз Әйса Мәсиһни көргән әмәсму? Силәр өзүңлар мениң Рәбдә болған әжрим әмәсму?» — Павлус бу бабта бәзи адәмләрниң униңға «уни қил, буни қил» дейишигә «мән әркин адәм» дәп жавап бериду. □ ■ 9:1 Рос. 9:3,17; 22:14,18; 23:11; 1Кор. 4:15; 15:8; 2Кор. 12:2. □ 9:3 «Мени сүрүштә қилмақчи болғанлар...» — бу сөз Коринт жамаитидә, Павлус һәқиқий расул әмәс, дәп жүргән бәзи адәмләрни көрситиду. □ 9:4 «Бизләрниң йәп-ичишкә һоқуқимиз бар әмәсму?» — расулар хуш хәвәрни тарқитиш хизмитигә алаһидә айрилип чиққачқа, жамаәтләрдин йемәк-ичмәк жәһәттә, йәни иқтисади жәһәттики ярдәмгә еришишкә һоқуқлуқтур. Амма Павлус вә хизмәтдиши Барнабас Коринт шәһиридә шундақ һоқуқни ишләтмигән. Кейинки айтәләрни көрүң. □ 9:4 1Кор. 9:14; 1Тес. 2:6; 2Тес. 3:9. □ 9:5 «Бизниң башқа расулар, Рәбниң Өз инилири вә Кефасниң қилғинидәк, етиқатчи бир сиңилни әмримизгә елип сәпәрдә һәмраһ қилип жүрүш һәққимиз йоқму?» — демәк, расулар өзлири вә бала-жақилириму жамаәтниң иқтисади ярдимигә һоқуқлуқтур. □ 9:5 Мат. 8:14. □ 9:7 Юһ. 21:15; 1Кор. 3:6, 7, 8; 2Кор. 10:4; 1Пет. 5:2. □ 9:9 «Хаман тәпкән өкүзниң ағзиға көшәк салма» — «Қан.» 25:4. □ 9:9 Қан. 25:4; 1Тим. 5:18. □ 9:10 «Шуниң үчүн йәр һайдиғучи үмүттә һайдишигә тегишлик, шундақла хаман тәпкүчиму һосулдин бәһримән болуш үмүтидә ишләшкә тегишликтур» — «Ам.» 9:13. □ 9:11 Рим. 15:27; Гал. 6:6. □ 9:12 «... Мәсиһниң хуш хәвиригә һеч тосалғу болмисун дәп, биз бу һоқуқни һеч қачан ишлитип бақмидуқ; әксичә, һәр қандақ ишларға чидап келиватимиз» — фәлитә йери шуки, базиләр «Павлус вә Барнабас һәқиқий расулар әмәс, чүнки улар биздин пул сорап бақмиған!» дегән. □ 9:12 Рос. 20:33; 2Кор. 11:9; 12:13. □ 9:13 Қан. 18:1. □ 9:14 «... Хуш хәвәрни жақалиғучиларниң жени хуш хәвәрдин бекилсун» — демәк, хуш хәвәрни қобул қилғанлар тәрипидин қамдалсун. □ 9:14 Лав. 19:13; Қан. 24:14; 25:4; Мат. 10:10; Луқа 10:7; 1Тим. 5:18.

15 Амма мән болсам бу һоқуқларниң һеч қайсисини ишлитип бақмидим. һәм һазирму мошу һоқуқтин падилинай дәп мошуларни йезиватқиним йоқ! Чүнки мән башқиларниң мени бу пәхирлинидиғанлиримдин мәрһум қилғинидин көрә өлгиним түзүк! □ 16 Чүнки мениң хуш хәвәрни жақалишимда пәхирләнғидәк иш йоқ; чүнки униң мәжбурийити мени бесип туриду; хуш хәвәрни жақалимисам һалимға вай! 17 Чүнки әгәр уни халис қилсам, буниңдин маңа инғам болиду; амма өз ихтиярим билән болмиса, бу пәкәт мениң ғождарлиқ бурчини ада қилғиним болиду, халас.

18 Шундақ экән, мениң инғамим зади немә болиду? Мениң инғамим дәл шуки, хуш хәвәр жақалиқинимда мән хуш хәвәргә кишиларни һәқсиз ериштүримән — демәк, инғамим хуш хәвәр йәткүзүштиги тегишлиқ һәқ елиш һоқуқлиримни һеч ишләтмәслигимдин ибарәттүр.

19 Чүнки һәммә адәмниң илкидин әркин болуп, өзүмни көпчиликкә кул қилдим; шу йол билән техиму көпрәк адәмләрни қайил қилип кутқузсам дәймән.

20 Йәһудийларни қайил қилип кутқузуш үчүн Йәһудийларға нисбәтән Йәһудийға охшаш болдум; Тәврат қануни астида турғанларни қайил қилип кутқузуш үчүн (Тәврат қануни астида турған болмисамму) Тәврат қануни астида турғанларға нисбәтән Тәврат қануни астида турғанға охшаш болдум; ■ 21 Тәврат қанунида болмиғанларни қайил қилип кутқузуш үчүн Тәврат қанунида болмиғанларға нисбәтән (Худа алдида қанунсиз болмай, бәлки Мәсиһниң қануниға бойсунушум билән) мән Тәврат қанунида болмиғанларға охшаш болдум; □ ■ 22 аҗизларни қайил қилип кутқузуш үчүн аҗизларға өзүм аҗиздәк болдум; мүмкин қәдәр көпрәк адәмни кутқузуш үчүн мән һәр қандақ адәмгә қарита шундақ адәм болдум. □ ■ 23 Өзүмниң хуш хәвәрдин несивәм болуши үчүн уни дәп һәммә ишни қилимән.

24 Бәйгигә чүшкәнләрниң һәммиси жүгүришиду, амма пәкәт бирила мукапатқа еришидиғинини билмәмсиләр? Ғәлибә қазиниш үчүн жүгүрүңлар. ■

25 Мусабиқидә елишқучиларниң һәммиси өзини һәр жәһәттин тизгинләйду; улар пәкәт бир чирип кетидиған таҗға еришиш үчүн шундақ қилиду, амма биз болсақ чиримас таҗ үчүн шундақ қилимиз. □ ■ 26 Шуңа мән нишансиз адәмдәк жүгүрүватмайман; мушт атсам һаваға атидиған адәмдәк болмайман. 27 Униң орниға мән өз тенимни уруп өзүмгә көндүрүп, уни өзүмгә кул қилимән; ундақ қилмиғанда, башқиларға тәлим жақалап туруп өзүм лаяқәтлик болмай қелишим мүмкин.

10

□ 9:15 «мән башқиларниң мени бу пәхирлинидиғанлиримдин мәрһум қилғинидин көрә өлгиним түзүк!» — «бу пәхирләнгиним» дәл униң хуш хәвәрни һеч қандақ инғам-һәдийәни қобул қилмай жақалиғанлиғини көрситиду. ■ 9:20 Рос. 16:3; 18:18; 21:23. □ 9:21 «Тәврат қанунида болмиғанлар» — демәк, Йәһудий әмәсләр. Улар Тәврат қанунини билмәйду яки уни етирап қилмиғанларду. «Мәсиһниң қануни» — Муқәддәс Роһта яшап «Пәрвәрдиғар Худайиңни пүтүн қәлбиң билән, пүтүн жүрәң билән в пүтүн күчүң билән сөйгин» в «хошнаңни өзүңни сөйгәндәк сөйгин» дегәндин ибарәт, әлвәттә. ■ 9:21 Гал. 2:3. □ 9:22 «аҗизларни қайил қилип кутқузуш үчүн аҗизларға өзүм аҗиздәк болдум» — «аҗизлар» бәлким Худа тоғрисидаки билимни тонуп йәтмиғәнликтин виждани асанла азаплинидиған етиқатчиларни, яки етиқати күчлүк әмәсләрни көрситиду. ■ 9:22 Рим. 15:1; 1Кор. 10:33; Гал. 6:1. ■ 9:24 Гал. 2:2; 5:7; Фил. 2:16; 2Тим. 4:7; Ибр. 6:18. □ 9:25 «Мусабиқидә елишқучиларниң һәммиси өзини һәр жәһәттин тизгинләйду; улар пәкәт бир чирип кетидиған таҗға еришиш үчүн шундақ қилиду...» — әслидики «Олимпия»дики ғалиплар йопурмақ-гүлләрдин ясалған таҗға еришәтти. ■ 9:25 2Тим. 2:4; 4:7,8; 1Пет. 4:1; 5:4.

Исраилларниң Мисирдин чиқип, чөл-баявандин өткәндики вақиәләрдин савақ елишимиз керәк

¹ Чүнки, и қериндашлар, мән силәрниң ата-бовилиримизниң һәммисиниң булут астида жүргәнлигиниң вә һәммисиниң деңиздин өтүп маңғанлигиниң хәвәрсиз жүрүшүңларни халимаймән; ² уларниң һәммиси булутта һәм деңизда Мусаниң йетәкчилигигә чөмүлдүрүлгән; ³ уларниң һәммиси охшаш роһий таамни йегән; ⁴ һәммиси охшаш роһий ичимликни ичкән; чүнки улар өззлиригә *һамраһ* болуп әгишип жүргән роһий уюлташтин ичәтти (әмәлийәттә, мошу уюлташ Мәсиһниң Өзи еди); ⁵ шундақтиму, Худа уларниң көпинчисидин рази болмиған еди; чүнки «Уларниң *жәсәтлири* чөл-баяванда чечилип қалған». ⁶

⁶ Амма бу ишлар уларниң бешигә бизләргә савақ-бешәрәт болсун үчүн чүшкән еди; буниңдин мөхсәт, бизниң уларниң яман ишларға һәвәс қилгинидәк һәвәс қилмаслиғимиз үчүндүр. ⁷ Силәр йәнә уларниң бәзилиригә охшаш бутқа чоқунидиғанлардин болмаңлар; булар тоғрилиқ: «Хәлиқ йәп-ичишкә олтарди, андин кәйп-сапаға турди» дәп пүтүлгән. ⁸ Биз йәнә уларниң бәзилириниң бузуқчилик қилгинидәк бузуқчилик қилмайли; чүнки шу вәжидин улардин жигирмә үч миң киши бир күндила өлди. ⁹ Йәнә уларниң бәзилириниң Мәсиһниң синигинидәк Мәсиһни синимайли; чүнки шу сәвәптин улар иланлар чеқиши билән һалак болди. ¹⁰ Йәнә уларниң бәзилири ағринғандәк ағринип қақшимаңлар — нәтижидә, улар жан алғучи *пәриштә* тәрипидин өлтүрүлди. ¹¹ Әнди бу вақиәләрниң һәммиси уларниң бешигә бешәрәтлик мисаллар сүпитидә чүшкән вә ахирқе заманлар бешимизгә келиватқан бизләрниң улардин савақ-ибрәт елишимиз үчүн хатириләнгән еди.

¹² Шуниң билән «Мән *етиқатта* чиң тирәп турмақтимән» дегән киши өзиниң жиқилип кетишидин һези болсун! ¹³ Силәр дуч кәлгән синақларниң һәммисигә башқа адәмләрму охшаш дуч кәлгән. Вә Худа болса вәдисидә турғучидур, У силәрни көтирәлмигидәк синақларға учратмайду, бәлки синақ бешинларға чүшкәндә, шуниң билән тән униңдин өтүп кутулуш йолини яритип бериду; силәр шуниң билән униңға бәрдашлиқ беридиған болисиләр. ¹⁴ Шу сәвәптин,

■ **10:1** Мис. 13:21; 14:22; Чөл. 9:18; Қан. 1:33; Йә. 4:23; Нәһ. 9:12,19; Зәб. 77:13,14; 104:39. □ **10:2**

«уларниң (силәрниң ата-бовилиридин, 1-айәтни көрүң) һәммиси булутта һәм деңизда Мусаниң йетәкчилигигә чөмүлдүрүлгән» — мошу (1-2-айәттә хатириләнгән) вақиәләрни техиму яхши чүшиниш үчүн «Мисирдин чиқиш» 14-бапни көрүң. «Муса» Муса пәйғәмбәр, әлвәттә. Мошу муһим айәт үстидә вә бу баптики башқа мисаллар тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ **10:2** Мис. 13:20-22; 14:19, 20.

■ **10:3** Мис. 16:15. ■ **10:4** Мис. 17:6; Чөл. 20:11; Зәб. 77:15. □ **10:5** «Уларниң жәсәтлири чөл-баяванда чечилип қалған» — «Чөл.» 14:16, 32. ■ **10:5** Чөл. 26:65. ■ **10:6** Чөл. 11:4,33; Зәб. 105:14. □ **10:7** «Хәлиқ йәп-ичишкә олтарди, андин кәйп-сапаға турди» — мошу йәрдики «кәйп-сапа» бәлким бутпарәслик һәм униңға бағланған шәһванийәтни көрситиду. «Пүтүлгән» — «Муқәддәс Китапта пүтүлгән», әлвәттә («Мис.» 32:6).

■ **10:7** Мис. 32:6. □ **10:8** «Биз йәнә уларниң бәзилириниң бузуқчилик қилгинидәк бузуқчилик қилмайли; чүнки шу вәжидин улардин жигирмә үч миң киши бир күндила өлди» — бу вақиә «Чөл.» 25:1-9дә харитиләнгән. ■ **10:8** Чөл. 25:1, 9; Зәб. 105:28-29 □ **10:9** «Йәнә уларниң бәзилириниң Мәсиһни синигинидәк Мәсиһни синимайли; чүнки шу сәвәптин улар иланлар чеқиши билән һалак болди» — «Чөл.» 21:1-9ни көрүң. ■ **10:9** Чөл. 21:5; Зәб. 105:14. □ **10:10** «Йәнә уларниң бәзилири ағринғандәк ағринип қақшимаңлар — нәтижидә, улар жан алғучи пәриштин өлтүрүлди» — «Чөл.» 16:41-50ни көрүң. ■ **10:10** Мис. 16:2; 17:2; Чөл. 14:36; Зәб. 105:25-26 □ **10:11** «бу вақиәләрниң һәммиси уларниң бешигә бешәрәтлик мисаллар сүпитидә чүшкән» — «бешәрәтлик мисаллар»: «қошумчә сөз»имиздә биз бу бап тоғрилиқ сөзлигинимиздә бу тема тоғрилиқму тохтилимиз.

■ **10:11** Рим. 15:4; 1Кор. 9:10; Фил. 4:5; Ибр. 10:25. □ **10:13** «Силәр дуч кәлгән синақларниң һәммисигә башқа адәмләрму охшаш дуч кәлгән» — әйни тексттә: «Силәр дуч кәлгән синақлардин һеч қайсиси пүткүл инсанийәткә ортақ әмәс» дегән шәклидә ипадилениду. ■ **10:13** 1Кор. 1:8; 1Тес. 5:24; 2Пет. 2:9.

сөйүмлүклирим, бутпәрәсликтин қечиңлар!

¹⁵ Силәрни әқил-һоши жайида кишиләр дәп қарап шуни ейтиватимән; сөзлигәнлиримни баһалап беқиңлар: — ¹⁶ Биз бәрикәтлик болсун дәп тилигән, бәрикәтлик жамдики шарапни ичкинимиз, Мәсиһниң қенидин ортақ бәһирләнгинимиз әмәсму? Бизниң ошутқан нанни йегинимиз, Мәсиһниң тенидин ортақ бәһирләнгинимиз әмәсму? □ ¹⁷ Биз нурғун болсақму бир нан, бир тәндүрмиз; чүнки һәмгимиз шу бир нандин несивә алимиз. □ ■ ¹⁸ Жисманий Исраилға қараңлар; қурбанлиқларни йегәнләр қурбанғаһқа несипдашлар әмәсму? ¹⁹ Әнди немә демәкчимән? Бутқа атап сунулған қурбанлиқниң бирәр әһмийити бармиду? Бутниң бирәр әһмийити бармиду? ■ ²⁰ Як, бирақ қапирлар бутларға сунған қурбанлиқларни Худаға әмәс, бәлки жинларға атайду. Мән силәрниң жинлар билән ортақ несипдаш болушүңларни халимаймән. □ ■

²¹ Рәбниң жамидин вә жинларниң жамидин тәң ичкүчи болсаңлар болмайду; Рәбниң дәстихиниға вә жинларниң дәстихиниға тәң дахил болсаңлар болмайду.

²² Рәбниң һәсәт-ғәзивини қозғимақчимизму? Биз Униңдин күчлүкму-я?

²³ «Һәммә нәрсә һалалдур», амма һәммә нәрсә пайдилиқ болувәрмәйду; «Һәммә нәрсә һалалдур», амма һәммә нәрсә адәмниң *етиқатини* қуралмайду. □ ■

²⁴ Әнди һеч ким өз мәнпәәтини издимисун, бәлки өзгиләрниңкини издисун.

■ ²⁵ Гөш базирида сетилған һәр бир нәрсини вижданиңларни дәп олтармай, һеч немини сүрүштә қилмай йәвериңлар. ²⁶ Чүнки «Жаһан вә униңға толған һәммә мәвжудатлар Пәрвәрдиғарға мәнсүптүр» дәп пүтүлгән. □ ■ ²⁷ Амма етиқат қилмиғанларниң бирәрсини зияпәткә тәклип қилса вә көңлүң тартса, алдиңға қоюлған һәммини вижданиңни дәп олтармай йәвәр; ■ ²⁸ амма бириши саңа: «Бу бутларға аталған қурбанлиқ таами» десә, ундақта уни йемә; немишкә десән, бу ишни саңа ейтқан адәмниң сәвәви үчүн, шундақла вижданиң сәвәви үчүндүр;

□ ²⁹ мән дегән виждан сениңки әмәс, бәлки хелиқи кишиниң виждани; мениң әркинлигимгә башқиларниң виждани тәрипидин яман дәп баһа берилишиниң һажити барму? ³⁰ Мән тәшәккүр ейтип йесәм, тәшәккүр ейтқан нәрсини дурус йегини түпәйлидин яман дәп қарилишимниң немә һажити? □ ■ ³¹ Шуңа силәр немини йесәңлар, немини ичсәңлар яки һәр қандақ башқа ишларни қилсаңлар, һәммә ишларни Худаға шан-шәрәп кәлтүрүлсун дәп қилиңлар. ■

³²⁻³³ Мән өзүм һәммәйләнни һәммә ишта мәннун қилишқа интилгинимдәк,

□ **10:16** «бәрикәтлик жам» ... «ошутқан нан» — «бәрикәтлик жам» вә «ошутқан нан» дегәнләр «Рәбниң зияпити» яки «Рәбниң гизаси»дин ибарәттүр. «Рәбниң зияпити» яки «Рәбниң дәстихини» тоғрилиқму 11:23-34ни көрүң. □ **10:17** «Биз нурғун болсақму бир нан, бир тәндүрмиз; чүнки һәмгимиз шу бир нандин несивә алимиз» — башқа бир хил тәржимиси: «Нан бир болғақча, бизму бир тән болимиз; чүнки һәмгимиз бир нандин несивә алимиз». ■ **10:17** Рим. 12:5; 1Кор. 12:27.

■ **10:19** 1Кор. 8:4. □ **10:20** «капирлар бутларға сунған қурбанлиқларни Худаға әмәс, бәлки жинларға атайду» — «капирлар» грек тилида «тапииләр» яки «әлләр». ■ **10:20** Лав. 17:7; Қан. 32:17. □ **10:23** «Һәммә нәрсә маңа һалалдур» — бу сөз-ибарә бәлким Коринтликлар ишлитиватқан Инжилдики йемәк-ичмәкләр тоғрилиқ тәлимләрниң қисқартилмиси болуши мүмкин. Бу һәқиқәткә йеқин болғини билән, Павлус һазир уларға йемәк-ичмәкләр тоғрилиқ башқа тәрәпләрдинму ойлаш керәк, дәп тәлим бәрмәкчи. ■ **10:23** 1Кор. 6:12. ■ **10:24** 1Кор. 13:5; Фил. 2:4. □ **10:26** «Жаһан вә униңға толған һәммә мәвжудатлар Пәрвәрдиғарға мәнсүптүр» — «Зәб.» 23:1 вә 49:12, 88:12. ■ **10:26** Мис. 19:5; Зәб. 23:1; 49:12, 88:12 ■ **10:27** Луқа 10:7; 1Кор. 8:7. □ **10:28** «Бириси саңа: «бу бутларға аталған қурбанлиқ таами» десә,...» — дегүчиниң көрсәтмәкчи болғини бәлким:

(1) «Сан ишанғүчи әмәсму, буңдақ бутларға четишлиқ нәрсини йемәслигин керәк» яки (2) «Бу алаһидә бутларға нәзир қилинған, шуңа уни йесән, саңа алаһидә бәрикәт болиду!» «Қошумчә сөз»имизниму көрүң.

□ **10:30** «Мән тәшәккүр ейтип йесәм, тәшәккүр ейтқан нәрсини дурус йегини түпәйлидин яман дәп қарилишимниң немә һажити?» — мошу муһим принцип тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ **10:30** Рим. 14:6; 1Тим. 4:3. ■ **10:31** Кол. 3:17.

өз мәнпәәтим үчүн эмәс, бәлки көпчиликниң мәнпәәти, уларниң қутқузулуши үчүн интилгинимдәк, һеч кимниң алдиға — Йәһудийлар болсун, греклар болсун, Худаниң жамаитидикиләр болсун алдиға путликашаң болмаңлар. Мән Мәсиһни үлгә қилгинимдәк, силәрму мени үлгә қилиңлар. ■

11

Ибадәт қәдилери

1-2 Әнди силәрни шуниң үчүн тәрипләймәнки, и қериндашлар, һәммә ишларни сәләп мени әсләп туруватисиләр, мән силәргә тапшурғинимдәк, көрсәтмиләрни тутуп келиватисиләр. ■ 3 Амма мән силәрниң һәр әрниң беши Мәсиһдур, аялниң беши әрдур вә Мәсиһниң беши Худадур дәп билишиңларни халаймән. □ ■ 4 Шуңа, *ибадәткә қатнашқанда*, һәр қандақ әр бешиға бир нәрсә артқан һалда дуа қилса яки бешарәт бәрсә, у өз бешиға һөрмәтсизлик қилған болиду. □ 5 Амма *ибадәткә қатнашқанда*, һәр қандақ аял бешиға бирәр нәрсә артмиған һалда дуа қилса яки бешарәт бәрсә, у өз бешиға һөрмәтсизлик қилған болиду; бундақ аялниң чечи чүшүрүветилгән, *рәсва қилинған аялдин* пәрки йоқтур. □ 6 Аял кишиниң бешиға артқини йоқ болса, чачлири чүшүрүветилсун; аялға нисбәтән чачлириниң кесиветилиши яки чүшүрүветилиши уятлиқ иш болса, әнди униң бешиға бирәр артқини болсун. ■ 7 Чүнки әр киши болса бешини япмаслиги керәк; чүнки у Худаниң сүрәт-образи вә шан-шәривидур; амма аял киши болса әрниң шан-шәривидур. □ ■ 8 Чүнки әр болса аялдин эмәс, бәлки аял әрдиндур. □ ■ 9 Шуниңдәк әр киши аял үчүн эмәс, аял киши әр үчүн яритилгәндур. 10 Бу сәвәптин, һәм пәриштиләрниң сәвәвидин аял киши бешида һоқуқниң *бәлгисигә* егә болуши керәк. □ 11 һалбуки, Рәбдә аял әрсиз болмас вә әр аялсиз болмас; 12 чүнки аял әрдин чиқирилгинидәк, әр аял арқилиқ *туғулиду*; лекин һәммә иш Худадиндур. 13 Өз көңлүңларда баһа бериңлар; аялларниң бешиға бир нәрсә артмай туруп Худаға дуа қилиши мувапикму? 14 Тәбиәтниң өзи силәргә әр кишиниң узун чачлири болса униңға уят екәнлигини үгәтмидиму? 15 Амма аял

■ 10:32-33 Рим. 14:13; 1Кор. 9:22. ■ 11:1-2 1Кор. 4:16; Фил. 3:17; 1Тес. 1:6; 2Тес. 3:9. □ 11:3 «аял (яки қиз)ниң беши әрдур» — той қилғанда униң беши өз ери, әлвәттә; турмушқа чиқмиған болса униң атиси; тәнһа, тул яки ажрашқан қиз-аяллар болса, уларниң беши (бар болса) жамаәттики ақсақаллар болиду. ■ 11:3 Юһ. 14:28; 1Кор. 3:23; 15:27; әф. 5:23. □ 11:4 «ибадәткә қатнашқанда, һәр қандақ әр бешиға бир нәрсә артқан һалда ... бешарәт бәрсә» — «бешарәт бәрсә» — «Худаниң вәһийисини йәткүзсә», яки «пәйғәмбарлик сөз қилса...» дегәнлик. «Өз бешиға һөрмәтсизлик қилиду» — демәк, Мәсиһгә бәһрәмәтлик қилиду. □ 11:5 «...у өз бешиға һөрмәтсизлик қилиду» — демәк, өз еригә яки жамаәттиң ақсақаллиригә һөрмәтсизлик қилиду. «бундақ аялниң чечи чүшүрүветилгән, рәсва қилинған аялдин пәрки йоқтур» — кона заманларда аяллар бузқуқчилик қилған болса, уларниң жағалаш усули аялни рәсва қилип чечини чүшүрүветиштин ибарәт еди. ■ 11:6 Чөл. 5:18; Қан. 22:5. □ 11:7 «Чүнки әр киши болса бешини япмаслиги керәк; чүнки у Худаниң сүрәт-образи вә шан-шәривидур; амма аял киши болса әрниң шан-шәривидур» — бу айәттин (вә шундақла 4-6-айәтләрдин) Павлусниң адәттики әһваллар эмәс, бәлки ибадәт сорунлири тоғрилиқ сөзләватқанлиги ениқ туриду; бу униң әрләргә талаға чиққанда һәр қандақ бөкләрни кийишини мәнғи қилғини эмәс! Униң бу сөзлиридә аялларниң талада жүргәндә ромал-яғлиқ артиш-артмаслиги тоғрисидиму гәп йоқ. ■ 11:7 Яр. 1:26,27; 5:1; 9:6; Кол. 3:10. □ 11:8 «чүнки әр болса аялдин эмәс, бәлки аял әрдиндур» — оқурмәнләрниң есидә барки, Худа һава анимизни Адәм атимизниң тенидин қовурғисини елип ясиған. «Яр.» 2-бапни көрүң. ■ 11:8 Яр. 2:18, 21. □ 11:10 «пәриштиләрниң сәвәвидин аял киши бешида һоқуқниң бәлгисигә егә болуши керәк» — «пәриштиләрниң сәвәвидин» тоғрилиқ «қошумчә сөзимизни көрүң. Биз бу айәтләр (1-16)ни тәпсилиий һалда шәрһләймиз.

кишиниң узун чачлири болса, бу униңға шан-шәрәп болиду; чүнки униң узун чачлири униңға безәк-йепинча болсун дәп тәқдим қилинған.

¹⁶ Бирисиниң бу ишлар тоғрилиқ талаш-тартыш қилғуси болса, шуни билсунки, билзләрдә һәм Худаниң жамаәтлиримду шулардин башқа һеч қандиләр йоқтур.

Рәбниң дәстихини тоғрилиқ

¹⁷ Амма һазир демәкчи болған иш, йәни силәр жиғилған сорунларға кәлсәк, униңда силәрни тәриплимәймән; чүнки жиғилғиниңларниң нәтижиси пайдилиқ әмәс, бәлки зиянлиқ болуватиду. ¹⁸ Чүнки биринчидин, силәр жамаәттә жиғилғиниңларда, араңларда гуруһларға бөлүнүшләр болғанлигини аңлидим; бу гәпкә қисмән ишәндим. ¹⁹ Араңларда бөлүнүшләр пәйда болмай қалмайду. Ундақ болмиғанда араңларда кимниц лаяқәтлик болғанлигини көрүвалғили болмайтти. □ ■

²⁰ Силәр бир йәргә жәм болғиниңларда, силәр һәқиқәтән «Рәбниң зияпити»дин йемәйсиләр. ■ ²¹ Чүнки йегиниңларда һәр бириңлар башқиларниң йеишини күтмәйла өзүңлар елип кәлгән ғизани йәверисиләр-дә, бириси ач қалиду, йәнә бириси мәс болуп кетиду. □ ²² Йәп-ичишкә өз өйлириңлар йоқму? Худаниң жамаитини көзгә илмай, йоқсулларни хијаләткә қоймақчимусиләр? Силәргә немә десәм болар? Силәрни тәрипләмдимән? Яқ, силәрни тәриплимәймән. □

²³ Чүнки мән силәргә Рәбниң зияпити тоғрилиқ йәткүзгәнлиримни өзүм Рәбдин тапшурувалғанмән; демәк, Рәб әйсаға сатқунлуқ қилинған кеңидә у қолиға нан елип, ■ ²⁴ тәшәккүр ейтқандин кейин уни уштуп: «Мана, силәргә аталған Мениң теним; буни Мени әсләп туруш үчүн мошундақ қилиңлар» — деди. ²⁵ Шуниңдәк, ғизадин кейин у жәмни қолиға елип: «Мана, бу жәмдики шарап қенимда болған «йеңи әһдә»дур; һәр қетим буниңдин ичкиниңларда, Мени әсләп туруш үчүн шундақ қилиңлар» — деди. □ ²⁶ Чүнки силәр һәр қетим бу нандин йегән, бу жәмдин ичкән болсаңлар, таки Униң қайтип келишигичә силәр Рәбниң өлүмини жақалиған болсиләр. ■ ²⁷ Шуниң үчүн, кимки лаяқәтсиз һалда бу нанни йесә яки Рәбниң жәмидин ичсә, Рәбниң тени һәм қениға нисбәтән гунакар

■ **11:16** 1Тим. 6:4. □ **11:19** «Араңларда бөлүнүшләр пәйда болмай қалмайду...» — аз болмиған алимлар Павлусниң бу жүмлиси кинайилиқ, Коринтликларни тәңкид қилидигән алаһидә сөзләр, дәп қарайду. Бизму мошу көзқарашқа майилмиз; чүнки Инјилда тилға елинған башқа жамаәтләр арисида әһвал ундақ әмәс еди; әкшичә, уларниң бирлиги хелә күчлүк еди (мәсилән, Филиппи шәһиридики жамаәттә). Қандақла болмисун, мәлум жамаәттики ишәнгүчиләрниң көпинчиси Коринттики жамаәттәк «Роҳқа тәвә» әмәс, бәлки «әткә тәвә», «етиқатта бовақлар» болса, ундақта «бөлүнүшләр» пәйда болмай қалмайду. Бундақ әһвал һәқиқәтән Рәбниң йолини издигүчиләргә көпрак бесим берип, уларниң Роһида тәзла өстүрүлуши муһим бир түрткә болиду. ■ **11:19** Мат. 18:7; Луқа 17:1; Рос. 20:30; 1Юһа. 2:19. ■ **11:20** Луқа 22:14-20. □ **11:21** «Чүнки йегиниңларда һәр бириңлар башқиларниң йеишини күтмәйла өзүңлар елип кәлгән ғизани йәверисиләр-дә, бириси ач қалиду, йәнә бириси мәс болуп кетиду» — расулниң сөзлиригә қариғанда, Коринт етиқатчилар жамаитиниң жиғиллирида пат-пат «ортақ зияпәт»ни тутатти, шуниң билән бир вақитта «Рәбниң зияпити»ни йейәтти («Йәһ.» 12ни көрүң). Лекин бай қериндашлар өз мол тамақлири алғач өзиниң байлиқлирини көз-көз қилип көрситәтти, башқа кәмбәгәл қериндашлар билән ортақлашмайтти. «Зияпәт» қалаймиқан болғачқа, «Рәбниң зияпити»ниң өзи көзгә илинмай болуп қелип, Рәбниң намиға номус кәлтүргән еди. □ **11:22** «Йәп-ичишкә өз өйлириңлар йоқму? Худаниң жамаитини көзгә илмай, йоқсулларни хијаләткә қоймақчимусиләр?» — бәзи етиқатчилар жәм болуп олтарған сорунларда көп ғизаларни елип келип йесә, ғизасиз қериндашлири әлвәттә хијли болуп қалиду. ■ **11:23** Мат. 26:26; Мар. 14:22; Луқа 22:19. □ **11:25** «... Мана, бу жәмдики шарап қенимда болған «йеңи әһдә»дур» — «йеңи әһдә» Тәврат, «Йәр.» 31:31-34дә бешәрәт берилгән. ■ **11:26** Юһ. 14:3; Рос. 1:11.

болиду. ■ 28 Шуниң үчүн һәр бирси бу ишлар үстидә өз-өзини тәкшүрүп, андин нандин йесун, жамдин ичсун. ■ 29 Чүнки Рәбниң тенини пәриқ әтмәй туруп йегүчи вә ичкүчи һәр ким өзигә һөкүм-жазани йәткүзүп йәп-ичиду. □ 30 Бу сөвәптин араңлардики нурғун адәмләр зәиплишип кесәл болди, һәтта хелә бир қисми өлүмдә ухлап қалди. □ 31 Лекин әгәр өз үстимизни тәкшүрүп һөкүм чиқарған болсақ, бешимизгә Рәбниң һөкүм-жазаси чүшүрүлмәйдиган болиду. ■ 32 Амма гәрчә үстимизгә Рәб тәрипидин һөкүм-жазалар чүшүрүлгән болсиму, әмәлийәттә бу Униң бизгә чүшүргән «тәрбийә жазаси»дур; буниңдин мәхсәт, бизниң бу дуня билән бирликтә һалакәткә һөкүм қилинмаслиғимиз үчүндур. 33 Шуңа, и қериндашлар, Рәбниң зияпитидә йейишкә жәм болғиниңларда, һәммәйлән толук кәлгичә бир-бириңларни күтүңлар. 34 Бириси ач қосақ болса авал өйидә йәп кәлсун; шундақ қилип силәрниң жәм болушуңлар өзүңларгә һөкүм-жаза йәткүзмәйдиган болиду. Қалған башқа мәсилиләрни болса, мән барғинимда тәртипкә салимән.

12

Роһий илтипатлар

1 Амма и қериндашлар, роһий илтипатларга кәлсәк, силәрниң улар тоғрилиқ билмәй қелишиңларни халимаймән. □ 2 Силәр таипиләрниң арасида болған вақтинларда һәр хил йолларга башлинип, гас-гача бутларга чоқунушқа аздурулуپ кәркиниңларни билисиләр. 3 Шуңа мән силәргә уқтуримәнки, һеч ким Худаниң Роһида туруп: «Әйсаға ләнәт!» демәйду вә һәр қандақ бири Муқәддәс Роһта болмай туруп «Әйса Рәбдур!» дәп ейталмайду. ■ 4 Амма илтипатлар хилму-хил, лекин Роһ болса бирдур. □ 5 Хизмәтләр болса һәр хил, амма биз хизмитини қилидиған Рәб бирдур. 6 Ишләш йоллири һәр хил, амма һәммәйләндә һәммә ишни вужудқа чиқарғучи Худа бирдур. 7 Амма һәммәйләнниң мәнпәәти үчүн һәр биригә Роһниң намайән болуши беғишлиниду. 8 Чүнки Роһ арқилиқ биригә даналиқ йәткүзгүчи сөз, йәнә биригә шу охшаш Роһ арқилиқ хәвәр йәткүзгүчи сөз тәқсим қилиниду; □ 9 йәнә охшаш Роһ арқилиқ башқа биригә алаһидә ишәш, йәнә биригә охшаш Роһ арқилиқ кесәлләрни сақайтиш илтипатлири, □ 10 бирәвға мөжизиләрни яритиш тәқсим қилиниду; бирәвға вәһий-бешарәт бериш; бирәвға һәр хил роһларни пәриқ етиш, бирәвға намәлум тилларда сөzlәш, йәнә бирәвға

■ 11:27 Чөл. 9:10,13; Юһ. 6:51,63,64; 13:27; 1Кор. 10:21.

■ 11:28 2Кор. 13:5.

□ 11:29 «... Рәбниң тенини пәриқ әтмәй туруп йегүчи вә ичкүчи һәр ким өзигә һөкүм-жазани йәткүзүп йәп-ичиду» — «Рәбниң тенини пәриқ әтмәслик» дегәнликниң бәлким икки хил тәрәплимиси болуши мүмкин: (1) өзини «Мән Рәбниң тенидики бир әза, башқа қериндашларму шундақ» дәп билип йәтмәй, «Рәбниң тени»дики қериндашларни көзгә илмаслиқ (21-22-айәтләрни көрүң); (2) «Рәбниң зияпити Рәббимизниң биз үчүн қурбан қилған тенини ипадиләйду» дәп билип йәтмәсилик. □ 11:30 «Һәтта хелә бир қисми өлүмдә ухлап қалди» — «ухлап қалди» дегән сөз өлушни көрситиду. Инжил бойичә етиқатчиларга нисбәтән өлуш пәқәт вақитлиқ ухлаш, халас. ■ 11:31 Зәб. 31:5; Пәнд. 18:17. □ 12:1 «роһий илтипатларга кәлсәк...» — «роһий илтипатлар» дегәнләр Муқәддәс Роһ ата қилған, мошу бабта «тәбиәттин тәшқири» мөжизилиқ қабилйәтләрни көрситиду. ■ 12:3 Мар. 9:39; Юһ. 13:13; 1Кор. 8:6. □ 12:4 «Амма илтипатлар хилму-хил, лекин Роһ болса бирдур» — «Роһ» дегән Худаниң Роһи, Муқәддәс Роһ. ■ 12:4 Рим. 12:6; 1Пет. 4:10. □ 12:8 «... Роһ арқилиқ биригә даналиқ йәткүзгүчи сөз, йәнә биригә шу охшаш Роһ арқилиқ хәвәр йәткүзгүчи сөз тәқсим қилиниду» — бу икки илтипат вә төвәндики йәнә йәттә «роһий илтипат» тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. □ 12:9 «кесәлләрни сақайтиш илтипатлири» — грек тилида «сақайтишларниң илтипатлири» — демәк, Муқәддәс Роһниң мөжизилиқ сақайтиш йоллири бир хилла әмәс.

намәлум тилларни тәржимә қилиш илтипати тәқсим қилиниду. □ 11 Амма бу ишларниң һәммисини жүргүзгүчи охшаш шу бир Роһтур, У һәр биригә Өзи лайиқ көрүп, айрим-айрим тәқсим қилип бериду. ■

12 Чүнки инсаний тән бир болсиму нурғун эзалири болғинидәк, шундақла эзалири нурғун болсиму өз ара қошулуп бир тән болғандәк, Мәсиһ Өзимү һәм шундақтур. ■ 13 Чүнки һәммимиз, мәйли Йәһудийлар болсақму, Грекләр болсақму, қуллар болсақму, һөрләр болсақму, бир Роһта бир тәнгә киришкә чөмүлдүрүлдуқ вә бир Роһтин ичишкә несип қилиндуқ. ■ 14 Чүнки тән бирла эзадин әмәс, бәлки көп эзалардин тәркиб тапиду. 15 Әгәр пут: «Мән қол болмиғиним үчүн мән тәнгә тәвә әмәсмән» десила, ундақта у һәқиқәтән тәнгә тәвә әмәс боламду? 16 Қулақ: «Мән көз әмәс, шуңа мән тәнгә тәвә әмәсмән» десила, ундақта у һәқиқәтән тәнгә тәвә әмәс боламду? 17 Пүтүн тән көзлә болса, ундақта аңлаш сезимимиз нәдин болиду? Пүтүн тән кулақла болса, ундақта пураш сезимимиз нәдин болиду? 18 Һалбуки, Худа Өзигә лайиқ көргән тән эзалариниң һәр бирини айрим-айрим өз жайиға орунлаштурған; 19 әгәр уларниң һәммиси охшаш эза болса, ундақта уни қандақму тән дегили болатти? 20 Әндиликтә эзалар көп, тән болса бирдур. 21 Көз қолға: «Мениң саңа еһтияжым чүшмәйду!» дейәлмәйду; яки баш болса путларға: «Мениң силәргә еһтияжым чүшмәйду.» дейәлмәйду. 22 Дәл әқсичә, тәндики ақиқ-әрзимәс дәп көрүнгән эзалар кам болса болмайду; 23 вә һәм тәндики биз етиварисиз дәп һесаплиған эзаларға болса, техиму көпрәк етивар қилимиз; шундақла искәтсиз дәп қаралған эзаларимиз техиму искәтлик қилиниду; 24 әслидә яришимлик болған эзаларимизға болса шундақ қилишниң һажити йоқ. Амма Худа пүтүн тәнни шундақ бирләштүргәнки, У етиварисиз дәп һесапланған эзаларға техиму көп етивар бериду. 25 Буниңдин мәхсәт тәндә һеч бөлүнүшләр болмаслиғи, бәлки барлиқ эзалар өз ара охшаш көйүмчанлиқта болуши үчүндур. 26 Бир эза жапа-дәрд тартса, барлиқ эзалар униң билән тәң жапа-дәрд тартиду; бир эзаға шәрәп кәлсә, барлиқ эзалар униң билән тәң шатлиниду.

27 Әнди силәр Мәсиһниң тенидурсиләр, һәр бириңлар Униң айрим-айрим эзасидурсиләр. ■ 28 Худа жамаәттә мошундақларни орунлаштурған: — авал расулларни, андин пәйғәмбәрләрни, үчинчи болуп тәлим бәргүчиләрни; андин мөжизә көрсәткүчиләрни, андин түрлүк кесәлләрни сақайтиш илтипатлириға егә болғанларни, ярдәм бәргүчиләрни, йетәкчилик қилғучиларни, һәр хил намәлум тилларда сөзләйдигәнларни тайинлап орунлаштурғандур. □ ■

29 Һәммәйлән расулму? Һәммәйлән пәйғәмбәрму? Һәммәйлән тәлим бәргүчиму? Һәммәйлән мөжизә көрсәткүчму? 30 Һәммәйләндә сақайтиш илтипатлири барму? Һәммәйлән намәлум тилларда сөзләмду? Һәммәйлән намәлум тилларни тәржимә қилаламду? 31 Амма силәр чоңрақ илтипатларни тәқәзза болуп қоғлаңлар; Һалбуки, мән һазир силәргә һәммидин әвәл бир йолни көрситип берәй.

□ 12:10 «вәһий-бешарәт бериш» — грек тилида: «пәйғәмбәрлик сөз қилиш». «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ 12:11 Рим. 12:3, 6; 1Кор. 7:7; 2Кор. 10:13; Әф. 4:7. ■ 12:12 Рим. 12:4, 5; Әф. 4:16. ■ 12:13 Гал. 3:28. ■ 12:27 Рим. 12:5; Әф. 1:23; 4:12; 5:23; Кол. 1:24. □ 12:28 «авал расулларни, андин пәйғәмбәрләр...» — «Тәврат дәвридики пәйғәмбәрләр» вә «Инжил дәвридики пәйғәмбәрләр» торғилиқ «қошумчә сөзимизни көрүң. «намәлум тиллар» — «роһий тиллар» дәпму атилиду. Чүнки бу тилларни Худаниң Роһи инсанниң роһиға тапшуриду; бәзи вақитларда биз уларни «карамәт тил», «натонус тил», «ғәйрий тил» дәпму атаймиз, чүнки бу тил сөзлигүчи вә аңлиғучиларға чүшинишлик әмәс; «тәбияттин ташкири» болған бу хил тилини «дуа тили» дәп тәриплисәқму болиду. ■ 12:28 Әф. 2:20; 4:11.

□ 12:10 «вәһий-бешарәт бериш» — грек тилида: «пәйғәмбәрлик сөз қилиш». «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ 12:11 Рим. 12:3, 6; 1Кор. 7:7; 2Кор. 10:13; Әф. 4:7. ■ 12:12 Рим. 12:4, 5; Әф. 4:16. ■ 12:13 Гал. 3:28. ■ 12:27 Рим. 12:5; Әф. 1:23; 4:12; 5:23; Кол. 1:24. □ 12:28 «авал расулларни, андин пәйғәмбәрләр...» — «Тәврат дәвридики пәйғәмбәрләр» вә «Инжил дәвридики пәйғәмбәрләр» торғилиқ «қошумчә сөзимизни көрүң. «намәлум тиллар» — «роһий тиллар» дәпму атилиду. Чүнки бу тилларни Худаниң Роһи инсанниң роһиға тапшуриду; бәзи вақитларда биз уларни «карамәт тил», «натонус тил», «ғәйрий тил» дәпму атаймиз, чүнки бу тил сөзлигүчи вә аңлиғучиларға чүшинишлик әмәс; «тәбияттин ташкири» болған бу хил тилини «дуа тили» дәп тәриплисәқму болиду. ■ 12:28 Әф. 2:20; 4:11.

13

Меһир-муһәббәт һәммидин улук

- 1 Мән әгәрдә бу дунядики кишиләр сөзләватқан һәр хил тиллар һәтта пәриштиләрниң тиллири биләнму сөзләләйдиған болсамму, бирақ мән меһир-муһәббәтсиз болсам, у чағда мән пәқәт бир «даң-даң» қилидиған мис даң, бир «чаң-чаң» қилидиған чаң болуп қалимән, халас.□ 2 Әгәр мән пәйғәмбәрлик қилалисам, барлиқ сирлар, барлиқ билимләрни чүшинип болған болсамму, һәм шуниң билән бир вақитта тағларни йөткәлигидәк толук ишәштә болсамму, амма мәнәдә меһир-муһәббәт болмиса, ундақта мән һеч нәрсә болмиған болимән.■
- 3 Әгәр барлиқ мал-мүлкүмни сәдиқиғә атап һәм тенимни Худаниң йолида қурбанлиқ сүпитидә көйдүрүлүшкә сунған тәғдирдиму, амма мәнәдә йәнила меһир-муһәббәт болмиса, ундақта мениң һеч қандақ пайдам йоқ болған болиду.
- 4 Муһәббәт сәвир-тақәтлик болуш һәм меһриванлиқтур; Муһәббәт һәсәтхорлуқ қилмайду; Муһәббәт өзини махтимайду, Тәкәббурлуқ қилмайду,■
- 5 Номуссизлиқ қилмайду, Өз мәнпәәтини көзләп жүрмәйду, Териктүрүлмәйду, Көңлидә өчмәнлик сақлимайду;■
- 6 һәққанийсизлиқтин хошал болмайду, Бәлки әмәлийәттин, һәқиқәттин хошал болиду;■
- 7 һәммә ишта қосиғи кәңлик қилиду, һәммигә йүзлинип Худаға ишиниду, һәммә ишқа үмид бағлайду, һәммигә чидайду.□
- 8 Меһир-муһәббәт һәргиз ахирлашмайду. Бешарәтләр болса, карға кәлмәйду: «намәлум тиллар» болса, түгәйду: мәҗизилик билимләрму карға кәлмәйду.
- 9 Чүнки бизниң билидиғанлиримиз қисмән, бешарәт беридиғанлиримиз қисмән; 10 лекин мукәммәлик кәлгәндә, қисмәнлик йоқилиду. 11 Мән кичигимдә балиларчә сөзлидим, балиларчә ойлидим, балиларчә һесаплидим; чоң болғинимда, мән балилиқни ташлидим. 12 Чүнки биз һазир бир тутуқ деризидин мүжмәл һалда көримиз, лекин шу чағда йүзүму-йүз көримиз: һазир мән қисмән тонуймән, шу чағда мән Худа мени тонуп келиватқандәк тонуймән.■
- 13 һазир ишәш, үмүт, меһир-муһәббәттин ибарәт бу үч нәрсә турупту; булардин әң үстүн туридиғини меһир-муһәббәттур.

14

«Рохий илтипатлар»дин қандақ пайдилениш керәк

- 13:1 «Мән әгәрдә бу дунядики кишиләр сөзләватқан һәр хил тиллар һәтта пәриштиләрниң тиллири биләнму сөзләләйдиған болсамму...» — демәк, «шундақ интайин күчлүк рохий илтипат мәнәдә болсиму,...». Бу әйәттин йәнә шундақ дейәләймизки, һәқиқәтән Худадин кәлгән һәр бир «намәлум тил» әмәлийәттә дунядики мәлум бир милләтниң тили яки пәриштиләрниң тилидур. ■ 13:2 Мат. 7:22; 17:20; 21:21; Мар. 11:23; Луқа 17:6; Рим. 12:7. ■ 13:4 Пәнд. 10:12; 1Пет. 4:8. ■ 13:5 1Кор. 10:24; фил. 2:4. ■ 13:6 2Юһа. 4. □ 13:7 «Һәммә ишта қосиғи кәңлик қилиду...» — яки «Һәммә ишни япиду...» — демәк, мүмкин болса башқиларниң сәһвәнлик-гуналирини читқа яймайду. ■ 13:12 2Кор. 3:18.

1 Мейир-муһаббаткә интилип уни қоғлишиңлар вә һәм роһий илтипатларға, болупму бешарәт беришкә интизар болуңлар. □ 2 Чүнки намәлум тилда сөзләйдиган киши адәмләргә әмәс, бәлки Худаға сөзләйду; аңлиғучилардин һеч ким уни чүшәнмәйду, амма у Роһта сирлиқ ишларни ейтип бериду. 3 Лекин бешарәт беридиган киши болса адәмләрниң етиқатини курушқа, уларни ригбәтләндүрүшкә вә тәсәлли беришкә сөзләйду. 4 Намәлум тилда сөзлиғүчи өз роһини куриду; амма бешарәт бәргүчи жамаәтнің етиқатини куриду. □ 5 Әндиликтә мән силәрнің һәммиңларнің намәлум тилларда сөзлийәлишиңларни үмүт қилимән, лекин бешарәт беришиңларни техиму үмүт қилимән. Намәлум тилда сөзлиғүчи сөзини тәржимә қилмиса, жамаәтнің етиқат курулушида бешарәт бәргүчи униңдин улуқ болиду. 6 Қериндашлар, мән йениңларға келип, намәлум тиллардила сөзлигиним билән мәлум вәһий, билим, бешарәт яки тәлимни йәткүзмисәм, мән силәргә немә пайда тәккүзимән? □ 7 һәтта аваз чиқиралайдиган жансиз нәрсиләр, мәйли нәй болсун, чилтар болсун шундақ; уларнің аһаңлириниң бир-биридин пәрқи болмиса, уларда челинган пәдә қандақму пәриқ етилсун? 8 Жәң канийиму бәлгүлик бир аһанда челинмиса, ким жәңгә һазирлансун? 9 Шуниндәк силәр тилда ениқ чүшиналиғидәк сөз қилмисаңлар, немә демәкчи болғиниңларни ким чүшинәләйду? Силәр һаваға гәп қилғандәк болисиләр. 10 Жәһанда, шүбһисизки, хилму-хил тил-авазлар бар вә уларнің һеч қайсиси мәнәсиз әмәс; 11 әгәр әнди мән мәлум аваз-тилниң мәнәсини билмисәм, мән сөзлиғүчигә һисбәтән ят вә у маңа һисбәтән ят болиду. 12 Әһвал силәрдиμου шундақ. Шуңа, силәр роһий илтипатларға қизгинлиқ билән интильгән экәнсиләр, жамаәтнің етиқатини куридиған илтипатларға бай болушқа интилиңлар. 13 Шуңа, намәлум тилда сөзләйдиган киши сөзлигәнлирини тәржимә қилип берәләйдиган болсам дәп дуа қилсун. 14 Чүнки намәлум тилда дуа қилғинимда, роһум дуа қилиду, лекин әқил-идракимдин болса мевә чиқмайду. 15 Ундақта қандақ қилиш керәк? Мән бәзидә роһум билән дуа қилимән, һәм бәзидә әқил-идраким биләнму дуа қилимән; мән бәзидә роһум билән мәдһийә нахшилирини ейтимән, һәм бәзидә әқил-идраким биләнму мәдһийә нахшилирини ейтимән; ■ 16 болмиса, пәқәт роһуң биләнла мәдһийә оқусаң, ишләткән тилиңни билмигәнләрниң қатаридә олтарғучи тәшәккүруңгә қандақму «Амин» дейәлисун? Чүнки у ейтқиниңни чүшәнмәйду. 17 Сән дәрһәқиқәт тәшәккүрни яхши ейтисән, амма йениңдики аңлиғучиниң етиқати курулғини йоқ. 18 Мән бундақ намәлум тилларда шәхсән һәммиңлардин көп сөзләйдиганлиғим үчүн Худаға тәшәккүр ейтимән; 19 һалбуки, жамаәттә болғанда, намәлум тилда түмән еғиз сөзлигинимдин көрә, башқиларға тәлим-тәрбийә берәлиғидәк чүшинишлик сөздин бәш еғизла сөзләйсәм дәймән. □ 20 Қериндашлар, әқил-һошуңларда бала болмаңлар; яманлиқ жәһәтидә бовақ болуңлар, амма әқил-һошуңларда пишқәдәм болуңлар. ■ 21 Тәвратта: «Чәт тилиқларнің сөзи вә ят адәмләрниң ләвлири арқилиқ Мән мошу хәлиқкә гәп қилимән; лекин шундақ болсиму улар йәнила Маңа кулақ

□ 14:1 «бешарәт бериш» — грек тилида «пәйғәмбәрлик сөз қилиш» дегән сөз билән ипадилиниду. «Тәврат дәвридики пәйғәмбәрләр» вә «Инжил дәвридики пәйғәмбәрләр» тоғрилиқ қошумчә сөз»имизни көрүң. □ 14:4 «Намәлум тилда сөзлиғүчи өз роһини куриду» — грек тилида «намәлум тилда сөзлиғүчи өзини куриду». 14-айәтни көрүң. □ 14:6 «мәлум вәһий, билим, бешарәт яки тәлим...» — булар чүшинишлик сөзләр билән йәткүзүлүши керәк, әлвәттә. ■ 14:15 Әф. 5:19; Кол. 3:16. □ 14:19 «башқиларға тәлим-тәрбийә берәлиғидәк чүшинишлик сөздин...» — грек тилида «башқиларға тәлим-тәрбийә берәлиғидәк зәһним билән (сөзлинидиған) сөздин...» дәп ипадилиниду. ■ 14:20 Мат. 18:3; 19:14; әф. 4:14; 1Пет. 2:1, 2.

салмайду — дәйду Пәрвәрдигар» дәп пүтүлгәндур. □ ■ 22 Шуңа «намәлум тиллар» болса бир аламәт бәлгүдур; етиқатчиларға әмәс, бәлки етиқатсизларға аламәт бәлгүдур; вәһий-бешарәтләр болса, етиқатсизлар үчүн әмәс, бәлки етиқатчилар үчүн болиду. 23 Шуниң үчүн пүткүл жамаәт бир йәрдә жәм болғанда, һәммиси өз алдиға бундақ намәлум тилларда сөзләвәрсә вә сәдда яки етиқатсиз кишиләр кирип қалса, улар һәммиңларни сараң болуп қасиләр дейишмәмду? 24 Амма һәммиңлар вәһий-бешарәт йәткүзсәңлар, етиқатсиз яки сәдда киши араңларға кирип қалса, һәммиңлар тәрипидин униң гуналириға тәнбиһ берилиду, һәммиңлар тәрипидин униң гунакар екәнлиги көрситилиду; □ 25 қәлбидики сирлар ашкарә қилинғанда, у өзини йәргә ташлап: — «Худа һәқиқәтән араңлардидур» дәп Худаға сәждә қилиду.

Жамаәт әмәл қилишқа тегишлик қауидиләр

26 Әнди қериндашлар, қандақ қилишимиз керәк? Силәр бир йәргә жәм болғиниңларда, һәр бириңларда бир *илтипат* болиду; бирисидә мәдһийә нахшиси, бирисидә тәлим, бирисидә намәлум тил, бирисидә вәһий, бирисидә намәлум тилниң йешими болиду. һәммә ишлар етиқатниң қурулуши үчүн болсун. 27 Намәлум тилда сөзлигүчиләр болуп қалса, иккиси яки әң көп болғанда үчи нөвәт билән сөзлисун вә бириси уларниң йәтқанлирини өрисун. 28 Амма *жамаәттә* өригүчи болмиса, у сүкүт қилсун; өз-өзигә вә Худаға ейтсун. 29 Вәһий-бешарәт йәткүзгүчиләр болса, икки-үчи сөзлисун; қалғанлар гәплириниң вәзини дитлап турсун; 30 Амма олтарғанлар арисидин башқа бир кишигә мәлум бир вәһий берилсә, сөзләватқан киши сөзини тохтитип нөвәтни униңға бәрсун. 31 Чүнки һәммиңлар бир-бирләп вәһий-бешарәт йәткүзсәңлар болиду; шуниң билән һәммәйлән үгиниду, һәммәйлән ригбәглиниду. 32 Пәйғәмбәрләрниң өз роһлири пәйғәмбәрләрниң өзлиригә итаәт қилиду. □ 33 Чүнки Худа қалаймиқанчилиқ туғдурғучи әмәс, бәлки тинич-хатиржәмлик бәргүчидур. Барлиқ муқәддәс бәндиләрниң жамаәтлиридә шундақ тәртип бар. 34 Араңлардики аяллар жамаәтләрдә сүкүттә олтарсун; уларниң сөзлишигә рухсәт қилинмиған; Тәврат қанунда бәлгүләнгәндәк, улар *тәртипкә* бойсунсун. □ ■ 35 Амма улар мәлум ишни билмәкчи болса, өйидә өз әрлиридин сорисун; аялниң жамаәттә сөзлиши уятлиқ иштур. □ 36 Худаниң сөз-калами силәрдин башланғанму?! Яки ялғуз силәргила йетип кәлгәнму?! 37 Бириси өзини вәһий-бешарәтчи яки роһий киши дәп саниса, у

□ 14:21 «Чәт тиллиқларниң сөзи вә ят әдәмләрниң ләвлири арқилик Мән мошу хәлиқкә гәп қилимән; лекин шундақ болсиму улар йәнила Маңа кулақ салмайду — дәйду Пәрвәрдигар» — «Йәш.» 28:11-12. ■ 14:21 Қан. 28:49; Йәш. 28:11-12. □ 14:24 «Һәммиңлар вәһий-бешарәт йәткүзсәңлар...» — «намәлум тиллар» вә «вәһий-бешарәтләр»ниң «аламәт бәлгү» болуши тоғрилиқ «қошумча сөз»имизни көрүң.

□ 14:32 «Пәйғәмбәрләрниң өз роһлири пәйғәмбәрләрниң өзлиригә итаәт қилиду» — бу интайин муһим бир сөз. Демәк, муқәддәс Роһ һәр қандақ роһий илтипатларни йәткүзгәндә, У һәрғиз илтипатни қобул қилғучи кишини уни дәрһал беихтияр һалда ипадиләшкә мәжбурлимайду. Шуниң билән вәһий-бешарәт йәткүзидиған кишиләр бир-бирини күтүп нөвәт билән сөзлисә болиду. □ 14:34 «Араңлардики аяллар жамаәтләрдә сүкүттә олтарсун; уларниң сөзлишигә рухсәт қилинмиған; Тәврат қанунда бәлгүләнгәндәк, улар *тәртипкә* бойсунсун» — бу йолйоруқ ҚИЗ-аяллар пүтүнләй сүкүт қелиши керәк, дегәнлик әмәс; чүнки жуқурида (11:2-11) у қиз-аялларниң жамаәттә дуа қилиши вә вәһий-бешарәт йәткүзүшидики бәлгүлимиләр тоғрилиқ ейтип бәрди. «Қошумча сөз»имизни көрүң. ■ 14:34 Яр. 3:16; әф. 5:22; Кол. 3:18; 1Тим. 2:12; Тит. 2:5; 1Пет. 3:1. □ 14:35 «Амма улар (аяллар) мәлум ишни билмәкчи болса, өйидә өз әрлиридин сорисун; аялниң жамаәттә сөзлиши уятлиқ иштур» — 34-әйттики изаһатни көрүң. Мәнәси бәлким: «Жамаәттики тәртипни бузуп сөзләш аялларға ярашмайду» дегәнлик болуши мүмкин.

силәргә һазир язған бу сөзүмниң һәқиқәтән Рәбниң әмри екәнлигини етирап қилсун. ³⁸ Бириси буни етирап қилишни халимиса, у етирап қилинмайду. □ ³⁹ Шуниң үчүн, и қериндашлар, вәһий-бешарәтләрни йәткүзүшкә тәлмүрүп интилинлар, шундақла намәлум тилларда сөزلәшни чәклимәнлар. ⁴⁰ Хуласә қилип ейтқанда, һәр бир иш чирайлик, тәртиплик қилинсун.

15

Тирилиш

¹ Амма, и қериндашлар, мән силәргә әслидә йәткүзгән хуш хәвәрни баян қилмақчимән; силәр бу хуш хәвәрни қобул қилған вә униңда чиң туруватисиләр; ² мән силәргә йәткүзгән хуш хәвәр болған каламда чиң турған болсаңлар, — (ишәнғиниңлар бекарға кәтмигән болса) — силәр униң арқилиқ қутқузулуватисиләр. □ ■

³ Чүнки мән өзүмгә аманәт қилинғанлирини әң зөрүр иш сүпитидә силәргиму тапшурдум; йәни, Тәврат-Зәбурда алдин-ала ейтилғинидәк, Мәсиһ гуналимиз үчүн өлди; ⁴ У дәпнә қилинди; вә үчинчи күни йәнә Тәврат-Зәбурдә алдин-ала ейтилғинидәк тирилдүрүлди; ⁵ У Кефасқа, андин он иккиләнгә көрүнди; □ ■ ⁶ андин У бир сорунда бәш йүздин артуқ қериндашқа көрүнди; уларниң көпинчиси бүгүнки күндә тирик, амма бәзилири өлүмдә ухлаватиду; ⁷ У Яқупқа, андин расулларниң һәммисигә көрүнди; □ ■ ⁸ һәммисидин кейин У худди вақитсиз туғулған бовақтәк болған маңиму көрүнди. □ ■ ⁹ Чүнки мән расуллар арисидики әң төвинимән, расул дәп атилишқа лайиқ әмәсмән; чүнки мән Худаниң жамаитигә зиянкәшлик қилғанмән. ■ ¹⁰ Лекин һазир немила болсам Худаниң мәрһи-шәпқити арқилиқ болдум; Униң маңа көрсәткән шу мәрһи-шәпқити бекарға кәтмиди; чүнки мән Худаниң *хизмитидә* барлиқ расуллардин бәкрәк жапалиқ ишлигәнмән; әмәлийәттә ишлиғүчи мән әмәс, бәлки мән билә биллә болған Худаниң мәрһи-шәпқитидур. ■ ¹¹ Демәк, мәйли мән яки башқа расуллар болсун, һәммимизниң йәткүзгәнлири охшаш болуп, у дәл силәр ишинип қобул қилған хуш хәвәрду.

¹² Амма Мәсиһ өлгәнләр ичидин тирилдүрүлгән дәп жакаланған болса, қандақму араңлардики бәзиләр өлгәнләрниң тирилиши дегән йоқ иш, дәйду? ¹³ Амма өлгәнләрниң тирилиши дегән йоқ иш болса, Мәсиһниң тирилишиму йоқ иш болған болатти. ¹⁴ Шуниңдәк әгәр Мәсиһ өлүмдин тирилгән болмиса, жакалиған

□ **14:38** «Бириси буни етирап қилишни халимиса, у етирап қилинмайду» — башқа бир хил тәржимиси: «Бириси буни билип йетишни халмиса, у билимсиз қалсун». □ **15:2** «ишәнғиниңлар бекарға кәтмигән болса...» — адәмниң хуш хәвәргә ишиниши «бекарға кетиш»иму мүмкинму? Бу бафта бир мисал көрситилиду; бириси хуш хәвәрниң муһим бир нүқтисини қобул қилмиған болса (бу нүқта униңға яқмиған, яки у уни үгинишни халимиған болса), ундақта бу хуш хәвәрни инкар қилғанға баравәр; демәк, шу ишәнғүчи адәм, гәрчә «ишәнғән болсиму», толуқ ишәнғимгәчкә, ишиниш йоли бекарға кетиду.

Шуңа ахирда һеч қандақ нәтижә чиқмайду. ■ **15:2** Рим. 1:16; 1Кор. 1:21. ■ **15:3** Йәш. 53:7; Дан. 9:24,26; 1Кор. 5:7; 1Пет. 2:24. ■ **15:4** Зәб. 15:10; Йәш. 53:8, 9; Юн. 2:1; Мат. 12:40. □ **15:5** «Кефас» — йәни расул болған Симон Петрус. «он иккиләнгә» — он икки расулға көрүнгән, демәкчи. «он иккилән» бәлким Маттияни өз ичигә елиши мүмкин («Рос.» 1:26). ■ **15:5** Луқа 24:34; Юн. 20:19; Рос. 10:41. □ **15:7** «У Яқупқа ... Көрүнди» — Яқуп Мәсиһ Әйсаниң чоң иниси, кейин у расул болған. Инжиль «Юн.» 5:7ни көрүң. □ **15:8** «Худди вақитсиз туғулған бовақтәк болған маңа...» — «вақитсиз туғулған бовақтәк болған мән...» тоғрилиқ «қошумчә сөзимиңни көрүң. ■ **15:8** Рос. 9:3,17; 23:11; 1Кор. 9:1; 2Кор. 12:2. ■ **15:9** Әф. 3:8; Рос. 8:3; 9:1; 22:4; 26:9; Гал. 1:13; 1Тим. 1:13. ■ **15:10** 2Кор. 11:23; 12:11.

хәвиримиз беһудә болған, силәрниң етиқатиңларму беһудә болған болатти.

¹⁵ Һәтта бизму Худа тоғрисидаки ялған гувачилар болған болаттуқ — чүнки биз Худаниң Мәсиһни өлүмдин тирилдүргәнлигигә гувалиқ бәрдуқ. Эгәр һәқиқәтән өлүмдин тирилиш болмиса, Худа Мәсиһнимү өлүмдин тирилдүрмигән болатти.

¹⁶ Чүнки өлгәнләр қайта тирилдүрүлмисә, Мәсиһму тирилмигән болатти.

¹⁷ Мабада Мәсиһ тирилмигән болса, етиқатиңлар керәкисиз болған, силәр теһичә гуналириңларда жүрүватқан болатиңлар, ¹⁸ шундақла Мәсиһтә өлүмдә ухлатқанларму һалакәткә йүз тутқан болатти. ¹⁹ Эгәр үмүтүмизни пәқәт бу дунядаки һаятимиз үчүнла Мәсиһгә бағлиған болсақ, биз инсанлар арисидаки әң бечарә адәмләрдин болған болмиз. □

²⁰ Амма әмәлийәттә, Мәсиһ өлүмдә ухлиғанлар ичидә «һосулниң тунжа мевиси» болуп, өлүмдин тирилгәндур; □ ²¹ Чүнки бир инсан арқилиқ өлүм аламдә пәйда болғинидәк, өлүмдин тирилишму бир инсан арқилиқ аламдә пәйда болди.

■ ²² Адаматимиздин болғанларниң һәммиси униң түпәйлидин өлүмгә мәнкүм болғанлиғиға охшаш, Мәсиһдә болғанларниң һәммиси Униң түпәйлидин өлүмдин һаятқа еришиду. ²³ Амма һәммәйлән өз нөвәт-қатаридә тирилиду; тунжа һосулниң мевиси болған Мәсиһ биринчи; иккинчиләр болса Мәсиһниң дуняға қайтип кәлгинидә өзигә тәвә болғанлар. ²⁴ Андин ахирәт болиду; шу қағда У барлиқ һөкүмранлиқни, барлиқ һоқуқ вә һәр хил күчләрни әмәлдин қалдуруп, падишаллиқни Худа-Атиға тапшуриду. □ ²⁵ Чүнки У барлиқ дүшмәнләрни мәғлуп қилип айиғи астида қилғичә һөкүм сүрүши керәктур; ■ ²⁶ әң ахирқи йоқитилидиған дүшмән болса өлүм әзидур. ²⁷ Чүнки Зәбурда «Худа пүткүл мәвжудатни Униң айиғи астиға бойсундурған» дәп пүтүклүктур. Амма «пүткүл мәвжудат Униңға бойсундурлған» дейилгинидә, рошәнки, шу «пүткүл» дегән сөз «һәммини Униңға Бойсундурғузғучи»ниң өзини ичигә ағал әмәстур.

□ ■ ²⁸ Амма һәммә Униңға бойсундурлғандин кейин, Оғул һәммини өзигә бойсундурғучиға бойсуниду; шуниң билән Худа һәмминиң һәммиси болиду.

²⁹ Өлүмдин тирилиш болмиса, бәзиләрниң өлгәнләр үчүн чөмүлдүрүлүшини қандақ чүшиниш керәк? Өлгәнләр зади тирилмисә, кишиләр улар үчүн немә дәп чөмүлдүрүлиду? □ ³⁰ Бизләр немә дәп һәр күни һәр сааттә хәвп-хәтәргә дуч келип жүримиз?

³¹ Рәббимиз Мәсиһ Әйсада силәрдин пәхирлинишим раст болғандәк, и қериндашлирим, мән һәр күни өлүмгә дуч келимән. □

³² Эгәр инсанларниң нуқтинәзиридин ейтқанда «Әфәсус шәһиридә вәһший

□ **15:19** «үмүтүмизни пәқәт бу дунядаки һаятимиз үчүнла Мәсиһгә бағлиған болсақ...» — яки «үмүтүмизни пәқәт бу дунядаки һаятимиздила Мәсиһгә бағлиған болсақ...». □ **15:20** «һосулниң тунжа мевиси» — алдин пишқан мевә жиғивелинғандин кейинму, башқа мевиләрниң чоқум пишидиғанлиғиға капаләтлик қилинғинидәк, Мәсиһниң тирилиши иман-ишәштә болуп әләмдин өткәнләрниңму һәққанийлиқта қайта тирилидиғанлиғиға капаләтлик қлиду. Тәврат бойичә «һосулниң тунжа мевиси» Худаға алаһидә атилатти (беғишлинатти) («Лав.» 23-бап, «Қан.» 18:4). ■ **15:20** Кол. 1:18; 1-Пет. 1:3; Вәһ. 1:5. ■ **15:21** Яр. 2:17; 3:6; Рим. 5:12,18; 6:23. □ **15:24** «Андин ахирәт болиду; шу қағда У барлиқ һөкүмранлиқни, барлиқ һоқуқ вә һәр хил күчләрни әмәлдин қалдуруп, падишаллиқни Худа-Атиға тапшуриду» — бу муһим әйәт вә төвәндики әйәтләр үстидә «қошумчә сөз»имиздә тохтилимиз. ■ **15:25** Зәб. 109:1; Рос. 2:34; әф. 1:20; Кол. 3:1; Ибр. 1:13; 10:12. □ **15:27** «Чүнки Зәбурда «Худа пүткүл мәвжудатни униң айиғи астиға бойсундурған» дәп пүтүклүктур» — «Зәб.» 8:7. ■ **15:27** Зәб. 8:7; Мат. 11:27; 28:18; әф. 1:22; Ибр. 2:8. □ **15:29** «кишиләр ...өлгәнләр үчүн немә дәп чөмүлдүрүлиду?» — чүшиниш қийин болған бу әйәт тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә тохтилимиз. □ **15:31** «мән һәр күни өлүмгә дуч келимән» — грек тилида «мән һәр күни өлимән». Толуқ әйтәниң башқа бир хил ипадиләш усули: «Мән һәр күни өлүмгә дуч келиватимән. Бу раст! Қериндашлар, Рәббимиз Әйса Мәсиһниң силәрниң һаятиңларда (шундақ көп ишларни) қилғанлиғи билән пәхирләнгинимниң растлиғиға охшаш, бу сөзүмниңму һәргиз ялған йери йоқтур».

хайванлар билән елиштим» десәм, өлгәнләр өлүмдин тирилмисә, буниң маңа немә пайдиси? «Этә бәрибир өлүп кетидиган болғандин кейин, йәп-ичип жүрүвәлайли» дегән сөз йолуқ болмапти? □ ■ 33 Алданмаңлар; чүнки «Яман һәмраһлар әхлақни бузиду». □ 34 һаққаний болуш үчүн ойғиниңлар, гунадин қол үзүңлар; чүнки базилириңларда Худа тоғрилиқ хәвәр йоқтур — буни ейтсам силәр үчүн уят әмәсму?

35 Бәлким бириси: «Өлүкләр қандақ тирилдүриләр? Улар қандақ тән билән тириләр?» — дәп сориши мүмкин. ■ 36 И ахмақ киши, сениң теригиңиң, өлмәй туруп қайтидин тирилмәйду. □ ■ 37 һәм сениң теригиңиң, өсүмлүкниң, тәни әмәс, бәлки униң ялаңач дени — мәсилән, бугдайниң яки башқә бирәр зираәтниң дени, халас. 38 Вә кейин Худа Өз хаһиши бойичә униңға мәлум бир тәнни бериду; шундақла урук данлириниң һәр биригә өзениң тенини ата қилиду. 39 Жаниварларниң әтлири болса бир-биригә охшимайду; инсанларниң өзигә хас әтлири бар, һайванларниң өзигә хас әтлири бар, учар-қанатларниңму бар, белиқларниңму бар. 40 Асманда қисимлар бар, йәр йүзидиму қисимлар бар; амма асмандикисиниң жула-шәриви башқичә, йәр йүзидикисиниңму башқичә болиду; 41 Қуяшниң шан-шәриви бир хил, айниң шәриви йәнә бир хил, юлтузларниң шан-шәриви йәнә бир хилдур; чүнки юлтузлар шан-шәрәплиридә бир-биридин пәриқлиниду. 42 Өлүмдин тирилиш һәм шундақтур. Тән чириш һалитидә терилиду, чиримәс һаләттә тирилдүрүлиду; □ ■ 43 Уятлиқ һаләттә терилиду, шан-шәрәп билән тирилдүрүлиду; әжиз һаләттә терилиду, амма күч-қудрәт билән тирилдүрүлиду. 44 У тәбиәткә тәвә бир тән сүпитидә терилиду; роһқа тәвә бир тән болуп тирилдүрүлиду; әслидә тәбиәткә тәвә бир «жанлиқ» тән болған болса, әнди роһий бир тән болиду. □ 45 Шуңа Тәвратта мундақ пүтүлгәнки: «Тунжи инсан Адәм атимиз тирик бир жан қилип яритилди»; амма «ахирқи Адәм ата» болса һаятлиқ бәргүчи Роһ болди. □ ■ 46 Амма авал кәлгини роһий адәм әмәс, бәлки «тәбиәткә тәвә болгучи» адәм еди, кейин «роһий адәм» кәлди. □ 47 Дәсләпки инсан болса йәрдин, тупрақтин апиридә қилинған; иккинчи инсан болса асмандин кәлгәндур; □ 48 Тупрақтин апиридә қилинғини қандақ болған болса, униңдин болған «тупрақлиқ»ларму шундақ

□ 15:32 ««Әфәсус шәһиридә вәһший һайванлар билән елиштим» десәм...» — Павлус Әфәсус шәһиридә хуш хәвәр йәткүзгәндә, бәзи адәмләр униңға қарши чиқип вәһший һайванлардәк һужум қилған болуши мүмкин. «Этә бәрибир өлүп кетидиган болғандин кейин, йәп-ичип жүрүвәлайли» — «Йәш.» 22:13. ■ 15:32 Йәш. 22:13; 56:12. □ 15:33 «Яман һәмраһлар әхлақни бузиду» — бу сөзләр грек шаири Мәнәндәрниқидин елинған. ■ 15:35 Әз. 37:3. □ 15:36 «... қайтидин тирилмәйду» — грек тилида «... жанландурулмайду». ■ 15:36 Юһ. 12:24. □ 15:42 «Қуяшниң шан-шәриви бир хил, айниң шәриви йәнә бир хил, юлтузларниң шан-шәриви йәнә бир хилдур; чүнки юлтузлар шан-шәрәплиридә бир-биридин пәриқлиниду (41-айәт). Өлүмдин тирилиш һәм шундақтур» — демәк, тирилдүрүлгәндин кейинки тенимиз өлгәндин кейинки тенимизгә охшимайду. ■ 15:42 Яр. 12:3; Мат. 13:43. □ 15:44 «тәбиәткә тәвә бир тән сүпитидә» — грек тилида «жанға тәвә бир тән сүпитидә» яки «жанлиқ бир тән сүпитидә» дейилиду; «жан» мошу йәрдә инсаниң зәһни, ой-пикирлири вә һессиятлири қатарлиқларни көрситиду. «Римлиқларға»дики «кириш сөз»имизни көрүң. □ 15:45 «Тунжи инсан Адәм атимиз тирик бир жан қилип яритилди» — «Яр.» 2:7. «амма «ахирқи Адәм ата» болса һаятлиқ бәргүчи Роһ болди» — «ахирқи Адәм ата» Мәсиһни көрситиду, әлвәтгә. ■ 15:45 Яр. 2:7. □ 15:46 «тәбиәткә тәвә болгучи» — грек тилида «жанға тәвә болгучи». 44-айәттики изаһатни көрүң. «тәбиәткә тәвә болгучи» адәм еди, кейин «роһий адәм» кәлди» — (грек тилида: ««жанға тәвә болгучи» авал кәлгән, кейин «роһқа тәвә болгучи» кәлгән») — бу тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. □ 15:47 «дәсләпки инсан болса йәрдин, тупрақтин апиридә қилинған» — оқурмәнләрниң есидә бар болса керәк, ибраний тилида «адәм» дегән сөз «тупрақ», «топа» дегәнни билдүриду («Яр.» 2:7ни көрүң).

болиду; асмандин кэлгини қандақ болса, униңдин болған «асманлиқлар»му шундақ болиду. ⁴⁹ Бизләр «тупрақлиқ адәм» сүритидә болғинимиздәк, «асманлиқ адәм» сүритидиму болалаймиз. □ ⁵⁰ Амма шуни ейтимәнки, и қериндашлар, әт вә қандин төрәлгәнләр Худаниң падишаллиғиға варислиқ қилалмайду; чиригүчи чиримайдиғанға варислиқ қилалмайду. □ ■

⁵¹ Мана, мән силәргә бир сирни ейтип беримән; биз һәммимизла өлүмдә ухлайдиғанлардин болмаймиз; бирақ һәммимиз өзгәртилимиз!

□ ■ ⁵² Бир дәқиқидила, көзни бир жумуп ачқичә, әң ахирқи канай челинғанда өзгәртилимиз; чүнки канай челинсила өлгәнләр чиримас һәтқә тирилдүрүлиду, шундақла өзгәртилимиз; □ ■ ⁵³ Чүнки бу чирип кәткүчи чиримас һаятни кийивелиши, бу өлгүчи өлмәсликни кийивелиши керәк; ⁵⁴ Амма чирип кәткүчи чиримас һаятни кийгәндә, бу өлгүчи өлмәсликни кийгәндә, шу чағда бу сөз әмәлгә ашурулиду: «Өлүм ғәлибә тәрипидин жутулуп йоқутулиду!».

□ ■ ⁵⁵ «Аһ, өлүм, сениң нәштириң қени?! Аһ, өлүм, сениң ғәлибәң қени?!» □ ■

⁵⁶ Өлүмдики нәштәр — гунадур, гунаниң күчи болса, Тәврат қануни арқилиқ намайән болиду. □ ⁵⁷ Лекин бизни Рәббимиз Әйса Мәсиһ арқилиқ буларниң үстидин ғәлибигә ериштүргүчи Худаға тәшәккүр! □ ■

⁵⁸ Шуниң үчүн, сөйүмлүк қериндашлирим, чиң туруп тәврәнмәс болуңлар, Рәбниң хизмитидики ишлириңлар һемишә кәң зиядиләшсун; чүнки Рәбдә болған әжир-жапайиңлар һәрғиз бәһудә кәтмәйдиғанлиғини билисиләр.

16

Кәмбәгәлләр үчүн сәдиқә қилиш

¹ Әнди муқәддәс бәндиләр үчүн сәдиқә топлаш тоғрилиқ, силәрму Галатия өлкисидики жамаәтләргә тапилиғинимдәк қилиңлар. ² һәр һәптиниң биринчи күнидә һәр бириңлар тапавитиңларниң бәрикити бойичә униңдин бир үлүшини әжритип өз йениңларда сақлап қоюңлар; шундақ қилсаңлар, кәлгән вақтимда сәдиқә топлаш һажәт болмайду. □ ■ ³ Мән кәлгинимдә, силәр қайси адәмләрни

□ **15:49** «Бизләр «тупрақлиқ адәм» сүритидә болғинимиздәк, «асманлиқ адәм» сүритидиму болалаймиз» — бәзи кона көчүрүмләрдә: «Бизләр «тупрақлиқ адәм» сүритидә болғинимиздәк, «асманлиқ адәм» сүритидиму болайли» дейлиду. ■ **15:49** 2Кор. 4:11. □ **15:50** «... Чиригүчи чиримайдиғанға варислиқ қилалмайду» — бу чиригүчи тенимиз өлиду, пәкәт роһумиз өзгәрмәс һаләттә бақий аләмгә кетиду. Худаниң биз мөмин бәндилири тирилдүрүлгәндә чиримас тенимизниң «чиригүчи» тенимиз билән мунасивити болмайду. Худа етиқатчиларға пүтүнләй йеңи бир тән ата қилиду.

■ **15:50** Юһ. 1:13. □ **15:51** «мән силәргә бир сирни ейтип беримән» — «сир» тоғрилиқ «римлиқларға»дики «қириш сөз»ни көрүң. ■ **15:51** 1Тес. 4:16. □ **15:52** «...әң ахирқи канай челинғанда өзгәртилимиз» — «әң ахирқи канай» — Инжіл, «Мат.» 24:31, «1Тес.» 4:16, «Вәһ.» 10:7 қатарлиқларни көрүң. ■ **15:52** Мат. 24:31; 1Тес. 4:16. □ **15:54** «Өлүм ғәлибә тәрипидин жутулуп йоқутулиду!» — «Йәш.» 25:8 (LXX тәржимисидин). ■ **15:54** Йәш. 25:8. □ **15:55** «Аһ, өлүм, сениң нәштириң қени?! Аһ, өлүм, сениң ғәлибәң қени?!» — «һош.» 13:14. «һошия»дин нәқил кәлтүрүлгән айтәниң иккинчи қисми «Аһ, тәнтисара, сениң ғәлибәң қени?!» («тәһтисара» өлгән адәмләрниң роһлири баридиған жай).

■ **15:55** һош. 13:14; Ибр. 2:14. □ **15:56** «гунаниң күчи болса, Тәврат қануни арқилиқ намайән болиду» — демәк, инсанлар қанунсиз жүргәндә гуна еңи болмайду. Лекин Тәврат қанунидики жуқуриқи тәләпләрни билип, уларға әмәл қилишқа тиришиду, лекин әмәл қилалмиғанлиғидин гунаниң һәқиқий дәншәтлик күчлүк бир нәрәсә экәнлиги ашқарилиниду. □ **15:57** «бизни Рәббимиз Әйса Мәсиһ арқилиқ буларниң үстидин ғәлибигә ериштүргүчи Худаға тәшәккүр!» — «ғәлибә» дегән сөз өлүм вә гуна үстидин ғәлиби қилишни көрситиду. ■ **15:57** Юһа. 5:5. □ **16:2** «һәр һәптиниң биринчи күнидә» — йәни йәкшәнбә күнидә. ■ **16:2** Рос. 11:29; 2Кор. 8:4; 9:1.

лайиқ көрүп таллисаңлар, мән шуларга *тоңуштуруш* хәтлирини йезип берип мошу сәдиқә-шәпқитиңларни Йерусалимга апирип беришкә әвәтимән. □

⁴ Мениңму беришим мувапиқ көрүлсә, улар маңа һәмраһ болуп бариду. ⁵ Амма мән Македонийә өлкисидин өткәндин кейин йеңиңларга келимән — чүнки мән Македонийәдин өтмәкчимән — ■ ⁶ бәлким мән силәр билән биллә бир мәзгил турушум мүмкин, һәтта йеңиңларда қишлап қелишимму мүмкин; шуниңдәк андин қәйәргә бармақчи болсам, силәр ярдәм қилип, мени йолға селип қоярсиләр. ⁷ Чүнки бу қетим силәрни йол үстидила көрүп өтүп кетишни халимаймән, бәлки Рәб буйруса, силәр билән биллә узунрақ бир мәзгил турғум бар. ⁸ Амма мән Әфәсус шәһиридә орма һейтиғичә турмақчимән. □ ⁹ Чүнки мошу йәрдә маңа әжайип чоң, утуқ-мевә бериватқан бир ишик кәң ечилди, шуниңдәк қарши чиққучиларму көп. □

¹⁰ Тимотий йеңиңларга берип турса, униң араңларда қорқмай әркин-азатә жүрүшигә көңүл бөлүңлар. Чүнки уму маңа охшаш Рәбниң хизмитини ишләватиду. ¹¹ Шуңа һеч ким уни төвән көрмисун; бәлки уни мениң йенимга келиши үчүн аман-есән узитип йолға селип қоюңлар; чүнки униң қериндашлар билән биллә келишини күтмәкчимән. ¹² Амма қериндишимиз Аполлосқа кәлсәм, униңдин қериндашлар билән биллә силәрниң йеңиңларга беришни көп өтүндүм. Лекин униң һазирчә барғуси йоқ. Кейин пурсәт пишип йетилгәндә бариду.

¹³ һошияр болуңлар, етиқатта чиң туруңлар; мәртанә әрдәк болуңлар! Қәйсәр болуңлар!

¹⁴ Силәрниң қилған һәммә ишиңлар меһир-муһәббәт билән қилинсун.

¹⁵⁻¹⁶ Әнди, и қериндашлар, Ахая өлкисидики әң дәсләпки етиқат мевиси болған Истифанас вә униң аилисидикиләрни, шундақла уларниң Худаниң муқәддәс бәндилириниң хизмитидә болушқа қандақ өзлирини атиғанлигини урдан билисиләр; мән силәрдин өтүнимәнки, мошундақ кишиләрниң вә улар билән бирликтә хизмәттә һәр бир жапа тартиватқанларниң сезлиригә кириңлар. □ ¹⁷ Амма йеңиңлардин Истифанас, Фортунатус вә Ақайикусниң бу йәргә мени йоқлап кәлгәнлигини шатландим; чүнки улар силәр тәрәптин кам болғанлирини толуқлап бәрди. □ ¹⁸ Чүнки улар мениң роһумни вә һәм силәрниңкиниму йеңиландурди; шуңа шундақ адәмләрни әтиварлап һөрмәтләңлар.

¹⁹ Асиядики жамаәтләрдин силәргә салам. Аквила вә Прискилла һәм уларниң әйидә жәм болидиған жамаәттиниму Рәбдә силәргә қизғин салам йоллайду. □

²⁰ Қериндашларниң һәммиши силәргә салам йоллайду. Бир-бириңлар билән пак сөйүшләр билән саламлишиңлар. ■

²¹ Мана, мәнки Павлус өз қолум билән салам йезиватимән!

□ **16:3** «мән шуларга тоңуштуруш хәтлирини йезип берип мошу сәдиқә-шәпқитиңларни Йерусалимга апирип беришкә әвәтимән» — Йерусалимдики жамаәт һаһайити кәмбәғәл болуп қалған еди. «Қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ **16:5** 2Кор. 1:15. □ **16:8** «орма һейти» — яки «һосул жиғиш һейти». Грек тилида «пентекост һейти» (әллигинчи күни һейти) дөп атилиду — чүнки бу һейт пасха һейти (өтүп кетиш һейти)дин 50 күн кейин болиду. □ **16:9** «маңа әжайип чоң, утуқ-мевә бериватқан бир ишик кәң ечилди» — хуш хәвәр тарқитидиған пурсәтни көрситиду. □ **16:15-16** «Ахая өлкиси» — һазирқи Гретсийә, «Юнан». «сулар билән бирликтә хизмәттә һәр бир жапа тартиватқанлар...» — «хизмәттә» — Рәбниң хизмитидә, әлвәттә. Павлусқа нисбәтән пәқәт бирла хизмәт мәвжүт еди. □ **16:17** «... Йеңиңлардин Истифанас, Фортунатус вә Ақайикусниң бу йәргә мени йоқлап кәлгәнлигини шатландим» — мошу үч бурадәрниң Коринтликларниң жамаитиниң йенидин келиши Павлусқа мошу ригәбәт бәрғүчи хәтни йезип йоллаш пурситини яритип бәрди. □ **16:19** «Асия» — һазирқи замандики Түркийә зиминини көрситиду. «Прискилла» — бәзидә у қисқартилип «Приска» дейилиду. ■ **16:20** Рим. 16:16; 2Кор. 13:12; 1Тес. 5:26; 1Пет. 5:14.

²² һәр ким Рәб Әйса Мәсиһни сөйгүчи болмиса, унцға ләнәт болсун! Рәббимиз, кәлгәйсән! □ ²³ Рәб Әйса Мәсиһниң меһри-шәпқити һәммиңларға яр болғай!

²⁴ Мениң Мәсиһ Әйсада болған муһәббитим һәммиңлар билән биллә болғай. Амин! □

□ **16:22** «...ләнәт болсун. Рәббимиз, кәлгәйсән!» — Павлус бу сөзни арабий тилидики: «Анатема, Мараната!» дегән сөзләр билән ипадиләйду. □ **16:24** «Мениң Мәсиһ Әйсада болған муһәббитим һәммиңлар билән биллә болғай» — яки «Мениң муһәббитим Мәсиһ Әйсада болған һәммиңлар билән биллә болғай».

Коринтликларга «2»

Расул Павлус Коринт шәһиридики жамаәткә язган иккинчи мәктуп

1 Худаниң ирадиси билән бекитилгән, Мәсиһ Әйсаниң расули мәнки Павлус вә қериндаш болған Тимотийдин Коринт шәһиридә туруватқан, Худаниң жамаитигә вә шуниңдәк пүткүл Ахая өлкисидики барлиқ муқәддәс бәндиләргә салам! ■ 2 Атимиз Худа һәм Рәб Әйса Мәсиһтин силәргә мәрһи-шәпқәт вә хатиржәмлик болғай! ■

3 Рәббимиз Әйса Мәсиһниң Атиси, рәһимдилликләрниң егиси Ата, барлиқ риғбәт-тәсәллиниң Егиси болған Худаға тәшәккүр-мәдһийә оқулғай! ■ 4 Биз учриған һәр қандақ жапа-мушәққәттә У бизгә риғбәт-тәсәлли бериватиду, шуниң билән биз Худа тәрәпидин риғбәтләндрүлгән болуп У йәткүзгән риғбәт-тәсәлли билән һәр қандақ башқа жапа-мушәққәткә учриғанларға риғбәт-тәсәлли берәләйдиған болдуқ. ■ 5 Чүнки, Мәсиһниң азап-оқубәтлири биз тәрәпкә ешип ташқандәк, Мәсиһ арқилиқ болған риғбәт-тәсәллимизмү ешип ташиду.

□ ■ 6-7 Амма биз жапа-мушәққәттә қалсақму бу силәрниң риғбәт-тәсәлли вә нижат тепишиңлар үчүн болиду; булар силәрниң биз тартқан азап-оқубәтләргә охшаш азап-оқубәтләргә чидишиңлар билән силәрдиму һасил қилиниду; биз риғбәт-тәсәлли тапсақму у силәрниң риғбәт-тәсәллириңлар вә нижатиңлар үчүн болиду; шуңа бизниң силәргә бағлиған үмүтүмиз мустәһкәмдур; чүнки силәр азап-оқубәтләрдин ортақ несивилик болсаңлар, охшашла риғбәт-тәсәллидин ортақ несивилик болисиләр дәп билимиз. □ ■ 8 Чүнки, и қериндашлар, силәрниң Асияда дуч кәлгән жапа-мушәққәттин хәвәрсиз жүрүшүңларни халимаймиз; у вақитларда биз чидиғусиз еғир бесимға дуч кәлдуқ, һәтта һаятниң өзидин үмүт үзгидәк болған едуқ. ■ 9 Амма өзимиңгә эмәс, бәлки өлгәнләрни тирилдүргүчи Худаға тайинишимиз үчүн қәлбимиздә өлүмгә мәнкүм қилинғандәк жүрәтүқ.

□ ■ 10 У бизни бундақ дәһшәтлик бир өлүмдин қутқузған вә һазир қутқузмақта, вә бизни йәнила қутқузиду, дәп униңға үмүт бағлидуқ; ■ 11 силәрму бунинда һәм биз үчүн дуа-тилавәтләр билән мәдәт бериватисиләр; шундақ қилип талай адәмләрниң вәстиси арқилиқ бизгә көрситилгән илтипат түпәйлидин талай адәмләр Худаға рәхмәтләр ейтидиған болиду. ■

■ 1:1 Фил. 1:1. ■ 1:2 Рим. 1:7; 1Кор. 1:3; Әф. 1:2; 1Пет. 1:2. ■ 1:3

Әф. 1:3; 1Пет. 1:3. ■ 1:4 2Кор. 7:6. □ 1:5 «Мәсиһниң азап-оқубәтлири биз

тәрәпкә ешип ташқандәк, Мәсиһ арқилиқ болған риғбәт-тәсәллимизмү ешип ташиду» — «Мәсиһниң азап-оқубәтлири» болса бәлким Павлус вә бурадәририниң Мәсиһгә бағланғанлиғи түпәйлидин учриған зиянкәшликини көрситиду. Амма Павлус бу ишларни Худадин кәлгән, бир хил имтияз вә бәриқәт сүпитидә қарайду. «Филиппилиқларға» болған «қошумчә сөз»имиздә «Мәсиһниң азаплириға болған сирдаш-һәмдәмлик» тоғрилиқ сөзимизниму көрүң. ■ 1:5 Зәб. 33:20; 93:19. □ 1:6-7

«Амма биз жапа-мушәққәттә қалсақму бу силәрниң риғбәт-тәсәлли вә нижат тепишиңлар үчүн болиду; булар силәрниң биз тартқан азап-оқубәтләргә охшаш азап-оқубәтләргә чидишиңлар билән силәрдиму һасил қилиниду» — расул Павлус һәрдайим өзи тартқан азап-оқубәтләр башқиларда тәсәлли-риғбәт вә нижат һасил қилиду, дәп қарайду. Шуниң билән у дайим азап-оқубәтләрни бир хил бәхит вә имтияз сүпитидә разилиқ билән қобул қилатти. «Филиппилиқларға» болған «қошумчә сөз»имиздә «Мәсиһниң азаплириға болған сирдаш-һәмдәмлик» тоғрилиқ сөзимизниму көрүң. «биз риғбәт-тәсәлли тапсақму у силәрниң риғбәт-тәсәллириңлар вә нижатиңлар үчүн болиду» — мошу сөзләр бәзи кона көчүрмиләрдә тепилмайду. «шуңа бизниң силәргә бағлиған үмүтүмиз мустәһкәмдур» — расул, Коринттики қериндашларим азап-оқубәтнин көрсила, бәлким етиқаттин таниду, дегән энсирәштин халий болдум, демәкчи. ■ 1:6-7 2Кор. 4:17. ■ 1:8 Рос. 19:23. □ 1:9 «Амма өзимиңгә эмәс, ...»

— башка бир хил тәржимиси: «Дәрвәкә, өзимиңгә эмәс...». ■ 1:9 Йөр. 17:5, 7. ■ 1:10 Рим.

15:31. ■ 1:11 Рим. 15:30; 2Кор. 4:15; Фил. 1:19.

Павлусниң зиярәтни кәйнигә сүрүши

12 Чүнки пәхримиз, йәни вижданимизниң гувалиғи шуки, Худаниң алдида сап нийәтләр вә сәмимийлик билән (инсаний парасәт билән әмәс, бәлки Худаниң мөһри-шәпқити билән) биз бу дуняға нисбәтән вә болупму силәргә нисбәтән өзимизни тутувалидиган болдуқ. 13-14 Чүнки силәргә язғинимиз окуялайдиган вә тонуп йетәләйдигандин башқа һеч нәрсә әмәс; лекин мән силәрниң бизни қисмән тонуп йәткиниңлар бойчә Рәб Әйсаниң күнидә силәр бизниң пәхримиз болидигиниңлардәк бизләрниму силәрниң пәхриңлар болиду дәп бизни толуқ тонуп йетишиңларни үмүт қилимән. □ 15 Шуниң билән мошундақ ишәштә болуп мән әслидә иккинчи қетим силәргә мөһри-шәпқәтни йәткүзүшкә авал силәрниң қешиңларға бармақчидим; □ ■ 16 йәни, қешиңлардин Македонийәгә өтүп, андин Македонийәдин йәнә қешиңларға келишни, шундақла силәр тәрипинлардин Йәһудийә өлкисигә узитилишимни үмүт қилган едим. 17 Мәндә шундақ нийәт болғанда, мән уни йениклик билән қарар қилғанму? Мән нийәт қилғанда, мәндә «әтлик» кишиләрдикидәк: бирдәм «бәрһәк, бәрһәк» вә бирдәм «яқ, яқ» дейиш барму? □ 18 Амма Өз сөзидә турғинидәк, бизниң силәргә ейтқан сөзимиз бирдәм «бәрһәк» вә бирдәм «яқ» болмайду; ■ 19 Чүнки биз (мән вә Силванус вә Тимотий)ниң араңларда жақалиқинимиз — Худаниң Оғли, Әйсә Мәсиһ, бирдәм «бәрһәк» вә бирдәм «яқ» әмәстур; бәлки Униңда «бәрһәк»ла бардур. □ 20 Чүнки Худаниң қанчилик вәдилири болушидин қәтғинәзәр, улар Униңда «бәрһәк»тур, вә биз арқилиқ Униңдиму Худаға шан-шәрәп кәлтүридиған «Амин» бардур. □ 21 Әнди бизләрни силәр билән биллә Мәсиһдә чиң турғузғучи болғини һәм бизни мәсиһлигини болса Худадур. □ 22 У йәнә үстимизгә мөһүр бесип, қалбимизгә Өз

□ 1:13-14 «Чүнки силәргә язғинимиз окуялайдиган вә тонуп йетәләйдигандин башқа һеч нәрсә әмәс; лекин мән силәрниң бизни қисмән тонуп йәткиниңлар бойчә Рәб Әйсаниң күнидә силәр бизниң пәхримиз болидигиниңлардәк бизләрниму силәрниң пәхриңлар болиду дәп бизни толуқ тонуп йетишиңларни үмүт қилимән» — Коринтликларниң көпинчисиниң Павлус вә Тимотийни чүшәнмиғни йәрлири тола еди. Мошу йәрдә Павлус өзиниң «улардин мустақил» тақаббур әдәм әмәслигини уларға көрситип риғбәтләндүриду. Павлус өзини уларниң дуа-тилавәтлиригә еһтияжлиқ, дәйду (12). Шуңа «Рәб Әйсаниң күни» (дуняға қайтиш күни)дә уларниң Павлус һәм Тимотийдә болған төһписи көрүлиду (демәк, шу күнидә «бизләрму силәрниң пәхриңлар болимиз»). □ 1:15 «авал силәрниң қешиңларға бармақчидим» — «авал» бәлким «Македонияға бериштин авал» дегән мәнидә (16-айәт, «1Кор.» 16:5-6, «2Кор.» 2:12ни көрүң). ■ 1:15 1Кор. 16:5. □ 1:17 «Мәндә шундақ нийәт болғанда, мән уни йениклик билән қарар қилғанму?» — Павлусниң бу ой-нийити әмәлгә ашурулмиған еди. Шуңа Коринтликларниң базилири уни «тутами йоқ әдәм» дәп әйилләйтти. «мән нийәт қилғанда, мәндә «әтлик» кишиләрдикидәк: бирдәм «бәрһәк, бәрһәк» вә бирдәм «яқ, яқ» дейиш барму?» — ««әтлик» кишиләрдикидәк» дегән нәмә мәнаси? «Әтлик» болса инсанларниң адәттә ишәшлик әмәслигини, уларға таянмаслиқ керәклигини, уларниң қарғуларчә иш қилидиганлигини көрситиду. «Римликларға»дики «әт» тоғрилиқ «кириш сөз»имизни көрүң. ■ 1:18 Мат. 5:37; Яқ. 5:12. □ 1:19 «Силванус» — шүбһисизки, Инжилдики башқа йәрләрдә «Силас» шәклидә учрайду (масилән, «Рос.» 18:5). □ 1:20 «Чүнки Худаниң қанчилик вәдилири болушидин қәтғинәзәр, улар Униңда «бәрһәк»тур, вә биз арқилиқ Униңдиму Худаға шан-шәрәп кәлтүридиған «Амин» бардур» — «Амин» дегән сөз дуаға, мәлум арзу-тиләккә яки мәлум вәз-тәлимгә «Шундақ болғай, Худайим!», «Қошудум!» дегән мәнини билдүриду. □ 1:21 «бизләрни силәр билән биллә Мәсиһдә чиң турғузғучи болғини һәм бизни мәсиһлигини болса Худадур» — «мәсиһлиниш» яки «мәсиһ қилиниш»ниң умумий мәнасини чүшиниш үчүн Тәврат «Йәш.» 61:1дики изаһатни вә «Тәбирләр»ниму көрүң. Рәб Әйсә Мәсиһ хизмитини ада қилиш үчүн Муқәддәс Роһ билән «мәсиһ қилинип» күчәйтилгәндәк, һәр бир етиқатчи охшашла Муқәддәс Роһни қобул қилғинида, Худа бизгә тапшурған хизмәтни ада қилиш үчүн Униң Роһи (Муқәддәс Роһ) биләнму «мәсиһ қилиниду», шундақла Роһта күчәйтилгән болиду.

Роһини «капалет» болушқа ата қилди. □ ■

Расул Павлусниң уларни йоқлап беришини кечиктүргәнлигиниң сәвәви

23 Амма Худани өз женимға гувачи болушқа чақиримәнки, Коринтқа техи бармиғанлигимниң сәвәви көңдуларни аяш үчүн еди. ■ 24 Һәргиз өзимизни иман-етиқатиңлар үстигә һөкүм сүргүчиләрмиз, демәк, бәлки силәрниң шат-хурамлиғиңларни ашурушқа силәргә һәмкарлашқучилармиз; чүнки силәр етиқат арқилиқла мәзмүт турисиләр. ■

2

1 Лекин мән ичимдә, қешиңларға барсам йәнә азар елип бармаймән дегән қарарға кәлдим. □ 2 Чүнки әгәр мән силәргә азар бәрсәм, мениң түпәйлимдин азар йегәнләрдин башқа қайсибири мени шатландуралисун? 3 Мән әсли мени шатландуруши тегишлик болғанлардин әксичә азар йәп қалмай дегән мәхсәттә шу хәтни яздим; чүнки мениң шатлиғим силәр һәммиңларниңму шатлиғидур дәп силәр һәммиңларға ишәш бағлидим. □ ■ 4 Чүнки әслидә өзүм еғир азап ичидә қәлбимдики дәрд-әләмдин көп көз яшлиримни төккүзүп туруп силәргә шу хәтни язған едим; мәхситим силәргә азар бериш әмәс, бәлки силәргә чоңқур бағланған, ешип ташқан муһәббитимни билишиңлар үчүн еди.

Гунақарни қайтидин қобул қилиш

5 Амма бирәрси азар йәткүзгән болса, униң азар йәткүзгини мән әмәс дәймән, у бәлки мәлум дәрижидә (бу ишни зиядә еғир қилғум йоқ) һәммиңларға азар йәткүзди. 6 Бундақ адәмниң көпинчиңлар тәрипидин тәнбиһләнгини йетғәртикур; □ ■ 7 Шуңа һазир әксичә, силәр униңға мөһри-шәпқәт көрситип ригбәт-тәсәлли беришиңларға тоғра келиду; болмаси бундақ бир киши бәлким ғайәт зор дәрд-әләмдин өзини йоқитишиму мүмкин. 8 Шуңа мән силәргә униңға муһәббетиңларни испатлишиңларни жекиләймән. 9 Шу хетимни йәнә бир мәхсәттә, йәни силәрниң һәммә ишларда итаәтмән яки итаәтмән

□ **1:22** «У йәнә үстимизгә мөһүр бесип...» — (Муқәддәс Роһ билән) «мөһүр бесип» тоғрилиқ «Әфәсуслуқларға»дики «қошумчә сөз»имизни көрүң. Муқәддәс Роһниң Өзи Худаниң Өзигә тәвә болған адәмлириниң үстигә: «Мениңқидур» дәп басқан еғидарчилиқ мөһүридур. **«қәлбимизгә Өз Роһини «капалет» болушқа ата қилди»** — «Өз Роһи» грек тилида пәкәт «Роһ» билән ипадилиниду. «Капалет» тоғрилиқ: — бу айтә төвәндики һәқиқәтләрни көрситиду: — (1) ишәнгүчиләрниң «толуқ мирасни егиливалғичә, Муқәддәс Роһ һәр бир ишәнгән адәмниң қәлбидә туруп униңға бу мирасини тетитип, вужудидә мирасниң һәқиқәт экәнлигини испатлап бериду. (2) йәнә келип, Муқәддәс Роһниң ишәнгүчиңиң қәлбидә турғанлиғиниң өзи униң кәлгүсидә бу мирасқа чоқум еришидиғанлиғига Худаниң Өз капалитидур. ■ **1:22** Рим. 8:16; 2Кор. 5:5; Әф. 1:13; 4:30. ■ **1:23** Рим. 1:9; 9:1; 2Кор. 11:31; Гал. 1:20; Фил. 1:8; 1Тес. 2:5; 1Тим. 5:21; 2Тим. 4:1. ■ **1:24** 1Пет. 5:3. □ **2:1** «лекин мән ичимдә, қешиңларға барсам йәнә азар елип бармаймән дегән қарарға кәлдим» — бу жұмлидин көримизки, Павлусниң иккинчи қетим уларниң йениға бериши иккилә тәрәпкә еғир, азарлиқ иш еди. «Ичимдә ... қарарға кәлдим» дегән сөз бәлким пәкәт уларни дәп әмәс, бәлким «өзүмгиму азаплиқ болмисун» дәп шундақ қарар қилдим, дәп пуритиду. □ **2:3** «Мән әсли мени шатландуруши тегишлик болғанлардин әксичә азар йәп қалмай дегән мәхсәттә ушбу хәтни яздим» — «шу хәт» болса «қирши сөз»имиздә ейтқинимиздәк, «Коринтликларға (1)» әмәс, бәлки униңдин кейинки йәнә бир хәтни көрситиду. ■ **2:3** 2Кор. 8:22; Гал. 5:10. □ **2:6** «Бундақ адәмниң көпинчиңлар тәрипидин тәнбиһләнгини йетғәртикур» — бәзи алимлар «бундақ адәм»ни Павлус биринчи хетидә алаһидә әйиплигән киши («1Кор.» 5-бап) дәп қарайду. Бизниңчә болса у кейинки, көп адәмләргә «азар бәргән», «зиян-зәхмәт қилғучи» йәнә бир киши еди (7:12 вә «қирши сөз»имизниму көрүң). ■ **2:6** 1Кор. 5:3.

эмәслигиңларни синап билишим үчүн яздым. □ 10 Лекин силәр қайсибирини мәлум иш үчүн кәчүрүм қилған болсаңлар, мәнму һәм уни шундақ қилған болимән; мәнму мәлум бир ишни кәчүрүм қилғинимда (бирәр ишни кәчүрүм қилған болсам), мән силәрни дәп Мәсиһниң һозурида шундақ қилдим. □

11 Шуниң билән Шәйтан биздин һеч үстүнлүккә еришәлмәйду; чүнки биз униң һейлә-микирлириндин бехәвәр эмәсмиз. □

12 Әнди Мәсиһниң хуш хәвирини жакалашқа Троас шәһиригә кәлгинимдә вә шундақла Рәб тәрипидин пурсәт ишиги маңа ечилғини билән, □ ■

13 қериндишим Титусни тапалмиғиним түпәйлидин роһум арам тапмиди; шуниң билән мән шу йәрдикиләр билән хошлишип, Македонийгә сәпәр алдим.

□ 14 Амма бизни Мәсиһдә һемишә тәнтәнә билән ғалипанә башлайдиган, биз арқилиқ һәр йәрдә Өзигә дост тартқучи хушпурақни чачқучи Худаға тәшәккүр!

□ ■ 15 Чүнки биз Худаға йәткүзүливатқан Мәсиһниң хушпуриғидурмиз, һәм қутқузулуватқанлар арасида һәм һалакәткә кетиватқанлар арасида шундақмиз;

16 кейинкиләргә өлүмгә болған өлүмниң пуриғи, алдинқиларға һаятликқа болған һаятликниң пуриғидурмиз; әнди мошундақ ишларниң һөддисидин ким чиқалайду? □

■ 17 Чүнки биз көп кишиләрниң қилғинидәк Худаниң калам-сөзини сода-сетиқ иши қилмаймиз; әксичә биз сәмимийлик билән Худа алдида Худадин *әвәтилгәнләр* сүпитидә Мәсиһдә сөzlәймиз.

3

Йеңи әддиниң хизмәткарлири

1 Биз йәнә өзимизни тәвсийә қилғили туруватамдуқ? Яки башқа бәзиләргә керәк болғандәк, силәргә йезилған яки силәр язған тәвсийинамиләр бизгә керәкму? ■

□ 2:9 «Шу хетимни йәнә бир мәхсәттә, йәни силәрниң һәммә ишларда итаәтмән яки итаәтмән эмәслигиңларни синап билишим үчүн яздым» — «һәммә ишларда итаәтмән яки итаәтмән эмәслигиңлар»: Павлус уларниң өзигә итаәтмән болуши эмәс, бәлки Худаниң униң арқилиқ кәлгән сөзигә итаәтмән болушини халайтти, әлвәттә. □ 2:10 «мәнму мәлум бир ишни кәчүрүм қилғинимда ... мән силәрни дәп Мәсиһниң һозурида шундақ қилдим» — «Мәсиһниң һозурида»: башқа бир хил тәржимиси «Мәсиһниң вужудида» яки «Мәсиһниң шәхсийитидә» (демәк, Мәсиһниң орнида яки Мәсиһниң намида). Буниң вә тәржимимизниң мәнәси арасида чоқ пәриқ йоқ. □

2:11 «Шуниң билән Шәйтан биздин һеч үстүнлүккә еришәлмәйду; чүнки биз униң һейлә-микирлириндин бехәвәр эмәсмиз» — бу йәйт тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. □ 2:12 «шундақла Рәб тәрипидин пурсәт ишиги маңа ечилғини билән...» — грек тилида «шундақла Рәбдә пурсәт ишиги маңа ечилғини билән...». ■ 2:12 Рос. 16:8. □ 2:13 «қериндишим Титусни тапалмиғиним түпәйлидин роһум арам тапмиди; шуниң билән мән шу йәрдикиләр билән хошлишип, Македонийгә сәпәр алдим» — зор мүмкинчилиги барки, Титус Коринттики қериндашларниң хәвирини елип кәлмәкчи болған, лекин теги Троасқа кәлмигәнлиги үчүн, Коринтликларниң фемини йәватқан Павлус Троаста турғинида көңли арам тапмиди. Гәрчә хуш хәвәрни жакалашқа «пурсәт ишиги ечилған» болсиму, у униңдин (вақтинчә) пайдиланмай Коринтликларниң хәвирини биливелиш үчүн Титусни издәп у йәрдин кәтти. Бир жилдин кейинму Троастики бу «пурсәт ишиги» теги оңуқ турған болса керәк («Рос.» 20:6).

□ 2:14 «Амма бизни Мәсиһдә һемишә тәнтәнә билән ғалипанә башлайдиган... Худаға тәшәккүр!» — «ғалипанә башлайдиган» грек тилидики бу сөз адәттә сәрдәр яки падиша әһпәр кучқан қошунни шәрәплик, тәнтәнилик жүрүштә өз жутиға башлайдиганлиғини ипадилайду. ■ 2:14 Кол. 1:27.

□ 2:16 «кейинкиләргә өлүмгә болған өлүмниң пуриғи, алдинқиларға һаятликқа болған һаятликниң пуриғидурмиз» — буниң мәнәси бәлким шундақки: — «һалакәткә кетиватқанлар» болса, «роһий өлүм»дә туриду; уларниң шу хәтәрлик әһвалини Худаниң адәмлири уларға пуритиду; маңғүлүк һаятликни тепиватқанларға болса, Худаниң адәмлири уларға маңғүлүк һаятниң хушбуини, һақиқәт екәнлиғини өзиниң һаят-турмуши арқилиқ пуритип билдүриду. ■ 2:16 Лука 2:34. ■ 3:1 2Кор. 5:12; 10:8.

² Силәр өзүңлар бизниң тәвсийнаимиздурсиләр, қәлбимиздә пүтүлгән, һәр инсанға тонуш болған вә оқулидиган. □ ³ Силәрниң биз тәрпимиздин пәрвиш қилинған, Мәсиһниң мәктупи экәнлигиңлар аян болди (бу мәктуп сияһ билән эмәс, бәлки тирик Худаниң Роһи билән йезилған; таш тахтайлараға эмәс, бәлки қәлбниң әтлик тахтайлариға пүтүклүктүр). □ ■ ⁴ Әнди бизниң Мәсиһ арқилиқ Худаға қарайдиган шунчә зор ишәшимиз бар; ⁵ өзимизни бирәрнәрсини қилғидәк иқтидаримиз бар дәп чағлиғинимиз йоқтур; иқтидарлиғимиз болса бәлки Худадиндур.

⁶ У бизни йеңи әһдиниң хизмәткарлири болушқа иқтидарлиқ қилди; бу әһдә пүтүклүк сөз-жүмлиләргә эмәс, бәлки Роһқа асасланған. Чүнки пүтүклүк сөз-жүмлиләр адәмни өлтүриду; лекин Роһ болса адәмгә һаят кәлтүриду. □ ■

⁷ Амма сөз-жүмлиләр билән ташларға оқлған, өлүм кәлтүридиган хизмәт шан-шәрәп билән болған вә шундақла Исраиллар Мусаниң йүзидә жулаланған шан-шәрәптин йүзигә көзлирини тикип қаралмиған йәрдә (гәрчә шу шан-шәрәп һазир әмәлдин қалдурулған болсиму), □ ■ ⁸ Роһ билән жүргүзүлидиган хизмәт теһиму шан-шәрәплик болмамду? ⁹ Чүнки адәмниң гунайини бекитидиган хизмәт шәрәплик болған йәрдә, инсанни һәққаний қилидиган хизмәтниң шәриви теһиму ешип ташмамду!? ¹⁰ Чүнки әслидә шан-шәрәплик болған ишниң һазирқи гайәт зор шан-шәрәплик ишниң алдида һеч қандақ шан-шәрәпликлиги йоқтур; ¹¹ чүнки әмәлдин қалдурулған иш әслидә шан-шәрәп билән кәлтүрүлгән йәрдә, һазир орнини басқан иш теһиму шан-шәрәплик болиду. □ ¹² Биздә шунчә зор шундақ бир үмүт болған экән, биз толиму жүрәклик болимыз. □ ¹³ Биз Исраилларни әмәлдин қалдурулидиган әһдиниң парлақ нуриға көзини тикип қарашниң ақивитигә учрап кәтмисун дәп йүзигә чүмпәрдә тартивалған Мусаға

□ **3:2** «Силәр өзүңлар бизниң тәвсийнаимиздурсиләр, қәлбимиздә пүтүлгән, һәр инсанға тонуш болған вә оқулидиган» — демәк, Коринттики етиқатчиларниң нижатни йеңи қобул қилған вақтида мултәк өзгәртилгән йеңи жүрүш-турушлири Павлусниң әжриниң һәр адәмгә көрүнәрлик болған мевиси, униң һәқиқий расул экәнлигигә испат еди. □ **3:3** «Силәрниң биз тәрпимиздин пәрвиш қилинған, Мәсиһниң мәктупи экәнлигиңлар» — «пәрвиш қилинған» яки «йәткүзүлидиган, йолланған», грек тилида «көйүнүп бекилған» яки «хизмити қилинған». «бу мәктуп сияһ билән эмәс, бәлки тирик Худаниң Роһи билән йезилған; таш тахтайлараға эмәс, бәлки қәлбниң әтлик тахтайлариға пүтүклүктүр» — оқурмәнләрниң есидә барки, Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән қанун «таш тахталарға пүтүклүк еди. Мошу йәрдикә «әтлик» сәлбий мәнидә эмәс, бәлким «юмшак, қаттиқ болмиған», «таш»ниң әксини билдүриду.

■ **3:3** Мис. 24:12; 34:1; Йәр. 31:33; Әз. 11:19; 36:26; Ибр. 8:10. □ **3:6** «У бизни йеңи әһдиниң хизмәткарлири болушқа иқтидарлиқ қилди; бу әһдә пүтүклүк сөз-жүмлиләргә эмәс, бәлки Роһқа асасланған» — мошу әйәттики «пүтүклүк сөз-жүмлиләр» Мусаға чүшүрүлгән қанунни, йәни «қона әһдә»ни көрситиду; «Роһ» болса Худаниң Муқәддәс Роһини көрситиду, әлвәттә. «Йеңи әһдә» тоғрилиқ «Йәр.» 31:31-34 вә «Йәремия»дики «қошумчә сөз»ни көрүң. «Чүнки пүтүклүк сөз-жүмлиләр адәмни өлтүриду; лекин Роһ болса адәмгә һаят кәлтүриду» — бу сөзләрниң толук мәнасини чүшиниш үчүн «Рим.» 3:19-23, 7-бап вә 8:1-16ни көрүң. «Роһ» Худаниң Роһи, әлвәттә. ■ **3:6** 2Кор. 5:18; Ибр. 8:6, 8.

□ **3:7** «Исраиллар Мусаниң йүзидә жулаланған шан-шәрәптин йүзигә көзлирини тикип қаралмиған йәрдә» — бу вақиә «Мис.» 34:29-35дә хатириләнгән. «(гәрчә шу шан-шәрәп һазир әмәлдин қалдурулған болсиму)» — башқа бир хил тәржимиси «гәрчә шу нур аста-аста йоқливатқан болсиму». Павлус бу икки бислиқ сөзләрни бәлким әтәй ишләткән, шуңа иккила тәржимиси бәлким тоғриду. ■ **3:7** Мис. 24:12; 34:1,30; Қан. 10:1. □ **3:11** «чүнки әмәлдин қалдурулған иш әслидә шан-шәрәп билән кәлтүрүлгән йәрдә,...» — «әмәлдин қалдурулған иш» яки «ажизлап йоқливатқан иш».

□ **3:12** «биз толиму жүрәклик болимыз» — яки «биз қасарәтлик сөзләймиз».

охшимаймиз. □ ■ 14 Амма уларниң ой-көңүллири қадақлашқан еди; чүнки бүгүнгә қәдәр кона әһдини оқуғинида мошу чүмпәрдә еливетилмәй кәлди; чүнки пәқәт Мәсиһдә болғандила у елип ташливетилиду. □ ■ 15 Амма бүгүнгә қәдәр, Мусаниң язмилири оқулғинида шу чүмпәрдә йенила қәлбини йеппивалмақта. 16 Амма һәр ким Рәбгә қарап бурулса, чүмпәрдә елип ташлиниду. ■ 17 Амма Рәб шу Роһтур; вә Рәбниң Роһи қәйәрдә болса, шу йәрдә һәрлүк болиду. □ ■ 18 Вә биз һәммимизниң йүзимиз чүмпәрдисиз һалда Рәбниң шан-шәривигә қаригинида, Униң охшаш сүритидә болушқа Роһ болған Рәб тәрипидин шан-шәрәп үстигә шан-шәрәп қошулуп өзгәртилмәктимиз. □ ■

4

Павлусниң жамаәтләрниң хизмитидә болған чидамлиқ, сәвир-тақәтлиги — Хизмәттә чидамлиқ

1 Шуңа Худа бизгә рәһим-шәпқәт көрсәткәндәк, бу хизмәт бизгә аманәт қилинған экән, биз бәл қойвәтмәймиз; 2 әндиликтә шәрмәндиликкә аит йошурун ишларни ташлап, нә алдамчиликта маңмай, нә Худаниң сөзини бурмилимай, бәлки һәқиқәтғи әйнән аян қилиш билән Худа алдида дуруслуғимизни һәр адәмниң вижданиға көрситимиз. ■ 3 Амма хуш хәвиримиз чүмкәлгән болсиму, у һалак болуватқанларға нисбәтән чүмкәлди; ■ 4 Чүнки Худаниң сүрәт-образи болған Мәсиһниң шан-шәриви тоғрисидаки хуш хәвәрниң нури уларниң үстидә йорумисун дәп, бу заманиң илаһи етиқәтсизларниң ой-зәһинлирини кор қилди. □ ■ 5 Чүнки биз өзимизни әмәс, бәлки Мәсиһ Әйсани Рәб, шуниңдәк өзимизни Әйса үчүн силәрниң хизмәтқариңлар дәп елан қилимиз. □ 6 Чүнки «қараңғулүктин нур йорусун» дәп буйруған Худа, Мәсиһниң дидаридин Өзиниң шан-шәривини тонутушқа болған йоруклүкниң биз арқилиқ чечилиши үчүн, бизниң қәлбимизни йорутқандур. ■

Мәңгүлүк шан-шәрәпниң зор вәзни

□ 3:13 «әмәлдин қалдурулидиган әһдә» — «кона әһдә»ниң «әмәлдин қалдурулғанлиғи»ни толукрақ чүшиниш үчүн «Рим.» 3:19-4:25, 7:7-8:4, «Гал.» 1:2-4:7ни оқуң. Башқа бир хил тәржимиси «өчүп кетиватқан әһдә...». «әмәлдин қалдурулидиган әһдиниң парлақ нуриға көзини тикип қарашниң ақивитигә учрап кәтмисун дәп...» — «қарашниң ақивити» — биз бу сөзни шу мәнидә чүшинимизки, кона әһдә (Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән қанун) астида, инсанниң гунаға патқан һалити паш қилинғачка, Худаниң шан-шәривиғә беваситә қарашниң ақивити өлүм болатти. «Мис.» 34:34ни көрүң. ■ 3:13 Мис. 34:35; Рим. 10:4. □ 3:14 «чүнки бүгүнгә қәдәр кона әһдини оқуғинида мошу чүмпәрдә еливетилмәй кәлди...» — «кона әһдә» мошу йәрдә, болупму Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән қанунни, йәни Тәвратниң «Яритилиш»тин «Қанун шәрһи»гичә болған бәш қисмини көрситиду. ■ 3:14 Йәш. 6:10; Әз. 12:2; Мат. 13:11; Рос. 28:26; Рим. 11:8. ■ 3:16 Мат. 13:11; Рим. 11:23; 1Кор. 2:10. □ 3:17 «Амма Рәб шу роһтур» — «Роһ» болса Худаниң Муқәддәс Роһи», йәни «йеңи әһдә» арқилиқ мәңгүлүк һаятни елип келидиган Роһни көрситиду. ■ 3:17 Юһ. 4:24. □ 3:18 «Биз һәммимизниң йүзимиз чүмпәрдисиз һалда Рәбниң шан-шәривиғә қаригинида, Униң охшаш сүритидә болушқа Роһ болған Рәб тәрипидин шан-шәрәп үстигә шан-шәрәп қошулуп өзгәртилмәктимиз» — «охшаш сүрити» (яки «охшаш сүрәт-образи») — Рәб Әйсаниң Өзиниң сүрити. ■ 3:18 1Кор. 13:12; 2Кор. 5:7. ■ 4:2 2Кор. 2:17; 2Кор. 6:4 ■ 4:3 2Кор. 2:15; 2Тес. 2:10. □ 4:4 «бу заманиң илаһи етиқәтсизларниң ой-зәһинлирини кор қилди» — «бу заманиң илаһи» Шәйтан, Иблис. ■ 4:4 Йәш. 6:10; Юһ. 12:40; 14:9. Фил. 2:6. Кол. 1:15. Ибр. 1:3. □ 4:5 «биз өзимизни әмәс, бәлки Мәсиһ Әйсани Рәб, шуниңдәк өзимизни Әйса үчүн силәрниң хизмәтқариңлар дәп елан қилимиз» — «хизмәтқарлар» мошу йәрдә грек тилида «қулар» дейлиду. Демәк, өзниң (һәр хил сәвәпләр билән) башқа бирисиниң хизмитидә болушқа сатқан кишиләр. ■ 4:6 Яр. 1:3; 2Пет. 1:19.

⁷ Амма қудрәтнің ғайәт зорлуғи биздин әмәс, бәлки Худадин болғанлиғи көрүнсун дәп бу гөһәргә сапал идишларда қачилақлиқ һалда егидарлиқ қилимиз. □ ■ ⁸ Мана биз һәртәрәптә қистилип қалдуқ, амма йәнжқилмидуқ; тәмтирәп қалдуқ, амма үмүтсизләнмидуқ; ⁹ зиянкәшликкә учраватимиз, амма һәмдәмсиз қалмидуқ; жиқитилдуқ, амма һалак болмидуқ; ¹⁰ Әйсаниң һаяти тенимиздә аян қилинсун дәп, һәрдайим тенимиздә Әйсаниң өлүмини көтирип жүримиз. □ ■ ¹¹ Чүнки Әйсаниң һаяти өлидигән әглиримиздә аян қилинсун үчүн, тирик қалған бизләр һәрдайим өлүмгә тапшурулмақтимиз. □ ■ ¹² Шуниң билән биздә өлүм ишләватиду, амма һаят силәрдә ишләватиду. □ ¹³ Вә «Мән ишәндим, шуңа сөз қилдим» дәп йезилғандикидәк иман-ишәштики роһқа егә болуп, бизму ишәндуқ вә шуниң билән сөз қилимиз; □ ■ ¹⁴ чүнки Рәб Әйсани тирилдүргән Худа бизни Әйса билән биргә тирилдүриду, шуңдақла бизни силәр билән биргә Өз алдиға һазир қилиду, дәп билимиз. ■ ¹⁵ Чүнки бу һәммә ишлар силәр үчүндүрки, техиму көп кишиләрнің вужудида ешип ташқичә беғишланған меһри-шәпқәт сәвәвидин көп кишиләрніңму Худани улуқлап ейтқан тәшәккүрлири ешип ташиду. ■ ¹⁶ Шуңа биз бәл қоюватмәймиз; гәрчә ташқи инсанлиғимиз солашсиму, дәрһәқиқәт ички инсанлиғимиз күндин-күнгә йеңиланмақта. □ ¹⁷ Чүнки бизниң бир дәқиқилик вә йеник жапа-мушәқәтлиримиз биз үчүн ешип ташқан, мәнғүлүк, зор вәзинлик шан-шәрәпни һасил қилиду. ■ ¹⁸ Шуңа биз көрүнгән ишларға әмәс, бәлки көрүнмәс ишларға көз тикимиз; чүнки көрүнгән ишлар вақитлиқ, амма көрүнмәс ишлар мәнғүлүктүр.

5

Көрүш сезими билән әмәс, бәлки иман-ишәш билән яшаш

¹ Чүнки бу зиминға тәвә өйимиз, йәни бу чедиримиз йоқитилсиму, Худа тәрипидин болған, инсан қоли билән ясалмиған бир өй, йәни асманларда әбәдий бир маканимиз бардур дәп билимиз. ■ ² Әнди бу конә өйимиздә турғинимизда асмандики өйимизни кийивелишқа зор интизар билән аһ урмақтимиз ■ ³ (бәрһәк, асмандики өйимизни кийивалсақ ялаңач қалмаймиз). ■ ⁴ Чүнки мошу чедирда турғинимизда, еғирчиликта аһ урмақтимиз; бу бизниң

□ **4:7** «...бу гөһәргә сапал идишларда қачилақлиқ һалда егидарлиқ қилимиз» — «сапал идишлар» болса етиқатчиларниң өз ақиз вужуд-тәнлири, әлвәттә. ■ **4:7** 1Кор. 2:5; 2Кор. 5:1. □ **4:10** «Әйсаниң һаяти тенимиздә аян қилинсун дәп, һәрдайим тенимиздә Әйсаниң өлүмини көтирип жүримиз» — «Әйсаниң өлүмини көтириш» дегәнлик бәлким расуллар дайим азап-оқубәтни тартқанлиғи, дайим өлтүрүлүшнiң хәвпидә тураватқанлиғини көрситиду. Амма бу баянни йәнә һәммә етиқатчи үчүн муһим роһий принцип дегили болиду. 11-әйтнi көрүң. ■ **4:10** Рим. 8:17; Гал. 6:17; Фил. 3:10; 2Тим. 2:11,12; 1Пет. 4:13. □ **4:11** «чүнки Әйсаниң һаяти өлидигән әглиримиздә аян қилинсун үчүн, тирик қалған бизләр һәрдайим өлүмгә тапшурулмақтимиз» — «өлүмгә тапшурулмақтимиз» — Худа тәрипидин, әлвәттә. ■ **4:11** Зәб. 43:23; Мат. 5:11; Рим. 8:36; 1Кор. 4:9; 15:49; Кол. 3:4. □ **4:12** «Шуниң билән биздә өлүм ишләватиду, амма һаят силәрдә ишләватиду» — мошу муһим принцип тоғрилик «қошумчә сөз»имизни көрүң. □ **4:13** «Мән ишәндим, шуңа сөз қилдим» — «Зәб.» 115:10. «иман-ишәштики роһқа егә болуп, бизму ишәндуқ вә шуниң билән сөз қилимиз» — «сөз қилимиз» — демәк, хуш хәвәрни жақалаймиз. ■ **4:13** Зәб. 115:10. ■ **4:14** Рим. 8:11; 1Кор. 6:14. ■ **4:15** 2Кор. 1:11. □ **4:16** «гәрчә ташқи инсанлиғимиз солашсиму, дәрһәқиқәт ички инсанлиғимиз күндин-күнгә йеңиланмақта» — «ташқи инсанлиғимиз» адәмниң жан-тенини, «ички инсанлиғимиз» адәмниң қәлб-роһини, ички дунясини көрситиду. Грек тилида «ташқи инсанлиғимиз» вә «ички инсанлиғимиз» дейилиду. ■ **4:17** Зәб. 29:6; Мат. 5:12; Рим. 8:18; 1Юһа. 3:2. ■ **5:1** 2Кор. 4:7. ■ **5:2** Рим. 8:23. ■ **5:3** Вәһ. 3:18; 16:15.

ялаңачлинишни халиқинимиз эмәс, бәлки кийиндүрүлүшни, йәни биздә өлидиған немә болса, униң һаят тәрипидин жутулушни халаймиз. ■ 5 Әнди бизни дәл мошу ишқа тәйярлиғучи болса Худадур; У бизгә «капаләт» болған Өз Роһиниму ата қилди. □ ■ 6 Шуниң билән биз һемишә юрәклик болимиз; һәмдә тенимиздә макан тутқинимизда Рәбдин нери болған мусапир болимиз дәп болимиз 7 (чүнки биз көрүш сезими билән эмәс, етиқат билән маңимиз); ■ 8 биз юрәклик болуп, шуниңдәк тәндин нери болуп Рәб билән биллә бир маканда болушқа техиму хурсәнмиз. 9 Шуниң билән, мәйли тәндә болайли, тәндин нери болайли, уни хурсән қилишни истәк-нишан қилип интилимиз. 10 Чүнки тәндә қилған әмәллимизни, яхшилиқ болсун, яманлиқ болсун, һәр биримизгә қайтурулуши үчүн Мәсиһниң сорақ тәhti алдида һазир болушимиз ләзим болиду. ■ 11 Шуниң билән Рәбниң дәһшитини билгәнлигимиз үчүн, инсанларни ишәндүрүшкә тиришимиз; лекин биз Худаға очуқ-ашкаримиз, шуниңдәк силәрниң вижданиңлардимү ашкарә тонулсақ дәп үмүт қилимән. □

Енақлиққа кәлтүрүш хизмити

12 Биз һазир өзимизни қайтидин силәргә тәвсийә қилғинимиз йоқ, бәлки пәқәт силәрдә қәлбдики ишлардин эмәс, ташқи қияпәттин пәхирлинидиганларға бәргидәк жавап болсун дәп, силәргә бизләрдин пәхирлиниш имканийитини яритип бериватимиз. □ ■ 13 Чүнки ич-ичимизгә сигмай қалған болсақму Худа алдида шундақ болдуқ, салмақ болсақму силәр үчүн шундақ болимиз. □ 14 Чүнки Мәсиһниң муһәббити бизни шундақ қилушқа үндәйду; чүнки биз бириси һәммәйлән үчүн өлди, шуңа һәммәйләннимү өлди, дәп һесаплаймиз. □ 15 Вә У һәммәйләнни дәп өлди, буниңдин мәхсәт, һаят болғанлар өзлири үчүн эмәс, бәлки уларни дәп өлүп тирилүғчи үчүн яшиши үчүндүр. ■

■ 5:4 Рим. 8:11; 1Кор. 15:53. □ 5:5 «У бизгә «капаләт» болған Өз Роһиниму ата қилди» — «Өз Роһи» грек тилида пәқәт «Роһ» билән ипадилиниду. «Капаләт» тоғрилиқ 1:22дики изаһатни көрүң. ■ 5:5 Рим. 8:16; 2Кор. 1:22; Әф. 1:13; 4:30. ■ 5:7 1Кор. 13:12; 2Кор. 3:18. ■ 5:10 Зәб. 6:113; Йәр. 17:10; 32:19; Мат. 16:27; 25:32; Рим. 2:6; 14:10,12; 1Кор. 3:8; Гал. 6:5; Вәһ. 2:23; 22:12. □ 5:11 «биз Худаға очуқ-ашкаримиз, шуниңдәк силәрниң вижданиңлардимү ашкарә тонулсақ дәп үмүт қилимән» — «Худаға очуқ-ашкаримиз, шуниңдәк силәрниң вижданиңлардимү ашкарә тонулсақ». Демәк, Павлус вә башқа расуллар дунядикикиләргә анчә тонуш эмәс, уларниң һәқиқий салаһийити, уларда болған Мәсиһниң Муқәддәс Роһумү дунядикикиләргә анчә тонуш эмәс, шуңа уларға Мәсиһниң һәр адәмни сораққа тартидиганлиғи тоғрилиқ ишәндүрүшниң зөрүрийити бар. Лекин Худа бизни урдан биләду вә (силәр Худаниң адәмлири болғандин кейин) силәрмү бизни урдан чүшәнсәңлар керәк, дәйду. □ 5:12 «...ташқи қияпәттин пәхирлинидиганларға бәргидәк жавап болсун дәп, силәргә бизләрдин пәхирлиниш имканийитини яритип бериватимиз» — «ташқи қияпәтидин пәхирлинидиганлар бәргидәк жавап болсун дәп...» — Павлус һазир Коринттики жамаәттә көрүнгән «сахта расуллар»ни тилға елип, өзи үстидин әрз қилған бу кишиләргә жавап бериш үчүн Коринттики қериндашларға өзиниң вә һәмкарлириниң хизмәтлириниң роһий маһийитини әзрәк ашқарилап көрсәтмәкчи. ■ 5:12 2Кор. 3:1; 10:8. □ 5:13 «Чүнки ич-ичимизгә сигмай қалған болсақму Худа алдида шундақ болдуқ, салмақ болсақму силәр үчүн шундақ болимиз» — муну әйәттә Павлус, шүбһисизки, (жуқурида әйтилгәндәк) авал өзиниң вә қериндашларниң «қәлбдики ишлар», йәни әң әһмиәтлик ишлар тоғрилиқ сөзләйду. У кейинрәк «көрүнуш»тики ишларниң, йәни «ташқи қияпәт»ниң ишлириға өтиду. Әмәлийәттә «ич-ичимизгә сигмай қалған болуш» Худаниң зор улуклуғи, ешип ташқан шапаитигә қарап инсанниң хошаллиқтин болған нормал инкаси болуш керәкғү, дәймиз. Амма башқа кишиләр бәрибир хуш хәвәрни аңлиши керәк, шуниңдәк өз хошаллиғимизға һай берип, улар үчүн «салмақ» болушимизмү керәк. □ 5:14 «бириси һәммәйлән үчүн өлди» — Мәсиһни көрситиду. «чүнки биз бириси һәммәйлән үчүн өлди, шуңа һәммәйләннимү өлди, дәп һесаплаймиз» — бу әжайип әйәт тоғрилиқ «қошумча сөз»имизни көрүң. ■ 5:15 Рим. 14:7; Гал. 2:20; 1Тес. 5:10; 1Пет. 4:2.

16 Шуниң билән биз буниңдин кейин һеч кимни инсанларчә тонумаймиз; һәтта биз Мәсиһни инсанларчә тонуған болсақ, буниңдин кейин уни йәнә шундақ тонумаймиз. □ ■ 17 Шуңа әнди бириси Мәсиһдә болса, у йеңи бир яритилгучидур! Кона ишлар өтүп, мана, һәммә иш йеңи болди! ■ 18 Вә барлиқ ишлар Худадиндур; У бизни Мәсиһ арқилиқ Өзигә енақлаштурди, шундақла бизгә енақлаштуруш хизмитини тапшурди: — □ ■ 19 демәк, Худа Мәсиһдә адәмләрниң итаәтсизликлрини уларниң әйиви билән һесаплашмай, аләмни Өзигә енақлаштурди; шуниңдәк бизгә енақлаштуруш хәвирини аманәт қилип тапшурди. ■ 20 Шуңа худди Худа биз арқилиқ адәмләрдин енақлиққа келишни өтүнгинидәк, биз Мәсиһкә вакалитән әлчиләрдурмиз; Мәсиһниң орнида «Худаға енақлаштурулғайсиләр!» дәп өтүнмиз. ■ 21 Гунаға һеч тонуш болмиған кишини Худа бизни дәп гунаниң өзи қилди; мәхсити шуки, бизниң Униңда Худаниң һаққанийлиғи болушимиз үчүндур.□ ■

6

Худаниң жапа-мушәққәт тартқучи әлчилири болуш

1 Әнди Худаниң һәмқарлири сүпитидә силәрдин Униң мөһри-шәпқитини қобул қилип туруп уни бекарға кәткүзмәндәр дәп өтүнмиз.■ 2 (чүнки у: «Шапаәт көрситилидиған бир пәйттә дуайиңни ижабәт қилишни бекиткәнмән, нижаат-қутулуш йөткүзүлидиған бир күнидә Мән саңа ярдәмдә болушумни бекиткәнмән» — деди. Мана, һазир болса «шапаәт көрситилидиған яхши пәйт»; мана, һазир «нижаат-қутулуш күни»дур!).□ ■ 3 Рәбниң хизмитигә дағ кәлтүрүлмисун дәп һеч қандақ ишта һеч кимниң иманиға тосалғулуқ қилмаймиз;■ 4 бәлки һәр бир ишта өзимизни Худаниң хизмәтқарлири сүпитидә нәмунә қилип жүримиз; зор чидамлиқ билән, жәбир-зулумларда, жапа-мушәққәтләрдә, бесим-кистақларда,■ 5 камча ярилирида, зинданларда, қозғилаң-топилаңлар ичидә, еғир мөһнәтләрдә, түнәшләрдә, роза тутушларда,□ 6 паклиқ билән, билимләр билән, сәвир-тақәтлик билән, мөһриванлиқлар билән, Муқәддәс Роһ билән, сахтилиқсиз мөһир-муһәббәт билән, 7 һәқиқәтниң сөз-қалами билән, Худаниң күч-қудрити билән, һаққанийлиқниң оң-сол қоллардики қураллири билән,□ 8 һәм иззәт-шөһрәттә һәм һақарәт ичидә, төһмәт һәм тәриплинишләр ичидә өзимизни Худаниң хизмәтқарлири сүпитидә намайән қилдуқ;

□ 5:16 «Һәтта биз Мәсиһни инсанларчә тонуған болсақ...» — «инсанларчә» грек тилида «әтләр бойичә». «шуниң билән биз буниңдин кейин һеч кимни инсанларчә тонумаймиз; һәтта биз Мәсиһни инсанларчә тонуған болсақ, буниңдин кейин уни йәнә шундақ тонумаймиз» — бу әжайип айтә тоғрилиқму «қошумчә сөзимизни көрүң. ■ 5:16 Мат. 12:50; Юһ. 15:14; Гал. 5:6; 6:15; Кол. 3:11.

■ 5:17 Йәш. 43:18; Ваһ. 21:5. □ 5:18 «вә барлиқ ишлар Худадиндур» — яки «вә бу барлиқ ишлар Худадиндур». ■ 5:18 Кол. 1:20; 1Юһа. 2:2; 4:10. ■ 5:19 Рим. 3:24,25; Кол. 1:20. ■ 5:20 2Кор. 3:6. □ 5:21 «гунаға һеч тонуш болмиған киши» — Мәсиһ. «мәхсити шуки, бизниң Униңда Худаниң һаққанийлиғи болушимиз үчүндур» — «Униңда» — Мәсиһдә, әлвәттә.

■ 5:21 Йәш. 53:9,12; Рим. 8:3; Гал. 3:13; 1Пет. 2:22; 1Юһа. 3:5. ■ 6:1 1Кор. 3:9; Ибр. 12:15. □ 6:2 «шапаәт көрситилидиған бир пәйттә дуайиңни ижабәт қилишни бекиткәнмән, нижаат-қутулуш йөткүзүлидиған бир күнидә мән саңа ярдәмдә болушумни бекиткәнмән» — «Йәш.» 49:8. ■ 6:2 Йәш. 49:8. ■ 6:3 Рим. 14:13; 1Кор. 10:32. ■ 6:4 1Кор. 4:1; 2Кор. 11:23.

□ 6:5 «түнәшләрдә» — демәк «түнәп дуа қилишларда». Башқа бир хил тәржимиси «уйғисизлиқларда».

□ 6:7 «...һаққанийлиқниң оң-сол қоллардики қураллири билән...» — бәлким зәрб қилидиған һәм қоғдайдиған роһий қуралларни көрситиду.

ялганчилар дэп қаралган болсақму сәммий-садиқ болуп, ⁹ намсиз болдуқ-ю, амма мәшһормиз; өләй дэп қалдуқ-ю, амма мана, һаяттурмиз; тәрбийидә жазаландуқ-ю, амма өлүмгә мәһкүм қилинмидуқ; □ ■ ¹⁰ дәр-д-ләм тарттуқ-ю, амма дайим шат-хурамликта туримиз; һәмрат болғинимиз билән, амма көп адәмләрни бай қилғучимиз; һеч немимиз йоқ болғини билән, амма һәммигә егидармиз. □

¹¹ Силәргә очуқ-йоруқ сөзлидуқ, әй Коринтликлар, бизниң бағримиз силәргә кәң ечилди! □ ¹² Силәр биз тәрәптин қисилған әмәс, лекин өз ич-бағриңларниң тарлиғидин қисилисиләр; ¹³ әнди адил алмаштурушта болуп — (өз пәрәзентлиримгә сөзлигәндәк сөзләймән) — бағриңларни бизгиму кәң ечиңлар. ■

Қараңулуққа һәмраһ болмаңлар

¹⁴ Етиқатсизлар билән бир боюнтуруққа четилип тәңсизликтә болмаңлар; чүнки һәққанийлик вә қәбиһлик оттурисида қандақму ортақлик болсун? Йоруқлуқниң қараңулуқ билән қандақ һәмраһлиғи болсун? □ ■ ¹⁵ Мәсиһниң Белиал билән немә енақлиғи болсун? Ишәнгүчиниң ишәнмигүчи билән қандақ ортақ несивиси болсун? □ ¹⁶ Худаниң ибадәтханисиниң бутлар билән қандақ бирлиғи болсун? Чүнки силәр тирик Худаниң ибадәтханисидурсиләр — Худаниң: «Мән уларда туримән, уларниң арисидә жүримән; уларниң Худаси болимән вә улар Мениң хәлким болиду» дегинидәк силәр Униң ибадәтханисидурсиләр; □ ■ ¹⁷ Шуниң үчүн «Уларниң арисидин чиқип кетиңлар, Маңа айрилиңлар», — дәйду Рәб, — «Һеч напак нәрсигә тәккүчи болмаңлар», «шундила Мән силәрни қобул қилимән», □ ■ ¹⁸ вә: «Мән силәргә Ата болимән, силәр Маңа оғул-қизлирим болисиләр» — дәйду һәммигә Қадир болған Рәб. □ ■

□ **6:9** «намсиз болдуқ-ю, амма мәшһормиз» — дуниядики «мәшһор»лардин болмисиму, лекин Худа, пәриштиләр вә жамаәтләр тәрипидин мәшһордур, дегән мәнидә дэп қараймиз. **«тәрбийидә жазаландуқ-ю, амма өлүмгә мәһкүм қилинмидуқ»** — «тәрбийидә жазаландуқ-ю...» дегәнлик башқа бир тәржимиси «дәррә-қамча йедуқ-ю...». Бу муһим сөз тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ **6:9** Зәб. 117:18; Йәш. 26:19. □ **6:10** «һәмрат болғинимиз билән, амма көп адәмләрни бай қилғучимиз; һеч немимиз йоқ болғини билән, амма һәммигә егидармиз» — «һәмрат болғинимиз билән,... һеч немимиз йоқ болғини билән,...» — Павлу вә башқа расулла бу дунияниң көзқаришидин қариганда шундақ көрүнгән болсиму, улар һәргиз өзлирини ундақ һесапламайду, бәлки өзлирини һәққиқи байлар (мәңгүлүк байлиқларга егә) дэп санайтлар. □ **6:11** «Силәргә очуқ-йоруқ сөзлидуқ, әй Коринтликлар,...» — грек тилида «Ағзимиз силәргә очуқ, и Коринтликлар,...». ■ **6:13** 1Кор. 4:14. □ **6:14** «Етиқатсизлар билән бир боюнтуруққа четилип тәңсизликтә болмаңлар» — «Қан.» 22:10дә «Ешәк вә калини бир боюнтуруққа тәң қошманлар» дейлиду. Тәңсизлик болғачқа, ишәнгән адәм вә ишәнмигән адәм тәң жүк тартмайду, һәтта бир-биринин башқа йөнүлүшкә тартиду. Бу сөzlәр пәкәт никаһқила бағлиқ әмәс, түрлүк әһвалларда етиқатсиз адәм билән «һәмбоюнтуруқ» болуш чоқ чатақларни чиқариду, дегәнлиқтур. **«...һәққанийлик вә қәбиһлик оттурисида қандақму ортақлик болсун?»** — «қәбиһлик» грек тилида «қанунсизлик», амма бу «қанун» һөкүмәтниңки әмәс, Худаниң һәққаний тәләплирини көрситиду. ■ **6:14** Қан. 7:2; 1Сам. 5:1, 2; 1Пад. 8:21; 1Кор. 5:9; 10:21; Әф. 5:11 □ **6:15** «Мәсиһниң Белиал билән немә енақлиғи болсун?» — «Белиал» дегәнниң ивраний тилидики мәнаси «әрзимәс, осал» болуп, Шәйтаниң иенә бир исми болиду. □ **6:16** «Мән уларда туримән, уларниң арисидә жүримән; уларниң Худаси болимән вә улар Мениң хәлким болиду» — «Лав.» 26:12 вә «Йәр.» 28:32, «Әз.» 32:27ни көрүң. ■ **6:16** Мис. 29:45; Лав. 26:11-12; Йәр. 32:38; Әз. 37:27; 1Кор. 3:16; 6:19; 10:7, 14; Әф. 2:21; Ибр. 3:6; 1Пет. 2:5 □ **6:17** «Уларниң арисидин чиқип кетиңлар, маңа айрилиңлар... һеч напак нәрсигә тәккүчи болмаңлар» — «Йәш.» 52:11ни көрүң. Әслидә бу сөzlәр Израилға Бабил империйәсидики кәйп-сапа вә бутпәрәсликни ташлап қиллиши үчүн ейтилған. «шундила Мән силәрни қобул қилимән» — «Әз.» 20:41ни көрүң. ■ **6:17** Йәш. 52:11; Әз. 20:34,41; Ваһ. 18:4. □ **6:18** «Мән силәргә Ата болимән, силәр Маңа оғул-қизлирим болисиләр» — Тәврат, «2Сам.» 7:14, «Йәш.» 43:6, «Йәр.» 31:9ни көрүң. ■ **6:18** 2Сам. 7:8,14

7

¹ Энди бу вәдиләргә муйәссәр болғандин кейин, и сөйүмлүкләр, өзимизни әтләрдики һәм роһтики һәр хил паскинилиқтин тазилап, Худаниң қорқунучида өзимиздә аян қилинған пак-муқәддәслиқни камаләткә йәткүзәйли.

Бизни қобул қилғайсиләр!

² Бизни қобул қилғайсиләр! Биз һеч кимгә зиян-зәхмәт йәткүзмидүк, һеч кимни набут қилмидүк, һеч кимдин пайдиланмидүк. ³ Мошуларни дәп, силәрни әйиплимәчки әмәсмән; чүнки мән жуқурида ейтқинимдәк, силәр қалбимиздидурсиләрки, биз силәр билән биллә өлүшкә, силәр билән биллә яшашқа тәйярмиз. ⁴ Силәргә бағлиған ишәшим зор, силәрдин болған пәхрим зор; шуниң үчүн риғбәт-тәсәллиғ тоддурулдум, барлиқ жапа-мүшкүлчиликлиримиздә хошаллиғим ешип ташти.

⁵ Чүнки бәрһәк, Македонийгә киргинимиздиму әтлиримиз һеч арам тапалмай, һәртәрәптин қисилип қалдуқ; сиртимизда жедәл-күрәшләр, ичимиздә қорқунучлар бар еди. ⁶ Амма чүшкүнләргә риғбәт-тәсәлли бәргүчи Худа бизгә Титусниң келиши арқилиқ риғбәт-тәсәлли бәрди;

⁷ тапқан риғбәт-тәсәллимиз пәкәт униң келиши арқилиқла әмәс, бәлки униң силәрдин тапқан риғбәт-тәсәллиси арқилиқму болди; чүнки у силәрниң бизгә зариқип тәлмүргиниңларни, силәрниң һәсритиңларни, силәрниң маңа болған қизгин гәмхорлуғуңларни ейтип бәрди; шуниң билән мән техиму хошаландим. ⁸ Чүнки гәрчә мән силәрни хетим билән азаплиған болсаму, мән һазир униңдин пушайман қилмайман; лекин әслидә мән шу хетимниң силәрни азаплиғинини көрүп пушайман қилған едим (әмәлийәттә, силәрниң азаплинишиңлар қисқигинә бир мәзгилла болған).

⁹ Амма һазир шатлинимән — азапланғиниңлардин әмәс, бәлки шу азапниң силәрни товва қилдурғанлиғидин шатлинимән; чүнки силәрниң азаплинишиңлар Худаниң йолида еди; шуниң билән силәр биздин һеч зиян тартмидиңлар. ¹⁰ Чүнки Худаниң йолида болған азап-қайғу адәмни һәргиз пушайман қилмайдиған нижатқә башлайдиған товвиға елип бариду; амма бу дуниядики азап-қайғу адәмни өлүмгә елип бариду. ■

¹¹ Чүнки мана, дәл мошу иш, йәни Худаниң йолида азаплинишиңлар, силәргә шунчә көп әстайидиллиқ, өзлириңларни әйиптин нәқәдәр халас қилиш, шунчә көп гәзәп, шунчә көп қорқунуч, шунчә көп тәқәззарлиқ, шунчә көп қизгинлиқ вә жазалашқа шунчә тәйяр болушни елип кәлди! Силәр бу ишниң һәр тәрипидә өзүңларниң әйиптин халас болушуңларни испатлидиңлар. □

¹² Энди силәргә шу хәтни язған болсамму, у хәтни зиян-зәхмәт қилғучи киши үчүн әмәс, яки зиян-зәхмәт қилинғучи киши үчүн әмәс, бәлки Худа алдида бизгә

□ **7:2** «...һеч кимни набут қилмидүк» — бәлким һәм иқтисадиқ жәһәттин һәм етиқат жәһәтидин ейтилиду. ■ **7:3** 2Кор. 6:11,12,13. ■ **7:4** Мат. 5:12; Рос. 5:41; Фил. 2:17; Кол. 1:24. ■ **7:5** Рос. 16:19,23. ■ **7:6** 2Кор. 1:4. □ **7:7** «чүнки у силәрниң бизгә зариқип тәлмүргиниңларни... ейтип бәрди» — «силәрниң бизгә зариқип тәлмүргиниңлар» дегән сөзләрдә «бизгә» дегәнни киргүздуқ. Уларниң «зариқип тәлмүргини» Худаға болушиму мүмкин еди. ■ **силәрниң һәсритиңларни, силәрниң маңа болған қизгин гәмхорлуғуңларни...** — Коринтликларниң һәсрәтлири қатарлиқлар расул Павлусниң илгәрки бир хетидики әйипни (2:4) қобул қилғанлиғи түпәйлидин еди.

■ **7:10** 2Сам. 12:13; Мат. 26:75; Луқа 18:13. □ **7:11** «Худаниң йолида азаплинишиңлар... силәргә...шунчә көп гәзәп, шунчә көп қорқунуч, ... елип кәлди!» — мошу йәрдә «гәзәп» болса бәлким гуна садир қилған кишиниң қилмишиға, шундақла өзлириниң бу ишта жавапкер әмәслиғигә қаритилған еди. «Шунчә көп қорқунуч» болса Худадин болған қорқунуч. «жазалашқа шунчә шунчә тәйяр болуш» — өз гунайида чиң туруп товва қилишни рәт қилған қериндашларни жамаәттин чиқириветишни көрситиду.

болған көңлүңлардики қизгинлиқниң араңларда аян болуши үчүн яздим. □
 13 Бу сәвәптин биз риғбәт-тәсәллигә ериштуқ. Вә риғбәт-тәсәллимиз үстигә биз Титусниң хошаллиғи түпәйлидин техиму зор шатландуқ; чүнки униң роһи силәр тәрипинлардин йеңиланди. 14 Чүнки мән силәр тоғраңларда бирәр ишта пәхирлинип махтиған болсам, у ишта һеч хижил қалдурулмидим; бәлки силәргә ейтқанлиримизниң һәммиси һәқиқәт болғинидәк, бизниң Титусқа силәрни пәхирлинип махтишимизму һәқиқәт болуп испатланди. 15 У силәрниң итаәтмәнлиғиңларни, силәрниң униңдин қандақ әймәнгән вә титригән һалда уни қарши алғиңиңларни әслигинидә, униң силәргә бағлиған ич-бағридики муһәббәтлири техиму ешип ташиду. 16 Мән силәргә һәр бир ишта ишәшим камил болғанлиғидин шатлинимән.

8

Муқәддәс бәндиләр үчүн сәдиқә қилиш

1 Амма, и қериндашлар, биз силәргә Худаниң Македонийәдики жамаәтләргә беғишлиған меһри-шәқитини аян қилмақчимиз; 2 улар зор еғир жапамушәқәттә синалғинида, қаттиқ намрат әһвалда ешип ташқан шатлиғи билән уларниң очуқ қоллуғиниң байлиғи урғуп чикти; 3 чүнки уларниң күчиниң баричә, һәтта күчидин артуқ хәйр-саһавәт қилғанлиғиға өзүм гува. Улар ихтияри билән шундақ қилип, 4 биздин муқәддәс бәндиләргә шу ярдәмдә болушниң бәхитигә вә шериклиғиға муйәсәр болушни қаттиқ өтүнди; 5 шундақ қилип, улар күткинимиздәк әмәс, үмүт қилғинимиздин ешип өзлирини авал Рәбгә, андин Худаниң ирадиси билән бизгиму беғишлиди; 6 шуңа, Титус силәрдә бу меһриванлиқни башлиған экән, биз Титустин силәрни буниңға неспидаш қилип уни ада қилишқа өтүндуқ. 7 Амма силәр һәр тәрәптә, йәни ишәштә, сөздә, билимдә, толуқ әстайидиллиқта һәм бизгә болған меһир-муһәббетиңларда әвәл болғиңиңлардәк, мошу меһирлик иштиму өзүңларни әвәл көрситиңлар. □ 8 Мән бу гәп билән силәргә буйруқ қилмақчи әмәсмән, бәлки башқиларниң қизгинлиғи арқилиқ муһәббетиңларниң һәқиқийлиғини испатлимақчимән. 9 Чүнки силәр Рәббимиз Әйсә Мәсиниң меһри-шәқитини билисиләр — гәрчә у бай болсиму, силәрни дәп йоқсул болдики, силәр униң йоқсуллуғи арқилиқ бейитилисиләр. 10 Мән бу тоғрилик пикримни оттуриға қойимән — бу силәргә пайдилиқ, чүнки силәр алдинқи жилила сәдиқә қилишта вә шуниңға ирадә бағлашта яхши башлидиңлар. □ 11 Әнди һазир уни ада қилиңлар; қизгин ирадә бағлиғиңиңлардәк, бар дунийәиңлар билән шу ишқа әмәл қилиңлар. 12 Чүнки хәйр-саһавәткә бәл бағлиғиңа һисбәтән, соғиниң Худаға яриғидәк болуши қолида йоққа әмәс, бәлки қолида бариға бағлиқтур. ■ 13 Чүнки бу башқиларниң жүкини йениклитимән дәп, өзүңларни қийнаңлар дегиним әмәс, 14 бәлки силәрдә

□ 7:12 «бәлки Худа алдида бизгә болған көңлүңлардики қизгинлиқниң араңларда аян болуши үчүн яздим» — башқа бир көчүрмиси бойчә «бәлки бизниң Худа алдида силәргә болған қизгинлиғимизниң аян болуши үчүн яздим». Амма кейинқи әйәтләрни (13-16) вә 8:7ни көргәндә, биз алған көчүрмиси тоғриду. ■ 8:4 Рос. 11:29; Рим. 15:26; 1Кор. 16:2; 2Кор. 9:1. □ 8:7

«бизгә болған меһир-муһәббетиңларда...» — башқа бир көчүрүлмидә: «бизниң силәргә болған меһир-муһәббитимиздә...» дейилиду (бу көчүрмә тоғра болса мәнаси бәлким: «бизниң силәргә болған меһир-муһәббитимиздин илһам-тәсәлли алғанлиғиңларни көрсәтсә керәк»). □ 8:10 «силәр алдинқи жилила сәдиқә қилишта вә шуниңға ирадә бағлашта яхши башлидиңлар» — «1Кор.» 16:2ни көрүң.

■ 8:12 Пәнд. 3:28; Мат. 12:43; Луқа 21:3; 1Пет. 4:10.

артуқ болғини назирчә уларниң кам йерини толдурғинидәк, күнләрниң биридә уларда артуқ болғини силәрниң кам йериңларни толдуриду; шуниң билән тәңлишиду. ¹⁵ Худди муқәддәс язмиларда: «Көп жиққанларниңкидин ешип қалмиди, аз жиққанларниңму кәмлик қилмиди» дәп йезилғандәк болғай. □ ■

Титусниң вә хизмәтдашлириниң вәзиписи

¹⁶ Амма Титусниң қәлбигә силәргә болған көйүмүмгә охшаш көйүмни салған Худаға тәшәккүрләр болғай; ¹⁷ чүнки у дәрһәқиқәт бизниң илтимасимизни қобул қилғини билән, өзиниң силәргә күчлүк көйүми болғачқа, у өзлүгини йеңиләргә барди; ¹⁸ амма биз униңға барлиқ жамаәтләр арасида хуш хәвәр хизмитидә тәрипләнгән қериндашни һәмраһ қилип әвәттуқ; ¹⁹ шуниңдәк у пәқәт шу тәрәптилә әмәс, бәлки жамаәтләр тәрипидин бу хәйрлик ишта бизгә һәмсәпәр болушқа талливелинған еди. Әнди биз бу хәйр-сахаваәтни болса, Рәбниң шан-шәривини һәм ярдәмдики қизғинлиғимизни көрситиш үчүн уни йәткүзүш хизмитидә болимиз; ²⁰ шундақ қилип биз бу мол соғини мәсүл болуп йәткүзүштә һәр қандақ адәмниң бизниң үстимиздин төһмәт қилмаслиғи үчүн еһтият қилимиз. ²¹ Чүнки биз пәқәт Рәбниң алдидила әмәс, бәлки инсанларниң көз алдидиму ишимизни дурус қилишқа көңүл бөлүп келиватимиз. □ ■ ²² Биз йәнә улар билән биллә көп ишларда интайин әстайидиллиғи нурғун қетим испатланған қериндашни әвәтмәкчимиз; һазир униң силәргә бағлиған зор ишәши түпәйлидин униң интайин әстайидиллиғи техиму күчлүк болди. ²³ Титус тоғрилиқ соаллар болса у мениң һәмраһим вә хизмитиңларда болған һәмқаримдур; башқа икки қериндишимиз болса, улар жамаәтләрниң әлчилири, Мәсиһниң шан-шәривидур. ²⁴ Шуңа, жамаәтләрниң көз алдида муһәббетиңларниң испатини, шундақла бизниң силәрдин пәхирлинишлиримизниң бекар әмәслигини уларға көрситиңлар.

9

Совни тәйярлаш — сехий болушқа үндәш

¹ Чүнки муқәддәс бәндиләрниң бу ярдәм хизмити тоғрилиқ силәргә йәнә йезишимниң һажити йоқ. ■ ² Чүнки мән силәрниң бу ишқа қаттиқ бәл бағлиғиниңларни билимән; мән бу тоғрилиқ; Ахаядикиләр өткән жилдин бери хәйр-сәдиқә беришкә тәйяр туруватиду, дәп Македонийәдики қериндашларға пәхирлинип махтап кәлмәкчимән, шуниң билән силәрниң қизғинлиғиңлар уларниң көпинчисиниң хәйр-сәдиқә беришигә түрткә болди. □ ³ Лекин қериндашларни әвәтиштики мәхситим силәрниң тоғраңларда пәхирлинип махтишимниң бу ишларда бәһудә иш болуп қалмаслиғи, силәрниң дегинимдәк тәйяр болуп турушунлар үчүндур. □ ⁴ Мабада Македонийәдикиләр мән билән биллә барғинида, силәр тәйярлиқсиз болсаңлар, бу ишәшимиз вәжидин биз хижаләткә қалдурулимиз, силәр сөзсиз шундақ болисиләр. ⁵ Шу сәвәптин мән қериндашлардин йеңиләргә берип силәрдин бу вәдә қилған хәйрлик ишни

□ **8:15** «Көп жиққанларниңкидин ешип қалмиди, аз жиққанларниңму кәмлик қилмиди» — «Мис.» 16:18. ■ **8:15** Мис. 16:18. □ **8:21** «Чүнки биз пәқәт Рәбниң алдидила әмәс, бәлки инсанларниң көз алдидиму ишимизни дурус қилишқа көңүл бөлүп келиватимиз» — Тәврат, «Пәнд.» 3:4ни көрүң. ■ **8:21** Рим. 12:17. ■ **9:1** Рос. 11:29; Рим. 15:26; 1Кор. 16:2; 2Кор. 8:4. □ **9:2** «мән бу тоғрилиқ; Ахаядикиләр өткән жилдин бери хәйр-сәдиқә беришкә тәйяр туруватиду, дәп ... пәхирлинип махтап кәлмәкчимән» — Коринт шәһири Ахая өлкәсида еди. □ **9:3** «қериндашларни әвәтиштики мәхситим...» — «қериндашлар» йәни Титус һәм жуқурида тилға елинған икки қериндаш.

алдин-ала тәйярлап пүттүрүшини өтүнүшни зөрүр дәп һесаплидим; шундақла бу силәрдин бирәр нәрсә үндүривелиш болмисун, бәлки мөһриванлиғиңлардин болсун. ⁶ Амма буни *әсләңлар*: Бехиллиқ билән аз теригән аз алиду, очуқ қоллуқ билән теригини мол алиду. ⁷ Һәр адәм һеч қийнилип қалмай яки мәжбурән эмәс, бәлки өз көңлидә пүккинничә бәрсун; чүнки Худа хошаллиқ билән бәргүчини яхши көриду. ⁸ Амма Худа һәр бир илтипат-шапаәтни силәргә ешип таштурушқа қадирдур; шуниң билән силәр һәрдаһим һәртәрәптә һәр еһтияжқа тәйяр қувәтлинисиләр, кәңричиликтә туруп қоллириңлар һәр хил гөзәл ишқа йетиду. ⁹ *Муқәддәс язмиларда* пүтүлгинидәк: —

«У өзиниңкини тарқатқан,
У йоқсулларға сәдиқә бәргән;

Униң һәққанийлиғи мәңгүгә туриду». ¹⁰

¹⁰ Әнди теригучиға теригили уруқ, йегили нан ата қилгучи силәрниң терийдигән уруқлириңларни тәминләп мол қилиду, һәққанийлиғиңларниң һосул-мевилирини көпәйтиду. ¹¹ Шуниң билән силәр һәр қандақ әһвалда қоли очуқ болушқа һәр тәрәптә бейитилисиләр, шуниңдәк бу иш биз арқилиқ Худаға көп тәшәккүрләрни елип бариду; ¹² чүнки бу хәйрлик хизмәтни ада қилиш пәқәт муқәддәс бәндиләрниң һәжәтлирини қандурупла қалмай, көп кишиләрниң Худаға йәткүзгән тәшәккүрлирини ешип таштуриду. ¹³ Бу ярдам хизмити өзлириңларниң Мәсиһниң хуш хәвирини етирап қилишиңлардики мевә болған итаәтмәнлиғиңларға дәлил-испат болиду, шундақла силәрниң мошу *һәжәтмән* бәндиләргә, шундақла барлиқ адәмләргә көрсәткән очуқ қоллуқ сехийлиғиңлардин улар Худани улуқлайду. ¹⁴ Вә Худаниң силәрдә ташқинлатқан әжайип мөһри-шәпқити түпәйлидин, улар силәр үчүн дуа-тилавәт қилғинида, улар силәргә тәлпүнүп қаттиқ сегинип әсләйду. ¹⁵ Униң тил билән ипадиллиғисиз әжайип соғиси үчүн Худаға тәшәккүр болғай!

10

Павлусниң расуллуқ һоқуқини ақлиши

^{9:6} «очуқ қоллуқ билән теригини мол алиду» — яки «барикәтләп теригини барикәтлинип алиду».

^{9:6} Пәнд. 11:24; Гал. 6:7. ^{9:7} Мис. 25:2; 35:5; Қан. 15:7; Рим. 12:8. ^{9:8}

«кәңричиликтә туруп қоллириңлар һәр хил гөзәл ишқа йетиду» — «кәңричиликтә туруп» грек тилида «ешип ташқинлинип» дәп ипадилиниду. ^{9:9} «У өзиниңкини тарқатқан, у йоқсулларға сәдиқә бәргән; униң һәққанийлиғи мәңгүгә туриду» — «Зәб.» 111:9. ^{9:9} Зәб. 111:9. ^{9:10}

«Әнди теригучиға теригили уруқ, йегили нан ата қилгучи силәрниң терийдигән уруқлириңларни тәминләп мол қилиду,...» — «терийдигән уруқлириңлар» һәр хил көчмә мәнидә болуп, «һәжәтмәнләргә техиму мәртликБилән хәйрлик қилиш пурсәтлири», «башқиларға яхшилиқ қилиш пурсәтлири» дегәндәк мәниләрни өз ичигә алиду. Буларниң «мевилири» болса, башқиларни етиқатқа кәлтүрүш, етиқатчиларни риғбәтләндүрүш қатарлиқ һәр хил есил нәтижиләрни көрситиду — 11-12-айәтни көрүң. ^{9:11} «Шуниң билән силәр һәр қандақ әһвалда қоли очуқ болушқа һәр тәрәптә бейитилисиләр, шуниңдәк бу иш биз арқилиқ Худаға көп тәшәккүрләрни елип бариду» — сәдиқә Йерусалимдики етиқатчиларға тапшурулғанда, улар Худаға көп тәшәккүр билдүриду, әлвәттә, шундақла башқа жамаәтләрму у ишни ақлап шундақ қилиду. ^{9:12} «бу хәйрлик хизмәтни ада қилиш» — «ада қилиш» мошу йәрдә грек тилида: «(каһинлар) қурбанлиқ қилғандәк ада қилиш». ^{9:14} «вә Худаниң силәрдә ташқинлатқан әжайип мөһри-шәпқити түпәйлидин, улар силәр үчүн дуа-тилавәт қилғинида, улар силәргә тәлпүнүп қаттиқ сегинип әсләйду» — «Рим.» 15:26-27дин көрүнидуки, Коринттики (Ахаядики) жамаәтләр

Павлусниң өтүнүшлирини ахир қобул қилип чоң сәдиқә топлап, Йерусалимға әвәткән еди.

¹ Амма өзүм, силәр билән биллә болғанда муамилиси юмшақ, лекин силәрдин айрилғанда силәргә қарита қаттиқ қоллуқ дәп қаралған мәнки Павлус Мәсиһниң юваш-мөминлиги вә мулайимлиги билән силәрдин өтүнүмән, ² — шуни тәләп қилимәнки, йеңиңларға барғинимда, бизни «әтләр бойичә маңғанлар!» дәп гуман билән қарайдиган бәзиләргә қарита ойлиғинимдәк қаттиқ қоллуқ қилишқа мени мәжбур қилмаңлар; ³ гәрчә биз инсаний әтләрдә жүрсәкму, биз әтләр бойичә жәң қилмаймиз. ⁴ Чүнки жәң қураллиримиз әткә тәвә қураллар әмәс, бәлки Худа тәрипидин қорған-истиһкамларни гумран қилиш күчигә егә қилинған қураллардур; ⁵ биз улар билән бәс-муназириләрни вә Худани тонушқа қаршилишишқа турған һәр қандақ һакавур тосалғуни гумран қилимиз, шундақла һәр бир ой-хиялларни Мәсиһкә беқиндуруп итаәт қилишқа кәлтүримиз; ⁶ силәр толуқ итаәт қилғандин кейин, араңларда қандақ итаәтсизлик қалған болса буларни жазалашқа тәйярмиз.

⁷ Силәр пәкәт көз алдинлардики ишларғила қарайдикәнсиләр. Әгәр бириси өзини Мәсиһкә тәвәмән дәп қариса, у йәнә шуниң үстигә ойлансунки, у Мәсиһкә тәвә болғиниға охшаш, бизму Униңға тәвәдурмиз. ⁸ Чүнки, Рәб тәрипидин силәрни набут қилиш үчүн әмәс, бәлки әтиқатиңларни куруш үчүн бизгә аманәт қилинған һоқуқимиз тоғрилик техиму көп зиядәрәк махтансамму, буниңда һеч йәргә қарап қалмаймән; ⁹ әнди мән пәкәт хәтләрдила силәрни қорқатмақчи әмәсмән; ¹⁰ чүнки бәзиләр: «Униң хәтлири дәрвәқә везинлик һәм күчлүк; лекин у йетип кәлгәндә салапәтсиз, гегиниң тутами йоқ болиду» дейишиду. ¹¹ Әнди бундақ хиял қилғучилар шуни билип қойсунки, биз жирақта болғинимизда хәтләрдики сөзимиз қандақ болған болса биз йетип барғинимизда әмәлийитимизму шундақ болиду.

¹² Чүнки биз өзимизни өзини қалтис чағлайдиғанлар билән бир қатарға қоюшқа яки улар билән селиштурушқа петинмаймиз; шундақ кишиләр өзлирини өзлириниң өлчими билән өлчәп, өзлирини өзлири билән селиштуридиған болуп, һәқиқәтән әқилсизлардиндур. ¹³ Биз әнди өзимизгә бекитилгән өлчәмдин һалқип махтинип жүргинимиз йоқ. Биз бәлки һәммини өлчигүчи Худа бизгә бекиткән хизмәт даирисидики өлчәм, йәни силәрниң хизмитиңлареиму йетидиған өлчәм билән пәхирлинимиз. ¹⁴ Чүнки өлчими силәрниң

□ **10:1** «Мәсиһниң юваш-мөминлиги вә мулайимлиги билән...» — шу дәвирдики һәрбий ишларда «мулайим-мөминлик һәм мулайимлик» дегәнлик «кәңчилик һәм рәһимдиллик» дегән башқа мәниниму билдүриду.

□ **10:2** «бизни «әтләр бойичә маңғанлар!» дәп гуман билән қарайдиган бәзиләргә қарита ойлиғинимдәк қаттиқ қоллуқ қилишқа мени мәжбур қилмаңлар» — оқурмәнләргә аян болидуки, «әтләр бойичә маңғанлар» дегән ибарә, «инсаний (Худаниңки әмәс, бәлки гунакарларниң) көз-қарашлар бойичә маңғанлар»ни билдүриду.

□ **10:3** «гәрчә биз инсаний әтләрдә жүрсәкму, биз әтләр бойичә жәң қилмаймиз» — айттики «жәң» әң муһим жәң, йәни роһий жәңни көрситиду, әлвәттә. «Әтләр бойичә» жуқуриқи изаһатни көрүң. Мәнаси: «Бу дуняда яшисәкму, бу дуняниң арзү-һәвәслири бойичә яшайдиғанлардәк (роһий) жәң қилмаймиз.»

□ **10:4** «Чүнки жәң қураллиримиз әткә тәвә қураллар әмәс, бәлки Худа тәрипидин қорған-истиһкамларни гумран қилиш күчигә егә қилинған қураллардур» — «әткә тәвә қураллар» болса бу дуняға хас қураллар, йәни қилич, оқя қатарлиқларни көрситиду.

□ **10:5** «бәс-муназириләр» — яки «бидьәт сәпәтилири». □ **10:6** «силәр толуқ итаәт қилғандин кейин» — 5-айәттә ейтилгәндәк, Мәсиһкә итаәт қилиш, әлвәттә. «араңларда қандақ итаәтсизлик қалған болса буларни жазалашқа тәйярмиз» — «жазалашқа тәйяр» тоғрилик 13:2-3 вә изаһатни көрүң.

□ **10:7** «Силәр пәкәт көз алдинлардики ишларғила қарайдикәнсиләр» — башқа бир хил тәржимиси: «Көз алдидики ишларға убадан қарап беқиңлар!»

□ **10:8** «Биз әнди өзимизгә бекитилгән өлчәмдин һалқип махтинип жүргинимиз йоқ» — «өзимизгә бекитилгән өлчәм» — демәк, Худа Павлус вә

Бәрнабасқа хуш хәвәр жақалаштики һәмдә жәмәәтләрни куруштиқи хизмәтниц даирисини бекиткән өлчәм. «силәрниң хизмитиңларгиму йетидиған өлчәм» — грек тилида «силәргә йәткән өлчәм».

□ **10:13** Әф.

4:7.

хизмитиңларға йәтмәйдиган кишиләрдәк, *хизмитиңларда болгинимизда* даиримиздин һалқип кәтмәймиз, чүнки биз Мәсиһниң хуш хәвирини йәткүзүшгә биринчи болуп йениңларғиму кәлдуқ. ¹⁵ Биз хизмәт даиримиздин һалқип, башқиларниң синдүргән жапа-әжирлири билән махтанғинимиз йоқ; лекин биз силәрниң иман-етиқатиңлар өскәнсери араңлардики хизмитимиз бизгә бекитилгән даиримиз ичидә техиму зиядә кеңәйтилсун дәп үмүт қилимиз; ¹⁶ шундақ болғанда, биз силәрдин техиму жирақ йәрләргә хуш хәвәрни йәткүзүп жакалайдиган болимиз; тәйярға һәйяр болуп, башқиларниң даирисидики хизмәт әжри билән махтиниш бизгә ят. □ ¹⁷ Амма «Пәхирлинип махтиғучи болса Рәбдин пәхирлинип махтиши керәк!». □ ¹⁸ Чүнки өзини тәриплигүчи әмәс, бәлки Рәб тәриплигән киши һәқиқәтән лаяқәтликтур.■

11

Өзини «расул» дәп ативалғанлардин һези болуңлар!

¹ Махтанған бу азғинә ахмақлиғимға сәвирчан болғайсиләр! Әнди силәр маңа сәвричанлиқ қилип келиватисиләр. ² Чүнки мән Худадин кәлгән отлуқ муһәббәт билән силәрни *аздурушлардин* һәсәт қилимән; чүнки қизни бир әрига ятлиқ қилғандәк, мән силәрни Мәсиһкила пак қиз сүпитидә һазир болушқа вәдиләштүргәнмән.■ ³ Амма илан һава анимизни һейлигәрлиги билән аздурғандәк, ой-көңлүңлар Мәсиһкә бағланған сәмимий, сап вәпалиқтин езип булғинаш мүмкин дәп әнсирәймән.■ ⁴ Чүнки бириси келип биз силәргә һеч жакалап бақмиған башқа бир әйсани жакалисә, яки қәлбиңлардин орун бәргән Роһниң орниға башқа бир роһқа орун бәрсәңлар вә силәр қобул қилған хуш хәвәрдин башқа бир «хуш хәвәр»ни қобул қилсаңлар, силәр бу ишларға әжайип сәвир-тақәт билән өтүверишиңлар мүмкин!□ ■ ⁵ һалбуки, мән өзүмни һәр қандақ ишта әшу «қалтис улук расулар»дин кам санимәймән!□ ⁶ Гәрчә мениң гәп-сөзлирим аддий болсиму, билим жәһәттә мән ундақ әмәс; биз қиливатқан һәр бир әмәллиримиздә буни силәргә һәр жәһәттин испатлап рошән қилдуқ.□ ⁷ Әнди мән силәрни кәтирилсун дәп өзүмни төвән тутуп, Худаниң хуш хәвирини һәк тәләп қилмай жакалап гуна

□ **10:16** «тәйярға һәйяр болуп, башқиларниң даирисидики хизмәт әжри билән махтиниш бизгә ят» — Коринттики жамаәт арисидики «сахта расулар» дәл шундақ иш қиливататти, улар Павлус әжри синдүргән Коринтликлардин «бизниң әжримиз» дәп мақтанмақта еди. □ **10:17** «Пәхирлинип махтиғучи болса Рәбдин пәхирлинип махтиши керәк!» — «Йәр.» 9:24. ■ **10:17** Йәш. 65:16; Йәр. 9:22-23; 1Кор. 1:31. ■ **10:18** Пәнд. 27:2. ■ **11:2** Лав. 21:13. ■ **11:3** Яр. 3:4; Юһ. 8:44. □ **11:4** «Чүнки бириси келип биз силәргә һеч жакалап бақмиған башқа бир әйсани жакалисә, яки қәлбиңлардин орун бәргән Роһниң орниға башқа бир роһқа орун бәрсәңлар вә силәр қобул қилған хуш хәвәрдин башқа бир «хуш хәвәр»ни қобул қилсаңлар, силәр бу ишларға әжайип сәвир-тақәт билән өтүверишиңлар мүмкин!» — бу интайин тәнилик, кинайилик кинай гәп, әлвәттә. Павлус уларниң әһвалидин хелә әнсививатиду. «Силәр бу ишларға әжайип сәвир-тақәт билән өтүверишиңлар мүмкин!» дегәнниң башқа бир хил тәржимиси «Силәр шуниңға сәвир-тақәт билән өтүвәрәмсиләркин дәймән!». ■ **11:4** Гал. 1:8. □ **11:5** «һалбуки, мән өзүмни һәр қандақ ишта әшу «қалтис улук расулар»дин кам санимәймән!» — «қалтис улук расулар» шүбһисизки, интайин кинайилик, һәжвий гәп. Бәзи алимлар, бу сөзләр һәқиқий улук расулар (Петрус, Юһанна, Якуп қатарлиқлар)ни көрситиду, дәп қарайду. Пикримизча Павлус Коринттики жамаәткә өзлирини «расул» дәп тонуштурған бәзибир алдамчиларни көрситиду. Мошу кишиләр өзиниң (йәни Павлусниң) расуллуқ һоқуқини йоққа чиқармақчи. 12:33-айәтләр вә 12:11-айәт бу нуқтани испатлайду. □ **11:6** «Гәрчә мениң гәп-сөзлирим аддий болсиму,...» — мошу ибарә адәттә «нутуқ сөзләшкә тәрбийиләнмигән» кишини көрситиду.

қилдимму? □ ■ 8 Мән силәрниң хизмитиңларда болушқа башқа жамаәтләрдин булап-талап, уларниң ярдимини қобул қилдим. □ ■ 9 Силәр билән биллә болған вақитлиримда, һажәтмән болған болсамму, мән һеч кимгә еғиримни салған эмәс (чүнки Македонийәдин кәлгән қериндашлар мениң кәм-күтәмни толуклап бәрди); һәр қандақ ишта өзүмни силәргә жүк болуп қелиштин сақлап кәлдим вә буниңдин кейинму шундақ қилимән. ■ 10 Мәсиһниң һәқиқити мөндә раст болғандәк, Ахая жутлирида һеч кимму мени мошу махтиништин тосумайду! □ ■ 11 Немә үчүн? Силәрни яхши көрмигәнлигим үчүнму?! Худа билиду! ■ 12 Лекин бизгә охиаш һесаплиши пурситини издигүчиләрниң пурситини мәһрум қилиш үчүн, шуниңдәк улар махтиниғидин ишларда һәқиқәтән бизгә охшаш болсун дәп, мән немә қиливатқан болсам шуни қиливеримән. □ ■ 13 Чүнки бундақ кишиләр сахта расуллер, алдамчи хизмәткарлар, Мәсиһниң расуллириниң қияпитигә киривалғанлардур. ■ 14 Бу иш әжәблинәрлик эмәс, чүнки Шәйтан өзиму нурлуқ бир пәриштиниң қияпитигә киривалиду. ■ 15 Шуңа униң хизмәтчилириниңму өзлирини һәққанийлиқниң хизмәтчилири қияпитигә киргүзивелиши әжәблинәрлик иш эмәс; лекин уларниң ақивити өзлириниң ишлигәнлиригә лайиқ болиду.

Һәқиқий расуллерниң тартқан жапалири — «сахта расуллер» ундақ эмәс!

16 Йәнә шуни ейтимәнки, һеч ким мени ахмақ дәп һесаплимисун; һәтта әгәр мени шундақ дәп қарисаңларму, әнди мөндәк ахмақни сәвир қилип қобул қилғайсиләр, шуниң билән өзүмму азгинә махтинивалай. □ ■ 17 Мениң һазир буларни сөзлишим Рәб тәрипиндин эмәс, бәлки өзүмниң ахмақларчә жүрәклик по етип махтинишим, халас. ■ 18 Нурғун адәмләр инсанларчә по етип махтанғандикин, мәнму махтинип бақай. ■ 19 Чүнки өзүңлар шунчә дана болғандин кейин, силәр ахмақларга сәвир-тақәт қилишқа рази болисиләр! □ ■ 20 Мәсилән бириси силәрни қул қиливалса, бириси силәрни жутувалса, бириси силәрдин нәп алса, бириси алдиңларда чоңчилик қилса яки йүзүңларга качат

□ ■ 11:7 «Әнди мән силәрни көтирилсун дәп өзүмни төвән тутуп, Худаниң хуш хәвирини һәк тәләп қилмай жакалап гуна қилдимму?» — Павлус етиқатчиларга өз еғирини салмаслиқ үчүн, өз һүниригә тайинип, турмушини қамдиган (9-айәтни көрүң). Бирақ бәзиләр (болупму «сахта расуллер») «Павлус һәқиқий расул болған болса, етиқатчиларниң иқтисадий ярдимигә таянған болатти» дәп, уни расул эмәс дән инкар қилған еди. ■ 11:7 1Кор. 9:12. □ ■ 11:8 «Мән силәрниң хизмитиңларда болушқа башқа жамаәтләрдин булап-талап, уларниң ярдимини қобул қилдим» — «...башқа жамаәтләрдин булап-талап» — бу йәнә тәнилик, кинайилик гәп, әлвәттә. Павлус Коринт шәһирида хуш хәвәрни йәткүзгәндә башқа жамаәтләрниң көплигән иқтисадий ярдимигә муйәссәр болуп (9-айәтни көрүң), Коринтликларни гуман сөзлиридин хијаләткә қалдуруш үчүн шундақ дәйду. ■ 11:8 Рос. 20:33; 2Кор. 12:13; 1Тес. 2:9; 2Тес. 3:8. ■ 11:9 Фил. 4:15. □ ■ 11:10 «Һеч кимму мени мошу махтиништин тосумайду!» — «мошу махтиниш(им)» болса, Павлус Коринтликлардин һеч һәк тәләп қилмай уларга хуш хәвәр йәткүзгән еди. □ ■ 11:12 «мән немә қиливатқан болсам шуни қиливеримән» — демәк, Павлусниң һәк алмай хуш хәвәрни халис йәткүзиватқанлиғи. У шундақ қиливәрәс, «сахта расуллер» өзлирини Павлус вә һәмкарлири билән селиштуралмай қалиду. Әмәлийәттә Павлусниң: «улар махтиниғидин ишларда һәқиқәтән бизгә охшаш болсун» дегиниң өзиниң уларниң товва қилип, һәқиқәтән Худаниң хизмитидә болушига һәқиқий тиләкдаш болғанлиғини ипадиләйду. □ ■ 11:16 «шуниң билән өзүмму азгинә махтинивалай» — сахта расуллерниң махтинишлири хелә көп еди. 18-айәтни көрүң. ■ 11:18 2Кор. 10:13; 12:5, 6. □ ■ 11:19 «чүнки өзүңлар шунчә дана болғандин кейин, силәр ахмақларга сәвир-тақәт қилишқа рази болисиләр!» — бу жүмлә бәлким Павлусниң бу хетидә әң кинайилик гәпи, әң күчлүк тапа-тәниси болуши мүмкин. Улар башкиларниң «ахмақлиқ»ига шунчә сәвир-тақәтлик болған йәрдә, (20-айәт) Павлусниң «пәхирлинишлири»гә сәвир-тақәтлик болуши керәкқу!

салса, силәр униңға йол қойисиләр. □ 21 Әпсус, номус қилип ейтимәнки, биз ундақ ишларға ажизлик қилдуқ! Амма улар бирәр ишта махтинишқа петинған йәрдә (ахмақларчә сөзләватимән!) мәнму шу ишта *махтинишқа* петинимән. □ ■ 22 Улар ибранийларму? Мәнму шундақ. Улар Исраилларму? Мәнму шундақ. Улар Ибраһимниң нәслиму? Мәнму шундақ. ■ 23 Улар Мәсиһниң хизмәткарлириму? (мән әқилдин азғанлардәк сөзләватимән!); мән теһиму шундақ; зиядә көп зоруқуп ишлидим, интайин көп дәрриләндим, интайин көп қетим қамалдим, көп қетим өлүм хәвплиригә дуч кәлдим; □ ■ 24 Йәһудийларниң «бир кам қириқ қамча» жазасига бәш қетим тартилдим, □ ■ 25 үч қетим тикәнлик қамча жазасини йедим, бир қетим чалма-кесәк қилиндим, үч қетим кемә һадисисигә учридим, бир кечә-күндүзини деңиздә өткүздүм. □ ■ 26 Дайим сәпәрләрдә болимән; дәрияларниң хәвплирини, қарақчиларниң хәвплирини, жутдашлиримниң хәвплирини, ят әлликләрниң хәвплирини, шәһәрниң хәвпини, баявanniң хәвплирини, деңизниң хәвплирини, сахта қериндашлар арисидики хәвплирини баштин кәчүрдүм; 27 әмгәкләр вә жапа ишлардә зоруқуп, пат-пат түнәкләрдә, ачлиқтә вә уссузлуқтә, дайим роза тутушлардә, соғлардә вә йелиң-ялаңачлиқтә жүрүп кәлдим. □ 28 Бу сирткии ишлардин башқа, ич-бағримдә барлиқ жамаәтләр үчүн һәр күни үстүмни бесип келиватқан гәмләрни йәватимән. □ ■ 29 һәр ким ажизлиса, мән ажизлимидимму? һәр ким езип путлашқан болса, мән өртәнмидимму?! □ ■ 30 Әнди әгәр махтинишим зөрүр болса, өз ажизлиғимни көрситидиған ишлар билән махтиниимән. 31 Рәб Әйсаниң Худа-Атиси, мәңгү тәшәккүр-мәдһийиләргә лайиқ Болғучиға аянки, мән ялған ейтмидим. ■ 32 Дәмәшқ шәһиридә падиша Аретасниң қол астидики валий мени тутуш үчүн, пүтүн Дәмәшқ шәһирини қаттиқ тәқиб астиға алған еди. ■ 32b Лекин мән сепилдики бир камардин севәт билән пәскә чүшүрүлүп, униң қолидин қутулуп қачтим. □

□ 11:20 «мәсилән бириси силәрни қул қиливалса, бириси силәрни жутувалса, бириси силәрдин нәп алса, бириси алдинлардә чоңчилик қилса яки йүзүңларға качат салса, силәр униңға йол қойисиләр» — Павлус мошу сахта расулларни, уларниң ичидики зәһәрни сөкмәкчи. □ 11:21 «Әпсус, номус қилип ейтимәнки, биз ундақ ишларға ажизлик қилдуқ!» — бу йәнә тапа-тәнә, кинайилик гәп, әлвәттә. Павлус һәргиз әдәмләрдин нәп елип бозәк қилмақчи болған әмәс. «Ажизлиқ» дегәнлик йәнә бәлким уларға Павлусниң улар билән биллә болған вақтидики тени ажизлиғини әслитиш үчүн ейтилиду. (12:7-10ни көрүң). ■ 11:21 Фил. 3:4. ■ 11:22 Рос. 22:3. □ 11:23 «улар Мәсиһниң хизмәткарлириму? (мән әқилдин азғанлардәк сөзләватимән!)» — улар (сахта расуллар) Мәсиһниң хизмәткарлири әмәс, әлвәттә. Амма улар дайим бәләр өзлирини шундақ көрсәтмәкчи болиду. ■ 11:23 Рос. 9:16; 11:1; 1Кор. 15:10; 2Кор. 6:4. □ 11:24 «Йәһудийларниң «бир кам қириқ қамча» жазасига бәш қетим тартилдим,...» — демәк, оттуз тоқуз қамча жазалиниши. Тәврат, «Қан.» 25:Зни көрүң. ■ 11:24 Қан. 25:3. □ 11:25 «үч қетим тикәнлик қамча жазасини йедим» — «тикәнлик қамча жазаси» Рим һөкүмити тәрипидин болса керәк еди. «Рос.» 16:22дә бир қетим хатириләнгән. «Мат.» 27:26дики изаһатни көрүң. ■ 11:25 Рос. 14:19; 16:22; 27:9,41. □ 11:27 «пат-пат түнәкләрдә» — демәк «пат-пат түнәп дуа қилишлардә». Башқа бир хил тәржимиси «уйқисизликлардә». □ 11:28 «бу сирткии ишлардин башқа...» — башқа бир хил тәржимиси: «бу ишлардин ташқирини,...» ■ 11:28 Рос. 20:18. □ 11:29 «һәр ким ажизлиса, мән ажизлимидимму?» — «ким ажизлиса» — етиқат тәрипидә ажизлаш, демәк. «Мәнму ажизлидим» — Павлус ажизлиған киши үчүн дуа қилғанда кәмтәрлик билән өзини униң билән бирдәк қилип, өзини униң орниға қойғандәк болиду. Буниңға мисални Муса пәйғәмбарниң Исраил үчүн болған дуа-тилавәтлиридин көрүң («Мис.» 32:30-32). ■ 11:29 1Кор. 8:13. ■ 11:31 Рим. 1:9; 9:1; 2Кор. 1:23; Гал. 1:20; Фил. 1:8; 1Тес. 2:5. ■ 11:32 Рос. 9:24. □ 11:32b «Лекин мән сепилдики бир камардин севәт билән пәскә чүшүрүлүп, униң қолидин қутулуп қачтим» — һәқиқий расуллар өмридә анчә раһәт көрмәйдү; Павлус буниңдин йәнә бир мисал көрситидү.

12

Павлусқа кэлгән вәһийләр

¹ Эпсус, махтиниверишнiң зөрүрийити бар. Гәрчә унiң пайдиси болмисиму, мән Рәбдин кәлгән аламәт көрүнүшләр вә вәһийләр үстидә тохтилай. ² Мәсiһдә болған бир адәмни тонуймән; у он төрт жил илгири (тәндә болған һалдиму, яки тәндин ташқириму билмәймән, Худа билиду) үчинчи қат асманға көтирилди. □ ³ Мән шундақ бир кишини билимән (тәндә болған һалдиму, яки тәндин ташқириму билмәймән, Худа билиду) — ⁴ у жәннәткә көтирилип, шу йәрдә тил билән ипадилигили болмайдиган, инсанларнiң дейиши мәһий қилинған әжайип ишларни аңлиди. ⁵ Шундақ бир адәм билән махтинимән, өзүм һәққидә болса әжизлиқмдин башқа бирәр иш билән махтанмаймән. □ ⁶⁻⁷ һәтта махтинай десәмму ахмақ һесапланмаймән; чүнки мән һәқиқәтни ейтқан болаттим; амма бириси мәндә көргинидин яки мән тоғрилиқ аңлигинидин мени (маңа ашқариланған вәһийләрнiң ғайәт зор улуклуғи түпәйлидин) жуқури ойлап қалмисун дәп өзүмни махтиништин жиғдим. Мошу вәһийләрнiң зор улуклуғи түпәйлидин көрәңләп кәтмәслигим үчүн әтлиримгә санқилған бир тикән, йәни мени уруп турсун дәп Шәйтәннiң бир әлчиси маңа тәксим қилинған; буниң мәхсити, мениң көрәңләп кәтмәслигим үчүндүр. □ ⁸ Буниң тоғрисида у мәндин кәтсун дәп Рәбгә үч қетим йелиндим; ⁹ лекин у маңа: «Мениң мәнри-шәпқитим саңа йәтәрлик; чүнки Мениң күч-Қудритим инсаннiң әжизлиғида толук әмәлгә ашурулиду» — деди. Шуңа мән Мәсiһнiң күч-қудрити вужудумда турсун дәп әжизлиқлиримдин махтинишни техиму хушлуқ билән талливалимән; ¹⁰ шуңа мән Мәсiһ үчүн әжизлиқларни, һақарәтләрни, қийинчилиқларни, зиянкәшликләрни вә азап-оқубәтләрни хурсәнлик дәп билимән. Чүнки қачан әжиз болсам, шу чағда күчлүк болимән. □

Павлуснiң Коринттики жамаәткә көңүл бөлүши

¹¹ Мән махтиниң дәрвәқә ахмақ болуп қалдим! Лекин өзүңлар мени буниңға мәжбур қилдиңлар. Әмәлийәттә әслидә мән силәр тәрипиңлардин тәриплинишим керәк болатти; чүнки һеч әрзимәс болсамму, мән һелиқи «қалтис улук расулла»дин һеч тәрәптә һеч ишта кам әмәсмән. ¹² Дәрвәқә мән араңларда болған чағда расулниң бешарәтлик аламәтлири, һәртәрәплик чидам-сәвирчанлиқ ичидә мөжизилик аламәтләр, карамәтләр һәм қудрәтлик мөжизиләр билән әмәлдә көрситилгән. ¹³ Силәрни башқа жамаәтләрдин қайси тәрәптә төвән орунға қойдум? — пәқәтлә өзүмни силәрнiң үстүңләргә жүк қилип артип қоймигиним биләнму?! Мениң бу адаләтсизлигимни әпу

□ **12:2** «Мәсiһдә болған бир адәмни тонуймән» — бу адәм дәл Павлуснiң өзи болуп, у Худа унiңға бәрған вәһий вә ғайиланә аламәтләр билән махтинишни қилчә халимиған болуп, өзини төвән тутушқа тиришип, өзи тоғрилиқ «мән» демәй, «үчинчи шәхстә» сөзләйду. «у он төрт жил илгири ... үчинчи қат асманға көтирилди» — Тәврат-инжил бойичә, пәқәт үч асман бар. Биринчи «һава», иккинчи «аләм бошлуғи», үчинчиси Худаниң һозуриңиң өзидүр. **12:2** Рос. 9:3; 22:17; 1Кор. 15:8. □ **12:5** «өзүм һәққидә болса әжизлиқмдин башқа бирәр иш билән махтанмаймән» — «әжизлиқмдин» грек тилида «әжизлиқлиримдин». □ **12:6-7** «мошу вәһийләрнiң зор улуклуғи түпәйлидин көрәңләп кәтмәслигим үчүн әтлиримгә санқилған бир тикән ... маңа тәксим қилинған» — «тикән»нiң көчмә мәнаси бар, әлвәттә. «... мени уруп турсун дәп Шәйтәннiң бир әлчиси маңа тәксим қилинған» — грек тилида «Шәйтәннiң бир пәриштиси». «әлчи» вә «пәриштә» дегәнләр әмәлийәттә бир ғәп. □ **12:10** «Чүнки қачан әжиз болсам, шу чағда күчлүк болимән» — Павлус әжиз болғинида Мәсiһкә техиму тайиниду, шуниң билән күчлүк болиду; һәммимизму шундақ болушимиз керәк. **12:11** 1Кор. 15:10. **12:12** 1Кор. 9:2.

қилғайсиләр! □ ■ 14 Мана, һазир йеңиңларға үчинчи қетим беришқа тәйярмән, шуниң билән силәргә һеч жүк еғиримни салғум йоқ. Чүнки издигиним еғилигинлар эмәс, бәлки өзүңлардур; пәрзәнтлири ата-анилар үчүн эмәс, бәлки ата-анилар пәрзәнтлири үчүн мал-мүлүк жиғиши һәрәк. □ ■ 15 Әнди жеңиңлар үчүн еғилигимдин хушлуқ билән сәрп қилимән һәмдә өзүмни сәрп қилимән — гәрчә мән силәрни қанчә сөйгәнсери мән шунчә аз сөйүлсәмму. ■ 16 Әнди шундақ болғини билән, мән силәргә һеч жүк болған эмәсмән; бирақ һелигәрлик қилип, мән силәрни баблап қойдум! □ 17 Әжәба, мән силәргә әвәткән адәмләрниң бирәрси арқилиқ силәрдин нәп алдимму?! 18 Мән Титусни силәрниң йеңиңларға беришқа үндидим вә йәнә һелиқи қериндашниму униң билән биллә әвәттим. Титусниң силәрдин нәп елип баққан йери барму? Биз иккиләм охшаш бир роһта жүриватмамдуқ? Бизниң басқан изимиз охшаш эмәсмикән?

19 Яки силәр әзәлдин бизни «Улар алдимизда өзлирини ақлап келиватиду» дәп ойлаватамсиләр? *Иш ундақ эмәс.* Биз пәқәт Мәсһдә болуп Худа алдида сөзләватимиз; қиливатқан һәммә ишлар, и сөйүмлүклирим, силәрнин етиқатиңларни қуруш үчүндур. □ 20 Чүнки мән йеңиңларға барғиниңда, силәрниң үмүт қилған йеримдин чиқмай қелишиңлардин, өзүмниңму силәрнин үмүт қилған йериңлардин чиқмай қелишимдин, йәни араңларда ғовға-жәдәл, һәсәтхорлуқ, ғәзәп-нәпрәт, мәнмәнчилик, төһмәтхорлуқ, ғәйвәтхорлуқ, төкәббурлуқ вә паракәндичиликәр болармекин дәп әнсирәймән; 21 — бу қетим силәрниң йеңиңларға барғиниңда, араңлардики гуна садир қилип, таки бүгүнгә қәдәр өткүзгән напаклик, бузуқлуқ вә шәһваний ишлардин теһи товва қилмиған нурғун адәмләрниң сәвәвидин Худайим мени алдиңларда төвән қилип қоярмекин, шуларниң қилмишлири түпәйлидин матәм тутмай туралмаймәнмекин, дәп әнсирәймән. □

13

Ахирқи агаһландуруш вә саламлар

- 12:13 «Мениң бу адаләтсизлигимни әпу қилғайсиләр!» — «адаләтсизлик» интайн кинайилик, һәжвий гәп, әлвәттә — бу сөз Павлусниң улардин һеч әқтисади йәрәм тәләп қилмай, уларға хуш хәвәрни һәқсиз йәткүзгәнлигини көрситиду. Униң жүқурида әсләткинидәк, у Коринтта хуш хәвәрниң хизмитидә болғинида, башқа жамаәтләр униңға ярдәм пулини әвитип бәрди. ■ 12:13 1Кор. 9:12; 2Кор. 11:9.
- 12:14 «Чүнки издигиним еғилигинлар эмәс, бәлки өзүңлардур» — «издигиним» — Инжил, «Луқа» 19:10ни көрүң. ■ 12:14 Рос. 20:33. ■ 12:15 2Кор. 6:12. □ 12:16 «мән силәргә һеч жүк болған эмәсмән; бирақ һелигәрлик қилип, мән силәрни баблап қойдум!» — бизниңчә бу йәнә тапа-тәнә, интайн кинайилик гәп. Павлус Коринтликларни роһий жәһәттин қувәтлимәкчи болуп, өзи уларниң ейниға бармай (Коринтликлар бәлким униң ярдәм-хизмитини рәт қилған болатти), бәлки өзигә охшаш башқа көйүмчан қериндашларни өз орниға әвәтти (17-айәтни көрүң). Лекин башқилар мошу айәт: «бәзиләр мени һейлигәрлик қилип, ялған сөзләп, силәрдин нәп үндүрүвалиду, дейишиң жүриду» дәп тәржимә қилиду. □ 12:19 «...силәрниң етиқатиңларни қуруш үчүндур» — грек тилида: «...силәрни қуруш үчүндур». «Адәмни қуруш» тоғрилиқ «Римликларға»дики кириш сөзимү көрүң. □ 12:21 «Худайим мени алдиңларда төвән қилип қоярмекин...» — «алдиңларда», башқа бир хил тәржимиси «силәр түпәйлидин». Бәлким иккила хил тәржимиси тоғриду. «... теһи товва қилмиған нурғун адәмләрниң сәвәвидин Худайим мени алдиңларда төвән қилип қоярмекин, шуларниң қилмишлири түпәйлидин матәм тутмай туралмаймәнмекин, дәп әнсирәймән» — Павлус, Коринтликларниң теһи қәтғийлик билән товва қилип бақмиған гуналири түпәйлидин йәнә хижил болуп қалимән, дәп әнсирәйду.

1 Бу йениңларга үчинчи қетим беришим болиду. «Һәр бир һөкүм икки-үч гувачиниң ағзида испатлиниши керәк». □ ■ 2-3 Мән илгири иккинчи қетим йениңларда болғинимда бурун гуна садир қилғанларга һәм қалған һәмминларга шундақ ейтқан, һазирму силәрдин нери болсамму қайтидин алдин-ала агаһландуруп ейтимәнки (силәр Мәсиһниң мән арқилиқ сөзлигәнлигигә испат тәләп қилип келиватқиниңлар түпәйлидин), мән барғинимда һеч кимни айимаймән; дәрвәқә мән арқилиқ сөзләватқан Мәсиһ силәргә һисбәтән ағиз эмәс, бәлки алдиңларда интайин қудрәтликтур; □ 4 У дәрвәқә ағизлиқта крестләнгән болсиму, лекин Худаниң қудрити билән йәнила һаят. Бизму Униңда ағиз болсақму, Худаниң силәргә қаратқан қудрити билән, Униңға бағлинип һаят яшаймиз. □ 5 Әнди өзүңларни етиқатта барму-йөқ дәп тәкшүрүп көрүңлар; өзүңларни синап беқиңлар! Силәр Әйса Мәсиһниң өзүңларда болғанлигини (синақтин шаллинип қалмисаңлар!) билип йәтмәмсиләр? ■ 6 Әнди силәрниң бизниң синақтин шаллинип қалмиғанлиғимизни билип қелишиңларни үмүт қилимән.

7 Силәрниң һеч қандақ рәзиллик қилмаслиғиңлар үчүн Худаға дуа қилимиз; бу, бизниң синақтин өтти дәп қарилишимиз үчүн эмәс — һәтта синақтин өтмиди, дәп қаралсақму, мәйли — муһими силәрниң дурус болғанни қилишиңлар. □

8 Чүнки биз һәқиқәткә қарши һеч иш қилалмаймиз; немила қилсақ у бәрибир һәқиқәтни аян қилиду, халас. □ 9 Чүнки биз ағиз болсақму, силәрниң күчлүк болғиниңлардин шатлинимиз. Шуниндәк биз йәнә шуниңға дуа қилимизки, силәр камаләткә йәткүзүлгәйсиләр. □ 10 Силәрниң йениңларға барғинимда Рәб маңа ғулитиш үчүн эмәс, бәлки етиқатни қуруш үчүн аманат қилған һөқүқимни ишлитип силәргә қаттиқ қоллуқни көрсәтмәслигим үчүн, мән силәрдин жирақта болғинимда мошуларни язди. ■

11 Әң ахирда, қериндашлар, шатлиниңлар; камаләткә йәткүзүлүңлар, ригбәт-тәсәллидә күчәйтилиңлар; бир ой, бир пикирдә болуңлар; енақ-хатиржәмликтә өтүңлар; вә мейир-муһәббәт вә енақ-хатиржәмликниң Егиси Худа силәр билән

□ **13:1** «Һәр бир һөкүм икки-үч гувачиниң ағзида испатлиниши керәк» — бу Тәвратниң сөзи, шундақла Тәвраттики вә Инжилдики муһим бир принциптур. «Чөл.» 19:15; «Мат.» 18:16; «1Тим.» 5:19ни көрүң. ■ **13:1** Чөл. 35:30; Қан. 17:6; 19:5; Мат. 18:16; Юһ. 8:17; Ибр. 10:28. □ **13:2-3**

«Һазирму силәрдин нери болсамму қайтидин алдин-ала агаһландуруп ейтимәнки... мән барғинимда һеч кимни айимаймән» — «Һеч кимни айимаймән»: Павлус «1Кор.» 5-бапта, егир гуна садир қилған бир киши үстидин «өтлири һалак қилинсун, шундақ болғанда роһи Рәб Әйсаниң күнидә кутқузулар, дәп Шәйтанға тапшурулсун» дегән һөкүмни чиқарған. Павлус мошу йәрдә көздә тутқини, гунаға патқан кишиләр охшаш һөкүмгә учриши мүмкин, демәкчи. □ **13:4** «Бизму Униңда ағиз болсақму...»

— бу әжайип ибарә тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. «...бизму Униңда ағиз болсақму, Худаниң силәргә қаратқан қудрити билән, Униңға бағлинип һаят яшаймиз» — демәк, расуллар сирттин қариганда ағиз көрүнсиму (вә бәлким өзлирини ағиз һес қилған болсиму) у Худаниң Коринтликлар арасида өз қудритини көрситидиғанлиғиға ишиниду, шуниңға ишәши камил болуп, «Биз шу қудрәт билән хизмитиңларда күчлүк болимиз» дегәндәк болиду. ■ **13:5** 1Кор. 11:28. □ **13:7** «бу, бизниң

синақтин өтти дәп қарилишимиз үчүн эмәс — һәтта синақтин өтмиди, дәп қаралсақму, мәйли — муһими силәрниң дурус болғанни қилишиңлар» — демәк, Коринтликлар рәзилликтин товва қилған болса, Павлус вә һәмкарлириниң хизмити үнүмлүк, мевилик вә шәрәплик көрүнүши мүмкин — лекин Павлусқа һисбәтән, муһими Коринтликларниң өзлириниң роһий әһвалиду. Бу наһайити улук сөз тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. □ **13:8** «Чүнки биз һәқиқәткә қарши һеч иш қилалмаймиз; немила қилсақ у бәрибир һәқиқәтни аян қилиду, халас» — бу интайин әһмийәтлик айәт тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. Башка бир хил тәржимиси: «Биз һәқиқәткә зит ишларни қилмастин, һәқиқәт бойичә иш қилишимиз керәк». □ **13:9** «Чүнки биз ағиз болсақму, силәрниң күчлүк болғиниңлардин шатлинимиз» — «күчлүк» вә «ағиз» роһий тәрәптә ейтилған, әлвәттә. ■ **13:10** 2Кор. 10:8.

биллә болиду. □ ■ ¹² Бир-бириңлар билән пак сөйүшләр билән саламлишиңлар.
■ ^{12b} Барлиқ муқәддәс бәндилярдин силәргә салам. ¹³ Рәббимиз Әйса Мәсиһниң шапаити, Худаниң меһир-муһәббети вә Муқәддәс Роһниң һәмраһ-һәмдәмлиги силәргә яр болғай!

□ **13:11** «риғбәт-гәсәллидә күчәйтилиңлар» — мошу ибарә грек тилида бир сөз биләнла ипадилиниду. «меһир-муһәббәт вә енақ-хатиржәмликниң Егиси Худа» — грек тилида: «меһир-муһәббәтниң һәм енақ-хатиржәмликниң Худаси» — демәк, У меһир-муһәббәт, хатиржәмлик бәргүчи һәм Өзи һәрдайим меһир-муһәббәттә вә енақ-хатиржәмликтә турғучи Худадур. ■ **13:11** Рим. 12:16,18; 15:5; 1Кор. 1:10; Фил. 2:2; Ибр. 12:14; 1Пет. 3:8 ■ **13:12** Рим. 16:16; 1Кор. 16:20; 1Тес. 5:26; 1Пет. 5:14.

Галатияликларга

Расул Павлус Галатия өлкисидики жамаэтлэргэ язган мәктуп **** Саламлар

1 Мәнки Павлус, расул болған (инсанлар тәрипидин эмәс яки инсанларниң вастиси билән эмәс, бәлки Әйса Мәсиһ вә Уни өлгәнләрдин тирилдүргүчи ХудаАта тәрипидин тайинланған) □ 2 вә мән билән биллә туруватқан барлиқ қериндашлардин Галатия өлкисидики жамаэтлэргә салам. 3 ХудаАта вә Рәббимиз Әйса Мәсиһдин силәргә мөһри-шәпқәт вә хатиржәмлик болғай! ■ 4 У ХудаАтимизниң ирадиси бойичә бизни бу һазирқи рәзил замандин кутқузушқа Өзини гуналимиз үчүн пида қилди; ■ 5 Худаға барлиқ шан-шәрәп әбәдил-әбәткичә болғай, амин!

Бирдин-бир хуш хәвәр

6 Силәр өзүңларни Мәсиһниң мөһри-шәпқити арқилиқ Чақирғучиниң йенидин шунчә тез жирақлаштуруп башқичә бир хил «хуш хәвәр»гә әгишип кетиватқиниңларға интайин һәйран қалмақтимән! 7 Әмәлийәттә у һеч қандақ башқа «хуш хәвәр» әмәстур! — пәқәтлә бәзи кишиләр силәрни қаймақтуруп, Мәсиһниң хуш хәвирини бурмилимақчи болған, халас. ■ 8 Лекин һәтта биз өзимиз болайли яки асмандин чүшкән пәриштә болсун, бириси бизниң силәргә жақалиқинимизға охшимайдиган башқа бир «хуш хәвәр»ни силәргә жақалиса, бешиға ләнәт яғсун! ■ 9 Биз бурун ейтқинимиздәк, һазирму мән шуни ейтимәнки, бириси силәрниң қобул қилғиниңларға охшимайдиган башқа бир хуш хәвәрни жарқарлиса, бешиға ләнәт яғсун!

10 Мән Худани ишәндүрүшүм керәкму яки инсанларни ишәндүрүшүм керәкму? Яки инсанларни хурсән қилишим керәкму? Мән инсанларни хурсән қилишни нишан қилған болсам, Мәсиһниң қули болмиған болаттим. □ ■ 11 Әнди, и қериндашлар, силәргә шуни уқтуримәнки, мән жақалайдиган хуш хәвәр инсанлардин кәлгән эмәс. ■ 12 Чүнки мән уни инсандин қобул қилғиним йоқ яки бирәр киши уни маңа үгәткини йоқ, бәлки Әйса Мәсиһ маңа вәһий арқилиқ йәткүзгән. ■ 13 Чүнки силәр мениң Йәһудийларниң диний йолида қандақ һаят кәчүргәнлигим тоғрилиқ — мениң Худаниң жамаитигә әшәддий зиянкәшлик қилип униңға бузғунчилик қилғанлигимни аңлиғансиләр. □ ■ 14 Һәмдә мән Йәһудийларниң диний йолида елимиздики нурғун тәңтушлиримдин хеләлә алдида тураттим вә ата-бовилиримниң әнъәнилерини сақлашқа пәвқульдәдә қизгин едим.

15-16 Амма анамниң қосиғидин тартип мени Өзи үчүн айрип, мөһри-шәпқити арқилиқ мени чақирған Худа Өз Оғлини әлләр арасида жақалаш үчүн мәндә

□ **1:1** «Әйса Мәсиһ вә Уни өлгәнләрдин тирилдүргүчи ХудаАта...» — «өлүмдин тирилдүргүчи» — грек тилида: «өлгәнләрдин тирилдүргүчи». ■ **1:3** Рим. 1:7; 1Кор. 1:3; әф. 1:2; 1Пет. 1:2. ■ **1:4** Мат. 20:28; Гал. 2:20; әф. 5:2; Тит. 2:14; Ибр. 9:14. ■ **1:7** Рос. 15:1. ■ **1:8** 2Кор. 11:4. □ **1:10** «Мән Худани ишәндүрүшүм керәкму яки инсанларни ишәндүрүшүм керәкму? Яки инсанларни хурсән қилишим керәкму?» — хуш хәвәрни Худа Өзи бекитип әвәткән, әлвәттә. «Хуш хәвәрни өзгәртимән, дөп хам хиял қилғучилар «Худани ишәндүрүш»и керәк! Бирақ вәзипимиз адәмләрни хуш хәвәрни қобул қилишқа ишәндүрүштур. «Мән инсанларни хурсән қилишни нишан қилған болсам, Мәсиһниң қули болмиған болаттим» — «Мәсиһниң қули» — Йәһудийлар арасида «қул»ниң өзиниң салаһийити бар еди. Иззәтлик адәмниң қули болушниң өзи иззәтлик иш. ■ **1:10** 1Тес. 2:4; Яқ. 4:4. ■ **1:11** 1Кор. 15:1. ■ **1:12** Әф. 3:3. □ **1:13** «Йәһудийларниң диний йоли» — грек тилида «Йәһудаизм». «әшәддий зиянкәшлик қилип...» — яки «ташқин қизгинлиқ билән зиянкәшлик қилип...». ■ **1:13** Рос. 8:3; 9:1; 22:4; 26:9; Фил. 3:6; 1Тим. 1:13.

уни ашкарилашни лайиқ көргинидә, мән һеч қандақ қан-әт егиси билән мәслиһәтләшмәй, □ ■ 17 яки Йерусалимға мәндин илгири расул болғанлар билән көрүшүшкә бармай, бәлки удул Әрәбистанға атландим. Кейин Дәмәшқкә қайтип кәлдим. 18 Андин үч жилдин кейин Йерусалимға Петрус билән тонушушқа бардим вә униң қешида он бәш күн турдум. □ 19 Амма шу чағда Рәбниң иниси Якуптин башқа расулларниң һеч қайсиси билән көрүшмидим. □ 20 Мана, мениң силәргә һазир язғиним Худа алдида һеч ялған әмәс! ■ 21 Кейин, мән Сурийә вә Киликийә өлкилиригә бардим. 22 Амма Йәһудийәдики Мәсиһдә болған жамаәтләр мени чирайимдин тонумайтти. 23 Улар пәқәт бурун бизгә зиянкәшлик қилған адәмниң өзи шу чағда йоқатмақчи болған етиқатни һазир хуш хәвәр дәп жақалимақта, дәп аңлиған еди; 24 шуниңдәк улар мениң сәвәвимдин Худани улүклиди. □

2

Йерусалимда турған расулларниң Павлусни етирап қилиши

1 Йәнә буниңдин он төрт жил кейин, мән Барнабас билән Йерусалимға чиқтим; Титусниму һәмраһ қилип бардим. □ ■ 2 Мән бир вәһийгә бенаән шу йәргә барған едим; вә мән бекар чапмиғинимни яки бекар чапмайватқинимни жәзмләштүрүш үчүн *Йерусалимдикиләрниң* алдида (әмәлийәттә пәқәт «жамаәтниң түврүклири» дәкләргә айрим һалда) әлләр арасида жақалайдиған хуш хәвәрни баян қилдим. □ ■ 3 Нәтижидә, һәтта маңа һәмраһ болған Титус Юнанлик болсиму, хәтнини қобул қилишқа мәжбурланмиди; □ ■ 4 шу чағдики «хәтнә» мәсилиси болса, бизниң Мәсиһ Әйсада муйәссәр болған һөрлүгүмизни назарәт қилиш үчүн аримизға соқунуп киривалған, бизни қуллуққа чүшүрүшмәкчи болуп, ялғанчилик қилған сахта қериндашлар

□ **1:15-16** «Худа Өз Оғлини әлләр арасида жақалаш үчүн мәнәдә уни ашкарилашни лайиқ көргинидә...» — «әлләр» мошу йәрдә «ят әлликләр», йәни «Йәһудий әмәсләр»ни көрситиду. ■ **1:15-16** Рос. 9:15; 13:2; Мат. 16:17; Рос. 9:15; 13:2; 22:21; Гал. 2:8; Әф. 3:8. □ **1:18** «үч жилдин кейин Йерусалимға Петрус билән тонушушқа бардим» — «Петрус» расул Петрус (башқа исми «Кефас»).

□ **1:19** «Рәбниң иниси Якуп» — оқурмәнләрниң есидә барки, Әйсаниң аз дегәндә төрт иниси бар еди («Мат.» 13:55). ■ **1:20** Рим. 1:9; 9:1; 2Кор. 1:23; 11:31; 1Тес. 2:5; 1Тим. 5:21; 2Тим. 4:1.

□ **1:24** «шуниңдәк улар мениң сәвәвимдин Худани улүклиди» — грек тилида «шуниңдәк улар мәнәдә Худани улүклиди». □ **2:1** «Йәнә буниңдин он төрт жил кейин...» — йәни бәлким у Мәсиһгә етиқат қилғандин 14 жил кейин. «мән Барнабас билән Йерусалимға чиқтим; Титусниму һәмраһ қилип бардим» — бизниңчә, бу «Рос.» 15:2дә тилға елинған сәпәр еди. Бази алимлар у зиярәтни «Рос.» 11:30 вә 12:25дә тилға елинған сәпәрни көрситиду, дәп қарайду. ■ **2:1** Рос. 15:2. □ **2:2** «мән бекар чапмиғинимни яки бекар чапмайватқинимни жәзмләштүрүш үчүн Йерусалимдикиләрниң алдида ... әлләр арасида жақалайдиған хуш хәвәрни баян қилдим» — «бекар чапмиғиним» вә «бекар чепиватқиним» дегән мәнәси немә болатти? Павлус өзиниң хуш хәвәрни жақалаш хизмитини «мениң чепишим» яки «жүгүрүшүм» дәп тәсвирләйду. У мошу йәрдә башқа расуллар билән көрүшүштики мөксити униң йәткүзгән «хуш хәвәр»ниң тоғра екәнлигини жәзмләштүрүш, шундақла уларниму униң хизмити тоғрилик хатиржәм қилиш үчүн еди. ■ **2:2** Рос. 19:21. □ **2:3** «Нәтижидә, һәтта маңа һәмраһ болған Титус Юнанлик болсиму, хәтнини қобул қилишқа мәжбурланмиди» — «Юнанлик» яки «грек» — йәни Йәһуди әмәс, шуниңдәк хәтнә қилинған киши әмәс. ■ **2:3** Рос. 16:3; 1Кор. 9:21.

түпәйлидин болған еди. □ ■ 5 Лекин биз хуш хәвәрниң һәқиқити силәрдин мәһрум қилинмисун дәп уларға һәтта бир саатчиму йол қойғинимиз йоқ; 6 лекин абройлуқ һесапланған адәмләрдin болса (мениң уларниң немә екәнлиги билән қарим йоқ; Худа һеч қандақ инсанниң йүз хатирисини қилмайду!) — мошу абройлуқ әрбаблар дәп саналғанларниң мәндики хуш хәвәргә қошқини йоқ еди. □ ■ 7 Дәл әксичә, хуш хәвәрни хәтнә қилинғанларға йәткүзүш вәзиписи Петрусқа тапшурулғандәк, хәтнисизләргә йәткүзүш вәзиписи маңа тапшурулған дәп тонуп йетип. □ 8 (чүнки Петрусни хәтниликләргә расуллуққа Күчләндүргүчи болса, мениму әлләргә расул болушқа күчләндүргән еди), ■ 9 маңа ата қилинған шу мейри-шәпқәтни тонуп йәткән «жамаәтниң түврүклири» һесапланған Яқуп, Кефас вә Юһанналар болса, силәр әлләргә бериңлар, биз хәтниликләргә барайли дәп Барнабас билән иккимизгә һәмдәмлик оң қолини беришти. 10 Уларниң бизгә пәкәт кәмбәғәлләрни унтумаңлар дегән бирла тәливи бар еди; мән дәл бу ишқа қизғин болуп келивататтим. □ ■

Павлусниң Антакяда Петрусни әйиплиши

11 Бирақ, кейин Петрус Антака шәһиригә кәлгәндә, униң әйиплик екәнлиги ениқ болғачқа, мән уни йүзтуранә әйиплидим. 12 Чүнки Яқупниң йенидин бәзи адәмләр келиштин илгири у ят әлликләр билән һәмдәстихан болған еди; бирақ улар кәлгәндә, хәтниликләрдin қорқуп шу қериндашлардин өзини тартти. □ 13 һәтта башқа Йәһудий қериндашлар униң бу сахтилигиға қошулуп кәтти; һәтта Барнабасму аздурулуп уларниң сахтипәзлигигә шерик болди. 14 Амма мән уларниң хуш хәвәрниң һәқиқити бойичә дурус маңмиғанлигини көрүп, һәммәйләнниң алдидила Петрусқа: «Сән Йәһудий туруп, Йәһудийларниң адәтлири бойичә яшимай, бәлки ят әлликләрдәк яшаватисән; шундақ туруқлуқ, немишкә сән ят әлликләрни Йәһудийлардәк яшашқа зорлимақчимусән?» — дедим, ■ 15 вә йәнә: «Биз иккимиз туғулушимиздинла Йәһудиймиз, «гунакар дәп

□ 2:4 «шу чағдики «хәтнә мәселиси» болса, ... ялғанчилик қилған сахта қериндашлар түпәйлидин болған еди» — бизниңчә «хәтнә мәселиси» (грек тилида «бу иш») жуқуриқи 3-әйттә «маңа һәмраһ болған Титус Юһанлиқ болсиму, хәтнини қобул қилишқа мәжбурланмиди» дейилгән иш билән бағлиқ, Демәк, әйни чағда бәзи «ялғанчилик қилған сахта қериндашлар» «шу ят әлик адәм хәтнә қобул қилмиса болмайду» дегән пикирни оттуриға қойған болса керәк. ■ 2:4 Рос. 15:24. □ 2:6 «лекин абройлуқ һесапланған адәмләр...» — Павлус бу сәл кинайиликрәк көрүнгән гәпни ишлитиши билән башқа расуларға яки жамаәтниң ақсақаллириға һөрмәтсизлик қилмақчи әмәс, бәлки Галатияликларға (шундақла, бизләргә!) инсанларни Худадin жуқури қоймаслиқ керәк, дәп көрсәтмәкчи. «мошу абройлуқ әрбаблар дәп саналғанларниң мәндики хуш хәвәргә қошқини йоқ еди» — грек тилида: «маңа һеч нәрсә қошмиди». ■ 2:6 Қан. 10:17; 2Тар. 19:7; Аюп 34:19; Рос. 10:34; Рим. 2:11; әф. 6:9; Кол. 3:25; 1Пет. 1:17. □ 2:7 «дәл әксичә, хуш хәвәрни хәтнә қилинғанларға йәткүзүш вәзиписи Петрусқа тапшурулғандәк, хәтнисизләргә йәткүзүш вәзиписи маңа тапшурулған дәп тонуп йетип...» — мошу әйтләрдәки «хәтнә қилинғанлар» Йәһудийларни, «хәтнисизләр» Йәһудий әмәсләрни көрситиду, әлвәттә. ■ 2:8 Рос. 9:15; 13:2; 22:21; Гал. 1:16; әф. 3:8. □ 2:10 «Уларниң бизгә пәкәт кәмбәғәлләрни унтумаңлар дегән бирла тәливи бар еди» — мүмкинчилиги барки, расуларниң Павлусқа «кәмбәғәлләр» тоғрилиқ болған тәливи өзлири арисидики, Йерусалим жамаәтидики кәмбәғәлләрни тәкитләп көрсәтмәкчи. ■ 2:10 Рос. 11:30; 24:17; Рим. 15:25; 1Кор. 16:1; 2Кор. 8:1; 9:1. □ 2:12 «Чүнки Яқупниң йенидин бәзи адәмләр келиштин илгири у ят әлликләр билән һәмдәстихан болған еди» — «Яқупниң йенидин бәзи адәмләр» Йерусалимдин кәлгән Йәһудий қериндашлар еди. «Бирақ улар кәлгәндә, хәтниликләрдin қорқуп шу қериндашлардин өзини тартти» — «хәтниликләрдin қорқуп...»: — мүмкинчилиги барки, мошу кишиләр: «Йәһудий әмәсләру хәтнә қилиниши керәк» дәп ойлиған. Умумән ейтқанда «кона әһдә» бойичә, Йәһудийларниң аслидә Йәһудий әмәсләрниң йемәкликлирини йеишигиға, улар билән һәмдәстихан болушқа болмайтти. ■ 2:14 Рос. 10:28.

қаралған ят әлликләр»дин әмәсмиз, □ 16 лекин инсанниң һәққаний қилинишини Тәврат қануниға әмәл қилишқа интилишлири билән әмәс, бәлки Әйсә Мәсиһниң етиқат-садақәтлиги билән болиду, дәп билимиз. Шуна Тәврат қануниға әмәл қилишқа интилиш билән әмәс, бәлки Мәсиһгә бағланған етиқат билән һәққаний қилинишимиз үчүн бизму Мәсиһ Әйсәға етиқат қилдуқ — чүнки һеч әт егиси Тәврат қануниға әмәл қилишқа интилишлири билән һәққаний қилинмайду» — дедим. □ ■

17 Амма Мәсиһтә һәққаний қилинишқа издәнгинимиздә, бизму «гунакар» дәп испатланған болсақму, Мәсиһ әнди гунаниң хизмитидә болғучиму?! Яқ, һәргиз! □ 18 Амма мән әслидә гулатқан нәрсиләрни қайтидин курсам, өзүмни Тәврат қануниға хилаплиқ қилғучи дәп испатлап көрсәткән болимән. □ 19 Чүнки мән Тәврат қануни билән Тәврат қануниға нисбәтән өлдүм; нәтижидә, мән Худаға йүзлинип яшаватимән. □ ■ 20 Мән Мәсиһ билән биллә крестләнгәнмән, лекин мәнә, яшаватимән! Лекин яшаватқини мән әмәс, бәлки мәндә туруватқан Мәсиһдур. Вә мениң һазир әтлиримдә яшаватқан һаят болса, мени сөйгән вә мән үчүн Өзини пида қилған Худаниң Оғлиниң иман-етиқатидиндур. □ ■

□ 2:15 «Биз иккимиз туғулушимиздинла Йәһудиймиз, «гунакар дәп қаралған ят әлликләр»дин әмәсмиз...» — Павлусниң мошу «гунакар дәп қаралған ят әлликләр» дегән сөзлири билән Петрусқа Йәһудийларниң әһнәвий көзқаришини яки позитсийсини әслитиду. Йәһудийлар өзлириму гунакарлар, әлвәттә! □ 2:16 «лекин инсанниң һәққаний қилинишини Тәврат қануниға әмәл қилишқа интилишлири билән әмәс, бәлки Әйсә Мәсиһниң етиқат-садақәтлиги билән болиду, дәп билимиз»

— «Тәврат қануниға әмәл қилишқа интилишлири билән» дегән ибарә грек тилида интайин қисқартилип: «қанундики әмәлләр билән...» яки «қанунға қаритилған әмәлләр билән» яки «қанундин чиққан әмәлләр» дәп ипадилиниду. Бу ибарә «Рим.» 3:20, 28, «Гал.» 3:2, 5, 10диму теплиду. Инсанниң барлиқ «Тәврат қануниға әмәл қилишқа интилишлири» өзениң гунаға патқан бир гунакар экәнлигини испатлай, халас. «Инсанниң һәққаний қилиниши ...бәлки Әйсә Мәсиһниң етиқат-садақәтлиги билән...» — яки «инсанниң һәққаний қилиниши ... бәлки Әйсә Мәсиһгә етиқат қилиш билән...». «Мәсиһгә бағланған етиқат билән һәққаний қилинишимиз үчүн бизму Мәсиһ Әйсәға етиқат қилдуқ» — «бизму» — Павлус Петрусқа сөз қиливатиду, мошу сөзи билән улар иккилисиниң Йәһудийлар экәнлигини көздә тутиду. ■ 2:16 Рос. 13:38; Рим. 3:20,28; 8:3; Гал. 3:11; Ибр. 7:18. □ 2:17 «Амма Мәсиһтә һәққаний қилинишқа издәнгинимиздә, бизму «гунакар» дәп испатланған болсақму, Мәсиһ әнди гунаниң хизмитидә болғучиму?! Яқ, һәргиз!»

— «бизму «гунакар» дәп испатланған болсақму» — һәр адәм хуш хәвәргә ишанса, Худаниң ниқәтини қобул қилиши үчүн авал өзениң гунакар экәнлигини тонуп йетиши, шундақла барлиқ гуналарини иқрар қилиши керәк, әлвәттә. Бу жәһәттә Йәһудийлар вә Йәһудий әмәсләр арисида һеч қандақ пәриқ йоқ. □ 2:18 «Амма мән әслидә гулатқан нәрсиләрни қайтидин курсам, өзүмни Тәврат қануниға хилаплиқ қилғучи дәп испатлап көрсәткән болимән» — «гулатқан нәрсиләр» тоғрилиқ: — бу әсли Тәврат қануниға әмәл қилишқа интилгәнликни көрситиду. Әгәр бириси өз реаллиғиға асасан: «Мениң Тәврат қануниға әмәл қилалишим қәтғий мүмкин әмәс экән» дәп шу тиришишни ташлап, Мәсиһкә етиқат қилиш йоли билән һәққанийлиққа еришсиму, лекин андин йәнә қайтидин тиришип, һәққаний болуш үчүн Тәврат қануниға әмәл қилишқа қайтидин интилсә, бәрибир өзениң гунакарлиғини испатлап қоятти. «Қошумчә сөзимизни көрүң. □ 2:19 «... Чүнки мән Тәврат қануни билән Тәврат қануниға нисбәтән өлдүм; нәтижидә, мән Худаға йүзлинип яшаватимән» — бу интайин муһим икки әйт (19-20) тоғрилиқ «қошумчә сөзимиздә тохтилимиз. «Худаға йүзлинип яшаш» — буниң бәлким үч мәнәси бар болуши мүмкин; (1) Худаниң шан-шәриви үчүн яшаш; (2) Худаға пүтүнләй тайинип яшаш (шундақ қилғанда өлүм болмайду); (3) Худаниң йетәкчилиги астида яшаш. Расул бәлким ишанғучиларниң яшаватқан йеңи һаятиму өзениң шәхсий нийәтлери үчүн әмәс, бәлки «Худаға йүзлинип яшаватқан» болуши керәк, демәкчи болиду («Рим.» 6:10-11-әйтниму көрүң). ■ 2:19 Рим. 7:4; 14:7; 2Кор. 5:15; 1Тес. 5:10; Ибр. 9:14; 1Пет. 4:2. □ 2:20 «мениң һазир әтлиримдә яшаватқан һаят болса, ... Худаниң Оғлиниң иман-етиқатидиндур» — башқа бир хил тәржимиси: «мениң һазир әтлиримдә яшаватқан һаят болса... Худаниң Оғлиға болған етиқат билән». Өзимизниң тәржимимиз тоғрилиқ «қошумчә сөзимизни көрүң. ■ 2:20 Гал. 1:4; әф. 5:2; Тит. 2:14.

21 Мән Худаниң мөһри-шәпқитини бекар қиливәтмәймән; чүнки һәққанийлик Тәврат қануни арқилиқ келидигән болса, Мәсиһниң өлүши бекардин-бекар болуп қалатти. □ ■

3

Тәврат қануни вә иман-етиқат

1 И әқилсиз Галатияликлар, көз алдиңларда Әйса Мәсиһ ениқ сүрәтләнгән, араңларда крестләнгәндәк көрүнгән экән, ким силәрни һәқиқәткә итаәт қилиштин аздуруп сеһирлиди? □ ■ 2 Мән пәқәт шунила силәрдин сорап билләйки: — Силәр Роһни Тәврат қануниға интилиш арқилиқ қобул қилдиңларму, яки хуш хәвәрни аңлап, етиқат арқилиқ қобул қилдиңларму? □ 3 Силәр шунчә әқилсизму? Роһқа тайинип һаятни башлиған экәнсиләр, әндиликтә әт арқилиқ камаләткә йәтмәкчиму? □ 4 Силәр етиқат йолида болған шунчә көп азап-оқубәтләрни бекарға тарттиңларму? Дәрвәкә бекарға кәттиғу?! 5 Силәргә Роһни Тәминлиғүчи, араңларда мөжизиләрни яритиватқучи бу карамәтләрни силәрнәң Тәврат қануниға интилип таянғиңлардин қиламду, яки аңлиған хәвәргә бағлиған ишәш-етиқаттиңлардин қиламду? □

6 Муқәддәс язмиларда дейилгәндәк: «Ибраһим Худаға етиқат қилди; бу униқ һәққанийлиғи һесапланди». ■ 7 Шуниң үчүн, шуни чүшинишиңлар керәкки, етиқаттин туғулғанларла Ибраһимниң һәқиқий пәрзәнтириду. □ 8 Муқәддәс язмиларда Худаниң ят әлликләрни Өзигә етиқат қилиши арқилиқ уларни һәққаний қилидигәнлиғи алдин-ала көрүлүп, Худаниң Ибраһимға: «Сәндә барлиқ әл-милләтләргә бәхит ата қилиниду» дәп хуш хәвәрни алдин-ала

□ 2:21 «Мән Худаниң мөһри-шәпқитини бекар қиливәтмәймән; чүнки һәққанийлик Тәврат қануни арқилиқ келидигән болса, Мәсиһниң өлүши бекардин-бекар болуп қалатти» — әгәр адәмләр тиришип-тирмишип Тәврат қануниға әмәл қилалиған яки қилалайдигән болса, шундақла өзини һәққаний адәм дәп испатлиса, немишкә Әйса Мәсиһ Өзини қурбанлиқ қилди? Ундақ болғанда инсанлар гуналиридин қутулуш үчүн Худаниң мөһри-шәпқитигә муһтаж болмиған болатти; йәни, Мәсиһниң адәмни гуналиридин қутқузуп нијат йолини ечиш үчүн болған өлүши бекар болатти (Мәсиһниң өлүши әсли мүмкин болмайдиған иш еди; бу тарихта әң карамәт, аләмшумул әжайип вақиә еди; чүнки У Өзи «Һаят Өзүмдүрмән», «Тирилик Өзүмдүрмән» дегән еди; «Һаят» Болғучи қандақму өлсүн?). ■ 2:21 Ибр. 7:11. □ 3:1 «И әқилсиз Галатияликлар, көз алдиңларда Әйса Мәсиһ ениқ сүрәтләнгән, араңларда крестләнгәндәк көрүнгән экән, ким силәрни һәқиқәткә итаәт қилиштин аздуруп сеһирлиди?» —

«Әйса Мәсиһ ... араңларда крестләнгәндәк көрүнгән экән» дегән сөвләр тоғрилиқ икки көзқараш бар: (1) Павлус хуш хәвәрдә Әйса тоғрилиқ пакитларни шунчә ениқ йәтқүзүп жақалиғачқа, аңлиғучилар «нақ мәйданда турғандәк, өз көзи билән гувачи болғандәк» болғанлиғини яки: (2) Павлусниң кечә-күндүз өз һаяти арқилиқ Мәсиһниң крестләнгәнлиғини көрсәткәнлиғини көрситиду (1:16, 2:20ни көрүң). Бизниңчә иккила көзқараш тоғра. ■ 3:1 Гал. 5:7. □ 3:2 «силәр роһни Тәврат қануниға интилиш арқилиқ қобул қилдиңларму, яки хуш хәвәрни аңлап, етиқат арқилиқ қобул қилдиңларму?» — «Роһ» Худаниң Муқәддәс Роһини көрситиду. □ 3:3 «Силәр шунчә әқилсизму? Роһқа тайинип һаятни башлиған экәнсиләр, әндиликтә әт арқилиқ камаләткә йәтмәкчиму?» — «Роһқа тайинип» — грек тилида «Роһта» (Худаниң Роһида, әлвәттә). «әндиликтә әт арқилиқ камаләткә йәтмәкчиму?» — «әт арқилиқ» яки «инсаний әтләр арқилиқ» — демәк, Худаниң мөһри-шәпқитигә әмәс, нијатигә әмәс, бәлки өз күчигә, Тәврат қануниға әмәл қилишқа интилишларға тайиништин ибарәт. □ 3:5 «силәргә Роһни Тәминлиғүчи» —

«Роһ» — Муқәддәс Роһ, Худаниң Роһи. «Силәргә Роһни Тәминлиғүчи» ХудаАтиниң Өзи. ■ 3:6 Яр. 15:6; Рим. 4:3; Яқ. 2:23. □ 3:7 «... етиқаттин туғулғанларла Ибраһимниң һәқиқий пәрзәнтириду» —

грек тилида «етиқаттин болғанлар...» — демәк, Мәсиһ Әйсаға етиқат бағлап «қайтидин туғулған»лар, Ибраһимниң излирини басқанлар.

ейтқанлығы хатиреленген еді. □ ■ 9 Шуниң билән, етиқаттин болғанлар етиқат қилғучи Ибраһим билән тәң бәхит тапиду. 10 Лекин Тәврат қануниға әмәл қилимиз дәп жүргәнләр болса һәммиси ләнәткә қалиду. Чүнки муқәддәс язмиларда мундақ йезилған: «Тәврат қанунида йезилған һәммә әмирләрғә үзлүксиз әмәл қилмайватқан һәр бир киши ләнәткә қалиду». □ ■ 11 Йәнә рошәнки, һеч ким Худаниң алдида қанунға интилиш арқилиқ һәққаний қилинмайду; чүнки муқәддәс китапта йезилғанидәк: — «Һәққаний адәм ишәш-етиқати билән һаят болиду». □ ■ 12 Амма қанун йоли етиқат йолиға асасланған әмәс, бәлки муқәддәс китапта: — «Қанунниң әмирлиригә әмәл қилғучи шу ишлар билән һаят болиду» дейилгәндәктур. □ ■ 13 һалбуки, Мәсиһ бизни Тәврат қанунидики ләнәттин һәр қилиш үчүн орнимизда ләнәт болуп бәдәл төлиди. Бу һәқтә муқәддәс язмиларда: «Яғачқа есилған һәр бир киши ләнәткә қалған һесаплансун» дәп йезилған. □ ■ 14 Шуниң билән Мәсиһ Әйса арқилиқ Ибраһимға ата қилинған бәхит ят әлликләрғиму кәлтүрүлүп, биз вәдә қилинған Роһни етиқат арқилиқ қобул қилалаймиз.

Тәврат қануни вә Худаниң вәдиси

15 Қериндашлар, мән инсанларчә сөزلәймән; һәтта инсанлар арисидә өз ара әһдә түзүлсиму, башқа һеч ким уни йоққа чиқириветәлмәйду яки униңға бирәр нәрсә қошалмайду. □ ■ 16 Шуниңдәк, Худаниң әһдисидики вәдиләр Ибраһим вә униң нәслигә ейтилған. Муқәддәс китапта У: «вә сениң нәсиллириңгә», (йәни, көп кишиләрғә) демәйду, бәлки «сениң нәслиңгә», (йәни ялғуз бир кишигила), дәйду — бу «нәсил» Мәсиһдур. □ ■ 17 Мән шуни демәкчимәнки, Худаниң Мәсиһкә алдин түзгән бир әһдисини төрт йүз оттуз жылдин кейин чүшүрүлгән Тәврат қануни әмәлдин қалдурамлайду, Худаниң бу вәдисини һеч бекар қилалмайду. □ ■ 18 Чүнки вәдә қилинған мирас қанунға асасланған болса, мана у Худаниң

□ 3:8 «муқәддәс язмиларда Худаниң ят әлликләрни Өзигә етиқат қилиши арқилиқ уларни һәққаний қилидиғанлығы алдин-ала көрүлүп...» — «ят әлликләр» — Йәһудий әмәсләр. «Сәндә барлиқ әл-милләтләрғә бәхит ата қилиниду» — «Яр.» 12:3. ■ 3:8 Яр. 12:3; 18:18; 22:18; 26:4; 49:10; Рос. 3:25. □ 3:10 «Лекин Тәврат қануниға әмәл қилимиз дәп жүргәнләр болса һәммиси ләнәткә қалиду» — «Тәврат қануниға әмәл қилимиз дәп жүргәнләр» — мошу йол билән өзлирини һәққаний дәп испатлаймиз дәйдиғанлар, әлвәттә, «Тәврат қанунида йезилған һәммә әмирләрғә үзлүксиз әмәл қилмайватқан һәр бир киши ләнәткә қалиду» — «Қан.» 27:26. Әлвәттә, һеч ким Тәврат қануниниң әмирлиригә «үзлүксиз әмәл қилалмайду» — шуңа һәммә киши, Йәһудий болсун, Йәһудий әмәс болсун, Мәсиһсиз болса ләнәт астида туриду. ■ 3:10 Қан. 27:26. □ 3:11 «Һәққаний адәм ишәш-етиқати билән һаят болиду» — «Һаб.» 2:4. ■ 3:11 Һаб. 2:4; Рим. 1:17; 3:20; Гал. 2:16; Ибр. 10:38 □ 3:12 «Қанунниң әмирлиригә әмәл қилғучи шу ишлар билән һаят болиду» — «Лав.» 18:5. һеч ким Тәврат қануниниң әмирлиригә әмәл қилалмайду, әлвәттә. ■ 3:12 Лав. 18:5; Әв. 20:11; Рим. 10:5. □ 3:13 «Һалбуки, Мәсиһ бизни Тәврат қанунидики ләнәттин һәр қилиш үчүн орнимизда ләнәт болуп бәдәл төлиди» — грек тилида: «һәр қилиш үчүн бәдәл төләш» яки «қутулдуруп бәдәл төләш» дегән ибариләр адәттә кулларни базардин қайтидин сетивелип, һәр қилиш-ни көрситиду. «яғачқа есилған һәр бир киши ләнәткә қалған һесаплансун» — «Қан.» 21:24. ■ 3:13 Қан. 21:23; Рим. 8:3; 2Кор. 5:21. □ 3:15 «мән инсанларчә сөزلәймән» — мошу ибарә бәлким «инсанларниң күндилик турмушидин бир мисал көрситәй», дегини болса керәк. ■ 3:15 Ибр. 9:17. □ 3:16 «Шуниңдәк, Худаниң әһдисидики вәдиләр Ибраһим вә униң нәслигә ейтилған. Муқәддәс Китапта У: «вә сениң нәсиллириңгә», (йәни, көп кишиләрғә) демәйду, бәлки «сениң нәслиңгә», (йәни ялғуз бир кишигила), дәйду — бу «нәсил» Мәсиһдур — бу вәдә Тәврат, «Яр.» 12:7 вә 13:15, 17:7, 24:7дә тепилиду. Демисәкму, Мәсиһ Йәһудийлардин болуп, у Ибраһимниң нәсли, әлвәттә. ■ 3:16 Гал. 3:8. □ 3:17 «Худаниң Мәсиһкә алдин түзгән бир әһдиси» — «Мәсиһкә» — демәк, Мәсиһ «Ибраһимниң нәсли»ниң сүпитидә болуп әһдә шу чағда Униңға түзгән. бәзи кона көчүрмиләрдә «Мәсиһкә» дегән сөз тепилмайду. ■ 3:17 Яр. 15:13; Мис. 12:40; Рос. 7:6.

вәдисиғә асасланған болмайтти; лекин Худа шапаәт билән уни Ибраһимға вәдә арқилиқ ата қилған. □ ■

19 Ундақта, Тәврат қанунини чүшүрүштики мәхсәт немә? У болса, инсанларниң итаәтсизликлири түпәйлидин, Худаниң мираси вәдә Қилинғучи, йәни Ибраһимниң нәсли дуняға кәлгичә қошумчә қилип берилгән; у пәриштиләр арқилиқ бир васитичиниң қоли билән бекитилип йолға қоюлған. □ ■ **20** Амма «васитичи» бир тәрәпниңлә васитичиси әмәс (бәлки икки тәрәпниңкидур), лекин Худа Өзи пәкәт бирдур. □ **21** Ундақта, Тәврат қануни Худаниң вәдилеригә зитму? Яқ, һәргиз! Әгәр бирәр қанун инсанларни һаятлыққа ериштүрәләйдигән болса, ундақта һәққанийлық жәзмән шу қанунға асасланған болатти. **22** һалбуки, муқәддәс язмилар пүткүл әләмни гунаниң илкимгә қамап қойған; буниңдики мәхсәт, Әйса Мәсиһниң садақәт-етиқати арқилиқ вәдиниң етиқат қилғучиларға берилиши үчүндур. ■ **23** Лекин етиқат йоли келип ашкарә болғичә, биз Тәврат қануни тәрәпидин қоғдилип, ашкарә болидигән етиқатни күтүшкә қамап қоюлған едук. **24** Шу тәриқидә, бизниң етиқат арқилиқ һәққаний қилинишимиз үчүн Тәврат қануни бизгә «тәрбийилигүчи» болуп, бизни Мәсиһкә йетәклиди. □ ■ **25** Лекин етиқат йоли ашкарә болуп, биз әнди йәнә «тәрбийилигүчи»ниң назаритидә әмәсмиз. **26** Чүнки һәммиңлар Мәсиһ Әйсаға етиқат қилиш арқилиқ Худаниң оғуллири болдуңлар. □ ■ **27** Чүнки һәр қайсиңлар Мәсиһгә киришкә чөмүлдүрүлгән болсаңлар, Мәсиһни кийивалған болдуңлар. □ ■ **28** Мәсиһдә нә Йәһудий болмайду нә Грек болмайду, нә кул болмайду нә һәр болмайду, нә әр болмайду нә аял болмайду, һәммиңлар Мәсиһ Әйсада бир болисиләр. □ ■ **29** Силәр Мәсиһкә мәнсуп болған екәнсиләр, силәрму Ибраһимниң нәсли болисиләр вә униңға вәдә қилинған *бәхит-саадәткә* мирасқордурсиләр. ■

□ **3:18** «Чүнки вәдә қилинған мирас қанунға асасланған болса, мана у Худаниң вәдисиғә асасланған болмайтти; лекин Худа шапаәт билән уни Ибраһимға вәдә арқилиқ ата қилған» — «вәдә қилинған мирас» Ибраһимға вәдә қилинған көп тәрәплик бәхитни көздә тутиду. ■ **3:18** Рим. 4:14. □ **3:19** «Тәврат қанунини чүшүрүштики мәхсәт немә?... у пәриштиләр арқилиқ бир васитичиниң қоли билән бекитилип йолға қоюлған» — «бир васитичи» шүбһисизки, Муса пайғәмбәрни көрситиду. Бу муһим 19-айәт тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. «Тәврат қануни... инсанларниң итаәтсизликлири түпәйлидин» — бу сөзниң көп жәһәтлири бар — «қошумчә сөз»имиздә у тоғрилиқ тохтилимиз. ■ **3:19** Қан. 5:5; Юһ. 1:17; 15:22; Рос. 7:38,53; Рим. 4:15; 5:20; 7:8. □ **3:20** «амма «васитичи» бир тәрәпниңлә васитичиси әмәс (бәлки икки тәрәпниңкидур), лекин Худа Өзи пәкәт бирдур» — бу айәткә берилгән бир нәччә шәрһ бар. Мәнәси бәлким: «Икки әдәм келишим түзгәндә, бир васитичи болуш керәк. Лекин, Худа Өз әһдисини Ибраһимға бәргәндә, уни васитичисиз бәргән, у сап Худаниң қолидин кәлгән; шуңа бу әһдә бәрибир Тәврат қануниниң үстүн туриду» дегәндәк болиду. «Қошумчә сөз»имиздә уму тоғрилиқ тохтилимиз. ■ **3:22** Рим. 3:9; 11:32. □ **3:24** «бизниң етиқат арқилиқ һәққаний қилинишимиз үчүн Тәврат қануни бизгә «тәрбийилигүчи» болуп,...» — «тәрбийилигүчи» грек тилидә «педагог» дегән сөз билән ипадалиниду. ■ **3:24** Мат. 5:17; Рос. 13:38; Рим. 10:4. □ **3:26** «... Чүнки һәммиңлар Мәсиһ Әйсаға етиқат қилиш арқилиқ Худаниң оғуллири болдуңлар» — бу муһим 23-26-айәтләр тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә, жуқуриқ 3:19-айәт үстидә тохталғинимизни көрүң. ■ **3:26** Йәш. 56:5; Юһ. 1:12; Рим. 8:15; Гал. 4:5. □ **3:27** «Чүнки һәр қайсиңлар Мәсиһгә киришкә чөмүлдүрүлгән болсаңлар, Мәсиһни кийивалған болдуңлар» — демәк, Мәсиһгә етиқат қилип суға чөмүлдүрүлүп, Униңға бағланған болсақ, Униң табиитигә егиләләймиз, шуниң билән «Мәсиһгә мәнсуп әдәм» бизниң асасий салаһийитимиз болиду. ■ **3:27** Рим. 6:3. □ **3:28** «Мәсиһдә нә Йәһудий болмайду нә Грек болмайду... һәммиңлар Мәсиһ Әйсада бир болисиләр» — «Грек» дегән сөз мошу йәрдә «Йәһудий әмәс», «ят әлликләр»ни билдүрүлиду. ■ **3:28** Юһ. 17:21. ■ **3:29** Яр. 21:12; Рим. 9:7; Ибр. 11:18.

4

(Давами)

1-2 Йәнә шуни ейтимәнки: Гәрчә бир бала пүтүн мүлүкниң егиси болсиму, мирасхор гөдәк вақитлирида таки атиси бәлгүлигән вақит тошмиғичә, у өз өйидики қулдин пәрқи болмайду. Чүнки у йәнила гөждарлар вә бала баққучиларниң башқурушида болиду. □ 3 Шуниңға охшаш, бизму гөдәк вақтимизда, бу дуниядики «асасий қайдә-қанунийәтләр» астида қул болған едук. □ 4 Лекин, вақит-саити толук тошқанда, Худа Өз Оғлини бу дуняға әвәтти. У бир аял кишидин туғулған, шуниңдәк Тәврат қануни астида туғулған еди. □ 5 Буниндики мәхсәт, Худа Тәврат қануни астида яшиған бизләрни бәдәл төләп һәрлүккә чиқирип, бизниң оғуллуққа қобул қилинишимиз үчүндур. □ 6 һәм силәр Униң оғуллири болғанлиғиңлар үчүн, Худа Өз Оғлиниң: «Абба! Атам!» дәп чақирғучи Роһини әвәтип қәлбимизгә салди. □ 7 Шуниң үчүн, силәр һазир қул әмәс, бәлки оғуллиридурусиләр; оғуллири болған экәнсиләр, Худа арқилиқ Өзигә мирасхор болисиләр. □

Павлусниң Галатияликлардин әндишә қилиши

8 Бурун, Худани тонумиған вақтиңларда дәрвәкә ялған илаһларниң қуллуғиға тутулғансиләр. □ 9 Әндиликтә, һазир һәқиқий Худани тонуған экәнсиләр, — яки ениқрақ қилип ейтқанда, Худа тәрипидин тонулған экәнсиләр, әнди силәр немә дәп бу дуниядики күчсиз, әбжәқ әрзимәс «асасий қайдә-қанунийәтләр»гә қарап янисиләр? Уларниң қуллуғиға яңдиваштин қайтишни халамсиләр? □ 10 Силәр алаһидә күн, ай, пәсил вә жилларни етиварға елип хатириләшкә башлидиңлар! □ 11 Мән илгири силәргә сиңдүргән әжрим бекар кетәрмекин, дәп силәр үчүн әнсерәватимән.

□ 4:1-2 «... Гәрчә бир бала пүтүн мүлүкниң егиси болсиму, мирасхор гөдәк вақитлирида таки атиси бәлгүлигән вақит тошмиғичә, у өз өйидики қулдин пәрқи болмайду. Чүнки у йәнила гөждарлар вә бала баққучиларниң башқурушида болиду» — «гөждар» дегән сөзниң мәнаси жуқуриқ «тәрбийилиғичи» дегән сөзгә йеқин. □ 4:3 «бу дуниядики «асасий қайдә-қанунийәтләр» — бәзи алимлар мошу сөзни яман роһларни көрситиду, дәп қарайду. Лекин «Колосиликларгә»дики «Кол.» 2:8, 20 тоғрилик «қошумчә сөз»имиздә биз башқичә чүшәндүримиз. □ 4:4 «Лекин, вақит-саити толук тошқанда, Худа Өз Оғлини бу дуняға әвәтти. У бир аял кишидин туғулған, шуниңдәк Тәврат қануни астида туғулған еди» — «Тәврат қануни астида туғулған еди» дегән ибарә «Әйса Мәсиһ Тәврат қануниға бойсунуп яшиған» дегән мәнини өз ичигә алиду. □ 4:4 Яр. 15:16; 49:10; Дан. 9:24; Мат. 5:17. □ 4:5 Юһ. 1:12; Гал. 3:26. □ 4:6 «Һәм силәр Униң оғуллири болғанлиғиңлар үчүн, Худа Өз Оғлиниң: «Абба! Атам!» дәп чақирғучи Роһини әвәтип қәлбимизгә салди» — ибрани тилида «Абба» «дадам»ни билдүриду, «Абба! Атам!» «И сөйүмлүк атам!» дегән гәп. □ 4:6 Рим. 8:15. □ 4:7 «Шуниң үчүн, силәр һазир қул әмәс, бәлки оғуллиридурусиләр» — грек тилида бу әйәттики «силәр» «сан» дәп ипадилиниду. «оғуллири болған экәнсиләр, Худа арқилиқ Өзигә мирасхор болисиләр» — «Худа арқилиқ Өзигә мирасхор болисиләр» бәзи кона көчүрмиләрдә: «Мәсиһ арқилиқ Худаниң Өзигә мирасхор болисиләр» дейлиду. □ 4:8 «Бурун, Худани тонумиған вақтиңларда дәрвәкә ялған илаһларниң қуллуғиға тутулғансиләр» — «ялған илаһлар» грек тилида «әйнийити илаһ әмәсләр» билән ипадилиниду. □ 4:8 1Кор. 8:4. □ 4:9 «әнди силәр немә дәп бу дуниядики күчсиз, әбжәқ әрзимәс «асасий қайдә-қанунийәтләр»гә қарап янисиләр?» — «әрзимәс артуқчә» — Грек тилида «тиләмчиликкә аит» дегән сөzlәр билән ипадилиниду. □ 4:9 Кол. 2:20. □ 4:10 «Силәр алаһидә күн, ай, пәсил вә жилларни етиварға елип хатириләшкә башлидиңлар!» — мошу әйәттики «күн, ай, пәсил вә жиллар» болса бәлким Тәврат қанунида Йәһудийлар үчүн бекитилгән һейтларни һәм Йәһудийларниң әнғәнилири бойичә өткүзидигән һейтларниму көрситиду. Мәйли Йәһудийларниң болсун болмисун, принсип охшаш, етиқатчилар үчүн һеч қандақ алаһидә күн-һейтларни хатириләшниң һажити йоқ. □ 4:10 Рим. 14:5; Кол. 2:16.

12 Қериндашлар, мән шуни силәрдин өтүнимәнки, маңа охшаш болуңлар; чүнки мән силәргә охшаш болдум. Силәр әслидә маңа һеч азар йәткүзмигән едиңлар. □ 13 Амма силәргә мәлумки, әтлиримдики бир зәиплик түпәйлидин, мән хуш хәвәрни силәргә биринчи қетим йәткүзгән едим. □ 14 У чағда, әтлиримдики бу зәиплик силәргә нисбәтән синақтәк болсиму, лекин силәр мени кәмситмидиңлар яки чәткә қақмидиңлар. Әксичә, мени Худа әвәткән бир пәриштини, һәтта Мәсиһ Әйсә өзини күткәндәк күтүвалдиңлар. □ 15 У чағдики бәхит-бәрикетинлар әнди нәгә кәтти?! Мән силәргә гувачи болуп ейталаймәнки, у чағда силәр мүмкин болса, маңа көзлириңларни оюп беришкиму рази едиңлар! 16 Әндиликтә, силәргә һәқиқәтни сөзлигәнлигим үчүн дүшминиңларға айлинип қалдимму?

17 Мән *ейтип өткән* һелиқи адәмләр силәргә қизғинлиқ көрситиду, амма нийити дурус әмәс; улар пәқәт силәрни *нижәтнің* сиртиға чиқирип, қизғинлиғиңларни өзлиригә қаритивалмақчи. □ 18 Амма мән силәр билән биргә болған вақитлардила әмәс, бәлки дайим яхши ишқа қизғинлиқ қилишниң өзи яхшидур, әлвәттә. □

19 Сөйүмлүк балилирим! Мәсиһ силәрдә төрәлдүрүлгичә мән силәр үчүн толғақ азаплирини йәнә бир қетим тартиватимән! ■ 20 Мениң һазирла йениңларға берип, силәргә башқичә тәләппуз билән сөзлигүм келиватиду; чүнки бу әһвалиңлар тоғрилиқ немә қилишни задила билмәйватимән! □

«Кул дедәк» һәжәр билән «һәр аял» Сарәһ тоғрисидики тәмсилдин тәрбийә-савақ

□ 4:12 «Қериндашлар, ... маңа охшаш болуңлар; чүнки мән силәргә охшаш болдум» — Павлус өзи Йәһудий болсиму, Тәврат қануниниң (һаққанийлиққа аит тәләплиридин башқа) барлиқ әмирлиридин (Мәсиһнің нижәти билән) азат болуп Муқәддәс Роһнің йетәкчилиғидә яшиған; шуңа у Галатияликлардин: «Маңа охшаш болуңлар» дәп өтүниду; «чүнки мән силәргә охшаш болдум» — демәк, у Йәһудий әмәсләрдәк (Галатияликлардәк) Тәврат қануниниң тәләплиридин тәстасна болди. Лекин Галатияликлар Йәһудийлардәк болимас дәп өзлирини Тәврат қануниниң барлиқ тәләплири астиға қоймақчи еди! «Силәр әслидә маңа һеч азар йәткүзмигән едиңлар» — демәк, Павлус уларға һазирла ейтқан қаттиқ гепини уларниң өзигә қандақтур бир зиян яки азар йәткүзгәнлиғи түпәйлидин ейтқан әмәс, дәйду (5-15-айәтләрдә у уларниң әслидә өзигә көрсәткән чоңқур муһәббәтини әсләйду), бәлки уларни көзләп: «силәр өз-өзлириңларға азар бериватисиләр» дәп ағаһ бериш үчүн ейтиду. □ 4:13 «Амма силәргә мәлумки, әтлиримдики бир зәиплик түпәйлидин, мән хуш хәвәрни силәргә биринчи қетим йәткүзгән едим» — «әтлиримдики бир зәиплик түпәйлидин» — бу сөздин қариганда, Павлус бәлким кесәл сәвәвидин Галатияда дәм елишқа мәжбур болған еди. Мүмкинчилиғи барки, бу кесәл униң көзлири билән бағлиқ болуп, униң чирайини интайин сәт қияпәткә киргүзүп қойған еди (14-айәт). 14-15-айәт, 6:11 вә «2Кор.» 12:7-10ниму көрүң. Павлус адәттә хәтлирини пүтүкчи арқилиқ язатти (мәсилән, «Рим.» 16:22).

□ 4:14 «У чағда, әтлиримдики бу зәиплик силәргә нисбәтән синақтәк болсиму, лекин силәр мени кәмситмидиңлар яки чәткә қақмидиңлар. Әксичә, мени Худа әвәткән бир пәриштини, һәтта Мәсиһ Әйсә өзини күткәндәк күтүвалдиңлар» — Павлусниң бу көз кесили йәнә бир тәрәптин қийинчилик елип кәлди — У хуш хәвәрниң йолида көп адәмләрниң кесәлирини дуа қилип сақайтти; уларниң сақайтилиши арқилиқ көп адәмләр хуш хәвәргә ишәнди. Лекин униң өзидә кесәл болғачқа, бу иш уни башқиларниң алдида мазаққа қалдуруш еһтималлиғи боламду, қандақ? ■ 4:14 Мал. 2:7; Мат. 10:40; Юһ. 13:20. □ 4:17 «улар пәқәт силәрни нижәтнің сиртиға чиқирип...» — бәзи кона көчүрмиләрдә «улар пәқәт силәрни биздин айрилип нижәтнің сиртиға чиқирип» дейлиду. ■ 4:17 Рим. 10:2; 2Кор. 11:12. □ 4:18 «Амма мән силәр билән биргә болған вақитлардила әмәс, бәлки дайим яхши ишқа қизғинлиқ қилишниң өзи яхшидур, әлвәттә» — башқа бир хил тәрәжмиси: «Мәйли мән силәр билән биллә болай яки болмай, силәргә нийити яхши қизғинлиғи бар адәмләр бар болса, дайим яхши болиду, әлвәттә». ■ 4:19 1Кор. 4:15; Флм. 10; Яқ. 1:18.

□ 4:20 «Мениң һазирла йениңларға берип, силәргә башқичә тәләппуз билән сөзлигүм келиватиду» — «башқичә бир тәләппуз билән...» — Павлус техиму қаттиқ тәләппузидиму, яки мулайимрақ тәләппузидиму, уларға зади «қандақ тәләппуз»да сөzlәш керәклиғини билмәйтти.

елиш

21 И Тэврат қануниниң илкидә яшашни халайдиганлар, силәрдин шуни сорап бақай, силәр Тэвратниң өзидә немә дейилгәнлигигә қулақ салмамсиләр?

22 Тэвратта, Ибраһимниң икки оғли болуп, бири дедәктин, йәнә бири һәр аялидин болған, дәп хатириләнгән. □ ■ 23 Дедәктин болған оғул «әт билән» туғулған; һәр аялидин болған оғул болса Худаниң вәдиси арқилиқ туғулғандур.

□ ■ 24 Бу икки ишни бир охшитиш дегили болиду. Бу икки аял Худаниң инсанлар билән түзгән икки әһдисиниң вәкилидур. Биринчи әһдә Синай тегидин келип, дәрһәқиқәт балилирини қуллуқта болушқа туғиду; мана һәжәр униңға вәкилдур;

25 демәк, һәжәр болса Әрәбистандики Синай тегиға символ қилинип, йәни бүгүнки Йерусалимға охшитилиду; чүнки у шәһәр вә униң балилири қуллуқта турмақта. □ ■ 26 Амма жуқуридин болған Йерусалим һөрдур, у һәммиизниң анисидур; □ ■ 27 Чүнки, муқәддәс язмиларда мундақ йезилған: — «Хошал бол, и пәрзәнт көрмигән туғмас аял!

Тәнтәнә қилип яңрат, товла, и толғақ тутуп бақимиған!

— Чүнки ғәриб аялниң балилири ери бар аялниңкидин көптур!» □ ■

28 Әнди и қериндашлар, Исақ Худаниң вәдисидин туғулғандәк бизму Худаниң вәдиси бойичә туғулған пәрзәнтләремиз. □ ■ 29 Лекин у чағда «әтләрдин туғулған» бала «роһтин туғулған» балиға зиянкәшлик қилғинидәк, һазир шундақ болиду.

□ ■ 30 Лекин муқәддәс язмиларда немә дейилгән? Униңда: «Сән бу дедигиңни оғли билән қошуп һайдивәт! Чүнки дедәктин тапқан оғул һәргиз һәр аялиңдин болған оғул билән мирасқа ортақ болмайду!» дәп пүтүлгән. □ ■

□ 4:22 «Ибраһимниң икки оғли болуп, бири дедәктин...» — дедәк (қул аял) — йәни һәжәр. «Йәнә бири һәр аялидин болған...» — өз һәр аяли Сараһ еди. ■ 4:22 Яр. 16:2,15; 21:2; Рос. 7:8; Ибр. 11:11.

□ 4:23 «Дедәктин болған оғул «әт билән» туғулған» — «әт билән» дегән ибарә «инсанниң әтлиригә тайинишни билдүриду. һәжәрниң оғли Исмаил пәкәт инсанларниң ой-пиқри, инсаний күчи билән туғулған. «дедәктин болған оғул «әт билән» туғулған; һәр аялидин болған оғул болса Худаниң вәдиси арқилиқ туғулғандур» — бу пүтүн айт тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ 4:23 Юһ. 8:39; Рим. 9:7.

□ 4:25 «демәк, һәжәр болса Әрәбистандики Синай тегиға символ қилинип, йәни бүгүнки Йерусалимға охшитилиду; чүнки у шәһәр вә униң балилири қуллуқта турмақта» — «қуллуқта» дегән сөз роһий қуллуқта, йәни Тэврат қануниниң қуллуғида. «Бүгүнки Йерусалим вә униң балилири» Йәһудий хәлқи, шундақла Тэврат қануниға әмәл қилишқа тиришқанлирим билән һәққаний адәм болай дегән һәммә адәмни көрситиду. ■ 4:25 Мис. 19; 20. □ 4:26 «Амма жуқуридин болған Йерусалим һөрдур, у һәммиизниң анисидур...» — башқиқә ейтқанда, Ибраһимниң өз аяли Сараһ билән һәр аял болғачқа, әрштики Йерусалимға, шундақла йеңи әһддә яшиған жамаәткә вәкиллик қилиду.

Шунда, «әрштики Йерусалим»ни бизниң анимиз, дейишкә болиду. ■ 4:26 Вөһ. 21:2. □ 4:27 «Хошал бол, и пәрзәнт көрмигән туғмас аял! Тәнтәнә қилип яңрат, товла, и толғақ тутуп бақимиған! — чүнки ғәриб аялниң балилири ери бар аялниңкидин көптур!» — Йәш.» 54:1. ■ 4:27 Йәш. 54:1

□ 4:28 «... Исақ Худаниң вәдисидин туғулғандәк бизму Худаниң вәдиси бойичә туғулған пәрзәнтләремиз» — бәзи кона көчүрмилиридә «... Исақ Худаниң вәдисидин туғулғандәк силәрму Худаниң вәдиси бойичә туғулған пәрзәнтләрсиләр» дейилиду. ■ 4:28 Рим. 9:7, 8. □ 4:29 «Лекин у чағда «әтләрдин туғулған» бала «роһтин туғулған» балиға зиянкәшлик қилғинидәк, һазир шундақ болиду» — «әтләрдин туғулған» бала — Исмаилини, шундақла у символ қилинған «Тэврат қануниға қул болғанлар»ни көрситиду.

«Роһтин туғулған» — Худаниң вәдиси вә межизниң арқилиқ, йәни Муқәддәс Роһниң күч-қудрети билән туғулған Исақни, шундақла у символ қилинған Эйса Мәсиһкә етиқат қилғучи, Муқәддәс Роһтин «қайтидин туғулған» Худаниң роһий пәрзәнтлирини көрситиду. Әслидә Исмаил Исаққа зиянкәшлик қилғинидәк, Йәһудий хәлиқ Мәсиһгә ишәнгәнләргә зиянкәшлик қилатти вә бүгүнгә қәдәр һәр түрлүк «қанунға таянғанлар»му охшашла «Худаниң роһиға таянғанлар»ға зиянкәшлик қилиду. ■ 4:29 Яр. 21:9.

□ 4:30 «Сән бу дедигиңни оғли билән қошуп һайдивәт! Чүнки дедәктин тапқан оғул һәргиз һәр аялиңдин болған оғул билән мирасқа ортақ болмайду!» — «Яр.» 21:10. Мошу (21-31) айтләргә «қошумчә сөз»имиздә шәрһ беримиз. ■ 4:30 Яр. 21:10.

31 Энди, қериндашлар, биз дедәкниң әмәс, бәлки һәр аялның пәрзәнтлириду рмиз. Мәсиһ бизни һөрлүктә яшисун дәп һәр қилди. Шунуң билән униңда тапан тирәп туруңлар вә куллүкниң боюнтуруғиға қайтидин қисилип қалмаңлар.

5

Етиқатчиларниң әркинлиги

1-2 Мана, мәнки Павлус силәргә шуни ейтип қояйки, әгәр силәр хәтнә қобул қилсаңлар, у чағда Мәсиһниң силәргә һеч қандақ пайдиси қалмайду. □ 3 Мән хәтнини қобул қилған һәр бир кишигә йәнә ағаландуруп һәқиқәтни ейтип қояйки, уларниң Тәвраттики барлиқ әмир-бәлгүлимиләргә *толүк әмәл қилиш* мәжбурийити барду. □ 4 Әй Тәврат қануни арқилиқ өзүмни һәққаний адәм қилай дегәнләр, һәр бириңлар Мәсиһдин айрилип, мәрһум болуп, Худаниң шапаитидин чиқип, жиқилип униңдин қалдиңлар. □ 5 Чүнки Роһқа тайинип һәққанийлиққа бағланған арзу-арманни етиқат билән тәлпүнүп күтмәктимиз. □ 6 Чүнки Мәсиһ Әйсада хәтнилиқ күчкә егә әмәс, хәтнисизлиқму күчкә егә әмәс, күчкә егә болғини пәқәт муһәббәт арқилиқ иш қилидиған етиқаттур. □ 7 Силәр урдан чепип меңиватқан едиңлар; бирақ ким силәрни һәқиқәткә итаәт қилиштин тосувалди? □ 8 Бундақ қайил қилиш амили силәрни Чақирғучидин болған әмәс! □ 9 «Кичиккинә хемиртуруч пүткүл хемирни болдуруп йөгинитиду!» □ 10 Өзүм Рәбгә қарап қайил болдумки, силәрму бу ишта һеч башқичә ойда болмайсиләр. Амма силәрни қаймуқтаурутқан ким болушидин қәтғийнәзәр, у чоқум тегишлиқ жәзасини тартиду. □ 11 Қериндашлар, әгәр мән «хәтнә

□ 5:1-2 «... Әгәр силәр хәтнә қобул қилсаңлар, у чағда Мәсиһниң силәргә һеч қандақ пайдиси қалмайду» — Галатияликларниң хәтнини қобул қилиштики мөхсити «мошу арқилиқ һәққанийлиққа еришимән» дегәнлиқтур; улар Мәсиһниң гуналар үчүн болған қурбанлиғиға таянмайла, пәқәт йәнә өзиниң тиришчанлиғи билән «саваблиқ ишлар»ни бәрпа қилмақчи болуп «өз-өзүмгә тайинип гуналаримни жуяп һәққаний адәм болиман» дегәнләрдин ибарәт еди. □ 5:1-2 Йәш. 9:3; Юһ. 8:32; Рим. 6:18; 1Пет. 2:16; Рос. 15:1. □ 5:3 «Мән хәтнини қобул қилған һәр бир кишигә йәнә ағаландуруп һәқиқәтни ейтип қояйки, уларниң Тәвраттики барлиқ әмир-бәлгүлимиләргә (толүк әмәл қилиш) мәжбурийити барду» — мошу әйтәтәтәрилик «қошумчә сөз»имизни көрүң. □ 5:5 «Чүнки Роһқа тайинип һәққанийлиққа бағланған арзу-арманни етиқат билән тәлпүнүп күтмәктимиз» — «Роһ» Муқәддәс Роһ, әлвәттә. «Һәққанийлиққа бағланған арзу-арманни» — грек тилида «Һәққанийлиқниң үмүти» дәп ипадилиниду. Мәнәси: (1) кимдә Мәсиһ арқилиқ һәққанийлиқ бар болса униң әрштики бәхиткә бағлиған зор үмүтүм бар болиду; (2) биздә Мәсиһ арқилиқ һазир бар болған һәққанийлиқ Униң қайтип келиши билән толүк, муқәммәл болиду, дәйдиған үмүтүм барду. Бизниңчә, бу һәр икки үмүт көрситилиду. □ 5:6 «Чүнки Мәсиһ Әйсада хәтнилиқ күчкә егә әмәс, хәтнисизлиқму күчкә егә әмәс, күчкә егә болғини пәқәт муһәббәт арқилиқ иш қилидиған етиқаттур» — «муһәббәт арқилиқ иш қилидиған етиқат»: — етиқат муһәббәт арқилиқ гәзәл ишларни қилиду һәм муһәббәтниң өзи етиқатқа гәзәл ишларни қилишқа түрткә болуп илһамландуриду. □ 5:6 Мат. 12:50; Юһ. 15:14; 1Кор. 7:19; 2Кор. 5:17; Гал. 6:15; Кол. 3:11; 1Тес. 1:3. □ 5:7 «Силәр урдан чепип меңиватқан едиңлар» — етиқат йолида, әлвәттә. □ 5:7 Гал. 3:1. □ 5:8 «Бундақ қайил қилиш амили силәрни Чақирғучидин болған әмәс!» — «қайил қилиш»ниң мәнәси жуқуриқи «итаәт» дегән сөзниң мәнәсигә йеқин болуп, кинайил мәнәни тәһтиләйду — демәк, мошундақ «итаәт» боламду? □ 5:9 «Кичиккинә хемиртуруч пүткүл хемирни болдуруп йөгинитиду!» — демәк, кичиккинә хемиртуруч пүтүн хемирни болдурғинидәк, бир адәмниң «азрақ хата» тәлимиму нурғун адәмни аздуриду. Башқичә ейтқанда «хәтнә қилиш» «кичиккинә бир иш» болсиму, Галатияликларниң уни «мошу иш билән һәққаний (яки «техиму һәққаний») адәм болиман» дәп қобул қилиши өзирини Худаниң нијатидин чиқирип айривәтәтти. □ 5:9 1Кор. 5:6. □ 5:10 «Амма силәрни қаймуқтаурутқан ким болушидин қәтғийнәзәр, у чоқум тегишлиқ жәзасини тартиду» — Худа тәрипидин, әлвәттә. □ 5:10 2Кор. 2:3; 8:22.

қилиниш керек» дэп жакалап жүргэн болсам, ундақта мэн бүгүнки күнгичэ йэнэ немэ үчүн *Йәһудийлардин* зиянкәшликкэ учрап келимэн? Эгэр шундақ қилган болсам, «крест бизарлиғи» йоқ қилинатти! □ ■ 12 Силәрни қутритиватқан бу адәмләр өзлирини ахта қиливәтсун дәймән! ■ 13 Чүнки қериндашлар, силәр әркинликкэ чақирилдиңлар. Лекин әркинлиғиңларни әтләрниң арзу-һәвәслиригә қандурушниц баниси қилмаңлар, бәли мейир-муһәббәт билән бир-бириңларниң куллүғида болуңлар. □ ■ 14 Чүнки пүткүл Тәврат қануни «Хошнаңни өзүңни сөйгәндәк сөйгин» дегән бирлә әмирдә әмәл қилиниду. □ ■ 15 Лекин пәхәс болуңларки, бир-бириңларни чишләп тартип ялмап жүрүп, бир-бириңлардин жутулуп кәтмәңлар йәнә! ■

Роһ вә «әт»

16 Амма шуни дәймәнки — *Муқәддәс Роһта* меңиңлар, вә шу чағда силәр әтләрниң арзу-һәвәслиригә йол қоймайсиләр. □ ■ 17 Чүнки әт Роһқа зит болған ишларни арзу қилиду, вә Роһ әткә зит болған ишларни арзу қилиду. Улар иккиси бир-биригә қаримуқаршиду; нәтижидә, өзүңлар арзу қилған ишларни қилалмайсиләр. ■ 18 Вәһаләнки, силәр Роһниң йетәкчилиғидә болсаңлар, у чағда Тәврат қануниниң илкидә болмайсиләр. 19 Әнди әтниң әмәллири рошонки — зинахорлуқ, бузуклуқ, напаклиқ, шәһванийлиқ, ■ 20 бутпәрәслик, сеһиргәрлик, өчмәнликләр, жедәлләр, қизғанчуқлуқлар, гәзәпләр, риқабәтлишишләр, белгүнчиликләр, гуруһвазлиқлар, 21 һәсәтхорлуқлар, қатиллиқлар, һаракәшликләр, әйш-ишрәтләр қатарлиқ ишларду; бу ишлар тоғрилиқ бурунқи ейтқинимдәк һазир йәнә бир қетим ағаһландуримәнки, бундақ ишларни қилғучилар Худаниң падишалиғиға мираслиқ қилмайду. ■ 22 Вәһаләнки, Роһниң мевиси болса мейир-муһәббәт, шат-хурамлиқ, хатиржәмлик, сәвир-тақәт, мейриванлиқ, яхшилиқ, ишәш-садиқлиқ, □ ■ 23 мөмин-мулайимлиқ вә өзини тутувелиштин ибарәт. Мошундақ ишларни

□ 5:11 «Қериндашлар, әгәр мән «хәтнә қилиниш керек» дэп жакалап жүргән болсам, ундақта мән бүгүнки күнгичэ йәнэ немэ үчүн *Йәһудийлардин* зиянкәшликкэ учрап келимән?» — Галатиядики жамаәтни «қаймуқтуруватқан»лар болса бәлким: «Павлус, сүннәт қилиниш керәк дәйду», дэп ялғанчилиқ қилған болса керәк. Павлусниң бу соали билән уларниң ялған сөзигә жавап бериду — Мана, мән шундақ хәвәрни йәткүзгән болсам, *Йәһудийлар* тәрипиниң зиянкәшликкэ учрап кәтмәйттим, дәйду. «Әгәр шундақ қилған болсам, «крест бизарлиғи» йоқ қилинатти!» — «крест бизарлиғи» тоғрилиқ: — «крест» өзи Рим империйәсидики әң жиркинчилик өлүм жаза тәдбири еди! Лекин Худа Әйсаниң дәл шундақ өлүми арқилиқ адәмни күткүзмақчи! Мана «крест бизарлиғи»ду! Униқ үстигә, «хәтнә қилиниш яки Тәврат қануниға әмәл қилишқа тиришишлар адәмни гуналиндин күткүзмайду, нижат-кутқузулуш пәкәт Әйсә Мәсиһниң кресттики қурбанлиғидинла келиду» дегән хәвәр көп адәмләрни (пәкәт *Йәһудийлар*нила эмәс!) рәнжитиду яки уларниң гәзивини қозғайду. Мана буму «крест бизарлиғи»ду. Хуш хәвәр йәткүзүштә «крест бизарлиғи» һәрдаим болиду; ундақ иш кам болса йәткүзгән «хуш хәвәр» әнди «хуш хәвәр» болмайду! ■ 5:11 1Кор. 1:23. ■ 5:12 Йә. 7:25. □ 5:13 «лекин әркинлиғиңларни әтләрниң арзу-һәвәслиригә қандурушниц баниси қилмаңлар» — «әт» яки «әтләр» асан инсанниң өз шәхсийәтчи тәбиитини көрситиду. Буниң тоғрилиқ «римлиқларға»дики «кириш сөз»имизни көрүң. ■ 5:13 1Кор. 8:9; 1Пет. 2:16; Йәһ. 4. □ 5:14 «... пүткүл Тәврат қануни «Хошнаңни өзүңни сөйгәндәк сөйгин» дегән бирлә әмирдә әмәл қилиниду» — «әмәл қилиниду» дегәнниң башқа хил тәржимиси: «жигинчақланғандур» («Лав.» 19:18). ■ 5:14 Лав. 19:18; Мат. 22:39; Мар. 12:31; Рим. 13:8; Яқ. 2:8. ■ 5:15 2Кор. 12:20. □ 5:16 «Муқәддәс Роһта меңиңлар» — ДЕМӘК, «Муқәддәс Роһниң йетәкчилиғидә һәм Униң күч-қудритидә меңиңлар». Бу ибарә тоғрилиқ «римлиқларға»дики «кириш сөз»имизни көрүң. ■ 5:16 Рим. 13:14; 1Пет. 2:11. ■ 5:17 Рим. 7:15-26. ■ 5:19 1Кор. 3:3; Яқ. 3:14. ■ 5:21 1Кор. 6:10; Әф. 5:5; Кол. 3:6; Вәһ. 22:15. □ 5:22 «Роһниң мевиси болса...» — «Роһ» Муқәддәс Роһ, Худаниң Роһи. «Роһниң мевиси» — башқичә ейтқанда, «Муқәддәс Роһниң йетәкчилиғидә яшаштин беридиған мевә». ■ 5:22 Әф. 5:9.

тосидиған һеч қандақ қанун йоқтур. □ ■ 24 Лекин Мәсиһкә мәнсуп болғанлар әтлирини, шундақла униңдики ишқлар вә һәм һәвәсләрни тәң крестлигән болиду. □ ■ 25 Роһта яшаватқан болсақ, Роһқа әгишип маңайли. 26 Бир-биримизни рәнжітип, бир-биримизгә һәсәт қилип, һақавур шөһрәтпәрәсләрдин болмайли.

6

Бир-бириңларниң хизмитидә болуңлар

1 Қериндашлар, араңлардин бирисиниң һазирму бир гуна-сәһвәнлик садир қиливатқанлиғи байқалған болса, араңлардики роһий кишиләр юваш-мулайимлик роһи билән уни йолидин қайтуруп келиңлар. Шуниң билән бир вақитта, өзүңларниңму аздурулуп кәтмәслиғиңларға диққәт қилиңлар. □ ■ 2 Бир-бириңларниң еғирчилиғини көтириңлар. Шундақ қилсаңлар, Мәсиһниң қануниға әмәл қилған болисиләр. ■ 3 Чүнки бирисиниң таразиға тохтиғидәк иши болмай туруп өзини таразиға тохтиғидәк дәп чағлиса, у өз-өзини алдигәнлик, халас. □ 4 Лекин һәр ким өз әмәлийитигә қарап тәкшүрүп бақсун; шуниң билән башқиларниңкидин әмәс, бәлки өз әмәлиридинла пәхирләнғидәк иш болса, пәхирләнсә болиду. □ 5 Чүнки һәр бир адәм өз жүкини көтириши керәк. □ ■ 6 Худаниң сөз-каламидин тәлим алғучи өзигә тәлим бәрғүчини өзидә бар болған яхши нәрсиләрдин ортақ бәһримән қилсун. ■ 7 Өз-өзүңларни алдимаңлар — Худани алдап ахмақ қилғили болмайду; чүнки ким немә териса, шуни алиду. ■ 8 Өз әтлириниң арзу-һәвәслирини қандурушқа уруқ чачқан киши өз әтлиридин чириклик һосулини алиду. Лекин Роһни хурсән қилиш үчүн уруқ чачқан киши болса Роһтин мәңгүлүк һаят алиду. □ 9 Шуңа, яхши ишларни қилиштин һармайли. Униңға еринмисәк вақти-саити тошқанда чоқум һосул алалаймиз. ■

□ 5:23 «... мөмин-мулайимлик вә өзини тутувелиштин ибарәт» — Инжилда «мөмин-мулайимлик» яки «юваш-мулайимлик»ниң алаһидилиғи бар, у болсиму қорқунучтин күчлүкләргә йол қойдигән ақиqliк әмәс, бәлки Худаниң йолида талаш-тартишлардин қол үзүш, Худаниң һәммә ишлиримизни зораванлиқсиз, жедалсиз тоғра орунлаштурушиға иман бағлаштур; моншундақ позитившә мулайим, ювашлик билән ипадилниду, әлвәтте. ■ 5:23 1Тим. 1:9. □ 5:24 «Лекин Мәсиһкә мәнсуп болғанлар әтлирини, шундақла униңдики ишқлар вә һәм һәвәсләрни тәң крестлигән болиду» — «униңдики (әтларниң) ишқлар...» яки «униңдики һессиятлар...». ■ 5:24 Рим. 6:6; 13:14; Гал. 2:20; 1Пет. 2:11. □ 6:1 «... араңлардики роһий кишиләр юваш-мулайимлик роһи билән уни йолидин қайтуруп келиңлар» — «роһий кишиләр» яки «роһқа тәвә болғанлар» болса дайим Муқәддәс Роһниң йетәкчилиғидә маңған кишиләрни көрситиду. «Коринтликларға (1)»дики «кириш сөз»имизниму көрүң. ■ 6:1 Рим. 14:1; 15:1; 1Кор. 9:22. ■ 6:2 Мат. 11:29; Юһ. 13:14; Рим. 15:1; 1Тес. 5:14. □ 6:3 «Чүнки бирисиниң таразиға тохтиғидәк иши болмай туруп өзини таразиға тохтиғидәк дәп чағлиса, у өз-өзини алдигәнлик, халас» — 2-әйәткә қариғанда, Павлуслиң бу сөзи һажәтмәнләргә яки муһтаж болғанларға ярдәм қолини һеч узартмайдигән адәмләрни көздә тутуп ейтилған. □ 6:4 «шуниң билән башқиларниңкидин әмәс, бәлки...» — яки «шуниң билән өзини башқилар билән селиштурмайла, ...». □ 6:5 «Чүнки һәр бир адәм өз жүкини көтириши керәк» — демәк, һәр адәм өзиниң ишиға өзи мәсүл болуши керәк. ■ 6:5 Зәб. 6:13; Йәр. 17:10; 32:19; Мат. 16:27; Рим. 2:6; 14:12; 1Кор. 3:8; 2Кор. 5:10; Вәһ. 2:23; 22:12. ■ 6:6 Рим. 15:27; 1Кор. 9:11. ■ 6:7 Луқа 16:25; 1Кор. 6:10. □ 6:8 «Өз әтлириниң арзу-һәвәслирини қандурушқа уруқ чачқан киши» — грек тилида «өз әтлириға уруқ чачқан киши». «өз әтлиридин чириклик һосулини алиду» — яки «өз әтлиридин һалакәтти алиду». ■ 6:9 2Тес. 3:13.

10 Шу сәвәптин, биздә пурсәт болсила, һәммәйләнгә, болупму етиқаттики аилицә мәнсул болғанларға яхши ишларни қилип берәйли. □ ■

Ахирқи агаһландуруш вә салам

11 Мана, өз қолум билән шунчә чоң һәрипләр билән язғинимға қараңлар!
 □ 12 Силәргә хәтнини қобул қилишни мәжбурлимақчи болғанлар, уларниң һәр бири пәкәт өзлириниң ташқи қияпитини пәрдазлап көрсәтмәкчи болған, халас; уларниң бу мәхсити пәкәт «Мәсиһниң крести» түпәйлидин болған зиянкәшликтин қечиштин ибарәт, халас. □ 13 Чүнки улар өзлириму хәтнә қилинғини билән Тәврат қануниға әмәл қилмайду; лекин улар әтлириңлардин махтиниш үчүн бәрибир силәрни хәтнини қобул қилдурмақчи болиду. □
 14 Өзүмни елип ейтсам, Рәббимиз Әйсә Мәсиһниң кресттики өлүмидин башқа һеч иш билән махтанмиғаймән! Чүнки Униң крести вастисидин бу дуня маңа нисбәтән крестләнгән вә мәнму бу дуняға нисбәтән крестләнгәнмән.
 □ 15 Чүнки Мәсиһ Әйсәдә нә хәтнилик нә хәтнисизлик дегәнләр күчкә егә әмәстур; бирдин-бир күчкә егә болидиғини пәкәт йеңи бир яралғучидур! □ ■
 16 Бу қайдә бойичә маңидиғанларға, уларниң һәммисигә вә Худаниң Исраилиға

□ 6:10 «биздә пурсәт болсила, һәммәйләнгә, болупму етиқаттики аилицә мәнсул болғанларға яхши ишларни қилип берәйли» — «етиқаттики аилә» болса дунядики барлиқ етиқатчилар, Худаниң аилисини көрситиду. ■ 6:10 1Тим. 5:8. □ 6:11 «Мана, өз қолум билән шунчә чоң һәрипләр билән язғинимға қараңлар!» — немишкә Павлус буни язиду? Жуқириқи 4:15-айәт үстидики изаһатта ейтқинимиздәк, Павлус адәттә пүтүкчи арқилиқ хәтлирини язған (мәсилән, «Рим.» 16:22). Бизниңчә сәвәви униңда бир хил көз кесили бар еди. Шуниң билән: — (1) Павлус бу хәтни йезиш жиддий болғачқа, йенида мувапиқ пүтүкчи болмиғанлиқтин өз қоли билән хәтни йезишкә мәжбур болған; (2) хәтни һәқиқәтән өзидин кәлгәнлигини испатлаш үчүн аз дегәнмә ахирқи айәтләрни өз қоли билән язди. Чүнки шу чағда «сахта расуллар» көп еди, һәтта Павлусниң нами билән сахта хәтләрни язғанлар бар еди (2Тес.) 2:2ни көрүң). Өз пиқримизчә, Павлус бу пүтүн хәтни өз қоли билән язған. □ 6:12 «Силәргә хәтнини қобул қилишни мәжбурлимақчи болғанлар, уларниң һәр бири пәкәт өзлириниң ташқи қияпитини пәрдазлап көрсәтмәкчи болған, халас» — «уларниң һәр бири пәкәт өзлириниң ташқи қияпитини пәрдазлап көрсәтмәкчи болған»лар болса нијатқа егә болуш үчүн Тәврат қануниға әмәл қилиш керәк, дегән Йәһудийларниң гепидин қорққан, улар Йәһудийларниң махтишиға еришишни халайдиган кишиләрдур. «Ташқи қияпәттә» грек тилида «әтләрдә» дегән ибарә билән ипадилиниду. «уларниң бу мәхсити пәкәт «Мәсиһниң крести» түпәйлидин болған зиянкәшликтин қечиштин ибарәт, халас» — «Мәсиһниң крести түпәйлидин болған зиянкәшлик»: демәк, «Мәсиһниң кресттики өлүми (яки «крестиниң бизарлиғи») түпәйлидин болған зиянкәшлик». Бу зиянкәшлик Йәһудийлар тәрипидин, әлвәттә. «Мәсиһниң крести» дегини болса, «Мәсиһниң крестләнгәндә болған қурбанлиғи бирдин-бир нијат йолидур» дегән хәвәрниң қисқичә ипадисидур. Шу чағда мошу һәқиқәтни тарқатқучиларниң һәммиси Йәһудийлар тәрипидин (вә көп башқилар тәрипидинму, әлвәттә) зиянкәшликкә учрайтти. □ 6:13 «улар әтлириңлардин махтиниш үчүн бәрибир силәрни хәтнини қобул қилдурмақчи болиду» — «әтлириңлардин махтиниш» дегән ибарини қандақ чүшинимиз? Мошу Йәһудийлар, «Галатияликлар гепимизгә кирди, уларға хәтнини қобул қилдуруп уларни нијат йолиға алға бастурдук!» дәп башқа Йәһудийлар алдида махтинишни халайтти. □ 6:14 «Чүнки Униң крести вастисидин бу дуня маңа нисбәтән крестләнгән вә мәнму бу дуняға нисбәтән крестләнгәнмән» — «бу дуняға маңа нисбәтән крестләнгән» дегән ибарә, маңа нисбәтән өлгән, демәкчи. □ 6:15 «бирдин-бир күчкә егә болидиғини пәкәт йеңи бир яралғучидур!» — «йеңи бир яралғучи» дегән ибарә «йеңи (яритилған) адәм»ни алаһидә көрситиду; лекин бу ибарә йәнә Мәсиһниң өлүми арқилиқ апирида болған һәр бир «йеңи адәм» вә кәлғүсидә пәйда болидиған йеңи асман-зиминни өз ичигә алиду. ■ 6:15 Мат. 12:50; Юһ. 15:14; 2Кор. 5:16; Гал. 5:6; Кол. 3:11.

хатиржәмлик вә рәһим-шәпқәт болғай! □ ■ 17 Буниңдин кейин һеч ким бу ишлар билән йәнә мени аварә қилмисун! Чүнки мән өз бәдинимдә Әйсаниң яра излирини көтиримән! □ ■

18 Қериндашлар, Рәббимиз Әйса Мәсиһниң мөһри-шәпқити роһуңларға яр болғай! Амин!

□ **6:16** «Бу қайдә бойчә маңидиғанларға, уларниң һәммисигә вә Худаниң Исраилиға хатиржәмлик вә рәһим-шәпқәт болғай!» — «Худаниң Исраили» (яки «Худаниң һәқиқий Исраили») — демәк, башқа бир «Исраил» бар. Бизниңчә бу ибарә Исраилдин, йәни Йәһудийлар ичидики Худаниң нижәт йолида маңған, Мәсиһ Әйсани қобул қилғанларни (йәни «Худаниң қалдис»ни) көрситиду. Қалған Йәһудийлар «Исраил» болсиму, «Худаниң Исраили» әмәс. Бәзи алимлар бу жүмлидики «вә»ни «йәни» дәп тәржимә қилип, «Худаниң Исраили» пүткүл жаһандики Мәсиһкә тәвә болғанлардин болған жамаәтни көрситиду, дәп қарайду. Лекин бизниңчә Павлусниң бу ибариси, «мән жуқурида бәзи Йәһудийлар тоғрилиқ қаттиқ гәп қилғиним билән, һәммә Йәһудий шундақ, дәп ойнап кәтмәңлар! «Худаниң Исраили» бардур!» демәкчи.

■ **6:16** Зәб. 124:5. □ **6:17** «... Мән өз бәдинимдә Әйсаниң яра излирини көтиримән!» — «Әйсаниң яра излири» — демәк, Павлусниң тенидә қалған яра излири, йәни Мәсиһ үчүн хувәр тарқитиш йолида тартқан азап-оқубәтлириниң изналириду. Шу тәрәптә у көп яриланған Рәбби Әйсаға охшаштур. «Әйсаниң яра излири»ниң грек тилида иккинчи мәнәсиму бар: «Әйсаниң (басқан) тамғиси» — демәк, Павлус бу сөз арқилиқ өзиниң Әйсаға пүтүнләй мәнсуп экәнлигиниму тәкитлимәкчи. ■ **6:17** 2Кор. 4:10.

Әфәсуслукларға

Расул Павлус Әфәсус шәһиридики җамаәткә язган мәктуп

¹ Худаниң ирадиси билән, Мәсиһ Әйсаниң расули болған мәнки Павлустин Әфәсуста туруватқан муқәддәс бәндиләргә, йәни Мәсиһ Әйсада ихләсмән болғанларға салам![□] ² Атимиз Худа һәм Рәб Әйса Мәсиһтин силәргә мөһри-шәпқәт вә хатирҗәмлик болғай![■]

³ Бизни Мәсиһтә, әршләрдә барлиқ роһий бәхит-бәрикәтләр билән бәрикәтлигән, Рәббимиз Әйса Мәсиһниң Худаси һәм Атиси мубарәк болғай![□] ⁴ Чүнки У бизни, муһәббәт ичидә болуп Өзиниң алдида пак-муқәддәс, дағсиз турушимиз үчүн аләм апиридә қилинмай турупла талливалған еди;[□] ⁵ У Өз ирадисиғә бойичә ирадисидики сирни, йәни алдин-ала Әйса Мәсиһ арқилиқ Өзигә оғуллиққа қобул қилишқа бекиткән еди;[□] ⁶ бу ишта Униң мөһри-шәпқитиниң улуқлуғиға мәдһийә оқулиду; чүнки У мөһри-шәпқити билән бизни Өз сөйгинидә шапаәтләндүргән еди.[□] ⁷ Биз Униңда Атиниң мөһри-шәпқитиниң моллуғи билән Униң қени арқилиқ қуллиқтин һәр қилинишқа, итаәтсизликлримизгә қарита кәчүрүмгә муйәссәр болдуқ;[□] ⁸ У бу мөһри-шәпқәтни барлиқ даналиқ һәм пәм-парасәт билән бизгә зор тартуқлидики, ⁹⁻¹⁰ — У Өз көңлигә пүккән гөзәл хаһиши бойичә ирадисидики сирни, йәни вақит-заманларниң пишип йетилишини идарә қилиши билән барлиқ мөвжудатларға, йәни әршләрдә болғанниң һәммисигә, зимиңда болғанниң һәммисигә Мәсиһни баш қилип уларни Мәсиһтә җәм қилиш

[□] **1:1** «Әфәсуста туруватқан муқәддәс бәндиләргә, йәни Мәсиһ Әйсада ихләсмән болғанлар...» — «муқәддәс бәндиләр»: — оқурмәнләргә ениқ болсунки, Муқәддәс Китапта «муқәддәс» дегән сөз һәрдаим «Худаға хас», «Худаға толук аталған», «пак-муқәддәс» дегән мәнидә ишлитилиду. [■] **1:1** Рим. 1:7; 1Кор. 1:2; 2Кор. 1:1. [■] **1:2** Гал. 1:3; 1Пет. 1:2. [□] **1:3** «әршләрдә барлиқ роһий бәхит-бәрикәтләр» — яки «әрштики йәрләрдә барлиқ роһий бәхит-бәрикәтләр». «бизни Мәсиһтә, әршләрдә барлиқ роһий бәхит-бәрикәтләр билән бәрикәтлигән, Рәббимиз Әйса Мәсиһниң Худаси һәм Атиси...» — Худаниң нәзиридә, ишәнгүчиләр роһий җәһәттин аллиқачан «Мәсиһ билән әршләрдә олтарған»дур. 20-айәтни көрүң. «Мубарәк болғай» мошу йәрдә «мәдһийиләнсун» яки «әң бәхитлик болғай» дегән мәнидә. Грек тилида 3-айәттин 14-айәткичә болған айәтләр пәқәт узун бирла җүмлә билән ипадиләнгән. Чүшүнишкә қолайлиқ болсун үчүн биз уни парчалап тәрҗимә қилдуқ. [■] **1:3** 2Кор. 1:3; 1Пет. 1:3. [□] **1:4** «...У бизни, муһәббәт ичидә болуп Өзиниң алдида пак-муқәддәс, дағсиз турушимиз үчүн аләм апиридә қилинмай турупла талливалған еди...» — бәзи тәрҗимилиридә «муһәббәт ичидә» яки «муһәббәт билән» 5-айәткә бағлиқ. 5-айәттики изаһатни көрүң. [■] **1:4** Луқа 1:75; Юһ. 15:16; Әф. 5:27; Кол. 1:22; 2Тим. 1:9; Тит. 2:12. [□] **1:5** «У Өз ирадисиғә яққини бойичә бизни алдин-ала Әйса Мәсиһ арқилиқ Өзигә оғуллиққа қобул қилишқа бекиткән еди...» — бәзи тәрҗимилиридә 4-айәттики «муһәббәт ичидә» яки «муһәббәт билән» бу 5-айәткә бағланған. Демәк, 4-5-айәт: «Чүнки У бизни Өзиниң алдида пак-муқәддәс, дағсиз турушимиз үчүн аләм апиридә қилинмай турупла талливалған еди; У муһәббәт билән Өз ирадисиғә яққини бойичә бизни алдин-ала Әйса Мәсиһ арқилиқ Өзигә оғуллиққа қобул қилишқа бекиткән еди» дейилиду. [□] **1:6** «У мөһри-шәпқити билән бизни Өз сөйгинидә шапаәтләндүргән еди» — «Өз сөйгини» — Оғли Әйса Мәсиһтур. [■] **1:6** Мат. 3:17.

[□] **1:7** «Биз Униңда Атиниң мөһри-шәпқитиниң моллуғи билән Униң қени арқилиқ қуллиқтин һәр қилинишқа, итаәтсизликлримизгә қарита кәчүрүмгә муйәссәр болдуқ...» — «Униңда» — Мәсиһтә. «қуллиқтин һәр қилиниш» — грек тилида бир сөз билән ипадилиниду, у адеттә қулни һәр қилишни көрситиду; шапаәтчи пул берип уни һөрлүккә чиқирип әркин қилиду. Расул ейтқан бу қуллиқ, гунаңи вә җин-шәйтанларниң илкигә әсир болушни көрситиду. Инҗилдики «һөр қилиш» («аполутросис») Тәврәттики «һәмҗәмәт болуп қутқузуш» («гоәл») дегән сөзниң мәнаси билән охшаштур. [■] **1:7** Кор. 20:28; Кол. 1:14; Ибр. 9:12; 1Пет. 1:18.

мәхситини бизгә аян қилди; □ ■ 11 Униңда бизму Худаға мирас қилинған; биз шу мәхсәттә барлиқ ишларни әқил-ирадиси бойичә идарә Қилгучиниң нишани билән шу ишқа алдин-ала бекитилгән едук; □ ■ 12 шуниң билән Мәсиһни авал таянч қилған бизләр Униң шан-шәрпиниң улуклуғини намайән қилгучи болдук; □ ■ 13 һәқиқәтнiң калам-сөзини, йәни нижәтинлардики хуш хәвәрни аңлап силәрму Униңға таяндинлар — вә Униңға ишәнгиниңларда, силәр вәдә қилинған Муқәддәс Роһ билән мөһүрләндиңлар. □ ■ 14 Худаниң шан-шәривиниң улуклуғи намайән қилинип, егилиги үзүл-кесил һәр-нижәт қилинғичә, Муқәддәс Роһ мирасимизниң «капаләт»и болиду. □ ■

15 Шуниң билән, силәрниң Рәб Әйсаға бағлиған етиқатиңлар вә барлиқ муқәддәс бәндиләргә болған муһәббетиңлар тоғрилиқ аңлиғандин тартип, □ ■ 16 дуалиримда силәрни әсләп, силәр үчүн рәхмәт ейтишни тохтатимиди; 17 тиләйдиғиним шуки, Рәббимиз Әйсә Мәсиһниң Худаси, шан-шәрәпиниң Егиси болған Ата силәрниң Уни толуқ билишиңларға даналиқ һәм вәһийни

□ 1:9-10 «Өз көңлигә пүккән гөзәл хаһиши бойичә» — яки «Мәсиһтә бекиткән У Өз көңлигә пүккән гөзәл хаһиши бойичә...». Грек тилида пәқәт «Униңда пүккән...» яки «Өзидә пүккән...» дейилиду. «... барлиқ мәвжудатларға, йәни әршләрдә болғанниң һәммисигә, зимиңда болғанниң һәммисигә Мәсиһни баш қилип уларни Мәсиһтә жәм қилиш мәхситини бизгә аян қилди» — «... барлиқ мәвжудатларға ...Мәсиһни баш қилип уларни Мәсиһтә жәм қилиш» дегән сөз грек тилида пәқәт үч сөз биләнла ипадилиниду. Мәнәси: (1) пүткүл каинатқа Мәсиһ баш болиду; (2) пүткүл каинаттики һәммә мәвжудат Мәсиһтә «жигип бир қилинип», һәр бир нәрсиниң һәқиқий әһмийити көрситилиду; (3) Мәсиһниң башчилиғи астида каинаттики барлиқ мәвжудатлар бир-бири билән енақ болуп, бир-биригә толуқ маслишидиған болиду. ■ 1:9-10 Рим. 16:25; Әф. 3:9; Кол. 1:26; 2Тим. 1:9; Тит. 1:2; 1Пет. 1:20; Яр. 49:10; Дан. 9:24; Гал. 4:4. □ 1:11 «Униңда бизму Худаға мирас қилинған» — «Униңда» — «Мәсиһтә». « бизму (Худаға) мирас қилинған» — яки «биз бир мирасқа егә болған». «барлиқ ишларни әқил-ирадиси бойичә идарә Қилгучи» — Худа. ■ 1:11 Рим. 8:17. □ 1:12 «шуниң билән Мәсиһни авал таянч қилған бизләр Униң шан-шәрпиниң улуклуғини намайән қилгучи болдук» — «Мәсиһни авал таянч қилған бизләр» бәлким Мәсиһка биринчи болуп әгәшкән Йәһудийларни көрситиду. Әфәсустики жамаәтнiң көпинчиси бәлким Йәһудий әмәсләр, улар кейин ишәнгән. □ 1:13 «... вә Униңға ишәнгиниңларда, силәр вәдә қилинған Муқәддәс Роһ билән мөһүрләндиңлар» — «Муқәддәс Роһ билән мөһүрлиниш» тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ 1:13 Рим. 8:15; 2Кор. 1:22; 5:5; Әф. 4:30. □ 1:14 «Худаниң шан-шәривиниң улуклуғи намайән қилинип, егилиги үзүл-кесил һәр-нижәт қилинғичә, Муқәддәс Роһ мирасимизниң «капаләт»и болиду» — «капаләт» тоғрилиқ; бу әйәт төвәндики һәқиқәтләрни көрситиду: — (1) Худаниң нижәтида, У адәмни гунадин қутқузуп «һәр қилиду»; У қутқузған адәм яки жамаәт Униң Өзиниң «егилиги»дур. «Егилиги» — Худаниң егилиги болған бизләр — роһ, жан, тенимизниң һәммисидур. (2) бу «һәр қилиш» бу дунияда теһи «үзүл-кесил» болмайду; нижәтқа еришкән кишиләрдә «йеңи роһ», «йеңи қәлб» болғини билән «йеңи тән» теһи болмайду; тирилиш күнидә «йеңи тән» «толуқ һәр қилиниш» яки «үзүл-кесил һәр қилиниш» болиду. Бу «толуқ һәр қилиниш» ишәнгәнләрниң «толуқ мираси» болиду. (3) шу күнидә Худаниң шан-шәривиниң улуклуғи толиму намайән қилиниду; (4) шу күнғичә, йәни ишәнгүчиләрниң «толуқ мирас»ни егиливелишиғичә, Муқәддәс Роһ һәр бир ишәнгән адәмниң қәлбидә туруп униңға бу мирасини тетитип, вужудидә мирасниң һәқиқәт экәнлигини испатлап бериду. Йәнә келип Муқәддәс Роһниң ишәнгүчиниң қәлбидә турғанлиғиниң өзи, униң кәлгүсидә бу мирасқа чәкум егә болидиғанлиғиниң капалитидур. Грек тилида «капаләт»ниң йәнә бир мәнәси «вәдә үзүги» (жигитниң қизға болған вәдәсигә капаләт сүпитидә берилгән). ■ 1:14 Мис. 19:5; Қан. 7:6; 14:2; 26:18; Рим. 8:23; 1Пет. 2:9. □ 1:15 «шуниң билән, силәрниң Рәб Әйсаға бағлиған етиқатиңлар вә барлиқ муқәддәс бәндиләргә болған муһәббетиңлар тоғрилиқ аңлиғандин тартип, ...» — грек тилида -15-әйәттин 23-әйәткичә болған әйәтләр пәқәт узун бирла жүмлә билән ипадилигән. Чүшүншәкә қолайлиқ болсун үчүн биз уни парчилап тәржимә қилдук. ■ 1:15 Фил. 1:3; Кол. 1:3; 1Тес. 1:2; 2Тес. 1:3.

өзләшүргүчи роһни ата қилғай, □ 18 шуниң билән силәрниң қәлбтики көзлириңлар роһәнлишип, Униң қақириқиға бағланған үмүтниң немилигини, Униң муқәддәс бәндилиридә болған шәрәплик мирасиниң қиммәтликлигини □ 19 вә Униң ишәнгүчи бизләргә зор күчи билән қаратқан қудритиниң һесапсиз бүйүклүгини билип йәткәйсиләр; ■ 20 дәл шу қудрәтни У Мәсиһниң өлүмдин тирилдүрүп, әршләрдә Өзиниң оң йенидә олтарғузғинида Униңдә жүргүзгән еди; □ ■ 21 пәқәт бу замандила әмәс, бәлки кәлгүси замандиму Уни барлиқ һөкүмранлиқтин, һоқуқтин, күч-қудрәттин, ғоҗайинлиқтин вә барлиқ тилға елинидигән һәр қандақ нам-шәрәптин көп үстүн қойған; □ 22 барлиқ мәвжудатларни Униң путлири астиға қоюп, җамаәт үчүн Уни һәммигә баш болушқа ата қилған. □ ■ 23 җамаәт болса Униң тени, йәни һәммини һәммә җәһәттин Толдурғучиниң муқәммәл җәвһириду.■

2

1 Вә силәр болсаңлар, қәбилликлириңлар һәм гуналириңлардә өлгән болуп, □ ■ 2 бу дунияниң дәвригә әгишип, һаваниң һоқуқини тутқан һөкүмдарға, йәни бүгүнки күндә итаәтсизлиқтин болған пәрзәнтләрни қутритиватқан роһқа

□ **1:17** «шан-шәрәпниң Егиси болған Ата» — грек тилидә «шан-шәрәпниң Атиси» — Павлус шу сөз билән: «Мәсиһ Әйсаниң Өзи «Худаниң шан-шәривиду»» дәп көрсәтмәкчи болса керәк. **«силәрниң Уни толук билишиңларға даналиқ һәм вәһийни өзләшүргүчи роһни ата қилғай»** — «даналиқ һәм вәһийни өзләшүргүчи роһни ата қилиш»: қайси роһ көрситилиду? Көзқаришимизчә у «Муқәддәс Роһ» әмәс; чүнки Худа уларға Муқәддәс Роһни аллиқачан ата қилған (13-14). Бизниңчә, етиқачиларниң өз роһини көрситиду. Расул улардә «даналиқ һәм вәһийни өзләшүргүчи роһ» болсун, дәп дуа қилиду. Алайлуқ, мән бириси үчүн «Худа сизгә саламәт бир тән ата қилғай» дәп тилисам, әмәлийәттә униң аллиқачан тени бар, әлвәттә. Лекин телигим униңдә сағлам тән болсун үчүндүр. Демәк, Павлусниң бу дуасиниң мәнәси: «Худа һәр бириниң роһини «даналиқ һәм вәһий қобул қилғидәк бир роһ» қилсун, дегәнлиқтур. □ **1:18** «Униң муқәддәс бәндилиридә болған шәрәплик мирасиниң қиммәтликлиги.» — башқа бирҗил тәрҗимиси: «Униң муқәддәс бәндилириниң шәрәплик мираси...». Лекин бизниңчә «Униң қақириқиға бағланған үмүт», «мираси» вә 19-айәттики «һесапсиз күчиниң һәммисиниң әң муһим тәрипи Худаға тәвәду, шуңа «муқәддәс бәндилиридә болған мираси»ни «Худаниң Өз мираси» дәп қараймиз. «Қошумчә сөзимизни көрүң. ■ **1:19** Кол. 2:12. □ **1:20** «дәл шу қудрәтни У Мәсиһниң өлүмдин тирилдүрүп, әршләрдә Өзиниң оң йенидә олтарғузғинида Униңдә жүргүзгән еди...» — башқа бир хил тәрҗимиси: «Мәсиһниң өлүмдин тирилдүргинидә дәл шу қудрәтни Униңдә жүргүзгән еди; вә Уни әршләрдә Өзиниң оң қолида олтарғузуп,...». ■ **1:20** Зәб. 109:1; Рос. 2:34; 1Кор. 15:25; Кол. 3:1; Ибр. 1:3; 10:12; 1Пет. 3:22. □ **1:21** «пәқәт бу замандила әмәс, бәлки кәлгүси замандиму ... барлиқ һөкүмранлиқтин, һоқуқтин, күч-қудрәттин, ғоҗайинлиқтин вә барлиқ тилға елинидигән һәр қандақ нам-шәрәп...» — бу йәрдә көрситиватқини мәйли яхшиниң болсун, ескиниң (җин-шәйтанларниң) болсун, һәр қандақ «һөкүмранлиқ, һоқуқ, күч-қудрәт, ғоҗайинлиқ вә ... нам-шәрәпләр»ни өз ичигә алиду. Мәсиһниң нами уларниң һәммисидин үстүн туриду. □ **1:22** «барлиқ мәвжудатларни Униң путлири астиға қоюп, җамаәт үчүн Уни һәммигә баш болушқа ата қилған» — адәмни һәйран қиларлиғи шуки, мошу айәтләрдә Худаниң Мәсиһни һәммә мәвжудатқа баш қилғанлиғи җамаәттиң бәхит-барикити үчүн болған, дейилгән. ■ **1:22** Зәб. 8:7; Мат. 28:18; 1Кор. 15:27; Ибр. 2:8. ■ **1:23** Рим. 12:5; 1Кор. 12:27; әф. 4:16; 5:23. □ **1:21** «силәр болсаңлар, қәбилликлириңлар һәм гуналириңлардә өлгән болуп,...» — адәм гунаниң илкидә болса роһий җәһәттин бир «өлүк», «өлгән» болиду, халас. ■ **2:1** Рим. 5:6; Кол. 2:13.

әгишип, бу ишларда илгири маңғансиләр; □ ■ 3 биз һәр биримизму илгири шуларниң арасида әтлirimиздики шәһвәт-һәвәсләрдә һаят өткүзгәнмиз, әтлirimиз һәм өз ой-хиялимизниң хаһишлриға әмәл қилип, башқиларға охшаш, маһийәттә «ғәзәптики пәрзәнтләр» болғанмиз; □ 4 бирақ Худа, мол рәһим-шәпқәтни көрсәткүчи болуп, бизни сөйгәндә бизгә көрсәткән аләмбәхш меһри-муһәббити түпәйлидин, — 5 һәтта итаәтсизликләрдә өлгән вақтимиздиму, бизгә Мәсиһ билән биллә жан киргүзүп (меһри-шәпқәт билән қутқузулдуңлар!), □ ■ 6 бизни Униң билән биллә тирилдүрүп, әршләрдә Мәсиһ Әйса билән биллә олтарғузған; 7 мәхсити кәлгүси заманларда Униң Мәсиһ Әйсада бизгә қаритилған меһриванлиғи билән ипадиләнгән шапаитиниң шунчә ғайәт зор екәнлигини көситиштин ибарәттүр; 8 чүнки силәр шәпқәт биләнла ишәш арқилиқ қутқузулдуңлар. Бу иш өзүңлардин кәлгән иш әмәс, бәлки Худадин кәлгән илтипат; □ ■ 9 у задила адәмләрниң әмәл-әжридин кәлмәйду, бу һәм һеч кимниң махтанмаслиғи үчүндүр. ■ 10 Чүнки биз Худаниң ишлигән һүниридурмиз, хәйрхәһ ишлар үчүн Мәсиһ Әйсада яритилғанмиз; Худа әсли бизниң уларда меңишимиз үчүн бу ишларни алдин-ала тәйярлиған еди. ■

11 Шуңа силәр әслидә әтлiriңларға асасән «ят әлләр» дәп һесапланғиниңларни, — инсанниң қоли билән әтлiriдә «хәтнә қилинғанлар» дәп аталғанлар тәрипидин «хәтнисиз» дәп аталғанлиғиңларни, □ 12 шундақла шу чағда Мәсиһсиз болуп, Исраилниң пухралиқиниң сиртида туруп, вәдиләрни елип кәлгүчи әһдиләрни ят билип, бу дунияда үмүтсиз һәм худасиз яшиғиниңларни есиңларда тутуңлар; □ ■ 13 лекин әсли жирақларда болған силәр һазир Мәсиһниң қени арқилиқ йеқин қилиндиңлар; 14 чүнки У бизниң енақлиғимиздур, У

□ 2:2 «бүгүнки күндә итаәтсизликтин болған пәрзәнтләр» — «итаәтсизликтин болған пәрзәнтләр» дегән ибарә инсанниң әсли түп тәбиитидә итаәтсизликтин барлиғини көрситиду (һәммимиз Адәм атимизниң «итаәтсиз тәбиити»гә мирасхор болуп туғулдуқ). Лекин «итаәтсизликтин болған пәрзәнтләр» Худаниң шәпқити билән Худаниң Өзиниң пәрзәнтлри болиду (5-әйтнә көрүң). **«һаваниң һоқуқини тутқан һөкүмдар»...** ■ **итаәтсизликтин болған пәрзәнтләрни қутритиватқан роһ** — Шәйтаниң көрситиду, әлвәттә. □ 2:2 Юһ. 12:31; 14:30; 16:11; 1Кор. 6:11; әф. 6:12; Кол. 3:7; Тит. 3:3. □ 2:3 «биз һәр биримизму илгири шуларниң арасида әтлirimиздики шәһвәт-һәвәсләрдә һаят өткүзгәнмиз ... маһийәттә «ғәзәптики пәрзәнтләр» болғанмиз» — «ғәзәптики пәрзәнтләр» икки бислиқ ибарә болуп, һәм «һәрдаим ғәзәпкә толуп жүргән адәмләр» һәмдә «(Худаниң) ғәзәп күнигә бекитилгән адәмләр»ниму көрситиду. □ 2:5 «һәтта итаәтсизликләрдә өлгән вақтимиздиму, бизгә Мәсиһ билән биллә жан киргүзүп (меһри-шәпқәт билән қутқузулдуңлар!),...» — «Мәсиһ билән биллә жан киргүзүп (жанландуруп)...» дегәнлик немә билдүриду? Мәсиһ Әйса өлгәндә, Худа Униңға етиқат бағлиғучиларни Униң билән таң өлгән, У өлүмдин тирилгәндә Униң билән таң тирилгән дәп һесаплиған. «Қошумчә сөз»имизни көрүң. **«(меһри-шәпқәт билән қутқузулдуңлар!)»** — Павлус мошу йәрдә Әфәсуслуқларни ригбәтләндүрүштә бәк һаяжанлинип кетип, туюқсиз 8-әйттики «силәр шәпқәт биләнла ишәш арқилиқ қутқузулдуңлар!» дегән гәпкә өтүп кетиду. ■ 2:5 Рос. 15:11; Рим. 6:8; 8:11; Кол. 3:1, 3; Тит. 3:5. □ 2:8 «чүнки силәр шәпқәт биләнла ишәш арқилиқ қутқузулдуңлар» — бу «қутқузулуш» һаят(-мамат)лиқтиқи аддий хәтәрләрдин әмәс, бәлки хәтәрниң хәтири болған гунадин қутқузулуп маңғу һаятқа ериштигән ибарәт. ■ 2:8 Мат. 16:17; әф. 1:19. ■ 2:9 Рим. 3:27; 1Кор. 1:29. ■ 2:10 2Кор. 5:17; әф. 1:4; 4:24; Тит. 2:14. □ 2:11 «силәр әслидә әтлiriңларға асасән «ят әлләр» дәп һесапланғиниңлар» — «әтлiriңларға асасән» яки «әтлик көзқарашчә». **«инсанниң қоли билән әтлiriдә «хәтнә қилинғанлар» дәп аталғанлар тәрипидин «хәтнисиз» дәп аталғанлиғиңлар»** — демәк, Йәһудийлар тәрипидин «хәтнисиз» дәп аталғанлар. Инжіл бойичә «һақиқий хәтнә» әттә әмәс, роһ-қәлбтә болуши керәк. Демәк, қәлб-роһ барлиқ шәхсий арзу-һәвәсләр, бу дунияға тәвә барлиқ езитқулуқтин «кесиветилип», Худаға ибадәт қилишқа әркин қилиниду. Мундақ «роһий хәтнә» «адәмниң қоли» билән әмәс, пақат Худаниң Муқәддәс Роһи арқилиқ болиду. □ 2:12 «...вәдиләрни елип кәлгүчи әһдиләрни ят билип...» — «вәдиләр» болса Худаниң вәдилири, әлвәттә. ■ 2:12 Рим. 9:4.

икки тәрәпни бир қилип оттуридики ара тамни чеқивәтти; ■ 15 йәни, Өз әтлири арқилиқ өчмәнликни түгитип, бәлгүлимиләрни көрсәткән, әмирләрни йәткүзгән қанунни бекар қилип, икки тәрәпни Өзидә йеңи бир әдәм қилип яратти, шуниң билән енақлиқни апиридә қилди; □ 16 кресткә миқлинип мошуниң вәстиси билән өчмәнликни қәтл қилип, иккисини бир тәндә Худа билән әпләштүрди; □ 17 андин У келип, жирақларда турған силәргиму енақлиқ хуш хәвирини жақалиди, йеқиндикиләргиму енақлиқни жақалиди. □ ■ 18 Чүнки һәр иккимизниң Униң арқилиқ бир Роһта Ата алдиға кириш һоқуқимиз бардур. ■ 19 Шуңа шуниндин башлап силәр мусапирлар, яқә жуттикиләр әмәс, бәлки муқәддәс бәндиләргә вәтәндәш болисиләр, Худаниң өйидикилиридин болисиләр; ■ 20 силәр расулар вә пәйғәмбәрләр болған һулниң үстигә қурулмақтисиләр; бенаниң «бүжәк теши» болса Әйсә Мәсиһ Өзидур; □ ■ 21 Униңда пүткүл бена пухта жипислаштурулуп, Рәбдә муқәддәс бир ибадәтхана болушқа өсүп бармақта. □ ■ 22 Силәрму қошулуп Униңда Худаниң бир туралғуси болушқа Роһта бирләштүрүлүп қурулмақтисиләр. □

3

1 Шу сәвәптин силәр «ят әлдикиләр» үчүн Мәсиһ Әйсаниң мәһбуси болған мәнки

■ 2:14 Йәш. 9:5; Мик. 5:4; Юһ. 16:33; Рос. 10:36; Рим. 5:1; Кол. 1:20. □ 2:15 «йәни, Өз әтлири арқилиқ өчмәнликни түгитип, бәлгүлимиләрни көрсәткән, әмирләрни йәткүзгән қанунни бекар қилип, икки тәрәпни Өзидә йеңи бир әдәм қилип яратти, шуниң билән енақлиқни апиридә қилди» — «Мәсиһ Өз әтлири арқилиқ ... қанунни... бекар қилип» — Йәһудий жамаәт һәм Худани тонумақчи болған «ят әлләр»ниң достлуқта болушиға әң чоң тосалғу, шуниндәк һәтта өчмәнликни пәйда қилған амил болса дәл Худа Муса пәйғәмбәргә чүшүргән Тәврат қанунидики бәлгүлимиләр еди. «Қошумчә сөз»имиздә биз бу бәлгүлимиләр үстидә тохтилимиз. «Йеңи бир әдәм» — Мәсиһ вә жамаәт, йәни бир баш бир тән болиду (Мәсиһ баш, жамаәт тән болиду). □ 2:16 «кресткә миқлинип мошуниң вәстиси билән өчмәнликни қәтл қилип, иккисини бир тәндә Худа билән әпләштүрди» — «бир тәндә» болса Өзиниң кресткә миқланған тени. Бу тән һазир тирилгәндин кейин Өзи билән жамаәттин тәркиб тапқан тән болди. «Кириш сөз»имиздики «жамаәт» тоғрилиқ мәзmunларни көрүң. □ 2:17 «андин У келип, жирақларда турған силәргиму енақлиқ хуш хәвирини жақалиди, йеқиндикиләргиму енақлиқни жақалиди» — «У (Мәсиһ) келип... силәргиму...хуш хәвәрни жақалиди»... мошу ишта биз Әйсә Мәсиниң «Өз тени болған жамаәт» билән бир болғанлиғимизни көримиз. Мәсиһ Әйсә Йәһудий хәлқигә хуш хәвәрни жақалиғандин кейин, кресткә миқлинип, көмүлүп, тирилгән; андин әршәк көтирилгән. У қандақму «силәргә («жирақларда турғанлар»ға, йәни Йәһудий әмәсләргә) кәлди»? Жавап Инжилдики «Расуларниң паалийәтлири»дә көрүлиду. Әйсаниң әлчилири, жамаитидикилири башқиларға хуш хәвәрни йәткүзгәндә, У Өзи улар арқилиқ мошу ишни қилиду. Чүнки жамаәт Өзиниң тенидур. Мәсилән, «Рос.» 1:1-2, 9:4-5 вә изаһатларни көрүң. «Йеқин турғанлар» йәнә Йәһудийларни көрситиду, әлвәттә. ■ 2:17 Йәш. 57:19; Әф. 3:12. ■ 2:18 Юһ. 10:9; 14:6; Рим. 5:2; Әф. 3:12; Ибр. 10:19. ■ 2:19 Гал. 6:10. □ 2:20 «силәр расулар вә пәйғәмбәрләр болған һулниң үстигә қурулмақтисиләр» — яки, «силәр расуларниң вә пәйғәмбәрләрниң улиниң үстигә қурулмақтисиләр». «силәр расулар вә пәйғәмбәрләр болған һулниң үстигә қурулмақтисиләр; бенаниң «бүжәк теши» болса Әйсә Мәсиһ Өзидур» — «қошумчә сөз»дики «расулар вә пәйғәмбәрләр» үстидики музакиримизни көрүң. ■ 2:20 Йәш. 28:16; Мат. 16:18; 1Кор. 3:9,10; 1Пет. 2:4; Вәһ. 21:14 □ 2:21 «Униңда пүткүл бена пухта жипислаштурулуп, Рәбдә муқәддәс бир ибадәтхана болушқа өсүп бармақта» — «Рәбдә» «Мәсиһ Әйсаниң Өзидә». 22-айәттә «Рәбдә» «Униңда» дәп елиниду. ■ 2:21 1Кор. 6:19; 2Кор. 6:16; Әф. 4:16. □ 2:22 «Силәрму қошулуп Униңда Худаниң бир туралғуси болушқа Роһта бирләштүрүлүп қурулмақтисиләр» — «Роһ» — Муқәддәс Роһ, Худаниң Роһи.

Павлус —□ ■² (силәр бәлким маңа тапшурулған, силәргә Худаниң шәпқитини елип баридиған ғоҗидарлиғим тоғрилиқ, ■³ йәни Униң маңа вәһий билән сирни аян қилғанлиғи тоғрилиқ хәвәрдар болушунлар мүмкин (мән бу тоғрисида илгири аз-паз язған едим; □ ■⁴ силәр уни оқуғиниңларда, Мәсиһниң сири тоғрилиқ йорутулғанлиғимни билип йетисиләр) ■⁵ илгәрки дәвирләрдә бу сир инсан балириға Униң муқәддәс расуллири вә пәйғәмбәрлиригә Роһ арқилиқ һазирқидәк ениқ вәһий қилинғандәк, аян қилинған әмәс. □ ■⁶ Демәк, хуш хәвәр арқилиқ «ят әлдикиләр»дин болғанларму ортақ мирасхорлар, тәндики ортақ әзалар, Мәсиһ Әйсада болған вәдидин ортақ бәһримән болғучилар болиду; □⁷ Худаниң шәпқити маңа елип кәлгән илтипат билән, Униң күч-қудритиниң жүргүзүлүши билән, мән бу ишқа хизмәткар қилип тайинландим; ■⁸ маңа — муқәддәс бөндилери ичидики ән төвинидинму төвән болған маңа мошу илтипат, йәни әлләр арасида Мәсиһниң мөлчәрлиғусиз байлиқлири тоғрилиқ хуш хәвәр жакалаш □ ■⁹ вә шундақла һәммини яратқан Худада йошурун болуп кәлгән бу сирниң қандақ әмәлгә ашурулуши тоғрилиқ һәммәйләнни йорутуш хизмити аманәт қилинди. ■¹⁰ Буниң мәхсити әршләрдә болған һөкүмранларға һәм һоқуқларға Худаниң көп тәрәплимлик даналиғи жамаәт арқилиқ һазир ашкарә қилиништин ибарәттур. □ ■¹¹ Бу иш болса, Униң Мәсиһ Әйса Рәббимиздә ижра

- **3:1** «Шу сәвәптин силәр «ят әлдикиләр» үчүн Мәсиһ Әйсаниң мәһбуси болған мәнки Павлус —...» — «Мәсиһ Әйсаниң мәһбури» — Павлус бу мәқтупни язғанда Римдики бир түрмидә ятатти. Шүбһисизки, римлиқлар Павлусни «бизниң мәһбусимиз» дәп олайтти — лекин Павлус ишқа башқичә қарайтти. Римлиқларниң уни қолға елип түрмигә ташлиғини Худаниң ирадиси болуп, шу иш билән ят әлләрдән болған ишәнгүчләрниң көп пайда көридиғанлиғиға Павлусниң көзи йәткән; шуниң билән Павлус: «силәр ят әлдикиләр үчүн» ейтқанда, мән «римлиқларниң мәһбуси» әмәс, балки «Мәсиһниң мәһбуси»мән дәйду. Әмәлийәттә Павлусниң бу сөзлири 14-айәттә давамлишиду. 2-13-айәтләрниң һәммиси «тирнақ ичигә» елинған. ■ **3:1** Рос. 21:33; Әф. 4:1; Фил. 1:7,13,14,16; Кол. 4:3; 2Тим. 1:8; Флм. 1. ■ **3:2** Рос. 13:2; Рим. 1:5; Әф. 3:8. □ **3:3** «йәни Униң маңа вәһий билән сирни аян қилғанлиғи тоғрилиқ хәвәрдар болушунлар мүмкин (мән бу тоғрисида илгири аз-паз язған едим...» — мүмкинчилиги барки, «мән йәнә бу тоғрисида илгири аз-паз язған едим» дегән сөз болса униң мәзкур мәқтуптики 1-бап 9-айәттә «Мәсиһниң сири» тоғрилиқ язған сөзлирини көрситиду; бизниңчә у униң Әфәсуслуқларға илгири язған бир хетини көрситиду. ■ **3:3** Рос. 22:17,21; 26:16,17; Рим. 16:25; Гал. 1:11,12. □ **3:5** «... расуллири вә пәйғәмбәрлиригә Роһ арқилиқ һазирқидәк ениқ вәһий қилинғандәк...» — «Роһ» — Худаниң Роһи, Муқәддәс Роһ. «Илгәрки дәвирләрдә бу сир инсан балириға униң муқәддәс расуллири вә пәйғәмбәрлиригә Роһ арқилиқ һазирқидәк ениқ вәһий қилинғандәк, аян қилинған әмәс» — расуллиң сөзлири интайин зилдур. У Мәсиһ вә жамаәт тоғрилиқ бу сир илгәрки дәвирләрдә қәтһий аян қилинмай қалған әмәс, дәп пуритиду; әмәлийәттә болса Тәвраттики пәйғәмбәрләрниң бәзи бешәрәтлиридә һәм Тәвратта хатириләнгән бәзи вақиәләрдә бу сир пуритилип ғил-пал көрүниду. ■ **3:5** Рос. 10:28. □ **3:6** «демәк, хуш хәвәр арқилиқ...» — «хуш хәвәр» — оқурмәнләрниң есидә болуш керәкки, «Инжіл» дегән сөз дәл «хуш хәвәр» дегән мәнидә. «демәк, хуш хәвәр арқилиқ «ят әлдикиләр»дин болғанларму ортақ мирасхорлар, тәндики ортақ әзалар, Мәсиһ Әйсада болған вәдидин ортақ бәһримән болғучилар болиду» — Йәһудий әмәсләрниң «ортақ мирасхор» болғанлиғи «ишәнгүчи Израил билән ортақ мирасхор» болғанлиғини көрситиду; «тән» мошу йәрдә Мәсиһниң тени, йәни жамаәтни көрситиду. ■ **3:7** Әф. 1:19; Кол. 2:12. □ **3:8** «әлләр арасида Мәсиһниң мөлчәрлиғусиз байлиқлири тоғрилиқ хуш хәвәр жакалаш» — «әлләр» Муқәддәс Китапта дайим дейилгәндәк, «Йәһудий әмәсләр», «ят әлдикиләрни көрситиду. ■ **3:8** Рос. 9:15; 13:2; 22:21; 1Кор. 15:9; Гал. 1:16; 2:8; 1Тим. 2:7; 2Тим. 1:11,15. ■ **3:9** Яр. 1:3; Заб. 32:6; Юһ. 1:3; Рим. 16:25; Әф. 1:9; Кол. 1:16, 26; 2Тим. 1:10; Тит. 1:2; Ибр. 1:2; 1Пет. 1:20. □ **3:10** «Буниң мәхсити әршләрдә болған һөкүмранларға һәм һоқуқларға Худаниң көп тәрәплимлик даналиғи жамаәт арқилиқ һазир ашкарә қилиништин ибарәттур» — «әршләрдә болған һөкүмранлар» һәм һоқуқлар бәлким һәм паршитиләр вә йәнә жин-шайтанларни көрситиду (6:12ни көрүң). ■ **3:10** 1Пет. 1:12.

қилинған мәңгүлүк муддиаси бойичидур; □ 12 Униң ишәш-садиқлиги арқилиқ биз жасарәткә һәм Худаниң алдиға хатиржәмлик билән кириш һоқуқиға егә болдук; ■ 13 шуниң үчүн силәрдин өтүнимәнки, мениң силәр үчүн тартқан жапа-жәбирлирим түпәйлидин пәришан болмаңлар; чүнки бу иш силәрниң шан-шәривиңлар болиду). □ ■

14 Мән шу сәвәптин тизлиримни Атиға пүкимәнки, □ 15 (асман-зиминдики барлиқ атилиқ мунасивәтләр Униңдин «ата» намини алиду) □ 16 У Өз шан-шәривидики байлиқлар билән, Роһи арқилиқ силәрни ички дунияйиңларда күчләндүргәй; □ ■ 17 шуниң билән Мәсиһ қалбиңларда ишәш арқилиқ туруп, силәр меһир-муһәббәт ичидә йилтиз тартған, һул селинған, ■ 18-19 барлиқ муқәддәс бәндиләр билән биллә Мәсиһниң муһәббитиниң кәдлиги, узунлуғи, чоңқурлуғи вә егизлигини чүшинип егиливалғайсиләр; йәни адәмниң билип йетишидин һәссиләп ешип чүшидиған Униң муһәббитини билип йәткәйсиләр, шуниңдәк Худаниң муқәммәл жәвһири билән толдурулғайсиләр. □ 20 Әнди ичимиздә жүргүзидиған қудрити бойичә барлиқ тилигимиз яки ойлиғанлиримиздинму һәдди-һесапсиз артуқ вужудқа чиқаришқа қадир Болғучиға, — ■ 21 Униңға дәвирдин дәвиргичә, әбәдил-әбәткичә жамаәттә Мәсиһ Әйса арқилиқ шан-шәрәп болғай! Амин!

4

1 Әнди шу сәвәпләрдин, Рәбниң мәһбуси болған мәнки, Худаниң силәрни чақирған бүйүк чақириқиға лайиқ һалда меңишлириңларни өтүнимән, ■
2 һәммә ишта кәмтәрлик вә юваш-мулайимлик билән, сәвирчанлиқ билән,

□ 3:11 «Униң Мәсиһ Әйса Рәббимиздә ижра қилинған мәңгүлүк муддиаси бойичидур» — башқа бир хил тәржимиси болса «Униң Мәсиһ Әйса Рәббимиздә нишан қилинған мәңгүлүк муддиаси бойичидур». ■ 3:12 Юһ. 10:9; 14:6; Рим. 5:2; Әф. 2:18; Ибр. 10:19. □ 3:13 «шуниң үчүн силәрдин өтүнимәнки, мениң силәр үчүн тартқан жапа-жәбирлирим түпәйлидин пәришан болмаңлар; чүнки бу иш силәрниң шан-шәривиңлар болиду» — бу әйтәниң үч мүмкинчилиги бар мәнәси тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ 3:13 Фил. 1:14; Кол. 1:24; 1Тес. 3:3.

□ 3:14 «шу сәвәптин ...» — 1-әйтәниң давами. «мән шу сәвәптин тизлиримни Атиға пүкимәнки, ...» — «Ата» Худа, әлвәттә. Бәзи кона көчүрмиләрдә «Шу сәвәптин тизлиримни Рәб Әйса Мәсиһниң Атисиға пүкимәнки,...» дейилиду. □ 3:15 «асман-зиминдики барлиқ атилиқ мунасивәтләр Униңдин «ата» намини алиду» — бу сөзниң әһмиити бәлким шуки, Худа «Ата» болғандин кейин, асман-зиминни «атилиқ», йәни «ата-балилиқ» (мәйли инсанлар арисидә болсун, һайванлар арисидә болсун яки һәтта өсүмлүкләр арисидә болсун) мунасивәтләр билән толдурған. Павлус, Худа Өзиниң атилиқ муһәббитини мошу көплигән мунасивәтләр билән испатлимақчи болған йәрдә, мән Униң пәрзәнти болуш сүпитим билән, Униңдин мошундақ бүйүк тиләкни толиму ишәш билән тиләймән, демәкчи. □ 3:16 «У Өз шан-шәривидики байлиқлар билән, Роһи арқилиқ силәрни ички дунияйиңларда күчләндүргәй» — «ички дуния» грек тилидә «ички адәм» — бу ибарә адәмниң роһини, қалбини, «ички дуния»сини көрситиду. ■ 3:16 Әф. 6:10. ■ 3:17 Кол. 2:7. □ 3:18-19 «барлиқ муқәддәс бәндиләр билән биллә Мәсиһниң муһәббитиниң кәдлиги, узунлуғи, чоңқурлуғи вә егизлигини чүшинип егиливалғайсиләр; йәни адәмниң билип йетишидин һәссиләп ешип чүшидиған униң муһәббитини билип йәткәйсиләр, шуниңдәк Худаниң муқәммәл жәвһири билән толдурулғайсиләр» — оқурмәнләр диққәт қилидики, бу улук ишлар үчүн, болупму муһәббәтти толук егилвәлиш үчүн Худаниң Роһи арқилиқ кәлгән күч-қудрәт толиму керәктур (16-әйтәни көрүң). ■ 3:20 Рим. 16:25.

■ 4:1 Яр. 17:1; 1Кор. 7:20; Фил. 1:27; Кол. 1:10; 1Тес. 2:12.

бир-бириңларға муһәббәт ичидә кәң қосақ болуп, ³ енақ-хатиржәмликниң риштиси билән, Роһта болған бирликни тутушқа интилишинларни өтүнимән. ⁴ Тән бирдур, Роһ бирдур, — худди чақирилғиниңларда, охшаш бир арзу-үмүткә чақирилғиниңлардәк, — ⁵ Рәб бирдур, иман-етиқат бирдур, чөмүлдүрүлүш бирдур, ⁶ һәмминиң ХудаАтиси бирдур; У болса һәммидин үстүн турғучи, һәммини жүргүзүгүч вә һәммимизниң ичидә Болғучидур. ⁷ Шундақтиму һазир һәр биримизгә Мәсиһниң илтипатиғиңиң өлчмини бойичә шәпқәт тәқдим қилинғандур; ⁸ шуңа, муқәддәс китапта Худа ейтқинидәк: —

«У жуқуриға көтирилди,

Инсанларни тутқун қилғучиларни У Өзи әсир қилип елип кәтти,

Һәм инсанларға илтипатларни тәқдим қилди». ⁹

⁹ Әнди «көтирилгән» зат болса, авал йәрниң тегигә чүшкән затниң Өзи әмәсмү? ¹⁰ Чүшкән зат болса барлиқ әршләрдин жуқуриға көтирилгәнниң дәл Өзидур; көтирилишиниң мәхсити, аләмниң барлиғини толдуруштин ибарәт; ¹¹ Шуңа, бәзиләрни расулла, бәзиләрни пәйғәмбәрләр, бәзиләрни хуш хәвәрчиләр, бәзиләрни баққучи вә яки тәлим бәргүчиләр қилип тайинланған дәл Өзидур. ¹² Буларниң мәхсити муқәддәс бәндилярни хизмәт вәзиписигә, жүмлидин Мәсиһниң тенини қуруп чиқишқа қуралландуруп камаләткә

□ **4:2** «Һәммә ишта кәмтәрлик вә юваш-мулайимлиқ билән, сәвирчанлиқ билән...» — Инжилда «юваш-мулайимлиқниң алаһидилиги бар; у болсиму қорқунучтин күчлүкләргә йол қойидиған ақзилік әмәс, бәлки Худаниң йолида талаш-тартишлардин қол үзүш, Худаниң һәммә ишлиримизни зораванлиқсиз, жедәлсиз тоғра орунлаштурушиға иман бағлаштур; мошундақ позитсийә мулайим, ювашлиқ билән билдүрүлиду. ^{4:2} Кол. 1:11; 3:12; 1Тес. 5:14. □ **4:3** «... Роһта болған бирликни тутушқа интилишинларни өтүнимән» — «Роһта» — Худаниң Роһида, Муқәддәс Роһта. ^{4:5} Қан. 4:39; Мал. 2:10; 1Кор. 8:4, 6; Лука 12:50 □ **4:6** «Һәммимизниң ичидә Болғучидур» — бәзи кона көчүрмиләрдә «Һәмминиң ичидә Болғучидур» (яки «Һәмминиң ичидидур» яки «Һәммиңларниң ичидә Болғучидур») дейлиду. 4-7-айәтләр көрсәткән бирликләр тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә қисқичә музакирә қилимиз. ^{4:7} Рим. 12:6; 1Кор. 12:11; 2Кор. 10:13; 1Пет. 4:10. □ **4:8** «шуңа, Муқәддәс Китапта Худа ейтқинидәк: — «У жуқуриға көтирилди, инсанларни тутқун қилғучиларни У Өзи әсир қилип елип кәтти, һәм инсанларға илтипатларни тәқдим қилди» — расул Павлус бу сөзлиридә

«Зәбур»дики 67:19ни нәқил кәлтүрүп түп мәнини йәкүнлигән. «Жуқуриға көтирилди» Мәсиһниң өлүмдин тирилип әршләргә көтирилгәнлиғини көрситиду. У әрштин Өзигә ишәнгәнләргә Муқәддәс Роһни әвәтип һәр хил илтипатларни тәқдим қилди вә шуниңдәк һазирму тәқдим қилмақта. Бу әжайип бешәрәтниң мәнасини толукрақ тонуш үчүн биз «Зәб.» 67:19ға қошқан изаһатни көрүң. ^{4:8} Зәб. 67:19 □ **4:9** «Әнди «көтирилгән» зат болса, авал йәрниң тегигә чүшкән затниң Өзи әмәсмү?» — Мәсиһниң «йәрниң тегигә (грек тилида «тәғлиригә») чүшкән»лиги немини көрситиду? «Зәб.» 138:15ни көрүң. Бу Зәбурдики күй бойичә «йәрниң тәғлири» болса инсанниң түп тәбиити шәкилләндүрүлгән жай болуп, Мәсиһниң «йәрниң тәғлиригә чүшүши бәлким дәл инсанниң тәбиитиниң түп мәслисини, йәни гуналик мәһийитимизни үзүл-кесил бир тәрәп қилиши үчүн еди. Шуңа бизниңчә бу ибарә Мәсиһ кресткә миқлининиң чоңур азаплирида бир тәрәп қилған ишларни көрситиду; бәзи алимлар, Мәсиһниң «чүшкәнлиги», өлүмдин кейин роһиниң тәһтисараға чүшкәнлиғини көрситиду, дәп қарайду. Буниңму мүмкинчилиги бар. ^{4:9} Юһ. 3:13; 6:62; зәб. 138:15 □ **4:11** «Шуңа, бәзиләрни расулла, бәзиләрни пәйғәмбәрләр, бәзиләрни хуш хәвәрчиләр, бәзиләрни баққучи вә яки тәлим бәргүчиләр қилип тайинланған дәл Өзидур» — оқурмәнләр диққәт қилидуки, бу айәттә ейтилған соғатлар (8-айәтни көрүң) «роһий илтипатлар» әмәс, бәлки «роһий илтипатлар»ға егә болған роһий адәмләрдур. Мәсиһ мошундақ адәмләрни жамаити вә дуняни бәрикәтләш үчүн тайинлайду. ^{4:11} 1Кор. 12:28.

йәткүзүштин ибарәт; □ ■ 13 вәзипә һәмминизниң етиқатта һәм Худаниң Оғлини толук тонушта бирликкә келишимизгичә, камил адәм болуп йетишип чиқишимизгичә, — йәни Мәсиһниң мукәммәл жәвһири гәвдиләнган қәддиқат өлчимигә йетишимизгичә давамлаштурулмақта; 14 шундақ болғанда, йәнә гедәк балилардин болмай, адәмләрниң қувлуғидин оялап чиққан алдамчи нийәт-планлири билән, уларниң һейлә-һәйриңидин чиққан тәлиматиниң долқунлиридин урулуп, униң һәр хил шамилида уяқ-буяққа учурулуп кәтмәймиз; ■ 15 әксичә, меһир-муһәббәт ичидә туруп һәқиқәткә берилип иш көрүп, бешимиз болған Мәсиһкә бағлиништа һәр жәһәттин өсүп йетилидиған болимиз; □ ■ 16 Униңдин пүткүл тән, әзалири бир-биригә жипислаштурулуп, озуклуқ тәминлигүчи һәр бир өгә арқилиқ бир-биригә туташтурулуп, һәр бир әзаниң өзигә һас өлчәнгән вәзипини етиши билән барғанчә өстүрүлүп, муһәббәт ичидә өз-өзини қуруп чиқишқа ишлимәктә. □ ■

17 Шуңа шуни ейтимәнки, Рәбтә уни тапилаймәнки, ят әлләрниңкидәк, йәни уларниң өз ой-пикирлириниң бимәнилигидә маңғинидәк меңивәрмәслигиңлар керәк; ■ 18 улар қәлбиниң қаттиқлиғидин келип чиққан билимсизлик түпәйлидин, Худаниң һаятидин ада-жуда қилинип, чүшәнчиси қараңғулишип кәткән, ■ 19 ар-номусни ташливетип, нәпсанийәтчилиги көпийип һәр хил ипласлиқларни жүргүзүшкә, кәйп-сапаға берилгән. 20 Амма силәр болсаңлар, Мәсиһни шундақ йолда үгинип тонуған әмәссиләр — 21 (һәқиқәтниң Әйсада болғинидәк, уни һәқиқәтән аңлиған, униңда үгитилгән болсаңлар) — 22 демәк, илгәрки турмошуңларға хас болған, алдамчи арзу-һәвәсләргә әгишип өзини булғиғучи «кона адәм»ни селиветип, □ ■ 23 ой-зәһниңларниң роһида йеңилинип, 24 Худаниң охшашлиғиға асасән, һәқиқәттин чиққан һәққанийлиқта вә пак-муқәддәсликтә яритилған «йеңи адәм»ни кийивелишиңлар керәктур. ■

25 Шуниң билән ялғанчиликни селиветип, һәр биримиз өз йеқинлиримиз билән һәқиқәтни сөзлишәйли; чүнки биз бир-биримизгә нисбәтән бир тәнниң әзалиридуризмиз. ■

26 «Аччиқлиниңлар, амма гуна қилмаңлар»; ғәзивиңлар күн патқичә давам

□ 4:12 «муқәддәс бәндиләрни хизмәт вәзиписигә, жүмлидин Мәсиһниң тенини қуруп чиқишқа ...» — «жүмлидин» — яки «йәни» дәп чүшәнгили болиду. «Буларниң махсиси муқәддәс бәндиләрни хизмәт вәзиписигә, жүмлидин Мәсиһниң тенини қуруп чиқишқа қуралландуруп камаләткә йәткүзүштин ибарәт» — демәк, расулар, пайғәмбәрләр, хуш хавәрчиләр, баққучилар вә тәлим бәргүчиләр (11-әйәт)ниң вәзиписи Мәсиһниң тени болған жамаәтни Худаниң толук хизмитини қилиш үчүн қуралландуруштин ибарәттур. Худаниң хизмитини қилидиған бу «роһаний адәмләр»лә әмәс, бәлки пүткүл жамаәтниң һәммә әзалири өз рольи бойичә вәзиписигә әмәл қилиши керәктур. «Қуруп чиқиш» дегән ибарә тоғрилиқ «кириш сөз»имизни көрүң. Грек тилида «қуралландуруп камаләткә кәлтүрүш» бирла сөз билән ипадилиниду. ■ 4:12 Рим. 12:5; 1Кор. 12:27; Әф. 1:23; 5:23; Кол. 1:24. ■ 4:14 Мат. 11:7; 1Кор. 14:2. □ 4:15 «... бешимиз болған Мәсиһкә бағлиништа һәр жәһәттин өсүп йетилидиған болимиз» — сөзмүсөз тәржимиси: «... бешимиз болған Мәсиһкә бағлиништа Униңға (яки «Униң ичигә») һәр жәһәттин өсүп йетилидиған болимиз». Демәк, «аллиқачан униң тениниң бир әзаси болған һалда ... давамлик өсидиған...». ■ 4:15 Әф. 5:23; Кол. 1:18. □ 4:16 «Униңдин пүткүл тән, әзалири бир-биригә жипислаштурулуп, озуклуқ тәминлигүчи һәр бир өгә арқилиқ бир-биригә туташтурулуп...» — «пүткүл тән» — жамаәттур. ■ 4:16 Рим. 12:5; 1Кор. 12:27; Әф. 2:21. ■ 4:17 Рим. 1:9, 18; 1Пет. 4:3. ■ 4:18 1Тес. 4:5. □ 4:22 «илгәрки турмошуңларға хас болған, алдамчи аруз-һәвәсләргә әгишип өзини булғиғучи «кона адәм»ни селиветип, ...» — «кона адәм» тоғрилиқ «Рим.» 6:6 вә изаһатини көрүң. ■ 4:22 Кол. 3:9; Ибр. 12:1; 1Пет. 2:1. ■ 4:24 Рим. 6:4; Кол. 3:10; 1Пет. 4:2. ■ 4:25 Зәк. 8:16.

етивәрмисун; □ ■ 27 яки Иблисқа һеч орун қоюп бәрмәңлар. □ ■

28 Оғри иккинчи оғрилик қилмисун; әксичә у мәнәт қилип икки қолиға тайинип һалал иш қилсунки, һажити болғанларғиму бөлүп бәрғидәк өз тапқини болсун. ■

29 Ағзинлардин һеч қандақ иплас сөз чиқмисун, пәқәт аңлиғучиларға шәпкәт йәтсун үчүн, еһтияжқа уйғун вә адәмни куруп чиқидиған сөзләрни ейтиңлар. ■

30 Худаниң Муқәддәс Роһиға азап бәрмәңләр; чүнки силәр Униң билән һөр-нижат күни үчүн мөһүрләнғәнсиләр; □ ■ 31 өзүңлардин һәр қандақ өч-адавәт, аччиқ-ғәзәп, қәһр, жедәл-мажиралар, тил-аһанәт һәмдә һәр хил қара нийәтләрни нери қилиңлар; ■ 32 бир-бириңларға мөһриван, юмшақ диллик болуп, Худа Мәсиһтә силәрни кәчүрүм қилғинидәк бир-бириңларни кәчүрүм қилиңлар. □ ■

5

(Давами)

1-2 Шуңа Худаниң сөйүмлүк пәрзәнтлиридин болуп, Уни үлгә қилиңлар; һәмдә Мәсиһ бизни сөйүп, Өзини биз үчүн Худаға хушпурақ сүпитидә һәдийә-қурбанлиқ болушқа атап пида қилғандәк силәрму муһәббәт ичидә меңиңлар. ■

3 Амма муқәддәс бәндиләргә лайиқ һалда, бузуқлуқ, һәр қандақ паскинилик яки нәпсанийәтчилик араңларда һәтта тилғиму елинмисун; ■ 4 Шундақла ипласлик, әхмиқанә параңлар яки чакина чақчақларму тилиңларға елинмисун — буларму мувапиқ әмәстур — бәлки ағзинлардин тәшәккүрләр чиқсун.

5 Чүнки шуниңдин хәвәрдарсиләрки, һәр қандақ бузуқлуқ қилғучи, напак болғучи яки нәпсанийәтчи киши (бундақ киши әмәлийәттә бир бутпәрәскә баравәр) Мәсиһ вә Худаниң падишалиғиға мирасхор болалмайду. ■ 6 һеч кимгә өзүңларни куруқ гәлләр билән алдатмаңлар; чүнки бу ишлар түпәйлидин Худаниң ғәзиви итаәтсизликтин болған пәрзәнтләрниң бешиға чүшиду. ■

7 Шуңа уларға мошу ишларда шерик болмаңлар; 8 чүнки силәр әсли қараңғулуқ едиңлар, лекин һазир Рәбдә йоруқлуқсиләр; йоруқлуқниң пәрзәнтлиригә лайиқ меңиңлар. ■ 9 (чүнки йоруқлуқниң мевиси толуқ мөһриванлиқ, һәққанийлик вә һәқиқәттин тәркиб тапқандур), ■ 10 немә ишларниң Рәбни хурсән қилидиғанлиғини үгинип испатлаңлар. 11 Қараңғулуқтики мевисиз ишлар

□ 4:26 «Аччиқлиниңлар, амма гуна қилмаңлар» — «Зәк.» 8:16, «Зәб.» 4:5. Бу әйәт 25-әйәттики «һәқиқәтни сөзлишәйли» дегән сөз билән бағлиқтур. Бир тәрәптин аччиқлинишқа тегшлик сәвәби болуп туруп гәп қилмиса гуна болиду; йәнә бир тәрәптин аччиқ адәмни гунаға башлишиму мүмкин, шу тәрәптинму һези болуши керәк. Шуңа «Аччиқлиниңлар, амма гуна қилмаңлар» дейилиду. «Ғәзивиңлар күн патқичә давам етивәрмисун» — йәнә бир хил тәржимиси: «Аччиқлашниң сәвәби күн патқичә давамлишивәрмисун». Әгәр бу тәржимә тоғра болса, адәм униңға зади қандақ әмәл қилиши керәк? — бизниңчә бу тәржимә мәнтиқиға уйғун әмәс. ■ 4:26 Зәб. 4:5 □ 4:27 «яки Иблисқа һеч орун қоюп бәрмәңлар» — «Иблис» — Шәйтан. ■ 4:27 Яқ. 4:7; 1Пет. 5:9. ■ 4:28 Рос. 20:35; 1Тес. 4:11; 2Тес. 3:8,12. ■ 4:29 Мат. 12:36; Әф. 5:3, 4. □ 4:30 «чүнки силәр Униң билән һөр-нижат күни үчүн мөһүрләнғәнсиләр» — «һөр-нижат күни» — 1:14дики изаһатни көрүң. ■ 4:30 Луқа 21:28; Рим. 8:16,23; 2Кор. 1:22; 5:5; Әф. 1:13,14. ■ 4:31 Кол. 3:19. □ 4:32 «Мәсиһ бизни сөйүп, Өзини биз үчүн Худаға хушпурақ сүпитидә һәдийә-қурбанлиқ болушқа атап пида қилғандәк силәрму муһәббәт ичидә меңиңлар» — «хушпурақ сүпитидә һәдийә-қурбанлиқ» мошу йәрдә (барлиғи Худаға атап көйдүрүлгән) «көйдүрмә қурбанлиқ» көздә тутулиду. ■ 4:32 Мат. 6:14; Мар. 11:25; Фил. 2:1; Кол. 3:12,13. ■ 5:1-2 Юһ. 13:34; 15:12; Гал. 2:20; 1Тес. 4:9; Тит. 2:14; 1Пет. 3:18; Ибр. 8:3; 9:14; 1Юһа. 3:23; 4:21 ■ 5:3 Мар. 7:21; Әф. 4:29; Кол. 3:5. ■ 5:5 1Кор. 6:10; Гал. 5:19; Кол. 3:5; Ваһ. 22:15. ■ 5:6 Йәр. 29:8; Мат. 24:4; Мар. 13:5; Луқа 21:8; Кол. 2:4,18; 2Тес. 2:3; 1Юһа. 4:1. ■ 5:8 1Тес. 5:4. ■ 5:9 Гал. 5:22.

билән четилип қалмаңлар; әксичә, уларни ечип әйипләңлар; ¹² чүнки уларниң йошурунчә ишлигәнлирини һәтта тилға елишму номус иштур. ¹³ Амма йоруклуқ билән әйипләп ашқариланған һәр қандақ нәрсә очуқ көрүниду; йоруклуқ ашқариланған һәммә нәрсә йоруклуққа айлиниду. ¹⁴ Шуниң үчүн У мундақ дәйду: —

«Ойған, әй уйқичи!

Тирил өлүкләр арисидин!

Вә Мәсиһ сени парлап йоритиду».

¹⁵ Шуниң үчүн силәрниң меңиватқан йолуңларға еһтият билән диққәт қилиңлар; йолуңлар наданларниңкидәк әмәс, даналарниңкидәк болсун; ¹⁶ вақит-пурсәтни гәниймәт билип тутувелиңлар; чүнки мошу дәвир рәзилдур.

¹⁷ Бу сәвәптин надан болмаңлар, бәлки Рәбниң ирадисиңиң немә екәнлигини чүшәнгүчи болуңлар; ¹⁸ һарақ-шарап ичип мәс болмаңлар; шундақ қилиқ адәмни шаллақлаштуриду; буниң орниға Роһқа толдурулғучи болуңлар,

¹⁹ бир-бириңларға зәбур-нәғмиләр, мәдһийә күйлири вә роһий нахшилар ейтишип, қәлбиңларда нахша-нәғмиләр яңритип Рәбни мәдһийиләңлар;

²⁰ һәрдайим һәммә ишлар үчүн Рәб Әйса Мәсиһниң намида Худа һәм Ата Болғучиға тәшәккүр-рәхмәт ейтиңлар, ²¹ Мәсиһтин әйминип, бир-бириңларға бойсунуңлар.

²² Силәр аяллар, Рәбкә бойсунғандәк өз әрлириңләргә бойсунуңлар; ²³ чүнки Мәсиһ жамаәтниң беши болғандәк, әр аялниң бешидур; Мәсиһ йәнә тәнгә қутқузғучидур. ²⁴ Әндиликтә жамаәт Мәсиһкә бойсунғандәк, аяллар әрлиригә һәммә ишта бойсунсун.

²⁵ Әрләр аяллириңларни сөйүңләр, худди Мәсиһниңму жамаәтни сөйүп, униң үчүн Өзини пида қилғинидәк сөйүңлар; ²⁶ Мәсиһниң жамаәт үчүн шундақ қилиши жамаәтни муқәддәс қилип, «дасниң сүйи» болған сөз-калам билән жуяп

5:11 Мат. 18:17; 1Кор. 5:8; 10:20; 2Кор. 6:14; 2Тес. 3:14. **5:13** Юһ. 3:20,21.

5:14 «Ойған, әй уйқичи! Тирил өлүкләр арисидин! Вә Мәсиһ сени парлап йоритиду»

— бу сөzlәр Тәвраттики бешарәт әмәс, бәлки Тәвраттики бир нәччә бешарәтләрниң бир хил йәкүни яки Инжіл дәвридики намәлум пәйғәмбәрниң күй-мәдһийә сөзлиридин елинған сөzlәр болуши мүмкин. **5:14** Рим. 13:11; 1Тес. 5:6. **5:15** Кол. 4:5.

5:16 «вақит-пурсәтни гәниймәт билип тутувелиңлар...» — грек тилида «мошу күнләрни гәниймәт билип тутувелиңлар...».

5:17 Рим. 12:2; 1Тес. 4:3. **5:18** «һарақ-шарап ичип мәс болмаңлар; шундақ қилиқ адәмни шаллақлаштуриду; буниң орниға Роһқа толдурулғучи болуңлар..» — «Роһ» — Худаниң Роһи, Муқәддәс Роһ. **5:18** Пәнд. 23:29; Йәш. 5:11,22; Луқа 21:3; Рос.2:4

5:19 «бир-бириңларға зәбур-нәғмиләр, мәдһийә күйлири вә роһий нахшилар ейтишип, қәлбиңларда нахша-нәғмиләр яңритип рәбни мәдһийиләңлар» — «зәбур-нәғмиләр» бәлким сазға тәңкәш қилинип ейтилидиған нахшилар; «мәдһийә күйлири» бәлким сазсиз нахшилар; «роһий нахшилар» бәлким стихийиликтин, өзлигинин, Муқәддәс Роһниң илһами билән ейтилған нахшиларни көрситиши мүмкин («1Кор.» 14:15ни вә изаһатларниму көрүң). **5:19** Кол. 3:16. **5:20** Кол. 3:17; 1Тес. 5:18.

5:21 «Мәсиһтин әйминип, бир-бириңларға бойсунуңлар» — бу ишлар вә қалған жекиләшләр асасән һәммиси «Муқәддәс Роһқа толдурулуш»ниң нәтижисидур. «Мәсиһтин әйминип, бир-бириңларға бойсунуңлар» — «Мәсиһтин әйминиш» биринчи орунда болуш керәк; жамаәттики мәлум бир қериндишиға бойсунуш Мәсиһниң әмирлиригә уйғун кәлмисә у чағда у қериндишиға бойсунмаслиқ керәктур. **5:22** Яр. 3:16; 1Кор. 14:34; Кол. 3:18; Тит. 2:5; 1Пет. 3:1.

5:23 «чүнки Мәсиһ жамаәтниң беши болғандәк, әр аялниң бешидур; Мәсиһ йәнә тәнгә қутқузғучидур» — «тәң» мошу йәрдә «жамаәт»ни көрситиду. Йәнә бир тәрәптин расул Павлуш мошу йәрдә «Мәсиһ тәнгә қутқузғучидур» дегән сөзи билән, әрнин өз аялини қутқузуш вә аялиниң тенини асраш мәсәулийити бар, дегәнни пуритиду. **5:23** Рим. 12:5; 1Кор. 11:3; 12:27; Әф. 1:22,23; 4:12,15; Кол. 1:18,24. **5:25** Гал. 1:4; Әф. 5:2; Кол. 3:19.

пакландуруш үчүндүр, □ ■ 27 шуниңдәк жамаәтти шәрәплик һалда Өзигә һазир қилип, уни һеч дағ, қорук яки буларға охшаш һәр қандақ һәрсиләрдин халий қилип, толук муқәддәс вә әйипсиз қилиштин ибарәттүр. ■ 28 Шуниңға охшаш, әрләр өз аялларини өз тенини сөйгәндәк сөйүши керәктүр; өз аялини сөйгән киши өзини сөйгән билән баравәр. 29 Чүнки һеч ким әсла өзиниң етидин нәпрәтләнгән әмәс, әксичә уни озукландуриду һәм асрайду; бу худди Мәсиһниң жамаәтти озукландуридиғиниңа һәм уни асрайдиғиниңа охшайду. 30 Чүнки биз Униң тениниң әзалиридурумиз: —□ ■

31 «Шу сәвәптин әр ата-анисиниң йенидин айрлип, өз аялиға бағлиниду; иккиси бир тән болиду».□ ■

32 Бу сир интайин чоңқурду; амма мән һазир Мәсиһ вә жамаәт тоғрилиқ сөзләватимән. □ 33 Амма силәрму һәр биринлар өз аялларни өзүңларни сөйгәндәк сөйүңлар; аял болса, еридин әйминип, уни һөрмәтлисун.

6

1 Балилар, Рәбдә ата-анилириңларға итаәт қилиңлар; чүнки бу дурусду.■

2 «Атаңни вә анаңни һөрмәтлә» — бу болса өз ичигә вәдини алған биринчи әмирду —□ ■

3 «Шуниң билән сениң ишлириң қутлуқ болиду, зиминда узун өмүр көрисән» — дәп вәдә қилинған.□

4 Силәр атилар, балилириңларни хапа қилмаңлар, бәлки уларни Рәбниң тәрбийиси һәм көрсәтмисидә беқиңлар.■

5 Силәр қулар, әттин болған гоҗайиниңларға Мәсиһкә итаәт қилғиниңлардәк чин көңлүңлардин әйминиш вә титрәш билән итаәт қилиңлар;□ ■ 6 пәқәт көз алдидила хизмәт қилип, адәмни хуш қилғучи қулардин болмаңлар, бәлки

□ 5:26 «(Мәсиһниң жамаәт үчүн) шундақ қилиши жамаәтни муқәддәс қилип, «дасниң сүйи» болған сөз-калам билән жуюп пакландуруш үчүндүр» — «жамаәтни» грек тилида «уни». Бу әйттики «у» жамаәтни көрсәткән, грек тилидики «аялчә род»та ипадлиниду. Айттики охшитиш дәл шуки, жигитниң тойда өзигә ятлик болидиған сөйүмлүк қизни өзигә һазир қилғинидәк, Мәсиһ жамаәтни Өзигә һазир қилиду. Той болса жәннәттә болиду («Вәһ.» 19:7-9, 21:9-10ни көрүң). «... «дасниң сүйи» болған сөз-калам билән жуюп пакландуруш үчүндүр» — «дасниң сүйи» Тәврат дәвридики заманларда қаһинлар ибадәтханида Худаға һәр қетим йеқинлашқанда, пүткүл тәнлирини чоң дас («дениз») ичидә жуюши керәк. Шуниңға охшаш йолда Худаға йеқинлашқанимизда, биздә налайиқ бирәр ишлар болса, Униң сөз-калами бизгә пакландуруш йолини (демәк, гунани иқрар қилип, товва қилиш, Әйсаниң қени арқилиқ кәчүрүм қилинип пакландурулуш йолини) көрситиш рольини ойнайду. ■ 5:26 Тит. 3:5; 1Пет. 3:21. ■ 5:27 Кол. 1:22. □ 5:30 «Чүнки биз Униң тениниң әзалиридурумиз: —» — бәзи кона көчүрүлмиләрдә: «Чүнки биз Униң тениниң әзалиридурумиз; биз Униң әтлиридин, Униң сүйәклиридин болғанмиз» дейилиду («Яр.» 2:23ни көрүң). ■ 5:30 Рим. 12:5; 1Кор. 12:27. □ 5:31 «Шу сәвәптин әр ата-анисиниң йенидин айрлип, өз аялиға бағлиниду; иккиси бир тән болиду» — «Яр.» 2:23. ■ 5:31 Яр. 2:24; Мат. 19:5; Мар. 10:7; 1Кор. 6:16. □ 5:32 «бу сир интайин чоңқурду; амма мән һазир Мәсиһ вә жамаәт тоғрилиқ сөзләватимән» — әр-аяллик бир-биригә бағлинип бир тән болуши дәрһәқиқәт чоңқур бир сир; Мәсиһниң жамаәткә бағлинип униң билән бир тән болуши техиму чоңқур бир сирду. ■ 6:1 Кол. 3:20.

□ 6:2 «Атаңни вә анаңни һөрмәтлә» — «Мис.» 20:12. ■ 6:2 Мис. 20:12; Қан. 5:16; 27:16; Мат. 15:4; Мар. 7:10. □ 6:3 «Шуниң билән сениң ишлириң қутлуқ болиду, зиминда узун өмүр көрисән» — «Мис.» 20:12; «Қан.» 5:16. ■ 6:4 Қан. 6:7,20; Зәб. 7:4; Пәнд. 19:8; 29:17. □ 6:5 «Силәр қулар, әттин болған гоҗайиниңларға Мәсиһкә итаәт қилғиниңлардәк чин көңлүңлардин әйминиш вә титрәш билән итаәт қилиңлар» — һәммиһниң «әйминиш вә титрәш» позитсийиси билән Худа үчүн хизмәт қилишимизга тоғра келиду. «Әйминиш вә титрәш» инсанниң алдида әмәс, Худаниң алдида болуши керәк, әлвәттә. ■ 6:5 Кол. 3:22; 1Тим. 6:1; Тит. 2:9; 1Пет. 2:18.

Мәсиһнің қуллириниң сүпитидә Худаниң ирадисини жан-дил билән бежа кәлтүрүңлар, ⁷ адәмләргә әмәс, бәлки Рәбгә чин дилиңлардин хизмәт қилиңлар; ⁸ шуни билгәнки, һәр қандақ адәм бирәр яхшилиқ қилса, мәйли у қул болсун яки һәр болсун, шу иш Рәбдин униңға яниду.

⁹ Силәр ғоҗайинлар, қуллиринларғиму охшаш йол билән муамилә қилип, уларға һәйвә қилиштин қол үзүңлар; чүнки уларниңму вә силәрниңму ғоҗайиниңлар әршидур, Униңда һәр қандақ адәмниң йүз-хатирисини қилиш дегәнниң йоқлуғини билисиләр. ■

¹⁰ Ахирда, қериндашлар, Рәбдә вә Униң күч-қудритидә күчләндрүлүңлар; ¹¹ Иблисниң һейлә-һәйрәңлиригә тақабил турушуңлар үчүн Худаниң пүткүл савут-яриғини кийивелиңлар; ■ ¹² чүнки елишидигинимиз әт вә қан егилири әмәс, бәлки һөкүмранлар, һоқуқдарлар, бу дунияди қараңғулукни башқурғучи дуняиви әмирләр, йәни әршләрдә туруватқан рәзил роһий күчләрдур. ■ ¹³ Мошу вәҗидин өзүңларға Худаниң пүтүн савут-яриқини елип артиңларки, рәзиллик күнидә бәрдашлиқ билән қаттиқ туридигән, ахир һәммә ишни ада қилип, йәрни чиң дәссәп туридигән болисиләр. □ ■ ¹⁴⁻¹⁵ Әнди чиң туруңлар — һәқиқәт бәлвәғини белиңларға бағлап, мәйдәңләргә һәққанийлиқ савутини кийип, путуңларға хатиржәм-енақлиқ хуш хәвирини йәткүзүшкә тәйярлиқ чоругини кийип, йәрни чиң дәссәп туруңлар. ■ ¹⁶ Бу ишларниң һәммисидә иман-ишәшнәң қалқинини қолға елиңлар; униң билән силәр рәзил болғучиниң барлиқ от оқлирини өчүриветәләйдигән болисиләр. □ ¹⁷ һәмдә бешиңларға ниҗатниң дубулғисини кийип, Худаниң сөз-каламини, йәни Роһниң қиличини елиңлар; □ ■ ¹⁸ һәммә вақит-пасилдә Роһта һәр хил дуа-тилавәт һәм илтиҗа билән дуа қилиңлар; дәл бу ишта қәтғий һошияр туруп барлиқ муқәддәс бәндиләр үчүн һәр тәрәплимә дуа-илтиҗалар қилиңлар; □ ■ ¹⁹ мән үчүнму дуа қилиңларки, — еғиз ачқинимда маңа сөзләр кәлсун, хуш хәвәрниң сирини дадиллиқ билән ашкарә қилай. ■ ²⁰ Мән дәл шу ишқә зәнҗирләр билән бағланған әлчимән; шуңа қилишқә тегишлигим бойичә, хуш хәвәр йәткүзүштә дадиллик билән сөз қилишиңмға дуа қилиңлар. ■

²¹ Әнди мениң тоғрамдики ишлардин, мениң қандақ өтүватқанлиғимдин хәвәрлинишиңлар үчүн, сөйүмлүк қериндаш һәм Рәбдә садиқ хизмәткар болған Тикикус силәргә һәммә ишларни мәлум қилиду. ■ ²² Мениң уни дәл мошу иш үчүн йеиңларға әвәтишим, силәрниң ишлиримиздин хәвәрдар болушиңлар вә униң көңлүңларға тәсәлли вә илһам бериши үчүндур. ■

²³ Қериндашларға хатиржәмлик, муһәббәт һәм иман-ишәш ХудаАта вә Рәб Әйса Мәсиһдин болғай!

■ **6:9** Қан. 10:17; 2Тар. 19:7; Аюп 34:19; Рос. 10:34; Рим. 2:11; Гал. 2:6; Кол. 3:25; 4:1; 1Пет. 1:17.

■ **6:11** Кол. 3:12; 1Тес. 5:8. ■ **6:12** Әф. 2:2. □ **6:13** «рәзиллик күнидә бәрдашлиқ билән қаттиқ туридигән, ахир һәммә ишни ада қилип, йәрни чиң дәссәп туридигән болисиләр» — «рәзиллик күни» бәлким рәзиллик үстүңлүкни егиләйдигән күн, Шәйтаниң күчи зор намайән қилинидигән күнни көрситиду. Йәнә келип у «һазирқи заман»ниң өзини көрситиши мүмкин. Ахир берип «Мәсиһниң күни» «рәзиллик күни»ни түгәштуриду. ■ **6:13** 2Кор. 10:4. ■ **6:14-15** Йәш. 59:17; Луқа 12:35; 2Кор. 6:7; 1Пет. 1:13. □ **6:16** «...Бу ишларниң һәммисидә иман-ишәшнәң қалқинини қолға елиңлар» — яки «...һәммидин муһими иман-ишәшнәң қалқинини қолға елиңлар» яки «Буларниң һәммисиниң үстигә, иман-ишәшнәң қалқинини қолға елиңлар». □ **6:17** «Худаниң сөз-каламини, йәни Роһниң қиличини елиңлар» — «Роһ» — Худаниң Роһи, Муқәддәс Роһ. ■ **6:17** Йәш. 59:17; 1Тес. 5:8; Ибр. 4:12; Вәһ. 2:16. □ **6:18** «һәммә вақит-пасилдә роһта һәр хил дуа-тилавәт һәм илтиҗа билән дуа қилиңлар» — «Роһ» — Худаниң Роһи, Муқәддәс Роһ. ■ **6:18** Луқа 18:1; Рим. 12:12; Кол. 4:2; 1Тес. 5:17. ■ **6:19** Рос. 4:29; 2Тес. 3:1. ■ **6:20** 2Кор. 5:20. ■ **6:21** Рос. 20:4; Кол. 4:7; Тит. 3:12. ■ **6:22** 2Тим. 4:12.

²⁴Рәб Әйса Мәсиһни өлмәс-чиримас сөйгү билән сөйгүчиләргә мөһри-шәпқәт яр болғай!

Филиппиликларга

Расул Павлус Филиппи шаһиридики жамааткэ язган мактуп

1 Эйса Мәсиһниң қуллири болған Павлус вә Тимотийдин, Филиппида туруватқан, Мәсиһ Эйсада болған барлиқ муқәддәс бәндиләргә, йетәкчиләр вә хизмәтчиләргә салам! □ 2 Силәргә Худа Атимиз вә Рәб Эйса Мәсиһтин меһри-шәпқәт вә хатиржәмлик ата қилинғай! ■

3 һәр қетим силәрни әслигинимдә мән Худайимға тәшәккүр ейтимән, □ ■ 4-5 һәр қетим дуа қилгинимда, силәрниң биринчи күнидин тартип бүгүнгә қәдәр хуш хәвәр хизмитигә болған һәмкарлиғиңлар түпәйлидин тохтимай шәт-хурамлиқ билән силәргә дуа-тилавәт қиливатимән; □ 6 чүнки мениң дәл шуниңға ишәшим камилки, силәрдә яхши ишни Башлиғучи бу ишни таки Эйса Мәсиһниң күнигичә камаләткә йәткүзүп тамамлайду; □ ■ 7 мениң һәммиңлар тоғрилиқ шундақ ойлишим тоғриду; чүнки мән қәлбиңлардидурмән; мән зинданда зәнжирләнгинимдиму вә хуш хәвәрни ақлигинимдиму, дәлиллигинимдиму Худа маңа йәткүзгән меһри-шәпқәттин силәрму ортақ бәһримән болисиләр. □ ■

8 Мениң Мәсиһ Эйсаниң ич-бағрида болуп силәрни шунчилик тәлпүнүп сәгинғанлиғимға Худа Өзи гувачидур. ■

9 Мениң дуа-тилавитим болса, силәрниң муһәббетиңларниң һәртәрәплимә билим вә әтраплиқ сават билән йорутулуп техиму ешип ташқайки, 10 силәр немә ишларниң әвзәл экәнлигини пәриқ етәләйдиған болуп, Мәсиһниң күнидә пак-диянәтлик, әйипсиз болисиләр □ 11 һәмдә Эйса Мәсиһ арқилиқ болған, Худаниң

□ 1:1 «Эйса Мәсиһниң қуллири болған Павлус вә Тимотийдин, Филиппида туруватқан, Мәсиһ Эйсада болған барлиқ муқәддәс бәндиләргә, йетәкчиләр вә хизмәтчиләргә салам!» — «Йетәкчиләр» һәм «хизмәтчиләр» тоғрилиқ «қошумча сөз»имизгә қараң. ■ 1:2 Рим. 1:7; 1Пет. 1:2. □ 1:3 «Һәр қетим силәрни әслигинимдә мән Худайимға тәшәккүр ейтимән,...» — башқа бир хил тәржимиси: «Силәрниң мени һәр қетимлиқ әслигиниңлар үчүн рәхмәт ейтимән...». ■ 1:3 Әф. 1:15; Кол. 1:3; 1Тес. 1:2; 2Тес. 1:3. □ 1:4-5 «...силәрниң биринчи күнидин тартип бүгүнгә қәдәр хуш хәвәр хизмитигә болған һәмкарлиғиңлар түпәйлидин тохтимай шәт-хурамлиқ билән силәргә дуа-тилавәт қиливатимән» — «силәрниң биринчи күнидин тартип» — демәк, Филиппиликларниң Павлустин хуш хәвәрни қобул қилған күнидин тартип. Хәт йезилған чағда Павлусниң улар билән болған «һәмкарлишиши» он жилдин көп болған. □ 1:6 «Силәрдә яхши ишни Башлиғучи бу ишни таки Эйса Мәсиһниң күнигичә камаләткә йәткүзүп тамамлайду» — «Эйса Мәсиһниң күни» болса Мәсиһ дуняға қайтип келидиған, жамаәттиң өзигә қобул қилидиған күниду. «Қошумча сөз»имизни көрүң. ■ 1:6 Юһ. 6:29; 1Тес. 1:3. □ 1:7 «чүнки мән қәлбиңлардидурмән» — башқа хил тәржимиси: «чүнки силәр мениң қәлбимдидурсиләр». Лекин бизниңчә бизниң тәржимимимиз тоғриду; шундақ болғанда айәттиң умумий мәнәси: — Уларниң «Павлусқа қәлбидин орун бергини» вә шуниңдәк түрмидә болған һажитидин чиққанлиғи, һәр жәһәттин уларниң хизмәттә Павлусқа шерик болғучиларниң барлиғини, Павлусқа нисбәтан уларниң һәққиқий этиқатчиләр экәнлигини испатлайду. «мән зинданда зәнжирләнгинимдиму вә хуш хәвәрни ақлигинимдиму, дәлиллигинимдиму Худа маңа йәткүзгән меһри-шәпқәттин силәрму ортақ бәһримән болисиләр» — буниң мәнәси бәлким: (1) Филиппидики қериндәшларниң түрмидә ятқан Павлусқа ярдәм берип уни ригбәтләндүрүши вә хуш хәвәрниң йолида уларниң билән ортақ жапа тартишқа тәйяр болуши Худа меһри-шәпқәтини уларда мол жүргүзүши, яки (2) уларниң шундақ қилши Худаниң Өз меһри-шәпқәтини уларға техиму мол яғдурушунини сәваби болған. Иккисилиниң мүмкинчилиғи бар болғини билән бизниңчә иккинчиси еһтималға йеқинду. ■ 1:7 Әф. 3:1; 4:1; Кол. 4:3,18; 2Тим. 1:8. ■ 1:8 Рим. 1:9; 9:1; 2Кор. 1:23; 11:31; Гал. 1:20; 1Тес. 2:5; 1Тим. 5:21; 2Тим. 4:1. □ 1:10 «... шундақла силәрниң немә ишларниң әвзәл экәнлигини пәриқ етәләйдиған болуп, Мәсиһниң күнидә пак-диянәтлик, әйипсиз болушунлар...» — «Мәсиһниң күни» тоғрилиқ 6-айәттики изаһатни көрүң. «Қошумча сөз»имизниму көрүң.

шан-шәриви һәм мәдһийисини елип келидиған һәққанийлиқниң мевиси билән толдурулисиләр.

¹² Бирақ силәргә шуни хәвәрләндүрмәкчимәнки, и қериндашлар, мениң бу әһвалим әмәлийәттә хуш хәвәрниң техиму кәң тарқилиши үчүн түрткә болди; ¹³ Чүнки мениң қамилишим Мәсиһ үчүн екәнлиги император ордисидики қаравулханидикиләргә вә башқа һәммәйләнгә аян болди. □

¹⁴ Шуниң билән қериндашларниң көпинчиси мениң қамилишим түпәйлидин Рәбгә тайинип Худаниң сөз-каламими қорқмай сөзләшкә техиму жүрүәтлик болди; □ ¹⁵ дәрвәқә, бәзилири һәсәт қилип яки риқабәтлишип, бәзилири ақ көңүллүк билән Мәсиһни жақалайду; ¹⁶ кейинқилири болса бәрһәк муһәббәттин, мениң хуш хәвәрни ақлап испатлишим үчүн мошу йәргә қоюлғанлиғимни билгәнлиғидин шундақ қилмақта; □ ¹⁷ Алдинқилири болса чин көңлидин әмәс, бәлки шәхсийәтчилиғидин, мениң зәнжірләнгән дәрдимгә дәрд қошмақчи болуп шундақ қилмақта. □

¹⁸ Әнди буларға немә дегүлүк? Қандақла болмисун, тоғра нийәттин болсун сахтилиқтин болсун, охшашла Мәсиһ жақалиниду; мән шуниңға шатлинимән; бәрһәк, давамлиқ шатлиниверимән. ¹⁹ Чүнки дуалириңлар вә Мәсиһ Әйсаниң Роһиниң қувәтлиши арқилиқ бу ишлар нижат-қутқузулушумға мәдәт болиду дәп билимән, □ ²⁰ — демәк, тәқәззалиғим вә үмүт-истиқим бойичә һеч ишта хижаләтчиликтә қалмастин, тирик яки өлүк болай, һәрдайим болғинидәк һазирму толук жасарәт билән Мәсиһ тенимдә улуқлансун! □ ²¹ Чүнки маңа нисбәтән һаятимниң өзи Мәсиһдур, өлүш болса техиму пайдилиқтур.

²² Женим тенимдә қалса, әнди несивәм йәнә мевилик хизмәт болиду; лекин қайсисини әвзәл билип талливелишимни билмәйватимән; ²³ мән һаят билән мамат оттурисида қисилип қалдим; чүнки бу дуниядин айрилип, Мәсиһ билән биллә болушқа интизармән — бу иш зиядә әвзәлдур; ²⁴ амма силәр үчүн женимниң тенимдә қелиши техиму зөрүргү дәймән. □

²⁵ Әнди буниңға ишәшим камил болуп, силәрниң етиқатта алға илгирилишиңлар

□ **1:13** «мениң қамилишим» — грек тилида «мениң бағ-зәнжірлирим». «император ордисидики қаравулхана» — грек тилида «прайториум» дегән сөз Қәйсәрниң ордисидики мәлум бир қисимни көрситиду. «Прайториум»ға императорни мудәпиә қилғучилир болған Рим империйәсиниң әң хил ләшкәрлири жайлашқан; шу йәр йәнә Рим империйәсиниң һәр қайси өлкисидики валийларниң баш штаби еди. Шуңа Павлусниң бу йәрдә «башқа һәммәйлән» дегини бәлким ләшкәрләрни һәм Римда туруватқан барлиқ валийларниму көрситиду. □

1:14 «Шуниң билән қериндашларниң көпинчиси мениң қамилишим түпәйлидин Рәбгә тайинип Худаниң сөз-каламими қорқмай сөзләшкә техиму жүрүәтлик болди...» — демәк, көп қериндашлар: «Павлус һәтта Қәйсәрниң ордисиди турупму Худаниң сөзини қорқмай сөзләватқан йәрдә, мән сиртта әркин туруп уни жақалашта немидин қорққантим?» дәп жүрүәтлиниду. **1:14** Әф. 3:13; 1Тес. 3:3. □

1:16 «мошу йәргә қоюлғанлиғим» — «қоюлғанлиғим» — һәммигә Қадир тәрипидин, әлвәттә. □

1:17 «алдинқилири болса чин көңлидин әмәс, бәлки шәхсийәтчилиғидин, мениң зәнжірләнгән дәрдимгә дәрд қошмақчи болуп шундақ қилмақта» — шундақ қериндашлар бәлким: «улук расул Павлус түрмидә қамақлиқ, бизгә пурсәт кәлди» дәп, жамаәтләр арасида өз даңқини чиқармақчи, өзлири «расулларниң паалийәтлири» болувалмақчи болғанлардур. □

1:19 «Чүнки дуалириңлар вә Мәсиһ Әйсаниң Роһиниң қувәтлиши арқилиқ бу ишлар нижат-қутқузулушумға мәдәт болиду дәп билимән...» — «мениң нижат-қутқузулушум» — бәзи алимлар бу сөзләрни «түрмидин қутқузулуш» яки болмиса «мени өлүм арқилиқ жәннаткә йәткүзүш» дәп чүшиниду; бизниңчә бу сөзләр чоқум төвәндики 20-айәт билән бағлиқтур. 20-айәттә «нижат-қутқузулуш»ниң әмәлийәттә немә екәнлиги көрситилиду. «Қошумчә сөз»имизни көрүң. **1:19** 2Кор. 1:11. □

1:20 «тәқәззалиғим вә үмүт-истиқим бойичә һеч ишта хижаләтчиликтә қалмастин...» — «һеч ишта хижаләтчиликтә қалмастин...» бәлким Мәсиһниң вәкил сүпитидә Униңға һеч қандақ дағ кәлтүрмәслигини көрситиду. **1:20** Рим. 5:5. □

1:24 «амма силәр үчүн женимниң тенимдә қелиши техиму зөрүргү дәймән» — 21-25-айәтләр тоғрилиқ «қириш сөз»имизни көрүң.

һәм шат-хурам болушунлар үчүн мән силәр билән биллә қелип давамлик туримән дәп билимән; □ 26 шуниң билән мениң силәргә йәнә һәмраһ болғиним вәжидин мән арқилиқ Мәсиһ Әйсада пәхирлинип тәнтәнә қилишиңлар техиму зиядилишиду!

27 Пәқәт өзүңларни Мәсиһниң хуш хәвиригә лайиқ тутуңларки, мән йениңларға берип силәр билән дидарлашқандиму, силәрдин айрилғандиму, ишлириңлардин аңлайдиғиним силәрниң бир роһ бир жанда болуп чиң дәссәп туруп, хуш хәвәрдики етиқатниң йолида күрәшкә интиливатқиниңлар, □ ■

28 шундақла қарши чиққучиларниң һеч қандақ вәһимиридин патипарақ болуп кәтмиғиниңлар болсун; силәрдики бу ғәйрәт, уларға һалакәтнiң бәлғүси, силәргә болса қутқузулушуңларниң аламити, шуниңдәк алайитән Худадин кәлгән бир аламәттур; □ 29 Чүнки Мәсиһниң йолида силәргә пәқәт Униңға ишинишила эмәс, йәнә Униң үчүн хорлуққа учрашму несивә қилинғандур. 30 Чүнки силәр илгири мәнәдә көргиниңлардәк вә шуниңдәк һазир аңлиғиниңлардәк мән йолуққан күрәшкә силәрму йолуқмақтисиләр. □

2

1 Әгәр әнди Мәсиһтә риғбәт бар дейилсә, муһәббәтнiң тәсәллиси бар дейилсә, Роһниң сирдашлиғи бар дейилсә, қәлбдә ич ағритишлар һәм рәһимдиллик бар дейилсә, □ 2-3 — әнди охшаш бир ой-пикирдә болуп, бир-бириңларға охшаш муһәббәттә бағлинип, бир жан бир нийәттә болуп, араңларда һеч иш риқабәттин яки қуруқ шөһрәтпәрәсликтин болмисун; әксичә, ой-хиялиңларда кичик пейлиқ болуп һәр бириңлар башқиларни өзүңлардин жуқури дәп билиңлар; шундақ болғанда шат-хурамлиғимни камил қилисиләр. ■

4 һәр бириңлар пәқәт өз ишлириңларға көңүл бөлүп қалмай, бәлки башқиларниңкигиму көңүл бөлүңлар. ■ 5 Мәсиһ Әйсада болған ой-позитсийә силәрдиму болсун: — ■

6 У Худаниң тип-шәклидә болсиму,

□ 1:25 «Әнди буниңға ишәшим камил болуп, силәрниң етиқатта алға илгирилишиңлар һәм шат-хурам болушунлар үчүн мән силәр билән биллә қелип давамлик туримән дәп билимән» — Павлусниң түрмидин қайта чиққанлиғи тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. □ 1:27

«өзүңларни Мәсиһниң хәвиригә лайиқ һалда тутуңлар» — грек тилида «өзүңлар Мәсиһниң хәвиригә лайиқ һалда пухра болуңлар» дегән сөз билән ипадилиниду. Филиппидикилар болса «римлиқ пухралар» дәп һесаплини, алаһидә имтиязлиқ еди. Павлусниң пуритип ейтмақчи болғини «Өзүңларни әрштики пухраларға лайиқ һалда тутуңлар» дегәнликтур. ■ 1:27 Яр. 17:1; 1Кор. 7:20; Әф. 4:1; Кол. 1:10; 1Тес. 2:12; 4:1.

□ 1:28 «силәрдики бу ғәйрәт...» — грек тилида «бу иш...». Башқа мүмкинчилиғи барки, «бу иш» қарши чиққучиларниң қаршилиғиниң өзини көрситиду. «...уларға һалакәтнiң бәлғүси, силәргә болса қутқузулушуңларниң аламити, шуниңдәк алайитән Худадин кәлгән бир аламәттур» — башқа бир хил тәржимиси: «...уларға һалакәтнiң бәлғүси, силәргә болса қутқузулушуңларниң Худадин болғанлиғиға бир аламәттур».

□ 1:30 «.. силәр илгири мәнәдә көргиниңлардәк вә шуниңдәк һазир аңлиғиниңлардәк мән йолуққан күрәшкә силәрму йолуқмақтисиләр» — демәк, (1) етиқат үчүн зиянкәшликкә йолуғус; (2) шүбһисизки, һәр хил жин-шәйтанлар тәрипинин кәлгән һужумға учраш («роһий күрәш — «Әф.» 6:10-18ни көрүң).

□ 2:1 «Әгәр әнди Мәсиһтә риғбәт бар дейилсә, муһәббәтнiң тәсәллиси бар дейилсә, Роһниң сирдашлиғи бар дейилсә, қәлбдә ич ағритишлар һәм рәһимдиллик бар дейилсә, ...» — грек тилида мошу әйәттики «әгәр» даим реторик шәкилдә ишлитилип «әгәр...вә дәрвәкә (шундақ) болиду» дегән мәнини билдүриду. «Роһ» болса Худаниң Роһини көрситиду. «Қәлбдә» әсли грек тилида «ич-қарнида», «ич-бағрида». ■ 2:2-3 Рим. 12:16; 15:5; 1Кор. 1:10; Фил. 3:16; 1Пет. 3:8; Рим. 12:10; 1Пет. 5:5.

■ 2:4 1Кор. 10:24; 13:5. ■ 2:5 Мат. 11:29; Юһ. 13:15; 1Пет. 2:21; 1Юһа. 2:6.

Өзини Худа билән тәң қилишни олжа қилип тутувалмиди; ■

7 Әксичә, У Өзидин һәммини куруқдиди,

Өзигә қулның шәклини елип,

Инсанларның сияқиға кирип, инсаний тәбиәттин ортақдаш болуп, □ ■

8 Өзини төвән қилип,

Һәтта өлүмгичә, йәни кресттики өлүмгичә итаәтмән болди; ■

9 Шуңа Худа Уни интайин жуқури кәтирип мәртивилик қилди,

Униңға һәр қандақ намдин үстүн болған намни беғишлидики, ■

10 Әйсаниң намиға асманларда, йәр йүзидә һәм йәр астида барлиқ тизлар пүкүлүп, ■

11 ХудаАтиға шан-шәрәп кәлтүрүп һәр бир тил Әйса Мәсиһниң Рәб экәнлигини етирап қилиду. □ ■

12 Шуниң билән, әй сөйүмлүклирим, силәр һемишә итаәт қилғиниңлардәк, пәкәт мән йениңларда болғинимдила әмәс, бәлки һазирқидәк мән силәрдин нери болғанда техиму шундақ итаәт билән әйминишәтә, титригән һалда өз ниҗатиңларни һәртәрәпкә тәтбиқлашқа интилиңлар. 13 Чүнки Худаниң гөзәл хаһиши бойичә силәрниң ирадә тиклишиңларға вә шуниңдәк уни әмәлгә ашурушуңларда ичиңларда ишлиғучи Униң Өзидур. ■

14 һәммә ишларни гудуңшимай яки талаш-тартиш қилмай қилиңлар; ■ 15 шуниң билән силәр әйипсиз, сап диллиқ болуп, бу дәвирдики тәтүр, әсәббий адәмләр оттурисида яшап, уларниң арисидә дунияға йоруқлуқ бәргүчиләрдәк парлап, Худаниң дағсиз пәрзәнтирә болисиләр; ■ 16 шуниңдәк һаятның сөз-каламими сунуп бәргүчи болғиниңлар түпәйлидин, мән силәрдин Мәсиһниң күнидә бекар жүгүрмәптимән, бекар жапа тартмаптимән дәп пәхирлинип тәнтәнә қилайлайдигән болимән. □ ■

17 һәтта мән «шарап һәдийә» сүпитидә етиқатиңлардики қурбанлиқ һәм хизмәт-ибадәтның үстигә қуолсамму, мән шатлинимән, шундақла силәр билән биллә

■ 2:6 2Кор. 4:4; Кол. 1:15; Ибр. 1:3. □ 2:7 «... Өзини Худа билән тәң қилишни олжа қилип тутувалмиди (6-айәт), әксичә, У Өзидин һәммини куруқдиди,...» — башқа бир хил тәрҗимиси: «... Өзини Худа билән тәң туриверәй дәп турувалмайла, Өзиндин һәммини қутуқдиди,...». «Әксичә, У Өзидин һәммини куруқдиди, Өзигә қулның шәклини елип, инсанларның сияқиға кирип, инсаний тәбиәттин ортақдаш болуп,...» — бу айәт бәлким Инҗил ичидә мәнәси әң чоңуқ жұмлиләрдин биридур. «Инсанларның сияқиға кирип, инсаний тәбиәттин ортақдаш болуп» дегән ибариләр шүбһисизки, Мәсиһниң һәр җәһәттин инсан болуп, толуқ инсанниң тәбиәтидә болғанлигини көрситиду. Пәкәт униң тәбиәтидә һеч гуна йоқ еди. «Инсаний тәбиәт» грек тилида «инсаний «схема»» дәп ипадилиниду, инсанниң тәбиәти вә «асасий курулуш»ини көрситиду. «У Өзини куруқдиди» тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ 2:7 Зәб. 8:6; Мат. 20:28; Луқа 22:27; Юһ. 13:14. ■ 2:8 Ибр. 2:9,14,17; 4:15; 12:2. ■ 2:9 Рос. 2:33; Ибр. 1:4. ■ 2:10 Йәш. 45:23; Рим. 14:11. □ 2:11 «ХудаАтиға шан-шәрәп кәлтүрүп һәр бир тил Әйса Мәсиһниң Рәб экәнлигини етирап қилиду» — демәк, Мәсиһ Әйсаға беғишланған нам «Рәб»дур. У әсли Өзи Рәб болуп (мәсилән, «Луқа» 2:11), У әршләргә кәтирилгинидә ХудаАтиси Өзиниң Униңдин болған хурсәнлигини билдүрүп қайтидин Уни «Рәб» дәп ениқ җакалиған. «Йәш.» 45:23ни көрүң. ■ 2:11 Юһ. 13:13; 1Кор. 8:6; 12:3. ■ 2:13 2Кор. 3:5. ■ 2:14 Рим. 12:17; 1Пет. 2:12; 4:9. ■ 2:15 Пәнд. 4:18; Мат. 5:14. □ 2:16 «Һаятның сөз-каламими сунуп бәргүчи болғиниңлар түпәйлидин,...» — «Һаятның сөз-калами» — мәңгү һаят тоғрилиқ сөз, әлвәттә. Башқа бир хил тәрҗимиси: «Һаятның сөз-каламими чиң тутқиниңлар түпәйлидин,...». Лекин жуқуриқи 15-айәттә Филиппилиқ кериндашлар «йоруқлуқ бәргүчи» дәп аталған болғачқа, мошу йәрдә «(силәр)... (Худаниң) һаятның сөз-каламими сунуп бәргүчи болғиниңлар» дәп тәрҗимә қилишни тоғра көримиз. ■ 2:16 2Кор. 1:14; 1Тес. 2:19.

ортақ шатлинимән. □ ■ 18 Силәрму охшаш йолда шатлинисиләр вә мән билән биллә ортақ шатлинишиңлар керәк. □

19 Лекин мән Рәбдә пат арида Тимотийни йеңиңларға әвәтишни үмүт қилимәнки, әһвалиңларни аңлап мәнму хуш болсам; ■ 20 чүнки йенимда униңға охшаш, дилимиз бир болған, ишлириңларға чин дилидин көңүл бөлгүчи башқа адәм йоктур. 21 Чүнки һәммә адәм Әйса Мәсһиниң ишлириға әмәс, бәлки өзиниң ишлири билән шуғуллинишқа интилиду; ■ 22 амма силәр униң салаһийитини, униң хуш хәвәрниң хизмитидә худди атисигә һәмраһ болуп ишләйдиған балидәк мән билән биргә мейнәт сиңдүргәнлигини билисиләр. 23 Әнди ақивитимниң қандақ болидиғанлиғини ениқ билгән һаман, уни дәрһал маңдуруветишни үмүт қилимән; 24 амма өзүмниң йеңиңларға пат арида баридиғанлиғимға Рәб арқилиқ ишәшим бар.

25 Амма буниңдин авал мениң қериндишим, хизмәтдишим һәм сәпдишим болған, силәрниң әлчиңлар һәм һажитимдин чиққан қурбанлиқ ярдимниңларни йәткүзгүчи Епафродитни йеңиңларға әвәтишни зөрүр таптим, □ 26 чүнки у һәммиңларға сәғинип тәлпүнгән еди һәм силәрниң униң кесәл һалидин хәвәр тапқиниңлар түпәйлидин азапланди. 27 У дәрвәкә кесәл болуп әжәлгә йеқинлишип қалди; лекин Худа униңға рәһим қилди; һәм мениң дәрдимниң үстигә дәрд болмисун дәп ялғуз униңғила әмәс, бәлки маңиму рәһим қилди. □ 28 Шунидәк униң билән йәнә көрүшүп шатлинишиңлар вә шундақла өзүмгә нисбәтән дәрдлиримни азайтиш үчүн уни техиму жиддий йолға салмақчимән. 29 Әнди уни шат-хурамлиқ билән Рәбдә қобул қилиңлар һәм униңдәк адәмләргә

□ 2:17 «Һәтта мән «шарап һәдий» сүпитидә етиқатинлардики қурбанлиқ һәм хизмәт-ибадәтнин үстигә қуялсамму, мән шатлинимән, шундақла силәр билән биллә ортақ шатлинимән» — Павлус жуқурида 1:25-26дә «силәр билән йәнә дидарлишимән» дәйду, әлвәттә. Лекин у өлтүрүлсиму, мөйүсләнмәйтти яки һеч һасрәт тартмайтти, әксичә шу сәвәптин шатлинатти; вә әгәр шундақ иш болса, уларниму униң билән биллә ортақ шатлинишқа ригбәтләндүрәтти. ■ 2:17 2Кор. 7:4.

□ 2:18 «Силәрму охшаш йолда шатлинисиләр вә мән билән биллә ортақ шатлинишиңлар керәк» — 17-18-әйәт үстидә: Тәврат дәрвидитни ибадәт түзүмидә, «көйдүрмә қурбанлиқ» қилғанда, қурбанлиқ қурбанғаһқа қоюлғанда униңға «аш һәдийә» қошулуши керәк, андин уларниң үстигә «шарап һәдийә» қуялуши керәк еди. Мошу йәрдә Павлус толиму кәмтәрлик билән Филиппидики етиқатчиларниң қилған хизмәт-ибадәтини муһим қурбанлиққа, өзиниң йеқинда еһтималлиғи болған өлтүрүлүши яки түрмидә өзини жамаәт үчүн пида қиливатқанлиғини бир «шарап һәдийә»гә, йәни уларниң чоқ қурбанлиғи үстигә толуқлайдиған пәкәт қошумчә бир «шарап һәдийә»гә охшитиду. Қайтитин дәймиз: У өлтүрүлсиму, мөйүсләнмәйтти яки һеч һасрәт тартмайтти, әксичә шу сәвәптин шатлинатти; вә әгәр шундақ иш болса, уларниму униң билән биллә ортақ шатлинишқа ригбәтләндүрәтти. ■ 2:19 Рос. 16:1; Рим. 16:21; 1Тес. 3:2. ■ 2:21 1Кор. 10:24; 13:5. □ 2:25 «мениң қериндишим, хизмәтдишим һәм сәпдишим болған, силәрниң әлчиңлар һәм һажитимдин чиққан қурбанлиқ ярдимниңларни йәткүзгүчи Епафродит» — «сәпдишим» — Павлус билән роһий күрәштә ортақ жаңчи, әлвәттә. «Әлчиңлар» грек тилида «ашакалос». Бу сөзиниң мәнаси «әвәтилған киши», «әлчи» яки «расул» болиду. Мошу йәрдә биз «әлчи» дәп тәржимә қилғинимиз билән, мүмкинчилиги барки, Павлус Епафродитниң расуллуқ хизмити бар болиду, дәп көрситиши мүмкин. □ 2:27 «У дәрвәкә кесәл болуп әжәлгә йеқинлишип қалди; лекин Худа униңға рәһим қилди; һәм мениң дәрдимниң үстигә дәрд болмисун дәп ялғуз униңғила әмәс, бәлки маңиму рәһим қилди» — «Худа... ялғуз униңғила әмәс, бәлки маңиму рәһим қилди» дегән сөз бир хил гәлгәни көрсәткән болса керәк. Төвәңдики 28-30-әйәтләргә қариганда, Епафродит Павлусқа жамаәтнин сәғисини йәткүзүп баридиған йолда кесәл болди. У бәлким йолда кесәл болуп қалған. У Павлусниң қешигә йетип беришқа алдирап өз кесили билән һеч қари болмай алға басти, шунин билән у техиму еғир кесәл болуп «әжәлгә йеқинлишип қалди». Павлус, униң бу қилғинини бир хил тәвәккүлчилик, ақиланә иш әмәс дәп ойлиши мүмкин. Худди Павлус, Худа «униңға рәһим қилип» сақайитти, шундақла «маңа рәһим қилди» — чүнки Епафродит мениң вәжәмдин шундақ қилди, дегәндәк. Ундақ дегинимиз билән, Худа бизгә жамаәт үчүн шундақ тәвәккүл қилишқа тәйяр болған адәмәләрни әвәтсун!

һөрмәт қилиңлар; ■ 30 чүнки у Мәсиһнің хизмитини дәп, силәрнің маңа қилмақчи болған ярдиминларни бежириштә йолуққан бошлуқни толдуруп әжәлгә йүзлинип, өз женини тәвәккүл қилди.□

3

1 Ахирида, әй қериндашлирим, Рәбдә шатлиниңлар! Буларни силәргә қайта йезиш мән үчүн аваричилик эмәс, бәлки силәргә аманлиқ елип келиду.■

2 Иштлардин һези болуңлар, яманлиқ қилғучилардин һези болуңлар, «тилим-тилим кәскүчиләр»дин һези болуңлар!□ ■ 3 Чүнки һәқиқий сүннәтликләр болса Худаниң Роһи арқилиқ ибадәт қилғучи, Мәсиһ Әйсадин пәхирлинип тәнтәнә қилғучи, әткә таянмайдаған бизләрдурмиз.■ 4 Мениңму әткә таянғичилигим бар! Башқилар «өз әтлимәгә таянсам болиду» деса, мән техиму шундақ;□ ■ 5 сүннәткә кәлсәк, мән туғулуп сәккизинчи күни сүннәт қилиндим; Исраил миллитидин, Биняминниң қәбилисидинмән, «Ибраһийларниң ибраһийиси»мән; Тәврат-қануни тәрәптин ейтқанда, «Пәрсий» мәһһипидиму болғанмән;□ ■ 6 Худаға болған қизғинлиғимға кәлсәк, жамаәткә зиянкәшлик қилғучи едим; Тәврат қануни тәләп қилған һәққанийлиққа кәлсәк, әйвисиз едим;□ ■ 7 амма маңа немә иш «пайдилиқ» болса, буларни Мәсиһ сәвәвидин

■ 2:29 1Кор. 9:14; Гал. 6:6; 1Тес. 5:12; 1Тим. 5:17; Ибр. 13:17. □ 2:30 «у Мәсиһнің хизмитини дәп...» — грек тилида: «у хизмәт дәп...» дейилгән. Павлуһқа (шундақла Епафродитқа) нисбәтән пәкәт

«хизмәт»ла бар, чүнки униңға нисбәтән пәкәт бир хизмәт, йәни Мәсиһнің хизмити, хуш хәвәрниң хизмити бардур. «у... силәрнің маңа қилмақчи болған ярдиминларни бежириштә йолуққан бошлуқни толдуруп әжәлгә йүзлинип, өз женини тәвәккүл қилди» — Павлуһниң «ярдиминларни бежириштә йолуққан бошлуқ...» дегини, Филиппидики жамаәтнің униңға көңүл бөлүшидә мәлум йетәрсизлик бар, дегәнлиги эмәс; у, силәрдә үмүт қилғиниңлардәк ярдәмни йәткүзүш пурәстлири чиқғиман болсиму, ләкин әвәтмакчи болған көңүлдарни чүшинимән, демәкчи. «Ярдиминлар» дегән сөз грек тилида мошу йәрдә «ибадәтханидики һәһинлиқ қурбанлиқ хизмитиңлар»ни пуритидиған сөздур. ■ 3:1 Фил. 4:4; Яқ. 1:2; 1Пет. 4:13. □ 3:2 «Иштлардин һези болуңлар, яманлиқ қилғучилардин һези болуңлар, «тилим-тилим кәскүчиләр»дин һези болуңлар!» — «иштлар» йлған тәлим бәрғүчи, Худаниң йолини буриғучи қатарлиқларни көрситиду. 3-7-айәтләрни көрүң. «Тилим-тилим кәскүчиләр» интайин кинайилик, һәжвий гәп болуп, у «адәмләр сүннәтсиз (хәтнисиз) болса қутқузулмайду» дәп тәрәп-тәрәптә ишәңгүчиләрнің һәр бирини сүннәт қилмақчи болған Йәһудийларни көрситиду. Шу бабтики 3-8, -17-21-айәтләрни һәм изаһатларни көрүң. Сүннәтнің әһмийти, «әттики сүннәт» вә «роһий сүннәт» тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ 3:2 Йәш. 56:10. ■ 3:3 Қан. 10:16; 30:6; Йәр. 4:4; Юһ. 4:24; Рим. 2:29; Кол. 2:11. □ 3:4 «Мениңму әткә таянғичилигим бар! Башқилар «өз әтлимәгә таянсам болиду» деса, мән техиму шундақ» — бу сөзләр интайин муһим. «Әт» яки «әтләр» тоғрилиқ «Римлиқларға»дики «кириш сөз»имизни көрүң. «Өз әтлимәгә таянғидәк салаһийитим бар» дегини, «мәндә Худа алдида гунайимни юғидәк, өзүмни Худаға әпләштүргидәк қилған ишлирим бар» дегәнлиқтур (мәсилән, мән сүннәт қилинған, өткәндә ибадәтханида нурғун қурбанлиқларни вә һәдийәләрни сунған, муһим диний әрбабмән, қатарлиқлар). ■ 3:4 2Кор. 11:21. □ 3:5 «... Тәврат-қануни тәрәптин ейтқанда, «Пәрсий» мәһһипидиму болғанмән» — «Пәрсийләр» Йәһудийлар арасидики Тәврат қанунидики тәләпләрни әң тәкитләйдиған диний мәһһәп еди. «Тәбирләр»ниму көрүң. ■ 3:5 Яр. 49:27; Рос. 23:6; 2Кор. 11:22. □ 3:6 «Худаға болған қизғинлиғимға кәлсәк, жамаәткә зиянкәшлик қилғучи едим» — «жамаәткә зиянкәшлик қилиш» Худаниң ирадиси эмәс еди, әлвәттә; ләкин шу вақитлардики Павлуһ (Саул) Мәсиһгә қарши болуп, «Мәсиһкә етиқат бағлашни болса Худаниң йоли билән қаршилашқанлиқ, Тәврат қанунини булғиғанлиқ» дәп ойлайтти; шуниң билән шу қағда у Худаға болған «қизғинлиқ»ини хата йолға қаритип «жамаәткә зиянкәшлик қилди». «Тәврат қануни тәләп қилған һәққанийлиққа кәлсәк, әйвисиз едим» — «әйвисиз» — демәк, у Тәврат қануни һәһәтидин өзини әйвисиз дәп қарайтти. Кейин Худаниң Роһидин йорутулғанда у Тәврат қанунидики толук тәләпни билип йетип, өзини толиму әйиплик тонуң йәтти («Рим.» 7:7-25, болупму 7ни көрүң). ■ 3:6 Рос. 8:3; 9:1; 22:3, 4; Гал. 1:13; 1Тим. 1:13.

зиянлик дэп һесаплидим; ■ 8 Мәсиһ Әйса Рәббимни тонушницә әвзәллиги вәжидин, мән башқа һәммә ишни зиянлик дэп һесаплаймән; мән дәрвәкә Униң үчүнмү һәммидин мәһрум болған; бәрһәк, Мәсиһкә еришишим үчүн буларни нижасәт дэп һесаплаймәнки, ■ 9 Мәсиһтә болуп, өзүмдики қандақтур һәққанийлик (Тәврат қанунидин чиққан һәққанийлик)тин ваз кечип, Мәсиһниң етиқат-садиқлиги арқилиқ болған һәққанийлик, йәни етиқат арқилиқ Худадан болған һәққанийликкә еришәләймән; □ ■ 10 муддияим Уни тонуштур, — йәни Униң өлүп тирилишиниң күч-қудритидә яшап, Униң азаплириға сирдаш-һәмдәмликтә болуп, Униң өлүмини үлгә қилип өзгәртилип, □ ■ 11 шундақла мүмкин қәдәр өлүмдин тирилишкә йетишни муддиа қилимән. □

12 Уларға ериштим яки камаләткә йәттим демәкчи әмәсмән; лекин Мәсиһ Әйсаниң мени тутувелишида болған муддиа-нишанини өзүм тутувалсам дэп чепип жүрмәктимән. 13 Қериндашлар, мән өзүмни уни тутувалдим дэп қаримаймән. Пәкәт шу бир ишнила қилимәнки, өтүп кәткән ишларни унтуп, алдимдики ишларға интилип, 14 нишанни қоғлап, Худаниң Мәсиһ Әйсада болған бүйүк қақирикидики инъамиға қарап чепип жүрмәктимән. ■

15 Әнди аримиздин кимки пишип йетилгән болса шу ой-мәхсәттә болайли. Әгәр башқичә ой-мәхсәттә болсаңлар, Худа буниму силәргә көрситип бериду. □ 16 Қандақла болмисун, қандақ өлчәмгә йәткән болсақ, шу өлчәм бойичә қәдәм бесиверәйли. □ ■

17 Мени үлгә қилип әгишинлар, әй қериндашлар, шундақла биз силәргә тикләп бәргән нәмунә бойичә охшаш йолда маңғанларғиму көзүңларни тикип, улардин үгиниңлар. ■ 18 Чүнки силәргә көп қетим ейтқинимдәк, вә һазирму көз яшлирим билән қайта ейтмәнки, нурғун кишиләр Мәсиһниң крестиға дүшмән болуп маңмақта. □ ■ 19 Уларниң ақивити һалакәттүр, худаси өзиниң қарнидур, шәриви қилип махтанғини өз номуссизлиғидур, ойлиғанлири пәкәт бу дунядики

■ 3:7 Мат. 13:44. ■ 3:8 Йәш. 53:11; Йәр. 9:22; Юһ. 17:3; Кол. 2:2. □ 3:9

«Мәсиһтә болуп, өзүмдики қандақтур һәққанийлик...тин ваз кечип, Мәсиһниң етиқат-садиқлиги арқилиқ болған һәққанийлик, йәни етиқат арқилиқ Худадан болған һәққанийликкә еришәләймән» — «Мәсиһтә» — грек тилида «Униңда». ■ 3:9 Рим. 1:17; 3:21. □ 3:10 «Униң (Мәсиһниң)

азаплириға болған сирдаш-һәмдәмлик» — буниң тоғрисида «қошумчә сөз»имизни көрүң. «Униң азаплириға сирдаш-һәмдәмликтә болуп, Униң өлүмини үлгә қилип өзгәртилип...» — Мәсиһтә болған муһәббәт, һәққанийлик, юваш-мулайимлик, сәвир-тақәтлик, иман-етиқат вә башқиларни көчүрүм қилиш позитсийиниң әң аян қилинған вақти болса Униң өлүмидә болғандур. Шуниң билән бизгә «Униң өлүми»дин әң чоққур, әң улук үлгә көрүлиду. ■ 3:10 Рим. 8:17; 2Кор. 4:10; 2Тим. 2:11,12; 1Пет. 4:13. □ 3:11

«шундақла мүмкин қәдәр өлүмдин тирилишкә йетишни муддиа қилимән...» — Павлусниң мошу сөзи, униң ахирқи күнидә өлүмдин тирилишини муддиа қилиши әмәс; чүнки униң Мәсиһниң күнидә өлүмдин тирилишигә қәтғий ишәши бар еди (1:21). «Өлүмдин тирилиш»тә, ишәнгүчиләрдә нурғунлиған йеңи қабилиятләр, йеңи күчләр, йеңи билим-чүшәнчиләр вә вәһийләр пәйда болиду, Худаниң толуқ шан-шәриви чәксиз көрүниду; лекин, Павлус бәлким мошу дәврирнң өзидә бу ишларға егә болсам дегән улук муддиада болған болса керәк. 12-айәтни көрүң. ■ 3:14 1Кор. 9:24; 2Тим. 4:7. □ 3:15

«Әгәр башқичә ой-мәхсәттә болсаңлар» — Павлусниң бу дегини, бәлким нишанни қоғлишинларға һәр қандақ намувапик ойда болсаңлар» дегән мәнидә болса керәк. Бәзи алимлар бу айәтннң: «Әнди аримиздики кимки «пишип йетилгән» (кинайилик, һәжвий ейтилған) болса, мошу ойда болайли. Әгәр силәр башқичә ойлиған болсаңлар, Худа буниң хаталиқини силәргә аян қилиду» дегән мәнидә дэп қарайду. Биз униңға қайил әмәсмиз; айәтннң иккинчи қисми униңға зит келиду. □ 3:16 «Қандақла болмисун, қандақ өлчәмгә йәткән болсақ, шу өлчәм бойичә қәдәм бесиверәйли» — бәзи кона көчүрмиләрдә:

«қандақла болмисун, қандақ өлчәмгә йәткән болсақ, шу өлчәм бойичә қәдәм бесиверәйли, шу ойдиму боливерәйли» дейлиду. ■ 3:16 Рим. 12:16; 15:5; 1Кор. 1:10; Гал. 6:16; Фил. 2:2; 1Пет. 3:8. ■ 3:17 1Кор. 4:16; 11:1; 1Тес. 1:6. □ 3:18 «нурғун кишиләр Мәсиһниң крестиға дүшмән болуп маңмақта» — «Мәсиһниң крестиға дүшмән болуш» тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ 3:18 Рим. 16:17.

ишлардур. ²⁰ Һалбуки, бизниң пухралиғимиз болса әрштидур, биз дәл шу йәрдин Нижаткарниң чүшүшини интизарлиқ билән күтмәктимиз — У болса Рәббимиз Әйса Мәсиһдур. □ ²¹ У барлиқ мәвжудатларни Өзигә бойсундуриған қудрити бойичә бизниң әбгар бу тенимизни өзгәртип, Өзиниң шан-шәрәплик тенигә охшаш һалға кәлтүриду. □ ■

4

¹ Әнди, әй қериндашлирим, сөйгәнлирим вә тәлпүнгәнлирим, мениң шат-хурамлиғим, мениң бешимниң тажи болғучилар, Рәдә чиң туруңлар, и сөйгәнлирим! ■

² Еводиядин өтүнимән, вә Сунтихәдин өтүнимәнки, Рәдә бир ой, бир пикирдә болуңлар! □

³ Дурус, мән сәндинму тәләп қилимәнки, и һәқиқий һәмбоюнтуруқлуқ хизмәтдишим, бу аялларниң ярдимидә болғин; мана улар мән вә Климант билән биллә, шундақла намлири «һаятлик дәптири»гә хатириләнгән башқа хизмәтдашлирим билән биллә хуш хәвәр хизмитини илгири сүрүштә биргә күрәш қилған. □ ■

⁴ Рәдә шатлиниңлар; мән йәнә ейтимәнки, шатлиниңлар! ■

⁵ Силәрниң мулайимлиғиңлар пүткүл инсанға аян болсун; Рәб йеқиндур! □ ■

⁶ Һеч иш тоғрилиқ әндишә қилмаңлар; бәлки һәр бир ишта тәшәккүр ейтип тилиғиңларни Худаға дуа һәм илтижа арқилик мәлум қилиңлар; ⁷ шу чағда адәмниң ойлиғинидин ешип чүшидиған, Худа егә болған хатиржәмлик қәлбиңларни вә ой-пикриңларни Мәсиһ Әйсада қоғдайду. □ ■

⁸ Ахирида, әй қериндашлирим, немә ишлар һәқиқәт, немә ишлар алийжанаб, немә ишлар һәққаний, немә ишлар пақ, немә ишлар хуш-йеқимлик, немә ишлар шан-шөһрәтлик болса, қисқиси һәр қандақ ишларда әхлақ-пәзиләт яки махташқа лайиқ тәрәпләр бар болса, шу ишларға көңүл қоюп ойлиниңлар. ■

□ **3:20** «Һалбуки, бизниң пухралиғимиз болса әрштидур, биз дәл шу йәрдин нижаткарниң чүшүшини интизарлиқ билән күтмәктимиз» — «Мәсиһниң крестига болған дүшмәнләр» болса әршәк эмәс, бәлки «бу дуня»ға, йәнә «зимин»ға тәвәдур. ■ **3:20** 1Кор. 1:7; 1Тес. 1:10; Тит. 2:13; Ибр. 13:14. □ **3:21** «У барлиқ мәвжудатларни Өзигә бойсундуриған қудрити бойичә бизниң әбгар бу тенимизни өзгәртип, Өзиниң шан-шәрәплик тенигә охшаш һалға кәлтүриду» — «әбгар бу тенимиз»

грек тилида «бизни төвән қилидиған бу тенимиз», яки «бизни кичик пеиллик қилидиған бу тенимиз» дегәнни билдүриду. Бириси тәкәббурилишип кәткән болса тенидә һәр қандақ ақизлик, әбгарлиқ пәйда болса мошундақ адәмларниң чоңчилиғига хатимә берилиду, әлвәттә, шундақла һәммимизгә кичик пеиллиқниң тоғра келидиғанлиғини рошән көрситиду. ■ **3:21** 1Кор. 15:51; Кол. 3:4; 1Юһа. 3:2. ■ **4:1** 1Тес. 2:19.

□ **4:2** «Евудиядин өтүнимән, вә Сунтихәдин өтүнимәнки, Рәдә бир ой, бир пикирдә болуңлар!» — Еводия вә Сунтихә жамаәттики ача-сиңил еди. □ **4:3** «мән сәндинму тәләп қилимәнки, и һәқиқий һәмбоюнтуруқлуқ хизмәтдишим...» — «Һәқиқий һәмбоюнтуруқлуқ хизмәтдишим» Павлус бу алаһидә ибарә билән мәлум қериндишини көрситиду. Павлус униң исмини тилиға алмиған болсиму,

шүбһисизки, униң өзи вә Филиппиқларниң һәммиси кимни көрсәткәнлиғини убдан биләтти. Грек тилида «һәмбоюнтуруқлуқ (хизмәтдишим)» дегән ибарә «сүзүгүс» билән ипадиләнгәчкә, бәзи алимләр «Сүзүгүс» дегәнни адәмниң исми дәп қарайду. ■ **4:3** Мис. 32:32; зәб. 68:29; Вәһ. 3:5; 20:12; 21:27. ■ **4:4** 1Тес. 5:16; Рос.16:25 □ **4:5** «Силәрниң мулайимлиғиңлар пүткүл инсанға аян болсун; Рәб йеқиндур!» — «Рәб йеқиндур» дегәнниң икки мәнаси бар: (1) Рәб Әйса етиқатчиларға һәрдайим йеқин; (2) Рәб Әйса йеқин арида дуняға қайтип келиду. ■ **4:5** 1Кор. 10:11; Ибр. 10:25. ■ **4:6** Зәб. 54:24; Мат. 6:25; 1Тим. 6:8,17; 1Пет. 5:7. □ **4:7** «... Худа егә болған хатиржәмлик қәлбиңларни вә ой-пикриңларни Мәсиһ Әйсада қоғдайду» — яки «Худадин кәлгән хатиржәмлик қәлбиңларни вә ой-пикриңларни Мәсиһ Әйсада қоғдайду» — грек тилидики тексттә «Худаниң хатиржәмлиги...» дейилиду. ■ **4:7** Юһ. 14:27; Рим. 5:1; әф. 2:14. ■ **4:8** Рим. 13:13; 1Тес. 4:3, 4, 5.

⁹ Мәндин үгәнгән, қобул қилған, аңлиған вә мәнә көргәнләрнің һәр қандиқи болса, силәр шуларға әмәл қилиңлар; шундақ қилғанда хатиржәмлик Егиси болған Худа силәргә яр болиду. □

¹⁰ Әнди мән Рәбдә зиядә шатландимки, силәр һазир ахирда маңа болған көйүмчанлиғиңларни қайтидин көрсәттиңлар (билимәнки, маңа дайим көйүнүп кәлдиңлар, амма пәқәтлә көрситиш пурсити чиқмиди). ■ ¹¹ Мән бу гепимни, бирәр муһтажлиқтин ейтиватқиним йоқ; чүнки әһвалим қандақла болушидин қәтйинәзәр, бариға қанаәт қилишни үгинивалдим. □ ■ ¹² Мән осал әһвалда яшашни билимән, һәм кәңричилиқтә яшашниму билимән. һәр ишта, һәр әһвалда, һәм тоқлуқта һәм ачлиқта, һәм баяшатчиликта һәм муһтажлиқта яшашниң сирини үгинивалдим. ■ ¹³ Маңа кудрәт Бәргүчигә тайинип һәммә ишни қилалайдиған болдум. ¹⁴ һалбуки, мениң қийинчилиғимға ортақ болушунлар билән яхши қилдиңлар.

¹⁵ Силәргиму мәлумки, әй Филиппиқлар, мән Македонийә өлкисидин айрилип чиққинимда, хуш хәвәрни башқа йәрләргә йәткүзгән дәсләптики вақитларда, силәрдин башқа һеч қандақ жамаәт бериш вә қобул қилиш ишлирида мән билән һәмкарлашмиған. □ ■ ¹⁶ Чүнки Тесалоника шәһиридики вақтимдиму еһтижжим чүшкәндә силәр маңа бир нәччә қетим ярдәм әвәттиңлар. □ ¹⁷ Мениң бундақ дейишим, силәрдин бирәр соғатни издәп соригиним әмәстур, издигиним болса һесаватиңларға роһий мевиниң көп топлинишидин ибарәттур.

¹⁸ Лекин мәнә һәммә нәрсә бар, һәтта йетип ашқидәк бар; силәр әвәткәнлириңларни Епафродиттин ташшурувелип терәмгә сиғмай қалдим вә молчиликқа чөмдүм. Бу әвәткиниңлар интайин хушбуй, Худаға қобул болғидәк, шундақла Уни хурсән қилидиған бир қурбанлиқтәк еди. □ ■ ¹⁹ Вә

□ **4:9** «шундақ қилғанда хатиржәмлик Егиси болған Худа силәргә яр болиду» — «хатиржәмлик Егиси болған Худа» грек тилида: «хатиржәмликниң Худаси» — демәк, хатиржәмлик Бәргүчи һәм Өзи һәрдайим хатиржәмликтә тургучи Худадур. ■ **4:10** 2Кор. 11:9. □ **4:11** «Мән бу гепимни, бирәр муһтажлиқтин ейтиватқиним йоқ; чүнки әһвалим қандақла болушидин қәтйинәзәр, бариға қанаәт қилишни үгинивалдим» — расул уларни «шатландим» (10-айәт) дегинни хата чүшинип қалмисун дәп бу сөзни қилиду. Шатланғанлиғи зиндандики ач қалған мөһбусниң тамақни көргинидики шатлиғи әмәс, бәлки жамаәтниң униңға көйүнгәнлиғидин, жамаәтниң униңға болған садиқ муһәббитидин шатлиниши еди. Шуниндәк у уларға сөздә: «Мән һазирму интайин һажәтмән» дегәндәк пурақни чиқирип қоюштин әнсийәду. «Қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ **4:11** 1Тим. 6:6. ■ **4:12** 1Кор. 4:11; 2Кор. 11:27.

□ **4:15** «Силәргиму мәлумки, әй Филиппиқлар, мән Македонийә өлкисидин айрилип чиққинимда, хуш хәвәрни башқа йәрләргә йәткүзгән дәсләптики вақитларда, силәрдин башқа һеч қандақ жамаәт бериш вә қобул қилиш ишлирида мән билән һәмкарлашмиған» — әйәттики «...мән Македонийә өлкисидин айрилип чиққинимда, хуш хәвәрни башқа йәрләргә йәткүзгән дәсләптики вақитларда» дегән қисимниң башқа бир хил тәржимиси: «... хуш хәвәрниң силәргә йәткүзүлгән дәсләпки күнлиридә, мән Македонийә өлкисидин айрилип чиққинимда...». Филиппи шәһири болса Македонийә өлкисидә; шуңа қайси тәржимиси тоғра болушидин қәтйинәзәр, Павлус хуш хәвәрни Филиппиқларға йәткүзгәндин кейин, уни башқа жайдикиләргә йәткүзүш үчүн чиққан еди. Шу чағда Филиппидики жамаәт униңға иқтисадиқ вә бәлким башқа жәһәтләрдә ярдәм қилған еди. Павлусниң «бериш вә қобул қилиш ишлири» дегини, Павлусниң пәқәт өзи үчүнлә әмәс, бәлки башқиларни дәп уларниң әвәткән ярдимини қобул қилғанлиғини көрситиду. ■ **4:15** 2Кор. 11:9. □ **4:16** «Чүнки Тесалоника шәһиридики вақтимдиму еһтижжим чүшкәндә силәр маңа бир нәччә қетим ярдәм әвәттиңлар» — «бир нәччә қетим» грек тилида «бир қетим, һәтта икки қетим...» дегән ибарә билән билдүрүлиду. Адәттә бу ибарә «бир нәччә қетим» дегәнини көрситиду. □ **4:18** «силәр әвәткәнлириңларни Епафродиттин ташшурувелип терәмгә сиғмай қалдим вә молчиликқа чөмдүм» — «терәмгә сиғмай қалдим вә молчиликқа чөмдүм» дегәнлиқ грек тилида бир сөз биләнла ипаддилиниду. Павлусниң бу сөзи билән, пәқәт жисманий жәһәттилә һәммә нәрсәм бар дегәни әмәс, роһий жәһәттиму толиму хошал болғанлиғини, толиму тәсалли тапқанлиғини, толиму гәйрәт қилғанлиғини билдүриду. ■ **4:18** Ибр. 13:16.

мениң Худайим силәр муһтаж болған һәммә нәрсини Мәсиһ Әйсада болған шан-шәривидики байлиқларға асасән мол тәминләйду.

²⁰ Әнди Худайимиз һәм Атимизға әбәдил-әбәткичә шан-шәрәп болғай! Амин.

²¹ Мәсиһ Әйсада болған барлиқ муқәддәс бәндиләргә салам йәткүзүңлар. Йенимдики қериндашлардинму силәргә салам!

²² Барлиқ муқәддәс бәндиләрдин, болупму Қәйсәр *императорниң* ордисида болғанлардин силәргә салам!

²³ Рәббимиз Әйса Мәсиһниң меһри-шәпқити роһуңларға яр болғай!

Колоссиликләргә

Расул Павлус Колосси шәһиридики җамаәткә язган мәктүп

1-2 Худаниң ирадиси билән Мәсиһ Әйсаниң расули болған мәнки Павлустин вә қериндаш Тимотийдин, Колосси шәһиридә туруватқан муқәддәс бәндиләргә, йәни садиқ қериндашларға салам! Худа Атимиздин мөһри-шәпқәт вә хатирҗәмлик силәргә болғай! □ ■

3-4 Биз Мәсиһ Әйсаға бағлиған етиқатиңлар вә барлиқ муқәддәс бәндиләргә бағлиған муһәббетиңлар тоғрилик аңлиғандин кейин, силәр үчүн дуа қилғинимизда силәр үчүн әшләрдә сақлақлиқ үмүт түпәйлидин Рәб Әйса Мәсиһниң Худа-Атисига үзлүксиз рәхмәт ейтимиз; □ ■ 5 Силәр илгири бу үмүт тоғрисида хуш хәвәрдики һәқиқәт сөзлири арқилиқ аңлиғансиләр; ■ 6 бу хуш хәвәр пүткүл жаһанға йетип келип мевә берип көпәймәкта, шундақла силәргиму йетип келип, силәр уни аңлап Худаниң мөһри-шәпқитини һәқиқәтән билип йәткән биринчи күндин башлап у силәрдиму мевә берип көпийип бармақта; ■ 7 силәр хуш хәвәрни сөйүмлүк ишдишимиз Әпафрастин үгәнгәнсиләр; у ярдимиздә Мәсиһниң садиқ хизмәтчисидур; □ ■ 8 у бизгә силәрниң Роһта болған муһәббетиңларни аян қилди. □

9 Бу сәвәптин бизму буниң тоғрисида аңлиған күндин башлап силәр үчүн дуа қилип илтиҗа қилишни тохтатмидуқ; тиләйдиғинимиз шуки, Худаниң ирадиси һәртәрәплик даналиқ вә роһий йорутулуш билән силәрдә толуқ билдүрүлсун. ■ 10 Шундақ болғанда силәр Рәбгә лайиқ һалда һәртәрәптә Худани хурсән қилип, һәр қандақ гөзәл ишларда мевә бәргәндә, Худани һәқиқий билишиңлар арқилиқ өсүп йетилисиләр; ■ 11-12 бизни муқәддәс бәндиләрниң йоруклуқта болған мирасига муйәссәр болушқа лайиқ қилған Атиға тәшәккүр ейтип, Униң шан-шәрәплик қудрити бойичә һәртәрәплик күч билән һәр ишларда шатлиққа толуп чидамлиқ вә сәвир-тақәтлик болушқа күчләндүрүлисиләр. 13 У бизни қараңғулуқниң һөкүмранлиғидин азат қилип, сөйгән Оғлиниң падишалиғиға

□ **1:1-2** «Худа Атимиздин мөһри-шәпқәт вә хатирҗәмлик силәргә болғай!» — бәзи кона көчүрмиләрдә: «Худа Атимиз вә Рәб Әйса Мәсиһдин мөһри-шәпқәт силәргә болғай!» дәп хатириләнгән.

■ **1:1-2** Рим. 1:7; Гал. 1:3; Әф. 1:2; 1Пет. 1:2. □ **1:3-4** «Биз Мәсиһ Әйсаға бағлиған етиқатиңлар вә барлиқ муқәддәс бәндиләргә бағлиған муһәббетиңлар тоғрилик аңлиғандин кейин...

Рәб Әйса Мәсиһниң Худа-Атисига үзлүксиз рәхмәт ейтимиз;» — толуқ икки әйәтниң башқа бир хил тәрҗимиси: «Рәб Мәсиһ Әйсаға бағлиған етиқатиңлар вә барлиқ муқәддәс бәндиләригә бағлиған муһәббетиңлар тоғрилик аңлиғандин кейин, Рәб Әйса Мәсиһниң Худа-Атисига үзлүксиз рәхмәт ейтимиз. Бу етиқат вә муһәббетиңлар силәр үчүн әшләрдә сақлақлиқ үмүттин барлиққа кәлгән». Амма бизниңчә үмүт етиқаттин әмәс, әксичә етиқат үмүттин келиду. Бизниңчә Павлус уларниң келидиған бәхитини көзләп униң үчүн өзи шатлиниду. ■ **1:3-4** Әф. 1:15; Фил. 1:3; 1Тес. 1:2; 2Тес. 1:3. ■ **1:5** 1Пет. 1:4. ■ **1:6** Мар. 4:8; Юһ. 15:16. □ **1:7** «силәр хуш хәвәрни сөйүмлүк ишдишимиз Әпафрастин үгәнгәнсиләр» — «ишдишимиз» грек тилида («Худаниң» қуллугидики ишдишимиз» дегән үкүмни билдүриду. Әпафрас Колоссидин кәлгән (4:12-әйәтни көрүң). У Павлус вә хизмәтдашлириға ярдәм бәргәнлиги үчүн, Павлус тақалуп билән униң ярдимини Колоссидики җамаәттиң ярдимини дәп қарайду. Бәзи кона көчүрмиләрдә: □ у силәрниң ярдиминларда Мәсиһниң садиқ хизмәтчисидур» дейлиду. ■ **1:7** Кол. 4:12; Флм. 23.

□ **1:8** «у бизгә силәрниң роһта болған муһәббетиңларни аян қилди» — «Роһ» мошу йәрдә Худаниң муқәддәс Роһи. ■ **1:9** 1Кор. 1:5; Әф. 1:15. ■ **1:10** Яр. 17:1; Юһ. 15:16; 1Кор. 7:20; Әф. 4:1; Фил. 1:27; 1Тес. 2:12.

йөткәп қойди; □ ■ 14 Униңда һөрлүк-азатлиққа, йәни гуналимиздин кәчүрүмгә муйәссәр болдуқ. □ ■ 15 У болса көрүмәс Худаниң сүрәт-образидур, пүткүл каинаттики тунжидур; □ ■ 16 чүнки Униңда барлиқ мәвжудатлар, асмандики болсун, зиминдики болсун, көрүнидиган болсун, көрүмәс болсун, мәйли тәхтләр, ғоҗайинлар, һөкүмранлиқлар, һоқуқдарлар болсун, барлиқ һәммә Униң тәрипинин вә Униң үчүн яритилгандур. ■

17 У һәммидин бурундур, вә һәммә мәвжудатлар Униңда бир-биригә бағлинип турмақта; □ 18 У йәнә тәнниң, йәни җамаәтниң бешидур; у башлиништур, өлгәнләрдин тунҗа болуп тирилгүчидур; буниңдики мәхсәт, Униң пүткүл мәвжудатлар ичидә һәр җәһәттин әң үстүн орунда туруши үчүндур. □ ■

19 Чүнки Худа Өзиниң мукәммәл җәвһирини Униңда турғузушқа, □ ■ 20 вә Униң арқилиқ барлиқ мәвжудатларни Өзи билән әпләштүрүшкә лайиқ көргән еди, йәни, Униң кресттә төкүлгән җени арқилиқ енақлиқ елип кәлгәндин кейин, — У арқилиқ мәйли зиминда болсун, әршләрдә болсун барлиқ мәвжудатларни Өзи билән әпләштүрүшкә лайиқ көргән еди; □ ■ 21-22 вә әслидә рәзил әмәлиринлар түпәйлидин Өзигә ят қилинған, көңлүңларда дүшмәнлик болған силәрниму, У Өз әтлик тенидә өлүм арқилиқ Өзигә пак-муқәддәс, әйипсиз вә дағсиз һазир қилиш үчүн Өзи билән әп қилған □ ■ 23 (әгәр силәр етиқатта һул селинип мустәһкәм туруп, хуш хәвәрдики үмүттин нери қилинмисаңлар); бу хуш хәвәр пүткүл асман астидики каинатта җақаланған; мәнки Павлус Униңға хизмәтчи қилиндим. □ ■

24 Әнди мән силәр үчүн тартқан җапалирим үчүн шатлинимән, вә шуниңдәк Мәсиһниң җапалирида кам болғанлирини өз әтлимидә Униң тени, йәни

□ 1:13 «У бизни қараңғулуқниң һөкүмранлиғидин азат қилип, сөйгән өғлиниң падишалигиға йөткәп қойди» — «қараңғулуқниң һөкүмранлиғи» җин-шайтанларниң илкини көрситиду. ■ 1:13 Мат. 3:17; 17:5; Әф. 2:4; 1Тес. 2:12; 2Пет. 1:17. □ 1:14 «Униңда һөрлүк-азатлиққа, йәни гуналимиздин кәчүрүмгә муйәссәр болдуқ» — «Униңда» мошу йәрдә «Мәсиһдә» дегәнини көрситиду. ■ 1:14 Рос. 20:28; Әф. 1:7; Ибр. 9:14; 1Пет. 1:19. □ 1:15 «У болса көрүмәс Худаниң сүрәт-образидур, пүткүл каинаттики тунжидур» — грек тилида мошу йәрдики «тунҗи» адәттә «биринчи болуп туғулған»ни көрситиду. Сөзниң толук мәнаси төвәндики 16-17-айәттә көрүлиду; Мәсиһ: (1) пүтүн аләм ичидә биринчи орунда туриду; (2) вә аләмниң һәммисидин бурун болған; (3) аләмгә охшаш «яритилған» әмәс, бәлки әсли Худа Атиси билән биллә мәвжүт болған. Бу 16-20-айәтләрниң мәхсити Мәсиһниң улүқлүғини көрситиш үчүндур. ■ 1:15 2Кор. 4:4; Фил. 2:6; Ибр. 1:3; Вәһ. 3:14. ■ 1:16 Яр. 1:3; Зәб. 32:6; Юһ. 1:3; Әф. 3:9; Ибр. 1:2. □ 1:17 «У һәммидин бурундур, вә һәммә мәвжудатлар униңда бир-биригә бағлинип турмақта» — «У һәммидин бурундур» дегән сөз вақит тәрипинин һәм улүқлүқ-муһимлиқ тәрипининму ейтилиду. □ 1:18 «У йәнә тәнниң, йәни җамаәтниң бешидур; у башлиништур, өлгәнләрдин тунҗа болуп тирилгүчидур; буниңдики мәхсәт, униң пүткүл мәвжудатлар ичидә һәр җәһәттин әң үстүн орунда туруши үчүндур» — грек тилида мошу әйәттики «тунҗи» 15-айәттики «тунҗи»ға охшаш сөздур; адәттә «биринчи болуп туғулған»ни көрситиду. ■ 1:18 1Кор. 15:20; Әф. 1:22; 4:15; 5:23; Вәһ. 1:5. □ 1:19 «Чүнки Худа Өзиниң мукәммәл җәвһирини униңда турғузушқа, ... (20) вә Униң арқилиқ ... Өзи билән әпләштүрүшкә...» — сөзмәсүз тәрҗимә қилсақ: «Чүнки (Худаниң) барлиқ мукәммәл җәвһирини униңда турушқа лайиқ көргән, (20) вә Униң арқилиқ ... Өзи билән әпләштүрүшкә...». ■ 1:19 Юһ. 1:14,16; Кол. 2:9. □ 1:20 «Униң кресттә төкүлгән җени арқилиқ» — Грек тилида «Униң крестидики қан арқилиқ». ■ 1:20 Йәш. 9:6; Юһ. 16:33; Рос. 10:36; Рим. 5:1; 2Кор. 5:18; Әф. 2:14; 1Юһа. 4:10. □ 1:21-22 «...силәрниму, У Өз әтлик тенидә өлүм арқилиқ Өзигә пак-муқәддәс, әйипсиз вә дағсиз һазир қилиш үчүн Өзи билән әп қилған...» — «Униң әтлик тени» Мәсиһниң һәқиқий инсан екенлигини тәкитләйду. ■ 1:21-22 Луқа 1:75; Әф. 1:4; 5:27; 2Тим. 1:9; Тит. 2:12. □ 1:23 «әгәр силәр етиқатта һул селинип мустәһкәм туруп, хуш хәвәрдики үмүттин нери қилинмисаңлар» — мошу сөзләр адәмләрниң ижитқат ериштүрүшннн шәртини өмәс, бәлки адәмләрдә нижатниң мәвжүт болғанлиғиниң аддий испатини көрситиду. ■ 1:23 Юһ. 15:6.

жамаәт үчүн толуклаймән; □ ■ 25 мән *жамаәт* үчүн Худаниң сөз-каламиға әмәл қилиш үчүн Униң маңа силәрни дәп тапшурған ғождарлиғи бойичә хизмәтчи қилиндим; □ ■ 26 бу сөз-каламидики сир барлиқ әсирләрдин вә дәвирләрдин йошурун тутулған, амма һазир муқәддәс бәндилиригә ашкариланди; ■ 27 чүнки Худа уларға әлләр арасида әмәлгә ашурулуватқан бу сирниң шәрәплик байлиқлирини билдүрүшни халиди; бу сир болса шан-шәрәпкә елип барғучи үмүт болған, силәрдә туруватқан Мәсиһниң Өзидур. □ ■ 28 Биз уни жакалаймиз, һәр бир адәмни Мәсиһдә камаләткә йәткән һалда Худа алдида һазир қилиш үчүн барлиқ даналиқ билән һәр бир адәмгә жекиләймиз, һәр бир адәмгә тәлим беримиз. 29 Мән шуниңға интилип, Униң вужудумда ишлигини бойичә күрәш қилип жапа тартимән; Униң вужудумда ишлигини дәрвәкә толиму зордур. □

2

1 Чүнки мәнәдә силәр үчүн, Лаодикийәдикиләр үчүн, шуниңдәк дидаримни көрмигәнләрниң һәммиси үчүн нәқәдәр зор күрәшниң болуватқанлиғини силәргә билгүзмәкчимән; □ 2 күришимниң нишани, һәммәйләнниң меһир-муһәббәттә бир-биригә бағлинип, қәлблириниң риғбәтләндүрүлуши, Худаниң сирини, йәни Мәсиһни чүшинишә вә толук билишә болған ишә-хатиржәмликкә еришиши үчүндур; □ ■ 3 чүнки Униңда даналиқниң вә билимниң барлиқ байлиқлири йошурунғандур. ■

4 Мениң буни дейишим, һеч кимниң силәрни қайил қиларлиқ силиқ-сипайә гәплири билән алдимаслиғи үчүндур; ■ 5 чүнки гәрчә тән жәһәтидин силәрдин нери болсамму, роһ жәһәтидин мән силәр билән биллимән, силәрниң сәптә туруватқиниңларға вә Мәсиһгә бағлиған етиқатиңларниң чиңлиғиға қарап шатлинимән. ■ 6 Мәсиһ, Рәб Әйсани қандақ қобул қилған болсаңлар, шу һалда Униңда меңиңлар, 7 силәр тәлим берилгәндәк Униңда йилтиз тартип, етиқатиңлар қурулуватқан һалда, етиқатта хатиржәм қилинип, рәхмәт ейтишлар билән ташқинлап турғучи болуңлар; ■ 8 һеч кимниң Мәсиһ бойичә

□ 1:24 «Әнди мән силәр үчүн тартқан жапаларим үчүн шатлинимән, вә шуниңдәк Мәсиһниң жапаларида кам болғанлирини өз әтлимдә Униң тени, йәни жамаәт үчүн толуклаймән» — биз бу сирлиқ баян үстидә «қошумчә сөз»имиздә тохтилимиз. ■ 1:24 Рим. 12:5; 1Кор. 12:27; 2Кор. 7:4; әф. 3:13; 4:12; 5:23; Фил. 2:17; 2Тим. 2:10. □ 1:25 «мән жамаәт үчүн Худаниң сөз-каламиға әмәл қилиш үчүн» — яки «мән сөз-каламини толук жакалаш үчүн» яки «мән сөз-каламини һәммигә жакалаш үчүн». Бизниңчә Павлусниң көздә тутқини өзиниң (вә башқиларниң) «Инқилдики сир»ни жакалиши билән жамаәттиң сани толук болуп, жамаәт Худаниң толук вәһийисигә муйәссар болиду вә бу хуш хәвәрниң мәхсити әмәлгә ашурулиду. ■ 1:25 Рим. 16:25; әф. 1:9; 3:9; 2Тим. 1:10; Тит. 1:3; 1Пет. 1:20.

■ 1:26 Мәт. 13:11. □ 1:27 «чүнки Худа уларға әлләр арасида әмәлгә ашурулуватқан бу сирниң шәрәплик байлиқлирини билдүрүшни халиди» — «әлләр» болса «ят әлләр», «Йәһудий әмәсләр»ни көрситиду. ■ 1:27 2Кор. 2:14; 1Тим. 1:1. □ 1:29 «Мән шуниңға интилип, Униң вужудумда ишлигини бойичә күрәш қилип жапа тартимән; Униң вужудумда ишлигини дәрвәкә толиму зордур» — «күрәш» дегәнлик грек тилида «агон» дейлиду. «Агон» тоғрилиқ «Филиппийликларға»дики қошумчә сөзимизни көрүң. □ 2:1 «шуниңдәк дидаримни көрмигәнләрниң һәммиси үчүн...» — грек тилида: «шуниңдәк әтниң жәһәтидә йүзүмни көрмигәнләрниң һәммиси үчүн...». Шүбһисизки, расул жамаәттә роһ жәһәтидин бир-биримизни тонушимиз мүмкин, демәкчи. □ 2:2 «күришимниң нишани, һәммәйләнниң меһир-муһәббәттә бир-биригә бағлинип, қәлблириниң риғбәтләндүрүлуши, Худаниң сирини, йәни Мәсиһни чүшинишә вә толук билишә болған ишә-хатиржәмликкә еришиши үчүндур» — демисәкму, бу «күришим» роһий жәһәттин, дуа-тилавәтләр билән һәр түрлүк жин-шәйтанлар билән қаришилиштики күрәш, әлвәттә. ■ 2:2 Йәш. 53:11; Йәр. 9:22; Юһ. 17:3; Фил. 3:8. ■ 2:3 1Кор. 1:24. ■ 2:4 Әф. 5:6; Кол. 2:18. ■ 2:5 1Кор. 5:3; 14:40. ■ 2:7 1Кор. 1:5;

әф. 3:17.

болмиған, пәйласоплуқ яки бемәна алдамчилик билән, инсанлардин кәлгән тәлимләр, йәни бу дуняядики «асасий қайдә-қанунийәтләр» бойичә силәрни өз олжиси қилип аздурамаслиғи үчүн һези болуңлар; □ ■ 9 чүнки Униңда, йәни Мәсиһдә, Худаниң барлиқ мукәммәл жәвһири тән шәклидә туриду; 10 вә силәр Униңда, йәни барлиқ һөкүмдарларниң һәм һоқуқдарларниң беши Болғучида мукәммәлдурсиләр; □ ■ 11 силәр Униңда адәмниң қолисиз болған сүннәт билән сүннәт қилинғансиләр; демәк, Мәсиһниң сүннитти билән *гуналик* әткә бағланған тәндин халас қилинғансиләр; □ ■ 12 Униң билән тәң чөмүлдүрүлүштә дәпнә қилинғансиләр; силәр йәнә Уни өлүмдин тирилдүргән Худаниң вужудуңларда ишләйдиганлиғиға ишәш бағлаш билән Униң билән тәң тирилгәнсиләр. □ ■

13 Әнди гәрчә итаәтсизлиғиңлар вә әтлириңлардики сүннәтсизлиғиңлар түпәйлидин өлгән болсаңларму, У силәрни Мәсиһ билән биллә жанландурди; һәммә итаәтсизликirimизни кәчүрүм қилип, □ ■ 14 бәлгүлимиләрдә өз ичигә елинған үстимиздин әрз қилидигән, бизни әйипләйдигән пүтүкләрни өчүрүп ташлиди; У уларни биздин нери қилди, кресткә миқлатқузди. □ 15 У һөкүмдарлардин вә һоқуқдарлардин олжа елип, *кресттә* уларни рәсва қилип уларниң үстидин тәнтәнә билән ғәлибә қилди. □ ■

16 Әнди һеч кимниң йемәк-ичмәк, һейт-байрамлар, «йеңи ай» яки шабат күнләр жәһәтлиридә силәрниң үстүңләрдин һөкүм чиқиришиға йол қоймаңлар; ■ 17 бу

□ 2:8 «Һеч кимниң Мәсиһ бойичә болмиған, пәйласоплуқ яки бемәна алдамчилик билән, инсанлардин кәлгән тәлимләр, йәни бу дуняядики «асасий қайдә-қанунийәтләр» бойичә силәрни өз олжиси қилип аздурамаслиғи үчүн һези болуңлар» — «асасий қайдә-қанунийәтләр» дегән муһим ибарә тоғрисидә «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ 2:8 Рим. 16:17; Ибр. 13:9. □ 2:10 «вә силәр Униңда, йәни барлиқ һөкүмдарларниң һәм һоқуқдарларниң беши Болғучида мукәммәлдурсиләр» — «силәр Униңда ... мукәммәлдурсиләр» дегән муһим ибарә тоғрисидә «қошумчә сөз»имизни көрүң. «барлиқ һөкүмдарлар... һәм һоқуқдарлар...» — һәм асмандики һәм зимиңдики барлиқ һоқуққа егә болғанлар. ■ 2:10 Юһ. 1:16. □ 2:11 «силәр униңда адәмниң қолисиз болған сүннәт билән сүннәт қилинғансиләр; демәк, Мәсиһниң сүннитти билән *гуналик* әткә бағланған тәндин халас қилинғансиләр» — бу әйттики сүннәт адәмниң тенидә әмәс, бәлки роһ-қәлбидидур, әлвәттә. Демисәкму, «әтлик тән» дегән ибаридә «әт» дегән сөз Инжидики алаһидә мәнидә ишлитилиду, йәни инсаний гунаға әсир болған тәбиәтни көрситиду. «Римликларға»дики «әт» тоғрилиқ «кириш сөз»имизни көрүң. «Мәсиһниң сүннитти» «Мәсиһниң Өзи қилидигән сүннәт», яки «Мәсиһниң өлүми»ни көрситиду. Бу тоғрилиқ «қошумчә сөзимиз»ни көрүң. ■ 2:11 Қан. 10:16; Йәр. 4:4; Рим. 2:29; Фил. 3:3. □ 2:12 «Униң билән тәң чөмүлдүрүлүштә дәпнә қилинғансиләр; силәр йәнә Уни өлүмдин тирилдүргән Худаниң вужудуңларда ишләйдиганлиғиға ишәш бағлаш билән униң билән тәң тирилгәнсиләр» — бу әйттики «чөмүлдүрүлүш» алди билән суға чөмүлдүрүлүшни көрсәткини билән, у йәнә бәрибир «роһқа чөмүлдүрүлүш»ниму көрситиду. Йәнә жуқуриқи «суннәт» тоғрилиқ «қошумчә сөзимиз»ни көрүң. ■ 2:12 Рим. 6:4; Гал. 3:27; Әф. 1:19; 3:7. □ 2:13 «Әнди гәрчә итаәтсизлиғиңлар вә әтлириңлардики сүннәтсизлиғиңлар түпәйлидин өлгән болсаңларму,...» — «әтлириңлардики сүннәтсизлиғиңлар» уларниң әслидә (һәммимиз Мәсиһсиз болған вақтимиздикидәк) өз «гуналик әт»имизгә әсир-қул болғанлиғимизни көрситиду. ■ 2:13 Әф. 2:1. □ 2:14 «бәлгүлимиләрдә өз ичигә елинған үстимиздин әрз қилидигән, бизни әйипләйдигән пүтүкләрни өчүрүп ташлиди; у уларни биздин нери қилди, кресткә миқлатқузди» — бу интайин муһим әйәт тоғрилиқ йәнә «қошумчә сөзимиз»ни көрүң. Грек тилида «Униң крестигә миқлатқузди». □ 2:15 «У һөкүмдарлардин вә һоқуқдарлардин олжа елип, кресттә уларни рәсва қилип уларниң үстидин тәнтәнә билән ғәлибә қилди» — бу әйттики «һөкүмдарлар вә һоқуқдарлар» болса жин-шәйтанлар; Мәсиһ улардин алған олжа болса Өзигә етиқат бағлиған, әслидә жин-шәйтанларниң илкидә турған бизләрни көрситиду, әлвәттә! Башқа бир хил тәржимиси «...һөкүмдарларни... қуралсиз қилип...». ■ 2:15 Яр. 3:15; Мат. 12:29; Луқа 11:22; Юһ. 12:31; 16:11. ■ 2:16 Лав. 11:2; 23:2; Рим. 14:2; Гал. 4:10.

ишлар болса бир көлөңгө, халас; уның жисми болса Мәсиһніңкидур!^{□ ■}

¹⁸ Неч кимнің силэрни «кичик пейллик» вэ пәриштилэргэ ибадәт қилишқа дэвәт қилип инъамиңлардин мәһрум қилишиға йол қоймаңлар; мошундақ кишилэр гуналиқ әтлиридики ой-пикирлири билән һакавурлишип, көргән көрүнүслэргэ есилвалмақтидур; ^{□ ■} ¹⁹ Улар «баш»ни чиң тутқини йоқтур; лекин баштин үгә вэ сиңирлар арқилиқ пүткүл тән қувәтлиниду вэ бир-биригә бағлинип, Худадин кәлгән авуш билән ашмақта.[□]

²⁰⁻²¹ Әгәр Мәсиһ билән бу дунядики қайдә-қанунийәтлэргә нисбәтән өлгән болсаңлар, немишкә (бу дуняда яшиғанлардәк) «Тутма!» «Тетима!» «Тәгмә!» дегәндәк бәлгүлимилэргә риайә қилисилэр ^{□ ■} ²² (бундақ бәлгүлимилэр илкидики нәрсиләрнің һәммиси истемал қилиниш билән йоқлиду)? Мошундақ бәлгүлимилэр пәкәт инсанлардин чиққан көрсәтмилэр вэ тәлимләрдин ибарәт, халас; ^{□ ■} ²³ уларда дәрвәкә бир хил пидайларчә ибадәт, кичик пейллик вэ өз тенигә қарита қаттиқ қоллуқ болушни дэвәт қилиш болғачқа, уларда даналиқның көрүнүши бар; әмәлийәттә бундақ даналиқның пайдиси йоқтур — улар пәкәт әттики һәвәслэргә йол қойидула, халас.[■]

3

«Жуқуридики ишларға интилип издиниңлар»

¹ Силәр Мәсиһ билән тәң тирилдүрүлгән болсаңлар, әнди жуқуридики ишларға интилип издиниңлар; Мәсиһ шу йәрдә Худаниң оң йенида олтириду.[■] ² Көңүл-зәһниңларни йәрдик ишларға әмәс, бәлки жуқуриқи ишларға қоюңлар; ³ чүнки силәр өлгәнсилэр, вэ һаятиңлар Мәсиһ билән биллә Худада йошурун туриду.[■]

⁴ Амма һаятимиз болған Мәсиһ ашқариланған чағда, шуан силәр уның билән биллә шан-шәрәптә ашқарилинидиған болисилэр.^{□ ■}

⁵ Шуңа йәргә тәвә ишларни қилғучи һәр қандақ эзалириңларни, йәни бузуқлуқ, напаклик, иплас һессиятлар, рәзил хаһишлар вэ нәпсанийәтчилик

[□] **2:17** «бу ишлар болса бир көлөңгә, халас; уның жисми болса Мәсиһніңкидур!» — «жисми» — демәк, «көлөңгүни йәргә ташлиған жисим». Бу муһим айт тоғрисидә «қошумчә сөз»имизни көрүң.

[■] **2:17** Ибр. 8:5; 10:1. [□] **2:18** «неч кимнің силәрни «кичик пейллик» вэ пәриштилэргә ибадәт қилишқа дэвәт қилип инъамиңлардин мәһрум қилишиға йол қоймаңлар...» — башқа бир хил тәржимиси: «неч кимнин... үстүңләрдин һөкүм чиқаришиға йол қоймаңлар...». «Дэвәт қилип» дегән ибарә «бу ишлардин сөйүнүп» дегән мәнасиниму өз ичигә алиду. **«мошундақ кишилэр гуналиқ әтлиридики ой-пикирлири билән...»** — демәк, ой-пикирлири Муқәддәс Роһтин әмәс, бәлки өз гуналиқ әтлири тәрипидин башқурулидиғандур. **«көргән көрүнүслэргә есилвалмақтидур»** — бәзи кона тексттики көчүрмиләрдә «көрмигән көрүнүслэргә есилвалмақтидур» дейлиду. Бизниңчә «көргән» дәп оқуш тоғриду; бу кишиләр көргән «көрүнүсләр» өзиниң хам хиялиридин чиққан, әлвәттә. [■] **2:18** Иеш. 29:8; Мат. 24:4; Әф. 5:6; 2Тес. 2:3; 1Юһа. 4:1. [□] **2:19** «Улар «баш»ни чиң тутқини йоқтур. Лекин баштин үгә вэ сиңирлар арқилиқ пүткүл тән қувәтлиниду вэ бир-биригә бағлинип, Худадин кәлгән авуш билән ашмақта» — «баш» болса Мәсиһдур. Мәсиһнің өз тени болған жамаәтнің бешидур. «Тән» — жамаәт. [□] **2:20-21** «Әгәр Мәсиһ билән бу дунядики қайдә-қанунийәтлэргә нисбәтән өлгән болсаңлар...» — бу муһим айт тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә тохтилимиз. [■] **2:20-21** Гал. 4:9.

[□] **2:22** «бундақ бәлгүлимилэр илкидики нәрсиләрнің һәммиси истемал қилиниш билән йоқлиду» — демәк «Тутма! Тетима! Тәгмә!» дегәндәк бәлгүлимиләрнің һәммиси Худа алдида әң муһим иш болған инсаниң ички дуняси билән әмәс, бәлки йемәк-ичмәк қатарлиқлар билән мунасивәтликтур. [■] **2:22** Иеш. 29:13; Мат. 15:9; Тит. 1:14. [■] **2:23** 1Тим. 4:8; 5:23. [■] **3:1** Әф. 1:20. [■] **3:3** Рим. 6:2; 8:24; 2Кор. 5:7. [□] **3:4** «амма һаятимиз болған Мәсиһ ашқариланған чағда, шуан силәр уның билән биллә шан-шәрәптә ашқарилинидиған болисилэр» — бу муһим айт тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә тохтилимиз. [■] **3:4** Фил. 3:21; 1Юһа. 3:2.

(у бутпәрәсликкә баравәрду)ни өлүмгә мәһкүм қилиңлар;□ ■ 6 чүнки бу ишлар түпәйлидин Худаниң ғәзиви итаәтсиз пәрәнтләргә чүшиду.□ ■ 7 Силәр булар арисидә яшиған вақтиңларда, бундақ ишлардиму маңғансиләр.■

8 Амма һазир силәр мошуларниңму һәммисини өзүңлардин селиветиңлар — йәни ғәзәп, қәһр-сәпра, яман нийәтләр, төһмәт, ағзиңлардин чиқидиған иплас сөзләрниму силиветиңлар.■ 9 Бир-бириңларга ялған сөзлиәмәңлар; чүнки силәр кона адәмни қилмишлири билән селиваткәнсиләр, ■ 10 вә йеңи адәмни кийгәнсиләр; йеңи адәм болса өзини Яратқучиниң сүрәт-образи бойичә толук билиштә дайим йеңилимақта; □ ■ 11 униңда һеч қандақ юнанлиқ яки Йәһудий, сүннәтлик яки сүннәтсиз, ят мәдинийәтлик, Скит, кул яки һөрләр мәвжут әмәстур; бәлки Мәсиһ һәммидур, вә һәммидиду.□ ■

12 Шуңа, Худаниң талливалғанлирига, пак-муқәддәс вә сөйүнгәнләргә лайиқ, адәмгә ич аргитидиған бағирларни, меһриванлиқ, кичик пейлиқ, мөминлик вә сәвир-тақәтликни кийивелиңлар; □ ■ 13 бир-бириңларга йол қоюңлар, наразилиқ иш болса бир-бириңларни кәчүрүм қилиңлар; Мәсиһ силәрни қандақ кәчүрүм қилған болса силәрму шундақ қилиңлар. ■ 14 Мошу ишларниң үстигә камил бирликниң ришгиси болған меһир-муһәббәтни қошуп бериңлар. □ ■ 15 Мәсиһниң хатиржәмлиги қалбиңларда һөкүм сүрсун (силәр бир тән болуп бу хатиржәмликтә болушқа чақирилған екәнсиләр) вә шундақла рәхмәт ейтишларда болуңлар.□

16 Мәсиһниң сөз-каламини өзүңларда байлиқ һасил қилип турғузуңлар, барлиқ даналиқ билән бир-бириңларга үгитиңлар, жекиләңлар, чин қалбиңларда зәбур-нәғмиләр, мәдһийә күйлири вә роһий нахшиларни яңритип Худани чирайлиқ

□ 3:5 «Йәргә тәвә болған ишларни қилғучи һәр қандақ әзалириңлар...» — әсли грек тилида «йәргә тәвә болған әзалириңлар...». «Йәргә тәвә» дегәнниң мәнаси «бу рәзил дуняйга тәвә» дегәнликтур. ■ 3:5 Рим. 7:5, 23; Әф. 4:22; 5:3, 5; 1Тес. 4:5. □ 3:6 «чүнки бу ишлар түпәйлидин Худаниң ғәзиви итаәтсиз пәрәнтләргә чүшиду» — «итаәтсиз пәрәнтләр» дегән ибарә инсанниң әсли түп тәбиитидә итаәтсизликниң барлиғини, итаәтсиз Адәм атиниң пәрәнтлири екәнлигини көрситиду. Лекин «итаәтсиз пәрәнтләр» болса Худаниң шәпқити билән Худаниң өзиниң пәрәнтлиригә айлиниду (5, 7-айәти көрүң).

■ 3:6 1Кор. 6:10; Гал. 5:19; Әф. 5:5; Вәһ. 22:15. ■ 3:7 1Кор. 6:11; Әф. 2:1; Тит. 3:3. ■ 3:8 Әф. 4:22; Ибр. 12:1; Яқ. 1:21; 1Пет. 2:1. ■ 3:9 Әф. 4:25. □ 3:10 «вә йеңи адәмни кийгәнсиләр; йеңи адәм болса өзини Яратқучиниң сүрәт-образи бойичә толук билиштә дайим йеңилимақта» — «кона адәм» (9-айәт) Адәм атидин мирас қилинған гунакар һаятни көрситиду; «йеңи адәм» болса Мәсиһдә болған йеңи һаятни көрситиду. ■ 3:10 Яр. 1:26; 5:1; 9:6; Рим. 6:4; 1Кор. 11:7.

□ 3:11 «униңда һеч қандақ юнанлиқ яки Йәһудий, сүннәтлик яки сүннәтсиз, ят мәдинийәтлик, ... мәвжут әмәстур» — «ят мәдәнийәтлик» — грек тилида «сақаллиқ» дейилиду; чүнки греклар адәттә сақал қоймайтти. Бу сөз адәттә грек яки латин тилини сөвләмәйдигәнларни көрситәтти; адәттә греклар вә латинлар ундақ кишиларни кәмсипти «сақаллиқ» дегән сөзни «явайи адәмләр» дегән сәлбий мәнидә ишлитәтти. «... ят мәдинийәтлик, Скит, кул яки һөрләр мәвжут әмәстур; бәлки Мәсиһ һәммидур, вә һәммидидур» — «Скитлар» адәттә Оттура Асиядики көчмән хәлиқниң умумий нами еди. ■ 3:11 1Кор. 7:21,22; 12:13; Гал. 3:28; 5:6; 6:15. □ 3:12 «Шуңа, Худаниң талливалғанлирига, пак-муқәддәс вә сөйүнгәнләргә лайиқ ... кичик пейлиқ, мөминлик вә сәвир-тақәтликни кийивелиңлар» — Тәврәт-Инжилда «мөминлиқниң «ювашлиқ иман-ишә билән» дегәндәк алаһидә мәнаси барду. Мөмин адәм өзиниң һоқуқлири яки имтиязлирини бекитиш үчүн күрәш қилмайду; чүнки у Худа алдида иман билән тоғра маңған болса, Худа мошу ишларни өзигә капаләт қилған дәп хатиржәмликтә туриду. Бу сөз тоғрилиқ йәнә «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ 3:12 Әф. 4:32; 6:11; 1Тес. 1:4. ■ 3:13 Мат. 6:14; Мар. 11:25; Әф. 4:32. □ 3:14 «... камил бирликниң ришгиси болған меһир-муһәббәтни қошуп бериңлар» — яки «... камил ришгә болған меһир-муһәббәтни қошуп бериңлар». ■ 3:14 Юһ. 13:34; 15:12; Әф. 4:3; 5:2; Кол. 2:2; 1Тес. 4:9; 1Юһа. 3:23; 4:21. □ 3:15 «Мәсиһниң хатиржәмлиги қалбиңларда һөкүм сүрсун» — бу муһим сөз тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң.

мәдһийиләндлар; □¹⁷ вә һәммә ишларда, сөз болсун, әмәл болсун, һәммисини Рәб Әйсаниң намида қилип, униң арқилиқ ХудаАтиға рәхмәт ейтиңлар. ■

Алидикиләргә болған жекиләшләр

18 Силәр аяллар, Рәбдә болған сүпитиңларға лайиқ өз әрлириңларға бойсунуңлар; ■¹⁹ силәр әрләр, өз аяллириңларға муһәббәт көрситиңлар; уларға аччиқ қилмаңлар. ■

20 Силәр балилар, ата-анаңларға һәммә ишларда итаәт қилиңлар; чүнки бундақ қилиш Рәбдә болған гезәл иштур. ■

21 Силәр атилар, балилириңларниң көңлигә азар бәрмәңлар; ундақ қилсаңлар көңли яра болиду.

22 Силәр куллар, әттин болған ғоҗайиниңларға һәммә ишта итаәт қилиңлар; пәкәт көз алидидила хизмәт қилип, инсанларни хуш қилғучи куллардин болмаңлар, бәлки Рәбдин әйминип чин көңлүңлардин иш көрүңлар. □ ■

23 Немә ишни қиливатқан болсаңлар, униңда инсанлар алдида әмәс, бәлки Рәб алдида қилғандәк жан-дил билән униңға ишләндлар; ²⁴ чүнки мирасниң инъамиға Рәбдин муйәссәр қилинғанлиғиңларни билисиләр; чүнки силәр Рәб Мәсиһниң ибадәт-куллуғидидурсиләр. ²⁵ Амма ким һәққанийсизлиқ қилса қилған һәққанийсизлиғи өз бешиға чүшиду; бу ишта һеч қандақ йүз-хатирә қилиниш йоқтур.

4

1 Силәр ғоҗайинлар, қуллириңларға адил вә тоғра муамилә қилиңлар; чүнки әршә өз ғоҗайиниңларниң барлиғини билисиләр. ■

2 Дуа-тилавәткә һәр қандақ вақитта берилиңлар, буниңда рәхмәтләр ейтишип хошияр туруңлар; ■³ шуниң билән биз үчүнму дуа қилғайсиләрки, Худа бизгә Мәсиһниң сирини жакалаш үчүн Өз сөзигә ишик ачсун; мән дәл сир үчүн зәнқириләр билән бағланғанмән; ■⁴ шуңа қилишқа тегишлигим бойичә, сирни ашқарилишимға дуа қилиңлар.

5 Сирттикиләргә нисбәтән даналиқ билән меңиңлар, пурсәтләр чиққанда көңүл қоюп қолдин бәрмәңлар. □ ■⁶ Силәрниң гәп-сөзлириңлар һәрдаим мәнри-шәпқәт билән болсун, туз билән тетитилсун; шуниң билән силәр һәр бир адәмгә қандақ жавап беришни билисиләр. □ ■

□ **3:16** «... чин қалбиңларда забур-нәғмиләр, мәдһийә күйлири вә роһий нахшиларни яңритип Худани чирайлиқ мәдһийиләндлар» — «забур-нәғмиләр» бәлким сазға тәқкәш қилинип ейтилидиган нахшилар; «мәдһийә күйлири» бәлким сазсиз нахшилар; «роһий нахшилар» бәлким стихийиликтин, өзлигидин, Муқәддәс Роһниң илһами билән ейтилған нахшиларни көрситиду («1Кор.» 14:15ниму көрүң).

■ **3:17** Әф. 5:20; 1Тес. 5:18. ■ **3:18** Яр. 3:16; 1Кор. 14:34; Әф. 5:22; Тит. 2:5; 1Пет. 3:1.

■ **3:19** Әф. 5:25. ■ **3:20** Әф. 6:1. □ **3:22** «силәр куллар, әттин болған ғоҗайиниңларға һәммә ишта итаәт қилиңлар» — «әттин болған ғоҗайиниңлар» дегини, йәнә «силәрниң әршә болған ғоҗайиниңларму бар» дәп пуритиду. ■ **3:22** Әф. 6:5; 1Тим. 6:1; Тит. 2:9; 1Пет. 2:18. ■ **4:1** Әф. 6:9.

■ **4:2** Лука 18:1; Рим. 12:12; Әф. 6:18; 1Тес. 5:17. ■ **4:3** Әф. 6:19; 2Тес. 3:1. □ **4:5** «Сирттикиләргә нисбәтән даналиқ билән меңиңлар» — «сирттикиләргә» — Худаниң падишалиғиниң сиртида турғанлар, теһи етиқат қилмиғанларни көрситиду, әлвәттә. «пурсәтләр чиққанда көңүл қоюп қолдин бәрмәңлар» — «пурсәтләр» болса «сирттикиләргә» яхшилиқ көрситиш, Худаниң сөзини ейтиш, Мәсиһгә гувалиқ бериш қатарлиқ пурсәтләр. ■ **4:5** Әф. 5:15, 16. □ **4:6** «Силәрниң гәп-сөзлириңлар һәрдаим мәнри-шәпқәт билән болсун, туз билән тетитилсун; шуниң билән силәр һәр бир адәмгә қандақ жавап беришни билисиләр» — «туз билән тетитилсун» дегән жекиләш тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә тохтилимиз. ■ **4:6** Мар. 9:50.

7 Сөйүмлүк қериндаш һәм Рәбдә садиқ хизмәткар, ишдишимиз болған Тикикус силәргә мән тоғрилиқ һәммә ишларни мәлум қилиду. □ ■ 8 Мән уни дәл мошу иш үчүн йеңиңларға әвәтишим, силәрниң әһвалиңларни билелиши вә шундақла көңлүңларға илһам-риғбәт бериши үчүндүр. 9 Мән өзи силәрдин болған, садиқ вә сөйүмлүк қериндишимиз Онесимусни униң билән әвәттим; улар силәргә мошу йәрдики барлиқ ишларни мәлум қилиду. ■

10 Түрмидишим болған Аристархус силәргә салам йоллайду; Барнабасниң нәври иниси Маркусму шундақ (силәр униң тоғрилиқ тапшуруқларни тапшурувалдиңлар; у йеңиңларға кәлсә, уни қобул қилиңлар); ■ 11 Юстус дәп аталған Йәшуаму салам йоллайду. Худаниң падишалиғи үчүн маңа хизмәтдаш болған сүннәт қилинғанлардин пәкәт мошулар бардур; улар маңа тәсәлли болған. □

12 Силәрдин болған, Мәсиһ Әйсаниң кули Эпафрас силәргә салам йоллайду; у силәрниң Худаниң пүткүл ирадисида мукәммәл, камаләткә йетип чиң турушуңлар үчүн һәрдайим силәр үчүн дуаларда күрәш қилиду. ■

13 Чүнки мән униңға гувачимәнки, у силәр үчүн, Лаодикиадикиләр үчүн вә Хейраполистикиләр үчүнму көп жапа тартиду. □

14 Сөйүмлүк теви́п болған Луқадин силәргә салам, Демастинму шундақ. ■

15 Лаодикиадики қериндашларға биздин салам, Нимфаға һәм униң өйидә жиғилидиған жамаәткиму салам ейтиңлар. □

16 Бу хәт араңларда оқулғандин кейин, силәр уни Лаодикийидики жамаәттиму оқутуңлар, вә Лаодикийәдикиләргә язған хәтни силәрму оқуңлар; □ 17 вә Аркиппусқа: «Сән Рәбдә тапшурувалған хизмитиңгә, толуқ әмәл қилишиң үчүн көңүл қойғин» — дәнлар.

18 Мәнки Павлустин өз қолум билән язған салам. Мениң кишәнлинип қамап қоюлғанлиғимни әсләңлар. Силәргә мәһри-шәпкәт болғай! □ ■

□ 4:7 «сөйүмлүк қериндаш һәм Рәбдә садиқ хизмәткар, ишдишимиз болған Тикикус» — «ишдаш» грек тилида «(Худаниң) қуллуғидики ишдаш» дегән укумни билдүриду. ■ 4:7 Рос. 20:4; әф. 6:21; 2Тим. 4:12. ■ 4:9 Флм. 10. ■ 4:10 Рос. 15:37; 27:2; 2Тим. 4:11. □ 4:11 «Худаниң падишалиғи үчүн маңа хизмәтдаш болған сүннәт қилинғанлардин пәкәт мошулар бардур; улар маңа тәсәлли болған» — «сүннәт қилинғанлар» — йәһудийлар. Демас вә Луқа (14-айәттә) «ят әлләр»дин еди. ■ 4:12 Кол. 1:7; Флм. 23. □ 4:13 «...у силәр үчүн, Лаодикиадикиләр үчүн вә Хейраполистикиләр үчүнму көп жапа тартиду» — бу «жапа тартиш» болса дуалирида. Тексттики башқа бир кона көчүрмидә: «... униң силәр үчүн, Лаодикиадикиләр үчүн вә Хираполистикиләр үчүнму көп қизғинлиғи бардур» дейилиду. ■ 4:14 2Тим. 4:10,11 □ 4:15 «Нимфаға һәм униң өйидә жиғилидиған жамаәткиму салам ейтиңлар» — Нимфа бир аялның исми еди. Тексттики бази кона көчүрмиләрдә: «Нимфас» (әрниң исми) дейилиду. □ 4:16 «Бу хәт араңларда оқулғандин кейин, силәр уни Лаодикийидики жамаәттиму оқутуңлар, вә Лаодикийәдикиләргә язған хәтни силәрму оқуңлар» — мүмкинчилиғи барки, «Лаодикийәдикиләргә язған хәт» әсли Павлусниң «Әфәсуслуқларға» язған хәтидур. «Әфәсуслуқларға»дики «қириш сөз»имизни көрүң. □ 4:18 «Мәнки Павлустин өз қолум билән язған салам» — ДЕМӘК, хәтнің башқа йәрлири катиплиқ қилған қериндишиниң қолида йезилған. Павлусниң көзлири ажиз болуши мүмкин («2Кор.» 12:6-10, «Гал.» 4:15). «Мениң кишәнлинип қамап қоюлғанлиғимни әсләңлар» — демәк, дуа-тилавәтлириңларда әсләңлар. ■ 4:18 2Тес. 3:17; Ибр. 13:3.

Тесалоникаликларга «1»

Расул Павлус Тесалоника шаһиридики жамааткә язган биринчи мәктуп ***
Павлусниң саламлири, тәшәккүр етишшилири вә ригәбәтләндүрүшлири

¹ Мәнки Павлус, Силас һәмдә Тимотийдин ХудаАтимиз вә Рәббимиз Әйса Мәсһдә болған, Тесалоника шаһиридики жамааткә салам.

Силәргә меһри-шәпкәт вә хатиржәмлик болғай![□] ■

² Биз дуалиримизда силәрни яд етип туруп, Худаға силәр үчүн һәрдайим тәшәккүр ейтимиз;[■] ³ ХудаАтимизниң алдида етиқатиңлардин болған әмәллириңларни, меһри-муһәббәттин чиққан жапалиқ әжриңларни, Рәббимиз Әйса Мәсһкә бағлиған үмүттә болған чидамлиғиңларни изчил әсләп туруватимиз.[□] ■ ⁴ Чүнки әй қериндашлар, Худа сөйгәнләр, Униң силәрни таллиғанлиғи бизгә аян. ⁵ Чүнки хуш хәвиримиз силәргә йәткүзүлгинидә сөзләр биләнлә әмәс, бәлки күч-қудрәт билән, Муқәддәс Роһ билән, мутләк жәзмләштүрүлгән һалда силәргә йәткүзүлгән; униң үстигә, бизниң силәрниң араңларда болғинимизда силәрни дәп өзимизни қандақ тутқанлиғимизни убдан билисиләр.■

⁶ Шуниң билән силәр еғир азап-оқубәт ичидә туруқлуқму, Муқәддәс Роһниң шатлиғи билән сөз-қаламни қобул қилип, бизни, шундақла Рәбниң Өзини үлгә қилип әгәштиңлар,[■] ⁷ шуниң билән силәр Македонийә вә Ахая өлкилиридики барлиқ етиқатчиларға үлгә болуп чиқтиңлар;⁸ чүнки Рәбниң сөз-қалами силәрдин пәкәт Македонийә вә Ахаяғила яңрап қалмастин, бәлки һәммә йәргә Худаға бағланған етиқатиңлар тоғрилиқ һәммә йәргә хәвәр тарқипту; нәтижидә, бизниң шу йәрләрдә хуш хәвәр тоғрилиқ һеч немә дейишимизниң һажити қалмиди.

[□] ⁹⁻¹⁰ Чүнки биз барғанлиғи жайдики кишиләр силәрниң бизни қандақ қарши алғанлиғиңларни, силәрниң бутлардин қандақ ваз кечип тирик вә һәқиқий Худаниң хизмитидә болушқа, шундақла Униң Оғлиниң, йәни У өлүмдин тирилдүргән, кәлгүсидә келидиған гәзәптин бизни қутқузғучи Әйсаниң әрштин келишини күтүшкә Худаға баққанлиғиңларни баян қилишиду.[□] ■

2

Павлусниң Тесалоникадики хизмити

[□] **1:1** «Тесалоника шаһиридики жамааткә салам» — «Тесалоника» дегән шәһәр һазирқи Гретсийә (Македонийә) һазирқи исми «Салоника». Кона заманда «Тесалоника» дәп аталған. ■ **1:1** Рим. 1:7; әф. 1:2; 1Пет. 1:2. ■ **1:2** Әф. 1:16; Фил. 1:3; Кол. 1:3; 2Тес. 1:3. [□] **1:3** «етиқатиңлардин болған әмәллириңлар...» — грек тилида «етиқатиңлардин болған әмилиң...».

■ **1:3** Юһ. 6:29. ■ **1:5** 1Кор. 2:4; 4:20; 1Тес. 2:1. ■ **1:6** 1Кор. 4:16; 11:1; Фил. 3:17; 2Тес. 3:9. [□] **1:8**

«чүнки Рәбниң сөз-қалами силәрдин пәкәт Македонийә вә Ахаяғила яңрап қалмастин, бәлки һәммә йәргә Худаға бағланған етиқатиңлар тоғрилиқ һәммә йәргә хәвәр тарқипту; нәтижидә, бизниң шу йәрләрдә хуш хәвәр тоғрилиқ һеч немә дейишимизниң һажити қалмиди. » — демәк, Павлус вә хизмәтдашлири қайси йәрләргә бармисун, шу йәрдики кишиләр аллиқачан Тесалоникадикиләрниң Худаға болған етиқатидин хәвәр тапқан, шундақла өзлириму хуш хәвәрдин хәвәрдар болған. [□] **1:9-10**

«чүнки биз барғанлиғи жайдики кишиләр бизниң силәрниң араңларда киришимизниң қандақ әкәнлигини... баян қилишиду». ■ **1:9-10** Рос. 1:11; Фил. 3:20; 2Тес. 1:10; Вәһ. 1:7.

1 Чүнки, и қериндашлар, бизниң араңларга киргинимиз тоғрилиқ билисиләрки, у бекарға кәтмиди. ■ 2 Силәргә йәнә шуму мәлумки, гәрчә илгири Филиппи шәһиридә қийин-қистақ вә харлиққа учриған болсақму, зор қаттиқ қаршилиққа қаримай Худаниң хуш хәвирини силәргә йәткүзүшкә Худайимизниң мәдәт бериши билән жүрәклик болдуқ. □ ■ 3 Чүнки бизниң өтүнүш-жекиләшлиримиздә һеч қандақ алдамчилик, напак нийәт яки һейлигәрлик йоқтур. 4 Әсичә, биз Худа тәрипидин хуш хәвәрниң аманәт қилинишқа лайиқ көрүлгән адәмләр сүпитидә биз шуниңға мунасиб һалда адәмләрни әмәс, бәлки қәлбимизни синиғучи Худани хурсән қилиш үчүн хуш хәвәрни жақалаймиз. ■ 5 Чүнки силәр билгәндәк биз һеч қайси вақитта араңларға хушамәтчилик билән вә яки тамаخورлуққа ниқап тақап кәлмидү — (бу ишта Худа бизгә гувачидү) — ■ 6 гәрчә биз Мәсиниң расуллириниң сүпитидә тәләп жүкләләйдигән болсақму, мәйли силәр болуңлар яки башқилар болсун, һеч бир инсандин бирәр иззәт-шөһрәт издигән әмәс едук. ■ 7 Әсичә биз араңларда худди бала имитидигән ана өз бовақлирини көйүнүп асригәндәк силәргә мулайим муамилидә болдуқ. 8 Шу чағда, силәргә шундақ тәлпүнгән едук, силәргә пәкәт Худаниң хуш хәвәрини тапшурушнила әмәс, һәтта өз жәнимизни тапшурушқиму разимиз; чүнки силәр бизгә интайин қәдирилик едиңлар. 9 Чүнки, и қериндашлар, бизниң қандақ жапалиқ әмгәк қилғинимиз есиңларда бардур; һеч қайсиңларға еғиримизни салмаслиқ үчүн кечә-күндүзләп мейнәт қилдуқ, Худаниң хуш хәвирини силәргә йәткүздуқ. ■ 10 Етиқатчилардин болған силәрниң араңлардики әмәлийәтлиримизниң қандақ ихласизән, һәққаний вә әйипсиз екәнлигигә өзүңлар вә Худаниң Өзиму гувачидү. 11-12 Вә йәнә силәр билгиниңлардәк, атиниң өз пәрзәнтиригә несиһәт бәргинидәк биз һәр бириңларға шундақ жекиләп, риғбәт-тәсәлли берип, силәрни өз падишалиғиға вә шан-шәривигә қақириватқан Худаға лайиқ һалда меңишқа дәвәт қилдуқ. ■

13 Худаға йәнә шу сәвәптин тохтавсиз тәшәккүр ейтимизки, силәрниң биздин аңлиған Худаниң сөз-қаламиға кулақ салғиниңларда, уни инсанлардин кәлгән сөз сүпитидә әмәс, бәлки униң әмәлий сүпитидә, йәни Худадин кәлгән сөз-калам дәп уни қобул қилдиңлар; у сөз-калам һазир ишәнгүчи силәрдә ишлимәктә. 14 Чүнки силәр, и қериндашлар, Йәһудийә өлкисидики Мәсиһ Әйсада болған жамаәтләрдин үлгә алдиңлар; улар шу йәрдә Йәһудийлар тәрипидин қандақ харлиқларға учриған болса, силәрму өз жутдашлириңлар тәрипидин охшаш харлиқларға учридиңлар. ■ 15 Улар, йәни шу Йәһудийлар, әслидә Рәб Әйсани вә пәйғәмбәрләрни өлтүргән вә бизниму зиянкәшлик қилип қоғливаткән еди. Улар Худани нарази қилип, вә һәммә инсан билән қеришип, □ ■ 16 «ят әлликләр»ниң нижәтликқа еришиши үчүн уларға сөзлишимизгә тосқунлуқ қиливатиду. Шуниң билән улар гуналирини үзлүкшиз чекигә йәткүзәмәктә; лекин гәзәп уларниң бешигә толуғи билән чүшүрүлүш алдида туриду. ■

■ 2:1 1Тес. 1:5, 9. □ 2:2 «зор қаттиқ қаршилиққа қаримай Худаниң хуш хәвирини силәргә йәткүзүшкә ... жүрәклик болдуқ» — «Худаниң хуш хәвирини» болса Худа Өзи әвәткән, шундақла Өзи тоғрилиқ хуш хәвәрду. ■ 2:2 Рос. 16:22; 17:2. ■ 2:4 Гал. 1:10. ■ 2:5 Рим. 1:9; 9:1; 2Кор. 1:23; 11:31; Гал. 1:20; Фил. 1:8; 1Тим. 5:21; 2Тим. 4:1. ■ 2:6 1Кор. 9:3; 2Тес. 3:9. ■ 2:9 Рос. 18:3; 20:34; 1Кор. 4:12; 2Кор. 11:9; 12:13; 2Тес. 3:8. ■ 2:11-12 Яр. 17:1; 1Кор. 7:20; әф. 4:1; Фил. 1:27; Кол. 1:10. ■ 2:14 Рос. 17:5,13. □ 2:15 «Улар, йәни шу Йәһудийлар, әслидә Рәб Әйсани вә пәйғәмбәрләрни өлтүргән...» — «Йәһудий пәйғәмбәрләрни... өлтүргән» — Тәврәттиki көп пәйғәмбәрлар жутдашлири тәрипидин өлтүрүлгән; әң ахирки өлтүрүлгәни болса Рәб Әйсани тонуштурғучи пәйғәмбәр Йәһя еди. «...вә бизниму зиянкәшлик қилип қоғливаткән еди» — «қоғливаткән еди» — Йәһудийлар көп ишәнгүчиләрни Йәһудийә өлкисидин қоғливатти («Рос.» 8:1); андин шуниңдин башлап Павлус вә башқа расуларни хуш хәвәрни жаркарлайдигән жајлардинму һайдивәтти. ■ 2:15 Мат. 23:37; Луқа 13:34; Рос. 7:52. ■ 2:16 Рос. 17:13.

Павлусниң әнсирәшлири

17 Лекин биз, и қериндашлар, амалсиз силәрдин интайин қисқа вақит жудалашқан бәсақму (тәндә болсиму, қәлбдә әмәс), силәр билән йәнә дидар көрүшүшкә қәвәтлә интизарлиғимиздин йеңиңларға беришқә тәхиму бәк интилдуқ! 18 Шуниндәк йеңиңларға барғумиз бар еди — әмәлийәттә мәнки Павлус қайта-қайта тиришип бақтим; бирақ буниңға Шәйтан тосқунлуқ қилди.

□ ■ 19 Чүнки бизниң истәк-арзуйимиз, шатлиғимиз вә Рәббимиз Әйса қайтип кәлгәндә пәхирлинидиған тажмимиз немә болиду? Бу дәл силәр өзүңлар әмәсму?

■ 20 Чүнки силәр бизниң пәхримиз, бизниң шатлиғимиз!

3

1 Шуниң билән биз *силәрдин хәвәрсиз* тақитимиз тақ болуп, өзимиз Афина шәһиридә ялғуз қелип, 2 алдиңларға қериндишимиз һәм Худа йолида Мәсиһниң хуш хәвиридә болуваған хизмәтдишимиз Тимотиини силәрни етиқатта мустәһкәмләш-күчәйтиш вә риғбәтләндүрүш үчүн әвәтишни қарар қилдуқ; ■

3 *бизниң уни әвәтиштики* мәхситимиз, һеч кимниң бешиңларға чүшкән мошу зәхмәт-қийинчиликлар сәвәвидин *етиқатта* тәвренип қалмаслиғи үчүндур. Чүнки өзүңлар бундақ ишларға учрашқә алдин-ала бекитилгән, дәп билисиләр. ■

4 Чүнки биз силәр билән биллә болған вақтимизда, силәргә һәммимиз азап-қийинчиликқә учримай қалмаймиз дәп алдин-ала ейтқан едук. Әмәлийәттә һазир дегинимиздәк болди, дәп билисиләр. 5 Шу сәвәптин тақитим тақ болуп, етиқатиңларниң зади қандақ екәнлигини билиш үчүн, аздуғғучи силәрни аздуруп бизниң силәргә сиңдүргән әжримиз бекарға кәтмимекин дәп әнсирәп, Тимотиини йеңиңларға әвәткән едим. □

6 Лекин Тимотий бая йеңиңлардин қайтип кәлгәндә, етиқатиңлар вә меһир-муһәббетиңлар тоғрисида бизгә яхши хәвәр елип келип, силәрниң бизни һәрдайим сөгинип турғанлиғиңларни вә худди биз силәр билән дидарлишишқә тәлпүнгинимиздәк, силәрниңму бизни көргүңлар кәлгәнлигини ейтти.

7 Шуниндәк, әй қериндашлар, бешимизға чүшкән мошундақ барлиқ азап-оқубәт вә еғирчилик ичидә туриватқинимизда силәрдин, йәни чиң етиқатиңлардин риғбәт-тәсәлли таптуқ; 8 Чүнки Рәбдә чиң турған болсаңлар, биз *өлмәй*, һаят қалимиз! □ 9 Әнди силәр үчүн, Худайимиз алдида силәрниң вәжиңлардин толиму шатландуқ, бу зор шатлиғимиздин силәр үчүн Худаға қанчилик дәрижидә тәшәккүр ейтсәк болар?! 10 Силәр билән дидар көрүшүш вә етиқатиңлардики йетәрсизликләрни мукәммәл қилишқә муйәссәр болуш имканийити үчүн, кечә-күндүз Худаға зор тәлмүрүп йелинмақтимиз. ■

11 Әнди бизниң ХудаАтимизниң Өзи һәм Рәббимиз Әйса бизниң йолимизни йеңиңларға башлиғай; □ 12 әнди меһир-муһәббәтимиз силәргә толғандәк, Рәб силәрниң бир-бириңларға вә һәммә адәмләргә болған меһир-муһәббетиңларни

□ 2:18 «Шуниндәк йеңиңларға барғумиз бар еди — әмәлийәттә мәнки Павлус қайта-қайта тиришип бақтим» — «қайта-қайта» грек тилида «бир қетим, икки қетим». ■ 2:18 Рим. 1:13; 15:22. ■ 2:19 2Кор. 1:14; Фил. 2:16; 4:1. ■ 3:2 Рос. 16:1; Рим. 16:21; Фил. 2:19. ■ 3:3 Рос. 14:22; Әф. 3:13; Фил. 1:14; 2Тим. 3:12. □ 3:5 «аздуғғучи силәрни аздуруп бизниң силәргә сиңдүргән әжримиз бекарға кәтмимекин дәп әнсирәп,...» — «аздуғғучи» Шәйтан, Иблис. □ 3:8 «чүнки Рәбдә чиң турған болсаңлар, биз өлмәй, һаят қалимиз!» — Павлус Тесалоникадикиләрни шунчә яхши көрәттики, мабада улар Рәббин тенип кәткән болса, у өзиму өләй дәп қалатти. ■ 3:10 Рим. 1:10,11; 15:23; 2Тим. 1:4. □ 3:11 «Әнди бизниң ХудаАтимизниң Өзи һәм Рәббимиз Әйса бизниң йолимизни йеңиңларға башлиғай» — қизиқ бир иш шуки, «йолимизни... башлиғай» дегән пейл грек тилидики «бирлик шәхс» шәклидидур. Демәк, ХудаАта вә Рәб Әйса бир шәхсдәк иш қилиду.

ашуруп, толуп таштургай; ¹³ һәм шундақ болғанда, Рәббимиз Әйса Өзиниң барлиқ муқәддәс бәндилири билән биллә қайтип кәлгәндә қәлбиңлар бизниң ХудаАтимиз алдида пак-муқәддәсликтә нуқсансиз болушқа мустәһкәмлиниду!■

4

Худани хурсән қилидиган һаят йоли

¹ Ахирида, и қериндашлар, биз Рәб Әйсада туруп силәрдин шуни өтүнимиз һәм жекиләймизки, силәр биздин Худани хурсән қилишқа қандақ меңишиңлар керәклигини тапшурувалғиниңлардәк һәм һазир шу бойдә меңиватқиниңлардәк, шундақ қилишиңлар техиму ешип ташқай.■ ² Чүнки силәр бизниң Рәб Әйса арқилиқ силәргә немә әмирләрни тапилиғанлиғимизни билисиләр. ³ Чүнки Худаниң ирадиси шуки, пак-муқәддәс қилиниш, һәр қандақ бузукчиликтин сақлиниш, ■ ⁴⁻⁵ йәни һәр бириңлар Худани тонумайдиган таипиләрдәк шәһваний һәвәсләргә берилмәй, бәлки қандақ қилип өз тенини башқуруп, уни пак-муқәддәсликтә ар-номус билән сақлашни үгинивелиштур.□ ■ ⁶ Бу жәһәтләрдә һеч ким өз қериндишиниң һәққиғә чаң селип, өз пайда-мәнпәитини қоғлимисун; чүнки биз илгири силәргә чүшәндүрүп толук агаһландургинимиздәк, барлиқ мошундақ ишларда Рәб Өзи интиқам алғучидур. ⁷ Чүнки Худа бизни напаклиққа әмәс, бәлки пак-муқәддәсликтә яшашқа чақирди.■ ⁸ Шуниң үчүн бу һәқиқәтни рәт қилған адәм, инсаний һоқуқни әмәс, бәлки силәргә Муқәддәс Роһини ата қилғучи Худани рәт қилған болиду.■ ⁹ Әнди қериндашлиқ меһир-муһәббәткә кәлсәк, бу тоғрисида силәргә йезип олтиришимизниң һәққити йоқ. Чүнки Худа Өзи бир-бириңларға меһир-муһәббәт көрситишни үгәтмәктә. ■ ¹⁰ Чүнки силәр пүткүл Македонийә өлкисидики һәммә қериндашларға шундақ қиливатисиләр; шундақ болсиму, и қериндашлар, шундақ қилишқа берилип техиму ешип тешишиңларни, ¹¹ шундақла биз силәргә тапилиғинимиздәк, тинич жүрүшни, *башқиларниң ишлириға арилашмай*, өз ишиңлар билән болуп, икки қолуңларға гайинип яшашни нишан қилип интилишиңларни өтүнимиз. ■ ¹² Манә шундақ қилсаңлар, сирттикиләр алдида иззәт-һөрмәткә сазавәр болуп маңисиләр вә һеч кимниң қолиға беқинип қалмайсиләр.□

Әйса Мәсиниң қайта келиши

¹³ Лекин, әй қериндашлар, үмүтсизлик ичидә яшаватқан башқа һәммисидәк, *араңлардики өлүмдә ухлап қалғанларға қайғуруп һәсрәт чәкмәслиғиңлар үчүн*

■ **3:13** 1Кор. 1:8; 1Тес. 5:23; 2Тес. 2:17. ■ **4:1** Фил. 1:27; 1Тес. 2:12. ■ **4:3** Рим. 12:2; әф. 5:27; Фил. 4:8. □ **4:4-5** «... бәлки қандақ қилип өз тенини башқуруп, уни пак-муқәддәсликтә ар-номус билән сақлашни үгинивелиштур» — грек тилида «өз тени» «өз чиниси» дегән билән ипадилиниду. Шуңа жүмлиниң әң ахирқи бөлигини «Худаниң ирадиси... өз жора-һәмраһини тешип, пак-муқәддәслик вә ар-номуслуқта һаят өткүзүшни үгинивелиштур» яки «өз пак-муқәддәслик вә ар-номуслуғиңларни сақлап, өз жора-һәмраһиңлар билән яшашни үгинивелиштур» дөпму чүшинишкә болиду. Чоң имканийәт барки, расул тәржимимиздикидәк шундақла бу икки мәниниму билдүрмәкчи болған. Худаниң бекиткини билән никаһланған әр-аял бәрибир «бир тән»дур. ■ **4:4-5** 1Кор. 15:34; әф. 4:18. ■ **4:7** Юһ. 17:19; 1Кор. 1:2. ■ **4:8** Луқа 10:16; 1Кор. 7:40. ■ **4:9** Лав. 19:18; Мат. 22:39; Юһ. 13:34; 15:12; әф. 5:2; 1Пет. 4:8; 1Юһа. 3:23; 4:21. ■ **4:11** Рос. 20:34; әф. 4:28; 2Тес. 3:7,12. □ **4:12** «Манә шундақ қилсаңлар, сирттикиләр алдида иззәт-һөрмәткә сазавәр болуп маңисиләр вә һеч кимниң қолиға беқинип қалмайсиләр» — «сирттикиләр» этиқатсизлар, жамаәттин сиртта турғанларни көрситиду.

уларниң ҳали тоғрилиқ хәвәрсиз қелишиңларни халимаймиз. □ ■ 14 Чўнки биз Әйсаниң өлүп тирилгәнлигигә ишәнгән экәнмиз, Әйса қайта кәлгинидә, өлүмдә Униңда ухлап қалғанларни Худа Униң билән биллә елип келидигәнлигигә ишинимиз. ■ 15 Чўнки рәбниң сөз-калами бойичә силәргә шуни ейтимизки, Рәб қайта кәлгичә тирик қалған бизләр униң алдига чиқшимиз жәэмән өлүмдә ухлап қалғанларниңкидин авал болмайду; □ ■ 16 Чўнки Рәб қаттиқ бир нәрә тартип, баш пәриштиниң авазивә Худаниң канай садаси ичидә асмандин чўшиду вә Мәсиһдә болуп өлгәнләр авал тирилиду; ■ 17 андин тирик қалған бизләр улар билән биргә Рәб билән һавада көрүшүш үчүн, булутлар арисига елинип көтирилимиз; шуниң билән биз Рәб билән мәңгү биргә болимиз. □ 18 Шуңа, бир-бириңларга бу сөzlәр билән ригбәт-тәсәлли бериңлар.

5

Рәбниң күнини күтүвәлиш

1 Лекин и қериндашлар, силәргә шу ишларниң вақитлири вә заманлири тоғрисида йезишимниң һажити йоқ. 2 Чўнки өзүңлар убдан билисиләр, Рәбниң күни худди кечидә киргән оғриниң келишигә охшаш туюқсиз келиду. ■ 3 Әнди кишиләр «Дуняя тәч-аман болуватиду» дәп турғанда, худди һамилдар аялниң толғиғи уштумтут тутқинидәк, һалакәт уларниң бешига туюқсиз чўшиду; шуниң билән улар униңдин қечип қутулалмайду. ■ 4 Лекин силәр, и қериндашлар, қараңғулуқта турғучиләр әмәссиләр; шуниң билән у күн силәрни оғридәк чөчүтүп кәлмәйду. ■ 5 Чўнки силәр һәмминлар йоруқлуқниң пәрәнтлири, күндүзниң пәрәнтлиридурсиләр; биз кечигә тәвә яки қараңғулуққа мәнсуп әмәсмиз. ■ 6 Шуниң үчүн башқа һәммисидәк ухлимайли, бәлки сәгәк вә салмақ болайли. ■ 7 Чўнки ухлайдиганлар кечиси ухлайду, мәс болидиганларму кечиси мәс болиду. 8 Бирақ өзимиз күндүзгә мәнсуп болғандин кейин, салмақ болайли, көкригимизгә етиқат вә мейир-муһаббәтни савут қилип, бешимизга нијатқа бағланған үмүтни дубулға қилип кийивалайли; □ ■ 9 чўнки Худа бизни өз ғәзивигә учритиш үчүн әмәс, бәлки Рәббимиз Әйса Мәсиһ арқилиқ нијатқа ериштүрүш үчүн таллап бекиткән. 10 У биз үчүн өлди — мәхсити, һаят қелип

□ 4:13 «(силәрниң) ... уларниң һали тоғрилиқ хәвәрсиз қелишиңларни халимаймиз» — «силәрниң... хәвәрсиз қелишиңларни халимаймиз» дегән бу ибарә адәттә Рим императори ярилиқ чүшүргәндә ишлитидигән ибарә еди. Расул әнди кейинки гәпини «аләм императори Әйса Мәсиһ»дин кәлгән дәп пуратмақчи охшайду. ■ 4:13 Лав. 19:28; Қан. 14:1; 2Сам. 12:20-23. □ 4:15 «Рәб қайта кәлгичә тирик қалған бизләр униң алдига чиқшимиз жәэмән өлүмдә ухлап қалғанларниңкидин авал болмайду» — «чиқшимиз» дегән сөз «асманға көтирилишимиз»ни көтириду. Кейинки айәтләрни көрүң. ■ 4:15 1Кор. 15:22,51. ■ 4:16 Мат. 24:31; 1Кор. 15:52; 2Тес. 1:7. □ 4:17 «андин тирик қалған бизләр улар билән биргә Рәб билән һавада көрүшүш үчүн, булутлар арисига елинип көтирилимиз; шуниң билән биз Рәб билән мәңгү биргә болимиз» — бу вақиәләр тоғрилиқ «Колоссилкләргә»дики (3:3 тоғрилиқ) «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ 5:2 Мат. 24:43; 2Пет. 3:10; Вәһ. 3:3; 16:15. ■ 5:3 2Тес. 1:9. ■ 5:4 Әф. 5:8. ■ 5:5 Луқа 16:8; Рим. 13:12; Әф. 5:8. ■ 5:6 Луқа 21:36; Рим. 13:11,13; 1Кор. 15:34; Әф. 5:14. □ 5:8 «... салмақ болайли, көкригимизгә етиқат вә мейир-муһаббәтни савут қилип, бешимизга нијатқа бағланған үмүтни дубулға қилип кийивалайли» — «Йәш.» 59:17ни көрүң. Грек тилида: «мәйдимизгә етиқат вә муһаббәтниң савутини, бешимизга нијатниң үмүтини дубулгисини кийивалайли». ■ 5:8 Йәш. 59:17; Әф. 6:14.

ойғақ турсақму яки өлүмдә ухлиған болсақму, бизниң Униң билән биллә һаятта болушимиз үчүндүр. □ ■

11 Шуниң үчүн, һазир қиливатқиниңларға охшаш, бир-бириңларни давамлик риғбәтләндүрүп, бир-бириңларниң *етиқатини* куруңлар.

Ахирқи тәлим вә саламлар

12 Әнди и қериндашлар, араңларда жапалиқ ишләватқан вә Рәбдә силәргә йетәкчилик қилип, несиһәт бериватқанларни қәдирлишиңларни өтүнимиз.

■ 13 Бу хизмәтлири үчүн уларни чоңқур һөрмәт вә меһир-муһәббәт билән қәдирләңлар. Бир-бириңлар билән енақ өтүңлар. □ 14 Амма, и қериндашлар, силәрдин шуниму өтүнимизки, тәртипсиз жүргәнләргә несиһәт бериңлар, жүрәксизләрни риғбәтләндүрүңлар, аҗизларға яр-йөләк болуңлар вә һәммә адәмгә сәвричан болуңлар. □ 15 Неч қайсиңлар яманлиққа яманлиқ қилмаслиққа көңүл бөлүңлар, бир-бириңларға вә барлиқ кишиләргә һемишә яхшилиқ қилишқа интилиңлар. ■

16 Һәрдайим шатлиниңлар. ■ 17 Тохтимай дуа қилиңлар. ■ 18 Һәр қандақ ишта тәшәккүр ейтиңлар. Чүнки мана булар Худаниң Мәсиһ Әйсада силәргә қаратқан ирадисиңлар. ■ 19 Роһниң отини өчүрмәңлар. □ ■ 20 Араңларда пәйғәмбәрләрчә йәткүзүлгән бешарәтлик сөзләрни кәмситмәңлар; □ 21 һәммә гәпни тәкшүрүп испатлап көрүңлар; дурус болса уни чиң тутуп қолдин бәрмәңлар.

■ 22 Яманлиқниң һәр қандақ шәклидин өзүңларни жирақ тутуңлар. □ ■

23 Хатиржәмлиқниң Егиси болған Худа Өзи силәрни өзүл-кесил пак-муқәддәс қилғай, Рәббимиз Әйса Мәсиһ қайта кәлгичә пүткүл роһуңлар, жениңлар вә тениңларни әйипсиз сақлиғай. □ ■ 24 Силәрни Чақирғучи болса садиқ-вападу, У уни җәзмән ада қилмай қалмайду. □ ■ 25 Қериндашлар, биз үчүн дуа қилиңлар.

26 Һәммә қериндашлар билән пак сөйүшләр билән саламлишиңлар. ■ 27 Мән

□ 5:10 «бизниң Униң билән биллә һаятта болушимиз үчүн» — демәк, Униң дуняға қайтип келишидә тирилип туришимиз үчүн. ■ 5:10 Рим. 14:7; 2Кор. 5:15; Гал. 2:20; 1Пет. 4:2. ■ 5:12 Рим. 15:27; 1Кор. 9:11; 16:18; Гал. 6:6; Фил. 2:29; 1Тим. 5:17; Ибр. 13:7,17. □ 5:13 «... Бу хизмәтлири үчүн уларни чоңқур һөрмәт вә меһир-муһәббәт билән қәдирләңлар. Бир-бириңлар билән енақ өтүңлар»

— мошундақ етиқатчилар жамаәттә мөйданға кәлсә, кейинчә уларни жамаәттики «ақсақал» яки «йетәкчи» дәп бекитишкә тоғра келиду. Павлус Тесалоникадики жамаәттә теһи ақсақалларни бекитмигән еди. □ 5:14 «... аҗизларға яр-йөләк болуңлар» — «аҗизлар» бәлким роһий һәм җисманий тәрәпләрдә болған аҗизларни көрситиду. ■ 5:15 Лав. 19:18; Пәнд. 20:22; 24:29; Мат. 5:39; Рим. 12:17; 1Кор. 6:7; 1Пет. 3:9. ■ 5:16 Мат. 5:12; Луқа 10:20; Рим. 12:12; Фил. 4:4. ■ 5:17 Луқа 18:1; Рим. 12:12; Кол. 4:2. ■ 5:18 Әф. 5:20. □ 5:19 «Роһниң отини өчүрмәңлар» — грек тилида «Роһни өчүрмәңлар».

«Роһ» Муқәддәс Роһ, әлвәттә. «Муқәддәс Роһниң оти» ишәнгән адәмниң қәлбидә яхшилиқ қилишқа яки болупму мәлум бир роһий илтипатни билдүрүшкә күчлүк илһам пәйда қилған болса уни «өчүрүшкә» болмайду. Мошу сөзләр бәлким бешарәт бериш яки башқа мөҗизилиқ илтипатларни көздә тутиду; кейинки әйәт билән мунасивти бар. ■ 5:19 1Кор. 14:30. □ 5:20 «Араңларда пәйғәмбәрләрчә йәткүзүлгән бешарәтлик сөзләрни кәмситмәңлар» — грек тилида «пәйғәмбәрлик сөзләр». «Роһий илтипатлар» тоғрилиқ «Коринтликларға (1)»дики «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ 5:21 1Юһа. 4:1. □ 5:22

«Яманлиқниң һәр қандақ шәклидин өзүңларни жирақ тутуңлар» — «яманлиқниң һәр қандақ шәкли» яманлиқниң һәр хиллиқлиғини һәлдә яман иштәк көрүнүп қалидигән өз ичигә алиду. Етиқатчилар һәтта «яман иштәк көрүнүп қалидигән» иштиму болмаслиққа көңүл бөлүшигә тоғра келиду. ■ 5:22 Фил. 4:8. □ 5:23 «Хатиржәмлиқниң Егиси болған Худа» — грек тилида: «Хатиржәмлиқниң Худаси»

— демәк, хатиржәмлик бәрғучи һәм Өзи һәрдайим хатиржәмликтә турғучи Худадур. ■ 5:23 1Кор. 1:8; Фил. 4:9; 1Тес. 3:13. □ 5:24 «Силәрни Чақирғучи болса садиқ-вападу, У уни җәзмән ада қилмай қалмайду» — «силәрни Чақирғучи» — Худа, әлвәттә. ■ 5:24 1Кор. 1:9; 10:13; 2Кор. 1:18; 2Тес. 3:3.

■ 5:26 Рим. 16:16; 1Кор. 16:20; 2Кор. 13:12; 1Пет. 5:14.

Рәбдә силәргә шуни җиддий тапилаймәнки, бу хәтни шу йәрдики һәммә муқәддәс қериндашларға оқуп бериңлар! ²⁸ Рәббимиз Әйса Мәсиһниң меһри-шәпқити силәргә яр болғай!

Тесалоникаликларга «2»

Расул Павлус Тесалоника шаһиридики жамаәткә язган иккинчи мәтүм

¹ Мәнки Павлус, Силас һәмдә Тимотийдин ХудаАтимиз вә Рәббимиз Әйса Мәсиһдә болған, Тесалоника шаһиридики жамаәткә салам. □ ² ХудаАтимиз вә Рәб Әйса Мәсиһтин силәргә мөһри-шәпкәт вә хатиржәмлик ата қилинғай! ■

Азап-оқубәт ичидики ригәт-тәсәлли

³ Силәр үчүн Худаға һәрдайим тәшәккүр ейтишимизға тоғра келиду (һәмдә шундақ қилиш толиму лайиқтур), и қериндашлар, — чүнки етиқатиңлар күчлүк өсмәктә һәмдә бир-бириңларға болған мөһир-мүһәббетиңларму ешип ташмақта. □ ■ ⁴ Шуниң билән биз өзимиз силәрниң бешиңларға чүшкән, шундақла бәрдашлиқ бериватқан барлиқ зиянкәшлик вә жапа-еғирчиликлар ичидә көрсәткән сәвир-чидамлиқ вә етиқатиңлар үчүн, Худаниң һәр қайси жамаәтлиридә силәрдин пәхирлинимиз; ■ ⁵ бу ишлар Худаниң келидигән адил һөкүмини көрситидигән рошән бир аламәттүр вә шундақла, бу ишлар силәрниң Худаниң падишалиғға лайиқ һесаплинишиңлар үчүн болиду; силәр мана шу падишалиқ үчүн зулум-зәхмәт чекиватисиләр; □ ■ ⁶⁻⁷ шундақ экән, силәргә еғирчилик салғучиларға Худа еғирчилик салса, һәм шундақла Рәб Әйса күдрәтлик пәриштилири билән әрштин қайта көрүнгән чағда, еғирчиликқа учриған силәргә биз билән тәң арамлиқ бәрсә дурус иш болмамду? ■ ⁸ Шу чағда У Худани тонумайдиғанлардин, шундақла Рәббимиз Әйса Мәсиһниң хуш хәвиригә итаәт қилмайдиғанлардин ялқунлуқ от билән интиқам алиду. □ ■ ⁹ Бундақ кишиләр Рәбниң һозуридин вә күч-қудритиниң шан-шәривидин мөһрум қилинип, мәңгүлүк һалакәт жазасини тартиду. □ ■ ¹⁰ У вақитта У Өзиниң барлиқ муқәддәс бәндилиридә улуқлинип, шу күнидә барлиқ ишәнгәнләрдә

□ **1:1** «Тесалоника шаһиридики жамаәткә салам» — «Тесалоника шаһири» — Қедимки Гретсийәдики бир шәһәр еди, бу шәһәрниң һазирқи нами «Салоника» болуп, у Түркийдә. ■ **1:2** 1Кор. 1:3; 1Тес. 1:1; 1Пет. 1:2. □ **1:3** «Силәр үчүн Худаға һәрдайим тәшәккүр ейтишимизға тоғра келиду ..., и қериндашлар, — чүнки етиқатиңлар күчлүк өсмәктә һәмдә бир-бириңларға болған мөһир-мүһәббетиңларму ешип ташмақта» — Павлусниң биринчи хетидики дуаси һәм өтүнүшлири һазир әмәлгә ашурулуватиду; «1Тес.» 2:12, 4:10ни көрүң. ■ **1:3** Әф. 1:15; Фил. 1:3; Кол. 1:3; 1Тес. 1:2. ■ **1:4** 1Тес. 2:19. □ **1:5** «бу ишлар Худаниң келидигән адил һөкүмини көрситидигән рошән бир аламәттүр вә шундақла, бу ишлар силәрниң Худаниң падишалиғға лайиқ һесаплинишиңлар үчүн болиду; силәр мана шу падишалиқ үчүн зулум-зәхмәт чекиватисиләр» — «бу ишлар» — етиқатчиларға қарши чиққанларниң зиянкәшлик қилишлири һәм Тесалоникадики етиқатчиларниң сәвир-тақәтлирини көрситиду. Бу айтә тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ **1:5** 1Тес. 2:14; Йәһ. 6. ■ **1:6-7** Зәк. 2:12; 1Тес. 4:16. □ **1:8** «Шу чағда у (Мәсиһ) Худани тонумайдиғанлардин, шундақла Рәббимиз Әйса Мәсиһниң хуш хәвиригә итаәт қилмайдиғанлардин ялқунлуқ от билән интиқам алиду» — «Йәр.» 10:25, «Зәб.» 78:6 вә «Йәш.» 66:15ни көрүң. ■ **1:8** Йәр. 10:25; Зәб. 78:6; Йәш. 66:15; Рим. 2:8; 2Пет. 3:7. □ **1:9** «Бундақ кишиләр Рәбниң һозуридин вә күч-қудритиниң шан-шәривидин мөһрум қилинип, мәңгүлүк һалакәт жазасини тартиду» — яки болмиса: «Бундақ кишиләр Рәбниң күч-қудритиниң шан-шәривидин вә Униң һозурдин болған мәңгүлүк һалакәт жазасини тартиду». ■ **1:9** Йәш. 2:19.

(силәр дәрвәкә бизниң гувалигимизга ишәнгәндурсиләр) Өзиниң карамәтлигини көрситип, мәдһийләнгили келиду. □ ■

¹¹ Шунуиң үчүн, биз силәр үчүн дайим шундақ дуа қилимизки, силәрни чақирған бизниң Худайимиз силәрни Өз улуғ чақирқиға лайиқ һесаплап, яхшилиққа интилгән барлиқ гөзәл мәхсәт-муддиалириңларни вә етиқатинлардин чиққан барлиқ хизмәтлириңларни күч-қудрити билән әмәлгә ашургай. ¹² Шунуиң билән, Худайимизниң вә Рәббимиз Әйса Мәсиһниң мөһри-шәпқити арқилиқ Рәббимиз Әйса Мәсиһниң нами силәрдә шан-шәрәп болуп улуклиниду вә силәрму Униңда шан-шәрәпкә еришисиләр.

2

Рәбниң күни, йәни «Пәрвәрдигарниң күни» вә дәжјал тоғрилиқ

¹ И қериндашлар, Рәббимиз Әйса Мәсиһниң қайта келиши, шундақла бизниң Униң билән бир йәргә жәм қилинишимиз тоғрисида силәрдин шуну өтүнүмизки,

² Әгәр силәр «мәлум роһтин кәлгән вәһий»дин болсун, бирисиниң сөз-тәлимидин болсун яки «бизниң намимизда» йезилгән мәлум хәтләрдин болсун «Рәбниң күни йетип кәлди» дегән сөзни аңлисаңлар, жиддилишип һодукуп кәтмәңлар яки дәккә-дүккигә чүшмәңлар! □ ■

³ Бу ишларда һәр қандақ адәмниң һәр қандақ усул билән силәрни алдишиға йол қоймаңлар; чүнки авал «чоң йениш» болуп, андин «гунайий адәм», йәни «һалакәткә мәнһүм қилинғучи адәм» ашқариланмиғичә, әшу күн кәлмәйду. □ ■

⁴ Шу адәм худа дәп аталғанға яки кишиләр чоқунидиған һәр қандақ нәрсиләргә қарши чиқип, өзини һәммидин үстүн қилип көрситиду; у шундақ қилип Худаниң ибадәтханисида олтиривелип, өзини Худа дәп көрситип жақалайду. □ ■ ⁵ Мән силәр билән биллә болған вақтимда буларни силәргә ейтқиним есиңларда барду? ⁶ Вә униң бәлгүләнгән вақти-саити кәлмиғичә ашқариланмаслиғи үчүн, неминиң уни тосуп туруватқанлиғи силәргә мәлум. ⁷ Чүнки «қанунни йоқатқучи сирлиқ күч» алиқачан йошурун һәрикәт қилмақта; лекин бу ишларни һазирчә

□ **1:10** «У (Мәсиһ) ... шу күнидә барлиқ ишәнгәндәрдә ... Өзиниң карамәтлигини көрситип, мәдһийләнгили келиду» — «Өзиниң карамәтлигини көрситип, мәдһийлиниш» — грек тилида бу бир сөз биләнла ипаддилиниду. «Өз муқәддәс бәндилиридә... ишәнгәндәрдә...». Бу ибариниң мәнәси: (1) «Рәб Әйсаһниң гөзәллиғи вә пәзилити Өз бәндилири, йәни Өзигә ишәнгән адәмлиригә биринчи болуп көрүниду»; (2) «Униң бу гөзәллиғи уларниң өзлиридә, йәни улар арқилиқ пүткүл аләмгә көрүниду» дегәнлик болса керәк. ■ **1:10** Рос. 1:11; 1Тес. 1:10; Вәһ. 1:7. □ **2:2** «... «Рәбниң күни йетип кәлди» дегән сөзни аңлисаңлар, жиддилишип һодукуп кәтмәңлар яки дәккә-дүккигә чүшмәңлар!» — «Рәбниң күни» яки «Пәрвәрдигарниң күни» дегән муһим тема тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ **2:2** Йәр. 29:8; Мат. 24:4; әф. 5:6; Кол. 2:18; 1Юһа. 4:1. □ **2:3** «чүнки авал «чоң йениш» болуп,...

» — «чоң йениш» бәлким «етиқаттин чоң тениш»ни көрситиду. «Қошумчә сөз»имизни көрүң. «Бу ишларда һәр қандақ адәмниң һәр қандақ усул билән силәрни алдишиға йол қоймаңлар; чүнки авал «чоң йениш» болуп, андин «гунайий адәм», йәни «һалакәткә мәнһүм қилинғучи адәм» ашқариланмиғичә, әшу күн кәлмәйду» — бу муһим айәттики «чоң йениш» («етиқаттин чиқип, айрилиш»), «гуналиқ адәм» вә «һалакәткә мәнһүм қилинғучи адәм» (дәжјал) тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. Бәзи алимлар «чоң йениш»ни «Худаға қарши» чоң топилаң дәп тәржимә қилиду. Биз «қошумчә сөз»имиздә өз тәржимимизгә испат беримиз. ■ **2:3** Мат. 24:23; 1Тим. 4:1; 1Юһа. 2:18. □ **2:4** «Шу адәм худа дәп аталғанға яки кишиләр чоқунидиған һәр қандақ нәрсиләргә қарши чиқип, өзини һәммидин үстүн қилип көрситиду; у шундақ қилип Худаниң ибадәтханисида олтиривелип, өзини Худа дәп көрситип жақалайду» — «Йәш.» 14:13-14, «Дан.» 11:36, «Әз.» 28:2-9ни көрүң. Бу иш тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң.

«Ибадәтхана» мошу айәттә әсли ибадәтханиниң ички «муқәддәс жай»ни көрситиду. ■ **2:4** Дан. 7:25; 8:11; 11:36; Мат. 24:15; Вәһ. 13:1-8

тосуп келиватқан бириси бардур; У оттуридин чиққичә шундақ тосуқлуқ пети туриду; ⁸ андин әшу «қанунни йоқатқучи» ашкарининиду; бирақ Рәб Әйса ағзидики нәпәси биләнла уни жутуветиду, кәлгән чағдики парлақ нури билән уни йоқ қиливетиду. ⁹ «Қанунни йоқатқучи»ниң мәйданға чиқиши Шәйтанның пәнтлири билән болиду, у һәр түрлүк күч-қудрәт, мөжизә вә ялған карамәтләрни көрситип, ¹⁰ һалакәткә йүзләнгәнләрни аздуридиған һәр хил қәби һейләмикирләрни ишлитиду. Уларниң һалакәт алдида туруватқанлиғиниң сәвәви өзлирини нижатқа йетәкләйдигән һәқиқәтни сөймәй, униңға қәлбидин орун бәрмәслигидиндур. ¹¹ Шу сәвәптин, Худа уларға ялғанчиликқа ишәнсун дәп һәқиқәттин чәтнитидиған бир күч әвәтиду. ¹² Нәтижидә, һәқиқәткә ишәнмәй, бәлки қәбиһликни хурсәнлик дәп билгәнләрниң һәммиси жазаға мәнқум қилиниду.

Қәтғий тәвәрәнмәңлар!

¹³ Лекин, әй, Рәб сөйгән қериндашлар, биз силәр үчүн һәрдайим Худаға тәшәккүр ейтишимизға тоғра келидуки, Худа Роһниң вәстисидә пак-муқәддәс қилинишиңлар вә һәқиқәткә ишинишиңлар арқилиқ силәрни нижатқа еришишкә муқәддәмдила талливалди. ¹⁴ У биз йәткүзгән хуш хәвәр арқилиқ силәрни шу нижатқа, йәни Рәббимиз Әйса Мәсиһниң шан-шәривигә еришишкә чақирди.

¹⁵ Шуниң үчүн, әй қериндашлар, тапан тирәп туруңлар, биз силәргә еғизчә яки хәт арқилиқ йәткүзгән тәлимни чиң тутуңлар!

¹⁶⁻¹⁷ Әнди Рәббимиз Әйса Мәсиһниң Өзи вә бизни сөйгән, меһри-шәпқәт билән мәңгүлүк риғбәт-тәсәлли һәм гөзәл үмүт ата қилған ХудаАтимиз қәлбиңларни риғбәтләндрүгәй һәмдә силәрни һәр бир гөзәл иш қилишта, һәр бир яхши сөзләрни йәткүзүштә күчләндрүгәй!

^{2:7} «Чүнки «қанунни йоқатқучи сирлиқ күч» аллиқачан йошурун һәрикәт қилмақта» — «қанунни йоқатқучи сирлиқ күч» (грек тилида «қанунни йоқатқучи сир») тоғрилиқ «қошумчә сөзимиздә азрақ тохтилимиз. «лекин бу ишларни һазирчә тосуп келиватқан бириси бардур» — 3-4-әйәттики «ғунайий адәм («һалакәткә мәнқум қилинғучи адәм»)ниң мәйданға чиқишни тосуш» билән «қанунни йоқатқучи сирлиқ күчни тосуш»ниң зич мунасивити бар. Икки ишни тосғучи бизниңчә Худаниң Муқәддәс Роһидур. Бәзи алимларниң бу тоғрилиқ башқичә пикирлириму бар; көзқаришимизниң сәвәвини «қошунчә сөзимиздә ейтимиз. «Қанунни йоқатқучи сирлиқ күч» (грек тилида «қанунни йоқатқучи сир») тоғрилиқ «қошумчә сөзимиздә азрақ тохтилимиз. «У оттуридин чиққичә...» — башқа бир хил тәржимиси: «У оттуридин йөткиветилғичә...». «Қанунни йоқатқучи сирлиқ күч» бәлким Шәйтанның астиртин дуниядики барлиқ әлләрни, барлиқ дәләтләрни һәр хил қанунни, шундақла барлиқ әхлақ принципларни бузуш тәрәпкә аста-аста қутритишлирини көрситиду. Бу жәряниң әвжигә чиқиши дәжжалниң мәйданға келиши билән болиду. «У оттуридин чиққичә шундақ тосуқлуқ пети туриду» — бу муһим ишлар тоғрилиқ «қошумчә сөзимизни көрүң. ^{2:8} Аюп 4:9; Йәш. 11:4. ^{2:9} Қан. 13:2; Юһ. 8:41; 2Кор. 4:4; Әф. 2:2; Вәһ. 13:13. ^{2:10} 2Кор. 2:15; 4:3. ^{2:11} Рим. 1:24; 1Тим. 4:1. ^{2:13} «Худа Роһниң вәстисидә пак-муқәддәс қилинишиңлар вә һәқиқәткә ишинишиңлар арқилиқ силәрни нижатқа еришишкә муқәддәмдила талливалди» — «Роһ» — Худаниң Муқәддәс Роһи. ^{2:15} 2Тес. 3:6. ^{2:16-17} «Әнди Рәббимиз Әйса Мәсиһниң Өзи вә бизни сөйгән, меһри-шәпқәт билән мәңгүлүк риғбәт-тәсәлли һәм гөзәл үмүт ата қилған ХудаАтимиз қәлбиңларни риғбәтләндрүгәй һәмдә силәрни һәр бир гөзәл иш қилишта, һәр бир яхши сөзләрни йәткүзүштә күчләндрүгәй!» — қизик бир иш шуки, «риғбәтләндрүгәй» һәм «күчләндрүгәй» дегән пейллар грек тилидики «бирлиқ шәхс» шәклидур. Демәк, «ХудаАта» вә «Рәб Әйса» бир шәхстәк иш қилиду. ^{2:16-17} 1Тес. 3:13.

3

Биз үчүн дуа қилиңлар

¹ Ахирида, и қериндашлар, биз үчүн дуа қилиңларки, Рәбниң сөзи худди силәргә йәткән чағдикигә охшаш, һәр қандақ йәрдә тез тарқалсун вә шан-шәрәплик дөп улуклансун; □ ² шуниңдәк бизниң қәбиһ вә рәзил адәмләрдин қутулушимиз үчүнму дуа қилиңлар. Чүнки һәммила адәм ишәш-етиқатлиқ болувәрмәйду. ■

³ Амма Рәб Өзи ишәшликтур; У силәрни мустәһкәм қилиду һәм рәзил болғучидин сақлайду. □ ■

⁴ Амма Рәдә, силәргә тапилиғинимизни қиливатисиләр, шундақла давамлик қиливериду, дөп хатиржәммиз. ⁵ Әнди Рәб қәлбиңларни Худаниң меһир-муһәббитигә һәм Мәсиһниң сәвир-чидамлиғиға чөмкәшкә йәтәклиғәй. □

Ишлигән чишләйду

⁶ Әнди қериндашлар, Рәббимиз Әйса Мәсиһниң намида шуни тапилаймизки, биздин алған тәлимләргә рияйә қилмай, тәртипсиз жүргәнләрдин өзүңларни нери тутуңлар. □ ■ ⁷ Биздин қандақ үлгә елишиңлар керәклиғини өзүңлар билисиләр; чүнки биз силәр билән биллә болғанда тәртипсиз жүрмигән едук. ■

⁸ Һеч кимниң ненини бекарға йемәйттук; бәлки биз һеч қайсиңларға еғиримизни салмаслиқ үчүн, кечә-күндүзләп тиришип-тирмишип жапалиқ ишләйттук. ■

⁹ Бундақ қилишимиз, силәрдин ярдәм күтүшкә һәқлиқ болмиғанлиғимиздин әмәс, бәлки өзимизни силәргә биздин яхши үлгә қалдуруп, силәрнинг бизгә әғишишиңлар үчүн еди. ■ ¹⁰ Чүнки биз силәрниң йениңларда болғинимизда силәргә: «Бириси ишлимәймән деса, у йемисун!» дөп тапилиған едук. ¹¹ Чүнки биз араңларда бәзиләрниң тәртипсиз лағайлап, һеч ишлимәй башқиларниң ишлириға арилишип жүридиғанлиғини аңлидук. □ ¹² Биз мошундақларға Рәб Әйса Мәсиһдә шундақ буйруймиз вә улардин өтүнүп сораймизки, тинич яшап, әмгигиңлар билән өз нениңларни тепип йәңлар. □ ■ ¹³ Лекин силәр, и қериндашлар, яхши ишларни қилиштин еринмәңлар. ■

□ **3:1** «... биз үчүн дуа қилиңларки, Рәбниң сөзи худди силәргә йәткән чағдикигә охшаш, (һәр қандақ йәрдә) тез тарқалсун вә шан-шәрәплик дөп улуклансун» — «тез тарқалсун» грек тилида «жүгүрсун» дегән сөз билән ипадилиниду. ■ **3:1** Мат. 9:38; Әф. 6:19; Кол. 4:3. ■ **3:2** Юһ. 6:44; Рим. 15:31. □ **3:3** «У (Рәб) силәрни мустәһкәм қилиду һәм рәзил болғучидин сақлайду» — «рәзил болғучи» Шәйтан, Иблис. Башқа бир хил тәржимиси «У (Рәб) силәрни рәзилликтин сақлайду». ■ **3:3** Юһ. 17:15; 1Тес. 5:24. □ **3:5** «Әнди Рәб қәлбиңларни Худаниң меһир-муһәббитигә һәм Мәсиһниң сәвир-чидамлиғиға чөмкәшкә йәтәклиғәй» — «Худаниң меһир-муһәббити» авал Униң бизгә болған муһәббети, андин бизниң Униңға болған муһәббитимиз; «Мәсиһниң сәвир-чидамлиғи» авал Мәсиһниң Өзиниң сәвир-чидамлиғи, андин бизниң Униңда вә Униң үчүн сәвир-чидамлиқ болушимиз. □ **3:6** «Әнди қериндашлар, Рәббимиз Әйса Мәсиһниң намида шуни тапилаймизки, биздин алған тәлимләргә рияйә қилмай, тәртипсиз жүргәнләрдин өзүңларни нери тутуңлар» — «тәртипсиз жүргәнләр» кейинки айтәләрдин ениқки, «бекар тәләпләрни көрситиду». ■ **3:6** 1Кор. 5:11; 2Тес. 2:15; 3:14; Тит. 3:10.

■ **3:7** 1Кор. 11:1; 1Тес. 1:6, 7; 2Тес. 2:10. ■ **3:8** Рос. 18:3; 20:34; 1Кор. 4:12; 2Кор. 11:9; 12:13; 1Тес. 2:9. ■ **3:9** 1Кор. 4:16; 9:3, 6; 11:1; Фил. 3:17; 1Тес. 1:6; 2:9. □ **3:11** «Чүнки биз араңларда бәзиләрниң тәртипсиз лағайлап, һеч ишлимәй башқиларниң ишлириға арилишип жүридиғанлиғини аңлидук» — грек тилида расул Павлус чақчақ қилип: «... һеч иш қилмайда, лекин һәртәрәптә башқиларниң ишлирида болғанлиғини аңлидук» дәйду. □ **3:12** «Биз мошундақларға Рәб Әйса Мәсиһдә шундақ буйруймиз вә улардин өтүнүп сораймизки...» — «мошундақлар» — демәк, 11-айәттики «тәртипсиз лағайлап, һеч ишлимәй башқиларниң ишлириға арилишип жүридиғанлар».

«Кириш сөз»имизниму көрүң. ■ **3:12** Әф. 4:28; 1Тес. 4:11. ■ **3:13** Гал. 6:9.

14 Амма әгәр ушбу хетимиздики сөзләргә итаәт қилмайдыған бириси болса, униңдин һәзәр әйләңлар вә уни хижаләткә қалдуруш үчүн униң билән бардикәлди қилмаңлар. ■ 15 Бирақ, уни дүшмән қатаридә көрмәй, әксичә униңға бир қериндаш сүпитидә несийһәт қилиңлар.

Тиләкләр

16 Хатиржәмлик Егиси болған Рәб һәр вақит һәр йолда шәхсән силәргә хатиржәмлик ата қилғай. Рәб һәммиңлар билән биллә болғай! □ ■

17 Мәнки Павлус бу ахирқи салимимни өз қолум билән яздим; бу, мениң һәммә хәтлиримниң өзигә хас бәлгүсидур. Мана бу мениң өз қәлигимдур. □ ■

18 Рәббимиз Әйса Мәсийһниң мөһри-шәпқити һәммиңларға яр болғай!

■ **3:14** Мат. 18:17; 1Кор. 5:9; 2Тес. 3:6. □ **3:16** «Хатиржәмлик Егиси болған Рәб һәр вақит һәр йолда шәхсән силәргә хатиржәмлик ата қилғай» — «Хатиржәмлик Егиси болған Рәб» грек тилида: «Хатиржәмликниң Рәбби» яки «Хатиржәмлик бәргүчи Рәб» — демәк, хатиржәмлик бәргүчи һәм Өзи һәрдайим хатиржәмликтә турғучи Рәбдур. ■ **3:16** Рим. 15:33; 16:20; 1Кор. 14:33; 2Кор. 13:11; Фил. 4:9; 1Тес. 5:23. □ **3:17** «Мәнки Павлус бу ахирқи салимимни өз қолум билән яздим. Бу, мениң һәммә хәтлиримниң өзигә хас бәлгүсидур. Мана бу мениң өз қәлигимдур» — Павлусниң һәр бир хетидики бир нәччә қурни өз қәлими билән йезиш адити бар еди; бу, башқиларниң өзиниң намида сахта хәтләрни йезишниң алдини елиши үчүн еди. Өзиниң көзи ақиз болғачқа, хәтлирини адәттә катипқа яздурутти. («Галатияликларға»дики «кириш сөз»имизни һәм 6:11дики изаһатни көрүң. ■ **3:17** 1Кор. 16:21; Кол. 4:18.

Тимотийға «1»

Расул Павлус Тимотийға язған биринчи мәктүп **** Салам

1 Күтүзгүчүмиз Худаниң вә үмүтүмиз Мәсиһ Әйсаниң әмри билән Әйса Мәсиниң расули қилип тайинланған мәнки Павлустин[■] 2 етиқат йолидики өзүмниң садиқ оғлум болған Тимотийға салам. ХудаАтимиз вә Рәббимиз Мәсиһ Әйсадин саңа меһри-шәпқәт, рәһимдиллик вә хатиржәмлик болғай![■]

Сахта тәлимләрни тосуш

3 Македонийә өлкисигә барғанда, сәндин өтүнгинимдәк шуни йәнә өтүнимәнки, шу йәрдики бәзи кишиләргә бидъәт тәлимләрни үгәтмәңлар дөп тапилишин үчүн сән давамлик Әфәсус шәһиридә қалғин;[■] 4 уларниң әпсаниләр вә айиғи йоқ нәсәбнамиләргә бәнд болмаслиғини тапилиғин; булар Худаниң етиқат арқилиқла әмәлгә ашурулидиған Өз өйигә болған планини илгири сүрмәйду, бәлки пәкәт бемәна талаш-тартышларни кәлтүрүп чиқариду, халас. □ ■

5 Әндиликтә бизгә тапиланған тәлимниң муддиаси сап қәлб, пак виждан вә сахтилиқсиз етиқаттин келип чиқидиған меһир-муһәббәттин ибарәттүр.[■] 6 Бу ишларда бәзи кишиләр чәтнәп, бемәна гәпләрни қилишқа бурулуп кәтти. 7 Уларниң Тәврат қануниниң өлимаси болғуси бар; бирақ улар өзлириниң немә дөватқанлиғини яки өзлириниң һәдәп қәйт қиливатқан сөзлириниң немә экәнлиғини чүшәнмәйду.

8 Әнди бизгә мәлумки, әгәр кишиләр Тәврат қанунини әйни муддиасида қолланса, у пайдиликтүр. □ ■ 9 Чүнки биз йәнә шуни билимизки, Тәврат қануни һәққаний адәмләр үчүн түзүлгән әмәс, бәлки қануңға хилаплиқ қилғучилар вә бойни қаттиқлар үчүн, ихлассизлар вә гунакарлар үчүн, ипластар вә күпүрлүк қилғучилар үчүн, атисини өлтүргүчиләр вә анисини өлтүргүчиләр үчүн, қатиллар, ■ 10 бузуқлук қилғучилар, бәччивазлар, адәмләрни қуллуққа булиғучилар, ялғанчилар, қәсәмхорлар үчүн вә яки сағлам тәлимләргә зит болған башқа һәр қандақ қилмишларда болғанлар үчүн түзүлгән. □ 11 Бу тәлимләр тәшәккүр-мубарәккә лайиқ Болғучи Худаниң маңа аманәт қилған шан-шәривини аян қилған хуш хәвәргә асаланған. □ ■

Павлус өзи Худаниң рәһимдиллиғини көрсәткүчи жанлиқ мисалду

■ 1:1 Рос. 9:15; Кол. 1:27. ■ 1:2 Рос. 16:1; 1Кор. 4:17; Гал. 1:3; 1Тес. 3:2; 1Пет. 1:2. ■ 1:3 Рос. 20:1. □ 1:4 «айиғи йоқ нәсәбнамиләр» — Йәһудий хәлки һәрдаим өзиниң Тәвраттики улук бир «роһий әрбаб»ниң мәлум бир әвлади, Грекләр болса өзиниң мәлум бир «илаһий адәм»ниң әвлади экәнлиғини испатлимақчи еди. «Булар Худаниң етиқат арқилиқла әмәлгә ашурулидиған Өз өйигә болған планини илгири сүрмәйду» — «(Худаниң)... Өз өйигә болған (нижатлиқ) плани» грек тилида «Худаниң өйидики қанун-орунлаштурушлири» дегән ибарә билән ипадилиниду. ■ 1:4 1Тим. 4:7; 6:4, 20; 2Тим. 2:16; Тит. 1:14; 3:9. ■ 1:5 Рим. 13:8; Гал. 5:14. □ 1:8 «әгәр кишиләр Тәврат қанунини әйни муддиасида қолланса, у пайдиликтүр» — «әйни муддиасида» грек тилида «қанунлуқ йолда қолланса». ■ 1:8 Рим. 7:12. ■ 1:9 Гал. 5:23. □ 1:10 «Тәврат қануни... сағлам тәлимләргә зит болған башқа һәр қандақ қилмишларда болғанлар үчүн түзүлгән» — «сағлам тәлим» — бу Павлуслиң көп ишлитидиған ибариси. Худадин кәлгән тәлим уни қобул қилғанларда сағлам роһий һаятни һасил қилиду вә күвәтләйду. □ 1:11 «бу тәлимләр тәшәккүр-мубарәккә лайиқ болғучи Худаниң маңа аманәт қилған шан-шәривини аян қилған хуш хәвәргә асаланған» — «бу тәлимләр» («сағлам тәлим») Тәврат қануниниң һәқиқий әһмийитини, униң «өз муддиасида қоллинидиған» яки «қанунлуқ йолда қоллинидиған» мәзмунини өз ичигә алиду (8-айәт). ■ 1:11 1Тес. 2:4; 1Тим. 6:15.

12 Маңа күч-қудрәт бәргән, мени ишәшлик дәп қарап, Өз хизмитигә тайинлиған Рәббимиз Мәсиһ Әйсаға тәшәккүр ейтимәнки, ¹³ У мени тайинлиди! — бурун күпүрлүк вә зиянкәшлик қилғучи, залим бир адәм болсамму, маңа рәһим көрситилди; чүнки мән бу ишларни наданлиқ вә етиқатсизлиқтин қилған едим.

□ ■ 14 Һалбуки, Рәббимизниң маңа көрсәткән меһри-шәпқити зиядилишип, Мәсиһ Әйсада болған етиқат вә меһир-муһәббәт вужудумға елип қирилиши билән ешип ташти. ¹⁵⁻¹⁶ Мошу сөз ишәшлик вә һәр адәм уни қобул қилиши тегишликтур — «Мәсиһ Әйса гунакарларни қутқузуш үчүн дуняға кәлди!». Мән гунакарлар ичидики әң әшәддийисидурмән! Лекин дәл шу сәвәптин Мәсиһ Әйсаниң әң әшәддий гунакар болған мени, кейин Өзигә етиқат қилип, мәңгүлүк һаятқа еришидиғанларға мисал қилип мәндә Өзиниң барлиқ сәвир-тақитини аян қилиши үчүн, маңа рәһим-шәпқәт көрситилгәндур. □ ■ 17 Әнди мәңгүлүк Падишаға, йәни өлмәйдигән вә көз билән көргили болмайдигән, бирдин-бир Худаға әбәдил-әбәткичә һөрмәт-иззәт вә шан-шәрәп болғай! Амин! □

¹⁸⁻¹⁹ Әй, оғлум Тимотий, бурун сән тоғрилиқ ейтилған бешарәтлик вәһийләргә асасән бу буйруқни саңа тапшуримән. Бу вәһийләрни қурал қилип, етиқатта вә пак вижданиңда чиң туруп, гөзәл уруш қилғайсән. Бәзиләр вижданида пак туруштин чәтнәп кәтти, нәтижидә уларниң етиқати худди хада ташқа урулуп фәриқ болған кемидәк вәйран болди. □ ■ 20 Хуменеус вә Искәндәрләр мана шундақ кишиләрдиндур. Уларни күпүрлүк қилмаслиқни үгәнсун дәп, Шәйтаниң илкигә тапшурдум. □ ■

2

Жамаәтниң биринчи вәзитиси

1 Мән һәммидин авал, *етиқатчиларға* пүткүл инсанлар үчүн Худадин тиләкләр тилишини, дуа-тилавәт қилишини, башқилар үчүн муражіәт қилишини вә

□ **1:13** «У мени тайинлиди! — бурун күпүрлүк вә зиянкәшлик қилғучи, залим бир адәм болсамму...» — «күпүрлүк қилғучи» — униң күпүрлүги беваситә Худаға қаритилған әмәс (чүнки у «ихләсмән Йәһуди» еди), бәлки Худа әвәткән Қутқузғучи Мәсиһгә вә Униңға әгәшкәнләргә қаритилған. «Зиянкәшлик қилғучи» — Мәсиһгә әгәшкәнләргә зиянкәшлик қилғучи. «чүнки мән бу ишларни наданлиқ вә етиқатсизлиқтин қилған едим» — «етиқатсизлиқ» Худаниң Әйса Мәсиһдә болған ниқат йолиға болған етиқатсизлиқтур.

■ **1:13** Юһ. 9:39,41; Рос. 3:17; 8:3; 9:1; 22:4; 26:9; 1Кор. 15:9; Гал. 1:13. □ **1:15-16** «Мошу сөз ишәшлик вә һәр адәм уни қобул қилиши тегишликтур — «Мәсиһ Әйса гунакарларни қутқузуш үчүн дуняға кәлди!». Мән гунакарлар ичидики әң әшәддийисидурмән! Лекин дәл шу сәвәптин Мәсиһ Әйсаниң әң әшәддий гунакар болған мени, кейин Өзигә етиқат қилип, мәңгүлүк һаятқа еришидиғанларға мисал қилип мәндә Өзиниң барлиқ сәвир-тақитини аян қилиши үчүн, маңа рәһим-шәпқәт көрситилгәндур» — бу зор әһмиәтлик айәт тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ **1:15-16** Мат. 9:13; Мар. 2:17; Луқа 5:32; 19:10; 1Юһа. 3:5. □ **1:17** «мәңгүлүк Падишаһ» — грек тилида «барлиқ заманларниң Падишаси». «бирдин-бир Худаға әбәдил-әбәткичә ... шан-шәрәп болғай!» — бәзи кона көчүрмиләрдә «бирдин-бир дана Худаға әбәдил-әбәткичә ... шан-шәрәп болғай!» дейилиду. □ **1:18-19** «бу вәһийләрни қурал қилип, етиқатта вә пак вижданиңда чиң туруп, гөзәл уруш қилғайсән» — «гөзәл уруш қилғайсән» — әт егилири билән әмәс, әлвәттә, роһий қураштур. Кейинки 6:12-айәттә тилға елинған «гөзәл күрәш»ни вә у тоғрисидики «қошумчә сөз»ни көрүң. ■ **1:18-19** 1Тим. 6:12; 1Тим. 3:9. □ **1:20** «Уларни күпүрлүк қилмаслиқни үгәнсун дәп, Шәйтаниң илкигә тапшурдум» — «Шәйтаниң илкигә тапшурлуш» болса, етиқат йолидин хеләлә чәтнигән кишиләрни өз гуналирини тонусун дәп, жамаәт ишләтәс болидиған егир бир тәдбирдур. Униңда шундақ кишиләр жамаәттики барди-кәлдидин чиқарилипла қалмай, бәлкин кесәл болуп қелиши яки балау-апәткә учриши мүмкин. Бу иш тоғрилиқ йәнә «1Кор.» 5-бап, изаһатлири вә шу мақтуптики «қошумчә сөз»ни көрүң.

■ **1:20** 1Кор. 5:5; 2Тим. 2:17; 4:14.

тәшәккүрләр ейтишини, ² болупму падишалар вә барлиқ әмәлдарлар үчүн дуа-тилавәт қилишини жекиләймән. Шундақ қилғанда, биз толук ихласмәнлик вә салмақлиқ билән тинич вә аман-есән һаят кәчүрәләймиз. ³ Бундақ дуа-тилавәт қилиш гезәл иштур, Қутқузғучимиз Худани хурсән қилиду. ⁴ Чүнки У пүткүл инсанниқ кутқузулуши вә уларниң һәқиқәтни тонуп йетишини халайду. ⁵ Чүнки бирла Худа бардур, Худа билән инсанлар арисидә бир келиштүргүчиму бар, У болсиму Өзи инсан болуп кәлгән Мәсиһ Әйсадур. ⁶ Бу барлиқ инсанларни һәр қилиш үчүн Өзини қурбан қилип бәдәл төлиди; шундақ қилип бекитилгән вақит-саитидә Худаниң нижәтиға гувалиқ берилди. ⁷ Мән бу гувалиқни йәткүзүш үчүн жакарчи вә расул болушқа тайинлинип (мениң бу сөзлиримниң һәммиси раст, мән ялған гәп қилмидим), ят әлликләргә етиқат вә һәқиқәт йөлидә үгәткүчи болуп тикләндим. ⁸ Шуңа, мән шуни халаймәнки, әрләр қәйәрдә болсун, дуаға жәм болғанда гәзәпсиз вә дәтәлашсиз һалда, һалал әмәллиқ қоллирини көтирип дуа қилсун. ⁹

Охшаш йолда аялларму мувапиқ кийинип, өзлирини ар-номус вә салмақлиқ билән пәрдаз қилсун. Уларниң өзлирини пәрдазлаш, чачлирини алаһидә яшаш вә алтун, үнчә-мәрвайит вә есил қиммәт кийим-кечәкләр билән әмәс, ¹⁰ бәлки гезәл әмәллири билән пәрдазлишини халаймән. Бу, Худа йөлидә тәқвадар болай дегән аялларға яришиду. ¹¹ Жәмаәт сорунлирида, аяллар тинич олтирип, толук итаәтмәнлик билән тәлим алсун. ¹² Лекин аялларниң әрләргә тәлим бериши яки улар үстидин һөкүм сүрүшигә йол қоймаймән. Әксичә, улар тинич болсун. ¹³ Чүнки авал Адәм ата, кейин һава ана яритилған. ¹⁴ Авал алдинип аздурулғанму Адәм ата әмәс, бәлки һава ана еди. У толиму алданғанлиғидин уларниң итаәтсизлиғигә чүшүп қалған еди. ¹⁵ Лекин аяллар етиқатта, мейир-муһәббәт вә пак-муқәддәсликтә салмақлиқ билән туридиганла болса, улар туғутта сақ-саламәт қутулиду.

2:2 Йәр. 29:7. **2:4** Әз. 18:23; 2Пет. 3:9. **2:5** «Чүнки бирла Худа бардур» — яки «чүнки Худа бирдур» — «Қан.» 6:4 («Пәрвәрдиғар Худаймиз, Пәрвәрдиғар бир бирлиқтур») вә изаһатни көрүң.

2:5 Юһ. 17:3; Рим. 3:30; Гал. 3:19; Ибр. 9:15. **2:6** «У (Мәсиһ) барлиқ инсанларни һәр қилиш үчүн Өзини қурбан қилип бәдәл төлиди» — бу «һәр қилиш» гунаниң вә Шәйтаниң илқидин. «шундақ қилип бекитилгән вақит-саитидә Худаниң нижәтиға гувалиқ берилди» — бәшқә бир хил тәрҗимиси: «Бу улук ишқа (йәни Мәсиһниң өлүми вә тирилиши) бекитилгән вақит-саитидә гувалиқ берилди». Лекин бизницә Әйсаниң өлүминиң өзи шу «гувалиқ»тур — демәк, Әйсаниң қурбанлиғи Худаниң чәкис муһәббәт вә нижәтлик плани тоғрилиқ бәлгүләнгән вақтида ашқариланди. **2:6** Мат. 20:28; Әф. 1:7; Кол. 1:14.

2:7 Рос. 9:15; 13:2; 22:21; Рим. 1:9; 9:1; Гал. 1:16; 2:8; Әф. 3:8; 2Тим. 1:11. **2:8** Эәб. 133:1-2; Юһ. 4:21. **2:9** Тит. 2:3; 1Пет. 3:3. **2:11** «Жәмаәт сорунлирида, аяллар тинич олтирип, толук итаәтмәнлик билән тәлим алсун» — Йәһудийларниң әнъәнилири бойичә аял қилишләр Худаниң сөзлирини үгәнмәслик керәк еди, шуңа расулниң бу сөзи чоң бир йеңилиқ еди.

2:12 «Лекин аялларниң әрләргә тәлим бериши яки улар үстидин һөкүм сүрүшигә йол қоймаймән» — бу тәлим тоғрилиқ, шундақла ача-сиңилларға ата қилинған илтипатлар тоғрилиқ «1Кор.» 14:34-35 вә «Коринтлиқлар (1)»дики «қошумчә сөз»имизниму көрүң. **2:12** Яр. 3:16; 1Кор. 14:34; Әф. 5:24. **2:13** Яр. 1:27; 2:22. **2:14** Яр. 3:6. **2:15** «Лекин аяллар етиқатта, мейир-муһәббәт вә пак-муқәддәсликтә салмақлиқ билән туридиганла болса, улар туғутта сақ-саламәт қутулиду» — демәк, «Аяллар Худаниң ләнитигә учриғанлиқтин туғути қийин вә хәтәрлик болсиму, униңдин сақ-саламәт етүп кетиду». Бу 14-15-айәтни: «Аяллар әрләргә тәлим бериш, әрлар үстигә һөкүм сүрүшәтә әмәс, бәлки бала туғуш вә уни беқиш жәрәянида, етиқат арқилиқ еришидиган қутқузулуштин бәһримән болайайду» дегән бәшқә бир мәнидә чүшинишқиму болиду. Айәтниң: «Бирақ аяллар һава аниниң нәслирән туғулған Әйса Мәсиһ арқилиқ қутқузулиду» дегән йәнә бир чүшәнчиси әйни тексткә анчә йеқин кәлмәйду, дәп қараймиз.

3

Жамаатниң йетәкчилери

1 «Әгәр бириси жамааткә йетәкчи болушқа интилсә, у гөзәл бир вәзипини арзу қилған болиду» дегән бу сөз һәқтур. □ 2 Әнди йетәкчи болса әйипсиз, бир хотунлуқ, салмақ, пәмлик, әдәплик, мәнмандост, Худа тоғрисида тәлим берәләйдигән болуши, □ ■ 3 шундақла һарақкәш вә зораван болмаслиғи, мулайим болуши, сәпра, нәпсанийәтчи болмаслиғи, □ 4 әз аилисини яхши башқуралайдигән болуши, толиму салапәтлик билән пәрзәнтлирини ата-анисига бойсунидигән қилип тәрбийиләләйдигән киши болуши керәк. □ 5 Чүнки бириси өз аилисини башқурушни билмисә, у Худаниң жамаитидин қандақму хәвәр алалисун? 6 *Йетәкчи* йеңи етиқатчилардин болмисун; ундақ болса, у тәкәббурлишип кетиши мүмкин, шуниңдәк Шәйтаниң әйивигә кирип, у учриған һөкүмгә чүшиду. □ 7 *У жамаатниң* сиртидикиләр тәрипиндинму убдан тәриплинидигән болуши керәк; шундақ болғанда, у башқиларниң қарилишиға учримайду, Шәйтаниң қилтиғиға чүшмәйду. □

Жамаатниң хизмәткарлири

8 Худди *йетәкчиләргә* охшаш, жамаатниң хизмәткарлириму салмақ, икки хил гәп қилмайдиған, һарақ-шарапқа берилмәйдиған, нәпсанийәтчи болмиған кишиләрдин болуши, □ ■ 9 пак виждани билән етиқатниң сирини чиң тутидиған

□ **3:1** «Әгәр бириси жамааткә йетәкчи болушқа интилсә, у гөзәл бир вәзипини арзу қилған болиду» — «йетәкчи»ләр тоғрилиқ «Филиппийликларға»дики «қошумчи сөз», «йетәкчиләр вә хизмәткарлар» дегән сөзлиримизни көрүң. «Ақсақал» вә «йетәкчи» әмәлийәттә бир гәптур. □ **3:2** «Әнди йетәкчи болса әйипсиз, бир хотунлуқ, салмақ, пәмлик, әдәплик, мәнмандост, Худа тоғрисида тәлим берәләйдигән болуши... (керәк)» — «бир хотунлуқ», бәлким «өз аялиға садиқ» дегән мәнидә. Буниң тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ **3:2** 2Тим. 2:24; Тит. 1:6. □ **3:3** «... шундақла һарақкәш вә зораван болмаслиғи, мулайим болуши, сәпра, нәпсанийәтчи болмаслиғи... (керәк)» — «нәпсанийәтчи» грек тилида «өзини булғайдиған нәпсанийәтчиликкә берилгән» дегән бир сөз билән ипадиллиниду. Бу сөзгә қариганда, пул вә мал-дунияни қоглишиш инсанни һарам қилип булғайду. Бу тема тоғрисида йәнә «Луқа» 16:9-11 вә шу әйәтләрдикли изаһатларни вә «Луқа»дики «қошумчә сөз»имиздики 16-бап тоғрилиқ «наһәқ дуняға тәвә болған мал-дуня» дегән мәзmunни көрүң. □ **3:4** «өз аилисини яхши башқуралайдигән болуши, толиму салапәтлик билән пәрзәнтлирини ата-анисига бойсунидигән қилип тәрбийиләләйдигән киши болуши керәк» — «толиму салапәтлик билән... тәрбийиләләйдигән» дегәнлик ибарә терикмәй балилирини тәрбийиләйдигәнлигини билдүриду. Айтәниц бәшқә бир хил тәржимиси: «пәрзәнтлирини өз ата-анисига толуқ һөрмәт билән бойсунидигән қилип тәрбийиләләйдигән киши болуши керәк». □ **3:6** «Йетәкчи йеңи етиқатчилардин болмисун; ундақ болса, у тәкәббурлишип кетиши мүмкин, шуниңдәк Шәйтаниң әйивигә кирип, у учриған һөкүмгә чүшиду» — «Шәйтаниң әйивигә кириш» бәлким Шәйтаниң әслидики гунайи, йәни тәкәббурлишип кәткенини (шундақла Худаниң жазасиға учриғанлигини вә кәлгүсидиму учрайдиғанлигини) көрситиду. □ **3:7** «У жамаатниң сиртидикиләр тәрипиндинму убдан тәриплинидигән болуши керәк; шундақ болғанда, у башқиларниң қарилишиға учримайду, Шәйтаниң қилтиғиға чүшмәйду» — «Шәйтаниң қилтиғи» немини көрситиду? Йетәкчиләрдә әйиплинерлик йери болса (һәттә йошурун болсиму), шундақла «сирттиқиләр» уни әйипләйдигән болса у бәлким у өзини ақлаш үчүн яки ишлирини йошуруш үчүн ялған гәп қилиши мүмкин. Ундақта у дәрһал Шәйтаниң илкидә болиду. Жамаәттиқиләр тәрипиндинму убдан «тәриплиниши» керәк, әлвәттә. □ **3:8** «Худди (йетәкчиләргә) охшаш, жамаатниң хизмәткарлириму салмақ, икки хил гәп қилмайдиған ... кишиләрдин болуши... (керәк)» — хизмәткарлар жамаатниң йетәкчилириниң ярдәмчиси болуп, улар һәр хил әмәлий ишларға мәсәул кишиләрдур. Йәнә «Филиппийликларға»дики «қошумчә сөз»имиздики «йетәкчиләр вә хизмәткарлар» дегән мәзmunни көрүң. «нәпсанийәтчи болмиған кишиләрдин болуши ... (керәк)» — «нәпсанийәтчи» — 3-әйәтни көрүң. ■ **3:8** Рос. 6:3.

болуши лазим. □ ■ 10 Бундақ адәмләрниму алди билән синап көрүп, әйип тәрәплири болмиса, андин хизмәт вәзиписигә қоюшқа болиду. 11 Шуниндәк, бу хизмәткарларниң аяллимү тәмкин, питнә-пасат қилмайдиған, салмақ вә һәр қандақ ишта ишәшлик болғанлардин болуши лазим. □ 12 Хизмәткарлар бир хотунлуқ, өз пәрәнтлири вә аилисини яхши башқуридиған кишиләрдин болсун. □ 13 Хизмәткарниң вәзиписини убдан орунғанлар өзи үчүн яхши нам-атаққа сазавәр болиду вә Мәсһ Әйсада болған етиқатта зор жүрғәт-ишәшкә еришиду. □ ■

Мәсһ болған сир

14 Мән гәрчә пат арида йениңға йетип беришни арзу қилсамму, йәнила бу хәтти яздим; 15 Мабада мән һаял болуп қалсам, хәттин Худаниң аилиси арисидә өзүңни қандақ тутуш керәклигини билисән. Бу аилә болса тирик Худаниң жамаити, һәқиқәтниң түврүги вә тәглигидур. □ 16 һәммәйлән етирап қилмай туралмайдуки, ихласмәнликниң сирини бүйүктур: —

«Өзи инсан тенидә аян болди,
Роһ Униң һәққанийлигини испатлиди,
Пәришитләргә у көрүнди,
Униң хәвири пүткүл әлләргә жақаланди,
Жаһанда Униңға иман кәлтүрүлди,
У шан-шәрәп ичидә әршкә көтирилди». □ ■

4

1 Әнди Роһ шуни алаһидә ейтидуки, ахир заманларда бәзиләр етиқаттин йенип, алдамчи роһларға вә жинларниң тәлимлиригә берилип әгишиду. □ ■

□ 3:9 «пак виждани билән етиқатниң сирини чиң тутидиған болуши лазим» — «етиқаниң сирини»: оқурмәнләрниң есидә барки, Инжилдики «сирлар» болса Худа әслидә йошуруп кәлгән, Инжәл дәвридә өз жамаитигә ашқарилиған чоңқур һәқиқәтләрни көрситиду. «Римликларға»дики «кириш сөзләрни көрүң. ■ 3:9 1Тим. 1:19. □ 3:11 «шуниндәк, бу хизмәткарларниң аяллимү тәмкин, ... һәр қандақ ишта ишәшлик болғанлардин болуши лазим» — «хизмәткарларниң аяллимү» яки «аял хизмәткарлимү...». «Рим.» 16:1ни көрүң. □ 3:12 «Хизмәткарлар бир хотунлуқ, өз пәрәнтлири вә аилисини яхши башқуридиған кишиләрдин болсун» — «бир хотунлуқ» дегәнлик (яки «бир аялницла ери») бәлким «өз аялиға садик» дегән мәнидә. Буниң тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. □ 3:13 «яхши нам-атаққа сазавәр болиду вә Мәсһ Әйсада болған етиқатта зор жүрғәт-ишәшкә еришиду» — «Рос.» 6-8-бапта баян қилинған «хизмәткар» болған Истифан вә Филип буниңға икки убдан мисалдур. ■ 3:13 Мат. 25:21. □ 3:15 «Мабада мән һаял болуп қалсам, хәттин Худаниң аилиси арисидә өзүңни қандақ тутуш керәклигини билисән» — «Худаниң аилиси»: — оқурмәнләрниң есидә барки, ибраний тилида вә грек тилида (уйғур тилиға охшаш) «өй» вә «аилә» бирла сөз билән ипадилиниду. Худаниң «өйи» униң аилиси, йәни униң «тирик ибадәтханиси», «тирик өйи»дур. «1Пет.» 2:4-8-ниму көрүң. □ 3:16 «ихласмәнликниң сирини бүйүктур» — «ихласмәнликниң сирини»ниң үч мәнаси болуши мүмкин: — (1) Әйса Мәсһниң өзидә ихласмәнликниң мужәссәмләштүрүлүши, биз инсанларға «ихласмәнлик»ниң немә экәнлиги аян қиди; (2) «ихласмәнликини (инсанларға) елип келидиған сир» (3) «ихласмәнләргә (йәни Худаниң мөмин бәндилиригә) тапшурулған сир» — демәк, бизниң етиқатимиз. Бизниңчә Павлусниң көрсәткәнлири 1- вә 2-мәнидә. Шүбһисизки, бу сир дәл Әйса Мәсһ Әзидур. «Өзи инсан тенидә аян болди» — бази қедимки көчүрмиләрдә «Худа инсан тенидә аян болди» дейилиду. «Өзи инсан тенидә аян болди, Роһ Униң һәққанийлигини испатлиди...» — «Роһ» Муқәддәс Роһ, Худаниң Роһи. ■ 3:16 Мар. 16:19; Луқа 9:51; Юһ. 1:14; Рос. 1:2; Әф. 3:5, 6. □ 4:1 «Әнди Роһ шуни алаһидә ейтидуки, ...» — «Роһ» — Муқәддәс Роһ, Худаниң роһи. «алдамчи роһларға вә жинларниң тәлимлиригә берилип әгишиду» — «алдамчи роһлар» вә «жинлар» бир гәптур. ■ 4:1 Мат. 24:23; 2Тес. 2:3; 2Тим. 3:1; 2Пет. 3:3; Йәһ. 18.

² Бундақ тәлим бәргүчиләр сахтилиқта ялғанчилик қилип, худди дағмаллап көйдүрүвәткәндәк өз вижданини йоқитип қойған; ³ улар никаһлинишни вә бәзи йемәкликләрни истемал қилишни мәңгий қилиду. Амма улар мәңгий қилидиган йемәкликләрни Худа Өзигә етиқат қилған һәм һәқиқәтни билгәнләрниң тәшәккүр ейтип қобул қилиши үчүн яратқан һәм ⁴ Чүнки Худа яратқан һәммә нәрә әхшиду, улар тәшәккүр билән қобул қилинса, уларниң һеч қайсисини чәкләп рәт қилишқа болмайду. ⁵ Чүнки улар Худаниң сөз-калами вә инсанларниң дуаси билән һалал қилиниду.

Әйса Мәсиниң яхши хизмәтқари

⁶ Бу несийәтләрни қериндашларниң сәмигә салсаң, Мәсһ Әйсаниң яхши хизмәтқари болған болисән. Шундақла, өзүниңгә әстайидил әгәшкән етиқаттики вә сағлам тәлимләрдики сөзләр билән қувәтләндрүлгәнлигин аян болиду.

⁷ Амма ихлассизларниң вә момайларниң әпсанилирини чәткә қеқип, өзүни ихласмәнлик йолида чиниқтуруп йетиштүргин. ⁸ Чүнки «Бәдәнни чиниқтурушниң азрак пайдиси бар, лекин ихласмәнликтә интилишниң һәртәрәплик пайдиси бар; у һазирқи вә кәлгүси һаят үчүн бәхит елип келиду» ⁹ — бу сөз һәқтүр вә уни қобул қилшқа пүтүнләй әрзийду. ¹⁰ Әмәлийәттә биз буниң үчүн жапалиқ әжир сиңдүрүватимиз вә хар қилиниватимиз. Чүнки үмүтүмизни пүткүл инсанларниң, болупму етиқат қилғучиларниң Қутқузғучиси — мәңгү һаят Худаға бағлидуқ.

¹¹ Бу ишларни *жамаәткә* тохтимай тапилиғин вә үгәтқин. ¹² һеч кимниң сениң яшлиғиңға сәл қаришиға йол қойма; бәлки сөзлириңдә, әмәллириңдә, меһир-муһәббәт, етиқат вә паклиқта етиқатчиларға нәмунә бол. ¹³ Мән йениңға барғичә, өзүниңгә *жамаәткә муқәддәс язмиларни* оқуп бериш, жекиләш вә тәлим беришкә беғишлигин. ¹⁴ *Жамаәтиңниң ақсақаллири қоллирини уанға*

^{4:2} «... худди дағмаллап көйдүрүвәткәндәк өз вижданини йоқитип қойған» — бәзи алимлар бу сөзни: «Шәйтән уларниң вижданлирини «мениңки» дәп дағмаллап қойған» дегәндәк чүшиниду.

^{4:3} «улар никаһлинишни вә бәзи йемәкликләрни истемал қилишни мәңгий қилиду. Амма улар мәңгий қилидиган йемәкликләрни Худа Өзигә етиқат қилған һәм һәқиқәтни билгәнләрниң тәшәккүр ейтип қобул қилиши үчүн яратқан еди» — бу айәт тоғрилиқ биз «қошумча сөз»нимиздә қисқичә тохтилимиз. ^{4:3} Яр. 1:29; 9:3; Рим. 14:6; 1Кор. 10:30. ^{4:4} «Чүнки Худа яратқан һәммә нәрә әхшиду, улар тәшәккүр билән қобул қилинса, уларниң һеч қайсисини чәкләп рәт қилишқа болмайду» — бу сөз пәқәт барлиқ йемәкликләрни әмәс, йәнә у жуқурида тилға алған никаһда болған әр-аяллық жинсий мунасивәтни өз ичигә алиду. ^{4:4} Яр. 1:31; Рос. 10:15; Рим. 14:14. ^{4:5} «Чүнки улар Худаниң сөз-калами вә инсанларниң дуаси билән һалал қилиниду» — грек тилида «инсанларниң дуаси» дегән алаһидә сөз болуп «шу дуалар Худа билән йеқин алақә-мунасивәттә болиду» дегән мәнини пуритип бериду.

^{4:6} 2Тим. 1:5; 3:14,15. ^{4:7} «... өзүни ихласмәнлик йолида чиниқтуруп йетиштүргин» — «чиниқтуруп йетиштүргин» дегини грек тилида «гимнастика» («тән һәркити») билән мунасивәтлик сөз. ^{4:7} 1Тим. 1:4; 6:20; 2Тим. 2:16; Тит. 1:14; 3:9. ^{4:8} Кол. 2:23. ^{4:10} «Әмәлийәттә биз буниң үчүн жапалиқ әжир сиңдүрүватимиз вә хар қилиниватимиз» — «хар қилиниватимиз» бәзи кона көчүрмиләрдә «күрәш қиливатимиз» дейлиду. «чүнки үмүтүмизни пүткүл инсанларниң, болупму етиқат қилғучиларниң Қутқузғучиси — мәңгү һаят Худаға бағлидуқ» — «пүткүл инсанларниң, болупму етиқат қилғучиларниң Қутқузғучиси» дегән ибаридә «инсанларниң Қутқузғучиси» дегәнлик бәлким «һәр адәмни сақлиғичи» дегән омомий мәнидә ишлитилиду.

^{4:12} «һеч кимниң сениң яшлиғиңға сәл қаришиға йол қойма» — Тимотий бәлким оттуз нәччә яшқа киргән. Лекин грек мәдәнийитидә қириқ яшқа киргән оғул балилар теһи «яш» «жигит» дәп һесаплиниду. ^{4:12} Тит. 2:7,15; 1Пет. 5:3. ^{4:13} «өзүниңгә *жамаәткә муқәддәс язмиларни* оқуп бериш, жекиләш вә тәлим беришкә беғишлигин» — «муқәддәс язмиларни оқуп бериш» тоғрилиқ; — шу вақитларда аз санлиқ кишиләр оқуялайитти вә теһиму аз кишиләр Муқәддәс Китаптики бирәр қисимларға егә болушқа муйәссәр еди.

қойғанда, Худаниң вәһийиси арқилиқ саңа ата қилиниши билән сәндә болған илтипатқа бепәрвалиқ қилма. □ ■ 15 Бу ишларға берилип, өзүңни уларға толуқ атигин. Шуниң билән сениң алға басқанлиғиң һәммәйләнгә аян болиду. 16 Өзүңгә вә баргән тәлимиңгә изчил көңүл қойғин. Чүнки шундақ қилғанда өзүңниму вә саңа кулақ салғанларниму қутқузисән.

5

Жамаәттики бәзи әмәлий ишлар

1 Яшанған әрләрни әйиплигәндә қаттиқ сөзлимигин, бәлки уларға атаң сүпитидә несихәт бәргин. Шуниндәк, жигитләргә қериндашлириң сүпитидә сөзлигин. ■

2 Яшанған аялларға анаң сүпитидә, яш аялларға ача-сиңиллириң сүпитидә һәр ишта пак қәлб билән муамилә қилғин. 3 һәқиқий тул аялларни һөрмәтләп, уларниң һалидин хәвәр ал. □ 4 Лекин, тул аялларниң пәрзәнтлири яки нәврилири болса, улар алди билән өз аилисигә нисбәтән ихласмәнликни үгинип, өз ата-анисиниң әжрини яндурсун; чүнки бу иш Худани хурсән қилиду. ■ 5 Әнди һәқиқий тул өтүватқан, ялғуз қалған аяллар болса, үмүтини Худаға бағлиған болуп, кечә-күндүз дуа-тилавәттә болиду. ■ 6 Лекин һозур-һалавәткә берилгән тул хотун һаят болсиму, өлгәнгә баравәрдур. 7 Әнди башқилар тәрипидин әйиплинидигән әһвалға чүшүп қалмаслиғи үчүн сән уларға бу ишларни жәкиләп тапилиғин. 8 Лекин бириси өз туққанлиридин, болупму өз аилисидикиләрдин хәвәр алмиса, у етиқаттин танған дәп қарилип, кабирлардин бәттәр болиду. ■

9 Тул аял тизимға елинса, йеши атиштиң төвән болмаслиғи, бирла әрниң аяли болған болуши керәк, □ 10 йәнә гөзәл әмәллири билән тәрипләнгән болуши, балилирини яхши тәрбийиләп чоң қилған, мусапирларға меймандостлуқ көрсәткән, муқәддәс бәндиләрниң путлирини жуяп қойған, қийинчиликта қалғанларға ярдәм қолини узартқан, өзини һәр хил хәйр-сахавет ишлириға

□ 4:14 «Жамаәттиңиң ақсақаллири қолирини учаңға қойғанда, Худаниң вәһийиси арқилиқ саңа ата қилиниши билән сәндә болған илтипатқа бепәрвалиқ қилма» — жамаәттиңиң ақсақаллириниң етиқатчини бирәр вәзипигә тайинлиғандә, қолирини униң учисига қоюп туруп дуа қилиши Инжилдики башқа йәрләрдиму көрүниду. «Илтипат» мошу йәрдә Муқәддәс Рәһ ата қилған малум бир алаһидә қабилйәтни көрситиду. Бундақ қабилйәтләрниң бәзилири тоғрилиқ «1Кор.» 12-, 14-бапни көрүң. «Қошумчә сөз»имиздә Тимотийға тапшурулған илтипат тоғрилиқ сөзләймиз. ■ 4:14 Рос. 6:6; 8:17; 13:3; 19:6; 1Тим. 5:22; 2Тим. 1:6. ■ 5:1 Лав. 19:32. □ 5:3 «Һәқиқий тул аялларни һөрмәтләп, уларниң һалидин хәвәр ал» — «Һәқиқий тул аяллар» мошу йәрдә еридин жуа болған, қийинчиликта турған аялларни көрситиду. «Һөрмәтләп, уларниң һалидин хәвәр ал» грек тилида бирла сөз билән ипадилиниду. ■ 5:4 Яр. 45:10,11; Мат. 15:4; Мар. 7:10; Әф. 6:1, 2. ■ 5:5 Лука 2:36; 1Кор. 7:32. ■ 5:8 Гал. 6:10. □ 5:9 «Тул аял тизимға елинса, йеши атиштиң төвән болмаслиғи, бирла әрниң аяли болған болуши керәк...» — «тул аял тизимға елинса» дегәндики «тизим» бәлким жамаәт ичидики алаһидә ярдәм алғучи тул аялларниң тизимини көрситиду. Уларниң йәнә бәлким алаһидә дуа вә башқа һажәтмәнләрни йоқлаш хизмәтлири бар еди; йәнә келип улар қайтидин той қилмаслиққа вәдә қилиши керәк болуши мүмкин (12-әйтәни көрүң). «Бирла әрниң аяли болған болуши керәк» дегәнниң «бирла әрлик болған болуши керәк» яки «өз еригә садиқ болған болуши керәк» дегән башқа бир хил чүшәнчиси бар.

бегишлиғанлар болуши керәк. □ ■ 11 Лекин яш тул аялларни тизимликкә киргүзмә. Чүнки уларниң ишқ һәвәслири қозғилип Мәсиһдин тенип, қайта никаһлинишни арзу қилиду; 12 шуниң билән, улар дәсләп бәргән вәдисигә хилаплиқ қилиш сәвәплик әйиплик болиду. □ 13 Униң үстигә улар һорунлуқни адәт қиливелип, өйму-өй доқуруп жүрүшни үгиниду; шундақла һорун болупла қалмай, ғәйвәт қилип, башқиларниң ишлиригә чепилғақ болуп налайиқ ишларға валақлайдиғанлардин болуп қелиши мүмкин. □ ■ 14 Шуниң үчүн, бундақ яш тул аялларниң никаһлинип, пәрзәнт көрүп, өй ишлири билән шуғуллинишини халаймән. Шундақ қилғанда, бизгә қарши турғучиға бизни һәр қандақ әйипләп-һақарәтләш пурсити чиқмайду. □ ■ 15 Чүнки шундақ бәзи тул аяллар алиқачан етиқаттин тенип Шәйтанның кәйнигә кирип кәтти. 16 Әгәр етиқати бар бир әр яки аял кишиниң тул қалған туққанлири болса, у әзи уларға ярдәм бәрсун, жүки жамаәткә чүшмисун. Шундақ болғанда, жамаәт һәқиқи әгә-чақисиз тул аялларға ярдәм қилалайду. □

Ақсақаллар төерисидә

17 Жамаәтни яхши йетәкләйдиған ақсақаллар, болупму Худаниң сөз-каламани йәткүзүш вә тәлим бериштә әжир сиңдүргәнләр икки һәссә һөрмәткә сазавәр қилинсун. □ ■ 18 Чүнки муқәддәс язмилирәдә: «Хаман тәпкән өкүзниң ағзини боғма» вә: «Мәдиқар өз һәққини елишқә һәқлиқтур» дейилгән. □ ■

19 Икки яки үч гувачи һазир болмиғичә, ақсақал үстидин қилинған әрзни қобул қилма. □ ■ 20 Әгәр ақсақаллардин бириси гуна садиқ қилған болса,

□ 5:10 «йәнә гөзәл әмәллири билән тәрипләнгән болуши, ... муқәддәс бәндиләрниң путлирини жуяп қойған... өзини һәр хил хәйр-саһавәт ишлиригә бегишлиғанлар болуши керәк» — «муқәддәс бәндиләрниң путлирини жуяған»: — оқурмәнләргә аянки, «пут жуяш» Оттура Шәриқтики ерп-адәтләрдин еди, сәпәрдин кәлгән меһманларни қизғинлиқ билән күтүшни билдүрәтти. Бу ишинң өзи бәлким башқә етиқатчиларниң хизмитидә кәмтәрлик билән болушниң яхши бәлгүси өзи («Юһ.» 13:1-17ни көрүң).

■ 5:10 Яр. 18:4; 19:2; Луқә 7:38,44; 1Пет. 4:9. □ 5:12 «... улар дәсләп бәргән вәдисигә хилаплиқ қилиш сәвәплик әйиплик болиду» — «дәсләп бәргән вәдиси» бәлким уларниң һәр бириниң «Әйса Мәсиһ үчүн жамаәтнин хизмитидә болиман, қайта той қилмаймән» дегәндәк бир вәдисини көрситиши мүмкин. 9-әйәтни йәнә көрүң. □ 5:13 «Униң үстигә улар һорунлуқни адәт қиливелип, өйму-өй доқуруп жүрүшни үгиниду; шундақла һорун болупла қалмай, ғәйвәт қилип, башқиларниң ишлиригә чепилғақ болуп налайиқ ишларға валақлайдиғанлардин болуп қелиши мүмкин» — дәмәк, әгәр ундақ майиллиғи болған тул аялларға жамаәт тәрипинин иқтисадиқ ярдәм берилгән болса («тизимланса»), улар техиму шундақ йолда меңип кетиши мүмкин. ■ 5:13 Тит. 2:3. □ 5:14 «бизгә қарши турғучиға бизни һәр қандақ әйипләп-һақарәтләш пурсити чиқмайду» — «бизгә қарши турғучи» Шәйтанның өзини яки йәр йүзидә Инжилға қарши чиққанларни көрситиду. ■ 5:14 1Кор. 7:9. □ 5:16 «Әгәр етиқати бар бир әр яки аял киши...» — бәзи кона көчүрмиләрдә пәкәт «етиқатчи аял киши...» дейилиду. □ 5:17 «Жамаәтни яхши йетәкләйдиған ақсақаллар, болупму Худаниң сөз-каламани йәткүзүш вә тәлим бериштә әжир сиңдүргәнләр икки һәссә һөрмәткә сазавәр қилинсун» — Инжилда «ақсақаллар» дегәнниң башқә хил ипадиси «йетәкчиләр». «Филиппилиқларға»дики «кириш сөз», шундақла «Тебирлар»ниму көрүң. «Икки һәссә һөрмәткә сазавәр қилинсун» — дәмәк, һәм жамаәтнин чоңқур иззитигә вә лайиқ болған иқтисадиқ ярдәмгә муйәссәр болсун (чүнки тәлим бериштә вә жамаәттин хәвәр елишта әстайидил болуш дайм көп вақитлири сәрп қилиниду). ■ 5:17 Рим. 15:27; 1Кор. 9:11; Гал. 6:6; Фил. 2:29; 1Тес. 5:12; Ибр. 13:17. □ 5:18 «Хаман тәпкән өкүзниң ағзини боғма» ... «Мәдиқар өз һәққини елишқә һәқлиқтур»... — Төврат, «Қан.» 25:4 вә Инжил, «Луқә» 10:7. ■ 5:18 Лав. 19:13; Қан. 24:14; 25:4; Мат. 10:10; Луқә 10:7; 1Кор. 9:9. □ 5:19 «Икки яки үч гувачи һазир болмиғичә, ақсақал үстидин қилинған әрзни қобул қилма» — Төврат, «Қан.» 17:6, 19:5ни көрүң. ■ 5:19 Қан. 19:15.

башқиларниңму буниңдин ибрэт елип қоркуши үчүн, жамаэт алдида тәнбиһ берип әйиплигин. □

²¹ Худаниң, Мәсиһ Әйсаниң вә Худа таллиған пәриштиләрниң алдида шуни саңа ағаһ қилип тапилаймәнки, сән бу әмирләргә һеч айримичилиқ қилмай, һеч қандақ ишта бир тәрәпкә ян басмай қәтғий әмәл қилғин. ■

²² Бирәвниң учисиға қолуңни қоюшқа алдирап кәтмә; башқиларниң гуналириға шерик болма. Өзүңни пак тутқин □ ■ ²³ (ашқазиниң яхши болмиғанлиғи, шундақла сән даим ағрийдиган болғачқа, сула ичивәрмәй, бир аз шарапму ичип бәргин). □ ■ ²⁴ Бәзи кишиләрниң гуналири бурунла ениқ, шундақла сорақ күнигичә сақлиниду; лекин бәзиләрниңки уларниң кәйнидин әгишип бариду, кейин ашкарә болиду. □ ■ ²⁵ Худди шуниңға охшаш, бәзи кишиләрниң гәзәл әмәллирини асанла көрүвалғили болиду; һазир ашкарә болмиса кейин ашкариланмай қалмайду. □

6

¹ Қуллуқ һөмәтуруқ астида болғанларниң һәммиси өз ғоҗайинлирини һәр тәрәптә бәрәтлисун. Шундақ қилғанда, Худаниң нами вә Униң тәлиминиң һақарәткә учришидин сақланғили болиду. ■ ² Ғоҗайинлири етиқатчи болса, қуллири: «Биз һәммимиз охшашла қериндашларғу» дәп, уларға һөрмәтсизлик қилмисун. Әксичә, уларға техиму әстайидил хизмәт қилсун. Чүнки уларниң яхши хизмитидин бәһримән болидиганлар дәл садиқ етиқатчилар һәм сөйүмлүк бәндиләрдур. Сән бу тәлимләрни үгәтकिन вә җекилигин.

Ялған тәлим вә пулпәрәсликниң ақивити

³ Охшимиған тәлимләрни тәрғиб қилған вә сағлам сөзләрни (йәни Рәббимиз Әйса Мәсиһниң һәқ сөзлирини), шундақла ихласмәнликкә йетәкләйдиган тәлимни қобул қилмиған киши болса, ⁴ ундақлар дәвәкә көрәңләп кәткән, һеч немә чүшәнмәйдиган кишиләрдиндур. Улар низа-муназирә пәйда қилишқа вә гәп

□ **5:20** «Әгәр ақсақаллардин бириси гуна садир қилған болса, башқиларниңму буниңдин ибрәт елип қоркуши үчүн, жамаәт алдида тәнбиһ берип әйиплигин» — «башқиларниңму буниңдин ибрәт елип қоркуши үчүн...»: — демәк, қалған ақсақаллар ибрәт алсун. ■ **5:21** Қан. 17:4; 19:18; Рим. 1:9; 9:1; 2Кор. 1:23; 11:31; Гал. 1:20; Фил. 1:8; 1Тес. 2:5; 5:27; 1Тим. 6:13. □ **5:22** «Бирәвниң учисиға қолуңни қоюшқа алдирап кәтмә» — «бирәвниң учисиға қолуңни қоюш» дегән һәрикәт, бирисини жамаәткә йетәкчилик вәзиписигә тайинлаш, кесәл адәмни сақайтиш яки башқа алаһидә бир дуа қилиш үчүн «Мән Худа алдида бу адәм билән бир болиман» дегәнни ипадиләйду. «башқиларниң гуналириға шерик болма»

— бу сөз алдинки: «Бирәвниң учисиға қолуңни қоюшқа алдирап кәтмә» дегән сөзгә бағлиқ. Чүнки ундақ һәрикәт қол қойғучи киши дуа қилинған киши үчүн: «И Худа, мән бу киши билән мәсүлийәттә бир болай» дегән дуани билдүриду. Амма «башқиларниң гуналириға шерик болма» дегәнниң башқа тәрәплири бар, әлвәттә. ■ **5:22** Рос. 6:6; 8:17; 13:3; 19:6; 1Тим. 4:14; 2Тим. 1:6. □ **5:23** «ашқазиниң яхши болмиғанлиғи, шундақла сән даим ағрийдиган болғачқа, сула ичивәрмәй, бир аз шарапму ичип бәргин» — Павлус бу вәзни бәлким жуқуриқи «өзүңни пак тутқин» дегәнлигидә һәжити болмиған пәрһизләр болмисун деп Тимотийниң кесилини көзләп ейтиду. ■ **5:23** Зәб. 103:15.

□ **5:24** «Бәзи кишиләрниң гуналири бурунла ениқ, шундақла сорақ күнигичә сақлиниду; лекин бәзиләрниңки уларниң кәйнидин әгишип бариду, кейин ашкарә болиду» — буниң мәнәси бәлким: «Бәзи кишиләрниң гуналирини асанла көрүвалғили болиду һәм уларниң чоқум сораққа тартилиши ениқ. Лекин, бәзи кишиләрниң гуналири болса пәкәт кейин, сорақтила ашкарә болиду». Шуниң үчүн Тимотий башқиларға «қол қоюш»та даим пәхәс болуп, әтраплик ойлиши керәк. ■ **5:24** Гал. 5:19. □ **5:25** «бәзи кишиләрниң гәзәл әмәллирини асанла көрүвалғили болиду» — башқа бир хил тәржимиси: «бәзи кишиләрниң гәзәл әмәллири сорақтин авал көрүнәрлик болиду». ■ **6:1** Әф. 6:5; Кол. 3:22; Тит. 2:9; 1Пет. 2:18.

талишишқа һерисмән; бундақ ишлардин һасәтхорлуқ, жедел-мажира, төһмәт, рәзил гуманхорлуқ һасил болиду, ⁵ һәмдә нийити чирикләшкән, һәқиқәттин мәһрум болған кишиләр арасида дайимлиқ сүркилиш кәлтүрүп чикириду. Бундақ кишиләр ихласмәнликни пайда-тапавәтницә бир йоли дәп қарайду. ⁶

⁶ Дәрвәкә, Худаға ихласмән вә разимән болуш ғайәт зор пайдидур. ⁷ Чүнки биз бу дүнияға һеч немә елип кәлмидүк, шуниндәк уницә һеч неминиму елип кетәлмәймиз. ⁸ Шуңа, йемәк-ичмәк вә кийим-кечик йетәрлик болсила булардин қанәәт қилимиз. ⁹ Лекин бай болушни оилайдиганлар болса һаман аздурулушларға учрап, қапқанқа вә шундақла инсанларни вәйранчилиққа вә һалакәткә чөктүридикән нурғун әһмиқанә һәм зиянлиқ арзу-һәвәсләрницә илқиғә тейилип кетиду. ¹⁰ Чүнки пулпәрәслик һәр хил рәзилликләрниң йилтизидур. Бәзиләр буницә интилиши билән етиқаттин чәтнәп, өзлирини нурғун дәрд-қайғулар билән санжиди. ¹¹

Тимотийға несүһәт

¹¹ Амма сән, әй Худаниң адими, бундақ ишлардин жирақ қач; һәққанийлиқ, ихласмәнлик, ишәш-етиқат, мейир-муһәббәт, сәвир-тақәт вә мөмин-мулайимлиқни интилип қоғла. ¹² Етиқаттики гөзәл күрәштә күчәп күрәш қил. Мәңгүлүк һаятни чиң тутқин. Сән дәл буницә чәқирилдиң һәмдә уницә йолида нурғунлиған гувачилар алдида бу етиқатницә гөзәл шаһитлиғини қилдиң. ¹³

¹³ һәммигә һаятлик бериватқан Худаниң алдида, шундақла Понтиус Пилатус алдида гөзәл шаһитлиқни қилип гувалиқ бәргән Мәсиһ Әйсаниң алдида саңа шуни тапилаймәнки, ¹⁴ Рәббимиз Әйса Мәсиһ қайта аян болғичә, Худаниң бу әмригә һеч қусурсиз вә дағсиз әмәл қилгин. ¹⁵⁻¹⁶ Уницә аян болушини вақит-саити кәлгәндә бирдин-бир мәңгү өлмигүчи, инсан йеқинлишалмайдиған нур ичидә яшайдиған, һеч ким көрмигән вә көрәлмәйдиған мубарәкләшкә лайиқ болған бирдин-бир һөкүмран, йәни падишаларницә Падишаси, рәбләрницә Рәбби әмәлгә ашуриду. Уницә иззәт-һөрмәт вә әбәдил-әбәт күч-қудрәт болғай, амин! ¹⁷

¹⁷ Бу заманда бай болғанларға мәғрурланмаслиқни, таянғусиз өткүнци байлиққа әмәс, тәлки биз бәһримән болушқа һәммини бизгә сехийлиқ билән толуп ташқан һалда тәминлигүчи Худаға тайинип үмүт бағлашни тапилигин; ¹⁸ уларға яхши әмәлләрни қилишта һәқиқий бай болуңлар, хәйр-саһавәтлик ишларда мәрт, башқилар билән ортақ бәһрлинишкә қоли очуқ болуңлар дәп тапилигин. ¹⁹ Улар бундақ қилғанда, һәқиқий һаятни тутуш үчүн келәчәктә өзлиригә пухта бир асас-һул болидиған бир ғәзнә топлалайду. ²⁰

^{6:4} 1Тим. 1:4; 2Тим. 2:23; Тит. 3:9. ^{6:5} 1Кор. 11:16. ^{6:6} Пәнд. 15:16; Ибр. 13:5.

^{6:7} Аюп. 1:21; 27:19; Зәб. 48:18. ^{6:8} Зәб. 54:24; Пәнд. 27:26; Мат. 6:25; 1Пет. 5:7. ^{6:9} Пәнд. 11:28; Мат. 13:22; Яқ. 5:1. ^{6:10} Мис. 23:8; Қан. 16:19; Пәнд. 15:16. ^{6:11} 2Тим. 2:22.

^{6:12} «Етиқаттики гөзәл күрәштә күчәп күрәш қил» — бу сөzlәр вә әйтәтницә қалған қисми («гөзәл шаһитлик») тоғрисида «қошумчә сөз»имизни көрүң. ^{6:12} 1Тим. 1:18. ^{6:13} «Һәммигә һаятлик бериватқан Худаниң алдида, шундақла Понтиус Пилатус алдида гөзәл шаһитлиқни қилип гувалиқ бәргән Мәсиһ Әйса...» — «гөзәл шаһитлик» дегән сөз тоғрисида «қошумчә сөз»имизни көрүң.

^{6:13} Қан. 32:39; 1Сам. 2:6; Мат. 27:11; Юһ. 18:37; 1Тим. 5:21. ^{6:14} «Бу әмригә һеч қусурсиз вә дағсиз әмәл қилгин» — «бу әмир» болса Тимотийға тапурулған толуқ вәзинини көрситиду (^{3:3-20}, ^{6:2-5}). ^{6:15-16} 1Тим. 1:17; Вәһ. 17:14; 19:16; Мис. 33:20; Қан. 4:12; 1Юһа. 4:12. ^{6:17}

«Биз бәһримән болушқа һәммини бизгә сехийлиқ билән толуп ташқан һалда тәминлигүчи Худа...» — «сехийлиқ билән» грек тилида «зор байлиқлиридин бәргәндәк» дегән сөз билән ипадилениду. ^{6:17} Мар. 4:18; Луқа 8:14. ^{6:19} Мат. 6:20; Луқа 12:33; 16:9.

²⁰ Әй Тимотий, саңа аманәт қилинған *һәқиқәтләрни* қоғда. Өзүңни ихлассиз, қуруқ гәпләрдин һәмдә аталмиш илимниң талаш-тартишлиридин нери тутқин.

■ ²¹ Бәзиләр мошундақ бемәна *илимгә* егимән дәп жакалап, етиқаттин чәтниди. Мәһри-шәпқәт силәргә яр болғай! □

■ **6:20** 1Тим. 1:4; 4:7; 2Тим. 2:16; Тит. 1:14; 3:9. □ **6:21** «мәһри-шәпқәт силәргә яр болғай!» — бәзи кона көчүрмиләрдә: «мәһри-шәпқәт саңа яр болғай!» дейилиду.

Тимотийға «2»

Расул Павлус Тимотийға язган иккинчи мәктүп

1-2 Мәсһиһ Әйсада вәдә қилинған һаятни елип бериш үчүн, Худаниң ирадиси билән Әйса Мәсһиһниң расули болған мәнки Павлустин сөйүмлүк балам Тимотийға салам: Худа Атимиздин вә Рәббимиз Мәсһиһ Әйсадин саңа меһри-шәпқәт, рәһимдиллик вә хатиржәмлик болғай! □ ■ 3 Мән ата-бовилеримниң изини бесип сап вижданим билән хизмитини қиливатқан Худаға тәшәккүр ейтимән, чүнки кечә-күндүз дуалиримда сени тохтавсиз әсләп туримән; ■ 4 көз яшлириңни әслигинимдә, шатлиққа чөмүшүм үчүн сән билән йәнә дидарлишишқа қаттиқ тәлпүнүп жүрмәктимән; ■ 5 чүнки сениңдә болған сахтилиқсиз етиқат есимдин чиқмайду. Бу етиқат әң авал момаң Лоиста, андин анаң Евникидә бар болған, әнди һазир сәндиму бар экән дәп хатиржәмдүрмән.

6 Шуниң үчүн мән шуни қайтидин саңа әслитимәнки, қоллимни учаңға қоюшум билән сәңдә болған, Худа саңа тәқдим қилған илтипатни қайтидин ялқунлитип жар и қилғин. □ ■ 7 Чүнки Худа бизгә қорққанчақлиқниң роһини әмәс, бәлки бизгә күч-қудрәтниң, меһри-муһәббәтниң вә салмақлиқниң Роһини тәқдим қилди. ■ 8 Шуңа Рәббимиз һәққидики хәвәр-гувалиқтин, яки Униң мәнбуси болған мәндин номус қилма. Әксичә, Худаниң күч-қудрити билән хуш хәвәрни жаркарлаш йолидики харлиқ-мушәққәтни өз һәссәң бойичә ортақ тартқин; □ ■ 9 Худа бизни өз әмәллимизгә асасән әмәс, бәлки өз муддисуи вә меһри-шәпқитигә асасән қутқузуп, пак-муқәддәс чақириқи билән чақирди; Униң бу меһри-шәпқити һәммә дәвир-заманлардин илгирила Мәсһиһ Әйсада бизгә беғишланғандур; ■ 10 лекин бу меһри-шәпқәт Қутқузғучимиз Әйса Мәсһиһниң келиши билән һазир аян болди; У өлүмни бекар қиливетип, хуш хәвәр арқилиқ һаятлиқ вә чиримаслиқни йоруқлуқта аян қилди. ■ 11 Мән болсам әлләргә бу хуш хәвәрниң жакарчиси, расули вә тәлим бәргүчиси болуп тайинланған. □ ■ 12 Мән шу сәвәптин һазирқи бу харлиқ-мушәққәтләрни тартмақтимән. Лекин буниңдин номус қилмаймән; чүнки мән кимгә етиқат қилғанлиғимни билимән һәмдә Униң маңа тапшурған аманитини шу күнгичә сақлалайдиганлиғиға қадир

□ **1:1-2** «Әйса Мәсһиһниң расули болған мәнки Павлустин сөйүмлүк балам Тимотийға салам» — демисәкму, Тимотий Павлусниң «роһий жәһәттә» оғли еди. ■ **1:1-2** Гал. 1:3; 1Тим. 1:2; 1Пет. 1:2. ■ **1:3** Рос. 22:3; Рим. 1:9; 1Тес. 1:2; 3:10. □ **1:6** «қоллимни учаңға қойғиним билән сәңдә болған, Худа саңа тәқдим қилған илтипат» — ишинимизки, бу дәл 1-хәттә («1Тим.» 4:14-15) тилға елинған роһий илтипаттин башқа иш әмәс. «Қошумчә сөз»имизниму көрүң. ■ **1:6** Рос. 6:6; 8:17; 13:3; 19:6; 1Тим. 4:14; 5:22. ■ **1:7** Рим. 8:15. □ **1:8** «Шуңа Рәббимиз һәққидики хәвәр-гувалиқтин, яки униң мәнбуси болған мәндин номус қилма» — Павлус бу мәктүпни язғанда Римдики зинданда ятатти. Шүбһисизки, римлиқлар Павлусни «бизниң мәнбусимиз» дәп ойләтти — лекин Павлус ишқа бәшқичә қарәйтти. Римлиқларниң уни қолға елип түрмигә тәшлигини Худаниң ирадиси болуп, шу иш билән «ят әлликләр»дин болған ишәнгүчиләрниң көп пайда көридиғанлиғиға Павлусниң көзи йәткән; шуниң билән у «Мән Рәбниң мәнбуси» дәйду. «хуш хәвәрни жаркарлаш йолидики харлиқ-мушәққәтни өз һәссәң бойичә ортақ тартқин» — грек тилида бәлким «өз һәссәң бойичә биргә тартқин» дегән мәнини билдүрүши мүмкин. Демәк, һәр дәвирдә етиқатчилар тартишқа тегишлик оқубәт-мушәққәт бар; Тимотийниң Павлус (вә башқа етиқатчилар) билән биргә мәлум дәриждә «өз һәссиси бойичә» оқубәт-мушәққәт тартишиға тоғра келиду. ■ **1:8** Рос. 21:33; Рим. 1:16; Әф. 3:1; 4:1; Кол. 4:18; Флм. 1:1, 9, 13. ■ **1:9** Әф. 1:3; Тит. 3:4, 5, 6. ■ **1:10** Йәш. 25:8; Рим. 16:25; Әф. 1:9; 3:9; Кол. 1:26; Тит. 1:2; Ибр. 2:14; 1Пет. 1:20. □ **1:11** «Мән болсам әлләргә бу хуш хәвәрниң жакарчиси, расули вә тәлим бәргүчиси болуп тайинланған» — «әлләр» болса «ят әлликләр», «Йәһудий әмәсләр». ■ **1:11** Рос. 9:15; 13:2; 22:21; Гал. 1:15; 2:8; Әф. 3:8; 1Тим. 2:7.

екәнлигигә ишәндүрүлдүм. □ 13 Мәндин аңлиған сағлам тәлим сөзлириниң нәмунилик бир үзүндисини сақлап, Мәсиһ Әйсада болған муһәббәт вә етиқат билән чиң тутқин; ■ 14 биздә маканлашқан Муқәддәс Роһқа тайинип саңа тапшурулған шу гөзәл аманәтти сақла. □

15 Сән билгиниңдәк, Асия өлкисидики *етиқатчиларниң* һәммиси *дегидәк* мәндин йүз өриди. Уларниң арасида Фигелус вә Хермогенесму бар. □ ■ 16 Рәб Онесифорниң аилсидикилиригә рәһим-шәпқәт көрсәткәй. Чүнки у мениң мәһбус болғанлиғимдин һеч номус қилмай көп қетим мени йоқлап сөйүндүрди. □ ■ 17 У Рим шәһиригә кәлгинидә мени тапқичә көп издәп аварә болупту. 18 Рәб шу күнидә уни Өзидин рәһим-шәпқәткә муйәссәр қилғай; униң Әфәсус шәһирида маңа көрсәткән хизмәтлириниң қанчилиек экәнлигини убдан биләсән. □

2

Мушәққәткә қаримай Рәбниң хизмитидә болуш

1 Шуңа әй оғлум, сән Мәсиһ Әйсада болған мөһри-шәпқәткә тайинип күчлүк бол; 2 вә сән көп гувачилар алдида мәндин аңлиғанлириниң һәм ишәшлик һәмдә башқиларғиму тәлим берәләйдиған адәмләргә аманәт қилғин. □ ■ 3 Әйса Мәсиһниң яхши жәңчиси болуш сүпитидә, харлиқ-мушәққәтти өз һәссәң бойичә

□ 1:12 «... һәмдә Униң маңа тапшурулған аманитини шу күнгичә сақлалайдиғанлиғиға қадир экәнлигигә ишәндүрүлдүм» — «маңа тапшурулған аманәт» бизниңчә Худа Павлусқа жамаәтни дәп тапшурулған нурғунлиған қиммәтлик вәһийләрни көрситиду. «Қошумчә сөз»имизни көрүң. «Шу күн» — Әйса дуняға қайтидиған күнни көрситиду. Павлусниң көзқаришида пәқәт бирла күн муһимдур, у дайим у күнни нәзәрдә тутуп уни «шу күн» дәйду. Ушбу әйәттиң ахирқи жүмлисини «һәмдә мениң Худаға аманәт қилғанлиримни Рәббимиз қайта кәлгән күнгичә («шу күнгичә») чоқум қоғдайдиғанлиғиға ишинимән» дәп чүшинишкиму болиду. ■ 1:13 2Тим. 3:14. □ 1:14 «биздә маканлашқан Муқәддәс Роһқа тайинип саңа тапшурулған шу гөзәл аманәтти сақла» — жуқурида 12-әйәттики изаһатта ейтқинимиздәк, «саңа тапшурулған гөзәл аманәт» Муқәддәс Роһ жамаәткә йәткүзмәкчи болған, Худа Өзиниң нијатлиқ плани вә жамаәт тоғрилик вәһий қилинған нурғунлиған қиммәтлик һәқиқәтләрни көрситиду. □ 1:15 «Асия өлкисидики етиқатчиларниң һәммиси дегидәк мәндин йүз өриди» — бу йәрдики «Асия өлкиси» һазирқи Түркийәниң ғәрбий қисмини көрситиду. «Асия өлкисидики етиқатчилар» шу йәрдә туруватқан етиқатчиларни көрситиду; бәзи алимлар бу сөзни пәқәт Рим шәһирида турған, әслидә зинданда ятқан Павлусқа мәдәт беримиз дәп вәдә бәргән Асия өлкисидин кәлгән бәзи қериндашларни көрситиду, дәп қарайду. Грек тилида «Асия өлкисидә («өлкисидин» әмәс) болғанларниң һәммиси мәндин йүз өриди» дейилгәчкә, биз ундақ қаримаймиз. Бу муһим вақиә тоғрилик «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ 1:15

Рос. 19:10. □ 1:16 «у мениң мәһбус болғанлиғимдин һеч номус қилмай көп қетим мени йоқлап сөйүндүрди» — «мәһбус болғанлиғимдин» грек тилида «мениң зәнжир-кишәнлиримдин...» дегән сөзләр билән ипадилиниду. ■ 1:16 2Тим. 4:19. □ 1:18 «Рәб шу күнидә уни Өзидин рәһим-шәпқәткә муйәссәр қилғай» — «шу күни» Әйса дуняға қайтидиған күнни көрситиду. 12-әйәттики изаһатни көрүң.

□ 2:2 «... сән көп гувачилар алдида мәндин аңлиғанлириниң һәм ишәшлик һәмдә башқиларғиму тәлим берәләйдиған адәмләргә аманәт қилғин» — немишкә Павлус «көп гувачилар алдида мәндин аңлиғанлириң» дәйду? Бу «гувачиларниң нема әһмийити бар? Ойлишимизчә: (1) гәрчә етиқатта көп «чоңқур сирлар» болсиму, бу сирларниң һәммиси тоғрилик Инжилдин ениқ көргили болиду; һәқиқий етиқатта һеч қандақ «мәхпий тәлим»ләр вә «аз сандики алаһидә адәмләргә вәһий қилинған» тәлимләр йоқтур; (2) мошу етиқатти гувачилар Павлус вә башқа расуларниң тәлимлириниң бир хил экәнлигигә испат берәләйтти. ■ 2:2 Тит. 1:5.

ортақ тартқин. □ 4 Жәңчи болған киши өзини әскәрликкә тизимлиған сәрдарини рази қилиш үчүн адәттики турмуш ишлирини өзигә һәләк қилвалмаслиғи керәк. ■ 5 Мусабиқиғә қатнашқан тәнһәрикәтчимү мусабиқә қаидилиригә рияйә қилмиса, ғәлибә таҗиға еришәлмәйду. □ 6 Әҗир сиңдүргән дехан һосулидин биринчи болуп бәһримән болуши тегишликтур. ■ 7 Бу сөзлирим үстидә яхши оила, шуниң билән Рәб саңа һәммә ишта йорутиду.

8 Сән Давутниң нәсли болған, өлүмдин тирилгән Әйса Мәсиһни мән йәткүзүватқан хуш хәвәр бойичә есиңдә чиң тут. □ 9 Бу хуш хәвәрни дәп көп харлиқ-мушәққәт чекип, һәтта җинайәтчи һесаплинип кишәнлинип ятимән. һалбуки, Худаниң сөз-калами һеч кишәнләнмәйду! ■ 10 Әнди мән дәл шу сәвәптин, Худа таллиған бәндиләрниң Мәсиһ Әйсада болған ниҗатқа мәңгүлүк шан-шәрәп билән еришиши үчүн һәммә ишқа бәрдашлиқ беримән.

11 Төвәндики бу сөзләр ишәшликтур: —

«Униң билән биллә өлгән экәнмиз, Униң билән һаятта биллә яшаймиз. □ ■

12 Қийинчиликларға бәрдашлиқ бәрсәк, Униң билән биллә һөкүм сүримиз. Биз униңдин тансақ, Уму биздин таниду. ■

13 Биз Униңға садақәтсизлик қилсақму, У йәнила садақәтликтур; Чүнки У Өзидин һеч таналмайду». □ ■

Худани хурсән қилидиған хизмәткар

14 Бу ишларни давамлик қериндашларниң сәмигә селип, уларни Рәб алдида бемәна сөзләр үстидә талаш-тартиш қилмаслиқни әстайдиллиқ билән ағаһландурғин. Бундақ талаш-тартишларниң һеч қандақ пайдиси болмайла қалмай, бәлки аңлиғучиларни набут қилиду. 15 Уста тикимчи рәхтни тоғра пичқандәк һәқиқәт сөзини дурус чүшәндүрүп, өзүңни Худа алдида тәстиқланғидәк, йәргә қарап қалмайдиған маһир бир хизмәткар қилип көрситишкә интилип көңүл қойғин; 16 лекин иплас, қуруқ гәпләрдин нери тур. Чүнки бундақ гәпләрни қилғучилар

□ 2:3 «Әйса Мәсиһниң яхши жәңчиси болуш сүпитидә, харлиқ-мушәққәтни өз һәссәң бойичә ортақ тартқин» — (1:8дә ейтилгәндәк) «өз һәссәң бойичә тартқин» — грек тилида «өз һәссәң бойичә биргә тартқин». Демәк, һәр дәвирдә етиқатчилар тартишқа тегишлик харлиқ-мушәққәт бар; Тимотийниң Павлус (вә башки етиқатчилар) билән биргә мәлум дәриҗидә харлиқ-мушәққәт тартишиға тоғра келиду. ■ 2:4 1Кор. 9:25. □ 2:5 «Мусабиқиғә қатнашқан тәнһәрикәтчимү мусабиқә қаидилиригә рияйә қилмиса, ғәлибә таҗиға еришәлмәйду» — «мусабиқә қаидилири»: — кона заманларда бу «қаидиләр» һәм мусабиқиниң өзини вә мусабиқиғә болған тәйярлиқ-тәрбийиләшләрнимү башқуратти. ■ 2:6 1Кор. 9:10. □ 2:8 «Давутниң нәсли болған, өлүмдин тирилгән Әйса Мәсиһ» — «Давут» болса Давут падиша-пәйғәмбәр, әлвәттә. «сән Давутниң нәсли болған, өлүмдин тирилгән Әйса Мәсиһни мән йәткүзүватқан хуш хәвәр бойичә есиңдә чиң тут» — бу муһим айт тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ 2:9 Әф. 3:1,13; 4:1; Фил. 1:7; Кол. 1:24; 4:3,18; 2Тим. 1:8. □ 2:11 «Униң билән биллә өлгән экәнмиз, Униң билән һаятта биллә яшаймиз...» — «Униң билән» дегәнлик Мәсиһ билән, әлвәттә. ■ 2:11 Рим. 6:8. ■ 2:12 Мәт. 10:33; Мар. 8:38; Луқа 9:26; 12:9; Рим. 8:17; 2Кор. 4:10; Фил. 3:10; 1Пет. 4:13. □ 2:13 «Биз Униңға садақәтсизлик қилсақму, У йәнила садақәтликтур; чүнки У Өзидин һеч таналмайду» — «чүнки У Өзидин һеч таналмайду» яки «чүнки У чоқум Өзиниң сөзидә турмай қалмайду». Бу муһим сөз тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ 2:13 Чөл. 23:19; Рим. 3:3; 9:6.

бәрибир техиму ихлассизликка чөмүп кетиду. □ ■ 17 Мошундақларниң гәплири худди мәрәздәк тезла ямрап кетиду. Хименеюс вә Филетослар мана шундақларниң ичидики иккисидур; □ 18 улар һәқиқәттин чәтнәп, өлгәнләрниң тирилиши дегән бу иш аллиқачан йүз берип болди, дәйду, шундақла бәзиләрниң етиқатини гултиду. □

19 һалбуки, Худаниң мәзмут ули чиң турмақта. Униң үстигә мөһүр билән: «Рәб Өзигә тәвә болғанларни тонуйду» вә «Рәбниң мубарәк намини ләвзигә алидиганларниң һәммиси рәзилликтин қол үзсун» дәп мөһүрләнгәндур. □ ■

20 Бай-баяшат адәмниң өйидә пәқәт алтун вә күмүч қача-қучиларла әмәс, яғач, сапал қачиларму болиду. Қача-қучиларниң бәзилири әтиварлиниду, бәзилири пәс көрүлиду. ■ 21 Әгәр бир киши өзини ундақларниң киридин тазилап халий қилса, у муқәддәс қилинған, гоҗайинимизға ярайдиган қачидәк, һәр қандақ гөзәл ишларға тәйяр болиду. □

22 Шуңлашқа, яшлиқниң арзу-һәвәслиридин өзүнни қачурғин, пақ қәлб билән Рәбгә нида қилғучи билән биллә һәққанийлик, ишәш-етиқат, меһир-муһәббәт вә тинич-хатиржәмликни қоғлишип издә. ■ 23 Лекин әхмиқанә, билимсизликтин чиққан талаш-тартишларға арилишишни рәт қил, чүнки бундақ ишларниң жедәл терийдиганлигини билисән. ■ 24 Әндиликтә Рәбниң қули жедәлләшмәслиги, бәлки һәммә кишиләргә мулайим-меһриван, тәлим беришкә маһир, сәвир-тәқәтлик болуши керәк; ■ 25 шуниң билән өз-өзигә қарши болғанларға у Худа бәлким уларға һәқиқәтни тонуп йетишигә товва қилидиган қәлбни берәр дәп, мөмин-мулайимлик билән несийәт қилсун; □ ■ 26 бундақ болғанда улар уйқисини ечип, өзлирини өз муддиасиға әмәл қилишқа тутқун қилған Иблисниң

□ 2:16 «бундақ гәпләрни қилғучилар бәрибир техиму ихлассизликка чөмүп кетиду» — «бундақ (кишиләр)... техиму ихлассизликка чөмүп кетиду» грек тилида «бундақ (кишиләр)... техиму ихлассизликка алға бастуриду» дегән кинайилик, һәжвий сөзләр билән ипадилиниду. ■ 2:16 1Тим. 1:4; 4:7; 6:20; Тит. 1:14; 3:9. □ 2:17 «мошундақларниң гәплири худди мәрәздәк тезла ямрап кетиду» — «ямрап кетиду» грек тилида «от-чөпләрни йәп кетиду» дәп ипадилиниду. Расул Павлус шу сөзи билән: Буларниң гәплири «Худаниң қойлири» болған етиқатичлар истимал қилиши керәк болған «озуқни, йәни «сағлам тәлимни йоққа чиқариду, дәп пуритиду. □ 2:18 «улар һәқиқәттин чәтнәп...» — грек тилида:

«улар һәқиқәтни нишан қилмай (чәтнәп кетип)...». «өлгәнләрниң тирилиши дегән бу иш аллиқачан йүз берип болди» — бу бидәт тәлиминиң мәнәси бәлким төвәндики икки хил хата қарашни бири болуши керәк: — (1) «адәмләр Әйса Мәсийгә етиқат қилғанда, Униң Роһи аллиқачан Әйса Мәсий билән биллә өлүп тирилиду (бу гәп мошу йәргичә һәқиқәт, әлвәттә). Әнди тирилиш пәқәт шу роһий жәһәттә болуп, қәлгүсидә тән жәһәттә болмайду», яки: (2) «биз Әйса Мәсийгә ишәнгәнләрдә суға вә Роһқа чөмүлдүрүлгәндин кейин бизниң «тирилгән тән»имиз бар болиду. Шуңа һазирқи тенимиз кесәл болмайду, һеч өлмайду». □ 2:19 «Һалбуки, Худаниң мәзмут ули чиң турмақта. Униң үстигә мөһүр билән: «Рәб Өзигә тәвә болғанларни тонуйду» вә «Рәбниң мубарәк намини ләвзигә алидиганларниң һәммиси рәзилликтин қол үзсун» дәп мөһүрләнгәндур» — бу муһим айәт тоғрилиқ «қошумчә сөзимизни көрүң. ■ 2:19 Чөл. 16:5; Юһ. 10:14. ■ 2:20 Рим. 9:21. □ 2:21 «Әгәр бир киши өзини ундақларниң киридин тазилап халий қилса, у муқәддәс қилинған, гоҗайинимизға ярайдиган қачидәк, һәр қандақ гөзәл ишларға тәйяр болиду» — «гоҗайинимиз»: — Егимиз, әлвәттә. Бу муһим айәт тоғрлуқ «қошумчә сөзимизни көрүң. ■ 2:22 1Тим. 6:11. ■ 2:23 1Тим. 1:4; 6:4; Тит. 3:9. ■ 2:24 1Тим. 3:2.

□ 2:25 «...шуниң билән өз-өзигә қарши болғанларға у Худа бәлким уларға һәқиқәтни тонуп йетишигә товва қилидиган қәлбни берәр дәп, мөмин-мулайимлик билән несийәт қилсун» — «өз-өзигә қарши болғанларға» дегән биләргә оқурмәнләргә гәлитә туолғини билән, грек тилида шундақ ипадилиниду. Демәк, һәқиқәтни жарқарлиғучиға қарши чиқса, әмәлийәттә у Худа өзигә қилмақчи болған яхшиликтин мәһрум болуп, өз-өзигә қарши чиққан болиду. «Пәнд.» 8:36 көрүң. ■ 2:25 Пәнд. 8:36; 9:12; 11:17; Гал. 6:1.

қапқинидин қутулалайду.□

3

Ахир заман

1 Амма шуниму билгинки, ахир заманларда еғир күнләр болиду.□ ■ 2 У чағдики инсанлар өзинила ойлайдиган, пулпәрәс, мәнмәнчи, һакавур, күпүрлүк қилидиган, ата-анисиниң сөзини тиңшимаидиган, тузкор, иплас, 3 көйүмсиз, кәчүрүмсиз, төһмәтхор, өзини туталмайдиган, вәһший, хәйр-сахавәтликкә дүшмән, 4 сатқун, тәлвә, шөһрәтпәрәс, һозур-һалавәтни Худадин яхши көридиган, 5 сиртки қияпәттә ихласмән болувелип, әмәлийәттә ихласмәнликниң қудритини инкар қилидиган болиду. Бундақлардин жирақ тур.□ ■ 6 Чүнки уларниң арисидики бәзиләр өйму-өй соқунуп кирип, гуналар билән бесилған, һәр хил шәһвәт-һәвәсләрниң қули болуп қалған надан аялларни аздуруп өзигә әсир қилиду.□ ■ 7 Бундақ аяллар дайим тәлим алсиму, һәргиз һәқиқәтни тонуп йетәлмәйду. 8 Әнди Яннис билән Ямбрис Муса пәйғәмбәргә қандақ қарши чиққан болса, бу аздуругчиларму һәқиқәткә шундақ қарши чиқиду. Улар зәһин-көңүллири чирегән, етиқат жәһәттә дашқал дәп испатланған кишиләрдур.□ ■ 9 Лекин әнди улар бу йолда алға илгириләлмәйду; чүнки Яннис билән Ямбрисниң һамақәтлиги очуқ көрүнгәндәк, буларниңму һәммигә көрүниду.

Павлусниң вәсийәтлири; үгәнгәнлириңдә давамлик маңгин

10-11 Лекин сән болсаң мениң тәлимим, жүрүш-турушум, мәхсәт-ирадилим, ишәш-етиқатим, сәвир-тақитим, мөһир-мүһәббитим, чидамлиғим, мән учриған зиянкәшликләр вә азап-оқубәтләргә, жүмлидин Антакя, Кония вә Листра шәһәрлиридә йүз бәргәнләргә толиму көңүл бөлүп кәлдиң, шундақла мән бәрдашлиқ бәргән шунчә зиянкәшликләрдин толук хәвириң бар; Рәб уларниң һәммисидин мени қутқузди. □ ■ 12 Дәрвәқә, Мәсиһ Әйсада ихласмән һаят кәчүрүшкә ирадә тиклигәнләрниң һәммиси зиянкәшликкә учрайду. ■ 13 Лекин рәзил адәмләр вә езитқу-каззаплар бәрибир башқиларниму алдап, өзиму

□ 2:26 «бундақ болғанда улар уйқисини ечип, өзлирини өз муддиасиға әмәл қилишқа тутқун қилған Иблисниң қапқинидин қутулалайду» — башқа бир хил тәржимиси: «бундақ болғанда улар уйқисини ечип, өзлирини тутқун қилған Иблисниң қапқинидин (Худаниң) ирадисиғә әмәл қилишқа қутулалайду». □ 3:1 «Амма шуниму билгинки, ахир заманларда еғир күнләр болиду» — «еғир күнләр» грек тилида йәнә «хәтәрлик күнләр»ниму билдүриду. ■ 3:1 1Тим. 4:1; 2Пет. 2:3; Йәһ. 18.

□ 3:5 «...сиртки қияпәттә ихласмән болувелип, әмәлийәттә ихласмәнликниң қудритини инкар қилидиган болиду. Бундақлардин жирақ тур» — 1-5-айәтләр тоғрилиқ «қошумчә сөз»нимиздә қисқичә тохтилимиз. ■ 3:5 Мат. 18:17; Рим. 16:17; 2Тес. 3:6; Тит. 3:10; 2Юһа. 10. □ 3:6 «һәр хил шәһвәт-һәвәсләрниң қули болуп қалған надан аяллар...» — яки «һәр хил шәһвәт-һәвәсләрниң қули болуп қалған әжиз аяллар...». ■ 3:6 Мат. 23:14; Тит. 1:11. □ 3:8 «Әнди Яннис билән Ямбрис Муса пәйғәмбәргә қандақ қарши чиққан болса, бу аздуругчиларму һәқиқәткә шундақ қарши чиқиду» — «Мис.» 7:11, 22, 8:7, 18ни көрүң. Исраиллар Мисирдин чиқиштин бурун, Мисир падишасиниң сәһиргәрлири Муса пәйғәмбәргә қарши турған. Уларниң исимлири (Яннис билән Ямбрис) Тәвратта дейилгән әмәс, бәлки Йәһудийларниң башқа тарихий китаплирида тепилиду. ■ 3:8 Мис. 7:11.

□ 3:10-11 «жүмлидин Антакя, Кония вә Листра шәһәрлиридә йүз бәргәнләргә толиму көңүл бөлүп кәлдиң...» — «Антакя, Кония вә Листра шәһәрлиридә йүз бәргәнләр» — бу бир-биригә йеқин үч тутта болған вақиләр тоғрилиқ мәлуматлар «Рос.» 13-14-бапта тепилиду. Тимотий өзи Листралик еди; Павлус дуч кәлгән бу зиянкәшликләр Тимотийниң Мәсиһгә етиқат қилишиға тәсир қилған болуши мүмкин еди. ■ 3:10-11 Зәб. 33:20; Рос. 13:50; 14:19; 2Кор. 1:10. ■ 3:12 Мат. 16:24; Луқа 24:26; Юһ. 17:14; Рос. 14:22; 1Тес. 3:3.

алдиниң, барғансери әсәбийлишиду. ¹⁴ Лекин сән болсаң, үгәнгән вә толук ишәндүрүлгән һәқиқәтләрдә чиң тур; чүнки буларни кимдин үгәнгәнлигиңни билисән, □ ¹⁵ һәмдә балилик чағлириңдин тартипла муқәддәс язмиларни билип кәлдиң; буларниң саңа Мәсиһ Әйсаға бағланған етиқат арқилиқ болған нижат тоғрилиқ сени дана қилалайдиғанлиғини билисән. ¹⁶ Пүткүл муқәддәс язмиларниң һәммиси Худаниң Роһиниң йолйоруқ-илһами билән йезилған болуп, у тәлим бериш, тәнбиһ бериш, хаталиқларни түзитиш вә кишиләрни һәққанийәт йолиға башлашқа пайдилиқтур. □ ■ ¹⁷ Булар арқилиқ Худаниң адими толук кураллинип, барлиқ яхши әмәлләрни қилишқа тәйяр болалайду.

4

¹ Мән Худа һәмдә тирикләр билән өлүкләрни сорақ қилишқа тәйяр туридиған Мәсиһ Әйсаниң алдида, шундақла Униң қайта аян болуши вә Униң Өз падишалиғи билән саңа шундақ ағаһ қилип тапилаймәнки, ■ ² Худаниң сөз-каламими жакала; вақит-пурсәт яр бәрсун-бәрмисун, униңға жиддий қара. Толук сәвир-тақәт вә тәлим-әқидә билән несиһәт қилгин, тәнбиһ бәргин, ригбәтләндүргин. □ ³ Чүнки шундақ бир заман келидуки, инсанлар сағлам тәлимни аңлашқа чидимай, бәлки қулақлириға хуш яқидиған сөzlәрни аңлаш үчүн әтрапиға өз шәһвәт-һәвәслиригә уйғун тәлим бәрғүчиләрни топлайду. □ ⁴ Улар һәқиқәткә қулақ салмай, әпсаниләрни тиңшашқа бурмилинип кетиду. ⁵ Лекин сән һәр қандақ әһвалда ойғақ тур, харлиқ-мушәққәтләргә бәрдашлиқ бәр, хуш хәвәрчиниң вәзиписини орунда, тапшурулған хизмитиңни һәр тәрәптин толук ада қилгин. ⁶ Чүнки өзүмгә кәлсәм, жәним қурбанлиқниң «шарап һәдий»сидәк төкүлидиған вақти йетип кәлди, мениң бу дуниядин кетиш вақтиму йеқинлашти. □ ■ ⁷ Гәзәл күрәшни мән қилип болдум, жүгүрүш мусабиқисиниң мәнвилини бесип болдум, бирдин-бир етиқатни чиң сақлап кәлдим. □ ⁸ һазир һәққанийлиқниң гәлибә тажи мән үчүн сақлинип турмақта. Уни, һәққаний сорақчи болған Рәб шу күнидә маңа,

□ **3:14** «чүнки буларни кимдин үгәнгәнлигиңни билисән» — бәзи кона көчүрмиләрдә «кимләр» дәп дейлиду. Лекин бизниңчә «ким» дәп оқуш тоғра, чүнки Павлус бу әйәтләрдә өзиниң үлгә болғанлиғи тоғрилиқ көп сөzlәйду. Тевәндики 15-әйәттә у башқа кишиләр (Тимотийниң чоң ана вә анисиниң тәсирини тилға алиду. □ **3:16** «Пүткүл муқәддәс язмиларниң һәммиси Худаниң Роһиниң йолйоруқ-илһами билән йезилған болуп...» — грек тилида «пүткүл муқәддәс язмиларниң һәммиси» дегән ибарә язмилардики һәр бир сөз-әйәттиң Худадин кәлгәнлигини тәкитләйду. «Худаниң Роһиниң йолйоруқ-илһами билән йезилған» грек тилида «Худа нәпәси билән киргүзүп йезилған» дегән шәкилдә ипадиллиниду. Грек тилида һәм ибраний тилида «Роһ» вә «нәпәс» бир сөз. ■ **3:16** 2Пет. 1:21.

■ **4:1** Рим. 1:9; 9:1; 2Кор. 1:23; 11:31; Гал. 1:20; Фил. 1:8; 1Тес. 2:5; 1Тим. 5:21; 6:13. □ **4:2** «Худаниң сөз-каламими жакала; вақит-пурсәт яр бәрсун-бәрмисун, униңға жиддий қара» — «вақит-пурсәт яр бәрсун-бәрмисун» дегәнлиқниң мәнәси, хәкләр Худаниң сөзини қобул қилсун қилмисун, уларға яқсун яқмисун Худаниң адиминиң вәзиписи һаман амал қилип сөз-каламими уларға йәткүзүштин ибарәт. □ **4:3** «... қулақлириға хуш яқидиған сөzlәрни аңлаш үчүн әтрапиға өз шәһвәт-һәвәслиригә уйғун тәлим бәрғүчиләрни топлайду» — «қулақлириға хуш яқидиған сөzlәрни аңлаш үчүн» грек тилида «қулақлири қичишқан болуп...» дегән ибарә билән ипадиллиниду. Бу ибарә: «улар һәрдаим йеңи нәрсиләрни аңлиғачқа» дегән башқа бир хил чүшәнчиниму бериду. □ **4:6** «жәним қурбанлиқниң «шарап һәдий»сидәк төкүлидиған вақит йетип кәлди» — Павлус өзиниң һаятини Теврат дөвридики қурбанлиқлар үстигә төкүлидиған «шарап һәдий»гә охшитиду. Диққәт қилишқа әрзийдуки, униң йеқин арида болидиған өлүмини қурбанлиққа эмәс, пәқәт бир «шарап һәдий»гә охшитиду, халас. Шүбһисизки, униң мәнәси «улук қурбанлиқ» Әйса Мәсиһниңкидур. ■ **4:6** 2Пет. 1:14.

□ **4:7** «Гәзәл күрәшни мән қилип болдум» — «күрәш» (қаттиқ елишиш мусабиқиси, грек тилида «агон») дегән сөз тоғрилиқ «Тимотийға (1)»дики (6:12 тоғрилиқ) «қошумчә сөз»имизни көрүң.

шундақла ялғуз маңила эмәс, Униң келип аян болушиға тәлпүнүп турғанларниң һәммисигә инъам қилип кийгүзиду. □ ■

Хусусий тапшуруқлар; ахирқи сөزلәр

⁹ Имканийәтниң баричә йенимға тездин йетип кәл. ¹⁰ Чүнки Демас бу һазирқи дуняни тама қилғанлиғи үчүн мени ташлап Тесалоника шәһиригә кәтти. Қриски Галатия өлкисигә, Титус Далматия өлкисигә кәтти. ■ ¹¹ Йенимда ялғуз Луқа қалди. Маркусни өзүң билән биргә елип кәл, чүнки у хизмәтлиримдә маңа көп әсқатиду. ■ ¹² Тикикусни болса Әфәсус шәһиригә әвәтивәттим. ■ ¹³ Келишиндә Троас шәһиридә Карпусниң йениға қалдуруп қойған йепинчам билән китапларни, болупму орам терә язмиларни биллә алғач кәлгин. □ ¹⁴ Мискәр Искәндәр маңа тола әскилик қилди. Рәб униңға қилмишлириға лайиқ яндурмай қалмайду. ■ ¹⁵ Сән һәм униңдин һошияр бол; чүнки у биз йәткүзгән сөзлиримизгә қаттиқ қаршилиқ көрсәтти. ¹⁶ Тунжи қетимлиқ сорақта мениң ақлинишимға ярдәм қилидиған һеч ким чиқмиди, һәммиси мени ташлап кәтти. Бу иш уларға һесапланмиғай! □ ¹⁷ Лекин Рәб мениң билән биллә туруп, мән арқилиқ Инжили жақари толуқ қилиним, бу йәрдики барлиқ ят әлликләрдин болғанларниң аңлиши үчүн мени күчлөндүрдү; шуниң билән мән ширниң ағзидин қутқузивелиндим. □ ¹⁸ Рәб мени барлиқ рәзил иштин қутқузуп, әрштики падишалиғиға сақ йәткүзиду! Шан-шәрәп Униңға әбәдил-әбәткичә мәнсуп болғай! Амин!

Ахирқи салам

¹⁹ Приска билән Аквилаға вә Онесифорниң аилисидикиләргә мәндин салам ейт. □ ■ ²⁰ Ерастус Коринт шәһиридә қалди. Лекин Трофимус кесәл болуп қалғанлиқтин, уни Милетус шәһиридә қалдуруп қойдум. ²¹ Қиш чүшүп кәткичә имканийәтниң баричә бу йәргә кәлгин. Юбулус, Пудис, Линос, Клавдия вә барлиқ қериндашлардин саңа салам. ²² Рәб Әйса Мәсиһ роһуң билән биллә болғай! Мәһри-шәпқәт силәр билән биллә болғай! □

□ **4:8** «Уни, һәққаний сорақтин болған Рәб шу күнидә маңа, шундақла ялғуз маңила эмәс, Униң келип аян болушиға тәлпүнүп турғанларниң һәммисигә инъам қилип кийгүзиду» — «шу күни» Рәбниң қайта келидиған күни, әлвәтгә. ■ **4:8** 1Кор. 9:25; 1Пет. 5:4. ■ **4:10** Кол. 4:14; Флм. 24. ■ **4:11** Рос. 15:37; Кол. 4:10,14; Флм. 24. ■ **4:12** Рос. 20:4; Кол. 4:7. □ **4:13** «келишиндә Троас шәһиридә Карпусниң йениға қалдуруп қойған йепинчам билән китапларни, болупму орам терә язмиларни биллә алғач кәлгин» — бу әйәт үстидә «қошумчә сөз»имиздә қисқичә тохтилимиз. ■ **4:14** 1Тим. 1:20. □ **4:16** «Тунжи қетимлиқ сорақта мениң ақлинишимға ярдәм қилидиған һеч ким чиқмиди, һәммиси мени ташлап кәтти. Бу иш уларға һесапланмиғай!» — бу әйәт үстидә «қошумчә сөз»имиздә қисқичә тохтилимиз. □ **4:17** «шуниң билән мән ширниң ағзидин қутқузивелиндим» — Павлус Қәйсәр Нерониң биринчи соригидин қутулди. «Қошумчә сөз»имизни көрүң. □ **4:19** «Приска билән Аквилаға вә Онесифорниң аилисидикиләргә мәндин салам ейт» — «Приска» болса «Прискилла»ниң қисқартылған шәкли («Рос.» 18:2). Аквила вә Прискилла әр-аял еди. ■ **4:19** Рос. 18:2; Рим. 16:3. □ **4:22** «Рәб Әйса Мәсиһ роһуң билән биллә болғай!» — бәзи кона көчүрмиләрдә пәқәт «Рәб роһуң билән биллә болғай!» дейилиду.

Титусқа

Расул Павлус Титусқа язған иккинчи мәктүп **** Салам

1 Худаниң таллиғанлириға аманәт болған етиқат вә ихласмәнликкә елип баридиған һәқиқәтнің билдүрүлүши үчүн, Әйса Мәсиһнің расули қилип тайинланған, Худаниң қули болған мәнки Павлустин саңа салам — □² (бу етиқат вә һәқиқәт мәңгүлүк һаятқа бағланған үмүтни елип келиду; бу мәңгүлүк һаятни мутләқ ялған ейтмайдиган Худа һәммә дәвир-заманлардин илгирила вәдә қилған еди; ■³ лекин *һазир* вәдисиниң вақти келип Қутқузғучимиз Худа буниң қалам-хәвирини Өз әмри билән маңа тапшурған жақар арқилиқ ашқарилиди) ■⁴ — ортақ етиқатимиздә өз оғлум болған Титусқа салам! ХудаАтимиз вә нижаткаримиз Мәсиһ Әйсадин саңа мейри-шәпқәт вә хатиржәмлик болғай! □ ■

Титусниң Крет арилидики хизмити

5 Сени Крет арилида қалдуруштики сәвәп, орундилип болмиған ишларни бир тәрәп қилишиң үчүн вә һәр шәһәрдә саңа тапилигинимдәк жамаәткә ақсақалларни тайинлишиң үчүн еди. ■⁶ Ақсақаллиққа тайинлинидиған киши әйипсиз болуши, бир аяллик, пәрзәнтлири болса етиқат қилғучи болуши вә ишлирида шаллақлиқ қилидиған яки *ата-анисиға* бойсунмайдиган әйиплири болмиған болуши керәк. □ ■

7 Чүнки жамаәтнің йетәкчиси Худаниң *аилсигә* ғождар болуш сүпитидә, әйипсиз болуши керәк; башбаштақ әмәс, териккәк әмәс, һарақ-шарапқа берилгән әмәс, зораван әмәс, нәпсанийәтчи әмәс, □ ■⁸ бәлки меймандост, сахавәтлик, яхшилиқни сөйидиған, салмақ, адил, ихласмән вә өзини тутувалған болуши лазим. □ ■⁹ У йәнә сағлам тәлим билән ригбәт-тәсәлли бериш үчүн вә қарши

□ **1:1** «Худаниң таллиғанлириға аманәт болған етиқат вә ихласмәнликкә елип баридиған һәқиқәтнің билдүрүлүши үчүн...» — бу сөз болса: (1) Худаниң Өзи таллиған хәлқиғә тапшурған өзгәрмәс етиқатқа мувапик, Худаниң униңда болған мәхсити үчүн; (2) Худаниң таллиғанлирини мошу етиқатқа ериштүрүш үчүн; (3) Худаниң таллиғанлириниң етиқатини алға сүрүш үчүн дегән үч мәнини өз ичигә елиши мүмкин. ■ **1:2** Чөл. 23:19; Рим. 16:25; Әф. 1:9; 3:9; Кол. 1:26; 2Тим. 2:13; 1Пет. 1:20.

■ **1:3** Рос. 20:24; 2Кор. 2:12; 7:14; 8:6,16; Гал. 1:1; 2:3. □ **1:4** «ортақ етиқатимиздә өз оғлум болған Титусқа...» — бу ибарә шүбһисиз шуни көрситидуки, Титус хуш хәвәрни әслидә Павлустин аңлиған вә шундақла униңға ишинип һаятқа еришкән еди. Шуниң билән (Павлус башқа йәрләрдә көп ейтқинидәк) роһий жәһәттин Титусни хуш хәвәр арқилиқ «туғди» вә униңға роһий жәһәттин атидәк болди. ■ **1:4** Әф. 1:2; Кол. 1:2; 2Тим. 1:2; 1Пет. 1:2. ■ **1:5** 2Тим. 2:2. □ **1:6** «Ақсақаллиққа тайинлинидиған киши әйипсиз болуши, бир аяллик... болуши керәк» — «бир аяллик» яки «бир аялның ери», бәлким «өз аялиға садиқ» дегән мәнидә. Бу тоғрилиқ «Тимотиға (1)»дики «қошумчә сөз»имизни көрүң. «пәрзәнтлири болса етиқат қилғучи болуши ... керәк» — яки, «пәрзәнтлири болса садиқ болуши... керәк». ■ **1:6** 1Тим. 3:2.

□ **1:7** «жамаәтнің йетәкчиси Худаниң аилсигә ғождар болуш сүпитидә, әйипсиз болуши керәк; башбаштақ әмәс...» — «башбаштақ» — грек тилида бу сөз «шәхсийәтчи, мәмәнчи» дегән мәниләрниму өз ичигә алиду. «Һарақ-шарапқа берилгән әмәс, зораван әмәс, нәпсанийәтчи әмәс...» — «нәпсанийәтчи» грек тилида «өзини булғайдиган нәпсанийәтчиликкә берилгән» дегән сөз билән ипадилиниду. Бу сөзгә қариганда, пул вә мал-дуняни қоғлишиш инсанни һарам қилип булғайду. Бу тема тоғрисидә йәнә «Луқа» 16:9-11 вә шу аятләрдики изаһатларни вә «Луқа»дики «қошумчә сөз»имиздики 16-бап тоғрилиқ «наһақ дуняға тәвә болған мал-дуня» дегән мәзмунни көрүң. ■ **1:7** Лав. 10:9; Мат. 24:45; 1Кор. 4:1; Әф. 5:18; 1Тим. 3:3,15; 1Пет. 5:2. □ **1:8** «бәлки меймандост, сахавәтлик, яхшилиқни сөйидиған, салмақ, адил, ихласмән вә өзини тутувалған болуши лазим» — грек тилида «сахавәтлик, яхшилиқни сөйидиған» бирла сөз билән ипадилиниду. ■ **1:8** 1Тим. 3:2.

чиққучиларга рәддийә бериш үчүн, тапшурулган тәлимдики ишәшлик калам-сөздә чиң туруши керәк. □

10 Чүнки һазир бемәна сөз қилидиган, кишиләрниң көңлини овлап эзитқулуқ қилидиган, өз бешимчилик қилидиган көплигән кишиләр бар, болупму хәтниликләрдин чиққанлар бар. □ **11** Уларниң ағзини етиш керәк; чүнки улар һарам дунияни дәп үгитишкә тегишлик болмиған тәлимләрни үгитип, һәтта пүтүн аилиләрни набут қилмақта. □ **12** Шулардин бири, йәни *Крет арилидикләрниң* өзиниң бир пәйғәмбири: «Кретлар һемишә ялған сөзләйдиганлар, вәһший һайванлар вә һорун тоймаслардур» дегән. □

13-14 Бу гувалиқ һәқиқәттур; шуңа уларниң етиқатта сағлам туруши үчүн, шундақла Йәһудий әпсаниләргә вә һәқиқәттин чәтнигәнләр токувалған инсаний қаидә-бәлгүлимиләргә кулақ салмаслиғи үчүн уларни қаттиқ әйипләп ағаһландурғин. □ ■

15 Пак кишиләр үчүн һәммә нәрсә пак; лекин булғанған напаклар вә етиқатсизлар үчүн һеч қандақ нәрсә пак әмәстур. Чүнки уларниң ой-пикрлириму, вижданиму булғинип кәткән. ■ **16** Улар Худани тонуймиз дәп давраң қилсиму, лекин әмәлиридә Униңдин таниду; чүнки улар жиркинчиликләр, һечгәп аңлимайдиганлар, һеч қандақ яхши ишларни қилишкә яримайдиганлардур.

2

Сағлам тәлимгә лайиқ яшаш

1 Лекин сән болсаң сағлам тәлимгә қандақ уйғун яшашни үгитишиң керәк. **2** Яшанған әрләргә, хошияр, салмақ, тәмкин, етиқатта, меһир-муһәббәттә вә сәвир-тақәттә сағлам болушни тапилиғин. **3** Шуниңдәк, яшанған аялларга жүрүш-турушта ихлас-муқәддәсликкә лайиқ болушни, чеқимчилик қилмаслиқни, һарақ-шарапқа берилмәйдиган болушни, гөзәл ишларни үгәткүчиләр болушни тапилиғин. ■ **4-5** Буниң билән улар яш аялларга әрлиригә көйүнүш, балилириға көйүнүш, салмақ болуш, пак болуш, өй ишлирини пухта

□ **1:9** «у йәнә сағлам тәлим билән ригбәт-тәсәлли бериш үчүн вә қарши чиққучиларга рәддийә бериш үчүн...» — «сағлам тәлим» болса Павлусниң көп ишлитиғидиган ибариси. Худадин кәлгән тәлим һәқиқәт, тоғра әлвәттә, у өзини қобул қилғанларда сақ, сағлам роһий һаятни һасил қилиду вә қувәтләйду.

□ **1:10** «... кишиләрниң көңлини овлап эзитқулуқ қилидиган, өз бешимчилик қилидиган көплигән кишиләр бар, болупму хәтниликләрдин чиққанлар бар» — «хәтниликләрдин чиққанлар» Йәһудийләри ақи әслидә Йәһудийларниң «синагог»иға қобул қилиниш үчүн хәтнә қобул қилғанларни көрситиду. Бәзи алимлар «хәтниликләр»ни хәтнилиқни қобул қилиш керәк дәп тәлим бәргәнләрни көрситиду, дәп қарайду. Лекин төвәндики 11-әйткә қариганда уларниң һәртүрлүк зиянлиқ тәлимлири бар еди. ■ **1:10** Рос. 15:1.

□ **1:11** «улар һарам дунияни дәп үгитишкә тегишлик болмиған тәлимләрни үгитип, һәтта пүтүн аилиләрни набут қилмақта» — «һарам дунияни дәп»: — тәлим (мәйли тоғра болсун, натоғра болсун) бериштики мәхсәт дунияға еришиш болса бәрибир һарам иш болиду, әлвәттә. ■ **1:11** Мат. 23:14; 2Тим. 3:6.

□ **1:12** «шулардин бири, йәни Крет арилидикләрниң өзиниң бир пәйғәмбири: «Кретлар һемишә ялған сөзләйдиганлар, вәһший һайванлар вә һорун тоймаслардур» дегән» — Кретлиқ шаир Епименидис, миладийәдин илгири алтинчи әсирдә язған шеир. «һорун тоймиғурлар» грек тилида «ләм-ләм аш қазанлар» билән ипадилиниду — демәк, уларниң ашқазинидин башқа әзалари йоқ охшайду. □ **1:13-14** «шундақла Йәһудий әпсаниләргә вә һәқиқәттин чәтнигәнләр токувалған инсаний қаидә-бәлгүлимиләргә кулақ салмаслиғи үчүн...» — «Йәһудий әпсаниләр» тоғрилиқ «Тимотийға (1)»дики «қошумчә сөз»имиз (1:4 вә 4:7-әйтләр үстидә тохталғинимиз)ни көрүн. «...уларни қаттиқ әйипләп ағаһландурғин» — «уларни» болса «Креттики етиқатчиларни». ■ **1:13-14** Йәш. 29:13; Мат. 15:9; Кол. 2:22; 1Тим. 1:4; 4:7; 6:20. ■ **1:15** Мат. 15:11; 23:25; Рос. 10:15; Рим. 14:20,23. ■ **2:3** 1Тим. 2:9; 5:13; 1Пет. 3:3.

қилиш, мейриван болуш вә өз әрлиригә бойсунушни үгитәләйду. Шундақ болғанда Худаниң сөзи қариланмайду. ■

⁶ Шунидәк яш әрләрниму салмақ болушқа жекилигин. ⁷ Өзүңму һәммә ишта гезәл әмәллириң билән уларға үлгә болғин; тәлим бәргиниңдә пак-диянәтлик, еғир-бесик болуп, ■ ⁸ һеч ким қусур тапалмайдиған, сағлам сөзләрни йәткүзгин; буниң билән, қарши чиққучилар биз тоғрилиқ яман гәп қилидиған йәрни тапалмай хижил болиду. ■

⁹ Қуларға өз ғоҗайинлирини һәммә ишта қанаәтләндүрүп уларға бойсунушни үгәтқин. Улар гәп яндурмай, ■ ¹⁰ оғрилиқ қилмай, өзлириниң һәр жәһәттә ишәшлик екәнлигини көрсәтсун. Улар буниң билән Кутқузғучимиз Худаниң тәлиматиға һәр жәһәттин зиннәт болиду. □

¹¹ Чүнки Худаниң нижатни барлиқ инсанларға елип келидиған мейри-шәпқити аян болди; ¹² у бизгә ихлассизлиқ вә бу дунияниң арзу-һәвәслирини рәт қилип, һазирқи заманда салмақ, һәққаний, ихласмән һаятни өткүзүшимиз билән, ■

¹³ улук Худа, нижатқаримиз Әйса Мәсиһниң шан-шәрәп билән келидиғанлиғиға болған мубарәк үмүтүмизниң әмәлгә ешишини интизарлиқ билән күтүшни үгитиду. □ ■ ¹⁴ У бәдәл төләп бизни һәммә итаәтсизликләрдин азат қилиш һәмдә бизни өзи үчүн пак қилип, Өзигә мәнсуп болған, яхши әмәлләргә қизғин интилидиған хәлиқ қилишқа биз үчүн қурбан болди. □ ■

¹⁵ Барлиқ һоқуқуңни ишлитип бу ишларни жакалап ейтқин, несиһәт берип жекилигин вә ағаландурғин. һеч ким сени кәмситмисун. ■

3

Етиқатчилар қилишқа тегишлик ишлар

¹ Җамаәттиқиләргә шуни әслитип турғинки, улар һөкүмранларға вә һоқуқдарларға бойсунуп, шуларниң сөзини аңлисун, һәр қандақ яхши әмәлләрни қилишқа тәйяр турсун, ■ ² һеч кимниң яман гепини қилмисун, җедалхор болмисун, мулайим болсун, һәммә адәмгә һәр жәһәттә мөминлик көрсәтсун. □ ■

³ Чүнки биз өзимизму әслидә надан болуп, итаәтсиз, аздурулған, һәр хил шәһвәт-һәвәсләрниң һәм ләззәтләрниң қули болған, рәзиллик вә һәсәтхорлуқ ичидә яшиған, нәпрәтлик болған һәм бир-биримиздин нәпрәтлинидиғанлардин едуқ.

■ **2:4-5** Яр. 3:16; 1Кор. 14:34; әф. 5:22; Кол. 3:18; 1Пет. 3:1. ■ **2:7** 1Тим. 4:12; 1Пет. 5:3. ■ **2:8** 1Пет. 2:12,15; 3:16. ■ **2:9** Әф. 6:5; Кол. 3:22; 1Тим. 6:1, 2; 1Пет. 2:18.

□ **2:10** «... өзлириниң һәр жәһәттә ишәшлик екәнлигини көрсәтсун» — башқа бир хил тәржимиси: «... улар етиқатниң һәр жәһәттә яхшилигини көрситип бәрсун». ■ **2:12** Әф. 1:4. Кол. 1:22; 2Тим. 1:9; 1Юһа. 2:16. □ **2:13** «улук Худа, нижатқаримиз Әйса Мәсиһниң шан-шәрәп билән келидиғанлиғиға болған мубарәк үмүтүмизниң әмәлгә ешишини интизарлиқ билән күтүшни үгитиду» — тоғлиқ 12-13-әйәттиң башқа бир хил тәржимиси: «...у бизгә ихлассизлиқ вә бу дунияниң арзу-һәвәслирини рәт қилип, һазирқи заманда салмақ, һәққаний, ихласмән һаятни өткүзүшни үгитиду; шуниң билән биз буниң билән мубарәк үмүтүмизниң әмәлгә ешишини, йәни улук Худа, нижатқаримиз Әйса Мәсиһниң шан-шәривиниң аян қилинишини тәлпүнүп күтүмиз». ■ **2:13** 1Кор. 1:7; Фил. 3:20.

□ **2:14** «У бәдәл төләп бизни һәммә итаәтсизликләрдин азат қилиш һәмдә бизни Өзи үчүн пак қилип, өзигә мәнсуп болған, яхши әмәлләргә қизғин интилидиған хәлиқ қилишқа биз үчүн қурбан болди» — Тәврат, «Зәб.» 129:8, «Әз.» 37:23, «Қан.» 14:2ни көрүң. ■ **2:14** Гал. 1:4; 2:20; әф. 2:10; 5:2; ибр. 9:14. ■ **2:15** 1Тим. 4:12. ■ **3:1** Рим. 13:1, 3-7; 1Пет. 2:13. □ **3:2** «һеч кимниң яман гепини қилмисун, җедалхор болмисун, мулайим болсун, һәммә адәмгә һәр жәһәттә мөминлик көрсәтсун» — Тәврат-Инҗилда «мөминлик»ниң немә мәнаси барлиғи тоғрилиқ «Колоссидикиләргә»дики «қошумчә сөз»имизни (3:12 үстидә тохталғинимизни) көрүң. ■ **3:2** Фил. 4:5; 2Тим. 2:24,25.

■ 4 Бирақ Қутқузғучимиз Худаниң инсанларға болған меһриванлиғи вә меһри-муһәббита аян болуши билән, ⁵ (өзимизниң қандақтур һәққаний әмәллиримиз билән әмәс, бәлки Униң рәһим-шәпқити билән) йеңидин туғулушта жуюшлири вә Муқәддәс Роһта йеңилиши арқилиқ У бизни қутқузди; □ ■ 6 бу Роһни Худа Ниҗаткаримиз Әйсә Мәсиһ арқилиқ вужудимизға мол қуйди. ■ 7 Бу арқилиқ, Худаниң меһри-шәпқити билән һәққаний қилинип, мәңгүлүк һаятқа еришиш үмүтини тутқан мирасхорлар болдуқ.

⁸ Бу сөzlәр ишәшликтур вә бу һәқиқәtlәрни алаһидә тәкитлишиңни тәләп қилимән. Шундақ қилғиниңда, Худаға етиқат қилғанлар өзлирини яхши әмәлләрни қилишқа берилишкә көңүл бөлиду. Бу ишлар инсанлар үчүн гезәл вә пайдилик.

⁹ Бирақ әхмиқанә муназириләр, нәсәбнамиләрдики *қуруқ гәпләр*, жедәл-мажралар, Тәврат қануниға мунасивәтлик талаш-тартишлардин өзүңни неритутқин; чүнки булар пайдисиз вә бимәниликтур. ■

¹⁰ Ариға бөлгүнчилик қилғучи адәмни болса бир-икки қетим ағаһландурғандин кейин униң билән болған барди-кәлдини үзивәт; □ ■ 11 чүнки бундақ адәмни һәқиқәттин чәтниди, гуна садир қиливатиду, шундақла өзини өзи жазаға мәһкүм қилған дәп билисән.

Ахирқи сөз

¹² Артәмәсни яки Тикикусни саңа маңдурғанда, мүмкин қәдәр тезрәк Никополис шәһиригә мениң йенимға кәлгин, чүнки у йәрдә қишлимақчи болуватимән.

■ ¹³ Адвокат Зенас билән Аполлосниң сәпиригә көңүл бөлүп һиммитиңниң баричә узатқин; кәм-күтилири болса, уларниң һажитидин чиққин. ■ ¹⁴ Бизниң қовмимиз мевсиз қалмаслиғи үчүн һажәтмәнләргә ярдәм қилип, өзлирини гезәл әмәлләрни қилишқа беғишлашни үгәнсун.

¹⁵ Йенимдикиләрниң һәммисидин саңа салам. Етиқатта бизни сөйидиғаларға салам ейт.

Меһри-шәпқәт һәмминларға яр болғай!

■ **3:3** 1Кор. 6:11; Әф. 2:1; Кол. 3:7; 1Пет. 4:3. □ **3:5** «... Йеңидин туғулушта жуюшлири вә Муқәддәс Роһта йеңилиши арқилиқ У бизни қутқузди» — «йеңидин туғулушта жуюшлири» грек тилида «йеңидин туғулуштики «дас сүйи». Тәврат дәвридики заманларда каһинлар ибадәтханида Худаға йеқинлишиш үчүн пүткүл тәнлирини чоң дас («деңиз») ичидә жуюши керәк еди. Бу йәрдә тән эзалирини жуюш әмәс, адәмниң пүткүл роһиниң жуюниши көрситилиду, әлвәттә. ■ **3:5** Рос. 15:11; Рим. 3:20, 28; 4:2, 6; 9:11; 11:6; Гал. 2:16; Әф. 1:4; 2:4, 9; 2Тим. 1:9. ■ **3:6** Әз. 36:25. ■ **3:9** 1Тим. 1:4; 4:7; 6:20; Тит. 1:14.

□ **3:10** «Ариға бөлгүнчилик қилғучи адәмни болса бир-икки қетим ағаһландурғандин кейин униң билән болған барди-кәлдини үзивәт» — «ариға бөлгүнчилик қилғучи адәм» жамаәтни (бәлким адәмни аздуридиған тәлим билән) бөлмәкчи болиду. ■ **3:10** Мат. 18:17; Рим. 16:17; 2Тес. 3:6; 2Тим. 3:5; 2Юһа. 10. ■ **3:12** Рос. 20:4; Әф. 6:21; 2Тим. 4:12. ■ **3:13** Рос. 18:24; 1Кор. 1:12.

Филемонға

Расул Павлус Филемонға язган мәктуп

- 1 Мәсiһ Әйсаниң мәнбуси мәнки Павлус вә қериндишимиз Тимотийдин сөйүмлүгимиз вә хизмәтдишимиз Филемонға[□] [■] 2 вә сиңлимиз Афияға, сәпдишимиз Аркиппусқа вә өйүңдә жигилидиган жамаәткә салам![□] [■]
- 3 ХудаАтимиз вә Рәббимиз Әйса Мәсiһдин силәргә мөһри-шәпқәт вә хатиржәмлик болғай!

Филемонниң мөһир-мүһәббети вә етиқати

- 4-5 Рәббимиз Әйсаға вә барлиқ муқәддәс бәндиләргә болған мөһир-мүһәббетиң вә ишәш-етиқатиңни аңлап, мән дуалиримда һемишә сени яд етип туруватимән, сән үчүн тәшәккүр ейтимән;[□] [■] 6 Бизгә несип болған, Мәсiһни улуклайдиган барлиқ яхши илтипатни толук тонуп йетишиң билән, сениң етиқатниң әмәллиридә мәртләрчә ортақлишишиң күчәйтилсун дәп дуа қилимән.[□] 7 Чүнки сениң мөһир-мүһәббетиң маңа зор хошаллиқ вә ригбәт елип кәлди; чүнки и қериндишим, муқәддәс бәндиләрниң ич-бағирлири сениң арқилиқ көп сөйүндүрүлди.

Филемонниң қули Онесимус һәққидә илтимас

- 8 Шуңа, гәрчә сени лайиқ ишни қилишқа буйрушқа Мәсiһдә жүрәтлик болалисамму,⁹ лекин йәнилә мүһәббәтнiң түрткиси билән мәнки қери Павлус һәмдә һазирму Әйса Мәсiһниң мәнбуси болуш сүпитидә саңа илтимас қилип өтүнүшни лайиқ көрдүм — [□] 10 кишәнләрдә туруп туққан балам, йәни Онесимус тоғрилиқ илтимасим бар. [■] 11 У бурун саңа пайдисиз болған болсиму, амма һазир саңиму, маңиму пайдилиқтур. [□] 12 Мән һазир уни — қанжигиримни сениң

[□] **1:1** «Мәсiһ Әйсаниң мәнбуси мәнки Павлус ...» — Павлус бу мәктупни язғанда Римниң мәнбуси еди. Шүбһисизки, римлиқлар Павлусни «бизниң мәнбусимиз» дәп ойлайтти — лекин Павлус ишқа башқичә қарайтти. Римлиқларниң уни қолға елип түрмигә ташливәткени Худаниң ирадиси болуп, шу иш билән «ят әллик» ишәнгүчиләрниң көп пайда көридиклигигә Павлусниң көзи йәткән; шуниң билән Павлус өзини: «римлиқларниң мәнбуси» демәй, бәлки «Мәсiһниң мәнбуси» дәйду. [■] **1:1** Әф. 3:1; 4:1.

[□] **1:2** «сәпдишимиз Аркиппус» — «сәпдишимиз» (яки «күрәшдишимиз») — роһий «уруш сепидә» болған күрәштә, әлвәттә. [■] **1:2** Рим. 16:5; 1Кор. 16:19; Кол. 4:15,17. [□] **1:4-5** «Рәббимиз Әйсаға вә барлиқ муқәддәс бәндиләргә болған мөһир-мүһәббетиң вә ишәш-етиқатиң» — демәк, Филемонниң мүһәббети вә ишәши Мәсiһгә вә муқәддәс бәндиләригиму қаритип бағланған еди. [■] **1:4-5** 1Тес. 1:2; 2Тес. 1:3. [□] **1:6** «Мәсiһни улуклайдиган барлиқ яхши илтипатни толук тонуп йетишиң билән..»

— башқа чүшәнчиси «Мәсiһдә болған барлиқ яхши илтипатни толук тонуп йетишиң билән...». «Бизгә несип болған, Мәсiһни улуклайдиган барлиқ яхши илтипатни толук тонуп йетишиң билән, сениң етиқатниң әмәллиридә мәртләрчә ортақлишишиң күчәйтилсун дәп дуа қилимән» — толук айтнiң башқа бир тәржимиси: «Сениң етиқатниң әмәллиридә мәртләрчә ортақлишишиң техиму жар и қилиниши билән, бизгә несип болған, Мәсiһни улуклайдиган барлиқ яхши илтипатни толук тонуп йетишиң үчүн дуа қилимән». [□] **1:9** «лекин йәнилә мүһәббәтнiң түрткиси билән мәнки қери Павлус һәмдә һазирму Әйса Мәсiһниң мәнбуси болуш сүпитидә саңа илтимас қилип өтүнүшни лайиқ көрдүм» — «мүһәббәтнiң түрткиси билән.. өтүнүш...» тоғрилиқ «Коринтликларға (1)»дики «қошумча сөз»имиздә баян қилған «һоқуқ вә мүһәббәт» (15:24) үстидә болған музакиримизни көрүң. [■] **1:10** 1Кор. 4:15. Гал. 4:19; Кол. 4:9. [□] **1:11** «У бурун саңа пайдисиз болған болсиму, амма һазир саңиму, маңиму пайдилиқтур» — «Онесимус» дегән исим грекчә «пайдилиқ» дегән мәнидә. Кириш сөзимиздә ейтқенимиздәк, Онесимус әсли Филемонниң қули еди, у униң қешидин қачқан еди.

йениңга қайтуруп әвәтимән. ¹³ Хуш хәвәрни дәп кишәнләрдә тургинимда уни сениң орнуңда мениң хизмитимдә болушқа йенимда қалдуруп қалғум бар еди; ¹⁴ бирақ сениң разилиғиңни алмай һеч немини қилғум йоқ; шундақ қилғанда сениң маңа қилған яхшилиғиң мәжбурий әмәс, бәлки разимәнлик билән болиду. ¹⁵ Чүнки сениң Онесимустин вақитлик мәһрум болғиниңниң сәвәви, бәлким дәл сениң униңга әбәдил-әбәткичә несивә болушуң үчүн еди. □ ■

¹⁶ Мениң шундақ дегиним, униңга кул қатаридә әмәс, бәлки кулдин көп үстүн — маңа нәқәдәр сөйүмлүк, шундақла саңа техиму шундақ болидиған (инсаний мунасивәтләр билән һәм Рәдбә болған мунасивәт билән), сөйүмлүк қериндаш қатаридә егә болисэн; □ ¹⁷ шуниң үчүн, әгәр сән мени һәмдаш қатаридә көрсән, уни мени қобул қилғандәк қобул қилгин. ¹⁸ Әгәр бурун у саңа бирәр йолсизлик қилған болса яки саңа қәриздар болған болса, буни мениң һесавимға язгин. □

¹⁹ Мана мәнки Павлус бу сөзләрни өз қолум билән йезивәтимән: қәрзи болса өзүм қайтуримән; лекин мән саңа өзүңниң жеңиң билән маңа қәриздар болғиниңни тилға алмаймән. □ ²⁰ Шуңа, әй қериндишим, мән Рәдбә сәндин мәнпәәткә еришмәкчимән; ич-бағирлиримни Мәсиһдә сөйүндүргин. □

²¹ Ишәшим сөзүмни аңлайдиганлиғиңга камил болуп вә сориганлиримдин артуқ орунлайдиганлиғиңни билип, саңа мошундақ яздим. ²² Булардин башқа, маңа туралғу жай тәйярлап қойгин. Чүнки дуалириңлар арқилиқ мениң силәргә қайтуруп берилишимни үмүт қилимән. □ ■

Ахирқи салам

²³ Әйса Мәсиһкә хизмәт қилғанлиғи үчүн зиндандишим болған Әпафрас, □ ■

□ **1:15** «Чүнки сениң Онесимустин вақитлик мәһрум болғиниңниң сәвәви, бәлким дәл сениң униңга әбәдил-әбәткичә несивә болушуң үчүн еди» — бу әйәт үстидә «қошумчә сөз»имиздә тохтилимиз.

■ **1:15** Яр.50:20; 1Тес.4:13 □ **1:16** «инсаний мунасивәтләр билән һәм Рәдбә болған мунасивәт билән» — грек тилида «әт тәрипинди вә Рәдбә болуш тәрипиндин...». Әслидә Онесимус Филемонга кул еди, инсаний тәрәптин уларниң оттурисидики (Рим имерийәсидики қанун бойичә) мунасивәт көржайин билән кул айрилмаслиқ мунасивити еди. Бу сөз бәлким йәнә Филемонниң кули Онесимусқа әслидә амрақ экәнлигини көрситиду. □ **1:18** «Әгәр бурун у саңа бирәр йолсизлик қилған болса яки саңа қәриздар болған болса, буни мениң һесавимға язгин» — мүмкинчилиги барки, Павлусниң: «Әгәр у... саңа қәриздар болған болса» дегини, Онесимусни хижаләткә қалдурмаслиқ үчүн «у сәндин бирәр пул-дуния оғриланған болса» дегәнни силік ипадилиши еди. □

1:19 «лекин мән саңа өзүңниң жеңиң билән маңа қәриздар болғиниңни тилға алмаймән» — «өз жеңиң билән маңа қәриздар болғиниң» дегән сөз, шүбһисизки, Павлусниң Филемонга хуш хәвәрни йәткүзүши билән Филемон етиқат арқилиқ дозақ йолидин чиққанлигини, шундақла мәңгүлүк һаятқа еришкәнлигини көрситиду. «Мән саңа... тилға алмаймән» — бу гәпни дейиши чирайлиқ бир чақпақ болиду, әлвәттә. □ **1:20** «Шуңа, әй қериндишим, мән Рәдбә сәндин мәнпәәткә еришмәкчимән» — грек тилида «мәнпәәт» вә «Онесимус» («мәнпәәтлик, пайдилиқ») дегән сөз билән мунасивәтлик болғачқа, Павлус йәнә сөз оюни ойнайду. Бу әйәт үстидә йәнә «кириш сөз»имизни көрүң. □

1:22 «Чүнки дуалириңлар арқилиқ мениң силәргә қайтуруп берилишимни үмүт қилимән» — «дуалириңлар арқилиқ» — Филемонниң вә өйдә жиғилған жамаәтниң дуалири арқилиқ. «Мениң силәргә қайтуруп берилишим» — демәк, «солақтин азат болуп, йениңларға қайтип беришим». Расулниң кейинки «Филиппилиқларға» язған хетидә (1:26-27) униң бу ишқа болған мутолқ ишәши ипадилиниду. Шу хәттики 1:26-27-әйтләрдәки изаһатлар вә хәттики «қошумчә сөз»имизни көрүң. Павлусниң жуқуриқи сөзидин даим өз қийнчилигини әмәс (чүнки у түрмидә ятқанлигини беваситә тилға алмайду) бәлки башқиларниң мәнпәитини («мениң силәргә қайтуруп берилишим») көзләйдиганлиги көрүниду. ■ **1:22** Фил. 1:25. □ **1:23** «Әйса Мәсиһкә хизмәт қилғанлиғи үчүн зиндандишим болған Әпафрас» — грек тилида «Әйса Мәсиһдә болған зиндандишим Әпафрас». Әпафрас тоғрилиқ йәнә

«Кол.» 1:7, 4:12ни көрүң. ■ **1:23** Кол. 1:7; 4:12.

²⁴ хизмэтдашлирим Маркус, Аристархус, Демас вә Луқалардин саңа салам. □ ■

²⁵ Рәббимиз Әйса Мәсһһнің мөһри-шәпқити роһуңларға яр болғай!

□ **1:24** «хизмэтдашлирим Маркус, Аристархус, Демас вә Луқалардин саңа салам» — Демас тоғрилиқ йәнә «2Тим.» 4:12ни көрүң. ■ **1:24** Рос. 12:12,25; 15:37; Кол. 4:10; 2Тим. 4:11; 1Пет. 5:13; Рос. 19:29; 20:4; 27:2; Кол. 4:10,14; 2Тим. 4:10,11.

Ибранийларға

«Ибранийларға йезилган мәктүп» **** Худаниң Оғли пәриштиләрдин үстүндүр

1 Худа бурунқи заманларда ата-бовиларға пәйгәмбәрләр арқилик түркүм-түркүм бойичә вә нурғун йоллар билән сөз қилған болуп, □ 2 мошу ахирқи күнләрдә болса бизгә Оғли арқилик сөзлиди. У Оғлини пүткүл мәвжудатниң мирасхори қилип бекәткән, Униң арқилик каинатларни яратқан. □ 3 У Худаниң шан-шәривидин парлиған нур, Униң әйнийитиниң ипадисидур, У қудрәтлик сөз-калами билән пүткүл каинаттики мәвжудатни өз орнида турғузуватқан болуп, У гуналарни тазилаш хизмитини ада қилғандин кейин, әрштики шану-шәвкәт егисиниң оң йенида олтарди. □ 4 Шуниндәк, У пәриштиләрдин көп үстүн нам-мәртивигә мирас болуп, улардин шунчә жүксәк турди. □

5 Чүнки Худа муқәддәс язмиларда пәриштиләрниң қайсисиға: «Сән Мениң Оғлумдурсән, бүгүн Мән Сени туғдурдум», вә йәнә: «Мән Униңға Ата болимән, Уму Маңа Оғул болиду» дегән еди? □ 6

6 Униң үстигә, У Өзиниң тунжисини йәр йүзигә әвәткәндә, «Барлиқ пәриштиләр Униңға сәждә қилсун» дегән. □ 7

7 У пәриштиләр тоғрилик: —

«У пәриштилирини шамаллар,

Хизмәткарлирини от ялкуни қилиду», дегән еди; □ 8 лекин Оғли һәққидә болса Униңға мундақ дегән: —

«Сениң тәхтин, и Худа, әбәдил-әбәтликтур;

Сениң падишалиғиндики шаһанә һасаң адаләтниң һасисидур. □ 9

□ 1:1 «түркүм-түркүм бойичә» — яки «нурғун қетим» яки «нурғун ипадиләр билән». □ 1:2 «мошу ахирқи күнләрдә болса» — «ахирқи күнләр» Инжил бойичә «ахирқи заманлар», Әйсаниң дуняға келиши билән башланған. Мошу йәрдә бу ибарә «мошу күнләрниң ахирида» (йәни, пәйгәмбәрләр инсанларға сөз йәткүзгән күнләрниң ахирида) дегән сөзләр билән ипадилиниду. «Оғли арқилик» — грек тилида «Оғул арқилик». □ У Оғлини пүткүл мәвжудатниң мирасхори қилип бекәткән, Униң арқилик каинатларни яратқан» — мошу йәрдә «Оғли» дегән грек илида пәкәт «Оғул» билән ипадилиниду. ■ 1:2 Яр. 1:3; Зәб. 32:6; Мат. 21:38; Юһ. 1:3; Әф. 3:9; Кол. 1:16. □ 1:3 «У гуналарни тазилаш хизмитини ада қилғандин кейин» — көп кона кәчүрүлмиләрдә «У ялғуз өзи гуналарни тазилаш хизмитини ада қилғандин кейин» дейилиду. ■ 1:3 2Кор. 4:4; Фил. 2:6; Кол. 1:15. □ 1:4 «У (Оғул) пәриштиләрдин көп үстүн нам-мәртивигә мирас болуп, улардин шунчә жүксәк турди» — төвәндики 5-айәттә У алған нам-мәртивиниң «Оғул» эканлиги көрүниду. □ 1:5 «Сән Мениң Оғлумдурсән, бүгүн Мән Сени туғдурдум»... «Мән Униңға Ата болимән, Уму Маңа Оғул болиду» — биринчи бешарәт Әйсаниң Мәрийәмдин атисиз туғулушини көрситиду, «Зәб.» 2:7дин елинған; иккинчи бешарәт «2Сам.» 7:14, «1Тар.» 17:13дин елинған. ■ 1:5 2Сам. 7:14; 1Тар. 17:13, 22:10; Зәб. 2:7; Рос. 13:33; Ибр. 5:5. □ 1:6 «У Өзиниң тунжисини йәр йүзигә әвәткәндә...» — грек тилида мошу йәрдики «тунжи» адәттә «тунжа туғулған бала»ни көрситиду. Сөзниң толуқ мәнәси «Зәб.» 88:26дә вә «Кол.» 1:16-17-айәттә көрүлиду; демәк, Мәсиһ: (1) пүтүн аләм ичидә әң жуқури орунда туриду; (2) аламдин бурун болған; (3) бәлким аләмгә охшаш «яритилған» әмәс, бәлки әсли Худа Атиси билән биллә мәвжүт болған. Йәнә бир тәрәптин, «Худаниң тунжиси» дегән сөз Мәсиһдин кейин (вә Униң арқилик) Худаниң көп башқа оғул парәантлири болидигәнлигини көрситиду (2:10ни көрүң). «Йәр йүзигә әвәткәндә» — грек тилида «йәр йүзигә елип башлиғанда...». «Барлиқ пәриштиләр Униңға сәждә қилсун» — «Қан.» 32:43 вә «Зәб.» 96:7ни көрүң, «Луқа» 2:13-14 вә «Зәб.» 131:7-9ниму көрүң. ■ 1:6 Зәб. 96:7; Қан. 32:43; Луқа 2:8-14 □ 1:7 «У пәриштилирини шамаллар, хизмәткарлирини от ялкуни қилиду» — «Зәб.» 103:4. Грек тилида «шамал» вә «роһ» охшаш бир сөз билән ипадилиниду. ■ 1:7 Зәб. 103:4 □ 1:8 «лекин Оғли һәққидә болса униңға мундақ дегән» — «Оғли» грек тилида «Оғул». «Сениң тәхтин, и Худа...» — оқурмангә шу ениққи, бу сөзләр Падишанниң Өзигә ейтилиду. ■ 1:8 Зәб. 44:7

⁹ Сән һаққаныйәтәни сөйүп, рәзилликкә нәпрәтлинип кәлгәнсэн; Шуңа Худа, йәни Сениң Худайиң Сени һәмраһлириңдин үстүн қилип шатлиқ мейи билән мәсиһ қилди». □ ■

¹⁰ Худа Оғлиға йәнә мундақ дегән: —

«Сән, и Рәб, һәммидин бурун зиминниң улини салдиң, Асманларни болса қоллириң ясиғандур; □ ■

¹¹ Улар йоқ болуп кетиду, Лекин Сән мәңгү турисэн;

Уларниң һәммиси кийимдәк конирап кетиду; ■

¹² Сән уларни тон кәби йөгәп қойисән, Шунда улар кийим-кечәк йәңгүшләнгәндәк йәңгүшлиниду. Бирақ Сән мәңгү өзгәрмигүчидурсән, Жиллириңниң тамами йоқтур». □ ■

¹³ Йәнә, У қайсибир пәриштигә: —

«Мән Сениң дүшмәнлириңни тәхтипәриң қилмиғичә, Мениң оң йенимда олтирисән» — дегән еди? □ ■

¹⁴ Шундақ экән, пәриштиләрниң һәммиси пәқәт нижатқа мираслиқ қилидиғанлар үчүн хизмәт қилишқа Худа тәрипидин әвәтилгән хизмәтчи роһлар әмәсму? □

2

Нижатқа сәл қаримаслиқ

¹ Бу сәвәптин, аллиқандақ йол билән һәқиқий йолдин тейилип кәтмәслигимиз үчүн, аңлиған һәқиқәтләргә техиму етивар қилишимиз ләзим. ² Чүнки пәриштиләр арқилиқ йәткүзүлгән сөз-каламниң турақлиқ экәнлиги испатланған һәмдә униңға һәр бир бойсунмаслиқ вә итаәтсизлик қилиш тегишлиқ жазаға тәртилидиған йәрдә, □ ■ ³ шунчә улуқ қутқузуш-нижатқа етивар бәрмисәк, биз қандақму жазадан қечип қутулалаймиз?! Чүнки бу нижатниң хәвири дәсләптә Рәб арқилиқ уқтурулған, һәм униң һәқлиғини беваситә аңлиғанларму бизгә тәстиқлиған; ■ ⁴ униң үстигә Худа бешарәтлик аламәтләр, карамәтләр вә һәр хил

□ **1:9** «... Сән һаққаныйәтәни сөйүп, рәзилликкә нәпрәтлинип кәлгәнсэн; шуңа Худа, йәни Сениң Худайиң Сени һәмраһлириңдин үстүн қилип шатлиқ мейи билән мәсиһ қилди» — (8-9-айәт) «Зәб.» 44:7-8. «Мәсиһ қилиш» яки «мәсиһлимәк» тоғрилиқ «Зәбур» 2-күйдики изаһатларни вә «Тәбирләр»ни көрүң. ■ **1:9** Зәб. 44:7, 8 □ **1:10** «Сән, и Рәб, һәммидин бурун зиминниң улини салдиң, асманларни болса қоллириң ясиғандур...» — Худа бу айәттә Өз Оғлини «Рәб» дәп, Униң Өзи билән бир экәнлигини, Яратқучиму экәнлигини көрситиду. «Кол.» 1:15-17-айәтләргә қаралсун. ■ **1:10** Зәб. 101:26-28 ■ **1:11** Йәш. 51:6; 2Пет. 3:7,10. □ **1:12** «... Сән уларни тон кәби йөгәп қойисән, шунда улар кийим-кечәк йәңгүшләнгәндәк йәңгүшлиниду. Бирақ Сән мәңгү өзгәрмигүчидурсән, жилириңниң тамами йоқтур» — (10-12-айәт) «Зәб.» 101:26-28. Худа йәнә Өз Оғлиниң мәңгүлүк Худалиқ тәбиәтини көрситиду. ■ **1:12** Зәб. 101:26-28 □ **1:13** «Мән Сениң дүшмәнлириңни тәхтипәриң қилмиғичә, Мениң оң йенимда олтирисән» — «Зәб.» 109:2. ■ **1:13** Зәб. 109:1; Рос. 2:34; 1Кор. 15:25; Әф. 1:20; Ибр. 10:12. □ **1:14** «Шундақ экән, пәриштиләрниң һәммиси пәқәт нижатқа мираслиқ қилидиғанлар үчүн хизмәт қилишқа (Худа тәрипидин) әвәтилгән хизмәтчи роһлар әмәсму?» — демисәкму 1-бап, 4-14-айәтләрниң мәхсити, Оғулниң һәммә пәриштиләрдин көп үстүңлүгини көрситиш үчүндур. □ **2:2** «пәриштиләр арқилиқ йәткүзүлгән сөз-калам» — Муса пәйғәмбәргә йәткүзүлгән Тәврат қанунини көрситиду. ■ **2:2** Яр. 19:17,26; Қан. 27:26; Рос. 7:53; Гал. 3:19. ■ **2:3** Мат. 4:17; Мар. 1:14; Ибр. 12:25.

қудрәтлик мөҗизиләр арқилиқ, шундақла Өз ирадиси бойичә Муқәддәс Роһниң ата қилған илтипатлири билән тәң буниңға гувалиқ бәргән.■

Инсанларни шан-шәрәп йолиға башлиғучи Ниҗатқар — «Зәбур» 8-күй тоғрилиқ

5 Биз дәватқан кәлгүси дунияни Худа пәриштиләрниң башқурушиға өткүзүп бәргини йоқ; 6 бәлки бу һәқтә муқәддәс язмиларниң бир йеридә бирәйлән муңдақ гувалиқ бәргәндур: —

«И Худа, инсан дегән немиди,

Сән уни сөгинидикәнсән?

Адәм балиси немиди,

Сән униң йениға келип йоқлайдикәнсән?■

7 Чүнки Сән униң орнини пәриштиләрниңкидин азгинә төвән бекиткәнсән,

Сән униңға шан-шәрәп вә шөһрәтләрни таж қилип кийдүрдүңсән;

Уни қолуң ясиғанларни идарә қилишқа тиклидиң;□ ■

8 Сән барлиқ мөвжудатларни униң пути астида бойсундурғансән».

Энди «барлиқ мөвжудатларни униң пути астида бойсундурғансән» дегини, һеч қандақ нәрсә униңға бойсунмаслиққа қалдурулмиған, дегәнликтур.

Бирақ, һазирчә мөвжудатларниң һәммисиниңла униңға бойсунғанлиғини теһи көрмәйватимиз.■ 9 Лекин биз үчүн пәриштиләрдин «азгинә вақит төвән қилинған», өлүм азаплирини тартқанлиғи үчүн һазир шан-шәрәп вә һөрмәт таҗи кийдүрүлгән Әйсани көргүчи болдук; чүнки У Худаниң мөһри-шәпқити билән һәммәйлән үчүн өлүмниң тәмини тетиди.■

10 Чүнки пүткүл мөвжудатлар Өзи үчүнмү һәм Өзи арқилиқмү мөвжүт болуп туруватқан Худаға нисбәтән, нурғун оғуларни шан-шәрәпкә башлиғанда, уларниң ниҗатиниң йол башлиғучисини азап-оқубәтләр арқилиқ камаләткә йәткүзүшкә лайиқ кәлди.□

11 Чүнки пак-муқәддәс Қилғучи билән пак-муқәддәс қилинғанларниң һәммиси дәрвәкә охшаш Бирисидин кәлгәндур; шуниң билән У уларни «қериндаш» дейиштин номус қилмайду. □ ■ 12 Худди У Худаға (муқәддәс язмиларда йезилгәндәк):

«Намиңни қериндашлиримға җакалаймән,

Җамаәт ичидә Сени нахшиларда күйләймән» дегән.□ ■

■ 2:4 Мар. 16:20; Рос. 14:3; 19:11.

■ 2:6 Зәб. 8:5

□ 2:7 «Сән униң орнини

пәриштиләрниңкидин азгинә төвән бекиткәнсән,...» — яки «Сән униң орнини пәриштиләрниңкидин азрақ вақитла төвән бекиткәнсән,...». «уни қолуң ясиғанларни идарә қилишқа тиклидиң» — бази қона көчүрмиләрдә мошу сөзләр тепилмайду. ■ 2:7 Зәб. 8:6-7 ■ 2:8 Зәб. 8:9; Мат. 28:18; 1Кор. 15:27; әф. 1:22. ■ 2:9 Зәб. 8:6; Рос. 2:33; Фил. 2:7, 8.

□ 2:10 «Худаға нисбәтән,

нурғун оғуларни шан-шәрәпкә башлиғанда...» —Инҗилда «Худаниң оғул пәрзәнтлири» даһим әр һәм қиз-аял етиқатчиларни өз ичигә алиду. «Чүнки пүткүл мөвжудатлар Өзи үчүнмү һәм Өзи арқилиқмү мөвжүт болуп туруватқан Худаға нисбәтән, нурғун оғуларни шан-шәрәпкә башлиғанда, уларниң ниҗатиниң йол башлиғучисини азап-оқубәтләр арқилиқ камаләткә йәткүзүшкә лайиқ кәлди» — бу муһим ва сирлиқ аһәт тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә йәнә тохтилимиз. □ 2:11 «Чүнки пак-муқәддәс

Қилғучи билән пак-муқәддәс қилинғанларниң һәммиси дәрвәкә охшаш Бирисидин кәлгәндур; шуниң билән У уларни «қериндаш» дейиштин номус қилмайду» — мошу аһәттики «пак қилғучи» Әйса Мәсһни, «пак қилинғанлар» У қутқузғанларни, «Бирисидин кәлгән» ХудаАтидин кәлгәнни көрситиду, әлвәттә. Әйса Мәсһ Өзи қутқузғанларни «қериндашлирим» дәп атайду. ■ 2:11 Рос. 17:26. □ 2:12 «Намиңни қериндашлиримға җакалаймән, җамаәт ичидә сени нахшиларда күйләймән» — «Зәб.»

21:23 («Зәб.» 17:50, 39:10нимү көрүң). ■ 2:12 Зәб. 21:23; 17:50, 39:10

13 У йәнә: «Мән саңа тайинимән» вә «Қараңлар, мана Мән бу йәрдә Худа Маңа ата қилған пәрзәнтләр билән биллә» дегән. □ ■

14 Пәрзәнтләр болса әт билән қандин тәнлик болғачқа, Оғулму шу пәрзәнтләрниңкигә охшашла әт вә қандин тәнлик болди. Бундақ қилиштики мәхсәт, У өлүм арқилиқ өлүм һоқуқини тутқан Иблисниң күчини бекар қилип, □ ■ 15 өмүр бойи өлүм қорқунучидин қуллуққа тутулғанларниң һәммисини азатлиққа чиқириш үчүн еди. ■ 16 Чүнки У дәрвәкә пәриштиләргә әмәс, бәлки Ибраһимниң әвлатлириға тутушиду; □ 17 Шуниң үчүн, У Худаға айт ишларда рәһимдил вә садиқ баш қанин болуши үчүн, хәлиқниң гуналариниң кәчүрүм қурбанлиғини берәлиши үчүн, У һәр жәһәттин қериндашлириға охшар қилиниши керәк еди. ■ 18 Чүнки Өзи синақларни Өз бешидин кәчүрүп, азап-оқубәт чәккән болғачқа, У синақларға дуч кәлгәнләргиму ярдәм берәләйду. ■

3

Оғул Муса пәйгәмбәрдин үстүн

1 Шундақ экән, әй мукәддәс қериндашлар, әрштин болған чақириққа ортақ несип болғанлар, өзимиз етирап қилған Расул вә Баш Қанин, йәни Әйсаға көңүл қоюп қараңлар. ■ 2 Худди Муса пәйгәмбәр Худаниң пүтүн аилисидә хизмәт қилғанда Худаға садиқ болғандәк, уму өзини тайинлап хизмәткә Қойғучиға садиқ болди. □ ■ 3 Лекин өйни бәрпа қилғучи өзи бәрпа қилған өйдинму артуқ шөһрәткә сазавәр болғинидәк, Уму Мусадин артуқ шан-шәрәпкә лайиқтур. 4 Чүнки һәммә өйниң бәрпа қилғучиси бардур; лекин пүтүн мәвжудатниң бәрпа қилғучиси болса Худадур. ■ 5 Муса болса хизмәткар салаһийити билән Худаниң пүтүн аилисидә садиқлиқ билән кейинки ашқарилинидигән ишларға гувалиқ бериш хизмитини қилған. □ ■ 6 Лекин Мәсиһ болса Худаниң аилисигә Оғул салаһийити билән һөкүм сүриду; вә әгәр биз жасаритимиз вә үмүтүмиздин болған иптхарлиқни ахирғичә чиң тутсақ, дәрвәкә Худаниң әшу аилисигә тәвә болған болимит. ■

□ 2:13 «Мән саңа тайинимән» ... «Қараңлар, мана Мән бу йәрдә Худа Маңа ата қилған пәрзәнтләр билән биллә» — Тәврат, «Йәш.» 8:17-18. «У» — Мәсиһни көрситиду. У Йәшә пәйгәмбәр арқилиқ иштин алдин-ала бешәрәт бәргән. ■ 2:13 Йәш. 8:17,18. □ 2:14 «... У өлүм арқилиқ өлүм һоқуқини тутқан Иблисниң күчини бекар қилип...» — «өлүм һоқуқини тутқан Иблис» — гәрчә Шәйтан инсанларни беваситә һалак қилалмисиму, бирақ инсанларни гуна қилишқа аздуруш арқилиқ мәңгүлүк өлүмгә елип бариду. Аздурушниң ақивити гуна, гунаниң ақивити болса мәңгүлүк өлүмдур. ■ 2:14 Йәш. 25:8; һош. 13:14; Юһ. 1:14; 1Кор. 15:54; Фил. 2:7; 2Тим. 1:10. ■ 2:15 Рим. 8:15. □ 2:16 «Чүнки У дәрвәкә пәриштиләргә әмәс, бәлки Ибраһимниң әвлатлириға тутушиду» — Тәврат «Йәш.» 41:7-9ни көрүң. «Ибраһимниң әвлатлириға тутушиду» — грек тилида бу сөз (1) Мәсиһниң (Ибраһимға охшаш, етиқат қилған) инсанларни ярдәм қоли билән тутуп кутқузидигәнлиги; (2) буларни кутқузуш үчүн Мәсиһниң улар билән зич мунасивәттә болуп, Өзиму «әт вә қандин болған бир тән»дә болушини көрситиду. ■ 2:17 Фил. 2:7; Ибр. 4:15. ■ 2:18 Ибр. 4:15,16. ■ 3:1 Ибр. 4:14; 6:20; 8:1; 9:11. □ 3:2 «Муса пәйгәмбәр Худаниң пүтүн аилисидә хизмәт қилғанда Худаға садиқ болғандәк...» — «Худаниң... аилиси» сөзмүсәз таржмиси «Худаниң ... өйи» болуп, Муса пәйгәмбәр заманида бу сөз арқилиқ Исраил хәлқи көздә тутулған еди. Әйса кәлгәндин кейин пүтүн етиқатчилар жамаити көздә тутулидигән болған. ■ 3:2 Чөл. 12:7. ■ 3:4 2Кор. 5:17,18; әф. 2:10. □ 3:5 «Муса болса хизмәткар салаһийити билән Худаниң пүтүн аилисидә садиқлиқ билән кейинки ашқарилинидигән ишларға гувалиқ бериш хизмитини қилған» — Муса пәйгәмбәрниң (Худаниң аилиси ичидә болған) хизмити көп жәһәтләрдә Мәсиһ арқилиқ боллидигән нијатни алдин-ала көрситишни өз ичигә алған. «Чөл.» 12:7ни көрүң. ■ 3:5 Қан. 18:15,18. ■ 3:6 Рим. 5:2; 1Кор. 3:16; 6:19; 2Кор. 6:16; 1Пет. 2:5.

Зәбур, 95-күй — Этиқатсизлик һәққидә агаһландуруш

7 Шуңа, муқәддәс язмиларда Муқәддәс Роһниң дегинидәк, Бүгүн, әгәр силәр Худаниң авазини аңлисаңлар, ■

8 Әйни чағларда Уни ғәзәпләндүрүп, чөл-баяванда Уни синиған күнидикидәк, Жүригиңларни қаттиқ қилмаңлар! ■

9 Мана шу йәрдә ата-бовилириңлар Мени синиди, испатлиди һәм Мениң қилғанлиримни қириқ жил көрүп кәлгән еди.

10 Мән шу дәвирдин бизар болуп: — «Булар көңлидә дайим адашқанлар, Мениң йоллиримни һеч билип йәтмигән.

11 Шуңа Мән ғәзәплинип қәсәм ичип: — «Улар Мениң арамлиғимға қәтғий кирмәйду» дедим». □ ■

12 Әнди қериндашлар, һеч қайсиңларда яман нийәтлик вә этиқатсиз қәлб болмисун, шундақла униң мәңгү һаят Худадин йүз ерүмәслигигә көңүл бөлүңлар; 13 пәқәт «бүгүн»ла болидикән, һеч қайсиңлар гунаниң аздурушлири билән көңлүңларниң қаттиқлашмаслиғи үчүн һәр күни бир-бириңларни жекиләңлар. □

14 Дәсләптики хатиржәмлигимизни ахирғичә чиң тутсақла, дәрвәқә Мәсиһ билән шерик болған болимит.

15 Жуқирида ейтилғинидәк: — «Бүгүн, әгәр силәр Худаниң авазини аңлисаңлар, Әйни чағларда Уни ғәзәпләндүргән күнидикидәк, Жүригиңларни қаттиқ қилмаңлар!» ■

16 (Әнди Униң авазини аңлап туруп, Уни ғәзәпләндүргәнләр кимләр еди? Муса пәйғәмбарниң йетәкчилигидә Мисирдин қутулуп чиққан әшу *Исраилларниң* һәммиси әмәсму? 17 У қириқ жил кимләргә ғәзәпләнди? Йәнила шу гуна өткүзүп, жиқилип жәсәтлири чөлдә қалғанларға әмәсму? □ ■ 18 Шундақла У кимләргә Өз арамлиғимға қәтғий кирмәйсиләр дәп қәсәм қилди? Өзигә итаәт қилмиғанларни әмәсму? ■ 19 Шуңа булардин көрүвалалаймизки, уларниң *арамлиққа* кирмәслиги этиқатсизлиғи түпәйлидин еди).

4

Худаниң арамлиғи һәққидики вәдә

1 Әнди Униң арамлиғиға кирип бәһримән болуш тоғрисидики вәдиси бизгә қалдурулғандин кейин, араңлардики бирәрсиниңму униң несивисидин чүшүп қелишидин қорқунучта еһтият қилайли. 2 Чүнки хуш хәвәр худди

■ **3:7** Зәб. 94:7; Ибр. 4:7. ■ **3:8** Мис. 17:2. □ **3:11** «Шуңа Мән ғәзәплинип қәсәм ичип: — «Улар Мениң арамлиғимға қәтғий кирмәйду» дедим» — «Зәб.» 94:7-11. «Мениң арамлиғим» — биринчидин Худа Исраилларға вәдә бәргән Қанаан (Паләстин) зиминини көрситиду. Мисирдин чиқип чөл-баяванда қириқ жил сәрсан болуп жүргән бир әвлат Исраиллар итаәтсизлик қилип у зиминға кирмигән. Иккинчидин, шундақла әң муһими, «арамлиқ» болса, пәқәт зиминни әмәс, бәлки Худаниң панани, йетәкчилиги һәм шәпқити астида яшашни өз ичигә алиду (4-бапниму көрүң). ■ **3:11** Чөл. 14:21-23; Қан. 1:34; Зәб. 94:7-11. □ **3:13** «пәқәт «бүгүн»ла болидикән, һеч қайсиңлар гунаниң аздурушлири билән көңлүңларниң қаттиқлашмаслиғи үчүн һәр күни бир-бириңларни жекиләңлар» — бу айттики «бүгүн» жуқирида нәқил кәлтүрүлгән «Зәбур» 95-күйдик сөз, әлвәттә. ■ **3:15** Ибр. 3:7. □ **3:17** «у қириқ жил кимләргә ғәзәпләнди? Йәнила шу гуна өткүзүп, жиқилип жәсәтлири чөлдә қалғанларға әмәсму?» — «Чөл.» 14:29, 32ни көрүң. ■ **3:17** Чөл. 14:36; зәб. 105:26; 1Кор. 10:10; Йәһ. 5. ■ **3:18** Қан. 1:34.

чөлдики *Исраилларға* аңлитилгәндәк бизләргиму аңлитилди. Лекин уларның аңлиғанлири етиқат билән жуғурулмиғанлиқтин, сөз-каламның уларға һеч қандақ пайдиси болмиған еди. □ ³ Чүнки бу арамлиққа киргәнләр болса — етиқат қилған бизләремиз. Худди Худаниң ейтқинидәк:

«Шуңа мән ғәзәплинип қәсәм ичип: —

«Улар Мениң арамлиғимға қәғтый кирмәйду — дегән».

Худаниң әмәллири болса дуня апиридә болғандила һәммиси тамаманған еди; □ ⁴ чүнки яритилишниң йәттинчи күни һәққидә муқәддәс язмилирның бир йеридә мундақ дейилгән: «Йәттинчи күни кәлгәндә, Худа һәммә әмәллиридин арам алди». □ ⁵ Йәнә келип жуқурида ейтилгәндәк Худа: «Улар Мениң арамлиғимға қәғтый кирмәйду» дегән еди. □ ⁶ Буныңдин көрүнәрлики, Худаниң арамлиғиға кирәләйдиғанлар бар, амма уның тоғрисидики хуш хәвәрни авал аңлиғанлар итаәтсизлик қилғанлиғи үчүн, уныңа кирәлмиди. □ ⁷ Шунинң үчүн, Худа әнә шу *арамлиқ тоғрисидә* узақ вақиттин кейинки мәлум бир күнни «бүгүн» дәп бекитип, Давут пәйғәмбәр арқилиқ йәнә шундақ ейтқан: —

«Бүгүн уның авазини аңлисаңлар,

Жүриғиңларни қаттиқ қилмаңлар!» □

⁸ Әгәр Йәшуа пәйғәмбәр *Исраилларни* арамлиққа киргүзгән болса еди, Худа кейин йәнә бир *арамлиқ күни* тоғрилиқ демигән болатти. □ ⁹ Қисқиси, шабат күнидики бир арамлиқ Худаниң хәлқини күтмәктә. □

¹⁰ Чүнки Худаниң арамлиғиға киргүчиләр худди Худа «Өз әмәл-ишлиридин арам алған» дәк, өзлириниң ишлиридин арам алиду. □ ¹¹ Шуңа һеч қайсимизниң әнә шу *Исраиллардәк* итаәтсизлик қилған һалитидә жиқилип чүшмәслиғи үчүн, һәр биримиз бу арамлиққа киришкә интиләйли.

¹² Чүнки Худаниң сөз-калами жанлиқтур вә күчкә егидур, һәтта жан билән роһни, илик билән боғумларни бир-биридин айривәтәлиғидәк дәрижидә, һәр қандақ қош бислиқ қиличтин иштиқтур, қәлбдики ой-пикир вә арзу-нийәтләрның үстидин һөкүм чиқарғучидур. □ ¹³ Уның алдида һеч қандақ мәвжудат ғайип әмәстур; һәки биздин һесап Алғучиниң көзлири алдида һәммә иш очуқ-ашкариду. □

□ **4:2** «Чүнки хуш хәвәр худди чөлдики *Исраилларға* аңлитилгәндәк бизләргиму аңлитилди» — «чөлдики *Исраилларға*» грек тилида «уларға» дейилиду. Бу айтәттики «хуш хәвәр» Худаниң арамлиғини алаһидә көздә тутиду. □ **4:3** Зәб. 94:11. □ **4:4** «Йәттинчи күни кәлгәндә, Худа һәммә әмәллиридин арам алди» — «Яр.» 2:2. □ **4:4** Яр. 2:2; Мис. 20:11; 31:17. □ **4:5** «Йәнә келип жуқурида ейтилгәндәк Худа: «Улар Мениң арамлиғимға қәғтый кирмәйду» дегән еди» — муәллип, гәрчә чөлдә кәзгән *Исраиллар* итаәтсизлиғи түпәйлидин «Худаниң арамлиғи»ға кирмигән болсиму, кириш йоли техичә очуқ еканлиғини көрситиду. □ **4:5** Зәб. 94:11 □ **4:6** «уның тоғрисидики хуш хәвәрни авал аңлиғанлар» — ДЕМӘК, Худаниң арамлиғи тоғрилиқ хуш хәвәр аңлиғанлар; чөл-баявандә кезип жүргән *Исраилларни* көрситиду. □ **4:7** Зәб. 94:7-8; Ибр. 3:7. □ **4:8** «Әгәр Йәшуа пәйғәмбәр *Исраилларни* арамлиққа киргүзгән болса еди, Худа кейин йәнә бир арамлиқ күни тоғрилиқ демигән болатти» — Йәшуа пәйғәмбәр Муса пәйғәмбәрниң избасари болуп, у *Исраил* хәлқини Худа вәдә бәргән зиминға башлап барған. «Қан.» 3:20, 25:19, «Йәшуа» 1:15ниму көрүң. □ **4:9** «Қисқиси, шабат күнидики бир арамлиқ Худаниң хәлқини күтмәктә» — «шабат күни» йәттинчи күни, йәни Худа арам алған күни вә Өз Йәһудий хәлқигә бекиткән «дәм елиш күни» еди. □ **4:10** «Чүнки Худаниң арамлиғиға киргүчиләр худди Худа «Өз әмәл-ишлиридин арам алған» дәк, өзлириниң ишлиридин арам алиду» — бу интайин муһим айтәт үстидә һәм «Худаниң арамлиғи» тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә тохтилимиз. □ **4:12** Топ. 12:11; Йәш. 49:2; Әф. 6:17. □ **4:13** Зәб. 32:13-15

Баш каһинимиз Әйса Мәсүһ

14 Шундақ болған экән, шундақла әрш-асманлардин өтүп чиққан улук Баш Каһинимиз, йәни Худаниң Оғли Әйса болған экән, биз етирап қилған етиқатимизда чиң турайли. ■ 15 Чүнки бизгә тайинланған баш каһинимиз ажизлиқлиримизга һесдашлиқ қилмиғучи әмәс, бәлки бизгә охшаш һәр хил аздуруш-синақларға дуч кәлгән, лекин гуна садир қилип бақмиғучидур. ■ 16 Шуңа жүригимиз тоқ һалда рәһим-шәпқәткә еришиш вә ярдәмгә еһтияжлиқ вақтимизда шапаәт тепиш үчүн меһри-шәпқәт аян қилинғучи тәхткә йеқинлишайли. □ ■

5

1 һәр қетимлиқ баш каһин инсанлар арисидин таллинип, хәлиқкә вакалитән Худаға хизмәт қилишқа, йәни хәлиқниң атиған һәдийәлирини вә гуналар үчүн қилған қурбанлиқлирини Худаға сунушқа тайинлиниду. 2 Униң һәртәрәпләп ажизлиқлири болғачқа, билимсизләр вә йолдин чәтнигәнләргә мулайимлиқ билән муамилә қилайду. 3 Шу ажизлиғи үчүн у хәлиқниң гуналири һесавиға қурбанлиқ сунғандәк, өз гуналири үчүнму қурбанлиқ сунушқа тоғра келиду. ■ 4 һеч бир киши бу шәрәплик мәртивини өзлүгиндән алмайду, пәқәт һарунға охшаш, Худа тәрипидин чақирилғандила уни алиду. □ ■ 5 Худди шуниңдәк Мәсүһму баш каһин мәртивисигә Өзини улуклап өзлүгиндән еришкән әмәс, бәлки Уни *улуғлиғучи Худа Өзи еди*; У Униңға: —

«Сән Мениң Оғлумдурсән, бүгүн Мән Сени туғдурдум» дегән. □ ■

6 У *муқәддәс язмилирниң* йәнә бир йеридә Униңға: —

«Сән әбәдил-әбәткичә Мәлкизәдәкниң типидики бир каһиндурсән» дегән. □ ■

7 *Мәсүһ* йәр йүзидики күнләрдә, Өзини өлүмдин қутқузувелишқа қадир Болғучиға қаттиқ нидалар вә көз яшлири билән дуа-тилавәтләр вә жилинишларни көтәрди. Униң ихласмәнлигиндән дуалири ижабәт қилинди. □ ■ 8 Гәрчә У Худаниң Оғли болсиму, азап чекишлири арқилиқ итаәтмән болушни үгәнди. ■ 9 У мана мошундақ муқәммәл қилинған болғачқа, барлиқ Өзигә итаәт қилғучиларға мәңгүлүк нијатни барлиққа кәлтүргүчи болуп, □ 10 Худа тәрипидин

■ 4:14 Ибр. 3:1; 6:20; 8:1; 9:11. ■ 4:15 Йәш. 53:9; 2Кор. 5:21; Фил. 2:7; Ибр. 2:18; 1Пет. 2:22; Юһа. 3:5. □ 4:16 «ярдәмгә еһтияжлиқ вақтимизда шапаәт тепиш үчүн...» — грек тилида

«ярдәм» «адәмниң (қутқузғин! дегән) нидаһиға жүгүрүш» дегән укумни билдүриду. «меһри-шәпқәт аян қилинғучи тәхт» — Худаниң тәхти, әлвәттә. ■ 4:16 Рим. 3:25. ■ 5:3 Лав. 9:7; 16:6; Ибр. 7:26. □ 5:4 «һеч бир киши бу шәрәплик мәртивини өзлүгиндән алмайду, пәқәт һарунға охшаш, Худа тәрипидин чақирилғандила уни алиду» — «Мис.» 28:1дә хатирләнгәндәк, Худа Муса пәйғәмбәргә акиси һарунни Исраилларниң тунҗа баш каһини қилип тайинлаш һәққидә әмир бәргән. һарун Лавий қәбилисидин еди. ■ 5:4 Мис. 28:1; 1Тар. 23:13; 2Тар. 26:16. □ 5:5 «Сән Мениң Оғлумдурсән, бүгүн Мән Сени туғдурдум» — «Зәб.» 2:7. ■ 5:5 Зәб. 2:7; Рос. 13:33; Ибр. 1:5.

□ 5:6 «Мәлкизәдәкниң типидики бир каһин...» — «Мәлкизәдәк» тоғрилиқ 7-бап 1-2-айәтләргә қаралсун. Мәлкизәдәк өзи «Яр.» 14-бапта көрүниду. «Сән әбәдил-әбәткичә Мәлкизәдәкниң типидики бир каһиндурсән» — «Зәб.» 109:4. ■ 5:6 Зәб. 109:4; Ибр. 7:17. □ 5:7 «Мәсүһ йәр йүзидики күнләрдә...» — грек тилида «Мәсүһ әтгә турған күнләрдә...» билән билдүрүлиду. ■ 5:7 Мат. 26:39; 27:46,50; юһ. 17:1. ■ 5:8 Фил. 2:6. □ 5:9 «мәңгүлүк нијатни барлиққа кәлтүргүчи болуп,...» — «барлиққа кәлтүргүчи» дегән ибарә грек тилида «йол башиғучи» һәм «һул салғучи» дегән йәнә икки мәниниму тәң билдүриду.

«Мәлкизәдәкниң каһинлиқ түзүми тәртивидә баш каһин» дәп жақаланди. □

Етиқаттин янмаслиққа агаһландуруш

11 Бу иш тоғрилик ейтидиған нурғун сөзлиримиз бар, лекин кулақлириңлар паң болуп кәткәчкә, буларни силәргә ениқ чүшәндүрүш тәс. □ 12 Чүнки силәр аллибурун тәлим бәргүчи болушқа тегишлик болған чағдиму, әмәлийәттә силәр йәнила Худаниң сөз-каламаниң асасий һәқиқәтлириниң нәмә екәнлигини башқиларниң яңливаштин үгитишигә муһтажсиләр; силәргә йирик йемәклик әмәс, бәлки йәнила сүт керәктур. ■

13 Чүнки пәкәт сүт биләнла озуклинидиғанларниң бовақтин пәрқи йоқтур, улар һәққанийәт каламиға пишшиқ болмиған ғоридур, халас. 14 Бирақ йемәклик болса йетилгәнләр, йәни өз аң-зеһинлирини яхши-яманни пәриқ етишкә йетилдүргәнләр үчүндур.

6

(Давами)

1-2 Шуниң үчүн, Мәсиһ тоғрисидики дәсләпки асасий тәлимдә тохтап қалмай, — йәни қайтидин «өлүк ишлар»дин товва қилиш вә Худаға етиқат бағлаш, чөмүлдүрүлүшләр, «қол тәккүзүш», өлгәнләрниң тирилдүрүлүши вә мәңгүлүк һөкүм-сорақ тоғрисидики тәлимләрдин һул салайли дәп олтармай, муқәммәлликкә қарап маңайли. □ 3 Худа халиған екән, биз шундақ қилимиз. □ ■

4-6 Чүнки әслидә йорутулуп, әрштики илтипаттин тетиған, Муқәддәс Роһтин несип болған, Худаниң сөз-каламаниң яхшилиғини һәм кәлгүси заманда аян қилинидиған күдрәтләрни һес қилип баққанлар әгәр йолдин чәтнигән болса, уларни қайтидин товва қилдуруш һәргиз мүмкин әмәс. Чүнки улар өз-өзигә қилип Худаниң Оғлини қайтидин крестләп рәсва қилмақта. □ ■

7 Чүнки көп қетимлап өз үстигә яққан ямғур сүйини ичкән, өзидә теригучиларға мәнпәәтлик зираәтләрни естүрүп бәргән йәр болса Худадин бәриқәт алмақта.

8 Бирақ тикән вә қамғақ өстүргән болса, у әрзимәс болуп, ләнәткә йеқин болуп, ақивити көйдүрүлүштин ибарәт болиду.

9 Лекин әй сөйүмлүклирим, гәрчә жуқуриқи ишларни тилға алған болсақму, силәрдә буниндинму әвзәл ишлар, шундақла нижатлиқниң елип баридиған ишлири бар дәп қайил болдуқ. 10 Чүнки Худа қилған әмәллириңларни

□ 5:10 «У (Мәсиһ)... Худа тәрипидин «Мәлкизәдәкниң каһинлиқ түзүми тәртивидә баш каһин» дәп жақаланди» — 7-бап 1-2-айәтләргә қаралсун. Мәлкизәдәк өзи «Яр.» 14-бапта көрүниду. □ 5:11 «бу иш тоғрилик...» — яки «У тоғрилик...» (йәни, Мәсиһ һәктә...). □ 5:12 1Кор. 3:1, 2, 3. □ 6:1-2 ««өлүк ишлар»дин товва қилиш» — «өлүк ишлар» болса Худаниң нижатига таянмай қилған барлиқ ишлар;

мошу йәрдә муәллип шүбһисизки көп «диний паалийәтләр»ни «өлүк ишлар, халас» демәкчи. ««өлүк ишлар»дин товва қилиш вә Худаға етиқат бағлаш, чөмүлдүрүлүшләр, «қол тәккүзүш», өлгәнләрниң тирилдүрүлүши вә мәңгүлүк һөкүм-сорақ тоғрисидики тәлимләр...» — бу алтә «асасий тәлим»ни шәрһләш үчүн, бир қанчә ишлар үстидә тохтилишимизға тоғра келиду, «қошумчә сөз»имиздә бу һәктә тохтилимиз. □ 6:3 «Худа халиған екән, биз шундақ қилимиз» — «Худа халиған екән» дегәнлик грек тилида «Әгәр Худа халиса — вә у дәрвәкә шундақ халайду» дәп билдүриду. ■ 6:3 Рос. 18:21; 1Кор. 4:19; Яқ. 4:15. □ 6:4-6 «әгәр йолдин чәтнигән болса, уларни қайтидин товва қилдуруш һәргиз мүмкин әмәс. Чүнки улар өз-өзигә қилип Худаниң Оғлини қайтидин крестләп рәсва қилмақта» — башқа бир хил тәржимиси: «... улар әгәр йолдин чәтнәп, әзлири үчүн Худаниң Оғлини қайтидин крестләп, шундақла Уни рәсва қиливатқан болса, мошуларни қайтидин товва қилдуруш һәргиз мүмкин әмәс». Бу муһим айәт тоғрилик «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ 6:4-6 Мат. 12:31; Ибр. 10:26; 1Юһа. 5:16.

вә Униң муқәддәс бәндиликкә қилған вә һазирму қиливатқан хизмитиңлар арқилиқ Униң нами үчүн көрсәткән меһир-муһәббетиңларни унтуп қалидиған адаләтсизләрдән әмәс. ■

11 Амма силәрниң үмүтүңларниң толуқ жәзм-хатиржәмлик билән болуши үчүн, һәр бириңларниң ахирғичә шундақ ғәйрәт қилишиңларға интизармиз; 12 шундақла сөрәллиләрдин болмай, бәлки етиқат вә савирчанлиқ арқилиқ Худаниң вәдилиригә варислиқ қилғанларни үлгә қилидиғанлардин болғайсиләр.

Худаниң Ибраһимға қилған вәдилири жәзмән әмәлгә ашиду

13 Чүнки Худа Ибраһимға вәдә қилғанда, Өзидин үстүн туридиған һеч ким болмиғачқа, Өзи билән қәсәм қилип: 14 «Саңа чоқум бәхит ата қилимән, сени чоқум көпәйтип беримән» — деди. □ ■ 15 Шуниң билән, *Ибраһим* узун вақит савир-тақәт билән күтүп, Худаниң вәдисигә еришти.

16 Чүнки инсанлар өзлиридин үстүн туридиған бирини тилға елип қәсәм қилиду; уларниң арасида қәсәм испат-тәстиқ һесаплинип, һәр хил талаш-тартишларға хатимә бериду. ■ 17 Шуниңдәк Худа, Өз вәдисигә варислиқ қилғанларға Өз нишан-мәхситиниң өзгәрмәйдиғанлиғини техиму очуқрақ билдүрүш үчүн, қәсәм қилип вәдә бәрди. 18 Шуниң билән қәтғий өзгәрмәс икки иш арқилиқ, көз алдимизда қоюлған үмүтни чиң тутуш үчүн *һалакәттин* өзимизни қачуруп уни башпанаһ қилған бизләр күчлүк ригбәт-илһамға еришәләймиз (бу икки ишта Худаниң ялған ейтиши қәтғий мүмкин әмәс, әлвәттә). □ 19 Бу үмүт жәнимизға чиң бағланған кемә ләңгиридәк шүбһисиз һәм муһтәмәм болуп, *әрштики* ибадәтханиниң ички пәрдисидин өтүп бизни шу йәргә туташтуриду. □ 20 У йәргә биз үчүн йол ечип маңғучи Әйса биздин авал киргән болуп, Мәлкизәдәкниң каһинлиқ түзүми тәртивидә мәңгүлүк тайинланған Баш Каһин болди. □ ■

7

Мәлкизәдәкниң каһинлиқ түзүми һәққидә .... «Аләмниң яртилиши» 14:17-19ни көрүң

■ **6:10** Пәнд. 14:31; Мат. 10:42; 25:40; Мар. 9:41; Юһ. 13:20. □ **6:14** «Саңа чоқум бәхит ата қилимән, сени чоқум көпәйтип беримән» — оқурмәнләргә аянқи, ибрания тилида бу хил қәсәм ичиш мундақ шәкилдә еди: «Сени бәрикәтләп бәрикәтләймән, сени көпәйтип көпәйтимән». Бу шәкилдә қәсәм ичкүчи өз-өзи билән қәсәм қилған дәп һесаплинатти. Бу вәдә-қәсәм Ибраһим Исһақни қурбанға үстигә қойғандан кейин берилгән («Яр.» 22:17дә хатирилиниду). ■ **6:14** Яр. 12:3; 17:4; 22:16-17; Зәб. 104:8-9; Луқа 1:73. ■ **6:16** Мис. 22:11. □ **6:18** «Шуниң билән қәтғий өзгәрмәс икки иш арқилиқ...» — бу «өзгәрмәс икки иш» болса Худаниң вәдиси вә Униң қәсими болса керәк. «Көз алдимизда қоюлған үмүтни чиң тутуш үчүн һалакәттин өзимизни қачуруп уни башпанаһ қилған бизләр күчлүк ригбәт-илһамға еришәләймиз» — «өзимизни қачуруп» дегән ибарә «мошу пәзил дуняниң ақивитидин өзини қачуруп», дегән мәнидә. □ **6:19** «әрштики ибадәтханиниң ички пәрдисидин өтүп бизни шу йәргә туташтуриду» — «әрштики ибадәтханиниң пәрдисидин» дегән ибаридә биз «әрштики» дегән сөзни қошуп киргүздуқ. Чүнки «ибадәтханиниң пәрдисидин» йәр йүзидики ибадәтханини көрсәткән әмәс, бәлки әршәтә болған ибадәтханини көрситиду (8:5ни көрүң). Демәк, етиқатчилар үчүн ейтқанда, уларниң асмандики ибадәтханидики әң муқәддәс жай билән чиң алақиси бардур. □ **6:20** «Мәлкизәдәкниң каһинлиқ түзүми тәртивидә мәңгүлүк тайинланған Баш Каһин болди» — «Мәлкизәдәк» тоғрилиқ 7-бап -1-2-айәтләргә қаралсун. Мәлкизәдәк «Яр.» 14-бапта көрүниду. ■ **6:20** Ибр. 3:1; 4:14; 8:1; 9:11.

1 Чүнки бу Мәлкизэдәк Салем шәһириниң падишаси, шундақла Әң Алий Болғучи Худаниң каһини болуп, Ибраһим падишаларни йеңип жәңдин қайтқанда, униң алдиға чиққан вә униңға бәхит тилигән еди. □ ■ 2 Ибраһим болса еришкән барлиқ олжисиниң ондин бир үлүшини униңға атиған еди. Мәлкизэдәк дегән исимниң биринчи мәнәси «һәққанийәт падишаси» дегәнликтур; униң йәнә бир нами «Салемниң падишаси» болуп, буниң мәнәси «аманлиқ падишаси» дегәнликтур; 3 униң атиси йоқ, аниси йоқ, нәсәбнамиси йоқ, күнлириниң башлиниши вә һаятиниң ахирлишиши йоқтур, бәлки у Худаниң Оғлиға охшаш қилинип, мәңгүлүк каһин болуп туриду. □

4 Энди қараңлар, бу Мәлкизэдәк немидегән улук әдәм-һә! һәтта ата-бавилиримизниң чоңи Ибраһиму олжисиниң ондин бирини униңға атиған. 5 Дәрвәқә Лавийниң әвлатлиридин каһинлиқни зиммисигә алғанлар Тәврат қануни бойичә хәлиқтин, йәни өз қериндашлиридин Ибраһимниң пуштидин болғиниға қаримай тапқининиң ондин бир үлүшини жиғиши әмир қилинған. □ ■ 6 Лекин буларниң қәбилә-уруғидин болмиған Мәлкизэдәк болса Ибраһимдин «ондин бир үлүши»ни қобул қилған андин Худаниң вәдилиригә егә болғучи Ибраһимға бәхит тилигән. ■ 7 Шүбһисизки, бәхит тилигүчи бәхиткә еришкүчидин үстүндур. □ 8 Бу йәрдики «ондин бир үлүш»ни қобул қилғучилар өлидиған адәмләрдиндур; у йәрдики «ондин бир үлүш»ни қобул қилғучи тоғрисида муқәддәс язмиларда «У һаят яшиғучи» дәп гувалиқ берилгәндур. □

9 һәтта мундақ дейишкә болидуки, ондин бир үлүшни алидиған Лавийму әждати Ибраһим арқилиқ Мәлкизэдәккә ондин бир үлүшни бәргән. □ 10 Чүнки Мәлкизэдәк Ибраһимни қарши алғанда, Лавийни кәлгүсидики пушти болуш сүпитидә йәнила Ибраһимниң тенидә еди, дәп һесаплашқа болиду.

11 Энди Лавий қәбилисиниң каһинлиқ түзүми арқилиқ муқәммәл һәққанийлиқ келәләйдиған болса (чүнки шу түзүмгә асалинип Тәврат қануни Исраил хәлиқгә чүшүрүлгән еди), кейинки вақитларда һарунниң каһинлиқ түзүми бойичә әмәс, бәлки Мәлкизэдәкниң каһинлиқ түзүми бойичә башқа бир каһинниң чиқшиниң немә һажити болатти? ■

12 Энди каһинлиқ түзүми өзгәртилгән болса, униңға мунасивәтлик қанун-түзүмму өзгәртилишкә тоғра келиду. 13 Чүнки бу ейтиливатқан сөзләр қаритилған зат болса башқа бир қәбилидин болуп, бу қәбилидин һеч ким қурбанғаһта хизмәттә болуп бақмиған. 14 Чүнки Рәббимизниң Йәһуда қәбилисидин чиққанлиғи еник; Муса бу қәбилә тоғрисида каһинлиққа мунасивәтлик һеч бир нәрсә демигән еди. □ ■

□ 7:1 «Салем шәһири» — йәни Йерусалим; «Салем»ниң мәнәси «салам, аманлиқ»тур. ■ 7:1

Яр. 14:17-20. □ 7:3 «униң атиси йоқ, аниси йоқ, нәсәбнамиси йоқ, күнлириниң башлиниши вә һаятиниң ахирлишиши йоқтур, бәлки у Худаниң Оғлиға охшаш қилинип, мәңгүлүк каһин болуп туриду» — бу әйтәниң чоңқур мәзмүни үстидә «қошумчә сөз»имиздә тохтилимиз. □ 7:5

«Ибраһимниң пуштидин болғини...» — грек тилида: «Ибраһимниң чатирикидин чиққанлар...» дегән сөз билән ипадилиниду. ■ 7:5 Чөл. 18:21; Қан. 18:1; Йә. 14:4; 2Тар. 31:5. ■ 7:6 Яр.

14:20. □ 7:7 «бәхит тилигүчи» — яки «бәхит ата қилғучи». ■ 7:8 «Бу йәрдики «ондин бир үлүш»ни қобул қилғучилар алидиған адәмләрдиндур; у йәрдики «ондин бир үлүш»ни қобул қилғучи тоғрисида (муқәддәс язмиларда) «У һаят яшиғучи» дәп гувалиқ берилгәндур» — «өлидиған адәмләр» Лавийлиқ каһинларни, «һаят яшиғучи» болса Мәлкизэдәкни көрситиду. □ 7:9 «һәтта мундақ

дейишкә болидуки, ондин бир үлүшни алидиған Лавийму әждати Ибраһим арқилиқ (Мәлкизэдәккә) ондин бир үлүшни бәргән» — ондин бир үлүшни алғини Лавий өзи әмәс, бәлки униң әвлатлири «Лавийлар»дур. ■ 7:11 Гал. 2:21. □ 7:14 «Чүнки Рәббимизниң Йәһуда қәбилисидин чиққанлиғи еник; Муса бу қәбилә тоғрисида каһинлиққа мунасивәтлик һеч бир нәрсә демигән еди» — Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән қанун бойичә каһинлар Лавий қәбилисидин болған.

■ 7:14 Йәш. 11:1; Мат. 1:3.

15 Энди Мәлкизэдәктәк башқа бир каһин чиққан болуп, бу өзгириш мунулардин техиму рошән болиду; □ 16 уның каһинлиққа тайинлиниши эт егилиригә бағлиқ әмир билән әмәс, бәлки пүтмәс-түгимәс һаятның қудритидин болғандур. □

17 Чүнки бу һәқтә муқәддәс язиларда: «Сән әбәдил-әбәткичә Мәлкизэдәкның типидики бир каһиндурсән» дәп гувалиқ берилгән. □ ■ 18 Чүнки алдинкә әмир-түзүм аҗизлиғи вә үнүмсизлиғи түпәйлидин күчидин қалдурулған 19 (— чүнки Тәврат қануни һеч ишни камаләткә йәткүзәлмиди). Уның орниға бизни Худаға йеқинлаштуридиған, уныңдин әвзәл үмүт елип келинди. ■ 20-21 Уның үстигә, бу иш Худаниң қәсими билән капаләткә егә болмай қалмиди (илгири өткән каһинлар Худаниң қәсимисиз каһин болған еди; лекин, Әйса болса Өзигә: —

«Пәрвәрдигар шундақ қәсәм ичти, һәм һәргиз буниңдин янмайду: — «Сән әбәдил-әбәткичә каһиндурсән»» дегүчиниң қәсими билән каһин болди). □ ■ 22 Энди Әйса шундақ улүк иш билән әвзәл бир әһдиниң кепили қилинди.

23 Йәнә келип, илгири өткән каһинлар көп болуши керәк еди; чүнки уларның һәр бири өлүм түпәйлидин вәзиписини давамлаштуралмай қалған. 24 Лекин Әйса мәңгүгә турғачқа, Уның каһинлиғи һәргиз өзгәртилмәстур. 25 Шу сәвәптин, У Өзи арқилиқ Худаниң алдиға кәлгәнләрни үзүл-кесил қутқузушқа қадир; чүнки У улар үчүн Худаға мураҗиәт қилишқа мәңгү һаяттур. ■

26 Мошундақ бир баш каһин дәл бизниң һәҗитимиздин чиқидиған — муқәддәс, әйпсиз, ғубарсиз, гунакарлардин нери қилинған, әршләрдин жуқури елип кәтирилгән каһиндур. 27 У әшу баш каһинлардәк һәр күни алди билән өз гуналири үчүн, андин хәлиқниң гуналири үчүн қурбанлиқ сунушқа муһтаҗ әмәс. Чүнки У Өзини қурбанлиқ сүпитидә сунғанда, һәммәйлән үчүн буни бир йолила ада қилди. ■ 28 Чүнки Тәврат қануни аҗиз бәндә болған инсанларни баш каһин қилип тайинлайду, лекин Тәврат қанунидин кейин кәлгән Худаниң қәсәм-калами мәңгүгә камаләткә йәткүзүлгән Оғулни баш каһин қилип тайинлиди.

8

Баш каһинимиз Әйса Мәсүһ — әвзәл каһин, әвзәл әһдә

1 Ейтқанлиримизниң баш нуқтиси шуки: Әрштики улүк Болғучиниң тәхтиниң оң тәрипидә олтарған шундақ бир Баш Каһинимиз бар. ■ 2 У муқәддәс жайларда,

□ 7:15 «Энди Мәлкизэдәктәк башқа бир каһин чиққан болуп, бу өзгириш мунулардин техиму рошән болиду» — «бу өзгириш» грек тилида «бу иш» дейлиду. «Бу ишның немә еканлиғи тоғрилиқ башқа пикирдә болған бәзи алимлар бар. □ 7:16 «... уның каһинлиққа тайинлиниши эт егилиригә бағлиқ әмир билән әмәс, бәлки пүтмәс-түгимәс һаятның қудритидин болғандур» — «эт егилиригә бағлиқ әмәс» — грек тилида «әтлик (демәк, инсанниң әтлиригә қарайдиған) бир әмир бойичә әмәс,...».

Демәк, Муса пайғәмбәргә чүшүрүлгән қанун бойичә каһинлар Лавий қәбилисидин болуши керәк еди, лекин Мәлкизэдәкның каһинлиқ түзүми һеч қандақ бир қәбилә билән мунасивәтсиз, пәкәт мәңгү һаят киши буниңға лайиқ келәтти. □ «Сән әбәдил-әбәткичә Мәлкизэдәкның типидики бир каһиндурсән» — «Мәлкизэдәк» тоғрилиқ йәнә 7-бап 1-2-айәтләр вә «Зәбур»дики 109-күйгә қаралсун. Мәлкизэдәк өзи «Яр.» 14-бапта көрүниду. ■ 7:17 Зәб. 109:4; Ибр. 5:6. ■ 7:19 Юһ. 1:17; Рос. 13:39; Рим. 3:21,28; 8:3; Гал. 2:16. □ 7:20-21 «Пәрвәрдигар шундақ қәсәм ичти, һәм һәргиз буниңдин янмайду: — «Сән әбәдил-әбәткичә каһиндурсән»» дегүчиниң қәсими билән каһин болди» — Зәбурдики (109:4) толүк баян болса: «Пәрвәрдигар шундақ қәсәм ичти, һәм буниңдин янмайду: — «Сән әбәдил-әбәткичә Мәлкизэдәкның типидики бир каһиндурсән»». ■ 7:20-21 Зәб. 109:4. ■ 7:25 1Тим. 2:5; Юһа. 2:1. ■ 7:27 Лав. 9:7; 16:6; Ибр. 5:3. ■ 8:1 Әф. 1:20; Кол. 3:1; Ибр. 3:1; 4:14; 6:20; 9:11; 12:2.

шундаклар инсан эмәс, бәлки Пәрвәрдиғар тиккән һәқиқий ибадәт чедириниң һәммисидә каһинлиқ хизмитини қилғучидур. □

³ Һәр бир баш каһин һәдий һәм қурбанлиқлар сунуш үчүн тайинлиниду. Шунинчүчүн, бизниң бу баш каһинимизниңму бирәр сунидигини болуш керәк еди. □ ■

⁴ Дәрвәқә әгәр У Йәр йүзидә болсиди, һәргиз каһин болмайтти; чүнки бу йәрдә Тәврат қанун-түзүми бойичә һәдийә сунидиған каһинлар аллибурунла бардур

⁵ (бу каһинлар хизмәт қилидиған ибадәт чедири пәқәтлә әрштики ишларниң көчүрүлмиси вә кәләңгисидур. Муса дәл бу ибадәт чедирини қурушқа башлиғанда, Худаниң вәһийси униңға келип: «Еһтият қилғинки, буларниң һәммисини саңа тағда көрситилгән өрнәк бойичә ясиғин» дәп ағаһландурған). ■

⁶ Лекин һазир У (кона әһдиғә аит вәдиләрдин әвзәл вәдиләр үстигә бекитилгәч) теһиму яхши бир әһдиниң вәситичиси болғачқа, Униңға берилгән каһинлиқ хизмити башқа каһинларниңқидин шунчә әвзәл туриду. □ ■

⁷ Әгәр шу дәсләпки әһдә кәм-күтисиз болса еди, кейинкиси үчүн орун издәшниң һеч қандақ һәжити болмиған болатти. □ ⁸ Лекин, Худа кона әһдини йетәрсиз дәп қарап, *Исраилларға* мундақ дегән: —

«Мана, шу күнләр келидуки, — дәйду Пәрвәрдиғар, — Мән Исраил жәмәти вә Йәһуда жәмәти үчүн йеңи бир әһдини әмәлгә ашуримен. □ ■ ⁹ Бу әһдә уларниң ата-бовилири билән түзгән әһдиғә охшимайду; шу әһдини Мән ата-бовилирини қолидин тутуп Мисирдин қутқузуп йетәклигинимдә улар билән түзгән едим; чүнки улар Мән билән түзүшкән әһдәмдә турмиди, мән улардин нәзиримни йеткидим, — дәйду Пәрвәрдиғар.

¹⁰ Чүнки шу күнләрдин кейин, Мениң Исраил жәмәти билән түзидиған әһдәм мана шуки: —

«Мән Өз тәврат-қанунлиримни уларниң зәһин-әқлигә салимән, һәмдә уларниң қәлбигиму пүтимән; Мән уларниң Худаси болимен, уларму Мениң хәлким болиду. □ ¹¹ Шундин башлап һеч ким өз жутдишиға, яки өз қериндишиға: — «Пәрвәрдиғарни тонуғин» дәп үгитишиниң һәжити қалмайду; чүнки уларниң һәммиси, әң кичигидин чоңиғичә Мени билип болған болиду; ■ ¹² чүнки мән уларниң қәбиһлиқлиригә рәһим қилимен һәмдә уларниң гуналири вә

□ **8:2** «У (Мәсих) муқәддәс жайларда, шундаклар инсан эмәс, бәлки Пәрвәрдиғар тиккән һәқиқий ибадәт чедириниң һәммисидә каһинлиқ хизмитини қилғучидур» — «муқәддәс жайлар» болса «муқәддәс жай» вә «әң муқәддәс жай» демакчи. □ **8:3** «бизниң бу баш каһинимизниңму» — грек тилида «Униңму...». ■ **8:3** Әф. 5:2. ■ **8:5** Мис. 25:40; Рос. 7:44; Кол. 2:17; Ибр. 10:1.

□ **8:6** «лекин һазир У ... теһиму яхши бир әһдиниң вәситичиси болғачқа, Униңға берилгән каһинлиқ хизмити башқа каһинларниңқидин шунчә әвзәл туриду» — бу айәттә көрситилгән әһдә «йеңи әһдә», 8-12-айәтләрни көрүң. ■ **8:6** 2Кор. 3:6. □ **8:7** «Әгәр шу дәсләпки әһдә кәм-күтисиз болса еди, кейинкиси үчүн орун издәшниң һеч қандақ һәжити болмиған болатти» —

немишкә расул мошу йәрдә: «кейинкиси үчүн орун издәшкә һәжити болмиған болатти» дәйду, пәқәтлә «кейинкисиниң һеч қандақ һәжити болмиған болатти» демәйду? Бәлким у «йеңи әһдә» бешәрәт қилған пәйғәмбәрләр (Йәрәмия, Әзакиял, Йәша я қатарлиқларни) көздә тутиду; улар өзи «йеңи қәлб, йеңи роһ»қа егә болушқа тәшна болуп издигән, «йеңи әһдә» дәл мошуларға аян қилинған. □ **8:8** «Лекин, Худа кона әһдини йетәрсиз дәп қарап, Исраилларға мундақ дегән: — «Мана, шу күнләр келидуки, — дәйду Пәрвәрдиғар, — Мән Исраил жәмәти вә Йәһуда жәмәти үчүн йеңи бир әһдини әмәлгә ашуримен»

— Худа Өзи бекиткән кона әһдини «йетәрсиз көргәнлиги һәйран қаларлиқ көрүниду, әлвәттә. Йетәрсизлиги болса дәл 7:19дә көрситилгәндәк «Тәврат қануни һеч ишни камаләткә йәткүзәлмиди». «Йеңи әһдә» пәқәтлә Худаниң муқәммәл һәққанийлиғини көрсәткән болупла қалмай, бәлки бу һәққанийлиқниң инсанларниң қәлбигә қандақ орнитилидиғанлиғини көрситиду. ■ **8:8** Йөр. 31:31-34. □ **8:10**

«Чүнки шу күнләрдин кейин, Мениң Исраил жәмәти билән түзидиған әһдәм мана шуки...» — Йәрәмия пәйғәмбәрниң бу бешәритидә, «шу күнләрдин кейин» дегән ибарә Худа хәлқини өз жуттиға Бабилондин қайтурғандин кейинки күнләрни көрситиду. ■ **8:11** Юһ. 6:45,65; Юһа. 2:27.

итаәтсизлигирини мәңгүгә есимдин чиқириветимән».[■]

¹³ Әнди Худаниң бу әһдини «йеңи» дейиши бурунқисини «кона» дегәнлигидур; әнди вақти өткән, конириған иш болса узун өтмәй йоқилиду.

9

Кона әһдә дәвридики ибадәт

¹ Биринчи әһдидә мунасивәтлик ибадәт бәлгүлимилири вә йәр йүзигә тәвә болған бир муқәддәс ибадәт жайи бар еди. ² Буниңға бир ибадәт чедири тикилгән еди; униң муқәддәс жай дәп аталған биринчи бөлүмидә чирақдан, ширә һәм ширә үстидә рәтләнгән нанлар болатти.[■] ³ Униң иккинчи, йәни ички пәрдисиниң кәйнидә әң муқәддәс жай дәп аталған йәнә бир чедир бөлүми бар еди.[□] ⁴ Шу йәргә тәвә болған алтун хушбуйған вә пүтүнләй алтун билән қапланған әһдә сандуғи бар еди. Сандуқниң ичидә алтундин ясалған, манна селинған комзәк, һарунниң бих сүргән һасиси вә икки әһдә *таш* тахтиси бар еди.[□] ⁵ Сандуқ үстидики «кафарәт тәхти»ниң үстигә шан-шәрәплик «керуб»лар орнитилған болуп, қанатлири билән уни йеппи туратти. Әнди булар тоғрилиқ тәпсилий тохтилишниң һазир вақти әмәс.[□] [■]

⁶ Бу нәрсиләр мана шундақ орунлаштурулғандин кейинла, қаһинлар чедирниң биринчи бөлүмигә (йәни «муқәддәс жай»ға) һәрдайим кирип, ибадәт хизмитини қилиду.[■] ⁷ Бирақ, «әң муқәддәс жай» дәп аталған иккинчи бөлүмгә пәқәт баш қаһин жилда бир қетимла кириду. Қаһин у йәргә өз гуналири вә хәлиқниң наданлиқтин өткүзгән гуналири үчүн аталған *қурбанлиқ* кенини алмай кирмәйду.[■] ⁸ Бу ишлар арқилиқ Муқәддәс Роһ шуни көрситип бәрмәктики, бу биринчи ибадәт чедиридики түзүм инавәтлик болуп турсила, әң муқәддәс жайға баридиған йол йәнила ечилмайду.[□] [■] ⁹ Мана булар рәсимдәк һазирқи заманни рошәнләштүридиған бир хил образ, халас. Буниндин шуни көрүвелишкә болидуки, бу чедирда сунулидиған һәдийә вә қурбанлиқлар ибадәт қилғучини вижданидә пак-камил қилалмайду. ¹⁰ Улар пәқәт йемәк-ичмәкләр вә бойини суға селишниң түрлүк рәсмийәтлиригә бағлиқ болуп, *қанун-түзүм* түзүтүлүш

[■] **8:12** Йәр. 31:31-34. [■] **9:2** Мис. 26:1; 36:1; Лав. 24:5. [□] **9:3** «әң муқәддәс жай дәп аталған йәнә бир чедир бөлүми» — «муқәддәс жай» грек тилида «муқәддәсләрниң муқәддиси».

[□] **9:4** «алтундин ясалған, манна селинған комзәк» — «манна» Худа чөл-баявандә Исраилларға бәрған «асмандики нан» — «Мис.» 31:16кә қаралсун. «Һарунниң бих сүргән һасиси» — Худа һарунни йетәкчи қилип таллиғанлигини көрситиш үчүн, униң һасисини бихлатқан еди («Чөл.» 16-17-баһни көрүң. «**икки әһдә таш тахтиси**» — буларниң үстигә «он парман» яки «он пәрһиз» йезалған еди («Мис.» 31:18 вә 34:28ни көрүң. [■] **9:4** Мис. 25:10; 34:29; Чөл. 17:25; 1Пад. 8:9; 2Тар. 5:10. [□] **9:5** «кафарәт тәхти» — яки «рәһимған» яки «рәһим көрситидиған тәхт». «Мис.» 25:22-34ни көрүң. ««кафарәт тәхти»ниң үстигә шан-шәрәплик «керуб»лар орнитилған болуп, қанатлири билән уни йеппи туратти» — бу ишлар тоғрисида «Мис.» 25:10-22, 37:6-9ни көрүң. «әнди булар тоғрилиқ тәпсилий тохтилишниң һазир вақти әмәс» — бу нәрсиләрниң һәммиси Әйса Мәсиһ вә у елип барған нижаттин «бешарәт беридиған көләнғә» еди. Бу әйәттики сөзләргә вә 8:5кә қариганда, шуниңға ишәшимиз камилки, һәтта бу кона ибадәт чедириниң кичиккәнә тәпсилатлириму «бешарәтлик көләнғә» яки «символ» еди. «Манна» униң бир мисалиду. «Юһ.» 6:30-35дә Әйсаниң Өзи тоғрилиқ ейтқан сөзлирини көрүң («Рим.» 14:4, «Кол.» 2:16-17ниму көрүң). Худа буйруса бу улук вә қизиқ нуқтини тәпсилий тәһлил қилидиған китапчини кейин чикармақчимиз.

[■] **9:5** Мис. 25:22. [■] **9:6** Чөл. 28:3. [■] **9:7** Мис. 30:10; Лав. 16:2,34; Ибр. 9:25.

[□] **9:8** «бу биринчи ибадәт чедиридики түзүм инавәтлик болуп турсила» — «биринчи ибадәт чедири» дегән сөз чедирниң өзини, шундақла у вәкиллик қилған ибадәт хизмәтлери (униңдә сунулған һәдийә вә қурбанлиқлар қатарлиқлар)ни көрситиду. [■] **9:8** Юһ. 14:6.

вакты кәлгичилик күчкә егә қилинған, инсанларның әтлиригила бағлиқ болған бәлгүлимә-низамлардур.■

11 Лекин Мәсиһ болса кәлгүсидики карамәт яхши ишларни елип барғучи баш каһин болуп, адәм қоли билән ясалмиған, бу дуняға мәнсуп болмиған, техиму уруқ вә техиму муқәмәл ибадәт чедириға кирди;■ 12 өшкә яки мозайларның қурбанлиқ қенини эмәс, бәлки Өзиниң қурбанлиқ қени арқилиқ У (Өзила мәңгүлүк һөрлүк-нижатни егилигән болуп) бир йолила мәңгүгә әң муқәддәс жайға кирди.□ ■ 13 Кона әһдә дәвридә өшкә вә буқиларның қени һәм инәкниң күллири напак болғанларның үстигә сепилсә, уларни әт жәһәтидин тазилап пак қилған йәрдә, ■ 14 ундақта, мәңгүлүк Роһ арқилиқ өзини ғубарсиз қурбанлиқ сүпитидә Худаға атиған Мәсиһниң қени вижданиңларни өлүк ишлардин пак қилип, бизни мәңгү һаят Худаға ибадәт қилишқә техиму йетәклимәмду?!□ ■

15 Шуниң үчүн у йәңи әһдиниң васитисидур. Буниң билән (инсанларның авалқи әһдә астида садир қилған итаәтсизликлири үчүн азатлиқ бәдили сүпитидә шундақ бир өлүм болған экән) Худа тәрипидин чақирилғанлар вәдә қилинған мәңгүлүк мирасқә еришәләйду.□ ■

16 Әгәр вәсийәт қалдурулса, вәсийәт қалдурғучиниң өлүши тәстикланғичә, вәсийәт күчкә егә болмайду. 17 Чүнки вәсийәт пәкәт өлүмдин кейин күчкә егә болиду. Вәсийәт қалдурғучи һаятла болса, вәсийәтиниң һеч қандақ күчи болмайду. □ ■ 18 Шуниңға охшаш, дәсләпки әһдиму қан еқитилғандила, андин күчкә егә болған. 19 Чүнки Муса Тәврат қануни бойичә һәр бир әмрини пүтүн хәлиқкә уқтурғандин кейин, мозай вә өшкиләрниң суға арилаштурулған қенини қизил жәң жипта бағланған зофа билән қанун дәстуриға вә пүтүн хәлиқкә сепип, уларға: 20 «Мана, бу Худа силәрниң әмәл қилишиңларға әмир қилған әһдиниң қенидур» — деди. □ ■ 21 У йәнә охшаш йолда ибадәт чедириға вә чедирдики ибадәткә мунасивәтлик пүткүл сайманларның үстигә қан сәпти. 22 Дәрвәкә, Тәврат қануни бойичә һәммә нәрсә дегидәк қан билән паклиниду; қурбанлиқ қени төкүлмигичә, гуналар кәчүрүм қилинмайду.

23 Хош, әрштигигә тәқлид қилип ясалған бу буюмлар мошундақ қурбанлиқлар билән паклиниши керәк еди. Бирақ әрштики нәрсиләрниң өзи булардин есил қурбанлиқлар билән паклиниши керәк. 24 Чүнки Мәсиһ әрштики һәқиқий ибадәт жайиға тәқлид қилинған, адәм қоли билән ясалған муқәддәс жайға эмәс, бәлки Худаниң һозурида бизгә вәкилик қилип һазир болуш үчүн әршниң өзигә кирип болди.□

■ 9:10 Лав. 11:2; Чөл. 19:7-22. ■ 9:11 Ибр. 3:1; 4:14; 6:20; 8:1. □ 9:12 «Өзиниң қурбанлиқ қени арқилиқ У (Өзила мәңгүлүк һөрлүк-нижатни егилигән болуп) бир йолила мәңгүгә әң муқәддәс жайға кирди» — «мәңгүлүк һөрлүк-нижат» болса гуналардин болған азатлиқ-нижатни көрситиду. Мәсиһниң егилигини Өзи үчүн эмәс, барлиқ инсанлар (етиқат қилған болса) үчүн, әлвәттә. ■ 9:12 Рос. 20:28; Әф. 1:7; Кол. 1:14; Ибр. 10:10; 1Пет. 1:19; Вәһ. 1:5; 5:9 ■ 9:13 Лав. 16:14; Чөл. 19:4; Ибр. 10:4. □ 9:14 «ундақта, мәңгүлүк Роһ арқилиқ өзини ғубарсиз қурбанлиқ сүпитидә Худаға атиған Мәсиһ...» — «мәңгүлүк Роһ» Муқәддәс Роһ, Худаниң мәңгүлүк Роһи. ■ 9:14 Луқа 1:74; Рим. 6:13; Гал. 1:4; 2:20; Әф. 5:2; Тит. 2:14; 1Пет. 4:2; 1Юһа. 1:7; Вәһ. 1:5. □ 9:15 «инсанларның авалқи әһдә астида садир қилған итаәтсизликлири үчүн азатлиқ бәдили сүпитидә шундақ бир өлүм болған экән» — «шундақ бир өлүм» — Мәсиһниң өлүми, әлвәттә. ■ 9:15 Рим. 5:6; 1Пет. 3:18. □ 9:17 «16-17-айәт» — яки «Чүнки әһдә түзүлсә, әһдә түзүлгүчи қурбанлиқ өлүши керәк. Әһдә қурбанлиқи қилигүчи өлсә, әһдә күчкә егә болиду; қурбанлиқ теһи һаятла болса, әһдә һечқандақ күчкә егә болмайду». ■ 9:17 Гал. 3:15. □ 9:20 «Мана, бу Худа силәрниң әмәл қилишиңларға әмир қилған әһдиниң қенидур» — демәк, әһдә бол қан арқилиқ күчкә егә қилинған. «Мис.» 24:5-8ни көрүң. ■ 9:20 Мис. 24:8; Мат. 26:28. □ 9:24 «адәм қоли билән ясалған муқәддәс жайға эмәс» — «муқәддәс жай» грек тилида «муқәддәс жайлар» дейилиду — «муқәддәс жай» андин «әң муқәддәс жай» демәкчи.

25 Йәр йүзидики баш каһинниң жилмужил өз қенини эмәс, бәлки қурбанлиқларниң қенини елип, әң муқәддәс жайға қайта-қайта кирип турғинидәк, у қурбанлиқ сүпитидә өзини қайта-қайта аташ үчүн киргини йоқ. ■ 26 Әгәр шундақ қилишниң зөрүрийити болған болса, дуня апиридә болғандин бери Униң қайта-қайта азап чекишигә тоғра келәтти. Лекин У мана заманларниң ахирида гунани йоқ қилиш үчүн, бир йолила Өзини қурбан қилишқа оттуруға чикти. 27 һәммә адәмниң бир қетим өлүши вә өлгәндин кейин сораққа тартилиши бекитилгәнгә охшаш, 28 Мәсиһму нурғун кишиләрниң гуналарини Өз үстигә елиш үчүн бирла қетим қурбанлиқ сүпитидә сунулғандин кейин, Өзини тәлпүнүп күткәнләргә гунани йоқ қилған һалда нижат кәлтүрүшкә иккинчи қетим ашкарә болиду. □ ■

10

Мәсиһниң бир қетимлиқ қурбанлиғи

1 Тәврат қануни кәлгүсидә елип келинидиған гәзәл ишларниң өз әйини эмәс, бәлки уларниң кәләңгисинила сүрәтләп бәргәчкә, у тәләп қилинған, жилмужил сунулуп келиватқан охшаш қурбанлиқлар арқилиқ Худаға йеқинлашмақчи болғанларни һәргизму мукәммәл қилалмайду. ■ 2 Болмиса, мошу қурбанлиқларниң сунулуши ахирилишатти, чүнки ибадәт қилғучилар пак қилинип, виждани йәнә өз гуналарни түпәйлидин азапланмайтти. 3 һалбуки, мошу қурбанлиқлар жилмужил өз гуналарини өзлиригә әслитип туриду. 4 Чүнки буқа вә өшкиләрниң қени гуналарни һәргиз елип ташлалмайду. ■ 5 Шуниң үчүн, У дуняға кәлгәндә мундақ дегән: — «Нә қурбанлиқ, нә атиған ашлиқ һәдийәлири болса Сениң тәләп-арзуоң эмәс, Бирақ Сән Мән үчүн бир тән тәйярлап бәрдиң; □ ■ 6 Нә көйдүрмә қурбанлиқлар, нә гуна қурбанлиғидинму сөйүнмидиң; 7 Шуңа жавап бәрдимки — «Мана Мән кәлдим! — Қанун дәстуруңда Мән тоғрилиқ пүтүлгәндәк — И Худа, ирадәңни әмәлгә ашуруш үчүн кәлдим». □ ■

8 У жуқурида: «Нә қурбанлиқ, нә ашлиқ һәдийәлири, нә көйдүрмә қурбанлиқлар нә гунани тилигүчи қурбанлиқлар Сениң тәләп-арзуоң эмәс, Сән улардинму сөйүнмидиң» (бу қурбанлиқлар Тәврат қануниниң тәливи бойичә сунулуши керәк еди) дегинидин кейин 9 йәнә: «Сениң ирадәңни әмәлгә ашуруш үчүн

■ 9:25 Мис. 30:10; Лав. 16:2,3,4; Ибр. 9:7. □ 9:28 «Мәсиһ... Өзини тәлпүнүп күткәнләргә гунани йоқ қилған һалда нижат кәлтүрүшкә иккинчи қетим ашкарә болиду» — «гунани йоқ қилған һалда» грек тилида «гуна йоқ һалда». Бизниңчә «гуна йоқ һалда» дегән ибарә Мәсиһниң Өзиниң гунаһиз экәнлигини көрситиш үчүн дейилгән эмәс (чүнки Униң гунаһизлиги ениқ), бәлки Униң гунаниң өзини бир тәрәп қилиш ишини түгигәнлигини көрситиду, дәп қараймиз. «Гуна йоқ һалда нижат кәлтүрүшкә иккинчи қетим ашкарә болиду» дегәнлик тоғрисидаки йәнә бир чүшәнчиси: «(Мәсиһниң иккинчи қетимки келиши) инсанларниң гуналариниң бәдилигә қурбан болуш үчүн эмәс, бәлки нижат кәлтүрүшкә иккинчи қетим ашкарә болиду» дегәндәк. ■ 9:28 Рим. 5:6, 8; 1Пет. 3:18. ■ 10:1 Кол. 2:17; Ибр. 8:5. ■ 10:4 Лав. 16:14; Чөл. 19:4; Ибр. 9:13. □ 10:5 «Шуниң үчүн, У дуняға кәлгәндә мундақ дегән: — «У» — Мәсиһни көрситиду. ■ 10:5 Зәб. 39:7; Йәш. 1:11; Йәр. 6:20; Ам. 5:21.

□ 10:7 «...Шуңа жавап бәрдимки — «Мана Мән кәлдим! — қанун дәстуруңда Мән тоғрилиқ пүтүлгәндәк — И Худа, ирадәңни әмәлгә ашуруш үчүн кәлдим» — (5-7-айәт) «Зәб.» 39:7-10 (қона грек «Септуагинт» (LXX) тәржамисидин). Бу айәتلәрдә Тәвраттиң төрт хил аһасий қурбанлиқ (инақлиқ яки тәшаққур қурбанлиқлири) (рәһмәт қурбанлиқлири), ашлиқ һәдийәлири, көйдүрмә вә гунани тилигүчи қурбанлиқлар) тилға елиниду. Демисәкму, Мәсиһ бу сөзләрни Өзи дуняға келишидин 1000 жилчә бурун Өз Роһи арқилиқ Зәбурда Давут пәйгәмбәрниң ағзидин бешәрәт сүпитидә алдин-ала ейтиду. ■ 10:7 Зәб. 39:8, 9

кәлдим» дегән. Демәк, Худа кейинкисини күчкә егә қилиш үчүн, алдинкисини әмәлдин қалдуриду. □ **10** Худаниң бу ирадиси бойичә Әйса Мәсиһниң тениниң бир йолила қурбан қилиниши арқилиқ биз гунадин паклинип, Худаға аталдуқ. □ ■

11 һәр каһин һәр күни ибадәт хизмитидә туриду, шундақла гуналарни һәрғиз сақит қилалмайдиған охшаш хилдики қурбанлиқларни Худаға қайта-қайта суниду. **12** Бирақ, бу каһин болса гуналар үчүн бирла қетимлиқ мәңгү инавәтлик бир қурбанлиқни сунғандин кейин, Худаниң оң йенида олтарди; □ ■ **13** У шу йәрдә «дүшмәнлири Өз айғи астида тәхтипәр қилинғичә» күтиду. □ **14** У мошу бирла қурбанлиқ билән Худаға атап пак-муқәддәс қилинғанларни мәңгүгә муқәммәл қилди. **15** Муқәддәс язмилиларда пүтүлгәндәк, Муқәддәс Роһму бу һәктә бизгә гувалиқ бериду. Чүнки У авал: —

16 «У күнләрдин кейин, Мениң улар билән түзидиған әһдәм мана шуки, дәйду Пәрвәрдиғар;

Мән Өз тәврат-қанунлиримни уларниң зәһин-әқлигиму салимән, һәмдә уларниң қәлбигиму пүтимән» дегәндин кейин, У йәнә: —■

17 «Уларниң гуналири вә итаәтсизлиғирини мәңгүгә есимдин чиқириветимән» — дегән. □ ■

18 Әнди шу йолда гуналар кәчүрүм қилинған екән, гуналар үчүн қурбанлиқ қилишниң һажитиму қалмайду.

Әнди Худаға йеқинлишайли!

19 Шуниң үчүн, әй қериндашлар, Әйсаниң қени арқилиқ әң муқәддәс жайға киришкә жүрәтлик болуп, ■ **20** (У бизгә ечип бәргән, ибадәтханиниң пәрдисидин (йәни, Униң әт-тенидин) өтидиған шу жипйеңи, һаятлик йоли билән) **21** шундақла Худаниң аилисини башқуридиған бизниң улук каһинимиз болғанлиғи билән, □ **22** диллиримиз виждандики булғунушлардин сепилиш билән пакланған вә бәдинимиз сап су билән жуолғандәк тазиланған һалда етиқатниң толуқ жәэм-хатиржәмлиғи вә сәмимий қәлб билән Худаға

□ **10:9** «Демәк, Худа кейинкисини күчкә егә қилиш үчүн, алдинкисини әмәлдин қалдуриду» — «алдинкиси» бәлким (1) жуқурида тилға елинған кона әһдигә мунасивәтлик қурбанлиқларни яки (2) кона әһдинин өзини көрситиду; «кейинкиси» (яки «иккинчиси») болса (3) Әйса Мәсиһниң бирдин-бир қурбанлиғи яки (4) 9-айәттә көрситилгән «Худаниң ирадисини әмәлгә ашурушу»ни көрситиду. Бизниңчә (1) вә (4) алди-кәйни айәтләргә муваллиқтур. Йеңи әһдиниң түп мәхсити вә ахирки нәтижиси «Худаниң ирадисигә әмәл қилиш»дин ибарәттур. Бу ирадә Мәсиһниң бизни гунадин күткүзидиған қурбанлиқ өлүмини өз ичигә алиду, әлвәттә. Демәк, бу башқа-башқа көзқарашлар арисидики пәрқләр анчә чоң әмәс. □ **10:10** «Әйса Мәсиһниң тениниң бир йолила қурбан қилиниши арқилиқ биз гунадин паклинип, Худаға аталдуқ» — «гунадин паклинип, Худаға аталдуқ» грек тилида бирла сөз билән ипадилиниду: «муқәддәслаштурулдуқ» яки «пак-муқәддәс қилиндуқ». Инжіл бойичә «муқәддәс» дегән сөзниң икки мәзмуни бар: (1) гунадин пакланған; (2) Худаға алаһидә аталған. ■ **10:10** Ибр. 9:12.

□ **10:12** «Бирақ, бу каһин болса гуналар үчүн бирла қетимлиқ мәңгү инавәтлик бир қурбанлиқни сунғандин кейин, Худаниң оң йенида олтарди» — оқурмәнләргә аян болидуки, кона әһдә дәвридә каһинларниң хизмитиниң айғи йоқ еди, шуниң билән дайим «туратти» (ерә туратти, ибадәт чедирида орундуқ йоқ еди). Лекин Әйса биз үчүн өзини бирла қурбанлиқ сунғандин кейин «олтарди». ■ **10:12** Зәб. 109:1; Рос. 2:34; 1Кор. 15:25; Әф. 1:20; Кол. 3:1; Ибр. 1:13. □ **10:13** «У шу йәрдә «дүшмәнлири Өз айғи астида тәхтипәр қилинғичә» күтиду» — 2:13 вә «Зәб.» 109ни көрүң. ■ **10:16** Йәр. 31:31-34; Рим. 11:27; Ибр. 8:8.

□ **10:17** «...Уларниң гуналири вә итаәтсизлиғирини мәңгүгә есимдин чиқириветимән» — (16-17-айәт) «Йәр.» 31:31-34. ■ **10:17** Йәр. 31:33-34. ■ **10:19** Юһ. 10:9; 14:6; Рим. 5:2; Әф. 2:13; 3:12. □ **10:21** «шундақла Худаниң аилисини башқуридиған бизниң улук каһинимиз болғанлиғи билән, ...» — «Худаниң аилиси» етиқатчи жамаәтни көрситиду.

йекинлишайли! □ ■ 23 Энди етирап қилған үмүтүмиздә төврәнмәй чиң турайли (чүнки вәдә Бәргүчи болса сөзидә турғучидур) 24 вә мейр-мунәббәт көрситиш вә гезәл иш қилишқа бир-биримизни қандақ қозғаш вә ригбәтләндүрүшни ойлайли. 25 Бәзиләр адәт қиливалғандәк, жамаәттә жәм болуштин баш тартмайли, бәлки бир-биримизни жекиләп-илһамландурайли; болупму шу күнниң йеқинлашқанлиғини байқигиниңларда, техиму шундақ қилайли. □

26 һәқиқәтни тонушқа несип болғандин кейин, йәнила қәстән гуна өткүзүвәрсәк, у чағда гуналар үчүн сунулидиган башқа бир қурбанлиқ болмас, ■ 27 бәлки бизгә қалидигини пәқәт сорақ, шундақла Худа билән қаршилишидиганларни йәп түгитишкә тәйяр туридиган ялқунлуқ отни қорқунуч ичидә күтүшлә, халас. □

28 Энди Мусаға чүшүрүлгән Тәврат қанунини көзгә илмиған һәр қандақ киши икки яки үч гувачиниң испати болса, кәңчилик қилинмайла өлтүрүләтти. ■

29 Ундақта, бир киши Худаниң Оғлини дәпсәндә қилса, Худаниң әһдисиниң қениға, йәни өзини пак қилған қанға напак дәп қариса, шәпқәт қилғучи Роһни һакәрәт қилса, буниңдин техиму еғир жазаға лайиқ һесаплиниду, дәп ойлимамысләр?

30 Чүнки *Тәвратта* «Интиқам Мениңкидур, кишиниң қилмишлирини өз бешиға өзүм яндуриман, дәйду Пәрвәрдиғар» вә «Пәрвәрдиғар Өз хәлқини сораққа тартиду» дегүчини билимиз. □ ■ 31 Мәңгү һаят Худаниң қоллириға чүшүп жағалиниш нәқәдәр дәһшәтлик иш-һә!

32 Энди силәр йорутулуштин кейин, азап-оқубәтлик, қаттиқ күрәшләргә бәрдашлиқ бәргән әшу бурунқи күнләрни есиңларда тутуңлар. □ 33 Бәзи вақитларда рәсва қилинип һакәрәтләш вә харлинишларға учридиңлар вә бәзи вақитларда мошундақ муамилләргә учриғанларға дәррдаш болдуңлар.

34 Чүнки силәр һәм мәһбусларниң дәрдиғә ортақ болдуңлар һәм мал-мүлкүңлар буланғандими, кәлгүсидә техиму есил һәм йоқап кәтмәйдиған бақий тәәлуқатқа егә болидиғанлиғиңларни билгәчкә, хошаллиқ билән бу ишни қобул қилдиңлар. □ ■ 35 Шуниң үчүн, жасаритиңларни йоқатмаңлар,

□ **10:22** «диллиримиз виждандики булғунушлардин сепилиш билән пакланған» — мошу сөзләр йеңи әһдә астидики етиқатчиларниң әһвали билән кона әһдә астиклиләрниң әһвалиниң селиштурмисини көздә тутиду — кона әһдә астиклиләр каһин тәрипидин қурбанлиқ қанлири сепилиши арқилиқ «гуналири йепилған» яки «кафарәт қилинған». Энди йеңи әһдә астиклиләрниң диллири Әйсаниң қурбанлиқ қени сепилиш билән, вижданда һеч қандақ булғинишлар қалмайду. «бәдинимиз сап су билән жуюлғандәк тазиланған һалда етиқатниң толук жәм-хатирғәмлиги вә сәминий қәлб билән Худаға йеқинлишайли!» — мошу ибариләр тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә тохтилимиз. ■ **10:22** Әз. 36:25. □ **10:25** «болупму шу күнниң йеқинлашқанлиғини байқигиниңларда, техиму шундақ қилайли» — «шу күн» Мәсиһниң бу дуняға қайтип келидиған күнни көрситиду, әлвәттә. Инжілини язғучиларниң нәзирадә пәқәт бир күн, йәни «шу күн»ла көздә тутулиду. Грек тилида 19-25-айәтләр бирла жәмлә билән ипадилиниду. ■ **10:26** Чөл. 15:30; Мат. 12:31; Ибр. 6:4; 2Пет. 2:20; 1Юһа. 5:16. □ **10:27** «бәлки бизгә қалидигини пәқәт сорақ, шундақла Худа билән қаршилишидиганларни йәп түгитишкә тәйяр туридиган ялқунлуқ отни қорқунуч ичидә күтүшлә, халас» — бу муһим айәт үстидә йәнә «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. ■ **10:28** Чөл. 35:30; Қан. 17:6; 19:15; Мат. 18:16; 2Кор. 13:1. □ **10:30**

«Интиқам Мениңкидур, кишиниң қилмишлирини өз бешиға өзүм яндуриман, дәйду Пәрвәрдиғар» ... «Пәрвәрдиғар Өз хәлқини сораққа тартиду» — бу сөзләр «Қан.» 32:35 вә 36дин елинған. ■ **10:30** Қан. 32:35, 36; Рим. 12:19. □ **10:32** «Энди силәр йорутулуштин кейин, азап-оқубәтлик, қаттиқ күрәшләргә бәрдашлиқ бәргән әшу бурунқи күнләрни есиңларда тутуңлар» — мошу азап-оқубәт чекиши етиқатта чиң түрғанлиғи түпәйлидин, әлвәттә. □ **10:34** «чүнки силәр һәм мәһбусларниң дәрдиғә ортақ болдуңлар» — бу мәһбуслар етиқат үчүн зиндандә ятқан. «һәм мал-мүлкүңлар буланғандими,... хошаллиқ билән бу ишни қобул қилдиңлар» — «мал-мүлкүңлар буланғанда» — мошу ишниң тарихий тәпсилатлири тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизниму көрүң. ■ **10:34** Мат. 5:12; Рос. 21:33.

униңдин интайин зор ин'гам болиду.

³⁶ Чүнки Худаниң ирадисиғә әмәл қилип, Униң вәдә қилғиниға муйәссәр болуш үчүн, сәвир-чидам қилишиңларға тоғра келиду. ■ ³⁷ Чүнки муқәддәс язмиларда Худа мундақ дегән: —

«Пәқәт азгинә вақиттин кейинла»,

«Кәлгүчи дәрвәқә йетип келиду,

У кечикмәйду.□ ■

³⁸ Бирақ һәққаний болғучи етиқат билән яшайду;

Лекин у кәйнигә чекинсә,

Женим униңдин сөйүнмәйду.□ ■ ³⁹ һалбуки, биз болсақ кәйнигә чекинип һалак болидиғанлардин әмәс, бәлки етиқат билән өз женимизни егилигәнләрдиндурмиз.□

11

Етиқат-ишәш — өткәнки гувачилар

¹ Етиқат болса үмүт қилған ишларниң реаллиқтики ипадиси вә көрүнмәйдиған шәйиләрниң дәлилидур.□ ² Чүнки бурунқи мәтивәрлиримиз қедимдә мана шу етиқат билән Худадин кәлгән яхши гувалиқни алған.□

³ Биз етиқат арқилиқ каинатниң Худаниң сөз-калами билән орнитилғанлиғини, шундақла биз көрүватқан мәвжудатларниң көргили болидиған шәйиләрдин чиққан әмәслиғини чүшинәләймиз.□ ■

⁴ Етиқати болғачқа һабил Қабилниңқидинму әвзәл бир қурбанлиқни Худаға атиған; етиқати болғачқа Худа униң атиғанлирини тәрипләп, униңға һәққаний дәп гувалиқ бәрди. Гәрчә өлгән болсиму, етиқати билән у йәнила бизгә гәп қилмақта.■

⁵ Етиқати болғачқа, һанох өлүмни көрмәйла әршә көтирилди; Худа уни көтирип елип кәткәчкә, у йәр йүзидә һеч тепилмиди. Сәвәви у елип кетилиштин илгири, Худани хурсән қилған адәм дәп тәрипләнгән еди.■ ⁶ Әндиликтә етиқат болмай туруп, Худани хурсән қилиш мүмкин әмәс; чүнки Худаниң алдиға баридиған киши Униң барлиғиға, шундақла Униң Өзини издигәнләргә әжрини қайтурғучи экәнлигигә ишиниши керәк.

⁷ Етиқати болғачқа, Нух теһи көрүлүп бақмиған вақиәләр һәққидә Худа тәрипидин агаһландурулғанда, ихласмәнлик қорқунучи билән

■ **10:36** Лука 21:19. □ **10:37** «Пәқәт азгинә вақиттин кейинла»... Кәлгүчи дәрвәқә йетип келиду, У кечикмәйду» — «Йәш.» 26:20, «Һаб.» 2:3. ■ **10:37** Һаб. 2:2-3; һар. 2:7; 1Пет. 1:6; 5:10.

□ **10:38** «Бирақ һәққаний болғучи етиқат билән яшайду» — бәзи кона көчүрмиләрдә: «Мениң һәққаний адимим етиқат билән яшайду» дейилиду. «Бирақ һәққаний болғучи етиқат билән яшайду; лекин у кәйнигә чекинсә, женим униңдин сөйүнмәйду» — «Һаб.» 2:4. ■ **10:38** Һаб. 2:4; Рим. 1:17; Гал. 3:11. □ **10:39** «... Биз болсақ кәйнигә чекинип һалак болидиғанлардин әмәс, бәлки етиқат билән өз женимизни егилигәнләрдиндурмиз» — мошу әйәттә «жан» жисманый тәрәп әмәс, бәлки роһий тәрәптики һаятни көрситиду. □ **11:1** «Етиқат болса үмүт қилған ишларниң реаллиқтики ипадиси» — яки «етиқат болса үмүт қилған ишларниң мултәқ хатиржәмлиғи». Демисакму, Инжилда «үмүт» дайим дегидәк мүжмәл бир арзу әмәс, бәлки Худаниң вәдилиригә чиң бағланған иштур. □ **11:2**

«Чүнки бурунқи мәтивәрлиримиз қедимдә мана шу етиқат билән Худадин кәлгән яхши гувалиқни алған» — «бурунқи мәтивәрлиримиз» дегәнлик грек тилида «ақсақаллиримиз». Демәк, ибраийларниң ата-бовилири арасида етиқат тәрипида үлгиләр вә йол башлиғучи болғанлар. □ **11:3** «Биз етиқат арқилиқ каинатниң Худаниң сөз-калами билән орнитилғанлиғини ... чүшинәләймиз» — яки «биз етиқат арқилиқ дәвир-заманларниң Худаниң сөз-калами билән орнитилғанлиғини ... чүшинәләймиз».

■ **11:3** Яр. 1:1; зәб. 32:6; Юһ. 1:10; Рим. 4:17; әф. 3:9; Кол. 1:16. ■ **11:4** Яр. 4:4; Мат. 23:35.

■ **11:5** Яр. 5:22,24.

аилисидикиләрни кутқузуш үчүн йоған бир кемә ясиди; һәмдә етиқати арқилиқ шундақ қилип пүткүл дунядикиләрниң гуналири үстидин һөкүм чиқарди, шундақла етиқаттин болған һәққанийлиққа мирасхор болди. □ ■

8 Етиқати болғачқа, Худа Ибраһимни униңға мирас сүпитидә бәрмәкчи болған зиминға беришқа чақирғанда, у итаәт қилди; у қәйэргә баридиғанлиғини билмәй туруп йолға чиқти. ■ 9 Етиқати болғачқа у вәдә қилинған зиминда, худди яқа жутта турғандәк мусапир болуп чедирларни макан қилип яшиди. Худаниң униңға қилған вәдисиниң ортақ мирасхорлири болған Ишақ вә Якупларму униң билән биргә шуниңға охшаш яшиди. 10 Ибраһимниң шундақ қилишидики сәвәп, у һуллири мустәһкәм болған шәһәрни күткән еди; шәһәрниң лайиһилигүчи һәм курғучиси Худа Өзидур.

11 Етиқати болғачқа Сараһ гәрчә яшинип қалған, туғут йешидин өткән болсиму, һамилдар болуш иқтидарига егә болди; чүнки у вәдә қилған Худани ишәшлик дәп қарайтти. □ ■ 12 Буниң билән бирла адәмдин, йәни өлгән адәмдәк болуп қалған бир адәмдин асмандики юлтузлардәк көп, деңиз саһилидики кумдәк сансиз әвлатлар барлиққа кәлди. ■

13 Бу кишиләрниң һәммиси Худаниң вәдә қилғанлириға муйәссәр болмай турупла етиқати болған һалда аләмдин өтти. Бирақ улар һаят вақтида буларниң кәлгүсидә әмәлгә ашурулидиғанлиғини жирақтин көрүп, қуचाқ ечип хурсәнлик билән күткән вә өзлирини йәр йүзидә мусапир вә йолучи дәп ашкарә ейтқан еди. ■ 14 Бу бундақ сөзләрни қилған кишиләрниң бир вәтәнни тәшна болуп издәватқанлиғини ениқ ипадиләйду. 15 Дәрвәқә, улар өз жуғини сегинған болса, қайтип кетиш пурсити чиққан болатти. 16 Лекин улар униңдинму әвзәл, йәни әрштики бир маканни тәлпүнүп издимәктә. Шуниң үчүн, Худаниң өзлириниң Худаси дәп атилишидин номус қилмайду; чүнки мана, У улар үчүн бир шәһәр һазирлиған. ■

17-18 Ибраһим Худа тәрипидин синалғинида, етиқати болғачқа оғли Ишақни курбанлиқ сүпитидә Худаға атиди; гәрчә у Худаниң вәдилирини, жүмлидин «Сениң намиңни давамлаштуридиған нәслиң болса Ишақтин келип чиқиду» дегинини тапшурувалған болсиму, у йәнила бирдин-бир оғлини курбан қилишқа тәйяр турди. ■ 19 Чүнки у һәтта Ишақ өлгән тәғдирдиму, Худаниң уни тирилдүрүшкә қадир екәнлигигә ишәнди. Мундақчә ейтқанда, Ишақни өлүмдин тирилдүрүлгәндәк қайтидин тапшурувалди.

20 Етиқати болғачқа, Ишақ оғуллири Якуп билән Әсавниң кәлгүси ишлириға хәйрлик тиләп дуа қилди. ■

21 Етиқати болғачқа, Якуп аләмдин өтүш алдида Йүсүпниң икки оғлиниң һәр

□ 11:7 «Етиқати болғачқа, Нух . . . аилисидикиләрни кутқузуш үчүн йоған бир кемә ясиди» — «Йоған кемә» грек тилида «сандуқ» дегән сөз билән ипадилиниду. Чүнки кемә сандуқ шәкилдә еди («Яр.» 6-7-бапни көрүң). ■ 11:7 Яр. 6:13. ■ 11:8 Яр. 12:4. □ 11:11 «Етиқати болғачқа Сараһ гәрчә яшинип қалған, туғут йешидин өткән болсиму, һамилдар болуш иқтидарига егә болди; чүнки у вәдә қилған Худани ишәшлик дәп қарайтти» — бәзи тәржимилиридә бу жүмлидә көздә тутулған етиқат егиси Сараһ әмәс, бәлки Ибраһим дәп қарилиду. Бир нәччә сәвәпләрдин (жүмлидин бала туғушта күч, йәни һамилдар болуш иқтидари керәк болғини әр киши әмәс, бәлки аял киши болғанлиғидин!), көрситилған етиқатчини Сараһ дәп қараймиз. У Худаниң сөзидин гуманланғандин кейин, әйипләнгән болуп андин чиң етиқатта турған болуши мүмкин («Яр.» 18:1-15ни көрүң). ■ 11:11 Яр. 17:19; 21:2; Луқә 1:36. ■ 11:12 Яр. 15:5; 22:17; Рим. 4:18. ■ 11:13 Яр. 23:4; 47:9; Юһ. 8:53. ■ 11:16 Мис. 3:6; Мат. 22:32; Рос. 7:32. ■ 11:17-18 Яр. 22:10; Яр. 21:12; Рим. 9:7; Гал. 3:29. ■ 11:20 Яр. 27:28,39.

бири үчүн хәйрлик дуа қилип, һасисаға тайинип туруп Худаға сәждә қилди. □ ■

²² Етиқати болғачқа, Йүсүп сәкратқа чүшүп қалғанда, бәни Исраилниң Мисирдин чиқип кетидиганлиғини тилға алди һәмдә өзиниң устиханлири тоғрилиқму әмир қилди. □ ■

²³ Етиқати болғачқа, Муса туғулғанда, униң ата-аниси уни үч ай йошурди; чүнки улар Мусаниң йеқимлиқ бир бала экәнлигини көрди, падишаниң пәрманидинму қорқмиди. □ ■ ²⁴ Етиқати болғачқа, Муса чоң болуп улуқ зат болғанди кейин,

«Пирәвниң қизиниң оғли» дегән атақта туриверишни рәт қилип, ²⁵ гуна ичидики ләззәтләрдин вақитлиқ бәһримән болушниң орниға, Худаниң хәлқи билән биллә азап чекишни әвзәл көрди. ■ ²⁶ У Мәсиһкә қаритилған һақарәткә учрашни Мисирниң ғәзнисидики байлиқларға егә болуштинму әвзәл билди. Чүнки көзлирини *әршитки* инъамға тикивататти. □ ²⁷ Етиқати болғачқа, у падишаниң ғәзивидинму қорқмай Мисирдин чиқип кәтти. *Жапа-мушәккәткә* чидиди, чүнки Көзгә Көрүнмигүчи униң көзигә көрүнүп турғандәк еди. ²⁸ Етиқати болғачқа,

у «тунжа оғлиниң женини алгучи» *пәриштиниң Исраилларға* тәғмәслиги үчүн *тунжи* «өтүп кетиш» һейтини өткүзүп, шуниңға мунасивәтлик қанни *буйрулғини бойчә* сепип-сүркиди. □ ■

²⁹ Етиқати болғачқа, *Исраиллар* Қизил деңиздин худди қуруқлуқта маңғандәк меңип өтти. Бирақ *уларни қоғлап кәлгән* Мисирлиқлар өтмәкчи болғанда суға ғәриқ болди. ■

³⁰ Етиқати болғачқа, хәлиқ йәттә күн Йерихо шәһириниң сепилини айланғанди кейин сепил өрүлди. □ ■

³¹ Етиқати болғачқа, паһишә аял Раһаб Исраил чарлиғучилирини достларчә күтүвалғачқа, итаәтсизләр болған өз *шәһиридикиләр* билән бирликтә һалак болмиди. ■

³² Мән йәнә немишкә сөزلәп олтирай? Гидеон, Барақ, Шимшон, Йәфтаһ, Давут, Самуил вә қалған башқа пәйғәмбәрләр тоғрисида ейтип кәлсәм вақит йәтмәйду. ■ ³³ Улар етиқати билән әлләрниң үстидин ғалип кәлди, адаләт жүргүзди, Худа

□ **11:21** «Етиқати болғачқа, Яқуп әләмдин өтүш алдида Йүсүпниң икки оғлиниң һәр бири үчүн хәйрлик дуа қилип, һасисаға тайинип туруп Худаға сәждә қилди» — «Яр.» 47:31 (грек тилидики «Сәптуагинт» (LXX) дегән тәржимиси)ни көрүң. ■ **11:21** Яр. 47:31; 48:15. □ **11:22** «Етиқати болғачқа, Йүсүп сәкратқа чүшүп қалғанда, бәни Исраилниң Мисирдин чиқип кетидиганлиғини тилға алди һәмдә өзиниң устиханлири тоғрилиқму әмир қилди» — Йүсүпниң әмири болса «Силәр Мисирдин чиққиниңларда мениң устиханлиримни елип кетиңлар» дегәнлик еди. «Яр.» 50:24 вә «Мис.» 18:19ни көрүң. ■ **11:22** Яр. 50:24. □ **11:23** «Етиқати болғачқа, Муса туғулғанда, униң ата-аниси уни үч ай йошурди; чүнки улар Мусаниң йеқимлиқ бир бала экәнлигини көрди, падишаниң пәрманидинму қорқмиди» — «йеқимлиқ бир бала» бу сөз чоқум Мусаниң бир алаһидилигини, униң Худаға яқидиганлиғини көрсәтсә керәк («Рос.» 7:20ниму көрүң). ■ **11:23** Мис. 2:2; Рос. 7:20.

■ **11:25** Зәб. 83:11 □ **11:26** «У (Муса) Мәсиһкә қаритилған һақарәткә учрашни Мисирниң ғәзнисидики байлиқларға егә болуштинму әвзәл билди...» — «Мәсиһкә қаритилған һақарәт» дегән сөз бәлким Мәсиһниң һәрдаим (һәтта дуняға келишидин илгири) өз хәлқи билән бир экәнлигини көрситиду. Бу әжайип ибарә тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә тохтилимиз. □ **11:28** «Етиқати болғачқа, у «тунжа оғлиниң женини алгучи» *пәриштиниң Исраилларға* тәғмәслиги үчүн тунжа «өтүп кетиш» һейтини өткүзүп, шуниңға мунасивәтлик қанни *буйрулғини бойчә* сепип-сүркиди» — бу вақиәләрни чүшиниш үчүн «Мис.» 12-бапқа қаралсун. ■ **11:28** Мис. 12:21. ■ **11:29** Мис. 14:22. □ **11:30** «Етиқати болғачқа, хәлиқ йәттә күн Йерихо шәһириниң сепилини айланғанди кейин сепил өрүлди» — Йерихо шәһири Исраиллар Мисирдики қуллуқтин қутулуп, Худа беришкә вәдә қилған Қанаан зимиңида жәң қилмайла егилгән тунжа шәһәр. «Йашуа» 6-бапни көрүң. ■ **11:30** Йә. 6:20. ■ **11:31** Йә. 2:1; 6:23; Яқ. 2:25. ■ **11:32** һәк. 4:6; 6:11; 11:1; 12:7; 13:24; 1Сам. 17:45; 1Сам. 12:2.

вәдә қилғанларға еришти, ширларның ағзилирини етип қойди, □ ■ 34 дәһшәтлик отниң ялқунини өчүрди, қиличниң тигидин қечип қутулди, ажизлиқтин күчәйди, жәңләрдә батурлуқ көрсәтти, ят әлләрниң қошулирини тери-пирәң қилди. □ ■ 35 *Етиқати болғачқа*, аяллар өлгән уруқ-туққанлирини өлүмдин тирилдүргүзүп қайтувалди; бирақ башқилар кәлгүсидә теһиму яхши һалда өлүмдин тириләйли дәп, қутулуш йолини рәт қилип қийинилишқа бәрдашлиқ бәрди. ■ 36 Йәнә бәзиләр синилип хар-мәсқириләргә учрап қамчиланди, бәзиләр һәтта кишәнлинип зинданға ташланди; □ ■ 37 улар чалма-кесәк қилип өлтүрүлди, һәрә билән һәрилинип парчиланди, синақларни бешидин өткүзди, қиличлинип өлтүрүлди; улар қой-өшкә терилирини йепинча қилған һалда сәрсан болуп жүрди, намратлиқта яшиди, қийин-қистаққа учриди, хорланди □ ■ 38 (улар бу дуняға зайә кәткән еди), чөлләрдә, тағларда, өңкүрләрдә вә гәмиләрдә сәргәрдан болуп жүрди.

39 Буларниң һәммиси етиқати билән Худаниң Өз гувайи билән тәрипләнгән болсиму, Худаниң вәдә қилғиниға әйни бойичә еришкини йоқ. □ 40 Әндиликтә Худа бизләр үчүн теһиму әвзәл бир нишан-мәхсәтни бекиткән болуп, улар бизсиз камаләткә йәткүзүлмәйду. □

12

Худа Өз пәрзәнтлирини тәрбийиләйду

1-2 Әнди әтирапимизда гувачилар шунчә чоң булуттәк бизни орувалғачқа, һәр хил еғир жүк һәм бизгә асанла чирмишивалидиған гунани чөрүп ташлап, алдимизға қоюлған жүгүрүш йолини чидамлиқ билән бесип жүгүрәйли; буниңда көзимизни етиқатимизниң Йол Башлиғучиси вә Такамуллаштурғучиси болған Әйсаға тикәйли. У Өзини күткән хошаллиқ үчүн кресттики азапқа бәрдашлиқ

□ 11:33 «Улар етиқати билән әлләрниң үстидин ғалип кәлди, адаләт жүргүзди...» — «адаләт жүргүзди» бәлким Давуттәк адилиқ билән жут сорашлирини, яки Аюптәк башқиларниң дәрдигә йетишни (мәсилән, «Аюп» 29:12-17, 31-бапни көрүң) көрситиду. «улар етиқати билән ... Худа вәдә қилғанларға еришти, ширларниң ағзилирини етип қойди...» — бир қетим Даниял пәйғәмбәр шир угисиға ташланған, бирақ у Худаға болған етиқати вәжидин ширлардин қутулуп қалған. «Дан.» 6-бапни көрүң. ■ 11:33 һәк. 14:6; 1Сам. 17:34; Дан. 6:23. □ 11:34 «дәһшәтлик отниң ялқунини өчүрди,...» — мәсилән, «Дан.» 3-бапни көрүң. ■ 11:34 1Сам. 20:1; 1Пад. 19:3; 2Пад. 6:16; Аюп 42:10; Зәб. 65:12; Йәш. 38:21; Йо. 3:10 ■ 11:35 1Пад. 17:23; 2Пад. 4:36; Рос. 22:25. □ 11:36 «Йәнә бәзиләр синилип хар-мәсқириләргә учрап қамчиланди, бәзиләр һәтта кишәнлинип зинданға ташланди» — Тәвратта мошундақ мисаллар нурғун. 35-әйттә көрситилгән азаплар вә ушбу бабта бәзи башқа ишлар «Макаббийлар» дегән тарихий китап (1-, 2- вә 4-том)да хатирлиниду. Бу китап Тәвратниң бир қисми болмисиму, тарихшунаслар тәрипинин асасән ишәшлик дәп қарилиду. ■ 11:36 Йер. 20:2. □ 11:37 «...һәрә билән һәрилинип парчиланди...» — Йәһудий хәлқиниң бәзи тарихлири бойичә Манассәһ падиша Йәшәя пәйғәмбәрни шундақ қилған. Тәврат өзидә мошу тарих хатирләнгән. ■ 11:37 1Пад. 21:13; 2Пад. 1:8; Мат. 3:4. □ 11:39 «Буларниң һәммиси етиқати билән Худаниң өз гувайи билән тәрипләнгән болсиму, Худаниң вәдә қилғиниға әйни бойичә еришкини йоқ» — «еришкини йоқ» дегәнлик йәр йүзидә тирик вақтида еришмигән, демәкчи. Тирилгәндә пүтүлгән башқиқә болиду, әлвәттә! □ 11:40 «Әндиликтә Худа бизләр үчүн теһиму әвзәл бир нишан-мәхсәтни бекиткән болуп, улар бизсиз камаләткә йәткүзүлмәйду» — демәк, улар бизни күтүши керәк, йеңи әһдидин бәһримән болған етиқатчи бизләр билән тәң камаләткә йәткүзүлиду.

бәрди һәм униңда болған һақарәткә писәнт қилмиди. Шуниң билән У Худаниң тәхтиниң оң тәрипидә олтарғузулди. □ ■

³ Көңлүләрниң һерип совуп кәтмәслиги үчүн, гунакарларниң шунчә қаттиқ хорлашлириға бәрдашлиқ Бәргүчини көңүл қоюп ойналар.

⁴ Хунаға қарши күрәшләрдә теһи қан аққузаш дәрижисигә берип йәтмидинлар. ■

⁵ Худаниң силәргә Өз пәрзәнтлирим дәп жекиләйдиған муқәддәс язмилирдики муну сөзлирини унтудуңлар: —

«И оғлум, Пәрвәрдигарниң тәрбийисигә сәл қарима, Әйипләнгиниңдә көңлүң совуп кәтмисун, ■

⁶ Чүнки Пәрвәрдигар сөйгинигә тәрбийә бериду, Мениң оғлум дәп қобул қилғанларниң һәммисини дәриләйду». □ ■

⁷ Азап чәккиниңларни Худаниң тәрбийиси дәп билип, униңға бәрдашлиқ беринлар. Чүнки силәрниң тәрбийә елишинларниң өзи Худаниң силәрни оғлум дәп муамилә қилғанлигини көрситиду. Қайси пәрзәнт атиси тәрипидин тәрбийиләнмәйду? ⁸ Әнди Худаниң тәрбийилишидә һәр бир пәрзәнтниң өз үлүши бар; лекин бу иш силәрдә кам болса һәқиқий оғуллиридин әмәс, бәлки һарамдин болған пәрзәнти болуп чиқисиләр.

⁹ Униң үстигә һәммимизниң өзимизгә тәрбийә бәргән әт жәһәттики атилиримиз бар, биз уларниму һөрмәтләп кәлдуқ. Шундақ экән, роһларниң атисигә техиму итаәт қилмамдуқ? Шундақта һаятимиз яшнимамду?

¹⁰ Әт жәһәттики атилиримиз бәрһәқ пәкәт өзи мувапиқ көргән йол бойичә азгинә вақит бизни тәрбийилигән. Лекин У болса бизгә пайдилиқ болсун дәп, пак-муқәддәслигинин муйәссәр болушимиз үчүн тәрбийиләйду. ¹¹ Әнди қаттиқ тәрбийә берилгән вақтида адәмни хуш қилмайду, әксичә адәмни қайғуға чөмдүриду; бирақ буниң билән түзәлгәнләргә у кейин һәққанийлиқтин чиққан тинич-хатиржәмликниң мевисини бериду.

¹² Шуниң үчүн, «Телип саңгилиған қолуңларни, зәйплишип кәткән тизиңларни руслаңлар» □ ■ ¹³ вә «ақсақ»ларниң пүкүлүп қалмай, бәлки шипа тешиши үчүн пүтлириңларни түз йолларда маңдуруңлар. □

Худаниң қорқунучида яшаңлар

¹⁴ Барлиқ кишиләр билән енақ өтүшкә вә пак-муқәддәс яшашқа интилиңлар; муқәддәс болмиған киши һәргиз Рәбни көрәлмәйду. ■ ¹⁵ Ойғақ туруңларки, һеч ким Худаниң меһри-шәпқитидин мәһрум қалмисун; араңларда силәргә иш тапқузуп силәрни көйдүридиған, шундақла көп адәмләрни булгап напак

□ **12:1-2** «Әнди әтирапимизда гувачилар шунчә чоң булуттәк бизни орувалғачқа,... » — «гувачилар» икки тәрәптики сөз болуши мүмкин: (1) Жуқириқи 11-бапта тилға елинған кишиләр бизгә етиқат билән яшашниң неһә экәнлигини көрситип «гувалиқ бәргәнлигини» һәм (2) «етиқатниң бәйгисидә жүгүргинимиздә буларниң әрштин бизгә гувачилардәк қарап туруватқанлигини көрситиду. «Булут» қизик гәп — «Дан.» 7:13, «Мат.» 24:30, 26:46, «Тес.» 4:17, «Вәһ.» 1:7ни көрүң. ■ **12:1-2** Рим. 6:4; 12:12; 1Кор. 9:24; Әф. 4:22; Кол. 3:8; Ибр. 10:36; 1Пет. 2:1, 2; Луқа 24:26; Фил. 2:8-11; Ибр. 1:3; 8:1; 1Пет. 1:11. ■ **12:4** 1Кор. 10:13. ■ **12:5** Аюп 5:17; Пәнд. 3:11-12; Вәһ. 3:19. □ **12:6**

«И оғлум, Пәрвәрдигарниң тәрбийисигә сәл қарима, әйипләнгиниңдә көңлүң совуп кәтмисун, чүнки Пәрвәрдигар сөйгинигә тәрбийә бериду, Мениң оғлум дәп қобул қилғанларниң һәммисини дәриләйду» — «Пәнд.» 3:11-12. ■ **12:6** Пәнд. 3:11,12 □ **12:12** «... «Телип саңгилиған қолуңларни, зәйплишип кәткән тизиңларни руслаңлар» — ЯКИ «...«телип саңгилиған қолуңларни, зәйплишип кәткән тизиңларни күчәйтиңлар» («Йәш.» 35:3дин нәқил кәлтүрүлгән). ■ **12:12** Йәш. 35:3. □ **12:13** «... «ақсақ»ларниң пүкүлүп қалмай, бәлки шипа тешиши үчүн пүтлириңларни түз йолларда маңдуруңлар» — «ақсақ»лар бәлким етиқати ажиңларни көрситиду. ■ **12:14** Рим. 12:18; 2Тим. 2:22.

болушқа сәвәп болидиган бирәр өч-адавәт йилтизи үнмисун. ■ 16 Араңларда һеч бир бузуклуқ қилғучи яки өзиниң тунжа оғуллуқ һоқуқини бир вах тамаққа сетивәткән Әсавдәк ихлассиз киши болмисун. □ ■ 17 Чүнки силәргә мәлумки, Әсав кейин *атисиниң* хайрлик дуасини елишни ойлиған болсиму, шундақла униңға интилип көз яшлирини еқитип ялвурған болсиму, у бу *ишларни орнига кәлтүридиған* товва қилиш йолини тапалмай, рәт қилинди. □ ■

Синай теги — Исраиллар Тәврат қанунини қобул қилған тағ — вә Зион теги, йәни әрштики Йерусалим

18 Чүнки силәр қол билән тутқили болидиган, ялқунлап от йенип туруватқан һәмдә сүрлүк булут, қараңғулуқ вә қара қуюн қаплиған әшу таққа кәлмидинлар — □ ■

19 (у жайда канай садаси билән сөзлигән аваз йәткүзүлгәндә, буларни аңлиғанлар: «Бизгә йәнә сөз қилинмисун!» дәп Худаға ялвуршти; □ ■ 20 чүнки улар қилинған әмирни көтирәлмиди. «Егәр бу таққа һәтта бирәр һайванниң айиғи тәгсиму, чалма-кесәк қилип өлтүрүлсун» дәп тапиланған еди; □ ■ 21 у көрүнүш шундақ қорқунучлуқ едики, Мусаму: «Бәк қаттиқ қорқуп ғал-ғал титрәп кәттим» дегән еди). □ ■

22 — Силәр бәлки Зион тегиға, йәни мәңгү һаят Худаниң шәһири — әрштики Йерусалимға, түмәнлигән пәриштиләргә, ■ 23 исимлири әрштә пүтүлгән тунжа туғулғанларниң һейт-мәрикә хошаллиғида жәм қилинған жамаитигә, һәммәйләнниң сорақчиси Худаға, такамүллаштурулған һәққаний кишиләрниң

■ 12:15 Қан. 29:17; Рос. 17:13; 2Кор. 6:1; Гал. 5:12. □ 12:16 «...Өзиниң тунжа оғуллуқ һоқуқини бир вах тамаққа сетивәткән Әсавдәк ихлассиз киши болмисун» — «Яр.» 25:29-34. ■ 12:16 Яр. 25:33; Әф. 5:3; Кол. 3:5; 1Тес. 4:3. □ 12:17 «...у (Әсав) бу ишларни орнига кәлтүридиған товва қилиш йолини тапалмай...» — башқа бир хил тәржимиси «у (Әсав) өз гунайидин товва қилиш йолини тапалмай...». «Товва қилиш» грек тилида «уни» билән ипадилиниду. Бәзи тәржиманлар бу «уни» дегәнни «гунайидин товва қилиш»ни көрситиду, дәп қарайду. Лекин «Яр.» 27:1-40кә қариганда, униң издигини әслидики тәлвилигидин товва қилиш әмәс, бәлки пақәт пушайман билән атисиниң хайрлик дуасила еди. Шуниң үчүн мошу йәрдә «товва қилиш»ниң мәнаси: — (1) атисиниң қарарини, яки (2) Худаниң ирадисини өзгәртишни билдүриду (оқурмәнләргә янқи, «товва қилиш»ниң әслидики мәнаси «көзқарашни өзгәртиш» «позитсивийәни өзгәртиш» дегәнлик). ■ 12:17 Яр. 27:36. □ 12:18 «ялқунлап от йенип туруватқан һәмдә сүрлүк булут, қараңғулуқ вә қара қуюн қаплиған әшу таққа кәлмидинлар...» — «әшу тағ» болса Йәһудий хәлқи Муса пәйғәмбәрниң вәстиси билән Тәврат қанунини қобул қилған Синай тегини көрситиду («Мис.» 19-бапни көрүң). ■ 12:18 Мис. 19:10,16; 20:21; Қан. 5:22. □ 12:19 «у жайда канай садаси билән сөзлигән аваз йәткүзүлгәндә, буларни аңлиғанлар: «Бизгә йәнә сөз қилинмисун!» дәп Худаға ялвуршти» — «Қан.» 15:23ни көрүң. ■ 12:19 Мис. 20:19; Қан. 5:25; 18:16. □ 12:20 «чүнки улар қилинған әмирни көтирәлмиди. Егәр бу таққа һәтта бирәр һайванниң айиғи тәгсиму, чалма-кесәк қилип өлтүрүлсун» дәп тапиланған еди...» — башқа бир хил тәржимиси: «чүнки уларға тапиланған: «Егәр бу таққа һәтта бирәр һайванниң аяқлири тәккән болсиму, чалма-кесәк қилип өлтүрүлсун» дегән әмирни көтирәлмиди». ■ 12:20 Мис. 19:13. □ 12:21 «у көрүнүш шундақ қорқунучлуқ едики, Мусаму: «Бәк қаттиқ қорқуп ғал-ғал титрәп кәттим» дегән еди» — «Қан.» 9:19. ■ 12:21 Қан. 9:19 ■ 12:22 Гал. 4:26; Вәһ. 3:12; 21:10-27.

роһлириға □ ■ 24 вә йеңи әһдиниң васитичиси Әйсаға, шундақла һәм Униң сепилгән қениға кәлдиңлар. Бу қан һабилниңкидин өзәл сөз қилиду. □ ■

25 Бу сөзни қилғучини рәт қилмаслиғиңлар үчүн диққәт қилиңлар. Чүнки йәр йүзидә өзлиригә вәһий йәткүзүп ағаһландурғучини рәт қилғанлар жазадин қечип қутулалмиған йәрдә, әршәтә бизни ағаһландурғучидин йүз өрүсәк, һалимиз техиму шундақ болмамду? □ ■ 26 Әнди шу чағда Худаниң авази зиминни тәвритивәткән еди; лекин әнди У: «Өзүм йәнә бир қетим зиминнилә эмәс, асманниму тәвритимән» дәп вәдә қилди. □ ■ 27 «Йәнә бир қетим» дегән бу сөз тәвритилидиғанларниң, йәни яритилған нәрсиләрниң тәвритилиши билән йоқитилидиғанлиғини, тәврәткили болмайдиған нәрсиләрниң мәңгү муқим болидиғанлиғидин ибарәт мәнини билдүриду.

28 Шуниң үчүн, тәврәткили болмайдиған бир падишалиққа муйәссәр болуп, меһри-шәпқәтни чиң тутуп бу арқилиқ ихласмәнлик вә әйминиш-қорқунуч билән Худани хурсән қилидиған ибадәтләрни қилайли. □ ■ 29 Чүнки Худайимиз һәммини йәвәткүчи бир оттур. □ ■

13

Худани хуш қилиш

1 Араңларда қериндашлиқ меһир-муһәббәт тохтимисун. ■ 2 Натонуш кишиләргә меһмандост болушни унтумаңлар. Чүнки бәзиләр шу йол билән билмастин пәриштиләрни меһман қилған. ■ 3 Зинданға ташланғанларни улар билән биллә зинданда зәнжирләнгәндәк яд етиңлар. Хорланғанларни өзүңларму тәндә туруватқан бәндә сүпитидә яд етип туруңлар. □ ■

□ 12:23 «исимлири әршәтә пүтүлгән тунҗа туғулғанларниң... жамаитигә...» — «тунҗа туғулғанлар» дегән сөз бу йәрдә Әйса Мәсиһгә етиқәт қилип, «қайтидин туғулған» Худаниң пәрәнти дәп һесапланғанларни көрситиду. «әрштики Йерусалимға, түмәнлигән пәриштиләргә, исимлири әршәтә пүтүлгән тунҗа туғулғанларниң һейт-мәрикә хошаллиғида жәм қилинған жамаитигә,...» — (22-23-айәт) башқа бир хил тәржимиси: «һейт-мәрикә хошаллиғиға жәм болидиған түмәнлигән пәриштиләргә, исимлири әршәтә йезилған тунҗа туғулғанларниң жамаитигә...». Исраилларниң исимлириниң һәмми йәр йүзидә «ройхәт»тә пүтүлүши буйрулған еди («Чөл.» 1:1-18). Лекин жамаәттикләрниң исимлири йәр йүзидә эмәс, балки әршәтә пүтүклүктүр. ■ 12:23 Луқа 10:20.

□ 12:24 «вә йеңи әһдиниң васитичиси Әйсаға, шундақла һәм Униң сепилгән қениға кәлдиңлар. Бу қан һабилниңкидин өзәл сөз қилиду» — Әйса Мәсиниң сепилгән қени инсанниң гуналарини тиләп уларни пак қилиду. һабилниң қени болса интиқам дәп һөкирәп жиғлайтти («Яр.» 4:10). ■ 12:24 Яр. 4:10; Ибр. 10:22; 11:4; 1Пет. 1:2. □ 12:25 «...йәр йүзидә өзлиригә вәһий йәткүзүп ағаһландурғучи» — мошу йәрдә Худаниң Муса пәйғәмбәр арқилиқ сөзлигиниң көрситиди. ■ 12:25 Ибр. 2:3. □ 12:26 «Әнди шу чағда Худаниң авази зиминни тәвритивәткән еди...» — «шу чағда» — Худа Синай теғидин сөзлигинидә. «лекин әнди У: «Өзүм йәнә бир қетим зиминнилә эмәс, асманниму тәвритимән» дәп вәдә қилди» — «һағ.» 2:6ни көрүң. ■ 12:26 һағ. 2:5. □ 12:28 «тәврәткили болмайдиған бир падишалиққа муйәссәр болуп, меһри-шәпқәтни чиң тутуп,...» — башқа бир хил тәржимиси: «тәврәткили болмайдиған бир падишалиққа муйәссәр болғинимиздин миннәтдәр болуп,...». ■ 12:28 1Пет. 2:5. □ 12:29 «Чүнки Худайимиз һәммини йәвәткүчи бир оттур» — бу сөzlәр «қан.» 4:24, 9:3диму тепилиду. ■ 12:29 Қан. 4:24.

■ 13:1 Рим. 12:10; Әф. 4:3; 1Пет. 1:22; 2:17; 4:8. ■ 13:2 Яр. 18:1; 19:1; Рим. 12:13; 1Пет. 4:9.

□ 13:3 «Зинданға ташланғанларни улар билән биллә зинданда зәнжирләнгәндәк яд етиңлар» — «зинданға ташланғанлар» вә «хорланғанлар» етиқәти үчүн зиянқалиқкә учриғанларни көрситиду. «хорланғанларни өзүңларму тәндә туруватқан бәндә сүпитидә яд етип туруңлар» — бу жекиләшниң мәнаси бәлким: (1) өзлириңлар ажизлиққа вә жисманий азапларға дуч кәлгәнлигиңлар түпәйлидин мошуларни яд етип туруңлар; (2) яки Әйса Мәсиниң тени болған жамаәт әзаси сүпитидә, һесдашлиқ вә дәрдашлиқ көрситиңлар» дегәни билдүриду. ■ 13:3 Мат. 25:36.

4 һәммә адәм никаһқа һөрмәт қилсун, әр-хотунларның ятидигән йери дағсиз болсун; чүнки Худа бузуқчилик қилғучилар вә зина қилғучилардин һесап алиду. □ 5 Меңиш-турушунлар пулпәрәсликтин халий болсун, бариға қанаәт қилиңлар. Чүнки Худа мундақ дегән:

«Сәндин әсла айрилмаймән,
Сени әсла ташлимаймән». □ ■

6 Шуңа, жүрәклик билән ейталаймизки,
«Пәрвәрдигар мениң Ярдәмчимдур, һеч қорқмаймән,
Кишиләр мени немә қилалисун?» □ ■

7 Силәргә Худаниң сөз-каламины йәткүзгән, силәрның йетәкчилириңларни есиңларда тутуңлар. Уларның меңиш-турушиниң мевә-нәтижисигә көңүл қоюп қарап, уларның етиқатини үлгә қилиңлар: —■

8 Әйса Мәсиһ түнүгүн, бүгүн вә әбәдил-әбәткичә өзгәрмәйду! □ 9 Шуның үчүн, һәр хил ғәйрий тәлимләр билән езиқтурулуп кәтмәңлар; чүнки инсанниң қалби қурбанлиққа хас йемәкликләр билән әмәс, бәлки Худаниң меһри-шәпқити билән күвәтләндүрүлгини әвзәл. Чүнки бундақ йемәкликләргә берилип келиватқанлар улардин һеч қандақ пайда көргән әмәс. ■

10 Бизләрниң шундақ бир қурбанғаһимиз барки, ибадәт чедирида хизмәттә болғанларның уныңдин йейиш һоқуқи йоқтур. □ 11 Чүнки гуна тиләш сүпитидә союлған, қени баш каһин тәрипидин әң муқәддәс жайға елип кирилгән қурбанлиқ һайванларның тени болса қарарғаһниң сиртиға елип чиқилип көйдүрүләтти. □ ■ 12 Шуңа Әйсаму Өз қени билән хәлиқни паклап Худаға аташ үчүн, шәһәр дәрвәзисиниң сиртида азап чекип өлди. □ ■ 13 Шундақ экән, бизму қарарғаһниң сиртиға чиқип, Униң йениға берип, Униңға қаритилған һақарәткә

□ **13:4** «әр-хотунларның ятидигән йери дағсиз болсун» — башқа бир хил тәржимиси болуши мүмкин: «никаһ һәрдайим һөрмәтлик иш, әр-хотунлуқ орун дағсиздур» — бу тәржимә тоғра болса, асасий мәнаси әр-хотунлуқ, шундақла әр-хотунлуқ арисидики муһәббәтлик жинсий мунасивәт Худа алдида яхши иштур. □ **13:5** «Сәндин әсла айрилмаймән, сени әсла ташлимаймән» — Тәврәт, «Қан.» 31:6-8. ■ **13:5** Яр. 28:15; Мис. 23:8; Қан. 16:19; 31:6, 8; Йә. 1:5; 1Тар. 28:20; Пәнд. 15:16; Фил. 4:11; 1Тим. 6:6, 8. □ **13:6** «Пәрвәрдигар мениң Ярдәмчимдур, һеч қорқмаймән, кишиләр мени немә қилалисун?» — «Зәб.» 26:1, 117:7. ■ **13:6** Зәб. 53:6; 55:5; 117:6-7 ■ **13:7** Ибр. 13:17. □ **13:8** «Әйса Мәсиһ түнүгүн, бүгүн вә әбәдил-әбәткичә өзгәрмәйду!» — муәллип, бу һәқиқәтти дәл шу йетәкчи қериндәшларның етиқатиниң жәвһиридур, демәкчи болуши мүмкин. ■ **13:9** Йәр. 29:8; Мат. 24:4; Юһ. 6:27; Рим. 14:17; 16:17; әф. 4:14; 5:6; Кол. 2:16; 2Тес. 2:2; 2Тим. 4:3; 1Юһа. 4:1. □ **13:10** «Бизләрниң шундақ бир қурбанғаһимиз барки, ибадәт чедирида хизмәттә болғанларның уныңдин йейиш һоқуқи йоқтур» — бу «қурбанғаһ» Әйса Мәсиһ инсанларның гунайи үчүн миқлинип өлтүрүлгән крестни көрситиду. Мошу «қурбанғаһдин йейиш» болса уның қурбанлиғидин чиққан, маңғүлүк һаяткики һәртүрүлүк роһий мевиләрдин бәһримән болуштин ибарәт болиду. □ **13:11** «Чүнки гуна тиләш сүпитидә союлған, қени баш каһин тәрипидин әң муқәддәс жайға елип кирилгән қурбанлиқ һайванларның тени болса қарарғаһниң сиртиға елип чиқилип көйдүрүләтти» — «Лав.» 16:27ни көрүң. ■ **13:11** Мис. 29:14; Лав. 4:21; 6:30; 16:27; Чөл. 19:3. □ **13:12** «Шуңа Әйсаму Өз қени билән хәлиқни паклап Худаға аташ үчүн, шәһәр дәрвәзисиниң сиртида азап чекип өлди» — демисәкму, Әйса Мәсиһ өлидигән жай (Голгота) Йерусалимниң сепилиниң сиртида еди. Мәсиһниң бу «сиртқа чиқирилип өлтүрүлүши» кейинки әгәшкәнләргә символ болған болуп, Худаниң хәлқи Мәсиһниң һәмраһлиғидин бәһримән болуши үчүн «шәһәрниң сиртида», йәни өз жути тәрипидин чәткә қеқилишиға тәйяр туруши керәклигини көрситиду. Мәсиһкә әгәшкән Йәһудий хәлиқ үчүн теһими шундақ еди. 13-әйттики изаһатларни көрүң. ■ **13:12** Юһ. 19:17,18.

ортак бәрдашлик берәйли. □ 14 Чүнки йәр йүзидә мәңгү мәвжүт туридиган шәһиримиз йок, бәлки кәлгүсидики шәһәргә интилмәктимиз. ■ 15 Шуңа, Мәсиһ арқилик Худаға қурбанлиқ сүпитидә мәдһийилиримизни тохтавсиз атайли, йәни өз ләвлиримизниң мевиси сүпитидә Униң намини етирап қилайли. □ ■ 16 Әнди хәйр-саһавәт қилишни вә бариңлардин ортақ тәқсимләшни унтумаңлар. Чүнки Худа бундақ қурбанлиқлардин хурсән болиду. ■ 17 Йетәкчириңларға итаәт қилип, уларға бойсунуңлар. Чүнки улар өз хизмитидин Худаға һесап беридиганлар болуп, һемишә жениңлардин хәвәр елишкә ойғақ туриду. Уларниң бу иши қайғу-әләм билән әмәс (чүнки ундақ болса силәргә һеч пайда йәткүзүлмәйду) бәлки хошал-хурамлиқ билән елип берилсун. □ ■ 18 Биз үчүн дуа қилип туруңлар; чүнки вижданимизниң пак экәнлигигә, һәр бир ишларда тоғра йолда меңишни халайдиганлиғимизға қайил қилиңдуқ. 19 Йениңларға патрақ қайтип беришим үчүн, дуа қилишиңларни алаһидә өтүнимән. □

Дуа

20 Әнди мәңгүлүк әһдиниң қени билән қой падисиниң катта падичиси болған Рәббимиз Әйсани өлүмдин тирилдүргүчи, хатиржәмликниң Егиси болған Худа □ ■ 21 Әйса Мәсиһ арқилиқ силәргә Өзини хурсән қилидиган ишларни қилдуруп, силәрни һәр бир яхши әмәлдә такамүллашуруруп ирадисиниң ижрачилири қилғай! Мәсиһкә әбәдил-әбәткичә шан-шәрәп болғай! Амин! □ ■

Ахирқи сөз

22 Силәрдин өтүнимәнки, и қериндашлирим, бу несихәт сөзүмгә еғир көрмәй қулақ салғайсиләр; силәргә мошунчиликла сөзләрни яздим, халас.

□ **13:13** «Шундақ экән, бизму қарарғанниң сиртиға чиқип, Униң йениға берип...» — «қарарғанниң сиртиға чиқиш» Мәсиһкә әгәшкән Йәһудий хәлқиғә нисбәтән ибадәтханидики қурбанлиқлардин, шундақла уларға бағлиқ әқидилиридин ваз кечиш бәкму һақарәтлик иш еди. Худди Әйса Мәсиһ Йерусалим шәһәр дәрвазисиниң сиртида миқланғанда һақарәткә қариманға охшаш, хәтни оқуватқан Йәһудий китапханларму кона әқидилиридин ваз кечишкә вә униң түпәйлидин учрайдиган һақарәткә қаримай, Әйса Мәсиһкә йүзлиниши керәк еди. «... Униң йениға берип, Униңға қаритилған һақарәткә ортақ бәрдашлиқ берәйли» — Әйса Мәсиһкә қаритилған қаршилиқ һәм һақарәтләр бүгүнгә қәдәр Униңға вә Униңға тәвә болғанларға қаритилип кәлмәктә. Қараңғулүк барибир нурға қарши туриду, шуңа Худаниң хәлқи һаман бир тәрәптин болмиса башқа бир тәрәптин зиянкәшликкә учрайду. ■ **13:14** Фил. 3:20. □ **13:15** «...өз ләвлиримизниң мевиси сүпитидә Униң намини етирап қилайли» — «униң нами» мошу йәрдә Мәсиһниң намини көрситиду. ■ **13:15** һош. 14:3. ■ **13:16** Фил. 4:18. □ **13:17** «уларниң бу иши қайғу-әләм билән әмәс ... бәлки хошал-хурамлиқ билән елип берилсун» — «уларниң бу иши»: (1) йетәкчиләрниң хәвәр елиш хизмити, яки: (2) Худаға һесап тапшуруш, яки: (3) бу иккисини көрситиду. Бизниңчә у һесап тапшурушини көрситиду. ■ **13:17** Әз. 3:18; 33:8; Фил. 2:29; 1Тес. 5:12; 1Тим. 5:17. □ **13:19** «Йениңларға патрақ қайтип беришим үчүн, дуа қилишиңларни алаһидә өтүнимән» — «мениң қайтип беришим үчүн» дегәнлик бәкмин муәллипиниң түрмидин азат қилинишини көрситиду. □ **13:20** «мәңгүлүк әһдиниң қени билән қой падисиниң катта падичиси болған Рәббимиз Әйсани өлүмдин тирилдүргүчи» — «мәңгүлүк әһдә» тоғрилиқ «қошумчә сөз»нимиздә азрақ тохтимиз. «Хатиржәмликниң Егиси болған Худа» грек тилида: «хатиржәмликниң Худаси» — демәк, хатиржәмлик бәргүчи һәм Өзи һәрдайим хатиржәмликтә турғучи Худадур. ■ **13:20** Йәш. 40:11; Әз. 34:23; Юһ. 10:11; 1Пет. 5:4. □ **13:21** «(Худа) ... Әйса Мәсиһ арқилиқ силәргә Өзини хурсән қилидиган ишларни қилдуруп, силәрни һәр бир яхши әмәлдә такамүллашуруруп ирадисиниң ижрачилири қилғай!» — «такамүллашуруш»ниң башқа тәржимиси: «әтраплиқ тәминләш». ■ **13:21** 2Кор. 3:5; Фил. 2:13.

²³ Қериндишимиз Тимотийниң зиндандин қоюп берилгәнлигидин хәвәрдар болғайсиләр. Йеқинда йенимға келип қалса, мән силәрни йоқлап барғинимда у мән билән биллә бариду.

²⁴ Барлиқ йетәкчилириңлар вә барлиқ муқәддәс бәндиләргә салам ейтқайсиләр. Италийәдин кәлгәнләр силәргә салам йоллиди. ²⁵ Мәһри-шәпқәт һәммиңларға яр болғай! Амин!

Якуп

«Расул Якуп язган мәктип»

1 Худаниң вә Рәббимиз Әйса Мәсиһниң қули болған мәнки Якуптин тарқақ туруватқан муһажир он икки қәбилигә салам! □ ■

Етиқат вә синақ

2 И қериндашлирим, һәр қандақ синақларға дуч кәлсәңлар, буни зор хошаллиқ дәп билиңлар. ■ 3 Чүнки силәргә мәлумки, бундақ етиқатиңларниң синилиши силәрдә сәвир-чидамлиқ шәкилләндүриду; ■ 4 сәвир-чидамлиқниң хислити қәлбиңларда туруп шундақ пишип йетилсунки, шуниң билән силәр пишқан, мукәммәл вә кәм-қутисиз болсиләр. 5 Бирақ әгәр араңлардики бириси даналиққа муһтаж болса, һәммигә сехийлиқ билән беридиган шундақла әйиплимәйдиған Худадин тилисун. Шуниң билән униңға чоқум ата қилиниду. ■ 6 Бирақ у һеч делиғул болмай ишәш билән тилисун; чүнки делиғул киши худди шамалда урулуп уян-буян йәлпүнгән деңиз долқуниға охшайду. 7 Ундақ киши Рәбдин бирәр нәрсигә еришимән, дәп һеч хиял қилмисун; 8 ундақлар үжмә көңүл болуп, барлиқ йоллирида тутами йоқ адәмдур.

Намратлиқ вә байлиқ

9-10 Намрат болған қериндаш өзиниң жуқуриға көтирилгәнлигигә тәнтәнә қилсун; бай болған қериндаш болса, өзиниң төвән қилинғанлигигә тәнтәнә қилсун, чүнки у от-чөпләрниң чечәклиридәк тозуп кетиду. □ 11 Қуяш чиқип қизиганда, от-чөпләрни қурутиду, гүллири тозуп кетиду-дә, униң гөзәллиги йоқилиду; бай адәмләр худди шуниңға охшаш, өз һәләкчилигидә йоқилиду. ■

Синилиш вә аздурлуш

12 Синақларға сәвирчанлиқ билән бәрдашлиқ бәргән киши нәкәдәр бәхитлик-һә! Чүнки у синақтин өткәндин кейин, Худа Өзини сөйгәнләргә вәдә қилған һаят тажиға муйәссәр болиду. □ ■ 13 Адәм аздурлушқа дуч кәлгәндә «Худа мени аздуруватиду» демисун. Чүнки Худа яман ишлар билән аздурлуши мүмкин

□ **1:1** «Худаниң вә Рәббимиз Әйса Мәсиһниң қули болған мәнки Якуп...» — Якуп мошу сөзлиридә өзини «расул» дәп атимайду. Лекин «қошумчә сөз»имиздә көрситимизки, у һәқиқәтән бир расул, шуңа униң ушбу хетини «расуллуқ һоқуқ» билән йезилған, дәп ишинимиз. Хәт Йәһудий болған етиқатчиларға йезилған, әлвәттә. «Тарқақ муһажир он икки қәбилә» тоғрилиқ «қириш сөз»имизни көрүң. «Кул» дегән укум тоғрилиқ «Тәбирләс»имизни көрүң. ■ **1:1** Рос. 8:1; 1Пет. 1:1. ■ **1:2** Мат. 5:11; Рим. 5:3; 1Пет. 1:6. ■ **1:3** Рим. 5:3; 1Пет. 1:7. ■ **1:5** Пәнд. 2:3; Йәр. 29:12; Мат. 7:7; 21:22; Мар. 11:24; Юһ. 16:24; 1Юһа. 3:22; 5:14. □ **1:9-10** «Намрат болған қериндаш өзиниң жуқуриға көтирилгәнлигигә тәнтәнә қилсун» — «өзиниң жуқуриға көтирилгәнлиги» — демәк, бириси Мәсиһкә етиқат бағлисила, мәйли қанчилик намрат болсун Худаға йеқин болған алийжанаб, интайин имтиязлиқ орун һәм мунасивәттин бәһримән болиду. «бай болған қериндаш болса, өзиниң төвән қилинғанлигигә тәнтәнә қилсун, чүнки у от-чөпләрниң чечәклиридәк тозуп кетиду» — бай адәм Әйса Мәсиһ арқилиқ етиқат бағлигинида өзиниң барлиқ байлиқлирини Худа алдида һеч нәрсә әмәс дәп билип, өзини төвән тутмиса, Худаниң падишалигиға кирәлмәйду. «Бай адәмниң Худаниң падишалигиға кириши төгиниң йиңниниң көзидин өтүшиниму тәс» («Мат.» 19:24). ■ **1:11** Йәш. 40:6, 7; 1Кор. 7:31; Яқ. 4:14; 1Пет. 1:24; 1Юһа. 2:17. □ **1:12** «Худа Өзини сөйгәнләргә вәдә қилған һаят тажиға муйәссәр болиду» — мошу йәрдә грек тилида «Худа» пәкәт «У» билән ипадилиниду. ■ **1:12** Аюп 5:17; Мат. 10:22; 19:28, 29; 2Тим. 4:8; 1Пет. 5:4; Вәһ. 2:10.

эмәс һәм башқиларни аздурмайду. ¹⁴ Бәлки бириси аздурулганда, өз һәвәс-һәпсиз қозғилип, уларның кәйнигә киргән болиду; ¹⁵ андин һәвәс-һәпсиз һамилдар болуп гунани туғиду; гуна өсүп йетилип, өлүмгә елип бариду.

¹⁶ Шуна сөйүмлүк қериндашлирим, алдинип қалмаңлар! ¹⁷ Барлиқ жүксәк сехийлик вә һәр бир мукәммәл илтипат жуқуридин, йәни асмандики барлиқ йоруклуқларның Атисидин чүшүп келиду; Униңда һеч қандақ өзгириш болмайду яки Униңда «айлиниш» билән һасил болидиған көләңгиләрму болмайду. □ ■

¹⁸ У бизни Өзи яратқан барлиқ мәвжудатларның ичидә Өзигә дәсләп пишқан мевидәк болсун дәп, Өз ирадиси бойичә бизни һәқиқәтнің сөз-калами арқилиқ туғдурди. □ ■

Аңлаш вә ижра қилиш

¹⁹ Шуның билән, и сөйүмлүк қериндашлирим, һәр адәм аңлашқа тез тәйяр турсун, сөزلәшкә алдиримисун, гәзәплинишкә алдиримисун. ■ ²⁰ Чүнки бирлиң гәзиви Худаниң һәққанийлиғини елип кәлмәйду. □ ²¹ Шуның үчүн, барлиқ ипласлиқларни вә қиңиңларға патмайватқан рәзилликни ташлаңлар, қалбиңларда йилтиз тартқузулған, силәрни қутқузалайдиған сөз-каламни кәмтәрлик-мөминлик билән қобул қилиңлар. □ ■

²² Амма өз-өзүңларни алдап пәкәт сөз-каламни аңлиғучилардин болмаңлар, бәлки уни ижра қилғучилардин болуңлар. ■ ²³⁻²⁴ Чүнки бириси сөз-каламни аңлап қоюпла, уни ижра қилмаса, у худди әйнәктә өзиниң әйни қияпитигә қарап қоюп, кетип қалған кишигә охшайду; чүнки у өз турқиға қарап болуп, чиқишла,

□ **1:17** «Барлиқ жүксәк сехийлик вә һәр бир мукәммәл илтипат жуқуридин, йәни асмандики барлиқ йоруклуқларның Атисидин чүшүп келиду; Униңда һеч қандақ өзгириш болмайду яки Униңда «айлиниш» билән һасил болидиған көләңгиләрму болмайду» — «пүткүл йоруклуқларның Атисидин дегәнлик ибарә бәлким һәм Худаниң барлиқ қуяш-юлтузларның Яратқучиси һәм шундақла пәриштиләрның Яратқучиси экәнлигини көрситиши мүмкин. Муқәддәс Китапта пәриштиләрның даим юлтузлар билән мунасивити бар экәнлиги көрситилиду (мәсилән, «Аюп» 38:7, «Зәб.» 146:4ни көрүң). (1) Худа һәрдайим биздин жуқурида туриду; (2) Худа һәрдайим бизгә һәм жисманий һәм роһий йоруклуқ бериду; (3) қуяш айлиниши яки қайрилиши билән көләңгә һасил қилиду. Әммә Худада көләңгә яки қараңғулук дегән мәвжүт эмәс; у һеч «айланмай», һеч өзгәрмәй һәрдайим чүштики қуяшкә дәл үстимиздә туруп күчлүк нурини вә илтипатлирини (17-айәт) үстимизгә сехийлик билән чачиду. ■ **1:17** Пәнд. 2:6; Йәш. 14:27; 46:10; Мал. 3:6; Рим. 11:29; 1Кор. 4:7.

□ **1:18** «У бизни Өзи яратқан барлиқ мәвжудатларның ичидә Өзигә дәсләп пишқан мевидәк болсун дәп,...» — «дәсләп пишқан мевә», әң бурун елинған һосул болса, Худаға алаһитән атилатти. Демәк, пүткүл каинат Худаға бойсуниду вә тәвә болиду; лекин каинатның ичидә Мәсингә етиқат бағлиғучилар «дәсләп пишқан мевә» сүпитидә биринчи болуп Униңға беқинип тәвә болуп, «һәқиқий, роһий» сәждә қилиду. «... Өз ирадиси бойичә бизни һәқиқәтнің сөз-калами арқилиқ туғдурди» — мошу йәрдә Худаниң бу «туғдуруш» и жисманий һаят эмәс, бәлки Муқәддәс Роһидин туғдурғанлиғини, йәни роһий һаятқа, мөңгүлүк һаятқа туғдуруп ериштүргәнлигини көрситиду. «Дәсләп пишқан мевиси» яки «туңжа һосул мевиси» Худаға алаһидә атилатти («Яр.» 49:3, «Чөл.» 18:3, «Қан.» 18:1-4, «2Тар.» 31:5ни көрүң). ■ **1:18** 1Кор. 4:15; Гал. 4:19; 1Пет. 1:23. ■ **1:19** Пәнд. 17:27; Топ. 5:1. □ **1:20** «Чүнки инсанның гәзиви Худаниң һәққанийлиғини елип кәлмәйду» — «Худаниң һәққанийлиғи»: (1) Худаниң һәққаний өлчими; (2) Худа алдида адил яки һәққаний болған ишлар; (3) Худа инсанның етиқати үчүн униңға ата қилидиған һәққанийлиғини көрситиду. Бизниңчә «Худаниң һәққанийлиғи» (3)ни көрситиду; чүнки Худаниң Өзи ата қилған һәққанийлиғи болмаса, инсанлар арасида һәр қандақ башқа адиллик яки һәққанийлик болуши мүмкин эмәс. □ **1:21** «...силәрни қутқузалайдиған сөз-каламни кәмтәрлик-мөминлик билән қобул қилиңлар» — «силәрни» грек тилида «женлиңларни».

■ **1:21** Рим. 13:12; Кол. 3:8. ■ **1:22** Мат. 7:21; Лука 11:28; Рим. 2:13; 1Юһа. 3:7.

шу һаман өзиниң қандақ экәнлигини унтуйду. □ ■ 25 Лекин ашу кишиләрни әркинликкә ериштүридиған мукәммәл қанунға әстайидиллик билән давамлик қарап, унтуғақ аңлиғучи болмай, бәлки униң ичидә яшап ижра қилғучи болған киши ишлирида бәхитлик қилиниду. □ ■

26 Бириси өзини ихласмән адәммән дәп һесаплиған, лекин тилини тизгинлимигән болса, өзини өзи алдайду; бундақ кишиниң ихласмәнлиги бехудиликтур. ■ 27 ХудаАтимизниң нәзиридики пак вә дағсиз ихласмәнлик шуки, қийинчиликта қалған житим-йесир, тул хотунларни йоқлап, уларға гәмхорлуқ қилиш вә өзини бу дунияниң булғишидин дағсиз сақлаштур. □

2

Һәммә адәмгә охшаш муамилә қилиш

1 Қериндашлирим, шан-шәрәп Егиси болған Рәббимиз Әйса Мәсиниң етиқат йолини тутқан экәнсиләр, адәмниң ташқи қияпитигә қарап муамилә қилидиғанлардин болмаңлар. □ ■ 2 Чүнки синагоғицларға алтун үзүк тақиған, есил кийингән бир бай билән тәң жул-жул кийингән бир кәмбәгәл кирсә, □

3 силәр есил кийингәнни әтиварлап «Төргә чиқиң олтарсила!» десәңлар, кәмбәгәлгә, «У йәрдә тур!» яки «Аяқ төрипимдә олтар!» десәңлар, □ 4 өз ара айримичилиқ қилған вә инсанлар үстидин яман нийәт һөкүм чиқарғучилардин болған болмамсиләр?! □

5 Кулақ селиңлар, и сөйүмлүк қериндашлирим — Худа бу дуниядики кәмбәгәлләрни етиқатта бай болуш һәмдә уларни Өзини сөйгәнләргә беришкә вәдә қилған падишалиғиға мирасхор болушқа талиған әмәсму? ■ 6 Бирақ

□ **1:23-24** «Чүнки бириси сөз-каламни аңлап қоюпла, уни ижра қилмиса, у худди әйнәктә өзиниң әйни қияпитигә қарап қоюп, кетип қалған кишигә охшайду; чүнки у өз турқиға қарап болуп, чиқипла, шу һаман өзиниң қандақ экәнлигини унтуйду» — бу адәмниң «әйни қияпитигә қараш»и өзигә бәлким йүзидә дағ-нуқсан болғанлигини көрсәтсә керәк — демәк, Худаниң сөзигә қариса өз гунайини көриду; лекин көңлини тезла башқа ишқа бөлүши билән гунайини унтуйду. ■ **1:23-24** Лука 6:47. □ **1:25** «әшу кишиләрни әркинликкә ериштүридиған мукәммәл қанунға әстайидиллик билән давамлик қарап...» — «адәмни әркинликкә ериштүридиған қанун» грек тилида «әркинликниң қануни». Демәк, йеңи әһдә, йәни хуш хәвәр. «Әркинлик» — адәмни гуна вә өз гуналиқ тәбитти, өлүм вә дозактин азат қилидиған әркинлик, әлвәттә. ■ **1:25** Мат. 5:19. ■ **1:26** Зәб. 33:14; Яқ. 3:6; 1Пет. 3:10. □ **1:27** «Худаатимизниң нәзиридики пак вә дағсиз ихласмәнлик шуки, қийинчиликта қалған житим-йесир, тул хотунларни йоқлап,...» — грек тилида мошу «йоқлаш» дегән пейлниң өзи гәмхорлуқ қилиш, инсанниң һалидин хәвәр елишни өз ичигә алиду. Шуниң билән бу сөзни мошу йәрдә һәм «йоқлаш» һәм «гәмхорлуқ қилиш» дәп тәржимә қилдуқ. □ **2:1** «шан-шәрәп Егиси болған Рәббимиз Әйса Мәсин» — «шан-шәрәп Егиси болған» грек тилида «Улуқлуқниң Өзи болған» яки «(Худаниң) улуқлуғиниң Өзи болған». Шан-шәрәпниң Егисиниң алдида болсақ, бай-намратлиқ дегәндәк парикләрниң әһмийити йоқ болуп кетиду. ■ **2:1** Лав. 19:15; Қан. 16:19; Пәнд. 24:23; Мат. 22:16. □ **2:2** «... синагоғицларға алтун үзүк тақиған, есил кийингән бир бай билән тәң жул-жул кийингән бир кәмбәгәл кирсә,...» — «Тәбирләр»дики «синагоғ» тоғрилиқ мәзмунни көрүңлар. Мошу йәрдә етиқатчи болған Йәһудийларниң мәхсус жиғилиш ибадәт сорунлирини көрситиду. □ **2:3** «силәр есил кийингәнни әтиварлап «төргә чиқиң олтарсила!» десәңлар, кәмбәгәлгә, «у йәрдә тур!» яки «аяқ төрипимдә олтар!» десәңлар, ...» — «аяқ төрипимдә» грек тилида «тәхтипарим түвидә» билән ипадилиниду. ■ **2:5** Мис. 20:6; 1Сам. 2:30; Пәнд. 8:17; Мат. 5:3; Юһ. 7:48; 1Кор. 1:26-29.

силәр кәмбәгәлләрни көзгә илмидиңлар! Байлар силәрни эзгән вә сот-сорақларға сөригән әмәсму? ⁷ Устүңләргә қоюлған әшу мубарәк намға күпүрлүк қиливатқанлар йәнә шу байлар әмәсму?[□]

⁸ Муқәддәс язмилардики «хошнаңни өзүңни сөйгәндәк сөй» дегән шаһанә қанунға һәқиқи әмәл қилсаңлар, яхши қилған болисиләр.[□] ⁹ Лекин кишиләргә икки хил көз билән қарисаңлар, гуна қилған болисиләр, Тәврат қануни тәрипидин хилаплиқ қилғучилар дәп бекитилисиләр. [□] ¹⁰ Чүнки бир киши пүтүн Тәврат қануниға әмәл қилдим дәп туруп, һатта униңдики бирла әмиргә хилаплиқ қилса, у пүтүн қанунға хилаплиқ қилғучи һесаплиниду. [□] ¹¹ Чүнки: «зина қилма» дегүчи һәм «қатиллиқ қилма»му дегән. Шуңа, зина қилмисаңларму, лекин қатиллиқ қилған болсаңлар, йәнила пүтүн Тәврат қануниға хилаплиқ қилған билән баравәр болисиләр. [□] ¹² Шуңа сөз-әмәллириңлар адәмни әркинликкә ериштүридиңған қанун алдида сорақ қилинидиңғанларниң салаһийитигә уйғун болсун. [□] ¹³ Чүнки башқиларға рәһим қилмиғанларниң үстидин чиқиридиңған һөкүм рәһимсиз болиду. Әнди «рәһим

[□] **2:7** «Устүңләргә қоюлған әшу мубарәк намға күпүрлүк қиливатқанлар йәнә шу байлар әмәсму?» — «устүңләргә қоюлған әшу мубарәк нам»: — адәм Әйсә Мәсиһкә етиқат бағлиған болса, Худа алдида Мәсиһ Әйсәниң нами шу кишиниң үстигә қоюлған болиду. Демәк, у Мәсиһгә мәнсуп, Худа у кишини «Мениңки», «Мәсиһниң адими» дәп өз намини мошу кишиниң «үстигә қоюш»тин баш тартмайду. Тәврат, «2Тар.» 7:14, «Ам.» 9:11-12, «Йәш.» 63:19, «Йәр.» 14:9, 15:16, «Дан.» 9:19, «Рос.» 15:17ни көрүң).

[□] **2:8** «Муқәддәс язмилардики «хошнаңни өзүңни сөйгәндәк сөй» дегән шаһанә қанунға һәқиқи әмәл қилсаңлар...» — «шаһанә қанун» дегән бу интайин қизиқ ибарә тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. [■] **2:8** Лав. 19:18; Мат. 22:39; Мар. 12:31; Рим. 13:9; Гал. 5:14; Әф. 5:2; 1Тес. 4:9.

[□] **2:9** «Лекин кишиләргә икки хил көз билән қарисаңлар, гуна қилған болисиләр, Тәврат қануни тәрипидин хилаплиқ қилғучилар дәп бекитилисиләр» — оқурмәнләргә шу иш аянки, Йәһудий қериндашлар Тәврат қанунини яхши билгәчкә, уларниң шу билимдин тәкәббурилишип кетиш хәвпи барду. Лекин расул Якуп уларға ағаһландуридуки, Тәврат қануниға әмәл қилай десәң, әнди инсанға болған муамилимигә қаритилған әмирләр ичидә «хошнаңни өзүңни сөйгәндәк сөй» дегән әмир әң қаттиқ тәләптур, «кишиләргә икки хил көз билән қараш» шу әмиргә хилап. Пәқәт «адәмни әркинликкә ериштүргән қанунни, йәни «йеңи әһдә»ни (1:25, 2:12-айәтләр) өзиниңки қилған киши шу әмиргә әмәл қилалайду; әшу қанунда (йеңи әһдә, демәк) тәкәббурилишиш дегән иш қәтһий йоқтур. [□] **2:10** «Чүнки бир киши пүтүн Тәврат қануниға әмәл қилдим дәп туруп, һатта униңдики бирла әмиргә хилаплиқ қилса, у пүтүн қанунға хилаплиқ қилғучи һесаплиниду» — бу баян бәлким оқурмәнләргә һәйран қаларлиқ иш болиду. «Гал.» 3:10дә мундақ дейлиду — «Лекин Тәврат қануниға әмәл қилимиз дәп жүргәнләр болса һәмми ләнәткә қалиду. Чүнки муқәддәс язмиларда мундақ йезилған: «Тәврат қанунида йезилған һәммә әмирләргә үзлүксиз әмәл қилмайватқан һәр бир киши ләнәткә қалиду». Чүнки Худаниң инсанларға болған адил, муқәддәс тәливи инсанларниң толуқ пак-муқәддәс болушидин ибарәттур. Худаниң тәливигә әмәл қилишида «100[□]»тин төвән болса болмайду. Шуңа, Худа бизни авал кутқузмиса уни һеч хурсән қилалмаймиз. [■] **2:10** Қан. 27:26; Мат. 5:19; Гал. 3:10. [□] **2:11** ««зина қилма» дегүчи һәм «қатиллиқ қилма»му дегән...» — ««зина қилма» дегүчи» Худа Өзи, әлвәттә. [■] **2:11** Мис. 20:13,14; Қан. 5:17,18; Мат. 5:27. [□] **2:12** «Шуңа сөз-әмәллириңлар адәмни әркинликкә ериштүридиңған қанун алдида сорақ қилинидиңғанларниң салаһийитигә уйғун болсун» — 1:25ни көрүң. «Адәмни әркинликкә ериштүридиңған қанун» — грек тилида «әркинликиң қануни». Демәк, йеңи әһдә, йәни хуш хәвәр. «Әркинлик» — адәмни гуна вә өз гуналиқ тәбиити, өлүм вә дозақтин азат қилидиған әркинлик, әлвәттә.

қилиш» «Һөкүм чиқириш»ниң үстидин ғәлибә қилип тәнтәнә қилиду. □ ■

Етиқат вә әмәлийәт

14 И қериндашлирим! Бириси ағзида, «Мәндә етиқат бар» дәп туруп, амма униңда мунасип әмәлири болмиса, униң немә пайдиси? Бундақ етиқат уни қутқузаламду? ■ 15-16 Әнди әгәр ака-ука яки ача-синдиллардин бири ялаңач қалса яки күндилик йемәклиги кам болса, силәрдин бири уларға: «Худаға аманәт, кийиминлар пүтүн, қосиғиңлар тоқ қилинғай!» дәп қоюпла, тениниң һақитидин чиқмиса, буниң немә пайдиси? ■ 17 Шуниңға охшаш ялғуз етиқатла болуп, униңға мунасип әмәллири болмиса, бундақ етиқат өлүк етиқаттур. 18 Лекин бәзибир адәмләр: «Сәндә етиқат бар, мәндә болса әмәл бар» дәп талишиду. Лекин мән: «Әмәлсиз болған етиқатиңни маңа көрситә қени?!», «Мән етиқатимни әмәлләр билән көрситимән» дәймән. □ 19 — Сән «Худа бир» дәп ишинисән — Барикалла! Лекин һәтта жинларму шуниңға ишиниду, шундақла қорқуп дир-дир титрәйдуғу! □ 20 Әй, қуруқ хиял адәм! Әмәллири йоқ етиқатниң өлүк етиқат экәнлигини қачанму биләрсән? □ 21 Атимиз Ибраһим өз өғли Исақни қурбанғаһ үстигә сунғанда өз әмили арқилиқ һәққаний дәп жақаланған әмәсму? □ ■ 22 Әнди шуни көрүвелишқә болидуки, униң етиқати мунасип әмәлләрни қилди вә етиқати әмәлләр арқилиқ мукәммәл қилинди. 23 Мана бу иш Тәвраттики: «Ибраһим Худаға етиқат қилди. Бу униң һәққанийлиги һесапланди» дегән язмини испатлайду, шундақла у «Худаниң дости» дәп аталди. □ ■ 24 Буниңдин

□ 2:13 «Чүнки башқиларға рәһим қилмиғанларниң үстидин чиқридиған һөкүм рәһимсиз болиду. Әнди «рәһим қилиш» «һөкүм чиқиришниң үстидин ғәлибә қилип тәнтәнә қилиду» — «рәһим қилиш» «һөкүм чиқириш»ниң үстидин ғәлибә қилип тәнтәнә қилиду». Тәврат дәвридә «Көзгә көз, чишқә чиш» дегән қанун һөкүм сүрәтти. Бу адиллиқ, әлвәттә. Бирақ Тәвраттики адил қанун бойичә һәммимиз дозаққа чүшишимиз керәк! Әнди Инжил дәври кәлди, Әйса Мәсиһ Өзи бизниң гуналимизини Өз үстигә алди; Худа шуниң билән бизгә рәһимдиллиқ көрситиш йолини ачти. Шуниң билән «рәһимдиллиқ» «һөкүм чиқириш»ниң үстидин ғәлибә қилип тәнтәнә қилиду» вә биз Худаға әгишип башқиларға рәһим көрситишимизгә тоғра келиду. ■ 2:13 Мат. 6:15; 18:35; Мар. 11:25; Луқа 16:25. ■ 2:14 Мат. 7:26; Яқ. 1:23. ■ 2:15-16 Луқа 3:11; 1Юһа. 3:17. □ 2:18 «Лекин бәзибир адәмләр: «Сәндә етиқат бар, мәндә болса әмәл бар» дәп талишиду» — «Сәндә етиқат бар, мәндә болса әмәл бар» дегүчи бәлким «Бәзиләрдә етиқат бар, бәзиләрдә әмәлләр бар. Иккилиси бирла вақитта таң болуши мүмкин әмәс» дегәндәк мәнини көтсәтмәкчи болуши мүмкин. 18-айәттики қалған сөзләр вә 19-22-айәтләр бәлким Якупниң буниңға болған рәддийә жаваби болалайду. «Лекин мән: «Әмәлсиз болған етиқатиңни маңа көрситә қени?!» ... дәймән» — бу сөз интайин кинайилиқ гәп, әлвәттә. Адәмниң әмәллири яки һәрикәтлири болмиса униңда немә етиқат, немә позитсийә яки немә пикир бар болғанлигини билиш һәргиз мүмкин әмәс! □ 2:19 «— Сән «Худа бир» дәп ишинисән — Барикалла! Лекин һәтта жинларму шуниңға ишиниду, шундақла қорқуп дир-дир титрәйдуғу!» — Якупниң бу гәпи интайин кинайилиқ гәптүр. һәтта жин-шәйтанларниң «етиқати»дин әмәл-һәрикәтләр чиқиду (улар дир-дир титрәйду!). Жин-шәйтанлар Худаниң мәвжүт экәнлигигә, униң «бир болғанлиги»ға ишиниду, лекин униңға етиқат қилмайду (таянмайду), әлвәттә. □ 2:20 «әмәллири йоқ етиқатниң өлүк етиқат экәнлиги...» — бәзи кона көчүрмиләрдә «әмәллири йоқ етиқатниң әһмијәтсиз етиқат экәнлиги...» дейлиду. «әмәллири йоқ етиқатниң өлүк етиқат экәнлигини қачанму биләрсән?» — «қачанму биләрсән?» дегәнниң башқа бир хил тәржимиси «буниңға испат халамсән?». □ 2:21 «Атимиз Ибраһим өз өғли Исақни қурбанғаһ үстигә сунғанда...» — «Атимиз Ибраһим» — Йәһудий халқиниң әждати һәмдә етиқат қәһәттә барлиқ етиқатчиларниң атисидур. ■ 2:21 Яр. 22:10. □ 2:23 «Мана бу иш Тәвраттики: «Ибраһим Худаға етиқат қилди. Бу униң һәққанийлиги һесапланди» дегән язмини испатлайду, шундақла у «Худаниң дости» дәп аталди» — Тәврат, «Яр.» 15:6 вә «2Яр.» 20:7, «Йәш.» 51:2, «Дан.» 3:35ни (LXX) вә «Йәш.» 41:8ни көрүң. ■ 2:23 Яр. 15:6; Рим. 4:3; Гал. 3:6.

шуну көрөләйсиләрки, инсанлар етиқати биләнлә эмәс, бәлки әмәллири билән һәққаний дәп жақалиниду. □

25 Мошунинға охшаш, паһишә аял Раһаб Исраил чарлиғучилирини өз өйдә күтүп, уларни башқа йол билән қачуруткәнлиги үчүн, у охшашла иш-әмили билән һәққаний дәп жақаланған болмамду? □ ■ 26 Тән роһ болмиса өлүк болғандәк, әмәллири йоқ етиқатму өлүктур.

3

Тилни тизгинлишимиз керәк

1 Қериндашлирим, араңлардин көп киши тәлим бәргүчи боливалмаңлар! Чүнки силәргә мәлумки, биз *тәлим бәргүчиләр* башқилардин техиму қаттиқ сораққа тартилимиз. ■ 2 Чүнки һәммимиз көп ишларда хаталишип путлишимиз. һалбуки, әгәр бириси тилда хаталашмиса, у камаләткә йәткән, пүткүл тенини тизгинләлигән адәм болиду. ■ 3 Мана, биз атларни өзимизгә беқиндуруш үчүн ағзиға жүгән салимиз; буниң билән пүткүл тәнлирини *халиған тәрәпкә* буралаймиз. 4 Мана, кемиләргиму қараңлар; шунчилик йоған болсиму, йәнә келип дәһшәтлик шамаллар тәрипидин урулуп һайдилидиған болсиму, лекин рольчи қәйәргә уларни һайдай десә, у кичиккинә бир роль арқилиқ уни халиған тәрәпкә бурайду. 5 Шуниңға охшаш, гәрчә тил *тенимизниң* кичик бир әзаси болсиму, лекин толиму йоған сөзләйду. Кичиккинә бир от учқуниниң чоң орманға от туташтуралайдиғанлигини ойлап беқинлар! ■

6 Тил — дәрвәкә бир оттур; у әзалиримиз арасидин орун елип қәбиһликкә толған бир аләм болиду. У пүткүл тәнни булғиғучидур; у дозақ отидин туташтурулуп, пүткүл тәбиәтниң чақиға от туташтуриду! □ 7 Чүнки һәртүрлүк һайванлар һәм учар-қанатлар, өмилигүчи һайванлар һәм деңиздики мәхлуқлар инсанийәт тәрипидин көндүрүлмәктә һәмдә көндүрүлгән еди. 8 Амма тилни һеч ким көндүрәлмәйду; у тинимсиз рәзил бир нәрсә болуп, жанға замин болидиған зәһәргә толғандур. 9 Биз тилимиз билән Пәрвәрдиғар Атимизға шану-тәшәккүр қайтуримиз, вә йәнә униң билән Худаниң образида яритилған инсанларни қарғаймиз. 10 Демәк, охшаш бир еғиздин һәм тәшәккүр-мубарәк һәм ләнәт-қарғаш чиқиду. И қериндашлирим, бундақ болмаслиғи керәк! 11 Бир булақ охшаш бир көздин бирла вақитта татлиқ һәм қиртақ су чиқирамду? 12 И қериндашлирим, әнжир дәриғи зәйтунниң мевисини бәрмәйду, яки үзүм тели әнжирниң мевисини берәләмду? һәм тузлуқ булақ татлиқ суниму чиқиралмайду.

Әршитин кәлгән һәқиқий даналиқ

□ 2:24 «Буниңдин шуну көрәләйсиләрки, инсанлар етиқати биләнлә эмәс, бәлки әмәллири билән һәққаний дәп жақалиниду» — расул Павлус «инсанлар етиқат билән һәққаний дәп жақалиниду» дәйду (мәсилән, «Рим.» 3:28, «Гал.» 2:16, 3:24ни көрүң). Расул Якупниң сөзи Павлусниң сөзигә һеч зит эмәс, бәлки адәмниң етиқатиға мунасиб иш-һәрикити яки әмәллири болмиса, бундақ етиқат һәқиқий етиқат һесапланмайду, бәлки «өлүк етиқат» (2:17, 20, 26) һесаплиниши керәк, дәп тәкитләйду.

□ 2:25 «... паһишә аял Раһаб Исраил чарлиғучилирини өз өйдә күтүп, уларни башқа йол билән қачуруткәнлиги үчүн, у охшашла иш-әмили билән һәққаний дәп жақаланған болмамду?» — бу вақея «Йәшуа» 2-бапта хатириләнгән. «Ибр.» 11:31ниму көрүң. ■ 2:25 Йә. 2:1; 6:23; Ибр. 11:31.

■ 3:1 Мат. 7:1; 23:8; Лука 6:37. ■ 3:2 Эәб. 33:14; Яқ. 1:26. ■ 3:5 Пәнд. 12:18; 15:2.

□ 3:6 «... у дозақ отидин туташтурулуп, пүткүл тәбиәтниң чақиға от туташтуриду!» — «пүткүл тәбиәт» дегәнниң башқа бир хил тәржимиси: «барлиқ инсаний дуня».

13 Араңларда ким дана вә пәмлик? Пәзиләтлик жүрүш-турушидин у даналиққа хас болған мөмин-кәмтәрлик билән әмәллирини көрсәтсун! ■ 14 Лекин әгәр қәлбиңларда аччиқ һәсәтхорлуқ вә жедел-мажира болса, әнди ялған сөзләр билән һәқиқәтни йоққа чиқармаңлар, махтанмаңлар. □ ■ 15 Бундақ «даналиқ» әрштин әмәс, бәлки дуняға, инсан тәбийийитигә хас болуп, жин-шәйтандин кәлгәндур. □ ■ 16 Чүнки һәсәтхорлуқ вә жедел-мажира болғанла йәрдә қалаймиқанчилиқ вә һәр хил рәзиликләр болиду. ■ 17 Лекин әрштин кәлған даналиқ болса, у алди билән пактур, у йәнә течлиқпәрвәр, хуш пеил, башқиларниң пиқригә кулиқи очук, рәһимдил болуп, яхши мевиләр билән толған, униңда тәрәпбазлиқ яки сахтипәзлиқ йоқтур. □ ■ 18 һәққанийлиқ уруқлири течлиқпәрвәрләр арисидә чечилип, течлиқ ичидә мевә бериду. □

4

Бу дуняни дост тутмаслиқ

1 Араңлардики уруш вә мажиралар нәдин келип чиқиду? Бу дәл тән әзалиринлар ичидә жәң қиливатқан арзу-һәвәслириңлардин әмәсму? ■ 2 Силәр арзу-һәвәс қилисиләр, лекин арзу-һәвәслириңларға еришмәйсиләр; адәм олтирсиләр, һәсәт қилисиләр, лекин еришәлмәйсиләр; жедел-мажира чиқирип жәң қилисиләр. Еришмәйсиләр, чүнки тилимәйсиләр. ■ 3 Тилисәңларму еришәлмәйсиләр, чүнки өз арзу-һәвәслириңларни қандуруш үчүн рәзил нийәтләр билән тиләйсиләр. ■ 4 Әй зинахорлар! Бу дуня билән достлишишниң әмәлийәттә Худа билән дүшмәнлишиш екәнлигини билмәмтиңлар? Кимдиким бу дуняни дост тутмақчи болса, өзини Худаниң дүшмини қилиду. □ ■ 5 Муқәддәс язмиларда: «Худа қәлбимизгә макан қилдурған Роһ начар арзу-

■ 3:13 Әф. 5:8. □ 3:14 «лекин әгәр қәлбиңларда аччиқ һәсәтхорлуқ вә жедел-мажира болса, әнди ялған сөзләр билән һәқиқәтни йоққа чиқармаңлар, махтанмаңлар» — «махтанмаңлар» дегәнлиқниң мәнәси болса: ««мәндә даналиқ бар» демәңлар. ■ 3:14 Рим. 13:13. □ 3:15 «Бундақ «даналиқ» әрштин әмәс...» — грек тилида «бундақ «даналиқ» жуқуридин әмәс. «бәлки дуняға ... хас болуп...» — грек тилида «йәр-зиминға ... хас болуп» дейлиду. «бундақ «даналиқ» әрштин әмәс, бәлки дуняға, инсан тәбийийитигә хас болуп, жин-шәйтандин кәлгәндур» — «дуня» яки «бу дуня» болса, Тәврат-инжил бойичә, Худаға қарши чиққан, Шәйтән тәрипиндин башқурулған пүткүл бир системини көрситиду (4-бапни көрүң). «Инсан тәбийийитигә хас» грек тилида «жанлиқ» дегән сөз билән ипадилиниду. Мошу йәрдики грек тилидики «жан» инсан шәхсиниң үч қисми (роһ, жан, тән)нин бирини көрситиду. Худаға таянмиғачқа, гунакар иснанларниң өзлириниң «женидин чиққан» әқил-парасәтлири вә ой-пиқирлири Худаниң Роһидин чиққан болмиғачқа, һәргиз Худаниң көңлидикидәк болмайду («Римлиқларға»дики «кириш сөз»имизни көрүң. ■ 3:15 1Кор. 2:6, 7. ■ 3:16 1Кор. 3:3; Гал. 5:20. □ 3:17 «лекин әрштин кәлгән даналиқ болса,...» — грек тилида «лекин жуқуридин кәлгән даналиқ болса...». □ 3:18 «һәққанийлиқ уруқлири» дегәнлик адәмниң һаятида пәйда болған яки өсидигән һәққанийлиқни көрситиду. ■ 4:1 Рим. 7:23; 1Пет. 2:11. ■ 4:3 Мат. 20:22; Рим. 8:26. □ 4:4 «Әй зинахорлар! Бу дуня билән достлишишниң әмәлийәттә Худа билән дүшмәнлишиш екәнлигини билмәмтиңлар?» — мошу йәрдики «зинахорлар» шүбһисизки, көчмә мәнидә яки бәлким әйни мәнидә болуши мүмкин. Көчмә мәнидә «Худаға вапасизлар» дегәнни билдүриду. Бу сөз башқа ишлар (пул, байлиқ һоқуқ, мәнсәп, һәр хил һәвәсләр)ни Худаниң орниға қойғанлиқни көрситиду. Бу һәқиқий бутпәрәсликтур, бу Худа алдида зинахорлуққа охшаш болиду. ■ 4:4 Юһ. 15:9; Гал. 1:10; 1Юһа. 2:15.

һәвәсләрни қиламду?» дегән сөз силәрчә бекар дейилгәнму? □ ■ 6 Лекин Худа бәргән меһри-шәпкәт буниңдин үстүн туриду. Шуниниң түпәйлидин муқәддәс язмиларда: «Худа тәкәббурларға қаршидур, лекин мөмин-кәмтәрләргә шәпкәт қилиду» дәп йезилгәнмур. □ ■

7 Шуниниң үчүн, Худаға бойсунуңлар. Шәйтәнға қарши туруңлар; шундақ қилсаңлар у силәрдин қачиду. ■ 8 Худаға йеқинлишиңлар, Худаму силәргә йеқинлишиду. Әй гунакарлар, гунадин қолуңларни жуоңлар; әй үжмә көңүлләр, қалбиңларни пак қилиңлар. □ 9 Гуналириңларға қайғу-һәсрәт чекиңлар, һаза тутуп жиғлаңлар, күлкәңларни матәмгә, хошаллиғиңларни қайғуға айлантуруңлар. ■ 10 Рәбниң алдида өзүңларни төвән тутуңлар вә шундақ қилғанда У силәрни үстүн қилиду. ■

Қериндашлар үстидин һөкүм қилмаслиқ

11 И қериндашлар, бир-бириңларни сөкмәңлар. Кимдиким қериндишини сөксә яки униң үстидин һөкүм қилса, Тәврат қануниниму сөккән вә униң үстидин һөкүм қилған болиду. Шундақ қилип қанун үстидин тоғра-натоғра дәп һөкүм қилсаң, қанунға әмәл қилғучи әмәс, бәлки өзүңни униң үстидин һөкүм қилғучи қиливалған болисән. □ 12 Қутқузушқа вә һалак қилишқа қадир болған, қанун Түзгүчи вә һөкүм Қилғучи пәкәт бирдур! Шундақ экән, сән башқилар үстидин һөкүм қилғидәк зади кимсән?

Өзүңни Худа демә!

13 Һәй, «Бүгүн яки әтә палани-пүкүни шәһәргә баримиз, у йәрдә бир жил туруп, тижарәт қилип пайда тапимиз» дегүчиләр буниңға қулақ селиңлар! ■ 14 Әй әтә немә болидигәнлиғини билмәйдиғанлар, һаятиңлар немигә охшайду? У худди ғил-пал пәйда болуп йоқап кетидиған бир парчә туман, халас. □ ■ 15 Буниң орниға, «Рәб буйрусә, һаят болсақ, уни қилимиз, буни қилимиз» дейишиңлар керәк. ■ 16 Лекин әнди силәр һазир ундақ йоған гәплириңлар билән

□ 4:5 «Худа қалбимиздә макан қилдурған Рох...» — Өз Муқәддәс Роһини көрситиду. Грек тилида «У қалбимизгә макан қилдурған Рох...». «Муқәддәс язмиларда: «Худа қалбимизгә макан қилдурған Рох начар арзу-һәвәсләрни қиламду?» дегән сөз силәрчә бекар дейилгәнму?» — бу сөзиниң өзи Тәвраттин веваситә тепилмайду, бәлким расул Якуниң Тәвраттики көп айтәлириниң муҗассәмләштүрүлгени болуши мүмкин. Башқа бир хил тәрҗимиси: «Худа қалбимизгә салған (муқәддәс) Рох бизниң Худағила садақәтмән болушимизни қаттиқ арзу қилиду». ■ 4:5 Чөл. 11:29. □ 4:6 «Лекин Худа бәргән меһри-шәпкәт буниңдин үстүн туриду» — бу сөзиниң мәнәси бәлким «бу яман арзу-һәвәслиримиз, нәпс-тамаخورлуғимиз үстидин ғәлибә қилиш үчүн, Худа бизгә көп күч-қудрәт бериду» дегәнлик болуши мүмкин. «Худа тәкәббурларға қаршидур, лекин мөмин-кәмтәрләргә шәпкәт қилиду» — «Пәнд.» 3:34. ■ 4:6 Пәнд. 3:34; 1Пет. 5:5. ■ 4:7 Әф. 4:27; 1Пет. 5:9. □ 4:8 «Әй гунакарлар, гунадин қолуңларни жуоңлар; әй үжмә көңүлләр, қалбиңларни пак қилиңлар» — бу «үжмә көңүлләр» бәлким Худа билән вә бу дуния билән тәң дост болайли дегүчиләрни көрситиду. ■ 4:9 Мат. 5:4. ■ 4:10 Аюп 22:29; Пәнд. 29:23; Мат. 23:12; Луқа 14:11; 18:14; 1Пет. 5:6. □ 4:11 «кимдиким қериндишини сөксә яки униң үстидин һөкүм қилса, Тәврат қануниниму сөккән вә униң үстидин һөкүм қилған болиду...» — «Тәврат қануниниму сөккән ... болиду» — мошу йәрдә расул Якупниң көздә тутқан «Тәврат қануни» болса жуқурида тилға алған униңдики «хошнаңни өзүңни сөйгәндәк сөйгин» дегән әмир болуши керәк. Бу сөзләр бәзидә «Тәврат қануниниң җәвһири» дейиллиду. «Шундақ қилип қанун үстидин тоғра-натоғра дәп һөкүм қилсаң, қанунға әмәл қилғучи әмәс, бәлки өзүңни униң үстидин һөкүм қилғучи қиливалған болисән» — инсанниң бәхитлик несивиси Худаниң сөзи үстидин («тоғра, натоғра!» дәп) һөкүм чиқариш әмәс, бәлки уни иман билән қобул қилип итаәт қилишта тепилиду, әлвәтәт! ■ 4:13 Луқа 12:18. □ 4:14 «У худди ғил-пал пәйда болуп йоқап кетидиған бир парчә туман, халас» — «бир парчә туман» яки «бир парчә ис-түтәк». ■ 4:14 Йәш. 40:6; 1Кор. 7:31; 1:10; 1Пет. 1:24; 1Юһа. 2:17. ■ 4:15 Рос. 18:21; 1Кор. 4:19; Ибр. 6:3.

махтинисиләр. Бундақ махтинишларниң һәммиси рәзил иштур. ¹⁷ Шуниндәк кимдиким мәлум яхши ишни қилишқа тегишлик дәп билип туруп қилмиған болса, гуна қилған болиду.■

5

Байларни агаһландуруш

¹ Эй байлар, кулақ селиңлар! Бешиңларға чүшидиған күлпәтләр үчүн дад-пәряд көтирип жиғлаңлар.■ ² Байлиғиңлар чирип кәтти, кийим-кечигиңларни күйә йәп кәтти, ³ алтун-күмүчлириңларни болса дат басти, бу дат қиямәттә өзүңларға қарши гувалиқ берип, гөшүңларни отта көйдүрүлгәндәк йәветиду. Силәрниң байлиқларни топлишиңлар ахирқи күнләрдә болди!□ ■ ⁴ Мана, етизлиғиңларда ишләп һосул жиққанларға хиянәт қилип иш һәқлирини бәрмәй кәлдиңлар. Бу тутувелинған һәқ үстүңлардин пәряд көтәрмәктә, шуниндәк ормичиларниң налә-пәрядлири самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигарниң қулиқиға йәтти.■ ⁵ Силәр бу дуняда һәшәмәтчилик вә әйш-ишрәт ичидә яшап келиватисиләр. Қойлар боғузлаш күнигә тәйярланғандәк, силәрму боғузлиниш күнигә өзүңларни бордап келиватисиләр. □ ■ ⁶ Силәр һәққаний болғучини гунаға мәнқум қилип, өлтүрүп кәлдиңлар; у силәргә қаршлиқ көрсәтмәйду.□

Сәвир-тақәт вә дуа

⁷⁻⁸ Шуңа, қериндашлар, Рәбниң қайта келидиған күнигичә сәвир-тақәт қилип туруңлар. Мана, дехан киши йәрниң есил мевисини күтиду; йәр дәсләпки вә кейинки ямғурларға муйәссәр болғичә уни интизарлиқ билән сәвир-тақәт ичидә

■ **4:17** Луқа 12:47. ■ **5:1** Пәнд. 11:28; Ам. 6:1; Луқа 6:24; 1Тим. 6:9. □ **5:3** «алтун-күмүчлириңларни болса дат басти» — расул Яқуп бу әйтәләрдә байларниң бешиға кәлгүсидә чүшидиған жазани аллиқачан йүз бәргәндәк тәрзәдә көрситиду. «Силәрниң байлиқларни топлишиңлар ахирқи күнләрдә болди!» — башқа бир тәржимиси: «Чүнки силәр бу ахир заманда байлиқ топлаш биләнла болуп кетиватисиләр!». Қаңдақла болмисун, уларниң байлиқлири «ахирқи күнләрдә» топланған болуп, улар булардин анчә узун һозур алалмайду. ■ **5:3** Мат. 6:19; Рим. 2:5. ■ **5:4** Лав. 19:13; Қан. 24:14. □ **5:5** «Силәр бу дуняда һәшәмәтчилик вә әйш-ишрәт ичидә яшап келиватисиләр» — «бу дуняда» грек тилида «йәр йүзидә». Демәк, беһиштә ундақ раһәтлик һаяттин бәһримән болмайсиләр. «Қойлар боғузлаш күнигә тәйярланғандәк, силәрму боғузлиниш күнигә өзүңларни бордап келиватисиләр» — «өзүңларни бордап келиватисиләр» грек тилида «жүрәклириңларни бордап келиватисиләр». Бу үч бислиқ сөз болуп: (1) өзүңлар интайин һәшәмәтлик, әйш-ишрәтлик турмуш өткүздүңлар; (2) көңлүңларни таш қилдиңлар (мәсилән, «Йәш.» 10:6 вә 63:17ни көрүң); (3) (қинайилик мәнидә) «боғузлаш күни» (қиямәт күни)гә өзүңларни «бордап» яхши тәйярлидиңлар. ■ **5:5** Аюп 21:13; Луқа 16:19,25. □ **5:6** «Силәр һәққаний болғучини гунаға мәнқум қилип, өлтүрүп кәлдиңлар; у силәргә қаршлиқ көрсәтмәйду» — «һәққаний болғучи» (1) Мәсини яки (2) һәққаний адәмләрни көрситиду. Бизниңчә һәққаний адәмләрни көрситиду, чүнки грек тилида «өлтүрүш» дегән пейл көп қетимлик өлтүрүшләрни көрситиши мүмкин. Энди немишкә «һәққаний болғучилар» әмәс, балки «һәққаний болғучи» дәйду? Бизниңчә расул Яқуп Мәсини Әйсаниң Өз мәмин бәндилиридә туруватқанлиғини, улар билән бир болғанлиғини тәкитләшни халайду («Пәнд.» 14:31) 14:31 вә «Рос.» 9:4ни көрүң). Расул Яқуп шу чағларда «һәққаний Яқуп» дәп атилатил вә кейин Йерусалимдикиләр тарипидин өлтүрүветилди (миләдийә 60-жылларда). «У силәргә қаршлиқ көрсәтмәйду» дегән баян бәлким Худаниң мәмин бәндилириниң характерини һәмдә уларниң аҗиз-аний икәнликини көрситишиму мүмкин.

күтиду. Силәрму сәвир-тақәт қилип қәлбиңларни мустәһкәм қилиңлар. Чүнки Рәбниң қайта келиши йеқинлап қалди. □

⁹ Қериндашлар, өзүңлар сораққа тартилмастиғиңлар үчүн бир-бириңлардин ағринмаңлар; мана, Сорақ Қилғучи ишик алдида туриду. ¹⁰ Пәрвәрдигарниң намида сөзлигән бурунқи пәйғәмбәрләрниң қандақ азап-оқубәт тартқанлиғи, шундақла сәвир-тақәт қилғанлиғини үлгә қилиңлар. ¹¹ Биз мана мошундақ *сәвир-тақәт билән* бәрдашлиқ бәргәнләрни бәхитлик дәп һесаплаймиз. Аюпниң азап-оқубәткә қандақ сәвир-тақәт билән бәрдашлиқ бәргәнлиғини аңлиғансиләр вә Пәрвәрдигарниң униңға ахирқи қилғинини, шундақла «Пәрвәрдигарниң ич-бағри шәпкәт вә рәһимдиллиқ билән толған»лиғини көргәнсиләр. □ ■

¹² Әнди и қериндашлирим, әң муһими, қәсәм қилмаңлар — нә асман нә зимин нә һеч қандақ башқа нәрсиләрниң нами билән қәсәм қилғучи болмаңлар, бәлки «болиду» десәңлар һәқиқий «болиду» болсун, «яқ» десәңлар һәқиқий «яқ» болсун. Шундақ қилғанда, Худаниң җазасиға чүшмәйсиләр. ■

Дуа тоғрилиқ

¹³ Араңларда азап тартқучи киши барму? У дуа қилсун. Хошал жүрүватқанлар барму? У күй-мәднийә нахшилирини ейтсун. □ ■ ¹⁴ Араңларда ағриқ-силақлар барму? Улар җамаәтниң ақсақаллирини чақиртип кәлсун; улар Рәбниң намида униң бешиға май сүрүп мәсиһ қилип дуа қилсун. □ ■ ¹⁵ Шундақ қилип иман-ишәш билән қилинған дуа бемарни сақайтиду, Рәб уни орнидин турғузиду. Әгәр бемар гуналарни қилған болса, булар кәчүрүм қилиниду. ¹⁶ Шуниң үчүн өткүзгән гуналириңларни бир-бириңларға иқрар қилиңлар вә шипалиқ теппишиңлар үчүн бир-бириңларға дуа қилиңлар. һәққаний адәмниң дуаси зор күч вә чоң үнүмгә егидур. ¹⁷ Иляс пәйғәмбәрму бизгә охшашла инсаний тәбиәтлик еди. У ямғур яғмисун дәп ихлас билән дуа қилди; нәтиҗидә, зиминға үч жил алтә ай һеч

□ **5:7-8** «дехан киши йәрниң есил мевисини күтиду; йәр дәсләпки вә кейинки ямғурларға муйәссәр болгичә уни интизарлиқ билән сәвир-тақәт ичидә күтиду» — «дәсләпки ямғурлар» Исраилда 10-яки 11-айда йегип, йәрни юмшақ қилип һайдашкә тәйярлайду, андин чечилған уруқларни үндүрүшкә түрткә болиду. «Кейинки ямғурлар» болса 3-яки 4-айда йегип, әтиязлиқ зираәтләрни пишириш рольини ойнайду. Шуңа һәр бир дехан «кейинки ямғур»ға тәшнаду, улар уни бәк қәдирләйду. «... Силәрму сәвир-тақәт қилип қәлбиңларни мустәһкәм қилиңлар. Чүнки Рәбниң қайта келиши йеқинлап қалди» — бу 7-8-айәтләр үстидә «қошумча сөзимиздә тохтилимиз. □ **5:11** «Аюпниң азап-оқубәткә қандақ сәвир-тақәт билән бәрдашлиқ бәргәнлиғини аңлиғансиләр вә Пәрвәрдигарниң униңға ахирқи қилғинини... көргәнсиләр» — «Пәрвәрдигарниң униңға ахирқи қилғини» демәк, Худаниң ахирида Аюпниң һаятини қандақ барикәтләп, яхши орунлаштурғанлиғи. «Пәрвәрдигарниң ич-бағри шәпкәт вә рәһимдиллиқ билән толған» — бу сөзләр «Мис.» 34:6, «Нәһ.» 9:17, «Зәб.» 85:15, 102:8-9, 14, «Йо.» 2:13дә хилму-хил шәкилдә көрүлиду. ■ **5:11** Чөл. 14:18; Аюп 1:21, 22; 42:10-17; Зәб. 102:8-9; Мат. 5:11. ■ **5:12** Мат. 5:34; 2Кор. 1:17, 18. □ **5:13** «Араңларда азап тартқучи киши барму? У дуа қилсун. Хошал жүрүватқанлар барму? У күй-мәднийә нахшилирини ейтсун» — бу сөз бәлким җамаәтниң ибадәт сорунлиридики әһвалини көздә тутиду. Демәк, җамаәт сорунлирида қериндашларниң һәм җиғлаш һәм хошал болуш әркинлиғи болушиға тоғра келиду. Амма бу сөзләр қериндашлар ялғуз қандақ охшашла инавәтлик болиду, әлвәттә! Кейин у ағриқ қериндашниң әһвали тоғрилиқ сөزلәйду. ■ **5:13** Әф. 5:19; Кол. 3:16. □ **5:14** «Араңларда ағриқ-силақлар барму? Улар җамаәтниң ақсақаллирини чақиртип кәлсун; улар Рәбниң намида униң бешиға май сүрүп мәсиһ қилип дуа қилсун» — «мәсиһ қилиш» тоғрилиқ «Тәбирләр»дики изаһатимизни көрүң. Мошу йәрдә май һеч қандақ дориниң рольида эмәс, бәлки ақсақалларниң қоллирини бемарниң бешиға тәккүзүши билән уларниң бемар билән бирликтә еканлиғини ипадиләш үчүн һәмдә униңға Муқәддәс Рәһиң кесәлни сақайтш қудритини әслитини үчүн болиду. ■ **5:14** Мар. 6:13.

ямғур яғмиди. □ ■ 18 Андин у йәнә дуа қилди вә ямғур қайта яғди, йәрму һосул-мевисини йәнә бәрди. ■

19 Қериндашлирим, араңларда бириси һәқиқәттин чәтнигән болса, вә йәнә бириси уни *һәқиқәткә* қайтурса, ■ 20 Мошундақ киши шуни билсунки, гунакар кишини азған йолидин қайтуруп әкәлгүчи шу кишиниң жениниң өлүмдин қутулушиға вә нурғун гуналарниң йепип қоюлишиға сәвәпчи болиду. □ ■

□ 5:17 «Иляс пәйғәмбәрму бизгә охшашла инсаний тәбиәтлик еди» — «инсаний тәбиәтлик» дегән ибарә мошу йәрдә адәмниң һессият, хошаллиқ вә қайғулирини көрситиду. ■ 5:17 1Пад. 17:1; Луқа 4:25. ■ 5:18 1Пад. 18:45. ■ 5:19 Мат. 18:15; Гал. 6:1-2 □ 5:20 «Мошундақ киши шуни билсунки, гунакар кишини азған йолидин қайтуруп әкәлгүчи шу кишиниң жениниң өлүмдин қутулушиға вә нурғун гуналарниң йепип қоюлишиға сәвәпчи болиду» — «өлүмдин қутулуш» дегән ибарә «мәңгүлүк өлүм» (дозақ) яки бу дуниядин кетишини көрситәмду? Бизниңчә расул бу гунакарниң «жениниң қутулуши»ни тәкитлигәчкә, мәңгүлүк өлүмни көрсәтсә керәк. Әгәр «өлүм» бу дуниядин кетиш болса «Юһ.» 5:16-17дә яки «Рос.» 5-бапта хатириләнгәндәк Худаниң еғир гунаға патқан етиқатчиларниң бешиға чүшүридиған жазасини көрситиду. «Нурғун гуналарниң йепип қоюлуши» — бәлким (1) бу гунакар кишиниң гуналариниң кәчүрүм қилинишини вә (2) у кишиниң башқилар алдида уятқа қалмаслиғини вә (3) у кишиниң гунаиниң башқиларниму гунаға путлаштуруп қоюшиниң алдини елишини көрситиши мүмкин. ■ 5:20 Пәнд. 10:12; 11:30; 1Пет. 4:8.

Петрус «1»

«Расул Петрус язган биринчи мактуп»

1 Әйса Мәсһиниң расули болған мәнки Петрустин Понтус, Галатия, Кападокия, Асия вә Битинийә өлкилиридә тарқақ яшаватқан мусапир бәндиләргә салам. □ ■

2 Силәр ХудаАтениң алдин билгини бойичә таллинип, Роһ тәрипидин пак-муқәддәс қилиндиңлар. Буниңдин мәхсәт, силәрниң Әйса Мәсһиниң итаитидә болушунлар вә қениниң үстүңларға сепилиши үчүндур. Мәһри-шәпқәт вә хатиржәмлик силәргә һәссиләп ата қилинғай! □ ■

Һаятлық үмүти

3 Өзиниң зор рәһимдиллиги билән, Әйса Мәсһиниң өлүмдин тирилиши арқилиқ бизни йеңидин туғдуруп, өлмәс үмүткә несивә қилған Рәббимиз Әйса Мәсһиниң ХудаАтисигә мубарәк-мәдһийиләр оқулғай! ■ 4 Демәк, силәр үчүн чиримәс, дағсиз вә солмас мирас әршләрдә сақланмақта. ■ 5 Ахир заманда ашқарилинишқа тәйярланған нижат үчүн, силәр етиқатиңлар билән Худаниң қудрити арқилиқ қоғдалмақтисиләр. 6 Силәр бу *нижаттин* зор шатлинисиләр — гәрчә һазир зөрүр тепилғанда силәрниң һәр хил синақлар түпәйлидин қисқа вақит азап-оқубәт чекишиңларға тоғра кәлсиму. ■ 7 Алтун һаман йоқилип кетидиған нәрсә болсиму, саплиғи от билән синилиду. Шуниңға охшаш алтундин толиму қиммәтлик болған етиқатиңлар синилип испатлиниду. Буниң билән у Әйса

□ **1:1** «Әйса Мәсһиниң расули болған мәнки Петрустин Понтус, Галатия, Кападокия, Асия вә Битинийә өлкилиридә тарқақ яшаватқан мусапир бәндиләргә салам» — «тарқақ мусапирлар» тоғрилиқ «Яқул»тики «кириш сөзимизни көрүң. «Тарқақ мусапирлар» — Асурийәниң вә кейинки Бабил империйәсидин башлап, Исраилниң он икки қәбилиси дунияниң һәр қайси булуң-пучқақлирига тарқилип кәткән еди. Пәләстингә қайтип кәлмәй, чәт йәрләрдә қалған Йәһудийлар «тарқақ мусапирлар» (грек тилида «диаспора») дәп атилатти. Лекин мошу йәрдә «тарқақ яшаватқан мусапир бәндиләр» көчмә мәнидә ишлитилиду, шундақла хәттә тилға елинған жайларда туруватқан барлиқ етиқатчиларни көрситиду, дәп қараймиз (2:10ни көрүң). «Тарқақ яшаватқан мусапир бәндиләр» бизниңчә: (1) етиқатчилар бу дунияда һәқиқәтән мусапир салаһийитидә яшаиду. Улар жутимиз мошу йәрдә әмәс, жәннәттә болиду, дәп билиду; (2) етиқатчилар йәр йүзидики жутларниң көпинчисидә көп санлиқни тәшкил қилмайду, балки тарқақ «кичик бир пада»дәк яшаватиду, дегәнни көрситиду. «Кириш сөз»имизниму көрүң. ■ **1:1** Яқ. 1:1.

□ **1:2** «Силәр ХудаАтениң алдин билгини бойичә таллинип, Роһ тәрипидин пак-муқәддәс қилиндиңлар» — «Роһ» мошу йәрдә Худаниң Муқәддәс Роһини көрситиду. «Буниңдин мәхсәт, силәрниң Әйса Мәсһиниң итаитидә болушунлар вә қениниң үстүңларға сепилиши үчүндур» — «Әйса Мәсһиниң қениниң үстүңларға сепилиши»: — демәк, Әйса Мәсһиниң қени «Тәврат дәври»дики қурбанлиқларниң қенидәк, адәмниң бәдини үстигә әмәс, балки етиқат қилғучиларниң виждан-қәлбигә сепилиду, шуниң билән гуналиридин пак болиду («Йәш.» 52:15 вә изаһатини, «Ибр.» 9:13, 12:24ни көрүң). ■ **1:2** Рим. 1:7; 1Кор. 1:3; Гал. 1:3; Әф. 1:2; 2Пет. 1:2; Йәһ. 2. ■ **1:3** Рим. 6:23; 1Кор. 15:20; 2Кор. 1:3; Әф. 1:3; Яқ. 1:18. ■ **1:4** Кол. 1:5; 2Тим. 1:12. ■ **1:6** Рим. 5:3; Ибр. 10:37; 1Пет. 5:10; Яқ. 1:2.

Мәсиһ қайта ашқариланған вақтида мәдһийә, шан-шәрәп вә иззәт-һөрмәт кәлтүриду. □ ■

⁸ Әйса Мәсиһни илгири көрүп бақмиған болсаңларму, Уни сөйүп кәлдиңлар; вә һазирму Уни көрмәйсиләр, лекин Униңға йәнила етиқат қилип қәлбиңлар ипадилегисиз шан-шәрәпкә толған хошаллиқ билән яйрайду. ■ ⁹ Шуниң билән силәр етиқатиңларниң нишани, йәни жениңларниң нижатиға муйәссәр болуватисиләр. □ ¹⁰ Силәргә ата қилинған бу меһри-шәпқәтни алдин-ала ейтқан илгәрки пәйғәмбәрләр бу нижат-қутқузулуш тоғрисида тәпсилиий издәнгән, уни чүшинишкә тиришқан еди. ■ ¹¹ Уларда болған Мәсиһниң Роһи уларға Мәсиһ кәлгүсидә тартидиған азап-оқубәтләр вә булардин кейинки келидиған шан-шәрәпләр тоғрисида алдин-ала мәлумат берип бешарәт кәлтүргинидә, улар бу ишларниң қандақ йол билән вә қайси заманда йүз беридиғанлиғи үстидә издәнгән. □ ■ ¹² Шуниң билән уларға бу ишларни алдин-ала ейтиши улар өзлири үчүн әмәс, бәлки силәрниң хизмитиңларда болған, дәп аян қилинған. Әнди бөгүнки күндә бу ишлар әрштин әвәтилгән Муқәддәс Роһниң күчи билән силәргә хуш хәвәрни йәткүзгүчиләр арқилиқ силәргә жақаланди. һәтта пәриштиләрму бу ишларниң теги-тәктини сәпселип чүшинивелишкә тәлпүнмәктә. □ ■

Пак яшаңлар

¹³ Шуңа, зеһинлириңларниң белини бағлап, өзүңларни сәгәк-салмақ тутуңлар, үмүтүңларни Әйса Мәсиһ қайта көрүнгән күнидә силәргә елип келидиған бәхит-

□ **1:7** «Алтун һаман йоқилип кетидиған нәрсә болсиму, саплиғи от билән синилиду. Шуниңға охшаш алтундин толиму қиммәтлик болған етиқатиңлар синилип испатлиниду. Буниң билән у Әйса Мәсиһ қайта ашқариланған вақтида мәдһийә, шан-шәрәп вә иззәт-һөрмәт кәлтүриду» — оқурмәнләргә аянки, алтунниң саплиғи яки һәқиқий еқәнлиғи от билән испатлиниду. Худа етиқатимизниң һәқиқий яки һәқиқий әмәслиғини билиду, әлвәттә, лекин Өзиниң шан-шәриви һәмдә бизни бу жәһәттә хатиржәм қилиш үчүн бизни һәр хил синақларға учритиду. Муәллип мошу синақлар тоғрилиқ ейтқан болсиму, уларниң етиқатидин гүман қилған әмәс, әксичә 8-әйттә уларниң етиқатиға ишәшини билдүрүп, дәрвәқә һәқиқий, сап еқәнлиғини ениқ көрситиду. «Етиқатиңлар... мәдһийә, шан-шәрәп вә иззәт-һөрмәт кәлтүриду» — муәллип мошу йәрдә бу «мәдһийә, шан-шәрәп вә иззәт-һөрмәт» кимгә болидиғанлиғини очуқ көрсәтмайду. Бизниңчә етиқатимиз синилиши арқилиқ «мәдһийә, шан-шәрәп вә иззәт-һөрмәт»ни һәм Раб Өзигә һәм бизләргиму кәлтүриду. Чүнки етиқатимиз синақтин өткүзүлсә, бу Худаниң шапаити һәм күч-қудритидинла болиду, шуңақла буниң арқилиқ униң шапаити һәм қудрити рошән болиду вә Худаниң улуклуғиға испат болиду (5-әйтни көрүң). ■ **1:7** Йәш. 48:10; 1Кор. 3:13; Яқ. 1:3; 1Пет. 4:12. ■ **1:8** Юһ. 20:29.

□ **1:9** «Шуниң билән силәр етиқатиңларниң нишани, йәни жениңларниң нижатиға муйәссәр болуватисиләр» — мошу әйәттин ениқ көргили болидуки, нижатиң һазир нәтижиси һәм мевиси бар һәмдә кәлгүсидә (5-әйттә) Мәсиһ қайта кәлгәндә теһиму муқәмәллишиду (нижатниң кәлгүсидики бәхит-барикәтлири болса гунаниң һәр қандақ тәсиридин азат болуш, йеңи тәндә болушини өз ичигә алиду). Мошу йәрдә «жениңларниң нижати» бәлким адәмниң ички дуняясини көрситиду, демәк, адәмниң ой-пикир, һессиятлири вә мүжәзиниң гунаниң тәсиридин азат болушини көрситиду. ■ **1:10** Яр. 49:10; Дан. 2:44; һаг. 2:8; Зәк. 6:12. □ **1:11** «Уларда болған Мәсиһниң роһи уларға Мәсиһ кәлгүсидә тартидиған азап-оқубәтләр вә булардин кейинки келидиған шан-шәрәпләр тоғрисида алдин-ала мәлумат берип бешарәт кәлтүргинидә, улар бу ишларниң қандақ йол билән вә қайси заманда йүз беридиғанлиғи үстидә издәнгән» — «қандақ йол билән» дегәнниң башқә бир хил тәржимиси «кимниң вужудида». Бу әйәттин шу рошәнки, Мәсиһ теһи дуняяға кәлмиғини билән, Тавраттики пәйғәмбәрләрниң бешарәт бериши Униң Роһи арқилиқ болған; Мәсиһниң Роһи уларда турсиму, уларниң Мәсиһниң кимлиғи яки толук салаһийити тоғрилиқ хәвири мүжмәл яки йоқ дейәрлик еди.

■ **1:11** Зәб. 21:7; Йәш. 53:3; Дан. 9:24. □ **1:12** «Шуниң билән уларға бу ишларни алдин-ала ейтиши улар өзлири үчүн әмәс, бәлки силәрниң хизмитиңларда болған, дәп аян қилинған» — «бу ишлар» дегәнлик пәйғәмбәрләр алдин-ала ейтқан Мәсиһниң өлүми (азаб-оқубәтлири) арқилиқ болған барлиқ нижатлиқ ишлар, жүмлидин «Муқәддәс Роһниң күчи билән» хуш хәвәрни йәткүзүшни көрсәтсә керәк. ■ **1:12** Рос. 2:4; әф. 3:10.

шапаәткә пүтүнлэй бағлаңлар. □ ■ 14 Худаниң итаәтмән пәрэнтлири сүпитидә, илгәрки ғапиллиқ чағлириңлардикидәк һавайи-һәвәсләргә берилмәңлар. 15 Әксичә, силәрни чақирғучи пак-муқәддәс болғанға охшаш барлиқ жүрүштурушинларда өзүңларни пак-муқәддәс тутуңлар. ■ 16 Чүнки муқәддәс язмиларда: «Пак-муқәддәс болуңлар, чүнки Мән пак-муқәддәстурмән» дәп хатириләнгән. ■ 17 Силәр дуа қилғиниңларда кишиләрниң һәр бириниң иш-һәрикигигә қарап йүз-хатирә қилмай Сорақ Қилғучини «Ата» дәп чақиридикәнсиләр, ундақта бу дуняда мусапир болуп яшаватқан вақтинларни Униң қорқунучида өткүзүңлар. ■ 18 Чүнки силәргә мәлумки, силәр ата-бовилириңлар тәрипидин силәргә қалдурулған әһмиәтсиз турмушниң қулуғидин азат болдуңлар. Бу, қиммитини һаман йөқитидиган алтун яки күмүчтәк нәрсиләрниң төлими билән болған әмәс, □ ■ 19 бәлки қиммәтлик қени билән, йәни кәм-күтисиз вә дағсиз қоза кәби Мәсиһниң қиммәтлик қениниң бәдилигә кәлди. ■ 20 У дәрвәкә дуня апиридә қилиништин илгирила Худа тәрипидин шу сүпитидә тонулған, һазир У заманларниң мошу ахирқи вақитлирида силәр үчүн бу дуняға әвәтилип ашкарә қилинди. □ ■ 21 Силәр Униң арқилиқ Уни өлүмдин тирилдүрүп, Униңға шан-шәрәп бәргән Худаға етиқат қиливатисиләр. Худаниң шуни қилғини етиқатиңлар вә үмүтүңлар Өзигә бағлансун үчүндүр. ■ 22 Силәр һәқиқәткә итаәт қилғанлиғиңлардин қәлбиңларни паклап, қериндашларни сөйидиган сахтисиз меһир-муһаббәткә кириштиңлар; шуңа, бир-бириңларни чин қәлбиңлардин қизгин сөйүңлар. ■ 23 Чүнки биләр яңливаштин туғулдуңлар — бу чирип кетидиган уруқ арқилиқ әмәс, бәлки чиримас уруқ, йәни Худаниң һаятий күчкә егә вә мәңгү туридиган сөз-калами арқилиқ болди. □ ■ 24 Чүнки худди муқәддәс язмиларда йезилгинидәк:

«Барлиқ әт егилири от-чөптүр, халас,
Уларниң барлиқ шан-шәриви даладики гүлгә охшаш;
От-чөп солишиду, гүл хазан болиду, ■

25 Бирақ Рәбниң сөз-калами мәңгүгә туриду!»

Силәргә йәткүзүлгән хуш хәвәрдә жақаланған сөз-калам дәл шудур. □

□ 1:13 «үмүтүңларни Әйса Мәсиһ қайта көрүнгән күнидә силәргә елип келидиган бәхит-шапаәткә пүтүнлэй бағлаңлар» — «пүтүнлэй бағлаңлар» дегәнниң башқа хил тәржимиси: «ахирғичә бағлаңлар». ■ 1:13 Луқа 12:35; әф. 6:14. ■ 1:15 Луқа 1:75. ■ 1:16 Ләв. 11:44,45; 19:2; 20:7. ■ 1:17 Қан. 10:17; 2Тар. 19:7; Аюп 34:19; Рос. 10:34; Рим. 2:11; Гал. 2:6; әф. 6:9; Кол. 3:25. □ 1:18 «һаман қиммитини йөқитидиган алтун яки күмүчтәк нәрсиләр» — грек тилида «һаман чирийдиган алтун яки күмүчтәк нәрсиләр». ■ 1:18 1Кор. 6:20; 7:23. ■ 1:19 Рос. 20:28; Ибр. 9:12; Вәһ. 1:5. □ 1:20 «У заманларниң мошу ахирқи вақитлирида силәр үчүн бу дуняға әвәтилип ашкарә қилинди» — «заманларниң мошу ахирқи вақитлири» дегәнлик Әйса Мәсиһниң биринчи қетим бу дуняға келишидин тартип, иккинчи қетим келишигичә болған вақит, йәни «Инжил дәври»ни көрситиду. ■ 1:20 Рим. 16:25; әф. 1:9; 3:9; Кол. 1:26; 2Тим. 1:9; Тит. 1:2. ■ 1:21 Рос. 2:33; Фил. 2:9. ■ 1:22 Рим. 12:10; әф. 4:3; Ибр. 13:1; 1Пет. 2:17. □ 1:23 «Чүнки силәр яңливаштин туғулдуңлар — бу чирип кетидиган уруқ арқилиқ әмәс, бәлки чиримас уруқ, йәни Худаниң һаятий күчкә егә вә мәңгү туридиган сөз-калами арқилиқ болди» — мошу йәрдә «чирип кетидиган уруқ» дегәнниң мәнәси бәлки «һаман өлүп кетидиган инсанлар (чирип кетидиган әт егилири)ни көрситиши мүмкин — бәлкә, һеч ким етиқатчи болған ата-анисидин яки мәлум милләттин (мәсилән, йәһудийлардин) туғулғанлиғи билән йеңи һаятқа еришмәйду. һәр адәм өзи етиқат билән «қайта (йенидин) туғулуши» керактур. ■ 1:23 Яқ. 1:18; 1Юһа. 3:9. ■ 1:24 Йәш. 40:6-8; 1Кор. 7:31; Яқ. 1:10; 4:14; 1Юһа. 2:17. □ 1:25 «Барлиқ әт егилири от-чөптүр, халас, уларниң барлиқ шан-шәриви даладики гүлгә охшаш; от-чөп солишиду, гүл хазан болиду, бирақ Рәбниң сөз-калами мәңгүгә туриду!» — бу сөzlәр «Йәш.» 40:6, 8 (LXX)тин нәқил кәлтүрүлгән.

2

1 Шунинң үчүн силәр барлиқ рэзиллик, барлиқ мәккарлиқ, сахтипэзлик, һәсәтхорлуқ вә һәммә төһмәтхорлуқларни ташлап, ■²⁻³ Рәбниң меһриванлиғини тетип билгән экәнсиләр, худди йеңи туғулған бовақлардәк болуп Худаниң сөз-калаמידики сап сүткә тәшна болуңлар. Буниң билән, силәр нижатниң камалитигә йетип өсисиләр. □ ■

4 Әнди силәр Униңға, йәни адәмләр тәрйипидин әрзимәс дәп ташлинип, лекин Худа тәрйипидин талланған вә қәдирләнгән тирик таш Болғучиниң йениға келип □ ■ 5 силәр өзүңларму тирик ташлар сүпитидә бир роһий ибадәтхана қилинишқа, Әйсә Мәсиһ арқилиқ Худани хурсән қилидигән роһий қурбанлиқларни сунидигән муқәддәс каһин қатаридикиләр болушқа қурулуватисиләр; □ ■ 6 Чүнки муқәддәс язмиларда мундақ дейилгән: —

«Мана, талланған, қәдирләнгән бүржәк һул тешини Зионға қойдум. Униңға етиқат қилғучи һәр ким һәргиз йәргә қарап қалмайду». □ ■

7-8 Әнди етиқат қилғучи болған силәргә нисбәтән ташниң қәдири болиду. Лекин Униңға етиқат қилмайдиғанларға нисбәтән У муқәддәс язмиларда дейилгинидәк болди: —

«Тамчилар әрзимәс дәп ташливаткән бу таш, Бужәк ул теши болуп тикләнди!»,
Вә: — «Бу таш кишиләргә путликашаң таш,
Адәмни жиқитидигән қорам таш болиду».

Чүнки мошундақ кишиләр Худаниң сөз-каламиға итаәт қилмаслиғи түпәйлидин путилишип жиқилиду; уларниң бундақ болуши алдин бекитилгәндур. □ ■

9 Лекин силәр болсаңлар Худа таллиған бир жәмәт, шаһанә бир каһинлиқ, пак-муқәддәс бир әл, шундақла Өзигә алаһидә хас болған бир хәлиқсиләр; буниң мәхсити, силәрни қараңғулуқтин Өзиниң тилсимат йоруклуғиға чақирғучиниң

■ 2:1 Мат. 18:3; Рим. 6:4; 1Кор. 14:20; Әф. 4:23; Кол. 3:8; Ибр. 12:1. □ 2:2-3 «Рәбниң меһриванлиғини тетип билгән экәнсиләр» — «Зәб.» 33:9. «худди йеңи туғулған бовақлардәк болуп Худаниң сөз-калаמידики сап сүткә тәшна болуңлар» — «Худаниң сөз-калаמידики сап сүт» яки «роһий сап сүт» вә «қошумча сөз»имизни көрүң.

■ 2:2-3 Зәб. 33:9. □ 2:4 «Әнди силәр Униңға, йәни адәмләр тәрйипидин әрзимәс дәп ташлинип, лекин Худа тәрйипидин талланған вә қәдирләнгән тирик таш Болғучиниң йениға келип...» — «тирик таш Болғучи» Әйсә Мәсиһни көрситиду, әлвәттә. У Худаниң салмақчи болған ибадәтханисиниң тирик һул тешидур. Барлиқ етиқатчилар Униң үстигә селинип һәмдә Униң билән бағлинип «Худаниң тирик, күнму-күн өсүватқан (роһий) ибадәтханиси» болушқа қурулмақта.

■ 2:4 Әф. 2:20. □ 2:5 «силәр өзүңларму тирик ташлар сүпитидә бир роһий ибадәтхана қилинишқа, Әйсә Мәсиһ арқилиқ Худани хурсән қилидигән роһий қурбанлиқларни сунидигән муқәддәс каһин қатаридикиләр болушқа қурулуватисиләр» — «роһий қурбанлиқлар» қой-қалилардин эмәс, бәлки Худаға сунған рәхмәт-мәдһийиләр вә хизмитидики ишлар, шундақла башқиларға көрсәткән меһир-муһәббәт, хәйр-сахавәтлик ишлардин болиду. «Муқәддәс каһинлиқ қатаридикиләр» «Лавийлар»дин болған каһинлиқ эмәс, йеңи әңдигә бағланған роһий каһинлиқ түзүмидин болиду. ■ 2:5 Рим. 12:1; Ибр. 3:6; 12:28; Вәһ. 1:6; 5:10. □ 2:6 «Мана, талланған, қәдирләнгән бүржәк һул тешини Зионға қойдум. Униңға етиқат қилғучи һәр ким һәргиз йәргә қарап қалмайду» — «Йәш.» 28:16ни көрүң. «Зион» — Қәдимки Исраилниң пәйтәхти, Йерусалимниң йәнә бир атилишидур. ■ 2:6 Йәш. 28:16.

□ 2:7-8 «Әнди етиқат қилғучи болған силәргә нисбәтән ташниң қәдири болиду» — яки, «Бу һул теши етиқат қилған силәргә нисбәтән қиммәтликтур». «Тамчилар әрзимәс дәп ташливаткән бу таш, бужәк һул теши болуп тикләнди!», вә: — «Бу таш кишиләргә путликашаң таш, адәмни жиқитидигән қорам таш болиду» — «Зәб.» 117:22, «Йәш.» 8:14. ■ 2:7-8 Зәб. 117:22; Мат. 21:42; Рос. 4:11; Рим. 9:33; Йәш. 8:14.

пәзиләтлирини намайән қилишиңлардин ибарәт. □ ■ 10 Бурун силәр бир хәлиқ һесапланмайттиңлар, лекин һазир Худаниң хәлқисиләр; бурун Худаниң рәһим-шәпқитигә еришмигән едиңлар, лекин һазир ериштиңлар. □ ■

Худаниң садиқ хизмәткарлири болуңлар

11 И сөйүмлүклирим, силәр бу дуняға мусапир вә меймандурсиләр, силәрдин өтүнүмәнки, роһ-қәлбиңлар билән қаршилишидиған әтлириңлардики нәпс-шәһвәтләрдин өзүңларни жирақ тутуңлар. □ ■ 12 Жүрүш-турушуңлар етиқатсизлар арасида есил-пәзиләтлик болсун. Мошундақ қилғанда, гәрчә улар силәргә яманлиқ қилғучилар дәп төһмәт қилсиму, дәл төһмәт қилған ишларда силәрниң яхши әмәллириңларға қарап, Худаниң уларни ойғитип йоклайдиған күнидә уни улуклиши мүмкин. □ ■ 13-14 Шуңа Рабниң һөрмитидә инсанлар арасидики һәр бир һакимийәтниң түзүмигә, майли әң жуқури мәнсәптики падишаға болсун яки у тайинлиған һоқуқдарларға болсун бойсунуңлар. Чүнки бу һоқуқдарлар падиша тәрипидин яман иш қилғучиларни қазәғә тартиш, яхши иш қилғучиларни һөрмәткә сазавәр қилиш үчүн тайинланғантур. ■ 15 Чүнки Худаниң ирадиси шундақки, яхши әмәллириңлар билән надан адәмләрниң орунсиз шикайәтлирини тувақлаштур. ■ 16 Силәр әркин-азат болғиниңлар билән, бу әркинлигиңларни яманлиқ қилишиң баниси қиливалмаңлар, бәлки Худаниң қули сүпитидә болуп, □ ■ 17 Барлиқ инсанларни һөрмәтләңлар,

□ 2:9 «лекин силәр болсаңлар Худа таллиған бир жәмәт, шаһанә бир каһинлик, пак-муқаддас бир әл, шундақла Өзигә алаһидә хас болған бир хәлиқсиләр; буниң мәхсити, силәрни қараңғулуқтин Өзиниң тилсимат йоруклуғига чакирғучиниң пәзиләтлирини намайән қилишиңлардин ибарәт» — «Мис.» 19:5-6, 23:22 (LXX), «Йәш.» 43:20-21, «Мал.» 3:17ни көрүң. ■ 2:9 Мис. 19:5; Қан. 7:6; 14:2; 26:18; Әф. 1:14; Вәһ. 1:6; 5:10. □ 2:10 «Бурун силәр бир хәлиқ һесапланмайттиңлар, лекин һазир Худаниң хәлқисиләр; бурун Худаниң рәһим-шәпқитигә еришмигән едиңлар, лекин һазир ериштиңлар» — «Һош.» 1:6-9, 2:23ни көрүң. ■ 2:10 Һош. 2:1; 2:25; Рим. 9:26.

□ 2:11 «силәрдин өтүнүмәнки, роһ-қәлбиңлар билән қаршилишидиған әтлириңлардики нәпс-шәһвәтләрдин өзүңларни жирақ тутуңлар» — грек тилида «роһ-қәлб» мошу йәрдә «жаң» билән ипадилиниду. «Әтлириңлардики (яки пәкәт «әтләрдик») нәпс-шәһвәтләр» — оқурмәнләрниң есидә барки, Инжілда «әт» болса адәттә «гуһаниң қурали», йәни гуһа әтлиримизни қурал қилип у арқилиқ бизни аздуридиғанлиғи вә башқуридиғанлиғини көрситиду. «Римлиқларға»дики «қириш сөз»ни көрүң. ■ 2:11 Рим. 13:14; Гал. 5:16. □ 2:12 «Жүрүш-турушуңлар етиқатсизлар арасида есил-пәзиләтлик болсун» — «етиқатсизлар» мошу йәрдә «ят әлиқлар» яки «ят әлләр» дегән сөз билән ипадилиниду. Адәттә бу сөз «Йәһудий болмиған әлләр»ни көрситиду, лекин мошу йәрдә көчмә мәнидә ишлитилиду. «Мошундақ қилғанда, гәрчә улар силәргә яманлиқ қилғучилар дәп төһмәт қилсиму, дәл төһмәт қилған ишларда силәрниң яхши әмәллириңларға қарап, Худаниң уларни ойғитип йоклайдиған күнидә уни улуклиши мүмкин» — «Худаниң ойғитип йоклайдиған күни» дегәнлик грек тилида «йоклаш күни» дегән сөз билән ипадилиниду. Худаниң адәмни «йоклиғанда» икки хил нәтижиниң бири болиду: (1) бәхит-бәрикәт, Худа шапаитини алаһидә көрситип, инсанни товға қилишқа ойғитиду; (2) Худа адәмниң гуһалирини қазалайду. Мошу йәрдикә нәтижә яхши болғақча, «ойғитип йоклаш» дәп тәржимә қилдуқ. ■ 2:12 Мат. 5:16; Луқа 1:68; 19:44; Рим. 12:17; 2Кор. 8:21; Фил. 2:15; Тит. 2:8; 1Пет. 3:16. ■ 2:13-14 Рим. 13:1; Тит. 3:1. ■ 2:15 Тит. 2:8. □ 2:16 «Силәр әркин-азат болғиниңлар билән,...» — бизниңчә, шүбһисизки, расул Петрус мошу йәрдә Рәб Әйсаниң «Мат.» 17:24-27дә өзигә ейтқан сөзлирини әслитиду. «Қошумчә сөз»имизни көрүң. «бу әркинлигиңларни яманлиқ қилишиң ниқави қиливалмаңлар» — грек тилида «бу әркинлигиңларни яманлиқ қилишиң ниқави қиливалмаңлар». «бәлки Худаниң қули сүпитидә болуп...» — «Худаниң қули» тоғрисида: — оқурмәнләргә ениқки, Тәврат-инжіл бойичә Худаниң қуллуғида болуш адәмниң толук әркинлиғи, өз ихтиярлиғи билән болмиса «Худаниң қуллуғида болуш» һесапланмайду. Худаниң қуллуғида болуш инсанларға нисбәтән улук имтияздин ибарәттур. Чүнки Масиһ көп йәрләрдә «Пәрвардигарниң қули» дәп атилиду (мәсилән, «Йәш.» 42:1дә вә башқә көп йәрләрдә). Тәвратта, Йәшәя пәйғәмбәрниң китабидики «Пәрвардигарниң қули» тоғрлиқ бешәрәтләрни көрүң. ■ 2:16 Юһ. 8:32; Рим. 6:18; Гал. 5:1.

етиқатчи қериндашлириңларға меһир-муһаббәт көрситиңлар, Худадин қорқуңлар, падишани һөрмәтләңлар. □ ■

Әйса Мәсһ сәвир қилишиң үлгисидур

18 Қуллар, ғоҗайинлириңларға толуқ қорқунуч билән бойсунуңлар — ялғуз меһриван вә хуш пейл ғоҗайинларғиға эмәс, бәлки териккәк ғоҗайинларғиму бойсунуңлар. □ ■ 19 Чүнки әгәр бириси Худа алдида пак виҗданлиқ болуш үчүн наһәк азап-оқубәт чәксә һәмдә буларға сәвир-тақәт қилса, бу Худани хурсән қилиду. □ ■ 20 Чүнки әгәр силәр гуна өткүзүп, тегишлик урулғиниңларда, униңға бәрдашлиқ бәрсәңлар, буниң махтанғидәк немиси бар! Лекин яхши ишларни қилип азап-оқубәт чәксәңлар һәмдә униңға бәрдашлиқ бәрсәңлар, у Худани хурсән қилиду. ■ 21 Чүнки силәр дәл шуниңға чақирилдиңлар. Чүнки Мәсиһму силәр үчүн азап-оқубәт чекип, силәрни Өзиниң изидин маңсун дәп, силәргә үлгә қалдурди; ■ 22 «У гуна садир қилип бақмиған, Униң ағзидин һеч қандақ алдамчилик-ялғанчиликму тепилмас». □ ■ 23 У һақарәтләнгинидә, тил қайтурмайтти. Азап-оқубәт чәккәндә, У һеч тәһдит салмайтти; әксичә, Өзини адил һөкүм чиқарғучиниң қолириға тапшуратти. □ ■ 24 У Өзи бизниң гунаға нисбәтән өлүп, һәққанийлиққа нисбәтән яшишимиз үчүн яғач түврүктә гуналимизни зиммисигә алди; силәр Униң ярили билән шипа таптиңлар. □ ■ 25 Чүнки бурун силәр қойлардәк йолдин езип кәткәнсиләр, лекин һазир жеңиңларниң падичиси һәм йетәкчисиниң йениға қайтип кәлдиңлар. □ ■

□ 2:17 «Худадин қорқуңлар, падишани һөрмәтләңлар» — Худаниң қорқунучи болмиса һөкүмдарларни һөрмәтләш пәқәт инсанлардин қорқуш болиду, халас. Мәсилән, расул Петрусниң «Рос.» 4:19дә хатириләнгән сөзлирини көрүң. ■ 2:17 Мат. 22:21; Рим. 12:10; Әф. 4:3; Ибр. 13:1; 1Пет. 1:22; 5:5. □ 2:18 «Қуллар, ғоҗайинлириңларға толуқ қорқунуч билән бойсунуңлар» —

«қуллар» дегән сөз мошу йәрдә һәм қулларни һәм өй хизмәткарлирини өз ичигә алиду. «толуқ қорқунуч билән бойсунуңлар» — «толуқ қорқунуч билән» дегән сөзләр грек тилида «барлиқ қорқунуч билән» дегән билән ипдилиниду. Мәнәси шүбһисизки, қулларни ғоҗайинлирини һөрмәтлишидә Худадин қорқушниң түрткиси болуши керәк. Мәсилән, «Кол.» 3:22 вә «Әф.» 6:5-7ни көрүң. ■ 2:18 Әф. 6:5; Кол. 3:22; 1Тим. 6:1; Тит. 2:9. □ 2:19 «әгәр бириси Худа алдида пак виҗданлиқ болуш үчүн наһәк азап-оқубәт чәксә...» — буниң икки мәнәси болуши мүмкин: — (1) бу адәм виҗдани арқилиқ мәлум бир ишниң Худаниң ирадиси экәнлигини билип, бу яхши ишқа әмәл қилиду, лекин ғоҗайини яхши қилгинини чүшәнмәйла уни җазалайду; кул бу наһәкликкә сәвир-тақәт қилиду; (2) кул-хизмәткар хизмитини яхши, пухта қилсиму, ғоҗайин бәрибир униңға қопал муамилә қилиду. Кул-хизмәткар қорқунучтин эмәс, бәлки Худани хурсән қилиш үчүн, һәммигә Қадирниң Өзи бу яман ишларға Өз яхши мәхсәтлири билән йол қойғанлиғиға иман кәлтүрүп, бу яман муамилигә сәвир-тақәт қилип чидап, ғоҗайинни кәчүриветиду.

■ 2:19 Мат. 5:10. ■ 2:20 1Пет. 3:14; 4:14. ■ 2:21 Юһ. 13:15; Фил. 2:5; 1Юһа. 2:6.

□ 2:22 «У гуна садир қилип бақмиған, Униң ағзидин һеч қандақ алдамчилик-ялғанчиликму тепилмас» — бу сөзләр «Йәш.» 53:9дин елинған. ■ 2:22 Йәш. 53:9; 2Кор. 5:21; 1Юһа. 3:5. □ 2:23 «У һақарәтләнгинидә, тил қайтурмайтти. Азап-оқубәт чәккәндә, У һеч тәһдит салмайтти; әксичә, Өзини адил һөкүм чиқарғучиниң қолириға тапшуратти» — Петрусниң бу сөзидә «Йәш.» 53:7дики бешәрәт кәздә тутулиду. ■ 2:23 Мат. 27:39; Юһ. 8:48,49. □ 2:24 «У Өзи бизниң гунаға нисбәтән өлүп, һәққанийлиққа нисбәтән яшишимиз үчүн яғач түврүктә гуналимизни зиммисигә алди; силәр униң ярили билән шипа таптиңлар» — «яғач түврүктә» (грек тилида «дәрәктә»), «крест»ни көрситиду, әлвәттә. Мошу йәрдә тилға елинған «дәрәк» еран бағчиси оттурисидики икки дәрәқни, шундақла Тәвраттики көп бақша йәрләдә дейилгән «дәрәк» тоғрисидики темини оқурмәнларниң есигә кәлтүриду (Мәсилән, «Мис.» 15:23-26, «Қан.» 21:22-23, «Пәнд.» 3:18, 11:30 қатарлиқлар). ■ 2:24 Йәш. 53:4; Мат. 8:17; Рим. 6:11. □ 2:25 «Чүнки бурун силәр қойлардәк йолдин езип кәткәнсиләр...» — грек тилида «кетиваттисиләр». «Йәш.» 6:53ни көрүң. «лекин һазир жеңиңларниң падичиси һәм йетәкчисиниң йениға қайтип кәлдиңлар» — «жеңиңларниң падичиси һәм (қоғдайдиған) йетәкчиси» Рәб Әйса Мәсиһ, әлвәттә. ■ 2:25 Йәш. 53:6; Әз. 34:6; Луқә 15:4.

3

Әр-аяллық мунасивәт

1-2 Шунниҗа охшаш, и аяллар, силәр әрлириңларға бойсунуңлар. Шундақ қилсаңлар, һәтта сөз-каламға итаәт қилмайдыған әрләр болса, өз аялиниң бу пәзилитидин тәсирлинип, ихласмәнлик билән өткүзгән пак жүрүштурушиңларға қарап, гәп-сөзсизла қайил қилиниду. ■ 3 Гәзәллигинлар сиртқи көрүнүштин, йәни алаһидә өрүвалған чечиңлар вә тақиған алтун зибузиннәтләрдин яки есил кийимләрдин болмисун, ■ 4 бәлки «қәлбинлардики өзүңлар», йәни мөмин вә тинич роһтин болған чиримас гәзәлликтин болсун; бундақ гәзәллик Худаниң алдида интайин қиммәтликтур. □ 5 Чүнки бурунқи чағларда, Худаға үмүтини бағлиған ихласмән аяллар дәл мошундақ гәзәллик билән өзлирини зиннәтләп, әрлиригә итаәт қилатти. □ 6 Дәл мошундақ йолда Сараһ Ибраһимни «ғоҗам» дәп атап, униң сөзлиригә бойсунатти. Силәр һеч қандақ вәсвәсиләрдин қорқмай ишларни дурус қилсаңлар, силәрму Сараһниң пәрәэнтлири болған болисиләр. □ ■

7 Шунниҗа охшаш, әй әрләр, силәрму аяллириңлар билән турушта, уларни аял кишиләр биздин аҗиз бәндиләр дәп билип уларни чүшинип йетиңлар; силәр улар билән Худа шапаәт қилған һаятқа ортақ мирасхор болуп, уларни һөрмәт қилиңлар. Шундақ қилсаңлар, дуалириңлар тосалғуға учримайду. □ ■

Һәққанийлиқ үчүн азап чекиш

8 Ахирида, һәммиңлар бир нийәт бир мәхсәттә, бир-бириңларға һәмдәрә болуп, бир-бириңларни қериндашларчә сөйүңлар, ич-бағри юмшақ вә көмтәр болуңлар. □ ■ 9 Яманлиққа яманлиқ, аһанәткә аһанәт билән әмәс, әксичә, бәхит тиләш билән җавап қайтуруңлар. Чүнки силәр дәл бу ишқа қақирилғансиләр; шуниң билән өзүңлар бәхиткә мирасхор болисиләр. ■ 10 Чүнки муқәддәс язмиларда йезилгинидәк: —

«Кимки һаятни сөйүп, яхши күн көргүчи болай десә, Тилини яманлиқтин тартсун, Ләвлири мөккарлиқтин һери болсун; ■

■ 3:1-2 Яр. 3:16; 1Кор. 14:34; әф. 5:22; Кол. 3:18; Тит. 2:5. ■ 3:3 1Тим. 2:9; Тит. 2:3. □ 3:4 «бәлки «қәлбинлардики өзүңлар», йәни мөмин вә тинич роһтин болған чиримас гәзәлликтин болсун» — «қәлбинлардики өзүңлар» грек тилида «қәлбдики ички инсан» дегән сөз билән билдүрүлиду. □ 3:5 «Худаға үмүтини бағлиған ихласмән аяллар» — «ихласмән» мошу йәрдә «муқәддәс» билән ипадилиниду. □ 3:6 «Силәр һеч қандақ вәсвәсиләрдин қорқмай ишларни дурус қилсаңлар, силәрму Сараһниң пәрәэнтлири болған болисиләр» — «һеч қандақ вәсвәсиләрдин қорқмай ишларни дурус қилсаңлар» дегәнликтә тәкитләйдиған иш бәлким, аяллар өз йолдашлирини һөрмәтлиши билән тәң улардин һеч қандақ қорқмаслиғи, бәлки Худадинла қорқуп, ихласмән болуши керәк. Демәк, аялларниң дурус ишларни қилишиңиң түрткиси әрлиридин қорқуш әмәс, бәлки Худаға ихласмән болуштин ибарәт болуши керәк. ■ 3:6 Яр. 18:12. □ 3:7 «Шунниҗа охшаш, әй әрләр, силәрму аяллириңлар билән турушта, уларни аял кишиләр биздин аҗиз бәндиләр дәп билип уларни чүшинип йетиңлар» — «аҗиз бәндә» грек тилида «аҗиз қача-қуча» дегән сөз билән ипадилиниду. Расул Петрусниң мошу йәрдә һәм әрләр һәм аялларму Худаниң хизмитидә болған қураллар яки әсваплар екенлигини тәкитлимәкчи. Мошу йәрдә «чүшинип йетиш» грек тилида «билиш» билән ипадлиниду. «Яр.» 4:1 вә изаһатини көрүң. Бу ибарә әрниң аялиниң өз җинсий муһабитигә болған муһтаҗлиғини унтумаслиғини өз ичигә алиду. «силәр улар билән Худа шапаәт қилған һаятқа ортақ мирасхор болуп, уларни һөрмәт қилиңлар» — «Худа шапаәт қилған һаятқа мирасхор» — грек тилида «һаятниң шапаитигә мирасхор...». ■ 3:7 әф. 5:25-33; Кол. 3:19.

□ 3:8 «...ич-бағри юмшақ вә көмтәр болуңлар» — яки «... ич-бағри юмшақ вә әдаплик болуңлар».

■ 3:8 Рим. 12:16; 15:5; 1Кор. 1:10; Фил. 2:2; 3:16. ■ 3:9 Лав. 19:18; Пәнд. 20:22; 24:29; Мат. 5:39; 25:34; Рим. 12:17; 1Кор. 6:7; 1Тес. 5:15; 1Тим. 4:8. ■ 3:10 Әәб. 33:13-17; Яқ. 1:26.

11 Яманлиқтин өзини тартип,

Гөзэл әмәлләрни қилип жүрсун;

Аман-хатиржәмликни издәп, уни қоғлап жүрсун. □ ■

12 Чүнки Пәрвәрдигарниң көзи һәққанийларниң үстидә туриду,

Униң қулиқи уларниң илтиҗалириға очуқ туриду;

Лекин Пәрвәрдигарниң йүзи рәзиллик жүргүзгүчиләргә қарши туриду». □ ■

13 Әгәр силәр дайим яхши ишларни қилишқа интилсәңлар, ким силәргә яманлиқ қилар? □ 14 Лекин һәтта һәққанийлиқ йолида азап-оқубәт чәксәңларму,

охшашла бәхитликсиләр! Лекин уларниң вәһимисидин қорқмаңлар вә алақзадә болмаңлар; □ ■ 15 бәлки қәлбинларда Рәб Мәсиһни һәмминдн үстүн дәп билиңлар; силәрдә болған үмүтниң сәвәбини сориганларға мөмин-мулайимлиқ

вә ихласлиқ билән җавап беришкә һемишә тәйяр туруңлар. □ ■ 16 һәрдайим вижданиңларни пак тутуңлар; шуниң билән силәргә «яманлиқ қилгучилар» дәп төһмәт қилғанлар силәрниң Мәсиһдә болған пәзиләтлик жүрүш-турушунларни

көрүп, өзлри қилған төһмәтләрдн хижил болсун. ■ 17 Чүнки Худаниң ирадиси шундақ болса, яхшилиқ қилғиниңлар үчүн азап-оқубәт чәксәңлар, бу яман иш қилғиниңлар түпәйлидин азап-оқубәт чәккиниңлардин әвзәл, *әлвәттә*.

18 Чүнки Мәсиһ бизни Худа билән яраштуруш үчүн, йәни һәққаний Болғучи һәққаний әмәсләрни дәп, бирла қетимлик азап-оқубәт чәкти; гәрчә У тән җәһәттә өлтүрүлгән болсиму, лекин роһта җанландурулди; □ ■ 19 шуниң билән У солап қоюлған роһларниң йениға мошу роһий һаятлиғи билән берип, Өзиниң бу

ғәлибисини җакалиди. □ ■ 20 солап қоюлған бу роһлар бурунқи заманда, йәни Нуһ пәйғәмбәрниң күнлиридә, кемә ясиливатқан мәзгилдә Худа сәвирчанлиқ билән кишиләрниң товва қилишини күткенидә, Униңға итаәтсизлик қилди. Пәқәт шу

□ 3:11 «аман-хатиржәмликни издәп...» — яки «һәммәйлән билән енақ өтүшкә тиришип,...». ■ 3:11 Зәб. 36:27; Йәш. 1:16; 3Юһа. 11. □ 3:12 «...Чүнки Пәрвәрдигарниң көзи һәққанийларниң үстидә туриду, Униң қулиқи уларниң илтиҗалириға очуқ туриду; лекин Пәрвәрдигарниң йүзи рәзиллик жүргүзгүчиләргә қарши туриду» — (10-12-айәт) «Зәб.» 33:13-17. ■ 3:12 Зәб. 33:13-17. □ 3:13

«Әгәр силәр дайим яхши ишларни қилишқа интилсәңлар,...» — бәзи кона көчүрмиләрдә «әгәр силәр яхши қилгучиларни үлгә қилсаңлар,...» дейилиду. □ 3:14 «Лекин уларниң вәһимисидин қорқмаңлар вә алақзадә болмаңлар...» — «Йәш.» 8:12. ■ 3:14 Йәш. 8:12-13; Йәр. 1:8; Мат. 5:10; 1Пет. 2:20; 4:14. □ 3:15 «бәлки қәлбинларда Рәб Мәсиһни һәмминдн үстүн дәп билиңлар» — бу сөzlәр «Йәш.» 8:13дә тепилиду. «Рәб Мәсиһни һәмминдн үстүн дәп билиңлар» грек тилида «рәбни муқәддәс қилип» дегән сөз билән ипадилиниду. Мошу айәттә «муқәддәс» дегән сөз «пак» дегән әдәттики мәнидә ишлитилмәй, бәлки Рәбниң һәммә башқа затлардин пүтүнләй башқичә, пүтүнләй үстүн экәнлигини билдүриду. «силәрдә болған үмүтниң сәвәбини сориганлар» — «үмүт» — мәңгүлүк һаятқа бағлиған, әлвәттә. «силәрдә болған үмүтниң сәвәбини сориганларға мөмин-мулайимлиқ вә ихласлиқ билән җавап беришкә һемишә тәйяр туруңлар» — «ихласлиқ билән» грек тилида «қорқунуч билән» дегән сөз билән ипадилиниду. Бизниңчә бу қорқунуч: (1) Худадн болиду — демәк, мән җавап бәргинимдә адамниң чирайидин яки уни рәңжитиштин қорқмаймән, бәлки пәқәт Худадн қорқимән, вә (2) җававимниң бирәр җайиниң һәқиқәттин езип кетишидин, гепиминиң хаталиқ йери болуп қелишидин қорқушму бар. ■ 3:15 Аюп 1:21; Зәб. 118:46; Рос. 4:8. ■ 3:16 Тит. 2:8; 1Пет. 2:12,15.

□ 3:18 «йәни һәққаний Болғучи һәққаний әмәсләрни дәп, бирла қетимлик азап-оқубәт чәкти» — «Һәққаний Болғучи» Мәсиһни көрситиду, әлвәттә. «гәрчә У тән җәһәттә өлтүрүлгән болсиму, лекин роһта җанландурулди» — бу әҗайип һәқиқәт тоғрилиқ «қошумчә сәтә»имиздә тохтилимиз. ■ 3:18 Рим. 5:6; Ибр. 9:15,28. □ 3:19 «шуниң билән У солап қоюлған роһларниң йениға мошу роһий һаятлиғи билән берип, Өзиниң бу ғәлибисини җакалиди» — «мошу роһий һаятлик билән берип...» грек тилида «униңдә берип...» билән ипадилиниду. Әйни грекчә тексттә униң немини җакалиқчиси ениқ дейилимән. Биз «Өзиниң ғәлибисини» қошуп яздук. Чүнки уйғур тилида «җакалаш» дегән пейлиңи малум бир толдурғучиси болуши керәк, шуниңдәк Мәсиһ уларға уқтурған хаварниң мәзминдә чоқум Өзиниң бајтнм ада қилған улук қурбанлиғи билән мунасивити болуши лазим. ■ 3:19 1Пет. 4:6.

кемигә киргән бир қанчиси, йәни жәмий сәккиз жан су арқилиқ кутқузулды. □ ■ 21 Мана бу «суға чөмүлдүрүш»ниң бешарити болған. Энди чөмүлдүрүш — бәдәнниң кирдин тазилиниши эмәс, бәлки адәмниң пак виждан билән Әйса Мәсиһниң тирилдүрүлүши арқилиқ Худадин тилигән тәливи — бизни һазир кутқузуватиду □ ■ 22 (Мәсиһ *тирилип* әршкә чиқип, пәриштиләр, барлиқ роһий хоқуқдарлар вә күчлүкләр Униңға босундурулды вә у Худаниң оң йенида турмақта).■

4

Худа йолида яшау

1 Энди Мәсиһ тенидә азап-оқубәт чәккән экән, силәрму шундақ ирадә билән өзүңларни қуралландуруңлар. (чүнки Худа йолида өз тенидә азап-оқубәт чәккән киши гуадин қол үзгән болиду; ■ 2 ундақ киши тенидә қалған һаятини йәнә инсаний нәпс-һәвәсләргә берилиш билән эмәс, бәлки Худаниң ирадисиғә мувапиқ өткүзиду). ■ 3 Чүнки күнлиримизни ят әллик етиқатсизларниң ирадисиғә әмәл қилиш билән, йәни һәртүрлүк бузуқчилик-шәһванийлик, нәпс-һәвәсләр, һарақкәшлик, әйш-ишрәт, мәйхорлук вә жиркинчилик бутпәрәсликләр ичидә өткүзгинимиз энди купайә қилар! □ ■ 4 Бу ишларда улар силәрниң уларға һәмраһ болуп шундақ ипласлиққа жүгүрмигәнлигиңларға әжәблинип, силәрни һақарәтлимәктә. ■ 5 Улар һаман һәм тирикләрни вә өлгәнләрни сорақ қилишқа тәйяр Турғучиға һесап бәрмәй қалмайду. □ 6 Шуңа дәл шу сәвәптин, өлгәнләр әттә

□ 3:20 «...солап қоюлған бу роһлар бурунқи заманда, йәни Нүһ пәйғәмбәрниң күнлиридә, кемә ясилватқан мәзгилдә Худа сәвирчанлиқ билән кишиләрниң товва қилишини күткенидә, Униңға итаәтсизлик қилди. Пәкәт шу кемигә киргән бир қанчиси, йәни жәмий сәккиз жан су арқилиқ кутқузулды» — «солап қоюлған бу роһлар» тоғрисида алимләрниң икки хил қариши бар: (1) улар Нүһ пәйғәмбәрниң дәвридә қиз-аялларға нәпс-шәһвәт қилған пәриштиләрни көрситиду («Яр.» 6:1-6ни вә изаһатни, «2Пет.» 2:4-5, «Йәһ.» 6-8ни көрүң); (2) Нүһ пәйғәмбәр дәвридики Худаниң сөзигә кирмигән, рәһимини рәт қилип топаңда өлгән итаәтсиз адәмләрниң инсаний роһлирини көрситиду. «Қошумчә сөз»имиздә бу икки пикир вә толук әйтәниң мәнәси үстидә тохтилимиз. ■ 3:20 Яр. 6:3,14; 8:18; Мат. 24:37; Лука 17:26; Рим. 2:4; 2Пет. 2:5. □ 3:21 «Мана бу «суға чөмүлдүрүш»ниң бешарити болған. Энди чөмүлдүрүш — бәдәнниң кирдин тазилиниши эмәс, бәлки адәмниң пак виждан билән Әйса Мәсиһниң тирилдүрүлүши арқилиқ Худадин тилигән тәливи — бизни һазир кутқузуватиду» — «адәмниң пак вижданиниң ... Худадин тилигән тәливи» дегәнниң башқа бир хил тәржимиси «адәмниң пак виждан үчүн... Худадин тилигән тәливи». Бу икки тәржимә, шундақла бу муһим әйәт оғрулуқ «қошумчә сөз»имиздә тохтилимиз. ■ 3:21 Рос. 2:38-39; әф. 5:26; Кол.2:11-13 ■ 3:22 Әф. 1:20. ■ 4:1 Рим. 6:7; Ибр. 12:1. ■ 4:2 Рим. 14:7; 2Кор. 5:15; Гал. 2:20; әф. 4:24; 1Тес. 5:10; Ибр. 9:14. □ 4:3 «Чүнки күнлиримизни ят әллик етиқатсизларниң ирадисиғә әмәл қилиш билән...» — «ят әллик етиқатсизлар» грек тилида «ят әлликләр» яки «таипиләр» дегән бирла сөз билән ипадиланиду. Инжил дәври кәлгичә Йәһудийлардин башқа пүткүл дуниядикиләр («ят әлләр») дегидәк бутпәрәс еди; шуңа мошу йәрдә Петрус бу ибарә билән «бутпәрәс қапирлар»ни көрситиду. Петрусниң бу хетиниң әслидики оқурмәнлири, шүбһисизки, мошундақ адәмләрдин еди. «Һәртүрлүк бузуқчилик-шәһванийлик, нәпс-һәвәсләр, һарақкәшлик, әйш-ишрәт, мәйхорлук вә жиркинчилик бутпәрәсликләр ичидә өткүзгинимиз энди купайә қилар!» — «купайә қилар!» — Бу интайин кинайилик, һәжвий гәп, әлвәттә. ■ 4:3 Әф. 4:17. □ 4:5 «улар һаман һәм тирикләрни вә өлгәнләрни сорақ қилишқа тәйяр Турғучиға һесап бәрмәй қалмайду» — «сорақ қилишқа тәйяр Турғучи» Мәсиһни көрситиду.

яшаватқан инсанлар сорақ қилинидигандэк сорақ қилинип, Худаға нисбэтэн роһта яшисун дәп, уларғиму хуш хәвәр йәткүзүлгән. □ ■

Худаниң садиқ хизмәтчиси

7 Әнди барлиқ ишларниң ахирлишидигән күни йеқинлашмақта; шуңа, салмақ болуңлар вә дуа қилишқа сәгәк туруңлар. ■ 8 Лекин һәммидин муһими, бир-бириңларға қизигән меһир-муһәббәттә турувериңлар. Чүнки «меһир-муһәббәт нурғунлиған гуналарни япар». □ ■ 9 Бир-бириңлардин ағринмай өз ара меһмандост болуңлар. ■ 10 Худа тәрипидин һәр бириңларға ата қилинған илтипатқа бенаән, униң һәртәрәплик меһри-шәпқитини кишиларға йәткүзидигән яши ғождарлар сүпитидә, бу илтипат билән бир-бириңларға хизмәт қилиңлар. ■ 11 Ким сөз қилса, у Худаниң калам-бешарәтлирини йәткүзүчи сүпитидә сөзлисун. Ким башқиларға хизмәт қилса, у Худа ата қилған күч-қудрити билән хизмәт қилсун. Шундақ болғанда, Худа һәммә ишта Әйсә Мәсиһ арқилиқ улуклиниду. Барлиқ шан-шәрәп вә күч-қудрәт Униңға әбәдил-әбәткичә мәнсуптур, амин! □ ■

Етиқатчиларниң азап-оқубәткә сәвиң қилиши

12 Сөйүмлүклирим, отлуқ синақниң бешиңларға чүшкәнлигигә қарап, әжайип ишқа йолуғуп қалдим, дәп һәйран қалмаңлар. ■ 13 Бәлки, Мәсиһниң азап-оқубәтлиригә қандақ ортақ болған болсаңлар, силәр шундақ шатлиниңлар. Шуниң билән Униң шан-шәриви аян қилинғинида, силәрму яйрап шатлинисиләр. □ 14 Силәр Мәсиһниң нами түпәйлидин һақарәткә учрисаңлар, бәхитлик болисиләр! Чүнки шан-шәрәпниң Роһи, йәни Худаниң Роһи вужудуңларға чүшкән болиду. □ ■ 15 Араңлардин бириниң азап-оқубәт чекиши һәргизму қатил, оғри, рәзил яки чепилғақ болуш сәвәвидин болмисун. 16 Бирақ чәккән азап-оқубити «Мәсиһий» дәп аталғанлиги сәвәвидин болса, у буниңдин номус қилмисун; әксичә, мошу нам билән аталғанлиги үчүн Худаға мәдһийә оқусун. □ 17 Чүнки сорақниң башлинидигән вақти-саити кәлди; сорақ алди билән Худаниң өйидикилиридин башлиниду; вә әгәр биз билән башланса,

□ 4:6 «Шуңа дәл шу сәвәптин, өлгәнләр әттә яшаватқан инсанлар сорақ қилинидигандек сорақ қилинип, Худаға нисбәтән роһта яшисун дәп, уларғиму хуш хәвәр йәткүзүлгән» — «хуш хәвәр» — Муқәддәс Китапта Мәсиһниң өлүми вә тирилишидин болған нијат тоғрилик, әлвәттә. Бу айәт тоғрилиқ нурғун пикирләр бар. «Қошумчә сөзимиздә буларни баян қилимиз. ■ 4:6 Юһ. 5:25; 1Пет. 3:19.

■ 4:7 Луқа 21:34; 1Юһа. 2:18. □ 4:8 «меһир-муһәббәт нурғунлиған гуналарни япар» — бу сөzlәр Тәвраттики Сулайманниң «пәнд-несиһәтләр»и дин, «Пәнд.» 10:12дин елинған. Мәнаси, шүбһисизки, һәм башқиларниң гуналирини кәчүрүм қилиш һәм мүмкин болса башқиларға яймаслиқни өз ичигә алиду. ■ 4:8 Пәнд. 10:12. ■ 4:9 Рим. 12:13; Фил. 2:14; Ибр. 13:2. ■ 4:10 Пәнд. 3:28; Рим. 12:6; 2Кор. 8:11. □ 4:11 «Ким сөз қилса, у Худаниң калам-бешарәтлирини йәткүзүчи сүпитидә сөзлисун» — «сөз қилиш» мошу йәрдә, шүбһисизки, жамаәттә сөзләш, болупму тәлим беришни көрситиши мүмкин. ■ 4:11 Йәр. 23:22. ■ 4:12 Йәр. 48:10; 1Кор. 3:13; 1Пет. 1:7. □ 4:13 «Шуниң билән Униң шан-шәриви аян қилинғинида, силәрму яйрап шатлинисиләр» — «Униң шан-шәриви аян қилинғинида»: — демәк, Мәсиһ қайта кәлгинидә. □ 4:14 «Силәр Мәсиһниң нами түпәйлидин һақарәткә учрисаңлар, бәхитлик болисиләр! Чүнки шан-шәрәпниң Роһи, йәни Худаниң Роһи вужудуңларға чүшкән болиду» — «Йәш.» 11:2ни көрүң. Бази кона көчүрмилиридә «Улар тәрипидин униңға күпүрлүк қилиниду, лекин силәрниң тәрипиңлардин улуклиниду» дәп қошулиду.

■ 4:14 Мат. 5:10; 1Пет. 2:20; 3:14. □ 4:16 «Бирақ чәккән азап-оқубити «Мәсиһий» дәп аталғанлиги сәвәвидин болса, у буниңдин номус қилмисун; әксичә, мошу нам билән аталғанлиги үчүн Худаға мәдһийә оқусун» — «Мәсиһий» грек тилида «Християн». «Мәсиһ» грек тилида «Мәсиһләнгән Қутқазғучи» дәп ипадилиниду.

у һалда Худаниң хуш хәвиригә кулақ салмиғанларниң ақивити немә болар? □ ■

¹⁸ Дәл муқәддәс язмиларда йезилениндәк: —

«Әгәр һәққанийларниң қутқузулуши тәс болса,

Ихлассизлар һәм гунакарларниң ақивити қандақ болар?» □ ■

¹⁹ Шуниң үчүн, Худаниң ирадиси билән азап-оқубәт чәккәнләр яхши әмәлләрни давам қилип, женини вәдисидә туридиған Яратқучиға аманәт қилип тапшурсун. □

5

Ақсақаллар вә яшларға қилинған несиһәт

¹ Әнди мән араңлардики ақсақаллардин (Мәсиһниң азап-оқубәтлириниң гувачиси, намайән қилинидиған шан-шәрәпкә несиپ болғучи вә силәргә охшаш бир ақсақал сүпитидә) шуни өтүнмәнки. □ ² — Худаниң силәрниң араңлардики падисини убдан беқиңлар; уларға йетәкчилик хизмитидә болуп, уни мәжбурән әмәс, бәлки ихтиярән зиммиңларға елиңлар; пул-дуния үчүн әмәс, бәлки хошаллиқ билән қилиңлар. □ ■ ³ Худаниң падисига ғожиниң өз тәәллуқатлириға болғинидәк болмай, бәлки уларға үлгә болуңлар. □ ■ ⁴ Шундақ қилсаңлар, Баш Падици ашкарә болғанда, мәңгү тозумас шан-шәрәп тажигә еришисиләр. □ ■

⁵ Әй яшлар, чоңларға бойсунуңлар. Шунидәк, һәммиңлар бир-бириңларға нисбәтән кичик пеиллиқни үстүңларға ошивелиңлар. Чүнки: «Худа

□ **4:17** «Чүнки сорақниң башлинидиған вақти-саити кәлди; сорақ алди билән Худаниң өйидикилиридин башлиниду» — шүбһисизки, расул Петрус жуқурида тилға алған азап-оқубәтләр вә синашлар Худаниң өз аилисидикиләргә нисбәтән бир хил сорақниң башлиниши яки тәрбийә болуп, кәмчиликлиримизни очуқ қилидиған синақлар, дәп һесаплиғили болиду. ■ **4:17** Йәр. 25:29; Луқа 10:12; 23:31. □ **4:18** «Әгәр һәққанийларниң қутқузулуши тәс болса, ихлассизлар һәм гунакарларниң ақивити қандақ болар?» — Төврат «Пәнд.» 11:13, LXX грекчә тәржимисидин елинған.

Грек тилида «Ихлассизлар һәм гунакарлар нәдә көрүниду?!» дегән сөзләр билән ипадилениду. ■ **4:18** Пәнд. 11:31. □ **4:19** «... Худаниң ирадиси билән азап-оқубәт чәккәнләр яхши әмәлләрни давам қилип, женини вәдисидә туридиған Яратқучиға аманәт қилип тапшурсун» — «вәдисида туридиған Яратқучи» дегән ибарә интайин әһмиәтлик. «Қошумчә сөзимиздә униң үстидә азақ тохтилимиз.

□ **5:1** «Мәсиһниң азап-оқубәтлириниң гувачиси, намайән қилинидиған шан-шәрәпкә несип болғучи вә силәргә охшаш бир ақсақал сүпитидә...» — «намайән қилинидиған шан-шәрәп» дегәнлик Мәсиһниң қайтип келишидә намайән болидиған шан-шәрәп. □ **5:2** «Худаниң силәрниң араңлардики падисини убдан беқиңлар» — «Худаниң ... падиси» жамаәт, әлвәттә. «уларға йетәкчилик хизмитидә болуп, уни мәжбурән әмәс, бәлки ихтиярән зиммиңларға елиңлар» — «уларға йетәкчилик хизмитидә болуп...» — бази кона көчүрмиләрдә «Худаға қарап уларға йетәкчилик хизмитидә болуп...» дейлиду.

«пул-дуния үчүн әмәс, бәлки хошаллиқ билән қилиңлар» — «пул-дуния үчүн әмәс» дегәнлик Петрусниң әйни сөзлири: — «һарамдин болған пул үчүн әмәс» — Петрусниң мошу сөзләр билән көрсәткини: «пул әдәмни чоқум гунакар қилиду» дегәнлик әмәс, чүнки һәр биримиз пулни ишлитишимиз керәк; униң көрсәткини, шүбһисизки, пулниң дәрвәкә әдәмни гунакар қилиш хәтири барду. Пулниң өзи әслидә гунаниң дунияда пәйда болғанлиғидин пәйда болған; гуна болмиса пул болалмайтти; шу тәрәптинму «һарамдин болған». ■ **5:2** Рос. 20:28; 1Тим. 3:3; Тит. 1:7. □ **5:3** «Худаниң падисига ғожиниң өз тәәллуқатлириға болғинидәк болмай, бәлки уларға үлгә болуңлар» — яки «өзигә аманәт қилинғанларға (жамаәтликиләргә, демәк) өзи бәг өзи хан болуалмай, бәлки уларға үлгә болуңлар».

■ **5:3** 2Кор. 1:24; Фил. 3:17; 1Тим. 4:12; Тит. 2:7. □ **5:4** «Баш Падици қайтип ашкарә болғанда» — Рәб Әйса қайтип кәлгәндә. «мәңгү тозумас шан-шәрәп тажигә еришисиләр» — грек «Олимпик» мусабикисидә галлларға гүл-гиәдин өрүлгән таж инһам қилинатти. Бу бир күн ичидила тозуп кетидиған таж, әлвәттә. ■ **5:4** Йәш. 40:11; Әз. 34:23; Юһ. 10:11; 1Кор. 9:25; Ибр. 13:20; 2Тим. 4:8; Яқ. 1:12; 1Пет. 1:4; 2:25.

тәкәббурларға қаршидур, лекин мөмин-кәмтәрләргә шәпкәт қилиду». □ ■ 6 Өзүңларни Худаниң қудрәтлик қоли астида төвән тутуңлар. Шундақ қилсаңлар, вақти-саити кәлгәндә Худа силәрни жуқури көтириду; □ ■ 7 Барлиқ гәм-қайғулириңларни Униң үстигә ташлап қоюңлар. Чүнки У силәрниң гөмиңларни қилиду. ■

8 Өзүңларни һошияр вә сәгәк тутуңлар. Чүнки дүшминиңлар болған Иблис худди һөкирәватқан ширдәк, жутқидәк бирисини издәп қатрап жүрмәктә; ■

9 силәр етиқатинларда чиң туруп униңға қарши туруңлар. Чүнки билисиләрки, пүтүн дуниядики қериндашлириңларму охшаш азап-оқубәтләрниң түгишигичә чидаватиду. □ ■ 10 Амма силәрни Мәсиһ Әйса арқилиқ Өзиниң мәңгүлүк шан-шәриғигә чақирған, пүткүл мөһри-шәпкәтниң Егиси болған Худа азрақинә вақит азап-оқубәт чәккининлардин кейин, Өзи силәрни әслигә кәлтүрүп, дәс турғузуп, мустәһкәм вә улға бекитилгәндәк тәврәнмәс қилиду. □ ■ 11 Униңға барлиқ шан-шәрәп вә күч-қудрәт әбәдил-әбәт мәнсуп болғай, амин! □

Ахирқи салам

12 Мән бу қисқиғина хәтни йезип, өзүм садиқ қериндишим дәп билидиған Силванусниң вәстиси билән силәргә йоллидим. Ушбу хәтни йезишимниң мәхсити, силәргә жекиләш вә силәрни ригбәтләндүрүш, шундақла Худаниң һәқиқий мөһри-шәпқитиниң әнә шундақ экәнлигигә гувалиқ бериштин ибарәттур. Бу мөһри-шәпкәттә чиң туруңлар. □

□ 5:5 «Әй яшлар, чоңларға бойсунуңлар. Шундақ, һәмминлар бир-бириңларға нисбәтән кичик пеиллиқни үстүңларға оривелидуңлар» — «чоңлар» дегәнниң башқа бир хил тәржимиси «ақсақаллар». Лекин мошу йәрдә «чоңлар» яки «яшанғанлар»ға тоғра келиду. «Худа тәкәббурларға қаршидур, лекин мөмин-кәмтәрләргә шәпкәт қилиду» — «Пәнд.» 3:34; «Яқ.» 4:6ниму көрүң. ■ 5:5 Пәнд. 3:34; Рим. 12:10; Фил. 2:3; Яқ. 4:6. □ 5:6 «Өзүңларни Худаниң қудрәтлик қоли астида төвән тутуңлар. Шундақ қилсаңлар, вақти-саити кәлгәндә Худа силәрни жуқури көтириду» — буниң толук мәнаси бәлким «Худаниң қудрәтлик қоли үстүңларға тәрбийә бериш үчүн чүшкән болса, униң астида төвән туруңлар, өзүңларни униң астида төвән тутуңлар». ■ 5:6 Аюп 22:29; Пәнд. 29:23; Мат. 23:12; Луқа 14:11; Яқ. 4:10. ■ 5:7 Зәб. 54:23; Мат. 6:25; Луқа 12:22; 1Кор. 9:9; Фил. 4:6; Ибр. 13:5; 1Тим. 6:8. ■ 5:8 Аюп 1:7; Луқа 22:31; 1Тес. 5:6; 1Пет. 1:13; 4:7.

□ 5:9 «Чүнки билисиләрки, пүтүн дуниядики қериндашлириңларму охшаш азап-оқубәтләрниң түгишигичә чидаватиду» — «пүтүн дуниядики қериндашлар» дегәнлик бәлким (1) Йәһудийә-Галилийәдә туруватқан, өз жутдашлири тәрипидин зиянкәшликкә учраватқан Йәһудий қериндашларни; (2) «ят әллик қериндашлар» — ят әллик бутпәрсәсләр арасида туруватқан, улар тәрипидин зиянкәшликкә учраватқан Йәһудий әмәс қериндашларни, яки; (3) һәр иккисини көрситиду. «... түгишигичә чидаватиду» дегән сөз бу азап-оқубәтләрниң; (1) Худаниң мәхсәтләригә, шундақла Өз муқәддәс бәндиликә зөрүр экәнлигини вә; (2) чәклик экәнлигини көрситиду. ■ 5:9 Әф. 4:27; Яқ. 4:7. □ 5:10 «Худа... Өзи силәрни әслигә кәлтүрүп...» — әслигә кәлтүрүп яки «қуралландуруп» яки «камит қилип...». («силәрни» ... улға бекитилгәндәк тәврәнмәс қилиш» — грек тилида бир пеил биләнла ипадилиниду. ■ 5:10 Ибр. 10:37; 1Пет. 1:6. □ 5:11 «Униңға барлиқ шан-шәрәп вә күч-қудрәт әбәдил-әбәт мәнсуп болғай, амин!» — бәзи кона көчүрмиләрдә пәкәт «Униңға барлиқ күч-қудрәт әбәдил-әбәт мәнсуп болғай, амин!» дейлиду. □ 5:12 «Мән бу қисқиғина хәтни йезип, өзүм садиқ қериндишим дәп билидиған Силванусниң вәстиси билән силәргә йоллидим» — мошу Силванус бәлким әслидә расул Павлусниң һәмраһи вә хизмәтдиши болған Силванус еди (мәсилән «Рос.» 16-17-бапларни көрүң) «Силванусниң вәстиси билән» — йәни мүмкинчилик барки, ушбу хәтни йезишқа Силванус расул Петрусқа кәтип болған еди. «Ушбу хәтни йезишимниң мәхсити, силәргә жекиләш вә силәрни ригбәтләндүрүш...» — «жекиләш» вә «ригбәтләндүрүш» грек тилида бир пеил биләнла ипадилиниду.

¹³ Силәр билән биллә талланған Бабилда туруватқан җамаәт вә оғлум Маркустин силәргә салам. □

¹⁴ Бир-бириңлар билән меһриванларчә сөйүшүп саламлишиңлар. Силәргә, йәни Мәсиһдә болған һәммиңларға аманлиқ-хатирҗәмлик яр болғай! ■

□ **5:13** «Силәр билән биллә талланған Бабилда туруватқан җамаәт» — бәзи тарихшунаслар «Бабил» дегәнликни һәқиқий (Әфрат дәрйәси бойидики) Бабилон (Бабил) шәһирини көрситиду, дөп қарайду. Йәнә бәзиләр «Бабил»ни «Рим шәһириниң етиқатчилар арисидики мәхпий нами» дөп қарайду — шу вақиттики етиқатчилар Рим шәһирини мәхпий һалда Бабил (чириклишип кәткән «бу дуня»ниң симболи) дөп атиған болуши мүмкин. Расул Петрусниң Бабил шәһиридә болғанлиғи тоғрисида тарихта мәлумат йоқ вә униң Рим шәһиридә турғанлиғи тоғрилиқ испат бар. **«җамаәт»** — әслидики грекчә тексттә — «туруватқан қиз». Бу ибарә Римдики җамаәтни көрситиши мүмкин. **«оғлум Маркустин силәргә салам»** — «оғлум Маркус» расул Петрусниң роһий җәһәттики оғли. Әмәлийәттә Маркус Петрусниңки жийән укиси болуши мүмкин еди. ■ **5:14** Рим. 16:16; 1Кор. 16:20; 2Кор. 13:12; 1Тес. 5:26.

Петрус «2»

«Расул Петрус язган иккинчи мәктүп» *** Салам

¹ Әйса Мәсиһнің қули вә расули болған мәнки Симеон Петрустин Худайимиз вә Қутқузғучимиз Әйса Мәсиһнің һәққанийлиғи арқилиқ биз билән охшаш қиммәтлик бир етиқатқа муйәссәр қилинғанларға салам! □ ² Силәр Худани вә Рәббимиз Әйсани чоңқур тонуғансери, мөһри-шәпқәт вә хатиржәмлик силәргә һәссиләп ашқай! ■

Ниқатта өсүш

³ Бу дуайимнің асаси — биз бизни Өзиниң шан-шәриви вә есил пәзилитиниң тәсири арқилиқ Чақирғучини чоңқур тонуғанлиғимиз үчүн, Униң илаһий күч-қудрити һаятимизға вә ихләсмәнликтә меңишимизға керәклик болған һәммини ата қилди. □ ⁴ У мошу пәзиләтлири арқилиқ бизгә қиммәтлик, әң улук вәдиләрни бәрди, булар билән силәр бу дуниядики һавайи-һәвәсләрдин болған ипласлиқтин қутулуп, Худалиқ тәбиәткә ортақ несип болайсиләр. ■

⁵ Дәл мошу сәвәптин, силәр пүтүн күчүңлар билән етиқатиңларға есил пәзиләтни, есил пәзилитиңларға билимни, □ ⁶ билимиңларға тәмкинликни, тәмкинлигиңларға чидамлиқни, чидамлигиңларға ихләсмәнликни, ⁷ ихләсмәнлигиңларға қериндашлиқ мөһриванлиқни, қериндашлиқ мөһриванлигиңларға мөһир-муһәббәтни көрситишни қошушқа интилиңлар. ⁸ Чүнки бу хусусийәтләр силәрдә бар болса, шундақла ешип бериватқан болса, булар силәрни Рәббимиз Әйса Мәсиһни чоңқур тонушқа *интилиштә* иш-әмәлсиз вә мевисиз қалдурмайду. ■ ⁹ Әммә әгәр бирисидә булар кам болса, у кор адәмдур — у бурниң учинила көрәләйдигән, илгәрки гуналиридин пак қилинғинини унтуған болиду. ■

¹⁰ Шуниң үчүн, и қериндашлар, силәр Худа *тәрипидин* чақирилғанлигиңларни, шундақла талланғанлигиңларни жәзмләштүрүшкә интилиңлар. Шундақ қилсаңлар, һеч қачан тейилип кәтмәйсиләр. □ ¹¹ Шундақ болғанда Рәббимиз вә Қутқузғучимиз Әйса Мәсиһнің мәңгүлүк падишалиғидиму қизғин қарши елинисиләр. □

□ **1:1** «Әйса Мәсиһнің қули вә расули болған мәнки Симеон Петрус» — «Симеон» башқа йәрләрдә «Симон» дейлиду. «Худайимиз вә Қутқузғучимиз Әйса Мәсиһ» — бу ибаридин ениқки, Әйса (тәбиитидә) һәм Худа һәм Қутқузғучидур. «биз билән охшаш қиммәтлик бир етиқатқа муйәссәр қилинғанларға салам!» — «охшаш қиммәтлик бир етиқатқа муйәссәр қилинған» дегән мошу ибаридин ениқ көрүнидуки, һәқиқий етиқат Худаниң Өзидин келиду. ■ **1:2** Юһ. 17:3; Рим. 1:7; 1Пет. 1:2; Йәһ. 2. □ **1:3** «Өзиниң шан-шәриви вә есил пәзилитиниң тәсири арқилиқ бизни чақирғучи» — мошу зат Рәб Әйса Мәсиһ, әлвәттә. ■ **1:4** Йәш. 56:5; Юһ. 1:12; Рим. 8:15; Гал. 3:26. □ **1:5** «Дәл мошу сәвәптин, силәр пүтүн күчүңлар билән етиқатиңларға есил пәзиләтни, есил пәзилитиңларға билимни,...

(қошушқа интилиңлар)» — «билим» мошу йәрдә Худаниң йоли тоғрилиқ билим, әлвәттә. ■ **1:8** Тит. 3:14. ■ **1:9** Йәш. 59:10; зәф. 1:17. □ **1:10** «Шуниң үчүн, и қериндашлар, силәр Худа тәрипидин чақирилғанлигиңларни, шундақла талланғанлигиңларни жәзмләштүрүшкә интилиңлар. Шундақ қилсаңлар, һеч қачан тейилип кәтмәйсиләр» — «тейилип кәтмәйсиләр» дегән ибарини базиләр бу ибарә ниқаттин мөһрум болуш дегән мәнини билдүриду, дәп қарайду. Бизниңчә у гуна садир қилишни көрситиду дөп қараймиз (мәсилән, «Яқ.» 3:2ни көрүң, охшаш сөз шу әйттә ишлитилиду). □ **1:11** «Рәббимиз вә Қутқузғучимиз Әйса Мәсиһнің мәңгүлүк падишалиғидиму қизғин қарши елинисиләр» — «қизғин қарши елинисиләр» дегәнлик грек тилида «қириш йолуңлар көңричилиқ билән сизләргә тәминлиниду» дегән ибарә билән ипадилиниду.

¹² Шуңа, гәрчә силәр бу ишларни билгән болсаңларму, шундақла бизгә егә қилинған һәқиқәттә мустәһкәмләнгән болсаңларму, мән йәнила һәрдайим бу ишларни есиңларға салмақчимән. ¹³ Дәрвәкә, мән мошу чедиримда болсамла, буларни сәмиңларға селип, силәрни ойғитип турушни лайиқ көримән. □ ■
¹⁴ Чўнки Рәббимиз Әйса Мәсиһниң бурун маңа аян қилғинидәк, мениң бу чедирим пат арида учамдин селиветилидиганлиғини билип туруптимән. □ ■
¹⁵ Бәрһәк, мән силәрниң бу ишларни мән бу дуниядин кәткнимдин кейинму һәрвақит есиңларға кәлтүрүшүңлар үчүн күчүмниң баричә интилимән. □

Худа пәйғәмбәрләргә ата қилған ишәшлик калам-бешарәтлә

¹⁶ Чўнки биз силәргә Рәббимиз Әйса Мәсиһниң күч-қудрити вә һазир болушини уқтурғинимизда һәргизму һейлигәрликтин ойдуруп чиқилған ривайәтләргә әгәшмидүк, бәлки биз Униң һәйвәтлик шан-шөһритигә өз көзимиз билән гувачимиз. □ ■ ¹⁷ Чўнки У муқәддәс тағда ХудаАтидин шан-шөһрәт вә улуклуққа еришкәндә, әшу улук шан-шәрәплик йәрдин: «Бу Мениң сөйүмлүк Оғлум, Мән Униңдин хурсәнмән» дегән шундақ зор бир аваз Униңға йәткүзүлүп аңланди. □ ■
¹⁸ Муқәддәс тағда биз Униңға һәмраһ болуп биллә турған болғачқа, әрштин бу аваз аңланғинида бизму өз кулиқимиз билән уни аңлидуқ. □ ¹⁹ Униң үстигә һәмнимиздә пәйғәмбәрләр йәткүзгән толиму ишәшлик бешарәтлик сөз-калам бардур; силәр таң сүзүлгичә, таң юлтузи қәлбиңларни толук йорутқичә бу сөз-каламға кулақ салсаңлар, яхши қилған болисиләр (бу сөз-калам худди қараңғуда

□ **1:13** «мән мошу чедиримда болсамла...» — «чедирим» — Петрусниң өз тенини көрситиду, әлвәттә. Лекин у мошу сөз билән һәр бир етиқатчиниң тенини Исраиллар чөл-баянда Худаниң әмри билән ясиған «ибадәт чедири»ға охшитиду. Худаниң Өз шан-шәриви бу «аддий чедир»да маканлаштурулған вә шуниңдәк һазир һәр бир етиқатчиниң тенидә мавжуттур («Юһ.» 1:14, 2:12, «1Кор.» 3:9 вә 16, 6:19ни көрүң). ■ **1:13** 2Пет. 3:1. □ **1:14** «Чўнки Рәббимиз Әйса Мәсиһниң бурун маңа аян қилғинидәк, мениң бу чедирим пат арида учамдин селиветилидиганлиғини билип туруптимән» — «Юһ.» 21:18-19ни көрүң. ■ **1:14** Юһ. 21:18,19; 2Тим. 4:6. □ **1:15** «мән бу дуниядин кәткнимдин кейинму» — «бу дуниядин кетишү»: — бу ибарә грек тилида «әксодос» дегән сөз («Мисирдин чиқиш» билән мунасивәтлик) билән ипадилиниду («Луқа» 9:31ни көрүң). «Бәрһәк, мән силәрниң бу ишларни мән бу дуниядин кәткнимдин кейинму һәрвақит есиңларға кәлтүрүшүңлар үчүн күчүмниң баричә интилимән» — «бу ишлар» болса: (1) мошу иккинчи хәтнини мазмунини; (2) «Юһ.» 21-бапта хатирләнгән ишларни (Мәсиһниң Петрусниң дуниядин кетиш йоли тоғрилиқ бешарәтлирини көрсәтсә керәк. Биз биринчи чүшәнчәкә майилмиз. □ **1:16** «биз силәргә ... уқтурғинимизда ... биз Униң һәйвәтлик шан-шөһритигә өз көзимиз билән гувачимиз» — бу әйәттики «биз» дегән сөз Петрусниң өзини вә Юһанна, Якуп қатарлиқ расулларни көрситиду. «Әйса Мәсиһниң күч-қудрити вә һазир болуши (яки «қайтип келиши»)» — («һазир болуши» грек тилида «парусия») дегән сөzlәр биринчидин мошу йәрдә, шүбһисизки, Мәсиһниң уларниң көз алдида өзгирип, шан-шәриви ичидә көрүнгәнлиғини көрситиду («Матта» 17-бап, «Маркус» 9-бап, «Луқа» 9-бапни көрүң). Иккинчидин, бу сөzlәр йәнә Инжилда адәттә Мәсиһниң қайтип келишини көрситиду; чўнки У қайтип кәлгәндә Униң шан-шәриви һәқиқәтән аян болиду. Шуниң билән мошу йәрдә Униң дунияға қайтип келишиниму көрситиду. «...бәлки биз Униң һәйвәтлик шан-шөһритигә өз көзимиз билән гувачимиз» — «Униң» грек тилида «Ашуниң» билән ипадилиниду. Мошу йәрдә «Ашуниң» дегән сөз Петрусниң Мәсиһкә болған чоңқур һөрмитини вә йеқин мунасивитини билдүриду. ■ **1:16** Мат. 17:1; Юһ. 1:14; 1Кор. 1:17; 2:1, 4; 4:20; 1Юһа. 1:1. □ **1:17** «Чўнки У муқәддәс тағда ХудаАтидин шан-шөһрәт вә улуклуққа еришкәндә, әшу улук шан-шәрәплик йәрдин: «Бу Мениң сөйүмлүк Оғлум, Мән Униңдин хурсәнмән» дегән шундақ зор бир аваз Униңға йәткүзүлүп аңланди» — «әшу улук шан-шәрәплик йәр» болса асман, әрштур. ■ **1:17** Мат. 3:17; 17:5; Мар. 1:11; 9:7; Луқа 3:22; 9:35; Кол. 1:13. □ **1:18** «Муқәддәс тағда биз униңға һәмраһ болуп биллә турған болғачқа, әрштин бу аваз аңланғинида бизму өз кулиқимиз билән уни аңлидуқ» — «Матта» 17-бап, «Маркус» 9-бап, «Луқа» 9-бапни көрүң.

чақнап туридиган чираққа охшаштур).□ ■

²⁰ Шуни һәммидин муһим дәп билишиңлар керәкки, муқәддәс язмилардики һеч қайси вәһий пәйғәмбәрләрниң өз чүшәнчиси бойичә йәткүзүлгән әмәс. □

²¹ Чүнки һеч қандақ вәһий-бешарәт инсанларниң ирадисидин кәлгән әмәс, у бәлки Худаниң муқәддәс адәмлири Муқәддәс Роһ тәрипидин йетәклинип, Униң түрткиси билән ейтқан сөз-каламдур.□ ■

2

Сахта пәйғәмбәрләр вә сахта тәлим бәргүчиләр

¹ Лекин бурун хәлиқ ичидә сахта пәйғәмбәрләр чиққан, шуниңдәк араңлардимү сахта тәлим бәргүчиләр майданға чиқиду. Улар соқунуп кирип, һалакәткә елип баридиган бидъәт тәлимләрни араңларға астиртин киргүзүп, һәтта өзлирини һәр қилишқа сетивалған егисидинму тенип, буниң билән өз бешиға тезла һалакәт чүшүриду.□ ■ ² Нурғун кишиләр уларниң шәрмәндилигигә әгишип кетиду, шуниңдәк уларниң сәвәвидин һәқиқәт йоли һақарәткә учрайду. ³ Улар ачкөзлүгидин ойдурма сөзләр билән силәрни сатидиган мели қилиду. Әнди уларниң бешиға хелә бурунла бекитилгән жаза бекар олтармайду, уларниң һалакити болса ухлап ятмайду.■

⁴ Чүнки Худа гуна садир қилған пәриштиләрни аяп олтармай, бәлки уларни тәһтисараниң һәниға ташлап, сораққа тартқичә зулмәтлик

□ **1:19** «Униң үстигә һәммизмидә пәйғәмбәрләр йәткүзгән толиму ишәшлик бешарәтлик сөз-калам бардур» — башқа бир хил тәржимиси: «униң үстигә һәммизмидә буниңдин **техиму** ишәшлик бешарәтлик сөз-калам (пәйғәмбәрләр йәткүзгән сөз-калам) бардур». Петрус бу йәрдә: «Пәйғәмбәрләрниң сөзлири һәтта мениң гувалиғимдинму ишәшликтур (чүнки Мәсиһ тоғрилиқ бешарәт бәргүчиләр, шундақла уларниң бәргән бешарәтлири һаһайити көп; бешарәтләрниң көп қисми аллиқачан көз алдимиздә әмәлгә ашурулған, дегәндәк); бу улук сөзләр һәммизмидә бар» демәкчи болса керәк. **«силәр таң сүзүлгичә, таң юлтузи қәлбиңларни толук йорутқичә бу сөз-каламға қулақ салсаңлар, яхши қилған болисиләр (бу сөз-калам худди қараңғуда чақнап туридиган чираққа охшаштур)»** — «таң сүзүлгичә» — Әйсә Мәсинниң қайтип келишигичә. «Таң юлтузи қәлбиңларни толук йорутқичә» — «таң юлтузи», шүбһисизки, Әйсә Мәсинниң Өзидур («Чөл.» 24:17ни көрүң). Бу сөзләргә қариганда, таң юлтузи таң етиштин сәл бурун аян болғандәк, Әйсә Мәсиһ қайтип келиштин авал етиқатчиларниң қәлбидә бир хил ойғанған сезим, униң келишигә бағланған алаһидә бир хил күчлүк арзу-тәшна пәйда болуши мүмкин («1Тес.» 5:6-10ни көрүң). ■ **1:19** 2Жор. 4:6; Ваһ. 22:16. □ **1:20** «... муқәддәс язмилардики һеч қайси вәһий пәйғәмбәрләрниң өз чүшәнчиси бойичә йәткүзүлгән әмәс» — яки «муқәддәс язмилардики һеч қайси вәһий пәйғәмбәрләрниң өзлири ойлап чиққан әмәс». Бу айтәттиң йәнә үч хил тәржимә-чүшәнчиси бар: — (1) адәмләрниң халиғанчә вәһийләргә шәхсий тәбир беришигә болмайду; (2) бешарәт-вәһийләргә айрим шәрһ беришкә болмайду (йәни, башқа бешарәт-вәһийләр билән бирләштүрүп чүшинишимиз керәк); (3) пәйғәмбәрләр бәргән бешарәт-вәһийләрни чүшәндүрүш пәйғәмбәрләрниң өзигила хас болмайду (чүнки улар бәзидә әзи ейтқан сөзлирини чүшәнмәйтти — «1Пет.» 1:10-12ни көрүң). Бу пикирләрниң һәммисини (болупму 2-пикирни) дурус дәп қарасақму, бизниңчә, бизниң тәржимимиз кейинки 21-айәткә әң мас келиду. □ **1:21** «Чүнки һеч қандақ вәһий-бешарәт инсанларниң ирадисидин кәлгән әмәс, у бәлки Худаниң муқәддәс адәмлири Муқәддәс Роһ тәрипидин йетәклинип, Униң түрткиси билән ейтқан сөз-каламдур» — «Муқәддәс Роһ тәрипидин йетәклинип, униң түрткиси билән» грек тилида «Муқәддәс Роһ тәрипидин йетклиши билән» дегән сөз билән ипадилиниду. ■ **1:21** 2Тим. 3:16. □ **2:1** «Лекин бурун хәлиқ ичидә сахта пәйғәмбәрләр чиққан, шуниңдәк араңлардимү сахта тәлим бәргүчиләр майданға чиқиду» — «хәлиқ» болса Исраил хәлқи. ■ **2:1** Қан. 13:2; Мат. 24:11; Рос. 20:29; 1Тим. 4:1; 2Тим. 3:1. ■ **2:3** Йәһ. 4.

қараңғулықтики зәнжирләр билән солап қойған йәрдә, □ ■ 5 шундақла қедимки дунядикиләрниму аяп қоймай, худасизликқа берилгән дуняни топан билән ғәриқ қилип, пәкәт һәққәнийликқа дәвәт қилғучи Нуһни башқа йәттиси билән сақлап қалған йәрдә — □ ■ 6 һәмдә кейин Содом вә Гоморра шәһәрлирини кейинки дәвирләрдики худасизликқа берилгәнләргә ибрәт болсун дәп бекитип, бешиға күлпәтлик җазани чүшүрүп күл қилған, ■ 7 шуниң билән биргә мошу әхлақсизларниң бузукчиликлиридин жиркинип азапланған, һәққәний болған Лутни улар арисидин қутулдурған йәрдә — ■ 8 (әнә шундақ кишиләрниң ичидә яшиған һәққәний Лутниң һәққәний қәлби һәр күни аңлиған вә көргән итаәтсизликләр түпәйлидин азаплинатти) ■ 9 әнди шуни көрүвалалаймизки, Рәб ихласмәйләрни дуч кәлгән синақлардин қандақ кутқузушни вә шуниңдәк һәққәнийсизларни сорақ күнигичә җазалинишқа сақлап қоюшни билиду. ■ 10 Буларниң арисидики өз әтлиригә әгишип пасиқ һәвәсләргә берилгән, шундақла һоқуқ егилиригә сәл қариганларниң җазаси техиму шундақ болиду. Мошундақ кишиләр һали чоң, мәнмәнчиләрдур, улар «роһий улуклар»ға һақарәт қилиштин һеч қорқмайдиғанлардур. □ ■ 11 һәтта улардин күч-қудрәттә үстүн туридиған пәриштиләрму Пәрвәрдигарниң алдида бу «улуклар»ни һақарәт билән әрз қилмайду. □ ■ 12 Амма булар худди овлинип боғузлиниш үчүн туғулан явайи әқилсиз һайванлардәк келип, өзлири чүшәнмәйдиған ишлар үстидә һақарәтлик сөз қилиду вә шундақла өзлириниң һалакәт ишлири билән толук һалак болиду, □ ■ 13 шундақла өз һәққәнийсизлиғиға тушлуқ җазаниң мевисини йәйду. Улар һәтта күндүзи очуқ-ашкарә әйш-ишрәт қилишниму ләззәт дәп һесаплайду; улар силәргә номус вә дағ кәлтүрүп силәр билән бир дәстиханда олтирип, өз мөккарликлиридин зоқлиниду. ■ 14 Уларниң зинахорлуқ билән толған көзлири гуна садир қилиштин үзүлмәйду; улар тутами йоқ кишиләрни езиқтуриду; улар қәлбини ачкөзүлүккә көндүргән, ләнәткә йеқин балилардур! ■ 15 Улар тоғра йолдин

□ 2:4 «Чүнки Худа гуна садир қилған пәриштиләрни аяп олтармай, бәлки уларни тәһтисараниң һаңиға ташлап, , сораққа тартқичә зулмәтлик қараңғулықтики зәнжирләр билән солап қойған йәрдә...» — «тәһтисараниң һаңи» грек тилида «тартарус» дегән сөз билән ипадилиниду. Бу җай тәһтисарадин айрим туриду; қариганда, бу йәр мошундақ гуна садир қилған пәриштиләргә алаһитән тәйярланған.«Зулмәтлик қараңғулықтики зәнжирләр» — яки «зулмәтлик қараңғулықтики өңқүрләрдә». Мошу айттә баян қилинған пәриштиләр әсли Шайтан билән биллә Худаға исян көтәргәнләрни әмәс, бәлки Нуһ пәйғәмбәрниң дәвридә гуна қилған пәриштиләрни көрситиду. «Яр.» 6:1-5 вә изаһатлар, «Йәһ.» 6-7-әйтәләрни вә изаһатларни көрүң. ■ 2:4 Йәһ. 6; Вәһ. 20:3. □ 2:5 «пәкәт һәққәнийликқа дәвәт қилғучи Нуһни башқа йәттиси билән сақлап қалған йәрдә...» — грек тилида «пәкәт һәққәнийликқа дәвәт қилғучи сәккизинчи киши Нуһни сақлап қалған йәрдә ...» дегән сөзләр билән ипадилиниду. ■ 2:5 Яр. 7:23; 1Пет. 3:19. ■ 2:6 Яр. 19:24; Қан. 29:22; Йәш. 13:19; Йәр. 50:40; Әз. 16:49; һош. 11:8; Ам. 4:11; Йәһ. 7. ■ 2:7 Яр. 19:7, 8. ■ 2:8 Әзб. 118:158. ■ 2:9 1Кор. 10:13. □ 2:10 «буларниң арисидики өз әтлиригә әгишип пасиқ һәвәсләргә берилгән, шундақла һоқуқ егилиригә сәл қариганларниң җазаси техиму шундақ болиду» — «һоқуқ егилири» дегәнлик шүбһисизки, мошу йәрдә падишалар, валийлар вә һөкүмәтнiң түрлүк әмәлдарларни, шундақла Худа бекиткән ата-анилик һоқуқниму өз ичигә алиду. «мошундақ кишиләр һали чоң, мәнмәнчиләрдур, улар «роһий улуклар»ға һақарәт қилиштин һеч қорқмайдиғанлардур» — «роһий улуклар» әйни тексттә «роһий» дегән сөз йоқ. Лекин 11-әйтәтә қариганда чоқум әрштики (яман) күчләр, йәни жин-шәйтанларни көрсәтсә керәк. □ 2:11 «һәтта улардин күч-қудрәттә үстүн туридиған пәриштиләрму...» — «улардин» — бәзиләр мошу йәрдики «улар»ни «әрштики улуклар»ни көрситиду, дәп қарайду. Лекин бизниңчә «улар» сахта тәлим бәргүчиләрниң өзлирини көрситиду. Пәриштиләр әлвәттә жин-шәйтанлардин үстүн туриду! «... пәриштиләрму Пәрвәрдигарниң алдида бу «улуклар»ни һақарәт билән әрз қилмайду» — мәсилән, «Йәһ.» 9-әйтәни көрүң. □ 2:12 «...шундақла өзлириниң һалакәт ишлири билән толук һалак болиду» — «өзлириниң һалакәт ишлири» дегәнниң башқа мәнаси «улар (йәни «әрштики улуклар»)ниң һалакити» болуши мүмкин. Грек тилида пәкәт «уларниң һалакити» дейилиду. ■ 2:12 Йәр. 12:3; Йәһ. 10.

чәтнәп, Босорниң оғли Балаамниң йолиға әгишип кәтти. У киши һарам йолда тапқан һәқни яхши көргүчи еди, □ ■ 16 лекин у қилған қәбиһлиги түпәйлидин тәнбиһини йеди (зувансиз ешәк инсанниң авази билән сөزلәп пәйғәмбәрниң әхмиканә ишини тости). □ ■ 17 Мана мошундақ кишиләр куруп кәткән булақлар, борандин һайдилеп жүргән туманларға охшайду; уларға мәңгүлүк зулмәтниң қап қараңғулуғида жай һазирлап қоюлған. □ ■ 18 Чүнки улар ялған-явидақ йоған сөзләр билән махтинип, адәмниң әтлик һәвәслирини қозғитип әйш-ишрәт ишлири билән езитқулук йолида меңиватқанлардин өзлирини йеңила қачурғанларни аздуриду. □ 19 Улар мошу кишиләргә «Силәрни әркинликкә ериштүримиз» дәп вәдә қилиду, лекин өзлири әмәлийәттә бузуқлуқниң қуллириду. Чүнки адәм немә тәрипидин бойсундурулған болса, шуниң қули болиду. ■ 20 Чүнки әгәр улар Рәббимиз вә Қутқузғучимиз Әйса Мәсиһни тонуш арқилиқ бу дуняниң пасиқлиқлиридин қутулуп, кейин шуларға йәнә бағлинип, бойсундурулған болса, уларниң кейинки һали дәсләпкисидинму бәттәр болиду. ■ 21 Чүнки һәққанийлиқ йолини билип туруп, өзигә йәткүзүлгән муқәддәс әмирдин йүз өрүгәндин көрә, бу йолни әслидинла билмигини әвзәл болатти. 22 Мошу ишәшлик һекмәтлик сөзләр уларда әмәлгә ашурулиду: — «Ишт айлинип өз қусуғини йәр» вә йәнә «Чошқа жуянуپ чиқипла қайтидин патқақта егинар». □ ■

3

Рәбниң қайтип келишиниң кечиктүрүлүш сәвәби

1 И сөймүлүклирим, һазир силәргә бу йезиватқиним иккинчи хетимдур. һәр икки хетимдә силәрниң сап көңлүңларни ойғитип, шу ишларни әслитишкә интилдимки, ■ 2 муқәддәс пәйғәмбәрләр бурун ейтқан сөзләргә вә Рәббимиз һәм Қутқузғучимизниң расуллириңлар арқилиқ йәткүзгән әмиргә көңүл бөлүшүңларни өтүнимән.

□ 2:15 «Улар тоғра йолдин чәтнәп, Босорниң оғли Балаамниң йолиға әгишип кәтти. У киши һарам йолда тапқан һәқни яхши көргүчи еди» — «Чөл.» 22-24-бапларда, Балаамниң атиси «Беор» дәп атилиду. «Босор» униң башқа исми болса керәк. ■ 2:15 Чөл. 22:7,21; Йәһ. 11. □ 2:16 «лекин у (Балаам «пәйғәмбәр») қилған қәбиһлиги түпәйлидин тәнбиһини йеди (зувансиз ешәк инсанниң авази билән сөزلәп пәйғәмбәрниң әхмиканә ишини тости)» — «Беорниң оғли Балаам» тоғрилиқ; Муса пәйғәмбәр Исраилларни Мисирдин Худа вәдә қилған зиминға башлап кетиватқанда, йол үстидики падишаларниң қаршилиғиға учрайду. Әшу падишалардин бири Беорниң оғли Балаам дегән «пәйғәмбәр»ни издәп бариду вә әгәр у Исраилларға ләнәт оқуса, униңға көп пул бәрмәкчи болиду. Худа Балаамниң ундақ қилишиға йол қоймисиму, Балаам бәрибир пулни дәп Исраилларға ләнәт оқумақчи болуп йолға чиқиду. Мана бу «Балаам пәйғәмбәрниң йоли» дейилиду. Бирақ Худа Балаамниң ешигиниң агзи арқилиқ: «Мана сениң ешигиң Мениң авазимни сәндин яхши тонуиду» дегәндәк, шу йолниң қәбиһлигини ашқарлайду. «Чөл.» 22-24-бапларни көрүң. ■ 2:16 Чөл. 22:21. □ 2:17 «мана мошундақ кишиләр куруп кәткән булақлар, борандин һайдилеп жүргән туманларға охшайду; уларға мәңгүлүк зулмәтниң қап қараңғулуғида жай һазирлап қоюлған» — қариғанда, уларниң ахирқи һали 4-айәттә тилға елинған пәриштеләрниңкидин еғир болиду. ■ 2:17 Йәһ. 12. □ 2:18 «Чүнки улар ялған-явидақ йоған сөзләр билән махтинип, адәмниң әтлик һәвәслирини қозғитип әйш-ишрәт ишлири билән езитқулук йолида меңиватқанлардин өзлирини йеңила қачурғанларни аздуриду» — «адәмниң әтлик һәвәслири» — «римлиқларға»дики кириш сөзимиздики «әт» тоғрилиқ мәзмунни көрүң. «Езитқулук йолида меңиватқанлардин өзлирини йеңила қачурғанларни аздуриду» — яки «езитқулук йолида меңиватқанлардин өзлирини аран қачурғанларни аздуриду». ■ 2:19 Юһ. 8:34; Рим. 6:16. ■ 2:20 Мат. 12:45; Ибр. 6:4; 10:26. □ 2:22 «Ишт айлинип өз қусуғини йәр» — биринчи һекмәтлик сөз «Пәнд.» 26:11дин елинған. Иккинчисиниң мәнбәси намәлум. ■ 2:22 Пәнд. 26:11. ■ 3:1 2Пет. 1:13.

³ Эң муһими шуни билишиңлар керәкки, күнләрниң ахирида өзиниң һавайи-һөвәслириниң көйнигә киридиған, мәсқирә қилидиған мазақчилар чиқип:■

⁴ «Көни, Униң қайтип келимән дегән вәдиси?! Ата-бовилиримиз өлүмдә ухлап қалғандин тақи һазирғичә һәммә ишлар дуня апиридә болған вақиттики билән охшаш һаләттә кетиватиду» дәп мәсқирә қилишиду.■ ⁵ һалбуки, улар әң қедимки заманда Худаниң сөзи билән асманларниң әритилғанлигини вә шуниндәк йәрниң судин чиққан һәм суниң вәстиси билән барлиққа кәлгәнлигини әтәй унтуйду;□ ■ ⁶ шу амилларниң вәситилири билән шу замандики дуня кәлкүндиң фәриқ болуп йоқалди.□ ■ ⁷ Амма һазирқи асманлар билән зимин охшашла шу сөз билән ихлассиз адәмләр сораққа тартилип һалак қилинидиған ашу күндә отта көйдүрүлүшкә сақлинип, та шу күнигичә һалидин хәвәр елинип туриду.□ ■

⁸ Әнди и сөйүмлүклирим, шу иш нәзириңлардин қачмисунки, Рәбгә нисбәтән бир күн миң жылдәк вә миң жил бир күндәтур.□ ■ ⁹ Рәб Өз вәдисини орундашни (бәзиләрниң «кечиктүрди» дәп ойлиғинидәк) кечиктүргини йоқ, бәлки һеч кимниң һалак болушини халимай, һәммә инсанниң товва қилишиға киришини арзулап, силәргә кәңчилик қилип вақитни созмақта.□ ■

¹⁰ Лекин Рәбниң күни худди оғриниң келишидәк күтүлмигән вақитта болиду. У күни асманлар шиддәтлик гүлдүрлигән аваз билән ғайип болуп, каинатниң барлиқ қурулмилири шиддәтлик отта ерип түгәйду; зимин вә униңдики пүткүл нәрсиләрму көйүп кетиду. □ ■ ¹¹ һәммә нәрсә мана шундақ ерип йоқилидиған йәрдә, силәрдә қандақ адәмләрдин болушунлар керәк? — һаятиңларни пак-муқәддәсликтә вә ихлассәнликтә өткүзүп, ¹² Худаниң күнини тәлмуңрүп күтүп,

■ **3:3** 1Тим. 4:1; 2Тим. 3:1; Йәһ. 18. □ ■ **3:4** Әз. 12:22. □ ■ **3:5** «һалбуки, улар әң қедимки заманда Худаниң сөзи билән асманларниң әритилғанлигини вә шуниндәк йәрниң судин чиққан һәм суниң вәстиси билән барлиққа кәлгәнлигини әтәй унтуйду» — «әтәй унтуйду» дегәнниң бәшқә бир хил тәржимиси: «өз бәңбашлиғидин унтуйду». ■ **3:5** Яр. 1:9; Зәб. 23:2. □ ■ **3:6** «шу амилларниң вәситилири билән шу замандики дуня кәлкүндиң фәриқ болуп йоқалди» — «...шу амилларниң вәситилири билән» дегән ибарә пәқәт суниң өзини яки сулар вә Худаниң сөзини тәң көрситиду. Бизниң сулар вә Худаниң сөзини тәң көрситиду; чүнки (грек тилида) алдинқи жүмлидә бу икки иш әң ахирида тилға елинған, шундақла 7-айәттә Худаниң сөзиниң иккинчи кәтими вәситә болидиғанлиғи көрситилиду. ■ **3:6** Яр. 7:10,21. □ ■ **3:7** «Амма һазирқи асманлар билән зимин охшашла шу сөз билән ихлассиз адәмләр сораққа тартилип һалак қилинидиған ашу күндә отта көйдүрүлүшкә сақлинип, та шу күнигичә һалидин хәвәр елинип туриду» — «охшашла шу сөз» дегән ибариниң бәшқә хил тәржимиси: «Униң (йәни, Худаниң) сөзи». «һалидин хәвәр елинип туриду» — пәқәт сақланғанла эмәс, бәлки Худаниң гәмхорлуғиниң объекти болиду. ■ **3:7** Зәб. 101:26-27; Йәш. 51:6; 2Тес. 1:8; Ибр. 1:11; 2Пет. 3:10. □ ■ **3:8** «Рәбгә нисбәтән бир күн миң жылдәк вә миң жил бир күндәтур» — Рәб вақитниң чәклимисигә учрмайду, әлвәттә. ■ **3:8** Зәб. 89:4. □ ■ **3:9** «Рәб Өз вәдисини орундашни (бәзиләрниң «кечиктүрди» дәп ойлиғинидәк) кечиктүргини йоқ, бәлки һеч кимниң һалак болушини халимай, һәммә инсанниң товва қилишиға киришини арзулап, силәргә кәңчилик қилип вақитни созмақта» — Рәб қайтип кәлгәндә йәр йүзидикиләргә товва қилиш пурсити қалмайду, әлвәттә. ■ **3:9** Әз. 18:32; 33:11; Йәш. 30:18; һаб. 2:3; Рим. 2:4; 1Тим. 2:4; 1Пет. 3:20; 2Пет. 3:15. □ ■ **3:10** «лекин рәбниң күни худди оғриниң келишидәк күтүлмигән вақитта болиду» — «рәбниң күни» (Мәсиһниң келидиған күни) Тәвраттики көп йәрләрдә «Пәрвәрдигарниң күни» дәп көрситилиду. «Қошумчә сөз»дики «Худаниң күни» тоғрилиқ изаһатлиримизни көрүң. «Оғриниң келишидәк» — демәк, күтүлмигән вақитта. «У күни асманлар шиддәтлик гүлдүрлигән аваз билән ғайип болуп, каинатниң барлиқ қурулмилири шиддәтлик отта ерип түгәйду; зимин вә униңдики пүткүл нәрсиләрму көйүп кетиду» — «каинатниң барлиқ қурулмилири» яки «барлиқ асман жисимлири». «Униңдики пүткүл нәрсиләрму» дегәнниң бәшқә хил тәржимиси: «униңдики пүткүл ишларму» яки «униңдики барлиқ қилған ишларму». «зимин вә униңдики пүткүл нәрсиләрму көйүп кетиду» — бәзи кона көчүрмиләрдә «зимин вә үстидики барлиқ ишлар ялаңақ ашқарилиниду» дейилиду. ■ **3:10** Мат. 24:43,44; 1Тес. 5:2; Вәһ. 3:3; 16:15.

у күнниң тезрәк келиши үчүн интилишиңлар керәк әмәсму? У күнниң келиши билән пүтүн асманлар отта йоқап түгәйду вә каинатниң барлиқ қурулмилири шиддәтлик отта ерип түгәйду. □ ■ 13 Лекин биз болсақ Униң вәдиси бойичә, йеңи асман-зиминни интизарлиқ билән күтмәктимиз. У йәр һәққанийлиқниң маканидур. □ ■

14 Шунинң үчүн, әй сөйүмлүклирим, бу ишларни күтүватқан екәнсиләр, шу *tantra* Худаниң алдида нуқсансиз вә дағсиз, енақлиқ-хатиржәмлик ичидә һазир болуп чиқишиңлар үчүн интилиңлар. 15 вә Рәббимизниң сәвир-тақитини нижат дәп билиңлар, дәл сөйүмлүк қериндишимиз Павлусму өзигә ата қилинған даналиқ билән бу ишлар тоғрилиқ силәргә язған; □ ■ 16 барлиқ хәтлиридиму у бу ишлар һәққидә тохтилиду. Униң хәтлиридә чүшиниш тәс болған бәзи ишлар бар; бу ишларни тәлим алмиған вә тутами йоқ кишиләр муқәддәс язмилирнин башқа қисимлирини бурмилиғандәк, бурмилап чүшәндүриду вә шунинң билән өз бешиға һалакәт елип келиду. ■

17 Шунинң билән, и сөйүмлүклирим, мән *ейтқан* бу ишларни алдин-ала билгән екәнсиләр, бу әхлақсизларниң сәпсәтлири билән аздурулуп, мустәһкәм турушуңларни йоқитип қоюштин һошияр болуңлар. □ 18 Әксичә, Худаниң мөһри-шәпқитидә һәм Рәббимиз вә Қутқузғучимиз Әйса Мәсиһгә болған билиштә давамлиқ өсүңлар. Униңға һәм һазир һәм әшу әбәд күнигичә барлиқ шан-шәрәп мәнсуп болғай! Амин! □

□ 3:12 «Худаниң күнини тәлмүрүп күтүп, у күнниң тезрәк келиши үчүн интилишиңлар керәк әмәсму? У күнниң келиши билән пүтүн асманлар отта йоқап түгәйду вә каинатниң барлиқ қурулмилири шиддәтлик отта ерип түгәйду» — «Худаниң күни» дегән ибарә тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. «Каинатниң барлиқ қурулмилири» дегәнниң башқа хил тәржимиси: «барлиқ асман жисимлири». ■ 3:12 Зәб. 49:3; 2Тес. 1:8. □ 3:13 «Лекин биз болсақ Униң вәдиси бойичә, йеңи асман-зиминни интизарлиқ билән күтмәктимиз. У йәр һәққанийлиқниң маканидур» — «у йәр» һәм йеңи асман вә йеңи зиминниму көрситиду. ■ 3:13 Йәш. 65:17; 66:22; Ваһ. 21:1.

□ 3:15 «Рәббимизниң сәвир-тақити» — яки «Рәббимизниң қәңчилик қилиши». «вә Рәббимизниң сәвир-тақитини нижат дәп билиңлар» — бу интайин ихчам жүмлә болуп, бәлким: «Худаниң сәвир-тақити техиму көп адәмләргә гунайидин қутқузулуш пурсити яритип бәрмәктә, дәп билиңлар» дегәндәк мәнидә болуши мүмкин. Йәнә мүмкинчилиги барки, «нижат» мошу йәрдә «бу дуняиниң сақлинип қелиши» дегән мәнидә ишлитилгән болуши мүмкин; немилә болмисун айәтнинң асасий мәнаси охшаш; биз пәқәт бу дуняда болсақла, бүгүн товва қилип гуналимиздин қутулуш йоли очуқ туриду, дәп билишимиз лазим. «дәл сөйүмлүк қериндишимиз Павлусму өзигә ата қилинған даналиқ билән бу ишлар тоғрилиқ силәргә язған» — «қериндишимиз Павлусму... силәргә язған» — Павлусниң көп хизмити «ят әлләр», йәни Йәһудий әмәсләр арасида болғачқа, Петрусниң бу хетиму бәлким Йәһудий болмиған етиқатчиларға йезилган болса керәк. ■ 3:15 Рим. 2:4. ■ 3:16 Рим. 8:19; 1Кор. 15:24; 1Тес. 4:15.

□ 3:17 «Шунинң билән, и сөйүмлүклирим, мән *ейтқан* бу ишларни алдин-ала билгән екәнсиләр...» — «мән *ейтқан* бу ишлар» бәлким расул Петрусниң жуқурида сахта тәлим бәргүчиләр тоғрилиқ ағаһландүрүшлирини көрситиду. «бу әхлақсизларниң сәпсәтлири билән аздурулуп, мустәһкәм турушуңларни йоқитип қоюштин һошияр болуңлар» — «бу әхлақсизлар» грек тили нухсида 2:7диму охшаш сөз ишлитилиду; демәк, «бу әхлақсизлар» дәл сахта тәлим бәргүчиләрни көрситиду. □ 3:18 «Әксичә, Худаниң мөһри-шәпқитидә һәм Рәббимиз вә Қутқузғучимиз Әйса Мәсиһгә болған билиштә давамлиқ өсүңлар» — «өсүңлар» болса роһий һаятта, иман-етиқат жәһәттә болиду. Мошу роһий өскән адәм Худаниң мөһри-шәпқити вә Рәб Әйса Мәсиһни чоңқур тонушқа көпрәк вәстип болиду. Демәк, «Худаниң мөһри-шәпқити вә Рәб Әйса Мәсиһни чоңқур тонуш» һәм роһий өсүшиниң вәстиси һәм нәтижесидур. Башқа бир хил тәржимиси «Рәббимиз вә Қутқузғучимиз Әйса Мәсиһниң мөһри-шәпқитидә һәм Униңға болған тонушта давамлиқ өсүңлар».

Юханна «1»

«Расул Юханна язган биринчи мәктүп» *** Әйса Мәсһ — һаятлық Каламидур

1 Әвәлдин бар болғучи, өзимиз аңлиған, өз көзлиримиз тикилип қариган вә қоллиримиз билән тутуп силиған һаятлық Калами тоғрисида силәргә баян қилмиз. 2 (бу һаятлық бизгә аян болуп, биз уни көрдүк, Шунинң билән бу һәктә гувалиқ беримиз һәмдә Ата билән биллә болуп, кейин бизгә аян болған шу мәңгүлүк һаятни силәргә баян қилмиз) 3 — силәрниму биз билән сирдаш-һәмдәмликтә болсун дәп биз көргәнлиримизни вә аңлиғанлиримизни силәргә баян қилмиз. Бизниң сирдаш-һәмдәмлигимиз Ата вә Униң Оғли Әйса Мәсһ биләндур. 4 Силәрнинң хошаллиғинлар толуп ташсун дәп, буларни силәргә йезиватимиз. 5

Худаниң йоруқлугида пак яшаа

5 Вә биз Униңдин аңлиған һәм силәргә баян қилидиган хәвиримиз мана шудурки, Худа нурдур вә Униңда һеч қандақ қараңғулуқ болмайду. 6 Эгәр биз Униң билән сирдаш-һәмдәмлигимиз бар дәп туруп, йәнила қараңғулуқта жүрсәк, ялған ейтқан вә һәқиқәткә әмәл қилмиған болигимиз. 7 Лекин У Өзи нурда болғинидәк бизму нурда маңсақ, ундақта бизниң бир-биримиз билән сирдаш-һәмдәмлигимиз болуп, Униң Оғли Әйса Мәсһниң қени бизни барлиқ гунадин паклайду. 8 Эгәр гунайимиз йоқ десәк, өз өзимизни алдиган болигимиз һәмдә биздә һәқиқәт турмайду. 9 Гуналимизни иқрар қилсақ, У бизниң гуналимизни кәчүрүм қилип, бизни барлиқ һәққанийсизлиқтин пак қилишқа ишәшлик һәм адилдур. 10 Эгәр гуна қилмидүк десәк, Уни ялғанчи қилип

■ 1:1 Луқа 24:39; Юһ. 20:27; Юһ. 1:1, 14; 2Пет. 1:16. □ 1:2 «Шуниң билән бу һәктә гувалиқ беримиз һәмдә Ата билән биллә болуп, кейин бизгә аян болған шу мәңгүлүк һаятни силәргә баян қилмиз» — «Ата» мошу йәрдә Худаатини билдүриду; оқурмәнләр бу хәттә «Ата» вә «Оғул» дегән сөzlәрни көрсә, Худаата вә Худаниң Оғли, йәни Униң Калами Әйса Мәсһни көрситиду. □ 1:3 «— силәрниму биз билән сирдаш-һәмдәмликтә болсун дәп биз көргәнлиримизни вә аңлиғанлиримизни силәргә баян қилмиз. Бизниң сирдаш-һәмдәмлигимиз Ата вә Униң Оғли Әйса Мәсһ биләндур» — «сирдаш-һәмдәмлик» дегәнлик Инжилда бу алаһидә мәнидә болуп, грек тилида «ортақлиқ» дегән сөз билән ипадилиниду. Бу сөз һәм Худа билән болған алақини, һәм етиқатчиларниң бир-бири билән болған зич алақисини, шундақла Худаниң шапаитидин ортақ несивә болушн билдүриду. □ 1:4 «Силәрнинң хошаллиғинлар толуп ташсун дәп...» — бәзи кона кәчүрмиләрдә «Бизниң хошаллиғимиз толуп ташсун дәп...» дейлиду. ■ 1:5 Юһ. 1:9; 8:12; 9:5; 12:35, 36. □ 1:6 «Эгәр биз униң билән сирдаш-һәмдәмлигимиз бар дәп туруп, йәнила қараңғулуқта жүрсәк, ялған ейтқан вә һәқиқәткә әмәл қилмиған болигимиз» — «һәқиқәткә әмәл қилмиған болигимиз» грек тилида «һәқиқәтни қилмаймиз» дегән сөз билән ипадилиниду. □ 1:7 «Лекин У Өзи нурда болғинидәк бизму нурда маңсақ, ундақта бизниң бир-биримиз билән сирдаш-һәмдәмлигимиз болуп, Униң Оғли Әйса Мәсһниң қени бизни барлиқ гунадин паклайду» — «У Өзи» мошу йәрдә, шүбһисизки, Худани көрситиду. ■ 1:7 Ибр. 9:14; 1Пет. 1:19; Вәһ. 1:5. ■ 1:8 1Пад. 8:46; 2Тар. 6:36; Аюп 9:2; Зәб. 142:2; Топ. 7:20. □ 1:9 «гуналимизни иқрар қилсақ, у бизниң гуналимизни кәчүрүм қилип, бизни барлиқ һәққанийсизлиқтин пак қилишқа ишәшлик һәм адилдур» — немишкә расул «У (Худа) ... ишәшлик һәм адилдур» дәйду? (1) Худа «муқәддәс бәндилирини етиқати түпәйлидин кәчүрүм қилдим» десә, у сөзидә чиң туриду вә ишәшликтур; (2) Худа адил сотчи болуп, гунани җазалимай қоймайду. Шуңа бизни кәчүрүш үчүн бизниң гуналимизни өз ихтияри билән өз устигә алған курбанлигимиз гунасиз Әйса Мәсһкә қойған; у бизниң орнимизда өлди. Шуңа Юханна ««Худа бизниң гуналимизни кәчүрүшкә...Ишәшлик һәм адилдур» дәйду. Худа гуналимизни кәчүрүши билән иш тохтимайду, әлвәттә; у йәнә бизни «барлиқ һәққанийсизлиқтин пак қилиду». ■ 1:9 Зәб. 31:5; Пәнд. 28:13.

қойған болимиз вэ Униң сөз-калами биздин орун алмиған болиду.

2

Әйса Мәсиһ - Худаға болған вәкилимиздур

¹ И әзиз балилирим, мән силәрни гуна садир қилмисун дәп, бу сөзләрни йезиватимән. Мабада бириси гуна садир қилса, Атиниң йенида бир ярдәмчи вәкилимиз, йәни һәққаний Болғучи Әйса Мәсиһ бардур. ² У Өзи гуналимиз үчүн жазани көтәргүчи кафарәттур; мошу кафарәт пәкәт бизниң гуналимиз үчүнлә әмәс, бәлки пүткүл дуниядикиләрниң гуналири үчүндур. ³

³ Бизниң уни тонуғанлиғимизни биләлишимиз — Униң әмирлиригә әмәл қилишимиздиндур. ⁴ «Уни тонуймән» дәп туруп, Униң әмирлиригә әмәл қилмиғучи киши ялғанчидур, униңда һәқиқәт йоқтур. ⁵ Лекин кимки Униң сөзигә әмәл қилса, әнди униңда Худаниң меһир-муһәббети һәқиқәтән камаләткә йәткән болиду. Биз өзимизниң Униңда болғанлиғимизни әнә шуниңдин билимиз. ⁶ «Худада туруп яшаймән» дегүчи болса Әйсаниң маңғинидәк охшаш меңиши керәк. ⁷

Қериндашларға меһир-муһәббәт көрситиш нурниң бәлгүси

⁷ И сөйүмлүклирим, силәргә бурун аңлап бақмиған йеңи бир әмирни әмәс, бәлки дәсләптин тартип силәр тапшурувалған қона әмирни йезиватимән. Ушбу әмир силәр бурундинла аңлап келиватқан сөз-каламдур. ⁸ Лекин йәнә келип мән силәргә йезиватқинимни йеңи әмир десәкму болиду; бу әмир Мәсиһдә һәм силәрдиму әмәл қилинмақта, чүнки қараңғулуқ өтүп кәтмәктә, вә һәқиқий нур

¹ **2:1** «И әзиз балилирим,...» — «әзиз балилирим» грек тилида «кичик балилирим». «Мабада бириси гуна садир қилса, Атиниң йенида бир ярдәмчи вәкилимиз, йәни һәққаний Болғучи Әйса Мәсиһ бардур» — «ярдәмчи вәкил» грек тилида «параклетос» дейилиду, бу сөз «Юһ.» 14:16, 26, 15:26, 16:7дә «ярдәмчи» дәп тәржимә қилиниду. «Параклетос» шу йәрләрдә Муқәддәс Роһни көрситиду. Шу йәрләрдәки бу сөзниң толук мәнәси тоғрилиқ изаһатларни көрүң. ² **2:1** 1Тим. 2:5; Ибр. 7:25.

¹ **2:2** «У Өзи гуналимиз үчүн жазани көтәргүчи кафарәттур; мошу кафарәт пәкәт бизниң гуналимиз үчүнлә әмәс, бәлки пүткүл дуниядикиләрниң гуналири үчүндур» — «жазани көтәргүчи кафарәт» — 4:18, «Рим.» 3:25, «Ибр.» 9:5дә мошуниңға йеқин бир сөз тепилиду. Тәвратта бу сөз (ибраний тилида) «кафарәт тәхти» яки «рәһим тәхти» («Мис.» 25:17) һәм бәзидә «гуна тиләш қурбанлиғи» яки «гунани япкучи қурбанлиқ» дегән мәнидә көрүлиду. Инжілда униң асасий укуми Худаниң ғәзивини өз үстигә елиш вә шундақла гуналардин пак қилиштур. ² **2:2** Юһ. 4:42; Рим. 3:25; 2Кор. 5:18; Кол. 1:20; 1Юһа. 4:10, 14. ³ **2:4** 1Юһа. 4:20. ⁴ **2:5** «Лекин кимки униң сөзигә әмәл қилса, әнди униңда Худаниң меһир-муһәббети һәқиқәтән камаләткә йәткән болиду» — Инжіл бойичә инсанлар бир-биримизни сөйүш үчүн вә Худаниң Өзини сөйүш үчүн қалбимизгә «Худаниң меһир-муһәббети» Муқәддәс Роһ арқилиқ төкүлүши керәк («Рим.» 5:5) әндин бизниң Худаға вә инсаларға меһир-муһәббәт көрситишимиз мүмкин болиду. Шуңа «Худаниң меһир-муһәббети» Худадин қалған һәм биздин Худаға һәм инсанларға қаритилған муһәббитимизниң һәммисини көрситиду. «Биз өзимизниң Униңда болғанлиғимизни әнә шуниңдин билимиз» — «Униңда болғанлиғимиз»: — демәк, Униң билән йеқин алақидә болғанлиқтур. «Римликларға»дики кириш сөзимиздики «Мәсиһдә» «Худада» вә «Роһта» тоғрилиқ баянлиримизниң көрүң. ⁵ **2:5** Юһ. 13:35. ⁶ **2:6** ««Худада туруп яшаймән» дегүчи болса...» — «Худада» грек тилида «униңда». «Әйсаниң маңғинидәк охшаш меңиши керәк» — грек тилида «Униң маңғинидәк охшаш меңиши керәк». ⁷ **2:6** Юһ. 13:15; 1Пет. 2:21. ⁸ **2:7**

«И сөйүмлүклирим, силәргә бурун аңлап бақмиған йеңи бир әмирни әмәс, бәлки дәсләптин тартип силәр тапшурувалған қона әмирни йезиватимән. Ушбу әмир силәр бурундинла аңлап келиватқан сөз-каламдур» — Юханна көрсәткән әмир, шүбһисизки, «бир-бириңларға меһир-муһәббәтни көрситиңлар». 3:11, 4:21, «Юһ.» 13:34, 15:12ни көрүң. ⁹ **2:7** 2Юһа. 5.

аллиқачан чечилишқа башлиди. □ ■ 9 Кимдәким өзини «нурда яшаватимән» дәп туруп, қериндишини өч көрсә, у бүгүнгичә қараңғулукта туруватқан болиду.

10 Қериндишиға меһир-муһәббәт көрсәткән киши йоруклукта турмақта, униңда гунаға путлаштуридиган һеч немә қалмайду. □ ■ 11 Лекин қериндишини өч көргән киши қараңғулуктидур; у қараңғулукта маңиду вә қәйәргә кетиватқанлиғини билмәйду, чүнки қараңғулук униң көзлирини қаригу қиливәткән.

12 Мән буларни силәргә йезиватимән, и әзиз балилирим, чүнки гуналириңлар Униң нами үчүн кәчүрүм қилинди. □ ■

13 Мән буни силәргә йезиватимән, и атилар, чүнки силәр Әзэлдин Бар Болғучини тонудуңлар.

Мән буни силәргә йезиватимән, и жигитләр, чүнки силәр у рәзил үстидин ғәлибә қилдиңлар. □

14 Мән буни силәргә йезиватимән, и әзиз балилирим, чүнки силәр Атини тонудуңлар.

Мән буни силәргә йезиватимән, и атилар, чүнки силәр Әзэлдин Бар Болғучини тонудуңлар.

Мән буни силәргә йезиватимән, и жигитләр, чүнки силәр күчлүксиләр, Худаниң сөз-калами силәрдә туриду вә силәр у рәзил үстидинму ғәлибә қилдиңлар.

15 Бу дунияни вә бу дуниядики ишларни сөймәңлар. һәр ким бу дунияни сөйсә, Атиниң сөйгүси униңда йоқтур. □ ■ 16 Чүнки бу дуниядики барлиқ ишлар, йәни әттики һәвәс, көзләрдик һәвәс вә һаятиға болған мәғрурлуқниң һәммиси

Атидин кәлгән әмәс, бәлки бу дуниядин болғандур, халас; □ 17 вә бу дуния вә униңдики һәвәсләрниң һәммиси өтүп кетиду. Лекин Худаниң ирадисиғә әмәл қилғучи киши мәңғу яшайду. ■

Дәжқал — Әйса Мәсиниң рәқиб

18 Әзиз балилирим, заманниң ахирқи саити йетип кәлди; вә силәр дәжқалниң ахир заманда келидиғанлиғини аңлиғиниңлардәк, әмәлийәттә болса һазирниң өзидила нурғун дәжқаллар мәйданға чиқти; буниңдин заманниң ахирқи саити

□ 2:8 «Лекин йәнә келип мән силәргә йезиватқинимни йеңи әмир десәкму болиду; бу әмир Мәсиндә һәм силәрдимү әмәл қилинмақта, чүнки қараңғулук өтүп кәтмәктә, вә һәқиқий нур аллиқачан чечилишқа башлиди» — бу сирлиқ амма бәк муһим 7-8-айәтләр тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтимиз. Бизниңчә асасий мәнәси шуки, «роһий һаят» кәлгәндин кейин инсанларда «бир-бириңларға муһәббәт көрситиш» һәқиқәтән мүмкин болиду, шуңа бу әмирму «йеңи» болиду. ■ 2:8 Юһ. 13:34; 15:12. ■ 2:10 Юһ. 12:35; 1Юһа. 3:14. □ 2:12 «и әзиз балилирим» — грек тилида «и кичик балилирим». «мән буларни силәргә йезиватимән, и әзиз балилирим, чүнки гуналириңлар униң нами үчүн кәчүрүм қилинди» — «Униң нами» дегәнлик Әйса Мәсиниң намидур.

Оқурмәнләрниң есидә барки, «Әйса» дегән нам «Пәрвәрдигарниң нижати» дегән мәнидә. ■ 2:12 Луқа 24:47; Рос. 4:12; 13:38. □ 2:13 «мән буни силәргә йезиватимән, и жигитләр, чүнки силәр у рәзил үстидин ғәлибә қилдиңлар» — «у рәзил» Шәйтани көрситиду. □ 2:15 «һәр ким бу дунияни сөйсә, Атиниң сөйгүси униңда йоқтур» — Атиниң сөйгүси Худадин кәлгән муһәббәт, демәк. 2:5

вә униңдики «Худаниң меһир-муһәббети» тоғрилиқ изаһатни көрүң. ■ 2:15 Гал. 1:10; Яқ. 4:4. □ 2:16 «Чүнки бу дуниядики барлиқ ишлар, йәни әттики һәвәс...» — «әттики һәвәс»: Инжилда «әт» яки «әтләр» көп вақитларда инсанлардики гунаһиниң табиитини көрситиду. «Римлиқларға»дики кириш сөзниң инсанлардики «әт» вә «әтләр» тоғрилиқ баянларни көрүң. «Чүнки бу дуниядики барлиқ ишлар, йәни әттики һәвәс, көзләрдик һәвәс вә һаятиға болған мәғрурлуқниң һәммиси атидин кәлгән әмәс, бәлки бу дуниядин болғандур, халас» — оқурмәнләр дуниядики ишларниң бу үч амилиниң (1) Шәйтаниң һавә-анимизниң алдиға қойған үч хил езитқу амилиға охшаш екенлиғини («Яр.» 3:6); (2) Шәйтаниң чөл баванда Әйса Мәсини синигәндики үч хил вәсвәсисигә охшаш екенлиғини байқалайду («Мат.» 4:1-11, «Луқа» 4:1-13ни көрүң). ■ 2:17 Зәб. 89:9-10; Йәш. 40:6; 1Кор. 7:31; Яқ. 1:10; 4:14; 1Пет. 1:24.

болуп қалганлиги бизгә мәлум. □ ■ 19 Улар аримиздин чиқти, лекин улар әслидә бизләрдин әмәс еди. Чүнки әгәр бизләрдин болған болса, аримизда туривәргән болатти. Лекин уларниң һеч қайсисиниң әслидә биздикиләрдин болмиғанлиги паш қилинғанлиги үчүн улар аримиздин чиқип кәтти. □ ■

20 һалбуки, силәр болсаңлар Муқәддәс Болғучидин кәлгән мәсиһлиғүчи Роһтин несиپ болдуңлар вә шуниң үчүн силәр һәммә ишни билисиләр. □ ■ 21 Силәргә бу хәтни йизишимдики сәвәп, силәрниң һәқиқәтни билмигәнлигиңлар үчүн әмәс, бәлки һәқиқәтни билип, ялғанчилиқниң һәқиқәттин келип чиқмайдиғанлиғини билгәнлигиңлар үчүндур. 22 Әмисә, ким ялғанчи? Әйсаниң Мәсиһ кәңлигини инкар қилғучи киши булса, у ялғанчидур. Ата вә Оғулни инкар қилғучи киши өзи бир дәжжалдур. 23 Кимдәким Оғулни рәт қилса униңда Ата болмайду. Лекин Оғулни етирап қилса, униңда Ата болиду. □ ■

24 Силәр болсаңлар, бурундин аңлап келиватқиниңларни өзүңларда давамлиқ турғузивериңлар. Бурундин аңлап келиватқиниңлар силәрдә давамлиқ туривәрсә, силәрму давамлиқ Оғул вә Атида яшаватқан болисиләр; 25 вә Униң бизгә қилған вәдиси болса дәл шу — мәңгү һаятлиқтур. □

26 Силәрни аздумачи болғанларни нәзәрдә тутуп, буларни силәргә яздим; 27 Силәр болсаңлар, силәр Униңдин қобул қилған мәсиһлиғүчи Роһ силәрдә туривериду, силәр һеч кимниң үгитишигә муһтаж әмәссиләр; бәлки әнә шу мәсиһлиғүчи Роһ силәргә барлиқ ишлар тоғрилиқ үгитиватқандәк (У һәқтур,

□ 2:18 «Әзиз балирим, заманиң ахирқи саити йетип кәлди; вә силәр дәжжалниң ахир заманда келидиғанлиғини аңлиғиниңлардәк, әмәлийәттә болса һазирниң өзидила нурғун дәжжаллар майданға чикти; буниңдин заманиң ахирқи саити болуп қалғанлиги бизгә мәлум» — «дәжжал» грек тилида «антихристос». Дәжжал тоғрилиқ «Дан.» 9-баптики изаһатларни, «Мат.» 24-бап вә изаһатларини вә «2Тес.» 2-бап вә изаһатларни, «Вәһий» 13-бап вә «қошумча сөз»ни (дәжжал тоғрилиқ) көрүң. Бу әйәттә тилға елинған «нурғун дәжжаллар» Мәсиһ вә Униң тәлимигә қарши чиққанларниң һәммисини көрситиду (19- вә -22-әйәтни көрүң). ■ 2:18 Мат. 24:5; 2Тес. 2:3. □ 2:19 «Улар аримиздин чиқти, лекин улар әслидә бизләрдин әмәс еди. Чүнки әгәр бизләрдин болған болса, аримизда туривәргән болатти. Лекин уларниң һеч қайсисиниң әслидә биздикиләрдин болмиғанлиги паш қилинғанлиги үчүн улар аримиздин чиқип кәтти» — «... әслидә биздикиләрдин болмиғанлиги паш қилинғанлиги үчүн» — демәк, Худа тәрпидин бекитилгән иш; шубһисизки, мошу «дәжжаллар» қериндашларниң кичик пеиллиғиға, шундақла мәғрурлуққа болған өчмәнлигигә чидимигән болуп, шу чағда Худа уларни жамаәткә паш қилиш үчүн уларни өз мәғрур табиийитиниң кәйнигә киришкә қозғигән; шуниң билән «улар аримиздин чиқип кәтти». ■ 2:19 Зәб. 40:10; Рос. 20:30; 1Кор. 11:19. □ 2:20 «Муқәддәс Болғучи» — Әйса Мәсиһни көрситиду. «Муқәддәс Болғучидин кәлгән мәсиһлиғүчи Роһтин несип болдуңлар» — «мәсиһлиғүчи Роһ» дегән бу сөз мошу йәрдә Муқәддәс Роһни көрситиду; бу сөз әслидә Тәврат дәвридә падишаларни, каһинларни вә бәзидә пайғәмбәрләрни өз мәнсивигә бекитиш вә тәстиқлаш үчүн уларниң бешиға қуялған «муқәддәс май»ни көрситәтти («мәсиһлиғүчи май»); бу иш Тәвратта «мәсиһ қилиш» яки «мәсиһләш» дәп атилатти. Инжіл дәвридә Насарәтлик Әйса май билән әмәс, бәлки Муқәддәс Роһ билән «мәсиһ қилинған» («Мат.» 3:16, «Лука» 3:22, 4:18, «Рос.» 10:38ни көрүң). һазир Мәсиһ әслидә Өзини «мәсиһ қилғучи Роһ»ни, йәни Худаниң Муқәддәс Роһини Өзигә етиқат қилғучиларға ата қилиду; шуниң билән Инжіл дәвридә Тәвраттики «мәсиһләш мейи»ниң адамниң бешиға қуялушуниниң орниға, «Мәсиһлиғүчи Роһ», йәни Муқәддәс Роһ адамниң роһ-қәлбиниң үстигә келип шу йәрдә макан тутиду. «Мәсиһлиғүчи Роһтин несип болдуңлар вә шуниң үчүн силәр һәммә ишни билисиләр» — «силәр һәммә ишни билисиләр» яки «силәр һәммә адәмни билисиләр» яки «һәммиңлар һәқиқәтни билисиләр». ■ 2:20 Зәб. 44:8; 132:2; 2Кор. 1:21; Ибр. 1:9. □ 2:23 «Кимдәким Оғулни рәт қилса униңда Ата болмайду. Лекин Оғулни етирап қилса, униңда Ата болиду» — грек тилида «Кимдәким Оғулни рәт қилса, у Атиға егә болмайду; лекин Оғулни етирап қилса, у Атиғиму егә болиду» дегән сөзләр билән ипадилиниду. ■ 2:23 Лука 12:9; 2Тим. 2:12. □ 2:25 «вә Униң бизгә қилған вәдиси болса дәл шу — мәңгү һаятлиқтур» — «Униң қилған вәдиси болса» — Худаниң Өзиниң вәдиси яки Әйсаниң вәдисини көрситиду; бизниңчә «У» 20-әйәттә тилға елинған «Муқәддәс Болғучи»ни, йәни Әйсани көрсәтә керәк.

һеч ялған әмәстур!) — һәм үгәткәндәк, силәр давамлик Униңда яшайдиган болисиләр. □ ■

28 Әмисә, и әзиз балилирим, давамлик Униңда туруп яшавериңлар. Шундак қилсаңлар, У һәр қачан қайтидин аян болғанда қорқмас болимиз һәм У кәлгинидә Униң алдида һеч хижаләт болуп қалмаймиз. □ ■ 29 Худаниң һәққаний екәнлигини билгән екәнсиләр, һәққанийликқа әмәл қилғучиларниң һәр бириниң униң тәрипидин туғулғучи екәнлигиниму билсәңлар керәк. □

3

Биз Худаниң пәрәнтлири

1 Қараңлар, Ата бизгә шундак чоңқур меһир-муһәббәт көрсәткәнки, биз «Худаниң әзиз балилири» дәп аталдуқ — вә биз һәқиқәтәнму шундак. Бу дуня шу сәвәптин бизни тонуп йәтмәйдуки, чүнки бу дуня Уни тонумиди. □ ■ 2 Сөйүмлүклирим, биз һазир Худаниң әзиз балилиридурумиз; кәлғусидә қандақ болидиғанлиғимиз теһи очуқ аян қилинмиған. Бирақ У қайтидин аян қилинғанда, Униңға охшаш болидиғанлиғимизни билемиз; чүнки шу чағда биз Униң әйнән Өзини көримиз. □ ■ 3 Вә Мәсһгә үмүт бағлиған һәр бир киши У пак болғандәк өзини паклимақта. □

4 Гуна садир қилған киши Худаниң қануниға хилаплиқ қилған болиду. Чүнки гуна садир қилғанлик Худаниң қануниға хилаплиқ қилғанлиқтур. □ ■ 5 һалбуки, силәр Уни гуналарни елип ташлаш үчүн дуняға келип аян қилинған вә шундақла

□ 2:27 «силәр болсаңлар, силәр Униңдин қобул қилған мәсһлиғүчи Рох силәрдә туривериду» — «Униңдин» мошу йәрде Худаниң Өзини яки Әйсани көрситиду; бизниңчә «У» йәнә 20-айәттә тилға елинған «Муқәддәс Болғучи»ни, йәни Әйсани көрсәтсә керәк. «Мәсһлиғүчи Рох» — 20-айәт вә униңдики изаһатни көрүң. ■ 2:27 Йәр. 31:34; Ибр. 8:11. □ 2:28 «у һәр қачан қайтидин аян болғанда қорқмас болимиз һәм у кәлгинидә униң алдида һеч хижаләт болуп қалмаймиз» — «қорқмас» яки «жүрәклик».

■ 2:28 Мар. 8:38; 1Юһа. 3:2. □ 2:29 «Худаниң һәққаний екәнлигини билгән екәнсиләр» — грек тилида «Униң һәққаний екәнлигини билгән екәнсиләр». Мошу айәттә Худани көрситиши керәк, чүнки айәттиң кейинки қисмида «Униңдин (Худадин) туғулуш» тилға елиниду. «Һәққанийликқа әмәл қилғучиларниң һәр бириниң Униң тәрипидин туғулғучи екәнлигиниму билсәңлар керәк» — «Униң тәрипидин туғулғучи»: — демәк, Худаниң пәрәнти, «қайтидин, жүқуридин туғулған» кишини көрситиду.

«Юһ.» 3:1-21ни көрүң. □ 3:1 «Бу дуня шу сәвәптин бизни тонуп йәтмәйдуки, чүнки бу дуня Уни тонумиди» — «Уни» Әйса Мәсһи яки Худаниң Өзини көрситиду. Бизниңчә Мәсһини көрситиду («Юһ.» 1:10ни көрүң). ■ 3:1 Юһ. 1:12. □ 3:2 «Бирақ У қайтидин аян қилинғанда, Униңға охшаш болидиғанлиғимизни билемиз; чүнки шу чағда биз Униң әйнән Өзини көримиз» — «У» — Әйса Мәсһини көрситиду. Төвәндики изаһатни көрүң. «У қайтидин аян қилинғанда» — мошу айәттиң «У» бизниңчә Әйса Мәсһини көрситиду. Бәзи алимлар айәтни башқичә чүшинип: — «У» (демәк, бизниң кәлғусидә қандақ болидиғанлиғимиз) аян қилинғанда...» дәп қарайду. Лекин бизниңчә расул Юанна Мәсһини улуклаштики һәр бир пурсәттин толуқ пайдилиниду, мошу йәрдиμου шундак қилған болуп, у йәнила Мәсһини көрсәткән. ■ 3:2 Йәш. 56:5; Мат. 5:12; Юһ. 1:12; Рим. 8:15, 18; 2Жор. 4:17; Гал. 3:26; 4:6; Фил. 3:21; Кол. 3:4. □ 3:3 «вә Мәсһгә үмүт бағлиған һәр бир киши У пак болғандәк өзини паклимақта» — «Мәсһгә» грек тилида «Униңға». «...У пак болғандәк өзини паклимақта» — «У» мошу йәрде бәлким Мәсһини көрситиду; жүқуриқи 2-айәт вә изаһатни көрүң. □ 3:4 «Гуна садир қилған киши Худаниң қануниға хилаплиқ қилған болиду. Чүнки гуна садир қилғанлик Худаниң қануниға хилаплиқ қилғанлиқтур» — «Худаниң қануни» грек тилида пәқәт «қанун» дәп ейтилиду.

Лекин көздә тутулғини мәлум бир инсаний қанун әмәс, бәлки Худаниң қануниду. Юаннаниң мошу йәрде көздә тутқини бәлким Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән қанун болупла қалмай, йәнә бәлким һәр бир кишиниң вижданида (аз болсун, көп болсун) намайән қилинған Худаниң қанунини көрсәтсә керәк («Рим.» 2:13-15ниму көрүң). Бу айәт болса 2:29дики сөзләрниң давамиду. ■ 3:4 1Юһа. 5:17.

Униңда һеч қандақ гуна йоқтур, дәп билесиләр. □ ■ 6 Униңда яшаватқан һәр бир киши гуна садир қилмайду; кимдәким гуна садир қилса, Уни көрмигән вә Уни тонумиған болиду. □

7 Эзиз балилирим, һеч кимниң силәрни алдишиға йол қоймаңлар. һаққанийлыққа әмәл қилғучи киши У һаққаний болгинидәк һаққанийду. □ ■

8 Лекин гуна садир қилғучи Иблистиндур. Чүнки Иблис әлмисақтин тартип гуна садир қилип кәлмәктә. Худаниң Оғлиниң дуняда аян қилинишидики мәхсәт Иблисниң әмәлирини йоқитиштур. 9 Худадин туғулғучи гуна садир қилмайду; Худаниң уруғи униңда орун алғачқа, у гуна садир қилиши мүмкин әмәс, чүнки у Худадин туғулғандур. □ ■ 10 Худаниң балилири билән Иблисниң балилири шуниң билән пәриқлинидуки, кимдәким һаққанийлыққа әмәл қилмиса вә яки өз қериндишиға меһир-муһәббәт көрсәтмисә Худадин әмәстур.

11 Чүнки силәр дәсләптин аңлап келиватқан хәвәр мана дәл шуки, бир-биримизгә меһир-муһәббәт көрситишимиз керәктур. ■ 12 у у рәзилдин болған, инисини өлтүргән Қабилға охшаш болмаслиғимиз керәк; у немишкә инисини қәтл қилди? Униң өзиниң қилғанлири рәзил, инисиниң қилғанлири һаққаний болғанлиғи үчүн шундақ қилған. ■ 13 Шуңа, и қериндашлар, бу дуняя силәрни өч көрсә, буниңға һәйран қалмаңлар. ■ 14 Биз қериндашларни сөйгәнлигимиздин, өлүмдин һаятлыққа өткәнлигимизни билимиз. Өз қериндишини сөймигүчи теһи өлүмдә туруватиду. ■ 15 Қериндишиға өчмәнлик қилған киши қатилдур вә һеч қандақ қатилда мәңгүлүк һаятниң болмайдигәнлиғини билесиләр. □ ■

16 Биз шуниң билән меһир-муһәббәтнiң немә екәнлигини билимизки, у биз үчүн Өз женини пида қилди; шуниңдәк бизму қериндашлиримиз үчүн өз женимизни пида қилишқа қәриздардурмиз. □ ■ 17 Амма кимки бу дуняда мал-мүлки туруп, қериндишиниң муһтажлиғини көрүп туруп, униңға көксиқарнини ачмиса, бундақ кишидә нәдиму Худаниң меһир-муһәббети болсун? □ ■

18 Эзиз балилирим, сөз билән вә тил билән әмәс, бәлки әмәлдә вә һәқиқәттә меһир-муһәббәт көрситәйли. 19 Биз шундақ ишлар билән өзимизниң һәқиқәттин болғанлиғимизни биләләймиз вә Худаниң алдида қәлбимизни

□ 3:5 «Һалбуки, силәр уни гуналарни елип ташлаш үчүн дуняға келип аян қилинған» — «Уни» Мәсиһни көрситиду. Ушбу аят билән мунасивәтлик «Юһ.» 1:29ни көрүң. ■ 3:5 Йәш. 53:9,12; 2Кор. 5:21; 1Пет. 2:22; 1Тим. 1:15. □ 3:6 «Униңда яшаватқан һәр бир киши гуна садир қилмайду; кимдәким гуна садир қилса, Уни көрмигән вә Уни тонумиған болиду» — «гуна садир қилса,...» дегәнлик шүбһисизки, адәмниң адәттики жүрүш-турушини, гуна илкидин чиқмай турғанлиғини көрситиду. 3:9 вә «қошумча сөз»имизни көрүң. □ 3:7 «Һаққанийлыққа әмәл қилғучи киши у һаққаний болгинидәк һаққанийду» — «У» бизниңчә мошу йәрдә йәнә Мәсиһни көрситиду. Жуқириқи 5-6-аяғтни көрүң. ■ 3:7 1Юһа. 2:29. □ 3:9 «Худадин туғулғучи гуна садир қилмайду; Худаниң уруғи униңда орун алғачқа, у гуна садир қилиши мүмкин әмәс, чүнки у Худадин туғулғандур» — «Худаниң уруғи (яки «нәсли») униңдин орун алғачқа,...» дегәнликтә «Худаниң уруғи» Мәсиһниң Өзи яки Униң сөз-каламини көрситиду. Башқичә ейтқанда, Мәсиһ Әйсаниң тәбиийитини көрситиду, шундақла Униң кишиләрниң роһидин орун алғанлиғини көрситиду. «Мат.» 13:1-23, «Юһ.» 12:24, «Рим.» 4:15-17ни, 9:7-8 вә «Гал.» 3:16ни көрүң. Бу аят торғилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ 3:9 1Пет. 1:23; 1Юһа. 5:18. ■ 3:11 Юһ. 13:34; 15:12; 1Юһа. 3:23. ■ 3:12 Яр. 4:8; Ибр. 11:4. ■ 3:13 Юһ. 15:18.

■ 3:14 1Юһа. 2:10. □ 3:15 «Қериндишиға өчмәнлик қилған киши қатилдур» — «Мат.» 5:21-22ни көрүң. «Һеч қандақ қатилда мәңгүлүк һаятниң болмайдигәнлиғини билесиләр» — бу сөзләр һеч бир қатил Худаниң кәчүрүмигә еришәлмайду, дегәнлик әмәс. Мәсилән «Мат.» 12:31, «1Кор.» 6:9-11ни көрүң. ■ 3:15 Мат. 5:21; Гал. 5:21. □ 3:16 «Биз шуниң билән меһир-муһәббәтнiң немә екәнлигини билимизки, у биз үчүн Өз женини пида қилди...» — «У» — Мәсиһ, әлвәттә. ■ 3:16 Юһ. 15:13; әф. 5:2. □ 3:17 «Амма кимки бу дуняда мал-мүлки туруп, қериндишиниң муһтажлиғини көрүп туруп...» — «мал-мүлүк» мошу йәрдә, грек тилида «тирикчилик» билән ипадилиниду. ■ 3:17 Қан. 15:7; Луқа 3:11; Яқ. 2:15.

□ 3:5 «Һалбуки, силәр уни гуналарни елип ташлаш үчүн дуняға келип аян қилинған» — «Уни» Мәсиһни көрситиду. Ушбу аят билән мунасивәтлик «Юһ.» 1:29ни көрүң. ■ 3:5 Йәш. 53:9,12; 2Кор. 5:21; 1Пет. 2:22; 1Тим. 1:15. □ 3:6 «Униңда яшаватқан һәр бир киши гуна садир қилмайду; кимдәким гуна садир қилса, Уни көрмигән вә Уни тонумиған болиду» — «гуна садир қилса,...» дегәнлик шүбһисизки, адәмниң адәттики жүрүш-турушини, гуна илкидин чиқмай турғанлиғини көрситиду. 3:9 вә «қошумча сөз»имизни көрүң. □ 3:7 «Һаққанийлыққа әмәл қилғучи киши у һаққаний болгинидәк һаққанийду» — «У» бизниңчә мошу йәрдә йәнә Мәсиһни көрситиду. Жуқириқи 5-6-аяғтни көрүң. ■ 3:7 1Юһа. 2:29. □ 3:9 «Худадин туғулғучи гуна садир қилмайду; Худаниң уруғи униңда орун алғачқа, у гуна садир қилиши мүмкин әмәс, чүнки у Худадин туғулғандур» — «Худаниң уруғи (яки «нәсли») униңдин орун алғачқа,...» дегәнликтә «Худаниң уруғи» Мәсиһниң Өзи яки Униң сөз-каламини көрситиду. Башқичә ейтқанда, Мәсиһ Әйсаниң тәбиийитини көрситиду, шундақла Униң кишиләрниң роһидин орун алғанлиғини көрситиду. «Мат.» 13:1-23, «Юһ.» 12:24, «Рим.» 4:15-17ни, 9:7-8 вә «Гал.» 3:16ни көрүң. Бу аят торғилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ 3:9 1Пет. 1:23; 1Юһа. 5:18. ■ 3:11 Юһ. 13:34; 15:12; 1Юһа. 3:23. ■ 3:12 Яр. 4:8; Ибр. 11:4. ■ 3:13 Юһ. 15:18.

■ 3:14 1Юһа. 2:10. □ 3:15 «Қериндишиға өчмәнлик қилған киши қатилдур» — «Мат.» 5:21-22ни көрүң. «Һеч қандақ қатилда мәңгүлүк һаятниң болмайдигәнлиғини билесиләр» — бу сөзләр һеч бир қатил Худаниң кәчүрүмигә еришәлмайду, дегәнлик әмәс. Мәсилән «Мат.» 12:31, «1Кор.» 6:9-11ни көрүң. ■ 3:15 Мат. 5:21; Гал. 5:21. □ 3:16 «Биз шуниң билән меһир-муһәббәтнiң немә екәнлигини билимизки, у биз үчүн Өз женини пида қилди...» — «У» — Мәсиһ, әлвәттә. ■ 3:16 Юһ. 15:13; әф. 5:2. □ 3:17 «Амма кимки бу дуняда мал-мүлки туруп, қериндишиниң муһтажлиғини көрүп туруп...» — «мал-мүлүк» мошу йәрдә, грек тилида «тирикчилик» билән ипадилиниду. ■ 3:17 Қан. 15:7; Луқа 3:11; Яқ. 2:15.

□ 3:5 «Һалбуки, силәр уни гуналарни елип ташлаш үчүн дуняға келип аян қилинған» — «Уни» Мәсиһни көрситиду. Ушбу аят билән мунасивәтлик «Юһ.» 1:29ни көрүң. ■ 3:5 Йәш. 53:9,12; 2Кор. 5:21; 1Пет. 2:22; 1Тим. 1:15. □ 3:6 «Униңда яшаватқан һәр бир киши гуна садир қилмайду; кимдәким гуна садир қилса, Уни көрмигән вә Уни тонумиған болиду» — «гуна садир қилса,...» дегәнлик шүбһисизки, адәмниң адәттики жүрүш-турушини, гуна илкидин чиқмай турғанлиғини көрситиду. 3:9 вә «қошумча сөз»имизни көрүң. □ 3:7 «Һаққанийлыққа әмәл қилғучи киши у һаққаний болгинидәк һаққанийду» — «У» бизниңчә мошу йәрдә йәнә Мәсиһни көрситиду. Жуқириқи 5-6-аяғтни көрүң. ■ 3:7 1Юһа. 2:29. □ 3:9 «Худадин туғулғучи гуна садир қилмайду; Худаниң уруғи униңда орун алғачқа, у гуна садир қилиши мүмкин әмәс, чүнки у Худадин туғулғандур» — «Худаниң уруғи (яки «нәсли») униңдин орун алғачқа,...» дегәнликтә «Худаниң уруғи» Мәсиһниң Өзи яки Униң сөз-каламини көрситиду. Башқичә ейтқанда, Мәсиһ Әйсаниң тәбиийитини көрситиду, шундақла Униң кишиләрниң роһидин орун алғанлиғини көрситиду. «Мат.» 13:1-23, «Юһ.» 12:24, «Рим.» 4:15-17ни, 9:7-8 вә «Гал.» 3:16ни көрүң. Бу аят торғилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ 3:9 1Пет. 1:23; 1Юһа. 5:18. ■ 3:11 Юһ. 13:34; 15:12; 1Юһа. 3:23. ■ 3:12 Яр. 4:8; Ибр. 11:4. ■ 3:13 Юһ. 15:18.

■ 3:14 1Юһа. 2:10. □ 3:15 «Қериндишиға өчмәнлик қилған киши қатилдур» — «Мат.» 5:21-22ни көрүң. «Һеч қандақ қатилда мәңгүлүк һаятниң болмайдигәнлиғини билесиләр» — бу сөзләр һеч бир қатил Худаниң кәчүрүмигә еришәлмайду, дегәнлик әмәс. Мәсилән «Мат.» 12:31, «1Кор.» 6:9-11ни көрүң. ■ 3:15 Мат. 5:21; Гал. 5:21. □ 3:16 «Биз шуниң билән меһир-муһәббәтнiң немә екәнлигини билимизки, у биз үчүн Өз женини пида қилди...» — «У» — Мәсиһ, әлвәттә. ■ 3:16 Юһ. 15:13; әф. 5:2. □ 3:17 «Амма кимки бу дуняда мал-мүлки туруп, қериндишиниң муһтажлиғини көрүп туруп...» — «мал-мүлүк» мошу йәрдә, грек тилида «тирикчилик» билән ипадилиниду. ■ 3:17 Қан. 15:7; Луқа 3:11; Яқ. 2:15.

хатиржәм қилалаймыз. □ ²⁰ Шундақтиму, мабада қалбимиз бизни йәнила әйиплисә, Худа йәнила қалбимиздин үстүн вә һәммини билгүчидур. □

²¹ Сөйүмлүклирим, әгәр қалбимиз бизни әйиплимисә, Худаниң алдида жүрәклик туримиз □ ²² вә шундақла Униңдин немини тилисәк шуниңға еришәләймиз; чүнки биз Униң әмирлиригә әмәл қилип, Уни хурсән қилидиған ишларни қилимиз. ■ ²³ Вә Униң әмри шуки, Униң Оғли Әйса Мәсиһниң намиға етиқат қилишимиз һәмдә Униң бизгә тапилиғинидәк бир-биримизгә меһир-муһәббәт көрситишимиздин ибарәттур. □ ■ ²⁴ Униң әмирлиригә әмәл қилидиған киши Худада яшайдиған вә Хуодаму униңда яшайдиған болиду. Әнди Худаниң биздә яшайдиғанлиғини билгинимиз болса, У бизгә ата қилған Роһтиндур. □ ■

4

Сахта пәйгәмбәрләрдин һәзәр әйләңлар

¹ Сөйүмлүклирим, һәр бир «вәһий қилғучи» роһларниң һәммисигила ишинивәрмәңлар, бәлки бу роһларниң Худадин кәлгән-кәлмигәнлиғини пәриқләндүрүш үчүн уларни синаңлар. Чүнки нурғун сахта пәйгәмбәрләр дуниядики жай-жайларға пәйда болди. □ ■ ² Худаниң Роһини мундақ пәриқләндүрәләйсиләр: Әйсани, йәни дунияға инсаний тәндә кәлгән Мәсиһни етирап қилғучи һәр бир роһ Худадин болиду; □ ³ вә дунияға инсаний тәндә кәлгән

□ **3:19** «биз шундақ ишлар билән өзимизниң һәқиқәттин болғанлиғимизни биләләймиз вә (Худаниң) алдида қалбимизни хатиржәм қилалаймыз» — «Худаниң алдида қалбимизни хатиржәм қилалаймыз» грек тилида «униң алдида қалбимизни хатиржәм қилалаймыз». «...хатиржәм қилалаймыз» — яки «қайил қилалаймыз». Демәк, бириси «мән Худадинму, әәмәсму?» дәп гуманланған болса, өзидин «мәндә меһир-муһәббәт барму-йоқ?» дәп сориса вә өзиниң меһир-муһәббәтте яшаватқанлиғини көргән болса, «мән һәқиқәтән Худадин туғулғанмән» дәп өзини қайил қилалайду. □ **3:20** «Шундақтиму, мабада қалбимиз бизни йәнила әйиплисә, Худа йәнила қалбимиздин үстүн вә һәммини билгүчидур» — бу әйттә «қалбимиз» бәлким «вижданимиз»ни көрситиду. □ **3:21** «Сөйүмлүклирим, әгәр қалбимиз бизни әйиплимисә, Худаниң алдида жүрәклик туримиз» — бу әйттә «қалбимиз» бәлким йәнә «вижданимиз»ни көрситиду. «жүрәклик туримиз» — яки «қорқмас туримиз». ■ **3:22** Йөр. 29:12; Мат. 7:8; 21:22; Мар. 11:24; Луқа 11:9; Юһ. 14:13; 16:24; Яқ. 1:5; 1Юһа. 5:14. □ **3:23** «Һәмдә Униң бизгә тапилиғинидәк бир-биримизгә меһир-муһәббәт көрситишимиздин ибарәттур» — «Униң бизгә тапилиғини» мошу йәрдә бизниңчә Худаниң Өзиниң (Мәсиһ арқилиқ) бизгә тапилиғинини көрситиду. ■ **3:23** Лав. 19:18; Мат. 22:39; Юһ. 6:29; 13:34; 15:12; 17:3; әф. 5:2; 1Тес. 4:9; 1Пет. 4:8; 1Юһа. 4:21.

□ **3:24** «Униң әмирлиригә әмәл қилидиған киши Худада яшайдиған...» — грек тилида «Униң әмирлиригә әмәл қилидиған киши Униңда яшайдиған...». «...вә Худаму униңда яшайдиған болиду» — грек тилида «вә Уму униңда яшайдиған болиду». ■ **3:24** Юһ. 14:23; 15:10; 1Юһа. 4:12. □ **4:1**

«Сөйүмлүклирим, һәр бир «вәһий қилғучи» роһларниң һәммисигила ишинивәрмәңлар» — ««вәһий қилғучи» роһ» бәлким етиқатчиниң өз вужудига йеқин келип «саңа вәһий қилмән» дәйдиған роһни, яки еһтималға әң йеқин болғини етиқатчиларниң йеңига кәлгән яки һәтта жамаәтнин өз ичидин туруп «Мән силәргә Худаниң вәһийини һазир йәткүзимән» дегүчиләрни көрситиду; әйтәтә инкисичи қисми дәл мошу «сахта пәйгәмбәрләр»ни көрситиду. ■ **4:1** Йөр. 29:8; Мат. 7:15,16; 24:4, 5, 24; 1Кор. 14:29; әф. 5:6; Кол. 2:18; 2Пет. 2:1; 2Юһа. 7.

□ **4:2** «Әйсани, йәни дунияға инсаний тәндә кәлгән Мәсиһни етирап қилғучи һәр бир роһ...» — «инсаний тәндә» (яки «инсан тенидә») грек тилида «әттә» билән билдүрилиду. «Әйсани, йәни дунияға инсаний тәндә кәлгән Мәсиһни етирап қилғучи һәр бир роһ Худадин болиду» — мошу әйттә дейилгән «роһ» мәлум инсанниң әғзи арқилиқ гәп қиливатиду, әлвәттә. һалқилиқ мәсилә: — мәлум бириси жамаәттә сөз қилип «Худаниң вәһийини силәргә йәткүзимән» деса, бирақ «инсаний тәндә кәлгән Әйса Мәсиһ»ни етирап қилмиса, әнди униңда сөз қилидиған роһ Худаниң Роһи әмәс, бәлки жин-шәйтанларниң бири яки бу кишиниң өзиниң Худа билән қаршилишидиған инсаний роһ болиду, халас.

Әйса Мәсиһни етирап қилмайдыған роһ Худадин кәлгән әмәс. Бундақларда әксичә дәжжалниң роһи ишләйду; силәр бу роһниң келидиғанлиғи тоғрилиқ аңлиған едиңлар вә дәрвәқә у һазир дунияда пәйда болди. □ ■

⁴ Әй әзиз балилирим, силәр болсаңлар Худадин болғансиләр вә уларниң үстидин ғалип кәлдиңлар; чүнки силәрдә Турғучи бу дунияда турғучидин үстүндур. □

⁵ Улар болса бу дунияға мәнсуп; шуңа улар бу дунияниң сөзлирини қилиду вә бу дуниядикиләр уларға қулақ салиду. □ ⁶ Биз болсақ Худадин болғанмиз; Худани тонуған киши бизниң сөзлиримизни аңлайду. Худадин болмиған киши болса бизниң сөзлиримизни аңлимайду. Мана буниңдин һәқиқәтниң Роһи билән езитқулуқниң роһини пәриқ етәләймиз. □ ■

Худа Өзи меһир-муһәббәттур

⁷ И сөйүмлүклирим, бир-биримизгә меһир-муһәббәт көрситәйли; чүнки меһир-муһәббәтниң өзи Худадиндур вә меһир-муһәббәт көрсәткүчиниң һәр бири Худадин туғулған болиду вә Худани тонуйду. ⁸ Меһир-муһәббәт көрсәтмигүчи киши Худани тонумиған болиду; чүнки Худа Өзи меһир-муһәббәттур. ⁹ Худаниң меһир-муһәббети биздә шуниң билән ашкарә болдики, Худа бизни Униң арқилиқ һаятқа еришсун дәп бирдин-бир йеганә Оғлини дунияға әвәтти. ■ ¹⁰ Меһир-муһәббәт дәл шуниңдин янки, бизләрниң Худани сөйгинимиз билән әмәс, бәлки У Өзи бизни сөйүп гуналимизниң жазасини кәтәргүчи кафарәт болушқа Өз Оғлини әвәткини билән аяндур. ■

¹¹ И сөйүмлүклирим, Худа бизгә шу қәдәр меһир-муһәббәт көрсәткән йәрдә, бизму бир-биримизгә меһир-муһәббәт көрситишкә қәриздардурмиз. ¹² һеч ким һеч қачан Худани көргән әмәс; лекин бир-биримизгә меһир-муһәббәт көрсәтсәк, Худа биздә яшайду вә униң меһир-муһәббети биздә камаләткә йәткән болиду. ■ ¹³ Биз бизниң Униңда яшаватқанлиғимизни вә Униң биздә яшаватқанлиғини шуниңдин билимизки, У Өз Роһини бизгә ата қилған. □ ¹⁴ Биз шуни көргән вә шундақла шуниңға гувалиқ беримизки, Ата Оғулни дунияға қутқузғучи болушқа әвәтти. ¹⁵ Әгәр кимдәким Әйсани Худаниң Оғли дәп етирап қилса, Худа униңда, уму Худада яшайду. ¹⁶ Биз болсақ Худаниң бизгә болған меһир-муһәббетини тонуپ йәттуқ, шундақла униңға толиму ишәндуқ. Худа Өзи меһир-муһәббәттур вә меһир-муһәббәттә яшиғучи киши Худада яшайду, Худаму униңда яшайду.

□ **4:3** «вә дунияға инсаний тәндә кәлгән Әйса Мәсиһни етирап қилмайдыған роһ Худадин кәлгән әмәс» — шу вәқитларда, базиләр Әйса Мәсиһни «һәқиқий инсан әмәс, бәлки инсанниң шәклидә намайән болған бир хил роһ, халас» дегән ялған тәлим тарқалған еди. «...Бундақларда әксичә дәжжалниң роһи ишләйду; силәр бу роһниң келидиғанлиғи тоғрилиқ аңлиған едиңлар вә дәрвәқә у һазир дунияда пәйда болди» — оқурмәнләрниң есидә барки, «дәжжал»ниң манаси «Мәсиһгә қарши» һәм «Мәсиһниң орнини талашқучи»дур (жуқуридики 2:18, 2:20 вә изаһатларни көрүң). ■ **4:3** 2Тес. 2:7; 1Юһа. 2:18, 22.

□ **4:4** «Әй әзиз балилирим, силәр болсаңлар Худадин болғансиләр вә уларниң үстидин ғалип кәлдиңлар» — «улар» мошу йәрдә сахта пәйғәмбәрләрни вә тәлим бәргүчиләрни көрситиду. «чүнки силәрдә Турғучи бу дунияда турғучидин үстүндур» — «силәрдә Турғучи» Муқәддәс Роһни, «бу дунияда турғучи» Иблисни көрситиду. □ **4:5** «Улар болса бу дунияға мәнсуп; шуңа улар бу дунияниң сөзлирини қилиду вә бу дуниядикиләр уларға қулақ салиду» — «улар бу дунияниң сөзлирини қилиду» яки «улар бу дуниядин сөзләйду» яки «улар бу дуния тоғрилиқ сөзләйду». □ **4:6** «Мана буниңдин һәқиқәтниң Роһи билән езитқулуқниң роһини пәриқ етәләймиз» — «һәқиқәтниң Роһи» Муқәддәс Роһни, «езитқулуқниң роһи» Шайтанниң өзи яки жинларни көрситиду. ■ **4:6** Юһ. 8:47; 10:27. ■ **4:9** Юһ. 3:16; Рим. 5:8. ■ **4:10** Рим. 3:24, 25; 2Кор. 5:19; Кол. 1:19; 1Юһа. 2:2. ■ **4:12** Мис. 33:20; Қан. 4:12; Юһ. 1:18; 1Тим. 1:17; 6:16; 1Юһа. 3:24. □ **4:13** «Биз бизниң Униңда яшаватқанлиғимизни вә Униң биздә яшаватқанлиғини шуниңдин билимизки, У Өз Роһини бизгә ата қилған» — «У Өз Роһини бизгә ата қилған» грек тилида «У Өз Роһидин бизгә ата қилған» билән ипадилиниду.

17 Мошундақ болғанда, меһир-муһаббәт биздә мукәммәллишиду; шуниң билән биз сорақ күнидә хатиржәм-қорқмас болалаймиз. Чүнки Әйса қандақ болувақан болса бизму һазир бу дунияда шундақ болувадимиз. □ 18 Меһир-муһаббәттә қорқунуч йоқтур; камил меһир-муһаббәт қорқунучни һайдап йоққа чиқириду. Чүнки қорқунуч Худаниң җазаси билән бағлинишлиқтур; қорқунучи бар киши меһир-муһаббәттә камаләткә йәткүзүлгән әмәстур.□

19 Биз меһир-муһаббәт көрситимиз, чүнки Худа алди билән бизгә меһир-муһаббәт көрсәтти. 20 Әгәр бириси «Худани сөйимән» дәп туруп, қериндишигә өчмәнлик қилса, у ялғанчидур. Чүнки көз алдидики қериндишини сөймигән йәрдә, көрүп бақмиған Худани қандақму сөйсун? ■ 21 Шуңа биздә Униңдин: «Худани сөйгән киши қериндишиниму сөйсун» дегән әмир бардур.■

5

Етиқат «бу дуния»ниң үстидин гәлибә қилиду

1 Әйсаниң Мәсиһ екәнлигиғә ишәнгән һәр бир киши Худадин туғулған болиду; вә туғдурғучи Атини сөйидиған һәр бир киши Униңдин туғулғучиниму сөйиду.□ ■

2 Биз өзимизниң Худаниң балилирини сөйидиғанлиғимизни шуниңдин билемизки, Худани сөйүп, Униң әмирлиригә әмәл қилишимиздиндур. 3 Худани сөйүш Униң әмирлиригә әмәл қилиш демәктур; вә Униң әмирлиридә турмақ еғир иш әмәстур.■ 4 Чүнки Худадин туғулғанларниң һәммиси бу дуния үстидин гәлибә қилиду; вә дунияниң үстидин гәлибә қилғучи күч — дәл бизниң етиқатимиздур.□ ■ 5 Бу дунияниң үстидин гәлибә қилғучи зади кимләр? Пәқәт Әйсани Худаниң Оғли дәп етиқат қилғучилар әмәсму?■

6 У болса су вә қан арқилиқ кәлгән зат, йәни Әйса Мәсиһдур; Униң келиши пәқәт су биләнлә әмәс, бәлки қан биләнму еди. Вә бу ишларга гувалиқ бәргүчи болса Роһтур, чүнки Роһ Өзи һәқиқәттур.□ 7 Чүнки Униң тоғрилиқ үч гувалиқ бәргүчи

□ 4:17 «шуниң билән биз сорақ күнидә хатиржәм-қорқмас болалаймиз» — «сорақ күни» яки «қиямәт күни». Оқурмәнларниң есидә болсунки, «қиямәт күни»ни әтраплиқ чүшиниш үчүн Тәврат-Инҗилда униң тоғрисидаки көп тәпсилатлар бар. «Чүнки Әйса қандақ болувақан болса бизму һазир бу дунияда шундақ болувадимиз» — грек тилида «Чүнки У қандақ болувақан болса бизму һазир бу дунияда шундақ болувадимиз». Демәк, биз бу дунияда Әйсадәк адил, һәққаний, растчил, кәмәтәр, меһриван, муһаббәтлик...болимиз. Тәкитләнгән «бу дунияда» — чүнки бу дунияда ундақ болуш пәқәт Худаниң меһри-шапқити вә толуқ күч-қудрити болса андин мүмкин болиду. □ 4:18

«Меһир-муһаббәттә қорқунуч йоқтур; камил меһир-муһаббәт қорқунучни һайдап йоққа чиқириду» — яки «меһир-муһаббәт мукәммәл болса, қорқунучни һайдап йоққа чиқириду». ■ 4:20 1Юһа. 2:4.

■ 4:21 Лав. 19:18; Мат. 22:39; Юһ. 13:34; 15:12; әф. 5:2; 1Тес. 4:9; 1Пет. 4:8; 1Юһа. 3:23.

□ 5:1 «...вә туғдурғучи (Ата)ни сөйидиған һәр бир киши униңдин туғулғучиниму сөйиду» — бу сөз бәлким шу дәвирдики бир тәпсил болуши мүмкин еди. «Униңдин туғулғучи»лар етиқатчи қериндашларни көрситиду. ■ 5:1 Юһ. 1:12. ■ 5:3 Мат. 11:29,30; Юһ. 14:15; 15:10. □ 5:4

«Чүнки Худадин туғулғанларниң һәммиси бу дуния үстидин гәлибә қилиду; вә дунияниң үстидин гәлибә қилғучи күч — дәл бизниң етиқатимиздур» — «бу дуния» мошу йәрдә Худага қарши чиқидиған пүткүл дуниядики етиқатсизларни көрситиду, әлвәттә. Чүнки әмәлийәттә «бу дуниядикилар» Шәйтаниң илкидә мәркәзләшкән, Худага қарши бир түзүмдур. ■ 5:4 Юһ. 16:33. ■ 5:5 1Кор. 15:57; 1Юһа. 4:15. □ 5:6

«У болса су вә қан арқилиқ кәлгән зат, йәни Әйса Мәсиһдур; Униң келиши пәқәт су биләнлә әмәс, бәлки қан биләнму еди. Вә бу ишларга гувалиқ бәргүчи болса Роһтур, чүнки Роһ Өзи һәқиқәттур» — «Роһ» — Худаниң Муқәддәс Роһини көрситиду. Бу айтәтқи мәзмуни бир нәччә сахта тәлимгә қарита рәддийә бериштур. Муәллип қәтғийлик билән шуни испатлимақчи: (1) Әйса Мәсиһ һәқиқий инсан болуп туғулди; (2) һәқиқий инсан болуп, Йәһя пәйғәмбәр тәрипинин суда чәмүлдүрүлди; (3) һәқиқий инсан болуп кресттә өлди. Бу рәддийениң тәпсилатлири үстидә «қошумчә сөз»имиздә сәл тохтилимиз.

бар: — ^{□ 8} булар Pоh, су вэ қандин ибарэттур. Бу үчиниң гувалиги бирдур. ^{□ 9} Эгәр биз инсанларниң гуваликини қобул қилсақ, Худаниң гувалиги буларниңкидин үстүндур. Худа Өз Оғли тоғрисида шундақ гувалиқ бәргән — ¹⁰ (Худаниң Оғлиға етиқат қилған кишиниң ичиде шу гувалиқ бардур; бирақ Худаға ишәнмигән киши Уни ялғанчи қилған болиду, чўнки У Худаниң Өз Оғлини тәстиқлиған гувалиғиға ишәнмигән) ^{■ 11} гувалиқ дәл шудурки, Худа бизгә мәңгүлүк һаятни ата қилди вә бу һаятлық Униң Оғлидидур. ^{■ 12} Шуңа Оғулға егә болған киши һаятлыққа егә болған болиду; Худаниң Оғлиға егә болмиған киши һаятлыққа егә болмиған болиду.

Мәңгүлүк һаят

¹³ Мән буларни Худаниң Оғлиниң намиға етиқат қилған силәргә силәрниң мәңгүлүк һаятқа егә болғанлиғиңларни билишиңлар үчүн яздим. ^{■ 14} Вә бизниң Униңға болған толук ишәш-хатиржәмлигимиз шундақки, Униң ирадисигә мувапик һәр қандақ бир ишни тилисәк, У бизни аңлайду. ^{■ 15} Уни һәр немә тилигинимизни аңлайду дәп билгән екәнмиз, дуайимизда Униңдин тилигинимизгә ериштуқ, дәп билимиз.

¹⁶ Бириси қериндишиниң өлүмгә мәһкүм қилмайдиған бир гуна садир қилғанлиғини көрсә, униң үчүн дуа қилсун; вә Худа өлүмгә мәһкүм қилмайдиған гуна садир қилғанлар үчүн униңға һаятлық ата қилиду. Өлүмгә мәһкүм гунаму бардур. Униң тоғрисидин тилисун, демәймән. ^{□ ■ 17} һәммә һәққанийәтсизлик гунадур; вә өлүмгә мәһкүм қилмайдиған гунаму бар. ^{■ 18} Худадин туғулғаниниң гуна садир қилмайдиғанлиғини билимиз; чўнки әслидә Худадин туғулған Зат бундақ кишини қоғдап қалиду вә әшу рәзил униңға тегәлмәйду. ^{□ ■ 19} Әнди өзимизниң Худадин болғанлиғимиз өзимизгә мәлум; амма пүткүл дуняа болса у рәзилниң илкидидур. ²⁰ Йәнә бизгә мәлумки, Худаниң Оғли дуняаға кәлди вә һәқиқий Болғучини тонушимиз үчүн көңлимизни йорутти; вә биз һәқиқий Болғучиниң Өзидә, йәни Униң Оғли Әйсә Мәсиһдә яшаватимиз. У болса һәқиқий

^{□ 5:7} «Чўнки Униң тоғрилиқ үч гувалиқ бәргүчи бар...» — «Униң тоғрилиқ» — Мәсиһ тоғрилиқ.

^{□ 5:8} «булар Pоh, су вә қандин ибарэттур. Бу үчиниң гувалиги бирдур» — бу әйәт тоғрилиқ вә 6-7-әйәтләр үстидә «қошумчә сөзимиздә тохтилимиз. Бир аз кона көчүрүлмиләрдә: — «Чўнки У тоғрилиқ әршә үч гувалиқ бәргүчи бар: Булар Ата, Калам вә Муқәддәс Pоһтур; бу үчи бирдур. (8) Йәр йүзидә үч гувалиқ бәргүчи бар: Булар Pоh, су вә қандин ибарэттур. Бу үчиниң гувалиги охшаштур» дейилиду. ^{■ 5:10} Юһ. 3:36; Рим. 8:16; Гал. 4:6. ^{■ 5:11} Юһ. 1:4. ^{■ 5:13} Юһ. 20:31. ^{■ 5:14} Йәр. 29:12; Мат. 7:8; 21:22; Мар. 11:24; Луқа 11:9; Юһ. 14:13; 15:7; 16:24; Яқ. 1:5; 1Юһа. 3:2. ^{□ 5:16} «Бириси қериндишиниң өлүмгә мәһкүм қилмайдиған бир гуна садир қилғанлиғини көрсә, униң үчүн дуа қилсун; вә Худа өлүмгә мәһкүм қилмайдиған гуна садир қилғанлар үчүн униңға һаятлық ата қилиду. Өлүмгә мәһкүм гунаму бардур. Униң тоғрисидин тилисун, демәймән» — «вә Худа өлүмгә мәһкүм қилмайдиған гуна садир қилғанлар үчүн униңға һаятлық ата қилиду» яки «вә Худа уларға (йәни гуна садир қилғанларға) һаятлық ата қилиду». «Өлүмгә мәһкүм гуна» тоғрилиқ «Қошумчә сөз»имизни көрүң.

^{■ 5:16} Чөл. 15:30; 1Сам. 2:25; Мат. 12:31; Мар. 3:29; Луқа 12:10; Ибр. 6:4; 10:26; 2Пет. 2:2. ^{■ 5:17} 1Юһа. 3:4. ^{□ 5:18} «Худадин туғулғаниниң гуна садир қилмайдиғанлиғини билимиз; чўнки әслидә Худадин туғулған Зат бундақ кишини қоғдап қалиду вә әшу рәзил униңға тегәлмәйду» — бизниңчә «әслидә Худадин туғулған Зат» Әйсә Мәсиһни көрситиду. Мошу йәрдә «туғулған» бәлким Мәсиһниң инсан болушка туғулушини көрситиши керәк. Башқә икки хил тәржимиси бар: (1) «Худадин туғулғучи болса (йәни, етиқатчи), У (Худа) уни қоғдап қалиду; (2) Худадин туғулғучи өзини қоғдап қалиду». «әшу рәзил» — Иблисни көрситиду. ^{■ 5:18} 1Юһа. 3:9.

Худа вә мәңгүлүк һаятлықтур! □ ■

²¹ Әзиз балилирим, өзүңларни һәр қандақ бутлардин сақлаңлар. □

□ **5:20** «вә биз һәқиқий Болғучиниң өзидә, йәни Униң Оғли Әйса Мәсиһдә яшаватимиз» — «һәқиқий болғучи» Худани көрситиду. «У болса һәқиқий Худа вә мәңгүлүк һаятлықтур!» — Әйса Мәсиһни көрситиду (муқәддәс язмилардики һеч қандақ йәрләрдә «Худа һаятлық» дейилмәйду, лекин көп йәрләрдә «Әйса Мәсиһ һаятлықтур», дейилиду. Мәсилән «Юһ.» 11:25, 14:6). ■ **5:20** Йәш. 9:5; 44:6; 54:5; Луқа 24:45; Юһ. 20:28; Рим. 9:5; 1Тим. 3:16. □ **5:21** «Әзиз балилирим, өзүңларни һәр қандақ бутлардин сақлаңлар» — «бутлар» шүбһисизки, мошу йәрдә пәкәт ойма бутларни яки қуйма бутларнила әмәс, бәлки етиқатчиларниң қалбида Худаниң орнини талишидиған һәр қандақ нәрсә яки иштур. Мәсилән, «Кол.» 3:5ни көрүң.

Юанна «2»

«Расул Юанна язган иккинчи мәктүп»

1-2 Мәнки ақсақалдин Худа тәрипидин талланған ханимға вә уның әзиз балилириға салам! Мән силәрни һәқиқәттә сөйимән вә ялғуз мәнла эмәс, йәнә һәқиқәтни тонуғанларның һәммиһә биздә яшаватқан вә шундақла әбәткичә бизгә яр болидиған һәқиқәтни дәп силәрни сөйиду. □ 3 Худаатидин вә Атиниң Оғли Рәб Әйсә Мәсиһдин шапаәт, рәһим-шәпқәт вә хатиржәмлик силәргә һәқиқәт вә меһир-муһәббәт ичидә болғай! □

4 Балилириңниң арасида биз Атидин әмир тапшурувалғандәк һәқиқәттә маңғанларни көргиним үчүн интайин хурсән болдум.

Һәқиқәттә чиң туруш, сахтилиқтин һези болуш

5 Әнди, һөрмәтлик ханим, мән сәндин бир-биримизгә меһир-муһәббәт көрситәйли, дәп өтүнимән. Мениң саңа йезип өтүнгиним йеңи бир әмир эмәс, бәлки дәсләптин тартип биздә бар әмирдур □ 6 (меһир-муһәббәт шуки, уның әмирлиригә әмәл қилип меңиштур). Мана бу әмир силәр бурундин тартип аңлап келиватқандәк, уныңда меңишиңлар үчүн силәргә тапиланғандур. □ ■

7 Чүнки нурғун алдамчилар дуняның жай-жайлирида чиқти. Улар Әйсәниң дуняға инсаний тәндә кәлгән Мәсиһ екәнлигини етирап қилмайду. Бундақлар дәл алдамчи вә дәжқалдур. □ ■ 8 Биз вә өзүңлар сиңдүргән әжирни йөқитип қоймай, бәлки толуқ инғамға егә болушуңлар үчүн, өзүңларға ағаһ болуңлар. □

9 Кимки Мәсиһниң тәлимидин һалқип чиқип, уныңда чиң турмиса, Худа уныңға

□ **1:1-2 «Мәнки ақсақалдин (Худа тәрипидин) талланған ханимға вә уның әзиз балилириға салам!»**

— «ақсақал» мошу йәрдә «жамаәтнің ақсақили» яки пәқәт «мән керидин...» дегән мәнидила ишлитилиду. «Худа тәрипидин талланған ханим» — «ханим» һәқиқий бир аял ханимни көрситиши мүмкин, болмиса мәлум бир жамаәтнин көрситишиму мүмкин. «Кириш сүз»имиздә ейтқинимиздәк биз уни һәқиқий мөтивәр етиқатчи ханимни көрситиду, дәп қараймиз. «Әзиз балилири» дегән (1) жисаманий балилири; (2) «роһий балилири»; (3) һәм жисманий һәм роһий балилирини көрситиши мүмкин. Биз 3-пикиргә майилмиз («роһий балилири» болса бу ханимнің гувалиги вә вәстиси билән Худаниң йолиға киргәнләрни көрситиду. «Кириш сөз»имизни, 9-әйтни, «3Юһ. » 4-әйтниму көрүң). «Мәнки ақсақалдин... салам!» — барлиқ хәтлиригә охшаш, расул Юанна өзиниң ким екәнлигини беваситә көрсәтмәйду. □ **1:3 «рәһим-шәпқәт вә хатиржәмлик силәргә һәқиқәт вә меһир-муһәббәт ичидә болғай!»** — бәзи кона көчүрмиләрдә «рәһим-шәпқәт вә хатиржәмлик бизләргә һәқиқәт вә меһир-муһәббәт ичидә болғай!» дәп пүтүлгән. ■ **1:5 Юһ. 13:34; 15:12; Әф. 5:2; 1Тес. 4:9; 1Пет. 4:8; 1Юһа. 2:7; 3:23; 4:21.** □ **1:6 «Мана бу әмир силәр бурундин тартип аңлап келиватқандәк, уныңда меңишиңлар үчүн силәргә тапиланғандур»** — көздә тутулған әмир чоқум алдинки 5-әйттә тилға елинған «бир-биримизгә меһир-муһәббәт көрситәйли».

■ **1:6 Юһ. 15:10.** □ **1:7 «Чүнки нурғун алдамчилар дуняның жай-жайлирида чиқти»** — немишкә «чүнки» дәйду? Бизниңчә 5-7-әйт билән бағлиқтур. Алдамчилар, сахта тәлим бәргүчиләр вә сахта пәйғәмбәрләр тәрипидин алдинип қелишиниң алдини елиштики бирдин-бир йол 5-7-әйттә тилға елинғандәк Худаниң һәмраһлигида меһир-муһәббәт ичидә яшаштур. «Улар Әйсәниң дуняға инсаний тәндә кәлгән Мәсиһ екәнлигини етирап қилмайду» — «инсаний тәндә» (яки «инсан тенидә») грек тилида «әттә» билән билдүрилиду. Башқа бир хил тәржимиси: — «Улар Әйсә Мәсиһниң дуняға инсан тенидә кәлгәнлигини етирап қилмайду». ■ **1:7 Мат. 24:5,24; 2Пет. 2:1; 1Юһа. 4:1.** □ **1:8 «Биз вә өзүңлар сиңдүргән әжирни йөқитип қоймай, бәлки толуқ инғамға егә болушуңлар үчүн, өзүңларға ағаһ болуңлар»** — «биз вә өзүңлар сиңдүргән әжир» бәлким Юанна, шу ханим вә уның балилири билән биллә Худаниң йолида ишлап, хуш хәвәр йәткүзүп, бәлкимларни Худаниң йолиға башлаш әжирини көрситиду. Шу сахта тәлим бәргүчиләр уларның Худа үчүн чиқарған мевисини йөқатмақчи, әлвәттә.

егә болмайду. Лекин Униң тәлимидә чиң тургучи болса, Ата һәм Оғул униңға егә болиду. □¹⁰ Эгәр бириси Униң тәлимини елип кәлмәй силәрниң йеңиңларға кәлсә, уни өйүңларға башлимаңлар һәм униңға саламму бәрмәңлар. □ ■

¹¹ Чүнки ундақ адәмгә салам бәргән киши униң рәзил әмәллиригә шерик болғучидур. □

¹² Силәргә пүтидиған йәнә көп сөзлирим бар еди; лекин қәғәз билән сияһни ишләткәндин көрә, хошаллиғимизниң толуп тешиши үчүн йеңиңларға берип дидар көрүшүп сөзлишишни арзу қилимән. ¹³ Худа тәрипидин талланған һәдәңниң балилиридин саңа салам! □

□ **1:9** «Кимки Мәсиһниң тәлимидин һалқип чиқип, униңда чиң турмиса, Худа униңға егә болмайду» — «тәлимдин һалқип чиқип» грек тилида «илгири бесип» дегән билән ипадилиниду. Бу бир кинайилик, һәжвий гәптур. Мәсиһниң тәлимидин һеч қандақ сөз-едийиләр «илгири турмайду», әлвәттә. Мәсиһниң тәлимидин һалқип һәр қандақ башқа сөз-едийиләргә өтүш һеч қандақ «илгириләш» әмәстур, әлвәттә. «Лекин Униң тәлимидә чиң тургучи болса, Ата һәм Оғул униңға егә болиду» — «Мәсиһниң тәлими... Униң тәлими...» — һәм Мәсиһ Өзи бәргән тәлим һәм расулла Униң тоғрилиқ бәргән тәлимниму таң көрситиду. □ **1:10** «Эгәр бириси униң тәлимини елип кәлмәй силәрниң йеңиңларға кәлсә, уни өйүңларға башлимаңлар һәм униңға саламму бәрмәңлар» — «Униң тәлими» грек тилида «мошу тәлим» дегән сөз билән ипадилиниду; у «Мәсиһниң тәлими». 9-әйәтни көрүң. «уни өйүңларға башлимаңлар һәм униңға саламму бәрмәңлар» — оқурмәнләрниң есидә барки «салам» (ибраний тилида «шалом», грек тилида «хаир») дегән сөз «Саңа тинич-хатиржәмлик тиләймән» дегән мәнидә. Шуңа мошундақ сахта тәлим бәргүчиләргә «салам» ейтишқа болмайду. Юһаннаниң бу дегини уларға әдәпсизлик қилиш керәк дегәнлик әмәс, әлвәттә, бәлки уларға салам беришниң орниға сахта тәлими үчүн тәнбиһ беришиңларға тоғра келиду, дегәнлиқтур. ■ **1:10** Рим. 16:17; 2Тим. 3:5; Тит. 3:10. □ **1:11** «Чүнки ундақ адәмгә салам бәргән киши униң рәзил әмәллиригә шерик болғучидур» — «салам» тоғрилиқ жуқуриқи изаһатни көрүң. □ **1:13** «Худа тәрипидин талланған һәдәңниң балилиридин саңа салам!» — «Һәдәңниң балилири» расул Юһанна турған жайдики жамаәттики етиқатчиларни көрситиши мүмкин.

Юханна «3»

«Расул Юханна язган үчинчи мәктүп»

1 Мәнки ақсақал өзүм һәқиқәттә сөйгән сөйүмлүк Гаусқа салам! ² И сөйүмкүк достум, жениң гүлләнгәндәк, һәммә ишлириңниң гүллинишигә вә тениңниң саламәт болушиға тиләкдашмән. ³ Қериндашлар келип, сәндә болған һәқиқәт тоғрилиқ гувалиқ бәргәндә, мән интайин бәк хошалландим; чүнки сән һәқиқәттә давамлиқ меңиватисән. ⁴ Маңа нисбәтән, әзиз балилиримниң һәқиқәттә меңиватқанлиғини аңлаштинму чоң хошаллиқ йоқтур. [□]

Хуш хәвәр хизмитидә болидиганларға ярдәм бериш

⁵ Сөйүмлүк достум, йениңға барған қериндашларға (гәрчә улар саңа нәтонуш болсиму) қилғанлириңниң һәммисидә ихласмәнлиғиң испатлиниду. [□] ⁶ Улар жамаәт алдида сениң бу мейир-муһәббетиң тоғрисида гувалиқ бәрди. Уларни йәнә Худаниң йолиға лайиқ сәпиригә узитип қойсаң, яхши қилған болисән. [□] ⁷ Чүнки улар сәпәрдә ят әллик етиқатсизлардин һеч немә алмай, шу мубарәк нам үчүн йолға чиқти. [□] ⁸ Шуңа, һәқиқәт билән хизмәтдаш болуп тәң ишлигүчи болуш үчүн биз шундақларни қоллап-қувәтлишимизгә тоғра келиду. [□] ⁹ Бу тоғрилиқ жамаәткә мәктүп яздим. Лекин уларниң арасида өзини чоң тутуп, жамаәткә баш болуш тамасида болған Диотрәпәс бизни қобул қилмайду.

[□] **1:2 «И сөйүмкүк (достум), жениң гүлләнгәндәк, һәммә ишлириңниң гүллинишигә вә тениңниң саламәт болушиға тиләкдашмән»** — «жениңниң гүлләнгәндәк...»: — демәк, Гаосниң ички дуняиси интайин бай, роий байлиқлари наһайити көп. Бу әйткә қариганда, Худаниң өз пәрзентлиригә болған ирадисины умумән ейтқанда уларниң тениңиң сағлам болуш, дегили болиду. [□] **1:3 «сәндә болған һәқиқәт тоғрилиқ гувалиқ бәргәндә,...»** — яки «сениң тоғраңдә һәқиқәт бойичә гувалиқ бәргәндә,...».

[□] **1:4 «Маңа нисбәтән, әзиз балилиримниң һәқиқәттә меңиватқанлиғини аңлаштинму чоң хошаллиқ йоқтур»** — «әзиз балилирим»: — бу әйттин бизгә рошәнки, Гаос (бәлким хелә бурунла) расул Юханна арқилиқ хуш хәвәрни қобул қилған вә шундақла униң «әзиз балилири»дин бири болуп қалған.

[□] **1:5 «Сөйүмлүк достум, йениңға барған қериндашларға (гәрчә улар саңа нәтонуш болсиму) қилғанлириңниң һәммисидә ихласмәнлиғиң испатлиниду»** — бу қериндашлар жамаәтләргә тәсәлли-риғбәт йәткүзүш, тәлим бериш вә хуш хәвәрни тарқитиш үчүн яқа жутларға чиққан. 7-әйтни көрүң. [□] **1:6 «Улар жамаәт алдида сениң бу мейир-муһәббетиң тоғрисида гувалиқ бәрди»** — «жамаәт» мошу йәрдә муәллипниң өз жамаитини көрсәтсә керәк. «Уларни йәнә Худаниң йолиға лайиқ сәпиригә узитип қойсаң, яхши қилған болисән» — «Уларни ... сәпиригә узитип қойсаң...»: — бу әйтниң хәвиригә қариганда, бу қериндашлар хуш хәвәрни тарқитишқа чиққанда, бурун бир қетим Гаос тәрипидин күтүвелинған. Шуниндин кейин улар Юханнаниң, шундақла өз жамаитиниң йениға қайтип кәлди, Гаос тоғрилиқ гувалиқ бәрди. Улар һазир қайтидин сәпәргә чиққан, Юханна Гаусқа язған ушбу хәтти бәлким сәпәргә чиққанлар Гаусқа тапшурушқа елип бариду. [□] **1:7 «Чүнки улар (сәпәрдә) ят әллик етиқатсизлардин һеч немә алмай, шу мубарәк нам үчүн йолға чиқти»** — «ят әллик етиқатсизлар» мошу йәрдә «ят әлликләр» яки «ят әлләр» дегән сөз билән ипадилиниду. Адәттә бу сөз «Йәһудий болмиған әлләр»ни көрситиду, лекин мошу йәрдә «етиқатсизлар» дегән көчмә мәнидә ишлитилиду. «Шу мубарәк нам үчүн» — грек тилида пәкәт «нам» билән ипадилиниду; чүнки Юханна вә шу қериндашлар үчүн пәкәт бирла нам мәвжүт еди (йәни бирдин-бир Мәсиһниң намуидур). Мәсилән, «1Юһ.» 2:12ниму көрүң).

[□] **1:8 «Шуңа, һәқиқәт билән хизмәтдаш болуп тәң ишлигүчи болуш үчүн биз шундақларни қоллап-қувәтлишимизгә тоғра келиду.»** — «һәқиқәт билән хизмәтдаш болуп тәң ишлигүчи болуш үчүн» — буниңға қариганда «һәқиқәт» дегән ибарә «һәқиқәтниң Роһи», йәни Муқәддәс Роһниң Өзини көрситиду. «Қоллап-қувәтләш» — грек тилида «қобул қилиш» дегән пейл билән ипадилиниду вә өйдә күтивелишини чоқум өз ичигә алиду. «Биз шундақларни қоллап-қувәтлишимизгә тоғра келиду» — бу әйттики «биз» шүбһисизки, барлиқ етиқатчиларни өз ичигә алиду.

□ 10 Шуниң үчүн мән барганда, униң қилған әскиликлирини, йәни униң бизниң үстимиздин қилған рәзил сөзлири билән ғәйвитини йүзигә салимән; у униңлиқ биләнла тохтап қалмайду, йәнә сәпәрдики қериндашларни қобул қилмайла қалмай, қобул қилмақчи болғанларниму тосиду вә һәтта уларни жамаәттин қоғлап чиқириватиду. □

11 И сөйүмлүк достум, яманлиқтин әмәс, яхшилиқтин үлгә алғин. Яхшилиқ қилғучи Худадиндур. Яманлиқ қилғучи Худани һеч көрмигәндур. ■

12 Демитриусни болса һәммәйлән, һәтта һәқиқәтнің өзи яхши гувалиқ берип тәрипләйду. Бизму униңга гувалиқ беримиз вә гувалигимизнің һәқиқәт экәнлигини сәнму билисән. □

13 Саңа язидиған йәнә көп сөзлирим бар еди; лекин қәләм билән сияһни ишләткәндин көрә, □ ■ 14 Сән билән пат арида дидар көрүшүшни арзу қилимән; шу чағда дөқәмдәдә сөзлишимиз. 15 Саңа хатиржәмлик яр болғай! Достлардин саңа салам. Сәнму у йәрдики достларга исим-фамилилири бойичә мәндин салам ейтқайсән. □

□ 1:9 «Бу тоғрилиқ жамаәткә мәктүп яздим. Лекин уларниң әрисидә өзини чоң тутуп, жамаәткә баш болуш тамасида болған Диотрәпәс бизни қобул қилмайду» — рошәнки, бу әйәттә тилга елинған «жамаәт» Юанна ақи Гаюс билән мунасивәтлик жамаәт әмәс, бәлки Гаюс турған жутқа йеқин жайлашқан бир жамаәт еди. □ 1:10 «Шуниң үчүн мән барганда, униң қилған әскиликлирини, йәни униң бизниң үстимиздин қилған рәзил сөзлири билән ғәйвитини йүзигә салимән» — «йүзигә салимән» грек тилида «әслитимән» билән ипадилиниду. Юанна бу яманлиқни Диотрәпәстин башқа һеч кимгә әсләтмәйду! «У униңлиқ биләнла тохтап қалмайду, йәнә (сәпәрдики) қериндашларни қобул қилмайла қалмай...» — бу «қериндашлар» жуқурида тилга елинған хуш хәвәрни тарқитиш үчүн йолга чиққан қериндашлардур. «... қериндашларни қобул қилмайла қалмай, қобул қилмақчи болғанларниму тосиду вә һәтта уларни жамаәттин қоғлап чиқириватиду» — Диотрәпәснің жамаәткә ақсақал болған-болмиғанлиги ениқ әмәс, ишқилип жамаәт ичидә хелә тәсири бар адәм болса керәк. ■ 1:11 Зәб. 36:27; Йәш. 1:16; 1Пет. 3:11; 1Юһа. 3:6. □ 1:12 «Демитриусни болса һәммәйлән, һәтта һәқиқәтнің өзи яхши гувалиқ берип тәрипләйду» — мүмкинчилиги барки, Демитриуснің өзи Юаннаниң йенидин йолга чиққан «хуш хәвәрчи қериндашлар»ның бири (һәтта уларниң башлиги) еди. «Һәқиқәтнің өзи... гувалиқ бериду» — Бизниңчә мошу йәрдә «Һәқиқәт» шүбһисизки, «Һәқиқәтнің Роһи», йәни Муқәддәс Роһниң өзини көрситиду. Демәк, Муқәддәс Роһ билән толған һәр бир киши Демитриус билән учрашқанда, өзиниң роһида Демитриусниң қандақ адәм экәнлиги тоғрилиқ Муқәддәс Роһтин болған гувалиги болиду. «Қошумчә сөз»нимизни көрүң. «Һәқиқәт экәнлигини сәнму билисән» яки «Һәқиқәт экәнлигини силәрму билисиләр».

□ 1:13 «лекин қәләм билән сияһни ишләткәндин көрә, ...» — грек тилида «лекин сияһ вә қәләмни ишләткәндин көрә, ...» дейилиду. ■ 1:13 2Юһа. 12. □ 1:15 «Саңа хатиржәмлик яр болғай! Достлардин саңа салам» — «достлар» Юаннаниң йенидики барлиқ қериндашларни көрсәтсә керәк. Юанна «сениң достлириң» яки «мениң достлирим» демәйду. һәқиқий қериндаш болса һәр бир башқа қериндашқа, йәни Худани сөйгүчиларниң һәммисигә досттур. Сәнму у йәрдики достларга исим-фамилилири бойичә мәндин салам ейтқайсән» — жуқурида ейтқинимиздәк, «достлар» мошу йәрдә Гаюснің йенидики барлиқ қериндашларни көрситиду.

Йәһуда

«Расул Йәһуда язган мәктүп»

¹ Әйса Мәсһһнің қули, Якупниң иниси мәнки Йәһудадин чақирилғанларға, йәни ХудаАтимиз тәрипидин сөйлүгән, Әйса Мәсһһ тәрипидин қоғдилип кәлгәнләргә салам. □ ² Силәргә рәһимдиллик, аманлиқ-хатиржәмлик вә меһир-муһәббәт һәссиләп ата қилинғай!

Сахта тәлим бәргүчиләрдин һези болуңлар!

³ И сөйүмлүклирим, мән әсли силәргә ортақ бәһримән болувақан нижатимиз тоғрисида хәт йезишқа зор иштияқим болсиму, лекин һазир буниң орниға селәрни муқәддәс бәндиләргә бир йолила аманәт қилинған етиқатни қолуңлардин бәрмәсликкә жиддий күрәш қилишқа жекиләп ушбу хәтни язмасам болмиди. □ ⁴ Чүнки мәлум кишиләр — ихлассиз адәмләр, хелә бурунла муну сораққа тартилишқа пүтүлгәнләр араңларға суқунуп киривалған. Улар Худаниң меһри-шәпқитини бузуқлуқ қилишниң банисиға айландурувалған, бирдин-бир Егимиз вә Рәббимиз Әйса Мәсһһдин танған адәмләрдур. □ ■

⁵ Шуниң үчүн мән силәргә шуни есиңларға қайтидин селишни халаймәнки (гәрчә силәр бурун һәммә ишлардин хәвәрләндүрүлгән болсаңларму), бурун Рәб Өзи үчүн бир хәлиқни Мисирдин күтқүзған болсиму, уларниң ичидики Өзигә ишәнмигәнләрни кейин һалак қилди. □ ■ ⁶ *Вә силәр шуниму билисиләрки*, әслидики орнида турмай, өз маканини ташлап кәткән пәриштиләрни Рәб улүқ қиямәт күниниң соригиғичә мәңгү кишәнләп мудһиш қараңғулуқта солап сақлимақта. ■ ⁷ Содом вә Гоморра вә уларниң әтрапидики шәһәрләрдикиләрму шу охшаш йолда, йәни шу *пәриштиләргә* охшаш учиға чиққан бузуқчиликқа вә ғәйрий

□ **1:1** «Әйса Мәсһһнің қули, Якупниң иниси мәнки Йәһудадин чақирилғанларға ... салам» — «чақирилғанлар» болса Худа тәрипидин чақирилған. «Әйса Мәсһһ тәрипидин қоғдилип кәлгәнләргә салам» — яки «Худа тәрипидин» Әйса Мәсһһ үчүн қоғдилип кәлгәнләргә салам» — текст шу мәниниму өз ичигә алиду. □ **1:3** «...лекин һазир буниң орниға селәрни муқәддәс бәндиләргә бир йолила аманәт қилинған етиқатни қолуңлардин бәрмәсликкә жиддий күрәш қилишқа жекиләп ушбу хәтни язмасам болмиди» — «муқәддәс бәндиләргә бир йолила аманәт қилинған етиқат» дегән ибарә мошу йәрдә бизгә Инжил арқилиқ Худа, Мәсһһ, Муқәддәс Роһ, нижат, Худаниң сөз-калами (Тәврат, Зәбур, Инжил), бу дуня, у дуня, инсанийәт, пәриштиләр вә жин-шәйтан қатарлиқлар тоғрилик назил қилип тапшурулған, шундақла ишинишкә зөрүр болған вәһий-һәқиқәтләрни көрситиду. □ **1:4** «Чүнки мәлум кишиләр — ихлассиз адәмләр, хелә бурунла мошу сораққа тартилишқа пүтүлгәнләр араңларға суқунуп киривалған» — «хелә бурунла ... сораққа тартилишқа пүтүлгән»: — бәлким муқәддәс язмиларда пүтүлгән болса керәк. «Муну сорақ» — Йәһуда төвәндә 5-15-айәтләрдә баян қилидиған жаза-сорақлар болса керәк. «улар Худаниң меһри-шәпқитини бузуқлуқ қилишниң банисиға айландурувалған, бирдин-бир Егимиз вә Рәббимиз Әйса Мәсһһдин танған адәмләрдур» — «Худаниң меһри-шәпқитини бузуқлуқ қилишниң банисиға айландурувалған...»: — демәк, «бузуқчилик қиливәрсәкму Худаниң меһри-шәпқити билән кәчүрүлимиз» дегәндәк. ■ **1:4** 1Пет. 2:8; 2Пет. 2:1, 3. □ **1:5** «бурун Рәб Өзи үчүн бир хәлиқни Мисирдин күтқүзған болсиму, уларниң ичидики Өзигә ишәнмигәнләрни кейин һалак қилди» — «кейин» грек тилида «иккинчи қетим» дейилиду. «Рәб Өзи үчүн бир хәлиқни Мисирдин күтқүзған болсиму» бәзи кона көчүрмиләрдә «Әйса Өз хәлиқни Мисирдин күтқүзған болсиму» дейилиду. ■ **1:5** Чөл. 14:29; 26:64, 65; Зәб. 105:24-27; 1Кор. 10:5; Ибр. 3:17. ■ **1:6** Яр.6:1-4; 2Пет. 2:4.

шәһвәтләргә берилип кәткән, кейинки дәвирләр уларның ақивитидин ибрәт алсун үчүн мәңгүлүк от җазасига өрнәк қилинип көйдүрүлгән. □ ■

8 Лекин мошу «чүш көргүчиләр» шу охшаш йол билән адәмләрниң тәнлириниму булғимақта, улар һоқуқ егилиригә сәл қаригучилардин болуп, әрштики улукларғиму һақарәт қилишмақта. □ 9 Лекин һәтта баш пәриштә Микаилму Мусаниң җәсити тоғрисида Иблис билән музакирә қилип талаш-тартиш қилғанда, уни һақарәтлик сөзләр билән әйипләшкә петиналмиған, пәқәт «Саңа Пәрвәрдигарниң Өзи тәнбиһ бәрсун» дәпла қойған. ■ 10 Лекин бу кишиләр өзлири чүшәнмәйдиған ишлар үстидә күпүрлүк қилиду. Бирақ улар һәтта әқилсиз һайванлардәк өз тәбиитиниң инкаслири бойичә чүшәнгиничә яшап, шу арқилиқ өзлирини һалак қилиду. □ ■ 11 Буларниң һалиға вай! Чүнки улар Қабилниң йоли билән маңди, мал-мүлүкни дәп Балаамниң азған йолиға өзини атти вә улар Корәһниң асийлиқ қилғиниға охшаш ахир һалак болиду. □ ■ 12 Улар меһир-муһәббәтни тәбрикләш зияпәтлириңларға һеч тартинмай силәр билән биллә даһил болидиған, өзлиринила бақидиған хәтәрлик һада ташлардур. Улар шамаллардин һайдилип кәлгән ямғурсиз булут, йилтизидин қомуруп

□ 1:7 «Содом вә Гоморра вә уларниң әтрапидики шәһәрләрдикиләрму шу охшаш йолда, йәни шу пәриштиләргә охшаш учига чиққан бузуқчиликқа вә ғәйрий шәһвәтләргә берилип кәткән, кейинки дәвирләр уларниң ақивитидин ибрәт алсун үчүн мәңгүлүк от җазасига өрнәк қилинип көйдүрүлгән» — «ғәйрий шәһвәтләр» дегән ибарә грек тилида «ғәйрий әтләр» билән ипадилиниду. Худаға бойсунмиған пәриштиләр «ғәйрий әтләр»гә (демак, қиз-аялларға) ич паш тартқан еди; Содом вә Гоморрадикиләр «ғәйрий әтләр»гә ич паш тартқан (бу кетим әрләр қиз-аялларға әмәс, бәлки әрләр башқа әрләр билән «ғәйрий» җинсий мунасивәт өткүзмәкчи). «Содом вә Гоморра шәһәрлири»ниң ақивити тоғрисида «Яр.» 18-19-бапни көрүң. Биз «қошумчә сөз»имиздә мошу вақиә үстидә йәнә азрак тохтилимиз. ■ 1:7 Яр. 19:24; Қан. 29:22; Йәш. 13:19; Йәр. 50:40; Әз. 16:49; һош. 11:8; Ам. 4:11; Луқа 17:29; 2Пет. 2:6. □ 1:8 «лекин мошу «чүш көргүчиләр» шу охшаш йол билән адәмләрниң тәнлириниму булғимақта, улар һоқуқ егилиригә сәл қаригучилардин болуп, (әрштики) улукларғиму һақарәт қилишмақта» — «чүш көргүчиләр» бәлким «бешарәтлик бир нәччә чүшни көрдүм» дегәндәк сөзләр билән адәмләрни алдайду. «Һоқуқ егилири» — шүбһисизки, мошу йәрдә падишалар, валийлар вә һөкүмәтницә түрлүк әмәлдарлиридин башқа, Худа бекиткән ата-анилик һоқуқни өз ичигә алиду. «әрштики улуклар» — әйни тексттә «әрш» дегән сөз йоқ. Лекин 11-айәткә қариганда чоқум әрштики (яман) күчләр, йәни җин-шәйтанларни көрсәтсә керәк. «Җин-шәйтанлар» әслидә пәриштиләр, йәни «әрштики улуклар»дин еди («Вәһ.» 12:4ни көрүң). ■ 1:9 Дан. 10:13; 12:1; Зәк. 3:2; 2Пет. 2:11; Вәһ. 12:7. □ 1:10 «Лекин бу кишиләр өзлири чүшәнмәйдиған ишлар үстидә күпүрлүк қилиду. Бирақ улар һәтта әқилсиз һайванлардәк өз тәбиитиниң инкаслири бойичә чүшәнгиничә яшап, шу арқилиқ өзлирини һалак қилиду» — «өз тәбиитиниң инкаслири бойичә чүшәнгиничә яшап» дегән ибарә бәлким һайванларниң җүплишишкә болған иштиһасини көздә тутқан, шундақла мошу кишиләрниң шәһвәний һәвәслирини, бузуқлуқлирини көрсәткән болуши мүмкин. ■ 1:10 2Пет. 2:12. □ 1:11 «Буларниң һалиға вай! Чүнки улар Қабилниң йоли билән маңди, мал-мүлүкни дәп Балаамниң азған йолиға өзини атти вә улар Корәһниң асийлиқ қилғиниға (охшаш) ахир һалак болиду» — «Қабилниң йоли» — Қабил өз инисига һәсәт қилип уни өлтүргән, әлвәттә («Яр.» 4-бап). «Балаамниң азған йоли» — «Чөл.» 22-24-бапни, «2Пет.» 2:15ни вә изаһатниму көрүң. «улар Корәһниң асийлиқ қилғинидикигә охшаш ахир һалак болиду» — Корәһ болса Муса пәйғәмбарға, шундақла Худаниң Өзигә исян көтәрди. Йәр өзи ечилип Корәһ вә шериклириниң айлисидикилирини җутувалди вә шуниң билән тәң асмандин от чүшүп Корәһ вә униңға әгәшкәнләрни көйдүрүп өлтүрди («Чөл.» 16-бап). Корәһдикиләрдин 1500 жылдин кейин яшиған мошу сахта тәлим бәргүчиләр Худаниң ғәзиви аян қилинған күни уларға охшаш җәзмән әшәддий вә қорқунчулук һалда йоқитилиду. ■ 1:11 Яр. 4:8; Чөл. 16:1; 22:7,21; 2Пет. 2:15; 1Юһа. 3:12.

ташланған, кәч күздики мевисиз дәрәкләр, икки қетим өлгәнләр! □ ■ 13 Улар деңизниң давалғуватқан, бужғунлуқ долқунлири, улар өз шәрмәндичилигини қусмақта; улар езип кәткән юлтузлар болуп, уларға мәңгүлүк қап қараңғулукниң зулмити һазирлап қоюлғандур. □ ■ 14 Адәм атиниң йәттинчи әвлади болған һанох бу кишиләр тоғрисида мундақ бешарәт бәргән: —

«Мана, Рәб түмәнмиңлиған муқәддәслири билән келиду, □ ■ 15 У пүткүл инсанларни сорақ қилип, барлиқ ихлассизларниң ихлассизларчә жүргүзгән барлиқ ихлассизлиқлириға асасән, шундақла ихлассиз гунакарларниң Өзини һақарәтлигән барлиқ әсәбий сөзлиригә асасән уларни әйипкә буйруйду». □ ■ 16 Бу кишиләр һаман ғотулдап, ағринип жүриду, өз һәвәслириниң кәйнигә кириду; ағзида йоғанчилиқ қилиду, өз мәнпәитини көзләп башқиларға

□ 1:12 «Улар меһир-муһәббәтни тәбрикләш зияпәтлириңларға һеч тартинмай силәр билән биллә дахил болидигән, әзлиринила бақидигән хәтәрлик хада ташлардур. Улар шамаллардин һайдилип кәлгән ямғурсиз булут, йилтизидин қомуруп ташланған, кәч күздики мевисиз дәрәкләр, икки қетим өлгәнләр!» — «меһир-муһәббәтни тәбрикләш зияпәтлириңлар» дегәнлик Худаниң меһир-муһәббәтини тәбрикләш, әлвәттә. Шүбһисизки, биринчи вә иккинчи әсирләрдә жамаәтләр пат-пат мәлум бир хошаллиқтин ғерип-намратларни тәклип қилип зияпәт өткүзәтти; ундақ зияпәтләр «меһир-муһәббәт зияпити» яки «муһәббәтни тәбрикләш зияпити» дәп атилатти. Шу зияпәтләр бәлким даим «нан уштуш», (яки «Рәбниң дәстихани», «Рәбниң кәчлик тамиги»)ни өз ичигә алатти. «әзлиринила бақидигән хәтәрлик хада ташлардур» — «әзлиринила бақидигән» бу кинайилик гәп. Мошу кишиләр «Худа бизни жамаәттикәләрни баққучи қилип бекиткән» дәйтти. Лекин улар пәқәт әзлиринила бақатти. «хәтәрлик хада ташлардур» — башқа хил тәржимиси «дағларға охшайду» — Мошу кишиләр әзлирини бәлким «жамаәтнин түврүги» дәп көрсәткини билән, әмәлийәттә деңиздики «хәтәрлик хада ташларға охшайду». Деңизчиләр деңиз астидики хада ташларни байқалмай, кемини үстидин һайдиса пүтүнләй вәйран болуп түгшиду, әлвәттә. «Хәтәрлик хада ташлар» дегән бу сөзниң аһаңи «дағ»қиму наһайити йеқин болғач, бәлким бу мәниниму көрситиши мүмкин. «2Пет.» 2:13ни көрүң. «ямғурсиз булут» — грек тилида «сусиз булут». «икки қетим өлгәнләр!» — бу сахта тәлим бәргүчиләр әзлириниң гуналирида роһий жәһәттә «өлгән» («қәбиһлиқлириңлар һәм гуналириңларда өлгән» («әф.» 2:1)) болупла қалмай, башқиларниму өлүм йолиға алдап киргүзгәнлиги үчүнму роһий жәһәттә «икки қетим өлгән»дур. Улар шу сәвәптин Худа тәрипинин икки һәссә жәзалиниду («Яқ.» 3:1, «Мат.» 23:13-15ни көрүң). ■ 1:12 2Пет. 2:13,17.

□ 1:13 «Улар деңизниң давалғуватқан, бужғунлуқ долқунлири, улар өз шәрмәндичилигини қусмақта» — «Йәш.» 57:20ни көрүң. «... улар езип кәткән юлтузлар болуп, уларға мәңгүлүк қап қараңғулукниң зулмити һазирлап қоюлғандур» — «улар... езип кәткән юлтузлар» дегәнләр пәқәт «хәтәрлик хада ташлар»ла әмәс, бәлки деңизда жүргүчиләргә хата йөнүлүшни көрситип тенитидигән «езип кәткән юлтузлар»дәк болиду. ■ 1:13 Йәш. 57:20. □ 1:14 «Мана, Рәб түмәнмиңлиған муқәддәслири билән келиду,...» — («Рәбниң муқәддәслири» мошу йәрдә Рәб Әйсаниң қайтип келишидә Өзигә һәмрәһ қилған пәриштилири һәм муқәддәс бәндилирини көрситиши мүмкин («Қан.» 33:2, «Әб.» 49:3-6, «Дан.» 7:9-14, 25-26, «Мат.» 16:27, 24:30-31, 25:13, «1Кор.» 6:2, «1Тес.» 3:3, «2Тес.» 1:7-10, «Вәһ.» 1:7ни көрүң). ■ 1:14 Яр. 5:18; Дан. 7:10; Рос. 1:11; 1Тес. 1:10; 2Тес. 1:10; Вәһ. 1:7.

□ 1:15 «У пүткүл инсанларни сорақ қилип, барлиқ ихлассизларниң ихлассизларчә жүргүзгән барлиқ ихлассизлиқлириға асасән, шундақла ихлассиз гунакарларниң өзини һақарәтлигән барлиқ әсәбий сөзлиригә асасән уларни әйипкә буйруйду» — «ихлассизларчә жүргүзгән ихлассизлиқлири» дегән ибарә «учиға чиққан ихлассизлиқлири» дегәнәк гуналирини тәкитләйду. «уларни әйипкә буйруйду» — дегән сөз, шүбһисизки, һәр бир гунакарнин Худа алдида өзиниң гуналири үстидин чиқирилған һөкүмгә толук қошилидигәнлигини көрситиду. Тәврат өз ичигә алмиған «һанох» дегән йәнә кона бир китап бар. Бирақ Йәһуда нәқил кәлтүргән мошу сөз бу китаптин беваситә елинған әмәс. Бу сөз бәлким «һанох» дегән китапниң қедимий мәнбәси болған, хәлиқниң ағзаки баянлиридин елинған болса керәк. ■ 1:15 Мат. 12:36.

хушамәтчилик қилиду. □ ■

Агаһландуруш вә тапилаш

17 Лекин, и сөйүмлүклирим, Рәббимиз Әйса Мәсиһнің расуллириниң алдин-ала ейтқан сөзлирини есиңларда тутуңларки, 18 улар силәргә: «Ахир заманда, өзиниң ихлассиз һәвәслириниң кәйнигә кирип, мазақ қилғучилар мәйданға чиқиду» дегән еди. □ ■ 19 Мошундақ кишиләр бөлгүнчилик пәйда қилидиған, өз тәбиитигә әгәшкән, Роһқа егә болмиған адәмләрдур. □

20 Лекин силәр, и сөйүмлүклирим, әң муқәддәс болған етиқатиңларни һул қилип, өзүңларни куруп чиқиңлар, Муқәддәс Роһта дуа қилип, □ 21 адәмни мөңгүлүк һаятқа елип баридиған Рәббимиз Әйса Мәсиһнің рәһимдиллигини тәлмүрүп күтүп, өзүңларни Худаниң меһир-муһәббити ичидә тутуңлар. 22 Иккилинип қалғанларға рәһим қилиңлар; □ 23 бәзиләрни от ичидин жулувелип қутулдурувелиңлар; бәзиләргә һәтта әтлиридин нижасәт чүшүп булғанған кийим-кечигигиму нәпрәтләнгән һалда қорқунуч ичидә рәһим қилиңлар. □

□ 1:16 «Бу кишиләр һаман ғотулдап, ағринип жүриду, өз һәвәслириниң кәйнигә кириду; ағзида йоғанчилик қилиду, өз мәнпәитини көзләп башқиларға хушамәтчилик қилиду» — «бу кишиләр ... ғотулдап, ағринип жүриду»: улар өз-өзигә һәм башқиларға қақшап ағринип жүриду. «ағринип жүриду» дегәнниң башқа бир хил тәржимиси: — «башқиларни әйипләйду» яки «қусур издәп жүриду». ■ 1:16 2Пет. 2:18. □ 1:18 «улар силәргә: «Ахир заманда, өзиниң ихлассиз һәвәслириниң кәйнигә кирип, мазақ қилғучилар мәйданға чиқиду» дегән еди» — расул Йәһуда мошу йәрдә уларниң немини мазақ қилидиғанлиғини ейтмайду. Лекин бир мисал «2Пет.» 3:3дә тепилиду. ■ 1:18 Рос. 20:29; 1Тим. 4:1; 2Тим. 3:1; 4:3; 2Пет. 2:1; 3:3. □ 1:19 «Мошундақ кишиләр бөлгүнчилик пәйда қилидиған, өз тәбиитигә әгәшкән, Роһқа егә болмиған адәмләрдур» — «өз тәбиитигә әгәшкән (адәмләр)» грек тилида «жанлик (адәмләр)» дегән сөз билән ипадиллиниду. Оқурмәнләрниң есидә болуши керәкки, Муқәддәс Китап бойичә адәм үч қисимдин — роһ, жан, тәндин тәркиб тапиду. Худаниң әсли мәхсити адәмниң роһи арқилиқ униң билән алақилишип йойлюрүк көрситиш еди. Адәм атимизниң гунаһи адәмләр өз роһи тарипидин әмәс, балки жан вә тән, йәни «әт» тарипидин башқурулуп, өзиниң (гунаһлик) тәбиитигә әгәшкили турди. «Римликларға»дики «кириш сөз»имизни көрүң. «Роһқа егә болмиған адәмләрдур» — «Роһ» Худаниң Муқәддәс Роһи, әлвәттә. □ 1:20 «Лекин силәр, и сөйүмлүклирим, әң муқәддәс болған етиқатиңларни һул қилип, өзүңларни куруп чиқиңлар, Муқәддәс Роһта дуа қилип,...» — «өзүңларни... куруп чиқиңлар» дегән ибарә мошу йәрдә грек тилидики «(етиқатта) өсүп йетилдүрүңлар» дегән мәнида. «Римликларға» вә «Әфәслиқларға»дики «етиқатни куруш» тоғрилиқ «кириш сөз»имизни вә изаһатларни көрүң. «Муқәддәс Роһта дуа қилип, ...» — демәк, «Муқәддәс Роһқа тайинип дуа қилип,...». □ 1:22 «Иккилинип қалғанларға рәһим қилиңлар» — «иккилинип қалғанлар» болса етиқатта иккиләнгәнләр. Башқа бир хил тәржимиси: «Бәзиләргә рәһим қилиңлар, (адәмләр билән адәмләрни) пәриқ етиңлар; бәзиләрни... бәзиләрни...». □ 1:23 «бәзиләрни от ичидин жулувелип қутулдурувелиңлар; бәзиләргә һәтта әтлиридин нижасәт чүшүп булғанған кийим-кечигигиму нәпрәтләнгән һалда қорқунуч ичидә рәһим қилиңлар» — демәк, бу икки әйәт (22-23)тә үч хил адәмләр бар. Биринчи хили етиқатқа нисбәтән гуманда туриду; иккинчи хили болса гунаға шунчә чөкүп кәткәнни, улар дозақниң гирдавида турғанлар яки «дозақ отиға чүшәй» дәп қалғанлар; үчинчи хили болса, адәмни асанла ипласлиққа сөрәйдиған еғир гуналарға патқанлар. Шуңа уларни қутқузмақчи болғанлар интайин хошияр болуши керәк — болмаса өзлири булғинип яки аздурулуп кетиши мүмкин («Һәтта әтлиридин иплас (грек тилида, «дағ») чүшүп булғанған кийим-кечигигә нәпрәтләнгән һалда» дегән гәп көчмә мәнида, әлвәттә. «Бу кишиләрниң пасиқлиғи өзүңгә тәсир йәтқузмисун үчүн хошияр бол» дегәндәк). Бу икки әйәтниң башқа бәзи тәржимилири бар. Бу тәржимиләрдә «қутқузушқа тиришиш керәк» болған икки хил адәмләр көздә тутулиду: — «Иккилинип қалғанларға рәһим қилиңлар; бирақ бәзиләрни от ичидин жулуп қутулдурувелиңлар; лекин уларни қутқузғанда қорқунучта болуңлар, һәтта әтлардин иплас чүшүп булғанған кийим-кечигигә нәпрәтлиниңлар» дегәндәк.

Мәдһийә дуасы

24-25 Амма силәрни йолда тейилип кетиштин сақлап, ечилип-йейилип Өзиниң шәрәплик һозурида әйипсиз турғузушқа Қадир Болғучиға, йәни Қутқузғучимиз бирдин-бир Худаға Рәббимиз Әйса Мәсиһ арқилиқ шан-шәрәп, һәйвәт-улуқлуқ, қудрәт вә һоқуқ әзәлдин бурун, һазирму та барлиқ заманларғичә болғай! Амин! ■

Вәһий

1 Бу китап Әйса Мәсиһнің вәһийси, йәни Худа Униңға Өз қул-хизмәткарлириға йеқин кәлгүсидә йүз бериши муқәррәр болған ишларни көрситиши үчүн тапшурған вәһийдур. Мәсиһ буни Өз пәриштисини әвәтип қули Юханнаға аламәтләр билән аян қилди. □ 2 Юханна болса Худаниң сөз-калами һәмдә Әйса Мәсиһ тоғрисидики гувалиққа көргәнлириниң һәммисигә гувалиқ бәрди. 3 Бу бешарәтни окуп бәргүчи вә униң сөзлирини аңлап, уинида йезилғанларға итаәт қилғучи бәхитликтур! Чүнки вәһийниң вақти йеқиндур. □ ■

Расул Юханнаниң «Кичик Асия»дики йәттә жамаәткә йоллиған саламлири вә хәтлири

4 Мәнки Юханнадин Асия өлкисидики йәттә жамаәткә салам! һазир бар болған, өткәндиму болған һәм кәлгүсидә Кәлгүчидин, Униң тәхтиниң алдидики йәттә Роһтин □ ■ 5 вә садиқ Гувачи, өлүмдин тунжа Тирилгүчи, жаһандики падишаларниң һөкүмрани болған Әйса Мәсиһтин силәргә меһри-шәпқәт вә хатиржәмлик болғай.

Әнди бизни сөйгүчи, йәни Өз қени билән бизни гуналимиздин жуйған □ ■ 6 вә бизни бир падишалиққа уоштуруп, Өз Атиси Худаға каһинлар қилғанға барлиқ шан-шәрәп вә күч-қудрәт әбәдил-әбәткичә болғай, амин! □ ■

7 Мана, У булутлар билән келиду, шундақла һәр бир көз, һәтта Уни санжиганларму Уни көриду. Йәр йүзидики пүткүл қәбилә-хәлиқ У сәвәплик аһ-зар көтириду. Шундақ болиду, амин! □ ■

8 Мән «Алфа» вә «Омега», Муқәддимә вә Хатимә Өзүмдурмән, һазир бар болған, бурунму бар болған һәм кәлгүсидиму бар Болғучидурмән, шундақла һәммигә Қадирдурмән, дәйду Пәрвәрдигар Худа. □ ■

□ **1:1** «Бу китап Әйса Мәсиһниң вәһийси» — «Әйса Мәсиһниң вәһийси» һәм Әйса Мәсиһ тоғрисидә һәм Униңдин кәлгән вәһийдур. «Худа Униңға Өз қул-хизмәткарлириға йеқин кәлгүсидә йүз бериши муқәррәр болған ишларни көрситиши үчүн тапшурған вәһийдур» — Худаниң «қул-хизмәткарлири» Инжилда Худаниң «қуллуқ»ида болғанлар, йәни мәжбурий һалда әмәс, бәлки муһәбәтницә түрткисидә чин көңлидин шундақ талливалғанларни көрситиду, әлвәттә. □ **1:3** «вәһийниң вақти йеқиндур» — «вәһийниң вақти» дегән, бу ишларниң әмәлгә ашидиган вақти. ■ **1:3** Вәһ. 22:7,10. □ **1:4** «Униң тәхтиниң алдидики йәттә Роһтин... (меһри-шәпқәт вә хатиржәмлик болғай)» — «йәттә» дегән санниниң камаләткә йәткән, муқәммәл дегән мәнаси болуп, бәзи алимлар бу «йәттә Роһ» Худаниң Муқәддәс Роһиниң йәттә тәрипини көрситиду, дәп қарайду (5:6ни вә «Йәш.» 11:2ни көрүң). Башқилар уларни йәттә пәриштини көрситиду, дәп қарайду. Бәзиләр: «йәттә тәрәплик Роһ» яки «йәттә тәрәплимлик Роһ» дәп тәржимә қилиду. ■ **1:4** Мис. 3:14; Вәһ. 1:8; 4:8; 11:17; 16:5. □ **1:5** «өлүмдин тунжа Тирилгүчи» — грек тилида мошу йәрдики «тунжи» адәттә «биринчи болуп туғулған»ни көрситиду. Сөзиниң толуқ мәнаси тоғрилиқ «Кол.» 1:16-17 вә 18-айәттики изаһатларни көрүң. «Өз қени билән бизни гуналимиздин жуйған» — яки «Өз қени билән бизни гуналимиздин азат қилған». ■ **1:5** Йәш. 55:4; Рос. 20:28; 1Кор. 1:18; Кол. 1:18; Ибр. 9:12,14; 1Пет. 1:19; 1Юһа. 1:7; Вәһ. 3:14; 5:9. □ **1:6** «мунасивәтлик әйәт(ләр)» — «Мис.» 19:6. ■ **1:6** Рим. 12:1; 1Пет. 2:5,9; Вәһ. 5:10. □ **1:7** «һәтта Уни санжиганларму Уни көриду» — яки «йәни Уни санжиганларму Уни көриду». «мунасивәтлик әйәтләр» — «Дан.» 7:13, «Зәк.» 12:10 ■ **1:7** Дан. 7:13; Зәк. 12:10; Мар. 24:30; 25:31; Юһ. 19:37; Рос. 1:11; 1Тес. 1:10; 2Тес. 1:10; Йәһ. 14. □ **1:8** «Мән «Алфа» вә «Омега»...дурмән» — грек тилида «алфа» биринчи һәрп, «омега» ахирқи һәрпигур. Демәк, Худа баш вә ахирдур. Бәзи кона көчүрүлмиләрдә «Муқәддимә вә Хатимә Өзүмдурмән» дегән сөзләр тепилмайду. ■ **1:8** Йәш. 41:4; 44:6; Вәһ. 21:6; 22:13.

Тирилгән Мәсһиһниң Юһаннага көрүнүши

⁹ Силәрниң қериндишиңлар һәм силәр билән биргә Әйсада болған азап-оқубәт, падишалиқ вә сәвир-тақәттин ортақ несипдишиңлар болған мәнки Юһанна Худаниң сөз-калами вә Әйсаниң гувалиғи вәжидин Патмос дегән аралда мәһбус болуп туруп қалғандим. □ ¹⁰ «Рәбниң күни»дә мән Роһниң илкигә елинишим билән, кәйнимдин канай авазидәк күчлүк бир авозни аңлидим. □ ■ ¹¹ Бу аваз: «Керидиганлириңни китап қилип яз вә уни йәттә жамаәткә, йәни Әфәсус, Смирна, Пәргамум, Тиятира, Сардис, Филадельфийә вә Лаодикиядики жамаәтләргә әвәт» деди. □

¹² Маңа сөз қилған авазниң кимниң екәнлигини көрүш үчүн кәйнимгә бурулдум. Бурулғинимда, көзүмгә йәттә алтун чирақдан □ ¹³ вә уларниң оттурисида учисиға путлириғичә чүшүп туридиган тон кийгән, көксигә алтун кәмәр бағлиған Инсаноғлиға охшайдиган бири көрүнди. □ ■ ¹⁴ Униң баш-чечи ақ жүндәк, һәтта қардәк апақ еди вә көзлири гоҗ ялқунлап турған откә еди. ■ ¹⁵ Путлири хумданда тавлинип пақириган гоҗ охшайтти, авази шарқирап еқиватқан нурғун суларниң авазидәк еди. ■ ¹⁶ У оң қолида йәттә юлтуз тутқан болуп, ағзидин икки бислиқ өткүр қилич чиқип туратти. Чирайи худди қуяшниң толуқ күчидә парлиғандәк ярқин еди. □ ■

¹⁷ Уни көргинимдә, айтиғиға өлүктәк жиқилдим. У оң қолини үстүмгә тәккүзүп мундақ деди:

— Қорқма, Авалқиси вә Ахирқиси ■ ¹⁸ һәмдә һаят Болғучи Өзүмдурмән. Мән өлгән едим, амма мана, Мән әбәдил-әбәткичә һаяттурмән, өлүм вә тәһтисараниң ачқучлири қолумдидур! ■ ¹⁹ Шуниң үчүн, көргән ишларни, һазир болуатқан ишларни вә булардин кейин болидиган ишларни йезип қалдур. ²⁰ Сән оң қолумда

□ **1:9** «Әйсада болған азап-оқубәт, падишалиқ вә сәвир-тақәттин ортақ несипдишиңлар» — демәк, Әйса Мәсһидә болғанлар чоқум һәм Униң нами вәжидин азап-оқубәт тартиду, шундақла Униң сәвир-тақитдин күч елиши керәк болиду, һәм Униңда болған падишалиқтин бәһримән болиду. «Әйсаниң гувалиғи вәжидин» — демәк «Әйса тоғрисидики гувалиқ»; башқа хил мәнаси «Әйса (Өзи) бәргән гувалиқ». «Патмос дегән аралда мәһбус болуп туруп қалғандим» — Патмос римлиқларниң дәһшәтлик «әмгәк лагири» болған түрмә еди. Юһанна мәзкур китапни йезиватқанда Патмос арилидин азат қилинған болуши мүмкин. □ **1:10** ««Рәбниң күни»дә мән Роһниң илкигә елинишим билән...» — «Рәбниң күни» яки «рәблик күн». Алимлар бу тоғрилиқ үч пикирдә болиду: — (1) Рәбниң күни йәкшәнбә күни (Рәб өлүмдин тирилгән күнини көрситиду); (2) Тәвратта көп тилға елинған, қиямәт күнини өз ичигә алған ахирки заманлардики ахирки дәһшәтлик азап-оқубәтлик күнләрни, йәни «Пәрвәрдигарниң күни»ни көрситиду, мошу көзқараш бойичә болғанда Юһанна Роһта көтирилип кәлгүсидики заманларға йөтқилип «Пәрвәрдигарниң күни»ни көриду; (3) шу вақитларда һәр жилиңиң бир күнидә Рим императори (шу вақитта Домитиян еди) барлиқ пухралирини өзигә сәждә қилдуруп: «Қайсар рәбтур!» дәп етирап қилип, хушбуй селишкә мәжбур қилатти. Шуңа шу күни «Рәбниң күни» дәп аталған. Бизниңчә «Рәбниң күни» дәл шу күнини көрситиду; лекин кинайилик һәм һәжвийлик иш шуки, Рәб дәл шу күнидә (2-көзқараштиқидәк) Өзиниң, йәни «Пәрвәрдигарниң күни»ни аян қилишни лайиқ көрди. «Мән Роһниң илкигә елинишим билән...» — «Роһ» Худаниң Роһи, Муқаддәс Роһни көрситиду. ■ **1:10** Вәһ. 4:2. □ **1:11** «Смирна» — һазирки Түркийәдики «Измир». «көридиганлириңни китап қилип яз вә уни йәттә жамаәткә, йәни Әфәсус, Смирна, Пәргамум, Тиятира, Сардис, Филадельфийә вә Лаодикиядики жамаәтләргә әвәт» — бу йәттә шәһәрниң һәммиси бир дүғләктә бир-биригә яндаш жайлашқан еди. Расул Юһанна яшанғанда Әфәсус шәһиридә маканлашқан еди. «Қошумә сөз» вә хәритини көрүң. □ **1:12** «мунасивәтлик айәтләр» — «Мис.» 25:31-40. □ **1:13** «көксигә алтун кәмәр бағлиған Инсаноғли» — яки «көксигә алтун кәмәр бағлиған инсанниң бир оғли». «Дан.» 7:13ни вә изаһатини көрүң. ■ **1:13** Өз. 1:26; Дан. 7:13; Вәһ. 14:14. ■ **1:14** Дан. 7:9; Вәһ. 19:12. ■ **1:15** Вәһ. 14:2. □ **1:16** «мунасивәтлик айәт» — «Дан.» 7:13. ■ **1:16** Йәш. 49:2; әф. 6:17; Ибр. 4:12; Вәһ. 2:16; 19:15. ■ **1:17** Йәш. 41:4; 44:6; 48:12. ■ **1:18** Аюп 12:14; Йәш. 22:22; Рим. 6:9; Вәһ. 3:7; 20:1.

көргән йәттә юлтузниң вә йәттә алтун чирақданниң сири мана мундақ — йәттә юлтуз йәттә җамаәтниң әлчилири вә йәттә чирақдан болса йәттә җамаәттүр.□

2

Әфәсутики җамаәткә йезилган хәт

1 — Әфәсутики җамаәтниң әлчисигә мундақ язгин:

«Оң қолида йәттә юлтузни тутуп, йәттә алтун чирақданниң оттурисида Маңгучи мундақ дәйду:

2 — Сениң әжир-әмәллириңни, тартқан җапалириңни һәм сәвир-тақитиңни, рәзил адәмләрниң қилмишлириға чидап туралмайдиғанлиғиңни, шундақла расул болмисиму өзлирини расул дәп ативалғанларни синап, уларниң ялғанчи болғанлиғини тонуғанлиғиңниму билимән.□ 3 Шундақ, сениң сәвир-тақәт қиливатқанлиғиңни, Мениң наһим вәҗидин җапа-мушәққәткә бәрдашлиқ бәргәнлиғиңни амма еринмигәнлиғиңни билимән. 4 Лекин саңа шу бир етиразим барки, сән өзүңдики дәсләпки меһир-муһәббәттин ваз кәчтиң. 5 Шуңа қайси һаләттин жиқилип чүшкәнлиғиңни есиңгә елип товва қилғин, авалқи әмәлләрни қайта қилғин. Болмиса йеңиңгә келимән вә товва қилмисаң чирақдениңни җайидин йөткиветимән.□ 6 Бирақ, сениң шу артуқчилиғиң барки, Мән Өзүм нәпрәтлинидиған Николас тәрәпдарлириниң қилмишлиридин сәнму нәпрәтлинисән.□ ■

7 Қулиқи барлар Роһниң җамаәтләргә дегәнлирини аңлисун! Гәлибә қилғучиларни Худаниң җәннәтиниң оттурисидики һаятлық дәриғиниң мевилиридин йейишкә муйәссәр қилимән».■

Измрдики җамаәткә йезилган хәт

8 — Измирдики җамаәтниң әлчисигә мундақ язгин: —

«Авалқиси вә Ахирқиси, өлгән вә Тирилгүчи мундақ дәйду:□ ■

□ 1:20 «Йәттә юлтуз йәттә җамаәтниң әлчилири вә йәттә чирақдан болса йәттә җамаәттүр» — «әлчилири» башқа хил тәржимиси: «пәриштилири». Грек тилида һәм ибраний тилида «пәриштә» вә «әлчи» бир сөз билән ипадилиниду (пәриштиләр Худаниң әлчилири болғач). Бизниңчә мошу йәрдә җамаәтләр әвәткән әлчиләрни көрсәтсә керәк, чүнки пәриштиләргә хәт йезиш һажәтсиз еди. Йәттә әлчи Патмос арилиға берип Юһаннадин һал сорашқа кәлгән болуши мүмкин. □ 2:2 «Сениң әжир-әмәллириңни, тартқан җапалириңни һәм сәвир-тақитиңни, рәзил адәмләрниң қилмишлириға чидап туралмайдиғанлиғиңни... билимән» — бу толуқ сөз әлчигә ейтилғини билән шүбһисизки, пүткүл җамаәткә (бир адәм сүпитидә) ейтилиду. □ 2:5 «... болмиса йеңиңгә келимән вә товва қилмисаң чирақдениңни җайидин йөткиветимән» — Әфәсуста һазир җамаәт болмайла қалмай, һәтта шәһәр өзи харабилик болиду. □ 2:6 «Мән Өзүм нәпрәтлинидиған Николас тәрәпдарлириниң қилмишлиридин сәнму нәпрәтлинисән» — «Николас тәрәпдарлири»ниң ким екәнлиги һазир ениқ әмәс. Бәзиләр уларни «Рос», 5:6-айәттики «Николас» исимлик җамаәт хизмәтқари билән мунасивәтлик дәп қарайду; лекин бизниңчә буниңгә ениқ испат тепилмиди. һеч болмиғанда улар етиқәтчиларни җинсий бузуқлуққа аздурмақчи болған еди (14-15-айәтни көрүң). ■ 2:6 Вәһ. 2:15. ■ 2:7 Яр. 2:9; Вәһ. 22:2. □ 2:8 «Измир» — кона исми «Смирна». ■ 2:8 Йәш. 41:4; 44:6; Вәһ. 1:17.

9 — Сениң азап-оқубәтлириңни вә намратлигиңни билимән (лекин сән бай!), Йәһудий әмәс туруп өзлирини Йәһудий дәвалған, Шәйтанның бир синагоги болғанларниң төһмәтлириниму билимән. □

10 Алдинда чекидигән азап-оқубәтләрдин қорқма. Мана, Иблис араңлардин бәзилириңларни синилишиңлар үчүн йеқинда зинданға ташлиту. Силәр он күн қийнилисиләр. Таки өлгичә садиқ болғин, Мән саңа һаятлық тажини кийдүримән.

11 Қулиқи барлар Роһниң жамаәтләргә дегәнлирини аңлисун! Ғәлибә қилғучилар иккинчи өлүмниң зийиниға һәргиз учрмайду!»■

Пәргамумдики жамаәткә йезилған хәт

12 — Пәргамумдики жамаәтниң әлчисигә мундақ язғин: — «Ики бислиқ өткүр қиличи бар Болғучи мундақ дәйду:■

13 — Мән сән олтарған йәрни, йәни Шәйтанның тәхти болған жайни билимән. Шундақтиму, сән Мениң наминни чин тутуп, һәтта садиқ гувачим Антипас маканиңда, йәни Шәйтан турған жайда қәтл қилинған күнләрдимү, Маңа қилған етиқатиңдин тенип кәтмидиң. 14 Лекин саңа шу бир нәччә етиразим барки, араңларда Балаамниң тәлимигә әгәшкәнләрдин бәзиләр болмақта — Балаам болса Балаққа Исраилларни бутқа атап қурбанлиқ қилинған гөшни йейиш вә жинсий бузуклуқ қилишқа аздурушни үгәткән еди. □ ■ 15 Шунинға охшаш, силәрниң араңларда Николас тәрәпдарлириниң тәлимини тутқанларму бар. ■

16 Шуниң үчүн, товва қил! Ундақ қилмисаң, йеиңиңа тез арида берип, ағзимдики қиличим билән шуларға һужум қилимән.■

17 Қулиқи барлар Роһниң жамаәтләргә дегәнлирини аңлисун! Ғәлибә қилғучилар болса йошуруп қойған маннадин беримән вә һәр биригә бирдин ақ таш беримән. Таш үстидә йеңи бир исим пүтүклүк болиду, шу исимни уни қобул қилған кишидин башқа һеч ким билмәйду.»□ ■

Тиятирадики жамаәткә йезилған хәт

18 — Тиятирадики жамаәтниң әлчисигә мундақ язғин: — «Көзлири ялқунлиған отқа вә путлири пақирақ тучқа охшайдигән Худаниң Оғли мундақ дәйду:■

19 — Сениң әмәллириңни, меһир-муһәббितिңни, етиқатиңни, әжир-хизмитиңни вә сәвир-тақитиңни, шундақла һазирқи әмәллириңниң авалкидин ешип чүшүватқанлигиниму билимән. 20 Лекин, саңа шу бир етиразим барки, өзини пәйғәмбәр дәп ативалған әшу хотун Йизәбәлгә йол қоюватисән. У хотун қул-хизмәткарлиримға тәлим берип, уларни жинсий бузуклуқ қилишқа вә бутқа атап нәзир қилинған гөшни йейишкә аздурмақта. □ ■ 21 Мән униңға товва

□ 2:9 «... Йәһудий әмәс туруп өзлирини Йәһудий дәвалған, Шәйтанның бир синагоги болғанларниң төһмәтлириниму билимән» — император Домитиян һөкүм сүргән бәзи вақитларда бириси өзиниң Йәһудий екәнигини испатлялса, зиянкәшликкә учрмаслиги керәк дегән бир қанун күчкә егә еди; шүбһисизки, бәзи «етиқатчилар» вә башқилар бу қанунди қалаймиқан пайдилинип зиянкәшликтин қечип, шундақла башқиларғиму зиян йәткүзгән еди. ■ 2:11 Мат. 13:9. ■ 2:12 Вөһ. 1:16; 2:16. □ 2:14 «мунасивәтлик айәтләр» — «Чөл.» 22-24-бап, 31:16. ■ 2:14 Чөл. 22:23; 24:14; 25:1; 31:16. ■ 2:15 Вөһ. 2:6 ■ 2:16 Йөш. 49:2; әф. 6:17; Ибр. 4:12; Вөһ. 1:16. □ 2:17 «Ғәлибә қилғучилар болса йошуруп қойған маннадин беримән вә һәр биригә бирдин ақ таш беримән» — «манна» — Исраиллар чөл-баяванда жүргән вақтида Худа уларға асмандин чүшүргән күндүлүк зузуклуқ еди («Мис.» 16:32-36-айәтләр вә «Юһ.» 6:48-58-айәтләргә қаралсун). ■ 2:17 Мис. 16:4-36. ■ 2:18 Вөһ. 1:14,15. □ 2:20 «мунасивәтлик айәтләр» — «1Пад.» 16-, 18-19-, 21-бап. ■ 2:20 1Пад. 16:31; 2Пад. 9:7.

қилғидәк вақит бәргән едим, лекин у өз бузуклуғиға товва қилишни халимайду. ²² Энди мана, Мән уни *егир кесәл* орниға ташлап ятқузимән вә униң билән зина қилғанлар қилмишлириға товва қилмиса, уларниму егир азапқа чөмдүримән. □ ²³ Униң пәрзәнтириниму әжәллик кесәл билән уримән. Шу чағда, барлиқ жамаәтләр нийәт-нишанларни вә қәлбләрни күзитип тәкшүргүчиниң Өзүм экәнлигимни, шундақла Мениң һәр бириңларға қилған әмәлийитиңларға яриша яндуридиғанлиғимни билиду. □ ■ ²⁴⁻²⁵ Лекин, Тиятирадики қалғанларға, йәни бу тәлимни қобул қилмиғанлар (уларниң пикри бойичә, Шәйтанның аталмиш «чоңқур сирлири»ни үгәнмигәнләр), йәни силәргә шуни ейтимәнки: Өзүңларда бар болған Мән кәлгичә чиң тутуңлар. Үстүңларға буниңдин башқа жүкни артмаймән. ■ ²⁶ Ғәлибә қилғучиларға, йәни әмәллиримни ахирғичә чиң тутқан кишиләргә болса, уларға пүткүл әлләргә һаким болуш һоқуқини беримән. ²⁷ Мана бу Атам Маңа бәргән һоқуққа охшаш һоқуқтур: — «У уларни төмүр кәлтәк билән падиридәк башқуруп, сапал қачиларни уруп чаққандәк тар мар қилиду». □ ■ ²⁸ Мән униңға таң юлтузиниму ата қилимән. ²⁹ Қулиқи барлар Роһниң жамаәтләргә дегәнлирини аңлисуң!»

3

Сардистики жамаәткә йезилған хәт

1 — Сардистики жамаәтнің әлчисигә мундақ язғин: —

«Худаниң йәттә Роһи вә йәттә юлтузиниң Егиси Болғучи мундақ дәйду:

— Сениң әмәллириңни вә шундақла «һаят» дегән нам-абруюңниң барлиғини, лекин әмәлийәттә өлүк экәнлиғини билемән. ■ ² Шуңа, ойған, сениңдә бар болған, амма өләй дәп қалған *хисләтлириңни* күчәйт; чүнки Худайим алдида әмәллириңниң түгәл әмәслиғини билдим. ³ Униң үчүн *сөз-каламни* қандақ қобул қилип аңлиғиниңни ядиңға кәлтүрүп, уни чиң тутуп товва қилғин. Лекин ойғанмисаң Мән оғридәк үстүңкә келимән вә сән қайси сааттә үстүңгә келидиғинимни һәргиз билмәйсән. □ ■ ⁴ Лекин Сардиста өз кийимлиригә дағ тәккүзимән бир нәччә шәхс бар. Улар ақ кийим кийип Мән билән биллә маңиду, чүнки улар буниңға лайиқтур. □ ⁵ Ғәлибә қилғучилар мана шундақ ақ кийимләрни кийиду. Мән уларниң намини һаятлик дәптиридин һәргиз

□ **2:22** «мана, Мән уни егир кесәл орниға ташлап ятқузимән» — грек тилида: «мана, Мән уни кариватқа ташлаймән». □ **2:23** «униң пәрзәнтириниму әжәллик кесәл билән уримән»

— «пәрзәнтири» болса жисманий яки роһий жәһәттинму болуши мүмкин. «барлиқ жамаәтләр нийәт-нишанларни вә қәлбләрни күзитип тәкшүргүчиниң Өзүм экәнлигимни... билиду» — «нийәт-нишанлар» — грек тилида «бәрәкләр» билән ипадилиниду. «мунасивәтлик айәт» — «Йәр.» 17:10.

■ **2:23** 1Сам. 16:7; 1Тар. 28:9; 29:17; Зәб. 7:10; 61:13; Йәр. 11:20; 17:10; 32:19; Мат. 16:27; Рос. 1:24; Рим. 2:6; 14:12; 2Кор. 5:10; Гал. 6:5; Вәһ. 20:12. ■ **2:24-25** Вәһ. 3:11. □ **2:27** «У уларни төмүр кәлтәк билән падиридәк башқуруп,...»

— яки «У уларни шаһанә төмүр һаса билән падиридәк башқуруп,...». «У уларни ... сапал қачиларни уруп чаққандәк тар мар қилиду» — бу айәт «Зәб.» 2:9-айәттин елинған болуп, бу йәрдики «улар» Худа билән қаршилашқан «ят әлләрни көрситиду. «мунасивәтлик айәтләр» — «Зәб.» 2:8-9, «Вәһ.» 12:5, 19:15. ■ **2:27** Зәб. 2:8-9. ■ **3:1** Вәһ. 1:14, 16.

□ **3:3** «Лекин ойғанмисаң Мән оғридәк үстүңкә келимән вә сән қайси сааттә үстүңгә келидиғинимни һәргиз билмәйсән» — «оғридәк келимән...»: бир қетим Сардис шәһири дүшмәнниң һужуми астида туруватқанда «сепил-истиһкамимиз һеч бөсүлмәс» дәп хатиржәмликтә ухлаватқанда дүшмән «оғридәк» кирип уни ишғал қилған. ■ **3:3** Мат. 24:43; 1Тес. 5:2; 2Пет. 3:10; Вәһ. 3:19; 16:15. □ **3:4** «Лекин Сардиста өз кийимлиригә дағ тәккүзимән бир нәччә шәхс бар» — «кийимлиригә дағ тәккүзимән» дегән ибарә көчмә мәнида, әхлақни көрситиду. «...бир нәччә шәхс бар» — грек тилида «... бир нәччә намлар бар».

өчүрмөймән, бәлки уларның намини Атам Худаниң вә Униң пәриштиликлариниң алдида очуқ етирап қилимән.■

⁶Кулиқи барлар Роһниң жамаәтләргә дегәнлирини аңлисун!»

Филадельфиядики жамаәткә йезилган хәт

7 — Филадельфиядики жамаәтнің әлчисигә мундақ язғин: —

«Муқәддәс вә һәқиқий Болғучи, шундақла Давутның ачқучиға егә Болғучи, ачсам һеч ким япалмайду, япсам һеч ким ачалмайду дегүчи муну ишларни дәйду: □ ■

8 — Сениң әмәллириңни билимән. Сениң бир аз күчүң болғач сөз-каламимға итаәт қилғиниң вә наминдин тенип кәтмигиниң үчүн, алдиңда һеч ким япалмайдиған бир ишиқни ечип қойдум.□ ⁹ Мана, Шәйтаниң синагогидикиләрдин, Йәһудий әмәс туруп өзлирини Йәһудий дәп ативалған ялғанчиларни болса шундақ ақивәткә қалдурумәнки, уларни келип сениң айиғиңға баш уридиған вә Мениң сени сөйгәнлигимни билидиған қилимән.

□ ■ ¹⁰ Сән Мениң сәвир-тақәт йолумдики сөз-каламимни сақлап әмәл қилишиң үчүн бу дуниядики инсанларни синашқа пүткүл йәр йүзигә чүшидиған вабалиқ синаниң вақит-саити кәлгәндә сени унингдин сақлап қоғдап қалимән.□

¹¹ Мән пат арида келимән. Тажиңни һеч кимниң тартивалмаслиғи үчүн, өзүңдә бар болғанни чиң тутқин. ■ ¹² Ғәлибә қилғучини болса, Худайимниң ибадәтханисигә түврүк қилимәнки, у у йәрдин әсла чиқмайду. Мән униң үстигә Худайимниң намини, Худайимниң шәһириниң намини, йәни әрштин — Худаниң йенидин чүшидиған йеңи Йерусалимниң намини вә Мениң йеңи наминни язимән.■

¹³ Кулиқи барлар Роһниң жамаәтләргә дегәнлирини аңлисун!»

Лаодикиядики жамаәткә йезилган хәт

14 — Лаодикиядики жамаәтнің әлчисигә мундақ язғин: —

«Амин Аталғучи, йәни Садиқ вә һәқиқий Гувачи, Худаниң каинитиниң келип чиқишиниң Сәвәпчиси мундақ дәйду: □ ■ ¹⁵ Сениң әмәллириңни билимәнки,

■ **3:5** Мис. 32:32; Зәб. 68:29; Мат. 10:32; Луқа 12:8; Фил. 4:3; Вәһ. 20:12; 21:27. □ **3:7** «...шундақла Давутның ачқучиға егә болғучи» — Әйса Мәсиһ һисманый жәһәттә Давут падишаниң әвлади болуп, у Худаниң падишалиғиға кириш дәрвазисиниң ачқучидур. «Йәш.» 22:20-25ни көрүң. ■ **3:7** Аюп 12:14; Йәш. 22:22; Вәһ. 1:18; 3:14. □ **3:8** «сениң бир аз күчүң болғач...» — башқа бир хил тәржимиси: «күчүң ақиз болсиму...».

□ **3:9** «Шәйтаниң синагогидикиләрдин, Йәһудий әмәс туруп өзлирини Йәһудий дәп ативалған ялғанчилар...» — 2:9дики изаһатни көрүң. ■ **3:9** Вәһ. 2:9; Пәнд. 14:19 □ **3:10** «Мениң сәвир-тақитимдики сөз-каламни сақлап әмәл қилишиң үчүн...» — «Мениң сәвир-тақәт йолумдики сөз-каламим» яки (1) хуш хәвәрниң өзини (чүнки уни чиң тутуп сақлаш үчүн һәрһалда көп сәвир-тақәт керәк); яки (2) Мәсиһниң алаһидә сәвир-тақәтлик болуш әмирлирини; яки (3) Худаниң пүткүл сөз-каламни көрситиду (униму чин тутушка әжайип сәвир-тақәт болуш керәк).

Бизниңчә бу сөз жуқуриқи үч жәһәтнің һәммисини өз ичигә алиду. Мәсиһниң өзиниң сәвир-тақити бизгә болмиса, биз «сәвир-тақитимдики сөз-калам»ни һеч туталмаймиз, әлвәттә. «пүткүл йәр йүзигә чүшүрүлидиған синақ вақит-саити» — яки (1) император Тражан жүргүзгән зиянкәшләрни, яки (2) тарихтики бизгә һазир намәлул башқа бир мәзгилини, яки (3) кәлгүсидики «дәһшәтлик азап-оқубәт»ни көрситиду (мәсилән «Мат.» 24:9-22). «мунасивәтлик айтләр» — «Йәш.» 26:20-21. ■ **3:11** Вәһ. 2:25. ■ **3:12** 1Пад. 7:21; Вәһ. 21:2,10; 22:4. □ **3:14** «Амин Аталғучи, йәни Садиқ вә һәқиқий Гувачи,

Худаниң каинитиниң келип чиқишиниң Сәвәпчиси» — «Амин» сөзиниң мәнәси «шундақ болсун» болуп, бу йәрдә Әйса Мәсиһниң Худаниң барлиқ вәдә вә планириниң «амини», йәни уларниң әмәлгә ешишиниң капалити кәңлиги тәкитләнгән. («2Кор.» 1:20). «Худаниң каинитиниң келип чиқишиниң Сәвәпчиси» дегәнниң башқа тәржимиси «Худа яратқан каинатниң идарә қилғучиси». Бунға охшаш сөз «Кол.» 1:15, 18-айәттә тепилиду, шу айтләрдики изаһатларниму көрүң. ■ **3:14** Кол. 1:15; Вәһ. 1:5, 6.

сән соғму әмәс, қизиқму әмәс. Мән сениң я соғ, я қизиқ болушүңни халайттим!□

¹⁶ Сән я соғ я қизиқ әмәс, бәлки илман болғанлиғиң үчүн, сени ағзимдин һө қилимән. ¹⁷ Сән бай адәммән, дөләтмән болдум, һеч нәрсигә һажәтмән әмәсмән дегиниң билән өзүңниң ғериб, бечарә, йоқсул, кор вә ялаңач екәнлиғиңни билмигәчкә, ¹⁸ бай болушүң үчүн отта тавланған алтун, ялаңачлиқ номуслуғуңниң йепилиши үчүн кийгүзүлүшүңгә ақ кийим-кечәк, көрүшүң үчүн көзлириңгә сүртүшкә тутияни мәндин сетивелишиңни несиһәт қилимән.

□ ■ ¹⁹ Мән кимни сөйсәм, шуниң әйивини көрситип тәрбийиләймән; шуниң үчүн қизғин көйүп-пишип товва қил. ■ ²⁰ Мана, Мән һазир ишик алдида туруп, ишикни қеқиватимән. Әгәр бири авазимни аңлап ишикни ачса, униң йениға кири мән. Мән униң билән, уму Мән билән биллә ғизалиниду. □

²¹ Ғәлибә қилғучини болса, Мәнму ғәлибә қилип, Атамниң тәхтидә униң билән биргә олтарғинимдәк, униму тәхтимдә Мән билән биргә олтиришқа муйәссәр қилимән.■

²² Қулиқи барлар Роһниң жамаәтләргә дегәнлирини аңлисун!□

□ **3:15** «Сениң әмәллириңни биләмәнки, сән соғму әмәс, қизиқму әмәс. Мән сениң я соғ, я қизиқ болушүңни халайттим!» — Лаодикия шәһиридә яхши су мәнбиси йоқ еди. Әтрапидики шәһәрлардиниссиқ су (туруба арқилиқ) йәткүзүлсә илман болуп қалатти; соғ су йәткүзүлсиму соғ әмәс, бәлки илман болуп қалатти; улар әзлири бу илман суни яхши көрмәйтти. □ **3:18**

«көрүшүң үчүн көзлириңгә сүртүшкә тутияни мәндин сетивелишиңни несиһәт қилимән» — «көзлириңгә сүртүш тутия» грек тилида «көзлириңни мәсиһләйдиган тутия...» яки «көзлириңни Мәсиһ қилидиган тутия...». «бай болушүң үчүн отта тавланған алтун, ялаңачлиқ номуслуғуңниң йепилиши үчүн кийгүзүлүшүңгә ақ кийим-кечәк, көрүшүң үчүн көзлириңгә сүртүшкә тутияни Мәндин сетивелишиңни несиһәт қилимән» — Лаодикия шәһири әслидә: (1) интайин бай. Уларниң нурғун банкилири бар еди. Бай екәнлиғиңиң бир мисали, миләдийә 17-жили қаттиқ йәр тәврәш түпәйлидин Филәдәлфийә, Сардис вә Лаодикия шәһәрлири интайин еғир зиянға учриғачқа Рим һөкүмити уларға нурғун ярдәм пул әвәтти. Лаодикия шәһиридикиләр пулимиз бар дөп бу пулни рәт қилди; (2) уларниң чирайлиқ жүңлуқ кийим-кечәк ишләш билән даңқи чиққан; (3) уларниң үнүмлүк бир хил көз мәлһиминиңму даңқи чиққан еди. ■ **3:18** 2Кор. 5:3; Вәһ. 7:13; 16:15; 19:8. ■ **3:19** Аюп 5:17; Пәнд. 3:12; Ибр. 12:5.

□ **3:20** «Әгәр бири авазимни аңлап ишикни ачса, униң йениға кири мән. Мән униң билән, уму Мән билән биллә ғизалиниду» — грек тилида «ғизалиниш» дегән сөз адәттә кәчлиқ тамақни көрситиду. ■ **3:21** Мат. 19:28; 1Кор. 6:2. □ **3:22** «Қулиқи барлар Роһниң жамаәтләргә дегәнлирини аңлисун!» — бу йәттә жамаәтниң башқабир әһмийити, йәни бешәрәтлик әһмийити тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң.

**Әйса Мәсиһнің хетини
тапшурвалған
«Кичик Асия»дики
йәттә җамаәт
(«Вөһий» 2-3-бап)**

«Кичик Асия»дики йәттә җамаәтнің
җайлишиш картиси

«Кичик Асия»дики йәттә җамаәт

¹ Андин мән қаривидим, мана, асманда бир ишик ечиқлиқ туратти. Мән тунжа қетим аңлиған канай авазиға охшап кетидиған аваз маңа: «Бу яққа чиқ, саңа булардин кейин йүз бериши муқәррәр болған ишларни көрситәй» деди ² вә дәрһал мән Роһниң илкидә болдум; мана, әрштә бир тәхт, тәхттә бир зат олтиратти. ³ Тәхттә олтарғучиниң қияпити йешил қашта вә қизил қвартсқа охшайтти. Тәхтний чөрисини зумрәттәк бир һәсан-һүсән орап туратти. ⁴

Тәхтний әтрапида йәнә жигирмә төрт тәхт бар еди. Тәхтләрдә ақ кийимләр билән кийингән, башлириға алтун таж тақалған жигирмә төрт ақсақал олтиратти. ⁵ Тәхттин чақмақлар чекип, түрлүк авазлар вә гүлдүрмамилар аңлинип туратти. Тәхтний алдида ялқунлап турған йәттә мәшғәл көйүп туратти; булар Худаниң йәттә Роһи еди. ⁶ Тәхтний алди худди хрустальдәк пақирап туридиған, сүзүк әйнәк деңиздәк еди. Тәхтний оттурисида вә тәхтний чөрисидә, алди вә кәйни көзләр билән толған төрт һаят мәхлуқ туратти. ⁷ Биринчи мәхлуқ ширға, иккинчи мәхлуқ буқиға охшайтти. Үчинчи мәхлуқниң йүзи адәмниң чирайиға охшайтти. Төртинчи мәхлуқ пәрваз қиливатқан бүркүткә охшайтти. ⁸ Төрт һаят мәхлуқниң һәр бириниң алтидин қанити бар еди; уларниң пүтүн бәдининиң чөриси һәтта ич тәрипиму көзләр билән толған еди; улар кечә-күндүз тохтимай: —

«Муқәддәс, муқәддәс, муқәддәстур,

Бар болған, һазирму бар һәм кәлгүсидиму Болғучи,
Һәммигә Қадир Пәрвәрдигар Худа!» — дейишәтти. ⁹

Һаят мәхлуқлар тәхттә олтарған әбәдил-әбәт һаят Болғучини улуклап, Униңға һөрмәт-шәвкәт вә тәшәккүр изһар қилғинида, ¹⁰ жигирмә төрт ақсақал тәхттә олтарғучиниң айиғиға жиқилип әбәдил-әбәт һаят Болғучиға баш қоюп сәждә қилаитти, таждирини тәхтний алдиға ташлап қоюп, мундақ дейишәтти: —

¹¹ «Сән, и Пәрвәрдигаримиз вә Худайимиз,

Шан-шәрәп, һөрмәт-шөһрәт вә қудрәткә лайиқтурсән.

Чүнки Өзүң һәммини яраттиң,

Уларниң һәммиси ирадәң билән мәвжүт еди вә яритилди!» [■]

5

Қозиниң орам язмини қолиға елиши

[□] **4:2** «дәрһал мән Роһниң илкидә болдум» — «Роһниң илкидә» грек тилда «Роһта». Демәк, Муқәддәс Роһниң илкидә вә илһами астида болған. [□] **4:3** «мунасивәтлик әйәтләр» — «Әз.» 1:26-28. [□] **4:4**

«тәхтләрдә ақ кийимләр билән кийингән, башлириға алтун таж тақалған жигирмә төрт ақсақал олтиратти» — «ақсақаллар» кимләр? Алимларниң пикири: яки (1) улар Мәсиниң жамаитини билдүриду; яки (2) Тәврат дәвридики етиқати билән йол башлиғучиларни көрситиду. Биз (2)-пикиргә майилмиз, чүнки кейинки бабларда жамаәт ақсақаллардин айрим көрүниду (7:9-17, 19:1-10). «Ибр.» 11-бап, болупму 2-әйәтниму көрүң. [□] **4:5** «Тәхтний алдида ялқунлап турған йәттә мәшғәл көйүп туратти; булар Худаниң йәттә роһи еди» — бәзи алимлар бу йәттә Роһ йәттә пәриштини көрситиду, дәп қарайду, башқилар Худаниң Муқәддәс Роһиниң йәттә тәрипини көрситиду, дәп қарайду (6:5ни вә «Йәш.» 11:2ни көрүң).

«мунасивәтлик әйәтләр» — «Мис.» 19:16, «Зәк.» 3:9, 4:10. [□] **4:6** «мунасивәтлик әйәтләр» — «Әз.» 1:4-28. [■] **4:6** Вәһ. 15:2. [□] **4:8** «Төрт һаят мәхлуқниң һәр бириниң алтидин қанити бар еди» — «Әзәкиял»да көрүнгән «һаят мәхлуқлар»ниң төрт қанити бар еди. «уларниң пүтүн бәдининиң чөриси һәтта ич тәрипиму көзләр билән толған еди» — «ич тәрипиму» яки «қанат астиму».

[■] **4:8** Йәш. 6:3; Вәһ. 1:4, 8; 11:17; 16:5. [■] **4:11** Вәһ. 5:12.

1 Андин тәхттә олтарғучиниң оң қолида ич вә таш тәрипигә хәт пүтүлгән вә йәттә мөһүр билән печәтләнгән бир орам язмини көрдүм. □ ■ 2 Жуқири аваз билән: «Орам язмини ечип, печәтләрни йешишкә ким лайиқтур?» дәп товлиған қавул бир пәриштиниму көрдүм. 3 Лекин нә әрштә нә йәр йүзидә нә йәр астида орам язмини ачалайдиган яки ичигә қаралайдиган һеч ким чикмиди. ■ 4 Орам язмини ечишқа яки ичигә қарашқа лайиқ бирәрси тепилмигаҗқа, қаттиқ жиғливаттим.

5 Андин ақсақаллардин бири маңа:

— Жиғлима! Қара, Йәһуда қәбилисидин болған шир — Давутниң йилтизи Болғучи ғәлибә қилди; шуңа орам язмини вә униң йәттә печитини ечишқа У қади́р, — деди. □ ■

6 Андин қарисам, тәхт билән төрт һаят мәхлуқниң арилиғида, ақсақаллар оттурисида бир Қоза ерә туратти. У йеңила боғузланғандәк қилатти; Униң йәттә мүңгүзи вә йәттә көзи болуп, бу көзләр Худаниң пүткүл йәр йүзигә әвәткән йәттә Роһи еди. ■ 7 Қоза берип, тәхттә олтарғучиниң оң қолидин орам язмини алди. 8 Язмини алғанда, төрт һаят мәхлуқ вә жигирмә төрт ақсақал қозиниң айиғиға жиқилди; уларниң һәр бириниң чилтари вә хушбуй билән толған алтун чинилири бар еди (бу хушбуй муқәддәс бәндиләрниң дуалири еди). ■ 9 Улар йеңи бир күй ейтишти: —

«Орам язмини елишқа,

Вә печәтләрни ечишқа лайиқсән;

Чүнки боғузландиң

Вә һәр қәбилидин, һәр тилдин,

Һәр милләттин, һәр әлдин болған инсанларни

Өз қеңиң бәдили билән сетивелип, Худаға мәнсуп қилдиң. ■

10 Уларни Худайимиз үчүн бир падишалиққа уюштуруп,

Каһинлар қилдиң.

Улар йәр йүзидә һөкүм сүриду». ■

11 Андин көрдүм вә мана, тәхтниң, һаят мәхлуқларниң вә ақсақалларниң әтрапида нурғунлиған пәриштиләрниң авазини аңлидим. Уларниң сани түмән миң-түмән миң, миллион-миллион еди. □ ■ 12 Улар жуқири аваз билән: —

«Боғузланған қоза қудрәт, дөләт, даналиқ, күч-қувәт, һөрмәт, шан-шәрәп

Вә мәдһийгә лайиқтур» дейишәтти. ■

13 Андин мән әрш, йәр йүзи, йәр асти вә деңиздики һәр бир мәхлуқ вә уларниң ичидә бар болғанларниң һәммисиниң: —

«Тәхттә Олтарғучиға вә Қозиға

Мәдһийә, һөрмәт, шан-шәрәп вә һоқуқ-қудрәт

Әбәдил-әбәткичә мәнсуп болғай!» дегинини аңлидим.

□ 5:1 «мунасивәтлик әйтләр» — «Зәк.» 5:1-4. ■ 5:1 Әз. 2:10. ■ 5:3 Фил. 2:10; Вәһ. 5:13.

□ 5:5 «Давутниң йилтизи болғучи» — яки «Давутниң йилтизиниң нотиси» («Йәш.» 11:1ни көрүң). Лекин бизниңчә бу сөз Давутниң Мәсиһтин келип чиққанлиғини һәм Мәсиһниң Давутниң Рәбби экәнлигини көрситиду (22:16 вә «Мат.» 22:42-45). ■ 5:5 Яр. 49:9,10; Йәш. 11:10; Рим. 15:12; Вәһ. 22:16. ■ 5:6 Зәк. 3:9; 4:10; Вәһ. 4:5. ■ 5:8 Зәб. 140:2; Вәһ. 14:2. ■ 5:9 Рос. 20:28; әф. 1:7; Кол. 1:14; Ибр. 9:12; 10:10; 1Пет. 1:19; 1Юһа. 1:7; Вәһ. 4:11. ■ 5:10 Мис. 19:6; 1Пет. 2:5, 9; Вәһ. 1:6.

□ 5:11 «Уларниң сани түмән миң-түмән миң, миллион-миллион еди» — әслидә «уларниң сани йүз миллионлиған, «миллионлиған еди». ■ 5:11 Дан. 7:10; Ибр. 12:22. ■ 5:12 Вәһ. 4:11.

14 Төрт һаят мәхлүк «Амин!» дәп җавап қайтуратти, ақсақаллар йәргә жиқилип сәждә қилатти. □

6

Қозиниң алтә печәтни ечиши

1 Андин Қоза йәттә печәтнiң бирини ачқанда, мән қарап турдум. Төрт һаят мәхлүктин бириниң гүлдүрмамидәк аваз билән: «Кәл!» дегинини аңлидим. □

2 Көрдүмки, мана бир ақ ат кәлди! Атқа мингүчиниң қолида бир оқ-я бар еди; униңға бир таж берилди. У ғәлибә қилғучи сүпитидә зәпәр күчүш үчүн жәңгә атланди. □ ■

3 Қоза иккинчи печәтни ачқанда, иккинчи һаят мәхлүкнiң: «Кәл!» дегинини аңлидим. 4 Йәнә бир ат оттуриға чиқти, униң рәңги қип-қизил еди. Атқа мингүчигә йәр йүзидики течлиқни елип кетиш вә инсанларни өз ара қирғинчиликқа селиш һоқуқи берилди. Униңға йәнә чоң бир қилич берилди.

5 Қоза үчинчи печәтни ачқанда, үчинчи һаят мәхлүкнiң: «Кәл!» дегинини аңлидим. Мән көрдүмки, мана бир қара ат кәлди. Атқа мингүчиниң қолида бир тараза бар еди. 6 Төрт һаят мәхлүкнiң арисидин: —

«Бир тавақ бугдай бир динариус пулға,
Үч тавақ арпа бир динариус пулға сетилиду.
Амма зәйтун йеғиға вә шарапқа зәрәр йәткүзмигин!»
— дегәндәк бир авазни аңлидим. □ ■

7 Қоза төртинчи печәтни ачқанда, төртинчи һаят мәхлүкнiң: «Кәл!» дегән авазини аңлидим. 8 Көрдүмки, мана бир татираң атни көрдүм. Атқа мингүчиниң исми «Өлүм» еди. Униң кәйнидин тәһтисара әгишип келивататти. Уларға йәр йүзиниң төрттин биригә һөкүмранлиқ қилип, қилич, ачарчилик, ваба вә йәр йүзидики житкүч һайванлар арқилиқ әдәмни өлтүрүш һоқуқи берилди. □

9 Қоза бәшинчи печәтни ачқанда, Худаниң сөз-қалами үчүн вә изчил гувалиқ бәргәнлиги вәжидин өлтүрүлгәнләрнiң жанлирини қурбанғаһниң тегидә көрдүм. ■ 10 Улар қаттиқ аваз билән нида селишип:
— Әй һакиммүтләқ Егимиз, муқәддәс вә һәқиқий Болғучи! Сән қачанғичә йәр йүзидә туруватқанларни сорақ қилмай, улардин қенимизниң интиқамини алмайсән? — дейишәтти.

□ 5:14 «...Төрт һаят мәхлүк «амин!» дәп җавап қайтуратти, ақсақаллар йәргә жиқилип сәждә қилатти» — бу муһим бабниң темиси тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. □ 6:1

«Төрт һаят мәхлүктин бириниң гүлдүрмамидәк аваз билән: «Кәл!» дегинини аңлидим» — «Кәл!» дегән сөз бәлким 2-8-айәтләрдә көрүнгән атлиқларниң һәр биригә чиқарилған буйруқ болса керәк (3-, 5-, 7-айәтнимү көрүң). Бәзи кона кәчүрүлмиләрдә «кәл»ниң орнда «келип көргин!» дейилиду. □ 6:2

«униңға бир таж берилди» — «таж» дегән бу сөз падишаниңки әмәс, бәлки жәң-урушларда яки елишиш мусабихилирида ғалипларға берилидигән, бир хил нәпис чәмбирәкни көрситиду. «Көрдүмки, мана бир ақ ат кәлди! Атқа мингүчиниң қолида бир оқ-я бар еди... у ғәлибә қилғучи сүпитидә зәпәр күчүш үчүн жәңгә атланди» — «ақ атқа мингүчи»ниң салаһийити тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә тохтилимиз. ■ 6:2 Вәһ. 19:11. □ 6:6 «Бир тавақ бугдай» — грек тилида «бир өлчәм бугдай». «бир динариус пул» — асасән бир күнлүк иш һәққи еди («Мат.» 20:2). «Бир тавақ» бәлким бир шиң еди (грек тилида «чөникс»). Бирақ бир тавақ бугдай аранла бир кишиниң күнлүк тамиғиға йетиду. Шуңа «қара ат» ачарчилик елип келиду. һалбуки, шуниң билән бир вақитта байлар болса өз раһәт-парағитигә керәк болған «май вә шарап»ларни сетивалалайду. ■ 6:6 Вәһ. 9:4. □ 6:8 «қилип, қилич, ачарчилик, ваба вә йәр йүзидики житкүч һайванлар арқилиқ...» — «ваба» грек тилида «өлүм». ■ 6:9 Вәһ. 19:10; 20:4.

11 Уларниң һәр биригә бирдин ақ тон берилди. Уларға, өзүңларға охшаш өлтүрүлидиған кул-бурадәрлириңлар һәм қериндашлириңларниң сани тошқичә азгинә вақит арам елишиңлар керәк, дәп ейтилди. 12 Андин мән Қоза алтинчи печәтни ачқинида көрдүмки, мана дәһшәтлик бир йәр тәврәш йүз бәрди, қуяш бәәйни қара жүндин токулған бөздәк қап қара рәңгә, толун ай болса қанниң рәңгигә кирди. □ ■ 13 Әнжир дәригиниң қаттиқ боранда силкенишидин әнжир ғорилири йәргә төкүлгәндәк, асмандики юлтузларму йәр йүзигә төкүлди. 14 Асман худди орам язминиң түрүлгинидәк ғайип болди, һәр бир тағ вә арал орнидин йөткәлди; □ 15 һәмдә дуниядики падишалар, мөтивәрләр, сәрдарлар, байлар, күчлүкләр, куллар вә һөрләрниң һәммиси өңкүрләргә вә тағларниң камарлирига йошурунди. □ 16 Улар тағларға вә қорам ташларға мундақ дәп жар салди: — «Үстимизгә чүшүңлар! Бизни тәхттә Олтарғучиниң сиймасидин һәм Қозиниң ғәзивидин йошуруңлар вә сақлаңлар! □ ■ 17 Чүнки Уларниң дәһшәтлик ғәзәп күни кәлди, әнди ким пут тирәп туралисун?!» ■

7

Мөһүрләнгән 144000 киши

1 Униңдин кейин мән көрдүмки, төрт пәриштә йәр йүзиниң төрт булуңида туратти. Улар һәр қандақ шамалниң куруқлуқ, деңиз һәм дәл-дәрәқләргә урулмаслиғи үчүн йәр йүзиниң төрт тәрипидин чиқидиған шамални тизгинләп туратти. 2 Мән һаят Худаниң мөһүрини алған, күн чиқиштин кәтириливатқан башқа бир пәриштини көрдүм. У қаттиқ аваз билән куруқлуқ вә деңизларни вәйран қилиш һоқуқи берилгән әшу төрт пәриштигә. 3 «Биз Худаниң күл-хизмәткарлириниң пешанисигә мөһүр басқичә, куруқлуқ, деңиз вә дәл-дәрәқләрни вәйран қилмаңлар!» дәп товлиди. 4 Мән мөһүрләнгәнләрниң санини аңлидим — Израилларниң һәр қайси қәбилелиридин бир йүз қириқ төрт миң киши, йәни: — ■

5 Йәһуда қәбилесидин он икки миң киши,

Рубән қәбилесидин он икки миң киши,

Ғад қәбилесидин он икки миң киши,

6 Ашир қәбилесидин он икки миң киши,

Нафтали қәбилесидин он икки миң киши,

Манассәһ қәбилесидин он икки миң киши,

7 Шимеон қәбилесидин он икки миң киши,

Лавий қәбилесидин он икки миң киши,

Иссакар қәбилесидин он икки миң киши,

8 Зәбулун қәбилесидин он икки миң киши,

Йүсүп қәбилесидин он икки миң киши,

Бинямин қәбилесидин он икки миң киши мөһүрләнгән еди. □

□ 6:12 «Андин мән Қоза алтинчи печәтни ачқинида көрдүм...» — «Йәттә печәт» тоғрилиқ «қошумчә сөзимиздә тохтилимиз. ■ 6:12 Йо. 2:10, 31; 3:15; Йәш. 13:10; 24:23; Ам. 8:9; Мат. 24:29, Рос. 2:20

□ 6:14 «мунасивәтлик айәт» — «Йәш.» 34:4. □ 6:15 «сәрдарлар» — грек тилида «миң бешилар».

«мунасивәтлик айәтләр» — «Йәш.» 2:21. □ 6:16 «мунасивәтлик айәт» — «һош.» 10:8. ■ 6:16 Йәш. 2:19; һош. 10:8; Луқа 23:30; Вәһ. 9:6. ■ 6:17 Йо. 2:10, 31; 3:15; Йәш. 2:12-22; 13:6-13; 24:23; Ам. 8:9; Мат. 24:29; Рос. 2:20 ■ 7:4 Вәһ. 14:1. □ 7:8 «...Зәбулун қәбилесидин он

иikki миң киши, Йүсүп қәбилесидин он икки миң киши, Бинямин қәбилесидин он икки миң киши мөһүрләнгән еди» — он қәбилидин Дан қәбилиси кам еди; Йүсүпниң қәбилиси икки бөләккә (Йүсүпниң вә Манассәһниң)гә бөлүнди.

Ниҗатни тапқан зор бир туп халайық

⁹ Бу ишлардин кейин көрдүмки, мана һәр эл, һәр қәбилә, һәр милләттин болған, һәр хил тилларда сөзлишидиған сан-санақсиз зор бир топ халайық тәхтнің вә Қозиниң алдида туратти; уларның һәммисигә ақ тон кийдүрүлгән болуп, қоллирида хорма шахлири тутқан еди. ¹⁰ Улар жуқури аваз билән: — «Ниҗат тәхттә олтарғучи Худайимизға вә Қозига мәнсуп болғай!» дәп вақиришатти. □

¹¹ Барлиқ пәриштиләр тәхтнің, ақсақалларның вә төрт һаят мәхлуқның әтрапига олашқан еди. Улар тәхтнің алдида жиқилип, Худаға сәждә қилип мундақ дейишәтти: —

¹² «Амин! һәмд-мәдһийә, шан-шәрәп, Даналиқ вә тәшәккүр, һөрмәт вә күч-қудрәт Худайимизға әбәдил-әбәткичә мәнсуп болғай, амин!»

¹³ Әнди ақсақаллардин бири мәндин:

— Бу ақ тон кийдүрүлгән кишиләр ким болиду, қәйәрдин кәлди? — дәп сориди.

¹⁴ — Тәхсир, бу өзлиригә мәлумдур, — дедим.

У маңа:

— Булар дәһшәтлик азап-оқубәтни бешидин өткүзүп кәлгәнләр. Улар тонлирини Қозиниң қенида жуяп аппақ қилған. ¹⁵ Шуңа улар Худаниң тәхтиниң алдида туруп, ибадәтханисидә кечә-күндүз Униң хизмитидә болиду; тәхттә Олтарғучи болса уларның үстигә чедирини сайивән қилиду. □ ¹⁶ Улар йәнә һеч ач қалмайду, һеч уссимайду, уларға нә аптап, нә пәжиғирим иссиқ һеч урмайду. ■ ¹⁷ Чүнки уларни тәхтнің оттурисидики Қоза бақиду вә һаятлик сүйи булақлириға елип бариду; вә Худа уларның һәр бир көз йешини сүртиду, — деди. □ ■

8

Қозиниң йәттинчи печәтни ечиши

¹ Қоза йәттинчи печәтни ачқанда, әрштә йерим саатчә жим-житлик һөкүм сүрди. □ ² Андин Худаниң алдида туридиған йәттә пәриштини көрдүм. Уларға йәттә канай берилди. ³ Алтун хушбуйдан тутқан йәнә бир пәриштә келип, хушбуйғанниң алдида турди. Барлиқ муқәддәс бәндиләрның дуалири билән бирликтә тәхтнің алдидики алтун хушбуйған үстидә Худаға атап сунушқа униңға көп хушбуй берилди. □ ⁴ Вә хушбуйның түтүнлири муқәддәс бәндиләрның дуалири билән биллә пәриштиниң қолидин Худаниң алдиға көтирилди. ■ ⁵ Андин пәриштә хушбуйданни қолиға елип, уни қурбанғаһдики от билән толдуруп, йәр йүзигә атти; шуниң билән түрлүк авазлар, гүлдүрмамилар

□ **7:10** «Ниҗат тәхттә олтарғучи Худайимизға вә Қозига мәнсуп болғай!» — «Ниҗат... Қозига болғай!» дегән ибарә болса Худа вә Қоза инсанларға ата қилған ниҗатның мевиси болған шан-шәрәп, нам-шәрәт вә һәмдусаналарның һәмми һеч немә қалдурмай Худа вә Қозига қайтуруп келинсун, дегәндәк мәнидә. □ **7:15** «тәхттә Олтарғучи болса уларның үстигә чедирини сайивән қилиду» — грек тилида «тәхттә Олтарғучи болса уларның үстигә өз чедирини йейип бериду». ■ **7:16** Йәш. 49:10.

□ **7:17** «мунасивәтлик әйтләр» — «Йәш.» 5:5-6, 25:8. ■ **7:17** Йәш. 25:8; зәб. 22:1; вәһ. 21:4.

□ **8:1** «Қоза йәттинчи печәтни ачқанда, әрштә йерим саатчә жим-житлик һөкүм сүрди» — «йәттә печәт» тоғрилиқ «қошумча сөз»имиздә тохтилимиз. □ **8:3** «хушбуйған... алтун хушбуйған» — грек тилида «қурбанғаһ... алтун қурбанғаһ». ■ **8:4** Зәб. 140:2.

аңланди, чақмақлар чеқилди вә бир йәр тәврәш болди. ⁶ Андин қоллириға бирдин канай тутқан йәттә пәриштә канайлирини челишқа һазирланди.

Йәттә канайниң челиниши

⁷ Биринчи пәриштә канийини чалди; шуниң билән мөлдүр вә от қан арилаш пәйда болуп йәр йүзигә ташланди, зиминниң үчтин бири көйдүрүлди, дәл-дәрәқләрниң үчтин бири көйдүрүлди вә пүткүл йешил от-чөпләр көйдүрүлди.

⁸ Иккинчи пәриштә канийини чалди; шуниң билән гояки лавулдап көйүватқан йоған бир тағдәк ғайәт зор бир *жисим* деңизға ташланди. Деңизниң үчтин бири қанға айланди ⁹ вә деңиздики жаниварларниң үчтин бири өлди; кемиләрнин үчтин бири вәйран болди.

¹⁰ Үчинчи пәриштә канийини чалди; шуниң билән асмандин мәшәәлдәк ялқунлап янған чоң бир юлтуз чүшти; у дәрияларниң үчтин бириниң вә булақларниң сулири устигә чүшти. ¹¹ Юлтузниң исми «Кәкрә» еди. Суларниң үчтин бири кәкридәк болуп кәтти, сулар аччиқ болуп кәткәчкә нурғун адәм судин өлди.

¹² Төртинчи пәриштә канийини чалди; шуниң билән қуяшниң үчтин бири, айниң үчтин бири вә юлтузларниң үчтин бири урулди. Нәтижидә, қуяш, ай вә юлтузларниң йоруқлуғиниң үчтин бири қараңғулашти, күндүзниң үчтин биридә йоруқлуқ йоқалди, кечиниң үчтин биридиму шундақ болди.

¹³ Йәнә көрдүмки, асманниң оттурисида учуп кетиватқан бир бүркүтниң қаттиқ аваз билән: —

«Канайни челишқа тәмшәлгән қалған үч пәриштиниң канай авазлири аңланса йәр йүзидә туруватқанларниң халиға вай, вай, вай!» дегинини аңлидим.

9

¹ Бәшинчи пәриштә канийини чалди; мән асмандин йәргә чүшүп кәткән бир юлтузни көрдүм. Теги йоқ һаңға баридиған қудуқниң ачқучи униңға берилди,■

² У теги йоқ һаңниң қудуғини ачти. Қудуқтин йоған хумданниң исидәк түтүн өрләп чиқти. Һаңниң қудуғиниң түтүнидин қуяш вә көкни қараңғулуқ басти. ³ Түтүнниң ичидин йәр йүзигә чекәткә яғди. Уларға йәр йүзидики чаянлардәк чеқиш күчи берилгән еди. ⁴ Уларға йәр йүзидики от-чөпләргә вә һәр қандақ өсүмлүк яки дәл-дәрәқләргә зәрәр йәткүзмәңлар, пәкәт пешанисидә Худаниң мөһүри болмиған адәмләргила зәрәр қилиңлар, дәп ейтилди.■ ⁵ Уларға адәмләрни өлтүрүшкә эмәс, бәлки бәш айғичә қийнашқа йол қоюлди; улар йәткүзидиған азап адәмни чаян чаққандикидәк азап еди. ⁶ Шу күнләрдә, инсанлар өлүмини издәйду, лекин тапалмайду; өлүмини сегиниду, лекин өлүм улардин қачиду.■

⁷ Чекәткиләрниң қияпити худди жәңгә һазирланған атларға охшайтти. Башлирида болса алтун тажқа охшайдиған бир нәрсә болуп, чирайи адәмниңкигә охшайтти.■ ⁸ Чачлири аялларниң чечиға, чишлири ширниң чишиға охшайтти. ⁹ Уларниң көкригидики савути төмүр савутларға охшайтти; қанатлириниң авази жәңгә атланған нурғун ат-һарвуларниң авазиға охшайтти. ¹⁰ Чаянларниңкигә охшаш қуйруқлири вә нәштәрлири бар еди. Адәмни бәш ай азапқа салидиған күч болса қуйруқлирида еди. ¹¹ Уларни идәрә қилидиған падишаси, йәни теги

■ **9:1** Лука 8:31; Вәһ. 17:8. ■ **9:4** Әз. 9:4; Вәһ. 6:6; 7:3. ■ **9:6** Йәш. 2:19; Йәр. 8:3; һош. 10:8; Лука 23:30; Вәһ. 6:16. ■ **9:7** Мис. 10:4.

йок һаңниң пәриштиси бар еди. Униң ибранийчә исми Аваддон; грекчә исми Аполийон еди.□

¹² Биринчи «вай» өтүп кәтти. Мана, буниңдин кейин йәнә икки «вай» келиду.■

Алтинчи канайниң челиниши; «иккинчи вай»ниң башлиниши

¹³⁻¹⁴ Алтинчи пәриштә канийини чалди; мән Худаниң алдидики алтун курбангаһниң төрт мүнғүзидин чиққан бир авазни аңлидим, бу аваз канайни тутқан алтинчи пәриштигә:

— Чоң Әфрат дәриясиниң йенида бағлақлиқ төрт пәриштини бошат, деди.

¹⁵ Дәл шу саат, шу күн, шу ай, шу жил үчүн һазирлап қоюлған бу төрт пәриштә инсанларниң үчтин бирини һалак қилиш үчүн бағлақтин бошитилди.

¹⁶ Буларниң атлиқ ләшкәрләр қошуниниң сани икки йүз миллион еди. Уларниң саниниң жақаланғанлиғини аңлидим.□

¹⁷ Ғайипанә көрүнүштә көзүмгә көрүнгән ат вә үстигә мингәнләр мана мундақ еди: атлиқларниң көкригидики савути чоғдәк қизил, көк яқуттәк көк вә гуңгуттәк сериқ еди. Атларниң башири ширниң бешидәк еди; уларниң еғизлиридин от, түтүн вә гуңгут чиқип туратти. □ ¹⁸ Бу үч баладин, йәни атларниң ағзидин чиққан от вә түтүн вә гүнгүрттин инсанларниң үчтин бири өлтүрүлди. ¹⁹ Чүнки атларниң күчи еғизлирида вә куйруқлирида еди; уларниң куйруқлириниң иланларға охшаш беши болуп, булар билән адәмни захимләндүрәтти.

²⁰ Қалған инсанлар, йәни бу балаю-апәтләрдин өлтүрүлмәй қалғанлар өз қоллириниң әмәллиригә товва қилмиди, йәни жинларға, көрәлмәс, аңдалмас вә маңалмас алтун, күмүч, туч вә яғач бутларға чоқунуштин ваз кәчмиди. ■ ²¹ Улар қатиллиқ, сеһиргәрлик, жинсий бузуқлуқ вә оғрилиқлиригимү товва қилмиди.

10

Пәриштә вә кичик орам язма

¹ Андин кейин, әрштин чүшүватқан йәнә бир күчлүк пәриштини көрдүм. У бир парчә булут билән йепинған болуп, бешиниң үстидә бир һәсән-һүсән бар еди. Чирайи қуяшқа, путлири от түврүккә охшайтти; ■ ² қолида бир кичик ечиқлиқ орам язма бар еди. У оң путини деңиз үстигә, сол путини қуруқлуққа чоюп туруп,

³ ширниң һөкиришигә охшаш қаттиқ аваз билән вақириди. У вақириганда, йәттә гүлдүрмама өз авазлирини аңлитип сөз қилди.

⁴ Йәттә гүлдүрмама сөз қилғанда, дегәнлирини хатириливалмақчи болуп тураттим. Бирақ асмандин: —

«Йәттә гүлдүрмаминиң ейтқанлирини мөһүрләп, уларни хатирилимә» дегән авазни аңлидим.□ ■ ⁵ Деңиз һәм қуруқлуқниң үстидә турған, мән көргән у пәриштә оң қолини асманға көтирип, ■ ⁶ асманлар һәм уларда болғанларниң һәммисини, йәр-зимин һәм униңда болғанларниң һәммисини, деңиз һәм

□ **9:11** «Униң ибранийчә исми Аваддон; грекчә исми Аполийон еди» — бу икки исимниң мәнәси «һалак қилғучи». ■ **9:12** Вәһ. 8:13. □ **9:16** «буларниң атлиқ ләшкәрләр қошуниниң сани икки йүз миллион еди» — «икки йүз миллион» грек тилида «икки түмән һәссә түмән». □ **9:17**

«атлиқларниң көкригидики савути чоғдәк қизил, көк яқуттәк көк вә гуңгуттәк сериқ еди» — «чоғдәк қизил, көк яқуттәк көк вә гуңгуттәк сериқ еди» яки «от, көк яқут вә гуңгуттин еди». ■ **9:20** Зәб. 113:12, 13, 14, 15; 134:15. ■ **10:1** Мат. 17:2; Вәһ. 1:15. □ **10:4** «Йәттә гүлдүрмаминиң ейтқанлирини мөһүрләп, уларни хатирилимә» — демәк, бу сөзләрни мәхпий тут.

■ **10:4** Дан. 8:26; 12:4. ■ **10:5** Дан. 12:7.

униңда болған һәммисини Яратқучи, йәни әбәдил-әбәткичә һаят Яшиғучи билән қәсәм қилип:

— Вақит йәнә кәйнигә сүрүлмәйду; ⁷ бәлки йәттинчи пәриштә канай челиш алдида, йәни авазни аңлиниш алдидики күнләрдә, Худаниң Өз кул-хизмәткарлири болған пәйғәмбәрләргә хуш хәвирини йәткүзгинидәк Униң сири түгәллинип, әмәлгә ашиду, — деди.

⁸ Мән асмандин аңлиған аваз маңа йәнә сөзләп:

— Берип, деңиз һәм қуруқлуқниң үстидә турған пәриштиниң қолидики ечиқлиқ орам язмини алгин, деди.

⁹ Мән берип, пәриштиниң кичик орам язмини маңа беришини соридим. У маңа: — Буни елип йә! Ашқазиниңни зәрдаб қилиду, бирақ ағзиң һәсәлдәк татлиқ болиду, деди. ¹⁰

¹⁰ Мән шуниң билән кичик орам язмини пәриштиниң қолидин елип йедим; дәрвәкә ағзимға һәсәлдәк татлиқ тетиди, лекин йәгәндин кейин ашқазиним зәрдаб болди. ¹¹ Шуниң билән маңа:

— Сән көп милләтләр, әлләр вә һәр хил тилларда сөзлишидиғанлар вә падишалар тоғрисидики вәһий-бешарәтләрни йәнә жақалишиң лазим, дейилди.

11

Икки гувачи; «иккинчи вай»ниң давами

¹ Маңа өлчигүч һасидәк бир қошу берилип, мундақ дейилди:

«Баргин, Худаниң ибадәтханиси, қурбанғаһи вә у йәрдә ибадәт қиливатқанларни өлчигин. ² Лекин ибадәтханиниң ташқирақи һойлисини өлчимәй қой, чүнки у йәр ят таипиләргә берилди, шуниң билән муқәддәс шәһәр қириқ икки ай дәпсәндә қилиниду. ³ Мән икки гувачимға қудрәт беримән, шуниң билән улар бөз кийим кийип, вәһий-бешарәтләрни бир миң икки йүз атмиш күн йәткүзиду» ⁴ (булар йәр-зиминиң Рәбби алдида турған икки түп эәйтун дәриғи вә икки чирақандур). ⁵

⁵ Бирәрси уларни зәхимләндүрмәкчи болса, еғизлиридин от пүркүлүп чиқип, дүшмәнлирини йәп түгитиду. Уларни зәхимләндүрмәкчи болғанлар мана шундақ өлтүрүлиду. ⁶ Улар бешарәт-вәһийни йәткүзгән күнләрдә ямғур яғдурмаслиққа асманни етиветиш қудритикә егә; суларни қанға айландуруш вә һәр хил бала-ваба билән йәр-зиминни халиған вақитта уруш қудритигиму егә. ⁷ Уларниң гувалиқ вәзиписи аяқлишиши билән, теги йоқ һаңдин чиқидиған

[■] **10:6** Вәһ. 11:15. [□] **10:9** «...Буни елип йә! Ашқазиниңни зәрдаб қилиду, бирақ ағзиң һәсәлдәк татлиқ болиду» — көчмә мәнәси «саңа авал бир хил хошаллиқ йәткүзиду, лекин кейин жүриғини ечиштуруиду» дегәндәк болиду. «мунасивәтлик айтләр» — «Әз.» 2:6-3:3. [■] **10:9** Әз. 3:1.

[□] **10:10** «Мән шуниң билән кичик орам язмини пәриштиниң қолидин елип йедим...» — «орам язмини йеиш» бизниңчә Юханна мазмунини йәткүзүши керәк болидиған, төвәндики 11-19-баплардики бешарәтләр билән бағлиқ. «Қошумчә сөз»имиздә у тоғрилиқ тохтимиз. [□] **11:1** «Баргин, Худаниң ибадәтханиси, қурбанғаһи вә у йәрдә ибадәт қиливатқанларни өлчигин» — қизиқ йери шуки, Юханна муқәддәс ибадәтханини вә униңда ибадәт қилғучиларни өлчигин дәп буйруғини билән у бизгә буларниң өлчәмлирини ейтмайду. Бу ишниң әһмийити тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтимиз. «мунасивәтлик айтләр» — «Әз.» 40:3 қатарлиқлар, «Зәк.» 2:1-4. [■] **11:1** Әз. 40:3-49; Әз. 41; Әз. 42; Әз. 43. [■] **11:2** Вәһ. 13:5. [□] **11:3** «икки гувачим... бөз кийим кийип...» — кона заманларда «бөз кийим кийиш» товва қилиш яки матәм тутушни билдүрәтти. Шүбһисизки, бу иш уларниң товва қилиш һәқидики хәвәрни тәкитләш үчүн болиду. [□] **11:4** «мунасивәтлик айтләр» — «Зәк.» 4:1-7. [■] **11:4** Зәк. 4:3,14. [■] **11:6** Мис. 7; 8; 9; 10; 12; 1Пад. 17:1.

дивә улар билән елишиду вә уларни йеңип өлтүриду. □ ■ 8 Жәсәтлири роһий жәһәттин Содом вә Мисир дәп атилидиған шу катта шәһәрниң ғол кочисидә ятиду; шу йәрдә уларниң Рәббиму крестләнгән еди. □ ■ 9 Һәр милләттин, һәр қәбилидин вә һәр хил тилдә сөзлишидиғанлардин, һәр әлдин болған адәмләр уларниң жәсәтлиригә үч йерим күн тикилип қарайду вә жәсәтләрниң йәрликкә қоюлушиға йол қоймайду. 10 Йәр йүзидә туруватқанлар уларниң бу халидин хошаллинип, тәбриклишип, бир-биригә һәдийәләр әвәтишиду; чүнки бу икки пәйғәмбәр йәр йүзидикиләрни қийнайтти.

11 Лекин үч йерим күндин кейин, Худадин кәлгән һаятлик нәпәси иккиләнгә кирди, улар орнидин пут тирәп турди; уларға қараватқанларниң үстигә чоң бир қорқунуч чүшти. □ ■ 12 Андин улар иккәйләнгә әрштин кәлгән: — «Бу яққа чиқ!» дегән жуқури бир авазни аңлиди; шуниң билән улар дүшмәнлириниң көз алдидә бир булут ичидә асманға көтирилди. □ 13 Дәл шу саат ичидә шиддәтлик йәр тәврәш йүз бәрди, шәһәрниң ондин бири гумран болуп, йәттә миң киши һалак болди. Қалғанлири дәккә-дүккигә чөмүп, әрштики Худани улуклашти. □

14 Иккинчи «вай» өтүп кәтти; мана, үчинчи «вай» келишкә аз қалди. ■

Йәттинчи пәриштиниң канай челиши; «үчинчи вай»

15 Андин йәттинчи пәриштә канийини чалди; әрштә жуқури авазлар аңлинип мундақ дейилди: —

«Дунияниң падишалиғи Пәрвәрдиғаримиз

Вә униң Мәсихиниң падишалиғи болди,

У әбәдил-әбәткичә һөкүм сүриду».

16 Худаниң алдидә өз тәхтлиридә олтарған жигирмә төрт ақсақал йәргә жиқилип баш қоюп, Худаға сәждә қилип мундақ дейишти: —

17 «Шүкүрләр ейтимиз саңа,

И бар Болғучи вә бар болған һәммигә Қадир Пәрвәрдиғар Худа,

Чүнки улук қудритиғни қолуңға елип,

Һөкүмүңни жүргүзүшкә башлидиң. ■

18 Әлләр фәзәпләнгән еди,

Әнди Сениң фәзивиң йетип кәлди!

Өлгәнләрни сорақ қилиш,

Қул-хизмәткарлириң болған пәйғәмбәрләрни,

Муқәддәс бәндиләрни,

Төвән яки катта болсун намиңдин қорққанларни инһамиға егә қилиш,

Йәр йүзини һалак қилғанларни һалак қилиш вақти кәлди».

□ 11:7 «теги йоқ һаңдин чиқидиған дивә улар билән елишиду» — грек тилида «теги йоқ һаңдин чиқидиған дивә улар билән урушиду». ■ 11:7 Дан. 7:21; Вәһ. 13:7,11. □ 11:8 «роһий жәһәттин Содом вә Мисир дәп атилидиған шәһәр» — Содом еғир бузуклуққа чөмгән еди, Мисир болса Худаниң бәндилиригә нисбәтән әслидә уларни әсир қиливалған «бу рәзил дуния»ниң символиду.

Шәһәрниң «роһий жәһәттин» шу намларда болуши «Рим» яки «Бабил (Бабилон)»ни көрситиши мүмкин; шәһәр һәрһалда ахирқи заманда бу рәзил дунияниң күч-қудритигә әң чоң намайәндә болуши керәк. Бәзи алимлар шәһәрни Йерусалим дәп қарайду. ■ 11:8 Вәһ. 7:2, 5; 18:10. □ 11:11 «Худадин кәлгән һаятлик нәпәси иккиләнгә кирди...» — грек тилида «нәпәс» вә «роһ» бирла сөз билән ипадилиниду.

■ 11:11 Әз. 37:5,10 □ 11:12 «улар иккәйләнгә әрштин кәлгән: — «Бу яққа чиқ!» дегән жуқури бир авазни аңлиди» — бәзи қедимки көчүрмиләрдә: «Мән улар иккилиси өзлиригә әрштин кәлгән: — «Бу яққа чиқ!» дегән жуқури бир авазни аңлидим» дейлиду. □ 11:13 «йәттә миң киши һалак болди» — грек тилида «йәттә миң нам һалак болди». ■ 11:14 Вәһ. 8:13; 9:12; 15:1. ■ 11:17 Вәһ. 1:4; 8:4; 18; 16:5.

19 Андин Худаниң әрштики ибадәтханиси ечилди вә униң әһдә сандуғи ибадәтханида көрүнди; чақмақлар, түрлүк авазлар, гүлдүрмамилар, йәр тәврәш вә дәһшәтлик мөлдүр болди.■

12

Аял, оғул бала вә әждиһа

1 У чағда, әрштә әжайип бир карамәт пәйда болди — у қуяшни йепинчақлиған, памилириниң астида ай, бешида он икки юлтузлуқ таж бар бир аял еди. 2 У һамилдар болуп, толғақ йәп туғуш азавида дад-пәрјад көтәрди.□ 3 Андин әрштә йәнә бир аламәт көрүнди — мана, йәттә башлиқ, он мүңгүзлүк, йәттә бешида йәттә таж бар болған чоң бир қизил әждиһа туратти. 4 У қуйруғи билән асмандики юлтузларниң үчтин бирини сүпүрүп, уларни йәр йүзигә чөрүвәтти. Әждиһа туғай дәп қалған аял йәңгигән һаман униң балисини ялмап жутувәтмәкчи болуп униң алдида турди.□ 5 Аял бир бала, йәни пүтүн әлләрни төмүр һасиси билән падицидәк бақидиған бир оғул туғди. Бала болса Худаниң вә Униң тәхтиниң алдиға ғаччидә елип чиқилди.■ 6 Аял чөлгә қачти; у йәрдә униң 1260 күн беқилиши үчүн униңға Худа тәрипидин һазирлап қоюлған бир жай бар еди.■

7 Андин әрштә жәң болди. *Баш пәриштә* Микаил вә униң пәриштилири әждиһа билән жәң қилғили турди; әждиһаму өз пәриштилири билән уларға етилди.□

8 Лекин у үстүнлүк қазиналими, униңға вә пәриштилиригә әрштә турушқа орун қалмиди.■ 9 Шуниң билән зор әждиһа, йәни Иблис вә Шәйтан дәп аталған, пүтүн жаһанни аздурғучи һелиқи қедимий илан йәр йүзигә ташланди. Униң пәриштилириму униң билән тәң ташланди.■

10 Андин мән әрштә жуқури бир авазниң мундақ дегәнлигини аңлидим: —

«Кәлди Худайимизниң нијәтлиғи, қудрити, падишалиғи вә Униң Мәсиһиниң һоқуқи!

Чүнки қериндашлиримизниң үстидин Худайимизниң алдида кечә-күндүз шикайәт қилип турған шикайәт қилғучи әрштин ташливетилди;

11 қериндашлар униң үстидин Қозиниң қени вә уларниң гувалиқ сөзи билән ғалип кәлди;

Улар һәттә өлүмни көзигә илмай өз женини әзиз көрмиди.

12 Шуниң үчүн, шатлиниңлар, әй әршләр вә уларда туруватқалар!

Лекин һалиңларға вай, әй йәр вә деңизлар!

Чүнки Иблис үстүңларға чүшти;

Вақтиниң аз қалғанлиғини билгәч,

Ғәзәп-қәһри билән кәлди!»■

■ 11:19 Вәһ. 15:5. □ 12:2 «У (аял) һамилдар болуп, толғақ йәп туғуш азавида дад-пәрјад көтәрди...» — аял тоғрилиқ үч пикир бар; у яки (1) жамаәтни; яки (2) бүви Мәрийәм; яки (3) Израилни билдүриду. Бизниң униң Израилни билдүридиғанлиғиға қилчә гуманизм йоқ. һәзрити йүсүпини Тәврат, «Яритилиш» 37-бапта хатириләнгән чүшини көрүң. «Аял» жамаәт болуши мүмкин әмәс, чүнки «аял» Мәсиһни туғиду (5-айәт). 12:17ниму көрүң. □ 12:4 «У (әждиһа) қуйруғи билән асмандики юлтузларниң үчтин бирини сүпүрүп, уларни йәр йүзигә чөрүвәтти...» — бу вәһий бизниңчә Шәйтанның әслидә әрштә Худаға қарши көтәргән исянини көрситиду. Бундақ шәрһ тоғра болса, пәриштиләрниң үчтин бири исянға қошулуп һазирқи жинлар болуп чиққан. ■ 12:5 Зәб. 2:9; Вәһ. 2:27. ■ 12:6 Вәһ. 11:3. □ 12:7 «Баш пәриштә Микаил» — баш пәриштә Микаилниң Израил хәлқини қоғдаш үчүн алаһидә мәсьюлийити бар («Дан.» 10:13, 21, 12:1 вә «Йәһ.» 9ни көрүң). ■ 12:8 Дан. 2:35. ■ 12:9 Луқа 10:18; Вәһ. 20:2. ■ 12:12 Зәб. 95:11; Йәш. 49:13; Вәһ. 8:13.

¹³ Әждиһа өзиниң йәр йүзигә ташланғанлиғини көрүп, оғул балини туққан аялни қоғлашқа башлиди. ¹⁴ Аялниң иланниң йүзидин далдилиниши, чөлдә өзи үчүн һазирланған маканиға берипбир мәзгил, икки мәзгил вә йерим мәзгил беқилсун дәп шу йәргә учуп кетиши үчүн, униңға йоған бир бүркүтниң икки қанити берилди. □ ¹⁵ Андин илан аялниң арқисидин ағзи билән дәриядәк су пүркүп, уни сәл билән еқитип йоқатмақчи болди. ¹⁶ Лекин зимин аялга ярдәм қилип, ағзини ечип, әждиһа ағзидин пүркүп чиқарған дәрияни жутувәтти. ¹⁷ Буниң билән әждиһаниң аялга қаттиқ гәзиве келип, униң қалған нәсли, йәни Худаниң әмирлиригә әмәл қилип, Әйсаниң гувалиқини тутқан пәрзәнтлири билән жәң қилғили кәтти; у деңиз саһили үстидә туратти. □

13

Деңиздин чиққан дивә

¹ Андин, деңиздин он мүңгүзлүк, йәттә башлиқ бир дивиниң чиқиватқанлиғини көрдүм. Униң һәр бир мүңгүзидә бирдин таж бар еди, һәр бир бешида күпүрлүк намлири йезиқлиқ еди. □ ² Мән көргән бу дивә илпизға охшайтти, путлири ейқиңниң путлириға, ағзи болса ширниң ағзиға охшайтти. Әждиһа униңға өз қудрити, тәхти вә зор һоқуқини бәрди. □ ³ Дивиниң башлиридин бири әжәллик яриланғандәк туратти. Лекин, бу әжәллик яра сақайған еди. Пүткүл дуния дивигә һайрануһәс болуп униңға әғәшти. ⁴ Әждиһа дивигә сәлтәнәтлик һоқуқ бәргәчкә улар әждиһаға чоқунушти. Улар йәнә дивигиму чоқунуп: — Дивиниң тәңдиши барму? Униң билән кимму елишалисун? — деди. ■ ⁵ Дивигә тәкәбурлүк вә күпүрлүк қилидиған еғиз берилди; униңға қириқ икки ай иш көрүшкә һоқуқ берилди. ■ ⁶ У Худаға күпүрлүк қилғили — Униң намиға вә Униң дәрғаһиға, шундақла әршни макан қилғанларға күпүрлүк қилғили ағзини ачти. □ ⁷ Униң муқәддәс бәндиләргә қарши жәң қилип, уларниң үстидин ғалип келишигә йол қоюлди; һәр қәбилә, һәр милләт, һәр хил тилда сөзлишидиған әлләргә һөкүмранлиқ қилиш һоқуқи униңға берилди. ■ ⁸ Йәр йүзидикиләрниң һәммиси — аләм апиридә болғандин буян боғузлинип болған Қозиниң һаятлик дәптиригә нами йезилмиғанлар болса, униңға сәждә қилиду. □ ■ ⁹ Қулиқи барлар, буни аңлисун!

□ **12:14** «бир мәзгил, икки мәзгил, вә йерим мәзгил» — 1260 күн, тәхминән үч йерим жил. «Дан.» 7:25, 12:7ни, изаһатлири вә «Даниял»дики «қошумчә сөз»ниму көрүң. ■ **12:14** Вәһ. 2:6. □ **12:17** «Әйсаниң гувалиқини тутқан пәрзәнтлири» — яки Әйса тоғрилиқ гувалиқ беридиғанлар, яки У Өзи бәргән гувалиқни чиң тутқанларни көрситиду. Бизниңчә авалқиси тоғра. □ **13:1** «деңиздин он мүңгүзлүк, йәттә башлиқ бир дивиниң чиқиватқанлиғини көрдүм» — Адәм атимиз Худаниң образида болғандәк (кейин гуна қилғачқа бу образ бузулған, әлвәттә), андин Мәсһ Өзи Худаниң мүкәммәл образи, шундақла йәр йүзидики вәкили болғандәк, бу «дивә» 12-бапта көрүнгән Шәйтаниң топтоғра (йәттә башлиқ он мүңгүзлүк) образидур. Йәнә бир қизик иш шуки, у көрүнүштә Мәсһиға охшаш «өлүмдин тирилгән» болиду (3-әйәт). Шуниң билән биздә қилчә гуман йоқки, бу дивә Шәйтаниң йәр йүзидики вәкили, йәни Мәсһиңиң рәқибни болған адәм — дәржалниң өзини көрситиду. ■ **13:1** Дан. 7:20; Вәһ. 17:3. □ **13:2** «мунасивәтлик әйәтләр» — «Дан.» 7:1-8. ■ **13:4** Вәһ. 18:18. ■ **13:5** Вәһ. 11:2. □ **13:6** «...Униң намиға вә Униң дәрғаһиға... күпүрлүк қилғили...» — яки «... Униң намиға вә Униң туралғу чедриға... күпүрлүк қилғили...». «Униң дәрғаһи» яки әрштики туралғуси яки йәр йүзидики ибадәтханисини көрсәткән болса керәк. ■ **13:7** Дан. 7:21; Вәһ. 11:7. □ **13:8** «аләм апиридә болғандин буян боғузлинип болған Қозиниң һаятлик дәптиригә нами йезилмиғанлар болса» — башқа бир хил тәржимиси: «аләм апирида болғандин буян, боғузланған Қозиниң һаятлик дәптиригә нами йезилмиғанлар болса,...» ■ **13:8** Мис. 32:33; Фил. 4:3; Вәһ. 3:5; 17:8; 20:12; 21:27.

10 «Тутқун болиду» дәп бекитилгәнләр чоқум тутқун болиду, «қиличлиниду» дәп бекитилгәнләр чоқум қиличлинип өлиду».

Муқәддәс бәндилириниң сәври-тақити вә етиқати мана шу ишларда мәлум болиду. □ ■

Йәрдин чиққан дивә

11 Мән йәрдин чиқиватқан йәнә бир дивини көрдүм. Униң қозиниңкидәк кичик икки мўңғузи бар еди, лекин авази әждиһаниңкидәк чиқатти. ■ 12 У авалқи дивигә вакалитән униң пүтүн һоқуқини жүргүзүп, йәр йүзини вә униңда туруватқанларни әжәллик яриси сақайған авалқи дивигә чоқундуриди. ■

13 У зор мөжизилик аламәтләрни көрситәттти, һәтта кишиләрниң көз алдида асмандин йәр йүзигә от яғдураатти. ■ 14 У авалқи дивигә вакалитән көрситишкә һоқуқландурулған аламәтләр билән йәр йүзидә туруватқанларни аздуруп, уларға «қилич билән яриланған, лекин тирик қалған» дегән авалқи дивигә атап бир бут-һәйкәл ясап тикләшни тапилиди. ■ 15 Дивиниң бут-һәйкилигә нәпәс киргүзүп, униңға уни сөзләләйдиған қилиш вә униңға чоқунмиғанларниң һәммисини өлтүргүзүш қудрити берилди. ■ 16 У төвән вә катта, бай вә кәмбәғәл, һәр вә қуларниң һәммисини оң қоли яки пешанисигә тамға бастурушқа мәжбурлиди. 17 У йәнә бу тамға, йәни дивиниң нами яки униң намидики рәқәм бесилғанлардин башқа һеч ким бир нәрсә сетивалалмайду яки саталмайду, дәп бекитти. ■

18 Мана бу йәрдә һекмәт бар. Әқил-парасити барлиги кишиләр дивиниң рәқимини һесаплап бақсун; чүнки бу рәқәм бир адәмниң рәқими болиду. Униң рәқими 666дур. □ ■

14

Қутқузувелинғанларниң мәдһийә күйи

1 Андин мән көрдүмки, мана, Қоза Зион теги үстидә туратти. Униң йенида пешанисигә Өз нами вә Атисиниң нами йезилған бир йүз қириқ төрт миң киши бар еди. □ ■ 2 Асмандин худди шарқирап еқиватқан нурғун суларниң авазидәк вә қаттиқ гүлдүрмаминиң авазидәк бир авазни аңлидим. Мән аңлиған аваз йәнә чилтарчилар чилтарларни чалған авазға охшайтти; ■ 3 һелиқи кишиләр тәхтниң, төрт һаят мәхлуқниң вә ақсақалларниң алдида йеңи бир күйни ейтишти. Бу күйни гуналицриниң бәдили төлинип бу дуниядин азат қилинған кишиләрдин бир йүз қириқ төрт миңдин башқа һеч ким үгинәлмәйтти. ■ 4 Улар аяллар тәрипидин гунада булғанмиған, чүнки улар пак адәмләрдур. Қоза нәгә барса, уларму Униңға әгишип шу йәргә бариду. Улар бәдәл билән инсанлар арисидин Худаға вә Қозигә

□ 13:10 ««қиличлиниду» дәп бекитилгәнләр чоқум қиличлинип өлиду» — башқа бир көчүрмидә: «Ким қиличлап өлтүрсә, қиличлинип өлтүрүлүши муқәррәр» дегән сөзләр тепилиди. Бу сөз Рәббимизниң «Мат.» 26:52дә дегән сөзлиригә мас келиду. ■ 13:10 Яр. 9:6; Мат. 26:52; Вәһ. 14:12.

■ 13:11 Вәһ. 11:7. ■ 13:12 Вәһ. 19:20. ■ 13:13 2Тес. 2:9; Вәһ. 16:14. ■ 13:14 Қан. 13:2; Мат. 24:24; Вәһ. 16:14; 19:20. ■ 13:15 Вәһ. 19:20. ■ 13:17 Вәһ. 14:11. □ 13:18

«бу рәқәм бир адәмниң рәқими болиду» — яки «бу рәқәм инсанниң рәқими болиду». «Әқил-парасити барлиги кишиләр дивиниң рәқимини һесаплап бақсун... униң рәқими 666дур» — «дивиниң рәқимини һесаплаш» мурақкәп иш әмәс. Биз «қошумчә сөз»имиздә шу кона заманлардики һесаплаш түзүмини жәдвалдә көрситимиз. Бу бабдики башқа бәзи муһим ишлар тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә тохтилимиз.

■ 13:18 Вәһ. 17:9. □ 14:1 «мунасивәтлик айтләр» — «Зәб.» 47-күй, «Ибр.» 12:18-29. ■ 14:1

Вәһ. 7:4; 2Тар. 23:7 ■ 14:2 Вәһ. 1:15; 5:8. ■ 14:3 Вәһ. 5:9.

һосулның тунжа мевисидәк болуш үчүн сетивелинған. □ ■ 5 Улар әйипсиз болуп, ағзидин һеч ялған сөз чиқмайду. □ ■

Үч пәриштә елип кәлгән хәвәрләр

6 Андин мән асманниң оттурисида учуп жүргән башқа бир пәриштини көрдүм. Униңга йәр йүзидә туруватқанларға, йәни һәр бир әл, қәбилә, һәр хил тилда сөзишидиганлар, һәр милләтләргә елип йәткүзүши үчүн мәңгүлүк хуш хәвәр тапшурулди. 7 У жуқури аваз билән:

— Худадин қорқуңлар, Уни улуклаңлар! Чүнки Униң сот қилиш саити йетип кәлди; асманни, зиминни, деңизни вә су булақлирини Яратқучиға сәждә қилиңлар! — дәйтти. ■

8 Униң кәйнидин иккинчи пәриштә келип мундақ деди: «Ғулиди! Катта шәһәр Бабил ғулиди, у өз зина-бузуклуғиниң сәвдалиқ шарабини пүткүл әлләргә ичкүзгән». □ ■

9 Алдинқи икки пәриштиниң кәйнидин йәнә бир пәриштә, йәни үчинчи пәриштә жуқури аваз билән мундақ деди: —

«Кимдиким дивигә вә униң бут-һайкилигә чокунса, униң тамғисини пешанисигә яки қолиға қобул қилса, 10 Худаниң қәһриниң әбжәш қилинмиған сап шарабини Униң ғәзиви билән толған қәдәһтә ичиду. У муқәддәс пәриштиләрниң вә Қозиниң алдида от вә гуңгуттә қийнилиду. ■ 11 Уларниң қийнилишлиридин чиққан ис-түтәкләр әбәдил-әбәт пурқирап туриду; дивигә вә униң бут-һайкилигә чоқунғанлар яки униң наминиң тамғисини қобул қилғанларға кечә-күндүз арамлиқ болмайду». ■

12 Муқәддәс бәндилириниң сәври-тақити вә етиқати мана шу ишларда мәлум болиду. ■ 13 Мән йәнә асманда мундақ бир авазни аңлидим: —

«Бу сөзни яз: «Буниңдин кейин Рәбдә вапат болуп өлгәнләр бәхитликтур!

— Дурус, дәйду Роһ, — улар һазир өз ишлиридин тохтап арам алалайду. Чүнки қилған әмәллири уларға әгишип келиду». □

Йәр йүзидин алған икки орма

14 Мән көрдүмки, мана бир парчә ақ булут, булутниң үстидә бешиға алтун таж кийгән, қолида өткүр бир оғақ тутқан Инсаноглиға охшайдиган бириси олтиратти. □ ■ 15 Ибадәтханидин башқа бир пәриштә чиқип, булутниң үстидә

□ **14:4** «чүнки улар пак адәмләрдур» — «пак адәмләр» болса грек тилида адәттә бу сөз жинсий мунасивәтни өткүзмигән кишиләрни көрситиду. Мошу йәрда (1) әмәлий шу мәнидә (2) яки роһий жәһәттә көчмә мәнидә (3) яки икки мәнидә таң болуши мүмкин. Айәттин көрүнидики, улар һәммиси оғул балилар. **сүлар бәдәл билән инсанлар арасидин Худаға вә Қозига һосулның тунжа мевисидәк болуш үчүн сетивелинған** — «һосулның тунжа мевиси»ниң өз қиммити бар, әлвәтгә; Тәврат дәвридә Исраиллар дайим «һосулның тунжа мевиси» Худаға (нәзир қилип) атайтти. Бу ишлар тоғрилик «қошумчә сөз»имизниму көрүң. ■ **14:4** 2Кор. 11:2. □ **14:5** «Улар әйипсиз болуп, ағзидин һеч ялған сөз чиқмайду...» — мошу йәрдә бәзи қона көчүрүлмиләрдә «чүнки улар Худаниң тәхти алдида әйипсиз испатлиниду» дегән сөвләр қошулиду. ■ **14:5** Зәф. 3:13; әф. 5:27. ■ **14:7** Яр. 1:1; Зәб. 32:6; 124:8; 146:6; Рос. 14:15; 17:24. □ **14:8** «у өз зина-бузуклуғиниң сәвдалиқ шарабини пүткүл әлләргә ичкүзгән» — «сәвдалиқ» тоғрилик: грек тилида «сәвдаси» дегән сөз икки бислиқ сөз болуп, йәнә «ғәзәп» дегән мәнасиму бар; шүбһисизки, мошу йәрдә буниң иккинчи мәнидә кәлгән; Бабилниң шарабини ичкәнләр Худаниң қаттиқ ғәзивиғә учрайду. ■ **14:8** Йәш. 21:9; Йәр. 51:8; Вәһ. 16:19; 17:5; 18:2,10,21. ■ **14:10** Вәһ. 16:19; 18:6; 19:20. ■ **14:11** Вәһ. 19:3. ■ **14:12** Вәһ. 13:10. □ **14:13** «дурус, дәйду Роһ» — «Роһ» болса Муқәддәс Роһ. «қилған әмәллири уларға әгишип келиду» — демәк, әмәллириниң инғами бешиға чүшиду. □ **14:14** «Инсаноглиға охшайдиган бириси» — бизниңчә, бу зат Мәсих болуши керәк. Чүнки «Йо.» 3:11-14дә «орма ориғучи»ниң Худаниң Өзи еканлиги көрүниду. ■ **14:14** Әз. 1:26; Дан. 7:13; Вәһ. 1:13.

Олтарғучиға жуқури аваз билән:

— Орғиқиңни сал вә орушқа башла! Чүнки орма вақти кәлди, йәр йүзидики зираәтләр пишип йетилди, деди. □ ■

¹⁶ Булут үстидә Олтарғучи орғиқини йәр йүзигә салди вә йәр йүзидики зираәтләр орулди.

¹⁷ Әрштә болған ибадәтханидин йәнә бир пәриштә чиқти. Униңму өткүр бир орғиқи бар еди. ¹⁸ Арқидинла, отни башқуридиған йәнә бир пәриштә қурбанғаһдин чиқип, өткүр оғақ тутқан пәриштигә жуқури аваз билән:

— Өткүр орғиқиңни селип, йәр йүзидики үзүм телиниң сапақлирини жиғивал, чүнки үзүмлири пишип йетилди, — деди. □

¹⁹ Буниң билән пәриштә орғиқини йәр йүзигә салди вә йәрдики үзүм телиниң мевилирини жиғип, Худаниң қәһриниң чоң шарап кәлчигигә ташлиди. □ ■

²⁰ Шәһәрниң сиртидики шарап кәлчигидики үзүмләр дәсселип, шәрбәтлири қан болуп, атниң тизгинигә чиқидиған егизликтә үч йүз чақирим жирақлиққа ақти. □ ■

15

«Йәттә чинә» — ахирқи йәттә балаю-апәт

¹ Асманда зор һәм қарамәтлик йәнә бир аламәтни, йәни ахирқи йәттә балаю-апәтни тутуп турған йәттә пәриштини көрдүм (ахирқи балаю-апәт дейилиштики сәвәп, Худаниң ғәзиви булар билән ахирлишиду). ■

² Мән йәнә от арилаш әйнәк деңизидәк бир көрүнүшни һәм әйнәк деңизниң үстидә турған, дивә вә униң бут-һәйкили вә наминиң рәқими үстидин ғалип кәлгәнләрни көрдүм. Уларниң қоллирида Худа бәргән чилтарлар болуп, ■

³ улар Худаниң кул-хизмәтқари болған Мусаниң күйини һәм Қозиниң күйини ейтишатти: —

«Улуқ вә қарамәт Сениң қилғанлириң,

И һәммигә Қадир Пәрвәрдигар Худа,

Йоллириң адил вә һәқтур,

И пүткүл әлләрниң Падишаси! ■

⁴ И Пәрвәрдигар, ким Сәндин қорқмайдиган,

Намиңни улүқлимайдиған болалисун?

Чүнки бирдин-бир муқәддәс Өзүңдурсән;

Барлиқ әлләр алдиңға келиду,

Саңа сәждә қилиду;

Чүнки һәққаний қилғанлириң ашқарә болди. □ ■

□ **14:15** «мунасивәтлик айәтләр» — «Йо.» 3:11-14. ■ **14:15** Йо. 3:13; Мат. 13:39. □ **14:18** «отни башқуридиған йәнә бир пәриштә» — бәлким әрштики ибадәтханиниң қурбанғаһидики отқа мәсьул болған пәриштә. «йәр йүзидики үзүм тели...» — яки «йәр йүзидики үзүмзар...». □ **14:19** «йәрдики үзүм тели» — яки «йәрдики үзүмзар». ■ **14:19** Вәһ. 19:15. □ **14:20** «шәһәрниң сиртидики шарап кәлчигидики үзүмләр дәсселип,...» — «шәһәр» мошу йәрдә бәлким Йерусалимни көрситиду. «үч йүз чақирим» — грек тилида «бир миң алтә йүз стадион». Бир стадион 185 метр, 1600 стадион 290 километр. «мунасивәтлик айәтләр» — «Йәш.» 63:1-6, «Вәһ.» 13:19. ■ **14:20** Йәш. 63:3.

■ **15:1** Вәһ. 11:14. ■ **15:2** Вәһ. 4:6; Мик. 7:18. ■ **15:3** Зәб. 110:2; 138:14; 144:17.

□ **15:4** «Чүнки һәққаний қилғанлириң ашқарә болди» — «һәққаний қилғанлириң» яки «чүнки һәққаний һөкүмлириң ашқарә болди». «мунасивәтлик айәтләр» — «Йәр.» 7:10, «Зәб.» 85:9-10. ■ **15:4** Йәр. 10:7.

5 Бу ишлардин кейин, мән көрдүмки, мана әрштики ибадәтхана, йәни һөкүм-гувалиқ чедири ечилди! □ ■ 6 Йәттә балаю-апәтһни өз илкидә тутқан йәттә пәриштә пакиз, пақирап туридиган либас кийгән, көксигә алтун кәмәр бағлиған һалда ибадәтханидин чиқти. ■ 7 Төрт һаят мәхлүқниң бири йәттә пәриштигә әбәдил-әбәт яшайдиган Худаниң қәһри билән толған йәттә алтун чинини бәрди. 8 Ибадәтхана Худаниң шан-шәриви вә қудритидиган түтүн билән лиқ толди. Йәттә пәриштиниң йәттә балаю-апити аяқлашмиғичә, һеч ким ибадәтханиға кирәлмиди. □ ■

16

Худаниң қәһри толған йәттә чинә

1 Шуниндин кейин, ибадәтханидин көтирилгән жуқури бир авазниң йәттә пәриштигә: «Бериңлар, Худаниң қәһри толған йәттә чинини йәр йүзигә төкүңлар!» дегәнлигини аңлидим.

2 Биринчиси берип ченидикини йәр-зиминға төкти. Буниң билән дивиниң тамғиси бесилған вә униң бут-һәйкилигә чоқунғанларда бир хил жиркинчилик һәм азаплиқ чақа-жаһарәт пәйда болди. ■

3 Иккинчиси чинидикини деңизға төкти; деңиз сүйи өлүқниң қениға охшаш қанға айланди вә ичидики пүтүн жанлиқлар өлди. ■

4 Үчинчиси чинидикини дәрия вә булақларниң сулириға төкти; уларниң сүйиму қанға айланди. 5 Андин мән суларниң пәриштисиниң мундақ дегәнлигини аңлидим: —

«Мошундақ һөкүмләрни чиқаришиңда адил болғансән, И һазир бар Болғучи, бар болған Муқәддәс Болғучи! ■

6 Мошу адәмләр муқәддәс бәндиләр вә пәйғәмбәрләрниң қенини төккәнлиги вәжидин,

Сән уларға ичкили қан бәрдиң. Улар шуниңға лайиқтур». ■

7 Андин қурбанғанһниң жававән: —

«Шундақ, и һәммигә Қадир Пәрвәрдигар Худа, һөкүмлириң һәк вә адилдур» — дегәнлигини аңлидим. ■

8 Төртинчиси чинидикини қуяшниң үстигә төкти; буниң билән қуяшқа инсанларни от билән өртигили қудрәт берилди. □

9 Шуниң билән инсанлар дәһшәтлик қизикта өртәлди; бирақ улар һеч товва қилмиди вә бу балаю-апәтләрниң Егиси болған Худани улуқлашниң орниға Униң намини қарғашти. ■

□ **15:5** «һөкүм-гувалиқ чедири» — Тәврат дәвридә ибадәт чедири «әһдә сандуғи» һәм униң ичидики «он пәрман»ниң макани болған еди. Бу «он пәрман» Худаниң характери вә пәзиләтлирини көрситидиган болғач, чедир бәзидә «һөкүм-гувалиқ чедири» яки «әһдә-гувалиқ чедири» дәп аталған еди. Әрштики «муқәддәс чедир» униңға охшашла Худаниң тәбиити тоғрилиқ алаһидә гувалиқ бәрсә керәк.

■ **15:5** Вәһ. 11:19. ■ **15:6** Вәһ. 1:13. □ **15:8** «мунасивәтлик айтләр» — «Мис.» 40:34-36, «1Пад.» 8:11-12. ■ **15:8** Мис. 40:34; 1Пад. 8:10; Йәш. 6:4. ■ **16:2** Мис. 9:9,10,11; Вәһ. 13:14, 16:17. ■ **16:3** Мис. 7:20. ■ **16:5** Вәһ. 1:4, 8; 4:8; 11:17. ■ **16:6** Мат. 23:34. ■ **16:7** Вәһ. 15:3. □ **16:8** «буниң билән қуяшқа инсанларни от билән өртигили қудрәт берилди» — «от билән» — демәк, өттәк қизиклиги билән. 9-әйтһни көрүң. ■ **16:9** Вәһ. 16:11,21.

10 Бәшинчиси чинидикини дивиниң тәхтигә төкти; дивиниң падишалиғини қараңғулуқ баста, кишиләр азаптин тиллирини чишләшти ¹¹ вә ағриқ-азави вә чақа-жараһәтлириниң дәстидин әрштики Худани күпүрлүк қилип қарғишип, қилмишлириға һеч товва қилишмиди.

12 Алтинчиси чинидикини улуқ Әфрат дәриясиға төкти; шу һаман күнчиқиштин келидиган падишаларниң йолини һазирлашқа дәрияниң сүйи қуриди. □

13 Андин мән әждиһаниң, дивиниң вә сахта пәйғәмбәрниң еғизлиридин чиққан пақиға охшайдиган үч напак роһни көрдүм. □ ¹⁴ Булар мөжизилик аламәтләрни көрситидиган жинларниң роһлири болуп, пүткүл йәр йүзидики падишаларни һәммигә Қадир Худаниң дәһшәтлик күнидики жәңгә жәм қилишқа уларниң йәнигә чиқип кетивататти ■ ¹⁵ («мана, Мән оғридәк келимән! Ялаңач маңмаслиқ, номуси көрүнмәслиги үчүн, кийимлирини чиң сақлап, сәгәк турғанлар бәхитлиқтур!»). □ ■

16 Әнди напак роһлар падишаларни ибранийчә «һармагеддон» дейилидиган йәргә жәм қилди. □

17 Йәттинчиси чинидикини һаваға төкти; әрштики ибадәтханидин, тәхттин жүқури бир аваз кәтирилип: «Йш тамам болди!» дейилди. ■

18 Шуан чақмақлар чеқилди, түрлүк авазлар вә гүлдүрмамилар аңланди вә дәһшәтлик бир йәр тәврәш йүз бәрди; инсанлар йәр йүзидә апиридә болғандин бери бунчилик дәһшәтлик йәр тәврәш һеч болуп бақмиған еди. ■ ¹⁹ Катта шәһәр үчкә бөлүнди; һәр қайси әлләрдики шәһәрләрму гултигилди. Шуниң билән катта шәһәр Бабил Худаниң ядиға кечип униң шәәдди қәһрлик шараби билән толған қәдәһ униңға берилди. □ ■ ²⁰ Барлиқ араллар өзени қачуруп ғайип болди, тағларму йоқ болди; ²¹ Инсанларниң үстигә һәр бир даниси бир талант еғирлиқта келидиган мөлдүр асмандин яғди. Мөлдүр апити шундақ дәһшәтлик болдики, адәмләр апәтницә дәстидин Худани күпүрлүк қилип қарғашти. □ ■

17

Чоң паһишә аял «Бабил»

¹ Йәттә чиниси бар йәттә пәриштиниң бири келип, маңа сөزلәп:

— Бу йәргә кәл, нургун сулар үстидә олтарған чоң паһишә аялниң тартидиган жазасини саңа көрситип қояй. ² Йәр йүзидики падишалар униң билән бузуқлуқ өткүзди, йәр йүзидикиләр униң бузуқлуғиниң шарабидин мәс болушти, — деди.

- **16:12** «күнчиқиштин келидиган падишаларниң йолини һазирлашқа дәрияниң сүйи қуриди» — «күнчиқиштин келидиган падишалар» — һармагеддонда болған жәңгә қатнишишқа келидиган падишалар (16-айәтни көрүң). «мунасивәтлик айәтләр» — «Йәр.» 10:46, 36:51, «Вәһ.» 14:9. □ **16:13** «сахта пәйғәмбәр» — қозиниң қияпитидә болған дивә (13:11-17). ■ **16:14** 2Тес. 2:9; Вәһ. 13:13; 17:14; 19:19,20; 20:8. □ **16:15** «мана, Мән оғридәк келимән!» — «оғриниң келиши» бәлким күтүлмигән вақитта, туюқсиз келишини көрсәтсә керәк. «мана, Мән оғридәк келимән! Ялаңач маңмаслиқ, номуси көрүнмәслиги үчүн, кийимлирини чиң сақлап, сәгәк турғанлар бәхитлиқтур!» — мошу сөзләрниң дегүчи Мәсиһ Өзи. «мунасивәтлик айәтләр» — «Йо.» 3:14, «һош.» 1:5, 11. ■ **16:15** Мат. 24:43; Луқа 12:39; 1Тес. 5:2; 2Пет. 3:10; Вәһ. 3:3,18. □ **16:16** «Әнди напак роһлар падишаларни... жәм қилди» — грек тилида «Улар уларни... жәм қилди». «һармагеддон» — «Мағиддо теги» дегән мәнидә. Ибраний тилида топтоғра «һар-Мағиддо» дейилиду. ■ **16:17** Вәһ. 21:6. ■ **16:18** Вәһ. 4:5; 8:5. □ **16:19** «Катта шәһәр үчкә бөлүнди» — «Катта шәһәр» Бабилдур (14:8, 18:10 қатарлиқларни көрүң). ■ **16:19** Йәр. 25:15; Вәһ. 14:8,10; 18:5. □ **16:21** «Инсанларниң үстигә һәр бир даниси бир талант еғирлиқта келидиган мөлдүр асмандин яғди» — «бир талант» 45 кило. ■ **16:21** Вәһ. 11:19; 16:9,11.

³ Шуның билән у пәриштә мени Роһның илкидики һаләттә бир чөлгә елип барди. У йәрдә йәттә башлиқ, он мүнғүзлүк, пүтүн әзайини күпүрлүк намлири қаплиған бир тоқ қизил дивиниң үстидә олтарған бир аялни көрдүм. □ ■

⁴ Аял сөсүн вә тоқ қизил кийим кийгән болуп, алтун, қиммәтлик яқут вә мәрвайитлар билән пәрдазланған еди. Қолида жиркиничлик номуссизлиқлар вә өз бузқулығының нижасәтлири билән толған бир алтун қәдәһ бар еди. ■

⁵ Пешанисигә бир сир — «Катта Бабил, паһишиләрның вә дуниядики пүткүл жиркиничлик номуссизлиқларның аниси» дегән нам пүтүклүк еди. □ ■ ⁶ Мән аялның муқәддәс бәндиләрның қени вә Әйсаға гувалиқ бәргүчиләрның қени билән мәс болғанлығын көрдүм. Уни көрүп толуму тәәжжүп қилип интайин һайран қалдим. □ ■ ⁷ Пәриштә маңа мундақ деди: —

«Немигә һайран қалдың? Аялның вә уни көтирип турған йәттә башлиқ, он мүнғүзлүк дивиниң сирини саңа ейтип берәй. ⁸ Сән көргән дивә бир заманларда бар еди, һазир йоқ; узун өтмәй теги йоқ һаңдин чиқип, һалакәткә қарап маңиду. Йәр йүзидә туруватқанлар — дуния апиридә болғандин буян исимлири һаятлик дәптиригә пүтүлмигән кишиләр дивини көрүп интайин һайран қалиду. Чүнки у бир заманларда бар еди, һазир йоқ, лекин йәнә пәйда болиду. □ ■ ⁹ Мана буни чүшинишкә лазим болған һекмәт: — йәттә баш болса у аял олтарған йәттә таққа, шундақла йәттә падишаға вәкиллик қилиду. ■ ¹⁰ Буларның бәши жиқилған, бириси бар, йәнә бири теги кәлмиди. У кәлгәндә пақәт асла вақит туралайду.

¹¹ Бурун бар болған, әнди һазир йоқ болған дивиниң өзи сәккизинчи падишадур, шундақла у һәм йәттисидин бири болуп һалакәткә қарап маңиду. □

¹² Сән көргән он мүнғүз он падишадур. Уларның падишалықлири теги йоқ, әнди уларға дивә билән биллә бир саатлик падишалық һоқуқи берилиду. □ ■

¹³ Бу падишалар бир ой, бир нийәттә болуп өз қудрити вә һоқуқлирини дивигә беришиду. ¹⁴ Дивә вә падишалар бирлишип Қозига қарши жәң қилиду. Қоза уларның үстидин ғалип келиду, чүнки У рәбләрның Рәбби, падишаларның Падишасидур. Уның билән биргә турғанлар болса чақирилған, талланған вә Уныңса садиқ болғанлардур. ■

¹⁵ Пәриштә маңа йәнә:

— Паһишә аял үстидә олтарған, сән көргән сулар болса милләтләр, өз ара топлашқан нурғун кишиләр, әлләр вә һәр хил тилларда сөзлишидиған

□ **17:3** «Шуның билән у пәриштә мени Роһның илкидики һаләттә бир чөлгә елип барди» — мошу жүмлидики «Роһ» яки өз роһини яки Муқәддәс Роһниму көрситиши керәк. ■ **17:3** Вәһ. 13:1; 17:8.

■ **17:4** Вәһ. 18:16. □ **17:5** «Пешанисигә бир сир — «Катта Бабил, паһишиләрның вә дуниядики пүткүл жиркиничлик номуссизлиқларның аниси» дегән нам пүтүклүк еди» — «сир» болса Инжилда әслидә йошурун, Худа Өз бәндилригә ашкарә қилған бир әжайип һәқиқәтти көрситиду. ■ **17:5** 2Тес. 2:7. □ **17:6** «Әйсаға гувалиқ бәргүчиләр» — яки «Әйсаниң гувачилири». Биринчи әсирниң ахирки жиллиридин тартип «гувачи» дегән сөз «Худаниң йолида қурбан болғучи» дегән мәниниму билдүрәтти. Сәвәви, нурғунлиған етиқатчилар гувалиқ бериш йолида өлүмгә мәһкүм қилинатти. ■ **17:6** Вәһ. 18:24. □ **17:8** «Сән көргән дивә бир заманларда бар еди, һазир йоқ; узун өтмәй теги йоқ һаңдин чиқип, һалакәткә қарап маңиду... у бир заманларда бар еди, һазир йоқ, лекин йәнә пәйда болиду» — бу сирлиқ әйәт, шундақла бу бабта бешарәт қилинған башқа ишлар үстидә «қошумчә сөз»имиздә тохтилимиз. ■ **17:8** Мис. 32:32; Фил. 4:3; Вәһ. 13:8. ■ **17:9** Вәһ. 13:1,18. □ **17:11** «бурун бар болған, әнди һазир йоқ болған дивиниң өзи сәккизинчи падишадур, шундақла у һәм йәттисидин бири болуп һалакәткә қарап маңиду» — биз бу сирлиқ әйәт үстидә «қошумчә сөз»имиздә тохтилимиз, әлвәтгә. □ **17:12** «Сән көргән он мүнғүз он падишадур. Уларның падишалықлири теги йоқ, әнди уларға дивә билән биллә бир саатлик падишалық һоқуқи берилиду» — «Дан.» 2:39-43, 7:23-26ни көрүң. ■ **17:12** Дан. 7:20; Вәһ. 13:1. ■ **17:14** 1Тим. 6:15; Вәһ. 16:14; 19:16.

кишиләрдур. □ ■ 16 Сән көргән он мүңгүз вә дивә бу паһишә аялдин нәпрәтлиниду, уни талан-тараж қилип ялаңачлап қойиду, униң гөшини йәп, өзини отта көйдүриду. ■ 17 Чүнки Худа Өз сөз-каламлири әмәлгә ашқичә, әшу он падишаниң көңлигә Өз ирадисини ижра қилип, бир қарарда тохтишип падишалиқ һоқуқини дивигә бериш нийитини салди.

18 Сән көргән аял йәр йүзидики падишалар үстидин һөкүмранлиқ қилидиған катта шәһәрдур, — деди. □ ■

18

Бабилниң гумран болуши

1 У ишлардин кейин мән чоң һоқуқлуқ йәнә бир пәриштиниң асмандин чүшүватқанлигини көрдүм. Йәр йүзи униң жулалилигинини йоруп кәтти.

2 Пәриштә жуқури аваз билән мундақ вақириди: —

«Ғулиди! Катта шәһәр Бабил ғулиди!

Әнди у жинларниң макани, һәр бир напак роһларниң солақханиси, һәр бир мәкруһ вә жиркинчилик қушларниң солақ-чаңгиси болди! □ ■

3 Чүнки барлиқ әлләр униң зина-бузуклуғиниң сәвдалиқ шарабидин ичишти;

Йәр йүзидики барлиқ падишалар униң билән бузуклуқ өткүзүшти,

Йәр йүзидики содигәрләр униң әйш-ишритиниң әлвәкчилигинини бейишти. ■

4 Асмандин йәнә бир авазни аңлидим: —

«И Мениң хәлқим, униң гуналириға шерик болмаслиғиңлар үчүн, һәм униң бешиға чүшидиған балаю-апәтләргә учримаслиғиңлар үчүн, униң ичидин чиқиңлар! □ ■

5 Чүнки униң гуналири пәләккә йәткидәк догилинип кәткән,

Худа униң һәққанийәтсизликлрини есигә алди. □ ■

6 У башқиларға яндурғинидәк униң қилғинини өзигә яндуруңлар;

Униң қилмишлириға мувапиқ икки һәссә қошлап қайтуруңлар;

У башқиларға әбжәш қилип бәргән қәдәһтә униңға икки һәссә қоюқ әбжәш қилиңлар. ■

7 У өзини қанчилик улуқлиған болса,

Қанчилик әйш-ишрәттә яшиған болса,

Униңға шунчилик қийнилиш вә дәрәд беринлар;

У көңлидә: «Мән тул әмәс, бәлки тәхтә олтарған ханишмән;

Мән дәрәд-әләмни әсла көрмәймән» дегини түпәйлидин, □ ■

8 Бу вәқидин бир күн ичидила униңға чүшидиған балаю-апәтләр,

□ 17:15 «өз ара топлашқан нурғун кишиләр...» — мошу ибарә болса бәлким ахирқи заманларда (1) нурғун кишиләр егә-чақисиз сәрсан жүридиғанлиги; яки (2) нурғун кишиләр өз делити ичидә бир-биригә уюшуп сиясий мәхсәттә гуруһлашқанлигини көрситиши мүмкин. ■ 17:15 Йәш. 8:7.

■ 17:16 Вәһ. 18:8. □ 17:18 «... йәр йүзидики падишалар үстидин һөкүмранлиқ қилидиған катта шәһәр...» — «катта шәһәр» — оқурманләрниң есидә болуши керәкки, у Бабилни көрситиду (1-айәт).

■ 17:18 Вәһ. 16:19. □ 18:2 «һәр бир мәкруһ вә жиркинчилик қушларниң солақ-чаңгиси болди...» — бәзи кәдимки көчүрмиләрдә бу сөзләрдин кейин: «вә һәр бир һарам вә жиркинчилик һайванниң солақ-угиси болди» — дегән сөзләр қошулиду. «мунасивәтлик айәтләр» — «Йәш.» 13:19-22,

14:22-23, 21:9, «Йәр.» 50:34-40, 51:36-37. ■ 18:2 Йәш. 13:21; 21:9; 34:11,14; Йәр. 50:39; 51:8; Вәһ. 14:8. ■ 18:3 Вәһ. 14:8; 17:2. □ 18:4 «мунасивәтлик айәтләр» — «Йәш.» 52:11, «Йәр.» 50:8,

51:6-8, 45 қатарлиқлар. ■ 18:4 Яр. 19:12; Йәш. 48:20; 52:11; Йәр. 51:6,45; 2Кор. 6:17. □ 18:5

«мунасивәтлик айәт» — «Зәб.» 35:6. ■ 18:5 Вәһ. 16:19. ■ 18:6 Вәһ. 14:10. □ 18:7

«мунасивәтлик айәт» — «Йәш.» 47:8. ■ 18:7 Йәш. 47:8.

Йәни өлүм, дәрәд-әләм вә ачарчилик келиду,

У от билән көйдүрүлиду;

Чүнки уни сорақ қилғучи Пәрвәрдигар Худа қудрәтликтур!».[■]

⁹ Униң билән бузүклүк қилған вә униң билән әйш-ишрәттә яшиған йәр йүзидики падишалар уни өртигән отниң ис-түтәклирини көргәндә, униң халиға қарап жиға-зерә көтиришиду. [■] ¹⁰ Улар униң тартиватқан азавидин қорқуп, жирақта туруп дәйдуки:

— «Вай исит, вай исит, и катта шәһәр!

Ah Бабил, күчлүк шәһәр!

Чүнки бир саат ичидила жазаийң бешиңға чүшти!»[■]

¹¹ Йәр йүзидики содигәрләрму униң үстидә жиға-зерә қилишиду. Чүнки әнди уларниң кемидики жүк-маллирини, ¹² йәни алтун-күмүч, қиммәтлик яқутлар, үнчә-мәрвайит, нәпис либас рәхт, сөсүн рәхт, жипәк, тоқ қизил рәңлик гәзмал, һәр хил хушбуй турунж яғачлар, пил чиши буюмлари, әң есил яғач, туч, төмүр вә мәрмәрләрдин ишләнгән хилму-хил буюмлар, [□] ¹³ шуниндәк қовзақдарчин, тетитқулар, хушбуй, мурмәкки, мәстики, шарап, зәйтун мейи, ақ ун, буғдай, кала, қой, ат, һарву вә инсанларниң тәнлири вә жанлири дегән маллирини сетивалидиған киши йоқтур.[□] [■]

¹⁴ (И Бабил, жениң мәстанә болған есил мевиләр сәндин кәтти, Барлиқ һәшәмәтлик вә һәйвәтлик мал-дуниялириң сәндин йоқалди. Улар буларни әнди һәргиз тапалмайду!)[□]

¹⁵ Бу малларни сетип бейиған содигәрләр болса шәһәрниң тартиватқан азавидин қорқуп, жирақта туруп униң үстидә жиға-зерә қилишип дейишидуки: —

¹⁶ «Вай исит, вай исит, и катта шәһәр!

Нәпис либас рәхтләргә, сөсүн вә тоқ қизил рәңлик гәзмалларға орилип,

Алтун, қиммәтлик яқутлар вә үнчә-мәрвайитлар билән безәлгәнсән!» [■]

¹⁷ Бир саат ичидила шунчә катта байлиқлар вәйран болди!»

Барлиқ кемә ғоҗайинлири, кемидики барлиқ йолучилар, кемичиләр вә деңизға тайинип жан бақидиғанларниң һәмми си жирақта туруп, ¹⁸ Уни өртигән отниң ис-түтәклирини көрүп:

— Бу катта шәһәргә қайси шәһәр тәң келәлисун? — дәп пәрәд көтиришти. [■]

¹⁹ Улар башлириға топа чечип, пәрәд көтиришүп, жиға-зерә қилишип:

— Вай исит, вай исит, у катта шәһәр!

У арқилиқ, униң дәлитидин, деңизда кемиси барлар бейиған еди!

Бир саат ичидила вәйран болди бу шәһәр! — дейишиду.

²⁰ — «Униң бешиға кәлгәнләрдин шатлиниңлар,

Әй әрш, әй муқәддәс бәндиләр, расулла вә пәйғәмбәрләр!

Чүнки Худа силәрниң дәвайиңлардики һөкүмни униң үстидин чиқарған!».[■]

[■] **18:8** 2Тес. 2:8; Вәһ. 17:16.

[■] **18:9** Вәһ. 17:2; 18:3,18.

[■] **18:10** Йәш. 21:9; Йәр.

51:1; Вәһ. 14:8.

[□] **18:12** «тоқ қизил рәңлик гәзмал» — яки «тоқ қизил бояқ».

[□] **18:13** «инсанларниң тәнлири вә жанлири дегән маллири» — «инсанларниң тәнлири вә жанлири» дегән ибарә бәлким қулларниң халитини яки бу байларниң мал-мүлкиниң көп кишиләрниң жанлириниң бәдилигә кәлгәнлигини көрситишиму мүмкин. Қуллүк адәмләрниң тәнлирини һалақ қилип қалмай, бәлки уларниң жан-һаятиниң һәр қандақ әһмиитидин мәһрум қилиду, әлвәттә. [■] **18:13** Әз. 27:13.

[□] **18:14** «жениң мәстанә болған есил мевиләр сәндин кәтти» — «есил (пишкан) мевиләр» мошу йәрдә бәлким көчмә мәнидә болуп, һәр хил есил нәрсиләрни билдүриду. [■] **18:16** Вәһ. 17:4. [■] **18:18**

Йәш. 34:10; Вәһ. 13:4; 18:9. [■] **18:20** Вәһ. 19:2.

21 Андин, күчлүк бир пәриштә түгмән тешиға охшаш йоған бир ташни көтирип, деңизға ташлап мундақ деди: —

«Мана шундақ шиддәт билән,
Катта шәһәр Бабил ғулитилиду,
У қайтидин көрүнмәйду! □ ■

22 Чилтарчиларниң, сазчиларниң,
Нәйчиләр вә сүнайчиларниң авази сениңдә қайтидин һәргиз аңланмайду,
Һәр хил һүнәрни қилидиған һүнәрвән сениңдә қайтидин һәргиз тепилмайду,
Түгмәнниңму авази сениңдә қайтидин һәргиз аңланмайду, □ ■

23 Һәтта чирақниң йоруғи сениңдә қайтидин һәргиз йорумайду,
Той болуватқан жигит-қизниң авази сениңдә қайтидин һәргиз аңланмайду;
Чүнки сениң содигәрлириң йәр йүзидики әрбаблар болуп чиқти,
Барлиқ әлләр сениң сеһир-әпсунлириңға алданди; ■

24 Пәйғәмбәрләрниң, муқәддәс бәндиләрниң төкүлгән қанлири,
Шундақла йәр йүзидә барлиқ қирғин болғанларниң қанлириму униңдә тепилди. ■

19

Әрштиқи һәмдусаналар

1 Бу ишлардин кейин, әрштә зор бир топ адәмләрниң вақирашлиридәк бир авазни аңлидим. Улар: —

— һәмдусана! Нижат, шан-шәрәп вә күдрәт Худайимизға мәнсуптур! □

2 Чүнки Униң һөкүмлири һәк вә адилдур;
У йәр йүзини өз бузуқлуғи билән бузған чоң паһишиниң үстидин һөкүм чиқирип,
Өз кул-хизмәткарлириниң қениниң интиқамини униңдин алди,
— дейишәтти. □ ■

3 Улар иккинчи қетим: — «Һәмдусана!» дейишти. Униңдин чиққан ис-түтәкләр әбәдил-әбәткичә пурқирайду! □ ■ 4 Жигирмә төрт ақсақал вә төрт һаят мәхлуқ йәргә жиқилип: — «Амин! Һәмдусана!» дәп, тәхттә олтарған Худаға сәждә қилишти.

Қозиниң той зиялити

5 Андин тәхттин көтирилгән бир аваз мундақ деди: —
«Әй униң барлиқ кул-хизмәткарлири,
Униңдин қорқидиған каттилар болсун, төвәнләр болсун,
Һәммиңлар Худайимизни мәдһийиләңлар!»

□ 18:21 «мунасивәтлик айәтләр» — «Мис.» 5:15, «Йәр.» 51:63-64. ■ 18:21 Йәр. 51:64. □ 18:22 «мунасивәтлик айәтләр» — «Йәш.» 24:8-9, «Йәр.» 7:34, 16:9-10, 25:10, «Әз.» 26:13. ■ 18:22 Йәр. 25:10; әз. 26:13. ■ 18:23 Йәр. 7:34; 16:9; 25:10. ■ 18:24 Вәһ. 17:6. □ 19:1 «Һәмдусана»

— грек тил вә ивраний тилида «Халлелуяһ!» дегән сөз билән ипадилиниду. Мәнаси ««Яһ»қа мәдһийә болғай!». Оқурмәнләрниң есидә барки, «Яһ» «Яһвәһ» (Пәрвәрдигар)ниң қисқартилған шәклидур.

□ 19:2 «Өз кул-хизмәткарлириниң қениниң интиқамини униңдин алди» — грек тилида «Өз кул-хизмәткарлириниң қениниң интиқамини униң қолидин алди». «мунасивәтлик айәтләр» — «Зәб.» 18:10, «Қан.» 32:43. ■ 19:2 Қан. 32:43; Вәһ. 15:3; 16:7; 18:20. □ 19:3 «мунасивәтлик айәтләр» — «Йәш.» 34:10. ■ 19:3 Йәш. 34:10; Вәһ. 14:11; 18:18.

6 Андин зор бир топ адәмләрниң авазига, нурғун суларниң шарқиришига, қаттиқ гүлдүрмамиларниң гүлдүрлишигә охшаш бир авазниң мундақ дегәнлигини аңлидим: —

«Һәмдусана! Һәммигә Қадир Пәрвәрдиғар Худаймиз сәлтәнәт қилди!»

7 Шатлайли, тәнтәнә қилайли вә уни мәдһийиләп улуқлайли!

Чүнки Қозиниң той-мәрике күни йетип кәлди,

Қиз өзини тәйяр қилди!»

8 Қизға кийиш үчүн пакиз, пақирап туридиған нәпис либас берилди (нәпис либас болса муқәддәс бәндиләрниң һәққаний әмәллириду).

9 Андин, *пәриштә* маңа:

— Муну сөzlәрни хатирливал: —

«Қозиниң той зияпитигә чақирилғанлар бәхитликур!» — деди.

У маңа йәнә: — Булар Худаниң һәқиқий сөзлириду, — деди. □

10 Мән униңға сәждә қилғили айигиға жиқилдим. Лекин у:

— Һәргиз ундақ қилма! Мәнму Худаниң сән вә Әйсаға гувалиқ бәргүчи қериндашлириң билән охшаш қул-хизмәткармән. Худағила ибадәт қил! Чүнки вәһий-бешарәтниң роһ-маһийити болса Әйса һәққидә гувалиқ бериштур, — деди. □

Ақ атқа Мингүчи

11 Андин көрдүмки, асман ечилди вә мана, бир ақ ат туратти; үстигә мингүчиниң болса нами «Садиқ» вә «Һәқиқий» болуп, У һәққанийлиқ билән һөкүм чиқириду вә жәң қилиду. □ 12 Униң көзлири от ялқуниға охшайтти, бешида нурғун тажи болуп, тенидә Өзидин башқа һеч ким билмәйдиған бир нам пүтүклүк еди. □ 13 У учисиға қанға миләнгән бир тон кийгән еди, Униң нами «Худаниң Калами» дәп атилиду. □ 14 Униң кәйнидин әгишип келиватқан әрштики қошунлар болса, ақ атларға мингән, аппак, пак нәпис канап либас билән кийдүрүлгән еди. □ 15 Униң ағзидин өткүр бир қилич чиқип туратти; У буниң билән барлиқ әлләрни уриду; У уларни төмүр калтәк билән падицидәк бақиду; У һәммигә Қадир Худаниң дәһшәтлик ғәзивиниң «шарап көлчиги»ниң чәйлигүчисидур. □

16 Униң тони вә яниши үстигә «Падишаһларниң Падишаси вә рәбләрниң Рәбби» дегән нам йезилгән еди. □

17 Андин мән куяшниң ичидә турған бир пәриштини көрдүм. У асманниң оттурисида учуватқан барлиқ кушларға жуқури аваз билән:

— Келиңлар, Худаниң катта зияпитигә жиғилиңлар! □ 18 Падишаһларниң, сәрдарларниң вә палванларниң, атларниң вә уларға мингәнләрниң, шундақла барлиқ әт егилириниң, қулларниң һәм һөрләрниң, каттиларниң һәм төвәнләрниң гөшлирини йәңлар! — деди. □

□ 19:6 Вәһ. 11:17. □ 19:7 Мат. 22:2; Луқа 14:16. □ 19:9 «Андин, пәриштә маңа...деди» — грек тилида «Андин, у маңа...деди» дейилиду. Сөзлигүчи чоқум пәриштә болиду; 10-айәтни көрүң. □ 19:9 Вәһ. 21:5. □ 19:10 «Әйсаға гувалиқ бәргүчи қериндашлириң...» — грек тилида «Әйсаниң гувалиқини тутқанә қериндашлириң...». «вәһий-бешарәтниң роһ-маһийити болса Әйса һәққидә гувалиқ бериштур» — бу, интайин муһим бир принциптур. Демәк, пүткүл Тәврат-Инжілдики вәһий-бешарәтләр вә Худаниң гаһи вақитларда улардин башқа жамаәтләрдә жүргүзгән вәһий-бешарәтләрниң меғизи вә жәвһири болса «Әйса һәққидә гувалиқ (бериш)тур. Мәлум бир «вәһий-бешарәт»тә шундақ амил яки нәтижә болмиса, униң һәқиқий бир «вәһий-бешарәт» экәнлигинини гумәнлинишиға тоғра келиду. □ 19:10 Рос. 10:26; 14:14; Вәһ. 22:9. □ 19:11 Вәһ. 6:2. □ 19:12 Вәһ. 1:14. □ 19:13 Йәш. 63:1; Юһ. 1:1. □ 19:14 Мат. 28:3; Вәһ. 4:4; 7:9. □ 19:15 «мунасивәтлик айәтләр» — «Йәш.» 63-бап. □ 19:15 Зәб. 2:9; Йәш. 63:3; Вәһ. 2:16,27; 14:19,20; 19:21.

□ 19:16 1Тим. 6:15; Вәһ. 17:14. □ 19:17 Йәр. 12:9; Әс. 39:17. □ 19:18 «палванларниң...»

— яки «қудрәтликләрниң...».

19 Шуниң билән мән дивә, йәр йүзидики падишалар вә уларниң қошунлириниң атқа Мингүчи һәм Униң қошуни билән жәң қилиш үчүн топланғанлиғини көрдүм. 20 Әнди дивә вә униңға вакалитән мөҗизилик аламәтләрни көрсәткән сахта пәйғәмбәрниң һәр иккиси тутувелинди (сахта пәйғәмбәр шу аламәтләр билән дивиниң тамғисини қобул қилған һәмдә униң бут-һәйкилигә чоқунғанларни аздурғун жүргән еди). Улар иккиси гуңгут йениватқан от көлигә тирик ташланди. 21 Қалғини болса атқа Мингүчиниң ағзидан чиққан қилич билән қирилди. Барлиқ пүтүн учар-қанатлар буларниң гөши билән йәп тоюнди.

20

Мәсиһниң йәр йүзидики миң жилиқ сәлтәнити

1 Униңдин кейин, қолида теги йоқ һаңниң ачқучи вә йоған зәнҗир тутқан бир пәриштиниң асмандин чүшүватқанлиғини көрдүм. 2 Пәриштә әҗдиһани, йәни Иблис яки Шәйтан дейилидиған һелиқи қедимий иланни тутуп, миң жилиқ зәнҗирләп қойди. 3 Униң миң жил тошқичә әлләрни аздурмаслиғи үчүн, уни теги йоқ һаңға ташлап һаңниң ағзини етип печәтливәтти. Бу вақитлардин кейин, у вақтинчә қоюп берилиши муқәррәр. 4

Андин мән тәхтләрни вә уларда олтарғанларни көрдүм. Уларға һөкүм қилиш һоқуқи берилгән еди. Мән йәнә, Әйсаға бәргән гувалиғи вәҗидин вә Худаниң сөз-калами вәҗидин каллиси елинғанларниң жанлириниму көрдүм. Улар дивигә вә униң бут-һәйкилигә чоқунмиған, униң тамғиси пешанисигә вә қолиға урулмиғанлар еди. Улар тирилип, Мәсиһ билән бирликтә миң жил һөкүм сүрди □ 5 (өлгәнләрниң қалғанлири миң жил тошмиғичә тирилмәйду). Бу дәсләпки тирилиш еди.

6 Дәсләпки тирилиштин несивә болғанлар бәхитлик вә муқәддәстур; иккинчи өлүмниң буларни илкигә елиш һоқуқи йоқтур. Улар Худаниң вә Мәсиһниң каһинлири болиду вә Униң билән бирликтә миң жил һөкүм сүриду. 7

Шәйтанның ахирқи мәғлубийити

7 Миң жил тошқанда, Шәйтан зиндандин бошитилип, 8 йәр йүзиниң төрт булуңидики әлләрни, йәни Гог вә Магоғни аздурш вә уларни жәң қилишқа бир йәргә топлашқа чиқиду. Топланғанларниң сани деңиз саһилидики күмдәк санақсиз болиду. □ 9 Улар йәр йүзидики кәң түзләңликкә чиқип, муқәддәс бәндилярниң барғанини, йәни Худа сөйидиған шәһәрни муһасиригә алиду. Лекин асмандин от йегип, уларни жутуветиду. □ 10 Уларни аздурған Иблис болса

■ 19:20 Қан. 13:2; Дан. 7:11; Мат. 24:24; Вәһ. 13:12,13,15,16; 16:14; 20:10. ■ 20:1 Вәһ. 1:18.

■ 20:2 2Пет. 2:4; Вәһ. 12:9. ■ 20:3 Вәһ. 16:14,16; 20:8. □ 20:4 «мунасивәтлик әйтәләр» — «Зәб.» 149:4-9, «1Кор.» 6:2-3. ■ 20:4 Вәһ. 6:9,11; 13:12,15,16. ■ 20:6 Йәш. 61:6; 1Пет. 2:9; Вәһ. 1:6; 5:10. □ 20:8 «... йәр йүзиниң төрт булуңидики әлләрни, йәни Гог вә Магоғни аздурш вә уларни жәң қилишқа бир йәргә топлашқа чиқиду» — «Гог вә Магоғ» тоғрилиқ: Гог бәлким «Магоғ»ниң беши болуши мүмкин («Эз.» 38:2-3ни көрүң). Шубһисизки, уйғур тилидики «йәҗүж-мәҗүж» дегән исим ибраний тилидики бу исимлардин чиққан еди; лекин «Гог вә Магоғ» ялмавуздәк бир хил мәхлуқ эмәс, бәлки түрлүк әлләрни көрситиду. «Эз.» 38:1-39:29дә, Худаниң «Гог вә Магоғ» билән болған уруши бешәрәт қилинған. Бирақ бизниңчә у уруш «дәшәтлик азап-оқубәт» билән бағлиқ болиду; миң жилиң ахирида болидиған, мошу әйтәлрдә аян қилинған «ахирқи уруш» униңға охшайдиған болуши мүмкин болсиму, у эмәс. ■ 20:8 Эз. 38:2; 39:1; Вәһ. 16:14. □ 20:9 «Улар йәр йүзидики кәң түзләңликкә чиқип...» — яки «улар зимин (демәк Қанаан, Пәләстин)дики кәң түзләңликкә чиқип...» яки «улар пүтүн йәр йүзини кезип...».

дивә билән сахта пәйгәмбәр көйүватқан от вә гуңгут көлигә ташлинип, у йәрде кечә-күндүз әбәдил-әбәткичә қийнилиду.■

Чоң ақ тәхт — ахирқи һөкүм

¹¹ Униңдин кейин, чоң бир ақ тәхт вә униңда Олтарғучини көрдүм. Асман билән зимин Униң йүзидин өзини қачуруп, улар турған жай һәрғиз тепилмайду.

¹² Мән йәнә катта болсун, яки төвән болсун, өлгәнләрниң һәммисиниң тәхтниң алдида турғанлиғини көрдүм. Китаплар ечилди; андин йәнә бир китап — «Һаятлық дәптири» дәп аталған китап ечилди. Өлгәнләргә китапларда хатирәләнгини бойичә өз әмәлийитигә қарап һөкүм қилинди. ■ ¹³ Деңиз өзидә өлгәнләрни тапшуруп бәрди, өлүм вә тәһтисараму өзлиридики өлгәнләрни тапшуруп беришти. Һәр кимниң үстигә өз әмәлийитигә қарап һөкүм қилинди.

¹⁴ Андин өлүм вә тәһтисара от көлигә ташланди. Мана иккинчи өлүм — от көлидур. ¹⁵ Кимниң исминиң «Һаятлық дәптири»дә йезилмиғанлиғи байқалса, от көлигә ташланди.

21

Йеңи асман, йеңи зимин

¹ Андин, йеңи асман вә йеңи зиминни көрдүм; чүнки бурунқи асман вә зимин өтүп кәткән еди, деңизму мәвжүт болмиди.■ ² Муқәддәс шәһәрниң, йәни Худадин чиққан, худди өз жигитигә той пәрдазлирини қилип һазирланған қиздәк йеңи Йерусалимниң әрштин чүшүватқанлиқни көрдүм.■ ³ Әрштин жуқури көтирилгән бир авазниң мундақ дегәнлиғини аңлидим: «Мана, Худаниң макани инсанларниң арисидидур; У улар билән биллә маканлишип туриду, улар Униң хәлқи болиду. Худа Өзимү улар билән биллә туруп, уларниң Худаси болиду.

□ ■ ⁴ У уларниң көзлиридики һәр тамчә яшни сүртиду; әнди өлүм әсла болмайду, нә матәм, нә жиға-зерә, нә қайғу-әләм болмайду, чүнки бурунқи ишлар өтүп қәтти.□ ■

⁵ Тәхттә Олтарғучи:

— Мана, һәммини йеңи қилимән! — деди. У маңа йәнә:

Буларни хатириливал! Чүнки бу сөзләр һәқиқий вә ишәшликтур, — деди.■ ⁶ У йәнә маңа мундақ деди: —

«Иш тамам болди! Мән «Алфа» вә «Омега»дурмән, Муқәддимә вә Хатимә Өзүмдурмән. Уссиған һәр кимгә һаятлық сүйиниң булиқидин һәқсиз беримән.□ ■

⁷ Ғәлибә қилғучи һәр ким буларға мирасхорлуқ қилиду; Мән униң Худаси болимән, уму Мениң оғлум болиду.■ ⁸ Лекин қорққанчақлар, етиқатсизлар, жиркинчиликләр, қатиллар, бузуқлуқ қилғучилар, сеһиргәрлар, бутпәрәсләр вә барлиқ ялғанчиларға болса, уларниң қисмити от билән гуңгут йенип туруватқан көлдур — бу болса иккинчи өлүмдур»■

■ **20:10** Дан. 7:11; Вәһ. 14:10; 19:20. ■ **20:12** Мис. 32:32; зәб. 61:13; 68:29; Йәр. 17:10; 32:19; Мат. 16:27; Рим. 2:6; 14:12; 2Кор. 5:10; Гал. 6:5; Фил. 4:3; Вәһ. 2:23; 3:5. ■ **21:1** Йәш. 65:17; 66:22; 2Пет. 3:13. ■ **21:2** Вәһ. 3:12; 21:10. □ **21:3** «Әрштин жуқури көтирилгән бир аваз» — бәзи кона көчүрүлмиләрдә: «тәхттин жуқури көтирилгән бир аваз» дейилиду. «мунасивәтлик айәтләр» —

«Йәш.» 7:14, «Йәр.» 24:7, 31:33, «Зәк.» 8:8. ■ **21:3** Әз. 43:7. □ **21:4** «мунасивәтлик айәт» — «Йәш.» 25:8. ■ **21:4** Йәш. 25:8; Вәһ. 7:17. ■ **21:5** Йәш. 43:19; 2Кор. 5:17; Вәһ. 4:2; 19:9; 20:11.

□ **21:6** «Мән «Алфа» вә «Омега»дурмән» — грек тилида «Алфа» биринчи һәрип, «Омега» ахирқи һәриптур — демәк, Худа баш вә ахирдур. ■ **21:6** Йәш. 41:4; 44:6; 55:1; Вәһ. 1:8; 16:17; 22:13. ■ **21:7** Зәк. 8:8; Ибр. 8:10. ■ **21:8** Вәһ. 20:14,15; 22:15.

Йеңи Йерусалим

9 Ахирқи йәттә балаю-апәт билән толған йәттә чинини тутқан йәттә пәриштидин бири келип, маңа сөzlәп:

— Кәл! Саңа Қозиниң жориси болидиған қизни көрситип қояй, — деди.■

10 Андин у мени Роһниң илкидә болған һалда йоған вә егиз бир таққа елип қойди. У йәрдин маңа Худадин чиққан муқәддәс шәһәр Йерусалимниң әрштин чүшүватқанлиғини көрсәтти. □ ■ 11 Униңда Худаниң шан-шәриви бар еди, униң жуласи интайин қиммәтлик гөһәрниң, йешил яқуттәк ялтириған хрусталъниң жуласиға охшайтти. 12 Униң чоң һәм егиз сепили бар еди; сепилниң он икки дәрвазиси болуп, дәрвазиларда он икки пәриштә туратти. һәр бир дәрвазиниң үстигә Исраилларниң он икки қәбилисидин бириниң исми йезилған еди.

13 Мәшриқ тәрипидә үч дәрваза, шимал тәрипидә үч дәрваза, жәнуп тәрипидә үч дәрваза вә мәгрип тәрипидә үч дәрваза бар еди. 14 Шәһәрниң сепилиниң он икки һул теши болуп, уларниң үстигә он икки исим, йәни Қозиниң расулиниң исимлири пүтүклүктур. □ ■

15 Маңа сөз қилған пәриштиниң қолида шәһәрни, униң дәрвазилири вә униң сепилини өлчәйдиған алтун қомуш өлчигүч һаса бар еди. ■ 16 Шәһәр төрт часа болуп, узунлуғи билән кәңлиги охшаш еди. Пәриштә шәһәрни һаса билән өлчиди — он икки миң стадион кәлди (узунлуғи, кәңлиги вә егизлиги тәндур). □ 17 У сепилниму өлчиди. Сепилниң қелинлиги инсанларниң өлчәм бирлиги бойичә, йәни шу пәриштиниң өлчими бойичә бир йүз қириқ төрт жәйнәк кәлди. □

18 Сепилниң қурулуши болса йешил яқуттин, шәһәр әйнәктәк сүзүк сап алтундин бена қилинған еди. 19 Шәһәр сепилиниң һуллири һәр хил қиммәтлик яқутлар билән безәлгән еди. Биринчи һул таш йешил яқут, иккинчиси көк яқут, үчинчиси һеқиқ, төртинчиси зумрәт, 20 бешинчиси қизил һеқиқ, алтинчиси қизил қашташ, йәттинчиси сериқ кварцтс, сәккизинчиси сус йешил яқут, тоққузинчиси топаз, онинчиси йешил кварцтс, он биринчиси сөсүн яқут вә он иккинчиси пироза еди. □

21 Он икки дәрваза он икки мәрвайит еди, демәк дәрвазиларниң һәр бири бирдин мәрвайиттин ясалған еди. Шәһәрниң ғол йоли әйнәктәк сүзүк сап алтундин еди.

22 Шәһәрдә һеч қандақ ибадәтхана көрмидим, чүнки һәммигә Қадир Пәрвәрдиған Худа вә Қоза униң ибадәтханисидур. 23 Шәһәрниң йорутулуши үчүн куяшқа яки айға муһтаж әмәс, чүнки Худаниң шан-шәриви уни йорутқан еди, униң чириғи болса Қозидур. ■ 24 Әлләр шәһәрдики йоруклукта жүриду; йәр йүзидики падишалар шанушәвкитини униң ичигә елип келиду. □ ■ 25 Униң дәрвазилири күндүздә һәргиз тақалмайду (әмәлийәттә у йәрдә кечә зади болмайду). ■ 26 һәр қайси әлләрниң шанушәвкити вә һөрмәт-иззити униң ичигә елип келиниду. □

27 һәр қандақ һарам нәрсә вә һәр қандақ жиркиничлик ишларни қилғучи

■ 21:9 Вөһ. 15:6, 7. □ 21:10 «Андин у мени Роһниң илкидә болған һалда йоған вә егиз бир таққа елип қойди» — «Роһ» мошу йәрдә Худаниң Муқәддәс Роһини көрситиду. ■ 21:10 Ибр. 12:22; Вөһ. 1:10; 21:2. □ 21:14 «мунасивәтлик айтләр» — «Әз.» 48:31-34. ■ 21:14 Әф. 2:20. ■ 21:15 Әз. 40:3; Зәк. 1:18. □ 21:16 «он икки миң стадион» — бир стадион 185 метр болуп, бу 2200 километрду.

□ 21:17 «сепилниң қелинлиги инсанларниң өлчәм бирлиги бойичә, йәни шу пәриштиниң өлчими бойичә бир йүз қириқ төрт жәйнәк кәлди» — «жәйнәк» болса (яки «гәз») жәйнәктин қолиниң учигичә болған арилиқ, йәни йерим метр; демәк, сепилниң қелинлиги 65 метрчә еди. □ 21:20 «қизил һеқиқ» — яки «сардоникс». «қизил қашташ» — яки «сардиус», яки «пақирақ қизил қаштеши». «сериқ кварцтс» — яки «хризолит», «перидот». «сус йешил яқут» — яки «берил». «топаз» — «топаз» болса сериқ рәнлик бир яқут. «йешил кварцтс» — яки «хризопрас». «пироза» — яки «аметист». ■ 21:23 Йөш. 60:19; Зәк. 14:7. □ 21:24 «мунасивәтлик айтләр» — «Йөш.» 60:19-20, «Зәк.» 8:22. ■ 21:24 Йөш. 60:3. ■ 21:25 Йөш. 60:11; Вөһ. 22:5. □ 21:26 «мунасивәтлик айтләр» — «Йөш.» 60:5-7, «Һар.» 2:7.

яки ялғанчилик қилғучи униңға кирәлмәйду; пәкәт нами Қозиниң һаятлик дәптиридә йезилғанларла кирәләйду.■

22

¹ Андин *пәриштә* маңа хрустальдәк пақирақ һаятлик сүйи еқиватқан дәрияни көрсәтти. Дәрия Худаниң вә Қозиниң тәхтидин чиққан болуп, □ ■ ² шәһәрниң гол йолиниң оттурисида еқиватқан еди. Дәрияниң бу тәрипидә вә у тәрипидиму он икки хил мевә беридиган, һәр айда мевиләйдиған һаятлик дәриғи бар еди; дәрәқниң йопурмақлири әлләрниң шипаси үчүн еди. □ ■ ³ Ләнәт дегән әнди болмайду; Худаниң вә Қозиниң тәхти шәһәрниң ичидә болуп, Униң кул-хизмәткарлири Униң хизмәт-ибадитидә болиду. ⁴ Улар Униң жамалини көриду; Униң нами уларниң пешанилиригә пүтүклүк болиду. ■ ⁵ У йәрдә әсла кечә болмайду, нә чирақ нуриға, нә қуяш нуриға муһтаж болмайду. Чүнки Пәрвәрдигар Худа уларниң үстидә йориду, улар әбәдил-әбәткичә һөкүм сүриду. ■

Ахирқи агаһ-сува

⁶ Пәриштә маңа:

— Бу сөзләр һәқиқий вә ишәшликтур; пәйғәмбәрләрниң роһлириниң Рәб Худаси йеқин кәлгүсидә йүз бериши муқәррар болған ишларни Өз кул-хизмәткарлириға көрситиш үчүн, пәриштисини әвәтти, — деди. □ ■

⁷ («Манә, пат йеқиндә келимән! Бу китаптики бешарәтниң сөзлирини тутқучи киши бәхитликтур!») □ ■

⁸ Буларни аңлиғучи вә көргүчи мән Юханнамән. Бу ишларни аңлиғинимдә вә көргинимдә, буларни маңа көрсәткән пәриштигә сәждә қилғили айиғи алдиға жиқилдим. ⁹ Лекин у маңа:

— һәрғиз ундақ қилма! Мәнму Худаниң сән вә қериндашлириң болған пәйғәмбәрләр билән охшаш кул-хизмәткаримән. Худағила ибадәт қил! — деди. ■

¹⁰ У маңа йәнә:

— Бу китаптики бешарәтниң сөзлирини печәтлимә; чүнки буларниң вақти йеқин кәлди. □ ■

¹¹ Қәбиһлик қилғучи киши қәбиһликни қиливәрсун; пәскәш киши болса пәскәшликтә туривәрсун; һәққаний киши болса һәққанийлиғини жүргүзивәрсун; пак-муқәддәс киши болса пак-муқәддәсликтә туривәрсун, — деди.

■ **21:27** Мис. 32:32; зәб. 68:29; Фил. 4:3; Вәһ. 3:5; 20:12. □ **22:1** «мунасивәтлик айтлар» — «зәб.» 35:39, 45:5, «Әз.» 47:1-9, «Зәк.» 14:8. ■ **22:1** Әз. 47:1; Зәк. 14:8. □ **22:2** «он икки хил мевә беридиган, һәр айда мевиләйдиған һаятлик дәриғи» — яки «он икки қетим мевигә киридиған, һәр айда мевиләйдиған һаятлик дәриғи». ■ **22:2** Вәһ. 2:7. ■ **22:4** Вәһ. 3:12. ■ **22:5** Йәш. 60:19; Зәк. 14:7; Вәһ. 21:23. □ **22:6** «йеқин кәлгүсидә йүз бериши муқәррар болған ишлар» — яки «туяқсиз йүз бериши муқәррар болған ишлар». «бу сөзләр һәқиқий вә ишәшликтур» — бу сөзләр 19:9 вә 21:5диму тепилиду, шу йәрдә алдинқи ишларни (21:1-5) тәстиклаш үчүн ейтилған. Амма мошу йәрдә, шүбһисизки, пүткүл китапниң мәзмунини яки һәттә яки пүткүл Инжилниң мәзмунини яки пүткүл Тәврат-Инжилниң мәзмунини көрситишиму мүмкин. «пәйғәмбәрләрниң роһлириниң Рәб Худаси» — мошу йәрдә Рәб Әйсани көрсәтсә керәк (1:1ни көрүң). ■ **22:6** Вәһ. 1:1; 19:9; 21:5. □ **22:7** «Манә, пат йеқиндә келимән! Бу китаптики бешарәтниң сөзлирини тутқучи киши бәхитликтур!» — бу сөзләр Рәб Әйсаниң әвәттә. ■ **22:7** Вәһ. 1:3. ■ **22:9** Рос. 10:26; 14:14; Вәһ. 19:10. □ **22:10** «Бу китаптики бешарәтниң сөзлирини печәтлимә» — мәнәси бәлким, оқурмәнләргә оқуқ болсун, мәхлий болмисун. ■ **22:10** Дан. 8:26; 12:4; Вәһ. 1:3.

Әйса Мәсһи беваситә Юһаннага сөзләйду

12 «Мана, пат йеқинда келимән! Һәр кимниң әмәлийитигә қарап беридигинимни Өзүм билән биллә елип келимән. □ ■ 13 Мән «Алфа» вә «Омега», Биринчи вә Ахирқи, Муқәддимә вә Хатимә Өзүмдурмән». □ ■

14 һаятлик дәриғиниң мевисидин несип болуш вә дәрвазилиридин шәһәргә киришкә муйәссәр болуш үчүн тонлирини жуйғанлар бәхитликтур! 15 Шәһәрниң сиртидикиләр — иштар, сеһиргәрләр, бузуклуқ қилғучилар, қатиллар, бутпәрәсләр, ялғанчиликқа хуштар болғанлар вә әмәл қилғучилардур. ■

16 «Мәнки Әйса жамаәтләрни дәп силәргә бу ишларниң гувалиқини йәткүзүш үчүн пәриштәмни әвәттим. Давутниң Йилтизи һәм Нәсли, Парлақ Таң Юлтузидурмән!» ■

17 Роһ вә тойи болидиған қиз: «Кәл!» дәйду.

Аңлиғучи: «Кәл!» десун.

Уссиғучи һәр ким кәлсун, халиған һәр ким һаятлик сүйидин һәқсиз ичсун. □ ■

Хатимә

18 Мәнки бу китаптики бешарәтниң сөзлирини аңлиғанларға гувалиқ берип ағаһландуримәнки: кимдиким бу сөзләргә бир немини қошса, Худа униңға бу китапта йезилған балаю-апәтләрни қошиду. □ 19 Кимдиким бу бешарәтлик китапниң сөзлиридин бирәр сөзни елип ташлиса, Худаму униңдин бу китапта йезилған һаятлик дәриғидин вә муқәддәс шәһәрдин болидиған несивисини елип ташлайду. ■

20 — Мана, буларға ағаһ-гува Бәргүчи болса мундақ дәйду:

— «Шундақ, пат йеқинда келимән!»

— «Амин! Кәл, я Рәб Әйса!»

21 Рәб Әйса Мәсһиһниң меһри-шәпқити барлиқ муқәддәс бәндиләр билән биллә болғай, амин!

□ 22:12 «мунасивәтлик әйәтләр» — «Йәш.» 40:10, 62:11. ■ 22:12 Зәб. 61:13; Йәр. 17:10; 32:19; Мат. 16:27; Рим. 2:6; 14:12; 1Кор. 3:8; 2Кор. 5:10; Гал. 6:5; Вәһ. 2:23. □ 22:13 «Мән «Алфа» вә «Омега»...» — грек тилида «алфа» биринчи һәрип, «омега» ахирқи һәриптур. Демәк, Әйса Мәсһи баш вә ахирдур. ■ 22:13 Йәш. 41:4; 44:6; 48:12; Вәһ. 1:8; 21:6. ■ 22:15 1Кор. 6:10; Әф. 5:5; Кол. 3:5, 6. ■ 22:16 Йәш. 11:10; Рим. 15:12; 2Пет. 1:19; Вәһ. 1:1; 5:5. □ 22:17 «Роһ вә тойи болидиған қиз: «Кәл!» дәйду» — «Роһ» — Муқәддәс Роһтур. «Той болидиған қиз» дәғәнлик жамаәтни көрситиду. 19-бап 7-, 8-әйәтләргә қаралсун. ■ 22:17 Йәш. 55:1; Юһ. 7:37. □ 22:18

«Мәнки бу китаптики бешарәтниң сөзлирини аңлиғанларға гувалиқ берип ағаһландуримәнки» — «Мәнки» дегән сөз бәзи алимлар, 18-19-әйәттики сөзләрни расул Юһаннаниңқи дәп қарайду. Бирақ Юһанна өзини беваситә көрсәтмигәчкә (1:9ни көрүң), шундақла 20-әйәттә Рәб Өзи ениқ көрситилгәчкә биз сөзләрни Рәбниңқи, дегән пикиргә майилмиз. ■ 22:19 Қан. 4:2; 12:32; Пәнд. 30:6; Вәһ. 13:8; 17:8.